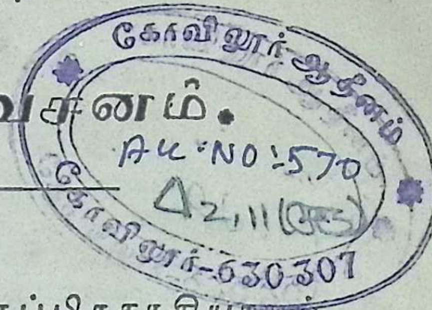
உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுரவேநம:

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.



இஃது

ஸ்ரீசுப்பிரமணியசுவாமிகள்வரப்பிரசாதியாயும்

குமரகோட்டத்தருச்சகராயும்

காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருந்த

ஸ்ரீகச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தபாடலுக்கிணங்க

வசனரூபமாகச்செய்த

முன்னச்சிட்டிருக்கும்பிரதியின்படியே

எழுத்துக்குற்றங்களைமாத்திரங்களைந்து

பால்குரிகி

குமாரையரவர்கள் ஜேஷ்டகுமாராகிய

பா. சோமையரவர்களது

ஆதிகலாநிதிஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாதுஞு கார்த்திகைமீ.

Madras.

1876.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

காண்டவகராதி.

படலவகராதி.





உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ.



கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

விநாயகர் காப்பு.

திகடசக்கரச்செம்முகமைந்துளான் ....*
சகடசக்கரத்தாமரைநாயக.......................*
னகடசக்கரவின்மணியாவுறை ....*
விகடசக்கரன்மெய்ப்பதம்போற்றுவாம்........*

உச்சியின்மகுடமின்ன வொளிர்தாநுதலினோடை, வச்சிரமருப்பினொற்றை மணிகொள்கிம்புரிவயங்க, மெய்ச்செவிக்கவரிதூங்க வேழமாமுகங்கொண்டுற்ற, கச்சியின்விகடசக்ரகணபதிக்கன்புசெய்வாம்.................................. *



சுப்பிரமணியர் காப்பு.

மூவிருமுகங்கள்போற்றி முகம்பொழிகருணைபோற்றி, யேவருந்துதிக்கநின்ற விராறுதோள்போற்றிகாஞ்சி, மாவடிவைகுஞ்செவ்வேண்மலரடிபோற்றியன்னான், சேவலுமயிலும்போற்றிதிருக்கைவேல்போற்றிபோற்றி........................*

சிவபெருமான்றுதி.

திருவந்ததொல்லைப்புவனத்தொடுதேவர்போற்றிப், பெருவந்தனைசெய்தறிதற்கரும்பெற்றியெய்தி, யருவந்தனையுமுருவத்தையுமன்றிநின்ற, வொருவன்றனதுபதந்தன்னையுளத்துள்வைப்பாம்/..*

திகழ்-பிரகாசியாநின்ற—தசக்கரம்-பத்துக்கராம்புயமலர்களையுஞ்—செம்முகமைந்துளான்-செவ்விதாகிய வதனங்களைந்தையுஞ்—சகடசக்கரத் தாமரைநாயகன்-வண்டிலையுஞ்-சக்கரத்தையும்போல அகவிதழ் புறவிதழ் விரிந்து வட்டவடிவினதாகிய தாமரைக்கு நாயகனான சூரியனிவரது விசுவரூபத்தின் அகடு-வயத்தின்கண்-அசக்கு அசைகின்ற சற்பக்கச்சின் சிரோரத்தினத்தை நிகர்த்து-உறை-வதியவுஞ் சிரத்தின்க ணிரத்தினமகுடமின்னவும் நெற்றியினிடத்து முகபடாமொளியைத்தாவும்-வச்சிரவுருவினதாகிய ஒற்றைமருப்பின் வயிரப்பூணிலங்கவுங் கர்ணசாமரையசையவும், இப்பூவுலகின்கணுதித்த ஆன்மகோடிகளனைத்து மஞ்ஞானநீங்கிப் பேரின்பத்தையெய்திநினைந்தகருமங்க ளொளிதின் முற்றுப்பெறவு மூன்றுகண்கள் விளங்கும் யானைமுகத்தைப்பெற்றுத் திருக்காஞ்சிப்பதியி னெழுந்தருளிய விகடசக்கரவிநாயகரை வழிபட்டு-அரியயன்முதலிய தேவரு மிலக்குமி விலாசம்பொருந்திய வுலகத்தின்கணிராநின்ற மேன்மக்களுந்துதித்து வந்தனைசெய்தற் கருமையனவாகிய பெருமையினையடைந்து அருவத்தினையு முருவத்தினையுங்கடந்து மேனின்ற வொப்பற்ற சதாசிவத்தினையுஞ் சடமாயு மவற்றி னுலவுகின்ற ஆன்மாவாயும் உயிர்கடோறும் பரமான்மாவாயும் ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களாகியு முலகத்தை விளக்குஞ் சூரியசந்திரராயும் ஆண்பெண் ணலியாகியுஞ் சராசரமாகியும் நிறைவெய்திய பரமசிவத்தையும் பிறப்பு மிறப்பும் நாமமுஞ் செய்கையு மறத்தலு நினைத்தலுமே வுருவமாகவெடுத்த பிராணிகளிற் பருவமமைந்தவர் அறவறவில்லறங்களின் பயன்களை மேவச்செய்தும் - மற்றவைகளினும் பரிபூரணமாய் நிறைவெய்திச் சர்வசங்காரஞ்செய்தருளிய அரனையுந் தாமரைப்பீடத்தினனான பிரமனாதிய தேவருணர்தற்கரிய தலைமையைப்பெற்று வேதமுதல்வனாய்ச் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற ஈஸ்பரனையும்-விண்டுபிதாமகனும் யாம் பரமென்றகங்கொண்டு சமர்செய்தகாலையி னவர்க டிடுக்கிடமத்தியினக்கினிமலையாகவெழுந்தருளிய கர்த்தனையுங் காண்பான். காண்பனகாட்சியாகிய சத்துச்சித்தானந்தத்தைத் தமதடியருக்கு வருவிக்கும் பெருமையினையுடையவராயும் மீட்டுமவரைப் பிறவிதருன்பத் தழுந்தாவகைசெய்து ஞானோதயத்தை ஆசிரியனாயருளுந் தேவதேவன்பஞ்சகிருத்தியங்களைநடாத்துமுறைமை யானடிக்கும்பாதகமலங்களையும்-அக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதசிரத்தின்கட் டோன்றும் பிரணவவாச்சியத்தினுற்சங்கையறக் கேசவனுநான்முகனு மறிகிலரென்னி னப்பிரணவச் சுருபியினைப் புகழ்தற் கியானெளியனென்றுந்-திரிபுவனங்களினும் வதிகின்ற சராசரங்களின் பரமான்மாவாய்ப்பொருந்திய பரசிவத்தின்கட் சிற்சத்தியாக நிறைந்தறுவகைச் சமையங்கண்முதலியவற்றை யுலகினிலைபெறச்செய்தேவற்றினுமே னின்றுயர்ந்த ஞானசத்தியினையுந் தன்னைப் பரமாகக்கருதிச் சிவபிரானை மதியாத உந்திகமலவாசியாகிய பிரமனது நடுச்சிரத்தைக்கிள்ளி முகுந்தன் மற்றதேவர் முனிவராதியர் குருதியையு மரணவமாதிய மலங்களின் றுவக்கறத்தண்ட முன்னியற்றிய வயிரவப் பிரானையும், வெவ்வியவடவனலைச்சூழு மேகபடலத்தைப்போன்றும் புகைச்சமோகங்களை நிகர்த்தும் ஆலகாலத்தையொத்தும் வருகின்ற கயாசுரனது சருமத்தை யுரித்துப்போத்த கிருத்திவாசப்பிரானையுங்- தக்கனது

வேள்வியின் வந்தடைந் தவிர்ப்பாகங்கொள்கின்ற தேவர்யா
வரு முடிந்திட வெருவிய முனிக்கணங்க ளந்தணர்குழாங்க
டிகைத்தோடவாட்டி யம்மகத்தை யழித்ததற்குத் தலைவனான
தக்கன் றலையினை யரிந்த மீட்டும் ஆட்டுத்தலையளித்த வீரபத்
திரேஸ்பரனையும் அரத்தினைத்தேய்க்குங் கூரிய வேலைத்தாங்கி
ய வேடர் தாம் வள்ளிநாயகிபேரில்வைத்த கருணையைத் தெ
ளிய*அவரைச் சமர்த்தலையின் மடித்தெழுப்பிக் காட்டித் திரு
ப்பரங்குன்றத்தின் வீற்றிருந்துஞ் சூரபன்மன்முதலிய வசுர
ரைத் தலைத்து மார்புகளைக்கிண் டீரல்களை வாய்களின் வழிக
ளிற் றெருங்கச்செய்த வெற்றிவேலையேந்தி மூங்கிலழகாய் வ
ளர்ந்தோங்கிய வெள்ளியங்குன்றினை நீங்கித் திருச்செந்திற்ப
தியி னெழுந்தருளியும், பொன்னுலகத்தை நீங்கிப் பூவுலகின்க
ட்டோன்றிய வுத்தியான வனங்களினிருக்குஞ் சிறுகுடிசைக
ளின் வதிந்தவிந்திரன் மீட்டுந் தன்பதியிற்சேர்ந் தரசுநடாத்த
வுஞ் சூரன்முதலிய வசுரர் முடிபெய்தவும் பதுமமேலவன்
குடிலையினது பொருட்காசங்கைநீங்கி மெஞ்ஞான போதத்
தை யடையவுந் திருவாவினன்குடியென்னும் பழனியின்வதிந்
தும் நின்மலமனதாற் றம்மை நினைக்குமன்பின ரிப்பூவுலகமு
தலியவற்றின்கட் டோன்றிய, பிறவிச்சுழலை நீக்கிய தாரகப்பி
ரமசுரூபமாய்த் தலைமையெய்துந் திருவேரகமென்னுஞ் சாமி
மலையி னெழுந்தருளியுஞ் சர்வசங்காரத்தின் ஆன்மாக்களைச்
சரீரத்தினின்றும் பிரித்துமீட்டு மச்சரீரத்திற் பிரவேசிக்கச் சி
ருட்டியாதிகளைச் செய்யும்பொருட் டம்பலங்டோறு நடன
ஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரும் விருப்புற மலைகடோறுந் திருவி
ளையாடலியற்றியுந் தினைப்புனப்பரணிற் காவல்கொண்டிருந்த
வள்ளிநாயகிகாண முதிர்ந்த கிழவனாய்வந்து களவுப்புணர்ச்
சியை விரும்பித் தாகசாந்திக்குச் சுனைநீர் காட்டென்றவளுட
ன் றொடர்ந்தவளின்ப நலத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் தன்முன்
னவனை மும்மதங்களைப்பொழிகின்ற களிறுரு வரவழைத்துப்
பழமுதிர் சோலையென்னும் அழகர்கோயிலின் வீற்றிருந்தும்
பிரமன் விண்டுமுதலிய தேவர்களாலும் வெல்லுதற்கரிய வி
ஜயத்தைப்பெற்றுத் திருமூர்த்திக ளதிகாரங்களையும் வேத
வொழுக்கமுதலியவைகளையு மாற்றித் தேவேந்திரனாதிய விண்
ணவரை யரியசிறையினிட்ட சூரன்முதலானவரைத் தலைக்க
ப் பரஞ்சுடரா யவதரித்தருளியும் - வேதன்முகுந்தனைத் தம
து வீரசத்தியி னொடுக்கிய பிரளயத்திற்றிரிபுவனங்களு மழி
யும்போதுஞ் சலனமில்லாத காஞ்சித்தலத்திற் சிறந்தோங்கி
யகுமரகோட்டத்தினு மெழுந்தருளும் பெருமையினை யுடை
ய தேவதேவனான சரவணபவனையும்-பரமசிவமே பரப்பிரம
மெனப் பதினெண்புராணங்களாற்கூறியும் வேதாகமங்களி னு
ட்பங்களைத் தெளிந்தும் மாயையென்னும் படர்ந்தன்னறிவை
மறைக்க வதன் வயப்பட்டு நாரணனைப் பரமென் றசத்தியம்
பேசி வியாசன் நீட்டியகரத்தைத் தணித்த விரண்டாஞ்சம்பு
வாகிய நந்திதேவனையும் பூர்வவினைச் சம்பந்தத்தினாற் பாயை
யுடுத்துழலு மெண்ணாயிரஞ்சமணை விருடியரை முத்திறவாதி
னும்வென்று விபூதி உருத்திராக்கப் பஞ்சாக்கரத்தை யுணர்த்
தும் வேதவேதாந்த வாகம தருமநூ லியாகங்கள் மற்றவைக
ளையும் - மதுரையென்னுஞ் சிவபுரமுதலிய விடங்களின் விர்த்
திக்கச்செய்யுந் தமிழ்விரகராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை
யாரையும் மோகனநூல் சிலவற்றைக் கூறுகின்ற சமணர் வ
ஞ்சனையினாற் கற்றூணிற் பிணித்துக் கடலினிட வதுவேதோ
ணியாகமிதக்கப் பஞ்சாக்கரப்பதிகமோதிப் பிறவிக்கடலையுங்
கரைகண்ட திருநாவுக்கரசரென்னுஞ் ஞானதீபகத்தினையும்,
அவநாசியி னொரு பிராமணப்பிள்ளையை முதலைவிழுங்க வதை
நினைத்து அன்புறுந் தாய்தந்தையர் களிக்க வறந்தகய நிறை
வெய்தியிறந்த முதலை மீட்டு முதித் தந்தப்பிள்ளையை வயது
நிறைவெய்தக் கக்கச்சிவனுதனைப்பாடிய சுந்தரமூர்த்திகளையு
ம் பகையென்றும் நிச்சயிக்கின்ற பவுத்தர்மூகராய்த் தியங்க
வும், மூகையாயிருந்த விராஜபுத்திரி செய்யுள்கூறவுமருளி ய
றுகாலையினுஞ் சிவபிரானை யருச்சித்து நின்மல ஞானத்தைய
டைந்த சைவசித்தாந்தப் பிரபலராகிய வாத்வூரடிகளையும், பி
ரமனாதிய தேவர் காண்டற்கரியனவாகிய பரமசிவத்தின் பா
ததாமரை நீழலின்கண் சிவானுபவச் செல்வத்தைப்பெற்று வீ
ற்றிருக்குந் திருத்தண்டியாதியாகிய திருத்தொண்டத்தொகை
யினையும், இப்பூவுலக முதலியவற்றை விதிக்கும் பிரமன்றேவி
யாய்ப் பல்லுயிர்க ளுவினு மிருக்கு நன்கினைப்பெற்ற கலைமக
ளையும் வணங்கலும் வாழ்த்தலு மிடைவிடாது நினைத்தலுமாகி
ய மூவகை வந்தனங்களு மிந்நூல் முடிவெய்தற் பொருட்டுச்
(சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தலென்னு மழகாற்) கூறப்
பட்டன.

அவையடக்கம்.

இப்புராணத்தை, யான் கூறத்தொடங்கிய தெத்தன்மைத்
தெனின். ஒருபாலன் அரிவருக்கமெழுதி யறிவதன்முன் சிறந்
த திருமுறையை வரையக் கருதியதைப்போலவும் ஐவித வி
லக்கணங்களை யுணர்ந்து நவரச வலங்காரமாய்ச் செய்யுள் பு
னைய வல்லபுலவருக்குமுன் யான் சொல்லத் தொடங்குவது
உலகத்தினை விளக்குஞ் சூரியப்பிரகாசத்தின் மழுங்கி நிற்குந்
தாரகாகணங்க டாங்களும், புவியைவிளக்க நினைந்ததையொ
த்தும், வேதமுதலிய வறுபத்து நான்கு கலைகளையும் விரிக்கா
நின்ற வாதராயணமுனிவர்கூறிய வடமொழியி னின்று மியா
ன் றமிழின் மொழிபெயர்க்கினது மெல்லிய சொல்லாயினும்
வெளிற்றுரையாயினும் வியர்த்தமாகியபுன்சொல்லாயினு மிக்
காவியத் தலைவன் பெரும்புகழோடு கலந்திருத்தலி னதைக்க
ருதிக்கவிவாணரிகழாரொன்றுங் கங்கையுமனலும் பிறையுஞ் சி
ரமாலையு மென்பணிகளுஞ் சமமாகச் சடையிற்றுங்கிய பரம
னது மைந்தனாதலி னக்கடவுளாகிய குமாரதேவரு மெனதுவ
ழுவினையுடைய பாடலினையுந் தரிப்பாரென் றவரைக்குறித் தி
க்கதையின்கண் மருவிய செய்யுளை வகுத்தனனென்றும் பிர்
யோசன மில்லனவாகவும் வெள்ளுரையாகவு முற்றுப்பெற
யான்கூறிய காவியத்திற் கலைஞரல்லாதார் குற்றஞ்சொல்வர்.
குற்றத்தினையே தெரிகின்றவர் இயலிசை நாடகமென்னு முத்
தமிழி னிலக்கணங்களை முழுது முணர்ந் தோதிய அகத்தியர்
பாவினு மோர்குற்றங் கூறத்துணிவர். சிலகல்விகளைக் கற்றுரு
திய வென் செய்யுள் வழுவாயினு முழுது மொருங்குணர்ந்த
பெரியோர் வழுவமைதிசெய்திப் புராணத்தைப் பிரயோச
னப்படுத்துவரொன்றுஞ் சந்திரன் றேய்தன்முதலிய பலகுறை
களைப்பெறினு முலகவாசிகண் மேம்பாடாகப் போற்றுவதைப்
போற் சிறியேனாற்புனைகின்ற வெளிற்றுரை சிறப்பில்லனவா
யினுஞ் சண்முகதேவர் சரித்திரமென் றறிஞ ரங்கீகரித்துக்
கொள்வரொன்றுந் துணிபுகொண் டிந்நூலைக் கூறலாயிற்று.

இந்நூல் வரலாறு.

ஆதியிற் சிவபிரா னந்திதேவருக்கருள வவராற் சனக்குமா
ரர் போதிக்கப்பெற்று வியாசருக்கோதியபடிக் கவர் சூதருக்
குவிளக்கிய பதினெண்புராணத் தொகைக்குட் பரமசிவனை
யன்றி மற்றைய தேவசரித்திரங்களினவர் செய்கைகளை மேம்
பாடாகச்சொல்வது அக்கடவுளரது குறைவுதீரவு முபசாரமா
கவு மொழிந்தது சந்திரசேகரனாகிய தேவதேவனைப் புகழும்
புராணங்களிற் சிலவேனும் வழுவின்றி யாவு மேன்மை யாக

வே விளங்கும் இதற்குக் காண்டங்கள் அட்டகங்கள் - அத்தியாயங்கள் - வருக்கங்கள் - பதங்கள் - கிரமங்கள் - சடைகள் - சாகைகள் - ஆரணங்க ளிவைகளாற் கூறுகின்ற வேதங்களு முபநிடதங்கண் முப்பத்திரண்டுமே சான்றாம். அவையனைத்துஞ் சத்தியம் அதிதீவரப்பக்குவர் கூர்த்தபுத்தியினனவற்றை நாடியறிந்து கொள்வர். பார்ப்பதிபாகனான பரமேஸ்வரனைப் பாத்துவமாகத்தாபித்த பலபுராணங்களிற் கூறிய வேலைத்தாங்கிய சுப்பிரமணியதேவர் சிறப்புகளை விரிக்கின்றகாந்தபுராண மொன்றுண்டு அதிற் சிலவற்றை யானறிந்த வளவிற் கூறுகேன். கலாபமஞ்ஞையினை யேறிநடாத்துங் குருபரன் சரித்திரத்தின் வாராத காதை வுலகத்திற் கிடையாது. அதைப்பூரணமாகவகுப்பதற்குச்சூதரல்லதெனபோலிகளாற்கூடுவதோ, ஆயினுங் காந்தமென்னும் பெருங்கடலிற் பரமசிவத்தினழல்விழியிற் சுப்பிரமணியதேவ ரவதரித்ததுஞ் சூரபன்மனாதியான விராக்கதப் பெரும்புறக்கடலினைத் துலைத்தது முதலியவற்றைத் துவக்குமிடத்துக் குற்றமற்ற கற்பங்க ளனேகங்கழிந்தன. அவற்று ளிக்காதையும் பலபேதமாக விரிந்த தாயினும் அப்பேதங்களின் விரித்தோதுகின்ற உண்மையினை யானெடுத்துரைக்கின்றனன். சூதபுராணிகர் வடமொழியிற் கூறிய விக்காதையினைத் தமிழ்ன்மொழிபெயர்த்த காரண மென்னையெனின், இனிய தமிழையுணர்ந்த வாசிரியர் செவிவழியினமுதச்சுவையாகக் கேட்டுக்களிக்கும் பிரயோசனத்தைக்கருதியென்பனவாம். தோற்றமொடுக்கமில்லாத சுப்பிரமணியக்கடவுளினது கதையின் பெயரியாதெனிற் பஞ்சேந்திரியங்களையடக்கி நல்வழியிற் செல்லு மேலையோர் கந்தபுராணமென்றுரைப்பர். இதனை நான்கு வர்ண வருக்கமாக வருகின்ற வெண்பா - ஆசிரியப்பா-கலிப்பா - வஞ்சிப்பா வென்று மவற்றினினமாகிய வெளிவிருத்தம், ஆசிரியவிருத்தம், கலிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தமென்னும் பிரிவினையுடைய விருத்தங்களினானுந் துறைகளாகிய வெண்டுறை - ஆசிரியத்துறை - கலித்துறை - வஞ்சித்துறை முதலியவற்றானுஞ் சூரபன்மனாதிய பெருங்கடலைவாட்டிய சுப்பிரமணிய தேவர் காதையினைச் சொல்லத்தொடங்கினேன். தமிழ் வரம்பினெல்லையெனச் செப்பிய முதன்மைபெற்ற காஞ்சிமாநகரத்தின் முற்றொருங்குணர்ந்த மேலவர் கந்தசுவாமியினது கதையினை வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்த்துக் கூறுகவென யான்செப்பியது கொடியசூர்க் கிளைகளைக்களைகின்ற வெற்றிவேலைத்தாங்கிய குமாரதேவர்கதையினை நற்றமிழ்ப்பாடல்களினாற் றேவர்போற்றப் பார்ப்பதிபாகனான ஏகம்ப ரெழுந்தருளிய காஞ்சி ஆலயத்தின் அரங்கேற்றியது.

செய்யுள்.

வேதவேதாந்த மாகமத்தரும நூலதாம் விரிந்திடுபுராணம்,
போதமார்முனிவ ரிசைத்திடுபுராண மிருதிகள் சங்கிதைப்
பொருந்து, நாதமார்சடங்கஞ் சிப்பிகள்பிறவு நன்குணர் கச்சி
மாமுனிவ, னேதமில்சகாத்த மேழெனுநூறிற் காந்தத்தை தமி
ழினாலிசைத்தான்.

இஃது சிறப்புப் பாயிரம்.

என்னை நன்னூல் ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை நூற்பெயரியாப்பேநுதலியபொருளே கேட்போர்பயனோடாயெண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே. இதுவுமது, காலங்களனே காரணமென்றிம், மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே. என்பதனாற், கச்சியப்ப குருக்களெனவே ஆக்கியோன்பெயருஞ், சூதர்சொல்லிய வடநூலின்வழியே யான் கூறியதெனவே, வழியுந் தமிழ்வரம்பிற் கெல்லை காஞ்சியெனவே எல்லையுங், கந்தர்புராணமெனவே நூற்பெயருந் தொகை விரிவிருத்தத்தொகைகளெனவே இயாப்புங் கந்தரது புகழெனவே நூனினைந்தபொருளுங் காஞ்சியின் முற்றுணர்ந்தோர்கள் கூறுகவெனவே கேட்போருஞ் சரிகை, கிரிகை, யோக ஞானபாதங்களினான் வருமுத்தியெனவே பயனும் அப்பெரியோர்கள் கேட்டதெனவே காலமும், ஏகம்பர் ஆலயத்தினரங்கேற்றியதெனவே களனும் பெரியோர்கூறிய வாய்மையாற் சொல்லி முடித்ததாமென்னுங் காரணமுமாகிய பதினொருவகைச் சிறப்புகளும் சைவசித்தாந்தவேதாந்த குணரத்தின ஞானதீபகமாகிய புலவர்பெருமான் கச்சியப்ப குருக்கள் புகழ்போல விளங்கின பத்தழகுகளு முப்பத்திரண்டு தந்திர யுத்திகண். முதலியனவு மிந்நூலி னமைந்து கிடத்த லாங்காங்குணர்க.

ஆசிரிய தொல்காப்பியர் தமிழிற் கெல்லை கூறியது வடவேங்கிடந் தென்குமரியாயிடையெனத் திருவாய்மலர்ந்திருப்பப் புலவர் பெருமான் பவணந்தியார் குணகடல்குமரி குடகம் வேங்கிடமென வேற்றுமை நயம்பற்றிக்கூறிய தென்னையெனப் பலவர்ற்றா னாசங்கை நிகழும் அவ்வாசங்கை நீங்குமனவெழுச்சி சொற்பொருட்டு விடைகூறுகின்றாந் தருக்கநூலினட்டவளவைகளினருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தாற் கூறியதென்றறிக. இந்நூலாசிரியர் திரிபுவன வளனுஞ் ஞானச்சிறப்புகளுமொருங் கெய்துவது காஞ்சி யாதலின் அஃதே தமிழிற் கெல்லையென்றார்.

ஆற்றுப்படலம்.

செக்கரஞ் சடைமுடியை யுடைய பரமசிவத்துக்கன்பராகும் பேற்றினைப்பெற்றவரும் போறிவைவாய்ந்த மகத்துக்களும் ஐம்புலன்களைவென்ற தபோநிதிகளும் அருட்செல்வம்பொருட்செல்வங்களைப்பெற்ற புண்ணியவான்க ளாதியாக வாழ்ந்திருக்குந் தொண்டநாட்டினிறைந்த வளச்சிறப்புகளைச் சொல்லுவோம். அஃதென்னையெனின், திருமாற்பள்ளிகொள்ளுந்திருப்பாற்கடலைப்போலத் தேவராஜனூர்திகளாகிய மேகங்களனைத்தும் வெண்மையாகச்சென் றளவுபடாத கடலிற்படிந் தச்சலத்தையருந்தி யார்ப்பரித்தவ்வுவர்க்கடல் வண்ணமாகக் கறுத்துமீளு மேகங்கள் தடித் திடித்து வருவ தெத்தன்மைத்தெனின் சூரியனே என்னாற் றழைத்துவரும் பூமண்டலத்தினை நீயெப்போதுங் காய்ந்து வாட்டு கின்றனை ஆதலாற் போருக்கு வருவாயென் றதிக கோபங்கொண் டதினான் வியர்த்ததைப் போலப் பனித்தும் வெண்பற்கள் விளங்கக் கடித்ததை யொத்து மின்னி யிடித்துஞ் சுந்தர மிகுத்த வயிரவக் கடவுள் மதயானையி னுரியைப் போர்த்த காட்சியாகச் சூற்கொண்ட மேகங் கணநிவரையைச் சூழ்ந்தச்சாரல் களினோங்கிய மூங்கில்கள் வெடித்த கணுக்களினின்றுதிரு முத்தினங்களைப்போன்று திவலைகளைப் பெருக்கியாழினதுதந்திகளையொத்துத் தாரைகளை யொழுக்கி வருட்டிருதுக்களிற் கார்காலமாகிய விரண்டுமாதவளையிற் கடல்வானின் சட்டோன்றிப் பொழிந்ததன்மையவா யிடைவிடாமல் வருடிக்குமேகங்க ளிந்திரதனுசு விளங்கின்றது பூர்வத்தின் வேடுவக்குலத் தவதரித்துத் திண்ணனென்னு நாமம்படைத்த கண்ணப்பனாயனார் திருக்காளத்தி மலையினெழுந்தருளிய சிவக்கொழுந்தைத்தனது மாணிக்கக்கலசமொத்த வாயினின்றுகுக்குஞ் சுவர்ணமுகிப்புனலிற் றிருமஞ்சன மாட்டியதைப் போன்றுங் கல்லென்னும் பேரொலியுடன் மழைபொழியப் பெருத்த வெள்ளத்தினாற் காட்டழல்நிமைப்போதி னவிந்தகாட்சி சவுரியவான்கள் ரோஷித்தெதிர்த்த காலத்துலகின்கண் கொஞ்சம்வலியையுடையரெதிரினிற்கப்பய

ந்தொளிப்பதைப்போன்றும் புயல்கள்கடல்நீரையுண் டதினுவ
ர்ப்பைமாற்றி மதுரமாயுலகங்க டழைக்கப் பெய்வது தம்மை
யடைந்தவன் கொடியவினைகளைப்போக்கி நன்னெறியிற்செலு
த்தி ரட்சிக்கவல்ல ஞானாசிரியனை நிகர்த்ததாய்ப் பஞ்சேந்திரி
யச்சேட்டை முதலியபற்றுகளைக்கழிந்த தவச்சிரேட்டரானவ
திஷ்ட ரிருக்கையெனப் பலபுலவராற் றுதிக்குமகிமையினையு
டைய நந்திவனமாயினை மேகங்கள் வளைந்து பொழிந்த குளிர்ந்
த வெள்ளமானது காய்ந்து சாடியி னின்றும் பொங்கிவழிந்த
பாலைப்போலத் திசைகடோறுங் கலித்தோடி முற்காலத்தின்ம
நுநீதிப்படிக்கரசாளுஞ் சீலத்தினனான பகீரத னரியதவங்களை
ச்செய்த காரணத்தினாற் பரமன் றமது சடையின்மூலமாய்க்
கங்கையை யிமையவரையினிடத்து விடப் பெருகியதைப்போ
ல விறங்கிய வருவி வெள்ளமானது பாலியாறென் னும்பெயர்
பெற்றுப் புவியிற்சென்றது வாலறிவையுடைய வதிட்டராசிர
மத்தினிருக்குங் காமதேனுவி னினியபாலொருகாலம் பெருகி
யோடிய பவித்திரமானபாலியின் புனிதத்தை விரிப்பதற் கெ
ன்போலிகளாற் கூடுவதோ பின்பந்நதிப் பெருக்கானது தனாற்
பாணிகளாய்த் திரியும் வேடரைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் வா
ரிச் சிறுகுடில்களை யலைத்தெறிந்து பரிமளமிகுந்த சந்தனமகி
ழினது விருட்சங்களை வேருடன் கல்லிப்போகுந் தன்மைபூ
ர்வத்திற் கொடியசூரனாற்றேவரைச் சிறைசாய்த்துச் சென்ற
தையொத்துங் காக்கைகள் சூழ்ந்துவர மதத்தைப்பெருக்கி யு
லவும் யானைகளை வாரிவருவது மேகங்கள் மேற்றிசைக்கடல்நீ
ரையுண்டமையாதனவாய்க் கீழ்த்திசைச் சாகரத்தை நோக்கி
ப்போவதைப்போல மேலிட்டுமலைச்சார்பாகியகுறிஞ்சித்திணை
யிற்பரவிப்புலி கரடி மான்களாதிய மிருகங்களையும் பட்சிசால
ங்களையு மலைத்துமீறினதாய் இலுப்பை யிலவமரங்களினது கி
ளைகளை முறித்தும் வழிபறித்தலைக்கும் வில்லியர் சிற்றூரையுங்
கலக்கிப்பாலையிற்பாய்ந்து காலை வெம்பகல்மாலை நிசிவைகறை
முதலிய காலங்களி னிடைவிடாமற் செந்தழல்வடிவாய்ச்சமு
த்திரத்தையுஞ் சுவறச்செய்யும் வெம்மையைப்போக்கி அதன்
வடிவந்தோற்றாமற் குளிர்ச்சியாக்கும் வெள்ளத்தின்பெருமை
யையாவராற்சொல்லப்படும். அந்நிலத்தைக்கடந்து காட்டிட
ங்களாகிய முல்லைத்திணையிற் பெருகியவ்விடங்களி னிருக்குங்
கொன்றை வில்வங் குருந்தம் வெட்சியாதியதருக்களைச்சாடிப்
பசு நிரைகளை யலைத்துப் பெருகும் பாலிநதி பூர்வத்திற் காம
தேனுவினிடத்துண்டாகிய சம்மந்தத்தினாற் பசுவர்க்கங்களுக்
கிரங்கி மெல்லநீந்திக்கரைகளிற்சேரவொதுக்கியும் பலா-கமுகு
கூந்தற்பனை பூஞ்சோலை முதலானதுகளைக் களைந்து பக்கங்க
ளின் வீசிச்செல்லும் பெருக்கான தளவற்ற திரைக்கரங்களைப்
பெற்றிருப்பதினா லச்செய்கை யதற்கரியனவோ பின்பு சோற்
றைப்போல்வெளுத்த மடல்களைவிரிக்குந் தாழையையுங் கலைக
ளையெழுதுவதற்குப் பாத்திரமான வோலைகணிண்ட பனையை
யுங் களைந்துசென்று திரைகள்பெருத்த சாகரத்திற்சேர்த்தகா
லத் தலைகளைலவது அனந்தன் றலைகளைத் தாக்குந்தறுவாயினு
டல் நெளிவதைப்போற்காட்டும் இதுவன்றியும் வில்வங்-கொ
ன்றை-குரவு-சண்பகம்-பாடலம்-புன்னை யிவைகளை யலைகளி
ன்மீதேந்திச் செல்வதினா லெமது சர்த்தனான சிவபிரானையு
மொத்ததாய்க் கொலைத்தொழிலையுடைய மறவரிருக்குமிடங்க
ளிற் பாய்ந்து வில்-சரம்-வேல்-தண்டந்-திகிரி- சங்கமிவைகளை
க்கொண்டு பெருகுந்தன்மையினா லாதியி னுலகங்களையுண்டமா
லையொத்துந் தேனைச்சொரியுங் கமலங்களின் மீதுபாய்வதினா
லும் நாலுமுகத்தினு முழங்கிப் பெருகி மான்மரையினங்களையு
மலைத்துவருவதினாலுஞ் சிருட்டிகர்த்தனான நான்முகனை நிகர்த்
துஞ் சரிமுகச்சங்கினங்களை வானத்திற்றோற்றும் நட்சத்திரவீ
தியைநெருங்க அலைகளினால் வீசியும்பல்லுயிர்களை யழித்தும
ளித்தும்வருவதினாலுந் திரிசங்குவை விண்குடி யேற்றிய விசு
வாமித்திரரைப்போன்றும் யானைக்கோடுகள் பாயந்ததினால் கூ
டுகள்சிதைவுண்டு பெருகுந்தேன்களை யலைத்துவருவதினால்வெ
ளுத்துப்பாயுங் கங்கை கறுத்த சலப்பெருக்கையுடைய யமு
னையைக்கலந்த தோற்றமாகவுஞ் சங்குகள் சத்திக்கத் திரைக
ளினாலெறிவது-சூரியனே யுன்சரீர மெப்போதும் வெம்மைய
டைந்து குளிர்ந்த கிரணங்களைப்பெறும லழன்று திரிவாய்ஆத
லாற் சற்றிப்பாலி நீத்தத்தினாடிப் போவையாயினக்கொடுமை
தணிந்து சகலரும் புகழவிருப்பாய். வா வா வென்றழைப்பத
ற்கொத்தும் வேதாகம புராணங்களைவரையறக்கற்றுந்தேவதே
வன் காளகண்ட மூர்த்தியென் றுணராத பேதையருணர்வை
யொத்துக்கலங்கிப் போனவரைமுதலிய குலகிரிகளுந் திசைக
ளுந் தெய்வலோகமுந் துலங்கப்பெருகும் பாலியாறானது முற்
காலத்திற் பார்ப்பதி தவநிலையைச் சோதிக்கச் சிவபிரான் றிரு
வுளங்கொண்ட தறுவாயிற் சத்தநதிகளுடன் வந்த கம்பையை
யொத்தும் பூர்வத்திற் பிட்டுவாணிச்சியம்மன் பத்திக்கிரங்கி
யுதிர்ந்த பிட்டினிடத்திச்சைகொண்டு மதுரை யாலயத்தினெ
முந்தருளிய சொக்கநாயகர் கங்கையொலித்து விளங்குந் தம
துசடாமகுடத்தின் மண்சுமந்து கரையடைத்த வைகையாற்
றின் முத்தமிழ்விரகரான திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள் சமண
ர்வாதினிட்ட வேட்டைப்போல மச்சவகைகளெதிர்ந்து பாய
வுஞ் சிறுமைப்பாலதனைத்தும் பெருமைப்பாலினொடுங்கு மெ
ன்பதுபோலப் பவழமானது மரகதரத்தினத்தின்கண் விளங்
குவதற்கொப்பாய்ப் பாசிலைமத்தியிற் பூத்திருக்குஞ் செந்தாம
ரைப்புட்பங்கள் பெருத்ததடாகங்கள் சிறந்த பாலாற்றின்வெ
ள்ளத்தினாற் சிதைந்தழியவும் விளைவானதோங்கிய வயல்கள்
சூழ்ந்த மருதநிலத்தின் வந்தவடத்திலிராநின்ற பொய்கைகளி
னலர்ந்திருக்குங் கமலங்களை யதன்கொடியிலை வேருடன்பறித்
துப் போவது ஒருவன்றன்பகைவனைச் சமர்த்தலையின் வெல்ல
வன்மையில்லாதவனாய்க் காலங்கருதிச் சத்துருவுக்கிராநின்ற
பலங்களை வுபாயத்தினாற்களைந் தவனைப்பற்றிச்செல்வதற்கொ
த்துங் கழி கடல்சூழ்ந்த நெய்தற்றிணையிற் பாய்ந்து கழியர்
உப்பமைப்போர்களான் வாரி வாரிக்குவித்த மச்சராசிகளையும்
உப்பின்குவைகளையு மலைத்துக்கொண்டுசெல்வதுதிரைகள் பெ
ருத்த கடலானது மேகவினங்களுடன் கலந்து வானத்திற்செ
ன்றுராய்ந்து பூமியினிறங்கிச்சோதித்துத் தன்வளங்களைக்கொ
ண்டு போவதற்கொக்கும். இவ்விதச்சிறப்புகளைப் பெற்றுப்பெ
ருகிய பாலிநதி சிவராசிக ளந்தத்திற் றத்தம் வினைப்பயனுக்க
டுத்தகதிகளிற் சேருவதைப்போலவும் வங்கிசபரம்பரையை
யொத்தும் விருட்சச்சாகைகளை நிகர்த்தும் பலகால்களிற்பாய்
ந்து பவளமொத்தவிதழும் பொற்கலசத்தை நிகர்த்த கொங்
கைகளையுஞ் சேலினம் பிறழ்வதொத்துக்கறுத்துச் சுழலும் வி
ழிகளையும் பிறையினைப்பழித்த நுதலினையுங் கிள்ளைக்கிணையா
னமதுரவாக்கையும் பரவையைப்போலப் பரந்துவிளங்குமல்
குலையு மயிலையொத்த சாயலையும் அன்னத்தையிகழு நடையை
யுங் கருமணலைநிகர்த்து நுண்ணியதாய்க்கறுத்துப் புட்பங்களை
ச்சொருகி விளங்கு மளகபாரத்தையும் பெற்றுடைவரைமையல்
மூட்டித் தனித்தனியே பொருளைக் கிரகித்தும் நிலைபெறுதகணி
கையர் மனதையொத்துப் பலதிசையினும் பரந்தவெள்ளத்தை
ச் சற்பங்கள் புத்தினுழைவதைப்போலக் கால்வாய்களின்மூல
மாய் ஏரிகளிற்பாயமந்திரமொழியினாற் பாம்பினங்களைத்தடை
செய்பவரை யொத்துப் புறம்பிற் பொசிய வொட்டாமற் றலை
த்தலையணைகள் போட்டுத்தடுக்கும் பள்ளத்திரள் களிப்பினார்க்
கு மோதைகடையுக வொலிக்கிணையாகச் சத்திக்கவும் அக்கா

லத்தினறையுமுரசினுர்ப்பு மூதிடுகொம்பினது முழக்கும் பம்
பையினேசையு மருதநிலப்பறைகளி னதிர்ச்சியுமுழவர் ஆரவா
ரங்களும் அலைகள்பெருத்துப்பாயும் வெள்ளத்தைச்சிறைசெய்
யுங்கம்பலையு மேகமாயொலிப்பதைத் தேவர்கேட்டு விண்ணகத்
துண்டாகிய வதிர்ச்சிக்குமாறுக மண்ணகத்தினுமுண்டாயதோ
வெனமருளவும் மதயானைகள் பிரிந்தகாலத்தின் மீட்டுந்தம்மி
னத்தைத் தேடிக்கூடுவதைப்போலப் புறத்திற்பெருகிய நீர்த்த
டாகங்களினுங் குளங்களினுமடுக்களினும் வயல்களினுஞ் சேர்
ந்து களிப்பு நீங்காத மாந்தருக்கொப்பாக வலைந்திருக்கும். இ
வ்விதச்சிறப்பையுடையபாலியின்பெருக்கானதுநகரத்தினிடங்
களினும்புறத்தினும் பெருத்திருப்பது பூமண்டலத்தைச்சூழ்ந்
த சமுத்திரத்தைப்போன்றது. ஏரிகள்முதலிய விடங்களிற்பா
ய்ந் ததிகரித்த சலமானது ஐம்புலன்களைவென்ற மகத்துக்கள்
நன்னெறிகளைப்போதித்தாலும்விவேகசூனியரானபதிபதர்தங்
களிட்டப்படிக்கு நடப்பதைப்போலக் கருங்கடலைநோக்கியோ
டியது அப்பெருக்கிற் சலசரங்க ளுலவுவது வாள் வேல் வில்க
ணைசங்கு நாள் கோள் சற்பமுதலானதையொத்து விளங்கும்
ஏரிகளாதியானவைக ணிறைந்து மேலிட்ட சலத்தைப் போக்
கும் ஆண்டிறம் பெற்றமள்ளர் தமதிருப்புக்கு மேல்வருந்தி
ரவியங்களைத் தானம் வழங்குமிடை வள்ளலை யொத்துலவு
வார்கள்.

நாட்டுப்படலம்.

இவ்விதச்செய்கைகளையுடைய வலிபெற்றபள்ளர்திரண்டு க்
டல்சூழ்ந்த பூமியின்வளங்களைப்பெற நினைந் தந்நிலங்களின்ப
ருவங்களைக் கருதிப்பருத்த முசுப்பினையுஞ் சிவந்தகண்களையும்
பெற்ற பலநிற விடபங்களையு நீண்டகொம்புகளையுடையகடாக்
களையும் ஏர்களிற்பூட்டிக்கோல்களைக்காட்டித்தூண்டியணியணி
யாக வுழுதுவருவது பூமிதேவிக்குநவரத்தினமாலை தரித்ததை
ப்போன்றும் காற்றினுமனத்தினும் வேகமுடையனவாயு முழு
நர் குறிப்பின் வண்ணஞ்செல்லுங் காளைகள் கால்களைப்பெய
ர்த்து வைக்குந்தோறுந் திரண்டெழுந்த சேற்கெண்டைகள் ப
ட்சிசாலங்கள் மருண்டோட விண்ணிற்பாய்ந்து மீண்டு சளச
ளெனவிழு மிதுவல்லாமற் பொளபொளென நிலம்பெயரச்சா
ல்வளைந்து வருகையி னவ்வயல்களினிருக்குஞ் சங்கினங்கள்
வெருவிப்பெட்டைநண்டுகள் சூழ்கொண்டு கிடக்கும் வளைகளி
ற் புகுவது அறிஞராயினர் விலைமாதரை விரும்பிச்சேர்ந்ததை
யொத்துங் கற்றூணைப் போன்ற புயங்களை யுடைய உழவர்பொ
ன்விளையத்தக்க புலத்தினுஞ்சிறந்தவயல்களிற் செலுத்துங்கல
ப்பைக் கொழுவிற்பட்டுப் பளபளெனத் தெறித்தெழுஞ் செம்
மணிகள் வேள்விக்குண்டத்திற் ரோன்றுமுத்தழலினொளியைப்
போன்று விளங்கவும் இவ்விதமாயுழுது கலக்கிச் சேடைசெய்
து பதமானதருணத்திற் பள்ளரொங்குந்திறண்டுசிலர் நாற்றங்
கால்விதைத்துஞ் சிலர்விதைப்புலத்திலேறுடுஞ் சலத்தை யிறை
த்து நீக்கியும்பலர்குதிரையின் பிடரிமயிரைப்பின்னிவிட்டதை
ப்போலத் தனித்தனியாக விருந்தநாற்றைப் பிடுங்கி முடிச்சு
செய்து வைத்ததை மீட்டுங்கலைத்து வரிசையினெழுங்குபெற
நடவுசெய்துவருந் தமதுமனதுக்கினிய மங்கையர் வருந்துவ
தற் கிரங்கிக்கலங்கிநைந்தும் இவ்விதமாக வயல்கடோறு நட
வுசெய்தபின்பு சோலைகளிற்சேர்ந்து மதுரமானகள்ளைவள்ளங்
களினிறைத்துத்தங்கடெரிவையரழகைநோக்குங் கண்ணாடியினை
யொத் திருப்பதெனப்பார்த்துக் களித்துக்குடித்தந்த வெறியினு
ற்சிலர்வாடியுஞ்சிலர்தெய்வங்களைப்பணிந்தாடியுஞ்சிலர்மயக்க
மேலிட்டுத்தம்மினாடியுஞ்சிலர் பெருமூச் செறிந்துவாடியுஞ்சில
ர் குரவைபாடியுஞ் சிலர் வெறிகொண்டு வானத்திற் சஞ்சரிக்கு
ம் பறவைகளும் வண்டினங்களுந்தமது சுற்றங்களுஞ் சூழவிக்
திரதேவதையைத்தொழுதமதுவையுண்ணல்வாமதந்திரியர் அ
ப்பூசைக்குரியவருடன்வேற்றுமையின்றிக்கலந்து கள்ளைக்குடி
க்குந் தன்மையைக்காட்டவுஞ் சிலர்மயக்கமேலிட்டு நாணமற்
றுடைசோர வாயினீய்க்கள் மொய்க்க விழுந்துப்புரண்டுஞ் சில
ர் தேவியரைநினைந்து விரகத்தீக் கொளுத்த வோடியுஞ்சிலருண
ர்வற்று வாயில்றுரைதள்ளமறிந்து பினத்தியு மிவ்வாறலைந்தப
டியாற்கள்ளினுங் களிப்பைச்செய்வதுலகத்தி னொன்றுமில்லை.
இஃதன்றியும் வரைப்புகளினுந் தடாகங்கள்படிகளினும்மரச்செ
றிவுகளினுங் கால்களிடறிப்போகுந்தன்மை மேலான வொழுக்
கங்களைப் போதிக்கு மாசிரிய ரில்லாமற் காமுகராய்க் களித்
துத்திரிகின்றவருக்கு நற்கதிகிட்டாது சனனவாதையிற் பட்ட
லைவதற்கொக்கும் இவ்வாறு பலபலகளியாடல்களைச் செய்தபி
ன் றெளிவெய்திப் பழையகியாபகம் வந்தவுடன் கற்கம்பங்க
ளைப்போலத் திரண்டோங்கிய புயங்களையுடைய கணவரோவலி
ன்படிக்கவர்களுடன் கலந்தெங்குஞ் சூழ்ந்து மதுரமான மழ
லைச்சொற்களைப் பெற்ற பள்ளப்பெண்கள் சுவாசம் விடுந்தோ
று மவர்களுண்ட கள்ளின்மணம்பரவி வெளுத்த குமுதமலர்
களு மன்னூற்றத்தை வீசத்தக்கதாய்ச் சினேகவாஞ்சையுள்ள
வர்களை மூர்க்கர் சத்திராதிகளைப்போலக்கலந்தொறுத்தலைநிமி
ர்ந்து தருணத்திற் கண்டித்துப் போடுவதையொத்துத் தழைத்
தோங்கி வருநெற்பயிருக்கு விருத்துவமாயடர்ந்திருக்குங்களை
களைக் களைந்தெறிந்தும் பயிர்களைக்கலைத்தும் நாட்டியுங் காலங்
களிற் சலங்கட்டியும் போக்கியு மிருகங்கள் முதலானதுகளினு
லிடையூறில்லாமற்காத் துலகத்தின் மக்களைவளர்க்குந்தாய்க்
கொப்பாகச் சாலிகளைப்போற்றி வருகையிற் பிரகாசிக்கும்வயி
ரக்கணைகளை மின்னலைவிளக்குமம்பின் கூடுகளின் வரிசைக்கிரம
மாயடுக்கி யிருப்பதைப்போலப் பொன்மயமாகிய இளங்கதிர்
வாங்கியும் பசியமூங்கிற் குழையி னுச்சியின் வச்சிரத்தினுலா
யவேலையொழுங்குபடச் சேர்த்தகாலத் தொளிவீசுவதை நிகர்
த்து நெற்கதிர்கள் விரிவுகொண்டசைந்தும் பல பணமுகுடங்க
ளையுடைய நாகங்களுயிர்த்த ருட்டிசடலைகளை நீட்டியதைப்போ
ன்று பசுங்கதிர்க ணிமிர்ந்துங் கள்ளமனதைப்பெற்ற வேசியர்
மருணர்வந்தகாலத்துப் பொய்யுபசாரங்களைச் செய்வதற்கொ
ப்பாகப் பயனில்லாத நெற்களைக்காட்டிய இளங்கதிர்கண்முக
வகவெழுச்சிபெறச் சந்தோடத்துடன் கணவரைக்கண்டுவண
ங்குங்குலமடந்தையர் மெய்ப்பக்தியைப்போல விளைந்துசாய்
ந்ததைப் பள்ளர்கண் டந்நிலத் தேவதையாகிய தேவேந்திரனு
க்குப் பொங்கற் பூசனைகளை நடாத்தித் திரண்டு நெல்விளைவை
யறுத்தணியிட்டுப் பின்பு சுமைகள்கட்டிக்கொண்டுபோ யுயர்ந்
த நிலங்களிற்பூமிதேவியுடல்வருந்தவுஞ்சேடனெளிந்துவாடவு
ம் பொன்மலையைப்போல வானத்தையளாவிய பலபோர்களை
யிட்டுப்பின்பவைகளைத்தள்ளி எருதுகள் கடாக்களைப் புணைகட்
டி யடித்துப் பலதிரந் திரும்பும்போதெல்லாம் பரமசிவத்தை
யுந் தமதிட்டதேவதையையும் போற்றி நெற்குவைமலகுவதா
கவாழ்த்தி வைக்கலைப்போக்கிப்பதரைத்தூற்றிஒப்படிசெய்தெ
ங்கு நென்மலைகளாகக குவித்தபோது குடிகள் நின்று தொழி
லாளிகளைக் சொண்டளவிட்டுத் தானங்கள் வழங்கி அரசனுக்
குரிய வாறி னொருபகுதியைக்கொடுத்துத் தொழிலாளர் முத
லானவர்களுக்குக் கட்டளைப்படிக்கு வழங்கி யடிமைப் பள்ள
ருக்குவேண்டியமட்டும் வெறுக்கத்தந்து புகழ்வோர்களுக்குக்
கற்பகத்தருக்களைப்போலவளித்துநின்றநெற்குவைகளையுங்கொ
ல்லைகளின் விளைந்துவந்தநவதானியங்களையுஞ் சகடங்களின் மூ
லமாகப் புகழ்தற்கரிய வளங்களைப் பெற்றிருக்கின்றமனைகளிற்
சேர்த்துக்குடும்பத்துக்குவேண்டியதை வைத்துமற்றதைப்பொ

ன்விளைவையரிந்துகுவித்ததைப்போலக்களஞ்சயமுதலானவிட
ங்களினிரப்பிக்கொண்டு பந்துவருக்கஞ்சினேகிதர்அதிதிகள் கி
டைத்தவரை முகமலர்ந் துபசரித்தவர்களுடனுண்டுகளித்துந்த
னதான்னிய புத்திரமித்திரச் சம்பத்துக்களிற்குறைவில்லாதிரு
ப்பார்கள். பல பிரயோசனங்களுக்கு முதவியாகின்ற பயறு
துவரை - உளுந்து முதலான புஞ்செய்ப் பயிர்செய்து வரும்
விசாலமாகியகொல்லைகளின்மத்தியிற்சிலகழனிகளின்நஞ்செய்
ப்பயிராகிய நெல்விளைவதுபலர்திரண்டிருக்குஞ் சபையினிடத்
திற் றிண்ணியகுலத்தி னவதரித்த சீரியரொருபுறத்திற் சேர்ந்
தொதுங்கி யிருப்பதைப்போல விளங்கும். இதுவல்லாமல்உல
கின்கண் மாந்தர் பிறப்பதும் வளர்வது மூப்புவந்திறப்பதுஞ்
சாதாரணமாயிருப்பதையொத்தந்நாட்டின்விற்றுக்களைவிதைப்
பதும் நடுவது மதைப்பரிபக்குவப் படுத்துவதும் விளைந்தபின்
பறுத்துப்படுத்துத் தானியங்களைக் குவிப்பதுமிடைவிடாமல்ந
டந்துவரும் இஃதன்றியும் பேரி மிரதங்கமாதியான மங்கல
வாத்தியங்கள் முழங்கதேவாதிதேவனுன பரமசிவனுக்குநடா
த்து முச்சவங்களி னொலியும் கலியாணந்தேவபூசைகளாதியா
ன சுபகரங்களைச் செய்யும்போது முழக்கு மருதநிலப்பறையி
னொப் புஞ்சிறார்கள் களித்துச்சிறுதேர்பந்துமுதலானதுகளின்
விளையாட்டிற் பெருத்தவோசையுங் கடைசியர்வாய்மலர்ந்தொ
லிக்கும் வள்ளைப்பாட்டி னாரவாரமும் உழுநர் கம்பலையு மெத்
தேசகாலமும் பெருத்தும் வானத்தையளாவித்தழைத்துத்தே
ன்களையிறைத்துக் குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்புஞ் சோலைகளுந்தா
மரை - அல்லி - நீலோத்பல மலர்கணிறைந்தலர்ந் திருக்கும்
பொய்கைகளுங் கழனிகளுங் காமனுக்காயுதச்சாலைகளை நிகர்த்
துங் கரும்புகளைத்தண்டித் தாலைகளி னிட்டாட்டுவது நல்லொ
ழுக்கங்களுக்குப் பிசகாய்நடந்த பாதகரிறந்தகாலத்தி னிமப
டாள்தண்டிப்பதை நிகர்த்தும் ஆலையிற்சிதைபட்ட கன்னலினி
ன்றுஞ் சாறொழுகுதல் லோபிகளைக் கடிந்தவருக்குத் தருவதை
யொத்தும் அச்சாற்றைப் பதலைகளி னிரப்பியது கருப்பஞ்சா
ற்றினது சமுத்திரம்போலவு மதைக்காச்சும்போது பெருகிய
புகைப்படல மேகத்தையொத்தும் விளங்கும் அவ்விடங்களிற்
றழைத்தோங்கி யிருக்கும் புட்பச்சோலைகளிற் சுரும்பினங்க
ளொலிப்பது இசைப் பாட்டினைப் போன்றுங் குயிலினங்கூவு
தல் பாடலை யொத்தும் மஞ்ஞைகள் சிறகை யடித்தாடுவதுப
றைமுழக்க மாகவும் வஞ்சிக்கொடியசைவது நிருத்த நாடக
மொத்துந் தருக்க ளசைவது யிவ் வேடிக்கைக்கு மெச்சிச் சிர
க்கம்பஞ்செய்வதை நிகர்த்தும் நாரைகளொலிப்பது புகழ்வ
தைப் போன்றும் விளங்கும் பொன்றகட்டை யொத்த தளிர்க
ளையும் முத்தின் கொத்துப்போன்ற புட்பங்களையும் வாய்ந்தமா
வின்சினைகளினின்ற குயிலினங்கள் கூவுதல் தம்மிடத்திருக்கும்
வளங்களை வழங்க விருப்புற்றழைக்கின்ற தியாகிகளையொத்து
ம் வாழை-மா-பலா-இவை தம்மையடுத்தவ ருண்ணக் கனிகளை
யுதவுந் தன்மையினால் உத்தம குணங்களையுடைய முதல்வள்ள
லாதிய முத்திறத்தரளிக்குங் கொடையினைப்போன்றும் மடல்
விரிந்தசைந்தோங்கிய தாழை சூரியனையுராய நிற்பது பூமிதே
வி கரங்களை நீட்டிச்சந்திரனைப்போல மாசுறுமற் றுடைப்பதை
யொத்தும் பரிமளமிகுந்த புட்பங்களலர்ந்த வுத்தியான வன
ங்களி னாடவர் கன்னியரை நவரத்தினங்களினாற்சோடித்தமே
லை நெகிழவுஞ் சொர்ணவளையல்கள் சத்திக்கவும் புணர்வதை
க்கண்டு பேடையினைப் பிரிந்த அன்றில் காமுற்று வருந்தவும்
வாசனைகமழும் நந்தவனங்களிலும் மேகத்தையளாவியசோலை
களிலு மெக்காலத்தும் ஆடவர் மகளிரைச்சேர்ந் திருப்பது
பிராணன் சரீரத்தைக் கலந்திருப்பதை யொத்துங் கனிகனி
ர்பெருகிக் குளிர்ந்த பூங்காவுகளினிருக்குங் கைதைகளோங்கி
வீசுமகரந்தத்தினாற் பசும்பொன்னினாலாய மேடைகடோறும
மைத்திராநின்ற தூபக்குடங்களை வெள்ளி நிறமாக்கியும் அந்
நாட்டி னிடங்களெங்கும் பள்ளர்தேவிமாருடனெருங்கி யுலவு
வதினாலும் வயறுளைந்துலவுஞ் சூற்சங்கினங்கள் கால்களினிட
றுவதினாலும் வெண்பட்டுக்கொடிக ளசைந்துதாக்கச்சேற்கெ
ண்டைகள் பாயத்தெங்கின்குலைகள் குலுங்கி நெத்துகள்தபத
பவென வுதிருவதினாலுஞ் சனங்கள் வருந்தி நடந்தும் உயர்ந்
து நிற்குங் கமுகின் பாளைகளின் வாளைகள்பாயப் பழுத்தபாக்
குகள் சடசடவெனச்சிதறுவது வானத்தின் விளங்கும் நட்சத்
திரங்களுதிருவதையொத்துஞ் சோலைகளிற் படர்ந்திருக்கும்வ
ல்லிக்கொடிகளின்மீது மயில்கணின் றசைவது பாவையொத்த
தீஞ்சொலார் பொன்னூசல்களின், இடைவருந்த அதைக்கண்ட
காமுகர்மனஞ்சுழன்று வருந்த ஆடுவதைப்போன்றும் இது
வல்லாமல் மாந்தருக்களிற் பூட்டி யிருக்கு முஞ்சலின்
மாதர்களித் தாடுவ தவர் குழைகளின் காந்திக்குத் தோற்ற
தளிர்களைப்பெற்ற தாதலாற் சகியாம லவரை வீசுவதற்கொத்
துங் கிளிக ளொலிப்பதைக்கண்டு பயந்து தம்மை யடுத்தவ
ரை யிப்படிக்கு வருத்துவது தருமமல்லவென வசைபேசுவ
தை நிகர்த்துங் குயிலினங்கள்கூவுதல் வீழாமற் றப்பினார்களி
வ்விருட்சம் பிழைசெய்ததெனத் தூறி நிந்திப்பதைப் போன்
றும் வேலுக்கொப்பாய்க் காதளவுமோடிய கண்களை யுடைய
கொடிச்சியர் தினைப்புலங்களைக் காவல்கொண்டு கவண்களிற்
பூட்டி வீசுமணிகள் பட்சிகள்மீதுவிழ வவைகளைத் தழைத்த
சிறகினால் விலக்கிக் கூச்சலிட்டோடியுங்கடல்நீரையுண்டு பெ
ய்யு மேகங்களைப்போல மேதிகணெருங்கிவந்து தடாகங்களின்
விழுந்தந்நீரை முற்றும் பருகிக்கிடக்க வாளைகண்மடியிற்றுக்கு
ந்தோறுங் கன்றை நினைந்துமடிசுரந்து பொழியும் பாலினாற்
குறைவற நிரப்பியுந் தடாகங்களிற் செங்குவளைக ளலர்ந்திரு
ப்பது பூர்வத்தி னமிநந்தியடிகள் சமணர் வெட்கக் கமலா
லயத்தி னெழுந்தருளிய சிவபிரான்சன்னிதானத்தி னந்திவே
ளையிற் குளத்துநீரை வார்த்தேத்திய சரவிளக்கினை யொத்தும்
இவ்விதச் சிறப்பினைவாய்ந்த அந்நாட்டினுள்ளவர் கடல்படு தி
ரவியங் கான்படுதிரவியம் மலைபடுதிரவியங்களை விரும்பாம ல
ந் நிலங்களின் விளையும் பொருள்களையே கொள்ளல் விற்பனை
செய்துவருவார்கள் சத்தசுரங்களினளவைப்படி யாழைமீட்
டி குரலினோசையைக்கூட்டி கின்னரிப்பட்சிகளு நாணும்படிக்
குப் பாடுவதைக்கேட்டுக் களித்த வந்நாட்டின ரவர்களுக்குக்
கிம்புரிக்கோடுகளையுடைய குஞ்சரங்கள், முத்தாரங்கள், நிதி
க்குவைகளைக் கொடுத்து வருவார்கள். சுந்தரமுள்ள மங்கை
ய ருடுக்குஞ் சிறந்த கலைகள் பாறையினுங் கஞ்சியினாலுந் தே
ய்ந்தும் பருத்த கொங்கைச்சுமையினா லிடைவருந்தி வல்லிக்
கொடியைப்போற் றேய்ந்தும் பாதங்கள் செம்பஞ்சுக் குழம்
பினாற் றேய்ந்தும் அவருடலதிற் றொழுந்தோறு முதைப் பட்
ட வாடவர்சிகை தேய்ந்து மிருப்பதல்லது அந்நாட்டின் வே
று தேய்தல் கிடையாது கண்ணாடியைப்போல விளங்குங் கரு
விழிகள் சிவக்கவுஞ் சரீரந் துவண்டு மதன வியர்வை யரும்ப
வுங் கணவரைப்புணர்ந்து களிக்கு மங்கையருங் கொழுனருட
னாடிநிற்கும் பெண்களுமளவற்றிருப்பார்கள். இது வல்லாமற்
காதலனைப்பிரிந்து வருந்துந் தலைவியைப் பாங்கிநோக்கித் தா
யே நீயேன் வாடுகின்றாய் அன்றில் பேடையைக் கலந் தின்பு
றுகின்றது இதுசுபகரமாகும் பொருளைக்கருதிச் சென்ற நாய
கனித்தினம் வருவார் சோபிக்கவேண்டாமெனக் கரங்களைக்கூ
ப்பி வேண்டுவ ரனேகர் பரந்த வல்குலையுடைய வேசியர் பி
ணக்குத்தீரத் தொழுது கூடி அவர் நகக்குறிகளைப்பெற்று கா
மனாலை விர்த்திசெய்யுந்தூர்த்த ரொம்மருங்கினுங்குழாங்கொண்

லைவுவர் தடாகங்களின் வாளைகள் சண்டைகொடுத்துப் பாய்ந்தருகினிருக்குங் கமுகம்பாளையிற்ருக்க வவை கமலம் நீலோத்பல பரிமளத்தினை வீசிக்கொண்டிருக்குங் காமனுங் காமுற்றுவருந்துவதாக விழிகளைப்புரட்டுங் கன்னியர் பாதங்களினணிந்த கலவைச்சாந்துக ளவர்பிணக்குத்தீரப் பணியுங் காளையர் குஞ்சியினுங் கரங்களினுங் கமழ்ந்திருக்கும் மதயானைகள் மருதநிலத்தி னிருக்குங் கரும்புமுதலியவற்றைத் தின் றந்திவேளையின் றமது துயிலிடமாகிய வேங்கையி னடியிற்சேர்ந் துறங்கவும் மற்றச்சேனைக டத்தமிடங்களைக் கலந்து களிக்கவும் பட்சிசாலங்கள் சோலைகளின்மீது கூடித் தொனிக்கவுங் கலைத்திரளதனடியின் மகிழ்ந்திருக்கவு மிலக்குமி தாமரைத் தவிசினின்புற்று வதியவும் வண்டினங்க ளதனிடத்துப் பெருகுந் தேனை யுண்டுறங்கவுங் கன்னியர் சதிமுறையே நடித்திசைப்படிக்குப் பாடவும் இத்தன்மையனவாகிய சிறப்புகள் வாய்ந்ததாயும் பொன்மயமா யோங்கிநிற்கு மதில் - கோபுரம் - விசாலமானமண்டபஞ் - சித்திரமாடமாளிகைகள்-நாடகசாலைக ளணியணியாக விளங்கும் நீண்ட வீதிகள் முதலான பலவளங்கள் பாலிநதிபெருகுந் தண்டகநாடு பதிகளி னிடங்களினெங்குமிகுதியாயிருக்கும் இதுவரையிற் றிரைகளைவீசுஞ் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் நாவலந்தீவில் சகலசெல்வங்களையும் பெற்றோங்கிய ஜயங்கொண்ட மேழிக்கொடிப் பூபால பூவைசிய ஆரிய வேளாளருக்குரிய தொண்டநாட்டி னழகுகளிற் சிலகூறினோம் இனி மதுரமாகிய தமிழ்பெருத்துச் சகலராலும் புகழப்பெற்ற நகரத்தின் வண்மைகளைத் தெரிந்தவரையிற் சொல்கின்றோம்.

நகரப்படலம்.

பெருமைபொருந்திய பூமண்டலமானது மலர்பொதுளியதடாகமாகவுங் குடிவளமும் வயலினது செழிப்பும் பெருமையுஞ் சிறந்தோங்கிய தண்டகநாடானது தாமரைச் சமலமாகவுமதின்கண் வாசஞ்செய்யு மிலக்குமிக்கொப்பாக விளங்குங் காஞ்சிப்பதியி னெக்காலமும் விண்டுவும் பிரமனு மற்றத்தேவர்பல்லாண்டிசைகள் பாடிப்போற்றக்கலுழன் மீது மன்னத்தின் கண்ணு மாரோகணித் தவ்விடத்தி னுலவித் துதித்திருப்பதானவர்கள் பதிகளாகிய வைகுந்தத்தினையு மனோவதியையுமொத்தும் வேத சாத்திரங்களைக் கரைகண்ட பிரகஸ்பதியுடன்றேவேந்திரன் விண்ணவர்கூட்டங்கள்சூழ வத்தலத்தின்வதிவதாற் பொன்னகரத்துக்கிணையாகவுங் கின்னரர் - சித்தர் - கருடகாந்தருவராதியர் பிரிவின்றி யமர்வதா லவர்கள் பதவிகளைப் போன்றுஞ் சேடன் முதலான நாகராசாக்க ளிருப்பதாற் பாதலமுதலான வவர்பதிகளை நிகர்த்தும் அஷ்டதிசைக் காவலருமவரைச்சூழ்ந்தவர்களு மிருப்பதால் அவர்கள் பதங்களையொத்தும் வானத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சூரிய சந்திராதியான நவக்கிரகங்கள் மற்றையரிருப்பதால் அண்டத்தைப்போலவுங்காஞ்சிப்பதி விளங்குகின்றதெனப் பலபெரியோர்கள் புகழ்வார்கள்இவ்விதமாகச் சகலரு மவ்விடத்திலிருக்குங் காரணத்தினுலொப்பனை யொன்றைக் குறிக்கப்படுவதோ அப்பதியே யதற்கிணையல்லது மற்றொரு நகரங்களைக் காஞ்சிப்பதிக்குச்சமமாகச் சொல்லப்படாது. வேதப்பொருளாய்ச் சோதிவடிவாயெங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைவெய்தி நடிப்பிக்குங் காரணவஸ்துவாகிய ஏகாம்பரநாத னொப்பற்றுத் தழைத்தோங்கிய மாவிருட்சத்தி னிழலினுறைவதாகப் பேறுபெற்ற காஞ்சிப்பதிக்குச்சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்த பிரமனுதியர் வாழமுன்னம்பரமனுஅண்டுபண்ணிய நகரங்களோநிகராகும், ஊழிகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெருகி அப்பதியினெல்லையைச்சூழ்ந் தலைகளைமோதி நிற்கப் பரஞ்சுடராகிய கர்த்தனதன்மத்தியில் நின்றது மாயாபாசக்கருவிகள் சுற்றவிருக்கு முயிரைப்போன்றன. சக்கிரவாளகிரியின்மீ தலைகளைமோதும் பெரும்புறக்கடல்சூழ்ந்த பலவையகங்களடங்கியிருக்கும் அண்டங்கள் சிற்றுருவமைந்து வந்திருப்பதையொத்துச் சக்கிரவாகமுதலிய பட்சிகடொனித்திருக்க வந்நகருக் கரணுகநிற்கு மதிற்புறத்திற் சூழுமகழானது பிரளயத்திற் பெருகிவளைந்த கடல்களின் வெள்ளத்தினை நிகர்த்தும் ஆதியிற் பிதாமகன் பூமியைப்படைத் ததன்பொறையைத் தாங்கச் சேடனுதியான பலவற்றை வகுத்தபின்பு அண்டத்தினது பொறையையும் பரிக்கச் சுவரொன்றை யெழுப்பியதைப்போல வந்நகரத்தைச் சூழ்ந்த மதிற்பரப்பு வானத்தையளாவி விளங்கவுந் திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவபிரான் மேருவாகியதனுசைப் புயவலிகொண்டு வளைத்தகாலத் தண்டவடுக்குகள் குலைவதைப் பிரமன்கண் டவைகளைத் தாங்கக்கடவாயென்றருளவோங்கி நின்றதை நிகர்த்துப் பாதலவரையினாழ்ந்து வானவெல்லைபரியந்த முயர்ந்தும் விண்ணுலகத்துக்கும் விஞ்சையர் நகரத்துக்குந் தேவர் வாழும் பொன்னுலகத்துக்கும் விண்டு பிரமர்நாட்டுக்குஞ் சேடன் வாழும் பாதலத்துக்கு மாதரவாக வெழுப்பிய பொன்மதிலையொத்தும் பெரும்புறக்கடலைச்சூழ்ந்த சக்கிரவாளகிரியுமதற்குறையுளாக விளங்கும் அண்டச்சுவரும்போலச் சிறகற்ற பர்வதநிரைகளுக்கொப்பாகச் சித்திரவீதிகடோறுஞ் சொர்ணமயமாய் நவரத்தினகாந்திகளைவீசும் மாடமாளிகை - உப்பரிகைகள் - பத்திபத்தியா யிருமருங்கினும் விளங்க வோங்கிய மதிலினிடங்களி னமைத்திருக்குஞ் சித்திரப்பொறிகளிற் சிலது சொல்லுவோம், எதிர்த்த சத்துருக்கள் சதுரங்கச்சேனைகளுடன் புறந்தந்தோட முடுகி மின்னலையொத்த வாளாயுதங்களை விதிர்க்கும் எழுவினுற் கண்டிக்குஞ் சேனைகளை வாரி வாரி மோதுந்திக்குத்திபாந்திரங்களினெறியும், விழுங்கும், பற்றிவலிக்கும் பெருங்காற்றிற்பட்ட கதலிகளைப்போன் றரிக்கிடையாகத் தள்ளுங் கன்மழைபொழியும் விற்களைவளைத்துச் சரமாரிதூவும் உருக்கியவங்கத்தைச் செம்பை நெய்யுட னிறைக்கும் வடித்த சக்கிராயுதங்களைப் பிரயோகிக்கும் வச்சிராயுதங்களைச்செலுத்தும் ஒடுங்கிக்காட்டும் மீளவுமெழும்புங் குப்புறவிழுங்கோபித்தெதிர்க்குந் தாழும் உலகினை யளந்த விண்டுவைப்போல நிமிரும் பேரொலிபெற்ற பறை முரசு முதலான வாத்தியங்களைத் திசைகள் செவிடுபட்டொடுங்க முழக்கும் வட்டணையாகச்சுழலும் வானத்திற் பறக்கும் பட்சிசாலங்களைவாட்டும் மதிலினிடங்களெங்குமோடுந் திரும்புஞ் சூரியனுந் தடைபடச் சரக்கூடுகளைக்கட்டுஞ் சூலங்களையெறியுந் தோமரங்களைச்செலுத்தும் விடங்களைக்கக்கும் வேல்களையெறியுஞ் சுடுமணலினை யிறைக்கும் பலவலைகளைவீசிப் புஞ்சோபபுஞ்சங்களாக விழுத்தகழியிற்றள்ளுங் கொடிய பூதங்களைப்போன்று திரியும் வெவ்வியகனலைக் கக்கும் பகைவர்செலுத்து மஸ்திர சஸ்திர வருடங்களை யுட்கொள்ளும் பட்சிகளையொத்துப் பறக்கும் இவையன்றியும் அந்நகரையிகழப்பட்டவர்நாவையுமனதையும் வாட்டுமென்று சொல்லுவோமாயி னம்மதிலின்மீ தமைத்திருக்குஞ் சித்திரப் பொறிகளினது சவுரிய வன்மையேயென்போலிகளாற் புகழப்படுவதோ, இவைநிற்க பொம்மைகள்முதலிய வலங்காரங்களைக்கொண்டு பொன்மயமாகவோங்கி வளர்த்திருக்கும் அம்மதிலின்மீது நாட்டப்பட்டதாய் வானத்தையளாவிப் பறக்குந் துசபடங்களசைவதெத்தன்மைத்தெனின் ஆதியிற் சிவபிரான் அண்டபித்திகையை யூடுருவி நின்ற சோதிமலையானது நான்கு வகைத்தாயோங்கி நிற்பதைப்போலவிளங்குங் கோபுரங்களினது சிகரங்களைக்காணப் பிரமன்பல அன்னவடிவுகொண்டு பறப்பதையொத்துக் குளிர்ந்த கி

ரணசமுகங்களை வீசுஞ் சந்திரன் களங்கத்தைப் பெற்றனனெ
ன் றிவ்வுலகுளோர் கூறுவதன்மையன்று காவல்களைக்கொ
ண்டோங்கி நிற்கு மிம்மதிட்புறங்களினூட்டிய மணிக்கொடிக
ளவன்மேனியிற் றைத் தடுத்திருந்த வெண்ணிலவின் சட்டை
யானது பீறுண்டதோற்றமாகுஞ் சொர்னமயமாகிய சித்திர
ப்பொறிக ளமைந்திருக்கு மப்புரிசையின்மீ தடர்ந்தோங்கிப்
பறக்காநின்றடெக்கயங்களினது செறிவைக்கடக்கப் படாமை
யாற் ரியனவைகளின் கீழ்ப்புறவெளியி னுழைந்துபோவா
ன் அ ஞலவன்பெருமைக் கழிவுண்டோ? உலகநெறியினைய
னுசரித்து நடந்துகொள்ளும் விவேகசாலி யானவன் றருண
பேதமா யொருகெடுதியிற் பிரவேசிப்பானாயினு மவனைப்பிற
ர் குற்றஞ்சொல்ல வறியார்கள். இவ்விதச் சிறப்பினையுடைய
சுவர்த்தலத்தி னுட்புறங்களினும் விசாலமாகிய நிலைகளைப்பெ
ற்றுகாயவனாயி னுயர்ந்திருக்குங் கோபுரங்களானவை யிரத்
தினதீப்பியமாகவிளங்குவனவும் அதன்கீழ்ப்புறத்தின் வாயல்
கடோன்றும் காட்சியாவன தழல்வடிவாகிய பரமன்முடியை
ப் பிரமனொருமுகங்கொண்டு பார்க்கப்படாதெனக்கருதி நா
ன்குவதனங்களைப் பெற்றதற்கொக்கும் இவையன்றிச் சூரிய
சந்திரர்முதலான நவக்கிரகங்கடமது கதிகளிற்செல்லும்போ
து உத்தரபாகத்திலுந் தட்சணபாகத்தினு மகம்மேருவுக்கொப்
பாக நிற்குங் கோபுரங்களைக் கடக்கப்படாமையா லவைகளி
ன் வாயலின் மூலமாகச்சென்று தங்கடொழிலை நடாத்துவார்
கள். மேலுந் திரிபுரதகனரான சிவபிரானுணையினுற் சிறந்திரு
க்குங் காஞ்சிப்பதியினைவளைந்தளவிறந்த வொப்பனைகளைக்கொ
ண்டு நிற்கு மதிலினெல்லையானது பூமியின்கணிராநின்ற நகர
ங்களைப்போலப் பரந்ததாய் அதின்கண்வேடிக்கைப்பார்த்துல
வுமாந்த ரவ்வவ் நகரவாசிகளையொத்துங் கோபுரங்களி னணி
வகுப்பாய் நாட்டிய பட்டுக்கொடிகளானவை யதின்வெடித்
தெழுங் கொழுந்தனை நிகர்க்கும் இத்தன்மைய சிங்காரங்க
ளைவாய்ந்த காஞ்சிப் பதியின்கண் விசாலமாயு நீண்டிருக்கு
மொவ்வொருவீதியின் நவரத்தினமயமாய்ப்பொன்வளைகளைப்
போன்ற மாடமாளிகை மண்டபமுதலானவைகள் கோடான
கோடிகளுண் டதுகளின் விரிவை யாவராற் கணிக்கப்படும் அ
துகளின்மீது நாட்டியிருக்கும் பலநிற மணிக்கொடிகளி னள
வையு மன்னதேயாம் இவைக டொனித்துப் பறப்பது வான
வெல்லையி னுலவப்படாமையா னுழன்று சிறகையடித்து நிற்கு
ம் பறவைகளைப்போன்று விளங்கும் ஆயிரத்தெட்டு கொடிமு
டிகளையுடைய மகம்மேரு பர்வதத்துக்கொப்பாகப் பல சிகர
ங்களைக்கொண்டுநிற்கு மாடமாளிகைகடோறு நாட்டிய விரத்
தினமயமாகியமகரதோரணங்களும் நிலைக்கண்ணாடிகளுங் கல
ந்து விளங்குங் காட்சியாவன கதிரவனு முடுபதியுந் தங்கள்
காந்தியையடக்கி யேகவுருக்கொண் டவ்வீதிகளின் சிறப்புக
ளையுநோக்கி யிருப்பதற்கொக்குஞ் சொர்னமயமாகிய கொடு
ங்கைகளையு முருளைகள் முதலானவற்றைப்பெற்றணிவகுப்பா
கப் பலநிறப் பட்டுக்கொடிகளுங் கொடைசிகரத்துடனசைய
ராஜவீதிகளின் வட்டணையாயோடிவரு மிரதங்கடோற்றமாவ
ன காரடிவித்தையாளர் சித்திரக்கோலினுச்சியின்கண் பம்பர
த்தைச் சுழற்றியதற்கொக்கு மிதுவல்லாமற் பளிங்கினுற்செ
ய்திருக்குஞ் சித்திரகூடங்களின்மீது குளிர்ந்துவிளங்கு மாணி
முத்துகளினுலுஞ் செம்மணிகளினுலுஞ் சோடித்திருக்கு மே
விடங்களிற்றெருங்கும் பொன்னரிமாலைகளி னவரத்தினகாந்தி
களைவீசும் பாலிகைகடோற்றமாவன தடாகங்களி னலர்ந்திரு
க்குங் கமலப்பொகுட்டுக்கொக்கும் மரகதங்களினுற் சோடித்
துச் சித்திரப்பிரதமைக ளமைந்த மாடங்களின் மேனிலைப்ப
ரப்புகள் தங்கத்தினுலு முத்துகளினுலுஞ் செம்மணிகளினுலு

ஞ் சோடித்திருப்பது மேகராசிகள் சோமசூரியாக்கினி வடி
வை யொருங்கெய்தப்பெற்றுச் சரிப்பதையொத்துங்கருப்புவி
ல்லையேந்திய மாரனைநிகர்த்தவடிவுள்ளமைந்தரா இரதிக்கொ
ப்பாகியசுந்தரமுள்ளமங்கையர்தழுவிநித்திலங்களினுற்சோடி
த்தமாளிகைப்புறத்தினழகியசிறகுகடமைத்திருக்கு மன்னங்க
ளைப்போலவுலவுகின்றதோற்றமாவன மேகபடலத்தின்மறைந்
துவெளிவரும் பூர்ணசந்திரனைப்போன்றும் பூமியின்கணிரா
நின்றநவரத்தினத்திரள்களனைத்தையுந் தன்னிடத்திற்பதியச்
பெற்றுநிகரற்றிறுமாந்தோங்கியமாடங்களி னதுகமுத்தின்புத்
த்தினசையுந்துசபடாங்களைத்தன்மயவெனின்.வானத்திற்செ
ல்லும்ஆதித்தனையும்அம்புலியையுங்கண்டு கோபித்துச்சீறிப் ந்த
ற்றிவிழுங்கநாவைநீட்டிக்குலவுவதைப்போன்றும்தேனினுமினிட
ரமாகவசனிக்குமங்கையருடனுடவர் சலக்கிரீடை செய்யுந்த
டாகங்களைப்போலப் பளிங்கினுலமைத்தமாடங்களின்மேனின்
ளங்குஞ்சித்திரகூடங்களானவைவானகூத்தினிற்குந்தேவவிமா
ன சேகரங்களைப்போலத்தோற்றும்-இஃதன்றியும், விண்ணவ
ர்தானவர் சித்தர் இயக்கர் கின்னரர்-உவணர் கந்திருவர்முதலி
ய சகலருந் தத்தம் பதிகளை வெறுத் தன்னகரமகத்துவங்களை
யுஞ் செல்வங்களையும் விரும்பி வந்தவர்கள் வாசஞ்செய்யவ
மைத்திருக்கும் மாடமாளிகைக டனித்தனியேவரிசைப்படநிற்
குங் கமண்டலங்களைத் தாங்கினவர்களாய்ச் சுவாசத்தைப்பந்
தித்துஞானுசிரியன்குறித்தவாறே திட்டியை நாசிமுனையினிறு
த்திப் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துப் பரமசிவத்தின் பாதகமல
ங்களை யிதயகமல பீடத்திருத்தி யோகங்களைச் செய்யுமுனிவ
ர் வதிகின்ற சாலைகள் பெருத்திருக்கும் பூர்வத்திற் றுனும் வி
ண்டுவுந் தேடுதற்கரிய பரஞ்சுடர் மீட்டு மிப்படி வத்தா னேங்
கியதோ வென்று பிரமனுமாசங்கையுற்று நோக்க-நான்குவே
தங்களையும் பூர்ணமாகக் கற்ற வந்தணர் வேள்விகளைச்செய்யு
ந் தலங்களின் மூண்டெழும் புகைப்படலமானது அண்டகோ
ளகையினையுங் கடந்து நிற்குஞ் சாலைக ளனந்தமுண்டு-நான்ம
றைக்குலத்தினுதித்தவராய் உயிருக்கு முடலுக்குஞ் சம்பந்தமி
ல்லாதனபோன்று மில்லறத்தை யோம்பி ஐம்புலச்சேட்டைக
ளைவென்று சத்கருமங்களை நடாத்திவரும் பிராமணர்வாசஞ்
செய்யு முன்னதமாகிய மாளிகைகளிருமருங்கினும் வானத்தை
யளாவிநிற்கும் வீதிகள் திரண்டும் பல திவ்வியபாணங்களைப்
பிரயோகிக்கும் வலியினைப் பெற்றவர்களும் வெவ்விய சமர்
களைக்கடந்த செயசாலிகளுஞ் சதுர்வேதங்களையு மிடைவிடா
துபயிலும் நாவைப்பெற்றவர்களும் வதியுநன்கிளைப்பெற்ற மு
தன்மையாகியகாஞ்சியினது வீதிகளெங்குங்குருவிந்தமணிகளி
னுற்செய்த சிகரங்கள் விளங்குதல் பொன்னுலகத்தைப்போ
ன்றுங் குன்றுகளைப்போலப் பலவகைப்பணிகளின்றிரட்சியும்
நவரத்தினங்களின் குவைகளும் அவாவைப்பெருக்கும் பொன்
ராசிகளுமற்றுமுள்ள சிறந்தபொருள்களு மெதிரின்விளங்க அ
தை நிதானிக்கப்படாமையாற் கனிதர்களுநாணக்கற்பகத்தரு
க்களைப்போலச்சிறந்துவீற்றிருக்கும்தனவைசியக்கடைகள்வை
த்திருக்குஞ் சித்திரகூடங்க ளிடையிடையின் விலைக்கூறுகிறவர்
களாய் கங்கைகுலத்தவதரித்தவர்களாய்ப் பூபாலகராய் அஷ்
ட லட்சுமிகளுங் குடிகொள்ளுஞ் செல்வப்பெருக்கினைப்பெற்
றவர்களாய்ப்பிரமன்றடைகளினுதித்தவர்களாய்வீற்றிருக்கும்
காராள பூவைசிய வேளாளர் சூழும் தெருக்களுநெருங்கிவிள
ங்கும்சத்த பரிச ரூப ரச கந்தவாஞ்சைகளுக் கிடமாகிய ப
ஞ்சேந்திரியங்களையு மொருங்கெய்த நடாத்துங் குண சம்பன்
னரான திருத்தொண்டர்கூட்டமும் விழிவழியி னுனந்தசலம்
பெருகக் கரங்களைக் கூப்பித் தொழும் அண்டர் தொகுதியுந்
தேவாலயங்கடோறு மிடைவிடாமற்பெருத்தும் நான்முகனூர்

தியான அன்னத்தினடிச்சுவடும் பரமனுக் கொருபாக மாகிய விண்டுவாகனமாகிய கருடனடிச்சுவடும் மேகவாகனனான தேவேந்திரனேறி நடாத்தும் அயிராபதத்தி னடிச்சுவடு மவ்வீதிகளெங்குந் தோற்றவும் பஞ்சவிலக்கணங்களைவாய்ந்த கால்களி னிரத்தினவெண்டையங்கள் சத்திக்க வையாளியுலவும் புரவிகள் கனைப்புஞ் சித்திரமுகபடாம்விளங்க யிருமருங்கினு மணிகள் கணில் கணிலென்று மாறியொலிக்க வுலவு மதயானைகள் வீறிடுமொலியுஞ் சொர்ணமயமாகிய வுருளைகள் மச்சுக் குத்துக்கால் கொடிஞ்சிகைகள் முதலியவற்று னலங்கரித்து மேருவை நிகர்த்துப் புடைபரந்தோங்கிய விரதங்களோடுந் தொனியுங் கவிகையினை யொப்பத்தழைத்து நிழலைப் பரப்புகின்ற சோலைகளினின்றும் ஸ்ரீபூமான்கள் களித்துவரு மாரவாரமுந் தேவதுந்துமிகளினது முழக்கமுந் தெருக்களி னிடைவிடாது பெரி தொலித்திருக்கும் அன்னகரத்திற் பரதவிலக்கணங்களின் வழுவின்றி நடித்தலனைத்தும் பஞ்சகிருத்தியங்களைநடாத்து முறைமையாற் பரமசிவனடித்தலேயாம். இசைப்பாட்டுகளனைத்து மவனிசைக்கும் வேதாகமத்தொனிகளாங், கேள்விப்படுவதனைத்தும் அவனது கீர்த்திகளைப்புகழுஞ் சுருதிகளுந் தேவாரமுமாம், பலர்கூடி யிருப்பதனைத்துந் திருத்தொண்டர் கூட்டமாம். இஃதன்றியும், பால், தயிர், நெய், தேன், முதலிய கடல்கள் தத்தம் மெல்லையைக் கடந் திந் நகரத்திற்பெருகிகின்றனவோவென்றியாவரு மதிசயிக்க அவைகள் நிறைந்த கேணிகள் பெருத்திருக்கும் அன்னதானச்சாலைகள் முன்னம் பராசத்தியமைத்த முப்பத்திரண் டறச்சாலைகளைப்போ லிடைவிடாது சகலருக்குந் திருத்திசெய்திருக்கும் அளவற்றகாலமாய் நீங்கியிருந்த தன்வர்க்கத்தினைக் கண்டவுடன் முகமலர்ந்து நன்னயவசனங்களைக்கூறி மனங்களிக்கத் தமதில்லங்களின் வரவழைத் தறுசுவை யுண்டி முதலியவற்றை யவர் மகிழ் சிறக்க வூட்டுமாறுபோல் அன்னசத்திரங்களின் வந்த வருகின்ற வாராநின்ற பேர்களுக் குபசரித்து வழங்குமோதை மிகுத்திருக்கும். இஃதன்றியும் மாடமாளிகைகளின்முற்றங்கடோறும் நாடகரைப்போலப் பொற்பாவைகள் நடிப்பதைத் தேவர் முதலானவர்கணோக்கி விருப்பமுற் றசைவற்றிருப்பார்க ளிவ்விதச் சிறப்புகளையுடைய வீதிகளின்க ணிராஜகுமாரரேறி நடாத்து மிரத்தினமயமாகிய தேர்களானவை அளவற்ற சூரியர்க ளாரோகணித் தணியணியாகச்செலுத்து மிரதங்களையொக்கும் வெண்பாவாதிய பாவினின் றுதியாநின்ற விருத்தங்கள் - துறைகள் - தாழிசைகள் - முதலிய வினங்களா னலங்காரமாகப் புனைகின்ற தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் முதலான பல கலைகளை யாராய்கின்ற கவிவாணரு மவைகளின் கருத்துக் கிசைந்த படிக்குப் பிரசங்கிக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்தவர்களுக்குத் தியாகங்கள் வழங்குங் கல்விவான்கள்சபைகடோறு நெருங்கியிருப்பார்கள். வேழமருப்பினை நிகர்த்த தனபாரங்களையுடைய மங்கைய ரளகத்தைப் புலரவூட்டு மகிற்புகைச் சமூகமு மவர்களமைந்த மாடங்களின்மேற் பரவிநிற்கு மேகப்பெருக்கும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்திருக்குஞ் சரிகம பதநி சவே முதலாகிய பண்களைப்பூரித்துச் சங்கீதங்களைப்பாடுகின்ற வோசையுங் குவளைமலரை வென்ற கரியவிழிகளை யுடைய கணிகையர் சத்தசுரங்களை யபிநயத்தாற் றழுவிப் பரதவிலக்கணப் பிரகாரநடிக்கின்ற வோசையுங் குளிர்ந்த சுதியைப் பெருக்கு நரம்புகளை முறுக்காணிகளிற் பிகிந்து விரலினுன்மீட்டிக் கண்டத் தொனியைக்கூட்டி யிசைக்கு மியாழி னோசையுங் கூடிப்பெருத்து விண்ணவர்செவிகளுக் கமுததாரையை யூற்றியதைப்போலக் களிப்பை விளைத்திருக்குஞ் சுந்தரமிகுத்த தேவகன்னிய ரந்நகரத்தி னிராநின்ற இராஜகுமாரர் வனப்பை விரும்பி யவர்கடோளைத்தழுவக் காமுறுவதாலும் விண்ணவர் மயங்கிக் கணிகையரைக் கலந்தின்புறுவதாலும் அழகியகாஞ்சிப்பதியானது மன்மதனுக்குரிய ராஜதானியாகவும் விளங்குங் கூற்றுவனைப்போலச் செல்லுங் களியானைகளினது மதப்பெருக்கு மிடபங்களின்மீ தேறித்திரிந்த சுரபிகளைக்காக்கு மிடையர்சேரிகளிற் பசுக்கூட்டங்கள் மடிசுரந்து பொழிந் தூற்றிட்டுப்பெருகும் பாலுங்கலந்திடைவிடா தவ்வீதிகளினூற்றைப்போலப் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் மத்தள தாள சுதிக்கிசைவாகக் கரங்களினு லபிநயங்களைக்காட்டிச் சிலம்புகள் கொஞ்சப் பாதங்களை மிதித்துக் கணிகையராடலுங் கழைக் கூத்தர் பலவித்தைகளைக்காட்டலுங் காமன் கருப்புவில்லை வளைத்துப் பஞ்சபாணங்களைப் பூட்டிக் காமுகர்மீது செலுத்து மாடலும் விண்ணவர்களித் தானந்தக்கூத்தாடுவது மிகுதியினால் நோக்குனருக்கு வெறுப்பையுண்டாக்கும் மங்கையரு மாடவரு மணிந்தணிந்துதவாமற் றெருக்களினெறிந்த நவரத்தினப்பணிகளே இலக்குமியு மிச்சிக்குஞ் செல்வமாகுமாயிற் றுதித்தற்கரிய சிருட்டிகளை நடாத்தும் பிரமனுக்காயினு மொப்பற்ற வக் காஞ்சியின் வளங்களைச் சொல்லப்படுவதோ. மாறுமிராஜகுமாரரெறிந்தாடிய கத்தூரியினுற் சேறுடப்பட்டும் பொற்பிரகாசமாகிய சுண்ணப்பொடிகளினு லவைபுலர்ந்தும் பனிநீர்களைச் சிவிறிகளினூற்றூவப் பெருத் தாறுகவோடியுங் கர்ப்பூரம் மணற்செறிவாகவும் இவ்வுலகினர் மனங்கள் ராசத சாத்துவித தாமத குணங்களினன் வேறு படுவதைப்போல வந்நகர் வீதிக ளடிக்கடி மாறுபட்டுக்காட்டுந் தாமரைப்பீடத்தமர்ந்து சிவராசிகளைப் பெருக்கிவரும் நான்முகனைப் போன்று துதித்தற்கரியவிலக்குமியினது குமாரனான மன்மதன் றன்கணைவலியினுன் மோகத்தைப் பெருக்கிவருவான். குளங்களி னலர்ந்திருக்குந் தாமரைகளையொத்து மங்கையர் முகமலர்ச்சி பெற்ற காலத்தி னம்மலரிற் பெருகுந் தேனை யுண்டுகளித் துலவிய வண்டினங்களை நிகர்த்துப் பர்வதாகிருதியாகிய புயங்களைப்பெற்ற புருடரவர்க ளின்பநலங்களைச் சரசசல்லாப லீலைகளினூற் பருகிக் களித்திருப்பார்கள். பொன்மயமாய் விளங்கு முரசங்களாதிய மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கத் திவ்விய பரிமளங்களைக் கமழும் புட்பப்பந்தரின்கட் டத்தம் மரபுக்குரிய வோமவிதிகளை நடாத்தி யந்நகரவாணர் களிப்பெய்த மணங்களை முடிக்கு மாரவாரங்க ளிடைவிடாது பெருத்திருக்கும், இதுவன்றியும் வானத்தினுலவு மேகங்களிறங்கி யிளைப்பாறிச் செல்லு முன்னதமுள்ள சித்திரமாடங்களின்மீது பாவையொத்து வசிக்கு மங்கையர் வாலிபர்மீது நீர்த்துருத்திகளினூற்றூவும் பனிநீர் சிதறிச் சோனைப்பெயலையொத் தெத்தேசகாலமு மவ்வீதிகள்விளங்கும். மேலுந் தேமல்பரந்து பூரித்துத் ததும்பிவிம்மி வனப்போங்கிய கொங்கைகளைத்தாங்கிய மாதருங் காமனை நிகர்த்தமைந்தரும் பொன்மயமாயோங்கியவுப்பரிகைகளின்மீதுலவி விளையாட்டி னெறிந்த சுண்ணப்பொடிகளுடன் புட்பச்செண்டுகளி னுதிர்ந்த மகரந்தங்களும் வானத்தினெழுந்துபடியக் கொண்டல்கள் பொன்வடிவமைந்துபனிநீரைப்போலப் பரிமளிக்கு மாரியைப்பெய்துவரும் புட்பமாலைகள்புரளும் புயங்களையுடைய வீரரிடைவிடாமற் செல்லும் பொன்மலையினையொத்த விரதங்களி னார்ப்பும் பாகனேச்சிநடக்கும் மதயானைகள் வீரிடுமொலியுஞ் சவரிகளை நிகர்த்த பிடரிமயிரலைய வேகமாய்ப்பாயும் புரவிகள் கனைப்பும் படைவீரருரத்து நடக்கு மதிர்ச்சியும் பலவளங்களிற் சிறந்த வப்பதியின் வாழு மாந்தர் நெருங்கி வசனித்துச் செல்கின்ற கம்பலையு மேகமாய்ப் பெருத்திருப்பது முகிற்கூட்டங்களினது முழக்கத்தையுஞ் சாகரங்களி னொலியினையுமொத் தெப்போதும் அவ்வீதிகளின்

விளங்கும் மாரியை யெதிர்பார்த்திருக்கு முலகத்தைப்போல
வு மன்னவன் செங்கோன்முறையினை நாடியிருக்குங் குடிகளை
யொத்தும் அத்தல விசேடத்தைக்கருதிக் குற்றமற்ற தேவர்
களும் பாதலவாசிகளும் பூமண்டலத்தினரு மற்றையரு மிட்
டசித்திகளைப்பெற்று நற்கதியினையடையத்தேடிச்சேருமகத்து
வமுள்ளது காஞ்சித்தலம். இதுவல்லாமல் அஞ்ஞானம் வயிர
ம், மனக்கோட்டம், அகாலமரணம், பிணிமுதலிய துன்பங்க
ளவ்விடத்திற் பரிவாக வாசஞ்செய்பவரை யணுகாது நீக்கி ர
ட்சிக்குந் தன்மையினாற் சாயுச்சியப்பதவியே அப்பதியெனி்ன
தன்மகத்துவங்களையுஞ்சிறப்புக்களையும் என்போலிகளாற்சொ
ல்லமுடியுமோ. இனி யத்தல விசேடத்திற் சிலகூறுகின்றாம்.
சொர்னமேதாருவு மதன்கிளைகளாகவும் இலை தளிர் அழகிய
பீதாம்பரமாகவும் பரிமளமிகுந்த மலர் கனிக ளிரத்தின மாக
வுமோங்கிய காஞ்சி விருட்சமான தைந்து விண்டுக்களைக்கண்
டவர்களாலுண்டாக்கிய தடாகத்தினருகி னிழல்பரப்பி நிற்ப
தாற் காஞ்சியென்றும் பிரமனுறக்கமாகிய தினக் கற்பத்தினு
மிறத்தலாகிய மகாகற்பத்தினும் பெருகிய பெரும்புறக்கடல்
முதலான வெள்ள மந்நகர வெல்லையின் வருவதற் கஞ்சிப்புற
த்தினிற்பதாகச் சத்தி காத்திருப்பதாற் பிரளயசித்தென்றும்,
பூர்வத்திற் றிருக்கயிலையி னுமையவள் சிவபிரான் விழிகளைமூ
டிய காரணத்தா லிவ்வுலகமீடேற வித்தலத்தின்க ணெழுந்த
ருளி மாவடியின் வீற்றிருக்கும் ஏகாம்பரத்தை ஆராதிக்குந்த
றுவாயிற் பரமனேவலிற் கம்பாநதி பெருகி வரக்கண்டு பயந்
தவ்விலிங்கத்தைத் தழுவக் குழைந்தருளிக் காட்சிதந்ததாற் சி
வபுரமென்றும்—அயிராபதந் தவஞ்செய்து புண்ணியகோடிகி
ரியாய்த் தம்மைத்தாங்கவும் அதனருகிற் பெருகும் வேதவதி
தீர்த்தக்கரையிற்பிரமன் மகஞ்செய்யத் தாமரைக்கண்ணனெ
ழுந்தருளி யனுக்கிரகித்தலான் விண்டுபுரமென்றும்—பரமசி
வன், கேசவன், நான்முகன் றத்தம்பதிகளை யிகந்திந்தத் தெ
ய்வீகத் தலத்தை விரும்பி வாசஞ்செய்வதாற் றிரிமூர்த்திவாச
மென்றும்—பிரமன் மனமாசுநீங்கிச் சிறக்கக் காமுற்றுத் தா
மோதரனுமையாகிப் பூசித்த கச்சபாலயத்தி னெழுந்தருளிய
பரமனைக்கருதித் தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதாற் பிரமபுரமெ
ன்றும்—மோட்சகாமியங்களை விரும்பித் தவவிரதங்களைச்செ
ய்தவருக் கிஷ்டப்படிக்கருளுந் தன்மையினாற் காமபீடமென்
றும்—இந்திரனுதிய தேவர் தவஞ்செய்து சிறப்பெய்தியதாற்
றபோவனமென்றுந்—திரிலோகங்களினும்பூதலஞ்சிறந்ததாகு
ம் அதன்கட்டங்கிய தலங்களி லிப்பதியானது அறம் பொரு
ளின்பத்தை யளிக்குந் தன்மையினாற் சகச்சாரமென்றும்—அ
ட்டசித்திகளையுந் தபோதனருக் கருளு முக்கியத்தினாற் சகலசி
த்தியென்றும்—பரமசிவ மொருகாலம் பராசத்தியை நீலியெ
ன்றழைக்க வக்காளிமங் கழிவதாகக் காளியென் றவதரித்து
அரிய தவங்களைச்செய்யக் கர்த்தனிறங்கிக் காட்சிதந்தருளிய
வாறே அந்நகரைக் காத்திருப்பதாற் கன்னிகாப்பென்றுஞ்—சி
வகணங்களிற் றுண்டீரனென்பவன் மாலதியைக்காமுற்றகா
ரணத்தினாற் பூமியின்க ணவதரித் திந்நகரத்தை யாண்டதாற்
றுண்டீரபுரமென்றுந்—தண்டகராஜ னித்தலத்தின் விண்டு
வைநோக்கித் தவஞ்செய்ததாற் றண்டகபுரமென்றும்—பதின்
மூன்று சிறந்த பெயரினைப்பெற்றது. இஃதன்றியும், அயோத்
தி மதுரை, மாயை, அவந்தி, காசி, காஞ்சி, துவாரகையென்
[illegible] சத்தபுரிகளிற் காஞ்சிநகர முதன்மையாகிய பேற்றினை
[illegible]வதென் முதியிற் பரமசிவன் பராசத்திக்கருளியதா லித்
தலத்[illegible] கொப்பெடுத்துக்கூறச் சொற்கமத்திய பாதலங்க
ளிநுங் கி[illegible]டையாது. வதிஷ்டரிடத் திருக்குங் காமதேனுவின்ம
டியினின்[illegible]ம் பெருகிய பாலியாறு வடபாரிசத்தினும் பிரம

னுதியர் சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் திருமஞ்சனமாட்டிய திரு
நதி தென்பாரிசத்தினும் கம்பைவேகவதி அதனிடையினும் பர
வுவதினாற் கங்கை - காளிந்தி - சரஸ்பதி - முதலிய நதிகள்பா
யுந் தலங்களினுங் காஞ்சிநகரஞ் சிரேஷ்டமாகும். பிரமசிரனை
ருவ னிறந்த மகாப்பிரளய வெள்ளத்தின்மீதோங்கிநின்ற மா
விருக்ஷத்தி னெருகிளையினை மார்க்கண்டர் பற்றி யிறங்கி உல
கமுதித்த தறுவாயிற் பார்ப்பதியினது வளைத்தழும்பு முலைத்த
ழும்பும் பெற்ற கர்த்தனை யருச்சிக்கு மகிமையினைப் பெற்றும்
அறுசமயங்களையுந் தாயையொத்துப் பரிவாய்க் காத்துச் ச
ராசரப் பிரபஞ்சங்க ளீடேற முப்பத்திரண்டறங்களையும் வள
ர்த்த உமையவள் ஆதிபீடத்தெழுந்தருளியகாமக்கோட்டத்தை
ச் சூரிய சந்திராதியாகிய நவக்கிரகங்கள் சூழ்ந்து வருவதா
ற்றேவருந் திசைதோற்றுமல் மயங்கிச்செல்கின்ற மகத்துவ
மு முடைய தத்தலங் கொடிய பாதகங்களைச் செய்தவனுயினு
மத்தலத்தை மனப்பூர்வமாகத் தெரிசிப்பானுயின் அக்கினியி
ற்பட்ட பஞ்சைப்போலப் பாதகங்கள் தகிக்கப்பட்டு முத்தியி
னை யெளிதிற் பெறுவானுயிற் சாஸ்திரவிதிப்படிக்கொரு தரு
மமுடித்தாற் கோடியாகப்பலிக்கும். இம் மகத்துவத்தைக்கண்
டு தேவர் - மாதவர் - முதலாயினோர் தத்த மிருப்பிடங்களை
வெறுத் தேகாம்பரநாதனை யாராதித்தற்குந் தவங்கள், விரதங்
கள், யாகங்கள், முதலான சத்கருமங்களை நடாத்தியு மிருப்
பதால் அப்பதியின் மகத்துவங்களை யாவரானும் விரிக்கப்படா
து. சுப்பிரமணியக் கடவுளினாற் குட்டுண்டு பிரணவ வுண்மை
யினைத்தெளிந்த நான்முக னுறங்கும்போதும் அழிந்த காலத்
தும் பெருகிய சத்தசாகர வெள்ளமானது அந்நகரை நெருங்
காமலு மொரு குறைகளையுஞ் செய்யாமலுஞ் சூழ்ந்து போ
குந் தன்மையினாற் பிறை கொன்றை கங்கை தேவர் சிரமாலை
யுட னென்பணிகளையுந் தரித்த பரமசிவ முண்டாக்கிய தல்ல
து பிரம சிருட்டியிற் பட்டதன்று அத்தலத்தினிருப்பவர் வச
னிப்பது வேதம் தடாகங்கள் சிறந்த கங்கை, சிலைகள், இலிங்
கம், மனிதர், தேவர், விருட்சங்கள், பஞ்சதருக்கள், பொசி
ப்பது அமுதம், இசைப்பது சகத்திர நாமார்ச்சனை நடப்பது
பூவலஞ்செய்தல், சிந்தித்தல், தியானம், சயனித்தல் யோக
சாதகமாகும். இத்தியாதிய மகிமைகளுஞ் சிறப்பும் விசேடமு
மற்றெந்தத் தலங்களினுங் கிடையா இஃதன்றியும் யானையுரிச்
சட்டையினைப் போர்த்த வயிரவர் - விநாயகர் - சூரனைக்காய்
ந்த சுப்பிரமணியர் - சாத்தர் - விண்டு - காளி - முதலானவர்
கள் காத்திருக்கும் பெருமையினையு முடையது. மேலுஞ் சண்
மதங்களினுஞ் சிரேட்டமாகிய சைவசமையத்தினல்லது மோ
ட்ச பதவியினைப்பெறுத லரிதென் றறிந்து பிறருக்குத் தன்ச
மையத்தி னடிப்பவனைப்போற் காட்டிக் கல்லை மலராகக்கொ
ண்டு பத்தியுடன் தினமுஞ் சிவலிங்கத்தின்மீ தெறிந்து பரம
ன் பாதாரவிந்த நீழலைப் பெற்ற சாக்கியநாயனரும் அடியார்
கள் வஸ்திரத்தை வெளுத்துத் தரும் பத்தியைச்சோதிக்கக் க
ர்த்தன் திருவுளங்கொண்டு திருத்தொண்டர் கோலமா யெழு
ந்தருளித் தம தாடையைத்தந்து மழையினை யுண்டாக்கித் த
டைசெய்ததினாற்பாறையிற்றலையினைமோதப் பரமன்திருக்கர
த்தைநீட்டிக்காத்திரட்சிக்கும் பேறடைந்ததிருக்குறிப்புத்தொ
ண்டராதியானபத்தர்களும்மோட்சம்பெற்றதலமாகும் இதுவ
ல்லாமல்பரமன்விழிகளைமூடி யதினாலுண்டாகிய பாதகங்கப்
பார்ப்பதியார் காசியிற்சென் றறம்வளர்த்துக் கைகூடாமையா
லித்தலத்தினெழுந்தருளிமாவடியின்வீற்றிருக்குஞ்சிவபிரானை
வழிபட்டிட்டசித்திகளைப்பெற்றின்னமுந்தவஞ்செய்திருக்கின்
றதால்அதனுக்கதுவே வொப்பல்லதுவேறொன்றைச்சொல்லப்
படுவதோசிவராசிகள்கடைத்தேறத் திருவுளங்கொண்டுலோக

நாயகியறம்வளர்த்தசாலைக்கருகிற் பரமனைநோக்கித்தவஞ்செய்தபிலத்தின்கண்விளங்கும் ஆலயத்தமர்ந்து காமாட்சியம்மனெனப்பெயர்பெற்றரியவழிபாடுகளைச்செய்துவருவதைவிரும்பிச் சிவபிரான் அனந்த கலைகளுடன் அத்தலத்தை நீங்காமலிருப்பார். அப்பதியிற் பிறப்பினு மிறப்பினு மிருப்பினு மல்லது கணப்போது தங்கினும் மாவடியினெழுந்தருளிய கர்த்தன் நடனபாத தெரிசனைகிடைக்கப்பெறினுஞ் சிந்திக்கினுமோட்சவீட்டைக் காணியாகத் தரும். இவ்வித விசேடச் சிறப்புக்களைப்பெற்ற கச்சிப்பதியை நிகர்த்த தலந்திரிலோகங்களினுங் கிடையாது பரமன் விண்டு பிரமன் இந்திரன் காளி முதலானவருக்கு வாச யோக்கிய மாகவும் மனுச்சக்கிரவர்த்தி தொண்டீரன் தண்டகன் கரிக்காற் சோழன் முதலியவர்கள் அரசு செய்யுந் தலைமையும் பெற்றது இக்காஞ்சிப்பதியின்முத்தியை விரும்பிப் பூசித்தும்வலம்வந்தும் அலகிடல் மெழுகலாதியான பணிவிடைகளைச் செய்துவரும் புண்ணியவான்கள்கோரிக்கைகளைத் தரவல்ல ஆலயங்க ணூற்றெட்டுண்டு. அவற்றுட்பரமசிவ னெழுந்தருளிய தலமிருபது. விண்டுவுக் குரிய தலம்எட்டு மற்றத் தேவர்க ளவ்வாறே மற்றையதலங்களிற் சூழ்ந்திருப்பதால் அக்காஞ்சி நகரத்துக் குவமான மெங்குமிராதுமேற்கூறிய சிவத்தலங்க ளாவன கச்சபாலயம் - ஏகம்பங் - கச்சிமயானங் காரோணம் மாகாளம் பச்சிமாலயம் - அனேகதங்காபதம் பணாதரம் - பணிச்சரம் வராகஞ் - சுரகரீச்சுவரம் இராமம் வீரட்டம் வைதம் நூபுரம் உருத்திரம் வச்சிரநகரம் பிரமந் - திருமாற்பேறு - மற்சை ஆகிய இவையாம்.—விண்டுத்தலங்களாவன, புண்ணியகோடி விமானம் அட்டபுயந் திருவெஃகா - கருநமூர் கஞ்சகாளரங்கம் நிராகாரம் நிலாத்திங்கட்டுண்டம் பாடகம் ஆகிய இவையாம்.—இஃதன்றியுஞ் சிவன் பார்ப்பதி சுப்பிரமணியக்கடவுள் முதலான தேவதைகள் வாசமாயிருக்குந்தலங்கள்அறுபதினாயிரமுண்டு.—இவை நிற்க, விளக்கமொன்று, இடங்களிரண்டு, தெற்றிகள்மூன்று அரணங்கணான்கு, தருக்களைந்து, புட்களாறு, நதிகளேழு, பொதுக்களெட்டு, பொய்கைகளொன்பது, சிலைகள்பத்து, மன்றங்கள் பதினொன்று இச்சிறப்புக்களு மோங்கி யிருப்பதாற் காஞ்சித்தலம் அற்புதமாய் விளங்கும். மேற்குறித்த தொகைகளுக்கு வகையாவன ஆயிரங்கிரணசமூகங்களையுஞ் சோடசகலைகளின் பெருக்கையும் விரித் தலகை விளக்கிவருஞ்சூரிய சந்திரரொளி மழுங்கச் செகமெங்குந் தனதருட்பிரகாசத்தை விரித்துக் காமக்கோட்ட ஆலயத்திற் பராசத்தி யெழுந்தருளிய பிலத்தின்கண் எத்தேசகாலமு மழிவின்றிச் சொலித்திருக்குந் தூண்டா விளக்கமொன்று—பிறந்த வுயிரிறவாமலுமிறந்தவுயிருதியாமலும் சுபகரத்தைத்தரும் இடங்களிரண்டு—உயிர்களுக் குணவைத் தந்தும் விருப்புற்றவைகளை யளித்தும் ஊமைகளை வசனிக்கச்செய்து மிராநின்ற தெற்றிகண்மூன்று—கீழ்பாரிசஞ்சமுத்திரந், தென்பாற்பெண்ணை, மேற்புறம்பவளசயிலம், வடதுபால் வேங்கிடம், இந்நாற்பாங்கினைத் தெருட்டும் அரணம்நான்கு—வேதவுருவாய்ப் பூத்தல் காய்த்த லில்லனவாகிய மா எக்காலமுங் கனிகள் மலிந்தருந்தவல்ல புண்ணியவான்களுக் கட்டசித்திகளைத் தரும்புளி சுகந்தத்தினைவீசும்மலர்பொதுளிய இலுப்பைவானத்தையளாவித்தழைத்திருக்கும் அத்தி குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்பும் எட்டி இம்மகிமை யுள்ள தருக்கள் ஐந்து—அமுதத்தினைப் பெறச்செய்யும் வானம்பாடி ஐசுவரியத்தினையளிக்கும் அன்னம் வேதாகமங்களை யோதுங் கிள்ளை வருங் கருமங்களை விளக்கும்ஆந்தைபெருங்காலத்தைக் குறிக்குஞ் சேவல் ஞானச்செல்வத்தைவிளக்குஞ் சக்கிரவாகம் இவ் விலக்கணங்களைவாய்ந்த புட்கள் ஆறு கம்பை பம்பை மஞ்சினி பிச்சி கலிச்சி மண்ணி வெஃகா இச்சிறந்த நதிகளேழு— விடாய்த்து வந்தவருக்கு நீருதவித் தேற்றுங்கூவலம்பொது - முயல்சிறிமதயானையைத்துரத்தும்பொது சத்த சுரங்களை விளைக்கும்பொது விண்டுகண்டுயிலும்பொது மன்மத வடிவினைத்தரும்பொது புற்றின்கண் மந்தளவோசையினை முழக்கும்பொது திசைதோற்றுது மயக்கும்பொது உமையவள்களித்தமரும்பொது இவ்விசேடமுள்ள பொதுக்களெட்டு—பழம்பிணிகளை நீக்கும் பொய்கை, மனுக்கள் சக்கிரவர்த்திக ளிறுதிகாலத்தைக் குறிக்கும் பொய்கை, செல்காலம்-நிகழ்காலம்-வருகால வேற்றுமைப்பாடுகளையு முணர்த்தும் பொய்கை,பரமசிவன்றிருவடிகளைப்பெறச்செய்யும்பொய்கை, வேண்டியவற்றைப் பெறக்காட்டும் பொய்கை, ஞானபோதகத்தைத் தரச்செய்யும் பொய்கை, பொன்வடிவைத்தரும் பொய்கை, இலக்குமி விலாசத்தை வருவிக்கும் பொய்கை, வசீகரத்தையளிக்கும் பொய்கை, இப்பேற்றினைவாய்ந்த பொய்கைகளொன்பது—விடத்தைநீக்குங்கல்,வினைகளைப்போக்குங்கல், சேர்ந்தவரைத் தேவராக்குங்கல், ஆயுதவகைகளினான் வெட்டுப்பட்ட சரீரத்தினைப் பொருத்துங்கல், தேவாஸ்திரங்கள் மேல்வரினுந் தூரத்திக்காக்குங்கல், புதைத்த திரவியங்காணாது வினவிற்காட்டுங்கல், மிகுந்ததுன்பங்களை நீக்குங்கல், அரசருக்குவெற்றியைத்தருவிக்குங்கல், இவ்விதமகிமைகளைப்பெற்றகல்பத்து. பரதாரத்தைப்புணர்ந்தவன், புருடனைவஞ்சித் தன்னியனையணைந்தவள், குருவைநிந்தித்தவன், இவர்களொருங்கினும் ஊமையாக்குமன்றஞ் சோரரைக்காட்டுமன்றம் பலவடிவினைவிளைக்கும் மன்றங் கலைக்கியானங்களை விளைக்கும் மன்றஞ் சந்தேகங்களைத் தெளிவிக்கும் மன்றம் பொன்னுலகவாழ்வைத் தரும்மன்றம் நவரத்தினாபரணங்களை யுதவுமன்றம் அமுதத்தை விளைக்கும்மன்றம் வடிவினை மறைக்கும் மன்றம் மேகமிடைவிடாது பொழியக்காட்டும்மன்றம் பகலிரவாகவும் இரவுபகலாகவு மாற்றும்மன்றம், இவ்விதச் சத்தியினைவாய்ந்த மன்றங்கள் பதினொன்று. இஃதன்றியுஞ் சிலைகள்-தருக்கள்-இடங்கள்-கூவல்கள்-நதிகள்-தடாகங்கள் - தீர்த்தங்கள்-பிலங்கள் - பழனங்கள்-சோலைகளாதியவத் தலத்தின்கண் கோடானகோடிகளுண் டவைக ளற்புதமகிமையினை யுடையனவாம். இவைகளின் மகிமைகளைப் பிரமன் ஒருகுத்துக்கூறவு முடியாது. இவ்விசேடங்களைப் பிதாமகனா லாதியிற்கேள்விப்பட்ட சனகன் வியாதனுக்கருளினர். அவரிடத்துச் சூதபுராணிகர் பெற்றுச் சவுனகாதி ரிஷிகளுக்கோதும் அளவற்ற சிறப்புக்கள்வாய்ந்த காஞ்சிமாநகரத்தின் வளத்தினைக்கொஞ்சவறிவைவாய்ந் தொருநாவைக்கொண்ட அடியேனாற் புகழப்படுவதோ! இவ்விதப்பிரதாபங்களைப்பெற்ற கச்சிப்பதியினடுப்பிரதேசத்திற் பார்ப்பதியார் வீற்றிருக்குங் காமக்கோட்டத்தினைபொத்துத் தென்பிரதேசத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசம் வாய்ந்த குமரகோட்டமென்னும் ஆலயமொன்றுண்டு. அதிற் சிவபிரா னக்கினிவிழிகளிற்றோன்றி வெற்றிவேலினாற் சூரனாதிய அவுணரைவாட்டித் தேவர்சிறையினைமீட்டுப் பொன்னுலகவாழ்வை இந்திரனுக்கருளிய சுப்பிரமணியக் கடவுளமர்ந்து திருச்செந்தி லாதியாகிய தலங்களினும் பக்தரிதயகமலங்களினுந் திருவிளையாடல்களைச்செய்து பிரமன் முதலியோர்பூசிக்கப் பாதுகாத்துக் கமண்டலம் அக்குமணித்தாவடத்தினைக் கரங்களிற்கொண் டாதியின்வேதனைச் சிறைப்படுத்திச் சிருட்டியினைநடாத்திய கோலத்தைத் தாங்கித் தேவரனைவரும் போற்றக் கிருபாநோக்கம் பாலித்திருக்கு மகிமையினைப்பெற்ற காஞ்சிநகரத்திற் பிரமன் றனதுளம் பவித்திரமாகவிண்டு ஆமையுருவினைக்கொண்டு பூசித்த கச்சபாலயத்தின் வீற்றிருக்

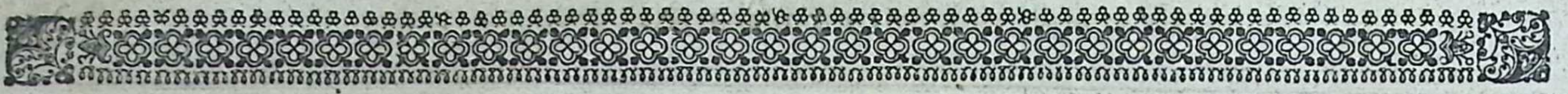
கும் பரமனைக் கலைமகள் சமேதனுய் வழிபட்டிருக்கின்ற தருவாயில் இல்லறங்களை வழுவின்றேம்பிய முனிக்கணங்கள் வந்து சேவித்துப்போற்றி விண்ணப்பஞ்செய்வதாவது—சுவாமி, இதுபரியந்தங் கிரகஸ்தாசிரமத்தினின்றனம். இனியரியதவங்களைச்செய்து முத்தியினையடைய விருப்புற்றனமாதலால் அதற்குச்சிரேஷ்டமாகிய தலமொன்றை யனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமெனப்போற்ற, பிரமனிறங்கி யொருதருப்பையினை வட்டமாக்கி யுருட்டி, மாதவரோ இதனைத்தொடர்ந்து போவீராக, அதுநின்றவிடம் பவுத்திரமாகு மத்தலத்தின்வதிந்து தவங்களைச்செய்யக் கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தவுடன், அத்தவத்தர்சேவித்து விடைபெற் றத்தருப்பைச் சக்கரத்தின்பின்சென் றதுநின்றவிடத்தினை முக்கியமாகக்கொண்டு அரியதவங்கள் வேள்விகளாதியவற்றைச்செய்திருந்தார்கள். தருப்பைக்காரணத்தா லுண்டானதால் அவ்விடம் நைமிசாரணியமெனப்படும். அவ்விருடியர் வேதவொழுக்கப்படிக் கரியதவங்கள் முதலியவற்றை முடித்துச் சிரேட்டராக விருப்பதைச் சுகருக்கு நிகரான சூதபுராணிகரதிங் தவ்விடமெழுந்தருளுவதைக்கண்ட தவத்த ரெதிர்கொண்டு சேவித்துப்போற்றித் தேவரீரடியோங்களை யொருபொருளாகவெண்ணி வந்தபடியாலித்தலம் பவுத்திரமாயிற்று. யாங்களுங் கிருதார்த்த ரானோமென் றளவற்றவுபசாரங்களைச்சொல்லித் தங்களாசிரமத்திற்கொண்டுபோய்த் தருப்பாசனத்தி னெழுந்தருளச்செய்து அர்க்கியபாத்தியாதி விதிகளினுற் பூசித்தவர்களாய்ச்சுவாமி பிரமனருளியவாறே யிவ்விடத்தினைச்சேர்ந் திருந்தனமாயிற் செய்த தவப்பேற்றினு லும்மைத் தெரிசித்துப் புனிதரானோமென்றேத்த, சூதர்களித்துக் கிருபாநிதியாகிய பரமசிவத்தைக்கருதி நோற்றரியஞானத்தை யுணர்ந்த மகத்துக்களே உங்கள் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்வ தென்போலிக ளிம்மையிற் பெறும் பயனுகும், உங்களைக்காணவிரும்பி வந்தோமென்றவுடன், நைமிசாரணியவாசிகள் மகிழ்சிறந்து வணங்கிச் சுவாமி வேதவியாசரிடத்தின் வாசித்த மாணுக்கருட் டேவரீர் முக்கியராய் வேதாகமங்க ளிதிகாசபுராண முதலியவற்றைச் சாங்கமாக வுணர்ந்தீர். உம்மாற் சூரனைவென்ற சுப்பிரமணியக் கடவுளினது திருவிளையாடல்களைக்கேட்க வெகுகாலமாக விருப்புற்றிருக்கின்றனம், கிருபைசெய்து போதிக்கவேண்டுமென் றவர்கடுதிக்கின்றது செவிகளுக்கமுதமாக நுழைந்தவுடன் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகையொத்து மனமுருகித் திரோகபரவசராய் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக ஆசிரியன் திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் தவத்தரைநோக்கி இராசபுத்திரன் - குருபுத்திரன்-தன்புத்திரன்-போதிப்பதைக் கிரகிக்கவல்லவன். ஒருவருக்குணர்த்துந் திறத்தைப்பெற்றவன்-தமக்குத் தொண்டுசெய்பவனிவ்வறுவருக்கும் நூல்களையுணர்த்த வேண்டுமெனச் சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. ஆதலாற் பத்திவிசுவாசங்களைப்பெற்ற வுங்களுக்குக் காந்தபுராணத்தைச்சொல்லுவோம். இச்சரித்திரங்களை விரிப்பவரும் பத்தியுடன் கேள்விப்பட் டானந்தமடைபவரு மற்றையரு மெளிதின் மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள். அப்பேற்றினையடைவிக்கும் மகத்துவமுள்ள காதையை ஐம்புலனெருமித்த பத்தியுடன் கேட்பீராகவென்றுசொல்லத்தொடங்கினுர்.

பாயிரம்.

முன்னமொருகாலஞ் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களின் அமரர்தபிராணிகள் செய்த பிரார்த்த கர்மசம்பந்தத்தினு லளவுபடாத வேதங்களனைத்து மாதியந்த பதக்கிரமங்கள் தடுமாறிச் சிந்தியகாரணத்தினுற் றேவர் முனிவர் மருண்டு திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமனனுக்கிரகப்படிக் கம்மறைகள் முதற்றேற்றியவாறே பரவிக்காட்ட வதினெழுக்கங்களை யாசங்கையற வாராய்ந் தொழுங்குபெறக்கூறுவ தேவர்களுக்கு மரியனவாதலான், விண்ணவர் தவத்தர் பூமியின்கண் வதியாநின்ற மானிடர் முதலாயினோ ரறிவுவிளங்காமல் வேதவாய்மைகளின்மாறிப் பல துஷ்கிருத்தியங்களை யனுசரித் தவற்றிற்கடுத்த சில மோகன சாஸ்திரங்களையு முண்டுபண்ணிக்கொண்டு பூவுலகத்தின் முக்கியமாக வழங்கிவருந் தருமங்களனைத்துங்கொடியபாசபந்தவினையென நீக்கிப் பாதகங்களுக் கேதுவாகிய மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடியாக வெண்ணிச் சகலரு மதனைத் தொடர்ந்து செய்துவருகின்றதை விண்டு பிரமன் கண்டு பரமசிவகடாட்ச மில்லாதிந்த மாறுபாடு தவிராதென நிச்சயித்திந்திரன் முதலான தேவர்களுடன் றிருக்கயிலையைச் சேர்ந்து கணங்கள்போற்ற முதல்வாயிலிற் றமதாணையினைச் செலுத்தி வீற்றிருக்கும் நந்திதேவரைச்சேவித் தெங்கள் வரவைப் பரமனுக் கறிவிக்க வேண்டு மெனப்போற்றக் கிருபையுற்றவர்களை யவ்விடத்தில் நிறுத்திக்கர்த்தன் சன்னிதானத்திற்சென்று வணங்கிக் கேசவன் முதலானவர் வரவை விண்ணப்பஞ்செய்து அனுமதிபெற்று வந்து நீங்கள் சபைக்கு வருகவெனச் சிவங்கட்டளை யிட்டதென்றார். அவ்வாக்கியத்தைச் செவிகளுக் கமுதமாகக்கேட் டானந்தபரவசராய்ச் சிவகணங்கள் காவல்கொண்டிருக்கும் பலவாயில்களைக்கடந்து சிவபிரானைத்தெரிசித்தவுடன் விழிகளி னானந்தவாரிபெருகத் திருவடிகளிற் கற்பகமலரைச்சொரிந்து தீர்க்கதெண்டன் சமர்ப்பித்து வேதாகம வாக்கியங்களினுற் போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பிநிற்க, அவர்கண்மீது கர்த்தன் கிருபாநோக்கம் பாலித்துக் கட்டளையிட்டவாறே தத்தமக்குரிய யிடங்களினிருந்தபின்பு, உங்கள் செய்கைகள் குறைவற நடந்துவருகின்றனவோவென்றுவினுவ, கேசவன் வந்தித்துத் தேவரீர் திருவுளப்படிக் கடியோங்கள் விருத்திகள் சிதைவின்றி, முற்றுகின்றனவாயினும் பூமியின்கணிராநின்ற தபோதனர் முதலினோர் மோகனசாஸ்திரத்திற்பட்டுத் தேவரீரைப் பரமெனநினையாது. தமதுகட்டளைகளை நடாத்திவரு மென்னையும் பிரமனையுஞ் சிலர் கர்த்தவ்வியமெனக் கருதித்தொழுகின்றனர். சிலர் மற்றத்தேவர்களுடன் றேவரீரைச் சமமாகத் துணிவுகொண்டனர். காலகருமங்களைக்கடந்த ஆதிமூர்த்தியுமுண்டோவெனச் சில ரவமதிக்கின்றனர். கடவுள் வேறில்லை, நாங்கற்ற சாஸ்திரவுணர்ச்சியே நித்தியமெனச் சிலர் பாவிக்கின்றனர். சிலர் ஆகமவிதிப்படி வீபூதி உருத்திராக்கங்க ளணிவதை மறந்து தங்களுக்கிஷ்டமான குறிகளைத் தரிக்கின்றனர். சிலர் உண்ணல் உடுத்தல் புணர்தல் களித்த லிவைகளே மோட்சமென் றவைகளைத்தவிர வேறொரு முத்தியிருக்கின்றதென்பது அஞ்ஞானமெனவு நினைக்கின்றனர். இவ்வாறு பலபலவிதங்களிற் சகலருமுயற்சிகொண்டு பிறவிச்சாகரத்தைக்கடக்கு முண்மையினை யறியாதுழன்று, வேதாகம வரம்பைக்கடந்து பவநெறியை முக்கியமாகத்தொடர்ந்து தீவினையிற்படர்ந் தலைந்து மயங்குகின்றார்கள். இவைகளனைத்துந் தேவரீர் திருவுளத்தின் விளக்கமாயினும் அடியோங்க ளறிந்தவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்தனம். இதனைத் திருவுளத்திற்கொண் டெங்களுக்காக விரக்கமுற்றுச் சிவராசிகள் மையலீக்கி முமுட்சுக்களாய்த் தேவரீர் பாதகமலங்களைக்கருதி மோட்சவீட்டைச்சேரும் வண்ணங் கிருபைசெய்யவேண்டுமென் றிரக்கும் விண்டுவைநோக்கி, உனதுகலைகளிலொன்றைக்கொண்டு பூமியின்க ணவதரித்துக் கலைப்பட்டிறைந்திருக்கும் வேதங்களைச்சேகரித்து நான்குவகைப்படுத்தித் தகுதியான விருடியருக் கவைகளைப் போதித்தவர்களால் அவ்

வான்மகோடிகள் சிற்றுணர்வைமாற்றிப் புனிதராக்குவாய்·
அவைகளை யோதப்பெருத சூத்திராதியர்களெளிதின் முத்தி
பெறத்தக்கதாக வேதங்களுக்கு முந்தி விதிக்கப்பட்டதாய் ஆ
கமமென்னு மொரு சாத்திரமிருக்கின்றது. இஃது நமது பெரு
மைகளையே முக்கியமாகவிளக்கும். இதுவன்றியும், வாசித்தவ
ரைப்பவுத்திரமாக்கும்பதினெண்புராணங்களுண்டு.அவைகளை
நந்திக்கருளியிருக்கின்றனம். அவன் சனற்குமாரனுக்கு வரன்
முறையாகப் போதித்திருக்கின்ருன். அவனிடத் தப்புராணங்
களையுணர்ந்து சகலருக்குமோதி யறிவு விளங்கச் செய்யக்கட
வாயென் றனுக்கிரகஞ்செய்ய, அதற்கிசைந்து கேசவன் பிரம
ன் முதலானவர்களுடன் கர்த்தனைவணங்கி விடைபெற்று வை
குந்தத்துக்கெழுந்தருளிச் சகலருக்குஞ் செலவுகொடுத் தனுப்
பிச் சிலகாலஞ்சென்ற தறுவாயிற் பூமியின்கண் பராசர் ஒரு
தினப்பிராதக்காலையிற்கங்கையைக் கடக்கவோடமேறினவரா
யதைச்செலுத்து மச்சகந்தியினது சுந்தரத்தைக்கண்டு மோகி
த் தவளைச் சம்மதப்படுத்தி யோசனை கந்தியாக்கிப் புணர்ந்தா
ர். அக்காலத்தின் விண்டு அவள் கெற்பத்திற் பிரவேசித்துத் த
ண்ட கமண்டலத்துடன் அவதரித் தவர்களிடத்திற்செலவுபெ
ற்றுப்போய் இலந்தை மல்கிய காரணத்தினுல் வெதிரிகாச்சிர
மமென்னும்வனம் வாசயோக்கியமென்றெண்ணி யவ்விடத்த
மர்ந்தார். அக்காரணத்தினுன் வாதராயணனென்னுந் திருநா
மம்பெற்றுப் பரமசிவ கடாக்ஷத்தினுன் வேதாகமங்களை யொ
ருவரிடத் தோதாதுணர்ந்து வேதத்தை நான்குவகைப் படுத்தி
அச்செய்கையினுன் வேதவியாதனென்னு நாமமும் பெற்றதன்
பின்பு சனற்குமாரரிடத்திற் பதினெண்புராணங்களையும் வாசி
த்து வேதப்பொருள்கள் மகத்துக்களுக்குப் போதையாகத்த
க்கதாகப் பலவேதாந்தங்களைச் சூத்திரங்களாக்கியபின் பயில
வர், வைசம்பாயனர், சயமுனி, சுமந்தர், இந்நால்வருக்கும்
வேதநான்கையும் அறிவித் தவைகளின் சூத்திரங்களையு மவற்றி
ற்குரியவர்களுக்கு வரன்முறையாகப் போதிக்கக் கட்டளையிட்
டார். அவர்களு மவ்வாறே பரிபக்குவர்களுக் குணர்த்தினர்.
அதன்பின்பு பதினெண்புராணங்களையும் அடியேனுக் கனுக்கிர
கஞ்செய்ய அவரனுமதியினுல் அவற்றைச் சாதுசங்கங்களுக்கு
ரைத்து வருகின்றனன். இவ்விதமாக வேதாகமபுராணங்க ளு
லகின்கண் பரவின. மேற்கூறிய புராணத்தொகையிற் பரமே
சுவரன் பெருமைகளைத் துதிப்பன. பத்து விண்டுவுக் குரிய
வை நான்கு, பிரமனுக்கிரண்டு, சூரியனுக்கொன்று, அக்கினிக்
கொன்ருக விளங்கும் சிவபுராணங்களாவன சைவம், பவுடிய
ம், மார்க்கண்டம், இலிங்கங், காந்தம், வராகம், வாமனம், ம
ச்சங், கூருமம், பிர்மாண்டமென விவையாம். விண்டு புராண
ங்களாவன காருடம், நாரதம், விண்டு, பாகவதம், என வி
வையாம், பிரமபுராணமாவன பிரமம், பதுமம், சூரியபுரா
ணம், பிரமகைவர்த்தம், அக்கினிபுராணம், ஆக்கினேயம், இ
வற்றுட் சுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருவிளையாடல் முதலிய
வற்றை விரிக்கின்ற காந்தபுராணச்சரித்திரங்களை யுங்களுக்கு
ப் பாந்தமாகச் சொல்லுவோம்.

பாயிரம் - முற்றிற்று.





சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ.



கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

தட்சகாண்டம்.

தக்கனுபதேசப்படலம்.

மாயையின்வலியோனாகிமான்முதலோரைவென்றே..........*
யாயிரத்தோரெட்டண்டமரசுசெய்துகநூற்றெட்டுக்..........*
காயமதழிவின்றாகிக்கடவுளர்க்கலக்கண்செய்த..........*
தீயசூர்முதலைச்செற்றகுமரன்றாள்சென்னிவைப்பாம்..........*

உலகினுண்மேலதாகி யோங்குபேரொளியாய்வான்மேற்..........*
றலைமையதாகிவைகுஞ் சத்தியவுலகந்தன்னிற்..........*
புலனுணர்முனிவர்தேவர் புதல்வர்கள்புடையிற்போற்ற..........*
மலரயன்றனதுகோயின் மன்றில்வீற்றிருந்தானன்றே..........*

சவுனகாதி ரிஷிகளே! கேட்பீராக, உலகங்களிற் சிறந்து கோடிசூரியப் பிரகாசமாக விளங்குஞ் சத்தியலோகத்தில் தவத்தர் தேவர் குமாரவருக்கங்கள் சூழப் பொன்மயமாக விளங்குஞ் சபாமண்டபத்தின் முகப்பி லிரத்தின மயமாயோங்கிய சிங்காதனத்தின்கண் பிரமன் வீற்றிருக்கின்ற தறுவாயில் அவன்பிள்ளைகளி னொருவனான தக்கன்பிதாவைநோக்கித் திரிமூர்த்திகளினுயர்ந்து தேவாதிதேவனாய்ச் சகலமங்கள குணங்களுமுள்ளவனாய்வந்தனையோக்கியனாய்விளங்கிப் பிறப்பிறப்பில்லனாய்ச் சராசரங்களனைத்திலும் பொருந்தி நடிப்பிக்கவல்ல மூலகாரணக் கடவுளைத் தெளிவிக்க வேண்டுமென்று வினவ பிரமன் நகைத்து குமாரனே? விண்டுவும், யானும் பூர்வத்தில் அஞ்ஞான வலையிற்பட்டு நாம் நாம் பிரமமென் றகைந்தையுற்று வாதித்து அதனைத் தாபிக்கும்பொருட்டு அளவற்ற காலம் பொருகின்ற தறுவாயில் உலக வுபாதியினை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு அக்கினிவடிவாய் எமது மத்தியிற்றோன்றிப் பரத்துவ நிச்சயத்தைத் தெளிவித்து அடியோங்கள் மையலையகற்றி இரட்சித்தபிதாவாகிய பரமசிவன் சகலருக்கும் ஆதியாயும், மூலகாரணனாயும், விளங்கப்பட்டவன். இதைத் திடமாகக் கொள்வாயென் றருளக்கேட்டதக்கன்மீட்டும் பிதாவைக்குறித்து நீர் போதித்த தன்மையேயாயினும், முதன்மையாகிய சிருஷ்டி - திதி - கிர்த்தியங்களை நடாத்திவருகின்ற நீங்கள் தாழக் கடைப்பட்ட தாமதகுணத்தினாற் சராசரப் பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் அந்தியத்திற் சங்கரிக்குஞ் சிவன் உங்களுக்குக் கர்த்தனுருங் காரணமென்னை இதை யடியேனுக்குத் தெளிவிக்கவேண்டுமென்று வினவ பிரமன் புன்முறுவல் பூத்து, குமாரனே நீ வேதசாஸ்திரங்களைப் பூர்ணமாக வாசித்தும் பரத்துவ நிச்சயத்தை யறியாமல் மயங்கினை. அழித்தற்குரிய தொழிலை நடாத்தும் பரமன் முதன்மை யாகுந் தன்மை யாதெனின், என்னையுங் கேசவன் றன்னையும் மற்றத்தேவருடன் எண்பத்துநான்குலட்சஞ் சிவபேதங்களையும் ஊழிகாலத்தி னொடுக்குகின்றவன் அவனாயின் முதற்சிருஷ்டிப்பவனும் அவனேயல்லவோ! சர்வசங்கார காலத்தி னொருவனாய் விளங்கி அண்டாண்டப் பிரபஞ்சங்களையு மழித்துப்பின்பு பிதாவாய் நின் றென்னைப்படைத்த பரமசிவத்தின் குணாதிசயங்களை இவ்விதமென் றளவிடப்படுமோ. மேலும் விண்டுவையும் என்னையுந் தமது புயங்களிலுண்டாக்கி உலகங்களை யளித்துக்காக்குந்தொழிலை அடியோங்களுக்குக் கட்டளையிட்டதன்றியும் உங்களிடத்துப் பிரியாவிடையாய் வாசஞ்செய்வோமென்றருளி அவ்வாறே எங்கள் மூலமாக எறும்புமுதல் யானையீறாக விளங்கும் பிராணிகளைத் தோற்றுவித்துப் போஷிப்பன். அவ்வான்மாக்களிடத்தமர்ந்து ஆட்டுவதைப்போலவே எங்கள் மனதிலும் அந்த ரான்மாவாயிருந்து முறைவழுவின்றிப் பாதுகாத்துக் கண்ணினொளியாய் விளங்குவன். ஒருகாலம் யாம் அகந்தை யுறுவோமாயினுந் தயைசெய்தருளி அவ்வாணவமலத்தை நீக்கி ரட்சிக்குந் தயாநிதியாகிய சிவன் தாமுமொரு கிர்த்தியத்தைச்செய்பவனையொத்து எங்களுடன்கலந்து திரிமூர்த்திகளினொருவனாயும் விளங்குவன். அவ்வாறே எள்ளி னெண்ணெயைப் போன்றும் மணியினொளியை யொத்தும் புட்பத்தின் மணத்தையேய்ந்துஞ் சலாகையின் காந்தியை நிகர்த்தும் உலகங்களனைத்தி னுள்ளிலும் புறம்பினு முலவுவன். இதன்றியும், ஆதியின் வேதாகமங்களை உண்டுபண்ணி எங்களுக்குப் போதித்தவனவனே, இஃது வேதநிச்சயமாம். இவ்வித மங்களகுணநிதி

யை அடியோங்களுடன் சமமாகப்பேசுவது அறிவின்மையாகும். எங்களினாலொருஅணுவுமசையவறியாது. இதனைச் சுருதிகளின் துணிபாகக்கருதி யீடேறக்கடவாயென் றருளிய தந்தையைச்சேவித்துப் பரமசிவத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்ட வேதங்கள் பூதபேதப் பிராணிகளனைத்தையும் பிரமமெனப் பேசுவதென்னை? இதனையுந் தெளிவித்து அடியேன் மனக்கவலையை நீக்க வேண்டுமென்று தக்கன் கேட்க பிதாமக னருளிச் செய்வார்.—யாவராலும் அறியவொண்ணாத அக்கடவுளினது பெருமையினைக் கேட்பாயாக. பரமன் வெளியிட்ட வேதங்களின் துணிபாவன அழிவின்றி விளங்கும் மூலகாரணனுக் குரைத்த வுண்மையினை மற்றவருக்கும் உரியனவாகப் பேசுவது முகமனாகும், அவ்வாறே மற்றச் சீவராசிகளையும் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய பஞ்சபூதங்களையுந்துதிக்கும். அதற்குச்சில திஷ்டாந்திரங்காட்டுவோம். பிராமணரை யாமெனத் துதிப்பாருமுளர். இதனால் தெளியக்கடவாய். இதன்றியும் யாவராயினும் எவ்வெவரை எவ்விடையங்களில் துதிக்கினும் மூலகாரணனான சிவனையேசேரும், அவ்வாறே வேதங்கள் துதிப்ப தனைத்துஞ் சிவபிரானுக்கேற்கும். அதெப்படி யெனில் நதிகளெவ்விடங்களினுதிக்கினுங் கடையிற் சமுத்திரத்திற் சேருந்தன்மையனவாம். இனிப் பல்பல சொல்ல வேண்டுவதில்லை. வேதங்களின் நிச்சயமாவது சிவன் சகலபுவன சராசரங்களையும் படைத்தும் இரட்சித்துஞ் சங்கரித்தும் மீளவுஞ் சிருட்டித்து அவைகளுக்குரிய வினைப்போகங்களையூட்டி நடிப்பிக்கவல்ல கடவுளாயும், ஆதியந்தமில்லாதவனாயும், அம்மை யப்பனாயும், லோகநாயகனாயும், ரூபியாயும், அரூபியாயும், நின்மலனாயும், நிராமயனாயுஞ், சுயம்பிரகாசனாயுஞ், சகலாந்தரியாமியாயும், நித்தியத்தைப் பெற்றவனாயுஞ், சித்தனாயுஞ், சலகசீவ பரிபூரணனாயும், இராசத தாமத சாத்துவிதமென்னு முக்குணங்களை வைத்தவனாயும், விராட்சொரூபியாயும், ஏகனாயுஞ், சகலமங்களகுணாதிசயனாயும், இருவர்தேடிக் காண்பரியவனாயும், பெண்ணாணலியென்றறியப்படாதவனாயுஞ், சீவராசிகள்ளெண்ணப்படிக்கு அருள்பவனாயு மிருப்பதன்றியும், எவ்வெவற்றிற்குங் காரணவஸ்துவாய் விளங்குவதைச் சகலருந்தேறச் சர்வசங்கார காலத்தில் தமதக்கினி விழியினன் யானாதியானவர் தகிக்கப்பட்டெழுந்த தூளிதத்தினையும் என்பினையும் அணிந்து அஷதிரோகரா யிருக்கின்றவரையுந் தமது சத்தியினா லடக்கிப் புறம்பினின்று யாவர்செய்லகயினு முட்படாமலிருப்பவனாயும், தமதுமகிமைகளிவ்விதமென் றென்போலிகளினாலுங்காணவரியகடவுளாயுஞ் சர்வகாரணகர்த்தனாயு மிருப்பவன்சிவனேயெனவேதாகமங்கள்முறையிடுகின்றன. இஃதன்றியும், அச்சுதனையும், என்னையும், மற்றப் பிரபஞ்சங்களையுஞ் சாம்பலாக்கித் தானேதானாய் நின்ற தற்பரமூர்த்தியாகிய அப்பரமசிவத்தின் பாதகமலங்களைத் தொழப்பெற்றவருக்கே முத்தியுண்டென்று சுருதிகள் கூறுமாயிற் பரத்துவமாவாரியாவர்? அப்பரமனருளில்லாமற் சீவகோடிகள் சனன மரண துக்கசாகரத்தைக் கடந்து மோட்சமெய்தப் பெறுமென்பது ரூபமில்லாத வானத்தின் றோலையுரித்து உடுத்தற்கொக்குமென்று வேதங்களே சொல்லுமாயின், வேறுசாட்சியும்வேண்டுமோ! அவ் வேதங்கள் பரமசிவத்தைக் குறித்துப் புகழ்ந்தது அளவற்றதுண்டு. அதை விரித்துச்சொல்ல என்னால் முடிவதுமன்று நாளும் போதாது. குமாரனே இவைகளை நீ முன்னமே தெளிந்தும் அவன்மாயையிற்பட்டுஉழலுகின்றனை. அதனையொழிப்பதாக இன்னுமோருறுதிசொல்லுவோம். சகலபுவனங்களுக்கும் ஆதி நூலாய்விளங்கும் வேதங்கள் சிவனைப் புகழ்ந்ததைப்போல ஒரு வாய்மையாவது என்னையும் விண்டுவையும் மற்றவரையுந் துதித்ததுண்டோ? அப்படிக்கு எங்களைக் குறித்துச் சொல்லியது முகமனாகுமென்று ஆதியந்தங்களில் விளக்குகின்றன. மேலும் அவ்வேதங்களில் ஒருபாகம் பரமசிவன் பெருமைகளையே ஓதும் மற்றப்பாகம் என்னையும் விண்டுவையும் மற்றதேவரையும் பலபொருள்களையும் பேசும். இதனைச் சோதிப்பையாயின் தெளிவுபெறக்காட்டும். சிவனைப்போலவே எங்களையும் பரத்துவமாகக் கருதிப் பூசிக்கின்ற துராத்துமாக்கள் எக்காலத்து மீளாத நரகயாதனையில் அழுந்திக் கடைத்தேற வறியாதுழல்வர். அக்கர்த்தனையும்எங்களையுஞ்சமமாகப்போற்றுவதினால் நம்மையுந் துக்கசாகரத்திற்படுத்துவர்.புலியதளுடையினனானசிவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் பத்தரை எங்களைப் பூசித்ததாகக் கருதி வேண்டும் வரங்களைத் தந்து மற்றையரைச் சத்துருக்களாகப் பாவிப்போம், எங்களைப்பரமசிவனுடையமாயையிற்பட்டுஅலையும் பிராணிகளென்று அவ் வேதங்களின் மத்திகளிற் சொல்லும். இதற்குக் காட்சியாவன யாங்களித் தொழிலினைப்பெறுவதாகக் காளகண்ட மூர்த்தியினுடைய பாதகமலங்களை யருச்சித்த சிவாலயங்கள் அளவற்றவையுண்டு. இதனைக் கண்டுகொள்ளக்கடவாயாக. அவன் அனுக்கிரகம் பெறாமல்முத்திபெற்றவரொருவருமில்லை. அவன் கிருபையினைப்பெறாமல் வாழ்ந்த தேவரைக்காட்டவல்லமோ. அவன் அருட்டிறத்தினைப் பெறுவானாயிற் கிடையாதபொருளுமில்லை. குமாரனே சத்தியமாகச் சொல்லுவேன். அவனையன்றி வேறொருகர்த்தனில்லை. ஆதலால் அவன்பாதகமலங்களிற் சரணமடைந்து வாழக்கடவாயென்று பிதாமகன் போதிக்க தக்கன் ஐயம் நீங்கி முதன்மையாகிய மோட்சத்தினைப்பெற விரும்பாமல் ஊழின்பாலாய்த்தவத்தைச்செய்து சிவத்தி னனுக்கிரகத்தினால் விஷ்ணுவாதியான தேவரனைவருக்கு முதன்மையெய்தக் கருதிப் பிதாவை வணங்கி, தேவரீர் குறித்த பரமசிவத்தை மூலகாரண னென்றறிந்தனன். இனி அவனைநோக்கித் தவங்களைச் செய்து இஷ்டகாமியங்களைப் பெறுவேன். அதற்குத்தகுதியாகிய இடமொன்றைக்காட்டிச் செலவுதரவேண்டு மெனக்கேட்ச, தாம் ஆதியில் மனதினாற் சிருஷ்டித்தமானதவாவியின் பெருமைகளைத்தெருட்டி அவ்விடஞ்சேர்ந்து தவத்தைச் செய்யென்றோதியபிதாவைச் சேவித்துப்போய்ப் பரமசிவத்தின் கிருபைக்கடலைப் போலக்குளிர்ந்த சலப்பெருக்கையும் பொற்றாமரைக மலர்ந்து விசாலமாய் விளங்கும் மானதமடுவைக் கண்டு, அதன்கரையில் அமர்ந்து காற்றுமழை வெய்யில் பனி இவைகட்கு வருந்தாமல் தேக வாஞ்சையை நீக்கிப் பரமன் பாதகமலங்களைஇதைய கமலத்தி னிறுத்திச் சுவாசத்தை யடக்கிச் சுழிமுனையிற் செலுத்தி, மூலாக்கினியை எழுப்பிப் பஞ்சேந்திரியவிடையங்களை வாட்டிப் பத்தியென்னும் அபிஷேகமாட்டி, வயிராக்கிய மென்னும் மலரைச் சூட்டி, அறிவென்னுந் தூபத்தைக்காட்டி, இவ்வித மானசபூசை யினைச்செய்து பரிசுத்தனாய்த் தன் மனதை யொருவழிப் படுத்தி வேதாந்தத்திற்கும் அறிதற்கரிய கர்த்தன் திருநாமங்களை விதிப்படிக்குத் துதித்துப் பதினாயிரம் ஆண்டுகள் அகோர தவத்தினைச் செய்வதைப் பரமசிவன் திருவுளங் கொண்டு, பொன்மலை வெள்ளிக் குன்றின் மீது விளங்குவதுபோல ரிஷபவாகனத்தில் உமையவள் சமேதனாய் எழுந்தருளக் கண்டவுடன் ஆனந்தக் கூத்தாடி விழிகளிற்போதநீர்பெருக இருவர் தேடற்கரிய கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்து, வேத வாக்கியங்களினாற்றுதித்துக் கரங்களைச் சிரத்தின்கண் கூப்பிநிற்கின்ற தக்கனிடத்துக்கிருபாநோக்கம்பாலித்து,உன்தவத்தைமெச்சினோம்.வேண்டும்வரங்களைக்கேளென்றருளப் பிறவித்துன்பத்தினை நீக்கும் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை நினையாமல் ஊழ்வசத்தனாய், சுவாமி! திரிலோகங்க

னிலும் என்னாணைசெல்லவுந், தேவரீரைவந்திப்பவர் அனைவரும் என்னைப் பணிந்து போற்றவும், உம்மையல்லது மற்றத்தேவதைகளை மனதினுங்கருதாமலும், விண்டுவாதியானவர் அடியேன் கட்டளையில்அடங்கிநடக்கவும்,மனதுக்கினியபுத்திரரைப்பெறவும், அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களையடையவும், அழிவில்லாத நித்தியத்தைக்கிடைத்து எக்காலமுங் களித்திருக்கவுங் கடாட்சிக்கவேண்டும், இஃதன்றியுஞ் சகலபுவனங்களையும் ஈன்று உமதிடப்பாகத் தமர்ந்த பராசத்தி என்பெண்ணாகவும் நீர்பிராமண வடிவாயெழுந்தருளித் ! திருக்கலியாணஞ்செய்யவும் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, மகிழ்ந்து உன்கருத்தின்படிக்குத்தந்தோம், ஆனால், உன்மனம்நமது மெய்ப்பத்தியில் திரியுமாயின் நமதுவரமுந் திரியுமென்றருளிச் சிதாகாசக் கனகசபையின்கண் நடிக்குங் கர்த்தன்திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளினர். பின்பு தக்கன்மகிழ் சிறந்தவனாய்ப் பிதாவை நினைக்க, அதனைப் பிரமனறிந்து தக்கன்வருந்திநோற்றுப்பெற்றபேறு வெகு நேற்றியெனப் பெருமூச்செறிந்து,நமது குமாரன் திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்த பரமனைக் கருதிப் பூசித்துச் செனனசாகரத்தைக் கடந்து முத்தியினைப் பெறத்தக்கதாகப் போதித் தனுப்பினேம், அதைமறந்து அகந்தையினா லாணவமலத்துக் கேதுவான செல்வத்தைப் பெற்றான், ஐயோ ? இனிச்செய்யவேண்டுவதென்னை ? வேம்புக்கு அமுதத்தை வார்க்கினும் அதன் கைப்பறாது போலாயிற்று. காளகண்டன் ஆதிதேவனென்றுணர்ந்தும் வருந்திநோற்றும், இவ்வுலகி னெக்காலமுந் தீராத பஞ்சபாதகத்துக் கேதுவான பேற்றைவேண்டினான். ஆகையாற் பிரார்த்தவினைக்கீடாகத் தொடர்ந்துவருந் துன்பத்தை மகத்துக்களாலும் நீக்கவொண்ணாதென்பதை இதனளவிலுறுதியாகக் கண்டேமென்றுதழலிற்பட்ட மெழுகைப்போல மனமுருகிவருந்தி, குமாரன் பெற்றவரத்துக்கஞ்சித்துரிதமாக அன்னவாகனாருடனாய் வீறுப்படைந்துநிற்கின்ற தக்கனெதிரில் எழுந்தருளி ஆசீர்வதித்தான். அதையங்கிகரியாது பிதாமகனை நோக்கி, நாமிருக்க இவ்விடத்தில்யோக்கியமான நகர மொன்றை விதிப்பா யென்றவுடன், தண்ணகருக்கு மேலான சிறப்பினைவாய்ந்து பொன்னுலகமு நாணும்படிக்கு வானத்தையளாவிய மதிலும் மேருவையொத்தகோபுரங்களும் பெரும்புறக்கடலை நிகர்த்துச் சூழ்ந்த அகழியுஞ் சொர்னமயமாயிரத்தின காந்தியைவீசும் மாடமாளிகை மண்டபமுதலிய சிறப்புக்கள்வாய்ந்த பட்டினத்தை நிருமித்துத் தக்கமாபுரியென்று பெயரிட்டுக்குமாரனுக் கறிக்கையிட்டவுடன், தக்கன் அதிற்பிரவேசித்து அதின் சிறப்புக்களை நோக்கிக் களித்துப் பிதாவினது செய்கைக்கு மெச்சினவனாய், உடனே தேவர்முதலானவரனைவரும் வருவதாக நினைக்க, அவ்வாறே சத்தசாகரங்களும் பெருகினாற்போலச்சொர்க்கமத்திய பாதலத்தின்கணிராநின்ற சகலரும் வந்துவந்து நெருங்கிப் போற்றத் தவளக்குடை வெண்சாமரை முதலான ராச சின்னங்களைப் பலர்தாங்கிச் சூழ்ந்துவரச்சென்று, நவரத்தினமயமாய்ச் சொலித்திருக்குஞ் சபாமண்டப முகப்பிற் சிரோரத்தினங்களினால் அமைத்துவிளங்குஞ் சிங்காதனத்தி னமர்ந்து தோற்கருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி சஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவியின்வகையாகிய பஞ்சவாத்தியங்களு முழங்கத்தேவர் கற்பகமலர்களை யிறைத்துத் துதிக்கத் தபோதனர் வாழ்த்தத் தும்புருநாரதரியாழிசைக்கக்கருட காந்தருவர் வீணைகள்வாசிக்க அரம்பைமேனகையூர்வசி முதலான தேவகன்னியர் சதிமுறையேயபிநயங்காட்டி நடிக்கக்கொலுவிருந்தான். அக்காலத்தில் இந்தச்சந்தோஷச்செய்தியைச் சுக்கிராசாரிராட்சத ராசனுக்கறிவித்து இன்றுட னுன்கவலை நீங்கி நன்கினைப்பெறுவை, அதென்னவென்றால் தக்கனிந்திரனுக்கரசனானான்; அவனைக்கண்டு உறவாடிக் கலந்திருப்பையாயின் உன்காரியங்கள் சிறப்பாக நடக்குமென்றான் அவ்வசனங்களை அவன் செவிக்கமுதமாகக் கேட்டுக் களித்துப் புயங்கள் பூரித்து வானையளாவச் சந்தோஷமேலிட்டுப் பொங்குவதைப்போல நகைத்துச் சரீரம் புளகித்து மயிர்ச்செறிவெய்த அவன்கொண்ட களிப்பை யின்னவகைத்தென் றொருவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது. உடனே மேருகிரிக் கருகினிருக்குந் தன்பதியைவிட்டு ரதாரூடனாய்மதயானையொத்த வலியுடைய ராட்சதச்சேனைகள் பந்துவருக்கங்கள் சூழத் தக்கமாபுரிக்குவந்து தக்கனைக்கண்டு நண்புகொண்டு துயரற்றிருந்தான், அத்தறுவாயில் இந்திரன் முதலாகிய திசைகாவலருஞ் சூரியனாதிய நவக்கிரகங்களும்வந்து நெருங்கிச் சேவித்துப்புகழ்ந்து புடையினிருந்தனர். அத்தினமுதற் சகலருந் துதிக்கப் பூச்சக்கிரக்குடை நீழலினிருந்து 'தன் செங்கோலெங்குஞ் செல்லத் திரிபுவன சக்கிரேஸ்பரனாக அரசுசெய்திருந்தான். கேட்டீர்களோ சவுனகாதி தவத்தரோ, சிலநாளைக்குப்பின்பு கற்புக்கருந்ததியையொத்தும் வனப்பி னிலக்குமி யிரதியைநிகர்த்தும் உடுக்கையைப்போன்ற யிடையினையும் அன்னம்போன்ற நடையினையும் மயிலையொத்த சாயலினையுங் குயிலைப்பழித்த வசனத்தினையும்பெற்று நற்குணநற்செய்கைகளை வாய்ந்தவளாய்ப் பிரமன்பாதத்தினுதித்த வேதவல்லியென்னுங் கன்னிகையை மணந்து புவனங்களனைத்தினுக்கும் நாயகியாக இந்திராணிமுதலிய தேவகன்னியர்வாழ்த்தி வணங்கி யிட்டயேவல்களைச்செய்ய வாழுகின்ற தறுவாயில், தக்கனவளிடத்திற் சேடன் சிரோரத்தினங்களை வெளியிட்டதையொப்ப ஆயிரம்பிள்ளைகளைப்பெற்று, அவர்களுக்கு உபனயனமுதலான சடங்குகளைமுடித்து, வேதசாஸ்திரங்களைப்போதித்துப் பருவகாலத்தில் மக்களைப்பாத்து, நீங்கள் மானத மடுக்கரையிற்சென்று பரமசிவனைக்கருதிச் சிறந்ததவங்களைச்செய்து சீவகோடிகளைப்படைக்கும் பேற்றை யடைந்து வரக்கடவீரென்றருள, அவர்பிதாவைவணங்கி விடைபெற்றுப்போய் மானததீர்த்தக்கரையிற் சிவத்தைத்தியானித் தரியதவங்களைச்செய்துவரு முன்னிலையில், இதனை நாரதரறிந்துஅவ்விடத்தினெழுந்தருளி அக்குமாரரைநோக்கி, நீவிர்துக்கசாகரத்தழுந்தி யித்தன்மைய அரியதவத்தைஎன்னபேற்றைவிரும்பி செய்கின்றீர்களென்று கேட்க, சுவாமி, பிரபஞ்சங்களைச்சிருட்டிக்கவேண்டிப் பிதாவினனுக்கிரகப் படிக்குப் பரமசிவத்தைக்கருதித் தவஞ்செய்கிறே மென்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாரதர்கரங்களைப் புடைத்து நகைத்து, பிள்ளைகாள் இச்சிறந்த நோன்பைச் செய்கின்ற நீங்கள் பெறவிரும்பிய பேறிதுதானோ ? வெகுநேற்றி, ஒப்புவமையில்லாத கர்த்தனைவழிபட்டு மூவகைப்பாசத்தை நீக்கி மோட்சத்தைப்பெற விரும்பாது அஞ்ஞானத்துக்குக் காரணமாகிய படைப்பினிடத்து மனம்வைத்தீர். அரியதவங்களை முடிக்கின்றவன்பெற வேண்டுவதைக்கேட்பீராக. பிறப்புண்டானபோதே துக்கமுமுண்டு. அதனாலிறப்புண்டாகும். அதுவுங்களுக்கு நன்கினைத்தருமோ? நீங்கள் விருப்புற்ற படைப்பினை நடாத்தும் பிரமன் ஐந்துசிரங்களினொன்றைப் பரமன்கட்டளைப்படிக் கரிந்ததையும் அதுகாரணத்தினா னிலைபெற்றிருக்கின்ற பழியையும் நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையோ ! மேலுஞ் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருட்டிப்பதினாற் றானேபரமென் றகந்தையுற்று அளவற்றகாலம் விண்டுவுட னெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க, உலகங்களுக்குண்டாகிய வுபாதியை நீக்கப் பரமன் திருவுளங்கொண்டு அக்கினிவடிவாகி அவ்விருவர்மத்தியில் நிற்கவுந் தெளிவுபெறாமல் அன்னமுமேனமுமாய்த் தேடிக்காணாது அவனைவழிப

ட்டுக் கிருதார்த்தரான கதையினையுங் கேட்டதில்லையோ ? சிருட்டியினாற் பெறுவது வீண்பெருமையல்லது வேறொன்றுமில்லை. இதுநல்லதெனத் தாமே பொன்விலங்கைப் பூட்டிக்கொள்ளத் துணிவார்களோ ? இன்பமெவ்வளவோ, அதற்கிரட்டித் துன்பமுடனே நேருமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுவதை வாசித்ததில்லையோ ? ஆதலாற் றத்துவஞான மெய்தற்குரிய நீங்கள் படைக்கத்தொடங்குவீராயிற் கொடியதுக்கசாகரத்தில் நிச்சயமாக வழுந்தி வருந்துவதன்றியும் ஆதியாகிய பரமனைமறந்து நாமேகர்த்தனென் றகங்கொண்டு தீவினைகளைச்செய்யவரும். இஃதன்றியும், மாயையிற்பட்டுப் பேருணர்வையிழப்பீர்கள். அரியவிரதங்களைச்செய்து மேலானமோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கர்த்தனது பாதசேவையினைக் கிடைத்திருப்பவர் அனேகருண்டு. அதன்றியும் அப்பேற்றைவிரும்பி யுழன்று கிடையாமல் வாடுகின்றவருமுண்டு. உலகவியல்புக ளின்னஞ்சிலவற்றையறிவிப்பேன். அதென்னவென்றால், மாதா-பிதா-குரு-தெய்வம்-பந்து-சிநேகிதராதியர்களாகச் சிவனடியாரைநினைந்து அவர்பாதங்களையன்றிப் பற்றில்லாதவர்களாய்ச் சாத்விதகுணத்தைப்பெற்றவராய் நல்லொழுக்கங்களை வாய்ந்தவராய் யாதொருதுன்பநேர்ந்தகாலத்துந் தம்மைச்சரணடைந்தவரிடத்துப் பரிவாய் அவர்கிலேசத்தை நீக்கிப் பாதுகாக்கும் பேரறிவைப்பெற்றவராய்ப் பரமசிவனைப்பூசித்து எக்காலமுஞ் சுகத்திலிருப்பவராய் மகதயிஸ்பரியச் சிறப்பைக்கிடைத்தவராய்ச் சிலரிருப்பர். அவர்களே பரமனைக்காண்பவர். ஆதலான் நீங்களும் அவர்களைப்போலவே அவாவைநீக்கி நன்னெறிகளைப்போற்றி முத்தியைப்பெறக்கடவீர். அளவற்றசெல்வங்களைப்பெற்ற மதாங்காரத்தினால் நல்லொழுக்கத்தைநீத்த தக்கன்பணித்ததை மறந்திதனைக் கடைப்பிடியாகக்கொண் டடேறுவீரென்று நாரதர்போதித்த நிலைமைகளைச் சாச்வதமோட்சத்தைப்பெறும் பாக்கியத்தைவாய்ந்த பிள்ளைகள் ஆலோசித்து, முனிபுங்கவர் அருளிய மார்க்கம் பேரின்பத்துக்குரியதென்று நிதானித்து, அவர்திருவடிகளிற் சேவித்துப்போற்றித் தேவரீர் திருவுளப்படிக்குச் செய்யக்கடவோம், அதற்கடுத்த கிரிகைகளையும் போதித்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்று இரக்கின்ற தக்கன் பிள்ளைகளிடத்து இரக்கமுற்று ஆசீர்வதித்துச் சிவபிரான் குணாதிசயங்களைப் பகுத்துக்காட்டிப் பதவியினைத்தருந் தவநிலைகளைத்தெருட்டி அவற்றிற்குரிய நடை நொடி பாவனைகளை மந்திர பூர்வகமாகப் போதித்துப் பழையவெண்ணங்களைப் போக்கித் தேவாதிதேவனைச் சிந்தித்து அரியவிரதங்களைச்செய்து அவன்பாதகமலநீழலைச் சேருமினென்றருளி நாரதர் அந்தரகமனமாகச் சென்றதன்பின், அக்குமாரர் அவர்குறித்தவாறே பஞ்சேந்திரிய விடையங்களை நிக்கிரகித்துக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடியபின் மௌனிகளாய் அரியதவங்களைச்செய்து பரமசிவகடாட்சத்தினால் நித்தியபதவியினைப் பெற்றார்கள். இப்பால், தக்கன் தன்பிள்ளைகள் செய்திதெரியாமல் வருந்தி ஞானவுணர்ச்சியில் நாரதர்போதித்ததையும் அதனையுறுதியாகக்கொண்டு யோக்சாதனைகளைச்செய்து முத்திபெற்றதையும் அறிந்து வாடினவனாய், மீட்டும் ஆயிரம் பிள்ளைகளைப்படைத்து அவர்களுக்குரிய கிரிகைகளை முடித்து, வேதாகமங்களையுணர்த்தி, குமாரர்களே ? நீங்கள் மானதவாவியைச்சேர்ந்து பரமசிவத்தைக்கருதித் தவங்களைச்செய்து சிருஷ்டிக்க வரங்களைப்பெற்று வருவீரென் றனுப்ப, அவர்கள்விடைபெற்றுப்போய் மானதக்கரையிற் பரமசிவத்தைநினைந்து அரியதவங்களைச்செய்வதானார்கள். இச்செயல்களை நாரதர் அறிந்துவந்து தக்கன்புத்திரரைநோக்கி, நீங்கள்யார் ? எப்பேற்றைவிரும்பி இத்தன்மைய தவங்களைச்செய்கின்றீர்களென்றுவினவ, முனிவரைச்சேவித்துச் சுவாமி ? நாங்கள் தக்கன்பிள்ளைகள். அவரனுமதியின்பேரிற் பரமனைநோக்கித் தவங்களைச்செய்து சிருஷ்டிக்க வரம்பெற்றுப்போக வந்தனமென்றனர். அதனை நாரதர்கேட்டு நகைத்து, பிள்ளைகாள் ? தேவாதிதேவனைச் சிந்தித்து இவ்வரியதவங்களைச்செய்யத் தக்கவர்களாகிய நீங்கள் அவற்றிற்குத்தகுந்த பிரயோசனங்களை நினைந்திரில்லை. நல்லொழுக்கத்துக்கு இழிவான பேற்றை யாவரு மிச்சியார்கள். சிறந்ததவங்களைச்செய்து மக்களையுஞ் சம்பத்தையுமடைகின்றீர். அதனால் ஈஸ்பரமாயையினையுஞ் சனன துக்கசாகரத்தையுங் கடக்கப்பெறுவீர்களோ ? படைப்பிற் பெறும்பய னித்தியத்தைத் தாவறியாது. நீங்கள்கொண்டநிலை எத்தன்மையதெனின், மெய்ம்மாசுகழியத் திரிகின்றவன் தற்செயலாயொரு சுத்தோதகத்தடாகத்தைச் சேர்ந்தும் அதிற்படிந்து சுத்திசெய்து கொள்ளாமற் கடைப்பட்டசேற்றை வாரிப்பூசிக்கொண்ட தன்மையாயிற்று. மேலும் நீங்கள்பெற விருப்புற்ற படைப்பு நிலைபெறுவதோ ? பிறப்பிறப்புச் சுகதுக்கம் பிராணிகளுக்கிடைவிடாது தொடர்ந்திருக்கும். இதனை நீங்கள் தீர்க்கமா யோசித்தீர்கவில்லை. இதனாற் கொடியபிறவித்துன்பம் நீங்கவறியாது. ஞானமில்லார்சிந்தையுங் கன்னியரிடத்துக் காமுறாத புருடர்மனமுங் கல்வித்திறனில்லாத பாடலும் இவைபெறும் பிரயோசனத்திலும் நீங்கள்யாதினை யடையப்போகிறீர். ஆதலாலுங்களுக்குப் போதித்தனுப்பிய தக்கன் மூலகாரணனான பரமசிவனைவழிபட்டு எவர்களுக்குங் கிடையாத மகதயிஸ்பரியத்தைப்பெற்றும் இக்காலத்தில் அதைத்தந்த கடவுளினது பாததாமரைகளை நினையாது செல்வப்பெருக்கினாழ்ந்து மயங்கி யிறுமாந்து மேல்வருந்தெண்டனைகளை எவ்வளவுங் கருதாதிருக்கின்றான். அவன் பிள்ளைகளாதலால் நீங்களும் அதனையேநிச்சயமாகக்கொண்டீர். விடையவாதனைகளைப்போக்கி மனதைத் தேற்றிச் சிவகதியிற் சேர்க்குஞ் சன்மார்க்கங்களைப் பிரித்துக் காட்டுங் குணாதிசயங்களைப்பெற்றவனையேஞானதேசிகனென்னப்படும். இஃதன்றியும், முன்னமுங்கள் தமையன்மார் பிதாவாக்கியப்படிக்குப் பாட்டனான பிரமனைப்போலப் படைப்பைப் பெறவிரும்பி யித்தலத்தில் தவஞ்செய்திருந்தார்கள். அத்தருவாயில் நாமிவ்விடம்வந்து அவர்களஞ்ஞான வறிவைப் போக்கி மேலாகிய நெறிகளைத் தெருட்டிச் சாயுச்சியபதவியைப்பெறச்செய்தோம். இவைகளை நன்றாயோசித்துப் பிழைக்கு மார்க்கத்தைத் தேடிக்கொள்ளக் கடவீரெனச் சொல்லிய நாரதர் பாதங்களில் அப்பிள்ளைகள்சேவித்துப் போற்றி, சுவாமி ! விவேகமில்லாத நாங்களீடேறக் கிருபையுற்று ஞானாசாரியனா யெழுந்தருளினீர். ஆதலால், அடியோங்கள் முன்னவர்களுக்குப் போதித்தவாறே மேலானமோட்சம்பெறும் மார்க்கத்தை யுணர்த்தி நாங்களுங் கிருதார்த்தராகத் தயைசெய்யவேண்டுமென் றிரக்குந் தக்கன்பிள்ளைகளைப் பார்த்திரங்கி, நற்குணங்களைப்பெற்ற புண்ணியவான்களே ? உங்களிஷ்டப்படிக்கு அக்காட்சிகளைத் தெருட்டும் வகையினைப்போதித்துப் பஞ்சேந்திரிய விடையங்களிற்சிக்கி மதிமயங்கி யின்பதுன்பங்களினழுந்தி யுழன்று பாதகங்களிற் பட்டலையாது நீக்குவேன். தேவதேவனான சிவபிரானது திருவடிகளைக் கருதிப்பூசிப்பவர்கள் நிலைமையாவன சரிதை கிரிகை யோகம் ஞானமெனப்படும்இவற்றுண்ஞானபாதத்திலுக்குரியவர்பெறுவது முத்தியெனப்படும் அதன்மகிமைகள் தேவருக்குந்தோற்றாசிவகடாட்சத்தினால் இருவினையொப்புமலபரிபாகநேர்ந்தமகத்துக்களுக்குக் கிடைக்கும். அதைப்பெற்ற புண்ணியவான்கள்கர்த்தனது நடனபாதத் தின்பசுகத்தைக் கிடைத்துப் பிறவிக்கடலைக்கடந்து பேசுதற்கரிய முத்தியையும்பெற் றெக்காலத்தும் ஆன

நரத்தினிருப்பார்கள். ஆதலால், நீங்களும் அம்மார்க்கத்தை
அனுஷ்டித்து யோகசாதனையினால் வீடடைவீரென்றருளி,வே
தாகம நிச்சயங்களை உபதேசித்து அவர்களையும் அந்நிலையிற்
பொருத்தி நாரதர் தெய்வலோகமேபோனார். பின்பு அக்குமா
ரர்கள் ஏகமனதாய்ச்சித்தத்தைச் சிவத்தின்பாதகமலங்களில்
நிறுத்தி அரியதவங்களைச்செய்து அவனருளினாற் சாயுச்சியப
தவியைப்பெற்றுப் பாததாமரை நீழலின் வீற்றிருந்தார்கள்.
இக்காரியங்களைத் தக்கனுணர்ந்து வடவனலைப்போலக்கோபித்
து, விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதற மனம்வேகச் சரீரம்விய
ர்க்கப் பெருமூச்செறியுந்தோறும் புகைப்படலமெழ, இக்கொ
டுமையினாற் சூரியசந்திரர் முதலான நவக்கிரகங்கள் நிலைபுர
ண்டோடச் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் மிகவும் வருந்தின. பின்
பு என்பிள்ளைகளை இவ்வாறு மோசஞ்செய்த நாரத னோரிடத்
தி லிலையின்றிக் கலகங்களை விளைத்துழன்று அலையக்கடவனெ
னச்சபித்து, இனிப்பெண்களைப் பெற்றுச் சிருஷ்டி மல்கச்செ
ய்வது தகுதியென்றெண்ணி, இருபத்தாறு குமாரத்திகளைப் ப
டைத்துப் பிருகு-மரீசி-புலத்தியன்-ஆங்கிரசு-புலகன்-வசிஷ்ட
ன்-அத்திரி முதலான தவத்தருக்களித்தான்.—இவர்களிற் சுப
த்தி-புத்தி-சுரசை-திருதி-துட்டை-காயை-கீர்த்தி-சிரத்தை-இ
லச்சை-மேதா-சத்தி-சாந்தை-வபுவை இக்கன்னியரைத்தரும
ன் கலியாணஞ்செய்து பதினேழு பிள்ளைகளைப்பெற்றான். பி
ருகு கியாதியைமணந்து விதாதா தாதா வென்னுமைந்தரையு
ம் இலக்குமியையுந்தந்து, அக்கன்னிகையை விண்டுவுக்களித்
து அதன்பின் தவத்தினின்றான். மரீசி சம்பூதியைக்கூடி நான்
குபெண்களைப்பெற்றான். அவர்கள் மரபிற்பலருதித்தார்கள்.
புலத்தியன் நாரிசன்னதியைக்கலந்து அளவற்ற புத்திரரையீ
ன்றான். ஆங்கிரசு-ஸ்ம்ருதியைப்புணர்ந்து அங்கிரன் பரதனெ
ன்னும் பிள்ளைகளையும் நான்குபெண்களையும்பெற்றான். இவர்
களால் அளவற்ற விருடியருண்டானார்கள். புலகன் பரீதியை
த்தழுவித் தேத்தாத்திரேயனைத்தந்தான். அவனிடத்திற் கும்
பனுதித்தான். வசிட்டன் ஊர்ச்சியைமணந்து ஏழுபிள்ளைகளையு
ம் ஒருபெண்ணையுந் தந்தான். அத்திரி அனசூயையைப்பொரு
ந்திச் சத்திநேத்திரன் திங்கள் சனி சங்கதாவளனென்னும் பி
ள்ளைகளைப்பெற்று, மேலும் இச்சுவாவென்பவளை மணந்து மூ
ன்றுகுமாரரையும் பெற்றான். கிருதகமையைத்தோய்ந்து மூ
ன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். பிதர்தா சுவதையைக்கூடி மேனை
தரணியென்னும் பெண்களைப்பெற்றான். அவர்களின் மேனை
யை இமவான் திருக்கலியாணஞ்செய்தான். தரணியை மே
ருமணந்து மந்தரகிரியைப்பெற, அவன் அரியதவங்களைச்செ
ய்து திரிநேத்திரதாரியான கர்த்தனனுக்கிரகத்தினால் திருக்க
யிலாயம்போலப் பரமசிவன் வதியப்பெற்றனன். மேரு பின்
னும் வேலையென்பவளைப்பெற்றுச் சமுத்திரராசனுக்களிக்க,
அவனிடத்துச் சரவணியென்பவளைத்தந்து பிராசினருக்குத்த
ந்தான். அக்கன்னிக்குப் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். இவ்
விதமாகப் புத்திரபவுத்திரர்களுதிக்க, அவர்களாற்சிருட்டி வி
ர்த்தித்து வருங்காலத்தில், தக்கன்மீளவும் இருபத்தேழுபெ
ண்களைப்பெற்று, அவர்கள் வனப்புக்குத் தகுதியாயிருக்குஞ்
சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனுக்கு வதுவைசெய்துகொடு
த்து மருமகனைநோக்கி, உன்றேவியர் அனைவரையும் அபேத
மாகத் தழுவிக்களித் திருப்பாயெனச்சொல்லி அனுப்ப, அவ்
வாறே தினமொரு கன்னியைக்கலந்து சஞ்சரிக்கின்ற தருவா
யில், கார்த்திகை ரோகணி மற்றவர்களினும் ரூபவதிகளாத
லான், அவரிடத்து அதிகமையல்கொண்டு இடைவிடாது தழு
வியும் மற்றையரை நினையாமலும் பாராமலுந் திரிய, அதைக்
கண்ட அக்கன்னியர் மனம்பொறாமற் கோபித்துவந்து பிதா
வைக்கண்டு விழிகளில் நீர்பெருகத் துக்கித்துத் தங்கள்கொழு
னன் செய்கையைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள். அச்சொற்க
ள் செவிகளின்விடத்தை யொத்துப்புகுந்த மாத்திரத்தில், தக்
கனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து விழிகள்சிவக்க மீசைது
டிக்கப் புருவநெற்றியிலேறச்சீறி, நாங்கட்டளையிட்டதை யிக
ழ்ந்த காரணத்தினாற் சந்திரன் தினமோர்கலையாகக் குறைந்
து மங்கிப்பலரும் இகழ வருந்தக்கடவதென்று சபித்தவுட
ன், அக்கொடுமைமேலிட் டொருவருக்குதவியற்ற செல்வத்
தைப்பெற்றவன் புகழைப்போலச் சந்திரனது கலைகள் தின
மொன்றாகப் பதினைந்துவரையிற்றேய்ந்து, இவன்தான் திங்
களாகவேண்டுமென் றையுற்று அனைவருங்காணக் காந்திமழு
ங்கி ஒருகலைமாத்திரமிருக்கச் சந்திரன்வருந்தி வாடித்திகைத்
து வெட்கி, இனி யிதற்கென்னசெய்வோமென்று எண்ணாது
மெண்ணி ஏங்கினவனாய்க் கடையில் தேவராசனிடத்துக்கோ
டி, ஓய் சிநேகிதனே! என்துயரத்தை யென்னென்று முறை
யிடப்போகிறேன். ஊரிலொருவனே தோழனென்று உலகோ
ர்சொல்லிக்கொள்வதைக்கருதி உன்னையடைந்தேன். என்கு
றைகளைக்கேட்டு இவைகளுக்கொரு நிவாரணந்தேடி என்துய
ரத்தைத் தீர்க்கவேண்டும். அதாவது, ஏதோ தன்பெண்கள்
சொல்லியதை முக்கியமாக நினைந்து சற்றும் இரக்கமில்லாம
ல் தக்கன் சொல்லிய சாபசம்பந்தத்தினால் என்கலைகள் அனை
த்துமாறி ஒன்றுமாத்திரம் நிற்கின்றது. அதுவும் இத்தினம் நீ
ங்கும். அப்படிக்கு நேருமாகில், என்பேரும் பெருமையுங்கு
றைந்து சகலராலும் புகழுங் கீர்த்தியும் நசிக்க வசைபேசப்ப
டும். அப்பால், நானிருந்து என்ன பிரயோசனம். ஆதலால்
இதற்கொரு மார்க்கத்தைக்காட்டி என்னைப்பாதுகாத்தல் உன்
கடனென்றுவாடித் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திச்சோருகின்ற ச
ந்திரனைத்தேவேந்திரன்தழுவி, என்மனதுக்கினிய நண்பனே!
பயப்படவேண்டாமென்று சிலதயிரியங்களைச்சொல்லித்தேற்
றி அருகினிருத்திக்கொண்டு, சந்திரனே? கேட்பாயாக. முன்
னொருகாலத்தில் எமதுகர்த்த னெழுந்தருளிய திருக்கயிலாய
த்துக்கு நாமிருவருஞ் சென்றதருவாயில் பயற்றுண்டை வா
ழைக்கனி மாங்கனி பலாக்கனி கரும்புமுதலியவற்றை விநாய
கமூர்த்தி திருத்தியாகப்பொசித்து வயிறுபருத்து ஊர்த்தசுவா
சம் விட்டிருப்பதை நீகண்டுநகைத்தாய். அதைக்குறித்து அக்
கடவுள்சீறி யுன்னையாவரும் பாராமலிகழ்ந்து நிந்திக்கும்படி
சண்டாளத்துவம் அடையக்கடவதெனச்சபித்தார். அத்தினமு
தலுன்சாயை தாக்குமாயிற் பாதகம் நேருமென்று சகலரும்வ
சைகூறி யுன்னைப்பாராம லிருப்பதைக்கண்டுவெட்கி நீமறைந்
ததைப் பிரமனாதியர் அறிந்து கயிலைக்குச்சென்று விக்கின கர்
த்தாவைப் பலதரம்வணங்கிப் போற்றி, ஒருவராலும் அறியப்
படாத தேவரீர் பெருமைகளைச் சந்திரன் தேறாத காரணத்தி
னால் நீச்சத்துவம் பெற்றுப் பங்கப்பட்டு ஒடுங்கி வருந்துகின்
றான். அவனுதவி இவ்வுலகத்துக்கு வேண்டும் ஆதலால், அடிக
ளிட்டசாபத்தின் திறத்தை வழுவின்றி வருடமொருதினம்பெ
றவும் மற்றைநாட்களில் கிரமப்படிக்கு அவன் தொழிலை நடா
த்திவரவுங் கட்டளையிட வேண்டுமெனத் துதிப்பதற்கு இரக்க
முற்று பிரமனே உன் கோரிக்கையின்படிக்கு அனுக்கிரகஞ்
செய்தனமென்று திருவாய்மலர்ந்து பின்னும் அச்சாபத்தைப்
பெறுங்காலமு நியமித்தார். அவ்வாறே ஆண்டுகடோறும் ஆ
வணிமாத பூர்வபக்ஷத் தமாவாசை சென்ற நான்காந் திதியில்
உலகத்தார் உன்னைத் தெரிசித்தாற் சண்டாளத்துவமும் மகா
பாதகமு நேருமெனப்பயந்து பாராமல் இகழ்ந்து, உன்சாய
ல் பூவுலகத்திற் படுவதினால் உண்டாகுங் குற்றம் நிவாரண
மாதற்பொருட்டு, விநாயகமூர்த்தியினைப் பூசித்து வருகின்ற
னர். அத்தினம் விநாயகர் சதுர்த்தியெனப் பிரசித்தப்பட்டிருக்

கின்றது. அப்பழி நீடித்திருக்க, மேலும் ஒருகுறையைத் தக்க
னுற்பெற்று உனது பெயரும்பிரகாசமும்மேம்பாடும் அடங்கி
னுய். ஆதலால் துரிதமாகப் பிரமன் சன்னிதானத்துக்குப்போ
ய் அவருடன் இக்காரணங்களை முறையிட்டுக் கொள்ளுவையா
யின் குமாரனுக்குணர்த்தி யல்லது தாமாவது இக் கொடுமை
யைவிலக்கி இரட்சிப்பாரென்று இந்திரன்சொல்ல சந்திரன்ம
கிழ்சிறந்து, தோழனே ! நல்ல மார்க்கத்தைக்காட்டினுய். அ
வ்வாறே செய்யக்கடவனென்று அனுப்பிவித்துக் கொண்டு ம
னேவதிக்குப்போய்த் தேவர் தபோதனர் சூழ்ந்துபோற்ற ஆ
யிரமிதழ்விரிந்த பொற்றுமரைப் பீடத்தெழுந்தருளிய பிதாம
கனைச்சேவித்து மாமனல் தனக்கு நேர்ந்த இன்னலை விண்ண
ப்பஞ்செய்து, தேவரீர் அடியேன் கிலேசத்தையும் இச்சாப ச
ம்பந்தத்தினையும் நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு உமது புத்திரனுக்
குத்தெரியப்படச்சொல்லவேண்டுமென்று இரக்க, இக்கருமத்
தைப் பிரமன் ஆலோசித்துச் சந்திரனைநோக்கி தக்கன் தன்ம
னப்படிக்கல்லது ஒருவர் சொல்லும் நற்காரியங்களை அங்கிகரி
ப்பவனல்லன், இஃதன்றியும் நமக்கடங்கி வார்த்தை யாடவு
மாட்டான், தன்னையே பரத்துவமாக நினைந்து வீருப்படைந்
து, ஆதியில் நான்போதித்த பரமசிவத்தின் பெருமைகளைக் க
ருதித் தவஞ்செய் திந்த மகதைஸ்பரியத்தைப்பெற்று, அக்கட
வுளையு மதியாம லுந்தனுக்கு நேரும் இன்னலையுங் குறியாமலு
ந் தான் வணங்குந்தேவர் முதல் தன்னைப்பணியத் தன்னுணை
யை எங்குநடாத்தி வருபவன் நான் சொல்லினுங் கேளான்.
அக்கினி சொரூபியாகிய பரமசிவத்தினது சன்னிதானத்திற்
சென்று பலவிதத்திற்போற்றி யாவரேனுந் தமக்குற்றதுன்பங்
களை விண்ணப்பஞ்செய்து நிவாரணம் பெறலாம். தக்கன்மூன்
னின் ஞெருமொழியாவது பேசப்படுமோ! இவன் துரிதமாக
நாசமடைதற்பொருட்டு இக்கடினகுணம் நேர்ந்தது. இவனுல்
யாங்கள் பெற்ற பதவிகளையும் பெருமைகளையும் இழக்கும் ஏ
துவு முண்டாம், இக்காரணத்தைக் கருதியோ பரமசிவம் இவ
னுக்கு இச்சிறந்த பேற்றைத்தந்தார். இவன்கொண்ட உறுதி
எத்தன்மைத்தெனின், பிறவிக் குருடனுனவன் அறிவும் ஊன்
றுகோலுந் துணையுமில்லாது உலகைவலம் வரத் துணிந்ததற்
கொக்கும். மேலும் நானவனுக் கினிமைகூறினுங் கோபித் திக
ழ்வதன்றியும் உன்சாபமுந்தீரான். ஆதலால் வேறொரு எண்
ணமும் வேண்டுவதில்லை. வேதமுடிவாய் என்போலிகளுக்கும்
இறைவனுய்ப் பத்தவற்சலனுய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறை
வெய்தி நிற்கும் பரமேஸ்பரனைச் சரணடைந்து உன்மனக் க
வலையினை முறையிடுவையாயின் பாதுகாத்து இரட்சிப்பார் இ
துவுனக்குத தோற்றவில்லையோ ! கலைகள் தேய்ந்ததைப்போ
லவே உன்விவேகமு மழுங்கியதோ! சிவபெருமான் குணுதிச
யங்களை அறிந்திருந்தும் மயங்குகின்றனை. இருண்டவிடத்திற்
சூரியப்பிரகாசத்தைச் செலுத்தச் சந்தேகிப்பார்களோ! நம்
மையெல்லாம் பிள்ளைகளாகப் படைத்த கர்த்தனிடத்து அன்
பில் லவரையும் அப்பேற்றைக்கிடைத்தும் நற்கருமங்களைமுடி
த்து அவன் திருப்பாத நிழலைச் சேராதவர்களையும் நம்போலி
கள்கனவிலும் நினைக்கப்படுமோ! அதனுலுண்டாகும்நரகயாத
னைகளைப் பேசவும்படுமோ ! பத்திவயிராக்கியங்களைப் பெற்று
த்தம்மைத் துதிக்குந் தொண்டர்களைப்பரிந்து ரட்சிக்குங்கரு
ணத்தினலல்லவோ வெள்ளியங்கிரியிற் பரமசிவம் வடிகளை ந
ப்பெற் றெழுந்தருளுவது இஃதன்றியுந் தமது பட்ட பஞ்சைப்
ம்பினவர்களுக்கடுத்த துன்பங்களைக் கன பொருட்டல்லவோ!
போலநீக்கிச் சென்னசாபல்லியமாக் றது. சந்திரனே! இதற்
கந்தித்துவசத்தினை நாட்டியிருக்கி வோம். ஆதியில் தமது பாதகமல
கொரு திஷ்டாந்திரங்காட்டு

ங்களைப் பத்தியுடன் அருச்சித்துச் சிக்கெனப்பற்றிய மார்க்க
ண்டன்மீது எதிர்த்த எமனையுதைத்து அவ்விருடிக்கு நித்தியத்
தைக் கடாட்சித்த சரித்திரத்தை அறியோமோ. திருப்பாற்கட
லைக் கடையும்போது உண்டாகிய விடத்தைக்கண்டுநடுங்கி நா
மெல்லோருஞ் சரண்புகப் பயப்படாதிர்களென்று ஆதரித்துஅ
தனைக் கண்டத்தில்தரித்துக்காத்த, தயாநிதியைமறக்கலாமோ
பராசத்தியினது அங்குலியினிடத்துதித்து உலகமெங்கும் அ
ழித்துப் பெருகிய கங்கைக் காற்றுது யாமெல்லோரு முறையி
ட இரங்கிச் சடையிற்கரந்து நம்முடன் புவனங்களைக் காத்த
தை நீயறியாயோ? சர்வமங்கள குணநிதியாகிய நமது கர்த்
தன் றமதடியார்க ளிடத்திற் பெருகுங் கடாட்சத்தினைப் பே
சப்படுமோ. அல்லது கணிக்கக்கூடுமோ. கருத்தினுலாவது அ
றியலாமோ. ஓய் சந்திரனே ! பரமன் திருவிளையாடல்களைக்
கற்பகாலந் துதித்தாலும் முடியாது. ஆதலால் துரிதமாகத் தி
ருக்கயிலைக்குச்சென்று தேவதேவன் பாதகமலங்களிற் சரண
டைந்து இக்கிலேசத்தினை நீக்கிக்கொள்ளக் கடவாயென்று பி
ரமனருளியதை உபதேசமாகக் கொண்டு அவன் பாதங்களிற்
ஞெழுது அடியேன் ஈடேறுமார்க்கத்தினைப் போதித்தீர். அவ்
வாறே முடித்து இப்பாதகத்தை நீக்குவனென விடை பெற்று
ப் போய் ஞானநாயக னெழுந்தருளிய கயிலைவரையைச்சேர்
ந்து நந்திதேவரருள்பெற்று ஆலயத்திற்சென்று பரமனைக் க
ண்டு விழிகளி லானந்தவாரிபெருக அட்டாங்க பஞ்சாங்க தி
ரியாங்க ஏகாங்கமாக வலம்வந்து சேவித்து உபனிடதவாக்கி
யங்களினுற் பலவாகப்போற்றிக் கரங்களைக் கூப்பிநிற்குஞ் ச
ந்திரனைக் கிருபையாகப்பார்த்து, நீ மிகவும் வருந்திவருங் கா
ரணமென்னையென்று திருவாய்மலர, சத்துருவாகிய இருள்வ
ளைந்துகொண்டதைப்போலக் கறுத்துருமாறிய சந்திரன் பரம
சிவத்தைவணங்கி சுவாமி! கடினசித்தம்பெற்றதக்கனிட்டசா
ப சம்பந்தத்தினுற் கலைகளனைத்துந் தேய்ந்து ஒன்றிருக்கின்ற
து. அதுவும் இன்றுடனிங்கும். ஆதலால் தீனதயாபரனே! கி
ருபையுற் றிவ்வொரு கலைநிற்கவும் மற்றையவைகளுஞ் சேர்
ந்து விர்த்திக்கவுங் கடாட்சிக்கவேண்டும் தேவரீரா யல்லது
வேறுகதிகாணுது திருவடிகளில் தஞ்சமடைந்தேன் சுவாமி
யென முறையிட்டுக்கொள்ளுஞ் சந்திரனுக்கிரங்கி பயங்கொ
ள்ளவேண்டாமென்று தேற்றினவராய் அவ்வொருகலையினை
ந் தமது திருமுடியில் தரித்தவுடன் தக்கன்சாபம் நெ: தே
பயந்தோடியது.—கேட்டீர்களோ சவுனகாதியிருஷிக்கவல்ல
வர்களுக்குற்ற பல இன்னல்களையும் நீக்கிப் நா! தம்மை ய
தேவதேவனுக்கு இதுவுமொரு கீர்த்திப்பருக்கும் அறிவிப்ப
டுத்தவ்ருக்கு உதவு முண்மையினைச் விளங்கியது. பின்பு ச
தை யொத்த அக்கலை சடைமுகன் வதியப்பெற்ற மகிமையி
ந்திரனே!இஃது நமது சிறற்றையவைகளு மாறியவாறே தின
னுல் அழிவுபடாது. டுவதன்றியும் இவ்வாறே பட்சங்கடோ
மொன்றுக உன்நிறைவெய்தியும் விளங்குமென் றருளி, சந்தி
ரன் தேய்றையினை யகற்றி மகிழ்சிறந்து கர்த்தனைப் பலவா
ரன் துத்துப் பன்முறை வணங்கி விடை பெற்றுப்போய் எ
ச்சப்பிரகாரந் தன் செய்கையினை நடாத்தினுன். இச்செயலை
விண்டுவாதிய தேவர்கண்டு தொண்ட னின்னலைத் திருவுளங்
கொண்டு தக்கன் சாபமும் வழுவாமல் தமது மகிமையினையுந்
தெருட்டிய கர்த்தன் குணுதிசயங்களை யாவராலறியப்படுமெ
ன் றேத்தினுர்கள். பின்பு இக்காரணத்தைத் தக்கனறிந்துகோ
பித்து, நானிட்டசாபத்தைச் சிவனே தடுக்கவல்லவ னென்று
நகைத்து பிரமன், விண்டு, முதலானவர் என் கட்டளையினைக்
கடக்கவும் முன்னின் ஞெருகாரியத்தைக் குறிக்கவும் நடுங்கு

வார்கள். அப்படிக்கிருக்க தாய் தந்தையற்ற ஒருவனே நீக்குவான், நல்லகாரியம் தான் பரம்பொருளென்றும் பிரமனுதியரை அளித்துப் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடாத்திச் சர்வ பரிபூரணமா யிருப்போமென்றுங் கெருவித்தானே! அல்லது நான் தன்னிடத்திச்செல்வத்தைப்பெற்றுந்தன்னைத்தொழவில்லையென் றிக்கருமத்தை முடித்தானேவென்று பலநிந்தைகளைப்பேசுவதைத் தபோநிதியான புலகர்கேட்டு மனம்பொறுமல் ஒப்புவமையற்ற பரமேஸ்பரனை யிகழாதே. இதனுற் சகலரும் உன்னைப்புகழார்கள். இஃதன்றியும் உன்செல்வமும் அழிவுபடுமென்றுசொல்ல, தக்கன்நகைத்துத் தவமுயற்சியினு லுண்டாகிய இவ்வயிஸ்பரிய மொருபோது நீங்காது. இஃதொருதொழிலை முயன்றவனுக்கிந்த பரிசாகும். விண்டுவாதிய ரென்சொல்லை மறுக்க அஞ்சுவார்கள். என்சம்மதமில்லாம லிதனைச்செய்யத்தகுமோ? உன்விவேகத்திற்கு மெச்சினேனென்று பழிப்புரைகூறிய பாதகனைப் புலகர்பாத்து, உன்னைச் சகலருமதிக்கினும் இவ்வகண்ட சாம்பிராச்சியம் நிலைபெற்றிருக்கினும் அவற்றையருளிய பரமனை அவமதிப்பது தகுதியோ? ஒருநன்றிசெய்தவரை உயிருள்ளவரையினும் மறக்கலாகாதென்றதைத் தக்கன்கேட்டு, நல்லகாரியம். அந்தவரத்தை அனுபவிப்பதற்குமுன் மாற்றவும் முடிவினல்லது ஒருகாரணத்தை நடாத்தவும் அவனுற்கூடுமோ? ஆதலால், என்னை என்னசெய்யப்படுமெனப்பேசுந் தக்கனுக்குப் புலகர்சொல்லுவார்.—நீ கூறியதனைத்தும் உண்மையாயினுஞ் சிவனையிகழ்ந்தவர்களொருபோதும் ஈடேற அறியார்கள். இது வேதவாக்கியமாம். இதனைக்கடைப்பிடியாகப்பற்றி அவனைத்தூறுமல் இதுமுதற் பத்தியாக வழிபடக்கடவாய். தம்மைச்சரணடைந்தவரை ஆதரித்து அவர்களின்னலைமாற்றி வேண்டும்வரங்களைத் தருவது பரமசிவனுக் கியற்கையாதலான், அதையறிந்து சந்திரனடுத்தான். அவனுக்கு நேர்ந்தசாபத்தைப் பக்குவமாகவிலக்கி, உன்வார்த்தையும் பொய்க்காமல் தேயவும் வளரவும் அளித்தனர். அதற்குச் சந்தோஷப்படாமற் கோபிக்க லாகுமோ? மேலும் அச்சந்திரன் ஆர்? உன்மருகனல்லவோ? இனிப்பரமசிவனும் உனக்கு மருமகனுக இருக்கின்றனர். இதனைத் திர்க்கமாயோசித்து நடந்துகொள்ளுவையாயின், உன்கிர்த்தி நிலைபெற்றிருக்குமெனப் பலவாகக் கர்த்தன் பெருமைகளனைத்தையும் எடுத்துக்காட்ட தக்கன்கோபந்தணிந்து, தேவேந்திரனுதியர்போ வாசிக[illegible]செய்துவந்தான். கேட்டீர்களோ, நைமிசாரணிய தையுஞ் சொ[illegible]ளிப்பராசத்தி அவன்பெண்ணுக வருங்காரணத்[illegible]வோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

உமை[illegible]லைநீங்கு படலம்.

இருவர் தேடற்கரிய சோதி[illegible]ாகிய பரமேஸ்பரன் அடியவர்தரிசித்து ஈடேறத்தக்கதாய்[illegible]லுமாலை திருக்கயிலாயத்தின்கண் பிரமன்முதலான தேவர்[illegible]ாற்ற வீற்றிருந்தருவாயில், இடப்பாகத்தமர்ந்த பராசத்[illegible]வள் ஒருதினவுகொண்டெழுந்து, தேவாதிதேவன் திருவடி[illegible]சேவித்து எனது கர்த்தனே? உமதொப்பற்ற நிச்சயஞானத்[illegible]போதிக்கவேண்டுமென்று வினவ; பரமனருளிச்செய்வதாய[illegible] பெண்ணே? கேட்பாயாக. உருவங் குணஞ் செய்கை முதலியவை யொன்றுமின்றி நிர்மலமாய் எங்கு நிறைவெய்தியபரப்பிரமமாகிய சிவமானது-பை-முட்டை-நிலம்-வியர்வை யென்னும் நால்வகைத்தோற்றம், தேவர்-மக்கள்-பைசாசு-நாகர்-விலங்கு-பறவை-செந்து என்னும் எழுவகைப்பிறப்பின் பிறிவாகிய எறும்புதலை யானை யீறெனச்சொல்லும் எண்பத்துநான்கு நூறுயிர சீவபேதத்தினது விடையஞான மறைப்பைமாயை யறிவினுலும், சொரூப ஞானமறைப்பைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டையாகிய பொருளினுலும், சத்திமூலமாக நீத்தற்பொருட்டு, தமது கருணையினின்றும் வகுத்ததும்; அவளருளாற் கலைமகள் இலக்குமி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞானசத்திகளை வகுத்ததும், இதற்குக் காரணமாகிய பரமசிவமானது அருவுருவினைத்தாங்கியதும், அவரருளிச்செய்த வேதாகமம் - தருமசாஸ்திரம்-புராணம்-உபபுராணம் - சங்கிதை-ஸ்மிருதிகளாதிகளால் சரிதை-கிரிகை-யோக-ஞான - பாதங்கண் மூலமாக அவ்வவ் அதிகாரிகள் பிரயோசனங்களைப்பெற ரூபாரூபமாகிய சதாசிவவுருவாய் நின்றதும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள்பத்து, ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியவிடையங்கள் பத்து, இவை இருபதும் அசுத்தமென்றும் அந்தக்கரணச் சதுட்டய நான்காகிய மனம்-புத்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-சுத்தாசுத்தமென்றும், அவைகளுக்கு மேலாய்க் கேவலவுருவம்பெற்ற ஈஸ்பர தத்துவத்தைச் சுத்தமென்றும், ஆக இருபத்தைந்து த்தத்துவரூபமாக அவர் நிறைவெய்திய பெருமையையும் அவரருளாற் பிரணவமுதித்ததும், அதினின்றும் முத்தொழில்களை நடாத்துந் திரிமூர்த்திச்சொரூபமாய் அவதரித்த பேதங்களையும், இதுவல்லாமல் மாயாகாரண மூலமாக முற்கூறிய முறையன்றி அசுத்த'தத்துவ மிருபத்துநான்குங், காலம்-நியதி-புருடன்-மாயை முதலிய சுத்தாசுத்த தத்துவங்களேழும், சுத்தவித்தை, ஈஸ்பரம், சாதாக்கியம், சத்தி சிவம், ஐந்துங்கூடிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை வகுத்ததும் அவைகட்குக் காரணமாகிய சிருஷ்டி - திதி - சங்காரம் - திரோபவம் - அனுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையுந் தமது கருணையினுற் படைத்ததும், திரிலோகங்களிற்சஞ்சரியாநின்ற மூவகை உயிர்த்தொகைகளைத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவ ரூபமாக விரித்தும் இரட்சித்தும் மீட்டுந் தம்முளொடுக்கிய காரணன் தாமாயிருந்தும் மாயையாம்படாம் அறிவை மயக்க யாவரும் அக்காரணன் பரமசிவமென்றறியாமல் திரிமூர்த்திகளி லொருவனுக மயங்கச்செய்தும் தாம் நிலைபெற நின்ற தமதியற்கைகளைத் தேவி யுணரும் மார்க்கமாக வேதாகம வாய்மைகளினுன்மேற் சொல்லியவற்றைப் பரசிவப் பிரமமானது இருபத்தைந்து தத்துவ ரூபமாய் நின்ற தெனவே தொகையும், அவனருளால் ஆதிசத்தியாயும் அவளாற் பஞ்சசத்திகளைத் தரும்பொருட்டு அருவுருவமாகிய சதாசிவமாய் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாக நிறைவெய்தியதெனவேவகையும், அவனருளான ஈஸ்பரன் குடிலை திரிமூர்த்திகளான் வருக்காநின்ற தொண்ணூற்றறுவகைத் தத்துவங்களாகிய திரிபுவன ஆன்மாக்கள் தோன்றியவழியே அடங்குதலெனவே விரியுமாக அருளிச்செய்தனர். அதைக்கேட்ட சுந்தரி யானவள் சுவாமி. தேவரீருக்கு உருவமில்லை யென்றருளினீர். பின்பு பஞ்சமூர்த்திகளாகிய தோற்றங்களைக்காட்டிய காரணம் யாதென்றுவினுவ, கந்தனைப்பெற்ற கர்த்தன் சொல்லுவார். எமக்கு எக்காலத்தும் உருவமில்லை. ஆயினும் முற்கூறிய பஞ்ச முகூர்த்தங்களும் நமதருளாற் பரசிவத்தில் தோன்றின அல்லது வேறில்லையென்று ஆதிதேவன் குறித்தவுடன் புவனங்களையீன்ற கன்னிகையானவள் அதனை யொருபிரயோசனமாக நினைந்து களி[illegible]கவளாய், அவ்வகையுருவனைத்தும் அருளினுல் உதிக்கின்றதால் [illegible]தேவரீர் அருள் எனதருவென்பதை உண்மையாகக்கண்டனள்; [illegible]வயனைத்தும் என்னிடத்தில் தோன்றின வென்று மகிழ்ந்த தரு[illegible]ின், யானையுரியினைப்போர்த்த கர்த்தன் பெண்ணே, உன்புகன்[illegible]மேது சன்னிதானத்திற் பெருமையாகவியந்துகூறினுய். மீாசுற[illegible]யிர்கடோறும் உலவி அவைகள் தெளிவுபெறச் செய்வதை நீங[illegible]வோமாயின் அசைவற்றுச் சட

மாயிருக்கும். ஆதலால், மற்றவைகள் அடையும்நிலைகளைப்பே
சவும் வேண்டுமோ! மேலும் உன்னிடத்தும் யாம் பொருந்தா
தகாலத்து உனதுயிரும் உணர்ச்சிபெறாது அதனைக் காட்டுவோ
ம், குறிப்பாயறிந்து கொள்வாயென்று பிரமனுதியான உயிர்
களைப்படைக்குந் தொழிலை நீங்கினுர். தேவாதிதேவனுன பர
மசிவச் செயலில்லாமையால் ஆவிகளனைத்துஞ் சடமாய் ஓவி
யம்போல உணர்வற்றுச் சூத்திரதாரியாக நின்றுாட்டுவோன்
அத்தொழிலைத் தவிர்ந்தகாலத்து அவையவாதிகளினுற் சோடி
த்த பாவைகள் குலைந்து வீழுமாறுபோலக் கர்த்தன் தமதருட்
டிறத்தினை நடாத்த லின்மையால், அளவற்ற வுயிர்த்தொகைய
னைத்தும் மாய்ந்துபோயின. இச்செய்கையைப் பார்ப்பதியார்
கண்டு நடுநடுங்கி யிரக்கமுற்றுப் பரமனைச்சேவித்து சகலாந்
தரியாமியாய்த் தேவரீ ரிருப்பதை யறியாது பேசிய என் பொ
ருட்டு உமது கிர்த்தியங்களைச் சர்வசங்கார காலத்தைப்போ
லச் சராசரங்கள் அனைத்தும் இருட்பட்டழிய நீங்கினீர். அஃ
து தேவரீருக்கு நிமைப்போதாயினும் பிராணிகளுக்கு அளவற்
ற யுகங்களாயின ஆதலால், அடியேன் பிழையினைப் பொறுத்
தருளிப்பழையபடியேஆத்துமகோடிகளைஅளிக்கவேண்டுமென்
றுபலதரஞ்சேவித்துப்போற்றிநிற்க கர்த்தன்திருவுளமிரங்கிச்
சிருஷ்டிவிர்த்தியாதற்பொருட்டுத்தமதருளைப்பெற்ற உருத்திர
கோடி வருக்கத்தவர்களுக்கு முந்தி யுணர்வுண்டாக்க அவர்க
ள் படைப்பு மல்குவதாகப் பரமசிவத்தை அருச்சிக்கின்றதறு
வாயிற் கர்த்தன் தோற்றங்காணுது வருந்திப் பூமியின்கண் அ
ருச்சுனவட்டமாகிய திருவிடைமருதூரிற்சென்று வானத்திற்
கதிரவனும் பூமியின்கண் சமுத்திரமுமின்றி யெங்குமிகுந்த இ
ருள்மூடி விளங்குகின்றதால் இத்தினம் பரமசிவத்தைப் பூசிக்
கக் கடவோமென்று எத்தனித்து திரிநேத்திரதாரியை இருபத்
தைந்தெழுத் துருவமாகிய காயத்திரியினை யுச்சரித்து வேதா
கமப்பிரகாரம்பூசைக்குரிய உபகரணங்களைஅமைத்து பிரமனு
ம் விண்டுவும், இரவில் ஆராதித்தவாறே வழிபடக்கருதி, வீபூ
தி உருத்திராக்ஷ வகைகளையணிந்து, முத்திக்குறிய பஞ்சாக்க
ர மாதியான மந்திரங்களைச்செபித்து கர்த்தனை ஆவாகனித்து,
திருமஞ்சன தூபதீப வகைகளாகிய சோடசவுபசாரங்களை ஆ
கமவிதிப்படிக்கு நடாத்தி, வில்வங், கொன்றை, அறுகு, முத
லிய புட்பவகைகளினுல் அருச்சித்து, நான்குசாமங்களினும் ப
ரமன்திருமந்திரங்களை உச்சரித்துப்பூசித்துதிரட்டுப்பால் பாற்
சோறு சுண்டல் முக்கனி இவைகளைச் சாமங்கடோறும் நிவே
தித்துப் போற்றி வருகின்ற காலத்தில், அப்பூசையை விரும்
பி உருத்திரகோடிகளுக்குப் பிரசன்னமாய் அவர்கள் கோரிக்
கையை ஈடேற்றத் திருவுளங்கொண்டு, சகல சீவராசிகளையு
ஞ் சிருஷ்டிக்கக் கருதியவுடன், பிரமன் விண்டு தேவேந்திரன்
மற்ற விண்ணவர் தபோதனர் நாகர் மானிடர் விலங்குகள் ப
றவைகள் ஆதியான சராசரங்கள் மையல்நீங்கி நித்திரை தெ
ளிந்தவர்களைப்போலவே எழுந்தார்கள். சூரிய சந்திரர் முத
லான நவக்கிரகங்கள் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சேடனுதியர் தங்
கள் தொழில்களில் முயற்சிகொண்டு நடாத்தினர். இவ்விதமா
கப் பரமன் கட்டளைப்படிக்குச் சகலப் பிரபஞ்சங்களும் எதா
ப்பிரகாரம் நிலைபெற்று விளங்கின. இக்காரணங்களைத்தேவர்க
ண்டவுடன் இவை யனைத்தும் பரமனுடலாகுமென்று அவன்
திறங்களைப்போற்றி வாழ்த்தினுர்கள். அத்தறுவாயில் உருத்தி
ரகணங்கள் கர்த்தன் பெருமைகளைக் கொண்டாடி யேத்தப்ப
ரமசிவன் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்வார். நீங்கள் பத்தி பூர்வ
மாகப் பூசித்ததாற் சகல சீவராசிகளும் உயிர்பெற் றெழுந்த
ன. அப்பத்திமை நமக்கேற்றதால், உங்களுக்கு வேண்டிய வ
ரங்களைத்தர விருப்புற்றனமென்றருள, உருத்திரர் சேவித்து,

அடியோங்கள் இஷ்டப்படிக்குச் சராசரங்களைப் படைத்தீர்
யாங்கள் பூசித்தவாறே இரவில் தினந்தோறும் யாவராயினும்
அருச்சிப்பாராயின், மாசிமாத பூர்வபட்சச் சதுர்த்தசியில் வி
ளங்குஞ் சிவராத்திரிப் புண்ணியகாலப் பலனைத் தந்தருளவே
ண்டுமெனத்துதிக்க சிவபிரான்கிருபைகூர்ந்து, உங்களைப்போ
லவே நோற்றவர்களுக்கு அவ்வாறே தருவோமெனத் திருவா
ய்மலர்ந்தருளிக் கயிலையங்கிரிக் கெழுந்தருளினுர். பின்பு உ
ருத்திரகணங்கள் சிவத்தைவாழ்த்தி, அவர்கள் பதவிகளிற்சே
ர்ந்து, தங்கள் தொழிலைச் செலுத்தி யிருந்தனர். இவ்விதமாக
ச் சகலமும் நிறைவெய்திய காலத்தில் பிரமன் முதலான தே
வர் வெள்ளியங்கிரிக்குப் போய்ப் பரமனைச்சேவித்து தேவரீ
ர் அனுக்கிரகமில்லாது அறிவழிந்து நெடுங்காலஞ் சடமாய்ப்ப
வத்தினுழ்ந்தோம். அதற்கு நிவாரணங் கட்டளையிட வேண்டு
மெனப் போற்ற சிவபிரா னிரங்கி, நீங்கள் உணர்வழிந்து வே
தவொழுக்கமாறி இருந்ததினுல் அடைந்தபாதகம் உமையவ
ளைச்சேரும். இதுமுதல் உங்கள் நெறிகளின் வழுவின்றி நடந்
து கொள்ளக்கடவீரென்றருள, மகிழ்ந்து பரமனைவணங்கி வி
ண்டு பிரமனுதியர் தங்கள் பதவிகளிற் சேர்ந்தனர். அத்தறு
வாயில் பராசத்தி சிவபிரானைத்தொழுது, சீவராசிகளுக் கடுத்
த வினைகள் என்னைச்சேருங் காரணத்தை அருளவேண்டுமென
க்கேட்க, நீ யுன்னைப் புகழ்ந்த ஏதுவினுல் யாம் விகற்பித்து உ
யிர்களிடத்துலவாது நீங்கினம். ஆதலால் அவை யுணர்வற்று
ப்பின்பு நமதனுக்கிரகத்தி னெழுந்ததால், அப்பாதகம் உன்
னையணுகியது. மேலும் உன்னையல்லது அதனைப் பிராணிகள்
தாங்கவறியுமோவென்று ஆதியில் தக்கனுக்களித்த வரபாலன
த்தை நிறைவேற்றக்கருதிச் சொல்லியதைக்கேட்டு நடுங்கி அ
றிவில்லாதவள் பிழையினை மன்னித்து அப்பாதகம் நீங்குமாறு
போதிக்கவேண்டுமெனப் போற்ற, இரக்கமுற்றருளுவார். கா
ளத்தை யொப்பக்கறுத்து அமுதத்தினும் மதுரமாகிய சல ச
மற்றிபெற்ற காளிந்திமடுவில் நீ பிரணவ வடிவாகிய வலம்புரி
ச்சங்கின் படிவமாய்த் தவஞ்செய்யக்கடவை. சிலநாளையில் த
க்கன் அவ்விடம்வந்து உன்னையெடுக்கக் குழந்தையாகுவை அ
தைக்கண்டு அவன் மகிழ்ந்து தன் தேவியிடத்திற்கொடுக்க, அ
வள் மகண்மைகொண்டு வளர்த்துவருகையில் ஐந்தாண்டு க
ழிய உனக்கறிவுதோன்றி நம்மைக்கருதித் தவஞ்செய்ய, காட்
சிதந்து மணந்து இவ்விடமழைத்து வருவோமென்றருள, சம்
மதித்து விடைபெற்று மனவாட்டத்துடன் உலகஞ்செய்த தவ
த்தினுற் கடலைப்போல விளங்குங் காளிந்தி மடுக்கரையின்வந்
து வேதமூலமான வலம்புரி வடிவுகொண்டு தாமரைப்பீடத்த
மர்ந்து பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்து அளவற்றகாலந் தவஞ்
செய்திருந்தாள். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தரோ! இனி
ப்பராசத்தி தக்கனிடத்திற் சேருஞ் சரித்திரங்களைத் தெரிவிப்
போமென்று சூதபுராணிகர் சொல்வதாயினுர்.

காளிந்திப்படலம்.

அளவற்ற வளமைகளைப்பெற்ற பூமிதேவியினது மலர் பொ
துளிய அளகபாரத்தினை யொத்துக் கமலமாதிய புட்பங்களல
ர்ந்து விளங்குங் காளிந்தி யென்றொரு மடுவுண்டு. அதன்பொ
லிவாவன, தியாகிகளைப்போல இரத்தின வகைகளையுஞ் சந்து
அகில் பொற்சன்னங்களை அலைகளினுன் வழங்குஞ் சலப்பெ
ருக்கையுடையதாய் ஒப்பற்றுத்தோன்றும் அதைச் சமுத்திர
மென்று ஐயுற்று மேகங்களிறங்கவுஞ் சங்கினங்கள் பால்பெரு
கியதை நிகர்த்து ஊர்ந்திருக்க நீர் கறுத்துக்காட்டுவது ஷீரா
ப்தியில் விண்டு பள்ளிகொண்டதைப்போல விளங்கும் முதலை
மச்சங்கள் பொரவோங்கிய சலம் பொன்னுலகத்திற் பாய்ந்

து சிதறிச் சோனைமாரியையொத்துச் சலசலவென்று உதிர்ந்
தும், மதுக்குடங்களுடைந்ததைப்போலத் தாமரைமுகைகள்
அலர்ந்து பெருகுந்தேன் அம்மடுவைக் குறைவற நிரப்பியுஞ்
செங்காலன்ன முதலான பட்சிகள் தொனித்தும் பராசத்தி த
ன்னிடத்தின் வதியும்பேற்றையும் உடைய காளிந்திமடுவிற் பு
ரசனங்கள் அனைவரும் மாசிமக ஸ்தானத்துக்குப்போவதைத்
தக்கன் அறிந்து, நல்வினைப்பாலனுப்த் தானுஞ் செல்வதைக்
கருதி முந்தித்தன் தேவியைப் பலகன்னியர் சூழவனுப்பி, தே
வர்போற்றத் தவத்தர் வாழ்த்த யமுனைக்கு அருகி லிருக்குங்
காளிந்திமடுவைச்சேர்ந்து அதில் மூழ்கி வரும்போது, பராப
ரை நாமனாக்கமலத்திற் சங்குருப்பெற்று இருப்பதைக்கண்டு
களித்துக் கரத்தினேந்தியவுடன் கோடிசூரியப்பிரகாசம்வாய்
ந்த குழவியாய்த் தோற்றத் திரேக பரவசனுய் பிறைகங்கை
கொன்றைசூடிய சிவபிரான் அனுக்கிரகப்படி பார்ப்பதியாரே
நமக்குப் புத்திரியானுளெனத்தெளிந்து, அமரர்கூட்டத்தை நீ
ங்கித் தேவகன்னியர் வாழ்த்தக் கங்கையாடிவந்து, தரும சா
ஸ்திரங்களைக் கேட்டிருக்குந்தேவி கரங்களில் உலகமாதாவை
க்கொடுக்க அவள் பரிந்துவாங்கிக் குழந்தையின்வடிவைக்கண்
டவுடன் திரேகம் பூரித்துத்தழுவி முத்தமிட்டுக் கொங்கைகளி
ற் சுரந்த பாலையூட்டித் தேவகன்னியருடன் விரைந்து தன்மா
ளிகையைச்சேர்ந்தாள். தக்கனும் பலருஞ் சூழ்ந்துபோற்ற அ
ரமனையைக் கலந்து எதாப்பிரகாரஞ் சபாமண்டபத்தில் வீற்றி
ருந்து அரசுசெலுத்துவதானுன்.

உமைதவப்படலம்.

கேட்மீரோ சவுனகாதி ரிஷிகளே! சந்தோஷ சாகரத்தில்
திளைத்து அந்தப்புரத்திற் பிரவேசித்த வேதவல்லி அளவற்ற அ
ண்டங்களுடன் உயிர்த்தொகைகளை ஆதியில் தமது உந்தியின்
மூலமாகப்பெற்ற பராபரையைத் தன் பெண்ணாகப்பாவித்துச்
சகல சிறுடனும் போஷித்து வருங்காலத்தில் சந்திரனைப்போல
த் தினமொரு மேனியாய் வளர்ந்து தவழ்ந்து தளர்நடைப்பரு
வந்தாண்டி ஞானம் அரும்பியதை யொத்துப் பல்வரிசைகள்
தோன்றி ஐந்தாண்டு நிறைவெய்தியபின், தமக்கொரு பாகமா
ன சிவனைச்சேரத் தவஞ்செய்யக்கருதி, தாய்தந்தையரை நோ
க்கி, நான் கங்கையை யணிந்த கர்த்தனுக்கு உரியவளாகும் பே
ற்றையுடையவள். ஆதலால் அக்கடவுள் என்னைத்திருமணமுடி
க்கத் தவஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுதியான இடமொ
ன்றை அமைத்துத் தரக் கடவீர்களென்று கொஞ்சிச் சொல்ல
க்கேட்ட தாய்தந்தையர் மகிழ்ந்து, தங்கள் அரண்மனைக்கரு
கில் இரத்தினமயமாகிய கன்னிகாமாடமொன்றைச் செய்வித்
து திரிலோகங்களையுமீன்றதாயானபார்ப்பதியைத்தங்கள்புத்தி
ரி யென்னும் பரிவினுற் பலதரம் உச்சியை மோந்து முத்த மிட்
டுத்தழுவிப்பெருமூச்செறிந்து அம்மா! உன்கருத்தின்படிக்குத்
தவஞ்செய்யப் போகலாமென்று அளவற்ற பாங்கியர் தோ
ழியர் சில திரளைக்கூட்டியனுப்ப, ஈஸ்பரியும் அவர்களிடத்
தில் விடைபெற்றுச்சென்ற தறுவாயில், வேதவல்லி தன்கண
வனைத்தொழுது, நமது புத்திரி அதி பாலையாயிருந்துஞ் சிவபி
ரானைக்கருதித் தவஞ்செய்ய நினைந்த காரணமென்னென்றுவி
னுவ, கேளாய் பெண்ணே! ஆதியில் யான் மானத மடுக்கரை
யிற்செய்த தவத்துக்கிரங்கி பரமசிவ மெழுந்தருளி வேண்டிய
வரங்களைக் கொடுக்கப் பெற்றகாலத்தில்கர்த்தனே? தேவரீர்
இடப்பாகத்தமர்ந்த உமையவள் அடியேன் பெண்ணாகவும், நீ
ர் மருமகனாகப் பிராமணக்கோலமாய் எழுந்தருளித் திருக்கலி
யாணஞ் செய்துக்கொண்டுபோகவும் வேண்டுமென்று விண்
ணப்பஞ்செய்தேன். அவ்வாறே கடாட்சித்துத் திருக்கயிலைக்
கெழுந்தருளினார். சிலநாள் கழிந்த பின்பு, தாம் அனுக்கிரகஞ்
செய்தபடிக்கு ரிஷபவாகன மூர்த்தியான பரமன் உலக மா
தாவை நமக்குப் புத்திரியாகும் பொருட்டுக் காளிந்தி மடுவிற்
செலுத்த யாஞ்செய்த தவமுயற்சியினுற் கிடையாதபாக்கிய
த்தைப்பெற்றேம். ஆதலால் அவள் எக்காலத்தும் அறிவுடன்
விளங்குகின்றனள். இஃதன்றியுஞ் சிலநாள் தவஞ்செய்து பர
மசிவனுக்குப் பாரியாவள். இக்காரணத்தினுல் அவளை நமது
பெண்ணெனச் சுலபமாக நினைக்கவேண்டாமென்று சொல்ல,
வேதவல்லி அற்புதத்தை யடைந்து களித்திருந்தாள். இப்பா
ல், ஈஸ்பரியாகிய கன்னிகை தனக் கேர்ப்படுத்திய சாலையிற்
சேர்ந்து தோழிகள் சூழ்ந்து பணிவிடைகளைச் செய்துபோற்ற
வேதவிதிப்படிக்குப் பஞ்சாக்கரத்தை இடைவிடாது செபித்து
பரமேஸ்பரனைக்கருதி அரிய தவங்களைச்செய்து வருகின்ற த
றுவாயில் பேதை பெதும்பைக்கு மேலான மங்கைப் பருவம்
நேர்ந்து பன்னிரண்டு வயது பெற்ற தருணத்தில் அடியார்கள்
கோரிக்கைகளை ஈடேறச்செய்யும் வண்மையை யுடைய சிவபி
ரான் பார்ப்பதியினது தவவுறுதியைச் சோதிக்கக் கிருபையுற்
று, திருக்கயிலையை நீங்கி விருத்தப் பிராமணராய்த் தருப்பை
முடிந்து விளங்குந் திரிதண்டத்தினைக் கரத்திற்பற்றி வேதங்க
ள் கிண்கிணியாகச் சூழ்ந்திருக்கும் பாதகமலங்கள் கன்றப் பூ
லோகத்தார் ஈடேறத்தள்ளாடிச்சென்றுதக்கமாபுரத்தைச்சே
ர்ந்து லோகநாயகி தவஞ்செய்யும் அரமனை முகவாயிலில்வர,
அவ்விடத்திற் காவல்கொண்டு நிற்கின்ற பெண்கள் எதிர்கொ
ண்டு வணங்கிப் போற்று முன்னிலையில் அவர்களைக் கிருபை
யாகப் பார்த்தருளி ஓய் கன்னியரே! என் வரவை உங்களிறை
விக்கு அறிக்கையிடக் கடவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்தவுட
ன் அவர்களிற் சிலரோடிப் பார்ப்பதி பாதங்களில் தொழுது,
தாயே? ஒரு விருத்தப் பிராமணர் முகவாயிலில் எழுந்தருளி
தமது வரவை உமக்கு அறிவிக்கச் சொல்லினுரென்று விண்ண
ப்பஞ்செய்ய, மகிழ்ந்து விரைவில் அம்மாதவரை அழைத்து வ
ருவீர்களென்று ஆக்கியாபித்தவுடன் தீவரமாக மீண்டு சுவா
மீ? எமதிறைவி தேவரீரைப்பார்க்க விருப்புற் றிருக்கின்றுள்,
வாரும் வாருமெனச் சொல்லியவுடன் உள்ளே பிரவேசித்துத்
தமது தேவி வீற்றிருக்குஞ் சாலையைச் சேரு முன்னிலையில் சி
வபிரான் திவ்வியமங்கள வடிவுள்ள பிராமணருகி வருவதைக்
கண்டவுடன், மனங் களித்தவளாய் எதிர்கொண்டு, எமதிறை
வருக்கு அன்பரிவரென்று பத்திவிசுவாசத்துடன் சேவித்து த
மது இருப்பிடத்துக்கு அழைத்துப்போய், பொற்பீடத்தில் வீற்
றிருக்கச்செய்து, விதிப்படிக்கு அர்க்கியபாத்தியமுதலான உப
சாரங்களை முடித்துக் கரங்களைக் கூப்பி நிற்கின்ற கன்னியைக்
கிருபையாகப் பார்த்தருளி பசிய ஞாயிறெழுந்த வடிவினையுங் க
ளங்கரகிதமாய் விளங்கும் பூர்ணசந்திரனைப்பழித்த திருமுக
மண்டலத்தையும்பெற்ற பெண்ணரசே? நாமொரு பிரயோச
னத்தை இச்சித்து இவ்விடம் வந்தோம், அதனை மறுது தருவை
யாயிற் சொல்லுவோமென்று திருவாய் மலரக்கேட்ட பராப
ரை, என்னுல் முடியுங் கருமத்துக்குத் தடையிராது. அருளிச்
செய்கவென்றலும், புன்முறுவலுடன் உம்மைத் திருமணஞ்செ
ய்ய விருப்புற்று வந்தோம். அதைத் தடைசெய்யாமல் இசைய
ய வேண்டு மென்று நய மொழிகளாற் சொன்ன மாத்திர
த்தில், செவிகளைப் பொத்திப் பஞ்சாக் கரத்தைச் செபித்து
ச் சிந்தையும், உடலும், திடுக்கிட்டு நடுங்கப் பெருமூச் செ
றிந்து கோபித்து, லோக நாயகனைக் கடிமணஞ் செய்யக் க
ருதித் தவஞ் செய்யும் என்னை இச்சித்து இவ் வார்த்தைகளை
ப் பேசப் படுமோ வென்று சீறிச் சொன்ன மாத்திரத்தில்,
கபடப்பிராமணர்நகைத்து, குறி குணஞ் செய்கை யற்றவனு

ய் மகத்துக்களுக்குங் காணப்படாத பரமசிவன் உன்னைமணஞ்செய்வது அரிது அரிது. ஏன் வீணுத் தவத்தைச்செய்துவருந்தித் திரோகமெலிய வயதை அவத்திற் கழிக்கின்றாய். நான் கேட்டுக்கொண்டபடிக்குச் சம்மதிப்பையாயின் இம்மையிற் பெரும்பயன் சித்திக்கும். ஏன் வீணெண்ணங்கொண்டு வாடுகிறாய் என்று சொன்னதைக்கேட்டு மனம்பதைக்க எம்மிறைவி பிராமணனைப்பார்த்து, பரமன் எழுந்தருளிப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்வதற்கான அரியவிரதங்களைச் செய்வேன் அதற்குக்கர்த்தனிரங்கிக் காட்சிகொடுக்காமற் போவாராயின், வலிதிற்பிராணனை இழக்க நிச்சயித்திருக்கின்றேன். இது சத்தியமாகும். நீர்பித்தனுதலால், இவ்விதபாதகத்திற்கு ஏதுவான வாக்கியங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றீர். உம்மைப்பார்க்கச்சகிக்கப்படவில்லை. புறம்பிற்போம்போமென்று கோபித்துச்சொல்லி, விரைந்துசென்று பக்கத்திலோரிடத்திலிருந்தாள். அம்மன் குறி குணங்களையும் புத்தியையுங்கண்ட பரமசிவன்மகிழ்ந்து, அவ்விடத்திற் சூழ்ந்திருக்குந் தோழிகளுக்குத் தோற்றுது தமது நிசதெரிசனத்தைக்காட்ட, அச்சேவையைக்கண்ட பார்ப்பதியானவள்நடுநடுங்கி, விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகத் திரோகம்பூரித்து, நமதிறைவனென்று அறியாதுபிராமணனென்றெண்ணி இகழ்ந்து இழிவாக வசனித்தோமென்னும் பயத்துடன் வலம்வந்து, பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்து, அறிவின்மையால் தேவரீர் மாயையைத் தெரியாமல் தூறினேன். உமது அனுக்கிரகமிருக்குமாயின், சகல உணர்ச்சிகளையும் பெற்றிருப்பேன். ஆதலால், அடியேன்செய்த பிழைகளைப் பொறுத்து ரட்சிக்க வேண்டுமென்று போற்றுந் தேவியைக் கிருபையாகப் பார்த்தருளி, உனது மனவுறுதிக்கும் அன்புக்கும் மெச்சினேம், பயப்படவேண்டாமென்று ஆதரித்த கர்த்தனை மீளவுஞ் சேவித்து, பத்தியுடன் சிவனுதன்பெருமைகளைப்போற்றி, விழிகள் இமையாது ஆனந்தவாரியில் திளைத்து மனங்குழைந்து நிற்பதைத் தோழிகள் பார்த்து, இதுஎன்னஅதிசயமாயிருக்கின்றது. ராசபுத்திரி நம்மைநோக்காள். வசனித்தவனுமல்ல வந்தபிராம்மணன் மாயாவாதியைப்போற் காணுகின்றது. மேலும்பூர்வத்தில்நேசங்கொண்டிருந்தவர்களையொத்துத்தோன்றுகின்றது. இனிஇதன்காரணங்களைவெளிப்படையாகத் தெரிய இருக்கின்றேமென சிலர்சங்கையுற்று நிற்கவும், அரசன் இச்செய்திகளை அறிவானுயின், என்ன தெண்டனை கிடைக்குமோவென்று சிலரோங்கவும்; இவ்விதமாகக் கலங்குகின்ற தருவாயில், சிலசேடியர் அரமனையை நோக்கியோடித் தக்கனைக் கண்டு சேவித்து, சுவாமீ? உமதுபெண் தவஞ்செய்கின்ற இடத்தில் ஒரு பிராமணன் வந்தான், அவனைக்கண்டவுடன்முன்னம்பழகினவனைப்போல அவன் மையலில்அகப்பட்டு எங்களைப்பாராள். தவஞ்செய்வதையும் மறந்துதிப்பிரமைகொண் டிருக்கின்றாள். இது செய்தி தேவரீர் சித்தம் அறிகவென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததைக்கேட்ட தட்சப் பிரசாபாலகன் போதவுணர்விலுற் பரமேஸ்பரன் எழுந்தருளினுனென்றறிந்து, களித்துத் துள்ளிக் கூத்தாடி, என்புத்திரியை லோகநாயகனுக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்து கொடுப்பேனென்று நிச்சயங்கொண்டான்.

திருமணப்படலம்.

அதன் பின்பு திருமணஞ்செய்யக் காலம் பார்க்குமிடத்தில் தன்பெண்ணுக்கும் பரமசிவத்துக்கும்பொருத்த முதலானவைகள் அனைத்தும் அத்தினமே சுபகரமாகக் கண்டபடியாற் களித்து, அவ்வாறே முடிக்க நினைந்தவனுய், அம்மகோச்சவத்துக்குத் தேவர் ரிஷிகள் ஆதியானவர்கள் அதி சீக்கிரத்தில்வந்து சேரும்படிக்குச் சொல்லி வருவதாகப் பலதூதரைத்தூரத்தி தன் பட்டினத்தை அலங்கரிக்கக் கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே மாடமாளிகைகளைத் திருத்தி, பனிநீரினுல் தெருக்களில்தூளை யடக்கி, சந்தனக்குழம்பினுல் முற்றங்களை மெழுகிக்கோலமிட்டு, பூர்ணகும்பங்கள் அமைத்து, மகரதோரணங்கள் கட்டி, கொடிகளை நாட்டி, கமுகுகதலிகளை எங்கும் நிறுத்தி, மற்றச் சிறப்புக்களையும் அலங்கரித்து, மேலும் அரசன் வாசஞ்செய்யும் அரமனையை முன்னினும் பதின்மடங்கு அதிக சிறப்புள்ளதாய்த் தெய்வலோகமும் நாணும்படிக்கு நவரத்தின மயமாகச் சோடித்து விதானங்களைத் தூக்கி, மணப்பந்தலுஞ்செய்து முடித்து அறிக்கையிட, தக்கன் மகிழ்சிறந்து, மின்னலையொத்த இடையையுடைய பார்ப்பதி தவஞ்செய்யுங்கன்னிகாமாடத்திற்போய், பரமசிவத்தைத் தெரிசித்துப் போற்றிவணங்கி, கரங்களைக் கூப்பி, தேவாதிதேவா? தேவரீரைத்திருக்கலியாணஞ்செய்ய அடியேன் புத்திரி அரியதவங்களைச் செய்தாள். ஆதலால், கிருபையுற்றுக்கிரகத்துக்கு எழுந்தருளி, என்கன்னிகையைத் தத்தஞ்செய்துகொடுக்கப் பெற்றுப்போக வேண்டுமென்று துதிக்குந் தக்கனிடத்து அன்பாய்ச்சம்மதித்து, ஈஸ்பரியுடன் தவச்சாலையைக்கடந்து, வீரவெண்டையமணிந்த பாதாரவிந்தங்கள் சிவக்கநடந்து, தக்கன் மாளிகைமுகவாயிலுக் கருகில் வந்தவுடன், சுமங்கிலிகள் எண்வகைமங்கல ஆலங்களையேந்தி எதிர்கொண்டு சுழற்றிமீண்டபின்பு, உள்ளேபிரவேசித்து, கலியாணமண்டபத்தில் ரத்தினமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது எழுந்தருளினர். அக்காலத்திற் பார்ப்பதியை வேதவல்லிகண்டு, பரிவாய் வரவழைத்துத் தழுவி, முத்தமிட்டு, தன்னரமனைக்கு அழைத்துப் போய், பரிமளமிகுத்த தயிலத்தைத்திமிர்ந்து, பின்னல்களை மெல்லெனச் சிக்கறுத்து, மங்கலவாழ்த்துக்களைச் சொல்லி, பலகன்னியர்கள் நலங்கிட்டு கங்காசலங்களினுல் ஸ்தானஞ்செய்வித்து, பனியைப்போன்ற வஸ்திரத்தினுல் ஈரத்தைப்புலர்த்தி, அகிற்சந்தனப்புகையை யூட்டி, விலையுயர்ந்த பீதாம்பரத்தையுடுத்தி சிரோரத்தினுபரணங்களைப் பூட்டி, தனங்களினிடத்தில் தொய்யல்கொட்டி, பிறையையொத்துவிளங்கும் நுதலில்திலதந்தீட்டி, திவ்வியபரிமளக் கலவைச்சாந்துகளையூட்டி, மணமிகுந்த புஷ்பமாலைகளைச்சூட்டி, திருவழகை ஆடியிற்காட்டி, திட்டிவீட்டி, சேடியர்களைக் கூட்டி, போற்றுதனுட்டி, பெண்கள் கிரீட்டியான அம்மனைப் பரமேட்டியிடப் பாகத்திற் கூட்டினுர்கள். அந்தச்சுப ஓரையிற்பலமங்கலவாத்தியங்களும், சமுத்திரகோஷ்டத்தினு மேலிட்டுத் தொனிக்கவும், வேதவாக்கியங்களினுல். ரிஷிபுங்கவர்கள் வாழ்த்தவுங் கற்பகம்மந்தாரந் தேவதாரம் பாரிசாதமலர்களைத் தேவர்வாரி இறைத்துத்துதிக்கவும்,இம்மகோச்சவநடந்துவருந்தருணத்தில், முன்னந்தூதர்களோடிச்சோபனஞ் சொல்லக்கேட்டவிஷ்ணு பிரமனுதியானவர்கள், புஷ்பத்தினிடத்தில் தேனைக்கிரகிக்க வண்டுக் கூட்டங்கள் பலதிக்கினுமிருந்து வந்து இசைகளாற் றெனித்து மொய்ப்பதைப்போல, லோகநாயகனைச் சூழ்ந்து சேவித்துப்போற்றி நின்றனர். அச்சமையத்தில் தும்புருநாரதர் யாழினிடத்துப் பரமன் கீர்த்திகளைப்பாடவும், கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் கின்னரர் வீணைகளை மீட்டித் தேவாதிதேவன் பெருமைகளைக் காதுகளுக்கின்பமாகத் துதிக்கவும், இலக்குமிசரஸ்பதி தேவகன்னியர் லோகநாயகியைச்சூழ்ந்து கற்பகமலர்களை இறைத்து மங்கலவாழ்த்துக்களைப்பாடிக்களித்திருக்கவும், இவ்விதமாகச் சகலரும் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்திருக்கின்ற தருவாயில், முகூர்த்தகாலம் நேர்ந்தபடியால், பிரமன் முதலானவர்கள் சூழ, வேதங்கள் முழங்க, தக்கனுன

ன் பரமேஸ்பரன் சன்னிதானத்தில் வந்து, தேவியான வேத
வல்லிபொற்கரகத்திற் கங்காசலமேந்திவிட, சிவத்தின்பாதக
மலங்களை விளக்கி, கற்பகமலர்களினால் அருச்சித்து, தூபதீப
ங்கள் கொடுத்து, தேவர் ரிஷிகளாதியானவர்கள் போற்ற க
ன்னிகா தானஞ்செய்ய உத்தேசித்து, பரமேஸ்பரன் திருக்கர
த்திற்பார்ப்பதி சரகமலங்களைச் சேர்த்து தேவாதிதேவனே?
அருமையாகவளர்த்த விக்கன்னிகையைத் தேவரீருக்குப் பாரி
யாகக்கொடுத்தோம். செல்வமாக வாழ்ந்திருப்பீர்களென்று,
தன்பத்தினி சலம்வார்க்க கண்ணன் பிரமன் முப்பத்துமுக்
கோடி தேவர்க்கள் நாற்பத் தெண்ணுயிரம் ரிஷிகள் முதலான
வர் துதிக்க, இலக்குமி கலைமகளாதிய மங்கையர் மங்கலவாழ்
த்தெடுப்ப, கன்னிகா தானஞ்செய்தான். அக்கலியாண மகோ
ச்சவத்தை நேத்திரோச்சவமாகத் தெரிசித்த விண்ணவர்மண்
ணவர் நாகர், பூர்ண சந்திரோதயம்கண்ட சமுத்திரத்தைப்
போல, திசைகளெங்கும் செவிடுபட உத்தரியங்களை வீசி,
சுபங்களைக் கொண்டாடிப் போற்றுந் தறுவாயில், ரூபநாமக்
கிரியையற்று, எள்ளுக்கு ளெண்ணெயைப்போல, சராசரப்பி
ரபஞ்சங்க ளனைத்தினும் பொருந்தி, அவைகளின் வினைப்போ
கங்களை யூட்டி நடிப்பிக்குங் காரணகர்த்தன், இவ்விதத் திரு
விளையாடல்களை முடித்தவுடன், சடுதியில் மின்னலையொத்து
மறைந்தார். அக்காலத்தில் உமையவள், தன்பக்கலின் வீற்றி
ருந்த நாயகனைக்காணுமையால், அரியதவத்திற்பெற்ற செல்வ
த்தை இழந்தவர்களை நிகர்த்து, உச்சாகத்தை நீங்கி வருந்தி, ம
ணப்பீடத்தி னின்று மெழுந்து, லட்சுமி சரஸ்பதி இந்திராணி
யாதியான கன்னியர் இருக்கு மிடத்திற்சென்று, அக்கினியிற்
பட்டு உருகிய தங்கத்தைப்போல, கரைந்து கரைந்து ஏக்கமுற்
று, பெரு மூச்செறிந்து, மருண்டு, சோபித்து வாடிதேகமெ
ங்கும் முத்துக்களைப்போல வியர்க்க, வெதும்பிகணவன்திருக்
கோலத்தைநினைந்து, விண்டுவாதியானவர் நெருங்கிய இந்தம
காசபையில் வீற்றிருந்த கர்த்தன் மறைந்ததாற்கள்வனோ? அ
ல்ல, திருக்கயிலையைக்கடந்து பாதகமலங்கள்நோவ இவ்விட
மெழுந்தருளி, அடியேனை ஒரு பொருளாக நினைந்து மணஞ்
செய்த நாதனைக் கள்ளனென் றெண்ணப்படுமோ! கொடிய
னாகிய யான்சரீரம் வருந்திச்செய்ததவம் சிறிதென நினையா
மற் பிதற்றுவ தடாதென்றும் பலபலவிதங்களாகப் பன்னிவ
ருந்தும் பார்ப்பதியைப் பரிமளபுஷ்பமணிந்த அளகத்தையு
டைய வேதவல்லிதழுவியணைத்து, தாயேவருந்தாதே. உன்க
ணவனைச் சேருகிறவரையில் தவத்தைச் செய்திருப்பாயென்
று தேற்றும்போது, பக்கத்தில் நின்ற பூமகள் நாமகளாதியர்
அம்மனைப்பார்த்து, லோகநாயகியேவாழி. சகலபுவன சராச
ரங்களையும் உண்டுபண்ணுவீர். சமஸ்தமும் உமதுசொரூபமா
கும். பேடநாடக சூத்திராவதாரியாகிய உமது கணவனெங்கு
ம் போகார். அவருக்கொரு மறைவுமுண்டோ? தவத்தைத்
தொடங்கக் கருதினையோ? உங்கள் திருவிளையாடல்களை அள
விடப்படுமோ? முழுதினும் யாவராற் கண்டறியலாகும். மன
தினுல் தேடற்கரிய உமதுகணவனையும் உம்மையுந் தெரிசிக்க
ப்பெற்று, சகலவினைகளையும் போக்கினேம். சனனவாதையை
ஒழிந்தோம். ஞானவாரியானது மனதிற்பெருகித்தேக்கக்கண்
டோம். கிருதார்த்தரானேம். நாங்கள்செய்ததவம் கொஞ்ச
மல்லவென்று கொண்டாடித் தேற்றினார்கள். அப்போது பர
மேஸ்பரி அவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து, மனக்கோட்டம்
நீங்கி, தவஞ்செய்வதாக முன்னந் தாமிருந்த இடத்தைச்சேர்
ந்தாள். இவைகள் அனைத்தையும் மகாவிஷ்ணு முதலானவர்க
ள்கண்டு, அற்புதமடைந்து, கர்த்தனெங்கேசென்ருர்? இது
வுமொரு மாயாவிலாசமாகும் தமதுநாயகிக்கொளித்த கார
ணமின்னதென்று தோற்றவில்லை, சகலமும் பின்னுற் காணு
வோமென்று இவ்விதமாக ஊகித்துமயங்கிமேகத்தில் மறைந்த
சந்திரனையொத்து, மதிமருண்டு வருந்தினார்கள். இவைகளை
யெல்லாம் தக்கன்கண்டு, வடவா னலத்தைப்போற் கோபித்து
கண்களில் அக்கினிப்பொறிபறக்கபெருமூச்செறிந்து, பொற்க
டகங்கள் தரித்தகரங்களைத்தட்டி, மூக்கின்மீது விரலைவைத்து
நல்லகாரியம் நல்லகாரிய மென்று திரேகமெங்கும். அனலெ
ழ நகைத்து, நவரத்தினமயமான கிரீடந்தாங்கிய சிரத்தைய
சைத்து, மனவெழுச்சிபெற நாம்செய்த விவாகம் வெகுநே
ற்றியென்றுசபையாரைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் வேண்டிய
வரங்களைச் சகலருக்கும் கொடுக்குந் திறம்பெற்றதான் என்
பெண்ணைக்குறித்துவந் தவளைப்பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொ
ள்ளவேண்டுமென்று இரந்தான், அதைநானறிந்து, வேதவிதி
ப்படிக்குத்தேவர்கள்சூழ அக்கினி சாட்சியாக, கன்னிகாதான
ஞ் செய்யப்பெற்றவன்சகலரும் நகைக்க நிரோதுவாக மறைய
க்காரணமென்ன நான் அருமையாகவளர்த்த பெண்ணைத் தே
டிவருவானேன்? பின்பு இப்பேர்க்கொத்ததகாத காரியத்தை
முடிக்க, என்னிடத்தேதேனும் குற்றங்கண்டானே? இப்படிக்
கு அனைவரையும் கலங்கச்செய்து, சகல புவனங்களும் போற்
றிவணங்கும் என்னையும் தீராதபழியில் மூழ்கச்செய்து முன்பி
ன்கொஞ்சமாவது யோசியாமல் திருடனைப்போல மறைந்தா
ன். தாய் தந்தை சுற்ற மொருவருமில்லாமற் சுடலையேஇடமா
கக்கொண்டு நடிக்கும் பித்தன், பிராமணனுகிவந்ததனால், அம்
மையை லொழிகின்றதோ? அவன் நடக்கைக ளனைத்தும்பொ
ல்லாங்கென்பதை இத்தினந் திஷ்டாந்திரமாகக் கண்டோமெ
ன்றுஅக்கினியைப்போற் பொங்கி, விண்டு முதலானவர்களை அ
னுப்பிவிட்டு, பரமன் செய்த ஏளிதத்தை எண்ணி எண்ணி, ம
னதில் வன்மத்தைப்பெற்று, தன் அரசாட்சியைச் செலுத்திச்
சகலரும் போற்ற இருந்தான். இப்பால், கலியாணமண்டபத்
தை நீங்கிச் சென்ற பராபரை முற்படிக்குஅரியதவங்களைச்செ
ய்து வருகின்ற தறுவாயில், ஒரு சுபதினத்திற் சிவபிரான் தவ
வேடம்பூண்டு, சிரமாலை யணிந்து, பவுத்திரமாகிய தூளிதம்தி
ரேகமெங்கும்விளங்க, மார்பில் உருத்திராட்சத்தாவடங்களும்
முப்புரிநூலும் அசையபாதாரவிந்தங்களின்வேதநூபுரம்சத்தி
க்க,சிவந்தசடைகள்விரிந்துதோற்ற, வலக்கரத்திற்சூலந்தாங்
கி,உமையவள்தவஞ்செய்யுமிடத்திற்குவருவதைஎமதிறைவிக
ண்டவுடன்திடுக்கிட்டெழுந்து,நமதுகர்த்தனுக்குஅன்பொழுந்
தருளினுரென்னும்பத்திவிசுவாசத்துடன்எதிர்கொண்டு, சேவி
த்துஉபசரித்தாள்.அப்போது கர்த்தன் அவளன்புக்கிரங்கி, மா
ன்மழுச்சூலம் அபயவரதம்விளங்கியசதுர்புசங்களும் விளங்
க,பராசத்தி நீங்கிய ப்ாகராய்ரிஷபவாகனத்தில்தோற்ற,லோ
கநாயகிதெரிசித்து,மனக்கோட்டம்நீங்கி, ஆனந்தவாரியில்தி
ளைத்து,அடியேனிடத்துக்கிருபையுற்றுக்கர்த்தனெழுந்தருளினு
ரென்னும் மனச்செருக்குடன் பலதரஞ் சேவித்துப்போற்றி,
பத்தவற்சலா! அடியருக்கெளிய தயாநிதியே, சிறியவளிடத்
திருக்குங் குற்றங்களை மன்னித்துப்பாதுகாத்து ரட்சிப்பீரென
த்துதிக்குந் தேவியினிடத்துப் பரிவாய்த் தாமரைக்கமலத்தை
ப்பழித்து விளங்குந் திருக்கரத்தைநீட்டி எடுத்து, சத்துருக்
களைச்சாடும் வெற்றிபெற்ற விடையின்மீது தமது வாமபாகத்
தில் இருத்தி, கணநாதர்சூழ்ந்து போற்ற, திருக்கயிலாயத்
தை யடைந்து, எதாப்பிரகாரம் தமது ஆலயத்தில் உமாமகே
ஸ்பர முகுர்த்தமாய் வீற்றிருந்தார். இக்காரணத்தைக்கண்ட
தோழியர் நடுநடுங்கி திடுக்கிட்டோடி, சபாமண்டபத்தில் வீ
ற்றிருக்குந் தக்கனைச்சேவித்து, சுவாமி? செக்கரஞ் சடையின
னான பரமசிவன் தவக்கோலங்கொண்டெழுந்தருள, தேவரீர்

புத்திரியானவள் கண்டவுடன் அவர்சூதை அறியாமல் தொண்டரென்றெண்ணிச் சமீபத்தில்வந்து சேவித்தவுடன், தமது திருக்கோலத்தைக்காட்டி, உமதுகன்னிகையை ரிஷபவாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு, திருக்கயிலைக்குப்போய்விட்டார். இது செய்தியென்று விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில், ஆறிய அக்கினியினிடத்து நெய்யை ஊற்றியதுபோலக்கோபித்து, விழிகளில் அனற்பொறிசிதறப் பெருமூச்செறிந்து, ஒன்றும்பேசாமலிருந்தான். அத்தருவாயில் நித்தியப்படிக்குத் தேவர்கள்வந்து சேவித்திருந்தபின்பு, அவர்களைப்பார்த்து, கேளும் விண்ணவரோ! காளகண்டன் ஆதியில் வந்து நமதுபெண்ணை விவாகஞ்செய்துமறைந்தது உங்களுக்குத் தெரியுமே. அந்தநிந்தையை எண்ணி எண்ணி நான்வருந்தியிருக்க; அந்தக்கள்ளன் இத்தினங் கபாலிவேடந்தாங்கிவந்து, என்புத்திரியை மயக்கிக்கொண்டுபோய்விட்டானும். இது எவர்களுக்காவது அடுக்குமோ? தாய்தந்தை சுற்றத்தார்மகிழ்ந்து, சகலசீர் சிறப்புக்களுடனும் அனுப்பக் கொண்டுபோகாமல், உலகவிரோதமான காரியத்தினை முடிக்கத்தகுமோ? இப்படிக்கும் ஆர்செய்வார்கள்? தான் சர்வபரிபூரணனுமிருந்தாலும், அடாதகருமத்தைச்செய்யத் தகுமோ? புகழ்பெற்ற நமது மரபுக்கொரு இழிவை உண்டாக்கினன். மேலும் என் ஆக்கினையைக் கடந்தான். சிவன் இரந்தானென்று சகலரும் பேசுவார்கள். அதனுடன் இம்மணத்திற் கரந்தானென்பது உலகமெங்கும்பரந்ததன்றியும்பழியும்பூண்டான். பித்தனுக்கொருகுணமும்வரன்முறைகளும் உண்டோவென்று இவ்விதமாகப் பலபலதூஷணைகளைச் சொல்லிச் செய்ந்நன்றிமறந்த சிறுவிதியானவன் சபையிலிருந்த தேவாதிதங்கள் தங்கள் ஏதாஸ்தானத்துக்குப் போகச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, மனம்புழுங்க அத்தினமுதற் சிவனைநினையாமலும் மதியாமலும் அயிஸ்பரியகெருவத்திற்பட்டு, இறுமாந்திருந்தான். இவ்விதமாகச் சிலநாள்கழிந்துவர, இதனை மகாவிஷ்ணுவாதியானவர்களறிந்து கலங்கி, நடக்கவேண்டுவதை யோசிக்கின்றார்கள்.

தக்கன்றிருக்கயிலை செல்படலம்.

தக்கன் அரியதவத்தைச்செய்துபெற்ற மகதயிஸ்பரியத்தைக்கிரமமாக அனுபவியாமலும் அச்செல்வத்தைக் கடாட்சித்த பரமசிவத்தை மதியாமலும் நிந்திப்பதால், துரிதமாகநாசமடைவான். இதுவல்லாமல்; நமக்கு அதிபனாக வரங்களைப்பெற்ற இவன் ஏவலை மறுத்து, வேதவொழுக்கப்படிக்கு நடந்துகொள்ள யோசிப்போமாயின், நமது பதவிகளை மாற்றிப்போடுவான். அதற்குப்பயந்து அவனிஷ்டப்படிக்கு நடந்தால், பரமனுடைய பதிகளையிழப்பதன்றியும் பிராணனுக்கிறுதியும் நேருமென்றேங்கி, இனியென்செய்வோம். இதற்கொரு உபாயந் தேடவேண்டும். அதென்னவென்றால், தாமசப்படாமல், நாமெல்லவரும் தக்கமாபுரத்திற்குப்போய், அகந்தையிற்பெரியவனான தக்கன்மனதைத் தெருட்டி, திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து, கர்த்தனைத்தெரிசித்து வருவதாகச் செய்தனமாயின் நிலைபெற்றிருப்பன். நமக்கொருதுன்பமும் நேரிடவறியாது. ஆதலால், துரிதமாக இதனைச்செய்து முடிக்கவேண்டுமென்றுநிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு, பிரமனுதியானதேவர்தக்கன்சபைக்குப்போய்க்கண்டு, அவரவர்செய்யும் வந்தனாதிகளைநடாத்தி வீற்றிருந்தபின்பு, பிதாமகன் குமாரனைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் அரிதாகப்பெற்ற உன்புத்திரியையும் மருகனான பரமசிவனையும் நினையாமலும் பாராமலும் இருக்கலாமோ? குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றமில்லை யென்பதனால் வயிரத்தைவிட்டு, கோப முள்ள இடத்தில் தயையுமுண்டென்பதை யோசித்து நடந்துகொள்ளாவிட்டால், உன்னிடத்து மிகுந்த நிந்தைசேரும். அதனைத் திர்க்கமாயோசித்து வழிபடுவையாயின் மேலான கீர்த்தியைப் பெறுவாயென்று சொன்னதை ஆராய்ந்து நல்லகாரியம் நாம் செய்ய வேண்டுவதென்னவென்று கேட்குந் தக்கனைப் பிரமன் பார்த்து, நீ வெள்ளியங் கிரிக்குப்போய், உன்மகளையும் மருமகனையும் கண்டு விசாரித்து வருவது உத்தமமென்று சொல்ல, அதற்குச் சம்மதித்து, பிதாவாதியானவரை அவ்விடத்திலிருத்தி பரிசனங்கள்சூழ ரதாரூடனாய்த் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து, ஆலயத்திற் பேரகவரு முன்னிலையில், அவ்விடத்தில் நந்திதேவர் ஆக்கினைப்படிக்குக் காவல்கொண்டிருக்கும் பூதகணங்கள் தடுத்தார்கள். அவர்களைக் கோபித்து, என்புத்திரியையும் மாப்பிள்ளையையும் கண்டு விசாரித்து, வார்த்தையாடிப் போகவந்தால், தடைசெய்யவேண்டுவ தென்னவென்று சீறிய பாதகனைப் பூதகணங்கள் உக்கிரமாகப்பார்த்து, ஆதியிற் பரமசிவத்தைத் தேவசமுகத்தில் இகழ்ந்துபேசிய நீ அதைமறந்தும் அதற்கொரு பரிகாரமும் செய்து கொள்ளாமலும், இவ்விடத்துக்கு எவ்விதமாக வருவாய் அடாமூடா! ஆதியிற் பரமசிவத்தினல் தண்டிக்கப்பட்ட திரிபுராதிகள் இராக்கதராய்த் திரிலோகங்களுக்கும் அழிவுசெய்தனராயினும், கர்த்தனிடத்து அன்புள்ளவராயிருந்தார்கள். அவர்கள் பத்தி விசுவாசங்களில் அணுப்பிரமாணமும் உன்னிடத்திற் கண்டதில்லை. இனி எவ்விதமாக வாழ்ந்து ஈடேறுவாய். தேவர்களைக் கொல்ல எழுந்த விஷத்தை உண்டு கறுத்த கண்டத்தைப்பெற்ற லோகநாயகன் அனுக்கிரகஞ் செய்யக்கிடைத்த செல்வப்பெருக்கை அனுபவித்தும் தேவதேவனென்று அறிந்தும், அஞ்ஞானத்தினுல் அவனை மறந்தாய். அவன் மாயையைக் கடந்தவருமுண்டோ? ஆதலால், நீயும் அதிலழுந்தினுய் அவன் பாதகமலங்களைக் கருதிப் பணியாத பாதகரைப் பார்க்கவும் படாது. சிவத்துரோகத்துக்கு ஏதுவாகிய நடத்தையையுடைய உன்னைநெருங்கிப் பேசவும்போமோ? இதனுல் நேரும் பாதகங்களைத்தான் கணிக்கப் படுமோ? ஆதலால் பரமேஸ்பரன் சன்னிதானத்திற்சென்று, பத்தியுடன்போற்றிச் சேவிக்க விருப்புறுவையாயின் இவ்விடத்திலிருக்கலாம். அல்லது உன் ஊரைநோக்கி நடந்துவிடலாமென்று சொன்ன வாசகம் செவியில் நுழைந்தவுடன், ஆறிய தணலினிடத்து நெய்யை ஊற்றியதைப்போன்று தக்கன்பொங்கி, அளவற்ற பூதப்படைகள் காவல் கொண்டிருக்கும் வாயிலைக்கடக்க அஞ்சி, நிற்கவும் வெட்கித் திரும்புகின்றவன், பலியைத்தேடி உழன்று திரியும் பூதங்களே? கேட்பீராக. உங்களிறைவனை ஒருகாலத்தும் வணங்கேன். அவன் என் மருகனென்பதை மறந்தீர்களோ! விஷ்ணு பிரமனுதியானவர்கள் என்னேவலில் அடங்கி நடக்கின்றார்கள். சகல புவனங்களினும் தக்கப் பிரசா பாலகனென்று புகழுங் கீர்த்தி பெற்றேன். இன்றைக்குப் பித்தனை ஒருவனை வணங்குவேனே? இதன்றியும் என்னைத் தடைசெய்ய உங்களுக்குத் தயிரியமுண்டோ? என் பெண்ணும் மருகனும் இட்ட ஏவலைப் போற்றும் உங்களை நோவவேண்டியதில்லை. எவ்வளவும் என்ணிக்கையில்லாமல் இவ்வவமானத்தைச் செய்வித்த உங்கள் இறைவனை யாரும் தொழுது துதியாமலிகழும்படிக்குச் செய்விப்பேன். அதையுஞ் சிலகாலத்தில் அறியப்போகிறீர்களென்று பழவினைக்குட்பட்டவனாய்; தன்பதிக்குவந்து பிரமனுதியானவரைப் பார்த்துச் சொல்லுவான்.—உங்கள் இஷ்டப்படிக்குக் கயிலைக்குப்போனேன். என்பெண் பித்தன் மையலிற் பட்டு தகப்பனென் றெண்ணிக்கையில்லாமல் பாஷாண்டியுடன்கூடி வாய்தல் காக்கும் அவைதிகரான பூதர்களால் என்னைத்தடை

செய்வித்த தல்லாமலும் பங்கப்படுத்தி, மானக் குறைச்சலாகவும் பேசுவித்த தின்னமும் பலவுண்டு. ஐயோ! அவைகளைச் சொல்லவும் நா எழவில்லை, நினைத்தாலும் நடுங்குகின்றது. இனிப் பலபல பேசி யாவதென்ன! உங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களிடத்துக்குப் போன என்னை நோவவேண்டுமென்று பெருமூச்செறிந்து ஓய் தேவரோ! என்னை மதியாத பித்தனையும் அவன் பாகத்தமர்ந்த கன்னிகையையும் இத்தினமுதல் நீங்கள் துதிக்கவுஞ் சேவிக்கவும் வேண்டுவதில்லை, இக்கட்டளையை மறப்பீராயின், அந்நிமிஷத்தில் உங்கள் பிராணனைவாங்கிப்போடுவேனென்று வடவையைப்போற் கோபித்துச்சொன்ன தக்கனைத் தேவர் வணங்கி, உமது உத்திரவுக்குப் பிசகுண்டோ! அவ்வாறே செய்யக்கடவோமென்று விடைபெற்று தங்கள் பதவிகளிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பிரமயாகப்படலம்.

அதன்பின்பு அளவற்றகாலம் தேவர் தக்கன்ஆக்கினைக்கு அஞ்சி, அவன் கட்டளையிட்டபடி நடந்து வருகையில் திரிபுரதகனரான சிவத்தின் அனுக்கிரகப்படிக்குப் பிரமன் அரிய யாகமொன்றைமுடிக்க விருப்புற்று, தக்கன் கட்டளையை நினைந்து நான் இறப்பதாயினும், பரமேஸ்பரனை அழைத்துவந்து, வேதவிதியின்படிக்கு அக்கிர பூசையினையும் அவிப்பாகத்தையும் அளிப்பதே காரியமென்று உறுதிகொண்டு, யாகத்திற்குவேண்டிய உபகரணங்கள் அனைத்தையும் சேகரித்து பிள்ளைகளை அழைப்பித்து, நாம் செய்யும் யாகச்செய்தியை விண்டுவாதியானவர்களுக்கு அறிவித்து வரக்கடவீர்களென்று ஆக்கியாபித்து திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய், நந்திதேவர் அனுமதியிற் கர்த்தன் சன்னிதானத்திற்சென்று சேவித்துப் போற்றி நிற்கின்ற பிதாமகனைக் கிருபையாகப் பார்த்தருளி, வந்தகாரிய மென்னென்றுகேட்க, சுவாமி! அடியேன் ஒருயாகத்தை நடாத்த நினைந்தேன். தேவரீர் எழுந்தருளி, அதைப் பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நகைத்து நல்ல காரியம், நமது உருவாகிய நந்தி வருவான். போய் யாகத்தை நடத்தக்கடவாயென்று அனுக்கிரகஞ்செய்ய சேவித்து விடைபெற்றுக் கயிலையைநீங்கி தக்கமாபுரத்துக்குவந்து, பிள்ளையைக்கண்டு, நானொரு வேள்வி செய்ய எத்தனப்படுவதால் உன்பந்து வர்க்கங்களுடன் வந்து நடப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, நல்ல காரியம், நீர் முந்திப்போய் எத்தனியும், நாமும் ரிஷிகள் கூட்டங்களுடனும் வருவோ மென்று அனுப்ப, பிரமன் மனோவதியைச் சேர்ந்து, இஷ்ட சித்திகளைத் தர வல்ல க்ஷேத்திர யாகத்தைத் தொடங்கினான். இச்செய்தி விஷ்ணு ஆதியானவர் அறிந்து, தக்கனிடத்துக்குவந்து சேர்ந்தார்கள் பின்புபரமசிவத்துக்குஅவிப்பாகங்கொடாமல்யாகத்தை நிறைவேற்ற எண்ணங்கொண்ட சிறுவிதி யானவன் அவர்களுடன் கலந்து பிரமன் உலகத்திற் சேரு முன்னிலையில், இவர்கள் வரவை அறிந்த பிதாமகன் எதிர்கொண்டு மரியாதைகளைச்செய்து, யாகசாலைக்கு அழைத்துப்போய், தன்னருகிலிருக்கின்ற ஆசனத்தில் தக்கனை வீற்றிருக்கச்செய்து, கேசவனாதியானவர்களுக்குத் தகுதியான இடங்களைக் காட்டியபின்பு, வேதமுழங்கத் தானும்பீடத்திலிருந்து, யாகச் சடங்குகளை ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்ற தருவாயில், திருக்கயிலையில் அமர்ந்தபரமேஸ்பரன்நந்திதேவரைப் பார்த்தருளி, பிரமன்நடத்தும் வேள்விக்குப்போய், நமக்குரிய அவிப்பாகத்தைப் பெற்று வரக்கடவாயென்று அனுக்கிரகஞ்செய்ய, சேவித்து விடைபெற்றுதமதுகாவலை நீங்கி, அளவற்றகணங்கள் சூழ்ந்துபோற்றித்தொடர, யாகசாலைக்கருகில் வருவதைப் பிரமன் அறிந்து, திக்கென் றெழுந்து, எதிர்கொண்டு சேவித்து, அழைத்து வந்து ஒருதிவ்விய பீடத்திலிருக்கச் செய்து, மற்றக் கணநிபதிகளையும் உபசரித்திருத்தி, யாகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த, செய்ந்நன்றி கொன்ற தக்கன் விழிகளிற் கனற்பொறி சிதறப் பார்த்து, பித்தனுக்காளாய் வந்தவனோஇவனென்று நெருப்பெழ நகைத்து, விண்டு வாதியான தேவர் ரிஷிகள் முதலாகக்கூடி நெருங்கியிருக்கின்ற இந்தமகாசபைமத்தியின் விடத்தையுண்டு சுடலையில் நிருத்தஞ்செய்யுங்கூத்தனுக்குஅடிமைப்பட்ட பூதங்கள் வந்திருப்பதோ! வெகுநேற்றி. திரிபுரங்களைத்தகித்த அக்கினிவிழியைப்படைத்த சிவன் வாசஞ் செய்யுங்கயிலைவாயிலைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்தியும் மற்றக் கணங்களும் வரும்படிக்குச் சொன்னவர்கள் யாரொன்று போதவுணர்வில்றிந்து, பிதாவாகிய பிரமனைச்சீறி. நான் அன்பாய்வளர்த்த பெண்ணை என்சம்மதமில்லாமலும் வேதவொழுக்கத்துக்கு இழிவாகவும்திருடனைப்போலக்கொண்டுபோனபித்தனுக்கும்நமது கட்டளையை மீறிச்சொன்னாய். அவனோ தன்கடைவாயிலைப் போற்றும் ஒருவனை அனுப்பினான். ஆதலால், என்னெண்ணத்தையறிந்தும், எதிர்கொண்டுசேவித்து, உபசரித்து அழைத்து வந்து, சபைக்குநாயகமாகவும்வைத்தாய். இதனைநீசெய்யத்தகுமோ! பிதாவானதாற்பிழைத்தாய். அல்லதுஉன்தலையைவெட்டிநிலத்தில் உருளச்செய்து போடுவேன். மேலும்இன்னமொன்று உனக்குச்சொல்லுவதாவது—சுடுகாடே இடமாகப்பூதபசாசங்கள் சூழப்பிணங்களைச் சூலத்திற்றூங்கி நடிக்குஞ் சிவனுக்குப் பழையபடிக்கு அவிப்பாகங் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை. அதேனென்றால், எலும்பு சிரம்சற்ப மிவைகளை அணிந்துசுடலைச்சாம்பலைப் பூசிச்சுடுகாடேயிடமாகத் திரியும் பித்தன்வேதவிதிப்படிக்குப் பவுத்திரமாகநடத்தும் யாகத்தில் அவிபெறத்தகுமோ! இதுவரையில் வேதவிதியென்றுந் தகுதியை யோசித்துப் பாராமலும் சிறந்த அவிப்பாகத்தை அவனுக்குத் தந்தார்கள். அதையே பழமைபாராட்டத்தகுமோ? இன்றுமுதல்நாரணனைப் பரமாகக்கொண்டு, அக்கிரபூசைசெய்து, முதல்அவிப்பாகத்தையுங்கொடுத்து, மற்றவர்களுக்கும் வரன்முறைப்படிக்கு நடத்தக்கடவாய். தாமதகுணம்பெற்ற சிவன் மூலமென்று சொல்லும் வேதவாக்கியங்களைப் பரிகரிப்பாய். இனிஇப்பிரகாரஞ் சகலரும் நடந்து கொள்ளப்படுமென்று பிரமனையும் சபையாரையும் நோக்கிச் சொல்லிய விசேஷத்தைநந்திகேஸ்பரர் கேட்டவுடன் இருசெவிகளையும்பொத்தி, பஞ்சாட்சரத்தைச் செபித்து, சிவனாமங்களைத்துதித்து, கர்த்தனே? இப்பாதகன் பிதற்றுந் தூஷணைகளையுங் கேட்கவோ! அடியேனை ஏவினீரென்று வருந்தி, உடனே வடவானலத்தைப்போலச்சீறியதருவாயில், அக்கொடுமைக்கஞ்சினவர்களாய்த் தேவரொடுங்கிவாடவும், அக்கினிமனம்வருந்தி ஓடவும், அண்டங்களனைத்தும் நடுநடுங்கி ஆடவும், சீவராசிகள்தத்தளித்துச் சோரவும் புவன அடுக்குகள் குலைந்துமாறவும், இந்த உற்பாதத்தினைக்கண்ட விஷ்ணு பிரமன் திகிற்பட்டு, தக்கனுக்குப் பயந்து, இவன்பேசியதைத் தகாதென்று சொல்லாம லிருந்த நமக்கென்ன தெண்டனை வருகின்றதோ வென்றழுங்கினார்கள். அத்தருவாயில் நந்திதேவர் கண்களில் அக்கினிப்பொறி சிதறத் தக்கனைப் பார்த்து, உமாபரமேஸ்பரனை இகழ்ந்த உன்வாயைத்துளைத்து நாவையரிந்து விடுவேன். ஆனால், கர்த்தன் அனுமதி யில்லாதபடியால், மன்னித்தேன். இக்காரணத்தினால் நீபிழைத்திருக்கப் பெற்றாய். இனி ஒருகாலம் இகழ்வையாயின், உன்தலையை வெட்டித்தள்ளுவேனெனச் சொல்லி, இம்மகத்தில் முதல் அவி எமது கர்த்தனுக்கு இல்லையாயின், அவருக்குமேலானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்? பரமசிவத்தின் கட்டளையில் அடங்கி

நடக்கின்ற விஷ்ணுவை ஆதியாகநினைக்கின்றாய். ஆதலால்லோ
கநாயகனான பரமேஸ்பரனைநீக்கி யாகஞ்செய்கின்றவன் சிரம
றக்கடவது. மேலும், எமது கர்த்தனை இச்சபையில் நிந்தை
கூறியபடியால், அவரருளினாற்பெற்ற செல்வப்பெருக்கனைத்
தும் சிலதினத்தில் அழிந்துபோகக்கடவது, உன் மனோபீஷ்ட
ப்படிக்குத் தந்ததயாநிதியைவசைபேசிய உன்தலையற்று, ஆட்
டுத்தலையைப்பெறக்கடவாய். தேவாதிதேவனைநிபழித்து உதா
சனிப்பதை மறாமல் விரும்பிக்கேட்கும் மனவுறுதியைப் பெற்
ற இத்தேவர்கள் ஒருவிசை இறந்தும் பிறந்தும், பின்பு அளவ
ற்ற காலம் சூரனென்னும் ராட்சதனால் வாதைப்பட்டுத் துக்
கசாகரத்தி லழுந்தக்கடவதென்று கொடியசாபமிட்டு, சபை
யாரைச் சட்டைபண்ணாமல் எழுந்து, கணங்கள்சூழக் கயிலைக்
குப்போய், இச்செய்திகளைக் கர்த்தனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்
து, கிழக்குக்கோபுரவாயிலில் தமதிறைமையைச் செலுத்தியி
ருந்தார். எமது கர்த்தனான நந்திதேவர் போனபின்பு, சபை
யிலிருந்த விஷ்ணுமுதலானவர்கள் பயந்து, விபரீதம் விளைந்த
தென்று வருந்தினார்கள். பிரமன் இச்சாபங்களை எண்ணி எ
ண்ணி, ஏக்கமுற்று, பிள்ளையின் உத்தரவைக் கடக்கப்பயந்து
வருந்தி, யாகத்தை முடிக்கவும் அஞ்சி, நிறுத்தி விட்டான். இ
வை அனைத்தையுங் கண்ட தக்கனொன்றும் பேசாமற் கறுவி,
உள்ளே பயம் வருத்த வெளிக்குச் சந்தோஷித்தவனாய்ச்சபை
யைவிட்டு எழுந்து, தேவர் சூழ்ந்து போற்றிவரத் தன்னகரத்
தை அடைந்தான். மற்ற விண்டுவாதி யானவர்கள் நந்திதேவ
ரிட்டசாபத்தை நினைந்து நினைந்து, மனவாட்டத்துடன் தங்க
ள் பதவிகளிற் சேர்ந்திருந்தார்கள்.

தக்கன்சாலைசெய்படலம்.

மேற்கூறிய பிரமயாகம் சிதைந்த நாள்முதல் தேவர் ரிஷிக
ள் பிராமணர் யாதொருவேள்வி விதங்களைச் செய்யப் பயந்
திருப்பதை ஊழ்வழிப்பட்ட தக்கன் அறிந்து, ஒருதினம் சபை
யில் வந்திருக்கும் விண்ணவராதியரைநோக்கி, வேதாகமங்க
ளை வரையறக்கற்ற நீங்கள் வெகுகாலமாக யாகாதிகிருதுக்க
ளை நடத்தாம லிருப்பதற்குக் காரணமென்ன ! என்றுகேட்க,
ஆதியிற் பிரமன்தொடங்கிய மகத்திற் சிவனுக்கு அவிப்பாக
ங்கொடுத்து நிறைவேற்றாததினாலும், நந்திதேவரிட்ட சாபத்
தினாலும்பயந்து, ஒருகருமத்தையும் செய்யாமலிருக்கின்றோ
மென்று சொல்லக்கேட்டு நகைத்து, ஒருகாவலனான நந்தியி
ட்ட சாபத்துக்குப்பயந்தோ ? வேள்விகளை மறந்தீர்கள். நல்ல
காரியம். முந்தி நாம் ஒருமகத்தைச்செய்து முடிக்கின்றோம்.
அதன்பின்பு நமதுகட்டளைப்படிக்கு நீங்களும் நடத்துவீரென
க்கோபித்துச்சொன்ன மாத்திரத்தில், ஐயனே ? அப்படிக்கே
செய்துவருவோமென்று நடுங்கிச் சம்மதிக்க, அவர்களனைவ
ரையும் போகச்செலவு கொடுத்தனுப்பிய சிலநாளைக்குப் பின்
பு பிரார்த்த கர்மந்தூண்ட யாகத்தைச்செய்யநினைந்து, பிரம
னுக்குச் சமதையாகச் சிருட்டிக்கவல்ல மயனை அழைப்பித்து,
நாம் ஒருயாகம் செய்யநினைந்ததால், அதற்கு வரத்தக்க தேவ
ர் ரிஷிகள் மன்னவர் பாதலவாசிக ளனைவரும் இருக்கச் சா
லைகளும், அதற்குரிய பண்டங்கள் வைக்குமிடங்க ளாதியாக
விசாலமாக வேதவிதிப்படிக்கு நிருமிக்கக்கட்டளையிட, அவன்
சேவித்துப்போய், கங்கைக்கரையிற் கனகலமென்னும் பவுத்தி
ரமாகிய இடத்தில் யாகசாலைசெய்ய உத்தேசித்து, ஆயிரயோ
சனை அகல நிகளமுள்ளதாக மதிலெழுப்பி, நான்குதிக்கினும்
மகம்மேருவுக்குச் சமதையான கோபுரங்களை நிருமித்து அ
ண்டச்சுவரைப்போன்ற மதில்களி னிடங்கடோறுங் கொத்த
ளங்கள் அமைத்து, மிகுந்த காவலையுடைய ஒருகோட்டையாக்
கி, அதனுட்புறங்களில் தேவகன்னியர் ரிஷிபத்தினியர் இருக்
குமிடங்களும் அவர்கள் உல்லாசமாயுலாவுஞ் சோலைகளும் ந
ந்தவனங்களும் நீராடயோக்கியமான தடாகங்களும் உண்டா
க்கி, தபசிகள் பிராமணராதியர் இருக்குமிடங்களும் யாகத்து
க்குவந்தவர்கள் இஷ்டமாகப் பொசிப்பதற்கு வேண்டியபதா
ர்த்தங்கள் வைக்கும் அறைகளும் அளவற்றவர் பந்திதீர்ந்து
பொசிக்குஞ்சாலைகளும் தெய்வலோகமும் நாணும்படிக்கு உ
ண்டுபண்ணி, விருந்தினருக்குதவியான தாம்பூலம் கலவைச்
சாந்துகள் புஷ்பவகைகள் பனிநீர் முதலானவைவைக்கும் அ
றைகளும் பீதாம்பரவஸ்திராபரணங்கள் திரவியக் குவைகள்
நவரத்தினராசிகள் ஆதியாகத் தானத்துக்கு யோக்கியமான
வைகளைச் சேர்க்கு மிடங்களும் அமைத்து, பிரமனுலகமோ
என்றையுறத்தக்க வேள்விச்சாலைகள் விஸ்தீரணமாகச்செய்
து, மத்தியில் நூறுயோசனைப் பிரமாணத்தி லிடந்திருத்தி, ஓ
மமுடிக்கத்தக்க மூன்றுவித குண்டங்கள் வேதிகைகள்விதித்
து, பலவகைச்சித்திரங்கள் நிறுவி, இவ்விதமாகச் சகலகரும
ங்களையுஞ்செய்து முடித்தவுடன் தக்கனைக்கண்டு, தேவரீர் ஆக்
கியாபனப்படிக்கு யாகசாலைமுடிந்ததென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்ய, தக்கன்போய், அவைகளைக்கண்டு மகிழ்ந்து, சிற்பியைக்
கொண்டாடி, வேதவிதிப்படிக்கு வேள்வியை நடத்தநினைந்து
அருகிலிருந்த ரிஷிகளைநோக்கி, யாகத்துக்குவேண்டுஞ் சமித்
துத் தருப்பை மாவிலை புஷ்ப பத்திரங்கள் பசுக்கள் முதலாக
வேண்டும் உபகரணங்களைச் சேகரிக்கும்படிக்கு அனுப்பி, காம
தேனு பஞ்சதருக்கள் சிந்தாமணி சங்கநிதி பதுமநிதிகளை வர
வழைத்து, தான் நடத்தும் யாகத்துக்கு வருகின்றவர்களுக்கு
வேண்டியதையுதவக் கட்டளையிட்டு, யாசகர்களுக்கு வெறுக்
கக்கொடுக்கச் சிலரைநேமித்து, சகலபண்டங்களையும் வரன்
முறையாகத் தகுந்தயிடங்களிற் சேர்க்கச் சிலரையேவி, தன
து பந்துவர்க்கங்கள் முப்பதினாயிரவரும் அவர்களுடன் வரத்
தக்கவர்களும் தன்னுடன் பந்திபோசன முதலானவைகளைக்
கிரமமாக உபசரிக்கப் பலருக்குக்கட்டளையிட்டு, மற்றவர்களு
க்கும் வேண்டும் பண்டுபலாதிகளைக் குறைவறக்கொடுக்கச் சி
லரை ஏற்படுத்தி, இவைகளனைத்தும் நடந்துவருங்காலத்தில்,
சிவன்தவிர மற்றமகாவிஷ்ணு பிரமனாதியான விண்ணவர்மன்
னவர் பாதலவாசிகள் அனைவரும் இந்தவேள்விக்கு வரக்கடவ
தென்று அறிவித்து வருவீரெனப் பலகோடி தூதரைத் தூண்
டியபின்பு வந்தபண்டங்களை அவ்வவ் விடங்களிற் சேர்த்துக்
கொண்டு, பசுக்களை யூபஸ்தம்பங்களிற் பந்தித்து, அதற்குரிய
பூசைவிதிகளை வரன்முறைப்படிக்குத் தொடங்கி, நியமித்தமு
கூர்த்தகாலத்திற் குண்டமண்டல வேதிகைகளையும் யாகோப
கரணங்களையும் வேதவிதிப்படிக்குச் சுத்திசெய்து, துவாரபா
லகராதியான தேவாங்கங்களைத் தத்தஸ்தானங்களில் ஆவாக
னஞ்செய்து, அதற்குவேண்டிய தருப்பை மாவிலை வகைகளை
க்கொண்டு தத்தாயித்தப்படுத்தி வருங்காலையில், முன்னந் தக்
கன் அனுமதியிற்சென்ற தூதர்விரைந்தோடி, சத்தரிஷிகளாதி
யான தவத்தர் சூரியசந்திரர் திக்குப்பாலகர் முதலானவர்களு
க்கு அறிவித்து, மனோவதிப்பட்டினத்துக்குப்போய், பிரமனை
ச்சேவித்து, சுவாமி! உமதுபுத்திரரானதட்சப்பிரசாபதியாகஞ்
செய்ய எத்தனித்திருக்கின்றார். அதற்குத் தேவரீரை வரச்சொ
ன்னாரென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, வைகுந்தத்தைச்சேர்ந்து, வி
ஷ்ணுவைப்பணிந்து வேள்விக்குவரும்படிக்குத்தெரிவித்துதே
வேந்திரன்முதலான விண்ணவர்களுக்கும் அறிவித்துமீண்டா
ர்கள். அக்காலத்திற் விஷ்ணுசிதேவிபூதேவியுடன்கருடன்மீதா
ரோகணித்துப் பாகவதர்சூழ்ந்துபோற்றப்புறப்பட்டதைப்பிர
மன் அறிந்து கலைமகள்சமேதனாய் அன்னத்திலேறிப்பெரியோ
ர்கள் புகழ்ந்துவரத்தன்னுலகத்தைக் கடந்துபோக, இந்திரன்

அயிராணியுடன் அயிராபதத்திற்செல்ல, ஆசிரியனாகியபிரகஸ்பதிதேவர்களித்த விமானத்திலேறித்தொடர்ந்துவர, அரம்பாஸ்திரிகள் தங்கள் இறைவியைக்கூடிநடக்க, சந்திரசூரியர்முதலிய நவக்கிரகங்கள் நெருங்கிப்பிரயாணப்பட்டுச்செல்ல, அவர்கள்தேவியராகிய தக்கன்பெண்கள் பிதாசெய்யும் யாகத்தைப்பார்க்க அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தொடர்ந்துவர, அளகைக் கரசனான குபேரன் தன்சுற்றத்தாருடன் விமானத்தில்வர. இவ்விதமாகச்சகலருஞ் சேருமுன்னிலையில், தக்கன்தன்மருகராகிய ரிஷிகளுடன் எதிர்கொண்டு தழுவி, க்ஷேமங்களைவினவி, அழைத்துவந்து, விஷ்ணு பிரமன் இந்திரன் முதலானவர்களைத் தகுதியாகிய பீடங்களில் இருக்கச் செய்தான். இவர்களுடன் போந்தலட்சுமி சரஸ்பதி இந்திராணி அரம்பையர் தன்பெண்கள்முதலானவர்களை வேதவல்லி ஆதரித்துப் பீடங்களில்வீற்றிருக்கச்செய்தாள். இஃதன்றியும் பூமியின்கணிருக்கின்ற பிராமணர் தபசிகளாதியர் தக்கன் யாகத்தில்திருத்தியாகப்பொசிக்கலாமென்னுங்களிப்புடன் சமுத்திரம் புரண்டதையொத்து அடைந்தார்கள். ஆதிசேஷன் அஷ்டமாநாகங்கள் முதலானவர்கள் தங்கள் தேவியருடன் வந்துசேர்ந்தார்கள். இப்பிரகாரம் பொன்னுலகவாசிகள் பூமண்டலத்தார் பாதலவாசிகள் நெருங்கியிருக்க, தக்கன்மத்தியில் வீற்றிருந்தான். அக்காலத்தில் வாயுப்பெருக்கினா லோங்கிய சமுத்திரவொலியைப்போல வேதகோஷ்டமொலிக்க இவ்வித மகோச்சவகாலத்தில், அறிவிக்கப்போன தூதர்வந்து, தக்கன்பாதங்களிற்சேவித்து, தேவரீர் கட்டளைப்படிக்கு எங்குஞ் சொல்லிவந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து, நீங்கள் அறிக்கையிட்ட இடங்களில் யாவராயினும் தடுத்துப்பேசியதுண்டோ ! என்று வினவ, சுவாமி ! அகஸ்தியன் - சனகன்-அத்திரி-வசிஷ்டன்-பிருகு-ததீசி-துருவாசன்-பராசரன்இவர்கள் உம்முடையயாகத்தை இகழ்ந்து, தாங்கள்வரச் சம்மதமில்லாமற் சொன்னார்கள். இவர்களன்றி மற்றவரனைவரும் சந்தோஷமாக ஒப்புக்கொண்டார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு நகைத்து, ரிஷிகளில் இவர்கள் திரிநேத்திரதாரிக்கு உகந்த பத்தர்களோ ! என்று கோபித்து, இவர்கள் வாராததினால் ஆகவேண்டுவ தென்னவென்று இகழ்ந்தான். அதைக் கேட்டதேவர் வாட்டமுற்றிருந்தார்கள்.

ததீசிப்படலம்.

இவ்விதமாகச் சகலரும் நெருங்கியிருக்கின்ற தறுவாயில் ஆதியில் பரமேஸ்பரன்மீது சமர்க்கெழுந்த விஷ்ணுவைவென்றததீசி மகாரிஷி மனம்பொறாமல் அளவற்ற சிஷர்சூழ யாகசாலையிற் பிரவேசித்து வருவதைத் தக்கன்கண்டு, இவன்சிவன்பட்சத்தானல்ல. நம்மாணைக்குப் பயந்து வந்தானென்று அவன்மீதிருந்த கோபந்தணிந்து, வாரும் வாருமென்று அருகிலிருந்த ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்தவுடன், ததீசிரிஷி தக்கனைப்பார்த்து, என்னைவரவழைத்த காரியமென்ன ! இவ்விடத்தில் நீ நடத்துங் கிரிகையாது ? உன்னெண்ணமென்னென்று வினவ, கேளும் ரிஷியே! சிவன் தானேவந்து, என்பெண்ணைத்திருக்கலியாணஞ்செய்து, என்மனம்வருந்த, பெண்தியங்க, மறையாமலும் எனது அனுமதிபெறாமலும்அக்கன்னிகையைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டான். அதையும் நினையாமல் அவர்களைப் பார்த்து வரலாமென்று கயிலைக்குப் போனேன். அப்போது மரியாதையில்லாமல் தயை தாட்சணியமற்று, என்பெண்ணைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டு, வாயில்காக்கும் பூதரால் தடைசெய்வித்து, அவமானப் படுத்தினான். என்பெண்ணைப் பற்றி அதையும் பொறுத்துக்கொண்டு, என்பதியைச் சேர்ந்தேன். அதன்பின்பாவது என்மனக்குறையைநீக்கினவனல்ல. பெண்ணாவதுவந்து விசாரித்தாளில்லை. அதென்னசெய்யும். போதனைக்குட்பட்டு தாய் தந்தையை நினையாமல் மறந்துவிட்டது. இப்பாற் சிலகாலத்திற்குப் பின்பு, என்பிதா ஒரு யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினார். அதிற் சிவனுக் கவிகொடுக்காமல் தடுத்தேன். அப்போது அவ்விடத்தில் வந்திருந்த நந்தி கோபித்துச் சபித்துப்போயினான். அதற்குப்பயந்து யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்யாமல் நிறுத்திவிட்டார். அதுமுதல் எனதாக்கினைக்கும் நந்தி சாபத்துக்கும் அஞ்சி வேள்வியென்பதை யாரும் நினைந்தவர்களல்ல. ஆதலால் சிவனுக்கு அவியில்லாமல் ஒரு யாகத்தைமுடித்து, அவ்வாறே இனிமேல் நடப்பிக்க எத்தனித்துச் செய்கின்றேன். விஷ்ணு பிரமனாதியானவர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். அதேகாரணமாக உங்களுக்குஞ்சொல்லி அனுப்பினேன். இதுசங்கதியென்று முடித்தவுடன், ததீசிரிஷி, இனிப் புண்ணியமடங்கப் பாபமேலிடுங் காலம் நேர்ந்தது, இக்கொடியவன் செய்கையும் கர்த்தன் செயலும் ஒத்திருக்கின்றதென்றெண்ணி நகைத்தார். அக்காலத்தில் ஊழிக்காற்றின்மீது சீறியெழுந்த வடவையைப்போலத் தக்கன் ததீசி ரிஷியைப்பார்த்துக் கோபித்து, என் மொழிகளைக் கேட்டிகழ்ந்து நகைத்த நீ சிவனுக்கன்பனோ ! வென்று கேட்க, ததீசிசொல்லுவார்.—பிரமன் விஷ்ணு முதலான அளவற்ற சீவராசிகளை ஆதியி லுண்டாக்கிய பிதாவாய்ப் பின்பு ரட்சித்து மாற்றி எங்குந் தானாய், ஏகனாய், உயிர்க்குயிராய்ப், பரப்பிரமமாய், விளங்கிய லோக நாயகனை நீக்கி யாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினாய். சகல வேள்விகளினும் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அவியைக் கொள்ளப் பட்டவனும், அதற்குக் காரணனான அக்கினி தேவனுக்கும் காரண கர்த்தனும் அவன் முதலியவரைப் பாதுகாப்பவனும் சங்கரனென்று வேதாகமங்கள் முறையிடுகின்றன. வேறுகடவுளருளராயின், காட்டக்கடவாய். பிரமன் விஷ்ணு அக்கினியாதியர் இச் செல்வத்திலிருக்கப் பூர்வத்தி லனுக்கிரகஞ் செய்தவனாய்ச்சகலருக்கும்மூலகாரணனாய்த் தனக்கு மேலொருவரு மில்லாதவனாய் இருப்பவன் எமது காளகண்ட னல்லது. விண்ணவர்களில் யாவரிருக்கின்றார்கள் ! தேவாதிதேவனாய் மகாதேவனாய்ச் சர்வக்கியனாய்த் திரிமூர்த்திநாயகனாய்ச் சோதியாய் ஆதிக்காதியாய்அந்தத்துக்கந்தமாய்ச் சர்வபரிபூரணனாய் இருப்பவன் சிவனென்று அவ்வேதங்களிற் சொல்லும். பிரமனாதி யானவர்களுக்குப் பதியாகப்பட்டவன் சிவன். அவன் அசைவில்லாமலொன்றுமில்லையென்பதுசுருதிகளின் துணிபாம் இவையனைத்தையும்சற்றுணர்ந்த நீமறக்கலாமோ ! அநித்தியத்தை நித்தியமாகவெண்ணி, விருதாவாகப்புத்திமயங்கி, தீராதமாயையிற் பட்டுக்கவலையுற்றாய். வேதவிதிக்கும் பிசகி நடப்பது பிதாவை நீக்கி மற்றொருவனைத் தேடுவதற் கொக்கும். ஆதலால். சகலதேவர்களுக்கும் ஆதியான கர்த்தனை இகழ்வது பேதமையல்லது பெருமிதத்துக்கடாது, தான்கெட ஒருவனும் இச்சிக்கமாட்டான். வேதாகம வொழுக்கத்துக்குப் புறம்பாய் யாகஞ்செய்பவன்உன்னை யொருவனைக் கண்டோம். நீ நினைந்தது தகுதியானதல்ல. ஆதலால், பூர்வப்படிக்கு ஆதிதேவனான பரமசிவத்துக்கு முதல் அவிப்பாகத்தைக்கொடுத்து வேள்வியை முடிப்பையாயின், இச்செல்வத்தை, அனுபவித்து நீடித்திருப்பாயென்று தயையாய்த் ததீசிரிஷிசொன்னதைக்கேட்டு, நல்லகாரியம், சிவனுக்குரிய பாகத்தை விஷ்ணுவுக்குத்தந்து யாகத்தை முடிக்கின்றேனென்று தக்கன் மாறுத்தரங் கொடுத்தான். இவன் தகாதகாரியத்தைக்குறித்தா னென்று ஆலோசித்து, சகலராலும்

பூசிதப்படுத்திப் புகழவல்ல சீரியனை நிந்தித்துப் பூரியனைவந்திப்பது உன்போலிகளுக்கு அடுக்குமோ! வீணாக உன் சுற்றத்தாரனைவருக்கும் முடிவை விளைக்கின்றாய். இதனைத் தீர்க்கமாயோசித்து நடந்துகொள்ளென்று சொல்ல, தக்கன் நகைத்து உன்னுடைய உருத்திரனைப்போன்றவர் ஏகாதசருண்டு. இவர்களல்லாமல் ஈசானமூர்த்தியுமுண்டு. அவர்களுக்காவது முதலவியைத்தந்து வேள்வியை நடத்துவேன். சிவனுக்குத் தரமாட்டேனென்றுசொல்ல, ததீசி நகைத்து புவனங்கள் அனைத்தையும் நாசப்படுத்தித் தம்மிலொடுக்கி மீளவும் பிதாவாய் உண்டுபண்ணிச் சகலருந் துதித்து வணங்க நிற்கின்ற உருத்திரமூர்த்திக்கு அவன் வடிவையும் பெயரையும், அவனனுக்கிரகத்தினாற் பெற்றவர்கள் சமமாவார்களோ! உருத்திரமூர்த்தி சர்வாந்தரியாமியா யிருந்து நடிப்பிப்பான். அவன் பாதபூசையைச்செய்தவர்கள் அவனுருவும்பெயரும்பெறுவார்கள். அத்தொகையைஇவ்வளவென்றுகணிக்கப்படுமோ! அவர்களைக்கர்த்தவ்வியமாகப்பேசவும்படுமோ? ஆனால் பிரமனாதியானவர்துதிக்கவிருப்பார்கள், சகல செல்வப்பெருக்கையும் அனுக்கிரகஞ்செய்த கர்த்தனிடத்தில் நேசமில்லாத காரணம் திரோபவமென்பதை நீ நினைந்தாய் இல்லையென்று தெளிவித்த ததீசியைத் தக்கன்பார்த்து, சிருஷ்டி திதி செய்யும் பிரமன் விஷ்ணுவிருக்க கடைத்தொழிலாகிய சங்கார கிர்த்தியத்தை நடாத்தும் உருத்திரன் ஆதியாக விருக்கவேண்டுங் காரணமென்ன! என்று கேட்க, பிரமசிரத்தாவடமணிந்த கர்த்தன் பாதகமலங்களைச் சிந்திக்கும் ஞானவானான ததீசி மாறுத்தரஞ் சொல்லுவார். இருவரோ டொருவனாக நினைந்த உருத்திரமூர்த்தியை ஆதியென் றறியாதவனே! அவர் பெருமைகளைச் சொல்லக் கேட்பாயாக. ஆதியந்த மில்லாத எமது கடவுளுக்கு ரூப நாமக்கிரிகைகளில்லை. இதனை வேதங்கள் சொல்லும். அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிய சீவராசிகள் வினையை நீக்கக் கிருபையுற்று, மேற்கூறிய முக்குணங்களையும் வகித்து, ஆத்தும கோடிகளுக்குப்பழைய உணர்வை விளக்கி பிரமனாதியானவரைச் சிருஷ்டித்து, அவர்களுக்குரிய பணிவிடைகளைக் கட்டளையிட்டு சங்கார கிர்த்தியத்தைத் தாமேவகித்தார். அதேனென்றால், கணக்கிறந்த சீவராசிகளை உண்டுபண்ண வல்ல பிதாவாகிய தமக்கல்லது மற்றவர்களுக்கு முடியாது. ஆகையால், சர்வசங்கார கிர்த்தியத்தைத் தாமே வகித்தார். முன்னொருகாலம் தேவர் கர்த்தன் பாதகமலங்களிற் சேவித்து, இப்பணிவிடைகளை எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டீர். இதற்கு நிவாரணம் எப்போதென்று கேட்க, உங்கள் ஆயுசு பரியந்தம் இக்கருமங்களை நடத்திப் பவித்திரமான தூளிதமணிந்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்திருப்பீராயின் நன்மையை யடைந்து நம்மைச் சேருவீர்களென்று அனுக்கிரகஞ்செய்து, அதுகாரணமாகச் சங்காரத்தொழிலைத் தாமேசெய்து வருவார். அவரை ஐந்தொழில் முதல்வனென்று வேதங்கள் சொல்வது உனக்குத் தெரியாதோ? இதுவல்லாமல், உருத்திரனென்னுந் திருநாமம் ஒப்பற்ற பரமசிவனுக்கும் அவர் பிள்ளைகளுக்கும் அவர் பாதங்களைக் கருதும் உருத்திரகணங்களுக்கும் அவருருவந் தரித்தவர்களுக்கும் அக்கினிக்கும் சொல்லப்படும். துக்கசாகரத்தில் அழுந்தின சீவராசிகளைப் பாதுகாக்குந் தன்மையினால், பராபரவஸ்து உருத்திரமூர்த்தி யென்னும் நாமம்பெற்றார். இதற்கொரு திஷ்டாந்திரம் சொல்லுவோம். பூர்வத்திற் சில ரிஷிகள் கர்த்தவ்வியம் இவனவனென்று வாதாடிப் பிரமனை வினவினார்கள். அவர் கிருபைகூர்ந்து ரிஷிகளே? கேட்பீராக. எங்களைத் தேவரை வேதாகமங்களை விதித்து தகுந்த தொழில்களையுங்காட்டி, சங்காரத்தொழில் தம்மதாக்கி, அனுக்கிரகத்தினால் ஐந்தொழிலையும் நடாத்தி, பிறப்பிறப் புருவ நாமச்செய்கைகள் இல்லாமல் அருவாய் உருவாய்ப் பூரணமாயிருப்பவன் சிவனென்று அறியக்கடவீர். இதனை வேதங்கள்சொல்லும். அவரது நிலையை நானும் விஷ்ணுவும் இன்னமுங்கண்டு அறியமாட்டாமல் உழலுகின்றோம். இக்காரணங்களினாற் சிவனே பரத்துவமாகக் கொள்வீரென்று பிரமன் போதித்த மாத்திரத்தில், ரிஷிகள் மயக்கம் நீங்கி, நான்முகனைச் சேவித்து பிதாவாய் எங்களைப்படைத்தாய். இன்று குரவனாய் வஸ்து நிச்சயத்தைத் தெருட்டினாய். இதனால், ஈடேறிக் கரைசேரப் பெற்றோமென்று கொண்டாடும் ரிஷிகளைப்பார்த்து, இன்றுமுதல் பரமசிவன் பாதங்களைச் சிக்கெனப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பூசித்து அருச்சித்து ஈடேறக் கடவீர்கள். விபூதி கண்டிகை பஞ்சாக்கரத்தைக் கனவிலும் மறக்கவேண்டாம். இச்செய்கையினாற் சனன துக்கத்தைக்கடந்து கர்த்தன் பாதநிழலில் வாசமாயிருக்கப் பெறுவீர்களென்று தெருட்டிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினார். ஆதலால், எங்கள் ஈசனே பிரமம். மற்றத்தேவர் உயிர்த்தொகையாகும். இந்நிச்சயத்தை உன்னிடத்து அன்பாய் நீ பிழைக்கும் படிக்குச் சொன்னோம், இவையன்றியும் ஆதியில் உனது பிதாவாகிய பிரமன் சிவபிரான் பெருமைகளை விரித்து உனக்குப்போதிக்க அறிந்தும். அரிய தவங்களைச் செய்தும் அவர் கடாட்சத்தினால் இச் செல்வத்தைப்பெற்றும் சகலராலும் பூசிக்க வாழ்ந்தும் இருக்கின்ற உனக்கு நாசமடையக்காலம் நெருங்கியபடியால், அதனை மறந்தாய். இதுவல்லாமல் உன் பிதாவாகிய பிரமனும் விஷ்ணுவாதியர் உன்னைப்போலவே அவர் மாயையில் அழுந்தி மதிதற்கேறுவான உன் சபையில் வந்திருக்கின்றார்கள். நீயும் உன் வருக்கத்தாரும் மற்றவர்களும் பிழைக்க நினைந்திராயின் பரமேஸ்பரனுக்கு முதலவியைத் தந்து யாகத்தைமுடித்து கீர்த்தியை அடையக்கடவாயென்று பலவாகச்சொன்னார்.

உத்தரப்படலம்.

இவ்விதமாகத் ததீசிரிஷி பரமசிவத்தினது ஒப்பற்ற முனுநிசயங்களையும் பரத்துவ நிரூபணங்களிற் சிலவற்றையும் விபரித்து உரைத்தவைகளைக்கேட்ட தக்கன் நகைத்து, நீ சொல்லிய மேலானபரம் ஊர்ப்புறம்புகளி லிருக்கும் மயானத்திற் கிடக்கின்ற எலும்பையும் சிரங்களையும் சாம்பலையும் அணியுமோ? புலால்நாறும் பிரோதத்தை ஏந்தித்திரியுமோ? கழிந்த கேசத்தை முப்புரிநூலாக அணியுமோ? வராகத்தின்கோடும் ஆமையோடும் தரிக்குமோ? உலகமழிய உயிர்களைச்சங்கரிக்குமே புலியதளுடுக்குமோ? யானைத்தோலைப்போர்க்குமோ? கொடிய அனல் மான் சூலமுமேந்திப் பிச்சைக் கெங்கும் உழலுமோ? பேயனைப்போல நிருத்தமும் செய்யுமோ? பூதங்களைப் படையாகக்கொண்டு உலவுமோ? காளமாநாகங்களைப் பூஷணமாகச்சூடுமோ? நகுவெண்டலையைச் சிரத்திலே தாங்குமோ? வேற்றுருக்கொள்ளுமோ? மாட்டின்மீதேறுமோ? ஆலத்தையுண்ணுமோ? பேய்கள் சூழச் சுடலையிலாடுமோ? ஒருத்தியைச் சடையிலும் மற்றொருத்தியை இடையிலும் இருத்துமோ? பிள்ளைகளையும் பெறுமோ? தாமதகுணத்தைப்படைக்குமோ? இன்னம் அளவற்ற துர்க்குணங்களைப் பெறுமோ? இவ்விதச் செய்கைகளினால் உங்கள் ஈசனொருவகைப்பட்ட குணமுள்ளவன் அல்லன். பரமாயிருப்பவன் பரிசுத்தனாய்த் தயாநிதியாய்ச் சகலமங்கள குணங்களையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதனால் மூலமென்னும் பெயர்பெறலாம். இதற்குப் புறம்புப்பட்டவனாதலால், அவனுக்கிந்தச் சிறந்த யாகத்தில் அவிப்பாகம் தரமாட்டேன். மேலும், இனி எக்காலமும் நடக்கவறியாது. இதனை உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவாயென்று அந்

சாது சொல்லிய தக்கன் மனத்துணிபை அறிந்து, தபோநிதி
யாகிய ததீசிரிஷி எமதிறைவனை இவன் பழிகூறலாமோவென்
று சீற்ற நகைகொண்டு, ஆலகாலத்தைப்போலச் சீறி கர்த்தன்
உண்மைகளிற் சிறிதும் இவன் உணர்ந்தவன் அல்லன். இப்பா
மரனுடன் வார்த்தையாடல் யோக்கியமல்ல, ஆயினும், பிரம
ன் விண்டுவாதியான தேவர் ரிஷிகள் முதலானவர் நெருங்கி
யிருக்கும் இச்சபையில் லோகநாயகனுன சிவபிரானைப் பழி
த்திகழ்ந்தபடியால் அவைகளின்காரணங்களைச் சகலரும் அறி
யத் தெருட்டுவது நமது கடனென்றெண்ணி, அடா தக்கா!
இந்த மகாசபையில் எம திறைவனுய்த்தேவாதிதேவனுய்லோ
காயகனுய்விளங்கும் பரமசிவத்தினிடத்திற் சிலகுற்றங்களைக்
காட்டிப்பேசினுய். அவைகள்வந்த விபரம் யாதுமறியாதவனை
ப்போல அயிஸ்பரிய கெருவத்தினுல் மயங்கிய மூடனே! கே
ளென்று சொல்லுவார்.—சர்வாந்தரியாமியாய்அருளுருக்கொ
ண்ட நிமலன் பஞ்சகிர்த்தியங்களில் ஒன்ருகிய அனுக்கிரகத்தி
னுல் தேவர்களில் முதன்மையாகிய பிரமன் விஷ்ணுவைப் ப
டைத்து, பிரமனிடத்திருந்து சராசரப் பிரபஞ்சத்தை உண்டு
பண்ணி விண்டுவினிடத்திற் பொருந்தி அவைகளைப்போஷித்து
அவைகளுக்குஉரிய வினைப்போகங்களை யூட்டி நடிப்பித்து, அ
வைகள் பெறும் பதவிகளிற்சேர்த்து இவ்விதமாகச் செனனம
ரண சாகரத்திற்பட்டு அலையுஞ் சீவகோடிகள் சிலகாலம் அல்
லலற்றுச் சுகாதித எல்லையைச்சேர்ந்து களித்திருக்கத் திருவு
ளங்கொண்டு உருத்திர அம்சையைத்தாங்கி, அண்டாண்ட பு
வன சராசரங்களை அழித்தொடுக்கி பின்பு சிருஷ்டி திதி கர்த்
தாவையொடுக்கி, ஏகனுய் நின்று, மீளவும் இப்பிரகாரமே உல
கங்களை யுண்டுபண்ணி தமதொப்பற்ற திருவிளையாடல்களை ந
டத்திவருவார். இந்தச் சர்வசங்காரங்கடோறும் மரித்துப் பி
றக்குஞ் சிருஷ்டி திதித் தலைவரைப் பரமமென்றெண்ணித் தி
ரோபவத்தினுழ்ந்து பவத்திற்பட்டு உழலு மூடர்கள் சுருதி கு
ரு சுவாநுபவங்களினுலே தெளிதற்குக் காரணமாக மாயனெ
ன்புக்களையும்;பிரமன்சிரங்களையும்மாலையாகவும் கேசங்களை உ
பவீதமாகவும் அணிவார். இவ்விருவர்செய்த தவ முயற்சியினு
ல் சர்வசங்காரகாலத்தில் அவர்கள் களேபரங்களைச் சூலத்தி
லேந்தி நெற்றிவிழியினுலேதகித்து, அந்நீற்றைப்பூதியாகவணி
ந்தார். கிருபாநிதியாதலால் தம்மை யடுத்த பிராணிகள் பாப
ரகிதராய் முத்திபெற்று உய்யும்பொருட்டு இவையனைத்தையு
ம் அணிந்ததேயல்லது இவைகளாலே தம்மைப் புகழும்படிக்க
ல்ல. அகந்தையிற் சிரேஷ்டனே! மற்றவையும் விபரமாக அ
றிவிப்போம் கேட்பாயாக. ஆதியில் இரணியாக்கனென்னும் அ
சுரன் பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டி சிவராசிகள் வருந்தப் பாத
லத்தில் மறைந்திருந்தான். அதைக்கண்ட தேவர் நடுங்கி வி
ஷ்ணுவைத் துதித்தார்கள். அவர்கள் கோறிக்கையின் படிக்கு
மாதவன் வராகவுருவங்கொண்டு, பாதலத்திற்சென்று;தனது
கூரிய தந்தங்களினுற்பாய்ந்து அவ்வசுரனைக் கொன்று, பூமி
யை எதாப்பிரகாரம் ஸ்தாபித்து, அச்செய்கையைப் பெரிதா
க நினைந்தவனுய் தானே, பரமெனமதித் தோங்காரித்து பூமி
யைத் தன் கூரியகோட்டினுற்கெல்லி உபத்திரியப் படுத்தலை.
யினுலே பிராணிகள் வாடிப் பரமசிவத்தைக்குறித்து முறை
யிட்டார்கள். அத்தருவாயிற் சிவபிரான் எழுந்தருளி வராகத்
தின் கோடுகளைப்பறித்தார். அதனுல் விஷ்ணு தன்கெருவ மட
ங்கி கர்த்தனைச் சரணடைந்து போற்றிசெய்ய பொறுத்துத் தி
ருக்கயிலைக் கெழுந்தருளி, அக்கோடுகளைச் சின்னமாக வணிந்
தார். அவை பிறையைப்போல இப்போதுந் திருமார்பிற் பிர
காசித்திருக்கின்றன. இதுநிற்க, மற்றச்,செய்கைகளையும் வேத
பூர்வமாகச் சொல்லுவோம் கவனிப்பாய்க் கேட்பாயாக. முன்
னெருகாலத்திலே தேவர் அசுரர் திரண்டு திருப்பாற்கடலைக்க
டையும்போது மத்தாகநாட்டிய மந்தரகிரி தாழ்வதைக்கண்டு
விஷ்ணு கூர்மமாய்த் தாங்கிநிற்க, மீளவுங் கடையு முன்னிலை
யில் அமுதம் உதித்தது. அதனைத் தேவர்களும் இராக்கதரும் க
ண்டு, எமது எமதெனப் பொருவதையும் பாராமல், தான் மந்
தரத்தைத்தாங்கிய வலியைப் பெரிதாக எண்ணி அகந்தையுற்று
சிரம் வானத்தைமுட்ட ஓங்கிப்பாய்ந்து, பூமி தத்தளிக்கக் க
டலைக் கலக்கு முன்னிலையில் சகலரும் இவ்வுபாதிக்கஞ்சி எம
து கர்த்தனைத் துதித்தார்கள். அத்தருவாயிற் பரமன் அவ்வி
டத்துக் கெழுந்தருளி, ஆமையினுேட்டையும் பெருமிதத்தையு
ம் ஏககாலத்திற் பறித்தபோது, விஷ்ணு சோர்ந்து நடுக்குற்று
ப்போற்ற இரங்கிக் கிருபாநோக்க மளித்து, அமுதத்தினைத்தே
வருக்குப் பகிரக்கட்டளையிட்டு வெள்ளியங்கிரியைச் சேர்ந்தா
ர். கர்த்தன் அனுக்கிரகப்படிக்கு மாயன் மோகினிவடி வெடுத்
து, அரக்கரைவஞ்சித்து அடக்கி விண்ணவர்க்கு அமுதமீந்தா
ன். அக்கமடத்தினுேட்டையும்எமதுகர்த்தன்பன்றிக்கோடுகளு
டன் தரித்தார். ஆமையோடு அணிந்த திருவிளையாட லிதுவாகு
ம். இனிச் சிவபிரான் ஐயமேற்றசரித்திரத்தைச் சொல்லுவோ
ம். ஆதியிலே தாருகாவனத்து ரிஷிகள் கர்த்தன் மாயையிற் ப
ட்டுமயங்கிபரமசிவத்தினிடத்து அன்புசெலுத்துவதிற்பிரயோ
சன மில்லையென்றும் யாகங்கள் செய்தலே மோட்சம்அடைத
ற்குக் காரணமென்றும் நினைந்து, அவ்வாறே நடத்தி வருகின்
ற தருவாயில், இவர்கள் செய்கைகளைக் கயிலாயபதி யறிந்து
விஷ்ணுவைத் திருவுளத்திற்கருதினுர். விஷ்ணு அந்நிமிஷத்திற்
சேஷசயனத்தை நீங்கி, வெள்ளியங்கிரியை அடைந்து, நந்தி
தேவர் அனுமதிபெற்று, கர்த்தன் சன்னிதானத்தைச் சேர்ந்து
மும்முறை வணங்கிப் போற்றி நிற்க, சிவபிரான் தமது எண்
ணத்தைக் குறித்துக் காட்டி சிங்காதனத்தை, நீங்கினவராய்
விஷ்ணு கரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, வெள்ளியங் கிரியைக் க
டந்துபோய், கண்ணனைப்பார்த்து, பஞ்சசத்திகளில் ஒன்ருகி
ய உனதுருவைக் கொள்ளென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர்.
அவ்வாறே மாயன் கோடி சூரியப் பிரகாசமாக இலக்கணத்து
க்கு மேற்பட்ட வடிவுடன் மோகினி உருவெடுத்து மாயைக்கர
சியான பார்வதி கண்டாலும் மயங்கத்தக்க நடைநொடி பாவ
னையைப் பெற்றுநிற்க, தாமுஞ் சிறந்த பிச்சாடன வேடங்கொ
ண்டார். அவ்வடிவின் சீரை மோகினிகண்டு காமவிகாரத்தினு
ற் சோர்ந்து கர்த்தன் அனுக்கிரகத்தினுல் உணர்வு பெற்றதனு
ல், அன்றுமுதல் வைகுந்த வாசிக்கு மாலென்னுந் திருநாம மு
ண்டாயது. ஆதலாற் பரமன் திருவடிவின் சுந்தரத்தையாவரா
லும் ஒப்பிட்டுப் புகழப்படுமோ. பின்பு பரமன்திருமால் தம்மு
டன்வர ரிஷிகளுக்கிருப்பிடமாய்த் தராதலம்புகழுஞ்சிறப்பை
யுடைய தாருகாவனத்தருகிற் பிரவேசித்து அவரைநோக்கி ந
ம்மைமதியாமத் தவமே பெரிதென்றெண்ணி நோற்கின்ற ரிஷி
கள் வாசஞ் செய்யுஞ் சோலைக டோறும் சென்று, மையலு
ண்டாக்கி, அவர்கள் கொண்ட விரதங்களை அழித்து, நம்மி
டத்துக்கு வருக என் றனுக்கிரகஞ் செய்ய, அவ்வாறே மாய
ன் விடைபெற்றுப்போய், வேள்வியுந் தவமுமே மோட்சத்தை
த்தருமென்றெண்ணிநடாத்தும்ரிஷிகள்வாசமாகியஇடங்களிற்
சென்று, அளவற்றமன்மதர் ஏககாலத்திற் கரவேகமாய்ப்பிர
யோகிக்கும் புஷ்பபாணங்களைப்போல, விழிமலர்களைச் சுழற்
றிப் பார்த்து, புன்முறுவல்விளைத்து, செம்பஞ் சூட்டிய பாத
ங்களி லணிந்த சிலம்புகளும் கரங்களிலமைந்தவளையல்களும்
கலிக்க, அன்னத்தைப்போல மெல்லெனநடந்து, கிளியைநிக
ர்த்துக் கொஞ்சி வசனித்துத் திரிவதை ரிஷிகள்கண்டவுடன்கா
மவிகாரந்தலைக்கொண்டு மதிமயங்கினவராய், விரதவுறுதிக

லைமறந்து, வேள்வி நிலைகள் கலைந்து, உடைசோர்ந்து, காமவெள்ளம் பெருகவருந்தி, யானையுண்ட விளாங்கனியைப்போலஉள்ளுடைந்து, சிவகடாட்சத்தினால்வந்த மோகினியின் இலக்கணவடிவைப் பாதாதிகேச பரியந்தம் நோக்கிநோக்கிதவவொழுக்கத்தை மறந்து, சுடரைக்கண்ட விட்டிலைப்போலப்பலதிசையினின்றும் விரைந்துவந்து சூழ்ந்து கொண்டவராய், ஓ பெண்கள் நாயகமே ? பெண்கள் சிகாமணியே ! உமதுதிருநாமம்யாது ? நீர்இருக்கும் இடமேது ? திருவாய் மலர்ந்தோதும். ஓ பெண்ணரசே ! நீர் வாசஞ்செய்வது பூலோகமோ ? பொன்னகரோ ! பிரம னுலகோ? மன்மதன் பதியோ! வைகுந்த நாடோ ! அல்லது அசுரரை வஞ்சித்தழித்துத் தேவர்களுக்கமுதம் பகிர்ந்தமோகினியோ ! பெண்ணே ! கண்ணே ! உமதுபெருமைகளை யாவராற் புகழப்படும். எங்கள் தவப்பேற்றினால் இவ்விடமெழுந்தருளினீர். அடியோங்கள் பேரிற்கிருபைசெய்து உமதிணக்கத்தைக் கடாட்சிக்கவேண்டும். நீரிட்ட பணிவிடைகளைச் செய்யக்காத்திருக்கின்றோம். நீர்விரும்பிய அனைத்தையும் இந்நிமிஷத்திலே தரவல்லோம் யாங்கள் காமநோயினாற் பிராணனையிழப்பதற்கு முன்ன, நீர் தயைசெய்து, அதற்குறிய இன்பரசத்தைக் கடாட்சித்துப் பாதுகாப்பதன்றியும், மன்மதபாணத்துக் கிரையாகாமலும் உமது கடககங்கணங்களணிந்த திருக்கரத்தினாலே சற்றணைத்து ஆதரிக்கத்தயை யில்லையோ ! என்று வெளுத்தபர்களைத்திறந்து, கரங்களை நீட்டி பலபல விதங்களாகக்கெஞ்சிக்கெஞ்சி இரந்து தொடர்ந்து அக்கினியிற்பட்ட காந்தண் மலரையொத்து மெய்கருகி, விரகாக்கினியினால் இறந்தவர்களைப் போலவுஞ் சித்திரத்தையொத்தும் பொற்பாவையை நிகர்த்தும் அறிவழிந்து, பின்பற்றித் தொடர்ந்தும் நின்றும் விழுந்தும் இவ்விதங்களாக. அலைந்து உழன்றார்கள், இவ் விருடியர் இப்பாடுபட்டிருக்குந் தருவாயில், இவர்கள் பத்தினிமார் வாசஞ்செய்யுமிடத்திற் பரமசிவன் செய்ததிருவிளையாடல்களிற் சில சொல்லுவோம், மோகினிவடிவு கொண்ட விண்டுவைத் தவத்தர் பக்கலுக்கேவியபின்பு எமது கர்த்தன், சிவந்தசடைகள் அசைய. சர்வாங்க தூளிதராய், திருக்கரங்களிற் சூலமும் பாத்திரமுமேந்தி, வேதப்பாதுகைகளைக் கால்களிற்றொடுத்து, ரிஷிபத்தினிகள் வாசஞ்செய்யும் பர்னசாலைகளில் அவர் மனதுக்கினிய சுந்தரமிகுந்த புருடனாகிப்போய், பண்களுடன் சுருதிகளைப் பாடிக்கொண்டு ஐயமேற்பவரைப் போலத்திரிகின்ற தருவாயில், உயிருக்குயிராய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்தாட்டும் பரமசிவத்தின் கீதங்களி னோசையைத்தவத்தர் தேவிமார்கேட்டவுடன் மனமுருகி, ஆரம்மா ! நம்முடைய வீதிகளில் இப்படிக்கு அற்புதமாகப்பாடிவருகின்றவர். அந்தப்புண்ணியவானைக்காண மனம் விரும்புகின்றது வாரும்வாருமென்று ஒருவரையொருவர் கூவி கூட்டங் கூட்டமாய் வீதிகளில் நெருங்கி, எமது கர்த்தனைத்தெரிசித்தவுடன் காமுற்று, மன்மத பாணங்கள்சாடப் பொறிகலங்கி, நாண மடமச்சவரம்புகளைக்கடந்து, மனமருண்டு. காமலாகிரிகொண்டு சோர்ந்து, கர்த்தனிடத்து ஆசை யென்னும் வலையிற்சிக்கிய அக்கன்னியர் செய்கைகளிற் சிலது பேசுவோம், இத் தபசியினது கீதங்கள் செவிகளுக்கு அமுதமாகப் புகுந்தவுடன் தேக பரவசமாய்க் கொங்கைகள் விம்மிச்சரீரம் பூரித்து, அவையவங்களில் அணிந்திருக்கும் ஆபரணாதிகள் சிதறிப் போன இடந் தெரியவில்லை. காமக்கவலையிற்பட்டு உழலுகின்றோம். இதனால் இக்கோலம் அற்புதவடிவாய்க்காணுகின்றதென்று சிலர்வசனித்துத் தொடரவும், இவ்வையருடைய செய்கைகளை யோசிக்கு மிடத்துப் பிச்சைவேண்டி இவ்விடம் வந்தாரெனக் காணவில்லை. கன்னியரை மையல்பூட்டவந்தவரைப்போலத் தோன்றுகின்றதென்று சிலபெண்கள் பேசுவும், இவருக்கானவுண்டியையும் உடையையும் தந்துபஞ்சணைமெத்தையிற் சரசசல்லாபமா யிருந்துகளிக்க இம்மங்கையர்களில்யாரும் நினைக்கவில்லையெனப் பலர்வருந்தவும, இத்தாருகாவனத்துக் கெழுந்தருளிய இவர் மற்றொருபதிகளிற் சென்றவரல்லவரைப்போலத் தோற்றுகின்றது, ஆகையால்நாம்முன் செய்ததவப்பயனாகும், இதற்கைய மில்லையென்று அளவற்றவர் புகழ்ந்து செல்லவும். இந்தயோகிக்கு ஆரிடத்திலும் விருப்ப மில்லைபோலத் தோற்றுவதாதலால், தொழுகின்றவரைப் போலக் கிட்டி அணைத்து இன்புறுவோ மென்பார் சிலர்சிலர்தங்கவளையல்களுடன் ஆடைசோரக் கரங்களை நெரித்து, அஞ்சி நாணுற்று, நடுத்தெருவிலிருப்பவரை விட்டு நீங்க மனமொழாமற் றிகைத்து நின்றார். சிலர்சொர்னத்தையொத்த சாயலையுடைய தேகமெங்குங் காமன் கணைகள் பாய்ந்து உயிரைவாட்ட மயிர்க்கால்தோறுங் காமநீர்பாய்ந்துவருந்துவார், சிலர்பசுபதி பாசம் நீங்கியதவத்தர்பெறும் பரமபதமிதுவென்று ஐயர் கோசத்தினிடத்து விருப்புற்றுப் பார்த்து களிமிகுந்து கரங்களிலணிந்த வளைகள்சோரப் பரிவாய்க் கும்பிடுவார். சிலர் கர்த்தனிடத்துற்ற ஆசையினால்வருந்தி, இல்லங்களிற்சென்றுபாலேடுடன் அன்னமும் கொண்டுவந்து. கரங்களினின்று கழலும் வளையல்களுடன் பாத்திரத்தி லிடுவார். சிலர் பரமசிவத்தைப்போலக் கோலங்கொண்டஇவர் இவ்வீதிகள்பவுத்திரமாகவரக்கண்டும், இடையிலணிந்த வஸ்திரம் சோர்வதினால்நமக்கென்னகுறை, கண்கள் குளிரத் தெரிசித்தலே மேன்மையென்றுகளிப்பார். சிலர், நாணமே முதலானவைகளை ஒழிந்தோம் தேவரீரிடத்துற்றமையல் மனதை வாட்டுகின்றதால், நிறைவரம்பற்றோம், காமக்கனல் தகிக்கின்றது, தேவரீர் சற்றுத்தயைசெய்து பிராணபிச்சை தரவேண்டுமென்று இரப்பார். சிலர் ஐயருக் கையம் பகிரக் கரங்களிலேந்திவந்த அமுதபடி விரகத்தீக்கொளுத்த வெந்து சாம்பலாகக்கண்டு, அவர் திருமேனியிற் பூசிக்களிப்பார். சிலர், எங்கள் இச்சையைத்தீர்த்து ஆளுமென்று அழகியபாதகமலங்களிலேதொழினும், சற்றுமிரங்கிக் கிருபைசெய்யாது விரைந்துசெல்வதுஇவர்கருத்தாகக்காணுகின்றதால், ஐய மிடவேண்டா மென்பார். சிலர், சூலமும் சடையும் நுதல்விழியும் பிறையும் செக்கர்வடிவும் சர்வாங்கதூளிதமும் அணிந்திருப்பதினால், இவர் ஆலமுண்டு அடியவரை யாண்டசிவபிரானே யாமென்பார். சிலர், இவ்வையர்குறியினின்று சிந்துந் திவலைகளி னொன்றல்லவோ ! உலகங்களைப் படைக்கும் பிரமனான தென்று பேசுவார். சிலர் அன்பாகச்சமைத்த அன்னத்தைக்கரங்களிலேந்தி, காமவிகாரம் மதியை மயக்கத் தள்ளாடிநடந்து, ஒளிக்கொளியாக விளங்குங் கர்த்தன் உருவெளித்தோற்றத்துக்குப் பகிர்ந்துவாடுவார். சிலர்பரமன் திருவழகைக்கண்டவுடன் ஆசைகொண்டு, உடைசோரக்கண்டு, பெண்குறியை ஒருகரத்தினால்மூடி, மற்றொன்றினால் விழிகளைப்புதைக்க அடங்காமையால்வெட்கி நிற்பார். சிலர், நல்விருந்தாக வெழுந்தருளினீர், அமுதொத்தபோசன மிடுவோம், அதையுண்டு கிருபையுற்று நிமைப்போதேனும் எங்களைத் தழுவிக்கலந்தகல்வது உம்மைப்போன்றவர்களுக்கு அழகென்பார். சிலர், சூலத்தையும் பாத்திரத்தையும் ஏந்தி ஏன்வருந்திப் பாதங்கணோவத் திரிகின்றீர். நம்முடைய மாளிகையில் வந்திருந்து, பால் நெய்முதலான அறுவகைச்சுவை யுண்டியைப்புசித்து, எங்களைக்கலந்தின்புற்று, சவுக்கியமாயிருக்கலாம் வாருமென்றுவேண்டித்தொடர்வார் சிலர், தெரிசித்த கன்னியர் ஆடவர்காமுறுஞ் சுந்தரமுள்ள வடிவைப்பெற்றநீர் அற்பமான ஒட்டையேந்தி, பிச்சைக்கு எங்குமுழல்வதென்ன!

அநியாயமென்பார். சிலர், தெய்வகடாட்சத்தினால் இன்றும் மைக்கண்டவுடன் மனமுருகிக் கலையிழந்து வருந்துகின்றோம் இனியாவது தயவுசெய்து எங்களைத்தழுவி முத்தமிட்டுப்போமென்று பெருமூச்செறிவார். சிலர், ஓ பெண்களே ! தாமே இவ்விடந்தேடிவந்த இத்தவத்தர் நமதுவிரகநோயை யொழித்தல்லதுபோகார், ஏன் மேல்விழுகிறீரென்பார். சிலர், எங்களை ராட்சதக்கன்னியரென்றெண்ணியோ ! நாங்கள் நிறையழிந்து தொடர்ந்து வேண்டினாலும் இணங்கீர், இப் பாதகம் உம்மை விடமாட்டாது, வன்மத்தைவிட்டு மனையில்வந்துபோமென்பார். சிலர், எங்கள் கலையைத்தாரும், அல்லதுகொண்ட விரகத்தைத்தீரும், ஒன்றும் பேசாமற் கூடவாரும், உமதுகுறிப்பின்வழியே சேருமென்று நெருங்கிக்கேட்பார். சிலர், இனிய வசனங்களைப் பேசி எங்களைச்சேர்ந்து போமென்று கெஞ்சிக்கெஞ்சி இரந்தாலும், ஆசைதீர அணையாது செல்கின்றதாற் சங்கரனென்பது இவருக்கு அடுக்குமென்று தூறுவார். இத்தன்மையாய்ப் பலவாக ரிஷிபத்தினியர் வசனித்து நெருங்கி, கலைகளும் சங்கங்களும் பூண்களும் நாணமும் அரிய கற்புத் தன்மைகளும் நீங்கி, ஆசைவலையிற் சிக்கிவருந்தும். பிராணனைத்தாங்கி, விகாரத்தினாலேங்கி தொடர்ந்து வருந்தறுவாயில், எமதுகர்த்தன் அழகியபாதங்கள் சிவக்க அவ்வீதிகளிற்சிலதூரம் வீணைவாசித்தும், சிலஇடங்களில் வேதங்களைப்பாடியும், சிலஇடங்களில் ஆகமத்தைவிரித்தும், சிலநேரந் தமதுமகிமைகளைக் காட்டியும், சிலஇடைஐயமேற்றும், சிலஇடைத்தொண்டரையொத்துத் தமது பெருமைகளைத் துதித்தும் நடக்குமுன்னிலையில், இலக்குமிக்குச் சமதையான ரூபலாவண்ணியங்களைப்பெற்றரிஷிபத்தினிகள் பரமசிவன்பாதங்களிற் சொரிந்தமலர்களும் கழன்றிறைந்த வளைகளும் பலபூண்களும் மன்மதனேவிய பஞ்சபுஷ்பபாணங்களும் அவ்வீதிகளெங்கும் நிறைந்துவிளங்கின. கேட்டீர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே ! பரமசிவம் கொண்டகோலத்தை விண்டுவாகிய மோகினிகண்டு, மையல்கொண்டு சோருவளாயின், தவத்தியர்செய்கைகளை இவ்விதமெனச் சொல்ல முடியுமோ ! அக்காலையிற் சிதேவிக்கு இணையான வடிவுடைய தவப்பெண்களினது கற்பென்னுஞ் சமுத்திரமானது ஐயன் திருக்கோலமென்னும் மந்தரத்தினாற்கலக்கப்பட்டு நிறையழிந்தனராயினும், விகற்பமின்றி யொருமைப்பட இச்சித்தகன்னியர் காமியத்தைவிரும்பிப் போற்றியதால், அவர்கள் இஷ்டப்படிக்கு இந்திரசாலமென்னப் பற்பலவுருவம் அவர்கள் மனதில் நிரோபயத்தினால் தோற்றஅவைகளைக்காட்சியாக ஆசைதீரத் தழுவித் தங்களின்பம் நிறைவெய்தியதாக ஆனந்தத்தழுந்திய காலையில், பிரசவவருத்தமின்றி தண்டு கமண்டலஞ் சடைமுடி மரவுரியுடன் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளைப்பெற்றார்கள். சிவத்தின் திருவருளினால் உதித்தவராதலாற் பரமன்பாதகமலங்களிலே தொழுது போற்றுந்தறுவாயில், கர்த்தன் கிருபையுற்று, நம்மைக்கருதி இவ்விடத்திலே தவங்களைச்செய்யக் கடவீர்களென்று அருளியவாறே சேவித்து, விடைபெற்றுப்போய்ப் பரமனைநினைந்து, தவத்திலிருந்தார்கள். அதன்பின்பு அக்கன்னியர் களிப்பருமற் சமுத்திரத்தைப்போலத்தொடர்ந்துவர, கண்மலருடன் ஆயிரங்கமலங்களை அருச்சித்த விண்டுவுக்குத் திகிரியளித்த பரமன்ரிஷிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் சாலைகளினிடத்தில் வருங்காலையில் மோகினியானவள், தவத்தர்கூட்டம் பின்பற்றிக்கெஞ்சி நடக்க, கர்த்தனைச்சந்தித்தாள். அதெப்படியிருந்ததென்றால் ? கங்கையை யமுனைகலந்த காட்சியைப்போன்றது. அக்காலையிற் கர்த்தன் தமது உருவைப் பாதகராகிய முனிவருக்குத் தோற்றாது வேற்றுருக்கொண்டு நிற்கின்ற தறுவாயில், சிவகடாட்சத்தினால் ரிஷிகள் மையல்தெளிந்து, தங்கள்தேவிமார் தமதுவடிவமாறி அலங்கோலமாய்ப் பரந்திருப்பதைக்கண்டு, இவர்களும் நம்மைப்போலவே இவனிடத்தின் மால்கொண்டு உடைவளை நாணமுதலானவைகளை நீத்தார்களென்றெண்ணி, மோகினியிடத்துற்ற கவலையிற்சிறிது நீங்கி, தங்கள் பத்தினியருடைய ஈனநிலையைக்கருதி வருந்தி, திகைத்தேங்கி, மானம்பாதிக்கப் பெருமூச்செறிந்து, பிரேதங்களைப்போல நின்று, எண்ணுவார்கள்.—அழகிய நிதம்பத்தையுடைய இம்மோகினி நமதுதவத்தை அழித்தாள். அந்தப் பிச்சாண்டி நம்முடையதேவியர் கற்பைக்கெடுத்தான். ஐயையோ ! காமம் இன்னலிலே தள்ளுமென்பதைத் திஷ்டாந்திரமாகக்கண்டோம். இதென்னமாயமென்று ஆலோசித்துச் சொல்லுவார்கள்.—நமதுபத்தினியர் நிறையைக்கெடுத்தவன் கயிலைக்கிறையாகிய சிவனாகும். மோகினியாகவந்து நமது விரதவுறுதிகளைப் பங்கஞ்செய்தவன் உலகையுண்ட கண்ணனாகும். இவன் பரமசிவன் புணர்ப்பினால் இவ்விடம் வந்து, இதுவரையில் அரிதாகச்செய்துபெற்ற தவங்களைக் கொன்றானாயினும், அதனைமீளவும் நோற்றுப்பெறலாகும். கபாலத்தையேந்தி ஐயமேற்பவனைப் போலச் சிவன்வந்து, தராதலமெங்கும் புகழ்பெற்ற இத்தாருகாவனத்திலிருக்கும் நமது பத்தினியர் கற்பையழித்த வசைமொழி சூரியசந்திரரிருக்கின்ற பரியந்தம் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்குமே ! ஓ ! ஓ ! இதற்கென்செய்வோம் ! இச்செய்கைக்குக் காரணம் சிவனல்லது வேறில்லை யென்று வடவையைப்போற்கோபித்து, எதிரில் நிற்கின்ற தேவியரைச்சீறிப்பார்த்து, ஆர்பின்போகின்றீர் ! கற்பழிந்து உயிர்சுமப்பதிலும் இறத்தல் நன்காகும். இனியாவது உங்கள் இல்லங்களைச் சேருவீரென்று அதட்ட, அவர்கள்பயந்து கர்த்தன் வடிவைநினைந்து நினைந்துவாடி, அக்கிராரத்தைச் சேர்ந்தார்கள். அத்தறுவாயிற் பரமசிவனும் விஷ்ணுவும் கொண்டகோலத்தைத் தெரிசிக்கவிருப்புற்றுப் பிரமனாதிய தேவர் விண்ணிடத்தில் நெருங்கித்துதித்து வணங்கியிருக்கின்றகாலத்திற், சிற்றறிவையுடைய ரிஷிகள் கோபம் தணியாதவராய், நம்மை வஞ்சித்துமோசஞ்செய்த பாஷாண்டியைக் கொன்று இந்த அபவாதத்தை நீக்கிக்கொள்வது காரியமென்று ஆலோசித்தவராய், அதற்கடுத்த அபிசார வேள்வியினைத்தொடங்கி, வேம்புமுதலிய விஷச்சமித்துக்களாலும் அவ்வெண்ணெயாதிய நெய்களாலும் அதர்வணமந்திர பூர்வகமாக நடத்திவருகின்றபோது, பார்க்கப்பயங்கரமான கோரரூபத்துடன் இடியஞ்சமுழங்கிப் பிறையைப்போலக் கூரியதாய் வளர்ந்த நகங்கள் பொருந்தியகைகளைவீசி அக்கினியையொத்து விழிகள் சுழலக்கோபித்து ஒருபுலியானது அத்தியின்மத்தியி லெழுந்தவுடன், அதனையுபசரித்து, ஈசனைக்கொன்று வரக்கடவாயென்றேவினார்கள். அவ்வேங்கையானது உறுமிப்பாய்ந்து உலகம்நடுங்க மேலிட்டுவர, அதைப்பரமன் பற்றியுரித்து அவ்வதளையிடையி லுடுத்தார். இச்செய்கையைத்தெரிந்து, ரிஷிகள் பொங்கி மீளவுஞ் சூலமொன்றை யுண்டுபண்ணித் தூண்டினார்கள். அப்படையானது அக்கினியைக்கக்கி உலகமெங்கும் நடுங்கச்சுழன்றுவர, அதை எமதுகர்த்தன் பற்றி, நமக்காயுதமாகவிளங்கக்கடவாயென்று கரத்திலேந்தினார். பின்புமானொன்றைச் சிருஷ்டித்தனுப்ப, அக்கலையானது ஆகாயத்திற்பாய்ந்து அண்டங்க ளதிரக்கூவிக் கூரியகொம்புகளை யசைத்துத் தாண்டிவருவதை லோகநாயகன்கண்டு, கிருபாநோக்கம் பாலித் தழைத்து இடைவிடாமல் நமது சிரவணானந்தமாகக்கூவி யிருப்பாயென்று இடக்கரத்திலே தாங்கினார். பின்பு அளவற்ற காளமாநாகங்களை யுண்டுபண்ணி யனுப்ப, அவைகள் உலகமெங்கும் பாந்து விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டு சீறி வருவதைப் பா

மன்கண்டு முன் கருடனுக்கஞ்சி வந்தடைந்த சற்பங்களுடன்
ஆபரணமாக அணிந்தார். அதை முனிவர் அறிந்து கோபித்து
அளவற்ற பூதவெள்ளங்களைச் சிருட்டித்து சிவனைக் கொன்று
வரும்படிக்குத் தூண்டினார்கள். அக்கணங்கள் புவனங்களதிர
ஆர்ப்பரித்து மேலிட்டுச் செல்வதைக்கண்டு, தம்மையடுத்தவ
ர் தீங்குகளை யகற்றிரட்சிக்க வல்ல கர்த்தன் அவைகளைக் கிரு
பையாகவரவழைத்து தமது சேனைகளாக்கிக் கொண்டார். அ
தன்பின்பு வேள்வியைமுடுக்கி, நகு வெண்டலை யொன்றை நி
ருமித்து பரமனையுண்டு வரக்கடவாயென்று செலுத்தினார்கள்
அது வெளிப்பட்டவுடன் பகிரண்டங்களும் நடுநடுங்க நகைத்
துப் புறப்பட்டு வருவதை நோக்கித் தமது திருக்கரத்தினேந்
திச் சிரத்தினின்று உனது பணிவிடையைச் செய்திருப்பாயெ
ன்றணிந்தார். இதையறிந்த ரிஷிகள் வடவையைப்போற்பொ
ங்கி, தாங்கள் கற்ற அதர்வணமந்திரங்கள் அனைத்தையும் ஒரு
வகைப்பட நிருமித்து எமதையனை நாசஞ்செய்யப்போக்கினார்
கள். அவையொரு துடியுருப்பெற்று, திசைகளெங்குஞ் செவி
டுபட வொலித்து வருங்காலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினாலே தெய்
வலோகத்தார் பூமண்டலவாசிகள் ஐயன் அனுக்கிரகத்தினால்
இறவாமல் இடியுண்ட சற்பங்களை யொத்தொடுங்கி வருந்தினா
ர்கள். அப்படி மேலிட்டுவருவதைப் பரமன் பற்றி, நமது செ
விக்கின்பமாகக் கறங்கி யிசைகளைப்பாடி யிருப்பாயென்று தி
ருக்கரத்திற்பற்றி நின்றார். பின்னும் அக்குண்டத்தில் முயலக
னென்னும் அரக்கனை யுண்டுபண்ணி, வேள்வித்தீயையுங் கூட்
டி, ஈசனை நாசஞ்செய்து வரக்கடவீரென் றேத்திவிடுப்ப வெ
ளிப்பட்டவுடன் திரிலோகங்களும் கலங்கவிரைந்து ஆர்ப்பரி
த்து வரும்போது, திருக்கரத்தைநீட்டி அவ்வேள்வித்தீயை ம
ழுவாக ஏந்தியும் முயலகனைத்தள்ளிப் பாதங்களின்மிதித்தும்
நின்றார். இவைகளனைத்தையுந் தெரிசித்த தேவர் ஆனந்த பர
வசராய்க் கர்த்தன் குணாதிசயங்களைத் துதித்து வாழ்த்தினார்
கள். இச்செய்கைகளை ரிஷிகளறிந்து, ஐயையோ! எத்தெத்த
னைகளை விதித்தேவினாலும், அவைகள் சிவனைக் கொல்லாமல்
அவனுக் கடங்கினவேயென்று மிகவும் வருந்திப் பொறாமையி
னால், சங்கரா! நீ நாசமடையக்கடவையென்றுஅளவற்ற சாப
ங்களையிட்டார்கள். அவை பரமனிடத்து நெருங்காமற் பிரச
ண்டவாயுவைநேர்ந்த தீயைப்போலவும் அனலிற்பட்ட பூளைப்
புஷ்பத்தை நிகர்த்தும் அழிந்துபோயின. அதனைக்கண்டு தா
ங்கள் செய்த முயற்சிகளொன்றேனும் பிரயோசனப்படாததி
னால் வேறு செயலற்றுச் சோபமுற்று, நங்கம்பெற்று, நீங்கா
த பாபமும் பழியும் பூண்டு, பிணங்களைப்போலப் பூமிக்குச்சு
மையாக நின்றார்கள். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதி ரிஷிகளே!
அரிய தவங்களைச்செய்தும் இருவினைகளைக் கூட்டிமுடிக்கும் இ
றைவனொருவனுண்டென்றுணராத விவேகசூனியர்களான இந்
த ரிஷிகள் அஞ்ஞானத்தை யென்னென்று சொல்லுவேன். இ
றுதியில்லாத பரம்பொருளை முடிக்க நினைந்து, வேள்வியில் அ
ளவற்ற கொடுமைகளை யுண்டுபண்ணி யேவினார்கள். சபித்தா
ர்கள். இவைகளால் அவரை யழிக்கப்படுமோ! கெடுவான் கே
டுநினைப்பானென்னும் வாக்கியத்துக்கிசைவாகத் தங்கள் பெ
ருமிதங்கள் அனைத்தையும் இழந்து வசைபெற்றுத் தீனரானார்
கள். அக்காலத்திற் கங்காசடாதரரான பரமன் தமது பாதத்
தி லூன்றிய முயலகன் மெல்ல மெல்ல எழும்பியசைய, அவ
ன் அகங்காரத்தையடக்கத் திருவுளங்கொண்டு, தமதானந்த
நடனத்தைச் செய்வதாயினர். அவ்வதிர்ச்சியினாற் சகமனைத்து
ம் நடுக்குற அதிலடங்கிய சீவராசிகள் பயந்து திடுக்குற்றேங்
குந் தறுவாயில், தாருகாவன ரிஷிகளும் மடிந்தவரைப்போல
த் திகைத்து நிலத்தில் மறிந்தகாலத்தில், அவ்வானந்த நடன
த்தை விஷ்ணு பிரமன் தெரிசித்துக் களித்துச் செய செய வெ
னப் போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பித் தொழுதிருக்க, தேவேந்தி
ர னாதியான தேவர் பணிகின்றவரையொத்து அடியற்ற பனை
யைப்போலச் சாய்ந்தார்கள். இவ்விதமாகச் சகலரும் மறிந்த
செயலைக் கர்த்தன் திருவுளத்தறிந்து, நடனத்தைநீங்கிக் கிரு
பாநோக்கம்பாலிக்கஇந்திரனாதியர் எதாப்பிரகாரமெழுந்துவா
ழ்த்தி நிற்கின்ற தறுவாயில் தம்மை மதியாமல் அகந்தையுற்
று அயர்ந்த ரிஷிகளிடத்து அன்பாய் அவர் மயக்கத்தைத் தவி
ர்த்தகாலத்தில் அவர்கள்நல்லுணர்வுதித்துமனங்குழைந்தவரா
ய்க்கரங்களைக்கூப்பிகர்த்தனே அறிவில்லாமற்செய்தகொடுமை
களைப்பொறுத்து ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று பாதகமலங்களி
ற்சேவித்துப்போற்ற அவர்களிடத்துஅன்பாய்இன்றுமுதல்நம
துபஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துத்தவத்தைச்செய்வீரென்றுஅவ்
விடத்திலிருத்திவிஷ்ணுபிரமனாதியானவர்களுக்கு விடையளித்
துதிருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினார்செய்ந்நன்றிகொன்றதக்கனே
சிவன் புலியதள் ஆதியா யவைதரித்தவிதமும் நிருத்தஞ்செய்
த காரணமும் சொன்னோம். இனி மற்ற விபரமும் விரிப்போ
ம், கேட்பாயாக. பூர்வத்திற் கயாசூரனென்னும் ஓரவுணன்
பிரமனைநோக்கி அரியதவங்களை முடித்த தறுவாயில் அவர் கா
க்ஷிகொடுத்து, நீ வேண்டிய தியாதென்ன, சுவாமீ! வலியும்
மாளாத செல்வமும் தரவேண்டுமென்று இரந்தான். அதற்கு
ப் பிதாமகன் நகைத்து, நல்லகாரியம், உன்னிஷ்டப்படிக்குத்
தந்தோம், ஆனால், திரிநேத்திரதாரியுடன் எதிர்ப்பையாயின்
இவ்வர மழியுமென்று தமதுலகமேசேர்ந்தார். பின்பு கயாசு
ரன் சிவனையொழிய மற்றவரைவென்று அரசுசெய்யக்கருதி,
சதுரங்கச் சேனைகளுடனெழுந்து, திக்கு விசையஞ் செய்து,
தேவரைவென்று, பொன்னுலகத்தை முற்றுகைபோட்டுக்கொ
ண்டு இந்திரனுட னெதிர்த்து, அகோர யுத்தஞ்செய்து ஐராவ
தயிராபதத்தின் வாலைப்பற்றிச் சுழற்றியெறிந்து, தேவர் நா
ட்டையழித்து ராட்சதரைக் கெருவமடக்கி கடையில் தீனரா
ன மானிடர் முனிவரைவளைந்து சாடி யலைக்குங்காலத்தில், அ
வர்கள் அவனுபத்திரவத்தைச் சகிக்கமாட்டாமற் பரமசிவமெ
ழுந்தருளிய காசியையடைந்தொளித்தார்கள். அப்போது ஆ
லகாலத்தைப்போலக் கயாசூரன் தங்களைத் தொடர்ந்து வரு
வதை யறிந்து, அந்நகர வாசிகளுடன் நடுங்கி விசுவநாதர் ஆ
லயத்தடைந்து, அடுத்தவரைப் பாதுகாத்து இரட்சிக்குந்தயா
நிதியான கர்த்தன் பாதங்களில் விழுந்து, தேவாதிதேவா! யா
னையுருப்பெற்ற ராட்சதனொருவன் உலகங்களையழித்து எங்க
ளையுங் கொல்லவருகின்றான். தேவரீர் பாதாரவிந்தங்களிற் ச
ரணடைந்தோம், ரட்சியும், ரட்சியும், வேறுகதியில்லை யென்
று போற்றினார்கள். அத்தறுவாயில், கயாசூரன் மோகத்துக்
கொப்பாகக் கெற்சித்துத் திருமணிகர்ணிகை வாயிலின்முன் வ
ருவதைக்கண்டு சகலரும் பிராணபீதினாற் சன்னிதியிலோடிக்
கர்த்தனைத்தழுவிமுறையிட்டார்கள். கயாசூரன்அதையும்எண்
ணாமல் இடியைப்போல ஆர்ப்பரித்து உள்ளே வருமுன்னிலையி
ல், விஷத்தையுண்டு தேவரையாண்ட கடவுள் கோபித்து சிரம்
அண்டத்தையளாவத் தேகம் திசைகளைமறைக்கப் பிரளயகா
ல வுருத்திர வுக்கிரவடிவுகொண்டு, கோடிசூரியர் உதித்ததை
ப்போலத் தேககாந்திவீச வெளிவந் தொருதரம் நகைத்தார்.
அவ்வதிர்ச்சியானது அண்டாண்ட புவன சராசரங்கள் அடுக்
கழிந்து அலைந்தொடுங்கச்செய்துஇப்புவனங்களில்அளவற்றயு
கங்கள் மாறுமலிருக்க, அதனைக்கேட்ட பிரமனாதிய தேவர் தி
டுக்கிட்டு இது யுகமுடிவோவென்று அயிர்த்தார்கள். பின்பு கர்
த்தன் அவ்வுருவுடன் கயாசூரனெதிரில் வர, அதை அப்பாதக
ன் கண்டு, சிவனென்று அறிந்தும், அகங்காரத்தினாற் பிரமன்

வாக்கியத்தையும் மறந்து, சண்டைக்காயுத்தப்பட, அவனே வ
டவைக்கனலும் அஞ்ச விழிகளிற் பொறிசிதறநோக்கி ஒருபாத
த்தினு லுதைத்து குப்புறவீழ்த்து அவன் சிரத்தை மற்றொரு
பாதத்தினல்மிதித்துக்கொண்டு கூரியநகத்தினுற் பிடரியைக்கீ
றி, அதனையுரித்து பார்ப்பதியும் வெருவப் போர்த்துக்கொண்
டார். அவ்விரத்தவாடையி னெளியைக்கண்டவர் நடுக்குற்று
விழிகள்கூசி ஒளியிழந்து வருந்துதலைக் கர்த்தன் அறிந்து கை
யமைத்து பழயபடியே பார்வையுண்டாகக் கடாட்சித்து, அ
வர்கள் அச்சமொழியக் கயாசூரன் தோலைத் தோளிற் சேர்த்
துக்கொண்டு எதாப்பிரகாரம் ஆலயத்தில் எழுந்தருளினர். பி
ன்பு மயங்கி விழுந்த பரிசாரகர் முதலாயினர் தெளிந் தெழுந்
து, கயாசுர னெலும்பும் மாமிசமும் மலைபோலக் குவிந்திருப்
பதைக்கண்டு, நமது கர்த்தன் அழித்தானெனக் களித்து சமுத்
திரத்தையொக்கச் செய செய வென்றார்த்து ஆனந்தக்கூத்தா
டி, தேவாதிதேவன், குணதிசயங்களைத் துதித்தார்கள். தேவ
ரும் ரிஷிகளும் போற்றி வாழ்த்தினர்கள். இவ்விதமாகச்சகல
ரும் பயமொழிந்து தங்கள் பதியை யடைந்து இன்புற்றனர்.
அகந்தையிற்சிறந்த தக்கனே! எமது கர்த்தன் யானையுரிபோர்
த்த காரணம் இதுவாகும். இனிப் பிரமகபாலமேந்திய சரித்தி
ரத்தைச் சொல்லுவாம். முன்னொரு காலத்தில் மகமேருச் சி
கரத்தின்மீது எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமன் விஷ்ணுவைத்
தேவராஜனுதியான விண்ணவரடைந்து சேவித்து திரிமூர்த்தி
களில் முதன்மையாய் ஆதியந்தமீறில்லாத பரம்பொருளாய்த்
தேவராதியரைப்படைத்த கர்த்தனுய் உயிர்களுக்குயிரா யிரு
க்கப்பட்ட பிரமமாவதியாவர் எங்கள் மயக்கந்தீரப் போதி
க்கவேண்டுமென்றுவினுவும்போது, சிவத்தின்மாயையில்அகப்
பட்டவனுதலின்பிரமனுனவன் தேவரைப்பார்த்து, நாம்தான்
பிரமமெனச்சொல்லபக்கத்திலிருந்ததிருமால்நகைத்து உன்னை
ப்படைத்த நாமே முதற்காரணனென்றான். இவ்வாறிருவருக்
கும் கலகம் நேர, அவர்கள் அளவற்ற யுகங்கள் தர்க்கித்து வ
யிரமுற்றச் சண்டைக்காயுத்தப் படுகையி சதுர் வேதங்களுங்
குடிலையும் வெவ்வேறுருத்தாங்கி அவர்கள் முன்தோன்றி ஏன்
வீண்வாது கொடுக்கின்றீர்கள். சகலருக்கும் தாய்தந்தையாய்
எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருப்பவன் சிவன், அவனே ப
ரமென்று சொல்லின அவ்வாக்கியத்தையுங் கேளாமற் பொரு
கின்றவர் செருவபங்கம் பண்ணத் திருவுளங்கொண்டு, சிவபி
ரான் அளவுபடாத சோதிவடிவாய், இருவருக்கும் மத்தியில்
நின்றார். இது சிவச்செயலென்றுணராமல் அவன் மாயையிற்
பட்டுத் தீரத்துவமாயிருக்கும்போது கர்த்தன் அச்சோதி மத்
தியில் உமாபரமேஸ்பர முகூர்த்தமாய்த் தோற்ற, விஷ்ணு தெ
ரிசித்துத் தெளிவுண்டாய்ப் பரமனைப்போற்றித் தொழுதான்.
பிரமன் திரோபவத்தினுழ்ந்து உணர்ந்திலனுதலால் அவன் அ
கந்தையையும் தேவர் செருக்கையும் வாட்டத் திருவுளங் கொ
ண்டு வென் வயிரமூர்த்தியை யுண்டுபண்ண, சிவந்து நீண்ட
சடைகளும் அக்கினியைப்போலக் கனலும் விழிகளும் சிரமா
லிகையும் தமருகமும் சர்ப்பாபரணமும் திரேகமெங்கும் அளி
தமும் விளங்கக் கைகூப்பி நிற்கின்றவரைப்பார்த்து இப்பிரம
ன் நடுச்சிரம் நம்மையிகழ்வதற்குக் காரணமாதலால் அதனைக்
கிள்ளிக் கரத்திற்கொண்டு அவனுயிரைப் பாதுகாப்ப தன்றியு
ந் தேவர் ரிஷிகளாதியானவ ரிடங்கடோறுஞ் சென்று அவர்
களுதிரத்தையும்பலியேற்றி உயிரைக்காத்து அகந்தையையொ
ழித்த பின்பு அண்டமுகட்டில் அமர்ந்து பிராணிகளுக்குத் து
ன்பமின்றிக் காத்திருக்கக்கடவாயென்று அருளி, அச்சோதியி
ல் மறைந்தார். இக்காட்சிகளைத் தெரிசித்த கண்ணன் பரமசி
வத்தின் பெருமைகளைக்கொண்டாடித் தனதுலகத்தைச் சேர்
ந்த காலத்தில், வயிரவர் பரமன் கட்டளைப்படிக்குப் பிரமன்
நடுத்தலையை அரிந்தமாத்திரத்தில் பிரமன் இரத்த முலகெங்
கும் பெருக்கெடுத்தோடப் பிராணனிழந்து பூமியில் விழுந்தா
ன். அத்தருவாயில் வயிரவர் தமது நெற்றிவிழியினு லுதிரவா
ரியை மாற்றிப் புவனங்களை ரட்சித்துப் பிதாமகனுக்கும் பிரா
ணனைக் கடாட்சித்தவுடன் அவன் எழுந்து வயிரவர் பாதங்க
ளிற் சேவித்துப்போற்றி, பரமசிவத்துக் கிழைத்த பவத்துக்கீ
டாக இத் தெண்டனையையும் தீராதபழியையும் பெற்றேன்.
தேவரீர் அனுக்கிரகத்தினுல் ஆணவமடங்கி நல்லுணர்வையுங்
கிடைத்தேன். அடியேன் காணுந்தோறும் அகந்தைக்குள்ளா
காமல் தெளியும்பொருட்டு இச்சிரத்தைச் சூலமேந்தியதைப்
போலவே திருக்கரத்திற் கொண்டு ரட்சிக்க வேண்டு மெனப்
போற்றியதை அங்கீகரித்து, மகமேருவை நீங்கிப் பரமசிவ க
டாட்சப்படிக்குத் தமக்குப் படைத்துணையாகவந்த காலவேக
ன் - கனன்முகன் - சோமுகன் - ஆலகாலன் - அதிபெலன் -
முதலான பூதர் சூழ்ந்துவர ரிஷிகள் தேவர் வாசந்தோறுஞ்
சென்று, அவர்கள் உதிரப்பலிகொண்டு பிராணனையுங் காத்து
ப் பவுத்திரமாக்கியபின்பு கர்த்தன் மாயையைக்கடக்க அறி
யாமல் மயங்கிய விண்டுவாழும் வைகுந்தத்தைநோக்கி நடக்
கின்ற தருவாயிற் பூதப்படைகளினது முன்னணியானது அப்
பதியில் நுழையவருவதைச்சங்குசக்கரந்தரித்து அளவற்றசே
னைகள்போற்ற முதல்வாயிலைக் காத்திருக்கின்ற படைத்தலைவ
ன் கண்டு தடுத்தான். அப்போது இருதிறத்தவருக்கும் அகோ
ர யுத்தம் மூண்டதருணத்தில், வயிரவர் வந்துசேர்ந்து, அக்கா
வலனைச் சூலத்திற் குற்றி யேந்தி ஆலயத்திற் பிரவேசிக்கு
முன்னிலையி சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டு ஸ்ரீதேவி பூதே
வி யிருமருங்கினுமிருந்து பாதங்களைவருடக் களித்திருந்த விஷ்
ணுவானவர்கண்டு திக்கென்றெழுந்து எதிர்கொண்டு சேவித்து
ப்போற்றி, தேவரீர் வந்தகாரிய மென்னெனக்கேட்க, பலிக்கு
ப்போந்தோம் உமது உதிரத்தைநெற்றியின்மூலமாகத்தாருமெ
ன்று திருவாய்மலர்ந்தருள, திருமால் மகாபாக்கியமென்றிசை
ந்து, தமது நுதலில் நகத்தினுற்குற்றி உதிரத்தைப்பெருக்க வ
யிரவர் கோடிவருஷகால மேந்தியுங் கபாலம் பாதியும் நிறைந்
ததில்லை. அத்தருவாயில் மேகவண்ணன் சோபமுற்றுவிழுந்தா
ர். இதனைத் தேவியர்கண்டுநடுங்கி, சோபித்து, வயிரவக்கடவு
ள் பாதகமலங்களிலேதாழ்ந்து புருஷபிச்சைதரவேண்டுமென்
று முறையிட அவர் பயப்படாதீர்களென்று கையமைத்து விண்
டுவுக்கு உயிரையளித்து நடக்கும்போது கண்ணன் பின்தொட
ர்ந்து, சுவாமி? தேவரீர் சூலத்தேற்ற துவாரபாலகனைத் த
யைசெய்து விட்டுப்போகவேண்டுமென்று வேண்ட, கிருபை
யுற்றுப் படைத்தலைவனையிறக்கி பிராணனையுங் கடாட்சித்து,
வைகுந்தத்தைக்கடந்து லோகநாயகனுன பரமசிவத்தின்கட்ட
ளைப்படிக்கு அண்டபித்திகை முகட்டைச்சேர்ந்து, பூதப்படை
கள் சேவிக்க வீற்றிருந்து, புவனங்களனைத்தையும் அதிலடங்கி
ய சீவகோடிகளுடன் பாதுகாத்து, அரசுசெலுத்தியிருந்து சர்
வசங்காரகாலத்திற் பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகப்படிக்கு வேத
ஞானியின்மீ தாரோகணித்து பிரமன் விஷ்ணு தேவேந்திர னு
தியான விண்ணவரையும் மற்றச்சராசரங்களையும் நுதல்விழி
த்தீயினுலே தகித் துலவுவார். மேற்கூறியபடிக்குக் கபாலமே
ந்திய காரணம் முகுந்தன் வேதன் முதலானவர் அகந்தையைநீ
க்கி யீடேறக் கடாட்சித்த தல்லது வேருக நினைக்கவேண்டாம்
இதுநிற்க, இனிவேற்றுருவெடுத்த காரணத்தைக் கேளென்று
ததீசிரிஷி தக்கனைப்பார்த்துச் சொல்வதாயினர். முன்னொரு
காலத்திலே தேவராஜன்தான் திரிலோகங்களுக்கும் சக்கிரவர்
த்தியென்றும் கொடிய தயித்தியரை வென்றேனென்றும் த

னக்கொருவரும் நிகரில்லை யென்றும் மமதையிற் பட்டவனாய் அரசு செலுத்தி வருகையில், ஒருதினம் பரமசிவனைக் கண்டு வர வேண்டு மென்கின்ற கோறிக்கை யுடன் அயிரா பதத்தின்மீ தேறி; விண்ணவர் சூழ்ந்து போற்றிச் செல்லத் திருக் கயிலாயத்தைச்சேரவந்தான். அதைக்கர்த்தனறிந்து இந்திரன் கெருவத்தையடக்கி ரட்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டவராய்ப்பாரிடவேடந்தாங்கி, ஆலய முகவாயிலினிடத்தில் வந்து நின்றார். அப்போது பாகசாதனன் அவரைப்பார்த்து, இன்றைக்குத் தான் உம்மை இவ்விடத்திற் கண்டோம், தாஷ்டீகமாய் நிற்கின்றீர், நீர்யார்? கர்த்தனைச்சேவிக்கின்றதற்குஇதுதருணமோ சொல்லென்றுகேட்டான். அதற்குத் தேவாதிதேவன்மாறுரையாடாமல் உக்கிரமாய்ப்பார்த்து நிற்க, நம்மைச் சட்டைபண்ணாமலும் கேள்விக்கெதிருத்தரங் கொடாமலும் பராமுகமாயிருக்கின்ற இவனாணவத்தை அறிகிறேனென்றுமேல்விளைவதைத் தெரியாதவனாய், இந்திரன் அதிககோபங்கொண்டு, யிரைந்து தன்கரத்தில் விளங்கும் வச்சிராயுதத்தைக் கிறுகிறெனச் சுழற்றி வீசினான். அந்தப்படை அதிவேகமாகவந்து, அனலுருவ மாகிய பரமசிவத்தின் திரோகத்திலே தாக்கிச் சாம்பலாய்ப் பறந்துபோயது.—பின்பு கர்த்தன் அவ்வடிவைமாற்றி, சுணத்தரசாகி, விழிகளில் அக்கினிப்பொறிசிதற நாசியில் சுவாலையும் புகையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து திரிபுராதிகளை யெரித்தநகை விளங்கத்தோற்றினார் அதை இந்திரன் கண்டு, நடுநடுங்கி, திரேகமெங்கும் வியர்க்கக் கைகாலுதற வாய்புலர்ந்து குளறக் கரங்களைச் சிரத்திற்கூப்பி, தேவாதிதேவா? லோகநாயகா? இருவர் தேடற்கரிய சோதிமயமே! தேவரீர் பெருமைகளையும் குணாதிசயங்களையும் திருவிளையாடல்களையும் என்போன்ற மூடராலறியப்படுமோ? அஞ்ஞான சம்பவத்தினால் அடியேன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களாகப் போற்றிப்பணிய, பரமன் தேவ்ராசனைப்பரிந்து நோக்கி, பயப்படவேண்டாமென்று கையமத்து ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியன் நழுவியதைப்போலத் தமது சீற்றத்தைச் சமுத்திரத்தினிடத்தில் வீசி. தேவேந்திரனுக்குப் படையும் விடையும் கொடுத்தனுப்பி தமதாலயத் தெழுந்தருளி, பார்வதிகளிக்க வீற்றிருந்தார். இந்திரனும் கெருவமடங்கிப் பிழைத்தோம்பிழைத்தோமென் றதிகபயங்கரத்துடன் பொன்னுலகை யடைந்தான். இப்பாற் சமுத்திரத்தி லெறிந்த கோபக்கனலானது சிவகடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினால் ஒருபுத்திரனாய் விளையாடுவதைக் கடற்கிறைவன் அறிந்துமகிழ்ந்து, தானவேசனே நமக்கும்பிள்ளையாகக்கிடைத்தான், என்னைப்போலயாவர்தவஞ்செய்தார்கள்? ஊழூழிகாலம் தீர்க்காயசா யிருக்கக்கடவ தென்றுவாழ்த்தி, அலைகளினாலே தாலாட்டி, சகலசெல்வ வுபசாரங்களுடன் போஷித்து வருங்காலங்களில், ஒருதினம் அக்குழந்தை பசியினால் வீரிட்டழ, அவ்வொலியி னதிர்ச்சியினாலே திசைகளெங்குஞ் செவிடுபட்டுப் பிராணிகள் வருந்தினார்கள் அம்முழக்கினைப் பிரமன்கேட்டு அதிசயமடைந்து, சமுத்திர ராசனிடத்துக்கு வர, அதை அவன் அறிந்து எதிர்கொண்டு, சேவித்துடன் கொண்டுபோய், சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து பூசித்தபின்பு, சுவாமி? இது என்குழந்தை, ஆசீர்வதியுமென்று கொடுக்க, ஆசையாகக்கரத்திலேந்தி, மடியிலிருத்தி முத்தாடுமுன்னிலையில், அப்பாலன் கரத்தைநீட்டி பிரமன் நான்கு தாடிகளையுஞ் சேர்த்துப்பற்றி வலிக்க, அவ்வுபாதியினால் எட்டுவிழிகளினும் முத்துக்களைப் போல் நீர்துளித்துச் சிவக்க வருந்தினவனாய், குழந்தையினை லலிதப்படுத்தி, மெல்லென நீக்கிக்கொண்டு, சீக்கிரமாகக்கடற்கிறைவனிடத்திற் கொடுத்து, போதவுணர்வைப் பெருக்கியறிந்து, ஓசமுத்திரராசனே! இந்தச் சிசுவைச்சுலபமாக நினைக்கவேண்டாம், எமதிறைவனாகிய பரமசிவத்தின் சீற்றவுருவாகும், இக்குமரன் பலவானாய், ஒருவரையும் மதியாமல் தேவர் முதலானவரைவென்று, ராசராசனாகிச் சகலரும் போற்றத்தனக்கெதிரிக வொருவருமில்லாமல் அரசுசெலுத்துவான், இவனுக்குத் தேவர்வர முயற்சிகள் வேண்டுவதில்லை. சிவனல்லது. மற்றொருவராலும் இவனைக்கொல்லப்படாது! இக்குழந்தைக்குத் திருநாமஞ் சலந்தரனென் றிடக்கடவாயென்றுசொல்லி, பிள்ளையை ஆசீர்வதித்துச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு, தன்பதியைச்சேர்ந்தான், பின்பு அந்தப் பிள்ளை தினமொருமேனியாகவளர்ந்து, காளைப்பருவத்தில் வில்வித்தைமுதலானவைகளைப் பூர்ணமாகக்கற்றுத் திரனாய், பிதாவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, பூமியின்கண்வந்து, ராட்சதரைக் கலந்து, தேவேந்திரனாதியரைக் கெருவமடக்கி, திசைகளைவென்று, சகலலோகத்தாருந் தன்னேவலைச் சிரசாக வகித்துப்போற்றக் கொடுங்கோல் செலுத்தி, புசபெல பராக்கிரமத்தினால் அசுரர்களுக் கரசனாய், தன்குலக்கம்மியனைத்தருவித்து, பொன்னுலகமும் அளகையும் வைகுந்தமும் நாணும்படிக் கொருநகரை நிருமிக்கக்கட்டளை யிட்டான். சிற்பியானவன் மகாபாக்கியமென்று வணங்கிப்போய், விசாலமாகிய ஓரிடத்தைக்குறித்து சத்தப்பிராகாரமதிலையெழுப்பி, அண்டவடுக்குக்களைப் போல நிலைகள்பொருந்திய கோபுரங்களை நிறுத்தி, மதிகளிற் கடலென்னத் தக்கதாகப் பரந்த அகழிகளைப்படைத்து, மாடமாளிகைகள் மண்டபங்கள் சித்திரகூடங்கள் இருமருங்கினும் நவரத்தினமயமாகப் பொன்னினாற் சோடித்துப் பிரகாசிக்க விசாலமாக நீண்டவீதிகள் அரசனிருக்கும் உப்பரிகை ஆஸ்தான மண்டபமுதலானவைகளைச் சாஸ்திரவிதிப்படிக்கு நிருமித்து; அப்பதிக்குச்சலந்தரபுரமென்று பெயருமிட்டு, அரசனுக்கு அறிக்கையிட்டமாத்திரத்தில், அவ்வரசன்மந்திரிபிரதானிகள்சேனைத்தலைவர் மன்னமண்டலீகர்சூழக் கோட்டையின் சீரையும் பட்டினத்தின் வகுப்பையுங்கண்டு களித்து தச்சனைக்கொண்டாடி, சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து, சகலரும்போற்ற அரசுசெய்து வருங்காலத்திற் காலனேமியென்னும் அவுணன் அரிதிற்பெற்றவளாய் இலக்குமியையொத்தவடிவும்வேலைப்போன்ற விழிகளுந் தங்கக்கலசத்தை நிகர்த்தகொங்கைகளும் மயிலைப்பழித்த சாயலும் அன்னத்திலு மெல்லிய நடையுங் குயிலைத்தூரத்துங் குரலுங் கிள்ளையையோட்டும் மதுரவசனமும்பெற்றுப் பிரவிடைநாயகியாயிருக்கின்ற விருந்தையென்னுங் கன்னிகையின் செய்தியை அறிந்து, தன்மனவிருப்பத்தைச் சொல்லியனுப்பி பிதாவினிசைவின்பேரில் அக்கன்னியைத்திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, காமனும் இரதியும் போலச் சரசசல்லாபசுகலீலைகளை யனுபவித்துவரு முன்னிலையில், இந்திரனாதியானதேவர் மகமேருச் சாரலிற்கூடியிருப்பதாகச் சிலதூதர்வந்து சொல்லக்கேட்டு, கோபதீபிதனாகிச் சதுரங்கச்சேனைகளுடன் வர, அதை தேவர்கள் அறிந்து, இவ்விடத்திலும் பாதகன்வந்துவிட்டான், இனியென்னசெய்வோம்! எங்கொளிப்போமெனச் சிங்கத்தைக்கண்ட மிருகங்களைப்போல நடுநடுங்கி. வருந்தித்திகைத்து, ஒன்றுந்தோற்றாமற்கடையில் இத்தருணத்திற் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று விண்டுவைப்போற்றித் தியானித்தார்கள். அவர்இவர்கள்முறையைத்திருச்செவியிலேற்றுக்கருடவாகனாரூடராய,அவ்விடத்தில்வந்து, சலந்தரனுட னெதிர்த்து. இருபதினாயிர தேவவருடம் அகோரயுத்தங்களைச்செய்துஞ் செயிக்கச் சக்தியில்லாமல், உன்னைப்போன்றவீரன் திரிலோகங்களினுமில்லையென்று கொண்டாடி, சிநேகம்பண்ணிக்கொண்டு, தமதுலகத்தைச்சேர்ந்தார்,

அத்தருவாயில் தேவேந்திரனாதியான விண்ணவரோடி, திருக்கயிலாயத்தை யடைந்தொளித்தார்கள் சலந்தரன் இவர்களை அவ்விடங்களில்தேடிக்காணாமற் கோபித்தவனாய், வெள்ளியங்கிரியிற் சேர்ந்திருப்பார்கள், அதையறிந்துகொண்டுபோய்ச் சாடுவோமென்று நிச்சயித்து தன்பதிக்குவந்து, சிலதூதரைத் தூண்டினன். அவர்களதிவேகமாயோடி, இருக்கப்பார்த்துத் திரும்பிவந்து, ராசனைச் சேவித்து தேவரனைவரு மிருக்கின்ற செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்தமாத்திரத்தில், சலந்தரன்வடவையைப்போற் சீற்றங்கொண்டு, தன்சேனைகள் அனைத்துமெழும்படிக்குக் கட்டளையிட்டு, தானுஞ் சர்வாயுத பாணியாய்ச்செல்ல, அதைத் தேவியாகிய விருந்தை அறிந்து ஓடிவந்து கணவனை மறித்துக்கொண்டு, பிராணநாயகா! திருக்கயிலைக்குப் போகவேண்டாம், பரமசிவனுடனெதிர்த் தவர்களில்யாவர் பிழைத்தார்கள் ! பிராணஹானிவருமென்று பலவிதங்களாலே தெருட்டவுங் கேளாமல் தூறிக்கொண்டு, ஊழ்வினைதூண்ட ரதாருடனாகி, சமுத்திரம் புரண்டதற்கிணையாக நடக்குஞ்சேனையைக் கலந்து, கயிலையைக்கிட்டினன். அதைத் தேவர்கண்டு, பாதகன் இதோவந்துவிட்டானே, இனியென்னசெய்வோம்? நாள்தோறும் இவனுபத்திரம்பட்டு முடியவில்லை, ஆதலாற் சலந்தரன் மாளும்ஏதுவைத் தேடவேண்டுமென்று ஆலோசித்து. கர்த்தனெழுந்தருளிய கோயில் முகவாயிதலில் வீற்றிருந்து போற்றும் நந்திதேவரை வணங்கித்துதித்து, தங்களுக்கடுத்ததுன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, அவரனுமதியினாற் சிவபிரான் சன்னிதானத்திற்சென்று, மும்முறை வணங்கிப் போற்றி, தேவாதிதேவா ! பத்தவற்சலா ! தயாநிதி ! வருணராசன் குமாரன் சலந்தரனென்னும் பெயருடைய ராட்சதனொருவன் உலகங்களையலைத்து எங்களையும் சின்னபின்னப்படுத்திய காரணத்தினாற் பொன்னுலகவாழ்வை வெறுத்து, மேருவரையி லொளித்திருந்தோம், அச்செய்தியைத் தூதராலறிந்து தொடர்ந்தான், அவன்கொடுமைக்கஞ்சிக் கேசவனைத் தியானித்தோம், அவரெழுந்தருளிப் பொருது, செயிக்கக்கூடாமையாற் புகழ்ந்துபோயினார், அச்சமையத்திலே தப்பித்துக்கொண்டு இவ்விடஞ்சேர்ந் தொளித்தோம், 'அதையும் விசாரித்துச் சேனைகளுடன் இதோவந்துவிட்டான், ஆகையாற் கிருபையுற்று எங்களேக்கமும் அவனாக்கமுந் தவிர்த்தாண்டுரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள். அதைக்கர்த்தன் திருச்செவியிலேற்று, இனிப்பயப்படவேண்டாமெனக் கையமர்த்து, தமத்திருவிளையாடலை நினைந்து, விருத்தசந்நியாசியாகி, குண்டிகையுங் குடையுந்தாங்கி, கோலூன்றித் தள்ளாடிக்கொண்டு, சலந்தரனெதிரில்வந்து, ஓராட்சதராசனே ? நீயார் ? எவ்விடமிருப்பது ! யாரைத்தேடி இத்தலத்தில்வந்தாய் ? சொல்லுமென்றுகேட்க, ஓ பெரியவரோ ? சமுத்திரராசபுத்திரன், என்பெயர் சலந்தரன், பகைவராகிய தேவரையும் அவர்களுக்கிடந்தந் தாதரிக்குஞ் சிவனையும் செயங்கொள்ளவந்தேனென்று மறுமொழிகொடுக்க, அவனைப்பார்த்து, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாக நகைத்து, நாம் கர்த்தன் சன்னிதானத்திருந்து, அவர் வல்லபங்களனைத்தினையும் அறிந்திருப்போம், பரமசிவத்துடன் போர்செய்வையாயின், இறந்துபோவாய், இன்னஞ்சிலகாலம் உயிருடனிருக்க மனதிருந்தால், திரும்பிப்போவது நேற்றியென்றுசொன்னார். உடனே சலந்தரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கோபித்து, திரேகமெங்கும் வியர்வையரும்பப் புருவம்நெற்றியிலேற மீசைதுடிக்க அக்கினியும் புகையும்பெருகப் பெருமூச்செறிந்து, நீர் என்னைச்சிறியவனாக நினைந்தீர் என்செயங்களையும் வன்மையையுஞ்சொல்லி யாவதென்ன. சிலநேரம் நின்றெனது புசபலபராக்கிரமத்தைப் பாருமென்றுரையாட, அதைச்சிவபிரான்கேட்டு, நல்லகாரியம், உன்சவுரியத்தையும் வலியையும் அறியத்தான் வந்தோமென்று, தமது பாதப்பெருவிரலினாலே பூமியில்வட்டமாகக்கீறி, ஓ சலந்தரனே ! உன்வல்லபத்தினால் இதோ கோடிசூரியப்பிரகாசமாய்விளங்குஞ் சக்கிராயுதத்தையெடுத்துச் சிரத்திலேதாங்கமாட்டுவையோ ! என்றுகேட்க, அவன்நகைத்து, விருத்தரோ இந்திரன்முதலானதேவரை முதுகிடத்துரத்தினேன், கங்கையைக்குளமாக வடைத்தேன், வடவைக்கனலைக்குளிரச்செய்தேன் விஷ்ணுவைச்செயித்து அவரால் புகழப்பெற்றேன், அப்படிக்கொத்த வலிபெற்ற எனக்கிதனைத் தாங்குவதரிதோ இதோபாருமென்று ஊங்காரித்து, அச்சக்கிரத்தை ஒருகரத்தினாலேந்தி மற்றக்கரத்தையுந் தாங்கித் தூக்கப்படாமையால் மார்பிலணைத்து, அரிதினெடுத்துச் சிரத்தில்வைத்தான். இதைக்கண்டதேவராதியானவர்கள், இவன்வலியேவலி ! சூரனென்பது இவனுக்கே தகுமெனக் கொண்டாடினார்கள். அத்தருவாயில் அத்திகிரி சலந்தரனுடலை இருகூறாகப் பிளந்துதள்ளியது. அத்திரோகத்தி னின்றும் உதிரமானது ஊற்றெடுத்தோடியெங்குமூட, அதனையும் அவன்பின்வந்த சேனைகளையும் தமது நுதல்விழித்தீயினாலே மாற்றி பரமசிவன் பழையகோலங் கொண்டார், அப்போது அச்சக்கரம் சோதிமயமாயெழுந்து, கர்த்தனிடத்திற் சேர்ந்தது. இக்காட்சிகளை யெல்லாந்தெரிசித்த தேவேந்திரனாதியான விண்ணவர் பலதரந்தொழுதுபோற்றி சச்சிதானந்த மூர்த்தி ! பலகாலம்வருந்திய எமதுகுறைகளைக் கணப்போதிலொழித் தாண்டீர், இனிப்பிழைத்தோமென்று ஆனந்தக்கூத்தாட அவர்களைக் கிருபையாகப் பார்த்து விடைகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, பரமன்தமதாலயத்தைச் சேர்ந்தார். இப்பாற் சலந்தரன் தேவியாகிய விருந்தையின் சவுந்தரியத்தைக்கண்டுஆதியில் மையல்கொண்டிருந்த விஷ்ணு, இது தருணமென்றெண்ணி, கபடசந்நியாசி வேடந்தாங்கி, சலந்தரன்அரமனையில்வானத்தை யளாவித்தழைத்திருண்டிருக்கின்ற நந்தவனத்திலே ஒருகுருக்கத்தி நீழலில் தவத்தைச் செய்கின்றவனைப்போல விருக்க, அக்கன்னிகையானவள், நமது கணவனைக் கயிலைக்குப் போகவேண்டாமென்று தடுத்தும், நில்லாமற்போயினாரோ, செய்தியொன்றும், தெரியவில்லையே. என்ன செய்வேன் :என்று வெதும்பி வாடி, நிலைபெறாமல்இங்குமங்குமாய், இருதலைக்கொள்ளியில் அகப்பட்ட எறும்பையொக்க அலைந்து, ஒன்றுந்தோற்றாமலும் அரமனையிலிருக்க மனம் தாபரியாமலும் பரிமளமிகுந்த பூஞ்சோலையினிடத்து வந்தாள். அத்தருவாயிற் கேசவனுக்கிணைப்படிக்கு வைகுந்தவாயிலைப்போற்றுந் துவாரபாலகர் இருவர் புலிவடிவுகொண்டு சீறி, அவளெதிரிற்பாய அவள் அதைக்கண்டு, இடியுண்ட சற்பத்தைப்போல. ஏங்கியோடி கபடசந்நியாசியைக்கண்டு அபயமென்று நெருங்கினாள், அச்சந்நியாசி பயப்படாதேயென்று கையமர்த்து, புலிகளையதட்டித்துரத்திவிட்டார். அப்போது அவ்விருந்தை அவரைப்பார்த்து இவர்மகத்துவாகக்காணுகின்றார். இவரால் நமக்குவேண்டுஞ் செய்தியைத்தெரிந்து கொள்ளலாமென்றெண்ணி, என்னிஷ்டதேவதையைப்போலவும், பிதாவைப்போலவும் இத்தருணத்திலெழுந்தருளிய தபோநிதியே : என்கணவன் பரமசிவத்தின் பேரிற் சண்டைக்குப்போயினார், இதுபரியந்தம் அவர்வரக்காணேன்செய்தியொன்றுந்தெரியஇல்லை, தேவரீருக்குச்சகலமும் தோற்றுமாதலால் அவர் இறந்ததும் உயிருடனிருப்பதும் அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு மென்றிரந்தாள். அக்கபடசந்நியாசி நல்லகாரியம், சற்றிவ்விடத்திரும், திஷ்டாந்திரமாகக் காட்டுவோமென்று, தமதெண்ணப்படிக்கு ஆதியிற்புலியாகவந்த துவாரபாலகர் குரங்காகநிற்கக்குறித்து அவரைநோக்க,

அவரோடி, பிளந்து கிடந்தசலந்தரனுடலைக் கொண்டுவந்து
சேர்த்தார்கள். அப்போது அவள் இருகூறுயிருக்கின்ற கொழு
னனைக்கண்டவுடன் பதைபதைத்து விழுந்து, புரண்டரற்றி,
மரணமூர்ச்சையாயினள். அக்காலத்தில் முன்னம் அவளிடத்
தாசை பெற்றிருந்த சந்நியாசி அவளைவாரி யெடுத்து, மார்பி
லணைத்துக்கொண்டு சயித்திய வுபசாரங்களைச்செய்து தேற்ற
அவள் தெளிந்தெழுந்து தபசியைச் சேவித்து, உம்மை யொத்
த மகத்துவமுடையவர்க ளெங்குமிரார். அடியேன் பிராண
னைக் காத்தாற்போலவே என்கணவன் தேகத்தையும் பொரு
த்தி உயிருண்டாக்கிப் புருஷபிச்சை தரவேண்டுமென்று போ
ற்றினள். அத்தபசி நல்லதென்று, சலந்தரனுடலைச் சேர்த்து,
அதில் தான் பிரவேசித்தெழ, அதை விருந்தை கண்டமாத்திர
த்தில் ஆனந்தவாரியில்மூழ்கி கொழுனனைச்சேவித்து, ஓ? பி
ராணநாயகனே! வந்ீரோ! உம்மைக்காணாது இதுவரையில்
வருந்தினேனென்று தழுவி இருவருமாய் மாளிகையைச் சேர்
ந்து, அறுசுவையுண்டியைப்பொசித்தும் கலவைச்சாந்தணிந்
தும், பரிமளமிகுந்த புஷ்பமாலைகளைச்சூடியும், பஞ்சணைமெத்
தையிற் சரசசல்லாபங்களைச்செய்து இன்பமுற்றும், இவ்வித
மாக அன்றுமுதல் அளவற்றகாலம் இடைவிடாமல் வங்கண
மாகக் களித்திருந்தார்கள். அத்தருவாயில் ஒருதினம் அம்ச
தூளிகாசயனத்தில் மெய்ம்மறந்து முகுந்தன் நித்திரைசெய்ய
பரமசிவன் கட்டளைப்படிக்கு விஷ்ணுகோலந் தோற்றியது. அ
தைக்கண்ட விருந்தை நடுநடுங்கி, இவன்மாய னென்று
நிதானித்து, நடந்த விருத்தாந்தங்களைத் தன்னறிவினாலறிந்து
கோபித்து, புலியாகவந்த உன்வாயில்காப்போர் உனக்கு வயி
ரிகளாக அரக்கர்குலத் துதிக்கக்கடவர். நீயும் பூமியில் அரசர்
குலத்தவதரித்து, என்னை வஞ்சித்தபடியே யுன்பத்தினியை அ
வ்வசுரர் மாயைசெய்து கொண்டுபோக குரங்கினங்களைச் சே
ர்த்துக்கொண்டு, வனங்கள்முதலிய இடங்கள்தோறும் அலைந்
துழன்று உலகர் இகழ்ந்து பழிகூற இருக்கக் கடவையென்று
கொடிய வசைசொல்லி, எரியைவிளர்ப்பித்து அதில்விழுந்திற
ந்தாள். இவைகளனைத்தையுங்கண்ட விஷ்ணு அவளிடத்துற்ற
இச்சையினாலேங்கி, வாடி வருந்தி, விருந்தையிறந்த சுடலைப்
புழுதியில் விழுந்து புரண்டு, பிரலாபித்திருந்தார். அதைப் பி
ரமனாதியாகிய தேவர் அறிந்து, திருக்கயிலைக்கு விரைந்து செ
ன்று, கர்த்தன் பாதகமலங்களிற் சேவித்துப் போற்றி, விண்
டுவுக்கடுத்த இன்னலை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். அதைக்கே
ட்டு, பரமன் திருநகைகொண்டு, உமையவளைப்பார்க்க பராப
ரை கிருபையுற்று, ஒரு வித்தையுண்டாக்கித்தந்து இதனைக் க
ண்ணன் முன் நாட்டக்கடவீரென்று கொடுக்க, பிரமன் வண
ங்கி வாங்கிப்போய், விருந்தையிறந்த மசானத்திற் சாம்பலை
ப்பூசி மயங்கியிருக்கின்ற கேசவனெதிரில்நாட்ட, அது துள
சியாக முளைத்து, உடனே திவ்வியவடிவுடைய பெண்ணுருப்
பெற்று நிற்க, அவளைத் தாமோதரன்கண்டு, விருந்தையினிடத்
திற் பெற்ற மையலையொழித்து அவள்மீது மோகமாயினர் அ
தைக்கண்ட தேவர் களித்து அவளை விண்டுவுக்கு மணஞ்செய்
தார்கள். பின்பு மாயன் அப்பெண்ணைக்கூடி வைகுந்தமேபோ
ய்ப் பிரியாவிடையாய் அனுபவித்திருந்த தன்றியும் சிரத்திலும்
அணிந்தார். அதுமுதல் திருத்துழாய் விஷ்ணுவுக்கு உவப்பாயி
ற்று. அப்பால் விண்டுவானவர் சலந்தரனைப் பிளந்த சக்கரத்
தைப் பெறக்கருதிப் பரமசிவத்தை யளவற்றகாலம் பூசித்துவ
ருகையில், ஒருதினஞ் சகஸ்திரநாமார்ச்சனைக் கொருகமலம்
குறைவுபடக்கண்டு, பணிவிடையிற் றவறுவாராமல் தன் கண்
மலரை இடந்து சாத்திப் பூசிக்க, கர்த்தனிரங்கிக் காட்சிகொ
டுத்து கண்ணன்விரும்பிய சக்கரத்தையுங் கடாட்சித்தார். அ
ன்றுமுதல் விண்டுவுக்கு நேமியானென்று மொருநாமம் விளங்
கியது. ஓ தக்கனே! சங்கரன் வேற்றுருக்கொண்ட விபரமிதுவா
கும். இனி அவர் ரிஷபவாகனமேறிய காரணத்தையும் சொல்
லுவோம். சதுர் யுகங்களும் இரண்டாயிரவிசை திரும்புமாயி
ன் ஒருதினம், அது முப்பதுகூடியது மாதம், இவைபன்னிரண்
டுசேர்ந்தது வருடம், இது நூறுநிறைந்தால், பிரமன் தன
க்குப் பூரணாயுசாகி இறப்பான். அக்காலம் விண்டுவுக் கொரு
நாள், முன்குறித்தவாறே நூறுவருஷஞ்சென்றால், அவரும்
இறப்பார். அண்டங்களிடியும், சத்தசாகரங்களும் பெரும்புற
க்கடலும் பிரசண்டவாயு மோதுதலினாலோங்கி யெங்கும்மூடி
க்கொள்ளும். அக்காலத்திற் பரமசிவன் ஏகனாய் தமது அக்கினி
விழியினாற் சகலத்தையும் நீறுக்கி விளங்குகின்ற அவ்விமத்தி
லே சத்திகண்டுகளிக்க ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்வார். அத்தரு
வாயில் தருமதேவதை, நாம் இறவாமலிருக்கும் உபாயம் யா
தென்றாலோசித்து, கங்கையைச் சடாமகுடத்தணிந்த பரமே
ஸ்பரனையடைவோ மேல் அப்பேற்றினைப் பெறலாமெனத் து
ணிபுகொண்டு ஏற்றினுருவாகி கர்த்தனெதிரில்நின்று, சுவாமீ?
அடியேனைப் பாதுகாத்து வாகனமாக வூர்ந்து ரட்சிக்கவேண்
டுமென்று பலவிதங்களாகப்போற்ற, பரமன் கிருபையுற்று அ
வ்வரத்தைத்தந்து, இனி யுதிக்கின்ற சதுர் யுகங்களிலே கிரே
தாயுகத்தில் நான்குபாதங்களினும் திரேதாயுகத்தில் மூன்றுபா
தங்களினும் துவாபரயுகத்தில் இரண்டுபாதங்களினும் கலியுகத்
தில் ஒருபாதத்தினும் பதக்கிரமமாகத் தருமத்தை நடத்தக்க
டவாய். நம்மைத்தாங்கும் முயற்சியினாற் சகல சிறப்புக்களும்
வல்லபமும்பெற்று, அடியார்களிற் சிறந்தவர்கள் பாதகங்களை
நீக்கி, எக்காலத்தும் நமது வாகனமாக விளங்குவாய். நாமு
முன்னைப் பிரியாவிடையாகக் கலந்திருப்போமென்று அளவற்
ற பேறுகளை அளித்தார். இக்காரணத்தைக் கருதி யல்லவோ!
திரிபுரதகனஞ் செய்தகாலத்து விண்டு விடபமாகிப் பரமசிவ
த்தைத்தாங்கினர். இது எருதேறிய சவிஸ்தாரமாகும். இதனா
ற் கர்த்தனுக்குக் குறைவுண்டோ! பேதாய்? இனி விஷமுண்
ட கதையைக்கேள். ஆதியிலொருகாலந் தேவரும் அசுரரும் ப
கைத்தெதிர்த்து, அளவற்றயுகங்கள் அகோர யுத்தங்களைச்செ
ய்து, இருதிறத்தவரினு மிகுதியாகமாண்டிளைத்த காரணத்தை
யோசித்து, இனி ஆயசை விருத்திசெய்து கொண்டு நீடித்துச்
சண்டைகொடுத்து, செயாபசெயத்தை அறியவேண்டுமென
நிச்சயித்து பிரமனிடத்துக்குச்சென்று தங்கள்கருத்தை விண்
ணப்பஞ்செய்து, சுவாமி! திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமிர்
தமுண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று போற்ற, நான்முகன் கே
ட்டு, நீங்கள் விரும்பியகாரியம் நம்மால் முடிவதன்று, விஷ்
ணுவினாலாகுமெனச் சொல்லி, அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு
போய், திருப்பாற்கடல் மத்தியிற் சேஷசயனத்தமர்ந்து யோ
கநித்திரைசெய்யும் விண்டுவைத்தெரிசித்து, அனந்தலெழுப்பி
ப் போற்ற, அதைத் திருமால் செவிகளிலேற்று திருக்கண்களை
விழித்துப்பார்த்து, நீங்கள் வந்தகாரியம் யாதென்று திருவா
ய் மலர்ந்தருளினர். அப்போது பிரமன் அஞ்சலிசெய்து, தே
வேந்திரனாதியானவர்கள் கோரிக்கைகளை விண்ணப்பஞ்செய்
து, அதுமுடியு முபாயம் தேடவேண்டுமென்றுகோருவதை வி
ண்டு யோசித்து, அவர்களுடன்கலந்து, மந்தரகிரியைத் தருவி
த்து, மத்தாகநாட்டி, வாசுகியைத் தாம்பாகப்பூட்டி, தேவ
ரொருபுறமும் அசுரரொருபுறமுமாகத் திருப்பாற்கடலைக் கு
முறக் கடைவித்தார். அத்தருவாயில் அவ்வருத்தத்தை வாசுகி
சகிக்கமாட்டாமல் விழிகள்பிதுங்க நாவைநீட்டி, இளைத்து, ஆ
யிரம் வாய்களினும் விஷங்களைக்கக்க, அது அக்கடலிற்பரவி
இரட்டித்து அபரிமிதமாயோங்கி சடசடத்த தொனிகளுடன்

சுவாலையைவீசி, எதிர்த்தவர் முதலான சமஸ்தத்தையும் சாம்
பலாகத் தகித்துவருவதை விண்ணவர் தானவர் ரிஷிக்கூட்ட
முதலானவர்கண்டு நடுநடுங்கி நிற்கச் சக்கியமில்லாமற் பலதி
க்கினும் புறங்கால் புட்டத்திற்முக்க வோடினார்கள். அதை ஆ
மையுருக்கொண்டு மந்தரத்தை முதுகிலேதாங்கிநின்ற கண்ண
ன் அறிந்து, அபாயம் விளைந்தது. இனித் தாமசப்பட லாகா
தென்றெண்ணி, அதிதீவிரமாகத் தமதுருவெடுத்து சங்கு சக்க
ரம் கதை கோதண்ட மாதியான படைகளைத்தாங்கி, மண்டி
யெரிந்துபாயும் விடத்துக்கு நேராக அதட்டிச்செல்ல, ஆலம்
வெகுண்டு தாக்கியமாத்திரத்திற் பழய வயிர நிறமாறி, திரே
கம் கரிகரிந்து, எதிரில் நிற்கப் பயந்து, பரமசிவ மெழுந்தரு
ளிய திருக்கயிலையைநோக்கி, சகலருடனுமோடினார். கேட்டீர்
களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! இவர்களனைவரும் தேடிச்சென்ற
தரிதோ? பிள்ளைகள் தங்களுக் கிடருற்றகாலத்திற் பிதாவை
யடைந்து முறையிட்டுக்கொள்ளாமல் யாவரிடத்திற்போவார்
கள்? இவ்விதமாக அல்லோலகல்லோலப்பட்டுநெருங்கிய தே
வராதியர் கர்த்தனெழுந்தருளியிருக்கும் ஆலய முதல்வாயிலி
ல் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும் எமது கர்த்தனான நந்திதேவ
ரைக்கண்டு வணங்கி, கரங்களைக்கூப்பி, தேவரீரைத்தெரிசித்த
மாத்திரத்தில் எங்கள் மனத்துயர மொழிந்தோமெனத் துதித்
து, தாங்கள் வந்தகாரணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதை ந
ந்திதேவர் கேட்டு, அவர்களை யாதரித்து அவ்விடத்தில் நிறுத்
தி, சிவபிரான் சன்னிதானத்திற்சேர்ந்து கேசவன் முதலான
வர் வரவை விண்ணப்பஞ்செய்து, கர்த்தன் கட்டளை பெற்று
வெளிவந்து, பிரமன் விஷ்ணுவைவிட, அவர்கள் சபையிற்போ
ய் லோகநாயகனைத்தெரிசித்து பலதரம் பணிந்து, ஆனந்தக்
கூத்தாடிப்போற்ற, அதைப் பரமன் பார்த்தருளி, ஓ? மா
லே! உனது திரேகம் வேற்றுருவாய் வாட்டமுற்று வந்தகார
ணமென்னென்று வினவினர். அப்போது கேசவன் நடந்தசவி
ஸ்தாரங்களைத் தெருட்டி சுவாமி! தேவரீ ரனுக்கிரகம் பெரு
மல் இக்காரியத்தைத் துவக்கியபடியால் இக்கெடுதி நேர்ந்தது.
அடைக்கலமடைந்தோம், கர்த்தனே! இதோ ஆலகாலவிஷம்
மேலிட்டுத் துரத்திவருகின்றது!! ஆதியிற் பலவிசை அடியோ
ங்களைப் பாதுகாத்தாற்போலவே இக்கொடுமையையும் நீக்கி
ரட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றினர். அத்தருணத்தில் திரும
லைப்புறத்திற் சூழ்ந்து நின்ற சுராசுரர்கள் அரகரவெனத் துதி
க்குமொலி சர்வந்தரியாமியாகிய பரமசிவத்தின் திருச்செவி
யிற்புக, அதைத் தாம் அறியாதவர்போல இதென்னகோஷ்டி
யென்று வினவ, சுவாமி! விஷத்துக்கஞ்சி எங்களைத் தொடர்
ந்து வந்தவர்களது முழக்கமென்று மாயன் விண்ணப்பஞ் செ
ய்யச் செட்டருளி பரிவாய் நந்திதேவரைப்பார்த்து, அவர்கள
னைவரையும் அழைத்துவரக் கடவாயெனக் கட்டளையிட்டார்.
அவ்வாறே நந்திதேவர் சகலரையும் உள்ளே விட்டமாத்திரத்தி
ல் அவர்கள் யாவரும் பரமன் திருவடிகளைத் தெரிசித்து, ஆடி
ப்பாடிச் சேவித்து பலபலவிதங்களாகத் துதித்து தங்கள் இன்
னலைத்தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள் அ
ப்போது பயப்படாதிர்களென்று கையமர்த்தக் கிருபாநிதியா
கிய கர்த்தன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மகேசுவரியைநோ
க்கி, இவர் கோரிக்கையை நடேற்றுவது உனக்குச்சம்மதமோ
எனக் கேட்க, சுந்தரி அஞ்சலித்து சுவாமி! சரணடைந்தவ
ரைத் தற்காத்தல் கடனுதலால் திருவுளப்படிக்குக் கடாட்சிப்
பது உத்தமமாகக் காணுகின்றதென்று சொல்ல, அவ்வாக்கிய
த்தைக்கேட்டு, புன்முறுவல் பூத்து, ஏவற் பணிவிடைகளை ந
டாத்திப் பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற ஆலால சுந்தரனை யழைத்
து, தேவர் நடுங்கவருகின்ற காளத்தைத்திரட்டி வரக்கடவா
யென்று கட்டளையிட்டார். உடனே அவர் வணங்கிப்போய், உ
லகமெங்கும் பரந்தெரிகின்ற நஞ்சை ஊங்காரித் தழைத்து
சேர்த்துவந்து கர்த்தன் திருமுன்காட்டினார். அப்போது கர்த்
தன் அதனைத் திவலைப்பிரமாணமாக உள்ளங்கையிலேந்தி, வி
ண்டுவாதியரை நோக்கி, இவ்வாலத்தைப் பொசிக்கவோ! அ
ல்லது தொலைதூரத்திற் போகவெறியவோ? உங்கள் சம்மத
மென்னென்று வினவ, சகலரும்தொழுது, தேவாதி தேவா!
இக்கொடியவிஷம் தேவரீர் திருக்கரத்தி லணுமாத்திரமாயடங்
கி யிருக்கின்றது. இதனை விடுவீராயின் அண்டாண்ட புவன ச
ராசரங்களை நிமைப்போதில் அழித்துவிடும், இதுவல்லாமல் இ
யாவராயினும் எக்கருமங்களைச் செய்தபோதினும் பிரதமத்தி
லுதிக்கின்ற பொருள்கள் அனைத்தும் தேவரீருக்குப் பிரீதியா
தலால், அடியோங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு இதனை யுண்ட
ருளவேண்டுமென் றிரக்க, பயப்படாதீர்களென்று கையமத்
து கரத்தில் விளங்கும் விஷத்தை யுட்கொண்டருள, விண்டு பி
ரமனாதியர் தொழுது, எங்களைப் பாதுகாத்ததற்கு இலக்கண
மாக இக்கடுவைக் கண்டத்தில் நிறுத்த வேண்டுமென்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வாறே நிலைபெறச்செய்தார். அவ்விடமா
னது நீலமணியைப்போலப் பிரகாசித்திருப்பதால், அன்று மு
தற் சிவபிரானுக்குக் காளகண்டமூர்த்தி யென்னுந் திருநாமம்
விளங்கியது. இதைக்கண்ட கடவுளர் முதலாயினோர் இறந்து
உதித்தவர்களையொத்து, ஆனந்தக்கூத்தாடி ஐயன் பெருமைக
ளைப்பாடித் துதித்தார்கள். பின்பு சிவபிரான் கண்ணன் முத
லானவர்கள் மீது திருக்கண்சாத்தி, நீங்கள்போய் மறுபடியும்
திருப்பாற்கடலைக் கடைவீராயின், உங்களிஷ்டப்படிக்கு அமு
தமாதியானவை உண்டாகுமென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தனுப்ப,
அவர்கள் சேவித்து, விடைபெற்றுச்சென்று, பழயபடிக்குமத்
திக்க, அமுதமும் மற்ற வஸ்துக்களுமுண்டாயின. அவைகளைக்
கிரமப்படிக்குச் சகலரும் பெற்றுக்கொண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.
விடமுண்ட சரித்திரம் இதுவாகும். இனிக் கங்கையைத் தாங்
கிய விபரத்தைக்கேளென்று ததீசிரிஷி சொல்லுவார்.—முன்
னொருகாலத்திலே திருக்கயிலாயத்தில் விளங்கிய பூங்காவிற்
பரமசிவமும் உமையவளும் வேடிக்கையார்த்தமாக எழுந்தரு
ளியிருக்குந்தறுவாயிற் பார்ப்பதி திருவிளையாடலைக்கருதி, க
ர்த்தன் விழிகளைத் தனது திருக்கரங்களினாலே புதைத்தாள்.
அக்காலத்தில் உலகங்களை விளக்குகின்ற சூரிய சந்திரர் அக்கி
னி இவைகள் பரமன்கண்களி னொளியாதலாற் பிரகாசியாம
லடங்கின இத்திருவிளையாடல் நிமைப்போதாயினும், புவனங்
களுக் களவற்ற யுகங்களாக உயிர்கள் காடாந்தகாரமான இரு
ளிற்பட்டு குருடாகி தடுமாறி யலைச்சற்பட்டன. அதை எமதி
றைவன் திருவுளத்தறிந்து, அவைகளின் இடறை யொழித்தளி
க்கத் திருவுளங்கொண்டு, நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தார். அவ்
வொளியினால் அண்டாண்டபுவனங்களில்மூடியிருந்தஇருளும்
சீவராசிகள் மயக்கமும்நீங்க பழயபடியே ஆதித்தனும் சோம
னும் அக்கினியும் விளங்கினார்கள். இச்செய்கைகளை லோகநாய
கிகண்டு பயந்து மூடியகைகளை வாங்கும்போது, விரல்களினி
டத்துப்பெருகும் வியர்வையையுதற, அவைதசகங்கைகளாகி
சமுத்திரம்போலப்பெருகி, ஆயிர நூறுகோடி முகங்களாய் எ
ங்கும் பரந்தொலித்து, உலகங்களை யழித்தோடின. அதைப்பி
ரமனாதியர்கண்டு, பயப்பிராந்திகொண்டு, திருக்கயிலாயத்து
க்கோடி, நந்திதேவரனுமதியில் ஆலயத்திற்போய் கர்த்தனைக்
கண்டு, சேவித்துப்போற்றி, தீனதயாபரமூர்த்தி! தேவாதி
தேவா! சுவாமி! இதோமிகுந்த வெள்ளமானது கடையுகச
முத்திரத்தினுமேலிட்டு கல்லென்னு மொலியுடன் பெருகி புவ
னசராசரங்களையழிக்கத்தொடங்கியது. தேவரீர் சற்றுத்தாழ்

க்கின் அனைத்தும் முடிவெய்தும், ஆதலாற் கிருபையுற்று ஆதி
யில் அழன்றெழுந்தவிடத்தையுண்டு பாதுகாத்தாற்போலவே
இதையும்பரித்து, சகலரையும்ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்
ட பரமன்இரங்கிஅவ்வெள்ளத்தைச்சடைகளில்விளங்கும்ஒரு
ரோமத்திற்சுவறச்செய்தடக்கினர். இப்பெருமையைக் கண்ட
விஷ்ணுபிரமன் இந்திரனாதியானதேவர் கர்த்தன் மகிமைகளை
க் கொண்டாடித்தொழுது, சுவாமி! பார்ப்பதியார் திருக்கர
த்திலுதித்துத் தேவரீர்முடியிலேதாங்கப்பெற்றமுயற்சியினால்,
அதுபவுத்திரமாகும், ஆதலால் அக்கங்கையிற் சிலதைஎங்களு
லகங்களிற், பெருகக்கடாட்சிக்க வேண்டுமென் றிரந்தார்கள்,
அப்போது பரமசிவன் அன்பாய், அத்தீர்த்தத்திற் சில திவலை
களை அம்மூவர் கரங்களிலே தெளிக்க, அவர்கள் வணங்கி
யேந்தி, செலவுபெற்று, தங்களுலகமேசேர்ந்து, அத்தீர்த்தங்க
ளை விட்டார்கள். உடனேஅவைகள் பரமபதத்தில் விரசாநதி
யென்றும் சத்திய லோகமாகிய மனோவதியில் மானததீர்த்த
மென்றும் இந்திரலோகத்தில் தேவகங்கையென்றும் ஆறுகி
ப்பெருகின. இவைகளில் பிரமலோகத்திலிருந்த கங்கையைப்
பகீரதன் அரியதவத்தைச்செய்துபெற்று, பரமசிவத்தின் ச
டையின் மூலமாகப் பூமியிற்கொண்டுபோய், இறந்த சகரா
ள் அஸ்தியின்மீதுபெருக்கினன், கங்கையினதுபரிசம் பட்ட
மாத்திரத்தில் அறுபதினாயிரம் இராசபுத்திரர்களும் நரகவா
தனையொழிந்து, மோட்சவீட்டில் நித்தியமாயிருக்கப்பெற்ற
ர்கள். மற்றஇரண்டும் பொன்னுலகத்தினும். வைகுந்தத்தினும்
விளங்குகின்றன. உலகவுபாதியைநீக்கும் பொருட்டுக் கர்த்த
ன் கங்கையை முடியிலே தரித்த சரித்திரம் இதுவாகும்,இனி
த்தமதுகூறாகிய பராசத்தியை வாமபாகத்தில் இருத்திய வர
லாற்றைத் தக்கனே! சொல்லக்கேட்பாயாக, முன்னொருசர்
வசங்கார முடிந்தபின்பு சிவத்தினனுக்கிரகத்தினால் உதித்தபி
ரமன் சீவராசிகளைப் படைக்க நினைந்து, சனகன் சனற்குமா
ரன் சனந்தரன் சனாதரனென்னும் நான்குகுமாரர்களை நிரு
மித்தான். அவர்கள் பரமனைக்காணும் பேரறிவைப்பெற்று,
யோகிகளாயினர், இதனைக்கண்டு தன்படைப்பு மல்காதகார
ணத்தினாற் பிதாமகன் வருந்திபிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு
வைகுந்தத்திற் போய், விஷ்ணுவைக்கண்டு சேவித்து, தன் ம
னக்குறையை விண்ணப்பஞ்செய்து, இதற்கொரு மார்க்கத்தை
ப்போதிக்க வேண்டுமென்று போற்ற விஷ்ணுவானவர் இக்க
ருமம் நம்மால் முடிவதன்று, சிவகடாட்சத்தினா லாகவேண்
டுமெனக் கருதி, அவர்களுடன் திருக்கயிலாயத்திற் சென்று
நந்திதேவ ரனுமதியிற் பரமனைத் தெரிசித்து, வணங்கிப்போ
ற்றி, தேவாதிதேவா? பிரமசிருஷ்டி ஓங்காமையால், அதைத்
தேவரீர் கடாட்சிக்க வேண்டுமென்று துதித்தார்கள்,அப்போ
துசிவபிரான் அவர்களை மாய்த்து நீறுசெய்து, ஏகனாயிருக்கி
ன்ற தமது இடதுபுசத்தைநோக்க, உதித்த உமையவளைக்கல
ந்து, விஷ்ணு பிரமன் சனகாதியர்களை உண்டாக்கினர், அவர்
கள் கர்த்தனைப்பணிந்து ஆதிக்கு முன்னிலையிற் கர்த்தன் கண்
ணன் மீது திருக்கண்சாத்தி, நமதனுக்கிரகமாகியசத்தியைக்
கலந்த முறைமையினால் இனி பிரமசிருஷ்டி. மல்குமென்றரு
ளிச்செய்ய அவர்கள், களித்து, ஈடேறினோமென்று ஆனந்த
க்கூத்தாடி, அம்மையப்பனைவலம்வந்து, சிலவுபெற்று,தங்கள்
பதவிகளிற் சேர்ந்தார்கள், பின்புசிவகடாட்சத்தினாற் பிரமன்
சராசரப் பிரபஞ்சங்களைப் படைத்தான். சத்தி சிவங்கலந்த
முயற்சியினால், உலகத்தில் ஆண்பெண்ணினங்கள் சேர்ந்து இ
ன்பமுற்றுப்பரவின. தோற்றமனைத்தும் சத்திமயமாகும்·சிவ
மதனிற் பொருந்தி நடிப்பிக்கும் அகந்தையிற் சிறந்ததக்கனே!
பிரமசிருஷ்டி நீடத் தற்பரன் தமதருளாகிய சத்தியைக்கலந்
தகாரணம் இதுவாகும், பேதாய்! பின்பு கர்த்தன்பிள்ளைகளை
ப்பெற்றகாரணத்தைச் சொல்லக்கேட்பாயாக. முன்னொருகா
லத்திலே தேவராசன் விண்ணவரைக் கூட்டிக் கொண்டுபோ
ய், ராட்சதர்களுடனெதிர்த்து அகோரயுத்தங்களைச் செய்து
சின்னபின்னப்படக் கொன்று, துரத்தி வென்று, விஞ்சைய
ர் முதலானவர் வாழ்த் தெடுப்பச் செய சன்னாகத்துடன்
மீண்டு, பொன்னுல கத்தைச் சேர்ந்து, களித்திருந்தான். இப்
பால் ஓடிப்போன ராட்சதராசன்வருந்தி, இனி யென்னசெய்
வோமென் றெண்ணதெல்லாமெண்ணியெண்ணி, வாடி, பின்பு
சுக்கிராசிரியன்ஆசிரமத்திற்சென்று, இந்திரனுக்குத்தான்தோ
ற்றதையும் தன்மரபிலே தேவரைவெல்லவல்ல சவுரியவா
ன்க ளொருவரு மில்லாமையையும் தனக்கு நேர்ந்தவசையை
யும் முறையிட்டு, சுவாமி! இனிராட்சதமரபு நசித்துப்போகு
மோ! வீறுமோ! தேவரீருக்குத் தெரியுமாதலால் திருவுளம்
பற்றவேண்டும், இதுவல்லாமல், எங்கள்குலத்துக் காசிரியனா
யிருக்கின்றநீர் இம்மரபுமல்கத் தக்கவுதவிசெய்வது உமது க
டமையாதலின், அடியேனுக் கொருதேறுதலை போதிக்கவேண்
டுமென்றிரக்க பார்க்கவன்சிலபோதுஆலோசித்து, ஓராசனே
கிலேசிக்க வேண்டாம், இனி உங்களுக்குச் 'சுபகரமுண்டாக
விருக்கின்றது, அதற்கடுத்த சிலமுயற்சிகளைச் செய்யவேண்டு
ம், அவைகள் என்னவென்றால்; பிரமகுமாரனான வசிட்டன்
மரபிலுதித்து வேத விதிப்படிக்கு அரிய தவங்களைச் செய்து
முடித்து மோட்சவீட்டைவிரும்பி யோகத்திருக்கின்ற மாகத
ரிஷியி னிடத்துக்கு உமதுகுலத்துதித்த சவுந்தரியமுள்ள கன்
னிகையொருத்தியைத்தெருட்டியனுப்பிஅவரைமயக்கிக்கலக்க
ச்செய்தால். அவளிடத்திற் கயமுகாசுரன் உதித்து, சிவத்தை
க்கருதித் தவங்களைமுடித்து, வேண்டிய வரங்களைப்பெற்று,
தேவரைவென்று, உங்கள். குலத்துக்குச் சக்கிரவர்த்தியா யி
ருப்பானென்று சொல்லினர், உடனே அவ்விராட்சதராசன்
அவரை வணங்கி விடைபெற்று தன்னகரத்தைச் சேர்ந்து, இ
லக்கண வடிவையும் விவேகத்தையும் வாய்ந்த விபுதையென்
னுங் கன்னிகையைப்பார்த்து, ஓபெண்ணே! எங்களுக்குற்ற
இடர் உன்னாலே தீரவேண்டுமென்று வருந்திச்சொல்ல, அ
தைக்கேட்ட ராட்சதகன்னிகை அரசனைச் சேவித்து, சுவாமி
தேவரீர்எங்களுக்குஇறைவனாயிருக்க, உம்முடையவசனத்தை
மறுப்பதுண்டோ? கட்டளைப்படிக்கு நடந்துகொள்ளுவேன்
நினைந்த காரியத்தைத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று இசை
ந்தாள் அவ்வரசன் மனக்கிலேசமொழிந்தவனாய், நேற்றைய
தினந் தேவர்கள்மீறி நம்முடைய வருக்கத்தவரை யெல்லா
ம்மடித்துத் துரத்திச் செயத்துடன்மீண்டது உனக்கும் தெரி
ந்திருக்குமே! அவர்களைச்செயித்துப் 'பழியைத்தீர்த்துக்கொ
ள்ளத்தக்கவர்கள் நம்மிலொருவரையுங்காணேன், இக்கருமம்
உன்னால்முடியவேண்டும், அதற்கேதுவேதென்றால்! மகமே
ருத்தென்பாரிசத்திலே தவஞ்செய்திருக்கும் மாகதரிஷியிடத்
துக்கு நீபோய் அவரைமோகிக்கச்செய்து கூடுவையாயின், வ
லியுடைய பிள்ளையுண்டாய், தேவரனைவரையுஞ்செயித்து, ந
மதுகுலத்தையும் விர்த்தியடையச் செய்வானென்று சொல்ல
விபுதை சம்மதித்து, தேவரீரிஷ்டப்படிக்குப் பிள்ளையைப்பெ
றுவேன், கிலேசிக்க வேண்டாமென்றுஉறுதிபேசி, விடைபெ
ற்றுச் சென்றாள். ராட்சதராசனும் அன்றேதேவர் அதப்பட்
டுப்போனதாக மகிழ்ந்திருந்தான். இப்பால் விபுதை யென்னு
ங் கன்னிகை மாகதரிஷி தவஞ்செய்யுமிடத்தைச் சேர்ந்து, அ
வர் தவநிலையுறுதியைக்கண்டு, இவரைமையல்பூட்டிக் கலத்த
லெவ்விதம்! சமுத்திரத்தைச் சுவறச்செய்யும் வடவைத்தீயை
மேகங்கள் வருஷித்து அவிக்குமாயின், மன்மதபாணம் இவர்

தவத்தை யழித்து விரகமுண்டாக்கும். இதுவல்லாமல் வனப்பிலுயர்ந்த மேனகையே வந்து மயக்குவளாயினும், தவநிலையிற்பிசகமாட்டார். இந்தமகிமையைச் சற்றும் யோசியாமல் நமது அரசன் வேண்டியதற்கிசைந்து, அப்பிரகாரஞ் செய்வேனெனத் துணிவுசொல்லி நாம்வந்தது வெகுநேற்றியென்று வெறுத்துக்கொண்டு, இதைக்கருதி ஊருக்குத் திரும்புவோமாயினும் மீளவும் அரசன் அனுப்புவான், ஆதலால் இவரைச் சேருங்காலம் நேருகின்றபரியந்தம்தவத்தைச்செய்திருப்போமென்று நிச்சயித்து, தம்மைச்சரணடைந்தவரை ரட்சிக்கும் பெருமையினையுடைய பரமசிவத்தைத் தியானித்து, மாகதரிஷிக்கெதிரில் தவஞ்செய்திருந்தாள். இப்படிக்கு அளவற்றகாலங் கழிந்ததறுவாயில், இக்கன்னிகைசெய்த தவ முயற்சியினாலும் தேவர் ஊழ்வினைச்சம்பந்தத்தினாலும் ஒருகுஞ்சரம் பிடியைக்கூடிக் களிப்பதை அந்தரிஷிகண்களை விழிக்கப் பார்த்தவுடன் வேதவொழுக்கத்தையும் நீதியையுந் தவமுயற்சியையும் மறந்து, இவ்விதப்புணர்ச்சியைக்கூடப் பெறுவேமாயின் தமது பிராணன் நிற்குமென வருந்தி, சிற்றின்பத்தினாலே தவமகிமையழிந்து பழிக்குள்ளாக வேண்டுமென்று யோசிப்பேமாயின், காமநோய்பிராணனை வாட்டுகின்றது, ஆதலால் உயிரிருந்தால் மீளவும் யோகசாதனையைப்பெற்றுக் கொள்ளலாமென்று நிச்சயித்து, புணர்ச்சியை விரும்பிவாடினார். அக்குறிப்பினைத்தவத்தில் நின்ற ராட்சதகன்னிகை அறிந்து, நமதெண்ணம் ஈடேறுங்காலம்நேர்ந்ததென்று அளவற்றசந்தோஷமடைந்து, இதுநல்லதருணமென் றெழுந்துபோய், மாகதர்பாதங்களிற் சேவித்து, கரங்களைக்கூப்பி நின்றாள். அந்தரிஷி அவள்வடிவையும் வாலபருவத்தையும் பார்த்து, மிகவும் மையல்கொண்டு, இவள்காந்தருவ விவாகத்திற் கூடுவாளாயின், நமதுபிராணன் நிலைபெற்றிருக்குமென்றெண்ணி, அவளைப்பார்த்து, நீ கன்னிகையோவென்று கேட்க, அவள்முல்லையரும்பினையும் முத்துக்கோவையையும் போன்ற தந்தபந்திகள்விளங்கப் புன்முறுவல்பூத்து, சுவாமி! ஆமென்று கோகிலமும் நாணக்கொஞ்சிச் சொல்ல, அதைவினவி, நல்லகாரியம். என்னிடத்தில் என்னகோரிக்கையை விரும்பிவந்தீர், அதனைவிரைவிற் கேட்டுக்கொள்ளக்கடவீரென்றார். உடனே அவள்தவத்தரே! உம்மைக்கலந்து இன்புறவேண்டி வெகுகாலமாகத் தவஞ்செய்தேன், அப்பலன் இன்றைக்குக் கைகூடியது, இப்போது உம்மை அணைந் தின்பமுற்றுக் களிக்கவந்தனெனச்சொல்ல, அதை அந்தமுனிவர்கேட்டு, அரியவமுதம்பெற்றவரைப்போல மகிழ்ந்து, என்தவமும் உன்விரதப்பலனும் இத்தருணத்தில் இருவரையுங்கூடின, ஆதலால் நீ காலதாமசஞ் செய்யாமற் பெண்யானையாக வரக்கடவாயென்று வேண்டினார். அதற்கு அவள் சம்மதித்து, அவ்வாறே உருக்கொண்டு, காமவிளைவைக்காட்ட, அவரும் களிறுகவடிவெடுத்து, துதிக்கையை வானத்தில்நீட்டி, வீறிட்டுவந்து புணர்ந்தார். அவர்களின்பமுற்றிய கடையிற் பிறையைப்போன்ற நாற்கோடுகள் விளங்க நீண்டதுதிக்கையும் பர்வதாகிருதியாகிய திரேகத்துடன் கரங்களில் வாளுங் கேடயமுங்கொண்டு, கயமுகாசுரன் உதையமாய்த் திசைகளிற்பாய்ந்து, அஷ்டகுலாசலங்கள் துகள்படப் பாதங்களைப்பெயர்த்து, அண்டங்கள்குலுங்கக் கொக்கரித்தான். அத்தறுவாயில் அக்கன்னிகை உரோமங்கடோறும் பெருகிய வியர்வையில் அளவற்றராட்சதர் ஆயுதபாணிகளாய்ப் பிறந்தார்கள். அவர்களுடன் கயமுகன்கூடி வடவாமுகாக்கினி பிரசண்ட வாயுவுடன்கலந் தெழுந்தாற்போலச் சஞ்சரிப்பதைத் தாய்தந்தையர்கண்டுபயந்து பழையவுருப்பெற்றோடினார்கள். அப்போது மாகதரிஷி தமது காமவிகாரந் தெளிந்ததனால், அப்பெண்ணைக்கோபித்துப் பார்த்து, நீயார்! வந்தகாரணமென்ன? ஒளியாமல் வெளியிடக்கடவாயென்று உருத்து வினவ, அவள் தன்வரலாற்றை விவரித்துச்சொல்லினாள். உடனே அந்த ரிஷி திகிற்பட்டு, ஐயையோ!! தேவர்முதலானவர்களுக்கு மிகுந்ததுன்பத்தைவிளைத்தேனெனக் கிலேசித்துவாடி, ஒருவகையாகத்தேறி, ராட்சதராசனேக்கமும் உன்னெண்ணமும் ஏககாலத்தில் முடிந்தன, என்தவமும் தேவர்வாழ்வும் வகையறமடிந்தன, ஆதலால் நீ இவ்விடத்தில் நில்லாமற் போய்விடென்றுசொல்ல, அவள் ரிஷியைச்சேவித்து, தன்பதிக்குவந்து, அரசனுக்கு இச்செய்திகளை விண்ணப்பஞ் செய்தாள். அந்தராசன் சூரியவுதையங்கண்ட கமலத்தைப்போல முகமலர்ந்து, மனவெழுச்சிபெற்றவனாய் அவளைக்கொண்டாடி, விடைகொடுத்தான். இப்பால்மாகதரிஷி எதாப்பிரகாரந் தவநிலையை அனுஷ்டித்திருந்தார். இவர்களுக்கு உதித்த கயமுகாசுரனாதியான பிள்ளைகள், பர்வதங்கள் கால்முளைத்து நடப்பதைப்போலவும் அஷ்டமாநாகங்களுக் கொப்பாகவும், பிராணிகளைவாட்டுங் கூற்றுவன் பலவுருக்கொண் டெழுந்ததைநிகர்க்கவும் ஊழித்தீயைப்போலவும், ஆலகாலவிஷத்துக் கிணையாகவும், எங்குமுலவி குலகிரிகளை உதைத்து, துகள்படச் செய்வார்கள், பூமிபிளக்க நடப்பார்கள், சீவ ராசிகளைக் கொல்ல னுலை போன்ற வாய்களின் வாரிவாரியிட்டு, இருகடைவாயினும் உதிரம் ஊற்றெடுத்தோட மென்றுதின்பார்கள், சமுத்திரங்களைப்பானஞ்செய்வார்கள், சூரிய சந்திரர்கதிகளைத் தடுப்பார்கள், ஆதிசேஷன்நெளிந்து வருந்தத்தாண்டுவார்கள். இவ்விதமாகக் கெசமுகாசுரன் துணைவருடன் எங்குமுலவி, பிராணிகளை அலைத்துத்தின்று, உதிரபானஞ்செய்து, ரிஷிகளைவாட்டி, வேதவொழுக்கங்களைக்கொன்று உலவுவதை ராட்சதராசன் அறிந்து, சுக்கிராசிரியனிடத்துக்குப்போய், இச்செய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்து, சுவாமி! இவர்களை யொருவழிப்படுத்திச் சத்துருக்களைச் செயங்கொள்வதாகக் கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றினான். அதற்குப் பார்க்கரன் சம்மதித்து, அவனுக்குச் செல்வுகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, கெசமுகனிருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து, அவனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்து, நான் உன்குலக்குரவனாகும், என்பெயர் சுக்கிராசிரியனென்பார்கள், உன்பாட்டனாகிய ராட்சதராசன் அனுப்ப நீ இனி நடந்துகொள்ளவேண்டிய உறுதிகளைப் போதிக்கவந்தேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு, கெசமுகன்சேவித்து, ஆசிரியனே! எங்களிடத்திருக்கின்ற பிரீதியினால் நன்மார்க்கங்களைத்தெருட்ட வெழுந்தருளினீர், இதைவிட நான்பெறவேண்டிய தென்ன விருக்கின்றதென்று உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்குந் தறுவாயில், ராட்சதசேனைகள் நமதிறைவ னாசிரியர்வந்தார் வந்தாரென்று இரைந்து திரண்டுவந்துகூடிச் சேவித்துக்கொண்டார்கள். அவர்களையும் சுக்கிரன்வாழ்த்தி கெசமுகனைப்பார்த்து, நீ மேலானதவங்களைச்செய்தாயில்லை, லோகநாயகனான பரமசிவத்தைப்பூசித்து வேண்டும்வரங்களைப்பெற்றாயில்லை, சத்துருக்கள் மாயங்களையும் வஞ்சனைகளையும் மேம்பாடுகளையும் செருக்குக்களையும் விசாரித்தறிந்தாயில்லை, இவ்வுடலம் அநித்தியமென்பதையும் நினைந்தாயில்லை, அநியாயமாக உயிர்களைக்கொன்றுதின்று பலநாட்களை அவத்திற்கழித்தாய், பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகித்துத் தவஞ்செய்து திவ்வியபாணமுதலானவைகளைப் பெற்றுச் சத்துருக்களைச்செயிக்கவெண்ணினாயில்லை, இம்மையிற் கசேந்திரபோகங்களை அனுபவித்துராசராசனாய் வாழ்ந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைப்பெற நினையாவிடின், நீஇருந்தென்னபலனுண்டு! செல்வமும்

வலியும் சீரும் ஆயுளும் வீடும் தவத்தினுலுண்டாகுமென்பதை
இதுவரையில் நினையாமலிருந்ததென்ன! இவையனைத்தும், வா
ளுளின்காலமுடிவில் இயமன்வந்தழைக்கும்போது, கூடுமோ,
இத்தேகமெடுப்பது அரிது, இதுநீடித்திருக்கவகைதேடிக்கொ
ள்ளாமல்நாளேவியர்த்தமாகக்கழிப்பதிலென்னபலன்பெறுவா
ய் மந்திரதந்திரங்கள் தேவாஸ்திரங்களொன்றும் பெற்றுயில்
லை, இச்செய்திகளை இந்திரன் அறிவானுயின், விண்ணவர்களை
க் கூட்டிக்கொண்டுவந்து, உன்னுடனெதிர்த்து, அகோரயுத்த
ங்களைச்செய்துசாடுவன், அக்காலத்தில் மிருகங்கள் பட்சிகள்
வலையில் அகப்பட்டுத்திகைப்பதைப்போல நீவாடவேண்டிவ
ரும், ஆதலால் தேவாதிதேவனுனபரமனைநோக்கித் தவங்களை
ச் செய்வையாயின் வேண்டிய வரங்களையும் திவ்விய பாணங்
களையும் பெறலாம், அவைகளினுல் சத்ராதிகளை வென்று சக்
கிரோஸ்பரனுக வாழ்ந் திருக்கப் பெறுவையெனச் சுக்கிராசிரி
யன் பலவாகப் போதித்தார். அதைக்கேட்ட கெசமுகன் குரா
வனே வணங்கி, சுவாமி ! இதுவரையில் இக்கருமங்களை யாவ
ரும் சொல்லவுமில்லை, எனக்கும் இவைகள்தோற்றுமற் போ
யின; ஆதலால் தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து அடியேன் தவஞ்செய்
யும் மார்க்கத்தையனுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று விண்
ணப்பஞ்செய்ய, வெள்ளி சந்தோஷித்து. தவத்திற் குரியந
டைநொடிபாவனைகளைத்தெருட்டி, அதற்குரியமந்திரங்களையு
ம் உபதேசித்து, மேருச்சாரலிற் போயிருந்து தவஞ்செய்யெ
ன்றனுப்பினுர். தந்திமுகன் சேவித்து, விடைபெற்றுச்சேனைக
ளுடன் சிலகாதவழி நடந்தான், அதைச்சுக்கிரனைகண்டு இனி
நினைந்த காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருவானெனத் தயி
ரியமாகித்திரும்பி, ராட்சதராசனுக்கு இச்செய்திகளை விவரிக்
க, அவன் ஆனந்தபரவசனுகி, சுவாமி ? இப்போதுதானெங்க
ளைக் காத்தீரொன்று துதித்துப் பலதரஞ்சேவிக்க, இனி உங்கள்
குலம் அபிவிர்த்தியாகுங் காலம்நேர்ந்ததன்றியும் சகலசவுக்
கியங்களையும் பெற்றுப் பகைவரை வென்று வாழக்கடவாயெ
ன்று ஆசீர்வதித்து. தமது ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்தார். இப்பாற்
கயமுகன் குரவன் சொற்படிக்கு மகமேருவுக்கொரு பாரிசத்
திற்போய், பரிசுத்தனுய்ப் பரமசிவத்தின் பாதாரவிந்தங்களை
க் கருதி, ஆயிரவருஷஞ் சருகுபொசித்தும் ஆயிரம்வருஷஞ் ச
லமருந்தியும் ஆயிரம்வருஷம் அனலை விழுங்கியும் வெய்யில் ம
ழை குளிருக்குச் சளையாமலிருந்து, பின்பு பிராணவாயுவை
யெழுப்பி, மூலாக்கினியை முடுக்கி, மேல்விளங்குந் தத்துவ
அமுதினைப்பருகி, இவ்விதமாக அகோரமான தவத்தைச் செ
ய்துவந்தான். அதைத்தேவர்கண்டு, இத்தவ முடியுமாயின் ந
மக்குக்கெடுதிவருமென்று திகிற்பட்டோடி, இந்திரனைச் சே
வித்து அறிக்கையிட்டார்கள். அதைக்கேட்டவுடன் பகவான்
மனநடுங்கி, நமது வெற்றியும் செல்வமும் அடங்குங்காலம்
நேர்ந்ததாகக் காணுகின்றது, இதற்கென் செய்வோமென்று
வாடிவருந்தி, பெருமூச்செறிந்து திகைத்தான். ஓ சவுனகாதி
ரிஷிகளே ! அவன்பட்டபாட்டை யொருவகையாகச் சொல்
லிமுடியாது. இப்பாற் கெசமுகாசுரனுனவன்: அதுவரையிற்
பரமசிவ மெழுந்தருளாதகாரணத்தினுல், வேள்விக்குண்டத்
தி னுற்பாங்கினும் அனலையெழுப்பி, மத்தியில்நின்று, கர்த்த
னை நினைந்து, பதினுயிரவருடம் அரியதவத்தைச்செய்கின்றகா
லத்தில், அவ்வனலோங்கிப் பொன்னுலகம் அளகாபுரி முதலா
ன பதிகளைத்தகிக்க, அவ்விடங்களில் வாசஞ்செய்பவருக்கடு
த்த துன்பத்தைப் பேசிமுடியாது. அப்போது அந்த ராட்சத
குமாரன் மனவுறுதிக்கிரங்கி, அக்கினி தேவன் வருத்தாமற்கு
ளிர்ந்துகாட்டி, அவன் தேகத்தையும் வச்சிரகாயமாக்கினு
ன். அதைக்கண்ட ராட்சத சேனைகள் களித்துத்தேவரை யிக

ழ்ந்தார்கள். பிரமனும் இத்தவத்தைமெச்சி, சிரக்கம்பஞ்செ
ய்தான், அக்காலத்திற் பரமசிவம் இரங்கி, ரிஷபவாகனுருட
ராய்: கணங்கள்போற்ற வானத்திலே தோற்றியதைக் கயமு
கன் தெரிசித் தெழுந்து, ஆனந்தக்கூத்தாடி, துதித்துப்பணிந்
து, கரங்களைக் கூப்பிநின்றுன். அப்போது அவன்மீது பரமசி
வம் கிருபாநோக்கம்பாலித்து, இதுவரையில் அளவற்ற கால
மாகத் தவநிலையினின்று வருந்தினுய், வேண்டிய வரங்களைக்
கேளென் றருளியவுடன் அவன் மீளவுஞ்சேவித்து, சுவாமீ !
விண்டு பிரமன் இந்திரன் போருக்கென்றுட னெதிர்த்தாலு
ம் அவர்கள் அபசெயப்படவும் தேவப்படைகளினுல் அழிவில்
லாமலும் விண்ணவர் மண்ணவர் பாதலவாசிகள் விலங்குபற
வைமுதலானவைகளினுல் அழிவற்று எக்காலத்தும் இறுதியி
ல்லாமலும் என்னைப்போல வொருவன் அவதரித்துப் பொரு
தாலும் அவனுயுதத்தினுல் மாளாமலும் சகலரும் என்னுணை
ஆக்கினையிலடங்கி வழிபடவும் என்னரசெங்குஞ் செல்லவும்
திவ்வியபாணங்களையும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும், இது
வல்லாமல் எவ்விததந்திர வுபாயத்தினுலாவது யானிறக்குங்
காலம் நேருமாயினும் பிறவியில்லாமல் உமது பாதாரவிந்த நி
ழலிற் சேர்ந்திருக்கவும் தயைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க,
அந்தப்படிக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து. பரமன் திருக்கயிலைக்கெ
ழுந்தருளினுர், பின்புகயமுகன் பிரபல வரங்களைப்பெற்ற க
ளிப்பினுற் பரமனைப்போற்றி, சேனைகள்சூழ நடக்கும் வேக
த்தையும் செயவுச்சாகத்தையும் இந்திரன் அறிந்து, கிலேசமு
ற்று, வருந்தினுன். இச்செய்திகளைத்தெளிந்த சுக்கிராசிரியனு
னவன் ராட்சதராசனைக் கூட்டிக்கொண்டெதிர்சென்று, சுகசீ
வியாய்ச் செயசாலியா யிருப்பாயென் றுசீர்வதித்து தங்கள்
பதிகளிற் சேர்ந்தார்கள். பின்பு கயமுகன் திக்குவிசையஞ்செ
ய்யநினைந்து, தேவேந்திரனுதியானவர்களை வென்று தன்வய
ப் படுத்திக்கொண்டு, பூமியின்கண் வந்து, ராட்சத சிற்பியை
அழைப்பித்து, இந்த நாவலந் தீவின் தென்பிரதேசத்தில் நா
விருக்க ஒரு நகரமுண்டாக்கக் கட்டளையிட, அச்சிற்பி சேவி
த்துப்போய், விசாலமான இடத்திற் சொர்னமயமான மதிலு
ம் பாதலவரையிலாழ்ந்து சலசமற்றியா யிருக்கும் அகழும்வா
னத்தையளாவிப்பலநிலைகளைப்பெற்ற கோபுரங்களும் நவரத்
தினமயமான மாடமாளிகை மண்டபமுதலானவைகளையும்சா
ஸ்திரப்படிக்குப் பொன்னுலகமும் நாணத்தக்கதாக நிருமித்து
அதற்கு மதங்கபுரமென்று பெயரிட்டு, அறிக்கையிட்டான்.
கயமுகன் சுபமுகூர்த்தத்திலே அதிற் பிரவேசித்து, சபாமண்
டபத்திற்சென்று. நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்
திருந்து, தினமும் பிராதக்காலத்திற்பிரமன்பஞ்சாங்கஞ்சொ
ல்லிப் போகவும் இந்திரனுதியான தேவரும் காமதேனுவும் க
ற்பகத்தருக்களும் சங்கநிதிபதுமநிதி சிந்தாமணியும் அரம்பா
ஸ்திரீகளும் ஏவல்களைச்செய்து வணங்கவும் கொடுங்கோல்
செலுத்தி, சுக்கிராசாரியும் ராட்சதராசனும் மந்திரிகளாகச்
சூழ அரசுநடாத்திவருகின்ற காலங்களில் ஒருதினந் தன்னைப்
பணிந்த தேவேந்திரன்முதலானவரை நோக்கி, இன்றுமுதல்நீ
ங்கள் நம்முடையசபைக்கு வரும்போதெல்லாம் சிரத்தில்மூ
ன்று தரம் குட்டிக்கொண்டு கரங்களைமாறி இருசெவிகளையும்
பற்றிமூவிசை இறங்கி யெழக்கடவீரெனக் கட்டளையிட்டான்
அவ்வாறே அவனுணைக்கஞ்சி நித்தியமும் நடந்துகொண்டுபழி
யுந்துயரமு மென்னுஞ் சமுத்திரத்தி லழுந்திவருந்திய தேவே
ந்திரனுதியர் இதனைப் பிரமன் விஷ்ணுவுக்கு முறையிட, அவ
ர் இவரைத்தேற்றி. திருக்கயிலைக்கு அழைத்துப்போய், நந்தி
தேவரனுமதிபெற்று, ஆலயத்திற் சென்று, பரமசிவத்தை வ
ணங்கிப்போற்றினுர். அப்போது பரமசிவம் விஷ்ணுவைநோ

க்கி, விண்ணவர்வருந்திவந்தகாரணமென்னவென்று வினவ,அவர் சுவாமி ! கயமுகனென்னும் அவுணராசன் தவமுயற்சியினால் இவர்களை மிகவும் வருத்தித் தகாத கருமங்களையுஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டு அலைக்கின்றான், அவனையழிக்க எங்களுக்குச் சக்கியமில்லை, இறைவனே ! தேவரீர் கிருபைசெய்துஅப்பாதகனைக் கொன்று எங்கள் துன்பத்தைநீக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றினர். பரமன் இரங்கி, நாம் ஒரு பிள்ளையைப் படைத்தனுப்பி உங்களிஷ்டப்படிக்குச் செய்விப்போமென்று திருவுளம்பற்ற, அதைவிஷ்ணுமுதலானவர் கேட்டு, அப்போதே சகலஇன்னல்களையும் போக்கினவர்களை யொக்கஆடிப்பாடி, பணிந்து விடைபெற்று, தங்கள் பதவிகளிற் சேர்ந்தார்கள், சிலகாலத்திற்குப் பின்பு கர்த்தன் தமதுவாமபாகத் தமர்ந்த பராசத்தியின்மீது திருக்கண்சாத்தி, நமது நந்தவனத்தின் சிறப்புக்களைப்பார்த்து வருவோமென் றழைத்துச் சென்றார். அச்சோலையானது தழைத்தோங்கி, நிழலைப்பரப்பி, பரிமளமிகுந்தபுஷ்பவருக்கங்களைச் சொரிந்து, கனிவகைகளையும் தாங்கிநிற்பது எப்படிக்கிருந்ததென்றால் ! கர்த்தனிடத்து அன்புவிளங்கிய அடியார்கள் அருச்சனை செய்வதுபோலவும் தேன்துளிப்பது ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகுவதுக் கிணையாகவும் இருந்தது. இச்சிறப்புக்களை யெல்லாம் பரமசிவன் தேவியுடன் பார்த்துக் கொண்டுபோய், அச்சோலைமத்தியிற் சொர்ணமயமாய்ச் சித்திரங்களமைந்திரானின்ற மண்டபத்திற் பிரவேசித்தார். அக்காலத்தில் பார்ப்பதியார் அதினிடத்தடங்கிய வோவியங்களை நோக்குமுன்னிலையிற் பரமனருளின் படிக்கு முதலெழுத்தாகிய ஓங்காரமானது குஞ்சரமும் பிடியுமாகவுருக்கொண்டு புணரக்கண்டு, பரமசிவத்தைத்தொழுது, இதென்னகாரணமென்றுவினவ, பரமசிவம், பெண்ணே ! உனதுநோக்கம்பட்டமுயற்சியினால் பீசாட்சரம் இவ்வுருவைப் பெற்றுப் புல்லியது, உன்பெருமைகள் நம்மாலல்லது வேதங்களினாலும் உணர்தற்கரியவாமென் றருளு முன்னிலையில் அவ்விரண்டும் இன்பமுற்றி எதாப்பிரகாரஞ் சிறந்தகுடிலையிலடங்கின உடனே நாற்கோடுகளும் நீண்டதுதிக்கையும் பருத்தவயிறும்குறியதாள்களும் பெற்று ஒருமைப்படச் சிந்திப்பவருணர்வாய்ப் பரிபூரணமாய் எங்கும் நிறைந்து சகலருந்தொழுது போற்று முயற்சிபெற்றுப் பரமசிவமே யென்னவிளங்கி வேதப்பொருளாய்த் தம்மைத்தொழும் அடியார்கள் வினைகளைப்போக்கி ரட்சிக்குங் குணாதிசயங்களைப்பெற்ற பிள்ளையார் அவதரித்து, சிவசத்தியினது பாதகமலங்களிற் சேவித்து, கரங்களைக் கூப்பி நிற்க, அன்னையும் அத்தனும் ஆதரித்துத் தழுவி, முத்தமிட்டு, ஐயனே ! யாவராயினும் முந்தி உன்னை நினைந் தொரு கருமத்தைச்செய்வராயின். அவர்கள் மனோபீஷ்டங்கள் முற்றுப்பெறக் கடாட்சித்தும் மற்றையர்கள் முயற்சிகளை விக்கினஞ்செய்தும் பிரமன் விண்டு தேவராதியானவர்களும் உன்னைத்தொழுதுபோற்ற நாயகமாய் விளங்கக்கடவாயென்றுவாழ்த்தி, குமாரனே ? உலகங்களை அலைத்துக் கொடுங்கோல் செலுத்தல் கயமுகாசுரனைச் சங்கரித்து முகுந்தன் முதலானவர் இடுக்கண்களைத்தவிர்த்துவருவாயெனப் பலவெள்ளம் பூதப்படைகளைஉண்டாக்கித்தந்து, விக்கினகர்த்தனை ஆலயத்தில் அழைத்துவந்து, முதற்கோபுர வாய்தலில்விற்றிருந்து இறைமை செய்வாயென் றவ்விடத்திலிருத்தி, அந்தப்புரத்திற் சென்றார் பின்பு விநாயக மூர்த்தியானவர் நந்திதேவர் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்வந்து சேவிக்கவும் பூதப்பிரமுகாள் சூழ்ந்துஏவல் கேட்கவும் அமர்ந்தருளினர். இவ்விதமாக நடந்து வருகின்ற தருவாயில் ஒருதினங்கேசவன் பரமசிவத்தைத்தொழுது போகவிருப்புற்று, வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, நந்திதேவரருள்பெற்று, உள்ளேபோய், கர்த்தனைச் சேவித்து, துதித்து நிற்க, அவரைப்பரமசிவம் அருகிலிருத்தி, க்ஷேமங்களைவினவியபின்புஒருதிருவிளையாடலைநினைந்து, பரமேஸ்பரியைநோக்கி பெண்ணே நாமிருவேமும்பகடைசாலையாடுவோம் இதற்குப்பந்தயம் நீதோற்பையாயின்உனது பணிகளையெல்லாம்எமக்குத்தருகவென்றால்,எமதணிகளாகியசற்பம்பிறையாதியானவைகளைப்பெற்றுக்கொள்கவென்றுசொல்லி,தோற்புக்கெலிப்புக்கு விஷ்ணுவைச்சாட்சியாகவைத்துக்கொண்டுஆடினர்அப்போது விண்டுபிரமனுக்கரியசிவம்ஏதுகாரணத்தினாலோபராசத்திக்குத்தோற்றும்உமையவளைநோக்கி நகைத்து, நீநமக்குத்தோல்வியுற்றபடியால்உனதுஆபரணங்களைத்தருகவென்றுகேட்க, அம்மன்கர்த்தனுடன் வாதுகொடுக்க அஞ்சி, கரியவனைப்பார்த்து, நீர் இதற்குக்கரியாக இருந்தபடியால்,யார்செயித்ததுசொல்லுமென்று கேட்கும்போது மாயன் மேல்வருவதையோசியாமற் பரமசிவனே வென்றானெனக்குறித்தார். உடனேபராசத்திகோபம் அடைந்து, நல்லநியாயம் சொன்னீர். கர்த்தன் தான் அப்படிக்குப் பேசியபோதிலும் நீர்திஷ்டாந்திரமாகப் பார்த்திருந்தும் அஞ்சாமல் அபத்தமாடத் தகுமோ ! உமது 'திரேகம் கறுத்ததாயினும் மனமுங்கரியாகலாமோ ? இக்காரணத்தினாற் பாம்பாகக்கடவாயெனச் சபித்தாள். அவ்வுரை மாறுமுன், விஷ்ணு அவ்வடிவம் நேரக்கண்டுபயந்து, பரமனைச்சேவித்து, சுவாமி ! தேவரீர்பட்சமாகப் பேசப்போய் இச்சம்பவம் நேர்ந்தது. இதற்கு நிவாரணகாலம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றுபோற்ற, பரமன் அவரைநோக்கி, நம்மிடத்தன்பினால்மாறுகூறி இவ்வடிவுபெற்றனையாயினும் பயப்பட வேண்டாம், தென்பிரதேசத்திற் பாலைவனமென் றொன்றுண்டு, அவ்விடத்தி லொருவடவால விருக்ஷம் இருக்கின்றது. அதின்கண் தோற்றும் பொந்திற்சேர்ந்து தவஞ்செய்திருப்பையாயின், சிலதினத்தில் நமதுகுமாரனாகிய விநாயகன் கயமுகனைவென்று ஆம்மார்க்கத்தில் வரும்போது அவனைக்கண்டு தொழுவையாயின் இவ்வுருவமாறுமென் றருளிச்செய்தார். உடனே விஷ்ணுசேவித்து, விடைபெற்று, அவ்வனத்திற்போய், ஆதியில் நால்வருக்கு யோகாப்பியாசத்தைப் போதித்த சிவபிரானெழுந்தருளிய வடவிருட்சத்தைப்போலத் தழைத்து நிழலைப்பரப்பி ஏழுகாதவிஸ்தாரம் நாற்புறத்தினுஞ் சினைகள் நீண்டு விஷ்ணுவைப்போல உயர்ந்து அளவற்ற விழுதுகள் தொங்க நிற்கும் ஒருவடவாலவிருட்சத்தில் விளங்கும் பொந்தில் தங்கித் தவஞ்செய்திருந்தார்.—இப்பாற் கயமுகாசூரனை விடைவிடாது துன்பமனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரனாதிய விண்ணவர்கள் விநாயகமூர்த்தி அவதரித்த செய்தியை யறிந்து, களித்து, திருக்கயிலாயத்தைச்சேர்ந்து, முதல்வாய்தலின்மீ தெழுந்தருளிய விக்கினகர்த்தாவைத் தெரிசித்து, வணங்கிப் பலவாகப் போற்ற, அவரை விநாயகமூர்த்தி கிருபையாகப்பார்த்தருளி, ஓ தேவர்களே? உங்கள் முகங்கள்வாடியிருக்க வந்தகாரண மென்னையென்று வினவ, அவர்கள் சுவாமி ! கயமுகனென்னும் அவுணராசன் பரமசிவத்தினிடத்தில் அளவற்றவரங்களைப்பெற்று அடியோங்களை அலைத்துக் கொடுங்கோல்செலுத்தி இட்டயேவல்களைச்செய்துவருகையில் மேலும் பிரதிதினமுந் தன்னைக்காணவரு முன்னிலையிற் கன்னங்களிற்குட்டி இருசெவிகளையும் பற்றி மும்முறைவணங்கி யெழும்படிக்கும் புதியகட்டளை யொன்றையிட்டான், இப்புல்லிய தொழிலைச்செலுத்தி வருந்துகின்ற நாங்களொருகாலம் இக்குறைகளைப் பரமசிவத்தின் சந்நிதானத்தில் முறையிட்டதற்குப் பரமசிவம் இரங்கித் தேவரீரைத்தந்து அடியோங்கள் இன்னலைப் போக்குவதாகக் கடாட்சித் திருப்பதினால் எங்கள் வாட்டத்தையும் அவனோட்டத்தையுமொழித்

துப் பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பன்முறைபணிந்தேத்தி, மோதகம் சுண்டல் பழவருக்கங்களாதியான நிவேதனங்களைப்படைத்து வேண்டினார்கள். விநாயகர் பரிவாய், நீங்கள் பயப்படாதிர்கீளென்று ஆதரித்து, உடனே சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கிவெளிவந்து, அசலனென்னும் பூதன்மீதாரோகணித்து, சிவகணங்கள் போற்றவும் பூதவெள்ளங்கள் நெருங்கிவரவும், பலபூதர் பற்பலவாத்தியங்களை மேகங்களைப்போலமுழக்கிப்போகவும் சிலபூதர் வெண்சாமரைகளை வீசிப் பக்கங்களிற் சூழ்ந்துவரவும் சிலர்குடைகளைத்தாங்கிச் செல்லவும் இந்திரனாதியான தேவர் கற்பகமலரை இறைத்து இருமருங்கினும் புகழ்ந்துவரவும், கயமுகாசுரன் அரசுசெய்திருக்கும் மதங்கபுரத்திற்கருகில் வந்தார். அதைத்தூதரறிந்தோடி ராட்சதராசனுக்கு அறிக்கையிட்ட மாத்திரத்தில் அவன்வடவானலத்தைப்போற் கோபித்துச் சர்வாயுதபாணியாய் இரத்தினமயமானதேரிலேறி, ராட்சதவெள்ளங்கள் செயவுச்சாகத்துடன் பலபடைகளைத்தாங்கிக் கடல்பெருகியதைப்போல வந்துசூழ ரணபேரி செயபேரிமுதலிய வாத்தியங்கள் அண்டமுமதிர முழங்கச்சென்று, கணபதிக்கெதிரில் நெருங்கினன். அப்போது பூதப்படைகளும் அவுணவெள்ளங்களும் கோபதீபிதராய், வெய்யிலும் இருளும் நேர்ந்ததைப்போலச்சீறி, பாணங்கள் ஆயுதவகைகள் பர்வதங்கள் முதலானவைகளை யொன்றனந்தமாக ஒருவர்மீதொருவர் பிரயோகித்து சண்டைகொடுக்கு முன்னிலையில் ராட்சதரிற் பலர்மாளக்கண்டு மற்றவர்எதிர்த்துநிற்க நிருவாகமில்லாமற் பலதிசையினுமோடி ஒளித்தார்கள். அத்தறுவாயிற் பூதப்படைகள் செயவுச்சாகத்துடன் பயமற்று மேலிட்டுவருவதையும் தன்சேனைகள் முரிந்து இறைந்ததையும்கயமுகன்கண்டு, காளத்தைப்போற்சீறி, தன்தேரைநடாத்தி, மீறிவரும் பூதப்படைகளின்மீது சரமாரிபொழிந்து, சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து அதஞ்செய்ய பூதப்படைகள் எதிரில்நிற்கச் சக்கியமில்லாமற் பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலப் பறந்தார்கள். அதைக்கண்ட தேவர் வ்ாடி; கர்த்தன்பாதங்களில்விழுந்து முறையிட விநாயகர் கையமைத்து அசலன்மீதாரோகணித்து முன்னணியில்வரும்போது அவரைக்கண்ட கெசமுகன் தன்னருகிலிருந்த தூதரைப்பார்த்து, நம்முடன் போருக்கெதிர்த்த இவனாரென்றுவினவ, அவர்கள்தொழுது, இவன் சிவகுமாரன், கணபதியென்னும் நாமமுடையவனெனச்சொல்லி முடிவதன்முன்னம் கண்கள்சிவக்கக்கோபித்து கர்த்தனுக்கெதிரிற்போய், விழிகளிற் றீயெழநோக்கி, பற்களைக்கடித்து, உதட்டையதுக்கி, உன்தந்தை என்தவத்துக்கு இரங்கிக்கொடுத்த வரமுயற்சிகளைநினையாமல் வீணய்மடியவந்தாய், உன்னப்பனைப்பற்றி இப்போது தயையாகச்சொல்லுகிறேன், உயிரினிடத்திச்சையிருந்தா லோடிப்பிழைக்கலாம், என்னுடனெதிர்க்க உனக்குவலிபோதாது, மேலும் நீ சிறுபிள்ளையா யிருக்கின்றாய், என்னுடன் பொருதவர் இறந்தாரல்லது இன்னார் பிழைத்தாரென்று சொல்லமாட்டுவையோ! விண்ணவர் மண்ணவர் வலியினாலும் தேவர்படைகளினாலும் அழிவில்லாத வரம்பெற்றிருக்கின்றேன், இதுவல்லாமலும் பரமசிவம் அளித்தவை அளவற்றன உண்டு. இவைகளை யோசியாமற் பாலனாதலால் தேவர் துன்பத்தை நீக்குதற்குவந்தாய், ஆதலால் உன்னைவென்று அவர்களையும்மென்று பசிக்குணவாகத்தின்பேன். இனி வல்லபமுடையவனானாற் பாணங்களைத்தொடென்று சொல்லினன். அதைக்கேட்ட விநாயகர்நகைத்து, உனக்கு இச்செல்வங்களை அருளிய நமதுபிதாவானவர் உன்னைச் சங்கரித்துப் பிராணிகளுக்கடுத்த இடரைநீக்கி இந்திரனுக்குத் திரிலோகவாழ்வை அளித்துவரக்கட்டளையிட்டார், ஆதலால் இன்னஞ்சிலகாலம் பிழைக்க உனக்கு மனதிருந்தால், பொன்னுலகை இந்திரனுக்குக் கொடுத்துப் பூவுலகை அரசுசெய்திருப்பாய், அல்லது உன்பிராணனை எமலோகங் குடியேற்றுவேன், இதனையோசித்து உன்னெண்ணத்தை விரைவிற்சொல்லென்று திருவுளம்பற்றினார். உடனே கயமுகன் அக்கினியைப்போற் சீறி, மேருவுக்கொப்பாய்த் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு மணிகளசையும் பாரித்த வில்லைவளைத்து, அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிசெய்து, அளவற்ற கொடியபாணங்களைப் பிரயோகிக்க, அவைகளெரிந்து புகைந்துவருவதை விநாயகர் கண்டு, தமதுகரத்தில்விளங்கும் எழுவாயுதத்தினாற் பொடிசெய்து, மேலும் அவன்கரத்திற்பற்றிய தனுசையுங்கண்டித்தார். அதனாற்பாதகன்வெகுண்டு, மற்றொருசிலையையெடுத்து வளைப்பதற்கு முன்னம் கணபதி தேவர்கள் கரங்களைப்புடைத்து நகைக்க அதனையுந் துண்டிக்க, அவன் வலியதண்டமொன்றை எடுத்துச்சுழற்றி வீச, அதையும்முறித்து அவன்மார்பிளக்க மோதினார். அதனாற் கயமுகன் சோபமுற்றுத் திகைத்து நிற்பதைக்கண்ட ராட்சதசேனைகளும் படைத்தலைவரும் திரண்டு, திவ்வியபாணங்கள் தண்டம் பிண்டி பாலம் எழு மழுமுதலிய ஆயுதங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச்செலுத்தி, சிங்கநாதங்கள் செய்தார்கள், அப்போது கணபதி தமது திருக்கரத்திலிருந்த பாசத்தைவீசி, மேலிட்டுவரும் படைகளையும் ரதகெசதுரக பதாதிகளையும் கட்டி, உடனே கணிச்சியைச்செலுத்தி சின்னபின்னப்படக்கண்டித்தார். அதைக்கயமுகன்கண்டு நடுங்கிவருந்தினன். அச்செயத்தைப்பார்த்த தேவர் கர்த்தனைப்புகழ்ந்து கூத்தாடினார்கள். அப்போது அந்த ராட்சதன் சீற்றமுற்று, பாசுபதமுதலிய தேவப்படைகளை ஒன்றின்பின் னொன்றாகப் பிரயோகிக்க, அவைநெருங்கி ஐயனது பாதகமலங்களிற் பணிந்திருப்பதை யறிந்து, கோபமும் மானமும் மனதைவாட்ட ஒன்றுந்தோற்றாதுகலங்கியிருந்தான். அத்தறுவாயில் ஐங்கரக்கடவுள், நாம் ஏவியபாணங்கள் அவனைக்கொல்லாதகாரணமென்னென்று சற்றுயோசித்து தமதுகோட்டிலொன்றை முறித்துச்செலுத்தினார். அது விரைந்துவந்து, கயமுகனை யிருகூறாகப் பிளந்துதள்ளி, வானத்தெழுந்து, கங்கையின்மூழ்கிவந்து, சிவகுமாரன்கரத்தில் நின்றது. அப்போதுமேகங்கள் நழுவிவிழுந்ததைப்போலவும் சமுத்திரம் கரைகடந்து பெருகியதற்கிணையாகவும் உதிரவெள்ளமிரைந்து பெருகக் கயமுகன் தேரில்விழுந்தான். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! அவனுதிரம் பரந்து தோய்ந்த இடம் இக்காலத்தினுஞ் செங்காடெனப்பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது. பின்புகயமுகன் சிவபிரானிடத்திற்பெற்ற வரமுயற்சியினால் மண்விண்முட்டத்தக்க பருத்தவடிவினையும் அக்கினியைப்போலச் சிவந்தகண்களையும்பெற்ற பெருச்சாளியாகிச் சீறிப்பாய்ந்து வரும்போது அசலன் தோளிலிருந்த கணபதியானவர்தாவி, அதன்முதுகி லாரோகணித்து, நம்மைச்சுமந்து திரிவாயென்று நடத்தினார். அக்காலத்தில் இந்திரனாதியான தேவர், கயமுகப்பாதகன் இறந்தான். இன்றுடன் நமது இடர்நீங்கிப் பிழைத்தோமெனக் களித்து, ஐயன் புகழைப்பாடிக் குதித்து, பஞ்சதாருக்கள்மலரைப்பொழிந்து, சிருஷ்டி திதி சங்காரந் திரோபவ மனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடாத்தவல்ல கர்த்தனே! அடியோங்கள் துன்பங்களைநீக்கி ரட்சிக்க இக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளினீர், உம்மால் விதிக்கப்பட்ட வேதங்கள் இன்னமுந்தேவரீர்பெருமைகளை அறிந்தனவல்லவாயின், எளியோங்களாற் புகழ்தற்கெளியனவோ? தாய்தந்தையாகிய கர்த்தனே! பிள்ளைகள் புகழ்தலைப் பரிவுடன் கேட்டருள்கவென்றேத்த, அதை விநாயகர் இன்புறக்கேட்டு, அவர்களிடத்துக் கிருபாநோக்க

ம்பாலித்து, ராட்சதரால் இறந்த பூதப்படைகளை எழுப்பினார். அவர்களும்பகவனைச்சேவித்துச்சூழ்ந்தார்கள். இச்செய்திகளை மந்திரியாகவிருந்த ராட்சதராசன் அறிந்து, சுக்கிராசிரியனை வணங்கிப் புலம்பி, பறவையுருக்கொண்டுபோய், மகமேருச் சாரலி னொளித்திருந்தான். சுக்கிரனும் அவ்வாறேசென்று தன்பதியைச் சேர்ந்தான். அத்தருவாயில் பூதப்படைகள் கெலிப்புடன் மதங்கபுரத்திற்போய், படையெடுத்த ராட்சதரைக்கொன்று, பட்டினத்தையும் அழித்துத் திரும்பிவந்து சூழ்ந்தகாலத்திற் செயபேரி வெற்றிச்சங்கங்கள்முழங்க, விநாயகமூர்த்தி அவ்விடத்தைக்கடந்து, பிரமன்முதலான தேவர்சூழ்ந்துபோற்றிவரச் சேங்காட்டுக் கொருபாரிசத்திலே தாண்டவேஸ்பரனாகிய தமது தாதையை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தார். அத்தலம் கணபதீச்சுரமென் றிக்காலத்தினும் விளங்குகின்றது. பின்பு செந்தாமரைக் கண்ணன் பாம்பாய்த் தவஞ்செய்திருக்கின்ற பாலைவனத்தின் மார்க்கமாக விநாயகர்வந்தார். அதையறிந்து விஷ்ணுவானவர் அவரை எதிர்கொண்டு தொழுதவுடன் பராசத்தி சாபம்நீங்கித் தமதுவடிவைப்பெற்று, மீளவுஞ் சேவித்துப்போற்றி, ஓங்காரப்பொருளே! தேவரீரைத்தெரிசித்தவுடன் பழியுடலைநீங்கி ஈடேறினேன், ஆதலால் அடியேன் தேவரீரைப்பூசித்து வழிபடவேண்டுமென் றிரப்ப, அவர் இரங்கி அவ்வாறே முடிக்கக்கடவாயென் றருளினார். உடனே திருமால் அருச்சனைக்குவேண்டுந் திரவியங்களைச் சேகரித்து, கங்கையினால் அபிஷேகஞ்செய்வித்து, கற்பகமலர்களினா லருச்சித்து, மோதகம் பயறு திரட்டுப்பால் கனிவர்க்கங்களை நிவேதித்தபின்பு தூபதீபங்கள்முதலான சோடச வுபசாரங்களைச் செய்து, கரங்களைக்கூப்பிநின்று, சுவாமீ! இந்த பாத்ரபத சுத்த சவுத்தியில் யான்பூசித்தபடிக்குச் சகலரும் ஆராதிக்கவும் அவர்வினைகளைநீக்கிச் சகலசம்பத்துக்களையும் கடாட்சித்து மோட்சவீட்டையும் தருவதாக வரமருளவேண்டுமென்றுபோற்றினார். அவ்வாறே விநாயகமூர்த்தி தந்தருளியபின்பு ஆகுவாகனத்தில் ஆரோகணித்து, பிரமனாதியான தேவர் துதித்துவரப் பூதப்படைகள் களித்துச்சூழத் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து, பிதாவைச்சேவித்து, பழையபடியே தமதிருக்கையி லெழுந்தருளினார். அக்காலத்தில் விஷ்ணுமுதலானவர் பரமசிவத்தை வணங்கிப் போற்றி, மீண்டு விநாயகரைத் தொழுது, எங்களிடையூறைத் தீர்த்துப் பாதுகாத்தீர், இதற்குக் கைம்மாறு செய்ய அடியோங்களாற் கூடாமையால் நேற்றையவரையிற் கயமுகாசுரனுக்குச் செய்தபணிவிடைகளைத் தேவரீருக்கு நடாத்த விருப்புற்றனம், அவைகளை அங்கீகரித்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் மகிழ்ந்தருளினார். அக்காலத்தில் தேவர் மும்முறைகுட்டிக்கொண்டு, செவிகளைப்பற்றி பாதங்களைச்சேர்த்துதாழ்ந்தெழுந்து, போற்றிசெய்து, கர்த்தனே? இவ்வாறு உலகத்தார்பூசித்து நடந்துகொள்ளவும் அருளிச்செய்வாயென்று கேட்டுக்கொண்டபடிக்குத் தந்தருளி விடைதரப்பெற்று, தங்கள் பதவிகளிற்சேர்ந்து, சுகத்திலிருந்தார்கள் மதாங்காரச்சம்பத்தையுடைய தக்கனே! பரமசிவம் புத்திரனைத்தந்தகாரணம் இதுவாகும். இனிக்கர்த்தனுக்கேற்ற குணத்தைக்கேட்பாயாக. நற்குணங்களையுடையயோகிகளாலும் அறிதற்கரிய சிற்குணனாய் சின்மயனாய் நிராமயமாய்ப் பராபரமாய் விளங்கும் பரமசிவத்தின் காரணங்களைச்சொல்லமுடியுமோ! ஆயினும் சிலவற்றைத் தெரிவிப்போம்: பரமேஸ்பரன் தாம் இவ்வுலகத்தைப் படைத்தகாலத்திற் சிவராசிகளினது பாசபந்தங்களைநீக்கி ரட்சிக்கக் கிருபையுற்று.பிரமன் விஷ்ணுவுக்குச் சிருஷ்டிதிதியென்னுந்தொழில்களைக்காட்டி.அவைகளுக்குரிய குணங்களையுங் கொடுத்து, சங்காரகிருத்தியத்தைமுடிக்க உக்கிரமில்லாது கூடாதாகையால் தாமதகுணத்தைவகித்து, அத்தொழிலினைத் தாம் நடத்திவருவார், இதன்பிரிவுகளைப்பாந்தமாகவேதங்கள்விளக்குகின்றன கர்த்தன் தமோகுணத்தனாயின், சனகாதியருக்குச் சரிதை-கிரியை-யோகம்-ஞானமென்னும் அருநெறிகளின் பயன்களைப்போதிக்கவல்ல சாந்தகுணசத்துவமெப்படிக்குக்கூடும்! சுருதிகள் ஆதிமூலமெனத் துதிக்குமோ! அஞ்ஞானவான்களுக் கிந்தரகசியங்களைப் போதிக்கமுடியுமோ? பரமசிவம் முடிவில் இறுதிசெய்த பண்பினால் தமகுணனென்று குறிக்கப்பட்டதல்லது வேறல்ல. இதைப்போலவே சிருஷ்டி திதி கிருத்தியங்களைநடத்துகின்றவர்களுக்குள்ள ராசத சாத்விதகுணங்களுஞ் செயற்கையல்லது இயற்கையாகச்சொல்லப்படுமோ? முக்குணங்களையும் உண்டாக்கியவன் பரமசிவனென்று வேதங்கள்முறையிடுகின்றன. யோகிகளாலும் அவன்செயல் அறியப்படாது. பிரமன் விஷ்ணுவாதியானவரிடத் தமர்ந்து தமதுமகிமைகளொன்றும் அவர்களுக்குத்தோற்றாமல் அந்தரான்மாவாய் விளங்கிச் சகலகருமங்களையும் நடப்பிக்குங்கர்த்தன் ஒருகுணச்சார்பி னிற்பவனோ? சிவன் கடையிற்பிராணிகள் இளைப்பாறலயப்படுத்துந் தன்மையைக்கருதி அஞ்ஞானவான்கள் தாமதனெனச் சொல்வதல்லது வேறல்லவென்று ததீசிரிஷி பலதிஷ்டாந்திரங்களைக்காட்டி, மேற்கூறிய விபரங்களைச்சொல்லவும் தக்கனானவன் மின்னலையொத்த வாழ்வின்மயங்கி, அவைகள் உண்மையென்றெண்ணாமல் ஆணவத்தழுந்தி, ஓய்முனியே! கேளும். பலவாகச்சொல்வதிற் பயனில்லை, கயிலைவாசியாகிய வுமதுகடவுள் ஆதியேயாயினும், அவனுக்கு அவி கொடுக்கமாட்டேன், ஏன்வீண்வார்த்தை யாடுகின்றாய். நானெண்ணியபடியே முடிப்பேன்,போமென்றுசொல்ல, அவ்விருடிக்கு அதிககோபமுண்டாயது,அக்கொடுமையினால்வடவைகுளிர்ந்தும் மேருமுதலான குலகிரிகள் கம்பிதப்பட்டுஞ் சத்தசாகரங்களுஞ் சுவறியும் அண்டங்கள் குலுங்கியுந் தேவர் நடுநடுங்கியும் உலகங்கள் தத்தளித்தலைந்து வருந்துவதைத்ததிசிகண்டு, இப்பாதகன்பொருட்டு இப்படிக்குஉலகங்கள் வாதைப்படலாமோவென்று சீற்றத்தைத் தணித்தெழுந்து, தக்கனைப்பார்த்து, லோகநாயகன் வேதநாயகன் போதநாயகன் நீதநாயகனான பரமசிவத்தையிகழ்ந்துசெய்யும் உன்வேள்வியழிவதோடு அபவாதத்துக்கஞ்சாமலும் உண்மையைக்கண்டித்துப் பேசாமலும் மிரளவிழித்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கின்றதேவர் சின்னபின்னப்பட்டு மாளக்கடவரென்றுசபித்து, யாகத்தைவளர்க்கின்ற பிராமணரைநோக்கி,உங்கள்குலவண்மையையும் வேதவொழுக்கத்தையும் மறந்து இக்கருமத்துக்குடன்பட்டதால் பூமியிலிருபிறப்பாளராகப் பிறந்து அலைந்து சுருதிகள் துதிக்கும் பரமசிவத்தையும் அவனடியாரையும் விபூதி ருத்திராட்ச பஞ்சாட்சரத்தையும் நிந்தித்துப் பாசத்தழுந்தி வேதவிதிக்குப்பிசகினவராய்க்கதிபெறாதுழலக்கடவீரெனப் பலவசைகளைப்பேசி, அளவற்ற தவத்தர் இருமருங்கினுஞ்சூழ்ந்துவரத் தமதாசிரமத்தைச் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் அவருடன் தக்கன்மகிமைகளும் தவமுயற்சியும் இலக்குமிவிலாசமும் வன்மையும் மனச்செருக்கும் போய்விட்டன.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரணியவாசிகளே! இவ்விதமாகக் கொடுமைபேசித் ததீசிசென்றதருவாயில் தக்கன் துவசமற்றது, வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற கழுகு காக்கைகள் யாகத்தம்பத்தினிடத்தி லிறங்கிக்கூவின, அத்தலத்திலிருந்தவர் மனந்திடுக்கிட்டன, அவன்தேவியாகிய வேதவல்லி மங்கிலியம் அற்றது, இவ்வாறு அளவற்ற துர்நிமித்தங்கள் விளைந்தன. இவைகளைத் தக்கன்கண்டுஞ் சற்றும்யோசியாமலும் மனஞ்சலியா

மலும் எச்சனுகிய யாககுருவுந் தானுமாக வேள்வித் தொடக்
கத்திற்செய்யுந் தானுதி கிரிகைகளை நடாத்தி, விஷ்ணுவாதிய
தேவாங்கிசங்களை வேதவிதிப்படிக்குத் தத்த ஸ்தானங்களில்
ஆவாகனஞ்செய்து பூசித்து, சோடச வுபசாரங்களையுந் தான
ங்களையும் வரன்முறையாக நடத்தி, அமுதத்துக் கொப்பான
அன்னமும் பதார்த்தவகைகளும், மதுரமிகுந்த பருப்பும், புத்
துருக்கு நெய்யும், பால், தயிர், சிற்றுண்டி, கனிவருக்கங்களு
ம், பனிநீர், மான்மதச்சாந்தம், கற்பூரக்கலவை, திவ்விய பரி
மளமிகுந்த புட்பமாலிகைகளும், வாசந்திமிர்ந்த அடைக்காய்
முதலியவைகளைக் காமதேனு பற்பலகுவைகளாக நிரப்பியிரு
ப்பதை ஆகுதிகளுக்குஆராதனைசெய்யத்துவக்கி, பிராமணரை
யொருபுறத்தினும் மற்றவரை யொருபாரிசத்தினும் போசனச்
சாலைகளில்விட்டு பரிமாறுகின்ற உண்டிகளின் சிறப்புக்களைக்க
ண்டு ஆராமைமேலிட்டுத் தன்னைப்புகழ்ந்து சமுத்திரம்போல
ஆர்ப்பரித்து வந்தவர்களை முகமலர்ந்து உபசரித்து, வரவழை
த்துப் பந்திதிருத்தி, பொற்பள்ளயங்களைப்பரப்பி, போசனங்
களைப்படைத்து, பந்துக்களைப்போலப் பரிவாய் வேண்டியதை
ப் பரிமாறச்செய்தான். அப்போது பசிதீரவுண்டும் மதுரமாயி
ருப்பதால் இன்னம் படையென்பார்சிலர், இந்தத்திவ்வியபோ
சனத்தை மிகுதியாகப்பொசிக்கப் பிரமனைநோக்கித் தவஞ்செ
ய்து பசியுண்டாக்கிக் கொள்ளாமற் போனேமென்பார் சிலர்,
இப்பொசிப்பைக் கொள்வதற்கு ஆயிரம் பதினாயிரம் வாயும்வ
யிறு முள்ளவர்களுக்கும் அமையாதென்பார் சிலர், அதுவும்
போதாதென்று வாதாடுவார்சிலர், இவ்வன்னமுதலானவைக
ளைக் காமதேனு அளித்ததென்பார்சிலர், இனி யெக்காலத்தில்
இக்கச்சாயவகைகள் அகப்படப்போகிறது, திருத்தியாகச் சா
ப்பிடுமென்பார்சிலர், தக்கன் யாகம் சிதையுமென்பார்கள், அ
ப்படிக்கு நேருமாயினும் இதுசரீரத்துக்கு உறுதியாயிருக்கும்
குறைவில்லாமல் உண்பீரென்பார்சிலர், இந்தப்பொசிப்பை வி
டவும் போகவில்லை, வயிறுங்கொள்ளவில்லை, இப்படிக்கெங்கு
ம் பார்த்ததுமில்லை, இதன் பிரயோசனத்தினுல் இனி யிறப்பி
ல்லையென்பார்சிலர், இத்திவ்விய போசனத்தைப்படைத்த கா
மதேனுவைப் பிடித்துக்கட்டி நம்முடைய தேசத்துக்குக் கொ
ண்டுபோவோமாயின் வேண்டும்போ தெல்லாம் திருத்திசெய்
து வருமென்பார்சிலர், பெண்டு பிள்ளைகள் சுற்றம்பெருக இவ்
வித மகதயிஸ்பரியத்தைப்பெற்ற தக்கனைப்போலத் தவஞ்செ
ய்தவர்கள் யாவரிருக்கிருரென்று சொல்வார்சிலர், திருத்தி
யாகப்பொசித்துவிட்டோம், எழுந்திருக்கப்படவில்லை, என்ன
செய்வோமென்பார்சிலர், அமுதமொத்த இப்பொசிப்பையுண்
ணப் பிள்ளைகள் அண்ணன்தம்பி சுற்றத்தாரை அழைத்து வரா
மற்போனேமென்பார்சிலர்ஆகுலென்ன! விரைந்துசென்றுகூ
ட்டிவரலாமென்பார்சிலர், இப்பிரகாரஞ் சமுத்திரம் இரைவ
தைப்போலப் பேசிக்கொண்டு சாப்பிடுகின்ற பிராமணர் முத
லானவர் தாம் போதும் போதுமென்னுமட்டும் தக்கன் மருக
ராகிய விருடியர் இருந்து பரிமாறத் திருத்தியாக உண்டு தள்
ளாடிக் கைலாகுகொடுக்க எழுந்து, பற்பலர் கங்காசலம்விடச்
சுத்திசெய்துகொண்டு உடனே மற்றொரு மண்டபத்திற் சேர்ந்
து பொன் ஆசனங்களிலிருந்து சந்தனக்கலவை பனிநீர் புட்ப
மாலை தாம்பூலங் கொடுக்கப்பெற்று, பின்பு பொன்னுலகமேயி
றங்கினாற்போலச்சிறந்து விளங்குந் தானமண்டபத்தில்புகுந்
தார்கள். அத்தருவாயில் தக்கன் அனுமதியில் அவ்விடத்திலிரு
ந்த இருடியர் ஆடை - ஆபரணம் - பொன் - நவரத்தினம் - க
றவல் - குடை - பாதுகை - குண்டிகை - முதலான சோடச
மகாதானங்களைக் கரங்கள் சிவக்க வேண்டியமட்டும் இடைவி
டாமற் கொடுத்தார்கள். அவைகளைச் சிலர் பதலப்படுத்தித் தி
ரும்பி நுழைவார் சிலர், எடுப்பித்துக்கொண்டு நடப்பார் சில
ர் சுமக்கமாட்டாமல் அங்குமிங்கு மலைவார். இப்படி இவர்க
ளா லுண்டாகிய இரைச்சலும் அரம்பையர்நடிக்கும் ஓசையும்
வேதவல்லிபெண்கள் இந்திராணி தெய்வகன்னியர் முதலான
சுமங்கலியர் மங்கலங்களைப்பாடும் ஒலியும் இவைபோலும் பி
றசத்தமும் ஒன்றுசேர்தலால், சத்தசாகரங்களும் அவ்விடத்தி
ற் பெருகியலைவதைப்போலப் பேரொலியுண்டாயது.

வேள்விப் படலம்.

இவ்விதமாகச் சாலங்களை அனுசரித்துத் தானுதிக்கிரியைகளை
க் காரியப்பேரொருபுறத்தில் நடத்திவர தக்கன் முற்கூறிய ஆ
சிரியனைக்கொண்டு வேதவிதியிற் சிவத்தின்பாகமான பிரதா
ன மந்திரங்களைநீக்கி, விஷ்ணுவுக்குரிய வாக்கியங்களை அவைக
ளுக்குப் பிரதியாகவோதி மகத்தைவளர்க்கக் கட்டளையிட்டா
ன். அப்பிரகாரம் அவ்வாசிரியன் தீக்கடைக்கோலினுல் அக்கி
னியையுண்டுபண்ணி யாககுண்டத்தில் அமைத்து, தருப்பை ச
மித்து நெய்முதலான ஓமத்திரவியங்களினுல் அக்கினிதேவனை
அருச்சித்து, அதில் தேவருக்குரிய கூறுன மந்திராகுதியையு
ம் வெவ்வேருகக்கொடுத்து, விஷ்ணுவாதியரை மந்திர பூர்வ
மாகக்கூவி, அவிகளைக்கொள்வீரென்று உபசரித்தான். அதுதே
வாமுர்தத்தினுஞ் சிறந்ததாயினும், பிரதமதேவனைநீக்கிய அரு
வருப்பானது அவரவர் மனத்தின்கண்பொருந்தி அலைப்பதினு
ல், நஞ்சாகக்காட்டியது.

இப்பிரகாரம் யாகத்தை நடத்துந் தக்கன் செல்வச் செரு
க்கினையும் வீறுப்பையும் நாரதர்அறிந்து, திருக்கயிலைக்குப்போ
ய், நந்திதேவரை வணங்கிச் செலவுபெற்று, ஆலயத்திற் பிர
வேசித்து, கர்த்தனைத்தொழுது போற்றிநிற்க, அவரைக் கர்த்த
ன் கிருபையாகப் பார்த்தருளி, உலகத்தின்கண் ஏதேனும் புது
மைகளுண்டோ! வந்தகாரியம் யாதென்றுவினுவ, அவர் சு
வாமீ? கங்கைக்கரையில் விஷ்ணுபிரமனுதியரை வரவழைத்
துக்கொண்டு லோகநாயகனுன தேவரீரை இகழ்ந்து புத்தியில்
லாத தக்கன் வேள்வியை நடத்துகின்றுன். இதுதான் அதிசய
மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதைக் கேட்டவுடன் இட
ப்பாகத்தமர்ந்த பராபரை மனம்பூரித்து, அதனைக்கண்டுவரவி
ருப்புற்று எழுந்து, பகவனைவணங்கி, என்பிதா செய்கின்ற யா
கத்தைப் பார்த்துவர விடைதந்தருளுமென்றுகேட்க, பரமன்
நல்லகாரியம் உன்னை யெவ்வளவும் நினையாமல் மற்றத்தேவ
ர் ரிஷிகளுக்குக்கொடுத்த பெண்களை அழைப்பித்துக் கொண்டு
மாயாபாசத்தினமுந்தி அகந்தைகொண்டு அவன் செய்யும் வே
ள்வியினிடத்திற்கும் நீபோகலாகாதென்று திருவுளம்பற்றபா
ர்ப்பதி கரங்களைக்கூப்பி சுவாமி? தெரியாமையினுல் அவன்
செய்த பிழையனைத்தையும் அடியேனைக்குறித்துப் பொறுத்த
ருளி விடைதரவேண்டுமெனக் கெஞ்ச, பகவன்பரிவாய்ப்போ
ய்வருகவென்று செலவுகொடுத்தருளினுர். கௌரி அதைப்பெ
ற்று சிரோரத்தினங்களினுலும் தங்கத்தினுலும் அமைத்த வி
மானத்தினெழுந்தருளி, சுமாலி மாலினியென்னுந் தோழிப்பெ
ண்கள் குடைகளைத் தாங்கிவரவும் பிங்கலை சுமனையாதியர் ச
வரி, ஆலவட்டம், அடப்பை, மயிற்பிஞ்சமுதலான பரிவட்ட
ணைகளை யேந்திச்செல்லவும், கமலினி, யனிந்திதை யென்னும்
பாங்கியர் புட்பமாலைகளைக்கொண்டு செல்லவும் சிலகன்னியர்
நடித்துப்போகவும், சிலர் பார்ப்பதிபுகழைப் பாடித்தொடர
வும், சிலர் குயில் - கிளி - பூவை - அன்னமாதிய பறவைகளைக்
கரங்களிலேந்தி நடக்கவும், அமச்சரிமைசெலுத்துஞ் சோமந்
தியிடபத்திலேறிக் கரத்தின் வாளைக்கொண்டு போற்றிவரவும்
பலபூதர் பதினெண்மேளவாத்தியங்களைமுழக்கவும், பராபரை

அநுக்கிரகம்பெற்ற பன்னிருகோடி குறட்படைஞர் வாள் பல
கை கேடையம் பிண்டி பாலம் முசலம் கப்பணம் தோமரமு
தலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கி இருமருங்கினும் அணிவகுப்பாகச்
சமுத்திரம்போலப் புரண்டுபோகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்க
ளுடன்சென்று, பிதாவான தக்கன் வேள்விச்சாலை முகவாயி
லைக்கிட்டி, விமானத்தினின்று மிறங்கி உள்ளே பிரவேசித்தா
ள். அதைப் பாதகனானவன்கண்டு கோபித்து தாய் தந்தை யி
ல்லாத பித்தனுக்குரிய நீ மற்றப் பெண்களைப்போல இந்தயாக
த்துக்கு வரவேண்டியதென்னை ! இக்காரியத்தைக்குறித்து உ
னக்குச் சொல்லியனுப்பியதுண்டோ ! நான் வெள்ளிமலைக்கு
வந்தகாலத்தில் மாமனென்றெண்ணாமல் அவமானஞ்செய்வித்
தவன் தேவியென்று உன்னை அன்றேமறந்துவிட்டேன். அப்ப
டியிருக்க நீ வருவதற்குங் காரணமுண்டோ! இவ்விடத்தில் நி
ல்லாமல் சீக்கிரமாகத் திரும்பி உன்னிடத்திற்குப் போய்விடெ
ன்று சீறிச்சொல்லினான். அதைக்கேட்டு, பராபரை மனம்வா
டினவளாய் தந்தையைநோக்கி, என்றுணைவியருக்கும் அவர்க
ள் துணைவருக்கும் நாடோறும் அளவற்ற சிறப்புக்களைச் செய்
து வருகின்றாய், எங்களைமாத்திரம் எவ்வளவும் நினைந்தாயில்
லை, நீ செய்யும் வேள்வியைக் கேள்விப்பட்டு, பேதமில்லாமல்
நானேவந்தாலும் சீறித்தடுக்கின்றாய், இது நன்மையாமோ !
இதனால் தீங்குவிளையுமென்பதையெண்ணினையில்லை, ஆதலால்
உன்கருத்தினைத் தீர்க்கமாகச்சொல்லிவிடுவாயென்ன, உடனே
தக்கன் நகைத்து, முக்குணத்திற்கடைப்பட்ட சங்காரத்தொழி
லை வகித்துப் பேய்களுடன்கூடிச் சுடலையில் நடிக்கும் பித்தனு
டன் நீயும் பேயாகி என்னைமதியாமல் அகந்தைகொண்டபடி
யால் உன்னைத் தள்ளிவைத்தேன். உன்பின் பிறந்தபெண்களும்
மருகரும் என்னிடத்தில் அன்புள்ளவர்களாதலால் அவர்களு
க்கு வேண்டிய சிறப்புக்களை நடத்துகின்றனன், அவிகளுந்தரு
வேன், விஷ்ணுபிரமனாதியதேவர்என்னைப்புகழ்ந்துவரச் சிவனு
ம் நீயும் இகழுந் தன்மையினால் உங்களிடத் தெனக்கு அன்பில்
லை, இம்மகத்தில் உன்கணவனுக்கு அவிப்பாகமுங் கொடேன்,
போ போ வென்று சொன்னமாத்திரத்திற் பராசத்திக்குக் கோ
பம் பிரவேசிக்க, உடனே அக்கினி சம்பந்தப்பட்ட வாயுவைப்
போலப் பெருமூச்சுண்டாகியது. அத்தருவாயில் அண்டங்கள்
குலுங்கின. அவைகளிலடங்கிய சராசரங்கள் திடுக்கிட்டுச்
சோர்ந்தன, பூமி கம்பிதப்பட்டது, சத்தசாகரங்களும் கொ
திப்பெடுத்துக் குறைந்தன, அக்கினியும் வடவைத்தீயும் அவற்
றின் வெப்பந்தணிந்தன, விஷ்ணுவும் பிரமனும் தேவரும் தி
சைக் கரிகளாதியரும் நடுங்கி வாடித்திகைத்து ஏங்கினார்கள்
ஆதலால், அம்மன் கோபத்தி னுக்கிரம் இத்தன்மையதென்று
யாவராற் சொல்லப்படும். உலக மிப்பாடுபடுவதை உணர்ந்த
விமலையென்னுந் தோழியானவள் பார்ப்பதி பாதாரவிந்தங்களி
ற் பணிந்து, உலகங்களையீன்ற தாயாகிய நீரோ இவ்விதமாகக்
கோபங்கொள்வீராயின் அவைகளிலடங்கியிராநின்ற சீவராசி
களென்படாது, அஞ்ஞானவானான தக்கனொருவன்செய்யும்அ
பராதத்தின்பொருட்டு உமக்குவிளைந்த சீற்றமின்னுஞ் சற்றுவீ
றுமாயின் நிமைப்போதிற் சகலமும் நாசமடைவதற்கையமில்
லாதபடியாற் சீவகோடிகள் படுந்துயரத்துக் கிரக்கமுற்றுச்
சாந்தமடைகவென்று வேண்டினாள். உடனே கௌரி கொதித்
தாறிய சலம்போலச் சகித்தவளாய் தக்கனைப்பார்த்து, நீ யெ
ன்னை யிகழ்ந்ததை யொருபொருட்டாக நான் மனங்கொள்ள
வில்லை, சர்வாந்தரியாமியாய் விளங்கும் எமது கர்த்தனைக்குறி
த்துப்பேசிய கொடிய சொற்கள் என்செவிகளில் விஷத்தை
யொப்பப்புகுந்தன. நீ இப்போது பழுதுபேசிய பரமசிவன் நி
ர்க்குணத்தைவகித்த தன்மையினாற் சராசரப் பிரபஞ்சங்களி
னிடத்துலவி நடிப்பன். ஒருவகைச் சார்புள்ளவனே யென்றெ
ண்ணப்படுமோ ! சர்வசங்காரத்தொழிலை நடாத்த வகித்த த
மகுணத்தை நினைந்தாய், அதுவும் நீடித்திருக்குமோ ! சீவரா
சிகள் பிறந்தும் இறந்தும் எப்போதும் வருந்துவதைக் கருதிக்
கிருபையுற்றுப் பலபல கற்பகாலஞ் சுகத்திலிருத்தியகாரணம
ல்லவோ! சிருஷ்டி திதியைப்போல அத்தொழிலை மற்றத் தே
வரால் நடத்தப்படுமோ! இப்பிரகாரம் பிராணிகளையொடுக்கி
மீளவும் படைத்துத் தமது திருவிளையாடலை நடத்தி வருவார்,
இதுவல்லாமல் வேதாகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்து அவைக
ளாற் றுதிக்குங் காரணகர்த்தனுய்த், தம்மை உணரவல்ல பரிசு
த்தவான்களுக்கு ஞானம்போதித்தாளுங் கிருபாநிதியைத் தம
குணனென்னப்படுமோ! ஆதலால் அவர் அனைவருக்கும் இறை
வராகும், அக்கடவுளுக்கு முதல் அவிப்பாகத்தைக் கொடாமல்
இகழ்ந்தாய், பஞ்சாக்கரத்தை யோதப்பட்டவர்களுக்கு முத்
தியை யெளிதின் அருளும் பரனை நிந்தித்தாய், இவ்வபராதம்
யாவராலேதுடைக்கப்படும், பேதாய்'! இனி எவ்விதமாகக் க
டத்தேறுவாய். பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேடிக் காண்பரிய நாத
னைக் கர்த்தவ்வியமாகக் கொள்ளாமல் திரோபவத்தினாழ்ந்து,
நீக்கினவர்களனைவருக்கும் தண்டமுண்டென்று வேதங்கள்மு
றையிடுகின்றன. அம்முறையே பரமசிவனைவிலக்கி யாகத்தை
நடாத்தும் உனக்கும் தகுதியாகிய தண்டம் விரைவினுண்டா
கக்கடவதென்று கொடிய சாபத்தையிட்டு, உடனே விமான
த்தில் ஆரோகணித்து பாங்கியர் சேடியர் சிலதியர் பூதப்படை
களாதியர் சூழ்ந்து போற்றிவரத் தக்கன் பரமனை நிந்தித்துப்
பேசிய வசனங்களை யெண்ணியெண்ணி மனம்வேக விரைவி
லே திருக்கயிலையை யடைந்து கர்த்தனைச்சேவித்து, சுவாமி?
தக்கன் அடியேனை வெறுத்ததல்லாமலும் தேவரீரைப்பலவாக
நிந்தித்துப்பேசினான். ஆதலால் அவன்செய்யும் வேள்வியைய
ழிக்கத் திருவுளங் கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டினாள். அ
தைக் கிருபைக்கடலாய் பரமன்கேட்டுநகைத்திருந்தார். அதை
க்கண்டு பார்ப்பதிசேவித்து, அடிகளுக்கு வெறுப்பும்விருப்பும்
இல்லை யாயினும் அடியேன் விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்து அம்
மகம் சிதைவுபடக் கடாட்சிக்கவென்று போற்றினாள்.

வீரபத்திரப்படலம்.

அத்தருவாயில் எமது கர்த்தன் பரமேஸ்பரியின் அன்புக்கிர
ங்கி, அவளெண்ணப்படி முடிக்கத் திருவுளங்கொண்ட மாத்தி
ரத்தில், நுதல் விழியில் அகோரவீரபத்திரதேவர் உதையமா
ய், மகமேருவின் கொடிமுடிகள் மின்னற்கொடியைத்தாங்கிவி
ளங்குவதுபோலப் பிறைகளிலங்கிய கிரீடங்கள் அமைந்த ஆயி
ரஞ்சிரங்கள் அண்டத்தை முட்டவும் சூரியன் அனந்தவுருக்
கொண்டு ஏககாலத்தில் எழுந்ததற்கொப்பாகச் சிரோரத்தின
மயமாகிய மகரகுண்டலங்கள் இரண்டாயிரஞ்செவிகளிலும்வி
ல்வீசித் தொங்கவும் வடவைகுளிரத்தக்க அனலை யிறைக்கும்
நெற்றிவிழிகள் ஆயிரஞ்சொலிக்கவும் அவைகளில்வீசும் அக்கி
னிக்கொழுந்தினால் அண்டங்கள் கரியவும் பிரசண்ட வாயுவும்
அக்கினியும் திடுக்கிட எழுஞ்சுவாசத்தினிடத்துண்டாகிய கன
ல் அண்டகோளகைக்கு அப்புறத்திலேதாவவும் பிள்ளைப்பிறை
யைப் பதித்ததற் கொப்பாகக்கூரிய கோரதந்தங்கள் தோற்
றவும், வார்த்தை யுரப்பினால் பிராணிகள் வெருக் கொள்ள
வும், சாகரங்கள்கலங்கிக் கறங்கெனச்சுழலவும், பனுமகுடம்
பொருந்திய சற்பகங்கணங்கள் விளங்கிய இரண்டாயிரங்கரங்
களிலே குந்தம் - வாள் - பலகை - வேல் - தோமரம் - பிண்டி
பாலம் - எழு - குலிசம் - சூலம் - வில் - சரம் - தண்டம் -
வச்சிரமுதலானபடைகள் மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கவும்

பிரமன் விஷ்ணுவினது சிர மாலையும், எற்புத்தாவடங்களும் ஆமையோடும் பன்றிக்கோடும் விசாலமாகிய மார்பினிடத்தில் விளங்கும் முப்புரிநூலுடன் அசைந்து காட்டவும் ரத்தினாபரணங்கள் சற்பக்கலன்களுடன் திரேகமெங்குஞ் சொலிக்கவும் பாதாரவிந்தங்களிலே தண்டை வீரகண்டைகள் சப்திக்கவும் பாதுகைதரித்து, இவ்விதக்கோலத்துடன் பரமனைத்தொழுது நின்றார். அத்தருவாயில் உமையவளது கோபக்கனலின்கண் பத்திரகாளிவெளிவந்து, திவ்விய பரிமள மலர்சூடிய அளகங்களோங்கி விளங்கும் ஆயிரஞ்சிரங்களும் கட்ககோதண்ட வீரவாளாதியான படைகள்தரித்த இரண்டாயிரங்கைகளும் நவரத்தினமயமாகிய பணிகளும் அரவபூஷணங்களும் அசைய வீரபத்திரர் மருங்கினின்றாள்.—அவ்விருவர் காட்சியைச் சிவபிரான் உமையவளுடன்கண்டு கிருபாநோக்கம் பாலித்தகாலத்தில், அவர்கள் கர்த்தனையும் பிராட்டியாரையும்மும்முறை வலம்வந்து, வணங்கிக்கரங்களைக்கூப்பி நின்று, சுவாமி! தேவர்கெருவபங்கம் பண்ணவோ! அவுணரைக்கொல்லவோ! எமனைவாட்டவோ? விஷ்ணுபிரமரைக்கட்டிவரவோ! சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகைவிழுங்கவோ! ஏதுகாரியத்துக்காக அடியோங்களைப் படைத்தீர், அதனைக்கட்டளை யிடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது பரமன் அவர்களைநோக்கி, நம்மையன்றித் தக்கனென்பவன் வேள்விநடாத்துஞ் சாலையையடைந்து அவிப்பாகத்தைக்கொடுத்தால் வாங்கி வருவீர், தடுப்பானாயின் அவன்சிரத்தைக்கண்டித்து அவனுக்கு உதவியாய்ச் சூழ்ந்ததேவராதியானவரை அதப்படுத்தி யாகத்தையும் அழித்து மீளக்கடவீர், அத்தருவாயில் நாமும் அவ்விடத்தில்எழுந்தருளுவோ மென்றருளிச்செய்து, உடனே வியர்வையினும்மயிர்க்கால்களினும் அளவற்றபூதங்களையும் காளிகளையும் படைத்தார். அவர்கள் யாளி சிங்கம் கரடி யானை புலியாதிய கொடியமிருகங்களின்முகம் ஒன்று பத்து ஐம்பது நூறு ஆயிரம்-பதினாயிரம்விளங்க அதற்கிரட்டி கரங்கள் பலவாயுதங்களைக்கொண்டு அக்குமாலை சற்பாபரணங்களுடன் பிரகாசிக்கப்பாதங்களில் வீரவெண்டையம் சிலம்புகலிக்கப் பசியினால்வருந்தி ஒருநொடியில் உலகங்கள் அனைத்தையும் அழிக்கும்வலிபெற்றுச்சூழ்ந்த பூதவெள்ளங்கள் காளிக்கூட்டங்களின் சவுரியவன்மைகளை யொருவகையாகச் சொல்லமுடியாது, அத்தருவாயிற் பானுகம்பனாதியான பூதர்கள் ரணபேரி செயபேரிகுடமுழாமுதலானவாத்தியங்களை முழக்கவும் குடைகள் ஆலவட்டங்கள் வெண்சாமரைகளாதிய வகைகளைத்தாங்கவும் நவரத்தினமயமாகிய ரதத்திற்காளியுடன் வீரபத்திரதேவர் ஆரோகணித்து நடந்து, சத்தசாகரங்களும் பெருகியதைப் போலப் பரவிச்செல்கின்ற சேனைகளின் ஆரவாரத்தினால் எவ்வண்டமுடைந்ததோவென்று தேவராதியர் ஏங்கவும்அக்காலத்திலெழுந்த பூமிகளினாற் சமுத்திரங்கள் திடராகவும்இவ்விதவுற்பாதங்கள் விளைய அதிசீக்கிரமாகவந்து, தக்கன்யாகசாலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பூதத் தலைவரைநோக்கி, இதன்வாய்தலினிடங்களினும் புறத்தினும் வானவெல்லையினும் நீவிர்காவல்கொண்டு ஒருவரையும் விடாது போற்றக்கடவீரென்று ஏவினார். அவ்வாறே பூதத்தலைவர் அவ்விடங்களைச் சேர்ந்து. அத்தலங்களில் நின்ற காவலரைக் கொன்று தின்று ஆர்ப்பரித்து, வளைந்திருந்தனர்.

யாகசங்காரப்படலம்.

இவ்வாறு காவற்படுத்தினபின்பு பத்திரகாளியுடன் வீரபத்திரக்கடவுள் ஆர்ப்பரித்து, யாகசாலையிற்சென்று, தோரணங்கள்கட்டி யூபஸ்தம்பம் நாட்டியிருக்கும் ஓமகுண்டத்துக்கு அருகில் வருவதைப் பிரமன் முகுந்தனாதியர்கண்டு, திடுக்கிட்டு நடுங்கி, சிங்கத்தைநேர்ந்தமான்கூட்டம்போலவும் இடியுண்ட சற்பங்களை யொக்கவும், வலியொடுங்கி, நகைமுகங்கள் புலர்ந்தவர்களாய், ஒருவரை யொருவர்பார்த்து, பரமசிவனும் உமையவளுமாக வந்தாற்போற் காணுகின்றதென்பார்அவர்கோபக் கனலினிடத்து உண்டானவனென்பார்சிலர், இவர்கள் உக்கிரம் அளவிடப்படாதென்பார்சிலர், நமது பிராணனுக்கு இறுதிகாலம் நேர்ந்ததென்பார்சிலர், தக்கனுக்கு இன்றுடன் முடிவுகாலஞ் சம்பவித்த தென்பார்சிலர், விதியாவரால் வெல்லப்படு மென்பார்சிலர், கர்த்தனைமதியாமல் இந்தயாகத்தையேன்துடங்கினானென்பார்சிலர், நம்மைநம்பி யிதனைத்தொடங்கினான்பேயனென்பார்சிலர், தேவரனைவருக்கும் ஒருகாலத்திற் சாவுண்டாயதென்பார் சிலர், பார்வதி வலிதின் வந்தகாலத்தும் வெறுத்தபடியால் இப்படிக்கு நேர்ந்ததென்பார்சிலர், பூதகணங்கள் காளிக்கூட்டங்களெங்கும் வளைந்துகொண்டார்கள், ஓடவும் ஒளிக்கவும் இடமில்லையென்பார்சிலர், இனியென்னசெய்வோமென்று அக்கினியிற்பட்ட தளிரைப்போலவாடுவார்சிலர். இப்பிரகாரம் வேள்விக்களம் அல்லோலகல்லோலப்படுந்தருவாயில் வீரபத்திரதேவர் சிறிச்சங்கநாதஞ்செய்தார், அவ்வொலியினால் அண்டகடாகங்கள் கம்பிதப்பட மேருவாதியான குலகிரிகள் சலிக்கப்பிரமன்முதலானவர்களேங்கிவாடினார்கள், அக்காலத்தில் வீரன்திக்குண்டத்துக்கணித்தாக நெருங்கியதைச் சீலமற்ற தக்கன்கண்டு, துளங்கி வருந்தி பூதர்காளிக்கூட்டங்கள் சுற்றிக்கொண்டு யாகசாலையினையழிப்பதையும் தேவர்களாதியர் படுந்துன்பத்தினையும் அறிந்து, மிகவும் நடுக்குற்று, பின்புதயிரியங்கொண்டு, தானுமொருசூரனைப்போல வீரபத்திரரைப்பார்த்து, நீயாவன்! இவ்விடம்வருங்காரணம் யாதென்று வினவ, வீரன் நகைத்து, யான்சங்கரன் குமாரனாகும், அவர்கட்டளையின்படிக்கு நீசெய்யும்வேள்வியில்அவிர்ப்பாகத்தினைவாங்கிப்போகவந்தேன் தாமதஞ்செய்யாமல், தரக்கடவாயென்று கேட்க, சிவனுக்கு இவ்விடத்தில் அவிப்பாகங் கிடைக்கமாட்டாதென்று தக்கன் மறுத்தான். அத்தருவாயில் நான்குவேதங்களும் குடிலையும்தோன்றி, தக்கனே! கேட்பாயாக, எம்மைப்படைத்தவனும் இதுபரியந்தம் நாங்கள் அதித்தறியாதவனும் உயிர்கட்கு முதல்வனும் எங்கும் பரிபூரணனும் விளங்கும் பரமசிவன் அல்லது இந்த யாகத்துக்கு கர்த்தனாகின்றவர்யாவர்! வீண்வார்த்தையாடாமற் பரமனுக்குரிய முதற்பாகத்தைக் கொடுத்து ஈடேறக்கடவாயென்று அளவற்ற நீதிகளைப்போதித்தும் அவன்சம்மதப்படாத காரணத்தையறிந்து, உன்விதிப்படிக்கு, அனுபவிப்பாயென்று வெறுத்து, தங்கள் நிலைகளிற் சேர்ந்தன. அதைக்கண்டவீரபத்திரர் மீளவுஞ்சிறுவிதியைநோக்கி, சுருதிகளும் அவைகளுக்குக்காரணமாகிய குடிலையும் கூறியவாக்கியங்களைத் தெளிந்தாயல்லோ? இனியாவது எமதுகர்த்தன் பாகத்தைத் தரவல்லையோவென்று கேட்க, தக்கன் சுடலையினிடத்திற் சத்தியுடன் கூத்தாடித்திரியுஞ் சங்கரனுக்கு ஒருபோதுந்தரேனென்று மறுத்தான். அப்போது வீரபத்திரதேவர் பக்கத்திலிருந்தவிஷ்ணுபிரமனைக்குறித்து, இவன் பரமனுக்கு அவிகொடாமல் இடக்குப்பேசுவது தகுதியோ! உங்களுக்கும் சம்மதமோவென்று வினவ, அவ்விருவரும் ஊழின்பாலராய்க் கேளாதவரைப்போல ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் ஊமைகளையொத்திருந்தனர். இதனைக்கண்டு, வீரன்கோபித்து, கண்களிலே தீயெழச்சீறி, இவர்கள் மனவலி வெகுநேற்றியென்று தீயெழநகைத்து, பற்களைக்கடித்து, கரத்திலிராநின்ற கதையைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி, கேசவன்மார்பினிடத்துமோதுதலினால் அவன்மூர்ச்சையா

கி விழச்செய்து. பிதாமகன் சிரங்களிற்குட்டி, அவன் இரத்த
ம் பெருகச் சேவிக்கின்றவனைப்போலக் குப்புறவிழப்புரிந்து,
பின்புகலைமகள் நாசியினையும் குயங்களையும் கொய்து, பக்கங்
களிற் சூழவிருந்த தேவரைச்சாடும்போது கரங்களிழந்தும்
பாதங்களற்றும்சிரங்களுடைந்தும் மார்பகங்கள் பிளந்தும்இ
வ்வாறு அலைந்தமாண்டவர்போக மற்றவரோடிப் பலதிசை
யினுமொளிக்கச் சந்திரனையுதைத்துத்தள்ளி, பாதத்தினாலே
தேய்த்து, சூரியனைப்பல்லுதிரத்தாடையி லறைந்து, சனியை
க்கண்ணைப்பிடுங்கி, அதைக்கண்டோடுகின்ற எமனைச்சிரமற்று
விழ வாளினாலேதறித்து, குயிலாகிப்பறந்த இந்திரனைத்தெண்
டித்து. அக்கினிதேவன் கரங்களைமுறித்து நாக்களைக்கொய்து,
அவன்தேவி மூக்கினைக்கிள்ளியெறிந்து, நிருதியைத் தண்டினா
ல் மாய்த்து, உருத்திரகணங்கள் பயந்து பாதகமலங்களின்வி
ழுந்துதுதிக்கக் கருணைசெய்து, ஓடிப்போகும்படிக்கு விழியி
னாற் குறித்து, வருணனை எழுவாயுதத்தின்மாய்த்து, வாயுவை
வாளிற்கண்டித்து, குபேரனைச் சூலத்தினாற்கொன்று, நடுநடு
ங்கிப்போற்றுகின்ற ஈசானமூர்த்தியைவைது இகழ்ந்து, உரு
த்திரரைக்கலந்திருக்கக் கட்டளையிட்டு, யாகதேவதை மான்
வடிவுகொண்டு பறக்கக்கண்டு, ஒருபாணத்தினால் வாட்டி, ப
யந்தோடுகிற எச்சனாகிய யாககுருவைக் கண்டித்து, அதிகவு
க்கிரத்துடன் மேலிட்டுவந்தார். அதைத் தக்கன்கண்டுவாடி,
இவ்வேள்வி யிப்படிக்கழிய நான்காண்பதோ ! ஆதியிற்பிதா
வாகிய பிரமன் சொற்படிக்கு அரியதவங்களைச்செய்து இத்தி
ருவைப்பெற்றேன், இதனைக்கடாட்சித்த கர்த்தனை நினையாம
லும் போற்றுமலும் மகதயிஸ்பரியத்தினாழ்ந்து மயங்கிமருச
னென்றும் மற்றையரிலொருவனென்றும் கருதிமதியாது மிக
வும் இகழ்ந்தேன், முற்காலத்திலே தந்தைநடாத்தியமகத்தில்
அவிகொடாமற்றடுத்தேன், இவ்வேள்வியினைத் தொடங்கு மு
ன்விலையில் தந்தையைப்போலப் பரிவாய்ப்படித்துப்படித்து
பலவிதத்திற் போதித்த ததீசிவாக்கியங்களை யோசித்தறியா
மல் தடுத்த தல்லாமல் அவரையுந்தூறினேன்!வலியவந்தபரா
சத்தியைப் பெண்ணென் றெண்ணிச்சீறி மனநோவப்பேசித்
துரத்தியதன்றியும் பரமசிவத்தைப் பலபலநிந்தைகளைப்பேசி
யிகழ்ந்தேன், இப்படிக்கு நேருமென்பதைச் சற்றுமெண்ணி
னேனில்லை, அவையனைத்தும் நிற்க, இவ்வீரன்வந்து அவியினை
த்தாருமென்று கேட்டபோதாவது சம்மதித்துக் கொடுத்துஅ
னுப்பாமற்போனேன் வேதங்களும் குடிலையும் எதிரில்நின்று
பரத்துவ நிச்சயங்களைத் தெருட்டிய வாக்கியங்களைச்சற்றும்
நினைத்துப்பாராமல் மறுத்தேன், நாசகாலம் நேர்ந்தபடியா
ல் இவ்விதவிபரீதபுத்திவிளைந்தது, அரசனாயிருப்பவன் உலக
விடுக்கண்களை நீக்கிப் பாதுகாப்பது தகுதியாகும், அதற்குவி
ருத்தமாக இக்காலத்தில் விண்ணவர்தபோதனர் பிராமணர்மு
தலானவருக்கு உயிரைக்கொண்டுபோகும் எமனானேன் ! பா
ம்மனம் வாழின்பாலாயிற்றென்று எண்ணியெண்ணிவாடினவ
னாய், மடிகின்ற காலம்நேர்ந்ததுவரையில் இவைகளை நினைத்தா
வதென்ன ! இனிநடந்துகொள்ளவேண்டுவதை, முயற்சிசெய்
வது உறுதியெனக்கருதி, வீரபத்திரர் கோபித்து நிற்பதையும்
காளிசிரித்துத்திரிவதையும் பூதப்படைகள் காளிக்கூட்டங்களெ
வ்விடத்திலும் அதப்படுத்திப் பார்திருப்பதையும் பார்க்குமிட
த்தில் ஓடிப்பிழைக்கிறதும் அரிதாகக்காணுகின்றது, பழிக்கஞ்
சாது தேவரைப்போல மாறுருக்கொண்டுபோய்விடநினைத்தா
லும் பிழைப்பதைக்காணேன், ஆதலால் தயிரியம்விடாதிருப்ப
தே காரியமெனத் துணிபுகொண்டவனாய். கேடயமும் வா
ளையும் காத்திற்பற்றி, கொக்கரித்து எதிரில்வந்தான், அதைவீ
ரன்கண்டு, வடவையைப்போற்கொதித்து, பரமசிவத்தை யி
கழ்ந்து அவியைக்கொடாததற்கிது தண்டமெனவுருத்து, மின்
னலையொத்துவிளங்கும் வாளினால் அப்பாதகன் சிரத்தைக்க
ண்டித்துத்தள்ளினார். அதனையொரு பூதமெடுத்து விழுங்கிய
து. இக்காரணத்தைக்கண்ட தேவியாகிய வேதவல்லியும் பெ
ண்களும் மார்பினறைந்துகொண்டு பிரலாபித்து இரங்கிக்கூந்
தல் நிலத்திற்புரளவருகின்றதைப் பத்திரகாளிபார்த்து, தக்க
ன்மனைவியினதுசிகையையறிந்து,மற்றவர்களைக்கண்டித்து, வீ
ரபத்திரதேவருடன்கலந்து, ஊழிக்காற்றும் வடவையும் பெ
ருகியதற்கிணையாகக் கொக்கரித்து, இருடியர் விண்ணவர்முத
லானவரைச் சின்னபின்னப்படுத்தி, யுலவினாள். அப்போது பு
றம்பிற்சூழ்ந்திருந்த பூதப்படைகள் மதிலையழித்து ஆர்ப்பரித்
துக்கொண்டு உள்ளேபிரவேசித்துக் காளிக்கூட்டங்களுடன்க
லந்து வருவதைத்தப்பி யிருக்கின்ற வானவராதியர்கண்டோ
ட அவர்களைத்தொடர்ந்து கண்டதுண்டமாக வெட்டினார்கள்.
அதைக்கண்ட புரோகிதர் பிராமணர்நடுங்கியும் வாடியும்தியு
ங்கியும் மயங்கியும்மூர்ச்சித்தும் கோவண மவிழ்ந்து புரள
வோடியும்பிணமலைகளிலொளித்தும் இவ்விதபாடுபட்டார்கள்
அப்போது அவர்கள் தவிர மற்றையரைப் பூதர்பற்றித்தோளை
முறித்தும் கால்களைவெட்டியும் மார்பைப்பிளந்தும்தலையையு
டைத்தும் பற்களையுதிர்த்தும் நாவையரிந்தும் கண்களைப்பெ
யர்த்தும் மூக்கைக்கிள்ளியும் கரங்களைக் கண்டித்தும் வயிற்
றைப்பீறியும் இவ்விதங்களாகச் சின்னபின்னப் படுத்திப்பொ
சித்து, உதிரபானஞ்செய்து, சிலரைப்பிளந்தும் சிலரைத்தி
சைகளினும் வானத்துமெறிந்தும் சிலரையுதைத்து உருட்டியு
ம் சிலரைச்சிதையத்துவைத்தும் வாட்டினர், இதுவல்லாமற்
பலரைப்பிடித்துப் பாத்திரங்களி னொடிக்கி. நெய்யையூற்றிம
கத்தீயிற்பொரித்து இனிமையாகத் தின்பார்கள், பலர்குடர்க
ளைப்பிடுங்கி அவர்மார்பிற்றரித்து நகைத்துமகிழ்வார்கள், பர
மசிவத்தைப்புகழ்வார்கள், பலரைப் பாறையினிட்டரைப்பார்
கள், பல்லரைச்சின்னபின்னமாகவரிந்து கழுகுக்கும் காக்கைக்
கும் பருந்துக்கும் நாய்நரிக்கும் எறிவார்கள், யாககுண்டத்
தைச்சுற்றினும்நிரைத்துவைத்திருக்கும்நெய்க்குடங்களை யெடு
த்துத் தேக்கிடக் குடிப்பார்கள். தயிர்ப்பதலைகளை விழுங்
கி யேப்பமிடுவார்கள், பால்மிடாக்களை ருசிபார்ப்பார்கள்,
தேவருக்கு வைத்திருக்கின்ற அவிகளைப்பொசிப்பார்கள், வே
ள்வித்தீயைக்கரங்களினாற் பிசைந்து அவிப்பார்கள், சாலைய
றைகளின் கதவங்களை முத்திரித்து நெருப்பையிடுவார்கள், அ
வைகளிலிருக்கும் பண்டங்கள் மனிதர்சாம்பலாகக்கண்டு ம
கிழ்வார்கள், கலசகும்பங்களையெடுத்து அம்மானையாடிச் செ
ண்டைப்போலவெறிவார்கள், யாகத்தம்பத்திற் பிணித்திருக்
கின்றபசுக்களை யவிழ்த்துக்கங்கையிற்செல்லவீசுவார்கள்,தே
வர்முதலானவரோறிவந்த விமானங்களையும், இரதங்களையுங்,
கொளுத்துவார்கள். அவர்களேந்தியபடைகளைமுறிப்பார்கள்.
கலன்களைக் கரித்துத் துகள்செய்வார்கள், வேதிகைகளையுதை
த்துக் குண்டத்திலே தள்ளுவார்கள். தோரணங்களையறுத்து
க் காற்றிற்செல்லவூதுவார்கள், துவசங்களையொடித்துத் தள்
ளுவார்கள், தக்கன்மருகரைப் பற்றிச்சொல்லப்படாத செய்
கைகளை முடிப்பார்கள், இடியைப்போல மார்பில்அறைந்தும்
குத்தியும் வருத்துவார்கள், உண்ட அவிகளைக் கக்கும்படிக்கு
முதுகினிடிப்பார்கள், சிலதேவரைவாளினாற் சேதித்தும் சில
ர்தலைகள்மொட்டையாக மயிரைப்பிடுங்கியும் சிலரைப்பந்தலு
க்கு நிறுத்திய கால்களிற்கட்டியும் சிலரைவறுத்துக்கொறித்
தும் இவ்விதமாகத் தாமரைத்தடாகத்தின்மதயானை புகுந்தா
ற்போல வேள்விச்சாலையைக் கலக்குவார்கள்அப்போதுவெ
ட்டென்றும் பிளவென்றுங் குட்டென்றுங் கொல்லென்றும்
குத்தென்றும் உரியென்றும் கட்டென்றும் பிடியென்றும்

உதையென்றும், இவ்வித ஒலி திசையெங்கும் பரவ, யாகவெல்லை பட்டபாட்டை மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்த விண்டு கண்டு, நான் தலைவனாகவிருந்து இம்மகத்தைக்காத்தது வெகுநேற்றிபென்று மானம்பாதிக்கக் கருடனைநினைந்து வரவழைப்பதுதாமதப்படுமென்று, தன்கோபத்தை யவ்வுருப்படுத்தி அதன்மீதாரோகணித்து பஞ்சாயுதபாணியாய்ப் பூதப்படைகளின்மீதெதிர்த்து, கடலுடைந்ததுபோல பாஞ்சசன்னியத்தைமுழக்கி சாரங்கமென்னும் வில்லைவளைத்து, அளவற்ற திவ்விய சரமாரிகளைத்தூவிவந்தான். அதைச் சிவகணங்களும் காளிக்கூட்டங்களுங்கண்டு, முன்னெமது கர்த்தன் தண்டத்தின்மோதலினாற்பட்டவன் வெட்கமில்லாமல் மீளவும் போர்செய்ய வந்தானென்றிகழ்ந்து, கரங்களைப்புடைத்து நகைத்து சீறி, மேலிட்டுவருகின்ற பாணங்களைப்பற்றி, முறித்தும் பொடித்தும் தட்டியும் அழித்தும் சண்டைகொடுத்தார்கள் அதை வீரபத்திரமூர்த்தி கண்டு புன்முறுவல்கொண்டு வருகையிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் நவரத்தினமயமான தேரொன்று எதிரில்வந்து நின்றது அத்தறுவாயில் அவசமாறியெழுந்த பிரமன் இதுநல்ல தருணமெனக்கருதி, அத்தேரிற்பாய்ந்து, சாரதியிருக்குமிடத்தில் அமர்ந்து, குதிரைகளின் வார்களையும் உளுவுகோலையும் கரங்களிற்கொண்டுநடத்தி, சிவகுமாரனெதிரில் நிறுத்தி வீராதிவீரா! கர்த்தன் இதோரதமனுப்பினார். சத்துராதிகளைச்செயிக்கத்தேவியுடன் இதன்மீதெழுந்தருள வேண்டுமெனப் போற்றினான். அப்போது வீரபத்திரர் அவனிடத்திருந்த கோபஞ் சற்றுத் தணிந்து, திருத்தேவியுடன் அத்தேரிலேறியருள, பிரமன் சுவாமி! அடியேன் வல்லபத்தைப்பாருமென்றுவாயுவேகத்தினுமேலாக அதைச் செலுத்தி கேசவனுக்கெதிரில் நிறுத்தினான். அத்தறுவாயிற் கண்ணன் வீரனைநோக்கி, சிவனை நிந்தித்த தக்கனைத் தெண்டிப்பதல்லது வேள்விச் சம்பிரமத்தைப்பார்க்க வந்த தேவராதியரை நீதியில்லாமற் கொல்லத்தகுமோவென்றுவினவ, வீரன் நீ குறித்த துண்மையாயினும் பரமனையன்றி மகத்தைமுடிக்கின்றவரிடத்திருந்தவர்களுக்கு வேதங்களிற்சொல்லுகின்ற சிஷ்டையின்படிக்குச் செய்தோம், இதன்றியும் நமதெதிரில்நிற்கின்ற உன்னையும் வாட்டுவோமென்றார். உடனே மாயவன்கோபித்து தன்வில்லைவளைத்து, பாணவருஷத்தைப் பெய்து, வீரபத்திரரையும் பூதப்படைகளையு மறைக்க, வீரன் காளியைநோக்கி நகைத்து தமது சிலையைக்கோலி சத்தசாகரங்களும் கொதித்தடங்கவும் அண்டங்கள்நெக்குவிடவும் அவைகளிலடங்கிய சீவராசிகள் செவிடுபட்டு இத்தினந்தானோ யுகமுடிவென்று மயங்கவும் குணத்தொனி செய்து, குரூரமான கோல்களைத்தொட்டு தம்மீதெழுந்த சிலீமுகங்களைக்கண்டித்து தாமோதரனையுமூடினார். அவையனைத்தையும் மாயவன் கொடிய பாணங்களினால் விலக்கி மேலும் ஆயிரங் கணைகளைத் தமது தோள்களைக்குறித்தேவ, அவைகளை வீரன் துகள்கண்டு ஒரு திவ்வியபாணத்தைத் தூண்டி விண்டுநெற்றியைப்பிளந்து அவன் நடுநடுங்கி உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு மூர்ச்சித்துக்கிடக்கிறவளையில் வில்லையூன்றிப் பார்த்திருந்தார். அவன் சற்றுநேரத்திலே தெளிந்து மீளவும் அளவற்ற கணைகளைச்செலுத்த வீரபத்திரர் அவைகளைத் துகள்கண்டு மாறுசரங்களைப் பிரயோகித்தார். இவ்விதமாக மாறிமாறி அவ்வீரர்செய்த போரின்பெருக்கம் யாவராற் றுதிக்கப்படும் பின்பு சிவகுமாரன் சீறி, பாசுபதத்தைத்தூண்டி கரியவன் மார்பைப்பிளக்க அவன் மயங்கியிருந்து தெளிந்தான். உடனே எடுவில்லைச் சண்டை கொடுவென்று வீரன் அதட்ட, கரியவன் கொதித்து, தேவபாணங்களையொன்றின்பின் னொன்றைவிட்டான். வீரபத்திரர் அவைகளுக்குமாறேவித்தடுத்து பின்பு மற்றொருசரத்தினாற் கண்ணன் கரத்தின் மேருவைப்போல விளங்குஞ் சாரங்கத்தை வெட்டித் தள்ளிமேலு மிரண்டு நாராசங்களினால் அவனேறியிருந்த கருடன் சிறகுகளையரிய அவன் மாயனாதலால் அளவற்ற விண்டுக் கோலங்கொண்டு தாக்கினான். அதை வீரன்கண்டு, நுதல்விழியினால் அத்தோற்றங்களைப் பொடிபடுத்த விஷ்ணுவானவன் இனி யென்ன செய்வோமென் றெண்ணாதுமெண்ணி கடையிற் பரமனை யரிச்சித்துப் பெற்ற சக்கரத்தைப் பிர யோகித்தான். அதை வீரன் பற்றி விழுங்கி, பின்பு அவன் சுழற்றியெறிந்த தண்டையும் தமது கெதையினாற் பொடிபடுத்தினார். அதைக்கண்ட கண்ணன் தன்னிடத்தில் வேறுபடைகளில்லாமையால் வாளினையுஞ் சேடையத்தையு மெடுத்துப்பாய்ந்து வரும்போது வீரபத்திரர் ஓங்காரிக்க, அவ்வதிர்ச்சியினால் மயங்கி, அசைவற்று, வாளைப்பிடித்தபடியேநின்றனன். அத்தறுவாயில் யாதினைநினைந்தோ வீரபத்திரதேவர் அதிகவுக்கிரத்தை அடையும் முன்னிலையிற் சிவகடாட்சத்தினாற் கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாமென்று வானத்தினின்றொரு வாக்கியம் உண்டாயது, அதை வீரன் கேட்டு சீற்றந்தணிந்து, இதென்ன காரணமென்று பார்த்திருக்கையில், இது தருணமென் றெண்ணிப் பாகனாகவிருந்த பிரமன்சேவித்து, வேதவாக்கியத்துக்குப் பிசகாக யாகஞ்செய்த பாதகன் தந்த அவியினைப் பொசித்த அடியேன் பிழையினைப்பொறுத்தருள்கவென்று திருவடிகளில் விழ, அவனிடத்திற் கிருபையுற்று பயப்படவேண்டாமென் றுதரித்தார். அத்தறுவாயில் இது சமையமெனக்கருதி மகாவிஷ்ணு வீரபத்திரக் கடவுளைப்புகழ்ந்து, பாரித்து நிகரற்றிருக்கும் என் வில்லைக்கண்டித்ததல்லாமலும் செலுத்திய திவ்விய சரங்களைப் பொடிபடுத்தி எதிர்த்தவரைச் சங்கரிக்குஞ்சக்கரத்தினையும்விழுங்கி மூவரினொரு தலைமைபூண்ட என்னையும் செயித்ததால், ஓய் வீரனே! உமது பெருமைகள் யாவராற் புகழப்படும், அழுக்காறுடைய தக்கன் வேள்வியின் அவியை யிச்சித்து விவேகசூனியனாய்த் தேவரீருடனும் எதிர்க்கவந்தேன். அதற்குரிய தண்டனையும்பெற்றேன். ஞானவான்கள் பரமசிவனை மதியாதவரிடத்தினும் நிற்பரோ! மேலும் ஆதிகர்த்தனைத் தொழாதவருக்குரிய தண்டம் எங்களுக்கும் நடத்தியதனால் உமக்குக் குறைவில்லை, இச்சம்பவத்தினை நாங்களே தேடிக்கொண்டோம், ஓ? வீராதிவீரனே! வார்த்தையுரப்பினால் உலகை யழிக்கவல்ல தேவரீர் பாணங்களைச் செலுத்திய இதுவுமொரு திருவிளையாடலாமெனப் பலவாகத்துதித்து, அடியேன் பிழைக்கடுத்த சிஷ்டைமுன்னமே பெற்றுக்கொண்டதால் இனிப்பாதுகாத்தருள்கவென்று வேண்ட, வீரபத்திரதேவர் மகிழ்ந்தருளினார். அத்தறுவாயிற் சிவபிரான் பராசத்தி சமேதராய் ரிஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்து, நந்திதேவர்போற்றிவரச் சிவகணங்கள் கொடி குடை ஆலவட்டம் வெண்சாமரையினைத் தாங்கியும்தேவதுந்துமியை முழக்கியும்கர்த்தன் பெருமைகளைப் பாடியும் சூழ்ந்து நடக்க வேள்விச்சாலையினிடத் தெழுந்தருள அதைக்கண்ட வீரபத்திரர் பத்தி விநயங்களுடன் தொழுதுநின்றார். அத்தறுவாயில் விஷ்ணு பிரமன் பிரிந்த பிதாவை எதிர்ந்தவரையொக்கப் பரிவுடன் போற்று முன்னிலையிற் கர்த்தனிடப்பாகத்தின் வீற்றிருக்கும்பிராட்டியானவள்வேள்விக்களத்திலே தக்கனாதியர் சின்னபின்னப்படக் கண்டிக்கப் பட்டு உருளுவதையும் மகமழிந்தபாட்டையும்கண்டு, உலகமாதா வாதலாற் கோபந்தணிந்து, பரிவாய்க் கர்த்தனைநோக்கி, சுவாமி இவ்வேள்வியும் இதனிடத்தில்வந்திருந்த தேவராதியரும் அடியேன் பொருட்டு அழிந்தாரென வுலகத்தோர் வசனிப்பர், என் கோரிக்கையின்படி வீரனைக்கொண்டு தக்கனாதியரைச் சங்கரிப்பித்ததனால் தேவரீரை மதியாதகாரணத்திற்குரிய தண்ட

ளையைப்பெற்ருர்கள். இப்போதும் அடியேன் பொருட்டு இவரையெழுப்பத் திருவுளங்கொள்ள வேண்டுமெனத்துதிக்க உன்னிரக்கம் வெகுநேற்றியென்று பரமன்நகைத்து பக்கத்தில் நிற்கின்ற வீரபத்திரனைப்பார்த்து உன்னாலிறந்தவரை மீளவும் எழுப்பக்கடவாயென் றனுக்கிரகஞ்செய்தார். அவ்வாறே வீரன் பரமன் பாதங்களைச்சிந்தித்து, இவ்விடத்தின் மடிந்தவர்களனைவரும் உயிர்பெற்றெழுவீரென்றவுடன் உறங்கினவர் விழித்ததைப்போலத் தேவர் தபோதனர் பிராமணர்முதலாயினோர் எழுந்து, பரமனைக்கண்டு, தங்களுக்குக்கிடைத்தபழிபாதகங்களை முறையிட்டு, வாடி, கர்த்தனே! ரட்சிக்கவென்றுபோற்ற, பரமன் அவர்களையுமாதரித்தருளினர். அக்காலத்திற் கேசவனாதியர் சேவித்து, சுவாமி? தேவரீரை வஞ்சித்துத் தக்கன்செய்த வேள்வியில்வந்து அவியுண்டபாதகர் எதிரினெழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டீர், பிதாவல்லது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கவல்லவர்யாவர்! மேலும் தக்கனுக்கினைக்கஞ்சி நன்னெறியைக் கடந்த அடியோங்களை ரட்சித்த கடவுளுக்கு யாங்கள் செய்யுங் கைம்மாறுமுண்டோ! இவ்வீரனாலே தண்டித்த காரணத்தினால் எங்கள்திரேகம் பவுத்திரமாயிற்று. இதுவல்லாமல் ஆதியில் உலகங்களையழிக்க வெழுந்த விஷத்தை உண்டதும், கங்கையைத்தரித்ததும் அடியோங்கள் பொருட்டல்லவோ? தொண்டர்செய்தபிழைகள் பலவுண்டாயினும் அவைகளைப் பொறுத்தல் அடிகள் கடமையாகுமென்று பலபலவிதங்களிற்றுதிக்க அவரைப்பகவன் கையமர்த்து கோபந்தணிந்தோம், இனிப் பயம்வேண்டுவதில்லை யென்றருள, ஆனந்தவாரியிலே திளைத்துக் களித்துக் கூத்தாடி யேத்தினார்கள். அத்தருவாயில் அக்கூட்டத்திலே தக்கனைக் காணாததாற் பிரமன் பரமனைச்சேவித்து கர்த்தனே! யாங்கள்நரகவாதனையிற்படாமல் அருளியதைப்போலவே என்குமாரனையும் வரவழைத்து ரட்சிக்க வேண்டுமென்று பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்திரக்க, உமாபதி கிருபைகூர்ந்தவராய், வீரன்மீது திருக்கண்சாத்தினார். அக்குறிப்பினை வீரன் உணர்ந்து பானுகம்பனால் அவ்வுடலைத்தருவித்து, அவிக்குக் கண்டித்திருந்த ஆட்டின்தலையை அதிற்பொருத்தி எழக்கடவாயென்றவுடன் பரமசிவத்தை யிகழ்ந்தவர் இப்படிக் காவரெனச் சகலருக்கும் உணர்த்துவதுபோலத் தக்கன் தலையையசைத்துக்கொண்டெழுந்து, அருகில் நிற்கின்ற வீரபத்திரதேவரைக் கண்டு ஒடுங்கி, நாணித் தலையிறங்கி வணங்கி, வானத்தி னிற்கும் பரமனையும்நோக்கி, நடுநடுங்கி வாடினான். அதைப்பார்த்தருளி, பத்த வற்சலரான கடவுள், தக்கா! பயங் கொள்ள வேண்டா மெனக் கிருபா நோக்கம் பாலிக்க, தக்கன் கவலை நீங்கி, மும் முறை வலம் வந்து, பலதரம் வணங்கி, ஓ! தீனதயாநிதியே? லோகநாயகனே? அடியவர்க்கெளிய பரமே? தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்த செல்வப் பெருக்கினாழ்ந்து மதிமயங்கி யான்செய்தபிழைகள் அளவற்றன உண்டு, நினைந்தாலும்மனம் நடுங்குகின்றது, அவைகளைப் பொறுத்தருளிய நாதா கிருதார்த்தனானேன், அஞ்ஞானவானாகிய அடியேன்விஷ்ணு பிரமனைத் துணையாகக்கொண்டு நமதுமாயைவயத்தனாய் இச்சம்பவத்தினைப் பெற்றேனென வழுத்தினான். தம்மை வணங்கியவீரனை உமையவள்வாழ்த்தி, காளி முதுகைத்தடவி ஆதரித்து, அவர்களுக்குவேண்டியபேறுகளையளித்தாள் அக்காலத்திற் கர்த்தன் தமதுகுணாதிசயங்களைப்புகழ்ந்துபோற்றி, நின்ற கேசவன் நான்முகன் மற்றதேவராதியரிடத்துக்கிருபா நோக்கம்பாலித்து, நம்மையன்றி இந்தவேள்வியினை நடாத்திய காரணத்தினால் வேதவிதிப்படிக்கு இத்தண்டம் நேர்ந்தது, இதனால் நாணிவருந்தவேண்டாமென்று அவர்களைத் தங்கள் பதிகளுக்குப்போக அருளிச்செய்து, வீரபத்திரர்காளிசேனைவெள்ளங்கள் கணநாதர் சூழ்ந்துபோற்றிச் செயபேரி வெற்றிச் சங்கங்களை முழக்கி நடக்க விடையின்மீது திருத்தேவியுடன் வெள்ளியங்கிரிக்கெழுந்தருளி, வீரபத்திரனை அண்டத்தினெல்லையிலிருந்து சகலபுவனங்களையும் பாதுகாத்து அரசுரிமையினைச் செலுத்திவரக் கட்டளையிட்டார் அப்போது வீரன்காளியுடன் தாய்தந்தையரைச்சேவித்து, விடைபெற்று, தமதிடத்தைச்சேர்ந்து, பூதகணங்கள்போற்றவிருந்தார். பானுகம்பன்முதலான பூதகணத்தலைவர் கர்த்தனைவணங்கி, தத்தமிடங்களையடைந்தார்கள்.

அடிமுடிதேடுபடலம்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே! சிவபிரான்மறைந்தபின்பு விஷ்ணுவாதியானதேவர் தவத்தர் முதலானவர்கள் தங்கள் பதவிகளிற் சேர்ந்தார்கள். இவ்வாறு சகலரும் நீங்கிய தருவாயிற் பிரமன் மனம்பொருமற் குமாரனான தக்கனைநோக்கி, நீவருந்திநோற்றுப்பெற்ற செல்வத்தை அகந்தையினாற் பறிகொடுத்த தன்றியும் உலகமுள்ளளவும் தீராதபழியினையும் வேற்றுருவினையும் அடைந்தாய், மேலும் இறத்தலில்லாததேவர் ரிஷிகளாதியருக்கு எமனாய் அப்பெருமையினை மாற்றினாய், தக்கனென்றெவ்வுலகங்களினும் போற்றும் ஏற்றத்தையும் இழந்தாய், உன்குறிப்பின்வண்ணமல்லது பெரியோர்கள்சொல்லிய நீதிகளைமறந்து அவர்மனநோவவும் பேசினாய், வேதாகமமுதலிய சாஸ்திரங்களைப் பூர்த்தியாசவாசித்தறிந்தும் அவற்றிற்குக்காரணராகிய சிவத்தின்பெருமைகளை யுணர்ந்தும்அவர்மாயையிற்பட்டு அவரையிகழ்ந்து இப்பேற்றை யடைந்தாய், அவர்செயலைக்கடந்தவ ரிவ்வுலகின்க ணொருவரும் கிடையாது, முன்னொருகாலத்திலே கண்ணனும்யானும் அஞ்ஞானத்தழுந்தினவர்களாய், நாம் நாம் பரமென்றகந்தைகொண்டு, அளவற்றகாலம் வாதுகொடுக்கின்ற தருவாயில் இத்தினத்திற்போலவே பரமசிவமெழுந்தருளி விலக்கி எங்கள் மையலை நீக்கிரட்சித்தார், ஆதலாற் பிதாவையொத்த பரிவையுடையகர்த்தனைவழிபட்டுத் தவங்களைச் செய்வையாயின், பாபத்தைப் போக்கிப் பரிசுத்தனாக்கி இம்மைமறுமையின்பங்களையுங்கடாட்சிப்பார், இதனைக் கடைப்பிடியாக நம்பி ஈடேறக்கடவாயென்று பலதிறங்களைக்காட்டிப் போதிக்க, தக்கன் பிதாவின் வாக்கியங்களைக்கேட்டு ஒருமைப்பட்டவனாய், உங்களிருவருக்கும் ஆதியி லுண்டாகிய மயக்கத்தினையும் கர்த்தனெழுந்தருளித் தடுத்தாண்ட சரித்திரங்களையும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டான் அப்போதுபிரமன், குமாரனே? நீவினாவியதற்குமகிழ்ந்தோமென்று, அக்கடவுளினது பாததாமரைகளைக்கருதிச்சொல்வதாயினார். கிரேதாயுகமுதற் சதுர்யுகங்களும் ஆயிரம்விசைதிரும்புமாயின் எனக்கொருபகலாம், அவ்விரவில் யான்துஞ்சும்போது சத்தசாகரங்களும் பெருகி உலகங்களைமூடித்தேவர்மனிதர் சூரியன் சந்திரன் முதலான சராசரப்பிரபஞ்சங்களை அழிக்கும். அத்தருவாயில் விஷ்ணுவானவர்பாலனாய், வடபத்திரசாயியாய், பரமசிவத்தின் பாதகமலங்களைச்சிந்தித்து, யோகநித்திரைகொண்டிருந்து, அவ்விரவுகழிந்து விடிந்தபின்பு மார்க்கண்டர்சனகராதிய மகத்துக்கள் தம்மை நினைந்துதுதிக்க அறிதுயிலுணர்ந்தெழுந்து, பூமியை நிலைபெறச்செய்ய நாடி, பாதலத்திற் கிடப்பதைத் தெரிந்து, வராகவுருவெடுத்துப்பாய்ந்து, வயிரம்போன்ற கோட்டிற் பூமியைத் தாங்கிவந்து, பழையபடிக்கு நிலைபெறச்செய்தார். அப்போது நானும்விழித்து, சிருஷ்டியினைச்சிந்திக்க, துவாதச ஆதித்தருதிக்க, அவரதுகாந்தி திட்சண்ணியத்தினாற் பிரளயநீர்வற்ற, பூமிவெளிகண்டு எதாப்பிரகாரந் தோற்றியது. அதைக்கண்டநா

மோதரன், இஃதுதம்மாலாயதென அகந்தைகொண்டு, திருப்பாற்கடலிற் சயனித்திருந்தார். அத்தருவாயில் நான்சகலபுவனங்களினையும் பூர்வப்படி நிருமித்து, தேவரினங்கள் மானிடர் மிருகங்கள் பறவைமுதலிய சராசரங்களினையும் உண்டுபண்ணி, பூவுலகம் பொன்னுலகமாதிய பதங்களினை நிருமித்து இந்திரனைத்தெய்வலோகத்துக் கரசனாக்கி திசைக்காவலரை நிலைபெறச்செய்து, சந்திரசூரியராதியநவக்கிரகங்களை எதாப்பிரகாரம் அமைத்து, இவைகளனைத்தும் நம்மாலாயது, நாம் உறங்கும்போது சகலமுமழியும், விழித்து நினைத்த காலத்திற் பழையபடிக்குண்டாகும், ஆதலால்நம்மையன்றிக், கர்த்தன்வேறில்லையெனத் துணிபுகொண் டிறுமாந்து, என்னாலாயவைகளனைத்தினையும் பார்வையிட்டுவருகின்றதருவாயில், என்னைப்போலவே அகந்தையுற்றுத் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைக்கண்டு, இலக்குமிக்கிடமாகிய மார்பினிடத்தறைந்தெழுப்பி, நீயாவனென்று கேட்டேன். அவர்நகைத்து, உன்பிதாவல்லவோ? இதனைமறந்தையோ வென்றனர். அதைநான்கேட்டு, புஞ்சிரிப்புக்கொண்டு, இன்னமும் நித்திரைமயக்கந்தெளியவில்லையோ! உன்னுந்திக்கமலத்தில் வந்ததனாற் பிதாவெனக்கருதினையோ! திக்கடைக்கோலினிடத்து அக்கினியுதித்ததனால் அப்பசையற்றவிறகு அச்சிறந்ததேவதைக்குத்தாயெனப்படுமோ? அல்லது தந்தையெனவும் நினைக்கலாகுமோ! இதன்றியும் முன்னம் பிருகுரிஷிசாபசம்பந்தத்தினாலே தூணில்நாரசிங்கமாகத் தோன்றினை: அது உனக்குப்பிதாவாகுமோ! மேலும் நீபத்துச்சனனமெடுத்த போது அவைகளைப்படைத்துப் படைத்து என்கரங்கள் கறுத்ததைப் பாரென்றுகாட்ட, கண்ணன்கோபித்து, கரங்களைத்தட்டி, பிரமனே! முன்னம்பரமசிவம் உன்சிரங்களிலொன்றைக்கிள்ளியதைஇன்னமும் உண்டாக்கிக் கொள்ளவகையறியாத நீநம்மைச் சிருஷ்டித்தே னென்பதுநன்றாயிருக்கின்றது! உனக்குத்தாய்தந்தை குருதெய்வம் நாமாகும், நமதுமாயைவயத்தனாய் இதனைப்பேசுகின்றனை நாமல்லது சராசரப் பிரபஞ்சங்களில்லை, எண்ணுவிப்போனும் எண்ணுவோனும் நான், கண்ணுதற்கடவுளும் நான், அவனிடத்தமர்ந்த சத்தியும்நான், பஞ்சபூதிகளும்நான், புலன்களும்நான், நாராயணனும்நான், ஆதியும் நான், உருவும்நான், அருவும்நான், சோதியும் இருளும்நான், பரப்பிரமமும்நான், ஆதலாலென்னையல்லதொரு பொருளுமிராதென்றுசெல்லினர். அதைக்கேட்டு, நாமிருவருமிவ்வாறு வாதுசொடுப்பதிற் பிரயோசனமின்மையாற் சமர்த்தலையினெதிர்த்துப் பொருதுவென்றவர் பரமென்று நான்சொல்லினேன். விஷ்ணுவும்சம்மதப்பட்டு, சாரங்கமென்னும் வில்லையேந்தி, அளவற்றதிவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகிக்க, நான்தருப்பைகளை மந்திரித்து, மாறுபடைகளை யுண்டுபண்ணி விட்டுத்தடைசெய்யக்கண்டு, சிறிச்சக்கரத்தையேவினார் அப்போதுநான்பிரமாஸ்திரத்தைப்பிரயோகிக்க, அவையிரண்டும் சிலகாலம்போர்செய்து திரும்பின, பின்புவிஷ்ணுவானவர் தாம் முன்னம்பரமசிவத்தினிடத்திற்பெற்ற பாசுபதத்தினைப் பூசித்துவிட, நான்கர்த்தனிடத்திற் கிடைத்திருந்த அப்பாணத்தினையெடுத்துப் பூசித்து, வணங்கியுபசரித்தெய்தேன். அவையிரண்டும் அக்கினியைக்கக்கிப் புகையைவீசிப் பல திவ்வியபாணவகைகளையுண்டுபண்ணிப்பொருது எங்குமுலவுகின்ற தருவாயில் அவைகளிலுண்டாகியசுவாலையினால் உலகங்கள் அழிவடையவும், தேவர்களிற் பலரிறக்கவும் சிலர் திருக்கைலாயவாயிலினிடத்தில் முறையிட்டுக்கொள்ளவோடவும் மேகங்கள் கரிந்துருளவும் சமுத்திரசலஞ்சுவறவும் இவ்விதமாகச் சகலமும் வாதைப்பட்டன. அத்தருவாயிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால்நாரதர்வந்து, என்னையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து, உங்களிற்பரத்துவத்தைவகித்து வீண் வாதுகொடுக்கின்றீர். அவ்வாக்கியம் உங்களுக்கடாது மேலும் தகுதியாகிய பாணங்களைச் செலுத்தாமல் மேலானபாசுபதத்தை யெய்தீர்கள், அதனாற்சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் அலைகின்றன; அப்படையினையளித்த ஆதிதேவனை. மறக்கலாமோ! ஆதலால் இனிசண்டையினைநிறுத்தக்கடவீர், அல்லதுயின்னமும் சிலகாலஞ் சண்டைகொடுத்திருப்பீராயின் ஆதியந்தமில்லாத கர்த்தன்சோதிவடிவாய் இருவர்மத்தியிற்றோன்றுவர். அதனால் துன்பம் நேருமெனச்சொல்லிப்போயினார். அவ்வாக்கியங்களை நாங்கள் நினைந்து பாராமற்பின்னுங்கோபமேலிட்டு வெகுகாலங்கொடியபோரினைச் செய்து வருகையிற் சீவராசிகள்வருந்திச் சிவபிரானைக்குறித்து முறையோ முறையோ வென்றலற, கர்த்தனிரங்கி, சிறியவராயொப்ப யாங்கள் உலகங்க ளலையப்பொருவதைவிலக்கி, ஆணவமலத்தை நீக்கிரட்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டவராய், எங்கள் மத்தியில் அக்கினிமலையாகத்தோற்றி, நாங்கள் ஏவியபடைகளையுட்கொண்டு அளவுபடாமல் நின்றார். அதைக்கண்டு விஷ்ணுவும்நானும்பிரமித்துத்தியங்குந்தருவாயில், வானத்தினின்றொருவாக்கானது, ஓவிவேகமில்லாதவரே! உங்கள்வலியினைத் திரிபுரதகனரோகாண்பார், ஆதலால்இச்சோதியின் அடியினையும்முடியினையும்கண்டவரோபெரியரென்று எழுந்தது. அதையாங்கள்கேட்டு, கோபந்தணிந்தும் அகந்தையினைவிடாமல் இவ்வொலியுண்டாகுங்காரணம்யாதென்றாலோசித்து. நாரதர்வாக்கியத்தை நினைந்து, நம்மின்மேலானவனைக் காட்டவித்தோற்றமுண்டாயது. ஆதலால் இதன் ஆதியந்தத்தினைக்கண்டவரே பரமெனநிச்சயித்தனம், அஃதெத்தன்மைத்தெனின், தவழுங்குழந்தை வானத்திற்செல்லுஞ் சூரியனைப்பற்றச் சிந்தித்தற்கொக்கும் பின்புவிஷ்ணுவயிரத்தினை யொத்தகுளம்புகள்பொருந்திய குறியகால்களையும் பிறையினை நிகர்த்தகோடுகளையும் ஆயிரயோசனைபரப்புள்ளபாரித்தசரீரத்தினையும் வாய்த்தவராகவுருக்கொண்டு, புவியினைக்கல்லி, அச்சோதியினடியைக்காணச்சென்றார். யானும்பொற்பிரகாசம்பொருந்திய சிறகுகளையுடைய அன்னவடிவெடுத்து, அதன்முடியினைக்காணவானத்திற்பறந்து, அளவற்றபுவனங்களைக் கடந்தும் அதுமுற்படியே தோற்றக்கண்டேன். பன்றியாய்ப் பாதலத்தைத் துருவிச்சென்றகேசவனும் அவ்வாறேகண்டு, கோடுகள் தேய்ந்துவாடியிளைத்தபின்பு அகந்தைநீங்கி, பழைய அறிவுதித்துத்தேடும் ஆசையையொழிந்து, புவியின்மீது வருவதற்குச் சத்தியில்லாமையாற் பரமசிவத்தின் பெருமைகளைப்போற்றி, யாவரும் அறிதற்கரியதேவரீர் பாதாரவிந்தங்களிற் சரணடைந்து அவைகளையருச்சிக்க விருப்புற்றதால் உமது மகிமைகளையறியாமற் செய்தபிழைகளைப்பொறுத்து இக்காலத்திற் காத்தருளவேண்டுமென்று பலவாகத்துதித்து, கர்த்தனநுக்கிரகத்தினாலே வலிபெற்றெழுந்து, புவியிலோங்கி நிற்குஞ்சோதிக்கருகில் வந்துவணங்கி வழிபட்டிருந்தார். யானும் நெடுங்காலம் பறந்துதேடி அதன்முடிகாணமல் வருந்தி முற்குறித்தசபதத்தினை நினைந்து, விண்டு இதனடியைக்கண்டு வருவானாயின் நமக்குத்தோல்வி நேருமேயென்னும் மானத்தினால் வருந்தி எவ்வளவுகாலமாயினும் இதைக்கண்டல்லது மீளேனென்று பறந்து பறந்து இளைத்து வலியொடுங்கி, சிறகுகளுதிர்ந்தசைவற்றுக் கால்களோய்ந்து, கண்கள்சுழன்று, பிராணன் தத்தளித்து வாடினேன். அப்போது தெய்வச்செயலால் அச்சுடரினின்றுஞ் சில சித்தர்வெளிவந்து, பிரமாணத்தடங்காத பரஞ்சோதியினது முடியைக்காண்பே னென்று அகந்தையுற்றெழுந்தஇப்பறவை தன்சிறகுகளும் வலியுமொழிந்து அறிவில்லாமற் றேடி

வருகின்றது, இது இன்னஞ் சிலகாலம் பறக்குமாயின், உயிரிழந்துபோம். இச்சோதி சிவச்செயலென்றறியாமற் பாதலத்தைப்பிளந்து போனவிண்டுவும் இதனடியினைக்காணாது இளைத்து, சிவனைத்துதித்து, வலிபெற்று, பூமியின்வந்து, போற்றிநிற்கின்றான், இவ்வன்னத்துக்கும் அவர் அனுக்கிரகமுண்டாயிற்கடைத்தேறுமென்றுமீளவும் அச்சோதியின்மறைந்தனர். இவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டவுடன் நான் என்மையலொழிந்து, கர்த்தனைத்துதித்து, புவியினிறங்கி, விண்டுவைக்கலந்து, நாமிருவரும் அகந்தையினால் நாரதர் சொன்னதைக்கேளாமலும் இச்சோதிவடிவானதுபரமன்செயலென்றறியாமலும் அளவற்றகாலந்தேடிவருந்திக்கடையிற்சிவகடாட்சத்தினாலுணர்ச்சிபெற்றுக்கிருதார்த்தராயிவ்விடஞ் சேர்ந்தோம், ஆதலாற் பரமனை வழிபட்டுத்தெரிசித்து ஈடேறக்கடவோமென்று கூறி, அவர்சம்மதத்தைக்கொண்டு, ஒருலிங்கத்தை யவ்விடத்திலேதாபித்து, சோடசவுபசாரங்களுடன் அருச்சனையினை வேதவிதிப்படிக்குச்செய்து, போற்றினேன். அத்தருவாயிற் பரமசிவம் அச்சோதியினின்றும் வெளிவந்து, உமாபரமேஸ்பர முகுர்த்தமாய்க்காட்சிகொடுக்க, நாங்கள் கர்த்தன்பாதகமலங்களிலே தொழுது. சுருதிகள்துதித்தறியாததேவரீர்பெருமைகள் எங்களா லளக்கப்படுமோ? உமது மாயையிற்பட்டுமயங்கிப்பொருதஎங்கள் மத்தியிற் சோதிமயமாய் எழுந்தருளிப் பேரறிவைத் தந்தாண்டீர், உமது அனுக்கிரகத்தினால் உம்மையறியவல்ல பேதையேம் இழைத்தபிழையினைப் பொறுத்தருள வேண்டும், பிள்ளைகள் செய்ததீங்கினைப் பெற்றவர்கள் இஷ்டமாகப்பார்த்திருப்பது முறைமையல்லவோவென்று பலவிதங்களாகத்துதித்தோம். பரமனிரங்கி, நீங்கள் செய்தகுற்றத்தையெண்ணி வருந்த வேண்டாம், உங்கள் பூசைக்குமகிழ்ந்து உங்கள் பதவிகளையும் தந்தோம், இன்னமும் விரும்பியவரங்களைத் தருவோமென்றருளியபோது நாங்கள் மீளவும் வணங்கி அடிகள் திருவடிகளை மறவாதபேற்றைத் தருகவென்றிரக்கக்கடாட்சித்து, மீளவும் அச்சோதிப்பிழம்பில் மறைந்தார். பின்பு அவ்வனல்வடிவமாறி, ஒருமலையுருக்கொண்டு, சகலருங்கண்டு தொழநின்றது. யாங்கள்தாபித்தசிவக்குறியினைஅவ்விரவில்வழிபட்டு எங்களுலகங்களைச் சேர்ந்தோம் அது சிவன்ராத்திரியெனச்சொல்லப்படும். அவ்விரதத்தினை அளவற்றவர்செய்து இம்மை மறுமைப்போகங்களைப் பெற்றுவருகின்றனர். ஆதலால் அவர்குணாதிசயங்களைப் போற்றிப் பூசியாதவரல்லது பேதையர் உலகின்கண்யாவரிருக்கின்றார்கள்! அவரருளிருந்ததால் மையல் நீங்கி அறிவுவிளங்கப்பெற்றாய். தாய் தந்தைகுருதெய்வமுதலாயினோர் அவராக நினைந்து தவஞ்செய்து பேரின்பத்தைப்பெறக்கடவாயென்று போதித்துப் பிரமன் தன்பதியைச்சேர்ந்தான்.

அதன்பின்பு தக்கன் பிதாவானவர் அருளிச்செய்தபடியேதவஞ்செய்யக்கருதி, காசித்தலத்தைச்சேர்ந்து, கங்கைக்கரையில் ஆலயமொன்றுண்டாக்கி, உருவாய் அருவாய் அருவுருவாய் அமலமாய்ப்பரப் பிரமசொரூபியாகிய சிவலிங்கத்தைத்தாபித்து, வேதாகமவிதிப்படிக்கு ஆயிரவருடம் அருச்சித்து, பின்புகர்த்தன் இரங்கி வெள்விடையின்மீது பார்வதிசமேதராயெழுந்தருளக்கண்டு, மும்முறைவணங்கித்துதித்து, சுவாமி! பேதையேன் செல்வப்பெருக்கினாழ்ந்து தேவரீரைவெறுத்து அளவற்றபாதகங்களைத் தேடிக்கொண்டேன் அவைகளைநீக்கிஉமது அடியரிற்சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுபோற்ற, அவ்வாறேசிவபிரான் கணத்தலைமையளித்து மறைந்தார். கர்த்தனனுக்கிரகத்தினாலே தக்கன் புனிதனாகியும் நந்திதேவர் சாபத்துக்கழிவில்லாமல் ஆட்டுத்தலையினையும் பெற்றான். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிவிருடியரே! பரமசிவத்துக்கிழைத்தகுற்றத்துக்காயினும் நிவாரணமுண்டு, அவர் அடியருக்குச்செய்த அபராதத்துக்குத் தெண்டனைவிடாது. இனிமேல் மற்றத்தேவர் சூரனால் நூற்றெட்டியுகங்கள் வாதைப்பட்டசரித்திரத்தினையும் அவனுற்பத்தியையும் சொல்லுவோம்.

தட்சகாண்ட முற்றிற்று.







உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநம:

கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

அசுரகாண்டம்.

மாயைப்படலம்.

ஊரிலான்குணங்குறியிலான்செயலிலானுரைக்கும்......................................*
பேரிலானொருமுன்னிலான்பின்னிலான்பிறிதோர்......................................*
சாரிலான்வரல்போக்கிலான்மேலிலான்றனக்கு..*
நேரிலானுயிர்க்கடவுளாயென்னுளேநின்றான்............ ....*

ஐம்புலன்களை நிக்கிரகித்து சித்தத்தைச் சிவன்பால் நிறுத்தித் தவங்களைச்செய்து சிறப்பெய்திய சவுனகாதி ரிஷிகளே! மனதொருமித்துக் கேட்பீராக. மரீசிகுமாரனான காசிபருக்கு இத்த அறுபத்தாறுகோடி ராட்சதருக்கரசனாகிய அக்கிரகேசனென்பவன் சுமாலிபுத்திரியாகிய பிங்கலகேசியைக் கலியாணஞ்செய்து, பாக்கியவசத்தினாற் சுரசையென்னும் பெண்ணைப் பெற்று, அவளொப்பற்ற வடிவைக்கண்டு பரிவாகவளர்த்துவருகின்றதருவாயிற் குரவனான சுக்கிரன் அவளுக்கு மாயவித்தைகளனைத்தையும் மந்திரபூர்வமாகப்போதித்து, அவள் வல்லபத்தைப்பார்த்து, மாயையென்னும் பெயரையிட்டு, ராட்சதர் சிறுமையினையும் தேவர் பெருமிதத்தினையும் அவர்களுக்கு நந்திதேவரிட்ட சாபத்தையும்யோசித்து, மாயையை ஆசீர்வதித்து, ராசபுத்திரியே! கேசவனாலும் தேவேந்திரனாலும் அளவற்ற ராட்சதர் இறந்தபடியால் உன்தந்தை வலியந்றொடுங்கினான். ஆயினும் மின்னலினொளியினாலே தாழை புட்பிக்கும், என்மகிமையினால் மழைபெய்யும், அவைபோலவே உன்னால் அசுரகுலம் விர்த்திக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகையால் நீதாழ்க்காமல் இலக்குமிக்குமேலான வடிவுகொண்டுபோய் வனத்திலே தவஞ்செய்யுங் காசிபனை மையல்பூட்டி இரவில் அவனைப்புணர்ந்து வலிய பிள்ளைகளைப்பெற்றுப் பெயரிட்டுப் பரமசிவத்தைக் கருதிச் சிறந்த வரங்களைப் பெறும்படி அவுணருக் கடுத்த வேள்விகளையும் விரதங்களையும் மந்திரபூர்வமாகப் போதித்துப் பிள்ளைகள்நலத்தைப்பெறவும் சத்துராதிகளாகிய தேவர்பழியின் மூழ்கவும் அரியதவங்களைச்செய்ய அனுப்பியபின் திரும்பக்கடவாயெனச் சொல்லினார். அதை மாயைகேட்டு சுவாமி! அவுணர் விர்த்தியடையும்பொருட்டு இதனையனுக்கிரகஞ்செய்தீர். ஆதலால் அப்பணிவிடையை அடியேன்செய்யக் கடவனென்று சேவித்துப்போய் பிதாவாகிய ராட்சதராசனுக்கும் இச்செய்திகளையறிவித்து செலவும் பெற்றுச்சென்று வெள்ளியங்கிரியைப்போலச் சர்வாங்க அளிதமணிந்து, காசிபர் தவஞ்செய்திருக்கும் வனத்தைச்சேர்ந்து, இலக்குமியும் இரதியும் திலோத்தமையும் மோகினியும் ஏகமாயொருவடிவெடுத்ததையொப்ப உலகிற்கிடையாத மிகுந்த அழகுவாய்ந்த உருவுகொண்டு, பூமண்டலவாசிகளும் திசைகளி லிருப்பவரும் விண்ணகத்தாரும் பாதலவாசிகளும் தனது எழில் நலத்தைக் காணப்பெறின் மாரன் கணைகளுக்கிலக்காய்ச் சரீரமெங்கும் புண்பட்டு மயங்கி விளக்கிற்பட்ட விட்டில்களை நிகர்ப்ப வாடித்தொடரும்படி மேகலைமணிகள் பாதசரங்கள் கரத்தின்விளங்கும்வளையல்கள் சத்திக்க, அன்னத்தையொப்ப மெல்லெனவுலவி, அவ்விடங்களிற் பரிமளமிகுந்த புட்பங்கள்வாய்ந்த பூங்காவுகள் மதுரமான சலசமற்றியுள்ள தடாகங்கள் சித்திரமண்டபங்களாதிகளைத்தன் வல்லபத்தினா லுண்டுபண்ணி, மறைந்திருந்தாள். அத்தருவாயில் ஐம்புலன்களையொடுக்கிப் பொறிகளையடக்கிச் சித்தத்தைச் சிவத்தின்கண் செலுத்தித் தவத்தினின்ற காசிபர் கண்களைவிழித்து, நூதனமாகவிளங்குகின்ற சிங்காரங்களைப்பார்த்து, அற்புதமடைந்துவெளிவந்து, ஒன்றொன்றாகநோக்கி, இஃதுபுதுமையாகவிருக்கின்றதுஇதனையாவர்நிருமித்தனரொனப்பலதிசையினும்நாடி, ஒருவரையுங்காணாதுமாயையின் வஞ்சகத்திற்பட்டு, ஞானவுணர்வைமறந்து, பிரமித்துத் திகைத்து, பொன்னுலகமிறங்கியதோ! அளகை நழுவியதோ! இன்னதெனத்தோற்றவில்லை, அல்லது பிரம சிருஷ்டிதானோ! விண்டுவின் படைப்பின் வீக்கமோ! லோகநாயகனாகிய பரமசிவச்செயலோ! இதன்காரண மின்னதென நிதானிக்கப்படவில்லை, இவ்வரிய காட்டினிடத்தில் இச்சிறப்புக்களுண்டாயது நன்கினுக்கேதுவோ? அல்லது தீவினைக்குக் காரணமோவென்று இவ்விதங்களாகப் பன்னியுழன்று, யாதுந்தோற்றாமையால் மனவாட்டமுற்று தவத்தினைத் தொடங்கத் தமதிடத்துக்குச் சென்றார். அப்போது அச்சென்ற காரணத்தையும் அவர் மனக்கலக்கத்தினையும் மாயை அறிந்து இதுதருணமெனக்கருதி, அவர் வருமுன்னிலையி லுண்டுபண்ணிய வயிரக்குன்றினிடத்துச் சோடசகலைகளைவாய்ந்த சந்திரனைப்போலத் தோற்றினாள். காசிபர் அவள் வடிவைக்குறித்துநோக்கி, கற்பகத்

தருக்களிலேதாவும் வல்லிசாதக்கொடியானது அரியதவப்பேற்றினால் இக்கொடியாக அவதரித்திறங்கியதோ !! மின்னற்கொடியினது விளைவோ !! இத்தோற்றம் அதிசயமாகக்காணநின்றதென்று இவ்வாறு நினைந்து, தவத்தைமறந்து அக்குன்றினருகிற்போய், இதுபெண்ணுருவாகத் தோற்றுகின்றது. சகத்தினைவிளக்கும் பெருமையினையுடைய இலக்குமியோ !! அசுரரைமயக்கிய மோகினிதானோ ! பொற்பாவையோ ! தேவகன்னியோ !! எனது பேரறிவைக்கலக்கிய இவளையாரென்று மறியேன். பிரமசிருஷ்டியிற்பட்டவளாகத்தோற்றவில்லை. மாயையே இக்கோலங்கொண்டு எழுந்ததாகக் காணுகின்றதென்றெண்ணமிட்டுவருந்தி தவத்தைவெறுத்து புணர்ச்சியிற் கவலைகொண்டு, வலையிற்பட்ட மானைப்போற்கலங்கி, இவளெண்ணமியாதோவென்றேங்கி நின்றார். அத்தருவாயில் மாயையானவள் வேலையொத்த விழிகளைச்சுழற்றிக் கலவிக்குறிப்பினைக்காட்ட பெரியவரொன்செய்வர்மருண்டு, அவளிலக்கணங்களைப்பாதாதிகேசபரியந்தம் வர்ணித்து இவைகட்குவமை கூறுகின்ற பொருள்களொன்றும் எவ்விதத்தினுஞ் சரியொவ்வாதென்றிகழ்ந்து, இக்கன்னிகையினது வனப்பில் ஆயிரத்திலொருகூறேனும் இலக்குமிக்குக்கிடையாதாசையால் என்னால் அளவிடப்படுமோ ! இவள் காலழகுக்கு இந்திராணியும் ஒவ்வாளெனப் பலவிதமாகத்துதித்து, மெல்ல நெருங்கி, வனப்புக்களுக்கோராணியாக நிற்கின்ற பெண்ணரசியே ? உமதுவரவென்பாக்கியவசமாகும், ஆதலால் உமதுகுலம்யாது ! நீரிருக்குமிடமெது ! உமது திருநாமமென்ன உமது தந்தையாவன் ? சற்றுத் தயைசெய்து சொல்லுமென்றுகேட்டார். மாயை அவரைப் பரிந்துநோக்கி தவத்தினைவிரும்பினோர்க்கும் உம்மைப்போன்ற மகத்துக்களுக்கும் இவைகளினாலாகவேண்டுவதென்னை ! மேலும் காமத்தைவெறுத்த நீர் கன்னியரிருக்குமிடத்திலே தனித்துவரலாகுமோ ! இருடியருக்கழகோ ! இதுவல்லாமல் ஞானவறிவில்லாத மனிதரைப்போலப் பேசிக் கிட்டுவது நீதியல்ல, முத்தியினையளிக்குந் தவஞ் செய்யப்போமென்று மறுத்தாள். உடனே காசிபர் மனங்கரைந்து பெண்கள்சிகாமணியே ? சரீரம்வருந்தி மனதையொடுக்கி அரியவிரதங்களைச்செய்வது இஷ்டசித்திகளைப்பெறவேயாதலால், நான்முடித்த தவப்பேறுகிடைத்தபின்பும் வருந்துவானேன், ஆதலாற் பெயர் முதலியவைகளைப் பின்பு தெரிந்துகொள்ளுவேன். காமநோய் வருத்துகின்றதாற் சற்றுத் தயைசெய்யவேண்டுமென்று வேண்டினார். மாயைநகைத்து, என்னிமித்தம் தவஞ்செய்ததாகச் சொன்னீர், பெரியவர்கள் இப்படிக்குப் பொய் யாடலாமோவென்றுகேட்க, அவள் குறிப்பைக் கலைகளைத்துந்தேர்ந்தகாசிபர்நாடி பெண்ணரசே? கேட்பாயாக, நான் பிரமகுமாரனாகும், ஒருபோதும் பொய்பேசமாட்டேன், காமவிகாரமேலிட்டுவாட்டுவதினாலுண்மையைத்தான் சொன்னேன். அதென்னவென்றால் மோட்சவின்பத்தைக்கருதி இதுவரையில் அளவற்ற அரியதவங்களைச்செய்தேன், அதனினுஞ் சிறந்த சுகத்தை யெளிதிற்றரவந்தீர், உம்மைச்சேருவதற்கு மேலானபயன் வேறில்லை, இதையுறுதியாகக்கொண்டு உம்மையடுத்தேன், சித்தமிரங்கவேண்டுமென்றிரந்தார். அதைமாயைகண்டு நகைத்து, ஓ மாதவரோ ? என் சரித்திரத்தைக்கேளும், நான் செல்வமிகுத்த வடதேசத்திலிருப்பவள், மேருவுக்குத் தட்சணபாரிசத்திற் பெருகுங் கங்கைக்கரையைச்சேர்ந்த யின்பலத்தைப்பெற விருப்புற்றவளாதலால் அவ்வாறேபோய்வருவேன், நீர் நில்லுமென்று சொல்லினாள். அதைக்கேட்டு காசிபர் மயங்கி, பெண்கள் சிகாமணியே ? கிருபைசெய்து கேட்பீராக. கங்கைமுதலான சத்தநதிகளையும் காசியாதியாகிய சிறந்த தலங்களையும் பொன்னுலகமுதலிய நாடுகளையும் மற்றுமெவைகளை நீர் வேண்டினும் இமைப்போதில் தருவிப்பேன். திரிமூர்த்திகளைப்பார்க்க விரும்புவீராயினும் இதோவரவழைப்பேன். தேவாமிர்தத்தினிடத்தில் இச்சைகொள்வீராயினும் பெறச்செய்வேன். வானமடந்தையரை உமக்கேவல்செய்யவகுப்பேன்.இவையன்றியும்வலியபுத்திரரைவேண்டினும் உண்டாக்குவேன். ஆனாலென்பிராணனைமாத்திரம் நிற்கும்படி விரைவி னென்தாபத்தைத்தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்றார். உடனே மாயை குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு பெரியவரோ ! நான் தனியளாயிருக்கின்றனனெனக்கருதி இப்படிக்குப் பேசினீரோ ? இனியதை மறந்துவிடும் தவத்தருக்கு இது அடாது ? என்னெண்ணப்படிக்குக் கங்கைக்கரையைச் சேருவேனென்று நடந்தாள். காசிபர் பின்பற்றி, உமதுகருத்தின்படிக்கெல்லாமுடிப்பேன், நில்லும் நில்லுமென்றுதொடர, மாயை தன் மந்திரவலியினால் உருக்கரந்திருந்தாள். அப்போது, அவள்தோற்றங்காணாமையாற் பிரமகுமாரன் மருண்டுவாடி, மனநிலைபெறாமற் புலம்புவதானார்.

காசிபர் புலம்புறுபடலம்.

இவ்வாறு காசிபர் அக்கன்னிகையினிடத்திற் காதல்கொண்டு தம்மைக்கண்டோடும்மான்களைப்பார்த்து, தேனைப்போலமதுரமாய் வசனித்திருந்தவள் சற்று மென்னிடத்தில் இரக்கமில்லாமல்மறைந்தாள். அவளுங்கள்கூட்டத்திற்சேர்ந்தாளோ? உண்மையைச்சொல்லாமல்நீங்களோடவேண்டிய காரணமென்னவென்பார் சிலையையொத்துப் பிரகாசிக்கும்நுதலையுடையவள்மாயையென்னும்வலையைவீசிஎன்பிராணனைக்கிரகித்துச்சென்றாள். கலைமான்களே! நீங்கள் அவளைக்கண்டீர்களோ ! நிலைபெறாது வெருவி ஓடுவானேனென்பார். மதயானையே ! காதல்கொண்டு பிடியையணையவிரும்பிப்போவாய் ? நான் தனித்து வருந்தாமல் அக்கொடியாளைத் தேடிக்கொண்டு வருவாயென்பார். பூஞ்சோலைகளிலிருக்கும் வண்டுகளைப்பார்த்து பெரியோர்கள் உங்களை அளியென்றுசொல்லுவார்கள். அஃது வியர்த்தமாகாமல் நீர் ஓரிடத்திலேதரியாமல் உலவுகின்றதால் என்மனதில் நினைந்த மங்கையைத்தேடித் திரிவீர்போற் காண்கின்றதென்பார். குவளை மலரைநோக்கி என்னுடன் வார்த்தையாடிப் பிரிந்தவள் விழியையொத்துவாட்டுவாய், என்பிராணனிடத்துப் பரிவில்லாமற் பாதகனான மன்மதனுக்கும் பாணமாகிப் பாய்ந்து இத்தருணத்திற் சற்றுந் தயையில்லாமல் என்னுயிரை அலைப்பதழகோ வென்பார். செந்தாமரைப்பீடத்தமர்ந்த இலக்குமிக்கு மேலானவனப்பைக்கொண்டுவந்து எனக்கதிகமையலைத்தந்தகன்றாள், ஐயோ !! சந்திரனே ? நமக்குரிய சம்பந்தத்தைக்குறித்தாவது இதனைவிசாரித்து அவளிடத்துக்குத் தூது சென்று அழைத்துவாராத காரணமென்ன? சொல்லுமென்று தூறுவார் பொன்னைப்போலப் பொலிவாயிருக்கின்ற செழித்த கமலத்தின்கண் பெடையைத்தழுவிப் பிரியாதிருக்கின்ற அன்னங்காள் ! யான் தனித்து வருந்தப் பிரிந்த அப்பெண்கொடி போவது தருமமோ? சொல்லுவீரென்பார். புட்பித்தோங்கிநிற்கின்ற வேங்கைமரத்தைநோக்கி, தணியாதகாதலையடியேனுக்குத்தந்து துணிவுகொண்டுசென்றாள். அவள்போகு மார்க்கத்தைக் கணித்துச்சொல்லுமென்று வேண்டினும் அதைமனதிற்கொள்ளாய், காலத்தைக்குறித்துக்காட்டும் உன்னியல்புக்கிது அடுக்குமோவென்று பிணங்குவார். படைவேள் கணையாகவும் சூரியனுக்குறவாகவும் மடவார் வதனத்தையொத்தும் சந்திரனுக்குப் பகையாகியுமிராநின்ற தாமரைமலர்காள் ! விடத்தைநிகர்த்துச் சுழன்றுவாட்டும் விழிகளைப்பெற்ற மெல்லியலானவள் உம்மிடத்திற்கு வருவளாயின் ஒளியாது சொல்லுமென்றுவேண்டுவார். மலைகளைப்பார்த்து, மிகவும் பருத்தோங்கி

நிற்கின்றீர்கள், தயைதாட்சணியமில்லாம லென்னைநீங் கியகா
தலி போருமார்க்கத்தினுமிருப்பீர்? அவள்செய லுங்களுக்குத்
தோற்றும், அதைச் சொல்லாமலிருக்கின்றீர், உங்களுக்கேதே
னும் குறைசெய் திருப்பேனோவென்றாடுவார். சோலைகளினிரு
க்கின்ற குயில்களைநோக்கி, மயிலையொத்த சாயலையுடையவள்
மாயவளாகத் தோன்றுகின்றனள். அவள் காரண மொன்று
மறியேன், அவளிவ்விடத் திருக்கின்றனளோ? நீர் சில பயில்
களைக்குறித்துக் கூவுகின்றீர். ஆதலா லென்பிராணனைக்கொள்
ள விரும்பினீரோவென்று வாடுவார். மந்தமாருதம்வீச நடுங்
கி, ஓ? தென்றலே! உன்னிடத்திற் ருன்செல்ல நினைந்ததாசு
வசனித்திருந்தாள். அவளிங்கில்லை, இந்த மார்க்கத்தைப்பற்றி
நடந்தாள். நீ தென் பிரதேசத்தினின்றும் வருவதால் அவள்
செயலேதேனு மறிவையாயிற் சொல்லக்கடவாயெனக்கெஞ்சு
வார். சந்தன வனத்தைக்குறித்து, உன்னிடத்திற் குளிர்ச்சியும்
அன்புமுள்ளதாக எவரும்புகழ்வார்கள். அப்படிக்கிருக்க நெரு
ங்குவேனாயிற் சுடுகின்றனை. சோருகின்ற வென்னைத் தளரவே
ண்டாமென்று ஆதரித்துத் துயரத்தைப்போக்கினை யில்லையெ
ன வருந்துவார். களித்தாடும் மயில்காள்! கொஞ்சிப்பேசுங்கி
ளிகாள்! இன்பமாகக்கூவுங் குயில்காள்! உங்கள் சுற்றமல்லா
த வென்னைத் தளராவகைபோதரவுசொல்லுவீராயின் அடியே
னுயிருக் கரணுவீரென்பார். புறுக்களைநோக்கி, எனக்கதிக துய
ரைவிளைத்து அணையாமற்றூரித் துறவை விரும்பிச் சென்றவள்
சினேகமு மொரு சினேகமோ? உங்களைத்தா னுறவாகக்கொ
ண்டேன். இனியாவது அவள்சென்ற மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்
துபோகச் சொல்வீரெனத்தொழுவார். இவ்வாறுதவசிரேஷ்ட
ரான காசிபர் மையல்கொண்டு புலம்புவதை மாயைகேட்டு ம
கிழ்ந்து, அழகிய திரோகத்தை மறைத்து, அருகில் நேர்ந்த
தறுவாயிற் சூரியன் அஸ்தமனகிரியையடைந்தான். அஃதெத்
தன்மைத்தெனின்? அரியதவங்களைச்செய்த முனிபுங்கவரிட
த்தில் மாயைவந்து அளவற்ற விகாரத்தைத்தந்து அவர்செய்
ததவப்பலன்களனைத்தையும் அழித்தாள். ஐயோ! அதற்குட்
பட்ட இவரைப்பார்க்கப்படாதெனப் பரிந்து போனதையொ
த்தும் பிதாவாகிய இருடியைப் புணரவர்தனளாதலால் தாயா
ரும், இவரிருவரும் காதல்முற்றச் சரசசல்லாபமாக விருக்கப்
போகிறதைக்காண்பது பிள்ளைக்கடாதென்றெண்ணி மறைந்த
வனை நிகர்த்தும் இனியிருளென்னு மிராக்கதவெள்ளம் வரவி
ருக்கின்றதெனக்கருதி விண்ணகத்தரசன் செங்கோலைநடாத்
தும் ஆக்கியாசக்கர மொடுங்கியதைப் போன்றும் இருந்தது.
பின்பு தேவர்பெற்ற மகதயிஸ்வரியமும் சீரும் வண்மையும் ப
றந்தோட மாயையிடத்துதிக்கும் அவுணவெள்ளம் பெருகுகி
ன்றதையொப்ப மாலையிருள்பரந்தது. உடனே செக்கர்வான
மறைந்தகாட்சி தரித்திரமேலிட்டு இரப்பவர்களுக்கு இம்மிய
ளவும் களித்துக்கொடாத பதிதன்செல்வம் அழிவதைப்போன்
றது, பின்பு இருள்பரந்ததோற்றம் பூமிதேவிக்குப்படாம்போ
ர்த்ததையொத்தது. அக்காலத்தில் நட்சத்திரராசிக ளுதித்த
து மன்மதனேறி நடாத்துங் கங்குலாகிய மதயானையின துமு
கத்தில் விளங்கும் புள்ளியினைப்போன்றுங் கற்பகத்தருக்கள்
சிதறும் மலர்களையொத்தும் வானத்திற் பரந்தமேகங்களில்நி
ன்றுமுதிரும் முத்துக்களை நிகர்த்தும் காட்டியது. பின்பு சக
லரும் திடுக்கிடும்படி விஷத்தினையொத்து உலகமெங்குஞ்சூழ்
ந்த இருளின் பெருக்கத்தினைத் தெளிந்த நிலாக்கற்றையாகிய
கரங்களினால்வாரிவாரி விழுங்கி விண்ணவர் போற்றக்காளத்
தையுண்டு கண்டத்திற்காட்டிய பரமசிவத்தைப் போலக் கிழ
க்குச் சமுத்திரத்திற் சந்திரன் உதையஞ் செய்து, பாற்கடலை
த் தேவர் கடைந்ததறுவாயில் மணிகளுடன் தெறித்த திவலை
களைப்போலத் தாரகா கணங்கடோன்ற அவுணவெள்ளம்போ
ன்ற காரிருளொடுங்க அக்கடலினெழுந்த அமுதத்தை யொத்
துப் பிரகாசித்து, இரவென்னுங் கம்மியன் ஞாலமென்னும் உ
லையினிடத்தில் கரியகடலைக் கரியாகக் கொண்டு வடவையெ
ன்னுங்கனலைமூட்டி வங்கத்தை வெள்ளியிற்சேர்த்து வாயுவெ
ன்னுந் துருத்தியினா லூதிச் சுத்திசெய்து வெண்காரத்தினாற்
சொக்கமாக்கியதைப்போன்று சிவந்த பிம்பமாகக்காட்டிய தி
ரோகமானது கலைகள் பூரித்துவெளுத்த வானமென்னும் விசா
லமாகிய தடாகத்தில் நட்சத்திரராசிகள் குவளை ஆம்பல்மலரி
னையொத்துவிளங்க அவைகளின் நடுப் பிரதேசத்தின் அலர்ந்
த வெண்டாமரைமலரை நிகர்த்துச் சந்திரன்பிரகாசித்தவனா
ய் அம்மலரிற் பெருகுந்தேனைப்போல நிலவைப்பெருக்கி அத
னையுண்ணும் வண்டினங்களையொப்பக் களங்கம் விளங்கவும்க
டலென்னுந்தடாகத்தின் அம்புலியென்னும் பரதவன் நிலவா
கிய வலையைவீசிப் பலவகை மீன்களைவாரி வானமென்னுங் க
ளத்திற் புலரப்பரப்பியதைப்போன்று நட்சத்திரங்கள் தோ
ற்றியும் மேகசாலங்கள் கருங்கடல் நீரையுண்டு வானத்திற்பர
விப்பூமியின்கண் பொழிவதைக்கண்ட சந்திரனானவன்தானும்
பாற்கடலைப் பருகி விண்மண்ணெவ்விடங்களினும் பொழிந்த
அமுதத்தைப்போலத் தெளிந்த நிலவெங்கும் விளங்கவும், இ
வ்வாறு சந்திரிகை யெங்கும்பிரகாசித்ததறுவாயில் உலகத்தி
ன்கண்தோன்றிய சகலசீவராசிகளும் களிக்கவும் அல்லிமுத
லியமலர்களலர்ந்து தேனைப்பெருக்கிப் பரிமளத்தினை வீசவும்
பூங்காவுகள் புட்பித்து மகரந்தங்களை யிறைத்து ரமணியமாக
த்தோற்றவும் தாமரை புஷ்பங்கள் புலர்ந்து குவியவும் கணவ
ரைப் பிரிந்தமங்கையரும் துணைவியையிழந்த காதலரும் மன
ம்புகைந்தழன்று வருந்தவும் இவ்வுலகத்தி லொருவருக்கும் தீ
ங்குகளைச்செய்யாதவ ராயினும் பேரறிவாள ராயினும் சகலரு
க்கும் நண்பாய் நன்கினைச்செய்து கீர்த்தியடையக் கூடாத
தைப்போலப் பல்லுயிர்களுக்கும் இன்பத்தை விளைத்த சந்திர
னைக்கண்டவுடன் மெல்லிய தாமரைகளனைத்தும் பொலிவழி
ந்துகுவியவும் அக்காலத்திற் குமுதங்கள்மலர்ந்து வண்டினங்
கள்மொய்த்த தெத்தன்மைத்தெனின்? எமதிறைவன் பங்கமு
ற்றவரிடத்திற் சேரான், கமலமேன்குவிந்ததென்று வாய்மல
ர்ந்து வசனிப்பதைப்போலத்தோற்றவும் தேனையுண்டொலித்
திருந்த சுரும்புகளுடன் கமலங்கள்குவிந்தகாட்சி யெப்படிக்
கிருந்ததெனின்? சந்திரன்பரஸ்திரீகளை விரும்புகின்றவ னெ
ன்றஞ்சி எமதிறைவி யிவ்விடத்தி னில்லையெனச்சொல்லிக் க
பாடபந்தனஞ்செய்ததைப்போலவும் இரவுநேர்ந்தகாலத்திற்
கடிமனைக்கதவைப்பூட்டிச் செங்கண்மாலை யணைத்துப் பஞ்ச
ணைமெத்தையிற் பள்ளிகொண்டதைப்போல மகரந்தங்களையு
ந் தேனையுமிறைத்திருந்த கமலங்கள் இசைப்பாடலை முழக்கு
ம் வண்டினங்களுடன் குவிந்து பொய்கைகளின் விளங்கவும்
இவ்விதக்காட்சி மலிந்ததறுவாயில் தேவரையும் தானவரையு
ம் படைத்தகாசிபர் வானத்தினெழுந்த சந்திரனது கிரண ச
முகங்கள் தமதுமேனியிலே தாக்கியவுடன் சரீரம்வெதும்பி,
மனம்நடுங்கி, வலிகுறைந்து, அங்குமிங்கும் அலைந்து, பெரு
மூச்செறிந்து, அறிவுசோர்ந்து, ஐம்புலவிடையங்களழிந்து,
புலம்பி, விண்ணிற்றோன்றிய நிலவைநோக்கி, காலையிலெழுந்
த வெவ்விய கிரண சமுகங்களைப்பெற்ற சூரியன் மாலைப்போ
தின் மேற்றிசையின் மறைந்தவனைப்போலக்காட்டி மீளவும்
விரைந்து கீழ்த்திசைக்கடலி லெழுந்தனனோ! விது புதுமை
புதுமையென்றும், சூரியனல்லவெனிற் கூற்றுவனைப்போலக்
கடல்மத்தியினெழுந்த தன்மையினால் இமைப்போதி னுலகை
யழிக்கக் கடலினிடத் தடங்கிநின்ற வடவாமுகாக்கினியேயா

ம், மதியல்லவென்றும், அந்திமிற் செக்கர் வானமிடுங்காரணம் உலகுளோர் அம்புலியெனப் புகழுந் தழற்கடவுள் கீழ்த்திசையி னுதித்ததநுவாயில் விளங்கும் பிரகாசமாகுமென்று பதைத்தும், விண்மண் திசைகளனைத்தினும் மாலையிருள்பரவியது காணயோக்கியமானகலைகளை விரிக்குஞ் சந்திரனெனத் துதிக்குஞ் செந்தழல் கனன்றெழுந்த புகைப்படல மாகுமென்றேங்கியும், கடலினுதித்த சோமனென்னும் வெவ்வியதழலானது வெளுத்துக்காட்டுங் காரணம் உலகர் காராட்டை வெள்ளாடென்கின்றதனால் இஃதுண்மையென்பது பிரத்தியட்சவ்ளவையினாற் காணப்பட்டனன். மேலும் அளவிறந்தபிராணிகளையுண்டு வெப்பமிகுந்த அனலம் வெண்மையினைப் பெறுமாறுபோல இவ்வுருவைப் பெற்றதல்லது வேறில்லையெனநடுங்கியும், வடவனலைப்போலோங்கிச் செக்கர்வானமாக்கிய பின்பு வெளுத்துக்காட்டுஞ் சந்திரனது மிகுத்தெரிவதி னின்றுஞ் சிதறுகின்ற கனற்பொறியேயல்லது வானத்திற் றோன்றிய நட்சத்திரராசிகள் வேறுமுண்டோவெனச் சோர்ந்தும், சிறந்த திருப்பாற்கடலினுதித்தகாரணத்தினால் ஆலகாலவிடமும்அமுதமாய் அக்காலத்திற் றேவரையோடச்செய்த நீலநிறத்தைநீங்கி யித்தினம் வெண்டிங்களாயெழுந்ததோ வென்றேங்கியும், முற் கூறியதொன்றுமல்ல, அக்கடலின்கட் டோன்றிய வடவனலமுழுதும் ஆலகாலவிடச்சமூகத்திற்கலந்து ஆர்த்தெழுந்து மேகத்தின் மறைந்துதமது சுவாலையை இப்பூமியின்கண்பொழியச் சந்திரவுருவைப்பெற்று உதித்ததேயாம், இஃதேயுண்மையெனத் துடித்தும், இவ்வாறுமருண்டு பலவாகப் பன்னி, மாயையை நினைந்து, மிகுந்தகாதலின்அவளைக்கூவி, புலம்பத்தொடங்கி, உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, பரிமளபுட்பவகைகளையணிந்து தாழ்ந்த அளகத்தினை யுடைய பெண்ணே! கொடியவனெதிரில் எவ்வெவ்விடங்களினும் மின்னற்கொடியையொத்துத் தோற்றுவீ ராயினும் அணைக்க நில்லீர், யான்மங்கும்போது சேருவீரோ! உம்மையல்லது மனவுறுதி பெற்றவ ரொருவருமில்லை, என்பான் முதற்கண்டவுடன் காதலைவிளைத்து மனவுறுதி முதலியவைகளை, யழித்தீர், அஃதன்றியும் மன்மதனையேவித்திரோகத்தினையும் வாட்டியதுடன் பேருணர்வனைத்தையும் சிதைத்தீர், இன்னமுஞ் சிறியேனுக்குச் செய்யவேண்டு மேதுவுமுண்டோ சொல்லுமென்பார், அழகிய வயிரக்குன்ற முதலியவையுண்டாக்கிமனங்களிக்கவுலவிய நீர் என்னை இவ்விடத்திலேதனித்துவிட்டுச்சென்றுமீட்டும் புவியெங்குந்தோற்றுவீர், ஆதலால் உமது செயல்கள் யாவராலறியப்படுமென்பார். உம்மிடத் தன்பு கொண்டதனால் ஆதிதுவக்கிச்செய்த தவமுயற்சிகளை யிழந்த தன்றியும் மன்மதனால் மிகவும் நொந்தேன், இவ்வித துன்பங்களைப் பெற்றும் உம்முடன் வாராதுழல்கின்றேன், இதனால் வியர்த்தமாய் மாண்டேனென்றும் பிழையைமாத்திரம் பெற்றேனென்பார். நேசங்கொண்டவரைப்போல் வந்தீர், அவ்வாறு நில்லாமல் மாயப்படிவத்தினைப்பெற் றெனதுறுதியையும் பறித்துக்கொண்டீர், அதற்கடுத்த மோகத்தைத்தரும் வடிவைப்பெற்றீர், இவ்வித மகிமைகளையுடைய நீர் என்பிராணன் நிற்கச்சற்று நினையீராயின் கூற்றுவனுக் குறவாய் வந்ததாகுமென்பார். பெண்ணரசே இனியொரு கன்னியரைக்கனவிலும் விரும்பேன், உம்மிடத்தி லதிகமோகங்கொண்டேன், மேலும் உமது மாயைவிளைவனைத்தையும் திஷ்டாந்திரமாகக்கண்டேன், அவ்வாறே இவ்விடத்துலவுவதைப்போற்காட்டி மறைந்தீராயினும் என்னிடத்திரக்கமுற்றுவாராமற் சற்றுத்தாழ்ப்பீராயின் மாண்டுபோவேன், இத்தருணத்திற் பிராணன் நிற்கவரவேண்டுமென்பார். மாயைகளனைத்தும் ஒருருவ மாகப்பெற்றுவந்த நீர் உலகங்களனைத்தையும் வென்றுலவுவீர், ஒருகாலமென்னுயிரையுங் கொள்ள விரும்புவீராயினும் இஷ்டமாகத்தருவேன், ஆனாற்சரசசல்லாபமாயொருகா லென்மையல்தீரச் சேரவேண்டுமென்பார். இவ்விதமாகக் காசிபர் பன்னிப்பன்னி இடர்க்கடலிற் படிந்து வருந்திச் சோருமுன்னிலையிற் சகலதுன்பங்களுக்கும் மூலமான மாயையானவள் தானெண்ணி வந்த கோரிக்கையினைப் பெறுதற்கிதுதருணமென்றெண்ணி, அவர் காணமின்னற்கொடியினையொப்பத் தன்னுருவம் வெளிப்படநின்றாள்.

அசுரர்தோற்றுபடலம்.

இவ்விதமாகத்தோற்றிய மாயையினைக் காசிபர் கண்டவுடன் மகிழ்சிறந்து, இனிப்பிழைத்தேனென்று, மின்னலை நோக்கியவுடன் அலருந்தாமரையைப்போலத் தந்தபந்திகள் விளங்கநகைத்து, குலவியவனுய்க் கூத்தாடுவார். திரோகபரவசமாய் விழுவார், அவள்மீதுபாடுவார், சரீரம்புளகித்து மயிர்ச்செறிவெய்த மாயையின் சமீபத்திற்சென்று, மரணமடையநிற்கின்ற தன் பிராணனைக்காத்தற்பொருட்டு அவளை நோக்கிப்பெண்கள்நாயகமே? நானென்னகருமங்களைச்செய்ய நினைந்தீராயினும் உமதிஷ்டப்படிக்கு இந்நிமிஷத்தில்முடிப்பேன் ஆதலாற்கோபந்தணிந்து தயைசெய்தென்னையணைந்து ரட்சிப்பீரென்று அழகியபாதங்களிற் சேவிக்க மாயை இரங்கி, ஓ ரிஷியே பயப்படவேண்டாம், இப்போது நானிருக்கின்ற சுந்தரமாகிய வடிவினுக்கும் அழகுக்குந் தகுந்தமேனியும் வனப்பும் பெறுவீராயின் உம்மையணைவேனென்று சொன்னாள். அது செவிகளுக்கமுதமாகக்கேட்டு முன்னங்காமக்கடலிற்படிந்த காசிபர்சந்தோஷசாகரத்திலாழ்ந்து, இதுநல்லகாரிய மென்று புதைத்திருந்ததிரவியத்தைக்கண்ட தரித்திரனைப்போலக்களித்து, மின்னற்கொடியினையொத்த யிடையைப்பெற்றபெண்ணே? நீரேவிய பணிவிடையைச்செய்யக் காத்திருக்கின்றேனெனத்தமது தவமுயற்சியினாலே தென்றற்றேரையுடைய மன்மதனுக்குமேலான உருவினைக்கொண்டு நிற்க, அவரை மாயைநோக்கி உமதுவண்மைவெகுநேர்த்தியென வியந்து நகைத்து அவர்கரத்தைப்பற்றிச்சென்று, பொன்மலைக் கொப்பாகிய சொர்னமயமானவொரு மண்டபத்தைச் சேர்ந்து, தன்மகிமையினா லுண்டாயிருக்கின்ற சப்பிரகூடமஞ்சத்தின்மீது முதற்சாமத்தில் அவரோடுசரசசல்லாபமாய்க்கலந்தாள். அத்தறுவாயிற் காசிபமுனிவர், பசிப்பிணியினை நீக்கவகையில்லாமல் வெகுகாலமாகவருந்தி உழன்றவன்தற்செயலாய்அமுதத்தைக்கிடைத்து அவாவுடன்பொசிப்பதையொப்ப அக்கன்னிகையை அணைந்து வருந்தி நோற்றுப்பெறுந் தவவமுதைப்போலவே அவளது மெல்லிதழமுதபானமுண்டு, கிரீடைகளைச்செய்து, அவளும் மனமுருகி இன்பவமுதத்தினைத் தருவதைப்போலக்கொவ்வைக்கனியை நிகர்த்த செவ்விதழூறலைத்தமக்குக்கொடுக்கத்தம்மதிவு மயங்கி, காமவாரியிற் பட்டு, இலக்குமிக்கொப்பானஅவள் அக்குலென்னுஞ் சுழியிலகப்பட்டு, போகக்கடலின்கரைகாண மன்மதனூலிலக்கணங்களை நினைந்து, நகக்குறி பற்குறிதாடனம் சும்பனம் புள்ளொலி முதலிய லீலைகளை நடாத்திப் புணர்ந்து, திரோகபரவசராய், கலாபமஞ்ஞையினையொத்த இக்கன்னியிடத்துஎக்காலமும் அறியாத இன்பநலத்தை உண்மையாகக் கிடைக்கச்செய்த விதிக்கு யான்கைம்மாறுதவ ஒரு பொருளுமுண்டோவென்று புகழ்ந்து, கொக்கோகசாத்திரப்பிரகரணப்படி கிரீடித்தார். அப்போது மாயையானவள் மனம்பூரித்து, முனிவர் அங்கங்களிலே நகக்குறிகளுருத்த அவ்விடங்கடோறுங் காம நீர் ஊற்றெடுத்துப்பெருக மிகவுமகிழ்ந்து, சுரதகலைகளைச் செய்துவர, முனிபுங்கவரும் சரீரம்

பூரித்து, பேரானந்தவாரியைக்-கடந்தவனைப்போலக் களித்தின்பமுற்றார். அத்தருவாயிற் பிரமன் விண்டு தேவேந்திரன் விண்ணவர் முனிவராதியர் தத்தமுள்ளம்நடுங்கப் புயவன்மைக்கொப்பில்லாத சூரபன்மன் மாயையிடத்துதிக்க, அவ்விருவரு மனங்கனிந் தணைந்தபோதுண்டாகிய வியர்வையிற் செயசாலிகளாய் வலிபெற்ற முப்பதினாயிரவெள்ளந் தானவர் உதித்தனர். அவர்களையும் பிரதமகுமாரனையும் அவ்விடத்தில் நிறுத்திவிட்டு காசிபரை மற்றொரு சித்திரமண்டபத்திற் சொண்டுபோய் மாயையானவள் முன்னையுருவைமாற்றிப்பெண்சிங்கவடிவுகொள்ள, அவரும் மடங்கலுருப்பெற்று களித்து இரண்டாஞ்சாமத்திற் புணர்ந்தார். உடனே திசைகளெங்கும் நடுங்க, ஆயிரமுகங்களையும் இரண்டாயிரங் கரங்களையும்பெற்றசிங்கமுகாசூரன் உதித்தான். அக்காலத்தில் அவ்விருவரிடத்தினும் பெருகிய வியர்வையில் நாற்பதினாயிரவெள்ளஞ் சிங்கமுகம் பெற்ற இராக்கதர்பிறந்தனர். அவர்களையும் அவ்விடத்தில் நிறுத்திச் சொர்னமயமாய் ரத்தினகாந்திகளை வீசுகின்ற வேறொரு மண்டபத்திற்சென்று மாயை பிடியுருப்பெற்று நிற்க, காசிபரும் மதயானை வடிவுகொண்டு, துதிக்கையினை நீட்டி, வீரிட்டு, மூன்றாஞ்சாமத்திற் புல்லினார். உடனே அவுணர் குலம்விர்த்திக்க நாற்கோடுகளைப்பெற்ற யானைமுகத்துடன் தாருகாசூரன் உதித்தான். அக்காலத்தில் அவ்விருதிறத்தவர் திரேகங்களிற் பெருகிய வியர்வையில் நாற்பதினாயிரவெள்ளங் கசமுகங்களைப்பெற்ற அவுணர் வெளிவந்தனர். அவர்களையும் அவ்விடத்தில் நிறுவி மற்றொரு சந்திரகாந்த மாளிகையைச்சேர்ந்து மாயை செம்மறியாட்டின் பேடாயுருக்கொள்ள. முனிவரும் செச்சை வடிவுகொண்டு, நான்காஞ்சாமத்திற் கூடினார். உடனே அசமுகியென்னும் பெண்ணானவள் அவதரித்தாள். அத்தருணத்தில் அவ்விருவர் வியர்வையினும் உலகங்கள் நடுங்க, முப்பதினாயிரவெள்ளம் அவுணர் பிறந்தார்கள். அவர்களையும் அத்தலத்தில் நிறுத்தி அவ்விருவரும் மற்றையமண்டபங்கடோறுஞ்சென்று யாளி - புலி - குதிரை - மான் - கரடி - முதலான மிருகங்களினது வடிவைப்பெற்று விடியற்காலத்திற்புணர, அவ்வவமுகங்களைப் பெற்று அறுபதினாயிர வெள்ளம் அவுணர்தோன்றினர். இவ்வாறு மாயையானவள் சூரன்முதலான நான்கு பிள்ளைகளையும் இரண்டுலட்சம்வெள்ளஞ்சேனைகளையும் ஓரிரவிற் பெற்றனள். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! அகிலங்களை யுண்டாக்கவல்ல மாயைக்கு இச்செய்கையரிதோ அவள் வல்லபத்தினை யென்போலிகளாற் புகழவும்போதுமோ! இவ்வாறு சூரன்முதலானவர்கள் தோற்றியகாலையில் இவன் பெறவிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட் டண்டங்களினும் அளவற்ற துர்நிமித்தங்களுண்டாக அத்தலங்களில் அமர்ந்தபிராணிகள் கண்டுதிடுக்கிட்டு ஒருபோது மில்லாத இக்கொடிய தோற்றங்க ளுண்டாகுங் காரணமென்னமோ தெரியவில்லையே! யோசிக்கு மிடத்து இவைகளென்னென்ன அனர்த்தத்துக்கேதுவோ வென்று மனநடுக்குற்றேங்கியது, பின்பு மாயை தன்னுருவைப்பெற்று நிற்கக் காசிபருந் தமது வடிவைக்கொண்டு முன்பெற்ற இன்பநலத்தினை நினைந்து நினைந்து அவளுடன்கூடிக் குலவுகின்றபோழ்து சூரிய னுதயகிரியிற்றோற்றினன் அக்காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் அவ்விரவிற் பிதாவுக்கும் மாயைக்கும் நேர்ந்த சம்பவங்களைக்காணக் காமுற்று எட்டிப்பார்ப்பவனையொத்து விளங்கியது உடனே யிருள்நீங்கி வெளிச்சமாகியபோது சூரன் றுணைவருடன் கலந்து திசையனைத்தும் நெருங்கிச் செவிடுபட ஆர்ப்பரிக்கின்ற அவுணவெள்ளத்தைப் போற்றிவருவதைக்கண்டு மாயைகளிக்கக் காசிபர் இப்பெருக்கங் காமத்தினுண்டாகியதல்ல மாயமென்று அற்புதமடைந்து பிரமித்துப் பார்த்திருக்கின்ற தாய்தந்தையரைநோக்கி துணைவரோ நமது குரவரைச்சேர்ந்து இனி நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டுங் காரணங்களைப் போதிக்கப் பெறவேண்டுமெனத் தேற்றிச் சிங்கமுகன், தாருகன், தொடர்ந்துவரச் சேனைகளை அத்தலத்தில் நிறுத்திப்போந்தனன்.

காசிபனுபதேசப்படலம்.

இவ்வித எண்ணங்கொண்டு வந்த சூரபன்மன்துணைவருடன் தாய் தந்தையரை வணங்கிக் குரவரோ! நாங்கள் இனிமேல் நடந்துகொள்ளவேண்டிய கிரமங்களையும் அதற்கடுத்த நீதிகளையுங் கட்டளையிடுவீரென்று போற்றக் காசிபன் மகிழ்ந்து வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய பிள்ளைகாள் நீங்கள் ஈடேறத்தகுதியாகியநிச்சயமொன்றைப்போதிப்போம் அது என்னவென்றால் இதுமுதல் நீங்கள்மூவரும் அரிய தவநிலையில் நிற்பீராக அதன் கிரமங்களை வரன்முறையாகத்தெரிவிப்பேன் பெரியோர்களானவர் தேடியறியத்தக்க பொருள் மூவகைத்தென வேதங்களிற்சொல்லும், அவையாவன பதி, பசு, பாசமாம் இவற்றுள் பதியாவது ஈசன், பசுவாவது ஆன்மா, பாசமாவது தளையெனப்படும், இவை உயிர்களுக்குத் துணைக்காரணமாயிருப்பவையென்று மகத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். சிருஷ்டி - திதி - சங்காரம் - திரோபவம் - அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தொழிலையும் நடாத்துங் காளகண்டமூர்த்தியானவர் அதற்குப் பதியென்று சுருதிகளிற்பேசும் பாசபந்தமற்ற பரமனது நிச்சயங்கள் இவ்வகைத்தென்று எவராலும் அளப்ப தரிதெனப் பேரறிவாளராற் றுதிக்கப்படும், இவ்வாறே வேதங்களு மயங்குகின்றன. அத்தன்மையாகிய சிவபிரானது மங்கள குணாதிசயங்களை யிவ்வகைத்தென்று என்போலிகளாற் பேசப்படுவதோ? ஆணவங் காமியம் மாயையென்னும் மும்மலங்களின் சிக்கிற்பட்டு அளவிறந்தகாலமாய் அலைகின்றபிராணிகள் அனந்தமாம் அவை நல்வினை தீவினை முயற்சியினால் இடைவிடாது உதித்துமாயும இப்பிராணிகள் பூமியினும் அதைச் சூழ்ந்த சலத்தினும் அக்கினியினும் வாயுவினும் ஆகாயத்தினுந் தோற்றும் இவையே பஞ்சபூத காரணமெனக்கூறப்படும் அப்பிராணிகளுக்கு ஓரிடம் நிலையெனச் சொல்லவுங்கூடுவதோ! மக்களாயும் விலங்குகளாயும் பறவைகளாயுந் தாபரங்களாயுந் திசைகளைக்காக்குந் தேவராயும் மற்றும் இராநின்ற பலபிறவி பேதங்களாயும் உதித்து சகல புவனங்களையும் விளக்கும் இதன்றியும் அவற்றின் பெருமைகளைச் சொல்லுவோம் பிள்ளைகளே! கவனமாகக்கேட்பீராக, ஸ்திரீபுருடர்கள் காமவின்பத்திற்பட்டுக் கலந்து இன்பமுறுமுன்னிலையில் பெருகுஞ் சுக்கில சுரோணிதக் கூட்டுறவினால் உருப்பெற்று சிவகடாட்சத்தினால் வளரும் போழ்து பற்பலவுருக்கள் கெற்பத்தினிடமாகவே மாய்ந்தும் பிறந்தவுடன் இறந்தும் சிலநாள் தங்கி மங்கியும் காளைப்பருவத்திற் செத்தும் மூப்பில் மடிந்தும் இவ்வாறு மாறி மாறி வாதைப்படும் அதன்செய்கை யிவ்விதமெனச் சொல்லப்படுவதோ! சூரியன் கிரணங்களில் தோற்றும் பரமாணுக்களினும் அதிக பிறவிகளைப் பெற்றதென்று சொல்லுவோமாயினும் அதுவும் பேதமைப்பாலதாகுஞ் செயசாலியான கூற்றுவன் கொண்டுபோக மாண்டவைகளும் மீளப் பிறப்பவைகளும் எவ்வகையாலும் எண்ணிமுடிவதோ! கலைகளையாராயத்தக்கவுணர்ச்சியையும் கற்பையும் வீரத்தையும் பொன்னையும் வலியையும் மற்றும் உண்டானவைகள் அனைத்தும் பிராணிகளிடத்து மின்னலைப்போலத்தோன்றி மாறுவதைக் கணிக்குமிடத்து அலைகளிற்றோற்றும் நீர்க்குமிழியைநிகர்த்து நிலைபெறாமல் அழியும் அதனை உறுதிப்பாலதாக நினைக்கப்படுவதோ? இவைகளனைத்திற்கும்மேலானதாய்

ச் சலனமில்லாததாய்விளங்குந் தருமமென்று ஒருபொருளிருக்கின்றது. அஃது இம்மை மறுமைப் பயன்களைத் தகுதியானவருக்கு எளிதிற்பெறச்செய்யும் யாவரும் இதனை அருமையாகத் தேடக்கடவர் அதன்மகிமை பேரறிவாளிகளுக்கல்லதுதெளியப்படுவதோ? அத்தருமத்தினைப் பாதுகாப்பாராயின் அன்பினையும் அதனால் அருளென்னும் பிள்ளையைப்பெறலாம் இப்பேறு தவமுயற்சியினாற்கிடைக்கும் அஃது முற்றுப் பெறுமாயின் அவ்வுயிர் சிவத்தைச்சேருதற்கையமில்லை, இதைக் கடைப்பிடியாக நம்பிப்போற்றினரை பிறவித்துன்பத்தினை யொழித்து காமக் குரோத மோகமென்னும் மூவகைப் பாசத்தினையறுத்து பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தினைக் கிடைக்கச்செய்யும் அதன்பெருமைகளை யிவ்விதமென் றொருவராலும் விரிக்கப்படாது இதுவல்லாமல் சகலத்தினுக்குஞ் சிரேஷ்டமாக விளங்குந் தவமென்பதொரு சிறந்த நிலையுண்டு அது மிகவும் வன்மையையுடையது இஃதன்றி பிராணிகளுக்கு உறுதியான கருமமொன்றில்லை அதுசொல்லுதற்கரிய சிவகதியைத்தரும் ஒருவன் பாதுகாக்கவேண்டுவது அதனையேயன்றி வேறு ஒரு பொருளிருக்கின்றதோ! அத்தவம் அல்லலுக்குரிய பிறவியை நீக்கிச் சிறந்த முத்தியைத்தந்து பவித்திரமாக்கும் இஃதன்றியும் நினைந்தபடிக்கு இம்மை மறுமைப்பயன்களையும் எளிதிற் பெறச்செய்யும் ஆதலாற் பலகாலம் வருந்திச்செய்ததவம் பரமனருளினால் இகபரசாதகங்களினாலுண்டாகுஞ் சிறந்த பயன்களைக் கொடுப்பதற்கு ஏதுவாகும், இதுவல்லாமல் ஒப்பற்ற தவங்களைச்செய்து முடித்தனராயினும் சிறந்தமோட்சத்தைப்பெற்றவர் சிலர் இலக்குமிவிலாசமான இன்ப நலங்களைப்பெற்று வாழ்ந்தவர் சிலர் மேற்கூறிய இருமைப்பயன்களையும் ஒருங்கெய்தப் பெற்றவர் சிலருண்டு இதற்குச்சில திருஷ்டாந்தங்காட்டுவோம் தமதுடல்வருந்த மனவூக்கத்துடன் பற்பகல் அருமையாகநோற்றவரல்லரோ தேவராய் வான நாடுகளிற் களித்திருக்கும் பேற்றைவாய்ந்தவர் இதனைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ குமாரர்களே அம்மகிமைகள் உங்களுக்குத் தோற்றவில்லையோ பத்திவயிராக்கியத்தினைக்கொண்டுசிறந்ததவத்தைமுடித்துமுத்தியினைப் பெற்றவரது பாதங்களைச் சிந்தித்தவரை யிவ்விதப்பெருமையினையுடையவரெனப் புகழவும்படுமோ இருமைப்பயன்களையும் வாய்ந்த மெய்த்தவரல்லரோ பிரமன் விஷ்ணுவென்னுஞ் சிறந்தபதவிகளைப் பெற்றவர், பல்லுயிர்களைக் கொன்று தின்று பூமிக்கு எக்காலமும் பொறையாய் அதிக துன்பத்தைச் செய்து மேலான தவங்களை விரும்பி நோற்காதவர் இருமைப்பயன்களுங் கிட்டாதவர்களாய் நினைத்தற்கு அரிய பிறவித்தடுமாற்றத்தழுந்தி துக்கசாகரத்தைக் கடக்கவறியார்கள் இதனை நினைந்து இரக்கமுற்று நன்னெறிகளைப் போதிக்கினும் இப்புவியின் உதித்த மனிதர் மறம் கொலை களவு மயக்கத்தைநீக்க அறியாது அறவறத்தைமறந்து துன்பத்திற்பட்டு இறந்தும் பிறந்தும் இவ்வாறலைந்து எக்காலத்தும் மோட்சவீட்டைப் பெற அறியார்கள் ஆதலால் தவத்தினுஞ்சிறந்த பொருள் ஒன்றுமில்லை, அளவற்ற சிறப்பினைவாய்ந்த தவத்தினுக்கு இணையானது இல்லை இத்தனையோசிக்குமிடத்து அதற்கு அதுவே ஒப்பாகும் ஆதலால் மைந்தர்காள்! அறத்தைச்செய்வீர் தீயவைகளைவிலக்குவீர் சிவபிரானைக்கருதி மேலான தவத்தினைச்செய்வீர் அதல்லது செய்யத்தக்கபொருள் வேறொன்றுமில்லை சீரவாஞ்சையற்று நோற்றவர் உலகர்புகழ வாழ்ந்து நம்மையடைந்தவரைப் பாதுகாத்து காமங் குரோத லோப மதமாச்சரிய மென்னுஞ் சத்துருக்களைக் கடிந்து சிறந்தபொருள்களை விரும்பி நித்தியத்தைப்பெற்று வாழ்வார்கள். இஃது உங்களுக்கு உறுதி பெற ஹோருகதையினைக் கேட்பீரெனக் காசிபர் சூரபன்மனாதியருக்குச்சொல்வதாயினர்.

மார்க்கண்டப்படலம்.

ஓ? சவுனகாதிரிஷிகளே! அச்சரித்திரங்களைவரன்முறையாய்க் கேட்பீராக சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் சகலராலும் புகழத்தக்க பிரகார கோபுர, மாடமாளிகை, கூடகோபுரங்கள், துசபடங்கள் வாய்ந்து சிறந்திருக்குங் கடகமென்னும் நகரத்தில் பிரமகுலத்தில் அவதரித்து அமுதத்தினையும் நஞ்சையுமொத்து ஆடவரைமருட்டுமங்கையரதுவிழிகளென்னுங் கூரிய வேல்பாய்வதினால் அவசப்பட்டுக்காமபாணத்தில்மயங்காமல் துறவறநெறியில் நின்று பெருதற்கரிய தவங்களைச்செய்து சிரேஷ்டராயிராநின்ற குச்சகனென்னும் பேரறிவாளரொருவருண்டு அம்முனிவர் இல்லறத்தினைவிரும்பி பதிவிரதாசிரோமணியாகிய ஒருகன்னிகையைமணந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலையில் அவருக்குத் தவங்களே ஒரு உருவத்தைப் பெற்றதுபோலக் கவுச்சிகனென்னுங் குமாரன் உதித்தனர் அவர்வேதசாத்திரங்களைப் பூரணமாகக் கற்று பின்பு கரையற்ற பவக்கடலைக்கடந்து முத்தியினைப்பெற விரும்பி ஒருதடாகக்கரையில் சேர்ந்து தேவாதிதேவனாகிய பரமசிவத்தைத் தியானித்தவராய் எல்லைக்கல்லை யொத்து அசைவறநின்று சுவாசபந்தனஞ்செய்து உலகவாழ்வைப் பித்தெனவெறுத்து ஞானானந்தப் பேரின்பசாகரத்தில் மூழ்கிப் பஞ்சாக்ஷரத்தை செபித்துக் கர்த்தன் திருவுருவினை யிதையகமலத்தின்கண்பொறித்தி அரிய யோகசாதனையில்நின்று ஓவியம்போல மவுனதீட்சை வகித்து ஊண் உறக்கம் அற்று இவ்வித சிறந்த தவத்தைச்செய்து வருகையில் மான் கடமை பன்றி முதலிய மிருகங்கள் தமது உடல் தினவுநீங்க அத்தவச்சிரேஷ்டர் திரேகத்தில் உராய்ந்து உராய்ந்துபோகுமாயினும் அப்பரிசத்தினை யெவ்வளவுந்தெரியாதவராய் ஒப்பற்ற நிஷ்டையினைச் செய்துவருகின்ற காலையில் அவர் மனவுறுதிக்குத் திரிபுரதகனரான கர்த்தனிரங்கிக் கடாட்சித்தபடிக்கு விஷ்ணுவானவர் கருடன்மீ தாரோகணித்து தேவர்சூழ்ந்து போற்றிவரச்சென்று கவுச்சிகர் தவநிலையைக் கண்டு அற்புதமடைந்து புகழ்ந்து கொண்டாடிச் செந்தாமரைப் பூவையொத்த தமது திருக்கரத்தினால் அவர் திருமேனியைத்தடவி தவக்குன்றமொத்த மஹரிஷியே? இதுமுதல் உமக்கு மிருகண்டுவென்னும்நாமம் விளங்கக்கடவதெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் உடனே அம்முனிவர் கண்களை விழித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி வலம்வந்து சேவித்துப்போற்றக் கேசவன்மகிழ்ந்து தபோநிதியே சந்திரசடாதரனை சிவபிரானருளை ஒருங்கெய்தப் பெற்றுப் பூர்வவினைச் சம்பந்தங்கள் நீங்கி முனிபுங்கவனாக விளங்குவையென்று ஆசீர்வதித்து விண்ணவர்வாழ்த்தவைகுந்தத்திலெழுந்தருளினார் பின்புமிருகண்டுவென்னுந் தவசிரேஷ்டர்திரிநேத்திரதாரியாகியபரமனருளையடைந்து மகிழ்சிறந்தவனாய் விரைந்து வந்து பிதாவைக்கண்டு பாதகமலங்களில்சேவிக்கசந்தோஷசாகரத்தின் மூழ்கியெடுத்துமார்பினணைத்து குமாரனே? தவத்தால் பெற்ற பயனைச் சொல்லுவாயென்று வினவப் பிதாமனமுருகும்படி நடந்த சரித்திரங்களை விண்ணப்பஞ் செய்தவுடன் களித்து ஐயனே? உன்மரபில், இதுவரையில் எவர் இத்தன்மைய வரங்களைப் பெற்றார்கள். ஆதலால், உனக்கரியது ஒன்றுமில்லை, பாதலவாசிகள் பூமண்டலத்தார் விண்ணகரத்தினர் இன்பநலங்களை அனுபவித்திருக்கின்ற துறக்கநாட்டினர் மற்றையபுவனங்களிலும் அமர்ந்தமுனிவரில் உன்னைப்போலச் சிறந்தவர்யாவரிருக்கின்றார்கள் அப்பனே நீ நோற்ற விரதமுயர்ச்சியைக் காளகண்டமூர்த்தியல்லது மற்றையவராலறியப்படுமென்றுபலவாகப்புகழுமுன்னிலையில் அக்குமாரன்மரபில்பிற்காலத்தில் ஞானவானு

னபுத்திரனுதித்து எமனையும்வெல்லவிருக்கின்றதாலும் வினைப்பகையை நீக்கி ஆளவல்ல சிவபிரான் அருளினாலும் மற்றொருகியாபகமுதித்துப் பிள்ளையைநோக்கி உனக்கின்னும் போதிக்கவொன்றுண்டு அது ஆதிநூலாகிய வேதங்களின் துணிபாகும்மேலும்நல்லொழுக்கங்களில்நிற்கும்அந்தணருக்குரியதாகப்பெறவேண்டுங்கடனாகவும் இருப்பது அஃதென்னையெனில்பிரமசரியங் கிரகத்தாசிரமம் வானப்பிரஸ்தம் சன்னியாசத்துவமெனநால்வகைத்தாகும்இவைகளில் நினைத்தற்கரிய பிரமசரியத்தை வகித்தவன் கன்னியரைக்கனவிலும் நினையாமல் அதற்குரிய தருமத்தினைக் குற்றமறப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதற்குமேல் நின்ற கிரகத்தாசிரமத்தில் நிற்பவன் உத்தமஸ்திரீயை மணந்து இல்லறத்தை ஓம்பி அதிதிபூசை முதலியதைச் செய்தற்கு உரிய வொழுக்கங்களில் தவறின்றிநடத்தவேண்டும் அதற்குமேல் நின்ற வானப்பிரஸ்தன் வனத்திற்சென்று கற்புடையமனைவி வழிபட காலநியதியளவையில் நித்திய கருமங்களைமுடித்துப்பரமனைவழிபட்டு வேதாகமசாத்திர புராணங்களையாராய்ந்து சத்கருமங்களை நடாத்திவரவேண்டும் அதின்மேல்நின்ற சன்னியா சத்துவம் பூண்டவன் ஓரிடத்தில் நிலைபெறுமற் பூவலம்வந்து பசிக்கு ஒருபோது பிச்சையேற்றுண்டு மனதைஒடுக்கி யோகசாதனைகளைச்செய்து கர்த்தன் பாதாரவிந்தநீழலில் சேரவேண்டும் இவை வேதங்களின் துணிபாகும் அதுகளில் முந்தியதருமத்தைத் தவறின்றி இதுபரியந்தம் வழிபட்டுச் சிறந்த பேற்றைப்பெற்றனை அதன்மகிமையனைத்தும் உனக்குத்தெரியுமாதலால் விபரிக்கவேண்டுவதில்லை அதற்கடுத்த இல்லறத்திற்கு மேல்நிற்கும்இரண்டறங்களின் பெருமைகளை யிப்படி என்று என்போலிகளால் சொல்லப்படுவதோ அவைநிற்க மேல்குறித்த வொப்பற்ற இல்லறத்தினைப் புனிதனே யினி நீவகித்து அதினிலைமைகளை வரன்முறையாகக்கோடிக்கவேண்டுமெனத் தந்தைஉரைத்ததைக்கேட்டுப் பேதைமைப்பாலதாக்கும் பிறவிக்கடலைச்சடக்கவல்லஞானத்தைஉணர்ந்தவன் ஆதலால் தந்தையானவர் நான் ஈடேறுமார்க்கத்தை நன்றாகப் போதித்தாரென்று சரீரங் குலுங்கநகைத்து குற்றமற்ற தவச்சிரேஷ்டரே அன்புள்ள பிள்ளைக்கு இதனைப்போதிப்பது அழகோ ஐயனே முன்னமிருக்கின்றபாசபந்தத்தினை நீக்க விரும்பியயான் மீட்டும் ஒருபுதிய தளையில் கட்டுண்பேனாயின் துக்கசாகரத்தில் அழுந்தி வாடுவதல்லது வொப்பற்ற பரமேஸ்பரன் பாதநீழலை யெவ்வாறு கிடைக்கப்பெறுவேன் வலியற்ற முடவனொருவன் கரங்களைக் கொண்டு தவழுமுன்னிலையில் அதற்கும் வெவ்வியபிணி நேருமாயின் எவ்வாறுகடைத்தேறுவன் தேவரீர்போதித்த நிலையில்நிற்பேனாயின் யானும் அவனைப்போலத் தளர்ந்துவாடவருமே சிறப்பையெய்துதற்குரிய தவத்தின் அல்லது பொய்யாகிய இல்லறத்தைப்பூண்டு சனனவாதையை ஒழிக்கலாமென்பது மெய்மாசைக்கழிக்க விருப்புற்றவொருவன் நல்லசலநிறைந்த தடாகமிருக்கச் சேறுடியகுட்டையில்கழுக நினைந்ததை ஒக்கும் பிரமனானவன் பூமியின்கண்இராநின்ற அளவற்றமகாபாதகங்கள் அனைத்தையும் ஏகமாய்ச் சேர்த்துப் பெண்ணுருவாகப் படைத்ததன்றிவேறல்ல இது தேவரீருக்குத் தோற்றாதது மன்று அவர்களைமனதில் நினைப்பினும் வரும்பாதகத்தை எழுபிறப்பினும் நீக்கப்படுவதோ அஞ்ஞானமென்கின்றஆதரவைப்பெற்று அலமரும் ஐம்புலன்களை நடிப்பிக்கும் பூதங்கள் தத்தம் வழியின்வலிக்கப்புலம்புகின்ற கொடியேனைமாதரொன்னும் கர்மம்தொடர்ந்துபற்றுமாயின் என்னசெய்வேன் ஐயோ இக்கொடுமையெனக்கோநேரவேண்டும் மேலும் இப்புவியில்பலகாலந் துன்பக்கடலின் அழுந்துவதன்றியும் பிற்காலத்திலும் ரவுரவாதிநரகக்குழியில் தள்ளி அலைப்பதற்கு ஏதுவாகிய மங்கையரிடத்து விருப்புற்றகாமுகருக்கு எக்காலமாயினும் இன்பமுண்டாகுவதோ நாயானது தன்பற்கள் மிகவும் வருந்தத்தசையற்ற எலும்பைக்கறிக்குமாயினும் அதின் இன்பச்சுவையினைப்பெறுமோ அவ்வாறே துன்பத்துக்குஏதுவாகிய வினையின்றுடர்ச்சியினால் பேரின்பத்தையனுபவிக்கின்றவரை ஒத்துபெண்கள் மையலிற்பட்டுச் சிற்றின்பத்தினை மேம்பாடாகவெண்ணித் துக்கசாகரத்தினாழ்ந்துழல்வர் மை திமிர்ந்து கூரியவேலையொத்துக் காதளவு மோடிய விழிகளைவாய்ந்த அரிவையரிடத்தில்பொருந்திய மிக்க ஆசை ஒருவன் மனதில்படுமாயின் அதைக்கடத்தற்கு ஒருவகையுமுண்டோமேலும் கொல்லாது உயிரையெக்காலமும்வாதிக்குங் கொடியநஞ்சையுண்டால் ஒருதினமும்வருத்தாமல் அந்நிமிஷத்தில் மாய்க்கும் ஆதலால் அதைநன்றாகவேசொல்ல வேண்டும் பரிமளித்துக்கறுத்து நீண்டிராநின்ற கூந்தலைச்சுகந்தபுட்பங்களுடன் அளகபாரமாகக்கொண்ட மங்கையர் மனதில் நினைந்த எண்ணங்களையாவராலுமளக்கப்படுவதோ பிறந்தநாண்முதல் இடைவிடாமல் தம்முடன் பழகி உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவாகிய கர்த்தனாலும் அறிதற்கு அரியனவாகும்மேலும் அவர்கள் வசனிப்பது ஒன்றுஉள்ளம் ஒன்று செய்கை வேறாம் இவ்விதமாகிய பேதைமனதைப்பெற்று மிகுந்தபாதகங்களைச் செய்யும் நாரியர்மையல்வலையில் பட்டு மயங்குகின்றவர் அல்லரோ இறந்தும் பிறந்தும் அலைகின்றவர் இதற்குஐயமும் உண்டோ ஆனால் உலகின் அரியகற்பைவாய்ந்த மங்கையர் இல்லையோவெனச் சொல்லுவீராயில் கடவுளாக நினைத்தற்குரியதமது கொழுனன் கட்டளையினை மறாமல்நடந்துகொள்ளவல்ல பாகையொத்தமொழியினர் சிலர்இருப்பர் அதற்கொரு திஷ்டாந்திரங்காட்டுவேன் அக்கினிப்பொறியானது உலந்த கிளையில் பற்றுமாயின் கனன்று தீயை வீசி தகிக்கப்படாத பச்சைமரங்களையும் வாட்டுமாறு போலவே கற்புடையவளெனக்கருதி ஒருமங்கையினை அணையும் இன்பமும் துக்கசாகரத்தில் தள்ளும் இஃதன்றியும்பூரணச்சந்திரனை நிகர்த்து விளங்குந்திருமுகமண்டலத்தைப் பெற்று சொர்ணவளையல்கள் அசையுங் கரங்களை வாய்ந்தஅகலிகையாகிய கௌதமர்பத்தினியினால் இந்திரனுக்குத் தீராதபழிபாதகநேர்ந்தது அஃது தேவரீருக்குத்தோற்றவில்லையோ அர்த்தசந்திரனையொத்த நுதலைப்பெற்ற மங்கையர் கூட்டங்களுக்கு அரசியாகத்தன்கரத்தினால் படைத்தமான்போன்ற நோக்கைவாய்ந்ததிலோத்தமையினிடத்துத் தாமரைப்பீடத்து அமர்ந்த பிரமன்மையல்கொண்டு தொடர்ந்தகாலத்தில் அவள்திசைகளெங்கும் ஓட அவள்பொருட்டு நான்முகனான தன்மையினை நாமறியாததோ ஆதலால் மற்றையர் குறுநிசயங்களைப் பேசவேண்டுவதென்னை திரிலோகங்களினும் அளவற்றவர் இப்பேற்றியில்பட்டு அலைந்தவர் செய்கையினைச் சொல்லுவோமாயினும் முடிவெய்தப்பெறாது அவையனைத்தும்நிற்க பிறவித் தடுமாற்றத்தினைநீக்கவிருப்புற்ற யான் அவ்வரிவையர் செயற்கையைப்பெற்று இல்லறத்தை வகிக்கமாட்டேன் இஃதன்றியும் இரத்தினவாகு வலயங்கள் அணிந்து மேருவைநிகர்த்த புயங்களைவாய்ந்த இந்திரன்முதலானவர் பெற்றிருக்கும் செல்வச்சிறப்பினை ஒருபோதும் வேண்டேன் இல்வாழ்க்கையென்னும் அரியசிறையினும் விழேன் மாட்சிமைப் பாலதாகிய ஐம்புலன்களிற்பட்டுமாயும் மயக்கத்தை நீத்துச்சிறந்த தவமெனச்சொல்லும் சலனமற்ற பதார்த்தத்தினைப்பெற்று இன்பசாகரத்தில் திளைத்து ஆனந்தித்திருப்பேனென்று பலவாகக்குமாரன் சொல்வதைக்குச்சகர்வருந்திக்கேட்டு இப்பூவுலகவாசிகள் சிறந்ததாகப்புகழும் இல்லறவாழ்க்கையைக் குற்றமென வெறுத்தி

கழுகின்றனன் மேலும் மறைகளின்துணிபையாவது எண்ணிஅங்கிகரியாமல் தவத்தையேமுக்கியமாகக்கருதி நானெனதுக்கசாகரத்தில்அழுந்தினவனாய்ப் புத்திரனைநோக்கித்தவச்சிரேஷ்டரானபுலத்தியனைநிகர்த்துச்சிறந்தவனேகேட்பாயாக வேதவிதிப்படிக்குவேழ்விமுன்னிலையில் திருமங்கிலியந்தரித்து வேட்டமங்கையைக்கலந்து குலமுறையைவழுவின்றி ஓம்புநிமித்தத்தில் குமாரனைப்பெற்றுவைத்தபின்பு அன்றேசிறந்ததவத்தைச்செய்துபெறுதற்கரிய பதவியினைச் சேரவேண்டும் ஐயனே இப்புவியில் அமர்ந்தபிராணிகளை யொத்து நீமையலிற் பட்டு மயங்கி காமவின்பத்தை அனுபவித்திருப்பதற்கோ இதனைப் போதித்தனன் நமதுமரபிலிருந்தமேலோர்நிரயத்துஅழுந்தி வருந்துவதை நீத்தற்பொருட்டுப் பழமைபாராட்டி யிம்மைமறுமை யின்பநலத்தைத்தரும் புதல்வனைப்பெறவேண்டி உத்தமக்கன்னியை மணஞ்செய்யக்கடவை பவழத்தினை நிகர்த்து விளங்கும் சிவந்தவாயினையும் அழகியபாதங்களையும்வாய்ந்தசிறுவைப்புத்திரனென்னும் வாக்கியத்தின் பொருளினது உறுதியை நீவரையறமறந்ததாகக்காணுகின்றது இச்சிறப்பையோசித்து இல்லறவாழ்க்கையினை அனுசரித்திருப்பதுநன்மார்க்கமாகும் மேலுந்தவத்தின் ஒழுக்கம் இஃதேயாகும் நீயிப்போது நோற்றபிரமசரியத்தில்நின்றுஞ் சிறந்தசன்னியாசத்துவத்தை வகித்துயோகத்தில் நிற்கநினைப்பது இல்லறத்தை அனுபவித்து வெறுக்காமல் இச்சைமிகுத்து அலைக்கின்ற வொருவன் ஊக்கங்கொண்டு குவிந்து நிவப்புற்றிருக்கும்சிகரங்கள் வாய்ந்த ஓங்கியமலைச்சாரலில் சென்று தவத்தில் நிற்கவிரும்புவதைநினைக்குமிடத்து காம மயக்கமேலிட்டு அலைக்க அதன்வயப்பட்டு ஒருதினத்தின் ஒழியாது பலகாலம் வருந்தி உழன்று சகலராலும் இகழத்துணிபுகொண்டதற்கு ஒக்கும்இஃதன்றியுந் தருக்களினும் மிருகங்களினும் அவ்வகைத்தாகிய மற்றவைகளினும்வரும்சிறந்தபயனைக்கொள்வதற்குஅன்றேஅவற்றைப்படங்களினெழுதிவைப்பர் அவ்வாறே சிறந்த இல்லறத்தினின்று நற்குமரனைப்பெறும் பொருட்டு நீயும் உத்தமமங்கையைப் புணர்ந்து அக்கருமநிறைவெய்தியபின்னர் அரியதவத்தைச் செய்யக்கடவை இந்நிலையினைமுன்னமே நினையாதவனாய் இதுபரியந்தம்முதல் செய்யுங்கடனாகிய பிரமசரியத்தைப் பலகாலம் வழுவின்றி நோற்றனை இனியாவது ஆலோசித்துபாணிக்கிரகணமுதலிய சிறப்பைநடாத்தி தேவாதியருக்கு அவிப்பாகம் ஆராதனைக்கிரமங்களைக் காலங்களிற் கொடாமல் இன்னமும் தவத்தினையேவிரும்புவது தகுதியோ இந்திரன் முதலாகப் புகழயோக்கியமானதாய் பழமையாகவும் இராநின்ற யில்லறத்தை ஓம்புகின்றவர் தத்தம் அமர்புக்குஉரிய வொழுக்கங்களில் சற்றேனும் பிசகுவராயின் சகலசெல்வ வளன்களையும் இகழ்ந்து மலையினுச்சியில் நின்றும் விழுந்தவனைப்போல எக்காலத்தும் ஈடேற அறியார் மாறிமாறி வரும்பிறவியென்னும்வலையில் பட்டுச்சோர்ந்து அழிவதற்குரிய துக்கசாகரத்தைக் கடக்கவேண்டுமாயின் அதற்கு அடுத்தநெறிகளை அனுஷ்டித்துப் பற்பகல்வருந்தி நோற்றல்லதுவினாவில்துறக்கப்படுவதோ ஆதலால்ஆதிதொடங்கி வழுவழியாய் வருகின்ற உன் பெரியோர்களை ஒத்து இல்லறத்தினைவகிக்கக்கடவை ஐயனே செந்தாமரைக்கண்ணரான விஷ்ணுபிரமன் முதலியதேவர் முனிவராதியர் அனைவரும் மங்கையரைத்தழுவி யில்லறத்தினை நடாத்துங்காரணமானது சர்வசங்காரத்துக்குப் பின்பு பராசத்தியுடன் கலந்து சராசரப் பிரபஞ்சங்களைப் படைத்த ஆதிகர்த்தனானபரமசிவத்தினால்உண்டாயதல்லது வேறுமுண்டோ ஆதிநூலாகியவேதாகமசாத்திரமுதலியவற்றை வரையறக்கற்றனையனே அக்கடவுளினால் ஏற்படுத்திய வரம்பினைக் கடக்க வேண்டாம் நான்போதிப்பதையும் அவ்வாறேயெண்ணாதுவெறுக்கவேண்டாம் உலகநடையினைவிலக்கவேண்டாம் வெறுப்பினால் இதுகளின் ஒன்றினையும் துறவேண்டாம் இதற்கு ஒருதடையும் சொல்லவேண்டாம் சத்தியத்தைத்துறக்கவேண்டாம் இக்கருமங்களையனுஷ்டிப்பதினால் உனக்குக்கீர்த்தியுண்டு மேலுஞ் சில திஷ்டாந்திரங்காட்டுவோம் அஃது என்னையெனில் முனிபுங்கவராகிய வசிஷ்டர் இலக்குமியையொத்த வனப்புள்ள அருந்ததியைநிமைப்போதும் பிரியாமல் தன்னுடனிருத்திச் சிறந்ததவத்தை நடாத்திவருவர் இதனால் பெருமைபொருந்திய பூமண்டலங்களில் அவருக்கு ஏதேனும்பழிப்புளதுண்டோ பாசபந்தங்களைவென்று தவமுயற்சியில்சிறந்த மகத்துக்கள் வெறுப்பின்றி நயந்து நாள்தோறும் மங்கையரைக்கூடி இன்புறினும் அரியதவநிலையில் நிற்பினும்ஞானவுணர்வைப்பெற்றுச் சிறந்த தமதுமனம்வேறு படுவதுண்டோ அக்கினிதேவர்சாட்சியாக மணந்தகன்னியரை மருவியில்லற நிலையைப் பெற்று அரியதவப் பயனையும் அடைந்து இம்மை மறுமைப்பயனையும் பெற்று ஊனமின்றி வாழ்வர் அவர்களுக்கு அரிய பொருள் ஒன்றுமில்லை ஒப்பற்ற தமது கணவரைத்தெய்வமாகப் பாவித்து உபசரிக்குங் கற்பைவாய்ந்த தவப்பெண்களினது சொல்வழியின் தெய்வங்களும் மேகங்களும் நிற்குமாயின் ஆண்திறம்பெற்ற புனிதரான ஆடவரை அவர்களுக்கு நிகராகச் சொல்லவும்படுமோ கற்புடைய மனைவியைக் கலந்து இல்லறத்தை முந்திச்செய்யாமல் பவுத்திரமானதவநெறியில் நிற்பையாயின் மாயைப்பெருக்கமுடி காமமீறிதாக்குமிடத்தில் சிருட்டி கர்த்தனான பிரமனே பாதுகாப்பினும் விலக்கப்படுவதோ துறந்தவர் விருப்புற்ற வுண்டியைக்காலங்களில் படைத்து உபசரித்தும் இறந்தபிதுர்க்களுக்குஉரிய திலதர்ப்பணபிண்டவகைகளை வரன்முறையாக நடாத்தியும் சிறந்த அறங்களை வழுவின்றிமுடித்தும் விருந்தினரைப்பரிந்து அழைத்து உணவுமுதலியவற்றை அளித்துப் போற்றுவதல்லது மானிடதேகமெடுத்ததில்பெறும்அரியபயன் வேறுமுண்டோ சகலராலும்புகழும் நன்னெறிகளில் பிசகாத ஆடவரும் சுகுணங்களைப்பெற்ற இல்லாளும் மனது ஒருமித்து நன்குதீங்குகள் எவற்றைச்செய்தாலும் அதற்கு அடுத்தபயனைப்பெறுவர் அது எதுபோலுமெனில்உழவர் புலங்களின் விளைத்த பொருள்களின் பயனல்லது வேறொன்றைப் பெறாததுபோலாம் ஆதலால் நற்றவமாகிய இல்லறத்தினை முந்திநடாத்தி காமக்குரோத லோப மதமாச்சரியமென்னும் குற்றங்களைக்கடிந்தபின் தொடங்கும் துறவேகுற்றமற்றதுறவாம் அதற்குயாதொருஇடையூறும்நேராது அதனைவழுவின்றி நீசெய்து வருவையாகில் உனக்கு ஒருதீங்குகளும்நேர அறியாது அச்சிறந்த நெறியைப்போற்றுவதற்கு ஒருமறுமொழியும் ஆடவேண்டுவதில்லைமது ஆணையென்று பலவிதங்களில் விரித்துத் தவச்சிரேஷ்டரான பிதாபோதித்ததைக்கேட்டு இது வேதமுதலானசாத்திரப்பிரமாணமென்றுஞ் சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரான்கட்டளையென்றுங் கூறுகின்றனர் இனிமேல் என்ன மாறுபாப்பதென்று நினைந்து ஆலோசித்தவனாய் தமது அருட்குரவரானவர் ஒப்பற்றவளங்களைநீங்கி மகாபாதகங்களின் விழக்குறித்தாலும் அதைமுக்கியமாயெண்ணிப்பத்தியுடன்செய்வதுபுத்திரனுக்குரியகடனாகும் இதுபுதிதல்லதொன்றுதொட்டு உல்கர் பாராட்டி வருவதாகும் ஆதலால்இக்கருமத்தை மறுக்காதுசம்மதிப்பேன் எனத்துணிபுகொண்டு கடவுளைப் போலகருதும்பிதாவினதுவாக்கியங்களை வேதமொழியாக எண்ணிச் சிரமேல்கொண்டுபோற்றாமல் சுலபமாகமறுத்த மகாபாதகரும் பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றபின்பு பலதுன்பங்களையும் பாதுகாத்து

உண்மையாக வளர்த்த தாய் பரிந்துரைத்ததைத்தடுத்து உதாசனித்த சண்டாளரும் ஞான தேசிகனைப்போலத் தன்குலமுதல் ஈடேறக்கருதிப்போதித்த ஆசிரியன் ஏவிய கட்டளைகளையெண்ணுமல் இகழ்ந்த பதிதரும் திரிலோகங்களினும் முக்கியமாக வோதிப்போற்றும் பெருமையினையுடையதாய்ப் பரமனால் ஓதப்பெற்று ஆதிநூலாகவிளங்கும் வேதவொழுக்கங்களைத் தமக்குரிய கடனுக மதியாமல் புறநடையில் செல்லும்தீயரும், மற்றக்கொடியரும் பூமியின்கண் இருந்தவரையில் பலராலும் இகழத் துன்பத்துள் பட்டு உழன்று கடையில் இமபடாள் பல தண்டனைகளைச்செய்யத் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திச் செந்தழலைவீசிக் கொதித்திருக்கும் ரவுரவாதி மகாநரகக்குழியின் ஆழ்ந்து வருந்தி யெந்நாளும் இருப்பர். இது சுருதிகளின் துணிபாகும், ஆதலால்,பிதாவாக்கியத்தைமறவாமல் பரிபாலனம்செய்வது கடனென நிச்சயித்தவனுய்க் குற்றமற்ற தவக்குன்றம் போன்ற குணநிதியான குச்சகர் அழகிய பொற்பாதகமலங்களில் தொழுது ஐயனே! கோபிக்கவேண்டாம் கட்டளைப்படிக்குப் பிசகின்றி நடந்துகொள்ளக்கடவேன். ஆனுல், ஒருவிண்ணப்பம் உண்டு அதாவது கணவன் உரையைப் பத்தியுடன் வினவி அவ்வாறு நடாத்த அறியாத மனைவியுடன் கலந்து இல்லறவாழ்க்கையைச் செய்வதினும் வெவ்விய நரகக்கும்பியில் அழுந்தி வருந்துதல் உத்தமமாகும், அத்தன்மைய மகளிருடன் பொருந்திவாழும் ஆடவருக்கு வேறெரு கூற்றுவனும்வேண்டுமோ! கொடியபிணிகளும் வேறும் உண்டோ! ஆதலால் என்னுரைகளில் சற்றும் பிசகின்றி நடந்துகொள்ளவல்ல குணுதிசயங்களை வாய்ந்த மங்கையிருப்பளாயின் அக்கன்னியை அக்கினிசாட்சியாய் மணஞ்செய்வேனென ஒருமித்துச்சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு குச்சகர் மகிழ்ந்தவராய் விவேகசாலியாகிய மிருகண்டு என்னும் குமாரனைநோக்கி அப்பனே! யென் வாக்கியத்தை மறவாமல் நீ கோடித்த காரணத்தினுல் யான் ஈடேறுவதன்றியில் என்வருக்கத்தினரும்சிறந்தவராவர் அரிய விரதங்களைச்செய்து உன்னைப்பெற்ற தாயும் களிப்பின் ஆழ்வள். தவவிரத எக்கியங்களும் விருத்தியடையும் காலம் நேர்ந்து ஞானம் அன்புமுதலிய சத்கருமங்களும் தழைக்கின்றது, வானநாட்டினர்களிப்பர்! பூமண்டலவாசிகள்குறைவின்றிவாழ்வர்! தேவராஜனுந் தன் அரசுநீடிக்க வீறுவன், ஐயனே! உனக்கு இன்னும் வேண்டுவதைப் பயமின்றிக் கேட்பாயாக நீ இப்போது குறித்த இலக்கணங்கள் அனைத்தும் வாய்ந்து குற்றமற்றுவிளங்குங் கன்னிகையை இப்பூவுலகமெங்கணும் ஆராய்ந்துகொண்டுவந்து உனக்களிப்பன் இதனைச் செய்யாமல் போவேனுயின் கலைகள்தேய்ந்து அழியும் சந்திரனது பிரகாசம் போலவே என்தவமும் மங்கக்கடவதென்று அரிய சபதத்தினைக் குச்சகர் சொன்னவுடன் முன்னம் தான் செய்த தவத்திற்கு இரங்கி விஷ்ணு எழுந்தருளிக் கடாட்சித்த மிருகண்டு என்னும் நாமத்தினைப்பெற்ற குமாரன் தந்தை திருவடிகளில் பணிந்து ஒருதனையன் உய்யும்பொருட்டு இதனை ஒரு பொருளாய் அருளி நீர் தவச்சிரேஷ்டரான முனிபுங்கவரே! தேவரீருக்கு அரியனவாகியகருமம் மும்மையுலகங்களினுமுண்டோ! ஆயினும் இன்னமும் யான் விண்ணப்பஞ்செய்வது ஒன்றுண்டு அதாவது பிதாவையிழந்தவர் பெற்ற தாயைப் பறிகொடுத்தவர் தமக்கையர் இல்லாதவர் தங்கையரைப் பெருதவர் தமக்கு அரணுயிருக்கும் தமையன் தம்பியருடன் பிறவாதவர் இவர்களிருந்தும் இறக்கப்பெற்றவர் பெரும் சுற்றமில்லாதவர் புகழ யோக்கியமான செல்வமற்றவர் நல்லகுடியில் பிறவாதவர் பிணியில்பட்டு உழன்ற தாய் தந்தையருக்கு உதித்தவர் காளகண்டமூர்த்தியாகிய கடவுளர் திருநாமத்தைப்பெருதவர் அவமிர்துவால் இறந்தவர் பெயரைப்பெற்றுச் சிறப்புற்றுத் திரியும் அலகை நாமத்தைப்படைத்தவர் இப்பூமியின்கண் சிறந்து ஓங்கிய சைவசமையத்தை அல்லது அஞ்ஞான மார்க்கமாகிய சிலசமையப் படுகுழியில்பட்டு உழல்கின்றவர் பிணியைப்பெற்றவர் ஊமையர் - முடவர் - கூனர் - சதாகாலமும் புறமனையில் செல்கின்றவர் கணிகையரைப்போல மருட்டும் பார்வையுடையவர் சுந்தரமிகுத்த காளையரைப் பலகாலும் நோக்கிக் காம இன்பத்தை விரும்பியிருப்பவர் வீதிவாயில் எப்போதும் நிற்பவர் நோக்குதற்கு வியப்பாக வஸ்திரம் ஆபரணங்கள் முதலியதுகளினுல் அலங்கரித்துத் திரிபவர் பிரமாணத்துக்கு அதிகரித்த உண்டியைப் பொசிப்பவர் தன்னைமறந்து அதிக நித்திரைகொள்பவர் தனக்கு முதிர்ந்தவர் ஏககோத்திரத்தில் உதித்தவர் தகுதிக்கு மேற்பட்டு உயர்ந்தவர் குள்ளமாக இருப்பவர் பருத்த உடலைப்பெற்றவர் மெல்லிய திரேகத்தைவாய்ந்தவர் பார்க்கப் பிரயோசனமற்று மிகுத்துக் கறுத்தவடிவைப் பெற்றவர் இலக்குமியைப்போலச் சொர்னகாந்தியைக்காட்டும் காயத்தைப்படைத்தவர் பெருமைபெற்ற பசலைபூத்தவர் தேமல்பரந்து வெளுத்திருப்பவர் சிவந்துவிளங்கும் படிவத்தினர் இயல்பாகிய நாணத்தைப்பெருதவர் ஆடவரையெக்காலும் புணர்வதில் இச்சைகொண்டவர் பலகாலும்நகைப்பவர் மெல்லியகுரலில்லாதவர் பெருத்ததொனிவிளங்கப்பேசுபவர் தாய்தந்தையர்விதித்த கட்டளைமீறி நடப்பவர் கோபமேலிட் டிருப்பவர் வீண்வாதாடுகின்றவர் ஒருகாரணமும்இன்றி சண்டையிடுபவர் கூத்துமுதலான வேடிக்கையைக்காணவிருப்பம் உற்றவர் காமவிகாரத்தில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றவர் தேவாதிதேவனுன பரமசிவத்தின்கண் பத்தியில்லாதவர் பெரியோர் முனிவர்முதலான மேன்மக்களைச் சுலபமாய் எண்ணி யிகழ்பவர் தன்னுயிரைப்போல மற்ற சீவராசிகளிடத்து இரக்க மில்லாமல்கடிகின்றவர் தமது குலவண்மை ஒழுக்கங்களைமீறித் தமது இச்சையின்படிசெல்பவர் பொறுமைக் குணத்தைப்பெற்றவர் சிறந்தகற்புத்தன்மையில்லாதவர்பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களில் அறிவைச் செல்லவொட்டாமல் காக்கத்திறனற்றவர் ஆத்துமலாபத்தைப் போதிக்கும் கிருபாநிதியாகியதேசிகனை மற்றையமனிதருடன் சமமாகக்கருதி அசட்டைசெய்பவர் ஆலயமுதலிய இடங்களில் தாபித்திருக்கும் இலிங்கமுதலிய தெய்வப் படிவங்களைச் சிலையென்று அலட்சியமாகச்சொல்பவர்பத்துக்குமேற்பட்டவயதையுடையவர் பிரவுடைகாலத்துக்குச் சமீபித்த பருவம்பெற்றவர் மனதுக்கினிய குணமில்லாதவர் அச்சமில்லாத மனத்தைப்பெற்றவர் இடியைப்போல வார்த்தையாடுகின்றவர் தாய் தந்தையர் ஒருமித்து ஒருகணவனைத்தேடிக் குலமுறைப்படிக்கு மணஞ்செய்து தருவதின்முன்னம் தனக்குஇச்சையாகியவன் இடத்து ஆசைகொண்டு அவனைச்சேரவிருப்புறும்மனதைப்பெற்றவர் தனக்கு இணையாகிய வனப்பும் வடிவமும் ஒருவருக்கும் இல்லையென வீறுப்படைந்திருப்பவர் நாணமடமச்சம் பயிர்ப்பென்னும் குணங்களைப்பெருதவர் தாயின்வயிற்றில் நின்றும் முகித்தகாலத்தின் விழியின்றிப் பின்பு சில காரணங்களினுல் பார்வையுண்டானவர் மறுவிளங்கும் கண்களையுடையவர் படலிகைவாய்ந்த விழிகளையுடையவர் குறிப்பினுல் மெல்லச்செல்லுங் குருடர் கருடப்பார்வைபெற்றவர் அசங்கியமான பூனைக்கண்ணைவாய்ந்தவர் கணப்போதில் பலதிக்கிலுஞ் சுழலும் நோக்குடையவர் செம்பட்ட மயிரையுடையவர் சுருட்டைமயிரைப்பெற்றவர் பாலநரைவிளங்கும் அளகத்தினர் பறட்டைமயிரைப்பெற்றவர் நீண்டகூந்தலைவாய்ந்தவர் சிறுத்தமயிரைப்பெற்றவர் விரிந்த அளகத்தைக்கொண்டவர் சிவந்தபங்கியர் பூமியில்புரளுங் கூந்தலைப்படைத்தவர் ஊறுபட்ட கூந்

லைப்பெற்றவர் மிருகங்களைப்போன்று உரத்துப்பேசுங் குரலுள்ளவர் சிறுத்த கண்ணினர் நீண்டமூக்கைப்பெற்றவர் சேர்ந்தபுருவத்தைவாய்ந்தவர் குறியகாதைப்படைத்தவர் உயர்ந்தபற்களைப்பெற்றவர் வளைந்தகண்டத்தைக்கொண்டவர் மறுவுற்றிருக்கும் முகத்தினர் தேமல்படராத அழகிய கொங்கைகளோங்கிய மார்பையுடையவர் சிறுத்த இடையைப்பெற்றவர் சிலையைப்போலத்தோற்றும் வயிற்றைப்பெற்றவர் தேக இலக்கணங்கள் சாத்திரப்படிக்கு இராத அல்குலையுடையவர் அதரமும் உள்ளங்கையும் நகமும் காலடிக்கீழ்ப்புறமும் அழகிய சிவப்பைவாய்ந்திராதவர் மயிர்ச்செறிந்தகால்களையுடையவர் மெல்லிய சிறகுதழைந்திருக்கும் அன்னத்தையொத்த நடையில்லாதவர் கால்விரல் பூமியிற்படாதவர் இவ்வித இலக்கணப்பழுதுகளைப்பெற்ற மங்கையர் மணவினையில் சேரத்தகாதவராகச்சாஸ்திரங்களில் சொல்லுகின்றது அத்தன்மையினளை விரும்பேன் இவ்விதப்பழுதுகள் ஒன்றேனும் இல்லாத கன்னிகையிருப்பாளாயின் தேவரீர் இஷ்டப்படிக்குக் கலியாணஞ்செய்து இல்லறத்தில்நிற்பேன். ஆதலாற் கிரமமா யாராய்ந்து கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று வனத்தில் பர்னசாலையில் இருந்து நோற்றதவச்சிகர் சொல்லக் குச்சகர்கேட்டு நகையுமுவகையும்பெற்றவராய்க் குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய இப்பூவுலகின்கண் இராநின்ற நாடுநகரங்கள் முதலான இடங்களில் பரிசோதித்துச் சாத்திரவிதிப்படிக்கு நற்குண நற்செய்கையிலக்கணச்சுத்தமுள்ள பதிவிருதையைக் கொண்டுவந்து உனக்குத்தருவேன் சந்தேகிக்கவேண்டாமெனச்சொல்லிக் குமாரனை அவ்விடத்தில் நிறுத்தி அபராஞ்சிப் பொன்னினால் சோடித்த பதக்கத்தில் நடுநாயகமாகவைப்பதற்கு அரியமணி ஒன்றைத்தேடுகின்றவரைப்போல ஒப்பற்ற பெண்கொடி ஒருத்தியை ஆராய்ந்து திரிகின்றபோழ்து தம்மையொத்த சில தவச்சிரேஷ்டரைச் சந்தித்துத் தன்கருத்தை அவர்களுக்குச்சொல்லி அவர்களால் சென்னி தேசத்தில் சிறந்த அனுமயம் என்னும் வனத்தில் உசத்தியன்என்னும் அருந்தவன் புத்திரியானவள் இவ்விலக்கணங்களனைத்தையும்பெற்றுப் பருவமாய் இருக்கின்றதாக அறிந்து அவர்களிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில் அத்தவத்தர் ஆசிரமத்தில் வரக்கண்டவுடன் அவர் அகமுகமலர்ந்து எதிர்கொண்டு சேவிக்கத் தாமுங் கரங்களைக்கூப்பி வந்தித்து அணைத்து ஒருவருக்கு ஒருவர் ஷேமங்களைவினவித் தமது சாலைக்கழைத்துப்போய்த் தர்ப்பாசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து விதிப்படிக்குப் பூசைசெய்து தன் பத்தினியையும் அருமையில் பெற்ற பெண்ணையும் அழைத்து ஞானதேசிகன் எழுந்தருளினார் என்று அவர்களையுஞ் சேவிக்கச்செய்து பூசித்துப் போற்றித் தவக்குன்றமொத்த தேவரீர் எழுந்தருள இத்தலமும் என்குலமும் முன்னம் என்னதவம்செய்ததோவெனப் பன்முறை உபசரித்து பின்பு அறுசுவை கறிவகைகள் பஞ்சகச்சாயிதங்கள் முக்கனி தேன் பசுவிநெய் திரட்டுப்பால் முதலானதுகளுடன் அமுதம்போன்ற போசனத்தைச் செய்வித்தபின்பு சுவாமி தேகம் வருந்த பாதங்கள்நோகத் தலைதூரம் அடியேனை ஒருபொருளாகத் தேடிவந்த காரியத்தைத் தயைசெய்து திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று ஆதிக்கக் குச்சகர் அவர்கள் உபசாரங்களுக்கும் ஒழுக்கங்களுக்கும்மகிழ்ந்து தவச்சிரேஷ்டரே! நீர் அரியதவவிரதங்களைச்செய்துபெற்ற பெண்கொடியை என் குமாரனுக்கு மணஞ்செய்யக்கருதிப் பேசவந்தோமென்றவாசகம் செவியில் விழுந்தவுடன் தேகபரவசமாய்க்களித்து ஐயனே! தேவாதிதேவனானபரமசிவனது பூரணகடாட்சம்பெற்ற உமதுகுமாரனுக்கு அடியேன்பெற்றவிருத்தையைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துதர நான்முன்னம் எத்தவஞ்செய்தேனோ என்று ஆனந்தவாரியின்மூழ்கி மனம்பூரித்து நகையும் உவகையும்பெருகத் திருக்கலியாணத்துக்கு இசைவுகொண்டு பின்னுஞ் சிலநாள் குச்சகரைத் தனது ஆசிரமத்தில் இருத்தி உபசரித்துவருகின்றகாலையில் ஒருதினம் தவச்சிரேஷ்டராகிய உசத்தியன்மனைவியாகிய மங்கலையின் அனுமதியில் குமாரத்தியாகிய விருத்தை தோழிப்பெண்களுடன்கலந்து சேல்கெண்டைமுதலிய சலசரங்கள்பாய்ந்து உலவும் புனலாடிவரச்சென்று கான்யாற்றில்குளித்துத் துணைவியருடன் அருகில் தழைத்து வீற்றிருக்கின்ற பூஞ்சோலையில்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் இராநின்ற பரிமளமிகுந்த புஷ்பவகைகளைத் தேடிப்பறித்து அவைகளைச்சூடியும் மாலைகள்தொடுத்தும் உலவிய பின்பு இலக்குமியைநிகர்த்த கன்னிகையானவள் பலநட்சத்திரங்கள் மத்தியில் பூரணச்சந்திரன் விளங்குவதுபோலப் பாங்கியர் சூழச் சோலைநீங்கித் தன்னிருக்கைக்கு வருந்தருணத்தில் மதயானை ஒன்று ஒலிமிகுத்த இடிகளைக்கக்குங் கரியமேகம்போல வீரிட்டுச் சீறி வெவ்வி அகன்ற பொறிகள் கண்களில் சொரிவதாகப் பருத்த தேகத்துடன் மும்மதங்களையும் அருவிசலத்தை ஒத்து ஒழுக்கிப் பனையை நிகர்த்து அசையும் நீண்ட துதிக்கையைச் சுலவி வயிரம்போல உறுதிபெற்ற கோடுகள் விளங்க உரலையொத்த கால்களைப் பெயர்த்து வைக்குந்தோறும் பர்வதங்கள் தூள்பட மிதித்துப் பிரசண்ட மாருதம்போல வேகமாய் எதிரில்வரக் கண்டவுடன் திருப்பாற்கடலின் உதித்த விஷம் எதிர்ந்த காலத்தில் தேவராதியர் மருண்டோடியதைப்போல அம்மார்க்கத்திற் செல்லும் ஆண்திறம்பெற்ற மனிதர் திகில்பட்டுச் சிதறி ஒளிக்கவும் தோழிப்பெண்களும் மனநடுக்கம் உற்று வருந்திப் பலதிக்கினும் மறைந்த தருணத்தில் விருத்தையென்னும் கன்னிகை கைகால் உதறல் எடுத்து அன்னமொத்த நடையைவாய்ந்த பாங்கியரைக்காணாதவளாய் இம்மதயானை என்னசெய்யுமோவென்று எண்ணியேங்கி அதிவேகமாகத் தானும் ஒருபுறத்தில் ஓடும்போது நரகக்குழியுற்று ஏங்கியிருக்கும் பாபிவருக்கங்கள்போலத் தாழ்ந்த பசியபுல் தழைத்து மூடித்தோற்றாது ஆழ்ந்திருக்கும் பாழ்பட்ட கிணற்றில் விழுந்து அழுந்திமாண்டனள் அக்காலத்தில் சுருண்ட பிடரிமயிர் அலையப் பரந்த முகத்தைவாய்ந்த சிங்கராஜனே! எதிரில் நேரினும் மாறுகொண்டு வாட்ட வல்ல மதயானையானது கல்லென்னும் ஆர்ப்புடன் மலையாட்டை நோக்கிப்போயிற்று பின்பு திசைகெட்டு ஓடிய மகளிர் அனைவரும்சேர்ந்து மானைப்போல் திகைத்துப் பார்த்துத் தேகமெங்கும் வியர்க்கக் கூந்தல் கலைந்து அலைய மனநடுங்கக் களிப்புநீங்கினவராய்ச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து எங்கும் மதநீர் சிந்த மேகம்போல அதிவேகமாய்வந்த நீண்ட தந்தங்களுடைய களிற்றினைக்காணாது சற்றுத்தேறினவர்களாய் தமது தோழியாகிய விருத்தையைநாடிக் காணாது பிராணன் உண்டு இல்லையென்னும்படி பெருமூச்செறிந்து அத்தடங்கள் எங்கும் நதியைப்போலக் கண்ணீர் ஓடப் பொருமிக் கிலேசித்துச் சோர்ந்த பின்பு உயிர் பெற்றவராய்ப் பழைய புண்ணின்கண் அக்கினிபட்டு வருந்துபவரை ஒத்துப்புலம்பத்துடங்கிப் பெண்கள்சிகாமணியேசிறந்தவனப்புகள் அனைத்திற்குங் காரணமாகத் தோற்றுமுருவைவாய்ந்தவளே! நோக்குனர் கண்களுக்கு அணியாகின்றவளே தாமரைப் பீடத்து அமர்ந்தலட்சுமியை நிகர்த்த அழகுள்ளவளே மங்கையர்க்கரசே இவ்வனத்தில்ஓடும் புனலில் படிந்து வெறுத்துச் சிறந்த ஆகாய கங்கையில் தோய்ந்து களிக்கநினைந்து துணிவுகொண்டு எங்கள்தோழமையைமறந்து சென்றனையோ குளிர்ந்தகங்கையிலாட்டிப் பாதுகாத்து என்பெண்ணைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீரென்றுசெலவுகொடுத்தனுப்பிய உன் அரியதாய்

க்கு என்னசொல்லப்போகிறோம் அடிதோழிகொலைக்களிற்றின் முன்னம் உன்னைத் தனித்துக்காட்டிவிட்டு இந்தப்பாழ் உயிரைப்போற்றவிருப்பமுற்றுஓடினோம்உன்பிதாவாகிய உசத்தியனும் உன்தாயாகியகற்புடைய மங்கலையும் வையமெங்கும் துதித்துப்போற்றும் தவச்சிரேஷ்டராய்மாதுலனெனவந்தகுச்சகரும் துக்கசாகரத்திலழுந்தி வாடமறைந்தனையோ ஓ துணைவி இனி ஒருதரம் உனது செந்தாமரையைப்பழித்த முகாரவிந்தத்தையும் முத்தினங்களை நிகர்த்த தந்தபந்திகள் விளங்குந்திருநகையையும் காட்டாயோ என்று இவ்வாறு பலபலவாகப் பன்னிவனமெங்கும் அதிர இரங்கியவராய்க் கடையில் திரும்பிப் புகழ்தற்கரிய சிறப்பையுடைய கவுச்சிகர் தவநிலையில் அமர்ந்திருக்கும் தெய்வீகமாகிய சாலையின் அமர்ந்து இல்வாழ்க்கையை வழுவில்லாமல் ஓம்பிவருந் தேவியைக்கண்டு இச்செய்தியை வாய்குழறச்சொல்லிக் கடல் உடைந்ததைப்போலக் கதறினார்கள் அதனைக்கேட்ட தாய்வயிறுபற்றப் பிசைந்துதீயிற்பட்ட மெழுகைப்போலமனங்கரைந்து உருகி வாடி, வாளைப்போல நீண்டு பரந்திருக்கும் விழிகளில் தாரைதாரையாகச் சலம்பெருக வாய்விட்டலறித் தன்கணவரது பாதகமலங்களில் பெருங்காற்றில்பட்ட பனைமரம் போலவிழுந்து மகளுக்குச்சம்பவித்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தனள் உடனே ஐம்புலச்சேட்டைகளைக்கடந்த முனிபுங்கவர் மனநெகிழ்ந்து கன்றைப்பறிகொடுத்த பசுவைப்போலக்கதறிப் புலம்பிதிக்கென்றெழுந்துதேவி முதலானவர் சூழ்ந்துவர அத்தலத்தைச் சேர்ந்து பிரிந்துவந்த தோழிப்பெண்களைப்பார்த்துச் சோபித்து உங்களைத்துரத்திவந்தயானைநமது புத்திரியைக் கொன்றுபோயிற்றோ பயப்படாமல் சொல்லக்கடவீரென்று கேட்க ஐயனே புனிதமாகிய நதியில் மூழ்கியபின்பு அச்சோலையில் சென்று மலர்பறித்து விளையாடித்திரும்பி இவ்விடத்தில் வரும்போதுவெவ்வியகனல்பொறி சிதறும் சிவந்தகண்களைப் பெற்ற மதயானை கோபித்து வருவதைக்கண்டு மனந்தத்தளித்து எல்லோரும் கலைந்து ஒருவர்போனவழி ஒருவருக்குத் தோற்றாமல் பலதிக்கினும் பறந்து கொடியமதயானைக்குத் தப்பிக்கூடியபின்பு விருத்தையைக்காணாமல் இத்தலங்களெங்கும் ஆராய்ந்து வந்தனமென்று துக்கித்துச் சொல்லினர் அதுகேட்டு பிதாவானவர் மீட்டும்சோதித்தும் தோற்றாமல் தியங்கிப்பார்க்கும் வேளையில் தன்குமாரத்தி அணிந்த பொன்னாபரணங்கள் ஒன்றொன்றாக ஒருபாதையில் விழுந்து கிடப்பதைக்கண்டு என் அம்மை என்தாய் ஓடியமார்க்கமிதோகாணப்பட்டதென்றுஏங்கி அதைத் தொடர்ந்து தேவிமுதலானவர் பின்பற்றிவரப்போய்ச் சிலதூரத்தில் புதர்மூடியிருக்குங் கேணியை யெதிர்ந்து வானத்தில் சென்றபெண்கொடியினது உடல்மிதப்பக்கண்டு வருந்தி விழிகளில் நீர்குதிகொண்டு பெருக அதில்குதித்து ஆவலோடு மகளைத்தழுவியெடுத்துக் கரையில் கிடத்தியவுடன் தோழியர் அனைவரும் மேல்விழுந்து கட்டிக்கொண்டு புலம்பும் ஓசையை வாடிப்பின்னால் வருகின்ற தாயானவள்கேட்டு ஓடிவந்து மாலையில்சோலைகளில்சேர்ந்து ஒலிக்கும்பட்சிக்கூட்டத்தினையொத்து மிகவும் அலறிக்கொடியதுக்கசாகரத்தில் பட்டு அரியதவமுயர்ச்சியினால் தன்வயிற்றின் வந்து அவதரித்த கன்னிகையை நோக்கித்தரியாதவளாய் அன்பினால் உயிர் பதைக்கவயிற்றைப்பிசைந்து தேம்பித் தேம்பி அழுதுவாடி மின்னல்கொடியின்மீது வேறேயொரு மின்னல்படிந்ததன்மையாய் மேல்விழுந்து முகத்துடன் முகத்தை அணைத்துத்தாயே இவ்வுலகவாழ்வையிகழ்ந்து தென்பிரதேசத்தில் விளங்கும் வைச்சுத நகரத்தில் சேர்ந்து அச்செல்வத்தைக்கண்டு களித்திருக்கின்றனையோ ஓமகளேயென்று கண்களுடன் கண்களைஒற்றி முத்தமிட்டு என்னாசைக் கண்ணே எவ்வாறு உன்பிராணனை எமன்துணிந்துகொண்டு போயினான் அக்காலத்தில் பயந்து என்னை நினைந்தனையோ வென்று புலம்பிப்பின்னும் என்னைப்பெற்றபொற்பாவாய்தமியேனைத்தனித்து வாடவிட்டுப் பிரிந்து போகலாமோ ஆ ஆ கொடிய அறக்கடவுளே யென்னிடத்துச் சலமுண்டோ ஐயையோதெய்வமே இவ்விடி நேருதற்கொரு ஏதுவும்அறியேனே கனவிலுங்கண்டது மில்லையே சகுனப்பிழையாயினும் நேர்ந்ததுங் கிடையாதே ஆ கர்த்தனே முன்னம் நெடுங்காலம் புத்திரர்இல்லாமல்அரியவிரதங்கள்முதலியபிரபல தருமங்களைப்பலகாலம் வருந்திச்செய்யப் பரமசிவகடாட்சத்தினால் பெற்ற மின்னலையொத்த தவக்கொடியே உயிரிழந்து புறங்காட்டில் பொன்னையொத்த திருமேனி புழுதியில் புரளக் கிடப்பையோ பிரமன்செய்கையிதுவோ யான் ஒருத்திபெண்ணாகப் பிறந்து பெற்றபலன் இதுதானோ ஒருமானை அரிதில் வளர்த்துக் கடைசியில் புலிக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கானகத்தில் போக்கியிழந்து அலைகின்றவரைப்போலப்பெண்ணமுதைக்கை சோரவிட்டுத் தமியளாய் அழுவேனோ செந்தாமரை வாசியாகிய சீதேவியையொத்தமகளை அநியாயமாய்க் கொல்லவந்த கூரியகோடுகளைவாய்ந்த கொலைக்களிற்றினுருவைப்பெற்றுவந்தது பாதகியாகிய யான்முன்செய்த பெரும்பாவத்தின் கோலமோ அது மதயானையென்பது வெறும் பொய்யெனச் சோருவள் தருமதேவதை யித்தலத்தைவிட்டு ஆரணியங்களில்சென்று ஒடுங்கியதோ சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் பாதுகாக்கவல்ல சர்வந்தரியாமியாகியகடவுளும் என்னிடத்தில் பொய்த்தனரோ அரியமோட்ச எல்லையைக் காட்டவல்லசிறந்ததவமும்தவறியதோ வான்முறை பிசகுதற்கு ஏதுவாகிய கலிகாலமும் நேர்ந்ததோ கொடிய மதயானை துரத்திவந்து அடர்க்க என்மகள் இறந்து இப்புழுதி நிலத்தில் அழகிய தேககாந்திமழுங்கிவாடி உயிரிழந்து கிடக்கக்காண்பேனோ என்னே என்னே இதுவும் ஒரு புதுமையோ என்று இவ்வாறுபாடிப்பாடிப்புலம்பி அரற்றுகின்றகாலையில் பரிமளிக்கின்ற அளகபாரத்தைப்பெற்ற மாதர். அனைவரும்வந்து சூழ்ந்து ஐயையோபாழுந்தெய்வமே கொடிய எமனே கொலையானையே பாதகமான ஊழ்வினையே இப்படியும்செய்யலாமோ ஐயையோ மகள்உன்திருக்கலியாணத்தைக் கண்டுமகிழ இருந்த எங்கள் வயிற்றினும் அருமையாகச் சீராட்டிவளர்த்தவுன் தாயின்பாழ் உதரத்தினுந்தணியாத தியைமூட்டிப்பரதவிக்க விட்டுப் போகலாமோ இவ்வாறு அலைவார்களென்பது உனக்கு எவ்வளவும் தோற்றவில்லையே எங்களை முற்றினும் மறந்து கண்களைவிழித்துத் தேறுதலையான வசனம் ஒன்றும் சொல்லாமல் மூடிப் பேருறக்கம் கொள்ளலாமோ என்று இவ்வாறுபதைத்துச்சோரத் தோழிப்பெண்கள் முகத்தில் அறைந்து அடி அம்மே அடிவிருத்தாய் ஆற்றில் குளிக்கவோடிவாராயோ நல்ல மலர்பறித்துச் சூடிவிளையாடிப் பூங்காவுக்குப்போக எழாயோ பவழம்போன்ற வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தையாவது ஆடாயோ என்றுஅரற்றிச் சோபித்தார்கள். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தரே கடந்தோர்களும் கடப்பரோ மக்கள்மேல் காதல் என்பதை இங்ஙனம் திஷ்டாந்தரமாகக்கண்டனம் தபோநிதியாகிய பிதாமுதல் அனைவருக்கும் அத்தினம் நேர்ந்தகிலேசத்தினையும் அழும் ஓசையினையும் கண்ணீர்ப்பெருக்கினையும் இப்படித்தென்று யாவராலும் விரித்துச்சொல்லப்படுவதோ இவ்வாறு அனைவரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர்விழுந்து பிராணன் இழந்தவரையொத்து வாடிவருந்துமுன்னிலையில்சலனமில்லாதமனவுறுதியையும்தவத்தினையும்பெற்ற குச்சகர் அத்தாய்தந்தைமுதலானவர்படும் துக்கத்தினைக்கண்டு இரங்கி விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப் புலம்புகின்

ற பெண்கள் கூட்டத்தைச்சேர்ந்து ஏன்வருந்துகிறீர் சிலநேரத்தில் இக்கன்னிகையை எழுப்பித்தருவோமெனத்தேற்றி மற்றோரிடத்தில் தலையைக்கவிழ்ந்து தாரைதாரையாகக் கண்களில் சலமோடச் சோபிக்கின்ற தந்தையை அடைந்து இதனைச் சொல்லுவார் வேதாகமசாஸ்திர புராணமுதலிய நூல்களை வாசித்து அறியாதமனிதரைப் போலவும் சிற்றறிவைப்பெற்ற எளியவரையொத்தும் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள்பிசகிய முதியோரைநிகர்த்தும் காரணகாரியக்கிரமங்கள் தோற்றாத பாலரைப்போன்றும் ரத்தினாபரணங்களையணிந்து பேதைமைப் பருவத்தின் ஆழ்ந்திருக்கும் மகளிருக்குச் சமதையாகவும் துக்கசாகரத்தில் அழுந்தி வாடுகின்றீர், ஊழ்வினைச்சம்பந்தத்தையெவ்வளவும் யோசியாமல் பேரறிவாளரோ உம்மைப்போன்றவரோ இவ்விதமாகக் கர்த்தன்மாயைகையில் கட்டுண்டுமயங்குவீராயின் வேதநிச்சயங்களை மற்றைய பாமரராளால் உணரப்படுவதா ஆதலால் ரிஷியே மனக்கவலை நீங்கி வாட்டம் ஒழிந்து களித்திருப்பாயாக மூர்ச்சித்து உணர்ச்சிபெற்றவரையொத்து உன்பெண்ணை நாளைக்கு எழுப்பித்தருவேன் பின்பு வேதவிதிப்படிக்கு மணமுன்னிலையில் நமதுகுமாரனுக்கு அளிப்பாய் இதற்கு எவ்வளவும் ஐயம்வேண்டுவதில்லை இக்கன்னிகை காலமுடிந்து இறந்தவள் அல்ல இதனைப்போத வுணர்வினால் அறிந்தோம் இவ்வுடலை இப்போதே தயிலக்கொப்பரையில் சேர்த்துப் பதலப்படுத்துவாய் நான்தவத்தைச்செய்து உயிரைமீட்டுத்தருவேனென்றபோது தந்தை ஒருவகையாகத் தேறிச் சீக்கிரமாய்த் தயிலத்தில் கிடத்தி அவ்வுடலைப்போற்றி யிருந்தான் இப்பால், தவச்சிரேஷ்டரான குச்சகர் அருகில் இருக்கும் ஒரு தடாகத்தைச்சேர்ந்து அதில்மூழ்கி எமனைத்துதித்து தவத்தில்இருக்குங்காலையில் ரத்தினமயமாகிய குண்டலங்களைஅணிந்தமகளிர் திடுக்கிட்டு அஞ்சிவாட முன்னம் பிரசண்டவாயுவைப்போலப்புகும்அந்தமதயானைமீட்டும் அதிவேகமாய்வந்து குச்சகர் தவம்செய்திருக்கும் தடாகத்தில் விழுந்து கால்களினால் உழக்கிப் பணமகுடம் விளங்கும் பாம்பினை யொத்து அசையும் வலிய துதிக்கையினால் துழவி நிஷ்டையில் இருந்த முனிபுங்கவனைப் பற்றி யெடுத்துப் பிடரியில் வைத்து வெகுதூரத்தில்கொண்டு போகின்றபோழ்தில் குற்றமற்ற குணச்சிரேஷ்டரான குச்சகர் வால்றிவை நீக்கி உணர்ச்சிபெற்று மதயானையைநோக்கி என்னைப்பற்றிச்செல்லும் காரணம் என்னையென்று அதனூழ்வினைச் சம்பந்தத்தைக் கணிப்பதாயினர்.

அஃதென்னையெனில் எதிர்ந்தவரைக் கோபித்துச் சின்னபின்னப்படக் கொல்லும் கொடியயானைகள்வீறி அவைகளின் மதப்பெருக்கானது காதவழிவரையில் கமழும் வளம்பெற்ற கலிங்கதேசத்தில் குபேரனை நிகர்த்த வைசியர்வாழும் அரிபுரத்தில் வணிககுலோத்தாரகனாய்ச் சகலசம்பத்தையும் பெற்ற தேவதத்தனென்னும் செட்டிக்கு அரிய தவமுயர்ச்சியினால் தருமதத்தனென்னுங் குமாரன் உதித்துச் சிறந்தவனாய் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் மேன்மக்களும் புகழப் பல அறங்களை நடாத்திக் கீர்த்திபெற்று மெய்வழியினின்று தர்மார்த்தகாமமென்னும்மூவகைப்பொருளையுங்கிரமப்படிக்கு அநுபவிக்கும் குணாதிசயங்களைவாய்ந்து தனதனுக்குமேற்பட்ட பாக்கியத்தைச் சம்பாதித்துவாழும்போழ்து தாய்தந்தையர் இறக்கமிகவும்வருந்தி அவர்களுக்கு உரிய ஈமவிதிமுதலிய கடன்களை நடாத்திமனந்தேறி உற்றதுணையொருவரும் இன்றித் தனித்திருக்கின்றநாளில் அவன்பொருள் அனைத்தையுங் கொள்ளை கொள்ளக்கருதி ஒருரசவாதியானவன் மொட்டந்தலையனாய்ச் சொர்னமுதலிய கலப்பினால் செய்த குண்டலங்கள் இருசெவிகளினும் அசைய முப்புரிநூல் மார்பில்புரள விபூதிமுப்பட்டையாக நுதலில் துலங்கக் காவிச் சட்டை அணிந்து உருத்திராட்சத் தாவடங்கள் அசையக் கரத்தில் பிரம்புகொண்டுபஞ்சாட்சரம் ஓதித்தெருக்கடையில் வருவதை வணிகன் கண்டு எதிர்ந்து மும்முறை வலம்வந்துசேவித்து அரூபியாகிய சிவபிரானைத்தெரிசித்தவனை ஒத்து மகிழ்ந்து இப்புவியிலிருக்கின்ற மகத்துக்களில் இவர்மிகுத்த தவச்சிரேஷ்டரெனக் களித்துச் சுவாமிதேவரீர் இச்சிறுகுடிலை விரும்பி வருவதற்கு எத்தனைபாக்கியம் பெற்றேன் உள்ளெழுந்தருளுமென்று அழைத்துப்போய்ப் பூசித்து பொற்பள்ளயத்தில் அறுசுவையுண்டியைப் படைத்து அன்பாய் உபசரித்து உண்டபின்பு பொற்பீடத்தில் இருத்தி கலவைச்சாந்தணிவித்து தாம்பூலவிடைய நல்கியபின் வணிகதிலதன் தேகம் பூரிக்கக்கரங்களைக் கூப்பி நின்று பெரியவரோ அடியேனை ஒருபொருளாகநினைந்து இவ்விடத்தில் எழுந்தருளுங்காரியம்யாதோ திருவுளம்பற்றுவீரெனப்போற்ற அக்கபடசந்நியாசிகுஞ்சிரிப்புகொண்டு அப்பா நீ சுக சீவியாய் அஷ்ட அயிஸ்பரியங்களையும் பெற்றுவாழக்கடவாய் என்று ஆசீர்வதித்து வணிககுலோத்தாரகனேகேட்பாயாகபரமனால்உண்டுபண்ணியசாத்திரமொன்றை அரிதில் பெற்றேன் அதுயாவருக்கும் போதிக்கப்பட்டதன்று குருபத்தி விசுவாசம் விளங்கும் புண்ணியவான்களுக்கு உபதேசிக்கத் தக்கது இதற்குப் பாத்திரவான்கள்கிடையாமல் தேசமெங்குமாராய்ந்து கடையில் இத்தலத்தில் பரிசுத்தமனதையுடைய வுன்னைக்கண்டவுடன் அப்பேற்றினுக்குரியவனென நிச்சயித்தோம் இஃதன்றியும் சிவபிரான் உண்மையாகப்படைத்த இரதச்சூன்னமிருக்கின்றது அதனால் வேண்டியபொன்னைச் செய்வோம் அதுவும் எமக்கரியதன்று அதினும் அரிதாயுலகத்தில் விளங்காத பலவித்தைகளைக் குரு காடாட்சத்தினால் பெற்றிருப்போம் இவைகளின் மகிமைகளை தவமேவிரதமாகவுடைய மஹரிஷிகளல்லது மற்றொருவரால் கணிக்கப்படுவதோ கருமையாகிய இரும்பை நாகமாக்குவோம் திரும்பியும் அதனை உரைபெறுமாற்றுடையபொன்செய்வோம் சொர்னமயமான மஹாமேருவையும் வெள்ளிக்குன்றமாகியகயிலாசத்தையுந் திஷ்டாந்தரமாகப் பார்க்கக்காட்டுவோம் இதுநமக்கரியனவோ காரீயத்தையும் பித்தளையையும் சொக்கவெள்ளியாக்கவல்லோம் இஃதன்றியும் வங்கத்தை அபரஞ்சிசெய்யவல்லோம் மேலுந்தகுந்தவர்களுக் கெளிதில் அவைசித்திக்கவுணர்த்தவல்லோம் ஆயினும் பெரியோர்களால் இகழப்பட்ட வஞ்சகருக்கு குருவின்மொழிப்படிக்குச் சித்துக்களைக் காட்டவும் போதிக்கவுமாட்டோம் மேலும் இரும்பில் செம்புண்டாக்குவோம் ஈயத்தையும் அவ்வாறேபெறச்செய்வோம் வேண்டுமாயின் அளவற்ற புவனங்களையும் அண்டங்களையும் நிமைப்போதில்பொன்மயமாக்கி விடுவோம் அவைகளை மறைக்கநினைந்தால்கணத்தினொடுங்கச்செய்யவும்வல்லோம் ஒன்றைக்கோடியாக்குந்திறமுமுண்டு கோடியிருக்குமாயின் கோடாகோடியாக்கிக்குன்றுகளைப் போலக்குவிக்குந்திறம்பெறுவோம்இவ்விதமகிமைகளையுடையயாம்இதுவரையிலொருவருக்கு மனுக்கிரகஞ்செய்ததில்லைநீசுகுணனாதலால் உனக்கிஷ்டமாயளிக்கவிருக்கின்றனம்,ஆகையால்உன்னிடத்திருக்கின்றபொருளனைத்தையுந்தருவையாயின்உன்மனங்களிக்கச்சிலநேரத்தில் இந்தவிசாலமான மாளிகையினிடங்கொள்ளாமல்சொர்னக்குவைகளாய் நிரப்பிவிடுவோம் இனி வியாபாரத்தில் வருந்தாமல் சகலசெல்வங்களையுமநுபவித்துத் தானதருமங்கள் புரிந்து குபேரனும் விருப்பங்கொள்ள வாழ்வாயெனப்போதித்த அக்கபடசந்நியாசியின் வஞ்சகவார்த்தையை உறுதியாக நம்பிச் செல்வமென்னு மாசைதூண்டச் சேவித்து சுவாமிகள் அடியேனிடத்துக் கிருபையுற்றிதனையருளியது நானீடேறுங்காலம்நேர்ந்தது சற்

றுநேரத்தில்சேகரித்துவருவேனென்றோடிமுன்னோர்கள்தேடிவைத்தபிதுராற்சனையையுந் தான்அரிதிற்சம்பாதித்தபொன்னையும் பேழைகளில் நிறைத்துவைத்திருந்தவெள்ளி பொன் நகைகளையும் அதிசீக்கிரமாய் வாரிவந்து எதிரில் குவித்தான். அதுகளை அக்கபட வாதியானவன்சுல்பமாகப்பார்த்து மற்றப்பொருள்களையுங் கிரகிக்க எண்ணங்கொண்டு வணிகர்திலகனே ! நீ படைத்த செல்வ மிவ்வளவுதானோ? ஓகோவென் றிகழ்ச்சியாகப்பேசிக் கரங்களைத்தட்டி மாலைப்பொழுதில் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரங்கள்போலப் பற்கள்விளங்கச் சரீரங்குலுங்க நகைத்து நீ பெரிதாய் நினைந்து சேர்த்துவைத்த இந்தப்பொருள் நமது வித்தையின் திறத்துக்கு இம்மியளவும் போதாது, நாம் மூசையில் வைத்திருக்கும்போது சிந்துகின்றதுகளளவுங்காணாது அப்பா? நம்முடன் சஞ்சரிப்பையாயின் அளவற்ற தனத்தைத்தருவோம்வருவாயென்றெழுந்திருப்பவனைப்போல் அபிநயித்துக்காட்ட, வணிகன்வெருவி, சுவாமி? கோபிக்கவேண்டாம் தேவரீர் குறித்தபொருளளவுக்குச்சரியாகவேண்டிய பொருள் இட்சணமே தருகின்றனன் தயைசெய்திருந்தருளுமென் றிருத்திப்போய்த் தானணிந்த ஆடை ஆபரணங்கள் தவிர மற்ற ஆடை முதலான விலைபெற்ற நவரத்தினங்களையும் சிறந்த மதிப்புள்ள நகைகளையுஞ் சரக்குகளையும்பண்டசாலைகள் மனைகள் - வீடுகள் - கடைகள் - ஏவலாளிகள் - முதலாக ஒன்றுபாதியாய் விற்பனைசெய்து ரொக்கப் பணமாக்கி மதச்செருக்கினால் தலையில் மண்ணைவாரிப் போட்டுக்கொள்ளும் வெறிகொண்ட யானையைப்போலவே வணிகன்மயங்கி உலகத்திலே தனக்கு ஒப்பில்லாத பாக்கியவானாவோமென்னு மிகுந்த களிப்பினாற் றருமம்நடாத்துவதற் கேற்படுத்திய சத்திரங்கள் - மானியங்களையும் விலைக்குமாறித் தருமதத்தனென்னும் பெயரைப் புவியில்நாட்டினவனாய் இவ்விதமாகச் சேகரித்தபொருளனைத்தையுந் தலைமேல்சுமந்துந் தோள்களில் பரித்தும் கைகளில்தூக்கியும் வந்து வஞ்சகன்காணச் சொரிந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கக்கண்டு உன்னைப்போல மனம்பழுத்த அன்பரை யெங்குங் கண்டதுமில்லை இதுவரையில் கேட்டதுமில்லையென்று மகிழ்ந்து குருகடாட்சிப்பாரொன்று ஆசிர்வதித்து எதிரிலிருக்குந் திரவியமனைத்தையுஞ் சேர்த்தெடுத்து உருக்க எத்தனித்தவனாய்த் தீயைமூட்டிப் பொன்முழுது மொரு பெருங்கட்டிப்பாள மாக்கி அதற்கிரட்டிப்பு எடைகொண்ட காந்தக்கல்லொன்றைத் தருவித்துரசத்தையுஞ்சேர்த்துப் பின்புவணிகன் பிரமிக்கத்தக்கதாகப் பொற்கட்டிமுழுதும் மூலிகைச்சாற்றினரைத்துருவாக்கி அத்தெய்வையில் சிறிது மேற்சொல்லிய காந்தக்கல் வலிபெறப் பூசியுருட்டி மண்ணாற்செய்த பருத்த மூசையொன்றைப்பிடித்து கக்கத்திற்றொங்கும் பையிலிருக்கு மருந்திற் கொஞ்சமெடுத்து அதனடியில் தெறித்துக் காந்தத்தையும்வைத்து மண்ணையப்பிச் சீர்செய்து மற்றதெய்வையை வேறொன்றிற்சேர்த்து அதற்கும் மண்தடவும் வேகத்துடன் குறியொன்றையுமிட்டு அவைகளின்மீது மண்சீலைசாத்தித் தீயை வேகமாயெரித்து வணிகனுக்குத் தோற்றாமல் அதன்மருங்கில்பொற்குகையைமறைத்து மற்றதையும் அக்கினியினிடத்தில்வைத்து மாறி மாறி நூற்றெட்டுப்புடமானபின்பு சோதித்து மாற்றுயர்கின்றது வராகிதேவியார் கடாட்சத்தினால் பழுத்துப்போகும் அதற்குள்ளாக நீ மயங்கவேண்டாமென்று வணிகனைத்தேற்றி யினி பத்திரப்படுத்தவேண்டுங் காற்றசைவற்ற அறை இடமொன்றைக் காட்டென்று வஞ்சகன்சொல்வதை வணிகன் நம்பி சேமமாயிருக்கும் அறையொன்றைத் திறந்துவிட்டான். அதில் அக்கபடவாதி பிரவேசித்து குறிய விறகுகளை விதிப்படிக்கடுக்கிச் சூரனாலே ஈமவிதிப்படிக்குக்கொளுத்திய அக்கினியையழைப்பித்துத் தீமூட்டியெரித்து வராகி தேவியை மந்திரத்தால் கூவி, ஆவாகனஞ்செய்து மதுமாம்சாதிகளைப்படைத்துப் பூசித்துப்பின்பு வணிகனுக்கும் அம்மதுமாம்சாதிகளாகிய பிரசாதங்கொடுத்து மயக்கி அவன் கண்காண மேற்சொல்லிய தீயைக்கொண்டுஅனல்மூட்டி மற்றதந்திரங்களைச் செய்துவரும்போது, இவையனைத்தையும் பிரத்தியட்சமாகக்கண்ட வணிகன் களிப்பினால் மனம்பூரித்து, விழிகளி லானந்தவாரிபெருக, உயிர் தத்தளிக்க புளகாங்கிதனாய் வெப்பத்தினாலே சலதாரையாய் சரீரமெங்கும் வியர்வைவொழுக ஊமையைப்போலவாயைச் சப்பிக்கொண்டு ஒருவார்த்தையுமாடினவனுமல்ல, அவ்விடம்விட்டுப்பெயர்ந்தவனுமல்ல, அவன்பக்கத்தில்நெடுமரம்போல நின்றுகொண்டிருந்தான். அவன்பட்டபாடு சவுனகாதிரிஷிகளே ஒருவராலும் சொல்லப் படுவதோ ! இவ்வண்ணமாக அவன்சிந்தை பரவசப்பட்டிருப்பதை வாதிகண்டு இது தருணமென்றெண்ணிப் பாதகனானவன் பொன் குகையைச் சூதாலெடுத்து மேற்போர்வையிற் பதலப்படுத்தி அதைப்போலவே பக்கத்திற் சாக்கிரதைசெய்திருக்கும் மற்றொன்றை சீக்கிரமாய் அதற்குப் பதிலாகவைத்து ஓ! வணிககுல தீபமான தனதத்தனே ! பத்தியாய் இக்குகைகளை உன்கையினாலெடுத்து உனதிஷ்டதேவதையை வழிபட்டுப்போற்றித் தழலினிடத்து வைப்பாயென்றுகூற, அவ்வணிகனும், அவ்வாறேசெய்தான். பின்பு விதிப்படிக்கு அதற்குரிய தேவதைகளை மந்திரபூர்வகமாய்க்கூவி விறகுகளையிட்டுத் திக்குபந்தனமுதலான கிரிகைகளைமுடித்தவுடன் ஒருதந்திரயுத்தியை யோசித்துச் சொல்லுகின்றான். ஓ? வணிகர்பெருமானே! இதிலுள்ளசரக்கு இன்னுஞ் சிலநேரத்தில் முழுவதும் பழுத்துவிடும், அதற்குமுன் நீ செய்யவேண்டுவ தென்னவென்றால், உணவு சலபான முதலாக யாதொன்றையு மருந்தாமலும், ஒருவரோடும்பேசாமலும், பெண்களை மனதிலும்நினையாமலும், அன்னியரைக்கண்ணெடுத்துப்பாராமலுங், கபாடபந்தனஞ்செய்துகொண்டு·குற்றமற்ற குணசம்பன்னனே ! நம்மைக்குருபாவனையாகக்கொண்டு இடைவிடாமல் தியானித்து மூன்றுதினபரியந்தம் இராப்பகலாயெப்போதும் இவ்விடத்தை நிமைப்போதும்விட்டுப்பிரியாமல்பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவாய், இதன்மத்தியில் இஃது முடிவுபெறப் பரிமள நெய்தடவி யலங்கரித்திருக்குஞ் சடைகள் விளங்காநின்ற பத்திரகாளியம்மை சன்னிதானத்தில் ஆகமவிதிப்படிக் கொருவேள்வியை நடாத்தவேண்டும், அதையும் நாம்போயிருந்து கிரமமாகமுடித்து இன்றைய நான்காவதுதினம் விடியற்காலையில் இவ்விடம் வருவோம், அத்தருணத்திற்குவேண்டுந் தூப தீப நைவேத்தியங்களைச் சேகரித்து, ஜாக்கிரதையாக வைக்கக்கடவாய், இனி உனக்கொரு குறைவுமில்லைச் சகலராலும் பூசிக்கவாழ்வாயென்று வஞ்சகன்சொல்ல, அதனைநம்பி மகாபாக்கியம் அவ்வாறே செய்யக்கடவேன், தேவரீரும் நிச்சயித்த பூசையைக் காளிக்குப் பிரீதியாகச் செய்துவருவீரென்று, மும்முறை வலம்வந்து வணங்கி செலவுதந்தனுப்பிப் பொருள்முழுவது மிழந்த வணிகன் அக்குகையினைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தான். இப்பால் வஞ்சகமனதைப்பெற்ற வாதியானவன் பொன்னைக் கிரகித்துக்கொண்டு அதிவேகமாயொருநாழிகையில் காதவழியாகப்பறந்துசிலதூரங் கடந்தவுடன் அவ்வேடத்தைமாற்றி வேறொரு தேசத்தையடைந்து மறைந்திருந்தான். இதுநிற்க, வணிகன் அவன்விதித்த ஏவலின்படிக்கு மூன்றுதினம்போற்றி நான்காவதுதினம் நியமித்தகாலங் கழிந்ததனாலே பேரறிவாளரான தபசி குறித்தகாலங் கடந்தும் இதுவரையினும் வரக்காணோம், இது மகா அதிசயமாகவிருக்கின்றது. அவர் சொல்லியசொல்தவிருவாரோவென்று

மனந்தளர்ந்து சகலராலும் புகழ்ந்து பூசிக்கும் மகிமையினை
யுடைய பத்திரகாளி ஆலயத்துள்சென்று முழுவதும்நாடிக்கா-
ணுமல் பட்டினமெங்குந் தேடியலைந்து மனமயங்கிப் பித்தனு
ய்வாடித் திரும்பித் தன்மனைக்குள் வந்து வஞ்சகனுகிய வாதி
வைத்த குகையையெடுத்து உடைத்து இரும்பாகக்கண்டு குற்
றமற்ற மனதைப்பெற்ற வணிகன் இது மாயவஞ்சகமென்றறி
ந்து உடனே மதிமயங்கிக் கரத்தினிருந்ததை நழுகவிட்டு அது
விழுவதின் முன்னந் தானும் நிலத்தின்மறிந்து விழுந்து பொ
ருள் நிலமுதலான அனைத்தையுமிழந்த வாட்டமுங் காலமுங்
குறுகியதால் தனதத்தனென்னும் வணிகன் உயிரிழந்து விண்
ணுலகத்தைச்சேர்ந்துந் தருமத்துக்குரிய நிலமுதலியவற்றை
விற்பனைசெய்த கொடிய காரணத்தினுல் அப்பாதகன் மதங்
கொண்ட யானையாகப்பிறந்து பூர்வசம்பவங்களொன்றையும
றியாமல் இதனைச்செய்தானென்று போதவுணர்வினு லறிந்த
குச்சகர் இப்பிறப்பை சிவகடாட்சத்தினுல் இந்நிமிஷத்தில்மா
ற்றுவேனெனத் துணிவுகொண்டவராய்த் தாம் ஆதியில் தவ
நிலையினின்றகாலத் தொருதினஞ்செய்த விரதபலத்தை அக்க
ளிற்றினுக்கு மனோவாக்குக் காயங்களால் ஒருமித்து தத்தஞ்
செய்தமாத்திரத்தில் சூரியோதயங்கண்ட பனியைப்போல அ
ப்பாதகம் நசித்துச் செப்படிவித்தையை நிகர்த்து அவ்வுருவ
மாறிச் சகலரும் புகழ்தற்கரிய சுந்தரமுள்ள தேவவுருவம்பெ
ற்றுநின்றுன். அக்காலத்தில் அந்தரவாசிகள் தேவதுந்துமியா
தியான பஞ்சவாத்தியங்களையும்முழக்கிக் கற்பகப் புஷ்பமாரி
யைப்பொழிந்துவாழ்த்த, அந்தட்சணமே ஆகாயத்தினின்றும்
இந்திரவிமானமொன் றிறங்கியது. தனதத்தனும் அதின்மீது
இந்திரவோலக்கமாய் ஆரோகணித்தகாலையில் உடனேரத்தினு
பரணபூஷிதைகளாகிய அரம்பாஸ்திரீக ள்ளவற்றவர் சூழ்ந்து
வெண்சாமரைகள், ஆலவட்டங்களசைக்க, தேவகன்னியர்ந
டிக்க, விண்ணவராசிர்வதித்தெதிர்கொள்ள, இவ்வித சம்பிரம
காலத்தில் தனதத்தனுனவன் ஞானேதயத்தையெளிதினளித்த
தேசிகரான குச்சகர் பாதாரவிந்தங்களைக்குறித்து தியானித்து
க் கரங்களைக்கூப்பி வந்தித்தனன். அதைக்கண்ட தவச்சிரேஷ்
டருந் தருமசீலனிடத்துக் கிருபாநோக்கம் பாலித்தருளினர்தே
வவுருவம்பெற்ற வணிகன் அவரைநோக்கித் தன்வாயினுலேப
ற்பலவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி, சுவாமி! நீ
க்குதற்கரிய வல்வினையைப்போக்கி நற்கதிதந்தாண்டீர். உம
து கடாட்சவீட்சண்ணியத்தினுல்தேவருளொருவனுய் அவ்வா
ழ்விலிருக்கப் போகின்றனனெனச் செலவுபெற்றுப் பொன்னு
லகையடைந்தான். அதன்பின்பு குச்சகர் பழையபடியே நினை
த்தற்கரிய தவத்தைச்செய்ய யமதருமராஜனிரங்கி, யமபடா
ள் சூழ்ந்துபோற்ற மகிஷாருடரை எழுந்தருளிக் காமம் வெகு
ளி மயக்கமென்னும் முப்பகைகளைவென்ற முனிபுங்கவனே ! உ
ன் தவநிலையுறுதிக்குப் புகழ்ந்தோம், நம்மாலாகவேண்டுவதை
க் கேளுந் தருவோமென்றருள, உடனே அவர் பாதங்களில் ப
ணிந்துபோற்றி சுவாமி! தவமே யோருருவங் கொண்டதை
யொத்த கீர்த்திபெற்ற வுசத்தியமகாமுனிவர் பயந்தபெண்கொ
டியை அடியேன் குமாரனுக்கு மணஞ்செய்ய நிச்சயித்தபின்பு
நேற்றைத்தினம் அவமிருத்யுவா யிறந்தனள் தேவரீர் கிருபை
யுற்றுப் பழையபடிக்கு உயிருதவி இரட்சிக்க வேண்டுமெனப்
போற்ற அதற்கிசைந்தவராய்ப் பக்கத்தில்நின்ற 'தூதனைநோக்
கி முந்தியதினம் நீ கொண்டுபுகுந்த அக்கன்னிகையினது பிரா
ணனை அதிசீக்கிரத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ப்பையாக வென்
று கட்டளையிட்டு அத்தவமுனிவரை வாழ்த்தித் தமது பதியை
யடைந்தார். அவர் உத்திரவின்படியே காலதூதனேடி யவ்வு
யிரைத்தேடி நொடிப்போதில் வாடியிருக்கு முடலிற் கூட்டிய
வுடன் பிணமாயிருந்தவள் உணர்ச்சிபெற்றுச் சற்று மூக்கசை
வுகொண்டு கால்கள்துடிக்க, மார்பிற்பதைப்புண்டாய்த் திருமு
கமண்டலந்துலங்கிப் பூரணச்சந்திரனையொத்து விளங்க முன்
னிடைந்த வாட்டத்தினுல் தாகமுண்டாய்க் கைகளைத் தூக்கிச்
சைகைகாட்டிப் பசியமூங்கிலை நிகர்த்த தோள்கள்பூரிக்கக் க
ண்களைவிழித்து நித்திரைசெய் தெழுந்தவளையொத்துக் குதித்
தெழுந்தாள். அப்போது சகலருங்களித்து வண்டினங்கள் தே
ன்கூட்டை மொய்ப்பதுபோலச் சூழ்ந்துகொள்ளப் பெற்றதா
யானவள் மேல்விழுந்து குமாரத்தியை ஆவலுடன் வாரியெடு
த்து மார்பினிறுகத்தழுவித் தழுவித் தாயே ! இதுவரையினும்
யாமெல்லோரும்வருந்த எவ்விடஞ்சென்றனையென்றிரங்கி மு
கத்துடன் முகத்தைச்சேர்த்தும் முத்தமிட்டுங் கூந்தலைக்கோ
திமுடித்தும்உடையைத்திருத்தியும்முத்தாடும்போதுபிதாவோ
டிவந்து பரிவாகப் பெண்ணை ஏந்தித் தோளினும் மார்பினும் ப
லகாலணைத்து முதுகைத்தடவி யுச்சியை யடிக்கடிமோந்து மடி
மேலேந்தியவராய் எமது ஞானதேசிகனுகவுங் கடவுளாகவுந்
தவப்பயனுகவு மெழுந்தருளிய ஆசிரியர் நேற்றைத்தினமருளி
யவாறே அரியதவத்தைச்செய்து இவளைப்பிழைப்பித்தாரொன்
று சகலருமறியக்கூறினர். அதனைச் சூழ்ந்திருந்த சுற்றமுதலா
னவர்கேட்டு அற்புதமடைந்து களிப்படைந்திருக்கும் காலையி
ல், நற்குணுதிசயங்களில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரைப்
போன்றும் அழகில் செல்வநாயகியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியைநி
கர்த்து மிராநின்ற குமாரத்தி முகத்தைநோக்கி அம்மா ! நேற்
றைத்தினந் தோழிகளைக்கலந்து இவ்விடம்வந்ததும், இறந்தவி
தமும், மறுபடியுமெழுந்தசவிஸ்தாரங்களையும் வரன்முறையா
கப்பவழமொத்த வாயைத்திறந்துகாதுகுளிரச்சொல்வாயென்
றவாக்கியத்தைகடககங்கணங்களையணிந்தபொன்னுற்செய்தப
துமையையொத்தவளாகிய மகள் கேட்டுக் கிள்ளையைநிகர்த்த
மழலைச்சொற்களினுல் தான் தாயினிடத்துச் செலவுபெற்றுப்
பலதோழிப்பெண்களோடு கூடிச்சென்றதும், சலப்பெருக்கை
யுடைய கானுற்றில் அவர்களோடு நீராடியதுஞ் சோலையிற்செ
ன்று மலர்பறித்துத் திரும்புங்காலையின் மதயானைதுரத்தியது
ம், அதைக்கண்டு பாங்கியர் கலைந்தோடியதும், தானெருத்தி
யாகத்தனித்து அதிவேகமாய்ச்செல்லும்போது காவிடறி கிண
ற்றில் விழுந்திறந்ததுந் தென்தேசமாகிய யமலோகத்திலே த
ன்னை வைத்திருந்தசீரும் மறுபடியும் பழையபடி இங்குவந்த
தும் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லத்தெரிந்த பிதாமுதல் சகல
ருஞ் சந்தோஷசாகரத்தின்மூழ்கிக் களித்திருக்கின்ற தருணத்
தில் குற்றமற்ற சாந்தகுணமே ஒருமலை உருவம் கொண்டாற்
போன்ற குச்சகர் கொடிய சூலத்தைத்தாங்கிய எமதருமராஜ
னருளைப்பெற்றுத் திரும்பிவருவதைக்கண்டவுடன்அமுதத்தை
த் தேவர்களெதிர்கொண்டாற்போல உசத்தியமுனிவரும் அவர்
மனைவியும் குச்சகமகாமுனிவர்தவத்தால் பிழைத்தெழுந்த பெ
ண்கொடியு மற்றையரு மெதிர்கொண்டு வலம்வந்து திருவடிக
ளைச் சேவித்துப்போற்ற, அவர்களிடத்துக் கிருபாநோக்கம்பா
லிக்கும்போது உசத்தியன் கரங்களைக்கூப்பிச் சுவாமி அடியே
னுயிரையும், பெருஞ்சுற்றத்தினது பிராணனையும், இல்லறத்து
க்கியல்பாகநேர்ந்த பத்தினியினது ஆன்மாவையும், இப்பாங்
கிமார் உயிரை சங்காரகாலம்போல மாளாமற் பாதுகாத்தரு
ளத் தவமுயற்சியினுல்பெற்ற பெண்ணமுதி ஞன்மாவைத் தந்
தருளினீர், குரவனே? சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த சராசரப் பிரபஞ்
சங்களனைத்தையும் பெற்றுக் காத்தழிக்குஞ் சிவபிரான் தேவ
ரீரோயென்று என்னுள்ளத்தில் நிச்சயமாகக்கொண்டதால் இச்
செய்கை தேவரீருக்கருமையோ ! ஈதொருபொருளோ ! அல்
லது அதிசயமோ? உமதுமகத்துவத்தையும்மனத்தூய்மையை

யும் யாவராற் கணிக்கப்படும், உமது திருக்குமாரனாகிய க
வுச்சிகனென்னுந் தூயோனுக்கு அடியேனுடைய தவத்திற்பெ
ற்ற விருத்தையைப்பேசிக்கொள்ள எழுந்தருளினீரோ அல்ல
து கூற்றுவன்கொண்டுபோகும் உயிரைத் திருப்பித்தந்து அவ
னுக்கிருந்த ஆபத்தினைநீக்கி எங்களையும் ஆட்கொள்ளத்தான்வ
ந்தீரோ அடியேனுக் குண்மையைச் சொல்லியருள்வீரென்றுஇ
வ்வாறு பலவுபசாரவார்த்தைகளைக்கூறி அவரை யழைத்துக்
கொண்டு மற்றையருடன் தமது பர்னசாலையைச்சேர்ந்து குச்
சகமுனிவரைவழிபட்டுச் சிலநாள் சென்றபின்பு ஒருதினங்கு
ரவனைவணங்கிச் சுவாமி தேவரீர்தயைசெய்து குமாரனை அ
ழைத்துக்கொண்டுவந்து சகலருங்களிக்க என்பெண்ணைத் திரு
மணஞ்செய்வித்தருள வேண்டுமெனப்போற்றச் சம்மதித்துச்
சென்று கவுச்சிகனென்னும் புத்திரனை யழைத்து வந்தனர் உ
டனே உசத்தியன் தன்குமாரத்தியாகிய விருத்தை யென்
னுங் கன்னிகையைத் திதிவார யோககரண நட்சத்திர பஞ்
சாங்கங்க ளமைந்த சுபமுகுர்த்த தினத்தில் தேவர் முனிவர்
அக்கினிசாட்சியாய் வேதவிதிப்படிக்குத் திருக்கலியாண ம
ஹோற்சவ முன்னிலையில் தத்தஞ்செய்யப்பெற்றுச் சிலநாள்
அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்து மாதுலனிடத்தில் செலவுபெற்று
க்கொண்டு தந்தையுடன் பழைய தமதிருப்பிடஞ் சேர்ந்து, ப
த்தினியும் தானும் உயிருமுடலும்போல அன்பினலொருமித்து
சிறிதேனும் மனங்கோணமல் மனையாள் வழிபடக்களித்துப்
பலநாள் இல்லறத்தை நடாத்திவருவதை தந்தைகண்டு களித்
து மனக்கவலையொழிந்தவனாய்ப் புதல்வனையும் மருமகளையும்
அவ்வனத்தில் நிறுத்தித் தான்வடபுரத்தில் தவஞ்செய்ச்செ
ன்றனர். பின்பு மஹாத்துமாவான கவுச்சிகர் தவமுயற்சியின
லுங் கற்புத்தன்மைவாய்ந்த பத்தினியினது விரதமுக்கியத்தி
னலும் பூவுலகவாசிகள் புகழத்தக்க சிரோஷ்டனாய் அரியவ
டிவைப்பெற்ற மிருகண்டென்னும் புத்திரனுதித்த ஆறுவயது
சென்றவுடன் பிரமசரியம் விளங்கப் பூணனூற்கலியாண முடி
த்து வேதாகமசாத்திரபுராணமுதலான வைதீகநெறிகளை வர
ன்முறையாகப்போதித்துப் பிதாவைப்போலவே தாமுந்தவத்
தைமுடித்துப் பரமன்றிருவடி நீழலின்வாழும் மோட்சத்தை
விரும்பி மேருபர்வதத்தின் சாரலிற்சென்ருர். இப்பால் புத்தி
ரனும் கிரமப்படிக்கு, பிரதமத்தி லனுஷ்டிக்கும் பிரமசரியத்
தைச் சிலநா ளனுசரித்த பின்பு வேதவிதிப்படிக்கு இரண்டா
வது இல்லறத்தையோம்பக்கருதி அதற்குரிய நற்குணநற்செ
ய்கையுடைய கன்னிகையையாராய்ந்து முற்கலரிஷிபுத்திரியா
கிய மருத்துவதியினது நல்லொழுக்க விலக்கணங்களைக் கேள்
விப்பட்டு அவருடன்கலந்து பேசி வேதவிதிப்படிக்குத்தேவர்
முனிவர் அக்கினிசாட்சியாக திருமணம் புரிந்து கிரகஸ்த்தாசி
ர்மத்தை வரன்முறையாக நடாத்திவருகின்றநாளில் புத்திரப்
பேறின்றி வருந்திச் சுற்றமுந் துணைவியுந் தொடர்ந்து வரக்
காசிப் பட்டணத்தை யடைந்து முன்னர் தேவர்கள் கடைந்த
முதம்பெற்ற திருப்பாற்கடலை யொத்து வெளுத்து மதுரமாகி
ய சலப்பிரவாகத்தையுடைய கங்கையென்னுந் திருநதியில்தீ
ர்த்தமாடி தவச்சிரேஷ்டராதியான புண்ணியவான்கள் நெரு
ங்கியிருக்கும் விசாலமான மாடவீதிகளைக் கடந்து பொன்ம
யமாயோங்கிப் பரந்திருக்கும் பிராசாரகோபுர மண்டபமுத
லிய அலங்காரங்களினல்பிரகாசிக்கும்திருமணிக்கன்றிகையெ
ன்றும்ஆலயத்தில்நுழைந்துஉள்பிரகாரத்தைவலம்வந்து சந்நி
தானத்தையடைந்து மும்முறைவணங்கிச் சந்திரசடாதரனான
சாம்பசிவமூர்த்தியின்நடனபாததரிசனம்பெற்றுச் சுருதிவாக்
கியங்களினல்போற்றி வேதசாத்திரசம்பன்னனான மிருகண்டு
வானவர் அந்தக்கோயிலுக்கருகில் இருப்பிட மொன்றுண்டு ப
ண்ணி புகழ்தற்கரிய வாகமங்களில் குறித்திருக்கும் முக்கிய
விரதங்களை முடித்து ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியை வழிபட்டு வ
ருஷத்திற்குரிய ருதுகாலங்களாறினும் வெயில் பனி மழை கு
ளிர்முதலியவருத்தங்களுக் கெவ்வளவுமனமிடைந்து வாடாம
ல்பார்வதிபாகனான சிவபிரானைத் தியானித்து புத்திரப்பேற்
றைவிரும்பி ஒருவருஷகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து வரு
கையில் அவன்பத்திக்கிரங்கித் திரிபுரதகனரான தேவதேவர்
விருஷபவாகன ரூடராய் எழுந்தருளக் கண்டு முனிபுங்கவ
னெழுந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி பிரதக்ஷணம்வந்து வணங்கிப்ப
லவிதமாகத்துதித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவனை நோக்
கித் தபோநிதியே உன்மனேபிஷ்டத்தைச் சொல்வா யென்
றருளச் சகலசீவதயாபரமூர்த்தியே புதல்வரின்றிவருந்துகின்
றனன் அப்பேற்றையளித்தருளவேண்டு மென்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்யப் பரமன் நகைத்தருளித் திருவுளம் பற்றுவார். மு
னிவனே துர்க்குணமிகுத்துச் சற்றும்நல்லறிவின்றி ஊமையா
ய்க் கூன் முடங்குருடுமாய் நூறுவயதைப்பெற்றுப் பிணிகளி
லுழன்றலையும்பிள்ளைவேண்டுமோ அல்லது ஒப்பனையற்றவன
ப்பினையுங் குறைவற்ற வடிவையும்பெற்று வருத்தம்பிணிகளி
ன்றி நம்மிடத்துப் பத்திவிசுவாசம்பெற்று வயதுபதினறுபெ
ற்றுப் பலகலைகளையுங்கற்றுத் தவவலிமையிற்சிறந்திருக்கும்பா
லனைப் பெறவிருப்பமே யாதோ உன்னெண்ணத்தைக்குறியெ
னக்கேட்கத் தவச்சிரோஷ்டனானவன் அதைச்சீர்தூக்கிப்பார்த்
து ஐயனே வயதுகுறைந்தாலும்பேரறிவாளனாய்த்தேகவுபாதி
யற்று யாவர்க்குங்கடவுளாகிய தேவரீரிடத்துஉண்மையாகிய
பத்தி விளங்குங் குமாரனையே வேண்டுவேன் அவ்வாறேகிரு
பையுற் றளிப்பீரெனத் துணிந்துகேட்கப் பரமன்களித்துமுனி
வனே நீநினைந்தபடிக் கொருசுபுத்திரனை யளித்தோமென்னதி
ருவாய்மலர மிருகண்டு மகிழ்சிறந்து வாழ்த்திவிடைபெற்றுச
ந்தோஷசாகரத்திலாழ்ந்தவராய்ச் சுற்றமுந் துணைவியுங்களி
க்கவாழுநாளில் பூமிதேவி கவலை நீங்கிக்களிக்கவும் நன்மைக்
குரியதருமதேவதை நான்குபாதங்களில் நடக்கவும்பெருமை.
தங்கிய தவமுனிவர்மகிழ்ச்சியடைந்துநடனஞ்செய்யவும்,சை.
வசமையம் வளர்ந்தோங்கவும் தேவாதி தேவனான சிவபிரா
னனுக்கிரகத்தினல் யமனை வெல்லுதற்குரிய மேம்பாட்டினைப்
பெறுங்குணநிதியாகிய சத்புத்திரன் மிருகண்டு மஹாமுநிவ
ர் தமதுதேவிவயிற்றில் கருப்பமாய் அடைந்ததையறிந்தவுட
ன் சாஸ்திர சம்பன்னரான பிதாவானவர் களித்துப் பரமசிவ
னுக்கபிஷேகமுதலான திருவிழாக்களைநடாத்தி சிவனடியார்க
ளுக்கு வேண்டியமட்டும் பொருள் அணி மணி ஆடைமுதலா
ன பலவளங்களையும் வேண்டிய மட்டும் கொடுத்துஇவ்விதமா
க மாதந்தோறும் விதிப்படிக்குச் சகலசிறப்புகளையும் வழு
வாமல் செய்து வருகையிற் பத்துமாதங்களும் நிறைவெய்தி
ப்பங்குனிமாத முடிந்ததினத்தில் மிதுனலக்கினஞ் சம்பூர்த்தி
யாயிருக்கவுஞ் சுக்கிரனும் பிரகஸ்பதியும் உச்சத்திற் சுபகர
மாய்நிற்கவுஞ் சூரியன்முதலிய மற்றகிரகங்கள் குற்றமற்ற இ
டங்களிற்பொருந்தவும்இத்தன்மையாகியசுபகரமானகாலத்தி
ல்விஷத்தினைக்கக்குங் காளிகராளி மாதங்கியென்னுங் கூரியப
ற்கள் விளங்கக் கொடிய சீற்றத்தினைப் பெற்ற இராகு வெ
ன்னுங் கரும்பாம்பினல்கவ்வப்புட்டுத் தேகம் ஒளிமழுங்கிக்கா
ட்டிய சந்திரன் அதைக்கடந்தவுடன் உலகம் விளங்கிக்களிக்க
த்தக்கதாய் அமுதகிரணகூட்டங்களை வெளியிட்டதைப்போல
அஷ்டஅயிஸ்வரியங்களைத்தரும் மகத்துவத்தையுமுடைய ஸ்ரீ
மிஹா லட்சுமியையொத்த பதிவிரதா சிரோமணியாகியரிஷி
பத்தினியானவள் கருப்பயாதனை பட்டு தேகம்வாடச் சிறிது
பொழுதில் திரிலோகங்களு மீடேறத்தக்கதாய் வேதங்களை

யோதஞ்சிவந்த வாயைப்பெற்ற குழந்தையை பிரசவித்தாள் இவ்வாறு புத்திரனுதித்ததைக் கேட்டவுடன் பெற்ற தாயானவளுற்ற களிப்பைச்சொல்லவறியோம். மற்றச்சுற்றத்தாரும். அவ்விடத்திற் பொருந்தியவரும் ஏகமாய்த்திரண்டு நவரத்திநங்களையும் பொற்காசுகளையும் பரிமளமிகுத்த பொற்சுண்ணப்பொடிகளையுஞ் சுகந்தபரிமளங்கள்வீசு மலர்களையும் மகரந்தப்பொடிகளையும் கலவைச்சாந்துகளையுங் குளிர்ந்த கஸ்தூரிகலந்தசேருகளையுந் தலைத்தலைகொண்டு உயர்ந்த விண்ணுலகத் திருக்குந் தேவரும் மண்ணுலகத் துறையும் மாந்தரும் வியந்து கொண்டாடத் தக்கதாய் வீதிக ளெங்கும் இறைத்து சந்தோஷங்கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்தார்கள் அக்காலையில் தோற் கருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவிகளாகிய பஞ்சவாத்தியங்களாதிய தேவதுந்துமிகள் சமுத்திரகோஷ்டியினும் மேலிட்டு முழங்கவுந் திரிமூர்த்திகளன்றி மற்றவிண்ணவர் கற்பகமலர்களைத் தூவிச்சுகசீவியாயிருந் திம்மை மறுமை யின்பங்களை யொருங்கெய்தப் பெற்றுஅமுதம் போலச் சகலருக்குமுதவியா யிருக்கக்கடவ னென்றுசீர் வதித்தார்கள் ஓ சவுனகாதிமுனிவரோ அக்காலையிலுண்டாகிய சம்பிரமத்தினையிப்படிப் பட்ட தென்று நம்போலிகளாற் கணிக்கப்படாது அதற்குத் திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லக் கேட்பீராக அந்நகரமே முதற் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலங்களிலிராநின்ற நாடுநகரங்கள் முதலாகிய இடங்களிலிருக்கும் மக்கள் தங்கள்தங்களுக்கொரு பெரிதாகியநன்மைகிடைத்ததைப்போலவே பரமனைப்போற்றி இரவலர்க்குத் தானங்கள் வழங்கிச் சுற்றங்களுடனுண்டுமகிழ்ந் திருந்தனர் பிதாவானவரு மிச்சந்தோஷவார்த்தையைக் கேட்டவுடனோடிப் பரிசுத்தமாகிய கங்கையின்முழுகிப் பிராமணர் சிவனடிய ராதியருக்குச் சொர்ணமுதலான சோடசமகாதானங்களையுங் கரங்கள் சிவப்பக் கொடுத்து ஓமமுதலாகிய சிறந்தசடங்குகளை வரன்முறையாகச்செய்து வரும்போது பிரமனெழுந்தருளி பிள்ளைக்கு மார்க்கண்டனென்று நாமகரணஞ்செய்து ஆசீர்வதித்துத் தன்பதியைச்சேர்ந்தனர் பின்பு தாயானவள் பரிவாக வளர்க்கின்றகாலத்தில் மறுவற்ற பூர்வபட்சச்சந்திரனை நிகர்த்துத் தினமொருமேனியாக அப்பாலன் வளர்ந்து வருகின்ற காலையில் மாதங்கடோறுஞ் செய்யுஞ்சடங்குகளைக் கிரமப்படிக்கு நடாத்தி அன்னப்பிராசனமுமுடித்து ஒருவயது நிறைவெய்தியவுடன் சவுளகமென்னும் மயிர்வினையைச் சிறப்பாகச்செய்துமுடித்து இரண்டாமாண்டில் தம திருப்பிடத்தையலங்கரித்துச் சுற்றம் அந்நகரவாசிகள் திரண்டுகளிக்கப் பல்லியங்கள் முழங்கத் தானங்கள்வழங்கிக் காதுகுத்து முறையைநடத்தி ஐந்து வயதானவுடன் நற்சுபதினத்தில் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கச் சிவபிரானைவழிபட்டு முனிவர்களும் பிராமணர்களும் சூழ்ந்து வேதவிதிப்படிக்குச் சடங்குகளை நடாத்திவாழ்த்தப்பற்பலதானங்களைவழங்கிப் பூணூற்கலியாணமும் வித்தியாரம்பமுஞ் செய்து கலைகளனைத்தினையுந்தெளிவெய்த வாசிப்பித்து முற்றியகாலையின் வேதாகமபுராண இதிகாசங்களினது உண்மைப் பொருள்களைத்தெளிந்து அவைகளுக்குக்காரணனாயுந்தேவதேவனாயுஞ் சுயம்பிரகாசனாயும் எங்கும்நிறைவெய்தி முத்தொழிலையும் அருட்சத்தியாலே முறையேநடாத்துந் திருவிளையாடலைச்செய்யும் மூலகாரணன் சிவபிரானென்றறிந்து அவரது திவ்வியசரணாரவிந்தங்களில் தஞ்சமடைந்தவனாய் அன்றுமுதற் காலையிலெழுந்திருந்து, நித்தியகடன்களைக்கழித்துப் பரமேஸ்வரனை வேதவிதிப்படிக்கு வழிபட்டுவணங்கியும் அவனன்பரை அவனைப்போற்கருதித் தாழ்ந்து உபசரித்துந் தனது உபதேசகுருவைப்பத்தி விநயத்துடன் தொழுதுங் குற்றமற்ற தவச்சிரோஷ்டர் முதலான பெரியோர்களுக்குத் தொண்டுசெய்தும் அவர்களால் போதிக்கப்பட்ட நன்னெறிகளைச் சிரவணஞ் செய்துந் தன்னையீன்ற தாய்தந்தையர் திருவடித்தாமரைகளைச் சிரத்துக் கலங்காரமாகத் தரித்து அவர்களைப் பாதுகாத்தும் இவ்வாறுநடந்தேறி வருங்காலையில் தனதுபிறவியை நீத்தற்குரியபுனிதன் சிறந்தபிரமசரிய ஆசார வொழுக்கங்களையனுஷ்டித்துவருந் தருணத்தில் பதினாறும் வயது பிறந்தது, அத்தினத்தில் புத்திரசிகாமணியைக்கண்டவுடன் அருமையாகப்பெற்ற தந்தையும் தாயும் மைந்தனே மைந்தனேயென்று தனித்தனி புலம்பி துக்கசாகரத்தினாழ்ந்து திரும்பியும் பிரலாபித்துவருந்துவதைப் பிள்ளைகண்டு பயபத்தியுடன் சமீபத்திற்சென்று அவர்பாதங்களில்நித்தியப்படிக்குச்சேவித்து நீங்கள்மிகவும்நடுக்குற்று அழுகின்றீர் இதற்கொரு ஏதுவையுங்காணேன் விசனத்தையொழித்து உங்களுக்கடுத்திருக்கின்ற துன்பத்தை அருளிச்செய்வீரெனப்போற்றும் குமாரனை வாழ்த்தி எமது ஐயனே அருந்தவக்குழந்தாய் எங்கள்பிராணனையொத்து எம்மை நீபாதுகாத்துக்கொண்டிருக்க வொருகுற்றமுநேருமோ அப்பனே எங்கள் மனக்கிலேசத்தைக்கேட்பாயாக முன்னம் நெடுங்காலம் புத்திர ரில்லாமையால் பரமனைக் குறித்துத் தவ விரதங்களைச் செய்தோம், அப்பொழுது, சுவாமி, ரிஷப வாகனரூடரா யெழுந்தருளி உன்னை யனுக்கிரகித்துப் பதினாறுவயது சென்ற முடிவிலிறப்பாயெனவுந் திருவுளம்பற்றிப்போயினர் அவ்வருஷம் இன்றையதினம் பிறந்த காரணத்தினால் சத்புத்திரனை யிழக்கப் போகின்றோமென்னும் மனவருத்தத்தினால் துன்பமுற்றிருக்கின்றோம் மற்றொன்று மில்லையென விழிகளில் தாரைதாரையாக நீரைப்பெருக்கிக்கொண்டு சொன்னதந்தை முகத்தைநோக்கி அத்தனே இஃதொருபெரிதாகவெண்ணி யிரங்கவேண்டாம், சகலசீவதயாபர மூர்த்தியாய் எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் சங்கரனை யருச்சனைமுதலிய பூசனைகளைச்செய்து அவன்கடாட்ச வீட்சணியத்தினால் யமதண்டனை கடந்து அதிசீக்கிரத்தி லுங்களிடத்திற்கு வருவேன் அதுவரையினும் தயிரியங்கொண்டு இவ்விடத்தி லிருப்பீரென்று அதற்கடுத்த ஏதுக்களைப் பலவிதங்களிற்காட்டித் தேற்றி ஒருமிக்கச்செய்து திருவடிகளில் தொழுதுநிற்குஞ் சகலசாத்திரப் பண்டிதனை பிள்ளையையணைத்து உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டுச் சகித்தற்கரிய வருத்தத்தினை ஒருவகையா யொழிந்து தாய்தந்தையர் மனங்களித்தனுப்ப விடைபெற்றுப் பரமனருளும் அன்பும் வழித்துணையாகச் செல்ல வொப்பற்றகளிப்புடன் அதிசீக்கிரத்தில் அவ்விடம் நீங்கி பொன்மயமாயோங்கிநிற்குந் திருமணிக்கன்றிகையென்னும் ஆலயத்துட்சென்று ஸ்ரீவிசுவநாதனைத் தரிசித்து மனங்களித் தென்புநெக்குருகவும் விழிகளிலானந்த வாரிபெருகவும் வலம்வந்து அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க திரியாங்க யேகாங்கமாகச் சன்னிதானத்தில்வணங்கி பரமன் திருவடிகளை முடியிற்சூடிப் போற்றியபின் அவ்வாலயத்தின் தென்பாரிசத்தில் ஓரிட மமைத்துக்கொண்டு பரமசிவத்தினுருவமாகிய இலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வேதாகமவிதிப்படிக்கு அன்புடன் காலங்களில் அருச்சித்தேத்தி, அரியதவ விரதங்களைச்செய்து வருகையில் சிவபிரானெழுந்தருளி நம்மிடத் தன்புள்ள பூசனைகளையும் அரியவிரதங்களையுந் தேகவாஞ்சையற்று வருந்தி நீடித்துச் செய்துவருகின்றாய் நாமிகவு மகிழ்ச்சி கொண்டோம் தவச்சிரோஷ்டனே இனியுனக்குவேண்டியவரங்களைத் தருவோங்கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தனர் தட்சணமே கரங்களைக்கூப்பி விண்ணப்பஞ்செய்வான் அம்மையப்பனாய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்தாளுங்கர்த்தனே பற்றற்றநிர்மலக்கடவுளே எள்ளினுளெண்ணெயைப்

போல வெங்கும் நிறைந்து விளங்கு நித்தியத்தைப்பெற்றசோதியே! தேவதேவனே! பாஞ்சுடரோ! உலகையழிக்கவெழுந்தஅழலையடங்கிக் கரத்தினேந்திஅண்டரண்டபுவனங்களைப்பாதுகாத்த தயாநிதியே! தேவரீர் பாதங்களுக் கடிமைபூண்ட அடியேன்யமபாசத்திலகப்படாமல்அம்மரணகாலத்திலெழுந்தருளி பிராணனைக்காத்தருள வேண்டுமென்று பலவாகப்போற்றிநின்றனன். அவனைக்கிருபாநோக்கமாகப்பார்த்துபிள்ளாய் காலனுக்குச் சிறிதேனும் அஞ்சலை அஞ்சலையென்று உபைய சரணாரவிந்தங்களையும் பத்தன்சிரத்திற்சூடினர். அப்பொழுது மார்க்கண்டன் சந்தோஷசாகரத்தினுழ்ந்து தேகம்பூரித்து புளகாங்கிதனாய்விழிகளில் நீர்துளிக்கநாயேன் உய்ந்தேன்உய்ந்தேனென்றானந்தக்கூத்தாடி நிற்கின்றவேளையில்திருப்பாற்கடலுதித்துப்பிரமாதியரையழிக்கவெழுந்த காளகூடத்தையுண்டு கண்டத்தில்'தரித்து அவர்களை ஆண்ட கடவுள் மறைந்தனர்.அதன்பின்னும் பழையபடியே சிவலிங்கத்தைப் பூசனைவழிபாடுகள் முன்னினும் முக்கியமாகச்செய்து வரும்பொழுது பதினாறுவயதும் பூரணமாயிற்று. உடனே ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்குங் காளமேகம் தவறிவிழுந்ததைப்போலப் பருத்த கறுத்தவுடலைப் பெற்று மூன்றும் பிறையை நிகர்த்துக் கோர தந்தங்கள் விளங்க, மின்னலை யொத்துப் பிரகாசிக்கும் முத்தலைச்சூல மொன்றைக் கரத்திற் பற்றி, அதி வேகங் கொண்டொரு யம தூதன் அவ்விடத்தில் வந்து, ஆதியி லுலகங்களை யழித்துத் திரிந்த திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவக்கொழுந்தினது திருவடிகளைத் தியானித்து மனோவாக்குக்காயமொருமித்துச்செய்யும் பூசனையைக்கண்டு உடனே நடுநடுங்கி மனமலைந்தவனாய் இம்மார்க்கண்டனருகில் செல்வதே அரிதாயிருப்பதால் அவனுயிரைப்பற்றிக்கொண்டு போவ தெவ்விதம் இது நம்மாலாகும் காரியமல்லவென்று யோசித்து நிற்கவு மஞ்சி கண்களில் கனற்பொறிசிதறப் பாய்ந்தபுலியானது தான் புசிக்கநினைத்த இரை வலிபெற்றதாற் கொல்லச்சக்தியில்லாமலோடியதைப்போலவே வந்தவேகமாறி மனங்கலங்கித்திரும்பி அத்தூதன் யமபுரம்போய்ச் சபாமண்டபத்திற் கொலுவீற்றிருக்குந் தமது தலைவனைக்கண்டு வணங்கி இந்திரன்முதலாகப் புகழவாழும் இறைவனே! கேட்டருள்க, அந்திவண்ணனான பரமசிவத்தின்கண் இடைவிடாது மனதைச்செலுத்த வல்லவன் அவன் பாதகமலங்களையெக்காலமுந்தொழும்கருத்தைப்பெற்றவன் இராப்பகலாக அவன்புகழ்களையே ஓதும் நாவை வாய்ந்த சுகுணன் ஈசனது உருவமாகிய இலிங்கத்தினைக் காலங்கடோறுந் திவ்விய பரிமள மலர்களால் அருச்சித்திருக்குஞ் சிரேஷ்டன் காமக் குரோத லோப மதமாற்சரிய மென்னுங் குற்றங்களைக்களைந்து பழுத்த மனதைக்கொண்டவன் ஞானபாதத்தினுக்குரிய பேரறிவாளன் பிராமண குலோத்தாரகன் மகத்துவமுடைய காசிப்பதியின்வாசஞ்செய்யும் பேறுடையவன், மார்க்கண்ட னென்னுஞ் சிறந்த நாமம் படைத்தவன், இவ்வித மகிமைகளைப்பெற்ற பாலனுக்கு மரணகாலங் குறுகியதால் தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குப்போய்ப் பார்க்குமிடத்தவன்செய்யும் நற்கரும பூசாபல வலியினால் நெருங்கவும் படாமல் அஞ்சி யெதிரினுஞ்சென்றவனுமல்ல, திரிநேத்திரதாரியாகிய கர்த்தன் சந்நிதானத்தைப் பிரிவின்றி யிருத்தலா லவன் பிராணனைக் கொண்டுவருவதென்றாற்கூடுவதல்ல, ஆதலால் தண்டநாயகனே! யிதற்கு வேண்டுவதைக் கட்டளையிடுகவெனத் தூதன் அறிக்கையிட்டனன். உடனே ஆறியசெந்தழலில் நெய்யையூற்றியதைப்போலச் சீறிப் புகையு மனலுமெழப் பெருமூச்செறிந்து அந்தப்பையல் சிவபூசை செய்ததினால் அழிவில்லாத கர்த்தனாவானோவென்று கொதித்து இந்நிமிஷத்தில் நமது சம்பிரதிகளை யழைப்பீராக வென்றுக்கியாபிக்கப் பக்கத்திலிருந்த தூதரிலொருவன் வணங்கியோடிக் கருணீகருக்குத் தலைவர்களைக்கண்டு நமதிறைவ னும்மைக் கியாபகஞ்செய்தனரென்றனன். தட்சணம் கணக்குச்சுருளையும் எழுத்தாணியையுங்கொண்டு விரைந்துவந்து யமதருமராஜன் பாதங்களிற்சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவரைநோக்கி பிரமாதிதேவர்களாலும் அறிதற்கரிய வீரகண்டையணிந்த பாதாரவிந்தங்களைப்படைத்த பரமசிவனுதனை யருச்சித்தேத்தி யிருக்கும் குற்றமற்ற காட்சிபெற்று மார்க்கண்டனென்னுந் திருநாமமுமுடைய சிறுவனுக் கிறுதிகாலத்தைச் [சோதித்துரைப்பீரென்று கூறக்கேட்ட சித்திரனென்றுங், குத்தனென்றும், பெயரைப்பெற்றவர்கள். மேலும், அறிவாளிகளாயுஞ் சமரசகுணங்களைப்பெற்றவராயும் உணர்விற்சிறந்தவராயு மிருப்பவர்கள் இவ்வகை மேலான சிறப்பைப்பெற்ற கருணீகர்கள் தங்கள் கரத்தினிருந்த சுருளைவிரித்துத் தள்ளிக் கணக்கை யாராய்ந்து பார்த்துக்கூறுகின்றனர். சுவாமி! நெற்றிக்கண்ணையுடைய கடவுள் பூர்வத்தில் அவனைக் கடாட்சித்தபோது பதினாறுவயதிவனுக்கென்று நிச்சயித்தருளினார். அதுவும் நேற்றையதினத்துடன் கழிந்தது. ஆனா லவன்செய்த சிவபூசை முக்கியமான தவமாயிருக்கின்றது. முதிர்ந்த தவப்பேற்றைவாய்ந்த முனிசிரேஷ்டரானாலும் அஷ்ட அயிஸ்வரியங்களைப்பெற்று முப்பத்திரண்டறங்களைவளர்த்த புண்ணியவான்களாயினும் ஞானவறிவையுடைய யோகியராயினும், புசபெல பராக்கிரமம் பெற்ற சூரரேயாயினும், பிர்மவிதியைக் கடக்கவொண்ணாது அப்படிக்கடந்தவரை யிதுவரையிற் கண்டதில்லை, இப்பாலகன்செய்த நற்கரும பூசாபலத்தினால் கொடிய நரகவாதனையைக்கடந்து தெய்வலோகவாழ்வி னிருக்கப் பெறுவனென்று அவ்விருவரும் படித்தவுடன் தரும னதிககோபங்கொண்டு முக்காலங்களையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெளிந்துரைக்க வல்லவனாய் மிருந்த பராக்கிரம முடையவனாய் மந்திரித்தலைமையும் பெற்றிருக்கும் பெருமையைவாய்ந்த காலனையழைத்துப் பிராமணபுத்திரனொருவன் தன் வலிமைகாட்டிக்கொண்டு காசித்தலத்திலிருக்கின்றானும் அவனுயிரைக் கவர்ந்துகொண்டு வரக்கடவாயென்றுகூற, வுடனே விடைபெற்றுச் சிலதூதருடன் பூமியிலிறங்கிக்காசிப்பதியைச்சேர்ந்து குற்றமற்ற தவச்சிரேஷ்ட னிருக்குமிடத்தையடைந்து பிராமணோத்தமன் பூசாவிதிக்கிரமங்களையும் அதற்கடுத்த வழிபாடுகளையும் பார்த்து இப்பேற்றைக்கிடைத்தவன் நம்முடன்வருவதேதென் றேக்கங்கொண்டு அவன் விழிகளுக்குத் தோற்றமாக எதிரிற்போய் வணங்கிநிற்க,மார்க்கண்டன்கண்டு நீர்யார்சொல்லுமென்றுகேட்க. வுடனே உடல்கள்தோறு மிராநின்ற உயிர்களைக் காலங்கருதி முடிக்கும் ஆக்கினையைச் செலுத்துகின்ற எமன் பாதங்களைப்போற்றி அவன்பணிவிடையை நடாத்துங் காலன் யான் இவ்விடம் வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்பீராயின் பூர்வத்தில் நடந்த சவிஸ்தாரங்களைக்கேளும் ஆதிமூர்த்தியாகிய பரமசிவம் உமக்குநியமித்த பதினாறுவயதும் நேற்றையதினமே கழிந்தது. இனி நீர் தென்தேசத்துக்கு வரவேண்டும் இக்கருமம் ஒருவராலுந் தடைசெய்யப்பட்டதல்லமேலுஞ் சிருஷ்டிகர்த்தாவாய் மும்மூர்த்திகளி லொருவராக விளங்கும் பிரமதேவராலுந் தடைசெய்யப்படாமல் காலமுடிவிலடையத்தக்கது கர்த்த னனுக்கிரகப்படிக்கு சம்பவிப்பதன்றி வேறல்ல, அவ்வாறடுக்குமாயின் அத்தினமே அழிதலும் ஆதலும் முடிவுபெறும் இவ்விதமாகவே கூற்றுவனும் உயிர்களைப் படுக்கின்ற காரணமும் ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியினது கட்டளையாகும், ஆதலால், உம்மை யழைத்துவரச்சொன்னார், இஃதன்

நியம் நிர்மலமூர்த்தியின் பாதாரவிந்தங்களை அருச்சித்துவரு
ம் பெருமைகளைத் தூதர் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து உம்மை
க்காணநினைந்துசந்தோஷத்துடனே எதிர்பார்த்திருக்கின்றான்
அழிக்குந் தொழிலைக்கொண்டதனால் இவ்வுண்மை தெரியாத
வர்செய்கையைப்பற்றிக் கொடியவனென்பர். காலமுடிவைப்
பெற்ற உயிர்க்கூட்டங்களையெல்லாந் தனக்குரிய முறைப்படி
அழித்துவருவான். உலகங்களனைத்திலும் அவனைத் தருமனெ
ன்பதைக் கேட்டதில்லையோ? மனதில் யாதொன்றும் நினை
யாமல் தென்பாரிசத்திலிருக்கும் யமலோகமாகிய சமனுவதி
க் சென்றுடன் வருவீராயின் அவனெதிர்கொண்டு கரங்களைக்
கூப்பி வணங்கிப்போற்றி உபசரித்து வளமிகுத்த போகபூமி
யாகிய தேவேந்திர பதவியைத்தருவான். தடைபேசாமல்வா
ருமென்றவுடன் மார்க்கண்டர் நகைத்து சந்திரசடாதரக்கட
வுளை வழிபடும் அடியவர்கள் இந்திரனுலகையும்விரும்பார். அ
ல்லது கூற்றுவன் பதவியினும் உன்னுடன் வரவறியார். சிறந்
தோங்குஞ் சிவகதியிற்சேர்ந் தின்புற்றிருப்பர் லோகநாயகனா
ன சிவனடியருக்கடியனாயிருக்கப்பெற்ற யானும் அவ்வாறே உ
மதிறைவனான எமன் நகரத்துக்கும்வரமாட்டேன் பிரமன் வி
ஷ்ணு பதவிகளையுங் கனவிலும் நினையேன். வீண்வார்த்தையா
டுவதிற் பிரயோசனமில்லை. இவ்விடத்தில் நில்லாமற் சீக்கி
ரமாய் வந்தவழியைநோக்கிப் போவாய் போவாய் என்று உ
ருத்துச்சொல்லக் காலன் எதிர்மொழிகூறப்பயந்து நம்மிட த
ந்திரத்தில் அகப்படுகின்றவனல்லவென் றாலோசித்தவனாய்ச்
சீக்கிரமாகத் திரும்பிப்போய் யமனைவணங்கி நடந்த சேதிக
ளைத் தெரிவித்தவுடன் மனம் பதைபதைத்துச் சரீரமெங்கும்
வியர்க்க, கண்களில் அனற்பொறிசிதறப் புருவம்வளைந்துநெற்
றியிலேற வடவாக்கினியைப்போற்கோபித்துப்பரிசனரைநோ
க்கி நமதுவாகனமாகிய கடாவைத்தருவீரென்றனன். உடனே
கொண்டுவந்தெதிரில் நிறுத்த அதின்பிடரியில் மதயானையைப்
போல ஆரோகணித்துப் பல தூதர் முத்துக்குடைகள் - ஆலவ
ட்டங்கள் - வெண்சாமரைகளேந்தித்தொடரப் படைவீரர்
சூலம் பாசந் தண்டம் முதலான படைகளைத்தாங்கிப் போற்
றிச் சூழ்ந்துவரத் தன்னகரைக்கடந்து காசிமாநகரத்தில் ரிஷி
புத்திரன் பரமனை வழிபட்டிருக்கு மிடத்தைச்சேர்ந்து சிவந்
தசிகையுங் காளமேகத்தையொத்து விளங்கும் கறுத்த மேனி
யுங் கோபாக்கினியை வீசுங் கண்களும் விளங்கக் காலபாசம்
முத்தலைச்சூலம் வயிரத்தண்டமுங் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்
டெதிரில்வந்துநின்றனன்.மார்க்கண்டர்கண்டுஎமன்வந்தானெ
ன்றறிந்து அவன் கொடியசெய்கைகளையும் பார்த்துச் சஞ்சல
ப்படாமல் தேவாதிதேவனான சிவபிரான் திருவடிகளில்வண
ங்கித் துதித்திருப்பதை எமன்கண்டு பிள்ளாய் நீ என்ன காரி
யத்தைநினைத் தென்னசெய்தாய் ஊழ்வினைச் சம்பவமுஞ் சிவ
பிரான் கட்டளை நியதியும் ஒருவரால் அழிக்கப்படுவதோ ! பி
ராரத்துவ கர்மவலியைக் கொஞ்சமாவது நினைந்தவனல்ல உ
றுதிப்பாட்டையும் அறிந்தவனாகக் காணவில்லை, பிறப்பதும்
இறப்பதும்சர்வசாதாரணமாயிருப்பது இதனையெடுத்துச்சொ
ல்லவும்வேண்டுமோ ! சிறந்த தவசிலருக்காயினுங் கூடாத இ
க்கருமத்தைப் பேதையறிவைக்கொண்டு சாதிக்கலாமென்றெ
ண்ணி இவ்விதமாயொளித்திருப்பது சாத்திரசம்பன்னனாய் நி
ச்சயத்தையுணர்ந்த புருஷருக்கடுக்குமோ! பரமேஸ்வரனுடை
ய சாருரவிந்தங்களில் மனதொருமித்த பத்தியுடன் நித்திய
மும் நீ செய்யும் பூசனையின்முயற்சியானது கொடியபவத்தை
ப்போக்கும் அல்லது நானுருத்துவீசும் பாசவன்மையை விலக்
கவும்வல்லதோ ! அலைகள் வீசுகின்ற சமுத்திரக்கரையின் மெ
ல்லிதாய்க் குவிந்திருக்கும் மணலை யெண்ணினாலும் ஆகாயத்

திலடர்ந்திருக்கும் நட்சத்திரங்களைக்கணித்தாலும் என்னாக்கி
னைப்படிக்கிறந்த இந்திரர்களை யெண்ணவும்படுமோ ? இஃத
ன்றியுங் காலாதிகளிலிறந்த தேவர்களையும் புயவலிபெற்ற இ
ராக்கதரையும் ஒருவகைத்தாக நிதானிக்கவுமுடிவதோ வென்
று சொல்லுவோமாயின் மற்ற சீவராசிகளின் பாட்டைப் பே
சவும்வேண்டுமோ ! பிறப்பதும் இறப்பதுஞ் செந்தாமரையை
யொத்த விழிகளைப்படைத்த விஷ்ணுவுக்குஞ் சிருஷ்டி கர்த்த
னான பிரமனுக்குமுண்டு சகலசீவராசிகளையுந் தண்டிக்குமெ
னக்கு முண்டென்றால் உனக்கு மடுக்குமென்னக் குறிக்கவும்
வேண்டுமோ ! பூர்வத்தி லளவிறந்தகாலஞ் சுகந்தபரிமளமிகு
த்த கற்பகமலர்களினாற் பரமன்பாதங்களி னருச்சித்துப்போ
ற்றக் கர்த்தனிரங்கி யிவ்வரசாட்சியும் இதோ நானேந்தியிருக்
குங் கொடிய பாசத்தையும் சூலத்தையுந் தண்டினையையும் அ
ருளினார் அவற்றைக்கொண் டிதுபரியந்தந் தடையில்லாமல் அ
ரசுசெலுத்திவருவேன். இக்காலத்தில் நீ வலிசெய்கின்றதால்
உன்னிடத்தன்பாய் அமுதபோசன வலியுடைய தேவர்கள்வந்
து காத்தாலும் படைத்தளித்தழிக்கு முத்தொழிலை நடாத்து
ந் திரிமூர்த்திகளே உனக்குத்துணையானாலும் அல்லது இவர்க
ளினுஞ் சூரராயிருப்பவரொவர்வந் துதவிசெய்தாலும் பரமன்
கட்டளையின்படிக் கவர்கள் வலியினைக்கடந்து இன்றையதின
ம் உன்னாவியைப்பதைக்கப் பதைக்கக்கவர்ந்துகொண்டல்லது
திரும்பிப்போவேனோ ! ஆதலால் நீ மனம்வருந்திப்பயங்கொ
ள்ளாம லென்னுடன்வருவாய். மேலுஞ் சூலபாணியினது அன்
பர்களாயினுங் காலமுடிவில் நமதுலகுக்குவந்து அவரவர் நல்
வினை முயற்சிப்படிக்குச் சிவகதிகளிற் சேர்க்கப்படும், இதுவு
ண்மையாகும், இனிமேல்தடைசெய்யாமல்என்னுடன்வருவை
யானால் உனக்குச் சவுக்கியமாகிய இடத்தைக்காட்டுவோம் ந
டவுமென்று சொன்னதை அறிந்த மார்க்கண்டர் ஓ யமனே !
கேட்பையாக. எமதுகர்த்தனான சிவனடியருக்கு எக்காலத்து
ம் முடிவில்லை, ஒருகாலமுண்டாயினுஞ் சிறந்தோங்கிய வெள்
ளியங்கிரியைச் சேருவதல்லது உன்பதவியை யணுகார்கள், அ
ப்புண்ணியவான்கள் குணாதிசயங்களில் சிலவற்றை யுணர்த்து
வோம். அவாவைநீக்கி அரியதவங்களைச்செய்தவராயினுஞ் சி
றந்த இல்வாழ்க்கையில் நின்றவராயினும் வினைப்போகங்களை
க்கடந்துசாரூபபதவியைச்சேர்ந்து கர்த்தன்பாதநீழலைப்பெ
ற்று வாழ்வார்கள். குற்றமற்ற சோமசூரியாக்கினியென்னும்
முச்சுடர்களையும் உலகத்துக்காதாரமாகிய பிருதிவு-அப்பு-தேயு
வாயு-ஆகாயமென்னும்பஞ்சபூதங்களையும்உந்திக்கமலவாசியா
கிய பிரமனையும் புறம்பாகவே நீக்கியிருப்பர் அம்மகிமைபெற்
ற மகத்துக்கள் பாதங்களையடைதலே முத்தியாம் அவர்களு
ன்னையும் ஒருபொருளாக நினையார்கள். நரைதிரை மூப்பில்
லாத பொன்னுலகவாசிகளையும் மதியார்கள். அவர்களுக்கிறை
வனான இந்திரனையுஞ் சுலபமாக வெண்ணுவார்கள். தாமரை
ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் அயனையும் மதியார்கள். துழாய்மா
லையையணிந்த கேசவனையுமெண்ணார்கள். மற்றுமுள்ள தேவ
ரை ஒருபோது மதிக்கவேமாட்டார்கள். இஃதன்றியுஞ் சரா
சரப்பிரபஞ்சங்களுக்குக் கர்த்தனாய் நின்றூட்டுவிக்குஞ் சிவபி
ரானையும் அவன் பாததாமரைகளைக்கருதிப் போற்றி வழிபடும்
பக்தரையும் சமமாயெண்ணாமல் பிரிவினைப்படுத்தி மதிப்பவர்
பேதையறிவையுடையவனென்றும் வேதங்களிற் சொல்லுவது
பொய்யாவதோ ? மேலும் நன்மார்க்கங்களிற் செலுத்தும் இ
ருதயத்தைப்பெற்றவர் ஞானபாதத்தையுணரும் பேரறிவினர்
காமக்குரோத லோபமோகமதமாத்சர்யங்களொன்றுங் கொடு
மைகளைமுற்றுந்துறந்தபரிசுத்தவான்கள் யானென தென்னும்
பற்றைத் துறந்து தவநிலையில் நிற்பவர் இம்மை மறுமையின்

பங்கலை யொருங்கெய்தப்பெற்றவர் தமக்கரியபொருளெங்கு
மில்லாதவர் நன்மையை இயல்பாகக்கொண்டவர் காமம் வெ
குளி மயக்கத்துக்கேதுவாகிய கெடுதிகளைக் கனவிலும் விரும்
பாதவர் இத்தன்மையாகிய சிறப்புள்ள பக்தர் பெருமைகளை
யாவரால் விரிக்கப்படும், அப்பேற்றை யுடைய சிவனடியார்
கள் பத்தி வயிராக்கியங்களையுஞ் சார்பையும் எவ்வளவும்
நினையாது பிரபஞ்சத்தி லிருக்கு மற்ற மானிடர்களைப்போல
நினைத்தாய். அவர்கள் அடியருக் கடியனுப் பணிவிடைசெ
ய்திருக்கும் என் பிராணனுக்குந் தீங்கு செய்ய நினைந்து வந்
தாய் இவை வியர்த்தமாய்ப் போவதோ ? உன்பிராணனுக்கும்
வெகுகாலமாகப் பெற்று வீறியிருக்கும் அரசுரிமைக்குங், கே
டுகாலம் நேர்ந்தல்லது இந்தஎண்ணம் உனக்குவரமாட்டாது
சிவபூசைவேளையிற் காடிபுகுந்த தென்னும் பழமொழிபோல
வே தேவாதிதேவனை யருச்சிக்கும் அடியேன் செவிகளிற் கே
ட்க இக்கொடியவார்த்தைகளை வதறுகின்றாய் அதனால்மேல்வ
ருங் கெடுதியாகிய பிரயோசனங்களையும் அபகீர்த்தியையும்
அறியாத பேதையே நீசற்றும் இச்சன்னிதானத்தில் நிற்கவும்
பெறுவையோ ஆதலாற் புறம்பிற்போவாய்போவாயென்றுகு
ற்றமற்ற மனதைப்பெற்ற மார்க்கண்டர் சொன்னதைக் கேட்
டவுடன் எமனுக் கதிககோபம் பிரவேசித்துக் கண்களில் பொ
றிசிதற வடவாக்கினியைப்போற்சீறி நான்பயந்து ஒதுங்கும்
பொருட்டு உறுதியாகிய சொற்களைப்பேசிக்காட்டுகின்றாய்போ
லும் வலியற்றவனே நம்முயிரைக் கூற்றன்கைக் கொண்டுபோ
க மாட்டானென்றெண்ணினை போற்காணுகின்றதென்று உட
னே மேக கெற்சிதம் போன்றார்ப்பரித்து இவனைக் கிரமமாய
ழைத்துப்போகின்றால் அதற்கிசைந்து வருந்தன்மையனல்
ல வென்றெண்ணி வானத்தையளாவிய நீலகிரியை யொத்த
தேகத்தினையுங் கொடியவேலையுந் தாங்கிய யமதருமன் பால
ன் சமீபத்திற்போய்தன்கரத்திற்கொண்டகாலபாசத்தைச்செ
லுத்த நினைந்துகிறுகிறெனச்சுழற்றியெறிந்துஅவன்திருக்கண்
டத்தில் மாட்டிச் சிவலிங்கத்துடன் வலிக்கத்தொடங்கினான்.
அத்தருணத்தில் மார்க்கண்டர் சற்றும்மனமிளையாமற் சிவலி
ங்கத்தைத் தழுவி மிர்தஞ்செயா மிர்தஞ்செயாவெனப் பரம
னைப்போற்றிக் கர்த்தனே கூற்றுவன் வலிசெய்கின்றான். ஆதி
யிற் கடாட்சித்தவாறே தேவரீரெழுந்தருளியித்தருணத்திற்பா
துகாக்கவேண்டுந் தீனதயாபர மூர்த்தியேயென்று அன்பென்
னும் பாசத்தினால் பரமன் பாதாரவிந்தங்களைச் சிக்கெனக்கட்
டி அந்நிழலைப் பிரியாமற் புகுந்திருக்க இக்கொடுமையைப்பார்
த்திருந்த தேவர்கள் கலங்கி ஐயையோ பாலகன் மறிந்து உயி
ர்துறந்தான் உயிர்துறந்தா னென்றேங்கினார்கள், இவ்வாறு.
பாசத்தைக்கழுத்தில்மாட்டி யிழுக்கும்போது சஞ்சலப்படா
மல் மனதைப் பக்திநெறியிற்செலுத்து மார்க்கண்டரெதிரில்
தேவரையிரட்சிக்கும் பொருட்டுக் கடலிலுதித்த விஷத்தைய
ண்டுகறுத்தகண்டத்தையும் அழல்விழியையும் படைத்த சிவ
பிரானெழுந்தருளி பக்தர்களிற் சிறந்தவனே உனக்கடுத்தது
ன்பத்தைத் தீர்க்கவந்தோம் இனியொன்றுக்கும் அஞ்சலை அ
ஞ்சலை எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளி நமது பூசனையைச்செய்கி
ன்றானென்றெவ்வளவும் மதியாமல் மதாங்காரத்தினால் எம
னிப்பாலனுயிரைக்கொள்ளத் தீவரப்பட்டா னென்றறிந்து தி
ரிபுராந்தகனான பரமன்கோபித்து வீரகண்டை யணிந்த இ
டது திருவடியை நீட்டிச் சற்றுதைத்தார். அத்தாக்கலினால்கூ
ற்றுவன் இடிமுழக்கம்போல இரைந்து பூமியிலடியற்ற பனை
யைப்போல விழுந்துருண்டுமாண்டான் அதைக்கண்ட பிரமா
தி தேவர்கள் கர்த்தனுக்குக்கோபம் பிரவேசித்தகாரணத்தினா
ல்உலகங்களும் நாமும் வாழ்வதரிதரிதென்று மருளவுஞ் சத்
தசாகரங்களும் அலைகளோய்ந் தடங்கவும் ஆயிரகோடி அண்
டங்களுங் கீழ்மேலாய்க்கவிழ்ந்து மறியவும் பூமியும்பிளந்துக
லங்கவும் நேரிட்டது மற்ற சராசரங்கள்பட்ட வருத்தங்களை
ச்சொல்லி முடியாது அக்காலத்தில் எமனைச் சூழ்ந்து வந்தகி
ங்கரர் சின்னபின்னப் பட்டிறந்தார்கள் அவன் வாகனமாகிய
எருமைக் கடாவும் உதைத்துக் கொண்டு மாண்டது கேட்டீர்
களோ சவுனகாதிதவத்தரோ கொடிய செய்கையை யுடையவ
ன் அழியுங்காலத் தவனைச்சேர்ந்தவ ரனைவரும் அதப்படுவத
ன்றிப் பிழைப்பரோ பின்பு தன்னுயிரைக்காத்திரட்சிக்கச் சி
வனுதனிருக்கின்றான் உருத்துவந்த கூற்றுவனென்னை யென்ன
செய்யலா மென்றுறுதிகொண்டு ஆதிநூலாகிய வேதவாக்கிய
ங்களினாலமைந்த சந்தப்பாவினங்களினால் தம்மைப்புகழ்ந்து
பாடியிருந்த சிறுவனைக் கிருபையாகப்பார்த்து மகிழ்ந்து குழ
ந்தாய் நீ நம்மைப்போற்றிச் சிறந்த பூசனையைநடாத்திய கா
ரணத்தினால் என்றும் பதினாறாய் அழிவில்லாத. ஆயுளையுனக்க
ளித்தோமென்றருளிச் செய்து தமது பாதங்களைவாழ்த்தி வ
ழிபடுமோர்க்கண்டன் பூசித்த இலிங்கத் துள்ளே காலனுக்குங்
காலனா யெழுந்தருளிய பரமமூர்த்தி மறைந்தார் கேட்டீர்க
ளோ நைமிசாரணியவாசிகளே ! எமது கர்த்தனுக்குப் பிராம
ணப்பிள்ளையிடத் தன்பும் எமனிடத்திற்கோபமு முண்டாயித
னைச் செய்ததாக நினைக்கப்போகிறீர்கள் பேரறிவாளரிதனை
யோசிக்குமிடத்தில் எமதையன் செய்கைமுறைமைப்பாடாக
வே விளங்கும் இஃதன்றியும் அடியவரிடத்துவிளங்கு முன்
மைக்குங் காரணமாகும் இவ்வாறு தயாநிதியாகிய சிவபிரா
ன் மறைந்தவுடன் தாயைப்பிரிந்த கன்றைப்போல மார்க்கண்
டன் வருந்தி கர்த்தன் திருவுருவையொருமித்த பத்தியுடன்தி
யானித்துக் கொண்டே திருமணிக்கன்றிகையென்னும் ஆலயத்
திற் போய்வலம்வந்து தேவாதிதேவன் பாதாரவிந்தங்களைச்சி
ரத்துக்கணியாக வணங்கிக் கரைந்து கரைந்தழுது விழிகளினா
னந்தவாரிபெருகப் பேரானந்தக் கடலின் மூழ்கி வெளிவந்து
குமாரனுக் கென்னசம்பவித்ததோவென்றேங்கியிருக்குந் தாய்
தந்தையரைக்கண்டுபத்திவினயத்துடன்வணங்கியவர்கள்கொ
ண்டிருந்தவியசனமுழுவதும்போக்கிச்சிலநாள்அவர்கள்களிக்
க வுடனிருந்து பின்பு அவர்க ளிடத்திற் செலவுபெற்றுக்காசி
யைக்கடந்து சிவந்த கண்களையுடைய ரிஷபவாகனமூர்த்தியெ
ழுந்தருளிய திருப்பதிக ளெங்கும்போய் அளவுபடாத காத
லுடன் பரமசிவனை வணங்கி யருச்சித்துப்போற்றி யிவ்வாறு
வெகுகாலஞ் சிவஸ்தலங்கடோறும் வாசஞ்செய்து வழிபட்டு
ப் பரிசுத்தாத்துமாவாய்ப் பின்பு சீவன் முக்தனுமாய்ச் சிவத்
தி னிச்சயங்களைப் பூரணமாயறிந்து உலகமெங்குஞ் சென்
றுலாவியும் பத்தியுடன் தன்னைப்போற்றும் அன்பர்கண்ணினு
ங் கருத்தினும் இடைவிடாதிருந்தும் பூமண்டலங்கள் முற்று
ஞ்சஞ்சரித்தும் மற்றையகாலங்களில் திருக்கயிலாயத்தில் வா
சஞ்செய்து மிருப்பார். அவர் மகிமைகளை யொருவகைத்தாய்
அளவிடப்படுவதோ அல்லது புகழவும்போமோ அவர் கண்ட
சிருஷ்டி கர்த்தனான நான்முகனிறந்த பிரளயங்களைத்தான்
கணிக்கலாவதோ ! உலக ரட்சகனான மகாவிஷ்ணு மாண்ட
கற்பங்களையாவது நினைக்கலாகுமோ இவ்விதச் சிறப்பைப்பெ
ற்ற மார்க்கண்டரைத் துன்பஞ்செய்த எமனிறந்ததால் ஆயிர
ம் பணமகுடங்களைக்கொண்டு ஆதிசேஷன் தாங்கும் பூமியின்
கணுதித்த எறும்பு முதல் யானையீறாகச்சொல்லும் எண்பத்து
நான்குலட்சஞ் சீவபேதங்களும் பிறந்தவைகளுக்கு நாசமில்
லாமல் அளவிறந்ததாய்ப் பெருகச் சுமைமிகுந்ததைப் பூதே
வி தாங்கப்படாமல்வாடித் திரிகர்த்தனானவிஷ்ணுவைக்கண்டு
சேவித்துத் தனக்கடுத்ததை முறையிட இக்கருமம் சிவகடாட்

சத்தினாலன்றிநம்போலிகளால் முடிவதோ வென்றெண்ணினவனாய்ப்பிரமேந்திராதி தேவர்களுடன் ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியெழுந்தருளிய திருக்கயிலாய மடைந்து நந்திதேவரருள் பெற்றுப்போய்க்கோடிசூரியப் பிரகாசத்தை வீசுஞ் சிங்காதனத்தில் உமையவளுடன் வீற்றிருக்குந் தேவதேவன் பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கி நான்முகனுங் கேசவனும்வேதாகமவாக்கியங்களினாற்போற்றப் பரமசிவ னவர்களிடத்துக் கிருபாநோக்கம்பாலித்து கேசவனைநோக்கி நீங்கள்வந்த காரணமென்னவென்று கேட்கச் சுவாமி தேவரீரனுக்கிரகப்படி பிதாமகன்முதலான தேவர்கள் தத்தம் பதங்களில்நின்று அவரவருக்குரிய தொழில்களைக்கிரமமாய் நடத்துகின்றனர் கர்த்தனே நீர், அடியேனுக்கு முன்னங்கட்டளை யிட்ட கருமத்தைத் தமதுகிருபாநோக்கத்தால் குறைவில்லாமற் செலுத்திவருகின்றேன் ஆயினும் இக்காலம் அதற்கொரு இடையூறுநேர்ந்தது அதனை விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவந்தேன் இரக்கமுற்றுக்கேட்டருள்க வேண்டும் தேவரீர் அருட்சக்தியை யறியும் விவேகமில்லாத எமன்மாண்டதால் அத்தொழிலைச் செலுத்துவோரில்லாமல் சீவராசிகள் அதிகரித்தன அச்சுமையைப்பரிக்கமாட்டாது பூமிதேவி வருந்துகின்றாள் தன்னகத்திற் சமஸ்தத்தையுந் தாங்குந்திறம் பெற்றவளே வருந்தப்பிராணிகள் பெருகுமானால்என்காவலென்னபாடுபடாது அழித்தற் கொருவருமில்லாமையா லென்பேரிற் கோபங்கொள்ளாமல் எமன் செய்ததீமையைப் பொறுத்தருளி யெழுப்பவேண்டும்இக்கோரிக்கையை மறுக்காமல் தந்தருளுவீரென்று ஸ்ரீபாதங்களில்வணங்கிவேண்டச் சிவபிரானிரக்கமுற்று எமதருமனே வாவென்றழைக்க தூக்கத்தில் நின்றும் எழுந்தாற்போல மீளத்தோன்றிப் பரமன் பாதங்களிற் பன்முறை பணிந்து வேதாகமங்கள் தேடியின்னுங் காணுதற்கரிய திருவடி அடியேன்மீது தாக்கலாற் சகலவினைகளும்நீங்கிக் கிருதார்த்தனானேன் இனியென் பிழையைப் பொறுத்தாளவேண்டுமென்று பலவாகப்போற்றுந்தருமனைத் திரிபுரதகனர் கருணைகூர்ந்து உனக்கின்னுங் கட்டளை யிடுவதென்னவென்றால் பரிசுத்தமாகிய உருத்திராட்சந் திருநீறணிந்து எம்மைப்பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்யுமகத்துக்களிடத்தில்கூற்றவனே நீயானென்கிறஅகங்கொண்டுபோகவேண்டாங்கிடைத்தற்கரிய முத்தியினைப்பெற நின்றநமதடியரை பூலோக மனிதரென்றும் எண்ணவேண்டாம் அவர்களைநம்மைப்போலக் கோடிக்கக்கடவாய் ஒருகாலம் அவர்களைச் சந்திக்க நேரிட்டாலும் பத்தியுடன்பணிந்துபோற்றிப் போகக்கடவாய் மனோவாக்குக்காயமுதலான கருவிகரணங்களிலகப்பட்டுப்புண்ணியபாபங்களைச் செய்துழலும் மற்றையராக்காலங் கருதிச் செய்கையைத் தெளிந்து சொர்க்கவாழ்வின் அல்லது நரகத்திற் கிரமப்படிக்குச்சேர்த்து உன்னரசிலிருக்கக்கடவாய் சீக்கிரமாகப் படைவீரருடன் பதிக்குப்போவாயென்றருளிய திருவாய்மொழியைக்கேட்டு சபைதோறு நடனஞ்செய்யும் பொற்பாதகமலங்களிற் றொழுதுவாழ்த்திச்சுவாமிபுத்திவந்தது இனிதிருவுளப்படிக்கு நடந்து கொள்ளக்கடவேனென்றுவிடைபெற்றுப் பரமனருளினா லெழுந்தகடாவாகனத்திலே திக்காலதூதர் சூழ்ந்துவரத் தன்பதியைச்சேர்ந்துயதாப்பிரகாரந் தன்தொழிலைச்செலுத்திவந்தான், அதன்பின் மன்மதனைப்பெற்ற திருமால் முதலான தேவர்கள் முனிவர்கள் மும்முறைவணங்கிப்போற்றிச் செலவுபெற்றுத் திருக்கயிலையைநீங்கி தங்கள் தங்களிடங்களிற்போயினர் இப்பாற் கண்டவரைவருத்துங்கொடிய சூலத்தினைத்தாங்கிய யமதருமராசன் பழையபடிக்கின்று மெதுவினையுமோ வென்றாராய்ந்து பரமனருட்சக்தியைப் பெற்ற மார்க்கண்டருடைய திவ்யகதையை வாசிப்பவரிருக்குமிடத்தினும் போவதற்கஞ்சித்திரிவன் ஆதலால்குமாரர்களே தவமேசிறந்ததாகும் அதற்குச்சாட்சி குச்சகமஹாரிஷி தன்விரதமுயற்சியினால் மருமகளது பிராணனை வரவழைத்தெழுப்பிய தன்றியில் கர்மவசத்தினால் வந்தமதயானையின் பாதகத்தைப்போக்கித்தேவனாக்கி மேலானபதவியிற் சேர்த்தார். அவர் குமாரர் மிருகண்டியோர், பிரமாதியர்கள்போற்றும்முதன்மையைப்பெற்றார். அவர்புத்திரர்மிருகண்டுமுனிவர்தவவலிமையினால் ஒப்பற்ற மார்க்கண்டரைப் புதல்வராகப்படைத்தார். அவர் தாஞ்செய்த சிவபூசைத்திறத்தினால் ஒருவருங் கடக்கப்படாதவிதியையும் வென்று எமன் அகங்காரத்தையுமழித் தெக்காலத்தும் இறவாத சிரஞ்சீவிப் பதம்பெற்றுச்சகலரும் புகழவிருக்கின்றார்.

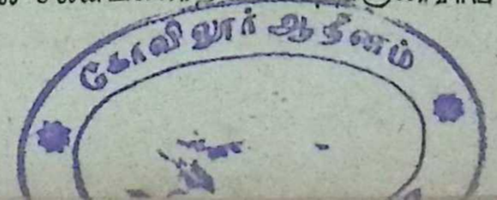
மாயையுபதேசப் படலம்.

ஓ குமாரர்களே! இதுவரையினும் விளக்கிய நிச்சயங்களைத் தெளிந்தீர்களன்றோ இன்னமுந் தவவிரதமுக்கியங்களைப் போதிப்போங் கியாபகமாய்க் கேட்கக்கடவீரென்று பிதாவாகிய காசிபர் தொடங்கு முன்னிலையில் அருகில் வீற்றிருந்த மாயைநகைத்து நல்ல னயவார்த்தைகளினால் இதனைச் சொல்கின்றாள் வேதாகமசாஸ்திர சம்பன்னராகிய மஹாரிஷியே தேவரீர் இதுவரையில் வேதநிச்சயார்த்தங்களைத் தெளிவித்தீர். இது மேலாகிய மோட்சவீட்டைச்சேர விருப்புற்ற தவத்தருக்கல்லாமல்நாம்பெற்ற குழந்தைப் பருவமுடைய சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுவதோ சகலசம்பத்துகளையும் பெற்று வீறிவிளங்கச்செய்யுஞ் செல்வங்களையும் உலகமெங்குந் தழைத்தோங்குங் கீர்த்திகளையும் தீர்க்கா யுளையும் ராச ராசர்கள் வணங்கும் மேம்பாட்டையும் குற்றமற்றகல்விச் செல்வங்களையும் மற்று முள்ள சிறப்புகளையும் நமதாசைக்குமாரர்கள் பெற்றுச் சக்கிரவர்த்திகளாய் வாழவேண்டும் ஆதலால்முனிசிரேஷ்டரே இவைகளனைத்தினையும் பாலியத்திற் கிடைத்துச் செயசாலிகளாகும்படிக் கன்பாய் அதற்குரிய நடைகளைப்போதிக்கவேண்டுமென்று கேட்க. காசிபர்கூறுகின்றார் உன்னெண்ண மிதுவாகில் நீயே அவைமுடிவுபெறு மார்க்கத்தினைத் தெரிவிப்பாயென்று உத்திரவுகொடுக்க மாயைகளித்துத் தன்பிள்ளைகள் முகத்தைப்பார்த்து ஐயமாரோ உங்கள் பிதாவாகிய தபோதனர் போதித்தவனைத்தும் உண்மையேயாயினும் உங்களுக்கு இப்பொழுது அடுத்த கரும மல்ல ஆதலால்இனிநான்தெளிவிக்கும் மார்க்கங்களைக் கவனித்துக் கேளுங்களென்று வரன்முறையாகச்சொல்வதாயினள்மாயாபாசக் கருவிகளின் வசப்பட்டுழலும் புத்தியைக்கடந்து குற்றமற்ற அறிவின் சம்பந்தப்பட்ட சீவர்கள் அனைத்துந்தாமெடுத்த பிறவிப்பயனைப்பெறத்தேடவேண்டும்அழிவற்றபொருளாவதுகல்விச்செல்வமும்பொருட்செல்வமுமாகும்இவ்விரண்டுக்குமேற்பட்ட பொருளொன்று மில்லைலட்சுமிகரமாகியபொருட்செல்வங்குற்றமற்றகல்விச்செல்வமாகியஇவ்விரண்டினொன்றைப்பெறாவிட்டால்அருமையாகவுதித்தஅவ்வுயிரினும்பேயின்சனனம்மிகவுஞ்சிறந்ததாகும்இவ்வுலகத்திலேதோன்றியமனிதர்களைபெருமிதத்தினைப்பெறச் செய்யவல்லசிறந்த விப்பொரு ளிரண்டினது மகிமையை அறிவுடையோர்நிதானிக்குமிடத்தில் அரியகல்வியினுஞ்சகலவளங்களையுந்தருஞ்செல்வமேசிறந்ததாகும்உணர்ச்சிக்குரியகலைகளைப்பலகாலம் அனுசரித்தாராய்ந்து அவற்றி னுட்பங்களைத்தெளிந்தபண்டிதராயினும் மனோபீஷ்டப்படிக்கு அனுபவத்திற்கு வேண்டும் வஸ்துக்களில்லாவிடின் அதனைத்தரும் பொருளைவேண்டிப் பகைவரையும் பணிந்து நிற்பர் அளவுபடாத கல்வியுஞ் சகலத்துக்குங் காரணமாகிய செல்வமும் பலமுயற்சிகளைத்தருவதில்

ஒன்றுக்கொன்று குறைவுபடாது ஆயினும் அவைகளினாற்பெறும் பலசிறப்புகளையும் பிரயோசனங்களையுங் கீர்த்திகளையுஞ் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்தில் வீறியோங்குவது கேடுபடாத செல்வமேயாகும் சகலவித்தைகளையுந் தெளிவிக்குங் கல்வியைக் கூர்த்தபுத்தியினா லாராயுமிடத்தில் பேரறிவைப்பெற்ற வரப்பிரசாதிகளே! ஆயினுஞ் சிறந்த திருவைப் பெறாராயின் அவர்களை மதியாமல் உலகத்தா ரிகழ்வார்கள். கல்வியானது, புத்தி விசாலத்தினையுஞ் சாதுசங்கங்களால் மதிக்கும் மகிமையினையும் முடிவில் ஞானபாதமே முதலியவற்றை மாத்திரமே கிடைப்பிக்க வல்லது, செல்வமோ போகபாக்கிய வனுபவங்களையும் பலரும் வந்தித்துப் புகழத்தக்க கீர்த்தியினையும் அரிய தருமவிரதங்களையும் கெம்பீரத்தையும் இம்மை மறுமைச் சம்பத்தையும் மற்ற மேம்பாடுகளெவற்றையும் பெறச் செய்வதால் அதனினுஞ் சிறந்த பொருள் இவ்வுலகத்தி னொன்றுமில்லை, இவ்விதப் பெருமையினையுடைய செல்வத்தை யொருவன் பெறவேண்டினால் தீரம்வேண்டும், அதனால் சுலபமாய்க்கிடைக்கலாகும், அதை யிடைவிடாது போற்றுவானாயின் விளைவிற் பலவிதத்திலும் அதிகச்செல்வனாவன். மேற்குறித்த வளம் பலவிதமாய்விளங்கும், அவற்றைச் சகலரும்பெற வறியார்கள். ஆதலால், நீங்கள் செல்வத்தைப்பெற்று வாழ்தற்கடுத்த முயற்சிவகைகளைச் சீக்கிரமாக அனுசரித்துக் காலங்களிற்பெறக்கடவீர். இதுவல்லாமல் சிறந்திருப்பதற்கு வேறொரு தந்திரமுமில்லை, எமதிடத்து நேற்றையஇரவிலுதித்த காரணத்தினாற் செயசாலிகளாகிய ராட்சத அமிசம்பெற்றீர்கள். உங்களுக்குச் சென்மவயிரிகளாயிருக்குந் தேவர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் மேன்மையடைந்து மேலுலகத்துள்ள மேலாகிய செல்வச் சம்பத்தை யனுபவித்து வாழ்கின்றார்கள். நீங்களும் அவரினுஞ்சிறந்த மேம்பாட்டைப்பெற நினைந்து அதற்கடுத்த செல்வத்தை முதன்மையாகச் சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கடவீர்கள் இச்சிறப்பைப்பெறும் உபாயத்தை யெடுத்துக்காட்டுவேன். அதை மூவருங் கவனித்துக்கேளுங்கள். இத்திசைக்கு ஆலயந்திவெனப்பெயர், இதற்கு வடபூமி சிறந்ததாகும் அந்தபூமி தானவர் தவஞ்செய்யத் தகுதியாகும், நீங்கள் மூவரும் மிகுந்த சேனைகளுடன் அவ்விடஞ்சேர்ந்து யாகசாலை யொன்றை யேற்படுத்தித் திருத்தி அதன்மத்தியில் விசாலமான ஓமகுண்டமுதலான கிரமங்களை விதிப்படிக்குச் செய்துகொண்டு குசைச் சமித்துக்களை யடுக்கித் தீமூட்டி யாகதிரவியங்களையும் இரத்த மாம்சங்களையும் மந்திரங்களைச்செபித்துச் சொரிந்து (சவுரியவான்களாகிய குமாரர்களே) வீரமாமகத்தைத்தொடங்கித் திருமால் அயன்முதலான தேவர்கள் ஏத்தி வணங்குஞ் சீரைத்தருவதாக கங்காசடாதரமூர்த்தியைச் சித்தத்திலிருத்திப் பலகாலம்வருந்தி மகத்தினைச்செய்து முடிப்பீரானால் ஸ்ரீகாளகண்டக்கடவுளாகிய பரமசிவம் இரங்கிக் காட்சிகொடுத்து நீங்கள் வேண்டியவைகளையெல்லாம் உண்மையாகக் கொடுத்தருளி வாழும்படிக் கனுக்கிரகஞ்செய்வார். மேற்குறித்த வேள்வியினை நீங்கள்முடிக்கப் போகுமிடத்தில் அதற்குவேண்டும் உபகரணங்களை வெவ்வேறாக வுதவிசெய்ய நானுமவ்விடம் வருகின்றேன். தாமசஞ்செய்யாமல் நீங்கள் மூவரும் நடவுங்களென்று மதற்குரிய மந்திர தந்திரங்களையும் நடைநொடிபாவனைகள் முதலானவைகளையும் பிள்ளைகள் மறுபடியும் இந்திரன் செல்வத்தினும் மேம்பட்ட சிறப்பினைப்பெற்று வாழும்படிக்கு மனப்பூர்வகமாகப்போதித்தாள். இவையனைத்துந் தெளிவெய்தியபின்பு அவ்வாறே செய்யக்கடவமென்றுதாய்தந்தையரை வணங்கிப்போற்றி அவர்கள் செலவு கொடுக்கப்பெற்று தானவர்களுக்குத் தலைவனான சூரபன்மன் அனைவருடன் சேனைகள்புடைசூழ்ந்துவரத்தவஞ்செய்யுமிடத்தைநோக்கிநடந்தான்

மாயைநீங்குபடலம்.

ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே? மற்றையசரித்திரங்களையும்போதிப்போமெனச் சூதபுராணிகர்சொல்லுவார். பிள்ளைகள்போனபின்பு ஒப்பற்ற வனப்பினையும்வடிவமுமுள்ளமாயையானவள், தன்னிடத்திற்பொருந்திய மோகவாஞ்சையிற்பட்டு பக்கத்திற்குலவியிருக்கின்ற காசிபமுனியைப்பார்த்துத் தேவரீர் மனம் வருந்தாமல் இவ்விடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிரும் நான் குமாரர்களுக்கு உதவியாகப்போய் வருகின்றேன். சிலவுதாருமென்றுநடக்க, முனிபுங்கவன் தன்மனதிற்பொருந்திய ஆசைபிடரியைப்பற்றித்தள்ள, மாயையைத்தொடர்ந்து, ஓ? பெண்ணரசே? அன்னியனைப்போலநினைந்து கிஞ்சித்தும் இரக்கமில்லாதவளாய் என்னைத் தனித்து வாடவிட்டு மனந்துணிந்து நீ போவது தருமமோ? சொல்லென்று வேண்ட மாயையானவள் காசிபரைநோக்கி சுவாமி? என்வரலாற்றைக் கேளும் நானிவ்விடம்வந்தது உம்முடன் கலந்து, இல்வாழ்க்கையைச் செய்திருப்பதற்கல்ல, வலிய பிள்ளைகளைப் பெறும்பொருட்டாகும், ஆதலாற் காரியந்தெரிந்தும் நீர் வியர்த்தமாய் விசனப்படவேண்டாம் நில்லும் நான் மாயவள். இதனாற்றெரிந்துகொள்ளுமென்று சொல்லிச் சஞ்சலசித்தனாய் அரசுசெலுத்தும் இராஜனைவிட்டு நீங்குந் திருவுஞ் செல்வமும்போல வுருவம் மறைந்து போயினள். பின்பு பிரமகுமாரனான காசிபரானவர் தான் மையல்கொள்வதற்குக் காரணமாகிய சிறந்த வடிவைப்பெற்ற மாயையின் தோற்றங்காணாமல் மதிமயங்கித் தெளிவுபெறாமல் வருந்தித் திகைத்துத் தன்பெருமைகளனைத்துமழிவுபடப் பரதவித்துத் துக்கசாகரத்திலழுந்தியவராய்ப் பொன்னுலகவாசிகளாகியதேவரும் அதிசயிக்கவிளங்கியபொய்கைகள் தடாகங்கள் சித்திரமண்டபங்கள் வயிரக்குன்ற முதலெவற்றையுங் காணாதவராய் வாடிமயங்கிப் பிராணனை யிழந்த தேகத்தைப்போலப் பிரமித்துச் சோபித் திருக்கின்ற தருணத்தில் பிரமதேவர் தன்குமாரனுக்கடுத்த சம்பவத்தை ஞானதிருஷ்டியாலறிந்து மோசம்நேர்ந்தது. இனி தாமதப்படலாகாதென்று அன்னவாகனமேறிக் ககனமார்க்கமாய் வருகின்றதைக் காசிபர்கண்டு பிதாவெழுந்தருளினாரென்று எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்க, ஆசீர்வதித்துக் குமாரனே? நீசெய்திருந்த சிறந்த தவங்களைவிட்டு இவ்வாறு புலம்பித் திரிவதற்கடுத்த காரணமென்னவென்று வினாவிய தந்தைக்கு நடந்தசரித்திரங்களைத் தெரியப்படுத்திச்சொல்லி நாணமுற்று தலை கவிழ்ந்துகொண்டனர். உடனே தன் குமாரனுக் கடுத்த மனக்கவலையை யொழிக்க நினைந்தவராய் நான்குவேதங்களும் மற்றக்கலைகள் முதலியவும் ஓதித்தெளிந்து பேரறிவைப்பெற்ற முனிவனே! உன்னைப்போன்றவனே! ஒரு பெண்பொருட்டாய் மயக்கமுற்று அறிவில்லாத மனிதனைப்போலமதிமயங்கி வருந்துகின்றனையோ? பெரியோர்களால் சோதித்து நீக்கப்பட்டு இவ்வுலகங்களில் தொன்றுதொட்டிருக்குங் கொடுமைபெற்ற பொருள்களுள் மிகக்கொடியவை கள்ளுங் காமமும்ஆகும், இவற்றில் கள்ளை ஒருவனுண்பானாயின் அவன் உணர்வையழிக்கும் மற்றக்காமத்தை மனதிற்கொண்டால் உயிரையும்மாயாமல் வதைத்து வாட்டும் சற்று நினைத்தாலும் உள்ளத்தைச் சுடும் கேள்விப்பட்டாலுஞ் செவிகளைக்கொளுத்தும் இதில் சம்பந்தப்பட்டு உடனே யிதுகெடுதியென்றறிந்து தள்ளினுஞ் சுடும் இத்தன்மையினாற் கள்ளினுங் காமங்கொடியது மேலும் மாறிமாறிவரும் பிறப்பிற்கும் தீவினைகளனைத்திற்குங் காரணமாயுள்ளது. ஆகையால் சலனமில்லாத விவேகத்தினாலாராய்



ந்த அந்தக் காமநோயைக் கொன்றவரல்லரே? மோட்ச வீ
ட்டை எளிதிற் பெறவல்லவர். விவேகசாலிகள் அதனை நெஞ்
சினும் நினைப்பார்களோ? ஒருகாலம் விதிவசத்தால் சற்றெ
ண்ணினபோதினும் இப்பிறப்பில் மிகுத்த துக்கத்தி லழுத்துவ
தன்றியில் மறுபிறப்பினும் அளவுபடாத பவக்கடலிற்றள்ளிய
லைக்கும், இஃதன்றியும் கொடிய காமமானது உலகை நிமைப்
போதிற் றகிக்கவல்ல விஷத்தினுங் கொடியதாம். ஆதலாற்,
குமாரனே? இம்மை மறுமைப்பயனை யழிக்குங் காமக்கவலை
யிற்பட்டு வாடித் தவத்தை யிழக்கவேண்டாம், நீ யிவ்விதக்க
ளிப்புடன் புணர்ந்த மாதை யாரொன்றெண்ணினை தேவர்களை
வாட்ட வஞ்சகங்கொண்டு வந்த மாயையாகும், இனி இத்தீய
கருமத்தை யிச்சித்துச்செய்ததினு லுண்டாகிய குற்றங்களைக்
கழிக்க நினைந்து பழையபடிக்கு நிலைபெற்றுத் தவங்களைச்செ
ய்யக் கடவையென்று பலவாகப்போதித்துக் காமக்கவலையை
ப்போக்கிக் குமாரனைத் தவத்தில் நிறுத்திப் பிரமதேவர் தந்
நகரைநோக்கிச் சென்றனர். பின்பு ஒப்பற்ற பிதா வானவர்
போதித்த வுண்மைகள் மனதிற்பட்டவுடன் சேறுகச் கலங்கி
ய ஜலமானது தேற்றுங்கொட்டையை வுறைத்தவுடன் றெளி
வையடைவதுபோலக் காமவிகாரத்தினுற் கலங்கிய காசிபர் ம
னந்தெளிந்து ரிஷபவாகனக்கடவுளைப்போற்றிக் கொடியவினை
களை ஒழிக்கும்பொருட்டுக் களிப்புற்று சிறந்த தவத்தினைச்செ
ய்வதானுன். இதுநிற்க, காசிபனைப் பிரிந்துபோன மாயையா
னவள், அசுரர் குருவாகிய சுக்கிரனைக்கண்டு வணங்கி நடந்
தசெய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவன் மகிழ்ந்து இனிமே
ல் அவள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் மார்க்கங்களைப் போதித்
தனன். அவ்வண்ணமேவனத்திற்சென்றுதன்பிள்ளைகள்அகோ
ரமாகிய தீயைவளர்த்தி வேள்விசெய்கின்ற காலத்திற்கு வே
ண்டிய உபகரணங்களைத்தரும் வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
போகச் சிவபிரானைநோக்கிக் கடினமாகியதவநிலையினின்றன
ள். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இதுபரியர்தங்கா
சிபன் மாயையைக் கலந்தவிதமுஞ் சவுரியவான்களான சூர
ன் முதலிய பிள்ளைகளைப்பெற்ற காரணத்தையும் விவரித்தோ
ம், இனி அந்தக்குமாரர்கள் தவவிரத யாகங்களைச்செய்து சிவ
கடாட்சத்தினுற் கிடைத்த வரப்பிரசாத முயற்சிகளையும் வி
வரிக்கின்றேமென்று சூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

அசுரர்யாகப் படலம்.

மாயையாகிய தாயி னேவலின்பிரகாரம் வேள்வியைச் செ
ய்ய வேகமாய்நடக்கின்றசூரபன்மன் தன்றுணைவர்முகத்தைப்
பார்த்துச் சகல செல்வங்களையும் பெறுதற்குரிய மகத்தைச்
செய்து முடிக்கும் நிமித்தம் நாம் வடதிசையிற்குறித்த எல்
லையைச் சேருமுன்னே உலகமெங்கும் பரந்து நடக்கின்ற சே
னை வெள்ளங்களனைத்தையுஞ்சேர்த்து அணிவகுத்து முன்னு
ம் பின்னும் நீங்கள் காவலாக வரக்கடவீரென்றனன். உடனே
தமையனைவணங்கி தேவரீர் நினைந்த கருமம் நன்றாக விருக்கி
ன்றதென்று எப்போதுங் கோபமே சொலித்திருக்குஞ் சிங்க
முகாசுரன் முன்னணியைக் காவல்கொண்டு போகவுஞ் செ
யசாலியாகிய தாருகன் பின்னணியைப் பாதுகாத்து வரவும்
இசைந்து தமையனிடத்திற் செலவு பெற்றுப்போய்ப் பதாதிக
ளைக்கூட்டி வரிசைப்பட வகுத்து அவ்விருசூரருங் காவல்கொ
ண்டுவர, அவர்களேவலின் பிரகாரம் இராக்கதச் சயினியங்
கள் எங்கும்பரந்து அடர்ந்து இடிகளைப்போலக் கால்களைப்பெ
யர்த்து வைத்தும் வசனித்தும் பெரும்புறக்கடலானது பெரு
கிச்செல்கின்றதையொத்து நடக்கின்ற பாரத்தைத் தாங்கக்கூ
டாமையாற் பூமிதேவிவருந்தவும், அவளுக் காதாரசத்தியாயி
ருக்கும் அஷ்டமாநாகங்களும், ஆதிசேடனும் நெளிந்து விஷ
ங்களைக் கக்கிக் கண்மண்டைபிதுங்கித் தத்தளித்துச்சோரவும்
அஷ்டகுல பர்வதங்களும் மேருபர்வதமும் சகிக்கமாட்டாமல்
நெக்குவிட்டுச் சலிக்கவும், ஆதிகூர்மமும்முதுகுநெளிந்துஉறு
ப்புக்களை வெளிபிட்டுவாடவும், மற்றவைகள் அல்லோல கல்
லோலப்படவும் ஆயின. மேலும் அச்சேனை நடக்கும்வேகத்தி
னெழுந்த தூளிபடலமானது ஓங்கிப் பொன்னுலகத்தைமூடிப்
பிரமன்பதியைத்தாண்டி விண்டுவி னுலகைக்கூடி யலைப்பது எ
ப்படிக்கிருக்கின்றதென்றால்புதிதாகத்தோற்றி யெங்குமூடி அ
ளவுபடாத இந்த ராட்சதவெள்ளங்களின் சுமையைத் தாங்க
வென்னுற்கூடாதெனப் பூமிதேவி பறந்து தனது நாயகனுகி
ய கேசவனிடத்தில் முறையிட்டுக்கொள்ளச் சென்றதுக்கொ
க்கும். இஃதன்றியும் அந்தச்சேனைகள் பாதங்களிலணிந்த வீ
ரகண்டாமணிகளினேசைக்குமாறுகச்சமுத்திரமொலிப்பதோ
வென்று அதிகோபங்கொண்டுதாவியதைப்பேரலஅளவிறந்த
சேனைகள்கால்களைப்பெயர்த்து வைக்குந்தோறும் பறந்தபூழி
யானது சென்றுபடிந்துசெருக்கிச்சத்தசாகரங்களின்சத்தங்க
ளையடக்கவும், அப்பதாதிகள் கால்களிற்பட்டதுகள் வானத்
தையளாவித்தழைத்த விருட்சங்களை மறைக்கவும் பூமியை மி
திக்குந்தோறும் மேருவைநிகர்த்த பர்வதங்கள் முழுமையும்
பொடிபட்டிறையவுஞ் சகலமுந் தன்சுமையாகத்தாங்கும் ஆதி
சேடன் பரிக்கமாட்டாமல் மார்பு பிளவுபட்டுவாடவும், எதிர்
ந்த பிராணிகள் முற்றுஞ் சின்னபின்னப்பட்டொடுங்கவும், பூ
ர்வத்திற் சங்கரனுலே திரிபுரங்கள் பொடி பட்டதைப்போல
ப் பூமண்டலம் பொடிபட்டெழவும், வலியராட்சதவெள்ளத்
தினுண்டாகும் பேரொலியும் நடையினெழுந்த தூசிப்படலமு
ங் கலந்தெழுவதைக்கண்ட தேவர்கள் வெருவி நமது கர்த்தனு
ன பிரமன் மாண்டனனே? சத்தசாகரங்களும் விண்ணகத்
தெழுகின்றனவோவென்று வாடவும், குற்றமற்ற ஸ்ரீமகாலட்
சுமியைப்பார்க்கிலும் அழகுள்ள மாயையினது தேகத்தி லுதி
த்த சிறந்த அவுணவெள்ளமானது திசைத் திசைக்குப் பதினு
யிரயோசனை யளவையில் நெருங்கி மண்ணினும், விண்ணினும்
அடர்ந்து செல்வதைக்கண்ட தேவேந்திரன் இனி யென்னசெ
ய்வோமெனப் பயப்பிராந்திகொண்டு சோரவும், அக்கினிபக
வான் தன்வெப்பமாறி மறைவிடந்தேடவும், பிராணிகளை அ
ழிக்கும் எமன் ஏக்கமுற்று மூலையிற் சாரவும், நிருதியானவன்
வாடி மனஞ்சோரவும், வருணன் ஊக்கமடங்கிவாடவும் வாயு
ஆற்றலடங்கியோடவும், ஈசானன் நெஞ்சழிந்தோயவும் இவ்
வாறு சகலருந் தத்தளித்தலையப் பிறையைப்போல வளைந்து பி
ரகாசியாநின்ற கூரிய கோரதந்தங்களையுடைய ராட்சதவெள்
ளங்கள் நடக்கும்போது எழுந்த புழுதியானது விரிந்துமூடி
தேவர்களுடைய சரீரகாந்தியை யொழிக்கவும், அந்தச்சேனை
கள் கெற்சித்து ஆர்ப்பரிக்குமோதையானது அவர் மனவூக்கத்
தையும் அழிக்கவும் ஆயின. இவ்வித வுற்பாதங்களை விளைத்து
நடக்கும் சேனைகளின்முன்னே தீயும் அஞ்சியொடுங்குங்கோ
பக்கண்களையுடைய சிங்கமுகாசூரன் கண்ணிமைப் போலக்
காத்துப் போகவும், மதயானையை யொத்த தாருகா சூரன்
புறவணியைப் போற்றி வரவுஞ், சக்கிரேஸ்வரனுன சூரப
ன்மன் பல திசையினும் விழிகளைப் பரப்பி நடுப் பிரதேசத்
திற் செல்கின்ற தருணத்தில், இச் சந்தோஷ சேதியை அ
சுரர் குரு வாகிய சுக்கிராச்சாரி யறிந்து அவர்களைக் கண்டு
வார்த்தைசொல்லிவாழ்த்திவர நினைந்துமுத்தப்பல்லக்கி லெ
ழுந்தருளினவராய்அஷ்டதிசையினும்நெருங்கிப்போகின்றசே
னுசமுத்திரத்தைப்பார்த்து அவ்வீரர் நடக்கும் வேகத்தையும்
வலியினையுஞ் சூழ்ந்த காவல்களையும் மனவூக்கத்தையும் கொ

டியவீரத்தையும் வெற்றியையும் நிதானித்தறிந்து மனந் திடு
க்கிடவாடினவனாய் அம்மம்ம இதுபுதுமை யிதற்குமுன் அள
விறந்த அவுணவீரர்களைக் கண்டதுண்டு ஆயினும் இவர்களை
யொத்தவலிமையும் வேகமுஞ்சூரமும் பெற்றவரை இதுவரை
யினும் பார்த்ததுங் கேட்டதுமில்லை ஆதலால் இது தாமரைக்
கமலவாசியாகிய பிரமதேவருடைய படைப்பினது பெருமை
யோ இவர்களுக்கும் ஒருவர் நிகருண்டோ எதிர்ந்தசத்துருக்
களுயிரையும் உடலையும் ஏகமாய்க்கவளீகரஞ்செய்ய வல்லஇந்
தத்தானவருக்குத் தேவராசனையும் விஷ்ணுவையும் மற்றதேவ
ரையும்போரில் வெல்வதொரு பொருளோ இந்தச்சூரர்களு
டைய பராக்கிரமத்துக்கு அழிவில்லையாயினும் இவர்முன்னோ
ர்கள் வருந்திநோற்றுப் பெற்றதைப்போலத் தவவலியுஞ் சிற
ந்தவரங்களுந் திவ்வியபாணங்களும் பெற்றவரல்ல ஐயை
யோ இவர்களுக்கு மொருகுறைபாடிருக்கின்றது ஆகிலும் எ
மனைவென்ற சிவபிரானுக்கு மாத்திரம் யாதொருகுறையுங் க
ண்டதில்லை மற்ற அண்டங்களினிருக்கும் அனைவருக்கும் ஒவ்
வொருகுற்ற முண்டு இதனைச் சகலரு மறிவார்கள் ஆகையால்
இவர்கள் தங்களிடத்துள்ள குறைவு பாட்டைச் சில விரதங்
களை முடிப்பாராயின் எளிதிற்போக்கிச்சிறப்பைப் பெற்றுயர்
வார்கள் இது நிலைபட்டதல்ல, தாழ்ந்தவர்கள் ஒருகாலமுயர்
வது முண்டு இதற்குக்காதிமகாராசன் பிள்ளை விசுவாமித்திரன்
சாட்சியல்லவோ வென்று இவ்வாறு அளவற்ற ஆட்சேபனை
சமாதானங்களைத் தனக்குள்ளே பேசிய பின்பு ராட்சதராச
ராசனாகவிருக்கின்ற சூரபன்மனெதிரிற்போய் உபசரித்து ஆ
சிகளைச்சொல்லி வருவோமெனச் சுக்கிரன் நினைந்து இவ்வெ
ள்ளத்தைக்கடந்து தீயின்வெப்பத்தையவிக்குங் கோபத்தையு
டையஅவுணராசன்முன்னஞ்சேர்ந்துபேசுவதுமிகவுமரிதாகவி
ருக்கின்றது ஆதலால்மாயமந்திரமொன்றைச் செபித்துப்போ
ய் ராசனைக்காணுவேனெனக்குறித்து பூமியிலிருக்கும் பிராணி
களைவசியப்படுத்தவல்ல சம்மோகனமென்னு மந்திரத்தைவி
திப்படிக்குஉச்சரித்துச் சேனைசமுத்திரமத்தியிற் புகுந்து ரா
ட்சதராசனை நெருங்கும்போது அம்மாயமந்திரத்தின் கொடு
மையினால் வஞ்சகமே குடிகொண்டிருக்கும் ராட்சதருடைய
வலிய இரும்பையொத்த மனமுருகி உகிரத்தினாற் குழைபடும்
வாளாயுதத்தைப்போலக் கரைந்து பத்திவிநயத்துடன் எதி
ர்பார்த்திருந்தார்கள் ஆதலாற் பிரகாசமுள்ள விடத்தில் இரு
ள் நீங்காமல் நிற்குமோ பெரும்புறக்கடலையொத்து நெருங்
கிச்செல்லுஞ் செயசாலிகளான இராக்கதப்படைத்தலைவர் சு
க்கிரனைக்கண்டவுடன் வயிரம்போலவுறுதிபெற்றுத் தயையற்
றிருக்கும் மனங்கரைந்துக்கரங்களைகூப்பித்தொழுதகாலத்தில்
ஆசிரியனானவன் சூரபன்மன் சிங்கமுகன் தாருகன் இவர்களை
ப்பார்த்துக்கையெடுத்துச் சகலசெல்வங்களையும் பெற்றுத்தே
வேந்திரன் முதலானவருக்குமேலோங்கிச் சுகசீவிகளாகவாழ
க்கடவீர்கள் இராக்கதருக்கு நெடுநாளாயடுத்திருக்குங்கொடி
ய துயர்நோயை நீக்கத் திரிகடுகின்சம்பந்தமாகிய மருந்தைப்
போலவுதவிசெய்து உங்கள் குலம் வீறிவிளங்கச் சிவகடாட்
சத்தினாற் சகலபேற்றையும் அடையக்கடவீர்களென்று பலவா
கவாழ்த்த அவற்றைக்கேட்ட சூரபன்மன் களித்துச் சொல்லு
வான் தேவரீர் மேகவாகனனான இந்திரன்வாழும் பொன்னக
ரத்திலிருப்பவரோ மற்றவிண்ணவர் பதிகளின் வாழ்பவரோ
பூமண்டலவாசியோ ஆதிசேஷன் அமர்ந்த பாதலத்தி லிரு
ப்பவரோ ஐயனே நீரின்றுஒன்றும் வந்தகாரணம் இன்னதெ
ன்றும் அடியேனுக்கொன்றுந் தெரியவில்லை உம்மைக்கண்டவு
டன் என்மனங்குழைகின்றது எலும்புமுருகி தேகபரவசமாக
ப் பூரித்துப் பத்தி விளைகின்றது அரியதவத்தைச் செய்வதாக
வனத்தை நோக்கிப்போகக் கால்களுமெழவில்லை எங்களிடத்
திற் பிரியத்தினாலெழுந்தருளினீர் போலும் உம்மைக்குறித்து
யோசிக்குமிடத்தில் பிராணிகள் தங்களுக்கொரு இடர்நேரு
மாயின் அம்மையப்பனேயென்று முறையிடவிரங்கி பிரசன்
னமாயாளும் அந்தப் பரமனைப்போற்காணுகின்றது இஃதன்றி
யும் யான்முன்சனனத்திற்றிரோகம் மிகவும் வருந்திநோற்ற த
வப்பயனால் தேவரீரைக்காணப் பெற்றேனென்று உருகிச்சொ
ல்வதைக்கேட்ட சுக்கிராசாரியனானவன் ஓ ராசசக்கிரேஸ்பர
னே எமதுசரித்திரத்தைக்கேட்பாயாக நாம் வானவழியிலுல
வி உலகந்தழைத்தோங்க மழைபெய்தல் முதலான கருமங்க
ளை நடாத்திவருவது மன்றியில் உங்கள்வம்சபரம்பரையாககு
ருவாகவுமிருப்போம் நமதுபெயர் சுக்கிரனெனச்சொல்லுவா
ர்கள் நீங்களுதித்த சேதியறிந்து இனிமேல்நீங்கள் நடந்துகொ
ள்ள வேண்டும்உறுதிகளைப் போதிக்க நினைந்து இவ்விடம் வந்
தோமென்கின்ற விசேஷவாசகமானது சூரன் செவிகளில் வி
ழுந்தவுடன் மனங்களித்து எமதுகுரவனே யினிகிருதார்த்த
னானேனென்றுபோற்றி மும்முறைவணங்கி நிற்கச் சுக்கிரன்
மகிழ்ந்து சகலசாஸ்திரங்களையுங் கேள்விப்பட்ட சூரனே நீ
போய் தவஞ்செய்திருக்கையில் உங்களுக்குச் சத்துருக்களாகி
ய தேவர் அளவற்ற இடையூறுகளைச் செய்வார்கள், அதுகளு
ங்களை நெருங்காமல் சிறந்தவுபாயஞ் சொல்லுவோமென்று
கூற்றுவனையுதைத்த கர்த்தன் திருமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சர
த்தை வேதவிதிப்பிரகாரஞ் செவியிலுபதேசித்துக் கேளும்
மகாராசனே யிச்சிறந்தமந்திரத்தை மனம் வாக்கொருமித்து
க் கொலைகளவு கட்காமமாகிய குற்றங்களைப்போக்கி யிடைவி
டாது உச்சரித்துத் தவத்தைச்செய்வாயானால் பரமன்காட்சி
தந்து வேண்டும்வரங்களையுந் தருவாரொன்றருளச் சூரன் மீள
வுஞ் சேவித்து எமதிறைவனே தேவரீர்கட்டளைப்படிக்குச் செ
ய்யக் கடவேனென்றுசொல்லக் களிப்படைந்து அவர்களுக் க
ளவற்ற ஆசிகளைச்செய்து தவத்துக்குபபோகச் செலவுகொடு
த்து தனதுபதவியைச்சேர்ந்தான், இப்பால் மாயைபுத்திரர்
அளவிறந்த சேனைகள் சூழ்ந்துபோற்ற வடதிசையைநோக்கி
நடந்து தன்னிடத்திலிருந்து நோற்றவருக்கு இஷ்டகாமியங்
களையும் மோட்சத்தையும் எளிதிற்பெறச்செய்யும் மகிமையை
யுடைய வுத்தரபூமியைச் சேர்ந்து தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த
நிழலைப்பரப்பும் விருட்சங்கள் அடர்ந்தவனத்தில் ஓரிடத்தை
க்குறித்து வேள்வியைமுடிக்க யோக்கியமாய்ப் பதினாயிரயோ
சனை விஸ்தீரணமுள்ள மதிலையெழுப்பநினைந்து வலிபெற்ற
ராட்சதவீரரை யழைத்து அவர்களாற் பூமண்டலங்களிலிருக்
கும் பர்வதங்களனைத்தையுந் தருவித்துப் பொன்மலையளவை
யுயர்ச்சியுள்ளதாய்ச் சமுத்திரவரையி லோடிப்பரந்திருக்கும்
மதிலையெழுப்பி அதன்மத்தியில் விசாலமாகிய வாயிலொன்
றைவிட்டு கொம்மைகள்முதலிய வுறுப்புகளைச் செய்வித்துச்
சிற்பநூலின்படிக்கு முடித்த மதிலைச்சூழக் கணிதமற்ற ராட்
சதப்படைகளைக் காவல்வைத்து அதனுள் பிராகாரத்தில் நான்
குவாயில்களை யெழுப்பிப் பூமிமுதல் வானபரியந்தம் ஏகமாய்
ப் பலபர்வதங்களினாற் செய்யப்பட்டதாய் நம்போலிகளால்
அதன்பெருமையைக் குறிக்கப்படாததாய்ப் பரந்தெழுந்தசுவ
ரும் அதைச்சூழக் காவலாக ராட்சதவெள்ளங்களை யணியாக
வைத்திருப்பதையும் யோசிக்குமிடத்தின் இப்பூமண்டலத்தை
வளைந்திருக்குஞ் சக்கிரவாளகிரியையும் அதைச்சூழ்ந்திருக்கு
ம் இருட்பூமியையுமொத்துத் தோன்றும் அச்சுவர்த்தலத்திற்
சித்திரப்பொறிகளைப்போலச் சிகரங்களோங்கிய வரைகளினு
லடுக்கப்பட்டதாய் ராட்சதர் காத்திருக்கும் புரிசையின்புறத்
தில் விளங்கும் வாயில்கடோறுங் காவல்கொண்டுபோற்ற மந்

திரபூர்வகமாய்ப் பத்திரகாளியை யழைத்திருத்தி வெளிப்புற
ம் முற்றினுங் காவல்கொண்டிருக்கக் காளிக்கேவல் செய்வோ
ரையும் பூதபசாசங்களையும் மந்திரவாக்கியங்களினாற்கூவி வரி
சைப்படநிறுத்தி இவ்வாறு ஆம்பல்மலரை யொத்துச் சிவந்
தொளிரும் விழிகளையுடைய பத்திரகாளி முதலானவரைக் கா
வலிருத்தியபின்பு மந்திரவிதியினா லுபாசித்துவந்த வயிரவக்
கூட்டங்களைச் சேவித்துப்போற்றி யாகத்தைப் பாதுகாத்தரு
ளத்தாபித்து இவ்வண்ணமாய் புறத்தினும் மத்தியினும் ஜயிக்க
க்கூடாத காவல்வைத்து தள்ளுதற்கரிய சூரனானவன் வேதா
கமவிதிப்பிரகாரம் சிவத்துக்குப்பிரீதியாக வேள்வியைநடத்த
யோக்கியமானதாய் அளவைப்படிக்கு நடுப்பிரதேசத்தில் ஆ
யிரயோசனைப்பரப்பும் ஆழமுமுடைய ஓமகுண்டத்தையும் அ
தைச்சூழ வேதிகைகளையுஞ் செய்வித்தபோது பூமிதேவியான
வள் பாதகர் நம்மை வருத்துகின்றனர். ஒளிக்கவும் இடமு மி
ல்லை யென்னசெய்வோமென்றேங்கி யொடுங்கவும் ஆயிரயோ
சனை யாழமாக நிலத்தைப்பேர்த்தெறிவதைப் பாதலத்திலிரு
க்குஞ் சேஷனும் மற்றநாகராசருங்கண்டு கொடிய தானவக்
கூட்டம் இத்தலத்தினும் இறங்கிவருவார்போற் றோற்றுகின்ற
தென நடுங்கித் தமதிருப்பிடங்களைநீங்கி அண்டப்பித்திகையி
ன் கீழ்ப்புறத்திற் சேர்ந்தொளிக்கவும் அக்காலத்திற் பாதலக
ங்கையானது குமிளியிட்டுப்பெருகி யெழக்கண்ட வருணராச
ன் பாதகர் சூழ்ந்திருக்கின்றனர் வெளியில்வந்தால் உள்ளங்
கையிலேற்று உண்டுவிடுவர் மேலேவருவது தகாது பாதலத்
தைப்பிளந்தோடி யொளிப்ப தழகென்ன அவ்வாறே பெருகி
யதுபோலக் கீழ்த்தலமேழினும் நிறைந்தலைக்க அவ்விடங்களி
லுள்ள பிராணிகள்கண்டு இக்கங்கை யிவ்விடங்களிற்பாய்ந்து
மோதுதற்குக்காரணம் யாதென்று அற்புதச்சிந்தையராய் இத
னாலென்னதீங்கு நேரவிருக்கின்றதோ! தெரியோமெனவாட
வும் இப்படிக்கு நடுநாயகமாகிய ஓமகுண்டம் முற்றியபின்பு
அதைச்சூழ நூற்றெட்டு குண்டங்களையமைத்து அவைகளைச்
சூழ ஆயிரத்தெண்வகைக் குண்டங்களையுங் கல்லிவைத்து இவ்
வாறு விதிப்பிரகாரம் மூவகைக்குண்டங்களும் அதற்குரியவே
திகைகள் முதலியவைகளையும் முடித்தவுடனே சூரன் இவற்
றைக்கண்டுகளித்து வேள்வியைநடாத்த முயற்சிகொண்டவ
னாய் இனி ஓமத்திரவியங்களும் மற்ற வுபகரணங்களும் வேண்
டும் இதற்கென்னசெய்வோமென்று யோசிக்குமுன்னிலையில்
இவ்வெண்ணத்தை மாயையறிந்து தேவதேவனாகிய சிவகடா
ட்சத்தினாலே யாளி சிங்கம் புலி யானை குதிரை வெள்ளாடு மு
தலிய மிருகங்களினிறச்சியை அவிக்கு உதவுவதாக மலைகளைப்
போல ஒருபக்கத்திற்குவித்தாள் மற்றோரிடத்தில் அவற்றினுதி
ரங்களைச் சமுத்திரம்போலநிரப்பினாள். மற்றொருபாலில் நெ
ய்யைக் கடலையொப்பச்சேர்த்தாள். மற்றொருபாகத்தில் வே
ம்புமுதலிய எண்ணெய்வகைகளைப் பிரமாண மில்லனவாக நிரப்
பினாள் மற்றவிடங்களில் பால்தயிர் தேன்முதலியவற்றை சத்
தசாகரங்களைப்போலச் சேர்த்தாள். செஞ்சந்தனக்குழம்பை
யொருபுறத்தில் நிரப்பினாள். ஐந்துவிதநிறமுள்ளசோறு, பா
ற்சோறு, தீஞ்சோறு, இவற்றையொருபக்கத்திற் குன்றுகள்
போலக் குவித்தனள். வேள்விக்குரியபசுக்களை யொருபுறத்தி
ல் அணிவகுப்பாகச் சேர்த்தனள். இவையனைத்து முடிந்தபின்
பு புதல்வருக்கரிய பேற்றினைத்தரவல்ல வேள்விக்குண்ட மத்
தியில் உலகங்களையுண்ட செந்தாமரைக் கண்ணனையுந் தடாரி
த்தருவுங் கூர்மைபெற்ற வயிரக்கம்பமொன்றை நாட்டினள்,
ஒருபுறத்திற் சிவப்பு அட்சதையைக் குவித்தனள், செந்நெல்
அரிசியை யொருபாற்சேர்த்தனள், செம்மலர்வகை புனுகுசவ்
வாது முதலியவற்றை யொருபுறத்தில் நிரப்பினள். செம்மறி
யாடு தருப்பைவகைகளை யொருபக்கத்தில் வைத்தனள். விஷ
ச்சம்பந்தப்பட்ட எட்டிவேம்புமுதலான கொடியவிருட்சங்க
ளைமுறித்துச் சமித்துகளாக மலைகளைப்போல அடுக்கினள். வே
ள்விக்குண்டம் வேதிகைதோறும் நிறுத்தும்படியாகக் கும்ப
க்குடங்கள் மடக்குகள் கலயங்கள் பாலிகைகளாதிய பாத்தி
ரங்களைக் குன்றுகள்போலச் சேர்த்தனள். பொற்றலத்தின்க
ண் வெள்ளிமுளைத்ததைப்போல நெற்பொரிகளை மலையையொ
ப்பக்குவித்தனள். நவதானியங்களை ஒருமருங்கிற் சேர்த்தன
ள். இஃதன்றியும் வேண்டுவனயாவையும் வெவ்வேறாக அந்த
ச்சிறந்த யாகமுடியும்பொருட்டு மூன்றுயோசனையளவுங் கு
வித்தமாயையின் செய்கைகளைச் சூரன்கண்டு விம்மிதனாய் ஓஓ
இவ்வாறு யாவரால் முடிக்கப்படும். நம்முடைய தாயாதலினா
லே யிவையனைத்தையும் வருந்திச்சேர்த்தாளென்று மகிழ்ந்து
இனி தாமசப்படலாகாதென் றெண்ணிச் சகலரும் புகழத்தக்
க வீரமாமகத்தைத் தொடங்குவதற்கு நிச்சயித்து இரத்தமா
ம்சசம்பந்தப்பட்ட பலவகைப்பிராணிகள் நெருங்கிய உலகங்
களனைத்தையும் எள்ளினுண் எண்ணெயைப்போற் கலந்தாட்டு
ம் மகிமைபெற்ற பரமசிவத்தைப்போலவே மேம்பாட்டையு
டையநின்ற சூரபன்மன் வேள்விக்குண்டமத்தியிலிருக்கும் வ
ச்சிரக்கம்பத்தைத் தன்வலிகொண்டு சீர்பெற நாட்டி வேதவி
திப்படிக்குப் பூசித்து யாகவெல்லையைச் சூழ்ந்திருக்கும் மதி
ல்நாற்புறத்தினும் ஓங்கி நிற்கும்வாயில்கள் தோறுஞ்சென்று உ
க்கிரபார்வையையுடைய ரணபத்திரகாளி முதலோரைப்பூசித்
துப்போற்றி ஆட்டுக்கடாக்களின் மாம்சங்களையும் ரத்தங்களை
யுந் திருத்தியாகப் பலிகொடுத்தபின்பு மதிலினிடங்களில் நெரு
ங்கிக் காவல்கொண்டிருக்கும் உரத்தவார்த்தையையுடைய பூ
தபேதாளக்கூட்டங்களுக்கும் மேகத்தைப்போலக் கறுத்ததே
கத்தைப்பெற்ற பசாசவகைகளுக்கும் போதுமானமட்டும் பல
மிருகங்களி னூன்களைப் பலிகொடுத்துப் புறத்திற் காவல்செய்
யாநின்ற காளிக்கூட்டங்களுக்கும் மாம்சங்களையும் உதிரங்க
ளையும் அபரிமிதமாகப் பலிகொடுத்துக் கூற்றுவனையும் வெல்
லும்வலிபெற்ற வயிரவக்கணங்களைப் பத்தியுடன்வழிபட்டுப்
போற்றி அளவிறந்த தசையுடன் மதுக்களைப்பொசிப்பித்து இ
வைமுற்றியபின்பு தலைமைபெற்ற குண்டத்தினைச்சூழவிருக்கு
ம் ஆயிரத்தெண்வகைக் குழிகளிலும் விஷச்சமித்துக்களை மந்
திரவிதிப்படிக்கிட்டு மூன்றக்கினியையும் சேரமூட்டித் தம்பி
யர்சூழ்ந்துவரச் சூரபன்மன் அவைகளைப்பூசித்து மாம்சவகை
களையும் உதிரவெள்ளங்களையும் இறைக்குந்தோறும் பரமசிவ
த்தின் திருமந்திரங்களை யிடைவிடாமற்செபித்து அவ்வவிகளை
ச் சிவப்பிரீதிசெய்து இம்மகத்தை நடத்தவல்லவர் யாவரொன்
றாலோசித்துத் துணைவனாகிய தாருகனைப்பார்த்துப் பெருமை
பொருந்திய இந்தவேதிகைகள்தோறுமுலவி வேதவிதிப்படிக்
கு மந்திரபூர்வகமாகச் செய்யவல்லவன் உன்னையல்லது வே
றுகாணேனாதலால் இவ்விடத்திலிருந்து பாதுகாக்கக்கடவா
யென்று அவனை அவற்றிற்குத் தலைவனாக்கிவிட்டு அதற்குட்பு
றத்தில் விளங்கும் நூற்றெட்டு குண்டங்களைச்சேர்ந்து மேற்
குறித்தபடிக்குப் பலிமுதலிய பூசனைகளைக் கிரமப்படிக்கு மு
டித்துச் சிங்கமுகாசுரனை நோக்கி யிம்மகத்தைப் பழுதுறும
ல் நடத்திவருவாயென்று நிறுத்தியபின்பு நடுப்பிரதேசத்திற்
பிர்மாண்டமாகிய அகலமும் ஆழமுமுள்ளதாய்க் கல்லியிருக்
கும் பிரதான ஓமகுண்டத்தைச்சேர்ந்து மந்திரவிதிப்படிக்கு
அர்ச்சனைமுதலானவைகளில் ஒருகுறைபாடுமில்லாமல் நடாத்
திப் பார்வதிபாகனான பரமேஸ்வரனை மனதிற்றியானித்துப்
பத்திபூர்வகமாய் வேள்வியைத்தொடங்கி விஷத்தைக்கக்குங்
கொடிய சமித்துக்களைக் குன்றங்களைப்போல அடுக்கித் தீக்க

விரத்தையும் வலியையும் மறந் திவ்வாறு புலம்புவதாயினன்,
ஒபபற்ற வலிமையுடைய மாயைக்கும் அரிய தவங்களைச்செய்
து சிறந்த காசிபருக்கும் இஷ்டமுள்ள புத்திரனே! நிருதர்கு
லத்துக் கதிபதியே! மன்மதனையொத்த வுமதழகிய தேகத்தை
க்காணேன். எங்கொளுத்தீர், தேவரீர் மனமும் உடலமும்வரு
ந்திப் பலகாலம் அரிய மகஞ்செய்ததற்குப் பெறும்பேறிதுதா
னோ! ஓ? அண்ணவோ! சகல துன்பங்களையும் நீக்கிச் சீரா
ட்டிப் பரிந்துவளர்த்த தாயுங் கல்வி முதலிய செல்வங்களைப்
பெறச்செய்யுந் தந்தையும் நீரோயென்றும் இந்தத்தானவக்குல
த்தை விர்த்திசெய்து ஆளவல்ல சக்கிரேஸ்பரனும் நீராகவும்,
எங்களுயிரும் நீரோயென்றும் எண்ணி உமது ஆதரவி லிருந்
தோம் துணைவனே? சற்றும் அவ்வுறுதிகளை நினையாது எங்க
ளைக் கைசோரவிட்டிறக்கலாமோ? உமது சவரட்சணையில்லா
தபொழுது மாய்ந்துபோகும் அபலாளான அடியோங்களுக்கு
இனியொரு ஆதரவுமுண்டோ! வீராதிவீரனே! தானவக்குல
சிகாமணியே! மிருத்த கீர்த்தியும், பிரதாபத்தையும் பெற்றோ
ங்காநின்ற சூரபன்மனே! வெகுகாலமாக உம்மைப்போல இ
வ்விதமான அரியவேள்வியைத்தொடங்கி இதற்குமுன் யாவர்
செய்தனர். அவ்விதச் சிறந்தயாகத்தை வருந்திமுடித்தும் அ
தற்குரியவரத்தினைப்பெற்று வாழ்வதன்முன்னம் அடியோங்க
ளிடத்தில் இரக்கமுந்தயையுங்கொண்டு பாதுகாத்தலைமறந்து
தாமரையிலையிற்பட்ட நீர்த்துளியைப்போல நாங்கள்தத்தளி
த்துப் பரதவித் தலறவிட்டுப்போவது உம்போலிகளுக்கழகோ
பரமனுக்கு உம்மிடத்தில் அருளில்லையென்பது தெரிந்தவனாய்
ப் பலகாலம் தேகவாஞ்சையையொழித்து வருந்தி ஆதியில் தி
ரிபுரங்களையும் இரக்கமின்றிக் கொளுத்திய கல்மனதைப்பெற்
ற சிவபிரானுக்குப் பிரீதியாக இவ்வித கொடிய யாகத்தை வ
ருந்திச்செய்தனை அதற்குப் பரிசாகவோ உமதுடலிற் பொருந்
திய உயிரையுங் கிரகித்துக்கொண்டனர் தீனதயாபரமூர்த்தி
யெனப் பெயர்பெற்ற கடவுளுக்கு இச்செய்கையும் ஒருதிருவி
ளையாடலோ! ஐயனே! உம்மைப்போல அரிய பிராணனை யி
ழக்கும் மகத்தைச்செய்தவரும் பரமசிவத்தைப்போல இவ்வ
றி பாடுகளைக்கண்டுங் கிருபைசெய்யக் கடினகுணம்பெற்ற க
டவுளரும் இச்செய்கைகளைத் திஷ்டாந்தரமாகக்கண்டவுடன்
உயிரைவிடாமல் என்னைப்போலப் பரிவற்றுப் பிராணனைத்தா
ங்கிநின்ற துணைவர் ஆகிய கடினச் சித்தம் பெற்றவரும் யாவ
ராயினுமுண்டோ? எமதிறைவனே! வாயைத்திறந்து ஒருவா
ர்த்தை சொல்லமாட்டீரோ! இஃதன்றியும் இவ்வரிய வேள்வி
யை வருந்தி முடித்துச் சிவகடாட்சத்தினாற் சொல்லுதற்கரிய
வரப்பிரசாத உறுதிகளைப் பெறநின்றவர், நமதுயிரும் அழிவ
ற்ற செல்வவளங்களையும் போக்குவாருமுண்டோ! இனி என்ன
செய்வோமென் றெண்ணுதமெண்ணினவனாய் ஏக்கமுற்றிரு
ந்த இந்திராதியர் இத்தின மனக்கவலை ஒழிந்து களித்திருப்பா
ரோ! ஐயனே! எல்லோருங் கொண்டாட முத்தியுங் கொழுந்
துவிட்டெரியும் வேள்வியைச்செய்துப் பல்லாயிரநாட் பழகி
ய தேவரீர் சகோதரராயிருக்கும் நாங்கள் உம்முடன் வரமா
ட்டோமென்றெண்ணி யிதன்மகிமையை யெங்களுக்கு வெளி
யிடாமலிருந்தீரோ! மணிவாயைத்திறந்தொரு உத்தரஞ்சொ
ல்லலாகாதோ! இவ்விடத்தில்நின்ற யாங்க ளனைவருங்காண
கடினசித்தனாய் மண்டியெரியும் ஓமகுண்டமத்தியில் நின்ற வ
யிரக்கம்பத்திற்பாய்ந்து உயிரையிழந்து மாண்டு தேகத்தையும்
போக்கினீர். இதனைக்கண்டு புலம்புகின்ற நான் இறந்தாலுந்
தேவரீருடைய சந்திரபிம்பம்போன்ற திருமுகமண்டலத்தைக்
காணப் பெறுவேனோவென்று இவ்விதங்களாகப் பன்னிப்புல
ம்பிய சிங்கமுகன் தன்னையீன்று முலைகொடுத்துக் காத்திருந்த
தாயைக்காணாத இளங்கன்றைப்போலக் கதறி யழுங்காலத்தி
ல் இத்திறங்களைக்கண்ட தாருகனும் பர்வதம்போன்ற தன்கர
ங்களினால் முகத்திலும்மார்பிலும்அறைந்துகொண்டு கோகோ
வெனப் புலம்பிச் சோபித்து நிலத்தில் மறிந்து பெருமூச்செ
றிந்து வேள்விக்களமுழுதும் வளையவளையப் புரண்டு, இரண்
டுகைகளையுமோங்கி நிலம்பிளக்க வறைந்து, துக்கசாகரத்தில
ழுந்திவிண்ணுலகங்கள் திடுக்கிட்டஞ்சத்தக்கதாகப் புலம்பினா
ன்இத்தன்மையாகச்சிங்கமுகனுந்தாருகனும்தமையனையிழைந்
தகிலேசத்தினால் அலறிவாடுவதைக்கண்ட ராட்சதவெள்ளங்
களனைத்துஞ் சத்தசாகரங்களும் அலைகள்வீசி பெழுந்தொலித்
ததைப்போலக்கதறி வாய்விட்டலறிப் படாதபாடும்பட்டார்க
ள். அக்காலத்தில் இவர்கள் புலம்புவதையும் சூரன் அக்கினிகு
ண்டத்தில்விழுந்து சாம்பலாய்மாண்டதையுங்கண்ட தேவதூ
தர் களித்தோடி வாட்டமுற்றிருக்கும் இந்திரனைவணங்கி இச்
செய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டவுடன் மகிட்சியெ
ன்னும் அளவுபடாத சமுத்திரத்தில்முழுகிப்புதிய அமுதத்தை
யுண்டவனையொத்து நகைமுகத்தனாய் மனங்குளுந்து சரீரம்
பூரித்து மயிர்சிலிர்க்கக் கவலைமுற்றும்போக்கி அயிராபதத்தி
ன்மீ தாரோகணித்து தேவர்புடைசூழ்ந்துபோற்றப் பொன்னு
லகைநீங்கிச் சந்திரமண்டலத்தைத் தாண்டிச் சூரியன்பதத்
தைக்கடந்து ராட்சதர்படுந் துயரத்தைக்கண்டுகளிக்க மேக
மண்டலத்தில்வந்து விண்ணவர் புடைசூழ்ந்துநிற்க தேவரா
சனானவன் வேள்விக்களம் படும்பாட்டைக் கண்டுமகிழ்ந்து ச
ரீரங்குலுங்க நகைத்துத் தான்பூர்வத்திற்செய்த தவமுயற்சிக
ள் வீண்படுமோவெனக்கொண்டாடி ஓவென்னு மோசைபட
ப் புலம்புஞ் சிங்கமுகனாதியான அவுணவெள்ளங்கள் படுந்து
ன்பத்தைக் கண்களாரநோக்கி விம்மிதனாய்த் தேவர்களுடன்
ஆகாயத்திலிருந்தான். அக்காலத்தில் ராட்சதச் சயினியங்களு
டன் கலங்கி துக்கசாகரத்திலழுந்திவாடிய சிங்கமுகன்தெளி
ந்து நல்லகாரியம் நமது உயிரை வீணில்மாய்ப்பது தகுதியல்
ல தமையனைப்போலவே இவ்வேள்வியை முடித்தும் அதின்மு
ன்னிலையிற் பரமசிவ மெழுந்தருளாவிடின் மாள்வது கீர்த்தி
யாகிய தன்மையென்று நிச்சயித்தெழுந்து நடுநாயகமாய்வி
ளங்கும் ஓமகுண்டத்தி னருகிற்போயிருந்து பரந்திருக்கும் ஆ
யிரஞ்சிரங்களையும் ஒவ்வொன்றுகத் தன்கரங்களில் விளங்குங்
கூரியநகங்களினால் கிள்ளிக்கிள்ளிச் சமித்துகளாகக்கொண்டு
தமையன்பூசித்த யாகத்தீயில் வீரங்களைப்பேசி மந்திரவிதிப்ப
டிக்குப்போட்டு இரத்தவெள்ளங்களை யிறைத்து வீரமாமகத்
தைச்செய்யு முன்னிலையில் தவமுயற்சியினால் மீண்டும் அச்சி
ரங்கள் முளைக்க அவைகளையும் பறித்துப்பறித்து அவிகொடுத்
துவருவதைக்கண்ட ராட்சதசேனைகள் மனம்பதைத்து ஐயை
யோ! தமையனைப்போலவே தம்பியாகிய சிங்கமுகனுந் தன்
தலைகளை அரிந்தரிந்து யாகத்தியிலிட்டு மகத்தைச்செய்கின்று
ன் இதனாலென்னவிளையுமோவென் றேங்கிவாடுந் தருணத்தில்
அதனைக்கண்ட அவுணவீரரிற்சிலர் உடைவாளை யுருவிக்கொண்
டு தங்கள் தலைகளையுங் கண்டித்துத் தீயிற்போட்டும் அக்குண்
டத்தில் விழுந்தும் பிராணனையிழந்தார்கள். அத்தருணத்திற்
சிங்கமுகாசூரனுக்குக் கரங்களோய்ந்தும் சிவபிரான் அதுவ
ரையிற் கடாட்சியாததினாற் சூரபன்மனைப்போலவே தானுந்
தீயிற்பாயத்துணிந்து ததேகத்தியானமாய் வேள்வியைநடத்
திய தன்தமையனைப்போல வானத்திலெழும்ப மனதிற்றிடங்
கொண்ட மாத்திரத்தில் இச்செய்கையனைத்தையும் பரிமளமி
குத்த கொன்றைமாலையையும் மூன்றும்பிறையையுந் தாங்கிய
சிவந்தசடாபாரத்தைப்பெற்றுப் பேரின்பமாகிய கடலுக்கொ
ரு தெப்பமாகவிளங்கும் சிவபிரான் திருவுளத்தறிந்து இதனை

ச்செய்வதாயினர். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! இது வரையினும் சூரனுதியர் வேள்விசெய்த சரித்திரங்களைப்பேசி னோம். இனி சிவபிரானெழுந்தருளி வரங்களைப்பாலித்த விர்த் தாந்தங்களைச் சொல்லுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பி த்தார்.

வரம்பெறுபடலம்.

ஸ்ரீ காளகண்டமும் திரிநேத்திரமுமுடைய பரமசிவம் பூர் வத்தில் விஷ்ணுமுதலானவர் அதிசயிக்கத் திருவெண்ணெ நல் லூரிற் சுந்தரமூர்த்திகளைத் தடுத்தாட்கொள்ள வெழுந்தருளி ய விர்த்தப்பிராமணக் கோலங்கொண்டு திருக்கயிலையை நீங் கி ஒருகரத்திற் கோலூன்றித் தள்ளாடிநடந்து கண்டவர் அற் புதங்கொள்ள இராக்கதவீரர் வேள்விசெய்யும் ஓமகுண்டத்து க்கருகில்வந்து சிங்கமுகாசூரனைப்பார்த்து நீங்களெல்லோரு ம் அதிகக்லேசசித்தராய் இம்மகத்தைச்செய்கின்றீர் இப்படி வருந்துவதற்கு உங்களுக்கு அடுத்தநுன்பத்தைச் சொல்லென் று எமதுகர்த்தன்வினவச் சிங்கமுகன் பரமன் திருக்கோலத் தைத் தெரிசித்தவுடன் மனமுருகிப் பத்திவிளைந்து பிதாவை யொத்த இப்பெரியவர் அடியேன் படுந்துயரத்துக்கிரங்கி யித் தலத்தில் வருந்திவந்து விசாரிக்கின்றனர். இரக்கமுள்ளமன தைப் பெற்றவரொன் றெண்ணி நின்மலமூர்த்தியினது திவ்வி ய சரணாரவிந்தங்களில் தன்சிரங்கள்முழுவதும்படச் சேவித் தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு சுவாமி! எங்கள் வரன் முறையும் இத்துன்பம் நேர்ந்ததற்குக் காரணமுங் கேட்டரு ள்க. பிதாவாகிய பிரமகுமாரனுன காசிபருக்குந் தாயாகிய மாயையென்பவளுக்குஞ் சூரபன்மன் சிங்கமுகன் தாருகனெ ன்னும் நாங்கள்மூவரும் மேலும் அளவற்ற பிள்ளைகளும் பிற ந்தோம். அதன்பின்பு தாயின்கட்டளைப்படிக்கு இவ்வனத்தில் வந்து லோகநாயகனுன பரமசிவத்தைக்குறித்து மூவருமாய் இந்தமகத்தைச்செய்யத் தொடங்கிவருகையில் எங்களில்மூத் தவனுன சூரனென்பவன் பலவருஷம் அரியவேள்வியைநடத் தியுங் கங்காசடாதரமூர்த்தியானவர் சற்றும் இரக்கமுற்று க டாட்சியாத காரணத்தைக்கண்டு மனம்வாடி மேகங்கள் பரந் திருக்கும் வானத்திற்பாய்ந்துநின்று திடசித்தனுய் மின்னலை ப்போலப் பிரகாசியாநின்ற உடைவாளையுருவி கரத்திற்பற்றிச் சற்றும் மனஞ் சஞ்சலப்படாமல் தன்சரீரத்தைச் சேதித்து அத்தசையைச் சமித்துகளாகவும் உதிரத்தை நெய்யாகவுஞ் சொரிந்து பலநாள் வீரமாமகத்தைச் செய்துவருகையிற் ப ழையபடியே சரீரம்பூரிக்க மீட்டும் அரிந்தரிந்து கனலிற்போ ட்டும் பரமன் திருவுளமிரங்கிக் காட்சிதராததினுல் வருந்தித் தன்சரீரத்தைப்போல வலியதாய்ச்சொலித்திருக்கும் இந்தவ யிரக்கம்பத்திற் குதித்துத் தடாரித்து உருவந்துகளாகி அக்கி னிக்கிரையாய் மாண்டான். அதை யாங்கள் கண்டவுடன் உட ல்பதைக்க மனங்கலங்கிப் புலம்பினவர்களாய் இவ்வக்கினியி ன் முன்னிலையில் எங்களுயிரையும் அவனுடன்விட நிச்சயித்து ஆயித்தமானேம். இத்தருணத்தில் தேவரீரெழுந்தருளிப் பரி வாய் விசாரித்ததால் உத்திரவுசொல்லுகின்றவரையிற் சற்று நின்றேம். பிராமணோத்தமனே யிதுதான் எங்கள்வரலாறுந் துயரப்படுங்காரணமுமென்று சிங்கமுகன் விண்ணப்பஞ்செ ய்யக்கேட்டு எதிரில்நின்ற கிருபைக்கடலாகிய முக்கண்மூர்த் தியானவர் இரக்கமுற்று அப்பா சிங்கமுகனே உங்கள்தமைய னைப்போலவே நீங்களும் இறக்கவேண்டாம் உமது முன்னவ னைப் பழையபடியே யிந்தநிமிஷத்தில் வருவிப்போம் இவ்வு றுதியைநம்பி சகோதர வாற்சல்லியத்தினுல் பாதிக்கும் அய ரார்ந்தகிச் சற்றிருமென்று தயாநிதியாகிய தற்பரன் திருவா ய்மலர்ந்து உடனே பூர்வத்தில் பார்வதிதேவியார் திருக்கரத் தில்விளங்கும் விரல்களில்நின்றும் பெருகிய கங்காஜலத்தில் தமதுசடையிற்பரித்ததுபோக விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் இவர்களுக்குத் தந்தவைகளிற் பொன்னுலகத்திற் பரவியிருக் குங் கங்கையை வருவதாகத் திருவுளங்கொண்டபோது, ஆதி யில் மாயவன் பூசித்துப்பெற்ற கோதண்டத்தைத்தாங்கிய கர கமலங்கள் விளங்கிய சிவபிரானது கருத்தை அக்கங்கையான வளறிந்து குமுறித் தேவர்கூட்டங்களனைவரும் பயந்தோட ஒலித்துப் பலமுகங்களிற்பெருகி மகத்துக்கள் பணிந்துபோற் றவும், அஷ்டதிசைகளினும் இருப்பவர் பயந்துநடுங்கவும், அ திசீக்கிரத்தில் உயர்ந்த விண்ணுலகங்களைத்தாண்டிப் பூமியின் கண்ணிறங்கி பரமனது பாதாரவிந்தங்களைப்பணிந்த அவரனு க்கிரகப்படிக்குக் கொழுந்துவிட்டெரியும் பலவேள்விகளுக்கு மத்தியில்விளங்கும் பிரதான ஓமகுண்டத்திற் பாய்ந்தவுடன் திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கொக்க ரித்து பழையபடியே சூரபன்மன் வெளியில்வந்ததைக்கண்ட சிங்கமுகனுந் தாருகனுங் கொடிய தரித்திரத்தை யனுபவித்தி ருந்தவர் கஜேந்திரச் சம்பத்தைப்பெற்று வீறியதைப்போல மகிழ்சிறந்து மிகுத்தவலிபெற்றவராய் விரைந்தோடி ராஜாதி ராஜன் பாதங்களிற்பணிந்து கிற்கத் தமதிறைவனைத் துணைவர் வணங்கப்பார்த்த தானவப்படைகள் எமதுகர்த்தன் வந்தான் வந்தானென்று பதினுலுலகங்களினுங் கேட்கும் ஓசையுடன் கூவிச் சந்திரதோற்றங்கண்ட சமுத்திரத்தைப்போல அரச னே! வாழிவாழியென் றார்ப்பரித்துச் சந்தோஷங்கொண்டா டினுர்கள். இவ்வாறு கணக்கிறந்த நிருதவெள்ளங்கள் வாழ்த் திக்கொண்டுவர, துணைவர்களிக்கச், சூரன்வெளிவந்து நின்ற தைக் கண்டமாத்திரத்தில் விண்ணகத்திற் சந்தோஷமாய்வே டிக்கைபார்த்திருந்த தேவேந்திரன் நடுக்குற்று விண்ணவரு டன் ஓட்டமெடுத்துத் தமதுபதிகளிற்சேர்ந்து திகிற்பட்டிருந் தார்கள். அத்தருணத்தில் தம்பியர்கள் இருவரும் ஆனந்தசாக ரத்தில் மூழ்கிச் சந்திரபிம்பம்போல முகமண்டலங்கள் துலங் க, இருமருங்கினும் நிற்கவும், அசுரவெள்ளங்களுடைய புயங் கள் வானத்தோங்கப்பரந்து பல்லாண்டுகள்பாடிப் போற்றவு ம், நட்சத்திரக்கூட்டமத்தியிற் சந்திரன் விளங்குவதைப்போ லச் சூரபன்மன் வலியதேகத்தைப்பெற்று நிற்கும்போது வி ருத்தப்பிராமணக் கோலங்கொண்டு நின்று, கங்கையையழை ப்பித்த சிவபிரான் அவ்வுருவமாறித்தனது பழமையாகிய ஆ தியஞ்சோதியுருவத்தை அவர்கள் தரிசிக்கும்பொருட்டு பார் வதியாரிடப்பாகத்தில்விளங்கவுந் திரிநேத்திரங்கள் துலங்கவு ஞ் சதுர்ப்புயங்கள் பவழமலைகளைப்போலத் தோற்றவும் வலி பெற்ற ரிஷபவாகனத்தி லாரோகணித்துச் சிவகணங்கள்சூழ் ந்துதுதிக்க நமதிறைவன் அந்தரத்தில் வானின்கட் தோன் றிய சுந்தரமாகிய காட்சியைச் சூரன் கண்டவுடன் தேகப ரவசனுய்ப் பூமிமேற்படிய விழுந்து பணிந்தெழுந்து பலவி தங்களாகப் பன்னியேத்தித் துணைவருடன் கரங்களைச் சிர ங்களிற்கூப்பி விழிகளி லானந்தநீர்பெருக நின்று போற்று ஞ் சூரபன்மன் முகத்தைப் பரமன் கிருபை யாகப் பார் த்தருளி ஓதானவேஸ்பரனே! அளவற்றகாலமாய் மனவுறு திபெற்று யாவராலும் முடித்தற்கரிய வீரமாமகத்தை நிறை வேற்றி மிகவும் வாட்டமுற்றுய் நமக்கும் உவப்பாயிற்று; இனி உனக்குவேண்டியதைத்தருவோங் கேளென்றருளிச் செ ய்தவுடனே பொற் பிரகாசமாகிய ஆயிரம் இதழ் விரிந்ததாம ரைப் பீடத்தினனுன நான்முகன் முதலானதேவர் வெருவி யி ன்றோடு நமதுபதங்களுஞ் சீரும்பெருமிதமும் போய்விட்டது போய்விட்டதென்று வாடிவருந்தச் சூரன் விண்ணப்பஞ்செ

ய்கின்ருன் தீனதயாபரனே அடியவர்க்கெளியனே சச்சிதா
னந்தக்கடவுளே தேவரீருடைய தெரிசனம் பெற்றுச்சிறப்ப
டைந்தேனுனுலும் விசாலமாகிய பூமிகளையுடைய புலபுவன
ங்களைக் கொண்டிருக்கும் அண்டங்க ளனைத்தினுக்குஞ்சக்கிரே
ஸ்வரனாய் அரசுசெலுத்தவும் அவைகளைக்காத்து ரட்சிக்கவல்
ல ஆக்கினசக்கிரமும் நினைத்தற்குமுன் அவைகளைச் சுற்றிப்
பார்த்துவரும் வேகமுள்ளவாகனங்களும் எக்காலமும் அழிவி
ல்லாத வச்சிரதேகமுந் தந்தருள வேண்டும் இஃதன்றியும் அ
லைகள்வீசும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுங் கேசவனே
முதலானவரொதிர்த்துப் போர்செய்தாலும் பின்னிடையாமல்
அவர்களை வாட்டி யோட்டும் பெருவலியும் சமஸ்ததேவாஸ்தி
ரங்களும் நாசமில்லாமல் எப்போதுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருக்கை
யும் கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று சூரன் விண்ணப்பஞ்செய்ய
க் கலைகள்விளங்கும் பிறையையணிந்த செஞ்சடாமண்டலதா
ரியாகிய பரமேஸ்பரனருளிச் செய்வார் இப்பூமண்டலவெல்
லையில் ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு அவற்றுள் ஆயிரத்தெ
ட்டு அண்டங்களுக்கதிபனாய் நூற்றெட்டு யுகங்கள் வரையின்
அரசுசெலுத்தக் கடவாய் மேற்குறித்த அண்டங்கள் முற்றினு
ம் நினைவின்படிக்குச்செல்லும் வேகமும் வலியும்பெற்ற இந்
திரஞாலமென்னுந் தேரொன்றும் அப்புவனங்களை எப்போது
ம் பாதுகாக்கத் தக்கதாய்ச் செந்தாமரைக்கண்ணனாகிய விஷ்
ணு பரித்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தினும் வலி பெற்றுச்
சிறந்ததிகிரியொன்றும திட்சண்ணியுமாகிய கோபமும்வலியு
ம் வீரமும்பெற்ற சிங்கவர்கனமொன்றும்மற்றையுலகங்களிலி
ருகின்ற தேவருக்கெல்லாம் அன்று முதற்றலைமைபெற்றுவா
மும் மேம்பாட்டையும் மேலுலகவாசிகளாகிய தேவரையும் ம
ற்றுமுள்ளவர்களையும் எந்நாளும் வெற்றிகொள்ளத் தக்க
பராக்கிரமமும் பாசுபதாஸ்திரமுதலானதேவப்படைகளையும்
எக்காலத்தினுஞ் சலனமில்லாத வச்சிரக்காயத்தையும் அனுக்கி
ரகித்து மேலும் வேகம்பொருந்தியகங்கையை விண்ணுலகத்
தில் மீளக்கட்டசித்து கங்கைக்கும், பலவகைப்பட்ட வேள்
விக்குண்டத்தில் மண்டியெரிந்த கொடிய தழலுக்கும்மேலா
ன தோற்றம்பெற்றுக் குலவத்தக்கதாய்ச் சர்வசங்காரகாலத்
திற்பெருகிய சமுத்திரப்பிரளயம்போல வலிபெற்ற பதினயி
ரகோடி வெள்ளமாகிய மதயானைகள் குதிரைகள் தேர்கள்ரா
ட்சதர் வலந்தசயினியங்களையும் படைத்தளித்துச் சூரபன்
மனை யாரினும்பெரியோனுகச்செய்தகாலையில் அண்ணவராகிய
சிங்கமுகனுந் தாருகனுங் கர்த்தன் திருவடிகளிற் சேவித்துப்
போற்றத் தமக்கொப்பற்ற சிவபிரானருளிச் செய்வார் சூரப
ன்ம னிருபுயங்களைப்போலவே வீரத்தைப்பெற்றுச் செயசாலி
களாய் நூற்றெட்டுயுகவரையினும் சகலவளங்களையும் பெற்று
ச் சிறக்கவாழ்ந்து தேவாதியர்களைப் போர்க்களத்தில் வெற்றி
கொண்டு முதுகுகண்டு கீர்த்திபெற்றிருப்பீர் தேவர்யாவரும்
வந்து தொழத்தக்க முத்திறத்தராகிய வுங்களை நமது ஒப்பற்
றசத்தியொன்றினுலன்றி மற்றெவர்களாலும் வெல்லப்படா
தென்றருளி இவ்வாறு அழிவற்றவயதுந் தமது திருநாமத்தா
ல்விளங்கும் பாசுபதாஸ்திர முதலாகக்கொடுத்ததுமல்லாம
ல் வெவ்வேறு பேறுகளையுந்தந்து வாழ்த்திக் கங்காசடாதா
மூர்த்தியாகிய பரமேஸ்பரர் பூதகணங்கள்போற்றப்பழையப
டிக்குத் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்தார்.

சுக்கிரன்உபதேசப்படலம்.

அக்காலத்திற் கோட்டையைப்போல வளைந்திருந்த ராட்ச
தவெள்ளங்கள் தமதிறைவனாகிய சூரபன்மன் பரமசிவகடா
ட்சத்தினுல் அளவற்றசம்பத்தைப் பெற்றானென்பதையறிந்
து முன்னினும் அதிசவலிமையுந் தயிரியமுமுடையவர்களா
ய்ச் சந்தோஷ மிகுதியினுற் கலிரொன்ருர்ப்பரித்துப் பிரமதே
வன் உறங்கும் நித்தியப்பிரளயகாலத்திற் பூமண்டலத்தைச்
சூழ்ந்திருந்த சத்தசாகரங்களும் கர்த்தன் கட்டளைப்படிக்கு
த் தடைபட்டிருந்த தத்தமெல்லையைக் கடந்து அலைகளைவீசிப்
பெருகி உலகங்களைமூடி மகம்மேருவை வளைந்துகொள்ளுமா
றுபோல வேள்விக்கள முற்றிலுங் காவல் கொண்டிருந்த அ
ணையைக்கடந்து குலகிரிகளையொத்தோங்கிப் பூரித்திருக்கும்
புயங்களையுடைய சூரபன்மனைவளைந்து கண்களாரக்கண்டு அ
ண்டமுகடும் வெடிபடச் சிங்கநாதங்கள் செய்து வீரகண்டை
யணிந்த பாதங்களிற் சேவித்தெழுந்து தீராற்ற மிகுத்தகள்
ளையுண்டவர்களைப்போலக் களித்துக் கரங்களைக் கூப்பி மனப்
பூரிப்பினுல் இனி யெங்களுக் கொருவரும் நிகரில்லை யென்
று ஆடினுர்கள் தமதரசன்கீர்த்திகளைப்பாடினுர்கள் இவ்வாறு
அளவுபடாத சந்தோஷத்தினைப் பெற்றுப் பழயகிலேசங்கள்
அனைத்தையும போக்கிச் சூரபன்மனை நீங்காமற் சூழ்ந்துபோ
ற்றி யிருக்கின்றகாலையில் ராட்சதராசன் படைவீரரைப்பார்த்
து ஓ செயசாலிகளே யிதற்குமுன்னம் உங்களுக்குவலியில்
லாமலிருந்தீர்களோ வென்று சில்வுபசாரவார்த்தைகளைப்பே
சிக் கிருபாநோக்கம்பாலிக்கச் சந்தோஷசாகரத்தில் அழுந்தி
னவர்களாய் அவ்வீரர் அனைவருஞ் சூரனைத்தொழுது சகலபுவ
ன சராசரங்களனைத்தையும் நிமைப்போதில் தகிக்கவல்ல தீ
யைச்சிதறும் நெற்றிக்கண்களையுடைய சிவனுதன் நமதிடத்தி
ற் பூரணகடாட்சம்வைத்திருக்கவும் அக்கர்த்தனுற் சகலவள
ங்களையும்பெற்ற தேவரீர் எங்களுக் கிறைவனுயிருக்கவும்அடி
யோங்களுக்கு ஒருகுறையுமுண்டோ சாஸ்விதமாய் நிலைபெ
ற்றிருக்குஞ்சிறந்த செல்வங்களைப் பெற்று சகல துன்பங்க
ளையும் போக்கினேம் அருமையாகப் பெற்றுப் போஷிக்கவல்
லதாயானவள் சுகமாயிருக்கின்றவளாயிற் பிள்ளைகளுக்கொ
ரு குறையும் நேருவதுண்டோ வென்று மன்னனைப்புகழ்ந்து
கொண்டிருக்குங் காலையில்இச்செய்தியையறிந்த தேவ கூட்ட
ங்கள் நடுக்கமுற்றுவாடி யிதுவென்ன அதிசயம்பாரும் இத்
தினவரையில் நம்மைப்பாதுகாத்திருந்த பரமேஸ்வரன் நம்மி
டத்தன்பில்லாமல் இக்கொடியதானவர் பக்கலிற் பூரணகடா
ட்சம் வைத்தகாரணத்தினுற் சூரன் வலியனுனென்பதற்கு
ச் சந்தேகமுமுண்டோ இனி நான்செய்யவேண்டுவ தென்
னவென்றேங்கிப் பிராணனை யிழந்தவரைப்போலவாடி வருந்
தினுர்கள் அப்பொழுது சத்தசாகரங்களைப்போலப் பரந்திரு
க்குஞ் சேனைகளின் மத்தியிற் செல்வச்சிறப்புகளையும் வலி
மையும்பெற்ற சூரபன்மன் செம்பீரமாக நிற்பதைச்சிவபிரா
னுடைய தோழனுகிய குபேரன்கண்டு தன்படைகளாகிய தா
னவருடன் வானத்தில் நின்று சோனைமாரியைப்போலக் கர்ப்
பக மலர்களைத்தூவி வஸ்திரங்களை வானத்தெறிந்து சூரபன்ம
னே நீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்து
ஆடிப்பாடினவனுய் இதனுல் இந்திரனுக்கடுத்ததன்பத்தையறி
ந்துங் காலங்கருதிச்சொல்லுதற்கரிய பெருமகிழ்ச்சியைப்
பெற்றிருந்தான் இப்பாற் சூரனுனவன் சிவகடாட்சத்தினுல்
ஓமகுண்டத்தி லிருந்தெழுந்த கணக்கிறந்தபடைகளைப் பாது
காத்துவர தன் சேனைகளிலிருக்கின்ற பல வீரர்களைத் தலைவர்
களாக்கினுன் அத்தருணத்தில் மேருவை யொத்தோங்கிய புய
ங்களையுடைய அவுணராசன் சயினியவெள்ளமானது பூமி
யினும் வானத்தினுந் திசைகளெட்டினும் நெருங்கிடக்கச் சூ
ரபன்மன் தம்பியருடன் ஆலோசித்துப் பின்பு யாகவெல்லை
யைக்கடந்து பிதாவாகிய தபோநிதியானகாசிபரிருக்கும் வ
னத்தைச்சேர்ந்து அவர்திருவடிகளில் வணங்கித் தாங்கள்வே

ள்வியைச்செய்ததுஞ்சிவபிரானெழுந்தருளித்தங்க்ளுக்கனுக்கிரகஞ்செய்த வரங்களின் சிறப்பையுந் தெரிவித்து ஐயனே? இனி நாங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் மார்க்கத்தைப் போதித்தருளுமென்ற வாக்கியங்களைக் காசிபர் கேட்ட மாத்திரத்தில் மனம்வாடி தேவேந்திரன் செல்வத்துக்கு முடிவுகாலம் நேர்ந்ததோ! பொன்னுலகவாசிகள் துன்பப்படு மேதுவையுமுண்டாச்சுதோ! நான் பலநாள்வருந்தி நோற்ற வேதவொழுக்கம் பழுதுபட்டதோ! எமதுகர்த்தனை ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியின் திருவுள மிப்படிக்காயதோ வென்றெண்ணி எண்ணி வருந்தி ஊழ்வலியைநினைந்து அணிவுகொண்டு குமாரர் முகங்களைப்பார்த்து உங்கள் வம்ச பரம்பரையாய்க் குருவாகவிருப்பவர் சுக்கிராச்சாரியாரும்சீக்கிரமாய் அவரிடத்துக்குப்போய் பத்திவிநயத்துடன் சேவித்துப் போற்றுவீராயின் இச்செல்வம் உங்களுக்கு அழிவின்றி நீடித்திருக்கும் இம்மை மறுமைக்குரிய பயன்களை யடைதற்குக்காரணமான நன்மார்க்கங்களைப்போதிப்பர். தாமசஞ்செய்யாமற் போங்களென்று செலவுகொடுக்கப் பிதாவைச்சேவித்து விடைபெற்றுக் கொடியனான சூரன் துணைவருடன் அளவற்ற சேனாசமுத்திரஞ்சூழப் பிரயாணப்பட்டு மனதுக்கினிய ஆசாரியர் வீற்றிருக்குஞ் சோலைக்கருகில் வருவதையறிந்து மனவாட்டமொழிந்து களிப்பைத்தருங் கள்ளுண்டவனைப்போல மனம்பூரித்து சிஷர்கள் தொடர்ந்துவரச் சுக்கிரன் எதிர்கொண்டகாலத்திற் சூரபன்மன்கண்டு பத்திவிநயத்துடன் சயின்னியப் பெருக்கைநீங்கி முன்னணியில்வந்து துணைவருந் தானுமாக மிகுந்த காதலுடன் வருகின்ற தேசிகன் பொற்றாமரையையொத்த பாதாரவிந்தங்களில் தீர்க்கதெண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கும் தானவராசனைச் சுக்கிராச்சாரி கிருபையாகப் பார்த்து எந்நாளுஞ் சுகசீவிகளாகச் சிறந்து சகல செல்வங்களையும் அநுபவித்து இந்திர ஓலக்கமாக வாழக்கடவீர்களெனப் பல பலவிதமாக ஆசீர்வதித்து நிருதராசனைத் தன்கைகளாரத்தழுவி மார்பினிறுகவணைத்து உபசாரமாகத் தனதுஆசிர்மத்துக்கழைத்துக்கொண்டு போம்பொழுது கொடிய மனதைப்பெற்ற சூரபன்மன் தன் தம்பியாகிய தாருகனைப்பார்த்து நான் ஆசிரியரோடுகூடப்போய்வருமளவும் இந்தச் சேனைகளுக்குக் காவலாகவிருக்கக்கடவாயென்று பூகமுனையில் நிறுத்தித் தன்பிராணபதமாகிய சிங்கமுகன் தன்னுடன்வரச் சுக்கிரபகவானுடைய ஆசிர்மத்துக்குப்போய்க் கிரமப்படிக்கு அவர்செய்யும் உபசாரங்களைப்பெற்று ஆசனங்களிலிருந்து அன்பாகச் சிலநேரஞ் சுபகரமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்து பின்பு நல்லகாரியம் நீங்கள் தவமுன்னிலையிற் பெற்றபேறென்னவென்றுகேட்கச் சூரன்முகமலர்ந்து தான் அரிய வேள்வியினைச்செய்ததுஞ் சிவபிரானெழுந்தருளி மனோபீஷ்டப்படிக்குச் சகல செல்வங்களையும் அனுக்கிரகித்த விசேஷத்தையும் பின்பு பிதாவாகிய காசிபரிடத்துக்குவந்து அவரனுமதியின்மேல் இவ்விடம் வந்ததுமுதலாக விபரமாகத்தெரிவித்து சுவாமி? யினிநாங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் கிரமங்களை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று பணிந்து குற்றமே குடிகொண்டிருக்கும் மனதைப்பெற்ற சுக்கிரன் இதனைப்போதிப்பதாயினன். ஓ தானவராசனே? கவனித்துக்கேட்பாயாக பாசமென்றும், பசுவென்றும், பதியென்றும்மூவகையாகச்சொல்வர். அதனைநிதானித்துப்பார்க்குமிடத்துப் பிரகிருதியிற்மூன்றும் மாயாசம்பந்த மல்லது வேறல்ல, அதின் நிச்சயமாவது ஆன்மாவுஞ் சிறப்பைவாய்ந்த பதியும் ஒன்றேயாம், இஃதன்றியும் பிராணிகள் செய்கைகளை நல்வினை தீவினையென் றிரண்டுவகைப்படுத்தியும் அவற்றின் செய்கைகளின் முயற்சியினாற் பிறப்புண்டாவதென்றும் நல்வினைப் பிரயோசனத்தினா லின்பக்கடலிலேமூழ்கிசகலசெல்வங்களையும் அனுபவிக்கின்றதென்றுந் தீவினையின் வலியினால் வறுமைமுதலிய கெடுதிகளிற்பட்டு துக்கசாகரத்தி லழுந்துமென்றும் இவைகளை யொருகாலத்தேயல்லாமல் ஊழ்வினைத் தொடக்கினால் இம்மை மறுமையினும் அதனால்விளையும் நன்குதீதுகளை யனுபவிக்குமென்றும் மேலும் அந்த ஊழ்வினைமுயற்சியினால் மேற்குறித்த இருவினைகளைநடத்துமிடத்து அவைகளுக்கடுத்த பலப்பிராப்தியைப் பெறுமென்றும் இவ்வகையாய்ச் சம்பாதித்த இருவினையின் வலிமையாலே பிராணிகள் மாறிமாறித்தோன்றி அழியுமெனவும் அதற்கேற்ற வினைப்போகங்களை அறிதற்கரிய சிவனாதன் கூட்டியாட்டி வைப்பானெனவும் முற்குறித்த கர்த்தனும் அவன் பாசபந்திலழுந்தி உழலும்பிராணிகளும் ஒருமைப்பட்டதல்லவென்றும் அப்படிக்குச் சொல்லுவோமாயின் அக்கடவுளுக்குக் குற்றம் நேருமென்றும் இவ்வாறு பலபலவிதங்களாகச் சிலர் சொல்வர். சூரனே! அதையுண்மையாக நினைக்கவேண்டாம், இதன் கிரமங்களைத் திஷ்டாந்தமாகச் சொல்வோம் கேட்பாயாக. ஆதியந்தமில்லாது நிலைபெற்றுச் சயஞ்சோதியாக விளங்கும் பரமசிவம் திருவிளையாடல்களைச்செய்ய விருப்புற்று நினைத்தற்கரிய தமது மாயையினாற் பஞ்சபூதாதிகளை யுண்டுபண்ணியும் அம்மாயையே காரணமாக வுதிக்கும் பிராணிகளனைத்தையும் படைத்து அவற்றுட்க டாகாயத்தைப்போலக் கலந்திருந்து அவ்வுடல்கள் மாயும்போது பழையபடியே ஏகமாய்நிற்பர். இவ்வாறு அளவற்ற பெருமைகளையுடைய அப்பரமமூர்த்தி தமது திருவிளையாடல்களை யிடைவிடாது நடத்தி வருவதன்றியில் பொய்யாகிய இருவினைமுதலிய வனைத்தையும் அவைக்குமேல்நின்ற மோட்சத்தையுங் குறித்து நோக்குமிடத்தில் அவ்வாறே செய்து வருவதாகும் நிலைபெறாத கண்முதலிய ஐம்பொறிகளும் அதைநடத்தும் அந்தக்கரணச்சதுட்டயங்களும் ஒருமிக்குமாயினும் அவைகள்காணுஞ் சிறந்தபொருள்கள் உண்மையாகுமோ மனம்வாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்படும் இருவினையினது காரணங்களும் மேற்குறித்தபடிக்குப் பரமன் திருவிளையாடலேயாகும், மேற்சொல்லிய செயல்கள் பொய்யானால் அவற்றின் காரணங்களினால்விளங்கும் இன்பதுன்பங்களை நித்தியமாக நம்பக்கூடுவதோ? அல்லது அத்துணிபையாவது பெறுமோ பொய்யினை மெய்யாகக்கொண்டாலும் அதனால்வரும் இன்பதுன்பங்களும் நித்தியனாகிய சிவபிரானைச் சேருவது முண்டோ? நிலைபெறாத ஸ்தூல உடலுக்குத்தான் அடுக்குமோ? இதனைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளக்கடவாய். இஃதன்றியும் பிறப்பதும் இறப்பதும் அப்பிராணிகளினாற் செய்யப்படும் வினைப்போகங்கள் யாவும் அவைகளை முடிக்குங் கிரிகைகளுஞ் சிறந்த தற்பரமூர்த்தியைச் சேரப்பட்டதன்று இதுகள் நிதானித்துப்பார்க்குமிடத்துத் தேகமெடுத்ததற்குச் சுபாவமாகும், இதுவல்லாமற் சாவதும் உதிப்பதும் இதன்மத்தியிற் செய்யப்படுந் துன்பங்களும் அவை மாறிமாறிக்காட்டுந் தன்மைகளும் அவைகளினால் நடத்தும் வினைகள் முதலியவற்றைக்குறித்து நோக்குமிடத்துப் பலகுடங்களிற் பற்பலவாகத்தோன்றிய ஆகாயமானது அக்குடங்கள் அழிந்தபோது பரமாகாயமாகக் காணுமாறுபோலவே நினைக்கவேண்டும் அவ்வாறே பரமேஸ்வரனுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களிற் பரிபூரணமாகப் பரந்துநின்று திருவிளையாடல்களைச்செய்து அவைகள பின்னமுறுங்காலத்திற் பழையபடியே சிவனும் ஈசனும் ஏகமாய்விளங்கும் ஆதிகர்த்தனாகிய சிவன் வேறுபட்டிருப்பவனல்லன். மேற்குறித்தபண்பாகச் சகலத்தினும் பொருந்தி நடிப்பித்தும் ஏகனாகவே தோற்றுவன். ஓ? தானவராசனே? இதனைச் சத்தியமெ

ன் றறியக்கடவை. இதுவன்றியுந் தனக்குத்துணையாக நினைக்கப்பட்ட தருமத்தைச் செய்வதினால் நன்மை பயக்கு மென்று நிச்சயங்கொண்டு அதனைச் சிரத்தையாக நடத்துவதும் அதிக்கிரமிக்கும் முயற்சியைப்பெற்ற பாதகந் தீங்கை விளைக்குமென்று அஞ்சி நிற்பதுஞ் சாதாரணமாக நடந்துவருமாயினும் அப்படிக்கெண்ணுவது மிகவும் அறிவின்மையாகும் எவ்வெவைகள் சம்பவித்தாலும் அவைகளை நன்கு தீங்கென்றெண்ணிச் சந்தோஷமுந் துயரமுங்கொள்ளாமல் இஃதனைத்தும் ஆதிகர்த்தன் மாயாவிலாசமெனத்தெளிந்து அவைகளைப் பேதமாகப் பாராட்டாமற் சமமாகநினைந்து அனுபவிப்பது நிச்சயமாகிய மார்க்கமாம் நன்கினைத்தருந் தருமத்தினையே செய்யக்கடவை கெடுதிக்கேதுவாகிய பாதகத்தைநினைக்கவேண்டாமென்று அவைகளின் நிச்சயத்தைத் தெளிவுபெற அறியுங் கருத்தில்லாதவர்கள் சொல்லுவார்கள். அவ்விரண்டையும் எவன் செய்தபோதினும் வரும்பயனொன்றுமில்லை, அதேதென்றால் சகலமும் அவன் மாய்கையின் காரணமாகிய வித்தாகும் இதற்குச் சில திஷ்டாந்தங்காட்டுவோம், கனவிற்கண்ட காட்சிகளும் அவைகளினால்வரும் மகிழ்ச்சி முதலியவைகளும் விழித்தகாலத்தில் நாம்கண்டதில்லை, ஆதலாற் பரமசிவன் திருவிளையாடலும் அவ்வாறேவிளங்கும் இம்மையிற்செய்கின்ற நல்வினை தீவினையின் பலன்களும் நம்மைச் சேருவதற்கொரு காரணமாவதுண்டாயினல்லவோ? அவைகளின் பலப்பிராப்தியினாற் சுகதுக்கங்களைப் பெறவேண்டிவரும் இஃதுபொய்மையோ? மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வேலைத்தாங்கிய சூரனே! பொய்யின் பகுதிகளாகத் தோன்றுகின்றவை நிலைபெற்று நிற்கப்படுவதோ! மேற்கூறிய நிச்சயப்பிரகரணங்களனைத்தையும் ஒருவன் பகுத்தாராய்ந்தறியும் பக்குவனாகிய காலத்தில் தான் பெறத்தக்க பேறுகளனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு மனக்கவலையற்றுப் பேரின்பச் சுகத்திலிருப்பன் அவற்றில் உறுதிவிளங்குங்காலத்தில் அஃதனைத்தும் உண்மையாகவே காணப்படும். இதுவல்லாமற் சிலரை அஞ்ஞானிகளென்றுஞ் சிலரை ஞானிகளென்றும் வேறுபடநினைப்பது நீதியோ? சகல சீவராசிகளும் ஏகமென்றறியாநின்ற விவேகங் கிடைக்கவேண்டும், அஃதே சத்தியமாகும் ஓ! தானவேந்திரனே? யிவையனைத்தும் வேதநிச்சயமென் றறியக்கடவாய். மேலும் இவைகள் ஞானவான்களே யறியத்தக்க சூட்சுமமாம். இதுநிற்க இனிஉங்களுக்கு உதவியாகநின்று மேம்படச்செய்யும் நீதிகளையும் உங்கள் முன்னோர்களுடைய வழிபாடுகள் முதலியதுகளையும் உனக்குத் திடப்படப்போதிக்கக்கேட்பாயாக. விஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் மற்ற தேவர்முதலானவருக்கும் முதன்மைபெற்ற அரசுரிமையையுஞ் செங்கோலையும் அளவுபடாத செல்வங்களே முதலான சமஸ்தமும் உன்னிடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தப் பெருமையைக்கருதி உன்னை நீ பிரமமென நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளக்கடவை. இனி பிரமாதியரைச் சிறந்த தேவரொன் றொருபோதும் நினைக்கவும் வந்தனாதிமுயற்சிகளைச் செய்யவும் வேண்டுவதில்லை, இதல்லாமலுந் தேவர்கள் உங்களுக்கு வம்சபரம்பரையாகச் சத்துராதிகளாய் உங்கள் முன்னோர்களைச் சின்னபின்னப்படக்கொன்று விர்த்திக்குவரவொட்டாமல் அடக்கி வீறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் அவர்கள் செல்வங்களைக் கொள்ளைகொண்டு வாட்டியலைக்கச்சீக்கிரமாகத் துணிவுகொள்ளக்கடவாய் இந்திரனென்பவன்தேவருக்கரசனாகும் அவன் சிலநாளைக்குமுன் தன் சேனைகளுடன் வந்துஉன்மரபுக்கதிபனாயிருந்தராஜனையுங்கணைக்கிறந்தசேனைகளையும் வளைத்துக்கொண்டு பெருங்காற்றிற்பட்ட இலவின் பஞ்சைப்போல அலைத்து நாசஞ்செய்து கொன்றான். ஆதலாலவனோடி யொளிப்பதன்முன் சீக்கிரமா யவனைக் கைப்பிடியாகப் பற்றிவந்து பாரவிலங்கைப்பூட்டி அரியசிறையில் வைத்துப் பலதீங்குகளையுஞ்செய்து ஏவல்கொண்டும் மற்றைத் தேவர்களையும் வேதபாரகராகிய முனிக்கூட்டங்களையும் திக்குப்பாலகரையும் எக்காலத்திலும் உன்னாக்கினையிலடங்கி யிட்ட ஏவல்களைச்செய்யக் கட்டளையிட்டு மீறுமலடக்கி பின்னும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பதவிகள்தோறும் இராட்சதவீரரைக் குடியேற்றுவிக்கக்கடவை, இதுவல்லாமற் கொலைகளவு கட்காமம் வஞ்சகமே முதலானவைகளை முக்கியமாகவெண்ணிச் சற்றுமிதங்காமல் திடசித்தமாய் நடத்தக்கடவாய், அவற்றால் உனக்கொரு தீங்கும் சம்பவிக்காது. இவ்வாறு துணிவுகொண்டுசெலுத்தாமற் போவையேயாயின் ஓ சூரனே! நினைந்த கருமங்களனைத்தும் உலகத்தின்கண் உனக்குக் கைக்கூடமாட்டாது. மேலும் உன்னாணை யாக்கினைக் கெவர் பயந்து நடப்பார்கள். பரிமளமிகுத்த துழாய்மாலையைத் தரித்த முடியைப்பெற்ற மகாவிஷ்ணு ரிஷபமாகித் தாங்கும் பெருமையினையுடைய பரமேஸ்வர னனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களினும் உன்சேனை சமுத்திரத்துடன் கலந்து இன்றையதினமேபோய் முழுமையுந் திரிந்து திரிந்து பார்த்து அவ்விடங்களி லுன்னரசுரிமைகளை ஸ்தாபிப்பதுமன்றியில் தகுந்த ராட்சதவீரர்களைக் காவல்வைத்துத் திக்குவிசையமும்பெற்றுச் செயசாலியாய்ச் சகலரும் புகழ்ந்து வணங்க வெற்றிகொண்டு திரும்பி இப்பூமியிற் சிறந்தவிடத்தில் ஒருநகரம் உண்டாக்கி அதிற்சகலருந் தொழுதுசூழ அரசுசெலுத்தி வாழக்கடவாயெனச் சுக்கிராசிரியன் மனப்பூர்வகமாகப்போதித்தான். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிதவத்தரோ! இனி அண்டப்பிரமாணங்களை சூரனுக்குச் சொல்லித் தெளிவித்த கதையுங்கேளுங்களென்று சூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினார்.

அண்டகோசப்படலம்.

தனது ஆசிரியனாகிய சுக்கிரபகவான் முத்திக்கு விலக்காகிய அஞ்ஞானமார்க்கங்களை விரித்திக்காட்டியவுடன் அதுகளை முக்கியமாயெண்ணி சூரவனைச்சேவித்து தேவரீர் கட்டளையிட்டபடிக்கு நடந்துகொள்ளக்கடவேன், அதற்குமுன்னம் பரமசிவம் எனக்கனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களின் பிரிவுகளையும் அதிற்பட்ட அடுக்கு நிலைகளையும் அடியேனுக்குத் தெளிவாகப் போதிக்கவேண்டுமென்று சூரபன்மன் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுக்கிரன்களித்துச் சொல்லுவான். ஓ? தானவேஸ்வரா? மூலப்பிரகிருதிக்குக் காரணனான புருடதத்துவத்தின் பொருளும் அதனால் விளைகின்ற தத்துவவிலக்கணங்களுநிற்க மேற்கூறிய அந்த மூலப்பிரகிருதியி னிச்சயத்தைச் சொல்லுவோங் கியாபகமாய்க் கேட்கக்கடவாய், மூலப்பிரகிருதியினிடத்திற் புத்திதத்துவந்தோன்றும் அதன்கண் அகந்தையுண்டாம், அதில் ஐம்புலனு முதித்து பரிசுத்தமாகிய ஆகாயமுதற் பாதலவரையிற்பரவி எங்குந் தானாய்விளங்கும் இவ்விதச்சிறப்பினைப்பெற்ற புவியினிடத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்கள்விளங்கும் அவை ஒன்றினுக்கொன்று சகலவிதத்தினுஞ் சமமாகநிற்கும் அதுகளின் பெருமைகளை என்போலிகளாற் சொல்லிமுடியாது. சாத்திரவிதிப்படிக்கு விசாலமாகப் பரந்தோங்கிசொர்னகாந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கும் இவ்விதச்சிறப்பைவாய்ந்தஞாலத்தின்கண்டோன்றிய ஆயிரகோடி அண்டங்களிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால்நீபெற்றஆயிரத்தெட்டண்டங்களில் ஒன்றின் பிரமாணத்தைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனியைப்போலநீமனதில்நிச்சயித்தறிந்துகொள்ளும்படியாகவிரிக்கின்றேன்அதாவதுசூரியகிரணத்திற்றோன்றும்பரமாணுக்க

வில்இருபத்தினுலுகொண்டது கசாக்கிரகத்தமென்றுசொல்ல
ப்படும்கசாக்கிரகத்தம்எட்டுகொண்டது இலாக்கை அது நா
ன்கு சேர்த்தது யூகை யூகை எட்டுகொண்டது இயவை அஃது
மூன்றுகொண்டது அங்குலம் அது இருபத்து நான்கு சேர்ந்
ததுமுழம் இதுநான்குகொண்டது தனு அதயிரண்டு கூடியது
தண்டம் இஃதிரண்டாயிரங்கொண்டது ஒருகுரோசம் இது
நான்குசேர்ந்தால் ஒருயோசனை அஃதுநூறுகோடி கொண்ட
பரப்பும் அத்தொகையுயர்ச்சியும்பெற்றது ஒரு அண்டமாகும்.
இவ்வாறேமற்ற அண்டங்களுந் தொகைப்பட்டிருக்கும் இப்ப
டித்தொகுத்த பெருமைபொருந்திய புவிக்குக்கீழ் ஐம்பதுகோடி
யோசனை ஆழ்ந்தும் அந்தத்தொகை உன்னதமும் பெற்றஇடமு
ண்டு இவ்வாறே அப்புவிக்கு மேற்றலத்திலுமிருக்கின்றது இவ்
வுலகம்புகழும் மகம்மேருவைச்சூழ்ந்த அஷ்டகுலாசலங்கள்
ஐம்பதுகோடியோசனை அண்டகடாகத்தினெல்லையி னுேங்கி
யிருக்கும் மேற்கூறிய அண்டத்தின்கீழ் விளங்குஞ் சுவரின்க
னங் கோடியோசனையாம் அதற்குமேல் ஒருகோடியெல்லையி
ல் காலாக்நிருத்திரர்கள் வாசஞ்செய்யுமுலக மிருக்கின்றது
அவர்சரீரத்தெழும் அக்கினிச்சுவாலை பத்துகோடி யோசனைப்
பரியந்தம் பிரதிபலித்திருக்கும் அதிலெழுகின்ற புகை ஐந்து
கோடியோசனைவரையிற் பரவிநிற்கும் அத்தேவர் வீற்றிருக்கி
ன்ற பொன்மயமான சிங்காதனம் ஆயிரயோசனை நிவப்பும்
இரண்டாயிரயோசனைப் பரப்புமுள்ள தாயிருக்கும் அக்கடவு
ளினது அழல்மேனி பதினுயிரயோசனைப் பிரமாணமாய்விள
ங்கும் அவர்கரத்திற் கேடயங் கத்தி வாள் வில் சரமுதலா
னதைப் பற்றி யிருப்பார் அவரைப்போன்ற செயசாலிகளான
ருத்திரர் பதின்மர் சூழ்ந்து அவரைப்போற்றி யிருப்பார்கள்.
அவர்கள் பணிவிடைகளைச்செய்துகொண்டு பத்துக்கோடி அ
டியார்கள் நெருங்கியிருப்பார்கள் மேற்சொல்லிய காலாக்நிஉ
ருத்திரரைச்சேவித்து விஷ்ணுவாகிய ஆதிகூர்மம் புவனத்தை
த்தாங்கி அவ்விடத்தில் அமர்ந்துநிற்கும் அப்பதவிக்குமேல்அ
டுக்கடுக்காக இருபத்தெட்டுகோடி யோசனைப் பரப்பில் நரக
ம்பரந்திருக்கும் அவ்வண்டத்தினுயர்ச்சியும் பரப்பும் இருபத்
தொன்பது கோடியும் பன்னிரண்டு லக்ஷங்கொண்டது அதற்
குமேல் தொண்ணூற்றென்பது லட்சம் யோசனைப் பிரமா
ணத்தில் ஒருபுவனமுண்டு அதின் கீழ்பாரிசம் இரும்புமயமா
யும் மத்தியிலும் மேல்பாரிசமும் பொன்வடிவாயும் விளங்கு
ம் அதற்கு மேற்பாகத்தில் கூர்மாண்டர் பொன்மயமானசிங்
காதனத்தில் வாசமாயிருப்பார். அவரைச்சூழ்ந்து பேழ்வாயு
ம் ஊழித்தீயைப்போன்ற வடிவும் அரக்கைப்போலச்சிவந்து
சுழலுங்கண்களும்பெற்று கூரியகணிச்சி முதலான படைகள்
கரத்தில்விளங்க கணக்கற்ற வுருத்திரகணங்கள் போற்றியிரு
ப்பார்கள். அப்புவனத்துக்குமேல் ஆகாயம் ஒன்பதுலட்சம்
யோசனை யுயர்ந்துநிற்கும் அதற்குமேல் அதல விதல சுதலநி
தல தராதல மகாதல பாதாளமென்றுசொல்லுஞ் சத்தபாதல
ங்கள்தோன்றும் அவை ஒவ்வொன்று ஒன்பதுலட்சம்யோச
னை விஸ்தீரணம் பெற்றிருக்கும் இவ்வேழுபிலத்தினெல்லை அ
றுபத்துமூன்றுலட்சம் யோசனையாம். அதற்குமேல் எட்டுல
ட்சம் யோசனையுயர்ந்து கனிட்டபாதலம் விளங்கும் அஃதுமு
ப்பாகமாய் ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினுயிரயோசனைபரப்புப்பெ
ற்றுநிற்கும், அதன்கீழ்பாகத்தில் அவுணரும் மத்தியில் விஷ
தந்தங்களைப்பெற்ற நாகராசர்களும் மேற்புறத்தில் அசுரரும்
மனவெழுச்சியுடன் வாசஞ்செய்திருப்பார்கள். இதற்குமேல்
ஒன்பதுலட்சம் யோசனையில் ஆடகேசுவரர் வாசஞ்செய்யுமு
லகமிருக்கின்றது. அதற்குமேல் வெளி நூற்றிருபதுலட்சம்
யோசனைகொண்டு நிற்கும், அதற்குமேல் அஷ்டதிக்கசங்களு
ம்சேடன்முதலிய அஷ்டமாநாகங்களும் இப்புவியைத்தாங்கி
யிருப்பர். இதற்குமேல் எண்பதுலட்சம் யோசனையில் பூமி
தோன்றும், மேற்கூறிய பிலங்களில் ஆடகேசுரர் நாகர் அவு
ணர் அரக்கர் இறைவர்களாய் ஐம்பதுகோடி தொகைகொண்
டசனங்கள் அவர்கள் ஆணை ஆக்கினையைப்போற்ற அண்டக
டாகமுதல் பூமியீருகக் காவல்கொண்டு பாதுகாத்திருப்பர்.
ஓ தானவசக்ரேஸ்வரனே ? இனி முற்கூறிய பலவகையாகிய
பிலங்கள் முதலியவைகளுக்கும் மேலாகத்தோன்றும் ஆதார
சக்தியான பூமண்டலத்தின் பிரிவுகளையும் அதனிடத்திருப்ப
வைகளையுஞ் சொல்லுவோம். அதாவது? சம்பு, சாகம், குசை,
கிரவுஞ்சம், இலவம், கோமேதகம், புட்கரமென்னும் விருட்ச
ங்கள் விளங்கி, அந்நாமங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ஏழுதீவுகளு
ண்டு, இவைகளைச்சூழ்ந்து இலவணஞ், க்ஷீரந், ததி, நெய், கரு
ப்பஞ்சாறு, மது, சுத்தோதகம் என்கின்ற சத்தசாகரங்களும்
மேற்சொல்லிய தீவுகளைக் கிரமமாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றது. அ
வற்றிற்கப்பால் சொர்னபூமி பரந்திருக்கும். அதைச்சூழ்ந்து
சக்கிரவாளகிரி நிற்கும். அதற்கப்பால் சாகரங்களுக்கிறைமை
பூண்ட பெரும்புறக்கடல் தோன்றும். அதற்கப்பால் காடாந்
தகாரமான இருட்பூமி தோன்றும். அதையடுத்து அண்டப்பி
த்திகை மேற்கூறியவகைகளை யெல்லாஞ் சூழ்ந்துவிளங்கும்,
முன்சொல்லிய தீவுகளில் முதலாகிய சம்பத்தீவு லட்சயோ
சனை விஸ்தீரணமுண்டு. அதைச்சூழ்ந்த லவணசமுத்திரமும்
அத்தொகைப்பிரமாணமாயிருக்கும் மற்ற ஆறுதீவுகளுங் கட
ல்களும் ஒன்றுக்கொன்று இரட்டித்த விசாலங்கொண்டு தோ
ன்றும் இவையனைத்துங்கூடிய தொகை இரண்டுகோடியும் ஐ
ம்பத்துநான்குலட்சம் யோசனையாகும். இதுவல்லாமற் சொ
ர்னபூமி பத்துகோடியோசனைகொண்ட விஸ்தாரம்பெற்றது.
அதைச்சுற்றிய சக்கிரவாளகிரி பதினுயிரம்யோசனைப் பரப்
பில் நிற்கும், இதைவளைந்திருக்கும் பெரும்புறக்கடல் ஒருகோ
டியு மிருபத்தேழுலட்சம்யோசனைப்பரப்புண்டு, அப்பால்தோ
ன்றும் இருட்பூமி முப்பத்தைந்துகோடியும் பத்தொன்பது ல
ட்சத்து நாற்பதினுயிரம் யோசனைப்பரப்பிருக்கின்றது. அதை
ச்சூழ்ந்திருக்கும் அண்டப்பித்திகை, கோடியோசனை கனமு
ண்டு அவ்விடத்திற்பூமி ஐம்பதுகோடி விஸ்தீரணங்கொண்டு
தோன்றும். ஓ சூரனே ? நாங்கூறிய கணிதத்திற்பட்ட இத்
திசைஉயத்தவிர மற்றமாதிரங்களைக் குறிக்குமிடத்து நாற்றி
சைகளும் எட்டுகோணங்களுங் கலந்து இரண்டுகோடியும் நூ
றுயோசனைப்பிரமாணமுண்டு. இனி யிவ்வுலகத்தையாண்டவ
ர்கள் வரன்முறையைச்சொல்லுவோம். முட்களைப்பொருந்தி
ய நாளத்தெழுந்து சகஸ்திர இதழ்பெற்று பொன்மயமாய் ம
கரந்தங்களையுந் தேனையுமிறைத்து பரிமளமிகுத்த தாமரைப்
பீடத்தி லெழுந்தருளிய சிருஷ்டிகர்த்தனுன பிரமதேவன் வல
துபுசத்தில் அவதரித்த சுவாயம்பூமனு வேதவொழுக்கத்தில்
பிசகாமல் தருமநான்குபாதங்களினு மோங்க மன்னுயிர்களைத்
தன்னுயிரைப்போலெண்ணி யிவ்வுலகமுழுவது மொருகுடை
நிழலில் ஏகச்சக்கிரத்தைச் செலுத்தி அளவற்றகாலம் அரசா
ட்சிசெய்துவந்தான், அவனுக்கு அங்கிதீரன் மெதாதி வபுட்டு
சோதிட்டு துதியான் அவ்வியன் சவனன் என்னும் ஏழுபிள்ளை
கள் அற்புத புத்திவான்களாய் செயசாலிகளாய்ப் பிறந்தார்க
ள்; அவர்களுக்கு பருவம்வந்தகாலத்தில் அந்தப்பூமண்டலத்
தை ஏழுகூறுக்கித் தனித்தனியே அப்பிள்ளைகளுக்குப் பட்டா
பிஷேகஞ்செய்து பிதாவானவன் மோட்சத்தைவிரும்பி தவ
த்துக்குச்சென்றுவிட்டான் பின்பு ஏழுராசகுமாரர்களும் அத்
தீவுகளைப் பாதுகாத்தாண்டுவந்தார்கள். அவர்களிற் சம்புதீப
த்தையாண்ட அங்கிதீரனுக்கு பாரதன், கிம்புருடன், கேதுமா

லோன், பத்திராவசுத்தன், இளாவிரதன், இரமியன், இரணி
யன், குரு என்னும் பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள், அவர்கள் பக்குவ
ப்பட்டபின்பு நாவலந்தீவை ஒன்பதுகண்டமாக்கி அவர்களுக்
குத்தந்து தான் மோட்சவீட்டையடைந்தான். சிறப்போங்கி
யசம்புத்தீவின் மத்தியிலிருக்கின்ற மேருகிரியானது செந்தா
மரைக்கொட்டையைப்போலவிளங்கும் அதினுயர்ச்சி எண்பத்
துநாலாயிரம் யோசனையுண்டு. பூமியிற்பதினாயிர மாழ்ந்திருக்
கும் அதினுன்னதப்பரப்பு முப்பத்திரண்டாயிரமாம் உள்ளக
லம் இதிற்பாதியளவுகொண்டிருக்கும் அதில்மூன்று மேகலைக
ளுண்டு. அவற்றின் நடுநின்ற மேகலையிற் பலசிகரந் தோற்று
ம் அம்மேருபர்வதத்தின் மத்தியிற் பிரமன் வாசஞ்செய்யும்
மனோவதி பட்டணமும் அதற்குமேற்பாகத்தில் விஷ்ணுவிருக்
கின்ற வைகுந்தமும் அதற்கு வடகீழ்பாரிசத்திற் பரமசிவமெ
ழுந்தருளிய திருக்கயிலாயமுதலெட்டு கிரிகளு மிருக்கின்றது
அவைகளில் இந்திரன் அக்கினி எமன் நிருதி வருணன் வாயு கு
பேரன் ஈசானமூர்த்தி வாசஞ்செய்யும் நகரங்களுண்டு. அத
ற்குத் தென்பாகமுதல் வடபாரிசவரையில் நேரியதேசமோடி
யிருக்கும் அதற்குநேராய்த் திட்டிவாயலொன்று போகின்றது
மேற்கூறிய மேருவுக்கு கிழக்கில் மந்தரகிரி வெள்ளை நிறம்
பெற்றுநிற்கும் அதற்குதெற்கில் பொன்மயமாகிய கந்தமாத
னமுண்டு மேற்குதிக்கில் நீலரத்தினமயமாகிய விபுலம்விளங்
குகின்றது வடக்கில் மாதளைப்புஷ்பநிறம்பெற்ற சுபாசுபமு
ண்டு கடப்பவிருட்சம் நாவல்விருட்சம் அரசமரம் வடவால
விருட்சம் இந்நான்குங் கிழக்குமுதல் நிற்கின்ற மேற்கூறியவ
ரைகளின்மீது முளைத்தோங்கியிருக்கும் மேற்கண்ட நாவல் இர
ண்டாயிரயோசனை யுயர்ந்திருக்கும் மற்றத்தருக்களும் அதிற்
பாதி யுயரமுண்டு இவ்விதச் சிறப்புவாய்ந்த மலைகளின் கிழக்
குத்திசையில் அருணநதி, மேற்குதிக்கில் அசிதோதநதி, தெற்
கில் மானதமடு வடபாரிசத்திற் சிறந்தமடு நீர்விளங்குகின்றது
கிழக்கில் சயித்திரத மென்னுஞ்சோலையுந் தெற்கில் நந்தனவ
னமும் மேற்கில் வைப்பிரசமென்னுஞ் சோலையும் வடக்கிற் கி
றுதாக்கியமென்னு நந்தவனமுமுண்டு. இது மேருகிரிச்சாரவி
ல்பரந்திருக்கும் மதுரமாய் பரிமளமிகுத்த சம்புநாவல் விரு
ட்சந் தென்பிரதேசத்தி லுண்டாகிய காரணத்தினாற் பாரதகா
ண்டமுற்றும் புகழ்பெற்ற நாவலந்தீ வென்றுபெயர் பெற்று
அத்தருவிற்காய்த்துதிர்கின்ற கனிகளினிடத்தெழுந்த மதுரமா
னரசம் ஆறாய்மேருகிரியைவளைந்து வடபாரிசத்திலோடி சம்
புநதமென்று பெயர்கொண்டு விளங்கும் அந்நீரையருந்தின
வர் சரீரம் பொன்மயமாய் பதின்மூவாயிரவருடம் வாழ்ந்து
இளைப்பு, பசி, பிணியில்வருந்தாம லிருப்பார்கள். பொன்மலை
க்கு நாற்றிசையினு மிருக்கின்ற மேற்சொல்லிய பர்வதங்களி
ன் பரப்பும் உயர்ச்சியும் மேருகிரியிற் பாதிதொகையுள் அட
ங்கும் அதற்குக் கீழ்பாரிசத்தில் நீலநிறம்பெற்ற மாலியவா
னென்கிற பர்வதமும் மேல்பாகத்திற் பொன்மயமான கந்த
மாதனமென்கின்ற பர்வதமும், தென்றிசையில் மணிநிறம்பெ
ற்ற நிஷதன், கனகநிறம்பெற்ற ஏமகூடம், பொன்னிறம்பெற்
ற இமையமென்கிற பர்வதங்களும், வடபாரிசத்தில் நீலநிறம்
பெற்ற நீலகிரி, வெண்மைநிறம்பெற்ற சுவேதஞ், சந்திரகாந்
தநிறம்பெற்ற சிருங்கமென்கிற பர்வதங்களுமுண்டு. தென்பா
ரிசத்தில் நிற்கின்ற மேற்சொல்லிய நிஷதமுதலானவரைகள்
மூன்றுங் கிழக்கு மேற்கு சமுத்திரத்தைத் தலைக்கூடிப்பாய்ந்
திருக்கும், வடபாரிசத்தில் நிற்கின்ற நீலகிரிமுதலாகிய பர்வ
தங்கள் மூன்றும் மேற்கூறியபடிக்குப் பாய்ந்தோடும், இவ்வ
ஷ்டகுலாசலங்களும் அவ்வவைகளும் இரண்டாயிரயோசனை
வானத்திலோங்கியிருக்கும், இவற்றுட் கந்தமாதனம் மாலிய
வானென்னுமலைகள் பதினாயிர யோசனைப்பரப்பில் நிற்கும்,
மற்றபர்வதங்களாறும் இரண்டாயிரயோசனை விசாலங்கொ
ண்டிருக்கும், இவ்வஷ்டகோணங்களுள் நவகண்டங்க ளடங்
கியிருக்கும், அவற்றினெல்லைப் பிரமாணமினி சொல்லுவோம்
அரசனே கேட்பாயாக, வடகடல்முதற் சிருங்கபர்வதவரையி
ல் குருவருடமும் அதுமுதற் சுவேதபர்வதவரையில் இரணிய
வருடமும் அதுமுதல் நீலகிரிவரையில் இரமியவருடமும் மே
ருவைச்சூழ்ந்து இளாவருடமும் மேற்குசமுத்திரமுதற் கந்த
மாதன பர்வதவரையிற் கேதுமால்வருடமும் கீழ்சமுத்திரமு
தல் மாலியவான்பர்வதவரையில் பத்திரவருடமும் நிஷதபர்
வதமுதல் ஏமகூடபர்வதவரையில் அரிவருடமும் அவ்வரைமு
தல் இமையபர்வதவரையில் கிம்புருடவருடமும் அம்மலைக்கு
ந் தென்கடலுக்கும் மத்தியிற் பாரதவருடமும் வழங்கிவரும்.
இவ்வாறு நவகண்டங்கள் விளங்கும் இதிற் பரதகண்டந்தவிர
மற்ற எட்டுகண்டங்களி லிருக்கின்றவர்களுக்கு நாற்பத்து மூ
வாயிர வயதுண்டு, குருவருடம் வழங்குகின்ற நாட்டிலிருக்கி
ன்றவர் ஒருதினத்தி லிராவினிடத்தில் ஆண்பெண்ணுண்டாய்
தங்களிலிச்சைகொண்டு புணர்வார்கள், அவர்களுக்குணவு பழ
வகைகளாதியாக தெய்வத்தருக்கள் வழங்கிவரும் தேகம்பசு
மைநிறம் வயது பதின்மூவாயிரவருடம், அத்தேசவடபாரிச
த்தில் முனிவர் சாரணர் சித்தரிருப்பார்கள், அவர்களுக்கும்வ
யது பதின்மூவாயிரமுண்டு, படிகநிறம்பெற்றிருப்பார்கள். ப
த்திரவருடஞ்சூழ்ந்த தேசத்திலிருப்பவர் கனி காய் பொசிப்ப
ர், பதின்மூவாயிர வயது பெற்று சிவந்தவடிவ முடையவர்க
ள். இரமியவருடஞ்சூழ்ந்த தேசத்திலிருப்பவர் பலாதிகளைப்
பொசித்துச் சந்திரனையொத்த தேகத்தைப்படைத்து பன்னி
ராயிரத் தைந்நூறுவயது பெற்றிருப்பார்கள். இரணியவருட
ஞ்சூழ்ந்த தேசத்திலிருப்பவர் ஆலங்கனியைப்பொசித்துக்குவ
ளைப்புஷ்பநிறம்பெற்று பன்னீராயிரவயதுடையவர். இளாவி
ரதகண்டத்தில் இருப்பவர் வெளுத்ததேகம்பெற்று கருப்பஞ்
சாறுபொசித்து பன்னிரண்டாயிர வயதுபெற்றவர். கேதுமா
ல்கண்டத்திலிருப்பவர் குவளைநிறம்பெற்று தாழங்கனியைப்
பொசித்து பதினாயிரவயதுவாய்ந்தவர். அரிகண்டத்தில்வாழ்
பவர் பதினாயிரவயதுகொண்டு கனிகாயுண்டு வெளுத்தவடிவு
பெற்றவர். கிம்புருடகண்டத்திலிருப்பவர் அத்திக்கனியைப்
பொசிப்பர், பொன்வடிவுபெற்று வயதுபதினாயிரமுடையவர்.
ஏமகூடபர்வதத்துக்குதெற்குஇமையவரைக்குவடக்கில் பெரு
மைபொருந்திய திருக்கயிலாயமிருக்கும், அதின்மேல் உமைய
வளுடன் பரமேஸ்வரர் வீற்றிருப்பார். ஊழிகாலத்தில் அவ்வ
ரைமேல் கீழ் அண்டவரையிலோங்கி ஆழ்ந்துநிற்கும். இவ்வெ
ட்டுக்கண்டங்களிலிருப்பவர் துன்பம் பிணி நரைதிரை மூப்பெ
வ்வளவும் பெறமாட்டார்கள். கிரேதாயுகமுதல் மற்றமூன்று
யுகங்களிலும் நிறைந்தகியானம் தேகமுயர்ச்சி வயது அளவற்
றசெல்வமுதலியவற்றை சமமாய்ப்பெற்று வாழ்வார்கள். பி
ன்பு முதல் பாரதகண்டத்தில் அவதரித்து தாங்கள் பெறவே
ண்டிய வினைப்போகங்களை யனுபவித்து வாழ்வார்கள். மற்ற
கண்டங்களில் மேகஞ்சஞ்சரித்துப் பெய்யாது, மேற்கூறிய
பாரதகண்டத்தி லிருப்பவர் பூமியை உழுது மற்றபலதொ
ழில்களைச் செய்து பாவபுண்ணியங்களைத்தேடி தியானநிஷ்
டை சமாதியிவைகளை யனுஷ்டித்தவைகளால் அடையும்பய
னைப்பெற்று வாழ்வர். பெருமை வலி அறிவு வயது உருவம்
உண்டி செய்கை யிவற்றினை யுகாயுகங்களுக் கடுத்தபடிக்குப்
பெறுவர், துவரா முதலான விளைவைச்செய்து அவற்றினாற்
பெறும் பலனுடன் காய் கனி கிழங்குவகை முதலிய பதார்த்த
ங்களைப் பொசிப்பார்கள். மற்ற எட்டுகண்டங்களி லிருப்பவ

ருந் தெய்வலோகவாசிகளும் நாகலோகத்தாரும் பாரதகண்டத்தை முக்கியமாய்விரும்பி வாசஞ்செய்து புண்ணிய பாபங்களைச்செய்து அவற்றிற்கேற்ற சிறந்தபேற்றையடைவார்களென்று சொல்லுகின்றதால் நல்லொழுக்கமாதியான சத்கிர்த்தியங்களைப்பெற்ற பாரதகண்டமொன்றுமாத்திரம் நல்வினைதீவினையினாலுண்டாகுஞ் செயற்கைகளுக்கெல்லா மூலமாய் விளங்கும், தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுக்குக் குறைபாடுகள் நேருமாயின் அத்தலத்தில்வந்து தவம் பூசையாதியான விரதங்களை பத்திபூர்வகமாகச் செய்து தாங்கள் விரும்பிய பேறுகளையடைவார்கள். கவீஸ்வரர்கள் புகழும் கீர்த்திபெற்ற பரதனெனுஞ் சக்கிரவர்த்தியானவன் அரி-கசேருகன்-தாம்பிரபன்னி-கபத்தி-நாகன்-சவுமியன்-கந்தருவன்-வருணன் -என்னும் பிள்ளைகளெண்மரையுங் குமரியென்னும் பெண்ணையும் பெற்று உலகமெங்குங் கொண்டாடத்தக்க சிறப்புடைய பாரதகண்டத்தை ஆயிரயோசனை யெல்லைபெற்றதாய் அவரவர்கள்பேரால்விளங்க நவகண்டமாக்கிக்கொடுத்தான் இக்கூறுகளில் கங்கை - கவுதமை - யமுனை - கவுரி - வாணி - காவேரி - நருமதை - பாலி - கம்பை - பம்பை - துங்கபத்திரை - குசை கோமதி - பாஞ்சாலி - சூரசி - பாபகரை - தூதபாவை - சங்கவாகினி - சிவை - பாரத்துவாசி - சார்வரி - சந்திரபாகை - சரயுவேணி - பிங்கலை - குண்டலை - முகரி - பொருனை - வெஃகா - பெண்ணை - முதலான பலநதிகள் பெருகிக்கொண் டிருக்கும், மயேந்திரம் - பொதிகை - சையஞ் - சத்தி - மாநிருடம் - பாரிபாத்திரம் - விந்தமென்னு மலைகளேழும், அயோத்தி மதுரை - மாயா - காசி - காஞ்சி - அவந்தி - துவாரகை - என்னுஞ் சத்தபுரிகளும், விஷ்ணு - பிரமன் - இந்திரன் - மற்ற தேவர் - முனிவர் முதலிய மேலுலகவாசிகளாலும்மனுக்கள்சக்கிரவர்த்திகள்இராஜாக்கள்முதலியபூமண்டலத்தாராலும்ஆதிசேஷன்அஷ்டமாநாகங்கள்முதலியபாதலவாசிகளாலும்பார்வதி-லட்சுமி-இந்திராணி முதலிய கற்புடைய தெய்வமங்கையராலும்பூசிக்கப்பட்டுவிளங்கும் ஆயிரத்தெட்டு சிவஸ்தலங்களானவை திருக்கயிலாயத்தைச் சூழவிருக்கின்றன. அச்சிறந்த தலங்களின்திருநாமங்களை அவற்றின் மகத்துவங்களுடன் பார்வதியாருக்குப்பரமேஸ்பரர்சிவரகசியத்தில் போதித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறே நாமுமெடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

அவையாவன—திருக்கயிலாயத்துக்குக் கீழ்பாரிசத்தில்விளங்குந் ஸ்தலங்கள்.—ஸ்ரீகையிலாசேசுவரம், பூதேசுவரம், அம்பிகேசுவரம், சுரேசுவரம், கணேசுவரம், கந்தேசுவரம், தாரகேஸ்வரம், கங்கேசுவரம், நந்திகேஸ்வரம், பிரிங்கீசுவரம், பாளகேசுவரம், சண்டீசுவரம், முஞ்சிகேசுவரம், இரத்தினேசுவரம், கெந்தசேசுவரம், கெர்ப்பேசுவரம், வீரேசுவரம், சேஷ்டேசுவரம், குசுமேசுவரம், வீரபத்திரேசுவரம், கந்துகேசுவரம், பணீசுவரம், சுதேசுவரம், கபஸ்தீசுவரம், உருத்திரேசுவரம், பயிரவேசுவரம், கரவீரேசுவரம், நிஷதேசுவரம், வடேசுவரம், கச்சபேசுவரம், காசியபேசுவரம், ஆவட்டேசுவரம், அசுரணீசுவரம், கலசேசுவரம், சோடவிகேசுவரம், பத்துமேசுவரம், மகதேசுவரம், துகுண்டேசுவரம், உகுண்டேசுவரம், சௌரேசுவரம், வருணேசுவரம், கருணேசுவரம், வயித்தியுதேஸ்வரம், மேட்சேஸ்வரம், தண்டகேசுவரம், மண்டலீஸ்வரம்,குண்டலீஸ்வரம், கண்டேஸ்வரம், பாண்டவீசுவரம், கணிடேஸ்வரம், கருடேசுவரம், சந்திரேஸ்வரம், மாருதேசுவரம், விதீசுவரம், சுதீசுவரம், தண்டுகேசுவரம், மகேசுவரம், உமேசுவரம், கபந்தீசுவரம், பத்திரகர்ணேசுவரம், வேகேசுவரம், விஷ்ணீசுவரம், வயிராதேசுவரம், அமரேசுவரம், சனுதனேசுவரம், சுந்தேசுவரம், சானந்தேசுவரம், செனேசுவரம், விக்கிரமேசுவரம், வசிஷ்டேசுவரம், குணிதம்பேசுவரம், குருண்டேசுவரம், நாகேசுவரம், கபாலேஸ்வரம், சுரேஸ்வரம், அயிற்புத்தினியேஸ்வரம், சமதக்கினியேஸ்வரம், விசுவாமித்திரேசுவரம், இராவணேசுவரம், பலீசுவரம், மஹேன்மணிசுவரம், சுதாதரமேசுவரம், மார்த்தாண்டேசுவரம், லலந்தீசுவரம், சுவல்லளீஸ்வரம், துர்வேஸ்வரம், கந்தர்வேசுவரம், விசுவசேசுவரம், பாடிபத்திரேசுவரம், கற்பேசுவரம், மரீதன்னீசுவரம், ஸதோரணேசுவரம், அக்கிரதீசுவரம், உத்பலேஸ்வரம், மயேந்திரேஸ்வரம், தாண்டீஸ்வரம், பரிதேஸ்வரம், அனந்தேசுவரம், கர்த்தமேஸ்வரம், அயிர்தேஸ்வரம், வப்புருகேசுவரம், வாகுரீசுவரம், வர்மகேஸ்வரம், படுவத்திரேஸ்வரம், பிராமரேஸ்வரம், மிருகேந்திரேஸ்வரம், இரண்ணியேஸ்வரம், பவீசுவரம், அக்கினித்திரேஸ்வரம், சன்னதீஸ்வர்ம், புருகுதீசுவரம், ரணேஸ்வரம், கிராதேஸ்வரம், கர்த்தகேசுவரம், வேணுதாரேசுவரம், சயந்தேசுவரம், மத்தியமேசுவரம், சங்கமேசுவரம், கதிஸ்வரம், வித்துருத்கற்பேஸ்வரம், திரிபுரேஸ்வரம், ஆரீசுவரம், பலப்பிரதமதளேசுவரம்,சர்வபூதமேசுவரம், உகினரேசுவரம், கற்பேசுவரம், மந்திரிகேசுவரம், தந்திரேசுவரம், சாமகேஸ்வரம், யோமகேஸ்வரம், திகிஸ்வரம், கபாலமோசளேசுவரம்,மணிகற்பேசுவரம்,சாதுகர்னேசுவரம், நிர்கீஸ்வரம், பாடலீஸ்வரம், கர்ணிகேஸ்வரம், சத்திரகேஸ்வரம், பிங்களேசுவரம், சிலேசுவரம், மத்துவீசுவரம், வாமகேசுவரம், யவ்வனேஸ்வரம், அபத்தரேஸ்வரம், பிராத்திஸ்வரம், சன்னுகேசுவரம், கோமேசுவரம், அபிலேசுவரம், விசாலேசுவரம், சிம்மகேஸ்வரம், கண்டாகர்னேஸ்வரம், வியாக்கிரேஸ்வரம், சம்புகேஸ்வரம், லளிதேஸ்வரம், அமூர்திஸ்வரம், வேதேஸ்வரம், டிண்டிகேஸ்வரம், ககோளேஸ்வரம், தவரீசுவரம், பிந்துகேஸ்வரம், கண்டகிஸ்வரம், நிர்மதிஸ்வரம், அகிலேசுவரம், பிசண்டிலேசுவரம், அந்திரீசுவரம், கனகேசுவரம், சுரேசுவரம், சத்தியோசாதேசுவரம், வகுளீசுவரம், பிலவேசுவரம், சோமேசுவரம், வாரணேசுவரம், சாபேசுவரம், சடேசுவரம், பங்ககாரேசுவரம், முத்தகேசுவரம், ராகேசுவரம், பல்லூகேசுவரம், விராகேசுவரம், கிர்த்தனேசுவரம், அனகீசுவரம், உரகேசுவரம், கரோரேஸ்வரம், தர்த்தரேஸ்வரம், உரவரீசுவரம், ஷப்பிரேசுவரம், தாவ்வியேசுவரம், வினதேசுவரம், சசீசுவரம், கருதேஸ்வரம், முகுந்தேஸ்வரம், பவானீஸ்வரம், சனீசுவரம், விருஷபேசுவரம், தேனுகேசுவரம், சவ்ரவேசுவரம், கணேசுவரம், ருக்ஷேசுவரம், சந்திரேசுவரம், மச்சேசுவரம், பாவனேசுவரம், துரங்கேசுவரம், மதங்கேசுவரம், காணதேசுவரம், பரிசுவரம், சலந்தரேஸ்வரம், சுவேதசுவிஸ்வரம், பிகேசுவரம், றைப்பியுசுவரம், முசுகுந்தேஸ்வரம், கங்கணேஸ்வரம், பிரகேஸ்வரம், வித்தியாதரேஸ்வரம், நீலேஸ்வரம், கட்சிவேஸ்வரம், பிரபேஸ்வரம், மருதேஸ்வரம், குந்தீஸ்வரம், சுவர்க்கேஸ்வரம், மலயேஸ்வரம், மங்கணேஸ்வரம், சாகதீஸ்வரம், விபுதேஸ்வரம், கிரீஸ்வரம், கலஷேசுவரம், நிகூரணேசுவரம், கொரஷேசுவரம்,வாசகேசுவரம், கந்தப்பேஸ்வரம், சூரியகேஸ்வரம், புஷ்டேஸ்வரம், துஷ்டகேஸ்வரம், விராயகேஸ்வரம், மணிகண்டேஸ்வரம், ரந்தனேஸ்வரம், பார்வதீசுவரம், வித்துருமேசுவரம், லதேசுவரம், விரிஞ்சேசுவரம், கற்பேஸ்வரம், பிரசன்னேஸ்வரம், விச்சேஸ்வரம், பார்பூதேஸ்வரம், லோகேஸ்வரம், பிராணிகேஸ்வரம், ஆந்தகேஸ்வரம், முக்திகேஸ்வரம், அரிகெசேஸ்வரம், ருஷிஸ்வரம், காருதேசுவரம், பதங்கேசுவரம்,கன்னியேசுவரம், தவனேசுவரம், சாதுகர்ணேசுவரம், கந்தபத்திரேசுவரம் சக்கிரேசுவரம்,அருணேஸ்வரம், அதாலப்பியேஸ்வரம்,பகேசுவரம்,திரியமலகேஸ்

வரம், கவுதமேசுவரம், கலேசுவரம், விதண்டேசுவரம், கடே
சுவரம், வாரகேசுவரம், குலேசுவரம், கேதாரேசுவரம், பலே
சுவரம், கின்னரேசுவரம், அமுர்தேசுவரம்,—திருக்கயிலைக்கு
த் தென்பாரிசத்தில் விளங்குந் தலங்கள்.—அகொரேசுவரம்,
கபாலேசுவரம், குருரேசுவரம், அனலேசுவரம், இந்திரேசுவர
ம், எமேசுவரம், திருதீசுவரம், நபேசுவரம், உதார்வர்தேசுவ
ரம், தட்சிணுவர்த்தகேசுவரம், பிகண்டேசுவரம், குடாரேசு
வரம், மானவேசுவரம், குலேசுவரம், மெசாபகேசுவரம்,
மௌனிகேசுவரம், அர்ச்சுனேசுவரம், கவீசுவரம், பகதத்தேசு
வரம், நகுஷேசுவரம், அப்பிரிதீசுவரம், தக்கணேசுவரம், ச
ந்தீசுவரம், மத்தியமேசுவரம், ககிசுவரம், வித்தியேசுவரம், ப
ன்னகேசுவரம், கிர்த்தனேசுவரம், நிரேசுவரம், திவோதாசே
சுவரம், ராதிதரேசுவரம், சவுனகேசுவரம், கணபத்திரேசுவ
ரம், சேஷேசுவரம், வாசுகீசுவரம், சங்கபாலேசுவரம், சித்தி
ரகுப்தேசுவரம், தண்டபாணீசுவரம், துர்க்கேசுவரம், சார்ச்
சேசுவரம், அமசேசுவரம், மயூரேசுவரம், சக்கிரவாகேசுவர
ம், மந்தரனேசுவரம், மன்மதேசுவரம், ரதீசுவரம், கண்டகே
சுவரம், பாண்டிரேசுவரம், வனேசுவரம், புரந்திரீசுவரம், ப
லேசுவரம், காரணேசுவரம், தாரணேசுவரம், கிருத்திவாசே
சுவரம், சனார்த்தனேசுவரம், விசுவேசுவரம், மகாகாளேசுவர
ம், சரசுவதீசுவரம், லட்சுமீசுவரம், சசிசுவரம், சக்கிரகேசுவ
ரம், புலகேசுவரம், புலஸ்தியேசுவரம் விர்த்தகாளேசுவரம்,
பரத்துவாசேசுவரம், சாகரேசுவரம், ரமேசுவரம், விலேகி
னேசுவரம், சித்திரேசுவரம், பாதகேசுவரம், பிண்டாரேசுவ
ரம், வனேசுவரம், திலகேசுவரம், திர்வேசுவரம், பிர்வேசுவ
ரம், நலவேசுவரம், ஷீரிணீசுவரம், தனேசுவரம், கரந்தமேசு
வரம், கோவேசுவரம், கிருஷ்ணேசுவரம், பர்னகேசுவரம், க
ங்காதரேசுவரம், மவுனேசுவரம், குருபத்திரேசுவரம், கமத
ளேசுவரம், சாளேசுவரம், தாளேசுவரம், பிலவகேசுவரம், அ
ப்சரேசுவரம், மோட்சகேசுவரம், பூதாரேசுவரம், பதேசுவர
ம், அனரண்ணியேசுவரம், பாகுதேசுவரம், வேணேசுவரம்,
கவுதகேசுவரம், குசிரேசுவரம், விர்த்தினேசுவரம், நிரகேசு
வரம், பர்ஜன்னியேசுவரம், இர்மதேசுவரம், ஆடகேசுவரம்,
நதீசுவரம், விரோதேசுவரம், கங்கணேசுவரம், ரபசேசுவரம்,
ஸ்தலேசுவரம், அரிந்திரேசுவரம், குங்குமேசுவரம், நாகோ
த்தாரகேசுவரம், சுகேசுவரம், யோனகேசுவரம், புக்தீசுவர
ம், முக்திகேசுவரம், ருணமோசனேசுவரம், காந்திசுவரம், த
ர்மேசுவரம், பாவனேசுவரம், பவனேசுவரம், காஞ்சேசுவர
ம், கோகர்ணேசுவரம், சரேசுவரம், பாடீசுவரம், சலிகேசுவரம்,
விதிகோத்திரேசுவரம், நீலேசுவரம், பீமேசுவரம், சங்கரேசு
வரம், உமிதேசுவரம, பாரிசாதேசுவரம், மந்தரேசுவரம், ச
டேசுவரம், திரிசடேசுவரம், சிகண்டீசுவரம், பற்கிசுவரம், ப
லனேசுவரம், பனுமணீசுவரம், இராமேசுவரம், லட்சுமணே
சுவரம், அருந்ததீசுவரம், பாகிசுவரம், பத்துமகர்ப்பேசுவரம்,
அரண்மணீசுவரம், பக்ஷியேசுவரம், ருசலீசுவரம், ஸலீசுவர
ம், உத்தாலகேசுவரம், நகதஞ்சரேசுவரம், பர்னகேசுவரம்,
சாண்டிலியேசுவரம், சாகலேசுவரம், நிர்ச்சேசுவரம், குசே
சுவரம், தாரவேசுவரம், அனமித்திரேசுவரம், காகந்தேசுவர
ம், உமேசுவரம், குருவிந்தேசுவரம், பட்டீசுவரம், குடபேசு
வரம், ஸ்ரீசைலேசுவரம், கயேசுவரம், அரித்துவாரேசுவரம்,
சங்காவெலேசுவரம், குரிக்ஷேத்திரேசுவரம், சுருபாண்டீசுவ
ரம், பயாதீசுவரம், குதேசுவரம், வாரணசேசுவரம், அவிமுகத்
தேசுவரம், காளகஸ்தீசுவரம், விஷ்ணுசக்கிரப்பிரதேசுவரம்
ரமதேசுவரம், அகஸ்தியேசுவரம், மாலவேசுவரம், பகே
, அமகொலேசுவரம், பிரதானேசுவரம், மாருதேசுவ

ரம், பவேசுவரம், நட்சத்திரேசுவரம், ஸ்தாலகேசுவரம், மல்
லிகேசுவரம், குருசாசுவரம், ரோகஅரிசுவரம் திரிசகேசுவர
ம், தனேசுவரம், சுபர்னேசுவரம், தாண்டவேசுவரம், மண்ட
லீசுவரம், அமிர்தீசுவரம், தக்ஷகேசுவரம், பிரவாளேசுவரம்,
அரிபத்திரேசுவரம், விரோதேசுவரம், தும்புரேசுவரம், நார
தேசுவரம், கரேசுவரம், ரம்பியேசுவரம், விம்ரமேசுவரம், க
ர்த்தமேசுவரம், திருணேசுவரம், சூலடங்கேசுவரம், சத்மலே
சுவரம், ஆரிசுவரம், மருதாமேசுவரம், சிந்தூரேசுவரம், அக்
ரணீசுவரம், பிருந்தேசுவரம், பிறையாசேசுவரம், பிரதிஷ்
டானபுரேசுவரம், கோதாவரீசுவரம், தாம்ரபர்ணீசுவரம்; ய
ர்த்துருதேசுவரம், பமலேசுவரம், பங்கிலேசுவரம், பனேசுவ
ரம், புத்துதேசுவரம், ஆவர்த்தேசுவரம், சுமேசுவரம், குளே
சுவரம், விராடேசுவரம், பாலாசேசுவரம், கஸ்தீசுவரம், பிரள
யேசுவரம், சாகதீசுவரம், திரலோகேசுவரம், துருதீசுவரம்,
சம்புகேசுவரம், குரவதேசுவரம், எக்கியேசுவரம், உதும்ப
ரேசுவரம், வாலீசுவரம்; பாலீசுவரம், பத்தினீசுவரம், பப்பி
ரவேசுவரம், கந்ததுவாரேசுவரம், கண்டேசுவரம், வருணே
சுவரம், பிரபாசேசுவரம், புஷ்கரேசுவரம், ருத்திரகோடீசு
வரம், வால்மீகேசுவரம், சுந்தரேசுவரம், ஸ்திரிணசோதிசுவ
ரம், காயத்திரீசுவரம், சாவித்திரீசுவரம், காலத்துவாரீசுவர
ம், துங்கேசுவரம், பீமசண்டேசுவரம், ரத்தினகர்ப்பேசுவர
ம், தேவேசுவரம், ஆரகேசுவரம், ரதிதேவேசுவரம், காலஞ்ச
ரேசுவரம், அஸ்தீசுவரம், பைப்பலாதேசுவரம், கந்தர்வேசுவ
ரம், திருகுலேசுவரம், ரஜதீசுவரம், தீவேசுவரம், சித்திரகண்
டேசுவரம், துவாரபீடேசுவரம், திரிகூடேசுவரம், மங்கனே
சுவரம், ஆமலகேசுவரம், முத்திரேசுவரம், ஸ்தாடகேசுவரம்
துவதண்டீசுவரம், கசேசுவரம், காத்தியாயனேசுவரம் யாக்
கியவலகேசுவரம், திரிஷ்டேசுவரம், விசுவகர்மேசுவரம், ம
யேசுவரம், ரத்கேசுவரம், வசுந்தரேசுவரம், ஷடிவுமேசுவர
ம், நாளகேசுவரம், மித்திரேசுவரம், கந்திரீசுவரம், காவியே
சுவரம், விபுதேசுவரம், பவுமேசுவரம், பர்த்துருகேசுவரம்'
கருடேசுவரம், கர்த்திரேசுவரம், கங்கதீசுவரம், காவ்வியேசு
வரம், சுவர்னதேசுவரம்,—திருக்கயிலைக்கு மேற்றிசையில் வி
ளங்குந் தலங்கள்.—தத்புருஷேசுவரம், தாண்டவீசுவரம், பை
ங்கேசுவரம், ருடசேசுவரம், சாலேஸ்வரம், இஸ்தாளசேசு
வரம், வைனதேயஸ்தலேசுவரம், முசலேசுவரம், அவுண்ட
கேசுவரம், குத்திரதனவீசுவரம், சுவார்ப்பாரகேசுவரம், ஷீ
ய அரேசுவரம், பிரணவேசுவரம், விதர்ப்பேசுவரம், தே
வேசுவரம், அசலேசுவரம், அனங்கேசுவரம், சம்பரேசு
வரம், உக்கிரேசுவரம், தான்னியகேசுவரம், வலாசனேசு
வரம், சனகோஷேசுவரம், வேதகர்ப்பேசுவரம், ஓங்காரே
சுவரம், சகிலசுவரம், கதூதரேசுவரம், பிலவமுலேசுவரம்.
சர்ப்பேசுவரம், பார்த்தீசுவரம், துங்கபத்திரேசுவரம், ச
கனுத னேசுவரம், வைத்தியேசுவரம், குளிங்கேசுவரம்,
பிரசேசுவரம், மாண்டவலி யேசுவரம், ஸ்தம்பகேசுவரம்,
போதேசுவரம், விகசேசுவரம், சகசேசுவரம், தருப்புவீசுவர
ம், கணகிதேசுவரம், சுக்குலேசுவரம், பிரசித்தேசுவரம், சித்
தேசுவரம், சனேசுவரம், பட்சிசுவரம். பத்திரிகேசுவரம், வ
குளேஸ்வரம், அவனீஸ்வரம், பர்வேஸ்வரம், பர்வதேசு
வரம், குரவேசுவரம், காந்திகேசுவரம், பரிகயித்துவசேசுவர
ம், காபோதேசுவரம், கனீஸ்வரம், சதேஸ்வரம், ரோம
கேசுவரம், காவ்வியேசுவரம், வருஷகேசுவரம், சோமநந்தி
சுவரம், விபலீசுவரம், கரேஸ்வரம். அனயெதீசுவரம், சத்
சேசுவரம், பவேசுவரம், விதூரதேசுவரம், காம்பீசுவரம், க
வ்வேசுவரம், குணேஸவரம், ஹார்த்துவகேசுவரம், சத்தி

ரீசுவரம், ஸ்ரீகசேசுவரம், சித்திரவ்வியாதேசுவரம், ரவுப்பி யேசுவரம், பந்தகேசுவரம், பசுபதீசுவரம், பயஅரீசுவரம், சன்மஅரீசுவரம், அக்கஅரீசுவரம் பிரமயோனீசுவரம், விஷ்ணுகர்ப்பேசுவரம், ருத்திரலோகேசுவரம்,இந்திரதாமேசுவரம் சந்திரசூடேசுவரம், அக்கினிகர்ப்பேசுவரம், வாயுவீசுவரம், சலேசுவரம்,மகேசுவரம்,வைத்தியுதேசுவரம்,ஆமோதேசுவரம், அரீசுவரம்,தியாவரபூமீசுவரம்,கேசாசினதரேசுவரம், நாரசிம்மேசுவரம்,அவுபாசனேசுவரம்,அவ்வியேசுவரம்,கணிகேசுவரம்,கர்ண்ணீகேசுவரம்,ததிசேசுவரம்,சமகேசுவரம்,கர்கடேசுவரம்,சாபாவேசுவரம்,சுபாவேசுவரம்புறத்துவாரேசுவரம்,வேணுவிரேசுவரம்,சுவுத்திரேசுவரம்,காசேசுவரம்,விஷ்ணுபேசுவரம், ராட்சசேசுவரம், யட்சேசுவரம், பத்மராகேசுவரம், அர்வாசேசுவரம், அயக்கிரீவேசுவரம், ராதந்தரேசுவரம், சாமசாலேசுவரம், யசுமூர்த்திசுவரம், இகேசுவரம், அதர்வகேசுவரம், புராணேசுவரம், உர்வசிசுவரம், பரிதி ஆசேசுவரம், தர்மசாரேசுவரம், சாங்கியேசுவரம், யோகேசுவரம், பவுளீசுவரம், பாலிகேசுவரம், குசம்பேசுவரம், சம்பேசுவரம், இராசராசேசுவரம், கதுமீசுவரம், விசாகேசுவரம்,ஸ்கன்னேசுவரம், பவீகேசுவரம், கதளீசுவரம், பிஷ்டகேசுவரம், பிரிட்டுவீசுவரம், சார்முகேசுவரம், அந்தரிகஷேசுவரம், மைத்திரேசுவரம் குந்தமேசுவரம், உதாவசேசுவாம், மல்லேசுவரம், பிரமகேசுவரம், தர்வகேசுவரம், குர்வகேசுவரம், மகரந்தேசுவரம், சுதாதரமேசுவரம், கிருதகோகேசுவரம், வியானேசுவரம், விதர்க்கேசுவரம், கானனேசுவரம், அமிதேசுவரம்,பத்திரமாலேசுவரம்,கேதுமாலேசுவரம், மந்தரேசுவரம், வந்தியகேசுவரம்,இமேசுவரம்,நீலகேசுவரம்,மகேந்திரேசு வரம்,கர்மகேசுவரம்,ருத்ராவீசுவரம், அணனேச்வரம், வீதஅவ்வியேசுவரம்,அசுவத்தாமேசுவரம்,சிகரேசுவரம்தீர்த்தகேசுவரம்,திரிணவேசுவரம்,அப்ஸகேசுவரம்,அப்ஸமாற்றரேசுவரம், சோமசண்டீசுவரம்,மாற்கசகாயேசுவரம்,தேவீசுவரம், ருணசேசுவரம்,சுவலனேசுவரம்,பாவகேசுவரம்,ஆங்கிரேசேசுவரம் தட்கேசுவரம்,விதட்கேசுவரம்,மைனுகேசுவரம்,சதீசுவரம்,பிரமதேசுவரம், பிரமாதீசுவரம்,பொசேசுவரம், விக்கிரமேசுவரம்,ஈட்டியேசுவரம்,யோச்சியேசுவரம்,கரணவேதேசுவரம்,கரணகேசுவரம், பாண்டகேசுவரம்,மேகவாகேசுவரம், கனிஷ்டேசுவரம், செஷ்டேசுவரம், தாம்பிரேசுவரம், சௌனகேசுவரம், கர்ப்படேசுவரம்,ஸ்ரீதாமேஸ்வரம், ப்ரனுதேசுவரம், பிலேசுவரம்,மாத்திரேசுவரம்,பீதேசுவாம்,பந்தகேசுவரம்அரேசுவரம், பிராத்தருகேசுவரம், சாரதேசுவரம்,ககனேசுவரம், அவிதேசுவரம், அனுஅதேசுவரம், பீதேசுவரம், அமாகேசுவரம், பந்தமோசனகேசுவரம், சதேசுவரம், பிரமரேசுவரம், சாடகேஸ்வரம், அர்மசண்டீஸ்வரம், விசாலாக்ஷேஸ்வரம், வசந்தேசுவரம், ககேசுவரம், கசாசுரரேஸ்வரம், நீலகண்டேசுவரம், சுமித்திராவருணிசுவரம், கனஅம்சேசுவரம், சாவித்திரேசுவரம், கோமதீசுவரம், கோவர்த்தேசுவரம், விருஷேசுவரம், கபிரதேசுவரம், வியாசேசுவரம், கோளகேசுவரம், மகாபூதேசுவரம், வசேசுவரம், கந்தகேசுவரம், பாடபேஸ்வரம். படேசுவரம், சர்வபிராணிதிகேசுவரம், தடாதகேசுவரம், கர்ப்பகோசேசுவரம், தொரேணேசுவரம், ரதீசுவரம், ஆதப்பியேசுவரம், சசேசுவரம், அந்தபீசுவரம், சிந்தரேசுவரம், சவனேசுவரம், திருபேசுவரம், வீரபத்திரேசுவரம், காணதாரேசுவரம், தாம்பிரதவசேசுவரம், கோவிதாரேசுவரம், சதருத்திரீசுவரம், பர்வதேசுவரம், தனேசுவரம், அருணேசுவரம், மரீசேசுவரம், திருமூலேசுவரம், விவேசுவரம், பூரணபத்திரேசுவரம், அரிகேசவனேசுவரம், இந்திரதுவசேசுவரம், மகாரோகஅரேசுவரம், காமதானேசுவரம், பிலவோதேசுவரம், நிமேசுவரம், ரவேசுவரம், நாககேசுவரம், தாரணேசுவரம், அவிகேசுவரம்,—திருக்கயிலைக்கு வடபாரிசத்தில் விளங்குந்தலங்கள்.—வாமதேவேசுவரம், இளிகேசுவரம், சுசேசுவரம், பிரகஸ்பதீசுவரம், வர்த்தனேசுவரம், மீகேசுவரம், கோகிலேசுவரம், பிரசண்டேசுவரம், வாமகர்ணேசுவரம், ஆனந்தேசுவரம், கர்மரேசுவரம், அமரேசுவரம், பதீசுவரம், வைராக்கியேசுவரம், கல்பகேசுவரம், அரிபிரமேசுவரம், குணேசுவரம், விகுணேசுவரம், பிர்மாண்டேசுவரம், சடேசுவரம், விலாசேசுவரம், சுகசேசுவரம், ஆமகேசுவரம், பிலவேசுவரம், அன்னகோசேசுவரம், பிராணகேசேசுவரம், விக்கியானேசுவரம், அசுனுசேசுவரம், ஆதமேசுவரம், ரட்சகேசுவரம், ஆகன்னிரியேசுவரம், முகதேசுவரம், கட்கேசுவரம், விசர்ப்பீசுவரம், வாமனேசுவரம், ஆம்மிரேசுவரம், கமடேசுவரம், சிதாசுனேசுவரம், உருகாயேசுவரம், கபிஞ்சலேசுவரம், கரகேசுவரம், ஷண்டகேசுவரம், அசங்கேசுவரம், சவகேசுவரம், சோதீசுவரம், நாரணேசுவரம், அரிருத்திரேசுவரம், கிருபாணேசுவரம், திமீசுவரம், ரனகாவர்க்கேசுவரம், அரிசேபாருணேசுவரம், அப்பிரேசுவரம், தப்பிரகேசுவரம், தந்தசூகேசுவரம், உத்தாரேசுவரம், இந்துமவுரீசுவரம், மகேசுவரம், சபேசுவரம், அரிகேசுவரம், திசோரீசுவரம், குத்தாலேசுவரம், அர்ப்பகேசுவரம், புலேசுவரம், உரிதசுவரம், தர்த்தகேசுவரம், பீர்சிசுவரம், மதீசுவரம், வனஸ்தேசுவரம், கிரகஸ்தேசுவரம், அரிசேசுவரம், சகஸ்திரேசுவரம், சதேச்சுவரம், லட்சேசுவரம், கொடிகேசுவரம், பாஷேசுவரம், பானகேசுவரம், இந்திராவர்க்கேசுவரம், கஸ்தூரீசுவரம், மதந்நீசுவரம், மன்னுவீசுவரம், அற்புதேசுவரம், அயிராவதேசுவரம், தஞ்சேசுவரம், விந்துகேசுவரம், அகங்காரேசுவரம், பாலநேத்திரேசுவரம், வைளிசளீசுவரம், கிரகசோசர்க்கேசுவரம், பதுமாசளேசுவரம், வாரேசுவரம், தகரேசுவரம், வடமூலேசுவரம், உசனேசுவரம், அதிசுவரம், நதிலேசுவரம், வங்கேசுவரம், பத்துமநேத்திரேசுவரம், உபசாந்தேசுவரம், தவேசுவரம், வர்த்தகேசுவரம், உனுகேசுவரம், பெருண்டேசுவரம், காவேசுவரம், பகந்தரேசுவரம், விசித்திரேசுவரம், ஸ்ரீனிசுவரம், பம்பாரேசுவரம், சமசரோததாரணேசுவரம், களதௌதேசுவரம், ஊர்வேசுவரம், ஸ்லேசுவரம், பரபபஞ்சேசுவரம், பத்திரேசுவரம். பர்ணீசுவரம், அசுவினீசுவரம், ரோகணீசுவரம், பங்கசேசுவரம், விடேசுவரம், நிதினேசுவரம், ஸ்தோர்த்தவேசுவரம், பஸ்மமேசுவரம், சமேசுவரம், பபேசுவரம், சர்ப்பேசுவரம், பவதேசுவரம், சரசுவதேசுவரம், சுவாலேசுவரம், சாலகேசுவரம், தமேசுவரம், புண்ணியகேசுவரம், உசத்தியேசுவரம், அணிமாண்டேசுவரம் சர்வாத்தினேசுவரம், சுனக்கன்னேசுவரம், மாதனேசுவரம், பிரதூசுவரம், சிபிவிஷ்டேசுவரம், அம்சேசுவரம், மிருகேசுவரம், கெசானனேசுவரம், சாணேசுவரம், வீரகேசுவரம், சண்டேசுவாம், முண்டேசுவரம், சுக்குரேசுவரம், பணிகேசுவரம், அனசூயேசுவரம், கந்தமாதேசுவரம், பண்டேசுவரம், பிரசங்கேசுவரம், காலகஞ்சேசுவாம், மிருத்தியுஞ்சயேசுவரம், சைலேசுவரம், சரச்சியேசுவரம், கதிசுவரம், சுவபனேசுவரம், சாங்கதீசுவரம், சுபத்திரவரம், அனேசுவரம், சிதிசண்டேசுவரம், சூரியேசுவரம், கிரந்தகேசுவரம் ஸ்படிகேசுவரம், கர்த்திரேசுவரம், வர்த்தேசுவரம், சேனீசுவரம், சாரத்தூலேசுவரம், ரபச்சியேசுவரம், புண்ரேசுவரம் நர்த்தகேசுவரம், ருத்திராட்சேசுவரம், கவீந்திரேசுவரம், கவசேசுவரம், மணீசுவரம், பரிபீலீசுவரம், ஆமர்த்தேசுவரம் அருணேசுவரம், பிதாமகேசுவரம், அடிலேசுவரம், சஷீசுவ

ரம், பர்த்தேசுவரம், லெசறேசுவரம்,செகஷுசுரோறேசுவரம்,தண்டகேசுவரம்,லங்கேசுவரம்,மணிபதிரோசுவரம், கடொத்கசேசுவரம்,புரோசுவரம்,நடேசுவரம், காமர்த்தேசுவரம்,ஆம்பிராதகேசுவரம்,கணிபூதேசுவரம்,ரத்னபூஷேசுவரம்,பிடாளலேசுவரம், மணிசுவரம், மவுதீசுவரம், புருஷேசுவரம், பரம்பேசுவரம், கவுரிசுவரம், ரமணிசுவரம், பிலவங்கேசுவரம், கீரதிரோசுவரம், காத்தியேசுவரம், பாஷ்களிசுவரம், மகாதானேசுவரம், மண்டபேசுவரம் வலீசுவரம், சனிதேசுவரம், கிர்மகேசுவரம், பதுர்ப்பத்திரோசுவரம், புஷ்பராகேசுவரம், கோமேதேசுவரம், லவேசுவரம், பிரதீசுவரம், ரட்சபேசுவரம், பிரசாதேசுவரம், குலேசுவரம், வச்சிரோசுவரம், ஷேத்திரகேசுவரம், கரணிகாரோசுவரம், காவீரோசுவரம், புண்டரீகேசுவரம், விணுபாணிசுவரம், தந்திரீசுவரம், கானகேசுவரம் ஆகாஉன்திசுவரம், பயோதேசுவரம், குடேசுவரம், குடசாரோசுவரம், சுவேத்தானப்பிரிதீசுவரம், பிரதானேசுவரம், சிலாதேசுவரம், கந்தேசுவரம், பத்தேசுவரம், திரிலோசனேசுவரம். பக்ஷேசுவரம், ஸ்தூலகண்டேசுவரம்,பிரகடேசுவரம், தாரகேசுவரம், கோசாதிசுவரம், யந்திரோசுவரம், மந்திரேசுவரம், கனகலேசுவ்ரம், கரவலேசுவரம், பிரதாரியேசுவரம், ஆதாரியேசுவரம், குணிசுவரம், பகிரதேசுவரம், திலீபேசுவரம், ருதிசுவரம், அனுதிசுவரம், மித்திரவிந்தேசுவரம், சுவரோகணஅரேசுவரம்,சங்கேசுவரம்,பிசங்கேசுவரம், பாரியேசுவரம், தாறணேசுவரம், ககாரோசுவரம், மாத்துறுகேசுவரம், குஷகாரோசுவரம், ஆரிதேசுவரம், அடேசேசுவரம், பக்தாலவியேசுவரம், லோபாமுத்திரோசுவரம், சுராபாண்டேசுவரம், மணிஅஸ்திசுவரம்,சித்திரதுவசேசுவரம், ரத்தினசௌ தேசுவரம், காமேசுவரம், ருத்திரணிசுவரம், அவந்திசுவரம், கர்ப்படேசுவரம், துவசேசுவரம், சத்திரகேசுவரம்; சுதேசுவரம், விசுதேசுவரம், புல்லேசுவரம், சாலகேசுவரம், தேவகன்னியேசுவரம், நாதகன்னியேசுவரம், சத்தியேசுவரம், நாபேசுவரம், குபேரோசுவரம், வனேசுவரம், பவித்திரோசுவரம், வளட்டேசுவரம், மகாட்ஷேசுவரம், நகேசுவரம், சப்பினேசுவரம், தாவதேசுவரம், சமாசினேசுவரம், சர்வகாமச்சப்பிரதேசுவரம், சச்சிநேசுவரம், சுகேசுவரம், பிரணதார்த்தி அரோசுவரம், பஞ்சகங்கேசுவரம், பத்மனுபேசுவரம்,பஞ்சவக்திரோசுவரம்,பஞ்சாடசரோசுவரம்; சமதேசுவரம், சுந்தேசுவரம், கெர்ச்சிகேசுவரம், அதரிசேசுவரம், காகேசுவரம், கலாவர்த்தேசுவரம், தாம்ரதுவஜேசுவரம், அம்சதுவஜேசுவரம், விருஷத்துவஜேசுவரம், சிம்மதுவஜேசுவரம், பிஞ்சேசுவரம், குமாரோசுவரம், கிஷங்கேசுவரம், கிலீசுவரம், ஈசானேசுவரம், விசர்த்தேசுவரம், சுரபீசுவரம், அணிகேசுவரம், சாரங்கேசுவரம்,கடக்கேசுவரம்,பந்தரோசுவரம், கமேசுவரம், சம்பேசுவரம், மாதுரோசுவரம், ருத்திரகணேசுவரம், என்பனவாம்.

இத்தலங்களை நினைப்பவரும், பூசிப்பவருஞ் சாருபபதவியினைக் கிடைத்துவாழ்வர். இதுவல்லாமல்வேதாகமங்களை யோதுமசுத்துக்களும், பிரமக்கியானிகளும், வாசஞ்செய்யும், பெருமையினைப்பெற்றதாய் பலகிரமங்களும் வேத வொழுக்கங்களைச்சார்ந்தொழுகும்உண்மைநெறிசேர்ந்தபுண்ணியபூமிகுமரிகண்டமாம், மற்றஎட்டுகண்டங்களும்பலவிதமிலேச்சர்களால் வாசஞ்செய்யப்பட்டுவியப்பில்லாமற் சிறப்பற்றிருக்கும்இவை சம்புத்தீவினுடையபிரிவாகும், தென்பாரிசக்கடல்சூழ்ந்தசாகத்தீவுக் காசனுன மேதாதிக்கு சாந்தபயன்-சிசிரன்-கோகையன் - நந்தன் - சிவன் - சேமகன் - துருவனென்னு மேழுபிள்ளைகளுண்டு. அவர்பேரால் வருடமாக்கி அக்கண்டத்தைப்பகிர்ந் தவர்களுக் களித்தான். அவர்கள் வாயுவைக் கடவுளாகத் தொழுபவர்கள் ஆரியர் - விந்தகர் - குரகர் - அவ்விடத் திருப்பார்கள். சோமகம் - சுமனம் - சந்திரம் - துந்துமி - வப்பிராசனம் - நராதியம் - கோமதமென்னுஞ் சத்தகிரிகளும், சிவம் விபாவம் - அமுதம் - சுகிர்தம் - மனுத்தகை - சித்தி - காமமென் றேழ்நதிகளும், அவ்விடத்திற் பாவியிருக்கும் ததிக் கடலைச் சூழ்ந்திருந்த குசத்தீவில் வபுட்டுவென்னும் அரசனுக்கு சுப்பிரகன்-உரோகிதன் - தீக்கன் - மூகன் - சுவேதகன் - சித்தசனன் - வயித்திதனென்னு - மேழுபிள்ளைகளுண்டு அவர்கள் பேரால் வருடமாக்கி தன்தேசத்தைப் பகிர்ந்துகொடுத்தான். உன்னதங் - குமுதம் - குமாரமேசம் - வைப்புறுசம் - தகம் - மயிடம் - துரோர்ணமென்னு மலைகளேழும், சோனை - வெள்ளி - மதி - தொகை - நேத்திரா - விமோசனை - விருத்திஎன்னு மேழுநதிகளுமுண்டு. வாயுவைத்தெய்வமாகக்கொண்டாடுவார்கள். தர்பகர் - எகபிலர் - சாரணர் - நிலத்தர் - தண்டர் - விதண்டகரென்னுஞ் சனங்கள் அவ்விடத்திருப்பார்கள். அதற்கடுத்த நெடிய சமுத்திரத்தைச் சூழ்ந்தது. கிறவுஞ்சத்தீபமாகும், அதற்கரசன் சோதிடனென்பவனுக்கு சாரணன் - கபிலன் - கிருதி - கீர்த்தி - வேணு - இலம்பன் - உர்ப்பிதனென்னு மேழுபிள்ளைகளுண்டு அவர்கள்பேரால் வருடமாக்கி தன்னரசைப் பகிர்ந்துகொடுத்தான். குசேசயம் - அருவி - துருமம் - புடபம் - அருத்தம் - இமம் - மந்தாரமென்னு மேழுமலைகளும், சிவை - தாதபாவை - இயம் - புனிதை பொருனை - அகிலபாவை - பந்தமென்னு மேழுநதிகளுமுண்டு தபதர் - சடாவகர் - மாதகரென்னுஞ் செனங்கள் வாசஞ்செய்பவர் பிரமனைத் தேவதையாகப் போற்றுவார்கள். அதற்கடுத்த இட்சு சமுத்திரத்தைச்சூழந்த நிபஞ்சான்மலி யென்னும் பெயரையுடையது அதற்கரசன் துதிமைந்தனென்பவன் அவனுக்குக் குசலன் - அனிபலன் - தேவன் - முனி - அந்தகாரன் மனோதரன் - துந்துமி என்னு மேழுபிள்ளைகளுண்டு அவர்கள் பெயரால் வருடமாக்கி, தன்தேசத்தைப் பகிர்ந்தளித்தான் சொற்றிமிரம் - சுரபி - வாமனம் - விருத்தம் - துந்துமி - தன்னியதடம் - புண்டரீகமென்னு மேழுவரைகளும், பொதுகுமுதம் - கவுரி - இயாமம் - புண்டரீகம் - மனோபவம் - சந்தியமெனச்சொல்லு மேழுநதிகளு மோங்கியிருக்கும் புட்கலாதர் - புண்டகரர் - சிசிரர் என்பவர் அவ்விடத்திருப்பார்கள் பரமசிவத்தைத் தெய்வமாகப்பெற்றவர். அதற்கப்பால் மதுக்கடலைச்சூழ்ந்த கோமேதகத்திபத்தை யாளப்பட்டவன் ஔவியனென்பவனுக்கு தூகவிமோகனன் - மோகன் - சகலன் - சோமன் - சுகுமாரன் - குமாரன் -, மணிசகனென்னு மேழுபிள்ளைகளுண்டு அவர்களுக்குத் தன் புவியைப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தான். சிங்கம் - அத்தம் - உதயம் - சலகம் - கிரவுஞ்சம் - அம்பிகேயம் - இரமியமென்னு மேழுகிரிகளும், ஆதி - தேனு - சுபத்தி - குமாரி - சுகுமாரி - ருக்கு - மாயையென்னு மேழுநதிகளுமுண்டு அந்தகர் - மாகதர் - மானசர் - மங்கரென்னு மானிடர்கள் வாசமாய் சந்திரனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுவார். அதன்பக்கத்திற் சுத்தோதகசமுத்திரம் அதைவளைந்த தீபம் புட்கரமெனச்சொல்லப்படும், சவனனென்பவன் அரசன் அவனுக்கு உக்தாத்தி - மாவீரனென இரண்டுபிள்ளைகளுண்டு அவன் தன்னரசை அவர்களுக்கு இருகூறுக்கிக்கொடுத்தான். விடபம் ககேந்திரம், அருணம் வராகம் நீலம் இந்திரம், இந்திரியமென்னு மேழுமலைகளும், குடிலைசிவை, உமை தாணி சுமனை சிங்கை குமரி என்னு மேழுநதிகளுமிருக்கின்றது நகரர்நாகரென்பவர். அவ்விடத்திலிருக்கு மனிதர்கள் சூரியனைத்தேவதையாகப் பூசிப்பவர்கள். அத்தீவினது முடிவில் ஐம்பதினுயிரயோசனை பரப்பில் சக்கிரம்போல வட்டமாய் மானசோத்திர மென்பெருமலையுண்டு, அதனிடத்தில்

இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களுக்கும், கிழக்கு முதலெட்டுத்திக்குகளினும், வாசமாகிய பதவிகளிருக்கின்றது. இதுவல்லாமற் சத்தசாகரங்களின் முடிவுகடோறும் வட்டணையாய்வளர்ந்து ஒவ்வொருபர்வதமிருக்கின்றது சாகத்திவுமுதல் மற்றதீவுகளிலிருக்கின்றவர்களுக்கு நரை திரை மூப்பு துன்பங் கிடையாது. அவர்கள் கயிலையிலிருக்கின்ற கிம்புருடத்தன்மையைப்பெற்று பதினாயிரவயதிருப்பார்கள். அதற்கப்பாற் பொன்பூமிவிளங்கும் அதனைச்சூழ்ந்து சக்கிரவாளகிரி நிற்கும் அவ்வரைக்கிப்பாற் சூரியப்பிரகாசமுண்டு, அப்புறத்தில் இருள்மூடியிருக்கும். அதற்குரியமன்னர். செய்யமணி நிறம்பெற்று இயக்கர்இராக்கதர், பேய்கணங்கள்சூழவாசஞ்செய்வார்கள் திக்குப்பாலகர் தமக்குரிய திக்குகளிலும், மேருவினுந் தங்குவதைப்போல அவ்விடத்தினு மிருப்பார்கள் அதற்கப்பால் காடாந்தகாரமான இருட்பூமி யிருக்கும் அதையடுத்த பெரும்புறக்கடலானது அண்டச்சுவரைப்போல வளைந்தோங்கும், ஊழ்வினைப்படிக்குத் தத்தம்முயிரைத் தாமேயொடுக்கும் வல்லபமுடைய மகத்துக்களுந் தெளிவில்லாத ஞான சூனியர்களுஞ் சக்கிரவாளகிரிமருங்கிற் சூழ்ந் திருப்பார்கள். மேற் கூறிய இருட்பூமியிலும் பிரமன் விஷ்ணு பரமசிவம் வாழும் நகரங்கள் மூன்றுண்டு. அதற் கடுத்த அண்டச்சார்பில் கணிதத்திலடங்காத தொகைப்பட்ட ருத்திரகணங்கள் கூட்டங்கூட்டமாயிருப்பார்கள் சம்புத்தீவுமுதல் அண்டச்சுவர்வரையில் பூமிவிளங்கிக் கொண்டிருக்கும், இப்புவிக்குமேல் கணங்கள் வாசஞ்செய்யுமுலகம், அதற்குமேல் குய்யகலோகம், அதற்குமேல் வாயுவுசஞ்சரிக்குமுலகம், அதற்குமேல் சத்தமேகங்களும், வாசஞ்செய்யு மேகமண்டலம், அதில் முப்பதினாயிரகோடி மேகசாலங்க ளொவ்வொரு மேகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும், அதற்குமேல் கிம்புருடர் கருடர் சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கர் வாசஞ்செய்யும் பதவிகளுண்டு, இதற்குமேல் தேவகங்கை பரவியிருக்கும், அப்பால் சூரியமண்டலம், அது பூமிக்கு லட்சயோசனை பிரமாணத்திலிருக்கும், அவ்விடத்தில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர் சூரியனுடன் கலந்திருப்பார்கள் அதற்குமேல் சந்திரமண்டலம் லட்சம்யோசனை, அதற்குமேல் நட்சத்திரமண்டலம் லட்சம்யோசனை அதற்குமேல் அங்காரக மண்டலம் லட்சம்யோசனை அதற்குமேல் புதமண்டலம் இரண்டுலெட்சம்யோசனை, அதற்குமேல் பிரகஸ்பதிமண்டலம் இரண்டுலெட்சம்யோசனை, அதற்குமேல் சுக்கிரமண்டலம் இரண்டுலெட்சம்யோசனை அதற்குமேல் சனி மண்டலம், இரண்டுலெட்சம்யோசனை அதற்குமேல் சத்தரிஷிகள் வாசஞ் சஞ்சரிக்கு மண்டலம், லட்சம்யோசனை அப்பால் துருவமண்டலம் லட்சம்யோசனையிலிருக்கும், இத்தொகைகூடியது புவர்லோகத்தில் பதினைந்துலட்சம் யோசனை பாய்ந்திருக்கும் சந்திரவுலகத்தின்மீதி லிருக்கின்றதேசம் ஏழுவகையாய்த்தோன்றும் அவ்விடத்திலூழிமேகங்கள்வாசம்பண்ணும், சகலருங்கூடி யிருக்கும் இப்பதவிக்குமேல் சுவர்லோகம் எண்பத்தைந்து லட்சம் யோசனையுண்டு, அவ்விடத்தில் தேவர்கள் போற்ற தேவேந்திரனமர்ந்து அரசாட்சிசெய்வான். அப்பால் மகர்லோகம் இருகோடியோசனை அதில்மார்க்கண்டர் முதலானநாற்பத்தொண்ணுயிரம் ரிஷிகள் கூட்டமாய் நெருங்கியிருப்பார்கள் அதற்குமேல் சனலோகம் எட்டுக்கோடியோசனை, அவ்விடத்திற் பிதிர்தேவதைகள் வாசஞ்செய்வார்கள் அதற்கப்பால் தபோலோகவுயர்ச்சி பன்னிரண்டுகோடியோசனை அவ்விடத்திற் சனகாதிமகத்துக்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் அதற்குமேல் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடியோசனை யுயர்ந்திருக்கும். அவ்விடத்திற் பிரமனிருந்து உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பன். அதற்குமேல் பிரமபதம் மூன்றுகோடியோசனை அதற்குமேல் விஷ்ணுலோகம் முக்கோடியோசனை, அதற்குமேல் சிவலோகம் நாலுகோடியோசனை உயரத்தில்நிற்கும். அதற்குமேல் அண்டகோளகை கோடியோசனைப் பிரமாணத்தில் கவிந்திருக்கும் வேதாகம இதிகாசஸ்மிருதிகளும் மற்றசாஸ்திரங்களும் வெவ்வேறாகப்பேசும் அண்டத்தின் பிரமாணங்களைச் சொல்லுவதற்களவுபட்டதோ மேலும் உண்மையை அறியவேண்டுமானால்படைப்பு அளவற்றபேதமுண்டு ஆகையால் அவ்வவற்றின் பேதங்களை யோசித்தறியும் அறிவையுடைய உனக்கு மேற்கூறிய உண்மைகளை விரித்துச்சொன்னேம்; இவ்வண்டத்தில் நூற்றெட்டு புவனங்களுண்டு அவைகளில் பரமசிவமருளிச்செய்த ருத்திரகோடிகள்வாசஞ்செய்வார்கள். ஓ அவுணேந்திரனே இவ்வண்டத்தின் பிரமாணங்களையும். இயற்கைகளையுஞ்சொன்னேம் பரமசிவமுனக்களித்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிவ்வாறேதோற்றும் அவைகளைப்போய் பார்த்துவரக்கடவாயென்று ஆசிரியன்சொல்ல மிகுத்த சந்தோஷத்துடன் சூரபன்மன் தம்பியுடன் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தான்.

திக்குவிசயப்படலம்.

இவ்வாறு தாங்கள் சவுக்கியப்படுங்காரணங்களைப் பலவாகப்போதித்த சுக்கிராச்சாரியைச்சேவித்து விடைபெற்றுச் சிங்கமுகாசூரனுடன் வலியசிங்கவாகனத்தினேறி நடாத்தும் வீரலக்ஷ்மி வாசஞ்செய்யும் புயவலியுடைய சூரபன்மனுனவன் இராட்சதவீரர் நெருங்கிக்கொக்கரித்துச் சமுத்திரத்தைப்போலப் பரந்திருக்கும் நால்வகைச் சேனசமுகத்தில் இமைப்போதிற்கலந்ததருணத்தில் தாருகன்கண்டு எதிர்கொண்டுசூரனைச்சேவித்துச் சிங்கமுகனையும் வணங்கி கரங்களைக்கூப்பி நின்றதம்பியை, ராட்சதராசன் கிருபையாகப் பார்த்துத் தான் போனயிடத்தில் நடந்தசெய்திகளைச்சொல்ல நல்லகாரியம்இனிசத்துருக்களைச் செயங்கொள்வது தகுதியெனப் பேசிக்கொண்டிருக்குந் தருணத்தில் முன்னம் யாகத்துக்குவேண்டிய வஸ்துக்களையுதவிப்போய்த் தவஞ்செய்திருந்த மாயையானவள் சிவந்தசடைகளையும் நெற்றியில் அக்கினிக்கண்களையுடைய பரமமூர்த்தியின் அனுக்கிரகத்தினாற் பிள்ளைகள்பெற்ற வரங்களையும் வலிமைகளையும் உணர்ச்சியிற் றெரிந்து பரிவாய் வானவழியாகவரக்கண்ட சூரபன்மனானவன் சிங்கமுகன் தாருகன் அசமுகியோடும் அதிகபிரியத்துட னெதிர்கொண்டுசேவிக்க, முன்னம்அவர்களைப் பெற்றநாளிலும் மிகுந்தசந்தோஷத்தினைப்பெற்றவளாய்ச் சுகசீவிகளாகச் சகலசெல்வங்களையும் பெற்று வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்களென்று ஆசீர்வதித்தாள். அக்காலத்திற் குமாரர்கள் தாங்கள் தவஞ்செய்து பரமனிடத்திற்பெற்ற வரங்களின் சிறப்புகளைச் சொல்லக்கேட்ட தாய்மகிழ்ந்து பிள்ளைகளே உங்களைப்பார்த்துப் போகவந்தேன் இனியுங்களுக்கு ஒருகுறைவுமில்லை, ஆதலால் தாமதஞ்செய்யாமல் தேவேந்திரன் முதலானவர்களைச்செயித்து உங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு சகலரும் வணங்க இப்பூமியில் வாசமாய் அரசு செலுத்தி வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர். உங்களுக்கு மாயைகளின் முயற்சிவேண்டிய காலங்களில் என்னை நினைப்பீராயில்அந்நிமிஷத்தில்வந்துநினைந்தபடிக்கெல்லாம் உதவிசெய்வதுமல்லாமல் உங்களைப் பிரியாமற் பலதரம்வந்து கண்டுபோவேன் நீங்கள்பேதமில்லாமல் மனமொருமித்துச் செயசாலிகளாய்ச் சசேந்திரச்செல்வங்களினுமேலாய் அநுபவித் திருப்பீரென்று பிள்ளைகளைவாழ்த்திச் செவிகளை யளாவிப்பரந்த விழிகளையுஞ் சொர்ணவளையல்களையும்படைத்ததாயானவள் போனபின்புவிழிகளைப்புரட்டிகோடி தேர்க்காரராகிய தானவரைப்பார்த்து

ப் பெரும்புறக்கடலைப்போலப் பரந்திருக்கும் நமதுசேனைகள் நிதிபதியாகிய குபேரன் பட்டணத்துக்கு நடக்கும்படியாகப் பெருந்தொனியையுடைய பேரிகைகளைத் துரிதமாயறையக் கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்தில் அரசனுத்திரவின்படிக்கு ராட்சதவீரர்கள் பல்லாயிரம் யானைகளின் மீதிருக்கும் முரசங்களைமுழக்க அந்தச்சத்தத்தினைக் கேட்டவளவில் பிரமப்பிரளயத்தில் புவனங்களனைத்தையும் ஏகமாய் மூடி அலைகளை விழுந்திராநின்ற சத்தச் சாகரங்களைப் போலச் சேனைப் பெருக்கானது அத்திசையைநோக்கி ஆர்ப்பரித்துநடக்கும்போது ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதிணுயிரம் லட்சம் இவ்விதமாகிய பலகணிதப்பட்ட சிரங்களையும் அதற்கிரட்டிபெற்றகரங்களையுங் கொடியகுணங்களையும் அனற்பொறிசிதறும் விழிகளையும் சிங்கம் யாளி புலியையொத்த முகங்களையும் பர்வதம்போன்ற தேகத்தையும் பெற்றவர்களாய்ச் சூலந்தண்டமேமுதலானபலபடைகளைக்கொண்டவர்களாய்அதிகவலியுடையவர்களாய்ச் சமுத்திரமுழக்கத்தைப் பார்க்கினும்மேலிடும் உரத்தசொல்லையுடைய ராட்சத வெள்ளங்கள் கணக்கிறந்ததாகத்தொடரவுங், கண்ணிமைத்து மூடுமுன்னே ஆகாயங்களிலுள்ள இடமெங்கும் பாய்வதாய்ச் சூரியன் ரதத்தின்மீதுதாவப்பட்டதாய்க் கடலினிடத்துலவப்பட்டதாய் அஷ்டதிசைகளிற் குதிக்கப்பட்டதாய் வடவாக்கினியின் மீதும் நடிக்கப்பட்டதாய்ப் பர்வதங்களினுச்சியில் தாவப்பட்டதாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுற்றினும் சுற்றிவரப்பட்டதாய் இவ்வித வேகத்தைப்பெற்றுப் பஞ்சலட்சணங்களையும் வாய்ந்து கவரிமானினது மயிரைப்போலப் பிடரிமயிரசைய ரத்தினத்தினுறசெய்த வீரகண்டைகள் கால்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறுஞ் சத்திக்கததித்தாவிநடக்குங் குதிரைப்பந்திகள் அபரிமிதமாய்த் தொடரவும் பருந்துகள் வட்டமிட்டுவரவுங் காக்கைகள் அடர்ந்து கூவவும் பேய்க்கூட்டங்கள் நடித்துவரவும் பூதங்கள் பின்பற்றிப்போகவும்மேககர்ச்சிதத்துக்குமாறுகவிறிடாநின்ற முழக்கத்தைப்பெருக்கிமும்மதங்களையும் மலையருவியைப்போலொழுக்கி சித்திரமுகபடாம் பிரகாசிக்க, மணிகளிருமருங்கினும் மாறியொலிக்க, இவ்விதப்பெருமையினையுடைய யானையணிகள் தொடர்ந்துபோகவும் மகம்மேருவினிடத்தும், திருக்கயிலாயத்தினும், மற்றைய குலகிரிகளின்மீதும், மேகங்கள் பரந்திருக்கும் ஆகாயப்பரப்பினுங் கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தினும் நிமைப்பொழுதிற் சென்றுலவும் வேகமுள்ளதாய்ப் பொன்மயமானவண்டில் அச்சுமச்சுகுத்துக்கால் கொடுங்கைகொடிகள் சிகரங்குடைமுதலிய அலங்காரத்தைப்பெற்றதேரணிகள் தொனித்தோடவும் இவ்விதச்சவுரியமுடைய சதுரங்கப்படைகளும் நெருங்கி மூன்றுகோடியோசனைப்பரப்பில் நாற்றிசையினும் விரிந்து செல்கின்றபொழுது நாசிப்படையானது பொன்மயமாய்ச்சகல வளங்களையும்பெற்ற அளகாபுரியைச்சேர்ந்தது இதன்மத்தியிற் பஞ்சபூதங்களிலும் மிகுத்தவலிபெற்றதாய் ஆயிரங்கிரணங்களைப் படைத்தசூரியனைநிச்செல்லும் இரதத்தினுஞ் சிறப்புடையதாய் அதனிலும் பிரகாசம் பெற்றதாய்த் திரிகாலங்களையுங் கணித்தோடும்பேருணர்வைப் படைத்ததாய்ப் பரப்பினுல் அஷ்டதிக்குகளையும் மறைப்பதாய் எக்காலத்தும் எவ்விதத்திலும் அழிவில்லாததாய் மேருபர்வதத்துக்கு மாருகத்தோற்று முருவினதாய் நிமைப்போதில் அண்டங்களின் எல்லை முற்றினும் உலவிவருங் கடியவேகமுள்ளதாய் ரதிகன் கருத்தின்படிக்கோடுவதாய் அழிவற்ற கோடிகுதிரைகளைப்பூண்டதாய் நாசமுறுதபல்சாதிகளிருந்து செலுத்தப்பட்டதாய் அளவிறந்ததேவப்படைகளேமுதலான அஸ்திரசஸ்திரங்களைப்பரித்ததாய்சத்திராதிகள்தேர்களின்மீதோடித்துகள்படுத்தும்வலிபெற்றதாய்இடிகளின்முழக்கமும்அடங்கும்படியானமணிகளின்சத்தங்களைக்கிடைத்ததாய்ப் பூமியைப்போன்ற பரப்புள்ளதாய் இஃதன்றியும் மற்றுமுள்ள சிறப்புகளனைத்தையும் படைத்ததாய்ப் பார்வதிபாகனுன பரமசிவமுண்டாக்கிக் கொடுக்கும் பெருமைதங்கிய இந்திரஞாலத்தேரின்மீதுபர்வதத்தின் சிகரத்திலேதோன்றுஞ் சிங்கராசனை நிகர்த்துச்சூரபன்மன்ஆரோகணித்துவெண்சாய்மரைஆலவட்டங் குடைமுதலான ராசசின்னங்களைப் பல்லாயிரம் ராட்சதவீரர்தாங்கிவர அவுணவீரர் புகழ்ந்துபோற்ற நடக்கும்போதுபதிணுயிரம் யாளிக்கூட்டங்களையும் வேகமாய்த் தாண்டிப்பாயும்பதிணுயிரம் புரவிகளையும் பருத்தபுயங்களையுடைய பதிணுயிரம் பூதங்களையும் அணிவகுப்பாய்ப் பூட்டிப் பொன்மயமாய் வானத்தை யளாவிப் பரந்திருக்கும், உன்னதமுள்ள தேரின்மீது சிங்கமுகாசூரனேறியும் மனோவேகத்தினும் வாயுவேகத்தினும் மேலிட்டுச் செல்வதாய்ச் சுழிசுத்தங்களைப்பெற்ற பதிணுயிரங் குதிரைகளைப்பூட்டி பொன்மலையினையொத்து மண்விண்ணெங்குமூடி யிருக்கும் பெருமைபெற்றதேரின்மீது மதயானைபோன்ற தாருகாசூரன் வீற்றிருந்தவனுய் இவ்விரண்டு வீரரும் சூரபன்மனுடைய இரண்டு புயங்களைப்போல அவனுடைய பக்கங்களில் தொடர்ந்துவரவுஞ் சேனைத்தலைவர் சொர்னமயமாய் ரத்தினகாந்திகளை வீசுந்தேர்களி லேறினவர்களாய் அணிகளின் மத்திமத்திற் காவல்கொண்டு போகவும் மற்றசேனைவீரர்கள் நீலகிரியையொத்த மதயானைகள்மேலும் கவரிகளிருமருங்கினும் வரிசைப்படத்தொங்கக் கடிவாளமுதலிய முகச்சின்னங்கள் பிரகாசிக்கக்கால்களிற் பொற்றண்டைசத்திக்க அலைகளைப்போலத்தாவிப்பாயும் பலநிறக்குதிரையணிகளினும் ஆரோகணித்து அரசனைத்துதித்து இருபாரிசங்களினும் வரிசைவரிசையாகத் தொடர்ந்துநடக்கவும் பதினெண்வகைப்பட்டு வலிபெற்றிருக்கும் வில்வாள் வேல் சக்கரங் கதைமுதலான படைகளைத்தாங்கினவர்களாய் ஆலகாலத்தையொத்த கடினமனதைப் பெற்றவர்களாயிராநின்ற தானவச்சேனைகள் சத்தசாகரங்களும் பெருகினுற்போல அடர்ந்து படர்ந்து இடிகளும் ஒடுங்கி யொளிக்கும்படியாகச் சிங்காநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்து சவுரியங்களைப்பேசிக்கொண்டு தங்கள்தங்கள் தலைவரைச் சூழ்ந்து பூமியதிரச்செல்லவும் இத்தன்மைய ரதகசதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கச்சேனு வெள்ளங்களானவை நிலமெங்கும் நிறைந்து ஆரவாரங்களைச்செய்துபோக மத்தியில் மதயானையைப்போலச் சூரபன்மன் நடக்கும்போது வீரங்களைவசனிக்குந்தானவர்களுடைய ஆர்ப்பாட்டமும் பொன்னுருளைகளைப் பெற்ற தேர்களோடுஞ்சத்தமும் அவைகளிற் பிணித்த குதிரைப்பந்திகளின்கனைப்பும் யானைக்கூட்டங்கள் மதவெறிகொண்டு வீறிடுங்கர்ச்சனையும், ராட்சதர்பாதங்களிற் கட்டிய வீரகண்டைகளின் ஒலியும், பதினெண்மேளவாத்தியங்கள் கணகணென்றதிருமோசையும் ஏகமாய் யுகமுடிவி லிடிக்காநின்ற காளமேகங்களின் அதிர்ச்சியைப்போலப் புவனங்களனைத்துஞ் செவிடுபட முழங்கவுஞ்சேனைகள் அடர்ந்துநடக்குந்தருணத்திற் சிங்கம்போன்றவீரம்பெற்ற அவுணவீரர்கள்கரங்களிற்பற்றிய குரூரமானபலவகைப்பட ஆயுதங்களொன் றுராயும்போது சிதறும் அனற்பொறியானது யேகமாயோங்கிப்பரந்து எமதுகர்த்தனுன சிவபிரான் சிரித்தெரித்ததிரிபுரங்களைப்போலப் பர்வதங்களும் புவனங்களுங் கரிந்தும் பொரிந்துந் துகள்படவும் மதயானைகளையொத்த ராட்சதவெள்ளங்களும் ரதகெசதுரகங்களும் புவியெங்கும்பரந்து செல்வதினுலெழுந்த தூளிபடலமானது பரந்து வானத்தைமூடிக்கொள்ள அவர்கள்கொடுமைக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் சூரிய னோடுவதைநீங்கி அத்துகள்போர்வையில் மறைந்து பயமொழிந்திருக்கவும் அச்சேனைநட

க்கும் அதிர்ச்சியினுற் பூமண்டலமெங்குந் தத்தளிக்கவும் ஆதி
சேஷ னுயிர பணமகுடங்களும் நெரிந்து கழுத்துக ளொடிந்
து வாடவும், அஷ்டமாநாகங்கள் திகைத்தேங்கவும் நிலைபெ
ற்றிருக்கும் வானங் கம்பிதப்படவுந் திசைகளெட்டும் நடுங்க
வும், மேருபர்வதமுதலான குலாசலங்கள் நுறுங்கவுஞ் சத்த
சாகரங்களும் அலைகளோய்ந்தடங்கவுங், கொடிய வெப்பத்
தையுடைய வடவாமுகாக்கினியினது வெப்பமாறிப்பதுங்கவு
ம், இவ்வித வுற்பாதம் விளையத்தக்கதாக நடக்குஞ்சேனைகள்
சூழ்ந்துவர, சூரபன்மன் குபேரனுடைய அளகாபுரியைவளை
ந்துகொண்டனன். அதைத் தூதரறிந்து வாயுவேகத்தினுமேலி
ட்டோடி இயட்சர்பெருமான்வாழும்பொன்மயமானபட்டின
த்தைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில்அரசுசெய்திருக்கும்வைச்சி
ரவண்ணனைத் தரிசித்து வணங்கிப்போற்றி ஐயனே! சூரபன்
மனென்னும் வீராதி வீரன் தன் தம்பிமார்சூழ அளவற்ற சே
னைவெள்ளங்களோடும் வந்து நமது பதியை வளைந்து கொ
ண்டான் இனி நாம் சும்மாவிருப்ப தழகல்ல, சற்றுந் தாழ்க்
காமல் தேவரீர் படைகளுடன் வெளிப்பட்டுச் சண்டைக்கெத்
தனப்படாவிட்டால் மீறி யிந்நகரத்திற் பிரவேசித்து நம்மைச்
சின்னபின்னப்பட வாட்டுவார்களென்று விண்ணப்பஞ் செய்
ய அளகேசன் நடுக்குற்று வருந்திச் சொல்கின்றான். செயசா
லிகளாகிய அவுணவீரரை நாம் வெல்வதரிது. பாலாட்சரான
பாஞ்சுடரினது பூரணகடாட்சம்பெற்றுச் சிறந்த வரங்களைப்
பெற்றிருக்கின்றனர். ஆதலாற் சீக்கிரமா யெதிர்கொண்டு ஆ
சீர்வதித்து நன்மொழிகளைப்பேசிச் சிநேகங்கொள்வது தகு
தியென்றெண்ணிச் சிங்காதனத்தைவிட்டு விரைந்தெழுந்து பு
ஷ்பக விமானத்திலேறித் தன்னினமாகி யட்சர்கள்சூழ எதிர்
கொண்டு சூரனைக்கண்டு சேவித்துப்போற்றி அஷ்டலட்சுமிவி
லாசம்பொருந்தி சர்வலோக சக்கிரேஸ்வரனாக வாழக்கடவை
யென்று பல ஆசிகளைச்சொல்லி என் சுற்ற முதலானவர்களோ
டு என்னையும் உமதடிமையாகக்கொண்டு ரட்சிக்க வேண்டுவ
துன்கடனென வேண்டுவதற்கிரங்கி ஓ! யட்சர்பெருமானே!
பயப்பட வேண்டாம். இனிமேல் நம்மவனு யிவடத்தி லிருப்
பாயென்று கூறினன். அதைக்கண்ட அவுணப்படைகள் மே
கங்கள் வெருவியோட ஆர்த்துச் சிங்கநாதங்கள்செய்தனர். அ
க்காலத்திற் சூரன் துணைவருடன் அதிக சந்தோஷ மடைந்து
களிப்புற்றிருக்கும்போது ராட்சதவீரர்கள் மீறி அளகாபுரியி
ற்புகுந்து நவரத்தினவகைகளையும் நிதிக்குவைகளையும் விமாச
ன சேகரங்களையும் வலிபெற்றபடைவிதங்களையுந் தேர் மதயா
னை குதிரை வகைகளையுங் கொள்ளைகொண்டு மீண்டனர் அஃ
தெப்படி யிருந்ததென்றால் அந்நகரத்திற் குடிகொண்டிருந்த
லட்சுமியானவள் பல வளங்களையும் இழந்து வறுமை யுற்று
வெட்கி விலகியதைப்போலவும் மங்கிலியமிழந்த கன்னிகை
யொத்தும் பொலிவழிந்து விளங்கியது. பின்பு சூரபன்மன்
குபேரன் தன் மனதுக்கினிய தொண்டனென்றெண்ணி மறு
படியும் அவன் நகரத்திற்கேபோகச் செலவுகொடுத் தனுப்பிய
பின்பு நால்வகைச் சேனசமுகங்களோடும் அநேக சாரதிகள்
செலுத்தும் இந்திரஞாலத் தேரின்மீது செம்பீரமாய் வீற்றிரு
ந்து அப்பட்டினத்தைக் கடந்தபோது வழிபறித்தலைக்குங் க
ள்ளரைப்போல ராட்சதப்படைகள் தன்னகரைச் சூறைகொ
ண்டழித்துப்போனதைப் பங்கப்பட்ட குபேரன்கண்டு வெட்
கிச் சிறப்பற்றுவிளங்கும் அளகாபுரியைச் சேர்ந்து வீற்றிருந்
தான். சூரனும் அவ்விடத்தைநீங்கி திசைகளுக்கு அந்தமாகி
ய வடகிழக் கெல்லையைச் சேர்ந்து ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியின
து வடிவம்பெற்ற ஈசானமூர்த்தி யிருப்பதென்றறிந்து அவ்வி
டத்திற் செல்லாமல் ராட்சதராசனுனவன் மிகுத்த கோபத்து
டன் தன்சேனைகள் சூழ்ந்துவரக் கிழக்குத் திசையைநோக்கி
வருஞ்செய்தியை இந்திரன் அறிந்து திகிற்பட்டு தன்பதியை
விட்டு மேலுலகிலோடியொளித்தான் அப்பொழுது அந்நகரத்
திற்புகுந்து தன்பகைவனைக் காணது பொங்கித் தன் சேனைக
ளால் அப்பட்டினத்தைக்கொள்ளையிடுவித்துத் தம்சம்பண்ணி
அதைக்கடந்து தென்கீழ்த்திசையை யடைகின்ற செய்தியைத்
தூதராலறிந்த அக்கினிபகவான் வடவாமுகாக்கினியைப்போ
ற் கோபித்துச் சர்வாயுதபாணியாய்ச் சிங்கத்தையொத்த வீர
ம்பெற்ற தன்சேனைகள் பதினுயிர்கோடியர் வில் வாள் வேல்
சூலமாதியான படைகளைக்கொண்டு வீரங்களைப்பேசிச் சூழ்ந்
துவரத் தனது தேஜோவதிப் பட்டினத்தைவிட்டு வெளியில்வ
ந்தஉடனேஅப்படைகளுஞ்சூரன்சேனைகளும் ஒருவரையொரு
வர்சீறிப்பார்த்து உடனேவடவாக்கினியும் ஆரண்யாக்கினியும்
போலக் கோபித்தெதிர்த்து பலபடைகளைச் சோனைமாரியைப்
போலச்சொரிந்துசண்டைகொடுக்கு முன்னிலையில்ராட்சதப்ப
டைகளுக்காற்றுமல் அக்கினிதேவன்சேனைகள் சின்னபின்னப்
பட் டோடிப்போயினர். இதனைத் திக்கடவுள்கண்டுமனம்பொ
றுமல் கொதித்துச் சர்வசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்ச
ங்களனைத்தையுஞ் சாம்பலாக்கவல்ல கொடுமைபெற்ற தனது
உருவங்கொண்டு பாதகனான சூரபன்மன் சேனைமுற்றும் இன்
றையதினமே பெருங்காற்றிலகப்பட்ட பூளைப் புஷ்பத்தைப்
போல வாட்டி அதம்பண்ணுவேனெனச் சபதம்பேசிப் பெரு
ம்புறக்கடலையொத் தெங்கும் அடர்ந்திருக்கின்ற ராட்சதசயி
ன்னியங்கள்மீது பலமுகமாய்ப்பரவிச் சடசடத்த தொனிகளு
டன் கொளுத்திப் பொடிபடுத்துஞ் சேவகத்திறத்தைத் தாரு
கன்கண்டு திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலகாலவிஷத்தை நிகர்த்
துப்பொங்கி தனது ஒப்பற்றதேரை அவன் முனையிற்செலுத்த
க் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் சாரதியானவன் குதிரைகளைய
தட்டி வாயுவேகத்தினும் துரிதமாக மேலிட்டுக்கொண்டுபோ
ய் எதிரில் நிறுத்தியபோது கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள்பற
க்க மீசைதுடிக்கப் புருவம் நெற்றியிலேறக் கோபித்து மகம்
மேருவையொத்த தன் வில்லையெடுத்துவளைத்து நாணேறிட்டு
அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிசெய்து நல்லகாரியம், தலைகி
ழாய் விழுகின்ற நமது சத்துருவையும் மற்ற தேவர்களை முத
லான சகலரையும் இந்நிமிஷத்தில் முடித்து வெற்றிபெறக்கட
வேனென்று வீரம்பேசி வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிசெய்
து தேன்களைப்பானஞ்செய்யுஞ் சிறப்பைப்பெற்ற கொன்றை
மாலையையணிந்த சடாமண்டலதாரியாகிய சாம்பசிவமூர்த்தி
தனக் கனுக்கிரகஞ்செய்த பாசுபதாஸ்திரத்தை யெடுத்து மந்
திரபூர்வகமாய் திவ்விய மலர்களினுல் அருச்சித்துத் தூப தீப
முதலான விதிகளை நடாத்திப்போற்றிப் பிரையோகிக்க எத்த
னப்படுவதை தழற்கடவுள்கண்டு மனநடுக்குற்றுப் படைகளு
க்கு அரசாயிருக்கும் இந்தப் பாணத்தைச் செலுத்துவானுயின்
சகல புவனங்களைச் சாம்பலாக்கிப் போடுவதல்லாமல் என்னை
யுங் கொளுத்திக்கொல்லும், இஃதன்றியும் பிரமன் முதலான
சிறந்த தேவர்களையும் நிமைப்போதிற் பொடிபடுத்திப் போடு
மே யிதற்கென்னசெய்வேனென்று வாடி ஒருநினைவுகொண்டு
சீக்கிரத்தில் தனது தீட்சண்ணியத்தையடக்கி வீறுப்பொழிந்
து சரீரம்நடுங்க வொடுங்கி முகம்வாடிகரங்களைக்கூப்பிக்கொ
ண்டு புயவலிக் கொருவனான தாருகன் சமீபத்தில்வந்து வீரா
திவீரனே? கேட்டருள்க, சகலபுவன சராசரங்களையும்படை
த்தாக்காத்துக் கடையில் தகித்துத் தானே தானுய் விளங்கும்
தற்பர எமது கர்த்தன் படையினை அடியேன்மீது தூண்ட மு
யற்சிகொண்டனை அப்படிக்குச்செய்வையானுல் என்மட்டுமா
த்திரம் போகாது அண்டரண்டங்களிலிருக்கும் பிராணிகள் வ
லியும் வீரமும் ஆவியும் அதன்முன் தாபரித்து நிற்கப்படுவன

வோ ஓ? ராஜனே ! கோபிக்கவேண்டாம், இப் பாணத்தின் பெருமை யாவராலும் புகழப்படாது. அதையொருகாலஞ்செலுத்துவையேயாயின் உலகங்கள் அனைத்தும் அழிந்து போவது மல்லாமல் அந்தச் சிறந்த ராஜபடைக்கும் பழிவந்து நேரிடும். ஆதலால் அடியேன் பிழையினைப்பொறுத்தருள வேண்டுமெனப் பலவாகப்போற்றி நிற்கின்ற அக்கினிதேவனிடத்தில் இரக்கமுற்று ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியாகிய பசுபதியினது திருநாமம்பெற்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்துவதையுங் கோபத்தினையுமொழிந்து மகிழ்ந்து தன்படைவீரர் கோபாக்கினி மேலிட்டு அடியும் அடியும் கொல்லும் கொல்லும் இவன் மிகவுங் கொடியன் நமது சேனைகளைச் சுட்டெரித்தான். ஓடிப்போவதன்முன் பிடியும் குத்துங் குத்தும் வெட்டும் வெட்டுமென்று மேல்விழுகின்றவனைவிலக்கி ஓ? வாயுவுசகாயனே ? உன் பிராணனைத்தந்தோம். நம தேவலைச்செய்துகொண்டிருக்கக்கடவாய், இனியுன் னூரைப்போய்ச் சேருமெனக் கட்டளையிட்டான். உடனே ராட்சதசேனைகள் மீறி அவனது நகரத்திற் புகுந்து கொலைஞராகிய பல செம்படவர் ஒரு குளத்திலிறங்கி கலக்கி அதிலிருக்கும் மச்சங்களையெல்லாம் வாரி வெளியிற் குவிப்பதைப்போல அப்பதியிலிருந்த வளங்களையெல்லாங் கொள்ளைகொண்டமீண்டனர். இதனைக்கண்டு அக்கினிதேவன் வெட்கி மனவாட்டத்தோடு தன் புரியைச்சேர்ந்து தப்பிப்பிழைத்தோமென்னுங் களிப்புந் தன்பதியழிந்ததினு லுண்டாகிய கிலேசமும் மனதைவாட்ட அடங்கிப் பதுங்கியிருந்தான் இச்செயத்தையறிந்த சூரபன்மன் தம்பியைக்கொண்டாடி விவேகசாலியான சாரதித் தலைவனைப்பார்த்து நமது தேரைத் தென்றிசையிற் செலுத்தக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டவுடனே பலிங்கனென்னும் பெயரையுடைய சாரதித்தலைவன் கரங்களைக்கூப்பிச் சுவாமி கூற்றுவனுடைய நகரத்தில் நிமைப்போதிற் சேர்க்கின்றேன் தேவரீர் அதைக்கண்டு களிகொள்ளப் போகின்றீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து மற்றப் பாகர்களை யெச்சரித்துக் குதிரைகளையதட்டி ஆயிரங்கிரண சமுகங்களையுடைய சூரியனும் நாணும்படி மனோவேகத்தினும் மேலிடச் செலுத்தி ஆர்ப்பரித்தான். அக்காலத்திற் பெரும்புறக் கடலையொத்து நடக்கும் ராட்சதவீரர்க ளூதுகின்ற சிருங்கநாதங்களின் சத்தமும் மதயானைகள் வீறிடுங் கர்ச்சனையும் குதிரைகள் கனைப்பி னோசையும் பதினென் வாத்தியங்களின் முழக்கத்துடன் கலந்து பிரளயகால அதிர்ச்சியைப்போலத் தோற்றவும் இந்நால்வகைச்சேனைகள் நடக்கும்போது எழுந்த தூளி படலமானது சப்தசாகரங்களையுந் தூர்த்தும் பலவித வர்னக் கொடிகள் வானைமூடிச் சூரியகிரணங்களை மறைத்து இருளாக்கவும் வெண்பட்டுக்குடைகள் சந்திரோதயம்போல விளங்கி அவ்விருளைக்கி நிலவைத்தாவும் இவ்வித ஆரவாரங்களுடன் செல்லும்போது தூசிப்படையானது சமனுவதி நகரத்தைச் சேர்ந்ததைக்கண்ட தூதனொருவன் அதிகவிரைவிலோடிச் சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்துந் தனது அரசனாகிய யமனைச்சேவித்துச் சுவாமி! காசிபருக்குப்பிறந்த சூரனுடைய கொடியசேனை வெள்ளமானது நமதுபட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டது பார்க்கக்கூடவில்லை என்னமோ அனர்த்தகாலம் நேர்ந்ததாகக்காணுகின்றது. இதற்குவேண்டும் எத்தனங்களை விரைவில் யோசிப்பது உத்தமமென்றுசொல்லக்கேட்டவுடன் கோடையிடியைக்கேட்ட சர்ப்பத்தைப்போல யமதருமராஜன் நடுக்கமுற்றுமனங்கிஇரங்கி இனியென்னசெய்வோமென்று நினைந்து விவேகசாலியாதலாற் குபேரனும் அக்கினிதேவனும் வணங்கிப்போற்றித் தங்கள்பதிகளையும் உயிர்களையும் பெற்றுத் தப்பினுரெனக் கேட்விப்பட்டேன், அவ்வாறே நானுஞ்செய்வது அழகென நிச்சயித்துச் சீக்கிரமாய்த் தனது வாகனமாகிய எருமைக்கடாவின்மீதேறிச் செலுத்தி சில படைத்தலைவர் சூழ்ந்துவரப்போய் நிமைப்போதிற் சூரபன்மனையெதிர்ந்து ராஜாதிராஜனே ! ராசபரமேஸ்வரனே ! ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதிபனே ! வீராதிவீரனே யென்று பலவாறுகப்புகழ்ந்து வணங்கிக் கரங்களைநீட்டித் தேவரீர் துணைவர்களுடனே சுகசீவியாகச் சகல செல்வங்களையும் அனுபவித்துச் செயசாலியா யிருக்கக்கடவீரென்று ஆசீர்வதித்து நிற்கின்ற சண்டனை அவனது செய்கைகளினுலே சூரனறிந்து மனமகிழ்ந்து நல்லகாரியம் இதுமுதல் நமதேவல்களைச் சிரசாகவகித்து நடத்திக்கொண்டு உன்சேனைகளுடன் பழையபடிக்கு இந்த நகரத்தி லிருப்பாயெனச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டவுடனே அவுணப்படைவீரர்கள் அந்நகரத்திற்புகுந்து மேகங்கள் சமுத்திரத்தில்விழுந்து அதின் நீரை யுறுஞ்சு மாறுபோலக் கறுத்த தேகத்தையுடைய ராட்சதர் நகர் முற்றினும் பரவிச் சகல வளங்களையுஞ் சூறைகொண்டு திரும்பிய செலிப்பைச் சூரன்கண்டுகளித்து எமன் பெருவலி குறைந்து அடிமைப்பட்டுத் துதித்துப்போனதை நினைந்து அதிக சந்தோஷத்தைப்பெற்று தன் சேனைகளோடு மேற்குத்தென்திசையைநோக்கி வருவதை அத்திசைக்காவலனுன நிருதி கேள்விப்பட்டு மனந்திடுக்கிட்டு வருந்திச் சூரனுடன் சண்டைகொடுக்க நமக்கு வலியில்லை அல்லது எதிர்த்தாலும் அபசயமும் பழியும் பெறுமேயல்லது வேறில்லை, ஆதலால் அவனைக்கலந்து உறவாடி தப்பித்துக்கொள்வது அழகென நிச்சயித்துக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாய்ச் சிலகாணிக்கைகளை முந்தியனுப்பித் தானுஞ் சேனைகளுடன் பின்தொடர்ந்துபோய்ச் சூரனைக்கண்டு பற்பலவாழ்த்துகளெடுத்துப் புகழ்ந்து பாதங்களிற்பணிந்து ஓ? ராஜாதிராஜனே ! அடியேன் புறம்பல்ல தேவரீர் சுற்றமாகும் ஆதலால் என்மீது கடாட்சம்வைத்து ஆளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பக்கத்தில்வருகின்ற தாருகாசூரனையும்வணங்கிப்போற்றி நின்றனன். அதுகண்டு சூரனும் அவனிடத்திற்பரிவாய் இதுமுதல் நம்முடைய சுதந்திரனுய் இவ்விடத்தி லிருந்து பணிவிடைகளைச் செய்துவருவாயென்று செலவுகொடுத்தனுப்பி அப்பால் மேற்றிசைக்காவலனுகிய வருணன் பதியைச் சேர்ந்து அவனுற் பூசிக்கப்பட்டும் வடமேற்றிசையின் காவலனுகிய வாயுவின் நகரத்துக்குப்போய் அவனை அடிமைகொண்டுஞ் சமுத்திரராசனைத் தன்மனிதனுக்கியும் பெரும்புறக்கடலைச்சூழ்ந்த இருட்பூமியிற்சேர்ந்து அவ்விடங்களி லிருப்பவர் அனைவரும் வணங்கிப்போற்ற ஆதரித்துநிறுத்தி அவர்கள் புரங்களைக் கொள்ளைகொண்டும் இவ்வாறு அஷ்டதிசைகள் திபாந்திரங்கள் முற்றினுந் தன் செயஸ்தம்பம்நாட்டிப் பின்பு சத்த பாதலங்களில்சென்று அங்கு வாசஞ்செய்கின்ற தானவனாத் தன் வயப்படுத்தி அவர்கள்பதிகளை யழித்துச் சூறையிடுவித்து வெற்றிகொண்டு பின்புநாகலோகத்துக்குச் செல்லவுடனே ஆதிசேஷன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து விஷங்களையுடைய சர்ப்பபடைகளைக்கொண்டு எதிர்த்துச் சிலநேரம் அரியசண்டைகளைச்செய்து நிர்வகிக்கமாட்டாதவனுய்ச் சூரனைச்சேவித்து அடியேன் பிழையினைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று புகழக் கிருபையுற்று அவன்கோரிக்கைப்படிக்கு அவன் நகரத்தில் ஒருதினந் தங்கித் திவ்வியபோசனமாக அவனிடத்திலிருந்த அமுதத்தைப் பலவத்காரமாக வெடுத்துத் தம்பியர்களும் தானும் பொசித்துக் களித்து மற்ற பிலங்களினுஞ்சென்று அந்தந்த பதிகளினிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டு பூசித்து வரவழைத்து இட்டவிருந்துகளைச் சவுக்கியமாகச் சாப்பிட்டு அவர்களைத் தன்மனிதராக்கிக் கடந்து தான் போனவிடங்களி லெல்லாம்

தன்செயத்தைநாட்டித் தன்படைகள்சூழ பூமியின்மேல்வந்து
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த தீவுகளிலிராநின்ற தானவர் முதலானவர்
களைச் செயங்கொண்டு அவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுத் தனக்கு
ரியவர்களாக்கித் தட்சணமே சேஷசயனத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்
ணு பள்ளிகொண்டிருக்குந்திருப்பாற்கடலைச்சேர்ந்து ஜெய
சாலியான சூரபன்மன் சேனைவீரர்கள் அதிக்கிரமித்து நமது
முன்னோர்களை வஞ்சகஞ் செய்துகொன்ற சத்துரு வானவன்
இக்கடலினிடத்திலிருப்பான் அவனைக்கண்டு பிடித்துக் கசக்கி
ப்பிழிவோமென நிச்சயித்தவர்களாய்ப் பூர்வத்தில் ராட்சத
ர்கள் திரண்டு மந்தரத்தைநாட்டிக் கடைந்ததைப் போலவே
ஆர்ப்பரித்து வேகங்கொண்டு அக்கடல் முற்றினும் பரவிக் கல
க்கி வரும்போது உண்டாகிய ராட்சதர்களினதுகூக்குரலினோ
சையானது கடையுக ஒலியினும் மேலிட்டு முழங்குவதை ஸ்ரீ
கண்ணபிரானது இருபாரிசங்களினும் வீற்றிருந்து தாமரை ம
லர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களைத் தடவிக்கொண்டிருக்கும்ஸ்ரீதேவி
பூதேவிகளுடைய திருச்செவிகளில் கேட்டமாத்திரத்தில் இது
வென்ன அனர்த்தமாக விருக்கின்றதென்று தளிர்போன்ற கர
ங்களைப்பிசைந்துகொண்டு இருதயங் கலங்கச் சொர்னத் திரு
மேனிகள்நடுங்கி வியர்த்துப்பெருமூச்செறிந்து வாடியேங்கி
ஓ? பிராணநாயகனே யென்று திருவாய்ப்பவளங்கள் மலர்ந்
து இந்திரநீலமலையைப்பழித்த மேகவண்ணரான கவுஸ்துவா
பரணமுந் திருத்துழாய்மாலையும் புரளும் திருமால்மார்பின்மீ
து விழுந்து தழுவிக்கொள்ள உடனே யோகநித்திரை நீங்கிச்
செந்தாமரைபோன்ற கண்களைவிழித்துத் திருத்தேவியர் கி
லேசத்தையும் ராட்சதர்பேரொலியையும் அறிந்து பயப்படா
தீர்களென்று அவர்களை ஆதரித்துத்தேற்றி ஓங்காரித்துச்சேஷ
சயனத்தைவிட்டெழுந்து கடையுகத்திற் சகலபுவன சராசர
ங்களையும் நிமைப்போதிற் சாம்பலாக்குங் கொடுமையையுடை
ய வடவாமுகாக்கினியும் வெப்ப மடங்கிப் பயந் தொடுங்கக்
கோபித்து விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறச்சீறிச் சற்று
ம் எண்ணமற்று நம்மிடத்திலும்பாதகரான ராட்சதர்சண்டை
கொடுக்க வந்ததைப்போற் காணுகிறது. நல்லகாரியம் அ
வர்கள் ஜய வுச்சாகங்களையும் புயவலிகளையும் நிமைப்போதி
ல் அறிகிறேனென்று பொங்கி ஆசானுபாகுவாய்ப் பொற்கடக
ங்களணிந்து தாமரைமலரை நிகர்த்து விளங்குங் கரங்களைக்
கோடையிடியைப்போலத் தட்டித் தியெழநகைத்தவராய்த் த
மது வாகனமாகிய திருவடியைத் திருவுளத்தில் நினைந்தமாத்
திரத்தில் வலியும் வேகமும்பெற்ற கருடாழ்வான் அண்டகடா
கங்களதிரப் பறந்துவந்து பகவானைச் சேவித்து நின்றவுடன்
பெருமா ளவனழகிய திருத்தோள்களின்மீது புருஷ சிங்கத்
தைப்போலத் தாவி வீற்றிருந்து சந்திரனையொத்து விளங்கும்
பாஞ்சசந்நியமும் சூரியனைநிகர்த்துச் சொலிக்குஞ் சுதரிசன
மும் மேருவையொத்த கதையும் மின்னலைப்பழித்த வாளும் உ
வமையற்ற கோதண்டமும் ஆகிய பஞ்சாயுதபாணியாய் ராட்
சதச்சேனைகளி னெதிரிற்போய்வலியவில்லினை வட்டாகாரமா
கவளைத்து நாணேற்றிப் பாதகர்செருக்கும் வலியும் அழிந்து
தத்தளிக்கக் குணத்தொனிகொண்டு கார்கால மேகத்தினைப்
போன்று சரமாரிகளைச்சொரிந்து சின்னபின்னப்படக் கண்டி
க்கும்போது சூரனுடைய சேனை சமுத்திரங்கலங்கி அழிபட்
ட மாத்திரத்தில் தேர்களினது உருளை அச்சு மச்சு குத்துக்கா
ல் கொடிஞ்சி முதலானவைகள் வெவ்வேறாய்ப் பின்னப்பட்
டுக் குவிந்தும் மதயானைக்கூட்டங்கள் பனையைப்போன்றசை
யுந் துதிக்கைவேறு பிறையையொத்த தந்தங்கள்வேறு மஸ்
தகம்வேறு உரலினை நிகர்த்த கால்கள்வேறு இப்படி வெவ்
வேறாகக் கண்டிக்கப்பட்டிறைந்து மலைகளாகச் சேர்ந்துங் கு
திரைப்பந்திகள் கவரியைப்போலசையும் பிடரிமயிர்கள்பொ
ருந்திய கழுத்துகளற்றுங் கடிவாளம் பொடிபட்டும் அலைகளை
ப்போல் தாவிச் செல்லாநின்ற கால்களறுபட்டுஞ் சாமரை
யைப்போன்றசையும் வால்கள் தெறிபட்டும் இவ்விதமாகச் சு
ழல்காற்றினிடத் தகப்பட்ட மேகத்தைப்போலச் சின்னபின்
னப்பட்டு மாள்கின்றபோதும் ராட்சதவீரர் வடவாமுகாக்கி
னியைப்போலக் கொக்கரித்தெதிர்ந்து விற்களைவளைத்து சரமா
ரியைத்தூவியுஞ் சக்கரந் தோமரம் பிண்டி பாலங் கதை கப்
பணம் முதலான படைகளை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தியும் வி
ரங்களைப்பேசியும் போர்செய்கின்றகாலத்தில் வாசுதேவனா
கிய கேசவனது சரங்களினாற் சிரங்கள் வெட்டுண்டு திரண்ட
பந்துகளைப்போலிறைந்தும் வரைகளையொத்த தோள்கள்சரிந்
தும் மார்புபிளந்தும் வயறுபீறுண்டு குடல்களிறைந்துங் கா
ல்களற்றும் இப்படி சதுரங்கச்சேனைகளுஞ் சின்னபின்னப்ப
டக் கண்டித்து இரத்தவெள்ளமானது பெருகி பாற்கடல் செ
வ்வானத்தைப்போற்காட்டவும், பிணங்கள் மலைகளைப்போல்
உயர்ந்து சூரியன் தேரைத்தடைசெய்யவும், அந்தப்பிணமலை
யின் பாரத்தை தாங்கமாட்டாமற் பூமிதேவி குழிபட்டுவா
டவும், பல கவந்தங்களாடவுங் காக்கை, கழுகு, பருந்து, கூ
ளி முதலிய பல பட்சிசாலங்கள் களித்துக்கூடவுந் தப்பிப்பி
ழைத்த ராட்சதரோடவும், இவ்வாறு ரதங்கள் பொடிபட்டு
ம் யானைகள் கண்டிக்கப்பட்டும், புரவிகள்மாண்டும், ராட்சத
வீரர் அரிக்கடையாக மறிந்துஞ் சூரபன்மனுடைய நால்வ
கைச்சேனைகளுஞ் சிதைபட்டழிந்தபோது பூதபசாசவகைக
ள் நிணங்களைத் திருத்தியாகவுண்டு வெறிகொண்டு உதிரவெ
ள்ளத்தில் முழுகி யெழுந்து கூத்தாடவும் இவ்விதபாடுபட்ட
வேளையில் அனந்தகோடி சூரியப்பிரகாசமாய் விளங்குஞ் ச
க்கரதரனான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பள்ளிகொண்டிருக்கும் க்ஷீராப்தி
யினது தோற்றஞ் சிறிதுங்காணமல் எங்கும் இரத்தமயமாய்
ச் சிவந்து விளங்குவது எப்படிக்கிருந்ததென்றால் யுகாந்தத்தி
ற் பரமசிவத்தினது நெற்றிக்கண்களினின்றும் பெருகிச் சக
லத்தையுந் தகித்துப்பரந்த தீயைப்போற் காட்டியது. இப்ப
டிக்கு காளமேகவண்ணரான பரந்தாமன் கருடன்மீதெழு
ந்தருளிப் பூமியைச்சூழ்ந்த கருங்கடலைப்போல நெருங்கிய ரா
ட்சதவெள்ளங்களை வளைந்துச் சூறாவளியைநிகர்த்துச் சுழன்
று சுழன்று யெங்குந் தானாய் ஒருவருந் தப்பிப்போகாதபடி
க்குப் பல பாணவருஷங்களைச்செலுத்தித் தேவர்கொண்டாடி
ஆர்ப்பரிக்க அகோரயுத்தத்தைச்செய்துவரும்வேளையில்ராட்
சதப்படைகளில் மாண்டவர்கள்போக மற்றவர் தாபரித்து நி
ற்கமாட்டாதவர்களாய்ப் பலதிக்கிலும் சிதறிப் பின்னிடுவதை
வீராதிவீரனான தாருகாசூரன்கண்டு உருத்துப்பார்த்து நீங்கள்
ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை நிமைப்போதில் நமது ச
த்துருவை வாட்டுவேன் நில்லும் நில்லுமெனக் கையமைத்து
வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சீறி மகம்மேருவை யொத்த வி
ல்லைக் கரத்திற்கொண்டு இடியையொத்துக் கடகடவென்றோ
டும் வேகமுடைய தேரைத்தூரத்திக் கணப்போதில் யுத்தமு
னையில்வந்து கூடிப் பூர்வத்தில் மண்ணையும் விண்ணையும் அள
ந்த திருப்பாதங்களையுடைய செந்தாமரைக்கண்ணனை வளை
ந்துகொண்டு தனுசைவளைத்து நாணேற்றி அண்டங்களதிரக்கு
ணத்தொனிசெய்து கருங்கடலின்மீது சோனைமாரி சொரிவ
தைப்போல ஹரியினது உருத்தெரியாமற் சரவருஷங்களைச்
சொரிந்து திசைகளதிரச் சிருங்காரங்கள் செய்தகாலத்தில்
விஷ்ணுவானவர் கோபித்துக்கூரிய வேலாயுதத்தினைப்போ
ன்ற குரூரமாகிய பாணங்களை ஒன்றனந்தகோடியாகப் பிர
யோகித்துக் கொடியவனான தாருகன் ஏறிவந்த தேரை யுருத்

தெரியாமல் தூள்படுத்திமேலும் அவன்தேகத்தையும் மறைத்தனர். அதற்குச் சலனமற்ற சூரனுக் கிளைய வீரன் சற்றும் பயப்படாமல் ஆலகாலத்தைப்போற் பொங்கிச் சிங்கத்தைப்போல மற்றொரு தேரிற்பாய்ந்து வில்லை வட்டாகாரமாய்வளைத்துக் கணப்போதிற் குரூரமாகிய ஆயிரம்பாணங்களைப்பூட்டிச்செலுத்தி வாசுதேவன் சரீரத்தினை மூடி மேலும் அவ்வளவு பாணங்களைக் கருடன்மீதினுந்தூவ அச்சரங்க ளதிவேகமாய்வந்து முகஞ் சிரம் மார்பு முதலான விடங்களில் தைத்து உதிரப்பிரவாகத்தைப் பெருக்கித்தோன்றியது எப்படிவிளங்கியதென்றால் சர்ப்பக்கூட்டங்கள் நமது பகைவனை வளைந்து கொல்ல இது நல்ல தருணமென்றெண்ணிச் சூழ்ந்து கவ்வியதையொத்தன. அக்காயத்தினாற் கருடன் மனந்தளர்ந்து வலியற்றுச்சோர்வதை மாயன்கண்டு சிறி அளவிறந்த ரூபங்களைக் கொண்டு அப்பாதகனை நாலுமூலைகளினும் வளைந்து கொண்டு கொடிய போரைச்செய்யும்போது தாருகாசூரனுந் தன் தாயாகிய மாயைபோதித்த மோகனமந்திரத்தையுச்சரித்துத் தானும் அவ்வாறே பற்பலவடிவெடுத்து எங்கு முலவி நான்குதின பரியந்தம் லட்சுமிகாந்தனுடன் அகோரயுத்தஞ்செய்தவருவதைப் பிரமன்கண்டு கேசவனே? இப்பாடுபடுவானாயின் இவ்வசுரேந்திரன் முன்னின்று யாவர் சண்டைகொடுக்க வல்லவரென்று அதிசயித்துப் பார்த்திருக்கும்போது பரமபுருஷன் தன்கரவேகத்தினால் தாருகன் ஏவிய பாணங்களைக் கண்டித்துமிளவுங் கோடிசரங்களைத்தூண்டி அவன் கரத்திற்பற்றிய வில்லினைக்கண்டித்துத் தேரையுங் குதிரைகளையும் பாகனையும் அதம்பண்ணும்போது இந்த ஜயத்தையறிந்த தேவேந்திரன் மனங்களித்துப் புயங்கள் பூரிக்க அளவற்ற சந்தோஷத்தையடைக்கொண்டான். இவ்வாறு தன் தேர் முதலானதுகள் சின்னப்பட்டமாத்திரத்திற் சூரனுக் கிளையவீரன் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து மந்தரகிரியையொத்த வயிரத்தண்டமொன்றைக் கரத்திற்பற்றித் தேரைவிட்டுக் குதித்துச் சக்கிராகாரமாகச்சுழற்றித் தேவர்கள்பயந்து தலையிறங்கி கிலேசிக்கவும் அண்டங்கள்குலுங்கியடுக்கழியவும் ஆர்ப்பரித்து வ்குவாகத் தன்மீது பாய்ந்துவருவதை ஜனார்த்தனன்கண்டு உடனே சாரங்கமென்னுந் தமதுவில்லிற் கூரிய சீரிய பாணங்களைப் பூட்டியிடைவிடாது தூண்ட அவை அக்கினிச்சுவாலையுடன் புகைகளைவீசி மேலிட்டுவரத் தாருகன்சிறித் தன் கதையினால் மோதிப் பொடிசெய்து சிங்கத்தையொத்துத் தாவியபோது பாதகன் நெருங்கிவிட்டான். இனி அசாரிசஞ்செய்யலாகாதென்றெண்ணித் தமது திருக்கரத்தில்விளங்குஞ் சக்கரத்தைச்சுழற்றிப் பிரயோகிக்க இமைகொட்டி மூடுவதன்முன் பிரபஞ்சங்களனைத்தையுஞ் சாம்பலாக்கியழிக்கும் வெற்றிபெற்ற அப்படையானது தாருகாசூரனை நெருங்குமுன்னிலேயிற் பரமசிவத்தின் அருட்சக்தியின் பெருமையினால் அதன்வேகமுங்கொழுமையுமடங்கிப் பொன்னணியைப்போல ராட்சதராஜன் கழுத்தில்விழுந்து அசைவற்றுவிளங்கியது. கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? சகலரும் போற்றிப்பணியும் நேமிப்படையானது தாருகன் கழுத்தணியாக நின்றுவிட்டதால் தவத்தினுஞ் சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை. யிதனைக்கண்ட மணிவண்ணன் அற்புதமடைந்து பரமசிவமளித்த வரத்தின்பெருமைகளை நினைத்து இனி யிவனைஜயிக்க நம்மாற்கூடாது ஆதலாற் றந்திரஞ்செய்து தப்பித்துக்கொள்வது காரியமென்றெண்ணிச் சமீபத்தில்வந்து சபாசு தாருகாசூரனே! வீரனென்பது உனக்கேதகும். வலியினும் உனக்கு மேலானவர்களெவருமில்லையெனப்புகழ்ந்து இதனைத் திருவாய் மலர்கின்றனர். சிருஷ்டிகர்த்தனான நான்முகன்பெற்ற தநீசியென்னும் ரிஷிபுங்கவனையுங் கொடியபோரைச் செய்யவல்ல அவுணவீரரையுந்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்தில் உன்சவுரியத்துக்கு எவ்விதத்திலும் அவரால் ஒப்பாகமாட்டார்கள். ஆனால்தக்கன்மகத்தையழித்தசெயசாலியாய் வீரகண்டையணிந்தபாதாரவிந்தங்களையுடைய அகோரவீரபத்திரரையே சரியாகக் குறிக்கவேண்டும் அல்லாமலும் பலதிசையிலுஞ் செயம்பெற்று வலிதாய்விளங்குஞ் சக்கரப்படையானதுஉனக்குக்கழுத்தணியாகநிற்குமாயில்ஜயமானது உன்னுதல்லது வேறுமுண்டோ மேலும் உனது வீரமே யிப்படியிருக்குமாயின் அதோ நிற்கின்ற உன்தமையன்மார் புசபலபராக்கிரமப் பெருமைகளையாவரால் அளித்துமுடியும் இஃதன்றியும் பற்பலகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து சிவபிரானிடத்தில் இவ்விதச் சிறந்தபேற்றை நீங்கள் பெற்றதைப்போல உங்கள் மரபிலும் மற்ற எவர்களிலாவது கிடைத்து வாழ்ந்தவருமுண்டோ! இனி உங்களை வெல்லத்தக்கவர் யாவரிருக்கின்றார்கள். இதுமுதல் நீங்கள் நமக்கு நெருங்கிய சுற்றமாக நினைந்தோமென்று பற்பல மங்களகரமாகிய ஆசிர்வாதங்களையுஞ்செய்து விடைபெற்று விஷ்ணுவானவர் தமதிடத்துக்குப் போனபின்பு இவையனைத்தையுங்கண்ட ராட்சதச் சேனைகள் செயவுச்சாகங்களைக்கொண்டாடி விண்ணகம் அதிர ஆர்ப்பரித்தார்கள். இதனாலே தேவர் திடுக்கிட்டு மனம்வாடி வருந்தி தேகமெங்கும்வியர்க்க இறந்தவர்களைப்போல வானத்தில் நிற்கவும் பயந்து திசைகெட்டோடினார்கள். இவ்வாறு கேசவன் கருடாரூடனாய்ப் போனபின்பு வெற்றிமாலையணிந்ததாருகன் வேறொரு தேரிலேறித் தன்முன்னவன் அருகில்வந்து நடந்த செய்திகளைச் சொல்லக்கேட்டுச் சூரபன்மன் மகிழ்ந்து தம்பியை மார்பினிறுகச் சேர்ந்தணைத்துத் தேகம்பூரிக்க மகிழ்ந்து சேனைகளுடன் திருப்பாற்கடலைக்கடந்து சக்கிரவாளகிரி பரியந்தம்போய் அத்தலங்களிலிருப்பவரைத் தன்வயப்படுத்தி அவ்விடங்களிலெங்கும் உலவிப்பார்த்து பின்பு இருண்டவானத்திற்சென்று தங்கள்கதிகளில் முறைபிறழாமல் நடந்து தினத்தைவிளக்குஞ் சூரியசந்திரர் முதலான நவக்கிரகங்களும் மற்றவரும் எதிர்கொண்டு வாழிவாழியெனப்புகழ்ந்துகொண்டாட அத்தலங்களின் அதிசயங்களைக்கண்டுகளித்துக் கடந்து தேவலோகத்துக்குச் சமீபத்தில் வருவதைக்கண்ட தூதர்களிற்சிலர் வாயுவேகத்தினு மேலிட்டோடி இந்திரனைச்சேவித்துச் சுவாமி சூரனென்னுங் கொடியவீரன் தம்பிமார்களோடு அளவற்ற ராட்சதச்சேனைகள் சூழ இதோவந்துவிட்டானென்றமாத்திரத்தில் இடியுண்ட சர்ப்பம்போல மனநடுக்குற்று முகம்வாடிச் சரீரம்வியர்க்கப் பயப்பிராந்திகொண்டு பெருமூச்செறிந்து பதைத்துஇறந்தவனைப்போல அசைவற்றுச் சோர்ந்துதேறித் தன் வலியையும் வீரத்தையுஞ் செல்வச்செருக்கையும் மறந்து ஏக்கமுற்றவனாய் இதனையெண்ணுவான். இந்நகரத்தைத் தேடிவருகின்ற அவுணராஜனெதிரில்நமதுசேனைகளுடன்போய்ச் சண்டைமுகத்தி லெதிர்ப்பேனாயினும் என்னுயிருக் கபாயம்வருவதுமல்லாமல் அக்கசாகரத்திலழுந்திஎக்காலத்தினுந்திராதபழியையுஞ்சுமப்பதல்லது வெற்றிபெறமாட்டுவேனோ? மேலும் ஆதியில் தன் வர்க்கத்தவரை நான் அலைத்ததைக் கேள்விப்பட்டுஞ் சூரபன்மன்கோபித்துஇவ்விடம்வருவதுஎன்னைப் பற்றித்தன்பப்பழித்துவதல்லது வேறுமுண்டோ! முற்பகற்செய்யின்பிற்பகல்விளையுமென்றுபெரியோர்களாற் சொல்லியிருப்பது வீண்படுவதோ ஆதலாற் சிறந்தகேள்விகளையுஞ் சாஸ்திரவிசாரணைகளையுமுடையபெரியோர்பரமசிவகடாட்சத்தினாற்பெற்றசெல்வமிகுதியை யனுபவிக்குங்காலத்தில் மகிழ்ந்தும் அந்தச்செல்வப்பேறுமாறும்போது துக்கத்திலழுந்தியும் யான் எனதென்னும் பாசத்திற் கட்டுண்டு முன்னே தான் அ

பவித்தவைகளை நினைந்து வாடி வருந்துவார்களோ மேலுஞ் சி
வபிரான் கட்டளையின்படி வருவது வந்து நேரு மல்லது
தன்முயற்சியினால் மறுக்கக்கூடுவதோ ஆதலால் வருங்கரும
ம் நேராய்த்தெரிந்தும் வீணிற்சண்டைக்கு நேர்ந்து பிராண
னையிழந்து கிலேசமும்பழியும் பூணேன் மேலும் பொருட்செ
ல்வமும் நிலைபெற்றதல்லசிறப்பாகவாழ்ந்தவர்சிலகாலம்வருந்
திப் பலரும் இகழத்தாழ்ந்து அல்பராய் ஒருவராலும் மதிக்க
ப்படாதவருமாய்த் தரித்திரத்தை யனுபவித்திருப்பவர், மேலா
னசெல்வத்தைப்பெற்றுப் பலர்புகழ உயர்வதுஞ் சிவச்செய
லல்லது. வேறுமுண்டோ இதைப்பிராணிகளை யலைத்து வருத்
துகின்ற அவுணரிடத்தில் திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டேன் மே
லுஞ் சத்திராதிகள் நகைக்க நாணித் தலைகவிழ்ந்திருக்குந் தி
சையினைப்பெறவிரும்பேன் அல்லது பர்வதத்தை யொத்த பு
யங்களை யுடைய சூரனைக்கண்டு உறவாடி நாளைக்கழிக்கநினை
த்தாலுங் கறுவிக்கொண்டிருக்கும் மனதைப்பெற்றவனாதலா
ற் பார்த்தவுடன் பிடித்துப் பாரவிலங்கைப் பூட்டி அரியசிறை
யில்வைத்துத் தகாத ஏவல்களைக்கொண்டு அலைப்பான் இதற்
கையமில்லையென்று தேவராசன் யோசித்துச் சீக்கிர மாகச்
சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி அரண்மனையைச்சேர்ந்து இந்தி
ராணிக்கு இச்செய்திகளைத்தெருட்டி இருவருங் குயில் வடிவு
கொண்டு மனவாட்டத்தோடு புலம்பி விண்ணிற் பறந்தோ
டிமறைந்தனர் இதன்மத்தியின் ராட்சதவீரர் பொன்னுலகத்
தை முத்திக்கை செய்து கொண்டு இந்திரனைத்தேடிக்காணாம
ல் மூலைமுடுக்குகளெங்கும் ஆராய்வதைத்தேவர்தெரிந்து நடு
ங்கி நமது அரசன்வெற்றியுஞ்செல்வப் பெருக்கும் அழியுங்
காலமும் நேர்ந்ததோ இனிநம்மாற்செய்யவேண்டும் முயற்சி
யாதிருக்கின்றதென்று வருந்திவாடிச்சோருந் தன்மையினாற்
பொன்னுலகச்சிறப்பனைத்தும் அழிவுபட்டு ராட்சதவீரர் மே
லிட்டுத்தேவர் விடுதிகளிற்புகுந்து அவர்களைப்பிடித்துக் கத
றிப்புலம்பத்தக்கதாகத் தண்டங்களினால் மோதியடித்துங்கர
ங்களைக்குவித்துக்கோடையிடிகளைப்போல முதுகெலும்புமுறி
யக்குத்தியும் பருத்திருக்குந்தோள்கள் முறிந்ததென்று சொ
ல்லத்தக்கதாக வலியகரங்களினால் நெருக்கிச்சேர்த்துக் கயிற்
றினால் அணிவகுத்துக்கட்டியும் இவ்விதமாகச்சற்றும் இரக்கம
ற்றதானவர் வானவரைத் துன்பப்படுத்தி யிழுத்துக்கொண்டு
வந்து அகண்ட சாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்றிருக்குந் தங்கள்
அரசன் முன்னம் விட்டனர். உடனே விண்ணவர்கள் தொழு
து ஓராசாதிராசனே ராசபரமேஸ்பரனே ஆயிரத்தெட்டு அ
ண்டங்களுக்கதிபனே வீராதிவீரனே வாழிவாழி தேவரீர்அவு
ணமரபிலுதித்தீர்மேலும்அரியதவங்களைச்செய்துபரமசிவத்தி
ன்பரிபூரணகடாட்சத்தினாலே சகலசம்பத்துக்களையும்பெற்றீ
ர் இஃதன்றியும் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலான சகலரையும்
வெற்றிகொண்டு செயத்தை நாட்டினீரென்று சொல்லுவார்க
ள் ஆதலால்அபலாளாகிய அடியோங்களைத் துன்பஞ்செய்வ
து நன்மையோ இதனால் உமதுசிறந்த வெற்றிக்கிழிவல்லவோ
மேலும் உமதுபுசபலபராக்கிரமம் எப்படிக்கொத்தது நீர்சற்
று கோபிப்பீராயிற் பிராணிகளனைத்தையும் வாட்டுகின்றவலி
யினையுடையஎமன்தாபரித்திருப்பானோதிக்குப்பாலகர் முதலா
னதேவரும் பிழைப்பதுமுண்டோ சகல புவனசராசரங்களு
ம் நாசமடையாதோ ஆதலால் இன்றையமுதல் தேவரீரையெங்
கள்குலதெய்வமாகவும் வழிபடுகடவுளாகவும் நெருங்கியசுற்
றமாகவுங் கோடிப்பது மல்லாமல் தேவரீர்கட்டளையிட்ட ஏவ
லைச் சிரசாகவகித்துச் செய்யக்கடவோமென்று புகழ்ந்துவே
ண்டுகின்ற தேவர்களைப்பார்த்து உங்கள்செய்கை வெகுநேர்
த்தியாகவிருக்கின்றதென்றுசரீரங்குலுங்கநகைத்துக்கட்டுகளை

யவிழ்ப்பித்து விட்டு இனி நமதேவலின் வழியே நிற்கக் கட
வீர்களென்றுரைத்து, இதன்மத்தியில் ராட்சதச்சேனைகள் இ
ந்திரன்வளங்களைக் கொள்ளைகொண்டு வருவதை மகத்தில் பி
ராணனைவிட்டுப் பரமசிவகடாட்சத்தினால் சகலவளன்களுட
னும் மீட்டும்பெற்ற காசிபர்புத்திரனான சூரன்கண்டுகளித்து
அப்பதியைக்கடந்து அளவற்றசேனைகள் சூழ்ந்துவர வேத
கோஷ மாருமலொலித்திருக்கும் முயற்சிபெற்றமகலோகத்
தைச்சேர்ந்தான் உடனே வேதாகமசாஸ்திரசம்பன்னராய்ப்
பரமசிவர் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றவராய்த் தவச்சிரேஷ்ட
ராயிருக்கும் மார்க்கண்டேயர் முதலானபெரியோர்கள் வாச
ஞ்செய்யும் இடமுதலான மூன்றுலகங்களிலிருப்பவர் சூரன்
வரவையறிந்து பயப்பிராந்தியினால் மறையக்கண்டு அவர்களை
யிகழ்ந்து அவ்விடம் நீங்கிப்பிரமதேவன்வாழும் மனோவதிபட்
டினத்துக்குப்போகும்போது இச்சமாசாரத்தைநான்முகன்கே
ள்விப்பட்டவுடனே திடுக்கிட்டு அவன்பெற்றவரத்தின் பெரு
மையைநினைந்து இவனுடன் நன்மைகொண்டாடி அனுப்பிவிடு
வது நல்லதென்று நினைத்துக்குற்றமற்ற தவவிரதங்களை முடி
த்துப் பேரறிவைவாய்ந்த மஹரிஷிகள் வேதபாராயணஞ்செ
ய்து சூழ்ந்துவர அன்புமேலிட்டவனாய் பெரும்புறக்கடல் புர
ண்டதைப்போல வருகின்றராட்சதசேனைகளின் மத்தியில்இந்
திரஞாலத்தேரின்மீது விளங்குகின்ற சூரபன்மனைக்கண்டு கர
ங்களை நீட்டி ஓராசாதிராசனே நீரும் உமது துணைவருஞ் சக
லசெல்வங்களையும் பெற்று நீடூழிகாலம்வாழிவாழியெனச்சிற
ந்த ஆசீர்வாதங்களைக்கூறிப் பின்னும் கூறுகின்றான் அரசனே
சிவகடாட்சத்தைச் சம்பூரணமாகக் கிடைத்து சகலருக்குமி
றைவனாய் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஆளும்பெருமைக
ளையுடைய உம்மைம்போன்ற தன்னியனானவன் இந்நகரை ஒ
ருபிரயோசனமாக நினைந்துவருவதற்கு யானென்னதவஞ்செ
ய்தேனோதெரியாது உன்பெருமைகள் பரமசிவமல்லது மற்
றெவர்களாற் கணித்துப்பேசப்படும் அளவற்றகாலம் மனமு
ந்தேகமும்வருந்திப் பரமனைக்குறித்து அரியவேள்விகளைச்செ
ய்து அவனருளினால் இவ்விதவளங்களைப்பெற்றதுமல்லாமல்
வீராதிவீரனாய்ச் சகலபுவனங்களினும் உன்வெற்றியைநாட்டி
ஜயவிருதுங்கட்டினாய் லட்சுமிவிலாசரான விஷ்ணு முதலான
தேவர்களை உன்தம்பியைக்கொண்டுவென்றாய் ஆதலால் உனக்
கொப்பெடுத்துச்சொல்லத் திரிலோகங்களினும் யாவரிருக்கின்
றார்கள் மேலுங் காசிபனுக்கு நீங்கள் அன்பாகிய பிள்ளைகளா
தலால் நான் உங்களுக்குப் பாட்டனாகும். இதனை யதார்த்த
மாக நம்பக்கடவாய், ஆதலால் நீபெற்ற சீர்சிறப்புகளனைத்து
ம் நம்மதாகும். யானும்புறம்பல்லவென்று பற்பலவுபசாரவா
ர்த்தைகளைச்சொல்லிப் பக்கத்தில்வருகின்ற சிங்கமுகன்-தாரு
கன்-அருகில்வந்து தீர்க்காயசாயிருக்கக் கடவீர்களென்றுவா
ழ்த்தி எவரையும் அதப்படுத்தவல்ல அழிவற்றதேர்களையும் வி
ல்லுகளையுந் தமது நாமத்தினால்விளங்கும் பிரமசரத்தையு ம
ளித்தனர். அவற்றைச் சகலராலும் புகழ்ந்துவணங்கும் வெற்
றிபெற்ற சூரன்பார்த்து அதிகமகிழ்ச்சியையடைந்து பாட்ட
னாகிய பிரமதேவனை அன்புடன் ஆதரித்து நிறுத்தி அப்பதி
யைக்கடந்து மாயைபுத்திரனான சூரன் தன்சேனைகள் சூழ்ந்
துவரப் பரிமளமிகுத்ததிருத்துழாய்மாலைமார்பனாகியமரகத
வண்ணன்வாசஞ் செய்யும் வைகுந்தத்தைச் சேர்ந்தகாலத்
தில் பரவாசுதேவனறிந்து சூரனையெதிர்கொண்டுஓஅசுரேந்
திரனே சகலசம்பத்துக்களையும் அநுபவித்து அளவற்றகாலம்
ஜயசாலியாய் வாழக்கடவாயென ஆசீர்வதித்து உபசாரவா
ர்த்தைகளையுமொழிந்தனர் அவற்றைக்கேட்டுச் சூரன். மகிழ்
ந்து அந்தவுலகத்தின் சிறப்புகளைத் துணைவர்மித்திராருடன்கு

ன்குளிரச்சேவித்தும் பார்த்தும்பாம்பணைப் பள்ளியனான மாதவனிடத்திற்பரிவாய் யதாப்பிரகாரம் இவ்விடத்திற் சுகமாயிருமெனச் செலவுகொடுத்துத் தன்சேனைகளுடன் அத்திருநாட்டைக்கடந்து காளகண்டத்தையுந் திரிநேத்திரங்களையுமுடைய பரமசிவம் பிரமாதி தேவர்களுக்கும் அவரவர்க்குரிய தொழில்களைக்காட்டித் திருவிளையாடல்களைச்செய்யும் தேவாதிதேவன் பரமன்வீற்றிருக்குந் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து வானத்தைவிட்டிறங்கிப் பரிசனங்களைக்கடந்து தேவராதியர்புகழும் வெற்றிபெற்ற சூரன்தனது தம்பிமார்களோடு ஆலயத்துக்கருகில்வந்து முதல்வாயிலிற்காவல் கொண்டிருக்கும் நமதுகர்த்தனான நந்திதேவர் அனுமதிகொண்டு பரமேஸ்வரன் சந்நிதானத்தில் நுழைந்து காந்தள்மலரையொத்துச் சிவந்துவிளங்குங் கரகமலங்களையுடைய கவுரிசமேதனாய் வீற்றிருக்கும் எமது ஆண்டவன் முனஞ்சென்று பத்திவிசுவாசத்துடன் மும்முறைவணங்கிப் போற்றி நிற்க காளகண்ட மூர்த்தியானவர் கிருபாநோக்கம் பாலித்து இனிமற்ற அண்டங்கள் முற்றிலும் போய்ப்பார்த்துவந்து அகிலங்களுக்கெல்லாம் தலைமைபூண்டு அஷ்டதிக்குகளெங்கும்புகழச் செங்கோல்செலுத்தியாளக்கடவாயென்று அனுக்கிரகஞ்செய்யச் செந்தாமரையையொத்த திருவடிகளில் மறுபடியுஞ்சேவித்து விடைபெற்றுப்போய் சமுத்திரகோஷ்டம்போல் ஆரவாரஞ்செய்யுஞ் சேனைகளிற்கலந்து ஜயபேரி ரணபேரிமுதலானவாத்தியங்கள் முழங்கநடந்துசிறந்தோங்கிய அண்டகோளகைமுகப்பைநோக்கிசெல்லும்போது பரமசிவக்கோலமாய்அவனருளைப்பெற்று ஞமலிகளைவாகனமாக நடாத்தும் அளவற்ற உருத்திரர் சூரபன்மனை யெதிர்கொண்டு உபசரித்து அண்டங்களுக்குப்போதும் வழிகளைக்காட்ட அதன்மூலமாய்ச் சூரனானவன் தன்சேனைகளுடன்சென்றுஅவ்விடங்களிலிருப்பவர்அனைவரையும் வென்று தன்வசப்படுத்தி மற்றவைகளையும் அவ்வாறேஉருத்திரகோடிகள் தொடர்ந்துகாட்டமுழுவதுந் தேடி அத்தலங்களில்வாசஞ்செய்யுந் தேவாதியரை ஜயித்து அவர்களில் அநேகர்களைகாவல்வைத்து இவ்வாறேமற்ற அண்டங்கள்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றிப்பார்த்துத்தன்சுற்றமாகிய அவுணவீரர்களை அண்டங்களுக்கும் பதங்களுக்கும் அதிபராய்வைத்து மனமகிழ்ச்சியுடன் தம்பியர் மற்றசேனைகள்சூழ்ந்து போற்றத்திரும்பி இவ்வண்டச்சுவரைச்சேர்ந்து சுவர்க்கலோகம் புகுந்தான்.

இவ்விதமாக மாயைபுத்திரனான சூரபன்மன் தேவலோகத்தைச்சேர்ந்தனன் உடனே பூர்வத்தில் தேவர்களுக்குத் தோற்றோடி மறைந்திருக்குந் தானவர்கள் இச்செய்திகளையறிந்து களித்துச் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கவும். சூரனெங்குமுலவி ஜயசாலியாகவருகின்ற சம்பிரமத்தைத் தூதர்கண்டுவிரைந்தோடி அவுணர்நாயகனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு, உடனே அரியவமுதத்தை யெளிதாகப்பெற்றுப் புசித்தவனைப்போல் மகிழ்ந்து மூன்றாம்பிறையினையணிந்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமசிவகடாட்சத்தினாற் சூரன்பெற்ற அருட்டிறத்தையுஞ் சிறந்தபேறுகளையும் படைகளின்சிறையும் மற்றஐஸ்வரியங்களையுந் தெரிந்து அவைகளை நினைந்து நினைந்து சரீரம்பூரிக்கவும் புயங்கள் வானத்தை யளாவவும் விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருகவும் உற்சாகத்தோடு விரைந்துசென்று தங்கள் குலகுருவாகிய சுக்கிரனைச் சேவித்துச் சுவாமி ! தேவரீர் கடாட்சத்தினாலுதித்து நங்குலத்துக்குத் தலைவனும் ஜெயசாலியுமாகிய சூரபன்மன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்த் திக்குவிஜயஞ்செய்து வருகின்றானெனக் கேள்விப்பட்டேன். ஆதலால் அவனைத்துரிதமாகக் காணவிரும்புகிறேன். தேவரீர் தயைசெய்து முந்திச்சென்று நமக்கிருக்கின்ற சம்பந்தங்களையுந் தேவர்கள் எனக்குச்செய்த கொடுமைகளையுந் தெரிவிப்பதுமல்லாமல் நான்காணவருவதாகவும் அறிவிக்கவேண்டுமென வேண்டினான். அதைக்கேட்டு அரசனைவாழ்த்தி உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய்வோமெனத்தேற்றி ராக்ஷதகுருவாகிய சுக்கிரன் சொர்னமயமாகவிளங்கும் விமானத்திலேறிப்பலசீஷர்கள் சூழ்ந்து வேதகோஷஞ்செய்துவரப் போயினன். அசுரவேந்தனும் ரதத்திலாரோகணித்துச் சேனைகள் பின்பற்றிவரச் சுக்கிராச்சாரி சிறிதுதூரத்தில் வருகின்றதைச் சூரன்கண்டவுடன் பரமனைப்போலப்பாவித்து சீக்கிரமாகத் தன்தேரைவிட்டிறங்கி யெதிர்கொண்டு கரங்களைக் கூப்பிச் சேவித்தபோது சுக்கிரன்மனமகிழ்ந்து உமதுசெல்வம் வீறி ஜயமோங்கி வாழக்கடவையென்று பலஆசிகளைக்கூறி. வீற்றிருந்தபொழுது பாதகராகிய சிங்கமுகன் தாருகன் இவ்விருவரும் இரதங்களைவிட்டிறங்கிக் குருவைவலம்வந்து வணங்கித்துதிக்க, அவர்களையுஞ் சுகசீவிகளாய் அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களையும் பொருந்திச்செல்லு மிடங்களெங்கும் ஜயம்பெற்று வாழவும் வாழ்த்திப்பின்பு சூரபன்மனைப்பார்த்து அரசனே ! உமக்கொரு செய்திசொல்லுகிறோம். அதனைக்கியாபகமாய்க் கேட்பாயாக, அஃதென்னவென்றால் தவச்சிரேஷ்டராகிய காசிபர்பத்தினியான உன்தாயைப்பெற்றவன் மேலும் என்னிடத்திற் பலநூல்களையும் ராசதந்திரங்களையுங் கூர்மையாகக்கேட்டறிந்த விவேகசம்பன்னன் அளவற்ற தானவச்சேனையைப்படைத்தவன் என்போலிகளுக்கு வேண்டும் உதவிகளைச் செய்து பாதுகாக்குங் குணாதிசயத்தைக் கிடைத்தவன் சுரேந்திரனென்பவன் இவன் ராசயோக்கியனாய்ச் சகலரையும்வென்று அரசாட்சிசெய்துவருகையில் இவன் செல்வத்துக்கும் ஜயத்துக்கும் பொறாமைகொண்டு உங்கள் குலத்துக் கெக்காலமும் பகைவனாயிருக்கின்ற தேவேந்திரனானவன் தேவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டுவந்து எதிர்த்து அளவற்றகாலங் கொடிய போர்செய்து கடையில் ராட்சதச்சேனைகளனைத்தையும்வாட்டி உன்பாட்டனையும் புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டு ஜயவுச்சாகத்துடன் களித்தவனாய்ப் பொன்னுலகைச்சேர்ந்து இன்புற்றிருந்தான் அக்காரணத்தினால் அவ்வசுரேந்திரன் மாரிகாலத்திற்றன் பிரகாசங்கள்மழுங்க வொடுங்கிக்காட்டுஞ் சூரியனைப்போலத் தன்பட்டணத்தில் பெட்டியிலடங்கிய பாம்பைப்போல பதுங்கிமனம்புழுங்கி வருந்தியிருந்தவன் தன்பெண்வயிற்றில் நீங்களுதித்ததைக் கேள்விப்பட்டுச்சமுசாரியானவன் விதையைப்புலத்தில் விதைத்து விளைவையெதிர்நோக்கியிருப்பதுபோல தன்சிறுமையையொழித்துசவுக்கியத்திலிருப்பதாக உங்களையெக்காலத்தும் நினைந்து நினைந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றகாலத்தில் அரிய தவநிலையை வகித்து சிறந்தவேள்விகளைச்செய்தும் அதற்குச்சிவபிரானிரங்கிகாட்சிதந்து வேண்டியவரங்களைக் கடாட்சித்துப்போனதுந்தெரிந்து உடனே சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிமனவாட்டமொழிந்துபுயங்கள் வானத்தையளாவப் பூரித்திருந்தான் பின்புதிரிபுரதகனராகிய தேவாதிதேவன்தந்த வரமுயற்சியினால் திக்குவிஜயஞ்செய்து சத்துருக்களையடக்கி வருவதையறிந்து முன்னிலும் பதின்மடங்கு மகிழ்ச்சியைப்பெற்றவனாய் உங்களைப்பார்த்துவிட்டுப் போகச்சுற்றத்தாருடன்வருகின்றான் அவனை ஆதரிப்பாயென்றுகடினசித்தமுடைய சுக்கிரன்சொன்னமாத்திரத்தில் வீரகண்டைசப்திக்கும் பாதங்களையுடைய சூரன் களிசிறந்து பாட்டன்வரவையெதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றதருணத்தில் அவுணராசன்பந்துக்கள்சிநேகிதருடன் நெருங்கிய பிராணன் மீட்டும் அவ்வுடலைக் கூடுமாறுபோல் மனமுங் கண்களுங்களிக்கப் பேரனைக்கண்டுகரங்களைக் கூப்பித்தொ

மூது வாழ்த்தும்போது பாட்டனிடத்துப் பரிவாய் நீர் சுகமாயிருக்கின்றீரோவென்று விசாரிக்க ராட்சதராசன் களித்து ஐயனே! யிக்குலம்வீறி யோங்குவதாக நீங்களுதித்துப் பரமசிவகடாட்சத்தைச் சம்பூரணமாகப்பெற்று ஜயசாலிகளாயிருக்கும்போது எனக்கொரு குறைவுந் துன்பமுஞ் சிறுமையும் நேருவ துண்டோ வென்று நய மொழிகளைப்பேசித் தொடர்ந்துவரத் தேவ லோகத்தை நீங்கி ஜய சங்கம் சயபேரி முதலான பலவாத்தியங்களுந் திசைகளெங்குஞ் செவிடுபட முழங்கத்துணைவர்கள்ஆசிரியன்பாட்டனுஞ்சூழச்சேனைசமுத்திரத்துடன்புவியில்வந்துசேர்ந்தான். இச்செய்தியைபிரமன்இந்திரன் மற்றதேவர் முனிவ ரனைவருந்தெரிந்து சகலரும் ஏகமாய்க்கூடி மனவாட்டத்துட னென்றுந் தோற்றாமல் திருப்பாற்கடலைச்சேர்ந்து சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற திருத்துழாய்மாலை மார்பரான விஷ்ணுவைக்கண்டு கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது போற்றிச் சயசாலியாய்க் கொடிய மனதைப் பெற்றிருக்கின்ற சூரபன்மனால் தாங்கள்படுந் துன்பங்களை முறையிட்டுச் சுவாமி? யினிநாங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் கிரமங்களை யோசித்துச்சொல்லி யிரட்சிக்கவேண்டு மெனத் துதிக்கின்றவர்களைக் கேசவமூர்த்திபார்த்தருளி வருந்தாதிர்கள். ஆதியில் தக்கன் பரமனை நீக்கிச்செய்த வேள்வியில் நாமெல்லாம் போயிருந்த கொடுமையினால் இத்துன்பங்களை யனுபவிக்க நேர்ந்ததல்லது வேறல்ல, இது யாவரால் நீக்கப்படும். ஆகிலும் மேற்செய்யத்தக்கது கேட்பீராகச் சூரபன்மனைச் சாமான்னியனாக நினைக்கப்போகாது திரிபுரங்களைத் தகித்த பரமசிவ கடாட்சத்தினால் அளவற்ற வரங்களைப் பெற்று அண்டங்களனைத்தையும்வென்று ஜயவுச்சாகத்தோடு இருக்கின்றவன் அவனை யொருபோதும் நாம்வெல்லமாட்டோம், இனிச் செய்யவேண்டுவதென்னவென்றால் யாவரும்போய் அவனைக்கண்டு விசாரித்துச் சுபங்களைக்கொண்டாடி நட்புகொண்டு சிவகடாட்சம் நேருகிறவரையில் நாளைக்கழிப்பதே யோக்கியமாயிருக்கின்றது எனச்சொல்லப் பிரமன் முதலானவர்கள் ஸ்ரீமாதவனை யஞ்சலித்துத் தேவரீர் போதித்ததே காரியமாமெனச் சம்மதித்தமாத்திரத்தில் விஷ்ணுவானவர் சேஷசயனத்தினின்றும் நீங்கி அவர்களுடன்கலந்து வந்து பெரும்புறக் கடலைப்போல விரைந்து பரந்திருக்கும் ராட்சதச்சேனைகளைக்கடந்து அதன்மத்தியில் இந்திரஞாலத்தேரின்மீது விளங்குஞ் சூரனைக்கண்டு தட்சணம் உடலைவளைத்துக் கரங்களைவிரித்து மனம்நயந்து சமீபித்து ராசசக்கிரேஸ்பரனே! சகலபுவனங்களுக்கும்அதிபனே! சுகசீவியாய் சயசாலியாய்ப்புத்திரமித்திரதனதானியசம்பத்துக்களைப்பெற்றுவாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்றுவாழ்த்தி நிற்கின்றவர்மத்தியிற் பதினொருகோடிஉருத்திரகணங்களிருப்பதைச்சூரன்பார்த்து அதிசயித்தவனாய்மாயன்மீது விழிகளைச்செலுத்தி யிமையாத முக்கட் பெருமானைப்போலவே அமைந்திருக்கும் வடிவைப்பெற்று அளவிறந்தவர்களாய் உங்களுடன்வந்த இவர்கள்யாவர் இவர்கள் சரித்திரமென்னென்றுகேட்டான். அப்போது துளபமாலையைத் தரித்த விஷ்ணுவானவர் அவ்வுருத்திரர் வரலாற்றைச் சொல்வதாயினர்.

உருத்திரர்கேள்விப்படலம்.

இராசாதிராசனே! யிவர்கள் விர்த்தாந்தத்தைக்கேட்பாயாக முன்னமொரு கற்பாந்தமுடிவிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் பழையபடிக்குச் சிருஷ்டிக்கப் பிரமன் நினைந்து சொர்க்கமத்திய பாதலங்களையும் அதிலடங்கிய எறும்புமுதல் யானையீறுகச்சொல்லும் எண்பத்திநான்கு லட்சஞ் சீவபேதங்களைப்படைத்து உலகங்கள் எதாப்பிரகாரம் நிலைபெற்றதைப்பார்த்துக் களித்தவனாய் இவையனைத்தும் நாம் உண்டுபண்ணுங்காரணத்தினால் நாமே பரமென நிச்சயித்து அந்தமமதையினால் நமதுபிதாவாகிய பரமசிவனைமறந்தான். அப்பாதகமுயற்சியினால்தான் உண்டுபண்ணிய சீவராசிகள் வீறிப் பெருகாத காரணத்தையறிந்து மனம்நொந்துவருந்தியிவ்விதமாக விர்த்தியாகாம லிருப்பதற்குக் காரண மென்னவென்று ஆலோசித்து நம்மைமயெல்லாம் ஆதியிற்பெற்றுச் சிருஷ்டி திதி சங்காரந் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாத்தும் பரமசிவத்தை மதியாததால் நமது சிருஷ்டிபெருகாமல் அடங்கியது. ஆதலால் அவன் கடாட்சத்தைப் பெற்றாலல்லாமல் இக்கருமம் முடியாதென்று நிச்சயித்து நமதுகுமாரனாகிய பிரமன் தவநிலையில் நின்று அளவற்றகாலம் வருந்தி நோற்றுஞ் சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய முக்கணெம்பெருமான் அவனுக்குக்காட்சிகொடாமலிருப்பதைக்கருதி ஐயோ கொடியதீவினையினேன்முன்னம்பிதாவாகியபரமன் எவ்வாறு வெளிவருவானோ வென வருந்தித் திகைத்துச் சர்வசங்கார காலத்தில் அவனும் யானும் இறக்கின்ற சபங்களைப் புயங்களிற்றுங்கி நடிக்கும் பரமன் தன்முன்னம் எழுந்தருளாததை நினைந்து நினைந்து அறிவில்லானைப்போலவே ஏக்கமுற்றுத் துன்பக்கடலிற்பட்டுக் குமாரனென்னசெய்வான். கடையில் ஓவென்றலறி அழுதான். அக்காலத்திலொழுகிய கண்ணீர்த்துளிகளனைத்தும் பேய்க்கூட்டங்களாகிக்கூத்தாடுகின்றதைப்பிரமன்கண்டு கருத்தழிந்துசோர்ந்து மாண்டவனைப்போலப் புவியில் விழுந்து கிடக்கும்போது திரிபுவனங்களினும் விளங்கிய உயிருக்குயிராய்நின்று ஆட்டுவிக்குந் தேவதேவனான திரியம்பகன் ஒரு பையுற்று அவன் கனவில் தோன்றி புத்திரனே வருந்தவேண்டாமென்றுதரித்து ஐயனே! படையின்விக்கத்தைப் பெரிதாய்நினைந்து நமதுமாயையிற் சிக்கி அஞ்ஞான கர்வத்திற்பட்டு உன்னையே ஆதியாகவெண்ணி முன்னம் உன்னைப்படைத்து இத்தொழிலையுங்காட்டிய நம்மைமறந்தாய் அக்காரணத்தினால் உனது சிருஷ்டி விர்த்திக்காமற்குறுகியதுஅதுதுரிதமாய்முடியும்பொருட்டு நமது அருளுருவாகிய உருத்திரரை உன்னிடத்துக் கனுப்புவோமென்று பிறப்பிறப்பில்லாமல் சகலத்தையுமுண்டுபண்ணி நடிப்பிக்கும் பெருமைகளையுடைய எமது கர்த்தன் சொல்லி மறைந்தனர். அவனருளைப்பெற்ற பிரமன் திடுக்கிட்டெழுந்து கர்த்தன் போதித்ததைநினைந்து நினைந்து களித்து ஆனந்தபரவசனாய் வாட்டமொழிந்துமனம்வாக்குக்காயமொருமித்துப் பரமனைக் கருதி நிஷ்டையிலிருக்கின்றபோது பிதாவாகிய சிவநாதன் கட்டளையின்படிக்கு ஏகாதசவுருத்திரர் பிரமன் நெற்றிமூலமாய் வெளிவந்துநிற்க அவர்களைக்கண்டவுடன் நான்முகன் அற்புதமடைந்தவனாய் நமது நுதலில் நீவிர் வருங்காரணமென்னை நீங்கள்யாவர் உமதுசரித்திரமென்னென்றுவினவ, பரமசிவக்கோலமாயெழுந்தருளிய அவ்வுருத்திரர் பிரமனைப்பார்த்து சர்வசீவ தயாபரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் அருளின்படிக்கு உன்படைப்பை அபிவிர்த்தியாக்கும்பொருட்டுவந்தோம், நாங்கள் பரமன் அருளாலே உதித்த உருத்திராகுமெனச் சொல்லினர். உடனே பிரமன்களித்துத் தேகம்பூரிக்கக் கண்ணுதலைப்புகழ்ந்து அவ்வுருத்திரரைத் தொழுது சிவரனுக்கிரகப்படிக்கு என்னிடத்திற் றோற்றினீர் ஆதலாற் சீவராசிகளைப் படைத்து அடியேன் மனக்கவலையை நீக்கவேண்டுமென்று போற்ற, அவ்வுருத்திரர் தட்சணம் தம அருவையொத்த பதினொருகோடி உருத்திரரைப்படைத்தார்கள் அதனை நான்முகன் தெரிந்து பிராணிகளை விணக்கோக விதியாமல் அறிவாளிகளாகப் படைப்பது பரமசிவத்தின் திருவி

ளையாடற்குரிய மார்க்க மல்லவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய
நல்லகாரியம் பிரமனே பழையபடிக் கினி உன் சிருஷ்டியினை
ச்செய்யத் தடங்குவையானல் முற்குறித்த உருத்திரர் உற்ப
த்திபோல முற்றுப் பெறுமென்றருளித் தாம்படைத்தபதினெ
ருகோடி உருத்திரரையுந் தேவர்களுடன் கலந்திருக்கக் கட்ட
ளையிட்டு உணர்வாளிகளாகிய அவ்வேகாதச உருத்திரரும் சி
வன் றங்களுக்கு ஆதியிற்றந்த அண்டகோளகையிலிருக்கும் பு
வனங்களிற் சேர்ந்தார்கள். அத்தினமுதல் இவர்களும் பரமசி
வத்தின் கோலம்பெற்று தேவர்களோடுகூடி அவர்களுந்துதிக்
கப் பிராணிகளுக் கிடையூறின்றிப் பாதுகாத்து வருவார்கள்.
இவை யிவர்கள் சரித்திரமென்று விஷ்ணுவானவர் சூரபன்ம
னுக்குத் தெரிவித்தார்.

நகர்செய்படலம்.

இவ்வாறு சிதரமூர்த்தி சொல்லச் சூரபன்மன்கேட்டு இது
வோ இவர்கள் விர்த்தாந்தமென்று தலையையசைத்து அக்கூ
ட்டத்தில் வந்திருக்குந் தெய்வத் தச்சனைப்பார்த்து நாங்கள்
மூவருமிருக்க யோக்கியமாகிய சிறந்த நகரங்களைச் சீக்கிரமா
க முடிக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டனன். உடனே விஸ்
வகர்மா அவன் பாதங்களிற்சேவித்துத் தேவரீர் குறித்த பட்
டினங்களை உண்டாக்குமிடத்தை நேமித்தருள்க வென்றவுட
னே பக்கத்திலிருந்த சுக்கிராசிரியன் யோசித்து அவைகளுக்
குத்தக்க வெல்லைகளை அளவைப்பிரமாணங்களுடன் போதிக்
கத் தெரிந்தவனுய் விடைபெற்றுப்போய்த் தென் சமுத்திரத்
தைச்சேர்ந்து அதன்மத்தியில் எண்பதினுயிரயோசனை பரப்
பில் நாற்பாங்கைக்குறித்துத்தன் சேஷர்மூலமாய்ப் பூமியிலிரா
நின்ற பருத்தமலைகளைத்தருவித்துக் கடலைத்தூர்த்துத் திருத்தி
ச் சமன்செய்து திருக்காஞ்சிப்பதியில் ஏகாம்பரநாதர் வீற்றி
ருக்கும் ஆலயத்தைச் சூரியர் சந்திரர் முதலான நவக்கிரகங்க
ள் வலம்வருமாறுபோலச் சுற்றிப்போகும்படியான உன்னத
முள்ளதாய்ப் பொன்மயமாய்ப் புடை பரந்து ஆகாயத்தைக்
கடந் தோங்கியிருக்குஞ் சத்தப் பிராகாரங்களை யெழுப்பி அ
தன் நாற்புறங்களிலும் அண்டங்களின் துவாரங்களைப்போல
விசாலமாய் உயர்ந்த வாயில்களை நிர்மித்து அம்மதில்களோறு
ங் கொத்தளங்களையுஞ் சத்துருக்கள் மனதையும் வாட்ட வல்
ல யந்திர சித்திர உறுப்புகளையும் சிருஷ்டித்து முற்குறித்த நா
ன்குவாயில்களின் மீதுமகமேருவந்திறங்கியதைப்போலப்பற்
பலநிலைகளைக்கொண்டதாய்ச் சித்திரப்பிரதமைகளமைந்துநவ
ரத்தின காந்திகளைவீசிப் பலசிகரங்கள் விளங்க வானத்தை ய
ளாவும் உன்னதமுள்ளகோபுரங்களையெழுப்பிப்பின்புஅதன்ம
த்தியில் இலக்கணப்படிக்கு நூறுயோசனை பரப்புள்ளதாய் இ
ருபாரிசத்திலும் அணியணியாகச்சித்திரமாடங்கள் உப்பரிகை
கள் அமைந்ததாய் விசாலமாயிருக்கும் பல மாடவீதிகளைப் ப
டைத்து அதன் நடுவில் திரிபுரங்களைப்போலச் சொர்னமயமா
கிய மும்மதில்களைவளைத்து ஒப்பற்ற லட்சுமிகரம்பொருந்திய
பற்பலதெருக்களைத் திருத்திச் சந்திரன் நகரை நிகர்த்த மாளி
கைமுதலானவைகளை அபரிமிதமாய்ப்படைத்து இலக்குமியை
ப்போன்ற சுந்தரமுள்ள மங்கையர் ஆடல்பாடல் ஊஞ்சல்
விளையாடல் கணவருடன் உல்லாசமாயிருத்தல் இவ்விதச் சம்
பிரமங்களுக்கு யோக்கியமாகிய சந்திரகாந்த மண்டபங்கள்
சித்திரகூடங்கள் பொற்றிண்ணைகள் முதலாகப்படைத்து மு
ற்குறித்த மாளிகை முதலிய விடங்களில் நிலாமுற்றங்கள் ப
ளிங்குத்திண்ணைகள் சிரோரத்தினமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும்வி
தானங்கள் சொர்னமயமாய்விளங்கும் யாளியாதிய பிரதமை
கள் தாங்க ஓங்கிய கோபுரங்கள் செய்குன்றங்கள் பொற்கு
ளிகைகள் சாலைகள் சபைகள் சந்திரகாந்தம் பளிங்கு இவை
களினுற்சோடித்த மேலுப்பரிகைகள் அத்தலங்களில் வயிரமர
கதமணிகளாற் செய்த சன்னல்கள் இவைகளையமைந்து இத்த
லங்களின்மேல் கீழ்ப்பாரிசங்களிற் பார்க்க வியப்பைத்தரும் பி
ரதமைகள் முதலான சித்திரங்களைத் திருத்தி முடிந்த பின்பு
ஸ்ரீபூமான்கள் களித்துலவத்தக்க சோலைகள் பூங்காவுகள் நந்
தனவனங்கள்முதலியவற்றையும்விதித்து நீர்ச்சுழலின்வேடிக்
கைகளைக்காட்டுந் தடாகங்கள் குளங்கள் மடுக்கள் கூவல்க
ளி னினங்களையும் உண்டுபண்ணி முடிந்தபின்பு பக்கத்திற் பதி
னுயிரயோசனை விஸ்தாரமாகப் பொன்மதி லெழுப்பி மாயை
புத்திரனுகிய சூரபன்மன் வாசஞ்செய்ய நவரத்தினமயமாய்
ப் பொன்னினுற்சோடித்து சிங்காரமுள்ள அரண்மனையைவி
தித்து மலைகளைப்போன்ற மதயானைகள் உன்னதமாய்ப் பலசி
த்திரப்படாங்களினுல் அலங்கரித்த தேர்கள் குதிரைகள் தா
ராளமாய் வரப்போகப் பக்குவமா யுயர்ந்திருக்குந் தோரண
வாயில்களைப்படைத்து அதுகளி னிருபாரிசங்களினும்பொற்றி
ண்ணைகளையிட்டுச் சொர்னமயமாய்ச் சிறந்திருக்குஞ் சிங்கார
ங்களையுடைய கோபுரங்கள் பலவகை ரத்தினங்களினுற்சோ
டித்த சூளிகை யிவற்றைப்படைத்த பின்பு சித்திரத்தேர்கள்
வைக்குங் கூடங்களும் மதயானைகளிருக்கச் சாலைகளும் குதி
ரைக்கொட்டாயிகளும் படைத்தலைவர் வாசஞ்செய்யத் தகுதி
யாகச் சிறப்புள்ள மாளிகைகளுஞ் சேனைவீரர் இருக்கத்தக்க
விசாலமான வீதிகளும் அரம்பை - யூர்வசி - திலோத்தமை ஆ
தியான தேவதாசிகள் நிர்த்தனஞ்செய்ய யோக்கியமாகிய ந
டனசாலைகளுஞ் சங்கீதங்களைப்பாடும் பொற்கூடங்களுந் தே
வகாந்தாரங்களை வாசிப்பவரிருக்கு வயிரமண்டபங்களும் அ
ழகியகலாபத்தையுடைய மயிலினங்கள் மாடப்புருக்கள் மிரு
துவாகிய நடையையுடைய அன்னங்கள் கொஞ்சிவசனிக்கும்
பஞ்சவர்னக்கிளிகள் சிரவணனந்தமாகக் கூவுங் குயில்கள் ப
கையின்றிக் கண்டவுடன் சீறிப் போர்செய்யுங் காடைகள் க
வுதாரிகள் கோழிகள் முதலான பட்சிகளிருக்குஞ் சித்திர அ
றைகளும் புலிமா னுதிய மிருகங்கள் நிற்குஞ் சாலைகளும் வே
தமோதுவோர் அமரும் மண்டபங்களும் ஐவித யாக சாலைக
ளும் மந்திராலோசனை செய்யும் சபாமண்டபங்களுந் தேவா
தியர் வீற்றிருக்கத்தக்க மாளிகைகளும் சயசாலியாகிய சூர
பன்மன் விண்ணவர் முதலாகச் சூழ்ந்து போற்றி யிருக்க அ
ரசு செலுத்திவரும் நவரத்தினமயமாகிய ஆஸ்தானமண்டப
முந்திரவியக்குவைகள் மணிவகைகள் வஸ்திராபரண விதங்க
ளாதியாகவைக்கும்பொக்ஷஅறைகளுஞ்சிவனுதன் அனுக்கிரக
ஞ்செய்ததேவாஸ்திரங்களைவைக்கும் ஆயுதச்சாலைகளுந் திவ்வி
யபோசனங்களைச்சமைக்கும்மடைப்பள்ளிகளும்அளவற்றவர்
பந்திதீர்ந்துபுசிக்கயோக்கியமாகியபோனகசாலைகளுங்களப
ஸ்தூரி சந்தனக்கலவை பனிநீர் பாக்கிலை வாசனைத்திரவியங்க
ளாதியாகச்சேர்க்கும் விடுதிகளும் மயிலையொத்த சாயலையும்,
அன்னத்தைநிகர்த்த நடையினையும் மானுக்கிணையாகிய நோக்
கையுமுடைய மங்கையர்வாழுஞ் சுந்தரமுள்ள சித்திரமாளி
கைகளும் அவர்பொன்னூசல்களிலாடியும் பாடியும் பந்தடை
சாலையாடியுங் கிள்ளைகளுடன் கொஞ்சிப்பேசியும் இவ்விதங்க
ளாகப் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கும் பளிங்குக்கூடவ
கைகளுஞ் சந்திரிகையை வீசும் பளிங்குமண்டபங்களும் வா
னையளாவிய சந்திரகாந்தமேடைகளும் பிரகாசமுடைய பவ
ழமண்டபங்களும் பார்த்தவர்கள்களிக்கும்மரகதமண்டபங்க
ளுந் தாமரைகள் மலர்ந்து ரமணியமாகவிளங்கும் நீராழிமண்
டபங்களும் இவ்விதமாக ராசாதிராசராயிருப்பவர் அமர்ந்து
அரசுசெலுத்தியிருக்க யோக்கியமான எவற்றையுஞ் சிற்பிசா

ஸ்திரவிதிப்படிக்கு அமைத்தபின்பு இதன்மத்தியில்வீரலட்சுமி வாசஞ்செய்யுந் திரண்டபுயங்களையுடைய சூரபன்மனும் அவன்பட்டத்துத்தேவியும் வாசஞ்செய்யச் சிறந்ததாகப் பொன்னினாலும் பலவகை யிரத்தினங்களினாலுஞ் சித்திர விசித்திரச்சிங்காரமுள்ளதாய்த் தன்வல்லபத்தைக்காட்டி ஒரு அந்தப்புரத்தையும் விதித்து இதைச்சூழமங்களாகரமாகிய மாடவீதிகளும் அதைச்சூழப்பொன்மதில் அகழ்முதலான காவல்களையும் உண்டுபண்ணி ராசபரமேஸ்பரன் காந்தர்வ விவாக முதலானவிதங்களிற்சேருங் கன்னியரிருக்கத் தகுதியாகிய சித்திர மாட மாளிகைகளையும் படைத்து அக்கன்னியருடன் அரசன் சலக்கிரீடை செய்வதற்கான தாமரைத் தடாகங்கள் நீலோற்பலம் அல்லி முதலிய புஷ்பங்களலர்ந்து குளிர்ந்து மதுரமாகிய நீர்ப்பெருக்கையுடைய மடுக்கள் சந்திரகாந்தத்தினாற் படிகள்திருத்திய சித்திரக்குளங்கள் இவற்றைச்சிருஷ்டித்து அரசன் தேவிமாருடன் வசந்தகாலத்தில் உலவிக்களிக்கயோக்கியமானதாய் வானத்தையளாவித் தழைத்துக் குளிர்ந்த நிழலைபரப்பிப் புஷ்பவகைகள் கனிவர்க்கங்கள் நிறைந்து பரிமளித்துத் தேன்களைத் துளித்திருக்கும் உத்தியானவனங்கள் பொற்குன்றங்கள் முதலிய அனைத்தையும் அளவைப்பிரமாணப்படிக்கு மனதினாலெண்ணி விதித்து ஜயசாலியாகிய சூரபன்மன் வாசஞ்செய்வதாதலால் அதற்கு வீரமாமயேந்திரமென்னும் பெயருமிட்டு அப்பட்டினத்தை அஷ்டதிசைகளினுங் காவல்கொண்டிருக்கத்தக்கதாகச் சமுத்திரத்தைத் தூர்த்து மதில்முதலான உறுப்புகள் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் முதலான சிறப்புகளோடு ஏமபுரம் இமயபுரம் இலங்கைபுரம் நீலபுரம் சோமபுரமெனச் சொல்லுஞ்சுவேதபுரம் அவுணபுரம் வாமபுரம் பதுமபுரம் என்பவைகளையும், படைத்துப்பின்பு வடசமுத்திரத்தைச்சேர்ந்து மேற்குறித்த அளவைப்பிரமாணப்படிக்கு அகழ் மதில்கோபுரம் மாடவீதி பொன்மயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசும் உப்பரிகை மாளிகை ஆஸ்தானமண்டபம் அரண்மனை முதலானவற்றைப் பொன்னுலகமும் நாணும்படிக்குப்படைத்து அதிககாவலையுடைய பட்டினமாக்கிச் சூரனுக்கிளைய வீராதிவீரனான சிங்கமுகன் வாசஞ்செய்யப்படுவதாதலால் அதற்கு ஆசுரமென்னும் பெயருமிட்டு அதன்பின் சூரபன்மனுடைய சேனைகளாகிய அசுரர்கள் சுற்றங்களுட னிருக்கத்தக்கதாக மற்றசாகரங்களின் மத்தியிலிராநின்ற தீவுகள்தோறும் பற்பல பட்டினங்களையும் நிர்மித்து உடனே மயன் பிதாவாகிய தேவசிற்பியானவன் தன்சீஷருடன் மகம்மேருவுக்குத் தென்பாரிசத்திற் சகலராலும் புகழும் பெருமையைப்பெற்ற நாவலந்தீவிலிராநின்ற ஏமகூடபருவதத்தினருகில் வந்து சுற்றிப்பார்த்து விசாலமாகிய விடமொன்றையேற்படுத்தி முன்போலவே சகலவளங்களையுங் கொண்டிருப்பதாய்ச் சிறந்தநகரைவிதித்துத் திசைகளனைத்தையும் வென்று ஜயத்தைநாட்டியிருக்கும் புயவலிக்கொருவனான தாருகனிருப்பதாலே அதற்கு மாயாபுரமென்னும் நாமமுமிட்டு இவ்வாறு விசுவகர்மனானவன் சாஸ்திர அளவைப்படிக்குச் சீஷர்களை வைத்துக்கொண்டு தன்மனதுக்கிசைந்த மூவகை நகரங்களையும் மற்றபுறக்காவற் பட்டணங்கள் முதலாதப்படைத்து. முடிந்தபின்பு ராசாதிராசனாகிய சூரபன்மனிடத்துக்கு வந்து வணங்கி ஐயனே தேவரீர்கட்டளையின்பிரகாரம் முப்புரங்களையும் இலக்கணப்படிக்குப் படைத்தாயிற்று இனி தம்பிமார்களுடன் சென்று மனமகிழ்ச்சியா யிருக்கலா மென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சிற்பியின் வல்லபத்துக்குச் சந்தோஷித்தவனாய்ச் சகலருஞ்சூழ்ந்துவரத் தனக்கேற்படுத்திய வீரமாமயேந்திரபுரத்தைச் சேர்ந்தான்.

பட்டாபிஷேகப்படலம்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதி முனிவர்களே இவ்விதமாகத்தம்பியர் சேனைத்தலைவர்கள் இந்திரன் பிரமனாதிர் சூழ்ந்து போற்றிவரச் சூரபன்மனானவன் வீரமாமயேந்திரபுரத்திற்பிரவேசித்து எங்குமுலவிக் கண்டவர் மனதையும்விழிகளையுங் கிரகிக்கவல்ல சிங்காரங்களைப் பார்த்துக்களித்து சிற்பி கற்றவித்தையின் முயற்சிக்குமெச்சிக் கொண்டாடிக் கட்டுக்காவலையுடைய தன்அரமனையைச் சேர்ந்ததருணத்தில் பிரமனாதியர்நமது அரசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யவேண்டுமென நிச்சயித்து அதற்குவேண்டும் வஸ்துக்களைத் தருவித்துச் சூரபனை மஞ்சனச்சாலையிலழைத்துப்போய் நவரத்தின மயமாய் விளங்கும் பொற்பீடத்திலிருத்திச் சந்தனக்குழம்பினால் நலங்கிட்டுச் சுத்தோதக சமுத்திரமுதலான கங்காசலத்தினால் ஸ்தானஞ்செய்வித்துச்சிகையைக்கோதி அகிற்சந்தனப்புகையையூட்டி முடித்து விலையுயர்ந்த பீதாம்பரத்தை யுடுத்திவாசமிகுத்த கலவைச்சாந்துகளைப்பூசி சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்த கிரீடம் வாகுவலயங்கள் மதாணிப்பதக்கம் முத்துத்தாழ்வடம் மோகனமாலை சரப்பளிமகரகுண்டலம் ரத்தினக்கடகங்களாதியான பணிகளைப்பூட்டி கற்பகமலர் மாலைகளைச்சூட்டிச்சகல அலங்காரங்களும் முடிந்த பின்பு தம்பியர் இருமருங்கினும் உபையபுயங்களைப்போலத் தொடர்ந்துவரவும் ஜயஜயவென்று பிரமன் இந்திரன்முதலானதேவர் சூழ்ந்து போற்றவுஞ் சேனைத்தலைவர் முன்பின்நெருங்கி புகழ்ந்து களித்துச் செல்லவும் பட்டுவர்பாவினங்களினாற் புகழவும் ராசாதிராசன்வருகின்றான் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபன் வருகின்றான், புவனங்களனைத்தையும் வெற்றிகொண்ட புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரன்வருகின்றானென்று கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைசொல்லி முன்னடக்கவும் பல ராட்சதவீரர் அணிவகுப்பாய் நின்று வெண்சாமரைகளை வீசித்தொடரவும். பலர் ஆலவட்டங்களை அசைத்துப்போகவுஞ் சந்திரனையொத்த முத்துக்குடைகளைப் பலர்தாங்கி நடக்கவுந் தவளச்சங்கங்கள் பொம்பொம்மென்றொலிக்கவுந்திருச்சின்னங்களூதவுஞ் ஜயபேரிமுதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும் அரம்பையூர்வசிதிலோத்தமை மேனகையாதிய தேவகன்னியர் நடித்து வரவுங் கந்திருவர் வீணைவாசித்துத்தொடரவும் இவ்வித ராஜசின்னங்களுடன் மெல்லநடந்து நிகரற்றநிருதராசன் தொழுதேத்தவுஞ் சுக்கிரனும் மஹரிஷிகளும் ஆசீர்வதித்துவாழ்த்தவும்விண்ணவர் பத்திவினையங்களுடன் கைகட்டிச்செல்லவும் இந்திரன் மனவாட்டமுற்று ஏங்கவுஞ் சொர்னமயமாய் ரத்தினகாந்திகளைவீசி விசாலமாய்விளங்குஞ் சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்து அதின்முகப்பிற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் வயிரங்களினாற்சோடித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தான், அத்தருணத்தில் மகாவிஷ்ணுவுக்கு யோக்கியமாகிய சுந்தரமுள்ளவயிரமுடியினை நான்முகன் ஏந்திவேதங்களை யோதிராசாதிராசன் சிரத்திற்சூடினான் இதைக்கண்ட தானவவீரர்கள் காசியன் புத்திரன் பாதங்களிற்சேவித்து அளவற்றசந்தோஷத்தைப்பெற்று அமுதத்தை உண்டவர்களைப்போல மனமகிழ்ந்தனர் அம்மகோச்சவகாலத்தில் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் கற்பகமலர்களைக் கரங்களிலேந்தி ஜயா விஜயபவாவென்று மங்களவாழ்த்துகளெடுத்து ராசபரமேஸ்பரன் மகுடத்தின்மீது முறைமுறையாகவிரைத்து நிற்கச்சிங்கமுகனும் தாருகனும் உற்சாகத்தோடு விஷ்ணுபிரமர்களைப்பார்த்து நீங்கள் எழுந்தருளலாமென்றுசொல்ல அவ்வாறே யெதிரிலிருந்த பீடங்களில் உட்கார்ந்தார்கள். இவ்வாறு அனைவரு

ங்களித்திருக்குங்காலையில் திரிலோகவாழ்வைப் பெற்றதேவேந்திரன் பொற்படிக்கமேந்திப் பக்கத்தில் நிற்கவும் நிதிபதியாகிய குபேரன் அடைப்பைதாங்கியிருக்கவும் வாயுதேவன்வெண்சாய்மரைவீசவும் நிருதி உடைவாள்கொண்டு நிற்கவுஞ் சூரியசந்திரர் குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பும் முத்துக்குடைகளை யிருபாரிசத்திலுந்தாங்கவும் வருணனுஞ் சமுத்திரராசனும் ஆலவட்டங்களைப்பணிமாறவுங் கருடகாந்தர்வர் சித்தவித்தியாதரர் யாழ்களைமீட்டித் தேவகாந்தாரங்களைப்பாடவும் முத்தலைச்சூலத்தைக்கொண்டு முறைதப்பாமல் மன்னுயிர்களை யடக்கியாளுந் திறம்பெற்ற யமதருமராசனும்அக்கினிதேவனும் பொற்பிரம்புகளைக் கரங்களிற்பற்றிச் சூரனெதிரில் எவ்வெவர்களும், விலகிநிற்கத்தக்கதாய் விழிகள்சிவக்க உருட்டிப்பார்த்துஇடியும் அஞ்ச அதட்டி யிருமருங்கினும் வரிசைப்படநிறுத்திப் பராபரிசெய்து வரவும் பிரகஸ்பதிபகவானுஞ் சுக்கிராசிரியனும் அளவற்ற ரிஷிபுங்கவர்களுந் தங்கக்குடங்களில் வானகங்கையையேந்தி வேதங்களையோதி அறுகம்புல்லினுற் சூரன்மீதுதெளித்துப் பல ஆசிகள் கூறவும் அளவிறந்த அரம்பையர்கள்பரதசாத்திரவிலக்கணப்படிக்கு கின்னரியைப்போலத் தேவகாந்தாரங்களைப்பாடியும் மயிலையொத்துப் பரதநாட்டிய முறைப்படியே அபிரயங்களைக்காட்டி நடிக்கவும் இவ்விதமாக தேவர்கள் முனிவர்கள் அவுணவீரர்கள் நெருங்கித் தத்தஞ்செய்கைகளிற் குறைவில்லாமல் நடத்திவரச் சூரபன்மன் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தின் மீது இருந்து வித்துவச் சனங்கள் புகழ்வோர் முதலானவர்களுக்கு மேகத்தைப்போல விலையுயர்ந்த பற்பலவஸ்திராபரணங்களை யிடையறுமற்கொடுத்து வருகின்றகாலையிற் சபையிலிருப்பவர்களைப் பார்த்து இதனைக் கட்டளையிடுவதாயினன்.

அரசியற்படலம்.

கேட்டிரோசவுனகாதி மஹாரிஷிகளே! மேற்குறித்தவைபவங்களை அனுபவித்திருந்த சூரனனவன் வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனியைச் செய்திறங்கியுண்டு களிக்கத்தக்கதாகத் தேன்களைத்துளிக்கும் பரிமளமிகுத்த திருத்துழாய்மாலைமார்பனாகியவிஷ்ணுவைப்பார்த்து நீர்நமது தந்தையின்றந்தைக்குத் தகப்பனாதலால் இன்றுமுதல் எக்காலங்களில் நாம்வேண்டுவோமாயினும் அர்நிமிஷத்தில் விரைந்திவ்விடம்வந்து செய்திகளைக்கேட்டுப் போகக்கடவையென்றும் உந்திகமலவாசியாகியபிரமனைநோக்கிப்பாட்டனே நீர்உமதுகுமரர்களுடன் நித்தியம் பிராதகாலத்தில் வந்து பஞ்சாங்கமாகிய திதி வார நட்சத்திரயோக கரணசாரங்களைச் சொல்லிப்போவா யெனக்கட்டளையிட்டுஞ் சூரியனையழைத்து நீநமதுபட்டினத்தின் மேலாகப்போகாமற் கிழக்குமேற்குக் கோபுரவாயில்களின் பக்கமாகக் குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசிச்சென்று உன்தொழிலை நடத்துவா யென்றுஞ் சந்திரனை அழைத்துத் தேய்தலும் வளர்தலும் மறைதலுமில்லாமலெக்காலமுஞ் சூரியனைப்போலவே சோடசகலைகளோடும் சஞ்சரிப்பா யென்றும் யமதருமராசனை நோக்கி இவ்வுலகங்களிலிராநின்ற ஜீவராசிகளைக்கொல்வதைப்போல நமதுசேனை யானை குதிரைகள்முதலானவைகளைகொல்லக்கனவிலும் நினையாமல் பயபத்தியோடு அவைகட்குக்குறைவில்லாமல் விசாரித்துவருவாயென்றும் அக்கினிதேவனைச் சுட்டி அழைத்து நமது நாட்டிலிருப்பவர் யாவர் நினைந்தபோதினுந் தட்சணத்தில் அவ்விடங்களிற்போ யிட்டயேவல்களைச் செய்து யாவர்தேடினுஞ் செங்கமலத்தைப்போலக் குளிர்ந்து காட்டி உன்முறையைச் செலுத்துவாயென்றும் வாயுதேவனைப்பார்த்து நமது நகரத்திலிருப்பவர் தெருக்களில் வீசிய வஸ்திராபரணங்கள் புஷ்பமாலைகள் கலவைச்சாந்து சுண்ணப்பொடி மகரந்தமுதலான குப்பைகளை யிராப்பகலின்றிச் சுத்திசெய்து போவாயென்றும் வருணராசனையெச்சரித்துப் புனுகுசவ்வாது அகிற்சந்தனத்தேய்வை களபகஸ்தூரி பாலின் மணமுதலான பரிமளங்களைத் திவ்வியசுகந்தங்கமழும் பனிநீர்க்கூட்டி யிப்பதியெல்லை முற்றினும் வாயு சுத்தி செய்தவுடன் சிறுதுளிகளாயிறைத்துத் துகளெழாமல் அடக்கி யிருப்பாயென்றுந் தேவேந்திரன்மீது விழிகளைச் செலுத்திச்சொர்க்கலோகத்தி லிருக்கும் விண்ணவர் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் ரிஷிகளுடன்வந்து நமது அரண்மனை முதலான விடங்களில்வேண்டும் பணிவிடைகளில்யாதுங் குறைவில்லாமற் செய்து காத்திருப்பாயென்றும் இவ்விதமாகச் சபையிலிருப்பவர்களுக்கு வெவ்வேறுபணிவிடைகளை ஏற்படுத்தியபோது அவர்கள் பயத்துடன் அரசனே தேவரீர் கட்டளையின்படியே செய்யக்கடவோமென்று வணங்க நல்லகாரியமெனக் கையமத்தி, யிவ்விதமாக அரசாட்சிசெலுத்தி வருகின்ற காலத்தில் திருக்கலியாணம் புரிந்துகொள்ள நினைந்தவனாய்க் குலக்குரவனாகிய சுக்கிராசிரியனுக்குத்தெரிவித்தமாத்திரத்தில் அவன் இவனுக்குத் தகுந்தகன்னிகையாகிய விசுவகர்மன் புத்திரியாகிய பதுமகோமளை யானவள் லட்சுமிக்கொப்பான சுந்தரமுஞ் சந்திரனைநிகர்த்த முகாரவிந்த முதலானவடிவுகளும் நற்குண நற்செய்கைகளும் பெற்றிருப்பதையறிந்து அவனுடன்பேசித் தினவாரநட்சத்திர யோககரணங்கள் அமைந்த சுபதினத்தில் அம்மங்கையைத்தருவித்துக் கலியாண மண்டபத்தைச் சிங்காரித்து விஷ்ணு பிரமன் தானவர் முதலாகத்திரண்டு வேதவிதிப்படிக்குச் சடங்குகளை நடத்திவர மங்களவாத்தியங்கள்முழங்க சகலவைபவங்களுடனும் மணத்தினைமுடித்துவைத்தான். பின்பு சூரபன்மன் அவளின்ப ரசத்தை யனுபவித்து வருகையில் மீட்டுந்தேவர் அவுணர் கந்திருவர் சித்தர் கின்னரர் இயக்கர் நாகர் கிம்புருடராதியர் பெண்களில் அளவற்றவரைக் கடிமணஞ் செய்து புஷ்பங்களி னிடத்திறங்கித் தேனையுண்டு களிக்கும் வண்டினங்களைப் போல அவ்வவர் கலவிச்சுகங்களை யனுப வித்துப் பின்பு தன் தம்பியாகிய சிங்கமுகா சூரனுக்கு அக்கினி தேவன் பெண்ணாகிய சுந்தரமுள்ள விபுதையென்னுங் கன்னிகையைப்பேசி விவாகத்தைமுடிப்பித்து அதன்பின்புமங்கையர்க்கரசியானநிருதிபுத்திரியாகிய சவுரியென்னுந் தருணமங்கையைத்தேடித் தாருகாசூரனுக்கு மணஞ்செய்வித்தான். இவ்விதமாகத் திருக்கலியாணங்கள் முடிந்தவுடன் தம்பிமாரைப்பார்த்து உங்களுக்கேற்படுத்திய நகரங்களிற்சேர்ந்து நம்மைப்போலவே சகல செல்வங்களையும் அனுபவித்திருப்பீர்களென்று சொல்லி ஒவ்வொருவருக்கு இரண்டுகோடிவெள்ளஞ் சதுரங்கச்சேனைகளையுங்கூட்டிச் செலவுகொடுத்தனுப்பியபின்பு தன்சயின்னியங்களுக்குத் தலைவரைநோக்கி நீங்கள் இரண்டுகோடி வெள்ளஞ் சேனைகளுடன் சத்தசாகரங்களின் மத்தியில் விளங்குந் தீபாந்திரங்களி லிராநின்ற நகரங்களுக்குச் சேருங்கோ ளென்று விடைகொடுத்தனுப்பி மற்றுஞ் சில சேனைக்காவலரைப்பார்த்து ஆறுகோடி வெள்ளம் படைகளைக்கொண்டு நீங்கள்போய் அஷ்டதிக்குகளினும் வானுலகேழினும் பூமிவட்டத்தினும் பாதலப்பிலங்களினும் மற்றைய எல்லைகளினும் அமர்ந்து நமது ஆணைஆக்கினைகளைச் செலுத்தியிருப்பீ ரென்றேவிய பொழுது அவர்கள்வானத்தில் நட்சத்திரவகைகள்பிரகாசிப்பதைப்போல எங்கும்பரவிக்காவல் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு எங்குந் தன்காவலைநாட்டி மேலுந் தன்தேவியர்வாசஞ் செய்யும் மங்களகரமாகிய அரண்மனை அந்தப்புர எல்லைகளில் லட்சம் வெள்

ளஞ் சுத்தவீரரைக் காவல்வைத்துப் பின்பு சிங்கம் யானைகுதிரை யாளிகரடி புலி பன்றிமான் இவற்றின்முகங்களைப்பெற்ற அவுணவீரரைநோக்கி அளவற்றபடைகளுடன் நீங்கள்போ யிந்த வீரமயேந்திரபுரியைச்சூழ்ந்த எண்டிசைகளினும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் இலங்கைகளினுஞ்சேர்ந்து நமது கட்டளை யின்றி ஒருவரையும் இப்பதியில் வரவொட்டாமற்காத்திருப்பீர்களென்றனுப்பிக் கொத்தளங்களமைந்த மதிட்புறங்களினும் மகம்மேருவைப்போல ஓங்கிவிளங்குங் கோபுரங்களினுந் தன்னரண்மனையைச்சூழ்ந்த சுவர்முதலான தலங்களினுமிருந்து கண்ணிமையைப்போலக் காவலிருக்கப் பல தானவ வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு இத்தன்மைய காவல்களைத் தகுந்தவிடங்களில்வைத்த பின்பு துர்க்குணன் - தருமகோபன் - துன்முகன் - சங்கபாலன் - வக்கிரபாலன் - தியன் - மயிடன் - முதலானவர்களை மந்திரித்தலைவராக வேறபடுத்திச் சூரபன்மன்தேவாதியர் போற்றிவணங்க அரசுசெலுத்தி யிருந்தான்.

தேவரையேவல்கொள்படலம்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீராக.—இப்படிக்குச் சூரபன்மன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்க் கொடுங்கோல்செலுத்தி வருகின்ற காலையில் தேவேந்திரன் தேவ ரிஷிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு பொன்மலையைப்போன்ற மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் நெருங்கி விளங்குகின்ற மயேந்திரபுரியில் வாசமாயிருந்து மேற்குறித்த கட்டளையின்படிக்கு நடத்திவருவதன்றியிற் சிங்கமுகன் தாருகன் மற்றப் பிரமுகாளாகிய அவுணவீரர் வாசஞ்செய்யும் நகரங்களினுந்தினந்தோறுஞ்சென்று அவர்கள் பணித்தவைகளைக் குறைவறமுடித்து உஞ்சலைப்போல நிலைபெறுமல் இங்குமங்குமாய் உழன்று அலைந்து பங்கப்பட்டு மனம்வாடி நடந்துவருகின்ற போழ்து ஓர்தினஞ் சூரபன்மனானவன் இந்திரனுதியரை அழைப்பித்து நீங்கள் தானவருக்குத் தம்பியராகும், அவர்களுக்குரிய தொழில்களை முடிப்பது உங்களுக்கு உரிமையாதலால் இதுபரியந்தம் நீங்கள் செலுத்திவரும் வேலைகளுடன் அலைகள்பெருத்த சமுத்திரத்திலிராநின்ற மகரமச்சங்கள் முதலானவைகளில் நாம்புசிப்பதற்கு யோக்கியமாகிய பருத்தமீன்களைப் பற்றிக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீர்களெனப் புதிய கட்டளையிட்டான். அவ்வார்த்தையினை விண்ணவர்கேட்டவுடன் மனந்திடுக்கிட்டுவாடி ஏங்கினவராய்ப் பூமியைச்சூழ்ந்த கடலில்வாழும் மீன்களைப்பிடித்துவந்து கொடுக்க ஏவுகின்றான். இதற்கு நான் செய்யவேண்டுவதென்னை பரிமளமிகுத்த தாமரைக்கமலவாசியாகிய பிரமன் நமது தலையில் இவ்வினைத்தொழிலைச்செய்துவரவும் எழுதினனேவென்றிரங்கித் தடுக்கப்பயந்து ராஜாதிராஜனே! அவ்வாறேசெய்யக் கடவோமெனப்பணிந்து விடைபெற்றுப் போகின்ற மார்க்கத்தில் தேவராசனும் இமையவரும் புலம்பி ஏக்கமுற்று இவன்பணித்த கருமத்தினைச்செய்வதினால் தீராத பழிபாதகம் நேருதற்கையமில்லை, அவை வந்தடைப்பதற்குமுன்னம் அரிய பிராணனை வலிதிற்போக்கிச் சாகின்றது மிகவும் நன்மையாகும், பாழான அமுதத்தினை யுண்டதினாலே அதுவும்நமக்குச்சம்பவிப்பது அரிதாகக்காணுகின்றது. ஐயையோ புழுங்குகின்ற மனதையுடைய யாம் இனி யென்னி யாகவேண்டுங் கருமமொன்றுங் காணேமென்று பலபல குறைகளைப் பேசிக்கொண்டு கடற்கரையைச் சேர்ந்து தேவேந்திரன் கடலைநோக்கிச் சூரலோசையுடன் ஓ? வருணராசனே? யென்றழைத்து இந்தக் கருநீரையுடைய சாகரத்துக்கு நீர் தலைவனுதலால் உம்மைப்பார்க்கிலும் வலிபெற்றவருமுண்டோ! இக்காலத்தில் எங்கள் மனக்குறை முடியத்தக்கதாக அலையாகியகைகளினால் திமிதிமிங்கல முதலான மீனினங்களை வெளியிடுவையாயில் நாங்கள்பட்டலையுந் துக்கசாகரத்தின் கரையிலேற்றியதாகநினைந்து களிப்போமென்று அயிராபதத்தலைவன் கூவிச்சொன்ன வசனத்தைக்கேட்டு உடனே தேவருக்கதிபனாகிய நீரும் இப்படிக் கிரங்குங்காலமும் நேர்ந்ததோ உமது இஷ்டப்படிக்குத் தருவேனென்று விரைவாய்ச்சேருடி ஆழ்ந்திருக்குஞ் சமுத்திரத்திற்புகுந்து அலைக்கரங்களினால் அலைத்து அதிலிருக்கும் பருத்தமீன்களை வாரிவாரி விசாலமாகிய கரையின்கண் மலைகளைப்போலக் குவித்தான். இதனைக்கண்ட புரந்தரன் தேவரைப்பார்த்து இவற்றை உமதுவலிகொண்டெடுத்துவாக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டவுடனே அவர்கள் உடல்நடுக்குற்று மனம்பதைக்க விழிகளில் சலத்தைப்பெருக்கிக் கரங்களைத் தட்டிப்பிசைந்து அளவுபடாத வெட்கமுடையவராய்த் தமது அரசன் கட்டளையின்படிக்கு வருணபகவான் குவித்த திமி திமிங்கலமுதலான மச்சங்களின் ஆவியை யமன்வாட்டவும், நீர்ப்பசையைச் சூரியன்காய்ந்து உலர்த்தவும், அனந்தன் வாசுகி தட்சன் முதலிய சர்ப்பங்கள் திரண்டு கட்டிய சுமைகளைக் கடாவாகனனாகிய யமன் தேவரினும் அதிகமனக்கவலையுடன்துக்கப் பவுத்திரமாகிய தங்கள் சிரங்களிற்றுங்கி வரிசையாகப் போகின்ற தேவர்கள் இவ்விதமாகப் புலம்புவராயினர். உலகங்களனைத்தினுங் கொடுங்கோல்செலுத்திச் சகலரும் நடுங்கிப் புகழ்ந்து வணங்குங் கீர்த்திபெற்ற சூரனென்னும் பாதகனால் இதற்குமுன்னமே மகத்தாகிய துக்கசாகரத்திலழுந்தி மனவூக்கமும் வலியுமிழந்துவருந்திய யாம் எப்புவனங்களினும் பிரகாசமாய் வெறுக்கும்பழிபாதகத்துக்கேதுவாகிய இவ்வினைத்தொழிலையுஞ் செய்யத்துணிந்தோம், இன்னமும் என்ன வென்ன கொடிய கிருத்தியங்களைநடத்தவிருக்கின்றனமோதெரியாது, மேருவையொத்த புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய அரசன்கட்டளையிட்ட இக்காரணத்தினாற் பலராலும் இகழ்ந்து தூறப்படுவோம், ஐயையோ ? மானம் உயிரைவாட்டுகின்றது. ஓ ! விதியே ? எமக்குத் தகாததொழில் நீங்குங்காலமும் நேருமோ தயைசெய்து ஒருவார்த்தைசொல்லாயோ! பூமியின்கண்வாசமாய் இருவினைத்துவக்கிற்பட்டலைகின்ற மானிடருஞ் சாஸ்திரமுன்னிலையில் மகாபாதகமென்றிகழ்ந்து நீக்கியிருக்கும் இவ்வல்பத்தொழிலை யாவர்செய்வார்கள். இக்கொடிய செய்கை எமக்கோநேரவேண்டும், ஆதலாற் சிறப்பாகப்புகழுந் தேவகதியிலும் அழற்பிழம்பைவீசும் ரவுரவாதிநரகயாதனை மேலாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் நல்லது தீதென்றறியும் விவேகமில்லாத தானவர்களினும் பேரறிவற்ற பூலோகவாசிகளினுந் தாழ்வுபெற்ற புலைஞர்தொழிலைச் செய்கின்றோம். இச்சொர்க்கவாழ்வினை மேம்பாடாகக்கருதி நாங்கள் வருந்திநோற்ற தவப்பலனானது கடையில் வினைப்போகத்துக்குக் காரணமாய் முடிந்தது. லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்தினால் நிருமித்த வேதவொழுக்கங்களைக்கடந்ததுமன்றியிற் சிறந்தோங்கியஞானவரம்புக்கும் விலக்காகியவராய்க் கொடிய சூரபன்மன் கட்டளையிட்ட கடியசெய்கையைச் சுருதிவாக்கியமாயெண்ணிச் சிரசாகவகித்து முடிப்போமாயின் எங்களினுஞ் சிறந்தவர் எங்கேனுமுண்டோ? இடைவிடாமல் தேனைத்துளித்து திவ்விய பரிமளங்களைவீசும் புஷ்பங்களலர்ந்த பஞ்சதருக்கள் நிழலிலமர்ந்து தேவபோகங்களை யனுபவித்துகளித்திருக்கும் பெருமையினையுடைய வானவரெனப்பலராலும் புகழத்தக்க கீர்த்திபெற்ற நாம் கண்டவர் கைகொட்டிநகைக்க வலைக்காரரைப் போலப் புலால்நாற்றத்தினைவீசும் மீன்களைச்சுமந்து மயேந்திரபுரியிலிருக்குந் தானவர்களுக்குமுன்னே போவதினுஞ் சாகின்றது மிகவும் நல்லதாகுமென்று இவ்விதங்களாகப் பலபல

வாகப் பேசிப் புலம்பிக்கொண்டு ராட்சதர்புகழ்ந்து போற்றுஞ் சீர்த்திபெற்ற சூரபன்மன் வாசஞ்செய்யும் கெடிஸ்தலத்திற் திசைக்காவலருடன் தேவர்களாய்ப் பிரவேசித்த காலத்தில் அவர்செய்கைகளை அந்நகரவாசிகள்கண்டு இவர்கள் நமதரசன் கட்டளைப்படிக்குப் பெருமைபொருந்திய சமுத்திரத்தைக் கலக்கி மச்சங்களைக்கொண்டு வருகின்றனரெனச் சிலர் சொல்லவுஞ் சூரியன் காய்ந்து பசையனைத்தையும் உண்டு நின்ற வெறுங்கோதினைத் தருகின்றனரெனச் சிலர் அரவுங் கடலையலைத்து அதிலிருந்த மச்சங்களைப்பற்றிச் சிரசிற்சுமந்து வருகின்றனர். இதனுல் இவர்களுக்குச் சிறிதும் நாணமில்லையோவென்று பலர்பேசவுஞ் சத்துருக்களேயாயினும் இத்தொழிலைச்செய்யத் தகாதென்று அளவற்றவர் இரங்கிப்பரிந்துசொல்லவும், ஒன்றும்பேசாமற்போகும்போது இவர் ஊமைகளோவெனப் பலர் பரியாசஞ்செய்யவும் பூமியைச்சூழ்ந்த சாகரத்தின்கரையில் வாசஞ்செய்யும் வலைஞருக்குரிய இத்தொழிலானது சிலாக்கியமாகப் பேசிக்கொள்ளும் இவர்களுக்கு லபிக்கலாமாவெனப்பலர் இரங்கவும், ஏன் வீண்வார்த்தையாடுகின்றீர். விதியின்முயற்சியினை யாவரால் விலக்கப்படுமெனப் பலர் சமாதானஞ்சொல்லவும்வேதமார்க்கப்பயிற்சியினைமறந்துபாவிகள்செய்யும் ஈனத்தொழிலை யேற்றுநடக்கின்றனரெனச் சிலர் விசனப்படவும் ஜயசாலிகளாகிய நங்குலத்தவரைப் பலகாலந் துன்பப்படுத்திவாட்டித் தேவபோகங்களை யிதுபரியந்தம் அனுபவித்து இறுமாந்திருந்த இந்தத் தேவருக்கு இதுபோதாது. இன்னமெப்பாடுகள் கிடைக்க விருக்கின்றதோவெனச் சிலர் சீறவும், பூலோகவாசிகளாகிய மானிடரும் அஞ்சத்தக்கபழிபாதகர் தனக்குநேர்ந்தும், இவ்விந்திரன் பிராணனைப்போக்கிக்கொள்ளாமற் பிணம்போலப் போகின்றான். ஆதலால் இவனுக்கு கண்களனந்த மிருந்தபோதிலும் அறிவுசிறிதாகுமென்று சிலர் ஏசவும், இப்படிக்கு நாம் இகழ்ந்துபேசவுஞ் சற்றும் நாணமில்லாமல் நடக்கின்ற இந்த இந்திரன் பெண்ணோ! பேடோவெனச் சிலர்பரியாசஞ்செய்யவும், இவ்விதங்களாகப் புரசனங்கள் கூட்டங் கூட்டங்களாகத் தெருக்களிற்சேர்ந்துபற்பல நிந்தாஸ்துதிகளைப்பேச அச்சொற்கள் விஷத்தையொத்துச் செவிகளில் நுழைந்தமாத்திரத்தில் நாணமும் மானமும் மனதைவாட்ட வருந்திய தேவேந்திரன் விண்ணவர்களுடன் அவ்வீதிகளைக்கடந்து பாதகனுன சூரபன்மன்வாசஞ்செய்யும் அரண்மனை ஆசாரவாயிலிற் சேர்ந்தவுடனே காவலரிற் சிலரோடி இராஜனுக் கிவர் வரவை விண்ணப்பஞ்செய்து விடைபெற்றுவந்து செலவுகொடுத்தவுடன் அத்தேவர் அடங்கி ஒடுங்கித் திரைகள் பெருத்தசமுத்திரத்தில்வாழும் மீன்சுமைகளைப் பவுத்திரமாகிய சிரங்களிற் றங்கிச் சபாமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து கொடுங்கோல்செலுத்திவருஞ் சூரபன்மனெதிரில் நின்றகாலத்தில் அவர்கள் கோலத்தைப்பார்த்துக் களித்தவனுய் தேவர்களே யிவ்வாறே தினந்தோறும் பருத்தமச்சங்களைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கடவீர்களெனப் பணித்தவுடன் மகாபாக்கியமென அக்கட்டளையைச் சிரசாகவகித்துத் திரும்பி மடைப்பள்ளிகளிற்சேர்த்தனர். அத்தினமுதல் இவ்வாறே நாடோறும் அப்புல்லிய தொழில் முதலிய துஷ்கிருத்தியங்களை மனம்வருந்திக் குறைவறச்செய்து அக்சாகரத்திலமூழ்ந்து வேதவொழுக்கங்களைமறந்து தங்கள்பதங்களையிழந்து வீரமாமயேந்திரத்திற் குடியாகவிருந்து சிங்கமுகன் றாருகனுக்குரிய பணிவிடைகளையு முடித்து வருவார்கள். கேட்டீர்களோ! நைமிசாரணிய வாசிகளே! முற்பகல்செய்யிற் பிற்பகல்விளையுமென்னும் பழமொழியின்படிப்பரமசிவத்தை யிகழ்ந்து தக்கன்செய்த யாகத்திற் களித்திருந்த பாதகசம்பந்தத்தினுற் சிறந்த தேவரும் இப்பாடுபடும் காரணமும் நேர்ந்தது, இது நிற்க இனி சூரனுக்குநேர்ந்த புத்திரோற்சவமுதலான சரித்திரங்களைக் கேட்பீராகவெனச் சூதபுராணிகர் சொல்வதாயினர்.

புதல்வரைப்பெறுபடலம்.

இவ்வாறு தேவர்கள் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்துவரத் தக்கதாக ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களினும் ஏகச்சக்கிரத்தினைச்செலுத்தி ஆண்டுவருந்தருணத்தில் சயசாலியாகிய சூரபன்மன் அரிதிற்செய்த தவமுயற்சியினுல் இலக்குமிக்கொப்பாகிய சுந்தரமுள்ள பதுமகோமளையென்னும் பட்டபுதேவியின் திருவயிற்றிற் பாலசந்திரன் தோற்றம்போலக் கருவுண்டாகிப் பத்துமாதமும் நிறைந்தவுடன் கிரகநிலைகள் மங்களகரமாக அமைந்திருக்குஞ் சுபதினத்தில் மன்னுயிர்களைவாட்டும் எமனுக்கும் எமனைப்போன்ற சவுரியவானுகுங் குமாரன் அவதரித்தான். அச்சந்தோஷவார்த்தையை ராசராசன் கேள்விப்பட்டவுடன் ஆனந்தவாரியில்மூழ்கி மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவுந் தேவேந்திரனுதியர் மனந்திடுக்கிட்டுவாடவும், புரசனங்கள் களிகொண்டாடவும் அந்நகரத்திலிருக்கும் அவுணருக்குக் கற்பகத்தருக்களும் நாணும்படிக்கு நவரத்தினமயமாகிய பூஷணங்களையும் பீதாம்பரங்களையுஞ் சொர்னக்குவைகளையுஞ் சிவிகை யானை தேர் குதிரை முதலானவைகளையும் வெறுக்கக்கொடுத்து போசனவிதங்களினுலுந் திருத்திசெய்து இவ்விதங்களாகப் பலநாள் சுபங்களைக்கொண்டாடி மற்றொரு சிறந்த தினத்திற் பொன்னினுலுஞ் சிரோரத்தினவகைகளினுலும் பருத்த முத்தினங்களினுலுஞ் சித்திரவிசித்திரமாகச் சோதித்துவிளங்குந் தொட்டிலினிடத்திற் பற்பலவேடிக்கைகளுடன்தேவகன்னியரும் அவுணமங்கையருந் திரண்டு மங்களவாழ்த்தெடுத்து அக்குழந்தையினைச்சேர்ந்துத் தாலாட்டிப் போற்றிவரக் குற்றமற்ற சந்திரனைப்போலத் தினமொருமேனியாக வளருங்காலையில் ஒருதினங் கட்டழகுள்ள ராசபுத்திரன் விதானந்தூக்கிய பொற்றொட்டிலில் நித்திரைசெய்யும்போது சூரியப்பிரகாசத்தினுலுண்டாகும் கிரணமானது சன்னலின் மூலமாகப்பாய்ந்து தன்மீதிற்றுக்கக்கண்டு பாலன்கோபித்து உருத்துப்பார்த்து உடனே பலமணிகளினுற் சோதித்திருக்கும் ஊஞ்சலினின்றும் வேகமாக அண்டத்திற்பாய்ந்து கேதுகிரகமானது கவ்வியதைப்போல் ஆயிரங்கிரண சமோகங்களைவீசிஉலகைவிளக்குஞ் சூரியனைக் கைப்பிடியாகப்பற்றி நிமைப்போதிற் றிரும்பித் தான் பள்ளிகொள்ளுஞ் சிறந்த தொட்டிலின் வயிரக்காலில் வலித்திருக்கிக்கட்டிப் பழையபடிக்கு நித்திரைசெய்தான். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? தவழவறியாத சிசுவானது கொடியவெப்பத்தினைப்பெற்ற சூரியனைக் கட்டினுல் தவத்தினும்மேலான பொருளொன்றுண்டோ? இச்செய்கையைத் தேவர்கண்டு மனம்நடுக்குற்று வெருவி அம்மம்ம இந்த ராசகுமாரன் குழந்தைப்பருவத்திற்றுனே யிவ்வலியினைச்செய்வானுயின் காளைப்பருவத்தில் நாமெல்லோரும் இவனுலென்னபாடுபட விருக்கின்றதோவெனப் பயந்து வசனித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சூரியன்வெளிச்சமில்லாமையாற் சகலபிராணிகளும்வருந்த 'உலகமெங்கும் இருள்மூடியிருப்பதைப்பிரமன்கண்டு அதிசயப்பட்டவனுய் இந்திரன் முதலிய தேவர்களோடு சூரபன்மன்சபைக்குப்போய் "ராசாதிராஜனே உமது திருக்குமாரன் சூரியனைப் பற்றித் தளைசெய்த காரணத்தினுற் பிரபஞ்சம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றது. அவனைவிடுவிக்கத் தயை செய்ய வேண்டுமெனத் துதிப்பதை அரசன் கேட்டு நமது குமாரன் சூரியனைச் சிறைசெய்த காரணத்தினை யறியமாட்டோம், அப்படிக்கவன் நடந்தத்தக்கதுறை

பார்டேதேனுமுண்டோவெனப் பாதகன்கேட்கப்பிராணிகள்வினைக்கீடாகப்படைக்குந்தொழிலையுடைய பிரமன் அரசனைப்பார்த்துத்தேவரீர்குமாரன் நித்திரைசெய்யுமுன்னிலையிற்சூரியனுடையகிரணகாந்தியானதுமுகத்திற்முக்கிய நிமித்தியமாகப்பிடித்துச்சிறையிலிட்டானென்றுசொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தவனுய்ப்பிரமனேஅதற்குநாஞ்செய்யவேண்டுவதென்னை நீங்களனைவரும்போய் ராசபுத்திரனுக்கு இதம்பெற நன்மொழிகளாற்புகழ்ந்து அவன்சம்மதம்பெற்றுச் சூரியனைவிடுவிக்கக்கடவீரொன்றமாத்திரத்தில் அவ்வாறே செய்வோ மெனப்பிரமன் செலவுகொண்டு திருப்பிப்பொன்னுலக வாசிகளாகிய அரம்பை மேனகை திலோத்தமை முதலிய கன்னியர்சிரவணனந்த மாகப்பாடித்தாலாட்டிப் போற்றப் பாலன் நித்திரைசெய்திருக்கும் பொற்றொட்டிலினருகில்வந்து பற்பல ஆசீர்வாதங்களைச்சொல்லி உபசரித்துப் புகழுகின்ற பிரமனை அக்குமாரன் கண்ணெடுத்துப்பார்த்துத் திருநகைகொண்டு உமக்கென்ன பேறுவேண்டிவந்தீரொன்றனன் உடனே ஐயனே சூரியகதியில்லாமையாற் சகலபிராணிகளும் வருந்துகின்றது அவன். வாடப்பிணித்திருக்குங்கட்டினை நீக்கிவிட வேண்டுமெனக் கேட்க நல்லகாரியம் பாட்டனே. அவன்வேண்டுமாயில் உமதுபடைக்கலத்தைத்தந்தால் அப்படிக்குச் செய்வோமென்றுசொல்ல அந்தக்குதலைவாக்கியத்தினுக்கு மெச்சித் தன்பாணமாகிய பிரமசரத்தினை மந்திர பூர்வகமாகக்கொடுத்தச் சூரியனைவிடுவித்துமேலும் ராசபுத்திரன் வலியினுக்குந் தீரத்துக்கும் அதிசயித்தவனுய் மோகனஸ்திரத்தையுந்தந்து வாழ்த்த ராசபுத்திரன்களித்துப் பிரமனுக்குஞ் சூரியனுதியருக்கும் விடைகொடுக்க பெற்றுப்போனசெய்தியைப் பிதாவாகிய சூரன்கேள்விப்பட்டுச் சரீரம் பூரிக்கச் சபையைக்கடந்து புத்திரனிருக்கும் மாளிகையில்வந்து குமாரனையெடுத்து முத்தாடித்தழுவி உச்சியைமோந்து வாழ்த்தினவனுய்ச் சூரியனைக்கோபித்துத் தளைசெய்தகாரணத்தினுல் அச்சுபதினத்திற் குமாரனுக்குப் பானுகோபனென்னுந் திருநாமஞ்சாத்திச் சகலவைபவங்களுடனும் பாதுகாத்துவருகின்ற காலையிற் பாலபருவங்கடந்துமான்பார்வையினைப்பெற்ற தருணமங்கையர் மோகிக்கும் மன்மதனையொத்த வடிவுவிளங்கும் காளைப்பருவம் நேருந்தருணத்தில் வேதாகமபுராணமுதலிய கலைகளைப் பூரணமாக வாசித்து தனுர்வித்தைகளை வரையறக்கற்று யானையேற்றமுதலிய பயிற்சிகளையும் பழகிப் புசபலபராக்கிரமத்துக் கொப்பில்லாதவனுக விருக்க ஒருதினம் ரதாரூடனுய் சதுரங்கச்சேனைகளுஞ் சூழ்ந்து போற்றிவர உலகங்களிற் பவனிவரு முன்னிலையில் லட்சுமிகாந்தனுகிய மகாவிஷ்ணுவாழும் வைகுந்தத்துக்குப்போய் அவருடன் கொடியபோரைச்செய்து வென்று அவராற்புகழப்பெற்று மற்றதேவரைச் சுலபமாகமதித்துந் திக்குவிஜயங்கொண்டும் இவ்விதமாகப் பிரமுகனுய்ப் பிதாமனங் களிக்கவிருக்கின்ற காலத்தில் வனப்பினுக்கொப்பற்றுப் பரிமளபுஷ்பமணிந்த அளகபாரத்தினையுடைய பதுமகோமளையானவள் பானுகோபனைப்பெற்ற பின்புகிரமப்படிக்கு அக்கினிமுகன் இரணியன் வச்சிரவாகு இவர்களையுஞ் சூரன் மனங்களிக்கப்பெற்ருள் அவ்வாறே வேலைப்போன்ற கூரிய விழிகளையுடைய மற்ற தேவிமாரும் ராசராசன் மனதுக்கினிய மூவாயிரம் புத்திரரை யீன்ருர்கள் இக்குழந்தைகளின் அழகையுஞ் சூரத்தையும் பார்த்துமனங்களித்துப் பூரிக்குசூரபன்மன் கொடுங்கோல்செலுத்தி மயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற காலத்திற் சிங்கமுகனுக்கு அதிசூரனும், மற்றும் நூறு பிள்ளைகளும் பிறந்தார்கள் இவர்கள்வீரத்தையும் புஜபல பராக்கிரமத்தையும் ஒருவராலும் புகழப்படாமல் ஜயசாலிகளாயிருந்தனர்இப்பால் இவனுக்கிளைய தாருகன் செய்த தவ முயற்சியினுற் பாலசூரியனைப்போன்ற குமாரனைப்பெற, அவன் குணுதிசயங்களையும் பராக்கிரமத்தையுஞ் சுக்கிராசிரியன்கண்டு குறித்தபடிக்கு அசுரேந்திர னென்னும் பெயரையிட்டுச் சகல சீருடனே காத்து வருகின்றபோது தாய்தந்தையர்களிக்கச் சிறந்து மன்மதனே யிவனெனப் பலருங்காதலித்துக் கொண்டாடும் அழகைப்பெற்றுக் காளையாய்ப் பள்ளியிற் சகலசாத்திரங்களையும் வாசிக்கு முன்னிலையிற் குற்றத்துக் கேதுவாகிய வித்தைகளைக்கற்காமலும் பாதகத்தொழிலைச் செய்யவிரும்பாமலும் பழிகொலைகளுக்கஞ்சியும் நீதியல்லாதவைகளை மனதிலும் நினையாமலும் வேதமுதலானவைகளை வரையறக்கற்ற பின்பு தனுர்வித்தைகளைப் பூரணமாகத்தெளிந்தவனுயிருந்தும் யாவராயினும் வீரம்பேசிப்படைகளோடுவலிதிறன்மீதெதிர்த்து வருவாராயின் அவர்களைச்சின்னபின்னப்படக்கண்டித்தும்மற்றையரைத்தாயினும் பரிவாகப் போஷித்தும் இவ்வகைப்பட்ட குணுதிசயங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற காலத்திற் பலசிகரங்கள் விளங்கும்பருவதத்தினிடத்திற் கிளைத்தோங்கி நிற்குஞ் சதாக்கள்ளியானது முற்றிச் சுகந்தத்தினையுடைய அகில் கட்டையைத்தந்துமேம்பட்டிருப்பதைப்போல அச்சுபுத்திரனையீன்று சகலசெல்வங்களையும்வாய்ந்த மாயமாபுரத்திற் பலரும்போற்றத் தாருகாசூரன் களித்திருந்தான்.

வாதாவிவில்வலப்படலம்.

இவ்விதமாகச் சூரபன்மனுந் துணைவரும் மனதுக்கினியபுத்திரரைப்பெற்றுச் சிறந்த செல்வங்களையும், அனுபவித்து வரும்பொழுது இவர்களுக்குத் தங்கையாகிய அசமுகியென்பவள் கலியாணமூலமாக ஒருவருக்குப் பத்தினியென்னும் முறைபாடில்லாமல் நாணம்மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு, என்னும் நிறைவரம்பற்று விலைமாதரைப்போலமன திஷ்டப்படிக்குத் திரிந்து தருமமென்பதை யெவ்வளவும் பாராட்டாதவளாகிச் சிறந்தவடிவுள்ளதேவர்பத்தினியரைப் பலவந்தமாகக்கொண்டு வந்து தமையன்மார் புயங்களாரத்தழுவி மனங்களிக்கக் கொடுத்தும் இருவினைத்தொடர்பை வெல்வதாக நற்கருமங்களை யனுஷ்டித்து மேம்பட்ட ரிஷிகள்செய்யும் மகத்துவமுள்ள வேள்விகள் முடிவுபெருமல் பின்னப்பட அவ்விடங்களில் ஆகுசியாகிய காரியங்களை நடத்தியும் அவர்களை வலிதிற்றழுவியும் இவ்விதக்கொடிய தொழில்களைமுடித்தும் அழித்தும் பிராணிகள் செய்த கேடித்த வினைகளின் வடிவையொத்துத் தொடர்ந்துவாட்டித் தின்றும் அசுரர்குலமுழுதும் மாளுதற்கு ஊழின்பயனை நிகர்த்துத் தினமும் புவனங்களிலெல்லாந் திரிபவளாகிக் கட்டழகுள்ள புருஷரைத்தேடி யிரவுபகலென்னும் பேதமில்லாமல் நேர்ந்தபோது வலிதிற்றழுவி இன்பாலத்தினையனுபவித்துக் களித்தும் அச்சுகத்துக்குச்சம்மதப்படாதவரை யமனைப்போலக்கொன்று தின்றும் இவ்வண்ணமாகத்திரிபவள் ஒருதினந் தவச்சிரேஷ்டராகிய துருவாசமுனி வாசமாகிய வனத்திற்போய் அத்தபோதனரைக்கண்டு இவன் விரத முயற்சியினை யழிப்பதன்றியில் வலியபிள்ளைகளையும் பெறுவேனென்று நிச்சயித்தவளாய்த் துருவாச ரெதிரிற்போய் நிற்கின்றவளை ரிஷிபார்த்து ஓ பெண்ணே நீயார் தனித்திவ்விடத்தில் வருங் காரியமென்னவென்று கேட்கக் குற்றமற்ற தபோதனரே நானும்மைத்தழுவிப் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு போகவந்தேனெனக்குறிக்கத் துருவாசர்யோசித்து இவள் சூரபன்மன் தங்கையென்றறிந்து முயற்சிபெற்ற பெண்கொடியே கேட்பாயாக உன்னிஷ்டப்படிக்குக் காமவின்பத்தை யிச்சித்துஉன்னையணைவேனுயில் இதுபரியந்தம் வருந்தி அரிதாகச்செய்த

தவமனைத்தையும் அவத்திற்போக்கவரும் ஆதலால் நீ யிவ்விடத்தில் நிற்பது பழிபாதகத்துக்கேது வாகின்றதன்றியில் நம்மையொத்தவருக்கு உன்னைப்போன்ற ராசபுத்திரியுடன் வார்த்தையாடுவதே நீதியல்ல பின்னையாளையாவது தேடிப்போகக் கடவாயென்று சொல்லியதை பரிமளபுஷ்பமணிந்த அளகத்தினையுடைய அசமுகிகேட்டுநகைத்து ரிஷியே உம்மைக்கூடிக்களியாது இவ்விடம் நீங்கமாட்டேன் வீணெண்ணத்தினை விட்டுவிடுமென்று மேல்விழுந்து அணைத்துவலிதிற்புணர்ந்து அதரபானஞ் செய்து இன்பமுற்றியவுடனே ஆலத்தையும் வடவாக்கினியும்போன்று வலிபெற்ற இரண்டுபிள்ளைகளுதித்தார்கள், அவளை அசமுகிகண்டு களித்து மார்பிலணைத்து முத்தமிட்டவளாய் வலிய ரிஷபத்தையொத்த பிள்ளைகளே அசுரர்திறத்திலுதித்த நீங்கள் வருந்தித்தவங்களைச் செய்து வலியராய்ச்சிறந்து வீறிவிளங்குவீரெனப்போதித்து வில்வலன் வாதாவி யென்றும் பெயராயுமிட்டாள் அப்போது தாயினுடைய வுருவாகித் தந்தையின்தோற்றம் பெற்றுதித்த அவ்விருபிள்ளைகளும்அன்னைகுறித்தவாக்கியத்தை நிதானித்தவராய்ப்பிதாவாகிய தூறுவாசரிஷியினது பாதங்களிற் சேவித்து நிற்க கோபமேயுருவாக விளங்குந் தவத்தர் மக்களைப்பரிந்து நோக்கி உமக்குவேண்டுவதென்னையென வினவியகாலத்திற் சுவாமி யிதுபரியந்தந் தேவரீர் நோற்றதவமுயற்சிகளை எங்களிருவருக்குந் தரக்கடவீரெனக் கேட்கக் குமாரர்களே வெகுகாலமாக வருந்திப்பெற்ற விரதப்பலனை யெளிதிற் கொடுத்துவிட்டு வறுமையாளனாக மாட்டேன் இதுவன்றியில் மற்ற எதனை விரும்பினாலுந் தருவோமென்று தூறுவாசர் தடுத்தமாத்திரத்தில் அவ்விருவருங் காளகூடவிஷத்தைப்போலக் கொதித்து இப்பிராமணன் பிராணனை வாங்கித் தவத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுவோமெனச் சீறி மேலே விழும்போது அதனை ரிஷிகண்டு குருத்ரோகிகளாகிய பாபிகாள் இதுமுதலாக எப்போதுங் குற்றமற்ற தவத்தருக்குத் துன்பங்களையே செய்துழன்று கடையில் தவச்சிரேஷ்டராகிய அகஸ்தியமுனிவரால் மாளக்கடவீரெனச் சபித்துச்சிறிது பொழுது நின்றேமாகிற் றடையில்லாமற்கொல்வது நிச்சயமென்றெண்ணிச் சீக்கிரமாக ஒரு மாயமந்திரத்தை யுச்சரித்து அப்பாதகர் விழிகளுக்குத்தோற்றாமல் மறைந்தனர். அக்காலத்திற் பிதாவைக் காணாமல் அவ்விருவருந் தாயைச்சேவித்துவிடைபெற்று அந்தவனத்தை நீங்கி மற்றொருவனத்தைச்சேர்ந்து தூறுவாசரிட்ட சாபபலத்தாற் பிரமக்கியானிகளாகிய தபசிகளைக் கொல்வதையே ஒரு பலப்பிராப்தியாக நினைந்து அவ்விடத்திலமர்ந்து. அக்கினியை வளர்த்தி அதன்மத்தியில் நின்று வெய்யில் மழைகுளிர் முதலிய வருத்தங்களுக்கு மனமிடையாமற் பிரமதேவனை நோக்கி அளவற்றகாலம் வருந்தித் தவத்தைச்செய்தும் அதற்கிரங்கி நான்முகன் காட்சிதராமையால் வேறொருசெய்கையைக்குறித்து வில்வலனென்னும் பாதகன் தன்துணைவனாகிய வாதாவியை மின்னலையொத்துப் பிரகாசிக்கும் வாளாயுதத்தினாற் கண்டித்துப் பலதுண்டங்களாகச்சேதித்து உதிர நிணங்களைக் கூட்டி அவியாக ஓமகுண்டத்திற் சொரிந்து பிரமமந்திரப்பிரகாணங்களையுச்சரித்து வீரமாமகத்தினை மனவுறுதிகொண்டு வில்வலன் பலநாள்செய்து வருங்காலத்தில் அக்கனல்பாவி உலகங்களிலிரானின்ற பிராணிகளைவருத்துகின்றதையும், ராட்சதகுமாரன் திரத்தையும் பிரமன்கண்டிரங்கி அவன் எதிரில் அன்னவாகனத்தின் மீதெழுந்தருளி அளவிறந்தகாலமாக வருந்தி நோற்றனை உன்தவத்தினை மெச்சினோம் வேண்டும் வரந்தருவோங் கேளுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு வில்வலன் பத்திவினயத்துடன் பிரதட்சணம் வந்து சேவித்துப்போற்றிச்சுவாமி வேள்விமுன்னிலையில் தேவரீருக்குப் பிரீதியாக ஓமஞ்செய்த அடியேன் தம்பியானவன் உருப்பெற்றெழக் கடாட்சிக்கவேண்டு மெனத்துதிக்கப் பிரமன்மகிழ்ந்து வாதாவி வாவென் றழைத்தமாத்திரத்தில் அப்பாதகன் கோடையிடியைப்போலக் கொக்கரித்தெழுந்ததை முன்னவன் கண்டுகளித்து மேலுந் துஷ்கிருத்தியங்களுக்கேதுவாகிய கியாபகங்கொண்டு தாமரைப்பீடத்தினனான பிரமனை மீட்டும்வணங்கி அடியேனுக்குப் பின்னுமொரு வரந்தரவேண்டும் அஃதென்னையெனின் ஆட்டினுருவாகவிருக்கின்ற என் துணைவன் இனிமேலும் உடல்துணிபடுவானாயினும் நானழைக்கும்போது பழையபடிக்கு உயிர்பெற்றெழ வேண்டுமெனத்துதிக்க அவ்வாறே பலகாலமும் நடந்துவரக்கடவதென்றருளித் தமதுலகத்துக்கெழுந்தருளினார் பின்பு அவ்விருவருஞ் சிங்கத்தினை யொத்த வலிபெற்ற சூரபன்மன் சபைக்குப்போய் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளிற்பணிந்து யாங்கள்வேறல்ல தேவரீர்தங்கைபுத்திரர் உமக்குமருகராவோம் இதுவுமல்லாமற் பிரமனை வழிபட்டு ரிஷிக்கூட்டங்களைவாட்டும் வரப்பிரசாதத்தினையும் பெற்றோமெனத் தமது 'வரலாற்றைத் தெரிவித்தமாத்திரத்தில் சூரன் அவர்களைச்சேரவழைத்து மார்பிலிறுகத்தழுவி மருகரோ உங்களைப் பார்க்க மிகவுங்களித்தனம் இவ்விடத்திற் சகல சவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துச் சுகமாயிருப்பீரெனச் சொல்லச் சம்மதித்து மயேந்திர புரத்தில் ராசவுபசாரங்களைப் பெற்று சிலநாளிருந்து பின்பு மாதுலனிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு பூமியின்கண்வந்து பர்வதங்கள் பெருத்துச் சோலைகள் மிகுத்து மதயானைகள்களித்து வயல்கள் செழித்துப் பலவளங்களையும்பெற்றுச் சிறந்திருக்குங் குடகநாட்டைச்சேர்ந்து தருக்களடர்ந்து குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பியிருக்கும் ஒருவனத்தில் நாலுபாதையுங் கூடுமிடத்தில் ஆசிரமமுண்டுபண்ணி எவ்வெவர்களும்இச்சிக்கத்தக்க வஸ்துக்களெவ்வெவற்றையும் விளைவோங்கச்செய்து அம்மார்க்கத்தில் ஆண்பிள்ளைகளாகவிருப்பவர் யாவர்வரினும் அவர்கள்பிராணனை வாங்கியலைக்க நிச்சயித்து அவ்விருவரில் இளையவனாகிய வாதாவியானவன் திருகிவளந்து பொன்னை யொத்து விளங்குங் கோட்டினையுடைய ஆட்டுக்கடாவி னுருப்பெற்றுப் புலத்தில்மேய்ந்தும் முன்னவனாகிய வில்வலன் தவவேள்விகளைச் செய்யுஞ் சிறந்தமுனிவனைப்போல மாயவேஷந் தாங்கியிருந்தும் அம்மூலமாகப்போகின்ற ரிஷிகளைக்கண்டவுடன் அதிகவேகமாயெதிர்கொண்டுபணிந்து உபசரித்து உமதடியேன் ஆசிரமத்தில் எழுந்தருளிப்பவுத்திரமாக்கிப்போகவேண்டுமெனப்போற்றியழைத்துப்போய் அருக்கியபாத்தியமுதலிய கடன்களைநடாத்தியபின்பு சுவாமிகளுக்கு இத்தினம் இச்சிறு குடிசையிற் புசிப்பினைப்படைக்க விரும்பினேன் விரைவில்முடியும் ஆதலாற் கிருபையுற்று மனங்களிக்கவுண்டு நாயினேனைக் கிருதார்த்தனாக்கிப்போகவேண்டு மெனத்துதித்திருத்தி அறுசுவைப் பதார்த்தங்களைப் பாகமாகச்சமைத்தபின்பு ஆடாகிமேய்கின்ற துணைவனைப்பிடித்துவந்து கண்டித்துத் தோலைப்போக்கி மின்னலையொத்துப் பிரகாசிக்கும்வாளினால் உறுப்புகளை வகைவகையாகச் சேதித்தெடுத்துச் சுத்திசெய்து பதப்படுத்தியவுடன் விசாலமாகிய வாழையிலையைப் பரப்பி கறிவகைகளைச் சுற்றிலும் வைத்துத் திவ்விய போசனத்தையும் படைத்து அவர்கள் திருத்தியாகச்சாப்பிட்ட பின்புவாதாவிவாவென்றழைப்பான், அவ்வொலியினைக் கேட்டமாத்திரத்தில் பிரமன்வர முயற்சியினால் உருவம்பெற்றுக் கூரியகொம்பினால் அம்முனிவன் வயிற்றைப்பீறி வெளிவந்துயிறந்தவுடலை யிருவருமாகப் புசித்துப் பழையபடியே தம்பி ஆடாகமேய்ந்துந் தமையன் ரிஷியாக விருந்தும் இவ்விதமாகப் பற்பலதவத்தரை நாள்தோறும்

கொலைசெய்துண்டு அம்மரபினருக்கு யமனைப்போலத் தொடர்ந்தலைத்திருப்பார்கள்.

இந்திரன்கரந்துறைபடலம்.

இவ்விதமாக வில்வலனும் வாதாவியும் மற்றுங் கடின சித்தம்பெற்ற ராட்சதருமாகப் பலதிசைகளினுமிருந்து நேர்ந்த தவச்சிரேஷ்டராகிய ரிஷிக்கூட்டங்களையுந் தீனராகிய தேவரினங்களையுந் தருமசிலராய்த் தெய்வபக்திவிளங்கி ஒப்பற்றிருக்கும் மானிடவகைகளையும் வளைத்து மாய்கையினாலும் வலிதினும்வாட்டி நாசஞ்செய்துவர மாயைபுத்திரனாகிய சூரபன்மன் மயேந்திரபுரத்திலிருந்து கொடுங்கோல்செலுத்துங் காலையிற் பொன்மயமாய் ரத்தினகாந்திசொலிவீசி ஒப்பனையற்றிராநின்ற இந்திரஞாலத்தேரி லாரோகணித்துப் பரமசிவந் தனக்கனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுந்தினந்தோறும்போய் நிமைப்போதில் முற்றுமுலவி அவ்விடங்களிற் காவல்கொண்டிருக்குந் தன்படைவீரருக்குத் திட்ட வட்டங்களைக் கட்டளையிட்டு எங்குந் தன்னாக்கினைசெல்ல அரசுசெய்பவன் ஒருதினம் பாதலங்களினுலவி விசாரித்தும் ஒருதினந் திசைகளைச் சுற்றிப்பார்த்தும் ஒருதினம் வானநாடுகள்தோறுஞ்சென்றும் ஒருதினம் பிரமனுலகிற்போய்ப்பாட்டனைக்கண்டுவார்த்தையாடியும் ஒருதினங் குளிர்ந்து பரிமளமிகுத்து தழைத்து சிறந்திருக்குந் திருத்துழாய்மாலைமார்பராகிய விஷ்ணுலோகத்தைக்கண்டும் இவ்விதமாக அளவற்ற உலகங்கள்தோறுந் தினமுமுலவி விசாரித்தும்மாலைப்போழ்து வருவதன்முன்னந்தன்னகரத்தைச்சேர்ந்து சகலசெல்வங்களையும் அநுபவித்தும் பலகன்னியர்கள் இன்பநலங்களைப்பெற்றுக் களித்தும் இருக்கின்றபோழ்து ஒருதினம் மேல்வருங்கெடுதியை யோசியாமற் காமாந்தகாரனாய்த் தேவராஜனாகிய இந்திரனைப்பிடித்துச் சிறைசெய்யவும், அவன்பத்தினியாகிய கற்புவாய்ந்த இந்திராணியை வருவித்து அவளின்பநலங்களை யநுபவித்துக் களிக்கவும், இத்தகைய கெடுநினைவுகொண்டு தன்படைத்தலைவர்களி லொருவனையழைத்து இந்த நிமிஷத்திற் சேனைகளுடன் போய்ப் பொன்னுலகிலிருக்கின்ற தேவேந்திரனைக் கைப்பிடியாகப்பற்றிவந்து நமதுமுன்னே விடக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டு முந்தியனுப்பி வாள் கேடகம் வேலாதிய படைகளைக் கரங்களிற் பற்றித் தன்னரண்மனை அந்தப்புரங்கள் இவ்விடங்களிற் காவல்கொண்டு பாதகங்களுருப்பெற்றதையொத்துக்கறுத்து பாரித்த தேகத்தைப்பெற்றுக் கொடியமனதை யுடையவராய்ப் பாடகங்கள் பாதங்களிற் பிரகாசிக்கப் பலபூண்களையணிந்து பாதகராகிய ராட்சதகுலத்திலுதித்து வீரத்தன்மைபெற்ற ஒன்பதுகோடி பெண்சேனைகளைத்தருவித்து நீங்கள் அதிசீக்கிரத்தில் தேவலோகத்தைச்சேர்ந்து இந்திரன் மனதுக்கினிய சுந்தரமுள்ள இந்திராணியைப் பிடித்துவந்து ஒப்பிக்கக்கடவீரென நிர்த்தாட்சண்ணியமாகிய வுத்திரவைத்தர, அவர்கள்வணங்கி விடைபெற்று வடவாக்கினியைப்போலக் கொதிக்கும் மனதையுடையவராய்க்கோபித்து வேகங்கொண்டு வான நாட்டை நோக்கி வருவதைத் தேவதூதர்கண்டுதிடுக்கிட்டு வாயுவேகத்திலுமேலிட்டோடித் தமதாசனைக்கண்டுசேவித்து ஐயனே சூரபன்மன் சயின்னியங்களிற் பலராட்சதவீரருஞ் சயசாலிகளாகிய திரண்டபெண்படைகளுஞ் சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சண்டைக் காயுத்தப்பட்டவரைப்போல ஆர்ப்பரித்து இதோவந்துவிட்டார்கள். அவர் கருத்தின்னதெனத் தெரியவில்லை யிச்செய்தியைச் சித்தமறிகவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவரை யனுப்பிவிட்டுக் கொடிய மனதைப்பெற்ற பகைவர்நினைவை நிதானித்தறிந்தவனாய் விரைவில் அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து திருத்தேவிக்கு இதைத்தெளிவுபெறச் சொல்லி அவளுந் தானுமாகக் குயிலினுருப்பெற்று மாயமாகத் தன்னகரைக்கடந்து இப்பூமியைச்சேர்ந்தான். அத்தருணத்தில் சூரனேவிய ராட்சதப்படைகளும் பெண்சேனைகளுமாக இந்திரன்பதியைச்சேர்ந்து அரண்மனை முதலிய விடங்களில் தேவேந்திரனையும் இந்திராணியையுந் தேடிக்காணுமல் மனவலியற்றுக் கவலையுற்றுச் சகலரு மோரிடத்திற்கூடி அரசன் நம்மை யொருகாரியக்காரராக நிதானித்து அனுப்பிய பணிவிடையை முடிக்க வகையற்றோம், இந்திராணியுடன் தேவராஜன் இவ்விடத்தைநீங்கிப் போய்விட்டதாகக் காணுகின்றது. ஆகிலும் மற்றொருவிசை சந்துபொந்து மூலைமுடுக்குகள் முதலிய தலங்கள்தோறும் ஆராய்ந்து பார்ப்போமென்று நிச்சயித்துப் பட்டினமெங்குங் கவனிப்பாக நாடிக்காணுமையால்தேவர்களைப்பற்றி வரைகள் சிறகினையரிந்த உமதிறைவனைக் காட்டுமெனப் பல்லுதிர அடிப்பார்கள். இந்திராணி எவ்விடத்திருக்கின்றாள் சொல்லுமென்று முதுசெலும்பொடிந்து வாய்வழியாக உதிரத்தினைக் கக்கக் குத்துவார்கள். அன்னநதாள் கிட்டி யாதியதுகளினல் வாட்டுவார்கள். இவ்விதமாகத் தாமரைத்தடாகத்தில் மதயானைகள்விழுந்து கலக்கினாற்போல அலைக்கும்போது அவ்வுபத்திரவத்தைத் தேவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் ராட்சதவீரர்களே தேவேந்திரன் தேவியுடன் இருக்குமிடம் எங்களுக்கு எவ்வளவுந்தெரியாது. நருக்கிப்பிழிவீராயினும் உங்களுக்குவேண்டும் பிரயோசனங்கிடையாது மிகவும்வருந்துகின்றோந் தீனராகிய எங்களிடத்துக் கிருபையுற்று மன்னிக்கக்கடவீரொன்று அவர்களிரங்கும்படிக்குப் பலவாகமுறையிடுவதை ராட்சதரும் பெண்படைகளுங்கேட்டுப் பரிவாய் அவர்களைவிட்டுத் தேவலோகத்தினைக் கடந்து சமுத்திரமத்தியிலிருக்கும் வீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந் தரசுசெலுத்தும் ராசராசனைக்கண்டு சேவித்துமனக்கவலையுடன் தாங்கள் பொன்னுலகத்துக்குப் போனதையுந் தேவராசனையும் புலோமிசையையுந் தேடிக்காணுமல் வந்ததையும் விபரமாகச்சொல்லக்கேட்டு உடனே சூரபன்மன் வுடவையைப்போற்சிறித் தேடற்கரிய சிரோரத்தினத்தையிழந்த சர்ப்பத்தினைநிகர்த்து மனம்வருந்தித் திகைத்துத்தேறி சமர்த்தராகியபலகோடி தூதரை அழைத்து நீங்கள் அதிவேகமாகப்போய் விண்மண் பாதலங்களாகிய இம்மூன்றிடங்களெங்குங் கிரமமாக ஆராய்ந்து தேவேந்திரன் இந்திராணியிருக்குமிடத்தைத்தெரிந்து சீக்கிரத்தில்வந்து நமக்குத்தெரிவிப்பீரெனக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் வெற்றிமாலையணிந்த சூரனைவணங்கிப்போய்ப் பலதிசையினும் பரந்து உலகங்களெங்குந் தேடுவதாயினர். இதுநிற்கப் பொன்னகரம்பட்ட துன்பத்தையும் மற்றசேதிகளையும் இனிச்சொல்லுவோம். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் நீங்கியவுடன் பொன்னகரமானது சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனும் நட்சத்திராசிகளுமில்லாமல் இருள்மூடிய வானம்போலப் பொலிவழிந்து சிறப்புகளற்று லட்சுமிவிலாசமங்கிச் சகலவளங்களுங்குன்றி வானவர்செருக்குகளடங்கித்துயரமேலிட அப்பதியெங்கும் அழுகுரல்மேலிட்டு யாவர்கள் விழிகளினுஞ் சலத்தாரைபொழிய எங்கும் புகழத்தக்க சொர்க்க லோகம் பிராணனையிழந்த பிரேதம்போன்று விளங்கியது. இச்சம்பவம் நேருகின்றதற்குமுன்னம் இந்திரனுக்குத் துணைவாகவிருந்த உபேந்திரானவர் வானநாட்டைநீங்கித் தன்பதியாகிய வைகுந்தத்தினைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் ஸ்ரீதேவி பூதேவிகளிக்க வீற்றிருந்தார். அஃதெப்படி யிருந்ததென்றால் பூர்வத்தில் ரிஷிகள் கலிவருவதை யறிந்து லோகநாயகியாகிய பார்ப்பதியார்,

முப்பத்திரண்டு அறங்களைவளர்த்துத் தவத்தினைச் செய்திரு
ந்த பெருமையினையுடைய திருக்காஞ்சிநகரை யடைந்து மன
ம்பூரித்து களித்திருந்ததைப்போலத் தோற்றியது. அக்காலத்
தில் தேவராசபுத்திரனாய் கற்கம்பத்தினையொத்த சுந்தரமுள்
ள புயங்களைப்பெற்ற சயந்தனானவன் சிறிய தந்தையைக் க
ண்டுவர நினைவுகொண்டவனாய் வைகுந்தத்திற்குப்போய்ச் சி
லபகல் அன்னையர்போஷிக்கச் சகல சம்பத்துகளையும் அனுப
வித்திருக்கின்றபோது சிலதேவதூத ரோடிவந்துவணங்கி ரா
ட்சதர் உபாதிக்கஞ்சித் தாய்தந்தையரோடி யொளித்ததையு
ம் அத்தருணத்தில் அவுணப்படைகள் பொன்னுலகை முத்திக்
கைபோட்டுக்கொண்டு ஆராய்ந்து அவர்களைக்காணாதவர்களா
ய்த் தேவரை அலைத்துத் திரும்பியதையும் அதனால் விண்ணு
லகம் மாறுபட்டுத் தேவர் பங்கப்பட் டொடுங்கியதையும், வி
ண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு வருந்தி பிதாவுக்கு யாதொரு மெ
லிவு சம்பவிக்குமானால் அக்குடிக்குத் தலைமைப்புத்திரனாயிரு
ப்பவன் ஏற்றுக்கொண்டு சுற்றமுதலியரைப் பாதுகாப்பது மு
றைமையாகும். தருமசாஸ்திரங்களிலும் அப்படிக்கேசொல்லு
கின்றது. மேலும் என்பிதாவுமில்லாமற் பட்டினம் வாடியிரு
ப்பதைத்தெரிந்துந் தாமசப்படலாகாது சீக்கிரமாகப்போய்ந
மது பதியினைத் துயரகற்றிப் புரப்படுங்களென்று ஆலோசித்
து உபேந்திரராகிய சிற்றப்பனுக்கு இச்செய்திகளைக்கூறிச்செ
லவுபெற்று பொன்னகரையடைந்துவாடி வருந்திக் கிலேசிக்
கின்ற தேவரைக்கண்டு இரக்கமுற்று தன்பிராணனை யொத்த
தாய்தந்தையரைப் பார்ப்பதற்கில்லாமல் துக்கசாகரத்திலழு
ந்தி யேக்கமுற்று மனந்தெளிவுபெருமலும் யாதொரு செய்
கையையும் நினையாமலும் பித்தனைப்போலச் சோபித்திருப்ப
தைத் தவச்சிரேஷ்டராகிய நாரதர்தெரிந்து தேவராசபுத்திர
ன் மனக்கவலையைநீக்க நினைத்து அப்பதியில் வருவதைச் சய
ந்தன்கண்டு உடனே நடுக்குற்று பக்தியோடு எதிர்கொண்டு
சேவித்து நவரத்தினமயமாகிய பீடத்திலெழுந்தருளச்செய்து
கரங்களைக்கூப்பிப் பக்கத்தில்நின்று சுவாமி! தயைதாட்சண்
ணியமற்றுத் தினந்தோறுந் தகாத ஏவல்களைக் கொண்டிருந்த
சூரபன்மன் புதிதா ஏதோவொன்றை முடிக்க நினைந்தகாரண
த்தையறிந்து பயந்து அடியேனை யரிதிற்பெற்றுச் சீராட்டிவ
ளர்த்த தாய்தந்தையர் என்னையு மறந்து இவ்வுலகையும் வெ
றுத்துப்போயினர். சென்றவிடமுந் தெரியவில்லை ஓ! மகானு
பாவரே! தீங்குகள்நீங்கி யாங்கள் தாபரித்திருக்குங் காலமு
முண்டோ! தயைசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று மனச்செ
ருக்கற்றுவாடுஞ் சயந்தன்போற்ற, நாரதர் ஞானத்தாலாராய்
ந்தறிந்து அவன்மீது கிருபாநோக்கம்பாலித்து அறிகிலிருக்கி
ன்ற நவரத்தினமயமாகிய சிறந்த சிங்காதனத்திலிருக்கக் கட்
டளையிட்டு ஐயனே! தீங்குகள் சம்பவிப்பதும் நன்மைகளைப்
பெறுவதுந் தாங்கள்செய்த பூர்வகர்மவசத்தினால் தத்தமக்கடு
ப்பதல்லது ஒருவர் முயற்சியினால் வருவதன்று அதற்குச் சில
திஷ்டாந்தஞ்சொல்லக் கேட்பாயாக, அமுதத்துக்கும் விஷத்
துக்கும் ருசிபேதங்களைக் கூட்டினவருமுண்டோ! அஃது சு
பாவமாகவே தோன்றும் அவ்வாறே முற்றுமுணர்ந்த மேலை
யோர் பரமசிவகடாட்சத்தினால் இன்பம் வந்தபொழுது களி
த்திறுமாந்திராமலுந் துன்பம்விளைந்தகாலத்தில்திடுக்கிட்டுவா
டிவருந்தாமலும் இவ்விரண்டும்பிராரத்துவ சம்பந்தமெனக் க
ருதிச் சமமாகவேபாவித் தனுபவிப்பார்கள். இவையன்றியும்,
மிகுத்த தரித்திரராயிருப்பவர் அகண்ட சாம்பிராச்சியத்தைப்
பெறுவதுஞ் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்திருந்த பாக்கிய
வான்கள் சிலதினத்தில் வறுமையுற்று வாடுவதுமுண்டு. சிறிய
வர்கள் பலரும்புகழ மேன்மையை யடைவதுஞ் சிறந்தகல்வி
முதலியதை யொருங்கெய்தப்பெற்ற பெரியோர்கள் தீனரா
வதுமுண்டு இவ்விதங்களாக மாறிமாறிவருவது ஊழ்வினைச்ச
ம்பந்தமாம் இவை உங்களுக்குமாத்திரமல்ல சூரியனொளிபர
வியிருக்கும் உலகங்களெங்குஞ் சாதாரணமாகவே நடந்துவ
ருஞ் செல்வமும் வறுமையும் இன்பமுந் துன்பமும் பிராணிக
ளுக்கு நிலைபட்டதென்றெண்ணப்படுவதோ! சோடச அமுத
கிரணங்களைப்பரப்பி வானத்திற்சென்று உலகைவிளக்குஞ் ச
ந்திரன் பூர்வபட்சத்தில் விர்த்தியாகியும் அமரபட்சத்திற்றே
ய்ந்தும் நாளாதிசளிற் பேதப்பட்டுவருவதைக் கண்டதில்லை
யோ! ஆதலால் ராசகுமாரனே! உங்கள் தாழ்வும் அவுணர்
வாழ்வும் பிசகின்றி நிற்கவறியாது. உண்மைக் கெக்காலத்து
மழிவில்லை, பொய் ஸ்தாபிதமாக நிற்பதுமில்லை, இதனால் நி
தானித்துக்கொள்ளக்கடவாய். ஐயனே? யிந்நகரை நீங்கிப்
போகிய உன்தாய்தந்தையருஞ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்ட
லத்திற் சிரேஷ்டமாகிய தலத்தைச்சேர்ந்து சுகமாயிருக்கின்
றனர். இந்திரகுமாரனே! நீபிறப்பதற்குமுன்னந் தேவர்களை
வருத்திக்கொண்டிருந்த கஜமுகனென்னும் ராட்சதராசன் மா
ளும்படிக்கு உன்பிதாவானவன் பரமசிவத்தை வழிபட்டு அ
வனுபத்திரவத்தை நீங்கினான். அதைப்போலவே பாதகனாகிய
சூரபன்மன் முடிவெய்தத் தவங்களைச்செய்து பெறுவா னெ
ன்று பலதிஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லிக்காட்டி யினி சீக்கிரத்
திற் கொடிய சூரன் சுற்றத்தோடு மாண்டுபோவன். உங்களுக்
கடுத்திருக்குந் துன்பமுஞ் சடுதியில் நிவாரணமாகும் இதனை
உறுதியாகக் கொள்ளக்கடவாயென்று சயந்தனைத்தேற்றி நா
ரதர்போயினார். பின்பு இந்திரதனையன் மனத்தெளிவுபெற்று
தயிரியங்கொண்டு பொன்னுலகில் வருந்தி வாடுகின்ற தேவர்
களுக்கு நாரதர்போதித்த வுண்மைகளைத் தெரிவித்து மனக்
கிலேசங்களைநீக்கி சத்துருவாகிய சூரன் பணிவிடைகளிற் கு
றைவில்லாமல் நடத்திவரத்தக்கதாகக் காலங்கள்தோறும் தே
வரையனுப்பித் தானுங்களித்திருந்தான். இவைநிற்க முன்னம்
பூமியிற்போன தேவேந்திரன் செய்கைகளை யினி விரித்துச்
சொல்வோங் கேட்பீராக.—பஞ்ச தருக்கள் சுகந்தபரிமள
ங்களைவீசிப் பரப்பிய குளிர்ந்தநிழலில் வாசமாய் மகிழ்ந்திருந்
த மகதயிஸ்வரியத்தை வெறுத்துப் புனிதனாய்ச் சுந்தரவடிவா
கிய தேவியுடன் பூலோகத்திற் சிறந்ததென்பிரதேசத்திற்போ
ய்ப் பன்னிரு திருநாமங்களைப்பெற்ற தெய்வீகத்தலமாகிய சீ
காழியைச்சேர்ந்து அதன்பெருமைகளைக்கண்டு இத்தலம் வா
சயோக்கியமாகுமென்றெண்ணித் தேவராசன் இந்திராணியு
டன் மனம்வருந்தி துக்கசாகரத்திற்பட்டுக் கிலேசித்திருக்கின்
றகாலத்தி லோகநாயகனாகிய பரமசிவனைப் பத்திவினையங்
களுடன் அருச்சனைவிதிகளைச் செய்துபோற்றித் தன்மனவாட்
டத்தைப்போக்கவெண்ணி அவ்வாலயத்துக்கருகில் நந்தவன
முண்டாக்க உத்தேசித்துச் சந்தனம் - அகில் - பலா - தித்
திப்பு - மா - ஆச்சா - மஞ்சாடி - தேக்கு - தழைத்திருக்
கும் - அசோகு - புன் - முருங்கை - குரா - தெங்கு - இலை
விரிந்திருக்கும் வாழை - கரும்பு - வன்னி - காஞ்சி - வேங்கை
முதலிய தருக்களினால் விஸ்திரணமாய் வேலிகோலி அதன்ம
த்தியிற் சிறு சண்பகம்-கோங்கு-புன்னை-சண்பகம்-கொன்றை-
குங்குமம்-பாதிரி-சுரபுன்னை-பாரிசாதஞ்-செருந்தி-நாரத்தை-
வில்வம்-அலறி-வெட்சி-இருவாட்சி-வனமல்லிகை - மருக்கொ
ழுந்து - செவ்வந்திமுல்லை - இவைமுதலாகிய திவ்விய மலர்
களையுதவுந் தருக்களையும் புதர்களையும் யோக்கியமாகத் தரு
வித்துக் குளிர்ந்த நந்தவனமாக்கிப் பருபக்குவப் படுத்திக்
காலங்களிற் சலம்விட்டுக்காப்பாற்றிவரச் சிலதினத்தில் த
ழைத்து விர்த்தியாய் அரும்பெடுத்துச் சுகந்தமலர்களை அபரி

மிதமாகப் பூத்ததை இந்திரன் கண்டுகளித்துத் தினமும் பிராதகாலையில் ஸ்நானஞ் செய்து நித்தியகருமங்களை முடித்தபின்பு புழுக்கடிமுதலிய குற்றங்களில்லாமலும் வண்டுகள் முகராமலும் நன்றாக மலர்ந்திருப்பதைத் தேடிப்பறித்துக் குடலைகளிற் சேர்த்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்போய் மாலைகள்விதங்களாகத்தொடுத்துப் பரமேஸ்பரனைத் திரிகாலங்களினும் ஆகமவிதிப்படிக்கு அருச்சனை முதலிய சோடச உபசாரங்களைச் செய்து பணிந்துபோற்றித் தன்குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்து இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் வழிபட்டு தேவேந்திரன் தன்பத்தினியுடன் அத்தலத்திலிருக்கின்ற காலையில் உலகங்களிலிருக்கின்ற அவுணருக்கரசனாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுங் கொடுங்கோல் செலுத்திச் சிறந்ததேவஉாவாட்டி ஏவல் கொண்டிருக்கின்ற சூரனானவன்முன்னம் விடுத்தகோடாகோடி தூதர்கள் பூலோகமெங்கும் பரவித்தேடுவதை இந்திரனறிந்து திடுக்கிட்டுத் துரிதமாய்த் தேவியுடன்மூங்கில் வடிவுகொண்டு பூங்காவன வேலியில் மறைந்திருந்து மனவருத்தத்துடன் தினந்தோறுஞ் சிவபிரானைக் கிரமப்படிக்குப் பூசித்து அரியதவவிரதங்களைச்செய்து வருகையில் முற்குறித்த சாரணர் திரிலோகங்களினுந் துருவித்தேடி இந்திரனைக்காணாமல் திரும்பிவிட்டார்கள். காளமேகம்போன்ற ராட்சதவீரர் ஆணை ஆக்கினைபிசகின்றி எங்கும் நடப்பதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லாததைக் காட்டுமாறுபோல மழைப்பசுமை நீங்கினதாலேஅப்பூங்காவானது நெருப்புப்பட்டு வெந்ததையொத்துச் சூரிய வெப்பம் பரவிவாடிச் சரகாய்மங்கிப் போவதைத் தேவேந்திரன் தெரிந்துவருந்தி வேறொருசெயலில்லாததாற் பிரமனும், விஷ்ணுவுந் தேடுதற்கரிய பரமசிவனை நினைந்து முறையிட்டுப் போற்றும் பொழுது நந்தவனம் வாட்ட முறினுந்திரிபுரதகனராகிய பரமன் அனுக்கிரகப்படிக்கு நசித்துப் போகாமற் பிழைத்திருந்தது மன்றியில் தேவராசனே யிக்காவின்மத்தியில் ஒருநதிபெருகவிருக்கின்றது, அதனால் இவ்வனம் மிகவுஞ்செழித்து உன் பூசனைக்குத் தாழ்வில்லாமற் புஷ்பங்களைத் தருமென்றொருவாக்கியம் வானத்திலுண்டாகியதை இந்திரன்கேட்டமாத்திரத்தில் இஃது சிவகடாட்சத்தினாலுண்டாயதெனநிச்சயித்து அத்திசையைநோக்கிப் பலதரந்தொழுது வாழ்த்திச்சரீரம் பூரித்து மயிர்புளகிக்க மகிழ்ந்து தயிரியத்துடன் அவ்விடத்திற் பழையபடிக்குத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான்சவுனகாதிரிஷிகளே யினி தெய்வீகம் பொருந்திய நதி அதன் கண்பெருகிய சரித்திரத்தைக்கேட்பீரெனச் சூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

விந்தகிரிப்படலம்.

அந்தக்காலையில் மெய்ப்பத்தியையுடைய மகத்துக்களுக்கெளிதாகிய காட்சிதந்தருளுங் கிருபாநிதியாகிய பரமேஸ்பர கடாட்சத்தினால் திரிகாலங்களையும் பகுத்தறியும் பேரறிவினைப்பெற்ற நாரதமுனிவன் விந்தகிரியினருகில்வந்து பற்பல ஆசிசளைச்சொல்லக்கேட்டவுடன் தெய்வப் படிவமாக விருக்கும் அக்கிரியானது களித்துச்சேவித்துத் தேவரீர் இவ்விடத்தெழுந்தருளியது அற்புதக்காட்சியாகுஞ் சுவாமி வந்தகாரிய மென்னென்றுபோற்றும்போது வரைகளிற் சிறந்தவிந்தமே ஒரு அதிசயத்தைக்கேட்பாயாக மகம்மேருவானது பிரமன் தேடிக்காணுதற்கரிய சிவனாதன் தன்னைத் தனுசாகத்தாங்கிய பெருமையையெண்ணியுஞ் சகலபுவன சராசரங்களையும்பெற்ற பரமேஸ்பரி தன்மரபில் விளங்கும் இமாசலத்துக்குப் புத்திரியாகத் தோற்றியகாரணத்தை நினைந்தும் பர்வதங்க ளனைத்துக்கும் ராசனாகச்சொல்லும் வெற்றியைக்கருதியும் அண்டகோளகையைமுட்ட வானத்திலோங்கி நிற்கும் உயர்வை மதித்தும் நித்தியத்தைப்பெற்ற பரமன் சமஸ்தத்தையுஞ்சர்வசங்காரகாலத்தில் நாசஞ்செய்கின்ற பரியந்தம் இப்பூமியை யசையவொட்டாமல் தாங்கும் வலியைமதித்தும் ஆயிரம் பொற்சிகரங்களைக்கொண்டிருக்கும் பெருமையை நினைந்துங் காளகண்டமூர்த்தியெழுந்தருளுந் திருக்கயிலாயத்துக் கருகிலிருக்கும் பெருமையை மதித்தும் பிரசண்டவாயுவின் மோதலினாற் சலனப்படாமல் உறுதிபெற்றிருப்பதினாலும் ஆயிரங்கிரணங்களைவிரித்துப் பகலைவிளக்குஞ் சூரியனும் குளிர்ந்த சோடசகலைகளைப் பரப்பி யிரவைத்துலக்குஞ் சந்திரனாதிய நவக்கிரகங்களுஞ் சத்த ரிஷிகளும் மற்ற நட்சத்திரங்கள் முதலாகத் தினந்தோறுந் தன்னைத் தொன்றுதொட்டு வலம்வர நிற்பதினாலுந் தேவர்களுந் தன்னிடத்தில் வாசஞ்செய்வதினாலுஞ் சொர்ணமயமாகிய பலசிகரங்களைப் பெற்றிருப்பதினாலுங் குலகிரிகள் சூழநிற்கின்ற தோற்றத்தினாலுந் தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென்று தன்னையே முக்கியமாகவெண்ணி யிறுமாந்திருக்குங்காரணத்தை அதற்குமேம்பட்ட சிறப்பையுடைய விந்தகிரியேநீ மதித்துப்பார்த்ததில்லையோ இவ்வநியாயத்தை உனக்குத்தெரிவிக்கத்தான் இவ்விடம் வந்தோமென்று நாரதர்சொன்னவிசேஷத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்திற் பொன்மயமாய்த் தெய்வப் படிவத்தினைப் பெற்று நிற்கின்ற விந்தகிரியானது மனம்பொறாமல் வெம்பிப் பெருமூச்செறிந்து தேவரீர்குறித்தகாரணங்கள் வெகு நேர்த்தியெனநகைத்திகழ்ந்துதபோகிதியே? கேட்பீராக மேற்குறித்த தெல்லாம் நித்தியமாகவெண்ணி நின்ற வீருப்படங்கவும் பலருஞ் சுலபமாக நினைந்து நிந்திக்க நாணியினாற்கட்டுண்டு பரமன் கரத்திலடங்கி வில்லாகவளைந்து நாணப்படுவதுமேம்பாடென் றெண்ணப்படுவதோ சொர்ணமயமாகிய இமையவரை வெகுகாலம் நோற்றதவமுயற்சியினாற் பார்ப்பதியார் அபிமான புத்திரியாகத் தோற்றினள் அக்காரணத்தினாற் பர்வதராசனெனச் சொல்வதல்லது வேறுமுண்டோ அப்பட்டத்தினை யார்கட்டினர் சராசரப் பிரபஞ்சங்களை யிடைவிடாமற் படைத்தாட்டிவைக்கும் பெருமையினையுடைய பராசத்தி அவன் பெண்ணாகிவிட்டனளோ பரந்தபூமியைத் தாங்குகின்றனனென்றிறுமாந் தானே இவனைப்போலவே பலகிரிகளும் புவனங்களைச் சுமந்திருக்கின்றன இவையனைத்துந் திரிநேத்திரதாரியினுடைய சத்தியின் முயற்சியினாற் சுமப்பதல்லது வேறுமுண்டோ கிரணசமோகங்களைப்படைத்த சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களும் நட்சத்திரகணங்களுந் தன்னைமாத்திரமோ வலம்வருவர் என்னையுஞ் சூழ்ந்து போவதில்லையோ இஃதன்றியுஞ் சத்ததீவுகளில் நிற்கின்ற பர்வதங்களை வலம்வரவில்லையோ கடல்களைச் சுற்றிப்போவது பொய்மையோ பல சிகரங்களைப் பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லுவானாயின் கள்ளிவிருட்சத்திற்கும் அளவற்ற தலைகளுண்டு இதனாற் சிறப்பென்னை நான்கு சிரங்களையுடைய பிர்மதேவன்தான்நேராகப்பேசலாமோ பூர்வத்திற் சிலகாரணத்தினால் வாயுதேவன்மோதியபோது தேவர்போற்ற விரங்கியபடியால்அச்சிகரங்கள் நிலைபெற்றிருந்ததல்லது ஒன்றேனும் படைக்கப்பெறுவனோ இச்சரித்திரத்தை மேருமறந்தானோ இவையன்றியுஞ்சக்கிரதரனாகிய ஸ்ரீவிஷ்ணுவுக்கும் மேலானவல்லமை பெற்றனோ குளிர்ந்தபிரகாசத்தினைத்தரும் ஆயிரத்தெட்டு மாற்றையுடைய தங்கஸ்வரூபமுடையவனென்று நினைப்பானாகில் நல்ல அறிவு சற்றுமில்லாதவனாகும் அதேனென்றால்மண்ணினாற்செய்த பதுமையைச் சொர்னவணிகளினால் அலங்கரித்தால் அதுவும் பொன்மயமாகவே தோற்றும் இதுவல்லாமற் றன்விடத்திற் சகலதேவர்க்களும் வாசஞ்செய்வாரென்று மதிப்பானாகு

ல் அவர்கள் என்னிடத்திலும் பொருந்தாமல்போயினார்களோ
வெள்ளியங்கிரிக்கருகில் நிற்போமென்று நினைத்தானானால் உ
மாமகேஸ்வரர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற அக்கயிலையங்கிரியைச்சேர்
ந்திராத பர்வதங்களுமுண்டோ திருமறுமார்பனாகிய விஷ்ணு
வானவர்பள்ளிகொள்ளும் ஆதிசேஷன் தன் ஆயிரபணாமுடிக
ளால் இவனை மூடியபோது கோபித்து மோதிய வாயுதேவன்
தன்சிரங்களில் மூன்றைப்பறித்துக் கடலிலெறிய இக்கால
த்திலுங் குறைபட்டு நிற்கும் வெட்கத்தை மறந்தானோ விஷ்
ணுவானவர் நாரசிங்கமாக அவதரித்து இரண்யசங்காரஞ்செ
ய்தபின்புரக்தவெறிகொண்டுஉலகங்களை அல்லோலகல்லோல
ப்படுத்தும்போது பரமனிரங்கி அண்டங்களை மூடும்வடிவுடை
ய சரபப்பட்சியாகிப் பறந்து மஸ்தகத்தைக் கொத்திப் ப
ரிகாரஞ்செய்து தேவர்களை ரட்சித்த காலையில் அப்பட்சியின்
காலினாற் றன்னைப்பருக்காங்கல்லைப்போல வாரியெறிந்ததை
யும் அதன்சிறகடிக்காற்றினால் மின்மினியையொத்து அங்குமி
ங்கு முழன்றதையும் மறந்தானோ ஆதியில் விநாயகமூர்த்தியா
னவர் கஜமுகாசுரன்மீது முறித்தெறிந்து கொன்ற தனது ஒ
ற்றைக்கொம்பால் பஞ்சமவேதமாகிய ஸ்ரீமஹாபாரத சரித்தி
ரத்தைத் தன்மீதிலெழுத உடல்முழுவதும் பொத்தற்பட்டதெ
ன்னபொய்யோமேலும் இவ்வண்டத்தில்நிற்கின்ற வரைகளை
ப்போலத் தானும் ஒன்றல்லதுலோகநாயகராகியபரமசிவமோ
சாமளவண்ணனாகிய விஷ்ணுவோ சொர்க்காதிபதியாகியதே
வேந்திரனோ என்னகாரணத்தினாற் றன்னைத்தானே மேலாகநி
னைப்பதென்று இவ்வண்ணமாக வடமேருவையிகழ்ந்து விந்த
கிரிபேசியதை நாரதர்கேட்டு நீ சொல்லியது உண்மையாகு
ம் ஆதலாற் றுரிதமாய் அச்சயிலத்தினது கர்வத்தை யடக்க
நினைப்பாயெனத் தூண்டினர் உடனே அவரெதிரில்நின்ற தன்
உருவைமாற்றி சகலருந் துதிக்கும் மேன்மையைப்பெற்ற விஷ்
ணுவானவர் திரண்டுஅனேககோடி மாய வுருப்பெற்றுவளர்ந்
தெழுந்ததைப்போலமுன்னம் வானத்தையளாவி நின்ற விந்த
கிரியானது ஒருமந்திரத்தை யுச்சரித்து அண்டகோளகையை
யளாவித் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுலகமாகிய சத்
தியலோகவரையிலும் உயர்ந்து மஹாமேருவைநெருங்கப்பரந்
து நின்றது இது எப்படி யிருந்ததென்றால் மூன்றுலகங்களைத்
தமது திருவடிகளா லளந்த மகாவிஷ்ணு பீதாம்பரத்தினைப்
போர்த்துக்கொண்டிருந்தகாட்சியாகவிளங்கியது இவ்விதமாக
விந்தகிரியானது பாதலமுதல் அண்டவரையில் நிமிர்ந்து தி
சைகளை மறைத்து வெளியிடமில்லாமல் அடர்ந்த காரணத்தி
னால் வானவழியடைபட்டுச் சூரியன் சந்திரன் சனி ராகு கே
து முதலிய கிரகங்கள் தங்கள் கதிகளிற் சஞ்சரிப்பதற்குக்கூ
டாமையால் மனம் நடுக்குற்று இது பாதகராகிய தானவர்செ
ய்கையோவென்றுந் தருமத்தைக்கொஞ்சமாயினும்நினையாதஅ
ரக்கர் சூதோவென்றும் அல்லது பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களா
லுண்டானதோவென்றும், யோசிக்குமிடத்தில் மாயமாகவிரு
க்கின்றதென்றும் எங்கும் பர்வதத்தின் தோற்றமல்லாமல்வெ
ளியிட மில்லையென்றும் இவ்வாறுபலபலவிதங்களாகக் கருதி
மயங்கிக் கடையிற் சிவபிரானருளின் படிக்கு ஞானபோத
த்தா லாராய்ந்து பார்க்கும்போது விந்தகிரியானது மக
ம்மேருவோடு பகைத்து விண்மண்திசையெங்கும் மூடி வளர்
ந்திருக்கின்றதெனத்தெளிந்து இனி யென்னசெய்வதெனக்க
ருதிப்பொன்மலைச் சாரலிற் சிவனைதனை நினைந்து தவஞ்செய்
திருக்கின்ற கடலையுண்ட அகஸ்தியமுனிவர் இவ்விட மெழுந்
தருளினால் அண்டமெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற விந்தகிரி ஒடு
ங்கி நமது தொழில்களுக்கு விரோதமில்லாமல் முடியுமென்று
நிச்சயித்தவர்களாய் அத்திசையைநோக்கிச் சகலரும் இதனை
முறையிடத்தொடங்கினர்.

அகத்தியப்படலம்.

ஓ தபோநிதியாகிய அகஸ்தியமகாமுனிவரோ பூர்வத்தில் க
சேந்திரனென்னும் மிருகமானது தன் பவத்தைப்போக்க நினை
ந்து வேதாகமவிதிப்படிக்கு விஷ்ணுவை யருச்சிக்கும் பொரு
ட்டுச் செந்தாமரைமுதலியபுஷ்பங்களைப்பறிக்கத்தடாகத்தில்
றங்கிய மாத்திரத்தில் அதிலிருந்த முதலை காலைப்பற்றி வலி
க்க ஆயிரவருஷமாக அதனுடன்வாதுகொடுத்திளைத்து வேறுக
தி காணாமல் ஓபரமே பரஞ்சுடரோபராபரமே ஆதிமூலமேயித்
தருணத்திற் காத்திரட்சிக்கக்கடவையென முறையிட அவ்வ
பயக்குரலானது தனதுதிருச்செவியில் நுழைந்த மாத்திரத்தி
ல் கேசவன் ஸ்ரீமஹாலட்சுமியையும் பாராமல் திருமுடி நிழ
லையுந் தேடாமல் பீதாம்பரம் நிலத்திற் புரள வோடோடி
யும் வந்து சக்கரத்தைச்செலுத்திக் கராவைக்கொன்று யா
னையைக்காத்த கஜேந்திரமோக்ஷந் தேவரீருக்குத் தெரியாதத
ல்லவே பிரமதேவர்தான்படைத்த திலோத்தமையின் அழகை
க்கண்டு மோகங்கொண்டு அவளைத்துரத்த அவள்பெண்கிளி
யாய்ப்பறக்கத்தானும் ஆண்கிளி யுருவங்கொண்டுவிடாதுதொ
டர திலோத்தமைதிகைத்துப் பரம்பொருளே தேவாதிதேவ
னே காத்தி ரட்சியும் ரட்சியுமெனப்போற்ற தட்சணமே பய
ங்கொள்ளவேண்டாமென்றுதரித்துப் பரமசிவமெழுந்தருளி
ஆண்ட சரித்திரம் உமக்குத்தோற்றுதோ பிரமலீலையைத்
தெளிந்த பிருகுரிஷியானவர்தன்பத்தினியை உபேந்திரர்சக்க
ரத்தைவிட்டுக் கொன்ற சமாச்சாரந் தெரிந்து கோபித்துமா
னிடர்களைப்போல உலகத்தில் பலசனனமெடுத்து அலைந்துதி
ரிவாயெனச்சபிக்க இந்திரானுஜர் வருந்திப் பரமனை அளவற்
றகாலம் வழிபடச் சிவனிரங்கிக்காட்சி தந்து பத்தவதாரமா
க நியதிகட்டளையிட்டுக் காத்தகாரணம் அடிகளுக்குத் தெரி
யாததோ பொன்னுலக வாழ்விலிருக்குந் தேவர்களுக்காயினு
ம் பூலோகத்திலிருக்கும் மானிடர்க்காயினும் நாகருக்காயினும்
வருத்தம் நேர்ந்த காலத்தில் அவ்வருத்தத்தை போக்கிக்காப்
பாற்றுதல் பரமசிவனுடைய கடமையாகும் அவ்வுறுதி பாட்
டைச் சிர்தூக்கி யாவரோனும் காப்பாற்றுவரானால் அவருக்கு
இதைவிட சிறந்தமுத்தியும் வேண்டுமோ ஒதினவர்களைப் பவு
த்திரமாக்குஞ் சதுர்வேதங்களையுந்திருடிக் கடல்லொளித்த
சோமுகாசுரனைவாட்டி அவற்றைப்பழையபடிக்கு நிலைபெற
ச்செய்து அக்கடல் நீரெல்லாம் சிறுதுளி நீரைப்போலத் தன்
செவுவிலடக்கிய மச்சாவதாரனாகிய விஷ்ணுவைப்போலச் ச
முத்திர நீரை உள்ளங்கையிலடக்கி வஞ்சகராகிய ராட்சதரை
வெளியிட்டுத் தேவேந்திரனாற் கொல்லுவித்து எங்கள் பதவி
யிற் சலன மற்றிருக்கவைத்த பிதாவையொத்த தேவரீர்கிரு
பாசமுத்திரவெள்ளமானது உலகங்களெங்கும் பரந்து துதிக்
கும்படியாக நின்றது ஆதலால் ஐயனே இக்காலத்தில் விந்தகி
ரியானது நாரதர் ஆலோசனையைக்கேட்டு மேருகிரியுடன் மா
றுகொண்டு பாதலமுதல் அண்டபரியந்தம் வளர்ந்து திசைக
ளைமூடிச் சர்வசங்கார காலத்திலும் அழிவின்றி நிற்குந் திரு
க்கயிலைக்குச்சமமாக விருக்க நினைந்தோ என்னவோ தெரியா
து எங்கும் நிறைந்து பூர்வத்தில் பூமியை தனதுதிருவடிகளி
னு லளந்த நெடியோனாகிய திருமாலோவென்று சகலருந்திய
ங்கிப்பார்க்க அண்டகோளகை பரியந்தம் ஓங்கியிருக்கின்றது.
இக்காரணத்தினாற் கிருபையுற்றுச் சாம்பசிவனது திருவடிக
ளிற் செலுத்திய தேவரீர்பார்வையை அடியோங்கள் மீது தி
ருப்பி அளவினையீரோ தவத்திற் சிறந்த விந்தகிரிநீண்டு வான
வழியைமாற்றிய காரணத்தினால் எங்கள் கதிகளில் உலவுவது
கடினமாக விருக்கின்றது மேலுஞ் சொர்க்கமத்திய பாதல

மெங்கும் இரவுபகலெனத்தெரியாமற்காடாந்தகாரமாய்ச் சகலபிராணிகளும்மயங்கிவாடுகின்றனஇதைப்போக்கியாளத்தக்கதாகமுனிபுங்கவரோவிரைவில்வரவேண்டுஞ்சற்றுதாமசஞ்செய்தால் உலகஅடுக்கழிந்தபிராணிகள்மாண்டுபோகுமென்றுதியானித்துமுறையிடுவதைபூமிக் கச்சாணிபோல்நின்றுசலனமில்லாமற்றுங்கும் பொன்வரைச்சாரலில் விளங்கும் நந்தவனத்திற் றவஞ்செய்திருக்கின்றமுத்தமிழையோதியஅகஸ்தியர்திருவுளத்திற்றெரிந்து நல்லகாரியம் அண்டத்தினை யளாவி நிற்கும் விந்தகிரியின் வலியையொடுக்கி வானவழியை பழையபடிக்கு விளக்கித் தேவர்முதலானவர் துன்பங்களை நீக்குவேனென்று கடலையுண்ட குருமுனி நிச்சயங்கொண்டு பொற்சடிலத்தையுடைய பரமசிவனைத் தியானித்தவிழிகளில்ஆனந்தபாஷ்பம்ஒழுகக் கரங்களைச்சிரத்திற்கூப்பித்தொழுதஅன்பினுல்உள்ளங்கரைந்துருகத்தேகம்பூரித்து மயிர்சிலிர்க்கப் போற்றிநிற்கும்போது வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற் பொன்மலை தோற்றியதைப்போலப்பரமசிவன்ரிஷபவாகனத்திலாரோகணித்து பூதகணங்கள் சூழ்ந்து துதித்துவரக் காட்சிதந்தபோது நவவியாகரணங்களையும் மற்றத் தமிழ்நூலினது நுட்பங்களையுந் தெளிந்த அகஸ்தியர் பயபக்தியோடு விரைந்தெழுந் தெதிர்கொண்டு சிரம் பூமியிற்பொருந்தத் திருவடிகளிற் சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நின்று வேதவாக்கியங்களினுற் போற்றுங்காலையில் பொன்போன்ற சடைமுடியையுடைய பரமேஸ்பரன் கிருபாநோக்கம்பாலித்துத் தவச்சிரேஷ்டரே! உமக்கு வேண்டுவதென்னை சேளுமென்று திருவாய்மலர்ந்தவுடன் சுவாமி! விந்தகிரியானது மேருவுடன் பகைத்திறமாந்து அண்டமுகட்டையுளாவி நிற்கின்றது. அதன் மன அகங்காரத்தை யடக்கத்தக்க சக்தியை அடியேனுக்குக் கடாட்சிக்கவேண்டுமெனத் தமிழைவிரித்த அகஸ்தியர் வேண்டுவதற்கிரங்கி அவ்வாறே தந்தனம், விந்தத்தினுருத்தோற்றமற் பாதலத்திற்சேர்ந்தபின்பு தென்தேசத்திற் சிறந்தோங்கிய பொதியமலையைச்சேர்ந்து தவத்தைச்செய்திருப்பாயென்று கட்டளையிட, அகஸ்தியர் மீளவும் வாழ்த்திக் கர்த்தனே? தேவரீர்பூசனைகளை இடைவிடாமற் செய்வதற்குக் குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகங்களுஞ் சேணிகளும் நீடித்திருக்க நீர்வளம் வேண்டுமாதலால் அந்தலத்தில் ஒருபவுத்திரமாகிய ஜீவநதிபெருகக் கடாட்சிக்கத் தயைசெய்வீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அப்போது பரமன் திருக்கயிலாயத்திலிருக்கின்ற சத்தநதிகளிலும் பவுத்திரமாகிய காவிரியைத் திருவுளத்தில் நினைந்தருள அக்கிருபையைப்பொன்னிநதிதெரிந்துகொண்டு மனோவேகமும் பிற்படவும் உலகங்கள் நடுங்கவும் ஆர்ப்பரித்துப் பெருகிவந்து பத்தியுடன் சங்கரன் பாதங்களிற் பணிந்ததறுவாயில் எமதுகடவுள் அவளிடத்திலிரக்கமாகி காவிரிப்பெண்கொடியே? யித்தவச்சிரேஷ்டர் நமதேவலின்படிக்குப் பொதிகைக்குப் போகின்றனர் அவர்பின்செல்லக் கடவாயென் றருளியதைக்கேட்டுக் காவிரிமீட்டுஞ் சேவித்துச் சுவாமி! யித்தபோநிதியானவர் பஞ்சேந்திரியச்சேஷ்டைகளை வென்று ஒருமைப்பட்ட மனதை யுடையவராயினும் ஆண்பாலாதலால் யான்தனித் திவருடன்போவது நீதியோ? உலகத்தார்க் கடுக்குமோ! இதனைத்திருவுளத்தினுலோசித்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு இஃது உண்மையேயாயினும் இந்தவச்சிரேஷ்டரைப் பிசகாக நினைக்கலாகாது. நல்லொழுக்கத்தில் மாறுபடாத பழுத்த மனதைப்பெற்றவர். நல்வினை தீவினைச் சம்பவங்களிற்படாத ஒருமைப்பட்ட பேரறிவாளர் மேலும் நமது பத்தரிற்சிறந்தவர் ஆதலால் இவர் பின் போகலாமென்று மீட்டுங் குறித்தபோது காவிரியாள் சம்மதித்துப் பரமனைவணங்கித் திருக்கயிலைக்கிறைவனே! தேவரீர் கட்டளைப்படிக்கு இம்முனிவர்பின் போவேனுயினும் இவரைவிட்டு நீங்குங்காலத்தை யருளிச்செய்கவென்று கேட்க, நல்லகாரியம் பெண்ணே! யிவர் உன்விஷயத்திற் கையைக்காட்டும் காரணஞ் சம்பவிக்குமாஞல் அன்றையதினம் பிரிந்து பூமியின்கண் பெருகிச் சகலரும் மூழ்கிப்போற்றிக் கதியைப்பெற நிற்பாயென்ற வாக்கியத்தைச் செவிகளுக்கமுதமாகக்கொண்டு காவிரியானவள் பரமனிடத்து விடைபெற்று அகஸ்தியர் பின்பற்றிப்போகும்போது ஒப்புவமையற்று உயிர்களுக்குயிராய்விளங்கும் பரமசிவன் ரிஷியைப்பார்த்து இக்கங்கையை உமது கமண்டலத்திற்கொண்டு நடக்கலாமென்றருளினுர் அவ்வாறேசேகரிக்கக் காவிரியானவள் அத்தவமுனிவர்வருமாயினள். அத்தறுவாயில் அகஸ்தியருக்குத் தட்சணதேசத்துக்குப்போகச் செலவுகொடுத்துப் பூதகணங்கள் போற்றிச்சூழச் சிவனுதன் ரிஷபவாகனரூடராய்த் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்தார். அத்திசையைநோக்கிவணங்கிவிதர்ப்பதேசாதிபதிதவத்திற்பெற்ற லோபாமுத்திரையம்மனைமணந்து நித்திய தத்துவத்தைப்பெற்றிருக்குஞ் சிக்ஷை [illegible]க்குழந்தையைப்பெற்றெடுத்த அகஸ்தியர் [illegible] தென்திசையைநோக்கி நடந்தனர்.

கிரவுஞ்சப் படலம்.

ஓ? சவுனகாதிரிஷிகளே? கேட்பீராக.—கும்பமுனி மகம் மேருச்சாரலினின்றும் புறப்பட்டு நாடு நகரம் வனம் பர்வதம் முதலியவற்றைக்கடந்து தென்திசைக்கு வருமுன்னிலையில் சிங்கமுகாசூரனுக் கினிய [illegible] அரசு செய்கின்ற மாயமாபுரத்தை நெருங்கி வருவதை அப்பதியை யடுத்துப் பருவதவடிவுகொண்டிருந்தகிரவுஞ்சனென்னும்இராட்சதப்பாதகன் தெரிந்து வஞ்சிக்கநினைந்தவனுய் மாயமந்திரங்களை யுச்சரித்து அவற்றின் முயற்சியினுல் வானகத்திலிருக்கும் பொன்னுலகத்தை மண்ணுலகமாக்கியும் மண்ணுலகத்தை விண்ணுலகமாக்கியுஞ் சமுத்திரங்களைமலைகளாக்கியும் அஷ்டகுலகிரிகளைக் கடல்களாக்கியுங் கொடிய கிரணங்களையுடைய சூரியனைக்குளிர்ந்த சந்திரனுக்கியுஞ் சந்திரனை வெப்பங்கொண்ட சூரியனுக்கியும் அணுவை மகம்மேருவாக்கியும் மேருவைப் பரமாணுவாக்கியும் புவனங்களைப் பெரும்புறக்கடலாக்கியும் பெரும்புறக்கடலை புவனங்களாக்கியும் வடவாமுகாக்கினியை விரிந்த கடலாக்கியும்இஃதன்றியும் ஒருநாழிகையிற்பதினுயிரத்திலொருகூறுகியகாலத்தை தேவர்களுக்காயினுஞ் சிறந்தயோகிகளுக்காயினுந் தோற்றவொட்டாமல்மயக்கி பலகாலங்கழிந்ததாகப் பிரமிக்கச்செய்து வாட்டுவானுனுல் அம்மம்ம அவன்சுற்றவித்தையை யாவரால் பகுத்துச்சொல்லப்படும். இவ்வித வல்லபங்களைப்பெற்ற கிரவுஞ்சராட்சதன் அகஸ்தியருக்கெதிரில் விந்தகிரியைப்போல பலசிகரங்களைக்காட்டிப் பருவத உருவங்கொண்டு தன்மூலமாகப் போகும்படிக்கு வழியைக்காட்டிநிற்பதைக் குருமுனிகண்டு அதிசயங்கொண்டு நல்லகாரியம் இதனிடத்திற் சேற்றும் வழியின் மூலமாகக் கடப்போமென்று நிச்சயித்து அதனைப்பற்றிக் கூப்பிடுதூரஞ் சென்றபொழுது, அப்பாதைமறைந்துமற்றொருவழிதோற்றஅதன்வழியாகஅகஸ்தியர் போகும்போது வழிகாணுமல் திரும்பிவருகையில் முன் தான் வந்தவழியுந் தெரியாமல் மயங்குமுன்னிலையில் மற்றொருமார்க்கந்தோற்ற மனவருத்தத்துடன் அதைத்தொடர்ந்து நடக்கும்போது கிரவுஞ்சன் மாய்கையினுல் ஒருபுறத்திற் கோரமாகிய தீயானது மண்டியெரிந்துவரவும், மற்றொருபுறத்தில் சுழல்காற்று சுழன்று வீசவும், மற்றொருபுறத்தில் மேகங்கள் சோனைமழையைப்பொழிந்து கோடையிடிகளிடிக்கச் சாடாந்தகாரமாகச் சும்மவும், இவ்வித வுபாதிகளை அகஸ்தியர்கண்டு

இவையனைத்தும் பாதகராகிய ராட்சதர்கள் செய்யுங் கபடமென்றறிந்தஅதன்காரணந்தெளிந்து சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணில்வீசும்அக்கினியைப்போலச்சீறிக் கரங்களைத்தட்டிநகைத்து நல்லகாரியம் ஒரு அவுணனோ நமக் கிவ்விதக் கொடுமைகளைச்செய்பவன். இந்நிமிஷத்தில் அவன் மாயவலியினை அடக்குகின்றேனென்று கொதித்து ராட்சதப்பாதகனது உருவமாகிய மலையினிடத்திற் றமதுகையிலுள்ள தண்டினாற்குத்தி பற்பலவிரிந்த துவாரங்களாக்கிச் சொல்கின்றார். நல்லறிவைப் பெறாத சண்டாளனே! உன் பழைய வடிவுநீங்கி மலையுருவாகவேநின்று கொடியராட்சதருக் கிருப்பிடமாகித் தேவர்களுக்குந் தபோதனர்களுக்கும் பலகாலந் தீங்குகளைச் செய்திருக்கக்கடவாய். மேலும் நமதுதண்டத்தினாற்றுளைபட்டஇடங்கள் முழுவதும் பலமாய் கைகள்வளர்ந்து கடையில் எமது கடவுளாகிய பரமேஸ்பரன் பாலநேத்திரத்தில் அவதரிக்கும் பாலசுப்பிரமணியராகிய சரவணபவன்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலினால் இறக்கக்கடவாயென்று கொடிய சாபமிட்டுத் தமது கமண்டலத்தி லிருக்தும் பொன்னியின் சலத்திற் சிறிதுகரத்திலெடுத்து மந்திரபூர்வகமாகத் தெளித்து மாய்கைகளைக்கடந்து வெளிவந்து தென்தேசத்தைநோக்கி நடந்தார்.

விந்தம்பிலப்புகுபடலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? அகஸ்தியரை வளைத்து மயக்கிய கொடிய கிரவுஞ்சனென்னும் ராட்சதவீரன் அத்தினமுதற்குருமுனியின் சாபபலத்தாற் பர்வதாகிருதியாகவிருப்பதன்றியும்பாதகராகியராட்சதர்களுக்குக்காவலாகியகோட்டையாக ஸ்தாபிதமாகத் தோன்றி அம்மார்க்கத்திற் போகின்ற முனிவர் முதலானவரை வருத்துகின்றான். அவன் செய்கைகளையும் வல்லபத்தையும் நம்மை அடிமையாகவுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளல்லது மற்றை யாவரா லடக்கப்படும். இவ்விதமாகத் தமிழைவளர்த்த கும்பமுனியானவர் வானத்தையளாவி மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் அம்மலையின் கர்வத்தைவாட்டிப் பின்பு ஆகாயத்தையளாவும் பலசிகரங்களையுடைய தேவகிரியின் மார்க்கமாகச்சென்று பாசபந்தத்தைக்கடந்த மகத்துக்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப்பஞ்சாட்சரத்தைப்போதித்தாலும்பெருமையினையுடையசிவபிரான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளியிருக்குங் காசிஸ்தலத்தைச்சேர்ந்து அப்பதிக்கருகிற் பரந்து பெருகுந் தெய்வீகம்பொருந்திய கங்கையின்மூழ்கிப் பவித்திரனாய் விசாலாட்சியின் வலதுபாகத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாதர் சந்நிதானத்திற் பிரவேசித்துத் கண்களாரக்கண்டு களித்து வாழ்த்தி வழிபட்டு அத்தலத்தைக்கடந்து நாரதமுனிவரது கலக வாலோசனையால் இறுமாந்திருக்கும் விந்தகிரியின் சமீபத்தில் வந்து அதன் நிலைமைகளைமதித்து வானத்தையடைத்து அண்டத்தைமுட்ட நிற்கின்ற ஓ! விந்தமே! கேட்பாயாகபரமனருளின்படிக்குப் பொதியவரையைச் சேர்ந்திருக்க வந்தனம். ஆதலால் உன்னெல்லையைக்கடக்க நீ சிறிதுவழி காட்டுகவென்று கூவிச்சொல்லுவதைவிந்தகிரிகேட்டமாத்திரத்தில் நகைத்துச் சூரிய சந்திரர் முதலாகிய நவக்கிரகங்களும் போகின்றதற்குக்கூடாமல் ஆகாயவழியையடைத்து ஆதியில் உலகத்தை யளந்தருளிய திருவிக்கிரமனைப்போல நிற்கின்றேன். ஓ! ஓ! குறியவனே? உனக்கஞ்சி வழிகொடுப்பேனோ? என் பராக்கிரமத்தை யெவ்வளவுந் தெரிந்தவனல்லை, ஏன் விருதாவாய் நிற்கின்றாய். வந்தமார்க்கத்தைத் தேடியோடிப்போவாயென்று சொல்லிய ஓசை அகஸ்தியர் செவிகளில் விழுந்தமாத்திரத்திற் கோபஞ்சொலிக்க நகைத்துப் பரமேஸ்வரன் பாதாரவிந்தங்களைச் சிந்தித்துப்போற்றிப் பூர்வத்தில் தேவேந்திரனது துயரத்தையகற்றச் சமுத்திரநீரைச் சிறுதுளியாக ஏற்ற குறியகரத்தைப் பிரமலோகபரியந்தம் நீட்டினார். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? ஆதலால் தவத்தினுஞ் சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை. அதனிடத்திற் சிரத்தைவைத்து முடிப்பவனே ஜனனசாகரத்தைக்கடந்துபரமன்பாதாரவிந்தநீழலிற்சேரப்பெறுவன். பின்புதேவர்க்களும்அதிசயிக்க ஓர்அங்குலப்பிரமாணமுள்ள தேகம்பெற்ற அகஸ்தியர் விந்தகிரியினது உச்சியினிடத்திற் றமது உள்ளங்கையினால் வலிகொண்டழுத்தியமாத்திரத்தில் விந்தகிரியானது நெறநெறவென்று நறுங்கிபூமிக்குளிறங்கிபாதலத்தைச்சேர்ந்துஆதிசேஷன்வாழுந்தலத்திலொடுங்கி நடுநடுங்கி யடங்கி நரகக்குழியில்வீழ்ந்து வாடுகின்றவரையொத்துக் கீழ்நிலையில் ஆழ்ந்த தட்சணம் திடுக்கிட்டுவருந்தி ஓ? தபோநிதியே? அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்று இவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்க, தேவரீரை வழிபட்டு ஈடேறவறியாமல் இகழ்ந்தகாரணத்தினால் தொன்றுதொட்டுக் கிடைத்திருந்த பெருமைகளனைத்தையும் இழந்தேன். இப்பொழுது கிருபையுற்று நாயினேன் செய்த அபராதத்தைப் பெரிதாகவெண்ணாமல் க்ஷமித்து அடியேன் பழையபடிக்குப் பூமியின்கண்ணெழுந்துநிற்குந்தன்மையை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பரிதாபப்பட்டு போற்றுவதைத் தமிழ்முனிகேட்டுக் குறுநகைகொண்டு தாம் நினைத்த காரணத்துக்கடுத்த தந்திரமாகவும் அதன்மனதுக்குத் திருப்திபெறவும் நினைந்து விந்தமே? நாம் பொதிகைமலையிற் சேர்ந்து இப்பாதையிற்றிரும்பி வருங்காலத்தில் நீயும் யதாப்பிரகாரம் பெயர்ந்து நிற்பாயென்று சொல்ல, அப்படியே விந்தம் அத்தவனை நோக்கிப் பிலத்திலிருந்தது பின்பு முக்குறும்பைவென்ற ரிஷியானவர் பழையபடித் தமது கரத்தைக் குறுக்கி நின்றனர். அதுபரியந்தந் துக்கசாகரத்திற்பட்டு வாடிய தேவாதியர்கள் மனதூக்கமடைந்து ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிக் களித்தவராய்ப் பஞ்சதருக்களின் மலர்களை மழையைப்போலச் சொரிந்து இன்றெமது குறைகள் தீர்ந்தோம், நீடூழிவாழிவாழியெனத் துதித்து வாழ்த்துதலைக்கேட்டுக் களித்தவராய் அகஸ்தியர் தென்பாரிசத்தைநோக்கி நடந்தனர். விந்தகிரியானது பாதலத்தில்மறைந்து பழையபடி ஆகாயத்தில் சூரிய சந்திரர் முதலான நவக்கிரகங்களின் பிரகாசம் எவ்விடத்தும் பரந்தோங்கியது எப்படிக்கிருந்த தென்னில் பிரளயகாலத்திற் சத்தசா கரங்களும் அணைகடந்து புவனங்க ளனைத்தினு மூடி நின்றதைப் போன்றது. அக்காலத்திற் சூரியாதி தேவர் மகிழ்ந்து துரிதமாய் அகஸ்தியரிடத்துக்கு வந்து கரங்களைக் கூப்பித் தொழுது, தேவரீர் செய்த உதவிக்குப் பிரதியுபகாரமுமுண்டோ! வெகுகாலமாக வாட்டமுற்றிருந்த நாங்கள் கவலையொழிந்து நின்றோமென்று துதிக்கின்றவர்களை ஆதரித்து செலவு கொடுத்து அவர்களை யனுப்பிவிட்டுப் போகும்போது மலைகள் நெருங்கி காடடர்ந்திருக்கும் மேற்குத் திசையில் வாசமாய் ரிஷிகளைத்துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் வில்வலன் வாதாவியென்னுங் கொடிய ராட்சதர்களுக்குத் தங்கள் பிராணனை யிழக்குங்காலம்சமீபித்தபடியால் அகஸ்தியர்வரவைக்கண்டு இருவரும் ஒன்றை யோசிக்கின்றனர்.

வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம்.

இந்தமுனிவன் கோலத்தைப்பார்க்க அதிசயமாக விருக்கின்றது ஆதியிற் கடல்நீரை யுள்ளங்கையிலள்ளியுண்டு தேவேந்திரனாலே ராட்சதர்களைக் கொல்லுவித்தபாதகன் இவனாகும். இப்போதுந் தேவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வருகின்றான் நல்லகாரியம் இவனைமடக்கி விருந்திட்டு இன்றையதினம் இவன் பி

நாணனைவாங்கித் தசையையுந்தின்று பழியையுந் தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்று நிதானித்தவர்களாய்த் தம்பியாகிய வாதாவி ஆட்டினுருப்பெற்று அவ்விடத்திலிருக்கும் மலைச்சாரலில் தழைகளைமேய்ந்திருக்க மூத்தவனாகிய வில்வலன் தபோதனர் வடிவுகொண்டு சடைகள் விரிந்தசைந்து புரளவும் திருநீறு நெற்றியில் விளங்கவுங் காதுகளிற் குண்டலங்கள் அசையவும் ருத்திராட்சத்தாழ்வடங்கள் சிரசுமுதல் துலங்கவும், வெள்ளிபங்கிரியைப்போலச் சர்வாங்க தூளிதனாய்க் கரங்களில் தண்டு கமண்டலமுமேந்திப்புலித்தோலைப் புறத்தில்கட்டிக் கண்டவர்கள் பூசிக்கத்தக்க கோலத்தைப் புறம்பிற்காட்டி உள்ளத்தில் வஞ்சகத்தைக்கொண்டு எட்டிப்பழத்தைப்போல விளங்கும் பாதகன்கும்பமுனிவருக்கெதிரிற்சென்று போற்றி மும்முறை வலம்வந்து வணங்கி நெடுங்காலமாய் அரியதவங்களைச்செய்த முயற்சியினாலே சுவாமிகள் யான் தரிசிக்கக் கிருபையுற்று இவ்விடத்திலெழுந்தருளியதால் அடியேனும் முனிவர்களுக்குள் பெருஞ்சிறப்பெய்தப்பெற்றேன் ஆதலால் எளியேனாகிய தொண்டனிருக்கின்ற பர்னகசாலை யிதோயிருக்கின்றது அது பவுத்திரமாகக் கிருபையுற் றெழுந்தருள்கவென மீட்டும் பணிந்துவேண்டத் தாமரையிலையில்விழுந்த நீர்த்துளியைப் போலச் சமுத்திர சலத்தை உள்ளங்கையி லேந்தியுண்ட அகஸ்தியர் பாதகன் கொண்ட சூதையறியாமல் அவன்செய்யும் உபசாரத்துக்கிரங்கி ஓ தவச்சிரேஷ்டரே நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகளிலும் மற்றைமுனிவர்களிடத்தும் உன்னிடத்திற்றோற்றும்பத்தியில் அணுப்பிரமாணமும்யான்கண்டதில்லை யிதனை உண்மையாகச் சொல்லுகின்றனன். உமது ஆசிரமமெங்கிருக்கின்றது வாரும்போவோமென் றிசைந்தமாத்திரத்தில் சுவாமி சமீபந்தான் எழுந்தருளுமென்று நாசகாலமடுத்தபாதகன் வழிகாட்டி அழைத்துப்போய்த் தன்னிடத்தைச் சேர்ந்து உடனே தருப்பாசனத்தைவிரித்து வீற்றிருக்கச்செய்து கமண்டலசலத்தினால் பாதங்களை விளக்கி அருக்கிய பாத்திய முதலான பூசனைகளைவழுவின்றி முடித்துக் கரங்களைக்கூப்பி அடியேன் முன்னோர்களும், யானுங் கிருதார்த்தராகும் பொருட்டுத் தயைசெய்து இச்சிறுகுடிசையில் வந்தீர் இஃது பவுத்திரப்பட்டதன்றியில் யாங்களும் பிழைத்தோம் ஆதலால் இத்திவசம் நாயினேனிருக்கையிற்றங்கிப் போசனஞ்செய்து அடியேனுக்குச் சேஷப்பிரசாதந்தந்துபோவீரென்று உபசரித்துக்கேட்டுக்கொள்ள வதற்கிரங்கிச் சூரபன்மனுடைய மருகனிடத்திற் கருணைமேலிட்டு முனிசிரேஷ்டனே உன்பணிவிடைகளுக்கு மெச்சினேம் உன்னையொத்தபத்தன் கோரிக்கையையீடேற்றுவதே என்போலிகளுக்குக் கடனாதலால் அவ்வாறே உணவுசெய்து போவோமெனத் தவத்தருக்கடுத்ததுன்பங்களை நீக்கியாளுங் குணநிதியாகிய கும்பமுனிவன் சம்மதித்தனர் தட்சணம் பாதகனாகிய வில்வலன் அகமுக மலர்ந்தவனாகக் காட்டி நிலத்திற்படியச் சேவித்து எமது ஐயனே சற்றுநேரம் இளைப்பாறுவீராகப் புனிதமாகிய பிரசாதத்தை விரைவிற்சமைத்து வருவேனென விடைபெற்றுப்போய்ப் பக்கத்திலிருக்குந் தடாகத்தில் முழுகி மடியுடுத்தி மடைப்பள்ளியைச்சேர்ந்து பசுவின்சாணத்தினால் மெழுகிட்டுக் கோலமுமிட்டு முத்துகளைப்போலத் தல்லியமாயிருக்குஞ் சன்னசம்பாவின் அரிசியைநன்றாகக்குத்திக் கொழித்து அலம்பிச் சீர்படுத்திப்பின் திக்கடைக்கோலினால் அக்கினியை உண்டாக்கி அடுப்பிற்போட்டுச் சந்தன விறகினால் மூட்டிப் பவுத்திரமாகிய பாண்டத்தை அலம்பிசுத்தோதகத்தைநிரப்பி உலையேற்றி அரிசியையுமிட்டுச் சிறுக எரித்துப் பக்குவப் பட்டதைச் சோதித்து வடித்திறக்கிவைத்தபின்பு மற்றப்பாத்திரங்களில் பொன்னையொத்து விளங்கும் பருப்பு சந்தமூலவருக்கங்கள் பாற்சோறு சருக்கரைப்பொங்கல் குழைகறி புளிங்கறி நீங்கறி பொரியல் கரியல் முதலியவிதங்களைச் சம்பாரங்களைச்சேர்த்துத் திசையெங்கும் மணக்கத்தக்க புனிதமாகிய பதார்த்தங்களைச் சமைத்தும் பலகாரவிதங்களையும் நெய்யிலிட்டுச் சுட்டு முடித்து உடனே வேகமாய் ஓடிப்பேதையோனாகிய பிராமணனது பிராணனை வாங்க விருக்கின்றேனென்று பிறர்க்குக்காட்டு மாறுபோலத் தலையையசைத்து மேய்ந்திருக்குந் தம்பியாகிய ஆட்டைத்தூத்திப் பிடித்துத் தங்க ளுயிருக்கு யமனையொத்து எழுந்தருளியிருக்குங் குருமுனிவனெதிரில் வலித்துவந்து இருகூறாகவாளினாற் கண்டித்துத் தூக்கித் தோலைப்போக்கி உறுப்புகளை வெவ்வேறாக்கித் தடைமார்க்கண்டம் ஈரல் தலை முதலாகிய மாம்சங்களைப்பதமாக அரிந்துசேர்த்துப் பாத்திரங்களிலிட்டு முக்கால் அலம்பிச் சுத்திசெய்து அதற்குவேண்டுங் காரசாரங்களைக்கூட்டி அடுப்புகளிலேற்றிச் சிறுதியாக எரித்துக் கறித்துகள் பொரித்துகளைத்தூவி நெய்யைவிஸ்தாரம் வார்த்துப் பொரியல் குழம்பு வறல் சுண்டல் விதங்களைச்சமைத்துக் காயங்களைப்புகட்டி வாசனைத்திரவியங்களைச்சேர்த்து முடிந்தபின்பு மணம்போகாமல்மூடிப் பச்சடி தொகையல் மற்றவைகளையும் பக்குவமாக்கிய பின்பு வாழை மா பலாவாகிய முப்பழங்களையுந் திருத்திக்கொண்டு தேன்கருப்பஞ்சாறு பாயச விதங்களையுந்தெய்வ ஆராதனைக்கு யோக்கிய மாகும்படிக்கு முடித்து இப்படிக்குப் பஞ்சகச்சாய வகையையும் அறுசுவைவர்க்கங்களையுந் துரிதமாகச்சமைத்து முடித்து, தட்சணம் அகஸ்தியரிருக்கு மிடத்தைச்சேர்ந்துவணங்கிச் சுவாமிகள் பசி உபாதியினால் வருந்திச் சரீரம் வாட்டமுற்றிருக்கின்றீர் இனிகாலதாமசஞ்செய்யாமல் அடியேன் சுத்தியாகச் சமைத்திருக்கும் உண்டியை உண்டு ஆயாசந் தீர்ந்தருளவேண்டுந் தயைசெய்து வாருமென்றுவேண்டச் சம்மதித்தெழுந்த மாத்திரத்தில் அழைத்துப்போய் மடைப்பள்ளிக் கருகிலிருக்கும் அறையில் பீடத்தைப்போட்டு ரிஷியை வீற்றிருக்கச்செய்து உபசரித்துப் பாதங்களைச் சுத்திசெய்து சந்தன புஷ்பங்களைச்சாத்தித் தூபதீபநைவேத்யஞ்செய்து பாததீர்த்தத்தை உள்கொண்டு சேவித்துக்கொண்டவனாய்ப் பொன்மயமாகப்பரந்து நீண்டிருக்கும் வாழையிலையைப் பரப்பி அதைச்சூழ பலதங்கக்கிண்ணங்களை வைத்து சலத்தினால் அவைகளைச்சுத்திசெய்து அகஸ்தியர்மனங்குளிர அமுதமொத்த போசனத்தைப்படைத்துப்பருப்பைஅதன்மேல்வைத்து முதற்சொல்லியகறிவகைகளை வெவ்வேறாக இலைமுற்றிலும் பரப்பி யினி சற்றுநேரத்திற் றன்பிராணனைப்போக்க விருக்கின்ற வில்வலன் பசுவின்புத்துருக்கு நெய்யை ஏராளமாகவிட்டு ஆட்டி னிறைச்சிவிதங்களையும் புஷ்டியாகக் கிண்ணங்களிற்படைத்துச் சித்திரான்னம் பலகாரங்கள் பழவகைகளையும் மறவாமல்வைத்து கடல்நீரை யேற்ற அகஸ்தியர்கரத்திற் கமண்டலசலந்தைவார்க்க இரண்டு விசைபோசனத்தைச் சூழத்தெளித்து ஒருதரம் ஆசமனஞ்செய்து சூரியனாதிகடவுளருக்குப் பிரீதியாக அருக்கியங்களை வரன்முறையாகச்செய்து இவ்விதமாகச் சகலமும் முடித்து போசனஞ்செய்யுந்தருணத்திற் சற்றுந்தயையற்ற வில்வலப்பாதகன் அருகிலிருந்து இக்கறிபதார்த்தங்கள் மதுரமாக விருக்கும் இத்தமாம்சந் திவ்வியமாக விருக்குஞ் சுவாமிகள் தேனிற்றொட்டுப் புசிக்கலாகுமென்று மற்றும் இலையிலிருக்கின்றவைகளைக்காட்டிக்காட்டி உபசரித்து மேலும்மேலுஞ் சாதிக்க அகஸ்தியர் மனங்களித்துக் கண்டமட்டும் பூர்த்தியாகஉண்டவராய் ராட்சதக்கொடியன் கொண்டுவந்தசுத்தோதகத்தையுஞ் சாப்பிட்டுக் கைலாகுகொடுக்க வெழுந்து சாணப் பொடியினாற் க

ரங்களைத் திமிர்ந்து வெந்நீரினாற் சுத்திசெய்தபின் சுத்தோதகத்தினால் முக்காலம் ஆசமனித்து வாயைப்பூசிமுறைப்படிக் குஅங்கங்களையலம்பி உடனே மற்றோரிடத்திற் றருப்பாசனத்தை விரித்து நயமொழிகளினால் அதின் மீதிருத்திச் சந்தனம் புஷ்பந்தாம்பூலவிதங்களையுங் கொடுத்து அவர்சயனித்துக் கொண்டிருக்குந் தருணம் பார்த்து இதுதான் நல்லசமயமென்றெண்ணிச் சண்டாளனாகிய வில்வலன் தனக்கு முன்னம் பிரமதேவன் அனுக்கிரகஞ் செய்த மந்திரத்தை யுச்சரித்து அப்பாதம்பீவாதாவி சீக்கிரத்தில் வெளிவருவாயெனக்கரங்களைத்தட்டியழைத்த சத்தத்தைக்கேட்டு முனிவன்வயிற்றில் ஆட்டினுருவம்பெற்று சற்றும் இரக்கமில்லாமற் பூர்வத்திற் கடல் நீரையுண்டு நம்மவரைமாய்த்ததைப்போலவே சுலபமாக நினைந்து என்தசையையுண்ட இந்தபாதகன் அகத்திலிருக்கும் உயிரையும் இவன்வலியையும்போக்கி குறியவயிற்றைக்கீறி அண்ணா இதோ வந்துவிட்டேனெனச் சிங்கத்தைப்போல முழங்கிச்சொல்லுவதைத் திரிலோகங்களினும் புகழ்ந்துவணங்குந் தவச்சிரேஷ்டராகிய கும்பமுனிகேட்டமாத்திரத்தில் இதுகொடியராட்சதர்வஞ்சகமென்றறிந்து வடவா முகாக்கினியைப்போலக் கொதித்தப் பவுத்திரமாகிய திருநீற்றைக் கரத்திலள்ளி மாம்சவகைகளினாற் செய்யப்படுங் கறியாகப் பொசிக்கப்பெற்ற வாதாவி அவ்வாறே சீர் ணவியாகக்கடவையென்றுபரமனை நினைந்து மூன்று திரம் வயிற்றைத்தடவியபோது மண்டியெரிந்தவருங் காட்டுத் தீயினெதிர்ப்பட்ட சிறுபுதரைப்போல உதராக்னிகொளுத்த அப்பாதகன் மலமாய் விட்டான். இக்காரணங்களை மேகத்தையொத்து எதிரிலிருந்த வில்வலன் தெரிந்து ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து மாயவடிவை நீங்கிப் பழையகோலங்கொண்டு தண்டமொன்றையெடுத்துச் சுழற்றிப்பாய்ந்து முனிவர்சிரத்தில் மோதிக்கொல்லவருவதை அகஸ்தியர்கண்டு உடனே தருப்பையைக்கிள்ளி பாசுபதமந்திரத்தையுச்சரித்துப் பிரயோகித்தமாத்திரத்திற் தம்பியைப்போலவே வில்வலனுஞ் சாம்பலாய்விழுந்தான் அக்காலத்தில் அகஸ்தியருக்குக் கோபந்தணிந்து அவ்விடத்தைக் கடந்து தமதெண்ணப்படிக்குப் போவதாயினர்.

காவிரிநீங்குபடலம்.

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளைப்பார்த்து அகஸ்தியர் இவ்விதமாக அசமுகிபிள்ளைகளை மாய்த்தபின்பு காவிரிப்புனலடங்கிய கமண்டலத்தைத்தாங்கித் தண்டையூன்றி நடந்துகோங்குதேசத்தைச் சேருஞ்சமீபத்தில் அவர் கோபாக்கியால் மாண்டராட்சதகுமாரர்க ளிருவரும் பைசாச உருவம்பெற்றுத்தவமுனிவர் கோலமாய்க் காளமேகத்தைப்போலக் கறுத்ததேகத்துடன் அகஸ்தியர் எதிரில்நின்று தீயெழ விழிகளைச் சுழற்றி அதிககோபங்கொண்டு திரராய் ஆவ் ஆவென ஆர்ப்பரித்து மேலேசெல்லுவார் நெருங்கிப்பயமுறுத்துவார் பின்னேபோவார் கோர ரூபமாகத்தோற்றுவார் உருத்தெரியாமல் மறைவார் வானத்திலிருக்கும் மேகத்தில் ஒடுங்கி ஓவெனக்கூவுவார். மண்ணிலிறங்கி ரிஷியைவளைந்து வளைந்து சுற்றுவார் இவ்விதமாகத்தடங்கல்செய்து வருவதைத் தவச்சிரேஷ்டராகிய அகஸ்தியர்கண்டு இவர்களை முன்னமேவாட்டினோம் மீட்டும் நம்மைநெருங்குங்காரணம் யாதென நிதானித்து இவர்கள் தார்வாசர் புத்திரராதலாற் பிர்ம அம்ஸம்பெற்றவர் இவரைவதைத்ததால் நமக்குப் பிர்மஹத்திசுற்றிக்கொண்டதெனத் தெளிந்தநல்லகாரியம்ஒழித்தற்கரியஇப்பாதகத்தைஅகற்றப்பரமேஸ்பரன் பாதாரவிந்தங்களை அருச்சிக்கவேண்டுமென நிச்சயித்தவராய்க் கோங்குதேசத்தில் ஒருவனத்தைக்கண்டு இத்தலஞ்சிவபூசனைக்குத்தகுதியென்றெண்ணி அவ்விடத்திற் பரமனைலிங்கமூர்த்தமாக ஸ்தாபித்துக் கமண்டலத்திலிருக்குங் காவிரி தீர்த்தத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்து சந்தன புஷ்பவகைகளினால் அருச்சித்து திவ்வியபோசனங்களைப்படைத்தவணங்கித்தேவாதிதேவா பத்தவற்சலா சகலசிவதயாபர மூர்த்தி தவங்களிற் சிறந்த ரிஷிகள் முதலானவர்களை வழிகட்டிக் கபடவேடந்தாங்கி வஞ்சித்துக்கொன்று வருவதைப்போலவே நம்மையுமோசஞ்செய்து கொல்லவந்தபாதகரைவாட்டிய காரணத்தினாற்சம்பவித்தமகாபாதகத்தைப் போக்கி இரட்சிக்கவேண்டுமெனஇவ்வாறுஉமாமகேஸ்வரனைப்பலநாள்வழிபட்டுவருங்காலையிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் அப்பாதகமானது தீப்பட்டபஞ்சைப்போலப் பறந்து போயிற்று இதன்மத்தியில் அகஸ்தியர் செயல்களைதெரிந்தநாரதர் அதிவேகமாய் தேவேந்திரன் தவஞ்செய்திருக்குஞ் சீகாழிஸ்தலத்தை நெருங்கி வருவதைப் பரமசிவத்தின் பாதகமலங்களைச் சிந்தையிலிருத்தி மூங்கிலுருப்பெற்றுத் தவம்புரியுந் தேவராசன்கண்டு உடனே, பத்தியினயத்துடன் எதிர்கொண்டுதிருவடிகளிற்சேவிக்க அவனைவாழ்த்தி எழுந்திரும் இமையவர்க்கிறைவனேயென்று தூக்கி மார்பிலிறுகச்சேர்த்தணைத்துச் சுகமோவெனப் பிரியமாக விசாரித்தனர் அதுகேட்டு இந்திரன்கரங்களைக்கூப்பிநின்று சுவாமி! தேவரீர்கிருபையினால் இத்தினவரையிற் சவுக்கியமாயிருக்கின்றனனாயினுஞ் சிவபிரான்பூசனைக்கொருஇடையூறுநேர்ந்திருக்கின்றது சுத்தசாத்விககுணக்குன்றையொத்ததபோநிதியேஅதனைக்கேட்டருள்க திவ்வியபரிமளமலர்களைத்தரும்பூங்காவனமானது சிறிதும்நீர்ப்பசுமையின்றிஉலர்ந்தழிகின்றது ஆதலாற் பரமனைப்போற்றுவதற்குப் போதுமானமலர்கள்கிடைப்பது அரிதாகியது இக்குறைதமியேன்மனதைவாட்டுவதினால் இதற்கொருமார்க்கத்தைக்கட்டளையிடுவீரெனப்பலவாகமுறையிட்டு ஓராசனத்தில் முனிவரையெழுந்தருளச்செய்து அவரனுமதியில் தானுமொரு பீடத்திலிருந்தான். அத்தருணத்தில் நாரதர் இந்திரனைப்பார்த்துச் சிவகடாட்சத்தினால் உமது அமராபதியும் அரசாட்சியுஞ் சிலதினத்திற் கிடைக்கவிருக்கின்றது. மனந்தளரவேண்டாம், இப்போது கங்காசடாதரமூர்த்தியின் பூசனைக்குத் தவறுநேர்ந்திருப்பதாகச்சொல்லினாய். அதுவும்விரைவிற்றவிருங்காலமும்நெருங்கியது.அதன்காரணங்களைச்சொல்லுவோம் சொர்க்காதிபதியே? கேட்பாயாக.—தனக்குவமையில்லாத முக்கட்பிரான் அகஸ்தியரைப் பொதிகை வரையைச் சேர்ந்து தவத்தைச்செய்திருமென்று அனுப்பினர். அவர்வரும்வழியில் வானவழியைமூடிநின்ற விந்தமலையைப் பாதலத்திலடக்கி ரிஷிகளுக்குப் பகைகாலங்கெடுதிசெய்திருந்த சூரன் மருகரைத்தொலைத்து அப்பழி நீங்கக் கோங்குநாட்டைச் சேர்ந்து திரிபுரதகனராகிய தேவதேவனை யருச்சித்துப் பவுத்திரனாகி இப்பொழுதும் அத்தலத்திற் பரமனைவழிபட்டிருக்கின்றனர்நான்கண்டுவந்தேன் பரமசிவகடாட்சத்தினால் அவர்கமண்டலத்தில் அடங்கியிருக்குங் காவிரிநதி வெளிப்பட்டுஇவ்வழியாகப் பெருகும்படிக்குமுயற்சிசெய்வாயாயில் உமக்கடுத்தகிலேசமுமுதுந் தீர்ந்துமனமகிழ்ந்திருப்பையெனச்சொல்லினர்உடனேசுவாமி அகஸ்தியர்தமக்கு உதவியாகும்பொருட்டு சம்பாதித்துவைத்திருக்கின்ற காவிரிப்புனல் இக்காவினிடத்தில் வருவதற்குச்செய்யவேண்டியகாரியமென்னை ஆவதையுங் கிருபையுறறுப் போதிப்பீரெனவேண்ட நல்லகாரியம் விரைவில்விநாயகமூர்த்தியைப்பூசித் துப் பலகாரவகைகள் பாற்சோறுபழவருக்கங்களை மிகுதியாகப்படைத்துப்போற்றிவேண்டுவையாயில் அக்கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்துவிடுவர் கணபதி தாமதஞ்செய்யாமல் விரைவில்முடிப்பையென்று இவ்வுபாயத்தை ஞான சீலர

கிய நாரதர்போதிங்க மனவாட்ட மொழிந்த சூரபன்மனுல்
இழந்த பதியும் நிதியும் அரசும் பெற்றவனைப்போலச் சந்தோ
ஷித்து சுவாமிகள் தயைசெய்து இவ்வரியமார்க்கத்தைக் காட்
டி யதனுற் கிருதார்த்தனுவேன். தேவரீர் கட்டளையின்படிக்கு
அகஸ்தியர் கமண்டலத்திலிருக்கும் நதி இத்தலத்திற் பெருக
த்தக்கதாகக் கணபதியை இதோ பூசிப்பேனென்ற வாக்கிய
த்தை நாரதர்கேட்டு அதுவேகாரியம் விரைவில் விக்னேஸ்வர
ரை வழிபடக்கடவையெனவாழ்த்தி அத்தலத்தைக்கடந்து தே
வர்கள்போற்றும் பெருமையுடைய பிர்மலோகத்துக்குப் போ
யினர். பின்பு புரந்தரனும் பரிசுத்தனுய்க் கங்கையையுஞ் சர்
ப்பங்களையும் பிறையையும் முடியிற்றரித்தருளிய சிவநாதன்
பெற்ற கணபதியின்வடிவை ஆகமவிதிப்படிக்கு ஸ்தாபித்துத்
திவ்விய மலர்களினுல் திருவடிகளில் அருச்சித்துச் சோடசவு
பசாரங்களைச்செய்து முடித்தபின்பு கரும்பு தேங்காய் தினை
மா தேன் முக்கனி பாகு உருண்டை தோசை வடை அதிரசந்
திரட்டுப்பால் பாற்சோறு பயறு கடலை முதலிய சுண்டல் எ
ள்ளுருண்டை மற்றுந் தேவபோக்கியமாகிய பதார்த்தங்கள்
யாவையுந் தேடிச் சேகரித்து ராசிராசியாகப்படைத்து நிவே
தித்து எமதிறைவனை வேதாகம வாக்கியங்களினுல் தோத்திர
ஞ்செய்துகொண்டிருக்க நீலமலைபோன்ற ஸ்வரூபமுள்ள யா
னைமுகமுடைய விநாயகர் பலகோடி பூதப்படைகள்சூழ்ந்துதி
சைகளதிரப் போற்றிவர மூஷிகவாகனத்தில் எழுந்தருளியகா
ட்சியைத் தேவராசன் தரிசித்தமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டுச் ச
ரீரம் நடுங்கத் தியங்குவதை விநாயகர்தெரிந்து மேலவர்க்கி
றைவனே ? பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமெனக்
கையமத்தியபோது அச்சம்நீங்கிப் பேரானந்தவாரியில்மூழ்கி
னவனுய்ப் பூமியில்விழுந்து பிள்ளையார் திருவடிகளிற் பன்மு
றைபணிந்தெழுந்து விழிகளில் ஞானநீர்பெருகத் தேகபரவச
ப்பட்டு மயிர்க்குச்செறிய கரங்களைச் சிரத்திற்கூப்பிப் பிரண
வச்சுரூபியாகிய பெருமானைப் பலவாகத்துதித்து நிற்கின்றவ
ன்மீதுகணேசர்கிருபாநோக்கம்பாலித்து ஓ? மேகவாகனனே?
உன்பூசனையை நாம்விருப்பமாய் அங்கீகரித்தோம், இனி உன
க்குவேண்டும் வரங்களைத் தருவோங் கேட்பாயென் றருளிச்
செய்ய மறுபடியுஞ்சேவித்து வாயைப்பொத்தி ஐயனே? எம
திறைவனுகிய சிவநாதன் பூசனைக்குவேண்டும் புஷ்பங்களைத்
தருவதாக இவ்விடத்தில் ஒரு நந்தனவனம் வைத்திருக்கின்ற
னன். அஃது நீரில்லாமல் தீப்பட்டதுபோலச் சூரியன்வெப்ப
த்தினுல் வாடிவதங்கித் துகள்பட்டுப் பரமன் நெற்றிக்கண்ணி
னுலே திரிபுரங்கள் சாம்பலானதுபோலக் காற்றிற்பறக்கின்ற
து. இம்மனவாட்டத்தைத் தீர்த்திரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரக்
க, விநாயகர் கிருபையுற்றவராய் நல்லகாரியஞ் சத்தபாதலங்
களிலிருக்கும் போகவதிநீரைத் தருவிப்போமோ ! ஆகாயகங்
கைமுதலிய தீர்த்தங்களை யழைத்து உதவுவமோ ! சுத்தோத
கக்கடலை வரச்செய்வமோ ! இவற்றுள் உனக்குவேண்டுவதை
ச் சொல்வாயெனக் கடாட்சித்தபோது மகவான் கரங்களைக்
கூப்பிச் சுவாமி ! உலகங்களிலிராநின்ற பிராணிகள் வேண்டி
யவை அனைத்தையுந் தரவல்ல பிரமன் விஷ்ணு உருத்திர ஸ்
வரூபமாகிய புராதனக்கடவுளே ! இவை தேவரீருக்கு அரிய
னவோ இத்தீர்த்தங்களில் எதனையும் வேண்டினவனன்று என்
மனம விரும்பிய தொன்றைக்கேட்டருள்க, உலகத்திற் சிறந்
த மேருச்சாரலைக்கடந்து வந்து சகலருக்கும் அதிக துயரைச்
செய்திருந்த பாதகியாகிய அசமுகிபிள்ளைகளைக் கொன்ற பா
தகம் நிவாரணமாதற் பொருட்டுக் கோங்குதேசத்தைச் சேர்
ந்து தக்கன் கர்வத்தை யடக்கிய பரமசிவத்தின் பாதார விந்
தங்களில் வழிபட்டிருக்கும் அகஸ்தியர் கமண்டலத்திற் காவி
ரியென்னுஞ் சிறந்த தீர்த்தமிருக்கின்றது தேவரீர் கிருபையுற்
று அவ்விடத்துக் கெழுந்தருளி அக்குண்டிகையைக் கவிழ்ப்பி
ராயின் அந்த நதி பெருகி யிப்பூஞ்சோலையிற்பாயும் அதனுல்
தமியேன் குறைகள்நீங்கித் தன்னியனுவேனென்று சதமகன்
வேண்டப் பிள்ளைப்பிறையும் வீரபட்டமும்விளங்கும் மத்தகம்
பொருந்திய கஜமுகமுடைய ஐங்கரன்நகைத்து அப்படியேமு
டித்துத்தருவோமென்றருளி இந்திரனைநிறுத்திவேகமாய் அகஸ்
தியரது ஆசிரமத்திற்குச் சமீபத்திற்சென்றுகாக்கைஉருவமாகி
அத்தீர்த்தத்தைப் பரமன் கடாட்சித்தவிதமும் அதற்கடுத்தகா
ரணத்தையும் யூகித்தறிந்து பரந்துவந்து அகஸ்தியர் கமண்ட
லத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தனர். கும்பமுனிக்குக்கணபதியெ
ன்பது தோற்றுமற் காக்கை யிறங்கியதென் றெண்ணிக் கரத்
தைநீட்டிப் போ போ வெனத் துரத்தினர். அப்பொழுது கய
முகாசூரனைக்கொன்ற கஜாநநர் குண்டிகையைத்தள்ளித் தே
வராசன் கோரிக்கையின்படிக்குப் பூமியிற்பெருகக்கடவாயெ
ன் றனுக்கிரகஞ்செய்தனர். தட்சணமேபூர்வத்திற் ஸ்ரீகாஞ்சிபு
ரத்தில் தவம்புரிந்த பார்வதிதேவியார் பத்திமையைவிளக்கப்
பரமசிவந் திருவுளங்கொண்டு வரவழைத்த கம்பாநதியைப்
போலக் காவிரிவெள்ளமானது மண்விண்ணெங்கும் நடுங்க ஆ
ர்ப்பரித்து உலகத்திற்சென்றது. பின்பு உமைமைந்தனுகிய வி
நாயகர் காக்கைவடிவு நீங்கி வேதபாராயணராகிய பிராமண
ப்பிள்ளை வடிவுகொண்டு போவதைத் தவங்களிற் சிறந்த அக
ஸ்தியர் கண்டு பிரளயகால ருத்திரனைப்போல உருத்தெழுந்து
இவ்வஞ்சகன் தேவனே! அவுணனே! அரக்கனே! இன்னு
னெனத் தோற்றவில்லை. அருமையாகப்பெற்று இதுவரையினு
ம் காத்துவந்த நதியைக் கவழ்த்ததுமன்றியில் அம்மம்ம ! நம்
மையும் மதியாமல் அகந்தைகொண்டு கெம்பீரமாகப் போகின்
றுனே ! எத்திறத்தானுயினும் இவன் வலியை யிந்நிமிஷத்தில
றிகின்றேனென்று கோபித்துத் தொடர்ந்தபோது மெய்யாக
வழிபாடுசெய்பவர் அல்லலை நீக்கியாளும் எமதிறைவன் பய
ந்தவனைப்போல வேகங்கொண்டு ஓடுமுன்னிலையில் அகஸ்திய
ர் இரண்டுகரங்களும் சேரப்பிடித்து தலையதிரக்குட்ட நினை
ந்து பின்பற்றிவரக் கணேசர் ஒரு திருவிளையாடலைநினைந்து சமீ
பித்தவனைப்போலக் காட்டியும், வானத்தில் உலாவியுந், திசை
களிற்பாய்ந்தும், பூமியிற் றோற்றியுங், கைக் கெட்டுபவனைப்
போலநின்றுந், தூரத்தில்விலகியும், இவ்விதமாகச் சகலருக்கு
ம் மேலாகிய விநாயகர் எங்கும் உலாவித் தப்பித்துக்கொண்டு
திரிகின்றபொழுது கும்பமுனிவ ரிளைத்து வலியடங்கிச் சோர்
ந்து இவன் மாயவல்லபத்தை யளவிட்டறியக்கூடவில்லை இ
னி யென்னசெய்வேனெனக் கவலைபட்டு வருந்துவதை விநா
யகர் அறிந்து கருணைகூர்ந்து தமது நிச தரிசனத்தைக்காட்டி
னர். அக்கோலத்தை முனிவர் கண்டு திடுக்கிட்டுக் கலங்கிக்கெ
ட்டேன். அந்தோ! அச்சோ! இத் திருவிளையாடலைச்செய்யக்
கணேசரோ திருவுளங்கொண்டு எழுந்தருளிய கருத்தை யறி
யாமல் நாயினேனுந் துறத்துவதோவென்று ஏங்கிவருந்திப் பி
ள்ளையாரைக் குட்டக் குவித்த கரங்களைநீட்டிக் கோடையிடி
யானது பருவதத்தின்மீது வலியோ டிடைவிடாமல் விழுவதை
ப்போலத் தமது சிரம் வருந்த மாறி மாறி யிருகன்னங்களிலு
ங் குட்டிக்கொள்ளவும், தாரகப்பிரம சொரூபியாகிய வேழ
முகக்கடவுள் மிகுந்த தயாரசத்துடன் பார்த்து ஓ ? முனிவ
ரே! என்னகாரியஞ் செய்கின்றுய், நிறுத்தி உன் கருத்தைச்
சொல்லுமெனக் கேட்கச் சுவாமி ? தேவரீரைப் பிராமணப்பி
ள்ளையென்றெண்ணிச் சிரத்திற் குட்ட நினைந்தனன். அப்பாத
கந் தீரத்தக்கதாய்ப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளுகிறேனெ
ன்று விண்ணப்பஞ் செய்ய நகைத்து அகஸ்தியரோ ? வருந்த

வேண்டாம் நிறுத்து நிறுத்துமெனக் கையமர்த்தியபோது குட்டுவதைத் தவிர்ந்து கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற் பலமுறை விழுந்தெழுந்து அவர் குணாதிசயங்களைத் துதித்துத் தேவரீர் பெருமைகளை எவ்வளவு மறியாமற் செய்தகுற்றங்களை சிறிதும் நினையாமல்இரட்சிக்கவேண்டுமெனப்போற்ற பேழைவயிற்றோனும் பரிந்து முனிவரரோ! யிதனைக் கேட்பாயாக.—தேவேந்திரன் சிவபூசனைசெய்வதற்கு ஒரு நந்தனவன முண்டாக்கியிருந்தனன். அதுநீர்ப்பசுமையற்று வாடிச்சோர்ந்து துகள்படுவதைக்கண்டு வேறுகதியில்லாதவனாய் நம்மைப்பூசித்து வேண்டினன். ஆதலால் நாமும் காக்கையாகி வந்திறங்கி உன்குண்டிகையிலிருந்த நதியைக்கவிழ்த்து அத்தலத்திற் பெருகவுங் கட்டளையிட்டனம், அதற்குப்பொறுமல் நீ நமக்குச்செய்ததுகளைச் சற்றுங் குற்றமாக மனதில்நினையாமல் அவையனைத்தையும் உவப்பாகவே கண்டுமகிழ்ந்தனம், இவையனைத்தும் நமக்கொரு திருவிளையாடலாகுமல்லது கோபமில்லை. நீண்டசடாதரராகிய எம்மப்பனுக்கு நீர் சிறந்த தொண்டனாதலால் நமக்கும் அவ்வாறே யாவாய். இனி யுனக்குவேண்டும் வரங்களைத் துரிதமாகக்கேளுந் தருவோமென் றருளக்கேட்டு, அகஸ்தியர் மனக்கவலையொழிந்து பிள்ளையார் திருவடிகளிற் சேவித்துத் தேவரீர் கிருபைக்கும் பாத்திரனாய்ச் சகலவினைகளையும் நீங்கிப் பிழைத்தேன். இனிமேலுந் தமதிடத்திலும் தமதடியாரிடத்திலும் அம்மையப்பன் திருவடிகளிலும் மிகுத்த பத்திவிளைந்து வழிபடும் பேற்றைத்தரவேண்டும், இதனையே பிரியமாகக்கோருகின்றனன். இஃதன்றியும் இக்காலத்தில் நாயினேன் செய்கையைப்போலவே யாவராயினும் இனிமேல் தேவரீரை வழிபட்டுக் குட்டிக்கொள்வராயின் தாயையொத்துப்பரிந்து காட்சிதந்து ரட்சிக்கவும்வேண்டுமென முத்தமிழையருளிய அகஸ்தியர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, விநாயகர் களித்து அவ்வாறே தந்தனம், இது வன்றியும் உன்மனதில் விரும்பியவைகளையுங்கேட்டுக்கொள்ளுகயென் றருளச் சுவாமி? அடியேன் அருமையாகப்பெற்று கமண்டலத்தில்வைத்திருந்த தீர்த்தத்தைத் தேவரீர்கவிழ்த்ததால் எள்ளின்பிரமாணமும் நில்லாமல் முழுவதும் பூமியிற்பெருகிப்போய்விட்டது. ஊனாய் உயிராய் உலகாய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் நிமலன் தயைசெய்து கடாட்சித்த காவிரியைப்போன்ற பவுத்திரமாகிய தீர்த்தம் யான் மூழ்கத்தக்கதொன்றை இனி எங்கேனுஞ் சம்பாதிக்கமாட்டுவேனோ! ஆதலால் தேவரீர் கிருபையுற்றுக் குற்ற மற்ற பொன்னியை அடியேனுக்குத் தரவேண்டுமெனப் போற்றினர். உடனே மேகமானது சமுத்திரத்தி லிறங்கியதைப்போலத் தமது துதிக்கையினைநீட்டிக் காவிரிப்பெருக்கின் சலத்தினைக் கிரகித்து அகஸ்தியர் கமண்டலத்தில் விட்டனர். மற்றப் பிரவாகமெல்லாம் பூமியிற்பெருகிப்போயிற்று குண்டிகையிற் பூரித்தநீரானது பழையபடிக்குஒலித்து பூரணமானதைக்கும்ப முனிவர்கண்டு அற்புதமடைந்து ஆனந்தபரவசராய் மொழிகின்றனர். ஓடிப்போகின்ற புனலிற் சிறிய அளவை நீரா யிதனிற்சொரிந்தனர். அஃது யதாப்பிரகாரமாயிற்று வல்லவராயினும் யாவர் இப்படிச்செய்பவர். பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர்கள் வந்தித்துப்போற்ற அவர்கள் கோறிக்கையின்படிக்கு வரங்களைத் தந்தருளியும், முதன்மையாகிய பிரணவப்பொருளாகவும் விளங்கும் நமது ஐங்கரற்கு இச்செய்கை அரியதோவெனக் கொண்டாடி பாதாரவிந்தங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி நாயினேனுக்கு யாதொருகுறைவுமில்லாமற் கவிழ்ந்தோடிய காவிரியை உதவிரட்சித்தீர். மூலாதாரக்கடவுளே! தேவரீர் பரிபூரணகடாட்சத்தினால் வளங்களெல்லாம் பொருந்தி யீடேறினேன். இதுமுதல் சுவாமிகளைச் சிந்திக்கும்போதெல்லாம் மறவாமல் எழுந்தருளி யிரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரக்க, வல்லபைமணாளனும் அவ்வாறே செய்யக்கடவோமெனத் தேற்றிப்பலபூதகணங்கள் சூழ்ந்துவரச் சகலருங்களிக்க மறைந்தனர். அப்பொழுது குடமுனிவர் விம்மிதனாய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களெவற்றினும் பொருந்தி நடிப்பிக்கும் ஆதிதேவர் புத்திரனாகிய விநாயகர் திருக்கோலத்தைத் தியானித்துப்போற்றித் தமது கமண்டலத்திற் குமிறி யலைந்திருக்குங் காவிரியைப்பார்த்து நகைத்தவராய்த் தம்மைத்தொடர்ந்த பிரமஹத்தியைநீக்கிப் பவுத்திரனாக்கியகொங்குதேசத்தைக்கடந்து தென்றிசையை நோக்கிப் போயினர்.

திருக்குற்றாலப் படலம்.

ஓ? சவுனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீராக.—அகஸ்தியர் இவ்வாறு கொங்குநாட்டை நீங்கிப் பூர்வத்திற் சகலரையுங் கொல்லவெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தைப் பரிந்துண்டு பிர்மாதி தேவர்களுடைய பத்தினிமார் பொற்றாலிகளைக் காத்தாண்ட பரமேஸ்பரன் புகழினைத் துதித்துக்கொண்டு காளமேகவண்ணனாகிய விஷ்ணு வாசஞ்செய்யுங் குற்றாலத்தைச் சேர்ந்தனர். அங்கு அச்சுதன் வாசஞ்செய்யும் ஆலயமொன்றுண்டு பூமண்டலவாசிகள் அம்மம்ம! இதையொத்த சிறந்தகோயில் பிரபஞ்சத்திலெங்குங் கிடையாதெனப் புகழ்வதுமன்றியில் தெய்வநாட்டினரும் அவ்வாறே கொண்டாடுவர். அத்தலத்திலிருக்கின்ற வயிணவப்பிராமணர் தமது சாஸ்திரக் கிரமங்களை ஆராய்ந்தறிந்த மதத்தாலே தமது மத சாம்பிரதாயமே மேம்பட்டதெனக் கருதி யிறுமாந்து அக்கொள்கையினால் எமதிறைவனாகிய சிவனடியாரைக்கண்டால் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து இகழ்ந்து அவர்கள் முகத்தைப்பார்ப்பதும் மகாபாதகமென்று இவ்வித மார்க்கங்களை யனுசரித்தவர்களாய் வேதபாரகரென்ப தொருசொல்லைமாத்திரந்தாங்கி தமது நெறிகளிலுங் கிரமமாக நடந்துகொள்ளாதவர்களாய் வீறியிருப்பதை அகஸ்தியர்தெரிந்து இவர்கள் மதாங்காரத்தை அடக்க வெண்ணி அப்பழம் பதியின் வீதிகளைக்கடந்து விஷ்ணு வெழுந்தருளும் ஆலயத்துக் கருகில் வருவதை அத்தலத்தில் நெருங்கியிருக்கும் வயிணவர் தூரத்திற்பார்த்தவுடன் ஜென்மவயிரிகளைக்கண்டு பதைபதைப்பவரைப்போலப் பெருமூச்செறிந்துகோபித்தவர்களாய் இதனைச்சொல்லுவர் காணச் சகியாத ருத்திராட்சத்தையுந் திருநீற்றையுந் தரித்தவனாதலாற் றேவரனைவருங்காண உலகத்திற் பிட்சையேற்ற சிவனுக் கடிமையாகும் நீ பவுத்திரமாகிய இத்தலத்தின் எல்லையையும் மிதிக்கக்கூடுமோ! உன்கர்த்தன் ஓடேந்தினான் நீயுங் கரத்திற்கோலையுங் குடுவையையுந் தாங்கினாய் புத்தியீனனே? எமது பெருமாள் வீற்றிருக்குந் திவ்வியதேசத்தில் நில்லாமற் சீக்கிரமாய்ப் புறப்பட்டு போவாயென்று துரத்துகின்றவர்மீது அகஸ்தியர் கோபியாமல் நகைத்து ஓ? பிராமணரே! வேதமார்க்கங்களை யிகழ்ந்த நீங்கள் இவ்விடத்திலிருப்பதையான்தெரிந்தவனுமல்ல யாருஞ்சொல்லக்கேட்டதுமில்லை சற்சனருளிருப்பதாக நினைந்து வந்தோம் உங்கள் குணாதிசயங்கள் தெரிந்திருந்தால் வரவும் நினைக்கமாட்டோம், கோபிக்கவேண்டாம் இதோபோய்விடுகிறேனெனச்சொல்லியும் அப்பாதகர் மனம்பொறுமல் பாஷாண்டிக்கடிமைப்பட்டநீயிச்சிறந்த ஸ்தலத்தில் வந்ததே மகாபாதகமாகுந் துரிதமாய் நடந்துவிடும் நடந்துவிடுமென்று முடுக்குகின்றவர்களைப் பார்த்து சத்தியமாகிய வசனத்தையே சொன்னீர் மேலும் பூர்வாசாரியர்களினாற் பிரசித்தப்படுத்திய சாஸ்திரங்களின் அணிபும் இதுவேயாமென்று தக்கன்மரபில் வந்த அப்பிராமணரை நீங்கிவருகின்றவர் ஞானவான்களாற் புகழப்படுந் திருக்

கயிலாயவரையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திதேவர் உந்தித்தாமரைவாசியாகிய பிரமதேவர் துர்வாசர் பிருகு கவுதமர் கண்ணுவர் ததீசி முதலிய தபோநிதிகள் சபித்தகொடுமை வீண்போவதில்லையென நினைந்து மனம்பொருதவராய் உயிருக்குயிராய்நின்ற பரமேஸ்பரனை யிகழ்ந்து வசைபேசிய இவ்வயிணவர் மயக்கவாஞ்சையிற் பட்டிருக்கின்ற அகந்தையை வேருடன்களைவேனெனக் கிருபைக்கடலாகிய அகஸ்தியர்நிச்சயித்துபாதரசச்சுவடுபட்ட பொன்னைப்போல மாயைவித்தையினால் துவாதசத்திருமண், நெற்றிமுதல்விளங்கவுந் துளசிமாலை மார்பிற்புரளவும் பாகவதர்வடிவுகொண்டு விஷ்ணுவுக்கு உகந்ததாசனைப்போலத் திரும்பி தூரத்தில் வருவதை அவ்வாலயத்தைச்சூழ்ந்து நெருங்கியிருக்கின்ற வயிணவர்கண்டவுடன் இவர்மகத்துவாகக்காணுகின்ற தென்றெண்ணி எதிர்கொண்டு சுவாமி ? தேவரீரைத் தரிசிக்கமுன்னம் என்னதவஞ்செய்தனமோ வெனப்போற்றிப் பாதங்களிற்சேவிக்க நாராயணனுக்குப்பிரீதியாகவென்றுவாழ்த்தித் தம்மைப்பணிந்தவரைப்பார்த்து ஓபிராமணசிரேஷ்டரோ நீங்கள் ஆதிமூலமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவர்களெனப் பலர்சொல்லக்கேள்விப்பட்டு அதைக்கண்டு களிக்க நினைத்து, இத்தலத்தில் வந்தனம் இப்போது திஷ்டாந்தமாகத் தெரிந்தது மன்றியில் இப்பூமண்டலத்தில் உங்களுக்குச் சமானமானவர் யாவருமில்லையெனத் தெளிந்தனம் இப்படிக்கொத்தவரை தரிசித்தமுயற்சியினால் நாமும் நல்லறிவைப் படைத்தோமென்று கொண்டாடிவேதபாரகரோ மோட்சவீட்டை எளிதிற்றரவல்ல கிருபாநிதியாகிய அழகர்கோயில்ாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் யாம்வெகுகாலமாயிருந்தோம் இப்போது அருளாளனாகியதேப்பெருமாள் வாழும் அத்திகிரியிற் சிலதினந்தவஞ்செய்திருக்க நினைந்துபோகின்றயாம் நமது பெருமாள் எழுந்தருளியகோயில் இத்தலத்திலுமிருக்கின்ற தெனமகத்துக்களாற் கேள்விப்பட்டு அப்பகவானைத் தரிசித்துப் பரவிப்போரும் விருப்பத்தினால் வந்தோமென்றவுடன் அவர்கள் கைவிரலினொன்றினாற்சுட்டி அதுதான் திருமாலிருக்கையெனக்காட்டக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது விஷ்ணுவெழுந்தருளிய ஆலயத்திற் றுரிதமாகப்போய்ப் பத்திவினையத்துடன் மும்முறைவலம்வந்து செந்தாமரைக்கண்ணன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்துபோற்றி ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களாகியதிவ்வியப்பிரபந்தபாசுரங்களை ஓதி நிற்கின்ற பரமபாகவதர்களைப் பார்த்து இத்தேவனைவழிபட்டுக்கடத்தேற நமதுள்ளம் விரும்புகின்றதாதலால் அதற்குவேண்டுந் திருமஞ்சன முதலிய திரவியங்களை விரைவிற்சேகரிக்கக்கடவீரென்றனர். அதனை அருச்சகராக விருக்கின்ற வயிணவர்கேட்டு சந்தோஷித்து நல்லகாரியம் அவ்வாறே தரக்கடவமென்று சிலரோடி சுத்தோதகம் பீதாம்பரந் திவ்வியபரிமளமிகுத்த துளசிதளம் புஷ்பமாலைகள் சுகந்தம் வீசுஞ்சந்தனக்கலவை புனுகு சவ்வாது தூபதீபநைவேத்தியமாதியவகைகளை வேதவிதிப்படிக்குத் திரட்சியாகக்கொண்டுவந்து குறுமுனி முன்னம்வைத்து சுவாமி ? உமது திருவுளப்படிக்குப் பூசனையை முடிப்பீரெனச்சொல்லிய வயிணவக்கூட்டத்தினைப் பார்த்தருளி ஓ பரமபாகவதரோ இதுபரியந்தங் கண்ணனை நீவிர் வழிபட்டிருந்திரன்றோ இத்தினம்யாம் அத்தேவனை அருச்சிக்கும் முறைமைகளை யாவருந்தரிசிப்பீர்களென்று திருமால் வீற்றிருக்குமிடத்திற்போய் அறுகு கொன்றை கங்கை பிறை சர்ப்பமுதலியவற்றைத் தரித்து விளங்கும் அழகிய சடாமண்டலத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய சிவபிரானைப் பத்திவிசுவாசத்துடன் தியானித்து தமதுகுறிய கரங்களை உலகையளந்த திருவிக்கிரம மூர்த்தியாகிய நாராயணக்கடவுளினது திருமுடியின் மீதுவைத்து குறுகுகுறுகுகுற்றலாவென்றமுத்திச் சிவந்த அரக்கினாற்செய்த பாவையானது அக்கினிசம்பந்தப்பட்ட காலத்தில் உருகுமாறுபோலக் குழையச்செய்து திரட்டியுருட்டிச் சிவலிங்கவடிவமாக்கிப் பொற்றாமரைப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் உருத்திரரும் ஆகிய மூவரும் ஒருருவாகிய பரப்பிரமவஸ்துவை ஸ்தாபித்து பஞ்சாட்சரமுதலிய சகஸ்திரத் திருநாமமந்திரங்களையெடுத்து வாயாரத்துதித்து தாங்கொண்டிருந்த வயிணவக்கோலத்தை மாற்றி பழையபடியே விபூதி ருத்திராட்சம் விளங்குஞ் சிவவேடத்தினைத்தாங்கித் திருமஞ்சனமுதலிய திரவியங்களை மந்திரபூர்வகமாகச் சுத்திசெய்து சிவனாமங்களையோதி அர்ச்சிக்கும்போது அவ்வாலயத்தினிடத்திருந்த வயிணவப்பிராமணர் இச்செயல்களைப்பார்த்துச் சீரம்புழுங்கக்கோபித்து ஒருவரையொருவர் பார்த்து இதனைச்சொல்லுவார்கள் கண்டீர்களோ இம்மாயப் பிராமணனைக் காணுமிடத்து, வடிவில் மிகவுங்குறியவன், திரிபுரதகனனான உருத்திரனைவழிபடும் பாஷாண்டிக் கோலங்கொண்டு முன்னம் இவ்விடம் வந்தான் நாங்கள்கண்டு இகழ்ந்து தூரத்தச்சற்றும் நில்லாமல் அஞ்சினவனைப்போல வோடினவன் மாயவித்தையினால் ஸ்ரீபாகவதவடிவினைப்பெற்று அதற்குரிய நடைநொடிபாவனைகளையுங்காட்டி மீட்டும்வந்து வஞ்சகசித்தனாய் இச்சிறந்த சமையத்தையும் ஸ்தலவிசேஷத்தையும் நமது திருமாலின்கோலத்தையும் ஏககாலத்தில் அழித்தான் ஐயையோ யிதற்கென் செய்வோம் மிருத்தமாயன் வஞ்சகன் சூதன் தப்பித்துக்கொண்டுபோமுன்னம் பிடியுங்கோள் கட்டுங்கோள் அடியுங்கோளென்று பலபலவசைகளைப்பேசிக்கொண்டு சூழவளைந்து மேலிட்டுப்பிடிக்கவருவதை அகஸ்தியர்கண்டு கோபித்து கண்களிற்றீப்பொறிசிதற நோக்கிக்கடலினிடத் தடங்கிநின்ற வடவாமுகாக்கினி மேலிட்டெழுந்ததைப் போல முனிபுங்கவனுக்குண்டாகிய சீற்றக்கனலதிகரித்துப்பரந்து பலதிக்கினும் கோபங்கொண்டுவந்த வயிணவரைச்சுற்றிக்கொண்டு தேகங்களைச் சுட்டுப் பொரித்துக் கரித்து வாட்ட எண்ணி தூரத்தித் தொடர்ந்தமாத்திரத்தில் ஏழைப்பிராமணர் என்செய்வர் அக்கொடுமைக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் அத்திவ்யதேசத்தினும் நில்லாமல் பூர்வீகமாயிருந்த பதியையும் யிழந்து கைகாலொடிய பலதிக்கினும் சிதறியோடி ஒளித்தவராய் - இவ்வாறு கடினசித்தமுடைய வயிணவப்பிராமணர் முற்றுந் தேசாந்திரிகளாய்ப் போயினர் திருக்குற்றாலமானது அத்தினமுதல் விஷ்ணுஸ்தலமென்பதுமாறி சிவஸ்தலமாயிற்று. குருமுனியும் ஆதிகர்த்தனாகிய சிவக்கொழுந்தை வேதவிதிப்படிக்கு சோடசவுபசாரங்களோடு அர்ச்சனைசெய்து வணங்கிப்போற்றி விடைபெற்று அத்தலத்தை நீங்கி தென்தேசத்தை நோக்கிப்போய்ப் பலநகரங்களைக்கடந்து கடையில் பொற்சன்னங்களும் நவமணிகளையும் வாரிக்கொண்டு அருவிகள் பாயாநின்ற பொதியமலையைச்சேர்ந்து ஓர்சாரலில் அமர்ந்தவராய் பரமேசுவரன் திவ்விய சரணாரவிந்தங்களைக்கருதி அரியதவவிரதங்களைச் செய்திருந்தனர் கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே யிதுவரையினும் மகரந்தங்களை வீசி தேன்களையிறைத்து திசைகள் தோறும் பரிமளிக்குந் திவ்வியமலர்கள் பொருந்தியபூஞ்சோலைகள்தோப்புகள் நந்தனவனங்கள் முதலிய சிறப்புகள் நெருங்கி யிராநின்ற பொதிகைமலையில் அகஸ்தியர் சேர்ந்தவரையிற் சொல்லினோம் இனி தேவேந்திரன் பரமசிவனைவழிபடுதற்குயோக்கியமாகிய பலவகைப் புஷ்பங்கள் அலர்ந்திருக்கும் பூங்காவிற் காவிரிநதிபெருகிய விதமும்மற்றையசரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

இந்திரன்சிவார்ச்சனைப்படலம்.

சிவபிரான் மூத்தகுமாரனாகிய விநாயகமூர்த்தியானவர் ஆதியில் இந்திரன்கோரிக்கையின்படி காக்கையுருக்கொண்டு அகஸ்தியர் கமண்டலத்தின் மீதிறங்கிக் கவிழ்த்தகாலத்தில் அதனிடத்திருந்த காவிரி பூமியின்கண்பெருகிய தோற்ற மெவ்வண்ணம் விளங்கியதெனில் நீக்குதற்கரியகாமக்குரோத லோப மோகமத மாற்சர்ய மென்னுங் களையினைக்கடந்து நன்மார்க்கத்திற் செல்லும்போது ஞானசரிய னெதிர்ப்பட்டு பஞ்சாட்சரப்பொருளி னுண்மையை யனுக்கிரகிக்கச் சிவசாருபத்தைப்பெறும் பிராணிகளைப்போல லோகோபகாரமாகப் பாய்ந்தும்மந்திரபலத்தா லொருவனாற் குடத்திலடைக்கப் பட்டிருந்த சர்ப்பமானது தடை நீங்கினவுடனேவெளியில்பிரவேசித்தோடுவதுபோல் வேகங்கொண்டு பாய்ந்தும் அஞ்ஞான ஒழுக்கத்தை அழிக்கவல்ல சிவபிரானருளிய ஆகமத்தையும், வேதஒழுக்கத்தையுங் கிரமப்படிக்கு அனுசரித்த திருவடியைப் பெற்றவர்பெறும்ஞானவெள்ளத்தையும் எமது கர்த்தனாகிய பரமன், கிருபாசமுத்திரத்தையும் ஒத்து மதுரமிகுத்தும் பொருந்திய காவிரியானது பெருகியும் அளவுபடாதசத்த சாகரங்களானவைபூமியினால் அணைபட்டிருந்த தடையை நீக்க எண்ணங்கொண்டு அவற்றின்கரைகளைக் கரைத்து ஏகமாய்ப் பெருகி ஓவென்றுமிரைச்சலுடன் பரவியதைப்போலப்பூமியெங்கும்பரந்து ஆர்ப்பரித்துக் கலங்கியோடியதுகேட்டீர்களோசவுனகாதிரிஷிகளே தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலினைப் பிரமாணமாக உள்ளங்கையிலேற்று ஆபோசனஞ் செய்ததவச்சிரேஷ்டரான அகஸ்தியர் சிவபூசனைக் குதவியாக விச்சித்து வேண்டியகாலத்தில் தேவாதிதேவனாகிய பரமன் கிருபையுற்றுக் கொடுக்கச் சமுத்திரத்தினை யேற்ற பெருமைபெற்ற கரத்திற்றங்குங் கமண்டலத்தில் தாங்கப்படுமானால் அத்தீர்த்தத்தின், பெருமையை என்போலிகளால் உவமித்துப்புகழ்தற்காகுமோ இதுவல்லாமல் பழையபடிக்குக் குருமுனிவந்து மீட்டும் புசித்துவிடுவானோவென்று சமுத்திரமானதுபயப்பிராந்திகொண்டு இரைந்து பலமுகங்களாக அளவுபடாமல் பூமியின்கண்பரந்து ஓடுவதைப்போல பூஞ்சோலைகள் நந்தவனங்களாதியாகவேருடன்பறித்து வாரிக்கொண்டொலித்துச் செல்கின்ற காவிரிவெள்ளமானது சந்தன மரங்களையும் அகில் விருட்சங்களையுஞ் சங்கினங்களையும் முத்துகளையுங் கவரிகளையும் மதயானைத்தந்தங்களையும் பொற்சன்னங்களையும் மணிவகைகளையும் அலைகளினால் மோதிக்கொண்டுபோகும் கெம்பீரத்தை யோசிக்குமிடத்து வருணராசன் இத்திரவியங்களை யெல்லாந் தேவேந்திரனுக்குப் பகுமதியனுப்புவதையொக்கும் இஃதன்றியுந் தேர்களைப் போலப் பாரித்தோங்கியமலைகளையும் மதயானையினங்களையும் வேடர்முதலிய மனிதரையும் அலைகளை யொத்துத் தாவுங்குரைக் கூட்டங்களையும் அணிபடவாரிக்கொண்டு விண்ணகத்தைத்தாவி வேகமாய்ப்போகின்றது எதையொக்குமென்றால் சூரபன்மன்கோபித்துத் தேவராசன்மீது சண்டைசெய்ய ஏவியசேனாசமுத்திர வெள்ளத்தை யொக்கும் இவ்விதசிறப்போடு ஆகாயத்தையளாவ அலைகளைவீசிப் பலகாதவெல்லையளவாகப்பரந்து பூமியைமூடி கிழக்குத்திசையை நோக்கிப்பெருகுங்காவிரிவெள்ளமானது தேவேந்திரன் வாசமாய் சிவபிரானைவழிபட்டிருக்கும் வனத்தில் பரிமள புஷ்பங்களையுடைய பூஞ்சோலையிற்பாய்ந்து வாடிநின்ற நந்தனவனங் குளிர்ந்து பசுமையாகத்தோற்றுவதை மனவாட்டமுற்றிருக்கின்ற மகவான்கண்டு மனம்பூரித்து ஆனந்தக் கூத்தாடி தேகங்குலுங்க நகைத்து எமது கர்த்தனாகிய பரமசிவத்தின் அருச்சனையானது குறைவறநிறைவேறு மென்னும் மகிழ்ச்சியினாற் பரமனையும் விநாயக மூர்த்தியையும்வேதாகமவாக்கியங்களினாற்றுதித்துபாதகமலங்களைத்தியானித்து வணங்கிக்கவலையற்றுத்தனதுகஜேந்திரச்செல்வச் செருக்கை யொழித்து நீங்காததிரிலோகவாழ்க்கையின்பற்றைமாற்றி புவனங்களிலெங்கும் புகழச்சகலசிறப்பையும் பெற்றுவிளங்கும் பொன்னுலகவாழ்வையும், வேரோடு பறித்துக்கொண்டது மன்றியிற் றனது பிராணனுக்கும் முடிவைத் தேடியிருக்கின்ற சூரபன்மனை ஜயித்துஇவ்வகைமேன்மையான அயிஸ்பரியங்களைப் பெற்றவனைப்போல அளவற்ற சந்தோஷத்திலாழ்ந்தவனாய் முகமலர்ந்திருந்தனன் ஓமஹரிஷிகளே அத்தருணத்தில் இந்திரன்கொண்ட மேலான மகிழ்ச்சி யிவ்விதமென்று யாவராற்சொல்லப்படும் இவைநிற்கத் தன்னிடத்தின் மூழ்கினவரை முத்தியிற் சேர்க்கும்படியான மகத்துவமுள்ள காவிரிப்பெருக்கானது பாய்ந்தமாத்திரத்தில் தேவேந்திரன் மனதைப்போலவாடிச் செழிப்பற்றிருந்த நந்தன வனமானது அந்நிமிஷத்திற் றழைத்துத் தேகத்தைவாட்டும் பசிப்பிணியினால் வாடியிருந்தவருக்கு பெறுதற்கரிய தேவாமுதந் தற்செயலாய்க் கிடைத்துண்டு களித்ததைப்போலக் குளிர்ந்துதளிர்த்து நின்றதன்றியும் வானத்திற்பரவிய மேகங்கள் பொழியுந்திவலைகளின் பரிசம்பட்டவுடன்காட்டினிடத்தி லிராநின்ற விருட்சங்கள் புதர்கள் கொடிகள்முதலானவை தளிர்த்து விளங்குவதுபோல சேதமகன் வைத்த காவிற் றங்கிய பூஞ்செடிகள் தழைத்துக் கிளைத்து புஷ்பித்து பரிமளித்து தேனைச் சொரிந்து நின்றன அவற்றுள் வானத்தை யளாவவளர்ந்தோங்கி யிருக்கின்ற புன்னை விருட்சங்கள் முற்றினும் மலர்களைபரும்பி நின்றகாட்சியானது ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் பிரகாசத்தையுடைய முத்துத்தாழ்வடங்களைத்தேகமுழுவதும் அணிந்திருப்பதையொத்துங் குளிர்ந்து பசியவிலைகள் பொருந்திய புன்னைமரங்கள் பார்ப்பதற் கழகாக கிளைத்திருக்குங் கிளைகள் முறியும்படியாக புஷ்பித்ததோற்றமானது பற்பல நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் ஜொலிக்க ஆகாயத்தினிடத்தில் மேகசாலங்கள் விளங்குவதைப்போலிருந்தது கீதங்களைப் பாடியுலவும் வண்டினங்கள் முகரப்படாத தீட்சணியமுள்ள சண்பகத்தருக்கள் மலர்ந்திருப்பது பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட மலர்களைத்தாங்கி நின்றதை யொத்தும் மேகங்கள் தவழுமுன்னதமுள்ளதாக வளர்ந்திருக்கும் பாதிரிமரங்கள் வண்டினங்கள் தொனித்திறங்கித் தேனையுண்ணப் பூத்திருப்பது வசந்தகம்மியன் அவ்வண்டினங்க ளூதும் படியாகச் செய்து வைத்த பலசிறுசின்னங்களைப் போலத் தோற்றவும் வானத்தைத்தாவவளர்ந்திருக்குங் கோங்குத் தருக்கள் பூத்திருப்பது ஆகாயத்தில் விளங்குஞ் சூரியசந்திரர் நட்சத்திரங்களின் அழகைப்பார்ப்பதற்காக பூமிதேவியானவள் பலகண்ணாடிகளைத் தொகுத்துவைத்ததை யொத்தும் பொன்னைப்போல விளங்கும் மலர்களை யுடைய கொன்றையும் அழகிய பூக்களை யுடைய காயா மரமும் இருபாரிசத்தினும் நிற்க, நடுவில் சிவந்த தளிர்களையுடைய மாவிருட்சந்தோற்றுவது ஆதியில் பரத்துவநிச்சயத்தினைத்தாபிக்கும் பொருட்டு மகாவிஷ்ணுவும் பிர்மதேவரும் வாதுகொடுக்கும்போதுஅவர்கள் சண்டையினையும்அஞ்ஞானவிருளையும் விலக்கநினைந்து மத்தியில் நின்றுதடுத்த பாஞ்சுடர்த்தோற்றம்போலவுஞ் சூரியமண்டலத்துக்கு மேலாகவளர்ந்து அசைந்திருக்குந் தெங்குகளின் பாளைகள்வெடித்துத் தொங்குங்காட்சியானது புவியில் வாசஞ்செய்யும் லட்சுமிகரம் பொருந்தியகன்னியர்கள் அணியத்தக்கதாகக்கட்டிய ஆணிமுத்துகளின் கோவைகளைநிகர்த்தும் வயிரத்தினையொத்தமேனியும் மூங்கிலையொத்தவளப்பம் பொருந்திய பசிய கமுகுகள் பா

ளைகளை விரித்து நிற்குந்தோற்றமானது பலரும் விரும்பத்தக்க குளிர்ந்த சோலையென்னும் பெண்ணுக்கு அளவற்றவர் சாமரைகளைவீசுவதுபோலவுஞ் செழித்தோங்கிநிற்கும் அலரிச் செடிகள் கிளைகள்தோறும் அபரிமிதமாகப் பூத்திருப்பது நாற்புயங்களையுடைய ஈசானுக்கு இந்திரனேத்திவைத்த மணிவிளக்குகளை யொத்து விளங்கவுஞ் சிறுசண்பகம் மல்லிகை யிவற்றின்மீது வல்லிசாதக்கொடிகள் படர்ந்திருப்பது கணவரைத்தருணமங்கையர் ஆலிங்கனஞ்செய்திருப்பதைப்போற்றோற்றவும், முல்லைகள் அரும்பியிருப்பது இதுவென்ன அதிசயம் பகற்போதினும் நாணமின்றிப் புருடரைத்தழுவுவது நீதியோ? கற்புக்கழகோவென்றேசி நகைப்பதைப்போற்றோற்றவும் மதுரமாகிய நீர் பரந்திருக்குந் தடாகங்களிற் கருங்குவளை மலர்கள் பசியதழைகளின் மத்தியில் அலர்ந்திருப்பது எப்படித்தோற்றுவதெனின் அதைச்சூழ நிற்கின்ற தருக்களினது குளிர்ந்த நீழலின்கண் வீற்றிருந்தரசுசெலுத்தும் இந்திரனது ஆயிரங்கண்களைப்போலக் காட்டவுஞ் சமுத்திரமத்தி லடங்கிநிற்கும் வடவாமுகாக்கினியானது கொழுந்துவிட்டு மேலோங்கிவிளங்குவதைப்போலச் செவ்வல்லியும் அரக்கினது நிறம்போல ஆம்பலும் வாவிகளிற்பூத்துப் பிரகாசிக்கவும் பொய்கைகளினிடத்தில் இலைகள்விரிந்திருக்க அவைகளின்மத்தியிற் செந்தாமரைகள் விகசித் திருப்பது அக்கினியானது புகைப்படலஞ்சூழ நீரினிடையிற் றவஞ்செய்திருப்பதை நிகர்த்துக்காட்டவும், இத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் நந்தன வனத்தின் மத்தியில் தழைத்தோங்கிநிற்குந் தருக்களுங் கொடிகளும் புதர்களே முதலியவைகளிடத்திற் பலவித புஷ்பங்கள் அலர்ந்திருப்பது எப்படிதோன்றுமெனில் மாலைகாலத்தில் விளங்குஞ் செவ்வானமும் அதன்மத்தியிற்றோற்றிய நட்சத்திரகணங்களின் காட்சியை யொப்பநின்றது. இவ்வித பலவளங்களைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் மனவெழுச்சிபெற் றானந்தவாரியின் மூழ்கத்தக்கதாக பூஞ்சோலைமுழுவதும் பரிமளமிகுத்துப் புஷ்பித்திருப்பதைக்கண்டு உடனே தேவராசன் தேகபரவசனாய் ஆடிப்பாடி அத்தகைய திவ்விய சுகந்த மலர்களைக்கொண்டு ஆதிதேவனாகிய உமாபதியை யருச்சிக்க விருப்புற்றவனாய் பிராதகாலத்தெழுந்து நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு வண்டுகளிறங்கி முகராமுன்னம் புழுக்கடிமுதலிய குற்றங்களில்லாத பத்திர புஷ்பவகைகளைக் குடலைகளிற்சேர்த்துக் காலையினும் மாலையினுங் கண்ணுதல் சன்னிதானத்திற்போய்ச் சகஸ்திரநாமங்களையோதி சோடசவுபசாரங்களுடன் அருச்சித்து வேதாகம வாக்கியங்களினால் வழுத்தி விருபாட்சன் திருவடிகளைத் தியானித்து வணங்கி இவ்வண்ணம் அத்தினமுதல் தேவதேவோத்தமனை ஆராதித்து அச்சண்பகவனத்தில் வாசமாயிருந்தான். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? அவன்பத்திவயிராக்கியச் சிறப்புகளை யிவ்விதமெனச் சொல்லவுங்கூடுமோ? அப்பொழுது நடந்த சரித்திரங்களையும் விளக்குவோங் கேட்பீராக வென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தேவர்புலம்புறுபடலம்.

இவ்விதமாக ஆயிரங்கண்ணன் அம்பிகாபதியை வழிபட்டுவரும்போது அவுணருக் கரசனாகிய சூரபதுமனிட்ட கொடிய பணிவிடைகளைச்செய்து தேகமும் மனமும் மிகவும் வருந்திய தேவர்களிற் சிலர் ஐயகோ! எக்காலம் இவ்வீனத்தொழில் எங்களைவிட்டு நீங்கப்போகிறதென் றிரங்கிவாடி தெய்வலோகத்திலுந் தாபரித்திருக்கப்படாமையால் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி பூமியின்கண்வந்து மதுரமாகிய இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழுஞ் செழித்தோங்குந் தென்தேசத்தைச்சேர்ந்து மகத்துக்கள் புகழ்ந்து வழிபடத்தக்க சிறப்புள்ள சீகாழித்தலத்தில் வீரியிருக்கும் நந்தவனத்திற்போய் தேவராசனைக் கண்டு பரிமளமிகுத்த தாமரைக்கமலம்போன்ற அழகிய பாதங்களிற் பணிந்துபோற்றித் தேவர்கோமானே! ஒப்பற்ற தருமத்தைமறந்து லோகங்களனைத்தையுந் தமது வயப்படுத்திக் கொடுங்கோல் செலுத்தும் பாபிகளாகிய இராட்சதர் வசத்தில் அடியோங்களைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடலாமோ? இது தேவரீருக்கழகோ? எமக்கு நீர் அரசனல்லவோ? பிறைபோன்ற தந்தங்களைப்பெற்ற யானைமுகத்தையுடைய தாருகாசூரனாலுஞ் சிங்கமுகாசூரனாலும் புவனங்களனைத்தையும் வாட்டி வருத்துவிக்கும் புலிபொத்த சூரபன்மன் சிறையில் அளவுபடாத தேவர்கூட்டங்களாகிய பசுக்களை யாதொரு ஆதாரனையுமில்லாமல் ஒப்பித்துப்போட்டு நீர்மாத்திரம் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் மறைந்திருப்பது நீதியோ! உம்மையொத்த வீரருக்கடுப்பதோ? இதுவல்லாமல் பன்றி மான் மரை பசு முதலிய மிருகங்களின் மாம்சங்களையுஞ் சமுத்திரத்திலிராநின்ற மகரமச்சவகைகளையுந் தேவரெனப் புகழப்பெற்ற எங்கள் தலைகள் மொட்டையாகும்படிக்குச் சுமந்து சுமந்து வலிபெற்ற அசுரரிட்ட தகாத ஏவற் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து மானங்கெட்டு அருமையாகக்கிடைத்த வேதாகமவிசாரணைகளையும் மறந்துவிட்டோம் ஸ்ரீகாளகண்ட மூர்த்தியாகிய காலகாலனால் அளவிறந்த வரங்களைப்பெற்ற சூரபன்மனுக்குச் செய்யத்தகாத தொண்டுகளை நடாத்தினோம் ஒழுக்கம் நீதி பெறுதற்கரிய மானமுதலிய சிறப்புகள் முழுவதும் போக்கினோம் மிகவும் அலுத்தோம் இதுவல்லாமல் முற்காலத்திலுங் கஜமுகாசூரனிட்ட தொழில்களை பலகாலஞ்செய்து வருந்தி முறையிட்டகாலத்தில் முக்கட்பிரா னிரக்கமுற்று விநாயகமூர்த்தியைப் படைத்து அவனையும் எங்களுக்கடுத்திருந்த அபகத்தினையும் ஒழித்திரட்சித்தார். இக்காலத்தில் மீட்டும் பாதகனாகிய சூரனானவன் எங்களைவாட்டப் பொறுக்கப்படாமையாற் சிறந்த பொன்னுலக வாழ்வையும் இழந்து அலைகின்றனம் ஓ! அமரர்க்கரசனே! இனி எங்களால் சகிக்கமுடியாது முடியாது எப்போதுந் தேவரீரையே சரணென்றிருந்த யாங்கள் அவனாற்சோர்ந்து துக்கசாகரத்தில் அழுந்திவாட உமது பிராணனைமாத்திரம் முக்கியமாகவெண்ணி இத்தலத்தில் வந்து மறைந்து ஏற்றுவாகனனைப் போற்றியிருக்கின்றீர். ஓ? மேலவர்க்கிறைவனே! யிது உமக்குத்தகுமோ? அல்லது புகழிற்சேருமோ? உலகமுள்ளளவுந் தீராத வசையன்றோ! ஆதலாற் சூரன் முதலிய கொடிய அசுரரானவர் தமது வீரங்கெட்டு நாசமடைவதற்கும் இவ்வுலகின்கண் யாவரும்பழிக்க நாங்கள் பெற்றிருக்கும் இடையூறுகள் தீரும்படிக்கும் எதாவது ஒரு பிரயத்தினத்தைச்செய்து முடியாயோவெனப் பற்பல முறைகளைச் சொல்லி வாடுவதை அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன்கேட்டு தேவர்படும் மனவாட்டத்தையுந் துன்பத்தையு மறிந்து நெடும்போது யோசித்து வருத்தப்பட்டு பெருமூச் செறிந்து சொல்லுகின்றான். மாயைபுத்திரனாகிய சூரபதுமன் அகோர தவங்களைச்செய்ய யத்தனித்த அத்தினமே நமது சுதந்தரங்களும் பொன்னுலகவாழ்வுந் தோற்றோமெனச் சொல்ல வில்லையோ! அவ்வாறே தவமுடிந்தவுடன் பரமசிவகடாட்சத்தினால் அளவற்ற வரங்களைப்பெற்று நமது வளங்களனைத்தையுங் கைக்கொண்டு மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவிக்கின்றவன் சமுத்திரத்திலுள்ள மச்சங்களைப்பிடித்துக்கொண்டுவரவும், மாம்சவகைகளைச் சேகரித்துவரவும், இப்பேர்ப்பட்ட இழிவான தொழிலையுங் கட்டளையிடுகின்றான். அதுகளையுஞ் சகித்துக்கொண்டு நற்காலம் நேருகின்றவரையினும் உபாயமாக நாட்களைக்கழி

க்கலாமென்று நினைந்திருக்கும்போது மறுபடியும் ஏதோவொரு பாதக நினைவைக்கொண்டு இலட்சுமியையொத்த கற்பையுடைய இந்திராணியைக் கொண்டுவரவும், என்னைப்பற்றிச் சிறையில் அடைக்கவும் உத்தேசித்து தன்கொடிய சேனைகளைப் பொன்னுலகத்துக் கனுப்பினன். இந்த ரகசியங்களை அறிந்து நானும் மனைவியும் விண்ணுலகைவிட்டுக் குயிலுருவங் கொண்டு இத்தலத்தைச்சேர்ந்து ஒளித்துத் தவஞ்செய்திருக்கின்றனம் இவ்வுபாயத்தினை யோசித்து முடியாம லிருப்பேனாகில் மீன்சுமந்த பழியோடு மானபங்கமும் நேருவதன்றியில் மீளாத சிறையிலும்பட்டுப் பலராலுந் தூஷிக்கவும்வரும் அப்படிக்குச் சம்பவிக்குமானால் பின்பு பிராணனைவைத்திருக்கவும்கூடுமோ ஆதலால் நமது பகைவர்களாகிய இராட்சதர்கள் மூலநாசமடையவும் நாமெல்லாந் துன்பம் நீங்கி சவுக்கியமடையவுஞ் சிவபூசையை யிருப்பிடத்தில்முடிப்பது அரிதெனக்கருதி உங்களைச் சிலகாலம் மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் மூழ்கவிட்டு இவ்விடத்திற் கங்காதரனை வழிபட்டுப்போற்றி யிருக்கின்றனன். நீவிர் முறையிடுகின்றதைக்கேட்டுச் சகிக்கப்படாமையாலும் நமது சுதந்தரங்க ளனைத்தையும் இழந்ததுமன்றியில் அவுணரால் மிகவும் அலைச்சற்படுவதாலும் நாமெல்லோருந் திருக்கயிலைக்குச்சென்று புவனேஸ்வரருக்கு இவையனைத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து நமது துக்கங்களை நீக்கிக்கொள்ளக் கடவோம் வாருமென்றனர். அவ்விசேஷந் தேவர்கள் செவிகளில் நுழைய நீருண்டமேகத்தைக்கண்டமயிற்கூட்டங்களைப்போல ஆனந்தமடைந்து திரோகபரவசராய் நிருத்தஞ்செய்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு தேவரீரா அடியோங்களுக்குச் சிறந்த அரசனாகவுங் குலதெய்வமாகவும் ஞானாசிரியனாகவுஞ் சகல செல்வங்களாகவுந் தவப்பயனாகவும் பிராணனாகவும் இன்பதுன்பமாகவும் நம்பியிருப்பதால் நாயினேங்களுக் கொருபயமுமுண்டோ! முற்காலத்தில் வெகுகாலமாக அலைத்து பாதைபடுத்திக்கொண்டிருந்த ராட்சதப்பாதக ரனைவரையுங் காலமறிந்து தந்திரவுபாயங்களினாற்கொன்று இன்றளவும் ரட்சித்தீர். தற்காலத்திலும் வருத்தியலைக்கின்ற சூரன் முதலானவர்கள் நாசமடையயோசிக்கின்றீர். சிறந்த தவச்சிரேஷ்டர்களுக்கும்பல வளங்கள்பொருந்திய பூமண்டலத்தில் நீதிபரராக அரசுசெலுத்திவரும் அரசர்களுக்கும் பாதலவாசிகளுக்கும் ஏனையர்க்கும் உம்மையன்றி யாவர் துணையாகவிருக்கின்றார்கள். தேவரீர்கட்டளையிட்ட பணிவிடைகளை முடித்து உம்மையேபோற்றியிருப்பது எங்களுடையகடமையாகும் எமதுவருத்தங்களினை நீக்கி ரட்சிப்பது உமக்குமுறைமையல்லவோ ஆகையால் ஐயனே? அடியோங்கள் துக்க வருத்தங்களைத் தவிர்த்தருளத் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளவேண்டுமெனவேண்டாநிற்க, இந்திரன் சம்மதப்பட்டுத் தேவர்களை அவ்விடத்தில்நிறுத்தி அயிராணிவாசமாகிய தலத்திற்குப்போயினன்.

அயிராணிசோகப்படலம்.

இவ்வித வெண்ணங்கொண்டு வருங் கணவனைக்கண்ட இந்திராணியானவள் அன்னத்தைப்போல மெல்லநடந்தெதிர்கொண்டுசேவித்து ஓ? பிராணநாயகா! யாதோ ஒரு எண்ணத்தையுத்தேசித்து வருவதாகக் காணப்படுகின்றது. அது காரணம் யாதென்றுவினவியபோது, வச்சிராயுதபாணி நகைமுகனாகிப் பெண்களரசே? சூரனால் வருந்திய சில தேவர்வந்து தம்முடைய துக்கங்களினை முறையிட்டமையால் அவர்களிடரையும் நமது சிறுமையினையும் நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய் ஸ்ரீநீலகண்டருக் கிவையனைத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் அனுக்கிரகத்தைப்பெற்றுவர யத்தனித்தேன். அதனையுனக்குத் தெரிவித்துச்செலவுபெற்றுப்போக விருப்புற்றுவந்தேன் என்ற வாக்கியஞ் செவிகளில் நுழைந்தமாத்திரத்தில் வேடன் வலையிற் சிக்கிய மயிலைப்போல மயங்கி துக்கசாகரத்தில் அழுந்தி கணவன் பாதங்களில் விழுந்து மூர்ச்சித்தனள். அதை இந்திரன் கண்டு மனவாட்டத்துடன் ஆசானுபாகுவாகிய நீண்டகரங்களினால் வாரியெடுத்து மார்பில் அணைத்து மடியில் வைத்து கோபத்தினை யொழிப்பதாகச் சிலசயித்திய உபசாரங்களைச்செய்தமாத்திரத்தில் இந்திராணிக்குச் சற்று தெளிவுபிறந்து முன்னையவிசனமானது சூழ்ந்தலைக்க நடுநடுங்கி முறையிடுகின்றனள். ஓ? பிராணநாயகா! சூரன் கொடுமைக்கஞ்சி பொன்னுலகவாழ்வை யிழந்து பூமியின் கண்வந்து தவங்களிற்சிறந்த மகத்துக்கள் சேர்வைசெய்து அவர்கள் அனுக்கிரகத்தைப்பெற்று தேவரீர் ஆதரணையில் இதுபரியந்தங் களித்திருந்தேன். பிரியமுள்ள நாயகரே! அடியாளைத் தனிமையிற் பிரிந்துபோகத் துணிவீராயின் ஏழைக்கு வேறுமொரு துணையுமுண்டோ! மேலும், பகைவருக்குத் தப்பிப்பிழைப்ப தெவ்விதம், ஓ! வுயிர்க்கொழுநனே! நேமிப்பட்சிக்கும் வானம்பாடிக்குங் குளிர்ந்த மேகமுஞ் சந்திரனும் உதவியாக விருக்கின்றதுபோல நீரல்லது என்சோபத்தினை நீக்கத் துணையாக விருக்கின்றவர் அன்னியருமுண்டோ! அல்லது உம்மைப்பிரிந்து தயிரியங்கொண்டு பிராணனோ டிருந்தாலும் இச்செய்தியை விவேகமற்ற ராட்சதர் அறிந்தால் கெடுதிநேருவதற் கையமுமுண்டோ! மேலுஞ் சூரன் நினைந்திருக்கின்றவஞ்சகத்தைத்தெரிந்து போகபூமியினது சுகத்தை மறந்து இவ்வரிய கானகத்தில் வந்தொளித்துத் தவஞ்செய்திருப்பது பழிக்குப் பயந்தல்லவா பல மாயையினையுடைய கொடிய இராட்சதப்படைவீரர் தேடித்திரிகின்றனர். மேலும் பாதகங்களை யல்லது தருமமென்பதை எள்ளளவேனும் அறியார்கள். பழிக்கும் அஞ்சார்கள். ஓ? பிராணேசனே? யிவை தேவரீருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் இத்தருணத்தில் நமது பிரியமுள்ள குமாரனாகிய சயந்தனு மிங்கில்லை தேவர்கள் உதவியுங்காணேன். அயிராபதமாவது சமீபத்திலிருக்குமாயின் சிறிது தயிரியங்கொள்ளலாம், அதுபோனவிடமே தெரியவில்லை, அல்லது ஒருவலிபெற்ற பெண்துணையேனுமில்லை. யாதொரு உதவியுமற்று பேதையாகிய உமது அடியாள் கலக்கமின்றி தனித்திருக்கக்கூடுமோ! ஓ! ஆவிநாயகனே! கொடுமையே குடிகொண்டிருக்கும் மனதையுடைய ராட்சதர்க ளென்னைக்கண்டால் தட்சணமே பிடித்துப்போய் என்ன செய்வார்களோ? இப்பழிபாவம் உம்மையன்றி யாரைச்சேரும் ஆதலாலிவ்விடத்தில் தேவரீரைப்பிரிந்து ஒன்றியாயிருக்கச்சகியேன் தேவரீருடன்லோகநாயகியோடுபரமசிவமெழுந்தருளியிருக்கின்றதிருக்கயிலாயத்துக்கு வருகின்றேன் போவோம் வாருமென்றெழுந்து விழிகளில் நீர்சொரிய நிற்கின்ற இந்திராணியை தேவராசன் இரக்கமாகப்பார்த்து என்மனதுக்கினியபெண்ணமுதமே? நீ குறித்ததனைத்துந் தகுதியேயாமென் றவளை அணைத்து முத்தமிட்டு ஓ பிராணநாயகி தயிரியத்தை விட்டு பயங்கொள்ளவேண்டாம், வருந்திவாடுகின்ற 'தேவர்களோடு நான் வெள்ளியங்கிரிக்குப் போய்த்'திரும்புகிறவரையில் உன்னைப்பாதுகாக்கத் தகுதியானவர்க ளில்லாவிட்டாலல்லவோ நீ என்னுடன் தொடரவேண்டியது ஆதியில் ஒருகாரணத்தினால்மகேசுவரருக்கும்மகாவிஷ்ணுவுக்கும் உற்பவித்து உலகங்களைப்பாதுகாத்துவருகின்ற அரிகர புத்திரர் நமக்கொரு காவலாகவிருக்க விசனப்படவேண்டியகாரணமென்னை அத்தேவனைத் துதித் தழைத்து நான்கயிலைக்குப்போய் வருமளவும் கண்ணிமையைப் போலக்காத்தி ரட்சிப்பதாக உன்னை அந்த ஐயனார் வசப்படுத்திப் போகவிரு

க்கின்றேன் வலியிற்சிறந்த நமதையன் உனக்கொரு துன்பமும் வராமல் காப்பாற்றுவார் இனி சுகமாகவிருக்கக்கடவையென்று பற்பல உறுதிகளைச் சொல்லித் தேற்ற சசிதேவியானவள் ஒருமித்துநல்லகாரியம் அக்கடவுளினது வரலாற்றைச்சாங்கோபாங்கமாக வெனக்குத் தெரியும்படிக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க வலாரி அப்படியேகேட்பாயெனத்தெரிவிப்பதாயினன்.

மகாசாத்தாப்படலம்.

கேளும்பெண்கள்நாயகமே! முன்னொருகாலம்பரமசிவனருளைப்பெறாமல் மகாவிஷ்ணுமுதலானவர் அமுதமுதலியவளங்களைப்பெறநினைத்து தானவர்களோடு சேர்ந்து மந்தரகிரியினைக்கொண்டுவந்து மத்தாகநாட்டித் திருப்பாற் கடலைக் கடையும்போது கயிறாகவிருந்த வாசுகிக்கு அவ்வருத்தஞ் சகிக்கப்படாமையால் ஆவலித்துப் பெருமூச்செறிந்து சீறிக்கக்கிய விஷமும் மந்தரகிரியைத்தாங்கி நின்ற ஆமையினது முதுகோடு அரைபட்டு உரைபட்டுக் கிளம்பிய தீயுங்கலந்து ஆலகாலமெனப்பெயர் பெற்றோங்கி கொடிய வெப்பத்தைவீசி சுவாலைமிகுத்து தகித்துவரக்கண்ட விஷ்ணு பிரமன்இந்திரனாதியாகியதேவர்கள் நடுக்கமுற்று இடிமுழக்கத்தைக்கேட்ட குயிலினம்போலக் கலங்கி திசைகெட்டோடி வேறுகதிகாணமல் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து நந்திதேவர் அனுமதிபெற்று பூதநாதனைத்தரிசித்துப்போற்றி தமக்குற்றவருத்தத்தை முறையிட அவர்களிடத் தன்புகூர்ந்து பயப்படாதீர்களென்று ஆதரித்திருத்தி அக்கொடிய விஷத்தை உளங்கரித்து கரத்திலேற்றுண்டு கண்டத்தில் நிறுத்திப்பின்பு விஷ்ணுமுதலியோரைக் கிருபையாகப் பார்த்து நீங்கள் மறுபடியுஞ்சென்று திருப்பாற் கடலைக் கடைவீராயின் உங்கள் கோரிக்கையின்படி அமுதமுதலியவை உதிக்குமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கட்டளைப்படிப் பரமனைச் சேவித்து விடைபெற்றுச்சென்று கடையும்போது முதலில் கணபதியை ஆராதித்து ஆரம்பிக்காத காரணத்தினால் மந்தர கிரியானது தத்தளித்துக் கவிழ்ந்து பாதலத்தி லழுந்துவதைக்கண்ட மகாவிஷ்ணுமுதலியோர்கலக்கமுற்று விநாயகமூர்த்தியை முந்தி வழிபடாமையால் இவ்வாபத்துகள் சம்பவித்ததெனத் தெளிந்து பயபத்தி விசுவாசத்தோடு கணேசரைப்பூசித்து நிவேதனங்களைப்படைத்து அக்கடவுளினது அநுக்கிரகத்தினால் பாதலத்தி லழுந்திய மந்தரத்தை யெடுத்து நிலைபெறநிறுத்தி மீண்டுங் கடைந்தபோது சிந்தாமணி பதுமநிதி சங்கநிதி அயிராபதம் கற்பகத்தரு காமதேனுமுதலிய வளங்களின் மத்தியில் பூரணச் சந்திரோதயத்தைப்போல அமுதமானது தங்கக்கும்பத்தில் சோதிமயமாகப் பிரகாசித்து குளிர்ச்சியாகவருவதைக்கண்ட அவுணர் இராக்கதர் தேவர்முதலியோர் தமது தமது வல்லபங்களினால் உண்டாயதென்று ஒருவருக்கொருவர் முற்பட்டுச் சென்று எமது எமதென்று கலகப்பட்டு வாதாடுகின்றதைமகாவிஷ்ணுகண்டு அவர்கள்கைகலப்பதற்கு முன்னம் விலக்கநினைந்து தமது மாயா சக்தியினால் ஓரிமைப்பொழுதில் ஜகன்மோகினிக்கோலங்கொண்டு நிற்கின்ற திரிலோகங்களினும் பார்க்கக்கிடையாத அப்பெண்ணரசியினது சவுந்திரிய வடிவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அசுரர்காமிகளாதலால் அமுதத்தினைவிரும்பாமல் மோகினியை வளைந்து பற்களைத் திறந்து நகைமுகராய் நிமைகொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் விவேகசாலிகளாகிய தேவர்களும் மயக்கமுற்றுத் தெய்வமோகினியைச் சூழ்ந்துவாய் நீரைவிழுங்கி சித்திரங்களைப்போல அசைவற்று பிரமித்து நின்றனர். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே மண்ணாசை பொன்னாசைக்கு மேலான பெண்ணாசையைநீக்க ஐம்புலன்களையும் வென்றமகத்துக்களாலும் அரிது அப்படிக்கிருதிறவருங் காமியராகமேல் விழுந்து வருகின்றதை செகன்மோகினி யானவள் மான்விழியினையொத்தகண்களைச் சுழற்றிப்பார்த்து கோகிலமும் நாணத்தக்கதாக ஒருவார்த்தைசொல்லுகின்றாள் தேவர்களே! அவுணர்களே நீவிர் ஏன் போராடிச் சாகின்றீர் நானொருபுறம் நிற்கின்றேன் அமிர்தமொருபுறம் வைக்கின்றேன்இவற்றில் உங்களுக்குவேண்டியதைப் பெற்றுக்கொண்டு அநுபவித்துக்களிப்பீர்கள் இதைப்பார்க்கிலும் உங்களுக்கு உறுதிவேறில்லையென்று சொல்லக்கேட்ட தானவர் அசுரர் காமிகளாதலால் அவசரப்பட்டு ஓ பெண்கள் சிகாமணியே நீதான் எங்களுக்குவேண்டும் அமிர்தமானது உமது வாய்மொழிமதுரத்தினும்மேலானதோ வென்று சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஜகதீசனருளினால் தேவருக்கு நல்லுணர்வு தோன்றி அமுதத்தினையே யிச்சித்து வளைந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒருபுறத்தில் நின்றனர் தேனையும், பாகையும் பழித்தமாதுரியமாகிய குதலைச்சொல்களையுடைய மோகினியை அசுரர் சூழ்ந்துகொண்டிருக்க அவர்களின் மீது பெண்கள் சிகாமணியானவள் விழிகளைப்பரப்பி பரிமளித்துத் தேன்களொழுகாநின்ற குளிர்ந்த மலரணையில் என்னையணைத்துப்புணரவல்ல ஒருசுந்தரவீரனை யின்னமுங்காணேன்காமவிகாரத்திற்பட்டு வருந்துகின்றேன் தாமதப்படாமல் இன்னானென்று வெளிப்படுவீரென்று மோகினியாக நின்ற கள்வன் சொல்ல நாசமடையவிருக்கின்ற தானவவீரர்களிவ்வசனத்தினைக்கேட்டவுடன் எனக்கொருவரும் நிகருண்டோ நானேசுத்தவீரன் நானேசுத்தவீரனாகுமென்று தனித்தனியாகச் சபதங்கள்பேசி என்னிடத்துவரக்கடவாய்என்னிடத்திரக்கமுற்றுவரக்கடவாயெனச் சூழ்ந்து காமவெறியினால் சுற்றமென்றுந் துணைவொன்றும் பாராமல் வயிரமிகுத்து ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசெய்து மாண்டனர் தீக்கடைக்கோலி லுதித்த அக்கினியானது தன்கிளைகளாகிய விருட்சவகைகளைக் கொளுத்துமாறுபோலராட்சதர் தங்களுக்குள் சண்டைகொடுத்துச் சாம்பலாகமாள்வதை அவர்களிலிருவர்கண்டு திடுக்கிட்டு இஃதுவிஷ்ணுவினது வஞ்சகமேயாகும் வீணிற்சாவதிற் பலனென்னையென்று நிதானித்தவர்களாய் தேவர்களுருவங்கொண்டு அக்கூட்டத்திற் கலந்து மறைந்திருந்தனர் அக்காலத்தில் மாயைக்கரசியாகிய மோகினியானவள் ராட்சதர் முற்றும் மாண்டவுடன் தேவகூட்டங்களை அணிபடநிறுத்தி அமுதத்தினைப்பகிர்ந்து கொடுத்துவருகின்ற தருணத்தில் அவர்கள்மத்தியில்மாறுருக்கொண்டு நிற்கின்ற தானவக்கள்வர் நீட்டிய கரங்களில் அமுதினை விட்டமாத்திரத்தில் மந்திர பூர்வகமாக உட்கொள்ளாமல் பயபீதியினாற் றுரிதமாகப் புசிக்கப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற சந்திரசூரியரிதனைக்கண்டிவர்கள் ராட்சதரென்று நிதானித்து இதற் கென்னசெய்வதென்று சற்றுயோசித்து மோகினிவேஷத்தைத்தாங்கிச் செல்லும் திருமாலுக்கு இத்தந்திரத்தை கண்சைகையினாற் காட்டினர் உடனே தமது கரத்திற்பற்றிய சட்டுவத்தினால் அவர்களின் சிரங்களைக் கொய்து தள்ளிப் பின்பு தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுத்தார் மேற்குறித்தஇரண்டு ராட்சதர் கழுத்துமட்டும் அமுதம்படிந்ததால் உடலழிந்தும், தலைகள்சீவித் திருக்க இவர்களுக்கு நாசமில்லாமல் பகவதநுக்கிரகத்தினால் சத்திரபதவியிற் சேர்த்தனர் பின்பு அவர்களும் விஷ்ணுவைநோக்கித் தவஞ்செய்து அப்பகவனது கடாட்சத்தினால் செம்பாம்பு கரும்பாம்புகளாக இராகு கேதுவென்னும் நாமங்களைப்பெற்று தங்களைக்காட்டிக் கொடுத்த சந்திரசூரியரைக்காலங்களில் மறைப்பர் இதனைக்கிரகண புண்ணியகால மெனவுஞ் சொல்லுவார்கள் மேலும் நவக்கிரகங்களி

னுங் கலந்திருக்கின்றனர் இவையிற்க அமுத முண்டதேவர் மோகினி வேடத்தினைத்தாங்கி நம்மைப் பாதுகாத்து ரட்சித்தவர்விஷ்ணுவென் றறிந்து அவரைப்பின்பற்றிப் போற்றிவருபவரைவிடைகொடுத் தனுப்பிப் பின்பு அத்தலத்தினைநீங்கி தமதிருப்பிடமாகியதிருப்பாற்கடலில் விஷ்ணுவானவர் எழுந்தருளினார் அக்காரணத்தையறிந்து சிவமூர்த்தியானவர் நவசத்திகளில்விஷ்ணுவும்ஒருருவாதலால் அதனைச்சகலருக்குந்தெளிவிக்கும் பொருட்டு திருவுளங்கொண்டு யாவர்களும் மோகிக்கும் பிச்சாடனப் படிவங்கொண்டு வேதங்களையோதி திருப்பாற்கடலினருகில் வந்து மோகினியைக்கண்டு மான்போலும் விழியினையுடைய ஓ மாயாசிரோமணி உம்மைப்புணரும் இச்சைநமக்குண்டாயது நீகொண்ட திருவுருவம் மஹாசுந்தரமாகவிருக்கின்றதென்றவாக்கியத்தைக்கேட்டமோகினியானவள்உமதுதிவ்விய திருமேனியில் எப்பொழுதுங்காணியாக விருக்கின்றவுமையவள் நகையாளோ திருமுடியிலுள்ளகங்கைபரியாசஞ்செய்யாளோ நீரென்னையிச்சிப்பது தகுதியோ ஆதியிற் பிரமசிருட்டி விருத்தியடைய நான்சத்தியுருக்கொண்டு வந்ததுகாதலோ உமக்குவெறுப்பு விருப்பில்லை ஆதலால் நீர்பெற்ற இச்சையையும் நிச்சயமா ஒழித்துவிடும் நீர் நினைந்து வந்தகாரணம் எனக்குத்தோற்றவில்லை தேவரீர் திருவிளையாடல்கள்தேவரீரல்லது மற்றை யாவரால் அறியப்படும் மேலும் புருடர்புருடரைக்கலந்து சுகித்தலைக்கண்டது மில்லை யாது கருதியோ பலவத்காரமாக வென்னை அணையவருவது நீதியோ உம்மையொத்தவருக் கடுப்பதோவென்று கபட நாடக மாயாமோகினியாகிய விஷ்ணுவானவர் குயிலைப்போல ரசமாகவசனிக்கக்கேட்டு பரமசிவம் நகைத்து நீர்சொல்லியதனைத்தும் அன்னியருக்குத்தகாதனவேயாம் நீரோநமக்கொரு சத்தியாவீர் அக்காரணத்தினால் நாம்பிட்சாடனப்படிவமாய் தாருகாவனத்துக்கெழுந்தருளிய காலத்தில் நீர்மோகினியாக வந்த தறியீரோ மேலும் ஆதியிற் பிரமனுடுங்கியபோது உம்மை யாமணையஉமதுந்தித் தாமரையில் மீட்டும் பிரமனைப்பெற வில்லையோ ஆதலாலிக்காலத்திலும் உமது தேசோன்மயமான விளமை நலத்தினை யனுபவிக்க விருப்புற்று வந்தனம் தாமதஞ் செய்யாது நெருங்கவருவிரென்று சமீபித்த மாத்திரத்தில் சர்வஜகன்மோகினி ஓட கண்ணுதலும் பின்தொடர்ந்து தங்கத்தொடிகளையணிந்த கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டு சரசசல்லாபங்களுடன் கெஞ்சிதேகபரவசராய்ச்சென்றுநாவலந்தீவைச்சூழ்ந்த சமுத்திரக்டபாரிசக்கரையினிடத்துதழைத்துவானத்தையளாவிக்குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பிநிற்கின்றசாலவிருட்சத்தடியிற்சேர்ந்து சிறந்தபெண்ணுருப்பெற்றிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவினது தேகமும்மனமும் பூரித்துக்குழைந்து களிக்கக்கட்டியணையும்போது காமவெப்பத்தினால் இருதிறவருக்கும் வியர்த்தொழுகிய ஜலமானது பெருகிக் கண்டகி நதியெனப்பெயர்பெற்று விளங்கியது அந்நீரி விருபக்கங்களினுஞ் சக்கரத்தாரைகள் பொன்மயமாய் விளங்க வச்சிரதந்தியென்னுங் கிடங்களுற்பவித்து நாளதுவரையினும் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றன அக்கண்டகி தீர்த்தமானது பெருகி பூலோகத்திற்பாய அதிற்சேற்றிய சாலக்கிராமங்களாகிய கிடங்களை மகத்துக்களெடுத்துப் பொன்னையுரித்துக்கொண்டு அதின்மூர்த்திகாமுக்கியத்தினால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது ஸ்வரூபமாகக்கருதி சாளக்கிராமமெனப் பெயர் விளங்கப்பூசித்து வருவர் பின்னர் பரமசிவமும் மோகினியாக நின்ற பரந்தாமனுங்கலந்தின்பமுற்றியகாலத்து நமதையனாகிய அரிகரபுத்திரர் கறுத்த திருமேனியும் நீண்ட சடைகளும்விளங்கஉதயமாய்த் தாய்தந்தையர்களாகிய பாஞ்சுடரிருவரையும் வணங்கிநிற்கப்பரமசிவமானது கிருபாநோக்கம் பாலித்து, அவன்வேண்டிய வரங்களை மென்மேலுங் கொடுத்து உருத்திரர் கூட்டங்களுக்குத் தலைமைபெற்று விளங்கவும் சகல புவனங்களிலுந்தமதாக்கினைசெலுத்திப்பாதுகாக்கவுந்தேவரனைவருந்தொழுது போற்றத்தக்கசிறப்பையுந்தந்துபின்புதம்மைவணங்கியகுமாரனுக்குமகாவிஷ்ணுவுக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பிச்சிவபிரான் திருக்கயிலைக்குளெழுந்தருளினார்ரிஷிகேசனும்தமதுவைகுந்தநகரைச்சேர்ந்திருந்தனன் நமதையனாகிய அரிகரபுத்திரருந்தமக்குக் கட்டளையிட்ட உருத்திரலோகம்போய்அளவற்ற பூதப்படைகள் சேவிக்க உருத்திரகணங்கள்சூழ்ந்துபோற்றவீற்றிருந்து புவனசராசரங்க ளனைத்தையும்இரவுபகலாய்ப்பாதுகாத்திரட்சித்து வருகின்றனர் இவ்விதமகத்துவமுடைய அத்தேவனே உன்னை யிரட்சிக்கக்கடவன் ஓ சசிதேவியே நான் வருமளவும் வருத்தமன்றியிவடத்தி லிருப்பையாகவென்று இந்திரனானவன் தேறுதல் சொல்லக்கேட்ட இந்திராணிமனக்கவலையொழிந்து சம்மதித்திருந்தனள் அக்காலத்தில் தேவராசன்விரைவிற்பரிசுத்தனாய் பத்திவிணையங்களுடன் அரிஹரபுத்திரரை தியானித்துப்போற்றி நிற்க இந்திரன்பத்திக்கிரங்கி வெள்ளையானையின்மீது ஆரோகணித்து பலகோடி பூதகணங்கள் வெண்சாய்மரை ஆலவட்டங்கள் வெண்பட்டுக்குடைகள் முதலாகவேந்திச் சூழ்ந்துவர பற்பலவாத்தியங்களதிரவருவதைத் தேவேந்திரன்கண்டு எதிர்சென்றுபோற்றிவணங்கி யிருகரங்களையுங்கூப்பிநிற்கின்றவனை பரிவாகப்பார்த்து உமக்குவேண்டியவரங்களைத்தர விருப்புற்றனங் கேட்பையாகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தபோது தேவராசன் வாயைப்பொத்திக் கர்த்தனே சூரபதுமன் முதலானவர்களால் மிகவும்வருந்தி பொன்னுலகவாழ்வினையிழந்து பதிதராய் இத்தலத்தில்வந்தும் அக்கொடியவருக்கஞ்சி மூங்கிலுருக்கொண்டு மனைவியும் நானுமாகத்தவஞ்செய்து கொண்டிருக்க தேவரிற்சிலர் சூரனுபாதிக்கஞ்சியிவனை உலகமெங்குந் தேடிக்கடையில் இத்தலத்திலென்னைக்கண்டு தங்களுக்குநேர்ந்தகுறைபாடுகளைத் தெரிவித்து அதனைப்போக்கியிரட்சிக்கும் படியாக முறையிட்டுப் புலம்பிநின்றனர் அவரதுதுக்கத்தை நீக்க நினைவுகொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்கழைத்துப்போய் பரமசிவத்துக் கெமது குறைபாடுகளை விண்ணப்பஞ் செய்து அவரனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவரத் தீர்மானித்து இவளையிப்பதியில் வைத்துப்போக விருக்கின்றேன் தனிமையாயிருக்கவிவள் வருந்திநான் நீங்கியகாலத்தில் இராட்சதர்பிடித்துப் போவரெனப் பயங்கொள்ளுகின்றனள் ஆதலால் ஐயனே நான்மீட்டும் வருமளவும் இம்மடமயிலைப்பாதுகாப்பதுதேவரீர் கடமையென்றிரக்க அரிஹரபுத்திரர் கிருபையுற்று ஓ தேவேந்திரனே உன்தேவிக்கு யாதொருகுறைகளும் நேராமற் காக்கின்றனம் தனித்துவிட்டுவந்தன னென்னுங்கவலை உனக்கு வேண்டுவதில்லை சந்தோஷமாகவேதிருக் கயிலைக்குப்போய் வரக்கடவையெனச் செலவுகொடுத்து வாட்படைவல்லபத்தில் முக்கியனுயுஞ்சவுரிய பராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்றவனாகவுந் தமதுசேனைத்தலைவனாகவுமிராநின்ற மகாகாளனைப்பார்த்து இந்திரன் பரமசிவத்தைத் தரிசித்துவருமளவும், இந்திராணிக்கொரு கவலையுநேராமற் காத்து இவ்விடத்திலிருப்பையெனக் கட்டளையிட்டு தமதுபதவியினைச் சேர்ந்தனர்.

இந்திரன் கயிலைசெல்படலம்.

பின்பு தேவராசன்களிப்புடன் இந்திராணியினைப்பார்த்து நமதையனார் உனக்கு யாதொரு யிடையூறுகளுமின்றி யிரட்சித்திருப்பர் ஆதலால் மனக்கவலையற்றிருப்பா யென ஆதரித்துச்செலவுபெற்றுக்கொண்டு தேவர்களிருக்குமிடத்தைச்சேர்ந்து அவர்களோடு பரமனெழுந்தருளி யிருக்கும் வெள்ளியங்கிரிக்குப்போய் முதல்வாயலில்வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும்

நந்திதேவரை வணங்கித் துதித்துநிற்க அவரது முகவாட்டத்தையும் மனக்கோட்டத்தையும் நிதானித்திரங்கி ஓ? தேவேந்திரனே? தேவர்களுடன் வருங் காரண மென்னையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளச் சுவாமி! சூரபதும னிரக்கமற்று ஏவிய தகாத பணிவிடைகளைச்செய்து மிகவும்வருந்தி மற்றொரு சார்புமில்லாமையால் அடியோங்கள் துக்கங்களைச் சிவபிரானுக்கு முறையிட்டு இதற்கொரு நற்றுணைமார்க்கத்தைத் தேடிப்போக வந்தனமெனச் சொல்லுகின்ற புரந்தரனைப் பார்த்து அன்பாய் ஓ! விருத்திராரி! யின்னமும் உங்கள் வருத்தங்களொழியுங்காலஞ் சமீபிக்கவில்லை. பரமேஸ்வரன் சனகரசனந்தனர் சனற்குமாரர் சனாதனராகிய தவச்சிரேஷ்டருக்கு ஞானயோக நிலைமைகளைக் காட்டிக்கொண்டு ஏகாந்தமாக விருக்கின்றனர். ஆகையால் யாவரும்போய்தரிசிக்கப்படாதெனச்சொல்லிய விசேடஞ் செவிகளில் நுழைந்தவுடன் இறங்கிய விஷமானதுமீட்டுஞ் சிரத்துக்கேறியதைப்போல தேவேந்திரன்வாடிவருந்தி நடுக்கடலிற்கப்பல் கவிழும்போது கிலேசிப்பவரைப்போல அமரர்களோடு பரிபவப்பட்டுப் புலம்பி ஐயையோ! எமது துன்பங்களை யொழித்துவாட்டாமற் றிருக்கலா மென்று இவ்வளவுதூரம் வந்தும் காலஞ்சரிப்படவில்லையே! என் செய்வோம் பூலோகத்தில் ஒளித்திருப்போ மென்றாலும் இராட்சதர்தேடி அலைக்கின்றனர். சுதந்திரமாகிய பொன்னுலகையுமிழந்தோம் இனி என்னசெய்யக்கடவோம் தீனராய் நின்றனமென்று பற்பலதுயர வசனங்களைப்பேசி மீட்டும் நந்திதேவரைவணங்கி நல்லொழுக்கம் பூததயவு பசியாத்தாப மென்பதெவ்வளவேனு மற்ற சூரபதுமன்செய்த தவத்திற்கு நமதிறைவன்மெச்சி அளவற்றவயதும் வச்சிரதேகமும் அகண்டசாம்பிராச்சியமுந் திரிமூர்த்திகளும் வந்திக்கும் அரசாட்சியையுந் தந்தனர். யாங்கள் பலநாட்களாக அரிய தவவிரதங்களையும் சிவபூசனைமுதலிய நல்லொழுக்கங்களையும் பெரியோர்கள் சேர்வையையும் பத்தியுடன் செய்துமுடித்ததற்குரிய பலப்பிராப்தி எவ்வளவேனுங் கிடையாம லிழந்ததுமன்றியில் அடியோங்கள் முற்செய்த பிராரத்த வினையின் சம்பந்தப்படிக்கு நமது சுதந்தரங்களை யிழந்தும் மேலும் அப்பாதகன் ஏவலிற்பட்டு தகாதவினைகளை முடித்துப் பலருமேசப் பிராணனைச் சுமந்து வாழ்கின்றனம், இவையனைத்தும் லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்துக்குத் திருவிளையாடலாகும் ஐயனே? சண்டாளர் தொழிலினைத் தேவர்களென்று மற்றையோர் பூசிக்குஞ் சிறப்பினையுடைய எங்களுக் கிடுகின்ற சூரன் கொடுமைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவந்தகாலத்தில் ஆதரித்து அடியோங்கள் முறையினைக்கேட்டு அவைகளுக்கொரு நிவாரணத்தினைத்தேடியிரட்சியாமல் பராமுகமாயிருந்தால் கிருபைக்கு நாயகனெனப் பலபூதகோடிகளுந் துதிக்கின்ற பெருமைக்குத்தாழ்வல்லவோ வேதவாக்கியங்களுக்கும் மாறுபடாதோ? சர்வபிராணிகளையும் பருவமறிந்திரட்சிக்கும் அமலமூர்த்தி மோகமற்ற ரிஷிகளுக்குச் சிவயோகசாதனைகளைக் காட்டிக்கொண் டிருக்கின்றனரோ! அவரையல்லது மற்ற தேவர்களில் அடியோங்களுக் கடுத்த துக்கத்தைத்தீர்க்கவல்லவர் தேவரீரறிய யாவரிருக்கின்றனர். அதற்கு திஷ்டாந்தம் புருஷோத்தமனாகிய மகாவிஷ்ணுவே ஒருகாலம் அப்பாதகருடன் பொருது லோகமெல்லாம் புகழும் வலியுள்ள சுதரிசனத்தையுமிழந்து உபசரித்திருந்தனர் மற்றையர் பாடுகளைப்பேசவும் வேண்டுமோ? மேலும், பரமசிவத்தைத் தரிசித்து எங்கள்குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொள்ள இது தருணமல்லவென்று எங்களிருப்பிடங்களுக்குப் போவோமாகிலும் இராட்சதப்பாதகர் பற்றிச் சிறைவைப்பது நிச்சயம், இதற்கொரு ஐயமுமில்லை. ஆதலால் நினசரணியனை நமஸ்கரிக்கக் காலம் நேருமளவுந் தேவரீர் எழுந்தருளும் முகவாயில் மண்டபத்துக் கொருபாரிசத்தில் காத்திருக்கின்றனந் தேவரீர் எங்களிடத் தன்புற்றுவிடைதரவேண்டுமெனப் பலவிதங்களாகப் போற்றுகின்ற துயரத்துக்கிரங்கி நந்திதேவர் கிருபையுற்று தேவர்களுடன் வருத்தமின்றி யித்தலத்தி லிருக்கக்கடவீரென்று கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே பரமசிவத்தைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தான்.

அசமுகிப்படலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்வாறு தேவேந்திரன் பரமேஸ்பரனைவணங்கவர திருக்கயிலைக்குச் சென்ற தருணத்தில் பூலோகத்திற் சிறந்தோங்கிய சீர்காழியென்னுந்தலத்தில் விளங்கிய பூஞ்சோலையில் தன் கணவனேவலின்படிக்குப் பலதேவகன்னியர்கள்வணங்கிக் காலங்களில் வேண்டும் பணிவிடைகளைச்செய்து காவல்செய்துவர, இந்திராணி யானவள் தன் கொழுநன் குறித்துப்போயிருக்குங் காரியமானது சித்தியாதற்பொருட்டுத் தன்னிஷ்டதேவதையைவேண்டித் தவஞ்செய்துகொண் டிருந்தவள் இந்திரன் வருவதற்குத் தாமசப்பட்டதால் ராட்சதப்பாதகரா லென்ன நேர்ந்ததோ! வெள்ளியங்கிரியில் விமலனைக்காணப் பக்குவப்படவில்லாமற் காத்திருக்கின்றனரோ? ஏதுந் தோற்றவில்லை யிதற்கென்ன செய்வோமென்னும் ஏக்கத்தினால் தினமொரு வாட்டமாகத் தன் மேனிமழுங்கி வலிகுறைய வருந்தித் தான் குறித்த தவநிலையிற் குறைவுபடாமல் முடித்துவரும்போது அவ்விடத்தில் நடந்த செய்தியைத் தெரிவிப்போங் கேட்பீராக.—ஒருதினம் பலவாலிபரைச்சேர்ந்துஞ் சற்றுமிளைக்காத சூரன் தங்கையாகிய அசமுகியென்னும் நாமம்பெற்றவள். காமலாகிரிகொண்டு உலகங்களிற் சஞ்சரித்து வரும்போது தவச்சிரேஷ்டராகிய முனிவர்கள் தேவர்கள் முதலியோரைக்கண்டால் பலவத்காரமாக மேல்விழுந்து நாணமின்றிக் கண்டவிடங்களிற் கூடிக் களித்துக் குலவுவாள். மேலும் கோடைகால மேகமுழக்கம்போலவசனிக்கும் உரத்தகுரலைப் பெற்றவள். பொறுமை கிருபை நீதி முதலியவை எவ்வளவேனும் கிடையாமல் கற்பின் வரம்பைக் கடந்து மனம்போனவழியே சென்று தேவர் மனுஷியர் முதலானவர்களுக்கொரு யமனைப்போலத் திரிந்து திரிலோகங்களிலும் ஒருநாழிகைப்போதிற் சென்று அவ்விடங்களில் தனதிஷ்டப்படியே போய் பொய்வஞ்சகம் மாயைமுதலிய கெடுதிகள் நிறைந்த மனதைப்பெற்று மதுமாம்சாதிகளை யெக்காலத்தும் புசித்துப் புலால்நாற்ற மெங்கும்வீச வெறிகொண்டு மதயானையைப்போலவுலாவி எதிர்ப்பட்டவரைச் சற்று மஞ்சாது பற்றிச் சருகைப்போலக் கசக்குங் கரங்களோடு எக்காலத்துங் கண்கள்சிவந்து அனற்பொறிகள்சிதறப் பாதகங்களனைத்தும் ஒருருக்கொண்டதைப்போன்று அக்கினிக்கொழுந்துபோல செம்பட்டமயிர்துலங்க எவ்வித வலிபெற்றவ ரெதிர்த்துப்போராடினுஞ் சற்றுமிளையாமல் அவர்களைவாட்டி மாய்கையென்னும் வித்தைக்கு முக்கியமானவளாய் சூரன்முதலிய துணைவரினும் அதிகவலியைப்பெற்று இரத்தினமலையினையொத்த அசைவற்ற தேகத்தினைப்படைத்துச் சத்தசாகரங்களையும் ஓரடியினுற் றுண்டிச் சூரனுதியர்கிளைகள்முற்றும் வேரறச்செய்யும்ஊழ்வினையைப்போலவும் காலருத்திரனைப்போலஒருகரத்திற்சூலத்தினைப்பற்றிக் கொக்கரித்துக்கொண்டு தன்மனதுக்கினிய தோழியாகிய துர்முகியென்னும் பாதகியுடன் ஆலகாலமும் வடவனலும்போன்று யாவருந் திடுக்கிட்டோடவருபவள் இந்திராணிவாசஞ்செய்யுஞ் சோலைக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கியபோது அப் பூங்காவின் செழிப்பினை நோக்கிக் களித்து அடி பாங்கி!

மிதன் வளப்பத்தைக் கண்டாயோ தேவேந்திரன் நமக்கஞ்சிப் பொன்னுலகத்திலிருந்த கற்பகச்சோலையை யித்தலத்தி லிறக்கிவைத்ததாகவேண்டும், இதற்கையமுமுண்டோ? நான் திரியாத உலகங்களிராது எவ்விடத்திலும் இத்தகைய சிங்காரவளப்பத்தினைப்பெற்ற நந்தவனத்தினைப்பார்த்துமறியோங் கேட்டதுமில்லை, அம்மம்ம! இதன் விசாலத்தையும் தழைத்துக் குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பி பரிமளம் வீசுவதையும் பார்க்கப் பதினாயிரம் விழிகள்வேண்டும் ஆதலால் அடி தோழி? யிதனுள் புகுந்து முற்றினும் பார்த்துப்போவோம், வாடியென்று அவளுடன் ஆலத்தையொத்த அசமுகியானவள் அதிற் பிரவேசித்துப் புஷ்பவகைகள் அலர்ந்து தேன்களைச்சொரிந்து அலங்காரமாகவிருப்பதையும் வகைவகையாக அணிவகுத்து மல்லிகை முல்லை அசோகு மந்தாரம் கோங்கு சண்பகம் பாதிரி புன்னை மரு மருக்கொழுந்து பாரிசாதம் வாழை பலா மா குருக்கத்தி ஆதியாகியபுஷ்பவிருட்சங்களும் செடிகளும் வானத்தினையளாவித்தழைத்தோங்கியிருப்பதையும், அன்னங்கள்முதலியபட்சிசாலங்கள் செந்தாமரை வெண்டாமரை அல்லி நீலோத்பல மாதிய புஷ்பசாதிகள் நெருங்கி வராலினங்கள் குதிகொண்டு மதுரமாகிய ஜலப்பெருக்கினையுடைய தடாகங்கள், கூவல்கள் தகுதியாக அமைந்திருப்பதையும் மற்ற சிங்காரங்களையுங் கவனித்துப்பார்த்து இவ்வனமே யிவ்வகைச் சிறப்பினைப்பெற்றிருக்குமாகில் இதைப்படைத்தவர்க ளெத்தன்மையுடையவர்களாக விருக்கவேண்டும், அவர்களையும் பார்த்துப்போவது தகுதியென்றுநிச்சயித்துப் பலதிசையினும் உலவுகின்றதைக்காவலாகவிருந்த அதிசூரனாகிய மகாகாளர்பார்த்து இவள் சூரன் தங்கையாகிய அசமுகியாகவேண்டும், இவள் அன்மார்க்கியெனக் கேள்விப்பட்டிருப்போம். ஆகிலும், இப்பாதகியினது செய்கை தெரிந்த பின்பு அதற்குத்தகுதியாகியபிராயச்சித்தத்தை நடத்தக்கடவோமெனநினைந்து ஒருபக்கத்தில் மறைந்து பார்த்திருந்தனர். அத்தருணத்தில் அசமுகியானவள் துன்முகியென்னும் பாங்கி கரத்தினைப் பற்றிக்கொண்டு உல்லாசமாகப்பேசிக்கொண்டு போகும்போது அவர்களுக் கெதிரில் குளிர்ந்த நிழலினையுடைய ஒருவிருட்சத்தினடியில் ததேகத்தியானமாய்ப் பரமனைநினைந்துஇந்திராணிதவஞ்செய்திருப்பதைஅசமுகிகண்டு அடிதோழி? யிவள் இந்திராணி யாகும்இவள் வடிவத்தையும், இளமைப் பருவத்தையும் போன்ற ரூபலா வண்யத்தை யிது பரியந்தம் நாமெவ்விடத்திலுங் கண்டதில்லை யித்தகைய சுந்தரமுள்ளவள் அண்ணனுக்கஞ்சி சகலவளமைகளும் அமைந்துபலராலும்புகழப்பெற்றபொன்னாட்டைவிட் டிவ்விடம் வந்து புகுந்தொளித்திருக்கின்றனள் என்தமையனே இவளிடத் ததிகமையல்கொண்டு பிடித்து வரும்படிக்கு அளவற்றசேனைகளை அனுப்ப அவர்களும் வீராவேசத்துடன் ஆயுதபாணிகளாய் தெய்வலோகத்தைச் சேர்ந்து அரண்மனை முதலியவிடங்களிற் றேடிக்காணாது திரும்பிவர அவ்வீரர்மேல் அதிககோபங்கொண்டுமீட்டும் வேகமுள்ளபலகோடிதூதர்களைத் தேடும்படியனுப்பியிருக்கின்றனன் அவர்களும் வாயுவேகமனோவேகத்திரும்விரைந்து வானநாடுகள் முற்றினுந் தருவிக்காணாதபாதலமெங்கும் ஆராய்ந்துஞ் செய்திதெரியாது இப்போது சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலங்கள் தீவுகள் வனங்கள் முதலியவிடங்களிற்சென்று தேடுகின்றனர் நமக்கோ எளிதிற் கிடைத்தாள் ஆகையால் துரிதமாய் நாமிவளைக்கொண்டுபோய் என்தமையன் கொண்டிருக்கும் விரகதாபந் தீரத்தக்கதாகஅணையும்படியாகக் கொடுப்பேனாகில் என்மீது மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொள்வான் இதுவே நல்லகாரியம் மேலும் இந்திரன் இப்பெண்கொடிக்கு யாதொருகாவல்களுமின்றி விட்டுப்போயிருக்கின்றனன் அவன்வருகின்றதற்கு முன்னமே யிவளைக்கொண்டு போகவேண்டுந் தாமசப்படலாகா தென்று கோடையிடியைப்போல வசனித்து பர்வதங் கைகால்முளைத்து நடப்பதைப்போலக் கறுத்து பருத்ததேகமும் மூன்றாம்பிறைப்பிளவினை நிகர்த்துவிளங்குங் கோரதந்தங்களையும் பெற்ற அசமுகியானவள் நெருங்கி வருவதை இந்திராணி கண்டவுடன் பிராணனைக்கொண்டு போகவரும் எமன் சமீபத்தில் வந்தாற்போலத் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கிக்குலைகுலைந்து தயிரியமுங் குறைந்தவளா யிதோவருகின்றவளைப் பார்க்குமிடத் திராட்சதியாகவும் பசாசத்தைப்போலவும் நிருதக்கன்னிகையையொப்பவுங்காணப்படுகின்றது அல்லதுகாளிக்கேவல் செய்பவளோ இன்னளெனத் தோற்றவில்லை யிதற்கென்செய்வோமெனப்பயப்பிராந்தியோடு துரிதமாகத் தன்தவநிலையை விட்டெழுந்து அப்புறம்போக யத்தனப்படுகின்ற காலத்தில் நில்லுநில்லென்றதட்டி சமீபத்தில்வந்து ஓ்இந்திராணியே உனதிளமைப்பருவமும் வனப்பும் அப்பிரயோசனமாக விருக்கின்றது அநித்தியத்தை நித்தியமாகவெண்ணி ஏன்விருதாவில் சரீரம் வருந்தித்தவஞ்செய்கின்றாய் இவ்வெண்ணங்களை யினிவிட்டு விடக்கடவாய் உனது சௌந்தரியத்துக்கிணையானவர்கள் சொர்க்க மத்திய பாதலங்களிலில்லை சகலரும் புகழ்ந்து துதிக்கப்பெற்ற பெருமையினையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது மார்பகமே! திருமாளிகையாகவாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீமஹா லட்சுமிதேவியும், உன்வனப்புக்குஒப்பாவாளோஅத்தகையசிறப்பினைப்பெற்றநீபுருஷனை இழந்துஒன்றியாக இந்தப்பூமண்டலத்தில்வந்தொளித்திருப்பானேன் அல்லதுதவத்தினைத்தான் செய்யவேண்டுவதென்னை உன்னிளமைநலத்தைப்பிரயோசனப்படச் சட்டியனைத்து இஷ்டாலாபமாகச் சேரவேண்டி என்தமையனாகிய சூரபதுமன் வருந்தித்தவஞ்செய்கின்றனன் இதுபரியந்தம் நீகணவனாகக் கலந்திருந்ததேவராசன் உன்வடிவுக்குச் சமமான புருஷனல்ல அல்லாமலும் தன்னழகு தனக்குத் தெரியாதென வசனிப்பர் அதனை உன்னளவில் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டேன். பாகனிட்டு மதயானை யடங்குமாறுபோலவே பலநாட்களாகஅவனுக்கிணங்கி யிருந்தனை யிஃதன்றியில் உனக்குக்காரியாகாரியங்களையறிந்துநடந்துகொள்ளவகைதெரியாதஐயையோ ஏன் அநியாயமாக நாட்களை வீணிற்கழிக்கின்றாய் உன்னைக்கண்டமாத்திரத்தில் உன்னிடத்தெனக்கு மிகுத்த பிரியமுண்டாகியது நீ கடைத்தேறும் வகையையோசிக்கின்றேன் மேலுஞ்சிலதிஷ்டாந்தமாகிய வித்தியாசங்களைக்காட்டுவேன் அதனாலாவது இனிபுத்தியோடு பிழைக்கக்கடவாய் என் தமையன்பெருமையையும் உன்கணவன் சிறுமையையும் விரித்துக்காட்டுவேன் அஃதென்னையெனில் உன்புருஷனாகிய தேவேந்திரனே அற்பவாழ்வைப்பெற்ற சொர்கலோகமாத்திரமே அரசுசெய்திருப்பவன் என்தமையனாகிய வச்சிரகாயம்பெற்ற சூரபதுமன் இவனைப்போன்ற இந்திரர் அடங்கிய ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை தன்னுக்கினிய லடங்கக்காவல்செலுத்தும் செல்வவல்லபமுள்ளவன் இந்திரனே அவனிட்ட வினைப்பணிவிடைகளனைத்தையுஞ் சிரத்திற்றாங்கித் தினந்தோறுஞ் செலுத்தியினைத்துவாடியொளித்திருப்பவன் சூரனே சகலதேவர்களையும் ஏவல்கொண்டு உலகங்களி லெதிரின்றி ஏகச்சக்கிரத்தினைச்செலுத்திஆள்பவன்மேலுஞ் சலனமற்ற வச்சிரப்படிவமுடையவன் இந்திரன் காலாதிகளில்மாளுஞ் செய்கையைப் பெற்றவன் சூரன்பழியென்பதில்லாமல் கீர்த்திபெற்று மாளாமலிருப்பவன் இந்திரனேபழியாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கிநிலைபெறுதலைந்து திரிந்துமிடைவிடாமற் பாதிக்குந்துக்கத்தை அனுபவித்திருப்பவன்சூரன் எக்காலத்துந்தீரனாய்க்களித்து வாழ்ந்திருப்பவன் இ

ந்திரன் பலதேவதைகளைப்போற்றித் தொழுந்தாழ்வைப்பெற்
றவன்சூரன் தேவர்க்களேமுதலியபலரும் பணிந்து தங்கள்கு
றைகளை முறையிடப்பெற்றுவாழும் மகிமைபொருந்தியவன்,
ஆதலால் இந்திராணியேகேளும் இன்னமும் பற்பலபேதங்களு
ண்டு அவற்றிற் சிலதெரிவித்தேன் இவ்வித அகண்ட செல்வ
சாம்பிராச்சியனாய் வாழுஞ்சூரபதுமனைச் சேர்ந்து காமவின்
பத்தை யனுபவிக்க வறியாமல் அவன்பணிவிடைகளைச் செய்
தொளித்துத் திரிகின்ற அபலனான இந்திரனையே மேன்மை
யாக வெண்ணி யிருப்பதென்னகாரணம்இது உனது பெருமை
க்குத் தகுதியோ மேலும் முன்யோசனையின்றி உனது இள
மைப்பருவத்தை வியர்த்தத்திற் கழிக்கின்றாய் இது நலமோ
தேவர்களும் இந்திரனும் மற்ற ராட்சதர்களும் அவரவர் தேவி
மாரோடு நீயிட்ட பணிவிடைகளைச்செய்து போற்றத் திரிமூர்
த்திகளுந் துதிக்கும் படியான தெய்வீகத்தையும் வல்லபத்தை
யும் பெற்றுவாழுஞ் சூரபன்மனிடத்திற் சேர்ந்து அவனுடன்
உலகங்களையெல்லாம் ஆளும்படிசெய்வேன் அவனோ லட்சுமி
யே முதலானவரை விரும்பப் பட்டவனல்ல உன்பாக்கியமே
பாக்கியம் நீசம்மதப்படுவையேயாகில் உன்மனதிஷ்டப்படி
க்கு நடத்துவதன்றியில் அளவுபடாத வின்பத்திற் களித்திரு
ப்பான் இது உண்மையாகும் ஆதலால் விரைவி லென்னுடன்
வரக்கடவாயென்று கற்பினையுந் தர்மத்தினையும் எவ்வளவே
னும் விரும்பாதபாதகியான அசமுகி சொல்லிமுடித்தாள்.

இந்திராணிமறுதலைப்படலம்.

இவ்விதங்கள்ாகப்பாவியாகிய அசமுகிசொன்ன கொடிய
சொற்களை இந்திராணிகேட்டமாத்திரத்தில் சிவக்கக்காய்ச்சி
யநாராசத்தைச் செவிகளிற் சொருகியதைப்போலக் கேட்டுப
தைபதைத்து வருந்தி செவிகளைப் பொத்திப் பரமனைத்தியானி
த்து ஏங்கினவளாய் எதிரில் நிற்கின்ற கொடியவளாகிய அச
முகிகேட்கச் சொல்லுகின்றாள் அடிதுன்மார்க்கி நீ இப்போது
பேசிய அநீதியாகிய வார்த்தைகளை விரும்பியவர்கள் எக்கால
த்தினும் நிவாரண மில்லாதரவுரவாதிநரகயாதனையிற்பட்டு இ
டைவிடாமல் வருந்துவார் இப்பேர்ப்பட்ட துர்ப்போதனைசெ
ய்த உனக்குச் சம்பவிக்குங்கெடுதியை யாவராற் சொல்லி
முடியும் வேதங்களை நிருமித்தபிரமபுத்திரனாகிய காசிபருக்கு
ப் பெண்ணாகப்பிறந்த நீ அறிவில்லாதவரைப்போல நீதிக்கிலட்
ஷணமாகிய வார்த்தைகளைப் பேசக்கூடுவதோ ஒருவருக்குத் தீங்
குசெய்யாதவர்கள் தாங்களும் வருந்தாமல் பலருக்கும் இஷ்
டராகவே யிருப்பர் நீ யிதனை நினைந்ததில்லையோ மேலுந்தரு
மத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தவளல்ல உலகினர் நல்லொழுக்க
நடவடிக்கைகளையுங் கற்பிலக்கண மேம்பாட்டையும் மறக்க
லாமோமேலும் நீபிறந்தமரபினையும் உரிமையினையும் உறவை
யும் மேல்வரும்பழிபாதகங்களையுந் திரிலோகங்களினுமிகழ்ந்து
பேசும் சொற்களையும் நமக்குரிய முறைமைகளையும்மற்றும்நற்
கருமங்களையுந் தீக்கருமங்களையும் எவ்வளவேனும்பகுத்துநிதா
னித்து இது தகுந்தகாதென்று யோசித்துப் பேசினவளல்லை உ
ன்னையொத்தவள் இவ்வித தீயசொற்களை போதிக்கலாகுமோ
மேலுந்தனக்குக்கிடைத்த மிகுத்தசெல்வத்தையும் மிகுந்தவ
யதினையும் இம்மை மறுமைகளிற் பலராலும்புகழவிளங்குங்கீ
ர்த்தியையும் போக்குகின்றவர்களுக்கு இக்கெடுமதி தோற்று
மே யல்லது வேறல்ல இதனைவிடுவையாகில் ஈஸ்வரானுக்கிரக
த்தால் வெகுகாலம் வாழ்ந்திருப்பாய் வீணாகப் பேசுவதிற் கா
ரியமென்னை என்உறுதியைக்கேட்பாயாக என்னாயக னிடத்த
ல்லது மற்றதேவர்கள் முதலியோரிடத் திச்சைகொள்ளேன்க
ற்புநிலைதவறாத எனக்கு உலகவிரோதமான நடக்கைகளைப்
போதிக்கத்துணிந்தாய் இவை உன்வம்சம் விர்த்தியடைவதற்
குக் காரணமல்ல வேதாகமபுராண சாத்திரமுதலியவைகளை
ப் பூரணமாகக் கற்றுணர்ந்துங் கொடுங்கோன்மை செலுத்து
ம் மதமேறிய அரசர்களும்மற்ற கொடியவர்களுந்தங்கள் செ
ய்கைகளுக்கடுத்தயமதண்டனையும் நரகயாதனைகளும்பெற்று
மீளவறியார்கள் இதனைநிச்சயமாகக் கொள்ளக்கடவாய்மே
லும் என்கணவன் நீங்காததுக்கசாகரத்தி லழுந்தினவன் அப
லனெனப்பேசினை ஈஸ்வரன்கட்டளைப்படிக்குயாவருக்கும்இன்
பதுன்பவனுபவங்களுண்டு பிராரர்த்தவினைகளைக் கடந்தவர்யா
வர் இவ்விததுன்பம் நாளைக்கே உங்களுக்குங் கிடைக்கலாகா
தோ வேதமார்க்கத்துக்கடுத்த நீதிகளைத் தெளிவிக்க வறியாத
மூடியே கற்புதவறிய துன்மார்க்கி யாதலால் உள்ள அறிவு
ங்கெட்டுப் பிறர்நகைக்கும்பழிப்புரைகளைச் சொல்லத்துணிந்
தாய் இவை உன்போலிகளுக்கு யோக்கியமல்ல இனியாவது
நீ நற்கதியடைந்து பிழைக்கவேண்டுமாகில் இவ்விதக் கெடு நி
னைவைமறந்து விடு மேலும் நான் தனித்திருக்கிறதா யெண்
ணவேண்டாம் எனக்கொரு துன்பம் வராமலும் துன்மார்க்
கர்யாரும் நெருங்க வொட்டாமலுஞ் சிலதேவர்கள் காவ
லுண்டு உனக்கொருதீங்கு நேருகின்றதற்கு முன்னமே விரை
விலிவ்விடம்விட்டு அப்புறம்போகக்கடவை நீயும்என்னைப்போ
லப் பெண்ணாதலால் ஏதோதெரியாமல் சொன்னாயென்றுஅக்
குற்றங்களைப் பாராட்டாது மேல்வருங்காரியத்தைச் சொன்
னேன் இதனை உறுதியாக நம்பக்கடவாயென்று புலோமிசை
மாருத்தரவுகொடுத்தவுடன் பாதகியாகியஅசமுகியானவள்நா
கத்தைப் போலச்சீறி அக்கினிப்பொறிகள்பறக்கப்பற்களை நெ
றநெறெனக்கடித்துப் புகையும் அனலும் வீசப் பெருமூச்செறி
ந்து சிவந்தகண்களைச்சுழற்றி கோடையிடியைப்போலக் கரங்
களைத்தட்டி நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனக் கோபித்தாள்.
கேட்டீர்களோ ? நைமிசாரணியவாசிகளே ! கற்பின்வரம்பிற்
பிசகின்றி நடக்கும் இந்திராணி சொல்லிய நீதிவசனங்கள் அ
க்கொடியவளுக்கு பிரயோசனப்படாமல் ஒரு ஞானாசிரியன்
தன்னையடுத்த பித்தனுக்குப் போதித்த உபதேசத்தைப்போல
ப் பயன்படாது போய்விட்டது. பின்பு இராட்சதியாகையால்
தானெண்ணியது சித்தியாகவில்லையென்னும் மானம்பாதிக்க,
இந்திராணியை உருத்துப்பார்த்து இதுவும் புண்ணியமெனநி
னைந்து உன்வருத்தங்கள் நீங்கி சவுக்கியமடையத்தக்கதாகவும்
சீர்படும்படிக்கும் நல்லவழிகாட்டினால் இதுவுந் தெய்வசங்கல்
பமென்று இனிமேலாவது சீர்படுவதாக என்னைத் துணைபற்றி
க்கொண்டுவராமல் ஏதோதெரிந்தவளைப்போல மறுத்தும் பே
சினாய், இந்தட்சண முன்னைக்கொன்று தின்று கோபந்தணி
வேன். ஆனால் என்தமையனுக்கு உதவியாக நினைந்த காரணத்
தினாற் பொறுத்தேன். இதனை யதார்த்தமாகவே யெண்ணக்க
டவாய், உன்துன்பங்கள் நீங்கி சீர்படவேண்டுமாகில் அகண்
டசாம்பிராச்சியமுங் கீர்த்தியுமுள்ள என்சகோதரனிடத்துக்
குக் குறியாய்வரக்கடவாய், அல்லது பழைப்படியே குறுக்கு
ப்பேசுவையாகில் இந்நிமிஷத்தில் உன்னை பலவத்காரமாய்ப்
பிடித்திழுத்துப் போவது நிச்சயம் ஒருகாலந் திரிமூர்த்திக
ளே உனக்கு உதவியாக நேர்ந்து தடுப்பாராயினும் எதிர்த்து
ப்போர்கொடுத்தாலும் அவர்களைவென்று உன்னைக்கொண்டு
போகக்கடவேன். அதையு மினி சற்றுநேரத்திற் காணப்போ
கின்றாய் எனப்பேசிப் பாதகியானவள் மீறி இந்திராணி கரத்
தைப்பற்றியிழுத்தபோது பூனைவாயிற்பட்ட கிளியைப்போல்
அலறியிளைத்து வாய்குழற ஓலமிடத்தொடங்கி, ஓ? ஐயனோ!
காப்பாற்றும், பாதகிபற்றி வலிக்கின்றனள். விடுவிக்க வாரும்
வாருமென்று கூவவுஞ் சங்கையில்லாமல்வாயினைமூடி நடவெ

ன்றுதள்ள, இந்திராணியானவள் அந்த சண்டாளிகைபிற் பட்
டமாத்திரத்தில் பிராணனிழந்தவளைப்போலக் களைத்து விழிக
ளில் நீரைப்பெருக்கிக் கதறவுங் கிஞ்சித்து மிதக்கமற்று வலி
க்கப் பதைபதைத்து சுற்றிலும்பார்த்து யாவரையுங்காணாத ப
டியால் திகிற்கொண்டு புலம்புவதாயினள்.

மகாகாளர்வருபடலம்.

ஓ கர்த்தனே ? இப்பாதகி வலிதிற்பற்றி வலிக்கின்றாள். வி
டுவிக்க வருவாய், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுக்கும், பரமசிவத்துக்கும்,
உதித்த ஐயனே ! ஓலம். ஹரிஹரபுத்திரனே ! ஓலம். தேவர்க
ள்தொழும் முதற்கடவுளே ! ஓலம். அழகியசண்டாயுதத்தை
ஏந்திய கரதலத்தைப்பெற்ற தீரனே ? ஓலம். எமது குலதெய்
வமே ! ஓலம். பொய்யருக்குப் பொய்யனாய் மெய்யருக்குமெ
ய்யனாய் விளங்குந் தீனதயாபரமூர்த்தியே ? ஓலம். சகலரும்
புகழ்கின்ற வீரம்பொருந்திய சவுரியபரனே ! ஓலம். என்மு
றையினைக்கேட்பாய் ஓலம். வேதபாராயணராய் சிவக்கோலம்
பெற்று விளங்கும் மகிமைபெற்ற உருத்திரகணங்கள்சூழ அர
சுசெலுத்தியிருக்குங் காரணக்கடவுளே ! ஓலம். கருங்கடலை
யொத்துக்கறுத்து விளங்குந் தேகத்தையுடைய எனதப்பனே !
ஓலம். வடிவினுங் குணத்தினுங் கற்புத்தன்மையினுஞ் சிரேஷ்
டமாகப்புகழும் பூரணைபுட்கலையென்னுங் கன்னிகைய ரிருவர்
க்குக் கணவனாகவிருக்குங் கடவுளே ! ஓலம். மும்மதங்களொ
ழுகாநின்றக் கட்டுத்தறியினைமுறித் தலவவல்ல வெள்ளையா
னையின் மீதில்வருங் கெம்பீரபுருஷனே ! ஓலம். ஓலமென்று
அயிராணிமுறையிடுவதை மகாகாளர்கேட்டு ஐயையோ ! எங்
கள் ஐயனைக்குறித்துக்கூவி யிப்பதிவிரதை ஓலமிடுவதோ ! அ
லற்றுவதோ ! நானிருந்தும் இத்தகையகாரியம் நடக்கலாகு
மோ வென, நீருண்டமேகத்தைப் பறக்கச்செய்யவல்ல வாயு
வினைப்போலக் கொடியவர்களுக்கு மிகவுங் கொடியவனாயும்
ஹரிஹரபுத்திரர் சேனைக்குத் தலைவனாகவுந் தேவர்கள் அனைவ
ருங் கொண்டாடுஞ் சவுரிய பராக்கிரமமுள்ள வீரனாகவும் பிர
மாதி தேவர்கள் வந்திக்கும் புகழினைப்பெற்று அவர்களுக்கடுத்
ததுன்ப்ந்திர விஷத்தையுண்டு பாதுகாத்த பரமசிவனுமத்தை
ப்பெற்றவனாகவுங் காலால்முடிவில் மன்னுயிரனைத்தையுங்கொ
ண்டுபோகவல்ல யமதருமராஜன் பங்குக்குவந்த யமனையொ
த்த தீரனாகவும் மூன்றாம்பிறையினைக் கண்டித்துத் தரித்திருப்
பதையொத்து விளங்குங் கோரதந்தங்களை யுடையவனாகவுங்
கோடைகாலமேகமானது மின்னி யிடிக்குந் தன்மையாக வீர
வாளை கரத்திற்பற்றிச் சுழற்றிப்பாயுங் கெம்பீரனாகவும் பலரு
ம்புகழும் மகாகாளனென்னும் பெயரையும்படைத்த வீராதி
வீரன் லகுப்பாய்ந்துவந்து தேவராஜபத்தினியாகிய இந்திரா
ணியை வஞ்சித் தெங்கேகொண்டுபோகின்றாய் நில்லுநில்லெ
ன்று அதட்டி. ஓ பதிவிரதாசிரோமணியே ! இதோ வந்துவிட்
டேன். இனிபயப்படாதே ? வியசனங்கொள்ளாதே ? வாழி
வாழி யிப்பாதகியாகிய கொடிய அசமுகிக் கெவ்வளவும் அஞ்
சவேண்டாம். உன்னைத்தொட்ட இவள்கரங்களை வெட்டித் த
ள்ளி விடுவிக்கவல்லன் பாரென்று வீரன்பேசிய தயிரியவாக்
கியத்தைப் புலோமிசை கேட்டுத் தனக்கடுத்த துன்பத்தைச்
சிறிதுநீங்கி வாடிநின்ற பயிரானது மழைத்துவல்படத் தழை
த்தோங்கி நிற்பதையொத்து முகமண்டலம்விளங்க வீரமாகா
ளனைப்போற்றினள், அத்தருணத்தில் அசமுகியென்னும் பாதகி
யானவள் மகாகாளனைப்பார்த்து நகைத்து முத்தொழிலினை
நடத்துகின்ற மும்மூர்த்திகளும் இந்திரன்முதலியஅஷ்டதிக்குப்
பாலகரும் மற்றதேவர்களும் என்முன்நிற்பதற்கஞ்சி ஒளிப்பா
ர்கள்அப்பேர்ப்பட்ட பலபராக்கிரமத்தைப்பெற்ற நம்மை வா
னவர்களிலொருவனாக விருக்கின்ற இவனோ இகட்சியாகப் பே
சுவான். நல்லகாரியம் இவன் ஆணவத்தைச்சற்றுநேரத்தில் அ
டக்குகின்றனனெனக் கோபித்து விழிகளிற் றீப்பொறி சிதற
நோக்கி பற்களைக்கடித்துக்கொக்கரித்துக் கரும்பாம்பைப்போ
ல முறித் திவன் வல்லபத்தைத்தொலைக்கின்றேன் சமீபிக்கட்
டுமென் றெதிர்பார்த்திருந்த அசமுகிக்குநேராய் வீராதிவீரனா
கிய மகாகாளன்வந்து அடி ராட்சதப்பட்டி ! பதிவிரதா சி
ரோமணியாகிய இந்திராணியை தனித்திருப்பதாக வெண்ணி
வஞ்சித்துக் கொண்டுபோகின்றாயோ ? நல்லகாரியம் அவளைவி
ட்டுபோகக்கடவாய். பயங்கொள்ளவேண்டாமென்று சொல்
லக்கேட்டு அசமுகியானவள் சீறிக்கொதித்துத் துணிவுகொண்
டு வசனிக்கும் உன்னை யிவளைக் காக்கும்படியாய் வைத்தவர்க
ளார் அவர்கள் பெயரைக்கேட்க விரும்புகின்றேன் சொல்ல
டாவென்று தன்குலத்தை ஊழ்வினையைப்போல நாசமடைய
ச்செய்ய நினைந்திருக்கும் பாதகிகேட்க வீரபராக்கிரமசாலி
யாகிய மகாகாளர் உரைக்கின்றார். அடி துன்மார்க்கி ! கேட்
பாயாக, திரிலோகங்களினுந் துன்பமில்லாமல் காக்குந் தீனத
யாபரன், நீருண்டமேகத்தையொத்த கரியநிறம் பெற்றவன்.
வெள்ளையானையின்மீது பவனிவருபவன், வலிமினுக்கொப்பற்ற
அரியரபுத்திரர் எனக்கிப்பணிவிடையினைக் கட்டளையிட்டனர்.
நான் அவர் சேனைத்தலைவனாகும், என்பெயர் வீரரில்வீரனான
வீரமகாகாளன், இனியாவது இந்திராணியை விட்டுப்போக
வென்று சொல்லிய வாக்கியத்தினை அசமுகிகேட்டு அரியரபுத்
திரன் சேனைத்தலைவனென்பது பொய் இவன் தேவேந்திரன்ம
னிதனாகும், இதற் கையமில்லையெனநினைந்து அதிககோபங்கொ
ண்டவளாய் நமக்குப் பயந்தொளித்துத் திரிகின்ற தேவராஜ
ன் தொண்டனோ நம்மைத் தடைசெய்ய வல்லவனென்று சீறி
க் கரத்திற்பற்றியிருந்த சூலத்தைச் சுழற்றி மகாகாளர் மார்
புக் கிலக்காக வெறிந்தனள். அப்படையானது விடுபட்ட வுட
ன் முத்தீயும் ஒருருக்கொண்டோங்கியதைப்போலப்புகைந்தெ
ரிந்து மேல்வருகின்றதை வீரன்கண்டு குறுநகைகொண்டு ஆதி
யில் வடவாமுகாக்கினியை வீரபத்திரக்கடவுள்அழித்ததுபோ
ல தன்கைவாளினால் இருதுணிவாகவெட்டித் தள்ளியசாலத்தி
ல் அச்சூலமானது கடல்கடையுங்காலத்தில் வருந்தி வாசுகிக
க்கிய விஷச்சுவாலையினை யொத்துங் கோரதந்தங்களை யுடைய
கொள்ளிவாய்ப் பசாசமானது அனற்பொறியைச் சிதறியது
போன்றும் கார்காலத்தில் மேகமானது இடித்தெழுந்து மின்
னலை வீசியதுபோலவும் அனற்பொறிகளைக்கொட்டி விழுந்த
து. மேலும் அச்சூலத்தின் பெருமையைக் கேட்பீராக.—ஊழி
காலத்தி லுலகங்களையழிக்கக் கடலினடங்கி யிராநின்ற வட
வாக்கினியானது ஆலகாலவிஷத்தினாற்பூசப்பட்டு அசமுகியெ
ன்னும் பாதகி கரத்திற்பிடியுண்டு நின்றாற்போலவுஞ் சொல்ல
வும் வேண்டும் அதனைத் திஷ்டாந்தமாகக் காட்டுவே னென்ற
தைப்போல வீராதிவீரனாகிய மகாகாளர் வாளானது அதன்
சுபாவகுணத்தைவெளியிடத் தண்டித்ததையொப்ப வெட்டித்
தள்ளியது. இவ்விதமாகத் தானேவிய சூலமழிய அசமுகிசீறி
அருகில்நிற்கின்ற வுயிருக்குயிராகியதோழியினது கரத்திலிரு
ந்த சூலத்தைவாங்கி யமனும் அஞ்சக் கொக்கரித்துத் தானெ
ண்ணிய காரியத்துக் கிடையூறில்லாது தான்பற்றியிருந்த இந்
திராணியைச் சற்றே காத்திருமென்று தோழ்வசத்தில் ஒப்பி
த்து இராகுவானது சந்திரன்மீது தாவியதைப்போலப் பாதகி
யாகிய அசமுகிபாய்ந்து வீரமகாகாளர்பேரிற் குதித்து மார்
பிற்குத்தநினைந்து மாறிமாறி வாதுகொடுக்குமுன்னிலையில் அக்
குறிப்புதெரிந்து வீராதிவீரனாகிய மகாகாளர் தமது கரத்தில்
விளங்கும் வாளினால் அதனையும் வெட்டித்தள்ளி சிங்காரதந்

செய்தனர். அக்காலத்தில் அசமுகி சற்று தளர்ச்சி கொண்டு பின்னிடைந்து பக்கத்தில் வானத்தினையளாவ நின்ற ஒருபர்வதத்தை வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கிறுகிறெனச்சுழற்றி யிதனுல் பொடிப்பொடியாக நாசமடையக்கடவாயென்றெறிந்தாள் அதுவும் அதிவேகமாய் வரும்போது மகாகாளர் நகைத்துத் தமது வெற்றிவாளினையுதறி ஓங்கிவீச பர்வதமும் அந்தவாஞ்ந் துகள்பட்டது. அதனைக்கண்ட அசமுகியானவள் ஊழிகால சமுத்திரத்தைப்போலக்கூவி அடா! வீர மகாகாளா! ஏண்டா தலைகிழாய் விழுகிறாய். முன்பின் யோசித்தவனல்ல சூரபதுமன் ஆக்கினையையும் நினைந்தவனல்ல அதனைத் தெரிவிக்கின்றனன் கேட்பாயாக.—உலகங்க ளனைத்தையுஞ் சிருஷ்டிக்க வல்ல மகத்துவத்தைப்பெற்ற பிரமதேவன் பிராத காலத்தில் ஆசாரவாசலில்வந்து காத்திருந்து காலம்பார்த்து பஞ்சாங்கந் தினந்தோறுஞ்சொல்லி ஆசீர்வதித்துப்போகவும், மற்றதேவர்களனைவரும் ஏவல்களைச்செய்து போற்றிக்காக்கவும், வீராதிவீரர்களாகிய அவுணரோ முதலாகக் கைகட்டிநின் றேவல் கேட்கவும் அளவற்ற அண்டங்களை ஆளப்பெற்ற சூரனாகிய என்தமையன் தோள்களைத்தழுவி யணைந்து களித்திருக்க இந்த அமிராணியைக்கொண்டுபோவதை யறியாது பேதமைப்புத்தியினாற் றடைசெய்தனை யிது முக்கியமாகத் தகாதகாரியம் மேலும் தாருகாசூரன் சேனைத்தலைவர்கள் இவளையும் இவள் கணவனையுந் தேடித்திரிகின்றனர். அவர்கள் ஒருகாலங்காணுவார்களாயின் உன்னைவிடமாட்டார்கள் கொன்று தின்றுவிடுவர். அல்லாமலும் நானே உன்னைவாயிற்போட்டுக் கொறித்துவிட வல்லேன், ஆனால் பசிதணியப்போதாமையால்விட்டேன் கெடுதி நேருவதற்குமுன்னமேதப்பித்துக்கொண்டோடிப்பிழைப்பாயாக வீணிற்சாகவேண்டாம் ஓ! அபலனே? உன்மீது தயையினா லிதனைச்சொன்னேன் தாமதஞ்செய்யாமல் நடந்துவிடுவையென்று அசமுகிசொல்வதை வீரன்கேட்டு குறுநகைகொண்டு நல்லகாரியம் என் வல்லபங்களையறியாது இவ்வார்த்தைகளைப் பேசினை வெகுகாலமாக வெற்றிபெற்று நின்ற உன்குலத்தைப் பொடிசெய்ததறியாயோ? உன்னையும் வதைப்பதெனக் கரியதல்ல பெண்ணாதலால் உயிர்தப்பிப்பிழைத்தாய் இதனையறிந்து விரைவில் இந்திராணியை ஒப்பித்துப்போட்டு நடந்துவிடக்கடவை வீணிற் காயத்தைப் போக்கடித்துக் கொள்ளாதேயென்று வீரன்பேசிய உண்மைகளை ஊழின் சம்பந்தப்பட்டவளாதலால் யோசியாமல் இவன் கரத்திலிருந்த வாளும் போய்விட்டது மேலும் நிராயுதனுடன் சண்டைகொடுப்பதிற் பயனில்லை நீதிக்கும் விரோதமாகக்காணுகின்றது அல்லாமலும் இவனைச் சுலபமாக எண்ணவும் போகாது வெல்வதரிதாயிருக்கும் இத்தருணத்தில் வீண்காரியத்துக்குள்ளாகாமல் நாம் நினைந்தபடியே இந்திராணியைக் கொண்டுபோய் விடக்கடவோமென நிச்சயித்தவளாய் தன்தோழியருகிற்போய் அவள் காவல்கொண்டிருந்த இந்திராணியைப் பழையபடியே தன்கரத்திற் பற்றினவளாய் பூர்வத்தில் வாயுதேவன் மகம்மேருபர்வதச் சிகரங்களைப் பறித்துப்போனதைப்போல அதிவேகமாய் நடப்பதை மகாகாளர்பார்த்து அடிபாதகி? எங்கேபோகின்றனைநில்லுநில்லெனத்தொடர்ந்து கொடியமனதையுடைய அசமுகி கூந்தலை ஒரு கரத்தினாற்பற்றி மற்றக்கரத்தினால் உடைவாளை உருவிக்கொண்டு இந்திராணியைப்பற்றியிருந்த வலதுகரத்தைத் தோள்வரையில் தேவர்களித்துக் குதித்துக்கொண்டாட வெட்டித் தள்ளி யிருண்டபிலத்தில் வகைமோசமாய் அகப்பட்டுத் தப்பிப்போக வகைகாணாது மயங்குகின்றவரை வெளியிற் கொண்டுவந்து விட்டதைப்போல மதிமயங்கிவருந்தித் துக்கித்திருந்த இந்திராணியைப் பக்குவமாய் அப்புறப்படுத்தியபின்பு மனஞ்சகியாமல் பாதகியாகிய அசமுகியைத் தமது பாதத்தினால் மலையின்மீது விழுந்த இடியைப்போல உதைத்துத்தள்ளி யுருட்ட அதைக்கண்டு துக்கித்துப்பக்கத்தில்நிற்கின்றதன்றோழியைப் பார்த்து இந்திராணியைத் தொட்டகை உனக்குமிருக்கலாகாதென்று உதிரம்பெருகக் கொய்துதள்ளி அவளையுங் காலினால் உதைக்க ஓவென்றலறி பூமியில்விழுந்தனள்.

அசமுகிசோகப் படலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிமஹரிஷிகளே? இவ்வாறு வீரகண்டைசத்திக்கும் பாதங்களையுடைய மகாகாளர் கோபித்து இரண்டு ராட்சதக்கன்னியர் கரங்களைவெட்டித் தள்ளிக்காலத்தில் ஊற்றெழுந்து பெருகுவதைப்போல இரத்தமானது வீரிட்டோட விழுந்துகிடந்த தெப்படியிருந்ததென்றால் அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கையும் புசபலபராக்கிரமத்தையும் பெற்றிராநின்ற சூரபதுமனிடத்து இதுபரியந்தம் வாழ்ந்திருந்த லட்சுமியைச் சுடுவதற்கமைத்த குறைத்தலைக் கொள்ளியினையொத்து விளங்கியது. பின்பு சுழித்தோடும் ஆற்றைப்போல இரத்த மேலிட்டுப்பெருக, அசமுகியானவள் வருந்தி விழுந்து மூர்ச்சித்துத் தெளிந்தவுடன் தனக்குநேர்ந்த துன்பத்தினாற் சமுத்திர மிரைவதைப்போல கோ கோ வெனப் புலம்பி மருண்டு பதைபதைத்து இடதுகையை பூமியில் அடித்து நெரித்து மகாகாளன் மீட்டு மெங்கேவருகிறானோவென்னும் ஏக்கத்தினாற் சுற்று முற்றும் பார்த்து வெருண்டும் கரத்தினாற் பூமிபிளக்க மோதியும் முதுகும் மார்புந்தேய கடகடெனப்பூமியிற் புரண்டுஞ் சரீரமுற்று மிரத்தந்தோய்ந்தபடியால் செவ்வானத்தைப்போல விளங்கியும் இவ்வபாயத்துக்குக் காரணம் இந்திரன் தேவியாதலால் அவளைப்பற்றிப் பிசைந்து மென்று தின்று கோபந் தணிவேனெனச் சடுதியிலெழுந்து விழுவாள். சற்று மவுனியைப்போலச் சும்மாயிருந் தெண்ணிவாடுவாள், முன்னும் பின்னுஞ்சாய்வாள். பலயீனத்தினால் மூர்ச்சையாவாள் கோபத்தினால் உதட்டைக்கடிப்பாள், மேலுமேலும் பெருகும் உதிரத்தைக்கொப்பளித்து உமிழ்வாள். நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனத் தலையையசைப்பாள். இடியையொப்பப் பற்களைக் கடிப்பாள். பயபீதியினால்திகைத்துப்பார்ப்பாள். என்செய்கை வெகு நேர்த்தி நேர்த்தியென்று நகைப்பாள். சபாசென்று விரலை மூக்கின்மேல்வைப்பாள். கோபாக்கினி மென்மேலும்மூள புகையும் அனலும் பெருக வாயினால் பெருமூச்சுவிடுவாள். உம்மெனக் கர்ச்சனைகொள்வாள். நல்லதாகட்டுமெனக் கோபிப்பாள். விழிகளிற் றீப்பொறிபறக்கச் சுற்றுமுற்றும்பார்ப்பாள். வீரமகாகாளன் பராக்கிரமத்தை யெண்ணி யெண்ணி மெச்சுவாள். சரீரம்வியர்க்கவருந்துவாள். தனக்கடுத்தகுறையை நினைக்குந்தோறும் வெட்கித் தலையையிறக்கிக்கொள்வாள். அறுபட்டுப் பூமியிற்கிடக்கின்ற கரத்தினை மற்றையகரத்தினாலெடுத்துப்பார்ப்பாள். அதனைக்கண்களில் ஒத்திக்கொள்வாள். புசத்திற்சேர்த்துத் துக்கிப்பாள். இப்பாடுபட்டவர்கள் என்னைவிட யாவரிருக்கின்றனரென்பாள். இத்தனை அவமானம் நேர்ந்த காலத்தில் உயிர்தரியாமல் இறப்பதே உத்தமமெனக் கருதுவாள். அகண்டசாம்பிராச்சிய மிகுதியையுடைய சூரன் தங்கையாகிய எனக்கும் இப்படிக்குநேருமோவென்பாள். ஐயையோ இது மிகவும் அநியாயம் அநியாயமென்பாள். திரிமூர்த்திகள் முதலிய பலரும்புகழவாழும் என்தமையன்முன் இக்கோலத்துடனெப்படிக்குப் போவேனென்பாள். பலபல எண்ணமிட்டு அழுவாள். இனி வாலிபமுள்ள புருடர் என்னைத்தொடக் கூசுவாரோ யென்னசெய்வதென்று வாடுவாள். மூடத்தியென்று சகலரும் ஏசுவாரோ யென்று இலேசிப்பாள். பயந் தொளித்துத்

திரியுந் தேவர்கள் பழிபேசுவாரோ என்பாள். இதற்கென்னசெய்வோம் ஒருதந்திரமுந் தோற்றவில்லையே என்பாள். தேவர்களெல்லாம் யோசித்து என்கையைப்போக்க இவ்வித உபாயந் தேடினராதலால் இனி உயிர் சுமந்திருக்கலாகாதென்பாள். அதற்குமுன்னமே அவர்களுடன் மற்ற உலகங்களையுஞ் சாம்பலாக்கி பூதவேனெனக்கோபிப்பாள். சகலபுவனங்களிலு மிராநின்ற பிராணிகளையும் நாசமடையச்செய்து கோபம் நீங்குவேனோவென்பாள். கடையுகத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியை யவிப்பேனோ வென்பாள். அண்டவடுக்குகளைய கீழ்மேலாக் தவேனோ வானத்தில் விளங்கும் நட்சத்திரராசிகளை வாரிக் கொறிக்கவோவென் றிவ்விதங்களாகப் பலபல கோபவார்த்தைகளைப்பேசுவதைக்கேட்ட தோழியாகிய துன்முகி ராட்சதக்கன்னிகையாயினும் விவேகசாலியாதலால் மன்னுயிருக்கிரங்கி அசமுகியைப்பார்த்து அடி அம்மா? ஏன் வீண்வார்த்தையாடுகிறாய் நீ யிப்போதுகுறித்த தனத்தும் உன்னையென்னசெய்தது. அப்படிக்கல்லவென்று நீ நினைந்தபடிக்கு முடிப்பையாயினும் உன்னைத்தடுப்பவர் யாவர் உன்தமையனாகிய சூரபதுமனறிந்தால் தன்பெருமைக்குக் குறைகொண்டுவந்துவைத்தாயென்று உன்னைத்தண்டிப்பான். ஆதலால் நீயேன் வீணிற்காலங்கழிக்கிறாய். நாம் விரைவில் வீரமாமயேந்திரஞ்சேர்ந்து நமதரசனுக்கு நமக்குச்சம்பவித்ததைச் சொல்லிக்காட்டினால் அந்தநிமிஷத்தில் தேவரைப்பற்றி வருவித்துத் தகுந்த தண்டனைகளைச்செய்து கொல்லுவன். மேலும் நமக்குமாத்திரமே யிவ்வூனம் நேர்ந்ததென் றெண்ணவேண்டாம். முற்காலத்திற் றக்கன்செய்த யாகத்தில் வந்திருந்த தேவகன்னியர்கள் வீரபத்திரரால் சிகையரியுண்டு மூக்கு நாக்கு முலை முதலிய உறுப்புகள் ஊனப்பட்டு வருந்தி மானங்கெட்டதைக் கேட்டதில்லையோ! இதுவல்லாமல் உனக்கு முக்கியமாய்த் தெரிவிப்பதென்னவென்றால் சிவனடியார்கள் தவிர மற்ற பிராணிகளுக்கு ஊழ்வினைச் சம்பந்தத்தை மாற்றப்போமோ? அநுபவித்துக் கழிக்கவேண்டும், இக்காரணத்தினால் நமக்கடுத்த துன்பத்துக்கு விசனப்படவேண்டுவதில்லை. யின்பதுன்பங்கள் அமைப்பின்படிக்கு மன்னுயிர்களுக்கு காலாதிகளில் நேரும் அதற்கு வருந்திக்கோபித்ததினால் பிரையோசனமென்ன எழுந்திரும் போவோமென்று பற்பல திஷ்டாந்தங்களைச்சொல்லித்தேற்ற அசமுகியானவள் ஒருவகையாகத்தெளிவுகொண்டவளாய் எதிரில் நிற்கின்ற இந்திராணியைப்பார்த்து பற்களைக்கடித்துச் சொல்லுவாள். என்தமையனாகிய சூரபதுமன் ஆணை ஆக்கினை எந்த அண்டங்களிலுஞ் செல்லுகின்றது. ஆகையால் நீங்களிருவரும் எவ்விடத்தி லொளித் திருப்பினுந் தூதரால் பிடித்துவரச்செய்து கொல்லுவிப்பன். மறைந்து திருடனைப்போலத் திரியும் உன்புருஷனையும் மற்ற தேவர்களுடன் பற்றிக்கொண்டுவந்து மாளாத சிறையிலடைப்பிப்பேன். இப்போது நான் சொல்லியபடிக்குச் செய்வியாமற் போவேனாகில் நான் சூரன் தங்கையுமல்ல என்மார்பிலிருப்பது கொங்கைகளுமல்ல பேடியாவேனென்று பற்பல சபதங்களைப்பேசி அவ்விடத்தைக் கடந்துபோயினள்.

இந்திரன்மீட்சிப் படலம்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்விதமாகச் சூரன் தங்கையாகிய அசமுகியென்னும் பாதகியானவள் வீரங்களைப்பேசி துன்முகியெனனுந் தோழியுடன் மறைந்தபின்பு மனச் செருக்குடன் விளங்குகின்ற இந்திராணிமுகத்தை வீராதிவீரனான மகாசாஸ்தா பார்த்துத் தாயே! அசுரப்பட்டிமக்களுக்கெவ்வளவேனும் அஞ்சாதே உன்கணவனாகிய தேவராசன் வருமளவும் உனக்கியாதோ ரிடையூறுமின்றி காக்கக்கடவேன். மனக்கவலையற்று பழையபடியே தவஞ்செய்யக் கடவாயென்று தயிரியஞ்சொல்லித் தமதிருப்பிடத்திற்குப்போயிருந்தனன். பின்பு இந்திராணியானவள் இனத்தைப்பிரிந்த மானைப்போல ஒன்றியாகத் தன்னிலையிலிருந்தாள். இச்செய்திகளை நாரதமகாரிஷி தெரிந்தவராய்த் தாமதஞ்செய்யாமல் விரைவிற் றிருக்கயிலாயத்துக்குப்போய் இந்திரனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்து இந்திராணிக்கடுத்த துன்பங்களையும் மகாசாஸ்தா சகாயங்களையுஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கேட்டு உடனே மனங்கலங்கிக் கிலேசித்துப் பரமனைப்போற்றி தட்சணமே தேவர்களுடன் நந்திதேவரிடத்துக்குப்போய் வணங்கித் துதித்து ஓ? நந்தியெம்பெருமானே! அடியே னிவ்விடம்வந்த பின்பு என்தேவிக்கு அசமுகியென்னும் பாதகியினாற் சிலதுன்பம் நேர்ந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். மேலும் நாயினேன் வினைக்கீடாய்க் கர்த்தனைக்காண்பதற்குக் காலமும் நேரவில்லை. ஆதலாற் பூலோகத்துக்குப் போய் இன்னஞ் சிலகாலந் தவஞ்செய்யத்தக்கதாக அடியேனுக்கும் மற்றதேவர்களுக்கும் விடைதரவேண்டுமென் றிரக்க நல்லகாரியம் அவ்வாறேபோய் வரக்கடவீர்களென் றனுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு உடனே சகலரும் அரகரவென்னு முழக்கத்துடன் வெள்ளியங்கிரியினைக்கடந்து பூலோக கயிலாயமாகிய சீகாழித் தலத்தைச்சேர்ந்து மகாசாஸ்தாவைக்கண்டு ஆவலுடன் கட்டிக்கொண்டு நீர் செய்தவுதவிக்குக்கைமாறுண்டோ? என்பிராணபரியந்தம் இதனை மறப்பதில்லையெனப் பற்பல உபசாரங்களைச்சொல்லி அவ்விடங்கடந்துபோய்த் தனது திருத்தேவியாகிய புலோமிசையைக்கண்டு அவள்துக்கத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு பல உறுதிமொழிகளைப் பேசினான். அக்காலத்தில் இந்திராணியானவள்அசமுகிசொல்லிப்போயின சபதங்களையும் வஞ்சகங்களையுஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கேட்ட இந்திரன் திடுக்கிட்டு இதற்கென்ன செய்வோமென்று யோசித்துத் தாமதஞ்செய்ய லாகாதெனத் துணிவுகொண்டு தேவர்களுடன் இந்திராணியை யழைத்துக்கொண்டுபோய் மகம்மேருச்சாரலிற் பதுங்கியிருந்தான்.

சூரபதுமன் அரசியற்படலம்.

இவ்விதமாக இந்திரன்பதுங்கியிருந்தகாலையில் முன்னங்கை அறுப்புண்ட அசமுகியானவள் தன்தோழியுடன் சீகாழிப் பதியைக்கடந்து மிகுந்த மனவாட்டத்தோடு வீரமாமயேந்திரபுரத்தைச் சேருவதன்முன்னஞ் சூரபதுமன் அரசுசெலுத்தி யிருந்த சிறப்பிற் சிலவற்றைச் சொல்லுவோம் ஓ! சவுனகாதி ரிஷிகளே! கேட்பீராக.—எண்ணிறந்த பிரமர்கள்கூடி நமதரசனாகிய சூரபதுமனுக்கு சபாமண்டபஞ்சோடிக்க வேண்டுமெனக்கருதி அவன் குடைநிழலிற்பட்ட ஆயிரத்தெட் டண்டங்களி லிராநின்ற ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுடைய சொர்னமலைகளைப் பறித்துவந்து உருக்கிக் கற்களாகச்சோடித் தமைத்ததைப்போலக் கனத்ததாய் உயரத்திலுமிகுந்து சக்கிரவாளகிரியையொப்பாக வளைந்து ஆயிரம்யோசனைவிஸ்தீர்ணமுள்ளதாய்ப் பசுமைதங்கிய காந்திகளை வீசிவிளங்குஞ் சபாமண்டபமானது வீரமாமயேந்திரத்தின் உள்பிராகார நடுப்பிரதேசத்திலுண்டு அதனிடையிற் சொர்னமலைகள் செக்கடமிட்டுப் பட்டைகள் தீர்ந்து தொழில்முற்றுப்பெறச் செய்தமைத்ததாயிராநின்ற ஆயிரக்கோடி தூண்கள் இடையிடையில் நாட்டி மேற்பரப்புகளைத்தாங்கி நிற்கவும் அண்டகோடிகளிலிராநின்ற சொர்ன பூமிகளிற்சிறந்ததாய் மாற்றுயர்ந்ததாக விருப்பவைகளைச் சேகரித்து உருக்கிவார்த்துச் சீர்படுத்திமெருகிட்டிருப்பதைப்போல இவ்விதிராநின்றவிசாலமாகிய மேற்பரப்பு வானத்தை அளாவ

நிற்கவும் பலவளங்களையுடைய பூமண்டலத்திலுண்டாயிருக்கி
ன்ற குலகிரிகளைப் பேர்த்தெடுத்துப்பிளந்து கடையலிட்டு அ
மைத்திருப்பதுபோல விளங்கும் இரத்தினமயமாகிய பொன்
கொடுங்கைகள் உத்திரங்கள் போரிகள் அவைகளினிடையிற்
சிற்பசாஸ்திரத்துக்கு மேற்பட்ட சிங்காரமுள்ள சித்திரங்கள்
பலவகைப்பதுமைகள் அவற்றின் செய்கைகளை நடத்திக்கொ
ண்டிருக்கவும் பற்பலபுவனங்களில் விளங்கிய செக்கர்வானங்
களைச்சேகரித்து வரிசைப்படத்திருத்தி அமைத்துவைத் திருப்
பதை நிகர்த்துசெந்தாமரைகள் முதலியபலவகை புஷ்பங்க
ளினாற் சோடித்த விதானங்கள் பரிமளித்துக் குளிர்ச்சியாய்
மேற்பரப்பினிடையே கட்டி விளங்கவும் பன்னிருகோடி சூரி
யரைப் பிடித்து வந்தமைத்ததையொப்ப முற்றினும் நிலைக்க
ண்ணாடிகள் தூக்கி நிற்கவும் அளவுபடாத சந்திருடைய சோ
டசகலைகளையும் மேகவகைகளையும் ஏகமாகச்சேர்த்து ஒழுங்கு
பெறச்செய் தமைத்ததைப் போலக்கணக்கிறந்த வெண்சாய்
மரைகளையும் ஆலவட்டங்களையும் வெண்பட்டாடைத் தொங்
கலையும் மயிற்பிச்சங்கள்முதலிய சிறப்புகளைப் பற்பல சிங்கா
ரவளப்பமுள்ள வாலீபப்பெண்க ளேந்திப்பரிமாறவும் முத்து
க்கோவைகளினாலும் நவரத்தினங்களினாலும் பட்டு விதங்களி
னாலுஞ் சோடித்துத் திசையெங்கினும் காந்திகளை வீசிவிளங்
கும் பூச்சக்கிரக்குடையானது சந்திரபிம்பம் போன்றசையவு
ம் அளவுபடாத அண்டங்கடோறுமிராநின்ற பிரகாசங்களைமு
ற்றுஞ்சேகரித் தொன்றாக்கிச் சிற்ப நூல்களிற் றேர்ந்தவரா
ல் அமைத்திருப்பதைப்போலச் சொர்னத்தினாலும் இரத்தின
வகைகளினாலுஞ் சோடித்து வானத்தில்விளங்கும் நட்சத்திர
வகைகளைப்பொறுக்கி மாலைசெய் தமைத்ததைப்போல ஆணி
முத்துக்கோர்வைகள் தொங்கவிட்டுவிளங்கவும்பூரணச்சந்திர
ர்களைப்பற்றிஇலக்கணப்படிக்குச்செய்ததைப்போலவிளங்குஞ்
சந்திரகாந்தக்கற்களினாற்சோடித்தசிங்கங்கள் நாற்புறத்தினுந்
தாங்கப்பொற்பாவைகள்பக்கங்களில்நடித்திருக்கஇவ்விதச்சிங்
காரங்களைப்பெற்ற சிங்காதனமானது அஷ்டலட்சுமிகளுங் கு
திகொண்டிருக்குஞ் சபாமண்டபத்தின் முகப்பில் அவுணருக்க
கரசனான சூரபதுமன் வீற்றிருக்கும் படிக்கு விளங்கியது அ
வ்வாசனத்தின் மீது ஆயிரகோடி அண்டங்களிலிராநின்ற வ
டவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் ஏகமாய் ஒருமித்து அ
மைந்ததைப்போல மாணிக்கம்நீலரத்தினம் முதலியமணிக
ளினாற் செய்தமைத்த கிரீடம் குண்டலம் வாகுவலயம் மதா
ணிப்பதக்கம் அரைவடங் கடகமுதலாகிய சர்வாபரணங்களு
ஞ் சொலிக்க ராட்சத வீரர்சேவிக்கமேற்குறித்த அண்டங்களி
ன் அரசுசெலுத்தியிருக்கும் கூற்றுவரனைவருஞ் சேர்ந்தொன்
றியதையொப்ப வீரபராக்கிரமகெம்பீர உத்தண்டராச ராசப்
பிரபுடீகனான சூரபதுமன் வானத்தையளாவ வீற்றிருந்தகா
லத்திற் முன்பூர்வத்திற் செய்ததவத்திற் கிரங்கி சிவபிரான் அ
னுக்கிரகஞ்செய்தபல அண்டங்கடோறும் நடாத்துகின்ற ஆ
ணைஆக்கினைச்செங்கோல் அளவுபடாத கீர்த்தியிவைகளனைத்து
ம் ஏககாலத்திற் சேர்ந் தொருமித்து இருகூறாகநிற்பதைப்போ
ல உபையபாரிசங்களினும் தவளச்சக்கிரக்குடைகளைத் தாங்
கிநிற்பது சோடசகலைகளைப் பெற்றசந்திரர் இராசாதிராசனை
வந்தித்துப் போகத்தலைகளை நீட்டி நீட்டிக்காலம் பார்த்திருப்ப
தைப்போலவும்பூமண்டலத்தைவளைந்திராநின்ற கருங்கடலும்
மகாவிஷ்ணுபள்ளிகொள்ளப் பெற்ற திருப்பாற் கடலும் இர
ண்டுருக்கொண்டு நிற்பதைப்போல சவுரியபராக்கிரமசாலிக
ளான சிங்கமுகாசுரனுந் தாருகாசுரனும் இருபாரிசங்களினு
மிட்ட சிங்காதனத்திற் கொடியசிங்கங்களையொப்ப வீற்றிருந்
து தமையன் கட்டளைப்படிக்கு காரியங்களைச் செலுத்திக்கொ
ண்டிருக்கவுஞ் சூரியர் சந்திரர்முதலிய கிரகங்களைப்போல பா
னுகோபன் இரணியன் முதலிய குமாரவருக்கங்களும் விவேக
சாலிகளாகிய மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவருஞ் சூழ்ந்தி
ருக்கவும்அண்டங்களி லிருக்கின்றவாயுக்கள் வருணர்களுஞ்சே
ர்ந்து பனிநீர்தூவிகுளிர்ந்த காற்றைவீசிப்பணிந்தெழுந்தேவல்
களைக்கேட்டிருப்பதுபோல நீலமலைக்குச் சமமாக பருத்திருக்
குந் தேகத்தையுடைய இராட்சதர்க ளிருபாரிசங்களினும் நி
ன்று கவரிகளைவீசுதல் பற்பலஅண்டங் களிற் பரந்திருக்குந் தி
ருப்பாற் கடல்களிலெழாநின்ற நுரைகளைச் சேகரித்து வைத்
திருப்பதற்கொப்பாகவும் வெள்ளித்தகட்டுக்கு உவமிக்கும்வெ
ள்ளிலைபாக்கு வருக்கங்கள் நிறைந்த பொற்பெட்டிகளைப் பல
கன்னியர் ஏந்திநிற்கவும் ஆயிரங்கிரணங்கள் பொருந்திய சூரி
யர்களைப் பிடித்துருக்கிவார்த்ததற்குநேராகச்சொலித் திருக்கு
ம் பொற்படிக்கங்களை யிராட்சதர்களேந்தி நிற்கவும் அண்ட
வெல்லையைச்சூழ நிற்கின்றசக்கிரவாளகிரியிற்றோன்றிக் குளி
ர்ந்த கிரணங்கள் சொலிக்குஞ் சிரோ ரத்தினக் காந்தியும் அ
க்கிரியின் புறத்தில் விளங்குங்காடாந்தகாரமாகியவிருளுந்திரு
ப்பாற்கடலினுதித்த சிறப்புள்ள அமுதமும் விசாலமாய் ஆழ்ந்
திருக்குஞ் சத்தசாகரங்களும் நவரத்தினங்கள். முதலியவனை
த்தும் ஊழிகாலத்திலொன்றுடனொன்று கிரமந்தப்பி மாறிக்க
லந்து விளங்குவதற்கிணையாக விசாலமாகப்பரந்திருக்கும் அச்
சபையில் இராசராசர்கள் அவுணத்தலைவர்கள் ராட்சதவீரர்க
ள் பந்துவர்க்கங்கள் பெரியோர்கள் சினேகிதர்கள் ஆகியாக
விடமின்றி நெருங்கி கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள்தாக்கச் சக்கி
ரேஸ்பரனுடைய நோக்கத்துக் கெதிர்பார்த் திருக்கவுந் தே
னைக்கிராகிக்கப் புஷ்பங்களினிறங்கி மிதிக்குந்தோறும் மகரந்
தங்களிற் படிந்து மணத்திருக்குஞ் சுரும்பினங்களின் வயிற்றி
லூராய்ந்துமன்னுயிர்களுக்குக்களிப்பினைத்தருங்குளிர்ச்சியுடை
யசோடசகலைகள் பொருந்திய சந்திரனது தேகத்தைத்தழுவி
மகாவிஷ்ணுவிருப்பமாகப் பள்ளிகொள்ளத்தக்க சிதளத்தை
ப்பெற்றுமதுரா மிகுத்த திருப்பாற் கடலிற்றவழ்ந்து கடல்சூழ்
ந்த பூமண்டலந் தெய்வலோக மிவற்றுட் சிறந்திராநின்ற பூங்
காவுகள் நந்தவனங்கள்மாமுதலியசிறந்ததருக்களிற்றிளைத்து
தன்வேகத்தை யடக்கி மெல்லெனவசைந்து குளிர்ச்சியாக ம
ந்தமாருதமானது உலவித்திரியவுஞ் சத்தமேகங்களும் மாறி
மாறி தெய்வகங்கையிற்றோய்ந்து சந்திரனோடுறவுகொண்டு ப
னித்துவலைமேய்ந்துபொன்னுலகத்தி லிராநின்ற கற்பகச்சோ
லையிற் பலநாட்பழகிவந்து தண்மையாகச் சிறுதுளிகளையிறை
க்கவும் ஊர்வசி ரம்பை திலோத்தமை மேனகை முதலிய தெய்
வப்பெண்கள் இயக்கர்மகளிர் அரக்கர்மாதர் தானவப்பெண்க
ள் விஞ்சையர்கன்னியர் சாரண்ஸ்திரீகள் சித்தமங்கையர் முத
லாகிய சுந்தரமுள்ள நாடகப்பெண்கள் நவரத்தினமயமாகிய
ஆபரணங்களைத் தரித்துப் பட்டாடை யுடுத்திப்புஷ்பவகைகளை
அலங்கரித்துக்கொண்டவர்களாய்ப் பரதசாஸ்திரவிதிப்படிக்கு
அபிநயங்காட்டி மயிலினங்களைப்போல நடித்துங் குயில்வரு
க்கங்களுக்குச் சமதையாகக் குரலோசையெழப்பாடியுஞ்சரா
சரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்து வரும் பெருமையினை யுடை
ய பிரமதேவனானவன் பிராதகாலத் தெழுந்து தன்கடன்களை
முடித்துக்கொண்டு சூரன் ஆசாரவாசலில் வந்து பஞ்சாங்க
ஞ் சொல்லிப்போக காலங்கிடையாமல் ஒருபாரிசத்திற் காத்
திருக்கவும் அவர்பிள்ளைகளாகிய நவப்பிரமாக்களுங் காலத்தி
னைநாடிநாழிகையினை முறைமுறையாகப் பக்கங்களில் நின்று
சொல்லிவரவும் மன்னுயிரை வாட்டுங் கொடுமையினைப்பெற்ற
புலிக்கூட்டமத்தியில் சிலமானினங்கள் போவதைப்போல சட
னசித்தமுடைய இராட்சதர் நெருக்கி லகப்பட்டு கரங்களைநீட்
டி ராச ராசேந்திரனே வாழி வாழியெனப் பற்பல ஆசிகளை

சொல்லிசமுத்திரகோஷ்டத்தினு மேலிட்டொலிக்கும் ஆரவாரங்களினாற் செவிகளிற் படவில்லையோ வென்னும் சந்தேகத்தோடு நிற்கின்ற முனிவர்பாரிசத்திற் சூரபதுமன் விழிகளைச் செலுத்துந்தோறுங் கரங்களைத்தூக்கி அவுணத்தலைவனே சுகசீவியாக வாழிவாழியென்று சொல்லிவருந்தவுந் தேவேந்திரன்தவிர மற்றதேவர்கள் அரசனைச்சேவிக்கச் சமீபத்திற்போயிருந்தகாலத்தில் ராட்சதர்கள் நெருக்கி லகப்பட்டு மீட்டுங் கடைவாயில் வரையிற்றள்ளுண்டு அரசனைவணங்குதற்கு காலதாமசமாகின்ற தென மீட்டும், அவர்கள் மத்தியில் நுழைந்தும் பழையபடியே தள்ளுண்டுவரக் கடைவாயிற்காப்போர் இவர்கள் அடிக்கடி வருகின்றனரெனப் பொற்பிரம்புகளினால் மோதப்பட்டு சபையை தரிசிக்கப் பெருமையால் மனவாட்டத்துடன் அலைந்துநிற்கவும் அவ்வீரர்களிற்சிலர் ஜயசாலிகளாய் பொற்சட்டைகளை யுடுத்துக் கரத்திற் கோலைக்கொண்டு பாராபரிசெய்து போம்போமென்று விண்ணவர் மகுடங்கள் சிதற மோதி மேகங்களைக் கலைக்குஞ் சுழல்காற்றையொத்துத் தூரத்தியுஞ் சிலர்தப்பி நுழைந்து சபைக்கருகிற்போய் சூரன்கீர்த்திகளைச் சொல்லிப்புகழவும் ஆயிரமிதழ்கள்பொருந்திய பொற்றாமரைவாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியானவள் பலவுருவுகொண்டு அணிவகுப்பாய் நிற்பதைப்போலச் சொர்ன மலைகளையொப்பப் பாரித்து தேமல்பரந்து ததும்பிவிளங்கும் கொங்கைகளையுடைய மங்கையர் அளவற்ற சிரோரத்தின தீபங்களையேந்தி வாழ்த்தெடுத்துச் சுழற்றவும் கின்னரர் சித்தர் இயக்கர் கந்திருவர் வீணைகளைமீட்டி மங்களம்பாடவும் வீரமாமகத்தைச்செய்து முடித்த உறுதிப்பாடுகளையும் அதற்கிரங்கி பரமசிவமெழுந்தருளி வேண்டிய வரப்பிரசாதங்களைக் கடாட்சித்த முயற்சிகளையும் இந்திரன்முதலியோர்களைப் புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டு ஜய உச்சாகத்துடன் திக்குவிஜயஞ்செய்து திரும்பிய புகழினையும் சிவபிரான் கட்டளையிட்ட ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கடோறும் இந்திரஞாலத்தேரில் ஆரோகணித்துலவி அத்தலவாசிகளை தன்வயப்படுத்தித் தனதுவசத்தினைநிறுத்திச் செங்கோல் செலுத்திவரும் வீரப்பிரதாபத்தையும்மற்றவிஜயங்களையும்'பலகோடியிராட்சதர்கள் கட்டியங்களினாற் சொல்லி யிருபாரிசங்களினும் நின்றுதுதிக்கவும் அவுணராசர் திக்குப்பாலகர் முதலாகச் சேவிக்குந்தோறும் அரசன்பாதங்களிற் சொரியும் பொன் மலர்களையும் முனிபுங்கவர் பெரியோர்கள் பண்டிதர் கூட்டங் கூட்டமாகவந்து மந்திர ஆசீர்வாதங்களைச் சொல்லி யிறைக்கும் அறுகு அட்சதைகளையுங் காலங்களிற் காத்திருந்து வாயுவானவன் சுத்திசெய்து வரவும் வருணராசன் பனிநீர்களைத்தூவி புழுதிகளை யடக்கவும் பரதநாட்டியங்களை நூலின்முறையே அபிநயங்களைக்காட்டி நடிப்பவருக்கும் ராஜேந்திரன் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைக் கொண்டாடும்பட்டுவர்களுக்கும் சித்திரக்கவிகண்ட சுதிஅஷ்டாவதானங்கவித்துவங்கள் செய்யவல்ல வித்துவாம்சர்களுக்கும் உசிதங்களாகப்பேசிச் சபையைக் களிப்பிக்கும் அகசியக் காரர்களுக்கும் மற்றும் யாசகர் முதலாக ஏற்பவர்களுக்குங் கொடுக்க நவரத்தினமயமாகிய கிரீடம் வாகுவலயஞ் சரப்பளி கடக முதலிய விலைபெற்ற ஆபரணதிகளும் பட்டுபட்டாடைகளும் திரவியவிதங்களையும் இருபாரிசங்களினுமேந்திநிற்பவர் சூரன்மகிழ்ந்து விரலைச்சுட்டிக்காட்ட அவர்களுக்குக் கொடுத்துவரவும் தேவர்ரிஷிகள் முதலாகத் தங்களிடத்திற் குற்றங்க ளில்லாவிடினும்,அரசன் ஒருவர் மீதிற் கோபங்கொண்டகாலத்தில் தங்கள் பிராணனுக் கிறுதிநேருகின்றதைப்போலப் பயங்கொண்டிருகரங்களையு மேந்தித் துதித்து வாடவும் சூரன் நகை முகனாய்த்தோற்றிய காலத்திற் றமது பிராணனுக் கிறுதியில்லை யெனக் களித்துமிவ்வித ஆடம்பரங்களைக் கொண்டிருந்தது சூரபதுமன்அரசுசெலுத்தி யிருந்தசபையானது கேட்டீர்களோ சவுனகாதி மஹரிஷிகளே யிச்செய்கைக ளெத்தன்மையாக வருந்ததெனின் இடிவிழும்போ தெல்லாம் மந்திரங்களைச்செபிப்பவர்களையொப்பநின்றது.

அசமுகிநகர்காண்படலம்.

இவ்விததிருவோலக்கங்களுடன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து சூரன் அரசுசெலுத்தி வருகின்றபோது அசமுகியானவள் தோழியுடன் கரங்களறுப்புண்டசோர்வும் மனவாட்டமும் வருத்த பற்பல வளங்களைக் கொண்டிருக்கும் வீரமா மயேந்திரபுரிக்குச் சமீபத்தில் வருகின்ற தெப்படி தோற்றிய தென்றால் அப்பட்டணத்திற் குதிகொண்டிருந்த அஷ்டலட்சுமிகளுங் குலைகுலைந் தோடத்தக்கதாக மூதேவியானவள் தன்தோழியுடன் வருமாறுபோன்றது இவ்விதமாக அசமுகியானவள் வானத்தை அளாவநிற்கின்ற கிழக்கு கோபுரவாயில் மூலமாகப்பட்டணத்திற் பிரவேசிக்கின்ற தருணத்தில் இவர்கள் சிறுமையைக்கண்டபுரசனங்கள் துக்கித்துவிழிகளில் நீர்சோரச் சமீபத்திலுஞ் சேரவஞ்சி ஐயகோ இப்படிக்குத் துணிவுகொண்டுசெய்தவர்கள்யாவர் அவர்கள் பிராணன் தப்பிப்பிழைப்பதோவெனக்கோபித்துச்சிலர்பேசவும் ஈனமானமற்ற அசமுகியின்புசத்திலிரத்தம் பெருகிவழிவதுஒருகாலத்தினும் வளமைகுன்றாத பட்டணத்திற்கு இனி சம்பவிக்கப்போகின்ற துயரத்துக்கு வழிகாட்டியதைப் போலத்தோற்ற அக்கொடுமையைக்கண்டசில அவுணவீரர் தமது தொழில்களை மறந்துவந்து கும்புகும்பலாகக்கூடி விழிகளிற்செலம் பெருக மனம்பதைபதைக்கத்தீயும் புகையுமெழப்பெருமூச் செறிந்து கோபித்துக் கூறுகின்றனர் இவ்வநியாயந் திரிபுரதகன ராகிய பரமசிவத்தின் செய்கையோவென்றும்மகிஷாசூரன்நிகும்பன்கும்பன்முதலாகியவிராட்சதர்களைவாட்டிய காளியினது செய்கையோவென்றும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பரமசிவத்துக்கும் உதித்த அரியரபுத்திரர்செயலோ வென்றுங் கயமுகாசூரனைவென்ற விநாயகமூர்த்தியினது கட்டளையோ வென்றும் ஆயிரம் பணமகுடங்களைப் பெற்ற ஆதிசேடன்மீது பள்ளிகொண்டிருக்குங் கேசவன் தண்டனையோவென்றும் அப்படிக் கவன்செய்யத் துணிவனோஅல்லது பிர்மதேவன்தா னிக்கொடியகாரியத்தைக் கனவிலும் நினைப்பானோ வென்றுஞ் சூரனால் வருந்தி ஓடிப்போன தேவேந்திரன் வஞ்சகத்தினால் நேர்ந்ததோ வென்றும் அப்படிக் கொளித்து திரிபவ னிதனை நினைக்கவு மாட்டான். அவனால் முடிந்ததல்ல வென்றும் ஒருவேளை தேவர்கள்முடித்திருப்பாரென்று நினைப்போமானால் அவர்கள் நமதேவல்களைத் தினந்தோறும் நடாத்தி வாடிவருந்து மவராலாமோ வென்றும் குடியன் அல்லது வெறியன் செய்கை யாகுமென்றும் இவள் கொடுமைகளுக் கஞ்சி யோடியொளித்திருக்கும் ரிஷிசிரேஷ்டர்கள் சாபத்தா லபித்ததோவென்றும் மதுமாம்சங்களை மிகவும் அருந்திய வெறியினால் அறிவுமயங்கியவர்களிலொருவருக்கொருவர் கலகப்பட்டு வெட்டிக்கொண்டனரோவென்றும் இவளை யாவர்தான் பார்க்கவல்லவர். ஒருகாலம் மோகத்தினால் ஒருபுருஷனைவிரும்பி அவன்கோரிக்கையின்படிக்கு இவளைவெட்டி யெறிந்ததாகவேண்டுமென்றும் இது எப்படி உண்டாகியதென் றிவளைக் கேட்கலாமோ? அப்போது கோபிப்பாளோ? நமக்கென்னவென்றும் இவளைக்கேட்பானேன். பூமண்டலமுற்றினும் ஓரிமைப்போதிற் சுற்றிவருவோமாகி னிதனுண்மை விளங்குமென்று மிப்படி பலபலவிதங்களாக ராட்சதப்பாதகர் வசனித்துத்தொடர அவர்கள் தேவிமார் அசமுகி

யினாலாகோலத்தைக் கண்டவுடன் மாரிலறைந்துகொண்டு கூந்தலவிழ்ந்துபுரள தாமரைமலர்முத்துகளைச் சொரிவதுபோல விழிகளில் நீர்பெருகத் தொடர்ந்து புலம்பி வரவும் இவ்விதங்களாக நகரவாசிகள் கிலேசித்திரங்க பற்பலவீதிகளையுங் கடந்து ராஜாதிராஜன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்துக் கருகினில் வருகின்றனள்.

அசமுகிபுலம்புறுபடலம்.

கேட்டீர்களோ சவுநகாதிமஹரிஷிகளே இவ்விதக்கோலத்துடன் வருகின்ற அசமுகியானவள் தாயைத்தமையனை மருகனைக்கூவி அச்சபையினிடத்தில் விளங்கும் ஜயலட்சுமி முதலியோர் விலகிப்போகப் புலம்பிக் கண்ணீர் பெருகப் பாடிப்பாடி அழுவதாயினள் ஓதாயே ராட்சதராசனுக்குப்புத்திரியாகத்தோன்றி மாயைக் கரசியாகப்பரமசிவகடாட்சப்படிக்குக் காசிபர்மூலமாக வெங்களைப்பெற்றுச்சேர்படுத்திப் பிரிகின்றகாலத்தில் நான்மறையவிருந்து உங்களுக்குயாதொரு தீங்குகளும் நேராமற் பாதுகாத்திருப்பேனென்று சொல்லிப்போனவாக்கைப் பிசகலாமோ என்கைபோனதுஉனக்குத்தெரியாத்தோ பயப்படவேண்டாமென் றொருமொழி கூறலாகாதோ அன்னையே நான்கடைப்பெண்ணாகப்பிறந்து பட்டதுன்பம் போதும் போதும் பிதாவானவன் பிள்ளைகளிடத்து விருப்பமுள்ளவனாயும்,மாதாவானவள்பெண்களிடத்து விருப்பமுடையவளாயுமிருப்பொன்றுஉலகங்களிற் பேசிக்கொள்ளக்கேட்டிருப்பேன் ஓ மாதாவே எனது துக்கத்தை ஆற்றவாராயோ ஐயையோ யாருமின்றி ஓர்துணையுமில்லாதவளைப்போல என்கையிழந்தும் இன்னமுமிந்தப்பாழும் உயிரைச் சுமந்திருப்பேனோ ஓஎன்மாமனோ சுற்றத்தாரோ படைவீரரோ கொடிய வேகமுடைய தூதரோ நீங்களெங்கு முலவி நம்மவருக் கொருதுன்பமும் வாராமற் காத்திரட்சிப்பீரொன்னும் தயிரியத்தினாலெவ்வளவும் அஞ்சாமல் ஒளித்திருந்த இந்திராணியை தற்செயலாய்க்கண்டவுடன் நமது அரசனுக்குதவுவாளெனத் துணிவுகொண்டு பலவந்தமாய்ப்பற்றிவலித்து வருகின்ற வேளையில் அபலரான தேவர்களுக் கேவல்செய்யும்மகாகாளனென்பவன் என்னைத்தடுத்து அரசனுக்கினைக் கெவ்வளவும் பயப்படாமல் என்கையைவெட்டி அவளையும் விடுவித்துக்கொண்டு போயினான் அந்தரந்தரவன மார்க்கமாய் நீங்களொருவரும் போகீர்களோ அவனுக்குப்பயந்தீர்களோ தேவர்கள் செல்வத்தையும் வீரத்தையும் வலிமையையுஞ் செருக்கையுங் கொள்ளைகொண்டு பதிதராக்கினோமென்று இறுமாப்படைந் திருந்தீர்களே ஓ வீரர்களே அத்தேவரி லொருவன் என்கரத்தைத் துண்டித்ததை யறியீர்களோஇச்செய்கை யென்னுடன் போனதன்று உங்களனைவருடைய மூக்கை யரிந்ததை யொப்பான அவமானமல்லோ என்பங்கத்தைப் பாருங்கோள் பாருங்கோள் ஓ சுற்றத்தாரோ யிப்படிக் கொத்த அநியாயம் நேர்ந்ததற்கு நீங்கள் சுத்த வீரரொன் றிருப்பதிற் பிரயோசனமென்னை பேடிகளானீர்களோ இதுஉங்கள்விழிகளுக்குத்தான்தோற்றவில்லையோதேவேந்திரனானவன் பழிக்கஞ்சாமல் நமக்கு மீன்சுமந்து நாமிட்டபணிவிடைகளைச் செய்து பயந்தோடிப்போய் ஒளித்தானென் றெண்ணி அசட்டையா யிருக்கிறீர்கள் அவன் அனுப்பிய ஒருவனே என்னைத் தவள் கரத்தைத் துணிப்பானாயில் அவனைச்சுலபமாக வெண்ணவும் போதுமோ மேலும் அவன்செய்கையானது ஒருவன் தான்வாசஞ்செய்யும் கிரகத்தினை அக்கினிப்போர்வையினால் மூடிப் பாதுகாத்ததற் கொப்பாயிருக்கின்றது இதுவல்லாமல் என்னிடத் ததிர்ந்ததுகட் பிரமாணம்பகைஒருவனுக்கிருக்குமாகில் அதனையுந்தட்சணமே ஒழித்து விடாமல் இது எவ்வளவென்று அசட்டையாயிருப்பானானால் ஒருகாலம் அச்சிறியபகைவனே வலிகொண்டு கெடுதிவரும்படிச்செய் தழிப்பானென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள் அஃதுண்மையென்பது இதனளவிற்கண்டேன் அதாவது நமக்கஞ்சி ஒடுங்கி நாமிட்ட ஏவல்களை முடித்து வணங்கியிருந்த இந்திரன் சபடத்தினை மனதிற்கொண்டு ஒளித்தவனைப் போற்காட்டித் தன்னேவலாளியினால் என்கையைவெட்டியெறிந்தான். இதனைச்சகலரும் பாருங்கோள்மேலுஞ் சமுத்திரத்திலடங்கி நின்ற வடவாமுகாக்கினியானது காலம்பார்த்து அண்டரண்டபுவனங்களையும் அழிப்பதைப்போலப் பதுங்கியிருந்து என்கரத்தைப்போக்கினான் இன்னஞ் சிலகாலத்தில் உங்களையுங் கொல்லுவானென்பதற்கையமுமுண்டோ ஆதலாலிவ்விடத்திற் சவுக்கிய மடைந்திருந்து செய்கின்ற கருமம்யாது விண்ணவரைச் சுலபமாகநினைந்தீர்களே யிப்போதென்செய்வீர் ஓ மருகனே நீபாலபருவத்தில் நவரத்தினமயமாகிய தொட்டிலில் நித்திரைசெய்யும் போது சூரியனதுகிரணகாந்தி முகத்திற் படக்கோபித்து வானத்திற் பாய்ந்து அவனைப்பற்றி வந்து தொட்டிலின் சொர்னச்சங்கிலியிற் கட்டிப்பள்ளிகொண்டிருந்த உன்னைப்பிரமன்வேண்ட அவன் பிரம சரத்தைப் பெற்றுச் சூரியனை விடுத்து அவ்வெற்றியினாற் பானுகோபனென்னுஞ் சிறந்தபெயர் பெற்றாய் அத்தகைய கீர்த்திவகித்த என்னுடைமருகனே தேவரிலொருவன் அஞ்சாதென்னைப்பற்றிக் கரத்தினைக்குறைப்பதோ இதனை விசாரித்துத்தண்டிக்கலாகாதோ இதென்னகொடுமை அவனுக்கிளையவர்களாகிய மருகரோ உங்களில் இரணியனென்பவனுக்குத்தங்கத்தேகமும் மூன்று சிரங்களுமுண்டு சுவாலைவீசிக்கொண்டிருக்கும் அக்கினிமுகனாகிய உனக்கு இரண்டுசிரங்களுண்டு வயிரத்தேகத்தைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவே உனக்குப்பத்துத்தலைகளுண்டு இத்தனைத்தலைகள் ஏன் விருதாவில் வளர்க்கின்றீர்இத்தலைகளினாற் பிரயோசன மென்ன ஒருசிரமுள்ளதேவனோ என்கையையறுப்பவன் அவனுக்கு உங்களையொத்தவிரபராக்கிரமமுள்ளவர்கள் அஞ்சுகின்றதோ அவனைப்பிடித்துக் கசக்கிப்பிழிந்து நான்பட்ட காயத்திற் பூசி என்விசனத்தைத் தணியீரோ ஓ இளைய அண்ணாவோ தாருகா சூரனே நீ திக்குவிஜயஞ்செய்கின்ற காலத்தில் உன்னுடனெதிர்த்து உலகங்களை ஓரடியிலளந்த மகாவிஷ்ணுவானவன்கோபித்தேவியசக்கரத்தினைக்கழுத்தணியாகத் தரித்துவெற்றிகொண்ட நீயிக்காலத்தில் உன்னொருதங்கையின்பொன்கை யிக்கோலமாகவாடி நிற்கும்படியான பழியினையுந் தரிக்கலாகுமோ குறும்பகைவர் இவ்வஞ்சனைகளைச்செய்துகளிக்க நீயுஞ்செங்கோல்செலுத்தி உலகங்களை ஆளுகின்றாய் என்விஷயத்தில் உன்சவுரியங் குறைந்து போகலாமோ கோரதந்தங்கள் பிறையினைப்போலவிளங்கும் ஆயிரஞ்சிரங்களைப் படைத்த சிங்கமுகா சூரனென்னும் நாமம்பெற்ற நடுவுளஅண்ணாவோ ஒருகாலந் தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் வெள்ளை நிறம்பெற்ற அயிராவதத்தின் மீது ஆரோகணித்துவச்சிராயுதத்தைக் கரத்திலேந்தி வந்தெதிர்த்தகாலத்திற் சீறி ஒருகரத்தினாற் பற்றிவானத் தெறிந்துதிரும்பிப் பூமியில் விழுந்தவனைக்காலினாலுதைத்து வெற்றிகொண்ட வீராதிவீரனென்றுன்னைப் பலருங்கொண்டாடக்கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தேன் இதுவென்னகட்டுரைதானோஅத்தேவராசன்துதரிலொருவன் என்கரத்தினைக் கண்டித்தானே யிக்கோலத்தைப்பார்த்து அவர்களுக்குத்தக்க தண்டனைசெய்யலாகாதோ ஓ மூத்த அண்ணாவோ பலருஞ்சூரனென்று கொண்டாடும்பெயரைப்பெற்றனைசெய்தற்கரிய வீரமாமகத்தினை முடித்துபரமசிவகடாட்சத்தினாற் சகலவளங்களும்பொருந்திவாழும் அவுணர்கள்பெருவாழ்வே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் உன்னாணைசெ

ல்ல ஏககாலத்தில் அரசுசெலுத்தி உன் ஆக்கியாசக்கர மெங்
கு முலவிதுஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்துவாழுஞ்
சவுரியபராக்கிரமமுடைய உன்கட்டளைக்கஞ்சி ஒளித்துவாழு
ம் இந்திர னேவலாளரி லொருவனுன வீரமாகாள னிடத்தில்
மாத்திரம் உன்வீரப் பிரதாபம் தோன்றவில்லையே வலியோர்
முன்செல்லமாட்டாதோ இதுயன்றிச் சத்துருக்களாகிய தே
வர்கள் தந்திரவஞ்சகச் செய்கையினுல் முன்னம் என்புத்திர
னைக்கொல்லுவித்தனர் இக்காலத்திலும் என்கையைக்கண்டிப்
பித்தனர் அகண்டசாம்பிராச்சியவானுகிய உனக்கிளையவள்கர
மிழந்துயாதொரு துணையுமின்றி வருந்திவாடி பரதவிக்க இ
தைவிசாரணை செய்யாமல் அரசுசெலுத்துவது உன்னுத்த
ஞானுக்கழகோ பழிப்பன்றோ பெருமிதத்துக்கடுப்பதோ ஓ ம
ன்னுவோமன்னுவோ நான்பட்டுவாடும் இழிவைமதிக்காயோ
சகலபுவனங்களினும் உன்னுணைஆக்கினைசெல்லஆண்டுவரும்அ
ண்ணுவே கரத்தினையிழந்தேன், மானபங்கமானேன் பலரு
ம் நகைக்கலானேன் இவ்விசனத்தைப் போக்கிமனதைத்தேற்
றுவார் எனக்காரிருக்கின்றனர் ஊனப்பட்டும் பிழைத்திருப்ப
திழுக்கன்றோ இனிஉயிர்தரியேன் பிராணனைவிடுவதற்கு முன்
என்பகைவனைவென்றுகளிக்கமானம் பாதிக்கின்றது பாபியா
கியநான்பெண்ணுகப்பிறந்து பெறும்பயனிதுதானே விதிதன
க்குமென்னிடத்திற் பகையுண்டோவென்செய்கே னென்செய்
கே னென்றிவ்விதங்களாகப் புலம்பி நின்றனள்.

சூரன்தண்டஞ்செய்படலம்.

இவ்வண்ணமாக அசமுகியானவள் புலம்பிக்கொண்டுதோ
ழியாகியதுன்முகியுடன் ஆசாரவாசலைக்கடந்து அவுணர்இரா
க்கதர்மந்திரி சாமந்தர்படைவீரர் புத்திர வருக்கங்கள் முத
லானவர் நெருங்கியிருக்கும் இரத்தினமயமாகிய சபாமண்ட
பத்தின் முகப்பில்விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது வயிரமலை
யைப்போல வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்துஞ்சூரபதுமன் பாதா
ரவிந்தங்களில் அலறிவிழுந்து சக்கிராகாரமாகச் சுழன்று புர
ளுகின்றதை அச்சபையிலிருந்தவர்களனைவரும்மருண்டுஅவள்
படும்வருத்தத்துக்கிரங்கி ஓகோகோராஜராஜ பரமேஸ்வரன்,
செல்வத்தங்கைக்கு மிப்படிச்சம்பவிக்கலாகுமோ இதனைத்து
ணிந்து செய்தபாதகர்யாவர் சூரன்கோபாக்கினியினுல் அவர்
களென்னபாடுபடுவார்களோ இப்படிக்கொத்த கடினசித்தமு
டையவர்களுமுண்டோ வென்றுகிலேசிக்க சூரனுனவன் தன்
தங்கைக்கடுத்த குறைவையும் வருத்தத்தையுங் கண்டவுடன்
கோபமேலிட்டு அக்கினிப்பொறிகள் விழிகளிற் குபீல்குபீலெ
னக்கொட்டவருந்தி ஒன்றுந்தோற்றாதுஎன்னுசைத் தங்கையே
உன்னையின்னுரென்று மதியாமலும் என்சூரத்தை நினையாம
லும் இதனுற்றங்களுக்கு நேரும் தண்டனையைக் குறியாமலும்
உன்காத்தையும்தோழிகையையுங் கண்டித்தபாதகர்யாவர்யா
வரெனக்கேட்க அசமுகியானவள் சற்றுத்தேறிச் சொல்லுவா
ள் ஒ அண்ணு அவுணருக்கரசே என்னசொல்வேன் நானுமிவ
ளுமாகப் பூவுலகத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு ஒருபட்ட
ணத்துக்கருகில் வரும்போது பலபலபுஷ்பசாதிகள் மலிந்துப
ரிமளித்திருக்கும் பூங்காவினைக்கண்டு அதனுள் போகின்றகால
த்தில் ஒருவிருட்சத்தினடியில் தேவேந்திரன் பத்தினியாகிய
இந்திராணியானவள் மின்னற்கொடியினைப்போலத் தவஞ்செ
ய்திருந்தாள் அவளைக்கண்டவுடன் மிகுந்தசந்தோஷத்துடன்
உன்புசத்தினை அணைவதற்கு இவள் தகுதியானவ ளென்றெண்
ணி நன்மையில் வாராதபடியால் வலிதிற்கொண்டு போகஉத்
தேசித்து கரத்தைப்பற்றி யிட்டுக்கொண்டு வரும்போது தேவ
ர்களிலொருவன் ஒருபாரிசத்திலிருந்து ஓடோடியும்வந்து மு
ன்பின்யோசியாமல் எங்களிருவர் கரங்களையும் வெட்டியெறிந்
து உதைத்துத்தள்ளி அவளையும் மீட்டுக்கொண்டுபோய் விட்
டானெனச்சொல்லி முடிவதன்முன்னம் வடவாமுகாக்கினி
யைப்போற்கொதித்து கொவ்வைக்கனியைப்போல விழிகள்சி
வந்து தீயினையிறைத்துச் சுழலவும் புருவம் நெற்றியிலேறவு
ம் நாசிகளிற்சுவாலையும் புகையும் பெருகவும் பற்களுதட்டை
க்கடிக்கவும் அண்டகோளகைகள் வெடித்ததைப்போல நகை
தோன்றவும் இதழ்துடிக்கவும் பற்களைக்கடித்து முத்துகளைப்
போல முகத்தில் வியர்வைதோன்றுந்தோறும், ரோமங்களின்
மூலமாயெழுஞ்சுவாலையானது உலர்த்திக்கொண்டுவர இவ்வி
த உற்பாதங்கள் சம்பவிக்கச் சூரன் கோபங்கொண்டகாலத்
தில் இவ்வதிர்ச்சியினுல் யுகாந்தமுடிவோ யாதோவென்றைய
ப்பட்டுநின்று தாபரிக்கப்படாமையால் திக்குப்பாலகர் ஓட்ட
மெடுக்கவும் ரிஷிகள் நாடகப்பெண்கள் அரசன்புகழைப்பாடு
பவர் முதலாகப் பதைபதைத்துக்கலைந்து திசைதப்பிப்பது
ங்கவும் திக்கஜங்கள் வீறிட்டலறி ஒடுங்கவும் அஷ்டமாநாகங்
களுந்தடுமாறி அடங்கவும் மகம்மேரு கம்பிதப்படவும்விண்ண
வர் மண்ணவர் பாதலவாசிகள்பொறிகலங்கிச் செய்கையற்று
யாதுநேருமோவெனப்பதைத்துவாடவும் பூமண்டலந்தத்தளி
க்கவும் பொன்னுடுகலங்கவுஞ் சத்தசாகரங்களும் கொதிப்பெ
டுத்துச் சுவறி யடங்கிப்போகவும் துருவமண்டல முதல் பிர
மலோகவரையினும் அதலகுதலப்படவுங் கொடியமனதையு
டைய அவுணர்களுந் திடுக்கிட்டு வருந்தவும் இவ்விதமாகத்த
டுமாற்றங்கொண்டன மற்றவைபட்ட பாடுகளைச் சொல்லவும்
வேண்டுமோ சவுனகாதிரிஷிகளே சூரனுக்குக் கோபம் பிர
வேசித்தகாலத்தில் யாவர் தாம் வருந்தாமலிருந்தவர்கள் உட
னே தேவரனைவரையுங்கொல்ல நினைந்தவனுய் பக்கங்களிலி
ருந்ததம்பிமாரைப் பார்த்துச் சொல்லுவான் புலால் நாற்
ற மிகுத்த மச்சங்களைத் தலையிற் சுமந்து நம தேவல்களைச்
செய்திளைத்தோடி ஒளித் திருக்கும் இந்திரனுன கள்வன்
வஞ்சகத்தினுற் றனதேவ லாளியைக் கொண்டு இவர் க
ள் கரங்களைத் துணிப்பிப்பானுகில் இனிமானிடரும் இராட்
சதர்களைக் கண்டவிடத்தில் கொல்வதற்கையமுமுண்டோ பர
மசிவனுமல்ல பங்கயனுமல்ல பங்கயக்கண்ணனுமல்ல இந்தி
ரனுமல்ல இவர்களிலொருவன் பணிவிடைக்காரனே இவர்கள்
கரத்தறிப்பவன் நல்லகாரியம் முன்னமே தேவரைப்பற்றிவ
ந்து ராட்சதர்களுக் கிரையாகக்கொடாமல் தருமத்தினை யெ
ண்ணி விட்டுவிட்டேன். மேலும் இந்திராணியுடன் தேவேந்தி
ரனைநாணும்படிக்கு அரியசிறையில் வைத்தவனுமல்ல, அபல
னென்றும் ஓடியொளித்தவனென்றும் பராமுகமாயிருந்தேன்.
அஃதெப்படிமுடிந்ததென்றுல் தீப்பற்றியகாலத்திற் குறைவற
அவியாமற் சிறுபொறிகளை யலட்சியமாவிடப் பின்பு அதுமீறி,
வருந்துகின்றவர்களைப்போலானேன். இப்படி அனேகடப்பார்க
ளென்று ஒருபோதும் யோசித்தவனேயல்ல, இவர்கள் கரங்க
ளைக் குறைத்ததை என்னவென்றுநினைக்கின்றீர் என்தேகத்திற்
படுத்திய ஊனமல்லது வேறுமுண்டோ சவுரியபராக்கிரமசா
லிகளாகிய தம்பிமார்களிருக்கின்றீர். உலகமுற்றினும் நிமை
ப்போதில் நாசஞ்செய்யவல்ல பிள்ளைகளிருக்கின்றனர். கணை
ப்போதில் அண்டரண்ட புவனங்களையுஞ் சுற்றிவரும் பெரு
மைபெற்ற இந்திரஞாலத்தே ரிருக்கின்றது. துஷ்டநிக்கிரக
சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்யவல்ல ஆக்கினுசக்கரமிருக்கின்றது.
பரமசிவகடாட்சம்பெற்ற ஜயசாலியாகிய நானுமிருக்கின்றே
ன். யாரிருந்துமென்னபலன் மகம்மேருவுக்கொப்பாக வுயர்ந்
துகிடக்கின்ற பஞ்சுப்பொதியில் அக்கினிப்பொறி யொன்றுப
ட்டெரித்ததைப்போல இவர்கள் கரங்கள் வெட்டுண்ட காயந்

களி லிருந்தொழுகும் உதிரத்துளியினுற் பலஅண்டங்களினும் நிறைந்துநின்ற நமதுகீர்த்திப்பிரதாபங்க ளனைத்தும் மழுங்கிப்போய்விட்டது. இவ்விதக்குறைவுகளு மிவர்களுக்கு நேருவதோ தேவர்கள் உபத்திரவமு மின்னமும் மிருப்பதோ எக்காலத்துந் தீராதவிப்பழியும் என்னிடத்திற் சார்வதோ, இந்த அபகீர்த்திக் கொழியுங்காலமுமுண்டோ, என்னைப்போன்றவன் இதனைப் பொறுப்பதோ, நமது ரதகஜ துரகபதாதிகள் தீவுதிபாந்திரங்கள் முற்றினும் இடைவிடாது நெருங்கிப்பாதுகாத்திருக்க ஒருதங்கையாகிய அசமுகிக்கு இவ்விதபாடும் நேருமோ என்செங்கோன்மை வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியென்று கோபநகைகொண் டோைத்துச் சபையைப்பார்த்தகாலத்தில் ஒருபாரிசத்திலிருந்த பானுகோபனனவன் சகிக்கப்படாமல் கடலினடங்கிநின்ற வடவாமுகாக்கினி யுகாந்தத்தில் மீறியெழுவதைப்போல காலிற்கட்டிய வீரகண்டைகள் தொனிக்க உத்தரியந்தாழச் சடுதியிற் சிங்காதனத்தினை விட்டெழுந்து பிதாவாகிய சூரன்பாதங்களிற்சேவித்து ஐயனே! தேவர்களுந் தேவரீர் கோபத்தினைப்பொறுக்கவல்லரோ க்ஷமித்தருள்க, நமதேவல்களை முடித்துவருந்திய இந்திரன் போனவிடந் தோற்று தொளித்திருக்கின்றனன் தேவர்களொருபோதும் இவ்விதகருமத்தை நினைக்கவேமாட்டார்கள். தேவரீர் தங்கை கரமிழந்ததென்னமாயமோ ஒன்றுந்தோற்றவில்லை. விண்ணவர்களிலொருவன் இவர்களுக்கூனஞ்செய்தானெனச்சொல்வதுளப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் வெகுகாலம் மலடியாகவிருந்த ஒருத்திபெற்ற குமாரன் வானத்திற்செல்லுஞ் சூரியனைப்பற்றி வந்தானென்பதையொக்கும். மேலுந்தம்மையொத்த வீராதிவீரன் பரமசிவம் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இப்படிக்கொத்த கன்னியர்மீது கோபத்தினைச் செலுத்துவதுதகுதியாம். ராஜாதிராஜனே நமக்குத்தொண்டுசெய்துதிரிகின்ற சிறியரிடத்திற் சீற்றங்கொள்வது பெருமிதத்துக்கடுத்ததோ, புகழின்பாலதோ, தயைசெய்து சற்றுக்கோபந்தணிக, ஓசக்கிரேஸ்பரனே! கிருபையுற்று அடியேனுக்குச் செலவுகொடுப்பீராயின் இந்நிமிஷத்தி லிவர்கள் கரங்களிழந்த விடத்தைச்சேர்ந்து பயமற்று இக்கொடுமையைச் செய்தபாதகனையும் உமக்கு விரகமதிகரிக்கச்செய்த இந்திராணியையும் நமக்குப்பயந்தொளித்துக் காலங்கழிக்கின்ற தேவராஜனையும் அவனேவல்செய்து திரிகின்ற விண்ணவரையும்பிடித்து வருகின்றேன். அவ்விடத்திற் காணப்படாமல் ஒளிப்பராயினும் அண்டரண்டபுவன முற்றினுந் தேடிக்கொண்டுவரக்கடவேன். மேலும் பொன்னுலகத்தை முற்றிக்கைபோட்டுக்கொண்டு அக்கினிதேவனுக்கிரையாக்கி நாசஞ்செய்துதேவர்கூட்டங்களை அவர்கள் பெண்கள் பிள்ளைகளுடன் பந்தித்து ஒருநாழிகைப்போதில் தேவரீர்முன் விடக்கடவேனென்று குமாரனுகிய பானுகோபன்வணங்கி விடைகேட்கும்போது குரபதுமனுக்குச் சற்றுகோபந்தணிந்து குமாரனே? உனதுசேனைப்பெருக்குடன் தாமதஞ்செய்யாமற்போய் நீசொல்லியவாறே நமதுபகைவரை நெட்டித் தள்ளிக்கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கடவையெனக் கட்டளையிட்ட பிதாவை மீட்டும் வணங்கி யிளையபிதாக்களையும் வந்தித்துவிடைபெற்று இராஜசின்னங்களுடன் தன் அரண்மனைக்குப்போய்ப் பயணத்துக்கு முஸ்தீது செய்துகொண்டிருக்குமுன்னிலையிற் சபாமண்டபத்தில் நின்ற சூரனுனவன் கண்க ளொறெடுத்துப்பார்த்து கண்கள்சிவந்து அனற்பொறியினை வீசிக்கொண்டிருக்கும் நேத்திரங்களையுடைய சிலதூதர்களை அழைத்துப் பிரமனிவ்விடம் வந்திருப்பான் அவனை விரைவில் நமதிடத்துக்குக் கொண்டுவரக்கடவீரென்றவுடன் வணங்கியோடித் தேடிக்கண்டு இராஜாதிராஜன் உம்மைவரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டாரெனச் சொல்லக்கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டுப் பஞ்சாங்கத்தை யவிழ்த்துக் கால்கள்ாடுங்க பூணுநூல் மார்பிற்புரள கோவணம் அவிழ்ந்துபுரள சபையினைச்சேர்ந்து ஆசீர்வதித்து தினச்சரியைபடித்துக் காட்டிநிற்கின்றவனைப்பார்த்து பிரமனே யிவர்கள் கரங்களை யதாப்பிரகாரஞ் சிருஷ்டிக்கக்கடவையென்றவாக்கிய முடியாமுன்னம் அசமுகி தூர்முகியென்னு மிருவர்கரங்களும் பழையபடிக்காகவெனச் சிந்தித்தனர் அவ்வாறே நிமைப்போதில் வளர்ந்தன, அப்படைப்பைச் சூரன்கண்டு சந்தோஷசித்தனுய் பாட்டனே உன்வல்லபத்துக்கு மெச்சினேன், சபாசென்றுகொண்டாடி உடனே தங்கையைப்பார்த்து அரண்மனையிற்போகக்கட்டளையிட்டு அவள்தோழியைக் குமாரனுடன்போய்க் கரத்தைத்துண்டித்தவிடத்தைக் காட்டும்படிக் குத்திரவு செய்தனுப்பிவிட்டனன். பின்பு மீளவுஞ் சிலதூதரைநோக்கிச் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்களையும் ராசிகள் முதலிய நட்சத்திரங்களையும் இந்நிமிஷத்திற்கொண்டு வருவீரெனக்கூற வணங்கிப்போற்றி யோடி முற்குறித்தவ ரனைவரையு மிழுத்துக்கொண்டுவந்து சூரன்சன்னிதானத்தில் நிறுத்தினர். அவர்களைக்கண்டவுடன் மேகசம்பந்தத்தினுல் மறைந்திருந்த சூரியன்மீட்டும் வெளிவந்து சொலிப்பதுபோல மாறியகோபமானது மென்மேலு மதிகரித்து ஓ சூரியசந்திராதியர்களே நிமைப்போதும் ஒழிவின்றி மாறிமாறி வானத்திற்றிரிகின்ற உங்கள் விழிகளுக்குத்தோற்றுதது ஒன்றுமிராதே என்னுசைத்தங்கையின்கரத்தினை வெட்டியகாலத்தில் அதற்கொருதடைசெய்யாமல் சும்மாய்பார்த்திருந்த காரணமென்னை யிக்கொடுமையினை அஞ்சாதுமுடித்தவன் பிராணனைப் போக்கினவர்களுமல்ல அல்லது அவனைக்கட்டி யிவ்விடத்துக்குக் கொண்டுவந்தவருமல்ல இத்தகைய அநியாயம்நடக்கின்ற தென்றறிவித்ததுமில்லை யிச்செய்கை உங்கள் பார்வையிற் பட்டிருக்குமேயல்லது வேறில்லை நமதேவலின்படிக்கு உங்களுக்குரிய பணிவிடைகளை நடத்திவருகின்ற நீங்கள் உலகங்களில் நடக்கின்ற நியாய அநியாயங்களைக்கண்டறியாமலிப்படி அஜாக்கிரதையாயிருக்கலாகுமோ உங்களையொத்தவர்களுக்கழகோவென்று நீதியறியாத சூரன் சீறிப்பேசியகாலத்திற் சூரியன்முதலானோர் நடுநடுங்கிக்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஓ இறைவனே! அடியோங்கள் பேரில் கோபிக்கவேண்டாம், அசமுகித்தாய்க்கரத்தைக் கண்டித்தவனைக்கண்டதில்லை. தேவரீர் ஆக்கினையின்படிக்கு எங்கள்கதிகளிற் பிசகின்றி விழிகளைச்செலுத்தி நின்றனம், இக்காரியம் எங்களுக்குத்தோற்றுமாயின் அப்படிக்கு நடக்கப்பார்ப்போமா அவனையும் விடவல்லமோ இதனுலெங்களை மன்னிக்கவேண்டுமெனப்போற்றி நின்றவர்களை அதட்டிச் சபையினிருப்பவரைப் பார்த்துச்சொல்லுவான். கேட்டீர்களோ இவர்கள் வாய்மொழிகளை வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது. நமதுதங்கைக்கரம் வெட்டுண்டதைப் பார்க்கவில்லையாந் தமதுகதியிற் சென்றபோதினும் இவ்விதக்கொடுமை நடக்கின்றமுன்னிலையிற் றேற்றுமற்போமோ இவர்கள்காவல் நன்முக விருக்கின்றதெனக் கொதித்துத் தண்டநாயகனைப்பார்த்து இவர்களைக் கொடியசிறையில் அடைப்பீரெனக் கட்டளையிட்டு மீட்டுஞ் சில வேவுகாரரைநோக்கித் தசவாயுக்களையும் இந்நிமிஷத்திற்றரக்கடவீரென்றமாத்திரத்தில் மனோவேகத்தினு மேலிட்டோடி அவர்களைப்பிடித்துவந்து அரசனெதிரில் விட்டகாலத்தில் விழிகள்சிவக்கக்கோபித்துப்பார்த்து நீங்கள் வானநாடுகளினும் பூமண்டலப் பரப்பினும் பாதலவெல்லையினுந் திசாதிசைகளினுஞ் சத்தசாகரவிரிவினும் அதிற்பட்ட தீவுதீபாந்திரங்களினுஞ் சரீரத்தினும் அதிற்றங்கும் உயிரிலும் மற்றும் எவற்றினும்பரவியும் பொருந்தியுமிருப்பீர் ஆதலால் என்சகோதரிகரத்

தைத் தேவரிலொருவன் வாளினாற் சேதித்ததைக்கண்டிருப்பீர்களே அவனுங்கள் பார்வையிற்படாமலிருப்பானோ இதனை உடனே எனக்கறிவித்தவர்களுமல்ல அவனைக் கண்டித்தவர்களுமல்ல இதனையோசிக்குமிடத்து உங்களினமாகிய தேவர்களால் அசுரருக்கித்தகைய பழிவருவது நன்மைதானென்று மகிழ்ந்துபார்த்திருந்தீர்கள். உங்கள் கர்வம் நன்றாயிருக்கின்றதென்று அதிகதிட்சண்ணியமாகப் பேசும்போது என்னவிளையுமோவெனப்பயந்து மாறுத்தரஞ்சொல்ல அஞ்சியூமரைப்போல நின்ற வாயுக்களைத் திக்குக்கொருவனாகச் சிறைச்சாலையில் வைப்பித்தான் கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! மிச்செயல்களைப்பார்க்குமிடத்திற் றவத்தினுஞ்சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை. சூரன் தண்டனை திரிமூர்த்திகளினு மேலிட்டிருக்கின்றது கண்டீர்களோ! அதன்பின்பு சிலசாரணரைப்பார்த்து ருத்துக்கள்முதலியோர்களைக்கொண்டு வருவீரெனச் சேவித்தோம. அவர்களைப்பிடித்துத்தள்ளிவந்து சூரன்முன் விடும்போது தீயெழப்பார்த்து இந்திரன் ஏவலாளியொருவன்செய்த கொடுமையைப்பார்த்துச் சம்மதித்திருந்தீர்கள் எவ்விடத்தினும் பரவியிருக்கப்பட்ட உங்களுக்குத்தெரியாத காரணமொன்றுண்டோ என்தங்கைக்குச்சம்பவித்த அபவாதத்தினை எனக்குக்காட்டினவர்களுமல்ல எப்போதும் நமதேவலிலிருந்ததினாற் பயனென்னை முக்கியமாகத் தேவர்களுடைய ஜயத்தையே கோறிக்கொண் டிருக்கிறீர்களென்பதும் இதனாற் றேற்றப்படுகின்றதெனப்பொங்கி அவர்களையுஞ் சிறையில்வைப்பித்து மேலுஞ் சிலதூதரினால் மற்றைத்திக்குப்பாலகரைவருவித்து அவர்கள் மீது தியைப்போலக்கொதித்து விழுந்து நமதேவலுக்கஞ்சிதேவேந்திரன் தன்தேவியுடன் பூமண்டலவெல்லையிற் பதுங்கிக் களித்திருக்கின்றனன் அதுதெரியாமல் நீங்கள் திசைகளைப் போற்றிவருவது நன்றாகவிருக்கின்றது. இந்திரனேவல்செய்வோன் ஒருவன் எனக்கிளையாளைப் பின்னப்படுத்தியதும் அவனிருக்குமிடமும் உங்களுக்குத்தெரியாது மதுபானஞ்செய்த மயக்கத்தினால் மெய்மறந்து நினைவழிந்திருந்தீர்கள்போற் காணுகின்றது. அல்லது உறக்கமிகுதியினாற்காவலைமறந்தீர்களோ அல்லது செல்வச்செருக்கினாற் கண்கள் மூடிக்கொண்டதோ என்பகைவனுடன் உறவுகொண்டு பராமுகமாய்விட்டீர்களோ அல்லது அவர்களுக்கஞ்சி யிருந்தீர்களோ பெண்மையலிற்பட்டு காமாந்தகாரத்தினால் உங்களுக்குரிய தொழிலைமறந்தீர்களோ சொல்லுவீரெனக் கேட்கும்போது வாய்புலர "நாவறளக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு எமதுகர்த்தனே? தேவரீர்குறித்த செய்கைகளொன்றினும் பட்டவர்களல்ல தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு யதாப்பிரகாரம் திசைகளைக்காத்து வருகின்றனம். உமது பகைவரைக்கண்டதுமில்லை அவர்களொளித்திருக்குமிட மெவ்வளவேனுந்தெரியாது கேட்டதுமில்லை எங்கள்தாயாகிய அசமுகியானவள் தன்தோழியாகிய துன்முகியுடன் இன்னவிடத்துக்குப் போயினார்களென்றும் அவர்கள்கரங்களிழந்தசெய்தியும் எவ்வளவேனுந் தெரியாது. யோசிக்குமிடத்தில் இது மாயவஞ்சகமாகவிருக்கின்றது. எங்களால்யாதொருபிசகுமில்லை, ஆதலால் தொண்டரை க்ஷமிக்கவேண்டுமெனப்போற்றிநிற்கச் சூரன் வடவையைப்போற்கொதித்து நீங்கள் மதாங்காரத்தில் அழுந்தி பரிபாலனஞ் செவ்வையாய் நடத்தினவரல்ல அதுவெனக்கு நன்றாகத்தெரியவந்தது. எனக்கிந்த பழிசம்பவித்தது மாயமென்று அறியாதவர்கள்போல் அதிசயமாய்ச்சொன்னது வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியாமெனச்சீறி வயிரவாளையுருவி பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற தண்டநாயகர்கையிற்கொடுத்துச் சிலரை நாவினைக்கொய்துஞ் சிலரை மூக்கினைக்கிள்ளியுஞ் சிலரைக் கரங்களைக்கண்டித்துஞ் சிலரைச்செவிகளை அரிந்துஞ் சிலரை மார்பினைப்பிளந்துஞ் சிலரை முதுகினைச்சேதித்துஞ் சிலரைத் தாள்களைத் தோள்களைவீசியுஞ் சிலரைச்சிரத்தினை உருஞ்டியுஞ்சிலரைக்கண்களைக்கெல்லியுஞ் சிலரை வாய்களைப்பிளந்துஞ் சிலரைப்பற்களுதிர அடித்துஞ்சிலரைநருக்கிப்பிழிந்துஞ் சிலரைச்சின்னபின்னமாகவரிந்துஞ் சிலரைவாச்சிகளினாற்செதுக்கியுஞ் சிலரைத்தரையிற்றேய்த்துஞ்சிலரைப் புலிமுதலிய கொடியமிருகங்களினாற்றண்டித்தும்பின்னர் என்முன்கொண்டுவருவீர்களெனக்கட்டளை யிட்டபடிக்குக் கொலைஞர் திசைக்காவலரை வாதைசெய்தபின்பு சற்றுகோபந்தணிந்து சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் தனைவர்புத்திரர் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதியோர்மற்றுஞ் சபையிலிருந்தவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிய பின்புபிரமன்மீது விழிகளைச்செலுத்தி வேதக்கிழவனேபோய் வாருமென்ன அவர் பற்பல ஆசிகளைக்கூறி ஓ பவுத்திரரோ க்ஷமித்துக்கேட்டருள்க நீ கட்டளையிட்ட தண்டனைகளிற்சற்றுங் குறைவறநடந்தபோதினுஞ் சூரிய சந்திராதியராகிய நவக்கிரகங்கள் ருதுக்கள் இராசிகள் முதலியோர் உமதுபணிவிடையின் படிக்கு நடந்துகொள்ளப் பட்டவர்கள் இவர்கள் சஞ்சரியாமல்உலகரக்ஷணார்த்தம் நடவாது முக்கியமாய் உமது அரசுக்கே விரோதமாகவிருக்கின்றதால் அவர்களைமாத்திரம் மன்னித்து விடுதலைசெய்ய வேண்டுமெனப்போற்ற அதற்குச் சம்மதித்துச் சிலதூதரை அனுப்பிவரவழைத்து விலங்குகளைக் கழற்றிவைத்துச் சூரியசந்திராதியரைப் பார்த்துபத்திரம் இனியெக்காலத்தாயினும் நம்மவர்களுக்கொரு கெடுதி நேருமாகில் உடனே தெரிவிக்கக் கடவீர்கள் நமதாணையைக் கடப்பீராகில் கொடிய தண்டனைகிடைக்கும் நமக்குப்பகைவனான இந்திரனுடன் உறவாடப்போகிறீர்கள் மோசம்வரும் பயபத்தியுடன் உங்கள் தொழில்களை நடாத்திவரக்கடவீர் ஆலசியஞ் செய்யாமல் உங்கள்மண்டலங்களிற் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பீர்களெனச் சொல்லிய மாத்திரத்தில் சூரனை வணங்கிப் போற்றித்தேவரீர் கட்டளையிற் பிசகின்றிச்சஞ்சரிக்கக்கடவோமெனப் பற்பல நல்லவார்த்தைகளைப்பேசி தப்பினோமென்னுஞ் சந்தோஷத்துடன் யதாப்பிரகாரம் தங்களுக்குரிய தொழில்களைப்பூண்டனர் பின்புபிரமனையும் அவன்பிள்ளைகளையும் ரிஷிகளையும் அனுப்பிவிட்டுத் தானுந்தன்னரண்மனையிற் சென்று போசனமுதலிய சவுக்கியங்களைப் பெற்றிருந்தனன்.

அமரர்சிறைபுகுபடலம்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதியர்களே இதுநிற்க பலசாலியாகியபானுகோபனானவன் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் உன்னதமுள்ள தன்மாளிகையைச் சேர்ந்து இரத்தின மயமாகிய கிரீடம் வாகுவலையங்கள் மதாணிப் பதக்கங்கள் கரசாடு விரல்சாடு வயிரக்கவசம் முதலிய வற்றை அணிந்து கொண்டு அம்பறாத்தூணியை முதுகிலிறுக்கித்தேவாஸ்திரமுதலாகிய படைகளைச் சேகரித்தவனாய் வெற்றிமாலை தரித்து உத்தசன்னத்தனாய்ச்சிலதூதரை அழைத்து நமதுசேனைகளை யழைப்பிப்பீரெனக் கட்டளையிட்டுத் தன் அரண்மனைப் புறவாயிலைச் சேர்வதன்முன்னம் பொன்னுருளைகள் நவரத்தினமயமாகிய அச்சுமச்சுத்துக்கால் கொடுங்கை பீதாம்பரக்கொடிகள் தோரணம் முத்துக்குடைமுதலிய வளங்களினாற் சோடித்து பர்வதாகிர்தியாய்த் தத்தித்தாவி மனோவேகத்தினுங் கடுகிச் செல்லவல்ல இலக்கணமுள்ள இரண்டாயிரம் புரவிகள் பூண்டிராநின்ற இரதத்தினைப்பாகன் கொண்டுவந்து நிறுத்த அதன் மீதுசிங்கத்தைப்போலத்தாவி ஆரோகணித்தபோது முன்சென்ற தூதர் அறிக்கையிட்டவுடன் சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சவுரிய பராக்கிரம

சாலிகளாயிராநின்ற இராட்சதவீரர் ஆயிரம்வெள்ளமும் அத்தொகைகொண்ட ரதங்கள் மேருவையொத்தயானைகள் பஞ்சலட்சணமுள்ள குதிரைகள் இந்நால்வகைச்சேனைகள் சேர்ந்த வெள்ளங்களுடன் படைத்தலைவன்வந்து வணங்கிச் சூழும்போது சூரியனைச் சிறையிலிட்ட வீராதிவீரனான பானுகோபன் அவர்கள்மத்தியில் நட்சத்திரங்களின் நடுவிற் சோடசகலைகளோடுகூடிய சந்திரன் தோற்றம்போலப் பிரகாசித்தவனாய் ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கங்கள் முதலிய பற்பலவாத்தியங்கள் அண்டமதிரத் தொனித்துவர நடக்கின்ற தருணத்தில் பூமியெங்குஞ் சேனைகளாகப்பரவிப் போகின்றபோதெழுந்த தூளிபடலமானது மிகுத்தெழுந்து திக்குகளைத் தூர்த்துக் கடல்களை மேடுகள்செய்யவும் வீரர்கள் புசங்களோங்கவும் அவர்களணிந்திராநின்ற புஷ்பமாலைகளில் வண்டுகளிறங்கித் தேனையுண்டு களித்துத் தொனித்திருக்கவும் இவ்விதவாடம்பரங்களைத் தெரிந்த தேவர் மனவாட்டங்கொண்டுவாடி யொளிக்கவும் இவ்வெள்ளங்களின் பாரத்தினைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன் ஆயிரஞ் சிரங்களும் வருந்திநெளியவும் புழுதிகள் மேலெழுந்து வானத்தைத் தாவுவது இராட்சதர் முந்திச் சேதிதெரியும்பொருட்டுத் தூதரைத் தேடவிட்டதைப்போற்றோற்றவும் புரவிகள் வாய்களினின் றொழுகும் விலாழியும் யானையினது துதிக்கையில் நின்றுபாயும் நீரும் மும்மதச் சலங்களும் ஏகமாய்ப்பெருகுவது மழைபொழிய பர்வதங்களினின்றிழியும் அருவிகள் கான்யாறுகளையொத்துக்காட்டவும் பற்பல நிறமுள்ள துவசங்களுங் குடைகளும்பெருத்து வானத்தினை அளாவநிற்பது காக்கை கழுகுபருந்து முதலிய பட்சிசாலங்கள் மாம்ஸ விருப்பினால் ஆகாயத்தில் உலாவித்தொடர்வதுக் கிணையாகவும் வெண்பட்டுக்குடைகள் வீரமாமயேந்திரபுரிதோற்றுது மூடிநிற்பது சூரன் ஆக்கினைக்கஞ்சி பற்பலசந்திரர் சூரியன் காந்திபடாமல் போற்றியிருப்பதுக்கிணையாகவும் இத்தகைய ஆடம்பரங்களுடன்பானுகோபன் தன்சேனைகளுடன்பலபெண்கள் ஆலமெடுப்ப மகிழ்ந்தவனாய்ப் பட்டணத்து வீதிகளைக் கடந்து வெளிவந்து அகழியாகச் சூழ்ந்துநிற்குஞ் சமுத்திரத்தைத்தாண்டிக் கடையிற் பூமண்டலத்தைச் சேர்ந்தவுடன் துன்முகி முகத்தைப்பார்த்து உங்கள் கரங்களை வாளினால் வெட்டியெறிந்தவிடமெது காட்டுவாயென்று கேட்க இளவரசே? அதோதோற்றுகின்ற வனந்தானென்று விரலினாற்சுட்டிக்காட்டி அவ்விடத்தில் எங்கள் கரங்களைச் சேதித்தவனும் இந்திராணியுமிருந்தனர் வாருமென்று பன்னிரு திருநாமங்களைப்பெற்ற சீகாழிப்பதியிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்குமுன்னமே தூசிப்படையானது அப்பூங்காவனத்தை வளைந்துகொண்டு செழித்திருந்த பூந்தருக்கள் கொடிகள் முதலாகப் பறித்துக் கசக்கியெறிந்து இந்திராணியையும் மகாகாளனையுந்தேடிக் காணாதபடியால் இராசகுமாரன் கட்டளையின்படிக்கு பூமண்டலமுற்றும் ஆராய்ந்துங் தோற்றாமையால் தெய்வலோகத்தை நோக்கி நடக்கும்போது இராக்கதவெள்ளங்கள் பொன்னகரைச்சூழ்ந்துகொண்டன. அவர்கள் ஆபரணகாந்தியானது முற்றும்பரவிப்பொன்னுலகம் வேறொரு பொன்னுலகமாகக் காட்டியது இதுவல்லாமற் சதுரங்கபலங்களும் அத்தலத்தினைச் சேர்ந்தபோது தோற்றப்பட்ட வேடிக்கைகளிற் சில சொல்லுவோம் கேட்பீராக.—எக்காலத்துங் கோபமே மேலிட்டு கொவ்வைக்கனியையொப்ப விழிகள் சிவந்துகாட்ட உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு தேவர்கள் முதலிய பலரும் அஞ்சிவாடும் வெடித்த சொற்களையுடைய இராட்சதப் பாதகர் மிகுதியையும் அவர்கள்செய்யுங் கொடுமைகளையும்இன்னபடித்தென்று என்போலிகளாற் சொல்லப்படுவதோ, நான்குபாதங்களினும் பொன்வெண்டையங்கள் சத்திக்கத் திக்குகளிற்பாய்ந்து கடல்களைத் தாவி வானத்தினுலவி எதிர்த்தவர் சிரங்களில் மிதித்துச் சுழிசுத்தங்களிற் குறைவின்றி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டுச் செல்லுங் குதிரைப்பந்திகளின் அளவைப் பேசப்படுவதோ? மேலும், பாதங்களைப் பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் எழாநின்ற தூளிபடலமானது படிந்து பிரகாசத்தையுடைய பொன்னுலகத்தை மண்ணுலகமாக்கும் சிறப்பினைப்பெற்ற குதிரைக்கூட்டங்களெங்கும் நெருங்கவும் நீலகிரியைப்போலப் பாரித்த தேகமுடையதாயிருபாரிசங்களினும் மணிகள் மாறியொலிக்க பொன்னோட்டைக் கரிநாடாக்கி பனையையொத்த துதிக்கைகளைநீட்டி வானகங்கை வறளவுண்டு பாகனைச்சீறும் மதயானைகளெங்கு முலாவிவரவும் அவற்றின் மதநீர் வெள்ளத்தில் மூழ்கியுண்டு களித்துத் தொடர்ந்து வந்த வண்டினங்கள் எக்காலத்து மறியாத தேவகன்னியர் கூந்தல்களிற் செருகிய பாரிசாத புஷ்பங்களினின்று ஒழுகாநின்ற புதிய தேனையுண்டு களித்திருக்கவும் அதனாலிக்கன்னியர்கள் பூலோகத்திலிராநின்ற மானிடப்பெண்களோ வென்றையப்படத்தக்கதாகவிருந்தது. இஃதன்றியும் நவரத்தினமயமாக அலங்கரித்துக் கொடி குடை முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று மகம்மேரு அசைவதைப்போலச்செல்லுந் தேரணிகளினது காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் பூதலத்திலிராநின்ற மலைகளனைத்துஞ்சேர்ந்து ஆலோசித்து நமது சிறகுகளை அறிந்து பங்கப்படுத்திய தேவராசன் சூரனுக்கஞ்சி ஓடியொளித்தான் அவன்குமாரன் தனித்திருப்பதால் அவனையாவது பற்றி அலைத்து நமதுபழியினைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென நிதானித்து ஏகமாய்ப் பொன்னாட்டுக்கு வந்ததை ஒத்தது. இத்தகைய வுவமைப் பெருக்கினைப்பெற்ற இரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சயின்னியங்களுஞ் சத்தசாகரங்களுங்கூடி ஏகமாய்ப் பெருகுவதுபோல இரைந்து எங்குமிடமில்லாமல் வருகின்றதைத் தேவர்கண்டு நடுநடுங்கி வியர்த்து மயங்கி ஓடி இந்திரசபையி லிரத்தினவகைகளினாற் சோடித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு செலுத்துகின்ற சயந்தராசனுக்கு முன்போய் அடியற்ற பனைமரம்போல் விழுந்து சேவித்து வாய்புலர நாக்குழற முறையிடுவார்கள். ஓ! புரந்தரபுத்திரனே! யிக்காரணங்களைக் கேட்டருள்க.—பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பலவளங்களைப்பெற்று நம்மவரை அலைத்து வாழுஞ் சூரன் பிரதமகுமாரன் பானுகோபனென்னும் வீராதிவீரன் அளவற்றவெள்ளஞ் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து நமதுபதியினை முற்றிக்கை போட்டுக்கொண்டான். இனிநாம் என்னபாடுபடவருமோ தெரியாது, எங்களையிரட்சிப்பது உமது பாரமென்று வருந்திப் பேசுகின்றவரைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான். கேட்டீர்களோ! விண்ணவர்களே! என்னை அருமையாகப்பெற்ற தாய்தந்தையரோ அப்பாதகர் கொடுமைக்கஞ்சிப் போனவிடமே தெரியாது. நமது குலகுருவாகிய பிரகஸ்பதிபகவானு மிங்கில்லை. தேவர்களில் அனேகர் சூரன்தண்டனைக்கஞ்சிப் பதுங்கிப்போயினர். மற்ற சிலருடன் நான்மாத்திரமிருக்கின்றேன் வந்தவனோ மகாபலாஷ்டியன் மும்மூர்த்திகளையும் வென்ற தீரன் நாமவனுக்கு திரணப் பிரமாணமாகும் மேலும் பிராரத்வ வினையின்படிக் கென்னமுடியுமோ தெரியாது. திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனாய்ப்பலதேவர் ரிஷிகள்போற்ற விருந்த எனது பிதாவானவ ரிச்சிறந்த பொன்னாட்டின் வாழ்வுமிழந்து சூரனிட்ட தகாதபணிவிடைகளைச்செய்து பழியில் மூழ்கி வாடிப் பதுங்கியிருக்கவும் நான்மாத்திர மிதுபரியந்த மிப்பதியில் உங்கள் ஆதரவிலிருந்தேன். இன்றையதினம் நினைத்தற்கரிய துன்பம் நேருவதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆதலாற் குற்றமற்ற மனதைப்பெற்ற தேவரோ நான்பாலியனாத

லால் இக்காரியங்களைச் சாங்கோபாங்கமாக யோசித்து இந்த அபாயத்துக்கொரு தந்திரத்தினைச்சொல்லவேண்டும், அதற்கு முன்னம் எனது கருத்தையும் உங்களுக்குத்தெரிவிக்கின்றேன். என்னைப்பெற்ற தாய் தந்தையர் அளவற்ற தேவர்களுடன் சூரனுக்கஞ்சி ஒளித்திருப்பினும் பாதகன் கட்டளையின்படிக்கு அளவற்ற ராட்சதத்தூதர் தேடித்திரிகின்றனரெனக்கேட்டோம், அப்படிக்கிருப்பதா லிப்போது நாமெவ்விடத்திற் சென்று பதுங்கப்போகின்றனம், அல்லது அப்பாதகன் குடை நிழற்படாதவிடமு மிருக்கின்றதோ! மேலும் காலத்தில் உதவிசெய்யவல்ல துணையுமொன்றுமில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்குப்பயந்தெங்கும் ஓடவும்மாட்டேன். போனவிடத்திற் பலவிததுன்பங்களால் விசனப்படவுமாட்டேன். அல்லது அதனாலாகும்பிரையோசனமென்னை ஊழின்படிக்கு வருகின்ற துன்பம் ஒருவன் செய்யும் முயற்சியினால் விலகுவதுமுண்டோ! பிராணனைப் போக்கலாமென்று நினைத்தாலும் அமுதமுண்டபலத்தினாற் சாவும்நேராத திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனாகிய இந்திரகுமாரனாகவிருந்த யான் ஒருவருக்கிளைத்து வணங்குவதோ, தீரனாய்ப்பகைவருட னெதிர்த்துச் சயங்கொள்வேன். அல்லது அவர்களைக் கண்டதுண்டங்களாகவெட்டி மடிந்து வீரசொர்க்க மடைவே னிதைவிட வுறுதிப்பாடாகிய காரியமொன்றில்லை. ஓ! தேவர்களே! பிராணனை ஒருபொருளாக நினையாத வீரனானவன் விஷத்தினையொத்ததிங்குகள்வரினும் வருந்தித் தீரத்திற்குறையான். அவ்வாறே நமது நகரத்தை வளைந்திருக்கும் ராட்சதப் பாதகருடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்துச் சின்னபின்னப்படக்கொன்று வெற்றிபெறக்கடவேன். இனி ஒரு கணப்போதேனும் தாமசப்படாமல் தயிரியத்துடன் அவர்கள்மீது சண்டைக்குப்போக நினைந்தால் என் சவுக்கியத்தை விரும்பினவர்கள் உடன்பட்டு வரக்கடவீர்கள். அப்படிக்குச் சம்மதமில்லாதவர்களிப்போதேசொல்லி நின்றுவிடலாம். அல்லது அனைவருக்குமே என்னுடன்வருவது யுக்தமாயிராவிட்டாலுஞ்சம்மதமே. அப்போதுங் கொஞ்சமாவது அஞ்சிப் பின்னிடைவேனென்று நினைக்கப்போகிறீர்கள். துணிந்தவர்களுக்குத் துக்கமில்லையெனப் பலபல பிரதிக்கினைகளைச் சயந்தன்சொல்லுந் தருணத்தில் தேவர்க்களுக்கிரக்கமும் வருத்தமும் மனதைவாட்டியலைக்கச் சொல்லுவார்கள். ஐயனே? உமது மனக்கருத் திதுவாகில் அதற்குவிரோதமாய் நாங்கள் நினைக்கலாமோ? அரசன் மனப்படிக்குக் குடிகள்நடந்துகொள்ளவேண்டும் அதிற்பிசகுவராயின் மீளாத நரகமுண்டென்று வேதசாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகின்றதை யறிவோம், ஆகையால் நாங்களும் பாதகராகிய இராட்சதர் மாறையிற்பட்டு வருந்தமாட்டோம் மேலும் இவ்விதமாக நடுங்கி உயிர்வாழ்வதிலும் கூடியமட்டும் போராடிச் செத்தாலுஞ் சம்மதமெனத் துணிந்திருக்கின்றனம். இனிகாலதாமதஞ் செய்யாமற் சண்டைக்குப்போவோம். வாருமெனச்சொல்லிய தேவர்களைச் சயந்தன் கிருபையாகப்பார்த்து நல்லகாரியம் உங்களுக்குந் துணிவுபிறந்ததால் இதோ புறப்படுகின்றனனென விரைவிற் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் தன்னரண்மனையைக்கடந்து புறவாயிலினிடத்தில் வருபவன் நினைவையறிந்து பிறையினையொத்த தந்தங்கள் நான்கு விளங்கப் பொன்மணிகள் மாறியொலிக்க இரத்தின முகபடாம்பிரகாசிக்கக் கயிலையங்கிரியினைப்போன்று பாரித்து வெள்ளை நிறம்பெற்ற அயிராபதமானது வந்து இந்திரகுமாரனை வணங்கி நிற்க சயந்தனானவன் சர்வாயுதபாணியாய் அதன் மஸ்தகத்தில் ஆரோகணித்து வீராவேசத்துடன் நடக்க தேவர்களுந் தீரனைப் போல வில் வாள் கேடகம் பரிசு தண்டம் எறிஈட்டி முசலஞ் சக்கர முதலிய படைகளைப் பரித்துப் பயபீதியானது மனதையலைக்க அரசனைச் சூழ்ந்து போகின்றவரிற் சிலர் சந்துவழிகளைக் கண்டபோது அதின்மூலமாய் ஓடிப் பிழைக்க நினைந்து அப்படிச் செய்வோமாகில் மீளாத வசையாகுமே ஒருவக பார்த்துவருகிறதே ஆண்மைக்கழகெனத் துணிந்துதொடர அக்காலத்தில் தேவதுந்துமி காகளஞ் சின்னமுதலிய வாத்தியங்கள் தொனிக்கு மொலியும் அயிராபதத்தின் கர்ச்சனையும் அச்சமே குடிகொண்டிருக்கும் விண்ணவர்களினது ஆரவாரங்களும் ஏகமாய்த்தொனிப்பது எப்படிக்கிருந்ததெனில் ஓ! தேவரே! துன்பம் வரவிருக்கின்றது வரவிருக்கின்றதென முறையிடுவதற்கொக்கும், இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் தேவசேனையானது ஊழிகால வாயுவைப்போல அதிவேகமாய் நடக்க அவர்கள்மத்தியிற் சயந்தனானவன் அயிராபதத்தின் மீது வீரசிங்கத்தைப் போலச்சென்று பட்டணத்துக்கு புறத்திற் சூரியனைச் சிறையில்வைத்த வீராதிவீரனான பானுகோபன் சேனைசமோகஞ்சூழ்ந்திருக்கக் கண்டவுடன் கொக்கரித்து மேலிடுவதை ராட்சதாள்கண்டு கைகளைக் கொட்டிநகைத்து நேற்றையவரையில் நமதேவல்களைச் செய்துவருந்தி ஒளித்துத் திரிகின்ற பதிதரான தேவர்கள் தாமும் ஒரு வீரர்களைப்போலச் சண்டைகொடுக்க வருவது மிகவும் அதிசயமெனப்பேசிதாங்களும் அதிககோபத்துடனெதிர்ந்தனர். இவ்வா றிருதிறத்துப் படைகளும் ரவுத்திராகாரமாகிய கொதிப்புடன் கைகலந்து ஒருவர்மீ தொருவர் வேல்களைவீசியும் வாளினால் வெட்டியும் விற்களை வட்டமாகவளைத்து குரூரமாகிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தும் எழு மழு தோமரம் பிண்டி பாலம் முசலங் கப்பணங் குலிசஞ் சூலஞ் சக்கரம் முதலாகிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைக் கோடைகால வருஷத்தைப்போலப் பிரயோகித்த தருணத்தி லிருதிறத்துச் சேனைகளிலுங் கால்களற்று மார்புபிளந்து கரங்களிற்றுச் சிரங்கள் துணிபட்டு இவ்விதங்களாகச் சின்னபின்னப்படுமுன்னிலையிற் கருமான் உலைக்களத்தில் அக்கினிமேலெழுவதைப்போல ரத்தவெள்ளமானது பெருக்கெடுத் தோடியது. இவ்வாறு உபயவாதிகள் படைகளும் ஜயத்தினைப்பெற வேண்டுமென்னும் ஆசையினாற் போராடும்போது இராட்சதவீரருக்கஞ்சி தீனராகிய தேவர்படை சின்னபின்னப்பட்டுக் கலைந் தோடும்போது எதிரிகள் கெக்கலிகொட்டிப் பின்பற்றித் தொடர்ந்து பிடித்துக்குத்திப் புசங்களொடிய நெருக்கி நாரிஈனாற்கட்டி மானினங்களைப் புலிக்கூட்டங்கள் கவ்விக்கொண்டுபோகுமா றிழுத்துப் போய் பானுகோபன் முன்விட இவர்களைக் கொடிய காவலில் வைப்பீரெனக் கட்டளை யிட்டபடிக்குக் காவலில் வைத்தனர். அதனை அயிரா பதத்தின்மீ திருந்த சயந்தன் கண்டு கோபித்துத் தன் கரத்திற் பற்றிய வில்லை வளைத்துக் குணத்தொனி செய்து சத்துருக்கள் சின்ன பின்னப் படுவதாக சரவருஷங்களைப்பொழிய அதனாற்காயங்கள்பட்டபோதினும் ராட்சதவீரர்சிறி மனோவேகமும் பின்னிடமுன் விட்டு ஊழிகாலத்தில் வெள்ளியங்கிரியினைச்சூழநிற்குஞ்சாகரங்களைப்போல அயிராபதத்தினைவளைந்துகொண்டு ஆர்ப்பரித்துச் சயந்தரசன் மீதும் நவரத்தினமயமாகிய கட்டுகள் பொருந்திய நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானையின் மீதுங் கோடானகோடி பாணங்களைச்சந்திரனை இராகுசூழ்ந்ததைப்போலப் பிரயோகித்து ஆர்ப்பரித்தனர் அவைகளைச் சயந்தன் கண்டித்து மேலுந்தன்வில்லில் அளவிறந்தபாணங்களைச் சந்தித்துச் சத்துருக்கள் பிடித்தவில்லுகளை அவர்கள்சிரங்களுடன் கண்டித்துத் தள்ளிமீட்டுஞ் சரமாரிகளைப் பொழிந்து நீலகிரியினைப் போன்ற கரியநிறமுடைய யானைகளையும் மனோவேகத்தினுங்கடுகிப்பாயும் புரவிகளையும் பர்வதங்களையொத்த ரதங்களையும்பொடிப்பொடியாக்கி யிவ்விதமாக ஒருவெள்ளஞ் சேனை

ளைத் தம்சஞ்செய்யும்போது அயிராபதமுங்கோபித்து வாலினாற் சிலராட்சதரைவாட்டியுந் துதிக்கையினாற்பலரைவாரிவானத்தெறிந்துங் கால்களினாற் பலரைத்தேய்த்துங் கோடுகளினால் அளவிறந்தவரைக்குத்திப் பிளந்தும் இவ்விதங்களாக நூறு வெள்ளம் இராட்சதரைநிமைப்போதில் நாசஞ்செய்தது அத்தருணத்தில் பெருகிப்பரந்தஉதிரவெள்ளத்திற் பட்டபலபாணங்களும் ஆபரணவகைகளும் மச்சராசிகளை நிகர்த்துமிதந்துபோக மேலிட்டு ஆகாயகங்கையினைமாறு கொண்டோடியது இக்கொடுமையைக் கண்ட நீலகேசனென்னும் ராட்சதச்சேனைத்தலைவன் கோபித்து அடாபயலே உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டுபோகத் தேடிவந்ததையறியாமல் விளக்கிற்படும்விட்டிலைப்போல ஏண்டாதலைகிழாய் விழுகின்றனை அபலனானநீயோ இவ்வளவுசேனைகளைக்கொல்பவன் போகாதே நில்லுநில்லென்றெதிரில்வந்து வளைத்துக்கொண்டு நீண்டதன் வில்லைவட்டாகாரமாகவளைத்து பாணவருஷங்களைச்சொரிந்து கொக்கரித்தான் அதனைச்சயந்தன்கண்டு சிறுநகைகொண்டு ராட்சதப்பட்டிமகனே பிதற்றினதினாலாவதென்ன ஏதோ சிலபாணங்களைப் பிரயோகித்தனமென கர்விக்க வேண்டாம் அவைபடும்பாட்டை யிதோபாரடாவென்று குரூரமாகிய பாணங்களைச் செலுத்தி அதுகளை நடுவதுபாதியில் வெட்டியெறிந்து மேலும் அளவற்ற திவ்விய சரங்களைத் தூண்டி சேனைத்தலைவன் பூண்டிருந்த ரத்தினக்கவசத்தைப்பிளந்து சரீரத்தையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து ஆர்ப்பரித்தபோது அவ்வருத்தங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் நீலகேசனென்போன் சற்றுமயங்கிப் பெருமூச்செறிந்து நின்று உடனே தெளிந்தவனாய் வடவனலைப்போற்சீறித் தன்வில்லிலொரு அர்த்தசந்திரபாணத்தைப் பூட்டிச்செலுத்திச் சயந்தன் கரத்திற்பற்றிய வில்லினது நாணியை படீலென் றறுத்துக் கொக்கரித்தான் அதனையெறிந்துபோட்டுச்சீக்கிரமாகமோகமந்திரமொன்றை யுச்சரித்துபற்பலவுருவங்களைக்கொண்டெதிர்த்துச்சிருங்காதம்பண்ணிவளைந்துமேல்வருகின்றதைராட்சதவீரன்கண்டுஇதுமிகுத்த ஆச்சரியம் ஒரு ஆனையின்மேல்வந்தவன்அளவற்ற தோற்றங்களாகநின்றுசண்டையிடுவதையோசிக்குமிடத்துமாயையின்முயற்சியாகவேண்டும் இதனைநம்மால் விலக்கப்போகாது இனி சற்று நிற்போமாகில் பிராண ஆனிவருமென்று பயந்து தன்தேரை விட்டுக்குதித்தோடிப் போயினன் இவ்வாறு சயந்தன் பாணங்கள் சுறுக்குச்சுறுக்குமெனத் தைத்துவதைக்கச் சகிக்கமாட்டாமல் அஞ்சிச்சின்னபின்னப்பட்டு பானுகோபன் சேனைகளோடுவதைக்கண்ட சோமாசூரன் மாயாவலி சுரகேசரி பதுமன் வலிதண்டன் வாமன் வருணன் மாகதன் முதலான சேனைத்தலைவர்கள் மனம்பொறாமல் தங்களிரதங்களை முடுக்கிக்கொண்டு மேலிட்டுவந்து சயந்தன் மோகன விஞ்சையின்முயற்சிதெரியாமல் தாங்கள் கற்றிருக்கும் மாயமந்திரங்களனைத்தையுஞ் செபித்துச் சண்டைகொடுத்துந் தேவராசகுமாரன் வித்தை வலியைக்கடக்கப் படாமையால் திகிற்கொண்டு மனமயங்கியேங்கி யினி என்னசெய்வோம் இச்சிறியன்கையில் அகப்பட்டு விழிக்கலாச்சுதே சற்றுதாழ்ந்தோமாகில் மோசம் வரும்போற்காட்டுகின்றதெனஒருவரையொருவர்பார்த்துயோசித்திருக்கின்றதைபானுகோபன்கண்டு மனம்வருந்தித்தன்சேனைகள்பட்டபாட்டையும் படைத்தலைவர்கள்சிக்குப்பட்டுத்தியங்குவதையுஞ் சயந்தன்ஜயத்தையும் நிதானித்துஇனிநாம்சற்று தாழ்ப்போமாகில் மோசம் நேருமென்று அதிசீக்கிரமாகத்தன் குலகுருவாகிய சுக்கிராச்சாரியானவன் தனக்குப்போதித்திருந்த ஞானேசிதமென்னும்மந்திரத்தை ஆசிரியன் திருவடிகளை நினைந்து விதிப்படிக்கு உச்சரித்தகாலத்திற் சயந்தன் மோகனமந்திரவலியழிந்து பழையபடியே தானொருவனாக நின்றவன் இஃதுசுக்கிரன் மந்திர வல்லபத்தினாலானதென் றறிந்து மானமுங்கோபமும் மனதை வருத்தவாடியிருப்பதைச் சூரன்மகன் பார்த்துத் தன்தேரைத்துரத்திவந்து எதிரில் நின்றுகொண்டிதனைச்சொல்லுவான் ஓ இந்திரகுமாரனே உனதுமாய்கையின் முயற்சியுஞ் சவுரியமும் நான்வருவதன்முன்னமேபோய்விட்டதைக் கண்டாயோ இனி உன்னைச் சூரியனைப்போலப்பற்றிச் சிறையில்வைப்பேன் கூடுமாகிற்சண்டை கொடுக்க வரலாமெனப் பானுகோபன்பேசிய விசேஷத்தைச் சயந்தன் கேட்டு நகைத்துச்சொல்லுவான் வல்லவர்கள் வெல்வதும்மாட்டாதார் தோற்பதுமென நினைவது அறிவின்மை யிவைவூழ்வினைப்படிக்கு மாறிவரும் இப்படிக்கிருக்க உன்சவுரியத்தினை நீயே துதிக்கப்படுமோ செல்வச்செருக்கினா லிதனை யெடுத்துப்பேசுகின்றாயென்பதை பானுகோபன்கேட்டுச் சவுரியமில்லாதவர் பேசும்வசனத்தைச் சொன்னாய் சுத்தவீரனிப்படி நினைக்கவுமாட்டான் உன்னுடன் வீண்மொழி பேசுவதிற் பயனென்ன இதோபாருஞ்சற்றுநேரத்தில் நான்குறித்த படிக்கு முடிப்பேனென்று யமனுக்கும் யமனாகவிருக்கின்ற தனது நீண்டவில்லினை வட்டாகாரமாகவளைத்து குணத்தொனிகொண்டுசிருங்கநாதஞ்செய்தான் சயந்தனுஞ் சற்றும் மனந்தளராமல் தீரனாய்கிண்கிணிகள் கலிக்கும்பொன் வில்லைமண்டலாகாரமாக வளைத்து நாரியினையேற்றி டங்காரசத்தங்காட்டி மண்டி போட்டு நின்றான் அதனைபானுகோபன் கண்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சீறிக்கொஞ்சமாவது பயமில்லாமற் சவுரியங்காட்டுகின்றாயோ நல்லகாரியம் உன்னாணவத்தை யடக்குகிறேனென்று கழுகிறகுகள் பூண்டு தங்கக்கட்டுகள் பிகிந்து சாணைபிடித்து தகத்தகாயமாய் விளங்கும் அலகைப்பெற்ற குரூமாகியபாணங்களை அம்புக்கூட்டிலிருந் தெடுத்துக்கோடைகாலவருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து ஆர்ப்பரித்தனன் சயந்தனும் வீராவேசங்கொண்டு தனது நெடியகாண்டீபத்தில் விஷத்துவையவிட்டுக் கூர்மையாயிராநின்ற திட்சணியமாகிய சரவருஷங்களை மென்மேலுஞ்சொரிந்து தன்பகைவன்செலுத்திய கணைகளைக்கண்டித்துத்தள்ளி மேலும் அபரிமிதமற்றபாணங்களை வாயுவேகத்தினும் விரைவாகச் செலுத்தினன் அதுகளைப்பானுகோபன் சின்னபின்னமாக்கி மேலும் பாணங்களைச்செலுத்தச் சயந்தன் கண்டிக்க யிவ்விதமாக விருதிறவரும் இருளும் மின்னலும்போலமாறிமாறிப்போர்செய்துவரத் தேவராசபுத்திரன்கைமேலிட்டுபானுகோபன்தூண்டிய சிலீமுகங்களைக்கொய்துதள்ளி மேலும் ஆயிரக்கோடிபாணங்களைப்போக்கி பகைவன் வில்நாரியைப் படீரென் றறுத்துச் சிங்கநாதஞ் செய்த காலத்திற் பானுகோபன் காளகூடத்தைப்போலக் கொதித்து வேறொருவில்லை யெடுத்து வளைத்து மிகுத்தகூர்மையுள்ள பாணங்களினைத் தூண்டி எதிரிவிட்டசரங்களைச் சின்னபின்னமாக்கி மீளவும் ஆயிரம்பாணங்களையேவி சயந்தன்சரீரத்தைச்சல்லடைக்கண்களாகத்துளைக்க அதனால் வருந்தியுஞ் சற்றும்பயப்படாமல்தானும் ஆயிரங்குரூரமாகிய பாணங்களைப்போக்கித்தன்பகைவன் தேரைநடாத்துங் குதிரைகளைக்கொன்றுமேலும் அளவற்றசரங்களைப் பிரயோகித்து ராட்சதச்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக விழக்கண்டித்தான் அச்சமயத்தில் பானுகோபன் தன்தேர் பின்னப்பட்டதையும் படைகள்படும் பாட்டையுங்கண்டு நாகம்போற்சீறி மற்றொருதேரிற்பாய்ந்து பற்களைக்கடித்து இடிபோலக் கர்ச்சித்து வில்லையிறுக்கி ஆறுயிரகோடிசரங்களைத்தூண்டிச் சயந்தன் கரத்திற் பற்றிய வலியவில்லைக் கண்டித்து அவனுடலும் அயிராபதத்தின்தேகமும் ரத்தமயமாகத்துளைக்க அதனால் இந்திரகுமாரன் மிகவும் வருந்திக்

களைபட்டுச் சண்டைகொடுக்க நிருவகிக்கமாட்டாமல் வெள்ளையானையின்மீது மூர்ச்சித்துவிழுந்தான் கேட்டீர்களோசவுனகாதிரிஷிகளே அமுதமுண்டவலியினுற் சயந்த னிறந்தவனல்ல ஆகிலு மிறந்தவனைப்போலக் களைபட்டுப் பசியவிலைகளின் மத்தியிற் செந்தாமரைப் புஷ்பித்திருப்பதுபோலச் சரீரமெங்கும் உதிரம்குபீர்குபீரொன்றூடக்களைத்து விழுந்துகிடப்பதை அயிராபதங்கண்டுவருந்தி ஐயையோதிரிபுவனசக்கிரேஸ்பரன் குமாரன் இந்தப்பாடுபடுகின்றதோ விதியினைவெல்லவல்லவரொருவருமில்லையென்பது இதனுல் திஷ்டாந்தமாக விருக்கின்றது இனிநான் சும்மாவிருப்பேனுகில் ஒருகாலம் அபாயம்நேருமென்று அதிககோபங்கொண்டதாய்துதிக்கையினைச் சுழற்றி அதிவேகமாய்ப் பானுகோபன் தேரிற்பாய்ந்து மோதியது. அத்தாக்கலினுற் குதிரைகள் பொடிபட்டுப் பாகன்துகள்பட்டுதேர் தூம்சப்பட்டுப் போகப் பானுகோபன் தப்பித்துக்கொண்டு பூமியிற் பாய்ந்து அயிராபதத்தைக் கோபித்துப்பார்த்தான் அத்தருவாயில் அதற்குக் கோபந் தணியாமற்பின்னிடைந்து வேகங்கொண்டு வயிரம்போன்ற ராட்சதவீரன் மார்பிற்பாய மடமடென்று நான்குகோடுகளு மொடிந்து பின்னிட்டுவாடி வருந்தி நிற்கும் வெள்ளையானையினது மத்தகத்தினிடத்திற் றன்வலிகொண்டு குத்தினுன். அத்தாக்கலின் உறுதியினுற் சகிக்கமாட்டாமல் திருப்பாற்கடல் உடைந்ததைப்போலவீறிட்டு உதைத்துக் கொண்டுநிலத்தில் விழுந்து மரண களைபட்டது அத்தருணத்தில் அதன் மீது மூர்ச்சித்திருந்த சயந்தனுக்கு ஆயாசந்தீர்ந்து கண்களை விழித்து அயிராபதத்துக்குநேர்ந்த வருத்தத்தைப் பார்த்து அதிகிலேசப்பட்டுத் தேறியோசிக்கின்றுன் நமது ஆசிரியன் அன்பாகப் போதித்த மோகனமந்திரப்பெருமை மழுங்கியது மன்றியில் நிற்கவுஞ்சக்தியில்லாமல் வலியுங்குறைந்தேன் இனிபாபிகள்பற்றிக்கொண்டுபோய்க் கொடிய சிறையிலிடுவ ரிதற்கையமில்லை, பொன்னுலகமும் நாசப்பட்டுப் போமென்றுமனமே சிறிதும்வருந்தவேண்டாம் ஈஸ்வரன் கட்டளையின்படி நடப்பதுநிச்சயமாதலால் நீ துக்கப்படுவதினு லாவதொன்றில்லை யென்று சமாதானப்படுத்தித் தியங்கி நிற்பதையும் அயிராபதங் களைபட்டுக்கிடப்பதையும் ராட்சதத் தலைவர்கண்டு ஆர்ப்பரித்துப் பல சர்ப்பங்கள் சூரியனைவளைந்து கொள்வதுபோல இந்திர தனையனைச்சுற்றிப் பிடித்துக்கொண்டபோது ராட்சதர் மேல்விழுந்து இவன்வஞ்சகன் மாயாவாதியாகையாற்பத்திரப்படுத்தவேண்டுமெனச்சிலர் சொல்லச் சிலர் அடியுங் குத்தும் பிராணனைப் போக்குமென்றும் பேசித்தொடரச் சயந்தனைக் கைப்பிடியாகக் கொண்டுபோய் பானுகோபன்முன் விட்டபோது சேனைத்தலைவரைப் பார்த்து என்னுடைய பாணங்கள் படுத்திய காயத்தினுல் மிகவுஞ் சரீரம்நொந்து பேசவுஞ் சக்தியில்லாமலிருக்கின்றனன். ஆதலாற் சத்துருவென்றெண்ணியிவனைவருத்தாமல்தேவர்களுடன் காவலில் வைப்பீரென்று அரசன்கட்டளை யிட்டபடிக்குமந்தரகிரியினை வாசுகியினுற் பந்தித்ததைப்போல வில் நாரியினு லிரு புயங்களு மிற்றுப்போயினுற்போல வரிந்துகட்டி விண்ணவர் கூட்டத்திற் சேர்த்தனர் பின்பு பானுகோப னுனவன் சில சேனைத் தலைவரைப் பார்த்திவ்விடத்தில் அகப்பட்டவர்க ளெல்லாமற் பட்டணத்திலிருப்பவரையுந்தேடிப்பிடித்துக்காவல்வைத்துப் பின்பு பொன்னுலகத்தைஅக்கினிப்பிரவேசப்படுத்தி சாம்பலாக்கி அச்சமாச்சாரத்தை அதிதீவரமாக தெரிவிப்பீரென்று ஆக்கியாபித்தபடிக்கு வணங்கிப்போய் நகர மெங்குந் தருவிக்கண்ணிற்பட்டவர்களைத் தேவகன்னிகையருடன்தாமணியாகப் பிணித்து வந்து தமதரசன் பணித்தவாறே அவர்களையுங் காவலிற் சேர்த்துப்போய்ப் பொன்மயமாய் ரத்தினங்களினுல் அலங்கரித்த முத்துத்தொங்கல் விளங்கப் பலநிலைகளைப்பெற்று சித்திரப் பிரதமைகள் மற்றஅலங்காரங்களையுடைய மாடமாளிகை கூடகோபுரம் மண்டபங்கள் அரண்மனை சபாமண்டபம் நாடகச் சாலைகள் கற்பகவனங்கள் உத்தியானவனங்கள் முதலிய பலவளங்களைக் கொண்டிருக்குஞ் சொர்கலோகத்தைப்பலதிசையினும் அக்கினியை மூட்டிக் கொளுத்திய காலத்தில் அப்பொன்னுடானது பூர்வத்திற் பரமசிவத்தின் விழிக்கனலினுற் றிரிபுரங்கள் எரிந்ததைப்போலச் சாம்பலாய் உருத்தெரியாமற் போயிற்று, கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? ஊழிகாலத்தி லல்லாமல் அழிவில்லாத விண்ணுடானது தகிக்கப்பட்டு அதற்குத் தலைவனுகிய இந்திரனும் தரித்திரனுய்ப்பதுங்கத் தேவருஞ் சயந்தனுஞ் சிறையிலகப்பட்டமையாற் செல்வத்தை நிலையெனச் சொல்லப்போமோ சலனமற்றதாய் பல புவனங்களினும் புகழப்பெற்றவளமிகுத்த அமராபதி யானது கடையிற்சுடலையைப்போல வெளியிடமாகமாறுபட்டது இச்சேதியைப் பானுகோபன் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ந்தவனுய்ச்சயந்தன்முதலாகிய தேவர்களைமுற்றிக்கைபோட்டுக் கொண்டிருந்த ராட்சத வீரரைப் பார்த்து ஓ படைத்தலைவரோ யிவர்களைப் பத்திரமாய்க் கட்டுக் காவலுடன் முன்னதாக வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சேர்ப்பீரெனக்கட்டளையிட்டனுப்பிவிட்டுத்தானும் ரதகசதுரகபதாதிகள் சூழ ஜயவுச்சாகத்துடன்ஜயபேரிரணபேரி வெற்றிச் சங்கங்கள் முதலிய வாத்தியங்கள் சமுத்திரகோஷ்டியினு மேலிட்டு முழங்கபொன்னுடுபட்ட கோலத்தைகண்குளிரப் பார்த்து அதிக சந்தோஷத்துடன் அப்பதியைக்கடந்து பூமண்டலத்தில் வந்திறங்கி பலதேசங்களைத் தாண்டிச் சமுத்திரமத்தியில் உலகங்களுக் கரசாக விளங்குந்தன்பதியைச்சேர்ந்து சேனுசமோகங்களுக்குவிடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தானுந்தேரைவிட்டிறங்கிப் பலமங்கலவாழ்த்துகளைச் சுமங்கலிப் பெண்கள்பாட முத்துமுதலிய நவரத்தின ஆலார்த்திகளை ஏந்திநிற்கப் பட்டண வீதிகளைக்கடந்து சிறையிற்கொடுவந்த சயந்தன் முதலிய தேவப் பசுக்களைக்கொண்டுபோய் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக் கதிபனுகியகுரபதுமன்முன் னிறுத்திச் சேவித்தவனுய் ஐயனே தங்கள்கட்டளையின்படிக்குப்போய் பொன்னுலகம் பூலோகம்பாதலமே முதலிய விடங்களெங்குந்தேடியும் இந்திரனை அவன்பத்தினியுடன் காணுமையால் விண்ணுட்டைக் கொளுத்தி அதிலிருந்த தேவராசபுத்திரனுகிய சயந்தன் மற்றவிண்ணவரை அவர்கள் பத்தினிமாருடன் கொண்டுவந்து சேர்த்தேன் இதுதங்கள் சித்த மறிகவென்றுன் இதனைக்கேட்ட சூரன்மனமகிழ்ச்சியுடன் குமாரனை அருகிலழைத்துக் கட்டித் தழுவிச்சமீபத்தி லிருத்திப்பின் தேவர்கள்மீது விழியினைச்செலுத்தி பற்களைக்கடித்து அதிககோபத்துடன் தண்டநாயகர்களைக்கூவி யிவர்கள் உறுப்புகளைச்சின்னபின்னப்படக்கண்டிக்கக்கடவீரென்று உத்திரவுசெய்தான்அவ்வாறே அவர்களுந் தங்கள்கரங்களிற் பற்றியிருந்த ஆயுதங்களையுதறிக்கொண்டு சிறைபட்டிருந்த புலியானது விடுபட்டு மான்கூட்டங்களின் மீதுபாய்வதைப் போல தேவர்கள்மேற் றவிப் பற்றினவர்களாய்ச் சூரன் தங்கையாகிய அசமுகிகண்டு களிக்கும்படியாகச் சிலர் கரங்களைச் சிலர் புயங்களைச் சிலர் தோள்களைச் சிலர் கன்னங்களை சிலர் கண்டங்களைச் சிலர் நாசிகளைப் பலர் கபோலத்தினைப் பலர் தொடைகளை மார்பகங்களைக் கண்களை மற்று மிராநின்ற உறுப்புகளை வெவ்வேறுகக் கண்டித்துங் கெல்லியும் பிளந்தும் இவ்வாறு பலவாகத் தண்டித்தும் அமுதபோசனமுண்ட மகிமையினுல் மீட்டும் அவைகள் யதாப்பிரகாரந் தோற்றக்கண்டு சூரன் அதிசயப்பட்டுத் தண்டிப்போரைநிறுத்தி இவர்களைக்கொ

ல்லவுமாகாது பங்கப்படுத்தவும் போகாது இவ்வளவு சிறந்த
பெருமைகளெல்லாம் பரமசிவ கடாட்சத்தினுல் நாம்பெற்ற
வாமுயர்ச்சியினு லடங்கி யொடுங்கினுனென நிதானித்து ஆகி
லும் ஒருபோதும் நீங்கப்படாத கொடிய நரகத்தினைப் போன்
ற கடிய சிறைச்சாலையில்வைத்துக் காவலிருக்கக் கடவீரெனக்
கட்டளையிட்டான். எதிரில்நின்ற தூதர் மகா பாக்கியமெனச்
சேவித்துச் சயந்தனுதியாகிய தேவர்களைப் பிடரியைப்பற்றித்
தள்ளிப்போய் நினைத்தற்கரிய கொடிய சிறைச்சாலைகளிற்காவ
ல்கொண்டிருக்கும்வீரருக்குக்காட்டிநமதரசனேவலின்படிக்கி
ந்த தேவகூட்டங்களைப் பத்திரமாகக் காத்திருப்பீர்க ளெனச்
சொல்லிப்போயினர். பின்பு அங்குள்ள கொடிய ராட்சதர் ச
ற்று மிதக்கமில்லாமற் பாரவிலங்குகளை மிருதுவாகிய கால்க
ளில்மாட்டிச் சிறைச்சாலைகள்தோறும் பிரித்துவிட்டு அவ்விட
ங்களிற் காவலாகவிருப்பவருக்குத் திட்டவட்டங்களைச் சொல்
லிப்போட்டுத் தமதிடங்களிற் காத்திருந்தனர். இவைநிற்கச் ச
பாமண்டபத்தில் அரசுசெலுத்தியிருந்த சூரன் தன்குமாரனைப்
பார்த்து அப்பனே ? மிகவும் வருந்தினுய் சீக்கிரத்தில் உன்னர
ண்மனையைச்சேர்ந்து சவுக்கியமா யிருப்பாயென விடைகொ
டுத்தனுப்பிவிட்டு துணைவர் மித்திரர் மந்திரிகள் முதலாகிய ச
பையாருக்குஞ் செலவுதந்து தானும் ராசபரிவட்டங்களுடன்
அரண்மனையேபோய்ச் சகல சவுக்கியங்களையும் அடைந்திருந்
தான். கேட்டீர்களோ ! நைமிசாரணிய வாசிகளே ! யிவ்வா
று ராட்சதர்கள் களித்திருக்கச் சயந்தனும் மற்ற தேவர்களுஞ்
சர்ப்பத்தினது படத்துக் கிணையாகிய நிதம்பத்தினையும் உடுக்
கையையொத்த சிறுத்த விடையினையும் உடைய தேவர் பத்தி
னிகளுந் துக்கசாகரத்திலமுந்திக் கொடிய ராட்சதர்கள் நாட்
டில் வேடன்வலையிற்பட்ட மயிலினங்களையொத்து மிகவுமஞ்
சி பட்சிசாலங்கள் கூண்டுகளில் வைத்திருக்கும் மின்மினிகளை
ப்போலச் சிறைச்சாலையிற் கட்டுண்டு அசுத்தமாகிய பணிவி
டைகளை நடாத்தி மனவாட்டத்துடனிருந்தனர். அவர்கள்படுந்
துன்பத்தை ஒருவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது. இவையன்றியுந்
திரிலோக சாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்று வாழ்ந்த இந்திரன் த
ன்பதியையிழந்து காடேகெதியாயிருக்கவும் பலராலும் புகழ்
பெற்ற பொன்னுலகம் பொரிந்து கரிந்து சாம்பற்பட்டு நாச
மடையவுஞ் சயந்தன் முதலிய தேவர்க்கள் நீத்தற்கரியசிறை
யிற்படவும் இவ்விதமாகத் தெய்வபோகங்களை யிழந்தபடியா
ல் பரமசிவகடாட்சத்தினுற் பெறும் மோட்ச சம்பத் தல்லாம
ல் துன்ப மில்லாத சவுக்கியம் வேறொன்று மில்லை. இச்சரி
த்திரங்களைக் கேட்டீரன்றே, இனி பானுகோபனுல் அதப்பட்
ட விண்ணுட்டில் நடந்த செய்திகளையுஞ் சொல்லுவோம், தே
வர்க ளனைவரையுஞ் சிறை சாய்த்துக்கொண்டு போன பின்பு
முன் பானுகோபன் மாற்பிற்பாய்ந்து தந்தங்கள் முறிந்து அ
வன் குத்தினுல் மூர்ச்சித்துக்கிடந்த அயிராபதமானது தெளிந்
து விண்ணுடுபட்டபாட்டைக்கண்டிரங்கி யினியிவ்விடத்திலிரு
ப்பதிற் பயனென்னை அரசனில்லாதவிடம் பாழன்றேவெனச்
சிந்தித்துச் சயந்தன் முதலான தேவர்க ளென்னபாடுபட்டன
ரோவென்றேங்கி மனவருத்தத்துடன் அப்பட்டணத்தைக் கட
ந்து சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திற்போய்ப் பல ஸ்தலங்
களைச் சேவித்துக் கடையிற் றிருவெண்காடென்னும் பெருமை
யிற்சிறந்த நகராக்கண்டு இஃதுசிரந்ததாமெனக் கருத்திற்கொ
ண்டு அத்தலத்தில் பரம்பொருளாய் சர்வ சீவகாருண்ணியரா
யிராநின்ற பரமசிவக்கோலமாகிய விலிங்கத்தினை ஸ்தாபித்து
காலை மாலைப்போதிற் ருனஞ்செய்து திவ்வியபரிமள புஷ்ப
வகைகளைத்தேடி யெடுத்துவந்து சிவனைச் சுத்தோதகங்களினு
ல் அபிஷேகஞ்செய்து வேதவிதிப்படிக்கு அருச்சனைமுதலிய
ஆராதனைகளை பத்தி பூர்வகமாக நடத்திப்போற்றி வணங்கிப்
பூசித்து வரும்போது அதன்பணிவிடைகளுக்குப் பரமன்களித்
து அனுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு முன்னமிற்றகோடுகள் ,நான்கு
ம் பழையபடியே முளைக்கக்கண்டுகளித்து அப்பதியைநீங்காம
ல் லோகநாயகனை வழிபட்டிருந்தது. இது நிற்க பொன்னுலக
மழிந்து தேவர் சிறையிலகப்பட்டவுடன் தேவதூதர் மிகவும்
வருந்தி மனோவேகத்தினு மேலிட்டோடி மகம்மேருச்சாரலிற்
றவஞ்செய்திருக்கும் இந்திரனைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றிகோ
வென்றமுது ஓ! இறைவனே ? யென்சொல்வோம். தேவரீர்
பொன்னுட்டை நீங்கினபின்பு ராசகுமாரன் அரசு செலுத்தி
நேற்றையவரையில் எங்களைப்போற்றி வந்தனர். சூரன்குமார
ன் பானுகோபனென்பவன் அளவற்ற ராட்சதப்படைகளைக் கூ
ட்டிக்கொண்டுவந்து பொன்னுலகை முற்றிக்கைபோட்டுக்கொ
ண்டதையறிந்து தமது குமாரன் கோபித்தவனுய்த் தேவப் ப
டைகளுடன் அயிராபதத்தின் பேரில் ஆரோகணித்துப் போய்
அகோர யுத்தங்களைச்செய்து பற்பல ராட்சதரைவாட்டியுங் க
டையிற் சத்துருக்களுக் கிளைத்துத் தானும் விண்ணவர்களும் அ
வர்கள் தேவிமாருடன் பாதகன்சிறையிலகப்பட்டுக்கொண்டா
ன். கொடிய மனதையுடைய ராட்சதர் அத்துடன் போகாமற்
சொர்கலோகத்தைத் தீக்கிரையாகச் சுட்டுக்கொளுத்தி நாச
ஞ்செய்தனர். அவ்வநியாயத்தை யிவ்விதமெனச் சொல்லவுங்
கூடுமோ ! சொல்ல வாயெழவில்லையென்று கண்களில் நீரை
ப்பெருக்கி முறையிட்டதைக்கேட்டவுடன் திகிற்கொண்டு புத்
திரசோப மேலிடச்சோர்ந்து ஐயனே ? பகைவர்கையிற் சிக்கி
னையோ! அக்காலத்தில் என்னை நினைந்து மிகவும் வருந்தினை
யோ ! என்செய்வேனென்று துக்கசாகரத்திலமுந்தினவனுய்க்
கிலேசிக்குமுன்னிலையில் இந்திராணி தன்செவிகளி லிச்சம்பவ
ங்கேட்டவுடன் சாவுக்குச்சரியான மூர்ச்சையாய்ச் சற்றுநே
ரத்திற் றெளிந்து ஓ ! குமாரனே ? ஓ ! புத்திரசிகாமணியே ?
ஓ ! என்கண்மணியே ? எங்கள் பாழும் பிராணனைப் பெரிதாக
வெண்ணி உன்னைத்தனித்து விட்டுவந்தோம், பின்பு நீ சுகமா
ய் அரசுசெலுத்தி யிருக்கின்றனையென்பதைப் பலரிஷிகள்சொ
ல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியாயிருந்தேன், இக்காலத்திற் சிறுபி
ள்ளையாகிய நீயோ கொடியசெய்கைகளையுடைய ராட்சதப்பா
தகர் கையிலகப்பட்டுச் சிறையிலிருக்கின்றனை யென்பதைக்கே
ட்கவும் சகிக்குமோ ! என்னுசைமகனே ! என்னைவிட்டுப் போ
கலாமோ ? ஓடிவந்து என்துக்கத்தைத்தீராயோ ? பாவி ஒரு
பெண்பிறந்து படாதபாடும்பட்டும் புத்திரனையு மிழக்கலாச்சு
தே ! தெய்வமே ? யென் செய்வேன், உனக்கென்னிடத்திற்
குறையுண்டோ ? ஓ ! என்பிராணனுக்கினியமகனே ? நீ ராட்
சதர் வசப்பட்டாயென்னுங் கொடிய சொல்லைக்கேட்டும்பிரா
ணனைவிடாமலிருக்கின்றேன். என்னினுங் கல்மனதையுடையவ
ர் யாரிருக்கின்றுர்கள். பரமன்செய லிவ்வாறே வென்று பல
பலதுக்கத்துக்கேதுவாகிய சொற்களைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
புலம்புகின்றகாலத்திற் றேவராசன் அவளை ஒருவகையாகத்
தேற்றி மனவருத்தத்துடன் பழையபடியே பரமனைவழிபட்டி
ருந்தான். கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ! யிதுபரியந்
தஞ் சொல்லிவந்த கதாப்பிரசங்கங்களைக் கேட்டீரன்றே, இ
னி எமதிறைவனுகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் பரமசிவத்தின்மூ
லமாக உற்பவித்த சரித்திரங்களைச் சொல்வோம் கவனமாக
க் கேட்கக்கடவீரென்று சூதபுராணிகர் அருளினர்.

அசுரகாண்டம் - முற்றுப்பெற்றது.





உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லிதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ.



கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

உற்பத்திகாண்டம்.

திருக்கைலாசப்படலம்.

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவிமாசற, வெண்ணியபொருளெலா மெளிதின்முற்றுறக்.........*
கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாமுகப், பண்ணவன்மலரடி பணிந்துபோற்றுவாம்......*
இருப்பரங்குறைத்திடு மெஃகவேலுடைப், பொருப்பரங்குணர்வுறப் புதல்விதன்மிசை....*
விருப்பரங்கமரிடை விளங்கக்காட்டிய, திருப்பரங்குன்றமர் சேயைப்போற்றுவாம்........*

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிமஹாரிஷிகளே ? யிப்போது நாமெடுத்துச் சொல்லாநின்ற சரித்திரங்களைப் பக்தி பூர்வகமாகக் கேட்போருக்குநேரும் புண்ணியபலத்தினையிப்படிப்பட்டதென் றெடுத்துச்சொல்ல வொருவராலுந் தாமன்று ஆதலால் ஐம்புலவழிகளில் மனதைப்போக்காமல் ஒருமைப்பட்ட சிந்தையுடன் கேட்பீராக.—சிவசுப்பிரமணியதேசிகர் வெளிப்பட்டகாரணத்தைப் பேசுவதன்முன்னம் எமது கர்த்தனாகிய பரமசிவம் வீற்றிருக்கப்பெற்ற வெள்ளியங்கிரியின் பெருமைகளிற் சிலதெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லக்கடவேனாக, கங்காசடாதரர் அணியத்தக்க திருநீற்றைப்போலவும் அவரேறி நடத்தும் விருஷபவாகனத்தையொத்தும் அக்கடவுளின் அன்பர்களது தூய உள்ளத்தையொப்பாயும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபள்ளிகொண்டிராநின்ற திருப்பாற்கடலானது அன்புடன் சிவபிரானுக்கும் ஓரழகிய பீடமாகவந்து நிற்பதை நிகர்த்துஞ் சோடச கலைகளையுடைய சந்திரர்கள் பல அண்டங்களினின்றும்வந்து பரமனைச் சேவிக்கக் காலம்பார்த்து நெருங்கி யிருப்பதைப்போலவுந் தவளநிறமும் நெற்றிவிழியுஞ் சதுர்ப்புயங்களும் பலவளங்களும் பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகத்தினாற்பெற்றுக் கரத்திற் பிரம்பினைத்தாங்கிக் கர்த்தன் திருவருளைச் செலுத்திவரும் நந்திதேவர் காவல்கொண்டு வீற்றிருக்கும் பெருமையினைப்பெற்று மகாபயபக்தியோடு பிரமன், இந்திரன், முதலான தேவர்கள் சத்தரிஷிகள் முதலிய தவத்தர் தம்மையறியும் விவேகமுள்ள மகத்துக்கள் ஜயசாலிகளாகிய பூதகணங்கள் முதலாக எக்காலத்தும் நெருங்கிச்சூழ்ந்து போற்ற அரம்பாஸ்திரிகள் ஆடலும் விஞ்சையர்கள் பாடலும் ஈசானமூர்த்தி முதலிய இமையவர் ஜயஜயவென்று வாழ்த்து மோசையும் அதிகரித்துக் கீழேழுலகங்களையுங்கடந்தாழ்ந்து மேலுலகங்களை உருவ ஓங்கி அண்டகோளகையின் அடிமுடிகளைக்கலந்து சர்வசங்காரகாலத்திற் சகலபுவனங்களுக்கும் ஆதாரசத்தியாய்த் தன்னைச்சூழ விருக்கின்ற மகம்மேரு முதலிய சத்தகிரிகளும் ஒருகாலம் அழிந்தாலும் உலகங்களெவ்விடத்தும் தனதொளியைப்பரப்பி அண்டரண்டபுவன சராசரங்களையப்படினுங் கொன்றைமாலை யணிந்த சிவக்கொழுந்தைப்போலச் சலனமற்றதாய்ச் சகலருக்குங் காட்சிதந்து சோலைகள் நந்தவனங்கள் அருவிகள் முனிவர் வாசஞ்செய்யுங் குகைகள் மற்றுமுள்ள மகிமைகளனைத்தையும்பெற்று விளங்குவது திருக்கைலாசபர்வதமானது மேலும், பொன்வரை முதலிய சத்தகுலாசலங்களுஞ் சத்தசாகரங்களும் அவற்றைச்சூழ்ந்த சக்கிரவாளகிரியும் அதன்புறத்திற்றோன்றும் பெரும்புறக்கடலும் அவ்வெள்ளியங்கிரியினது நாற்புறங்களினும் மதில் கொத்தளம் அகழிகளைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், இவ்வித சிறப்புகளுள்ள அத்திருக்கயிலாயவரையினது நடுவிற் சொர்னமயமாகிய மேருகிரியானது வந்திருப்பதையொப்பாய் வானத்தினை அளாவிய பொன்மதிலும் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் அகழிமுதலிய உறுப்புகள்தோன்ற அதன் மத்தியில் சிரோரத்தினமயமாகிய ஒருமாளிகையிருக்கின்றது முத்துபவழம் வயிரம் நீல முதலிய சிறந்த விரத்தினவகைகளினாற் சித்திரப்பிரதமைகள்விளங்க எமதுபெருமான் அனுக்கிரகத்தின் முயற்சியினாலுண்டாகிய சிகரங்கள் அவ்வாலயத்தினைச் சூழவிளங்கும் அதன்மத்தியிற் கோடிசூரியப் பிரகாசமாய்ச் சிறந்த ரத்தினவகைகளினாற் சோடித்து விசாலமாகிய மண்டபமொன்றுண்டு, அதன்முகப்பில் சிங்கங்களினாற் றுங்கப்பட்டு திவ்வியமணியினங்களினாற் செய்தமைத்த ஆசன மொன்றுண்டு, அதன்மீது பரமேஸ்பரி யிடப்பாகத்தில் விளங்க வேதநாயகனாகிய சிவபிரானெழுந்தருளிய காலத்திற் றும்புருநாரதாதிகள் தேவயாழினைமீட்டி விஞ்சையர் மகத்துக்களும் கர்த்தன் புகழின் பெருக்கினைப் பாடித்துதிக்கவும் பரமனது சடாமகுடத்தில் வீற்றிருக்குங் கங்காபவானியை மற்றநதிகள் போற்றி வணங்குவதைப்போல கணநாதர்களிருமருங்கினும் நின்று வெண்சாமரைகள்வீசவும் பலகணங்கள் ஆலவட்டங்களசைக்கவும் பலர் தவளக்குடைபிடிக்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்கள் மேன்மேலும் நடந்துவரும்போது பரமசிவத்தை வழிபட்டு அவர் அனுக்கிரகத்தைப் பூர்த்தியாகப்பெற்றிருக்கின்ற கணு

திபதிகள் உருத்திரர் பூதநாயகர் முதலாகிய மகத்துக்கள் கர்
த்தன் குணானுபவத்தை வாயாரத்துதித்துக் கரங்களைக் கூப்பி
யெதிரில்நிற்க, அவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்துத் தீன தயா
பரனாகிய பரமேஸ்பரன் கொலுவிருக்குஞ் சமையத்தில் நடந்
த சம்பவங்களிற் சில அறிந்தமட்டு மினி சொல்லக்கடவோம்.

பார்வதிப்படலம்.

ஓ! சவுனகாதிமுனிவரே! யித்தகைய ஓலக்கத்துடன் சிவ
பிரானெழுந்தருளி யிருக்கின்றபோது, லோகநாயகியாகிய ப
ராபரையானவள் மனதிலொன்றைநினைந்து திருமேனி நடுங்க
ச் சடுதியில் எழுந்து பரமசிவத்தின் பாதாரவிந்தங்களிற்சேவி
த்து ஓ? நாயகனே? அடியேன் மனக்கவலையைப் போக்கும்
வண்ணம் அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் அதாவது தேவரீரை
மதியாமலும் தான்பெற்ற செல்வத்துக்கு மூலத்தை நினையா
மலுஞ் சுலபமாகவெண்ணி உம்மையிகழ்ந்த அபராதியான தக்
கனிடத்தில் யான் பலநாள் வளர்ந்ததுமன்றியில் அவன் பெண்
ணென்னும் பொருளுள்ள தாட்சாயணியென்னும் பெயரையு
ம்பெற்றிருக்கின்றேன். ஆதலால் அந்நாமத்தையும், அவனாற்
பரிபாலிக்கப்பெற்ற இவ்வுடலையும், தாங்கியிருக்கப் பயப்படு
கின்றேன் அக்கவலைநீங்கி மகிழ்ச்சியாயிருக்கும்வண்ணங்கடா
ட்சிக்கவேண்டுமென்று அன்பினால் எமதன்னை விண்ணப்பஞ்
செய்யக்கேட்டு ஒப்புவமையற்ற பரமேஸ்பரன் நகைமுகனாய்
ஓ! சங்கரி? உன்பத்திவிசுவாசத்துக்கு மெச்சினோம். உன்கரு
த்தின்வண்ணம் முடியவேண்டுமாகில் மகம்மேருவுக்குப் பந்து
வாய்ப் பலராலும் புகழும் வளமைபெற்ற இமயராசன் உன்
னைப் பெண்ணாகப் படைத்துப்போற்றி நமக்குத்திருக்கலியா
ணஞ் செய்துகொடுக்கவேண்டுங் கருத்தைக்கொண்டு அரியத
வங்களைச்செய்து வருகின்றனன். ஆதலால் அவன் மனக்கருத்
து நிறைவேறவும், உனது மனவாட்டந்தீரவும், நீ யிவ்வுருவ
த்தைமாற்றிக் குழந்தையாய் அவனிடத்திற் சேருவையாகில்
உன்னையெடுத்து மனமகிழ்ச்சியுடன் தனக்குப்புத்திரியென்று
ம் அபேட்சையினால் சகல சிறப்புடன் போற்றிவர உனக்கு
ஐந்தாண்டுநிறைந்தபோது நமது கடாட்சப்படிக்கு விவேகந்
தோன்றி நம்மைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொள்ளுங் கருத்
தளாய் அரியதவங்களைச்செய்யக்கடவை, அக்காலத்தில் நாம்
அத்தலத்தில் எழுந்தருளி உன்தவத்தைச்சோதித்துப்பின்புதே
வர் கணநாதர் உருத்திரர் புடைசூழ்ந்துசேவிக்கத் திருக்கயிலை
யைக்கடந்துஇமையவரையைச்சேர்ந்து உன்னைவேதவிதிப்படி
க்குத்திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டுபழையபடியேயிவ்விட
ஞ் சேர்வோமென அவள் கருத்துமுற்றும்மார்க்கத்தைக் காட்
டிய பரமனை மீட்டும்வணங்கித் தேவரீர்கட்டளையின்படியே ந
டந்துகொள்வதற்குவிடைதர வேண்டுமெனத்துதித்து அவ்வா
றேகர்த்தன் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றவளாய்த் திருக்கயிலாய
த்தை நீங்கி இமையவரையைச்சேர்ந்தாள். கேட்டீர்களோ!சவு
னகாதிரிஷிகளே அவ்வரையின் பெருமைகளிற்சிலகேட்பீராக
வானத்தைத்தாவும் உன்னதமும் பாதலவரையி லாழ்ந்ததாய்
விஸ்தீரணமான பரப்புடையதாய் மகத்துக்கள் தபோநிதிகள்
கின்னரர் வித்தியாதரருக் கிருப்பிடமாக விளங்கித் தேவதா
ருக்கள் சந்தனம், பாரிசாதம், அகில் மா பலா கொன்றை க
முகுவாழைமுதலிய தோப்புகள் சோலைகள் உத்தியான வன
ங்கள் மலிந்து காமதேனு முதலிய தெய்வீகமிருகங்கள் அன்
னமுதலிய சிறந்தபட்சிகள் வாசமாய்ப் பல்லாயிரம் பொற்
சிகரங்கள் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்க விருக்கின்றது அத
னுச்சியில் எக்காலத்தினும் சத்தமேகங்களும் வாசமாய் பனித்
தாவலைவீசிக்கொண்டிருப்பதால் திருக்கயிலாயத்தினை யொத்
தும் அவ்வரைக்கதிபனான பரமசிவத்தை நிகர்த்தும் நீருண்
டமேகங்களிடி மின்னலைப்பெருக்கிக் கவிந்திருப்பது இலக்கு
மியைத் திருமார்பினிடத்திருத்திப் பள்ளிகொண் டிருக்குஞ்
சேஷசயனத்தைப் போன்றும் வெண்மையாய்ப் பனிமூடியி
ருப்பதுபூமிதேவியானவள் நிதிக்குப் பையைத்தனதுவஸ்திரத்
தொங்கலினால் மறைத்திருப்பதை நிகர்த்தும் மேலும் இந்திர
ன் முதலிய தேவர்கள்கூடி மந்தரகிரியை மத்தாகநாட்டித் தி
ருப்பாற்கடலைக் கடையு முன்னிலையிற் றிரண்டெழுந்த வெண்
ணையாகிய அமுதத்தினை வைத்ததைப் போன்றும் பனிப்பட
ல மூடிவிளங்குஞ் சிறப்புகளை வாய்ந்த இமையமலையினதுசிக
ரத்தில் மதுரமிகுத்த ஜலசமர்த்தியாய்த் தாமரை அல்லிமுதலி
ய புஷ்பவகைகள் மலிந்து முதலை வரால் மற்ற ஜீவராசிகள்
பெருத்து விசாலமாயிருக்குந் தடாகமொன்றுண்டு அதன் க
ரைமீது விளங்கும் புஷ்பச்சோலையினிடத்திற் பர்வதராசன்த
வத்திலிருந்து பரமேஸ்பரிதனக்குப் புத்திரியாகவுஞ் சிவபிரா
னெழுந்தருளி விவாகஞ்செய்து கொண்டுபோகவும் நினைந்து
பற்பலகாலமாய்நோற்றுவருகின்றகாலையில்ஒருதினம்பிராதகா
லத்தில் முற்குறித்தகங்கையிற் றானஞ்செய்தெழுந்து பார்க்கு
மிடத்தில் அருகிலிருந்த வெண்டாமரை மலரினைத்தொட்டிலா
கக்கொண்டு அலைகளானவை தாலாட்டச் சராசரப்பிரபஞ்ச
ங்களனைத்தையுமீன்றருளிய லோகமாதாவான பராபரை திரு
முகம் அஸ்தங்கள் பாதங்கள் செந்தாமரை மலரைப்பழித்து
விளங்குந் திருக்கோலத்துடன் சுந்தரமுள்ள குழந்தை வடிவு
கொண்டு விளையாடி யிருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியப் பட்டவனா
ய்ப் பரமசிவம் நமது தவத்துக்கிரங்கி அனுக்கிரகஞ் செய்தன
ர் அக்காரணத்தினால் என்னையீடேற்றும் பொருட்டு லோகநா
யகனை நீங்கிப் பராசத்தியானவ ளிக்கோலங்கொண்டெழுந்த
ருளினள் அடியேன் கிருதார்த்தனானேனென்று விழிகளில் ஆ
னந்தவாரிபெருக அன்புமிகுத்து வெளிப் பட்டதைப்போல உ
ரோமங்கள் சிலிர்க்க ஆடிப்பாடி வணங்கிப்போற்றி பயபத்தி
யுடன் சமீபத்திற்போ யிருகரங்களினாலும் லோகநாயகியை
யேந்தி சிரத்திற்றாங்கித் தேகபரவசத்தனாய் அவ்விடம்விட்டு
தனது நகரத்துக்குவந்து அரண்மனையில் நுழைந்து தன்மனை
வியாகிய கற்புடைய மேனகையைக்கூவி நமதன்னைவந்தாள்
வந்தாள். உன்விரதமும் என்தவமு மின்றைக் கீடேறியது பி
ழைத்தோம் பிழைத்தோம் இந்தச்செகன் மாதாவைப் பத்திர
மாக்ப்போற்றி வளர்க்கக் கடவையென்று கொடுக்க மேனகை
மயிர்சிலிர்க்ககால்கள் பின்னலிட ஆனந்தவாரியில் மூழ்கி என்
தாய்வந்தனளோ இவ்வரண்மனை என்னபுண்ணியஞ் செய்த
தோ நமதுகுலத்தினர் முடித்தசத்கருமங்களினாற் கிடைத்த
னளெனப் பலபலகளிப்பு வார்த்தைகளைப்பேசிப் பணிந்து மி
ருதுவாகிய கரங்களை நீட்டி மெல்லனவே நகிமுகத்துடன் மு
கத்தைச்சேர்த்து முத்தமிட்டு பலதானங்களை வழங்கி திருஷ்
டிபரிகாரமாகப் பலஆலங்களைச் சுழற்றி வீசிப்பின்பு அந்தப்
புரத்துக்குக் கொண்டுபோய்த் தன்கணவனைப்பார்த்து அரச
னே நமது குலதேவதை தேவரீருக்கெவ்விதமாகக் கிடைத்தன
ள் உமது பாக்கியமே பாக்கியமென்று வினவப் பர்வதராசன்
சொல்லுவான் ஓ பெண்ணே யிவ்வீஸ்வரியைப் புத்திரியாகப்
பெறும்வண்ணம் பலகாலந் தவஞ்செய்திருந்தோமன்றோ அ
தன்பயன் கடையிற் பரமனருளினா லித்தினந்தாமரைக் கமல
த்திலிக்கோலமாக விருக்கக்கண்டு கொண்டுவந்தேனெனத் தெ
ரிவித்துச் சிவத்தையிருவரும் பலமுறைபோற்றிடுங்காலையிற்க
ற்புக்கரசியாகிய மேனகையானவள் அம்மையின் பசிக்குழப்
பையறிந்து பூரித்துக்கொங்கைகளிற் பால் ஏராளமாகச் சுரந்
தொழுகக் குழந்தையை அணைத்து அமுதூட்டி மிகவுங்கவலையு

ண்டாய்த் தன்பாபங்களனைத்தையும் போக்கினள் கேட்டீர்க
ளோ சவுனகாதிரிஷிகளே சராசரப் பிரபஞ்சங்களையீன்றமா
தாவாகிய பராசத்தியைக் கரங்களாரத் தழுவியேந்தி மனமா
ரப்போற்றி வாயாரவாழ்த்தித் தேகம் பூரிக்கஅமுதூட்டுவளா
யின் அந்தமேனகையம்மன் பேற்றினை என்போலிகளாற் புக
ழ ஆவதோ அரிய தவமுடையளாக வேண்டும் பின்பு நகைப்
பெட்டிகளைத் திறந்து நவரத்தினமயமாகிய சுட்டியினைச்சா
த்தி பஞ்சாயுதபில்லை சரப்பளிமுத்தின் கோர்வையிவற்றைக்
கழுத்திலணிந்து தங்கவளையல் மோதிர விதங்களைக் கரங்களிற்
பொருந்தி அரைவடஞ் சலங்கை யிடையிற்கட்டிப் பொற்றண்
டை சிலம்ப கெச்சைகொலுசு பாடகங்காலாழி பீலியிவற்றை
ப்பாதங்களிற்பூட்டி மற்றும் ஏனைய பூஷணங்களைத் திருத்தி
க்கண்குளிரத் தரிசித்து மகிழ்ந்த பூரிப்பினாற் பெருகும் பாலை
த் தெவிட்டக் கொடுத்து ஐவகை நிற அன்னங்களைத்திரட்டி
அதுகளிற் றீபமேற்றித் திருஷ்டி பரிகாரமாகச் சுழற்றி யெறி
ந்தபின்பு திலதப்பொட்டுமிட்டு சீராட்டி என்னம்மைஅலசின
ள் சற்றுநித்திரை செய்யவேண்டு மெனச் சிந்தித்துப் பவளக்
கால்களும் வயிரச்சட்டங்கள் நீலரத்தினப்பலகை யிவற்றினா
ற் சோடித்துத் தங்கச்சங்கிலிகளிற் றொங்கும் அழகிய தொட்
டிலில் வளர்த்தித்தாலாட்டியும்பின்பு ஆசைமிகுதியினாலேந்திக்
குலவியுங் கணவன் மகிழ்ந்து நோக்கிக் களிக்கப்பலசீராட்
டி வளர்பிறையைப்போல வளர்க்கு மிடத்து லோகநாயகியும்
பலதிருவிளையாடல்களைச்செய்து தாய்தந்தையர் களிக்கும் வி
தங்களாக அற்புதச் சின்னங்களைக் காட்டித் தவழ்ந்து தளர்ந
டையிட்டுப் பொன்னூசலில் விளையாடி சப்பாணிகொட்டி அ
ம்புலியைக்கூவிக் குதலைமொழியினைப்பேசி வருகின்றநாட்க
ளில் ஐந்தாண்டுகள்பூர்த்தியானவுடன் முன்னந்தமக்கனுக்கிர
கஞ் செய்திருந்த பரமசிவத்தின் கடாட்சத்தைநினைந்தவளா
ய்த் தன் கருத்தின்வண்ணமீடேறத் தக்கதாகத் தவஞ்செய்யு
ங் கருத்தைக்கொண்டு ஒருதினந்தந்தை வதனத்தைநோக்கி அ
முதமுங்கிளியும் நாணக்கொஞ்சியமொழிகளினாலிதனைச்சொ
ல்லுதாயினள் அத்தனேயான்முக்கண்ணராகிய பரமேஸ்பர
னைமணம்புரிவதாகத் தவவிரதங்களைச்செய்து முடிக்க நினைந்
தமையால் அதற்குத் தகுதியாக இந்தப்பர்வதச் சாரலிலொரு
பர்னசாலைசெய்து அவ்விடத்துக்கென்னை அனுப்பவேண்டுமெ
னச் சொல்லக்கேட்டுத் திகிற்பட்டு எங்கள் கண்ணே கண்ம
ணியே தாயே அடியோங்களை நீங்கித்தவஞ்செய்வதற்கு இது
பருவமல்ல ஐந்துவயது பூர்த்தியாகவில்லை மிருதுவாகிய உம
து சரீரம் பனியினும் வெய்யலிலுங் காற்றிலுஞ்சகிக்கப்படுவ
தோ இந்தக்கியா பகத்தை மறந்து விடக்கடவை நீநினைந்தப
டி முடிப்பதற் கின்னஞ்சிலகாலஞ் செல்லவேண்டும் அதுபரி
யந்தம் எங்கள் பாவந்தீரத்தக்கதாக இவ்விடத்தி லிருக்கக்கட
வாயெனப் பிதாவாகிய மலையிறைவன் பரிவாகச்சொல்லுவத
ற்குச்சந்தோஷித்தவளாய் என்னிடத்திருக்கின்றபட்சத்தினால்
நீர்பேசியது உண்மையேயாகிலுஞ் சர்வாத்துமாக்களையும் இர
ட்சிப்பவன் ஈசனல்லது மற்றொருவ ருண்டெனநினைக்கவும்
போதுமோ அத்துணிவினால் அவனருளைக்கொண்டு முடிக்கவி
ருக்கின்ற தவத்தைத் தடைசெய்யவேண்டாம் துரிதமாகஅதற்
கடுத்த விடமொன்றைச் செய்விக்கக் கடவையென்று சொல்
லும்போது மறுக்கவஞ்சி அதற்குச் சம்மதித்துத்தாயே உனது
மனப்படிக்குச் செய்யக்கடவை இதோ முடிகின்றன னென
ஏவலாளர்க்குக் கட்டளையிட்டான் அவ்வாறே அவர்களும் பல
தொழிலாளிகளைக்கொண்டுவிசாலமாய்அகலநீளமுள்ளதாய்ப்
பல அறைகளைச்செய்து நான்குபாரிசங்களினும் வாயில்கள்வி
ளங்கப்பன்னகசாலையை நிருமித்து அரசனுக்குத் தெரிவித்தபி
ன்பு தன்வர்க்கத்துப் பெண்கள் பலர் ஏவல்செய்வதாகக் கூட்
டித் தவத்துக்குப்போகச் செலவு கொடுக்குந் தாய்தந்தைய
ரைவணங்கி விடை பெற்றுப்போய் அத்தலத்தைச் சேர்ந்து சி
வநாதனைச் சித்தத்திருத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களை ஒடுக்கி அன்
பைப்பெருக்கி பிராணவாயுவை மூலாதாரத்தில் நிறுத்தி ஏக
மனதாய் விரதத்தினைச் செலுத்திவராநின்றனள் தாய்தந்தை
யரும் இடைவிடாமல் விசாரணை செய்துவருவர். கேட்டீர்க
ளோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே ! பரமேஸ்பரன், பராசத்தியைப்
பிரிந்தபின்பு நடத்திய திருவிளையாடல்களை யினிச் சொல்லு
வோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

யோகப்படலம்.

பார்ப்பதியார் இவ்விதமாகத் தவஞ்செய்திருக்கும்போது
சூரபதுமனானவன் பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பெற்ற ஆயிரத்
தெட்டண்டங்களுக்கு மிறைவனாய்த் தேவரைவாட்டிக் கொடு
ங்கோல் முறையாய் அரசுசெலுத்தி வருங்காலையிற் பூர்வத்தி
ற் சிவபிரான் வடவாலவிருட்ச நீழலிலெழுந்தருளி யிருந்தகா
லத்திற் றம்மைப்போற்றி வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டபடிக்
கு வேதத்தின் அந்தப்பொருளைப் போதிக்கப்பெற்ற சனகர்
முதலிய நான்கு தவத்தருஞ் சிலகாலம் அரியதவங்களைச் செ
ய்தும் மனவிருத்தி ஒடுங்காத காரணத்தினாற் சங்கரன் கட்ட
ளைப்படிக்குத் திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய்தலைவாயிலில்நின்
று பரமன் அருளைப்போற்றிவரும் பெருமையினைப்பெற்ற நந்
திதேவரை வணங்கி விடைபெற்று ஆலயத்திற் பிரவேசித்துவி
ஷ்ணு பிரமன் தேடிக்காண்பரிய பரம்பொருளினை ஞானநாய
கனை அம்மை அப்பனைக் கண்குளிரக்கண்டு மும்முறைவலம்வ
ந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெரு
க புளகமெழ வாய்குழற அனலிற்பட்ட மெழுகை யொத்து ம
னங்கரைந்து மகேஸ்வரன் பெருமைகளைப் பன்முறைவேத
வாக்கியங்களினாற்போற்றி ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தவர்களாய்
விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர் அஞ்ஞான மென்னுஞ் சமுத்திரத்
தில் மாயையாகிய சுழல்காற்றிலகப்பட்டுப் பூர்வபுண்ணியப
லத்தினால் வேதப்பொருளாகிய தோணியேறியுங் கரைகாணா
து இதுபரியந்தம் அலைந்திருந்தனம் போதவுணர்ச்சி யெவ்வ
ளவேனும் கிடைத்த தில்லை ஆதலாற் கர்த்தனே அல்லற்
கடலை நீங்கிப் பிழைக்கும் உபாய மொன்றைப் போதிக்கவே
ண்டுமெனப் போற்றுகின்றவர் மீது திருக்கண்சாத்தி அன்பர்
களுக் கிரங்கும் வள்ளலான நீலகண்டன் கிருபையுற்று ஓரி
ஷிசிரேஷ்டர்களே ! உமது மனவிருத்தி லயப்படும்படிக்குச்சி
லசாஸ்திரங்களைப் போதிப்போம் இவ்விடத்திருக்கச் கடவீ
ரென்று ஆக்கியாபித்து நந்திதேவரை யழைத்து மன்மதன்தவி
ர மற்றதேவர்கள் யாவராயினும் ஆலயத்தினுள் விடவேண்டு
வதில்லை யெனத்திருவாய்மலர்ந்தனர் அக்கட்டளையினைச்சிரத்
திற்றாங்கி வணங்கிமீண்டு தமதிருப்பிடத்திற் சேர்ந்து போற்
றியிருந்தனர் அதன்பின்பு சனகர் சனற்குமாரர் சனாதனர் ச
னந்தனர் இந்நால்வருஞ் சிவபிரானை வணங்கி வாய்புதைத்தி
ருந்த காலத்திற் பரமன் கிருபையுற்றுச் சதுர்வேதங்களினது
ஆதிமத்தி யாந்தமாயிராநின்ற சரிதைகிரியை யோகமென்னு
ம் நெறிகளைச்சாத்திர யுக்தமாகப் போதித்து மேலுஞ் ஞான
பாதத்தினது பெருமைகளையுங்கிரமமாகச் சொல்லியதைக்கே
ட்ட ரிஷிகள் மீட்டும், பரமனைவணங்கி சதாசாரியனே ஞா
னயோக நிலையின் உண்மையை ஆதியோடந்தமாக அனுக்கிர
கிக்கவேண்டுமெனப்போற்று கின்றவரைப் பார்த்து நகைத்த
ருளி மாறுத்தரமொன்றுங் கொடாமல் அதனிலையைச்சொல்
லி யறிவிக்கக் கூடாததினால் இப்படித் தெனத்தெரிந்து கொள்

ளினைக் குறிப்பினாற்காட்டி அனந்தகோடி ஏனக்கோடுகளும் மச்சநேத்திரங்களும் பிரமதேவரது சிரமாலைகளும் விளங்குந் தமது மார்பகத்தில் ஒருகரத்தினைவைத்து விரல்களினால் மோன முத்திரையைக் காட்டிவேறொரு செய்கையுமற்று யோகத்திலிருப்பதைத் தவத்தர்தெரிந்துஞானயோகம் வாக்கியத்துக் கடங்காததென நிச்சயித்தவர்களாய்ச் சிவபிரான் அனுக்கிரகத்தினால் மனமானது விடையங்களிற் செல்லாமல் வயப்படுத்திக் கர்த்தன் திருவுருவினைச் சிந்தித்து யாதொரு செய்கையுமில்லாமற் சித்திரப்பதுமையைப்போலத் தாமுஞ் சின்மய முத்திரையைத்தாங்கி யோகத்திலிருந்தனர், இவ்விதமாகப்பரமன் யோகத்திலிருந்தபோது ஒருகணப்போது பிரமனாதியதேவர்களுக்குப்பலயுகங்களாயின காரணனாகியகண்ணுதல்மௌனத் திருந்தமையால் தேவர்களும் அரம்பையர்களும் போகத்தை நீங்கி யிருந்தனர், மேலும் பூமியின்க ணிராநின்றசர்வப்பிராணிகளுங் காமவின்பக்குறிப்பினை வெறுத்தனர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, சிவபிரான்சனகாதி தவத்தருக்கு யோகநிலையைக்காட்டியிருந்த காலையில் ஆண்பெண் கூட்டுறவில்லாமையாற் பரமன் காரணகர்த்தனென்பதற்குச் சந்தேகமு முண்டோ இவ்விதமாகச் சகலருங் காமவின்ப நீங்கிப்பேடியரைப்போலாயினர் ஒருகாலம் ஆண்பெண்கூட்டுறவில் இன்பமில்லாத காரணத்தினால் மன்மதனும் இரதிபோகத்தை மறந்தவனாய்த் திரிலோகங்களினுந் தன்னரசாட்சிசெலுத்துவதைமறந்து கருப்புவில்லில் புஷ்பபாணங்களைத் தொடுத்துச் செலுத்துந் தொழிலும் விடுத்தான். நெற்பயிர் செழித்தோங்கி வளரும் பருவத்தில் மழைபெய்தலரிதாகின் அதன் விர்த்தியடங்கிக் கதிர்வாங்காமல் எரிந்து மங்குவதைப்போலக் கர்த்தன்செய்கையின் முயற்சியினால் மன்னுயிர்கள்போகத்தை வெறுத்து கருவிர்த்தியடையாமற் பிராணிகளனைத்துந் தினே தினே குறைந்து பிரமசிருஷ்டியும் மல்காமல் அடங்கிற்று. அண்டரண்டபுவன சராசரங்களும் ஒடுங்கிக் களிப்பின்றி ஊமரையொத்துக் கிடப்பதாகப் பரமன் யோகத்திலிருந்தகாலத்திற் சூரபன்மன் கொடுங்கோல்செலுத்தித் தகாதபணிவிடைகளைக்காட்டிச்செய்யும் உபத்திரவத்தினாற் பொன்னுலகம் அழிபட்டதுமன்றியிற் றேவருடன் இந்திரன் மகம்மேருச் சாரலில்வந்து ஒளித்திருந்தான். அத்தருணத்தில் தேவதூதராற் சூரன் குமாரனாகிய பானுகோபன் தன்குமாரனையுந் தேவர்களைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் சிறைசாய்த்துப் போனதையுஞ் சுவர்க்கலோகஞ் சாம்பலாய் உருமாறிய காரணங்களையுங் கேள்விப்பட்டுப் புத்திரசோபத்தினால் மிகவும்வாடி வருந்திப் பாதபாடுபட்டான். பின்பு வேறுகதியில்லாமையாற் சிவபிரானைநோக்கிப் பலநாள் அரியதவங்களைச்செய்துவரும்போது பினாகர்கிருபையுற்று வெள்ளியங்கிரியினைநிகர்த்த ரிஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்துப் பலகணநாதர்கள் சூழ்ந்துபோற்றவருவதைத் தரிசித்தவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய் எதிர்கொண்டுசேவித்துப்போற்றி நிற்கின்ற இந்திரன்மீது கிருபாநோக்கம்பாலித்துச்சொல்லுவார். அளவிறந்தகாலங்களாக அரியவிரதங்களைச்செய்து வருகின்றனை அதற்கு மனமகிழ்ந்தோம், உனக்குவேண்டிய பிரயோசனங்களைக் கேட்பாயென்று திருவுளம் பற்றியபோது கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு தேவரீருக்குத்தெரியாத தொன்றுமில்லை யாயினும் அடியேன் முறைகளைக் கேட்டருள்க.—சூரபதுமன் வெகுகாலமாய் எங்களை அலைத்துத் தகாத பணிவிடைகளைக்கொண்டு வாட்டுவதுமன்றியிற் சில தினத்துக்கு முன்னந் தன்குமாரனாற் பொன்னுலகைக்கொளுத்தி என்னொருபுத்திரனை மற்றதேவர்களோடு கொண்டுபோய் தன்னகரத்திற் சிறையிலிடுவித்தான். அவன்செய்யுங் கொடுமைகளை ஒருவகையாகச்சொல்லி முடியாது. ஆகையால் ஐயனே! தீனர்மீது கிருபையுற்று அவனைக் குலநாசமடையக்கொன்று எங்கள் சுதந்தரங்களைக் கட்டளையிட்டுக் காக்கவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றவனைக் கையமர்த்தி தேவராசனே! வருந்த வேண்டாம் ஆதியிற் றக்கன் நம்மையிகழ்ந்து செய்த யாகத்துக்குடன்பட்ட பாதகத்தினால் இத்தனை வருத்தங்கள் நேர்ந்தன அதுவும் நீங்குங்காலஞ் சமீபித்தது. இன்னஞ் சிலபோதில் நம்மிடத் துதிக்கப்போகின்ற குமாரனால் உங்கள் துன்பங்களனைத்தும்நீங்கி சுகத்திலிருப்பீர்கள். தயிரியத்தை விடவேண்டாமென்று சில தேறுதலைச்சொல்லிப் பூதநாயகன் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளினார். இந்திரனும்சந்திரசேகரன் வாக்கியத்தை நினைந்து நினைந்து களித்தவனாய் மேலும் மனதில் சிலசங்கை கொண் டிதனை நினைக்கின்றான். சிவபிரான் இப்போது கட்டளையிட்டவாறு முடிவதற்குத் தாஞ் சனகாதியருக்கு யோகசாதனையினைக்காட்டி விருப்பை யொழிந்திருக்கின்றனர் போலும் பராசத்தியாரும் இமையவரையிற் றவஞ்செய் திருக்கின்றனளெனக் கேள்விப்பட்டனம், இவர்களிருவருங் கூட்டுறவில்லாமற் குமார னெவ்விதமாகத் தோற்றுவன். இந்தச்சந்தேகத்தைத் தெளியவேண்டுமென்று துரிதமாய் மனோவதிப்பட்டணத்துக்குப்போய்த் தன்மனைவியைச் சரஸ்வதி யம்மனிடத்தில் நிறுத்தித் தேவர்க்களுடன் சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்து படைப்பின் றொழிலின்றி மனவாட்டத்துடன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிர்மதேவனைக்கண்டு வணங்கி வேதவாக்கியங்களினாற் றுதித்துநிற்கின்ற இந்திரனைப்பார்த்து அதிக சஞ்சலசித்தனாயிந்த தேவர்களுடன் வந்தகாரணமென்னென்று வினவும்போது கர்த்தனே! அடியோங்களுக் கடுத்திருக்கின்ற சிறுமைகளைச் சொல்லிமுடிவதோ, ஆகிலும் அவற்றிற் சிலவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றேன். அரியதவங்களைச்செய்துபெரும்பேறுபடைத் திருமாந்திருக்கின்ற சூரன் செலுத்துங் கொடுங்கோல் முறையினையும் முக்கண்ணன் மோகம் நீங்கிய சனகாதிமுனிவர்களுக்கு யோகத்தைக்காட்டி யிருப்பதையுந் தான்செய்த தவத்திற்கிரங்கி காட்சிதந்து அனுக்கிரகித்துப் போயின செய்தியையும் விரிவாகச்சொல்லி யினி நானுந் தேவர்களும் பிழைக்கும் வழியைக் கட்டளையிடவேண்டுமெனக் கேட்கப் பிரமனிரங்கி ஓ! இந்திரனே? தேவாதிதேவனாகிய பரமசிவமானது கிருபைக்கடலுக் கொரு தெப்பமா யிருப்பதினாலும் தன்னைவந்தடைந்த அன்பர்களுக்கு உதவுந் தன்மையினாலும் மலபரிபாகப் பகுப்பினையறிந்து அவற்றிற்குரிய பாகங்களைக் கட்டளையிடும் நீதியாலுங் காலமறிந்து நம்மையாளும் பொருட்டுக் கயிலையங்கிரியில் ரிஷிகளைப்போலத் தாமும் யோகத்திலிருக்கின்றனர். நானும் தந்தையும் வாதுகூறிப் போர்செய்யும்போது எங்கள்மத்தியில் அனல்வடிவாகத் தோன்றிய தாணுவின் ஆதியந்தத்தை யாங்கள் தேடிக்காணாதலைந்து அவரனுக்கிரகத்தினால் கிருதார்த்தரானோம், அத்தகைய தேவதேவனை மற்றொரு கடவுளருக்கு நிகராகச்சொல்லவும் போதுமோ! ஆதலாற் சனகாதியோகிகளுக்கு மவுன நிலையினைக் காட்டியிருப்பதும் நமது குறைகளைமுடிக்குங் கிருபைகொண்டென நினைக்கவேண்டும், மேலுஞ் சந்திரசேகரனாகிய சங்கரன் முடிவில் ஜீவராசிகளனைத்தையுஞ் சங்கரிப்பதை யென்னவென்றெண்ணியிருக்கின்றனை அவைகள் வெகுகாலமாய்ப்பிறந்திறந்தும் அலைச்சற்படுந் துயரங்களைத் தீர்த்துச் சிலபோது சுகத்தி லிருத்தக் கிருபையுற்றதாகும், அதைப்போலவே கொடிய சூரனைக்கொண்டு நமக்கிந்த வருத்தங்களைக் காட்டினர். அதுவும் நீத்தற்கரிய பாதகங்களை யனுபவிக்கச்செய்தபின்பு சிறந்த பதவியை அனுக்கிரகஞ்செய்யுங் கிருபையன்றோ, அதற்கொரு திவ்

டாந்தத்தைச் சொல்லக்கேட்பையாக.—பிதாவானவன் தன்பிள்ளைக்கொரு நோய் சம்பவிக்கும்போது பிறரால் வருத்திவித்து அந்நோயைத்தீர்ப்பன், அது பிள்ளைகளிடத்தன்போ, அல்லது கொடுமையோ, அதைப்போலவே தேவர்களுக்குண்டாகிய பாதகங்களைப்போக்கவெண்ணிலோகநாயகன் இந்தத்தண்டனையைக் காட்டினர். மேலும் பாசத்திற் கட்டுப்பட்டிருக்கின்ற நமதிடத்திற்றேற்றுந் தீங்குகளனைத்தும் நீங்கும்படியான காலம் நேர்ந்தபடியால் நிமல னெழுந்தருளிப் பரிவாய் உனக்கிதனை யனுக்கிரகித்துப் போயினர். அவ்வாறே யினிமேலும் ரட்சிப்பர். அதற்குச்சில முயர்ச்சியினைச்செய்து முடிக்க வேண்டியதால் மகாவிஷ்ணுவுடன் கலந்துபேசிநடத்தவேண்டுமென நிதானித்துப் பிர்மதேவர் தன்னாசனத்தை விட்டிறங்கித்தேவராசன் நாமீடேறுங்காலம் நேர்ந்ததெனக் களிப்படைய விண்ணவர்கள் பின்பற்றிவர, மனோவதிநகரத்தைக்கடந்துவைகுந்தமாகிய திருநாட்டுக்குப்போய் ஆலயவாயில் அருகில் வருவதைச் சங்குசக்கரத்தினைத் தாங்கிநிற்கின்ற துவாரபாலகர்கண்டு அந்தப்புரத்துக்கோடி விஷ்ணுவைக்கண்டுவணங்கிப் பகவானே ! பிரமன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களோடு வருகின்றனனென்று விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டுநல்லகாரியம் அவர்களனைவரையும் அழைத்து வாருங்கோளெனக் கட்டளையிட்டவாறே யெதிர்கொண்டு கேசவமூர்த்தி உங்களைக்காண விருப்பமாயிருக்கின்றனர் வாரும் வாருமென்ற வாக்கியஞ் செவிகளுக் கினிப்பாய் மனம்பூரித்து உட்சென்று ரிஷிகளாற்றுதித்து வணங்கும் பெருமையினையுடைய மாதவனை வழிபட்டு அவரனுக்கிரகத்தினால் அவர் வடிவினைப்பெற்ற கணக்கிறந்தமுத்தர்களும் நித்யசூரிகளும் இருபாரிசங்களினும் நின்று துதிக்கத் தேஜோன்மயமாகிய திருமாமணி மண்டபத்தில் சிரோரத்தினங்கள் ஜுவலித்திருக்கும் ஆயிரம் பணாமகுடங்களை யுடைய சேஷனாகிய சீரிய சிங்காதனத்தின்மீது செந்தாமரை மலர் புஷ்பித்திருப்பதை நிகர்த்து விழிகள் கரங்கள் பாதங்கள் விளங்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாசமேதனாய் வீற்றிருப்பதைப் பிரமனாதியர்சேவித்து வேதவாக்கியங்களினாற்போற்றிநிற்கப் பரந்தாமன் தமது புத்திரனாகிய பிரமனைச் சமீபத்திலிருக்கும் பீடத்திருக்கச்செய்து மற்ற இந்திரன் முதலானவர்களிடத்துங் கிருபாநோக்கம் பாலித்தவராய்ப் பின்பு பங்கயனைப்பார்த்து உன்சிருஷ்டிக் கிடையூறின்றி நடந்து வருகின்றதோ ஏதேனும் விசேஷமுண்டோவெனக் கேட்டகாலத்தில் பிர்மதேவர் சொல்லுகின்றார். ஓ ? கர்த்தனே ! முன்னொருகாலம் நான்சபையிலிருக்கின்ற தருணத்தில் சனகர்முதலிய பிள்ளைகள் நால்வரும் வந்தனர். அவர்களைப் பார்த்து பெறுதற்கரிய இந்தச் சிருஷ்டித் தொழிலை நடாத்தி யிவடத்திலிருப்பீராக வீணாய் அலைவதிற் பிரயோசன மென்னவென்று சொன்னதைக்கேட்டு அதை முக்கியமாய் மனதிற் கொள்ளாமல் நகைத்தவர்களாய்ப் பாசமென்னுஞ் சிறையில் மூழ்கிப் படைப்பென்னும் பாரவிலங்கில் அகப்பட்டு வருந்தமாட்டோம். சிவநாதனை வழிபட்டு அவன் திருவடிநீழலைச்சேரக்கடவோமென்று என்சபையை நீங்கிப்போய் அளவற்றகாலம்வருந்தித் தவங்களைமுடித்து வருவதைக் கைலாசபதியறிந்து ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளி உங்கள் தவத்தைமெச்சினோம் உங்களுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தருவோங் கேட்பீராகவெனக் கட்டளையிட்டபோது குமாரர்கள் திடசித்தராய்ச் சுவாமி ? அடியோங்கள் பாபரகிதராய் அழியாப் பதவியினைச் சேரும்பொருட்டு வேதநிச்சயங்களை அருளிச்செய்ய வேண்டுமெனப் போற்றுகின்றவரிடத்திற் கிருபையுற்று அவர்களைத்திருக்கயிலாயத்துக்கு வருவித்து அதன் தென்பாரிசத்தில் வானத்தையளாவ வளர்ந்து திசைகளைச்சூழத்தழைத்துக்குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பி யிருக்கின்ற வடவாலவிருட்சத்தடியில் வீற்றிருந்து வேதசாரங்களைப் போதித்து இதனை அனுஷ்டிப்பீராயின் உங்களெண்ணப்படிக்குக் கைகூடுமெனத் திருவாய்மலர்ந்து சிவபிரான் தமதாலயத்திற்போயினர். பின்பு சனகாதிகள் கங்காதரனை நினைந்து வணங்கிப் போற்றி வெள்ளியங்கிரியினை நீங்கினவர்களாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில்வந்து பத்திவயிராக்கியங்களுடன் பலநாட்கள் அரியதவங்களைச் செய்தபோதினும் மனமொடுங்கும் வகைகாணாது வருந்தியிருக்கின்றபோது, கர்த்தனருளினாற் கயிலாயத்துக்கு வரும்படி அசரீரிமூலமாய்த் தெரிந்தவர்களாய்ச் சிவபிரான் கிருபைக்குமகிழ்ந்து அதிவேகமாய்க் கைலையைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற லோகநாயகனை வணங்கி ஓ ? பரமனே ! தேவரீர் கட்டளையின்வண்ணம் இதுபரியந்தம் தவங்களைச் செய்தனமாயினும் மனவிருத்தி லயப்படவில்லை, அதற்கோ ருபாயத்தைப் போதித்து அடியோங்களை ஆண்டருள வேண்டுமெனப் பலவாகப்போற்றுகின்றவரிடத்துக் கிருபையுற்று அவர்கள்மனம் பக்குவப்பட்டதைத்தெரிந்து சமீபத்தில் வரவழைத்துச் சரிதைகிரியை யோகத்தைப்போதித்து அதற்குமேலாகிய ஞானப்பிரிவைச் சொல்லக் கூடாததால் சின்மய முத்திரையைக் காட்டி மவுனத்திருந்தனர். அவனருளினால் அவர் பாதாரவிந்தங்களை யிருதயகமலத்திருத்திச் செயலற்று மவுனிகளாய்த் தாமும் அவ்வாறேயோகநிலையினிலிருக்கின்றனர். இவ்விதமாக வேதநாயகன் சனகாதிகளுக்கு ஞானயோகத்தினைக் காட்டி வருகின்ற தருணத்தில் அடியோங்களுக்குப் பல யுகங்கள் கடந்தன. இப்படிக்கு எமதிறைவன் உமையவளைப் பிரிந்து யோகியர்களைப்போல் யாதொரு செயலுமற் றிருப்பதாற் சுவர்க்க மத்திய பாதலங்கள் முதலிய சகல புவனங்களினு மிராநின்ற சீவராசிகளில் ஆண்பெண் கூட்டுறவின்றி அவை விர்த்தியடையாம லழிகின்றன. அதனாற் படைப்பின்வீக்கமுங் குறைபட்டு நானுஞ் சரஸ்பதியை ஆலிங்கனஞ் செய்வதை யொழிந்து யோகிகளைப்போல விருக்கின்றனன். இவையன்றியும் பரமசிவத்தின் கிருபையினால் அகண்ட சாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்றுக் கொடுங்கோல் செலுத்தி வாழுகின்ற சூரபதுமனானவன் என்னைப்பார்த்துப் பிரதி தினமும் பிராதகாலத்திற் றன்னரண்மனைக்குவந்து பஞ்சாங்கஞ் சொல்லிப்போம்படிக்குங் கட்டளையிட்டான். அவ்வாறே நடத்தி வருகின்றனன். மேலு மிந்தத் தேவேந்திரனையும் மற்ற திக்குப்பாலகர் தேவர்கள் முதலானவர்களால் இதக்கமில்லாமற் றகாதயேவல்களைக் கொள்ளுகின்றான். இதுவுமன்றியிற் சயந்தனைச் சிலதேவர் மனைவிமக்களுடன் கூட்டிப்போய்க் கொடிய காவலிலும் அடைத்துத் துன்பப்படுத்துகின்றனன். அவன் செய்துவருகின்ற அநியாயங்களைச் சொல்லி முடியாது, சூரன் கொடுமைக ளிப்படிக்கிருக்க யிவையனைத்துந்தமக்குத்தெரியாததைப்போல்திங்கள்சூடியும் யோகத்திலிருக்கின்றனர்ஆதலாற்றேவரீரிந்தஏழைகள்மீதுகருணைகூர்ந்து நாங்களினியாவது துன்பமற்றுப் பிழைக்கும் வழியை யோசித் திரட்சிக்க வேண்டு மென்று பிரமன் சொல்லிய வாக்கியங்களை விஷ்ணு வானவர் நிதானித்து ஓ ! தேவர்களே யிதனைக்கேட்பீராக பஞ்சபௌதிகங்களாய்அருவமாய் உருவாய் அருவுருவாய்சகளமாய் நிஷ்களமாய்வேதப்பொருளாய்ச் சிருஷ்டி திதிசங்காரமென்னும்முத்தொழிலையும்நடாத்த மும்மூர்த்திகளாய் மூலகாரணனாய் தேவதேவனாயிருக்கின்ற சிவபிரான் யோக நிஷ்டையினைச் சாதித்திருப்பின்எந்தப்பிராணிகளின்பத்தை விரும்புவார்கள் பூர்வத்திற் றக்கனானவன் பிராரத்துவவினைக்கீடாய் அகந்தையுற்று தனக்குச்சகல

வாழ்வினையுங் கடாட்சித்த சங்கரனைமதியாமற் செய்யத்தொ
டங்கிய யாகத்தில் அவனுடன் சேர்ந்திருந்த உமது வினையின்
முயற்சிகழிய அநுபவங்களைக் கூட்டி முடித்தபின்பு பழைய
வாழ்வில் நிலைபெறச்செய்யத்திருவுளங் கொண்டதால் சூரனு
க்களவற்றசெல்வங்களைக்கொடுத்து அதுமுற்றுப்பெறு மளவு
ந் தேவர்தம்மை நெருங்கிவருத்தாமல் ரிஷிகளுக்கு மௌனநி
லையைக்காட்டிச்சகலப்பிராணிகளுந் துக்கத்திலழுந்தத் தாம்ப
ராமுகமா யிருக்கின்றது கிருபைக்குரியதன்றிவேறல்ல ஆத
லாற் சனகாதிகளுக்கு சம்புதரன் காட்டியிருக்கும் மோனத்தி
னை நீங்கி பர்வதராசபுத்திரியை மணந்து சேருவராயில் உன
துபடைப்புவிர்த்தியாகும் அவர்களிடத்தொரு குமாரனுற்பவி
த்தால் சூரன்குலமுற்றும் நாசமடைந்து வாடிநிற்கும் உலக
ங்களனைத்தும் யதாப்பிரகாரங் களித்திருக்கும் இஃது முற்று
ப்பெறுதற்கு ஒருசூட்சியினைச் சொல்வோங்கேட்பீராக, சர்வ
பிராணிகளுங் காமக்கவலையிற்பட்டின்ப மடைவதாகப் பஞ்ச
புஷ்ப பாணங்களைப் பிரயோகித்துத் திரிலோகங்களினுந்தன்
னரசுசெல்ல விருக்கின்ற நமது புத்திரனை மன்மதனைவேண்
டிப் பரமசிவத்தி னிடத்துக்கனுப்புவீராயின் அவன் முயற்சி
யினால் ஹரன் யோகத்தினை நீங்கிப்பார்வதியைக் கலந்து ஒரு
குமாரனைத் தருவர் அவரால் உமது குறைகளனைத்தும் நீங்கி
வாழலாம், இதைக்கடைப் பிடியாகக் கொண்டு விரைவில்மு
டிக்கக்கடவீரென்று முகுந்தர்திருவாய்மலர பிரமன்கேட்டும
கிழ்ந்தவனைப் பிதாபோதித்த வாக்கியம் நன்றாகவிருக்கின்ற
து, அவ்வாறே முடிக்கின்றன மெனக்கூறிச் செலவு பெற்றுக்
கொண்டு ஸ்ரீ வைகுந்தத்தைக் கடந்து மனோவதி பட்டணத்
துக்குவந்துசகலரும் போற்றிநெருங்கத் தமதாசனத்தில் வீற்
றிருந்தனர்.

காமதகனப்படலம்.

இவ்விதமாகத் தேவர்கள் சூழ்ந்திருக்கசிங்காதனத்தில்விள
ங்கும்பிரமதேவர் பஞ்சபுஷ்ப பாணத்துக்கதிபனை மன்மத
னைவர நினைந்தகாலத்தில் அதனைத்தெரிந்து கொண்டவனுந்
தென்றற்றேரிலாரோகணித்துப் பரிவாரங்கள் சூழ்ந்து போ
ற்ற மனோவதி நகரைச்சேர்ந்து சபைக்குப்போய்ப் பிரமனைவ
ணங்கித் தேவரீர் என்னை வரவழைத்த காரண மென்னென்
று கேட்க பிரமன்மன்மதனை யருகிலழைத்துப் பீடத்திலிருக்
கச்செய்து ஓ மன்மதனே உனது பெருமைகளைப்புகழ்வதற்கு
ஒருவராலும் முடியாது கருப்புவில்லைக்கொண்டு திரிலோகங்
களையும் வென்று உனது கீர்த்தியை யெங்கும் நாட்டியிருக்கி
ன்றனை ஆதலால் எங்களுக்கு நேர்ந்த மனவருத்தங்களைப்போ
க்குவது உனக்குப்பெரிதல்ல சூரனால்மிகவும் அலைச்சற்படுகி
ன்றனம் அதைநீக்கும் பொருட்டுத் தயைசெய்து திருக்கயிலை
க்குப்போய்மோனத்திலிருக்குங் கங்காசடாதரராகியபரமசிவ
த்தின் மீது உன்பாணங்களைச் செலுத்தி அவர்நிலையைக் கெடு
த்து விரகமுண்டாக்கிப் பர்வதராசபுத்திரியைக் கூடும்வண்ண
ஞ் செய்வையாகில் நாங்களனைவருஞ் சிலகாலம் சவுக்கியத்
திலிருப்போம் ஆதலால் எங்கள் நிமித்தம் விரைவிற் போகவே
ண்டுமெனச் சொல்லியவாக்கியம் ஸ்ரீலட்சுமிகுமாரன் செவிக
ளில் கரமாக நுழைந்த மாத்திரத்தில் உள்ளமெங்கும் தகிக்
கப்பட்டுவருந்தினன், கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளேசிவ
னது யோகத்தை அழிக்கவேண்டு மென்னும் வசனமே மன்
மதன் மனதைச் சுடுமாகில் நெருங்கிப் பாணங்களைப் பிரயோ
கித்த காலத்து அவன் தேகஞ் சாம்பலாயிற்றென்பது அற்புத
மோ வென்று பிரமன் பேசியகாலத்தில் மன்மதன் நடுநடுங்கி
ச் செவிகளைப் பொத்திப் பஞ்சாட்சரத்தைச் செபித்துஒருகா
லத்தினுந் தீராத பாதகங்களுக் கேதுவாகிய வார்த்தைகளைக்
கேட்கவுமாயிற்றே என்ன விபரீதமெனக்கிலேசித்து அனலிற்
பட்ட பூளைப் புஷ்பத்தினைப்போல வாடினவனாய்ப் பிரமனைப்
பார்த்துச்சொல்லுவான் பெரியோர்கள் தமக்குமுன் பட்ட
கொடியவனையும் பரிபக்குவப் படுத்தி அவனிடேறும் மார்க்க
ங்களைக்காட்டி யிரட்சிப்பர். பிதாவைப்போல் நினைந்துதேவ
ரீரிடத்துக்கு வந்தால் இத்தகையகுற்றமாகிய தொழிலையுங்கா
ட்டலாகுமோ அடியேனிடத்திற் சற்றுங்கிருபை யில்லையோ
சிருஷ்டிகர்த்தராகிய நீரிப்படியும் நினைக்கத்துணிவதோ என்
னுடைய பராக்கிரமங்கள் உமக்குத் தெரியாததல்ல அபலமா
ன கருப்புவில்லினாலும் மிருதுவாகிய பஞ்சபுஷ்ப பாணங்க
ளினாலும் என்பிதாவாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் வென்று ஸ்ரீம
ஹாலட்சுமிதேவி பூமிதேவி முதலிய தாய்மார்களைத் தழுவியி
ருக்கும்படிச் செய்யவில்லையோ மேலுஞ் சீதேவியைக் காமவி
ருப்பத்தால் மார்பின் வைத்திருக்கவுஞ் செய்து கீர்த்தி பெற்
றேன் மதனியாகிய சரஸ்பதியம்மனைக் காதலித்து நாவிலிருத்
த வுந்திலோத்தமையினிடத்துமையல்கொண்டலையவுந் தேவரீ
ரையுஞ் ஜயிக்க வில்லையோ இந்த தேவேந்திரனானவன் இந்தி
ராணியிடத்துக் காமுகனாய்க் கூடியிருக்கவும் அகலிகையிடத்
து விரகமுடையனாய்த்தேகமெங்கும்பெண்குறிவிளங்கச்செய்
தது தமக்குத் தெரியாததோ. சந்திரனையும்மதிமயக்கி ஆசிரிய
ன்தேவியை யிச்சிக்கச்செய்து அவனைக் கலந்து புதனென்னும்
பிள்ளையைப் பெறச் செய்தவனும் நானல்லவோ சதுர்வேத
பாண்டியத்துவமுடைய விவேக சாலிகளாகிய தேவர்களைம
யக்கி அரம்பாஸ்திரீகளிடத்தில் அதிகமையல் கொண்டு பணிவி
டைகளைச் செய்து திரியச்செய்ததை அறியாதவர்களுமுண்
டோ ஞான வுணர்ச்சியினாற் றன்னையறிந்து பரத்துவந்தாமே
யென்னும் நிச்சயத்தைத் தெளிந்த சுத்தாத்து மாக்களாகியவ
சிஷ்டர் மரீசி அகஸ்தியர் அத்திரி கௌதமர் காசியர் முதலி
ய சிறந்த ரிஷிசிரேஷ்டர்களுடைய நிலைகளைக்குலைத்துக் கன்
னியர் மையலிற்பட்டு வாடச்செய்தது ஜகமனைத்தினும் வழ
ங்கவில்லையோ சுவர்க்க மத்தியபாதலங்களில் என்னாணையைக்
கடந்தபேர் யாவரிருக்கின்றனர், மேற்குறித்தவெற்றிகளனைத்
துஞ் சந்திரசடாதர ராகிய சிவபிரா னிடப்பாகத்தமர்ந்தபரா
சத்தியின் வல்லபத்தினன்றி என்திராணிகொண்டு முடிக்குந்த
ரமோ மேலும் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களை ஜயங்கொ
ள்ள வல்லனல்லது கங்காசடாதரக்கடவுளின் மீது புஷ்பபா
ணங்களைப் பிரயோகித்து வெல்லவும்போதுமோ அத்தேவன
து கட்டளைகளைச்செய்து வருங் கடவுளரைப்போல எளிதாக
வெண்ணி யிக்கருமத்தைச்சொன்னீர் ஒருகாலம் அதற்கிசை
ந்து அழல்வடிவினை வாய்ந்த சிவபிரான் மீதிற் சரங்களைச்செ
லுத்துவேனாயினும் எரிந்து பொடியாவதல்லது நெருங்கவுங்கூ
டுமோ கையும், நகையும், விழியும், மெய்யுந் தழல்வடிவமாகவி
ளங்குஞ் சர்வேஸ்வரனைப்பாணங்களை யேவி ஜயங்கொள்ளப்
போவேனாயினும் இந்தப்பிராணனுடன் பிழைத்து மீள்வதுமு
ண்டோ பற்றற்ற பரம்பொருளைமயக்கும் விதம்யாது ஓ பிர
மனே அக்கடவுளினா லுண்டாகியவர்களைப்போல அவரையும்
மதிக்கின்றனை அவர்வல்லபங்களை வெல்வோ மென்பது எளி
தாய்முடிகின்றதோ இதற்கொருதிஷ்டாந்தத்தைச்சொல்லக்கே
ளுஞ் சுழல்காற்றில் அகப்பட்ட பூளைப்புஷ்பஞ் சலனமற்றுநி
ற்குமானால் நீறணிந்த நின்மலக்கடவுள் முன்புபோகவல்லேன்
மேலும் அரவாபரணக் கடவுளினுடனெதிர்த்தவர்களில் அ
ழிந்துபோனதல்லது பிழைத்தவர்களைக்காட்டவல்லமோ விஷ்
ணுமுதலான தேவர்கள் ராட்சதப்பாதகரால் மிகவும் வருந்தி
தீனசரண்ணியனே காக்கக்கடவையெனத் துதிக்க அவரிடத்த

ன்பாய்த் திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்ததை மறந்திரோ மார்க்க
ண்டர் பத்திவயிராக்கியத்துக் கிரங்கி அந்தப்பத்தன் மீதெதி
ர்ந்த யமதருமராசனைத் திருவடிகொண்டுதைத்து வாட்டிய
செய்தியின்னமும் நீர்கேட்டதில்லையோ நேற்றயப் போதில்
தேவரீரும் மகாவிஷ்ணுவும் நாம்நாம் பரம்பொருளென்றுவா
தாடுகின்ற காலத்திற் சிவபிரானெழுந்தருளி உமது சிரங்களி
லொன்றைக்கிள்ளி யெறிந்ததை மறக்கலாகுமோ ஜயசாலிக
ளாகிய சலந்திரனை முதலாகிய சூராதிசூரர்கள் சூலபாணியு
டனெதிர்த்து மாண்டதை அறியீரோ பரமனை நிந்தித்துத் தக்
கன் செய்தயாகத்திற் போயிருந்தவர்க ளனைவருந் தமதுகோ
பத்தை வடிவாக்கியேவிய வீரபத்திரக்கடவுளினது வாளினால்
பலகுறைகளைப் பெற்றுப்பங்கப்பட்டு மானமழிந்தோடச்செ
ய்ததை எப்போதும் மறப்பதோ திருப்பாற் கடலினைக் கடை
யுமுன்னிலையிற் கொதித்தெழுந்த ஆலகால விஷத்தினால் இரா
ட்சதர் விண்ணவர்முதலாகப் பயந்தோடிச் சரண்புக அதற்கி
ரங்கி அவ்விஷத்தையுண்டு காத்த தயாநிதியை மறக்க லாகு
மோ பார்ப்பதியார் திருக்காத்தெழுந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்க
ளையெல்லாம் அதப்படுத்திப் பெருகிய கங்காபவானியைத்தி
னையளவாக்கிச் சடையிற்றாங்கிய கிருபையை நினையாம லிரு
க்கலாகுமோ பிச்சாடனக் கோலந்தரித்து வந்து தாருகாவன
ரிஷிகள்தேவியர் கற்பினை அழித்தகாலத்தில் அத்தவத்தர்கொ
தித்தேவிய அழலைக்கரத்திற்றாங்கி யானையைப் புலியையுரித்து
ப் போர்த்து உடுக்கையை கரத்திற்கொண்டு பரமன் நடித்த
விதத்தைப்பார்த்ததில்லையோ மேலுந்தம்மை யாவராயினும் இ
கழ்ந்ததே யுண்டாகில் அவர்கள் வலியை யொடுக்கி வாட்டுவ
தைத் தறிக்கவேண்டாமோ இராவணனென்பவன் தான் கொண்
ட வகங்காரத்தினால் திருக்கயிலையைக் கரங்கொண்டெடுத்த
காலத்தில் ஈஸ்வரன் பெருவிரலினாலமுத்திப் பாதலவரையிற்
றள்ளிய மகத்துவத்தை நீர் மறக்கவேண்டாம் சர்வசங்கார
முடிவிற் பரமன் விழியிலெழுந்த ஒருபொறியினால் நாமும்மற்
ற சராசரங்களும் அனற்பட்டு சாம்பலாவதை யெண்ணிப்பா
ர்க்கலாகாதோ இத்தகையபெருமைகளையுடையபரஞ்சுடரை எ
ன்கரத்திற்கொண்ட கருப்புவில்லினாலும் புஷ்பபாணங்களினா
லுஞ் செயிக்கமாட்டேன், ஆதலாற் சரீரத்தின்மீ திச்சையில்
லாதவர்கள் இக்காரியத்துக்குச் சம்மதிப்பார்களென்றுநினைக்
கலாகும் ஆதியிற் சத்திசிவமாய் விளங்கி உலகங்களனைத்தையு
ம் படைத்துக் காத்தழிக்கவல்ல தற்பரமூர்த்தியை நானோவி
ரகமுண்டாக்கவல்லவன் நல்லகாரியத்தை யெண்ணி எனக்குக்
கட்டளை யிட்டீர் இதனைமறந்து மற்றெதனைக்காட்டினாலும் மு
டிக்கவல்லேனென்று மன்மதனென்பவன் சொல்வதைப்பிரமதே
வர் கேட்டு மனங்கலங்கி பெருமூச்செறிந்திவனைப்பக்குவமா
க வசப்படுத்தவேண்டுமென்றுயோசித்து மாரனே நீயிப்போ
து பரமசிவத்தின் பெருமையைப்பேசியது உண்மையே மே
லும் அத்தேவனை யெவ்விதத்தினும் ஜயிப்பது அரிதுதான் ஆகி
லுந் தம்மையடைந் தவர்களின்னலை நீக்கி யிரட்சிக்கவல்லக
டவுள் அருளினாலிக்கருமம் உன்னால் முடியலாகும் மற்றயா
வராலும் நினைக்கப்படுவதன்று சமஸ்தபிராணிகளினது செய
ல்களை முடிப்பிக்கும் எமதிறைவன் கட்டளையன்றிவேறில்லை அ
வனருளின்றி ஓரணுவும் அசைய வறியாது ஆதலாற் சூரனால்
நாங்களனைவரும்படும் வருத்தங்களுக்கிரங்கி எங்கள்மீது கிரு
பைவைத்துச் சிவபிரானிடத்துக்குப் போகவேண்டும் அவர்தி
ருவருளின்றி உன்னாற் கூடுவதொன் றுண்டோ மேலும் உரு
வாய் அருவாய்அருவுருவாகும் ஈசனென்பவர்இவ்வுலகங்களிலிரா
நின்ற ஆத்தமகோடிக ளனைத்தையும் நடிப்பிக்கும் வல்லபமு
டையவர் அத்தேவன் முயற்சியல்லது நம்மாலொன்றுமாகா
து அவரருளின்றி யிக்காரியம்எங்கள் கியாபகத்தில் வருமோ
இவ்வுண்மைகள் உனக்குத் தோற்றாததன்று ஆதலால் எங்கள்
கோரிக்கையைமாறாமற்சீக்கிரமாகப்போய் கருப்புவில்லை வளை
த்து புஷ்பபாணங்களைத்தொடுத்துப் பரமசிவத்தின்மீது பிர
யோகிக்கக்கடவையிதுவும் அவனருளாகும் இதனைநிச்சயமாக
யெண்ணக் கடவை யிதற்கேதுவை தேவேந்திரனுக்குக்காட்சி
தந்தபோது கர்த்தன் புத்திரனைத்தந்து காக்கவல்லோமென்று
அருளியிருக்கின்ற தாகக்கேட்டு மிருக்கின்றனம், இவையன்
றியும் யாவராயினுந் தங்களால் நீக்கிக்கொள்ளப்படாத தீங்கு
நேர்ந்து இத்தருணத்தில் உதவிசெய்யவேண்டுமென் றிரக்கவு
ம் ஒருவன் அதைமறுத்து தன்னுயிரைத் தாங்கியிருப்பது பசா
சத்துவமன்றோ மேலும் உலகநடைக் கேற்பதோ ஒருவன்உத
விகேட்பதற்குமுன்னம் அவன் கருத்தையறிந்து உதவுவது உ
த்தமம் கேட்டபின் வழங்குவது மத்திமம் பலநாள் மறுத்துச்
செய்வது அதமம் சத்துருவேயாயினும் ஓ ரிடற்பட்டு மானமி
ழந்து கேட்டுக்கொள்ளுவனாயில் அவனுக்கு அவ்வுதவியைநடத்
தி அதனால் தன்பிராணனைப்போக்கினும் பலராலும் புகழப்ப
ட்டு மோட்சவீட்டைப் பெறுவன் இடருற்றவன் வேண்டியும்
மறுதலைசெய்தவன் சகலராலுமிகழப்பட்டுப் பாபியாய்நீங்கா
தபழிக்குடன்பட்டுக் கடையில் நரகயாதனையிற்பட்டு வாடுவ
ன் தன்பிராணனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒருபிராணிக்கு
ம் ஒருசகாயத்தையுஞ் செய்ய நினையாதவன் கழித்தநாளொ
ருநாளோ அவன் செல்வம் வறிதாய்த்தடாகத்திற் பரந்தோடி
யிருக்கும் பச்சைக்கொடி பிரயோசனப் படாததைப் போன்
று தோற்றும் உபேந்திரருடன் போராடிப் பத்தவதாரங்களை
க்கட்டளையிட்ட பிருகுமகாரிஷியினிடத்துத் தேவேந்திரன்தன
க்கடுத்த சிறுமைகளைமுறையிட்டிரக்க விருத்திராசூரனைக்கொ
ல்லும்படியாகத் தன்முதுகெலும்பை வச்சிராயுதமாகக்கொடு
த்துப் பிராணனையிழந்து நித்தியப்பதவியைச்சேர்ந்த சரித்தி
ரத்தை நீ கேட்டதில்லையோஇன்னமுஞ் சொல்லவேண்டுமோ
பிறப்பிறப்பிலியாகிய சிவபிரான் கடலி லுதித்த விஷத்தை
த்தாமுண்டு அமுதத்தினைத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளியகு
ணதிசயத்தைச் சிறிதும் நீயறியாயோ ஓமன்மதனே யிக்கால
த்திற் பாதகனான சூரபதுமனால் மிகவும் வருந்தியிட்டஏவல்க
ளை நடாத்தித் துக்கசாகரத்திலழுந்தி வருந்துகின்றனம்அதனை
யொழிக்கும்பொருட்டுப் பரமன் திருக்கலியாணஞ்செய்தொரு
புத்திரனைக்கடாட்சிப்பதாகப் புஷ்பபாணங்களைப்பிரயோகித்
து மையல்பூட்டவேண்டும் ஆதலால்எங்கள் துன்பங்களைப்போ
க்கு முன்னிலையில்ஒருகாலஞ் சாவுநேர்ந்தாலும்இகழ்ச்சியோபு
கழினை விரும்பினவர்கள் எது வந்தாலும் பின் னிடைவரோ
அவ்வாறே யினி ஒன்றும் யோசியாமல் எங்கள் காரிய நிமி
த்தம் போய் வருவாயென்று பிரமன் வேண்டிச் சொல்ல
இரதிகாதலனுக் கதிகக்லேசமுண்டாய் ஓ! பிதாமகனே! நீயெ
ன்ன சொன்னாலும் பரமசிவத்தை மாறுகொண்டு பாணங்களை
ச்செலுத்த மாட்டேன் ஆனால் எனக்கேற்ற காரியங்களெதனை
க்காட்டினாலும் இதோ நடக்கின்றேன் வெற்றிகொண்டு மீள
வும்வல்லேன் தேவரீ ரிப்போதுகுறித்த கட்டளையென்றால் மு
டியாது முடியாது க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று போற்றுகின்றகா
மனை நான்முகன் கோபித்துப்பார்த்து அடா? பயலே ! பல
ருக்கும் உதவியாயிருக்கின்ற நற்காரியத்தைக்குறித்துத் தமு
வி யின்சொற்களாற் சொன்னதைமறுத்து ஏதோசில தெரிந்த
வனைப்போலப் பேசுகின்றனை நாங்கள் குறித்த வண்ணம் வி
ரைவிற்போய் ஜயஉச்சாகத்துடன் மீள்வையாகில் இன்னஞ்சி
லகாலம் பிழைத்திருப்பை தடைசெய்வையேயானால் மீளாத
கொடிய சாபங்கொடுக்க விருக்கின்றனம் இவைகளைத்தீர்க்கமா

யோசித்துத்துணிவுகொண்டுஇக்காரியத்தைமுடிக்கவல்லேனென்று சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்டவுடன் வேனிலான் அதிக வியசனப்பட்டு மனந்தளர்ந்தவனா யினிநான் சொல்லவேண்டிய காரியமென்னவிருக்கின்றதுஇதற்கென்னசெய்வே னென்று சற்றுநேரம்யோசித்து ஒருவகையாகத் துணிந்தவனாய்ப் பிர்மதேவனைப்பார்த்து நீர் சிருஷ்டிகர்த்தனாயிருந்தும் நான் சொல்லும் நிச்சயமாகிய காரியங்களை யெவ்வளவும்யோசியாமல் உங்களுடைய சவுக்கியங்களையே பெரிதாகவெண்ணி என்னைக்கெடுக்க நினைந்தபடியால் உன்னுடைய கொடிய சாபம்பெற்றுப் பரமபதம் பெறாமல் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி அழிவதைப் பார்க்கிலும் தீனதயாநிதியாகிய தாண்டவமூர்த்தி சன்னிதியிற்போய் அவருடைய அக்கினிநேத்திரச் சுவாலையினால்மாண்டு சாம்பலாய்விழுந்தபோதினும் பலராலும் புகழ்தற்குரிய மேன்மை பெறுவதல்லாமல் மீளப் பிழைக்கவும் ஏதுவுண்டு ஆதலாலம்புஜனே! கோபிக்கவேண்டாம், மகம்மேருவைத் தனுசாகப்படைத்த சிவபிரானிடத்துக்கு இன்றையத்தினமேபோய் ஜயங்கொண்டு வரக்கடவேனென்று சொன்ன விசேஷத்தை மறையவன் செவிகள்குளிரக் கேட்டுத் தன்கோபந் தணிந்தவனாய் எங்கள் கோரிக்கையின்படிக்குச் சூலபாணிபக்கல் போகத் துணிந்தது நல்லகாரியம், ஓ! தென்றற்றேரோய்? பயப்படவேண்டாம், நாங்களுந் தாமதப்படாமல் உன்பின் பற்றிவரக் கடவோம் நடவுமென்று சந்துஷ்டியாகப்பேசி யனுப்பியகாலத்தில் தேவேந்திரனெழுந்துமன்மதனெதிரிற்போய்க் கரங்களைப்பற்றினவனாய் ஐயனே? நானுந் தேவர்களும் பலநாட்களாகப்படுகின்ற வருத்தமும் மானபங்கமும் உனக்குத்தெரியாததல்ல, எங்கள் வாழ்வினைத் திருப்பிக்கொடுக்க உனக்கு மனமிருந்தால் உமையவளைப் பரமசிவந் திருக்கலியாணஞ் செய்வதற்கு வேண்டிய தந்திரங்களைச்செய்து முடிக்கக்கடவை யிந்தச் சகாயம் வீண்போகாது, உலகமுள்ளளவும் நிலைபெற் றிருக்குமெனப் பல வினிய வசனங்களைச்சொல்லி விரைவிற் காரிய சித்தி யாக்கிக்கொண்டு வரக்கடவையென்று விடை கொடுத்தான். அக்காலத்தில் மன்மதனானவன் பங்கயனையும் இந்திரனையும் வணங்கி அப்பதியைக்கடந்து தன்னகரத்திற் பிரவேசித்து மனவாட்டத்துடன் அரண்மனையிற்புகுந்து தன்னை வணங்கிய இரதிக்கு இச்செய்திகளைச் சொல்லக்கேட்டவுடன் அனலிற்பட்ட மெழுகைப்போல வாடுகின்றவளைப்பார்த்து ஓ? பெண்ணமுதமே என்செய்வேன் பிரமதேவனாதியாகியதேவர்க ளிக்கட்டளையை எனக்கிட்டார்க ளென்னால் முடியாதென்று பலவிதஞ்சொல்லியும் பலவந்தப் படுத்தியபடியால் உடன்பட்டுவந்தேன். இனி யோசித்தும் வியசனப்பட்டும் ஆவதென்னை, ஹரன் செயலின்படிக்கு வரும் நன்மை தீமைகளை அனுபவிக்க வேண்டுமல்லது தடுக்கக்கூடுவதோ! இனி நீயும் நானுங் கிலேசப் படுவதிற் பிரயோசனமில்லை. நீ தயிரியத்தை விடவேண்டாமென்று பற்பல நீதிகளைச்சொல்லித் தேற்றினவனாய்ப்பின்பு ஆயுதச்சாலைக்குப்போய் மதுவொழுகி மணம்வீசி மிருதுவாய் விளங்கும் பஞ்சபுஷ்பபாண புட்டிலை முதுகிலிறுக்கி ரீங்காரத்தொனியினைவிளக்கும் வண்டுகளை நாரியாகக்கொண்டிருக்குங் கருப்புவில்லைச்சேவித் தெடுத்துப் புசத்தில் மாட்டிக்கொண்டு தங்கத்தகட்டினைப்போலப் பிரகாசித்தசையும் மாந்தளிராகிய வாளை யிடையிற் செருகி க்ஷேமகவசத்தை மார்பிற்றரித்துக் கிரீடம் குண்டலம் வாகுவலையம் மதாணிப்பதக்கம் கரசாடு விரல்சாடு முதலிய போர்க்கோலத்தைத்தரித்து அழகியசிறகினைவாய்ந்த கிளிகள் பூண்ட தென்றற்றேரின்மீது இரதி தேவியுடன் ஆரோகணித்தகாலையிற் சமுத்திரமாகிய ஜயபேரி முழங்கவும் குயிலினது முழக்கமாகியகாளமூதவும் திரைகளாகிய வெண்சாய்மரைகள் வீசவும்' மீனக்கொடி படபடென்றசையவும் வெண்மதியாகிய குடை நிழலைச்செய்யவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் அரண்மனையைக்கடந்து தன்பதியைப்பிரிய மனமில்லாமல் வருத்தத்தோடு நடக்குமுன்னிலையிற் பற்பல துர்ச்சகுனங்களைக்கண்டு மனவாட்டத்துடன் அதிவேகமாகச்சென்று தேவதேவனாகிய பரமேஸ்வரர் வீற்றிருக்குந் ; திருக்கயிலாய பர்வதத்தைக் கண்டவுடன் திடுக்கிட்டு தேரைவிட் டிறங்கி பலதரம் வணங்கி பிஞ்ஞகன் பெருமைகளைத் துதித்தவனாய் தன்னுடன் வந்த பரிவாரங்களை அடிவாரத்தில் நிறுத்திப்போட்டு இரதிதேவி பின்பற்றிப்போக கருப்புவில்லைக் கரத்திற்றுங்கி நித்திரையிலிருக்கும் புலியினை யெழுப்ப நடக்கும் மானைப்போலத் துணிவுகொண்டு சந்திரசேகரக் கடவுள் வீற்றிருக்கும் பெருமையினையுடைய வெள்ளியங்கிரியின்மீது மெல்ல மெல்ல ஏறிப்போய் தனுசில் நாணேறிட்டுப் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களைப் பூட்டிக்கொண்டு சுற்றிலும் தன்விழியினைச் செலுத்திப் பார்த்தவனாய் அத்தலத்தில் உலவித்திரிகின்ற மான்முதலிய மிருகங்களையும் அன்னமாதிய பறவைகளையும் முந்திக் காமத்திலழுந்தச்செய்ய நினைந்து பிரயோகித்தான். அப்பாணங்களின் முயற்சியினால் முன்னஞ் செருக்கற்றுச்சோர்ந்து நின்றவிடங்களிற் பிரமைகொண்டிருந்த ஜீவராசிகளனைத்துங் காமலாகிரி மேலிட உல்லாசங்களுடன் ஒன்றை ஒன்று நெருங்கி மதனவிலாசமாகக் குலவி யிரைச்சலிடுகின்ற ஓசைகளைக் கைலாயமுதல்வாயிலில்வீற்றிருந்துகாத்துவரும் பெருமையினைப்பெற்ற நந்திதேவர்கண்டு சிறுநகைகொண் டிவ்வதிசயங்க ளனைத்தும் மன்மதன் செய்கைகளெனத் தெளிந்தவராய் ஹுங்காரித்து ஒரு பேரொலிசெய்ய, அவ்வதிர்ச்சியினால் அந்தப்பாணங்க ளானவை தம்மைவிடுத்த குறிப்பின்வண்ணம் பாயாமல் வானத்திற் பறந்துபோயது. இவ்விதமாகத் தான் பிரயோகித்த சரங்கள் அபஜயப்பட்டுப் போனதையும் அந்தத்வனியையுங்கண்டு அம்மம்ம? இஃதென்னகாரணம், நமது வீரத்தன்மை யிப்படிக் கபலமாகப் போகுங்காரணம் யாதோவெனச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்தவனாய்ப் பொற்பிரம்பைக் கரத்திலேந்தி முதற் கோபுரவாயிலிற் சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளித் தனது ஆணை ஆக்கினைகளைச் செலுத்திவரும் நந்திதேவரது முயற்சியெனத் தெளிந்து மனங்கலங்கி கிட்டி நெருங்குவதன்முன்னம் இப்பாடுபடலாயிற்றே, யினி யென்னென்ன விளைய விருக்கின்றதோ? ஆயினும் தாமசப்படலாகாதென்றெண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் நந்திதேவர் சன்னிதானத்திற்போய் மும்முறை வலம்வந்து பலதரம் வணங்கிப்போற்றி வாய்புதைத்து நிற்கும் வசந்தன்மீது திருக்கண்சாத்தி யிவ்விடத்துக்கு வந்தகாரணமென்னை நமதாணைக்கஞ்சாம லிப்படிக்குஞ் செய்யத் துணிவையோ வென்று கேட்கும்போது, விருஷபமூர்த்தியே? அடியேன் குற்றங்களை க்ஷமித்து என் முறைகளைக் கேட்டருள்கவென்று பிர்மதேவன் தன்னை வரவழைத்துக் கட்டளையிட்ட சவிஸ்தாரங்களைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லக்கேட்டருளி யிரக்கமுற்றவரா யிதனை நினைக்கின்றனர். இவனாலொரு குற்றமுமில்லை, பிரமன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்தங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கின்றதுன்பங்களை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட் டிவனைத் தூண்டினார்கள். மேலும் முன்னம் பரமசிவம் சனகாதிதவத்தருக்கு யோகசாதனைகளைத் தெளிவிக்கப் போகுமுன்னர் யாவர்வரினும் தடைசெய்யக்கடவை சாவுக்குத் துணிந்துவரும் மன்மதனைமாத்திரம் நாமிருக்கு மிடத்திற்கு வரும்படியாய் விடக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றனர். இதனை யோசிக்குமிடத்திற் பசுவைக்கொன்று யாகத்தை நிறைவேற்றி அதனைப்பறையடிக் கெழுப்புமாறுபோல மன்மதனைத்தகித்துப் பார்ப்பதி

யாளைமணந்தவுட னெழுப்ப வெண்ணியதாகக் காணுகின்றது
மேலு மிவன்வரவும் அதற்கிசைந்ததாக விருக்கின்றதெனத் தீ
ர்மானித்து மன்மதனே? சிவபிரான்சன்னிதானத்திற்குப்போ
க வேண்டுமோவென்று கேட்க, ஐயனே? அமரர்களுக்குச்ச
ம்மதித்து வந்தபடியால் அடியேனுக் கிறுதிகாலம் நேரவிருக்கி
ன்ற தாயினும் பாழனெதிரிற் செல்லத் துணிவுகொண்டிருப்ப
தால் அக்கோரிக்கையைக்கடாட்சிக்கவேண்டுமெனப் போற்று
ம்போது நந்திதேவர் நகைமுகராய் உனக்கவ்வாறு இஷ்டமு
ண்டா யிருக்குமாகில் மேற்குவாயிலின் மூலமாக நடப்பாயெ
னக் கட்டளையிட்டனர். உடனே மன்மதனானவன் நந்திதேவர்
பாதங்களிற்சேவித்து விடைபெற்று அதி தீவரமாய் மேற்குத்
திசையைக்கிட்டி தேவாதிதேவனாகிய எமது கர்த்தன் நீறுபூத்
த நெருப்பு மலையினையொப்பத் துளிதந் தேகமெங்கும் பிர
காசிக்க மோனத்திருக்குந் தலத்தை நெருங்கியபோது சக்கிர
வாளப்பட்சியைக்கண்ட சிங்கக்குட்டியைப்போலச் சிவநாத
னைத் தரிசித்தவுடன் மன்மதனானவன் பயப்பிராந்தி கொண்டு
சரீரம்வியர்க்க மனங்கலங்கிக் கரத்திற்பற்றிய தனுசுடன் பூமி
யில்விழுந்து மரணசோபத்தையடைந்தான். இதனைபக்கத்தில்
நின்ற இரதிதேவி கண்டு நமது கணவன் மாண்டனனோ? எ
ன்னகாரணமோ! என்செய்வேனெனக் கலக்குற்றுச் செந்தா
மரை மலரையொத்த கரங்களினாலெடுத்து மடியில் வைத்து
மார்புட னணைத்தவளாய் மலர் விசிறியால் சிறுகாற் றெழும்
படிக்கு வீசி, முகத்தில் முத்துகளைப்போலவெழும் வெயர்வை
யைத் துடைத்து வேண்டிய சயித்திய உபசாரங்களைச்செய்து
வரும்பொழுது சற்றுநேரத்தில் மன்மதனுக்கு உணர்ச்சியுண்
டாய் விழிகளைத்திறந்து சுற்றுமுற்றும்பார்த்து இதனைநினைப்ப
தாயினன். பிரமதேவன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்கு
ச் சம்பவித்த கொடுமைகளை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தி
ரிபுரதகனராகிய பரமசிவத்தைக் காமக்கவலையிற் படும் படிக்
கு வென்று வருவதாகப் பலவந்தப்படுத்தி என்னைச் செலுத்தி
னார்கள். பாபியாகிய நான் ஏன் அதற்குடன்பட்டேன். இத்தி
னம் நமக்குமுடிவுகாலம் நேருகின்றதற்குச் சந்தேகமில்லை நு
ணக்குன்றமாகிய கர்த்தனைத் தரிசித்தபோதே பயப்பிராந்தி
யினாற் பிராணனைத் தரித்திருப்பது அரிதாக விருக்கின்றதால்
தனுசைத் தான் எப்படித்தாங்குவேன். அல்லதுமனவுறுதிகொ
ண்டுபாணங்களைச் செலுத்தினும் அவைவெற்றிபெறவல்லதோ
இச்செயல்கள் பிரமனாதியருக்குத் தோற்றுதனவோ! பிரச
ண்டவாயு மோதலுக்கெதிரிற் தீபத்தைக் காட்டினால் நிற்பது
ண்டோ! அதைப்போலவே கடவுளர்மனதுக்கெட்டாத பரம்
பொருள் முனம்விட்டனர். இன்னஞ் சற்றுநேரத்தில் அத்தேவ
ன் பார்வைக் கனலிற்பட்டுச் சாம்பலாகவிழ விருக்கின்றேன்.
சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் நாசமாக்கவல்ல முதல்வ
னைத் தேவர்களுடைய ஆலோசனையினால் பஞ்சபுஷ்ப பாணங்
களினால் வெல்வேனென்று நான் துணிவுகொண்டுவந்தது பல
ருமிகழ்ந்து நகைத்தற் கேதுவன்றோ, மேலும் பிராரத்துவ வி
னையின் முயற்சியைப் பிரமனாதியரால் வெல்லப்படுவதரிதாயி
ருக்குமாகில் என்போலிகளாற் றடைசெய்ய லாகுமோ, இக்
காலத்திற் கர்த்தன்செய லெப்படிக்கு முடியவிருக்கின்றதோ!
என்செய்வேன். நல்லது நானிவ்விதமாக நினைப்பதிற் பிரயோ
சனமென்ன இது முன்னமே யிருக்கவேண்டும் பிரமனாதியரு
க்குச் சொல்லிவந்த சபதத்தினை மறக்கலாகுமோ? துணிந்த
வர்களுக்குத் துக்கமேன், கர்த்தன் கட்டளைப்படிக்கு வருவ
தைத் தடைசெய்யவல்லனோ! இனி தாமசஞ் செய்வதிற் பி
ரயோசனமில்லை, நினைந்துவந்த கருமத்தை விரைவில் முடிக்க
கடவேனென்றெழுந்து கரும்புவில்லினைவளைத்துசுரும்புகளா
கிய நாரியைப்பிகிந்து பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும்ஒரேமுகத்தி
ற் றெடுத்துக்கொண்டு தன்னைப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாமற் பி
ன்பற்றிவரும் இரதிநாயகியையு முடன்கொண்டுபோய்ச் சந்தி
ரசடாதரமூர்த்திக் கொருபாரிசத்திற் சேர்ந்து பாணங்களைச்
செலுத்துவதற்கு ஆயுத்தப்பட்டிருந்தான். இவன்சரித்திரமிப்
படிக்கிருக்க, பிர்மசபையைவிட்டு மன்மதன்போன சிலகாலத்
தில் தேவேந்திரனுக்கு மனந்தாபரியாமல் பிரமனை வணங்கிக்
கர்த்தனே! நமதேவலின்படிக்குத் தடைசெய்யாமற் றிருக்க
யிலைக்குச்சென்ற சித்தசன் செய்தி தெரியவேண்டும் மேலும்
நாம் வருவதாகவும் அவனுக்குச் சொல்லி யிருப்பதால் அவ்வி
டம்போய் மீள்வது உத்தமமாகக் காணுகின்றதென்று பேசி
னான். அதைக்கேட்டவுடன் திசைமுகனுஞ் சம்மதித்தவனாய்
அதிசீக்கிரத்திற் சிங்காதனத்தை விட்டெழுந்து இந்திரன் வி
ண்ணவர் சூழ்ந்துவரத் திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய்ச் சேர்ந்
து நந்திதேவரைவணங்கி அவரால் அங்கசன் செய்கை முற்று
ந்தெரிந்து என்னமாக முடியவிருக்கின்றதோவென்னும் ஐயப்
பாட்டுடன் மனந்தாபரியாமற் பரமசிவத்தைத் துதித்துக்கொ
ண்டு ஒருபாரிசத்திலிருந்தனர். இது நிற்க மேற்குறித்த மன்
மதன்யோசித்து ஓ! மனதே! யேன் வருந்துகின்றனை சாவுக்
குத் துணிவுகொண்டுவந்தும்அச்சப்படுவானேன்நினைந்துவந்த
காரியத்தைமுடித்து கீர்த்திபெறுவதே மேலானதெனத் தேறு
தல்பேசி வில்லை நேராகப்பிடித்துப் பரமனிருதயகமலத்துக்கு
க் குறிபார்த்துப் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் பிரயோகித்தா
ன். அதுகளுந் தமது வீரங்களைக்காட்டி அதிவேகமாய்ப் போ
ய் கர்த்தன் தேகத்திற்றாக்கிய மாத்திரத்தில் அனல் விழியினை
ச் சற்றேதுறந்து மன்மதனைப் பார்த்தகாலத்தில் அதிற்பெருகி
ய சுவாலை தாக்கி மன்மதனுடலங்கரிந்து துகளாயெரிந்து தீ
யும் புகையுந் திருக்கயிலாய பர்வதமெங்கும் மூடியது. இஃது
எப்படிக்குத் தோற்றியதெனில் பூர்வத்திற்பிரமன் மகாவிஷ்
ணு முதலாயினர் திருப்பாற்கடலினை மத்திக்கின்ற தருணத்தி
ல் தீட்சண்ணியமுள்ள ஆலகால விஷமானது உதித்தெழுந்த
தைப்போன்று காட்டியது. மேற்குறித்த புகையுந் தீயும் பா
ந்து பெருகி வருகின்றதைக் கீழ்பாரிசத்தில் வீற்றிருந்த நந்தி
தேவர்பார்த்து நமதிடத்திற் செலவு பெற்றுப்போன மன்மத
னிறந்தகாரண மிதுவாகுமென "நிதானித்துத் தம்மைப் போற்
றியிருக்கின்ற கணநாதர்கள் இதென்ன புதுமையாக விருக்கி
ன்றது கர்த்தனே? தெரிவிக்கவேண்டுமெனப் போற்றுகின்ற
வருக்கு மன்மதன் முடிவை யறிவித்து மேலுஞ் சொல்லுவார்
பேரறிவினை வாய்ந்த கணாதிபதிகளே! இவன் பிரமனாதியருக்
குப் பரமனைவென்று வருவேனெனச் சபதங்கள்பேசி யிவ்வி
டம்வந்த துணிகர மாகிய அகந்தையே அவனைச் சுட்டுச்
சாம்பலாக்கியது. இனி இரதிதேவி யானவள் தன் கணவனி
றந்த காரணத்தைத் தெரிந்து அனலிற்பட்ட புஷ்ப மாலையை
ப்போல வாடி மார்பி லறைந்து கொண்டு எம திறைவனை வ
ணங்கி வேண்ட பழைய படியே நம திறைவன் மன்மதனை
பிழைப்பிப்பான். தேவ தேவ னாகிய பரமசிவம் இந்தத் திரு
விளை யாடல்களை முடிப்பது உங்களை யொத்த புண்ணியவான்
களுக்குக் காலபக்குவ மறிந்திரட்சிக்கும் நீதியாகுமென்றுப
ஞ்சேந்திரியங்களை யொடுக்கிச் சிவபிரானைச் சிந்தித்து கோற
ற நந்திதேவர்சொல்ல அவரைச்சூழ்ந்திருந்த கணத்தலைவர்க
ள் கேட்டபோது சகலபிரபஞ்சங்களும் பிழைத்தற்பொருட்டு
எமதிறைவன் நினைந்த கிருபையிதுவோவெனக் கர்த்தன்குணா
திசயங்களையெடுத்துப் போற்றினவர்களாய் இதனைச் சொல்
லுகின்றனர், கிளிகள் பூண்ட தென்றற்றேரில்வந்த மன்மதன்
செய்ததொழிலுக் கடுத்ததாய் அவனை நெற்றிக்கண்ணினா லெ

ரித்தவர் அவன்புக்கலில் நின்ற இரதிக்கொரு துன்பமும்நேரா
மற் காத்தனர், இவ்வாறே பற்றற்றபரமன் பூர்வத்திலும் மு
ப்புரத்தினை யெரித்தகாலத்தில் தமது பத்திமான்மியத்திற் கு
றைவற நோற்ற மூன்று திறவரைப் பாதுகாத்தனனென்று ம
கிழ்ச்சி யாகப்பேசிக்கொண் டிருக்கமன்மதனைச் சாம்பலாக்கி
ய பின்பு சிவபிரான் பழையபடிக்குத் தமதுயோக நிலையிலிரு
ந்தனர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! சர்வமுந்தமதெ
ண்ணத்தினுல் முடிக்கவல்ல புராரிக்கு இச்செய்கையரிதோஇ
வைநிற்கச் சாம்பலாய் வீழ்ந்த தன் கணவன் முடிந்ததைக்கண்
ட இரதிதேவியானவள் மனங்கலங்கி யறிவழிந்து விழிகளில்
நீர்பெருகதேகமார்தியந்தமும் வியர்த்து மூக்கினிடத்திற் சுவா
சமோடாது இவளும்மாண்டன ளென்றையப்படத் தக்கதாக
ப் பதைபதைத்துப் பூமியில் விழுந்து பெருக்கெடுத் தோடா
நின்ற ஆற்றினது நீர்ச்சுழியிலகப் பட்டுச் சுழன்றலையும்மா
னைப்போலத் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிக் களைத்திருந்தவளாய்
ப் போனபிராணன் சிவகடாட்சத்தினுலுடலிற் சேரச் சிலநே
ரத்திற் சற்றுணர்வுண்டாய்க் கண்களைத் திறந்துபார்த்து விய
சன மேலிட்டபடியால் கரங்களைக்கொண்டு வயிற்றிலறைந்து
கொண்டு புலம்புவதாயினள், செந்தாமரைமலரில்விற்றிருக்கு
ம் ஸ்ரீமகாலட்சுமியினது மனதுக்கினிய மகனே அடியாள்பிரா
ணனுக்குப் பிராணனைப்போன்ற கணவனே ஸ்ரீதேவியினைமா
ர்பிற்கொண்டு சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்மகா
விஷ்ணுவினது மனதுக்கேற்ற குமாரனே பிராணிகளை அலைத்
துத்திரிந்த சம்பராசுரனிடத்திற் பகைகொண்டு வாட்டிய வீ
ராதிவீரனே மதுரமாகிய பசியகரும்பினை வில்லாகக்கொண்டு
திரிலோகங்களையும் வென்று ஜயங்கொண்ட தீரனே அழகிய
பவளமலையை நிகர்த்து விளங்கும் பரமசிவத்தினது நுதல்வி
ழிக்கனலிற்பட்டுச் சாம்பலாய் மாண்டனையோ இவ்வித அபா
யந் தேவரீருக்குச் சம்பவித்ததால் இனியாவது தேவேந்திர
ன் முதலிய விண்ணவர்கள் அல்லலற்று நித்திரை செய்வார்க
ளோ இவ்வநியாயத்துக்குக் காரணமாகவிருந்த மூத்தாரும் ம
னங்களித்திருப்பரோ ஓ என்பிராண நாயகா! நீர் உத்தேசித்
துவருஞ் செய்தியினைக்கேட்டபோதே அடியாளுக்கு மனந்தா
பரியாமல் பூர்வத்திற் திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்த சுயஞ்
சோதியாகிய சிவபிரானை மற்றையரைப்போல வெண்ணி ஜ
யிக்கப்போவதுநீதியோ வேண்டாமென்றுதடுத்துப் பலவாகச்
சொன்னகாலத்திற் கிஞ்சித்தாவது காதுகொடுத்துக் கேட்டவ
ரல்ல தேவர்கள் வேண்டிய பணிவிடையினை முக்கியமாகவெ
ண்ணித் துணிவுகொண்டுவந்த உமது திருமேனி சாம்பலாயிற்
றே யிதனைக்கண்ட தேவர்கள் நமதுநிமித்தம்உயிரிழந்தனனே
யென்னும் ஆவலுடன் பிராணனைவிட்டனரோ, அல்லது பிழை
ப்பிக்கவாவது யத்தனப்பட்டனரோ ஓ உயிர்க்கொழுநனே எ
னது உயிருக்கொப்பாக விருந்ததேவரீர் மாண்டுபோனபின்பு
ம் நான்தாபரித்துப் பிழைத்திருக்கவல்லனோ பரம்பொருளாக
விளங்குஞ் சிவபிரானுடைய அக்கினிநேத்திரத்தின் சுவாலைக்
குச் சகிக்கமாட்டாமல் உமது வலிகுன்றித் திருமேனி வெந்து
நீறாய் இத்தலமெங்கும் நெருப்பெழவும் இச்சம்பவந்தெரிந்து
தமது பிரயோசனம் வெற்றியாகாமையால் விண்ணவருஞ் ச
ஞ்சலக்கடலிலாழவும் எக்காலத்துந் தீராதபெருந் துயரமான
து என்மனதைவாட்டி யலைக்கவும் எவ்விடத்தில் ஒளித்திருக்
கின்றீர் ஓ! இக்ஷுகோதண்டபாணி அருவமாயாவது தோற்றி
வியசனப்படவேண்டாமென்று ஆறுதலையாக ஒருசொல்லாவ
து பேசாயோ அடியாள் செய்த குற்றங்களேதேனுமுண்டோ
அதனுற்றான் வாய்திறவாம லிருக்கின்றீரோ என்செய்வேன்ஓ
மணவாளா தேவரீர் ஜகதீஸ்வரனது சுடர்விழிக்கனலினுல்வெ

ந்து பொடியாகவும் அவ்வபாயத்தினுல் அடியாள் நைந்துநை
ந்து சோரவும் நேர்ந்தவிப்பழிபாதகமானது வஞ்சக நினைவை
க்கொண்டு உம்மைப் போக்கியதேவர் கூட்டத்தினைச் சார்வ
தோ அல்லது அப்பனே என்பிள்ளை அகப்பட்டுக்கொண் டிரு
க்கின்றான் நாங்களும் பதியையிழந்து ஒளித்து நாளைக் கழிக்
கின்றனம் ஆதலால் தயைசெய்து வெற்றிபெற்றுவரக்கடவை
யென்று பலவாகக்கெஞ்சிச் செலுத்திய இந்திரன்பக்கலிற்சா
ருமோ நீர் பரமசிவத்தின்மீது தயிரியங்கொண்டு போகமாட்
டேனென்று மறுத்து முறையிட்டதையுங் கேளாமற் சபிப்பே
னென்று பயமுறுத்தியனுப்பிய பிர்மதேவரைத்தான் கூடுமோ
அப்படிக்குத்தான் பலவந்தப்படுத்தினுலுங் காரியாகாரியங்க
ளையோசித்துப் பகுத்தறிந்து துணிவுகொள்ளாமல் உலகநாய
கனை மோகிக்கவல்லேனென்று சபதங்கூறிவந்த தீரனே உம்
மைத்தானே சேர்வதோ இஃதின்னாரைப்பற்றுமென்று ஒன்று
ந்தோற்றவில்லையே எனது பிதாவையொத்த அன்புள்ள நாய
கனே மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரங்களை தகித்த
ழித்தபுராதனக்கடவுளாகிய பரமேஸ்வரன் கொண்டிருக்கின்
ற யோகத்தினைத் தவிர்த்து விரகத்தினை யுண்டாக்கித்தமதுகா
ரிய சித்தியாக்கிக்கொள்ள வேண்டினுல் தேவர்களெல்லவரு
ம் அடியோடே மாண்டுபோயினரோ! உம்மைவிடயோதான
யோதிகள்அவர்களிலில்லையோ என்காதலனே நீயோ அதற்கி
லக்காகவிருந்தனை கொல்லாதவிரதம் பூண்டவரைப்போல
வே அபாயமார்க்கங்களைப் போதித்தனுப்பி உன்பிராணனைப்
போக்கினரோ அஃதன்றியும் தேவரீருக்குச்சம்பவித்த இக்கொ
டுமையினை யெண்ணி யெண்ணி வாடி வருந்திச் சாகும்படி
க்கு என்பிராணனுக்கு மிறுதிதேடினரோ நல்லவரைப்போற்கா
ட்டிய கொடியவர் நினைவையறியாமல் உதவிசெய்ய ஒருவன்
விரும்புவது தன்னுயிருக்கு அபாயந் தேடிக்கொண்டதன்றோ
பிராணவல்லபா இதனையறியாமல் மோசம்போனீரோ ஐயை
யோ பூர்வத்தில் நான் என்னபாதகங்களைச் செய்தேனோ என்
னையொத்த தீனராகிய கன்னியர்களுக் கென்ன திங்குகளை மு
டித்தேனோ அல்லது பிராரத்துவவினைப்பயனையறியவல்லனோ
உம்மையிழந்து பரதவிக்க இப்படியும் முடியவிருந்ததோ ஐய
கோ கரும்பினைத்தனுசாகப்படைத்த என்னாசைத்துணைவனே
உம்மைப்பறிகொடுத்துஅலறுபவளைத்தேற்றிக்காக்கவாராயோ
அக்கினிவிழியினைப்பெற்ற சிவபிரானை நொந்து முறையிடுவத
ற்குக் காரண மேதேனுமுண்டோ அவர் உம்மைத்தேடிவந்தி
ப்படிச் செய்யவில்லையே தேவரீர்தாமே அவர்யோகத்தைத்த
விர்க்கவந்த காரணத்தினுலிப்படி மூண்டதன்றி வேறுமுண்
டோ ஓ புஷ்பசாயகா நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினைத்தா
ங்கி பொன்னரிமாலைகளினுல் அலங்கரித்திருந்த தேவரீர் முடி
யினைக் காணேன் சோடசகலைகளைவாய்ந்த சந்திரபிம்பம்போ
ன்ற அழகிய திருமுகமண்டலத்தின் பிரகாசத்தினையுங்காணே
ன் கார்கால மேகத்தினின்றெழும் மின்னலைப்போல ஜுவலித்
திருக்கும் நவமணியினுற் சோதித்த வாகுவலயங்களைப் பூண்
டிருந்த புஜத்தினழகினைக்காணேன் முத்துமாலை மோகனமாலை
சரப்பளிமுதலிய வற்றை யணிந்து பர்வதத்தைப்போல விசா
லமா யிராநின்ற மார்பினைக்காணேன் திரிலோகங்களையும்மய
க்கிவாட்டும் பெருமையினையுடைய பஞ்சபுஷ்பபாணங்களைக்
காணேன் மதுரமாகிய கருப்புவில்லின் பொலிவினைக்காணே
ன் சகலரையும்பிர்மித்து இச்சிக்கச்செய்யும் தேவரீர் அழகொ
முகிய திருமேனியையுங் காணேன் ஐயையோ பாபியாகியநா
னினியென்னசெய்ய விருக்கின்றேன் ஓஎன்னாசைக்கணவனே
தேவரீரை நம்பியிருந்த அடியாளைத் தனிமையிற் பிரிந்து எவ்
விடத்திற்போ யிருக்கின்றீர் இது உம்மையொத்த நீதிபாருக்

கு அடுப்பதோ ஆதியில் என்னைவிரும்பிச் சகல ஆடம்பரங்களு
டனுந் தேவர் ரிஷிகள் பெரியோர்கள் சபைமுன்னிலையில் அக்
கினிதேவன் சாட்சியாகவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிர்மதேவனுருத்
திரன் முதலிய கடவுளர் ஆசிகளைச் சொல்லி நமது மங்கலக்
கோலத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்க அழகிய மங்கிலியத்தை
அடியாள் கழுத்திற் றரித்து மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கப
சடங்குகளும் முடிந்தபின்பு நாமிருவரும் திவ்வியமலரணையி
ற் சேர்ந்து கட்டியணைந்து இன்பமுற்றிருக்கின்ற காலையில் அ
டியாளை முத்தமிட்டு என்னுசைப்பெண்கள் சிகாமணியே யித்
தினமுதல் உன்னை நிமைப்போதேனும் பிரியாமல் நேசமாயிரு
ப்பேனென்று வாக்குத்தந்த ஓ மதனராசனே ஓ என்னரசே ஓ
புருஷசிகாமணியே அத்தகைய என்னை ஒன்றியாகப் பரதவி
க்கும்படியாய் விட்டுவிட்டுத் தேவரீர் சத்தியந் தப்பிப்போய்
விடுவதும் ஞியாயமோ சொல்வீர் எமதின்னல் நீங்கும்படிக்கு
ப்பரமனை வெற்றிகொள்ளப் போகுகவென்று செலுத்திய தே
வர்களென்ன வேரறநாசமாயினரோ இப்போது நீர் உயிரிழந்
து சாம்பலாகியகாலத்தில் தங்கள் வல்லபத்தினால் வருகவெ
ன்று விரைவிலெழுப்ப வல்லார்களோ இது வல்லாமல் உமது
பிதாவாகிய ஜனார்த்தனர் சகலவிதத்திலும் வல்லபமுடையவ
ரென்று யாவருங் கொண்டாடக் கேட்டிருக்கின்றேன் இக்கா
லத்தில் தேவரீரைப் பறிகொடுத்து நான் ஓ வென்றலறிவாடுகி
ன்றது தெரிந்து சில தேறுதல் சொல்வதாக வரவில்லையே!
ஓ கோ ஸ்ரீதேவி பூதேவி பாதங்களைப் பிடிக்க மெய்மறந்துநி
த்திரைசெய்கின்றனரோ அல்லது இக்காலத்தில் இன்னவகை
யாய் வெந்துபோவாயென்று ஜனனகாலத்தில் உமது சிரத்தி
ல் பிரமதேவரொழுதி யிருப்பாராகில் மேற்குறித்தவர்களனைவ
ரையும் வெறுக்கத்தக்கதோ ஓ கண்ணாளா பத்திவிசுவாசத்து
டன் சதுர்வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந் திருக்கின்ற சதுர்முகப்
பிரமனையும் தேவேந்திரனையும் உம்மையீன்றருளிய மகாவிஷ்
ணுவையும் ஐம்பொறிகளைவென்று பரமனைவழிபட்டிருக்கின்ற
முனி சிரேஷ்டர்களையும் மற்றுந் திரிலோக வாசிகளிற் சகல
ரையும் உமது ஒப்பற்ற கருப்புவில்லினாலும், புஷ்பபாணங்க
ளினாலும் மயக்கிவென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டி யிருந்தீரன்
றோ அப்படிக்கே சந்திரசடாதரக் கடவுளாகிய சிவனையும் நி
னைந்து லோகநாயகனென்று சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாம லி
ப்படிக்கு நாசமடைந்தனை யிதனையோசிக்கு மிடத்திற் கொடி
ய வெப்பமாகிய அக்கினிக்கொதிப்பிற்பட்ட தங்கத்தகட்டினை
யொத்திருக்கின்றதே ஓ? மணவாளா நாமிருவரு மிணைபிரியா
மல் குளிர்ந்து பரிமளித்திருக்கும் பனிநீரைத் தருத்தியிற்கொ
ண்டு ஒருவர்மீ தொருவர் தூவி விளையாடியும் திவ்விய மணங்
களை வீசாநின்ற மல்லிகை முல்லை யிருவாட்சி பாரிசாதம் மந்
தாரை முதலிய புஷ்பவகைகள் நெருங்கி யிராநின்ற நந்தனவ
னங்கள் சோலைகள் இவ்விடங்களிற் கரங்களைக்கோத்துச்செ
ன்று மனதுக்கினிய மலர்களைக்கொய்து சிகைகளிற் சூடியும்
பலராலுங் கொண்டாடத்தக்க சிறப்பினைவாய்ந்த புஷ்பசயன
த்தின்மீது படுத்து இளந்தென்றலானது கவரிகளை நிகர்த்து
மெல்ல அசையகுங்குமங் கஸ்தூரி புனுகு சவ்வாது முதலியக
லவைக் குழம்பைப்பூசிக் கொண்டு நம்மிருவர் உடல்களும் ஒன்
றுபடக்கட்டி ஆலிங்கனஞ்செய்து தேகம்புளக மெழத்தக்கதா
கச் சரசசல்லாப லீலைகளை முடித்து அவ்விளைப்பு நீங்குவதாக
க்கிட்டிப்படுத்து நித்திரைசெய்திருந்த இத்தகைய வாழ்வினை
யிக்காலத்தில் நினைந்து பார்க்கு மிடத்திற் பொய்மையாகவுங்
கனவுகண்டதை யொத்துமிருக்கின்றதே ஓ நாதனே தக்கனு
னவன் சிவபிரானைத்தனக்கு மருமகனென் றெண்ணித்தான்
பெற்ற செல்வப்பெருக்குக்கு மூலமின்னதென் றறியாதவனு
ய்க் கர்த்தனை யவமதித்து நீக்கிச்செய்த வேள்வியினையும் அத்
தலத்தில் வந்திருந்த பிரமன் முதலான தேவர்களையும் வீரப
த்திரக் கடவுளைக்கொண்டு வாட்டியழித்த தீனதயாபர மூர்த்
திகொண்டிருந்தயோகநிலையை யழித்துவரக் கடவையென
வேண்டி தேவரனைவரும் உம்மைத் தூண்டினார்களே அவர்கள்
பொருட்டு உன்னரிய பிராணனைப் போக்கிச் சாம்பலாய் மா
ண்டனை நீ யெரிந்ததைப்போலவே சகிக்கப்படாத மிகுத்தது
ன்பத்தினாற் பிராணனைப்போக்கி அடியாளும் நீர்சென்ற உலக
த்துக்கு இதோ வருகின்றேன்வருகின்றேன் என்னுவியையொ
த்தமணவாளாவென்று இரதியானவள் பற்பலபன்னிப்பன்னி
ப்புலம்பிவருந்தி யிருந்தனள்.

மோனநீங்குபடலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? சிவபிரானது நுத
ல்விழித் தீயினால் மன்மதன் சாம்பலாகியதைக் கண்டு இரதிதே
வியானவள் மேற்குறித்தவிதமாக பிரலாபித்திருக்கப் பரமனு
ம் பழையபடியே ஞானயோக நிலையில் நின்றனரெனச் சொ
ன்னேனன்றோ இவைநிற்கக்கீழ்த்திசை வாயிலினிடத்திற்சே
ர்ந்து பரமனைத் தரிசிக்கக்காலம் பார்த்திருந்த பிர்மாதிதேவர்
கள் தாமேவிய மன்மதன் சாம்பலாயெரிந்துபோன சங்கதி
தெரிந்தவுடன் மனநிலைகலங்கித் தேகம், நெக்குவிட்டுப் புற்
றினிடத்திருந்து சிதல்கூட்டங்களெழுமாறுபோல விழிகளினி
ன்றும், நீர்த்துளிகளானவை மேன்மேலும் பெருகவாய்களைத்
திறந்தபடியே வியசனத்தினால் ஓ வெனப்புலம்பித் தேமல்பா
ந்ததுபோலத்தேகமெங்கும் வியர்வைகளரும்பி நடுக்கமெடுத்
து புத்திவானாகவிருந்த ஒருபுத்திரன் சடுதியில் மாண்டவிடத்
து பிதாவானவன் களைத்துவருந்து மாறுபோலத் துக்கசாகர
த்தில் மூழ்கிவாடினவர்களாய் இதனை யெண்ணுகின்றனர், நா
மெல்லோரும் வேண்டி மன்மதனை ஸ்ரீகாளகண்ட மூர்த்தியா
கிய சிவபிரானிடத்துக்கனுப்பினோம் அவனைக் கோபித்துப்பா
ர்த்து சாம்பலாக வெரித்தனர் பின்பாவது குற்றமற்றயோகநி
லையினின்றும் நீங்கினவ ரல்ல, முற்படியே மவுனத்திருக்கின்
றனர், ஐயையோ யினிநாம்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளேதே
னுமுண்டோ என்செய்வோமென்று திகைத்துப்பின்னு மிதனை
நினைக்கின்றனர் திரிலோகங்களையும் மெல்லிய மலர்க்கணைக
ளால் வென்றிருந்த ஜயசாலியாகிய மாரனைநிமைப்போதிற்பா
ர்த்தெரித்தகடவுளை மற்றொருதந்திர உபாயங்களைக் கொண்டு
வெல்ல நினைப்பது மிகவும் அரிது மேலும் அறிவின்மையாகும்
நமது துக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள விரும்புவோமாகில் துரிதமா
ய் நாமெல்லவரும் ஒருமுகமாகப்போற்றி வேண்டுவதே முக்கி
யமாகிய காரியமென்று சகலருமொருமித்தவர்களாய் அன்ன
வாகன மூர்த்தியாகிய பிரமதேவர் முதலிய விண்ணவர்களாத்
தியந்தமும் பத்திவிசுவாசத்துடன் திருக்கயிலையங் கிரியினது
மத்தியிற் சொர்னமய மாக விளங்கும்ஆலயக்கீழ்த்திசைக்கோ
புரவாயிலின் முன்னங் கூட்டமாய் நின்று எமது பெருமானை
க்கல்லென்னும் ஓசையெழ ஒரேமுகமாய்த் துதிப்பதாயினர்.
ஓ! தீனசரண்ணியக்கடவுளே! இவ்வுலகங்களிலிராநின்ற ச
கல பிராணிகளுக்கும் யாதொருகுறையும் நேராமற் சுகத்திலி
ருப்பதாகத் திருவுளங்கொண்டு திருப்பாற்கடலினெழுந்து ச
கலரையும் வாட்டிவருத்திய ஆலகாலவிஷத்தினைத்தினையளவா
கவேந்தி உண்டு கண்டத்திற் றரித்துஞ் சகலபுவனங்களையும் அ
லைத்துப் பெருகிய கங்கையினை சுலபமாகக் கிரகித்துத் திருச்
சடையிற் சூடியும் சர்வசங்காரகாலத்திற் சகலத்தினையுந் தகி
த்துப் பொடிசெய்யவல்ல வடவாமுகாக்கினியை அடக்கியும்
மன்னுயிர்களுக்கு உபத்திரவத்தினைச்செய்து கொடுங்கோல்

செலுத்தி வாழ்ந்த இராட்சதவீரர் முதலிய பாதகரைக் கால
மறிந்து வாட்டியும் இவ்வித உதவிகளைச்செய்து பயப்படாதிர்
களென்று அபையஸ்தங்கொடுத்து இதுபரியந்தம் பாதுகாத்தி
ரட்சித்தீர். அத்தகைய குணக்குன்றன்ன கர்த்தனே? யித்தி
னம் எங்களைப்போற்றி யிரட்சியாமற்போவீராயிற் புத்திரருக்
குப் பிதாவை யல்லது வேறுமொரு சார்புண்டோ!குற்றமற்ற
மனதைக்கொண்டு பத்தியினைச் செலுத்தவல்ல அன்பர்களிட
த்திற் றம்மையறியாது சிலகுறைவுகள் நேருமாயினும் அதை
ப்பாராட்டாமல் நன்மையாகவே கிருபையுற் றிரட்சிக்குந் தீ
னதயாபரமூர்த்தியே! தேவரீர் திருவடிகளையே தஞ்சமென்
றெண்ணிச் சேர்ந்தனம், ஐயனே! நீர் கடாட்சித்த செல்வச்
செருக்கினை யனுபவித் திறுமாந்து கொடுங்கோல் செலுத்தி
வருஞ் சூரபதுமனுல் வருந்தி மாளவிருக்கின்றனம், தேவரீரு
க்கடிமைப்பட்டும் அவமிர்த்திவாகவிறந்து போகலாகுமோ!
லோசநாயகனே! எங்கள் துயர வருத்தங்களைச் சிறிதும்நினை
ந்து காரீரோ? ஓ! பரம்பொருளே? ஜகன்மாதாவாகிய வு
மையவளைப்பிரிந்து யோகநிலைமைகளைக் காட்டிநின்ற ஒப்பற்
ற தமது செய்கையானது அடிகளுக்குத் தினைத்துணையாயினு
ம் அக்காலம் மனம்பதைத்து வாடுகின்ற எங்களுக்குப் பலயு
கங்களாயின. இன்னமும் நீர் பராமுகமாய் யோகத்தினை முடி
த்திருப்பீராகில் யாமெல்லவரும் பிழைக்கும் மார்க்க மெவ்வி
தம், மகாவிஷ்ணுமுதலியபிரதமதேவதைகளானவர்மனம்வரு
ந்தித் தவஞ்செய்த அம்முயற்சியினுல் தேவரீர் திருவடிகளைப்
போற்றியருச்சித்த பத்திமான்மியங்களுக்கிரங்கி நாங்களெல்
லோரும் பெற்றுவாழுகின்ற செல்வங்களை முறைப்படிக்குக்க
ட்டளையிட்டீர். அதிர்சியமாகவிருந்து சிருஷ்டி திதி சங்காரந்
திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாத்
திய ஆதிமூர்த்தியே! தேவரீர் செய்கின்ற கிர்த்தியங்களின்மூ
லத்தினை ஆராயுமிடத்தில் அடியோங்கள் காரணமாகவே கா
ணுகின்றது. ஓ? சர்வபூதபரிபூரண தயாநிதியே? மிகவுமிளை
த்து வாடுகின்ற சிறியர்களைக் குற்றம் பாராட்டி வீணுக நீக்கி
விடாமல் தினேதினே யாங்கள் முடிக்கின்ற பிழைகளைப்போ
க்கிப் பிழைக்கும் மார்க்கத்தைக்காட்டி யினியாவது காத்திர
ட்சிக்கவேண்டும் அப்படிக்குச் சித்தமிதங்காவிடின் சர்வசங்
காரத்தைப்போல ஏககாலத்தில் அனைவரையும் நாசஞ்செய்ய
க்கடவை தமது திருவுளப்படிக்கு மேற்குறித்த விரண்டி லொ
ன்றினை விரைவில் முடிப்பீர். ஓ, காமதகனனே! பார்ப்பதியா
ரைத் திருக்கலியாணஞ்செய்து குமரனைத்தந்து எங்கள் துக்க
த்தினைப்போக்கிப் பாதுகாக்கும்படிக்குப் புத்தியீனராய்ச் சந்
திரவட்டக் குடையினையுடைய மன்மதனைத் தேவரீரிடத்துக்
கனுப்பினேம், அவனையுஞ் சாம்பலாக்கிக்கொன்றீர். மேலும்,
பழையபடிக்கே யோகநிஷ்டையிலிருந்துவிட்டீ ரிதனுல் நாங்
கள் முன்னையினும் தளர்ச்சிகொண்டு வாடுகின்றனம், இனியா
வது கிருபையுற்றுக் கிஞ்சித்திரங்கவேண்டும்ஓ? பரம்பொரு
ளே? பூர்வத்திற் றுருகாவன ரிஷிகளேவிய புலியானை யிவற்
றையுரித்து அவற்றின்தோலைப்போர்த்தருளினீர். தம்மையிகழ்
ந்து மகஞ்செய்த தக்கன் வேள்வியினை வீரபத்திரக் கடவுளைக்
கொண்டு பொடியாக்கினீர். இவையனைத்தும் பெரிதல்ல தீன
ராகிய தேவர் மானிடர் முதலியவரைவாட்டிக் கொடுங்கோலி
னைச்செலுத்திவரும் பாதகனுகிய சூரபதுமனைக் குலநாசஞ்செ
ய்து அடியோங்களைக் காத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்றுகூறியகா
ல்களையுடைய வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிசெய்து மொய்
த்திருக்கும் ஆயிரமிதட்கள்பொருந்திய தாமரைப்பீடத்தினனு
ன பிர்மதேவன் தேவேந்திரன் மற்ற விண்ணவராதியாக அன
லிற்பட்டுருகும் அரக்கையொத்துச் சரீரம் நெக்குவிட்டு மன
ச்சோர்வுடன் முறையிட்டுப்போற்று முன்னிலையில் அத்தேவ
ர் கோரிக்கையினைச் சிவபிரான் திருச்செவியினேற்று அவர்க
ள் முன்னுளிற்செய்தபாதகங்கள்கழியுநாள் சமீபித்தபடியால்
கிருபையுற்று நந்திதேவரைத் திருவுளத்தில் நினைந்தனர். உட
னே தமது காவலைநீங்கிப் பரமன் சன்னிதானத்துக்குவந்து மு
ம்முறை வலம்வந்து வணங்கிக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவர்
மீது விழிதனைச்செலுத்தி ஓ! நந்தி? நமது திருமாளிகைப்பு
றத்திலிருக்கின்ற பிரமாதி தேவர்களை விரைவில் தருவிப்பாயெ
ன்றவுடன் முதற்கோபுரவாயிலினிடத்திற்சேர்ந்து ஓ? தேவர்
களே? எமதாண்டவன் உங்களை அழைத்துவரச்சொல்லிக்
கட்டளையிட்டனர். வியசனமின்றிநடவுமென நந்திதேவர்சொ
ல்லியவாக்கியம்அமுதத்தினுமேலாக பிரமனுதியர் செவிகளிற்
புகுந்தவுடன் தேகங்கள் குளிர்ந்து மனம்பூரித்து ஆனந்தக்கூ
த்தாடிஏகமுகமாய்அரகரவென்னும்ஆரவாரங்களுடன்அமலன்
குணுதிசயங்களைக் கொண்டாடி யிங்குமங்கும் உலவி யாடிப்
பாடி னின்றனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! அத்
தருணத்தில் தேவர்களுடைய களியாடலை யின்னவிதமென்று
சொல்லிமுடியாதாயினும் தெரிந்தவளவையிற் கேட்பீராக. பர
மேஸ்பரன் உங்களிடத் தன்புகூர்ந்துவரக்கட்டளையிட்டனரொ
ன்று நந்திதேவர் தெரிவித்தவாக்கியமானது எவ்விதமாக விரு
ந்ததெனில் ஒருவன் பிரார்த்தவினையின் தொடர்பினுல் மிகுத்
த துன்பங்களிற்பட்டு நரகயாதனையிலழுந்தி ஆதரிப்பவரின்றி
வருந்துங்காலையிற் றெய்வகடாட்சத்தினுல் அவ்வருத்தங்களை
ப்போக்கி வெளிவந்து களித்தவரையொத்தனர். மேலுந் தா
ங்கள் செய்யத்தக்கதை அறியாது ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிக் க
ளித்தவர்களாய் மெய்மறந்திருக்கின்ற தேவர்களைநந்திதேவர்
அதிசீக்கிரத்திற்கொண்டுபோய் எமதையன் சன்னிதானத்தில்
விட்டனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? அந்த நந்
திதேவர் தவமிகுதியைப் புகழக்கூடுமோ! இல்லறந் துறவற
மென்னுமிரண்டுமார்க்கங்களை அனுஷ்டித்தும் மகத்துக்கள் கி
ருதார்த்தராதற்பொருட்டுங் கொடியசெய்கையினையுடைய ய
மதருமராசன் தம்மை நெருங்கவொட்டாமலும் பூமியின்கண்
அவதரித்து அரியதவங்களைச்செய்த முயற்சியினுல் திருக்கயி
லாயத்தைக் காவல்கொண்டு கர்த்தன் கட்டளைகளை நடாத்திவ
ரும் மகிமையினைவாய்ந்த புண்ணியசீலராகிய நந்திதேவரது பி
ன்பற்றிப்போன தாமரைக்கமலவாசியாகிய சரோருகன் இந்
திரன்முதலிய விண்ணவர் ஆதியிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்
படைத்துக் காத்தழிக்கும் பரம்பொருளை ஏழைபங்காளனைத்
தேவதேவோத்தமனுகிய சிவபிரானைக் கண்களாரத் தரிசித்த
காலத்தில் ஜயஜயவெனப்போற்றி வாழ்த்தினவர்களாய்இருக
ரங்களையுஞ் சிரத்திற் கூப்பிக்கொண்டு மெல்லமெல்ல நடந்து
நான்குவேதங்களையும் நிருமித்த சந்திரசேகரரது சமீபத்திற்
கிட்டி ஆதியில் மகாவிஷ்ணுவானவர் மனேவாக்குக்காயம் ஒ
ருமைப்பட வழிபட்டதைப்போல மும்முறை வலம்வந்து ஆன
ந்தநீர் பெருகிச்சொரியும் விழிகள் விமலன்திருவடிகளிற்பொ
ருந்தச்சேவித்து தங்கள்மனதிற் றோற்றியவாறே வேதவாக்கி
யங்களினுற் சர்ப்பகச்சினை அரையிற்கட்டியிருக்கும் பரமனை
ப்போற்றி நிற்கின்றவர்களினது பத்தி மான்மியங்களுக்கிரங்
கினவராய்ப் பிரமனுதிய தேவர்களே நீங்கள் மனவாட்டத்து
டன் வருந்தி முறையிடுவதற்குக் காரணமென்ன சொல்லக்க
டவீரெனத் திருவாய்மலர்ந்தபோது அத்தேவர்கள் வாய்களை
ப் பொத்திக்கொண்டு புராந்தகனே! சூரபதுமனுனவன் அள
வற்ற யுகங்களாக எங்களை அலைத்து தகாத யேவல்களைக் கட்
டளையிட்டவாறேசெய்து மானபங்கப்பட்டு வாடி வருந்துகின்
றனங் காமாரியே! தேவரீரையல்லது அடியோங்க ளின்னலை

விலக்கி யிரட்சிப்பதற்கு யாவரிருக்கின்றனர். ஆதலாற் கொடுங்கோல்செலுத்தித் தீனரை வாட்டுகின்ற சூரனைக் குலநாசஞ் செய்வதாக லோகநாயகனே? திருவுளங்கொண்டு இமையவரையில் அரியதவங்களைச்செய்து வருகின்ற மாயைக்கரசியாகிய பார்ப்பதியாரைத் திருமணஞ்செய்து ஒரு புத்திரனைத்தந்து எங்கள்குறைகளைத்தீர்க்கக்கடவீர். ஓ, பத்தவற்சலனே! யிவ்வரத்தினைத் தரவேண்டுமெனச் செந்தாமரையினையொத்த திருவடிகளிற்பணிந்து வேண்டுகின்ற பிரமனாதியரிடத்துக் கிருபையுற்று ஓ! தேவர்களே! கலங்காதிர்கள். உமது கருத்தின்வண்ணம் முடிக்கக்கடவோம், இன்றுமுதல் வியசனமென்பதை மறந்துவிடக்கடவீர்கள். உங்கள் நிமித்தியம் இமையவரையினிடத்திற் றவஞ்செய்திருக்கின்ற பார்ப்பதியைத் திருக்கலியாணஞ்செய்து உங்கள் துன்பத்தினைப் போக்கக்கடவோம், ஆதலால் நீவிரனைவருந் தத்தமிடங்களைச்சேர்ந்து மனக்கவலையற்று சவுக்கியமாகவிருப்பீரென்று திரிகாலங்களையும் வரையறத் தெரிந்ததிரியம்பகன் அனுக்கிரகஞ்செய்யத்தாமரைக்கமலவாசியாகிய பிர்மதேவனும் பொலிவுநீங்கியிருக்கின்ற பொன்னகருக் கதிபனாகிய தேவேந்திரனும் மற்ற விண்ணவருங் களிப்பிலாழ்ந்து சஞ்சலங்களைப்போக்கி மீட்டுங் கர்த்தனைப் பணிந்து போற்றி விடைபெற்றுமீண்டு சிறந்த பொன்வரையாகிய மகம்மேருவைச்சேர்ந்து சிவபிரானை வழிபட்டிருந்தனர். இவ்விதமாகத் தேவர்கள் பரமன் அனுக்கிரகம்பெற்று நீங்கியவுடன் ஒருபாரிசத்தில் மனவருத்தத்துடன் காலம்பார்த்திருந்த இரதிதேவியானவள் லோகநாயகனெதிரில்வந்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கி மிகுந்த துக்கத்துடன்வணங்கித் துதித்துச் சகிக்கப்படாமையால் முறையோ முறையோ தீனதயாபரமூர்த்தியே ஏழைபங்காளனே! சுவர்னமயமாகிய மகரந்தங்களை யிறைக்குந் தாமரைக்கமலவாசியாகியபிர்மதேவன்இந்திரன்முதலாகியதேவர்கள் வஞ்சகப்போதனைக்குள்ளாகிய என்கணவன் தீர்க்கயோசனையைச் செய்யாமல் இவ்விடம்வந்து முன்பின்பாராமல் தகாதகாரியத்தை முடித்தகாரணத்தினால் தேவரீர் நுதல்விழிக்கனலிற்பட்டு மாண்டனன். இக்கருமம் அவர் சுதந்திரபுத்தியினால் நேர்ந்ததன்று ஆதலால் அவர்செய்த அபராதத்தினைப் பொறுத்தருளிப் பழையபடியே சீவந்தனுக்கிப் புருஷபிட்சைதரவேண்டுமெனக் கரங்களைநீட்டி யிரக்குமுன்னிலையில் ஒப்பற்ற பரமேஸ்பரன் அவளிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து பெண்ணே? நீ புலம்பி வாடவேண்டாங் கடகக்கணங்களை அணிந்திருக்குஞ்சவுரியினை இமையவரையினிடத்திற் பாணிக்கிரகணஞ்செய்கின்றகாலையில் உனது மணவாளனாகிய மன்மதனையெழுப்பித் தருவோம். அதுபரியந்தம் நீ அவ்விடஞ்சேர்ந்து வருத்தமின்றி யிருப்பாயென்று ஒப்பற்ற பரமன் திருவுளம்பற்ற இரதிதேவியானவள் அப்போதே தன்கணவனைக் கண்டவளைப்போல மனமகிழ்ந்தவளாய் மகேசன் பாதாரவிந்தங்களிற்றொழுது துதித்து விடை பெற்றுப்போய்ப் பொன்மயமாகிய இமையவரையைச்சேர்ந்து நீருண்டமேகத்தின் வரவுக்கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற மயிலைப்போல ஒருபாரிசத்திற் சிவநாதனைத் தியானித்திருந்தனள். இவ்விதமாக இரதியானவள் பரமன் கட்டளையின்படி தனிமையிலிருப்பவள் மனவாட்டமொழிந்துதேவர்களதுதுன்பமொழியவுந்தம்மைநோக்கித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற பார்ப்பதியாரை விவாகஞ்செய்து திருக்கயிலாயத்திற் சேர்க்கவும் நீலகண்டமூர்த்தியானவர் திருவுளத்தில் நினைந்து சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சனற்குமாரரென்னும் யோகிகளைப்பார்த்து என்னுசைக் குமாரர்களே! இதுபரியந்தங்காட்டியிருந்த ஞானயோகநிலைமைகள் போதிக்கப் படுவதன்று முதல்ல் சஞ்சலசித்தத்தையொழிந்து மவுனதிட்சை கொண்டு அந்நிலையிற் பிசகின்றி நின்று பின்பு நமது திருவடியினை யிருதயகமலத்தில் நினைப்பதே அஃது முற்றுப்பெறுவதற்குக் காரணமெனத் தெரிவித்து மேலுஞ் சொல்லுவார். கண்ணிமையினை யொப்பவிளங்கும் யோகநிலைமையினைச் சுலபமாகக்குறித்துக்காட்டினோம். இதனைக் கவனித்திருக்கக் கடவீரெனத் தெளிவித்தபோது பிரமகுமாரராகிய சனகாதிகள் திடசித்தராய் மகிட்சியடைந்து பயபத்திவிசுவாசத்துடன் சிவபிரான் திருவடிகளில் வேதவிதிப்படிக்குப் பணிந்தெழுந்து கடவுளே! தேவரீர் கடாட்சத்தினால் அடியோங்கள் மனவியாபாரங்களைப் போக்கிக் கிருதார்த்தராயினோமென்று பலவாகப்போற்றுமுன்னிலையிற் பரமன் அவர்களிடத்திற் கிருபையுற்றவராய்க் குமாரர்களே! நாம் காட்டியவாறே மௌன நிஷ்டையினை முடித்து மோட்சப்பதவிக்குப் பாத்திரராய்க் கடையில் நமதிடத்திற்சேர்ந்து சுகாதீதவின்பத்தைப் பெற்றிருப்பீரெனத் திருவாய்மலர்ந்து விடைதந்தனுப்பினர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? யிந்தஞானயோக முறைமைகளை மனதொருமித்துப் பத்திவிசுவாசத்துடன் கேள்விப்பட்ட புண்ணியவான்கள் ஆனந்தபரவசராய்ச் சிவசாயுச்சியத்தைப்பெற்று எக்காலத்தும் பரமனை வழிபட்டுக் களித்திருப்பாரெனச் சொல்லிய சூதபுராணிகரை நைமிசாரணிய வாசிகள்வணங்கித் தேவரீர் கருணையினாலிதுபரியந்தங் கேட்டறியாத புண்ணியசரித்திரங்களை யறிந்து கடைத்தேறினோம் தயவுசெய்து சிவநாதன் பின்பு நடாத்திய திருவிளையாடல்களையும் முறைப்படியே போதித்தருளவேண்டுமெனப்போற்றினர்.

தவங்காண்படலம்.

அப்படி வணங்கிக்கேட்கின்ற சவுனகாதிரிஷிகளைப்பார்த்துச் சூதபுராணிகர் சொல்லுவார். பிரமகுமாரர்களாகிய சனகாதிகள் சிவபிரானிடத்திற் செலவுபெற்றுப்போயின பின்பு பரமேஸ்பரன் யோகநிலையினை நீங்கினவராய்ப் பர்வதராசபுத்திரியாகிய பார்ப்பதியாருடைய சிறந்த பத்திமான்மியங்களையும் அம்மனுக்குத் தமதிடத்திருக்கின்ற அன்பின் திறங்களையும் பலருக்குங்காட்டத் திருவுளங்கொண்டு அவற்றைச் சோதிக்கவேண்டிப் போவதாகவுத்தேசித்து நாமரூபமற்ற நம் பரமன் ஒருவேடத்தினைக் கொள்வதாயினர். அஃதாவது புலியதளைக்கழித்துக் காஷாய வஸ்திரத்தினை உடுத்துஞ் சடா மண்டலத்தினை மறைத்துச் சிகையினை முடிந்து விட்டும் சுயஞ்சோதி வடிவினை மாற்றி, தூளிதம் நிறைந்த கோலத்தினைக் கொண்டும் அகண்டா காரமாகிய தேகத்தினைக் குறுக்கி வாமனப்படிவந் தாங்கியும், முப்புரி நூல் மார்பினிடத் தசையவுங் கமண்டலத்தைக் கரத்திற் கொண்டும், வெய்யில் பனியிவற்றின் வருத்தங்களைப் போக்குவதாக குடையினை ஏந்தியும் கரத்திற் றண்டொன் றூன்றியும் வேதபாரக ராகிய ஒரு பிராமணக் கிழவனைப்போலத் திருவுருவெடுத்து மெல்ல மெல்ல நடந்து இமையகிரியினைச் சேர்ந்து அண்டாண்ட புவன சராசரங்களை யீன்றருளியலோகமாதாவான பார்ப்பதியார் மிகவும் வருந்தித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற சாலைக்கருகில் வருவதை வாயில்காத்திருக்கின்ற கன்னியர்கள்கண்டு இவர் மகத்துவாகவிருக்கின்றதென நிதானித்தவரா யெதிர்கொண்டு போய்ப் பத்திவிசுவாசங்களுடன் பாதங்களிற் பணிந்தெழுந்திதனைச் சொல்லுகின்றனர். முதிர்ந்த வயதினைப்பெற்றுத் தள்ளாடிய நடையுடன் அருமையாக இப்பெரியவர் இப்பர்வதச்சாரலின்கண் வருவதெளிதல்ல நாம் செய்ததவமாகுமெனப் பேசி சுவாமிகள் மிகவும்வருந்தி யித்தலத்துக்கெழுந்தருளிய காரியம் யாதோ தெரியவில்லையே திருவுளம்பற்ற வேண்டுமெ

னைப் போற்றுமுன்னிலையில் முதியவர் நகைமுகராய் ஓ பெண்
களே மலையரைய புத்திரி அரியதவங்களைச் செய்திருப்பதாக
க் கேள்விப்பட்டு அந்நிலையினைக்கண்டு களிக்கும் படியான
யெண்ணங்கொண்டு போர்தெனக்குறித்தவுடன் மகாபாக்கி
யமென்று அக்கன்னியரிற்சிலர்பார்ப்பதியாரிடத்துக்கோடிதா
யே யாரோ ஒருபெரியவர் உம்மைக்கண்டு வார்த்தைசொல்
லவேண்டுமென்று கடைவாயிலினிடத்தில் வந்திருக்கின்றன
ரென்றபோது நல்லகாரியம் நீங்கள் குறித்தவாறே விருத்தரா
யிருந்தால் இவ்விடத்துக் கழைத்து வாருமெனக் கட்டளையி
டஅவர்கள் கடுகிச்சென்று விருத்தப் பிராமணரையழைத்துவ
ந்து அம்மைமுன் விடக்கண்டு மகிழ்ந்தவளாய் இப்பெரியவ
ர் எமது கர்த்தனாகிய பரமசிவனுக்குமிகவும் உகந்தபத்தராக
க்காணுகின்றதென்றெண்ணியெதிர்கொண்டுபத்திவிநயங்களு
டன் பார்ப்பதியார் வணங்கிநின்றகாலையிற்பிராணபதமாகவி
ருக்கின்ற விஜயையென்னுந் தோழிப்பெண்ணானவள் பக்கத்
திலிருந்த ஒருபீடத்தினைக் கொண்டுவந்து வைத்து அக்கபடச
ன்னியாசியை வீற்றிருக்கச் செய்தாள் அம்மையும் பக்கத்தில்,
அடங்கி ஒடுங்கி நின்றனள், அத்தருணத்தில் பிராமணசிரேஷ்
டராக வெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஐயனானவர் பார்ப்பதியா
ரை அதிகப்பிரியத்துடன் பார்த்து ஓ பெண்கள் சிகாமணியே
சொல்லுதற்கரிய உமது அழகியவடிவமானது கெடவுஞ்சொ
ர்ணச் சாயையைப்பழிக்கும் திருமேனி நசித்துத் தளரவும் அ
ரியதவத்தினைச் செய்கின்றனை, ஆதலால் என்னபேற்றினைவி
ரும்பினை உன்கருத்தியாது சொல்லக் கடவையென்று அழிவ
ற்றசிவநாதன் குறித்தகாலையில் வல்லிசாதக்கொடியினும் மெ
ல்லியவிடையினையுடைய பார்வதி நாணங்கொண்டு பாரிசத்தி
ல் நிற்கின்ற விஜயையென்னும் பாங்கியினது முகத்தைப்பார்
த்துச் சீக்கிரமாக விவர் கேள்விக்கு உத்தரவு கொடுமென்று
கண்சய்கையினாற் காட்டியபோது அடியாளுக்கிந்த பணிவி
டையினைக் கட்டளையிட்டனளென்னுங் களிப்பினையடைந்தவ
ளாய் ஓ! பிராமணோத்தமரே கேட்பீராக இவ்வுலகங்களில் அ
டங்கிய பிராணிகளெவற்றினும் பிராணபதமாக வீற்றிருந்து,
நடிப்பிக்குந் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் தம்மைக்கடி
மணமுடித்துத் தமதிடப்பாகத்திற் கொண்டாளுங் கருத்தின
ளாய் எமதிறைவியானவ ளித்தகைய அரியதவங்களைச்செய்து
வருகின்றனளென்று சிலதியானவள் சொல்லக்கேட்ட தேவ
தேவோத்தமனான பரமன் நகைத்துப்பேசுகின்றனர், ஓ பாங்
கியே கேட்பாயாக கங்காதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவம் இவ
வளுக்கெளிதிற் கிடைக்கப்பட்டவனோ இஃதன்றியுஞ் சகலபுவ
னங்களையும் படைக்கும் பிர்மதேவனும் மன்னுயிரனைத்தையுங்
காக்கும் பெருமையினையுடைய மகாவிஷ்ணுவுந் தேடிக்காண
ப்படாத சுயஞ்சோதி சொரூபியாகியகர்த்தன் இவள்செய்யா
நின்ற சுலபமாகிய தவத்துக்கிரங்கி வந்து காட்சி கொடுப்ப
ரோ அல்லது ஒருகாலம் வரினும் வேண்டிய பேற்றினைத் தரு
வதன்றி யிவளையொருபொருளாக நினைந்து மனமகிழ்ச்சியுட
ன் பாணிக்கிரகணந்தான் செய்வரோ ஆதலால் உங்களிறைவி
யாகிய உமையவள் அத்தேவதேவன் பெருமைகளை எவ்வள
வும் அறியாதவளாதலாற் றனக்குக்கிடையாத பொருளினைவி
ரும்பினள், கடைப்பிடியான வார்த்தை யொன்றினைச் சொ
ல்லுவோம் அன்னபானாதிகள் முதலிய சவுக்கியங்களை விரும்
பாமல் வருந்தி யிவள்தவஞ்செய்வதினாற் கிடைக்கும் பிரயோ
சன மொன்றுமில்லை இக்காலத்திற் பெறுதற்கரிய பொருளா
னது உங்கள் நாயகிக்கு மாத்திரம் இலேசிற் கிடைக்குமென்
று நினைக்கின்றனையோ பலகாலம் வெய்யில்மழைகுளிர் பனி
யிவற்றின் கொடுமையினால்வாடித் தனது தேககாந்தியும் வலி
யும் மழுங்கிப்போயினள், ஆதலால் உமையவளுக்கினி உறுதி
யாகிய தேதெனில் விரைவில் இத்தவநிலைநீங்கிச் சவுக்கியமா
கவிருப்பதே பலன் இவளிடத்தில் நமக்குண்டாகிய விரக்கத்தி
னா லிதனைக்குறித்துக் காட்டினோ மென்று சிவபிரான் சொல்
லிய விசேஷங்களைக்கேட்ட இமையவல்லியானவள் மனம்
பொரும லிந்தப்பிராமண சன்னியாசியானவர் பெரியவரென்
றும்எமது கர்த்தனுக் கன்பரென்றும நினைந்தோம் முதியராக
வந்த விவர் இத்தகைய கொடிய வார்த்தைகளைப் பேசுவரென்
று எவ்வளவும் நினையாமற் போனேனென்று கோபங்கொண்
டு மனநொந்து பெருமூச்செறிந்தவளாய் நாணத்தைப்போக்
கி நேரிலிதனைச்சொல்லத்தொடங்கினள். ஓ! விருத்தரோயிவ்வா
க்கியத்தைக் கேட்பீராக எக்காலத்துஞ் சலனமில்லாமல் நித்
தியமாகவிளங்கும் பரமேஸ்பரனிரங்கிவந்து என்மனவிருப்ப
த்தினை நிறைவேற்றுமற் போவராயினும் நான் உத்தேசித் திரு
க்கின்ற தவநிலையினை விடுவேனோ இன்னமும் வெகுகாலங்கடு
னமாகிய விரதங்களைச்செய்து பிராணனைவிட விருக்கின்றேன்
வயது அதிகப்பட்டுக்கிழவனாகிய காரணத்தினால் புத்திமயங்
கி யித்தகைய தகாதவார்த்தைகளைச்சொன்னீர் உமக்கென்னபி
த்தந் தொடர்ந்ததோ வென்று மன்னுயிரனைத்தினையும் படை
த்த லோகமாதாவாகிய பார்ப்பதியார் சீறிச்சொல்ல கபடப்பி
ராமணர் மற்றொரு தந்திரத்தை நினைந்து ஓ பெண்கள் சிகாம
ணியே நீ மிகவும் அறியாதவளாதலாற் காரிய பக்குவங்களை
த்தெரிந்து நடந்துகொள்ளவறியாய் நீ பெரிதா யெண்ணி ஆ
சைகொண்டிருக்கும் முக்கண்ணராகிய பித்தன்வளப்பங்களை
யுங் குணங்கள் முதலியவற்றையும், நன்றாக விசாரணைசெய்த
வளுமல்ல கேள்விப்பட்டது மில்லைபோற் காணுகின்றது அவ
னுடைய ஆசூசிகளிற் சிலவற்றினைத் தெரிவிப்பேன் கேட்பா
யாக உலகநடத்தை தெரிந்தவனல்ல உடுப்பதோ புலித்தோல்
ஏறிநடாத்தும் வாகனமோ எருது அணியப்பட்ட ஆபரணங்க
ளோ விஷமுடைய சர்ப்பமும் எலும்பும் தலையோட்டுமாலை
பன்றிக்கொம்பு அமுதுண்ணும் பாத்திரமோ ஓடு பொசிப்பதோ
கொடியவிஷம் வாசஞ்செய்வதோ சுடலை யிதனையே யிடமா
கக்கொண்டு தாண்டவமாடியிருப்பன் அணிவதோ அபலமாகி
ய வெள்ளெருக்கு அறுகு கொன்றைப் புஷ்பமாலை நொச்சிமு
தலிய பலவுண்டு பூசுஞ்சாந்தமோ வெண்ணீறு கரங்களிலே
ந்துவதோ சூலம் மான்மழு உடுக்கை தீ சேனைகளோ கோர
ரூபங்களையுடைய பூதங்கள் இன்னான் இன்னமரபென் றறிவ
தற்கு முதற்றாய் தந்தையரோ கிடையாது மேலும் நாமரூபமி
ல்லாதவன் அவனுக்கித்தகைய பலசிறப்புகளுண்டு அவையனை
த்தும் உன்பட்சத்திற் சேரும்படியானகருத்தினைக்கொண்டோ
வெகுநாளாய் அரியதவங்களைச்செய்து வாடுகின்றனை பழமை
யாகச் சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற பர்வதராச புத்தி
ரியாகிய உன்னொத்தவளுக்கிந்த சுலபபிரயோசனத்தை யிச்
சிப்பதழகோவென்று திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவபிரான்
சொல்லியதைத் தவப்பேற்றினையுடைய இமயகிரி புத்திரியா
கிய பார்ப்பதியார் கேட்டமாத்திரத்தில் திருக்கரங்களினாலிரு
செவிகளையும் மூடிக்கொண்டு சிவநாமங்களைச்செபித்து வருந்
தினவளாய் அதிககோபத்துடன் துன்பத்திலாழ்ந்திதனைச்சொ
ல்வதாயினள், ஓ! கிழப்பிராமணனே கேட்பாயாக அழிவுப
டாதஎமதுகர்த்தனிடத்தில்உன்மனதிற்சிறிதேனும்பத்திவயிரா
க்கியங்களின் திறமானது காணப்படவில்லை லோகநாயகன் தி
ருக்கோலத்தினை நீ கொண்டிருப்பதை யோசிக்குமிடத்திற் கா
ட்டினிடத்திருக்கின்ற பட்சிசாலங்களினைவஞ்சித்துப் பிடித்து
க் கொள்ளும் பொருட்டு வேடனானவன் சிரத்திற் றழைகளை
க் கட்டிக்கொண்டுபோகும்விதமாக விருக்கின்றது இஃதன்றி

யும் பூர்வத்திற் றக்கனானவன் சற்றுமிரக்கமின்றிச் சகலசெல்வங்களையுந் தனக்குக் கடாட்சித்த கர்த்தனை உன்னைப்போலவே உதாசினம் பேசியகாரணங்களையும் அக்கொடுமையினால் அவன்பட்ட கேட்டையும் இதுபரியந்தம் நீ கேட்டறிந்ததில்லையோ இக்காலத்தில் என்முனம் ஜகதீசுரனை மதியாமற்பேசினை குற்றமற்ற வேதாகம புராணமுதலிய சாஸ்திரங்களைச்சற்றும் ஓதி அவற்றின் நிச்சயங்களைத் தெளிந்தவனல்லைபோற்காணுகின்றது மேலுஞ் சிலகாரணங்களைச் சொல்லக்கேட்பாயாக சாமம்-ருக்கு-எதிர் அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களையுங்கற்று அவற்றிற் குறிக்கின்ற உண்மைகளைத்தெளிந்தும்அம்மார்க்கங்களே தமக்காதரவாகக்கொண்டு நடந்துகொள்ளாதவர்களாய்க் கொடியமார்க்கங்களையே மேம்பாடாகச் சிந்தித்துச் சோமசூரியாக்கினியை நேத்திரங்களாகப் படைத்த சிவநாதனைப் பழிகூறி மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை எக்காலத்திலும் பெறாமல் அலைந்து பாதராகத் திரிவீரென்றுமுனம் நந்திதேவர் ததிசிமுதலிய ரிஷிகளாற் பிராமணர் பெற்றிருக்கின்ற சாபசம்பந்தமானது அறிவீனனாகிய உன்னையும்பற்றி மயக்காமற் போவதோ இவையன்றியும் பிராமணர்முதலிய எவ்வுயிர்களுக்குந் தந்தையாக நின்று அவற்றினைப்படைத்தும் அவ்வுயிர்கள் செய்யுந்தொழில்களுக்குத் துணைக்காரணமாக விளங்கி முற்றுப்பெறக் கடாட்சித்துஞ் சர்வ காருண்ணியனாக ஜகமனைத்தையும் நடிப்பித்தும் இவ்வித மகிமையினையுடைய தேவனல்லது தங்களுக்கு அசைவின்மையாகச் சமஸ்தமுந் தமது நாடகமாக வகித்திருக்கின்ற மகாதேவனைக் கடைப்பிடியாகக்கொண்டு வாழவறியாமல் அஞ்ஞானத்தினால் அவர்பத்திமையை நீங்கி யாதொரு பிரயோசனமு மற்ற இதரதேவதைகளைத் தொழுது நல்லொழுக்கங்களை நீங்கியவர்களைப்போலவும், மேற்குறித்தபடிக்குத் தக்கன்மகத்தில் பங்கப்பட்ட பிராமணர் மாறுபாட்டினைப்போலவுஞ் செய்தனை ஆதலால் நானுன்னை வெறுக்கவேண்டியதில்லை யென்றுபேசி மேலுஞ் சொல்லுகின்றனள், பிராமணரிற் சிலர் சிறந்த வேதாகமங்களிற் சொல்லுகின்றகிரமப்படிக்குச் சிவவேடத்தினைப்பவுத்திரமாகத்தரித்துக்கொண்டுஅதற்குரியபத்திவயிராக்கியங்களிற்பிசகின்றிஎமது கர்த்தனிடத்திற் பிரீதியுடன் பணிவிடைகளைச் செய்துவரத்தக்க புண்ணியசிலருமுண்டு ஓ! விருத்தனே நீயும் அவர்களைப்போலவே காஷாய முதலியகோலத்தைப் பூண்டிருந்தும் நித்தியனாகிய சிவநாதனை யிப்படிக்கிகழ்ந்துபேசுவையாயின் இராக்கதர் அவுணர் முதலிய கொடியவர்களிலும் உன்னையொத்த கடினசித்த முடையவர்களிருக்க மாட்டார்கள் விருப்புவெறுப்புகளற்ற அமலனாகிய பரமனை யிப்போது, நீநிந்தித்துப்பேசிய தனைத்தையும் பகை உறவென்னும் வேற்றுமையின்றித்தமது புத்திரராகிய மன்னுயிர்களையெல்லாம்; ஏகபட்சமாயிரட்சிக்கும் பிரியமுள்ளகர்த்தனாதலால் அவ்வாறே புகழ்ச்சியாகவே கொள்வரல்லது திருவுளத்தில் மாறுபடாமல் பரமேசுரர் குணாதிசயங்களின் பெருமை தெரியாதவர்கள் பிரபஞ்சங்களில் யாவருமிரார் வேதபாரகனான பிர்மாதிதேவர்கள் தொண்டினைச் செய்து வாயாரப் போற்றுகின்றவரைப்போலவேமற்றையரிடத்துங் கிருபாநோக்கம் வைத்துப் பாதுகாக்கவல்ல சர்வக்கியர் ஓ! பிராமணப்பதிதனே நீ யிகழ்ந்துபேசியதுகளையும் நன்மையாகவேகொண்டு கடாட்சிப்பது அத்தேவோத்தமனுக்குரிய கடனாகும் இவை புதிதாகப் பேசுகின்றதல்லபழமையாகிய வேதாகமங்களில் முறையிடுகின்றன நன்மார்க்கங்களை அனுஷ்டித்துச் செய்யவல்ல குணசம்பன்னராகிய மகத்துக்களானவர் இக்காரணங்களறிந்து, அவற்றிற்கு மாறுபாடில்லாமல் கடைப்பிடியாகக் கொள்வர் எமது கர்த்தனை எவ்வளவேனும் மதியாது புறங்கூறவல்ல கடினசித்தத்தினைப்படைத்த உன்னொத்தவனுக்கு இத்தகைய ரகசியங்களைவெளியிடலாகாது அதனால் மிகுத்தபாதகம் நேரும் வேதவிதிப் படிக்குப்பொய் வேடத்தைத்தரித்துவந்த முதியனே யிவ்விடத்தில்நில்லாமல் அப்புறம்போய் விடக்கடவையென்று முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்து மன்னுயிரனைத்தையும் பாதுகாத்தருளிய பார்ப்பதியார் பேசியகாலத்திற் கபடப்பிராமணர் அம்மையைநோக்கி நகைத்தவராய் ஓ? பெண்கள் அமுதமே ஏன் அவசரப்படுகின்றனை உனதுமங்களகரமாகியகுணங்களைக்கேள்வியாய்அதிகமையல்கொண்டுவந்தஎன்மனக்கருத்தையும்அதன் காரணங்களையும்கேட்டறியாதுபுறம்பிற்போபோவென்று சொல்லுவதென்னைவெகுதூரத்தில்நின்றும் மிகவும்வருந்தியிவ்விடஞ்சேர்ந்ததுயாதுகாரணமெனக் கேட்பையாயின்வேத சடங்கின்படிபலரும்அறியஉன்னைத்திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டுபோவதற்காகும்இப்பிரயோசனந்தெரியாமுன்னந்துரத்துகின்றாயென்று மாயக்கோலம்பூண்டுவந்தசிவபிரான்சொல்லியதை எமதன்னையாகிய பார்ப்பதியார் கேட்டமாத்திரத்தில் திருச்செவிகளை யிரண்டு கரங்களைக்கொண்டுமூடி சகிக்கப்படாமையால் மனம்வருந்திச் சரீரந்துடிக்கத் துக்கித்தவளாயிரக்கமற்ற இந்தக்கிழப் பிராமணன் இத்தலத்தினைக்கடந்து செல்பவனாகக்காணவில்லை ஆதலால் நாமேபோய்விடுவது தகுதியென்றெண்ணி செம்பஞ்சூட்டித் தாமரைக்கமலத்தினும் மிருதுவாகிய திருவடிகள்நோக அதற்கடுத்த ஒருமறைவிடத்தைநோக்கி ஜகதீஸ்வரி செல்லுகின்றபோது பரமசிவமானவர்மேகசஞ்சாரமுறாமற் குளிர்ந்திருக்கும் இமையகிரியினிடத்திற் றவஞ்செய்திருந்த உமையவளது மனவுறுதியையும் பத்திவயிராக்கிய நிலைமைகளையும் திருவுளத்திற்கொண்டு மிகுத்தகிருபையுண்டாய்த் தாம்கொண்டகோலத்தினை மாற்றிச் சிவகணங்கள் உருத்திரகோடியர் முதலாகச் சூழ்ந்துபோற்ற ரிஷபவாகனரூடராய் ஆகாயத்தினிடத்திற் காட்சிதந்தனர், இவ்வாறு பிறப்பிறப்பிலியாகிய தன்கணவன் வானத்தினிடத்திற் றோற்றியதை உலகமாதாவாகிய பராபரை தரிசித்துதேகம் நடுக்குற்று நாணந்தலைக்கொள்ளப் பத்திவிசுவாசங்களுடன் பலதரம் பூமியில்விழுந்து சேவித்துக் கரங்களைச்சிறத்திற் கூப்பினவளாய்ப் பரமன் பெருமைகளை நினைந்து நினைந்து போற்றிசெய்து பேரறிவினால் ஆராய்ந்து வருந்தியுங்காணப்படாத புராதனக்கடவுளேதேவரீருடையுமாயையின்திருவிளையாடல்களையறியாத அறிவீனளாகிய நாயினேன் சுலபமாக வெண்ணி யிகழ்ந்து பேசிய குறைபாடுகளைப் பொறுத்தருளவேண்டும் இறைவனே யென்று மிகவும் வருந்திநிற்கப் பரமேசுரர் களித்தவராய் அரியதவங்களைச்செய் திளைத்திருக்கின்ற இமையராசபுத்திரியே? கேட்பாயாக.—நம்மிடத்து முதிர்ந்த பத்தியினால் நீ முன்னம் பேசிய வாசகங்களனைத்தையும் தோத்திரங்களாகக்கொண்டனங் குற்றங்களேதேனு மிருப்பினன்றோ, பொறுமைகேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் உன்னிடத்திற்குறைபாடென்பதொன்றுமில்லை. ஆதலாற் சரீரமிளைத்து வருந்த இனி அரிய தவவிரதங்களைச்செய்து வாடவேண்டுவதில்லை. உன்னைத் திருமணஞ்செய்வதாக நமது பரிவாரங்களுடன் நாளையதினம் வருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்து சர்வேசுரனாகிய பரமசிவன் தமது பத்தர்களுடன் மறைந்தனர். அக்காலத்திற் பார்வதி தன்மனதுநிறைந்த களிப்பைக்கொண்டு நித்தியமங்கள ஸ்வரூபியாகிய கணவனை நினைந்து நினைந்து அவரது மங்களகுணங்களை ஜெபித்து பலதரம்போற்றி யிருந்தனள், அக்காலையில் இக்காட்சிகளனைத்தையுந் தரிசித்து மகிழ்ந்து மெய்மறந்து நின்றதோழியரிற்சிலர் இந்தச்சந்தோஷவார்த்தையினைப் பர்வதராஜனுக்குத்

தெரிவிப்பதாக ஓடித் தங்களிறைவனைக்கண்டு சேவித்து வாய்
குழற மனப்பூரிப்புட னிதனைச்சொல்லுகின்றனர். சுவாமி! யி
த்தினம் தேவதேவனாகிய பரமசிவம் மாறுருக்கொண்டு எழுந்
தருளி சில திருவிளையாடல்களைக்காட்டிக்கடையில் நாளையதின
ம்வந்து திருமணமுடிப்பதாக நமதன்னைக்கு வாக்குக்கொடுத்
துமறைந்தனனென்று சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லிய விசேஷங்
களைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் ஆனந்தபரவசத்தனாய் அதுபரிய
ந்தந் தனது புத்திரியானவள் தவஞ்செய்து வருந்துவதற்காக
விருந்த மனவருத்தத்தைப்போக்கித் தன்தேவியுடன் துரிதமா
ய் தவச்சாலைக்குப்போய் பெண்ணைத்தழுவி முத்தமிட்டுத் தா
யே ? உன்மனக்கருத்தின்வண்ணம் பரமன் சாட்சிதந்தனனெ
னக் கேள்விப்பட்டு மகிழ்ந்தனம், இனி அரண்மனைக்குப் போ
வோமென்று அழைத்துவந்து சேர்த்துக் களித்திருந்தனர். கே
ட்டீர்களோ ? சவுனகாதிமுனிவர்களே ? அத்தருணத்தில் இ
மையராசனும் அவன்மனைவியாகிய மேனகையும் எமதன்னை
யாகிய பார்ப்பதியாருங் கொண்ட மகிழ்ச்சியின் மிகுதியை
யிவ்வளவென்று என்போலிகளாற் சொல்லி முடிவதோ ! இ
வைநிற்க, இனிப்பரமசிவம் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளியபின்
புசெய்த திருவிளையாடல்களையுஞ் சொல்லுவோம்.

மணம்பேசுபடலம்.

சூதபுராணிகர் தமதாசிரியன் திருவடிகளைச்சிந்தித்துப்போ
ற்றினவராய் நைமிசாரணிய வாசிகளைப்பார்த்து மேல் நடந்த
சரித்திரங்களைச் சொல்வதாயினர். ஆதுலர்க்குச்சாலை, ஓதுவா
ர்க்குணவு, அறுசமையத்தார்க்குண்டி, மடம், தடம், சோலை,
தண்ணீர்ப்பந்தல், இன்பண்டம், நல்கல் வதுவைமுடித்தல், ம
கப்பெறுவித்தல், மகப்பாலளித்தல், மகச்சோறு, சிறைச்சோ
று, பொருள்கொடுத்தல், இடங்கொடுத்தல், ஆளோலை, தலை
க்கெண்ணை, பூணநூல், அறுவைத்தூரியம், பிறரகங்காத்தல்,
பிறர்பழிகாத்தல், சுண்ணம், வண்ணான், நாவிதன், கண்ணாடி,
கண்மருந்து, நோய்மருந்து, பிணஞ்சுடுதல், பசுவுக்குவாயுறை,
பசுவுரைஞ்சுதறி, விலங்குக்குணவு, இடபம்விடல், இவ்வகைத்
தாக விருக்கின்ற முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பார்ப்
பதியார் தவநிலையைச் சோதித்துப் பரிவாய் அனுக்கிரகஞ்செ
ய்தெழுந்தருளிய முதற்காரணக்கடவுளாகிய மயேசுரர் பிரகா
சம்பொருந்திய வெள்ளியங்கிரியினைச் சேர்ந்தவுடன் அகஸ்தி
யர்முதலிய சத்தரிஷிகளையும் வர நினைந்தனர். அவர்கள் பரம
ன் கட்டளையினைத் தெரிந்தவர்களாய் மனநடுக்குற்று சரீரம்வி
யர்க்க அதிவேகங்கொண்டுசென்று திருக்கயிலையினைச்சேர்ந்து
நந்திதேவர் அனுமதிபெற்று ஆலயத்திற்போய் சபாமண்டபத்
திற் சிங்காதனத்தினிடத்து வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானைத் தரி
சித்து வணங்கிப்போற்றி கர்த்தனே ? மகாவிஷ்ணு பிரமதே
வன்முதலிய சிறந்த தேவர்கள் தேவரீர்கடாட்சித்த பணிவிடை
களைச் சிரசாகவகித்து முடிக்கக் காத்திருக்க அடியோங்களை
ஒருபொருளாசமதித்து திருவுளத்தில் நினைந்தருளினீர். நாங்
கள்செய்த தவமானது அவர்களினும்பெரிதோ ஈசனே ! எம
திறையவனாகிய நீர் அடியவரை வரநினைந்தகாரணத்தினாற் கி
ருதார்த்தராயினோம்,நாயினேங்கள் இதுபரியந்தந்தேடியகொ
டியபாதகங்களனைத்தினையும் போக்கினோமினியெங்களுக்கொ
ரு குறைவும் நேரவறியாது. ஒருமுகூர்த்தமாகநின்று சிருஷ்டி
திதிசங்காரந் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிர்த்திய
ங்களையும் முடிக்க வல்ல கடவுளே ? எமது தீய வினைகளைப்
போக்கி ஆள்வதாகக் கிருபை யுற்றுச் சிந்தித் தருளினீர். ஆத
லால் அடியோங்கள் செய்யத்தக்கதொண்டினை விரைவிற் கட்
டளையிடவேண்டுமென்று மிகுத்த தவமகிமையினையுடைய சத்
தரிஷிகளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நிர்மலனாகிய நீலகண்டன்
அத்தவத்தர்போற்றிய வாசகங்களைத் திருச்செவியினேற்று ந
கைமுகராய் அவர்கள்மீது திருக்கண்சாத்தி நீங்கள் எனக்கா
க இமோத்பர்வதராசன் பக்கற்சென்று அவன் கன்னிகையாகி
ய பார்ப்பதியை யித்தினமே தாராதத்தஞ்செய்து திருமணமு
டிக்கும்படியாகப்பேசி முடித்துக்கொண்டு விரைவில் வரக்கட
வீரென்று திருவுளம்பற்றக்கேட்டுச் சத்தரிஷிகளுஞ் சிரசாக
வகித்துவணங்கி விடைபெற்றுப்போய் இமையவரைக் கருகில்
வருவதை மலையரசன் கேள்விப்பட்டுத் தன்தேவியுடனெதிர்
கொண்டு வணங்கி அதிக பிரிதிபத்தியுடன் வழிபாடுகளைச்செ
ய்து துதித்தவனாய்க் கரங்களைக்கூப்பிநின்று சுவாமிகளே! தே
வரீர்கள் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களானவை யிவ்விடத்தை மி
திக்கப்பெற்றமையால் இமையமானது பொன்மயமாகிய மக
ம்மேருவினும் பவுத்திரமாய் முதன்மையாகப்பேசும் பிரயோ
சனத்தையும்பெற்றது. அடியேன் முன்னோர்களுடன் செய்த
பாதகங்கள் முற்றினுங்கடந்து கிருதார்த்தராயினோம் ஆதலா
ற் சுவாமிகள் திருவடிகள் நோவதாக நாயினேனைக்கடைத்தே
ற்ற நினைந்துவந்தகாரியத்தைச்சொல்லி யிரட்சிக்கவேண்டுமெ
ன்று வாய்புதைத்துக்கேட்க, அரியதவங்களைச்செய்திருக்கின்
ற சத்தரிஷிகளும் அவனிடத்திற் பரிவாய் அரசனே ! எமதுவ
ரவின் செய்தியைக்கேட்பாயாக.—உன்முன்னோர்களும் நீயும்
வருந்திநோற்ற தவப்பேற்றினால் உனக்குப்புத்திரியாக வெழு
ந்தருளியிருக்கின்ற லோகமாதாவான பார்ப்பதியாரைத் திரு
க்கலியாணஞ் செய்வதாக சகலசீவகோடிகளிடத்தும் பிராண
பூதமாகவிளங்கி நடிப்பித்தருளுஞ் சர்வசங்கார மூர்த்தியான
வர் திருவுளத்தெண்ணி அதற்குவேண்டுஞ் சந்தி உன்னுடன்
பேசிவருவதாக அடியோங்களைச்செலுத்தினன். இதற்குன் சம்
மதமென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில் வேறொரு உரையுமா
டாமற் கர்த்தன் கட்டளையின்படிக்குச் சம்மதஞ் சுபஞ்சுபமெ
ன்று களித்துப்பேசி மேலுஞ்சொல்லுவான். சராசரப் பிரப
ஞ்சங்க ளனைத்தையுமீன்றருளிய கன்னிகையாகிய உமையவ
ளை வேதவிதிப்படிக்குக் கலியாணச்சடங்கினை முடித்துத் தத்
தஞ்செய்து கொடுப்பதுமாத்திரமன்று அடியேன் வர்க்கத்த
வரோடு கடைத்தேறும்பொருட்டு நாயினேனையும் அடிமையா
கக்கொடுக்க விருக்கின்றனனெனச் சொன்னகாலத்தில் ஒருபு
றத்தில்நின்றுகொண்டிருந்த தன்மனைவியாகிய மேனகையம்ம
னானவள் இச்செய்திதெரிந்து சுவாமிகளே ! எனக்கொரு கே
ள்வியுண்டு அதனால் மனஞ்சந்தேகப்படுகின்றது. அஃதென்னை
யெனில் தாமரைக்கமலவாசியாகிய பிரமகுமாரனான தக்கன்
அபராதத்தை மன்னியாமல் அவன்சிரத்தைக் கண்டித்தெறிந்
தாரென்று சொல்லுவார்கள். அக்காரணத்தை நினைந்துபார்க்
குமிடத்தில் மனம்நடுங்குகின்றது. ஆதலால் எங்கள் குலதெ
ய்வமாகிய திருமகளை அவருக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுப்பதெ
வ்விதம், இதனை தீர்க்கயோசனைசெய்து பார்க்க வேண்டுமெ
ன்று வணங்கிச்சொல்லிய மேனகையை சத்தரிஷிகளுங் கிரு
பையாகப்பார்த்துச் சொல்லுவார்கள். ஓ ! பெண்களரசியே!
நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை, சுமங்கிலியாய் வாழக்க
டவை, ஒப்புவமையற்ற பரமேசுரன் செய்கைகளை நன்றாக ஆ
ராய்ந்து தெரிந்தவளல்லை, ஆகையால் மயங்கிப்பேசுகின்றனை
தக்கனானவன் தனக்கு மகதயிசுபரியங்களையுங் கடாட்சித்த ம
கேஸ்வரனைமறந்து பவுத்திரமாகிய யாகத்தினை முடிக்க யத்த
னித்தகாலத்தில் வேதங்களுங் குடிலையுந் ததீசிமகாரிஷி முத
லாயினர். ஓ ! தக்கப்பிரசாபாலகனே ! யாக கர்த்தாவாய்க்
காரணபூதமாய், அம்மையப்பனாய்த், தீனசரண்ணியனாய்த்,
தேவதேவோத்தமனாய், சகலமங்கள கலியாண குணங்களுக்

குக் காரணனுமிராகின்ற சற்வேசுரனை மதியாது நீக்கி மகத்தினைத்தடங்குவந் உன்போலிகளுக்கழகன்று பரமனை வணங்கித் தருவித்துக்கொண்டு நிறைவேற்றக்கடவையென்று பலவாக உண்மைகளை யெடுத்துக்காட்டியுங் கேளாமலிகழ்ந்து தகாதனபேசிய பாதகத்தினால் அவன் சிரத்தினைப்போக்கியும் பத்தவற்சலனாதலால் மீட்டும் ஆட்டுத்தலையினைத்தந்து ஆட்கொண்டனர். இஃதன்றியுந் தம்மைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய் திரட்சிப்பதும் தம்மை மதியாதவர்களைத் தண்டிப்பதுந் தகுதியாதலால் அவ்வவர்களுக்கேற்ற நியதிகளைக் கட்டளையிடுவதுபரமனுக்குரிய செயல்களாகும், ஓ! அம்மணி! தெளிந்த மேலையோர் இந்தக் காரணகாரியங்களை உண்மையாகவே பாதுகாப்பர். அவ்வாறே நீயும் மன உறுதிகொண்டுநடந்துக்கொள்ளக்கடவை, விருதாவாகிய யெண்ணங்களை நினையாதேயென்று திரிகாலங்களையுங் கணித்தறிந்த சத்தரிஷிகளுமித்திரங்களை விரித்துக்காட்டியபோது மேனகைக்கு மனத்தெளிவுண்டாய் மேலுங் குற்றமற்ற பர்வதராசன் தன்புத்திரியைத் தரச் சம்மதித்திருக்கின்றனனெனத் தெரிந்தும் நம திறைவன் உடன்பாடுகளைத் தெளியாமுன்னம் சிலமறுதலைசொன்னோமென்று பயந்து மனவாட்டத்துடன் மேனகையானவள் அத்தவத்தர் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்தெழுந்து சுவாமிகளே! பெண்களறிவானது எத்தன்மைத்தெனினும் பேதமைப் பாலதன்றோ, என்கணவனது திருவுளச்செயலினை அனுப்பிரமாணமும்மறக்கவறியேன். புண்ணியமுனிச்சிரேஷ்டர்களே அடியாள்புத்தியின்றிப்பேசியவசனத்தினைக்குற்றமாகநினையாது பொறுத்தருளவேண்டுமெனவணங்கிச்சொல்லிய மேனகையிடத்தில் அளவற்ற அநுக்கிரகஞ்செய்து வாழ்த்த, இஃது மலையரையன் தெரிந்து தவக்குன்றங்களன்ன முனிபுங்கவர்களே! இவள் வாக்கியங்களை எவ்வளவும் நினைக்கவேண்டுவதில்லை திருமணத்தை முடித்துப்போக எமதையனை வரும்படிக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று மேகங்கள்கவிந்து குளிர்ந்திருக்கும் மலையிறைவன் பேசியதைக்கேட்டு சத்தரிஷிகளும் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் அவ்வாறே செய்யக்கடவோம், நீங்கள் சுகசீவிகளாயிருப்பீரென்று வாழ்த்தி அப்பதியினை நீங்கிப்போய்த் தனக்கொப்பொன்றுமில்லாத பெருமையினையுடைய திருக்கயிலாயத்தினைச்சேர்ந்து அதன்மீது விளங்கும் நகரத்துக்குள்ளே பிரவேசித்து நந்திதேவரைவணங்கி விடைபெற்று ஆலயத்திற்போய் சபாமண்டபத்திற் சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானைத் தரிசித்து அளவற்றகளிப்புடன் கர்த்தன் திருவடிகளிற்பணிந்து போற்றி எமதிறைவனே! நாங்கள்போய் வந்த செய்தியினைக் கேட்டருள்கவென்று சவிஸ்தாரமாகச் சொல்வதாயினர். தேவரீர் கட்டளையின்படிக்கு சுபகாரியத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது இமயப்பர்வதராசன் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கினவனாய்த் தன்குமாரத்தியை உமக்குத்தர இசைந்தானென்று அவ்விடத்தில் நடந்தசெய்திகளை விபரமாக விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அவரிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து விண்ணகத்தைச் சுற்றிவருகின்ற சத்தரிஷிகளே? உங்கள்தலைமையினைச் செலுத்தவதாகப்போய் வரக்கடவீரெனத் திருவாய்மலர்ந்த உடன் பரமன் பாதகமலங்களிற் பணிந்து வாழ்த்தி விடை பெற்றுத் தமது மண்டலத்திற் சேர்ந்திருந்தனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! யிவ்வாறு எமது தவக்குறைகள் முற்றுப்பெற்றதென்னுங் களிப்புடன் சத்தரிஷிகளுந் தத்தமது பதவிகளிற்போயினரெனச்சொல்லினமன்றோ இவைநிற்க இனிமலையரையன் தன்பதியிற்செய்யத்தொடங்கிய சம்பிரமங்களையும் உங்களுக்குத் தெரிவதாகச் சொல்லுவோம்.

வரைபுனைபடலம்.

ஓ! தவத்தரோ! மலையரையனானவன் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரானெழுந்தருளி உமையவள் தவநிலையினைச்சோதித்துக் களித்தவராய் உன்னைநாம் பூலோகத்தார் மகிழ்ந்து கொண்டாடும்படிக்கு சகல சம்பிரமங்களுடனுந் திருக்கலியாணஞ்செய்யவருவோமென்று திருவுளம்பற்றியதையும் அவ்வாறே வானத்திலுலவுகின்ற சத்தரிஷிகளைக்கொண்டு தன்பெண்ணைக் கொடுக்கும்படிக்குக் கேட்டனுப்பியதையும் நினைந்து நினைந்து நமது பாக்கியமே பாக்கியமென்று மகிழ் சிறந்தவனாய்க் கணக்கிறந்த சீவராசிகளிற்கலந்து அவற்றின் உணர்வுகளிற் கூட்டுறவாகநின்று நடிப்பிக்கவல்ல பரமசிவத்துக்கு ஒப்புவமையற்ற தனது புத்திரியை திருமணஞ்செய்து கொடுப்பதைக்குறித்து யோசித்தவனாய்த் தேவர்க்கள் பணிவிடைகளை முடித்து வருபவனாகிய மயனை மனதில்நினைத்தனன். அவன் அரசன் நினைவறிந்து அதிவேகமாகவந்து இமையவரைக் கதிபனைக் கண்டு பணிந்து கரங்களைக்கூப்பினவனாய் அரசனே? என்ன நிமித்தம் நினைந்தீர் நான்செய்யவேண்டுந்தொழில்யாது அதனைக் கட்டளையிடவேண்டுமென்றுகேட்க, சொல்லுகின்றான். என்னை ஆண்டிரட்சிக்கவல்ல பரமசிவத்துக்கு அருமையாகப்பெற்ற தாயாகிய உமையவளைத்திருக்கலியாணஞ்செய்துதரவிருப்பதால் இம்மலைதனைச் சூழ்வரவிருக்கின்ற நகரத்தினை பொன்னுலகத்தினு மேம்பாடாக அலங்கரிக்கக் கடவையென்று பர்வதராசன் சொல்லிய மங்களவார்த்தையினைச் செவிகள் குளிரக்கேட்டவுடன் உள்ளம் பூரித்து ஆனந்தபரவசத்தனாய் அந்நகரத்தைச் சிங்காரிக்க யத்தனித்து வானத்தினை அளாவ உயர்ந்திருக்கின்ற தாருக்கள் கால்களாகவுஞ் செழுமையாகவளர்ந்து சாய்ந்தசைந்திருக்கின்ற மூங்கில்கள் பரப்புக்கழிகளாகவும் மேகங்கள் கவிந்திருப்பது ஓலைகளினால் மூடியதைப்போலவும் அழகுபெற்று பந்தலுக்கொப்பாகவிளங்க, மத்தியிற்றோற்றநின்ற இமையகிரியின்மீது பர்வதங்களுக்கிணையாகத் தோற்றநின்ற கோபுரவாயில்கள் மாடமாளிகை மண்டபங்கள் யானைக் கொட்டாரங்கள் தேர்ச்சாலைகள் குதிரைக்கூடங்கள் சேவகரிருக்கத்தக்க மாளிகைகள் தேன்களைச் சொரிந்து பலநிறங்களைப்பெற்ற புஷ்பவகைகளினாற் சோடித்த பந்தல்கள்முதலிய அலங்காரங்களை விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் வீதிகடோறுஞ் சோடித்து அளவற்ற துகிற்கொடிகளும் வானத்தினை அளாவிப் படபடவென் றசையுந் துச படாங்களும், ஆகாயத்தை மூடவல்ல சித்திரப் பந்தல்களும், விதம்விதமாக நிருமித்து அவற்றினுட்புறத்திற் பற்பல சிங்காரங்கள் தோற்றச்செய்து மத்திமத்தியிற் கவரிகள், மயிற்பிஞ்சங்கள்; புஷ்பசாங்கள், தண்டமாலைகள், முதலியதைத் தொங்கவிட்டு குதிரைமுகத்தைப்போலப் பருத்துக் குவிந்திருக்குங் குலைகளையுடைய வாழையையும் பவழக்கோர்வையினை நிகர்த்த காய்கள் பொருந்திய கமுகமரங்களையும் எங்கும் அணிபடநாட்டிபரிமளமிகுத்தபுஷ்பக்கொத்துகளினாற்சோடித்த தோரணங்களைவானத்தினைமூடநிரைத்துநிதிக்கிறைவனாகியகுபேரன்வாழுஞ் செல்வவளம்பெற்றஅளகையுந்தேவர்கள்போற்றுகின்றஇந்திரன்பதியாகியபொன்னுடும்நாணும்படிக்கு அளவற்றவீதிகளைத்திருத்தி அவற்றிற்குவேண்டும்அலங்காரங்களைவரிசைப்படச்செய்தமைத்தபின்புஇடப்பாகத்தையினிமேல் உமையவளுக்குத் தரவிருக்கின்றபரமேசுருடன்வருபவராகியசிவகணங்கள்உருத்திரகூட்டங்கள்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகள்கருடகாந்தருவர்சித்தவித்தியாதரர்பன்னகர்முதலாகவிருக்க யோக்கியமாகிய உப்பரிகைகளும் அவர்களுக்குவேண்டு

ம் உபகரணங்கள் நிறைந்தபண்டாரங்களும் கிரமப்படிக்குப் படைத்தவனாய் அவற்றின்மத்தியிற் பதினாயிரயோசனைவிஸ்திரணமுள்ளதாய் பொன்மயமாக விளங்கும் மதிலை அரசன் மனைக்கொரு புறத்தில் எழுப்பி நாற்புறங்களினும் பலநிலைகளைப் பெற்ற கோபுரவாயில்களைத் தூக்கி அச்சூழலின் மத்தியில் மங்களகரமாகிய திருமணச்சடங்கினைச் செய்யச் சுவர்ணமயமாகிய கலியாணமண்டபத்தைச் சோடித்தபின்பு அம்மணச் சாலையினிட முழுவதுஞ் சந்தனக் குழம்பையுங் கஸ்தூரியையும், புனுகுக்குழம்பிற்சேர்த்து மெழுகிட்டு அழகியகோலங்களையுமிட்டு பரிமளமிகுத்தபுஷ்பவகைகளையிறைத்து முடிந்தவுடன் திருக்கலியாண மகோச்சவத்தினைத் தரிசிக்கவருந் தேவர்கள் வீற்றிருக்கத் தகுதியாகிய சொர்னபீடங்களை வரிசையாகப் பரப்பி முடிந்தவுடன் இந்திரதனுசுகாளமேகமிவற்றிற்குச்சமானமாக வெண்டாமரை செந்தாமரை நீலோற்பலஞ் சண்பக முதலிய பற்பல திவ்வியபரிமளமிகுத்த புஷ்பவகைகளினால் அளவற்றதிண்ணைகளைப் பிரமனும் நாணும்படிக்குச் செய்தமைத்தபின்பு அழகினுக்கழகினைச் சேர்த்ததைப்போல நிலைக்கண்ணாடிகள், பலநிறப்புஷ்பத்தினாற் சோடித்த தண்டைமாலைகள் கவரிமயிற் பிச்சங்கள். பலவண்ணவஸ்திரத்தொங்கல்கள் செக்கடமிட்ட நவரத்தின மாலைகள் முதலாகவேண்டும்வேண்டுமிடங்களிற்றகுதியாகத்தூக்கிப் பரமசிவத்துடன் வருந்தேவகூட்டங்கள் விழிகளைவிருந்து கொள்வதாக அலங்கரித்தபின்பு தேவர்கள் முனிவர்கள் இலக்குமிக்கொப்பாகிய வடிவுள்ள அரம்பையர்கள் இவர்கள்கோலமாகப் பாவைகளைச் சோடித்து உயிரிருக்கின்றதைப்போல அசைவுபெறச்செய்து சிலது கவரிவீசவுஞ் சிலது புஷ்பமாலைகளை யேந்தவுஞ் சிலது வீணைவாசிக்கவுஞ் செய்தவனாய் மேலுஞ் சர்வாபரண பூஷிதைகளாய்ச் சுந்தரமுள்ள பெண்பாவைகளிற் சிலது மத்தளத்தினை முழக்கவுஞ் சிலது தாளம்போடவுஞ் சிலது சுதிபிடிக்கவுஞ்சிலது கின்னரிவாசிக்கவும் இவற்றின் முன்னணியிற்சிலசுந்தரமிகுத்த பாவைகள் பரதநாட்டியங்களைச் செய்யவும்அதைக்கண்டதேவர்கள் அரம்பையர்முதலாயினர் பிரமித்து ஆசைப்பெருக்கினாழ்ந்து இவர்களுமொரு சித்திரங்களைப் போலப்பார்த்து நிற்பதாகவும் தன்வல்லவத்தினாற் படைத்தவனாய்மேலும்பசியசிறகினையுடைய கிள்ளைக்கூட்டங்கள் அழகியதோகையையுடைய மயிலினங்கள் சக்கிரவாகப்பட்சிகள் புறுக்கள் மதயானைகள் பஞ்சலட்சணமுள்ள புரவிகள் பலபடைகளைப்பரித்த வீரர்கள் தேவர்களின் பற்பல வினங்கள் இவற்றை மணிவகைகளினாற் சித்திரங்களாகச் சோடித்து கலியாணமண்டபச் சுவர்முற்றினும் ஸ்தாபித் திவ்வித விநோதங்களில் யாதுங்குறைபாடில்லாமல் முற்றியசாலையின்மத்தியில் வேதவிதிப்படிக்குத் திருமணச்சடங்குகளைச் செய்வதற்கு ஓமகுண்டமும் அதைச்சூழ்வரவிருக்கத்தக்க வேதிகை விதங்களையும் குற்றமற்றமண்டல வகைகளையும் வரிசைப்படவமைத்து வேள்வியினை முடித்தற்குவேண்டுஞ் சமித்துமுதலிய பண்டங்களைதாராளமாகத்தத்தமதிடங்களிற் சேர்த்து எண்வகைப்பாத்திரவிதங்களையும் நிர்மித்து வைத்தபின்பு சூரியகாந்தஞ் சந்திரகாந்தம் பளிங்குசொர்னம் அழகியபவழம் ஆணிமுத்து பிரகாசமிகுத்த வயிரம்கிரணங்களைப் பலதிசையினும் வீசும் சிரோரத்தினம் முதலியவற்றால் எண்ணிறந்த மண்டலங்களைச் சுற்றினும்படைத்துக் கருங்குவளை மலர்ந்திராநின்ற பலகயங்கள்செங்குவளை மலர் நிறைந்த பலஓடைகள் செந்தாமரை வெண்டாமரைமலிந்துவிளங்கும் பலதடாகங்கள் திருக்குளங்களிவற்றினைநியமித்துப் பச்சைமரகதம் பளிங்குவச்சிரம் குற்றமற்ற வயிரம் பொன்முதலிய செல்வங்களைக்கொண்டு பற்பல சித்திரச்சாலைகளைப்படைத்துப் பலவகை மலர்கள் விகசித்திருக்கும் பொய்கைகளையுந் தேவேந்திரனும் ஒருகால்க்காணப் பெறுவானாயின் திகைத்துநோக்கி யிருக்கும்படியாக உண்டுபண்ணி கற்பகத்தருக்கள் சந்தனவிருட்சங்கள் அகில்மரங்கள் வாழை கமுகு பலாமா புன்னைமுதலிய விருட்சங்களைப் பற்பலவிரத்தினவிதங்களினாற் றளிர் பூ காய் கனிகளைப்பெற்று வேண்டினருக்கு அவற்றின்பலன்களைத் தருவதாகவும் படைத்தனன் கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ! மேற்குறித்த வளங்களைமிருதியாகத் தேவகம்மியன் மனதினால் நிருமித்துவருந் நிறைவேற்றியவுடன் பொன்மயமாகிய இமையகிரிக்கரசனைக்கண்டு தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குச் சகலமும் படைத்தாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டபோது அவற்றினை முற்றுங்கண்டு அதிகசந்தோஷம்பெற்றவனாய்த் தேவதச்சனைக்கொண்டாடி யினிதாமசஞ்செய்யலாகாதென் றெண்ணி வேகமுள்ள பலகோடி தூதரைத்துருவித்து மகாவிஷ்ணுபிர்மதேவன் தேவேந்திரன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளாதியானவர்கள் தத்தந்தேவிமாருடன் தயைசெய்துவந்து பார்ப்பதிதேவியினது திருக்கலியாண மகோச்சவ சம்பிரமத்தினைத் தரிசித்துப்போகும்படிக்கு நாம்சொன்னதாகத் தெரிவித்து வருவீரெனக்கட்டளையிட்டுப் பலதிசையினுந் தூண்டினான் அவர்களும் மனோவேகத்தினும், முந்திச்சென்று வைகுந்தநகரம் பிர்மலோகம்பொன்னுலக முதலாகிய பதங்களிற்சேர்ந்து திருமணச்செய்தியினை விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டவுடன் மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் நாரதாதிமகாரிஷிகளும் மேருவில்லினாற் றிரிபுரங்களை வென்ற சிவநாதன்பெருமைகளைப்புகழ்ந்து அவருடன் வருவோம் இச்செய்தியை உங்களரசனுக்குச் சொல்வீரென்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டனர், இந்தச் சந்தோஷச்செய்தியினைத் தெரிந்தவுடன் வீரத்தன்மையினையுடைய சிங்கவாகனத்தின்மீது துர்க்கையம்மனும் பத்திரகாளியும் ஆரோகணித்து தம்மைப் போற்றியிருக்கின்ற வீரமாதர்கள் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்போது எதிர்ப்பட்ட யமுனைமுதலிய சத்தநதிகளுடன் கலந்துபோய் இமயகிரியைச்சேர்ந்து லோகமாதாவாகிய பார்ப்பதி தேவியைத்தரிசித்து வணங்கிப்போற்றிப்பக்கங்களிலிருந்தனர் பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்கும் மகாலட்சுமியும் பிரமன் நாவிலிருக்கும் சரஸ்பதியும் திரிலோகசாம்பிராச்சியத்துக்கிறைவியாகிய இந்திராணியும் பாசபந்தங்களைக் கடந்த ரிஷிசிரோஷ்டர் பத்தினிமார்களும் தேவகன்னியர்களும் தமதுநாயகர்கள் அனுமதிபெற்று விமானங்கள் முதலியவாகனங்களி லேறிக்கொண்டுபோய்ப் பர்வதராசன் பதியினைச் சேர்ந்து அங்கரஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினால் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உமையவளைக்கண்டு விசுவாசத்துடன்நமஸ்கரித்து வாழ்த்திலோகநாயகியைத்திருக்கலியாணத்துக்கிசைவாகஅலங்கரிக்க யத்தனித்தவர்களாய் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்பதிமுதலியோர்பார்வதி தரித்திருந்தமரவுரிமுதலிய தவவேடத்தைமாற்றிச்சுகந்தபரிமளமிகுந்ததயிலத்தைச்சடைபற்றியிருக்கின்றகூந்தலிற்றிமிர்ந்து மெல்லவிலக்கிச் சிக்கறுத்துக் கோதிக்கலவைச்சாந்துகளினால் அழுக்கினைத்துலக்கிச் சத்தநதிகளின் சுததோதகங்களினால் முழுக்காட்டி அகில்சந்தனத் தூபங்களினாலீரத்தைப் புலர்த்திவாரிமுடித்து விலையுயர்ந்த பட்டாடைதரித்து கொண்டையினிடத்தில் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதமலர்களைச்சூட்டிச் சுட்டிமுதலிய அணிகளினால் அலங்கரித்துத் திலதப் பொட்டுமிட்டு முத்துமாலை சரப்பளியிவற்றை திருக்கழுத்திற்றரித்துக் கடகங்கணம் வயிரமோதிர மாதியாகக்கரங்களிற்றரித்துத் தண்டை சதங்கை பாடகம் இவற்றைப்பாதங்களிற் பூட்டிச்செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிக் கண்ணாடிகாட்டித் திருஷ்டிசுற்றி யிப்படிக்கு அழகுக்கிருப்பிடமாகிய பரமேஸ

பரியினது திவ்வியமங்கள சொருபமாகிய தேக மெங்கணுங் குறைவற அம்மைக் கூழியஞ் செய்யுந் தோழிப்பெண்களினு மேலாக அலங்கரித்து முற்றியபின்பு ஸ்ரீமகாலட்சுமி முதலிய தேவகன்னிகையர்கள் பார்ப்பதியாரைச் சூழ்ந்து மங்கலவாழ்த்துகளைப்பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள், இதன்மத்தியில் ஆயிரந்தெட்டு மாற்றுடைய தங்கமயமாய் ஆயிரஞ்சிகரங்களையுடைய மகம்மேருவும் பாற்கடலைக் கடைந்தமந்தரகிரியும் மற்றகுலாசலங்களும் மற்று மிராநின்ற பந்துவர்க்கங்களும் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஆதிசேஷன் முதலாகிய நாகராசாக்களும் அஷ்டகசங்களும் மற்றுமிராநின்ற சகலருந்தங்கள் தேவிமாருடன் அதிகசந்தோஷசித்தராய் அம்மன் திருக்கலியாணசம்பிரமத்தினைத் தரிசித்துப் போவதற்காக வந்து சேர்ந்தனர், அப்பொழுது மலையரையன் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற சுற்றத்தாருடன் பிரயாணப்பட்டுச் சிறந்த வெள்ளியங்கிரியினைச்சேர்ந்துநந்திதேவர் அனுமதிபெற்றுஆலயத்திற்போய்ச்சபாமண்டபத்தில் உயிருக்குயிராக நின்றுாட்டுகின்ற பரம்சிவன் சிங்காதனத்தின் வீற்றிருப்பதைத் தரிசித்து மனக்களிப்புடன் சமீபித்துமும்முறைவலம்வந்துதிவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் றூழ்ந்துகரங்களைக் கூப்பினவனாய் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், கர்த்தனே ஆதியிற்சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் படைத்தருளிய லோகமாதாவினிடத்தில் அதிக மையல்கொண்டு திருக்கலியாணஞ்செய்யக் குறித்தமையால் சோதிஷசாஸ்திரிகளை விசாரிக்குமிடத்தில் அவர்கள்பரிசோதித்து இன்றையதினம்பங்குனிஉத்தரமாகும் பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் பொருத்தநிமித்தங்கள் முற்றுஞ், சுபகரமாகவேயிருக்கின்றன மணஞ்செய்வதற்கு யுக்தமானகாலம் இதைவிடவேறில்லையெனக்குறித்ததால் கிருபைசெய்து அக்காரியத்தினை முடித்தற்பொருட்டுத் தேவரீர் இமையவரையினிடத்துக்கு எழுந்தருள வேண்டுமெனப்போற்றி நிற்க காளகண்டமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் மலையிறைவன் மீது திருக்கண்சாத்தி உன்கருத்தின் வண்ணங்கணக்கிறந்த நமதுபூதப்படைகள் கணாதிபதிகளுடன் இத்தினமே இமையத்துக்கு வருகின்றனம், நீ முந்திப்போய் சர்வமும்சாக்கிரதைசெய்து வைப்பையெனத்திருவுளம்பற்றிய காலத்தில், திருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி விடைபெற்றுத் திரும்பி அதிசீக்கிரத்தில் தன்நகரத்தைச்சேர்ந்து மணப்பந்தலில் வேண்டும்வஸ்துக்களைச் சேகரித்துக்கொண்டிருந்தனன்.

கணங்கள்செல்படலம்.

நைமிசாரணிய வாசிகளானவர்கள் சூதபுராணிகரைவணங்கி மலையிறைவன் திருக்கயிலையை நீங்கியபின்புசிவபிரான்செய்த திருவிளையாடல்களையும் போதித்துக் கிருதார்த்தராக்கவேண்டு மெனக்கேட்டவர்களிடத்துப் பரிவாய் அச்சரித்திரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினர், இமவானைப்போக்கிய பின்பு பரமசிவன்கிருபையுற்று நந்திதேவரை யழைப்பித்து நமது திருக்கலியாணசம்பிரமங்களைத் தரிசித்துப் போவதாக முதன்மைபெற்ற உருதிரர் கணாதிபதிகள் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவராசன் முதலியவிண்ணவர் அனைவரையும்வரவழைப்பையெனக் கட்டளையிட்டனர், அவ்வாறே நந்திதேவர் விரவில்முடிக்கவெண்ணி அவர்களனைவரையும் வரநினைந்தனர் அக்குறிப்பறிந்து மன்னுயிருக்கிரங்கி எமது கர்த்தன் திருமணமுடிக்கயத்தனித்த அருட்டிறத்தைப் போற்றிமனவிருப்புடன் ஆனந்தபரவசத்தராய்க் கர்த்தனெழுந்தருளிய திருக்கயிலைக்கு வருகின்றவர்களின் பெருமைகளில் தெரிந்தவரையிற் சொல்லக்கேட்பீராக, அக்கினிச்சுவாலையாக விளங்கும் நுதல்விழியினைப் பெற்ற வடவாமுகாக்கினியையொத்துத் தேகமுற்றுந் தீவீசுவதாகவிருக்கின்ற விடபகேதுமுதலிய ஆயிரங்கோடி உருத்திரர்அனல்வடிவாகிய சூலங்களைக்கரங்களிற்றாங்கிச் சூழ்ந்து போற்றக்காலத்தீயென்னும் பெயரையுடைய உருத்திரத்தலைவனும், சூறுவளிக்காற்றும் வடவையும் வீறடங்கி மழுங்கவுஞ் சிவராசிகளனைத்தும் அலைந்துவாடவும் சுவாசங்களைவிடும் வலியினையுடைய பூதவீரர்கள் நூற்றுநாற்பது கோடியர் நெருங்கித்திக்க மழுவாயுதத்தினை வலக்கரத்திற்றாங்குங் கூர்மாண்டதேவரும் நெற்றிவிழியினையும் பற்பல நிறத்தினையுடைய பருத்த தேகத்தினையும் வீரத்தன்மையையும்பெற்ற கோடாகோடிஉருத்திரர் கூட்டத்துடன் பாதலத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற ஆடகேசனென்னும் உருத்திரப் பிரமுகருங்கோரரூபத்தைப் பெற்றுவலியிலுயர்ந்தவர்களா யிராநின்ற பூதகணங்கள் ஆயிரகோடியர்சூழப்பிர்மதேவனுதியர் பயந்தொளிக்கச் சரபப்பட்சியாகவந்தவீரபத்திரனென்னுந் திருநாமம் படைத்த உருத்திரத்தலைவரும் ஊழிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் திருவயிற்றிற் கொண்டுபாதுகாக்கும் உலகங்களிலிராநின்ற பிராணிகளை ஒருவிரலினேந்தித்தாங்கவல்ல குறியதேகத்தினையுடைய பூதப்படைகள் நூறுகோடியர் சூழவர பூர்வத்திற் பரமசிவமும் மகாவிஷ்ணுவுங் கூடியபோது அவதரித்த செண்டுடைய கரத்தினராகிய அரிஹரபுத்திரதேவரும் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிர்மதேவன் மன்னுயிரைப் படைக்கவறியாது மயங்கிய காலத்தில் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் கட்டளையினால் பிரமனுதலினிடமாகத் தோற்றி அவன் படைப்புக்கு உதவிசெய்து பேரறிவையும் அனுக்கிரத்துக்காத்தபதினொருவகை உருத்திரரும் திருக்கயிலாயத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். இத்தகையபெருமையினைப்பெற்ற உருத்திரரையன்றியும் மற்புவனங்களிற்றலைமைகொண்டு பாதுகாத்துப் பரமசிவத்தினிடத்திற் பிரிதிபத்தியுடையவராய் வலிபெற்ற உருத்திர வீரரும் பரமன்கட்டளையின்படிக்கு நடந்துகொள்ளவல்ல சகரர்களால் தோண்டப்பட்ட சத்தசாகரங்களையும் பாதத்தினின்றெழுந்த தூளிபடலத்தினாற்றூர்க்கவல்லவலிபெற்ற எண்ணூறுகோடி பூதப்படைகள் நெருங்கிப்போற்றச் சடாமண்டலதாரிகளாகிய பவனென்னுந் திருநாமத்தினைப் படைத்தவீராதி வீரராகிய அஷ்டமூர்த்திகளும் இவர்களன்றியும் விருஷப கர்ச்சனையினும், உருத்தசொல்லைப்பெற்று எமதுகர்த்தனாகிய சிவபிரான் விழிகளினிடத்திற்சொற்றிய நீர்த்துளியின் மூலமாக உண்டாகிய உருத்திராட்சத்துடன் அளிதத்தினையணியும் பேரறிவாளராகிய நூறுகோடி பூதப்படைகளுடன் நொடிப்போதில்உலகங்களைநாசஞ்செய்யவல்ல வல்லமைசாலியாகிய குண்டோதரப்பிரமுகரும் அண்டங்களனைத்தினையும் அவற்றுளடங்கிய சர்வபிராணிகளையும் நாசஞ்செய்து மீட்டும் பழையபடியே நிலைபெறச்செய்யவல்லமகத்துவமுடைய பூதவீரர் இருநூறுகோடியர்நெருங்கிப்போற்றக் கண்டகர்னனும்பினாகியும் வந்தனர்இவர்களன்றியும் ஆயிரமுகங்களு மிரண்டாயிரங்கரங்களும் விளங்கப் பொன்மயமாய்வானத்தினையளாவநிற்கும்மகம்மேருவுக்குச்சமதையாகிய பருத்த தேகத்தினைப் படைத்த நூற்றைம்பது கோடி வீரப்படைகள் சூழ்ந்துவர பானுகம்ப னென்னும் வீராதி வீரனும் தமது பிர தாபங்களையே முக்கியமாக வெண்ணிய தேவர்கள் சிரங்களையும் அவரதுகொண்டை மயிர்களையும் பல படைகளையும் பறித்து அவற்றினைச் சின்னமாகத்தரித்திராநின்ற ஜயசாலிகளாகிய அளவற்றகோடி பூதப்படைகள் தொடர்ந்து செல்ல சங்குகர்னனென்னும் வீரனுந் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தனன். இதுவல்லாமல் காளகண்டனென்பவனும் தண்டியென்பவனும் நீலனென்பவனுங் கரனென்பவ

னும் வாட்போரில் வெற்றிபெற்றிருக்கின்ற விச்சுவமாலியென்பவனும் யாளியையொத்த வீரத்தன்மைபெற்ற பலபூதவீரரும் பற்பலகோடி சமுத்திரங்களையொத்த சேனைகளுஞ்சூழ்ந்து போற்றத் திருக்கயிலைக்குவந்தனர். யமதருமராஜன் வலியையொடுக்கவல்ல சுத்தவீரராகிய நூற்றுமுப்பதுகோடி பூதப்படைகள் சூழ்ந்துபோற்றத் திரிபுரங்களையும் நிமைப்போதிற் சாம்பலாக்கிய பரமசிவத்தினை வழிபட்டு சகலராலும் பூசிக்கப்பெற்ற ஈசானமூர்த்தியானவர் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தனர் பன்றி அன்னம் இவற்றின் வடிவெடுத்து பரமன்திருமுடியினையும் பாதாரவிந்தங்களையுந்தேடி வருந்திய மகாவிஷ்ணுவும் பிர்மதேவனும் இந்திரனும் தேவர்களும் மற்றத் திக்குப்பாலகர்களும் சூரிய சந்திரர் முதலிய நவக்கிரகங்கள் தாரகா கணங்கள் சத்தமாதாக்கள் வசுக்கள் முதலானவர்களுங் களிப்பினையுடைய விஞ்சையர் முனிபுங்கவர்கள் யாவரும்வந்தனர். உலகங்களுக்கு ஆதாரசத்தியாயிராநின்ற வேதங்கள் ஆகமங்கள் மந்திரங்கள் பூமி அதிற்றங்கிய புவனங்கள் நகரங்கள் காலங்கள் மற்றுமிராநின்ற பொருள்க ளனைத்தும் தெய்வப் படிவங்களைப்பெற்றுத் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்தன. இவ்விதமாகத் திருக்கயிலாயத்தில் யாவரும் யாவும்வந்து இடமின்றி நெருங்கியிருப்பதை நந்திதேவர்கண்டு மகிழ்ந்தவராய் அதிசீக்கிரத்தில் ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்துக் கர்த்தனைவணங்கி மகாவிஷ்ணு முதலாயினர் கோபுரவாயலி னிடத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றதை விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் கர்த்தனானவர் அவரனைவரையும் நமது சன்னிதானத்தில் அழைத்துவரக் கடவையென்று கட்டளையிட்ட மாத்திரத்திற் சிலாதரர் குமாரராகிய அருணந்தியானவர் முதல்வாயிலினிடத்தில்வந்து உருத்திரப்பிரமுகாள் கணாதிபதிகள் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் மற்றுமுள்ளவர்களையும் பரமன் சன்னிதானத்துக்குப் போவதாகவிட்டனர். இவ்விதமாக நந்திதேவர் செலவுகொடுத்தமாத்திரத்தில் அரகரவென்னுங் கோஷ்டத்துடன் ஆலயத்திற்பிரவேசித்து இரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்குஞ் சபாமண்டபத்தின் முகப்பில் விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிராநின்ற காளகண்ட மூர்த்தியினைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் முதிர்ந்த பத்திவிசுவாசத்துடன் சகலரும் மும்முறைவலம்வந்து வணங்கிக் கர்த்தன் பெருமைகளையும் மங்களகுணங்களையுமெண்ணியெண்ணித் துதித்திருக்கின்றகாலையில் கணாபதிகளில் முதன்மைபெற்றுத் திருக்கயிலையைப்போற்றும்பெருமையினையுமுடைய நந்திதேவர் பொற்பிரம்பினைத்தாங்குந் தமது திருக்கரத்தில் விளங்கும் விரலினைக்கொண்டு கர்த்தன் முன்னம் வந்திருக்கின்ற அதிககீர்த்திபெற்றஉருத்திரர்களின்பிரிவுகளையும் கூட்டமாக விராநின்ற கணநாதரைப் பூதவீரரை நெருங்கியிருக்கின்ற தேவர்வகைகளை முனிபுங்கவர்களை வெவ்வேறாக இன்னாரின்னாரெனப் பரமனுக்குச் சுட்டிக்காட்டிச் சொல்லிவணங்கி நிற்கக் காலத்தி யுருத்திரர் கூர்மாண்டதேவர் வீரபத்திரக்கடவுளாதிய உருத்திரகணத்தலைவர்கள் போற்றுதல்செய்யவும் பூதப்படைவீரர் எமது கர்த்த னிருபாரிசங்களினும்நின்று பத்திபூர்வகமாகத் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கண்காட்சியாகப் பரமனைத் தரிசித்திருந்தனர். அப்பொழுது பிர்மதேவனானவன் சிவநாதன் சமீபத்தில்வந்து கிரீடம் வாகுவலயங்கள் மதாணிப்பதக்கம் முத்துமாலை வயிரக்கடக முதலான திவ்விய ஆபரணங்கள் நிறைந்திருக்கும் பொற்பெட்டியை எதிரில்வைத்துச் சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பினவனா யிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன். லோகநாயகனே ? தேவரீருக்கு விருப்பு வெறுப்புமில்லை, அடியோங்கள் பிழைத்தற்பொருட்டுப் பார்ப்பதியாரைத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய நினைந்தீராயினும் திருமணக்கோலம்போக விருக்கின்றதால் கொடியவிஷச் சுவாலையைவீசுஞ் சர்ப்பாபரணங்களைநீக்கி யிந்த விரத்தின மயமாகிய அணிகளைத்தரித் திரட்சிக்கவேண்டுமென்றிரந்து கேட்கக் கர்த்தன் திருநகைசெய்து பத்தியுடன் நீ நமக்குக் கொடுத்ததனால் இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டதைப்போலக் களித்தனமென்று அழகிய திருக்கரத்தினால் அப்பெட்டியினைத் தொட்டருளிப் பின்பு பிரமன் அன்புக் கிரங்கினவராய்த் தாமணிந்திருந்த பணியணிகளைப் பொன்னணிகளாகும்படிக்குத் திருவுளத்தில் நினைந்தமாத்திரத்தில் அவ்வாறேநவரத்தினமயமாகத்திருமேனியெங்குஞ் சொலித்துத் தோன்றியது. கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே ? ஜகங்களனைத்தினையும் ரட்சிக்கவல்ல பரமேஸ்பரருக்கு இச்செய்கை யரியனவோ ? இக்காட்சியினைக்கண்ட விஷ்ணுமுதலாகிய சகலரும் அற்புதமடைந்து சிவபிரான்மகிமையினைக் கொண்டாடித் தொழுதுபோற்றினர். அத்தருணத்தில் கர்த்தனானவர் வண்டினங்கள் மொய்த்து ரீங்காரத் தொனி விளைப்பதாகத் திவ்விய பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களைக் கொண்டையினிடத் தணிந்திருக்கின்ற உமையவளிருக்குமிடத்துக்குப் போவதாகத் திருவுளத்தெண்ணி அக்கருத்தினைப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற பிரமுகாளுக்குத்தோற்றக் குறிப்பினாற்காட்டிப் பூர்வத்திற்றேடிய மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவனுக்குக்காணப்படாத பரமன் சிங்காதனத்தினைநீங்கி வெளிவந்தனர்.

திருக்கலியாணப்படலம்.

கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே ! அக்காலத்திற் பரமசிவத்தின் திருக்குறிப்பினைத் தெரிந்தவுடன் நான்குபுயாசலங்களையுந் திரிநேத்திரங்களையுஞ் சிவவேடத்தினையுந் தாங்கியிராநின்ற எமது கர்த்தனாகிய நந்திதேவர் திருக்கரத்திற் பொற்பிரம்பினைத்தாங்கி பராபரிசெய்துகொண்டு பரமன் குணாதிசயங்களைப் போற்றினவராய் முன்னணியில் நடக்கவும் தேவர்களும் முனிசிரேஷ்டரும் ஜயஜயவென்று புகழ்ந்துகொண்டாடவும் சகலராலும் போற்றும் பெருமையினையுடைய தும்புரு நாரதாதிகளும் விஞ்சையர் முதலாயினரும் பருந்து உலவுந்தோறும் அதனுடைய நிழல் தொடர்ந்துபோவதுபோல கண்டத்தொனியும் யாழின் சுதியும் லயப்பட்டுச் சிரவணானந்தமாகப் பாடிப்போகவும் ஆதிநூலாகச்சொல்லும் பெருமைவாய்ந்த வேதாகமபுராண முதலியநூகள் தோத்திரித்து நடக்கவும், இவ்வித சம்பிரமங்களுடன் சுவர்னமயமாய் விளங்குகின்ற தமது அரசிற்குரிய பதியினைக்கடந்து அழகிய திருவடிகளை வலியுடைய குண்டோதரன் முதுகில்வைத்து ஒப்புவமையற்றசின்மயசொரூபமாகிய ரிஷபவாகனத்தின்மீது சிவபிரான்ஆரோகணித்து விழிகளுக்கமையாத சுந்தரவடிவுடன் தோற்றியகாலத்தில் அக்காட்சியினை பக்கத்திற் சூழ்ந்திருந்தவர்களல்லாமலும் லட்சுமிகரம்பொருந்திய நகரத்தினிடையில் நின்றவர்களுங் கடைவாயிலின் புறத்திலிருந்தவர்களுந் தரிசித்துக்களித்தவர்களாய்ச் சகலருந் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துப் பரமசிவத்தின் புகழினை வாயாரத்துதித்துச் சமுத்திரகோஷ்டத்தினும் மேலிடும்படிக்கு அரகரவென்று ஆர்ப்பரித்துத் தொடர, நந்திவாகனத்தின்மீது நந்தி என்னுந் திருநாமம்படைத்த சிவபிரானெழுந்தருளுமுன்னிலையில் கஜமுகாசுரனைப் பங்கப்பட்டுச் சின்னபின்னப்படவாட்டிய விநாயகமூர்த்தியானவர் ஐந்நூற்றெழுகோடி பூதப்படைவீரர் சூழ்ந்துபோற்ற எதிர்கொண்டு வந்து வந்தனைகளைச்செய்து துதித்துத் தொடர்ந்து செல்லும்போது சூரியனுஞ் சந்திரனுந் தவளவட்டக்குடைகளைத் தாங்கிவரவும், திவலைகளை யலைகளினாலிறைக்குஞ் சமுத்திர ராசனானவன் சிற்றாலவட்டங்களைப் பணிமாறிவரவும், தேவர்களுக்

கிறைவனாகிய இந்திரன்விசித்திரியினைப்பற்றி சிறுகாற்றெழ அசைத்துப்போகவும், இவ்வாறு இத்தேவர்கள் முதிர்ந்த பத்தியுடன் மேற்குறித்த பணிவிடைகளைநடத்தி நடக்கும்போது வல்லமைசாலிகளாகிய பலகோடி பூதவீரர்கள் மங்கலபேரி வெற்றி முரசம் கொக்கரை சல்லிகை கரடிகை பீலி சாரிகை துடி மத்தளம் குடமுழவு தடாரி அதிகவோசையினையுடைய காகள மாதியாகச் சொல்லுகின்ற வாத்தியவிதங்களை ஆனந்தக் களிப்புடன் முழக்கிநடக்கவும், பரமன்கட்டளையின்படிக்கு உருத்திரக்கூட்டங்களும் விஷ்ணு பிர்மதேவருந் தவச்சிரேஷ்டராகிய ரிஷிபுங்கவர்களும் இந்திரனாதிய விண்ணவர்களுந் தேர் விமானங் கருடன் அன்னமுதலிய தத்தம்வாகனங்களிற் போகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் தாங்கள்செய்த தவமுயற்சியினால் கர்த்தனைச் சூழநின்று பணிவிடைகளைச்செய்துதரிசித்து வரப்பட்ட புண்ணியசிலர்களும் விரதமுயற்சியினால் வயிராக்கியங்கொண்டிருக்கும் மனதையுடைய பூதகணங்களும் மற்ற சிவகணங்களுந் திசைத்திசைகளெங்கினும்வளைந்து போற்றிசெய்து போவதாகப் பரமசிவமானது திருக்கயிலாய வெல்லையைக்கடந்து சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூலோகத்தினர் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டு இமையவரையினை நோக்கிச் செல்லுமுன்னிலையில் வார்களினால் பிகித்திருக்கின்ற பேரிமுதலிய பற்பல வாத்தியங்களை பூதகணங்கள் மிகவும் முழக்குதலினாலெழு மோசையானதோங்கி விசாலமாகிய வானவெல்லை முற்றினும் நிறைந்திரவும் பூதப்படைகளினாரவாரமும் தேவர்கள் சந்தோஷத்தினால் அரகரவென்னும் முழக்கமும் ரிஷிகள் ஜயஜய வென்று போற்றிசெய்யும் ஓசையும் மேலிட்டுச் சமுத்திரமுழக்கத்தினை அடக்கவும் இவ்வகைச சம்பிரமங்களுடன் மாதுலன் பட்டினத்துக்குச் சமீபித்தகாலத்தில் மலையிறைவன் தன்பந்து வர்க்கங்களுடன் மாப்பிள்ளையை எதிர்கொண்டு மும்முறைவலம்வந்து வணங்கிப்போற்றி மற்ற மகாவிஷ்ணு முதலானவர்களுக்கு வந்தனாதிகளைச்செய்து பவித்திரமாகிய தன்பதிக்கு அழைத்து வரும்போது நவரத்தினமயமாகிய மேடைகள் உப்பரிகைகளாதியாக அணிபட இருபாரிசங்களிலுந்தோற்ற விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் வீதிகளில்வாழுஞ் சனங்கள் சர்வக்கியனாகியபரமசிவத்தின் வரவினை அதிகபிரியத்துடன் விழிகள்குளிரத் தரிசித்து பத்திவிசுவாசத்துடன் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது வாழ்த்தினவர்களாய் அக்காலத்தந்தெருக்கள்முழுதும் மிகுத்தகளிப்புடனே அழகிய வீதிகளில் நெருங்கியிருந்த தருணமங்கையரானவர் தேவதேவனாகிய பரமசிவத்தின் அற்புதமாகிய மிகுத்த ரூபலாவண்ணியங்களை நேத்திரோற்சவமாகக்கண்டுபூமியிற்படியச்சேவித்தவளவில் வேறொருசெய்கையுமற்றவர்களாய் அளவற்ற ஆனந்தவெள்ளமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மிகுதியாக அணிந்திருக்கின்ற ரத்தினாபரணங்களும், உடுத்திருக்கின்ற பீதாம்பரமும், பூசியிருக்கின்ற பரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்தும் திவ்வியசுகந்தங்களை வீசும் மலர்களாற் சோடித்திருக்கின்ற தன்மைமாலைகளுஞ்சேர்ந்து சந்திரசடாதரக்கடவுளினது மிகுந்த சுந்தரங்களைத் தரிசிக்கக்கூடாமல் மறைத்ததென்று சில கன்னியர் மனந்தளரவும் இருதயத்திற் கொண்ட காமவின்பத்தைப்பொருந்திக் களிக்கவெண்ணி யித்தேவனைக் கண்டவுடன் கொடியமன்மதனானவன் பிரயோகித்த பஞ்சபுஷ்பபாணங்களுஞ் சுறுக்கு சுறுக்கெனத் தாக்கித் தைக்கின்றமையாற் சகிக்கப்படாமல் வெந்தொழிந்த கன்னியர்கள் தேகம்பட்ட தூளிதமோ சுந்தரன்மேனியிற்பூசியிருப்பதென்று சில பெண்கள் பேசவும் யாழினிசையையொத்து வசனிக்க வல்ல மங்கையர் கூட்டத்தினை நீங்கிச் சிவபிரான் அருகில்வந்த காலத்திற் பலமணிகளினாற்சோடித்து இடையிலுடுத்திருந்த மேகலாபரணமானது நழுவ, அதுதோற்றாமல் சிலகன்னியர் மெய்மறந்துசேவித்து நிற்கவும், அகவிதழ்விரிந்து அலங்காரமாக விளங்குஞ் செந்தாமரைப்புஷ்பவாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கொப்பாகிய சுந்தரமுள்ள சிலகன்னியர் காமமீறி யிடையிலுடுத்திருந்த பட்டாடை மெல்லச்சோர்ந்து நழுவிவிழுந்து அம்மணமாயிருப்பதைப்பார்த்து மங்கையர்களுக்கு வஸ்திரமிராதோவென்று களிமிகுதியினாற் சிலகன்னியர்கள் வசனிக்கவும், மற்றுஞ் சில தருணமங்கையர்கள் சந்தோஷமிகுதியினால் மெய்மறந்து இடையிலுடுத்திருந்த துகில் நெகிழ்ந்துபோன பின்பு சிலதூரம்போய்த் தங்கள் மானக்குறைவினைக் கண்டமாத்திரத்தில் ஐயன் மணக்கோலத்தினைப் பார்க்கவந்த அவசரத்தினாற் புடவையை உடுக்கமறந்து வந்தனமோவென்றையுற்று மீளத் தங்கள் மாளிகைகளிற்போய் விலை உயர்ந்த பீதாம்பரங்களைத்தரித்து ஆசையுடன் மறுபடியுந் தெருக்களில் வந்து வந்து அந்த உடையினையுமிழந்து மீளத்திரும்பி யிவ்விதமாக வூசலைப்போலச் சில வாலீபப்பெண்கள் அங்குமிங்குமாய் அலையவும், மிகுத்த அழகினையும் வாலீபத்தினையும்படைத்த குலமாதரோ? நாணத்தையிழந்து ஆலிங்கனத்தினிடத்தி லிச்சைகொண்டுவாடி மேல்விழுந்து வந்தபோது வருந்தாதிர்கள் உங்கள்மன இஷ்டப்படியே ஆகின்றதென்று சில ஆதரவுசொல்லாமற் போவதோ! ஆண்திறத்தினைப்பெற்ற இவ்வையருக்கழகென்று சில கன்னியர் வெறுத்துப்பேசவும், பாகினையொத்த மதுரவசனமுடைய சில மாதர்கள் தமதிடத்து மையல்கொண்டு வேண்டினும் அதற்கிசைந்து வருபவராகக் காணப்படவில்லை ஆதலால் அரியபொன்வடிவினைப்பெற்ற நமதையருக்கு உள்ளமானது இரும்போ! கல்லோ! வயிரமோ! சற்றுமிரக்கமில்லை யென்று சில மாதர்கள் சொல்லவுஞ் சர்வாபரண பூஷிதைகளாய்ப் பருத்து விம்மி நெருங்கி ததும்பித் தேமல்பரந்திராநின்றகொங்கைகளைப்பெற்ற பருவமங்கையர்களுக்குஆசைமிகவும்விளையச்செய்து அவர்கள்மிகவும்வாடிவருந்துதலைச் சற்றுந்தெரியாதவராகப்போவது உயிருக்குயிராக விருக்கின்றஇவருக்குத்தகுவதோவென்றுசிலபெண்கள் ஏசவும்முறுக்குண்டு நீண்டிருக்குஞ் சடாமண்டலதாரியாகியசிவபிரான் அழகினைத் தரிசித்துத்தரிசித்துமனங்கரைந்துசிலகன்னியர்வாடவும், மங்களகரமாகவிருக்கின்றபரமன்வடிவத்தைநினைந்துநினைந்து உள்ளம்வெம்பிதேககாந்திமழுங்கிக்கறுத்துச் சிலமங்கையர் சோகவுந்தங்களுடன் தொடர்ந்துவந்த பாங்கியருடன் தாங்கள்ஐயனிடத்திற்கொண்ட ஆசையினால் உண்டாகிய காமமயக்கத்தினைச் சொல்லிச் சொல்லிச் சிலமாதர்வாடவும், பக்கங்களில் நிற்கின்றசில தருணமங்கையர் தேகமானதுவெளுத்திருப்பதைப்பார்த்துசிறப்பிறப்பற்ற இவ்வழகனை நம்மை வஞ்சித்து இவர்கள்கூடி யின்புற்றனரோ? இவர்கள் சரீரமெங்கும் விபூதி தூளிதம் பூசப்பட்டிருக்கின்றதென்று அக்கன்னியரை உருத்துப்பார்த்து உங்களுக்கிவ்விடத்தி லென்னகாரியம் போம்போமென்று சில கன்னியர் வாதுதொடுக்கவும் சடைமுடியினிடத்தில் விளங்குஞ் சந்திரனது கலைகளானவை மெல்லிய இடையினையுடைய பெண்களைச் சுடுகின்றது. இவர் கங்காபவானியை முடியிற்றரித்திருப்பதினாற் பிரயோசன மொன்றுங் கண்டதில்லையென்று சிலமடந்தையர் நெருங்கி விழவுந் தாமரைமலரைப்பீடமாகக்கொண்டிருக்கின்ற பிர்மதேவன் முதலாக மற்றைத்தேவர்கள் அபயம் அபயமென்று அடைக்கலம்புகுந்த காலத்தில் அவர்களிடத்திற் பரிவாய்த் தேவரீர் உண்டருளிய கொடிய ஆலகாலவிஷத்திலுங் கொடியதோ! நிராகிய பெண்கள் கொங்கைகளின்மீது சூழ்ந்திருக்கின்ற கருமையும் முத்துமாலையுந் தேமலுமென்று சிலகன்னியர் காமக்கனல் கொளுத்த வாடிச்

சொல்லவும் மணச்சடங்கினுக்குரிய சிறந்ததொழில்களைச் செய்வதாகக் கூட்டங் கூட்டமாய் புருஷர்கள் களிப்புடன் தெருக்கள்முற்றும் நெருங்கியிருக்க அவர்கள்மீது உமது சவுரியங்களைச்செலுத்தாமல் பேதைகளாகிய பெண்களைமாத்திரமோ தேவரீர்துன்பப்படுத்த வல்லீரென்று பலபெண்கள் வசனிக்கவும் ஓ? கன்னியர்களே யிப்படிக்கு வீண்வார்த்தையாடுவதிற் பிரயோசன மென்னை ரிஷபவாகனத்தின்மீது வருகின்ற இச்சுந்தரன் நம்மைத் திருக்கலியாணஞ் செய்வதற்கு ஒப்பற்ற பர்வதராசபுத்திரி முடித்த தவத்தினையொப்பாகநாம் செய்ததில்லையென்று மனவருத்தத்துடன் சிலமடவார் வசனிக்கவுந் தேவரனைவருந் தமது துன்பங்களைப்போக்கிச் சுகசீவிகளாகவாழும் பொருட்டுத் திருமணமுடிக்க வருபவர் மெல்லிய தேகத்தினை வாய்ந்தமங்கையர்பிராணனைக்கொள்ளைகொள்ள விரும்பினர், இவ்வித அநியாயத்தினை யாவர்தாஞ் செய்யவல்லவரென்றுசில அரிவையர் வசனிக்கவும்மதயானையையொத்தும் வீரபராக்கிரமமுடைய வேங்கையை நிகர்த்தும் வீற்றிருக்கின்ற கொடியவரை வாட்டியடக்க மனமிசையாமல் மெல்லிய மானையொத்த பார்வையினையுடைய மங்கையருக்கு இத்தகைய துன்பத்தினைச் செய்வதழகோவென்றுசில தெரிவைமார் பேசவும் நமதிறைவனாகிய பர்வதராசன் செய்த தவமுயற்சியினாற் பெற்றிருக்கின்ற பார்ப்பதியார்மீதிச்சைகொண்டு திருக்கலியாணஞ் செய்யப்போகின்றவர் மனமிரங்கி நமக்கின்பநலத்தினைத்தருவரோ ஆகிலுந் தம்மையடுத்தவர்களையிரட்சிக்குந் தீனசரண்ணியனாகிய இந்தப்பிரானுக்கு இதுதகாது தகாதென்று சிலவனிதையர் பேசவும் இவ்வாறுமங்கைப்பருவமுதல் பேரிளம் பருவம்வரையினுமுள்ள மாதர்கள் தெருக்களில் நிறைந்து நின்று தமது மனதில் நினைந்தபடிக்குப்பேசிப்பேசி யாதொரு பிரயோசனத்தையும் பெறாமல், அப்பலராய்வாடியபோதினுங் குற்றமற்றமனதைப் பெற்ற பதிவிரதாசிரோமணிகள் சிலர் மெய்ப்பத்தியுடன் பரமன் திருக்கோலத்தைத்தொழுது களித்திருந்தனர். இவ்வித வைபவங்களைப்பெற்றுச் சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பிர்மதேவர் வாசஞ்செய்யும் சத்திய லோகத்தினும் பதின் மடங்கு அதிகமாக அழகுபெற்றிருக்கின்ற பர்வதராஜன் பட்டணத்தின் வீதிகளில் அண்டங்கள் நாணும்படிக்கு அலங்கரித்திருக்கின்றசுந்தரங்களையெல்லாஞ் சிவபிரானனவர் பார்த்துக்கொண்டு செந்தாமரைக்கமலவாசியாகிய மகாலட்சுமியும் இச்சிக்கத்தக்க வளப்பங்களைப் பெற்றிருக்கும் நீண்ட தெருக்களைக்கடந்து பராபரையாகிய பார்வதி வீற்றிருக்கின்ற அரண்மனைக் கருகில் பரமன்வந்தகாலத்தில் மலையரையன் கட்டளையின்படிக்கு வேதப்பிராமணர் மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்களின் தீர்த்தத்தைப் பொற்குடங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு மங்களகரமாய் எதிரில்வரவும் இவையன்றியும் பற்பலபிராமணச் சுமங்கலிகள் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இவ்விருவருந் தேடிக்காண்பரிய பரமசிவத்தின்எதிரில் பெருமைபொருந்திய சாமரை நிறைகுடம் கண்ணாடி தோட்டி முரசு விளக்கு கொடியினை கயல் இத்தகையசிங்காரமாகிய அஷ்டமங்கலப் பொருள்களை வரிசைப்படக் கரங்களிலேந்தி யிருபாரிசங்களினும் மங்களகரமாக வரவும் அளவற்ற சுந்தரப்பருவமங்கையர்கள் அறுகு வேம்பு மஞ்சள் அட்சதை ஆலம் செம்பஞ்சின்விளை பூர்ணகும்பம் இவ்விதமங்கலச் சிறப்புகளைத்தாங்கி வீதிகளில் எதிர்கொண்டு போகவும் இவ்விதமாக அளவற்றமங்கையர்கள் கரங்களிலேந்தி மாளிகைக்கடுத்த வீதிகளில் இருபாரிசங்களினும் வந்துநெருங்கி ரத்தினாபரணங்களைச் சுமந்து பூரித்துப்புடைபரந்து நெருங்கியிராநின்ற கொங்கைகள் குலுங்கப் பிராணிகடோறும் பொருந்திரடிப்பிக்கின்ற ஆதிதேவனாகிய பரமசிவத்தி னெதிரில் துரிதமாய்வந்து பலசோபன வாழ்த்துகளைப்பாடிக் கெம்பீரமாக நின்று தமது பணிவிடைகளைச்செய்யவுங் கணக்கிறந்த நங்கைமார்கள் திருவிளக்கு கர்ப்பூரதீபமாதிய சோதிகளை வைத்திருக்கின்ற பொற்றட்டுகளை அழகியகரங்களில் ஏந்திவந்து எமது பெருமானைவலமாய் எதிரில்நின்று பத்திவிசுவாசத்துடன் மும்முறைசுற்றிவணங்கிப் போகவும் இவ்விதமணக்கோலச்சடங்கினைச்செய்து வருகின்றகாலையில் ஞானநாயகனாகிய சிவபிரானனவர் சிறந்தகலியாண மாளிகைக்கருகில் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடன்வந்து அவர்கள் தாமேறிவந்த விமானங்கள் முதலிய வாகனங்களினின்றிழியத் தாமும் தவளநிறம் பெற்ற விருஷபவாகனத்தை விட்டிறங்கினர். அக்காலத்தில் பர்வதராசன் பத்தினியாகிய மேனகைப் பிராட்டியானவள் பொற்கரகத்தினிடத்திற் பசுவின்பாலை நிரப்பிக்கொண்டு பல தேவகன்னியர்கள் சூழ்ந்துபோக எதிரில்வந்து பராபரமூர்த்தியாகிய பரமன் பாதகமலங்களின் மீது பாலைப்பொழிந்துசுத்திசெய்து முன்றானையினு லீரத்தைப்போக்கிச் சேவித்து தன் மாளிகையிற் போனபின்பு சிவக்கொழுந்தானது நந்திதேவர் எதிரில்வைத்த பொற்பாதுகைகளி னிடத்திற் திருவடிகளைச் சேர்த்து மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இரண்டுபக்கங்களினுங் கரங்களை நீட்டக் கைலாகுகொண்டு குற்றமற்ற பலவகை யிரத்தினங்களினாற்சோடித்து விசாலமாயிராநின்ற திருக்கோயிலிற் பிரவேசித்த தருணத்திற் சங்கீதமேளமுதலிய மங்களவாத்தியங்கள்சமுத்திரத்தினும்மேலிட்டுமுழங்கவும்தேவேந்திரனாதியவிண்ணவர்கள்ஜயஜயவெனப்போற்றிவரவும்விஞ்சையர்களுடகாந்தருவர்யாழ்களைமீட்டிசிரவணானந்தமாசக்கர்த்தன்பெருமைகளைப் பாடிவரவுங் கணாதிபதிகள்பூதத்தலைவர் கல்லெனச்சத்தமெழ அரகரவென்று துதிக்கவும் உருத்திரகோடிகள்கர்த்தன் மணக்கோலத்தினைத் தரிசித்துச் சூழ்ந்துநடக்கவும் இவ்விதசம்பிரம மத்தியிற் சிவபிரானனவர் மெல்லநடந்துபோகும்போது மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவ ரிவர்களிருவரும் வணங்கிக்கர்த்தனே யிவ்விநோதங்களைப் பார்த்தருள வேண்டுமெனத் துதிக்கச் சிறுநகைகொண்டு வானத்தினை அளாவி விசாலமாய்ச் சிங்காரித்திராநின்ற கலியாணமாளிகையிற் சோடித்திருக்கின்ற விசித்திரங்களை நோக்குமுன்னிலையிற் சிலாதரர் குமாரராகிய நந்திதேவர் பக்கத்தில் நின்று வண்டினங்கள் தொனித்திறங்காநதாய்ச் செய்தமைத்த மலர்ச்சோலைகள் தடாகங்கள் சந்திரிகையையொப்பத் தெளிந்த நீரைக்காட்டும் ஓடைகள் பொய்கைகள் பலநிறம் பெறச் சோடித்திருக்கும் மண்டபங்கள் மற்று மிராநின்ற விநோதங்களைக்காட்ட அவ்வவ்விடங்களிற் சென்று அவற்றின்பெருமைகளைக் கைலாசபதிகண்டு களித்துவரும்போது பரமன் பின்றொடர்ந்து வந்த தேவரனைவரும் தமது பத்தினிமாருடன் அவ்வதிசயங்களை நேத்திரோற்சவமாகப்பார்த்து பிரமித்தவர்களாய்ச் சிறந்த பொன்னுலகமானது இந்தபூமண்டல வெல்லையிலிறங்கி யிருக்கின்றதாகவேண்டுமெனநினைந்து விசாலமாகிய தடாகங்கள் நடைபாவிகள் இவற்றிலிறங்கி முழுகி விளையாடிக்களித்து வெளிவந்தபக்கங்களிலிராநின்ற குளிர்ந்த புஷ்பச்சோலைகள் உத்தியானவனங்களிற்சென்று புதியமலர்களைப் பறித்துத் தங்களிஷ்டப்படிக்கு உல்லாசமாகத்திரிகின்றனர், கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதி ரிஷிகளே ! அத்தேவர்கள் சந்தோஷமிகுதியை யிவ்விதமெனப் பேசவும் கூடுமோ இவைநிற்க நந்திதேவர்காட்டச்சிவபிரானனவர் சகலவளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டுபோய்ச் சுகந்தங்களை வீசாநின்ற பல மலர்களினால் அலங்கரித்திராநின்ற மணச்சாலையி னிடத்தில் இந்திர நீல ரத்தின வகைகளினு

ற் சோதித்துவிளங்கி யிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது வேதங்கள் தேடிக்காண்பரிய திரியம்பகரெழுந்தருளி யிருந்தனர், இம்மகோச்சவகாலத்தில்வீரபத்திரக்கடவுளுங் காலாக்கினி உருத்திரரும் வலியிலுயர்ந்த கூர்மாண்டதேவரும் ஆடகேசுரர் முதலிய உருத்திரர் சிவகணங்கள் பரமன் குணுதிசயங்களைப் போற்றி நிற்கவும் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவர் தேவேந்திரன்முனிபுங்கவர்கள் மற்றதேவர்கள் தகுதியாகப் பரப்பியிருக்கின்ற பொற்பீடங்களிற் பரமனைச்சூழ வீற்றிருந்தனர், அக்காலத்திற் சிவபிரான் திருமணச்சம்பிரமத்தினைத் தரிசித்துக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டு மேலேஅண்டங்களினிடத் தடங்கியிருக்கின்ற புவனவாசிக ளனைவரும் ஏக காலத்தில் அவ்விடத்திற் கூடியகாரணத்தினுற் சுமைமிகுதிப்பட்டுப் பனிமயமாகிய இமையவரை எல்லையானது கம்பிதப்பட்டு வருந்துகின்றதருணத்தில் ஆதிசேஷன் சிரத்தில் தராசுதட்டைப்போலத் தாங்காநின்றஇந்தபூமண்டலமானது தேவர்கள்வருந்தவடபாரிசந்தாழ்ந்து தென்புறம் மிகவும் உயர்ந்தது கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே யிவ்விதமாகத் தென்பூமி உயர்ந்தபோதுதேவர் முதலானவர்கள் ஏக்கங்கொண்டு வாடவும் பூமண்டலத்தி லிராநின்ற மானிடர் திகிற்பட்டு எமக்கு நாசகாலமாகியயுகமுடிவுநேர்ந்ததோவென்று தியங்கிச்சோரவுங் கலியாணமண்டபத்தினிடமாகவந்திருக்கின்ற நாரதாதிகளே முதலியமுனிபுங்கவரும் பதைபதைத்து பிர்மிக்கவும் இவ்விதமாகச் சிவபிராளெருவரன்றியில் மற்றையரனைவரும் வருந்தித்தியங்குகின்றதை பரமசிவங் கண்டு திருநகைகொண்டு வாடுகின்றவர்கள் துன்பங்களை ஒழிப்பதாகத் திருவுளத்தெண்ணினவராய்ப் பக்கத்திலிருக்கின்ற நந்திதேவர் மீது திருக்கண் சாத்திச்சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையினிடத்தேற்றுண்ட அகஸ்தியரை அழைத்துவரக்கடவையென்று கட்டளையிட்டவுடன் நந்திதேவரானவர் கர்த்தனைவணங்கிப்போய் சபைமுற்றுந் தேடியழைத்துச் சலனமற்ற தவச்சிரேஷ்டராகிய கும்பமுனிவரைக்கண்டுஅழைத்துப்போய்ப்பரமசிவத்தின்திருமுன்விட்டவுடன்பொதியமலைக்கதிபனுகிய அகஸ்தியர் கர்த்தன் பாதகமலங்களிற் பணிந்துபோற்றுகின்ற முனிவனைத் திருக்கைலாச பதியாகிய பரமன்பார்த்து குறியவனே திருக்கலியாணச் சம்பிரமத்தினைத் தரிசிக்க வந்தவர்கள் அதிகரித்து நெருங்குதலாற் சுமைமிகுதிப்பட்டுத் தென்பூமிமிகவும் மேனேக்கிசொற்கலோகவரையில் உயர்ந்தும் வடபாரிசமானது பாதலவரையிற்றாழ்ந்தும் நிற்பதினுல் இப்பிரதேசத்திலிருக்கின்ற பிராணிகளனைவரும் அதிகதுன்பத்திலாழ்ந்து தாங்கள் செய்தொழிலை மறந்துவாடிக் கலங்குகின்றனர், வானத்தினை அளாவநிற்கின்ற மகம்மேருவும் மந்தரமுதலாகிய குலகிரிகளுந் தத்தமது நிலைபெயர்ந்து கிழ்மேலாக நின்றது ஆதலாற் றவச்சிரேஷ்டனே நீ ஒருவன் மாத்திரம் இந்த இமையவரையை நீங்கி முக்கனியின் இரசங்கள் தேன்கள் எராளமாகப் பெருகிச் செந்நெல்முதலிய பயிர்கள் செழித்தோங்கி வளர்ந்துவரும் வயல்கள் நிறைந்தநாடுகள் அதிகரித்திருக்கும் தென்தேசத்தைச்சேர்ந்து மேலோங்கிப்புடைபரந்து சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்றபொதிகை பர்வதத்தில் வாசமாய்த் தவஞ்செய்திருப்பையாகிற் பூமண்டலம் யதாப்பிரகாரஞ் சமமாய் தவறின்றி சவுக்கியமடையுமென்று சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சொல்லியகாலத்தில் வேதாகமபுராணமுதலிய சாஸ்திரங்களை வரையற ஓதியுணர்ந்தமகத்துவாகிய அகஸ்தியரானவர் திடுக்கிட்டுப் பயந்து கர்த்தனே அடியேன் ஏதேனுங்குறைபாடு செய்ததுண்டோ தினதயாபர மூர்த்தி கொடியவனிடத்திற் கிருபைவைத்து அருகிலிருமென்று கட்டளையிடுவதற்கு மாறுய்த்தூரத்திற்போய் வாசஞ்செய்யப் பணித்தருளினீரென்று மனவருத்தத்துடன் சோருகின்ற அகஸ்தியரைப் பரமன் பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர், உம்மையொத்த முனிசிரேஷ்டர்கள் இப்புவனங்களிலொருவரேனுமுண்டோ அன்னவாகனனை பிர்மதேவனையும் உனக்கொப்பாகச் சொல்லவும்போதுமோ இதைக்கருதி நாம்கட்டளையிட்டபடிக்குப் போகத்துணிவீராகில் நீர் வேண்டிய வரங்கள் யாவையுந்தருவோம் இஃதன்றியும் பழமையாகப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற தபோநிதிகளினுலும் முதன்மைபெற்ற தேவர்களினுலும் இக்கருமத்தினை முடிப்பதரிது சகலருக்கும் மேலான பேறு பெற்றிருக் கின்ற உனக்கு மாத்திரம் எளிதாயிருக்கும் இதனுல் யாதொருதடையும் பேசாமற் போய் வாருமென்று சிவபிரான் திருவுளம்பற்றிய காலத்தில் அகஸ்தியர் என்னசெய்வர் கர்த்தன் பணித்ததைக் கடக்கக்கூடாமையாற் சற்றேயோசித்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனர். தமதிடத்திற் பிரீதியுடைய காளமேக வண்ணரான மகாவிஷ்ணுவுந் தேன்களைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திருக்குந் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமதேவரும் சதமகனுகிய தேவேந்திரனுஞ்சுகசீவிகளாகவிருக்கத் தேவரீர்குறித்ததைக் கொடியவனுகிய அடிமையை முடிக்கக்கட்டளை யிட்டதால் அவரினும் நான்செய்ததவமோ சிறந்ததாகத்திருவுளத்திற் றேற்றியது எமது கர்த்தனே நீரோ யிக்காரியத்தை நிறைவேற்றச் சுடாட்சித்தீராகில் எனதப்பனுகிய தேவரீரிடப்புறத்திற் பராசத்தியானவள் வீற்றிருக்கச் சகலசம்பிரமங்களுடனுஞ் செய்ய விருக்கின்றதிருக்கலியாண மகோச்சவக்காட்சியை நேத்திரோற்சவமாகத் தரிசித்து ஆனந்தங்கொள்ளாமற் பிரிந்துபோவதற்கு என்மனந்துணிவு பெருது வருந்துகின்றது என்செய்வேன் விமலனேயென்று அகஸ்தியர் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டபோது திருக்கயிலாயவரைக் கதிபனுகிய பரமேஸ்வரரானவர் சொல்லுகின்றார், சிறந்ததவநிலையைக் கைக்கொண்டிருக்குங் கும்பமுனிவரோ நீ மனம்வாடாமல் தென்தேசத்தில்விளங்கியிருக்கும் பொதியைமலையிற்போ யிருப்பையாகில் பார்வதியுடன் நாம் அவ்விடம்எழுந்தருளி திருமணக்கோலத் தரிசனையைக்காட்டுவோம் அதனைத்தரிசித்து ஆனந்த மடையக்கடவை யிஃதன்றியும் நமது திருவடியினைத்தியானித்து அதுவரையிற் சிலகாலந்தவஞ்செய்திருந்த பின்பு பழையபடியே நமது சன்னிதானத்தைச் சேர்ந்துவாழ்வை தவக்கொழுந்தேயென்று நிர்மலக்கடவுளாகிய நீறணிபிரான் திருவுளம்பற்றியகாலத்திற் போவதற்கு மனமிசைந்தவராய்ச் சிதாகாசத்தினிடத்திற் திருநடனஞ் செய்யும் மகிமைபெற்ற பாதாரவிந்தங்களிற் பன்முறைவணங்கி நின்று கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு பரமன் பெருமைகளை வாயாரப்போற்றிசெய்து பெருமூச்செறிந்தவராய் அருமையாக அத்தலத்தைநீங்கித்தென்தேசத்தைநோக்கிக் கும்பமுனிவரானவர் அதிசீக்கிரமாக நடந்துபோகு முன்னிலையிற் றன்னிடத்தகப்பட்டவரை மயக்கிவாட்டும் மாயையின் திறம்பெற்றகிரவுஞ்ச கிரியையும் தனக்கு நிகரில்லையென்றிறுமாந்திருந்த விந்தகிரியையும் மங்கும்படிக்கடக்கி ரிஷிகளைவஞ்சித்துக்கொன்று தின்றிருந்த வில்வலன் வாதாவியென்னும் இராட்சதப்பாதகரை அதம்பண்ணினவராய்த் தன்னிடத்தில் மூழ்கியவர்களைப் பவுத்திரமாக்கி முத்தியிற்சேர்க்கவல்ல காவிரியினைக்கமண்டலத்திலேந்தி முன்னம் அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்தவரைப் போலச் சாதாரணமாய்த் தென்தேசத்தில் அகஸ்தியர் வரும்போது எதிரில்நேர்ந்த சில இராட்சதப்பாதகர்கண்டு திடுகிட்டு நடுநடுங்கினவர்களாய் வேதோக்தமாய்ப் பல வேள்விகளைச் செய்திருந்த மகாபலிச்சக்கிர வர்த்தியினது வீறுப்பை அடக்கிய வாமனமூர்த்தியைப்போல்வே றெருகுறளுருவ

மு முண்டாயிருக்கின்றதோவென்று பயந்து அவ்விடத்தில் நில்லாமல் ஓடி ஒளிக்கக் கும்பமுனிவன் நெடுந்தூரத்தினைக் கடந்துபோய் பொதிகைவரையிற்சேர்ந்து பூர்வகாலத்திற் றாமரைக்கமலவாசியாகிய பிர்மதேவன் சீரையும் வலியையுங்கெடுத்து உலகங்களை அழித்துத்திரிந்த திரிபுரங்களை வாட்டநினைந்து பூமண்டலம் சூரியர் சந்திரர் தேவர்களாகிய ரதத்தில் எழுந்தருளி அதுபாதலத்திற்போவதாகத் திருவிரலினாலூன்றிய சிவபிரான் திருக்கோலத்தினை மனதிற்சிந்தித்து அகஸ்தியர் அம்மலையிலிருந்தனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! யிவ்வாறு பொதிகையில் தவச்சிரேஷ்டராகிய கும்பமுனிவன் ஸ்தாபிதமாக வீற்றிருந்தகாலத்திற் பலராலும் புகழும் பெருமையினையுடைய வடபக்கமுந் தென்பாதியுந் தராசுதட்டினையொத்துச் சமமாகநின்றது. அக்காலத்திற் சகலபிராணிகளும் பயவருத்தங்களையொழிந்து சிவநாதன் கிருபையின் மிகுதியைப் போற்றி மனக்களிப்புடனிருந்தனர். இச்சரித்திரம்நிற்க. இனி திருமணச்சடங்கின் விபரங்களைக் கேட்பீராக.—அகஸ்தியரானவர் கர்த்தன் கட்டளையின்படிக்குப் பொதிகைவரையினைநோக்கிப் போனபின்பு பழமையாயிராநின்ற இமையகிரியினிடத்தில் வந்து சேர்ந்த ரிஷிகள் தேவர்கள் ஏகமாய்ச்சேர்ந்துசந்திரசடாதரக்கடவுளாகிய பரமன் தம தன்பரிடத்தில் வைத்திருக்குங் கருணை மிகுதியையும் அத்தேவன் பாதகமலங்களை யிருதயகமலத்திருத்திப்போற்றி வாழும் பத்தர்களினது பெருமைகளையுங் கொண்டாடிக் களித்திருக்கின்றபோது மலையிறைவன் கட்டளைப்படிக்கு எமது இறைவியாகிய பார்ப்பதி யானவள் துர்க்கையம்மன் தன்சேனைத்தலைவருடன் போற்றிவரவும், தேவராச பத்தினியாகிய இந்திராணி அடப்பையைத் தாங்கி பக்கத்திற்போகவும் கங்கை யமுனை துங்கபத்திரிமுதலிய சத்தநதிகளும் வெண்சாய்மரைகளைப் பணிமாறிநடக்கவும், காளிக்கூட்டங்கள் சந்திரவட்டக்குடைகளைக் கவித்துச்செல்லவும், ஸ்ரீமகாலட்சுமியின் கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டு சரஸ்பதி தேவி அருகிலிருந்து அம்மைபெருமைகளைக் கொண்டாடிவர, இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் கலியாணமண்டபத்தினைச்சேர்ந்து பிறப்பிறப்பிலியாகிய பரமசிவத்தின் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து நிற்கும்போது ஸ்ரீமகாலட்சுமி யானவள் தாயே! லோகநாயகனிடப்புறத்தில்வீற்றிருப்பையென்றுவேண்ட, அவ்வாறே பரமனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் ஜயஜயவெனப்போற்றப் பராசத்தியானவள் வீற்றிருந்தனள். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! அத்தருணத்தில் மலையிறைவனானவன் ஆனந்தபரவசத்தனாய்க் கறுத்துக் காதளவும் ஓடியிராநின்ற விழிகளைப்பெற்ற தன்குமாரத்தியாகிய பார்ப்பதியம்மனைச் சிவபிரானுக்குத் தத்தஞ்செய்துகொடுக்க யத்தனித்துத் தன்தேவியாகிய மேனகைக்குக் கட்டளையிட்டபடிக்குப் பொற்கரகத்திற்கங்காசலமுஞ் சந்தனம் புஷ்பந் தூப தீப முதலிய பூசாதிரவியங்களைப் பொற்பள்ளயத்திலும் ஏந்திக்கொண்டுவந்தமாத்திரத்திற் பர்வதராசன் சிவபிரானைவணங்கி தன்தேவியானவள் கங்கைநீரைப்பொழிய ஆதிதேவன் திருவடிகளைச் சுத்திசெய்து தன் உத்தரீயத்தினால் ஈரத்தினைப்புலர்த்தி சந்தனக்குழம்பைப்பூசி புஷ்பமலர்களினால் அரிச்சித்துத் தூபதீப முதலிய சோடச உபசாரங்களையுஞ்செய்து முடித்தபின்பு அண்டாண்டபுவன சராசரங்களையும் ஈன்றருளிய பார்ப்பதியார் திருக்கரத்தினைப் பரமசிவத்தின் கரத்தில்வைத்து வேதசாகைகளை ஓதி ஐயனே! அடியேன் அரிதிற்பெற்றபெண்கொடியைமனதொருமித்துத் தமதுபாரியாகத்தந்தேனென்று அத்தேவதேவனைத் தனக்குமருகனாகநினைந்துதாராதத்தஞ்செய்துகொடுத்தான் சவுனகாதிரிஷிகளே யிவ்வதிசயத்தினையென்சொல்லுவேன். சர்வமுந் தமதுமயமாய் நவக்கிரகங்கள் முதலிய எவைகளுங் கொடுப்பவனும் ஏற்பவனுந் தாமேயாகவிளங்குஞ் சர்வசங்காரமூர்த்தியானவர் உலகங்களனைத்தினையும் படைத்தருளிய கன்னிகையை தேவர்முனிவர்கள் சாட்சியாய்ப் பர்வதராசன் திருமணமுன்னிலையில் தாரைவார்த்துக்கொடுக்கப் பெற்றானென்று சொல்லுவோமாகில் அவருடைய கிருபையின் மிகுதி யாவரால் அறிந்து புகழப்படும், இவ்வித மகோச்சவகாலத்தில் அரம்பாஸ்திரீகள் நிர்த்தனஞ்செய்யவும், சித்தர்கள் இராகங்களைப்பாடவுந், தும்புருநாரதர் கந்தருவர்களும் ஏழுநரம்பினைவாய்ந்த தேவயாழினைமீட்டிக் கீதங்களைப்பாடவும், தேவர்கள் முனிசிரேஷ்டர்கள் மற்றையரும் வேதங்களை ஓதிக்களிக்கவுஞ், செந்தாமரைமலர்வாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியும், வெண்டாமரைப்பீடத்தமர்ந்த சரஸ்வதிதேவியும், மற்ற தேவகன்னியர் ரிஷிபத்தினிமார் ஏகமாகக்கூடிக்கொண்டு மங்களவாழ்த்துகளைப்பாடவும் பூதகணங்கள் மங்கலமுரசம் சங்கம் சின்னமுதலிய பதினெண்வகை வாத்தியங்களையும்முழக்கி அரகரவென்று ஆர்ப்பரிக்கவும், இவ்வண்ணமாக ஆனந்தக்களியாடல்களைச்செய்து வருகின்றகாலையில் மலையரையன்பசுவின்பால் மா பலா வாழை முதலிய கனிவகைகளையுந் தேன் சருக்கரை நெய் முதலாகிய மதுரவகைகளையுந் திரட்சியாகச் சேகரித்துப் பொற்பள்ளயங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு பரமசிவத்தி னெதிரில் அணி அணியாகவைத்து எமதிறைவனே! யிக்கனிவகை ஆதியாகிய விதங்களைக் கிருபையுற்றுப் புசித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டுக் காளகண்டமூர்த்தியானவர் அதிகவிஷ்டத்துடன் அவற்றினைத் தமது திருக்கரங்களினாற்றொட்டு மலைக்கதிபனே? நீ நமதிடத்து மிகுத்த பிரியத்துடன்படைத்த பதார்த்தவகைகள் முற்றும் நமக்குப் பிரீதியாயிற்று இவைகளை எடுப்பித்துப் போகக்கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். இவ்விதமாகப் பரமன் அதிககிருபையுடன் அருந்தினவரைப்போலத் தொடப்பவுத்திரமாகிய சேடத்தைப் பர்வதராசன் பத்தியுடன் ஒருபுறத்திற் பத்திரப்படுத்தினவனாய் புஷ்பஞ் சந்தனந் தாம்பூலமாதியான ஓமதிரவியங்களைச் சேகரித்த பின்பு பிர்மதேவன் அதிகமகிழ்ச்சியுடன் கர்த்தன் சமீபத்தில்வந்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனன். ஆயிரம்பணாமகுடங்களைக்கொண்டு ஆதிசேஷன் தாங்கும் பூமண்டலத் திருப்பவர்களும் தெய்வலோகவாசிகளாதியாக விவாகஞ் செய்யுமுன்னிலையில் வேதவிதிப்படிக்குச் சடங்குகளைச்செய்து முடிப்பதுபோலவே தேவரீர் திருமணச்சடங்கினைத்துவக்கி நடப்பிக்கவேண்டியகருமங்களை ஆரம்பிக்கின்றதற்குக் கடாட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றுவதற்கிரங்கி திருநகைகொண்டு பிரமனே? அவ்வாறே நடப்பிக்கக்கடவையென்று உத்தரவுதர, மறையவன் மிகுத்த களிப்புடன் விரைவில் ஓமகுண்டத்தருகிற்போய் பலதிரவியங்களையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு பிரகஸ்பதி சுக்கிரன் மற்றுமிராநின்ற ரிஷிகள் பிராமணரைக்கூட்டிக்கொண்டு அக்கினியை ஓமகுண்டத்திற் சேர்த்து மந்திரபூர்வகமாய் சமித்துகளையும் ஆவின்நெய் பொரி யிவற்றை வேதவிதிப்படிக்கு பிராமணச்சடங்கின் முறையாக நடத்திப் பூரணாகுதியைச்செய்தவுடன் அம்மையப்பனாகநின்று உலகங்களனைத்தினையும்படைத்த பரமசிவத்தின் திருவடிகளில் முதல் பிர்மதேவன் வணங்கப் பின்பு மகாவிஷ்ணுவும் அதன்பின்பு தேவராசன் விண்ணவர் ரிஷிகள் சேவித்தனர். இப்படிக்குப் பரமசிவத்தையும் உமையவளையும் வழிபட்டபின்பு பேரறிவினைவாய்ந்த உருத்திரகோடிகள் பரிசனராகிய பூதகணங்களும் வணங்கிப்போற்றினர். முடிவில் பர்வதராசன் தன் பந்துவர்க்கங்களுடன் திருவடிகளிற் பன்

முறைபணிந்தனன். இவ்விதமாகப் பலருஞ் சேவித்துநிற்க பரமசிவனும்பார்வதியும் அவர்களிடத்திற் கிருபாநோக்கம் பாலித்திருக்கின்றதருணத்தில்இமவான்இதுபக்குவமானகாலமென்றெண்ணி முன்னம் பரமசிவந் தொட்டருளிய சேடமாகிய பழமுதலிய பிரசாதங்களைப் பகுந்துகொடுக்கும்படிக்கு நினைந்து வேதங்கள்தேடிக்காண்பரிய பரமசிவனது பாதோதகத்தினையும் மற்ற கனிவகைகளையுங் கிரமப்படிக்குப் பிர்மதேவன் முதலான தேவர் ரிஷிகள் மற்றையருக்குங் கொடுத்துவரப் பத்திவிசுவாசத்துடன் கரங்களிலேந்திப் புசித்துப் பவுத்திரராய் ஆனந்தத்தடைந்தனர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! ஆலகாலவிஷத்தினை உண்டு கண்டத்திற்றரித்த சிவநாதனுக்கு ஆராதித்த நிர்மலப்பொருள்களைப்பெற்ற சகலருந் தமது பூர்வவினைத்தொடக்கனைத்தும் வேறாப்போகினமென்று தேகபரவசராய் ஆடிப்பாடி ஜயஜயவென்று போற்றினர். அக்காலத்திற் சகலருங்கொண்ட மகிழ்ச்சியின் பெருக்கினையிவ்விதமென்று என்போலிகளாற் சொல்லிமுடிவதோ! இப்படிக்குச் சகலருங்களித்திருக்கின்ற காலையில் மிகுதியாகின்ற சேடத்தினை மலைமிறைவன் தன் தேவியுடன் சுற்றத்தாரும் அருந்திப் பாசபந்தங்களைநீக்கி மோட்சசாம்பிராச்சியத்தினைப் பெற்றவர்களைப்போல் அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிக்களித்தனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! சகலருமிவ்விதமாக ஆனந்தமடைந்திருக்கின்ற தருணத்தில் தன்கணவனைப் பறிகொடுத்துத் தவக்கோலங்கொண்டு துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருந்த இரதிதேவியானவள் இது தருணமென்றெண்ணி மெல்லக் கர்த்தன் திருமுன்வந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களை ஈன்றருளிய பார்ப்பதியாரைத் திருமணஞ்செய்து வீற்றிருக்கின்ற கோலத்தைத் தரிசித்துத் திருவடிகளிற் பன்முறைவணங்கிப்போற்றி கர்த்தனே! தேவரீர் திருக்கலியாண மகோச்சவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்றவர்களைப்போலவே அடியாளுங் களிக்கத்தக்கதாக மங்கிலியப்பிட்சை தந்தாளவேண்டுமென்று சகல சுபங்களுக்குங் காரணமாகிய கணவனையிழந்து வாடுகின்ற இரதிதேவியானவள் செய்த விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவியிலேற்றுப் பிராணிகளனைத்தினிடத்தும் அந்தரான்மாவாகின்று அவற்றின் நன்கு தீங்குகளைத்தெரிந்து அதற்குரிய வினைப்போகங்களைக் கூட்டி நடிப்பிக்கும்பேரருளுடைய சிவபிரானானவர் இரதிதேவியினிடத்திற் கிருபையுற்று அம்மே! மனம்வருந்தாதேயென்று ஆதரித்து மன்மதன் வருவதாகத் திருவுளத்தில் நினைந்தனர். தட்சணமே மகாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் பிர்மிக்கும்படிக்குத் தக்கித்திருந்த இரதிதேவியானவள்கண்டு கார்காலமேகத்தினை யெதிர்ந்த மயிலைப்போல மகிழ்ச்சியடைந்து துள்ளும்படியாகவும் அச்சபையினிடத்திற் கருப்புவில்லைக் கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு உம்மென்று ஆர்ப்பரித்து அநங்கன்தோற்றினன். இவ்விதமாகப் பரமனருளினால் வெளிவந்த உருவிலியானவன் முகாரணியாகிய பார்ப்பதியாருடன் வீற்றிருக்கின்ற பரமேஸ்பரனது பொற்பாத கமலங்களுக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கிச் சிரத்திற்படுவதாகப் பன்முறைபணிந்து போற்றிசெய்து கொடியபாதகன் முடித்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று வருந்துகின்றவன்மீது கிருபாநோக்கம்பாலித்து சித்தசனே நாம் உன்னிடத்திற் கோபங்கொண்டாலன்றோ அதனை க்ஷமிக்கவேண்டியது லட்சுமி குமாரனே? மனம் நோகவேண்டாம் அக்கினிமயமாயிருக்கின்ற நமது பார்வையினால் நீ மாண்டு சாம்பலாயினை. அதுகாலையில் பதிவிரதையாகிய உன்மனைவி இரதிதேவியானவள் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு நாம் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு அவளுக்குமாத்திரம் பழையபடிக்கு உருவமாய்விளங்கி மற்ற விண்ணவர் மண்ணவர் முதலானவர்களுக்கு அருபியாகநின்று உன்பணிவிடைகளைச் செய்துவருவையென்று அவன்செய்த வினைக்கீடாகத் திருவுளம்பற்றி அவன் அரசுரிமையையுஞ் சகல சிறப்பினையும் வலியினையுங் கடாட்சித்து மைதிமிர்ந்த நீண்ட விழிகளைப்படைத்த இரதிதேவியுடன் உன்னிடத்தைச்சேர்ந்து வாழக் கடவையென்று விடை தந்தபோது மன்மதன் உமாபரமேஸ்பரரை வணங்கிப்போற்றித் தன்தேவியுடன் அதிவேகமாய்ப் பழையநகரத்திற் சேர்ந்தான். இப்படிக்கு மன்மதனும் இரதிதேவியும் மனச்செருக்குடன் வங்கணமாகச்சென்ற பின்பு இந்திரநீல ரத்தின வகைகளினாற் சோதித்திராநின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த சிவபிரானானவர் பார்ப்பதியாருடன் பீடத்தைவிட்டிறங்கித் தமது திருவுருவினைப்பெற்ற சிறந்த உருத்திரகணங்கள் தேவர்கள் முனிசிரேஷ்டர் முதலாகிய சனங்கள் போற்றிச் சூழ்ந்துவரப் பூதகணங்கள் பலவாத்தியங்களையும்மங்களகரமாகத் தொனித்துச்செல்ல, உலகங்களில் வாசமாகிய உயிர்களுக்குயிராகநின்று நடிப்பிக்கும் நடேசர் கெம்பீரநடையினையுடைய ரிஷபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்துத் திருக்கரத்தினை நீட்டிப் பார்ப்பதியாரையெடுத்து இடப்புறத்திற்சேர்த் தணைத்துக் கொண்டு வாகனத்தைநடத்தி தேவர்கள் பழையபடிக்கு வரன்முறையாகச்சூழ்ந்து பணிவிடைகளைச்செய்துவரவும் கணநிபதிகள் நெருங்கித் துதித்துப்போகவும் பொன்மயமாகிய இமயகிரியினது எல்லையைக்கடந்து சந்திரிகையை வீசிவிளங்கும் வெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து திருமாளிகைப்புறத்தில் வந்தவுடன் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவேந்திரன் மலையரையன் தேவர்கள் முனிசிரேஷ்டர் முதலானவர்களிடத்து கிருபாநோக்கம் பாலித்து உங்கள் பதவிகளிற்போய்ச் சுகசீவிகளாய்வாழக்கடவீரென்று பிறப்பிறப்பில்லாதபரமசிவந் திருவுளம்பற்றி மேலுங்காலாக்கினி உருத்திரன், கூர்மாண்டேசன், ஆடகேசுரன், வீரபத்திரக்கடவுள் முதலாகிய தமது பத்தரான உருத்திர கோடியருக்குங் கணத்தலைவருக்கும் பூதவீரர்களுக்கும் விடைதந்தருளியபின்பு சிவபிரானானவர் ஒப்பற்ற தமது திருமாளிகையைச்சேர்ந்து நந்திவாகனத்தேவன் பிடரியினின்று மிறங்கித் தமது தேகத்தில் அர்த்தநாரியாக விளங்கும் உமையவளுடன் நகர்மத்தியிலுள்ள அரண்மனையிற் பிரவேசித்துச் சபாமண்டபத்தில் நவரத்தினமயமாகத் தோற்றுகின்ற சிங்காதனத்தில்யதாப்பிரகாரம் திருத்தேவியாருடன் வீற்றிருந்தனர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அடியருக்கெளியவராகிய பரமசிவம் பராசத்திசமேதராயிருந்தகாலத்திற் கூட்டுறவின்றி வேற்றுமைப்பட்டு வாடியிருந்த பிராணிகளனைத்துஞ் சிவமுஞ் சத்தியுஞ் சேர்ந்த மகிமையினாற் காமவின்பந் தலைக்கொண்டு போகங்களை ஒருமைப்பட அநுபவித்து ஆனந்தக்களிப்பிலாழ்ந்து வீறிவிளங்கியது.

திருவவதாரப் படலம்.

கேட்டீர்களோ? நைமிசாரணியவாசிகளே? இதுபரியந்தம் உமையவள் திருக்கலியாணச்சிறப்பினைக்கேட்டீரன்றே, இனி எமதையனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவவதாரச் சரித்திரங்களைப்பேசுவோம்.—பரமசிவம் பராசத்தியுடன் திருக்கயிலாய மாளிகையில் வீற்றிருந்தபின்பு பலகாலம் மன்னுயிரனைத்தும் வீறிவிளங்கி வருகின்றகாலையில் ஒருதினம் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிர்மதேவன் மகாவிஷ்ணு தேவேந்திரனாகிய திக்குப்பாலகர் தவங்களிற்சிறந்த ரிஷிக்கூட்டங்கள் மற்றுமிராநின்ற தேவர்கள் முழுமையுஞ் சூரபதுமன் உபத்திரவத்துக்கஞ்சித் தமது பதவிகளையிழந்து மகம்மேருச்சாரலில்வந்து ஒளித்திருப்பவர்கள் தம்மில்யோசிக்கின்றனர். நினசரண்ணியரு

கிய சிவபிரானானவர் பல அண்டங்களோடு இவ்வுலகினையுங் கொடிய பாதகராகிய அவுணருக்குச் சுதந்திரமாகக்கொடுத்துவிட்டு நமக்குத்தீராத துன்பத்தினையுண்டாக்கித் தாம்யோகியைப்போல மவுனதீட்சை வகித்திருந்தகாலத்தில் நமக்கு நேர்ந்த வருத்தங்களைப் பொறுக்க மாட்டாமல் திருக் கயிலைக்குப்போய் எல்லவருக்குஞ் சம்பவித் திருக்கின்ற குறை பாடுகளைச் சொல்லி முறையிட்ட காலத்தில் தீனருக்கடுத்த தயரத்துக்கிரங்கிக் கடாட்சித்தபடிக்கு இக்காலத்திற் திருக்குமாரனைத் தந்து நமது சங்கடத்தைப்போக்கி ஆளுந்தயாரசத்தினால் மலையிறைவன் புத்திரியாகிய பார்ப்பதியைத் திருக்கலியாணஞ் செய்தவர் தாம்வாக்குதத்தஞ் செய்தபடிக்குப் பிள்ளையைத்தாமல் சும்மாயிருப்பது என்னகாரணம் மேலுங்கர்த்தன் குணதிசயங்களை நிதானிக்குமிடத்தில் விருப்புவெறுப்பின்றியாவரிடத்தினும் ஏகபட்சமாய் அவரவர்செய்த நல்வினை தீவினைகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து அதுகளுக்கேற்ற பலப்பிராப்தியைக் கடாட்சித்து உலகங்களை நடிப்பிக்குஞ் சற்கருமியாகக் காணுகின்றது இத்தகையசர்வக்கியனை நாம்விருதாவாய் வெறுத்துப் பேசுவது தகாதனவாம் முக்கியமாகியதவ விரதங்களைச்செய்து அவனருளைப்பெறுமல் குற்றங்களைத்தேடிக் கொண்டன மென்று நம்மையேநொந்து கொள்ளுவதுநியாயமாகவிருக்கின்றது அப்படிக்கிருந்தபோதினும் தேவதேவனாகிய பரமசிவத்தின் திருவடிகளைப்போற்றிச் சரணடைவோமாகில் நன்மைகளனைத்துங்கிடைத்து வாழலாகுந் தீங்குகளனைத்தும் வேருடன்கெடுவதற்கையமில்லை இஃது உண்மையாதலால் ஆயிரங்கிரண சமோகத்தினையுடைய சூரியனுஞ்சோடச கலைகளைப்பெற்ற சந்திரனும் வலம்வரத்தக்க பெருமையினை வாய்ந்த திருக்கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் எமது கர்த்தனுக்கு இன்னமொருவிசை நாம்படும் வருத்தங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளும்பொருட்டுப் போகவேண்டும் இதன்றியில்முக்கியமாகிய நன்மைவேறில்லையென்று நிதானித்தனர், அத்தருணத்தில் பொன்னை யொத்தமகரந்தங்களை யிறைக்குந் தாமரைப் பீடத்தினனான பிர்மதேவன் தேவர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான் நம்முடைய சபையிலிப்போது தீர்மானித்த காரியந்தகுதியே ஆயினும் முந்தி ஒரு காரியத்தினைச் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது அஃதென்னையெனிற் சிவபிரான் இக்காலத்தில் என்ன அவசரத்திலிருக்கின்றனர், அதைவிசாரித்துக்கொண்டு போவது நன்காதலால் ஒருதூதனைச்செலுத்தி யறியவேண்டுமெனச் சொல்ல அதற்குச் சகலருமிசைந்து இதற்கு யாரை அனுப்பலாகு மென்று ஆராயுமிடத்தில் பிர்மதேவரானவர் அக்கூட்டத்தி லிருக்கின்றவாயுதேவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் குமாரனே உன்வல்லபத்தினைஎன்னவென்றுசொல்லுவேன் பூர்வத்தில் ஆதிசேஷனுக்கும் உனக்கும் வாதுநேர்ந்தகாலத்தில் அவனாற் சூழப்பட்டிருந்த மகம்மேருவினது சிகரங்கள் ஆயிரத்துள் ஒருமூன்றை உன்வேகத்தினாற் பறித்துப் பிரசண்டவாயுவும் அஞ்சிவாடத் தக்கதாகச் சமுத்திரமத்தியிலெறிந்ததை உன்வல்லபம் உனக்கே தெரியவில்லை ஆதலாலிக்காலத்தில் நமது குறைகளை நிவாரணஞ் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்து விண்ணப்பம் பண்ணவேண்டுவதற்காக நீ முந்தித் திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய்ச் சந்திர சடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரானிருக்கின்ற அவசரத்தினைத்தெரிந்து வருவையாகில் அதற்குத்தகுதியாக யோசித்து நடந்து கொள்ளலாகுமென்று ஆயிரமிதழ்களைப் பெற்ற தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய நான்முகன் குறித்தகாலத்தில் வாயுதேவன் திடுக்கிட்டுச்சொல்லுகின்றனன், சிலதினத்துக்கு முன்னங் கருப்புவில்லைப் படைத்த மன்மதன் எதிர்த்தமாத்திரத்திற் சாம்பலாகவிழித்த தேவதேவனிடத்துக்குப்போவது யாவருக்கும் அரிதாகும் தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குப் போவேனாயினும் அடியேனுக்குத்துன்பம் நேருவதன்றியிற் காரியசாதகமாவது அரிது இதனை நினைத்தமாத்திரத்தில் மனம் நடுநடுங்குகின்றது ஆதலால் ஒருபோதும் இக்காரியத்துட் பிரவேசிக்கமாட்டேன் போனபோதிலும் முடியாதென்று மறுத்தவாயுவைப் பிரமன்பரிவாகப்பார்த்து நீபிர்மிக்கவேண்டாம் எவ்விடத்துந்தடையின்றிஉலவுகின்றவன்நீஒருவனல்லாமல் இதனை முடிக்கவல்லவனா யித்தேவகூட்டத்திற்கண்டதில்லை இஃதன்றியிற் சிலநீதிகளைக் கேட்பாயாகத்தம்மையடுத்தவருக்குதவிசெய்வதே பெரிதாய் நினைந்திருக்கின்றவருந் தேகியென்று கேட்டவருக்கு மறுமற் சகலவானுந்தரவல்லதியாகிகளும் அளவற்றதவங்களைச்செய்து கைகூடியமகத்துக்களும் சமர்க்களத்திற் றடைபடாமல் உயுத்தஞ் செய்யத்தக்க தீரம்பெற்றவீரரும் நற்காரியங்களைச் செய்யப் பிரவேசித்தபோது மற்றொருபிரயோசனத்தையும் அவர்களாற்பெறநினையாமல் முடித்துத்தருவர் வருத்தத்துக்கும் அஞ்சார்கள்பிராணன் போகவரினும் அதைப்பெரிதாக வெண்ணார்கள் உதவிசெய்வதே நன்மையென்று மகிழ்வர் ஆதலால் எங்களனைவருக்கும் பிராணபதமாகிய சகாயத்தினை முடிக்கும்பொருட்டு ஐயனே அவசியம் போகவேண்டுமென்று அவனைப்புகழ்ந்து மேலும் அளவற்றநீதிகளைப்போதிக்கவும் மறுப்பதற்கு நாவெழாமற் சம்மதப்பட்டு அக்கினிதேவனுக்குச் சகாயனானவாயுவானவன் பிரமனைவணங்கி விடைபெற்றுப்போய்த் திருக்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்தவுடன் அவ்வரையின் சாரலிற் கல்லென்னும் ஓசையுடன் பெருகுகின்ற குளிர்ந்த அருவிசலத்திற்படிந்தும் பக்கங்களி லிராநின்ற பூங்காவுகளில்உலவிபரிமளங்களைவாரிக்கொண்டு மந்தமாருத அசைவாய் மெல்லச்சென்று இரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற நகரத்திற் பிரவேசிக்கச் சமீபித்தபோது பலகோடி சிவகணங்கள் சூழ்ந்து போற்றப் பொற்பிரம்பினைக் கரத்திற்கொண்டு முதற்கோபுரவாயலின்கண் வீற்றிருந்து ஆணை ஆக்கினையினைச்செலுத்தும் பெருமையினைப்பெற்றநந்திதேவர்வாயுதேவன்வருங்காரணத்தினைத்தெரிந்து அதிககோபங்கொண்டு சீறி ஆடாபயமின்றிவருப்பவனென்று அதட்டிய மாத்திரத்தில் மேகத்தினிடத்துண்டாகுமிடியின் முழக்கத்தினைக்கேட்ட சர்ப்பங்களானவை படங்களைமறித்தும் புரண்டுவாடுவதைப்போல மீறிவருகின்ற வாயுதேவனானவன் வலியொடுங்கி மனம் நடுங்கித் தாபரிக்கப்படாமையால் கைகால்களோய்ந்து நிலத்தில்விழுந்து களைத்திருந்து சற்று நேரத்திற் றெளிவுண்டாய் என்னகாரியத்துக் குள்ளாய் வந்தோமென்று அதிகபயத்துடன் கிலேசித்து மெல்லவெழுந்து தன்சுயருபத்தினைக் கொண்டுவந்து வீரக்கழலணிந்த நந்திதேவர் பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்தெழுந்து வாயினைப்பொத்திக் கொண்டு விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான், ஓ நந்தியெம்பெருமானே அடியேன் அபராதங்களை க்ஷமித்து என்வரவின்காரணத்தைக் கேட்டருள்க சூரனுக்குப்பயந்து மகம்மேருச்சாரலில்வந்து ஒளித்திருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவேந்திரன் முதலாகிய விண்ணவர்களனைவரும் காளகண்டமூர்த்தியினது சன்னிதானத்துக்குவந்து தமது குறைகளை விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள நினைந்து அதற்கு முன்னஞ்சிவபிரானிருக்கின்ற சமயத்தைத் துரிதமாகப்போய்த் தெரிந்து வருவதாகக் கொடிய பாதகனாகிய அடியேனுடன் சொல்லினர். அதைக்கேட்டவுடன் தேகமெங்கும் வியர்க்கப் பயந்தவனாய் ஆலகால விஷத்தினையுண்டு கண்டத்திற் றரித்தாண்டருளிய பரமசிவத்தின் திருவிளையாடலின் திறத்தினை யிவ்விதமெ

ன்று ஒருவராலும் நிதானிக்கக்கூடாது அப்படிக்கிருக்கத் தீனனாகிய என்னால் அளக்கப்படுவதோ வென்று பலவாகச் சொல்லித்தடுத்த போதினும் தங்கள் வருத்தங்களைக் காட்டிஎன்னைவெறுத்துக்கொண்டு பயமுறுத்தித் தங்கள் வல்லபத்தினால் பலவத்காரமாய் உடன்படுத்தி என்னை அனுப்பினார்கள் அடியேன் என்னசெய்வேன் தடுத்தால் என்ன செய்வார்களோ வென்னும் ஏக்கத்துடன்புறப்பட்டு அஞ்சி அஞ்சி என்ஸ்வரூபத்தை மாற்றி தென்றற் படிவத்தைத் தாங்கி மெல்லமெல்லவந்தேன் என்னவிளைய விருக்கின்றதோ வென்னுங் கவலையிற்பட்டவனாதலால் இக்காரியத்தைத் தேவரீருக்கு முந்திவிண்ணப்பஞ்செய்துக் கொள்ளவேண்டு மென்பதை மறந்தேன் பேதை அறிவினையுடைய நாயினேன் பிழையினை கர்த்தனே க்ஷமித்து இரட்சிக்கவேண்டும் மேலும் அளவற்ற அவுணவீரர்கள் சூழ்ந்துபோற்ற வீற்றிருக்கின்ற ஒப்பற்ற 'வீரபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமனிட்ட தகாதபணிவிடைகளைச்செய்து மானமழிந்து மதிகெட்டு வருந்திவாடுகின்றவ னாதலால் முந்தியிதனை முடித்துப் போகவேண்டு மென்னுங் கிரமங்க ளொன்றுந் தோற்றவில்லை புத்திமயங்கினேன் நானொருவன் மாத்திரமல்ல இவ்வாறே மற்றைய தேவர்களும் மதிமயங்கிவாடுகின்றனர் பெருமைபொருந்திய கணாதிபதிகளில் முதன்மையாகவிளங்குகின்ற நந்தி கேஸ்வரரோ! தேவரீர் கோபத்துக் கிலக்கானவர் ஒருவருமில்லை ஆதலால் சிறியனாகிய என்னிமித்தஞ்சீற்றங்கொள்ளுகின்றீரோ பொறுத்தருள வேண்டுமென்று மிகவும் வருந்திக்கேட்டுக்கொள்ள எமதிறைவனாகிய நந்திதேவர் மீறி யெழுந்தகோபத்தினைத் தணிந்து வாயுதேவனே! போகவிருந்த உன்பிராணனைத்தந்தனம் இனியிங்கு நில்லாமல் சீக்கிரத்தில் ஓடிப் பிழையென்று செலவு கொடுக்கப் பெற்று வாயுவானவன் பேரறிவினைவாய்ந்த நந்திதேவர் திருவடிகளிற்பலதரம்வணங்கி ஒப்பற்ற திருக்கயிலாயத்தைக் கடந்து மகம்மேருச்சாரலிற் கூடியிருக்கின்ற தேவர்கள் சமோகத்திற்சேர்ந்து திருமால் பிர்மதேவர் திருவடிகளிற் பணிந்து நின்றுசுவாமிகளே தங்கள் கட்டளையின்படிக்குத் துணிவுகொண்டுபோய் வெள்ளியங்கிரியினைச்சேர்ந்து மந்தமாருதவடிவுடன் மெல்லமெல்ல ஆலயத்துக்குள்போவதற்கு யத்தனப்படும்போது நான்பட்ட பாட்டையென்னசொல்வேன் முதற்கோபுரவாயிலினிடத்தமர்ந்து போற்றுகின்ற நந்திதேவர் காவலின் வல்லபத்தினையும் மற்றும் அவ்விடத்தில் நடந்தசரித்திரங்களையும் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லிக் கர்த்தர்களே யித்தினம் மீளத்தாய் வயிற்றிற் பிறந்ததாக நினைந்து தப்பிப்பிழைத்துவந்தேன் அம்மம்ம அந்தநந்திதேவர் கோபப்பெருக்கினை யென்னசொல்வேன் நினைத்தாலும் மனம் நடுங்குகின்றதென்று வாயுதேவன்விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களைச் செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் மலரயனும் இந்திரனுங்கேட்டு அதிகவியசனங்கொண்டவர்களாய் மீளவும் யோசித்து ஒருதீர்மானப்படுத்திக்கொண்டு மற்றதேவர்களனைவருங் கேட்கச் சொல்லுகின்றனர், எமதிறைவனாகிய சிவபிரானிருக்கின்ற நிலையினைத்தெரிந்துவரும்படிக்கு வலியிற்சிறந்த வாயுதேவனைவேண்டி அனுப்பினோம் அவனோநந்திதேவர் ஆக்கினைக்குப்பயந்துதப்பித்துக்கொண்டுயிருடன்இவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான், ஆதலாலினியாதொரு வியாபகமுங்கொள்ளாமல் நாம் எல்லவருந் திருக்கயிலாயத்துக்குச்சென்று கர்த்தன் சன்னிதிக்குப் போகத்தக்காலங்கிடைத்தபோது பரமனைவணங்கிச் சூரனால் நமக்குநேர்ந்தகுறைபாடுகளை விபரமாக விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்வதே உத்தமமாக விருக்கின்றதென்று தெரிவிக்கச் சகலரும் ஏகமுகமாய்இதுதகுந்தகுமென்று ஒருமைப்பட்டனர், இவ்வாறுமகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் முதலிய தேவர்கள் அனைவருமிசைந்தவுடன் பொன்மலையாகிய மகம்மேருவைக்கடந்துபோய் வெள்ளியங்கிரியின்மீது விளங்குந் தெய்வீகம்பொருந்திய ஆலயத்துக்கெதிரிற் சேர்ந்து சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் நந்திதேவரைக்கண்டு வலம்வந்து சேவித்துப் போற்றிச் சொல்லுகின்றனர், எமதிறைவனாகிய நந்திதேவரே கிருபையுற்றுக்கேட்டருள்க எங்களுக்கடுத்த துன்பங்களனைத்தினையுந்திருவுளத்திற்கொண்டிரங்கி தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரானுக்கு எங்கள் வரவினைத் தெரிவித்து விடைபெற்றுவந்து சீக்கிரத்தில் எங்களைப்பரமன் திருமுன்பு விடவேண்டு மென்று பல உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி வேண்டுவதற்கிரங்கித் தேவர்கள் கூட்டத்தினை அத்தலத்தி லிருக்கக்கட்டளையிட்டு ஆலயத்தினுள்பிரவேசித்துக் கற்றைகற்றையாக நீண்டிருக்குஞ் சடாமண்டலதாரியாகிய முக்கணெம்பிரான் பொற்பாத கமலங்களில்வணங்கிப்போற்றிக் கர்த்தனே தேவரீர் திருவடிகளைத் தரிசித்துப் போவதாக இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவர்களோடு கடைவாயில் னிடத்தில் வந்திருக்கின்றனவொன்று அறிக்கையிட்டகாலத்திற் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவநாதன் நந்திதேவரைக்கிருபையாகப்பார்த்து அவர்களனைவரையும் அழைத்துவரக் கடவையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியுவுடன் தேவாதிதேவன் திவ்வியசரணார விந்தங்களில் நமஸ்கரித்துச் சீக்கிரத்திற் றிரும்பி மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் முதலிய தேவர்களைக் கண்டு எமதிறைவன் கட்டளையாயிற்று வாருமென்று ஞானவானாகிய நந்திதேவர் சொன்னமாத்திரத்தில் மேககர்ச்சனைக்கு அஞ்சாதுகளித்திருக்குஞ் சாதகப்பட்சிகளைப்போலப் பிரமாதி தேவரனைவருந் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் சன்னிதானத்தை நோக்கிச்சென்று பராசத்தி யிடப்பாகத்தில் விளங்கிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற எமதையன் திருமுன் சேர்ந்து பொற்பாதகமலங்களிற் பன்முறை பணிந்தெழுந்து பத்திவிசுவாசத்துடன் போற்றுகின்றனர், ஓ கர்த்தனே 'தேவரீர்மகிமைகள் எப்படிக்கொத்ததென்றால் விழிகளின் றோற்றத்துக்கு அகப்படாதவராய் மனோவாக்குக் கெட்டாதவராய்த் தியானித் தறியப்படாதவராய் இவ்விததோற்றத்தினை யுடையவ ரென்று பகுத்தறிவதற்குக் கூடாமையாய் விளங்குமிறைவனே தேவரீர் நடிப்பிக்குந் திருவிளையாடலின் மகிமைகளை எங்களால் அரியப்படவில்லை சத்திசிவமாகவுஞ் சதாசிவமாகவும் இவ்விரண்டுக்கும் மேற்பட்டபரசிவமாகவும் இவற்றிற்றூப் புறம்பாக விளங்கியும் அச்சன்னிதிப் பெருமையினாற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்தும் இவ்விதநாடகத்தைச்செய்யும் மகத்துவமுள்ள கர்த்தனே தமது லீலாவினோதப் பெருக்கினை ஓதற்கரிய சிறந்தவேதங்களாலும் நிதானிக்கக் கூடுவதோ நாமரூபமற்று எங்கும்பரிபூரணமாகநிறைந்திருக்கின்ற பரம்பொருளே முற்குறித்தகாரணங்களை யோசிக்குமிடத்தில் உலகங்களிற் பரவியிருக்கின்ற பிராணிகளுக்கு மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைக் கடாட்சிக்கக் கிருபையுற்றதல்லது வேறுமொன் றுண்டோ அப்படிக்குத் தோற்றிய உயிர்களனைத்துந் தேவரீர் கிருபையில்லாதகாலத்தில் யாதொருதொழிலையுஞ் செய்யவறியாமல் மயங்கியிருக்கும் ஆதலால் விருப்பு வெறுப்பற்ற தேவரீர் எவ்விதமாகஇவ்வுலகங்களை நடிப்பிக்கின்றீரோ தோற்றவில்லைமுதன்மையாகச்சொல்லாநின்ற வஸ்துக்களில் முந்திப்பேச லாகுமென்று நினைப்போமாகில் கடைப்பட்ட பொருள்களினுங் கடையாக வசனிக்கவும் விளங்குவீர் 'அந்நிலைகளில் மாத்திரமிருக்கின்றீரெனக்குறிக்கலாகுமெனினும் மற்றவைகளனைத்தும் உமதுசெயலல்லது வேறுமுண்டோ ஆதலால் என்னவென்று தேவரீர்

குணாதிசயங்களை வர்ணித்துத்துதிக்கின்றது வினைப்போகங்கள் முதலிய கருமங்களனைத்தும் நீர் கிருபை கூர்ந்து நினைக்க அக்கட்டளையின்படிக்கு நடக்குமென்று சொல்லுவோமாகில்ஆதியிற் கொடியபாதகர் வாசமாகவிருந்த திரிபுரங்களைச் சாம்பலாக்கியதும் மன்மதனைநுதல்விழியினாலெரித்ததும் உமக்கொரு புகழின்பாலதோ? ஆதியில் எங்களைத் தமது அம்சையிற் படைத்தருளி எங்களுக்குத் தகுதியாகிய அரசுரிமையையுங் கடாட்சித்துப் பரிபாலனஞ்செய்யவும் விதித்தீர் மேலும் எங்களுடனொருவனாகநின்று அசைப்பிக்கின்றீர். அத்தகையமகிமையினையுடைய தேவரீருடைய காரணங்களை எங்களாற்றெரிந்து போற்றவும் போதுமோவென்று இவ்வாறு தேவர்க்களனைவரும் அன்பு மிகுதியினால் துதிக்கின்றபோழ்து காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவநாதன் அவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து ஓ? தேவர்களே! நீங்கள் மிகவும்நொந்து மனம்வாடி வருந்தினீர்கள் ஆதலால் இத்தருணத்தில் உங்களுக்குவரங்கள் ஏதேனுந்தர விருப்புற்றனம் வேண்டியதைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவீரொன்று பரமன் திருவுளம்பற்றியகாலத்தில் தேவர்களனைவரும் ஒருமுகமாய் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர். அடியோங்களனைவரும் இத்தினவரையிற் கொடிய செய்கைகளையுடைய அவுணவீரரால் படாதபாடுகளும்பட்டோம், அவ்வருத்தங்களைப்போக்கித் தேவரீர் பூர்விகமாக எங்களுக்குக் கடாட்சித் திருக்கின்ற செல்வங்களை மனக்கவலையின்றி அனுபவித்து வீறியிருப்பதாகத் தம்மிடத்தில் ஒருவரம் பெறவேண்டினோம் அதனையும் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளுவோம் பலவகைப்பட்ட சீவராசிகளைப்பெற்றுந் தளராத கொங்கைகளைப்பெற்ற கன்னிகையாகிய பார்ப்பதியானாத் தேவரீர் திருக்கலியாணஞ்செய்த காரணம் அவளிடத்தில் ஒப்பற்ற திருக்குமாரனைப்படைத்துத் துக்கசாகரத்திற்பட்டு வாடுகின்ற அடியோங்களைக் கரையிற் சேர்த்து ஆளுகின்றதற்கேதுவன்றோ, மேலும் இத்தகைய திருவிளையாடல்களைத் தேவரீர் நடிப்பிக்கின்ற காரணங்களனைத்தும் அதற்குரித்தாகவே தோற்றுகின்றது. இஃதன்றியும் ஆதிமத்தியாந்தமும் அருவமும், உருவும், ஒப்பும், எதுவும் போக்குவரவும் இன்பதுன்பமு மில்லாமல் சதுர்வேதங்களுக்கும் எட்டாதவராகவிளங்கும் நிர்மலக்கடவுளே! ஒருசத்புத்திரனைத் தேவரீருக்கொப்பாக உம்மிடத்திற்படைக்க வேண்டுமென்று பலதரம்வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளும் பிர்மதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் விண்ணப்பங்களைக்கேட்டருளி அவர்களைப்பயப்படாதீர்களென்று ஆதரித்து உங்கள்மனக்கவலைமுற்றும் பரிகரித்துச் சுகத்திலிருத்தவல்ல திருமகனைப்பெற்றுத் தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அதன்பின்பு சற்றுநேரத்தில் அந்தி வண்ணனாகிய பரமேஸ்வரர் கிருபையுற்று பேரறிவாளரால் தியானிக்கப்பட்ட தமது பழையகோலமாகிய சண்முகங்களுடன் தோற்றி எதிரிலிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களனைவருந் தமது மனந்திடுக்கிட்டு அற்புதத்தராய்க் கர்த்தன் கிருபையின் பெருக்கினை நினைந்து நினைந்து புகழ்ந்திருக்கின்ற காலத்திற் பராபரமூர்த்தியானவர் தாம்வகித்திருக்கின்ற திருமுகங்களாறினும் பிரகாசித்திருக்கின்ற நுதல்விழிகடோறும் ஒவ்வொரு அனற்பொறியினை உண்டாக்கினர். இவ்வாறு பரமசிவத்தினது நெற்றிவிழிகளிற்பிறந்த பொறிகளாறும் பிர்மதேவன் முதலானவர்கள் நெருங்கப்படாமையாக அதிகச்சுவாலையைவீசிப் பூமண்டலம் அண்டகோளகை முற்றுஞ் சரோலெனப்பரவிச் சங்கு சக்கரந் தண்டங் கட்கங் கோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுத பாணியாகிய மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவ னிவர்களாற்கணித் தறிவதற்கரிய சோதிமயமாகிய பொறிகளானவை ஆலகாலவிஷம் வடவாமுகாக்கினியும் ஏகமாய் உலவுவதைப்போல்பூமண்டலவெல்லைமுற்றும்வீறிவானவெல்லையைமறைத்துமூதண்டகோளகைபரியந்தம் பரிபூரணமாய் நிறைந்தும் பார்ப்பதியை வாமபாகத்திற் கொண்டருளியசிவபிரான் கரத்திலேந்திய மழுவானது ஊழிகாலத்தில் வெளிப்பட்டு உலகங்களனைத்தினையும் நாசஞ்செய்து நிறைந்ததையொப்பாகவுங் கர்த்தன் நுதல்விழியிற்பெருகிய அனலானது சகல வஸ்துக்களையும் வாட்டிப் புவனங்களனைத்தினும் ஓங்குகின்றது. இவ்விதமாகத் தழற்பிழம்பானவை மேலோங்கி எழுந்தபோது அகில சராசரங்கள் முற்றும் நிறைந்துலவும் பிரசண்டவாயுமுதலாக வேகமாறிக் குன்றி ஓயவும் மேலும் அவற்றின் வெப்பத்தினால் அலைகளைமோதிச் சுருட்டுஞ் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப் பெடுத்துச்சுவறி அடங்கவுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியுந் தன்வெப்பமும் வீறுப்பும் அடங்கி மங்கவும் பூமிமுற்றுங்கரிந்து பொரிந்து வெடித்துத் துகளெழவுங் குலகிரிகள்முதலிய பர்வதங்களானவை படபடவென வெடித்துக் குன்றிக்குறையவும் ஆதிசேஷன்முதலிய நாகங்கள் உச்சுடுகையைப் பொறுக்கப்படாமையால் நெளிந்து புரண்டு பெருமூச்செறிந்து விஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு சோரவும் அஷ்டதிக்குகளைத் தாங்கிநின்ற அயிராபதமுதலாகிய யானைகள் வாய்விட்டரற்றித்தியங்கி ஓடவும் அண்டங்களில் அடங்கியிராநின்ற உயிர்த்தொகைகளானவை நடுநடுங்கிப் படாதபாடுகளைப்பட்டுத் திகைக்கவும் இவ்வித அனர்த்தங்களைச்செய்யத் தொடங்கியது. கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! ஆதியந்தமறியப்படாத பெருமையினையுடைய பரமசிவத்தின் விழிகளினின்று பெருகிய தீயானது எவ்வுலகங்களுக்கும் பேரருளைக் காட்டியிரட்சிக்க உதித்த காரணத்தினால் யாதொரு பிராணிகளையும் வதைசெய்யாமற் சராசரங்களைப் பயமுறுத்தி அலைத்தது இச்சரித்திரம்நிற்க, சிவபிரானிடப்புறத்தில் வீற்றிருந்த பார்ப்பதிதேவியும் அவ்வனற்பொறியினது வெப்பமானதுதாக்கச் சரீரமுற்றினும் வியர்த்து மனங்கலங்கிச் சிங்காதனத்தினை விட்டிறங்கித் திருவடிகளிற் சூழ்ந்திருந்த பாதசரங்கள் சத்தித்து ஒன்றுடனொன்று தாக்கத்தக்கதாகத் தாம்வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையைநோக்கி ஓடினள். அத்தருணத்தில் எதிரிலிருந்த மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்முதலிய தேவர்கள் அனைவரும் அத்தழற்பிழம்பின் வீக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சினவர்களாய்ப் பூர்வத்திலெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தின் கொடுமையினாற்பட்ட துன்பத்தினைப்போலவே ஒருவருடன் ஒருவர் கூடாமல் தனித் தனியே புறங்கால் புட்டத்திற்றுக்க வேகமாய்ப் பலதிக்குகளினுஞ் சுற்றிச்சுற்றி ஓடினர். இவ்விதமாகச் சொர்னமாளிகைப் புறங்களில் மறைந்திருந்த விண்ணவர்கள் மனதில் அன்பானது தாண்டப் பெருமூச்சுகளைப்பெருக்கி மெல்லமெல்லச் சபையில்வந்துசேர்ந்தனர். இவர்கள்போனதும் மீண்டதும் எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் வலையினிடத்தகப்பட்டுப் பலதிசையினுந் தாவியலைகின்ற மானினங்களைப்போலந் தேவரை அக்கினி யானது சூழ்ந்தகாலத்திற் பயந்து திருமாளிகையினை வளைய வளைய ஓடிப் பதுங்கினவர்கள் தன்னினத்தைப்பிரிந்த காக்கையானதுமீளத் தேடிக் கூடு மாறுபோலத் திரும்பினவர்களாய்க் கிருபாநிதியாகிய திரிநேத்திரதாரியைச்சேர்ந்தனர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாரிஷிகளே? யிவ்விதமாகக் கர்த்தன் நுதல்விழிக் கனலுக்காற்றாமற் பலதிசையினும் பாறினவர்கள் அனைவரும்மீண்டு திருச்சன்னிதானத்திற்கூடியவுடன் சதுர்ப்புயங்களையுடைய ஞானநாயகனைப் போற்றிசெய்து முறையிடுகின்றனர். கர்த்தனே? கொடிய வலியினைப்பெற்ற பாதகராகிய இராட்சதரால் வருந்துகின்ற துன்பங்களைப்போக்கி ஆள்வதற்காக ஒருபுத்திரனைக் கடாட்சித் திரட்சிக்கும்படிக்குத் தேவரீரைக்கேட்டுக்

யங்களுஞ் செங்கோலின் முயற்சியும் பெற்றுவாழவுஞ், சூரபதுமன் குலநாசமற்றுப்போகவும் இன்னமுஞ் சிலகாலமிருக்கின்றதாற் சிவபிரான் அதைக்கருதித் தன்னையொத்த திருமகனைச் சரவணப் பொய்கையினிடத்தில் வளர்வதாக அனுக்கிரகஞ்செய்தனர், மேலும் திரிபுராதிகள் நகரங்களை எரித்தநிர்மலக்கடவுளாகிய பரமனானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்து வருகின்ற காரணங்களை நோக்குமிடத்திற் கிருபையின்பாலதாகவே யிருக்கின்றது அதற்குத் திஷ்டாந்தம் அனற்பொறியினைப் படைத்ததும் நினைத்தற்கரிய கடாட்சவீக்ஷணி பத்துக் கேதுவாகவே காணநின்றதென்று தேவர்கள் சந்தோஷப்பெருக்கினால் லிவ்விதங்களாகப் பலபலவார்த்தைகளைப் பேசினவர்களா யினிமேலிராட்சதர்வகையறமாண்டு போவதற் கையமில்லை வாடிவருந் திருந்த நமது குறைபாடுகளனைத்துந் தொலைந்து நன்மைபயக்குமாதலால் அதுபரியந்தம் நாமுஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் காத்திருப்போமென்று தேவர்களனைவரும் ஒருமைப்படப்பேசிக்கொண்டவர்களாய் அதிகவெப்பத்தினைக்கொண்டு சொலித்திருக்கும் பொறிகளை வாயுதேவன் சிரத்திற்றாங்கிமுன்னடக்க லட்சுமிதேவியைமார்பினிடத்தில் வைத்திருக்கும்மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கூட்டமானது வெள்ளியங்கிரியினைக்கடந்து பின்தொடர்ந்தனர், இவ்விதமாக விஷ்ணுவாதியாகிய விண்ணவர் சந்தோஷவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு நடக்குமுன்னிலையில் ஒருநாழிகைப் போதாயிற்று அத்தருணத்திற் பரமன் விழிகளிலுதித்த அனற்பொறிகளைத் தாங்கிச்செல்லும் வாயுதேவன் அவற்றின் வெப்பமானது சிரத்திற்றுக்கத் தாபரிக்கப் படாமையால் மிகவும் வருந்திச் சந்திரசடாதரக்கடவுளினது கட்டளையின்படிக்குத் துரிதமாய் அக்கினிதேவன் வசத்தில் ஒப்பிக்க அவனும் அதிகபிரீதியுடன் தன் சிரத்திற்கொண்டு பாதங்களைப்பெயர்த்து ஒரு அடிவைத்தமாத்திரத்தில் தீப்பொறியின் சுடுகைமேலிட்டுக் கொளுத்துவதினால் அக்கினிதேவன் தனது வெம்மையடங்கிச் சரீரம்வெம்பி வெயர்த்துத் துடிக்கத் தக்கதாகவருந்தி மற்றொரு அடிவைத்துப் பொறுக்கப்படாமையால் அதிசீக்கிரத்திற்றுவி ஆரவாரங்களுடன் பெருகுகின்ற கங்கையினிடத்தில் விட்டனன்இப்படிக்கு அக்கினிதேவன்வருந்தி அனற்பொறிகளை வெள்ளத்திற் சேர்த்த மாத்திரத்தில் பூர்வத்திற் பராசத்தியினுடைய கரத்தில் நின்றும் பெருகிய சீத்தமானது மேலிட்டு உலகங்களுக்கு உபத்திரவங்களைச் செய்யப் பரமனிரங்கித் தமது திருச்சடையிலொன்றை வீசிமீறிவரும் பிரவாகத்தினை வறளச்செய்ததுபோலக் கங்கையின் ஜலப்பெருக்கானது சுவறிக்காட்டியது இத்தகைய வருத்தம் நேர்ந்தபோதினும் பரமன் கட்டளையினால் வந்ததாதலால் அதிகவேகங்கொண்டு அலைகளென்னுங்கரங்களினால் அப்பொறிகளையேந்தித்தாலாட்டிச்சென்றுசெந்தாமரை மலர்கள் புஷ்பித்து விளங்குகின்றதைப் போலக்காட்ட ஒரு நாழிகைப்போகிற் சரவணப்பொய்கையி னிடத்திற் சேர்த்தனள், அத்தருணத்தில் பின்தொடர்ந்துவந்த மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன்முதலிய தேவர்களனைவருஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வந்தவர்களாய் அனற்பொறிகள் விளங்குவதைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து நற்காரியந் தங்களுக்குச் சித்திக்க விருக்கின்ற காரணத்தினைத் தெரிந்தவர்கள் அதுமுற்றுப் பெறுமளவும் இடைவிடாது காத்திருப்பவரைப்போல அப்பொய்கையின் கரைமுற்றிலுஞ் சூழ்ந்திருந்தனர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே யிவ்விதமாக அதிக சந்தோஷத்தினைக்கொண்டவர்கள் கொடிய இராட்சதப் பாதகர்களினால் ஏதேனும் உபத்திரவம் நேருமென்னுஞ் சங்கையினால் விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகர்களும் விண்ணவர் கூட்டமும் மற்றைதிக்குகளில் வாசஞ்செய்பவரும் ஏகமாகக்கூடி ஜல சமர்த்தியாய்ப் பலமலர்கள் நிறைந்து விளங்குஞ் சரவணப் பொய்கையை அடரச்சுற்றிக்கொண்டு காத்திருந்தனர் இவர்கள் சரித்திரம்நிற்க பார்ப்பதியார் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய இமயகிரியினது சாரலிற் செந்தாமரை வெண்டாமரை அல்லிமுதலிய மலர்கள் நிறைந்ததாய் அன்னங்கள் நாரைகள் முதலிய பட்சிசாலங்கள் செவிகளுக் கினிமையாகத் தொனித்திருக்க முதலைவரால் சேற்கண்டையினங்கள் மிகுத்துத் துள்ளவும் கரைகள்முற்றுந் தேவதாரம் பாரிசாதங்கொன்றை வில்வம் ஆல்முதலிய தருக்கள் மலிந்து விசாலமாய்மதுரமாகிய ஜலசமர்த்திபெற்று மூழ்கினவரைப் பவித்திரமாக்கும் மகிமையுள்ள சரவணத்திற் சோதிமயமாய் வெப்பமிகுத்த ஆறுபொறிகளுஞ் சேர்ந்தமாத்திரத்தில் அவற்றின் சுவாலையினால் அப்பொய்கையானது அல்லோல கல்லோலப் பட்டபோதிலுந் தேவதேவனாகிய சிவபிரான் கடாட்ச வீட்சண்ணியமகிமையினாற் குறைவின்றிப் பழைய படியே நிறைவெய்தி யிருந்தது மன்றியில் வெவ்வியகனலைப்போலச் சொலித்துக்கொண்டு வானவெல்லையிற் செல்லுஞ் சூரியபகவானுக்குப் பிரியமுள்ள வெண்டாமரைகளுடன் செந்தாமரைமலரையும் படைத்துத் தாங்கியிருக்குந் தன்மையைப்போலவே சரவணப்பொய்கையானது சிவபிரான் நுதல்விழியினிடத்தெழுந்த அனற்பொறிகளையுந் தன்னிடத்திற்பரித்திருந்தது இப்படிக்கு அருவாய் உருவாய்ப் பலவாய் ஏகமாய்ப் பரப்பிரம சொரூபமாக விளங்குஞ்சோதிப் பொறிகளானவைபின்பு ஒருருபத்தினைக்கொண்டு கிருபைவிளங்குஞ் சண்முகங்களையும் பன்னிருகரங்களையும்படைத்த ஒப்பற்றமுருகக்கடவுளானவர்உலகங்களனைத்தும் பிழைத்தற்பொருட்டுத் திருவுருவினைப்பெற்றுவிளங்கினர் கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே! யித்தகைய கோலங்கொண்டு சிவசுப்பிரமணியதேவர் தோற்றின மாத்திரத்தில் விண்ணிடத்திற்றேவ துந்துமி முதலிய வாத்தியங்கள் பேரொலியைக்காட்டி முழங்கவும் பூர்வீகமாக விருக்கின்ற சதுர்வேதங்களுந் துதித்து ஆரவாரங்களைச் செய்யவும் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவேந்திரன் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர்நாகர் முதலானவர்கள் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதபுஷ்பங்களை வாரிவாரிச் சோனைமாரியைப்போலச் சிவகுமாரன் மீதில் மங்களகரமாகத்தூவிக் கர்த்தனே அடியோங்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களிற் போற்றிச் சரவணப்பொய்கையின் கரையில் நெருங்கி வளையவளையச் சுற்றிச்சுற்றிக் கரங்களைக் கொட்டிக் கொண்டு சந்தோஷமிகுதியினால் இவ்விதக்களியாடலைக்கொண்டாடினர், கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? சிவசுப்பிரமணியதேவர் தோற்றத்தினைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அவர்கள் கொண்டமகிட்சியின் பெருக்கினை யிரண்டாயிரம் நாக்களைப் படைத்த ஆதிசேஷனாலுங் கண்டறிந்து சொல்லக்கூடுவதோ ஆதலால் ஒருநாவைப் பெற்ற என்னாற் கூடியவரையிற் பேசினேன். இவ்விதமாகச் சகலருஞ் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய்க் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு துதித்திருந்தனர், இஃதன்றியும் பிரமன் விஷ்ணுமுதலியசிறந்ததேவர்களுக்கின்றித் தேவதேவனாகிய சிவபிரானுக்குமாத்திரம் விளங்கும் ஆறுநுதல்விழிகளும் இத்திருக்குமாரனுக்குச் சண்முகங்களாகக் காட்டியதென்று பலருஞ் சொல்லிக்கொள்வதாகப் பலமலர்கள் விரிந்திருக்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில்வீற்றிருக்கின்ற எமது சண்முகதேவர்பிராணிகளைப் பாதுகாத்திரட்சிக்கும்பொருட்டுப் புராதனக் கடவுளு

ருவாகிய சண்முகங்களைப் பெற்று விளங்கினர், இவ்விதமாக
ச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவுருக் கொண்ட காலையிற்சக
லபுவனங் களினும் நிறைந் திருக்கின்ற பிராணிகளனைவர்களு
க்குந் தற்செயலாய் அதிகசந்தோஷங்களுண்டாய்ப் பலநற்
குறிகளையுங்காட்டியது அளவற்ற யுகங்களாகக் கொடுங்கோ
லினைச் செலுத்திவருகின்ற சூரபதுமன் முதலாகிய விராட்ச
தப்பாதகர்களுக்கு மரணத்துக்கேதுவாகிய துர்ச்சகுனங்கள்.
மென்மேலுந் தோற்றப்பட்டன இவைநிற்கவேதங்களின்பொ
ருளாய் மனோவாக்கினால் நிதானித்துப் போற்றுதற்கரிதாய் எ
ஙநும் பரிபூரணமாக விளங்கும் நிர்மலக் கடவுளானவர் சண்
முகங்களைப்பெற்ற குமரனாகவுருக் கொண்டு கிருபாநோக்கத்
தினைப்பரப்பிச் சரவணப் பொய்கையி னிடத்தில் அலர்ந்திரு
க்கும் புரிமளமிகுத்த தாமரைக்கமலத்தினைப் பீடமாகக்கொ
ண்டு வீற்றிருந்த சமபிரமகாலத்திற் புராணிகர் சந்தோஷப்
பெருக்கினால் அத்தலத்திற் றோற்றுகின்ற காட்சிகளைக் குறித்
துச் சில உவமானங்களைப்பேசுகின்றார், பருத்துவானத்தினை அ
ளாவஉயர்ந்து சரவணப் பொய்கையினைச் சூழவிருக்கின்றவி
ருட்சங்கள் பலகால்களாகவும் அவற்றிற்கிளைத்துத் தழைகள்
மிகுதியாய் நீண்டு ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து பின்னிக்கொண்
டிருக்குங்கிளைகளானவை சூரியனது வெப்பத்தினைப் போக்கி
க் குளிர்ந்த நிழலினைத்தருவதாக வானத்தினைமூடச் செய்த
மைத்த பச்சைப்பந்தலை நிகர்க்கவும் அதனிடையில் விளங்கு
ந் தளிர்களும் புஷ்பக்கொத்துகளும்பிஞ்சு காய்கனி வர்க்கங்
களானவை நவரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற சித்திர
ப் பெருக்கினையும் புஷ்பச்சரங்களே முதலிய வகைகளினால்
அணிபெறத்திருத்தி யிருப்பதை நிகர்த்துக் காட்டவும் இவ்வி
த உவமை அலங்காரங்களைப் பெற்றுக் குளிர்ந்தநிழலினைப் பர
ப்பி யிருக்கின்ற மலர்ப்பந்தலின் நடுவிற் சரவணப்பொய்கை
யாகிய திருமாளிகையில் எமதையனாகிய பாலசுப்பிரமணியர்
எழுந்தருளியும் வானத்தினை அளாவநிற்கின்ற அஷ்டகுலாச
லங்களானவை வயிரக்கால்களாகவுஞ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூ
வட்டமானது அடிப்பீடமாகவும் வளைந்திருக்கின்ற கரைகளா
னவை நாற்புறங்களினும் அமைத்திருக்கின்ற பலகைகளாகவு
ம் அதன்மீதுபருத்து நீண்டு தழைத்துக் கவிந்திருக்கின்ற கு
ருந்தம் கொன்றை பாதிரிமுதலிய தருக்களின் கிளைகளினால்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற வானமானது சித்திரித்திருக்கின்ற விதா
னமாகவும் பளிங்குபோலத்தெளிந்து மதுர மிகுத்திருக்கின்ற
ஜலப்பெருக்கானது பஞ்சணையாகவும் அதன்மீது அலர்ந்திரு
க்கின்ற தாமரைமுதலிய புஷ்பங்களானவை மலர்ப்பாயலி
னைப் பரப்பி யிருப்பதுக் கிணையாகவும் இவ்வித அலங்காரத்
தைக் கொண்டிருக்கின்ற சரவணப்பொய்கை யென்னுஞ் சிறந்
த மஞ்சத்தின்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற குமாரதேவரான
வர் தமது திருவடிகளிலொன்றினை யூன்றி மற்றதை அதன்மீ
திற்சேர்த்து அசைத்துக்கொண்டிருந்தனர், இதுவுமல்லாமற்
சிரோரத்தினங்களானவை சொலித்திருக்கும் பணமகுடங்க
ளையுடைய அஷ்டமா நாகங்களும் ஆதிசேஷனுஞ் சிங்கமுகம்
பெற்றதாய் அமைந்திருக்கின்ற கால்களை நிகர்த்துக்காட்ட
வும் பூமிதேவியினது மார்பிலணிந்திருக்கின்ற வயிரப்பதக்க
த்தினை நிகர்த்துவிளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையானது மலரி
னாலமைத்த சிங்காதனத்தைப்போற்றோன்றவும் நவக்கிரகங்க
ள் இராசிகள்முதலிய நட்சத்திரங்களானவைமேல்விளங்கும்
முத்துப்பந்தலாகவும்இத்தகையவளப்பங்களைப்பெற்றிருக்கின்
ற சரவணமென்னுஞ் சிறந்தபீடத்தின்மீது உமையவள்புத்திர
னாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் எழுந்தருளி சமுத்
திரராசன் பிராதகாலத்திற் சூரியனாகிய கண்ணாடியினைக்காட்

டக் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தனர், இவையன்றியும் பூமிதேவியின
து இருதய கமலம்போல் உலகமத்தியிற் றோற்றநின்ற சரவ
ணப்பொய்கையினிடத்திற் பரிமளமிகுத்ததாய் அலர்ந்திருக்கி
ன்ற கமலபீடத்தினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணிய
தேவர் தோற்றமானது எப்படிக்கிருந்ததெனில் பேருருவினை
வாய்ந்த மாயையானது மீறியிருக்கின்ற மனத்தின்கண் சூட்
சும மாகக்காட்டுஞ் சுடரினது உச்சியினும் பொருந்தி நடிப்பி
க்கவல்ல பரமேஸ்பரனைப்போலவும் அலைகள் மிகுத்து வளைந்
திருக்குஞ் சமுத்திரமத்தியில் விளங்குஞ் சரவணப் பொய்கை
யினிடத்தில் அலர்ந்திருக்கின்ற கமலங்களி னொன்றின்மீது கு
மாரதேவர் வீற்றிருக்கின்ற காட்சியினைச் சொல்லுமிடத்திற்
கோளமாகக் கவிந்திராநின்ற அண்டமென்னுந் தேவனது இ
ருதயகமலப்பதியினைவிரும்பித் தமது தாதையாகிய பரமனாரு
தியில் வாசஞ்செய்திருந்ததைப்போலவும் அப்பொய்கையினி
டத்திற் படர்ந்திராநின்ற தாமரையினது பசியஇலைகளின்மீது
திவலைகளானவை முத்தினங்களைப் போற்காட்டுவது தாராக
ணங்களுக் கிணையாகவும் அலைகளினா லெறியப்பட்டு அசைந்தி
ருக்குங் கொடிப்பாசிகள் காளமேகத்தினைப் போலவுஞ் சுற்றி
னும் அலர்ந்து பிரகாசித்திருக்குந் தாமரை மலர்கள் சாச்சல்
லியமாகிய கிரணங்களை வாய்ந்த சூரியர்களாகவும் அவற்றின்
நடுப்பிரதேசத்திற் றோற்றநின்ற மலரானது ஞானசூரியனை
ப்போல விளங்க அதன்கண் சிவபிரானைப்போலச் சுப்பிரம
ணியதேவர் வீற்றிருந்தும் மகாவிஷ்ணு பிரமன் மேகவாகனனா
கிய இந்திரன் தேவர்கள் முதலிய சகலரும் பக்கங்களிற் காத்
திருக்க விருட்சங்கள் மிருகங்கள் பட்சிகளாதியவனைத்துஞ்
சூழக்குமாரதேவர் தாமரைப்பீடத்தில் வாசமாயிருந்த காட்
சியானது ஆதிகாலத்திற் பரமசிவமானது மன்னுயிரனைத்தையு
ஞ் சிருஷ்டித்து கமலத்தின்கண்ணெழுந் தருளியதுக் கொப்
பாகவும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சரவணப்பொய்கையி
னிடத்தில் விகசித்திருக்கின்ற தாமரைமலரி னிடத்தில் உலகங்
களுக்கு நன்மையினைக் கடாட்சிக்க உற்பவித்திருக்கின்ற பால
சுப்பிரமணியக் கடவுள் வீற்றிருந்த தோற்றமானது பின்னுமெ
ப்படிக் கிருந்ததென்றால் பிற்காலத்திற் சதுர்முகப் பிரமனை
ச் சிறையிலடைத்துப் பஞ்சபூதங்களினால் உருப்பெறும்பிரா
ணிகளைப் படைப்பதாகப் பொற்றாமரைப் பீடத்தில் அமரவிரு
க்கின்ற தற்கு நிகராகவுந் தாமரைமலர்களி னொன்றின்மீது எ
ழுந்தருளியிருக்கின்ற முருகக்கடவுளைச்சூழ வண்டினங்கள்ரீ
ங்காரத்தொனிகளைச்செய்து மொய்த்திருக்கச் சரவணப்பொ
ய்கையில் அலர்ந்து விளங்குந் தாமரைமலர்களானவை எப்ப
டிக்கிருப்பதெனில் தேவதேவோத்தமனே ஓரிடத்தன்றி எம்
மையெல்லாம் பீடமாகக்கொண்டு வரிசைப்பட வீற்றிருக்கவே
ண்டு மென்னுங் கோரிக்கையினால் நீரில்நின்று அரியதவங்களை
ச் செய்திருப்பதைப்போலத் தோற்றவுந் தரிசித்தவர்கள் மன
ங்களை வாட்டியலைக்கவல்ல வடிவினையும் பவளத்தின் பிரகாச
த்தினும்மேலிட்டு விளங்குந் திருமேனியையும் பெற்றுச் சுயஞ்
சோதிவடிவமாகப் பிரகாசிக்குங் குமாரதேவரைச்சூழ மண
மிகுத்த தாமரைக்கமலங்கள் அலர்ந்திருக்குந் தோற்றமானது
அப்புகவனிடத் திச்சைகொண்டு அணைவதாகச் சீதளத்தினால்
வருத்தும் புனலில் முழுகிச்சூரியனை நோக்கி மெல்லியஇடை
யினைப்பெற்ற பலபருவமங்கையர் தவங்களைச்செய்துகொண்
டு வளைந்திருப்பதை யொத்துந் தவளநிறத்தினைப்பெற்று விள
ங்குஞ் சங்கினங்கள் தாமரைமலர்களின்மீது சேர்ந்திருக்கத்
தேன்களைப் பெருக்கியிருப்பது எத்தகையதெனின் தெய்வீகம்
பொருந்திய சரவணப்பொய்கையாகிய பெண்கொடியானவ
ள் தன்னிடத்திலெழுந்தருளி யிருக்குஞ் சண்முகக்கடவுளான

வர் பசியின்றி அருந்தும்படிக்குப் பலசங்குகளினிடத்திற் பால் நெய் இவற்றினை மிகுதியாகச்சேகரித்து வைத்திருப்பதுக் கொய்பாகக்காட்டவுந் தாமரைமலர்களையும் அவற்றினிடத்துதித்த முத்தினங்களையும் மகரந்தச்சேற்றினையும் பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களினின்றொழுகுந் தேன்களையும் கரங்களையொத்த திரைகளினால் வீசிவருவது எப்படிக்குத்தோற்றுவதெனில் அப்பொய்கையானது சிவகுமாரன் பாதங்களையடைந்து பேரானந்தத்தினைப்பெற்று வாழ்வதாகநினைந்து புதியமலர் சாந்தமுதலிய பூசாதிரவியங்களைக்கொண்டு அன்புடன் அருச்சிப்பதைப்போலக் காட்டவுஞ் செந்தாமரைமலர்கள் பதனழிந்து இறைந்திருக்கின்ற இதழ்களானவை பக்கங்களிலிருக்கின்ற விலைகளின்மீதில் விழ அவைகள் அசைந்திருக்குங் காட்சியானது எப்படிக்கிருந்ததெனில் பூமிதேவியானவள் சரவணமென்னும் பசிய பொற்கலசத்தினிடத்திற் பிரகாசம்பொருந்திய பலரத்தினதீபங்களை அணிபடவைத்துத் திரைகளாகிய கரங்களினால் மங்களகரமாகச் சுழற்றிவரும் ஆலத்தினைநேர்க்கவும் அழகிய தாமரைமலர்கள் அருகில் உயர்ந்திருக்கின்ற பசியவிலைகள் குடைகளைப்போன்றும் அரும்புகள் தீபங்களையொத்தும் வாயுமோதலினால் அசைந்திருக்கின்ற இதழ்கள் கவரிகளையொப்பவும் அன்னங்கள் முதலிய பட்சிகள் தொனித்திருப்பது பலவாத்தியங்களினது முழக்கம்போன்றும் விளங்கவும் இவ்விதராச உபசாரங்களைச் சரவணமங்கையானவள் பிரீதிபத்தியினால் பாலசுப்பிரமணியருக்குச் செய்வதைநிகர்த்தும் அக்கினிச்சுவாலை மேலோங்கியதைப்போல இதழ்களைவிரித்து அலர்ந்திராநின்ற செந்தாமரைமலர்கள் அலைகளிற்பட்டு அசைந்தசைந்து நீங்காமல் வளைந்திருக்கின்ற காட்சியானது எப்படிக்கிருப்பதெனில் தேவர்கள் சிவகுமாரன் ஜலத்தினிடத்தில் நமுகிவிழாமலுந் துகள்முதலிய ஆசுசங்கள் அவர்மேற்படாமலும் போற்றியிருப்பதற்கு வெண்பட்டினும் பீதாம்பரத்தினுமுஞ்சோடித்த திரைச்சீலைகளை அணிபடத்தூக்கியிருப்பக் காற்றினால் அசைவதையொத்துக்காட்டவும் அழகியசிரகினையுஞ் சிவந்துவிளங்குங் கால்களையும் மூக்கினையும் உடைய அன்னப்பட்சிகளானவை சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவகுமாரனைச் சூழவிருக்கின்ற தாமரைக் கமலங்களின்மீது ஒலித்திருப்பது எத்தன்மையதெனில் எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பிற்காலத்திற் பிரமனைச் சிறைபடுத்திச் சிருஷ்டித்தொழிலினை நடாத்தவருங்காலததில் எம்மைவாகனமாகக்கொண்டு ஆளவேண்டுமென்று தனித்தனியே யிரந்துகேட்டுக்கொள்வதைப்போலக் காட்டவும் இவ்வித வளப்பங்கள் மிகுந்த சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்குங் கமலங்களினொன்றிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினையுங் காத்தருளுவதாகத் திருவுளங்கொண்டதாற் கிருபையுற்று ஒப்பற்ற குமாரதேவரானவர் பாலபருவத்தினையுடைய பிள்ளையாகக் கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி வீற்றிருந்தனர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! தீர்த்தவிசேஷத்தினைப்பெற்ற கங்கையினது பாரிசத்தில் இவ்விதச் சிறப்பினைப்பெற்று விளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் குழந்தைப்பருவமாகநின்று நடாத்துந் திருவிளையாடல்களைப்பார்த்து மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் அன்பு மிகுதியினால் கார்த்திகைமுதலிய கன்னியர்களைத்தருவித்துச் சொல்லுகின்றனர். ஓ! பெண்களே! சண்முகங்களைப்பெற்ற எமதுகடவுள் ஒருகுழந்தையைப்போல வடிவுகொண்டு சொல்லுதற்கரிய மகிமையினையுடைய இந்தச்சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்றனன். அவருக்கு உங்கள் கொ[illegible]ாலை உண்ணக்கொடுத்து அன்பாகப்போற்றிவரக் கடவீர்களென்று சொன்னமாத்திரத்தில் மகாபாக்கியமென்று இசைந்தவர்களாய்க் குற்றமற்ற பதிவிரதைகளாகிய அவர்கள் அனைவருஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் திருவுருப்பெற்று விளங்கும் நிர்மலக்கடவுளாகிய குமாரதேவர் சமீபத்திற்போய் அதிகபிரியங்களுடன் ஐயனே! பசித்திருக்கின்றீர். அமுதுண்ணவாரும் வாருமென்று இருகரங்களையும்நீட்டி அழைத்து வேண்டுமுன்னிலையிற் றம்மையடைந்தவர்கள் வேண்டிய பேறுகளைக்கடாட்சிக்கும் பெருமையினையுடையவராதலாற் சண்முகங்களைப்பெற்று ஒருதோற்றமாகக் காட்டியவர் ஆறுகுழந்தைகளாக நின்றனர். இந்தப் பிரகாரம் அறுவகைத்தோற்றமாய்விளங்கிக் கைகால்களை உதறித்தாவும்போது கார்த்திகை தெரிவையருக்குத் தேகம்பூரித்துக் கொங்கைகள் குதுகுலித்து பாலினது சுரப்பினால் விம்மிவருந்தி அதிக மகிட்சியுடன் வெவ்வேறாகத் தமது கரங்களைநீட்டி ஐயனே எம்மை ஆளவந்த குழந்தாய்! பாலுண்டு பசியாற வா வாவென்று ஆவலுடனெடுத்து முத்தமிட்டு மார்பிலணைத்து ஒப்புவமையிலடங்காத சுந்தரமுள்ள தமதுகொங்கைகளிற்பெருகும் பாலினைக் கொடுக்கவரும்போது அவ்வன்னையர் முகங்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து திருநகைகொண்டு அதிகபசியுடன் வருந்துகின்றவரைப்போலத் துரிதமாய் அவர்தனங்களைத் திருவாயினாற் பற்றிச் சப்பிச்சப்பித்தெவிட்டவுண்டபின்பு ஆறுருப்பெற்றுநின்ற ஒப்பற்ற முதல்வனைக் குளிர்ந்த தழைகளைப்படைத்துக் கவிந்திருக்கின்ற கடப்பமரத்தினது நிழல்பரவியிருக்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வண்டினங்களிடைவிடாது மொய்த்துத்தேனையருந்திரீங்காரத்தொனிகளைச் செய்திருக்குந் தாமரைமலராகிய தொட்டிலினிடத்தில் வளர்த்தி மன்னுயிரைக்காக்கவந்த வள்ளலே? உறங்குறங்கு ஏழைபங்காளனே? உறங்குறங்கு எமது கண்மணியே! நித்திரைசெய்யுமென் றிவ்விதங்களாகத் தாலாட்டிப்போற்றி வருமுன்னிலையில் அவ்வன்னையர் களிக்கக் கிருபையுற்று இத்திருவிளையாடல்களைச் செய்யத்தொடங்கினர். ஒருருவம் மெய்மறந்து நித்திரைசெய்யவும், ஒருருவந் திடுக்கிட்டெழுந்து அமிழ்தினுமினிய குதலைச்சொற்களைப்பேசவும், ஒருருவந் தாயினது முலையினைத்திருவாயில்வைத்துப் பாலையுண்ணவும், ஒருருவம் அதிசயமாகநகைக்கவும், ஒருருவந் திருவிளையாடலைச் செய்யவும், ஒருருவம் எவ்வளவுசமாதானஞ்சொல்லினுங்கேளாமல் தாய்முகத்தைப்பார்த்துப்பார்த்து விம்மிவிம்மி அழவும், ஒருருவங் கரங்களைநீட்டித்தவழவும், ஒருருவம் மெல்லவெழுந்து தத்தடியிட்டு நடக்கவும், ஒருருவமெழுந்து நிற்கக்கூடாமையாற் பொத்தென்றுவிழவும், ஒருருவம் உளுக்கார்ந்து சாஞ்சாடியிருக்கவும், ஒருருவமானது அப்பொய்கையினிடத்திற் பாய்ந்து கலக்கித்திரியவும் ஒருருவந் தாய்மடியிலிருந்து முலைக்காம்பினை வருடியிருக்கவும், ஒருருவமானது குதித்துக்களிக்கவும், ஒருருவந் திருக்கரங்களைக்கொட்டி அம்மானையாடவும், ஒருருவந் தன்பெருமைகளைப்பாடவும் ஒருருவம் பலதிக்கினும் மருண்டுபார்க்கவும், ஒருருவந் தாயைத்தப்பித்துக்கொண்டோடவும், ஒருருவம் தாய்க்ககப்படாமல் ஒருமூலையில் ஒளித்திருக்கவும், ஒருருவந் தாயினைத்தேடித்திரியவும், இவ்விதங்களாக அறுவகைப்பட்டவுருவங்களானவை ஒருகணப்போதிற்பத்துநூருவிரபேதங்களாகத்தோற்றிப் பரம்பொருளாக வெழுந்தருளிய சர்வக்ஞனை குமாரதேவரானவர் தாமெவ்வுயிரினிடத்தும் பொருந்தி நடப்பிப்பதைப்போல இத்தகைய அதிசயத் திருவிளையாடல்களைத்தமது மாயாவிலாசத்தாற்காட்டினர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? சிற்பரமூர்த்தியாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருடைய பிரபலத் திருவிளையாடல்களின் மகத்துவங்களை [illegible]

ரிசித்த மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இந்திரன் ரிஷிகள் தேவர்க
ள் முதலானவர்க ளனைவரும் அற்புதங்கொண்டு தங்களுக்கு
ள் பேசிக்கொள்ளுகின்றனர். குழந்தைப் பருவமாகவிருக்கின்
ற இவரொருவரோ பலகோடி சிறுபிள்ளைகளாகநின்று நாமனை
வரும் பார்த்திருக்க ஒரு நிமைப்போதில் அளவுபடாத பேதா
பேதங்களைக் காட்டுகின்றனர். இந்த குமாரதேவர் திருவிளை
யாடலின் பெருமைகள் நம்போலிகளால் அறியப் படுவதன்று
மேலும் மாயாவித்தைகளின் வல்லபங்களை மிகுதியாகச்செய்
யவல்லர் கரங்களினேந்தித் தாலாட்டும் பருவம்பெற்ற சிறுகு
ழந்தையைப்போலத் தோற்றநின்ற இக்கடவுளானவர் நடித்
தவருகின்ற இத்தகைய சிறந்த மாயைப் பெருக்கினைப்போல
முடிப்பது எத்தகையருக்கேனும் அரிதரிது இதனைக்குறித்து வ
ளைத்து வளைத்துப் பேசுவதிற் பயனென்னை தேவர்களிற் சிறந்
தவராகப் பேசப்படுகின்ற நாமேதேனுஞ் செய்ததுண்டோ!
ஆதலா லிக்கடவுளானவர் ஒப்பற்ற பரமசிவத் தோற்றமேயா
ம். இதற்குயாதொரு சந்தேகமுமில்லையெனப் புகழ்ந்து அவ
ரைநோக்கிப் பலதரந்தொழுது வாழ்த்தியிருந்தனர். இவர்க
ள் சரித்திரமிருக்கக் கார்த்திகைத் தெரிவைமார் அனைவருந்
தந்தமதிடத் திருக்கின்ற குமாரதேவரது அதிசயத் திருவிளை
யாடல்களைப்பார்த்து மிகுந்த அற்புதமடைந்தவர்களாய்க் கு
ழந்தைகளென மனதில் நினைந்திருந்ததைமறந்து சற்றேனும்பி
ரிய வாற்றாமையாய்த் தாங்கள் வழிபடுகின்ற இஷ்டதெய்வத்
தைப்போலக்கருதிப் பத்திவினயங்களுடன் போற்றி யிருந்த
னர். கேட்டீர்களோ! நைமிசாரணியவாசிகளே! சரவணப்
பொய்கையினிடத்திற்றோற்றிய சிறந்த தாமரைக் கமலத்தினை
மலரணையாகக்கொண்டு சண்முகங்களைப்படைத்த குமாரதேவ
ர் விறிவிளங்கும் அவதாரமகத்துவங்களை யிதுபரியந்தஞ் சொ
ன்றேம், இவர் வெளிவந்தபின்பு திருக்கயிலாயத்தில் எமதி
றைவியாகிய பரமேஸ்பரியினது அநுக்கிரகப்பெருக்கினால் பா
லசுப்பிரமணியதேவரது துணைவராகிய நவவீரரும் இலட்சம்
வீரருந்தோற்றிய பிரபாவங்களையும் இனிமேற் பேசுவோம் ப
ராமுகமின்றிக் கேட்பீராக.—

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்
றார். ஆலகாலவிஷத்தினையுண்டு மன்னுயிரினைக் காத்தருளியசி
வபிரானும் தமது நுதல்விழிகளின் மூலமாகப்படைத்த தீட்ச
ணியமுள்ள தீப்பொறிகளினது சுவாலைக்குச் சகிக்கப்படாதவ
ளாய்ப் பரமேஸ்பரியானவள் பயந்து திருவடிகளிற்றரித்திரு
க்கின்ற சிலம்புகள் ஒன்றுடனொன்றுதாக்கி நவரத்தினங்களு
திறையத் தமது திருமாளிகையினைநோக்கி ஓடினவள் அக்கார
ணங்களையோசித்து மகாவிஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள்வந்துப
ரமசிவத்தினை வந்தித்து தமதுகுறைகள் நிவாரணமாதற்பொ
ருட்டுத் தேவரீர் கிருபையுற்று ஒருகுமாரனைத் தரவேண்டுமெ
னப்போற்ற அதற்கிரங்கித் தமது நெற்றிவிழிகளினிடமாக அ
னற்பொறிகளைத்தந்து அவை பிள்ளையுருப்பெறத்தக்கதாகச் ச
ரவண[illegible]பொய்கையினிடத்துக் கருப்பினரெனப் பார்ப்பதியார்
தெரிந்தகொ[illegible]ண்டவளாய் உடனே அம்மனுக்கு அதிககோபம்
பிரவேசித்து நி[illegible]ர்மலக்கடவுளாகிய பரமன் என்னிடத்திற்றமத
ருளினைப்பெற்று[illegible]திருக்குமாரனைப்படைக்கவொட்டாமற்றடை
செய்த பொன்னக[illegible]ரத்துக் கிறைவனாகிய இந்திரன் பிரமன் வி
ஷ்ணு மற்ற தேவர்[illegible] முதலியவர்களுடைய தேவிமார்களுக்கு
இத்தினமுதற் புத்திர[illegible]ந்தானமில்லாமற் போகக்கடவதென்று
சபித்தனள். கேட்டீர்க[illegible]ளோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? அவ்வா
றே விண்ணவர் ரிஷிகள் [illegible]விர்த்தியடையாமல் அதுவரையிற்றோ
ற்றிய தொகை முப்பத்து[illegible] முக்கோடி தேவரென்றும் நாற்பத்
தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளென்[illegible]றும் நாளது வரையிற் பேசவிருக்

கின்றனர். இவ்விதமாக இமோத்பர்வதராச புத்திரியானவள்
சபித்த பின்பு மறுபடியுந் திருச்சபைக் கெழுந்தருளிச் சைவம்
வைஷ்ணவம் சாத்தேயம் கபாலீகம் பௌத்தம் சாரவாகம்
என்னும் அறுசமயங்களைப்படைத்து வீறச்செய்தருளிய பரம
சிவத்தினது பவுத்திரமாகிய சன்னிதானத்தில்வந்து ஆதியில்
மகாவிஷ்ணு தேடிக்காண்பரிய திருவடிகளைக் கண்கள்குளிரத்
தரிசித்து வணங்கிக் களித்தவளாய்க் கர்த்தனே? தேவர்கள
னைவரும் பணிந்து தமது குறைபாடுகளை விண்ணப்பஞ் செய்
து வேண்டிய காரணத்தினால் தேவரீர் கடாட்சித்த சுயஞ்சோ
திப் படிவமாகிய பொறிகளினது உஷ்ணத்தினாற் பயப்பிராந்
திகொண்டு சரீரமுற்றும் வெம்பிப் பதைத்தகாரணத்தினால்தே
வரீரைப் பிரிந்தோடியயான் எமது நாதனே! நீர் அப்பொறி
களைப் போக்கியபடியால் மீளத் திருச்சபைக்கு வந்தனனென்
று பராசத்தியானவள் விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் சிவபி
ரான் அம்மையிடத்திற் கிருபையுற்றுக் கரங்களைநீட்டி வரவ
ழைத்து தமதிடப்புறத்திற் சேர்த்துக்கொண்டனர். இப்பிரகா
ரஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த பார்ப்பதியார் தாம்முன்ன
மோடியகாலத்திற் சதங்கைகளினின்று சிதறிக்கிடந்த மணிக
ளானவை எமதிறைவன் திருமுன் பிரகாசித்திருந்தது. கேட்
டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! மாந்தளிரினும் மிருதுவாகி
ய பாதார விந்தங்களிற் றரித்திருந்த சொர்ன சரங்களிற் கி
ண்கிணிகளாகக் கோத்திருந்தவை நீங்கிச் சபையினிடத்திற் க
ர்த்தனது அநுக்கிரகப்படிக்குப் பார்ப்பதியார் திவ்விய சுந்த
ர வடிவமானது அவற்றிற்றோற்றிய தெப்படிக்கிருந்ததெனில்
ஐம்முகக் கடவுளாகிய சிவபிரான் திருமுகத்தினிடத்திற்சோம
சூரியாக்கினியாகிய முச்சுடர்களுந் திரிநேத்திரங்களாக விள
ங்குவதைப்போலக் காட்டியது. இவ்விதமாக அச்சிறந்த நவம
ணிகளின் மூலமாகத்தோற்ற நின்ற உமையவள் திருவுருவனை
த்தினையும் பரமன் விழிகளைச்செலுத்திப் பார்த்தருளி வாரு
மென்றழைத்தகாலத்தில் உலகங்களிற் புகழுகின்ற ஒவ்வொரு
வகை மணிகளிடத்தில் ஒவ்வொரு சத்தியாகத் தேவர்செய்த
புண்ணியபலத்தினால் நவசத்திகளும் ஏகமுகமாய் வெளிவந்த
னர். இந்தப்பிரகாரம் பர்வதராச புத்திரியாகிய பார்ப்பதி
யாரையொத்த சுந்தரவடிவினைப்பெற்றுதித்த நவசத்திகளும்
பரமசிவத்தினது திருவடிகளிற் சேவித்துநின்று அத்தேவரு
டையமங்களகரமாகியரூபலாவணியங்களைப்பார்க்கப்பார்க்கம
னந்தளர்ந்துமையல்கொண்டு மனப்பூர்வகமாகஇச்சித்தமாத்தி
ரத்தில் ரிஷிகள்பத்தினிமாரைப்போலத் தட்சணமேகர்ப்பங்க
ளைப்படைத்தனர். இச்செய்கைக ளனைத்தினையும் உமையவள்
திஷ்டாந்தமாகக் கண்டமாத்திரத்தில் ஆதியிற் சகலபுவன ச
ராசரங்களையும் படைத்தருளிய ஈஸ்வரிக்கு அவர்கள்மீது அ
திககோபம் பிரவேசித்து எனக்குமாறாகச் சக்களத்திமா ராகி
ய காரணத்தினால் மேலோங்கிய கர்ப்பங்களுடன் பலகாலமி
வ்வாறே யிருக்கக்கடவீர்களென்று சபித்தனள். இச்சாபமொ
ழியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அவர்கள் மிகவும் நடுங்கிப்பயப்
பிராந்திகொண்டவெம்மையினால்தேகமுற்றிலும்வியர்த்தொழு
கியஜலப்பெருக்கினிடையில்தேவதேவோத்தமனாகியபரமன்தி
ருவருளின்முயற்சியினாற்சூரியர்கூட்டம்போலச் சலனமற்றவீ
ரபராக்கிரமஜயசாலிகளாகிய இலட்சம்பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.
இவ்விதமாகமாவடுவினையொத்தநேத்திரங்களைப்படைத்தநவக
ன்னியர் வெயர்வையினிடத்திற் றோற்றிய பலசாலிகளாகிய
இலட்சம்பேர்களுங் கோடையிடிகளை யொத்த உரத்தசொற்
களோடு பொன்னுடை யிடையிற்றரித்து கரங்களிலொப்பற்ற
வீரவாளினைத்தாங்கிச் சபையெங்கு மிடமின்றி நெருங்கிப்ப
ரமனைக் கண்டவுடன்சமீபத்திற்போய்உபையசரணாரவிந்தங்க

ளுஞ் சிரங்களிற்படத் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்து நாவினுக்கி
னிப்பைத்தருங்கடவுளினது அளவற்ற திருநாமங்களைத்துதித்த
வர்களாய்க் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவர்களைச் சர்வக்கியனா
கிய பரமன் கிருபையாகப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர், குமா
ரர்களே கேட்பீராக நீங்களனைவரும் ஜயசாலிகளாகவிறி இந்
திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்குப் பகைவராகிய இராட்சதர்
முதலியோரைக் கண்டதுண்டமாகச் சங்கரித்து வேரறக்க
ளைய விருக்கின்ற நமது திருக்குமாரனாகிய குமார சுவாமிக்
குப்படைத்துணைவராகவிருக்கக்கடவீரென்று அனுக்கிரகஞ்செ
ய்து தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் அவர்கள்மீது கடாட்சவீ
ட்சணியத்தைச்செலுத்தி வேண்டியவரங்களையும் புசபலபரா
க்கிரம சம்பத்தினையும் பெறத்தந்தனர், இவ்வாறு பாலாட்சர்
தயாரசத்துடன் அளவற்ற பேறுகளைக் கடாட்சித்தவுடன்இல
ட்சத் தவராகிய நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய பிள்ளைக
ளானவர்கள் பத்திவிசுவாசங்களில் மேம்பட்டவராய்த் தமக்
கேற்ற பணிவிடைகளைச் செய்துக்கொண்டு பரமன் சன்னிதா
னத்தைவிட்டு நீங்காமலிருந்தனர், இச்சரித்திரம் நிற்க நீக்குத
ற்கரியகோபத்தினாற் பார்ப்பதியானவள் முன்சபித்த சாபவ
லியினால் நவமணிகளினிடத்துதித்த கன்னியர்கள் கர்ப்பயா
தனையிற்பட்டு மிகவும் வருந்தியும் அம்மனைப் பிரியாதிருந்து
பலவிதங்களிற்போற்றிப் பணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டு
வெகுகாலமாகச் சிசுக்களைச்சுமந்து வாடியிருக்கின்றபோதும
ணிகளினிடத்துதித்த அக்கன்னியர் உதரத்திற் பரமசிவத்தை
வழிபட்டிருக்கின்ற நந்திதேவருடைய அம்சையைக் கொண்
டிருக்கின்ற கணத்தலைவர்கள் தோற்றிப் பத்துமாதத்துக்கு
மேற்படப் பலநாள்களாகத்தாய்மார் உதரச்சிறையிற்பட்டுகை
காலாடாமற் பலதுன்பங்களை அனுபவித்து வருந்தியிருந்தனர்
கேட்டீர்களோ? சவுனகாதி ரிஷிகளே! மேற்குறித்தவிதமாக
நவமணிகளிற் பிறந்தமங்கையர்திருவயிற்றிற் சார்த்தனைப்போ
ற்றிவரும் நந்தியெம்பெருமான் கணத்தலைவர் பொருந்திகாளை
யராய் சுகப்பிரமரிஷியைப்போலச் சிவபிரானைச் சிந்தித்து
போகசாதனைகளைச் செய்துக்கொண்டிருக்கு முன்னிலையிற்று
ங்குதற் கரியபாரச் சுமையானதால் அப்பெண்கள் வருந்திஉ
மாபரமேஸ்பரனை வணங்கிப்போற்றி அம்மையப்பரோ யிருப
ரியந்த மிந்தவுதரபாரத்தைத் தாங்கிக்களைத்தனம் இனிமேல்
எங்களாற் பரிக்கச்சக்கியமல்ல கிருபையுற்று வெளிகாணும்ப
டிக்குக் கடாட்சிக்கவேண்டுமெனப்பலவாகத்துதிக்கு முன்னி
லையிற் சோமசேகரர் அத்தெரிவையரிடத்திற் பரிவாய்த்தமதி
டப்பாகத்தமர்ந்த உமையவள் திருமுகத்தினைப்பார்த்து சொ
ல்லுகின்றனர், கறுத்து நீண்டுபரிமளித்திருக்கும் அளகபாரத்
தினைப்படைத்த பார்ப்பதி உமது திருவடிகளிற் றரித்த பாதச
ரங்களிற் றோற்றிய இவர்கள் உனது சாபசம்பந்தத்தினாற் க
ருவைப் பலகாலமாகச் சுமந்து மிகவும் வருந்தினர், ஆதலா
ல் இனியாவது புதல்வரைப்பெற்றுச் சிறுமை நீங்கிவாழும்ப
டிக்குக் கடாட்சிப்பாயெனக் கட்டளையிட்டனர், பரமேஸ்பர
ரிப்படித் திருவாய்மலர்ந்தபோது உமையவளானவள் அதற்கு
ச்சம்மதப்பட்டு திருநகைகொண்டவளாய் அப்பெண்கொடி
களைப்பார்த்து வலியபிள்ளைகளைப் பெற்றுச் சவுக்கியத்திலிரு
ப்பீரெனக்கடாட்சித்தனள் அவர்கள் கற்பத்திலிருந்து யோக
சாதனைகளைச் செய்திருந்த பாலகர் இச்செய்திதெரிந்து நல்ல
திவினைப்பெற்ற பேருணர்வினைப்படைத்திருக்கின்ற வீரர்களா
தலாற் றும்வெளிப்படுவதற் கேதுவாகிய பருவத்தை நிதானி
த்துயோகசாதனையை நீங்கி மனமகிழ்ச்சியாய்ப் பிறப்பிறப்பற்
ற பரம்பொருளினது அருட்டிறத்தினைப்போற்றிப்பணிந்துதா
ய்மார்கற்பத்தினை நீங்கும் எத்தனத்திலிருந்தனர், அம்மன்பா
தசரங்களின் மூலமாய் உற்பவித்த பெண்களும் பார்ப்பதியா
ர் கிருபையுற்றுச் சொல்லியவிசேஷத்தினைக் கேட்டமாத்திரத்
திற் சந்தோஷசித்தராய் மனவருத்தங்களைப் போக்கி யிருதிற
வர்களையும் பணிந்துபோற்றி விடைபெற்றுத் துரிதமாய் ஒரு
பாரிசத்திற்போய்ச் சத்புத்திரரைப் பெற்றனர், இப்படிக்குந
ந்திதேவர் கணத்தலைமையினைப்பெற்றுப் பந்தபாசங்களை நீங்
கியிருக்கின்ற ஒன்பது பிள்ளைகளும் ரிஷபமுகத்தினை வாய்ந்த
நந்தியெம்பெருமான் உலகத்தில் அவதரித்ததைப்போல உற்
பவித்தவரது வரலாற்றினையுஞ் சொல்லுவோம், சிவசுப்பிரம
ணியதேவர் அனுக்கிரகத்தினாற் சூரன்முதலிய விராட்சதரால்
தேவர்கள் யாதொரு துன்பங்களையும் பெறாமல் அவர்களைநா
சஞ்செய்வதாக நாகரத்தினப்பாவையென்னுங் கன்னிகையி
னிடத்தில் உலகோர் அதிசயித்துப் புகழ்ந்துபோற்றத்தக்கதா
க வீரவாகுதேவர் திருவவதாரஞ் செய்தனர், வீரசிங்கத்தினை
யொத்தசவுரியவான்களாகிய சூரன் சிங்கமுகன் தாருகனெ
ன்னும் பாதகர்படைத்த அளவற்ற சேனாசமுத்திரமென்னுமிரு
ட்கூட்டங்களை அதஞ்செய்து உலகங்களுக்கு சவுக்கியங்களை
த்தருஞ் சூரியனைப்போலச் சொக்கட்டான் காயினையொப்ப
அடிபரந்து நுனிகுவிந்து பல ஆபரணங்களைப் பூண்டிருக்குந்
தனபாரங்களைப்பெற்ற தரளவல்லியி னிடத்தில் வீரகேசரியெ
ன்பவன் பிறந்தான் மானிடர்தேவர் முதலானவர்களுக்கும்ப
லநாட்களாகக் கொடியதுன்பங்களைச் செய்துகொண்டு வீர
மாமயேந்திர புரியில்வாழும் பாதகராகிய ராட்சத வெள்ளங்
களனைத்தையுங் கண்டதுண்டங்களாக வாட்டித் தொலைக்கவ
ல்ல அதிகமகிமையுள்ள வீரமாமயேந்திரனானவன் புஷ்பரா
கக்கன்னிகையினிடத் தவதரித்தனன், ஆயிரங்கிரணசமோக
ங்களையுடைய சூரியனுஞ் சமுத்திரத்தினிடத் தடங்கியிருக்கி
ன்றவடவாமுகாக்கினியும் குளிர்ச்சிபெற்றசோடச கலைகளையு
டையசந்திரனும்வெட்கிப்போகத்தக்கதாகப் பிரகாசிக்குஞ்சு
ந்தரவடிவினைப்பெற்ற கோமேதகப்பாவையினிடத்தில் தேவர்
கள்செய்த தவவிரதபலத்தினால்வீரமாமயேச்சுரன்பிறந்தான்
தெய்வலோகவாசிகளாகிய விண்ணவர்கீர்த்திவிளங்கவும்இராட்
சதப்பாதகரனைவரும் அதப்பட்டுபோகவுந் தருமந்தலையெடுத்
து விர்த்தியாகவுங் கிரணகாந்தியைப்பெற்ற வயிடூரியப்பா
வையினிடத்தில் வீரகண்டையணிந்த பாதங்களைப்பெற்றவீர
மாபுரந்தரன் தோற்றினன், சூரபதுமன் புசபல பராக்கிரம
மும் அவனது துணைவர்கள் வீரத்தன்மையும் அவர்களைச் சூ
ழ்ந்திருக்கின்ற சவுரியபராக்கிரம சாலிகளாகிய சேனாசமுத்
திரங்களுந் தேவர்கள் மனவாட்டங்களும் ஏககாலத்திற்றொ
லைந்து சேர்படும்படிக்குச் செய்யவல்ல வீரராக்கதனென்பவன
பரமசிவகடாட்சத்தினால் வயிரமங்கையினிடத்திற்றோன்றின
ன் மேருவை வில்லாகக் கொண்டு திரிபுராதிகளை நிமைப்போ
திற்றகித் தெரித்த சிவபிரான் கிருபையினாற் கடையுகத்தில்
வடவாமுகாக்கினியானது சீறியெழுவதைப்போல மரகதவல்
லியி னிடத்தில் வீரமார்த்தாண்டன் அவதரித்தனன், பர்வதா
கிருதியாக விளங்குந்தேர்கள் மதயானைகள் தத்தித்தாவுங்கு
திரைகள் ஆலகாலத்தினையொத்த கொடிய சேனாசமுத்திரங்
கள் முதலாகிய பலங்களையும் நிமைப்போதில் அதப்படுத்தவ
ல்ல தீரனாகிய வீரராக்கதனென்பவன் பவளவல்லியி னிடத்தி
ற் றோற்றினன், கற்கம்பத்தினைப் பிளந் தெழுந்து இரணிய
யனைவாட்டியநாரசிங்கமும் ஆலகால விஷமும்போலப் பாதக
ரைவாட்டித் தினையிரட்சிக்கவல்ல வீரதீரனென்பவன் நீல
வல்லியினிடத்தில் அவதரித்தனன், கேட்டீர்களோ சவுனகாதி
ரிஷிகளே மேற்சொல்லிய நவவீரர்களும் பரமசிவத்தின் அனு
க்கிரகத்தினாற் றத்தமது தாய்மாருடைய நிறமும் நாமங்களை
யும்பெற்றுப் பீதாம்பரங்களையுடுத்துப் பலகாலந் தாய்மார்க

நபத்திலிருந்ததற்குத் தகுதியாகிய தேகங்களுடன் பிரமனைப்
போலத்தமதன்னையர் உந்திக்கமலமூலமாக வெளிவந்தனர்,இ
ப்பிரகாரம் உதித்தசவுரிய வான்களாகிய நவவீரர்களும் அச்
சபையினிடத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின் மீது பிராட்டி
யாருடன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபிரானைக்கண்டவுடன் ப
யபத்திவிசுவாசங்களுடன் திருவடிகளிற் பணிந்தெழுந்து கர
ங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றகாலையிற் பரமன் அவர்கள் மீதிற் கிரு
பாநோக்கம்பாலித்து இடப்பாகத் தமர்ந்திருக்கின்ற பார்ப்
பதிதேவியைப் பரிவாகப்பார்த்தருளிப் பெண்ணே யிவர்கள்
வரலாற்றினைக் கேட்பையாக, அதிகவிவேகசாலிகள் வலியி
னயர்ந்தவர்கள் இவர்களையாரென் றிருக்கின்றனை நமதுபுத்தி
ரராகவேண்டும் மேலும் நூதனமாகவந்தவர்களல்ல நம்மடிய
னாகிய நந்திதேவன்கணத்தலைவராகு மென்று வேதப்பொரு
ளாகிய பரமசிவன் அருளிச்செய்த காரணங்களைப் பார்ப்பதி
யார்கேட்டுச் சந்தோஷமிகுதியினால் அவர்களைவாழ்த்தி ஆதரி
த்தனள், பரமனுந் தகத்தகாயமாய் விளங்கியிராநின்ற ஒப்பற்
ற வாளாயுதங்களை நிருமித்து அவர்களனைவருக்குங்கொடுத்து
ப் பிள்ளைகளே நவகன்னியர்கள் வெயர்வையினிடத்திற் பிறந்
த இலட்சம்வீரர்களுடன் நீங்கள்கலந்து உங்கள் தமையனாகவு
ம் இறைவனாகவுமிராநின்ற குமாரசாமியைக்கூடிப் பிரியாம
ல் அவனிட்ட ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு வாழக்
கடவீர்களென்று கர்த்தன் திருவுளம் பற்றியகாலத்தில் அக்கு
மாரர்கள் பரமனைச்சேவித்து அவ்வாறே நடந்துகொள்ளக் க
டவோமெனச் சம்மதித்தவர்களாய் அவ்வீரர்களொன்பதின்
மர்களும் இலட்சம்வீரர்களுடன் சேர்ந்து சிநேகமாய்க் குலவி
க்கொண்டு சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற நகரத்தை நீங்காமல் அ
த்தலத்தில் வாசமாயிருந்து பணிவிடைகளைத் தவறாமல் முடி
த்துவந்தனர், நவகன்னியர்களும் உமையவளை நிமைப்போது
ம் பிரியாமற்காத்திருந்து அம்மனிட்ட ஏவற் பணிவிடைகளைப்
பத்தியுடன் நடத்தி சவுக்கியமாக விருந்தனர்.

சரவணப்படலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? சகலராலும் புக
ழவல்ல கீர்த்திப்பிரதாப சாலிகளாகிய நவவீரர்களும் இலட்ச
த்தவரும் பரமசிவகடாட்சத்தினால் அவதரித்த கதாப்பிரசங்
கங்களை யிதுபரியந்தம் பேசினோம் இனிமேல் ஜலவளம்பெற்
ற சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் கார்த்திகைத்தெரிவைமார்
அறுவரும்போற்றி வளர்க்கவீற்றிருக்கும் சிவசுப்பிரமணியதே
வர்திருக்கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளிய சரித்திரங்களையுஞ் சொ
ல்லுவோம் கவனிப்பாகக் கேட்பீராக ஞானவான்களாற்றரிசி
க்கப் போற்றத்தக்க பெருமையினையுடைய வெள்ளியங்கிரி
யினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரப்பிரம சொரூபியாகிய சிவபி
ரானானவர் திருவயிற்றிற்சுமந்து பெறாமல் மன்னுயி ரனைத்தி
னையும் படைத்தருளிய பார்ப்பதிதேவியைப்பார்த்துச் சொல்
லுகின்றனர், மனக்கவலைகொண்டு வருந்தியிருந்த மகாவிஷ்
ணு பிரமதேவன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் தமதிடர்க
ளைப்போக்கிக் களிக்கத்தக்கதாக முன்னம் நமது விழிகளினிட
த்திற் திருவவதாரஞ்செய்து தாமரைமுதலிய புஷ்பவகைகள்
பெருந்திராநின்ற சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வளருகின்
ற நமது திருக்குமாரனை யிந்த திருக்கயிலாயத்தி னிடத்துக்
கு அழைத்துவரப்போவோம் வாருமென்று புலித்தோலைத்தரி
த்த பரமன் பேசிய தறிந்து பார்ப்பதியார் அதிமகிழ்ச்சியை
க் கொண்டவளாய்க் கர்த்தனே தேவரீர் திருவுளப்படிக்குநா
மிருவருமாகச் சென்று புத்திரனை எடுத்து வரும்படியாகப்பி
ரயாணப்படுமென்று வேண்டாளகண்ட மூர்த்தி கிருபையுற்
றுச் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் துரிதமாய்த்தமது திருத்
தேவியுடன் ரிஷபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்தனர், இந்த
ப்பிரகாரம் நந்திவாகனத்தின் பிடரியில் பரமன் வீற்றிருந்த
காலத்தில் வானநாடராகிய தேவர்கள் நமது துன்பங்களனை
த்தும் இன்றுடன் அதப்பட்டுப்போய்விட்ட தென்னுஞ் சந்
தோஷப் பெருக்கினால் வாழ்த்திப்போற்ற நந்திதேவர் கணத்
தலைவராகிய நவவீரர் இலட்சர் சூழ்ந்து சிவன் பெருமைகளை
க் கொண்டாடவும் தீட்சண்ய மிகுதியாகிய ஆலகாலவிஷத்
தினைத் திருக்கரத்தி லேந்திவந்து பரமனிடத்தொப்பிவித்தபெ
ருமைபெற்ற ஆலாலசுந்தரர் முதலிய சிவகணங்களுஞ் சிவத்
தின்திருக்கோலம் பெற்றிருக்கின்ற உருத்திரகோடிகள் இருப
க்கங்களினும் நெருங்கித் துதித்துவரத்தக்கதாக வெள்விடை
யின் மீது நடக்கும்போது இச்செய்தி யறிந்த மகாவிஷ்ணுபி
ர்மதேவன் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் அதிதீவிரமாகவந்து
பாரிசாத புஷ்பங்களை வாரிவாரிப் பரமன்மீதி லிறைத்துச்சு
பங்களைக் கொண்டாடிக் கொண்டு பின்பற்றிவரவும் ஜயபேரி
வெற்றி முரசஞ் சங்கம் சின்னம் சல்லரி மல்லரி திமிலைதக்கை
முதலிய பதினெண்வாத்தியங்களையும்பூதவீரர்கள் அதிசஒசை
யெழ முழக்கிக்கொண்டு போகவும் சதுர் வேதங்களு மற்று
மிராநின்ற கலைகளும் ஓ வென்னும் ஓசையோடு உமாபதியின்
குணாதிசயங்களை விளக்கிச் செல்லவும் விஞ்சையர் கின்னரர்
வீணைகளைமீட்டி தேவகானங்களை வாசித்துத் தொடரவும் சந்
திரனானவன் தனதுகலைகளினொன்றாகிய மூன்றாம் பிறையினை
ப் பரமன் சடாமகுடத்திற் றரித்திருப்பதைப் படம்பொருந்
திய விடநாகம்மேலிட்டு வருத்தப்போகின்ற தென்னும் ஏக்க
த்தினாற் றன்னிலையை விட்டுவந்து கவிந்திருப்பதைப்போல
வெண்பட்டுக்குடைகளைச் சூரியர்தாங்கிவரவும் சகரரென்னும்
அரசர்கள் சாபசம்பந்தத்தினாற் சாம்பற்பட்டு நரகயாதனையி
ல் வாடுவதை அவர்கள் மரபிலுதித்த பேரப்பிள்ளையாகிய பகீ
ரதராசன் கேள்விப்பட்டுத் தன்பிதுர்களை நற்கதியிற்சேர்க்க
வெண்ணிப் பலகாலம் அரியதவங்களைச் செய்யும் போது பர
மசிவமிரங்கிக் கடாட்சித்தகாலத்திற் பெருகிய கங்கையினிட
த்தெழுந்த அலைகளைப்போல வெண்சாய் மரைகளைப் பலகோ
டி பூதகணங்கள் வீசிப்போகவும் சிங்கம் புலி யானை கரடிகட
மை மான்முதலிய மிருகமுகங்களையுடைய நூறுகோடி பூதவி
ரர்கள் பரிவட்டங்களைத்தாங்கிச் சூழ்ந்து செல்லவும் அளவற்
ற சிவகணங்கள் தாங்கிச் செல்லும் நீண்ட துவசபடங்கள் அ
சையுந்தோறும் வானகங்கையிற் றோய்ந்து தோய்ந்து சிதறுந்
துளிகளானவை சொர்க்கவாசிகள் சிவபிரானை வழிபட்டுக்க
டைத்தேறும் பொருட்டுக்கற்பகந் தாமரைமுதலிய மலர்களை
க்கொண்டு அபரிமிதமாய் அரிச்சிப்பதை யொத்துக்காட்டவும்
இவ்விதமாக நடக்கின்ற மகோச்சவகாலத்தில் அகிலசராசரங்
களைப் படைத்தருளியுங்கன்னிகையாக விளங்கும் பார்ப்பதி
யாருடன் வெள்விடையின்மீது சிவபிரான்வீற்றிருந்து தமது
நகரத்தைக்கடந்து திருக்கயிலாய பர்வதத்தைத்தாண்டிப் பூ
மியினிடத்திற் பிரபலமாகக்கொண்டாடும் இமயபர்வதத்தக்க
ருகில்வந்து அன்னங்கள் விளையாடித்திரியுஞ் சிறப்பினையுடை
ய சரவணப்பொய்கையின் கரைக்குச் சமீபமாக எமது கர்த்
தன் உமையவளுடன் வந்துசேர்ந்தனர், கேட்டீர்களோ! சவு
னகாதிரிஷிகளே? யிப்பிரகாரஞ் சந்திர சடாதரக்கடவுளாகி
யபரமனும் அவனைப்பிரியாமல் கலந்திருக்கும் பராசத்தியும்
அறுவகைத்தோற்றத்தினைக் கொண்டு திருவிளையாடல் செய்தி
ருக்கின்ற குமாரதேவர் குணாதிசயங்களைப் பார்த்து மனமகிழ்
ச்சியாய்ச் சலப்பெருக்கினையுடைய சரவணப் பொய்கைக்க
ரையின் மீதிலெழுந்தருளி யிருந்தனர், அதுகாலையில் அப்பொ

ய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்குந் தாமரைமலரின்மீது சண்முகத்தோற்றமாகவெழுந்தருளியிருந்த பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர்தேவதேவோத்தமனையும் மன்னுயிரனைத்தினையும் ஈன்றருளிய பிராட்டியாராயுந்தரிசித்தமாத்திரத்தில் முகமலர்ச்சிகொண்டு புன்முறுவலுடன் மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில் எமதிறைவன் உமையவளைப் பார்த்து பெண்ணே ! உனது திருக்குமாரனை எடுத்துவரக் கடவையென்று கட்டளையிட்டபோது அழகிய ரிஷபவாகனத்தினை விட்டிறங்கி மனம்பூரித்துச் சரீரம்புளகெழக் களிப்புடன் சரவணப்பொய்கையி னிடத்திற்சென்று தமது பிள்ளைகளாகிய அறுவகைத் தோற்றங்களையும் அன்பு மிகுதியினாற் கரங்களைநீட்டிச்சேர்த்து வாரியெடுத்து மார்பினிடத்திற்சேர்த்திறுக அணைத்துச் சண்முகங்களும் பன்னிருகரங்களும் விளங்கும்படியான ஒருருவாகச்செய்தனள் திரிலோககாரணியானவள் இவ்விதமாகக்கூட்டிய தெப்படிக்கிருந்ததெனிற் சர்வசங்காரகாலத்திற் பரமன் கட்டளையின்படிக்கு மன்னுயிரனைத்தும் ஒடுங்கிப் பரவெளியிற் சேருங்காலையில் எமதிறைவருக்குரிய சத்தியானவள் உலகங்களைவிளக்கும் பொருட்டுப் பரவியிருந்த தோற்றங்களனைத்தையுந் தன்னிடத்திற் கிரகித்து ஏக உருக்கொண்டு பராசத்தியாய்ப் பரசிவத்தைக்கலந்து நின்றதுபோல ஆறு உருவுகளும் ஒன்றாகவிளங்கி உலகமாதாவினால் கந்தசுவாமியென் றழைக்கப்பெற்றனன். இவ்வாறு கவுரியானவள் சேர்த் தொன்றுபடுத்திய திருக்குமாரனது உச்சிகளைமோந்து பளிங்குப்போலவிளங்கும் முதுகினைத்தடவிக்கொடுத்து வருங்காலத்திற் புத்திரவாஞ்சையினாற் பார்ப்பதியாருக்குத் தேகமும் பூரித்துக் கொங்கைகள்விம்மிச் சுரப்பெடுத்துப் பால்பீரிட்டோடியது. கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ! ஒருவருக்கு மனப்பூர்வமான பட்ச முண்டாகுங்காலத்தில் இப்படிக்கல்லோ விளையுகின்றது. பின்பு ஆதிபாண்டரங்கனது கிருபைப்பெருக்காய்ப் பவுத்திரமாக விருக்கின்ற பிராட்டியார் கொங்கைகளினின்று மூறிய அமுதத்தினைப் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினக்கிண்ணத்திற் சேர்த்துத் தமது பிரியமுள்ள புதல்வனுக்குப் பரிந்துகொடுத்தனள். இவ்வாறு சுவர்னகலசத்துக்கொப்பாகிய திருமுலைப்பாலைத்தெவிட்ட ஆட்டிவித்தபின்பு பிரியமாய்க் குமாரசுவாமியை யிடையிலெடுத்துக் கொண்டுபோய்ச் சிவபிரானைச் சேவிக்கச் செய்தகாலத்திற் பசுபதி பூரணகடாட்சம்வைத்துத் தமது திருக்கரங்களை நீட்டிக் குமாரனைப் பரிந்தெடுத்து மார்பிற்சேர்த்து முத்தாடி மகிழ்ந்தவராய்த் தமது பக்கத்தி லிருத்திக்கொண்டனர். பிரபலவாஞ்சைக் கேதுவாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இவ்வாறு வீற்றிருந்தகாலத்திற்பிராணிகளனைத்தையும் உலகவியாபாரநிமித்தம் முன்னமே பெற்றருளிய பார்ப்பதிதேவியையும் பரமனானவர் கரத்தினைத்தாழ்த்தி அணைத்தெடுத்துத் தமதிடப்புறத்திற் சேர்த்தனர். இயல்பாகப் பரிமளித்திராநின்ற கூந்தலையுடைய எமதிறைவிக்கும் எமதிறைவனுக்கும் மத்தியிற் புத்திரசிகாமணியாகிய குமாரதேவர் வீற்றிருந்த காட்சியானது பூமியின்கண் தோற்றநின்ற இரவுபகலுக்கு மத்தியிற் சிவந்த நிறம்பெற்ற அந்திப்போதானது காட்டுமாறுபோல விளங்கியது. இப்பிரகாரம் ரிஷபவாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளிய உமாபரமேஸ்பரர் மத்தியில் ஜயசாலியாகிய குமாரசுவாமிவிளங்குவதைப் பிரமன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் தரிசித்தமாத்திரத்தில் ஊழிகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாய் ஆர்ப்பரித் தெழுவதைப்போலக் கல்லென்னும் ஆரவாரங்களுடன் முன்பின் பாரிசங்களினும் நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொண்டு புகழ்வதாயினர். சரபப்பட்சியாகவெழுந்த நாரசிங்கத்தினது வீறுப்பையடக்கிய சிவபிரானுடைய திரு நுதல்விழிகளில் அவதரித்த குமாரதேவப் பிறபு டீகளோ ? கேட்டருள்க.—இடைவிடாமல் வருந்தியலைக்குஞ் சூரபதுமனிட்ட தகாத வினைத்தொழில்களைப் பலகாலமாகச் செய்து செய்து தேவரெனப் புகழப்பெற்ற யாங்கள் சகலத்திராலும் இகழ்ந்து பேசும்படியான குறைபாடுகளைப்பெற்று வாடுகின்றனம், ஆதலாற் கர்த்தனே ! யினிமேலாவது கடாட்சித்து எங்கள் பகைவரைத் தொலைத்துப் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டுந் தேவரீரையன்றி வேறுகதியில்லையென்று பரிமளமிகுத்த கற்பகம் பாரிசாதமுதலிய புஷ்பவருஷங்களைச் சொரிந்து பலதரம் பணிந்தெழுந்து வாழி வாழி யென்று ஆசிகளைச் சொல்லிக்கொண்டாடுகின்ற சமயத்திற் பீதாம்பரத்தினாற் செய்யப்பட்டிருக்கிராநின்ற கச்சைப் பீறியெழுவதைப்போல விம்மிச் சொர்னகலசத்தை யொத்திராநின்ற ஸ்தனபாரங்களையும் மயிலினிறகினடியை நிகர்த்த தந்தபந்திகளையும் பவழத்தினைப்பழித்த சிவந்த அதரத்தினையும் பூரணச்சந்திரனையொத்த அழகிய திருமுகமண்டலத்தினையும் படைத்துப் பாலசுப்பிரமணியதேவரைப் புத்திரவாஞ்சையினாற் போற்றிவந்த பாக்கியவதிகளாய்ப் பதிவிரதா சிரோமணிகளுமாக விராநின்ற கார்த்திகைமாதர்கள் அறுவருங் குமாரதேவரைப் பிரிய மனமில்லாமல் ரிஷபவாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் முன்னம் பூமியிற்படிய விழுந்து சேவித்துநின்றனர். அக்காலத்தில் அரவாபரணர் அப்பெண்கொடிகளின்மீது கிருபாநோக்கம் பாலித்து நீங்களறுவரும் இந்தக்கந்தசுவாமிக்கு முலைப்பால்கொடுத்துஅதிகபிரியத்துடன் போற்றியிருந்த காரணத்தினால் இக்குழந்தை உங்களுக்குப் பிள்ளையெனப் பெயர்விளங்கக்கடவது மேலும் உங்களுக்குரிய தினங்களில் இந்த பாலசுப்பிரமணியனுடைய திருவடிகளிற்பணிந்து விரதங்களைச்செய்து வருபவர் எத்தகையரெனினும் அவர்கள் தீவினைகளைப்போக்கி விரும்பியவரங்களையுந்தந்து கடையில் நமது சாரூபப்பதவியையுங்கொடுத்தாள்வோமென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தனர். அக்காலத்தில் முன்னம் பார்ப்பதியார் சரவணப்பொய்கையி னிடத்தில்வந்து கந்தசுவாமியைக் கண்டவுடன் அதிகபிரியத்துடன் சமீபத்திற்போய் ஆவலுடனெடுத்துத் தழுவியபோது கொங்கைகளிற் சுரந்தபாலை வயிரக்கிண்ணத்திற்கறந்து புத்திரனுக்குச் சாப்பிடக்கொடுத்தபோது அதிகரித்தொழுகிய பாலானது ஆற்றின் பிரவாகத்தைப்போலவோடி விண்ணகத்திற் பாயுந் தெய்வகங்கையை நிகராய்ச் சரவணப்பொய்கையிற் பெருகிய காலையிற் சதுர்வேதங்களையும் பூரணமாகவோதி அவற்றின் முடிபினைத் தெரிந்திராநின்ற தவச்சிரேஷ்டனாகிய பராசரரிஷிக்குப்பிறந்த பிள்ளைகள் அறுவரும் நன்னெறிகளிற்பிசகிக் கொடியகாரியங்களைச் செய்யக்கண்டு மனம்பொறுமற் பெற்ற தந்தையர் சபித்தகாரணத்தினால் மீனுருப்பெற்று அப்பொய்கையி னிடத்துலவிக்கொண்டிருந்தவர்கள் அந்நீரிற்பாயும் பாலினையுண்டனர். இந்தப்பிரகாரந் திருக்கயிலைக் கிறைவியாகிய அம்மைத் திருமுலைப்பாலைத் தெவிட்டக் குடித்தமாத்திரத்திற் சாபவலியொழிந்து நித்திரைதெளிந் தெழுந்தவரைப்போல ரிஷிபுத்திரர் தாங்கொண்டிருந்த மச்சவுருவநீங்கித் தமது பழைய ரிஷிக்கோலத்தினைப்பெற்றவராய் அவ்வறுவரும் பொய்கையைக்கடந்து வெளிவந்து சிவபிரானை வலம்வந்து பணிந்து போற்றுகின்றவர்மீது கிருபையுற்று ரிஷிபுத்திரரே ! நீங்கள் இப்பாரிசத்திலிருக்கின்ற பர்வதங்களில் வாசமாய்த் தவஞ்செய்திருப்பீராகிற் சிலதினத்துக்குப் பின்பு இந்தப் பாலசுப்பிரமணியன் இம்மார்க்கமாக வரும்போது உங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்திரட்சிப்பனெனத் திருவுளம்பற்றினார். அவ்வருளைக்கேட்டமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் மகாபாக்கிய மென்று

மீளச்சேவித்து விடைபெற்றுத் தமக்குக்குறித்தவிடத்தைநோக்கிப்போயினர். பின்பு எதிரில் நிற்கின்ற கார்த்திகைத் தெரிவையர் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவர் முதலாகிய தேவர்கள்மீது திருக்கண்சாத்தி உங்கள் பதவிகளிற்சேர்ந்து சுசமேயிருக்கக்கடவீரெனக் கட்டளையிட்டுப் பொன்னையொத்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமன் திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினர். இவ்வாறு தேவரனைவரையும் பிரிந்து திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் வெள்ளியங்கிரியின்மீதுபோய்த் தமது திருமாளிகை வாயலினருகிற்சேர்ந்த மாத்திரத்தில் ரிஷபவாகனத்தைவிட்டிறங்கி ஒப்பற்ற குமாரதேவரையும் பர்வதராச புத்திரியையும் இறக்கிக்கொண்டு மெல்லநடந்து அரண்மனையைச்சேர்ந்து நவரத்நினமயமாகவிளங்குஞ் சபாமண்டபத்திற் பிரவேசித்துச் சிரோரத்தினங்களினால் அமைந்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது கிருபையானது விளங்கத் திருத்தேவியுடன் குமாரதேவர்மத்தியில் விளங்க வீற்றிருந்தனர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? சிவபிரான் அனுக்கிரகப்படிக்கு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்திருந்த நவசத்திகள் சிலம்பிலுதித்த பிள்ளைகளாகிய வீரவாகு தேவர் முதலிய நவவீரர்களும் இலக்கத்தவரும் தமது முன்னவனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ச்சியுடன் வலம்வந்து பணிந்து கற்பகமலர்களைத்தூவித் துதித்தவர்களாய்த் தமது பிதாவைப்போலவும் உயிரையொத்தும் சிவகுமாரனை நினைந்து அவரைப் பிரியாமற் சூழ்ந் திருந்தனர்.

திருவிளையாடற்படலம்.

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியரிஷிகளைப்பார்த்து இதுபரியந்தம் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளினது தோற்றமுந் திருக்கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளிய கதாப்பிரசங்கங்களையுஞ் சொன்னோம், இனிமேற் குமாரதேவர் நடித்த அற்புதத் திருவிளையாடலின் பெருமைகளிற் சிலவற்றையும் விளக்குவோம் அதாவது, முற்குறித்தபடிக்குப் பரமசிவமும் பார்ப்பதியம்மனுந் தமது புத்திரனைச் சரவணப்பொய்கையி னிடத்திருந்து அழைத்து வந்து வெள்ளியங்கிரியிற் றமது திருமாளிகையிலிருத்திப் போற்றிவருகின்றகாலத்திற் குமாரசுவாமியானவர் தமது துணைவராகிய நவவீரர் இலக்கத்தவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு பாலபருவத்துக்குரிய திருவிளையாடல்களைச்செய்ய வெத்தனித்தவராய்த் தமது திருவடிகளிற் றரித்திருக்கின்ற தண்டை சதங்கை கிண்கிணி யிவைக ளொன்றுடனொன்றுதாக்கிக் கலீல் கலீலென்றுசத்திக்கவும் இடையில் பிடித்திருக்கின்ற அரைவடங்களிற்றொங்கும் மணியினங்கள் கலகலென அதிரவும் சிரோரத்தினக்குண்டலங்கள் செவிகளினிடத்திற் பன்னிரு சூரியரை யொத்து விளங்கவும், மார்பிற்றரித்திருக்கின்ற மதாணிப்பதக்கம் முத்தமாலை மோகனமாலைகள் பின்னி யசையவும், நெற்றிகளிற் றரித்திருக்கின்ற விரபட்டமானது கார்காலத்தெழும் மின்னலைநிகர்த்துச் சொலிக்கவும், திருக்கயிலாய வெல்லையெங்கும் உலவி விளையாடியும், சபைகள்தோறுஞ்சென்று நடித்தும் புஷ்பங்கள் மலிந்திராநின்ற தடாகங்களில் மதயானையைப்போலத் துணைவருடன் விழுந்து கலக்கியும், சிறுதென்றற் காற்றுலைத்திருக்கும் சோலைகள், நந்தனவனங்கள், உத்தியானவனங்கள், முற்றும்போய் மலர்களைப் பறித்துச்சூடியும் செடிகளைக்குலுக்கியும், கனிவகைகளையுதிர்த்தும், எக்காலத்தும் எவர்களாலுங் கண்டறியாத விடங்களிற் பெருகுங் கான்யாறுகளில் முழுகி நீந்தியும், சாபசார்த்தூல முதலிய மிருகங்கள் வாசமாய் வானத்தையளாவ விருக்கின்ற பாரித்த பர்வதங்களின் உச்சியிலேறி ஒன்றினின் றொன்றிற் பாய்ந்தும் விசாலமா யிராநின்ற குளங்கள் ஏரிகளிற்புகுந்து ஜலங்களை வாரி வாரி யிறைத்தும் நதிகளின் பிரவாகங்குறைந்தகாலையிற் றோன்றும் மடுநீரிற்குதித்து முதலைகளைப்பற்றி வால்களைமுடிந்தெறிந்தும் ரிஷிகள் அகோரதவங்களையும் யாகங்களையும் செய்வதற்கமைத்திராநின்ற ஸ்தம்பங்களின்மீது கழைக்கூத்தாடிகளைப்போலப் பாய்ந்து ஒருவிரலை யூன்றிநின்று லகுக்கொண்டு மற்றவைகளினிடத்திற் குதித்தும் தபோநிதிகள் வாசமாயிராநின்ற பர்னகசாலைகள் முற்றும் நுழைந்து அவர்கள் க்ஷேமங்களை விசாரித்தும் உமாபரமேஸ்பரருக் கினிய குமாரதேவர் அடியேன் மனத்தினையும் ஒருபொருளாகநினைந்துவாசமாய் அஞ்ஞானவிருளைப்போக்கி யாண்டும் சந்திரசடாதரக்கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற ஆலயங்கள்தோறும்போய்த் தரிசித்துக் களித்தும் தமது தந்தையாகிய உமாபரமேஸ்பரர் களித்துப் பிரியமாக விருக்கின்ற திவ்விய ஸ்தலங்கடோறும் உலவித் திருநடனங்களைச்செய்து களிப்பித்தும் மகரந்தங்களையிறைத்துத் தேனைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திராநின்ற புதிய மலர்களைவாய்ந்த கடப்பவிருட்சங்களினால் நிறைந்த தோப்புகளிற்சென்று மலர்களைப்பறித்துச் சிகையிற்சூடி சந்தோஷித்தும் வேதசாஸ்திர முதலிய கலைக்கியானங்களை ஒதுந் தலங்களிலும் மதுரமாகிய இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழினங்களை ஆராயும் கலாசாலைகளிலும் பிரசங்கங்களிடத்தும்போய்த் தமது பெருமைகளைப் போற்று கின்ற விதங்களைச் செவிக்குக் கினிமையாகக்கேட்டும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூவட்டத்தி னிடங்களெங்கு முலவி அவ்வவ் விடங்களினிராநின்ற அதிசயங்களை வேடிக்கையாகப் பார்த்தும் அஷ்டதிக்குகளிற்சென்று நாடியும் அளவையில்லாத சத்தசாகரங்களினும் பெரும்புறக்கடலினும் செப்படிவித்தைக்காரரைப்போலநடந்து திரிந்தும் விசாலமாகவிளங்கும் விண்ணிடங்களிற் கந்தருவரைப்போலப் பறந்தும் கருட காந்தருவர் சித்த வித்தியாதரர் முதலியர் பதங்களிற்போய் அவர்களுடன் குலவியிருந்தும் திரிலோகாதிபதியாகிய தேவேந்திரன் களித்திருக்கும் சுவர்க்கலோகமுற்றுந் திரிந்து கண்டு வியந்தும் தவங்களிற் சிறந்த யோகிகள், சத்தரிஷிகள், அஷ்டவசுக்கள், பதங்களிற்போய் செம்பிரமாகவுலவியும், உந்திகமலவாசியாகிய பிரமன் வீற்றிருக்கின்ற மனோவதிநகரிற்போய் அவ்விடங்களிலிராநின்ற மகத்துவங்களைப்பார்த்தும் அஷ்டலட்சுமிகளுங்குடிகொண்டிருக்குஞ் செல்வாலங்களைவாய்ந்த மகிமையுள்ள வைகுந்த நகரினைக்கண்டு களித்தும் எமதிறைவியாகிய பராசத்தி வாசமாயிருக்குந் தலத்தில் இடைவிடாம லிருந்து விளையாடியும், மூன்றாம்பிறையினைச் சடாமகுடத்திற் றரித்தருளிய பரமேஸ்பரர் வாசமாயிருக்கின்ற பதத்திற் பிரியாவிடையாகக் காட்டியும் சிவபிரான் அநுக்கிரகத்தினா லுண்டாயிருக்கின்ற ஆயிரகோடி அண்டங்கடோறும் நிமைப்போதிற் சென்று சென்று அத்தலவாசிகள் அற்புதமடையத் தாண்டவமாடியும், வருண மண்டலம், வாயு மண்டலம், அக்கினி தேவன் பதம் வான வெல்லை, அண்டப் பித்திகையின் மேற்பட்ட விடங்களெங்கணும் நிறைந்து எங்குந் தாமாய் நடனங்களைக் காட்டியும், இப்படிக்குத் திரிகின்ற பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் சில விடங்களிற் சண்முகங்களைக் கொண்டு தோற்றியுஞ் சிலவிசை ஒருமுகத்தைத் தரித்துலவியும் சிலகாலங் காளைப்பருவனாகச் சஞ்சரித்தும் சிலகாலம் வேதபாரகராகிய பிராமணர்கோலமாகத் தோற்றியும் சிலபோது தவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்கவர்கள் கோலத்தினைத் தாங்கிநின்றும் சிலதலங்களில் புட்டிலை முதுகிலிறுக்கிக் கரங்களிற் றநுசுகளைப் பற்றிச் சுத்தவீரனாக எதிரின்றித் திரிந்தும் சிலகாலம் பாதசாரியாகச்சென்றும் சிலகாலம் உத்தம அசுவத்தில் விளங்கிவ

யாளிவிட்டும் சிலகாலம் மதயானையின் பிடரியில் வீற்றிருந்து பவனிவந்தும்சிலகாலம்நவரத்தினமயமாகியவிரதத்திலாரோகணித்துத் திரத்தியும் சிலகாலம் வலிபெற்ற யாளியின் மீது தோற்றியும் சிலகாலம் முறுக்கிய கொம்பினைப் பெற்றிருக்கின்ற ஆட்டுக் கடாவின் மீது சென்றும் சிலகாலந் தங்கமயமாகிய விமானத்திற்போகியும் சிலகாலம் ஆகாயவெல்லையிற் சித்தனையொத்துலவியும் சிறிதுகாலம் சர்வாயுதபாணியாய்ச்சூரனைப்பகைத்துச் சண்டைகொடுக்கப் பாய்ந்தும் சிறிதுபொழுது மணிகளைத் திருக்கரத்திற்பற்றி கலகலென்றசைத்தும் சிலகாலம் புள்ளாங்குழலூதியும் சிலகாலம் ஓசைமிகுத்த எக்காளை துத்தாரியிவற்றை முழக்கியும் வீணைகளைமீட்டி தேவகானங்களைப் பாடியும் உடுக்கை சிறுபறைமுதலிய வாத்தியங்களைச்செய்தும் எத்தகையரோனும் அதிசயித்துக் கேட்டிருக்கும்படிக்கு இராகங்களைப் பாடியும் ஆனந்தக்கூத்துகளைக்காட்டியும் இவ்விதங்களாகக் குமாரதேவர் பற்பல உருவங்களைக்கொண்டு எவ்விடங்களினுந் தோற்றநின்று அற்புதத் திருவிளையாடல்களைச்செய்து வருகின்ற தருணத்தில் உலகங்களைப் படைத்த மாதாவாகிய பராசத்தி யானவள் இவற்றினைக்கண்டு அதிசயங் கொண்டு மகிழ்ந்தவளாய்ப் பிறப்பிறப்பற்ற பரம்பொருளாகிய சிவபிரானை வணங்கிப் போற்றிக் கர்த்தனே யிதுவென்ன அதிசயம் அறுதோற்றங்களாக விருந்து நான் சேர்த்தணைக்க ஒருருவாகிய நமது குமாரனானவன் சிறுகுழந்தைப்பருவத்தினைக்கொண்டு நடிக்குந் திருவிளையாடல்களைப் பார்க்குமிடத்தில் எனக்குமிகவும் அற்புதமாக விருக்கின்றது இவனையொத்தவர்களைத் தேடிப்பார்த்தாலும் யாவரையும் ஒப்புச் சொல்லப் படவில்லை ஆதலால் மாயவித்தைகளுக்கு முதன்மையாக விளங்கி அற்புத விநோதங்களைக் காட்டும் இந்தப்பாலகன் காரணங்களை எனக்குப் போதையாகும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருத்த அளக பாரத்தினையுடைய கவுரி தனக்கொன்றுந் தெரியாதவளைப்போலக் கேட்டபோது திரிபுரதகனராகிய பரமன் திருநகைகொண்டு பெண்ணே உனது திருக்குமாரன் குணாதிசயங்களை மன்னுயிரனைத்துந் தெரிந்துபோற்றிக் கிருதார்த்தராதற் பொருட்டு வினவினை உத்தமியே அவன் வரலாற்றினைக் கேட்பாயென்று கிருபையுற்றுத் தெரிவிப்பதாயினர், முற்குறித்தபடிக்கு நமது நுதல்விழிகளின் மூலமாகத்தோற்றிய குமாரதேவனைக் கங்கையானவள் ஏந்திச்சென்று சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் சேர்த்த காரணத்தினாற் காங்கேயனென்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றான். அழகிய புஷ்பங்கள் மலிந்து பொலிவாகவிருக்கின்ற சரவணப்பொய்கை சிலகாலந் தங்கியதாற் சரவணபவனென்று சகலராலும் புகழத்தக்க திருநாமத்தினைக் கொண்டான். மேலும் அன்னையரைப்போலப் புத்திரவாஞ்சையினாற் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவரும் பரிந்து தங்கள் கொங்கைகளிற் பெருகிய பாலைத்தந்துபோற்றிய முறையினாற் கார்த்திகேயனென்னும் பெயரினைத்தரித்தான் இத்தகையமகத்துவங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற இக்குழந்தை அறுவகைப்பட்டிருந்ததை நீ சேர்த்தொன்றுபடுத்திய பெருமையினாற் கந்தசுவாமி யெனத்துதிக்குந் திருநாமத்தைப் படைத்தான் இஃதன்றியும் நமக்குப்புராதன முகங்களாறுண்டு அதனால் இந்தக் கந்தசுவாமிக்குச்சண்முகமென வொருதிருநாமம் விளங்குகின்றது. மேலும் பழமையாகவிளங்கி யிருக்கின்ற தாரகப்பிரமத்தின் ஓசையானது ஆறெழுத்தாகத்தோன்றும் அவை ஒன்றுபட்டுஎன்திருக்குமாரனது நாமத்துக்குரிய சடாட்சரங்களாக நின்றது. ஆதலால் ஆறுமுகன் நமது சத்துவத்தினைக் கொண்டிருப்பவன் அவனுக்கும் நமக்கும் பேதமில்லை நம்மைப்போலவே சராசரப்பிரபஞ்சங்களிற் பரிபூரணமாக எவ்விடத்துந் தோற்ற நின்றனன், பார்ப்பதியே யின்னமும் அவன்பெருமைகளைக் கேட்பாயாகத் திரிகாலங்களுந் தெரிந்த சர்வக்கியன் மேலுந் தம்மைப்பத்தியுடன் பூசித்துப்பணிந்த புண்ணியவான்களுக்கு இம்மையிற் சகலசம்பத்துகளையும் ஞானபோதக முதலான பேறுகளையுந் தந்து மறுமையிற் சலனமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சியத்தையுந் தரவல்லன் இத்தகைய மகத்துவ முள்ள பாலசுப்பிரமணியனானவன் பிற்காலத்திற் பிரமனையழைத்து வேதங்களுக்கு மூலமாகவிருக்கின்ற பிரணவத்தின்பொருளைவினவி அவன் அதனுண்மையைச்சொல்ல வகையறியாமற் றியங்கக்கண்டு சிரங்களிற்குட்டி கொடியகாவலில் அடைத்துவைத்துத் தானே சிருஷ்டிகர்த்தனாகி நின்று உலகங்களில் விளங்கும்பிராணிகளனைத்தினையுங் குறைவறப் பலகாலம் படைப்பன் அதன்பின்பு தமது துணைவருடன் வீரமாமயேந்திர புரிக்குப்போய்த் தேவர்கள் முதலியோரை யலைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனையும் அவன் துணைவராகிய சிங்கமுகாசுரன் தாருகாசுரனிவர்கள் புத்திர மித்திர களத்திராதிகள் முதலிய விராட்சதர்களனைவரையுஞ் சின்னபின்னப்படவாட்டிக்கொன்று பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் துன்பங்களைப் போக்கிப்பழையபடிக்குத் தத்தம் பதங்களிற் சங்கையின்றிச் சேர்ந்து வாழும்படிக்கு அனுக்கிரகிப்பன் இக்காலத்தில் நான்சொல்லிய காரணங்களனைத்தையும் நீ பிற்படியிற் றிஷ்டாந்தமாகக்காணப்போகின்றாயென்று இளையபெருமாள் வரலாற்றைப்பரமசிவம் சவிஸ்தாரமாக எமதிறைவிக்குப் போதிக்கக்கேட்டு இப்படிக்கோவிருக்கின்றது நம்பிசெய்கையென்று மனமகிழ்ந்தவளாய் மேல்நடக்குங் காரணங்களை எதிர்பார்த்திருந்தனள் இவ்விதமாக உலகங்களெவற்றினும் பரவித்திருவிளையாடல்களைச்செய்துவருங் குமாரதேவரானவர் தாம் அதுபரியந்தம்நடத்திவந்த மகத்துவங்களுக்கு மேற்பட்டதாக விருக்கின்றநடனங்களை முடிக்கத் தக்கதாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு சத்தகுலாசலங்களையும் பெயர்த் தெடுத்து கெச்சைக்காய்களைப்போலச்சேர்த்தும் மீட்டும் அவற்றைமாறுபடுவதாகப் பூவட்டத்தெங்கும் நாட்டியுஞ் சத்தசாகரங்களையும் அவற்றின்கரைகளைக் கலைந்தெறிந்து பெரும்புறக் கடலுக்குமாறாக ஒன்றுபடச்செய்தும் வானத்தினை அளாவிநின்ற சக்கிரவாளகிரியைத் தோற்றாமற் பாதலத்திற் சேரமிதித்தும் ஆரவாரங்களுடன் பெருகுகின்ற கங்கைப் பிரவாகத்தை அணைபோட்டெரிக்கொப்பாகத்தடுத்தும் இருண்டபிலத்தில் நின்று பூமிக்காதாரசத்தியாகத்தாங்கியிருக்கின்ற அஷ்டமாநாகங்களைவலித்திற்பற்றி யிழுத்துப்போய்ச் சுவர்ணமயமாகிய மகாமேருமுதலியகுலகிரிகளிற் பந்தித்திழுக்கிக் கிருபைக்கடலாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் பிராணிகளுக்குயாதொரு துன்பங்களும் சேராமல் அவற்றைச் சிறுதேர்களைப்போல வேகமாய்க் கடகடென்று எங்குமிழுத்துலவியும் அஷ்டதிசைகளினுந் தாங்கி நின்ற அயிராபதமுதலிய யானைகளைப் பிடித்து ஒன்றுடனொன்றை இடிப்பித்துக் கண்டு களித்தும் வானகத்திற் பாவியோடுந் தெய்வகங்கையினது ஜலப்பெருக்கினால் அதிகசுவாலையைக் கொண்டிருக்கும் வடவாமுகாக்கினியை உருத்தோற்றாமல் அவித்தும் அழகிய சிறகுகளைப் பெற்ற கருடனையும்வாசுகியென்னுங் கொடிய நாகத்தையும் பிடித்தவர்து போர்செய்ய விட்டுப்பார்த்தும் பாதலத்தில் வாசஞ்செய்யாநின்றநாகராசர்களை யெடுத்துவந்து பூமியெங்கும் ஓடவிட்டும் மண்ணுலகெங்கினு மிருக்கின்ற பர்வதங்களனைத்தையும் பாதலவெல்லையெங்கும் நிறையவடுக்கியும் ஆயிரங்கிரணசமோகங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற சூரியனைப்பற்றிச் சந்திரன் கதியில்விட்டுஞ்

குளிர்ச்சிபெற்ற சோடசகலைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சந்திரப கவானைச் சூரியநடையிலோட்டியும் இந்திரன் முதலிய அஷ் டதிக்குப் பாலகர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நகரங்களைப் பெயர்த்தெடுத்துப் பழையபடிக்குத் தோற்றமல் மாறுபட்டு க்காட்டத் தலைகீழாக மாறிவைத்தும் சத்தமேகங்களையும் பி டித்து அவற்றினிடத்திராநின்ற இடிகளுடன் மின்னற் கொ டிகளையுஞ் சேர்த்தெடுத்து வண்டினங்கள் மொய்க்கப்படாத மலர்மாலைகளாகத்தொடுத்துத் திருக்கழுத்தினிடத்தணிந்தும் பன்னிருசூரியர் சந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்கள் இராசிகள் ம ற்று மிராநின்றவர் ஏறிச்செல்லும் விமானங்கள் தேர்கள்முத லானவைகளிற் பிணித்திருக்குங் கயிற்றினைக் கோர்வையாகச் சேர்த்துத் துருவனென்பவன் பற்றிக்கொண்டு மகம்மேருவி னது சிகரத்தில் நின்று அவற்றின் நடைகளிற் பிசகின்றிச்செ ன்று காலக்கிரமங்களைக் காட்டு மாறுவிட்டுக் கொண்டிருக்கி ன்ற பாசங்களிற் றமக்கிஷ்டமாகி யதுகளைவலித்துக்கரங்களி ற் பற்றித் தாம்பூவட்டமத்தியில் நின்று அஷ்டதிக்குகளினு ம் வட்டாகாரமாக ஓடவிட்டுங் களங்கரகிதமாக விளங்கும் வானவெல்லையிற் போகின்றதனுசையும் இந்திரசாபத்தையுங் கரங்களிற்கொண்டு நாரிகளைவட்டாகாரமாகப் பிகிந்து நவக் கிரகங்கள் முதலிய நட்சத்திரங்களை உண்டைகளாகப்பூட்டி த் தேவர்கள் மகுடங்கள் பொருந்திய சிரங்கள் நெற்றிமார் பு புசங் கண்டம் இவ்வுறுப்புகளைக்குறிகொண்டு பிசகாமற்ப டச்செலுத்தி விற்சாத்திரியங்களைக் காட்டியும்இவ்விதங்களா கச் சிவன் முத்தர்கள் விழிகளினன்றி எனையருக்குத் தோற்ற ப்படாத நிர்மலக்கடவுளாகிய குமாரசுவாமியார்விண்மண்பா தலங்களி னிராநின்ற பிராணிகள் மதிமருண்டு திகைத்துவாடி நாசமடையாமல் மாயாவித்தைகளாக அளவுபடாத அற்புதத் திருவிளையாடல்களை எத்தலங்களினும் நடாத்திவருகின்ற கா லத்தில் விரமாமயேந்திர புரியினும் மற்றவிடங்களினுமிராநி ன்ற அவுணர் இராட்சதர்கள் மேற்குறித்த விநோதக்காட்சிக ளைக் கண்டு இந்தமாறுபாடுகளையும் விபரீதங்களையும் யாவர்செ ய்தனரென்றுஅதிசயித்துமிகவுங்கொடும்பாதகங்களுக்குட்பட் ட துர்மார்க்கர்களாதலால் எமதிறைவனுகியகுமாரதேவர்திரு வடிவினைக்காணுமல் மயங்கினர், மேலும் இன்னமுஞ் சிலபக ல் உயிர்பெற்று உலகங்களிற் சஞ்சரித்து வாழவிருக்கின்றகா ரணத்தினுற் சிவகுமாரன் தமது தோற்றத்தைத் தெரியக்கா ட்டாமல் எங்கும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கு முன்னிலையில் ராட்சதர்கள் இந்த அற்புதங்களை நடத்துகின்றவரைக்கண்டு தெளியவேண்டுமென்கிற அவாவினுற்றங்களாற் கூடியவரை யிற் றேடித்தேடித் தெரியாதவர்களாய்ப் பிரமன், விஷ்ணுவி னுற் றேடிக்காணப்படாத பரமேஸ்பரர் மாயாவிலாசமெனநி ச்சயித்திருந்தனர். இஃதன்றியில் குமாரசுவாமியினது செய் கைகளைக்கண்டு பிர்மித்தவர்களாய்க் கொடுங்கோல்செலுத்தித் தினமா அலைத்து அரசுசெலுத்திவருகின்ற ராட்சதர்கள் அனை வரும் மாளும் ஏதுவைக்குக்காரணமாக விருக்கின்றது மேலு ம் அதற்குததிஷ்டாந்தமாக இத்தகையஉற்பாதங்கள் தோற்று கின்றதென்று பயப்பிராந்திகளுடன் பூலோகவாசிகள் வசனி க்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சூரியன் முதலானேர் உருவத் தைத் தரிசிக்கப்படாமையால் மதிமயங்கி யிக்காரணங்கள் அ வுணரால் முடிவதன்று ஆதலால் இத்திறங்களையாவர் செய்கி ன்றனரோவென்று ஐயப்பட்டுச் சகலரும் ஓரிடத்திற் சேர்ந்து என்னவிளையவிருக்கின்றதோவென வருந்தினர் இப்பிரகாரம்ம ருண்டதேவர்கள் நமதிறைவன் மகம்மேருவினது சாரலிற்ப அங்கிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டனம் பிர்மதேவனும் அவ்வி டத்திலிருப்பதற்கையமில்லை ஆதலாற்றமதஞ் செய்யாமல் நா மனைவரும் மேருகிரிக்குப்போய் அவர்களைக்கண்டு இவ்வதிசய ங்களைச் சொல்லுவோமாகில் இதுகள் விளைகின்ற மூலத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாகும்மேலும் அதற்குவேண்டும் சாக்கிரதை களையுஞ் செய்வோமெனத் தீர்மானித்தவர்களாய் நாம்போகின்ற மார்க்கத்தில் அளவற்ற அண்டங்களுக் கிறைவனுகிய சூரபது மனல் என்னகெடுதி நேருமோ வென்னும் மனவருத்தத் துட ன் பதுங்கிப்பதுங்கிச்சென்று மகம்மேரு பர்வதத்தின் மீது போகின்றகாலத்தில் ஆறுமாமுகக்கடவுள் நடிக்கின்ற அற்புத த்திருவிளையாடல்களைப் பார்த்துப்பார்த்து அதிசயங் கொண் டு அவர் உருவுதோற்றப் படாமல் மனவாட்டத்துடன் திகைத் துப்பலதிக்கினும்விழிகளைப்பரப்பி யிருக்கின்ற தேவேந்திரனை க்கண்டுசமீபத்திற்போய்த்திருவடிகளிற்பணிந்தெழுந்துகரங்க ளைக்கூப்பினவர்களாய்இறைவனேஎக்காலத்துமில்லாதஅதிசய ங்களைக்கண்டுதேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவந் தோம் அதாவது சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவட்டங்களினும் வான நாடுகளினும் பழமையாக நிலைபெற்றிருந்தபொருள்களனைத்து ம்மாறுபட்டுஅதிகஉற்பாதங்கள்விளைகின்றதுஇத்தகையதிரிபுக ளை யாவர்செய்கின்றனரோ யிவ்விதமெனத் தெரியப்படவில் லை இஃது அவுணரால் முடிவதன்று இம்மாயவித்தைகள் நேர் ந்ததற்குக் காரணமென்னே தேவரீரோ தெரிவிக்கவேண்டுமெ ன்று வேண்டுகின்ற தேவர்கள் கோரிக்கையைக்கேட்ட இந்தி ரன் அதிசயித்து நீங்கள்கண்டவாறே நானும் பார்த்துப் பிர்மி த்திருக்கின்றனன், இதன்மூலஞ் சற்றுந் தோற்றவில்லை ஆத லால் நாமனைவரும்போய்ப் பொற்றுமரைப் பீடத்தில் வீற்றி ருக் கின்ற பிர்மதேவனைக்கண்டு இதன்காரியங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவோம் புறப்படுங்கோளென்று சொல்லியதற்குச்சக லருஞ் சம்மதித்துப் பிரயாணப்படுகின்ற பொழுது அவர்கள் முன்செய்த தவப்பேற்றினுல் உலகங்களெங்கினும் நடித்திரு ந்த அறுமுகக்கடவுள் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்குத் தோற்றத்தக்கதாக ஒருமுகத்தைக் கொண்டு சிறுகுழந்தையா ய் அப்பர்வதத்தின் மத்தியிற் காணப்பட்டவராய் மனவாட்ட த்தினைப் பெற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் சந்தேகங்களைக் கடந்து சந்தோஷிப்பதாகத் திருவுளத்திற் கொண்டு இவையனைத்துந் தமது செய்கைகளாகக்காட்ட வெழுந்தருளிய சிவகுமாரனு னவர் அப்பொன்மலையினைக் கிடுகிடென்று அசைவதாகக்குலு க்கினவராய் மதயானையானது தடாகத்தி லிறங்கிக் கலக்கித் தாமரைமலர்களைப் பறித்தெறிவதுபோல அப்பர்வதத்திற்றே ற்ற ங்ன்றபொற்சிகரங்களை ஒடித்துச் சிறுபிள்ளைகள் பந்துக ளை யெறிவதுபோல வெடுத்துத்திசாதிசைகளில் வீசிநிற்கின் ற குமாரசுவாமியார் செய்கைகளை இந்திரனுதியாகியதிசைகா ப்பாளரும்மற்றதேவர் கூட்டமுங் கண்டுபிர்மித்தவராய் இதுவ ரையில் நாங்கண்ட மாறுபாடுகளைச் செய்தவன் இவனேயா மெனக்குறித்தவனுந்திரங்களில் எதிரின்றித்திரியும் மிருகராச னுகிய சிங்கத்தின்மீது பகைத்தெதிர்ந்த மதயானைத்திரளையொ த்து வீறியெழுந்து இவனைப் பாலகனென நினைக்கப்போகாது இவன் வல்லபங்களைப் பார்க்குமிடத்திற் கொடிய மனதைப் பெற்ற இராட்சதர்களினுங் கொடியனுகக்காணுகின்றனன் மே லும் எவ்வெவர்களாலும் முடித்தற்கரிய மாயவித்தைகளைப் பூ ர்த்தியாகக் கற்றவனென்று சகலரும் ஏகமுகமாக நின்று இவ னைவளைந்துகொண்டுசண்டைகொடுத்துஜயிக்கவேண்டுமென்று ம்நிதானித்தவர்களாய் அத்தலத்திலிருந்த தேவர்களனைவருஞ் சேர்ந்து பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுடன் யுத்தியத்துக்குநே ருகின்ற தருணத்தில் இந்திரனுனவன் தனக்கு வாகன மில் லாமையால் முன்னம்பானுகோபனுற் றந்தங்களை யிழந்தவ ருந்தியோடித் திருவெண்காடென்னுந் தலத்தினைச்சேர்ந்து அ வ் வாலயத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவக் கொழுந்தைப்

பத்திவயிராக்கியங்களுடன் பலநாள் வழிபட்டு வருமுன்னிலையிற் கர்த்தன் அனுக்கிரகத்தினாற் பழையபடிக்குத் தந்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அயிராபதத்தினை நினைந்தமாத்திரத்தில் அதிவேகமாகநடந்து மகம்மேருவினிடத்திற் சேர்ந்து தனதிறைவனைவணங்கி நிற்கின்ற வெள்ளையானையின்மீது இந்திரனானவன் ஆரோகணித்து வச்சிராயுதம் பிரகாசம்பொருந்திய வாள் தனுசு கதை முதலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிப் போர்க்கோலத்தனாய்த் தன்சேனைகளுடன் சிவகுமாரனை முத்திக்கைபோட்டுக்கொண்டனர். அஃதெத்தன்மையாக விருக்கின்றதெனிற் சர்வசங்காரகாலத்திற் பிரசண்டவாயுவும் வடவாமுகாக்கினியும் ஆர்ப்பரித்தெழுந்தகாலையில் அபலமாகிய சிறுமலைக ளெதிர்ந்ததுக்கொப்பாக விருந்தது. இவ்விதமாக நினைத்தற்கரிய மகிமையினையுடைய குமாரசுவாமியின்மீது இந்திரனும் இராட்சதரால் வருந்திவந்த தேவர்களும் போர்செய்யத் தொடங்குகையிற் குளிர்ச்சிபெற்றிருக்கின்ற தாமரைமலர் வாசிகளாகிய மகாலட்சுமியையும் சரஸ்பதியையுந் தமதிரண்டு நேத்திரங்களாகப் படைத்திருக்கின்ற பராசத்தி குமாரனாகிய கந்தசுவாமியானவர் தம்மைத் தேவர்கள் சத்துருவாசவெண்ணி வளைந்துகொண்டதைக்கண்டு திருநகைகொண்டு இவர்களை ஒருபொருளாக மதியாமற் பழையபடியே தமது திருவிளையாடல்களைச் செய்திருப்பதைத் தேவராசன்கண்டுசீறி முப்பத்திரண்டு ஆயுதவிதங்களையும் பாசுபதம் நாராயணாஸ்திரம் பிரமசரமுதலிய தேவாஸ்திரங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகிக்கும்போது விண்ணவர்களும் சோனைமாரியையொப்ப அஸ்திர சஸ்திரவகைகளை ஏராளமாகச் செலுத்தினர். இவையனைத்தும் அதிகவேகங்கொண்டுபோய்ச் சிவகுமாரனை நெருங்குமுன்னிலையிற் றமதுகொடுமைகள்மாறிப் பத்தர்கள் அரிச்சிக்கும் புஷ்பங்களைப்போல மெல்லத் தாக்கித் தாக்கி உதிருகின்றதை இந்திரன்கண்டு கோபமிகுத்தவனாய் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் குறிகொண்டு எறிந்து ஆர்ப்பரித்தனன் அவ்வலிபெற்ற வயிரப்படையானது அதிகமகிமைகளைக்காட்டி அதிவேகமாகவந்து சரவணபவன் மார்பிற்றாக்கின உடன் நுண்மணலைப்போலத் துகள்பட்டுப் பறந்தது. இதனை இந்திரன்பார்த்துத் துக்கித்துச்சொல்லுவான். தேவாஸ்திரங்களைச் செலுத்தினம். அவைபிரயோசனப்படாமற் போயிற்று, கடையில் நமது பிராணபதமாக விருக்கின்ற குலிசாயுதத்தினையுங் கடாவினேம் அதுவுந் துகள்பட்டுப் பொடிப்பொடியாய்க் காற்றிற்பறந்தது இனி என்னசெய்வேன், அபாயம் நேருவதாகக் காணப்படுகின்றதென்று எண்ணாதெல்லாம் எண்ணி மதிமயங்கித்தியங்கி வாடுகின்றகாலத்தில் அவன் ஏறியிருந்த வலிக்கொப்பற்ற வெள்ளையானையானது அதிககோபங்கொண்டு வாலைச் சுழற்றி துதிக்கையினைவீசி மேகம்நர்ச்சித்ததைப்போல வீறிட்டுக்கொண்டு முருகக்கடவுளுக்குநேராக வருவதை உமைபவள் திருக்குமாரன் பார்த்தவுடன் மனதிற் சிந்தித்து ஒப்பற்ற வில்லினையுங் கொடியபாணங்களையும்நிர்மித்து தனுசில்நாணையேற்றி அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்திருக்கும் அலகையுடைய ஒருபாணத்தினைப்பூட்டி அயிராபதத்தின் நெற்றிக்குநேராகப் பிரயோகித்தனர். அவ்வாளியானது வெளிப்பட்டவுடன் அக்கினிப்பொறிகளையிறைத்துக்கொண்டுபோய்த்தேவர்களுக்கு அதிபனாகிய இந்திரனேறியிருக்கின்ற வெள்ளிமலைக்கொப்பாகிய அயிராபதத்தின் நெற்றிகிழியத் தடாரித்துருவிப் பிராணனையுங்கொண்டு வெளிப்பட்டகாலத்தில் மேகங்கள் அஞ்சி ஒடுங்கும்படிக்கு மரணக்கூந்தலிட்டுக்கொண்டு உதிரம்பெருகவிழுந்து மாண்டது. இப்படிக்குத் தன் யானையானது மடிந்ததை இந்திரன் கண்டமாத்திரத்தில் அதன்மீதிருந்து குதித்து அப்புறம்போய்நின்று ஐயையோ ! வெகுகாலமாக நம்மையடுத்திருந்த வாகனத்தையிழந்தோமென்று மிகவுங் கிலேசித்தவனாய் மாற்சல்லியத்தினைவிடாமல் மின்னலைப்போலப்பிரகாசித்திராநின்ற தனதுகொடியவில்லை வட்டாகாரமாக வளைத்துக் கோபித்துக் குரூரமாகிய பாணங்களைச் சந்திக்கவெத்தனிக்கு முன்னிலையில் ஆதிதேவனான பரமன் திருக்குமாரன் தமதுதனுசில் ஒரு திட்சண்யமாகிய பாணத்தினைத்தொடுத்து இந்திரன்மார்புக் கிலக்காகப் பிரயோகிக்க அதுவும் வெகு மகிமைகளுடன்சென்று மார்பைப்பிளந்து உருவியோடிய காலத்தில் மதிமயங்கி வலிகுன்றிவருந்தி விற்போனமறந்துங்கோபத்தைவிடாமல் தான் அருமையாக வைத்திருந்தவலிபெற்ற வேலாயுதத்தினைக் குமாரசுவாமியின்மீது எறிந்தனன். அதுவும்அதிககொடுமைகளைக்காட்டிவந்து நெருங்குமுன்னிலையிற்புற்றரும்பைப்போலப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினதுதேகத்திற்றாக்கியவுடன்எரிந்துபோகக்கண்ட தேவர்களனைவரும் அற்புதமடைந்தவர்களாய் இதுவென்ன அநியாயம் உலகங்களிற்புகழநின்றவச்சிராயுதமும் வியர்த்தமாய் அதிகவன்மைபெற்ற வேலும் பிரயோசனப் படாமற் போய்விட்டதெனப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது கந்தசுவாமியானவர் மற்றொரு குரூரமாகிய அர்த்தசந்திரபாணத்தினை எடுத்து வில்லிற்பூட்டிச்செலுத்தித் தேவேந்திரன் சிரத்திற்றரித்திருந்த நவரத்தினமயமாகியகிரீடத்தினைப்பொடியாகத்தள்ளிச் சிருங்கநாதஞ்செய்துமேலும் ஒப்பற்ற நாராசமொன்றைக்கொண்டு மேகதுசத்தினை வெட்டித்தள்ளி மற்றொரு கூரியபாணத்தினால் மார்பிலணிந்திருந்த வச்சிரக்கவசத்தைத் துகள்படுத்தி அவனுங் களைத்துவிழும்படிக்கு ஏழு திவ்விய பாணங்களை ஏவினர். கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே ? ஆதியிற் சலந்திரன் விஷயத்திற் சிருஷ்டித்திருந்த மகிமையுள்ள சக்கரப்படையினைப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டி மகாவிஷ்ணுவானவர் செந்தாமரை மலரினுக்கொப்பாக விளங்குந் தமது நேத்திரத்துடன் புதியமலர்களைக்கொண்டுசிவசங்கரமகாதேவதேவோத்தமனேயென்று அருச்சிக்கப்பெற்ற திருவடிகளையுடைய சிவபிரானுக்கினிய குமாரசுவாமிவிடுத்த கொடியபாணங்களேழும் அதிவேகமாகச்சென்று வயிரமலைக்கொப்பாகிய மார்பகத்திற்றாக்கித் தடாரித்துருவியோடியகாலத்திற் வலியினுக்கொப்பற்ற பராக்கிரமசாலியாகிய தேவேந்திரன் பிறக்கினை தப்பி மலைபோலவிழுந்தான். அப்படிக்குத் தமதிறைவனுக்கடுத்த அன்பத்தைக்கண்ட தேவரனைவரும் பதைபதைத்து வருந்தினவர்களாய்த் தாங்கள்பட விருக்கின்ற காரணங்கள் தோற்றாமல் அதிக உக்கிரத்துடன் ஓங்காரப்பொருளாக விளங்குஞ் சிவகுமாரனைச் சகலரும் ஏகமுகமாக வளைந்துகொண்டு அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களினால் அகோர யுத்தங்களைச் செய்யும்போது பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுந் தமது கரத்தில்விளங்கும் வில்லினது நாரியையிழுக்கி வட்டாகாரமாகக்கொண்டு நான்கு பாணங்களைச்செலுத்தி வருணனைக் கண்டித் தெறிந்து மற்றும் ஐந்துபாணங்களைக்கொண்டு யமதருமராஜன் டஜவன்மையையடக்கி ஒருபாணத்தினாற் சந்திரனை உருத்தோற்றமல்வாட்டி. இரண்டுவாளிகளினாற் சூரியனைப் பங்கப்படுத்தி இரண்டுபாணங்களினால் வாயுவைத்தகித்து இதோ நிமைப்போதில் வெல்லுகின்றனனென வீரங்கள்பேசி எதிர்த்த அக்கினிதேவனை நான்கு பாணங்களினாற் கர்வமடக்கி யிவ்விதமாகச் சிறந்த தேவர்களைத் அத்துமுருகவடித்து காலாந்தகனைப்போல நிற்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது விற்சாதுரியங்களையுங் கரவேக சரவேகத்திறங்களையுங்கண்ட மற்றதேவர்கள் அதி சயித்து அம்மம்ம இதுவென்னஅனர்த்தமாகவிருக்கின்றது பிரமுகராக

விருந்தவர்களே! யிப்பாடுபடுவோராயின் நம்மாலாகவேண்டுங்
காரியமென்னவிருக்கின்றது உயிர்தப்பிப் பிழைத்திருந்தால் பி
ற்படிக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம், இனி சற்று தாழ்ப்போ
மாகில் நம்மெல்லவரையும் இவன் கொன்றுபோடுவதற் கைய
மில்லையென்று நிச்சயித்தவர்களாய்ச் சரயப்பட்சியானது வீ
றிவருவதைக்கண்ட சிங்கக்கூட்டமானது வலிகுறைந்து நடுந
டுங்கி ஒட்டமெடுப்பதைப்போல மனங்கலங்கிப் பலதிசைகளி
லும் ஓடி ஒளித்தனர். இவ்விதமாகச் சிவகுமாரனுக் கிடுசெய்
யாமற் பரந்துபோன தேவர்கள் காரணங்களைப் பார்க்குமிட
த்திற் பிராதகாலத்தில் உதயகிரியின்மீது தோன்றிய சூரியன
து கிரணசமோகங்களானவை பரவி யிரவுமுற்றும் வீறியிருந்
த சந்திரனது சோட சகலைகளின் பிரகாசத்தினை மாற்றி வி
ளக்குவதுக்கொக்கும். இவ்விதமாகத் தேவரனைவரையும் புறங்
கண்டு ஜயங்கொண்டு விண்ணவர்பட்ட யுத்தகளத்திற் குமார
தேவரானவர் தனுற்பாணியாய் எதிரின்றி நின்றனர். ஓ! சவு
னகாதிரிஷிகளே? அக்காலத்திற் சிவகுமாரன்காட்டிய சவுரிய
பராக்கிரமங்களை என்போலிகளாற் சங்கமாகச்சொல்லப்படுவ
தோ! இப்பிரகாரந் தம்மைச் சத்துருவாயெண்ணிப் பகைத்
துப் போராடிய தேவர்களிற் சிலர் மாண்டுபோகவும் மற்றை
யர் பிராணபீதியினால் எதிரில் நிற்க வஞ்சி ஓடி ஒளிக்கவும் இ
வ்விதக்கோலங்கண்டு வீரசிங்கம்போன்று ஒப்பற்ற வில்வீரரி
ல் வீரபராக்கிரமசாலியாகநிற்கின்ற விசாகப்பெருமாள் தோ
ற்றமெப்படிக்கிருக்கின்றதெனிற் சர்வசங்காரகாலத்தில் மன்
னுயிரனைத்தையும் நாசஞ்செய்துலவிய சங்கரனை யொப்பக்கா
ட்டியது. இவ்விதமாக உமையவள் திருக்குமாரன் விண்ணவ
ரனைவரும் மாள வெற்றிகொண்டு உலவுகின்ற காரணங்களைத்
தெரிந்த நாரதரானவர் தேவருக்கடுத்த துன்பங்களுக்கிரங்கி
அதிவேகமாகத் தெய்வலோகத்துக்குப்போய் விண்ணவர்களு
க்கு ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியினைக்கண்டு மகம்மேருவி னிடத்
திலிருந்த தேவாசன் தனது சேனைகளுடன் பாலசுப்பிரமணி
யர் பிரபாவங்களைத் தெரியாமலெதிர்த்து நாசமடைந்தகாரண
ங்கள் முற்றுஞ் சாங்கமாகத் தெரிவித்து ஓ? தேவகுருவே து
ரிதமா யிதற்கொரு மார்க்கத்தை யோசியுமென்று தவங்களிற்
சிறந்த நாரதர் சொல்லிய வாக்கியங்களைத் திரிகாலங்களையும்
வரையறத்தெரிந்து நடக்கவல்ல பிரக்ஸ்பதி கேட்டமாத்திரத்
தில் மனம்வாடினவராய் ஐயையோ? தேவர்கள் வாழ்வு இன்
றுடன்போயிற்றேவென்று பலபல துக்கவார்த்தைகளைப்பேசி
ஒன்றுந் தோற்றாமல் மதிமயங்கிக் கிலேசித்துக் கடையில் ஒ
ரு நிர்மானத்தை நிதானித்தவராய்ச் சுவர்கலோகத்தினைக்கட
ந்து மேருகிரியினைநோக்கி வேகமாகப்போய் இந்திரன் முத
லிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சூரியசந்திரர் மற்றதேவர்கள் மும்
மதங்கள் சொரிய வீறியிருந்த அயிராபதத்துடன் மாண்டு கி
டக்கின்ற சமர்க்களத்தினைச்சேர்ந்து பிராணன்களையிழந்து பி
ரேதங்களாக இந்திரன் முதலானவர்கள் விழுந்து கிடக்கின்ற
கோலத்தைத் தேவகுருவானவர் பார்த்து விழிகளில் நீரைப்
பெருக்கித் திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனே! உனக்கும் இப்படிக்
கு நேருவதோ! பாமன்செய லிப்படிக்காயதோ? இன்னமொ
ருகாலம் உன்னைப்பார்க்கக்கிடைப்பேனோ? என்செய்வேனெ
ன்று பற்பல துயர வார்த்தைகளைப்பேசி அதிக மனவருத்தங்
களுடன் சுற்றிப்பார்க்கு முன்னிலையில் ஒப்பற்ற பராக்கிரம
சாலியாகிய சண்முகப்பெருமாள் அவ்வாயினேரிடத்தில் வி
ற்றிருந்து நடத்தும் அதிசயத் திருவிளையாடல்களைச் சர்வக்கி
யனாகிய பிரகஸ்பதியானவன் தரிசித்தவுடன் நிடுக்கிட்டுப் ப
யபத்தி விசுவாசத்துடன் கரங்களைக் கூப்பிகின்று சிற்ப நூலி
ன் திறங்களை வரையறத்தெரிந்தவர்களாலும் எழுதப்படாத சி

றந்த வடிவினை வாய்ந்து குழந்தைப் பருவத்தினைப் பெற்றுவி
ளையாடுகின்ற சிவகுமாரனைச்சேவித்து சரவணபவன் பெரு
மைகளைப் பன்னிப் பன்னிப் போற்றினவனாய்க் கர்த்தனே! கி
ருபையுற்று அடியேன் முறைகளைக்கேட்டருள்க, பரமசிவ க
டாட்சத்தினால் அளவற்றசெல்வச் சம்பத்துகளைப் பெற்றுக்
கொடுங்கோலினைச்செலுத்தி ஆளுகின்ற சூரபதுமன் அவன்து
ணைவராகிய சிங்கமுகன் தாருகன் மற்ற அவுணப்பாதகர் உப
த்திரவங்களிற்பட்டு இந்திரனானவன் பலகாலமாக நிலைபெரு
மல் அலைந்து தன் பதத்தினையுமிழந்து இந்த மேருகிரியினிடத்
தில் வந்தொளித்திருந்தனன். அவன் கோரியிருந்த தென்னெ
னில் தேவரீர் திருவடிகளிற் றஞ்சமடைந்து உம்மைக் கொண்
டு சத்துருக்களைக்கொன்று பழையபடிக்குத் தனது அரசுரிமை
யைப்பெற்றுத் திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாக வாழ்ந்திருக்க நினை
ந்ததன்றியில் வேறொரு கியாபகங்களை யெவ்வளவுங் கொண்ட
வனன்று மேலும்பலகாலங்களாகச்சிவவிரதங்கள்முதலியதவ
ங்களைச் செய்துசெய்து வாடினவனாய்ப் பரம்பொருளாகிய
தேவரீர் உற்பவித்துச் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற்சேர்ந்து
வளருகின்றதைத்தெரிந்து பழமையாகவிருக்கின்ற தன்பகைவ
ரெல்லாமழிந்ததுபோல அதிக சந்தோஷத்தினைப்பெற்றிருந்த
னன். கடம்பு வெண்காந்தள் வெட்சி முதலிய புஷ்பங்களைத்
தரித்திருக்கின்ற குமாரசுவாமியே? தேவரீர் தொண்டுகளைச்
செய்து பிழைக்குங் காலம் பார்த்திருந்த தேவேந்திரன் நீர் இ
வ்விதமாகத் திருவிளையாடல்களைச் செய்திருப்பதைத் தெரிந்த
வனல்ல மேலும் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் ஆராய்ந்
துங் காணவொண்ணாத சிவபிரானும் அவரிடப்பாகத் தமர்ந்த
ருளிய பராசத்தியும் அவ்விருவர் கிருபாநோக்கம் பெற்ற மக
த்துக்களும் மற்றுஞ் சில பத்திமான்களும் தேவரீர் திருவிளை
யாடல்களைக் காண்பதன்றி யிதராராற்காணக் கூடுவதோ இடை
விடாமற் பற்றியலைக்கின்ற கர்மபந்தங்களையும் உயிரையும் வ
குத்து இவ்விதமெனத் தெரியவகை யறியோம். அஞ்ஞானத்
தைக் கடந்தவர்களுமல்ல அத்தகைய சிற்றுணர்வினைப் பெற்ற
பாமரராகிய எம்மை யொத்தவர்களாற் றமது அற்புதநடன
ங்களைக் காணக்கூடுவதோ? ஆதலால் இந்திரனுக்குச் சற்றுங்
கியானமில்லாத காரணத்தினாற் றேவரீர் நடனங்களைப் பார்த்
து அவற்றைத் தீயனவாகவெண்ணிக் கொடிய போர்செய்த
னன். அவ்வபராதத்துக்குத் தக்கதாக அவனையும் மீறிவந்த அ
யிராபதத்தினையுங் கொன்றீர். மற்ற தேவர்களும் நல்லறிவுவி
ளங்காமையால் தேவரீரைப்பகைத்துப் போர்செய்து மாண்ட
னர். கர்த்தனே? தந்தைக்குப் பிழைகளைச்செய்த புத்திரரிட
த்திற் றயையற்று தானே கொல்லத் துணிவனாயில் மற்றியாவ
ர் அவர்களைப் பாதுகாத் திரட்சிக்கவல்லர். மேலும் பூர்வத்தி
ற் சச்சிதானந்த மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சரபப்பட்சியாக
வெழுந்தகாலத்தில் அழகிய கருடவாகனராகிய விஷ்ணுவான
வர் அவதாரங்கொண்டு வீறியிருந்த நாரசிங்கத்தை வாட்டின
ரல்லது மின்மினிப் பூச்சியினைக் கோபித்தனரோ! அப்படிக்கு
ச் செய்வாராயில் அவருக்கு அஃது வெற்றிப்பா டாவதோ! அ
வ்வாறே உலகங்களை அலைத்துத் திரிகின்ற அவுணர்கள் நாச
மடைய அவர்கள் குலத்தினை வேறறக் களைந்து விவேக மற்ற
தினராகிய தேவர்கள் தேவரீர் திருவடிகளை எக்காலத்துஞ்
சிந்திப்பவ ராதலாற் கிருபா சமுத்திரத்தினை யொத்த கர்
த்தனே! அவர்க ளறியாமற் செய்த குற்றங்களைப் பொறு
த்திரட்சிக்கவேண்டும் இவையன்றியிற் பற்பலசரக்கினையேற்றிக்
கொண்டு வியாபாரஞ்செய்துவரப் போகுங்காலத்தில் சுமை
மிகுதியினாற் கப்பல்கவிழ அதிலிருந்த வணிகரனைவரும் ஒரு
முகத்திற் கடலினமுழ்ந்தி மாண்டவரைப்போலத் தேவரீர்கடா

ட்சவீட்சணியத்தினுற் சகலவளங்களையும் பெற்றுவாழ்ந்திருந்த இந்திரனுதியானவர்கள் உம்முடனெதிர்த்து ரணக்களத்திலிறந்துகிடக்கின்றனர், முருகக்கடவுளேஉமதுதிருவடிகளைப்பூசித்துத் தொழுவதற்குரிய அடியராகிய விண்ணவர்செய்தகுறைபாடுகளைக் குற்றமாகக்கொள்ளாமல் எக்காலத்தும் பயபீதியினுல் வாடியிருக்கும் மனதையுடைய அத்தேவர்கள்ஞானவுணர்ச்சியினைப் பெற்றெழுவதாகக் கடாட்சிக்க வேண்டுமெனப் பற்பலதரம் பணிந்துபோற்றி விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டனன். இவ்விதங்களாகப் பிரகஸ்பதிபகவான் முறையிட்டு வேண்டு முன்னிலையிற் றேவதேவோத்தமனுகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் திருநகைகொண்டு இந்திரனுகிய தேவர்கள் அமிர்தபதத்துடன் பிராணனைப் பெற்றெழுவதாகக்கடாட்சித்தனர், இவ்வாறு செக்கர் வானத்தினைப்போலப் பிரகாசிக்குந் திருமேனியையுடைய குமாரசுவாமியார் அவர்களை எழுவதாகச் சிந்தித்தவுடன் இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகருந் தேவர்களும் உயிர்பெற்றெழுந்து கந்தர் திருவருளின் முயற்சியினுற் றங்களிருதயங்களில் நிச்சயகியானம் விளங்கித் தாங்கள் முற்செய்த துஷ்கிர்த்தியங்களை நினைந்து நமதிறைவனுகிய கந்தசுவாமியுடனே நாம்பகைகொண்டுசண்டைசெய்த தென் றெண்ணிச் சகலருங்கலங்கிவருந்தித் துக்கித்துவாடி மனச்சோர்வடைந்து விஷத்தினைஉண்டவரைப்போலச்சோர்ந்து அக்கினிசுவாலையிற் பட்ட கொசுகுகளையொப்பப் பதைபதைத்தொடுங்கி நடுங்கி வலியிழந்து பிரகாசித்திருக்கின்ற முகங்கள் வாடிச் சிவகுமாரனுடன் சண்டைகொடுத்த தம்மைவெறுத்துக்கொண்டு நித்திரை தெளிந் தெழுந்தவரைப்போலப் பிராணனைப்பெற்றுநின்ற அத்தேவர்களானவர் ஆதியில்ஈரேழுலகங்கள் முதலிய சராசரங்களைப் படைத்தருளிய பராசத்தியானவள் தந்த பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆனந்த நடனங்களைச் செய்திருப்பதைக் கண்டமாத்திரத்திற் சமீபத்திற்போய்ப் பலதரம் வலம்வந்து விழுந்து திருவடிகளிரண்டினையுஞ் சிரங்களிற் சேர்த்துக் கொண்டுசெந்தாமரைப் புஷ்பங்களினிடத்திற் பெருகுந் தேனை உண்ணப் பலநிறவண்டினங்கள் மொய்த் திருப்பதைப்போலத் தேவரனைவருஞ் சூழ்ந்துகொண்டு போற்றுவதாயினர், கந்தசுவாமியே நம ஐம்முகக்கடவுளாகிய சிவபிரான் படைத்தருளியமுருகப்பெருமாளே நம பார்ப்பதியார் திருக்குமாரனே நம கங்காபவானிபாலா நமநவரத்தினமயமாகிய வாகுவலயங்கள் பிரகாசிக்கும் பன்னிரு புயாசலங்களையுடைய கடவுளே நம மன்னுயிரனைத்தினையுஞ் சிருஷ்டித்துப் பிதாவைப் போல விரட்சிக்குந் தீனதயாபர மூர்த்தியே நம சண்முகங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ஆதிதேவனே நம சுயஞ்சோதிமயமாகத் தோற்றும் வஸ்துவே நமதற்பரமூர்த்தியாகிய எமதிறைவனே நம எக்காலத்தும்வாலிபத்தினைப் பெற்றிருக்குங் குமாரசுவாமியே நம சரவணபவனே நமோநமவென்று பற்பலவிதங்களாகத்துதித்து அன்புமிகுதியினுல் மீளவும் அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்க முறையே தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து வாழ்த்தி மீளவும் பயபீதியினுல் தேகமெங்கும் நடுநடுங்கக் கால்களுதற நிற்பவரைக் குமாரதேவர்கண்டு கிருபாநோக்கம் வைத்து தேவர்களே பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்றுதிருவாய்மலர்ந்தவுடன் விண்ணவரனைவருந் தங்களைப்பாதித்திருந்த மிகுந்த விசனத்தையும் அச்சத்தையும் போக்கினவர்களாய்க் கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது இவ் விண்ணப்பங்களைச் செய்துகொள்வதாயினர், கர்த்தனே அடியோங்கள் முறைகளைக்கேட்டருள்க அமுதத்துடன் கொடியவிஷத்தினையுங்கலந்துபொசித்தவர்களை விஷமல்லது அமுதஞ்சொல்வதுண்டோ அவ்வாறே தேவரீர் கடாட்சவீட்சணியத்தினுல்; நாயினேங்கள் சுதந்தரமாகிய பதியினையுஞ் செல்வச்சம்பத்தினையும்பெற விருந்தயாங்கள் அறிவின்மையாற் புத்திமயங்கித் தேவரீருடன்போர்செய்தனம், அக்காரணத்தினுல் நாங்கள் போர்க்களத்தில்மாண்டதை யோசிக்கு மிடத்தில் தேவரீர் எங்களைமாய்த்ததன்று உமது மகுத்துவங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமற் பகைத்ததினுனதே எமதுயிரைப்போக்கியது பூர்வத்திற் றக்கனெனவன் பரமசிவத்தினை யிகழ்ந்து செய்தயாகத்திற் றந்த அவிர்ப்பாகத்தைப் பெரிதாகவெண்ணிப் பொசித்தபாதகமானது இப்பாடுகள் பட்டும் இன்னமுந் தொலைந்ததில்லை மேலும் இக்காலத்திற் றேவரீருடன் மாறுகொண்டு கொடியபோரைச் செய்த முன்னிலையில் மீட்டும் அளவற்றபாதகங்களைத்தேடிக் கொண்டனம், குமாரதேவரே தேவரீர் திருவுளத்தில் அடியோங்களிடத்திருந்த கிருபையினுற் றருந்ததண்டனைகளைச் செய்து புதிதாகத்தேடிய பாதகங்களைப் போக்கியாண்டீர், ஆதலாற் றேவரீர் எங்களுக்குக் கடாட்சித்த கிருபைக்கு மாறுநடத்துவதற்கேதேனுமுண்டோ அல்லது நாங்களனைவரும் உமக்கு அடிமையாவோ மெனினும் ஆதிதேவனுகிய தேவரீருக்கு முன்னமே தொண்டுபட்டிருக்கின்ற யாங்கள் புதிதாக அடிமையாவதெவ்விதம் மேலும் பிதாவானவர்கள் தாங்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் எத்தகைய தீங்குகளைச் செய்தபோதிலும் அதற்குத்தக்கதண்டனைகளைச்செய்து பாதுகாப்பது அவர்களுக்குக்கடமையாதலால் விவேகசூனியராகிய அடியோங்கள் செய்த குறைபாடுகளனைத்தையுந் திருவுளத்திற்கொள்ளாம லிரட்சிக்கவேண்டுங் கடவுளே யென்று பலவிதங்களாகப் போற்றுகின்ற இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் முறைகளைக் குமாரசுவாமியார் திருச்செவிகளினேற்று அவர்களிடத்தில் அதிகதயையினுல் இதனைச்சொல்லுவதாயினர், தேவர்களே முன்னம் நம்மை ஒரு குழந்தையாக நினைந்து சண்டைகொடுத்தீர்கள் அக்காலத்தில் நமது வல்லபங்களைக் கண்டீர்கள் இன்னமும் நமது வலிமையையும் பெருமைகளையும் உங்களுக்குத் தெரியதாகக்காட்டுவோம் பாருங்கோளென்று ஒப்பற்ற விசுவரூபத்தினைக் கொண்டனர் அத்தோற்றத்தில் அஷ்டதிசைகள் பதினுலுலகங்கள் அஷ்டகுலாசலங்கள் சத்தசாகரங்கள் சக்கிரவாளகிரி மற்றுமிராநின்ற சகல வஸ்துக்களும் அடங்கிய அண்டகோடிகளனந்தமும் அவற்றிற்பட்ட பிராணிகளினது விதங்களும் பிரமன்விஷ்ணுமயேஸ்பரன் மற்றதேவர்களுந் தோற்றத் தக்கதாகநின்று சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலம் பாதலமெங்குந் திருவடிகள் நிறைந்து திசாதிசைகளெங்கும் புசங்கள் நெருங்கிக்காட்டவும் ஆகாயவெல்லை முற்றுந் திருமுடிகளாகவும் சோமசூரியாக்கினி யென்னும் விழிகள் அளவற்றவை விளங்கவுந் தேகமெங்கும் விபூதிதுளிதம் உருத்திராட்சத் தாழ்வடங்கள் பிரகாசிக்கவும் வேதங்களை ஓதியிருக்கும் அளவற்ற திருவாய்கள்காட்டவும் இரத்தினக்குண்டலங்களமைந்த பலசெவிகள் தோற்றவும் பக்க விலாக்களனைத்தும் பிரமன் விஷ்ணு உருவங்களாகக் காட்டவும் பராசத்தியானவள் சித்தமாகவும் ஈஸ்பரன் உயிராகவும் இப்படிக்கமைந்து விளங்கக் குமாரசுவாமியார் நிற்கின்ற காட்சியினை இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தரிசித்து இஃதுமிகவும் அற்புதம் அற்புதமெனச் செவித்துச் சகலரும் ஆகாயத்தில் விழிகளைப்பரப்பிப் பார்க்கும்போது தேகத்திற் குரிய அங்கங்களொன்றுந் தோற்றப்படாமல்முழந்தாள் வரையில் அரிதாகக்கண்டு பிரமித்தவர்களாய் இவ்விதங்களிற் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைப் புகழ்ந்து வேண்டுவதாயினர், சுயஞ்சோதிமயமாக விளங்குஞ் சிற்பரமூர்த்தியே எங்கள் விழிகள்காணத் தேவரீர்கொண்டகோலத்தைத் தரிசிக்கக்கூட

வில்லை ஆதலால் அடியோங்கள் கண்டு மகிழ்ந்து பவுத்திரராதற்பொருட்டுத் தமது படிவத்தினை வெளிப்படையாகக் காட்டவேண்டுமென்று துதிக்கின்ற தேவர் கோரிக்கையினை அண்டகோசத்துக்கும் அப்புறமும் அளவைப்படாமல் வளர்ந்திருக்கின்ற சரவணபவன் தெரிந்து கிருபையுற்று அத்தேவர்களுக்கு ஞானவிழிகளைக் கடாட்சித்தவராய் அனந்தகோடி சூரியர் ஏகமுகத்திலுதித்து விளங்குவதைப்போலச் சோதிமயமாகப் பிரகாசித்திருக்குந் தமது திருமேனியினை முற்றுங்காணக் காட்டியபோது மகம்மேருவின் மீதிருக்கின்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் விழிகளைப்பரப்பிக் குமாரசுவாமியார் தோற்றத்தைப் பாதமுதற் சிரசுபரியந்தம் அவனருளினால் ஆதியோடந்தமாகத் தரிசித்து அளவிறந்தகோடி அண்டநிரைகளுங்கணக்கிறந்த சிவபேதங்களுந் திரிமூர்த்திகளாதிய தேவர்களும்மற்றுமிராநின்ற வஸ்துக்களும் அவ்வுருவத்தின் முற்றும் நெருங்கியிருப்பதை நிதானித்துத் தெரிந்தவர்களாய் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வணங்கிப் போற்றி ஓ வெனக் கோஷித்து இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர், ஒப்பற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுளே ஈரேழுபதினுலகங்கள் முதலிய வடங்கியிருக்கும் அளவற்ற அண்டங்களையும் அவ்வவ்விடங்களிலிராநின்ற தேவர்களையும் மற்றுப்பிராணிகளையும் உயிரற்ற பொருள்களாகிய அசரபேதங்களையும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகியமூவர்களும்பொருந்தி நிற்பதைத் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டனம் ஓ? எமதிறைவனே அகிலசராசரங்கள் முற்றுந் தேவரீர்திருவுருவி லிருப்பதோ ஓ! தேவதேவோத்தமனே புவனங்கள் முதலிய வனைத்தும் நீரோபாக உருவகித்திருப்பதை யிதுவரையிற் றெரிந்தவரன்று தேவரீர் உருக்கொண்டு காட்டியமகத்துவத்தினாற் சில வற்றைக்கண்டனம் ஓ விசாகப் பெருமானே உமது திருவடிவல்லனவாகிய பொருள்கள் வேறொன்றுந்தோற்றவில்லை நித்தவிருத்தியற்ற சிறியராகிய எங்களால் அளக்கவொண்ணாத பெருமையினையுடைய தமது தோற்றமகிமையைக்கண்டு தெளிவுறற்குக் கூடுவதோ ஆதிகாலத்தில் உந்திகமலவாசியாகிய பிரமனொருவன் இறந்தபோது மகாவிஷ்ணுவானவர் அதற்குவேண்டும் யத்தனங்களைச்செய்யாமல் விசுவருபத்தினைத்தாங்கி மமதையினாற் றிருப்பாற் கடலினிடத்திற் பள்ளிகொண்டிருந்த அகந்தையைப்போக்கி ஆள்வதாகச்சிவபிரானவர் சகல அண்டங்களுந் தமக்குத் திருவாபரணங்களாகுத் தேகரோமங்கடோறும் நிற்கவும் அக்கோலத்தினை விஷ்ணு பிரமித்துப் பார்த்திருக்கத் தக்கதாக மகா விசுவருபத்தினைக் கொண்டனர், அக்காரணங்களைத் தேவரீர் திருவடியிற்றரிசித்தனம் இஃதன்றியில் முக்காலத்திற் பரத்துவவிலமையினைக்காட்ட வாதாடிய மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் மத்தியிற்றோற்றிய சிவபிரான் அன்றிருமேனியினை அவ்விருவரும் பலகாலங்கள் தேடியுங்காணாமல் அலைந்தனர், அவ்வடிவினையொப்ப தேவரீர் தோற்றங்காணப்படுகின்றது எங்களைப்போல அவ்விருவரும் எமது கர்த்தனாகிய தேவரீர் கிருபாகடாட்சத்தினைப்பெறுவாராயிற் சங்கையின்றி அடியுமுடியுங் கண்டிருப்பர் இவையன்றியும் மற்றொருயுகமுடிவிற் பிரமனெனவன்சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினையும் படைத்து முற்றிலும்பார்த்தவரு முன்னிலையில் மகாவிஷ்ணு திருப்பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்டிருப்பதைக்கண்டு உதாசினித்த காரணத்தினால் வயிரமிருந்து அவ்விருவருஞ் சண்டைகொடுக்கின்ற காலையில்அகிலங்களுடன் ஒருவரை ஒருவர் விழுங்கி மீட்டும் உந்தியினாலும் முகத்தினிடமாகவும் அவற்றைப் படைத்துப் போராடுகின்ற காலத்திற் சிவபிரான் அவர்களைத் தடுப்பதாகக் கொண்டுநின்ற திருவுருவானது தேவரீர் இக்காலத்திற் காட்டிய கோலத்துக்கு மிகவுஞ் சிறிதாகத் தோற்றப்படுகின்றது ஆதலாலெமதிறைவனே தேவரீர் குணாதிசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில் அருவுருவாக விருக்கின்ற ஒப்பற்றகடவுளேயாக விருக்கின்றது நாங்கள் முற்செய்த தவப்பேற்றினால் அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களைப்போக்கிச் சூரன் முதலானவர்களைக்கொன்று பழையபடிக்கு எங்களைப் பொன்னாட்டிற் சேர்த்து அரசுசெலுத்தும்படிக்குக்கடாட்சிக்கத் திருவுளத்தில் நினைந்து பாலசுப்பிரமணியக் கோலத்தினைப் பெற்றெழுந்தருளினீர் சகலஉருவுகளுக்கும் இடமாக விருக்கின்ற உமது அழகிய திருவடியினைத் தரிசித்துக்கிருதார்த்தராயினோம் பிராரத்துவ வினைகளுக்கிடாக நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிக்க வெடுத்த இந்தத் தேகவருத்தங்களைப் போக்கினவர்களாயினி எக்காலத்துந் துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய பிறவியிற்பட்டுத் தடுமாற வறியோம் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்று வாழ்வோமென்று இவ்விதங்களாகப்போற்றி விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டவர்களாய்க் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக விளங்குந் திருவுருவினைவாய்ந்தகுமாரசுவாமியார் விசுவருபத்தைக்கண்டு இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் ஆயிரங்கிரணங்களை வீசி உதயகிரியினிடத்தெழுகின்ற சூரியனது பிரகாசத்தினைக் கண்ட சிலவறிவினையுடைய வண்டுகள் முதலிய உயிர்கள் வருந்து மாறுபோலமனங்கள்மிகவும் பயப்பிராந்தி கொள்ளவும் விழிகள் கூசிச்சுழலமயங்கினவர்களாயிதனைச் சொல்லுகின்றனர், அனந்தம்விழிகளைப் பெறுவோமாயினும் எமதிறைவனே தேவரீர்மெய்யுருவின் பிரகாசத்தைப் பார்க்கமாட்டோம் இத்திருக்கோலத்தைக்கண்டவுடன் எமது விழிகள் மயங்கிப் பிரகாசங்களையிழந்து வருந்துகின்றது அல்லவெனினுந் தேவரீர் பெருமிதங்களைப்பார்க்கவும் பயப்படுகின்றனம் அடியோங்கள் பிழைத்தற்பொருட்டுப் பழையதிருக்கோலத் தினைக்கொண்டு நின்று பாது காக்கவேண்டுங் கர்த்தனே யென்று தங்கள் வருத்தங்களை முறையிட்டுவேண்டு முன்னிலையில் எமதிறைவனாகிய குமாரசுவாமியார் அவர்கள் படுந்துன்பத்துக்கிரங்கி அண்டகடாகத்தினை உருவின்ற தமது தோற்றத்தினைக் குறுக்கி யதாப்பிரகாரஞ் சண்முகப் பெருமானாக உருவுகொண்டு நின்றகாலத்திற் றேவர்கள் வலம்வந்து பணிந்தெழுந்து போற்றினர் பின்பு பர்வதங்கள் சிறகினையரிந்த இந்திரனெனவன் மீட்டும் வணங்கி யிதனைச்சொல்லுவான் கர்த்தனே சூரனெனவன் பழையபடிக்குத் தேவர் முதலானவர்களை அலைத்துவாட்டுவதிற் குறைவின்றிநடத்திவருகின்றனன், ஆதலால் அப்பாதகன் முதலிய கொடிய ராட்சதர் பிராணன்களை வாட்டித் தேவர்களும் அடியேனும் பக்கங்களிலிருந்து தமது ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்யத்தக்கதாக விண்ணகத்தில் விளக்குஞ் சுவர்கலோகத்திற் சேர்ந்து அடியேன் அரசுரிமைகளைத்; தேவரீர்கைக்கொண்டு திரிலோகங்களினுஞ் செங்கோல் செலுத்தியிருக்க விருப்புற்றனன் எமது ஐயனே யிதுதான் எனக்கு முக்கியமாகச் செய்யவேண்டும் உதவியென்று பலவாகப்போற்றினன் கேளுங்கள் சவுனகாதிரிஷிகளே தம்மைமெய்ப்பத்தியினாற் பூசித்துவழுத்தவல்ல அடியார்களுக்கு இம்மையிற்சகலசெல்வவளங்களையுங் கடாட்சித்துமறுமையிற் கசேந்திரவாழ்வினையுந்தந்துகடையிற் சாருப்ப பதவியையுங்கொடுக்கவல்ல சண்முகப் பெருமானுக்குத் தேவராசனெனவன் தன்செல்வங்களைத் தருவதாகவேண்டுகின்றதைப்பார்க்குமிடத்தில் எப்படியிருக்கின்றதென்றால் உலகங்களனைத்தையுந் தகிக்கவல்ல அக்கினிதேவனுக்கு ஒருவன் ஒரு அனற்பொறியைத் தரவேண்டியதுக் கொக்கும் அக்காலத்தில் முருகப்பெருமான் தேவேந்திரனைப்பார்த்து நகைத்து நீ நமதிடத் தன்பாகக்கொடுத்த செல்வங்களனைத்தினையும் பெற்ற

ளம் அவற்றினைமீட்டும் உனக்கேதந்தனம் மேலும் நீங்களனைவரும் நமக்குப் படைகளாகவும் நாமுங்களுக்குத் தலைவனாகவுமிருந்து சூரனாதிய இராட்சதர்களை வேருடன்களைந்து நாசமடையச்செய்வோம் அதுபரியந்தம் மனந்தளர்ந்து வாடவேண்டாமென்று கடப்பமாலை தரிக்குங் கந்தசுவாமியார் திருவாய்மலர்ந்ததை அவுணப்பாதகரால் வருந்தியிருக்கும் அமிராபதத்தலைவனாகிய இந்திரன்கேட்டவுடன் தன்பகைவரனைவருமாண்டு திரிலோக சாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்று ஒப்பற்ற திருமுடி சூடி ஆளக்கிடைத்தவனைப்போலத் தேவருடன் மனமகிழ்ந்தவனாய்ப் பாலசுப்பிரமணியரைப்போற்றிய பின்பு இந்திரன் மீட்டுங் கந்தசுவாமியைப்பணிந்து கர்த்தனே! தேவரீர் திருவிளையாடலின் மகிமையினால் இவ்வண்டத்தில் விளங்குஞ் சத்தகுலாசலங்கள் சத்தசாகரங்கள்புவனங்கள் அவைகளினுட்பட்ட பிராணிகள் முதலாகக் கிரமங்கள் தப்பி மாறுபட்டிருப்பதினால் தேவரீர் கிருபையுற்று அவற்றினை முற்படியே நிலைபெற ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று போற்றுகின்றவன் கோரிக்கையினைப் பாலசுப்பிரமணியர் திருச்செவிகளினேற்று நகைத்தவராய்த் தேவராசனே! உன்னிஷ்டப்படிக்குச்செய்வோமென்று இந்த அண்டத்தில் நமதாடலினால் மாறுபட்டவனைத்தும் யதாப்பிரகாரம் ஆகக்கடவதென்று ஒருவாக்கியத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்திற் சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்துந் தத்தமது நிலைகளில்நின்றது. இக்காட்சியைக்கண்ட தேவர்கள் முதலாயினர் அற்புதமடைந்து சிவகுமாரனைப் பலவிதங்களிற் போற்றினர். அத்தருணத்தில் மகம்மேரு பர்வதத்தின்மீதுவீற்றிருக்கின்ற குமாரசுவாமியைச் சொர்கலோகத்துக் கதிபனாகிய தேவேந்திரன் சேவித்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். வாரணத்துவசத்தினையுடைய் கர்த்தனே! வேதாகமங்கள் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமையினையுடைய தேவரீர் திருவடிகளில் அருச்சித்துக் கிருதார்த்தராதற்குவிருப்புற்றனம். அப்பூசனையை நாயினேங்கள்செய்துமுடிக்கக்கடாட்சிக்கவேண்டுமெனப்போற்றுவதற்குப் பாலசுப்பிரமணியர் சம்மதித்தவராய்ப் பொன்மயமாகிய மகம்மேருகிரியைக் கடந்துபோய் தமது பிதாவெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கயிலாயத்தின் பாரிசத்தில் விளங்கும் ஒருபருவதத்தின்மீதிற் சேர்ந்தகாலத்திற் பர்வதங்களின் சிறகுகளை யரிந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்களுங் கரங்களைக் கூப்பித் தொழுதுகொண்டு எக்காலத்துங்காளைப்பருவத்தினைப் பெற்றிருக்கின்ற எம திறைவனாகிய குமாரசுவாமியின் பின்பற்றிவந்துவானத்தினையளாவ வளர்ந்து அசைந்துகாட்டும் மூங்கில் முதலிய மலிந்திருக்குஞ் சாரலினைவாய்ந்த அப்பருவதத்தின் மத்தியிற் சண்முகப்பெருமாள் வீற்றிருப்பதைக்கண்டு இந்திராதிய விண்ணவர்கள் அனைவரும் எமது சுவாமியின் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களில் ஆகமவிதிப்படிக்கு அருச்சிக்கயத்தனிக்குமுன்னிலையில் இந்திரன் தங்கள் மரபிற்குரிய சிற்பாசிரியனாகிய மயனை நினைந்தமாத்திரத்தில் அதனைத் தெரிந்து தேவதச்சனானவன் அதிவேகமாய்வந்து தங்களிறைவனைக் கண்டு வணங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிநிற்கின்றவனைக்கிருபையாகப் பார்த்து ஓ? தபதி! யிப் பர்வதத்தினிடத்தில் நமது பொன்னகரத்தினும் பதின்மடங்கு சிங்காரங்களைப் பெற்றதாக ஒரு ஆலயத்தினை விரைவிற் படைக்கக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டவுடன் தேவசிற்பியானவன் வணங்கிப்போய்த் தான் கற்றிருக்கின்ற சாஸ்திர வல்லபத்தினாற் பல்லாயிரகோடி அண்டங்களினிராநின்ற சூரியர்களனைவரையுஞ்சேர்த்து உருக்கிவார்த்ததைப்போல ஜகச்சோதியாகப் பிரகாசித்திருக்குஞ் சிரோரத்தினவகைகளினாற்சோதித்த அழகிய திருவாலயமொன்றினைப் பலவளங்களுடன் நிருமித்துப் பொற்சிகரங்கள் அமைந்து வானத்தினையளாவிப் பற்பல நிலைகளைப்பெற்றிருக்குங் கோபுரவாயில்களை நாற்புறத்தினும் நிலைபெறச்செய்து முற்றியபின்பு திருமாளிகையின் மத்தியில் நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்குங் கற்ப கிரகத்துக் குட்பாரிசத்தில் மதயானைகளுக்கு வயிரியாய்ச் சரபப்பட்சிக்குப்பின் தாங்குஞ் சிங்கங்களேந்த நின்ற ரத்தினகசிதமாகிய ஆசனத்தினை யேற்படுத்தி மற்றசிறப்புகளையுஞ் சிற்பநூலின் விதிப்படிக்கு மயனானவன் முடித்த பின்பு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தவுடன் இந்திரனானவன் கண்டுகளித்துப் பல தேவர்களையழைத்து நமதிறைவனைப் பூசித்தற்குவேண்டுந் திருமஞ்சனமுதலிய உபகரணங்களைத் துரிதமாகச் சேகரித்துவரக்கடவீரென்றுகட்டளையிட்டபடிக்குஅதிவேகமாய் வானநாடுகளிற்போய் கங்காசலம்சுகந்தபரிமளமுடைய பஞ்சதருக்களின் புதியமலர்கள்முதலிய வஸ்துக்களைக்கொண்டுவந்து சேர்த்ததைத் தேவராசன்பார்த்துச் சந்தோஷித்தவனாய்ச் சண்முகப்பெருமானை வணங்கிக்கர்த்தனே! தேவரீர் திருவடிகளில் அரிச்சித்து யாங்களனைவருங் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டு இத்திருவாலயத்தி லெழுந்தருளவேண்டுமெனத் துதிக்கின்றதை அங்கீகரித்துத் தேவரனைவருந் தொழுது வரத்தக்கதாகத் திருக்கோயிலிற் பிரவேசித்துக் கோடிசூரியப் பிரகாசத்தினைப்போல விளங்கியிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வேதத்தின் முடிவாகவிராநின்ற சரவணபவன் வீற்றிருந்த காலத்தில் இந்திரன் மற்றதேவர்களனைவருடன் கூடிக்கொண்டு ஞானநாயகனே! நாங்களனைவருந் தமக்குச் சேனைகளாவோந் தேவரீர் எங்களுக்குத் தலைவனாகவிருந்து ஆளக்கடவீரென்றுபொற்குடங்களில் நிறைத்திராநின்ற வானகங்கையினாற் றிருமஞ்சனமாட்டி யீரமுலர்த்தி அதிக மிருதுவாயிராநின்ற பட்டாடை உடுத்திச் சந்தனம் புனுகு சவ்வாது கஸ்தூரி முதலிய பரிமளத் திரவியங்களினாற் கூட்டியிராநின்ற கலவைச்சாந்தினை ஏராளமாகப்பூசிச் சூரியனது கிரணங்களைப்போலப் பிரகாசித்திராநின்ற இரத்தினாபரணங்களை யலங்கரித்துச் சுகந்தங்களை வீசாநின்ற குளிர்ந்த கற்பகமலர் மாலைகளைச்சாத்தி ஐவிதத் தூபதீப வகைகளைக்காட்டிக் கர்ப்பூரநீராஞ்சனமெடுத்து இவ்விதமாகச் சோடச உபசாரங்களையும் ஆகமவிதிப்படிக்கு முடித்து இவ்வாறு தேவதேவோத்தமனுக்குஅர்ச்சனைவழிபாடுகளைச்செய்தவர்களாய் இந்திராதிய விண்ணவர்கள் எமதிறைவனை மும்முறை வலம்வந்து திருவடிகளானவை தமது சிரங்களிற்பொருந்துவதாக தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நின்று அத்தேவன் பெருமைகளைத்துதித்துப் போற்றுமுன்னிலையில் அத்தேவர் மனக்கவலைகள் தீரும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து மின்னலைப்போலச் சடுதியில்மறைந்து அத்தலத்தினை விட்டுத் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளினர். அத்தினமுதல் பாலசுப்பிரமணியருக்குத் தேவசேனாபதி யென்னுந் திருநாமம்விளங்குகின்றது. இப்படிக்குப் பரம்பொருளாகிய குமாரசுவாமியார் திருவுருவைமறைத்துப் பருவதங்களிற்சிறந்த வெள்ளியங்கிரிக்குப்போயினதைக்கண்ட இந்திரனும் மற்ற தேவர்களும் அற்புதமடைந்தவர்களாய்த் தாமும் அந்த பருவதத்தை நீங்கினர். சவுனகாதிரிஷிகளே! சிவகுமாரனாகிய இளையபெருமாளானவர் தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கதாக அந்தமலையினிடத்திற் றங்கியகாரணத்தினால் அத்தினமுதல் அது கந்தபருவதமென்று சகலருங்கொண்டாடும் பெருமைபொருந்தியதிருநாமத்தைப்பெற்றது. இந்திரனானவன் சிலதேவர்களுடன் பிர்மதேவன் வாசமாகிய மனோவதிப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்தனன். மற்றதேவர்களுந் தத்தமது பதவிகளிற்போய் யதாப்பிரகாரமிருந்தனர். கந்தபர்வதத்தினைக்கடந்து திருக்கயிலாயத்தினைச் சேர்

ந்த கந்தசுவாமியானவர் நவவீரர்களும் இலட்சத்தரும் பூதத்தலைவருஞ் சூழ்ந்துபோற்ற அவ்வாயினிடத்தமர்ந்துதிருவிளையாடல்களைச் செய்திருந்தனர்.

தகரேறுபடலம்

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளைப் பார்த்து இதுவரையிற் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது அற்புதத்திருவிளையாடல்களைக் கேட்டீரன்றே, இனி அதற்குமேல் நடந்த சரித்திரங்களையும் பேசுவோம் கவனமாகக் கேட்பீரென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.—சூரபதுமன் முதலிய பாதகர் பிராணன்களையும் மாய்க்கவெழுந்தருளிய வேலாயுதசுவாமியார் சகலராலும் புகழ்ந்துகளிக்கும் பெருமையினையுடைய வெள்ளியங்கிரியினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காலையில் மேருகிரியினிடத்தும் விரும்பி வாசஞ்செய்யும் பரமசிவத்துக்குப் பிரீதியாகத்தக்கதாக நாரதரிஷியானவர் பூமண்டலத்தில் முக்கியமாகச்சொல்லும் ஒருயாகத்தினைச்செய்ய யத்தனித்துப் பவுத்திரமாகிய தலமொன்றினைக்குறித்து ஓமதிரவிய முதலிய உபகரணங்களைச்சேகரித்துக்கொண்டு தவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்கவர்களையுந் தேவர்களையும் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிராநின்ற சிவவிரதபராகிய பிராமணோத்தமரையும் மற்றுமிராநின்ற மகத்துக்களையுந் தருவித்துக்கொண்டு ஓமகுண்டத்தினைத்திருத்தி வேதவிதிப்படிக்குச் செய்துவருகின்ற யாகத்தினிடத்தில் மந்திரமாறுபாடுகளினாற் செக்கர்வானத்தினையொத்த தேகத்தினைவாய்ந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவொன்று பிறந்தது. இவ்விதமாக அந்த ஓமகுண்டத்திற் சுவாலைகொண்டெரியும் அக்கினிமத்தியிலெழுந்த கடாவின் காரணங்களை யோசிக்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் யாகங்களெனப் பலவற்றை யேற்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய வருக்கங்களை வகையறத்தினந்தோறும் மாய்த்துத்தின்கின்றனர். இக்காலத்திற் சகலரும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பதால் இவர்களைவளைந்துகொண்டு கொல்வேனென நிச்சயித்து அக்கினிக்கொழுந்தாகிய குதிரைவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்தெழுந்ததைப்போலவிருந்தது. இவ்விதமாக ஊழிக்காலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்ய வெழாநின்ற பிரசண்டமாருதமும் வடவாமுகாக்கினியும் வானத்திற்பரவிய மேகங்களினிடத்துண்டாய்முழங்கு மிடிக்கூட்டமும் ஒன்றிற்கலந்து ஒருருக்கொண்டு வந்ததுக் கொப்பாகக்கேடி ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டெழுந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவானது யாகத்தைச்சூழவிருக்கின்ற ஏழைத்தபசிகள் முதலானவர்களைக்கொல்ல யத்தனித்து கழுத்தினிடத் தணிந்திராநின்ற மணிகள் கலகலெனச்சத்திக்கவும் நான்கு கால்களினு மிராநின்ற கிண்கிணிகளிற்சேர்த்திருக்கும் பருக்கைகள் அசைவுகொண்டு சலசலெனச் சத்திக்கவும் கூர்மையாய் வயிரத்தினைநிகர்த்து வலிபெற்று முறுக்குண்டிராநின்ற கொம்புகளை யுராய்ந்துகொண்டு கரியகுளம்புகளைப்பெற்ற கால்களை நிலத்திற்குக்கிச் சீறி அதிவேகமாய் மேவிட்டுப்பாயும் ஆட்டினைக்கண்டு யாகவெல்லையிற் கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரும் அதிக பயப்பிராந்தியுடன் நடுநடுங்கி ஓடத்தொடங்கினர். இவ்விதமாகப் பறக்கின்றவர்களனைவரையும் பூமண்டலம் வானுலகமெங்கும் பின்றொடர்ந்து கோடுகளினாற் குத்தியபோது சிலர் கால்களொடிந்துஞ் சிலர் விழுந்துவிலாக்கன்முறியவுஞ் சிலர் கரங்கள் துணிபடவுஞ் சிலர் வயிறுகள் பீறுண்டு குடல்கள் சரியவுஞ், சிலர் மாளவும், இப்பாடுகள் பட்டு வாடுகின்ற முன்னிலையில் பூமியும் அதிலிராநின்ற பர்வதங்களுந் துகள்பட்டுப் பறக்கத் தாவிச்செல்லு மிடங்களெங்கினும் எதிர்ப்பட்ட பிராணிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மருளுவதாக ஆக்கிரமித்தலைவும்போது அதன் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அஷ்டதிசைகளைத்தாங்கும் யானைகள் சகிக்கமாட்டாமையால் தத்தளித்தேங்கவுஞ் சந்திரன் தலைகீழாக விழுந்து நகசிகபரியந்தம் நுறுங்குவதாக அவனேறிநடாத்தும் விமானத்தை முட்டித்தள்ளியுஞ் சூரியன் ஆரோகணித்துச்செல்லுந் தேரைச் சின்னபின்னப்படப்பாய்ந்தும் அத்தேரிற் பூண்டிருக்கும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகள் வயிறுபீறுண்டு களைக்கத்தக்கதாக விடுத்தும் இவ்விதமாக வெள்ளாடானது எவ்விடங்களினுமுலவி, அதிக உக்கிரத்துடன் மன்னுயிர்களுக் கிறுதிசெய்து கொண்டு பாய்ந்தலைவுகின்றபோது அவ்வேள்விக்குத் தலைவனாகவிருந்த நாரதரும் மற்றரிஷிகளுந் தேவர்களும் தாபரித்துநிற்க விடமில்லாமற் பயப்பிராந்தியினால் ஒருவர்முன் னொருவராக ஓடித் தேகமெங்கும்பட்ட காயங்களில் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட அலைச்சற்பட்டுத் திருக்கயிலாயகிரியினைச்சேர்ந்து சிவபிரான் ஆலயத்தினைநோக்கி வருகின்றதருணத்திற் புசபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நவவீரர்களும் இலட்சத்தவருஞ்சூழ்ந்துவரக் குமாரசுவாமியார் சோத்தியமாகத்திருவிளையாடல்களைச்செய்துகொண்டு எதிரில் வருவதைத் தரிசித்து அனைவருஞ்சேர்ந்து நாமினி பரமேஸ்பரர் சன்னிதானத்துக்குப்போக வேண்டுவதில்லை யிதோ குமாரதேவர் நம்மிடத் தன்பாய் நமக்கடுத்த துன்பங்களைப்போக்கி யாள்வதற்கு எதிர்காட்சிதந்தனர். இத்தேவனைப் பாலகனென்றெண்ணலாகாது முன்னம் மகம்மேருகிரியின்மீது சம்முடனெதிர்த்த இந்திரனாதிய தேவர்களைக்கொன்று மீட்டும் பிழைப்பித்தனர். இக்காலத்தில் நமக்கடுத்திருக்கின்ற குறைபாடுகளைத்தவிர்த் திரட்சிப்பது இவருக்கு மிகவுஞ் சுலபமாகவிருக்கும் இதற்கையமில்லை ஆதலால் நமக்கு நேர்ந்த சம்பவங்களை யிக்கடவுளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்வது நன்கெனத் தங்களிற் றீர்மானித்துக்கொண்டு ரிஷிகள் முதலாகிய தேவர்களனைவருங் கரங்களைக் கூப்பினவர்களாய்ப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது மகிமைகளைப் புகழ்ந்துகொண்டு எதிரிற்சென்று நெருங்கியவுடன் ரிஷிகள் முதலியர் அனைவரும் ஏகமுகமாய் ஜயஜயவெனப்போற்றி யானைமுகப்பிள்ளையாருக் கிளையவராகிய சரவணபவனை வலம்வந்து பலதரம்வணங்கித் துதித்து நிற்பவர்கள் மனச்சோர்வினையும் முகாரவிந்தங்கள் வாடியிருப்பதையுந் தேகவருத்தங்களையுஞ் சிவகுமாரன்கண்டிரங்கினவராய் நீங்கள் மிகவும் நொந்திருக்கின்றீர். உங்களுக்குச் சம்பவித்தகாரணங்களைச் சொல்லக் கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தவுடன் அத்தவத்தர் முதலாயினர் அதிகவருத்தத்துடன் இளையபெருமானே அடியோங்களுக்கடுத்த துக்கத்தினையென்சொல்வோம் அதனைக்கேட்டருள்க சிறந்தவேதங்களிற் சொல்லாநின்ற யாகங்களிலொன்றைச் சிவப்பிரீதியாக நாங்கள்செய்யத்தொடங்கி அதனைமுடித்துவருகின்றதருணத்தில் அதிகசுவாலையைவீசியெரிகின்ற அக்கினிகுண்டமத்தியில் வளைந்த கோடுகளுடன் ஒருவெள்ளாட்டுக்கடாவானதுபிறந்தது. அதன்கொடுமைகளையுஞ் சாமர்த்தியத்தையுங்கண்ட யாங்கள் பயமிகுதியினால் யாகநிலையினைவிட்டு இத்தலத்தைநோக்கி ஓடிப் பலபின்னப்பட்டுவந்து சேர்ந்தோம், அதன்மத்தியில் அக்கடாவானது சீறிப் பாய்ந்து பாய்ந்து வாட்டியதால் எங்களிற் சிலர் காயப்பட்டுஞ் சிலர் மாண்டும் இவ்விதங்களாகப் பங்கப்பட்டனர். காங்கேயனே! பூலோகத்திலும் விண்ணுலகத்திலும் அளவற்றபிராணிகள் நாசமடைந்தனர். இது ஆதியிற் றிருப்பாற்கடலினிடத்தெழுந்த கரியவிடமன்று செவ்வானத்தினுஞ் சிவந்துகாட்டும் புதியவிஷமானது ஆட்டினுருக்கொண்டு அண்டங்களதிரவினாந்து எவ்விடங்களினும் எதிரின்றித் தாண்டித் திரிகின்றது. இனி கணப்போது செல்லுமாயிற் சர்வசங்காரத்தைப்போலச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனை

த்துந் துகள்பட்டுப்போம் இதற் கையமில்லை. கர்த்தனே யி
ப்படிக்கு அதிக உக்கிரத்துடன் மன்னுயிரை நாசஞ்செய்தலை
வுகின்றவெள்ளாட்டுக் கடாவினது வீருப்பை யடக்கி எங்களுக்
குச் சம்பவித் திருக்கின்ற அச்சத்தைப்போக்கி நாங்களுத்தே
சித்த வேள்வியினையுங் குறைவறமுடிப்பித் திரட்சிக்கவேண்டு
மெனப்போற்றுகின்ற காலையில் பாலசுப்பிரமணியக் கடவு
ளானவர் அத்தவத்தர்தேவர் முறைகளைக் கேட்டவுடன் கிரு
பையுற்றுப் பயப்படாதிர்களெனக் கையமர்த்தி அவர்களிடத்
திற் கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி யினி உங்கள் வருத்தங்களை
யும் மனச்சோர்வையும் விட்டு விடக்கடவீரென்று திருவாய்ம
லர்ந்து அதிகபிரியத்துடன் தம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்ற
பரிசனங்களில் வலிக்கொப்பற்றவனாய் மேகத்தினை யொப்பவி
ளங்குந் திருமேனியையும் படைத்திருக்கின்ற வீரவாகு தேவ
னைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார், ஓ வீரவாகுவே மண்டியெரி
யும் ஓமகுண்டத்தீயினிடத் தெழுந்து இவர்கள் செய்யும்வேள்
வியினையும் அழித்து அண்டமுதற் சகலபுவனங்களினும் உலாவி
அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளையும் வாட்டியலைக்கின்ற வெள்ளா
ட்டுக் கடாவினைத் துரிதமாகத்தேடிப் பிடித்துக்கொண்டுவரக்
கடவையென்று உமையவள் திருக்குமாரனாகிய குமாரசுவா
மியார் திருவாய் மலர்ந்தனர், இப்படிக்கு உதயகிரியினிடத்
தெழும் பாலசூரியனை யொத்த தேககாந்தியினையுடைய சரவ
ணபவன் கட்டளையிட்டவுடன் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய
வீரவாகுவென்னும் நாமத்தினைப் பெற்றிருக்கின்ற காளையான
வன் கர்த்தனே தேவரீர் திருவுளப்படிக்கு இதோமுடித்து வ
ரக் கடவே னென்று சம்மதித்துக் கந்தசுவாமியா ருடைய
செந்தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளிற் பணிந்துபோற்றிவி
டைபெற்றுத் திருக்கயிலாயகிரியைக்கடந்துபோய் வீறியுலவு
கின்ற வெள்ளாட்டுக் கடாவைத்தேடுவதாய் மண்டலாகாரமா
கக்கடல்சூழ்ந்திருக்கும்பூவட்டத்தெல்லை முற்றினு மாராய்ந்து
ங் காணுதவராய்ச் சத்தபாதலங்களினும்போய்த்தேடி அங்கு
ந்தோற்றப்படாமல் வானநாடுகளெங்குஞ் சுற்றி அகப்படா
மற் கடையிற் பிரமன் வாசஞ்செய்யும் மனோவதிநகருக்கருகி
ல் வரும்போது அத்தலத்திற்சிவந்த மேனியையுடைய வெள்
ளாடானது போகின்ற வீருப்பைக்கண்டவுடன் பிராணிகள
னைத்தும் ஓடியொளிக்கத் தக்கதாகப்பாய்ந்து அலைத்து வருகி
ன்ற கடாவானது பிரமித்து வாடும்படிக்கு வீரவாகுதேவர்ஆ
ர்ப்பரித்து நெருங்கி முறுக்குண்டு வயிரத்தினும் வலிதாயிரா
நின்ற அதன்கொம்புகளைப்பற்றி வலித்துக்கொண்டு போய்த்
திருக்கயிலாயகிரியினைச்சேர்ந்து ஏடவிழ்ந்த கடப்பமலர்மா
லை தரித்திருக்கின்ற பெருமாள் முன்னம் நிறுத்தி வணங்கிநி
ன்ற காலத்தில் அவனிடத்தன்பாகப்பேசி எதிரில் நிற்கின்ற ரி
ஷிகள் தேவர்களைப்பார்த்து வெள்ளாட்டுக்கடாவானது நம்மி
டத்திற் சேர்ந்தது இனி நீவீர்வருந்தி வாடவேண்டுவதில்லை நீ
ங்களனைவருந் துரிதமாய்ப் பூலோகத்திற் சென்று ஆகவனிய
ங் காருகபத்தியம் தக்கனுக்கினிய மெனச் சொல்லும் முத்த
ழலைக்கொண்டுசெய்து குறைபட்டிருக்கும் யாகத்தினைச் சம்
பூரணமாக முடிக்கக்கடவீரென்று அழகியதிருமேனியையுடை
ய குமாரசுவாமியார் சொல்லியபோது அத்தவத்தர் முதலான
வர்கள் இதனைவேண்டு கின்றனர், காளகண்ட மூர்த்தியாகி
ய சிவபிரானுக்கினிய குமாரதேவரோ வேள்வித்தியினிடத்தி
ல் உற்பவித்தெழுந்த இந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவை நாயினேங்
கள் திருதார்த்தராதற் பொருட்டு வாகனமாகக்கொண்டு ஏறிந
டத்தவேண்டு மென மீட்டும் போற்றுகின்றவரிடத் தன்பாய்
உங்கள் மனோபீஷ்டப்படிக்கு இக்கடாவினை ஊர்தியாகக்கொ
ள்ளுகின்றனம், நீங்கள் பூமண்டலத்திற் செய்துவரும் யாகத்
தைப் பூர்த்திசெய்யப் போய்வருவீரென்று திருவாய் மலர்ந்த
போது யாவருக்குங் களிப்புண்டாய் ஆனந்தபரவசத்தராகும்
படிக்கு வீணையினைவாசிக்கவல்ல நாரதரிஷிமுதலானவர்கள்கு
மாரதேவர் திருவடிகளிற் பணிந்து செலவுபெற்றுக்கொண்டு
திருக்கயிலாயத்தைக் கடந்துபோய் பூமியிற் சேர்ந்து குற்றம
ற்றமனதை யுடைய ரிஷிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை வை
த்துக்கொண்டு நாரதரிஷியானவர் தாம்யத்தனித்த வேள்வி
யைப் பூர்த்தியாகமுடித்து வேதவிதிப்படிக்குக் கடவுளருக்கு
அவிர்ப்பாகங்களைக் கொடுத்து மகிழ்ந் திருந்தனன், கேட்டீர்
களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ? அந்தநாரதரிஷிமுதலானவர்க
ள் செய்ததவமுயர்ச்சியினால் அன்று முதல் நிர்மலக்கடவுளா
கியசரவணபவன் அந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவினைவாகனமாகக்
கொண்டு ஏறிபவனிவருவதாயினர் இவைநிற்க சிவகுமாரன்
மேல்நடத்திய திருவிளையாடல்களையுங் கேட்பீரென்றுசூதபுரா
ணிகர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

நாரதர்முதலிய ரிஷிகள்போயினபின்பு பாலசுப்பிரமணிய
க்கடவுள்ளானவர் ஓமகுண்டத்தில் வீறியெழுந்து தமக்குவாகன
மாக வடங்கியிருக்கின்ற வெள்ளாட்டுக்கடாவின்மீது ஆரோக
ணித்துத் தெய்வலோகங்களெங்கணும் பவனிவந்தும் பூமண்ட
லமுற்றுந் திருவிளையாடல்களைச் செய்துகளித்தும் வெள்ளிய
ங்கிரியினிடத்தில் வாசமாகவுமிருக்கின்ற காலத்தில் ஒருதினம்
பிரமன் முதலாகியதேவர்கள் சிவபிரானை வணங்கிப்போவதா
கத் திருக்கயிலைக்கு வந்து யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றுத்
தன்னையுந் தலைவனையுந் தெளிந்த ஞானவான்கள் மனதைக்
கோயிலாகக்கொண்டு வீற்றிருந்து அத்தகையமகத்துக்களுக்கு
சாயுச்சியப்பதவியினைத்தந்தாளவல்லபரம்பொருளாகியசிவபி
ரா னெழுந்தருளியிருக்கின்ற சன்னிதானத்திற்சென்று பயப
த்தி விசுவாசத்துடன் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு மும்முறை
வலம்வந்து சாஷ்டாங்க தண்டன் சமர்ப்பித்துப் போற்றிக்க
ளித்து அவர் அநுக்கிரகத்தினைப்பெற்று பரமன் சன்னிதானத்
தைக்கடந்து கோபுரவாயிலைத் தாண்டு முன்னிலையிற் பன்னிரு
புயாசலங்களைப்படைத்திரா நின்ற குமாரசுவாமியானவர்நவ
வீரர்கள் இலட்சத்தவர்முதலிய படைத்தலைவர்கள் மனமகிழ்
ச்சியுடன் தம்மைச்சூழ்ந்து போற்றியிருக்கப் பொன்மயமாகி
யதிருமாளிகைக்கு முன்னணியில் நிற்கின்ற கோபுரவாயிலின்
மீது நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற முதல் நிலையில் களித்
து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்ற முருகக்கடவுளினது திருவ
டிகளைத் தியானித்துப் பணிந்து போகின்ற தேவர்களில்முதன்
மை பெற்றிருக்கும் பிரமனானவன் அசட்டையாக நடப்பதை
ச் சிவகுமாரன் கண்டு ஓ பிரமனே நமது முன்னம்வருவா
யென்றழைத்த மாத்திரத்திற் றிரும்பிவந்து தாமரை மலர்ப்பீ
டத்தினனான பிரமன் சற்றுகர்வமடைந்து தீர்க்க தண்டன்சம
ர்ப்பியாமற் கரங்களைக்கூப்பித் தொழுதகாலத்திற் றேவாதிதே
வனாகிய சிவபிரான்பெற்ற பாலனாகிய சரவணபவன் அதைநி
தானித்து நாம் சிருஷ்டிகர்த்தன் மேலுந் திரிமூர்த்திகளிலொரு
வனாக விருப்பவன் இச்சிறு பிள்ளைக்கு நமது முடியினைச் சாய்
ப்பதோ வென்று பிரமன் மனதிற்கொண்டிருக்கும் மமதை
யைத்தெரிந்துக்கொண்டவராய்ப் பிரமனே உனக்காருவாயெ
ன்றிருத்தி உன்னைப்பார்க்கு மிடத்தில் நான்குசிரங்களும்நீண்
டதாடிகளும் கரங்களில் அக்குமணியுங் கமண்டலமுங் கொண்
டிருப்பதால் அதிகமகிமையினைவாய்ந்த மகத்துவாகக்காணப்
படுகின்றது, ஆதலால் நீ தினந்தோறுஞ் செய்து வருகின்ற
தொழிலைச்சொல்லக் கடவையெனக் கேட்டகாலத்திற் பிரம

ன் இதனைப்பேசுவ தாயினன், ஆதியிற் சிவபிரான் கட்டளையிட்டபடிக்குச் சீவராசிகள் அனைத்தையுஞ்சிருஷ்டித்துவருவோமெனக்குறித்தனன் அது திருச்செவியில் நுழைந்தமாத்திரத்தில் முருகக்கடவுள் திருநகைகொண்டு நல்லகாரியம் சொர்கமத்திய பாதலங்களிலிராநின்ற சீவராசிகளனைத்தையும்படைத்து வருபவனாதலால் வேதசாஸ்திரங்கள் முற்றும் ஓதி உணர்ந்திருப்பையோ சொல்லென்று வினவும்போது பலருந்துதிக்குஞ் சிறப்பினைப்பெற்ற பிரமனானவன் மேல்நடப்பதைத்தெரியாமல் ஐயனே யிதனைக்கேட்பாயாக ஆதிகாலத்திற் பரமசிவம் என்னைப்படைத்தபோது அளவிறந்த வேதங்களையும் பவுத்திரமாகிய ஆகமங்களையும் வெளியிட்டனர், அவற்றுட்சிலவற்றினை நான்கிருதார்த்த னாதற்பொருட்டு எனக்குப் போதித்தனர் அதுகளைவரையறக் கற்றிருப்பேனெனப் பிரமன்மறுமொழி யாடியபோது மிகவும் நேர்த்திநேர்த்தியென்று நகைத்து நீ பூரணமாகவாசித்திருப்பதி லொன்றாகிய இருக்குவேதத்திற் சிலசாகைகளை ஓதக்கடவை பார்ப்போமென முருகப்பிரான் கேட்டபோது நல்லதெனப்பிரமன் சம்மதித்துவேதங்களி லெதனைத்தொடங்கினும் முந்தி உச்சரிக்க நின்ற ஒப்பற்ற ஒரு மொழியாகிய பிரணவமந்திரத்தை வரன்முறையாகவெடுத்து உச்சரித்தனன், இவ்விதமாகத் தாமரைமலர் வாசியாகியபிரமனானவன் வேதங்களுக்கு மூலமாகிய குடிலையினை ஓதிஇருக்குவேதத்தின் முதற்சாகையைத்துவக்கு முன்னிலையில் மங்களகரமாகிய திவ்வியதேசசைப் பெற்ற திருமேனியையுடைய குமாரசுவாமியார் பிரமனே மேற்சொல்வதை நிறுத்துநிறுத்தெனக் கையமர்த்தி நீ யிப்போது முந்தி உச்சரித்த ஓ மென்னும் வாக்கியத்தின் நிச்சயப்பொருளைச் சொல்லக் கடவையெனத் திருவாய் மலர்ந்தனர், கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதி ரிஷிகளே தமது சண்முகங்களினொன்றாக அவ்வெழுத்தினைப் படைத் திருக்கின்ற முருகப்பெருமான் பீசாட்சரத்தின்பொருளைச்சொல்லக் கடவையெனக்கேட்டவுடன் பிரமனென்செய்வன் தனது எட்டுவிழிகளும் மிரளமிரள விழித்து அப்பதத்தின் காரணத்தைத்தெரிவிக்க வகையறியாததால் வெட்கினவனாய்ப் பெருமூச்செறிந்து இதற்கென் செய்வோ மெனத்திகைத்துத் தலைகளையிறங்கி யிருந்தனன் அவ்வாக்கியமென்ன சுலபமாகவிருப்பதோ எத்தகையருக்கும் அரிது அதன்பெருமைகளைக் கேட்பீராக பரமசிவம் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பீடமாகவும் மற்றதேவர்கள் உற்பத்திக்கு மூலமாகவும் எல்லா அட்சரங்களுக்கும்வேதங்களுக்கும் ஆதியாகவுங் காசியென்னுந்தலத்தினிடத்தில் உயிர்விடும் புண்ணியவான்களுக்கு எமதிறைவனாகிய சிவபிரானெழுந்தருளிச் செவிகளில் உபதேசித்துமோட்சவீட்டைச் சேர்க்கவல்லது, மேலும் அதன்காரணங்களையோசிக்குமிடத்திற் குற்றமற்றதாய்ப் பிரமசொரூபமாகவு மிருக்கின்றது ஞானவிருத்தியினைப் பெறச்செய்யும் மகிமையினைவாய்ந்த குடிலையினைப்பிரமன் ஓதப்பெற்றதல்லது அதன்பொருளைத்தெரிந்து கொண்டவனன்று ஆதியிற்பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகத்தினால் அதன்தாற்பரியத்தைப் போதிக்கப்பெறாத காரணத்தினால் மயங்கியிருந்தனன், சிவபிரானல்லதுமற்றயாவரால் அந்தப்பிரணவத்தின் பொருளைச் சொல்லக்கூடும் பவுத்திரமாகிய வேதங்களை ஓதுமுன்னிலையில் ஆதியினும் அந்தத்தினும்வக்கி ஓம் என்று ஆரம்பிக்க நின்ற பீசாட்சரத்தின்நிச்சயத்தினைக் காணப்பெறாததால் தாமரைக்கமல வாசியாகிய பிரமனே மயங்கினனெனச் சொல்லுவோமாகில் மற்றதேவர்கள் யாம் சிறிதறிவோமெனப் பேசுவராயில் அவரைப்பலரும் நகைக்கவரும் எத்தகையதேவர்கள் மனதினாலும் நிச்சயித்தறியவொண்ணாத பெருமையினையுடைய பிரணவப்பொருளை விரிக்கவறியாது பிரமன் திகைத்தகாலத்தில் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் அவனைப்பார்த்து வேதங்களின் காப்பினது அர்த்தமே உனக்குத்தெரியாதபோது மற்றவைகளுக்குப் பொருள்கள் நீசொல்லவறிவையோ நீ சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்து வருவதிப்படிக்குத் தானோவென்று அவன் நான்கு சிரங்களுங் குலுங்கி வருந்தத்தக்கதாகத் திருக்கரத்தினைக்கொண்டு குட்டியும் மனம்பொறாமல் ஆதியில் வேதாகமங்களை நிருமித்த சிவகுமாரனானவர் உந்திக்கமலவாசியாகிய பிரமன்விழுந்து உருளும் படிக்குத் திருவடியினைக் கொண்டுதைத்துத்தள்ளித் தமதேவற் பணிவிடைகளை நடத்திவரும் பரிசனங்களைக் கொண்டு பிரமன் கால்களுக்குப் பாரவிலங்கைப் போடுவித்துக் கந்தமாதனப் பர்வதத்தின் குகைகளிலொன்றில் அரிய சிறையி லிடுவித்தனர், சமஸ்தமும் முடிக்கவல்ல பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் பிரமனை நிகள பந்தனஞ்செய் வித்துக்காவலிற் படுத்தியபின்பு தாமுங் கந்தமாதனத்தி னிடத்திற்போய்த் தமதாலயத்தில் வீற்றிருந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களைக்குறைவறச் சிருஷ்டிக்க யத்தனித்தவராய் ஒரு காத்திற்பளிங்கு மணித்தாவடத்தையும் ஒருகரத்திற் கமண்டலத்தையும்மற்ற இருகரங்களையும் வரத அபையமாகக் கொண்டு ஏகமுகத்தினைப்பெற்றுப் பரம்பொருளாகிய சிவகுமாரன் வீற்றிருந்து சதுர்முகப்பிரமனைப்போலமன்னுயிர் அனைத்தையும்படைக்கவாயினர், வரத அபையமென்பதின் காரணமேதெனில், ஒருகரங் கீழ் நோக்கிக் காட்டவும் மற்றொருகரம் மேல்நோக்கமாகவுமிருக்கும் அதின் பிரயோசன மென்னவெனில் தமது திருவடிகளைத் தஞ்சமாக நம்பிப் பூசிப்பவருக்கு இகத்திற் சகல செல்வங்களையுந் தந்து பரத்திலும் மோட்சசாம்பிராச்சிய வைபவத்தினையுங் கடாட்சிப்போமென்று அனைவருக்குந் தெரிவிக்கும் பொருட்டுக் கொண்டகோலமாம், இப்படிக்கு உயிருக்குயிராய்ச் சுயஞ்சோதியொளியாய்ச் சிறந்தவேதங்களின் முடிவாய்ச்சிருஷ்டி திதிசங்காரமென்னும் முத்தொழில்களுக்கும் மூலமாகவிருக்கின்ற கந்தசுவாமியானவர் பிரமனைப்போலச் சராசரங்களைப் படைத்திருந்தனரென்பது அற்புதமோ சவுனகாதி ரிஷிகளே? கேட்பீராக குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைக் கமல வாசியாகிய பிரமனைச் சிறையிலடைத்துச் சண்முகதேவர் அளவிறந்த உயிர்களைப்படைத்திருந்தனரன்றோ அந்தபிரமனைச் சூழ்ந்து வந்ததேவர்கள் இச்சம்பவத்தினைக் கண்டமாத்திரத்தில் நமக்கென்னவிளையுமோ வெனப்பயப்பிராந்திகொண்டவர்களாய்ச் சுப்பிரமணியதேவரைப் பலதரம் விழுந்து சேவித்துப்போய்த் தங்கள்பதவிகளிலிருந்தனர்.

அயன்சிறைநீங்குபடலம்:

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளைபார்த்துச் சொல்லுவார் ஆலகாலவிஷத்தினையுண்டு கண்டத்திற் றரித்திராநின்ற சிவபிரான் திருக்குமாரனாகிய சரவணபவன் இவ்விதமாக அளவற்ற காலம் சாரசரப் பிரபஞ்சங்களைப் படைத்து வருகின்ற தருணத்திற் கரியவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் இச்செய்தியைத்தெரிந்து பிரமனுக்குச் சம்பவித்த கொடுங்காவலினையும் விலங்கினையும் நீக்கவேண்டுமென்று யோசித்து பரிசுத்தவான்களாகிய தேவர்களையும் ரிஷிக்கூட்டங்களையும் வருவதாகத் திருவுளத்தில் நினைந்தனர். இவ்வாறுகேசவன் சிந்தித்ததைத் தெரிந்தவுடன் அஷ்டவசுக்கள் திசைக்காவலர் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் உவணர் நாகர் சூரியசந்திராதிய நவக்கிரகங்கள் கணங்கள் வானையளாவ நிற்கும் பொதிகைப் பர்வதத்தில் வாசமாயிராநின்ற அகஸ்தியர் முதலாகிய ரிஷிகள் சிருஷ்டிக்குதவியாக விருந்த நவப்பிர்மா

க்கள் கார்த்திகைத்தெரிவையர்முதலிய வானநாடரும் பூமியினைத்தாங்கும் பெருமையினைப்பெற்ற ஆதிசேஷனாகிய நாகராஜனும் பலதிசையினும்நின்று வருவதாயினர் சவுனகாதிரிஷிகளே ! இவ்விதமாகத் தேவர்கள் முனிபுங்கவர் முதலாகியவர் அனைவரும் வைகுந்தத்திற்குவந்துசேர்ந்து கண்ணன் வாசமாயிருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய கோயிலிற்போய்க்கண்டு சேவித்துப்போற்றி எங்களைவருவித்த காரியத்தையருளிச்செய்யவேண்டுமெனக் கேட்கப் பிரமனுக்குச் சம்பவித்த காரணங்களைச்சொல்லி அதற்கொரு நிவாரணத்தினைத் தேடும்பொருட்டு நாமெல்லோருஞ் சிவபிரான் சன்னிதானத்துக்குப் போகவேண்டுமெனத்தெரிவித்து அவர்களையும் உடன்படுத்திக் கொண்டவராய் லட்சுமிவிலாசனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் வந்தவர்களுடன் கலந்து சகலருமாய்த் திருக்கயிலாயத்தைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஒப்பற்ற ஞானநாயகனாகிய பரமசிவத்தின் திருவடிகளிற் சூழ்ந்தெழுந்து அதிக்கின்றகாலையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் மீளவும் அழகிய பொற்பாதகமலங்களிற்சேவித்து வேதவாக்கியங்களினாற் கர்த்தன் பெருமைகளைப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கச் சிவபிரான் கிருபாநோக்கம்பாலித்து ஓ! மகாவிஷ்ணுவே? உங்களுக்கு எக்காலத்துமில்லாத மனவருத்தங்களுடன் நம்மைக்குறித்து வந்தகாரணமென்னமோ சொல்லுவீரென்று சிவநாதன் வினவியபோது மகாவிஷ்ணு விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். கர்த்தனே சிலகாலத்துக்குமுன்னம் பிரமதேவன் தேவரீர் தரிசனைக்குவந்து போகின்ற முன்னிலையிற் சண்முகப்பெருமாளானவர் அவனை மடக்கிக்கொண்டு வேதங்களுக்கு ஆதியாக விருக்கின்ற பிரணவ மந்திரத்துக்குப் பொருளைச்சொல்லுவாயென்று கேட்க, அவன் அதன்பொருள்தெரியாமல் மயங்க சிரங்களிற்குட்டி விலங்குமாட்டிச் சிறைச்சாலையினும் அடைப்பித்து அவன் செய்துவந்த சிருஷ்டித்தொழிலையுந் தாமேநடத்தி வருகின்றனர் கர்த்தனே ! கந்தசுவாமியைப் போலவே பிர்மதேவனுந் தேவரீருக்குப் புத்திரனாதலால் அவன்முற்செய்த ஊழ்வினையினது முயற்சியினால் அளவற்றகாலமாய்க் கொடியகாவலிற்பட்டு மனம்நொந்து வாடிவருந்தித்துக்கித்திருக்கின்றனன் தினதயாபரமூர்த்தி ? சரஸ்பதிக்கு மணவாளனாகிய பிரமன் சிறையினை விடுவிக்கவேண்டுமென்று சிவபிரானுக்குத் தெரிவித்து வேண்டும்போது அதிககிருபையாய் நந்திதேவரைப்பார்த்து இதனைக் கட்டளையிடுகின்றனர். நமது குமாரசுவாமியானவன் சிருஷ்டிகர்த்தனான பிர்மதேவனைச் சிறையில் வைப்பித்தனனென்று இத்தேவர்கள் முறையிடுகின்றனர். ஆதலால் நீ துரிதமாய் அத்தலத்திற்குப்போய் நமதுகட்டளையெனச்சொல்லி அவனை விடுவித்துக்கொண்டு வரக்கடவையெனப் பணித்தனர். இவ்விதமாக எமதிறைவனாகிய பரமசிவம் ஆக்கியாபித்தபோது நந்திதேவர் நல்லதென்று பரமனைச்சேவித்து விடைபெற்றுப்போகுமுன்னிலையிற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய அளவற்ற சிவகணங்கள்சூழ்ந்துவர நடந்து கந்தமாதனவரையைச்சேர்ந்து அதன்மீது கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்காநின்ற நகரத்திற் பிரவேசித்தவுடன் நந்திதேவரானவர் சபாமண்டபத்துக்குப்போய்ச் சிங்காதனத்தின்மீதுவிளங்குகின்ற சண்முகப்பெருமானைத் தரிசித்தவுடன் வணங்கிப் போற்றித் தான்வந்த காரணத்தைச் சொல்வதாயினன். பரிமளமிகுத்த தாமரைக்கமலவாசியாகிய பிர்மதேவனைத் தேவரீர் காவலிற்படுத்தி யிருப்பதாக நமதிறைவனாகிய சிவபிரான் கேள்விப்பட்டு அவனைவிட்டு விடும்படிக்கு உமக்குச்சொல்லிவர எனக்குக்கட்டளையிட்டு இவ்விடத்துக்கனுப்பினர். ஆதலாற் றடைசெய்யாமல் அவனைச்சிறைச்சாலையில் அடைத்திருப்பதை நீக்கிவிடவேண்டும் எவர்களாலும் அறிய ஒண்ணாத பிரணவத்தின் பொருளை அவன் வெளியிடுவதற்கு அவ்வளவு சுலபமாகவிருக்கின்றதோவெனச்சொல்லி முடிவதன்முன்னங் குமாரசுவாமியார் கோபித்து அன்னவாகனனாகிய பிரமன் சிறையினை நீக்கமாட்டோம், இதைக்குறித் தின்னஞ் சிலநேரம் இவ்விடத்திற் பேசி யிருப்பையாகில் உன்னையும் அரியகாவலிற் படுத்துவோம் அதையோசித்துக்கொண்டு துரிதமாகப்போய்விடக்கடவாயெனச் சீறிச்சொல்லியபோது நந்திதேவரானவர் மறுமொழி பேசுவதற்கஞ்சி யிது நம்மாலாவதன்று மேலுஞ் சிலகாலந் தாழ்ப்போமாகில் நமக்கும் என்னகெடுதிநேருமோவென்று யோசித்துச் சீக்கிரமாகச் சண்முகதேவரைவணங்கிவிடைபெற்று நந்திதேவரானவர் அவ்வரையைநீங்கித் தன்பரிவாரங்களுடன் திருக்கயிலாயத்துக்குவந்து துரிதமாகத் திருச்சபைக்குப்போய் நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குங் காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சன்னிதானத்திற்சேர்ந்து கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்துநின்று நான் கந்தமாதனபர்வதத்துக்குப்போய்ப் பாலசுப்பிரமணிய தேவரைக்கண்டு தேவரீர் கட்டளையினைச் சொல்லும்போது அதைமறுத்ததுமன்றியில் என்னையுஞ் சிறைப்படுத்துவதாகச் சொல்லினராதலால் மாறுபேசவஞ்சி வந்துவிட்டேன் தேவரீரெழுந்தருளினாலல்லது பிரமன் காவல் நீங்கமாட்டாதென்று சவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு சிவபிரான் திருநகைகொண்டவராய்ச் சோதிமயமாகவிளங்கி யிருக்கின்ற அழகிய சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி நவரத்தினமயமாக அமைந்திராநின்ற திருமாளிகையைக்கடந்து வெளிவந்து பலநிலைகளையுடைய சோபுரவாயிலினிடத்திற் காத்திருக்கின்ற ரிஷபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்து நடக்கும்போது கர்த்தன் திருச்சபையில் வந்திருந்த காளமேகவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவுங் கின்னரங்களை வாசித்திருக்கின்ற கந்திருவர் முதலிய தேவர்க்களனைவரும் ஆதிசேஷன் முதலிய நாகராசாக்களும் தவங்களிற்சிறந்த ரிஷிபுங்கவர்களும் மற்றும் அக்காலத்தில் வந்திருந்த சகலருங் கர்த்தனைப்புகழ்ந்துக்கொண்டு பின்பற்றிநடக்கவுஞ் சர்வாயுதபாணிகளாய்ப் பலநிறச்சட்டைகளையும், வஸ்திரங்களையும் உடுத்துத் தீச்சிகையினையொப்ப விளங்குகின்ற செம்பட்டமயிரினையுடைய பலசிரங்களைப்பெற்று இடிகளைப்போல உரத்துப்பேசுகின்ற ஜயசாலிகளாகிய அளவற்ற பூதகணங்கள் நாற்புறங்களினுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு அருகில் குடைகள் - சாமரங்கள் - ஆலவட்டம் - மகரதோரணங்-கொடிகள் முதலிய சின்னங்களையேந்தியுந் தேவமுரசம், வெற்றிச்சங்கந், திருச்சின்னமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கியும், பரமன் பெருமைகளைப் புகழ்ந்துபோற்றியும், வரத்தக்கதாகவும் இவ்வித வைபவங்களுடன் சகலரும் நெருங்கிச்செல்கின்ற முன்னிலையில் அவர்கள்மத்தியில் உமையவள் சமேதனாய்ச் சிவபிரான் ரிஷபவாகனத்தினை நடத்திக்கொண்டு பவுத்திரமாகிய திருக்கயிலையங்கிரியினைக் கடந்துபோய் தமது திருக்குமாரனாகிய கந்தசுவாமியானவர் வாசமாகவிருக்கின்ற கந்தமாதனபர்வதத்தினைச்சேர்ந்து சொல்லுதற்கரிய மகிமைகளையும் பெருமிதங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற எமதிறைவனாகிய சண்முகப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய ஆலயத்தின் முகவாயிலினருகில் வந்தகாலத்திற் சிவபிரான் ரிஷபவாகனத்தை விட்டிறங்கித் தேவர்க்கள் ரிஷிகள் முதலிய சகலரும்போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத் திரிநேத்திரதாரியாகிய கர்த்தன் மெல்லநடந்து திருமாளிகைக்குள்ளாகப்போவதாயினர். இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சிவந்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமன் கந்தசுவாமிக்கெதிரில் அதிகபிரியத்து

டன் வருவதைக்கண்டவுடன் தமது பிதாவானவர் வருகின்றவரென்று துரிதமாய் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி எதிர்கொண்டு கர்த்தன் திருவடிகளிற்பணிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் பருத்தமணிகளினுற் சோதித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து கரங்களைக்கூப்பிநின்று பிதாவே தேவரீர் இவ்வளவுவருத்தங்கொண்டு என்னைத்தேடி வரவேண்டியகாரியமென்னே திருவுளம் பற்றவேண்டுமெனப் போற்றுகின்ற திருக்குமாரனிடத்திற்பரிவாய் உமாபரமேஸ்பரர் சொல்லுவதாயினர். ஐயனே ? யிதழ்கள் விரிந்திருக்கின்ற தாமரைக்கமல பீடத்தனுகிய பிரமனை நீ சிறைப்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிந்து நாமதைவிடுவிக்க நினைந்து வந்தோம் அவன் காவலைப்போக்கி அனுப்பிவிடக் கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தகாலத்திற் சரவணபவன் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். வேதங்களே முதலிய சகலத்துக்கும் ஆதாரசத்தியாக விருக்கின்ற பிரணவத்தின் பயனைச்சொல்ல வகையறியாத பிரமன் தினந்தோறுஞ் சகலபிராணிகளையுங் கிரமமாகப் படைத்து வருவானெனப் பேசுவது தகாதனவாம், மேலும் அவன் மற்ற வேதசாஸ்திரங்களை வாசித்திருப்பானென்பதும் இதைப்போலவேயிருக்கும் அத்தகைய விவேகசூனியனுக்கு இந்தச்சிறந்ததொழிலைக் கொடுக்கலாகுமோ? ஐயனே? தேவரீர் கிருபையுற்றுப்படைத்த வேதங்களை ஆரம்பிக்கு முன்னிலையில் உச்சரிக்காநின்ற ஓ மென்னும் அட்சரத்தின் பிரயோசனத்தைத் தெரிந்துகொள்ள சக்தியில்லாத பிரமன் ஏதோ சில சிறந்த பூசனைகளைத் தமக்குச்செய்தானென்றுந் தயையினுல் முதற்காரணமாகிய படைப்பின் தொழிலைக் கடாட்சித்தீர் அவனே அப்பிரயோசனமாகிய எட்டிமரமாக விருக்கின்றான் மேலுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை சிருஷ்டிக்கும்மகிமையுள்ள தொழில்கிடைத்ததென்னும் மமதையைக்கொண்டவனுய்த் தாமரைப்பீடத்தமர்ந்த பிரமன் விருப்பினையடைந்து யாவரையும் ஒருபொருளாக யெண்ணினவனன்று உயர்வு தாழ்வுகளை நிதானித்து நடந்துகொள்ளத்தெரியாத கர்வமடைந்ததினுல் அவனுக்கு விழிகள் மூடியிருக்கின்றன. இதுவல்லாமற் தேவரீர் திருவடிகளைத் தினந்தோறும் பூசித்தவர்துந் தனக்கடுத்த அகந்தை நீங்காமலிருப்பவனுதலால் அவனைப்படுத்தியிருக்கின்ற அரியசிறையை விடுவிக்கமாட்டேன், இன்னஞ் சிலகாலமிருந்தால் புத்திவருமென்று திருக்குமாரன் சொல்லியபோது சிவபிரான் யோசித்து பயமுறுத்தி னல்லது இவன் வழிக்குவரமாட்டானெனத் திருவுளத்திலெண்ணினவராய் உருத்துப்பார்த்து குமாரனே ? உன்நடவடிக்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது முன்னம் நமதுகட்டளையின்படிக்கு நந்திதேவன்வந்து பிர்மதேவன் சிறையைவிட்டுவிடக்கடவையெனச் சொல்லியபோதும் எண்ணிக்கையற்று மறுத்ததுமன்றியில் அவனை அதட்டித்திருப்பிவிட்டனை சிறுகுழந்தையாதலாற் றெரியாமல் இப்படிக்குநடத்தினனென்று அக்குற்றத்தினை மனதிற்கொள்ளாமல்நாமேவந்து பிரமனை விட்டுவிடக்கடவையெனச்சொல்லியும் அங்கீகரித்தவனல்லை, நமது கட்டளையினை மறுத்து எதிருத்தரம் பேசுகின்றனையென்று கந்தசுவாமியின்மீது கோபித்தவரைப்போலக் கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரான்கடிந்து சொல்லிய காலத்திற் பிதாவினது திருவுளத்திற் கோபங்கொண்டு சொல்லுவதைச் சண்முகப்பெருமான்யோசித்து இனி தடைசெய்யலாகாதென்றெண்ணி ஐயனே ! தேவரீர் அடியேன் மீது சீற்றங் கொள்ள வேண்டாம், சதுர்முகப் பிரமனை வைத்திருக்கின்ற காவலை நீக்கித் துரித மாகத் தருவிக்கின்றன னென்று பயபத்தியுடன்வணங்கிச்சொல்லும்போது பரமேஸ்பரர் குஞ்சிரிப்புடன் கிருபாநோக்கம் பாலித்தனர், கேட்டீர்களோசவுனகாதிரிஷிகளே ஆதியில் அழகியசிறகினைப்பெற்ற அன்னப்பட்சியானது தேடநின்ற ஒப்பற்றகடவுளானவர் தமதிடத்திற்கொண்டகோபந்தணிந்து அருள்நோக்கங்காட்டியபோது பாலசுப்பிரமணியதேவரானவர் தமதருகில் நிற்கின்ற பரிசனரைப்பார்த்துச் சிறைசாலைகளிலொன்றில் முன்னம்வைத்திருக்கின்ற தாமரைமலராசனனுகிய பிர்மதேவனை விடுவித்துக்கொண்டு விரைவில் நமதுமுன்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டனர் உடனே பூதகணங்களிற் சிலரோடி அம்மலையடிவாரங்களி லிராநின்ற கெவிகளிலொன்றில் யாதொருசவுக்கியங்களுமில்லாமல் ஒடுங்கி யிருக்கின்றபிரமனைக்கூவி அவன் காலிற்பூட்டியிருந்த பாரவிலங்கினைப்போக்கி அழைத்துவந்து குன்றுகள்தோறுந் திருவிளையாடல்களைச் செய்தமர்ந் திருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் திருமுன்புவிட்டனர். அக்காலத்திற்சிவகுமாரனுனவர் பிரமன்கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டுவந்து பரமேஸ்பரர் சன்னிதானத்தில் விட்டகாலத்திற் பிரமனுனவன் பயபத்திவிசுவாசத்துடன் பரமன் திருவடிகளிற் பணிந்து போற்றி அதிகவெட்கமும்மானமும் மனதைபாதிக்கத்தலைகவிழ்ந்திருக்கின்றவனைப் பரமன் தயையாகப்பார்த்து பிரமனே வெகுகாலமாக அரியசிறையிற்பட்டுவருந்தி வாடினையோவெனத்திருவாய்மலர்ந்தனர், கர்த்தனுனவர் இவ்விதமாக விசாரணை செய்து மிகவுங் கருணையாக விருக்கின்றகாலத்திற் பிரமனுனவன் சிவபிரானைவணங்கித் தேவரீர் திருக்குமாரனுகியகுமாரதேவர் செய்த இந்தத்தண்டனையானது தகாதனவன்றுநல்லுணர்வினைத்தந்து யானெனதென்னும் மதாங்காரத்தைப் போக்கி அஞ்ஞானத்துக் கேதுவாகிய செய்கைகளைமாற்றியினி எக்கால்த்தினுங் கர்வமடையாமற் புனிதனுக்கியது அவர் செய்த நன்றியினை எக்காலத்தும் நினைந்திருப்பேனென்று மனங்குழைந்து சொல்லியபோது திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் கிருபையுற்றுப் பிரமனே சொர்க்கமத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களினும் வாசமாயிருக்கின்ற சீவராசிகள் முற்செய்தகாரணங்களுக்குத் தகுதியாகிய வினைப்போகங்களை ஆதியோடந்தமாகப் பரிசோதித்துப்பார்த்து அவற்றிற்குத் தக்கவாறே பழையபடிக்கு இத்தினமுதலாக நீயே படைத்துவரக் கடவையென்று அருளுருவாக விளங்கும் பரமன் பிரமனுக்குக் கடாட்சித்த பின்பு முருகசுவாமியார் திருமுகத்தினைப்பார்த்து நகைத்துக் கடாட்சவீட்சண்ணியத்தினைப் பாலித்தவராய் ஐயனே சமீபத்தில் வருகவருக வென்றழைத்துத் திருக்கரத்தினை நீட்டிப் பாலசுப்பிரமணியரைத் தழுவியெடுத்து தமது துடையின் மீதில் உட்காரவைத்துக்கொண்டவராய் அழகியதிருமேனியினைப்பெற்ற திருக்குமாரனுடைய உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டு ஆசானுபாகுவாய் செந்தாமரைமலரையொத்துவிளங்குங் கரத்தைக்கொண்டிறுகத்தழுவிக்கொண்டு அப்பனே பிர்மதேவனை யொத்தவனுல் வெளியிட வொண்ணுத ஒங்காரப்பதத்தினுக்குரிய பொருளுனக்குத் தெரியுமோ அப்படிக்குக்கூடுமாயில் அதனையிப்போது சொல்லக்கடவையென்று சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தகாலத்திற் குமாரதேவர் குதலைமொழிகளினுல் இதனைப்பேசுவார் சர்வசாதாரணமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெரியவல்ல ஆதிகர்த்தனே கேட்டருள்க, உலகங்களனைத்தையும்பெற்றதாயாகியபார்ப்பதியாருக்குத் தேவரீர் முன்னம் யாவருக்குந் தோற்றுசபடிக்குப்போதித்து அத்தகையசிறப்பினையுடைய பிசாட்சரத்தின் சிறந்தபொருளினை மறைவிடமாகவல்லது யாவரும் எளிதிலுணரத்தக்கதாகப் பகிரங்கமாக இவ்விதமென்று சொல்லலாகுமோ சுவாமிகளுக்குத் தோற்றுதலை நானென்ன தெரி

விக்கப் போகின்றன னென்று குறித்தகாலத்திற் சிவபிரானுனவர் நகைத்துக் குமாரனே அவ்வாறே நமக்குரகசியமாகத் தெரிவிக்கக்கடவையென்று தமது திருச்செவியினைத் தாழ்த்தியபோது சண்முகதேவர் குடிலையெனச் சொல்லநின்றவொப்பற்றபதத்தின் நிச்சயத்தினைத்தெரிவித்தனர், அதனைக்கேட்டவுடன் ஞானநாயகனுகிய சிவபிரான் மனமகிழ்ந்தவராய்ப் பூரணகடாட்சத்தினைச்செய்து எமது கர்த்தன் கிருபையுற்று அத்தலத்திற்றலைமை பெற்றிருக்கும் படிக்குத் திருக்குமாரனை நிறுத்தி என்னையுமொருபொருளாக அடிமைகொண்டிருக்கும் பரமனுனவர் பழையபடிக்கு விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் சிவகணங்கள் பூதவீரர் சூழ்ந்துபோற்றித்தங்களுக்குரிய செய்கைகளை நடத்திப்போக ரிஷபவாகனரூடராய் அவ்வவையினைக்கடந்து சிறந்ததிருக்கயிலைக்கெழுந்தருளி எதிரிற்றுதித்து நிற்கின்ற பிரமன்? விஷ்ணு! ரிஷிகளாதியானவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தாமுந்திருமாளிகையிற்போய்ச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து சகலரும்போற்றக் கிருபாநோக்கத்தினைப் பாலித்திருந்தனர், இவ்விதமாகச் சிவநாதன் தம்மைநீங்கியகாலத்திற் கந்தசுவாமியார் கந்தமாதன பர்வதத்தினிடத்தில் நவவீரர் இலட்சர் பூதகணங்கள் சூழ்ந்துதுதிக்கச் சிங்காதனத்திலமர்ந்து திருவிளையாடல்களை நடத்தியிருந்தனர், இப்படிக்கிருக்கின்ற தருணத்தில் அகஸ்தியர் இந்தச்சமாச்சாரங்கேள்விப்பட்டு வந்து சரவணபவனை வணங்கிப்போற்றி வேண்டிநிற்க அரியவேதங்களுக்கு ஆதியாய்ச் சிறந்தபொருள்களெவற்றிற்கும் முக்கியமாகவிராநின்ற பிரணவப்பொருளினது நிச்சயத்தைப்போதித்து மேலும் ஆதியிற் பரமசிவமருளிச்செய் திராநின்ற ஆறுசாஸ்திரத்தின் மகிமைகளையும் வரையற உபதேசித்தமுன்னிலையில் அகஸ்தியர் களங்கமறத் தெரிந்துகொண்டு பாலசுப்பிரமணிய தேவரைவணங்கிவிடைபெற்றுத் தமதிருப்பிடத்தைச்சேர்ந்துகளித்திருந்தனர்.

விடையேறு படலம்.

சூதபுராணிகர்-சவுனகாதிரிஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர். இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் அகஸ்தியருக்கு ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தனுப்பிவிட்டுப்பின்பு கந்தமாதன பர்வதத்திலிருக்கின்றபோது மகாவிஷ்ணுவானவர் பெற்றெடுத்தகன்னியர்களிருவர் சொல்லுதற்கரிய அதிகசுந்தரவதிகளாய்ச் சுந்தரி அமுதவல்லியென்னுந் திருநாமங்களைப்படைத்திருப்பவர்கள் கந்தசுவாமியார்பெருமைகளையும் ரூபலாவண்ணியச் சிறப்புகளையுந் தினந்தோறுங் கேள்விப்பட்டுமையல்கொண்டு பர்வதாகிர்தியாக விருக்கின்ற அவர்புசங்களை யிறுகத்தழுவி யின்பத்தினை அடைய வதற் கிச்சைகொண்டவர்களாய்ப் பிதாவின் அநுமதியினுற் சரவணப்பொய்கைக் கருகில் அரியதவங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையில் என்னையு மொருபொருளாக ஆண்டு ரட்சிக்குந் தினதயாபரக் கடவுளாகிய சண்முகப்பெருமாளானவர் அவ்விரண்டு பெண்கொடிகளும் ஒருமித்து அகோரதவவிரதங்களைச்செய்து வருவதைத்திருவுளத்திற்கொண்டு அவர்கள் மனோபீஷ்டப்படிக்குக் கடாட்சிப்பதாக நிச்சயித்தவராய்க் கந்தமாதனபர்வதத்தினை நீங்கித்தமது தாயாகியபார்ப்பதியார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய இமயகிரிச்சாரலினிடத்தில் வந்து ஒப்பற்றசிறப்புகளையுடைய அப்பர்வதத்தின் ஒருபாரிசத்தில் விளங்காநின்ற சரவணப் பொய்கையைநோக்கி வருவதைத் தவங்களைச்செய்திருந்த அம்மங்கையர் கண்டவுடன் அதிகபயபத்தி விசுவாசங்களுடன் எதிர்கொண்டுபோய் பற்பலதரம்வணங்கிக் கரங்களைக்குப்பிநின்று போற்றுகின்றகாலையில் அவர்கள்பத்தி வயிராக்கியங்களுக்குக் குமாரதேவர் மெச்சினவராய் உங்கள் தவங்களை அங்கிகரித்தனம்வேண்டியகோரிக்கைகளைச்சொல்லுவீராயிற் றருகின்றனமெனத் திருவாய் மலர்ந்தபோதுஅப்பருவமங்கையர்கள் சேவித்துக் கர்த்தனே திருமணமுன்னிலையில் எங்களைக்கலந்துகளிப்பிக்கும் பொருட்டுத் தேவரீரைநோக்கிவெகுகாலமாகத் தவங்கள்செய்து வருகின்றனம் அவ்வாறே கடாட்சிக்கவேண்டு மெனப் போற்றுவதைக்கேட்டவுடன் சண்முகப்பெருமாள் அவர்கள்மீதுகிருபாநோக்கம்பாலித்தவராய்த்,திருவாய்மலர்கின்றார்-உங்களிருவரில் மூத்தவளாகிய அமுதவல்லி நீபோய்த்திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனுகிய தேவேந்திரனுக்குப் பெண்ணுகவளர்ந்து கொண்டிருப்பாய் இளையவளாகிய சுந்தரி நீசமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் அரியதவங்களைச்செய்து கொண்டிருக்கின்ற சிவமுனிபுத்திரியாக அவதரித்து வேடர்கள்மூலமாகவளர்ந்திருப்பா யிப்பிரகாரம் நீங்களிருவரும் மேற்குறித்த விடங்களிலிருக்கின்றகாலையில் நாம் அவ்விட மெழுந்தருளி உங்கள் கருத்தின் வண்ணம் பலருமறிய திருமணமுன்னிலையிற்சேர்ந்து களிப்பிக்கக்கடவோம் மனதில்யாதொரு சந்தேகங்களுங் கொள்ளாமற்போய் வருவீர்களென்று எமதிறைவனுகிய குமாரசுவாமியார் திருவாய்மலர்ந்தபோது, எதிரில் நிற்கின்ற அவ்விரு மங்கையரும் மனங்கள் பூரிப்புடன் சிவகுமாரனைப் பணிந்துவாழ்த்திவிடைபெற்று கட்டளையின்படிக்கு மேற்குறித்த விடங்களைநோக்கிப் போயினர், இப்படிக்கு பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது அனுக்கிரகத்தினைப்பெற்று நடந்தவர்களில் மூத்தவளாகிய அமுதவல்லியென்பவள் அதிகசுந்தரமுள்ளபெண்குழந்தையாக வுருக்கொண்டு தேவேந்திரன் முன்னம்போய் பொன்னுலகத்துக்கரசனே என்னைப்புறத்தியாரொன் றெண்ணவேண்டுவதில்லை உனக் கிளையவராகிய உபேந்திரருக்குப் புத்திரியாகவிருப்பவள்ஆதலால்நீஎனக்குமூத்தபிதாவாகும் உன்னிடத்திற் சிலகால மிருப்பதாக விரும்பிவந்தேன் என்னைப்போற்றிவளர்க்கக் கடவையென்று அமுதத்தினுமினியகுதலைச்சொற்களினுற் பேசுவதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் மகம்மேருவிலிடத்திலிருக்கின்ற இந்திரனுனவன் அதிகசந்தோஷத்துடன் குமாரத்தியைக் கிருபையாகப்பார்த்து என்னைப்பெற்ற அம்மணி வருகவருக வென்றழைத்துத் தன்மனக்கருத்தின்படிநடாத்துகொள்ளவல்ல அயிராபதத்தினை யழைத்து எதிரில்வந்து நிற்கின்ற அந்தவெள்ளையானையைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான், இந்தப்பெண்பிள்ளையானது நமது திருக்குமாரத்தியாகும் மனதிலன்பாக இவளைச் சவரட்சணை செய்துவரக் கடவை இந்த அம்மாள் மூலமாக இனி சிலதினத்தில் நமக்கு அளவற்றசிறப்புகள் வரவிருக்கின்றதென்று தனதிறைவன்சொல்லியபோது மகாபாக்கிய மென்றுவணங்கி அயிராபதமானது துதிக்கையைநீட்டி திருக்குமாரத்தியை மெல்ல வெடுத்துப்பிடரியில்வைத்துக்கொண்டுநடந்து கொவ்வைக் கனியிலுஞ்சிவந்திராநின்ற அதரத்தினையுடைய கன்னிகையைப் பிரமன்வாசமாயிராநின்ற மனோவதிப்பட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோய் வைத்திருந்துபெற்றதாயினும் பதின்மடங்கதிகமாகச் சகலசிறப்புகளுடன் சீராட்டிவளர்த்துவந்தது, அக்காரணத்தினுற் றெய்வயானையென்னும் ஒப்பற்ற திருநாமத்தினையும் படைத்தவளாய் யாதொருகுறைவு மில்லாமற் குமாரசுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசமாக விருந்தனள். பெருமையிற்சிறந்த திருப்பாற்கடலானது ஸ்ரீமகாலட்சுமியைப்பெற்றுப் பாதுகாத்திருந்ததைப்போல வலியி லுயர்ந்த சிறப்பினைவாய்ந்த அயிராபதமானது காலங்களில் வேண்டும்பணிவிடைகளைச் செய்துக்கொண்டு வளர்க்கத்தக்கதாகதெய்வயானை அம்மனிருந்தனள், இச்சரித்திரம் இப்படிக்கிருக்க இவ

ருக்கிளையவளாகிய விவேகசாலியான சுந்தரியென்னும் பெண்கொடியானவள் முருகப்பெருமாள் கட்டளையிட்ட காரணத்தினை மனதில் நினைந்துபூமண்டலத்திற் சிரேஷ்டமாகக் கொண்டாடப் பலவளங்களைப் பெற்றிருக்குந் தொண்டைமண்டலத்தில்வந்து வள்ளிமலையை நோக்கி அதனருகிற் றவஞ்செய்திருக்கின்ற சிவமுனிவனுக்குப் புத்திரியாகவேண்டுங் கருத்தினளாய்நடந்தனள், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, தந்தைதாயில்லாத சிவபிரானைத் தமக்குப் பிதாவாகப் பெற்றும் முன்னம்பலகாலஞ்சிருஷ்டிகர்த்தனுகவிருந்து மன்னுயிரனைத்தினையும் படைத்தருளிய கந்தசுவாமியானவர் மேற்குறித்தபடிக்கு அவ்விரு கன்னியர்களுக்கும் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தனுப்பியபின்புயதாப்பிரகாரங் கந்தமாதனபர்வதத்தில்விளங்குந் தமது ஆலயத்தைச் சேர்ந்து கிருபா நோக்கத்தினைப் பரப்பி சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனர், இப்பிரகாரங் கந்தமாதன பர்வதத்திற் பன்னிருபுயாசலங்களைப்படைத்த கந்தசுவாமி யானவர் சிலபகலிருந்தபின்பு திருக்கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தாய்தந்தையர் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பணிந்துபோற்றித் தரிசித்திருக்கவேண்டுமென்னும் நினைவுகொண்டு நவரத்தினமயமாக விளங்குஞ் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கிய காலத்திற்சிவகுமாரன்கருத்தறிந்து நவவீரர்கள் இலட்சர்முதலிய பரிசனங்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துதித்துநடக்கவும் கணக்கிறந்த பூதவீரர்கள் குடை வெண்சாமரை ஆலவட்டம் கொடிமுதலிய சிறப்புகளைத் தாங்கிப்போகவுஞ் சிலர் தேவமுரசம் வெற்றிச்சங்கம் சின்னமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கிவரவும் அவர்கள்நடுவில் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் அமர்ந்து கந்தமாதன பர்வதத்தினைக்கடந்து சிலநேரத்தில் வெள்ளியங்கிரியைச் சேர்ந்து அதன்மீது சோதிமயமாகவிளங்குகின்ற திருவாலயத்திற்போய்ச்சபாமண்டபத்திலிருக்கும் சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளிய தாய்தந்தையரைப்பணிந்துபோற்றி உமாபரமேஸ்பரர் ஆசீர்வதித்துத்தழுவியெடுக்க அவர்கள்மத்தியில் வீற்றிருந்தனர், இப்பிரகாரம் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர்திருக்கயிலாயத்தில்வாசமாயிருக்கின்றபோதுதேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன் தங்களுக்கு சூரபதுமன் முதலிய அவுணரால் சம்பவித்திருக்கின்ற கொடுமைகளையும் வருத்தங்களையும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிர்மதேவனுக்கும் பலதரம் முறையிட்டு வருபவன் ஒருதினம் மிகவும் வருந்திச்சொல்லி அவர்களைஉடன்படுத்தி முன்னடத்திக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்தைச்சேர்ந்து திருச்சபைக்குப்போகநடப்பவர்களைச் சிவபிரானெழுந்தருளிய ஆலயமுகவாயில்காவலராகிய நந்திதேவர்கண்டுநில்லுங்கோள்நில்லுங்கோளென் றதட்டித்தடுத்தபோதுமனந்தளர்ந்துபலகாலங்களாகஅலைத்திருக்கின்றதுயரமானதுமேலிட்டு வருத்த உள்ளேபோவதற்கஞ்சி நின்றுவிட்டனர் இப்படிக்குச் சமயங்கிடையாமல் அனேகநாட்கள் அத்தலத்திற் காத்திருந்தவர்கள் ஒருதினம் பரமன் அனுக்கிரகத்தினாற் சர்வஅதிகாரங்களையும்பெற்று ஆஞ்ஞாசக்கினையைச் செலுத்திவருகின்ற சிலாதரர்புத்திரராகிய நந்திதேவர் முன்னம்போய் வணங்கினவர்களாய்த் தங்கள்மனதை அலைத்துவருத்தியிருக்கின்றதுன்பங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி யிக்காரணங்களையும் எங்கள்வரவையுங்கர்த்தனுக்குத் தெரிவித்துவிடைபெற்று எங்களைத்திருச்சபைக்குப்போகவிடவேண்டுமென்றுபோற்றுகின்றகாலத்தில்நந்திதேவர்அவர்களிடத்திற்கிருபையுற்று தேவர்களே உங்களுக்கடுத்திருக்கின்ற தளர்ச்சிகளை யின்றுமுதல்விட்டுவிடக்கடவீர்கள்உங்களுக்குச்சவுக்கியமாகியகாலம்நேரவிருக்கின்றதென்று தேறுதலைசொல்லி உங்கள் கருத்தினவண்ணங் கங்கையினையும் பிறையையுஞ் சடாமகுடத்திற் றரித்திருக்கின்ற சிவபிரான் சன்னிதானத்திற்போய்ச் சூரனால்உங்களுக்குச் சம்பவித் திருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சவிஸ்தாரமாகத் தெரிவித்துச் செலவுபெற்றுவந்து அதிசீக்கிரத்தில் உங்களை உள்ளேபோக விடுகின்றனன் அதுபரியந்தம் பொறுமைகொண்டு இத்தலத்தி லிருப்பீர்களெனக் கட்டளையிட்டுப் பரமன்வீற்றிருக்கின்ற திருச்சபையைச் சேர்ந்தவுடன் திரிநேத்திரதாரியைவணங்கித் துதித்துக் கரங்களைக் கூப்பி நின்று கர்த்தனே மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இந்திரன்முதலிய தேவர்களனைவருந் திருக்கோயில் முதல்வாயிலினிடத்தில்வந்து தேவரீர் தரிசனைக்குக் காலம்பார்த்திருக்கின்றனரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டவுடன் தயாநிதியாகிய எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் அவர்களிடத்தில் மிகவும் அன்புகூர்ந்து நந்திதேவனே அவர்களனைவரையும்நமதுமுன்கொண்டுவந்து விடக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டகாலத்தில் அதிசீக்கிரத்திற் றிரும்பிவந்து தேவர்களைப்பார்த்துச் சுயஞ்சோதிவடிவினனான பரமன்உங்களை வரக்கட்டளையிட்டனரென்று ரிஷபமுகத்தினைப்பெற்றநந்திதேவர்சொல்லிய வாசகத்தினைச்சகலருங்கேட்டவுடன் அதிசீக்கிரத்திற் கர்த்தன்சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து கிருபைக்கடலாகியசிவநாதனைத்தரிசித்தவுடன்ஜயஜய வெனப்போற்றிச்சென்றுசமீபித்துமும்முறைவலம்வந்துதீர்க்கதண்டன்சமற்பித்துத்துதிப்பவர்களில் அதிகஅலைச்சற்பட்டுமனம்வருந்தியிருக்கின்ற இந்திரனானவன்துணிவுகொண்டுசகலருக்குமுந்திக்கர்த்தனைவந்தித்துஇதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன்,உலகங்களனைத்தினையும்பரிவாய்ஈன்றருளியபராசத்திசமேதனாகியகர்த்தனேயென்முறைகளைக்கேட்டருள்க அளவற்ற யுகங்களாய்சூரபதுமன்முதலியஅவுணப்பாதகரால் அதிகவருத்தங்களை அனுபவித்து ஒடுங்கித்தேவரென்னும் பெருமைகளையும் இழந்ததன்றியில் மிகுத்த ரூபலாவண்ணியங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அரம்பாஸ்திரீகளும் எனது அருமையாகிய பிள்ளையும் மற்றதேவகுமாரர்களும் அளவற்ற விண்ணவர்களுங் கொடியசெய்கைகளைப்பெற்றிருக்கின்றஅவுணருக் கிறைவனாகிய சூரனுக் கிருப்பிடமாய் சமுத்திர மத்தியிற் சூழ்ந்துநின்ற வீரமாமயேந்திர புரியில் சிறையிற்பட்டு வருந்தியிருக்கின்றனர், மேலும் இழிவாகிய தொழில்களைச் செலுத்திவருகின்ற அவுணரால் எக்காலத்துஞ் சலனமற்றுவிளங்காநின்ற என்பதியாகிய பொன்னுலகமானது சகலவளங்களுடனுங்கொளுத்தப்பட்டு அழிந்து நாசமாய்ப்போய்விட்டது, அவ்வநியாயங்களை அடியேன் இச்சன்னிதானத்திற் சொல்லவும் வேண்டுமோ அவையனைத்துந் தேவரீர்திருவுளத்துக்குநன்குகத்தெரிந் திருப்பதன்றோ இத்தகையதுன்பங்களிற் பட்டுக் கிலேசிக்கின்ற யான்முன்னம் அரியதவங்களைச்செய்திருந்த முன்னிலையில் தேவரீர் கிருபையுற்றெழுந்தருளி என்குறைகளைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பயங்கொள்ள வேண்டாம் இன்னஞ்சிலதினத்தில் நம்மிடத்தில் ஒருகுமாரன் தோற்றவிருக்கின்றனன், அவனைக்கொண்டு அவுணர்களைக் கொல்லுவித்து உங்கள்துன்பங்களைப் போக்கிப்பழையபடிக்கு நிலைபெறச்செய்வோமென்று எமது கர்த்தனே கடாட்சித்திருந்தீர் அவ்வாறே குமாரசுவாமியுந் திருவவதாரஞ் செய்திருக்கின்றனர், இத்தினவரையில் அடியோங்கள்துக்கவருத்தங்களை ஒழித்தவரல்ல புவனங்களனைத்தினுமிராநின்ற பிராணிகள் முற்றும்வணங்கிப்போற்றத்தக்க பெருமையினையுடைய மூலக்காரணக்கடவுளே நியபாதகராகிய யாங்கள் செய்திருக்கின்ற வினைப்போகமாகியது இப்பாடுகள்பட்டும் இன்னமும் தொலையவில்லையோ சூரபதுமன் புசபலபராக்கிரமங்களை அடக்கி எங்களையிரட்சிக்கவல்லவரை யாரையுங் காணவில்லை கங்காபவானியைச்சடாபாரத்தில் வைத்திருக்கின்ற தேவரீருடனல்லது

இனிமேல் என்குறைகளை யாவருடன் முறையிட்டுக்கொள்ளப்
போகின்றனன் யானாரோவேன் மகர சமுத்திரத்திற்சென்ற
காக்கையானது நிற்கவிடங்கிடையாமல் அதனிடத்தோடுங் க
ப்பலின்மீதிறங்கிக் களித்திருப்பதுபோல இடரிலகப்பட்டு வா
டுகின்ற எங்களுக்குத் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்க
யிலையல்லது சோபந்திரப் போகத்தக்க விடமொன்று மில்லை
இப்பாதகர்படுந் துன்பங்களைமாற்றி யிரட்சிப்பதற்குத் துணை
யாக விருப்பவர்களுந் தம்மையன்றியில் மாறுகண்டிலம், க
டையுகத்தில் உலகங்களை அழிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியின்
மீது ஒருகாலம் பள்ளிகொள்ளலாகுந் திருப்பாற்கடலினுதித்த
ஆலகாலவிஷத்தினையும் சிலபரிகாரங்களைச்செய்து பொசிக்க
வும்கூடும், சத்திராதிகள் அலைத்து வாட்டுவதினால் எங்களுக்
கடுத்திருக்கின்ற கொடியதுயரங்களைச் சகித்திருப்பது மிகவு
ம் அரிதரிது மிகவுங் கடினமாக விருக்கின்றது கர்த்தனே? ஒ
ருவருக்குநேர்ந்த துக்கவருத்தங்களைப் போக்குவதற்கு முயற்
சிசெய்வதும் அவன்வீறி விளங்கியிருக்கத் தக்கதாகச் சகல
செல்வங்களையும்பெறத் தேடுவதும் பிதாவுக்குரிய கடமையல்
லது மற்றொருவருக்கு அத்தகைய சிரத்தையுண்டாவதோ ஆ
தலாற் றேவரீர் குழந்தைகளாகிய எமது துன்பங்களை அவ்வா
றே திருவுளங்கொண்டு பாதுகாத்திரட்சிக்கக்கடவீர். இன்ன
மும் பராமுகமாயிருப்பீராகில் அவுணரால் படவிருக்கின்ற து
க்கங்களைச் சகிக்கமாட்டோம், தீனதயாபரமூர்த்தியே என்
று தேவராசனானவன் வணங்கித் தங்களுக்கடுத்திருக்கின்ற வ
ருத்தங்களைச்சொல்லி முறையிடுகின்றகாலையில் மகாவிஷ்ணு
வும், பிர்மதேவனும், இருபாரிசங்களினும்நின்று தேவராசனை
க்குறித்துக் கர்த்தனே? கொடியசெய்கைகளையுடைய சூரபது
மனானவன் இவனை அலைக்கின்றதையும் மற்றைய பிராணிகளை
க் கொன்றுகொன்று தொலைக்கின்ற காரணங்களையும் இன்ன
விதமென்று எங்களாற்சொல்லி முடிவதன்று இனி கணப்போ
தேனுந் தாழ்க்காமல் இந்த நிமிஷத்தில் அதற்கொருநிவாரண
த்தினை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று வணங்கிச்சொல்லி வே
ண்டினர். தம்மைவந்திப்போருக்கு இம்மையிற் சகலசெல்வங்
களையுந்தந்து மறுமையினும் மோட்சசாம்பிராச்சியத்தினையுங்
கடாட்சிக்கவல்ல சிவபிரானானவர் இவர்கள் சொல்லிய கார
ணங்களைக் கேட்டவுடன் மிகவுமிரங்கினவராய்த் தேவர்களே
இனிமனவருத்தங்களை விட்டுவிடக்கடவீர்களென்று திருவாய்
மலர்ந்து பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் முகா
ரவிந்தங்களைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர். ஐயனே?
உலகங்களைச் சின்னபின்னப்பட அலைத்து 'அவற்றிற்றங்கிய ப
லபிராணிகளுக்குங் கொடிய துன்பங்களைச் செய்து வாட்டித்
தேவர்கள் வாசமாயிருக்கத்தக்க பெருமையுள்ள பொன்னுலக
த்தையும் அக்கினிக்கிரையாகக்கொடுத்து நீருக்கி யிந்த இந்திர
ன்முதலாகிய விண்ணவர்களுக்குப் பலயுகங்களாகத் தகாத
ஏவல்களையிட்டு தீங்குகளைச்செய்து கொடுங்கோல்செலுத்திவ
ருகின்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமனை அவுணக்
கூட்டத்துடன் வாயறக்கொன்று வேதமார்க்கமாகச் சகல
மும் நடந்துவர நிலைபெறச்செய்து தனக்குரிய சுதந்தரங்க
ளையிழந்து பதிதனாய் நிலைபெறாமல் அலைந்திருக்கின்ற இந்திர
னுக்குப் பழையபடிக்குத் திரிலோக சம்பத்தினையுங்கொடுத்து
த் தேவர்கள் முதலானவர்கள் கிலேசங்களைப்போக்கிச் சவுக்
கியத்திலிருத்துவதாகப் பிரயாணப்பட்டுப்போய் ஜயங்கொ
ண்டுவரக்கடவையென்று எமதிறைவனுகவுந் தந்தையாகவுமி
ராநின்ற சிவபிரான் அனுக்கிரகித்தனர். முன்னமே அத்தேவ
ர்க்களிடத்திற் பூரணகடாட்சத்தினைச் செய்திருக்கின்ற குமா
ரசுவாமியார் பிதாவின் வாக்கியத்தினைக் கேட்டவுடன் மனம
கிழ்ச்சியாய்த் தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குத் தடையின்றி மு
டித்துவரக்கடவேனென்று சொல்லியபின்பு அதிசீக்கிரத்திற்
பதினோ ருருத்திரராத் திருவுளத்தில் நினைந்த மாத்திரத்தில்
அவர்களும்வந்துசேவித்துத் துதித்துக்கொண்டிருக்க அவர்க
ள்மீது கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி நீங்கள் இந்தப் பாலசுப்
பிரமணியன் கைப்படைகளாகச் சேர்ந்திருப்பீர்களென்று அ
வர்களைப் பதினொருவகை ஆயுதங்களாக நிருமித்துச் சரவண
பவன் திருக்கரங்களிற்கொடுத்தனர். பூர்வத்திற் பரமசிவகடா
ட்சத்தினாற்றோற்றி அவர் திருநாமமும் உருவமும் பெற்றிருக்
கின்ற உருத்திரத்தலைவர்கள் பரமன் அனுக்கிரகப் படிக்குச்
சொல்லுதற்கரிய வலிபெற்ற தோமரம், கொடி, வாள், குலி
சம், பாணம் அங்குசம், மலர்மாலை, கமலம், தண்டம் வில், ம
ழுவாயுதம், இவ்வகையாகச் சண்முகதேவர் திருக்கரங்களில்
விளங்கினர். அதன்பின்பு பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலிரா
நின்ற பஞ்சபூதங்களையும் வாட்டும் முயற்சிபெற்றதாயும் சக
லபிராணிகளையும் ஏககாலத்தில் நாசஞ்செய்யத் தக்கதாயும்
எத்தகையர்மேல் விட்டபோதினும் அவர்கள் புசபலபராக்கிர
மங்களையும் வரமுயற்சிகளையும் அதப்படுத்திப் பிராணனை வா
ங்கத்தக்கதாயும் எவ்வுலகங்களுக்கும் நாயகமாகவுமிராநின்ற
தாய் வலியும் வீரமுங் கொடுமையும் பெற்றிருக்கின்ற ஒப்பற்
ற வேலாயுதத்தினைப்படைத்துத் திருக்குமாரன் கரத்திற்கொ
டுத்தபின்பு எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் சன்னிதானத்திற் கா
த்திருந்து ஏவின பணிவிடைகளைச் செய்துவருகின்ற நவவீரர்க
ளாகிய பிள்ளைகளைப்பார்த்துத் தேவர்கள் முதலிய சகலருக்கு
ம் முதன்மையாகவிருக்கின்ற விந்தக்குழந்தை வேலனோடு க
லந்துபோய் அவுணர் குலநாசஞ்செய்துவரக் கடவீரெனக்கட்
டளையிட்டுப் பற்பல சிறந்த ஆயுதங்களைப்படைத்து அவர்களுக்
குக்கொடுத்துப் பாலசுப்பிரமணியனுக்குப் படைத்துணையாக
த்தந்து அதன்பின்பு அண்டர்பாணன்-நந்தி-உக்கிரன் - தண்ட
ன்-தீக்கண்ணன்-சிங்கன்-முதலாகிய பூதகணத்தலைவர்மீது தி
ருக்கண் சாத்தி உங்கள்வசத்திலிராநின்ற இரண்டாயிர பூத
வெள்ளங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு சண்முகனுக்குச் சேனைக
ளாகப்போய்ச் சத்துருக்களை ஜயித்துவரக் கடவீரெனப்பணி
த்து அவர்களைக் குமாரனுக்குச் சேனைத்தலைவராகக்கடாட்சித்
து மேலும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் மேலான வல்லபங்களும் எ
த்தலங்களினும் பரவியிருக்கின்ற பொருள்களின் வலியும் கம
லவாசியாகிய பிர்மதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் பலங்களு
ம் ஒன்றுபட்டுப் பொன்னுருளைகள் நவரத்தினமயமாகவிளங்
கும் அச்சுமச்சு குத்துக்கால் - கொடுங்கை-சிகரம் - குடை-
கொடிகள்-முதலிய சிறப்புகளைப்பெற்றதாய்ச் சுழிசுத்தங்க
ள் வாய்ந்திராநின்ற உத்தம அசுவங்கள் கோடிபூண்டதாய்
மனோவேகத்தினுமுந்தி ரதிகன் எண்ணப்படிக்கு நடப்பதாய்
ப் பற்பலபடைகளைப் பரித்திருப்பதாய்க் கோடிசூரியப்பிரகா
சமாகவும்விளங்கும் ஒப்பற்ற இரதமொன்றினைச் சிவபிரான்
மனதிற் சிந்தித்துப்படைத்துத் திருக்குமாரனுக்கு வாகனமா
கக்கொடுத்துச் சகலமும் முடிந்தவுடன் குமாரனே இந்தபோ
ரணிகளுடன்போய்ச் சத்துருக்களை ஜயித்துவரக் கடவையெ
ன்று ஆசீர்வதித்தகாலத்திற் குமாரசுவாமியானவர் சிங்காத
னத்தைவிட்டிறங்கி அதிகபயபத்திவிசுவாசங்களுடன் மையி
ட்டு நீண்டிரா நின்ற விழிகளையுடைய உமையவளையும் பர
மேஸ்வரனையும் மும்முறைவணங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிநின்று
வேதவாக்கியங்களினாற் போற்றுகின்ற திருக்குமாரன்மீது தி
ருவுளத்தில் அதிகபிரீதியாகப் பரமனிருகரங்களைக்கொண்டெ
டுத்து மார்பிற்சேர்த்தணைத்துத் தடையினிடத்தில்வைத்து உ
ச்சியைமோந்து முத்தமிட்டு முதுகைத்தடவிக்கொடுத்து இரு

பானோக்கத்தினைப்பாலித்தபின்பு இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கின்ற லோகநாயகி திருக்கரத்திற்கொடுத்தனர். இந்தப்பிரகாரந் திருக்குமாரனிடத்திற் பரிவாகக்குலவி நீட்டியபோது அறுசமையங்களுக்கும் மூலகாரணியாக விளங்கி நடிப்பிக்கும் பார்ப்பதியார் அதிக ஆவலுடன் செந்தாமரைமலரைப்பழித்து விளங்குந் திருக்கரத்தினாலேந்திப்பக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டு அன்புடன் அணைத்துக் குமாரசுவாமியினது உச்சியை மோந்து முத்தமிட்டு அப்பனே? ஐயனே? பிள்ளாயெனப் பரிவாய்முத்தாடி நமதிறைவன் கட்டளைப்படிக்கு உன்னுக்கினைக்குட்பட்டிருக்கின்றநவவீரர்கள் இலட்சர் பூதகணங்கள்முதலானவர்களைச் சேனைகளாகக்கொண்டு கர்த்தன் கடாட்சித்த இந்தத் தேரிலேறிப்போய் யாவராலுஞ் ஜயித்தற்கரிய புசபலபராக்கிரமசாலிகளாய் மாயவித்தைகளிற் சிறந்தவர்களாயிராநின்ற அவுணவர்க்கங்களை வகையறக்கொன்று தீனராகிய இந்தத்தேவர்களுக்குச் சம்பவித்திருக்கின்ற துன்பங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்கு அவர்கள் அரசுரிமைகளைக்கொடுத்து நிலைபெறச்செய்து வரக்கடவையென்று மங்களாசீர்வாதங்களைச்செய்தனள். பரமேஸ்பரியானவள் இப்படிக்குவாழ்த்தி விடைதந்தகாலத்திற் சண்முகப்பெருமாளானவர் வெளிவந்து அம்மையப்பரைவணங்கிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்படுமுன்னிலையிற்சேனைத்தலைவர்களாகப்பெற்ற வீரவாகுதேவர்முதலிய நவவீரர்கள் இலட்சர் பூதகணத்தலைவர்கள் முதலாக உமாபரமேஸ்வரரை வலம்வந்து மும்முறைவணங்கிப்போற்றி விடைபெற்று பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு அதிக உச்சாகங்களுடன் நடந்தனர். அப்போது திருச்சபையிலிருந்த மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவேந்திரன் இவர்களெழுந்து எமதிறைவனே! தேவரீர் எங்களுக்கடுத்திருந்த சகலதுன்பங்களையும்போக்கி யிரட்சித்தீர் இதுபரியந்தம் இம்சைசெய்திருந்த பகைவரை முற்றிலும்போக்கினோம் இத்தினம் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று அழகிய திருமேனியையுடைய உமையவளுடன் சிவபிரான் பொற்பாதகமலங்களில்வணங்கிப் போற்றுகின்றவரைப் பரமன் கிருபையாகப்பார்த்து உங்களுக்கு நன்மைசெய்யும்பொருட்டுப் பிரயாணப்பட்டு நடக்கின்ற குமாரசுவாமிக்கு மந்திராலோசனைக்குரியராகவிருந்து சகல காரியங்களையுஞ் சீராய்முடித்துக்கொண்டுவரக்கடவீர்களென்று செலவுகொடுத்தனுப்பினர்.

படையெழுபடலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளேயென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார். மேற்குறித்தபடிக்கு உமாபரமேஸ்வரரிடத்தில் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு திருச்சபையைக் கடந்து வெளிவந்த மகாவிஷ்ணு பிரமன் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுந் துரிதமாகக் குமாரதேவரைச் சேர்ந்தகாலத்தில் விஷ்ணுவானவர் தங்களுடன் வருகின்ற வாயுதேவனைப்பார்த்து நமதிடத்திற் பிரியமாக வெழுந்தருளுகின்ற சண்முகப்பெருமான் ஆரோகணிக்கத்தக்கதாக இந்தத் திவ்விய ரதத்தின்பேரில் நீ சீக்கிரமாகவேறி முன்தட்டிலிருந்து குதிரைகள் வார்களையுஞ் சவுக்கினையுங் கரத்திற்பற்றிக் கொண்டு பாகனாகத் தேரைநடத்திச் சிவகுமாரனெதிரில் நிறுத்தக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டனர். இப்பிரகாரங் கேசவன் அன்பாக ஆக்கியாபித்தவுடன் வாயுதேவன் அதிக உச்சாகத்துடன் அதற்கிசைந்து வானத்திலே அளாவிநின்ற சொர்ணமயமாகிய தேரின்மீதிற்பாய்ந்து தனக்குதவியாக விருக்கின்ற மற்ற ஒன்பது வாயுக்களுடன் வீற்றிருந்து குதிரைகள் வார்களைத் திருத்தமாகப் பற்றிக்கொண்டு மனப்பூரிப்புடன் நடத்திவந்து சண்முகப்பெருமாள் திருமுன் நிறுத்தி எமது கர்த்தனே? இந்த இரதத்தின் பேரில் எழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனன் - இந்தப்பிரகாரம் வாயுதேவன் கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது சொல்லியபோது அவன்சாரத்தியஞ் செய்கின்றகிரமங்களைப் பார்த்து அதிக கிருபையாகப்பார்த்தவராய் உதயகிரியினிடத்திற் பாலசூரியனானவன் தோற்றியதைப்போல இரத்தினமயமாகப் பிரகாசிக்கின்ற இரதத்தின்மேல் குமாரதேவர் வீரசிங்கத்தைப் போலத்தாவியேறி அரியணையில் வீற்றிருந்த காலையிற் சூரபதுமன் குலநாசமாய் மாண்டனன் மாண்டனனென்று இந்திரனுந்தேவர்களுங் குதித்துக்குதித்து ஆர்ப்பரித்தனர், இவையன்றியில் பர்வதாகிருதியாக விளங்குகின்றதேரின்மீது குமாரசுவாமியார்? விளங்குவதைக் கண்டமாத்திரத்தில் அவர் அனுக்கிரகத்தினைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றிருக்கின்ற புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய வீரவாகுதேவர் முதலிய துணைவர்கள்வந்து நாற் புறங்களினுஞ்சூழ்ந்து போற்றிவரவும் முனிசிரேஷ்டர்கள் தேவர்கள் அத்தேவனை நீங்காமற் சுற்றிக்கொண்டு மங்கள ஆசீர்வாதங்களைச்சொல்லிக் கற்பக மலர்களைச் சோனைமாரியைப்போல விறைத்துத் தொடர்ந்தனர், இவ்விதமாகச்சகலரும் முருகப்பெருமானைக்கூடிய போழ்து கங்காசடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரான் தாமெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருக்கயிலாயத்தில் நெருங்கியிருக்கின்ற அனந்தவெள்ளப் பூதப்படைகளில் இரண்டாயிரத் தொகைகொண்டவர்கள் தங்கள் தலைவர்கள் கட்டளையின்படிக்கு வீராவேசங்களுடன்வந்துசூழ்ந்தனர். அவர்கள் பெருமைகளைக்கேட்பீராக-எழுவாயுதம் மழுவாயுதம் வச்சிராயுதம் கதை சக்கரம் வாளாயுதம் எறிவேல்முதலாகிய ஆயுதவிதங்களைக் கரங்களிற் பற்றி வலியினுக் கொப்பற்றவர்களாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய மூன்றாம்பிறையினையிரண்டாகத் துண்டித்து பதித்துவைத்திருப்பதைப்போல விளங்குகின்ற கோரதந்தங்கள் பிரகாசித்திருக்க அனற்பொறிகளையிறைத்துச் சிவந்துசுழலும் முண்டைக்கண்களைப்பெற்றும் இடியைப்போல உரத்த சொல்லினால் வீரங்களைப்பேசியும் வானத்தினையளாவுங்காத்திரதேகத்தைப் படைத்தும் குறளுருவினராயும் குறியதிரேகராயும் ஐவகைநிறங்களும் வீற்றுவீற்றுறக் காட்டுந் தேகத்தைப் படைத்தவராயும் நீண்டசடைகளையுடைய சிரத்தராயும் செம்பட்டமயிர்விரிந்துபரந்திருக்குந் தலையராயும் ஒருமுகத்தையும் பற்பலமுகங்களையும் படைத்தவர்களாயும் பாதகரிற் பாதகராயினுந் தம்மைச்சரணமடைவராயின் அவர்களை ஆதரித்து வேண்டிய உதவிகளைச்செய்யவல்ல குணசம்பன்னராயும் விபூதி ருத்திராட்சம் விளங்குந் தேகத்தராயுங் காளகண்ட மூர்த்தியைப் பூசித்துப்போற்றி வணங்குவதல்லது மற்றதேவரை ஒருபொருளாக மதியாத பத்திவயிராக்கியங்களைப் படைத்தவராயும் எத்தகையரோனுந்தங்களைப்பகைத்தால் அவர்களைப்பிடித்துப் பிசைந்துகொன்று நாசஞ்செய்யும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாயும் மன்னுயிர்களைக்கொண்டு போகவல்லயமன் கரத்திற்பற்றி வீற்றிருக்கும் சூலத்தைப்பறித்து முறித்தெறியும் ஜயசாலிகளாயும் சகல அண்டங்களையும் அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளனைத்தினையும் கவளீகரமாக விழுங்கிமீளக்கக்கவல்ல மகிமையினைப் பெற்றவர்களாயும் அன்றியும் உதரத்திற்சுடர்விட்டெரியும்பசித்தீயானது தணியும்பொருட்டு அவற்றினைப் போசித்தும் மீட்டுஞ் சிவபிரான் அனுக்கிரகத்தினால் யதாப்பிரகாரம் நிலைபெறப்படைக்கும் மகத்துவங்களைப் பெற்றவர்களாயும் முன்யுகமுடிவுகளில் இறந்த இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களினது சிரமாலிகைகளைக் கழுத்திலும் மார்பிலுஞ் சிரத்திலுஞ்செவிகளிலுங்கரங்களிலும் இடையிலும் பாதங்களிலும் பொன்னணிகளுடன் களித்துத் தரித்திருப்பவர்களாயும் இவ்விதவீரபராக்கிர

மங்களையும் மகத்துவங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதவிரர்கள் நெருங்கித் தத்தமதுதலைவர்களுடன் வந்து சரவணப்பெருமாளை வணங்கிச் சர்வசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏககாலத்திற் பெருக்கெடுத்தொலிப்பதுபோலவும் அண்டகோளகை வெடித்ததுக்கொப்பாகவுஞ் ஜயஜயவெனப்போற்றி ஆர்ப்பரித்து எமதிறைவனைச்சூழ்ந்து கொண்டனர், அவர்களில் அண்டத்தினையளாவ ஓங்கியிராநின்ற பர்வதத்துக்கொப்பாகப் பாரித்திருக்குந் தேகத்தினைப் படைத்த பெரியபூதகணங்களானவர் வார்களினாலிறுக்கியிராநின்ற மத்தளங் - குடமுழாதப்பட்டைவெற்றிமுரசம்-காகளம்-சின்னம் - வெற்றிச்சங்கமுதலாகிய பதினெண்வாத்தியங்களை முழக்கியுங் குடை-வெண்சாமரை-அருகு-ஆலவட்டம்-கொடி-மகரதோரணம் இவ்விதச் சிறப்புகளைக்கொண்டு பணிவிடைகளைச்செய்து போகின்றகாலையில் ஆறுமுகசுவாமியார் இச்சம்பிரமங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அண்டங்கள் முற்றினும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்கின்ற கிருபாசமுத்திரமானது ததும்பி ஓங்கிச்சூழ அதன்மத்தியிற்சொலித்தெழுகின்ற ஞானசூரியனைப்போலத் திசாதிசைகளெங்கணும்பரந்தொலித்திருக்கின்ற பூதசேனாசமுத்திரம் வளைந்துகொண்டுபோற்றத்தாம்மத்தியில் விளங்கித்திருக்கயிலாயவெல்லையைக்கடந்து பூமண்டலத்தினிடத்தில் வந்த காலத்திற் கோபமேலிட்டு உரத்துவசனிக்கும் வீரத்தினைப்படைத்த இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதச்சேனைகளுடன் கந்தசுவாமியார்மண்ணுலகில் நடக்கின்றபோது பூதவீரர் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும் உறுதியினாலெழாநின்ற தூளிப்படலமானது பூமியெங்கணும் மூடிக்கொண்டது அது எப்படிக்கிருந்ததென்னில் வஞ்சகமே குடிகொண்டிருக்குங் கரியநிறம்பெற்ற அவுணவெள்ளங்கள்ஏகமாகச்சேர்ந்துசுற்றிக்கொண்டதைப்போலவிளங்கியது, இஃதன்றியிற் ஜயசாலிகளாகிய அப்பூதவீரர்நடக்கும் வேகத்திலோங்கிய புழுதிகளானது வீறி அஷ்டதிக்குகளினும் பரவி நிறைந்ததன்றியிற் பொன்னுலகத்தினும் அடர்ந்து அத்தலவாசிகளைத் திகைக்கச் செய்யப் பூதப்படைகளினது ஆரவாரங்கள் அத்துகளினுமுந்தி விண்ணகத்திலொலித்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்திற் றூளிபடலமானது மேலோங்கிவருகின்றது விழிகளையடைத்து வாதைப்படுத்துவதன் முன்னம் இமையாநாட்டங்களைமூடிக் கொண்டிருப்பீரெனத் தேவர்களிடத்திற் பிரியமாக முந்தி எச்சரிப்பதையொத்துக்காட்டியது இவையன்றியும் அப்படிக்கதிகரித்துப்பலகழிகளைப்பெருக்கியிராநின்ற சத்தசாகரங்களையும் மேலுலகமார்க்கங்களையுந் தூர்த்துவருத்துகின்ற தூளிபடலஞ் சேனையினொலியும் ஒன்றுபட்டு மன்னுயிர்கள் விழிகளைமூடியும் நாசிகளை அடைத்தும் பேசப்படாமல் வாயினை நிறைத்தும் ஒருவர்வசனிப்பது ஒருவருக்குக்கேளாமற் செவிகளைத்தூர்த்தும் இவ்வித உற்பாதங்கள் தோன்றபர்வதாகிருதியாகப்பாரித்த தேகத்தைப்பெற்ற பூதர்கள்போகின்ற காலையில் பூமியெங்கணும் நிறைந்திடம்பெறுமல் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கப்பட்டவானவெல்லையினும் அடர்ந்து பார்த்தவர்கள் மண்விண்ணெவ்விடங்களிலுஞ் சற்றிடமில்லாமற் பரந்துபோகின்றதென்று அற்புதமாகவசனிக்கத்தக்கதாக நடக்கின்ற சயின்னியங்கள் மூலமாகப் பெருகியதுகளானது வானவெல்லையை மூடிக்கொண்ட காரணத்தினாற் பலருந்திகைக்க விருளோங்கி யிருப்பது போன்றும் பிராதகாலத்தில்உதயகிரியின்மீதெழுகின்றதனது தேஜோமூடிப்பெருகிய பனிப்படலங்களைச் சூரியனானவன் தனது கிரணகாந்திகளைப்பரப்பி வாட்டி விளங்கியெழுவது போலப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது தேககாந்தியினால் அடிபட்டு முன்னினும் அதிக வெளிச்சமாகத் தோற்றியது. கேட்டீர்களோ! சவுனகாதி ரிஷிகளே? அந்தப் பூதவெள்ளங்கள் நடக்கும்போதுண்டாகிய சிறப்புகளை யிவ்விதமென்று ஒருநாவைப்படைத்த என்னாற் புகழக் கூடுவதோ - இவைநிற்க மற்றச்சரித்திரங்களையுங் கவனமாகக் கேட்பீராகவென்று சூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

தாருகன்வதைப்படலம்.

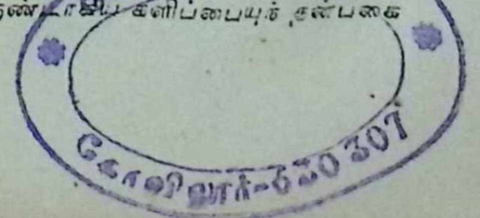
இந்தப்பிரகாரம்சோதிமயமாக விளங்குந் திருமேனியையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய பூதப்படைகளுடன் திருக்கயிலாயத்தைக் கடந்து பூலோகம் பவித்திரமடையும்படிக்குவந்திறங்கி ஆரண்ணியங்கள்மலைகள் கான்யாறுகள் - நாடு - நகரங்கள் முதலாகக்கடந்து அதிவேகமாகவரும்போது முன்சென்றதூசிப்படையானது சூரபதுமனுக்குச் சகோதரனாய்ப்புசபலபராக்கிரமத்துக்கொப்பற்றவனாயு மிராநின்ற தாருகாசூரனுக்குக் கெடிஸ்தலமாய்த் தன்னிடத்திற் சேர்ந்தரிஷிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை அலைத்துக்கொன்றுதின்னும் மாயாவலிபெற்ற கிரவுஞ்ச பர்வதத்தினைச்சேர்ந்தது, அப்பொழுது சிவகுமாரன்பின்பற்றிவருகின்றதேவர்கள் வானத்தினையளாவ நிற்கின்றகிரவுஞ்சகிரியைக் கண்டமாத்திரத்தில் மனநடுக்குற்று தேகம் பதைபதைத்துவியர்க்க இப்பாதகனால் என்னவிளையுமோவென்று காலெழாமற் பின்வாங்கவும் இந்திரனானவன் புயப்பிராந்தியினால் மதிமயங்கி நின்றுவிடவும் இப்படிக்குத்தியங்குகின்றகாலையிற் கலகப்பிரியராகிய நாரதரிஷியானவர் துரிதமாகவந்து குமாரதேவனைத் தரிசித்துச் செந்தாமரைமலரினுமிருதுவாகப் பிரகாசித்திருக்குந் திருவடிகளிற் றீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்துகரங்களைக் கூப்பிப்போற்றி யிதனைச்சொல்லுவார், கர்த்தனே யிதோ எதிரிற்காணப்படுகின்ற பர்வதத்தின் சரித்திரங்களைக் கேட்டருள்க-சூரனுக்குப்பந்துவாய் மாயைவித்தைகளிற் சிறந்த கிரவுஞ்சனென்னும் பெயரைப்பெற்ற இராட்சதனானவன் இக்கோலத்தைக்கொண்டு பவித்திரமாகிய சதுர்வேதங்களையும் ஓதநின்ற பிராமண சிரேஷ்டர் ரிஷிபுங்கவர்கள் ஆதியாக இச்சாரலின்மார்க்கமாகப்போகப்படுகின்றவர்களுக்குச் சாதாரணமாகிய பலவழிகளைக்காட்டி அதன்மூலமாக நடக்கின்றவர்களைத்தன்மாய்கையிற் படுத்தித் திகைக்கச்செய் தலைத்துக்கொன்று நாசஞ்செய்திருப்பவன் ஒருதினஞ் சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்கு அகஸ்தியர்பொதிகைவரைக்குப்போக வருமுன்னிலையில் அவரையுந்தனக்குள் வருவித்துப்பற்பலவஞ்சகங்களைக் காட்டும்போது இஃதிராட்சத மாய்கையென்றறிந்து அம்முனிவன்கோபித்துச் சபித்தகாரணத்தினால் அன்றுமுதல் இந்தரூபத்தினையே பெற்றிருக்கின்றனன், அக்காரணத்தினால்இதற்குக்கிரவுஞ்சகிரியெனப்பெயரா விளங்குகின்றது இந்தமலைக்கப்புறத்தருகிற் பலவளங்களையுங் கட்டுக்காவல்களையுங் கொண்டிருக்கின்ற மாயமாபுரியென்னுஞ் சிறந்தபட்டணத்தில் ஜயசாலியாகிய சூரனுக்கு இளையசகோதரனாய் முன்னொருகாலம் இந்த மகாவிஷ்ணுவுடன் சண்டைகொடுக்கும்போது இவர்கோபித்தேவிய சக்கரப்படையைப்பற்றிக் கழுத்தணியாகத்தரித்து வெற்றிகொண்ட புசபலபராக்கிரமத்தைப் பெற்றவன் தேவர்கள் முதலிய சகலரையும் அலைத்து வருகின்ற கொடிய பாதகன் தாருகாசூரனென்னும் பெயரினைப் பெற்றவன்வாசமாய்அரசுசெலுத்திவருவன் குமாரதேவரே யித்தகையவல்லப சாலியைக்கொல்லுவீ ராயின் இவனுக்கு மூத்தவனாகிய சூரபதுமனை வெல்வது வெகுசுலபமாகும் முக்கியமா யிவன் வலியைக்கெ

ண்டு சூரன் அரசாட்சி செய்துவருகின்றனனென்று நாரதரிஷி சொல்லியதைப் பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிவேலாயுதத்தினைத் தாங்கியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் கேட்டுத் திருநகைகொண்டு முனிவனே நீ குறித்த அப்பாதகனை யித்தினமேமுடித்து உங்கள்வருத்தங்களைப் போக்குவோமெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், இப்பிரகாரம் நாரதருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தவாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் இந்திரனும் மற்றதேவர்கூட்டமுந் தங்கள் மனதில்நிறைந்துபாதித்திருந்த வருத்தங்களைப் போக்கினவர்களா யின்றுடன் தாருகனிறந்தானென்னும் நிச்சயத்தைக்கொண்டு அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து இவ்விதமாகச்சகலரும் மிகுத்தவுச்சாகங்களைப்பெற்றிருப்பதைப் பன்னிரு புயாசலங்களையுடைய குமாரசுவாமியார் கண்டவுடன் தமது கிருபையைப் பூர்த்தியாகப்பெற்றுச் சமீபத்திலிருக்கின்ற வீரவாகுதேவனென்னும் ஜயசாலியைப் பார்த்துச் சொல்லுவ தாயினர், வீராதிவீரனே! அதோஎதிரிற் காணப்படுகின்றமலை கிரவுஞ்சபர்வதமாகும் அதற்கருகிற் பலவளங்களைப்பெற்றுக் கடினமாகியகாவலையுடைய மாயமாபுரியென்னும் பட்டணத்தில் ஜயசாலிகளாய் வலியினுக்கொப்பற்ற அளவற்ற அவுணப்படைகளுடன் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகாசூரன் வாசஞ்செய்கின்றனன் ஆதலால் நிகரற்றசவுரியத்தினைப்பெற்றநீஉன்னுடையதுணைவர்எண்மரையும்இலக்ஷரையும்நமதுபூதசேனைகளில் ஓராயிரவெள்ளப் படைகளையும் அவர்களுக்கதிபராகிய பூதநாதரையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்அப்பதியை முற்றுகைபோட்டுக் கொள்ளக்கடவை அக்காலத்தில் உங்களுடனெதிர்த்து சண்டைகொடுக்கவருகின்ற அவுணசேனைகளைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துக் கொல்லும்போது தாருகனாகியபாதகன் சேதிமேல் வருவானாயிற் பின்னிடையாமற் போர்செய்யக்கடவை ஒருகாலம் உனக்கருமையாகக்காணுமாயினும் அவனைக்கொல்ல நாம் உங்கள் பின்னாகவருவோங் காலதாமதஞ்செய்யாமல்முந்தி நடக்கக்கடவையென்று கிருபாசமுத்திரமாகிய குமாரசுவாமியார் கட்டளையிட்டபோது சகலராலும் புகழத்தக்கசிறப்பினையுடைய வீரவாகு வானவன் மகாபாக்கிய மென்று அப்பணிவிடைக்கிசைந்து சிவகுமாரன் திருவடிகளிற்பணிந் தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றகாலத்திற் றேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் அவனுக்குத்துணைவராகிய எண்மரையும் இலக்ஷரையும்பூதநாதரையுங் கிருபையாகப்பார்த்து ஜயசாலியாகிய இந்தவீரவாகுவுடன்கூடி யெதிர்த்தராட்சதரை வாட்டத்தக்கதாகப் போய்வரக் கடவீரென்று ஆக்கியாபித்தவுடன் அவர்களனைவரும் எமதிறைவனை வலம்வந்து பணிந்துபோற்றி விடைபெற்றுப் பிரயாணத்துக்கு யத்தனப்படுங்காலையிற் பிராணனுக்குப் பிராணனாகப்பொருந்தி உலகங்களை அசைப்பிக்கின்ற சிவகுமாரன் தமதருகில் நிற்கின்ற தேவதச்சனைப்பார்த்து ஒப்பற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுமுதலிய படைத்தலைவர்கள் ஏறிநடத்தத்தக்க சிறப்புகளைப்பெற்றதாய் ஆயுதசவரட்சணைகளுடன் பலதேர்களைப்படைத்துக் கொடுக்கக்கடவையெனச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் படைக்கவல்ல சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவாய்மலர்ந்ததைத் தேவசிற்பியானவன் கேட்டவுடன் ஒருமாத்திரைப்போது கழிவதன்முன்னம் உத்தமஅசுவங்கள்- கிரசிங்கங்கள் -பூதங்களிவற்றினைப்பூட்டிப்பொன்னுருளைகள்- நவரத்தினமயமாகிய- அச்சுமச்சு- குத்துக்கால் கொடுங்கை முதலியஉருப்புகளைவாய்ந்த பலதேர்களை நிருமித்து அவற்றினை எமதிறைவனாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய வேலினைத் திருக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் வீரவாகுதேவருக்கும் அவர்தம்பியர் இலக்ஷர்பூதசேனைத் தலைவர்களுக்கும் தகுதியாகக்கொடுத்தனன், சாரதிகளும் அவற்றினைநடத்திவந்து தமதிறைவர்முன்னம் நிறுத்தியபோது வெற்றிமாலையணிந்த வீரவாகுதேவர் முதலிய துரைகள் அத்தேர்களின் மீது ஆரோகணித்துச் சொர்னமயமாக விளங்கும் இமயராசபுத்திரியாகிய பார்ப்பதியார் திருக்குமாரனைத்தொழுது போற்றி எமதாண்டவனை மும்முறைவலம்வந்து அவர் அனுக்கிரகத்தினையும் விடையையும் பெற்றுக்கொண்டு சுத்தவீரராகியஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள் ஆர்ப்பரித்து எங்கும் நிறைந்துவரச் சிவகுமாரனுக்கு முந்திநடக்கின்றகாலையிற் பூதப்படைகள் தலைவர்களுக்கும் இலக்ஷர் எண்மரிவர்களுக்கும் நாயகமாய்வீரவாகுதேவர் நடுவிற் பலதிசைகளினும் விழிகளைச்செலுத்திப்பார்வையிட்டுக் கொண்டு சென்றனர், இப்பிரகாரம் மாயமாபுரியைச்சூழ்ந்து சண்டைசெய்வதாக வீரவாகுவைப்படைகளுக்குத் தலைவனாக்கி அனுப்பியபின்பு அலைகளைவீசி ஒலிக்குஞ் சமுத்திரத்தினை யொத்து ஆர்ப்பரித்து மறறஆயிரவெள்ளம் பூதசயின்னியங்கள் மொய்த்துவரவுந் தேவர்களுக்கதிபனாகிய இந்திரனாதியர் தொழுதுபோகவுங் குமாரதேவரானவர் பின்னணியிற் சென்றனர், இவ்வண்ணம் எமதிறைவன் பின்பற்றிவரும்போது கர்த்தன் கட்டளையின்படிக்கு முன்னம்போகின்ற வீரவாகுதேவரைச் சுற்றிக்கொண்டு தூளிபடலமானது எங்கும் பரந்தலைக்கச் சேனைகள் போவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் ஆதிகாலத்திற் சிற்பரமூர்த்தியாகிய சிவநாதன் நகையழலானது புகையைவீசிக்கொண்டு திரிபுரங்களின்மீது நடந்ததைநிகர்த்துக் காட்டியது இவ்வித ஆரவாரங்களுடன் போகின்றசேனைப்பெருக்கிற் சிங்கங்கள் பூண்டதேர் அனந்தம் பூதங்கள் பூண்டதேரனந்தம் பஞ்சலட்சணங்களையுடைய புரவிகள் பூண்டதேர்கள் அனந்தமாகச் செல்லுகின்றதின்காட்சி எப்படிக்கு விளங்கியதெனில், விரிந்த சமுத்திரத்தினிடத்தில் மேகசாலங்களுங் கப்பல்களும் போவதையொத்து விளங்கியும் சேனைகள் அடர்ந்துபோவதினால் ஓடவிடங்கிடையாமல் நெருங்குந்தேர் உருளைகளுடன் உருளைகள் தாக்கவும் வீரர்கள் நெருக்கத்தினால் அவர்கள் கரங்களிற்பற்றியிருக்கின்ற ஆயுதவிதங்கள் ஒன்றுடனொன்றுதீயெழஉராய்ந்தும் பலநிறத் துவசபடாங்கள் காற்றினால் அசையுந்தோறும் ஒன்றைஒன்றுபின்னிப் புரள்வதினாலும் அவ்வெல்லைஎப்படிக்குத் தோன்றியதெனில் பூதவீரர்கள் சத்திராதிகளுடனெதிர்த்துப் பொருகின்றதையொத்தது இத்தகையஆடம்பரங்களுடன் போகின்ற சேனாசமுத்திரத்தின்இடையிடையில்- வெற்றிச்சங்கங்கள் ரணபேரிஜயபேரிகள் மத்தளம் உடுக்கை - எக்காளம் - சின்னங்கள்- முதலிய பதினெண்வகை வாத்தியங்களும்- அதிகரித்தொலிக்கும் ஓசையும் அவர்கள் நடக்கும்போதெழுகின்ற துகட்பெருக்கும் ஓங்கிச் செந்தாமரைக் கமலவாசியாகிய பிரமன் பதத்தையும் மூடியது, கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே மேற்குறித்த சம்பிரமங்களுடன் நடக்குஞ் சேனைவீரர்களுங் கோப மேலிட்டு உரத்துப் பேசும் பூதர்களும் போற்றிச்செல்ல அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய வீரவாகுதேவரானவர்ஜயசாலியாகிய தாருகன் வாசஞ்செய்யும் மாயமா புரத்தைச் சேர்ந்தபோது பூதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் அப்பட்டணத்திற் பிரவேசித்து எதிர்ந்த அவுணவீரர்களை வளைத்துக்கொண்டுகொடியசண்டையினைச்செய்து சாடுவதைக்கண்ட தூதர்கள் அதிவேகமாய் ஓடி தமதிறைவன் அரண்மனையைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின் மேல் வீற்றிருந் தரசுசெலுத்தும் தாருகாசூரனைக்கண்டு சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பி

நின்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர், மகதயிஸ்வரியங்களை அ
னுபவித்து வீறியிருக்கின்ற எமதிறைவனே மனவருத்தமாகிய
சமாச்சாரமொன்றைக் கேட்டருள்க உமது தமையன் சூ
ரபதுமன் முன்னஞ்சிறைச்சாலையில் அடைத்துவைத்திருக்கி
ன்ற தேவர்கள்காவலைவிடுவித்துக் கொண்டு போவதாகயத்த
னித்துப் பரந்தசடாமகுடத்தினையுடைய பரமசிவகுமாரன் க
ந்தனென்பவனொருவன் வருகின்றனனென்று அந்தரவாசிக
ளாகிய சிலதேவர்கள் வசனித்துக்கொள்ளக்கேட்டோம் ந
மக்குப் பயந்தொளித்துத் திரிகின்ற விண்ணவர் என்னமோ
பினத்து கின்றனரொன்று அதைஒருபொருளாகமதியாமல் அ
சட்டையாகவிருந்தோம் அவ்வாறே இரண்டாயிர வெள்ள
ம் பூதப்படைகள் சூழ்ந்துவர ஆறுமுகனொருவன் திருக்கயி
லையைவிட்டு வெளிப்பட்டனன். அவனுக்குமுன் வருகின்ற தூ
சிப்படையானது சலனமற்ற காவலையுடைய நமதுபட்டணத்
திற் பிரவேசித்துபல ராட்சதவீரரைக்கொன்று அல்லோல க
ல்லோலப் படுத்துகின்றது இதுசெய்தி தேவரீர் சித்த மறிக
வென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். இந்தப்பிரகாரஞ் சவிஸ்தா
ரமாகத் தூதர்கள் அறிக்கையிட்டமாத்திரத்தில் உலகங்களை
அழிக்கவெழுந்த வடவாமுகாக்கினியின்மீது நெய் சமுத்திரம்
பெருகுமாயின் அத்தீயானது அதிகரித் தெழுமாறுபோலத் த
ட்சணமே கோபமேலிட்டு நவரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்தி
ரா நின்ற சிங்காதனத்தை நீங்கிக் குன்றுக் கொப்பாகப் பாரித்
து விளங்குகின்ற கிரீடமானது அண்டகோளகையை முட்டக்
குதித்தெழுந்து விழிகள் சிவந்து தீப்பொறிகளை யிறைப்பதா
கச்சீறி பக்கத்தில் நிற்கின்ற தூதரைப்பார்த்துக் கொஞ்சமாவ
து பயமில்லாமல் லட்சுமீகரம்பொருந்திய இந்தப் பட்டணத்
தின்மீதுவந்து வருத்துகின்ற பூதச்சேனைகளையும் மற்ற வீரர்க
ளையும் புற்கள் செழித்து வளர்ந்திருக்கின்ற காட்டி னிடத்திற்
றீயானது மீறிப்பரவி அழிப்பதுபோலக்கொன்று நாசஞ் செ
ய்யக்கடவேன் இந்த நிமிஷத்தில் நம்முடைய சேனைகளனைத்
தையும் அதிவேகமாகக் கொண்டுவந்து சேர்க்கக் கடவீர்களெ
ன்று கட்டளையிட்டனன். அப்பணிவிடையின்படி முடிப்பதா
க வணங்கித் தூதர்கள் போனபின்பு அவர்கள் வருகிறபரியர்
தம் தாருகாசுரனுக்குத் தரித்திருக்கக்கூடாமையாற் பக்கத்தி
ற் காத்திருக்கின்ற வேற்படையைத்தாங்கிய பரிசனங்களைப்
பார்த்து இந்த நிமிஷத்தில் நமது தேரைக்கொண்டு வருவீரெ
னப் பணித்தவுடன் அவர்களோடி நிமைகொட்டுவதன் முன்
னர் தூரத்திவர் தெதிரில்நிறுத்த வீரசிங்கத்தைப்போலத்தா
வி அதன்மீதேறி வீற்றிருந்து சபையிலிருந்த மந்திரிகள் பிரதா
னிகள் போற்றிச் சூழத்தக்கதாக அவர்களுடன் நடக்கும்போ
து தாருகன் இத்தினம் சாகப்போகின்றனனெனத்தெரிந்து அ
துவனாயில் அவன்பெற்றிருக்கின்ற கீர்த்திகளனைத்தும் ஏகமா
கச்சேர்ந்து துரிதமாகவந்து பரிந்து புரண்டுபுரண்டு அழுது
சோர்வதைப்போல அவுணவீரர்கள் பலவெண்சாய்மரைகளை
யிருபக்கங்களினும் வீசிவரவும், வெள்ளாடைத்தொங்கல்களை
அசைக்கவுந், திருச்சின்னங்களூதிவரவும், சோடசகலைகளையு
டைய சந்திரனைப்போலவிளங்கும் வெண்பட்டுக் குடைகளைக்
கவிக்கவும், வலம்புரிச்சங்கங்களைப் பொம் பொம்மென் றூத
வும், ரணபேரி ஜயபேரி துடுமு தப்பட்டை முதலிய வாத்திய
ங்களை சமுத்திரகோஷ்டியினும் ஓசையெழமுழக்கவும், இவ்வி
தச் சம்பிரமங்களுடன் பொன்னுருளைகள் பூண்டதாய் மணிக
ள் கொடி குடை முதலிய சிறப்புகளைப்பெற்றுப் பலசிங்கங்க
ள்பூண்டு மேகத்தினும் வேகமாய்ச்செல்லுஞ் சேமத்தேரின்மீ
து சர்வசங்காரகாலத்தில் மன்னுயிரனைத்துந் தமது நுதல்வி
ழித்தீயினாற் றகிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற சுடலையினிடத்தில் நி
ருத்தஞ்செய்யும் பெருமையினையுடைய பரமேஸ்வரர் திரிபுர
தகனஞ்செய்ய வெழுந்தகாலத்திற் றேவர்கள் அமைத்த பேர
ணிகள் பலவற்றுள் ஒன்றாகச்சேர்ந்திருந்த மகம்மேருவென்
னுந் தனுசை எடாமல் நகைத்தெரித்தனர். அந்தமேருவைப்
போலவுந் திருப்பாற்கடலை மத்திக்குமுன்னிலையில் மத்தாகநா
ட்டப்பட்டுக் கவிழ்ந்தகாலத்தில் மகாவிஷ்ணுவினால் நிலைபெற
நாட்டப்பெற்ற மந்தரகிரியினைநிகர்த்தும் முழுமணியினாற்செ
ய்யப்பட்டுப் பாரித்திருக்கின்ற தண்டாயுதமொன்றினைச் சுமந்
து ஒருபாரிசத்தில்வரவும் மற்ற தேவாஸ்திரங்கள்முதலிய சி
றந்தபடைகள் அனந்தம் நிறைத்திருக்கின்ற தேர்களும் பின்
றொடர்ந்துபோகவும் இப்படிக்கு யுத்தசன்னத்தனாய் நடக்கு
ம்போது தாருகன் கட்டளையின்படிக்குத் தூதர்போய் அறிக்
கையிட்ட மாத்திரத்திற் புயங்கள் வானத்தோங்க அதிககளிப்
புடன் சர்வாயுதபாணிகளாய் வீரங்களைப்பேசியெழுந்த அவு
ணச்சேனைகளும் அலைகளைப்போலத்தாவுங் கதியையுடைய பு
ரவிகளும் மலையையொத்த பாரித்ததேர்களும் கிம்புரிக்கோடு
களைப்பெற்ற மதயானைகளும் ஏகமாய்ச் சத்தசாகரங்களைப்
போல இனைந்துவந்துநிறைய அவர்களுக்குத்தலைவராகிய அ
வுணவீரர்கள் பர்வதாகிருதியாகிய பலரதங்களினேறி மகம்
மேருவினைச் சூழவிருக்கின்ற அஷ்டகுலா சலங்களைப்போலத்
தாருகாசுரனுக்கு நாற்புறங்களினும் போற்றிச்செல்லவும் இ
வ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களைத்
தரித்த அவுணத்தலைவர் முதலாகிய சதுரங்கவெள்ளங்களும்
விரைந்துபோகின்றபோது பெருத்தெழுந்த தூளிப்படலமான
து மண்ணுலகமெங்கணும்பரந்து மீறி விண்ணுலகங்களினும் நி
றைந்து வருத்தியது அது எப்படிக்கிருந்ததெனில் நெருங்கிய
சத்துருக்களுடன் சண்டைகொடுத்து வெல்லத்தக்க போரணி
களைத்தாங்கித் திரியம்பகன் முப்புராதிகளின்மீது சென்றகா
லத்தில் ஆயிரம்பணாமகுடங்கள் கவித்திருக்கின்ற சேஷசய
னத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவாகிய பாணத்
தினைச்செலுத்த அதின்மூலமாகமூண்டெழுந்த அக்கினிச்சுவா
லையானது பாதகராகிய இராட்சதர் தேகங்களைச் சுட்டெரித்
தகாலத் தெழுந்த புகைப்படலமானது எங்கு மூடியதைப்
போல விளங்கவும் நீலகிரியைப்போலக் கறுத்த தேகத்தினைப்
பெற்று மும்மதங்களையும் ஒழுக்கிவருகின்ற யானைகளின்மீது
ந் தத்தித்தாவிநடக்கும் புரவிகளின்மீதும் பர்வதாகிருதியாய்
வேகங்கொண்டு செல்லும் இரதங்களின்மீதும் ஜயசாலிகளா
கிய அவுணவீரர் கரங்களினுங்கொண்டிருக்கின்றதுவசப்படங்
கள் மேலோங்கிப் படபடவென் றசைவதைக்கண்டால் அழகி
ய பொன்னாட்டிற் பெருகிப்படிந்த துகட்களைத்துடைத்துச் சு
த்திசெய்வதைப்போல விளங்கவும் இவ்விதச் சிறப்புகளுடன்
பலவாத்தியங்களும்முழங்க இராஜேந்திரனாகிய தாருகன் த
ன் பதியைக்கடந்து வெளிவந்தந்தக் கண்ட மாத்திரத்திற்
சமுத்திரத்தின்மீது பலநதிகள் பெருகியதைப்போலப் பருத்
த சினைகளைப்பெற்று வானத்தினை யளாவநிற்கின்ற மராமரங்
களை வேருடன்பிடுங்கியும் பல ஆயுதங்களையுங் குன்றங்களையு
ம் நீண்டு பருத்திராநின்ற கரங்களிற்கொண்டு புசபலபராக்கி
ரமசாலிகளாய் கோபமே மேலிட்டிருக்கும் பூதச்சேனைகள் உ
ச்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்து எதிர்கொண்டு தேவர்கள்முதலி
ய சகலராலும் பூசித்து வணங்கும் பெருமையினையுடைய மு
ருகரது பாதாரவிந்தங்களைத்தியானித்துப் போற்றினவர்களா
ய்ப்பராக்கிரமசாலிகளாகிய சிவகணங்கள்குன்றுகள் தலைழந்
தோங்கியிருக்கும் மராமரங்கள் கதைகள் எழு மழு சூல முத
லிய ஆயுதங்களையுஞ் சத்துருக்களின்மீது கோபித்துச் செலுத்
தவும் அதைக்கண்ட கொடிய மனதைப்பெற்ற விராட்சதர்க

ள் அதிக வீராவேசங்களுடன்சிறி மந்தரத்தையொத்த தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்துக் கொடிய தீட்சண்ணியமுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகித்துங் கூரிய வேல்களை யெறிந்தும் சக்கரங்களைச்செலுத்தியும் மற்ற ஆயுதவிதங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகித்தும் பெரும்போர்களைச்செய்யவும் இப்பிரகார மிருதிறத்துச் சயின்னியங்களும் அஸ்திர சஸ்திரங்களை அமோகமாக ஒருவர்மீ தொருவர் ஏவி ஜயிக்கவேண்டுமென்னும் வயிரங்களுடன் மேலிட்டுப் போராடுகின்ற காலையிற் பெருத்தெழுந்த துகளானது புகையைப்போல வானநாடுகளிற்பரவி தேவர்கள் விழிகளில் நிறையும்போது கண்கள் அருகலெடுத்துச் சகிக்கப்படாமையால் கண்களில்நீரானது தாரைதாரையாகச் சொரிவது எப்படிக்குத் தோற்றியதெனிற் சமர்க்களத்திற் பெருக்கெடுத்தோடும் உதிரத்தினை அனலாகவெண்ணி அதைமேலெழாமல் அவிப்பதற்கு வானகங்கையைச் சொரிவதுபோலக்காட்டியது. இவ்வண்ணம் அவுணவீரரும் பூதவீரரும் பின்னிடையாமற் பலவித போர் செய்வதினால் இரத்தம் பீரிட்டொழுகத் தோள்களற்றுஞ் சிரங்க ளறுப்புண்டும் வயிறுபீறுண்டு குடல்களறந்து மேகங்களையொத்துப் புரளவுங் கால்கள் கண்டிக்கப்பட்டு மிப்படிக்குத் தானவர்களிற் பலர்பின்னப்பட்டு மாண்டனர். போர்த்தொழிலிற் சூரராகவிருக்கின்ற பூதவீரர்களினுஞ் சிலர் அதப்பட்டனர். இப்படிக்குப்போராடுகின்றவர்களிற் சிவகுமாரன் சேனைகள் கைமிஞ்சி எதிரிகள் ஏறிவந்த பருத்த தேர்களையெடுத்து மற்றொன்றிற்றுக்கி யுடைத்தும் வாயுவேகத்தினு மேலிட்டுச்செல்லும் வேகத்தினையுடைய குதிரைப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டங்களாகச் சிதைத்தும் சின்னபின்னப்பட்டுக் கிடக்கின்ற இரதங்களிற் பூட்டியிருந்த பொன்னுருளைகளை அழகிய கரங்களினாலெடுத்து விரல்களிற்கோத்துச் சக்கரத்தைப்போலக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர் நாசமடைய வேகமாய்ச்செலுத்துங் காரணத்தினாற் கறுத்த மேனியைப்பெற்ற சிவகணங்களிற் சிலர் மகாவிஷ்ணுவைப்போல விளங்கினர். இவையன்றியும் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது படைவீரர்செய்த அதிசயச்சண்டைகளையுங் கேட்பீராக.—சிவந்த குளம்பினையுங் கறுத்த வாலையுமுடைய குதிரைகளை யிரதங்களிற்பூட்டிச் செலுத்தும்போது பூமியினன்றி வானவெல்லையிற் பாய்வதைப் போரை விரும்பியிருக்கின்ற பூதவீரர்கண்டவுடன் தங்கள்கரங்களிற்பற்றிய விருட்சங்களினால்மோதிப் பூமிபாரந் தீர்வதாக நிலத்திற்கிடத்தியும் எழுகுகம்பியைப்போன்ற வாலினைப்பெற்ற மதயானைகளைக் கரங்களினெடுத்து அம்மானை யாடுவதுபோலத் திசாதிசைகளினெறிந்தும் பொன்னுருளைகளைப்பெற்ற தேர்களைப் பாதங்களினாலுதைத்துருட்டியும் கவரிகளைப்போல அழகாய் அசைகின்ற வால்களையுடைய புரவிக்கூட்டங்களைக் கால்களைக்கொண்டு தேய்த்தும் சித்திரமுகபடாம் விளங்கும் மத்தகத்தினைப்பெற்ற மதயானைகளைக்கொன்று வாட்டியும் இவ்விதமாக மாண்ட பிணங்கள் அலையைப்போல உயர்ந்து விழுந்துகிடக்கின்றதின்மத்தியில் உதிரமானது தேங்கி யிருப்பதைப் பார்த்தால் பிரகாசம்பொருந்திய சூரியனை மண்டலம் விளங்கிருப்பதைப்போலக்காட்டியது. இதுவுமல்லாமல்வீராவேசங்களுடனெதிர்த்துக் கொடியபோரினைச்செய்கின்ற கறுத்தவுடலையுடைய அவுணவீரரைப் பூதகணங்கள் வளைத்துக்கொண்டு இளைக்கும்படிக்குச்சாடி அவர்களைக் கரங்களினாற்பிடித்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசியபோது வானவெல்லை முற்றினுஞ்சென்று கரங்களிற்பற்றிய பிரகாசம்பொருந்திய வாளாயுதங்களுடன் மீண்டுவந்து விழுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் வானத்திற் பரவி யிருக்கின்ற மேகங்களானவை தங்கள் நிலைகளிற்றப்பி மின்னலுடன் பூமியைநோக்கி வருகின்றதை யொத்துக்காட்டவும் இவையன்றியும் ஆயிரவெள்ளம் பூதவீரர்களிற் சிலரோங்கிப் பக்கங்களில் வானத்தை அளாவ ஓங்கியிருக்கின்ற பர்வதங்களைப் பறித்துப்பறித்து ஒன்றனந்தமாக ரிவ்வு ரிவ்வென்றெறிந்து புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய இராட்சத வெள்ளங்கள்பலவற்றைச்சின்னபின்னப்படக்கொன்று திரிவதைநோக்கினாலூழிக்காலத்திலதிகரித்துமலைகள்முதலியவனைத்தையும் புரட்டி உலகங்களை அழிக்கும்பிரசண்டவாயுவைப் போலக்காட்டியது, இவ்விதமாக பூதப்படைகள் கைமிஞ்சி தாருகன்சேனைகளாகிய ரதகசதுரகபதாதிகளை மடக்கிக்கொண்டு தும்சம் பண்ணுகின்றகாலையில் சின்னபின்னப்பட்டுரணக்களத்திலிறைந்துகிடக்கின்ற நிணங்களைத் தெவிட்டவுண்டு உதிரபானங்களைச்செய்து திரிகின்றநாய்கள் ஒருபாரிசத்தி லூளயிட்டோடவும் பூதபசாசங்கள் டாகினி காளிக்கூட்டங்கள் கொழுத்த மாம்சங்களைத்தின்று ரத்தங்களைக்குடித்து வெறிகொண்டு ஒருபாரிசத்திற் குதித்துக்குதித்துக் கொண்டாடி நடிக்கவும் பருந்துகள் கூளி காக்கைமுதலிய பட்சிகள் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்று வானத்திற் பந்தலிட்டுலவவும் யானை குதிரை ராட்சதர் அளவற்றுமாண்டு விழுந்து கிடக்கின்ற பிணமலைகளானது இருதிறத்துப் படைகளின்மத்தியில் ஓங்கியிருப்பதினால் வீராவேசங்களுடன் தாராளமாகச் சண்டைசெய்வதற்குக் கூடாமையால் பூதர்களும் இராட்சதர்களும் மனவருத்தப்பட்டு அதன்மீதேறி வாதாடவும் இப்படிக்குப்பொருகின்றவர்களிற் சுப்பிரமணியதேவர் ? சேனைவீரர்கள் மீறிச்செய்த சண்டையின் பிரபாவத்தை என்னென்று சொல்லுவேன் இந்தப்பூமியே அம்மியாகவும் புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய சிவகணங்களினது பருத்து நீண்டகால்களேபருத்த குழவிகளாகவும் எதிர்த்தராட்சதர்களைப் பற்றிப்பற்றித் தேய்த்துத்தேய்த்து உதிரவெள்ளமோட அரைத்துக்கொன்று திரியும்போது இராட்சதவீரரும் பின்னிடையாமல் அதிககோபத்துடன் பூதப் படைகளைவளைத்துக்கொண்டு சின்னபின்னப்படவாட்டிக்கொடியபோரைச்செய்து மேலிடுவதைக்கண்ட பூதவெள்ளமானது கொக்கரித்துக்கொண்டு சிலரோங்கி வானத்தினையளாவவோங்கித் திசாதிசைகளிற்கிளைகளைப்பரப்பி யிராநின்ற மராமரங்களை வேருடன் பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி ஒவ்வொரு மோதலினாற் றத்தித்தாவிச்செல்லும் பலகுதிரைகளைப் பூட்டியிருக்கும் பாரந்தேர்களனந்தம் நுறுங்கிப்பொன்னுருளைகள் வேறு அச்சுவேறுமச்சுகுத்துக்கால் சொடுங்கைவெவ்வேறாகவிழமோதியும் மதயானைகள் ஆயிரம் பதினாயிரம் துதிக்கை கோடுகள் உரலையொத்தகால்கள் முதலிய உறுப்புகள் சின்னபின்னப்பட்டிறையத்தாக்கியும் சூலங்களை வீசியுமிருப்புலக்கைகளைக்கொண்டுமாறியும் இடியைப்போலக் கைக்குத்துகளினாலிடித்தும் இவ்விதமாக விராட்சதரை அலைக்கும்போது சிரங்கள் கரங்கள் கால்கள் பின்னப்பட்டுமாளவும் கொடியபோரைச்செய்து பூதவீரர்கைமிஞ்சித்தாருகன் நால்வகைச் சேனைகளையும் வெகுவாய்மாண்டு பின்னிடையும்படிக்கு வீறியலாவும்போது ரணக்களமெல்லாம் பிணமலைகளாகக்குவிந்தபோதுபலகவந்தங்கள்கூத்தாடவும் ஆற்றின்பெருக்கைப்போல உதிரவெள்ளமானது மேலிட்டிரைச்சலிட்டோடி பிணங்களானவை மச்சங்களையொத்து அழுந்தியும் மேலெழுந்தும் வருவதாகப்பாய்ந்து சமுத்திரத்திற் பெருகிக் கறுத்தநிறத்தை மாற்றிச் சிவந்தகடலாக்கவும் நிணங்களையும் உதிரங்களையுந் தொந்திகள்நிறைய உண்ட வெறியினால் பூதபைசாசக் கூட்டங்கள் சிவகுமாரன் கீர்த்திகளைப்பாடிப்பாடிக்குதிக்கவும் உதிர மாம்சங்களை ஏராளமாகத்தின்று அத்தலத்தை நீங்க மனமில்

லாமல் பட்சிசாலங்கள் வானத்தில் வட்டமிட்டுத்திரியவுமிப்
படிக்குத்தன்சேனைப்பெருக்கானது அதப்பட்டுப்போனதை பு
சபல பராக்கிரமசாலியாகிய தாருகாசுரன் கண்டமாத்திரத்
தில் வடவாமுகாக்கினி சீறியெழுவதைப்போலக் கோபங்கொ
ண்டு விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறப்பாரித்த தேரிலிரு
ந்து அதிவேகமாய் நிலத்திற் பாய்ந்து சேமத்தேரில்வருகின்ற
மந்தரகிரியை யொத்தவலியவயிரத் தண்டாயுதத்தைக்கரத்தி
ற்பற்றிக்கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழற்றி அண்டங்க ளதிரத்த
க்கதாக ஆர்ப்பரித்துக் கோடானகோடி பூதச்சேனைகள் மாண்
டுருளமோதியும் வலியபாதங்களினாற் றேய்த்துக்கொன்றுமிவ்
விதமாக விருளைப்போலக்கறுத்த தேகத்தினைப்பெற்ற தாருக
னானவன் கரத்திற் கொண்டிருக்கின்ற பாரித்ததண்டாயுதத்தி
னால் பூதர்மீது மோதியகாலத்திற் சிரங்கள் பிளந்தும் பற்களு
திர்ந்தும் புசங்கள் சரிந்தும் கால்கள்முறிந்தும் சின்னபின்ன
ப்பட்டு அக்காலத்திற் பெருகியோடும் உதிரநிணங்கள் பிசறிக்
கொண்டிருக்கின்ற சேற்றினிடத்தில் அழுந்தினர். கேட்டீர்க
ளோ - சவுனகாதிரிஷிகளே ! அவுணராசன் கரத்தில் விளங்
கும் வயிரத்தண்டமானது பெரும்புறக்கடலை நிகர்த்துப் பரந்
திருந்த பூதவெள்ளத்தைக்கண்டதுண்டப்படவாட்டியதெனச்
சொல்வது அதற்கொருபுகழோ புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய
தாருகன் பூதப்படையைக் கொல்லச்சுழற்றி ஓங்கியகாலத்தி
ல் அஷ்டதிக்குகளும் அண்டகோளகையும் நெக்கு விட்டுவெடி
க்க மோதியகாலத்திற் பூமிபத்தல்பத்தலாக வெடித்தும் இப்
பாடுபடுமாயின் மற்றவைகளின் கேட்டைப்பேசவும் வேண்டு
மோ வெற்றிமாலை புரளும் விசாலமாகிய மார்பையுடைய இ
ராட்சதராசன்பற்றிய வயிரத்தண்டமானது சமர்க்களத்திலெ
திர்ந்தவர்கள் சிரங்கள் புயங்கள் மார்புகள் கால்களானவை
தறிபட்டுக் கருடனைக்கண்ட சர்ப்பங்களைப்போலத் துடிதுடி
த்துக் களமெங்கும் புரளக்கொன்று பூதப்படைகளனைத்தையு
ம் பூமியில் அருக்கடையாகத்தள்ளியது இப்படிக்கு அதலகுத
லப் படுகின்ற காலையில் பூர்வத்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் கோ
பித்தேவிய சக்கரப்படையினைக் கழுத்தணியாகத் தரித்தபாத
கன் பூதப்படைக்ளில் மிகுதியாகக்கொன்ற விதத்தையும் தப்பி
னவர்கள் பகைவன்மீது போகவிருக்கின்ற தங்களிடத்தில் நி
ல்லாமல்பலதிசையினும்ஓடியொளிப்பதையும்சேனைத்தலைவர்க
ள்பார்த்துத்திகைத்துஇனிநம்மாலாவதொன்றில்லைசிறுதுநேர
மிவ்விடத்தில் நிற்போமாகில் படாதபாடுகள் படவருமென்று
மனங்கலங்கி தங்கள் சேனைகளுக்கு முன்னம் அவர்களும்பற
ந்தனர், இவ்விதமாக ஜயசாலிகளாகிய பூதகணத் தலைவர்
பின்னிட்டதை எண்மரும் இலக்ஷருங்கண்டவுடன் மானம்பா
திக்கக் கோபமேலிட்டுத் தங்கள் தேரைத் துரத்திவந்து இரா
ட்சதராசனை வளைந்து கொண்டு வீராவேசங்களுடன் தங்கள்
கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்ததனுசுக்களை வட்டாகாரமா
கவளைத்துத்திசைகளதிரக் குணத்தொனிகாட்டிக்கூறிய அல
கையுடைய அளவிறந்த திவ்வியபாணங்களைக்கார்காலவருஷத்
தினைப்போலப்பலதிசையினும் நின்று விடுகின்றவைகள் சீறி
அனலையிறைத்துக்கொண்டு அதிவேகமாகவந்து யானைமுகத்தி
னைப்பெற்ற அவுணராசன் தேகத்திற்றுக்கிப் பிளவாமலும்யா
தொருகாயங்களையுஞ் செய்யாமலும் முனைகளொடிந்து வேக
மாறிப்பலபலென பூமியில்விழுந்தது, அது எப்படி விளங்கிய
தெனில் புத்தியீனனாய்க் கொடியதரித்திரத்தை அனுபவித்திரு
ந்த ஒருவனுக்கு மகதயிஸ்பரியம்வந்து நேர்ந்தகாலத்திற் பெரி
யோர்கள் நீதிகளைச்சொன்னால் அவ்வாக்கியங்கள் அவன்செ
விகளில் நுழையாமல் அப்பிரயோசனமாகப் போவதைநிகர்த்
தது. இஃதன்றியும் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய வீரவாகு
தேவர் துணைவர்கள் தூண்டிய குரூரமான சரங்கள் முற்றுமி
ளாந்து புகைந்துபோய் அண்டாண்ட புவனங்களெங்கணும்
கொண்டாடத்தக்க ஜயத்தை நாட்டியிருக்கும் தாருகனுடைய
விசாலமாகிய மார்பிற்றுக்கித் துளைக்க வலியில்லாமற் சல
சலெனவிழுகின்ற தோற்றமெப்படிக்கிருந்ததெனிற் கோடை
காலத்திற் கல்மழையானது பாறையினிடத்திற் பெய்தகாலத்
திற் சிதறிப் பலதிக்கினுமிறையுமாறுபோலக் காட்டியது, இப்
பிரகாரந்தாங்கள் செலுத்திய பாணகோடிகளானவை சின்ன
பின்னப்பட்டுப் பிரயோசனப்படாமற் றிரும்பியதை எண்ம
ர் இலக்ஷர் கண்டவுடன் மனஞ் சகியாமற் கோபதீபிதர்களா
ய்த் தேவாஸ்திரங்களையெடுத்துத்தங்கள் விற்களிற்சந்தித்துஅ
பிமந்திரித்துப்பகைவன் கண்டத்துக்கும் மார்புக்குந் தோளுக்
கும் குறிபார்த்துச்செலுத்தினர், அவைகள் வெளிப்பட்டவுட
ன் பலரும் நடுங்கத்தக்கதாக அதிகமகிமைகளைக்காட்டிப் பற்
பலபடைகளைப்பெருக்கித் தீயையும் புகையையும் வீசிக்கொண்
டுபோய்த்தாருகப் பாதகனைக்கிட்டியவுடன் வலிகுறைந்து நா
ணித்திரும்பிவிட்டது, இப்படிக்குக்கடவுளர் பாணங்கள் வலி
குறையைக்கண்டதேவர்கள் மருண்டுகரங்களைப்பிசைந்துகொ
ண்டு இஃதென்ன வநியாயம் முக்கியமாகிய தேவாஸ்திரங்க
ளே அபலமாகுமாயின் இப்பாதகனை மற்றெவ்விதத்திற் கொ
ல்லுவர் இதற்கென்னசெய்வோமென்று கிலேசித்துத் தங்களு
க்கென்ன அனர்த்தம் விளையுமோவென வருந்தித்திகைத்துப்
பார்த்திருக்கின்ற தருணத்தில் புசபலபராக்கிரமங்களுக்கு நி
கரற்றதீரனான தாருகாசுரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்
கொதித்துத்தன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வயிரத்தண்டத்தினைக் க
ரகரெனச்சுழற்றி வேகமுள்ள குதிரைகள் பூண்டு பர்வதத்துக்
கொப்பாகக்காட்டத் தன்னைச்சூழநின்ற இரதசமோகங்களின்
மீதில் மோதினான் அத்தாக்கலினால் அதுகள் நுறுங்கிச் சின்ன
பின்னப்பட்டு பூமியிலிறைந்தது உடனே தன்னுடைய நீண்ட
துதிக்கையை நீட்டித் தனுர்ப்பாணிகளாய் நிலத்திற்றிகைத்து
நிற்கின்ற இலக்ஷரைப்பற்றியெடுத்துச் செண்டுகளைப்போலச்
சமுத்திரத்தின் மீதில் வீசினான் அவர்களுஞ் சுழன்று கொண்
டுபோய்க் கரைகளின்மீது நிறைந்தோங்கின்ற தெங்கின்கனி
களானவை முதிர்ந்தபோது பெருங்காற்றின் மோதலிற்பட்டு
க் குலைகள் குலுங்கித் தடாகத்திற் சலசலென உதிருமாறுபோ
லக் கருங்கடலில்விழுந்து அலைச்சற்பட்டு மெல்லவெளி வந்து
அதன்கரையோரங்களிற் சேர்ந்து யாதுந்தோற்றமற் றிகைத்
துவருந்தி யிருந்தனர், இந்த அபஜயத்தை எண்மரிலொருவனா
கிய வீரகோளரியென்பவன் கண்டவுடன் மனம் பொறாமற்
கோபமேலிட்டுச் சீறித்தன்தேரை அதிவேகமாகத்துரத்திவந்
து பகைவன் முன்னம் நிறுத்திப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தி
ருவடிகளை மனதிற்றியானித்துத் தன்கரத்திற் பாரித்துவிளங்
குந் தனுசையிருகுதையும் ஒன்றுபடவளைத்து நாணேற்றிக் கு
ணத்தொனிகொண்டு விஷத்துவையலிட்ட அலகுகள் தகத்த
காயமாகவிளங்குங்கொடியபாணங்கள் நூற்றினையெடுத்துச்
சந்தித்து ஆகரணாந்தபரியந்தமிழுத்துச் செலுத்தினன், அதுக
ள் வெளிப்பட்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சீறிப்
புகையையும் அனலையு மிறைத்துக்கொண்டு அதிவேகமாய்வந்
து அவுணராசன் சிரத்திற் றரித்திருந்த நவரத்தினமயமாகிய
கிரீடத்தினைத் துகளாக்கித்தள்ளியது அதுகாலையில் வானத்தி
லிருக்கின்ற தேவர்கள் வீரகேசரி வெற்றியையும் தாருகன்ப
ங்கத்தையுந்தெரிந்துசந்தோஷப்பெருக்கினாற்கற்பகமலரை ஏ
ராளமாகவாரிவாரிஜயாவிஜயபவாவெனவாழ்த்திச்சொ[illegible]மா
ரியைப்போல அவ்வீரன்மீதி லிறை[illegible]கொண்டாடினர்,
அக்காலத்திற் றேவர்களுக்குண்டாகிய களிப்பையுந் தன்பகை



வன் விஜயத்தையுந் தாருகன்கண்டவுடன் கோபமிகுதியினுற்
சரீரமுற்றினும் வியர்க்கவும் மானமொருபுறத்திற் பாதிக்கவும்
வருந்தி ஆக்கிரமித்துத் தன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வயிரத்தண்
டத்தினை கிறுகிறெனச் சுழற்றித் தன்பகைவனுக் கிலக்காய்
விசிப்போட்டுத் திரும்பிப் பர்வதத்துக் கொப்பாகப் புரித்
து விளங்குந் தன்னிரதத்தின் மீதிற் பாய்ந்து சிரோர
த்தினங் களினுற் சோதித் திரா கின்ற கிரீட மொன்
றையெடுத்துச் சிரத்திற்றரித்துக்கொண்டு மண்டிபோட்டு வீ
ற்றிருந்த காலத்தில் அவன்செலுத்திய தண்டாயுதமானது ம
ணிகள்சத்திக்க அதிவேகமாகப்போய் வலியினுக் கொப்பற்ற
வீரகேசரியினுடைய அழகியமார்பினிடத்திற்கோடையிடியை
ப் போலத்தாக்கிய மாத்திரத்தில் மனங்கலங்கிப் பொறிகள்
நிலைதப்பிக் கண்கள்சுழல அடியற்றபனையை நிகர்த்துக் களை
தைத் தேரின்மீதில் விழுந்தான் அதனைப்புசபல பராக்கிரம
சாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு கு
ன்றுக்கொப்பாகப் பரித்தோங்கி யிராநின்ற புசங்களைப்பெ
ற்ற தாருகாசுரனுடன் சண்டைசெய்து அவன்கர்வத்தை ய
டக்கநினைந்து அதிவேகமாகத் தன்னிரதத்தைத் துரத்திவந்
து அவுணராசனெதிரில் நிறுத்தித் தேன்களைத்துளித்துப்பரி
மளித்திருக்கும் வெற்றிமாலைதரித்துக் கிண்கிணிக ளிருபாரி
சங்களினுந்தொங்க விட்டிருக்கும் ஒப்பற்ற தன்தனுசையெடு
த்து நாணேற்றி அண்டமதிரக் குணத்தொனிசெய்து கூரிய
அலகையுடையதாய்க் கழுகிறகுகள்பூண்டு அனலையிறைக்குங்
கொடிய சரவருஷங்களைத் தாருகன் தேகத்திற்முக்கிப் பிள
க்கும்படிக்கும் பிரயோகித்துச் சிருங்க நாதத்தைச் செய்த
னன், அவைகள்விடுபட்டவுடன் சகலரும் பிரமிக்கும் படிக்
குப் புகைந்தெரிந்துகொண்டு விறிவருவதையுந் தன்னெதிரி
யினது மனத்துணிவையும் இராட்சதராசன் கண்டவுடன்வ
டவையைப்போற் சீறி நல்லகாரியங் கொஞ்சமாவது பயமி
ல்லாமல் என்னெதிரினும் நிற்கத்தக்க மனவுறுதிபெற்ற உன்
னுணவத்தை யடக்குகின்றனனென்று மேருவையொத்ததன்
காண்டீபத்தையேந்தி நாட்டி நாரியைப்பிகிந்து அண்டகோ
ளகை அதிர்ந்து வெடிக்கத்தக்கதாக டங்காரசத்தங்காட்டி வி
ஷத்தொகையவிட்டு அதிகமகிமைகளைப்பெற்றபாணங்கள் ஒ
ன்றனந்தமாகப்பூட்டிச் சோனுமாரியைப் போலச் செலுத்
தும்போது சேனைகளுக் கதிபனுனவன் கொதித்துப் பராக்
கிரமத்தில் மிகுத்த ஏழு அர்த்தசந்திர பாணங்களைப் போக்
கி எதிரிவிட்டசரங்க ளனைத்தினையும் சின்னபின்னப்படக் க
ண்டித்தெரிந்துக் கியாவுமெனச் சிருங்காதஞ் செய்தனன்.
அதைக்கண்ட தாருகனுனவன் ஆலத்தையொப்பச்சீறி என்
னை யொத்தவனுடன் எதிர்த்த நீ இத்துடனுசமாகப் போகக்
கடவையென்று சபதம்பேசி முத்தலைச்சூல மொன்றையெ
டுத்து மார்புக்குக்குறித்து விசினுன், அதுவும் வெளிப்பட்ட
வுடன் அனலையிறைத்துக் கொண்டுவந்து அழகியமார்பகத்
திற்முக்கிய மாத்திரத்தில் வலிகுன்றித்திகைத்து அதிக களை
பட்டு நின்றுவிட்டனன், அதைஅவனுக்குப் படைத்துணையா
வந்த சகோதரர்கள் எழுவருங்கண்டவுடன் மனம்வருந்தி
வடவையைப்போற் கொதித்து விழிகள்சிவக்க அதிவேகமா
ய்த் தங்கள் கரங்களில் விளங்கும் விற்களை வட்டாகாரமாக
வளைத்துக் கோடையிடிகளைப் போன்ற தீட்சணியமாகிய ச
ரவருஷங்களைப் பொழிந்து பகைவன்தேகத்தைமூடி ஆர்ப்
பரித்தார்கள் அவர்கள் செருக்கையும் படைகள்வரும் மதி
மைதனையுந் தாருகன்கண்டு தட்சணமே தன்காண்டீபத்திற்
கணைக்கிறந்த குரூரமாகிய சரங்களைச்செலுத்தி மீறிவருகின்
ற பாணங்களை நடுவதப்பாரியிற் கண்டித்துத்தள்ளி அத்துட
ன் போகாமல் மீளவும்அளவற்ற கொடியஅஸ்திரங்களைக் க
ரவேகமாகத்தூண்டித் தேகமெங்கனுங் காயப்படுத்திக் கை
காலாட வொட்டாமல் சிதைக்கும்போது அவ்வருத்தங்களு
க்கு எழுவருஞ்சகிக்க மாட்டாமையால் பின்னிடைந்தனர்
இப்படிக்குத் தனதுதம்பிமார்கள் எண்மரும் சத்துருவின்
முன்னின்று போராடுவதற்கஞ்சி வாடிப்போனதையும் பகை
வன் திரனுய்ச்சிலரோங்கப் பூதச்சேனைகள் முதலாகதளரும்
படிக்குச் சரவருஷங்களைப் பொழிந்துகொண்டு எதிரின்றி
யிரணக்கள மெங்கும் உலவுகின்றதையுங் கந்தசுவாமியார்
திருவடிகளைச் சிரத்துக்கணியாகக் கொண்டிருக்கும் வீரவாகு
தேவர்கண்டவுடன் துணைவர்களுக்கு நேர்ந்ததுன்பங்களுக்
கு மனம்வருந்தி உடனேகோபமானது மேலிடச்சீறி நம்ம
வர்கள் இப்பாதகனுக்கஞ்சித் திரும்புவதோவென்று மேலிட்
டுத் தன்தேரை அதிவேகமாகத் துரத்திப்போய் ஜயவுச்சா
கத்துடன் பொருகின்ற தாருகாசுரனெதிரில் நிறுத்தி வெற்
றிமாலைதரித்திருக்கும் பாரித்ததனுசை எடுத்துநாட்டி நாணே
ற்றிக் குணத்தொனி செய்தகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினுல் நி
லைபெற்றிருக்கின்ற பர்வதங்கள்பெயர்ந்து தாறுமாறுகவும்
இராட்சதச்சேனைகள் செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்திற்பொறி
கலங்கிப் பயப்பிராந்தியினுற் செவிகளைமூடிக்கொண்டு பல
திசையினும் ஓடியொளிக்கவும் அந்தரவாசிகளாகிய தேவர்க
ள் மகிழ்ச்சி ஒருபுறத்தில் மீறிக்காட்டவும் அவ்வதிர்ச்சித்
காற்றுமல் மனங்கலங்கித் திகைக்கவுமாயினர். இதையோசி
க்கு மிடத்தில் எப்படிக்கிருக் கின்றதெனில், மழைபெய்ய
வேண்டுமென விரும்பினவர்கள் மேகங்கள் வானத்திற் பரவி
யபோது களித்தும்பின்பு அதனிடையிற் பெருத்தெழுந்த இடி
யின் முழக்கத்துக்குப்பயந்து வருந்துமாறுபோன்றது, இவ்வி
தமாகச்சகலருந் திப்பிரமைகொள்ளத்தக்கதாக டங்கார ஒலி
யைக்காட்டி ஞானவான்களாற் கொண்டாட வல்ல பெருமை
யினையுடைய வீரவாகுதேவரானவர் வில்லைவளைத்துக் கரத்தி
ற்பற்றிக்கொண்டு வெற்றிமாலை தரித்திருக்கும் பாரித்தபுசங்க
ளையுடையவீராதிவீரனுன தாருகாசுரனைப்பார்த்து ஆலகால
விஷத்தினைப்போலக் கொதித்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர்
உன்னுடன் போராடிய அபலராகிய சிலபூதச் சேனைகளை
யும் தனுர்வித்தைகளை யின்னமும் பூரணமாகக் கற்கவேண்
டிய சேனைத்தலைவர்முதலிய வீரரையும்உன்புசவன்மையினுல்
வாட்டினமென்று கர்வித்திருக் கின்றதுபோற் காணப் படுகி
ன்றது, ஆதலால் உன்னை நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்பட
க் கண்டித்துக்கொன்று உன்பிராணனை வீரசொர்க்கத்துக் க
னுப்புவேனென்று சபதங்கள் பேசியதைத் தாருகன் கேட்டு
மறுமொழிசொல்லுவான் சிறுபிள்ளாய் இதனைக்கேட்பாயாக
திரிமூர்த்திகளி லொருவராகிய மகாவிஷ்ணுவுடன் போராடி
வெற்றி கொண்டு அவரேவியசக்கரப்படையை யிதோகமுத்த
ணியாகத் தரித்திருக்கின்றனன் மற்றதேவரை ஒருபொருளா
கமதியாமற் சகலபுவனங்களினும் வெற்றிக்கொடியை நாட்
டி வீராதிவீரர்களால் மெச்சிப்புகழத்தக்க ஜயத்தினைப் பெற்
றிருக்கிறேன் அத்தகையமேன்மை யுடையேன் சாமர்த்திய
ங்களைச் சற்றும் மதித்துப்பாராமல் ஏதோவாயில் வந்தபடி
க்கு உளருகின்றுய் வீரபராக்கிரமத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சி
ங்கராசனைப் புதற்களிற் பதுங்கிக் காலங்கழிக்கின்ற குறுநரி
வெல்ல வல்லதோ அதையும் ஒருவர்நம்பக்கூடுமோ மேலு
ம்உன்கண்ணுக்கு முன்னம் சமுத்திரத்தினை யொப்பவிளங்
து வீறியிருந்த பூதப்படைக ளனைத்தையும் சின்னபின்னப்ப
டக்கண்டித்து அதப்படுத்தினேன் அவர்களுக் கதிபதிகளாக
விருந்த சூரர்கள் என்னுடனெதிர்த்து நான்செலுத்தியபாண
ங்களுக்காற்றுமல் பின்னிடைந்தனர்- உன்னைநினைக்குமிடத்தி
ல் முன்னமே என்கைவாளிகளின் குரூரத்தினுல் வாடியிருக்

கின்றனை அப்படிக்கிருக்க இப்போது மீட்டும் நீ என்முன்வந்து எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் திருவிளக்கு அணையுந்தருணத்தில் அதிகசோதியைக் காட்டி ஒடுங்குவதைப்போலக் காட்டுகின்றது. அவ்வாறே ஏதோ சில வீரங்களைப்பேசுகின்றனை சற்றுநேரத்தில் என் புயவலியினால் உன்பிராணனையும் வாங்கவிருக்கின்றேன் அதையும் நீயே பார்க்கப்போகின்றாயெனத் தாருகன் ஆணிப்பாடாகச்சொல்லிய விசேஷத்தினை வீரவாகுதேவர் கேட்டவுடன் விடசர்ப்பத்தையொப்பச்சீறித் தன்வில்லில் ஆயிரம் கொடியபாணங்களைச் சந்தித்துப் பகைவன்தேகந் தெரியாமல்மூடி ஆர்ப்பரித்தனர். அவ்வாளிகள் அதிக உக்கிரமாய் வரும்போது தாருகன் அதிசீக்கிரத்திற் றண்காண்டீபத்தையெடுத்துவளைத்து நாணொலிகாட்டி ஆயிரந் திவ்விய பாணங்களைப் பூட்டி வேகமாகப்பிரயோகித்துத் தன்பேரிற் சீறிவருகின்ற சரங்களைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து மேலும் நூறுகுரூரமாகிய சரங்களைத் தூண்டி ஆர்ப்பரித்தான். அப்பாதகன் செலுத்திய சிலீமுகங்கள் அனலையிறைத்துப் புகைந்துக்கொண்டு வருவதை வீரவாகுதேவர் கண்டமாத்திரத்திற் றுரிதமாய் அத்தொகை வாளிகளைச்செலுத்தி வீறிவரும்பாணங்களை நடுவறுபாதியிற் கண்டித்துத் தள்ளியதையுங் கரவேகத்தினையுந் தாருகன்கண்டு வீரவாகுதேவர் தனுர்வித்தையின்வல்லபத்துக்குமெச்சியிவன்விற்றிறத்தில் முக்கியனாகக்காணுகின்றதால் இவனைச்சுலபமாக நினைக்கப்போகாது இக்காளையைத் தேவாஸ்திரங்களைக்கொண்டு முடிப்பேனென மனதிலெண்ணித்தன்முதுகிற் கட்டியிருக்கின்ற அம்புறுத்தூணியிற் கரத்தைச்செலுத்தி அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற் பூட்டி மந்திரபூர்வகமாகப் பிரயோகித்தான் அவ்வாளியானது வெளிப்பட்டு அனலை யிறைத்துக்கொண்டு சிடசிடத்த தொனிகளுடன் அதிவேகமாய் மேல்வருகின்றதை வீரவாகு தேவர்கண்டு வெருண்டு தனக்குப்பரமேஸ்வரன் கொடுத்திருக்கின்ற அனற்படையை யெடுத்துப் பூசித்து வில்லிற் சந்தித்துக்கரவேகமாகத் தூண்டி வீறிவருகின்றபாணத்தின் வலியையடக்கினன். அதைக்கண்டு தாருகன் கொதித்து வருணாஸ்த்திரத்தை யெடுத்துத்தொழுது பிரயோகித்த காலத்தில் வானவெல்லையிற் சென்று மேகசாலங்களைப் பெருக்கி யிருள்மூட இடிமின்னல் மழை யிவற்றினை ஏராளமாகப் படைத்து வருவதைத் தெரிந்து நகைத்துத் தானும் வருணாஸ்த்திரத்தைக்கடாவிப் பகைவன் பாணத்தினை அடக்கினன். இதைக்கண்ட தாருகன் ஆக்கிரகித்து சூரியாஸ்த்திரத்தினை வணங்கித்தூண்டினன் அதுவெளிப்பட்டுச் சகலரும் பிரமிக்கும்படிக்கு அதிகசோதியைக் காட்டிக் கொடியபாண விதங்களைப்படைத்து ஆச்சினங்கொண்டு வரும்போது வீரவாகுதேவரும் அந்தப்படையினை யெடுத்துத்தொழுதுபோக்கி எதிரிவிட்ட பாணத்தைக் கண்டித்த காலத்தில் தாருகன் மனம்பொறாதவனாய்க் கோபித்து வாயுவாஸ்த்திரத்தினைக் கரத்திற் கொண்டு வழிபட்டு விடுத்தகாலையிற் பிரசண்டமாருதத்தினைவீசிப் பர்வதங்கள் முதலியவைகளை வேருடன்கெல்லிக்கொண்டு மேலிட்டு வரும்போது கந்தசுவாமிக்குப் பிரீதிபத்தனாய் அவனருளைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றிருக்கின்ற தொண்டனாகிய வீரவாகுதேவர் அந்தப்படையினைக் கொண்டு பகைஞன் பாணத்தின் செருக்கையழித்தனர். இப்படிக்குக்காற்றின்படை வேகமழிந்ததைத் தாருகன் கண்டு வடவையைப்போற்சீறி பிர்மாஸ்த்திரத்தினைப்பூசித்து வில்லிற் பூட்டித் தோள்புரளவாங்கிச் செலுத்தினன். அதுவிடுபட்ட வுடன் பற்பலதிவ்விய சரங்களையும் அனற்பொறிகளையும் இறைத்துக்கொண்டு பகைவனெங்கே எங்கெயெனத்தேடி அதிகவுற்பாதங்களைவிளைத்து வேகமாய்வருவதை வீரகண்டைகள் சத்திக்

கும

கும் பாதங்களையுடைய வீரவாகுதேவர்கண்டு அச்சரத்தைக் கொண்டே அதன்வலியையடக்கினர். கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்விதமாக ஜயசாலியாகிய வீரன் வெற்றியைக்கண்ட தேவர்கள் பளா பளா வெனப் புகழ்ந்து கற்பகமலர்களை வாரிவாரி ஜயாவிஜயபவாவெனத் தூவி ஆநந்தக்கூத்தாடினர்கள் அக்காலத்திற் றுருகாசூரனானவன் தானேவிய சிறந்த படைகளனைத்தையும் மாறுபடைகளைச்செலுத்தி வாட்டியதைக்கண்டு அற்புதமடைந்தவனாய் நாம் அரியதவங்களைச் செய்துபெற்று இதுபரியந்தம்போற்றிவந்த கடவுளர் படைகளைக் கிரமப்படிக்குச் செலுத்தினோம், அவற்றினை யிந்த வீரன் கணப்போதில்வென்றனன் ஆதலாலினிமாய்கையின் முயற்சியினால் இவன் வீறுப்பினையடக்கி வெல்லவேண்டுமெனத் தாருகப்பாதகன்மனதில் நிச்சயித்து அதற்கடுத்த தந்திரங்களையும் முடித்துக்கொண்டு தனக்கினியதாயாகியமாயை ஆதியிற்றங்களுக்குப்போதித்திருந்த சீவரவமென்னும்மாயமந்திரத்தை விதிப்படிக் குச்சரித்து அதின் முயற்சியினால் முனம் ஒருவனாகவிருந்தவன் அளவற்ற உருவினைத்தாங்கி அஸ்திரசஸ்திரங்களை ஒன்றனந்தமாகப் பலதிசையினு மிருந்து எங்கும் பரந்திருக்கின்ற இருட்கூட்டங்களனைத்தும் ஒருமுகத்திற் சேர்ந்துவருத்துவதைப்போல் ஒப்பற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய அவுணராசன் சண்டைகொடுக்கின்றதை தேவர்கள்கண்டு மனமருண்டு என்னவிளையவிருக்கின்றதோ வென்னும் ஏக்கத்தினால் மனங்கலங்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றபோது இதற்குமுன்னமே அப்பாதகனால் அடிபட்டுக்களைத்து நெடுந்தூரத்தில் நின்ற பூதப்படைகளிந்த உற்பாதம் விளைந்தபோது அதிகபயபத்தியுடன் அவ்விடங்களினும் நில்லாமற் றொலைதூரத்தில் ஓடியொளிக்கவும் அவர்களுக்குத்தலைவர்களாகவிருந்த வீரர்களும் திகைத்து அவர்களுக்கு முன்னம் பறக்கவும் அகோர உயித்தியங்களைச்செய்து தாருகனால்வாடியிருந்த எண்மரும் மருண்டு ஏங்கிநிற்கவும் இவ்விதமாகச் சிவசுப்பிரமணியர்சேனைகள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு வருந்துவதை அவுணப்படைகள் கண்டகாலத்திற் கரங்களைக் கொட்டி கெக்கலிகொட்டி நகைத்து ஏசித்தூரத்துவதாயினர். இவ்வண்ணம் ராட்சதர் கெலிப்புடன் துள்ளும்படிக்குத் தாருகனானவன் மாயை வித்தையின் வல்லபத்தினால் செய்துவருங் கொடியபோரினையும் தன்படைத்தலைவராதியாக அச்சங்கொண்டுவாடி மறைவதையும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரவாகுதேவர்விழிகளில் அனற்பொறிகள் குபீல்குபீலெனக் கொட்டும்படிக்கு அதிக உக்கிரமாகப்பார்த்து நல்லகாரியம் இந்தமாயையின்வினைவலிமைப்போதில் மாற்றுவேனென்று அதிசீக்கிரத்தில் வீரபத்திராஸ்திரத்தினைச்செலுத்துவதாக அம்புறுத்தூணியில் நின்றும் எடுத்தனர். கேட்டீர்களோ - சவுனகாதிரிஷிகளே! பவுத்திரமாகிய மனதைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர் வெற்றிமிகுத்த வீரபத்திரப்படையைக்கரத்திற்பற்றியபோது தாருகன் மந்திர உச்சாடனத்தினால் அதிகவல்லபத்தினைக்காட்டிப் பரந்திருந்த மாயையானது நடுநடுங்கிவருந்திச் சூரியனெழுச்சியைக்கண்ட விருட்கூட்டத்தினைப்போல தட்சணமே அதப்பட்டுப்போயிற்று அக்காலத்திற் றுன்செபித்திருந்த மாந்திரிய வியாபாரத்தினால் மூடியிருந்தமாயை பறந்துபோகப் பழையபடியே தனியனாய் எதிர்த்தேற்றிய தாருகனானவன் பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவனை மற்றொருமாயையிற்படுத்திவஞ்சிக்கும்படிக்கு ஒருதீர்மானத்தை நினைந்து நவரத்தின மயமாகப் பிரகாசித்திராநின்ற பாரித்ததேரைவிட்டு நிலத்திற்குதித்து அதிவேகமாய் ஓடினன், இவ்விதமாகச் சண்டை கொடுப்பதை நீங்கிப் பின்னிட்டபோது தனக்கொருவரும் நிகரற்ற ஜயசாலியாகிய வீரவாகு

தேவர்யோசித்துப் போரழிந்து முதுகுகாட்டிப் போகின்றவ
ன்மீதில் அதிகஜயத்தைப்பெற்றவீரபத்திரக்கடவுளினது படை
யை விடுவது வீரத்தன்மையன்றெனத் தீர்மானித்தவராய் அழ
கியதமது அணியில் அப்படையினைச்செருகிச் சண்டையிலழி
ந்து இதோ ஓடுகின்ற தாருகன் பின்பற்றி விரைவிற் சென்
று பிடித்து நாரியினு விருதோட்களையும் இறுகக் கட்டிக்
கொண்டு அடியேனுக் கிப்பணிவிடையைக் கடாட்சித் தேவிய
வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது சன்னிதானத்திற் சேர்ப்பது
உத்தமமென்று யோசித்தவராய் அவ்வாறே தமதிரதத்தினைவி
ட்டிழிந்து யானைமுகவிநாயகருக்கிளவலாகிய சண்முகதேவர்
திருவடிகளைமனதிற்றியானித்துத் தாருகன்பின்றொடர்ந்து உல
கங்களை அழிக்கவெழும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆரவாரித்
து அவுணருக்கரசே ஓடாதே ஓடாதே நில்லு நில்லும் பற்பல
வளங்களுடனும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கவெள்ள
ப் பெருக்குடனும் வீருப்பையடைந்துவந்த உன்னையொத்தசூ
ரன் பற்பலராசசின்னங்களே முதலியவளங்களனைத்தையும்ப
திகொடுத்துத் தினைப்போல உலகமுள்ளளவுந் தீராதபழிப்பு
க்குள்ளாய் சவுரியத்தைமறந்து புறந்தந்தோடுவதோ ஜயசா
லியாகிய சூரபதுமனுக்குத் தம்பி யென்றும் மகாவிஷ்ணு முத
லிய சவுரியவான்களை வெற்றிகொண்ட தீரனென்றும் பலரா
லுந்துதிக்க வாழ்ந்தனை அத்தகைய ஜயசாலியாகிய நீயிக்கால
த்தில் அபலனாய் பூதருக்கழிந்து புறங்கால் புட்டத்திற்றாக்கப்
பாதசாரியாக ஓடுகின்றனை உன்சரீரத்தில் உதிரமற்றனையோ
மானத்தைநினைக்காயோ இப்படிக்குப் பலருமேசப் பதுங்கிக்
காலங்கழிப்பதினும் நாக்கைப்பிடுங்கிக் கொண்டுசாவது உத்
தமமாகக் காணுகின்றது அவுணராசனே ? திரும்பு திரும்பென்
று பற்பலவசை மொழிகளைப்பேசிக்கொண்டு வீரவாகுதேவர்
விரைந்து சமீபிக்குமுன்னிலையிற் றாருகனானவன் மாயைத்தி
றங்களுக்கு மூலமாகவும் மாதுர்ஸ்தானமாகவு மிராநின்ற
கிரவுஞ்சபற்வதத்துக்குச்சமீபத்திலோடிஅவ்வரையிற்றோன்ற
நின்றகுகைகளிலொன்றில்நுழைந்துமறைந்தனன் அதனைவீரல
ட்சுமிகுடிகொண்டிருக்கும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீர
வாகுதேவர்கண்டு அவன்சென்றஅப்பூழையின்மூலமாய்விரை
ந்து சிலதூரம்போகின்றபொழுதுசூரியனானவன் சஞ்சரியாத
விருட்பூமியைப்போலயாதுந்தோற்றாமற்கருத்திருளோங்கியி
ருப்பதைக்கண்டு சிலதூரம் பாதங்களினால் நிலத்தைத்தடவிக்
கொண்டுபோய்க்கரங்களைநீட்டிஆராய்ந்துந்தாருகனைக்காணாத
படியால் வெளியில்வருவதற்குநினைந்து திரும்புங்காலையில் அ
ம்மலையின் வஞ்சகத்தினுட்புறத்தில் வருவதற்கு ஒருமார்க்க
மாவது காணாமல் வளையவளைய வருவதை ஜயசாலி யாகிய
வீரவாகுதேவர் யோசித்து இவ்வரைமாயைக் கிருப்பிடமாக
விருக்கின்றது இதன்காரணங்களை முன்னமே நாரதர் எமதி
றைவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருக்குச் சொல்லியிருக்கி
ன்றனர், அவ்வாறே நம்மையும் அலைக்கின்றதெனக் கோபித்
து வடவையைப்போலச்சீறி யிக்கிரியின் முயற்சியை அதப்
படுத்தி வெளிப்படக்கடவே னென்று ஆலோசிப்பதை மலையு
ருப்பெற்றிருக் கின்ற கிரவுஞ்சப்பாதகன் தெரிந்தவுடன்வீர
வாகுதேவர் மதியைமயக்கினன் முன்னம் இயலிசை நாடக
மென்னும் முத்தமிழைவளர்த்த அகஸ்தியர் சபித்திருந்த கா
ரணத்தினாற் புயவலிக் கொப்பற்றவீரனை அம்மலையானதுமை
யலிற்பட்டுச் சோரும்படியாகிய பற்பலமாயைகளைச் செய்த
காலத்தில் அதன்வயப்பட்டு மயங்கித் தனக்குணர்ச்சி எவ்வ
ளவுமில்லாமல் நிலத்தில்விழுந்து மெய்மறந்து நித்திரையிற்
பட்டிருந்தனர், இப்பிரகாரந் தமது முன்வனாகிய வீரவாகு
தேவர் அவ்வரையினுள் உறங்கியிருக்க அவருக்கிளையவர்களா
கிய எண்மருந் தங்கள்வருக்கமாகிய இலக்ஷரும் பூதப்படை
வீரரும் அதிக கிலேசத்திற்பட்டுச் சிறகற்றபட்சிகளைப் போ
ல மிகவும் வருந்தினவர்களாய்ச் சண்டைகொடுக்கப்பயந்து
முதுகிட்டோடிய தாருகப்பாதகனை நமதிறைவன் றொடர்ந்
துபோயினன், திரும்பிவெளிவரவில்லை இந்தப்பர்வதத்தினுள்
அவனைக்கண்டு மல்லயுத்தஞ் செய்கின்றனரோ! யாதோஒன்
றுந் தோற்றவில்லையே என்செய்வோம் அவரைத் தனிமையா
கவிட்டு நாமிவ்விடத்தி லிருப்பது தகுதியல்ல நாமனைவரும்
இதனுள்ளேபோய் ஏது காரியங்களையுங் கண்டறியவேண்டு
மெனப் பலரும் எண்ணித்துணிவுகொண்டு எண்மரும் இலக்ஷ
ரும்பூதகணத்தலைவரும்தங்கள்கரங்களிற்பற்றியிருந்தவிற்களை
வளைத்துத்திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிக்கொண்டுங்கதைமுதலி
யபற்பல ஆயுதங்களைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டுந் தாங்கள்
நின்றகளத்தை நீங்கி வானத்தினை யளாவிநிற்கின்ற கிரவுஞ்
சகிரியின் சமீபத்திற் றுரிதமாகவந்து புசபலபராக்கிரம சாலி
யாகிய வீரவாகுதேவர் நுழைந்த குகையின் மூலமாக ஆர்ப்
பரித்துச் சகலருநுழைந்து போகுமுன்னிலையில் அக்கொடிய
பர்வதமானது அவர்களுக்குத் தலைவனுக்குச் செய்ததைப்
போலவே பற்பல மாயைகளைக் காட்டியபோது அதன் மு
யற்சிக் குள்ளாய்த்தங்கள் அறிவையும் வீரத்தையும்மறந்து தி
கைத்துச் சோர்ந்து யாதொரு பிரக்ஞையு மற்றுத் தாமும்
மயங்கிவிழுந்தனர், இந்தப்பிரகாரம் ஜயசாலியாகிய வீரவா
குதேவரும் மற்றவீரர்களனைவரும் வஞ்சகன்மாயையிற் பட்
டுச்சோர்ந்து பிரேதங்களைப்போல விழுந்து கிடக்கின்றவர்க
ளைத்தாருகாசூரன் வந்துபார்த்து நமதுதந்திரமுயர்ச்சியினாலி
வர்களனைவரும் ஏககாலத்தில்மாண்டு அருக்கரையாகக் கிடக்
கின்றனரென நினைந்து அதிகமகிழ்ச்சியைக் கொண்டவனாய்
வஞ்சகத்துக்கு மாதுர்ஸ்தானமாக விருக்கின்ற கிரவுஞ்சபர்
வதத்தின் உச்சியிற்போ யிறுமாப்புடன் நின்றனன் அக்கால
த்தில் வானவெல்லையிலிருந்து சமர்க்களத்தில் நடக்கின்றவே
டிக்கைகளைப் பார்த்திருந்த தேவர்கள் இக்காரணங்களைத் தெ
ரிந்துகொண்டவுடன் விழிகளிற்றாரை தாரையாக நீர் பெருகக்
கோகோவென்றழுது மனங்கலங்கி வியசனமிகுதியினாற் றே
கம்நடுநடுங்க பயபீதியானது மனதை அலைக்கஇதனை நினைக்கி
ன்றனர், இவ்விடத்தில் இனி நிற்போமாகில் நமக்கென்ன
கெடுதி விளையுமோ வென்னும் ஏக்க மானது தங்கள் மன
தை வாட்ட அதிவேகமாய் மேலுலகங்களில் ஓடி யொளித்
தனர், பூதப்படைகளுந் தம்மை ஆதரிக்க வல்ல தலைவர்கள்
ஒருவருமில்லாத காரணத்தினாற் பாதகன் என் செய்வனோ
வென்று அச்சங்கொண்டு திகைத்துச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து
க்கொண்டிருக்கின்ற போது கிரவுஞ்ச பருவதத்தின்மீது நி
ற்கின்ற தாருகனானவன் சிங்காசனைப்போலக் கர்ச்சித்து
வீரபராக்கிரம சாலியாய்ச் சண்டைக்கா யுத்தப்பட்டு நிற்க
முன்னம் சிவகுமாரன் படைவீரர் போருக்கஞ்சி ஓடியொளி
த்த அவுணர்கள் அனைவரும் பலதிசையினுமிருந்து வந்து ஏ
கமாகச்சேர்ந்து பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துத்
தமதிறைவனைச் சூழ்ந்து நிராகநின்றனர் தாருகனானவன்
பொன்மணிக ளிருகுதையினும் சத்தித்திராநின்ற வலியவில்
லொன்றினைக் கரத்திற்கொண்டு சமர்க்களத்தைச் சேர்ந்து
ரதாரூடனாய்ச் சிலையைவளைத்துச் சகலருந்திடுக்கிட் டஞ்சு
ம்படிக்கு நாணொலிகாட்டி விஷத்தவையவிட்டுப் பிரகாசித்
திருக்கும் அலகையுடைய கொடியபாணங்கள் கோடாகோ
டியாக ஒவ்வொருதரந்தொடுத்து எத்தலங்களினும் பாணம
யமாகச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிய அதுகள் அன
லையிறைத்து குறுகுறெனவந்து சுறுக்குச் சுறுக்கென்று தேக

மாத்தியந்தமுந் தைத்துச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைக்க அவ்வருத்தங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் பூதச்சேனையானது நிலைகெட்டுச் சின்னபின்னமாய் மாண்டதுபோக மற்றவை திசாதிசையினும் மற்றத்தலங்களினும் ஓடிப்பதுங்கின, இப்படிக்குச் சிவசணங்கள் முற்றும் அல்லலிற்பட்டு மறைந்து போனதையும் இராட்சதர் வீறுப்பையும் நாரதமகாரிஷி அறிந்து துக்கித்துத் தேகமாத்தியந்தமும்வியர்க்க நடுநடுங்கித் தம்மைப்போலவே வாடிவருந்தி மனக்கோட்டத்துடன் துரிதமாகப்போகின்ற மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவராசர்களுடன்கூடி அதிதீவரமாகநடந்து தேவசேனாபதியாகிய குமாரசுவாமியார் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பின்னணியைச்சேர்ந்து அரிய தவவிரதங்களைச்செய்து பலராலும் பூசிக்க விருக்கின்ற நாரதரிஷியானவர் ஆயிரவெள்ளம் பூதசேனா சமுத்திரத்தின் மத்தியிற் கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி ஞானசூரியனைப்போலப் பிரகாசித்திராநின்ற சண்முகப்பெருமானை விழிகள் ஆனந்தமடையத்தக்கதாகத் தரிசித்துத் தம்முடன் கலந்துவந்த தேவர் சமோகங்களுடன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பணிந்து போற்றி யிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். ஐயனே? தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குச்சென்ற வீரவாகுதேவர் முதலாகிய படைவீரரும் பூதவெள்ளமும் சவுரிய பராக்கிரமங்களுடனின்று தங்கள்பேரில் பகைகொண்டு மேலும்மேலும் வந்தெதிர்த்த இராட்சதவெள்ளங்களைக் கண்டதுண்டமாகத் திகைக்கும்படிக்குக்கொன்றும் அவர்களுக்கு உதவியாகவந்த சேனைத்தலைவர் மந்திரி பிரதானிகளுடனும் போராடி அவர்களையும் வாட்டிக் கடையில் ஜயசாலியாகிய தாருகனுடனும் அகோர யுத்தங்களைச்செய்து வரும்போது வீரவாகுதேவர் பாணங்களின் கொடுமைக்காற்றுதவனாய்ப் புலைத்தொழிலை விரும்பி நடாத்தும் பாதகனான தாருகன் ஒருவஞ்சகத்தினை நினைத்துப் பயந்தவனைப்போலக் காட்டி முதுகிட்டோடிக் கிரவுஞ்ச பர்வதக்குகையிற்புகுந்தான். அதனைக்கண்டு ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்சீறி அவனைக்கைப்பிடியாகத் தமதிடத்துக்குக்கொண்டுவரநினைந்து பின்றொடர்ந்து அவ்வாயினுள்ளேபோய்த் திரும்பிவாராமையால் அவர் துணைவரும் இலட்சரும் சேனைத்தலைவரும் பூதவீரரிற்சிலரும் அக்குகையின் மூலமாகச்சென்றனர். அக்காலத்திற் கிரவுஞ்சப்பாதகன் தான் கற்றிருக்கின்ற மாயவிஞ்சைகளினால் அவர்களனைவரையும் மயங்கச்செய்தனன் அதனால் அறிவிழந்து பித்தரைப்போலச்சோர்ந்து நின்றநின்ற விடங்களிற் களைத்துக் கிடப்பதாகக் காணுகின்றது. இச்சம்பவங்களைத் தெரிந்த தாருகாசூரனானவன் ஜயசாலியாய்ப் போர்க்களத்தில்வந்து வில்லைவளைத்துச் சோனைமாரியைப்போல அளவற்ற கொடியபாணங்களைச்செலுத்தி நமதுபூதப்படைகளைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்த கொடுமையை என்சொல்வேன். மிகவும் அநீதமாகவிருக்கின்றது அவன் போருக்கஞ்சி நமது சேனைகளில் மாண்டதுபோக மற்றவை பலதிசையினும் ஓடியொளித்தன. தாருகன் தன்சேனைகளுடன் தீரனாய் எதிரின்றி ரணக்களமெங்கும்உலாவுகின்றனன். சர்வப்பிராணிகளிடத்தினும் பரிபூரணமாகவிளங்கி நடிப்பிக்கவல்ல கர்த்தனே தேவரீருக்கிவையனைத்துந் தெரிந்திருப்பதாயினும் நடந்த சவிஸ்தாரங்களைச் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனம். இதனைத் திருவுளத்திற்கொண்டு துரிதமாய் வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நாரதரிஷியானவர்சொல்லிய செய்திகளைத் திருச்செவிகளினேற்றவராய் அவர்கள்மீது கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி யிவ்விர்த்தாந்தங்களைத் தெரிவித்த நாரதரிஷியினது மனக்கோட்டத்தையும் தேவர்கள் முகங்கள்வாடி வருந்துகின்றதையும் இவர்களுக்கிறைவனாகிய இந்திரன் பதைபதைத்து வாடுகின்ற சோபத்தினையும் பிர்மாதியர் துக்கவருத்தங்களையுந் தீர்க்கமாகத்தெரிந்துகொண்டு அவர்களிடத்திற் பரிவாய்ச் சண்முகப்பெருமான் சொல்லுகின்றனர். சகலரு மிதனைக்கேட்பீராக.—இந்த நிமிஷத்திற் சமர்க்களத்தைச்சேர்ந்து நமது கரத்தில்விளங்கும் வெற்றி வேலாயுதத்தினால் தாருகனைப் பிளந்துகொன்று அவுணர் வாசஞ்செய்வதற்குக் கோட்டையாகவிருந்து ரிஷிகள்முதலிய பெரியோர்களை வஞ்சித்து பாதைசெய்திருக்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியையுங் கண்டித்துவாட்டி வீரவாகுமுதலிய நம்மவரைக் கணப்போதில்மீட்டுத் தருவேன். நீங்கள் வியசனப்படாமல் தயிரியமாகவிருப்பீரென்று குழந்தைவேலர் திருவாய்மலர்ந்த அனுக்கிரகத்தினைச் செவிகள்குளிரக்கேட்டு மனதை வாட்டிவருத்திய கிலேசங்களைப்போக்கி அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து தேகபரவசத்தராய் ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பலவிதங்களிற் துதித்துக் கந்தசுவாமியார் திருவடிகளிற்பணிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற காலையில் முருகப்பெருமாளானவர் தமக்குச்சாரதியாக விருக்கின்ற வாயுதேவனைக் கிருபையாகப்பார்த்தருளி மனோவேகத்தினுந் துரிதமாக நமதுதேரைச் சமர்க்களத்தினெல்லையிற் சேர்க்கக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டனர். உடனே இதோகொண்டு போவனெனத் தனக்குத் துணையாகவிருக்கின்ற எழுவருடன் குதிரைவார்களைத் திருத்தமாகப்பற்றிச் சவுக்கினைக் கரங்களிற்கொண்டு அசுவ சாஸ்திரப்படிக்குப் பஞ்ச லட்சணங்களைப் பெற்று வாயுவேகத்தினுமேலிட்டுப் பாயவல்ல புரவிகளை அதட்டி மின்னலைப்போலோடவிட்டு ஆர்ப்பரித்தனன். அக்காலத்திற் பெருத்தெழுந்த அதிர்ச்சியினால் அண்டமும் பூமியும் அதிர்ப்பட்ட சத்தகுலாசலங்கள் முதலிய வனைத்தும் சத்தசாகரங்களும் அஷ்டதிசையினுமிருந்து பரித்துவரும் அயிராவத முதலிய யானைகளும் நடுநடுங்கித் திகைக்கத் தக்கதாக அலைகளைப்போலப் பாயும் அசுவங்களைத் தூண்டித் தேவர்கள் சிறையினை நீக்க வரும் குமாரசுவாமியார் வீற்றிருக்கின்ற இரதத்தினை ஆகாய மார்க்கமாகச் சகலரும் புகழும்படிக்கு நடத்தினன். இப்படிக்கு ஆதிதேவனாகிய சிவகுமாரனானவர் வானவெல்லையின் மூலமாய்ச் சுவர்னத்தேரின்மீது போகின்றபொழுது மேகங்களானவை பற்பல உருவங்களைக்கொண்டு வருவதைப்போலப் பூதவெள்ளமானது ககனமார்க்கங்களெங்கனும் நிறைந்து ஆர்ப்பரித்துப்போகு முன்னிலையில் முன்னே தாருகன் சண்டைக்குப்பயந்து ஓடிப்பதுங்கியிருந்த பூதவீரர்களனைவரும் கந்தர் வரவைக்கண்டு மனக்கவலைகளைப்போக்கிக் களிமிகுதியினால் ஆரவாரித்துக்கொண்டு பலதிசையினுமிருந்து வந்துசேர்ந்து சிவகுமாரனைவணங்கிப்போற்றித் தொடரவும். இவ்விதமாக மகாவிஷ்ணுவுக்கினிய மருகராகிய குமாரசுவாமியார் சகல ஆடம்பரங்களுடனும்போகத் தாருகன் ஜயசாலியாய்த் தன்சேனைகளுடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தவுடன் சிவகுமாரன் சேனைவீரர்கள் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலக் கொக்கரித்து பெரும்புறக்கடலை நிகர்த்து எங்கும்பரந்து ஆரவாரங்களைச்செய்து வருகின்றதை யிராட்சதச் சேனைகள் கண்டவுடன் ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து அணிவகுப்பாய் எதிரேறிநடந்தனர், இவ்விதமாக எத்தலங்களினும் புகழத்தக்க பெருமையினையுடைய பூதப்படைகளும் அகந்தையிற் சிரேஷ்டராகிய இராட்சதச்சேனைகளும் அதிகவீரங்களுடன் ஒருவரை ஒருவர் வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்கின்ற தீரங்களுடனெதிர்த்து அதிககோபங்களுடன் போர்த்தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கிய முன்னிலையில் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதச்சயின்னியங்கள் வடவையைப்போலச் சீறித் தங்கள் கரங்களிற் பற்றி யிருக்கின்ற சக்கரங்கள் சூலங்கள் எழுவாயுதம் மழுவா

தேவர்யோசித்துப் போரழிந்து முதுகுகாட்டிப் போகின்றவன்மீதில் அதிகஜயத்தைப்பெற்றவீரபத்திரக்கடவுளினது படையை விடுவது வீரத்தன்மையன்றெனத் தீர்மானித்தவராய் அழகியதமது தூணியில் அப்படையினைச்செருகிச் சண்டையிலழிந்து இதோ ஓடுகின்ற தாருகன் பின்பற்றி விரைவிற் சென்று பிடித்து நாரியினு விருதோட்களையும் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு அடியேனுக் கிப்பணிவிடையைக் கடாட்சித் தேவிய வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது சன்னிதானத்திற் சேர்ப்பது உத்தமமென்று யோசித்தவராய் அவ்வாறே தமதிரதத்தினைவிட்டிழிந்து யானைமுகவிநாயகருக்கிளவலாகிய சண்முகதேவர் திருவடிகளைமனதிற்றியானித்துத் தாருகன்பின்றொடர்ந்து உலகங்களை அழிக்கவெழும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆரவாரித்து அவுணருக்கரசே ஓடாதே ஓடாதே நில்லு நில்லும் பற்பலவளங்களுடனும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கவெள்ளப் பெருக்குடனும் வீருப்பையடைந்துவந்த உன்னையொத்தகுரன் பற்பலராசசின்னங்களே முதலியவளங்களனைத்தையும்பதிகொடுத்துத் தினைப்போல உலகமுள்ளளவுந் தீராதபழிப்புக்குள்ளாய் சவுரியத்தைமறந்து புறந்தந்தோடுவதோ ஜயசாலியாகிய சூரபதுமனுக்குத் தம்பி யென்றும் மகாவிஷ்ணுமுதலிய சவுரியவான்களை வெற்றிகொண்ட தீரனென்றும் பலராலுந்துதிக்க வாழ்ந்தனை அத்தகைய ஜயசாலியாகிய நீயிக்காலத்தில் அபலனாய் பூதருக்கழிந்து புறங்கால் புட்டத்திற்றாக்கப் பாதசாரியாக ஓடுகின்றனை உன்சரீரத்தில் உதிரமற்றனையோ மானத்தைநினைக்காயோ இப்படிக்குப் பலருமேசப் பதுங்கிக் காலங்கழிப்பதினும் நாக்கைப்பிடுங்கிக் கொண்டுசாவது உத்தமமாகக் காணுகின்றது அவுணராசனே ? திரும்பு திரும்பென்று பற்பலவசை மொழிகளைப்பேசிக்கொண்டு வீரவாகுதேவர் விரைந்து சமீபிக்கு முன்னிலையிற் றுருகனானவன் மாயைத்திறங்களுக்கு மூலமாகவும் மாதுர்ஸ்தானமாகவு மிராநின்ற கிரவுஞ்சபற்வதத்துக்குச்சமீபத்திலோடிஅவ்வரையிற்றோன்றநின்றகுகைகளிலொன்றில்நுழைந்துமறைந்தனன் அதனைவீரலட்சுமிகுடிகொண்டிருக்கும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டு அவன்சென்றஅப்பூழையின்மூலமாய்விரைந்து சிலதூரம்போகின்றபொழுதுசூரியனானவன் சஞ்சரியாதவிருட்பூமியைப்போலயாதுந்தோற்றுமற்கருத்திருளோங்கியிருப்பதைக்கண்டு சிலதூரம் பாதங்களினால் நிலத்தைத்தடவிக்கொண்டுபோய்க்கரங்களைநீட்டிஆராய்ந்துந்தாருகனைக்காணுதபடியால் வெளியில்வருவதற்குநினைந்து திரும்புங்காலையில் அம்மலையின் வஞ்சகத்தி னுற்புறத்தில் வருவதற்கு ஒருமார்க்கமாவது காணுமல் வளையவளைய வருவதை ஜயசாலி யாகிய வீரவாகுதேவர் யோசித்து இவ்வரைமாயைக் கிருப்பிடமாகவிருக்கின்றது இதன்காரணங்களை முன்னமே நாரதர் எமதிறைவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருக்குச் சொல்லியிருக்கின்றனர், அவ்வாறே நம்மையும் அலைக்கின்றதெனக் கோபித்து வடவைமையப்போலச்சீறி யிக்கிரியின் முயற்சியை அதப்படுத்தி வெளிப்படக்கடவே னென்று ஆலோசிப்பதை மலையுருப்பெற்றிருக் கின்ற கிரவுஞ்சப்பாதகன் தெரிந்தவுடன்வீரவாகுதேவர் மதியைமயக்கினன் முன்னம் இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழைவளர்த்த அகஸ்தியர் சபித்திருந்த காரணத்தினுற் புயவலிக் கொப்பற்றவீரனை அம்மலையானதுமையலிற்பட்டுச் சோரும்படியாகிய பற்பலமாயைகளைச் செய்தகாலத்தில் அதன்வயப்பட்டு மயங்கித் தனக்குணர்ச்சி எவ்வளவுமில்லாமல் நிலத்தில்விழுந்து மெய்மறந்து நித்திரையிற்பட்டிருந்தனர், இப்பிரகாரந் தமது முன்வனாகிய வீரவாகுதேவர் அவ்வரையினுள் உறங்கியிருக்க அவருக்கிளையவர்களாகிய எண்மருந் தங்கள்வருக்கமாகிய இலக்ஷரும் பூதப்படைவீரரும் அதிக கிலேசத்திற்பட்டுச் சிறகற்றபட்சிகளைப் போல மிகவும் வருந்தினவர்களாய்ச் சண்டைகொடுக்கப்பயந்து முதுகிட்டோடிய தாருகப்பாதகனை நமதிறைவன் றொடர்ந்துபோயினன், திரும்பிவெளிவரவில்லை இந்தப்பர்வதத்தினுள் அவனைக்கண்டு மல்லயுத்தஞ் செய்கின்றனரோ! யாதோவொன்றுந் தோற்றவில்லையே என்செய்வோம் அவரைத்தனிமையாகவிட்டு நாமிவ்விடத்தி லிருப்பது தகுதியல்ல நாமனைவரும் இதனுள்ளேபோய் ஏது காரியங்களையுங் கண்டறியவேண்டுமெனப் பலரும் எண்ணித்துணிவுகொண்டு எண்மரும் இலக்ஷரும்பூதகணத்தலைவரும்தங்கள்கரங்களிற்பற்றியிருந்தவிற்களைவளைத்துத்திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிக்கொண்டுங்கதைமுதலியபற்பல ஆயுதங்களைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டுந் தாங்கள் நின்றகளத்தை நீங்கி வானத்தினை யளாவிநிற்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியின் சமீபத்திற் றுரிதமாகவந்து புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் நுழைந்த குகையின் மூலமாக ஆர்ப்பரித்துச் சகலருநுழைந்து போகுமுன்னிலையில் அக்கொடிய பர்வதமானது அவர்களுக்குத் தலைவனுக்குச் செய்ததைப் போலவே பற்பல மாயைகளைக் காட்டியபோது அதன் முயற்சிக் குள்ளாய்த்தங்கள் அறிவையும் வீரத்தையும்மறந்து திகைத்துச் சோர்ந்து யாதொரு பிரக்ஞையு மற்றுத் தாமும் மயங்கிவிழுந்தனர், இந்தப்பிரகாரம் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவரும் மற்றவீரர்களனைவரும் வஞ்சகன்மாயையிற் பட்டுச்சோர்ந்து பிரேதங்களைப்போல விழுந்து கிடக்கின்றவர்களைத்தாருகாசூரன் வந்துபார்த்து நமதுதந்திரமுயர்ச்சியினுலிவர்களனைவரும் ஏககாலத்தில்மாண்டு அருக்கையாகக்கிடக்கின்றனவென நினைந்து அதிகமகிழ்ச்சியைக் கொண்டவனாய் வஞ்சகத்துக்கு மாதுர்ஸ்தானமாக விருக்கின்ற கிரவுஞ்சபர்வதத்தின் உச்சியிற்போ யிறுமாப்புடன் நின்றனன் அக்காலத்தில் வானவெல்லையிலிருந்து சமர்க்களத்தில் நடக்கின்றவேடிக்கைகளைப் பார்த்திருந்த தேவர்கள் இக்காரணங்களைத்தெரிந்துகொண்டவுடன் விழிகளிற்றுரை தாரையாக நீர் பெருகக் கோகோவென்றழுது மனங்கலங்கி வியசனமிகுதியினுற் றேகம்நடுநடுங்க பயபீதியானது மனதை அலைக்கஇதனை நினைக்கின்றனர், இவ்விடத்தில் இனி நிற்போமாகில் நமக்கென்னகெடுதி விளையுமோ வென்னும் ஏக்க மானது தங்கள் மனதை வாட்ட அதிவேகமாய் மேலுலகங்களில் ஓடி யொளித்தனர், பூதப்படைகளுந் தம்மை ஆதரிக்க வல்ல தலைவர்கள் ஒருவருமில்லாத காரணத்தினுற் பாதகன் என் செய்வனோவென்று அச்சங்கொண்டு திகைத்துச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற போது கிரவுஞ்ச பருவதத்தின்மீது நிற்கின்ற தாருகனானவன் சிங்காசனைப்போலக் கர்ச்சித்து வீரபாராக்கிரம சாலியாய்ச் சண்டைக்கா யுத்தப்பட்டு நிற்கமுன்னம் சிவகுமாரன் படைவீரர் போருக்கஞ்சி ஓடியொளித்த அவுணர்கள் அனைவரும் பலதிசையினுமிருந்து வந்து ஏகமாகச்சேர்ந்து பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துத் தமதிறைவனைச் சூழ்ந்து நிராநின்றனர் தாருகனானவன் பொன்மணிக ளிருகுதையினும் சத்தித்திராநின்ற வலியவில்லொன்றினைக் கரத்திற்கொண்டு சமர்க்களத்தைச் சேர்ந்து ரதாரூடனாய்ச் சிலையைவளைத்துச் சகலருந்திடுக்கிட் டஞ்சும்படிக்கு நாணொலிகாட்டி விஷத்துவையலிட்டுப் பிரகாசித்திருக்கும் அலகையுடைய கொடியபாணங்கள் கோடாகோடியாக ஒவ்வொருதரந்தொடுத்து எத்தலங்களினும் பாணமயமாகச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிய அதுகள் அனலையிறைத்து குறுகுறெனவந்து சுறுக்குச் சுறுக்கென்று தேக

மாத்தியந்தமுந் தைத்துச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைக்க
அவ்வருத்தங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் பூதச்சேனை
யானது நிலைகெட்டுச் சின்னபின்னமாய் மாண்டதுபோக ம
ற்றவை திசாதிசையினும் மற்றத்தலங்களினும் ஓடிப்பதுங்கி
ன, இப்படிக்குச் சிவசணங்கள் முற்றும் அல்லலிற்பட்டு ம
றைந்து போனதையும் இராட்சதர் வீறுப்பையும் நாரதமகாரி
ஷி அறிந்து துக்கித்துத் தேகமாத்தியந்தமும்வியர்க்க நடுநடுங்
கித் தம்மைப்போலவே வாடிவருந்தி மனக்கோட்டத்துடன்
துரிதமாகப்போகின்ற மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவராசர்க
ளுடன்கூடி அதிதீவரமாகநடந்து தேவசேனாபதியாகிய குமா
ரசுவாமியார் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பின்னணியைச்சேர்ந்து
அரிய தவவிரதங்களைச்செய்து பலராலும் பூசிக்க விருக்கின்ற
நாரதரிஷியானவர் ஆயிரவெள்ளம் பூதசேனா சமுத்திரத்தின்
மத்தியிற் கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி ஞானசூரியனைப்போ
லப்பிரகாசித்திராநின்ற சண்முகப்பெருமானை விழிகள் ஆனந்
தமடையத்தக்கதாகத் தரிசித்துத் தம்முடன் கலந்துவந்த தே
வர் சமோகங்களுடன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பணிந்து
போற்றி யிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். ஐயனே? தே
வரீர் கட்டளையின்படிக்குச்சென்ற வீரவாகுதேவர் முதலாகி
ய படைவீரரும் பூதவெள்ளமும் சவுரிய பராக்கிரமங்களுட
னின்று தங்கள்பேரில் பகைகொண்டு மேலும்மேலும் வந்தெ
திர்த்த இராட்சதவெள்ளங்களைக் கண்டதுண்டமாகத் திகைக்
கும்படிக்குக்கொன்றும் அவர்களுக்கு உதவியாகவந்த சேனை
த்தலைவர் மந்திரி பிரதானிகளுடனும் போராடி அவர்களையும்
வாட்டிக் கடையில் ஜயசாலியாகிய தாருகனுடனும் அகோர
யுத்தங்களைச்செய்து வரும்போது வீரவாகுதேவர் பாணங்களி
ன் கொடுமைக்காற்றுதவனுய்ப் புலைத்தொழிலை விரும்பி நடாத்
தும் பாதகனான தாருகன் ஒருவஞ்சகத்தினை நினைத்துப் பய
ந்தவனைப்போலக் காட்டி முதுகிட்டோடிக் கிரவுஞ்ச பர்வத
க்குகையிற்புகுந்தான். அதனைக்கண்டு ஜயசாலியாகிய வீரவா
குதேவர்சீறி அவனைக்கைப்பிடியாகத் தமதிடத்துக்குக்கொண்
டுவரநினைந்து பின்றொடர்ந்து அவ்வளையினுள்ளேபோய்த் தி
ரும்பிவாராமையால் அவர் துணைவரும் இலட்சரும் சேனைத்
தலைவரும் பூதவீரரிற்சிலரும் அக்குகையின் மூலமாகச்சென்ற
னர். அக்காலத்திற் கிரவுஞ்சப்பாதகன் தான் கற்றிருக்கின்ற
மாயவிஞ்சைகளினல் அவர்களனைவரையும் மயங்கச்செய்தன
ன் அதனால் அறிவிழந்து பித்தரைப்போலச்சோர்ந்து நின்றநி
ன்ற விடங்களிற் களைத்துக் கிடப்பதாகக் காணுகின்றது. இச்ச
ம்பவங்களைத் தெரிந்த தாருகாசுரனானவன் ஜயசாலியாய்ப்
போர்க்களத்தில்வந்து வில்லைவளைத்துச் சோனைமாரியைப்போ
ல அளவற்ற கொடியபாணங்களைச்செலுத்தி நமதுபூதப்படை
களைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்த கொடுமையை என்சொ
ல்வேன். மிகவும் அநீதமாகவிருக்கின்றது அவன் போருக்கஞ்
சி நமது சேனைகளில் மாண்டதுபோக மற்றவை பலதிசையி
னும் ஓடியொளித்தன. தாருகன் தன்சேனைகளுடன் திரளுப்எ
திரின்றி ரணக்களமெங்கும்உலாவுகின்றனன். சர்வப்பிராணிக
ளிடத்தினும் பரிபூரணமாகவிளங்கி நடிப்பிக்கவல்ல கர்த்தனே
தேவரீருக்கிவையனைத்துந் தெரிந்திருப்பதாயினும் நடந்த சவி
ஸ்தாரங்களைச் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்
டனம். இதனைத் திருவுளத்திற்கொண்டு துரிதமாய் வேண்டிய
முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நாரதரிஷியானவர்சொ
ல்லிய செய்திகளைத் திருச்செவிகளினேற்றவராய் அவர்கள்மீ
து கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி யிவ்விர்த்தாந்தங்களைத் தெரி
வித்த நாரதரிஷியினது மனக்கோட்டத்தையும் தேவர்கள் மு
கங்கள்வாடி வருந்துகின்றதையும் இவர்களுக்கிறைவனாகிய இ
ந்திரன் பதைபதைத்து வாடுகின்ற சோபத்தினையும் பிர்மாதி
யர் துக்கவருத்தங்களையுந் தீர்க்கமாகத்தெரிந்துகொண்டு அவ
ர்களிடத்திற் பரிவாய்ச் சண்முகப்பெருமான் சொல்லுகின்ற
னர். சகலரு மிதனைக்கேட்பீராக.—இந்த நிமிஷத்திற் சமர்க்
களத்தைச்சேர்ந்து நமது கரத்தில்விளங்கும் வெற்றி வேலா
யுதத்தினல் தாருகனைப்பிளந்துகொன்று அவுணர் வாசஞ்செ
ய்வதற்குக் கோட்டையாகவிருந்து ரிஷிகள்முதலிய பெரியோ
ர்களை வஞ்சித்து பாதைசெய்திருக்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியையுங்
கண்டித்துவாட்டி வீரவாகுமுதலிய நம்மவரைக் கணப்போதி
ல்மீட்டுத் தருவேன். நீங்கள் வியசனப்படாமல் தயிரியமாக
விருப்பீரென்று குழந்தைவேலர் திருவாய்மலர்ந்த அனுக்கிரக
த்தினைச் செவிகள்குளிரக்கேட்டு மனதை வாட்டிவருத்திய கி
லேசங்களைப்போக்கி அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து தேகபரவ
சத்தராய் ஆனந்தக்கூத்தாடிப் பலவிதங்களிற் துதித்துக் கந்தசு
வாமியார் திருவடிகளிற்பணிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற காலை
யில் முருகப்பெருமாளானவர் தமக்குச்சாரதியாக விருக்கின்
ற வாயுதேவனைக் கிருபையாகப்பார்த்தருளி மனோவேகத்தினு
ந் துரிதமாக நமதுதேரைச் சமர்க்களத்தினெல்லையிற் சேர்க்க
க்கடவையெனக் கட்டளையிட்டனர். உடனே இதோகொண்டு
போவனெனத் தனக்குத் துணையாகவிருக்கின்ற எழுவருடன்
குதிரைவார்களைத் திருத்தமாகப்பற்றிச் சவுக்கினைக் கரங்களி
ற்கொண்டு அசுவ சாஸ்திரப்படிக்குப் பஞ்ச லட்சணங்களைப்
பெற்று வாயுவேகத்தினுமேலிட்டுப் பாயவல்ல புரவிகளை அத
ட்டி மின்னலைப்போலோடவிட்டு ஆர்ப்பரித்தனன். அக்காலத்
திற் பெருத்தெழுந்த அதிர்ச்சியினல் அண்டமும் பூமியும் அதி
ர்ப்பட்ட சத்தகுலாசலங்கள் முதலிய வனைத்தும் சத்தசாக
ரங்களும் அஷ்டதிசையினுமிருந்து பரித்துவரும் அயிராவத
முதலிய யானைகளும் நடுநடுங்கித் திகைக்கத் தக்கதாக அலைக
ளைப்போலப் பாயும் அசுவங்களைத் தூண்டித் தேவர்கள் சி
றையினை நீக்க வரும் குமாரசுவாமியார் வீற்றிருக்கின்ற இர
தத்தினை ஆகாய மார்க்கமாகச் சகலரும் புகழும்படிக்கு நட
த்தினன். இப்படிக்கு ஆதிதேவனாகிய சிவகுமாரனானவர் வான
வெல்லையின் மூலமாய்ச் சுவர்னத்தேரின்மீது போகின்றபொ
ழுது மேகங்களானவை பற்பல உருவங்களைக்கொண்டு வருவ
தைப்போலப் பூதவெள்ளமானது ககனமார்க்கங்களெங்கனு
ம் நிறைந்து ஆர்ப்பரித்துப்போகு முன்னிலையில் முன்னே தா
ருகன் சண்டைக்குப்பயந்து ஓடிப்பதுங்கியிருந்த பூதவீரர்கள
னைவரும் கந்தர் வரவைக்கண்டு மனக்கவலைகளைப்போக்கிக் க
ளிமிகுதியினல் ஆரவாரித்துக்கொண்டு பலதிசையினுமிருந்து
வந்துசேர்ந்து சிவகுமாரனைவணங்கிப்போற்றித் தொடரவும்,
இவ்விதமாக மகாவிஷ்ணுவுக்கினிய மருகராகிய குமாரசுவாமி
யார் சகல ஆடம்பரங்களுடனும்போகத் தாருகன் ஜயசாலி
யாய்த் தன்சேனைகளுடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தவுடன் சிவ
குமாரன் சேனைவீரர்கள் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலக் கொ
க்கரித்து பெரும்புறக்கடலை நிகர்த்து எங்கும்பரந்து ஆரவார
ங்களைச்செய்து வருகின்றதை யிராட்சதச் சேனைகள் கண்ட
வுடன் ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து அணிவகுப்பாய் எ
திரேறிநடந்தனர், இவ்விதமாக எத்தலங்களினும் புகழத்தக்க
பெருமையினையுடைய பூதப்படைகளும் அகந்தையிற் சிரேஷ்
டராகிய இராட்சதச்சேனைகளும் அதிகவீரங்களுடன் ஒருவ
ரை ஒருவர் வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்கின்ற தீரங்களுட
னெதிர்த்து அதிககோபங்களுடன் போர்த்தொழிலைச் செய்ய
த்தொடங்கிய முன்னிலையில் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதச்சயி
ன்னியங்கள் வடவையைப்போலச் சீறித் தங்கள் கரங்களிற்
பற்றி யிருக்கின்ற சக்கரங்கள் சூலங்கள் எழுவாயுதம் மழுவா

பூதங்களைச்சிலர் பகைவர்மீதில் அதிவேகமாகச் செலுத்தவும் பலர் விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்து அனலை யிறைக்கவல்ல கொடியபாணங்களை ஒன்றனர்த்தமாகப் பிரயோகிக்கவும் அதைக்கண்ட வீராதி வீரர்களாகிய பூதப்படைகள் ஆலகாலவிடத்தைப்போலக் கொதித்து வானத்தையளாவநின்ற பர்வதங்களைப்பெயர்த்துச் சத்திராதிகள் அதப்பட்டுப்போக வெறிந்தும் திசாதிசைகளிற் கிளைகளைப்பரப்பி ஓங்கியிராநின்ற மராமரங்களைவேருடன் பிடுங்கிக் கறகறவெனச்சுழற்றிச்சாடியும், இருப்புலக்கைகள் வளைதடிமுதலிய டைகளைக்கொண்டு வீசியும் இப்படிக்குச் சிவகணங்கள் அதிககெலிப்புடன் மேலிட்டுச்சண்டைகொடுக்கும்போது தாருகனுடைய நால்வகைச்சேனைகளும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அளவற்றதேரணிகளானவை உருளைகள் அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை கொடிகுடைமுதலிய உறுப்புகள் பின்னப்பட்டுப் புரவிகள் அதப்பட்டு உருளவும் யானைக்கூட்டங்கள் உரலையொத்தபாதங்கள் வேறு எமதண்டம்போன்ற இருப்புலக்கைகளைப்பற்றிச் சுழற்றிவரும் துதிக்கைகள்வேறு இரத்தின முகபடாமணிந்த மத்தகம்வேறுவேறுகக்கண்டித்தும் புரவிப்பந்திகளானவை கண்டமற்றுங் கவரிகளை நிகர்த்தசையும் வால்களற்றும் பொன்வண்டையங்கள் கலிக்கும் கால்கள் கண்டிக்கப்பட்டும் இவ்விதமாக அதப்பட்டும் அவுணப்பாதகர்கள் சிரங்கள் நுறுங்கியும் மூளைகள் சிதறியும் பற்களுதிர்ந்தும் தோள்கள் சரிந்தும் மார்புகள் கிழிந்தும் வயிறு பீறுண்டு குடல்ளறுந்து சர்ப்பங்களைப்போலப் புரளவும் பருத்தகால்கள் தறிபட்டும் இவ்வாறுநால்வகை ஸ்தோமங்களில் வெள்ளக்கணக்காக மாண்டும் அவுணர் பின்னிடையாமல் அதிக்கிரமித்து வாட்டும்போது பூதச்சேனைகளிலும் பலர்தலைகள் நுறுங்கியும் தோள்கள் சரிந்தும் கால்களறுபட்டும் உடல்கள் நகசெகபரியந்தம் சிதைந்தும் மாண்டனர், அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரப்பிரவாகமானது அலைகளை வீசி யிறைந்து களேபரங்கள் முதலானதைப் புரட்டிக்கொண்டு சமுத்திரத்திற் பாய்ந்து மகரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டது கழுகுபருந்து காக்கை முதலியபட்சிசாலங்கள் நிணமாம்சங்களைத்தெவிட்டவுண்டு உதிரபானஞ்செய்து வானத்திற்பந்தலிட்டு வட்டம்வரவும் பூதபசாசடாகினிகாளிகளாதிய கணங்கள் வயிற்று நிறையக்கொழுப்புகளையும் ரத்தமாம்சங்களையும் தின்றவெறியினால் முருகன் புகழைப்பாடித் தித்தோமென்று நடிக்கவும் கோடானகோடி கவந்தங்கள் ரணக்களமெங்கணுங் கூத்தாடவும் பிணமலைகள் வானத்தினையளாவக்குவிந்திருக்கவும், இவ்விதங்களாக இருதிறத்துச்சேனைகளும் ஒருவருக்கொருவர் மாற்சர்யங்களுடன் பின்னிடையாமல் வீரங்களைப்பேசிக்கோபித்துப் போராடுகையில் வெற்றிமாலை தரித்திருக்கின்ற பூதவீரர்கள் ஜயவுச்சாகங்களுடன் வீறி வீராவேசங்களுடன் முன்பின்பாராமல் கொண்டதுகொண்டமட்டும்சாடும்போது அவ்வருத்தங்களுக்குச் சகிக்கக்கூடாமையால் இராட்சதர் வலிகுன்றி எதிரில் நிற்கப்பயந்து மாண்டவர்கள்போக நின்ற சேனைகளனைத்தும் பயபீதியினாற் பலதிசையினும் ஓடியொளித்தனர், இப்படிக்குத் தன்படைவீரர்கள் தலைவிரிகோலமாய்ச் சமர்க்களத்தில் ஒருவராவது நில்லாமற் புறங்கொடுத்துமறைந்ததைத் தாருகன் கண்டமாத்திரத்திற் கண்டவர்கள் அஞ்சியோடும் வெற்றிமிகுத்த தன்சிலையைவளைத்து மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் அலகைப்பெற்ற கோடா கோடிகொடியபாணங்களை அமோகமாகத் தொடுத்துப் பிரயோகித்துப் பூதப்படைகளைக் கண்டதுண்டங்களாகச் சங்கரித்துக்கொண்டு மேல்நடந்து எதிர்ப்பட்ட சிவகணங்களனைவரையுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து பற்பலதிவ்விய பாணங்களைப்போக்கிச் சூரியனெதிரிற்பட்டபனிப்படலத்தைப்போலப்பூதனைவாட்டி விலக்கிக்கொண்டுமேகசஞ்சாரங்களறுமல்விளங்கியிருக்கும்இமையராசபுத்திரிதிருக்குமாரனாகியபாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது சமீபத்தில்வந்துசேர்ந்து தேசோமயமாகச் சொலித்துத்தன்னெதிரில்விளங்குகின்ற குமாரதேவனைப்பார்த்துத்தன்னருகில்வருகின்றதூதனைக்கூவிச் சற்றும்நீதியற்ற கொடியமனதைப்பெற்ற தாருகப்பாதகனானவன் அதிககோபக்கனலானதுமனதில்மூண்டு விழிகளிற் றீப்பொறிகள் பறக்கத்தக்கதாக இவன்தானோ சிவகுமாரனென்று கேட்டனன். அப்போது அச்சாரணர் வணங்கி யிராசாதி ராசனே யிப்பாலனைத்தான் சிவன்பிள்ளையெனச் சொல்லுகின்றனரெனப் பேசி முடிவதன் முன்னந் தன்தேரை மனோவேகத்தினும் முந்தச் செலுத்திவித்துக்கொண்டு சகலதேவர்களுக்கும் முதன்மையாக விருக்கின்ற பரமேஸ்பரருக் கினிய திருக்குமாரனுக்குச் சமீபத்திற் போய்நின்று சோடசகலைகளையுடைய பூரணச்சந்திரோதயத்தினும் பதின்மணங்கதிகமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற சண்முகங்களின் பொலிவையும் செந்தாமரைமலரைப் பழித்து விளங்குகின்ற கிருபாநோக்கங்கள் பன்னிரண்டினையும் ஆசானுபாகுவாகப்பருத்து நீண்டிருக்கின்ற பன்னிருபுயாசலங்களின் செரையுமகரகமலங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதமுதலிய படைகளின் வீரபராக்கிரமச் சிறப்புகளையும் பொற்றண்டை சதங்கைகள் கலித்திருக்கும் பவுத்திரமாகிய திருவடிகளின் பெருமிதங்களையும் நேரிற்றரிசிக்கப் பெற்றான் ஆதலால் அவன்செய்ததவப் பேற்றின் முயற்சிகளை யிப்படித்தென்று என்போலிகளாற் புகழப்போதுமோ சவுனகாதிரிஷிகளே சிவகுமாரன் திருநோக்கம் பட்டவுடன் ஞானவுணர்ச்சிவிளங்கிச் சிற்பர மூர்த்தியாகிய சிவசுப்பிரமணிய தேசிகர் கொண்டிருக்கின்ற திருக் கோலத்தினைப் பார்த்து அற்புதமடைந்தவனாய் நம்மை யொத்த வீரன்மீதிற் பகைத்துச் சண்டைகொடுக்கவந்தானாதலாற் கற்பனைகளைக்கடந்த ஆதிதேவனேயிவனாகுமென அற்புதமடைந்தனன், இப்பிரகாரம் அதிசயித்தவன் ஒரிறுமாப்பினைக் கொண்டனன், அஃதென்னையெனின் தேவதேவோத்தமனாக விளங்கியிருக்கின்ற பரமேஸ்பரன் தங்களுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற வரமுயர்ச்சிகளையும் அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வச் சம்பத்துகளையும் அழிவற்றவயிரத்தேகத்தின் வலிமையையும் புசபல பராக்கிரமத்தினையும் வீரத்தன்மையையும் ஆதியிற்றாங்கள் பெற்றிருப்பதை நினைந்தமாத்திரத்தில் முனந்தோற்றிய நல்லறிவினைப் போக்கிக் கோபமேலிட்டு வடவையைப்போற்சீறிக் கந்தசுவாமியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனன், இவ்வுலகத்தில் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிர்மதேவனுக்கும் வெள்ளையானைவாகனனான இந்திரனுக்கும் மற்றதேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் பகையுண்டல்லது சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபிரானுக்கு நம்மிடத்தில் விரோதங்கிடையாது அப்படிக்கிருக்க குமாரனே நீவந்த காரணமென்னமோ எனக்கொன்றுந் தோற்றவில்லை அதனைவிரைவிற் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்டமுன்னிலையிற் குமாரசுவாமியார் தாருகன்மீதில் விழிகளைச் செலுத்தி ஓ அவுணராசனே நீ வினவியதற்குக் காரணமேதெனின் எமதுதந்தையானவர் ஆதியிற் றாம்படைத்திருக்கின்ற வேதங்களிற் குறித்திருக்கின்ற படிக்குத் தர்மத்தினைபரிபாலனஞ் செய்வதாகத் திருவுளத்தி லெண்ணிச் சர்வசீவ தயாபரமூர்த்தியாதலால் மன்னுயிர்கள்செய்த நன்கு தீங்குகளுக்குத் தகுதியாகிய வினைகளைப் பொசித்துப் பாதகாத்துந் தண்டித்தும் வருகின்ற முறையினால் எமதிறைவனாகிய பரமனானவர் உங்கள் கிர்த்தியங்களைத் திருவுளத்தில்மதித்து வெகுகாலங்களாக நீங்கள்

தேவர்களை மதியாமற் றகாதபணிவிடைகளையிட்டு வருத்தியதன்றியில் அவர்கள் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் அரியசிறையில் வைத்திருக்கின்றதைக்குறித்து உங்கள் வீர பராக்கிரமங்களையும் செல்வச்செருக்கினையும் அழித்துத் தீனராகிய தேவர்கள் காவலைவிடுவித்து உலகங்களுக்கு சவுக்கியங்களைச்செய்து வருவதாக நம்மைச்செலுத்தினரென்று கூரிய வேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத்திற் படைத்திருக்கின்ற குமாரதேவரானவர் கிருபைக்குப் பாத்திரராதலால் அவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு இவ்விதங்களாக விரித்துக் காட்டியகாலத்தில் அவ்வனுக்கிரகத்தின் நன்கினைச் சற்றும் யோசியாமற் சண்டைசெய்வதே முக்கியமாகவெண்ணிய யானைமுகத்தினைப்பெற்ற தாருகனானவன் இதனைப்பேசுவதாயினன். ஓ? பாலனே! நமது சவுரிய பராக்கிரமங்களைச் சற்று மறியாதவனாதலால் இப்படிக்குச்சொல்லுகின்றனை அவற்றுட் சிலதைக் கேட்பாயாக.—இலட்சுமி தேவியை மார்பில்வைத்திருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவானவர் ஒரு காலம் அழகிய சிறகினையுடைய கருடன்மீதில் ஆரோகணித்து வந்து என்னுடனெதிர்த்துத் தன்னாற் கூடியவளாயிற் சண்டைகொடுத்து வெல்லக்கூடாமையாற் கடையில் வானத்திற்செல்லுஞ் சூரியனையொப்பச் சொலித்திருக்கும் சக்கரத்தினைப் பிரயோகித்தனன். அதுவும் அதிகமகிமைகளைக்காட்டி என்னருகில் வந்தபோது சுலபமாக அதனைப்பற்றி யிதோ என்கழுத்தணியாகத் தரித்திருக்கின்றதை நீ பார்த்ததில்லையோ? இவையன்றியும் இதுபரியந்தம் எங்களுடன் பகைகொண்டு போரைச்செய்யவந்தவர்கள் நிமைப்போதிலிறந்தும், முதுகு காட்டியோடியும் போனதல்லது ஜயித்தவர்களொருவருமில்லை அது கேள்விப்பட்டதில்லையோ? அன்றியும் என்னுடன் சண்டைசெய்து வெல்லும்படிக்கு முன்னணியிற் செலுத்திய சேனைகளை வெற்றிகொண்டு அவர்களுக்குத் தலைவராகவந்த வீரரைக் கிரவுஞ்சப் பர்வதத்திற்கிடத்தியதையும் பலகோடி பூதவீரரைச் சின்னபின்னப்படக்கொன்றதையும் இக்களத்தில் நீபார்த்ததில்லையோ! சதுர்வேதங்களைப் பூரணமாகக்கற்று தவங்களிற் சிறந்திருக்கின்ற ததீசிமகாரிஷியின்மேல் மகாவிஷ்ணு கோபித்தேவிய சக்கரப்படையானது என்தேகத்திற் பட்டமாத்திரத்தில் அதன்கூர்மழுங்கிக் குசவன் சக்கரத்தைப்போலக் கட்டையாய்ப் பிரயோசனப்படாமற்போனதை உனக்கொருவருஞ் சொன்னதில்லையோ! இன்னமும் பற்பல ஜயங்களைப்பெற்றிருக்கின்றனன். ஆதலாற் பாலனே? யித்தகைய வீரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற என்னுடன் போர்செய்துவாடி வருந்தவேண்டாம், சூலபாணியாகிய சிவபிரானிடத்துக்குப்போய்ப் பல சிறப்புகளையும் அனுபவித்துச் சவுக்கியமாக விருப்பா யென்று தாருகன்சொல்லி முடிந்தவுடன் வெற்றிமாலையினைத் தரித்திருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் மறுமொழிபேசுவார். அவுணராஜனே யிதனைக்கேட்பையாக.—காளமேகவண்ணரான மகாவிஷ்ணுவினது செந்தாமரையையொத்த கரத்திற்படைத்த சக்கரத்தைப்போல படைகளுக்கரசாக நமது கரத்தில்நிற்கின்ற வெற்றிவேலானது பழிபடுமென்றிருக்கின்றனையோ? உன்னரியபிராணனை நிமைப்போதில்வாங்கி வீரசொர்க்கத்திற்சேர்க்கவல்லது இதுவுமல்லாமல் இதுபரியந்தமும் சகலபுவனங்களையும் வெற்றிகொண்டு பிரகாசித்திருந்த உங்கள் புசபலபராக்கிரமமானது நாம் வந்தமாத்திரத்தில் உலகங்களைச் சூழ்ந்து வருத்தியிருந்த விருளானது சூரியனது உதயத்தினைக் கண்டமாத்திரத்தில் அதப்பட்டுப் போவதைப்போல மங்கியடங்கியது மேலும் பற்பலகாலங்களாகக் கற்றிருந்த மாயையின் பெருக்கினைக்காட்டி மயக்கியிருக்கின்ற இந்தக்கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் வஞ்சகனாகிய உன்னையும் கூரிய வேலாயுதத்தைக் கொண்டு பிளந்துகொன்று நமதுசேனைகளையும் அதிசீக்கிரத்தில் வெளியிடவல்லேனென்று குழந்தைவடிவேலர் பேசியதைக் கேட்டவுடன் தாருகனானவன் கோபமிகுதியினால் வடவையைப்போலச்சீறி மந்தரகிரியைப்போலத் தன்கையில் விளங்கும் பாரித்தவில்லைநாட்டி நாணேறிட்டு குணத்தொனிசெய்ய அவ்வதிர்ச்சியினால் அந்தரவாசிகளும் மற்றையருந் திகிற்பட்டு மிகவும்வாடிமயங்கினர். இப்பிரகாரம் பலரும் வாடும்படிக்குத் தாருகனானவன் தன்வலியைக்காட்டியபோது சரவணப்பெருமானுந் தமது திருக்கரத்தில் விளங்கிய வில்லை நிறுத்தி நாரியைப்பிகிர்ந்து ஒருதரம் டங்கார ஓசையைக் காட்டியபோது பெருத்தெழுந்த அதிர்ச்சியினால் அண்டங்களனைத்தும் அதலகுதலப்பட்டு அவற்றுட்பட்ட பிராணிகள் பொறிமயங்கித் திப்பிரமைகொண்டு நின்றநின்ற விடங்களிற் சோர்ந்தனகள். இவ்விதமாகக் குமாரதேவர் நாணொலியைக்காட்டியபோது வேதபாரகனான பிர்மதேவன் முதலாகிய பிரதமதேவதைகளும் அச்சங்கொண்டு வருந்தினர். இக்காரணங்களைத்தெரிந்த தாருகனும்மெச்சிச் சிரக்கம்பஞ்செய்தவனாய்த் தன்கரத்திற் பிடித்திருக்கின்ற வில்லென்னும் மேகமானது மழைத்துவலைப் பெய்ததுபோல அதிக குரூரமாகவுங் கொடுமைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற வயிரவாளிகளை அமோகமாகச்செலுத்தி ஆர்ப்பரித்தனன். அவைகள் வெளிப்பட்டுப் புகைந்தெரிந்து அனலைவீசி எங்கும்பரந்து அதிவேகமாக வரும்போது குமாரதேவருந் தமது காண்டீபத்தில் ஆயிரங் குரூரமாகிய சரங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தாருகனேவிய பாணங்களின் வீறுப்பையடக்கி அதப்படுத்தியதைக்கண்ட அவுணராசன் வடவையைப்போலக் கோபித்துத் துரிதமாக ஆயிரந் திவ்விய பாணங்களையெடுத்துப்பூட்டிச் சிவகுமாரன்மீதில்விடுத்தனன். அதுகள்வரும் மகிமைகளைக் கந்தசுவாமியார் தெரிந்து நூறு கடூரமாகிய வாளிகளைப்போக்கி யெதிரிபாணங்களைக் கண்டதுண்டப்படுத்தி நகைமுகராயிருப்பதைத் தாருகன் தெரிந்தவுடன் நல்லகாரியம் இந்தப்பாலன்செருக்கை யிதோ நிமைப்போதில் அடக்குவேனெனத் துணிவுகொண்டு தான் அருமையாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற அதிக தீட்சண்ணியமுள்ள அளவற்றபாணங்களைத் தனுசிற்பூட்டி விடுவதற்கு உத்தேசிக்குமுன்னே முருகக்கடவுள் ஒரு அர்த்தசந்திரபாணத்தைத் தூண்டிப் பர்வதத்தைப்போல அவுணராசன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வில்லை யிருதுணிவாகக் கண்டித்தெறிந்தனர். உடனே தாருகனானவன் மற்றொரு பாரித்த வில்லையெடுத்து வளைக்குமுன்னமே எமதிறைவனாகிய சிவகுமாரன் தமது கரத்திற்கொண் டிருக்கின்ற காண்டீபத்திற் கொடியபாணங்கள் ஆயிரத்தைச் சகலருங் கொண்டாடத்தக்கதாகப்பூட்டிக் கொடுங்கோலைநடாத்துந் தாருகப்பாதகன்பேரில் பிரயோகித்தனர். தட்சணம் வெற்றிமாலையணிந்திருக்கும் பாரித்த புசங்களையும் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினையும் பெற்றிருக்கின்ற அவுணராசனானவன் சத்துருக்கள் கொண்டாடவல்ல சாமர்த்திய பரனாகிய சுப்பிரமணியர் செய்கையினைப்பார்த்து அதிசீக்கிரத்தில் ஆயிரம் தீட்சண்ணியமாகிய கோல்களைச்செலுத்தித் தனக்குநேராகவெரிந்து புகைந்துகொண்டு வருகின்ற சரங்களைத் துகள்படக் கண்டித்ததுமன்றியிற் பாதகனாகிய தாருகன்மேலும் அனந்தகோடி பாணங்களைத்தூண்டி ஆர்ப்பரித்தனன். உடனே சர்வகாருண்ணியனாகிய சிவகுமாரன் பற்பலபாணங்களைக்கொண்டு மீறிவருகின்ற சரங்களை அதப்படுத்திமீளவும் அதிவேகமாய்க்கூரியகோடிகணைகளை வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகித்து மையைப்போலக் கறுத்த தேகத்தினைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணவிராற்புகழ்ந்து போற்றவல்ல பெருமையினைப்படைத்த தாருகன்

யானைவடிவைப் பெற்றிருப்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டுமாறுபோல அவன் உடலிலிராநின்ற மயிர்க்கால்கடோறுந் தைக்கும்படிசெய்தனர். இவ்விதமாகக் கொடிய பாணங்கள் ரோமங்களைப்போலத் தேகமெங்கும் பதிந்து வருத்துகின்ற காலத்திற் சண்டாளனாகிய அவுணராசன் வடவையைப்போலச்சீறி அதிவேகமா யிரண்டுகோடி கொடியபாணங்களை வடிவேலர்மேற் செலுத்திச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன். அவற்றின் வேகத்தை எமதிறைவன் கண்டு திருநகைகொண்டு அவ்வளவு பாணங்களைத் தாமும் பிரயோகித்து மேல்வருவதைத் தூள்படுத்தியதுமல்லாமல் வெற்றிமாலைபுரளும் புசங்களையுடைய தாருகன்முகத்திற் றொங்கியிராநின்ற துதிக்கையினையும் இரண்டு தந்தங்களையுங் கண்டித்துத் தள்ளும்படிக் கிரண்டு வீரவாளிகளைத் தொடுத்துவிட்டபோது அப்படைகள் குறுகுறென்றும் ஓசையுடன் அதிக மகிமைகளைக்காட்டிவந்து மாயைபுத்திரனான தாருகனைநெருங்கிப் பனையைப்போல அசைந்திருக்கின்ற துதிக்கையினையும் மூன்றாம்பிறைக் கொப்பாக வளைந்திருந்த தந்தங்களையுங்கண்டித்து நிலத்திற்றள்ளியது. அக்காலத்தில் உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடுவதினால் அதிகவருத்தமும் பலயீனமும் நேர்ந்தபோதினும் ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து ஆயிரங் கொடிய பாணங்களைப் பொறுக்கி யெடுத்து வில்லிற்பூட்டி அதிவேகமாய்ச் செலுத்தியபோது அவைகளிரைந்து புகைந்துவந்து குழந்தைப்பெருமாள் தேரின்முகப்பிற் படபடென அசைந்திருக்கின்ற வெற்றிக்கொடியை வெட்டித்தள்ளியது. தமது விருதுக்கொடி அற்றதைக் கந்தசுவாமியார் கண்டவுடன் சற்றுக் கோபங்கொண்டு வஞ்சகமே குடிகொண்டிருக்குந் தாருகப்பாதகன் கரத்திற் பற்றியிருந்த வில்லை எட்டுபாணங்களினாற் பிளந்து மேலும் ஆயிரம்பாணங்களைப்போக்கி அவுணராசனேறிவந்த நவரத்தினமயமாகிய தேரைப் பொடிபடுத்திச் சாரதியைக் கண்டதுண்டமாக்கிப் புரவிகளைச் சின்னபின்னப்பட வாட்டவும் தாருகனானவன் மாற்சர்யத்தைவிடாமற் சிங்கராசனைப்போலப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டு உட்கார்ந்து மற்றொரு வலிய வில்லையெடுத்து நாரியைப்பிகிர்ந்து குணத்தொனிகாட்டிக் கரவேகமாய் ஆயிரங் கூர்முகப்பாணங்களைத்தொடுத்துத் தமக்கொப்புவமையின்றி விளங்கும் பரமசிவத்தினது வடிவாக அவதரித்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தேரைச்செலுத்தும் சாரதியாகிய வாயுதேவன் புசங்களுக்குக் குறிபார்த்துப் பிரயோகித்தான். அதுகள் எரிந்து புகைந்துவந்துதாக்கி யிருபுசங்களையுந் துளைத்துக்கொண்டு புறம்பிற்போயின வளவில் உதிரமானது பெருக மிகவும்வருந்தினன். இப்படிக்கு ஜயசாலிகளாகிய வீரராற்புகழப்பெற்ற குமாரதேவர் தேரைநடத்தவொட்டாமற் பாகனைக் காயப்படுத்தியதைச் சிவகுமாரன்தெரிந்து அதிசீக்கிரத்திற் றமது வில்லில் ஆயிரங் கூராகிய பாணங்களைப்பூட்டி யானைமுகத்தினைப்பெற்ற தாருகன் நெற்றியிற்பட்டுருவும்படியாகப் பிரயோகித்தபோது அவைகள் பெடுபெடுத்த தொனிகளுடன்வந்து வீரபட்டமணிந்திருக்கும் நுதலிற்பட்டு ,உருவிப்போயின, அவ்வருத்தத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாமற் புலம்பிச்சோர்ந்து அடியற்றபனையைப்போல நவரத்தினமயமாகிய தேரின்மீதுவிழுந்து மூர்ச்சித்தனன். இப்படிக்கு விழுந்தபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடிப் பூமியிற்பரந்த தெப்படிக்குத்தோற்றியதெனில் வடவா முகாக்கினியானது கடலிற்பட்ட காலத்தில் அக்கொழுந்தானது அஷ்டதிசைகளிற் காவல்கொண்டிருக்குங் கஜங்களின் மத்தகத்திற் பாய்ந்ததைப்போலக்காட்டியது. இப்படிக்குத் தாருகாசுரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவன் சேனைவீரர்கள்கண்டு கிலேசித்து உடனே அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால் சண்டைகொடுக்க யத்தனித்தவர்களாய்ச் சிவபிரான் அக்கினிவிழியின்மூலமாக உற்பவித்த சரவணபவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சூலாயுதம், சக்கிராயுதம், தோமரம், பிண்டி, பாலம், கப்பணம், வேலாயுதம், எழுவாயுதம், தண்டாயுதம், வச்சிராயுத முதலாகிய பாணவிதங்களை நாற்றிசையினும் நெருங்கிப் பிரயோகித்தனர். இவ்விதமாக கறுத்த தேகத்தினைப் பெற்ற அவுணவீரர்கள்செய்யுஞ் சேவகங்களைச் சிவகுமாரன் பார்த்துத் தன்காண்டபத்தை நிறுத்திவளைத்து அமோகமாகச் சரங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச் செலுத்திச் சூரியன் முன்பட்ட பனியைப்போல அவுணப்படைகளேவிய பாணங்களையும் அவர்கள் சேவகங்களையும் அடக்கி மேலும் அதிகஉக்கிரமுடைய சரங்களை மிகுதியாகப்போக்கிக் கபட மனதைப்பெற்றஅவுணவீரர்சிரங்களைக்கண்டித்தும்மார்பைப்பிளந்தும்கொடியசொற்களைப்பேசும்வாயைக்கிழித்தும்கரங்களைக்கண்டித்தும் புசங்களைச்சரித்தும் கால்களைவெட்டியும் இப்படிக்குக் கண்டதுண்டப் படுத்தியபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்துச் சமுத்திரத்தைப்போல இரைச்சலிட்டோடியது இவ்வாறு வீரர்களாற்றுதிக்கவல்ல ஜயசாலியாகிய சரவணபவன் விடுக்கும்பாணங்களின் கொடுமையினால் வஞ்சகமே குடிகொண்டிருக்கும் மனதைப்பெற்ற அவுணச்சேனைகளிற் பல்லாயிரகோடியர் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டுபோக மிகுந்த சிலர் ரத்தப்பிரவாகத்தில் விழுந்துமாண்டும் சிலர் நீந்திப்போய்த் தங்கள் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டு பலதிசையினும் ஓடியொளித்தனர். அக்காலையிற் காளமேகமானது சிவந்துகாட்டுமாறுபோலத்தேகமெங்கணும் ரத்தமானதுதோய்ந்து காட்டக்களத்துவிழுந்திருந்த தாருகனானவன் பிரக்ஞையுண்டாய் ;மெல்லவெழுந்து சுற்றுமுற்றும்பார்த்துச் சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துச் சூழ்ந்திருந்த தன்சேனைவீரரில் ஒருவனாயாவது காணுதவனாய் அதிகதுக்கசாகரத்திலழுந்தி நகைத்துத் தன்சேனைகள் பட்ட கேட்டையும் தனக்குநேர்ந்த அவமானத்தையும் எண்ணியெண்ணித்தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்ளுகின்றான் செவ்வானத்தையொத்த சடைமுடியை யுடைய சிவபிரான்பெற்ற சிறுபிள்ளையானவனொருவன் சண்டைகொடுக்க அதனைக்காக்கவகையில்லாமற்றுதிக்கையினையுந் தந்தங்களையும் போக்கி வாடுகின்றனன், மேலும் பிரக்ஞைதப்பிப் பிரேதத்தைப்போலக்களைத்து விழுந்தேன் பெரும்புறக்கடலைப்போல என்னைச்சூழ்ந்துவந்தரதகஜதுரகபதாதிகளையும் பறிகொடுத்ததுமன்றியிற்சூராகிய சேனைத்தலைவரையும் விவேகசாலிகளாகிய மந்திரி பிரதானிகளையும்போக்கி யிக்காலத்திற் றனிமையாக யாதொரு சகாயங்களுமின்றித் தேகவுபாதியினால் மிகவும் வருந்திவாடுகின்றனன் வெகுகாலமாகப் பலரையும்வெற்றிகொண்டு அரசுசெலுத்திவந்த என்னாண்மைத்திறம் வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றது இன்னமும் நமதுவிற்றிறத்தினால் அரியபாணங்களைத் தயிரியங்கொண்டு செலுத்தவேணுயினும் பகைவனது பிராணனை வாங்குவதும் அல்லது வெல்வதும் மிகவும் அரிது ஆதலால் வீண்யோசனை செய்வதிற் பிரயோசனமில்லை. இனிநாம் அரிதாகத்தேடிவைத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்களைச்செலுத்தி யிப்பாலன் ஆணவத்தையடக்கி வீறியிருக்கின்ற பூதசேனைகளையும் சாம்பலாக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துச் சத்தவீரர்களாற் கொண்டாடவல்ல சவுரியபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகாசுரனானவன் இதனைச்செய்வதாயினன். முன்னஞ்சிவகுமாரனாற் றான்பட்டமானபங்கத்தினை நினைந்து நினைந்து அதிககோபங்கொண்டு மண்டிபோட்டு உட்கார்ந்துமந்தரகிரியைப் போலப் பாரித்திராநின்ற வில்லையெடுத்து வட்டகாரமாகவளைத்துக்

கரத்திற் பற்றிப் பாதகனாகிய தாருகன் அரியதவங்களைச்செய்த மகிமையினாற்பெற்றுப் பிராணபதமாக வைத்திருந்த நாராயணாஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூசித்துப் பிரயோகித்தும் பின்பு பிர்மாஸ்திரத்தையும் மற்றதேவர் படைகளையுந்தொடுத்து ஒன்றின்பின்னொன்றினைச் செலுத்தியபோது அவைகள் வெளிப்பட்டு அதிகமகிமைகளைக் காட்டிக்கொண்டுபோய் ஒப்பற்றமுதல்வனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவருக்குச் சமீபித்தகாலத்திற்றமது வலிகுன்றிப்பயந்து எதிரினும் நில்லாமல் வணங்கிப்பக்கங்களிற் போற்றியிருந்தது, இப்படிக்கு மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் மற்ற தேவர்படைகளனைத்தும் அதிகவெற்றியும் வேகமும் பெற்றுப் போனவை அனைத்தும் வேலாயுதமூர்த்தியைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிவழிபட்டுச் சூழ்ந்திருப்பதை அவுணருக்கரசனாகிய தாருகன்கண்டவுடன் சிவகுமாரன் மகிமையையுஞ் சேவகத்திறத்தையும் மதித்து அதுபரியந்தம் வீறியிருந்தஆணவமலத்தைப்போக்கி நிமைப்போது மனதில்பயங்கொண்டு மிகவும் அதிசயித்திருந்தவன் பிராரத்துவவினையின்படிக்கு தனக்கடுத்ததுன்பங்களை நினைந்து மனமானதுபாதிக்க விழிகளிற் றீயெழக்கோபித்து இதனை எண்ணுவான் வெகுகாலமாகப் பெற்றிருந்த ஜயங்களையும் வீரத்தன்மைகளையும் போக்குநாள் வந்து சம்பவித்திருக்கின்றது அதற்குத்திஷ்டாந்தம் இந்தச்சிறுபிள்ளையை வெல்வது அரிதாக விருக்கின்றது இனியென்செய்வோமென்று சற்றுநேரம்யோசித்து முன்னம் நாம் அரியதவங்களைச் செய்ததற்காகவிரங்கி யிடப்பாகத்திற் பார்ப்பதியாரை வைத்திருக்கின்ற சிவபிரான் அனுக்கிரகித்திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை யினிபிரயோகித்து இப்பாலன் புயவலிமையை அடக்குவேனெனத் தீர்மானித்தவனாய் அந்தச்சிறந்தபாணத்தினையெடுத்து மனப்பூர்வகமாக தூபதீபமுதலிய உபசாரங்களினால் அருச்சித்து அதிககோபங்கொண்டு நீண்டதன்வில்லிற்பூட்டி அதற்குரியமந்திரத்தை உச்சரித்துத்தோள்புரள ஆகரணாந்தபரியந்தமிழுத்துப் பிரயோகித்து ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் அந்த ஒப்பற்றபாசுபதமானது வெளிப்பட்டவுடன் பக்குபக்கென்றெரிந்து ஆலகாலவிஷத்தைப்பெருக்கித் தேவாஸ்திரவிதங்களை அபரிமிதமாகப் படைத்து அளவிறந்தபூதகோடிகளைச் சிருஷ்டித்து அவர்களுக்குவேண்டும் அஸ்திரசஸ்திரங்களையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுத்து அளவற்றசூலங்களையும் அனல்சமோகங்களையும் மற்றுமிராநின்ற கொடுமைகளனைத்தையும் படைத்துக்கொண்டு பிரசண்டமாருதமும் ஆலகாலவிஷமும் அஞ்சத்தக்கதாக ஆரவாரங்களைச்செய்து, சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் திருநாமம்பெற்றிருக்கின்ற படைகளுக்கரசானது அளவிறந்த சீவகோடிகளுக்கும் அண்டாண்டபுவனங்களுக்கும் அதிக உற்பாதங்களைக்காட்டி உருத்து அதிவேகமாய்ச் சீறிவருவதைப்பிரகாசம்பொருந்திய அலகினைப்பெற்ற வெற்றிவேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத்திற் படைத்தருளிய எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணிய தேவர்கண்டு அப்படையின்மகிமைகளை நிதானித்தவராய்த் தமது பிதாவாகிய ஒப்பற்ற பரமனை மனதிற்றியானித்துப்போற்றிச் சிவகுமாரன் தமது திருக்கரத்தைநீட்டி உற்பாதங்களைக்காட்டிவந்த பாசுபதத்தைக் கொடுத்தவன் வாங்குமாறுபோலச் சுலபமாகப்பற்றினன். இப்பிரகாரம் நுதல்விழியைப்படைத்த சிவகுமாரன் ஏந்தியபடையினை மற்ற ஆயுதங்களுடன்சேர்த்துத் திருநகைகொண்டிருப்பதை ஜயசாலியாகிய தாருகாசுரன் கண்டவுடன் திகைத்துமதிமயங்கி வாடினவனாய் நமதுவீரமும் செல்வப்பெருக்கும், இனிவிர்த்தியடையாமல் இத்தினமுதல் மங்கிப்போகும்காலமும் நேர்ந்ததோ - என்செய்வோமென்று மிகவுங் கிலேசித்து இதனை நினைப்பதாயினன். நாங்கள்செய்த அரியதவத்துக்கிரங்கிச் சிவபிரான் கடாட்சித்திருந்த சிறந்தபாசுபதாஸ்திரத்தையும் பிரயோகித்தேன் அதனையும் எளிதாகக்கரத்திற் பற்றிக்கொண்டான் ஆதலாற் சண்முகங்களைப்பெற்ற இந்தத்தேவன் பெருமிதங்களையும் வீரபராக்கிரமத் தன்மைகளையும் எத்தகையருக்கும் நினைந்து துதிக்கக்கூடுவதோ ஆகிலுஞ் சூரபதுமனுக்குத்தம்பியாய்ப் பலரையும்வெற்றி கொண்டு இதுவரையிற் சகலருந்துதிக்கவாழ்ந்த நான்பின்னிடைவேனாகில் இனி என்னை யாவர்தான்மதிப்பார்கள் ஆதலாற்சிவகுமாரன் தனுர்விஞ்ஞையிற்சொல்லாநின்ற நீதியாகிய சண்டையல்லது தீங்காகிய வஞ்சகப்போரைச்செய்யவறியான் இக்காரணத்தினால் இனிமேல் மாயவித்தைகளைக்காட்டி மறைவிடமாகவிருந்து திகைக்கும்படிக்குப் போரைச்செய்துவென்று ஜயசாலியாகத் திரும்பக்கடவேனென்று ஒருகுருட்டுஆலோசனையையெண்ணிமுடித்துக்கொண்டனன், இப்படிக்கு வஞ்சகனாகிய தாருகன்மனதில் உறுதியாகத்தீர்மானித்தவனாய் தன்சேனை அதிசீக்கிரத்திற் கிரவுஞ்சபர்வதத்தினருகிற் செலுத்தி ஓ தனையனே யிதுநல்லதருணமாதலால் உன்னாற்கூடியமாயைப் பெருக்கினைக்காட்டி எனக்குவெற்றி கிடைக்கும்படியாய்ப் பாலசுப்பிரமணியனை பிர்மிக்கச்செய்து உதவக்கடவையென்று கூவிச்சொல்லியபோது அதைக்கேட்டமாத்திரத்திற் கிரவுஞ்சன் தான் அதுபரியந்தங்கற்றிருக்கின்ற மாயையின்பெருக்கினைப் பரப்பிச்சிவகுமாரனைவஞ்சிப்பதாகவெண்ணிச் சிலமந்திரங்களைச் செபித்துப்பூர்வத்திற் சிவபிரான் நெற்றிவிழிக்கனலினாற் சாம்பலாய் அழிந்த திரிபுரங்களைப்போல வடிவுகொண்டுதிரியும்போது புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகாசுரனானவன் அப்புரங்களில் வாசஞ்செய்திருந்த இராட்சதரைப்போலப் பற்பல உருக்களைக்கொண்டு நின்று அமோகமாகப் பாணங்களைப்பொழிந்து வரவும் கிரவுஞ்சபர்வதம் மற்றொருமாயை வித்தையினால் ஊழிகாலத்தெழும்மேகங்களின் வடிவுகொண்டு எங்குமிருள்மூடப்பரந்தகாலத்தில் ஒப்பற்றசூரனுக்கிளவலாகிய தாருகனானவன் அவற்றுட்கலந்து விழிகள் பிர்மிக்கமின்னியும் பூமிமுதலாக அதிர்ந்து வாடத்தக்கதாக இடி முழக்கங்களைக்காட்டவும் கிரவுஞ்சன்பெரும்புறக்கடலாதிய சாகரங்களையொப்ப அலைகளைமோதிப் பெருகியகாலத்தில் வெற்றிமிகுத்த அவுணராசனும் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங்களை அழிக்கவெழும் வடவாமுகாக்கினியின் கொடுமைகளைக் காட்டித்திரியவும் பாதகனான கிரவுஞ்சன் சக்கிரவாள பர்வதத்தைச்சூழ விருக்கின்ற காடாந்தகாரமாகிய இருளின்படிவத்தினைத்தரித்து யாவருக்கும் விழிகளினொளிதோற்றாது மூடியதருணத்தில் யானைமுகத்தினைப் பெற்றிருக்கின்றதாருகன் பற்பலகோடி பூதங்களின் வடிவுகொண்டு ஆர்ப்பரித்துப் பலபடைகளைவீசித்திரியவும் கிரவுஞ்சன் இந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் வாசஞ்செய்கின்ற பதவிகளிலிருக்கின்ற திக்கஜங்களின் வடிவுகொண்டு துதிக்கைகளிலிருப்புலக்கைகளைப்பற்றிச் சுழற்றிவீசிட்டு உலவிக்கொண் டிருக்கவும்தாருகனும் எண்டிக்கில் நிற்கின்ற அஷ்டகுலாசலங்களின் கோலங்கொண்டு சடசடத்தபேரொலியைக்காட்டி அசைந்துபோகவும், கிரவுஞ்சன் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல ஒவென்னுமிரைச்சலிட்டுப் பெருகியபோது மதயானை வடிவைப்பெற்றதாருகன் அக்கினிவுருக்கொண்டு தகித்துலவவும் உடனேகிரவுஞ்சன் அவ்வுருவைமாற்றி அனற்பொறிகளை யிறைக்கும் கொள்ளிகளாதி வானகமெங்கும் நிறைந்தகாலத்தில் தருமமென்பது எவ்வளவும் விளங்காதகொடியமனதைப்பெற்ற தாருகனும் ஆயிரகோடி சூரியரைப்போலத்தோன்றிச் சகிக்கப்படாதவெப்பத்தைக்காட்டி விண்ணகத்திற்றிரியவும் இவ்விதங்களாகத் தங்கள் நிசரூபத்தை எவ்வளவுங்காட்டாமல் மாற்றித்

தாங்கள் கொள்ளுகின்ற கோலத்துக்குத் தகுதியாகிய நடை
களைக்காட்டித் தாருகாசுரனும் கிரவுஞ்சபர்வதமும்கோபித்து
அளவிறந்தமாயப்படிவத்தைக்கொண்டு எவ்விடங்களினும் நெ
ருங்கி அதிக உபத்திரங்களைக்காட்டி மன்னுயிரைவருத்தித் தி
ரியும்போது எமதிறைவனுகிய ஆறுமுகப்பெருமாள் அவ்விளை
யாடல்களைக்கண்டு மோகனவித்தையைக்கொண்டு வீண்வாது
கொடுக்கின்ற இவன்பிராணனைவாட்டி அதப்படுத்தவேண்டு
மென்று மனதில் நிச்சயித்தவராய்த் தமது திருக்கரத்திற்கோ
டிசூரியப்பிரகாசமாகச்சொலித்திருக்கின்றவெற்றிவேலாயுதத்
தைப்பார்த்து இவ்விதமாகச்சிலவாக்கியங்களைச் சொல்லுவ
தாயினர். படைகளுக்கரசே யிதனைக்கேட்பையாகத் தாருகாசு
ரனென்னும்பெயரையுடையவனையும் மாயைகளிற் சிறந்த கி
ரவுஞ்சபர்வதத்தினையும் ஒருகணப்போது கழிவதன்முன்னம்
உடலையிருகூருகப்பிளந்து தள்ளிப்பிராணனை உண்ட பின்பு
வெளிப்பட்டு அவ்வரையின் வஞ்சகத்தில் அகப்பட்டுமயங்கியி
ருக்கின்ற வீரவாகுதேவன்முதலாகிய நவவீரரையும் இலக்ஷ
ரையும் பூதவீரரையும் மீட்டுக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில் இவ்வி
டம் வரக்கடவை எனக்கட்டளையிட்டு வேலாயுதத்தினைப் பிர
யோகித்தனர், இப்படிக்குச் சுப்பிரமணியதேவர் போதித்துத்
தூண்டிய ஒப்பற்றவேற்படையானது வெளிப்பட்டவுடன் அ
ளவற்ற மகிமைகளைக்காட்டித் துரிதமாகப்போய் வஞ்சகப்
போரைச்செய்திருக்கின்ற தாருகனுங் கிரவுஞ்சகிரியும் நடத்தி
வருகின்றமாயாஜாலங்களை ஊழிகாலத்திற் பரமன்நுதல்விழி
த்தீயிற்பட்டு அவன்மாயா விநோதங்களினுல் விளங்கிய உ
லகங்களும் அவற்றுட்பட்டு பிராரத்துவவினையின் சம்பந்
தத்தினுல் மயங்கியிறந்தும் பிறந்தும் அலைகின்ற பிராணி
களும் சாம்பலாய் மங்குவதைப்போல நிமைப்போதில்
அதப்படுத்துத் தேவர்கள் போற்றிவாழ்த்த மேலிட்டு அடி
யவர்களுக்கு முத்தியைத் தரவல்ல திருவடிகளைப்பெற்ற பா
லசுப்பிரமணியர் சண்முகங்களினும் விளங்கிய விழிகளினெ
ழுந்த கோபக்கனலானது ஏகமாய்ப் பெருகியதைப் போல
வும் பர்வதங்களுக் கிணையாகப்பாரித்த சதுர்ப்புசங்களைப்பெ
ற்ற சிவநாதன்கரத்தில் விளங்கும் முத்தலைச்சூல மானது வி
டுபட்டு அத்தியுடன் கலந்தொன்ருய் வருவதை நிகர்த்தும்அ
வ்வெற்றிவேலானது பாய்ந்து மாயாசமுத்திரங்களை வரளஉ
ண்டு சமீபத்தில்வருவதை மூன்ரும்பிறையை யொப்ப விள
ங்குங் கோரதந்தத்தையும் பகுவாயையும்பெற்ற தாருகாசுர
னுனவன்கண்டு இதைப்பற்றிச் சுள்ளியைப்போல முறித்தெ
றிகின்றனனென வீரங்களைப்பேசிக் கொண்டு ஆக்கிரமித்துத்
தாண்டிப்பாய்ந்து சற்றும் பயமற்றவனுய்ப் பட்சிகளுக் கர
சாகிய கருடன்மீதிற் செல்லுஞ் சர்ப்பத்தைப் போலக்கொதி
த்தெதிர்ந்தபோது வயிரமலையின்பேரில் கோடையிடிவிழுந்த
தைப்போலக் கடப்பமாலைதரித்த புயாசலங்களைப் பெற்ற சி
வகுமாரன் செலுத்திய வேலானது விசாலமாய்வயிரத்திலும்
வலியுடைய தாருகன் மார்பினிடத்திற் ருக்கிப்பிளந்து தடா
ரித்துருவி வெளிப்பட்டு மாய்கைக் கிருப்பிடமாக விருந்தகிர
வுஞ்ச பர்வதத்தினைக்கிட்டி யிருகூருகக் கண்டித்துத் தள்ளி
அப்படையின் வீரபராக்கிரமமும் புகழும்விளங்குவதுபோல
அவ்விருவர்பட்ட காலத்தெழுந்த உதிரத்திற்ருேய்ந்து தூளி
படலத்திற் றிமிர்ந்து வேகமாகப் போய்க் கிரவுஞ்சத்தின்கு
கையில் நித்திரைசெய்திருந்த வீரவாகுதேவர் முதலியசெய
சாலிகளை நெருங்கி அவர்கள் கொண்டிருந்தமையலைப் போ
க்கி எழுப்பினதாய் காற்றிலுங்கடுகி வானவெல்லையைக் கட
ந்து ஆகாயகங்கையில் முழுகிப் பவித்திரமாய்த் திரும்பி எம
தையனுகிய சிவகுமாரன் பிரயோகித்த திருக்கரத்தில் யதா

ப்பிரகாரம் நின்றுவிளங்கியது சவுனகாதிரிஷிகளே! வெற்றி
வேலானது வலியினுக்கொப்பற்ற அவுணராசனையும் மாய்
கையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சத்தையும் பிளந்துகொன்ற காலத்திற்
புராணிகர்பேசிய உவமானங்களையும் உலகினர் வழங்கிக்கொ
ண்டதையுங் கேட்பீராக.—கொடியவர்களுக்குத் தகுதியாகி
ய தண்டனைகளைச் செய்யவல்ல கூரியவேற்படையானது தா
ருகன் மார்பையும் பூர்வீகமாகத் தவத்தர் முதலிய பெரி
யோர்களைவஞ்சித் தலைத்திருந்த கிரவுஞ்ச பர்வதத்தையுங் க
ண்டித்த காலத்தெழுந்த பேரொலியானது சகலபுவனங்களி
லுமிராநின்றவர்கள் செவிகளிற்பட்டபோது திகிற்பட்டுத்தே
கம்நடுக்குற்றுக் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து இதுவென்ன
உற்பாதமாக விருக்கின்றது எக்காலத்திலுமில்லாத இந்தச்சத்
தமெழுவதற்குக் காரணமென்னேவென்று ஐயப்பட்டுவாடி
னவர்களாய்ப் பூமிபிளந்ததோவெனச் சிலர்சொல்லவும் பொ
ன்மயமாகிய மேருகிரிவெடித்ததோ வெனச் சிலர் பேசவும்
அண்டகோளகை நெக்குவிட்டதோவெனப் பலர் குறிக்கவும்
உண்மையாகிய விளைவைத்தெரியாமல் இப்படிக்குப் பேசிக்
கொண்டனர், இவைநிற்க அதிக கூர்மைபெற்றிருக்கின்றவே
லானது மார்பிற்பட்டுப் பிளந்துருவிப் போகியகாலத்திற்
பாரித்த தேகத்தைப் பெற்ற தாருகனுனவன் அனந்தகோடி
யிடிக்கூட்டங்கள் ஒருகாலத்திற் பெருத்தெழுமாறு போல
ஓ வென்றிரைந்து உம்மெனத்துள்ளி எழுந்து பூமியில்விழுந்
து பதைபதைத்துப் புரண்டு பிராணனைவிட்டனன், பர்வதா
கிருதியாகியமார்பில் வேல்பாயத் தாருகன் நிலத்தில்விழுந்து
பிராணன் போகியகாலத்தில் அவனுடலமானது சரேலென
வானத்திற் றுள்ளி எழுந்து கடலுடைந்து பெருகுவதைப்
போல ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் நட்சத்திரராசிகளானது கலங்
கி நிலைதப்பிப் பலபலென உதிர்ந்தும் சூரியனுனவன் மன
ங்கலங்கி பயபீதியினுல் தன்கதியைமறந்து ஓட்டமெடுக்கவு
ம் எத்தகைய சூரருக்கும் பின்னிடையாமற் போராடவல்ல
தாருகன் பிளக்கப்பட்டு வானத்தெழுந்து மறிந்து விழுந்தகா
லத்திற் பூமியானது பத்தல்பத்தலாகப் பிளந்தும் சத்தபாத
லஅடுக்குகளழிந்து பின்னப்பட்டும் சத்தகுலாசலங்கள் முத
லிய சிறந்தமலைகள் நுறுங்கியிறைந்தும் அண்டப்பித்திகை க
லதலெனவதிர்ந்தும் திசைகளைத்தாங்கி நின்ற யானைகள் மன
நடுக்குற்றுத் தங்க ளிருப்பிடங்களையும் விட்டுப்பறக்கவும் இ
வையன்றி யிச்சிவகாருண்ணிய மாகிய பூததயவுபச்சாத்தா
பமென்பது எவ்வளவுங்கிடையாத தாருகன் மேலெழுந்து
வானவரையிற்போய் மீட்டும் மண்ணகத்தில் விழுந்தது எப்
படிக்குக் காட்டியதெனில், பூர்வத்தில் இந்திரன்வச்சிராயுத
த்தினுற் சிறகுக ளறுபட்ட காலத்திற் பாரித்திராநின்ற மக
ம்மேருவானது பழையபடிக்குப் பறக்கலாகுமோ வெனச்
சோதனைபார்க்கும் பொருட்டு விண்ணிடையெழுந்து கூடா
மையால் தொப்பெனப்பூமியில் விழுந்ததைப்போல விருந்த
து, மேலும் வெற்றிமாலை தரித்திருக்கின்ற கூரியவேலானது
கிரவுஞ்ச பர்வதத்தைச் சின்னபின்னப்படப் பிளந்தபோது
அதப்பட்டெழுந்த தூளிபடலமும் அனற்பொறிகளும் எவ்வி
டங்களினுஞ்சிதற அதனிடத்திற்பெருகிய புகைப்படலமுங்க
லந்து அண்டவெல்லைமுற்றும் அடர்ந்தகாரணத்தினுல் எக்கா
லத்தும்பெருக்கருத வானகங்கை கொதிப் பெடுத்து வறள
வும் சத்தசாகரங்களும் சுவறவுமாயின மேலும்சிவகுமாரன்
வேலானது அவ்வரையைக்கண்டித்த காலையிற்பெருகிய தீயை
தீப்படலமெனப் பேசலாகுமோ தெரிந்தவர்கள் யோசிக்குமி
டத்தில் அவ்வரையானது அவுணனுதலாற் றிரோகம்பிளப்பு
ண்டகாலத்திற் பெருத்தெழுந்த உதிரமாக நினைக்கப்படும்,

இஃதன்றியும் அப்பொறிகளின்விளை வெப்படிக்கிருந்ததெனில்
யாமிருந்த பர்வதத்தைக் கண்டித்தன ராதலால் இந்த வேலா
யுதக்கடவுள் ஆதியில் வாசமாயிருந்த கங்கையை வாட்டுவோ
மெனச் சீறிவந்ததுபோலச் சத்துருக்கள் நிணங்களிற்பழகிய
வேலானது கிரவுஞ்சனைப்பிளந்த முன்னிலையிலோங்கிய பொ
றிகளின் வெப்பத்தினால் வானத்திற்பெருகும் கங்கையும்வறண்
டது மேலும் அப்பொறிகளுடன் துகளானதும் பொள்ளென
வெழுந்த ஓசையுடன் கலந்து பெருகுவது எப்படிக்குக்காட்டி
யதெனிற் சத்தசாகரங்களும் அவற்றினிடத்தடங்கிய வடவா
முகாக்கினியும் ஊழிகாலத்தில் உலகங்களை அழிக்க வெழுந்த
தைப்போன்று மிருந்தது. இதுவல்லாமல் யானைமுகத்தினைப்
பெற்ற தாருகன்மார்பிற் குமிளியிட்டெழும் உதிரமானது பெ
ருக்கெடுத்து அலைகளை வீசிப்பாய்ந்து வெற்றிவேல் கிரவுஞ்சப
ர்வதத்தைத் துளைத்துப்போகிய மார்க்கமாக வோடி திரைக
ளைமோதிச்சுருட்டும் கடலினிடத்திற்பாய்ந்து கருநீரைச் செந்
நீராக்கியது. இப்படிக்கொத்த ரணக்களச் சிங்காரங்கள் பெ
ருத்திருக்கின்ற தருணத்தில் வேலாயுதக்கடவுள்விடுத்த சத்தி
வேல் சீறிப்போய் அதிசீக்கிரத்தில் மீண்டு பழையபடிக்குக் கு
மாரசுவாமியார் கரத்தில்நின்றதையும் கொடியபாதகனான தா
ருகன்பட்டதையும் கிரவுஞ்சவரையானது அழிந்த காரணங்க
ளையும் அவுணவீரர் நால்வகைச்சேனைகளுடன் மாண்டகோல
த்தையும் மற்ற காரணங்களையும் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் ம
னக்கோட்டம்நீங்கிக் களித்திருக்கின்ற இந்திரனும் முனிக்கூட்
டங்களும் தேவர்களும் திஷ்டாந்தமாகத் தெரிந்தமாத்திரத்தி
ல் ஜய உச்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷமிகுதியினா
ல் தேகபரவசத்தராய் ஆடிப்பாடிக் கரங்களைச்சிரங்களிற் கூ
ப்பிக் குமாரதேவனைப்போற்றிக் குளிர்ந்த பரிமளங்களைவீசு
ம் கற்பகமலர்களைச் சோனைமழையைப்போலத்தூவிச் சிவகு
மாரனைச்சூழ்ந்து சந்தோஷசாகரங்களில் மூழ்கினவர்களாய்
க் கரங்களைச் சிரங்களிற் கூப்பித்தொழுது பலதரம் திருவடிக
ளிற் பணிந்தெழுந்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத்
தோட நிற்கின்றகாலையில் அளவற்ற மாய்கைகளைவல்ல கிரவு
ஞ்சன் அதப்பட வெற்றிவேலானது எழுப்பியபோது அதனிட
த்தில் அடங்கியிருந்த வீரர்களனைவரும் தங்களை வாட்டியிரு
ந்த மயக்கங்கள்நீங்கி யுணர்ச்சிபெற்றெழுந்து துரிதமாகவந்
து வேலாயுதமூர்த்தியினது திவ்விய சரணாரவிந்தங்களிற் றொ
ழுதுபோற்றிப் பக்கங்களில்நிற்க சிவசுப்பிரமணியதேவரான
வர் வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் முத
லான வீரர்களை கிருபையாகப்பார்த்து தாருகன் வஞ்சகத்தினா
ற் கிரவுஞ்சபர்வதத்தின் மாய்கையிற்பட்டு நீங்களனைவரும்
பிரக்ஞைதப்பி வாடியிருந்தீர்களோவென்று குமாரதேவர் கிரு
பையுற்று விசாரித்தகாலததில் அவ்வீரர்களனைவரும் இதனைச்
சொல்லுவார்கள். ஐயனே ? தேவரீர் கிருபை எங்களிடத்திற்
பூர்த்தியாக விருக்கின்றமையால் அடியோங்கள் துன்பப்படு
வதுமுண்டோ? அதிக நித்திரைமயக்கத்தினால் உறங்குகின்ற
வரைப்போல இளைப்பாறப் படுத்திருந்த தல்லது கொடியபர்
வதத்தின் மாயையினாற் கர்த்தனே வருந்தவில்லையென்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்தனர். இப்படிக்குச் சகலரும் வணங்கிச்சொ
ல்லியபோது சரவணபவனானவர் வீரவாகுதேவனை அருகில
ழைத்து ஜயசாலியாகிய சூரபதுமனுக்கிளைய தாருகன் முன்
னர் தம்மீதுவிடக் கரத்திற்கொண்டிருந்த படைகளுக் கரசா
கிய பாசுபதாஸ்திரத்தை அவர் கரத்திற்கொடுத்து இதனைப்
பத்தியாய்ப் போற்றிவைத்து ஜயசாலியாய்ப் போனவிடங்க
ளிலெங்கும் வெற்றிகொண்டு வரக்கடவையென அனுக்கிரக
ஞ்செய்தபின்பு தாருகன் சண்டையிற் சின்னபின்னப்பட்டு மா
ண்டுகிடக்கின்ற பூதவீர ரனைவரையும் எழுந்துவரக்கடவீர்க
ளென்று பரிவாய் ஒருதரம் அழைத்தகாலத்தில் அவர்களனை
வரும் நித்திரைதெளிந் தெழுந்தவர்களைப்போல கெக்கலி கொ
ட்டிக்கொண்டு வெளிவந்து குமாரதேவனைவணங்கித் துதித்
துச் சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துச் சூழ்ந்துவரவும் தே
வர்க்களனைவரும் வாழ்த்திப்போகவும் சேனைத்தலைவர்களாதி
யாக நெருங்கிச்செல்லவும் ரணபேரி ஜயபேரி முதலாகிய வா
த்தியங்கள் கணகணென்று முழங்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்
களுடன் குமாரதேவரானவர் சமர்க்களவெல்லையைக்கடந்து
அப்புறம் போவதாயினர்.

தேவகிரிப்படலம்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே ? மேற்குறித்தபடிக்குத்தா
ருகனையும் கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் அதப்படுத்திச் சகலரும்
சூழ்ந்துவரக் குமாரதேவரானவர் பூதபைசாசங்கள் பறை
யையொப்ப ஆர்ப்பரிக்க நாடகரைப்போலப் பற்பலகவந்தங்
கள் கூத்தாடவிருக்கின்ற சமர்க்களத்தைக்கடந்து அதுவரை
யிற் றங்கள் மனதைவாட்டியிருந்த சோபங்களுக்குத் தாருக
னிறத்தலாகிய முடிவைக்கண்டு களித்திருக்கும் தேவர்களுட
ன் பூதசேனைகள் ஜயவுச்சாகங்களுடன்வரப் பலதேசங்களைக்
கடந்து வளங்களிற் சிறந்த இமயகிரியைத் தாண்டினவராய்
மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இந்திரன் தேவர்கள் நவவீரர்கள்
இலட்சர் சேனைத்தலைவர் மற்ற பூதப்படைகள் யாவரும்போ
ற்றிவர வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர் தென்தேசத்தைநோ
க்கி நடந்து மேற்றிசையிற் சூரியனானவன் போகின்ற தருண
த்திற் றேவகிரியென்னும் சிறந்த பருவதத்தைச் சேர்ந்தனர்.
ஒப்பற்ற சூரனுக்கிளவலாகிய தாருகனைச் சிவகுமாரன் விடுத்
த வேல்கொன்றசெய்தியை யிப்பாரிசங்களி னிராநின்ற உலக
வாசிகள் சகலருந்தெரிந்து களித்தனர். அவ்வாறே அப்பிரதே
சத்திலிருப்பவரும் அறிந்து சந்தோஷத்தையடைவதாகத் துரி
தமாய் நானேபோய்ச்சொல்லி வருவேனென்று போனவனை
ப்போலச் சூரியபகவான் மேற்பாரிசக்கடலில் மறைந்தனன்
அத்தருணத்திற் செக்கர்வானந்தோற்றிய தெப்படிக் கிருந்த
தெனிற் முச்சுடரினொன்றாகிய அக்கினிதேவன் மனம்பொறு
மல் நம்மிற்சேர்ந்த சூரியனென்னும் அரசன் பகற்போதனைத்
தையுங் கைவசப்படுத்திக்கொண்டு அரசாட்சி செய்துவருகின்
றனன். மற்ற சந்திரனானவன் இராக்காலத்துக்கதிபனாய் ஆள
விருக்கின்றான். ஆதலால் நான் அவ்விருகாலங்களுக்கும் மத்தி
யில்விளங்கும் அந்திப்போதையாவது அரசுசெலுத்துவேனெ
ன நிதானித்துப் பிரமுகனாய் வெளிப்பட்டதைப்போல மாலை
ப்போதில் செவ்வானம் விளங்கியது. உடனே மூன்றாம்பிறை
யானது தோற்றியகாட்சி எப்படிக்கிருந்ததெனிற் றேன்களைத்
துளித்துப் பரிமளித்திருக்கும் அல்லிமலர்களானவை மலரும்
படியாகிய மாலைப்போதில் மன்மதனானவன் உலகங்கள்மீதிற்
புஷ்பபாணங்களைப்பிரயோகித்து தன்னரசுசெலுத்த வெழுந்
ததால் தான்முன்பிறந்த சமுத்திரமானது பேரியாகமுழங்கு
கின்றது. அவ்வாறே நானும் வெற்றிக்கொம்பாக ஜயத்தைக்கு
றிப்பேனென்று எழுந்ததைப்போல பாலசந்திரன் தோற்றின
ன். இதுவுமல்லாமற் சூரியனானவன் தன்பேரிற் பகைத்தெதி
ர்ந்த பராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணவீரர்மீதுசீறி வாயுவினு
ங்கடுகித் தேரைச்செலுத்திக் கொடியபோரைச் செய்துகொ
ண்டு போகுமுன்னிலையில் அவன் அழகிய மார்பினிடத்தில்வி
ளங்கிய வயிரப்பதக்கமானது அற்று மேற்றிசையில் விழுந்த
தைப்போலவும்விளங்கியது. இஃதன்றியும் மாலைப்போதிற் க
றுத்தெழுந்த விருளானது வானகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பன்றி

யைப்போற்காட்ட அதன் கோரைத்தந்தத்தையும் போன்றது.
அக்கோட்டினை முனந்தரித்த பரமனேங்கர்த்து அண்டமானது
விளங்கியது. அக்கோடுகளினின்றும் உதிருகின்ற முத்துகளை
யொப்ப வானமெங்கும் நட்சத்திரராசிகள் தோற்றுகின்றது.
இவ்விதச் சிறப்புகளைக்காட்டி யிருளானதுநெருங்க முத்துத்
தாவடத்தைப்போலக் கல்லென்னும் ஓசையெழ அருவிகள்பெ
ருத்திருக்கும் தேவகிரிக்கொருபாரிசத்தில் எழுந்தருளியிருக்
கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவரைச் சூழ்ந்திருந்த மகாவிஷ்ணு
பிர்மதேவன் இந்திரன் மற்றதேவர்களனைவரும் சிவகுமாரனை
வணங்கிப்போற்றி யிதனைச் சொல்லுகின்றனர். கர்த்தனே ?
கொடிய செய்கைகளையுடைய சூரபதுமனுக்கிளைய தாருகனு
ல் இதுபரியந்தம் மிகவும் வருந்தித் துன்பங்களை யனுபவித்தி
ருந்தனம், அப்பாதகனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் அதப்படுத்தி
எங்கள் கிலேசங்களைப்போக்கினீர். இனியாதொருகுறைவுமில்
லை, இவ்விதமாகக் களித்த அடியோங்கள் வேதவிதிப்படிக்கு
த் தேவரீர் திருவடிகளில் அருச்சித்து வழிபட விரும்புகின்ற
னமாதலால் இந்தச் சிறப்புள்ள பர்வதத்தின்மீது கிருபையு
ற்று எழுந்தருளவேண்டும் கர்த்தனே ! யிந்தவரத்தைக் கடா
ட்சியுமென்று மெய்ப்பத்தியும் அன்பும்விளங்கத் தேவர்கள்
வேண்டிநிற்க வெற்றிவேலைப்பரித்த சரவணபவன் அவ்வரை
யிற்றங்க நினைந்து தேவர்களே உங்கள் கருத்தின்வண்ணஞ்
செய்வோமெனக் கடாட்சித்த வாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் தே
கங்கள்பூரித்து மயிர்சிலிர்க்க ஆனந்தபரவசத்தராய்க் களித்தி
ருக்கின்றகாலையிற் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக விளங்குகின்ற
வேலாயுதமூர்த்தியானவர் ஆரவாரித்திருக்கின்ற சேனுசமுத்
திரத்துடன் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் போற்றிவரச் ச
கலவளங்களையுங் கொண்டிருக்கின்ற தேவகிரியின்மீதிற்போ
ய்ப் பக்கத்திற்றெழுது நிற்கின்ற தேவதச்சனை அழைத்துச்
சொல்லுவார். விவேகசம்பன்னனுன சிற்பாசிரியனே? தேவ
ர்கள் கணத்தலைவர்கள் நமது துணைவர்கள் மற்றசேனைகள்மு
தலாக வாசஞ்செய்வதற்குத் தகுந்தவிடுதிகள் குறைவறவிரு
ப்பதாக ஒருநகரத்தினை விசாலம்பெற்ற இந்தவரையினிடத்தி
ற் துரிதமாக முடிக்கக்கடவையென வேடமங்கையர்கள் குழா
ங்களைக்கொண்டு அம்மானையாடும் வேடிக்கைகளைக் கண்டு
களித்திருக்கும் குமாரதேவர்கட்டளையிட்டபோது சிற்பியான
வன்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கர்த்தனே ! தேவரீர் திருவுளப்
படிக்கு இதோமுடித்தேனெனத் தண்டைசிலம்புகொஞ்சுந் தி
ருவடிகளிற் பணிந்து விடைபெற்றுப்போய் நாற்றிசையினும்
விழிகளைப்பரப்பிப்பார்த்து நிதானித்தவனுய்ப் பருத்து வான
த்தை யளாவநிற்கும் பொன்மதில்களை யெழுப்பிப் பலநிலைக
ளையுடைய கோபுரவாயில்களைத்தூக்கி அதனுள் பற்பல வீதிக
ளைப்பிரித்து இருபாரிசங்களிலும் பொற்சிகரங்கள் மகரதோ
ரணங்கள் சித்திரக்கவாட்டிகள் நவரத்தினமயமாகிய அறைக
ள் முதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கும் மாடமாளிகைக
ள் மண்டபங்கள் சித்திரக்கூடங்கள்உப்பரிகைகள்அங்காடிகள்
முதலாகிய வாசயோக்கியமாகப்படைத்துத் தாமரைமுதலிய
மலர் நிறைந்த தடாகங்கள் பொய்கைகள் ஓடைகள் விதங்க
ளையும், புஷ்பச் சோலைகள் தோப்புகள் வகைகளையும், நிரு
மித்து முடிந்தவுடன் அந்நகர மத்தியிற் சிற்பநூலிற் றிறம்
பெற்ற மயனுனவன் தேவதேவோத்தம ஞகிய பாலசுப்பி
ரமணியக்கடவுள் வாசஞ் செய்வ தற்குப் பவுத்திர மாகிய
ஆலய மொன்றினை நவரத்தின மயமாகவும் பலருங்கொண்
டாடத் தக்க சிறப்பு முள்ளதாய்ப் படைத்துச் சொர்ன
வரையாகிய மகம்மேருவின்மீது வயிரக்குன்றமொன்று நிற்
பதுபோல அவ்வாலயத்தின்மத்தியிற் சிரோரத்தினங்களினுற்
பற்பலசித்திரங்களைப் பொருத்திய சிங்காதன மொன்றைச்
சோடித்து மற்றும் வேண்டுவனயாவையும் சாஸ்திரப்படிக்
கு முடித்தபின்பு மனுவின்பிதாவாகிய மயனுனவன் மிகுந்தச
ந்தோஷத்துடன் வேகமாகப்போய்ச் சிவகுமாரனைப்பணிந்து
கர்த்தனே திருவுளப்படிக்கு நகரஞ்செய்தாயிற்றென்று விண்
ணப்பஞ்செய்தவுடன் வேலாயுதக்கடவுளானவர் பிரமனுதிய
தேவர்கள் படைவீரர் துணைவர் இத்தகையபிரமுகாளுடன் அ
ப்பதியைச்சேர்ந்து கடலையொப்ப ஆர்ப்பரித்திருக்கும் பூதச்
சேனைகளை அவர்களுக்குச் செய்திருக்கின்ற விடுதிகளிற்போயி
ருப்பதாகக்கட்டளையிட்டு அனுப்பியபின்பு தமக்கேற்படுத்தியி
ருக்கின்ற ஆலயமுகவாயிலினிடத்திற் குமாரசுவாமியார் வந்த
வுடன் பொன்னுற்சோடித்திராநின்ற தேரைவிட்டிறங்கிப்பரி
சனர் பரப்பியபொற்பாதுகைகளின் மீதிற் றிருவடிகளைச்சேர்
த்து மெல்லநடந்துநவவீரர்கள் இலக்ஷர் மற்றதேவர்கள்போ
ற்றிவர ஆலயத்திற் பிரவேசித்து அளவற்றசூரியலாச் செக்க
டமிட்டுப் பொருத்தியிருப்பதுபோல விளங்குகின்ற சிரோரத்
தினமயமாகிய சிங்காதனத்திற்சிவகுமாரன்வீற்றிருந்தனர்.அ
ச்சமயத்தில்பிரமதேவன்முதலானவர்கள் ஏகமாகக்கூடிக்கொ
ண்டு குமாரசுவாமியைப் பூசித்து வழிபட யத்தனித்தவர்களா
ய் பூர்வத்திற் பரமசிவத்தின்விழிகளைமூடிய பார்ப்பதியார்தி
ருக்கரத்தில் நின்றும் பெருகியகங்கையைப் பிரமனுதியர் நி
னைவையறிந்து அந்நதியானது வேகங்கொண்டு அத்தலத்திற்
பெருகியது அதன்பின்பு நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணுதிகள்
பொன்னுடைகற்பகமலர் சந்தனக்கலவை தூபதீபமுதலிய ப
ண்டங்களை அருச்சனைக்குயோக்கியமாகச் சேகரித்தவர்களா
ய்ப் பூர்வத்திற்றேவர்களுக்கு அமுதம்பகிர்ந்த பாத்திரத்தைக்
கொண்டு கங்காசலத்தைநிரப்பி சிவகுமாரன் சன்னிதானத்தி
ற்போய்ப் பிரமன் முதலிய தேவர்களும் ரிஷிகளுங் குமாரதே
வர் திருநாமங்களை மந்திரவிதிகளினுல் ஓதிக்கொண்டு திரும
ஞ்சனமாட்டியவுடன் ஈரத்தைப்புலர்த்தி முன்னம் அணிந்தி
ருந்த பொன்னுடையைநீக்கி மிருதுவாகிய சொர்னப்பட்டா
டையை உடுத்தி மற்றொருதிவ்விய சிங்காதனத்தில் எழுந்தரு
ளச்செய்து சகஸ்திரத்திருநாமங்களை ஓதிஓதிப் பரிமளமிகுத்த
பாரிசாதபுஷ்பவிதங்களினுல் அருச்சித்து முடிந்தவுடன் பஞ்
சகற்பகப்புதியமலர்களினுற் சோடித்த தண்டைமாலையினைச்
சாத்தி ஸ்ரீகந்தத்தேய்வையைப்பூசி பச்சைகற்பூரப்பொடியை
அதனிடத்தில்அப்பி புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரிமுதலிய திவ்வியப
ரிமளக் கலவைகளையுஞ்சாத்தி முடிந்தபின்பு நவரத்தினமயமா
கியகிரீடம் மகரகுண்டலம் வாகுவலையம் முத்துமாலைமோக
னமாலை பொன்னரைஞாண் வயிரமோதிரமுதலிய இரத்தினு
பரணவிதங்களைத் தேகம்தோற்றுமல் வகைவகையாக அணிந்
து பின்பு பொற்றட்டங்களில் பழவகைகள்முதலிய நைவேத்
தியங்களைச்சேர்த்து எதிரிற் படைத்தவர்களாய்ச் சகலருங்க
ரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு சன்னிதானத்தில் நின்று சாம்பிரா
ணி சந்தனம் அகிற்பொடிகளினுற் பெருகும் தூபங்களையுங்கா
ட்டி கற்பூர நீராஞ்சனமுடித்து மணிகளை ஆட்டி அவ்வவர்க
ளும் சுற்றினவர்களாய் ஆகமவிதிப்படிக்குச் சோடச உபசா
ரங்களைச்செய்து பத்திவிசுவாசங்களுடன் மும்முறைவலம் வ
ந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கதிரியாங்க ஏகாங்கவிதங்களிற் குமா
ரசுவாமியார் திருவடிகளிற் றீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துச் சித்
தசங்கற்பங்களை ஸமரித்து ஜயஜயவெனப் பற்பலவிதங்களி
ற்போற்றி யிவ்விதங்களில் உபசரித்து நேத்திரோற்சவமாகத்
தரிசித்துக் களிப்படைந்தனர், கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரி
ஷிகளே ! மகாவிஷ்ணு ! பிர்மதேவன் ! இந்திரன் முதலானவ
ர்கள்மேற்குறித்தபடிக்குச்சிவகுமாரனைத்தேவகிரியினிடத்தில்

மனதொருமித்துப் பூசனை வழிபாடுகளை நடத்தி வருவதைச்
சண்முகப்பெருமாள்! பரிவாக அங்கேரித்துத் திருவிழிகளைச்
செலுத்திப் பார்த்திருந்தனர். ஓ? ரிஷிகளே? வெற்றிவேலா
யுதர் தேவகிரியினிடத்திற் சேர்ந்தவளையில் நடந்தகதாப்பிர
சங்கங்களைச் சொல்லினம், இனிசமர்க்களத்திற் முருகன்மாண்
ட சமாசாரந்தெரிந்தவுடன் அவன்பிள்ளைவந்தமுடித்தகாரண
ங்களையும் மற்றசரித்திரங்களையுந் தெரிவிப்போமென்று சூத
புராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

அசுரேந்திரன்மகேந்திரஞ்செல் படலம்.

கேட்பீராக எமதிறைவனுகிய சரவணபவன்கோபித்தேவிப
வேலாயுதத்தினல் யானைமுகத்தினைப்பெற்ற தாருகாசூரன்மா
ண்டவுடன் அவ்விடத்திலிருந்த இராட்சதத்தூதர் புலம்பிக்
கொண்டு அதிவேகமாய் ஓடி மாயமாபுரியைச்சேர்ந்து பொலி
வழிந்திருக்கின்ற பலவீதிகளைக்கடந்து அந்தப்புரத்தைச்சேர்
ந்துவிழிகளில் தாரைதாரையாகநீர்சொரியக்கிலேசித்துஇராச
பத்தினிபாதங்களில்விழுந்துதாயேமோசம்நேர்ந்ததுஅஃதென்
னையெனில்உன்கணவன்பாலசுப்பிரமணியர்கரத்தில்விளங்கும்
வேலினற்பிளப்புண்டுமாண்டனனென்றவார்த்தையைக்கற்புக்
கரசியாகிய சவுரியென்னும் பட்டபஸ்திரீயானவள் கேட்டவு
டன் திப்பிரமைகொண்டு மெய்மறந்து அடியற்றபனையைப்
போல நிலத்தில்விழுந்துபுரண்டுமுகத்தினும் மார்பினும் அறை
ந்துகொண்டு விழிகளில் நீரூற்றெடுத்துப் பெருக வாயில் அடி
த்து ஐயையோ இந்த அநியாயமும் விளையுமோ என்செய்வே
னெனக் கோடுகோடெனப்புலம்புகின்றபோது தாருகனுக்குரி
ய மற்றதேவிமார்கள் இதென்னவுற்பாதமாக விருக்கின்றதெ
னப் பறந்துவந்து சேதிதெரிந்தவுடன் அவர்களும் வாயினும்வ
யிற்றினும்மோதி தலைமயிர்களைவிரித்து ஓ வெனப்புலம்பித்தங்
களுக்கு மூத்தவளாகிய சவுரியைக்கட்டிக்கொண்டு பதைபதை
த்து விம்மியிழவுகொண்டாடினர்கள். அத்தருவாயில் பட்டப
ஸ்திரீயாகிய சவுரிக்கு மனந்தாபரியாமல் மற்றதேவிமாருட
ன் அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தைக்கடந்து பாதசாரியாய்த்
தெருக்களிற்போகு முன்னிலையிற் புரசனங்கள் தத்தமக்கு
அடுத்திருக்கின்ற வியசனங்களோடு அரசனுக்கு நேர்ந்தசம்ப
வத்தைக்கேட்டவுடன் படாதபாடுகளைப்பட்டு வந்து கூடிப்பு
லம்பிப்போகப் பட்டணத்தைக்கடந்து பிணமலைகளைத்தாண்
டி ரத்த ஆறுகளை நீந்தி ரணக்களவெல்லையைச்சேர்ந்து வச்சிர
காயம்பெற்ற தன்கணவனிருதுண்டமாக நிலப்பாயலிற்நால்
போனது தலைபோனது தெரியாமல் மாறுபட்டு விழுந்துகிட
ப்பதைக் கண்டமாத்திரத்தில் ஆழ்ந்தகடலில் அகப்பட்டு வரு
ந்தும்மயிலைப்போலச் சவுரியானவள்பதைபதைத்துத்துடிதுடி
த்து மேல்விழுந்து மெய்மறந்து மூர்ச்சித்தவளாய் மற்றகன்னி
யர்செய்த உபசாரங்களினற் சற்றுநேரத்திற் களைதெளிந்தெ
ழுந்து பிரலாபித்துப் புலம்புவதாயினள், ஓ என்பிராணநாய
கனே புருஷரத்தினமே யிராசாதிராசனே என்செய்திர் தேவ
ரீருக்கும் இப்படிக்கு நேருவதோ தெய்வச்செயலும் இப்படிக்
கிருந்ததோ ஓ என்னுவியே அடியாளைத் தனிமையில்விட்டு எ
ன்னிடத்திலிருந்த பிரீதியை மறந்துபோய் விடுவது உம்மை
யொத்த அன்புள்ளகணவனுக்கு நீதியோ அல்லதழகோ ஐயை
யோ எவ்விடத்திற்போயிருக்கின்றீர் இவ்வுலகத்தின் வாழ்வை
யும் மற்றசம்பத்துக்களையும் வெறுத்துச் சங்குசக்கரதரனுகிய
மகாவிஷ்ணுவாசஞ்செய்கின்றவைகுந்தநகரைச்சேர்ந்து சகல
சம்பிரமங்களையும் அனுபவித்திருக்கின்றீரோ அல்லது பிர்ம
லோகத்திற்முன்போய்க் களித்திருக்கின்றீரோ அன்றியுந்தேவ
ரீர் ஆதியில்வருந்திச்செய்த தவத்துக்கிரங்கி பற்பலவரங்களை
க்கடாட்சித்த கங்காசடாதரர் அனுக்கிரகத்தினைப் பூர்த்தியாக
ப்பெற்ற நீர் அக்கர்த்தன் வீற்றிருக்கின்ற வெள்ளியங்கிரியிற்
போய்த்தேவதேவனை வழிபட்டிருக்கின்றீரோ என்பிராணபதி
மாகிய மணவாளா எவ்விடத்திலிருக்கின்றீர்பூர்வத்தில் உம்மு
டனெதிர்த்துப் பிரகாசம்பொருந்திய சக்கரப்படையைக் கழு
த்தணியாகக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னிடைந்துபோகிய மகாவி
ஷ்ணுவும் தமது பணிவிடைகளைச்செய்து காத்திருந்த இந்திர
னும் தினமும்பஞ்சாங்கஞ்சொல்லிவந்த பிரமனும் மற்றதேவ
ர்களும் நமது நகரத்திற் கால்வையாமல் இடைந்திருந்த யம
தருமராசனும் மற்றுமுண்டாகிய சகலரும் தங்கள் மனதைவா
ட்டியிருந்தகவலைகளைப்போக்கி அல்லலற்றுக் களித்து நித்தி
ரைசெய்வரோ ஓ என்கண்மணியே பொன்னகரவாசிகளனைவ
ரும் புலம்பிவாடவும் அவுணராசாக்கள்முதலாகச்சூழ்ந்துபோ
ற்றவும் பற்பலராசசின்னங்களுடன்அடியாளிருக்கின்றஅந்தப்
புரத்துக்கு எழுந்தருளும் வைபவங்களைக்காணுமற் கழுகு பரு
ந்து காக்கைவட்டமிட்டுலவவும் பூதபைசாசங்கள் நடிக்கவும்
இவ்வித ஆடம்பரங்களின்மத்தியில் கால்மாடுதலைமாடாய் விழு
ந்துகிடக்கும் அகோரத்தையும்பெருமானே? யிந்தபாழ்த்த க
ண்களாற் பார்ப்பேனே நான்மிகவும் வருந்தித் தேவரீரைக்கா
ணவந்தேன் பழையபடிக்கு ஆசையுடனெழுந்து நன்மொழிக
ளைப்பேசி அணைத்து ஆதரிக்காமலிருக்கின்றீர். பலருங்காணத்
தழுவினலிழிபென நினைந்திருப்பீராயினும் வெற்றிமாலைபுரளு
ம் வலியபுசங்களையுடைய கணவனே யிக்காலத்தில் வாடிவத
ங்குகின்ற என்மனங்குளிர ஒருவார்த்தையையாவதுபேசாமல்
வாயடங்கி நித்திரைசெய்கின்றீர் அடியாளிடத்திற் கோபமே
தேனுமுண்டோ என்னரசே நீலமணியைப்போலப்பிரகாசித்தி
ருக்குங் காளகண்டமூர்த்தியானவர் தேவரீரிடத்திற் கிருபை
யையுற்றுக் கடாட்சித்த வரமானது ஒருகாலத்தும் அழிவின்றி
வீற்றிருக்கும் நாமுஞ் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்து உம்
முடன் வங்கணமாயிருந்து நாளைக்கழிக்கலாகுமென்று இதுப
ரியந்தம் எண்ணிக்களித்திருந்தேன் இன்று அவ்வரமுயற்சிகள
னைத்தும் மங்கிப் பொய்யாகமுடிந்ததே என்னுசைக்கணவ
னே சகலரையும்வென்று எதிரின்றியிருந்த நீயும் மாண்டனை
யோ ஐயையோ இந்த அற்பவாழ்வினைப்பெறவோ முன்னம்
அரியதவங்களைச்செய்து வருந்தினை தமக்கொருவரும் நிகரற்
றுத் தாமேமுதற்காரணக்கடவுளாக விருக்கின்றதேவதேவோ
த்தமனுகிய சிவபிரான்பெற்ற சிறந்த பாலசுப்பிரமணியக்கட
வுள் வந்தால் அவருடன் ஏன் எதிர்த்துச்சண்டைகொடுத்திர்வீ
ணிற்பிராணனைமாளக்கொடுத்தீர் உம்மைவெறுப்பது நீதியன்
று விதிவலியைமதியினல் வென்றவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர்,
சந்தனக்குழம்புதோய்ந்த விசாலமாகிய புயாசலங்களைப்பெ
ற்ற அவுணவீரர்மந்திரி சாமந்தர்முதலாகிய பிரமுகாள் சூழ்ந்
து கட்டளைகளுக் கெதிர்பார்த் திருக்க அரம்பையர் நடிக்
கப் பட்டுவர்புகழ மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க இதத
கைய வைபவங்களைப் பெற் றிருக்கின்ற சபா மண்ட
பத்தில் நவரத்தின மயமாகிய சிங்காதனத்தில் இராசா
திராசனுக வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தி வந்த தேவரீர் இந்தப்
பறந்தலை யிடத்திற் பற்பலபேய்க் கூட்டங்கள் சளித்துலாவ
பிணமலைகள் பெருத்து உதிரப்பிரவாகமானது இரைச்சலிட்
டோட அஸ்திர அணையில்வருந்திப் பள்ளிகொண்டு அஞ்சுகி
ன்றீரோ- எமதையனே அரசே ஆவியே ஒருவார்த்தையையா
வது ஆடாயோ- இதுவுஞ்சில நாளோ- வெற்றிமிகுத்த மழுப்
படையைத்தாங்கி யிருக்கின்ற நிர்மலக் கடவுளாகிய சிவபி
ரான் உமக்கனுக்கிரகஞ் செய்தவரத்தின் முயற்சியையும்புய
வலிமையையும் முக்கியமாக வெண்ணி மோசம்போனீர்- கா
லங்களுக்கடுத்த தந்திரஉபாயங்களை நினைந்துத் தப்பித்து

சொள்ள வகையை யோசியாமல் அநியாயமாக விறந்தீர்ஓபிராணநாயகனே உம்மையினி எக்காலத்திற்காணப் போகின்றனன், அக்கினிவிழியைப் படைத்த சிவகுமாரன் சண்டைகொடுக்க வெதிர்த்த காலத்திற் பழமையாகவிருந்த உமதுவலிகுன்றி மாண்டனையெனக் கேள்விப்பட்டும் இன்னமும் பிராணனைவைத்துக் கொண்டிருக் கின்றேன்- ஆதலால் என்னினும் உம்மிடத்திற் பிரீதிபத்தியிருக் கின்றவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர், இனியான்யென் செய்வேன் மணவாளாவென்று பற்பல விதங்களாகப் பன்னிப்பன்னிப் பிரலாபித்துத் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திவாடு கின்றபோது மற்றைய தேவிமார்களும் அவுணராசனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கட்டிமுத்த மிட்டும் முகத்துடன் முகத்தைச் சேர்த்தும் சிகையைக்கோதி முடித்தும் முன்றானைகளினால் முகத்தைத்'துடைத்தும் வஸ்திரத்தைச்சீராய்உடுத்தும் பணிகளைத் திருத்தியும் தலைகளை மோதியும் நீண்டஅளக பாரங்களை விரித்துச் சின்னபின்னப்படப் பிடுங்கியெறிந்தும் மேலுஞ் சொல்லா நின்ற துக்கத்துக் கேதுவாகிய காரணங்களைச் செய்து கடலுடைந்ததைப் போலக் கோவெனப்புலம்பி வாடுகின்ற சமயத்தில் இச்சம்பவம் நேருவதற்குமுன்னம் பெரியதந்தையாகிய சிங்கமுகாசுரனைப் பார்த்துவருவதாக அவன் வாசஞ்செய்யும் ஆசுரமென்னும் பட்டணத்துக்குப் போயிருந்த தாருகன்குமாரன் அசுரேந்திரனென்பவன் பிதாவுக்குநேர்ந்த கொடுமையைக் கேள்விப்பட்டுவெகுந்தி மனோவேகத்திலுங் கடுகி ஓடிவந்து ரணக்களத்தைச் சேர்ந்து புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய தந்தைமாண்டு விழுந்துகிடக்கின்ற கோலத்தைக் கண்டவுடன் பெருமூச்செறிந்து கோடுகோடென்றழுது கரங்களைப்பிசைந்து அளவுபடாத துக்கசாகரத்தி லழுந்தினவனாய்க் கொடியகனலிற்பட்டவனைப்போலப் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்துச் சோர்ந்து நிலத்தில் விழுந்து களைத்துத்தேறி எக்கால்த்திலும் பெறுதகிலேசத்திற் பட்டவனாய்க் கணவன்மீதில்விழுந்து அலங்கோலமாய் புரண்டுவாடுகின்ற தாயினருகிற் போய்ப் பாதங்களில் வணங்கி என்னுடைத்தாயே உன்காந்தனெங்கே ஏத்தலத்திற் போயிருக்கின்றனர், என்னஅநியாயம் உனக்குச் சம்பவித்தது மாதாவே என்செய்வேன் இராசாதிராசனாக விருந்த பிதாபட்டஇக்கோரத்தையும் தீராதஉன்னுடைய துக்கத்தையும் எப்படி பார்த்துச் சகிப்பேனென்று பற்பல வியசனவாசகங் களைச் சொல்லி அரற்றினவனாய் மேல்நடக்க வேண்டிய காரியங்களைச்செய்து முடிக்கயத்தனித்துத் தாய்மாருக்குப் பற்பலதேறுதலைகளைச் சொல்லி ஒருவகையாய் அவர்கள் துக்கங்களை ஆற்றிப் பக்கத்தி லோரிடத்தில் அவர்களனைவரையுங் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து அத்தருணத்தில் நேர்ந்த அவுணவீரரைக் கொண்டு தகனத்துக்கு வேண்டும் சந்தனக் கட்டைகள் முதலாகிய வஸ்துக்களைத் தருவித்துத் தட்சணம் ரணக்களத்திற்கிடக்கின்ற பிதாவையெடுத்துப் பழையபடிக்குச் சேர்த்து முழுக்காட்டி வஸ்திரா பரணங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்துப்புஷ்பத்தினாற் சோடித்த தேரின்மேலேற்றிச் சுடலை யெல்லையிற்கொண்டு போய்ச் சந்தனக்கட்டை களினால் அடுக்கியிருக்கின்ற அணையின்மீதில் வளர்த்தி ஈமவிதிப் படிக்குச் செய்யவேண்டுஞ் சடங்குகளை முடித்து ஓமத்தியைக் கொண்டு தகனஞ் செய்வித்து வருகின்ற காலையில் தாயாகியசவுரியென்பவள் அவ்விடம்வந்து தன் குமாரனைப்பார்த்து ஐயனே என்புருஷனுடன் நான்போவதற்கு மிகவும் விருப்பமாயிருக்கின்றன னாதலால் அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளைத்துரிதமாகமுடிக்கக் கடவையென்று சொல்லிய நற்றாய்வாக்கியங்களைக் கேட்டவுடன் நடுநடுங்கி அழகிய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கித் தாயே பிதாவைப் பறிகொடுத்து வாடுகின்ற அடியேனைப் போற்றி ரட்சித்திருக்க வேண்டுமென்று பேசிய வசனத்தைமறுத்து நிமைப்போதும் இந்தபூமியிலிருக்க மாட்டேன் நான்குறித்தபடிக்குச் செய்யக்கடவை யெனக் கோபித்துச் சொல்லும்போது அசுரேந்திரன்பயந்து மாதாவே அந்தப்படிக்கு இதோமுடித்தேனென்று சம்மதித்த பிள்ளையைப்பரிவாகப் பார்த்துக் குமாரனே நானும் மற்ற உன்தாய்மாரும் கணவனுடன் வானத்தைச் சேர்ந்து களித்திருக்கத் தக்கதாகத் தழலைமூட்டிவை யெனக் கட்டளையிட்ட படிக்கு வானத்தை அளாவுஞ் சுவாலையைவீசுந் தீக்குண்டமொன்றை விசாலமாகச் செய்வித்து முடித்தவுடன் மானையொத்தசாயலையுடைய தாருகன்தேவிமார் அனைவரும் ஸ்நானஞ்செய்து பட்டாடை யுடுத்துப் பரிசுத்தராய் மும்முறைவலம்வந்து அனலிற்பாய்ந்தனர், இப்படிக்குத்தாய்மார் அனைவருந்தகனமாகியபின்பு தந்தைதாயாருக்குச் செய்யவேண்டுங் கிரிகைகளைமுடித்து அசுரேந்திரனானவன் கிலேசத்துடன் புலம்பிக் கொண்டு தன் பட்டணத்தினும் போகாமல் தட்சணமே அத்தலத்தை நீங்கிச் சேர்ந்த சுற்றத்தார் சிலர் சூழ்ந்துவரக் கடுகிநடந்து சருங்கடலின் மத்தியிலிராநின்ற வீரமா மயேந்திர புரியைச்சேர்ந்து மனவாட்டத்துடன் பழயமுகப்பொலிவுநீங்கி மேனி கரிகரிந்து புழுதி மூடக் கொடிய தரித்திரனைப்போலப் பாதசாரியாய்த் தாருகன்பிள்ளை அசுரேந்திரன்போகும்பொழுது அப்பதங்கோலத்தினை மயேந்திரபுரியின் வீதிகளிலிருக்கின்ற அவுணவீரர்களாதியர்கண்டு அந்தட்சணமே அதிககிலேசசித்தராய்வாடி நடுநடுங்கி கரங்களை விரித்துக்கொண்டு விழிகளிற்பெருகும் நீரானது ஓடிக்கால்களின் மூலமாகப்பாயப் பெரும்புறக்கடலுடைந்ததுபோல மிகவும் வருந்திப் புலம்பினவர்களாய் இந்தராசகுமாரன் வெறியனாயிப்படிக்குத்திகைத்து ஓடிவருவதற்குக் காரணமென்னோ வெனக் கும்புகும்பாய்ச்சேர்ந்து பேசிக்கொள்ளுகின்றனர், இந்த அசுரேந்திரன் கொலைகளவுகட்காமமெனநின்ற கொடுமைகளைச்செய்வதற்குச் சகியாமற் றருமத்தையேவிரும்பி யிருப்பவனென்று பலரும் வசனித்துக்கொள்ளக்கேட்டிருப்போம் ஆதலாற் றன்குலவிருத்திக்கடுத்த நடையில்லையென்று பிதாவானவன் கோபித்துத் துரத்திவிட்டனனோவென்று சிலர் சொல்லவும் அல்லது பழிபாதகங்களை அஞ்சாது செய்துவருந் தாருகன் நடவடிக்கைகளைப்பார்க்க முடியாமல் இந்தக்குமாரன்தானேதுறிக்கொண்டுவந்து விட்டதாகவேண்டுமென்றுசிலர்சொல்லவும் இந்திரன் தெய்வலோகவாழ்வையுந் திரிலோக அரசினையுமிழந்துதன துருவத்தைமறைத்துவேறுருக்கொண்டுபூலோகத்திற் சஞ்சரிக்கின்றன னெனச்சொல்லுவர், 'அவன் ஒருகாலம் பரமசிவத்தைநோக்கி அரியதவங்களைச்செய்து அவரனுக்கிரகத்தினாற் புசபல பராக்கிரமமும் மாயைப்பெருக்கையும் பெற்றுத் தன்சேனையுடன்கோபித்து வந்தெதிர்த்துக் கொடிய போரைச் செய்துவாட்ட அவன்பாணங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமல் தாருகன் இறந்தனனோ அக்கொடுமைக்கஞ்சி யிக்குமாரன் இவ்விடம் ஓடிவந்து விட்டனனோவென்று சிலர் சொல்லவும். வீராதிவீரனானதாருகன் சிலபகைவருடன்போராடித் திராணியில்லாமல் அவர்கள்கையில் மாண்டனனென்பதற்குச்சிலதிஷ்டாந்தரத்தைக் கண்டிருக்கின்றனம். அஃதென்னையெனின் வானத்தையளாவநின்ற கிரவுஞ்சபர்வதமானது இதுபரியந்தம் எவ்விடத்தில் நின்றுபார்க்கினுந் தோற்றப்படும் இப்போது அதனுருவையும் அதன்மீது உலவித்திரியும் அவுணராகியநம்மவர்களையுங்காணவில்லை தூளிபடலமாத்திரம்பெருத்து விளங்குகின்றது இதைவிடவேறொருகாட்சியும் வேண்டுமோவெனச்

சிலர்வசனிக்கவும், ஆயிரம்பணு மகுடங்களையுடைய சேஷசய
னத்திற் பள்ளி கொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணு செலுத்திய சக்
கரப்படையைப் பசியபொன்னணி யாகக் கண்டத்திற் றரி
த்திருக்கின்ற ஜயசாலியுடன் தயிரியங்கொண்டெதிர்த்து சண்
டைகொடுப்பவர் யாவரிருக்கின்றனர், அல்லது அவன்முனையி
ல் நின்றுசற்றுநேரம் வாதுகொடுத்தபோதினும் ஈஸ்வரவரப்
பிரசாதி யாதலால் மாள்வது அரிது இதைநிச்சயமாக நம்ப
வேண்டுமெனப் பலர்பேசவும் சிலநாட்களுக்குமுன்னம் நமதி
றைவனுகிய சூரபதுமன்தங்கை அசமுகியென்பவள் வீரமாகா
ளனென்னும் சவுரியபரனுல் தன்கரத்தை யிழந்துவந்து அர
சன் முன்விழுந்து முறையிட்டகாலத்திற் சூரன்கோபித்துப்ப
லதேவர்களைப் பிடித்துவரச்செய்து சித்திரவதையாகிய தண்
டனைகளைச்செய்துங் கோபந்தணியாமல் இந்திரகுமாரனுகிய
சயந்தனையும் தேவர்களையும் அவர்கள்பெண்டுபிள்ளைகளையும்,
இத்தினவரையில் அரியசிறையில்வைத்திருக்கின்றனன், இக்கா
லத்திலும் இந்தராசகுமாரன் இக்கோலமாய்த் துன்பக்கடலி
லாழ்ந்து கிலேசித்துப்போகின்றனன், இதைக்கண்டவுடன் ந
மது அரசன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப் பொங்கிப்பழை
யபடிக்குத் தேவர்கூட்டங்களைத் தொந்தரைசெய்வதற்கு ஐய
மில்லையெனச் சிலர் வழங்கிக்கொள்ளவும் நீலமேகவண்ணரா
ன மகாவிஷ்ணுவானவர் நமது அரசன் தாருகனுடன் போர்
செய்ய நினைக்கவேமாட்டார் சிருஷ்டிகர்த்தனுன பிர்மதேவ
ன் இக்கருமத்தைக் கனவிலும்மதியான் ஆதலால் புசவன்மை
க்கொருவனுகிய தாருகாசூரனுடன் வாதாடுவதற்கு பார்ப்ப
திபாகனுன ஈஸ்வரனல்லது மற்றொருவராற் கூடுவதோவென
ச் சிலர் கூறவும் தேவர்கள் கருடகாந்தருவர் சித்தர்வித்தியா
தரர் பன்னகர் முதலிய அந்தரவாசிகள் நம்மவர்கள்காட்டிய
பணிவிடைகளைச்செய்து வருகின்றனர், அவர்களாலொன்றும்
நேரவறியாது ஆதலால் இந்தராசகுமாரன் வாடிவருவதற்கு
ஏதோ ஒருமுக்கியமாகிய காரணமிருக்கவேண்டும் வெகுநா
ளாய் எதிர்த்துச் சண்டைகொடுப்பவரின்மையாற் புசங்கள்தி
னவெடுத்துச் சோம்பலாய்வாடி யிருக்கின்றனம், சந்தேகமி
ல்லாமல் இனிமேற்சண்டைக் கேதுவுமுண்டு சந்தோஷமாயி
ருங்கோளெனச் சிலவீரர்கள்சொல்லவும் இந்தராசபுத்திரன்
அல்லலிற்பட்டுப்போகின்ற காரணத்தினுல் இதைக்கண்டவுட
ன்நமது சக்கிரேஸ்பரன் சீறிக்கட்டளையிட்டனுப்புவதற்குமு
ன்னம் துரிதமாய்த் திரண்டசேனைகளுடன் பிரயாணப்பட்டு
மாயமாபுரிக்குப்போய் நடந்தகாரியங்களைத் தெரிந்து நம்மா
ற்கூடிய முயற்சிகளைச்செய்து திரும்புவோம் வாருமெனச் சி
லஜயசாலிகள் துரிதப்படவும் இவ்விதங்களாக அவுணவீரர்கூ
டி மனவருத்தங்களுடன் வசனித்துவரும்போது அசுரேந்திர
ன் வீரமாமயேந்திரபுரிவீதிகளைக்கடந்து வீரகண்டைகள்சத்தி
க்கும் பாதங்களையுடைய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் அரண்
மனையைச்சேர்ந்து அவுணவீரர்மந்திரிபிரதானிகள் முதலாக
நெருங்கியிருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில்
விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும் ரா
சாதிராசனுன சூரமகாராசனைக்கண்டு ஓவெனப்புலம்பிக்கொ
ண்டு சமீபத்திற்போய் பாதங்களில்விழுந்து தன்கரங்களினுல்
அவற்றைப்பிடித்துக்கொண்டு மிகவும்புலம்பி ஏங்குவதை அவு
ணருக்கரசன்கண்டவுடன்மனவருத்தத்துடன் ஐயனே கிலேசி
க்கவேண்டாம் இப்படிக்கு அலங்கோலமாகவருவதற்கு உனக்
குச்சம்பவித்த காரியங்களை விரைவிற்சொல்லக்கடவையென
க்கேட்டபோது அசுரேந்திரன் ஒருவகையாய்த் தேறினவனு
ய்பெரிய அப்பா நானென்னசொல்லுவேன் வாயெழவில்லை
தேவேந்திரன் தந்திரவஞ்சகத்தினுல் இல்லாதுகளையெல்லாஞ்

சொல்லி முறையிட்டுக்கொண்டு சிவகுமாரனுகிய பாலசுப்பி
ரமணியனென்பவனை உடன் படுத்தியதால் அப்பாலன் பலபூ
தப்படைகளுடன் மாயமாபுரிக்குவந்து உன்தம்பியைவளைத்து
க்கொண்டு அகோரயுத்தங்களைச்செய்து சேனைகளனைத்தை
யும் தம்சம்பண்ணிக்கொன்று கடையில்தாருகவீரனுடன் கிர
வுஞ்சபர்வதத்தையும் வேலினுற்பிளந்துவதைத்து இப்பூமண்
டலத்திலிராநின்ற நம்மவரைத்தேடிக்கொண்டு வருகின்றன
னென்னச்சொன்ன கொடியவசனங்களைச் சூரன்கேட்டபோது
குமாரனே நீபேசுவது மெத்தவும் அதிசயமாக விருக்கின்ற
தெனக் கோபநகைகொண்டவனுய்ச் சலனமற்ற புசபலபரா
க்கிரமசாலியாகிய தாருகாசூரனையும் மாயைக்கரசனுன கிர
வுஞ்சனையும் காளகண்டமூர்த்திகுமாரனே வெல்பவன் இதுசு
த்தபொய் அப்பனே நீ ஏதோசிலதுன்பங்களிற்பட்டுத் திகை
த்துவந்திருக்கின்றனை ஆதலால் மனச்சஞ்சலமற்று நடந்தசெ
ய்தியை எதார்த்தமாய்ச் சொல்லக்கடவையெனக்கேட்டபோ
து அசுரேந்திரன் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப் பிதாவேகேட்
பீராக இப்போது நான்விண்ணப்பஞ்செய்தது சத்தியமான
வாக்கியம் என்பிதாவையும் மாயையிற் சிறந்த கிரவுஞ்சவரை
யையும் சிவகுமாரன் வேலினுற் கொன்றனன், அந்தச்சம்பவ
த்தைநான் ஆசுரத்திற் கேள்விப்பட்டு வேகமாய்ப்போய் யதா
ர்த்தமாகக்கண்டு பிதாவைத் தகனஞ்செய்து தாய்மார் மனஇ
ஷ்டப்படிக்கு அக்கிநிப்பிரவேசத்துக்கு வேண்டிய திக்குண்ட
முடித்து அவர்களையும்பறிகொடுத்து வறியனுய் அத்தலத்தினு
ம் நிற்க மனமில்லாமல் தேவரீருடன் இந்தமனவருத்தத்தை
ச்சொல்லி ஆற்றிக் கொள்ளவந்தேன் இது உண்மையானது ந
ம்புமெனப்பேசிய வாசகஞ் செவியிற் பட்டவுடன் தன்வலது
புசத்துக்குச்சமதையாகவிருந்து சகல ஜயங்களும்பெற்றுகொ
ண்டு வந்த திரனுகிய துணைவன்மாண்டனனென்பது நிச்ச
யப்பட்டகாலத்திற் சூரபதுமன்மனதில் கோபாக்கினியானது
மூண்டு மேலிட்டு விழிகளிற் குபீல் குபீலெனத்தீப்பொறி சித
றவும் நாசிகளிற் புகைப்படலம் பெருகிச் சரீரத்திலிராநின்ற
ரோமத்துவாரங்கள்முற்றினும் அனற்சுவாலைவீசவும் புருவமா
னது உயர்ந்து நெற்றியிலேறவும் பற்கள் கடகடெனக்கடித்
து உதட்டை அதுக்கி படபடென வாய்துடிக்கவும் மனமான
து அண்டமுதலிய புவனங்களனைத்தையும் அதப்படுத்த நினைக்
கவும் இப்படிக்குக்கோபக்கனலானது மீறியலைக்கும்போது அ
தன்மத்தியிற் பிராணபதமாகவுஞ் ஜயசாலியாகவு மிருந்ததா
ருகன்மேலிருந்த பட்சத்தினுல் உண்டாகிய துக்கசாகரமான
துபெருகி அத்தீயையவிக்கவும் பவழத்தினுஞ் சிவந்திருந்த வி
ழிகள்கலங்கி ஜலமானது பெருகி நதியைப்போல ஓடியொளி
க்கவும் துக்கசாகரமென வழங்கிக்கொள்வது உண்மையென
க் காட்டுமாறுபோலத் தேகமெங்கணும் வியர்த்தொழுகிப் பா
யவும் இவ்விதமாகத் துன்பக்கடலில் அகப்பட்டு ஐம்புலன்க
ளும் நிலைகலங்கி அறிவுசோர்ந்து சிங்காதனத்தில் நின்றுந்தவ
றி நிலத்தில்விழுந்து கோடையிடியைப்போலப்பிரலாபித்தகா
லத்தில் எழுந்தவோசையினுல் பூமிகிடுகிடெனநடுங்கி அதைச் சு
ழவிருந்த சமுத்திரமானது கொதிப்பெடுத்து அதலகுதலப்ப
டவும் மன்னுயிர்களைக்கொண்டுபோகுந் திறம்பெற்ற யமதரு
மராசனும் கிடுகிடாயித்துச்சோரவும் சமுத்திரத்தில் அடங்கி
யிருந்த வடவையானது குலைகுலைந்து மங்கவும் பிரசண்டவா
யுவும் பயந்தொளிக்கவும் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்
கள் மற்றநட்சத்திரராசிகள் நிலைதப்பிப்பூவட்டமெங்கும் ப
லபலென உதிரவும் இந்தமண்ணுலகை ஒருதலைப்பாரமாகத் தா
ங்கியிருக்கின்ற ஆதிசேஷன் ஆயிரஞ்சிரங்களைக்கொண்டு சுமந்
துங் கூடாமையால் வருந்தித்திகைக்கவும் அச்சபையிலிருந்த

வீராகிய அவுணரும் அரசன் படும்வருத்தங்களுக்குமனந்தாபரியாமற் கிலேசத்தில் ஆழ்ந்து ஏங்கிவிழுந்து அரற்றிச்சோர்ந்து படாதபாடுகள்படவும் இப்படிக்குச் சமஸ்தமும் ராசபரமேஸ்பரனுக்குநேர்ந்த மனவருத்தத்தைக்குறித்து வாடுகின்ற காலையில் அந்நகரவாசிகளனைவருந் தங்கள் தங்களுக்குவந்த இடையூறுபோலக் கொடியதுன்பத்திற்பட்டுப் புலம்புமோசையானது பெருத்துப்பொலிவற்றுவாடினர், துக்கித்திருந்த சூரபதுமனுக்குமுன்னமெழுந்த கோபக்கனலானது வியசனத்தினால் அடங்கியிருந்தது மீறியெழுந்து அதினும் பதின்மணங்குசுவாலையைவீச மானமும் நாணமும் மனதைத்தூண்டச் சரேலென்றெழுந்து பக்கங்களிற் சூழ்ந்திருக்கின்ற தன்பரிசனரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஏகச்சக்கிரமாக ஆண்டுவரும் ராசாதிராசனாகியநமது துணைவன் தாருகனைக் கொஞ்சமாவது எண்ணிக்கையில்லாமற் கொன்றும் மேலிட்டுவருகின்ற கந்தனென்பவன் புயவன்மையைவாட்டி வெற்றிகொண்டுவர நினைந்தனனாதலாற் கணப்போது கழிவதன் முன்னம் நமது இந்திரஞாலத்தேரையும் வயிரகவசத்தையும் வில்தேவாஸ்திரங்கள் முதலிய பற்பல ஆயுதங்களையும் கொண்டுவரக்கடவீரெனக் கட்டளையிட்டனன். அரசன்வாயிலிருந்து இந்த உத்திரவுபிறந்தவுடன் கிங்கரர் மனோவேகத்தினும் முந்தியோடி அவற்றினைத்துரிதமாகக்கொண்டுவரப்போயினர், உடனே சபையிலிருந்த வீரகண்டையணிந்த அவுணவீரர் அரசன் மனக்குறிப்பைத் தெரிந்து சடுதியிற்போய் ஆயுதபாணிகளாய்ச் சயசாலிகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளுடன் வந்துகடைவாயிலின்புறத்திற் சூழ்ந்தனர், இப்படிக்குச் சூரன்கோபித்துப் பிரயாணப்படுவதையும் சேனைகள்வந்து நெருங்கியிருப்பதையுங் கண்டவுடன் சபையிலிருந்த மந்திரிகளில் அதிகவிவேகசாலியாய்த் தீர்க்கயோசனை பரனாகிய அமோகனென்பவன் சமீபத்திற்போய்ச் சூரன் "அழகியபாதங்களிற்பணிந்து அரசனே நானொருமந்திராலோசனையைச் சொல்லுகிறேன் கோபியாமற் கேட்டருளவேண்டுமெனப் பேசத் தொடங்கினன், விஷத்துவையலிட்டுக் கூர்மைபொருந்திய திவ்வியபாணங்களைச் செலுத்தும் தனுர்வித்தைகளைப் பூரணமாகக்கற்று நேர்ந்தசத்துருக்களை வளைந்துகொண்டு பின்னிடையாமற் சபதப்படிக்கு வெற்றிகொள்ளவல்ல சுத்த வீரராயிருக்கின்ற அரசர்களாயினும் பரராசர்கோபித்துத் தங்கள் நகரத்தின்மீதுவந்து சூழ்ந்தெதிர்த்தகாலத்திற் றுரிதப்படாமல் விவேகசாலிகளுடன் கூடி மந்திராலோசனைகளைச்செய்து ஒருகருமத்தைத் தீர்மானித்தல்லது வெவ்விதாகிய கோபாக்கினிமேலிடச்சேறி யெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கப்போகார்கள் மேலும் வந்தபகைவன்குலகோத்திரங்களையும் இன்னமரபில்இன்னானுக்குப்பிறந்தவனென்றும் விசாரணைசெய்தும் மற்றும்அவனுக்கிருக்கின்றசேனைகளின்வலியையும்எவ்வகையிடம்பொருளேவல்களைப் பெற்றிருக்கின்றவனென்றும் அவன் முன்னவர்கள் சவுரியபராக்கிரமங்களையும் தன்பேரில் இன்னகாரணத்தைக் குறித்துக் கோபித்துவந்திருக்கின்றனனென்பதையும் போருக்குவந்திருக்குஞ்சேனைகளின்வீரபராக்கிரமங்களையும் பகைவன் புசபலவலியினையும் பூர்த்தியாகத்தெரிந்தல்லது ஒருகாரியங்களையும் மனதிற்றீர்மானிப்பரோ இஃதன்றியும் பகைவன் தேவர்கள் வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்ற வல்லபமுடையனென்றும், மாயைகளிற் சிறந்தபராக்கிரமசாலியென்றும் திவ்வியஅஸ்திசஸ்திரவிதங்களைப்படைத்திருக்கின்றவனென்றும் அவற்றிற்குமந்திரதந்திரங்களைக்கற்றுக்கரவேகமாகச்செலுத்தவல்லதீரனென்றும் தேசசம்பந்தமாகியவலியில் முக்கியனென்றும் தகுணத்துக்கடுத்த உபாயங்களைச்சீர்தூக்கிநடத்தத்தக்கவிவேகசம்பன்னனென்றும் விசாரணைசெய்து அவற்றின்திறங்களை ஆராய்ந்த பின்பு மேல்நடத்தவேண்டுவதற்கு முயற்சிசெய்வர். இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளைமுடித்தபோதினும் நம்பிக்கையுள்ள சிலதூதரைச் செலுத்திப் பகைவருடன் வந்திருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளின் திறங்களையும் வல்லபங்களையும் பூர்த்தியாகத்தெரிந்துகொண்டபோதினும் அதனால் நிச்சயப்படாமல்மேலும் முன்னினும்மனதுக்குச் சம்மதமாகவிருக்கின்ற வேவுகாரரைத்தூண்டி அவர்கள் திஷ்டாந்தரமாகத் தெரிந்து வந்தபின்பு இரண்டு கேள்விகளையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்த்து வித்தியாசங்களைத்தெரிந்து ஒன்றைமனதில் நிச்சயப்படுத்துவர், இவையன்றியும் பகைவரைப்போற்றிவந்த ரதகஜதுரபதாதிகளின்பெருக்கன்றியும் பின்பலமேதேனுந் தொலைதூரத்தில் வைத்திருக்கின்றனரென்பதையும் நம்பிக்கையாக விசாரணைசெய்து கொள்வர் மேலும் தன்மீதிற் பகைத்துவந்த பகைவன் பலம் எளிதாகக்கண்டபோதினும் அதைச்சிறிதாக நினையாமற் பெரிதாகவே மதித்தும் சேனைகள் சுலபமாக விருப்பினும் அவற்றினையும் அவ்வாறே திரண்டதாகவெண்ணியும் தங்கள் வலிக்குப்பகைவன் தாழ்ந்தவனாகிலும் பராக்கிரமசாலிகளாகிய மேம்பாட்டையுடையவர்களைப்போலமதித்து சாமபேததானதண்ட மெனச் சொல்லும் சதுர்விததந்திரங்களில் முதற்குறித்த மூன்று உபாயங்களினால் வயப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் அஃதாவன சமாதானத்தோடாயினும் பகைவன் கூட்டத்திலிருக்கின்ற தீரரைத்தந்திரத்தினாற் கலைத்துத் தம்மிற் சேர்த்துக்கொண்டு வலிகுன்றிப்போகச் செய்தாயினும், சில உலுப்பை முதலிய பொருள்களைக் கொடுத்தாயினுங் காரியசாதகப்படுத்துவதாம் இவ்விதமுத்திறங்களினாற் கூடாதாயின் நான்காவதாக விருக்கின்ற அரசர்களுக்குரிய தண்டத்தினால் வெல்லத்தகும் அஃதாவது நால்வகைச்சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இராசதருமப்படிக்கு ரவுத்திராகாரமாகிய கோபத்தைப்பெற்றவர்களாய் முற்றுகைப்போட்டுத் தயிரியசாலிகளாகிய சேனைகளைக் கொண்டும் தான்படைத்திருக்கின்ற ஆயுதவகை புயவன்மையினாலும் எதிரிகள் காரணங்களைமதித்துச் சுற்றிக்கொண்டு வெற்றிபெற்று திரும்புவர், இவையன்றியும் அரசனே யின்னமொருநீதியைச் சொல்லக்கேளும் தம்முடனெதிர்த்துச் சண்டை கொடுக்க வலியற்றவர்களையும் உயுத்த முகத்திற்பயந்து அடைக்கலம் புகுந்தவர்களையும் புறந்தந்தபோர்கள் மீதினும் சுத்த வீரர்களாகவிருக்கின்ற அரசர்கள் போரைச்செய்ய அவர்கள் மீதிற்போவதும் சேனைகளைச்செலுத்தித் தாத்துவதும் தீராதபழிபாதகமாம் வீரத்தன்மைகளைப்பெற்றவர்களுக்கு அழகுமன்று ராசாதிராசனே மேற்குறித்த பிரகரணங்கள் உலகத்திருக்கின்ற அரசர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும் நீதி யாகும் ஆதலால் தேவரீரைப் பார்க்கு மிடத்தில் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்தைப் பெற்றவன் மேலும் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கும் ராசபரமேஸ்வரனாகவும் இதுவரையிற் குறைபாடொன்றும்பெறாதவனாய் இந்திரனாதிய தேவர்களைவென்று அடிமைகொண்டு ஆள்பவன் பிர்மதேவன் காலங்களிற் பஞ்சாங்கஞ் சொல்லி வாழ்த்தவும் மகாவிஷ்ணுவானவர் புகழ்ந்து போற்றவும் வாழுகின்றனை யித்தகைய ஜயங்களையும் புயவலிமைகளையுங் கீர்த்திப்பிர தாபங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர் அபலனாய்த் தமக்குப் பயந்தொளித்துத் திரிகின்ற இந்திரன் சொல்லைப் பெரிதாகக்கேட்டு அவனுக்காளாய்ப் புல்லியபூதங்களைச் சேனைகளாகக் கொண்டு ஈஸ்வரன் நேற்றையதினம்பெற்ற சிறுபிள்ளைவந்தால் அவனை ஒருபொருளாகமதித்து நீரேபோய் வென்றுவர நினைந்தீர் அரசனே நானென்னசொல்வேன், அவ்வாறே நடப்பீராயின் இதுவரையிற் பெ

ற்றிருக்கின்ற கீர்த்திகளும்மங்கிப் பலராலு மிகழும்படி யாகி
ய வசை கிடைப்பதல்லது வேறொன்றினைக் காணேன் எமதி
றைவனே யிப்போது வருகின்றபகைவன் சவுரிய பராக்கிர
மங்களை நிதானித்துப் பார்த்தவனல்லை மேலும் அவன்படை
வீரர்களினது பெருமைகளையும் வீரத்தையும் மதித்ததில்லை
தேவர்கள் - அவுணர் - இராக்கதர் - முதலிய சவுரிய வான்க
ளாற் புகழநின்ற உமதுமேம்பாட்டை மறந்தனை வீர்யத்தனி
த்துச் செய்யப்போகின்ற காரணங்களை உமதுவெற்றியைக்
கோரிக் காத்திருக்கின்ற மந்திரி பிரதானிகளுடனும் சொல்லி
யோசித்து மேல் நடக்கவேண்டிய முடிவைத் தீர்மானித்தது
மில்லை காரியா காரியங்களை மதித்துப்பாராமல் விருதாவில்
தேகஞ் சூடெழும்பும் படிக்கு அதிககோபத்தைக் கொண்டு
போகத் துணிவது உம்மையொத்த சூரனுக்கு வெற்றிக் குறி
யதோ இவையன்றியும் வீரபராக்கிரம சாலிகளாயிருந்தபோ
தினும் பிராரத்வவினைவந்து கூடுமாயின் இப்பூமியின்கண்வலி
யில்லாத ஒருவன்கையில் அகப்பட்டுமாள்வர் உம்மைப்போல
அசைவற்ற உறுதிபெற்ற வச்சிரகாயத்தினைப் பெறுத குறை
யினால் தாருகாசூரன் யிளைத்து மழலைச் சொல்லறுத சிறுபி
ள்ளையினாற் கொல்லப் பட்டிறந்தான். மேலும் ஒருகாரண
த்தைச் சொல்லக் கேட்பீராக.—கலகலெனச் சத்திக்கும்தண்
டைசதங்கை யணிந்திருக்கும் பாதங்களையுடைய சிறுபிள்ளை
கையினால் யானைமுகத் தினைப்பெற்ற உன்சகோதரன் மாண்
டதை அற்புதமாக நினைக்கவேண்டுவதில்லை புசபலபராக்கிர
மசாலிகளே யாயினும் ஒருகாலம் தங்கள் வல்லபங்களை யிழந்
து வாடவரும் அவ்வாறே அபலரா யிருப்பவரும் அதிகசூரரா
ய்ப் பலராலுந்துதிக்க வாழ்வது முண்டு ஆதலால் நிகரற்ற
ஜயசாலியா யிருக்கப்பட்ட அரசனே சொற்களை யின்னமுந்
திருத்தமாகப் பேசவறியாத சிறுகுழந்தையின்பேரிற் கோ
பித்துப் போரினைச்செய்ய நினைந்துபோவது ஒருபோதும் பு
கழுக்குரியதன்று இதனையோசித்து அக்குமாரன் சிறப்பினை
யும் வல்லபத்தையும் சேனைத்திறங்கள் முதலாகியதுகளையுந்
தீர்க்கமாய் விசாரணைசெய்து தெரிந்தபின்பு அவனைப்பார்க்
கிலுந் தீரராக விருக்கின்ற புயவன்மைபெற்ற அவுணத்தலை
வரிற் சிலரைச் சதுரங்க சேனைகளுடன் அனுப்பிப் பகைவ
ரைஜயித்து வெற்றிபெற்றிருப்பீரெனச் சொன்னான். இப்படி
கரு விவேகசாலிகளாகிய மந்திரிகளிற் சிறந்த யோசனைபரா
னாகிய அமோகனென்பவன் அரசர்களுக்கடுத்த நீதிகளைஎடு
த்துக் காட்டியபோது சூரபதுமனானவன் அவைகளை யோசி
த்து இஃதுண்மையாகிய காரியமெனத் தெளிந்தவனாய் மீறி
யிருந்தகோபத்தைத் தணிந்து நவரத்தின மயமாகிய சிங்கா
தனத்தின்மீதில் வீற்றிருந்து சபையில் நெருங்கியிருக்கின்றம
ந்திரிகளிற் சிலரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், ஓ அறிவா
ளிகளே? நீங்கள் விரைவிற்போய் பகன் - மயூரன் - சொர்ன
புருதி - சரபன் - சுகன் - முதலிய வேகமுள்ளதூதரை அதி
சீக்கிரத்திற் றருவீரெனக் கட்டளை யிட்டவுடன் சூரனைவண
ங்கிப் போற்றியோடி அரசன் குறித்த தூதரைத் தேடிக்கொ
ண்டுவந்து சேர்த்தனர், மேற்குறித்த வேவுகாரர் அதிவேகமா
ய்வந்து தட்சணம் ராசபரமேஸ்பரன் பாதார விந்தங்களிற்
பணிந்துநிற்கச் சூரனானவன் அவர்களைப் பார்த்து இந்தத்
தட்சணம் நீங்கள் துரிதமாக வோடித் திருக்கயிலாயத்தை
நீங்கி யிந்தப்பூமண்டலத்தில் வந்திருக்கின்ற கந்தனென்பவ
னுடைய காரணகாரியங்களையும் அவனுடன் சூழ்ந்திருக்கின்
ற பூதச்சேனைகளின் பெருக்கையும் அவர்கள் பராக்கிரமங்க
ளையும் மற்றுமிராநின்ற செய்திகளையும் விபரமாகத் தெரிந்
துகொண்டு விரைவில் இவ்விடம்வந்து சேரக்கடவீரெனப் ப
ணித்தனன், அவர்களும் ராசாதிராசனைப் போற்றி அவர்பணி
விடையைச் சிரசில்வகித்துப் 'பூமண்டலத்தைநோக்கி யோ
டினர், அவர்கள் போயினபின்பு ஒப்பற்ற சூரபதுமனானவன்
ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர் முதலாகிய பலருஞ்சூழ்ந்து
போற்ற அரசாட்சி செய்திருந்தனன், சவுனகாதிரிஷிகளே?
அகண்டசாம்பி ராச்சியச் செல்வங்களை அனுபவித்திருக்கும்
சூரபதுமன் தன் துணைவனாகிய தாருகனிறந்தசெய்தியைத்தெ
ரிந்து துக்கசாகரத்திலமுந்தி வருந்திய காரணங்களையும் மே
ல்நடத்திய செய்திகளையு மிதுபரியந்தஞ் சொன்னோம்- இனி
ஆதிதேவனாகிய சிவகுமாரன் தேவகிரியைநீங்கி பூவட்டத்
தெல்லையில்வந்த கதாப்பிரசங்கங்களையும் பேசுவோம் கே
ட்பீராகவென்று ஆரம்பித்தனர்.

வழிநடைப்படலம்

முன்னம்நாம்சொல்லியிருந்த தேவகிரியில் மயனானவன்செ
ய்த நகரத்தின்கண் இராக்காலத்தைக்கழிப்பதாகச் சிவகுமார
ன் தன்சேனைகளுடன்தங்கியிருந்தனரெனப் பேசியிருந்தோம்,
அவ்விரவுநீங்கிப் பிராதகாலத்திற் சூரியன் உதயமாகியகாட்சி
எப்படிக்குக் காட்டியதென்றால், சிரோரத்தினங்களினாற் சோ
டிக்கப்பட்ட கிரீடங்கள்ஆறும் வயிரகுண்டலங்கள் பன்னிரண்
டும் அதிகபிரகாசங்களை வீசத்தக்கதாகப் பலவகை ரத்தினங்க
ளிறைந்திராநின்ற தேவகிரியில் வீற்றிருக்கின்ற வெற்றிவேல
க்கரத்திற்படைத்த சண்முகப்பெருமானுக்கு முத்தினங்களை அ
லைகளினாற்கொழிக்கும் பெருமையினையுடைய சமுத்திரராசன்
திரைகளாகிய கரங்களினால் ஒப்பற்ற மணியொன்றினையேந்தி
வெகுமதிகொடுக்க நீட்டியதைப்போலச் சூரியபகவான் உத
யகிரியிற்றோற்றி மேகங்கள்சஞ்சரிக்கும் வானத்தெழுந்து அ
டியார்கள் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுவதுபோலக் கிரணங்களா
னவை சிவகுமாரன் திருவடிகளிற்றவழப் பிரகாசித்தெழுந்த
காலத்திற் சண்முகப்பெருமாள் பள்ளியைவிட்டெழுந்து நித்
தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு தேவர்கள் நவவீரர்கள்மு
தலாகிய சேனைகள்சூழ்ந்துபோற்றிவரத் தேவகிரியை நீங்கி
நடந்து பற்பலதேசங்கள் வனங்கள் நதிகள் முதலானவைக
ளைக்கடந்து தவச்சிரேஷ்டராகிய பிருங்கிமகாரிஷியானவர் ஒ
ருகாலந் திருக்கயிலையிற் பத்திபரவசனாய்ச் சிவம் ஆதியெனத்
தெளிந்தவராதலாற் கர்த்தனைமாத்திரம் வலம்வந்து பணிந்து
பராசத்தியைத் தரிசித்தவனாய் நடிக்கும்போது அம்மன்கோ
பித்துத் தன்மயமாகிய உதிரமாம்சங்களைக் கிரகித்தகாலத்திற்
சத்தியற்றுத்தள்ளாடி வரும்போது பரமனிரங்கி மூன்றாவது
பாதத்தை ஆதரவாகக் கடாட்சித்தகாலத்திற் பார்ப்பதியார்
தனதுகணவன் வேதங்களின் அந்தமாய் மூலகாரணனெனத்
தெளிந்தவளாய் என்னாண்டவனைப்பிரியாமற் கலந்திருக்கப்பத்
தர்செய்யும் வந்தனைவழிபாடுகள் தமக்குங் கிடைக்க விருப்பு
ற்று இமயராசபுத்திரியானவள் அரியதவங்களைச்செய்து பரம
ன் வாமபாகத்தைப்பெற்றச் சிரேஷ்டமாகிய கேதாரமென்னு
ந்தலத்தைச்சேர்ந்து உமாபரமேஸ்பர முகூர்த்தமாக எழுந்த
ருளியிருக்கின்ற பரமசிவத்தைப் பணிந்துபோற்றி அத்தலத்
தைக்கடந்துபோய் ஆயிரம் பணமகுடங்களையுடைய சேஷச
யனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிர்ம
தேவனுக்கும் முதன்மையாகவிருக்கின்ற பார்ப்பதிபாகனாகிய
சிவபிரானே பரம்பொருளென்னுங் காரணத்தைமயக்க வாச
னையைப்பெற்ற மாவிடர்முதலாகத் தீர்க்கமாய்த்தெரிந்து வழி
படும்படிக்கு வேதவியாசரானவர் மயக்குற்று நாரணனேபர
த்துவமென நீட்டிக்காட்டிய கரமானது அவ்வாறேவெதிந்து
நின்றுவிடச்செய்த சிறந்தகாசியென்னுந் தலத்தைச்சேர்ந்து

விசுவநாதனைவழிபட்டு அப்புறப்பட்டுப்போய்ச் சிலாதரரிஷி விரதமுயற்சியினாற் கிடைத்தபிள்ளையாகிய நந்திதேவர் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கத்தக்க பருவதவடிவைப்பெறநினைந்து அரியதவங்களைச்செய்து சிவகடாட்சத்தினாற் பருவதமாய்க் கர்த்தனைச் சிரத்திற்றாங்கியிருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்தைவணங்கி அத்தலத்திலிராநின்ற சிறப்புகளைக்கண்டு களித்தவராய் அவ்வெல்லையைக்கடந்து அண்டாண்டபுவன சராசரங்களையீன்ற மாதாவாகிய பார்ப்பதியாருடன் பிணங்கி பத்திவயிராக்கியங்களைப்பெற்ற தொண்டர் இருதயகமலத்தினிடைவிடாமல் வாசஞ்செய்யும் சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கின்ற சுவாமிமலையைப்போற்றிச்சென்று தாம் திருவிளையாடல்களைச்செய்து வருங்காலத்திற் பாதலத்திற்போய் ஒருபிலத்துவாரமூலமாய் வெளிப்பட்டுநின்ற திருவேங்கட மலையைப்பார்த்துக் கொண்டுபோய்ச் சிலந்தி, சர்ப்பம் மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற யானை சிவகோசரொன்னும் பிராமணசிரேஷ்டர் கானகத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களைவேட்டையாடிப் பாகஞ்செய்து பத்தியுடன்படைத்த வேடர்பெருமானாகிய கண்ணப்பநாயனார், புலவர்பெருமானாகிய நக்கீரதேவர்முதலானபத்தர்கள் முன்னஞ் சிலதேவகன்னியர் ஆகிய இவர்கள் முத்தியைப்பெறவிரும்பி வழிபாடுகளைச்செய்ய வெழுந்தருளியசிவக்கொழுந்தைப்போற்றிச் சாருபப்பதவியைப்பெற்று வாழ்ந்த தென் கைலாயமெனப்புகழுங் காளத்திமலையைவணங்கிப்போய்த் தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென்னும் மமதையினால்வீறி அதிகொடுமைபற்றிய கோபத்தைக்கொண்டு காளியானவள் இப்பூமண்டல முதலானவைகளை நாசமடையச் செய்வேனென்று சீறி எழுந்தகாலத்திற் றாமரைக்கமலவாசியாகிய பிர்மதேவன் முதலானவர்களனைவரும் அவ்வுக்கிரஞ் சகிக்கமாட்டாமல் வாடிவருந்துவதை அழிவற்றசிவபிரான்றெரிந்து மகாகாளிகர்வத்தைப் பங்கப்படுத்த திருவுளத்திற்கொண்டுவந்து அவளெதிரில்நின்று மாறி நடனங்களைச்செய்துவென்று அடக்கிய தெய்வீகஸ்தலமாகிய திருவாலங்காடென்னும் க்ஷேத்திரத்தைத்தரிசித்துப் போற்றி வழிக்கொண்டு பிரளயகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாய் மலைகளைப்போல அலைகளைமோதிப் பெருக்கெடுத்தோடி உலகங்களையிடித்துக் கரைத்துக்கலக்கி அழித்துச் சூழ்ந்தகாலத்தினுஞ் சலனப்படாமல் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானவர்களுக்குப் பரமனைவழிபட்டு வருந்தாமலிருக்கத்தக்க கெடிஸ்தலமாகவுந் திருக்கயிலையைப்போலச் சிறந்து எமதுகர்த்தன் மாவடிநிழலில் எழுந்தருளப்பெற்றுக் கம்பாநதிசூழ்ந்துவரும் மகிமையையும் வாய்ந்திருக்கின்ற திருக்காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசித்துப் பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களை யணிந்திருக்கும் அளகபாரத்தினைப்பெற்ற உமையவள் பூசித்துப்போற்றிய மூலகாரணக்கடவுளாகிய ஏகாம்பரவாணர் வீற்றிருக்கும் ஆலயமும் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் ரிஷிகள் இராசாக்கள் வழிபட்டுப்போற்றிய மற்றசிவாலயங்கள் முற்றுந் தரிசித்து அத்தலத்தைக்கடந்துபோய் எமக்குநிகர் ஒருவருமில்லை நாமேபரமென்றுகருதிய அஞ்ஞானகர்வத்தினால் மகாவிஷ்ணுவும் பிர்மதேவனும் ஒருவருக்கொருவர் வாதுபேசிக் கடையில் அதிகோபங்கொண்டு தங்களிற்பரத்துவத்தை ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டு கொடியபோர்செய்து வருமுன்னிலையில் மன்னுயிர்வருந்தி வாடுவதைச் சிவபிரான்றெரிந் திரக்கமுற்று அவ்விருவர்மயக்கவாசனையைப்போக்குவதாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு அவர்கள்மத்தியில் ஆதியந்தங் காணப்படாமல் ஓங்கிநின்று தடுத்து நல்லுணர்வைத்தந் திரட்சித்தும் மெய்ப்பத்தியுடன் தியானித்துப்போற்றும் அடியவர்களுக்கு முத்தியைத்தந்தாண்டுந் தனக்கொப்பொன்றில்லாமல் நின்ற அருணசலத்தையுந் தரிசித்து வணங்கிப்போய் நரசிங்கமுனையரொன்னும் அரசன் அபிமானபுத்திரனாகக்கொண்டு பருவகாலத்தில் அருந்ததியையொத்த ஒருகன்னிகையைத்தேடித் திருக்கலியாணஞ்செய்ய யத்தனித்து அந்தணர்கோலமும் ராசபரிவட்டணைகளும் பெருத்துவிளங்க மணப்பந்தலில் வீற்றிருந்து சடங்குகள் நடத்திவருகின்ற தருணத்திற் சிவபிரான் ஆதியிற்சொல்லியிருந்தபடிக்கு அந்தவிவாகத்தைத் தடுத்தாட்கொள்ளநினைந்து விருத்தபிராமணனாகவந்து ஆளோலைகாட்டி அச்சபையிலிருக்கின்றவர்களை மெய்ப்பித்து வழக்கில்வென்று சுந்தரமூர்த்திகளைத் தமக்கடிமையாகக்கொண்ட பதியாகிய பெண்ணைநதிபெருகும் வளமிகுத்த திருவெண்ணெய்நல்லூரையும்பார்த்து அப்புறம்போய் முன்றானைத்தொங்கலினால் அன்னபூரணியம்மைவீசத் திருத்துடையிற்கிடத்தி நித்திரைசெய்வித்துக் குற்றமற்ற பிராணிகளுக்குப் பஞ்சாட்சர வுண்மைகளையும்போதித்திரட்சிக்கும் பரமசிவம் தமதுகோலத்தைக் கடாட்சித்து முத்தியிற்சேர்க்கும் பெருமையினையுடைய வாரணாசியைப்பார்க்கினுஞ் சிறந்தமகிமையுள்ள திருமுதுகுன்றமென்னும் பதியைக்கண்டுசேவித்துப்போய் ஓங்கியெரியும் யாகத்திற் றமது சிரேஷ்டமாகிய சிரத்தையரிந்து பூர்ணாகுதிகொடுத்து ஒப்பற்ற தவத்தைமுடித்த பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாத ரிவ்விருமகத்துக்களும் ஞான உணர்ச்சியினாற் றரிசித்துக்களிக்கத்தக்கதாகச் சிவபிரான்கிருபையுற்றுத் திருநடன தரிசனத்தைக்காட்டிய சிதம்பரதலத்தைக்கண்டு குளிர்ந்தசையுந் தளிர்கள்வாய்ந்த சோலைகள் நந்தனவனங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் அப்பதியினுள்ளேபோய்க் கனகசபையினிடத்தில் கோவைக்கனியைநிகர்த்த அதரத்தைப்பெற்ற பார்ப்பதியார் எக்காலத்துந்தொழுதுபோற்ற விருஷபவாகனனாகிய சிதம்பரேஸ்வரர் தேவர்களாலுங் கண்டறியாத ஆனந்தநடனஞ் செய்திருப்பதைக் குமாரசுவாமியார்தரிசித்து அன்புமிகுதியினால் உளங்கனிந்து களிக்கத்தக்கதாக வணங்கிப்போற்றி அப்பதியைக்கடந்து அகஸ்தியர்கரத்திற் றாங்கிவந்த கமண்டலத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டு பூமியின்கண் பலமுகமாகப்பாய்ந்து வெவ்வேறு நாமங்களைப்பெற்றுக் கடல்பெருகியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துப்போகும் பிரவாகத்தையுடைய காவிரிநதியினைக்கடந்து அதன் வடபாரிசத்திற்பெருகும் மண்ணியாற்றங்கரையிற்கிருபாநிதியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர்வந்து சேர்ந்தனர்.

குமரபுரிப்படலம்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளேயென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்குவார். குமாரதேவர்மேற்குறித்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு மகாவிஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் அளவற்றபூதப்படைகளும் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக மண்ணிநதியென்னும் ஆற்றங்கரையில்வந்து சேர்ந்தகாலையிற் பெருகிய தூளிப்படலமானது வானவெல்லையெங்கும்பரந்து ஆயிரங்கிரணங்களை வீசிப்பிரகாசித்திருந்த சூரியன் தேகத்தைமூடி விழிகளிலும் படிந்ததால் அதை சுத்திசெய்துகொள்ளும்பொருட்டு ஓடிக் கடல்நீரிற் குளிக்கின்றவனைப்போலப் பகற்போது கழிந்து அந்திக்காலம் நேர்ந்தவுடனே மேற்குச்சமுத்திரத்தில் ஆதித்தன்மறைந்தனன். இவ்விதமாகப் பகலவன் கடலில் மூழ்கியகாலத்தில் மாலைப்போதும் அதைத்தொடர்ந்த விருளும் பாலசந்திரோதயமும் நட்சத்திரங்களும் வானமுதலிய விடங்களெங்கும் நிறைந்துதோற்றுவது எப்படியிருந்ததெனில், இவ்வுலகனைத்தை ஏகச்சக்கிரத்தைச்செலுத்தித் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ்செய்து நீதிபரனாய் அரசு செலுத்திவந்த

சக்கிரவர்த்தியானவன் காலாதிகளி லிறந்ததட்சணம் அதுபரியந்தம் அவனுக்குப்பயந்து ஒளித்துக் காலம்பார்த்திருந்த பகைவராகிய குறுநிலமன்னர் பலதிசையினும் வீறிவந்து வளைத்துத்தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டதை யொப்பக்காட்டியது, இவையன்றியும் பலவளங்களைக்கொண்டிருந்த தாருகாவனத்தைப்போல வானத்தில்பரந்தெழுந்த இருளானதுவிளங்கவும் அவ்வனத்தில்வாழ்ந்த ரிஷிபத்தினிகளை நிகர்த்து நட்சத்திரங்கள்சொலிக்கவும் அதனடுவில்விளங்கும் அந்திவானமானதுபிச்சாடனமூர்த்தியாகவந்த பரமனைப்போலத்தோற்றவும் அம்மங்கையர்படைத்த அன்னம் நிறைந்திருக்கின்ற கபாலத்தைப்போல மூன்றாம்பிறையானதுவிளங்கியது,அன்றியும்,கலைகளின் விளக்கமானது பெருத்து வெண்மைதங்கியவானமென்னும்விரிந்ததிருப்பாற்கடலில் மேகபுருஷனாகிய வணிகன் அதனிடமுதலியதலங்களிலிருக்கும் பொருள்களனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டுபோய் உலகங்களில் விற்பனை செய்வதாகச் செலுத்துந் தோணியைப்போலவும் பிறையானது தோற்றியது, இவ்விதசிறப்புகளுடன் விளங்கியமாலைப்போதிற் காடாந்த காரமாகியவிருள் மூடியபோது சண்முகப் பெருமாளினது சுயஞ்சோதிவடிவினின் றெழுந்த ஒளியானது இருட்பிழம்பின் வீக்கத்தையும் பாலசந்திரன் தோற்றத்தையும் அடக்கிச் சூரியனுதயத்தைப் போலப் பிரகாசிக்குந் தன்மையினாற் பரம்பொருளாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கப் பெற்ற வெள்ளியங்கிரியை நிகர்த்து பூவட்டமெங்குந் துலங்கிக் காட்டவும் பிரதிபிம்பித்திராநின்ற ஒளியைப் பெருக்குந் தேகத்தைப் படைத்தசவுரியபரனாகிய குமாரதேவர் பவுத்திரமாகிய மண்ணியாற்றங்கரையினிடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற காலையில் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவனாதியாகக்கூடி பரமசிவத் தோற்றமாகிய பாலசுப்பிர மணியரைத் தொழுது சொல்லுவ தாயினர், கர்த்தனேயிந்தச் சிறந்தநதியின் விசாலமாகிய கரைமுற்றினும் துல்லியமாகத் தோற்றநின்ற மணல்மேடுகள் கண்காட்சியாக மலிந்து பற்பல கனிவகைகள் பெருத்திருக்குந் தோப்புகள் சோலைகள் திவ்விய மலர்க்காவுகள் நெருங்கி யிருக்கின்றது மன்றியிற் சந்திரசடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரானெழுந்தருளும் ஒப்பற்ற ஸ்தலங்களும் மிகுதியாக விருக்கின்றதினால் இத்தகைய விடங் கிடைப்பது மிகவும் அரிது ஆதலாற் காங்கேயனே? யிவ்விரவு நீங்குகின்றபரியந்தம்இத்தலத்தில் எழுந்தருளவேண்டுமெனப் பிரமன் விஷ்ணு முதலானவர்கள் விண்ணப்பத்தைச் செய்தகாலத்தில் யாவரினும் முதன்மைபெற்றிருக்கின்ற சரவணபவன் அவர்கள் கோரிக்கையின்படிக்குச் சம்மதித்து படைக்குந்திறத்திற் சிரேஷ்டனாகிய விசுவகர்மனை அழைத்து இதனைக் கட்டளையிடுகின்றனர். சிருஷ்டித்தொழிலிற் பிர்மதேவனைப்போல நிருமிக்கவல்ல திறமையுள்ளவனே ? ஒருகணப்போதில் இந்த நதிக்கரையினிடத்தில் தேவர்கள் பூதப்படைகள் முதலானவர்கள் தங்குவதற்குத் தகுதியாகிய விடுதிகளும் நாமிருப்பதற்கு யோக்கியமுடைய மாளிகை மற்றும்வேண்டுவன அடங்கியிருக்கும் ஒருநகரத்தை அழகுபெறச் செய்துமுடிக்கக்கடவையெனப்பணித்தவுடன்மகாபாக்கியமென வணங்கிப்போய் ஓரிடத்தைக்குறித்து நாற்புறங்களினும் மதிலும் அதன்மத்தியிற் சிவகுமாரன் தேவர்கள் படைவீரர் சேனைகள் தாராளமாக விருக்கத்தக்க மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய சிறப்புகளைப்பெற்ற வீதிகள் முதலிய வளங்களைக்கொண்டிருக்கும் நகரத்தை மனதிற்குறித்துச் சிருஷ்டித்து அதனதிசயங்களைக்கண்ட சகலரும் மயன் வல்லபத்துக்கு மெச்சிக்கொண்டாட முற்றியவுடன் தேவதச்ச னானவன் திரிபுரதகனராகிய சிவபிரானுக் கினியகுமாரனுத் தேசோன்மயமாகிய தேகத்தையும்படைத்த கந்தசுவாமியைக்கண்டு வணங்கி ஆதிகர்த்தனே ! தேவரீர் கட்டளையின் படிக்கு நகர மாயிற்று, கிருபையுற்று அதனிடத் தெழுந்தருள வேண்டுமென விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டவுடன் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் தேரைவிட்டிறங்கி விஷ்ணு பிரமன் இந்திரனாதிய தேவர்கள் ரிஷிகள் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் சூழ்ந்து துதித்துவர அந்தப்பட்டணத்திற் பிரவேசித்து மேகங்கள் சஞ்சரிக்கத்தக்க உன்னதமுள்ள மதில் கோபுர வாயில்கள் - மேடைகள் - உப்பரிகைகள் - மாளிகை முதலிய வளங்களைத் திருத்தமாகச் செய்தமைத்த நகரத்தின் சிங்காரங்களை விவேகசம்பன்னராகிய குமாரதேவர்பார்த்து நாம்வாசஞ்செய்வதற்கு யோக்கியமாகிய பதியிதுவெனமதித்து தேவதச்சன் கைத்தொழிலைப் புகழ்ந்துகொண்டாடிப் பேசியமுன்னிலையிற் சமீபத்திலிருக்கின்ற சகலரும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளினது வாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திற் பற்பல சிங்கார வளப்பங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அப்பதிக்குத் திருச்செஞ்ஞலூரென்னும் சிறந்த பெயரையிட்டனர். அன்னாமத்தைக் கொண்டே யிந்தகாலத்திலும் விளங்குகின்றது. இப்படிக்குச் சகலருங் களிக்கத்தக்கதாக விளங்கும் வீதிகளைக்கடந்து சேனைகள் போற்றவுந் துணைவர் விஷ்ணு முதலானவர்கள் வாழ்த்தவுங் குமாரதேவரானவர் தமக்கேற் படுத்திய திருமாளிகையில் எழுந்தருளி சபாமண்டபத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தகாலையிற் றம்மைப்புகழ்ந்து நிற்கின்றமகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுக்குச் செலவுகொடுக்க அவர்களும் பன்னிரு புயாசலங்களையுடைய சிவகுமாரனை வணங்கிப்போய்த் தத்தமக்கு நியமித்திருக்கின்ற விடுதிகளிற்சேர்ந்து களித்திருக்கவும் பூதப்படைகளும் சமுத்திரத்தைப்போல ஆரவாரங்களைச் செய்துகொண்டு நடந்து விசாலமாக விருக்கின்ற சாலைகளிலிறங்கி வாசஞ்செய்தனர், அக்காலத்தில்நவவீரர் இலக்ஷர் வழிபட்டுப் போற்றத் தக்கதாக அடியேனையும் ஒருதொண்டனாகக்கொண் டிரட்சிக்குந் தீனதயாபரமூர்த்தியாகிய சிவகுமாரனான செஞ்ஞலூரிலிருக்கின்ற எமதிறைவனிடத்தில் விடை பெற்றுப்போன தேவர்களி லொருவனாகிய இந்திரன் செய்கைகளைச் சொல்லுவோம், சகித்தற் கரிய கொடுமைகளைச்செய்து புயவலிமையிற் சிறந்தவனாக விருந்த தாருகா சூரனும் அவனுக் குதவியாக நின்று மாய வித்தைகளினால் வருத்தி யிருந்த கிரவுஞ் சகிரியும் அதப்பட்டுப் போன காரணத்தினால் இந்திர னானவன் அதுவரையி லிருந்த மனச் சஞ்சலங்கள் முற்றும் போக்கி மகிழ்ச்சி யுடன் நகைமுகனாய்ச் சிறந்த தேவாமுதத்தைமீளவும் பொசித்தவனைப்போலத் தேகங் குளிர்ந்திருக்கின்றபொழுது நினைந்தவர்களுக்கு முத்தியைத்தரும் பெருமையினையுடைய சீகாழித் தலத்தைச் சூழ்ந்தவனத்தில் வாசமாயிருக்கின்ற தேவதைவந்து இந்திரனைச்சேவித்து மேகங்கள் சஞ்சரித்திருக்கும் விண்ணாட்டுக் கதிபன் அணியத்தக்க நவரத்தின ஆபரணங்களும் கலவைச் சாந்தினைப் பூசப்பட்டு விம்மிப் பருத்திருக்குங் கொங்கைகளைப்பெற்ற இந்திராணி தரிக்கும் திவ்விய பூஷணங்களும் பொன்னாடை பீதாம்பரங்கள் அடங்கிய பெட்டியைத் தன்வசத்தில் முன்னம் அடைக்கலமாக வைத்திருந்ததை அகில்சந்தன விருட்சங்கள் மலிந்திருக்கும் அவ்வனத்தேவதை எடுத்துவந்து எதிரில்வைத்துத் தேவராசனே! கேட்டருள்க சிலதினங்களுக்கு முன்னம் அவுணருக்கஞ்சி நீயும் உன்பத்தினியும் சீகாழித்தலத்தைச் சேர்ந்து மறைவிடமாகத் தவவிரதங்களைச்செய்யப் போகையில் என்னிடத்தில் வைத்துப்போன பணிகளிவையாகும் இனி உமக்குச் சவுக்கியகாலமாதலாற்

கொடுக்கின்றேன் வாங்கிக்கொள்ளுமென்றுசொல்லி நிற்க மகாவிஷ்ணு அம்சையிற்றோற்றிய உபேந்திரருக்கு மூத்தவனாகிய இந்திரன்தனக்கு ஆதியில் பிர்மதேவன் படைத்துக்கொடுத்த ஆபரணமூட்டையைக் கற்பிலேசிறந்த அயிராணிவிடுத்த அதின்காட்சியாகப்பார்த்துப் பிரகாசத்தைவீசும் வயிரங்களினாற் செய்யப்பட்டபூண்கள் நிறைந்திருக்கின்றவஸ்திரமுடிச்சை மகாலட்சுமிவாசஞ்செய்யும் செந்தாமரைக்கமலமானது வண்டினங்கள்மொய்க்க அலர்ந்ததைப்போலத் துரிதமாக அவிழ்த்துமுடியிருந்த சீலையைச்சடுதியில் விலக்கிய மாத்திரத்திற் பிரகாசம்பொருந்திய நுதலைப்பெற்ற தன்னாயகி யணியாநின்ற பூஷணங்கள் மேல்வரிசையிற் காணப்பட்டபோது விழிகளாற் கண்டமாத்திரத்தில் இந்திராணியினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய இன்பசுகங்களையநுபவித்தவனாதலால் அவளைமனதில் நினைந்து யானைக்கோடுகளையொத்து நிமிர்ந்திருக்குந் தனபாரங்களைவாய்ந்த பொற்பாவைக்கு நேராக உவமிக்குந் தன்தேவியிடத்திலிச்சைகொண்டு வெகுகாலமாக அவளுடன் வங்கணமாகக்கூடி யில்வாழ்க்கையிலிருந்த காரணங்கள் அனைத்தையும் சிந்தித்து நோக்கியகாலத்திற் காமக்கவலைவலிபெற்றலைக்க அதன்வயப்பட்டு நெய்யை அதிகரித்துவிடவெழும் அக்கினியைப்போலக் காமக்கனலானது சடுதியில் மீறிவர சுரதலீலைகளையே யிச்சித்திருக்குங் கருத்தினனாதலால் வருந்தி ஏங்கி பெருமூச்செறிந்து வெதும்பிக் களைத்துவாடிச் செக்கிலிட்டாட்டிப்பிழிந்தெறிந்த பிண்ணாக்கைப்போல உதிரமாம்சத்தினால் விளங்கி யிருந்ததேகமானது பொலிவற்றுச்சுருங்கிக்காட்டமெலிந்துகைதேர்ந்த சித்திரக்காரன் எழுதும்பாவையைப்போல அசைவற்றுத் தெய்வமருள்பிடித்தவனை யொப்ப பிரமைகொண்டிருந்தனன் கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! மயிலிறகின் அடியை நிகர்த்து அணிபடவிருக்கின்ற வெளுத்த பலவரிசையினைப் படைத்த இந்திராணியினது தனபாரங்கள் அழுந்தக்கட்டியணைந்து நாள்தோறுமின்புற்றிருந்தவன் இப்படிக்குப்பிரிந்து தனிமையாகச்சோருவானாகில் அவன்வருத்தங்களைச்சொல்லிமுடிவதோ! இவ்விதமாகத் தேகம் மாறுபடவிரகதாபமேலிட்டு இந்திராணியைநினைந்து வருந்துகின்ற ஸ்ரீதேவராசன் எதிரிலிருக்கின்ற பொன்னணிகளைத்தரித்துக்கொள்ள விரும்பாமல் தன் பரிசனரைப்பார்த்துச் சொல்லுவான், இந்த முடிச்சையெடுத்து முன்போலச்சேர்த்துக்கட்டி முத்திரித்து உங்களிடத்திற் பதலமாகவைத்திருக்கக் கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் வணங்கி அவ்வாறேமுடிக்கின்றனமென அந்தநிமிஷத்தில் அதனைச்சிறெபறபத்தித்துத் தகுந்த விடத்திற் சேர்த்துப்போற்றியிருந்தனர், அத்தருணத்திற் சூரியவச்சிரதரனான இந்திரனானவன் வனதேவதையைநோக்கி யிதுபரியந்தம் இப்பணிகளைப்பதலப்படுத்திவைத்திருந்ததற்குக்களித்தனம். உனது வனத்தைச்சேர்ந்து போற்றியிருப்பாயெனச் சொல்லிய போது நல்லதென்று அரசனைவணங்கிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்விட்டது, இப்படிக்குப்பரிசனரும் வனதேவதையும் நீங்கிய தருணத்தில் இந்திரன்தனியனாய்ப் புலோமிசையை நினைந்து நினைந்து காமநோயானது அதிகரித்து அவ்வெப்பத்தின்கொடுமையினால் மனங்கலங்கியெரியுண்டு தேகமுற்றுந்தீயெழக்களைத்து அவளிடத்தில் மனதைப்பூர்த்தியாகவைத்துரங்கினவனாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்திருக்கும் பள்ளஸ்திரீகள் கரிய அளகபாரத்திற் சூடியிருக்கும் புதியமலர்களிற் பெருகுந் தேன்களை அருந்தியிரவிற் புஷ்பசயனங்களிற்றுஞ்சும் வண்டுகளையுடைய சோலைகளுக்கடுத்தயிடமொன்றைச்சேர்ந்து அவ்விடத்திலிராநின்ற மணற்குன்றுகளினொன்றின்மீது வீற்றிருந்தனன், அத்தருணத்திற் சூரியனது கொடியகிரணங்களினால்வெப்பமிகுத்துக்காய்வதினும்அதிகமாய்த்தனக்கு நீடித்துக்காட்டுமிராக்காலத்திற் சந்திரகலைகள்தாக்குந்தோறும் புஷ்பக்கொத்துக ளிறைந்திராநின்ற மணல்மேடானது இந்திரனுக்கு மிகவும் வெப்பத்தைக் காட்டி நீருண்டமேகம்பெய்யும் சோனாமாரியைச் சுவற்றிக்கொதித்திருக்கும் பாலை நிலத்திற் பரந்திருக்கும் பரல்கள் திரண்டோங்கியிருக்கும் மலையைப்போற்காட்டும் மணற்குன்றுகளின் மீதிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் இந்திரன் சந்திரப்பிரகாசமானது தன்பேரிற்றாக்கியமாத்திரத்தில் வேறொருதுணையு மற்றவனாய்ச் சகிக்கப் படாமற் புரண்டுபுரண்டு வருந்தினன், இப்பிரகாரஞ் சந்திரன் தகிக்க மற்றொரு புறத்தில் வெற்றிபரனாகிய மன்மதன் செலுத்தும் புஷ்பபாணங்கள்முதலானவை சூழ்ந்தலைக்கின்ற காரணத்தினால் புத்திமயங்கிக் காமமிகுதியினால் தேவராசன் புலம்புவதாயினன். நிலவின்வெப்பத்துக்காற்றாமற்றிகைத்து ஓ சந்திரனே உன்னுண்டிறத்தை என்சொல்லுவேன் புதியமலர்களினால் அலங்கரித்திராநின்ற அளகபாரத்தையுடைய இந்திராணியானவள் முன்னமே எனதுடலிற் பிரவேசித்துப் பிராணனை கிரகித்துக்கொண்டுபோகாநின்ற தேகத்தையுஞ் சுட்டுவாட்டுகின்றனை நன்மரபிலுதித்த திங்களே ஒருவிதவருத்தத்திற் பட்டு வாடுகின்றவர்களைப் பேரறிவாளராகவிருப்பவர் மேலுஞ் சிலகொடுமையைச்செய்து வாட்டுவரோ சொல்லுவாயெனத்துதியும் அழிவுபடாத அமுதத்தினைச்சகலருக்கும்பகிர்ந்துகொடுக்கின்ற நீவிஷச்சுவாலையை வீசுவதென்னகாரணம் இவன் சத்திராதிகளுக்குத் தப்பிப்பிழைத்திருக்கின்றனன், இவன்பிராணனைவாங்க வேண்டுமெனத்தீர்க்க சபதங்கொண்டனையோ வெனச்சோர்ந்தும் தினேதினேவிர்த்தியாகவளரும்பெருமைபெற்றநீயிப்படிக்குத் தயைதாட்சணியமென்பது சற்றுமில்லாமல் வருத்துகின்றனை மேலும் இதுதருணமென்றறிந்தெதிர்ந்தனை இந்தச்சூதுகளையாவருடன் கூடிக் கற்றனை திருடனே யெனக்கெஞ்சியும் சுந்தரவதிகளாகிய மங்கையரிடத்தில் உண்டாகும் காமமும் அதனாற்பெருகும் விரகமும் உனக்குமுண்டன்றோ அக்காரணத்தினாற்றக்கன் உன்னைச்சபித்ததைமறந்து முன்பின்யோசியாமல் அனலையிறைத்துக் கொல்லுகின்றாய் குளிர்ந்தகலைகளைப்பெற்றவனுக்கு இது தகுதியோவென்றிரந்தும், இதுபரியந்தம் அரியதவங்களைச் செய்துவருந்தியதினால் எலும்பல்லது மாம்சச்சாரமெவ்வளவுங்கிடையாத தேகத்தை யுடையவனைக் கிருபையற்றுச் சுடுவதிற் பயனென்னை யிதையோசித்துப் பார்த்து என்னொருவனைமாத்திரம் விட்டுவிடக்கடவையென்று கரங்களை நீட்டிவேண்டுவன் ஓ சந்திரனே அண்டவெல்லையிற் றிரிவையாதலாற் பூமண்டலம் அஷ்டதிக்குகள் வானவெல்லையில் நடக்கின்றசெய்திகளனைத்தும் உனக்குத் திர்க்கமாகத் தெரியும் மெல்லியஇடையினைப்பெற்ற ஒருபெண்கொடி என்னுயிரைக் கிரகித்துக் கொண்டு போயினள், சந்திரபகவானே அவளையெவ்விடத்திலாவது நீ பார்த்ததுண்டோ சொல்லெனப்போற்றுவன், இவ்விதமாகச் சந்திரனைத்துதிய இந்திரன் அக்காலையில் மன்மதன் செய்யும் போருக்கு ஆற்றாதவனா யிதனைச்சொல்லுவான், நான்முன்பிறந்தேன் எனக்குப்பின்னவனாகிய உபேந்திரனுக்குப் பிறந்தகுமாரனாகிய மன்மதனே நீ யிதுபரியந்தங் கற்றவித்தைகளினாற் பற்பலவிதங்களிற் பெரிய தந்தையென்பதையும் யோசியாமல் வருத்துவது பழியல்லது மேம்பாட்டுக்குரியதோ சொல்லென்று வினவுவன், இறவல்லாமற் சடுதியில் உன்தேகத்தைச் சாம்பலாகவெரித்த திரிநேத்திரதாரிபெற்ற சிவசுப்பிரமணியதேவர் இத்தலத்துக்கடுத்திருக்கின்றனர், இத்தகையகொடுமைகளை நீசெய்வது தெரியுமாகிற் கணப்பொழு

ல் உன்பிராணனைவாட்டுவதற்கு ஐயமில்லை அதைநினைந்து என்மீதிற் பகைத்துப்பாணங்களைச்செலுத்திச் சண்டைகொடாமற் றுரிதமாகப்போய்விடு போய்விடு உன்னிடத்திரக்கமுற்றிதனைச்சொன்னேனெனப் பயமுறுத்துவன் அக்காலத்தில் அசைந்துவருந் தென்றலைச்சீறி வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற சந்திரன்செலுத்துங் கலைகளாகிய அனலானது தாக்கிக் கன்றியிருக்கின்ற தேகத்தில் மன்மதன் விடுத்தபாணங்கள் நாராசங்களைப்போலத் தைத்துத்தைத்துக்காயப்படுத்திய விடங்களில் ஈக்கள் மொய்த்து வருத்துவதை நிகர்த்து வாட்டுகின்றனை இதுவுமல்லாமல் உன்செய்கைகளைப்பார்க்குமிடத்திற் கடினசித்தமுடைய வேடர்வலைகளைவீசி மானைப்போல வஞ்சகவோசையைக்காட்டி அதனைக்கேட்டுத் தன்னினமிருக்கின்றதென்று வந்துசேர்ந்த மான்கூட்டங்களில் ஒன்றொழியாமற் பிடித்துக்கொண்டு போவதைப்போல இக்காலத்தில் நீமெல்ல என்சுவாசமூலமாகத் தேகத்தினுள்ளே பிரவேசித்துப் பஞ்சப்பிராணனையும் வலித்துவருத்துகின்றனை, ஓ தென்றலே! எக்காலத்திலாவது உனக்கேதேனுங் குறைபாடுகளைச் செய்ததுண்டோ அதைநினைந்து இப்படிக்குக்கொல்லுகின்றனையோவெனப் புலம்புவன் ஆந்தை ஒலிப்பதற்குச் சகிக்காமல் மிகுத்த ரூபலாவண்ணியத்தைப்பெற்ற தருணமங்கையர்களினால் உண்டாகும் காமக்கவலையென்னுங் கொடிய சமுத்திரத்தில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றவர்களை யிறத்தலுக்கேதுவாகவிருக்கின்றவர்களிற் கூட்டிக்குறித்துக் கூவுங்கொடியபட்சியே என்செய்வேனென்று வாடுவன், குயில்மொழிகளைக்கேட்டுவருந்தி ஓ குயிலே நமது உருவை ஒருகாலந் தேவராசன் பெற்றனன், இவனை வருத்தலாகாதென்று ஓய்ந்திராமல் அதிகவோசையைச் சில காலங்காட்டியுஞ் சிலபோது வறிதாயிருந்தும் இப்படிக்கு மன்மதனுக்குதவியாக நின்றது உனக்கழகோவென்றேங்குவன். பொழுது விடியாததைக்குறித்து ஓ சூரியனே பூர்வத்தில் நீயும் நானுமாய்க் கூட்டுறவாக ஒருபெண்கொடியைச் சேர்ந்து களித்து இடைவிடாமற் சிநேகத்தைக்கொண்டாடி யிருந்தனம். இந்தச் செய்தி தேவர்களும் அறிவர், அக்காலத்தில் நடந்ததுகளில் எதையாவது வித்தியாசமாக நினைந்து கோபங்கொண்டிருக்கின்றனையோ நான் இப்பாடுகள் படுவதற்கிரங்கிவந்து தேறுதலை சொல்ல உதியாமல் சூரியபகவான் மறைந்திருக்கின்றனனே இதுமிகவும் அநியாயம் அநியாயமெனச்சோருவன். அன்றில் ஒலிப்பதற்காற்றுமல் செழித்த விதழ்களைப் பெற்ற தாழைகளின் பொந்தில் வாசமாயிருக்கும் அழகிய மூக்கினையுடைய அன்றிற்பட்சிகளானவை வலியகருப்புவில்லைப்படைத்த மாரன் வெற்றியைக்குறிக்கும் எக்காளத்தைப்போல இராத்திரிமுழுவதும் சற்றுவது ஓய்வின்றி ஒலித்திருக்கின்றது உறக்கம்வாராதோ! இதுமிகவுங்கொடுமை என்பான் சமுத்திரகோஷத்துக்காற்றுமல் என்க்குச் சத்திராதிகளாகவிருக்கின்ற விராட்சதனாதன்னிடத்தில் ஒளித்துவைத்துக்கொண்டு என்னைமுன்னம் மிகவும் வருத்தியது அதுவும் போகாமல் இக்காலத்திலும் என்பிராணனைவாங்க நினைந்து மன்மதன் வெற்றிமுரசமாக ஒலித்து நிற்கின்றதே வாயடங்காதோ வென்செய்வேனென்பான். தேவராசனானவன் இந்தப்பிரகாரம் அவ்விரவுமுற்றும் நித்திரையில்லாமல் விரகாக்கினிபற்றியலைக்கவாடிக் கிலேசித்ததல்லது எவ்விதத்திலாவது சுவுக்கியத்தைப்பெற வேறுகாரணங்களையுந் தேடவகையற்றவனாய் மனமானது அதிகசவலையிற்பட்டு வாடினன் அவன்பட்டதுயரத்தை ஒருவிதமாகச்சொல்லிமுடியாது, கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ? அந்தருணத்தில் ஆதித்தன் உதயமானத்துக்குச் சில வுவமானம்சொல்லக் கேட்பீராக.—இந்திரனானவன் இந்திராணியினிடத்திற்பெற்று வருந்துகின்ற காமநோயைத்தெரிந்து பழையநட்பைக்கருதி மனமிரங்கி அவ்வருத்தங்களை ஒழித்துச் சவுக்கியத்தில் வைக்க யத்தனித்தவனைப்போல ஒற்றைவண்டிலும் நவரத்தினமயமாகிய அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை முதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு ஏழுபச்சைக்குதிரைகளைப்பூட்டி அருணன்செலுத்தும் இரதத்தின்மீதில் ஆரோகணித்து ஆயிரங்கிரணங்களைப் பரப்பிச் சூரியனானவன் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்றவுதயகிரியின் மீதிற்றோன்றி வெளிப்பட்டகாட்சியானது எதுபோலுமெனில் அடர்ந்துஉலகங்களை வருத்தியிருந்த விருட்கூட்டமாகிய விராட்சதவெள்ளத்தைக்கண்டித்து வானத்தில் வீற்றியிருந்த சந்திரனாகிய சிங்கத்தைக்கண்டுசீறி அழகிய கிரணசமோகங்களாகிய ஆயுதங்களைப் பலதிசையினும்போக்கி அந்த மிருகராசன் ஆணவத்தை அடக்கும் சரபப்பட்சியைப்போல வெழுந்தசூரியனானவன் சொலித்துவீசுங் கிரணப்பெருக்காகிய தூசிப்படையானது பரந்தலைப்பதால் அதற்காற்றுமல் நிலவின்வீக்கமாகிய சேனைகள் முற்றும் முதலணியில் மாண்டமுன்னிலையில் அவனைச்சூழவிருந்த நட்சத்திரங்களாகிய படைத்தலைவரும் பட்டுப் போகச்சமர்க்களத்திலெதிர்ந்த அரசன், தன்படைகள் பின்னப்பட்டுத் தானும்வருந்திய காலத்தில் முதுகிட்டோடுகின்றவனைப்போலச் சந்திரன் தன்காந்திகள் அடங்கி ஒடுங்கி மறைந்தான், இப்பிரகாரம் விரிந்தபலகிரணங்களாகிய சேனைகளைச் சூரியராசன் செலுத்த மீறியிருந்த சந்திரிகைகளாகிய படைகளைவாட்டியபோது அவற்றிற்குத்தலைவனாக விருந்த சந்திரராசனும் புறங்காட்டி மங்கியடங்கியதால் சூரியன்பின்தொடர்ந்து போனவனன்று அதேனெனில் சமர்க்களத்தில் அஞ்சிஓடுகின்றவரைச் சுத்தவீரராகவிருப்பவர்கள் தொடர்வரோ. அவ்வாறே சூரியன் மெல்லத் தன்கதியிற்சென்றனன், அக்காலத்திற் றாமரைக்கமலங்கள் அலர்ந்தகாட்சியும் அல்லிமலர்கள் குவிந்ததோற்றமும் எப்படிக்கிருந்ததெனில், தங்களுக்குப்பகைவனாக வீறியிருந்தசந்திரனுக்குத் தங்கள் கணவன் சூரியன் வெளிப்பட்டகாலத்திற் சம்பவித்த குறைபாடுகளைக்கண்டு வாய்விள்ள நகைக்கின்றதைப்போல தாமரைகள் அலரவும் தங்கள் கணவனுக்குச் சம்பவித்ததுன்பத்தைத்தெரிந்து மேலும் ஒருகெடுதிநேராமல் மன்னித்துப் புருஷபிச்சை தரவேண்டுமென்றிரந்து கரங்களைக்கூப்பிச் சூரியனைத் தொழுவதுபோல அல்லிகள் குவிந்தது, இவ்வித அதிசயக் காட்சியுடன் சூரியபகவான் வெளிப்பட்டகாலத்திற் சமுத்திரமுதலிய சலப்பெருக்கைவாய்ந்ததடாகங்கள் முற்றும் அலைகளைவீசிக் களிக்கவும் தாமரைமுதலியமலர்கள் அலர்ந்து தேன்களைச்சொரிந்து பரிமளம் வீசியிருக்கவும் வண்டுகள் தமது பள்ளிகளை நீங்கித் தென்னுதென்னுவெனவிராகங்களைப் பாடிக்கொண்டு சோலைகள்முதலிய விடங்களிற்போய் மதுக்களை யருந்தித்திரியவும் சிங்கமுதலியமிருகங்கள் தங்கள் படுக்கைகளை நீங்கிக் கர்ச்சித்துயிரைதேடிப்போகவும் அழகிய சிறகுகள்பொருந்திய அன்னப்பட்சிகள் தாமரைச்சேக்கையைப் பிரிந்துலாவவும் மற்றபட்சிசாலங்கள்காவுகூவுமெனக்கூந்தலிட்டுப் பறக்கவும் மானிடர் நித்திரைநீங்கிக் களிக்கவும் இவ்விதமாகச் சகலபிராணிகளும் வீறிக்களித்தன ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே ? யிச்சரித்திரம் நிற்க இனிதேவராசன் வரலாற்றைச் சொல்லுவோம் சூரியபகவான் உதித்தகாலையில் சராசரங்கள் அடங்கிச் செழித்திருக்கும் உலகங்களெங்கணும்பரந்து அடர்ந்து வீறியிருந்த விருள் அனைத்தும் சூரியகிரணகாந்திக்குப்பயந்து ஒளித்திருப்பதைப்போலச் செவ்வரிபரந்து விசாலமாய்க் காதளவும் ஓடியிராநின்ற மருண்டவிழிகளைப் பெற்றஇந்திராணியானவள் கொடுத்தகாமவின்ப மயக்கத்தினாற்பெருகி

யிருந்தசஞ்சலவிருள்கள் முற்றுந்தன்மனதில் அடங்கியபோ
து இந்திரனுனவன் தெளிவுண்டாய் ஒருமைப்பட்டசிந்தையை
ப்பெற்று ஐம்புலன்களும் தன்வசத்தில் அடங்கிநில்லாமல் மீ
றிப்போய்த் தேடிவந்து கிரப்பித்தன்பிராணனை அலைத்திருந்த
காமக்கனலின்பெருக்கானது சிறியாடுஞ் சர்ப்பமானது மாந்த
ரிகன்வல்லபத்தினுல் தட்சணத்தில் படத்தை நிலத்திற்சேர்த்
து ஒடுங்குமாறுபோல மூலாதாரத்தில் அடங்கியவுடன் நல்லு
ணர்வுதோற்றத் தன்னிலையைக்கண்டு சடுதியிலெழுந்து தான்
பட்டபாட்டையுங் கெட்டகேட்டையும் எண்ணிஎண்ணிப்பதை
பதைத்து நகைத்து மிகவும் வெட்கினவனுய் ஐஐயோ இந்த
கேடுசகலபோகங்களையு மிழந்துவறியனுயிருக்கின்ற எனக்கும்
வந்துநேருவதோ வென்று பற்பலவிதங்களிற் பன்னிப்பேசிக்
கொண்டு தன்னைவெறுத்துச்சிறந்த விவேகசம்பன்னராகியதே
வர்களுக்கரசனுகவிருக்கப்பட்டஎன்னுெத்தவனையேயிப்பாடுப
டுத்துமாயிற்காமமென்பது உலகத்திலிருக்கின்றதீமைகளனைத்
தையுங்கிடைக்கச்செய்தும் கேடுபடாதசெல்வத்தையும்பலரா
லும்புகழுகின்றகீர்த்திச்சம்பத்தையும் அழித்து நல்லுணர்வைப்
போக்கிச் சாஸ்விதமாகிய மோட்ச சாம் பிராச்சியத்தைப்
பெற வொட்டாமற்றடுத்து மேலுமிருண்ட நரகத்தினுந்தள்
ளுமாதலால் அதைநினைக்கு மிடத்திற் காமத்தைவிட வேறெ
ருபகையானது உலகத்தில் ஒருவனுக் குண்டோவென்று இந்
திரன்நினைந்து வருந்தினவனுய்த் தான் அவ்விரவு முற்றுமிரு
ந்த மனைற்குவியலைநீங்கி தன்விடுதியைச் சேர்ந்து தன்னைவந்
துசேவித்த தேவர்க ளனைவருஞ்சூழ்ந்துவரப் பத்தி யுடன்
சண்முகப்பெருமாள் வாசஞ்செய்யுந் திருமாளிகையிற் போ
ய்ச் சபாமண்டபத்திற் சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற
சிவகுமாரனைத்தரிசித்து ஆனந்தபரவசத்தினுல் தேகம்பூரித்து
மயிர்ச்செறிவெழக்கரங்களைக்கூப்பி அடங்கிஒடுங்கிவஸ்திரத்தி
லெழுதியசித்திரத்தைப்போலஐம்புலன்களும் ஒருமித்தவனுய்
ச்சமீபத்தில்வந்துசேவித்துப் புழுதியானதுதேகமெங்கும்படி
ந்து வெளுத்துக்காட்ட வேதசாகைகளை ஓதிக் கர்த்தனைத்துதி
த்துக்கொண்டு எதிரில்நிற்கின்ற தேவராசன்மீதிற் கிருபா
நோக்கத்தினைப் பாலித்துச் சமீபத்திலழைத்து இதனைச்சொ
ல்லுவார், வேதங்கள் தேடிக்காண்பரிய சிவநாதன் திருவடி
களில் நாம்அருச்சிக்க விருப்புற்றனமாதலால் அதற்குவேண்
டும் உபகரணங்கள் அனைத்தையுந் துரிதமாகத் தருவிப்பை
யெனக் கட்டளை யிட்டவுடன் வணங்கிப்போய்ச் சிலபரிசன
ரை அழைத்துப் பலதிசையினுஞ் செலுத்தி கங்காசலம்புதி
யமலர் சந்தனம் தூபதீப நைவேத்திய முதலிய பலவளங்க
ளையுந் தருவித்துக் கொண்டு சண்முக மூர்த்தியைக்கண்டு க
ர்த்தனே பணித்தபடிக்கு ஆராதனைக்கு வேண்டுவன வனைத்
தும் சேர்ந்திருக் கின்றதென இந்திரன் விண்ணப்பஞ் செய்
தகாலத்திற் சரவணபவான் தேவதச்சனைக் கொண்டு ஒரு
ஆலயத்தை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு சைவாகமவிதிப்படிக்
கு எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கும் பிதாவின் கோலமாகிய
சிவலிங்கத்தைப் படைத்துச் சிரோரத்தின மயமாகிய சிங்
காதனத்தில் எழுந்தருளச் செய்த வராப்ப் பசுவின் பால்
தயிர் நெய்முதலிய ஐவகைத் திரவியங் களினுலும் கங்காச
லத்தினுலும் திருமஞ்சன மாட்டிப் பவுத்திரமாகிய வஸ்திர
த்தைக்கொண்டு ஈரத்தைப்போக்கிப் பீதாம்பரத்தை உடுத்து
க் கற்பகமலர்மாலை சந்தனக்குழம்பு முதலியவற்றினுடன் சி
றந்த அணிகளையுஞ்சூடி முடிந்தபின்பு தேவாமுதத்தினு மினி
யபிரசாத வகைகள் கனிவிதங்கள் கச்சாயங்கள் மற்றுமிரா
நின்றவைகளையும் பொற் கிண்ணங்களிற் சேர்த்துச் சிவபிரா
ன் முன்னர்வைத்து நிவேதித்து முடிந்தவுடன் மந்திரமூலமா
ய்த்திவ்விய பரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்துடன் புனுகுசவ்வா
து முதலிய பரிமள திரவியங்களைப் பூசித் தாம்பூல வகை
களைப் படைத்த பின்பு சாம்பிராணி தூபத்தைக் காட்டிக்
கர்ப்பூர நிராஞ்சனத்தைக் கொடுத்து மற்றுமிராநின்றசோ
டச வுபசாரங்களையுஞ் செய்து முற்றியபின்பு மும்முறைவல
ம்வந்து பணிந்தெழுந்து வேதவாக்கியங்களினுற்போற்றினர்,
கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே பிரமன் விஷ்ணு தேடிக்
காண்பரிய சிவபிரான் திருவடிகளைச் சரவணப் பொய்கையி
ல் வளர்ந்தருளிய திருக்குமாரன் பூசித்த பத்திவயிராக்கிய
ங்களுக்கிரங்கி யிடப்பாகத்திற் பார்ப்பதியார் வீற்றிருக்க அ
ருளுருவாகிய ரிஷபவாகனத்தின் மீது ஆரோகணித்துச் சிவ
பிரான்தோற்றிய காலத்திற் கார்த்திகைத் தெரிவையர் புத்தி
ரனுகிய சரவணபவன் காளகண்ட மூர்த்தியானவர் நல்லரு
ளைச்செய்து போகவெழுந் தருளியதைக் கண்டமாத்திரத்திற்
கெரப்பனவெழுந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துக் கரங்களைச்
சிரத்திற்கூப்பி எதிர்கொண்டு கர்த்தன்பெருமைகளைப் புகழ்
ந்து போற்றுகின்ற காலையில் குற்றமற்ற நந்திதேவர் அம்மை
யில் அவதரித்திருக்கின்ற நவவீரர்களும் நவகன்னியர் வியர்
வையிற் றேற்றிய இலக்ஷரும் சேர்ந்து சேற்கண்டையைப்
போலப் பிறழுந் திருவிழிகளைப் படைத்த உமையவள் கணவ
வனைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கித்
தேகபரவசராய்ப் புளகிக்க நிலத்தில்விழுந்து சேவித்துவாழ்
த்துநிற்க இக்காட்சியைத் தெரிந்த பிரமனும் ஜயசாலிகளாகி
ய பூதவீரர்முதலானவர்கள் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது மும்
முறை தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து அஷ்டதிக்குகள் முதலாகச்
செவிடுபடும்படிக்கு அரகரவெனப்போற்றினர், இப்பிரகாரம்
சகலரும் ஆனந்தக்களிப்பில்மூழ்கியிருக்கின்ற சமயத்தில்அரு
வுருவாகும் பரமசிவன் குமாரசுவாமியைக்கிருபையாகப் பார்
த்து உன்னுடையபூசனை வழிபாடுகளுக்குக் களித்தனம், ஆத
லால் நீ யிதனைப்பெற்றுக் கொள்ளக் கடவையெனப் படை
களுக்கரசாக விருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைத்தந்து குமா
ரனே யிப்படையானது நமது தோற்றமாகும் இதனைப்பிரம
ன்விஷ்ணு முன்னம் பூசித்துப்பெற்றனர் மற்றவர்களால் இந்
த ஒப்பற்ற அஸ்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் வல்லபமிராது, பி
ராணிகளை அலைத்திருக்கின்ற கொடியசூரன் பெற்றிருக் கின்
றபடைகளின் வலியை யழிப்பதற்குக் குமாரனே யிதைப்
பதலமாக வைத்திருப்பையென்று அனுக்கிரகஞ் செய்து திரு
க்கயிலைக் கெழுந்தருளினர், இப்படிக்குக் கிருபா நோக்கம்பா
லித்து நிர்மலக் கடவுளாகிய சிவபிரான் வானத்தில் மறைந்
தகாலத்தில் அருட்கடலாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் அத்
திசையைநோக்கித்தொழுதுபோற்றினவராய்ப்பிரமன் நவவீர
ர்இலக்ஷர்முதலானவர்கள்சூழ்ந்துதுதித்துவர பொன்னுருளைக
ளைப்பெற்ற விசாலமாகிய ரதத்தில் வீற்றிருந்தனர், அத்த
ருணத்தில் வாயுதேவன் தன்துணைவருடன் குதிரைகளை அத
ட்டிச் செலுத்தும்போது பிரகாசம் பொருந்திய கிரணங்க
ளையுடைய சூரியனுதயமான காலத்திற் களித்தெழுந்து ஆர
வாரித்திருக்கும் பிராணிகளைப்போல ஒவென்றும் இரைச்ச
லைக்காட்டி பூதவெள்ளங்க ளானது ஜயஉச்சாகங்க ளுடன்
தொடர்ந்து பூமியெங்கும் நிறைந்து போர்க் கோலங்களைத்
தாங்கி யிராநின்ற நவவீரர் இலக்ஷர் மற்றசேனைத் தலைவர்க
ளுடன் கூடிப்போகப் பிரமனுதிய தேவர்களும் நெருங்கிவ
ரும்போது வானத்தையளாவியிருக்கும் உன்னதமுள்ள தேரி
னிடத்தில் அவர்கள் மத்தியிற் குமாரசுவாமியார் வழிக்கொ
ண்டு மண்ணியாற்றங் கரைக்குத் தென்புறத்திற் படைத்திருக்
கும் திருச்செஞ்ஞூரைக் கடந்துபோய் நினைந்தவளங்கள்

முற்றினுந் தரவல்ல வளமிகுத்த வயல்கள்பெருத்து மயிலின
ங்கள் தோகையைவிரித்தாடுங் குளிர்ந்த தோப்புகள் முதலிய
செழிப்பைவாய்ந்த திருப்பதியலூரும் மற்ற சிவஸ்தலங்களை
யுங்கண்டு திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபெருமானை வணங்கிப்
போற்றி அவ்வெல்லைகளைக்கடந்து மனக்களிப்புடன் போகுமா
ர்க்கத்தில் மகிழமரச்சோலைசூழ்ந்த திருநெல்வேலித்தலத்தை
த்தரிசித்துக் கர்த்தனை வழிபட்டவராய் வெண்டாமரைப்பீட
த்தினளாகிய சரஸ்பதியம்மன் ஒருகாலம் சகலவீஷணும்பெற
அத் தீர்க்க சுமங்கிலியாயிருக்க விருப்புற்றுத் தவவிரதங்களை
ச்செய்து பேறுபெற்ற சிரேஷ்டமாகிய திருவாரூரைச் சேர்ந்
தனர்.

சுரம்புகுபடலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிமஹரிஷிகளே? இவ்வண்ணமா
கத் திருவாரூரைச்சேர்ந்து ஆலயத்துள்நுழைந்து தேவேந்திர
ன் முன்னம் வழிபட்டுப் போற்றியதற்கிரங்கிக் கடாட்சித்த
சிவபிரான் புற்றிடங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் வன்மீக
லிங்கத்தை வணங்கித் துதித்து வெளிவந்து அத்தலத்தைச்
சூழ்ந்திருக்கும் ஸ்தலங்களையுந்தரிசித்துக்கொண்டுபோய்க்கொ
ல்லனுலையிற் காயப்பட்டுச் சிவந்திருக்கு மிரும்பைப்போல அ
ழன்றிருக்கும் பாலைநிலத்தில் வெற்றி வேலாயுதமூர்த்தியான
வர் தேவர்களாதியானவர்களுடன்சேர்ந்தனர். நைமிசாரணி
யவாசிகளே! அந்த பாலைநிலத்தின் பிரபாவங்களிற் சிலசொ
ல்லுவோங் கேட்பீராக.—பிரளயகாலத்திற் சத்தசாகரங்களு
ம் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாகக்கலந்து பெருகியெழுந்து அ
ஷ்டதிக்குகளைச்சூழ்ந்து நிறைவெய்தி அலைகளைமோதியிருக்கு
ம்வேளையில் தன்னிடத்தில்வரும் ஜலப்பெருக்கினால் எவ்வள
வும் அழிவுபடாமற் பழையபடியே காந்திக்கொண்டு கடலின
டங்கிய வடவாமுகாக்கினியைப்போல அந்நீரைக்கிரகித்துச்சு
வாலையைவீசி ஊழிகாலத்தினும் நிலைபெற்றிருக்கும் இவையன்
றியும் விண்ணகத்துக்கு அரசன்வாழும் பொன்னுலக மானது
யாகத்துக்குவேண்டும் திரவியங்களடங்கிய தலமாக்வும் பிரா
ணிகளனைத்தும் அவிர்ப்பாகத்துக் குதவியாகும் பசுக்களாகவு
ம் ஜலசமர்த்தியாகிய சமுத்திரங்கள் ஆகுதிக்கு உபயோக
மாகும். நெய்ப்பதலைகளாகவும், பூமண்டலமானது யாகவெல்
லையாகவும், அதன்மத்தியில்விளங்கும் முத்தழல்பெருத்தோங்
கும் ஓமகுண்டத்தைப்போலச் சதிரக்கள்ளிகள்பெருத்து வெ
ப்பமிகுத்த பாலையானதுகாட்டியது. அன்றியும் அழகிய திரு
வெண்ணீற்றினை அணிந்த திருமேனியைப்படைத்த சிவபிரான்
சர்வசங்காரகாலத்தில் மன்னுயிரனைத்தையும் நுதல்விழித்தீ
யினுற்றகித்துக் கனலெழநின்ற சுடலையைப்போலவும் சமுத்
திர அலைகளைப்போலக் கானலைப்பெருக்கி யிரண்டுசிரங்களும்
ஏழு நாவினையும்படைத்த அக்கினிதேவனுக் கிருப்பிடமாகவும்
தோற்றுகின்றது, மேலும் அப்பாலையை வடவாமுகாக்கினியா
னது தன்னினமெனக் கேள்விப்பட்டு அதனைக்கண்டு பூர்வீக
மாக விருக்கின்ற உறவைப்பாராட்டிப் போவதாகநினைந்து அ
ப்பாலையினிடத்துக்குவந்து சற்று நின்றமாத்திரத்தில் அந்நில
வெப்பமானது தன்கொடுமையை ஆற்றித் தாபத்தை உண்டா
க்கிய காரணத்தினால் நடுநடுங்கிப் புகையை உமிழ்ந்து அரற்றி
ஙாப்புலர்ந்தோடிக் கடலிக்விழுந்து இதுவரையினும் அந்நீரை
யருந்தியும் வெப்பம் ஆராமல் கொதித்திருக்கின்றது ஆயிரங்
கிரணங்களைவீசி உலகங்களை விளக்கிவருஞ் சூரியனுஞ் சந்திர
னுந் தங்கள் கதியிற் போகும்போது அப்பாலைநிலத்தைச் சமீ
பித்தமாத்திரத்தில் அதன்வெப்பத்துக் காற்றாமல்பயந்து சுற்
றிக்கொண்டு போவதல்லது நேராகச்செல்லார்கள். அந்தரவா
சிகளாகிய தேவர்கள் முதலானவர்களும் அவ்வாறே அதனை
நெருங்கவும் பயப்படுவார்கள் மேகங்களும் வாயுவும் எக்கால
த்தும் அவ்வெல்லையைநோக்கிப்போகச் சம்மதப்படாமற் றொ
லைதூரத்திற் சஞ்சரிப்பார்கள். அக்கினியிற்றோற்றிய பொருள்
கள் அதன்வெப்பத்தினால் தேகங்கன்றி வாடி யிருப்பதல்லது
மாளாததைப்போல அந்நிலத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற யானை பன்றி
கொடிய விஷத்தைப்பெற்ற சர்ப்பம் கற்புரு செந்நாய் கலை
மான் முதலிய மிருகங்கள் அந்தப்பாலைநிலத்தில் வாசமாயிரு
ந்தபோதினும் பிராணனைப்போக்காமல் வருந்தித்திரியும் இதற்
குச் சிலதிஷ்டாந்தஞ் சொல்லக் கேட்பீராக.—வசனுபியிற்பி
றந்த புழுக்கள் அதன்வேகத்தினால் மாளாமல் சகித்திருப்பது
போலாயிற்று, ஆகாயமானது நீலநிறமாகவும் செக்கர்வான
மாகவுங் காட்டுவதை என்னென்றிருக்கின்றீர்கள் நினைப்பினுஞ்
சுடும் வெப்பத்தினைப்பெற்ற பாலைநிலத்தினின் றெழுகின்ற அ
ழலானது தாக்குவதினாலும் புகைப்படலம்பெருத்து நிறைவதி
னாலும் அப்படிக்குக் காட்டுகின்றது. சூரியனுஞ் சந்திரனும் அ
வ்வெப்பத்தினால் வெடித்த புண்ணாகும், நட்சத்திரங்கள் கன்
றியெழுந்த கொப்புளங்களாகும் இதற்கு யாதொரு சந்தேகமு
மிராது, அதற்குச் சிலதிஷ்டாந்தங் காட்டுவோம். கணப்போ
தில் ஆயிரக்காதவெல்லைநடக்கும் வேகமுள்ள சூரியன் பக்க
மாகப்போவதைமறந்து ஒருதினம் நிமைப்போது அப்பாலைக்
குநேராகச் சென்றகாலத்தில் அதனிடத்தெழுந்த சுவாலையினா
ல் தன்தேர்வண்டி லொன்றுபற்றி எரிந்துங் கால்நீட்டிக்கொ
ண்டு குதிரைகளைச்செலுத்தியிருந்த சாரதியாகிய அருணனுக்
கு முழந்தாள்வரையில் வெந்தொழிந்து குதிரைகளுங் கருகி
சூரியனும்வருந்தித் தன்கிரணங்கள் கொதிப்பெடுத்து அக்கினி
ச்சுவாலையாய்வீச நாளதுபரியந்தமிருக்கின்றனன். இத்தகை
ய கொடுமை நேராவிடிற் சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்திரானோ
இவையன்றியும் பூர்வவினையின்துடர்பை நீக்கிக்கொள்ளவறி
யாமல் அல்லலிற்பட் டிருக்கின்ற சில தேவதைகளைக்கோரிச்
சாஸ்விதமாகிய மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற விருப்புற்
றுச் சோர்ந்துவாடுகின்றவரைப்போலத் தேகமுற்றும் வெந்து
தங்களைப்போலவே வருந்தித் திரிகின்ற பருந்தினது நிழலைத்
தேடிச் சிலமான்கள் அங்குமிங்குமாய் உழலும் சூரியனுஞ் ச
ந்திரனும் காலையினும் மாலையினும் இராத்திரிமுழுவதும் சமுத்
திரத்திற் படிந்துபடிந்து வருவதை யோசிக்குமிடத்திற் கொ
டிய வெப்பத்தைப்பெற்ற பாலைநிலத்தெழும் அக்கினிச் சுவா
லையினாற்றாக்குண்டு அந்தத்தாபத்தைப் பொறுக்கக்கூடாமல் க
ருநீரில் முழுகுகின்றனர். இதைக்கருதி யிரக்கமுற்றுப் பிராம
ணர் திரிகாலங்களினும் நீரையிறைத்துக் குளிரச்செய்து வரு
வர். தேவர்கூட்டம் ஒருகாலம் அந்நிலத்தேவதையாகிய துர்
க்கையம்மனை வழிபட்டுச் சேவித்து வருவதாகப் போனவர்க
ள் கொடியபாலையின் வெப்பத்தையறியாமல் அதனிடத்தில் ந
டந்த காரணத்தினால் பாதங்கள் வெந்து சிவந்து படாதபாடு
கள்பட்டு வாடி அமுதமுண்ட முயற்சியினால் பிராணன் தப்பி
அன்றுமுதற் பூமியிற் கால்களை வைக்கப்பயந்து விண்ணினிட
த்திற்றிரிவர். நற்குலத்திலுதித்து அகண்ட அயிஸ்பரியச்செல்
வங்களை அனுபவித்திருந்த மேலோர்களாயினும் உலகமிகழும்
தரித்திரம்வந்தகாலத்திற் குலஹீனராயிருக்கின்ற அற்பரிடத்தி
னும் ஒருபிரயோசனத்தை விரும்பிப் போவர் அதைப் போல
வே சிறந்த மதயானைகள் பாலையின் தீட்சணியத்துக் காற்றாம
ல் அந்நிலத்தில் உலர்ந்து காந்திக்கொண்டிருக்குங் கள்ளியின
து நிழலைத் தேடிப்போய் ஒடுங்கி ஒதுங்கி நிற்கும், இவையன்
றியும் சூரியனாகிய தட்டான் கிரணங்களாகிய குறட்டினால் ம
ணிகள் பரல்களாகிய நெருப்பை பாலையாகிய கும்மட்டியிற்

கூட்டி கரிகளானவற்றை கரிகளாகச்சேர்த்து அவற்றின் துதி
க்கையாகிய ஊதுகுழையினாற் காற்றெழவூதி பதனறிந்து கான
லென்னும் ஜலத்தைவார்த்துத் திருப்பிச்செய்யும் பொன்னாபர
ணங்களைப்போலப் படங்கள்பொருந்திய சர்ப்பங்கள் புரளும்
பூமியிற்பெருகும் பிரவாகத்தையும் பாதலகங்கையின் பெருங்
கையும் உண்ட பாலைத்தீயானது அந்நீரைக் கக்கியதைப்போல
அந்நிலத்திலெழுங் கானலானது அசைந்துகாட்டும் இப்படிக்
குப்பெருத்திருக்கும் பேய்த்தேரை நதியெனக்கருதி மான் - ம
ரை - யானை - பிடி முதலாகிய மிருகங்கள் தாகசாந்திசெய்ய
விருப்புற்று அங்குமிங்கும் உலாவிவருந்தும் அந்நிலத்திலெழு
ங்கொடிய அழலுக்காற்றுமற் சர்ப்பங்களானவை கக்குகின்ற
விஷத்தைக்கண்ட நாயானது தாகவிடாயினாற் பிராணனுக்குத்
துணிந்து நக்கிச்சோரும் சூரியன் உலவப்படாமல் சொலித்து
க்கொண்டிருக்கும் பாலையினிடத்திற்பெருத்தசையும் கானலா
னதுபூமிதேவிவருந்தாமல் நதிபெருகுவதைப்போலத்தோற்று
ம் அத்தழலுக்காற்றுமல் சர்ப்பங்கள் கக்கியவிஷமும் சிரோர
த்தினங்களும் எப்படிக்குக்காட்டுவதெனில், அதனிடத்தெழும்
அழலும் புகையையும் நிகர்த்து விளங்கும் அதைச்சூழவிருக்கி
ன்ற மூங்கில்கள்வெடித்து உதிரும் முத்துகளும் பொரியைப்
போற்காந்திச்சிதறும் பரல்களும் நாகங்கள்கக்கிய சிரோரத்
தினங்களும்பெருத்து எங்கும் பிரகாசித்திருப்பது எப்படிக்கு
க் காட்டுகின்றதெனில் சலனமற்றுச் சொலித்திருக்கும் பாலை
யினிடத்தெழும் தீயானதுசுடப் பூமிதேவியினது தேகங்கன்றி
க் கொப்புளித்ததுக்கொப்பாக விருக்கின்றது. கள்ளிகள் கரிந்
து பாலைத்தருக்கள்தீய முள்ளிப்புதர்கள்காய்ந்து குராமரங்க
ள்பற்றியெரிந்து அகில்விருக்ஷங்கள் வெடித் தெங்கும் கொள்
ளிகளைப்போலப்பிரகாசித்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில்கொ
டிய பாலைநிலத்திற் புள்ளிபட்டதையொத்து விளங்கும் கேட்
டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ! இவ்விதச்சிறப்புகளைவாய்ந்
த பாலைச்சுரத்தினிடத்தில் எமது கர்த்தனாகிய சுப்பிரமணிய
க்கடவுள் தனைவர் பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் வ
ந்தமாத்திரத்தில் மின்னலிடிகளுடன் மேகங்க ளிடைவிடாம
ல் வருஷித்தபின்பு குளிர்ந்து சகலவிருட்சங்களும் தழைத்து
நிழலைக்காட்டுங் குறிஞ்சித்திணையைப்போல வெப்பந்தணிந்து
தன்மையாய்விளங்கியது மன்றியிற் குமாரதேவர் கிருபையு
ற்றுச் சகித்தற் கரிய தீட்சண்ணியமுள்ள அக்கினி தேவனு
க்கு அப்பாலை நிலத்தை அரசு செய்யக் கொடுத் திருந்த அ
திகாரத்தை மாற்றி வருண ராஜனுக்குப் பட்டாபி ஷேகத்
தைச் செய்தது போலக் கொடிய வெப்ப மொழிந்து சக
லருங் கொண்டாடத் தக்க நற்குணங்களைக் காட்டிக் குளிர்ந்
திருந்தது. பெண்டு பிள்ளைகளென்றும் தன் பொருளென்று
ம் மானம்பாதிக்க ஆசைக்கவலையிற்பட்டு உழலுகின்ற பிரா
ணிகள் பூர்வவினைத்தொடக்கினாற் பரமேஸ்வரன் திருவருளை
ப்பெற்று முற்குறித்த பெந்தங்களைப்போக்கி நல்லறிவுவிளங்
கிப்பதவியைப்பெறுமாறுபோல நீர்ப்பசையென்பது எவ்வள
வுங்கிடையாமற் றழல்பட்டிருந்த கொடிய பாலைச்சுரமானது
சிவகுமாரன் போகப்பெற்ற மகிமையினாற் பரிமள மிகுத்த பு
ஷ்பவனத்துக்குச் சமதையாகக் குளிர்ந்துகாட்டியது. மேலு
ஞ்சைவத்துக்குப் புறம்பாகிய இதரசமையங்களை முக்கியமாக
வெண்ணி அவற்றைத்தொடர்ந்து யாதொருபிரயோசனங்களை
யும் பெறாமல் அலைந்து வாடியிருந்தவர்கள் சிவகடாட்சம்
பெற்றகாலத்தில் அறிவுங் குணமுங் குறியும் வயிராக்கியமும்
வேறுபட்டு நன்மார்க்கத்திற்றொடர்ந்து கிருதார்த்தராகுவதை
ப்போல யாதொருபிரயோசனத்துக்கும் உதவியில்லாமற் றீப்
பட்டுக் கிடந்த அக்கொடிய நிலமானது வேலாயுதமூர்த்திவர்
த சிறப்பினாற் சுகந்தமிகுத்த குளிர்ந்த நந்தனவனத்தைப்போ
ன்றும் பலருக்குமினிமையுண்டாக்கியது. கேட்டீர்களோ ? ச
வுனகாதிரிஷிகளே நீர்ப்பசுமைகிடையாமல் அனலைவீசிக்கொ
ண்டிருந்த பாலைநிலத்திற் சண்முகதேவர் வருவதைத் திருப்ப
ரங்குன்றச் சாரலிற்றவஞ்செய்திருந்த பராசரிஷிகுமாரரா
கிய - தத்தன் - அனந்தன் - நந்தி - சதுர்முகன் - பருதிபாணி
மாலி என்னும் அறுவரும் ஞானயோகத்தினாற் றெரிந்தவுடன்
ஆதியிற் கர்த்தன் தங்களுக்குப்பணித்திருந்ததை நினைந்தவர்
களாய்த்தவநிலையைவிட்டு உத்தரதிசையைநோக்கிப் பூவலம்
வருவதைப்போல அத்திசையைநாடி விரைந்து பாலைநிலைத்து
க்கருகில் வருகையிற் பூதவெள்ளங்கள் முதலானவர்கள் சூ
ழச் சூரபதுமன் ஆணவத்தையழிக்க வெழுந்தருளிய சுப்பிர
மணியதேவரைத் தரிசித்துச் சூரியனைப்போல பிரகாசிக்கும்ம
குடங்கள் விளங்கிய சண்முகங்களின் பொலிவையும் ஆசானு
பாகுவாய்ப் பருத்திருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்களின் பெரு
மைகளையும் செந்தாமரைமலரைப் பழித்துப் பிரகாசிக்குந் தி
ருக்கரங்களையும் அவைகளிற் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும்வெ
ற்றிவேல்முதலிய படைகளின் சீரையும் சிரோரத்தினாபரண
ங்கள்புரளும் வயிரமலைக்கொப்பாகத்தோற்றும் மார்பின்வன
ப்பையும் பீதாம்பரம்தரித்திருக்குமிடையின் சுந்தரத்தையும்
விழிகள் களிக்கக்கண்டவுடன் தேகம்பூரித்து ஆனந்தபரவச
த்தராய் மும்முறைவலம்வந்து பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்
தெழுந்து வண்டினங்கள் புஷ்பங்களிற் பெருகுந்தேனையுண்
டுகளித்துச் சத்திப்பதைப்போல வேதவாக்கியங்களினாற் கர்
த்தன் பெருமைகளைப்போற்றிக் கரங்களைக் கூப்பிநின்று தே
வாதிதேவனே அடியோங்கள் அஞ்ஞானங்களைப்போக்கித் தி
ருவருள்செய்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்கி
ன்ற தருணத்தில் உயிருக்குயிராய் உணர்வுக்குணர்வாய் எங்
கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடிப்
பிக்கும் நிர்மல மூர்த்தியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பக்க
த்தில் நிற்கின்ற தேவேந்திரன் அந்தரிஷிகுமாரர் சரித்திரங்
களைச் சொல்வதாயினான், கர்த்தனே யிவ்வறுவரும் தவங்க
ளிற்சிறந்த பராசரிஷிகுமாரர்களாகும் இவர்கள் பாலபருவத்
தில் விளையாடித் திரிகின்ற வேளையில் ஒருதினம் நீர்வளமு
டையதாய்ப் புஷ்பங்கள் செழித்தலர்ந்திருக்குஞ் சரவணப்
பொய்கையில்விழுந்து முதலையைப்போலத் தனித்தனியே மு
ழுகிக் கலக்கிவரும்போது மிகவும் ஆழமுள்ளதாய் ஒருவரா
லும் நீந்தவரிய அப்பொய்கை நீரானது பஞ்சேந்திரியங்களு
ந்துர்மார்க்கமூலங்களிற் சென்றகாலத்தில் உயிர்கள் கவலையி
ற்பட்டுவாடுமாறுபோலக் கலங்கிக் கொதிப்பெடுத்து அலைகள்
மீறிக்கரைகளில் மோதுகின்றதினால் அந்நீரிலிருந்த சலசரங்க
ள் பயத்தினாற் றுள்ளிக் கரைகளின்மீது விழுந்து துடிக்கின்ற
தை யிவர்கள்பார்த்து வெளிவந்து அம்மச்சங்களைப் பற்றியெ
டுத்துக்கோரைப்புற்களில் அணிபடக்கோத்துக்கொண்டு கரங்
களிற் பற்றினவர்களாய் உல்லாசமாக அடுத்ததோப்பினிடத்
துலாவிவரும்போது சூரியன் வானவெல்லைமத்தியில்வர மத்
தியானகாலமாதலாற்றவச்சிரோஷ்டராகியபராசரிஷிகாலைக்க
டனைக்கழித்துப்போகச் சரவணப்பொய்கைக் கருகில்வரும்
போது ஜலங்கலங்கி வெளிகளி லிறைந்திருப்பதையும் சலச
ரங்கள்வெய்யில்சுடுகையிற்பட்டுப் பதைபதைத்துவாடுவதை
யும் தன்பிள்ளைகள் அவற்றைப்பற்றித்திரிவதையுங் கண்டமா
த்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போற் கோபித்துக் குலவ
ண்மையைக் கெடுக்கத்தோன்றிய பிள்ளைகாள் நீங்கள்செய்த
துஷ்கிருத்தியங்களுக்குத் தக்கதாய்த் துள்ளித்திரிகின்ற மீன்
உருக்களைப்பெற்றுவருந்தி உழலக்கடவீர்களென்று சபித்தனர்

அவ்வாக்கியம்வெளிப்படுவதன் முன்னம் இவர்கள் ஊழ்வினைத்தொடர்பினுல் மீன்களாய் நடுநடுங்கிப் பிதாவின் பாதங்களிற் சேவித்துப் பால்லியச்சேஷ்டையினுல் மதிமயங்கிச்செய்த பிழையினைப்பொறுத்து இப்புல்லிய பிறவிக்கு நிவாரணகாலத்தை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் பரிபவப்பட்டிரந்து கேட்டுக் கொண்டார் அக்காலத்திற் பராசருக்கு அவர்களிடத்திற் கிருபையுண்டாய் ஞான உணர்ச்சியிற்றெரிந்து ஓ குமாரர்களே சிலகாலங்களுக்குப்பின்பு சிவபிரான் திருநுதல்விழிகளிற் சண்முகப்பெருமாள் தோற்றி யிப்பொய்கையிற் திருவிளையாடல்களைச் செய்து வருவர் அக்காலையில்ஜகதீஸ்வரியாகிய பார்வதியம்மன் இத்தலத்துக்கெழுந்தருளித் திருக்குமாரனைத் தழுவியெடுக்கு முன்னிலையிற் திருக்கொங்கைகளி னின்றெழுகுஞ் ஞான அமுதானது பெருக் கெடுத்துப் புனலிற்பாயும் அதனை ஆவலுடன் நீங்கள் உண்டமாத்திரத்தில் இச்சாபசம்பந்தம் நீங்கி பழய உருவைப் பெறுவீர்களென்று பிள்ளைகளுக்குச் சாபவிமோசனத்தைக்கூறிமத்தியானகிரிகைகளைமுடித்துக்கொண்டு தமது ஆசிர்மத்திற்போயினர், கர்த்தனே அவ்வாறே யிந்தரிஷிபுத்திரர்கள் மச்சங்களாய் அளவற்றகாலம் வருந்திச் சரவணத்திலிருக்கின்ற காலத்தில் ஐயனேதேவரீர்அப்பொய்கையிற்சேர்ந்து திருவிளையாடல்களைநடத்தும்போது பராசத்தியானவள் வந்து ஆவலுடன் தேவரீரை எடுக்க ஊற்றெடுத்து ஆருகப்பெருகிய ஞானவமுதையுண்டு தங்கள் பாவத்தைப்போக்கிப் பழையரிஷிக்கோலத்தைப் பெற்றுப் பரமனை வழிபட்டகாலத்தில் அவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்குத் திருப்பரங்குன்றத்தில் வாசமாய்த்தவங்களைச் செய்துவந்தனர், இக்காலத்திற் றேவரீத்தலத்திலெழுந்தருளியசெய்திதெரிந்து திருவடிகளிற்பணிந்து கிருதார்த்தராகும் எண்ணங்கொண்டுவந்தனர், கர்த்தனே யிவர்கள்பெருமைகளைக்கேட்டருள்க பரிபக்குவப்பட்டமனதையும் ஞானவுணர்ச்சியையும் சிறந்த தவங்களையும்பெற்ற புண்ணியவான்களெனத் தேவராசன் விண்ணப்பஞ் செய்ததை பிள்ளைகள் மழலைவார்த்தைகளைப் பிதாவானவன் விரும்பிக்கேட்பதுபோலத் திருச்செவிகளினேற்றுத் திரிகாலவர்த்தமானங்களையும் வரையறத்தெரிந்த சிவகுமாரன் பராசர்பிள்ளைகளிடத்திற் பரிவாய்க்கிருபாநோக்கம்பாலித்துக் குற்றமற்றகுணங்களைப்பெற்ற ரிஷிபுத்திரர்களே நம்முடன் வருவீர்களெனத் திருவாய் மலர்ந்தனர், அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் ரிஷிபுத்திரர்களிசிறந்து வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது திருப்பாத சேர்வைக் காளானேமாதலால் இனிசகலதுன்பங்களையும்போக்கிக் கிருதார்த்தராயினேம் பிழைத்தோமென்னும் மனவுச்சாகங்களுடன் போற்றித்தொடர்ந்துவரும்படிக்குக் குமாரசுவாமியார் ? அக்கினிகளுக்குக்களித்திருக்கும் ராஜதானியாகச் சுவாலையைப்பெருக்கிவந்த கொடியபாலை நிலத்தைக்கடந்து தமது துணைவர்தேவர்கள் மற்றசேனைப் பெருக்குடன் அப்புறம்போவதாயினர்.

திருச்செந்திற்படலம்.

ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே! மேல்நடந்தசரித்திரங்களையுஞ்சொல்லுகிறேன்கேட்பீராகவெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர்பாலைநிலவெல்லையைத்தாண்டிப்போகுமார்க்கத்திற் கங்காசடாதரராகியசிவபிரானெழுந்தருளிய திருச்செங்குன்றூரைத்தரிசித்துப்போற்றி அத்தலத்தைக்கடந்து புற்பல தேசங்களையும்நாடுகளையுந்தாண்டி முத்துபவழம் வயிரமாதியவளங்களைத்திரைகளினுற் கொழிக்குஞ் சமுத்திரக்கரையில் விளங்குந்திருச்செந்திற் பதியிற்பிரவேசித்தவுடன் பக்கத்திற்சேவித்துவருகின்ற விசுவகர்மனைப்பார்த்து இதனைப்பணிக்கின்றனர், தேவதச்சனேயித்தலம் வாசயோக்கியமாக விருப்பதால் நமதுபடைவீரர்சேனைவெள்ளங்கள் தேவர்க்கள் முதலாகக்களித்திருப்பதற்குத் தகுந்தவிசாலமாகிய பட்டணமொன்றைத்துரிதமாகப் படைக்கக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டவுடன் மகாபாக்கியமென்று வணங்கிப்போய்ச் சிற்பநூலின்வல்லபத்தினுல் மனதிற்குறித்துக்கோபுர பிராகாரமாடமாளிகை மண்டபம் கூடகோபுரங்கள் தோப்புகள்சோலைகள் தடாகங்கள் முதலியசிறப்புகளனைத்தும் பெருத்துப் பொன்னுலகமும் நாணும்படிக்கு அலங்காரம்பெற்ற பட்டணத்தை நிருமித்து கர்த்தனைவணங்கிக்கட்டளையின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவுடன் விசுவகர்மனைப் புகழ்ந்து நவரத்தினமயமாகியதேரைவிட்டிறங்கி மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் இந்திரன் தேவர்கள் பூதவீரர்கள் போற்றிச் சூழ்ந்துவரப் பட்டணத்தினுள்ளே பிரவேசித்துத்தமது திருமாளிகையிற்சேர்ந்து சகலரும்போற்றிவாழ்த்தச் சபாமண்டபத்தினிடத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனர், அத்தருவாயில் மதுரமாகிய யிசைகளைத் தருந்தேவயாழினைமீட்டிக் கந்தருவர் சிரவணனந்தமாகப்பாடவும் வேதபாரகனுன பிரமன் இந்திரன் ரிஷிகள் முதலாகக் கற்பகப்புதிய மலர்களையிறைத்து வாழ்த்திக்கொண்டிருபாரிசங்களினும் நிற்கவும் பவுத்திரமர்கிய வானகங்கையாதிய நதிகள் குமாரதேவர் சுந்தரவடிவைக்கண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடுவதைப்போலப் பூதவீரர்கள் அணியணியாக நின்று சவரி வீசவும். சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன் இருதோற்றமாக உபையபாரிசங்களினும் நின்று சுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருமுகாரவிந்தத் தழகைக்கிரகித்துப் போகக்காலம்பார்த்திருப்பதுக்குச் சமதையாக அக்கினிதேவனும் வருணராசனும்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பும் முத்துக்குடைகளைத் தாங்கி நிற்கவும். விஷதந்தங்களைப்படைத்த அஷ்டமாநாகங்களும் மற்றைச் சர்ப்பங்களோடுபத்திவிசுவாசங்களுடன் சிவகுமாரனை நெருங்கிப்பணிவதுக் கொப்பாகத்தேவர்கள் ஆலவட்டங்களை அசைக்கவும் பர்வதாகிருதியாக விளங்கும் புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர் உடைவாளைப்பற்றிக்கொண்டு பக்கத்திற்போற்றியிருக்கவும் மற்றத்துணைவர் எண்மரும் இலக்ஷரும் கரங்களைக் கூப்பிதுதித்துச் சூழ்திருக்கவும் பூதவீரர்கள்மங்கலவாத்தியங்களைத் திசைகளெங்குஞ் செவிடுபடத்தக்கதாக முழக்கவும் இவ்வித ஓலக்கத்துடன் சிவசுப்பிரமணியதேவர் கொலுவிருந்தனர்.

உற்பத்திகாண்டம் முற்றிற்று.





உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லிதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ.

கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

மகேந்திரகாண்டம்.

வீரவாகுகந்தமாதனஞ்செல்படலம்.

விரிஞ்சன்மாறேவராலும் வெலற்கரும்விறலோனாகிப்......................*
பெருஞ்சுரர்பதமும்வேத வொழுக்கமும்பிறவுமாற்றி.....................*
யருஞ்சிறையவர்க்குச்செய்த வவுணர்கோனாவிகொள்வான்................*
பரஞ்சுடருருவாய்வந்த குமரனைப்பணிதல்செய்வாம்...... ....*

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே மேற்குறித்த படிக்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் வீரவாகுவும் அவன்துணைவரும் மற்றையருஞ் சூழ்ந்துபோற்றி யிருக்கத்தக்கதாகத் திருச்செந்தில் நகரத்தில் தேவதச்சன் படைத்திருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் நவரத்தின கசிதமாகப் பிரகாசித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கந்தசுவாமியார் மன்னுயிர்களிடத்திற் பெற்றிருக்கின்ற கிருபைப் பெருக்கினால் இதனையோசிப்பதாயினர், பிர்மாதி தேவர்கள் முனிக் கூட்டங்கள் மற்றையவரைப் போலவே அகண்டமண்டலாதி பத்தியங்களைப் பெற்று மகதயிஸ்பரியங்களை அனுபவித்து வாழுகின்ற சூரபதுமன் முதலாகிய அவுணர்களும் நமதிறைவனாகிய சிவபிரானுக்குப் புத்திரபாவகமாக விருந்தபோதினும் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரி பாலனஞ்செய்து உலகங்களுக்கு வருத்தமின்றிப் பாதுகாத்துவருவது தரும சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுந் துணிபாக விருப்பதன்றியிற் சிறந்தநீதிகளின் பிரகரணங்களுந் துஷ்டரைக் கண்டிக்கவே வழங்குகின்றது அவ்வாறே நடத்துவது திருடமாகக் காணப்பட்ட போதினும் சிவகடாட்சவீக்ஷண்ணியத்தினால் ஜயசாலியாய் அளவற்றகீர்த்திபரனாக விருக்கின்ற சூரபதுமனையும் மிகுத்த சம்பத்துக்களைப் பெற்று வாழுகின்ற அவன்துணைவர்கள் இராசயோக்கியமாக விருக்கின்ற அவுணவீரரையும் ஒருயோசனையுஞ் செய்து பாராமற் கொல்வது நம்போலிகளுக்கு நீதியாகக் காணவில்லை, ஆதலாற் காலதாமசஞ் செய்யாமற் றுரிதமாய் ஒருதூதனைச் சூரனிடத்துக்குச்செலுத்தித் தன்வசத்திற் காவலிற்பட்டுவாடுகின்றதேவர்கூட்டங்களை விடுதலைசெய்துவிட்டு இன்னஞ்சில காலம்வாழ்ந்திருப்பையெனச்சொல்லியனுப்புவோம் அப்படிக்கு நாம்செலுத்திய தூதன் சொல்லுகின்ற நீதி வாக்கியங்களைக்கேட்டு அதற்கிசைந்து கொடியசிறையை விடுதலைசெய்து தேவர்களை அனுப்பிவிடுவானாகில் மாளாமல் மேலுஞ்சிலகாலம் வாழ்ந்திருக்கக் கடவன் அல்லது 'நமது கட்டளையைமதியாமலுந் தனக்குவர விருக்கின்ற துன்பங்களை நினைந்துபாராமலும் விண்ணவரை நமதுவசப்படுத்தச் சம்மதமில்லாமல் நமதுதூதனைதிருப்பி விடுவானாகில் தட்சணமே நமது சேனைகளுடன் அந்தப் பட்டணத்தின்மீது சென்று புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடன் சூரனைவாட்டி நம்மவரை விடுவித்து வருவது நன்மையாகும் இதன்றியில் நன்மார்க்கம் வேறில்லையெனமனதிற் றீர்மானித்துக் கொண்டவராய்க் கூரியவேலாயுதத்தைக் கரத்திற்றாங்கி யிருக்கும் சுப்பிரமணியர் தமது சன்னிதானத்தி லிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு பிர்மன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் மீது விழிகளைப்பரப்பிச் சொல்லுகின்றனர், ஓ தேவர்களே அவுணர்குலமுற்றும் நாசமடையச்செய்ய நாளைக்கேபோக விருந்தபோதினும் தருமசாஸ்திரப் படிக்கு முந்தி ஒருதூதனைச் செலுத்திக் கொடுங்கோல் செலுத்திவருஞ் சூரபதுமன் கருத்தின்னதென்று அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று காளகண்ட மூர்த்தியாகிய சிவகுமாரனெடுத்துக்காட்டிய நீதியை விஷ்ணுவும் பிர்மதேவனுங்கேட்டு கர்த்தனே தேவரீர் கொடியபோரைச் செய்யத் தொடங்குமுன்னம் சூரபதுமன் சபைக்கு விவேகசாலியாக விருக்கின்ற ஒருதூதனை அனுப்பக்குறித்தது தருமமார்க்கத்துக் கடுத்ததே அப்படிக்குச் செய்வது தகுந்தகுமென்று சம்மத வார்த்தைகளைப் பேசியவுடன் குமாரசுவாமியார் மீளவும் அவர்களைக் குறித்து உங்களுக்கும் இஷ்டமாக விருக்கின்றதால் இந்தச் சபையிலிருக்கின்ற ஜயசாலிகளில் வீரமாமயேந்திர புரிக்குப் போய்ச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடி அவன்கருத் தின்னதெனத் தெரிந்துவரச் செலுத்துவதற்குத் தகுதியானவர்களை யாரைநேமிக்கின்றீர்கள் ,அதையோசித்துச் சொல்லக்கட

வீரோன நல்லகாரியமென்று அதைக்குறித்துப் பரிசோதித்து
ப் பிர்மதேவர் கூறுகின்ருர், எத்தலங்களினுந் தடையின்றிஉ
லவிவரும் வாயுதேவனும் அந்தவீரமாமயேந்திர புரியில் மந்
தமாருத அசைவைக் கொண்டுபோவதும் அரிதரிது அந்தநக
ரத்தின் புறம்பினும் உள்ளினுமிருக்கின்ற காவலின் கட்டுகளை
ச்சொல்லி முடிவதன்று என்னுெத்தவனுக்கு அவ்வாறேகட
னமாகவிருக்கும் ஆதலால் அவுணருக்குக் கீழ்ப்பணிந்து வா
டித்திரும்பாமல் தீரத்துவமாய் நகரத்துக் குள்ளேபோய் அ
ரசனைக்கண்டு தக்கவார்த்தைகளைப் பேசுமுன்னிலையில் ஒரு
காலம் மீறிப்பேசினுல் சத்துருக்களைப் புறங்கண்டுவெற்றிகொ
ண்டு திரும்பவல்லவர், புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய இளைய
பெருமாள் வீரவாகுதேவரா யன்றியில் இக்கூட்டத்தில் யா
வரையும் நினைக்கப்படவில்லை அவரைத்தூண்டுவதே உத்தமம்
சுபகரமாகவு மிருக்குமென்று பிரமன் பாலசுப்பிரமணியர்ம
னதுக்கு இரம்மியமாக விருக்கின்ற காரியத்தைக் குறித்துத்
தயிரியமாகக் கடுகிச்சொல்லிநிற்க, குகனும் பிரமனிடத்திற்
பரிவாய் நீகுறித்தது மிகவும் அழகாகவும் யோக்கியமாகவு
ங் காணப் படுகின்ற தெனக் கொண்டாடித் தேன்களைத்
துளித்துப் பரிமளித் திருக்கும் வெற்றிமாலை புரளப் பர்
வதாகிருதியாக வீங்கியிருக்கும் புயாசலங்களைப் படைத்தவீ
ரவாகுதேவர் முகாரவிந்தத்தைப் பார்த்து முதிர்ந்தகிருபை
யினுல் இதனைச் சொல்லுகின்றனர். வீராதிவீரனே! வீரமாம
யேந்திரமென்னுங் கட்டுக்காவல்களையுடைய பட்டணத்துக்கு
த் துரிதமாகப்போய் நிர்மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான் அனுக்
கிரகஞ்செய்திருக்கும் இந்திரஞாலத் தேரினிடத்தில் ஆரோக
ணித்து ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களினும் உலவி ஏகச்சக்கிரமா
க அரசாட்சியினைச் செலுத்திவரும் சூரபதுமன் சபைக்குப்
போய் இராசனைக்கண்டு நாற்கோடுகளைப்பெற்ற அயிராவத
வாகனனுன இந்திரகுமாரன் சயந்தன்முதலிய தேவர்களை
வெகுகாலமாக அரியசிறையில் வைத்திருக்கின்றனை உன்னுெ
த்தவனுக்கு இது தகாது, ஆதலாற் றருமத்தைநினைந்து தீனரா
கிய தேவர்கூட்டங்களை விடுதலைசெய்து சுகசீவியாய் மகதயி
ஸ்பரியங்களை அனுபவித்துச் சவுக்கியமாக வாழக்கடவாயெ
னச் சொல்லக்கடவாய், சூரன் அதுகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து
இதுநன்மையென்றுதெரியாமல் அதனைத்தடுத்துப்பேசுவானுகி
ல் அவுணராசனே? உன்வம்சபரம்பரைமுற்றினும் வேருடன்
நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து உன்னையும்வெ
ற்றிவேலாயுதத்துக் கிரையிடத்தக்கதாகப் போருக்கு நாளைக்
கே நாம்வரவிருக்கின்றனம், இது உண்மையாகிய வார்த்தை
யிதை தீர்க்கமாயோசித்துப் பிழைக்கக்கடவையெனத் தெரிவி
த்து மீளக்கடவையென வீரரில் வீரராகிய வேலாயுதமூர்த்தி
விளம்பிய வாக்கியங்களை வீரவாகுதேவர் கேட்டவுடன் கர்த்
தனே! தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குக் கொடிய செய்கைகளை
யுடைய அவுணர் வீரியிருக்குங் கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயே
ந்திரபுரியைச்சேர்ந்து மகதயிஸ்பரியங்களை அனுபவித்து மம
தைகொண்டிருக்கும் சூரபதுமனைக்கண்டு தேவரீர் குறித்திரு
க்கின்ற காரணங்களை விபரமாகச்சொல்லி அதன்பேரில் அவ
னுக்கிருக்கின்ற கருத்தையுந் தீர்க்கமாகத் தெரிந்துகொண்டு வி
ரைவில் வரக்கடவேனெனத் திருவடிகளிற்பணிந்து விடைபெ
ற்றுத் திருச்சபையைக்கடந்து வெளியில்வரும்போது கூரிய
வச்சிராயுதத்தைப்படைத்த இந்திரனுனவன் குமாரதேவர் வி
டுத்த தூதன் பின்தொடர்ந்து வீரவாகுதேவரோ? நீர் பராக்கி
ரமசாலியாகிய சூரபதுமன் பட்டணத்தைச்சேர்ந்தவுடன் அ
ப்பதியிற் கொடியகாவலிற்பட்டிருக்கின்ற என்குமாரன் சய
ந்தனையும் மற்ற தேவர்களையுங்கண்டு சிலதேறுதலைகளைச் சொ
ல்லித்தேற்றி அவர்களுக்குத் தயிரியமுண்டாகச் செய்தபின்பு
அரசன் சபைக்குப்போய் வார்த்தையாடி வரவேண்டும் இந்
தச்சகாயத்தை அடியேனுக்குச் செய்யக்கடவீரெனத் தேவ
ராசன் சொல்லிக்கொண்டதைக் கேட்டவராய் இந்திரனே!
உன்கோரிக்கையின்படிக்கு அவர்களைக்கண்டு பேசிவருவேன்
மனக்கவலையற்றிருப்பையெனத்தேற்றி அவனைக்கடந்துபோய்
தம்மிடத்திற் பிரீதிபத்திவைத்துப் பின்பற்றிவரும் தம்பியர் எ
ண்மரையும் இலக்ஷரையும்பார்த்துச்சொல்லுவார். நீங்களனைவ
ருங் கேட்பீராக.—விசாலமாய் அலைகளைப்பெருக்கியிருக்கின்ற
கடலைத்தாண்டி கொடுமைகளுக் கிருப்பிடமாகிய வீரமாமயே
ந்திரத்தைச்சேர்ந்து சூரனுடன் நமது கர்த்தன் பணித்ததைச்
சொல்லிக் காட்டுமுன்னிலையில் அதை நன்கெனமதியாமற்ற
டுப்பனுயின் தட்சணத்தில் அந்தநகரத்தை அதம்பண்ணினபி
ன்பு திரும்புவேனெனப்பேசிய தீரத்துக்குக்கொண்டாடித் த
ம்பியர் சேவித்துக்கொள்ள அவர்களை விசாலமாயிராநின்ற த
மது மார்பிலிறுக அணைத்துக்கொண்டு தம்பிகாள் நீங்களனை
வரும் பூத சேனைத்தலைவர்களுடன்கலந்து கர்த்தன்சன்னிதா
னத்திற் காத்திருந்து பணிவிடைகளைச்செய்து வரக்கடவீரென
ப்பணித்து அவர்களையுங்கடந்து பரந்த கருநீரைப்பெற்ற சமு
த்திரக்கரையைநோக்கிச்சென்று அணியணியாக அலைகளைமோ
திச் சுருட்டும் கடலினிடத்தைச்சேர்ந்து அதன்மருங்கில் மே
ருகிரியைப்போலப் பாரித்து உயர்ந்திருக்கின்ற கந்தமாதனவ
ரையைக்கண்டு பாதங்களிற்றரித்திருக்கின்ற வீரக்கழல்கள் க
லீல் கலீல் கலீலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக அதிசீக்கிரத்தில் அ
வ்வரையின்மீதேறிப்போய் விபூதிதுளிதந் தேகமெங்குஞ் சந்
திரனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் அழகிய திருமேனியுடன் பச்சி
லைமரங்கள் மிகுதியாகப் பெருத்திருக்கும் சோலைகள்மலிந்து
மேகசஞ்சார மருமற் குளிர்ந்திருக்கும் கந்தமாதனத்தி னுச்சி
யில் வீரவாகுதேவர்போய்நின்ற காட்சியைப்பார்த்தால் நீலகி
ரியின்மேல் வெள்ளிமலையொன்று தோற்றுவதையொக்கும் இ
வையன்றியும் சிலவுவமானங்களைச் சொல்லக்கேட்பீராக. வா
யுவேகத்தினு மீறிச்செல்லும் ஏழுபச்சைக் குதிரைகள் பூண்டு
செலுத்துந் தேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துப்போகும் சூரியப
கவான் தவழ்ந்துகடக்கும் உன்னதமுள்ள கந்தமாதனப்பருவ
தத்தின்மீதில் வீரவாகுதேவர்வந்து நின்றபோது அந்தபாரத்
தைத் தாங்கமாட்டாததாய்க் கோடையிடிவீழுந் தன்மையாக
க் கிடுகிடென அசைவுகொண்டு படீலெனப்பிளந்த அதிர்ச்சியி
னுல் அவ்வரையினுச்சியிற் சஞ்சரித்திருந்த மிருகங்களும் பட்
சிசாலங்களுந் திகிற்பட்டு ஓவென்று மிரைச்சலைக்காட்டி ஓடி
யது. இவ்விதமாக அத்தலத்திலிருக்கின்ற சிவராசிகள் சத்தி
த்துப்போவதுங் கல்லென்னும் ஆரவாரங்களுடன் அருவிகள்
பெருகுவதும் எப்படிக்கிருந்ததெனில் இந்ததேவனைத் தாங்க
மாட்டேன் தாங்கமாட்டேன் ஐயையோ! எளியன் தீனனெ
னத் துக்கித்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கி வருந்தியதையொத்
தும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரன் நடக்குமுன்னிலையி
ற் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும் உறுத்துதலுக்குத் தாள
மாட்டாததாய்த் துன்பத்தையடைந்து வாடிநிற்க அவ்வரையி
ன்மீதிருக்கும் நாகங்கள் திடுக்கிட்டுப் படங்களையுதறிக்கக்கிய
பாரித்த சிரோரத்தினங்கள் பலதிக்கினுஞ் சிதறிவிளங்குவது
அப்பர்வதத்தினது தேகம்வெடித்த வாயினிடத்தில் உதிரமா
னது பீரிட்டுத் துள்ளிவிழுமாறுகாட்டவும் கலீன் கலீலென மு
ழங்கும் வீரகண்டைவிக்கிய பாதங்களைப்படைத்த வீரவாகுவி
ற்கும் உதிட்டியினுல் அவ்வரையானது கிடுகிடென்றசைய அ
த்தலத்திலிருந்த மிருகங்கள் பயந்தபோதினும் அப்புறம்போ
காமற் சுற்றியிருப்பதையும் பறவைகள் பறந்தோடியதையும்

யோசிக்குமிடத்திற் பெரியோர்களாக விருப்பவர் தாம்சினே
கித்தவிடத்தில் வருத்தம்நேர்ந்தபோதினும் அதற்குத்தாமும் உ
டன்பட்டு அநுபவிப்பதைப்போன்றும் செய்நன்றி யறியாத
மூடன் பிராணனைப் பெரிதாகநினைந்து தப்பித்துக் கொண்டு
போய்விடுவதை யொப்பக்காட்டவும், மும்மதங்களை ஆற்றை
ப்போலப் பெருக்கிவரும்யானைகள் வீரத்தன்மைபெற்ற சிங்க
ங்கள் - வேங்கைகள் - நீண்ட துதிக்கையினைப்படைத்த யாளி
கள் - கரடிகள் முதலாக அம்மலை அசைவுகொண்டபோது தா
ங்களடங்கியிருந்த கெவிகளில்நின்றுந் தவறிவிழுவது பிரச
ண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டுத் தோப்புகளிலிராநின்ற கனி
வகைகள் உதிருமாறுகாட்டவும் மேலும் உலகவிருளைக்கடிந்து
நன்மைசெய்துலவுஞ் சூரியன் தலைமாலையைப்போன்றும் கிர
ணகாந்திகளானவை நீண்டுகாட்டுஞ் சடைகளாகவும் ஆர்ப்ப
ரித்து வானகங்கை அதன்மீது பரவுந் தன்மையினாலும் சந்தி
ரன்போக விடமில்லாமல் ஒருபாரிசமாகச்செல்லுவதாலும் இ
த்தகைய சிவரூபச் சிறப்பினைக்கொண்டு ஓங்கியிருக்குங் கந்த
மாதனத்தின் உச்சியில்நிற்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாலியாகி
ய வீரவாகுதேவர் நெற்றிவிழியினைப்படைத்த சிவபிரானுக்
குச் சமதையாகக்காட்டவும் இதுவுமல்லாமல் வலிக்கொப்பற்
ற தாதன் பாதங்களையூன்றும் உறுதிக்காற்றாமல் அவ்வரையா
னது உடல்வருந்தி நெளிந்திருக்க அதன்மீது வீரன்நிற்பது ஆ
தியிற் றாருகாவனரிஷிகள்கோபித்துச்செலுத்திய முயலகனைக்
குப்புறத்தள்ளிக் குலைகுலைந்து உடல்வருந்திவாடத் திருவடிக
ளையூன்றிச் சந்திரசடாதரர் நின்ற கோலமாகக்காட்டவும் அ
லைகளைவிசிச் சுருட்டுந் தெளிந்த கருநீரைப்பெற்ற கடற்கரை
யினிடத்திற் பசியதழைகளைப்பெருக்கி யிராநின்ற சோலைகள்
பெருத்திருக்குங் கந்தமாதனவரையின்மீதிற் சிவகுமாரன் அ
தன் தோற்றநின்ற காட்சியானது பூர்வத்திற் கொடுங்கோல்
செலுத்திவந்த கஃபமுகாசுரன் பிராணிகளையலைத்துத் துரத்தி
க்கொண்டு காசிப்பதியில்வருங்காலத்தில் அந்நகரவாசிகளுட
ன் சகலரும் ஆலயத்திற்புகுந்து முறையிடுவதற்கிரங்கி விசு
வநாதர் சீறியெழுந்து களிற்றினுருவைப்பெற்று மீறிவரும் இ
ராட்சதனை உதைத்துத்தள்ளித் தோலையுரிப்பதாக அவன்தேக
ம் பதைபதைக்க மிதித்தூன்றி நின்றதை நிகர்த்துக்காட்டவும்
இவையன்றியிற் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் மாயமாபுரியைச்
சூழ்ந்து போர்முடித்தகாலையில் பூதவீரர் தாருகன் சேனைகளை
மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படச் சாடுவதற்குப் பயந்து
தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போய் அந்தமலையின் கெவிகளினு ம
ற்ற மறைவிடங்களிலும் பதுங்கியிருந்த இராட்சதப்பாதகர்க
ள் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் அத்தலத்தி
னும்வந்து அல்லோலகல்லோலப்படத்திரியுஞ் செய்திதெரிந்த
வுடன் என்னசெய்வனோவென்றும் ஏக்கத்துடன் நடுநடுங்கிப்
பயப்பிராந்தியினால் உதைத்துக்கொண்டு மாண்டனர். சவுன
காதிரிஷிகளே ! கொடியபாதகராக விருப்பவர்கள் பிழைக்கு
ம்பொருட்டு சேர்ந்து வாழத்தக்க கெடிஸ்தலமு மொன்றுண்
டோ ? அவர்கள்திங்கு அவர்களைத் தொடர்ந்துகொன்றது இ.
த்தகைய உற்பாதங்களைப்பெற்ற அம்மலையானது வீரவாகுதே
வர் மிதிக்காற்றாமற் கிடுகிடென்றசையும்போது அச்சாரல்களி
ல் உல்லாசமாக வந்திருந்த வீரகண்டைகள் சத்திக்கும் பாத
ங்களையுடைய விஞ்சையர் தங்கள் மனதுக்கினிய தேவியர் ஊ
டலைத்தீர்த்து ரதிகேளியிற் கட்டியணைந்து தேகபரவசமாகவி
ருந்தவர்கள் பயந்தவர்களா யின்பமுற்றுவதற்குமுன்னம் பிரி
ந்து மனவாட்டத்துடன் வானவழிக்கொண்டோடவும் இப்பி
ரகாரம் சமஸ்தமுந் தியங்கத்தக்கதாகக் கந்தமாதனத்தின்மீது
நிற்கின்ற வீரகண்டைகலிக்கும் பாதங்களையுடைய வீரவாகு
தேவரானவர்ஜயசாலியாகியசூரபதுமன்வாசமாயிருக்கின்றசி
றந்தபட்டணத்தின்மீதிற்போக மனதில்நிச்சயித்துக்குமாரதே
வர் திருவுருவைத் தியானித்துக் கரங்களைக்கூப்பித் தொழுது
மகாவிஷ்ணுவும், பிர்மதேவனும், பிர்மித்துப்பார்க்கத்தக்கதா
க விசுவரூபத்தைக்கொண்டு சொர்ன சன்னத்தையொப்ப மக
ரந்தங்களையிறைக்கும் வெற்றிமாலைபுராளும் புயாசலங்களைப்ப
டைத்த வீரன் அவ்வரையின்மீதில் ஒப்பற்ற திருவுருவைத் தரி
த்துக் குலவிநின்ற தோற்ற மெப்படிக் கிருந்ததெனில், முன்
னொரு காலம் மகம்மேருவி னிடத்திற் திருவிளை யாடலைச்
செய்துவரக் கண்ட தேவர்கள் கோபித் தெதிர்த்த மாத்திர
த்தில் அவர்களைக்கொன்று பிரகஸ்பதி கோரிக்கையின்படிக்கு
இந்திரனுடன் மற்றதேவரையுமீளவும் எழுப்பித் தமதுபெருமை
அவர்களுக்குத் தோற்றும்படியாகப் பாலசுப்பிரமணியர் வி
சுவரூபத்தைக்காட்டி நின்றதற்கொக்கும், இந்தப்பிரகாரம் ஆ
ண்திறம்பெற்ற வீரவாகுதேவர்சிரம் அண்டகோளகையைஉரா
யநிற்கின்றபோது அச்சுமையைத்தாங்கமாட்டாமல் பூமிபிள
ப்புண்டு அவ்வழியே கந்தமாதனம் பாதலத்திலிறங்குவது கு
ற்றமற்ற தவமகிமையைப்பெற்ற அகஸ்தியர் வீறியிருந்த விந்
தகிரியினுச்சியிற்றமது குறியகரத்தை நீட்டி அழுத்தநகசெக
பரியந்தம் துறுங்கிப் பாதலத்திலிறங்கியதை நிகர்த்துந் திரி
புரதகனத்துக்கெழுந்தருளுமுன்னிலையிற் றேவர்கள் நிருமித்
துக்கொடுத்த பூவட்டத்தேரினிடத்திற் சிவபிரா னொருபாத
த்தையூன்றிய மாத்திரத்திற் பாதலத்தி லிறங்கியதைப்போல
வும் வீரவாகுமிதித்தகாலத்திற் கந்தமாதனம் கீழுலகைச்சேர்
ந்தது, ஆதலாற் சவுனகாதிரிஷிகளே பிதாவுக்கிருக்கின்ற வல்
லபம் பிள்ளைக்குண்டாவதற்குச் சங்கையுண்டோ இப்பிரகார
ம் விற்றழும்புபெற்றிருக்கும் திருக்கரத்தையுடைய வீரன்மி
தித்த காலையில் அவ்வரையுடன் அவர்பாதமும் பிலத்திலிராங்
கிச் சிரமாத்திரம் விழிகளுக்களவுபடாமல் அண்டகோளகை
யை முட்டநின்றது பூர்வத்திற் பிரமன் விஷ்ணுதேடி ஆதியந்
தத்தைக்காண்பதற்கரிதாகநின்ற அக்கினிமலையைப்போன்று
ம் நாரசிங்கத்தையொத்த புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீர
வாகுதேவர்பாதங்களுடன் கந்தமாதனம் பாதலத்திலமுந்து
முன்னிலையிற் காட்டுப்பன்றிமுதலிய மிருகங்கள் அவ்வழியே
யிறங்குவதும் வானத்தையளாவநின்ற சிரத்துக்கு நேராக அ
ன்னமாதியபறைவகள் பறப்பதும் எப்படிக்குக் காட்டுவதெ
னில், முற்குறித்த அக்கினிமலையைத்தேடி யதைப்போலவேம
காவிஷ்ணுவும் பிர்மதேவனும் வீரவாகுதேவர் அடிமுடியை
நாடுவதற் கெழுந்ததையொத்தும் வலிக்கொப்பற்ற வீரன் நி
ற்பதற்கருகில் உறங்கியிருந்த மலைப்பாம்புகளானவை அலறி
விழித்து அவ்வரையைச்சுற்றியிருந்த தோற்றமாவது திருப்பா
ற்கடலைக் கடையுமுன்னிலையில் ஆமைமுதுகினிடத்திருந்துவா
சுகியினாற் பிணிக்கப்பட்டுச் சுழலநின்ற மந்தரகிரியை நிகர்த்
துங் கந்தமாதனம்விளங்கவும் செந்தாமரைக்கண்ணனாகியம
காவிஷ்ணுவினது நகரமும் பிரமனுலகமும் பலவகைமுனிவர்
பதங்களும் தேவர்கள் நகரங்களும் கருடகாந்தருவர் உவணர்
பதங்களும் நவக்கிரகங்கள் உலகங்களும் சந்திரசூரியராதிய
ர் பதவிகளும் மற்ற விண்ணாடுகளனைத்தும் வீரவாகு கொண்
டிருக்கும் விசுவரூபத்திற் பலவகை ஆபரணங்களாகத் தோற்
றவும் விளங்கியது, சவுனகாதிரிஷிகளே ? இவ்விதஉவமானங்
களைக்கொண்டு பாதலவரையிலாழ்ந்து அண்டவெல்லை பரியந்
த முயர்ந்துகாட்டும் விசுவரூபத்தைக்கொண்டு நின்ற வீரன்
அஷ்டதிசைகளையும் சத்தசாகரங்களின்பரப்பையும்அதனிடை
யிற் பட்டிருக்கின்ற தீவுகளையும் பெரும்புறக்கடலையும் பூவட்
ட முழுமையையும் சக்கிரவாளகிரியின் செழிப்பையும் அண்

டவெல்லையின் பரப்பையும் மண்ணுலகப்பிறிவுகளையும் விண்ணுடுகளின் அலங்காரங்களையும் தமது விழிகளைப்பரப்பிப் பார்த்தவராய் எமதிறைவனுகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற வெள்ளியங்கிரியையுந் தரிசித்துத் திருக்கரங்களைக் கூப்பித் தொழுது மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் நகரங்களையும் பார்த்து எண்டிசைக்காவலர் பட்டணங்களைப்பார்த்துப் பூலோகத்திலிராநின்ற நகரங்களனைத்தையும் பார்த்துச் சமுத்திரமத்தியிற் சொர்னமயமாக விளங்கியிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியையும் பார்த்து மதித்தவராய்ச் சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற பட்டணத்துக்கு மற்றெந்தநகரங்களும் ஈடுபடாதெனத் தமது திருவுளத்தில் நினைந்தவுடன் வானவெல்லையை யளாவவோங்கியிருக்கும் பொன்மதில் சூழ்ந்த சூரபதுமன் பட்டணத்தின்மீதில் அதிககோபங் கொண்டவராய்த் தமது கரங்களி லொன்றைநீட்டி அப்பட்டணத்தைப் பிசைந்து சத்துருக்கள் பேரில்லாமல் நாசப்படச் செய்வேனென்னும் எண்ணங்கொண்டவர் அத்தலத்திற்காவலிற்பட்டிருக்கின்ற தேவர்களை நினைந்தவுடனிரக்கமுண்டாய் அதனைமறந்து தமது விசுவரூபவுக்கிரத்தைக்கண்டு தாபரிக்கப்படாமல் விழிகள்கூசப் பயப்பிராந்திகொண்டு வாடுகின்ற விஞ்சையர் இயக்கர்சித்தர் அழகிய சிறகுகளைப்படைத்த கந்தருவர் சூரியசந்திராதியாகிய நவக்கிரகங்கள் இராசிகள் தேவர்கூட்டங்கள் முதலானவர்கள் துன்பங்களை வீரன்கண்டு பயப்படாதீர்களெனக் கரங்களை அமைத்துக்காட்டினர், அவ்விடத்திலுள்ள வலியிற்சிறந்தகருடர் தங்கள் மனதுக்கினிய மாதர்களை யிஷ்டாலாபமாகக்கூடிக் காமவின்பங்களை விளைத்த இளைப்பினால் தாங்களிருந்த பர்வதத்துக்கு சேர்ந்ததுன்பங்களையுமறியாமல் தேவியருடன் நித்திரைசெய்திருந்தவர்கள் மன்மதனிலும் வடிவுள்ள வீரன்மிதிக்கக்கீழ்போகியவரையுடன் பாதலத்திற் சேர்ந்தவுடன் தெளிவுண்டாய்த் தமதுபத்தினிமாருடனெழுந்து அத்தலத்தில் வாழும் நாகங்களைப்பற்றித் துன்பப் படுத்தவும் குமாரதேவர் செலுத்திய தூதன் வலிகொண்டூன்றி நின்றகாலத்திற் பூமிபிளந்து கந்தமாதனம் சரேலெனப் பாதலத்திலிறங்குகையில் அதனிடத்திருந்த சர்ப்பங்களை பிலத்தில்வாழும் நாகர்கண்டு தம்மினமாதலால் அவற்றிற்கு விருந்துசெய்து குலவவும் தேன்களைத்துளித்துப் பரிமளிக்கும் வெற்றிமாலையணிந்த வீரன் மலையை மிதித்தகாலத்தில் அச்சாரலிலிருந்து மேலானநற்கதியை விரும்பித் தவங்களைச்செய்துவரும் இராட்சதர்பிலத்தில் விழுந்துதங்களெண்ணம் முற்றுப்பெறுமல் மனம்வருந்திக் கிலேசித்திருப்பதாற் சவுனகாதிரிஷிகளே! கொடிய பாதகர்களுக்குப் பிழைத்தற் கேதுவாகிய மேலாகிய பதங்கிடைப்பது மிகவும் அரியதன்றோ இத்தகைய விநோதங்களைக்காட்ட நின்ற பருவதத்தின்மீது சிவபிரானுக்குச் சமதையாகிய வீரவாகுதேவர் நிற்கின்ற தீரத்தைத்தேவர்கள்கண்டு யிவ்வீரன் யித்தகையகாத்திரமுள்ள திரேகத்தைக்கொண்டு திரிலோகங்களிலும் புகழத்தக்கவளமிகுத்த வீரமாமயேந்திரத்துக்குப் போக நினைந்திருப்பதைப்பார்க்குமிடத்தில் வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய அவுணர்களுடன் அண்டங்கள் முற்றினும் அழித்துச்சாடும்படியாகிய சிந்தையைக் கொண்டிருப்பதாகக் காணுகின்றதென வசனிக்கவும் மயேந்திரத்தி லிருக்கின்ற அவுணரும் மற்றதீவுதீபாந்திரங்கள் முற்றினும் வாழுகின்ற அவுணரும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பேருருவைப்பார்த்தவுடன் நமது மரபிலுதித்திருந்த கிரவுஞ்சபர்வதம் அதப்பட்டதென்று முன்னம் இவ்விடத்திற் பிறந்தசெய்தி முழுவதும் பொய்க்குத்தோற்றம் அவ்வரையின் மாயைப் பெருக்காகும் இதைதீர்க்கமாகத்தெரியவேண்டுமெனக் கும்பு கும்பாகக் கூடித்தம்மில் வசனிக்கவும் சலீல்கலீலெனச் சத்திக்கும் வீரகண்டைதரித்த வீரவாகு கந்தமாதனத்தின்மீதில் இவ்விதக்கோலங்கொண்டு நிற்கின்றதை பிர்மதேவன் இந்திரன் தேவர்கள் அவர்துணைவராகிய எண்மர் இலக்ஷர்படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களாதியாசக் கண்டவுடன் அற்புதத்தையடைந்து ஜயவுச்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டாடினர், அக்காலத்தில் விண்ணுடுகளிலிருப்பவரும் ரிஷிகள் முதலாகியசகலருந் தத்தமது பதவிகளில் நின்று இக்கோலத்தைத் தரிசித்து அதிகசந்தோஷங்களைப் பெற்றவர்களாய் பஞ்சகற்பகமலர்களை வாரிவாரி வீரன் மீதிறைத்துக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது ஐயனே காலதாமசஞ்செய்யாமற் கொடியபாதகனுகிய சூரபதுமன் நகரத்துக்குப்போய் அடியோங்கள் குறைபாடுகளைத்தவிர்த்தாளவேண்டுமெனப் போற்றினர், இப்பிரகாரஞ்சகலருங்களித்துத் துதிக்கும்போது வீரவாகுதேவருக்குச் சந்தோஷம் பிரவேசித்து சிவகுமாரனைச் சிந்தித்துப்போற்றுவதாயினர், எமதிறைவனுகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பன்னிருபுயாசலங்களும்வாழி, சண்முகாரவிந்தங்களும்வாழி, கிருபைதங்கிய பன்னிருவிழிகளும்வாழி, கோடிசூரியப்பிரகாசமாய்க் கூர்மைபெற்று நீண்டிருக்கும் வேல்வாழி, மற்றப்படைகளும்வாழி; தேவதேவோத்தமனுகிய சிவகுமாரன்திருவடிகள் வாழிவாழியென்று கரங்களைச் சிரத்திற்கூப்பித் தொழுது இவ்விதமாகப் புகழ்ந்துபோற்றியகாலையில் அன்புமிகுதியினுல் விழிகளிற் ஜலப்பெருக்கு மீறிப்பெருகியோடிக் கடலிற்பாய்ந்தபிரவாகத்தினுல் அந்நீரின் உவர்ப்பைமாற்றத்தக்கதாகத்தேகபரவசத்தனுய் உருத்திராட்சத் தாழ்வடங்களைப்போல மயிர்ச்சிலிர்த்து தேகமுற்றினும்மூடிக்கொள்ளத் தக்கதாகப் பேரானந்தவெள்ளமானது மனதிற்றேக்கிட்டலைக்க நாக்குழறித்துதித்து நிற்குமுன்னிலையிற் பருவதங்களும் ;குழைந்துகாட்ட விழிகள் செருகிச் சுகாதீதவெல்லையைநோக்கத்தேகங்குதுகுலித்துக்காட்டியபோது சகலபுவனங்களினுமிராநின்ற பிராணிகள்முற்றும் சந்தோஷசாகரத்திற் படிந்து மனமகிழ்ந்தது, இப்பிரகாரம் சமஸ்தமும் பேரானந்தத்தையடைந்து வீற்றிருக்கின்றகாலத்தில் வேலாயுதக்கடவுளினது அநுக்கிரகத்தின் முயற்சிகொண்டு கந்தமாதனத்தின்மீதில்நின்ற வீரவாகுதேவர் யோசித்து மேலேழுலகங்களையுங் கடந்திருக்கின்ற இந்தவிசுவருபத்துடன் நாம்போகத்துணிவோமாகில் உலகங்கள் மங்குவதன்றியில் அவற்றி னுட்பட்டபிராணிகள் அதப்பட்டுப்போமாதலால் இதுதகுதியன்றென்றெண்ணி அதற்கிசைந்த கோலத்தைக்கொண்டு கந்தமாதனத்தில் நின்ற வீரன்வானத்திலெழுந்து சிரோரத்தினங்களினுற் செய்யப்பட்டு சொலித்திருக்கும் கிரீடமானது அண்டகோளகையைத்தடவ விரரில் வீரனுகிய தீரன்கோபித்தெழுஞ் சரபப்பட்சியினது உருக்கொண்டுபோவதைப்போலப் பர்வதங்களுக்குச் சமதையாகவோங்கியிருக்கும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களாதியாகச் சொர்னமயமா யிரத்தினகாந்திகளைவீசியிருக்கும் நீண்டதெருக்களைப்பெற்ற வீரமாமயேந்திர புரியைநோக்கி வாயுவேகமும் பிற்படமுற்பட்டுத் தாவிப்போவதாயினர்.

கடல்பாய்படலம்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே! மற்றச் சரித்திரங்களையுங் கேட்பீராக, கணில்கணீலெனச்சத்திக்கும் ஜயகண்டைதரித்தபாதங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் வானத்தெழுந்தகாலத்திற்றும்நின்ற உறுதிக்காற்றுமற் பாதலத்திலிறங்கி யிருந்த கந்தமாதனபருவதத்தின் நிலையைப்பார்த்து மனமிரங்கிப் பழையபடிக்குமீளவெழுந்து நிற்கக்கடவையென்று அநுக்கிரக வார்த்

தையைச்சொல்லியவுடன் அதிசீக்கிரத்தில் வெளிப்பட்டு வா
னத்தையளாவ யதாப்பிரகாரம் சமுத்திரக்கரையின்மீதிற்ரே
ற்றியது அதைக்கண்டுமகிழ்ந்தவராய் வானவழிக்கொண்டு தா
விப்போகும் வேகத்தினாற் பிறந்த வாயுவின் பெருக்கிற்
ப்பட்ட பருவதங்கள் அடி யுடன் பெயர்ந்து சரகைப்
போல அவர்பின் தொடர்ந்து போவது எப்படிக் கிருந்த
தெனிற் கொடிய சூரன் பட்டணத்தின் மீதில் நமதிறைவன்
தனிமையிற்போகின்றன ராதலால் நாம் படைத்துணையாகச்
செல்லவேண்டுமென்றெண்ணித் தம்பியர் எண்மரும் இலக்ஷ
ரும் படைத்தலைவரும் பூதவீரரும் புறவணியில் நடப்பதற்கொ
த்தும், இஃதன்றியும் அதிகவேகமாக அந்தரவழிக்கொண்டு
நடக்கும்வீரவாகு தேவர்தேகத்தில்நின்று மெழுந்தபெருங்கா
ற்றின் உறுதிக்காற்ருமல் அண்டகோளகையானது கிறுகிறெ
ன்சுழலவும், பிராணிகள் முற்றுந் திப்பிரமைகொண்டு சுவா
சமெழாமல் அலேந்துவாடவும் சத்தசாகரங்களும் அல்லோல
கல்லோலப்பட்டு அலேகளேமோதித் தமதுகிலேகளேக்கடந்து ஏ
கசமுத்திரமாகப்பெருகவும், சத்தமேகங்களுங் காற்ருடியை
ந்தேர்த்துக் கரகரெனச்சுழன்ரெருதுங்கவும், சர்வசங்காரகால
த்தில் உலகங்களே அழித்துவரும் வடவாமுகாக்கினியின் வெ
ம்மையை அணைக்கக்காத்திருக்கும் ஊழிக்காற்ருனதும் சகிக்
கப்படாமையாற் றனது நிலேகுலேந்து ஓடியொடுங்கவும் இஃ
தன்றியில் அதிக வல்லபசாலியாகிய வீரன் பின்னும் விரைந்
துதாவிச்செல்லுகின்ற காலேயிற் பெருகிய காற்றின்வேகமான
தமீதி ஆயிரங் கிரணகாந்திகளேவீசி உலகங்களே விளக்கிவரும்
சூரியன்வெம்மையையும் தன்னிடத்திற்பட்டவை யனேத்தை
யுந் தகிக்கவல்ல சுவாலேயைப்பெற்ற அக்கினியின் கொடுமை
யையும் அடக்கிச் சோடசகலேகளேப்படைத்துக் குளிர்ந்திருக்
குஞ் சந்திரனேயும் வருணனேயுமொப்பத் தண்மைபெறச்செய்
தும் வடவையெனப்பெயர்பெற்று அலேகள்பெருத்த கடலினி
டத்தடங்கியிருக்கும் ஊழித்தீயின்வெப்பத்தை யவித்துக்குளி
ரச்செய்தும் இதுவல்லாமற் பரிமளித்திருக்கும் கடப்பமாலே
பரனும் புசங்களேயுடைய வீராதிவீரன் முன்னினும் துரிதமா
கச்செல்லுகின்றபோது வாயுவும் அதிகரித்து அலேத்துக்கலக்
குந்தருணத்திற் றிரைகளேச்சுருக்கிக்கடலானது உள்வாங்கிக்
கட்டுக்காவல்களேப் பெற்றிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியின்மீதிற்
ருவது எப்படிக்கிருந்ததெனில், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களேயு
ம் ஏகச்சக்கிரத்தைச் செலுத்திவரும் சூரன்சேனேகள் வீரவா
குதேவர்மீதிற் பகைத்துப்போய் அவர்வலிக்குடைந்து பயமீ
தியினுற் றமது நகரத்தைநோக்கித் திரும்பி ஓடிவந்ததுக்கொ
க்கும், இவையன்றியில் ரிஷபத்தையொத்த கெம்பீரநடையை
யும் வலியையும் பெற்றிருக்கின்ற வீரன்பாதங்களேக்கொண்டு
மிதித்தகாலத்தில் அவ்வுஅத்ததலுக் காற்ருமற் பூமிபிளந்து
அதமாதனங்கிழபோய்ப் பாதலந்தோற்றக் காட்டியபடியால்
அவர்போகும் வேகத்திலுண்டாகிய காற்ருனதும் அத்தகைய
வலிமையைப்பெற்ற தாதலால் அதன்வேகத்திற்பட்ட கடலான
து அலேந்து கருகிரானது பிளந்து வெள்ளிடையாகத்தோற்றி
யபூமியும் வெடித்து நாகலோகத்தைத் தோற்றச்செய்ததுப
கைசொர்னத்தினுற் செய்யப்பட்ட சரப்பளிமுதலிய ஆபர
ணங்கள் புரளும் புயாசலங்களேப்பெற்றவீரன் அதிகவேகமா
கப் போகுமுன்னிலேயிற் பெருகியகாற்றுடன் அவருக்குண்டா
கிய கோபவெம்மைமிகுந்து சுவாசங்களிற் பெருகுஞ் சுவாலே
யாகலந்துபோய்க் குற்றங்களே குடிகொண்டிருக்கும் மன
தையுடைய சூரன்வாழும் வளமிகுத்த நகரத்தினேச் சுற்றிய
தெப்படிக்கிருந்ததெனில், அவன்துசிப்படை வெளிப்பட்டு வ
ளேந்திருப்பதற்கொக்கும், அழகிய வீரகண்டைகள் சத்திக்கு

ம் பாதங்களேப்பெற்ற வீரன்போய்ச் சேருவதன்முன்னம் அ
வர்வேகத்திலுண்டாகிய காற்ருனதிரைந்துகொண்டு சென்று
பருவதங்களேப் பழித்தோங்கியிராநின்ற புசங்களேப்படைத்த
சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திர புரியினேச்சூழப்
பொன்வரையையொத்தோங்கி வளேந்திருக்கின்ற மதிலின்பா
ரிசத்திற் பசியசிறகினேயுடைய கிளிப்பிள்ளேகள் முதலியபட்
சிகள் பெருத்துச் செவிகளுக்கினிமையாகச் சத்தித்திருக்கும்
சோலேகள் நந்தனவனங்கள் இவற்றிற்புகுந்து கிளேகளொடி
ந்து சின்னபின்னப்படத்தக்கதாக அலேத்து நிலத்திற்கிடத்த
வும் உறையிற்செருகியிருக்கும் கூரிய வாளாயுதத்தைத்தாங்கி
ய வீரன்சுவாசத்திற்பெருகிய அனற்கொழுந்தானது முந்திப்
பறந்து பகைவன் பட்டணத்தினேக்கொளுத்து முன்னிலேயில்
அவ்வீரன்போகும் வேகத்திலுண்டாகிய காற்ருனதோங்கி அ
லேகளேவீசுங் கடலினிடத்திற் ருக்கக்கொதித்து மாறிமாறியெ
ழும் அலேகள் கரங்களாகத் தாவிப்பற்றிய தீமூளவொட்டாம
ல் அப்போதைக்கப்போ தவித்துவரவும் வீரன் தாவிச்சென்
றகாலத்தோங்கிய சுவாசமும் வேகத்திலுண்டாகும் ஓசையும்
விழிகளிற்பெருகும் அனற்பொறிகளும் நாசிகளினின்ரெழுந்து
ம் சுவாலேயும் ஏகமாய்மோதத் தாக்குண்டு ஜலப்பெருக்கையு
டைய சமுத்திரம் மேலிட்டோங்கும் அலேகளும் சேர்ந்து ப
கைவன் பட்டணத்தின்மீதிற்போய் வானமூலமாக விழுவது
பூதப்படைகள் நாற்புறங்களினும் முற்றுகைபோட்டுக்கொண்
டு சமர்விளேப்பதற்கொத்தும் மந்தரத்தினேயொத்த புயங்களே
ப்படைத்து ஒருவராலும் வெல்லுதற்கரிய வலியையும் பெற்
றிருக்கின்றவீரன் சக்கிரவாகப் பட்சியைப்போல விசைகொ
ண்டு தாவும்போதுண்டாகிய வாயுவின் ஆரவாரத்தினுற் சமு
த்திரங்கலங்கி அதனிடத்துலவியிருந்த சின்னே, மகரம், பனே,
திருக்கை, திமிதிமிங்கல கிலங்களாதியாகிய மச்சராசிகள் சி
ன்னபின்னப்பட்டுமாளவும் எமதிறைவனுகிய பாலசுப்பிரம
ணியதேவர்விடுத்த தூதன்பாய்ந்துபோம்போது கடலானது
எதிரோருமற் புறகிட்டுச்சாய்ந்து அலேகளாகிய கரங்களினுற்
சலசரங்களேயேந்தி ஒருவனுக்கு அந்தியகாலம் நேர்ந்துசாக
விருக்கின்ற தருணத்தில் அவன்சுற்றத்தினர் அவனுக்கு விருப்
பமுள்ளபண்டங்களேக் கொடுப்பதுபோலச் சூரன்பட்டணத்
தில் வீசவும் வயிரக்கம்பத்தினேயொத்த வலியபுசங்களேப் ப
டைத்த வீரவாகுசெல்லும் வேகத்திலுண்டாகிய வாயுவினே
சையானது சூழ்ந்துகொண்டகாலத்தில் அதன் அதிர்ச்சிக்குத்
தாளமாட்டாமல் வானத்திலிருந்த மீன்களுங் கலேபட்டுபல
பலென அமோகமாகச் சமுத்திரத்தில் விழும்போதுண்டாகி
யகொதிப்பினுலெழும் அலேகளின் மூலமாகத்தாவிய மீன்கள்
அவற்றிற்குமாருகச்சொல்வதுபோற் காட்டவும் மன்மதனும்
இச்சிக்கும் சுந்தரவடிவுள்ளகாளேயாகிய வீரன்வேகங்கொண்
டு தாவும்போது செந்தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்களி
ற் பூண்டிருக்கின்ற பிரகாசம்பொருந்திய வயிரக்கடகங்களி
னின்று மெழுஞ்சோதியானது பளபளெனப்பரந்து சக்கிரவா
ளகிரியினுக்கப்புறத்திற் காடாந்தகாரமாகப் பரந்திருக்கின்றஇ
ருளேயுந்துரத்தி அழகியவானத்திற் ருேற்றும் மின்னற்படலம்
இந்திரதனுசு இவற்றையும் எதிர்ந்து அவற்றின் பிரகாசத்தை
யடக்கி விறிவிளங்கிக்காட்டவும் தேவர்கள் படைத்துக்கொ
டுத்த பூவட்டத்தேரிலாரோகணித்து அவர்களேச்சேனேகளாக
க்கொண்டு சிவபிரான் திரிபுராதிகளே வாட்ட வெழுந்தகாலத்
திறபிறந்த திருநகையழலேப்போன்றும் நுதல்விழித்தீபரந்
தையொத்தும் மகம்மேருவாகிய தனுசிற் பூட்டிச்செலுத்திய
மகாவிஷ்ணு உருக்கொண்டபாணத்தை நிகர்த்தும் வீரவாகு
தேவர் பாய்ந்தும் பூலோகமுற்றுமலேத்துத் தவவிரதங்களேச்

செய்துவரும் ரிஷிகளுக்குத்துன்பங்களை விளைத்தும் தேவர்கள் செல்வங்க ளனைத்தையுங் கொள்ளைகொண்டு துரத்தியலைத்தும் இவ்விதகெடுதிகளைச்செய்து வீரியிருக்கின்ற சூரபதுமனை அவன்வருக்கத்தவருடன் துரிதமாகக்கொன்றுவாட்டக் குமாரதேவர் திருவுளத்தெண்ணிக் கோபித்தேவிய ஒப்பற்றவேலாயுதத்தைநிகர்த்து புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரன்பாய்ந்தும் உலகங்களைத் திருவயிற்றடக்கி மீள வெளியிடும் மகாவிஷ்ணுவானவர் அலைகள்மிகுந்த திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதத்தினைத்தர நினைந்த கருத்தின்படிக்கு வானத்தையளாவநின்ற மந்தரகிரியானது பாற்கடலைச் சேர்ந்ததைப்போன்றும் வானநாடுகளும் பூவட்டமுற்றினும் வருந்திவாடத்தக்கதாகச் சுவாலையைவீசிப் பெருகிய ஆலகாலவிஷத்தைத் தருவித்துண்டு கண்டத்திற் றரித்தவிடமானது சிவபிரானைவேண்டித் தன்னைவெளிவிடக் கோரியதற் கிசைந்து கர்த்தன் செலவுகொடுத்த காலத்தில் அவ்விஷமானது கடலைநோக்கி வந்ததைப்போன்றும் வீராதிவீரனாகிய தூதன் பாய்ந்துவருகின்றனன். சவுனகாதிரிஷிகளே! சொர்ன வீரக்கழல்களைத் தரித்திருக்கும் பாதங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் இவ்விதமாகச் சமுத்திரமார்க்கத்திற்சென்று வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியின் வடபாரிசத்தில்ஜயசாலியாகிய யாளிமுகனென்னும் அவுணவீரன் காவல்கொண்டு போற்றிவருகின்ற இலங்கை நகரத்துக்கருகில் வருவதாயினர்.

வீரசிங்கன்வதைப்படலம்.

ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே? வீரவாகுதேவர்கந்தமாதனவரையை நீங்கிச் சமுத்திரமார்க்கமாக வேகங்கொண்டுசென்று இலங்கைக்கருகில் வருகின்றகாலத்திற் சம்பவித்தசேதிகளையுங் கேட்பீராக.—வீரவாகுதேவர் அத்தலத்துக்கு வருவதன்முன்னம் பாரிந்த சிரத்தைப்படைத்த யாளிமுகனென்னும் அவுணவீரன் பலவெள்ளம் இராட்சதப்படைகள் சூழ்ந்துவர இரதாருடனாய் இராசசின்னங்களைப் பலரேந்திநடக்கவும், ஜயபேரிமங்கலவாத்தியங்கள் தாம் தாம்மென் றதிரத் தான் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும் இலங்கைநகரைக்கடந்து இராசராசப் பிரபுடிகனாகிய சூரபதுமனைக்கண்டு போற்றிவரத்தக்கதாக வீரமாமயேந்திரபுரிக்குப் போயிருந்தவன் வருமளவும் அவன்பிள்ளையாகிய அதிவீரனென்பவன் ஆயிரவெள்ளஞ்சேனைகளுடன் இலங்கைநகரில் வாசமாய் பிதாவிருந்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் தண்டநாயகர் முதலாகிய சகலரும் சூழ்ந்திருக்க அரசுசெலுத்தி வருகின்றகாலையில் அந்நகர வடபாரிசத்தில் மேருவையொத்துவிளங்கும் கோபுரவாயிலி னிடத்திருந்து ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர் ஐந்நூறுவெள்ளம் சேனைகளுடன் படைத்தலைவர்களிலொருவனாகிய வீரசிங்கனென்னும் ஜயசாலியானவன் காவல்கொண்டிருப்பன் இத்தகைய சவுரியவான்களாகிய அவுணர்களுடன் கண்ணிமையைப்போல அவ்வாயிலினிடத்திருந்து காத்துவரும் வீரசிங்கனானவன் விரிந்த சிறகினைப்படைத்த சரபப்பட்சியைப்போல அதிவேகங்கொண்டு வெற்றிமாலைபுரளும் புயங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் வருவதைக் கண்ட மாத்திரத்திற் கோபநகைகொண்டு நல்லகாரியம் கிஞ்சித்தும் நமது காவலின் வலியையும் வீரத்தையும் மதியாமற் றனிமையில் ஒருவன் இவ்விடம்வருவதோ இவன்யாரென்று வடவையைப்போற்சீறி யித்தகைய தயிரியங்கொண்டுவந்த இவன் பிராணனைக் கணப்போதில் வாங்கி வீரசொற்கத்திற் சேர்ப்பேனெனத் துணிவுகொண்டு ஐந்நூறுவெள்ளம் இரத கஜ துரக பதாதிகளாகிய சேனைகள் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துப் பின்பற்றிவர வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பிற்பட முந்தி அதிசீக்கிரத்தில் வீரவாகுதேவருக் கெதிரிற்போய்த் தடுத்துநின்று புயவலிக் கொப்பற்ற வீரவாகுவை உருத்துப்பார்த்து அடாபயலே! யித்தினவரையில் நாங்கள் காவல்கொண்டிருக்கும் இந்த இலங்கைக்கருகிலும்வந்தவர்களொருவருமிராது அப்படிக்கிருக்கச் சற்றும் பயமில்லாமற் றனித்து உயிரினிடத் திச்சையில்லாமல் வீணிற் பறிகொடுக்கவந்த உன்னைக் கொல்லுவதன் முன்னம் இவ்வளவுதூரம் வருந்தி நீவந்தகாரியத்தைத் துரிதமாகச்சொல்லக்கடவையெனக் கேட்டபோது சொர்ன மலையையொப்ப ஓங்கிப் பருத்துருண்டு திரண்டிருக்கும் அழகிய புசங்களைப் படைத்த வீரவாகுதேவர் மறுமொழிசொல்லுவார். இந்த இலங்கையைக்கடந்து உங்களுக் கரசனாகவிருக்கின்ற சூரபதுமன் அரசுசெலுத்திவரும் வீரமாமயேந்திரத்துக்குப்போய் இராசகாரியங்களைக்குறித்து அவனுடன் வார்த்தையாடித் திரும்புவதாக நினைந்துவந்தனம், நமதுவரவின்சேதி யிதுவாகும் நீ சுத்தவீரனாகவிருப்பையாகில் என்னைத் தடுப்பதற்கு உன்னாற்கூடியமுயர்ச்சியொன்றினைத் தேடக்கடவை, அதனைப்பார்க்கவிருப்புற்றனமென்று பேசியபோது புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரசிங்கன் அவர்சொல்லிய வார்த்தையின் சுருக்கைக்கேட்டமாத்திரத்திற் கொஞ்சமாவது அவுணராகிய நமதாணை ஆக்கினையை மதியாமற் பேசுகின்றனன். இவனைப் பார்க்குமிடத்திற் சற்றுவலியனாகக் காணுகின்றது ஆகிலுமென்ன நமது காவலைக்கடந்துபோவதை அறிவோம் கடலைத்தாண்டி சங்கையற்று இவ்வளவுதூரம் வரவிடுத்தது மெத்தவும் அழகாகவிருக்கின்றதெனநினைத்து தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற அவுணவீரர்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி யிவன் பிராணனை நிமைப்போதில் வாங்கக்கடவீரென்று ஆக்கியாபித்தமாத்திரத்தில் மிருகங்களுக்கரசனாகவிருக்கின்ற வீரசிங்கத்தைக் கானகத்தில் வேட்டையாடித்திரியும் வேடர்கள் வளைந்துகொண்டுபோராடியதைப்போலப் பொன்போன்று விளங்குந் திருமேனியைப்படைத்த வீரவாகுதேவரை நாற்புறங்களினும் வளைந்துகொண்டு அதிககோபாவேசங்களுடன் போர்செய்யத்தொடங்கினர். ஒருபாரிசத்திற் பலகோடி அவுணர்சீறி வேலாயுதங்களைக் குறிக்கொண்டுவீசவும் மற்றொருபுறத்தில் மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதங்களைச்சுழற்றி எறிந்தும் ஒருபுறத்தில் முசலங்களைச் செலுத்தியும் பிண்டிபாலங்களை வீசியும் கப்பணங்களைத்தூண்டியும் நீண்டவிற்களை வட்டாகாரமாகவளைத்து கொடியபாணங்களைப் பிரயோகித்தும் கூரியசூலங்களைவீசியும் தோமரங்களை விடுத்தும் இப்பிரகாரம் அவுணர் மேலிட்டு அஸ்திரசஸ்திரங்களை ஒன்றனந்தமாக ஆயிரங்கிரண சமோகங்களையுடைய சூரியபகவானை யிடிகளைப்பெருக்கும் மேகங்கள் மறைத்ததைப்போல அமோகமாகச்செலுத்திக் கொடியசண்டைகொடுத்து வருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு திருநகைகொண்டு சற்றும் மனந்தளராமல் தீரத்துடனெதிர்த்துக் கூர்மையாகச் சொலித்திருக்குந் தமது உடைவாளாயுதத்தை உறையினிடத்திருந்துருவிக் கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு உதறி லகுப்பாய்ந்து மனதிற் கோபாக்கினி மூண்டு பாதிக்க உருத்துத் தன்பேரிலெதிர்த்துப் போர்கொடுக்கும் அவுணச்சேனை சமுத்திரத்தைச் சடுதியிற் சுற்றிச்சுற்றிக் கொல்லத்தொடங்கி அரக்கினாற் செய்யப்பட்டு வானத்தையளாவநின்ற பருவதத்தின்மீதிற் குரூரமாகியவெம்மையைக்காட்டும் அக்கினிதேவன் சீறிப் பற்றிக் காய்ந் துருக்கி அதனுருவை முற்றிலும் அதிசீக்கிரத்திற் கரைத்து வாட்டுவதைப்போலத் தன்மீதில் நெருங்கி யெதிர்த்துவந்து சண்டைகொடுத்தவரனைவரையும் அல்லோல கல்லோலப் படும்படிக்கு அதிக குரா

லது முற்குறித்த நமதிறைவர்களால் நேர்ந்ததெனச் சிந்திப்பதற்கு யாதொரு ஏதுவையுங்காணேன் மேலுந் தங்கள் நகரத்துக்கரணாக விருக்கின்ற இப்பதிக்குத் தீங்குகளை முடியார்கள் அதைக்குறித்து யோசிப்பது தகுதியன்று இவர்களுக்குத் தாயாகவிருக்கின்ற மாயை ஒருபோதும் இவ்விதக்கொடுமையை மனதிலுமெண்ணாள். பிரமன் ? விஷ்ணு ! சிவபிரான் ! ஆகிய மும் மூர்த்திகளும் இச்செய்கையைக் கருதார்கள் அப்படிக் கிருக்க மற்ற தேவர்களில் யாவரிதனை முடிக்கத் துணிவர் மேலும் அவரனைவரும் நமது சிறையிற் பட்டு வாடி யடங்கி யிருக்கின்றனர், இவர்களுக் கிறைவனாகிய இந்திரனும் நம தரசனுக்கஞ்சி பிராணனைத் தப்பித்துக் கொண்டு மறைந்திருக்கின்றனன், அஷ்டதிசைகளினு மிருப்பவர்களும் வானநாடுகளில் வாசஞ்செய்யும் விண்ணவரும் விஞ்சையர் சித்தர்முதலாகியவர்கள் நமதரசன் ஆக்கினையைக் கடந் தொரு காரியங்களையுஞ் செய்யவறியார்கள் ஆதலால் இந்தசெடுதிகளை நினைக்கவு மாட்டார்கள் சத்துருக்களின்றி ஜயசாலிகளாகவித்தலங்களி லிருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் சவுரியபரராகவும் மாயைவிஞ்சைகளிற் சிறந்தவர்களாகவு மிகுந்த போதிலும் சத்துருக்களையடக்கி வாட்டவல்ல சூரபதுமன் படைகளின் வீரத்துக்கஞ்சி யிவ்விதக் கொடுமைகளைச் செய்யத் துணியார்கள் இவர்களேமுடிக்க வஞ்சுவராயின் இக்காலத்தில் நேர்ந்த அநியாயங்களை நடத்தினவர்கள் யாவர்பிதாவானவன் என்னைஒருசூரனாக நினைந்து இந்தஇலங்கைப்பதியைப் பத்திரமாகக்காவல் கொண்டிருக்கும் படிக்குக் கட்டளையிட்டுப் போயிருக்கின்ற காலத்திற் பலவெள்ளஞ் சேனைகளுடன் பிள்ளையாகியயான் இந்நகரைக் காத்திருந்தது வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது தாபாக்கினி யானது தேகமெங்கணும் பற்றிக் கபாலமூலமாக வெழுந்து அண்டவெல்லைமுற்றும் பரவஅகோரமாகிய தவத்தினைச் செய்துமெய்ப்பித்து மாயவித்தை களையுந் தேவாஸ் திரங்களையும் வலிமையும் பிரமன் முன்னங்கொடுக்கப் பெற்ற என்வல்லபம் நன்றாக விருக்கின்றது பிதாவானவர் இவ்விடத்தி லில்லாமல் இராசகாரியமாகப் போகின்ற வேளையிற் காவல்கொண்டிருந்த பிள்ளையானவன் இந்தஇலங்கையுடன் விசாலமாகியகடலில் முழுகினனென்றால் நமதுசுற்றத்தினர் நகையார்களோ மேலும் இராசாதிராசனாகிய சூரபதுமன்இந்தச்செய்தியைக் கேள்விப்படுவனாகில் தட்சணமே என்னைக் கொல்லுவிப்பதன்றியில் என்னைப்பெற்ற தந்தையையும் கண்டிப்பன் மேலும் நம்மவர்கள் இகழ்ந்து பேசவும்வரும் அப்படிக்கு நேருமாகில் என்சவுரியம் நன்றாகவிருக்கும்பிள்ளையானவன் குலத்தையுத்தாரணஞ் செய்வதற்கீடாய் உலகமுள்ளளவும் பழி தேடிவைப்பது நன்றோ வென்று மனம் வருந்திநொந்து துக்கசாகரத்திற் பட்டு வாடினவனாய் அதிவீரனென்னும் இராசபுத்திரன் வாழ்வினைப் பிடரியைப்பற்றித் தாண்டத் தன்மனதில் இவ்விதசவுரியங்களை நினைக்கின்றனன், அலைகளைமோதி யிரைந்திருக்கும் இந்த லவண சமுத்திரத்தின் மேல் நானே சேரிற்போய் யிவ்வகைத் தீயகருமங்களைச் செய்தவர்கள்யாரெனத்தெரிந்து கொண்டு அவர்களைப் பற்றிக்கொன்று அவர்கள் தேகத்திற்பெருகும் உதிரபானஞ் செய்து தாபத்தைத்தணிவேனெனத் தீர்மானித்துக் கோபநிபிதனாய் வயிரக்கவசத்தைத்தரித்து நீண்டவில்லைத் தோளில்மாட்டி தேவாஸ்திரமுதலிய படைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு கரசாடு வில்சகளைப்பூட்டி யுத்தசன்னத்தனாய் வெளிவந்து பலதூதர்களைக்கூவித் தாத்தித் தன்காவலிலடங்கி யிருக்கின்ற இரதகசதுரகபதாதிகளைத் தருவித்து இரதாரூடனாய் அவ்வெள்ளங்களுடன் பிரயாணப்பட்டு வெற்றிமுரசம் ரணபேரிமுதலியபொற்பறைகள் முழங்க வீராவேசத்துடன் அதிசீக்கிரத்திற் கடற்கரையிற் சேர்ந்து ஜயசாலி யாகிய வீரவாகு தேவருக் கெதிரில் வருவதாயினன் அவன்தோற்ற மானது சர்வசங்காரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்மீது சீறியெழும் படிக்கு ஆலகாலவிஷமானது திருப்பாற் கடலினிடத் துற்பவித்துக் குலவியோங்கியதை யொத்தது, சவுனகாதிரிஷிகளே மேற்குறித்த படிக்குத் தத்தளித்துக் கடலினிடத்து முழுகிய இலங்கையைப்போற்றியிருந்த அதிவீரன் உயுத்தசன்னத்தனாய்ச் சேனைகள்சூழ்ந்து வரப் பெருமை பொருந்திய கடலானது கொதித்தோங்கிய அலைக்கொழுந்துதாவி நிற்பதைநிகர்த்துத் துளிதந் தேக மெங்கும் விளங்கக் கொடிமுடியினுச்சியில் வீறியிருக்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவரை நேரிற்கண்டு அவ்வீராதிவீரன் நிற்கின்ற தீரத்தைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் இராசகுமாரனுக்கு அதிகோபம் பிரவேசித்து மனம்வேகபற்களை நெறநெறெனக் கடித்துத் தீயும்புகையுமெழநகைத்து நல்லகாரியம் தேவர்கள் கூட்டத்தி லொருவனாக விருக்கப்பட்ட விவன்ஆண்டிறம்பெற்ற சூரனைப்போல எண்டிசையினும் புகழநின்ற நமது இலங்கைப் பதியை அலைகள்மிகுத்த கடலில்மூழ்கச்செய்ததுமன்றியிற் பயமில்லாமல் இச்சிகரத்தில் நிற்கின்றனன், ஆதலால் அஷ்டதிசைகள் முதலாகியபதங்களினும் கொண்டாடிப்பணியும் பிரபலவான்களாகியஅவுணர்ஆணையாக்கினைவெகுநேர்த்திநேர்த்தியென்றயாளிமுகன்பிள்ளையானவன்துரிதமாக இவனைப்பற்றிக்கொன்று பிராணனைக்கொள்ளைகொள்ளக் கடவனென நினைந்தவனாய் மேலேறி நடக்கும்போது அநநகர வாசிகள் கடலினமுந்தி அலைகின்ற வேடிக்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பேரறிவாளியாகிய வீரவாகுதேவர் அவன்கருத்தின் குறிப்பைத்தெரிந்துஇவனுக்கும் நாசகாலம் நேர்ந்ததுபோற் காணுகின்றதென்றெண்ணி அவன்மேல் நடத்துவதையும் பார்த்திருக்கும்போது அதிசூரனுடன் கூடிவந்த நால்வகைச்சேனைகளும்கைமிஞ்சிச்சிலர்பாரித்தவிற்களைவளைத்துச் சோனைமாரியைப்போலபாணங்களைப்பிரயோகித்தும்எழுவாயுதம்மழுவாயுதம் பிண்டிபாலம் கப்பணம் முசலம் சக்கரமாதிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்துப் பலதிசையினும் சூழ்ந்து அகோரமாகிய உயுத்தங்களைச் செய்யும்போது வலியிற்சிறந்த வீரன்தமது அரையிலிருக்கும் உறையிற் செருகியிருந்த உடைவாளாயுதத்தைஉருவி கரத்திற்பற்றிக் கொண்டு தம்மைவளைந்து பொருதிருக்கின்ற அவுணர்பிராணன் துடித்துஉடல்கள் கண்டதுண்டப்பட்டிறைந்து துள்ளிவிழும் படியாகச் சங்கரிக்கத்தொடங்கி ஒவ்வொருவீசலில் அளவற்றசிரங்களற்று விழவும் கணக்கற்றகரங்கள் வெட்டுண்டு சிதறவும் அமோகமாகிய தோள்கள் சரிந்தும் கால்கள் தறிபட்டும் மார்பங்கள் பிளந்து வயிறுபீறுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக் குடல்கள் பதைபதைத்திரையவும் சரீரம் சின்னபின்னப்பட வெட்டுண்டும் இப்படிக்குளதிர்ந்த அவுணச்சேனைகள் பிராணனைப்போக்கிக் களத்திலொருவருமில்லாமல்மாண்டு அவர்கள் செய்யும் சண்டையுமற்றதாகங்களனைத்தும் வண்டில் அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கைகொடி குடைசிகரம் இவைகள் வெவ்வேறாகச்சிதைந்தும் யானைகள் துதிக்கை தந்தங்கள் கால்கள் தாறுமாறாகக்கண்டிக்கப்பட்டு விழவும் குதிரைக்கூட்டங்கள் பின்னலிட்டிருக்கும் பிடரிமயிரினைவாய்ந்த தலைகள் வீரகண்டையணிந்த கால்கள் கவரியையொத்தசையும் வால்கள் கண்டதுண்டங்களாகவிழவும் இந்தப்பிரகாரம் சதுரங்கச்சேனைகளும் மாண்டுபோன காலத்திற் பெருகிய உதிர வெள்ளத்திற் செம்பட்ட மயிலை

யுடைய அவுணர் சிரங்கள் மிதந்தோடிக் கருங்கடலெங்கணும் மிதந்திருப்பது கொடிகள்படர்ந் தோடியிருக்கின்ற பவழக்காட்டிற் செந்தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருப்பதைப்போன்றது. இவ்விதங்களாகப் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் அவுணப்படைகளை வளைத்துக்கொண்டு வெட்டித்தள்ளியகாலையில் மாண்டவர் களேபரங்கள் மலைகளாகக்குவிந்து கடலைத்தூர்த்து மேலோங்கிச் செம்மணிகளால் வேறொரு இலங்கையைப் படைத்ததைப்போல விளங்கவும், இவ்விதங்களாகத் தன்னைச்சூழ்ந்துவந்த சேனைகளனைத்தும் சின்னபின்னப் பட்டுச் சமுத்திரத்திற்கலந்ததை வீரபராக்கிரமசாலியாகிய அதிவீரன்கண்டு வடவாமுகாக்கினியையொப்பச்சீறி அடாபயலே? கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் என்னுடன்வந்த சேனைகளனைத்தையும் வெட்டியெறிந்தனை ஆதலால் உன்னைப் பிராணனுடன் பற்றி வாயிற்போட்டு கசகசென்று மென்றுதின்பன் அதையும் பார்க்கப் போகின்றனையெனப்பொங்கிச் சண்டைக்காரம்பித்து மேல்வருகின்ற அதிவீரன் சேவகத்தை வீரன்கண்டு அடா! இராட்சதப்பட்டிமகனே! ஏன் தலைகீழாய் விழுந்து பினத்துகின்றனை துரிதமாக வா வா வென் றழைத்த காலத்தில் அவுணராசகுமாரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துத் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற கைவேலாயுதத்தையெடுத்து சண்டைக் கெதிர்த்திருக்கின்ற இவனைவளைத்துக்கொண்டு இந்த நிமிஷத்திற் கொன்றுவரக்கடவையெனக் குறித்துச்செலுத்தினன். சவுனகாதிரிஷிகளே? யிப்படிக்குக் கொடியனாகிய இராசகுமாரன் எறிந்த படையானது எரிந்து புகைந்துகொண்டு தன்மார்புக்கிலக்காக வருவதன்முன்னம் அதன்வீரத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவன் அவ்வேலின் முயற்சியைப்பார்த்து அக்கினிக்கொழுந்தையொப்ப சொலித்துத் தன் கரத்திலிருக்கும் வாளாயுதத்தினால் இரண்டு துண்டமாகி விழ வெட்டி யெறிந்தனர். இந்தப்பிரகாரந் தான்செலுத்திய வேல் கண்டிக்கப்பட்டுப்போனதை அதிவீரன்தெரிந்து ரவுத்திராகாரமாகக்கொதித்துமந்தரகிரியையொத்த தண்டமொன்றையெடுத்துக் கரத்திற்பற்றி கிறுகிறெனச்சுழற்றி நம தானையாக்கினையைச் சட்டைசெய்யாமல் எதிர்த்துச் சண்டைகொடுத் திருக்கின்ற உன்னரிய பிராணனை யிப்படைவாங்கி வீரசொர்க்கத்திற் சேர்ப்பதற்குத் தடையில்லையென்று சபதம்பேசித் தேவர்கள் புகழ்ந்துகொண்டாடும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் சரீரத்திற் றுக்கும்படிக்குவிட்டனன். இவ்வண்ணம் பாதகனாகிய அவுணன் எறிந்த தண்டமானது அதிவேகங்கொண்டு குமுறியிரைந்து சீறிவருவதை வீரன்கண்டு அதனைவெட்டியெறியாமலும் வாளினாற் றட்டிப் போடாமலும் அதனை யொருபொருளாகமதியாமற் றீர்த்துவமாக நிற்கும்போது வயிரமலையையொத்த மார்பினிடத்திற் கோடையிடியைப்போல விழுந்து தன்வலியொடுங்கிச் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறந்துபோனதை அப்பாதகன்கண்டு அதிக ஆச்சரியப் பட்டவனாய் மானம்பாதிக்கக் கோபங்கொண்டு அதிவீரனென்பவன் மாற்சரியத்தைவிடாமல் தானரிகிற் பெற்றுவைத்திருக்கின்ற கூரியமுத்தலைச் சூலமொன்றையெடுத்து ஒருவரும் நிகரற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மார்பைப் பிளந்துகொண்டு போகும்படிக்குக் குறிகொண்டு ஓங்கி வீசியதை நமதையன்கண்டு விடநாகத்தையொப்புச்சீறி சமீபித்த மாத்திரத்தில் அழகிய கரத்தைநீட்டி அப்படையைப்பற்றி யொடித்து இரண்டுதுண்டமாக்கி விட்டவன்மீதிலெறிந்தனன். இப்பிரகாரம் அனலையிறைத்தோடிய சூலப்படையைச் சுள்ளியைப்போல முறித்தெறிந்தபோது இலங்கைக்கரசனாகிய யாளிமுகன் மனதக்கினிய குமாரன் கோபித்து இவனை யிவ்விதப்போரில் வெல்வது மிகவுமரிதாகக்காணுகின்றது, ஆதலால் வேறொருதந்திரத்தினால் வாட்டிக் கொல்லக்கடவேனெனத் தீர்மானித்தவனாய் வீரவாளொன்றைக் கரத்திற்கொண்டு தேரைவிட்டு நிலத்திற்குதித்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கித்தாண்டி காளமேகத்திலெழும் மின்னலைப்போல வாளைச்சுழற்றி யிடசாரி வலசாரியாகக் காற்றூடியையொப்ப வட்டணைவந்து தன்கரத்திற்கொண்ட வாளாயுதத்தைக் கடல்நீர் அலைவதற்கஞ்சிப் புரண்டெழும் வாளைமீனைப்போல இடத்தினும் வலத்தினும் வாட்போருக்குரிய கிரமப்படிக்குச் சுற்றிக்கொண்டு வீரவாகுதேவரைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான். இந்த வாளாயுதத்தைப் பிரமன் நான்செய்த தவத்திற்கிரங்கி அனுக்கிரகித்தனன். மேலும் எத்தகையர்களுக்காகிலும் இதனைபேதிப்பது அரிது அப்படிப்பட்ட சிறந்தபடையைக் கரத்திற்பற்றி யிருக்கின்றனன் இதனால் உன்னரியபிராணனைப் போக்கிக்கொள்வது நிச்சயம் தாமசப்படாமற் சண்டைக்கு வா வா வென்று வசைமொழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு குற்றமற்ற வீரவாகுதேவர் முன்சென்ற மாத்திரத்தில் அவர் மாறுத்தரங் கொடுப்பதாயினர். உன்சவுரியமும் வலியும் வெகு நேர்த்தி நேர்த்தி நம்மை ஜயிப்பையாகிற் சகலரும் உன்னைக்கொண்டாடுவர். ஆதலால் வீண்வார்த்தைகளைப் பினத்துவதினாற் பயனென்னை ஜயசாலிகளாகவிருக்கின்றவர்கள் தங்களைப்புகழ்ந்து பேசார்கள் துரிதமாய் வாட்போருக்கு வரக்கடவை, எதோவுன்சாமர்த்தியத்தைப் பார்ப்போமென்று பேசியகாலத்தில் அதிவீரன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வாளைவீசிச் சமீபித்தகாலத்தில் வீரவாகுதேவரும் எதிரில்நேர்ந்தனர். இவ்விதமாக இருதிறவரும் வலம் இடம் இடம் வலமாகச் சுழன்று சுழன்று மாறி மாறிப்பாய்ந்து வாட்போரைச் செய்துவருவது எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில், விசாலமாகிய வானவெல்லையில் இரண்டுமேகங்களெதிர்த்து மின்னல்களைவீசி மறைத்து மீட்டும் வெளிப்படுவதையொத்தும் மேலும் அவ்விரு வீரரும் ஒருவரை ஒருவர் வெல்லநினைந்து வாளாயுதங்களை விதிர்த்துச் சிரங்களுக்குக் குறிகொண்டு வீசியும் கண்டத்தினைக் குறித்துமோதியும் கன்னத்துக்குக் குறிபார்த்துவெட்டியும் புசங்களைநோக்கி வீசியும் வீரகண்டைதரித்த கால்களைக்குறித்துவீசியும் மார்புக்கிலக்காகவீசியும் இவ்வண்ணம் வீரவாகுதேவரும் அதிவீரனுங் கைகலந்து தேகத்திலிராநின்ற உறுப்புகளைக் குறிபார்த்துப் பார்த்துப் பின்னப்படுத்தும்படிக்கு சாஸ்திர யுக்தமாய்த் தகத்தகாயமாகப் பிரகாசித்திராநின்ற வாளா யுதங்களை வீசி வீசி மாறி மாறித் திரிந்தும் தங்கள் தேகத்திற் படாமற்றட்டியும் வெகுநேரமாகப் பொருது வருகின்ற வேளையில் எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் விடுத்த தூத னானவன் தம்முடன் வாள்கொண்டு யுத்தஞ் செய்கின்றவனை யித்தனைநேரம் வாதுகொடுக்கப் பார்த்திருப்பது தகுதியோ? ஆதலால் வலிதினல்லாமல் வாள் விஞ்சையின் முறைப்படிக்கு வெற்றிகொள்வது நீதியென்றெண்ணினவராய் ஒருசாரி பின்னிடைந்து பாய்ந்து வாளாயுதத்தைவீசி அதிவீரன் இரண்டுபாதங்களையும் சிரத்தையும் தோள்களையும் மார்பையும் கண்ட துண்டமாகத் துணித்து நிலத்திற் றள்ளியகாலத்தில் யமதருமராசன் அவன்பிராணனைக் கொண்டுபோயினன்.

மகேந்திரஞ்செல்படலம்.

வாரீர் நைமிசாரணிய வாசிகளே? வீரவாகுதேவர் மேற்குறித்தபடிக்கு அதிவீரனென்னும் இராசகுமாரனைக் கண்ட துண்டமாகவெட்டி யெறிந்தபின்பு பகைவரொருவருமில்லாமையாற் பிரகாசம்பொருந்திய கூரிய வாளாயுதத்தை உறையிற்

செருகிச் சமர்க்களத்தைநீங்கிப் பலவளங்களினுஞ் சிறந்திருக்
கும் கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரிக்குப்போவதாக நி
னைந்துபொன்மயமாகவிளங்கும்இலங்கையெல்லையைக்கடந்து
வானவழிக்கொண்டுசென்றனர். இந்தப்பிரகாரம்வீரவாகுதே
வர் அந்தரத்திலெழுந்தகாலத்திற் சமுத்திரத்திலழுந்தி பாதல
த்தைச்சேர்ந்திருந்த இலங்கைத் தீபமானது சரோலென மே
லெழுந்து யதாப்பிரகாரம்நின்றது. அஃதெப்படிக் கிருந்ததெ
னிற், சுமைமிகுதியினுற் கடலில்மூழ்கிய கப்பலானது பாரத்
தையிறக்கிய மாத்திரத்தில் சுலபமாக மேலோங்கி நின்றதை
யொத்தும், சிருஷ்டிகர்த்தனுகிய பிரமன் உறங்கும் யுகமுடி
விற் சத்தசாகரங்களும்பெருகி அண்டபுவனங்களெங்கணும் நி
றைந்தோங்கிய ஜலப்பிரவாகத்திற்பட்டு மறைந்திருந்த மகம்
மேருவானது அவ்விரவொழிந்து சிவபிரான் கட்டளையின்படி
க்குப் பன்னிரு சூரியரும் ஏகமாய் அதிகசுவாலையாயெரிக்கப்
பழையபடிக்குச் சமுத்திரங்கள் சுருங்கித் தத்தம் வெல்லையை
ச்சேர்ந்தகாலத்திற் பொன்வரை வெளிப்பட்டு நின்றதைக்குச்
சமதையாகவும் பலராலும் இகழத்தக்க கொலைமுதலிய கொ
டியதொழிலைச் செய்துவரும் பாபிகளாகிய அவுணரை இல
ங்கையானது பற்பலகாலங்களாகத் தாங்கியிருந்தகாரணத்தி
னுற் சம்பவித்திருக்கின்ற மிகுத்தபவத்தொடக்கினை ஞானவா
னுகிய வீரவாகுதேவருடைய பாதாரவிந்தங்களின் பரிசம் ப
ட்டமாத்திரத்தில் ஒழிந்து அதனுல் மூடியிருந்த அழுக்கைக்
கழுவிப் பரிசுத்தமாக விருக்கநினைந்து தெளிந்த கருநீரைவாய்
ந்த கடலிற்படிந்து பவுத்திரமாக வெழுந்ததைப்போன்றும் பூ
ர்வத்திற் கடையுகமுடிவில் எமதிறைவனுகிய சிவபிரான் அனு
க்கிரகத்தினுல் வெளிவந்த மகாவிஷ்ணுவினது உந்திக்கமலமூ
லமாகத்தோற்றிய பிரமன் படைப்பின் வீக்கத்தைப்போலவு
ம் விரகண்டையணிந்த வீரவாகுதேவர் மிதிப்புக் காற்றுமல்
மேகங்களிறங்கி நீரையுண்டு சஞ்சரித்திருக்கும் கடலிற்பட்டி
ருந்த இலங்கைநகரமானது பழையபடிக்கு வெளியிலெழுந்து
நின்றது. சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்வித அதிசயங்களைக் காட்
டும் இலங்கையெல்லையைக்கடந்து அந்தரகமனமாகத்தாவி ஆ
பிரயோசனைதூரஞ்சென்று வீரலட்சுமி குடிகொண்டிருக்கும்
வெற்றிமாலையணிந்த புயங்களைவாய்ந்த வீரவாகுதேவர் தேவ
காதகனுகிய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் வீரமாமயேந்திரத்
தின்எல்லையைச்சேர்ந்துசக்கிரவாளகிரியினை நிகர்த்துவளைந்து
வானத்தையளாவிநிற்கும் பொன்மதிலையும் அதன்மீதிலணிபட
விருக்கின்ற கொம்மைகளையும் மற்ற உறுப்புகளின் நிர்மானங்
களையும் விசாலமாக வுயர்ந்திராநின்ற வாயிலினையும் அதன்
மீது பல நிலைகளைப்பெற்றுச் சித்திரங்களை யுடையதாய் நவர
த்தினமயமாக வானத்தையளாவ விளங்கும் கோபுரத்தையும்
நிதானித்துப் பார்த்துக்கொண்டு திருக்கயிலைவாயிலைப் போற்
றியிருக்கும் நந்தியெம்பெருமான் கணத்தலைவர்களிற் சிறந்த
வீரவாகுதேவர் வருகின்ற மார்க்கத்துக்குநேராக மயேந்திரபு
ரியின் வடபாரிசத்திற்றேன்றும் வாயிலின் முதல்நிலையில் வா
சமாய்க் கொடியரிற் கொடியராகியகோரனென்றும் அதிகோ
ரனென்றும் பெயரினைப்பெற்ற சேனைத்தலைவர்கள் வீரபராக்
கிரமசாலிகளாகிய அவுணசயின்னியங்கள் வெள்ளக்கணக்கி
ற் போற்றிவரக் கண்ணிமையைப்போல விருந்து இடைவிடா
மற் காத்துவருவார். அவ்வாயிலிடத்திருக்கின்ற சேனைகளி
ன் தொகையைக் கேட்பீராக.—மேருவுக்குச் சமதை யாகப்
பொன்வண்டில் அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை முதலிய
உறுப்புகளுடன் விளங்கும் ரதங்கள் ஆயிரவெள்ளம், மும்ம
தங்களையும்பெருக்கி வீதி நீலகிரிக்குச் சமதையாக விருக்கும்
யானைக்கூட்டங்கள் ஆயிரவெள்ளம், தத்தித்தாவிப் பகைவர்
சிரங்களில் மிதிக்க வல்ல புரவிகள் இரண்டாயிரவெள்ளம்,
இத்தொகைகொண்ட சர்வாயுதபாணிகளாகிய கால்பலங்கள்
இத்தகைய நால்வகைச் சேனைகளான்து மதிற் புறங்களினும்
கொம்மைகள் மீதினும் மற்ற விடங்களினும் நிமைகொட்டாம
ற் போற்றியுலவி வரவும் அடிக்கடி காவலாளிகளைக் கண்டித
மாக விசாரணைசெய்துக்கொண்டு சேனுதிபதிக ளிருவரும் அ
வ்வாயிலின் மீதிருந்தனர், இப்பிரகாரம் சதுரங்கச்சேனைகளு
ம் எங்கணும்பரந்து சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துத் த
த்தமது காவல்களிற் பிசகின்றி யிருக்கின்ற அமோகமாகிய
பெருங்கூட்டத்தை வீரன்கண்டு அதிசயித்தவராய்ப் பகை
வர்கொண்டிருக்கும் போற்றுதலின்கிரமங்களையுந் திரத்தையு
ம் அவர்கள் சவுரியங்களையும் நிதானித்துப்பார்த்து அந்நகரத்
துக்குள்ளே பிரவேசித்துச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடிவ
ரவிருந்த நினைவைமறந்து தடைபட்டு நின்று இதனையோசிப்
பதாயினர், நான் இவ்வாயிலின் மூலமாகத்தாராளமாகப்போ
க யத்தனப்படுவேனுகில் இத்தலத்திற் காவல்கொண்டிருக்கி
ன்ற சேனைவீரர்தடுத்துச் சண்டைக்குநேர்வர் அக்காலத்தில்
நானும் பின்னிடையாமற் கூடியவரையிற் போர்செய்யினும்
இவர்கள் முற்றினும் மாள்வதற்கு ஒருதின முழுமையுஞ்செல்
லும் அப்படிக்கு வருந்தி வெற்றிகொண்டபோதினும் அத்துட
ன் நிற்கமாட்டாது இராசதானியாக விருக்கின்ற இப்பட்ட
ணத்திலிருந்து இரதகசதுரகபதாதிகள் வெள்ளக்கணக்கில்
மேலு மேலும் வருவதற்கையமில்லை அப்படிக்கு நேர்ந்தநே
ர்ந்த சயினியங்களுடன் எமதிறைவனுகிய கந்தசுவாமியார் கி
ருபாகடாட்சத்தினுல் நானொருவனுமெதிர்த்து உயுத்தத்தைச்
செய்து சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொல்வே னுயினும்
இப்பட்டணத்தி லடங்கியிருக்கின்ற சேனைப்பெருக்கை யொ
ழிப்பதற்கு வெகுநாள்செல்லும் அவுணர் பலஹீன ரன்று அ
திகவருத்தங்கொண்டு வெற்றிபெறுதற்குப் பலதினங்களாயி
னு மாகட்டும் இந்தமயேந்திரபுரியி லடங்கிய படைகளை என்
புயவலிமைகொண்டு முடித்த செய்தியைக் கேள்விப்படுவே
னுயிற் சூரபதுமன் கோபித்து ஜயசாலிகளாகிய தன் துணைவர்
புத்திரர்களைச் சண்டைக்குத் தூண்டுவன் அவர்கள் மிகவும் ப
லாட்டியாள் மாயவித்தைகளிற் சிறந்தவர்கள் அத்தகையவ
லிபெற்ற தம்பியர் பிள்ளைகள் சேனைத்தலைவர் மந்திரிபிரதா
னிகள் முதலானவர்களை வெல்வது மிகவுமரிதாக விருந்தபோ
தினும் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது கிருபாநோக்கவலிகொ
ண்டு பற்பகலித்தலத்திலிருந்து கொடியபோரைச்செய்து அ
வர்களனைவரையும் சங்கரித்துமாய்ப்பேனுயினும் எவர்களாலு
ம் வெல்லுதற்கரிய ஜயசாலியான வச்சிர தேகத்தைப்பெற்ற
சூரபதுமன் வடவையைப்போற்சீறி வந்தெதிர்த்துப்போர்செ
ய்யுமுன்னிலையில் நானும் பின்னிடையாமல் அளவற்றபகலொ
ய்வின்றிச் சண்டைகொடுப்பினும் அவுணராசன் முற்காலத்
திற் செய்திருக்கின்ற தவமுயற்சியினுல் தேவதேவோத்தமனு
கிய சிவபிரானிடத்திற் பெற்றிருக்கின்ற வரப்பிரசாத முயற
சியினுல் ஒருபோது மாளான் அவனைப் பிரமன் விஷ்ணு பல
தேவர்களுடனும் நேர்ந்துவாதாடினும் வெல்வதரிது மேலும்
அவன் ஆணையாக்கினைக்குப்பயந்து அவன்கட்டளைப்படிக்கு ந
டந்துவருகின்றனர், அப்படிக்கிருக்க மற்றெவர்களால் அவ
னை ஜயங்கொள்ளப்படும் அவ்வாறே பற்பகல் நானெதிர்த்து
க் கூடியதந்திரங்களினுற் சண்டைகொடுத்தபோதிலும் சற்று
ம் இளைத்துப் பின்னிடையான் இவ்விதமாகப் புறகிடாமலெ
திர்க்கின்ற காலத்தில் நானும் பின்வாங்காமல் விருதாவிற் சரீ
ரம்வருந்திப் பொருதும் வெற்றிபெருமல் மனவெறுப்புடன்மீ
ண்டுபோவதளன்போலிகளுக்கழகன்று மேலும் வீரருக்கடுத்த

நீதிப்படிக்குச் சண்டைகொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கவரும் எ
க்காலத்தினும் வீண்வாதுகொடுத் திருப்பதன்றியில் அவன்சி
றையிற் பட்டிருக்கின்ற தேவரைமீட்கக்கூடுமோ அல்லது பற்
பகல்பொருது ஜயம் பெருதகாரணத்தினுற் சண்டையை நி
றுத்தி நான் வந்ததுதின் காரணங்களை அவனுடன்சொல்லி
அதற்கவன் கருத்தின்னதென்று தெரிந்துபோவதற்குக் கூடு
மோ ஒருபோதிலும் கிட்ட நெருங்கவொட்டான் நெடுங்கால
ம் நான்சண்டைசெய்தே விருதாவில் நாளைச்செலுத்தவரும்,
ஆதலால் ஞானநாயகனுகவும் பரம்பொருள் நாயகமாகவும்ஒ
ப்பற்ற வேதங்களுக்கு நாயகமாகவும் சிவபிரானருளுருவாக
த்தோற்றிய நாயகனுகவும் விண்ணவர்களனைவருக்கும் நாய
கமாகவும் சண்முகங்களைப்படைத்த நாயகனுகவும் நிர்மலமா
கவிளங்கும்சோதிநாயகமாகவும் எம்மையாளுங்கிருபைக்குநா
யகமாகவு மிராநின்ற பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளல்லதுசூரப
துமனைக்கொல்லத்தக்கவர்யாவரிருக்கின்றனர்மேலும்சவுரியத்
தைநினைந்துஇத்தலத்தைநீங்காமலிருந்துசூரபதுமனுடன்பொ
ருதிருப்பேனுகிலும் எமதிறைவனுகிய ஆறுமுகப் பெருமாள்
ஒருகாலம் வந்து சவுரியபரனுகிய சூரனை வெற்றிவேலினுற்
சங்கரித்தபின்பு கொடிய காவலிலிருக்கின்ற தேவர்கள்சிறை
யைவிடுவித்துக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்கின்றது ஆதலா
ல் அப்பிரயோசனமாகிய சண்டைகொடுத்திருக்க நினைப்பது
நீதியன்று மேலும் இக்காரியத்தைத் தொடங்குவதற்கு நமது
பெருமாள் கட்டளையு மில்லை மேலும் தூதாகவந்தவர்கள் முடி
க்கத் தக்ககாரியமுமன்று இத்தகைய சங்கட்டங்களிருப்பதா
ற் போர்விளையாதமார்க்கமாய் நகரத்துக்குள்ளே பிரவேசித்
து நாம்வந்தகருமத்தை முடித்துக்கொண்டு திரும்புவதே ந
ன்மையென்று ஒப்பற்ற விவேகசம்பன்னனுகிய வீரவாகுதே
வர் தீர்மானித்தவராய் அந்தக்கோபுரவாயிலி னெல்லையைக்க
டந்து புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணவீரர்காவல்கொ
ண்டிருக்கும் கோட்டைமதிலின் மேற்புறத்திற் போகக் கூ
டாமையால் ஒருபாரிசமாகச்சென்று கீழ்க்கோபுர 'வாயிலைச்
சேர்ந்து பார்ப்போமென மனதிலெண்ணி வடபாரிசத்திற்சூ
ற்றும் பொன்மதில்மேலாகப்போகாமல் அதன் பாரிசமாகவா
னவழிக்கொண்டு நடந்து வலியகாவலைப் பெற்றிருக்கின்ற கீ
ழ்பாரிசவாயிலின்முன் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்சேர்ந்
து கூர்மையாய் சொலித்திராநின்ற வாளாயுதங்களைக்கரத்தி
ற்கொண்டு அவுணச்சேனைகளுக் கதிபராகிய மேதிக்கண்ண
னென்றும்வீரபானுவென்றும் பெயராக்கொண்ட 'இரண்டுவீர
ரும் அவ்வாயிலினிடத்திற் காவல்கொண்டு வடபுறத்திலிருக்கி
ன்ற வாயிலினிடத்திலிருந்த அவ்வளவுதொகைகொண்ட சது
ரங்கவெள்ளம், சேனைகள் பலபாதகங்கள் சேர்ந்திருப்பது
போல வெங்கும் நெருங்கிக் கோபுரத்தின் மீதினும் கொத்த
ளங்களிடத்தினும் மதிலுருப்பினும் ஆயுதபாணிகளாகநின்றுஇ
டைவிடாமற் போற்றியிருப்பதை வண்டினங்களறுதவெற்றி
மாலைபுரளும் புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர்கண்டு அவர்க
ள் காவலின் வலியையும் சேனைப்பெருக்கையும் நிதானித்து
அதிகஅற்புதமடைந்தவராய் அத்தலத்திலிருக்கின்ற படைக
ள் நெருங்கி விண்மண்ணெவ்விடங்களினும் இடமின்றிக்காத்
திருப்பதால் இவ்வாயிலின் மூலமாகவும் போவதரிதென நிச்
சயித்து அதன்மூலமாகவும் செல்வது கூடாமையாற்றென்பா
ரிசவாயிலைச்சேர்ந்து பார்ப்போமென நினைந்து பர்வதாகிருதி
யாகிய புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர் அத்தலத்தையுங் க
டந்து தான்குறித்த திசையைநோக்கிப் போவதாயினர்.

கஜமுகன்வதைப் படலம்

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! வீரவாகுதேவர் தா
ன்சென்ற இரண்டுகோபுரவாயில்க ளிடத்தினுமிராநின்றகாவ
லின் பெருக்கினுற் பட்டணத்துக் குள்ளேபோகக் கூடாமல்
தென்பாரிச வாயிலினிடத்தைச்சேர்ந்து பார்க்கயத்தனித்து
அத்தலத்தில் நின்று புகழ்ந்து வானவழிக்கொண்டு போகுமு
ன்னிலையில் அவ்வாயிலின்மேல் நிலையிற் கப்பலைச்செலுத்தும்
மாலுமியைப்போல வாசமாயிருந்து பற்பலகோடி அவுணவீர
ர் சேவித்துப்போற்றி யிருக்கத்தக்கதாக நவரத்தினமயமாய்
விளங்குஞ் சிங்காதனத்திலிருந்து அம்மார்க்கமாக ஒருபிராணி
களுந் தன்கட்டளையின்றி நகரத்திற் பிரவேசிக்கவொட்டாம
ல் ஜயசாலியாகிய கஜமுகனென்னும் சேனைத்தலைவன் காத்
துவருவன் அவன் சவுரிய பராக்கிரமங்களையும் பெருமிதங்க
ளையுஞ் சொல்லக்கேட்பீராக பந்திபந்தியாக விளங்கும் ஆ
யிரம்யானை முகங்களைப்பெற்றவன். அத்தொகைபுல்லியநீரை
யொழிக்கியிருக்குந் துதிக்கைகளைப்படைத்தவன் நவரத்தின
மயமாகிய கிம்புரிக்கோடுகள் ஒவ்வொருபாரிசங்களிற் பிறை
யைப்போல இரட்டையாகப் பெற்றவன் பருவதாகிருதியாக
த்தோற்றும் இரண்டாயிரம் புசங்களைப்படைத்தவன் எக்கா
லத்துங் கோபமேகுடிகொண்டு காந்திக் கொண்டிருக்கும் ம
னதைப்பெற்றவன் மன்னுயிரனைத்தினையுங் காலாதிகளிற்கொ
ண்டுபோகவல்ல யமனுக்கும் ஒருயமனையொத்த கொடியதொ
ழிலை நடத்தும்பாதகன் ஒருகாலம் பொன்னுலகத்துக்கதிபனு
கிய இந்திரன் எதிர்த் தஞ்சி யோடிப்போனநாள்முதல் தன்
னைப் பகைத்தெதிர்ப்பவ ரொருவருமில்லாமல் வாடியமனதை
யுந்துவண்டு தினவுண்ணும் பாரித்தபுசங்களையும் படைத்தவன்
தாகசாந்திவேண்டிய காலத்திற் கடலிற்படிந்து நீரையுண்டெ
ழும் மேகங்களைத்துதிக்கைகளினுற்பற்றி வாரிப்பேழ்வாய்களி
னிடத்திட்டு பற்களினுலதுக்கி அம்மேக ஜலத்தையுண்டு இடி
களையும் மின்னலையும் பெருக்கியோடுவதாகத் துப்பும்வலிபெ
ற்றவன் குலைகளாதிய பாதகங்களையே எக்காலமும் விரும்பியக
ருத்தை யுடையவன் சண்டைஎப்போது கிடைக்குமென்று எ
ண்ணியிருக்கும் மனதைப்படைத்தவன் மதயானை வீரசிங்கம்
புலி கரடி பன்றி யிவ்வித மிருகங்களை ஒவ்வொருகாத்தில் ஆ
யிரக்கணக்கிலெடுத்து பிலத்தையொத்த வாய்களிற் போட்டு
மென்று இருகடையினும் உதிரம் பீரிட்டொழுகத்தின்னும் மி
குத்த பசியுள்ளவன் காசாம்பூவினது நிறத்தையொப்பக் கறு
த்த தேகத்தைக்கொண்டு தென்றிசைக்கதிபனுக விருக்கின்ற
யமதருமராசர்கள் காலபாசத்தைத்தாங்கி ஆயிர அண்டங்க
ளிலிருப்பவர்கள் வந்துசேர்ந்து நிற்பதையொப்பத் துதிக்கை
களைசேர்ந்திருக்கப் பெற்றவன் இவ்வித புசபலபராக்கிரமசாலி
யாகிய கஜமுகன்தனக்கு வாழ்நாள் குறுகிமாய்வதற்குக்கால
ஞ் சமீபித்தபடியாற் ககனமார்க்கமாகப்போகின்ற வீரவாகு
தேவரைக்கண்டவுடன் வடவையைப்போற் பொங்கியெழுந்து
அவரைத்தடுப்பதாக இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு
தொடர்வதாயினன், ஆரடாபயலே அப்புறம் போகாதே நில்
லுநில்லென்றதட்டிப் பலசாலிகளாகிய அவுணவீரர்போற்றி
வருகின்றதடைகளைக்கடந்து அபலனுகியநீயோ தனித்திவ்விட
ம்வரப்பெறுபவன் மாய்விஞ்சைகளைச்செபித்துஅதன்முயற்சி
யினுல்வந்ததாகக்காணுகின்றது சிட்டுமுதலியசிறுபறவைகளு
ம்எமதானையைக்கடந்து இந்தப்பட்டணத்திற்போகவொண்ணு
துஅபலராய்ப்பேடிகளையொப்ப விருக்கின்ற தேவப்பயல்கள்
வாசமாயிருக்கின்ற கட்டுக்காவலில்லாத நகரங்களைப்போல
வெண்ணிவந்தனைசகலசிறப்புகளையுங்கொண்டிருக்கின்ற இந்த
வீரமாமயேந்திரத்தை யென்னை யொத்த வீராதிவீரர் நிமை
யையொப்பக் காத்திருக்கும் வலியின் திறத்தையறிந்ததில்லை
யோ கோபாக்கினியானது மீளமீள அதிகரித்து வந்தேன்

இந்த நிமிஷத்தில் மாளப்போகின்றாய் இனி யெக்காலத்தும் நீ மீண்டுபோகும் ஏதுவை நினைக்கவேண்டாம் பிரமன் உன் சிரத்திலெழுதிய படிக்கு இத்தலமோ உனக்கு நாசகாலத்துக்கிருக்கின்றது ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஏகச்சக்கிரத்தைக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்து வரும் பெருமை பொருந்திய இந்தப்பட்டணத்தைப் பார்த்துப்போகவந்த உன் துணிபை யோசிக்குமிடத்தில் வீரத்தன்மைபெற்ற சிங்கராசன் வாசமாயிருக்கின்ற தலத்தைக்காணவிரும்பி மெல்லியதேகத்தையுடைய பெண்மானானது வந்ததையொக்கும் வட்டாகாரமாகவளைந் திருக்கும் விசாலமாகிய கடலைக்கடந்து இதன் மத்தியிலிருக்கும் இலங்கைக்காவலையுந் தாண்டி யிப்பதியினைக்கண்டுபோகத் துரிதமாய்வந்தனை யாதலால் தேவர் கூட்டங்களில் நீயாவன் சுந்தர வடிவுள்ள விண்ணவர்களிற் றிடசாலியைப்போலச் சாவுக்குத் துணிந்து ஒருவாளாயுதத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நீதனிமையில் வந்தனையாதலால் மாயவித்தைகள் பூர்த்தியாகக்கற்றகள்வனே யித்தகையதிரங்கொண்டு இவ்விடம்வந்தகாரிய மென்ன உன்னை யிப்பட்டணத்துக்கனுப்பினவர்கள் யாவர் ஆலகால விஷத்தையுண்டு கண்டத்திற் றரித்திருக்கின்ற சிவபிரானோ சேஷசாயியாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவோ சிருட்டிகர்த்தனாகிய பிரமனோ அல்லது பின்னையாவர் தயிரியங்கொண்டு உன்னைத்தூண்டினர், துரிதமாகச்சொல்லக்கடவை மேலும் இந்தகெடிஸ் தலத்தினைச் சுற்றிப்பார்த்து வருகின்றனை யாதலாற்றூதாக வந்தவனைப்போற் காணுகின்றது அக்காரியத்தைக் குறித்து உன்னைப் போக்கினவர்கள் பெயரைவிரைவில் வெளியிட்டு வந்தகாரியத்தையுஞ் சீக்கிரமாகச் சொல்லக்கடவாய் இந்தநிமிஷத்திலிறக்கவிருக்கின்றனை யாதலால் எப்படிக்குப் பிராணன் தப்பிப்பிழைத்துப்போகவல்லை இப்பட்டணத்தில் அரியசிறைச் சாலைகளில் வாடியிருக்கின்ற தேவர்கள் செய்திகளைத் தெரிந்துபோக இந்திரன் உத்தரவின்படிக்கு வந்ததாகவுங் காணுகின்றது என்னொடுத்தாலும் இவ்வகைச் சங்கடமான அரியகாரியத்துக்குடன்பட்டு வருவதுதகுதியோ வானத்தையளாவ எரிந்தோங்கியிருக்கும் அக்கினிமயமாகிய கோட்டையினிடத்தில்மோந்தமாத்திரத்தில் மெல்லிய பூளைப்புஷ்பமானது வாயுவினால் தள்ளப்பட்டு வருவதுபோல வூழ்வினையானது, உன்பிடரியைப்பற்றி நெட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டது நாங்களிட்ட ஏவல்களைச் சிரசாகவகித்துப் பழமையாகச் செய்துஇளைத்து வாடிப்பதுங்கித் திரிகின்ற தேவராசன் மனிதனாகவுங் காணப்படவில்லை மிகவும் மனவுறுதிபெற்றனை யின்னமும் சற்றுவதுபயந்தவனுமல்ல என்னையொத்தவனை மதியாமலும் போகின்றனை அரியபிராணனை வாங்கவரும் யமனைப்போலத்தொடர்ந்துவருகின்ற பலசாலியாகிய 'என்முன்னம்நின்றுமாறுத்தாங்கொடாமல் எங்கேபோகின்றனை அடாபயலே நில்லு நில்லென்றதட்டிக் கொண்டுவருங் கஜமுகாசுரன் வாக்கியங்களை வெற்றிமாலைபுரளும் புசங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர்கேட்டு வெகுநேர்த்திநேர்த்தி யென்று நகைத்துத்திரும்பிப் பார்த்துநின்று ஓயாமல் இவ்விதங்களாகப் பினத்திக்கொண்டுவருங் கொடிய வாயையுடைய பாதகனெதிரிற் சென்று உனக்கிறுதிக்காலம் நேர்ந்தபடியால் என்னெதிரிற் பட்டனை சீக்கிரமாய் வாவாவென்று பர்வதாகிருதியாகிய தோட்களைப்படைத்தவீரன் கூவிச்சொல்லிய வாக்கியத்தைத் தேவர்கள் நடுங்குங்கொடிய பாதகனாகிய கஜமுகாசுரன் கேட்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்போற் கோபித்துப் பக்கத்தில் வானத்தை யளாவநின்ற ஒருபருத்தமலையை வேருடன்பேர்த்தெடுத்து அடாபயலே யிதுஉன்பிராணனை யுண்டு சரீரத்தையுந் துகள் செய்யுமென்று சிவகுமாரன்மீதில் உருத்துவீசினான் அப்பருவதமானது பந்துக்கொப்பாகக் கிறுகிறெனச்சுழன்று கொண்டுபோய் வண்டினங்கள் சத்தித்திருக்கும் வெற்றிமாலைபுரளும் வீரவாகுதேவர் புயத்துக்கு நேராகவந்து கோடையிடிக் கொப்பாகத் தாக்கியமாத்திரத்தில்தூளிதக்கட்டியானது பாறையிற்பட்டு உதிர்வதைப்போலப் பொடிப்பொடியாய்த் திசாதிசைகளிற் பறந்து போய்விட்டது இவ்விதமாகத்தானெறிந்தமலை சின்னபின்னப்பட்டதையும் வீராதிவீரன் வலியையுங் கஜமுகன்கண்டவுடன் சரீரம்புழுங்கக் கோபித்து விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறுவதாகப்பாய்ந்து பாரிசங்களில் நிற்கின்ற உன்னதமுள்ள ஆயிரம் பருவதங்களைத் தன்துதிக்கைகளைச் சுற்றிப்பறிக்கத் தொடங்கினன், அந்தத் தோற்றமானது, மகம்மேருவினது சிகரங்களனைத்தினையும், வாயுதேவன் வளைந்தெடுப்பது போலவும் திருப்பாற் கடலைமத்திக்கு முன்னிலையில் வாசுகியை மந்தரகிரியிற் சுற்றியதையொத்தும் விளங்கியது, இவ்விதமாக ஆயிரங்குன்றங்களையுமெடுத்து இடிகளுமஞ்ச ஆர்ப்பரித்துச் சிவகுமாரன் விடுத்த தூதன்பேரில் வீசியகாலத்தில் அவைகள் வீறியெழுந்து ஒன்றுடனொன்று தாக்கிக்கிறுகிறெனச்சுழன்று கொண்டு வரும்வேகத்தினாலுண்டாகும் வாயுப்பெருக்கிற்பட்டு அம்மலைகளிடத்திற் சஞ்சரித்திருந்த யாளிகள் சிங்கங்கள் வளைந்தகோடுகளைப் பெற்ற மதயானைகள் வேங்கைகள் கரடி முதலிய மிருகங்கள் கோடானகோடிகள் பயப்பிராந்தியினால் அரற்றிக்கொண்டு பலதிசையினுமிரண்டோடி விழுந்து நாசமடையவும் அவ்வரைச் சாரல்களிற் கட்டியிருந்த பாரித்த தேன் கூண்டுகள் சிதைபட்டுத் தாரைவிட்டொழுகும் மதுக்களை வண்டினங்களெளித்ற் றெவிட்டவுண்டு வறுமையுற்றிருந்த மன்னர் சிவகடாட்சத்தினால் மகதயிஸ்பரியங்களைப்பெற் றனுபவித்துக்களிப்பவரைப்போல ரீங்காரத்தொனிகளைச்செய்துகொண்டு பலதிக்கினுஞ் சஞ்சரிக்கவும், செழித்தோங்கி வளர்ந்திருந்த பருவதங்களை அடியுடன் பறித்தெடுத்த ஆழ்ந்தவிடங்களில் மாறுமற் சுரப்பெடுத்துப் பெருகும் ஜலமானது சேர்ந்து பிரவாகமாய்க் கடலைப்போல அலைகளை மோதியிரைச்சலிட்டோடவும் கஜமுகன் துதிக்கைகளைச்சுற்றி ஹுங்காரித்துப்பெயர்த்த பருவதங்களினடிவாரத்திற் காட்டும் பள்ளங்களிற் பெருத்தோடும் புனற்பெருக்கிற் கடமைமான் முதலியமிருகங்கள் அச்சத்தினாற் சிதறியிரைச்சலிட்டோடி விழுகின்ற அதிர்ச்சியினாற்றுள்ளியெழும் நீரத்திவலைகளானது வானத்தெழுந்து தாக்குதலினாற் சூரியன் வெம்மையையொழிந்து குளிர்ந்து காட்டவும் இவ்விதச்சிறப்புகளைப்பெற்ற பருவதங்களை வீசியபோதுகயிற்றைச்சுற்றிவிடுத்த பம்பரத் தொகையையொப்பக் கிறுகிறெனச்சுழன்றுகொண்டு வீரவாகுதேவர் சமீபத்தில் வருமுன்னிலையில் இவற்றினாலுண்டாகிய ஆரவாரங்களுக்கஞ்சிச் சுவாலைமிகுத்தகிரணங்களைவீசிவரும் சூரியனும் பயந்தொளிப்பதாக அந்த ஆயிரம்பர்வதங்களும் ஒருமுகமாகச் சமுத்திரத்திலிறங்கும்மேகசாலங்களைப்போன்று அதிவேகமாகத்தன்பேரில்வருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு சற்றும் மனந்தளராமல் வெற்றிவேலைத்தாங்கிய சரவணபவன் திருவடிகளை மனதிற்றியானித்துக்கொண்டு அதுகளைத்தடுப்பதற்கு யாதொருமுயற்சிகளையும்நினையாமற் கம்பீரமாக எதிரில் நிற்கின்றபோது கஜமுகாசுரன் வீரவாகுதேவரை அதம்பண்ணுவதாகக் கோபித்துச்செலுத்திய ஆயிரம்பருவதங்களும் நந்தியெம்பெருமான் கணத்தலைவன்மீதிற் றுக்கியமாத்திரத்தில் ஆயிரங்கிரண சமோகங்களைப்படைத்த சூரியபகவானைப் பகைத்து மூடிய மேகசாலங்கள் பின்னப்பட்டுப் போவதையொத்துக்

கார்த்திகைத் தெரிவையரைத் தாயாகப்படைத்த சிவகுமாரன் பாதகமலங்களைத் தியானித்திருந்தமகிமையினால் யாதொரு துன்பங்களுஞ் செய்யாமல் தட்சணத்திற் பொடிப் பொடியாகப் பின்னப்பட்டுத் துகளாய்த் திசாதிசைகளிற்பறந்ததுமன்றியிற் பற்பலவளங்களுங் குறைபட மழைபெய்யாதகாலத்திற் சலப்பிரசமற்று வெளுத்திருக்கின்ற மேகங்கள்பரந்தும் பிரயோசனப்படாமற் சிதரிப்போகுந்தன்மையாக வியர்த்தப்பட்டது, இதுவல்லாமற் குயவன் பலநாள்களாகச் செய்தடுக்கியிருந்த மண்பாத்திர வடுக்குகளின்மீதிற் கற்றூண்விழுமாயின் நுறுங்கிச்சிதைந்தடங்குவதைநிகர்த்துக்கஜமுகாசுரன்விடுத்த வரைகள் வீரவாகுதேவர் வலிக்காற்றமல்மங்கி உருத்தோற்றமல் மறைந்தது. இவ்விதமாக புசபலபராக்கிரமசாலியின்பேரிற் செலுத்தியவரைக ளனைத்துங் கேடுபட்டுப் பயனடையாமற்போனதைக்கண்ட கஜமுகன் பிர்மித்துத் திகைத்துநின்ற காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில், தருமமார்க்கத்தைவழுவிக் கொடுங்கோல் முன்னிலையிற் றேடிவைத்த பொருள்களனைத்தையும்நீதிபரனாகியஅரசன் றண்டித்துக்கொண்டு போகத் தான்சம்பாதித்துப்போற்றிவந்த திரவியங்கள்முற்றினும்பரிகொடுத்து வறுமையுற்றுவாடும் பதிதனைப்போலக்காட்டியது, சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்வாறு தான்வீசியபருவதங்களின்பலமானதுதெரிந்தவுடன் அதிசயித்துமானம்பாதிப்பதாகக்கஜமுகாசுரனானவன் வடவையைப்போற்சீறி மந்தரத்தையொத்த பாரித்ததண்டாயுதமொன்றையெடுத்து கிறுகிறெனச்சுழற்றி யிதனால் நாசமடையக்கடவையென்று வலிக்கொப்பற்ற வீரவாகுதேவர்மீது வீசி ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் அப்படையானது மணிகளசைய அதிவேகங்கொண்டு மீறிவருவதை வீரன்கண்டு அனலையொத்த கொடுமையையும் பிரகாசத்தையும்பெற்ற வாளாயுதத்தை உறையில்நின்றும் உருவிக்கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு இடம் வலம் வலம் இடமாகச் சுழற்றிவிட்டவன்மீதிற் பறப்பதாக துகள்படவெட்டியெறிந்து தீரனாய் முன்னடிவைத்து பின்னடிவாங்கித் தாவிப்பாய்ந்து மேல்வருங்காலத்தில் யானைமுகங்களைப்பெற்ற பாதகன் வெற்றிமாலைதரித்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவருடைய வல்லபங்களையுந்திரத்தையும் மதித்து இவனை தாமசப்படாமற் கொல்லவேண்டுமென்றெண்ணி ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து அம்மருங்கில் வானத்தையளாவநிற்கின்ற பருத்தஆலவிருட்சங்களிற் பனையையொத்தசைந்திருக்குந் தனதுநீண்டதுதிக்கைகளைச்சுற்றி வேருடன்பறித்துவீரவாகுதேவர்மேலெறிந்தான் அத்தருக்கள் பிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கிமேலிட்டுவரும்போது தமது திருக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் வீரவாளைஓங்கிக் கண்டதுண்டமாகத்தறித்துக் குவித்தனர், அதுகண்டு கஜமுகாசுரன் கோபதீபிதனாய் விழிகளில் அனற்பொறிசிதற உருத்துமீட்டும் வீரவாகுபேரிற் செலுத்துவதாகநினைந்து வானத்தையளாவநிற்கின்றபற்பலபருவதங்களைப்பறிக்கத்தொடங்கியதைசுப்பிரமணியதேவர்விடுத்த தூதன்கண்டு லகுக்கொண்டுபாய்ந்து அப்பாதகன் துதிக்கைகளாயிரங்களையும்மலைப்பாம்புகளையொப்பப் புரளத்தக்கதாக வெட்டித்தள்ளியபோது அதனாலுண்டாகிய நோய்க்காற்றமல் வருந்தியும் அப்பாதகன் சீறி அவனைப்பற்றி வாயிற்போட்டுமென்றுகோபதாபங்களைத் தணிவேனென்றெண்ணினவனாயிரண்டாயிரங்கரங்களையும் இருபாரிசங்களினும்பரப்பி வளைத்தகாலையில் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் வாளாயுதத்தைவீசி ஒருபாரிசத்தில்வந்த ஆயிரங்கரங்களையுந்தரித்தெறிந்தபோது யானைமுகத்தைப்படைத்த பாதகன் தன்கரங்களிற் பாதிவெட்டுண்டு உதிரம்பெருகுவதையும் அதினாலுண்டாகிய வருத்தத்தையும் எவ்வளவும் லட்சியம்பண்ணமற் கொக்கரித்துக்கொண்டு மற்றஆயிரங்கரங்களினாலும் வெற்றிமாலைபுரளும் வீரன்மார்பிற் கோடை யிடிகளைப்போலமோதினான், அக்காலத்தில் வீரன் அதிககோபங்கொண்டு ஒருவிசைவாளைவீசி அந்தக்கரங்களையுங் கண்டித்தெறிந்தனர் ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே கொலைத்தொழிலையே முக்கியமாகச்செய்திருந்த யானைமுகப்பாதகன் இரண்டாயிரங்கரங்களையும் ஆயிரந்துதிக்கைகளையும் பறிகொடுத்து சிரபந்திகள்மாத்திரம் விளங்கக் கட்டையாக நின்ற தெப்படிக்குக் காட்டிய தெனிற் பலகிளைகள்மாத்திரம் நிற்க விழுதுகள் முற்றினு மிழந்து தோற்றும் ஆலவிருட்சத்துக்குச் சமதையாக விளங்கியது. இவ்வாறு கரங்களனைத்தினையும்போக்கி நிற்கின்ற கஜமுகன் தன்கோலத்தைப்பார்த்து மிகவும் வெட்கி யினியென்செய்வேன் எனக்கு முடிவுகாலம் நேர்ந்தபோதிலும் இவனையெவ்விதத்திலாவது கொன்று தின்று கொறித்தபின்பல்லது பிராணனைவிடேன் வீரனாகவிருப்பவன் செய்கை யிதுவாகுமென்றெண்ணினவனாய் மல்லயுத்தத்தினைச் செய்யக்குறித்துப் பின்னிடைந்து மலைகளையொத்த தோள்களினால் வீரவாகுதேவர் புயங்களிற்றாக்கிச் சிருங்காதஞ்செய்து மறுபடியும் பின்னிடையும்போது நமதையனாகிய வீரவாகு அப்பாதகன் கோலத்தைப்பார்த்து இரங்கிக் கரங்களைப் போக்கி வலியற்றவனாய் நின்றனன், இவனுடன் வெற்றிவாளாயுதத்தைக்கொண்டுபோர்செய்வது வீரருக்கழகன்று சாஸ்திரவிதிக்குமொவ்வாது ஆகலால் இவனைப்போலவே நானும் வெறுங்கையனாகநின்றுகொல்வது நீதியென்றெண்ணி பிரகாசம்பொருந்திய வாளாயுதத்தை உறையிற் செருகித் துரிதமாகப் பின்னிடைந்து தாவித்தமது பாதங்களிரண்டினால் அப்பாதகன் விசாலமாகிய மார்பினிடத்துதைத்தனர், அக்காலத்தில் நமதையன் பாதங்களின் உறுதிக்காற்றுதவனாய் ஓவென் றிரைச்சலிட்டுக் கொண்டு வீழ்ந்து மும்மதங்களொழுகாநின்ற யானைமுகங்களைப் படைத்த கஜமுகாசுரன் பதைபதைத்து உதைத்துக்கொண்டு மாண்டனன். வீரவாகுதேவர் பாதங்கள் பட்டுப்பிளந்த மார்பினின்றும் கரங்களின் மூலமாகவும் பெருக்கெடுத்தோடும் உதிரப்பிரவாகமானது இரைச்சலோடு அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து தேக்கிட்டுக் கருநிறத்தை மாற்றியது கேட்டீர்களோ ? நைமிசாரணியவாசிகளே ! வீரவாகுதேவருக்குங் கஜமுகாசுரனுக்குஞ் சண்டைநேர்ந்த பொழுதுண்டாகிய ஆரவாரங்களைக் கேள்விப்பட்ட அவுணவீரர்கள் இதுவென்னகாரணம் சத்துருக்கள் நேர்ந்து சண்டைகொடுப்பதாகக் காணுகின்றது இத்தகைய காரணம் நேருவதற்கு ஏதுவென்றோ அதைப்பார்த்து வருவதுகாரியமென்றெண்ணி அளவற்றவர் பலமுகங்களினுந் துரிதமாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு ஆயுதபாணிகளாக வருவதை வீரவாகுதேவர்தெரிந்து இப்பாதகர் என்சேவகத்திறத்தைக் காண்பாராயின் மனங்கொதித்துக்கோபமிகுதியினாற் கொடியபோர் செய்யத்தொடங்குவர் அக்காலத்தில் நானும் பின்னிடையாமற் சண்டைகொடுக்கவரும் இது நன்மையாகக் காணவில்லை மேலும் சண்டைக்காரம்பித்தேனாயினும் இவர்களுடன் வாதாடிவெற்றிபெறுவது இன்றுடன் முடியாது வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கும் சதுர்வேதங்களுக்கு மெட்டாத ஆதிதேவன் அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்ட பேரருளை மறந்து இந்தத் துன்மார்க்கர்களுடனெதிர்த்து வாதாடுவது கெடுதியாகும் இனி காலதாமசஞ் செய்யாமற் சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யாநின்ற இந்தப்பட்டணத்திற் றுரிதமாகச்சென்று வந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மீளக்கடவேனெனத் தீர்மானித்து மேலும் யோசிக்கின்றனர், நல்லது நாம் நினைந்த படிக்குப் போவோமெனினும் எந்தவாயில்களி

ன் மூலமாக நடக்க யத்தனப்பட்டாலும் அத்தலங்கடோறு
ம் அளவற்ற வெள்ளக்கணக்கிற் சர்வாயுதபாணிகளாக அவு
ணவீரர்கண்ணிமையைப்போலக் காவல்கொண்டிருக்கின்றன
ராதலால் இந்தத்தேகத்துடன் நான் அவர்களைக்காணுமற்போ
வது ஒருபோதுங் கூடாமையால் வேற்றுருப்பெற்று நடப்ப
து உத்தமமெனநிதானித்துகொடியவர்களுக்கு இயமனையொ
ப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் கூரியவேலாயுதத்தைத் தாங்
கிய குமாரசுவாமியார் அநுக்கிரகத்தினுல் இந்தத்தேகத்தை
மறைத்துச் சிற்றுருவமைந்து பாதகராகிய அவுணவீரர் காவ
ல்கொண்டிருக்கின்ற விந்தக் கிழக்குக்கோபுர வாயிலைத் துரித
மாகத் தாண்டிப்போய் சூரபதுமன் நகரத்திற் பிரவேசிப்ப
னெனத் துணிவுகொண்டவராய் நுண்மையிற் பரமாணுவினும்
மிகச்சிறுகியும் மேன்மையில் அகண்டாகார பரிபூரணமாகவு
மிராநின்ற குமாரதேவர் திருவடிகளை மனதிற்சிந்தித்துப்போ
ற்றி அத்தேவதேவன் கடாட்சவீட்சணியமுயற்சிகொண்டு அ
ணுப்பிரமாணம்பெற்ற தேகத்தைக்கொண்டனர். தமது முட்
பவறிவினைப்போலவே அதிநுட்பதேகத்துடன் சமர்க்களத்தை
விட்டு நீங்கி ஒப்புவமையற்றகந்தசுவாமியைத் துதித்துக்கொ
ண்டு மேலெழுந்து ககனமார்க்கமாகச்சென்று கிழக்குத்திசை
யில் விளங்குங் கோபுரவாயிலின் மீதேறி நின்றனர்.

நகர்புகுபடலம்.

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளுக்குமேல்நடந்த சரித்
திரங்களையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர். முற்குறித்தபடிக்கு
வீரவாகுதேவர் கோபுர மேற் புறத்தைக் காவல் கொண்
டிருந்த கஜமுகாசுரனைச் சின்னபின்னப் படக்கண்டித்த பி
ன்பு நவரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்குங் கிழக்குக்
கோபுரவாயிலின் மீதில் நின்றவர் ஆதிகாலத்திற் சிவபிரான்
ஆயிரகோடி அண்டப்பரப்பினையும் அவற்றுட்பட்ட தேவர்
மக்கள் விலங்கு பறவை ஊர்வனநீர்வாழ்வன தாபரசங்கம
னெச்சொல்லிநின்ற எழுவகைத் தோற்றங்களையும் பிண்டமா
கின்ற பொருள்களையும் மற்றவஸ்துக்களையும் படைத்த
வராய் அவைகளின் வரிசைக் கிரமங்க ளனைத்தையும் பார்த்
திருந்த விதத்தைப்போல வீரமாமயேந்திர புரத்தில் அடங்
கியிராநின்ற பற்பலவளங்களையும் பெருமிதங்களையுந் தமது
விழிகளைப் பாய்ச்சிக்கண்டு அற்புதமடைந்து புகழத்தொடங்
கினர். இந்நகரத்தைச் சூழவிருக்கின்ற கொட்டாரங்களில்
நாட்டப்பட்டு அவைகளிடத்தில் இருப்புச் சங்கிலிகளினுற்
பந்திக்கப்பட்டிருக்குந் தறிகளைமுறித்துப் பாகனைச்சிதறிவிதிட்
டு மும்மதங்க ளொழுகாநின்ற நீலகிரிகளைப்போலக் கறுத்த
காத்திரவுடல்களையுடைய யானைக்கூட்டங்களையோசிக்குமிட
த்தில் முற்காலத்திற் சூரபதுமன்செய்த கொடியதவத்துக்கி
ரங்கி எழுந்தருளிய சிவபிரான் பற்பலவளங்களுடன் அ
வனுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற ஆயிரத்தெட் டண்டங்களி
லும்பரந்து அலைகளைமோதி வளர்ந்திராநின்ற சமுத்திரங்கள
னைத்தும் ஏகோபித்துவந்து தேங்கியிருப்பதற்கொத்தும் பிட
ரிமயிரவைய இருமருங்கினுந்தூக்கி யிராநின்ற சாமரங்கள் சு
டிலவும் முத்துக்களினுலும் பட்டுகளினுலுஞ் சோதித்திராநின்
ற மணிகளிற் றெங்கவிட்டிருக்கும் சிறுசலங்கைகள் சத்திக்
கவும் நான்குபாதங்களினும் பொருந்திய தண்டைகள் கலிக்
கவையாளியாக விட்டும் வட்டணைப் பயிற்சிகளைச் செய்தும்
பாய்ச்சலிற் செலுத்தியும் வருகின்ற பற்பல நிறங்கள்பொ
ருந்தி அலைகளை யொப்பத்தாவும் உத்தம அசுவபந்திகளின
ணிமோகங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் மேற்குறித்த அண்டப்பெ
ருக்கிலடங்கி யிராநின்ற மேகசாலங்க ளோரிடத்திற் சேர்ந

து சூலவிவிளங்குவதுக் கொப்பாகவும் பொன்னுருளைகள் அ
ச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை பட்டுச்சீலை கொடிகுடை
முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று நவரத்தினமயமாகச் சொ
லித்திராநின்ற தேர்களின் பந்திகளை நிதானிக்குமிடத்தில் அ
ண்டங்களிலுள்ள சத்தகுலாசலங்கள் முதலிய பருத்தமலைக
ளனைத்தும் சூரனுக்கினைக்கஞ்சிவந்து நெருங்கியிருப்பதற் கி
ணையாகவும் கோரைத்தந்தங்களையும் செம்பட்ட மயிரினையும்
பருத்த தோள்களையும் தேககாத்திரத்தையும்பெற்றுச் சர்வா
யுதபாணிகளா யிராநின்ற கால்பலங்களின் விரிவை நோக்கு
மிடத்திற் பற்பலபுவனங்களி லடர்ந்திராநின்ற விருட்கூட்
டங்கள் ஒருமிக்கச்சேர்ந்து நெருங்கியிருப்பதற்குச் சமதை
யாகவும் இவ்விதமாகச் சூரபதுமன் பரமசிவகடாட் சத்தினு
ற்பெற்ற ஆயிரத் தெட்டண்டங்களி லடங்கி யிருக்கின்ற மத
யானைகளும் வேகமுள்ள குதிரைகளும் சொர்னமயமா யோ
ங்கியிராநின்ற தேர்களும் அதிசூரராக விருக்கின்ற அவுண
வீரரும் மற்றசிறந்த பொருள்கள்முதலிய வளங்களனைத்து
ம் இந்நகரத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றது போலக் காட்டுவதால்
இவற்றின் பெருக்கையும் சிறப்புகளையுங் கண்டு பூர்த்தியாகத்
தெரிந்தவரன்றோ அகிலங்களனைத்தினையுங் கண்டவர்கள் இத்
தலத்திற் கிடையாத பொருளெங்கேனுமுண்டோ இந்தமயே
ந்திரபுரத்தி லடங்கியிருக்கின்ற ரதகஜதுரக பதாதிகளாகிய
நால்வகைச் சேனைகளின் பெருக்கைக்கணித்து இவ்வளவென
ச் சொல்லக்கூடுவதோ ஆகிலும் ஒருவகையாகக் குறிக்குங்
காலையிற் சகலபுவனங்களினும் புகழாநின்ற பெருமையினை
யுடைய சூரபதுமன் சிவபிரான் கொடுக்கப்பெற்ற ஆயிரத்
தெட்டண்டங்களிலு மிராநின்ற பருவதங்களின் தொகைக்கு
மேற்பட்ட தேரணிகளும் இரத்தினமயமாக விளங்கும் முக
படாங்கள் பொருந்திய மத்தகங்களையும் மும்மதங்களொழு
கும் பனையையொப்ப நீண்டசையுந் துதிக்கையினையும் மூன்
றும்பிறையை நிகர்த்தகோடுகளையு முடைய யானைக்கூட்டங்
கள் பெரும்புறக்கடலாதிய சமுத்திரங்களின் விரிவுக்கு மே
லாகவும் தத்தித்தாவிப்பாயும் பரவிகளின் பெருக்கானது ச
முத்திரங்களினெழும் அலைகளின் தொகையினு மேலிட்டும் பு
சபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய அவுணப்படைகளின் கணித
மானது கடற்கரையி லடர்ந்திருக்கின்ற வெண்மணற்றொகை
க்குமேலிட்டு மிருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும் இவையன்றி
யிற் சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற ஆயிரத் தெட்டண்ட
ங்களினுமிராநின்ற செல்வமிகுதிக ளெல்லாம் இந்தமயேந்
திரபுரியெல்லையாகிய பதினுயிரயோசனை விஸ்தீரணத்திலட
ங்கியிருப்பதற்கொத்து அற்புதக் காட்சியாகத் தோற்று கின்
றது, இதையோசிக்குமிடத்திற்சத்துருக்கள் உதிரத்திற்றோய்ந்
து பிரகாசியாநின்ற வேலைத்தாங்கிய சூரபதுமன்செய்த அரி
யதவமுயற்சியினுல் மேற்குறித்திருக்கின்ற வளங்களனைத்தும்
ஏககாலத்தில் இத்தலத்திற் சேர்ந்து படிந்திருக்கின்ற தாகச்
சொல்லவேண்டும் இப்படிக்குப் பலவண்டங்களிற் பெருத்தி
ராநின்ற அஷ்ட ஐஸ்வரியச் சம்பத்துகளனைத்தும் ஏகமுக
மாக இப்பட்டணத்திற் பெருத்திருக்கக்கண்டபோதினும் முக்
கியமாக ஒருவன் தேடவேண்டிய சிறந்த தருமங்களையும் த
யை தாட்சணியம் சிவகாருண்ணியமென்னும் இத்தகையசத்
கருமங்கள் எவ்வளவுந் தோற்றப்படவில்லை சூரபதுமன்தேவ
ர்களை வாட்டிச்சிறையிலடைத்திருப்பதைப்போலவே யிவ்வித
நற்கருமங்களையுங்கிட்டி நெருங்கவொட்டாமல்தள்ளிவிட்டன
ன், இவன்பெற்றிருக்கின்ற மகதயிஸ்பரியச் சம்பத்துகளுடன்
நித்தியமாகிய தருமமுதலிய நல்லொழுக்கங்களுஞ் சேர்ந்திரு
க்குமாயின் ஒருகாலத்தினும் இவன் செல்வத்துக்குத் தாழ்வு

நேரவறியாது இத்தகைய அகண்ட சாம்பிராச்சியவைபவங்க
ளைப் பெற்றுவாழும் சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற இந்தச்சிற
ந்தபட்டணத்தில் அவுணவீரர்கள் மாளிகைகளிடத்தினும் ஆல
யங்கடோறும் மற்றுமிராநின்ற சுபகரமாகிய சடங்குகளைச்
செய்துவரும் இடங்களினும் முழங்கி வருகின்ற ஜயபேரி மங்
கலமுரசம் சின்னம் சங்கமாதிய பதினெண்வாத்தியங்களும்
சத்தசாகரங்களி னொலிக்குமேலாக எங்கும் அதிர்ந்துகொண்
டிருக்கின்றன இத்தகையவாத்தியங்களைச் செய்து வருகின்ற
வர் பெருக்கத்தை யாவராற்கணிக்கப்படும் இவர்கள் வாசமா
யிருக்கின்றவீதிகள் இரண்டாயிரயோசனைப்பரப்புள்ளதாயிரு
க்கின்றன இதுவுமல்லாமல் மாறியொலிக்கும் மணிகளைப் பெ
ற்றதாய் மும் மதங்களொழுக வீறிட்டுப் பாகனைச்சீறிச்செல்
லும் யானைகள் பெருக்கை என் விரண்டு விழிகளைக் கொ
ண்டு கணிக்கப் படுவ தன்று இவைக ளிருப்பிடம் பதி
னாயிர யோசனை எல்லை யுண்டு நவரத்தின மயமாய் பா
ரித்திரா நின்ற தேர்கள் தொகையையும் நிதானிக்கக் கூடா
து அவைகளை நிறுத்துங் கொட்டாரங்களும் பதினாயிரயோ
சனைப் பிரமாணமுண்டு மல்லகதி மயூரகதியாகிய நடைகளை
ப்பெற்ற உத்தம அசுவங்களின் மிகுதியை எண்ணக் கூடுமோ
அவற்றினைக் கட்டியிருக்கின்ற சாலைகள்மாத்திரம் இருபதினா
யிரயோசனை விஸ்தீரணத்தினு மேலிட்டிருக்கின்றது, கோப
மே குடிகொண்டிருக்கும் சுத்தவீரராகிய அவுணப்படைகளி
ன்விரிவை எண்ணிமுடியாததைப்போலவே அவர்கள் வாசமா
யிருக்கின்ற விசாலமாகிய தெருக்களையும் நிதானிக்கப் படவி
ல்லை, இவைநிற்கத் தத்தித்தாவி அலைகளையொப்பப்பாயும் புர
விகளினது வாயிலிருந்துபெருகும் விலாழியென்னும் நுரைப்
பெருக்கும், யானைக்கூட்டங்களினது மத்தகத்தினுங் கன்னத்
தினும் பீசங்களினும் நின்றொழுகும் மதநீர்களும் சேர்ந்துபெ
ருகி நீலோத்பலத்துக்குச்சமதையாகிய கரியவிழிகளைப்படை
த்த ராசஸ்திரீகள் தங்கள் கணவருடன் பிணங்கிக் கழற்றியெ
றிந்த முத்துமாலைகள் புஷ்பசரங்கள் கலவைச்சேறுமுதலிய
குப்பைகளைவாரிக்கொண்டு ஜலதாரைகளின்மூலமாக ஓடி அக
ழியாகவளைந்திருக்கும் விசாலம்பொருந்திய சமுத்திரத்திற்சே
ர்த்து வழிகளைச்சுத்திசெய்திருக்கின்றது. இத்தகைய சிறப்பு
களைப்படைத்த இந்த மயேந்திரபுரியைத் தாமரைமலர் வாசி
யாகிய இந்தப்பிரமனொருவனால் நிர்மித்ததெனச்சொல்ல நா
வெழவில்லை, பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிவாளைத் தாங்கும்
சூரபதுமன் சிவபிரான் கடாட்சத்தினாற் பெற்றிருக்கின்ற ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களினு மிராநின்ற பிர்மதேவர்களனைவருங்
கூடி யோசித்துச் சிற்பநூலிற்குறித்திருக்கின்ற விதிப்படிக்கு
ச் செய்தமைத்ததாகக்காணுகின்றது. மேலும் இந்தநகரத்தை
ப் படைக்கும்பொருட்டு முந்தி இந்திரன்வாசஞ்செய்யும்பொ
ன்னுலகத்தையும், விஷ்ணுவீற்றிருக்கின்ற வைகுந்தத்தையும்,
பிரமனுலகையும், அஷ்டதிக்குப்பாலக ரிருக்கின்ற நகரங்கள்
முதலிய சிறந்த பதங்களைச் சிருஷ்டித்துப் பழகிய பின்பு இ
தனைப்படைத்ததாகவேண்டும், இஃதன்றியிற் பூமியைவளைந்தி
ராநின்ற கடலினது பெருமையை யொருபோதுங் கண்டுங்கே
ட்டு மறியாதவர்கள் ஒருதடாகத்தை அருமையாகப் பார்க்க
ப்பெறுவராயின் அதனைவிசாலமாகவும் ஆழ்ந்து ஜலசமர்த்தி
யாகவுமிருக்கின்றதெனக் கொண்டாடுவதைப்போலப் பொன்
மயமாகிய தெய்வலோகத்தினையுந் திசைக்காவலர் பட்டணங்
களையும் நாகலோகத்தையும் மிகுத்த செல்வவளங்களைப்பெற்
றிருக்கின்றதாகப்புகழ்வர். இப்பட்டணத்துக்குச் சமதையாகி
ய வைபவங்களைப்படைத்த நகரம் யாதிருக்கின்றது. சொர்
ணத்தினாலமைந்த உருளைகள் அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்

கைமுதலிய அலங்காரங்களுடன் நவரத்தினமயமாகச்சொலி
த்திராநின்ற தேரணிகளும் உரலையொத்த கால்களையும் மாறி
யொலிக்கும் மணிகளையும், இரத்தினவகைகளினாற் சோடித்த
முகபடாத்தினையும் பெற்று மும்மதங்களையும்பெருக்கியுலவும்
யானைக்கூட்டங்களும் பக்கங்களிற் சாமரைகளசையவும் நா
ன்குபாதங்களினும் வீரகண்டைகள்கலிக்கவும் அலைகளைநிகர்த்
துத்தாவி வட்டணைவருங் குதிரைப்பந்திகளும் சகல ஆயுதபா
ணிகளாய்க் கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள்பறக்க எக்காலத்தி
னுஞ் சண்டையையேவிரும்பிக் கறுத்த தேகத்தைப்பெற்றிரு
க்கின்ற வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுண வெள்ளங்களும்
இடைவிடாமற் சமுத்திர கோஷ்டியைப்போல விசாலமாகிய
தெருக்களெங்கும் ஆர்ப்பரித்தடர்ந்திருப்பதை யோசிக்குமிட
த்தில் அண்டங்கள்முற்றினு மிராநின்ற சதுரங்கச் சேனைகளை
யும் சூரபதுமன் ஒருமிக்கத்தருவித்து ஓரிடத்திற் சிறைபடுத்
தியிருப்பதுக் கிணையாகவிருக்கின்றதல்லது மற்றொரு வுவமா
னங்களையும்பேசுவதற்கு எனக்குத்தோற்றவில்லை. மருதம், மு
ல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை எனச்சொல்லும் ஐவகைநிலங்
கள்முதலிய வடங்கிய பூமண்டலத்திற்பரந்து மிகவும் நுட்
பமாகவிருக்கின்ற பரமாணுக்களும் சேனைகளினது நெருக்கில்
நுழையப்படாமையாகவிருப்பதால் லட்சுமீகரம்பொருந்திய
இந்தநகரவீதிகளெங்கும் நெருங்கிப்போகவும் வரவுமிருக்கின்
ற இரத கஜ துரக பதாதிகளின் பெருக்கினை யாவராற்கணித்
துச்சொல்லக்கூடும், கருநீரைப்பெற்ற கடலினை அகழியாகவ
ளைந்திருக்கப்பெற்ற இந்த வீரமாமயேந்திரபுரிக் கிணையாகச்
சகலச் செல்வச் சிறப்புகளையும் படைத்திருக்கின்ற நகரமொ
ன்றிருக்கின்றதென உவமானக் குறிப்பினாலாவது பேசுவோ
மெனினும் பெருமைபொருந்திய ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு
ம் அடங்கியிருக்கின்ற பற்பல வளங்களையும் இந்த நகரத்திற்
காணுகின்றதைப்போல மற்றொருபதங்களினுமுண்டோ ! ஆத
லால் இந்தநகருக்கிதனையே ஒப்புக்காட்டவேண்டுமல்லது வே
றுகிடையாது, இவ்விதவைபவங்களைக் கிடைத்திருப்பதாயினு
ம் ஒப்பனையற்ற கீர்த்தியைப்பெற்ற இந்நகரத்திலடங்கியிருக்
கின்ற சம்பத்துக்களானவை சிறந்த தங்கத்திற் பதிந்திருக்கி
ன்ற வயிரத்தினின்றெழும் ஒளியானது பலதிசையினும் வீசினா
லும் கண்டவர்களுக் குதவியாகாததைப் போன்றும் உலோ
பிக்குக்கிடைத்திருக்கின்ற செல்வத்தைநிகர்த்தும் யாவருக்கு
ம் பயன்றராமல் நன்மைபொருந்திய சுத்தோதகம் - பால் -
தயிர் - நெய் - கருப்பஞ்சாறு - மது - இந்த ஆறு கடல்களும்
பிற்பட ஒருபிராணிக்கும் உபயோகமற்ற லவணசமுத்திரத்தி
னைச் சிறந்ததாக முன்னெடுத்துப்பேசும் புகழ் வாய்ந்ததைப்
போல விருக்கின்றது. இவையன்றியுங் கறுத்தமேனியைப் ப
டைத்த பூத பைசாச டாகினிக்கூட்டங்கள் பணிவிடைகளைச்
செய்து போற்றிவர உயிர்ப்பலியுண்டு களித்திருக்கின்ற காளி
தேவியினது சன்னிதானத்திலிருக்கின்ற கற்பகத்தருவினது வ
ளங்கள் பிறருக்குதவாமல் வியர்த்தமாகவிருக்குந் தன்மையு
மொத்து அலைகள்பெருத்த சமுத்திரமத்தியில்விளங்கும் மயே
ந்திரநகரத்தி லடங்கியிருக்கின்ற சம்பத்துகள் உலகங்களி லி
ராநின்ற யாவருக்கும் பிரயோசனப்படாமலிருக்கின்றது. இ
க்குறைவன்றியில் மற்றொருதாழ்வுங் காணப்படவில்லை, கொ
லைத்தொழிலையே முக்கியமாகவிரும்பிச் செய்துவரும் பாதக
னாகிய பானுகோபன் அக்கினிப்பிரவேசப்படுத்தப் பொன்னு
லகமெரிந்ததெனச்சொல்லுகின்றதுமுழுப்பொய்யாகும்அந்த
தெய்வலோகமானது இந்த மயேந்திரபுரியினது செல்வப்பெ
ருக்கைப் பார்த்துப் பார்த்து இத்தகைய வளங்கள் சிறப்பாக
ப் பேசிக்கொள்ளுந் தன்னிடத்தி லில்லையென்னும் வெட்கம்

மனதையலைத்துப்பாதிக்க அவ்வெப்பத்தினால் தகிக்கப் பட்டதாகவேண்டும்ஜயசாலியாகியசூரபதுமன்சிவகடாட்சத்தினாற் பெற்றிருக்கின்றஅண்டகோடிகளிற்சொலித்திருந்தசூரியர்களனைவரும்அவன்கட்டளையின்படிக்குஇத்தலத்திற்சேர்ந்துகிரணங்களைப்பரப்பித்தமதுதொழில்களைச்செய்திருப்பதைப்போல இந்நகரங்களெங்கணும்நவரத்தினமயமாகவிளங்குங்கோபுரங்களைக் கணிக்கக் கூடவில்லை மேலும் மாட்சிமைபெற்றபூலோகமுதற் சொல்லாநின்ற யேழுலக வடுக்குகளைப்போல விசாலமாகிய ஏழுநிலைகளைப் படைத்திருக்கின்ற கோபுரவாயில்களின் பெருக்கங்களுக்கு மத்தியிற் சூரியசந்திரர் நவக்கிரகங்கள் முதலியோர் பதங்கள் சேர்ந்திருப்பதற் கிணையாகப் பற்பல அந்தஸ்துகளைப் படைத்துச் சித்திரங்களமைந்து இரத்தினமயமாக விருக்கின்ற மாடமாளிகைகள் வானத்தையளாவவோங்கி யிருபாரிசங்களினும் நெருங்கி நூறுயோசனை நீளமும் ஆறுயோசனைப் பரப்பும் பெற்றிருக்கின்ற பற்பலதெருக்கள் முற்றினும்போகின்ற இரதகஜதுரகபதாதிகள் நடக்கவிடம் போதாமல் வானவழிக்கொண்டும் நெருங்கிச் செல்லுகின்றன, வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணர்கள் தங்கள்மீதிற் கிரணகாந்தி தாக்குவதினாற் கோபித்து இப்பட்டணவெல்லையைத் துரிதமாகத்தாண்டிப் போகும்படிக்குச் சவுக்குகளினால் அடித்தோட்டுவதைப்போல மேகசாலங்கள்பரவியிருக்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரங்கள்முதலிய தலங்களில் நாட்டியிருக்கின்ற கொடிச்சீலைகள் காற்றினசைவிற் பட்டு படபடெனத் தாக்குவதினாற் சூரியன் தேரிற்பூட்டிய புரவிகள் விரைந்தோடுகின்றன மேலுப்பரிகைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற பளிங்குமாடங்களின்மீதுவாசமாயிருக்கின்ற மின்னலையொத்த சாயலையுடைய பருவதருண மங்கையர்கள் மஞ்சனமாடி புஷ்பங்களணியப்பட்ட அளகபாரங்களைப் புலர்த்தும் பொருட்டு அகிற்சந்தனப் புகைகளைக் கொடுக்குந்தோறு மேலிட்டு அம்மாளிகையைச் சூழ்ந்து மறைத்திருப்பதைப்பார்க்குமிடத்தில் நன்னெறிகளற்ற அவுணவீரர்கள் கீர்த்திப்பிரபாவங்க ளனைத்தும் அவர்கள் தினந்தோறும் செய்துவருகின்ற பாதகவிருளினால் மங்கியடங்கிநிற்பதுக் கிணையாகக்காட்டுகின்றது முத்து பவளம் வயிரம் வயிடூரியம் கோமேதகம் புஷ்பராகம் நீலம் மரகதமெனச் சொல்லாநின்ற நவரத்தினவிதங்களினால் வெவ்வேறாகச் சோதித்துப் பிரகாசிக்கும் பற்பலநிலைகளையுடைய பொன்மயமாகிய உப்பரிகைகள் அணியணியாகப்பெருத் திருக்கின்றன, இவையன்றியில் அழகிய சந்திரகாந்தப் பாறைகளினாற் சோதித்திருக்கின்ற நிலமாடங்களின் மேல்நிலைகளில் மேகவரவையிச்சித்திருக்கின்றதோகை மயில்கள் சஞ்சரித்திருக்கவும் சேற்கண்டையையொப்பப் பிறழ்ந்துவிளங்கும் விழிகளைப் படைத்தவுணமங்கையர் உலவுகின்றதை யோசிக்குமிடத்திற் களங்கத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சந்திரனை மேகங்கள் சூழ்ந்திருப்பதையொப்பக்காட்டுகின்றது சிறந்தசெம்மணிகளினாலும் பளிங்கினாலும் சோதித்திராநின்ற அரண்மனைகளின் மேற்புறத்தில் விளங்குகின்ற பொன்னடுக்குகளி னிடத்தில் சிலமடந்தையர்கள் தங்கள்பாதங்களிற் சத்தித்திராநின்ற சிலம்பு தண்டைகளிற்பதிந்த நீலமாதிய மணிகளின் காந்தியானது பரவிக்காட்ட அன்னங்களையொப்ப மெல்ல மெல்லப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்துலவுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் வெண்டாமரை செந்தாமரை மலர்களினிடத்திற் பெருகுந் தேனை வண்டினங்கள் புசித்துச் சப்தித்திருப்பதற் கிணையாகத்தோன்றுகின்றது, இதுவல்லாமல் வருணராசன் முத்துகளையொத்த சன்னசம்பா அரிசியைச் சுத்திசெய்து உலையிலிட்டுப் போகவும் அக்கினிதேவன் சிறுக எரித்துப் பதனறிந்திறக்கிய அன்னத்துடன் பற்பல பதார்த்தவகைகளைச் சேர்த்துத் தேவகன்னியர்கள் பொற்கிண்ணங்களிற் படைத்து உபசரிக்க அவுணராசர் தங்கள் தேவிமாருடன் ஒவ்வொருபதார்த்தத்தை ஒருக்காலருந்தி நெய்பாலுடன் இஷ்டான்ன போசனஞ்செய்து களபகஸ்தூரிகளை யணிந்து புஷ்பங்களைச்சூடி உல்லாசமாக மேடைகளி னிடங்கடோறுங் களித்திருக்கின்றனர், செம்பட்டமயிர்களுடைய காளையர்களும் செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டி விளங்கும் பாதங்களைப்பெற்ற விடைநாயகிகளும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்து கலவித்தொழில்களைச்செய்து களித்தும் பிணங்கியும் ஊடல்தீர்த்தும் இவ்விதங்களாக எவ்விடங்களினுங் காட்டுகின்றதால் மன்மதனுலக மிதுவென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது, இதுவுமல்லாமற் சிலகாமுகர்கள் இரத்தினாபரணங்கள் முத்துமாலைகள் சொர்னச் சரப்பளிகள் முதலாகிய உலுப்பைகளைத் தூதர்மூலமாகப் பரத்தையர்களுக்கனுப்பிஅவர்கள்விரும்பி அங்கீகரித்ததைக்கண்டுகளித்தும் வெறுத்துத் திருப்பியதைத்தெரிந்து வாடியுமிருக்கின்றனர் வண்டினங்களானவைஅவுணராசர்களணிந்திருக்கின்ற புஷ்பமாலைகளினிடத்தும் கன்னியர்கள் அளகபாரங்களிற் செருகியிராநின்ற புதியமலர்களினும் நவரத்தினமயமாக விராநின்ற மாடமாளிகைகளிற் நெருங்கவிட்டிருக்கின்ற புஷ்பக்கொத்துகளிடத்தினும் பற்பலமலர்களைப் பெற்றுப் பரிமளித்திருக்கின்ற நந்தனவனங்களினும் தாமரைமுதலிய புஷ்பவகைகள் அலர்ந்திருக்குந் தடாகங்களினும் பர்வதாகிருதியாக விருக்கின்ற யானைகளது மதநீர்ப்பெருக்கினும் யாழினைமீட்டிப்பாடுந்தோறும் அவ்வோசையினது இன்பத்தினிடத்தில் விருப்புற்று அவர்களுணர்வானது அதைத்தழுவி உலவுவதைப்போல ரீங்காரத்தொனிகளைச்செய்து திரிந்து திரிந்து தேனையுண்டு திரிகின்றது இவையன்றியிற் றனக்கொருவரும் நிகரில்லாத புசபலபராக்கிரமசாலியாகியசூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்கு இந்நகரத்தில் உலவுகின்றதென்றலானது தெளிந்த நீரைப்பெற்றிருக்கின்ற சமுத்திரத்திற்படிந்து கற்பகம் பாரிசாதமுதலிய மலர்களையுடையநந்தனவனங்களிலுலாவி நவரத்தினமயமாகவிளங்கும் உப்பரிகைகளிலிராநின்ற சாளரங்களின் மூலமாய் மெல்லநுழைந்து மதுபானஞ் செய்தவனைப்போல அசைந்தசைந்துலவுகின்றது, இதுவல்லாமல் இப்பட்டணத்தில் அணியணியாக விளங்குகின்ற உப்பரிகைகளின்மேல்நிலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற அவுணமங்கையர் நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களையும் புஷ்பமாலைகள் முதலாகிய அலங்காரங்களைச்செய்துக்கொண்டு அதனைப்பார்க்கும் பொருட்டுச் செந்தாமரையையொத்த கரங்களைநீட்டி வானத்திற் செல்லுஞ் சூரியனைப்பற்றிக் கண்ணாடியாகக்கொண்டு தமது அலங்காரங்களைக்கண்டு களித்து மீட்டும் வானத்தில் வீசுகின்றனர், சித்திரங்களெழுதியிராநின்ற பொன்மயமாகிய மேடைகளின் மீதிற்கணவருடன் சரசசல்லாபங்களை விளைத்திருக்கின்ற மங்கையர்கள் ஏதோ சிலகுற்றங்களைப்பாராட்டிப் பிணங்கி கணவர்களுடைய சிவந்தசிகையைப்பற்றி யிழுத்துச் செம்பஞ்சூட்டிய பாதங்களினால் உதைக்க அதைக்கட்டியிருந்த பொற்கயிறுக ளறக்கண்டு சீக்கிர மாகத் தமது கரங்களை மேகத்தி னிடத்தில் நீட்டி அதிலிராநின்ற மின்னற்கொடியை எடுத்து விரிந்தலைகின்ற சிகையைக்கட்டிக்கொண்டு தேவியர் பிணக்கை நீக்கிக்களித்திருக்கின்றனர், ஆரவாரங்களைச்செய்து பெருகுகின்ற வானகங்கை தவழத்தக்க உன்னதமுள்ள பொன்னுப்பரிகைகளின் மேனிலைகளிலுலவுகின்ற சுந்தரவதிகளாகிய கன்னியர்கள் யாதொருகுறைபாடுகளு மில்லாமற் பாங்கியர்

சேடியர் ஏவல்களைச் செய்துவரத்தக்கதாக காலங் கழிக்க நினைந்து ஆகாயத்தினுலவும் மேகங்களிலிருக்கின்ற இடிகளையும் நட்சத்திரங்களையும் வாரியெடுத்துக்கொண்டு அம்மானைகளாடியுங் கழங்குகளுருட்டியும் அவற்றின் மூலமாக விழிகள் சுழல விளையாடுகின்றனர். பருவதங்களுக் கிணையாக வோங்கிப் பொன்சிகரங்கள்விளங்கச் சித்திரப்பிரதமைகள் வெண்சாமரைமுதலிய தொழில்களைச்செய்துவரும் இரத்தினமயமான மாளிகைகளின்மீதில் வாசஞ்செய்கின்ற பெண்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் அழுகின்றதை நீக்கும்பொருட்டுச் சூரியன் தேரிற் பூட்டிச்செல்லும் பச்சைக்குதிரைகளேழையும் அவிழ்த்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தகாலத்திற் சூரியன்வந்து சூரன்கட்டளையின்படிக்குத் தன்தொழிலை நடத்தக் காலதாமத மாகுதென்று இதங்கள்பேசி மெத்தெனக் குதிரைகளை விடுவித்துக் கொண்டு பழையபடிக்குத் தன்கதியிற் போகின்றனன். மகரதோரணம் கொடிகள்நாட்டி சொர்னமயமாகிய சன்னல்கள் பவழவுத்திரங்கள் மரகதக்கொடுங்கைகள்முதலிய சிறப்புகளையுடைய மெத்தைகளின்மீதிற் பாங்கியர்களுடனிருக்கின்ற மங்கையர்கள் கடககங்கணங்களணிந்திராநின்ற கரங்களை நீட்டி மேகங்களிலிராநின்ற மின்னல்களையும் இடிகளையும் எடுத்துச் சிரோரத்தினங்களை யிடையிற் கோத்து அரைச்சலங்கையாசத்தமது பிள்ளைகளுக் கணிந்தும் வானத்திற்செல்லும் மேகத்தைப்பற்றி வஸ்திரமாக இடையிற்கட்டி விளையாடுவதைக்கண்டு களிக்கின்றனர். நவரத்தினமயமாகிய பொன்மாளிகைகளின் மேற்றலங்களிற் பளிங்கினாற்சோடித்து நிலைக்கண்ணாடிகள் தாபித்திராநின்ற மாளிகைகளினிடங்களிற் பிள்ளைகள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றவேளையிற் சூரியன் உச்சியில்வரக்கண்டு இது கனிந்த கனியென்று பற்றி வாயிலிட்டுக்கடித்து சுடுகைக்காற்றுமலெறிந்து அழக்கண்ட தாயர்கள் சீக்கிரமாய் ஆகாயகங்கையைக் கரங்களிலேந்தி வாயைக்கழுவிக் குடிப்பித்தபின்பு சொர்னமஞ்சத்திற்கிடத்தித் தாலாட்டி உறங்கச்செய்கின்றனர். இந்நகரைக்கண்டு வானநாடுவெட்கி யிறங்கி யிருப்பதுக்கொப்பாக விசாலமாயிருக்கின்ற சொர்னமாடங்களின்மீதிற் சஞ்சரிக்கின்ற ரூபலாவண்ணியமுள்ள இராசபத்தினிகள் கண்டவர்கள் களித்துப் புகழத்தக்க சுந்தரமுள்ள தமது பிள்ளைகள் கிலேசிக்கின்ற காலையில் வானத்திற்போகின்ற சூரியன் கரத்திற் கொண்டிருக்கும் தாமரைமலரைப்பறித்துக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்து ஓயப்படுத்தி யிருக்கின்றனர். மற்றொருபுறத்திலிராநின்ற சித்திரவிசித்திரமாகப் படைத்துவிளங்கும் பாரித்த மேடைகளின்மீதிற் சர்வாபரணபூஷிதைகளாகக் களித்துக் காமலாகிரிவீறிச் சோபப்படுகின்ற அவுணமங்கையர் வானத்திற்போகின்ற தேவர்களைத் தாமரைமலரையொத்த கரங்களைநீட்டிச் சைகைகாட்டி யழைத்தகாலத்தில் அவர்களைக்கூட மனமில்லாமல் மறுக்கக்கண்டு பயமுறுத்தும்பொருட்டு கள்ளர் கள்ளரொனக்கூவ அதற்கஞ்சிச் சம்மதித்துச் சபீபத்தில்வரும்போது அவ்வோசையைக் கேட்டுவந்த தங்கள் கணவருக்கு நம்முடைய குழந்தைகளுடன் விளையாடுகின்றனரொனச் சொல்லி யனுப்பிப் பின்பு மனதுக் கிஷ்டமாகக் குலாவியிருக்கின்றனர். இப்பிரகாரம் விண்ணவர்படுந் துன்பங்களை நினைக்க மனம் வருந்துகின்றது சொர்னமயமாகப் பரந்திருக்கின்ற உப்பரிகைகளினிடத்திற் களித்திருக்கின்ற தருணமங்கையர் அழைக்கின்ற சமையத்தில் வந்தால் பலவத்காரமாகக் களவுப்புணர்ச்சியை முடிக்கின்றனரொன்று அத்திசையைநோக்கப்பயந்தும்அப்படிக்குமறுக்கின் என்னகொடுமைகளைச் செய்விப்பரோவென வாராமலிருக்க நடுங்கியும் வஞ்சகமாகத் தமது மங்கையர் புணர்வதை அவுணர் காணுவராயிற் கொல்வரோ யிதற்கென் செய்வோமென்று வாடியும் இப்படிக்குப் பலவிதங்களினும் அச்சமானது மனதைப்பாதிக்கநோகின்றனர். இந்தத்தீனராகிய தேவர்க ளென்செய்வார், இஃதன்றியிற் சந்திரகாந்தங்களினாற்செய்து முத்துமாலைகளைத் தூக்கியிராநின்ற மேலுப்பரிகைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற அரிவைமார்கள் தங்கள் குமாரர்கள் ஓயாமல் அழுகின்றபோது சூரியன் தேர்வரக்கண்டுபிள்ளைகளைஅதன் மீதிலேற்றிச்சிலதூரம்போய் அழுகை ஓய்ந்தபின்பு கொண்டுவந்து விடக்கடவையெனக் கட்டளையிடுகின்றனர். மூதேவிக்குச் சமதையாகிய அவுணமாதர்களிட்ட ஏவல்களைச்செய்தும் அவர்கள் உறங்கும்போது பாதங்களைத்தடவியும் தோழிகளைப்போலத் தேவகன்னியர்கள் ஊடியங்கள் செய்கின்றனர், ஆதலாற் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்த உலகத்தில் வேண்டிய பேறுகளைத் தருவதற்குத் தவத்தினுமேலானதொன்றில்லை, இவையன்றியிற் பஞ்சகற்பகத்தருக்களும் சிந்தாமணி காமதேனுவும் சங்கநிதி பதுமநிதி முதலானவை யிந்தமயேந்திரபுரியில் வாசஞ்செய்கின்ற அவுணமங்கையர்க ளிருக்கின்ற தலங்களிற்சென்று வேண்டியவஸ்துக்களைக் காலங்களில் உதவிவருகின்றன. இதுவுமல்லாமல் வானத்தையளாவிச், சொர்னமயமாகவிருக்கின்ற மேலுப்பரிகைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற காமிகளாகிய பெண்கள் சூரன்தங்கை அசமுகியைப்போல வானத்திற்செல்கின்ற தேவர்களிற் றங்களுக்கு இஷ்டமானவர்களைப் பலவந்தமாகவலித்து காமவிகாரத்தினாற் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டுப் பஞ்சணைமெத்தையிற்சேர்ந்து கிரீடித்துத் தமதிஷ்டந் தீர்ந்தபின்பு அவர்களைவிடுகின்றனர். ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கித்திரிகின்ற சூரியனானவன் முன்னம் பானுகோபனால் கட்டுண்டபடியால் பயந்து தன்கிரண காந்தியானது உப்பரிகைகளின் சாளரவாயில்களின் மூலமாக நுழையவொட்டாமற் சுருக்கிக்கொண்டு போகின்றனன். நவரத்தின மயமாகிய மேல்நிலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பேதையர்கள் கணவரிடத்துப் பிணங்கியெறிந்தமுத்துமாலை புஷ்பசரங்கள்முதலாகிய குப்பைகளை வாயுதேவன் காலங்களில்நீக்கிச் சுத்திசெய்யவும் வருணராசன் பனிநீரிற் கலவைச்சாந்தைக் கூட்டித் தெளித்துப் புழுதிகளையடக்கித் திரிகின்றகாலத்தில் உண்டாகுஞ் சேற்றைச் சூரியபகவான் புலர்த்திப்போகின்றனன். இவ்வித உபசாரங்களைப் பெற்று இந்த நகரவாசிகள் களித்திருக்கின்றனர். திருப்பாற்கடலில் வடவாலிலையின்கண் ஸ்ரீமஹாலட்சுமிசமேதராகப் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவைப்போல வானத்தையளாவநிற்கும் பளிங்குமாடங்களின் மேற்புறத்தில் மேகங்கள் மின்னலைவீசி நித்திரை செய்கின்றது இத்தகைய சிறப்புகளையுடைய மயேந்திரபுரியினிடத்திலிராநின்ற இராஜவீதிகளினும் ஆலயங்கள்முதலியதலங்களிலும் எக்காலத்தும் புள்ளாங்குழலினோசையும், யாழினதுநாதமும் திருச்சின்னம், காகளம், சங்கம், சங்கீத மேள முதலிய பதினெண்மேளவாத்தியங்களின்முழக்கமும், சரிகமபதநிசவெனப்பாடுகின்ற சப்தசுர கண்டத்தொனியும், இடைவிடாமற் செய்துவருந் திருக்கலியாணமாதிய மகோச்சவங்களிலெழுகின்ற ஆரவாரங்களும், மங்கலபேரி, ஜயபேரியினதுதொனியும் பெருத்துச் சமுத்திரகோஷ்டத்தினும்மேலிட்டு சத்தித்திருக்கின்றது. பர்வதாகிருதியாகவிருக்கின்ற யானைக்கூட்டங்கள் போகுந்தோறும் பெருகுகின்ற கன்னமதம் கபோலமதம் பீசமதமென்னும் வெள்ளங்கள் பெருத்திருக்கின்ற இராசவீதிகளில் மன்மதனைப்பழித்த சுந்தரமுள்ள அவுணவீரர்களும் இலக்குமிக்குமேலிட்ட வடிவுள்ள மங்கையர்களும் தங்களிற் களிமிகுதியினால்வீசுஞ் சுண்ணப்பொடிகளானவை படிந்து சேறுக்

கவும், கன்னியர்கள் கணவரிடத்தூடலினாற் கழற்றியெறிந்த இரத்தினாபரணங்கள் முத்துமாலை புஷ்பசரங்கள் விழுந்து பழையபடிக்குப் பூமியாக்கவும் இவ்விதச் சிறப்புகளைப் பெற்ற இப்பட்டணவீதிகளினெங்குந் தோற்றுகின்றது. நவரத்தினமயமாகிய உப்பரிகையின்மீதில் உலவுகின்ற அழகுள்ள கன்னிகை ஒருத்தியானவள் மிகுத்த சுந்தரமுள்ள இராசகுமாரன் அவ்வீதியில் விருஷபத்தைப்போலக் கம்பீரமாகநடந்துபோவதைக்கண்டு மோகித்து அவனிடத் தளவற்ற இன்பத்தைக்கொண்டவளாய் வெட்கத்தினால் அதனைத் தோழியர் பாங்கியரிடத்தில் வெளியிடாமல்மறைத்து காமவிகாரமேலிடத் தீயிற்பட்ட புஷ்பக் கொத்தைப்போல மனம்வாடி வருந்தி மயங்குகின்றகாலத்தில் அத்தோற்றமானது முகமுதலான குறிகளினால் வெளிப்படக் காட்டத்தெரிந்து ஓ! மனதே? என்னாசைப் புருடனிடத்திற் றூதுசென்று ஒருமைப்படுத்தாமல் ஒளித்திருப்பது உனக்கழகோவென மிகவுந் தளர்ந்து கனிவகைகளைக் கொடுத்து வளர்த்துவருகின்ற கிளிகளைப்பார்த்து இச்சரீரத்தில் ஆதிதொட்டிருக்கின்ற மனமானது இப்படிக்கும் வஞ்சிக்கலாகுமோ சொல்லென்று முறையிடுகின்றனள். தண்டை சதங்கைமுதலிய ஆபரணங்களையணிந்து விளையாடித்திரிகின்ற இராஜகுமாரர்கள் மான்குட்டிகளைப் பூட்டியோட்டும் கொடிகளாகிய சிறப்பினைப்பெற்றசிறுதேர்களினது உருளைகளின்பொன்னை வீதிகளிற்பரப்பி யிருக்கின்ற சந்திரகாந்தப்பாறைகளும் இந்திரநீலக்கற்களும் கிரகிக்கின்றபடியால் மண்ணாசை பொன்னாசை பொருளாசையென்னுங் கால்விலங்கில் அகப்பட்டுழலுகின்ற மனிதர்களைப் பொன்னாசை கொண்டவர்களென்று வெறுக்கலாகுமோ? ஐம்புலன்களைத் தன்வயப்படுத்தி வஸ்துநிச்சயத்தை யறிந்திருக்கின்ற தபசிகளும் இச்செல்வ மிகுதியைக் காண்பாராயில் இச்சிப்பரெனச் சொல்லவேண்டும் ஆதலாற் பொருளாசையை யொழிந்தவர்களிரார்கள் அவாவை நீங்கிய மகத்துக்களும் இந்தப்பட்டனத்திலிராநின்ற செல்வங்களைப்பெற்று வாழும்படிக்கு தவங்களைச்செய்வர். அளவற்ற காலம் அரியதவங்களைச்செய்தவர்களல்லது இந்த சம்பத்தைப் பெறமாட்டார்கள். இவ்வித வளமைகளையுடைய மயேந்திரத்திலிருக்கின்ற கிளியையொத்த மழலைச்சொற்களைப்பேசுகின்ற பிள்ளைகள் விளையாடுகிறபோது இறைக்கின்ற சுண்ணப்பொடிகள் அவ்வீதிகளிற்போகின்ற யானைக்கூட்டங்களினிடத்துண்டாயோடும் மதப்பெருக்கிற்படிந்து உலர்த்தியும் வானத்திலோங்கி ஆகாயகங்கையைச் சேறாக்கியும் வருகின்றது சூரபதுமன் ஆக்கினையின்படிக்கு ஆகாயகங்கையானது இந்நகரத்திலிராநின்ற இராசராசன்முதலிய சகலருக்கும் தாகசாந்திக்குதவியாகப் பரவியும் சுத்தோதக சமுத்திரமானது இப்பதியிலிருக்கின்றவர்கள் ஸ்நானமுதலிய நித்தியகருமங்களைக்கழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு மாடமாளிகைகள் வீதிகள் சோலைகள் முதலிய விடங்களிற் குளங்கள் தடாகங்கள் ஓடைகள் மடுக்கள் ஏரிகள் ஜலதாரைகள் ஆகிய உருவுகொண்டு தாயைப்போல உதவிவருகின்றது ஆசிரியனிடத்தில் தனுர்வித்தையின் படிக்குவிற்பயிற்சிகற்கின்றவர்களும்வாள்வரிசையையிடசாரி வலசாரி முறைப்படிக்கு வட்டணைவருபவரும் கதைப்பழக்கத்தை கற்கின்றவர்களும் மற்றபடைகளின் திறங்களைத்தெரிகின்றவர்களும் ஆனை ஏற்றங் குதிரை ஏற்றம் தேரோற்றம் இவைகளைக் கற்கின்றவர்களும் அனற்பொறிகள் விழிகளிற்பறக்கத்தக்கதாக மல்லயுத்தஞ்செய்பவரும் இந்திரஜால மயேந்திரஜாலங்களைப் பழகுகின்றவர்களும் திருக்கலியாணமுதலிய காரியங்களைக்குறித்துப் பேசப்போகின்றவரும் வருகின்றவரும் இப்பட்டணத்தெல்லையில் விழிகளுக்குத்தோற்றுகின்றவளாயில் நேத்திரோற்சவமாகக் காணப்படுகின்றனர். சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்திருக்கின்றதவமுயற்சியினால் இந்நகரத்திலிருக்கின்றவர்களில் நரம்புகள்தோற்ற வாடியும் தசையில்லாமல் உலர்ந்து வதங்கிய தேகத்தையும் நரைதிரை மூப்புகளினால் வருந்திக் கோலூன்றித் தள்ளாடிநடக்கும் விருதப்பருவத்தினைப்பெற்றும் யமதரும னாக்கினையிற்பட்டுச் சாகின்றவரும் பிணிகளிற்பட்டுவருந்தியும் வறுமையாளராய் உழலப்பட்டவர்களும் காணப்படவில்லை. ஆதலாற் றவத்தினும் உறுதியானதொன்றுமில்லை. சூரபதுமன் ஆக்கினைக்குட்பட்டுப் பால்தயிர் முதலிய சத்த சமுத்திரங்கள் தமது விசாலமாகிய உருவங்களைச்சுருக்கி யிந்த மயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற உப்பரிகைகள் மேடைகள் இல்லிடங்கள் வண்டகசாலைகள்முதலிய தலங்களில் தனித்தனியாக குளங்கள் கேணிகளாகவிருந்து இப்பட்டணத்திற்றங்கியிருக்கின்றவர்களுக்குக்காலங்களில் வேண்டியவைகளைவழங்கிவருகின்றது. லட்சுமீகரம்பொருந்திய இவ்வீதிகளிலிராநின்ற சிலஅவுணமாதர்கள் கள்ளுஞ்சாராயுங் கலந்துண்டவெறியினால்இடையிற்றரித்திருக்கின்றபட்டாடைநழுவிப்போகநாணத்தையும்போக்கிக்கடககங்கணங்களையணிந்துசெந்தாமரைபோலவிளங்கும்கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு கண்டவர்கள்களித்துநகைக்கத்தக்கதாகக்குரவைக்கூத்தாடுகின்றனர் இந்தவிசாலமாகிய வீதிகளில் வாசஞ்செய்கின்ற வடிவுள்ளகாளையரும் திலதப்பொட்டணிந்து சந்திரனையொப்பப் பிரகாசிக்கின்ற முகாரவிந்தங்களைப் பெற்ற கன்னிகையரும் அலங்கரித்துக் கொண்டு நிலைக்கண்ணாடிகளிற் பார்த்து மனதுக்குரம்மியப் படாமல் அடிக்கடிக்குக் கழற்றியெறிகின்ற நவரத்தினமயமாகிய பணிகளும் பொன்னுடைகளும் கற்பகமலர்மாலைகளும் கலவைச்சாந்துகளும் நெருங்கிச் சகலரும் புகழ்கின்ற பொன்னுலகத்தைப்போல எக்காலத்தும் இராசவீதிகள் விளங்குகின்றன தங்க மயமாகிய தண்டை சதங்கைமுதலிய ஆபரணங்களையும் புஷ்பமாலைகளையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு தோழியர்களுடன் கலந்து அழகிய வீதிகளில் விளையாடித்திரிகின்ற சிறுபெண்கள் பொன்முச்சில்களில் முத்துகளை வாரி வாரிக்கொழித்துவருமுன்னிலையிற் பெருகுந் துகளானது இந்நகர முற்றும்பரந்து சமுத்திரத்தைச் சேறாக்கிக் கழிகளைமேடாக்கி மீறி பொன்னுலகையும் பூழிபட்டுவருந்தச் செய்கின்றது இந்தமயேந்திர புரியில் வாசஞ் செய்கின்ற இளவரசர்கள் செம்மலரினாலும் வெண்மலர்களினாலும் சோடித்திராநின்ற பந்துகளை வானத்தெறியுந்தோறும் மேலோங்கிமறிந்து வீழ்வதைப்பார்க்குமிடத்திற் சந்திரசூரியர்கள் தங்கள் நிலைகளிற் றப்பியிறங்குவதையொத்துக் காட்டுகின்றது புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய அவுணவீரர்கள் மதுவுண்ட வெறியினாற் கள்ளைப்பொற்கிண்ணங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு பொற்பஞ்சரங்களில் வளர்கின்ற ஆண்கிளிகளுக்குக் குடிப்பித்துகாமத்திலின்புறச்செய்து மனதுக்கினிய ஆண்வருந்திப் பார்த்திருக்கப் பேடை அன்னங்களின் மீதேற்றிப் புணரச்செய்து அதனைக்கண்டு சரீரம் பூரித்து நகைத்துத் தாங்களுங்காமுற்றுத்தத்தந்தேவிமார்களை வலிதிற் புணர்ந் தின்புற்றுக் களித்திருக்கின்றனர், பானுகோபன் சிறைசாய்த்து வந்தடைத்திருக்கின்ற தேவர்கள் சிரங்களி னணிந்திருந்த வயிரமுடிகளைச் சிலகாமுகர் பறித்துக்கொண்டு அதிற்பதித்திருக்கின்ற இரத்தினங்களை ஊடலினாலுதைத்துச் சிவந்திருக்கின்ற தங்கள் சிகையிவிடத்திற் செம்பஞ்சூட்டிய பாதங்களின் குறியைக் காட்டியிருக்கின்ற பரத்தையர் தரிக்கின்ற பாதுகைகளில் அழகுபெறப்பதிந்து வெகுமதியாகக்கொடுத்துப் பிணக்கைத்தீர்த்துக்குலாவுகின்றனர், விசாலமாய் நீண்டிருக்கின்ற இவ்வீதிக

ளிற் றிரிகின்ற சிலகாமுகராகிய அவுணர்கள் அக்கினிமுதலிய தேவர்கள் வேதப்பிராமணர் பெரியோர்கள் பந்துக்கள்சாட்சியாகத் திருமணஞ்செய்த கற்புடையதேவியர் வருந்திவாடத்தக்கதாக அவர்களை விரும்பாமற் பிறர்நகைத்து நிந்திக்கப் பிராணனுக்குத்துணிந்து அன்னியர் தேவியர்களிடத்துக்காமுற்றுச்சோரத்திற் புணர்ந்துவருகின்றனர், இக்கொடியசெய்கையையும் என்விழிகளினாற் பார்ப்பதோவென்று வீரவாகுதேவர் வருந்தினவராய் அப்புறம்நோக்குமிடத்தில் இழைநுழைய விடம்பெறாமல் விம்மிநெருங்கித் தேமல்பரந்து முத்துமாலை மோகனமாலைகளைத் தரித்துத் தங்கக் கலசங்களைப்போலப் பொலிவாயிருக்கின்ற கொங்கைகளைப்பெற்ற இயக்ஷமங்கையரும் கண்டவர்கள் மனதைக்குழைந்து வாடச்செய்யும் வனப்புள்ள அரம்பையர்களும் மனதி லிரக்கமென்பதில்லாத கடினசித்தமுடைய அவுணப்பாவையரும் அரக்கர்பெண்களும் மற்றுமிராநின்ற சுந்தரமுள்ள பருவமங்கையர்களுங்கணிகையர்களாக மாடமாளிகைகளிலிருந்து காமுகராகிய அவுணவீரருக் கின்பத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர், இவையன்றியும் சந்தன களப கஸ்தூரிக்குழம்பும் கதம்பப் பொடியும் பரிமளமிகுத்த புஷ்பச்செண்டுகளும் சுகந்தமலர்மாலைகளும் பனிநீர்த்தூவல்களும் மற்றுமிராநின்ற சின்னங்களைக்கொண்டு சுந்தரவதிகளாகிய பரத்தையர்கள் காளைப்பருவத்தினராகிய அவுணராசகுமாரர்களுடன் வங்கணமாகக் கூடிவிளையாடுகின்றதைப் பார்த்தவர்கள் மனதைமயக்கி அவர்கள் மையலிற்படச்செய்வதால் அனங்கனாகிய மன்மதன் உருக்கொண்டு வாசமாய்த் தன்தொழிலைச் செய்திருக்கின்றவீதியிதுதானோவென்று ஆச்சரியமாகப்பேசினவராய் அழகிய அன்னப்பட்சிகள் பதுமராகத்தையொத்த நிறத்தினைவாய்ந்த மாட்ப்புருக்கள் பசியகலாபங்களைப்படைத்த மயிலினங்கள்பஞ்சவர்னக்கிள்ளைகள் நாகணவாய்ப்பறவைகள் முதலிய சிறந்தபட்சிசாதிகளனைத்தும் இந்நகரத்திலிருக்கின்ற மங்கையர்கரங்களினும் மாடமாளிகைகளினும் வாசமாய்ப் பொற்கிண்ணங்களிற் பால்கனிகளைத் தரத்தின்று களித்திருக்கின்றனஇந்த வீரமாமயேந்திரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற இராசகுமாரர்கள் தாங்கள் திருமணஞ்செய்துகொண்ட மனைவியிடத்தினும் காந்தருவவிவாக மூலமாகச் சம்பாதித்தபாவையர்களிடத்தினும் காமுற்றுத் தேடிவைத்திருக்கும் இரதிகளையொத்தமாதர்களிடத்தினும் சுந்தரவதிகளாகிய கணிகையரிடத்தினும் வண்டினங்கள் பற்பலமலர்களி லிடத்திறங்கித் தேனையுண்டுகளிப்பதைப்போல இன்பநலங்களை யனுபவித்து இஷ்டாலாபமாக விருக்கின்றனர், இவையன்றியிற் சிலகன்னியர் செம்பஞ்சுக்குழம்பினாற் சித்திரங்களெழுதப்பட்டுப் பொற்றண்டைசதங்கைகளணிந்து செந்தாமரைமலரையொப்ப விளங்கும் பாதங்கள் மத்தளத்தைப்போலச் சதிமுறையில் மதிக்கவும் தங்கக்கச்சிறுலனையப்பட்டு முத்தாரங்கள் முதலிய ஆபரணங்களைத்தாங்கி யிறுமாந்து யமனையொப்பக் கண்டவர்மனதைவாட்டும் கொங்கைகள் தாளங்களைப்போற்முக்கவும் கோகிலங்களை நிகர்த்து வசனித்துக் கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனும் மயங்கும்படியாக உத்தரியப் போர்வை சரிந்து தனங்கள் தோற்றத் தங்கள் மனதுக்கினிய கணவருடன் கலந்துகொண்டானந்தித்தும் குரவை யாடல்கள் முதலிய வேடிக்கைகளைச் செய்துகொண்டு இணைபிரியாமலிருக்கின்றனர், நவரத்தினமயமாக விளங்கும் மேடைகளின்மேல் நிலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற சுந்தரவதிகளாகிய சிலகன்னியர்கள் தங்கள் கணவருடன் சொக்கட்டான் முதலிய விளையாடல்களைச்செய்து கொண்டு வரும்போது காமவிகாரமேலிட்டுத் தம்பதி சமேதராய்ப் பொன் மஞ்சங்களின்மீதுசேர்ந்து இரவுபகலென் றெண்ணாமல் மதனநூலின்படிக்குச் சுரதலீலைகளைச்செய்து கொவ்வைக்கனியையொத்த இதழ்வெளுக்கவும் சந்திரனையொத்த திருமுகமண்டலத்தில் முத்துகளைப்போல வியர்வைகாட்டவும் இருவர் மனமும் ஒன்றுபடப் புணர்ந்து களித்திருக்கின்றனர், சில வனிதையர்கள் தங்களிஷ்டதேவதைகளை மனைகளில்நிறுத்திப் புஷ்பங்களைக்கொண்டு அரிச்சித்து ஆடு கடாமுதலியபலிகளைக்கொடுத்துத் தூபங்களைக்காட்டி முற்றியபின்பு பறைமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்க அத்தேவதை உருவைக்கொண்டுபோய்க் கங்கையிற்சேர்த்துத் திரும்புங்காலையில்தெய்வமருளினாற் கூத்தாடிக் குறிகள்சொல்லித் தங்கள் மனைகளிற்சேருகின்றனர், வெற்றிமாலைதரித்த வேலையொத்த விழிகளைப்படைத்தஇராஜகன்னியர்களும்காமனும்நாணத்தக்கவடிவுள்ளஇராசகுமாரர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற பொன்மேடைகளின் மேற்புறங்களில் நாட்டி அசைந்திருக்கின்ற தோரணங்களானவை மகர மச்சங்களுலவி யிருக்கின்ற சமுத்திரத்திலோடும் கப்பல்களில் நிறுத்தியிருக்கின்ற பாய்மரங்களைப்போலக் காட்ட நின்றது, சித்திரபடாம் பொருந்திய மத்தகத்தையுடைய யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் வீரர்கள் சுற்றிப்போகவும் ஈட்டி கதை முதலிய படைகளைக்கொண்டு பரிசனர்காத்து நடக்கவும் முரசங்கள் பறைகளை முன்னம் முழக்கி நடக்கவும் இதன்மத்தியில் இராசபட்டத்தானைகள் அளவற்றது அரண்மனையை நோக்கிப்போகின்றன. தேன்கள் சொரிந்து வண்டினங்கள் மொய்த்திராநின்ற புஷ்பமாலைகளைத் தரித்திருக்கின்ற சிகையினையும் மேகத்தைப்போன்ற கறுத்தமேனியையுமுடைய சில அவுணவீரர்கள் பல்லக்கு குதிரை யானை யிவற்றின்மீது ஆரோகணித்துக் கொடி கொடைமகரதோரணம் விருதுகள் மங்கல முரசம் சின்னமுதலிய பரிவட்டணைகள் முன்செல்ல இராசவீதிகளிற் பவனிவருகின்றனர், இத்தகையசிறப்புகள் வாய்ந்த இந்தப் பட்டணத்தி லிருக்கின்ற பலருக்கும் உபயோகமாகும் பொருட்டுச் சிங்கம் புலி கரடி யானை பன்றி மான் கடமை முதலிய பருத்தமிருகங்களின் மாம்சங்களை வண்டிகளில் நிரப்பிக்கொண்டு தெருக்கள் தோறுந் திரிந்துதிரிந்து அவரவர்களுக்குச் சம்மதமான பண்டங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு போகின்றனர், மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரவாயில்களும் பொன்மதிலும் பலசிகரங்களும் நிலைகளும் சோலைகளும் வாவிகளும் மற்றும்வேண்டும்சிறப்புகளில்லாத அரண்மனைகளொன்றுங் காணவில்லை மேகங்களைப்போல ஜயபேரி முழங்கவும் வானத்திற் படபடென்றசையும் படிக்குப் பலதுசபடாங்கள் மகரதோரணங்கள் அருகுகள் ஆலவட்டங்கள்தாங்கிநடக்கவும் அருகு நிவர்த்திகள் பலர்தாங்கிப்போகவும் சுத்தவீரர்களாகியசேவகர்கள் ஆயுதபாணிகளாய் நாற்புறங்களினுஞ் சூழ்ந்துகாத்துச்செல்லவும் ஒற்றைச்சாய்மரா யிரட்டைச்சாய்மரங்களை யிருபாரிசங்களினும் வீசிக்கொண்டு போகவும் தவளக் கொடைகளைத் தாங்கிநடக்கவும் இவ்வித ஓலக்கங்களின் மத்தியில் இராசகுமாரர்கள் விருஷபங்களைப்போலக் கம்பீரமாக வாகனங்களிற போகின்றனொன, இவ்விதங்களில் அந்நகரமுற்றினு மிராநின்ற அதிசயங்களைப்பார்வையிட்ட வீரவாகுதேவர் பேசுகின்றனர், பல்வளங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற பூமிதேவியானவள் அளவற்றகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து வருந்தியதற்குப்பெற்ற பலப்பிராப்தியைப்போல ஒப்பனையிலடங்காத பல சிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியில் அடர்ந்திருக்கின்ற மகதயிஸ்பரியப் பெருக்கினை யிரண்டுவிழிகளைப்பெற்றிருக்கின்ற யான்நிதானித்து புகழ்வதற்கெளிதோ; திரிலோகங்களை

யுஞ் சிருஷ்டிக்கவல்ல பிரமனாலும் இப்பதியின் பெருமைகளை வர்ணிக்கக்கூடுவதோ பலயுகங்கள் அரியதவங்களைச்செய்து சிவபிரான் கடாட்சத்தினால் அளவிறந்த விழிகளைப்பெற்ற மகத்துக்களிருக்கின் அவர்களாலொருகாலம் இதன்பெருமைகளை மதித்துப்பேசப்படுமென நினைக்கவேண்டும் அப்படிக்குப்பெற்றுக் கண்டபோதினும் ஒருவாயினால் விரித்துச்சொல்லப்படாது மேகசாலங்கள் தினந்தோறும் பானஞ்செய்தபோதினும் சமுத்திர நீர்குறைபட்டுக் காட்டுவதில்லை அதைப்போலவே யிச்சிறந்த மயேந்திரபுரியினது செல்வங்கள் ஒருபிரமாணத்திலடங்கப்பட்ட தாகக் காணவில்லை பற்பலவிழிகளைப்பெற்றுகோடாகோடி வாயினைப்படைத்த ஒருவன் பரமசிவகடாட்சத்தினால் பூர்த்தியாக நிதானித்துப் பேசினும் கேட்கப் பட்டவனுக்கு ஒருசெவிபோதாது பலகோடிவேண்டும் ஆதலால் விரித்து விரித்துப் பேசுவதிற்பயனில்லை அமோகமாகிய விழிகளும், வாய்களும், செவிகளும், அறிவும்பெற்றுச் சிவநாதன் கடாட்சவிட்சணியமுங்கிடைப்பின் ஒருபரியாயமாகக் கணிக்கலாகுமாயினும் ஆயிரயுகங்கள் வேறொரு சிந்தனையுமில்லாமற் குறிக்கவேண்டும். அப்போதும் இந்த ஒப்புவமையற்ற பட்டணத்தின் சிறப்புகளைமுற்றினும் அளக்கவொண்ணாது தேவர்கள் முதலாயினர் இதன்பெருமைகள் முழுவதுந்தெரிந்து அனுபவித்துக் களிக்கும் பொருட்டு பற்பலயுகங்கள் அரியதவங்களைச்செய்து பெற்ற வரமுயற்சியினால் ஆயிரம் பதினாயிரம் கோடியித்தொகை சிரங்களைப்படைத்து இத்தலத்தில் அவதரித்து இதிற்பட்ட அளவற்றசெல்வ வளங்களைக்கண்டுங்கேட்டு மின்புற்றுமிருக்கின்றனர், என்மனந்திருப்தி பெறும்படிக்குத் தேவாதிதேவனாகிய ஆறுமுகசுவாமியார் கிருபையினால் விசுவரூபத்தைக்கொண்டு இத்தினமே யிச்செல்வவளங்களைக் கண்டுபோகநினைப்பேனாயில் அத்தோற்றத்தைக் கண்டபகைவர் சண்டைக்குநேர்வர் அதனாற்காலதாமசமாகும் மேலும் உந்திகமலத்திலுதித்த பிரமனறியாதவேதப்பொருளை அகஸ்தியருக்கு வெளியிட்ட எமதுகர்த்தனாகிய சரவணபவன் கட்டளையிட்டிருக்கின்ற பணிவிடையை மறந்து இச்சிறப்புகளைப் பெரிதாகவெண்ணிப் பார்த்திருப்பது என்னொத்தவனுக்கடாது அழகு மன்று ஆதலால் விரைவில் இப்பதியினுள்ளே பிரவேசிப்பேனென நிதானித்தவராய் மேலும் சில சங்கைகொண்டு பேசுகின்றனர், தங்கமயமா யிரத்தினகாந்திகளை வீசிச் சித்திர அலங்காரங்களைப்பெற்று மேருவையொப்பப் பாரித்திராநின்ற மேடைகள் உப்பரிகைகள் அரண்மனைகளிருபாரிசங்களினும் நெருங்கிச்சூரியனுடைய கிரணங்கள் தோற்றாமல் நிழல் பரந்து குளிர்ந் திருக்கும் நீண்ட் தெருக்களில் இப்போது நான் கொண் டிருக்கும் அணுப் பிரமாண வுருவத் துடன் போக யத்தனித்த போதினும் ரதகஜ துரக பதாதிகளும் நகரவாசிகளும் நெருங்கிக் கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள் புசங்களுடன் புசங்கள் தாக்கச் செல்லுகின்ற பெருக்கில் தப்பித்துக்கொண்டுபோகக் கூடாதாகையாற் ககனமார்க்கமாக நடப்பது தகுதியெனத் தீர்மானித்துத் தாம்வீற்றிருந்த கோபுரவாயிலைக்கடந்து வானத்திற்றாவிச் சிலதூரஞ் சென்றவராய்ச் சூரபதுமன் பிரதமகுமாரனாகிய பானுகோபன் வாசஞ்செய்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய மேடையின் மேல்நின்று அதின்சிங்காரங்கள் முற்றினுங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு இதுபரியந்தம் பார்த்துவந்த செல்வங்களைப் பெரிதாக மதித்தனம் இதில் ஆயிரத்திலொருபங்குக் கொவ்வாதுஇவர்கள் தவமுயற்சிகளை யாவரால் அளக்கப் படுமெனப்புகழ்ந்து அத்தலத்தைநீங்கி எக்காலத்திலும் அக்கினிசொலித் திருக்கும் விழிகளையுடைய. இரண்டாவதுகுமாரன் அக்கினிமுகன் வாசஞ்செய்கின்ற உப்பரிகையின் மீதிலிறங்கி அத்தலத்திற் றோற்றுகின்ற வினோதங்களைப்பார்த்து ஒன்றுக்கொன்று அதிகரித்த வளமிகுத்ததாக விருக்கின்றது இவர்கள் சம்பத்தின்பெருக்கையளவிட்டுமுடியாது பொன்னுலக வாசியென்றும் திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனென்றும் புகழாநின்ற தேவேந்திரன் சம்பத்தைப்பெரிதாகப்பேசுவது அபலமென் றிகழ்ந்து அதைக்கடந்து அபராஞ்சியினும் மிகுத்து விளங்குகின்ற தேகத்தைப்படைத்த ஆடகனென்னும் மூன்றாவதுகுமாரன் வீற்றிருக்கின்றமாளிகையினிடத்திற் பாய்ந்து அதன்பெருமிதங்களையுங் கண்டுமதித்து இந்தச்சுந்தரத்துக்கு எந்தவுலகங்களும் ஈடுபடாதுமேலும் குபேரனையிவர்களடியனாக வைக்க வேண்டும் அத்தகைய சம்பத்துகளெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற தெனக் கொண்டாடி அதையுந்தாண்டி நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்கள் சொலித்துக் கொண்டிருக்கும் பத்துத்தலைகளைப் பெற்ற வச்சிரவாகுவென்னும் நான்காவதுபிள்ளை வாசஞ்செய்கின்ற மாளிகையின் மீதில்நின்று அத்தலத்திலிருக்கின்ற வேடிக்கைகளைப் பிரமனாலும் எண்ணிமுடியாதெனத் தீர்மானித்து அதையுங்கடந்து மற்றபிள்ளைகள் மூவாயிரர் வீற்றிருக்கின்ற மேடைகள்தோறும் போய்ப்போய் அத்தலங்களிற் காணப்படுகின்ற செல்வப் பெருக்கைக்கண்டு அதிசயித்தவராய் இத்தகையவளங்கள் இவர்களுக்குக் கிடைத்ததுமிகவும் அற்புதம் முக்கியமாகச் சொல்லநின்ற வைகுந்தநகரா யிந்தவீரமா மயேந்திரபுரிக்கு ஒப்பாகப்பேசலாகாது ஆதலால் என்னால் அளவிடப்படுவதோ வென்றுபேசி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனானசூரபதுமன் மனதுக்கிசைந்த மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லவல்ல மந்திரிகளிற் றலைமைபெற்றிருக் கின்ற தருமகோபன் அரண்மனை மீதிற்பாய்ந்து அதன்மகிமைகளைப்பார்த்து இதற்கொன்றும் ஒப்புச்சொல்லத் தகாதெனப் பேசி அதன்மீதுவிளங்குகின்ற சொர்னச்சிகரங்களி னொன்றில்நின்று கொடிய செய்கையையுடைய புலிக்கூட்டமத்தியில் மானினங்களகப்பட்டுவாடுவதைப்போல பாதகராகியஇராட்சதர்காவலிற்பட்டு வருந்துகின்ற இந்திரகுமாரன் சயந்தன் முதலாகிய தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் சிறைச்சாலைகளை விழிகளைப்பரப்பி நகரமுற்றினும் பார்ப்பதாயினர்.

சயந்தன்புலம்புறுபடலம்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே யிதுபரியந்தம் வீரவாகுதேவர் மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து நடந்தசரித்திரங்களைச் சொன்னோம் இனிமேல் சயந்தன் முதலாகிய தேவர்கள் காவலிலடங்கிக் கிலேசிக்கின்ற செய்திகளையும் தெரிவிக்கின்றனம் தாய் தந்தையராகிய யானைகள்நீங்கிய காலத்தில் தனித்திருந்த யானைக்குட்டியைப் பற்றிக்கொண்டுபோய் வேடரானவர்கள் மறைவிடத்திற் பதலப்படுத்தியபோது அந்தக்குட்டியானது ஒன்றுந் தோற்றாமற் றிகைத்திருப்பதைப்போலப் பொன்னுலகத்துக் கதிபனாய்த் திரிலோக சாம்பிராச்சியத்தையனுபவித் திருந்த தேவேந்திரன் தன் னிருப்பிடத்தையும் செல்வத்தையும்விட்டுப் பராரியாய்த் தன்தேவியுடன் போய்விட்டபின்பு தேவர்கள் சூரன்பட்டணத்திற் சிறைபுகுந்து பட்டவருத்தங்களிற் சிலவற்றைசொல்லக் கேட்பீராக, சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்கு முன்னம்பானுகோபனானவன் பொன்னுலகத்தைக் கொளுத்திப் பூர்னச்சந்திரோதயம்போன்ற முகமண்டலத்தையுடைய இந்திராணிபுத்திரன் சயந்தன் முதலானவர்களைப் பிடித்துப்புயங்களொடியக்கட்டிக்கொண்டுபோய் மயேந்திரபுரியிற் சேர்த்துக் காவல்படுத்தியகாலத்தில் தவளநிறத்தைப் பெற்ற தேகத்தை

வாய்ந்ததேவர்கள்சூழ்ந்துபோற்ற அவர்கள்மத்தியிற்பிதாவை
ப்போலக் கரியதேகத்தைப் படைத்த சயந்தனிருந்ததோற்ற
மெப்படிக்குக் காட்டுவ தெனில், பூர்வத்தில் அமுதெழத் தி
ருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது அதன்மத்தியிற் காளமேக
வண்ணரான மகாவிஷ்ணுநின்றதைப் போன்றும் கரியமேக
த்தையொத்த காத்திரவுடலைப் பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்கா
வலில் பவுத்திரதேகிகளாகிய விண்ணவர்கள் மத்தியிற் சய
ந்தனிருப்பதைச் சொல்லுமிடத்தில் இராகுகேதுவை யொத்
த சர்ப்பங்கள் நெருங்கிக் கவிந்தகாலத்திற் றேற்றுநின்ற
பூரணச்சந்திரன் தேகத்திற்காட்டும் களங்கத்துக்குச் சம
தையாகவும் பாலபருவத்தில் ஜயத்திற்குரிய தனுர்வித்தையை
ஆசிரியனிடத்திற் கற்கின்றகாலத்தில் வில்லைப்பற்றியும் பாண
ங்களை பிரயோகித்தும் வருந்தியதினாற் கரங்கள் காய்த்திருப்
பதைப்போலவே விலங்குபூண்டு பலநாள்களாய்க் காவலிற்
பட்டு உழலுகின்றதினாற் பாதங்களினுங் கறுத்த தழும்புகள்வி
ளங்கவும், முயற்சிபெற்றமானமும், சவுரியமும் வெட்கமும்ம
ங்கியடங்கவும்தீராதபழிப்பென்னுந்துக்கத்திக்கடலில்அழுந்தி
யுழலுமுன்னில்லயி லெழுகின்ற சுவாலையானது பிராணனை வா
ட்ட வாடிக் களைத்தும் நினைத்தற்கரிய அரியகாவலிற் பலயுக
ங்களாகக் கட்டுப்பட்டிருந்ததினால் நேர்ந்த தீராத அபவாதத்
தைப் போக்கிக்கொள்ளும்படிக்குப் பிராணனைவிடநினைந்தும்
அமுதமுண்டிருக்கின்ற முயற்சியினால் நாசமடையாமல் உயி
ரைத்தாங்கி வருந்தியும், ஒருவனைக் கூரியவாளினாற் சின்னபி
ன்னப்படச் சேதித்தகாலத்தில் அவன்படும் துன்பத்துக்குமே
லாக அவுணப்பாதகரால் அலைக்கப்பட்டுக் கிலேசித்தும் ஒருக
ணப்போதை அளவற்றயுகங்களைப்போல வாடிக்கழித்தும் சிற
ந்த மரகத ரத்தினத்தினாற் செய்யப்பட்ட பாவையானது மா
சுண்டு பிரகாச மழுங்கிக்காட்டுவதைப்போலத் திருமேனியின்
காந்திமழுங்கிப் பொலிவற்றுப் புஷ்பமாலை அனலிற்பட்டதை
ப்போலச் சரீரம் இளைத்து வதங்கி புலிக்கூட்டத்தினைப்போ
ன்ற கொடிய அவுணர் காவலில் மானாபிமானமிழந்து பலயுக
ங்களாக வருந்துகின்ற சயந்தன் ஒரு நிமைப்போதாவது நி
த்திரை செய்வானாயில் இத்தகைய துன்பங்களை மறந்திருப்ப
ன், தேவர்களுக்கு உறக்கமெ ப தில்லாதபடியால் எக்கால
த்தும் ஒருவித துயரத்தைப் பெற்று வாடினன், இவ்விதமாக
அரிய துக்கசாகரத்திற்பட்டு இந்திரதனயன் கிலேசித்திருக்கி
ன்றபடியால் தவங்களைச்செய்த பலப்பிராப்தியினால் தேவனா
ய்ச் சகல செல்வங்களையும் அனுபவித்துச் சவுக்கியத்திலிருப்
பனெனச் சொல்லுவது தகுதியாகக்காணவில்லை, வியசனத்தி
னைத் தருமென்பது இதனாற்கண்டனம் இவையன்றியும் மரக
தமணியினாற்செய்யப்பட்டுப் பொன்மயமாக அலங்கரித்திருக்
கின்ற ஒருசித்திரப்பிரதமையானதுமலினப்பட்டிருப்பதுபோ
ல சுந்தரவடிவுள்ள தனது தேககாந்திமாறி மழுங்கி நாள்
தோறும் குரூரமான செய்கையையுடைய காவலாளிகளாகிய
அவுணரால் படாதபாடுகளைப்பட்டும் அவர்களைக் காணும்போ
து பூனைவாயிலகப்பட்ட பசிய கிள்ளையைப்போல நடுநடுங்கி
யும் தான் மீளுவதற்குரிய யாதொரு ஏதுவையுங் காணாதவ
னாய் மனம் நிலைபெறுமற் கலங்கி என்செய்வோமென்று பல
நினைவுகளைக்கொண்டலைந்து மனக்கிலேசமாகிய அனல்மேலி
ட்டுப் பெருமூச்சினிடத்தெழும் சுவாலையினால் பசியமேனி க
ரிகரித்து ஒளிமழுங்கி வாடி விழிகளில் இடைவிடாமல் நீரை
ப்பெருக்கிக்கொண்டு திகைத்துத் திகைத்துப் பார்த்து தனக்க
டுத்த துக்கவருத்தங்களை யெண்ணி யெண்ணி அனலிற்பட்ட
வெண்ணெயைப்போலக் கரைந்து கரைந்துபுலம்புவன் இதை
க்காணுவராயிற் காவலாளிகளென்செய்வரோவென்னும் ஏக்க

த்தினாற் றுரிதமாய்ச் செந்தாமரையையொத்த கரங்களினால்
விழிகளிற்பெருகும் நீரைத்துடைத்து வாயைமூடிக்கொள்ளு
வன் கொடிய அவுணப்பாதகர்கள் கூடிக்கொண்டு இந்த சய
ந்தனுக்கு எக்காலத்திலும் சிறை நீங்குவதில்லை, யிவன் பிதா
வாகிய இந்திரன் இந்திராணியுடன் மறைந்திருந்தவனைக் கண்
டு நம்மவர்கள் பிடித்துவந்து அரசனேவலின்படிக்குச் சிறை
யி லடைத்தனரெனச் சிலர் வசனிக்கக்கேட்டனம், ஆதலால்
இவனை யினியாவர் மீட்கப்போகின்றனரெனப் பேசிக்கொள்
ளும் பொய்வசனத்தைக் கேட்டவுடன் அனலிற்பட்ட வல்லி
சாதக்கொடியைப்போல வாடி மூர்ச்சித்துவிழுந்து தேவர்கள்
செய்யுஞ் சயித்திய உபசாரங்களில் உடனே தேறி யெழுந்து
தான்கற்பகத்தருக்களின் நீழலிலிருந்து சகல சவுக்கியங்களை
யும் அனுபவித்திருந்த வைபவங்களைநினைந்து அவ்வித பேற்றி
னை யின்னமொருகாலம் பெறுவனோவென்று துக்கிப்பான். அ
த்தருக்களினலர்ந்த புதியமலர்களின் காம்புமுதலிய குற்றங்
களைப்போக்கி மெல்லிய இதழ்களைப்பரப்பி யலங்கரித்திருந்த
மஞ்சத்திற் பள்ளிகொண்டு அரம்பையர்கள் ஆலவட்டங்கள்வீ
ச சவுக்கியமாகவிருந்த சுகங்களை யெண்ணி யெண்ணிப் பெ
ருமூச்செறிவன். ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்குச் சமத்துவமாகிய தேவ
கன்னியர்கள் தன்னிடத்தில் மோகங்கொண்டு தாதியர்களை ய
னுப்புவித்து மேல்விழுந்துவந்து கட்டியணைந்து சரச சல்லாப
ங்களினாற் காமவின்பத்தைத்தந்த விதங்களை நினைந்துசோருவ
ன், இந்திரபோகப் பெருக்கினைநினைந்து வாடுவன். கேட்டதை
வழங்கும் பெருமையையுடைய பஞ்சதருக்கள்நீழலிற் பலகா
லம் போகபாக்கியங்களை யனுபவிக்கச்செய்திருந்த பொன்னு
லகமானது பானுகோபனால் எரிந்து கரிந்து சாம்பலாயிற்றே
வெனவாடுவன், சிவபிரான் கிருபாகடாட்சத்தினாற் பழையப
டிக்குத் தெய்வபோகங்களைப் பெறவல்லனோவெனச் சோபிப்
பன், ஆதியிற் கடினசித்தமுடைய சூரபதுமன்செலுத்தியசே
னைகளுக்கஞ்சி குயிலுருக்கொண் டோடியொளித் திருக்கின்ற
தாய்தந்தையர்எத்தலத்திலிருக்கின்றனரோ! என்னபாடுபடுகி
ன்றனரோ! பகைவர்கைப்பட்டு வருந்துகின்றனரோ! யாது
ந்தெரியவில்லை யிதற்கென்செய்வேனெனக் கிலேசிப்பன், நா
ன் புத்திரனாகப்பிறந்து அவர்களுக் கித்தகைய துன்பங்கள் நே
ர்ந்ததேயெனக்கிலேசிப்பன், தாய்தந்தையர்பொன்னாட்டைவி
ட்டபின்பு பூலோகத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றனரெனச் சிலர்சொ
ல்லக்கேட்டனம். அவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற தலத்தைக் கு
றிப்பாகக் காட்டுவார்களைக் காணேனேயென்று களைப்பான்.
சில தினங்களுக்குமுன்னம் இவ்வரியகாவலில் வருந்திக் காவ
லாளிகளாகிய அவுணப்பாதகரால் நேருந் துன்பங்களைப்பொ
றுக்கக்கூடாமையால் தப்பித்துக்கொண் டோடிப்போன தேவ
ர்கள் பிதாவைக்கண்டனரோ! அடியேன் மீளுவதற்கொரு ஏ
துவையோசிக்கின்றனரோ? அல்லது மீளவும் அவுணர்களிட
த்தகப்பட்டு வருந்துகின்றனரோ? மாண்டனரோ! ஒன்றுந்
தோற்றவில்லை, பிதாவானவர் நீங்கியகாலத்தில் விண்ணுலகத்
தையும் அதிற்பட்ட தேவர்களையும் நான் பாதுகாத்திருந்தது
நேர்த்தி நேர்த்தி யென்று தன்னை வெறுத்துக்கொள்ளுவன்,
இப்பதியைக்கடந்துபோன தேவர்கள் தங்கள்வருத்தங்களையு
ஞ் சூரன் கொடுமைகளையும் விரித்துச்சொல்லக்கேட்டு மனந்
தாபரியாமல் என்பிதாவானவர் பார்ப்பதி பங்கனாகிய சிவபி
ரான்வாசஞ்செய்திருக்கின்றதிருக்கயிலையைச்சேர்ந்து தங்கள்
வருத்தங்களைச்சொல்லிமுறையிட்டுக்கொள்ளப்போயிருக்கின்
றனரோவென்பன், இவர்களைத்தேடித்திரிகின்ற அவுணர்விழிக
ளிற்படுவராயில் என்செய்வரோ! இதற்கஞ்சித் தேகங்களைம
றைத்து மாறுருக்கொண்டு ஒளித்திருக்கின்றனரோவென்பன்,

அல்லது திருடரைப்போலப் புதர்கள் குகைகளிற்பதுங்கிக் காலங்கழிக்கின்றனரோவென்பன், ஓரிடத்தில் நிலைபெறாமல் பூலோகமெங்கும் வலம்வந்தழலுகின்றனரோ! என் செய்வேனென்பன், பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுகங்கள் ஆளப்பெற்ற சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குவந்த அவுணர்கள் தேடித்தேடித் தாய்தந்தையரைக்காணாமல் மீண்டனரோ! அல்லது தெரிந்துபிடித்துவந்து இத்தலத்திற் சிறைபடுத்தி யிருக்கின்றனரோவென்பன், அப்படிக்குநேருமாயின் இப்பாதகர்கள் ஏசிக்காட்டுவர், அதுகாணாதபடியால் அவர்கள் இப்பாதகர்களுக் ககப்படவில்லை யிதற்குச்சந்தேகமுமில்லையென்று களிப்பன், மனதுக்கினியபுத்திரனாகிய என்னிடத்தில் அளவற்ற வின்பத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற தாய்தந்தையர் சர்வாயுதபாணிகளாகிய அவுணர்களைக்கண்டால் திகிற்பட்டுவாடிக் கிலேசித்து என்படுவரோ! ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியே யெனத் துக்கிப்பன், பானுகோபன் அளவற்ற சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து பொன்னுலகைக்கொளுத்தி தேவர்களையும் அயிராவதத்தையும்வென்று ஏகபுத்திரனாகிய என்னையும் பாசத்தினாற் பிணித்திழுத்துவந்து மயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற சிறைச்சாலையிலடைத்து கொடிய அவுணர் கண்ணிமையைப்போலக் காக்க இந்த தேவர்களுடன் வாடியிருக்கின்ற என்னிலைகளை நாராசத்தைக்காய்ச்சிச் செவிகளிற்செருகியதைப்போலக் கேள்விப்பட்ட என்னரிய தாயான இந்திராணியானவள் அனலிற்பட்ட மெழுகைப்போல மனமுருகி வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு என்னென்ன நினைந்து புலம்புவளோ! என்னைத்தேடித் திகைப்பளோ! மகனே யெனக் கூவியழுவளோ? அக்காலத்தில்அருகிலிருக்கின்றபிதாவானவர்தேறுதலைகளைச்சொல்லிச் சோபத்தைநீக்குவரோ? அல்லது தாயைத் தனிமையிற்பிரிந்து எங்கேனும்போயிருக்கின்றனரோ! யாதுசெய்வேனெனச் சோபிப்பன், ஒருகாலம் மாயைவஞ்சகங்களைக் கற்றிருக்கின்ற பாதகராகிய அவுணர்கள் தாய்தந்தையரைக்கண்டு கொண்டுவந்து என்னெதிரில் நிறுத்துவார்களோ! அக்காலத்திலாவது அவர்களைக்கண்டு களைநீங்கியிருப்பேனோ! இப்பாதகர் இந்தவுதவியைச் செய்வாரோவென்பான், அளவற்றகாலங்களாகச்சகிக்கப்படாததுக்கசாகரத்திலழுந்தி அவுணருக்குப்பயந்து ஒளித்திருக்கின்ற பழியைத்தீர்த்துக்கொள்ளுகின்றதற்கு ஒருதந்திரங்களைக் காணாதபடியினால் என்னிடத்திருக்கின்ற பட்சத்தையும் மறந்து இல்வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தவவேடங்கொண்டு விரதராய்த் தேவாதிதேவனாகிய பரமனைநோக்கி அரியவிரதங்களைச்செய்து அவர்கடாட்சண்ணியத்தினாற் சாயுச்சியப்பதவிபெற்றனரோ! யாதொருசெய்தியுந் தெரியவில்லையேயெனவாடுவன். ஜயசாலியாகிய பானுகோபன்பொன்னுலகத்துக்குவந்து சண்டைகொடுக்கும்போது என்னைத்தாங்கியிருந்த அயிராபதமானது கோபித்து மேகத்தையொப்பக் குமுறிக்கொண்டெதிர்த்து அவன்மார்பிற் றாக்கியகாலத்தில் இரத்தின கிம்புரிக்கோடுகள் நான்கையும்பறிகொடுத்து அவன்கைக்குத்தினாற் கலைத்துவிழுந்தது, அதன்பின்பு பிராணனைப்பெற்றெழுந்ததோ! மாண்டதோ! அதன்காரணமின்னதென்று சொல்லுகின்றவரைக் காணேனேயென்று ஏங்குவன், பிராரத்துவ வினையின்படிக்குப் பிர்மதேவர் சிருஷ்டித்தகாலத்தில் நியமித்திருக்கின்ற வினைப்போகங்களை யனுபவித்தல்லது தீராதென வேதங்களில் முறையிடுகின்றது அவ்வாறே சகலருக்குஞ் சம்பவித்து வருவதைக் கண்டிருந்தும் பாதகராகிய அவுணர்கள் கொடுமை செய்கின்றனரெனவெறுத்துக்கொள்ளுவதினாற் பிரயோசனமென்னவென்றுமனதைத்தேற்றுவன், திரிலோகங்களினும் முக்கியமாகக் கொண்டாடும் வளமிகுத்த பொன்னாடெரிந்து சாம்பலாகவும், ஜயசாலியாகிய பிதாவும் கற்புத்தன்மைகளிற் சிறந்திருக்கின்றதாயும், சுகசீவிகளாகவிருக்க ஏகபுத்திரனாகிய யான் ஒழியாத சிறையிற்பட்டுவாடி யாதொருதுணையுமில்லாமற் கிலேசிப்பதற்கு முற்பிறப்பில் முடித்த பாதகமேதோ அதுதெரியுமாயின் தகுந்த பரிகாரங்களைச் செய்துகொள்ளக்கடவேன். இதைச்சொல்லுவாரைக் காணேனேயெனச் சிந்திப்பான். சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்த அரியதவத்துக்கிரங்கி செக்கரஞ்சடையனாகிய சிவபிரான் அழியாத வயிரத்தேகத்தையும், தீர்க்காயுசையும், அளவிறந்த செல்வச் சம்பத்தினையும் மற்றும் வேண்டிய வரங்களையுங் கடாட்சித் திருக்கின்றதால் அவன் எக்காலத்தும் நாசமடையான் ஒருவராலும் ஜயிக்கப்பட்டவ னன்று மேலும் நான்வருந்துவதைக் கண்டிரங்கி விடுவிக்கவுமாட்டான் ஆதலால் ஓ! பார்ப்பதிபாகனே! லோகநாயகனே! ஏழைபங்காளனே! அடியருக்கெளியகடவுளே! மும்மூர்த்திகளுக்கும் முதல்வனாகவிருக்கின்ற ஓ, சிவபிரானே? அடியேனிப்பாதகராகிய அவுணரால் விலங்குபூண்டு மானபங்கப்பட்டுத் துக்கசாகரத்திலழுந்திவாடுகின்ற விந்தசிறையானது இனிஎக்காலத்திற்றீரவிருக்கின்றது இப்பாடுபட்டவர்கள் விண்மண் பாதலமென்னுந திரிலோகங்களினும் யாவருமிருக்கமாட்டார்கள் இத்துன்பங்களை யனுபவிப்பாயெனப் பிரம னென்தலையிலெழுதினானோவென்றழுவான். சகலரும்புகழ்கின்ற செல்வமிகுதியையுடைய தெய்வலோகவாழ்வைப்போக்கி திரிலோகாதிபதியாக வாழ்ந்த அரசுரிமையையிழந்து தேன்களைச்சொரிந்து பரிமளித்து மகரந்தங்களை யிறைத்துக் கவிந்திருக்கும் கற்பக நீழலில் நவரத்தினமயமாகவிளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரமகரிஷிகள்போற்றவும், காமதேனு, சங்கநிதி, பதுமநிதி முதலிய வளங்கள் ஏவலின்படிக்கு வழங்கிவரவும், அரசுசெலுத்திய இந்திரவோலக்கத்தையும், அரம்பை - யூர்வசி - திலோத்தமையாதியாகியதேவகன்னியர்கள் பணிவிடைகளைச்செய்துவர நவரத்தினமயமாகிய அரண்மனையில் வீற்றிருக்கின்ற இந்திராணியுடன்கலந்து கற்பகமலர்கள் பரப்பிய மஞ்சத்தின்மீதில் சரசசல்லாபமாகக் களித்திருந்த போகங்களையும் பறிகொடுத்து பாதகராகிய அவுணருக்கஞ்சி பிதாவானவர் ஓடிப்போயினரென்று கேட்டபோதே பாபியாகிய நானும் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு அவர்களுக்கடுத்த வின்பதுன்பங்களை யனுபவித்திராமல் பாலியச்சேஷ்டையினால் தெய்வலோகத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்திச் சத்துருக்கள்கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு இவ்வகைத் துன்பங்களை அனுபவிப்பேனோவென வாடுவன், இத்தகைய தீராதபழியைச் சுமந்து வாடாமல் பிராணனைப் போக்கினவனுமன்று தாய்தந்தையருக்கு நேர்ந்த இடையூறையொழித்துப் பயப்படாதீர்கள். எவ்விதத்திலும் நமது சுதந்தரங்களைப்பெற்று வாழ்வோமென்று சிலதேறுதலையும் சொன்னவனுமல்ல, இவையனைத்தும் பரமசிவகடாட்சத்தினால் நேருவதென்று தேறினவனுமல்ல, இந்தச் சிறையிலகப்பட்டு நாட்கழிப்பது அரிதாகவிருக்கின்றதென்று பிதாவைநினைந்து கதறுவான். மன்னுயிர்களுக் காதாரசத்தியாகவிருக்கின்ற தருமமானது பலிதமில்லாமலடங்குங் காலமும்நேர்ந்ததோ? கொடியபாதகமேலிட்டு வீறும்படியாயிற்றோ! அரிய தவமுயற்சிகள் ஒடுங்குங்கால மாயிற்றோ! நல்லொழுக்க மடங்கியதோ? கலிகாலம்பிறந்ததோ? வேதாகமவிதிகளொளித்ததோ! எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலவெங்கும் பரிபூரணமாகவிருக்கின்ற சிவபிரானில்லையோ! அடியவரிடத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கிருபையை மறந்தனரோ தினைவாட்டி யலைக்கும் சூரபது

மன் முதலானவர்களைக்கொன் றிரட்சிப்பது பரமனுக்குப்பெரிய காரியமோ அல்லது அடியோங்கள் முற்செய்த பாதகங்களை நினைந்து பராமுகமாக விருக்கின்றனரோ வெனப் போற்றுவான் சூரபதுமன்கட்டளையின்படிக்கு அவுணர்செய்தகொடிய தண்டனைகளைப் பொறுக்கப்படாமையால் தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போன் தேவர்களன்றியில் மற்றவிண்ணவர்கள் பானுகோபன் தெய்வலோகத்துக்கு வந்தகாலத்தில் அவன்குரத்துக் கஞ்சிப் பதுங்க நினைந் திருந்தவர்களைத் தடுத்து பல நீதிகளையும் தயிரியங்களையுஞ் சொல்லித் தேற்றி அப்பாதகனுடனெதிர்த்துப் புறகிட்டு படாதபாடுகளும் பட்டு அவன் காவலிற்பட்டு என்னுடன் அவர்களையும் வருந்தும் படிக்குச் செய்தேனேயெனத் தன்னைத் தூறிக்கொள்ளுவான், பிராதகாலத்தெழுந்து முழுகி நித்திய கர்மங்களை முடிப்பதையும், வேதபாராயணங்களையும் ஓமவிதிகளைச் செய்வதையும் தேவதேவோத்தமனான சிவபிரானைப் பூசித்து வழிபடுவதையும் நல்லுணர்வையும் மற்றுமிராநின்ற சத்கருமங்களையு மொழித்துப் பாமரனாய் இந்தப்பாதகர் பட்டணத்தில் அரியகாவலிலிருக்கின்றேன் இனியான் செய்வதென்னென்று திகைப்பான் இவ்வித துன்பங்கள் நேருவதற்குக் காரணத்தை நினைந்துபார்க்கு மிடத்தில் ஆதியிற் பிரமதேவன் செய்த வேள்வியினிடத்தும் பரமனைநிந்தித்து நீக்கி நடாத்திய தக்கன் மகத்திலுங் களித்திருந்து இதுதகாதனகாரிய மென் றெண்ணாமல் இன்பமாக அவிர்ப்பாகங்களை வாங்கிப்பொசித்த பாதகத்துக் கடுத்ததாய்க் காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் இவ்வளவுகடின தண்டனைகளைக் கடாட்சித் திருந்தால் ஒருவரை நோவதிற் பயனில்லையென்று மனதைத்தேற்றிக்கொள்வான் ஆகிலும் பிருதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களாய் எள்ளினெண்ணெயைப்போன்று சராசரப் பிரபஞ்சங்களினுமுலாவி சரிதை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்குபாதங்களுக்கும் கர்த்தனாய் சிவன் விஷ்ணு பிரமனென உருக்கொண்டு முத்தொழில்களை நடத்தித் தம்மையன்றி ஓரணுவுமசையாமற் சர்வமுந்தமது மகிமையினால் ஆட்டி யூட்டி உறக்கிச் சகல பிரபஞ்சங்களையும் நடாத்தும் பெருமையினைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவாதிதேவனாகிய சதாசிவ மல்லது அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களைத் தீர்ப்பவர் யாவரையுங்கண்டிலேன் அத்தேவதேவனே எங்கள் குறைபாடுகளைநீக்கி யிரட்சிக்கக்கடவனென்று பரமனைச்சிந்திப்பான் ஓ கர்த்தனே தேவரீர் கடாட்ச வீட்சணியத்தினால் இந்தச் சூரபதுமன் பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளும் செல்வப்பெருக்கும் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களினுஞ் செலுத்தி வருகின்ற அரசாட்சியும் அளவிறந்த வெள்ளஞ் சேனைகளும் அழிபட்டுத் தேவர்களுடன் அடியேன்படும் வருத்தங்களும் தீராதபழியும் நீங்கிப் பழையபடிக்குப் பொன்னுலக வாழ்வைப் பெற்றிருக்கின்ற காலமும் இனியொருதரங் கிடைக்கப் போகின்றதோ வெனவாடுவான் வேதாகம புராணமுதலிய கல்விகளிற் சிறந்தவர்களாய் நல்லொழுக்கம் பூததயவு பெரியோர்கள் சேர்வை சிவபூசை மான்மியங்கள்முதலிய சத்கருமங்களை வகித்திருக்கின்ற மகத்துக்கள் இருதயகமலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பரமசிவத்தை வழிபட்டு அத்தேவன் கிருபாகடாட்சத்தினைப் பெற்றிருப்பேனாகில் இத்தகைய துக்கசாகரத்தைக்கடந்து களித்திருக்கவல்லேன் பாதகனாகிய நான் யாதொருபூசனைகளையும் விரதங்களையும் செய்யாதவனாதலா லிந்த அரிதாகிய பாக்கியத்தைப் பெற வல்லேனோவென்று கரங்களைக்கூப்பித் தொழுவான் கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! யிவ்விதமாக தேவராசகுமாரனாகிய சயந்தன் மனங்கலங்கி அனலிற்பட்ட மெழுகைப்போல உருகி யுருகி அவன் பட்டவருத்தங்களை யிவ்விதமென்று என்னாற் சொல்லிமுடியாது இப்படிக்குச் சயந்தன் புலம்புகின்ற காலையில் பொன்னுலகவாழ்வி லமர்ந்து சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்திருந்த தேவர்களும் தாங்கள் படுகின்ற சிறுமைகளை எண்ணியெண்ணி துக்கித்து வாடிநின்றனர். அதுகாலையில் சூரபதுமன் கட்டளையின்படி கண்டன் உதாவகன் காரளன் மாபலன் சண்டகன் சங்கன் முதலாகிய படைத்தலைவர்கள் அளவிறந்த அவுணப்படைகள் சூழ்ந்துபோற்றச்சயந்தன்முதலிய தேவர்களிருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளைக் கண்ணிமையைப்போலக் காத்துவருகின்ற பாதகர் சிவகுமாரன் விடுத்த தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் அத்தேவர்களைக் காணப் போகுமுன்னிலையில் தீயிற்பட்ட தளிரைப்போல வாடிப் புலர்ந்திருக்கின்ற தேவராசகுமாரனையும் மற்றவிண்ணவர்களையும் மானினங்களைப் புலிக்கூட்டமானது வளைந்துகொண்டதை யொப்பச் சூழ்ந்துகொண்டு வடவா முகாக்கினியைப் போலச்சீறி அதட்டிக்கோபித்து தேவப்பயல்களே கேட்பீராக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்ச்சகலரையும்வென்று விஜயக்கொடி நாட்டியிருக்கும் சக்கிரேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன் பணிவிடைகளைக் காலங்களிற் செய்துகொண்டுகாத்திராமல் பயந்தோடிப்போன இந்திரனும் அவன்தோளைத்தழுவும் இந்திராணியும் உங்களையன்றியில் மற்றதேவர்களும் எத்தலத்திற் பதுங்கியிருக்கின்றனர், இதனைக்கிரமமாகச்சொல்லுவீராகில்இன்னஞ்சிலகாலம்பிழைத்திருப்பீர்கள் அப்படிக்கு உண்மையைப்பேசாமல் மறைத்தால் உங்களைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொன்று தின்போம் முன்போல நினைக்க வேண்டுவதில்லை எமதிறைவனாகிய சூரபதுமன்இச்செய்தியைத்தெரிந்து தமக் கறிக்கையிடக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றனர்; துரிதமாகத் தெரிவியாமலிருந்தால் எங்களிடத்திற் கோபித்துக்கொள்ளுவார் ஆதலால் நிசத்தைப்பேசித் தப்பித்துக்கொள்வீர்கள் மேலும் அவர்களைப் பலகோடி தூதர்கள் தேடித்திரிகின்றனர், அவர்கள்கண்டு கொண்டு வருவதன் முன்னம் உங்களால் இவ்வளவு வெளிப்படுமானால் இராசாதிராசன் உங்களிடத்தி லிரக்கமுற்றுவிடுதலைசெய்வாரொன்று நயபயங்களைக் காட்டிக் கேட்குமுன்னிலையில் தேவராசபுத்திரனாகிய சயந்தன் முதலானவர்கள் அவர்களைப்பார்த்து எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில் உண்மையைச்சொல்லுவோம் கேட்பீராக இந்திரனும் இந்திராணியும் உங்களுக்குப்பயந்து பொன்னுலகவாழ்வைவிட்டு ஓடிப்போயினரொன்பதுமாத்திரந் தெரியும் அவர்களின்ன விடத்திலிருக்கின்றனரொன்னும் பரிச்சியம் எங்களுக்குத் தெரியாது கேள்விப்பட்டது மில்லை யிந்தப்பட்டணத்தில் அரியசிறையி லகப்பட் டிருக்கின்ற எங்களுக் கிந்தச் சமாச்சாரம் யாவர்சொல்ல விருக்கின்றனர், இதைக்குறித்து எங்களாலொரு சங்கதியுந் தெரிவிப்பதற்கு ஏதுவில்லை யென்று சொல்லியபோது காவலாளிகளாகிய அவுணர்கூடி யிவர்கள் பிராணனுக்குத் துணிந்து எதனையும்வெளியிடாமல் மறைத்திருக்கின்றனர். எதைச்செய்தா லிவர்கள் உண்மையைப்பேசுவாரொன்று யோசித்துக் கடின தண்டனைகளை முடித்துத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென நிதானித்தவர்களாய் இதனைச் செய்யத்தொடங்கினர், திருப்பாற்கடலி னிடத்துதித்து மகாவிஷ்ணு முதலானவர்களை நடுங்கச்செய்தெழுந்த ஆலகால விஷத்தைப்போலவும் ஊழிகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை யழித்தும் சீறிச் சுடச்சுடத் தகித்தெழும் வடவாமுகாக்கினியைப்போல சீறி அடிப்பார்கள் இருப்புலசுடப்பேசினவர்களாய்பிரம்புகளினால்அடிப்பார்கள் இருப்புலக்கைகளினால் மோதுவார்கள் கன்னங்கள் பிளக்க அறைவார்கள் கடைச்சலிலிட்டுச் சேதிப்பார்கள் செக்கிலிட்டரைப்பார்

ன் சரிகையினாற் கண்டித்து காக்கை பருந்து முதலிய பட்சி
களுக்கெறிவார்கள் அவையவங்களைச் சேதிப்பார்கள் கைவே
று கால்வேறு தலைவேறு வேறாகத்தறித்துத் திசைகளினும்வா
னத்தினும் எறிவார்கள் நாய்களுக்குத் தின்னப்போடுவார்கள்
அக்காலத்தில் அமுத முண்ட முயற்சியினாற் பழையபடிக்குத்
தேகங்கள் பூரித்துத்தோற்றுவதைக்கண்டவுடன் அதிககோப
ங்கொண்டு சீறி மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வாளாயுத
த்தை யுருவிக்கொண்டு வெட்டுவார்கள் மார்பிற் குத்துவார்க
ள் வயிற்றைக்கிழித்து குடலைச்சரிப்பார்கள் தண்டாயுதங்களி
னால் தலையுடையமோதியும் உடல் நுறுங்கும்படிக்குத் தாக்கி
யும் கால்களை முறித்துங் கரங்களை யொடித்தும் இவ்விதங்க
ளிற் காவலாகவிருந்த அவுணர்கள் அளவற்ற துன்பங்களைச்
செய்து வரும்போது சயந்தனும் மற்ற தேவர்களுங் குலைகு
லைந்து நடுநடுங்கி பூனைவாயிலகப்பட்ட பசிய கிளிகளைப்போ
லவும் புலிக்கூட்டத்திலகப்பட்ட மானினங்களை நிகர்த்தும்ப
யந்துவாடி வேறு புகலிடமில்லாதபடியால் அழிவற்ற சிவபி
ரானை மனதிற் சிந்தித்துக்கதறி ஓதேவதேவோத்தமனேதேவரீ
ரை ஏழைபங்காளனென்றும் தயாநிதியென்றும் தீனசரண்
ணியனென்றும் வேதங்களிற் சொல்லுகின்றபடியால் இக்கா
லத்தில் அடியரிடத்திரக்கமுற்று வந்து காத்திரட்சிக்கவேண்
டுமெனப்போற்றிக் கிலேசிக்கின்ற காலத்திற் காவலாளிகள்வி
ழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதறக்கொதித்தும் பலபடைகளினாலு
ங் கரங்களினாலும் குத்தியும் வெட்டியும் அறுத்தும் கிழித்து
ம் பீறியும் மோதியும் உதைத்துங் கடித்தும் முட்டியும் இடித்
தும் இந்தப்பிரகாரம் அரிய தண்டனைகளைச்செய்கின்றபோது
சகிக்கப்படாத வருத்தங்களை அனுபவித்ததல்லது யாதொரு
காயங்களும்பட் டிறந்தவர்களல்லர் ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே!
திரிலோகசக்கிரேஸ்பரன் குமாரனாகிய சயந்தன் மேற்சொல்
லிய படிக்கு தேவர்களுடன் அரிதாகிய காவலி லிருக்கவும் வி
ண்மண் பாதலங்களுக்கதிபனாகவிருந்த இந்திரன் தன்தேவியு
டன் கஜேந்திரச் சம்பத்துநீங்க காட்டிற்பதுங்கவும் தேவர்க
ள் கடினமாகிய அலைச்சற் படவும் முத்தலங்களுக்கும் இரா
சதானியாக விருக்கின்ற பொன்னுலகந் தகிக்கப்பட்டுப்போ
கவும் இப்படிக்குச்சகலமும் நிலைபெறாமல் நாசமானபடியா
ல் சிவபிரான் கடாட்சத்தினாற் பெறவல்ல மோட்சசாம்பிரா
ச்சியப்பேறல்லது நித்தியமாகிய செல்வம் வேறில்லை அதன்
பின்பு சிறைச்சாலையைக் காக்கின்ற அவுணர் பற்பல விதங்க
ளிற்பாதைப் படுத்தியபோதினும் தேவர்களுக்கு யாதொருசே
தமு மில்லாமல் ஆயுதங்கள் மழுங்கிப்போகக்கண்டு பிரமித்
துக் கரங்கள் கால்கள் மனமும் ஓய்ந்து நின்றவர்களாய்த் த
ம்மிற்பேசிக்கொள்ளுகின்றனர், இந்தத்தேவர்கள் அமுதமுண்
டிருக்கின்ற வலியினாற் பிரளயகாலத் தல்லது மற்றொரு ப
டைகளினாலும் சாகின்றவரல்ல இதுபரியந்தம் செய்ததண்ட
னையைப்பார்க்கிலும் இனிவேறென்ன விருக்கின்றது அல்லது
ஒருகருமத்தை முடிப்பதற்கும் வலியில்லையென்று வெறுத்து
நின்றுவிட்டனர், இதையோசிக்குமிடத்தில் மகத்துக்களாக
விருப்பவர்களுக்குத் தீங்கினை செய்தவர்களுக் குடனே தற்
செயலாய் அதிகதுன்பங்கள் சம்பவிப்பதைப்போன்றது, இ
ப்பிரகாரம் வருத்தினவர்கள் பழையபடிக்குத் தங்கள் காவல்
களி லிருந்தனர், இப்பாதகரால் பற்பலதுன்பங்களை யனுபவி
த்த சயந்தன் முதலியதேவர்கள் மனம்நொந்து இவ்விதங்க
ளிற பரமசிவத்தைத்துதித்து முறையிடுகின்றனர், ஓ கர்த்த
னே நிறைதயாபரக்கடவுளே சயஞ்சோதி வடிவாயெங்கும் ப
ரிபூரணமாக விளங்கும் பரம்பொருளே மனதொருமித்துத்தி
யானிக்கும் பத்தர்களுக்கடுத்த துன்பங்களைப் போக்கியாளுந்
தயாநிதியே பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் மனதினால
ளவிடப்படாத பரம்பொருளே எங்கள் குலதெய்வமாகிய சி
வநாதனே அடியோங்களுக்கு இந்தப்பிறவியைக் கட்டளையிட்
டு இப்பாடுகளை அனுபவிக்கும்படிக்கு விதித்தீர் தேவரீர் மா
யாவினோதங்களையும் பெருமைகளையும் யாவராற் காணப்படு
ம் ஆதியிற் பானுகோபனாலறையுண்டு தந்தங்களையு மிழந்து வ
ருந்திய அயிராபதமானது திருவெண்காட்டில் வந்து தம்மை
ப் பூசித்ததற்கிரங்கிப் பழையபடிக்குத் தந்தங்கள் முதலியவ
லியைக் கடாட்சித்தும் திருக்காளத்தி மலையின்மீதி லெழுந்த
ருளி யிருக்கின்ற உம்மைவழிபட்டயானைக்கும் சிலந்திக்கும்
பாம்புக்கும் மோட்சவீட்டைத்தந்தும்மாதவக்குறையினால்கா
சிப்பதியில் அவதரித்த மூர்த்தம் ஜயாவெனப் பாடித்திரிந்த
கரிக்குருமானென்னும் பட்சிக்குச்சாயுச்சியப்பதவியைத் தந்
தும் மதுரைப்பதியில்தேவரீரைவழிபட்டிருந்தநாரைக்குத்தம
து திருவடி நீழலைத்தந்தும் இப்பிரகாரம் அளவற்றபிராணிக
ள் பணிவிடைகளுக்குக் கிருபையுற்று காலங்களில் பாதுகாத்
திரட்சித்த லோகநாயகனே தீனராகிய அடியோங்கள் வருந்
தி முறையிட்டுக்கொள்ளுவதைத் திருச்செவிகளினேற்றுக்காக்
கமனமிரங்காமல் பராமுகமாகவிருப்பதென்னை எங்கள் துக்
கவருத்தங்கள் திருவுளத்திற்றேற்ற வில்லையோ பார்ப்பதியா
ர் கரதலத்திற் பிறந்து உலகங்களனைத்தும் நாசப்படப்பெரு
கிய கங்கையை மன்னுயிருக்கிரங்கித் திருச்சடையினேற்றது
ம் திருப்பாற்கடலினுதித்துத் தேவர்கள்முதலானவர்களை அலை
த்து மீறியெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டத்திற்றரித்
ததும் இவையென்னபொய்மையோ பிராணிகள்படும் வருத்த
ங்களுக்கிரங்கி சர்வசங்காரகாலத்தில் நுதல்விழித் தீயினாலெ
ரித்துச் சிலகாலம் சவுக்கியத்தில் வைத்தபரம்பொருளே தக்
கன் சாபத்திற் பட்டுத் தம்மைச் சரணடைந்த சந்திரனை ஆதரி
த்து அவனொரு கலையைச் சடாபாரத்திற்கொண்டு பழையப
டிக்கு சோடசகலைகளையுங் கடாட்சித்த பத்தவற்சலனே யிக்
காலத்தில் அவுணர்செய்யும் பாதைகளுக்குச் சகிக்கமாட்டா
மல் சிவனேசிவனேயென்று முறையிடுவது தேவரீர் திருவுள
த்துக்கேறாததோ பிராணிகள் முற்செய்த பிராரத்வகர்மங்க
ளுக் டோகவிளைகின்ற ஆசாபாச மென்னும் தளையிலகப்பட்டு
மூலச்செய்து அவைகளுக்குரிய இன்பதுன்பங்களை யனுபவிக்
கப்பண்ணி ஆட்டுவோனும் அஞ்ஞான பந்தங்களைப் போக்கி
மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைக்கடாட்சித்தாள்பவனும்தேவதே
வனாகிய சதாசிவமென்று வேதங்களில் முறையிடுகின்றது அ
த்தகைய குண சம்பன்னனாகிய தேவரீர் கட்டளை யிட்ட
இக்கொடிய தண்டனைகளையாவரால் சகிக்கவும் விலக்கவுங்கூ
டும்பிரமன்விஷ்ணுதேடிக்காண்பரியகர்த்தனேதம்மையல்லது
வேறொருபிராணியைக்கண்டிலேம்ஆதலால் இத்தருணத்திலெ
ழுந்தருளி அடியோங்கள் பிராணனைக்காத்தாளவேண்டுமென்
றுகரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுபோற்றினவர்களாய்மேலுமித
னை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், ஓ கர்த்தனே முற்காலத்தில்
அந்த காசுரனென்பவன் தேவரீரைநோக்கிச் செய்ததவங்க
ளுக்கிரங்கிக் கடாட்சித்த பற்பலவரங்களைப்பெற்ற கர்வத்தி
னால் கொடுங்கோலைச்செலுத்தி யமனைப்போல உலகங்களெ
ங்குமுலவி தேவர்கள்முதலான சகலபிராணிகளையும் அலைத்து
க்கொன்றுதின்று வடவாமுகாக்கினியைப்போல வீறித்திரிவ
தையும் தீனராகிய பிராணிகள்படுந்துன்பங்களையும் திருவுள
த்திற்கொண்டு அவ்வசுரன் வலிகுன்றிக்குறைந்து நாசமடைய
த்தக்கதாக வெளிவந்து முத்தலைச்சூலத்தினால் அவன்மார்பிற்
குத்தி முதுகிலுருகப்பாய்ச்சிக்கொன்று சராசரப்பிரபஞ்சங்
களைக் கலங்காமற் பாதுகாத்த தீனசரண்ணிய னல்லையோ

நமதுதொண்டர்களிற்சேர்ந்த அடியோங்கள் அளவற்றகால
மாய் சூரனுக்கினையிற்பட்டு வாடி வருந்தி முறையிடுவதுசற்
றுந் திருச்செவிகளில் நுழையவில்லையோ நாயினேங்கள் செ
ய்தபாதகங்கள்தீர இன்னமுங்காலஞ்சமீபிக்கவில்லையோ.முற்
காலத்திற் காகாசூரனென்பவன் கொடுமைக்கஞ்சி பிரமன்
விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் ரிஷிகள் மானிடராதியாகத்தி
கிற்பட்டேங்கி நடுநடுங்கித் தத்தமதுபதவிகளைவிட்டோடத்
தரத்திய பாதகனைக்கோபித்துச் சின்னபின்னப்படக் கண்டி
த்துக்கொன்று சகலரையும் தத்தம்பதவிகளில் நிலைபெறவிரு
த்தி அந்தவிஜயந்தோற்றும்படியாக அவன்சிரகிலொன்றைச்
சடையிலணிந்த கிருபாநோக்கத்தைப் பாதகராகிய அடியோ
ங்களிடத்திற் காட்டாததற்கு நாங்கள்செய்தகுறைபாடுதேளே
தோ பூருவத்திற் திருப்பாற்கடலிற் பெருத்தெழுந்த ஆலகால
விஷத்துக்கஞ்சிப் பிரமன்முதலியதேவர்களனைவரும் பயந்து
முறையிட்டகாலத்தில் அவர்களிடத்திற் கிருபையுற்று அதனை
யுண்டு கண்டத்திற்றரித்தகடாட்சத்தைப்போலவே இக்காலத்
தில் எங்களைக் காக்கவாராயோ இவையன்றியிற் கோரரூபத்
தையும் கொடியபடைகளைத்தாங்கிய பலகரங்களையும் திச்சி
கைமுதலிய உக்கிரக்கோலத்துடன் காளியம்மனுனவளெழு
ந்து வடவையைப்போலத்திரிந்து உலகங்களிலுள்ள சீவரா
சிகளைவாட்டுகின்றகாலையிற் சகிக்கமாட்டாமல் அவர்கள்மு
றையிட்டதைத் திருச்செவிகளினேற்று அவளுடன் வாதுக்
காடிவென்று மன்னுயிராப்போற்றியதயையானது எங்களிட
த்தும் உண்டாகலாகாதோ தேவரீர் கோபமேவடிவாகவெழு
ந்தசலந்தரன் ஜயசாலியாய்த்திசைகளைவென்று திருக்கயிலை
யில் மறைந்திருந்த தேவர்களைப்பங்கப்படுத்த வெண்ணித்து
ரத்திவந்தகாலத்தில் வெளிவந்து சக்கரப்படை யொன்றைப்ப
டைத்து அதன்மூலமாக அவனைவென்று தினைக்காத்தருளி
யது தேவரீரல்லவோ பாதகவிருளைக்களைந்து மோட்சசாம்பி
ராச்சியத்தைத்தரும் மகத்துவமுள்ள கங்கை சூழ்ந்த காசிப்ப
தியில் வந்தொளித்திருந்த முனிவர்கள் பிராமணர்முதலான
வர்களைத் தேடிவந்த் கயாசூரனையுதைத்துத்தள்ளித் தோலையு
ரித்துப் போர்வையாகக்கொண்டு பாதுகாத்தகிருபையானது
நமதுவழியடிமையாகிய அடியோங்களிடத்திற் காட்டக்கால
மில்லையோ பத்துத்தலைகளும்இருபதுகரங்களையும்பெற்ற இரா
வணன் கும்பகர்னன் இந்திரசித்துமுதலாகிய விராட்சதர்
கொடுமைக்கஞ்சி வாடிப்போற்றிய தேவர்களிடத்திற் கிரு
பையுற்றுத் தம்மடியவர்களைக் கொண்டு வாட்டி உலகங்களை
நிலைபெறச்செய்த ஆதிமூலமே யிவ்விண்ணவர்களுடன் அடி
யேன்கொடியகாவலிற்பட்டு அவுணர் தெண்டனைக்கஞ்சி வாடு
வதைத் திருவுளத்தினேற்று இப்பாதகரைக்கொன்று தவிர்க்க
விரங்காயோ? சர்த்தனே! தேவரீர் பெருமைகளை நினையாம
ல் மருகனென்றிகழ்ந்து யாகத்தைச்செய்த தக்கன் கற்வத்தை
யடக்கி அத்தலத்திலிருந்த தேவர்களுக்குத் தக்க தண்டனைக
ளைச் செய்ததைப்போல இந்தக் கொடிய பாபிகளாகிய அவு
ணரிடத்திற் காட்டலாகாதோ! உலகங்களுக்கு மிகுத்த துன்
பங்களைச்செய்து திரிந்த திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்து மன்
னுயிர்களுக் கடுத்திருந்த உபாதிகளைத் தவிர்த்தாண்டீரெனப்
பலரும் புகழ்கின்றனர். அவர்கள்மரபிற்றோற்றிய கொடியரா
கிய அவுணர் வீற்றிருக்கின்ற இந்த மயேந்திரபுரியையும் தகி
த்துத் தினையாண்டு இரட்சிக்கலாகாதோ! தேவரீரிடத்திற்
பத்திவயிராக்கியங்களைக்கொண்டு பூசிக்கின்ற அன்பர்களுக்கு
நேர்ந்த விடையூறுகளைத் தவிர்த்திரட்சிப்பது விருதாகவிருக்கி
ன்றதாயினும் அத்தகைய பத்திமான்மியங்கள் அடியேனிடத்
திற் கிஞ்சித்துமில்லாதபடியாற் பராமுகமாகவிருக்கின்றீரோ

வென்று பற்பலவிதங்களிற்போற்றி மேலும் இதனைச்சொல்லு
கின்றான், சந்திரசடாதரக்கடவுளே! லோகநாயகனே? கிரு
பாநிதியாகிய தேவரீரை நொந்துகொள்வது புத்தியில்லாமை
யாகும் ஆதலாற் றமதிடத்திற் மெய்ப்பத்தியில்லாவிடினும் அ
டியேனிடத்திருக்கின்ற குற்றங்களைமன்னித்து வேறொரு உத
விகளுமில்லாமல் வாடுகின்றவன் முறைகள் திருவுளத்துக்கே
ாதனவாயினும் லோகநாயகனுதலால் தாமே யிரங்கிவந்து
பாதுகாத்திரட்சிப்பீராகில் எக்காலத்துந் தீராத விந்தத் துக்
கசாகரத்தைக்கடந்து கடைத்தேறுவோம், அத்தகைய பேற்றி
னைக் கிடைத்தபோதினும் வெகுகாலமாக அனுபவித் திருந்த
தெய்வலோகவாழ்வை யொருபோதினும்வேண்டேன். சிறந்த
ஞானபோகங்களைச் செய்கின்ற மகத்துக்கள் - ரிஷிகள் - அவு
ணர் - இராட்சதர் - மானிடர் - முதலாகிய சகலரும் புகழ்கி
ன்ற செல்வப்பெருக்கையுடைய கஜேந்திரபோகங்களை அனுப
வித்திருந்த யான் பதியையிழந்து தாய்தந்தையரைப் பிரிந்து
தினராகிய தேவர்களுட னிக்கொடிய சிறையிலகப்பட்டு வா
டுகின்றதால் இன்பஞ் சிறிது அதனுலுண்டாகுந் துன்பமான
து மிகுதியாகக்கண்டனன் எலும்பு கங்கை கொன்றைமாலைமு
தலிய அலங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கின்ற பரஞ்சோதியே!
தேவரீர் கிருபாகடாட்சத்தினுல் இந்த அரியசிறையை நீங்கி
மகிழ்வேனுயினும் பொன்னுலகவாழ்வை யினி யெக்காலத்தும்
வேண்டேன், கனவிலுநினையேன், மோட்ச சாம்பிராச்சிய
வைபவங்களைத்தரும் பெருமையினையுடைய தேவரீர் திருவடி
த்தாமரைகளைநினைந்து தவங்களைச்செய்து நித்தியவாழ்வைப்
பெற்றுக் களிக்கவிரும்பினேன், மேலும் தேன்களைத்துளித்து
க் குளிர்ந்த நிழலை விரித்திராநின்ற கற்பகத்தருக்களினது நிழ
லில் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தி லிருந்து திரிலோக
வாழ்வைச் சிலதினம் அனுபவித்த பாதகத்தினுல் இத்தகைய
கொடிய தண்டனைகளைப்பெற் றனுபவிக்கலானேன் கரும்பை
ஆலையிற்கொடுத்து இரசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டெறியும் தி
ப்பியைப்போல வாழ்வை மதித்திருக்கின்றனன். மற்ற தேவ
ர்கள் பதங்களுங் காலாதிகளில் அழிபட்டுப்போவதாகவிருக்கி
ன்றன, ஆதலாற் பரம்பொருளாகிய சிவனே? சிவனே? தே
வரீர் பாதாரவிந்தநிழலில் வாசஞ்செய்யவிரும்பியிருக்கிறேன்
பிராரத்துவவினைப்படிக்கு நன்மை தீமையெனும் பாசத்தழுந்
தி அதற்குரிய இன்பதுன்பங்களை யனுபவித்து அக்காரணத்தி
னுலுண்டாகும் பிறவியானது எக்காலத்தும் அபலமாகக்காணு
கின்றது, பொன்னுலகவாழ்வும் நித்தியமன்று மற்றப்பொரு
ள்கள்யாவும் நீடித்த தல்லாதபடியால் அரிய தவங்களைச்செய்
திருக்கின்ற பதஞ்சலி - வியாக்கிரமபாதர் - பிருங்கி - தும்புரு
நாரதர் - பராசத்தி - யிவர்கள் தரிசித்துக் களிக்கத் தக்கதாக
ச் சிதாகாச கனகசபையினிடத்தில் நிருத்தஞ்செய்தருளியதே
வாதிதேவனே! யினியாவது அடியோங்கள் படுந் துன்பத்து
க்கிரங்கி யிக்கொடிய காவலைநீக்கி திருவடிநிழலைத் தந்திரட்சி
க்கவேண்டும், ஆதிமூலமாய் பிருதிவு - அப்பு - தேயு - வா
யு - ஆகாய மென்னும் பஞ்சபூதங்களாய் ஏகமாய், சத்திசிவ
மாய் விளங்குகின்ற சிவநாதனே! யிக்கோலங்களை நினைக்குமி
டத்தில் மன்னுயிரனைத்தினையும் பாதுகாத்தாளுங் கிருபைக்கு
ரியதன்றோ பொன்னையொத்த கொன்றைப் புஷ்பமாலையினை
யும், பிறையையும், கங்கையையும், நகுவெண்டலையையும், ச
ர்ப்பமாலைகளையுந் தரித்திருக்கின்ற தாணுவே? உலகமாதாவா
கிய பார்ப்பதியாரைப் பாகத்திற்கொண்டுவிளங்கும் சன்னிதி
மகிமையினுற் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினையும் விருத்தி
க்கச்செய்து அவைகளுக்குரிய வினைப்போகங்களையூட்டி யாட்
டி யுறக்கும் ஆதிதேவனே! அடியேனுக்கடுத்திருக்கின்ற துக்

கவருத்தங்களைப்போக்கி பொன்னுலகவாழ்வி லிச்சைபெருமல் விலக்கச் சிறந்த தவங்களைச்செய்து பெறுதற்கரிய தேவரீர் திருவடிநிழலில் வீற்றிருந்து சுகாதீதவாரியிலழுந்திக் களித்திருக்கும்படியாகிய செல்வத்தைத் தமியேனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பற்பலவிதங்களில்முறையிட்டுப்போற்றினவனாய் விஷமானது தலைக்கொண்டு வாடுவதைப்போல விசனமதிகரித்து மாறிமாறி மனதை வருத்துவதினால் வாடி வருந்தி யாதொருசெய்கையுமற்று மயங்கிச் சோபித்து இறந்தவர்களைப்போல அறிவழிந்து மரணமூர்ச்சையாகவிழுந்தனன். ஓ, சவுனகாதிரிஷிகளே? திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாகிய தேவராசனுக்குப் புத்திரனாய்ப் பொன்னுலகவாழ்வை யனுபவித்திருந்த சயந்தன் இப்பாடுபட்டமுன்னிலையில் மற்றதேவர்களும் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்துவருகின்றதினாலும் அவுணர் உபத்திரவங்களினாலும் மிகவும் வருந்துகின்ற படியால் இந்த யிடையூறுகள் எக்காலத்தில் நீங்கப்போகுதென்கின்ற ஏக்கமானது மனதைப்பீடித்துப் பாதிக்கப் பரமசிவத்தைக்குறித்துப் புலம்பிக் களைத்து அவர்களும் சோபித்து விழுந்தனர், இக்காட்சியானது எப்படிக்கிருந்ததெனில், வானத்தையளாவவோங்கிப் பலகிளைகளையும் விழுதுகளையும் பெற்றிருந்த ஒரு ஆலமரமானது பெருங்காற்றிலடிபட்டுச் சாய்ந்தகாலத்தில் அதன்மேற் படர்ந்திருந்த பசிய கொடிகளானவை அம்மரத்துடன் சின்னபின்னப்பட்டு மறிந்து விழுவதற் கொப்பாகவிருந்தது.

கனவுகாண்படலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்விதங்களாக இந்திரதனையன் சயந்தனும் மற்ற தேவர்களும் அகண்ட சாம்பிராச்சியப் பெருக்கையுடைய மயேந்திரபுரியினிடத் திருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளிற் கட்டுண்டுவருந்திச் சிவபிரானைநோக்கித் தங்கள் துக்கவருத்தங்களை முறையிட்டுச் சோர்ந்து அறிவிழந்து பிரேதங்களாக விழுந்து கிடக்கின்றபோது சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் எள்ளிலெண்ணெயைப்போலப் பரிபூரணமாகவிளங்கி நடிப்பிக்குங் கிருபைக்கடலாகிய ஆறுமுகக் கடவுள் அவர்கள் கிலேசங்களைத் திருவுளத்திற்கொண்டு சிறுகுழந்தைகள் தனித்து யாவரையுங்காணாமல் திகைத்துத் துக்கிக்கின்றகாலத்தில் அவ்வழுகைக்குரலைக்கேட்டு ஓடிவந்தணைத்துப் பயந்தீர்க்குந் நற்றாயைப்போலக் கொடியசிறையி லகப்பட்டு அவுணரால் அதிகபாதைகளை யனுபவித்து வருந்தி மதிமருண்டு சோர்ந்திருக்கின்ற சயந்தன் முதலாகிய தேவர்களின்னலைப்போக்கித் தேற்றி யிரட்சிக்கும்படியாகக் கிருபையுற்று இவர்களை விடுவிக்கும்பொருட்டுத் திருக்கயிலையைநீங்கித் திருச்செந்தில்மாநகரத்தி லெழுந்தருளி அவுணர்கள் கலைகளைய கங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருக்குஞ் சரவணபவன் மயங்கிக்கிடக்கின்றசயந்தன் கனவிற்றோற்றி மேல்நடக்கவிருக்கின்றகாரியங்களைத் தெரிவித்துத்தேற்றித் தயிரியம்பெற்றிருக்கச்செய்யத் திருவுளத்திற்கொண்டெழுந்த காட்சியைக் கேட்பீராக. வெற்றிக்கொடி - வச்சிராயுதம் - அங்குசம் - பாணம் - வெற்றிவேல் - அபயம் - சின்மயமுத்திரை - கமலம் - மழு - தண்டாயுதம் - வில் - மலர்மாலை - இவைகள் பொருந்திய பன்னிருகரங்களும், பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற சண்முகங்களும், பிரகாசிக்கத்தக்கதாக தாய்தந்தையில்லாதசிவபிரானைப் பிதாவாகப்பெற்ற கந்தசுவாமியானவர் இக்கோலத்துடன் சயந்தன் கனவிற்றோற்றியதைக் கண்டவுடன் இராசகுமாரனுக்குச் சரீரம்பூரிக்க விழிகளில் ஆனந்தவாரிபொழிய மனப்பூரிப்புடன் விழிகள்களிக்கத் தரிசித்துக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கிருபைக்கடலே அடியருக்கெளியகடவுளே? நாயினேன் இக்கொடிய பாதகர் வசத்தி லகப்பட்டு வருந்துகின்ற துன்பங்களைநீக்கி யிரட்சிக்கக் கிருபைகூர்ந்தெழுந்தருளினீர். தமது திருநோக்கம் பட்டவுடன் கிருதார்த்தனாய்ப் பிறவியையொழித்து தன்னியனானேன், கர்த்தனே? தேவரீர் திருவடியைப் பார்க்குமிடத்தில் உலகங்களை யிரட்சிக்கின்ற மஹாவிஷ்ணுவாகவுந் தோற்றவில்லை, சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்துவரும் பிரமதேவனாகவுங்காணவில்லை, ஆதிதேவனாய் எள்ளினெண்ணெயைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாகநிறைந்து பிராணிகளனைத்தையும் அவற்றின்வினைக்கீடாக நடிப்பித்து கண்டு களித்திருக்கும் ஆதிமூலமாகிய பரமசிவமாகவும் தோன்றவில்லை, ஆதலால்தேவரீ ரின்னகடவுளென்று கொடியபாதகனாகிய அடிமைக்குத் தெரிவதாகத் திருவுளம் பற்றவேண்டுமென்று போற்றுகின்ற தேவராச குமாரனிடத்திற் கிருபையுற்று அப்பா! சயந்தனே? கேட்பாயாக.—நாம் ஆலகாலத்தையும் வடவைக்கனலையும் அடக்கித் தேவர்கள் முதலிய பிராணிகளையும் உலகங்களையும் இரட்சித்த கிருபாநிதியாய் கொன்றைமாலை, மூன்றாம்பிறை, கங்கை, நருவெண்டலை, சர்ப்பம், முதலாகிய பூஷணங்களைத் தரித்திருக்கும் சடாமண்டல தாரியாகிய சிவபிரான் நுதல்விழியினுதித்த சரவணபவனாகும், இவ்விடத்தில் நாமெழுந்தருளிய காரணமேதெனில் உன்னுடைய வருத்தங்களையும் மனக்கோட்டத்தையுந்தெரிந்து அவற்றினைநீக்கி யிரட்சிக்கவும் மேலும் உன்னைப் புத்திரனாகப்பெற்ற தேவராசனானவன் தன்குறைகளையும் விண்ணவர்கள் படும் வருத்தங்களையும் தவிர்த்து உன்சிறையைநீக்கித்தரவும் நமக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து வேண்டிக்கொண்டபடியால் சிவபிரான் கட்டளைப்படிக்கு அளவற்ற பூதப்படைகளுடன் திருக்கயிலாயவரையைக் கடந்து பூலோகத்துக்குவந்து பற்பலமாயவஞ்சகங்களினால் ரிஷிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை வெகுகாலமாகவருத்தி வாட்டிக்கொண்டிருந்த கிரவுஞ்சபருவதத்தையும் அரியவரங்களைப் பெற்று யமனைப்போல உலகங்களைவருத்தியிருந்த தாருகாசுரனையும் வேலினாற் பிளந்துகொன்று அவன்சேனைகளையும் நாசப்படுத்தினம், அதன்பின்பு திருச்செந்திற்பதியில்வந்துசேர்ந்தோம், தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரமதேவன் மகாலட்சுமியை மார்பிற்கொண்டிருக்கும் விஷ்ணு உன்பிதாவாகிய தேவேந்திரன் மற்ற விண்ணவரனைவரும் நம்மிடத்திற் சவுக்கியமாகவிருக்கின்றனர். உன்தாயாகிய இந்திராணியானவள் சிலதேவர்போற்றிவர மகம்மேருவினிடத்திற் சுபமாக வாசஞ்செய்கின்றனள். நேற்றையதினம் நமது சகோதரனாகிய வீரவாகுவை உங்களை விடுதலைசெய்விக்கும்பொருட்டுச் சூரபதுமனுடன் பேசும்படிக்கு இந்தப் பட்டணத்துக் கனுப்பினோம் அவன் தன்னாற் கூடிய வரையிற் சமாதானஞ் சொல்லிய போதினும் சூரன் அதற் கிசையான். அக்காலத்தில் வீரவாகு கோபித்துத் தன்மேற் சண்டைக்கு வரும் அவுணராசபுத்திர னொருவனையும் அளவற்ற சேனைத் தலைவர்களுடன் அவுணவெள்ளங்களையுங் கொன்றுவாட்டி ஒப்பற்ற இந்தமயேந்திரபுரியை அக்கினிதேவனுக் கிரைகொடுத்துச் சாம்பலாக்கி நம்மிடத்துக்கு இத்தினம் வந்தவுடன் பிரயாணப்பட்டு நாளையத்தினந் திருச்செந்திலைக்கடந்து பூதவெள்ளங்களுடன் இந்த நகரத்துக்கருகில் வந்திறங்கிப் பத்துதினத்துக்குள்ளாக தேவர்கள் மானிடர் முதலாகிய சகலரையும் பலயுகங்களாக அலைத்திருந்த சூரபதுமன் அவன்சகோதரர்கள் புத்திரர்கள் மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் அளவற்றவெள்ளம் அவுணப்படைகள் முதலாகச் சின்னபின்னப்படக்கொன்று வேரறப்பார்த்தபின்பு உன்னையும் மற்றதேவர்களையும் பலகாலமாக

அடைத்துவைத்திருந்த கொடியகாவலைவிடுவித்து பழையபடிக்குப் பொன்னுலகத்திற் சேர்த்துத் தாய்தந்தையருடன் மகதைஸ்வரியங்களையனுபவித்துச் சவுக்கியத்திலிருக்கச் செய்வோம் ஆதலால் இனியாதொருவருத்தங்களையும் மனதில் நினையாமற் சந்தோஷமாக விருக்கக்கடவையென்று ஞானவான்களறிவில் நடனஞ்செய்யும் ஆதிதேவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் ? அனுக்கிரகஞ்செய்த திருவாசகத்தைக்கேட்ட சயந்தராசனானவன் மனக்கிலேசத்தைப் போக்கிச் சஞ்சலங்களையொழிந்து ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிச் சரீரம் புளகித்து உரோமங்கள் சிலிர்த்துக் களிமிகுதியினால் நேத்திரங்களில் ஆனந்தஜலமானது பெருக்கெடுத்தோடவும் பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் புசங்கள் பூரித்தோங்கவும் பெறுதற்கரிய ஞான அமுதையெளிதிற் கிடைத் தனுபவித்தவர்களைப்போல மனங்குளிர்ந்து வாய்குழறச் சிவகுமாரன் பெருமைகளை வேதவாக்கியங்களினாற் றுதித்துத் தேகபரவசத்தனாய் ஆடிப்பாடி ஜயஜயவெனப்போற்றினன். வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே அக்காலத்தவனடைந்த சந்தோஷப்பெருக்கினை யாவரால் அளவிட்டுச் சொல்லப்படும் இவ்விதமாகத் தனக்கடுத்திருந்த துயரங்களையொழித்து ஆனந்தத்திலழுந்திய இந்திரகுமாரன் நமது கர்த்தனாகிய குமாரதேவர் செந்தாமரைக் கமலத்தையொத்த பாதார விந்தங்களிற்பணிந்து கரங்களைக்கூப்பிநின்று அவர்பெருமைகளைக்கொண்டாடி யிதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினன், தேவரீர்திருவடிகளைத் தஞ்சமாக நம்பியிருக்கின்ற அடியவர்கள் துன்பங்களைத் தடுத்தாள்வதற்குத் தாமே யெழுந்தருளிப் பாதுகாத்திரட்சித்தீர் இப்படிப்பட்ட கருணைக்கடலெனவறிந்து புகழத்தக்க அறிவைப்பெறாதவனாதலால் இத்தேவர்களுடன் தமக்கடிமையாயினோம், எங்களிடத்திருக்கின்ற குற்றங்களை மன்னித்து வழியடிமையாகக் கொண்டாள வேண்டுமென்று சயந்தனானவன் பலவிதங்களில் விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளுகின்றதைச் சுயஞ்சோதியாகிய சரவணபவன் கேட்டருளிஅப்பாசயந்தனே யிதுவரையினுங் கொடிய சூரனாற்பட்டதுன்பங்களைமறந்து விடக்கடவை உனக்கொருசிந்தனைகளுமில்லாமல் காக்கக்கடவோம் இதுவல்லாமல் நமதுகட்டளையின்படிக்குச் சூரனுடைய கருத்தைத்தெரிந்து வரும்படிக்கு இவ்விடம் தூதாகவந்த வீரவாகுவானவன் சற்றுநேரத்தில் இந்தத்தலத்துக்கு வந்து உன்னையும் மற்றதேவர்களையுங்கண்டு உன்தாய்தந்தையர் சவுக்கியங்கள் முதலாகத் தெரிவித்து உங்கள்மனங்கள் திருத்திபெறத்தக்கதாக மேல்நடக்கப்போகின்ற காரியங்களையுஞ் சொல்லிப்போகச் செய்வோம் அதைக்கண்டுசகலமும் உண்மையாக நம்பி மனதிற் றிடம்பெற்றிருப்பையெனப்போதித்துச் சரவணபவன் மறைந்தனர், அப்படி மறைந்தது ஆதிகாலத்திற் பிரமதேவனானவன் தன் சிருஷ்டிவிர்த்தியடையாதகாரணத்தினால் வருந்திக்கிலேசித்துக் களைத்திருந்தவன் கனவில் சிவபிரானெழுந்தருளிப் பிரமனைத்தேற்றிக் குமாரனே மனமிரங்கவேண்டாம் உன்கருத்தின்வண்ணம் முற்றுப்பெறும்படிக்கு ஏகாதசஉருத்திரரை யனுப்புவோம் அவர்களால் சிருஷ்டிமலிந்து பழையபடிக்கு விளங்குமென்று அனுக்கிரகித்து மறைந்ததைப்போல விருந்தது, அப்பொழுதுகொடியதுன்பத்திற்பட்டு ஒடுங்கியிருந்த ஐம்புலன்களும் தத்தமது நிலைகளிற் சேர்ந்து அறிவைவிளக்கியபடியாற் சயந்தன்களைதெளிந்து கனவைமறந்து விழிகளைத்திறந்து சுற்றுமுற்றும் பார்த்து விஷமானது தலைக்கேறி மயக்கியகாலத்திற பரியாரி மந்திரித்த முயற்சியினாலிறங்கித் தெளிந்தவனைப்போலவெழுந்து மனக்களிப்புடன் தன்கனவிற்றோற்றிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் காட்சியையும் அவரனுக்கிரகித்துப்போன வாக்கியங்களையும் நினைந்து நடுக்கங்களைப்போக்கி மனத்தெளிவுடனிதனைப்பேசுகின்றனன், ஓ கர்த்தனே பலயுகங்களாகஅடியோங்கள் யாதொரு துணையுமில்லாமல் இந்தப்பாதகர் வசப்பட்டு வருந்தி முறையிட்டவிண்ணப்பமானது இக்காலத்திற் றேவரீர் திருச்செவிகளினேற்று எங்கள் துக்கவருத்தங்களை தவிர்க்குங்காலமும் நேர்ந்ததோ எங்களையும் ஒருபொருளாக மதித்தாண்ட கடவுளே யித்தருணத்திற் காக்காவிடில் யாங்கள் மிகவும் நலிந்து நாசமடைவோம் அதைத்தவிர்த்துப் புத்திரபாவகமாக இரட்சித்தீரென்று சிவகுமாரன் திருவாய்மலர்ந்தகாரணங்களை நினைந்து நினைந்து அதனாலுண்டாகும் ஆனந்தவாரியில் முழ்கிக் களித்து நகைமுகனாயிருக்கின்றகாலையிற் சோபித்திருந்த தேவர்கள் கனவிலும் சயந்தனுக்குப் போதித்தபடிக்கு தேறுதலைச்சொல்லி ஓ தேவர்களே சிலதினத்தில் உங்கள் வருத்தங்களொழிந்து பழையபடிக்கு நிலைபெற்று உங்கள் செல்வங்களைப்பெற்று வாழப்போகின்றீர் அதுபரியந்தம் சலனமற்றிருப்பீரென்று தேன்களையும் மகரந்தங்களையு மிறைத்து பரிமளித்திருக்கின்ற கொன்றைப் புஷ்பமாலிகையைத்தரித்த கங்காசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவகுமாரன் அனுக்கிரகித்துப் போயினகாலத்திற் றேவர்கள் நித்திரைதெளிந்தெழுபவரைப் போல உணர்ச்சியைப்பெற்றெழுந்து கர்த்தன் வாக்கியங்களை எண்ணியெண்ணிக் களிமிகுதியினால் ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பலதிக்கினுமோடிப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளை அனேகவிதங்களிற்றுதித்து வாழ்த்தினவர்களாய்க் கடினசித்தமுடைய துன்மார்க்கராகிய காவலாளிகள் இக்கனவின் சவிஸ்தாரங்களைத் தெரிவராயின் என்செய்வரோவென்னும் வருத்தங்களினால் நடுநடுங்கிமெல்லமெல்ல சயந்தனிருக்கின்ற தலத்தைச்சேர்ந்து தாங்கள் கண்ட காட்சியைச் செவிகளிற் சொல்லக்கேட்டுத் தனக்கனுக்கிரகித்தவிதமாகவேவொத்திருந்தபடியால் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கி யுலகையுண்ட விஷ்ணுவைப்போலச் சரீரம் பூரித்தோங்கி உரோமங்கள் சிலிர்க்கஞானநீர் விழிகளிற்பெருகக்களித்து ஆறுமுகக்கடவுள் இவ்வுலகங்களனைத்திலும் சோதியொளியைப்போலப் பரிபூரணமாக நிறைந்து நடிப்பித்துக் காலபக்குவங்களைக் கணித்திரட்சிக்கும் குணாதிசயங்களைப்போற்றி சிவகுமாரன் திருநாமங்களை வேதவாக்கியங்களினாற் றுதித்துக் கொண்டு சயந்தனும்மற்றதேவர்களும் வீரவாகுதேவர்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தனர்.

வாரீர் சவுனகாதிமஹாரிஷிகளே இவ்விதமாக இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனும் மற்றதேவர்களும் களித்திருக்கின்ற காலையிற் சூரபதுமனுக்குப் பிரதானமந்திரியாகியதருமகோபன்மாளிகையின்மீதில் வீற்றிருந்து தேவர்கள்காவலிலிருக்கின்றசிறைச்சாலையைத் தேடிப்பார்த்துவந்த வீரவாகு தேவர் விழிகளிற் கொடிய பாதகராகிய பலகோடி அவுணர் போற்றிவரும் சிறைச்சாலைதோற்றப்பட்ட மாத்திரத்திற் காவலர் கண்ணிமைகொட்டாமல் எத்தலங்களினும் அடர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து இப்பாதகர்கள் தன்னைக்காணமலறிவழிந்திருக்கவும் விண்ணவர் நிசதரிசனமாகத் தன்னைப்பார்த்து வார்த்தையாடவும் நினைந்து ஆதியில் மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் தானமேந்தி விசுவரூபங்கொண்டு பூமியை ஓரடியா லளந்த ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவையொத்த வல்லமைசாலியாகிய வீரவாகுதேவரானவர் பிரணவப்பொருளாய் ஆதிமூலமாய்ப் பிராணிகளிடத்தில் அந்தரான்மாவாகப் பொருந்தி நடிப்பிக்கும் குமாரதேவரை மனதிற் சிந்தித்து அவர் திருநாமத்துக்குரியசிறந்த மந்திரத்தைச்செபித்துக்கொண்டு நியகுணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்சூழ்ந்து காத்திருக்குஞ் சிறைச்சாலையிற் றமதுருவைக்கொண்டு பிரவேசித்தமாத்திரத்திற் கரியதேகத்தைப்படைத்

து காவலர் அறிவழிந்து குமாரதேவர் திருநாமமந்திரமுயற்சியினால் மயங்கிச் சித்திரப்பிரதமைகளைப்போலக் கண்களைவிழித்தபடியாய்ப் பூமியில் விழுந்து கிடக்கின்ற முன்னிலையில் வெற்றிமாலைபுரளும் வேலைத்தாங்கிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் சகோதரனாகவுஞ் சேனைத்தலைவனாகவுந் தூதனாகவும் வந்திருக்கின்ற வீரவாகுவைச்சயந்தன் முதலாகிய தேவர்கள்வெளிப்படையாகக் கண்டவுடன் மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்திருக்கும் சூரன் கட்டளையின்படிக்கு இப்பாதகராகிய காவலர்செய்யுந் தகாத தண்டனைகளுக்கஞ்சி நாமெல்லோரும் மாண்டவர்களைப்போல மூர்ச்சித்துக்கிடந்த வேளையில் நமதுநனவி லெழுந்தருளி தயிரியங்கள் சொல்லித் தேற்றிப்போனகிருபாநிதியாகிய சுப்பிரமணியதேவர் தூதனாகவேண்டுமெனநிதானித்து ஆனந்தவாரியில் மூழ்கியிருக்கின்ற காலையில் வீரவாகுதேவர் அவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற சாலையைச்சேர்ந்து வேலாயுதக்கடவுள் திருநாமங்களைச் செபித்துக்கொண்டு ஜயஜயவெனப்போற்றித்துதித்துப் பொன்னுலக வாழ்வை நீங்கிச் சிறையிற்பட்டுவருந்துகின்ற சயந்தனுக்குச் சமீபத்தில் வந்தனர். இவ்விதமாக ஞானவான்க ளிருதயகமலத்தில் விளங்குகின்ற சரவணபவன் மந்திரங்களை வீரவாகுதேவர் ஸ்மரிக்கின்ற ஓசையானது அமுததாரையைப்போலச் செவிகளிற் கேட்டமாத்திரத்தில் மனங்குளிர்ந்து அதுபரியந்தம் வருத்தியிருந்த அயரங்களையொழித்து சயந்தராசனானவன் பண்டுபழகியவனைப்போல நெருங்கிக் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு இதனைச்சொல்லுவதாயினன், அடியோங்கள்செய்த பாதகமானது சூழ்ந்தலைப்பதைப்போல அக்கினிக் கொழுந்தையொத்த செம்பட்டமயிரைப்பெற்ற இராட்சதர்களிடைவிடாமற் சூழ்ந்து கடின தண்டனைகளைச்செய்து வருவதற்குச் சகிக்கக்கூடாமல் அறிவழிந்து பேயனைப் போலிருக்கின்ற எங்களிடத்திற் கருணைகூர்ந்து ஐயனே தேவரீரெழுந்தருளுங் காரணமென்னமோ அதைத்தயைசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று சயந்தன்போற்றுகின்ற காலையில் நீதிபரனாய்க் கிருபைக்கும் பாத்திரமாய் ஜபசாலியாகவுமிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் இந்திரதனையனைப் பரிவாகப் பார்த்து ஓ சயந்தனே என்வரவின் காரணங்களைக் கேட்பாயாக தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான்நுதல்விழிகளிற்றோற்றிய சண்முகப்பெருமானை உன்பிதாவாகிய இந்திரன்வணங்கி உன்னைவிடுவித்துத் தரும்படிக்குக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிரங்கி அவ்வாறேசெய்வோ மெனத் திருவாய் மலர்ந்து பூதப்படைகளுடன் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூமியில் வந்து தாருகனைக்கிரவுஞ்சகிரியுடன் வாட்டி யிப்போது திருச்செந்திற்பதியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர், உன்பிதாவுக்கு வாக்குதத்தஞ் செய்தபடிக்கு அவர்சேனைகளுக்குத் தலைவனாகவும் திருக்கயிலையைப் போற்றிவரும் பெருமையையுடைய நந்திதேவர் கணத்தலைவனாகவு மிராநின்ற என்னைப் பரமசிவகடாட்சத்தினால் மகதயிஸ்பரியங்களைப் பெற்று வாழ்கின்ற சூரபதுமன் சபையைச் சேர்ந்து உங்களை விடுதலைசெய்யும் பொருட்டுச் சந்திபேசி வரும் படிக்குத் தூதுவிட்டனர், என் பெயர் வீரரில் வீரனாகிய வீரவாகுதேவனென வழங்கி வருவ னெனச் சொல்லக் கேட்ட சயந்தனானவன் திருப்பாற்கடலிலுதித்த அமுதத்துடன் தவமுயற்சியினாற் கிடைக்கின்ற தத்துவஅமுதையுமுண்டு ஆனந்தத்திலடைந்து களிக்கின்றவனைப்போலமகிழ்சிறந்தவனாய் ஐயனே தேவரீர் கிருபையுற்றுவெகுகாலமாகவருந்திக் கொடியபாதகர் தண்டனைகளிற்பட்டுவாடுகின்ற அடியோங்கள் துயரங்களைநீக்கி யிரட்சிப்பதாக எழுந்தருளியதால் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி வாடிக்களைக்கின்றயாங்கள் அதன்கரையைக்கண்டு வெளிவந்துவாழ்ந்ததுமன்றியிற் பிராரத்துவவினைகளையும்போக்கிக் கிருதார்த்தராயினோமென்று சயந்தன்புகழ்ச்சியாக வசனிப்பதைவீரவாகுதேவர் திருச்செவிகளினேற்று இதங்கினவரா யிதனைச்சொல்லுவார், கொடியசெய்கைகளைப்பெற் றிருமாந்திருக்கின்ற சூரபதுமனிடத்துக் கென்னைச்செலுத்திய வேலாயுதக்கடவுளானவர் நாளையத்தினமே யிவ்விடம்வந்து அவுணர்பூண்டை வேரறக்களைந்து உங்கள்சிறையையும்விடுவிக்கவிருக்கின்றனர், மேலும் பூர்வீகமாக அனுபவித்திருந்த பொன்னுலக வாழ்வையும் வேண்டியபேறுகளையும் பெற்றுவாழ்வீர்கள் வெற்றிமாலைபுரளும் வலியபுயங்களைப்படைத்த தேவர்களே எமதிறைவனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளினதுபிரபாவத்தைச் சொல்லிமுடிவதோ தம்மை மெய்ப்பத்தியினாற் பூசித்துவழிபடும்பத்தர்களுக்கு மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைத்தந்து சுகத்திலிருத்தியும் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் அவரனுக்கிரகத்தினால் வாழ்ந்திருக்கின்றனரெனச் சொல்லுவோமாகில் அத்தேவனைமனப்பூர்வகமாக நம்பிப் போற்றுகின்ற உங்களுக்குக்கிடைக்க விருக்கின்ற அயிஸ்வரியத்தைப் புகழக்கூடுவதோ இனி உங்களுக்கு யாதொரு குறைவும் நேராமல் சுகத்திலிருப்பீர்கள் சிலகாலங்களுக்கு முன்னம் பிரணவவாக்கியத்தின்பொருளை வெளியிடவறியாமல் மயங்கிய பிரமனைச் சிறைப்படுத்திச் சிருஷ்டித்தொழிலைப்பலகாலம் நடத்திவரு முன்னிலையிற் சிவபிரானெழுந்தருளிக்கேட்டுக்கொண்டபடியால் அவன்சிறையைவிடுதலைசெய்து இரட்சித்த சண்முகப்பெருமாள் உங்களிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம்வைத்திருக்கும்போது மனக்கவலைகள் முதலிய கொடுமைகளனைத்தும் அதப்பட்டுப் புனிதராவதொருபொருளோ மேலும் பிரவிசாகரத்தையுங்கடந்து மோட்சவீட்டையும் பெறுவீர்கள் பிரமனைச்சிறைபடுத்தியபோது சொர்க்கமத்திய பாதலங்களினுட்பட்ட சராசரங்களைப்பழையபடிக்கு நிலைபெறநாட்டிய மூலகாரணராகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் உங்களைச்சூரபதுமன் பாதைசெய்தடைத்துவைத்த சிறையை விடுவிக்கத்திருவுளங்கொண்டு இவ்விடம்வருவாராகில் உங்கள் தவத்தையின்னவிதமென்று புகழக்கூடுவதோ இத்தகையபேற்றினைக்கிடைத்தவர்களுமுண்டோ அளவிறந்த பாதகங்களைச் செய்துவருங் கொடியஅவுணர் வாசஞ்செய்கின்ற இந்தமயேத்திரநகரத்தில் அறிவாளிகளாகவிருப்பவர்கள் வரவிரும்பார்கள் எமதுகர்த்தனாகிய சிவகுமாரன் கட்டளையிட்டபடியால் மனவருத்தத்துடன் இவ்விடம்வந்த யான் உங்களைக்கண்டமாத்திரத்தில் அவ்வாட்டத்தினைநீங்கி அளவற்றமகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருக்கின்றேனென வீரவாகுதேவர்சொல்லிய வாக்கியங்களைக்கேட்ட இந்திரகுமாரனாகியசயந்தன் ஆனந்தபரவசத்தனாய் நாங்கள்இராட்சதர் காவலிற்பட்டு இந்த நகரத்திற் சிறைசாய்த்துவந்து சேர்ப்பதற்கு முன்னமே என்தாய்தந்தையர் சூரபதுமன் கொடியவினைவைத்தெரிந்து ஓடியொளித்தனர். அவர்களிருக்கின்ற தலமும் சவுக்கியங்களும் மேல்நடக்கவேண்டிய யத்தனங்களுக்குத் தேடியிருக்கின்றகாரணங்களையும் அடியேனிடத்திற் றயைசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்பதற்கு வீரவாகுதேவரிரங்கிப் புரந்தரகுமாரனே உன்பிதாவானவன் இந்திராணியுடன் பொன்னுலகைவிட்டபின்பு பூமியில்வந்து சேர்ந்து மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை எளிதிற்றரவல்ல மகத்துவமுடைய சீகாழியென்னுந் தெய்வீகத்தலத்திற்போய் அப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவத்தைத் தரிசித்துப்போற்றிப் பரிமளமிகுந்த திவ்விய மலர்களினால் அரிச்சித்துக்கொண்டு சிலகாலமிருந்த பின்பு அவுணப்பாதகர் உபாதியினால் அத்தலத்தைக் கடந்து

திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிரானைத்தரிசித்து தங்களுக்கடுத்திருக்கின்ற வருத்தங்களையும் சூரன் கொடிய செய்கைகளையும் விண்ணப்பஞ் செய்துக்கொண்டதினால் ஐயனிரங்கி எமதிறைவனாகிய சரவணபவக்கடவுளை நுதல்விழிகளின் மூலமாகப்படைத்து அளவற்ற பூதப்படைகளையுங்கூட்டிச் சூரனைஜயித்துத் தேவர்களை நிலைபெறச்செய்துவரக் கடவையெனப்பணித்து விடைதந்தனுப்பியபடிக்குக் குமாரதேவர் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூமியில்வந்து தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினாற்பிளந்துகொன்று திருச்செந்திலென்னும் சிறந்த தலத்திற்சேர்ந்து இந்திரன் மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் முதலாகிய தேவர்கள்போற்றிச் சூழவிருக்கின்றனர். உன்தாயும் சவுக்கியத்திலிருக்கின்றனளெனச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லிய காரணங்களைச் சயந்தன் கேட்டவுடன் மனதிற் கொண்டிருந்த சந்தேகமொழிந்தவனாய் ஐயனே! தேவரீர் அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்றுச் சொல்லிய சந்தோஷச் சேதியானது தாய்தந்தையர் குருதெய்வமாகிய வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியாலே யிவர்களை விழிகளுக்கெதிரிற் கண்டு களித்ததையொப்பக் காட்டுகின்றது, செய்யாமற்செய்த உதவியாக எண்ணுவ தல்லது உமக்குக் கைம்மாறென்ன நடத்தப்போகின்றனனென்று சொல்லிய சயந்தனையும் மற்ற தேவர்களையும் வீரவாகுதேவர் தயையாகப்பார்த்து நீங்கள் வெகுகாலமாக இப்பாதகர்சிறையிலகப்பட்டு வாடுவதைக் குமாரசுவாமியார் விடுவித்துப் பாதுகாக்குங் காலம் சமீபித்திருக்கின்றது, அதுவரையிற் சகித்திருப்பீர்கள் அத்தேவனை என்னென்ன நினைத்திருக்கிறீர்கள் ஒப்புவமையற்ற பரம்பொருளாய் சோதிமயமாய் யாவராலுங்காணவொண்ணாத மூலகாரணனாய்த் தேவதேவோத்தமனாக விருக்கின்ற ஆதிமூலமே! சண்முகங்களும், பன்னிருகரங்களையும் தண்டைசதங்கைகள்கொஞ்சும் அழகிய செந்தாமரை மலரையொத்த பாதாரவிந்தங்களையும்பெற்றுக் கந்தசுவாமியென்னும் திருநாமத்தைக்கொண்டு சகலருந் தரிசித்துக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இத்தேவன்தோற்றத்துக் கேதுவேதெனிற் சிவபிரான் கடாட்சித்த வரமுயற்சிகளினால் வீறிக் கொடுங்கோல்செலுத்தி வருகின்ற சூரபதுமனுக்கஞ்சி மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், தேவராசன், விண்ணவர், மானிடர் முதலாகிய பிராணிகள் வருந்தி வாடுவதையும் நீங்கள்பட்டிருக்கின்ற சிறையையும்நீக்கிச் சகலபுவனங்களையும் பழையபடிக்குச் சலனமற்று நிலைபெற்று வாழும்படிக்குச் செய்யநினைந்து வெளிப்பட்டதாகும், இதுவல்லாமல் ஆதியில் தக்கனானவன் தனக்குச் சகல செல்வங்களையுங் கடாட்சித்த சிவபிரானை மருகனென்றெண்ணி அவர்பெருமைகளை மதியாமல் அகந்தையுற்று அக்கடவுளை நீக்கிச்செய்த யாகத்தில் விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவன்கட்டளைக்குட்பட்டு தகுந் தகாதென நினைந்து பாராமல் அவிர்ப்பாகத்தை யிச்சித்துண்ட பாதகத்துக்குத் தக்க தண்டனைகளை வீரபத்திரக்கடவுளைக்கொண்டு செய்வித்தும் சிறிதுமிகுதியிருந்ததுகளை சூரபதுமனால் வாட்டியனுபவிக்கச்செய்தனர். அத்தகைய தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் கட்டளையை ஆறுமுகக்கடவுளினாலல்லது மற்றெவர்களால் நீக்கப்படும், இதற்குச்சிலதிஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுகின்றேன். அதனால் தெரிந்துகொள்ளக்கடவை அளவற்றயுகங்களாய்த் தேவர்கள் ரிஷிகள் மானிடர் முதலாகியவர்களை பலமாயைகளைக்காட்டி அலைத்துக்கொன்றுகொண்டிருந்த கிரவுஞ்சபருவதத்தையும்சராசரப்பிரபஞ்சங்களுக்கு யமனைப்போல வருத்தித் திசைகளைவென்று மகாவிஷ்ணுவுடன்போராடி அவர்செலுத்திய சக்கரத்தையுங் கழுத்தணியாகத் தரித்துக் கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த தாருகாசுரனையும்வெற்றிவேலினாற்பிளந்துஅவுணவெள்ளங்களையுங்கொன்று வாட்டியதை என்னென்று நினைந்திருக்கின்றனை பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பலவளங்களையும்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டு யுகங்களாக ஆண்டுகொண்டு தினைவாட்டி வருத்திவரும் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்தைப்பெற்ற சூரபதுமன் குலநாசஞ்செய்வதற்கு முகூர்த்தநாள் கொண்டதாக மதிக்கக்கடவை பொன்னையொத்த மகரந்தங்களையிறைத்துப்பரிமளித்துத் தேன்களைத்துளிக்கும் கற்பகமலர்மாலை புரளாநின்ற புசங்களையுடைய தேவராசகுமாரனே! யின்னமுஞ்சொல்லக் கேட்பையாக.—எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் சற்று கோபங்கொண்டு மந்தரத்தையொத்து மணிகள்கலிக்குந் தனுசை வட்டாகாரமாகவளைத்து ஒரு கூரியபாணத்தைச் செலுத்துவராயில் இந்தச் சூரன் முதலாகிய அவுணவீரர்களனைவரும் அதப்பட்டுப்போவதற்குச் சந்தேகமில்லை, அப்படிக்கிருக்க பிரமன் விஷ்ணு தேடிக் காண்பரிய சோதிமயமாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருக்கரத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதத்துக் கெதிரொன்றிருக்கின்றதெனச் சொல்லப்போமோ? அந்தச் சிறந்த படையைப் பிரயோகிப்பது அதிகமுயற்சியாக வெண்ணவேண்டியிருக்கின்றது. சத்தசாகரங்கள் அஷ்டகுலாசலங்கள் சராசரப்பிரபஞ்சங்களடங்கியிருக்கின்ற அண்டகோடிகளனைத்தையும் நிமைப்போதிற் சாம்பலாக்கி மீளும், அப்படிக்கிருக்கச் சூரபதுமன் முதலிய அவுணவீரரையும் சேனைவெள்ளங்களையுமாய்த்து ஜயங்கொள்ளத்தக்கதாகக் குமாரதேவர் தாமேயெழுந்தருளியதை யோசிக்குமிடத்தில் இதுவுமொருதிருவிளையாடலாகும் இவையன்றியும் மகரமச்சங்கள் திமிதிமிங்கலகிலங்கள் உலவித்திரிகின்ற சமுத்திரத்தை அகழியாகப்படைத்திருக்கின்ற இந்தமயேந்திரபுரியை யாண்டிருக்கின்ற சூரபதுமன் விசாலமாகிய மார்பை வெற்றிவேலினாற் பிளந்து ஜயங்கொண்டபின்பல்லது உங்களரிய சிறைகள் மீட்கப்படாதெனத்தெரிந்தபோதினும் வேதசாஸ்திர விதிப்படிக்குப் பெரியோர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் நீதியையோசித்துச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் நம்மைச் சமாதானம் பேசிவரும்படிக்குத் தூதனுப்பினர், அவர்கட்டளையின்பிரகாரம் சபைக்குப்போய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு அவுணராசனே? நீ பிழைக்கும்பொருட்டு இதனைக்கேட்டு நடந்துகொள்ளக்கடவையென்று மேல்நடக்கவிருக்கின்ற காரணங்களைப் பலவிதங்களில் விரித்துத் தெரிவித்தபோதினும் ஊழ்வினையின் சம்பந்தப்பட்டவனாதலால் அவ்வாக்கியங்களை முக்கியமாகநினைந்து உங்களை விடுதலைசெய்யச் சம்மதப்படான், உடனே நான் இப்பதியைச்கடந்து திருச்செந்திற்பதியைச்சேர்ந்து சூரபதுமன்கருத்தைத் தெரிவித்தமாத்திரத்திற் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் கோபித்து பூதப்படைகளுடனெழுந்தருளி நாளையத்தினமே இவ்விடம்வந்து இப்பாதகராகிய அவுணர்பூண்டில்லாமற் களைந்தெறிந்து உங்களையிரட்சிப்பர் அதனையும் நீங்களே காணப்போகிறீர்கள். மகாவிஷ்ணுவையொத்தவரும் அந்தத்தேவன் பெருமைகளைத் தெரிந்து புகழவறியார் ஆதிமூலமாகவிளங்கும் சரவணபவன் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதத்தைத் தாமிருந்த விடத்தில் நின்று பிரயோகித்துச் சூரபதுமனை அவன் துணைவர் புத்திரகளத்திராதிகளுடன் நாசஞ்செய்யவல்லர், அப்படிக்கிருக்கப் பொன்மயமாகிய வண்டில்கள் - அச்சு - மச்சு - குத்துக்கால் - கொடுங்கை - முதலிய அலங்காரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற தேரினிடத்தெழுந்தருளிப் பூதப்படைகள் சூழ்ந்துபோற்ற இவ்விடம்வந்து சமர்க்களத்தில் யுத்தஞ்செய்து இப்பாதகர்களைக் கொல்ல நினைந்திருப்பது பாலசுப்பிரமணியருக்கு

இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகும் உங்களுக்கு விரித்து விரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை, எமதிறைவனாகிய சரவணபவன் எங்களையும் பூதப்படைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு இப்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து பத்துதினத்துக்குள்ளாக சூரபதுமனையும் அவுணவீரர்களையும் சேனாசமுத்திரங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு மகா உயுத்தங்களைச்செய்து சின்னபின்னப்பட ரணக்களத்தில் மாய்த்தபின்பு கொடிய காவலிற்பட்டு நெடுநாளாய் வாடுகின்ற உங்களனைவரையும் விடுவித்துக்கொண்டுபோய்ப் பழையபடிக்குப் பொன்னுலகத்திற் குடியேற்றி மகதயிஸ்பரியச்செல்வங்களையும் அனுபவிக்கச்செய்வார், மற்றொரு வியாபகங்களையுங்கொள்ளாமல் இதனைக் கடைப்பிடியாக நம்பியிருக்கக்கடவீர்களென்று வீரவாகுதேவர் சயந்தன் முதலாகிய தேவர்களுக்குப் போதித்துத் தயிரியம் பெறச்செய்து தேற்றியகாலத்தில் மிகுந்த வணக்கத்துடன் அவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டு ஆனந்த பரவசத்தராய்த் தேவரீர் கடாட்சித்தபடிக்குக் குமாரதேவர் இவ்விடமெழுந்தருளி யிப்பாதகரை விரைவில் ஜயங்கொள்ளக்கடவரென வாழ்த்தியபின்பு சயந்தன்முதலியதேவர்கள் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். ஐயனே! நாங்களிருக்கின்ற சவுக்கியங்களையுந் துன்பங்களையுந் தேவரீர் நிசதரிசனையாகக் கண்டிருப்பதைப் பிதாவாகிய தேவராசனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் வீரகண்டமணிகள் கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கும் பாதாரவிந்தங்களைப்படைத்த வீராதிவீரனே? யினி காலதாமசஞ்செய்யாமல் நீர் நினைந்துவந்த தூதின் காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு திரும்பும்படிக்குப் போய்வாருமென்று அனைவரும்போற்றுவதை வீரசிங்கம்போன்ற ஜயசாலியாகிய குமாரதேவர் தூதன்கேட்டு அவர்களிடத்திற் பிரிவாய் உங்கள் கருத்தின்வண்ணம் செய்வோமென்று அத்தேவர்கள்கூட்டத்தைக் கையமைத்திருத்திச் சிறைச்சாலையைக்கடக்குமுன்னிலையிற் காவலர் சோர்ந்துகிடப்பதைக்கண்டு பழையபடிக்கு நினைவுண்டாயெழக் கடவரெனச் சொல்லி நடந்தனர். அவ்வாறே அப்பாதகரும் தட்சணத்தில் நித்திரைதெளிந்தவர்களைப்போலவெழுந்துசர்வசாக்கிரதைகளுடனும் சயந்தன்முதலாகிய தேவர்களைக் காத்திருந்தனர்.

வீரவாகு அவைபுகுபடலம்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே! யிவ்வாறு வீரவாகுதேவர் சயந்தன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தேறுதலை செய்து நிறுத்தி வெளிப்பட்டபோது பழையபடிக்குச் சூட்சமரூபத்தைக்கொண்டு வானவெல்லையிற் றாவிப்போய் இராஜபரமேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்கின்ற அரண்மனையைச் சூழ்ந்த சமுத்திரத்தைப்போல விசாலமாய் வளர்ந்திருக்கின்ற அகழியைக்கடந்து சக்கிரவாளகிரியைப்போலப் பாரித்தோங்கி மேகங்கள்சஞ்சரிக்கும் உன்னதமுள்ளதாய் நூறுவெள்ளம் ரதகசதுரகபதாதிகள் சர்வாயுதபாணிகளாய்க் கண்ணிமையைநிகர்த்துக் காவல்கொண்டிருக்கும் பொன்மதிலுக் கருகிற்சென்று அதன்மீது நாட்டப்பட்டு வானவரையி லுயர்ந்து அசையுந்தோறும் ஆகாயகங்கையிற்றோய்ந்துதோய்ந்து வரளச்செய்து சூரிய சந்திரர் நட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தைமறைத்துவிளங்கும் பொற்கொடிகளின் பெருமைகளைப்பார்த்து அதிசயித்தவராய் அம்மதிலுக்கு நாற்புரங்களினுந் தோற்றுகின்ற உன்னதமுள்ள நவரத்தினமயமாகிய கோபுரவாயில்களின் சிறப்பைக்கண்டு வியந்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர், அலைகள்பெருந்த கடல்நீரை உள்ளங்கையினேற்று ஆபோசனஞ்செய்த அகஸ்தியர் கோபித்துக் கரத்திற்பற்றியிருந்த தண்டாயுதத்தினாற் குத்தியகாலத்திற் பற்பலதுளைகள்பட்டு நிற்கின்ற கிரவுஞ்ச பருவதத்தின்மீது தாருகனெழுந்து நின்றதைப்போலச் சொர்ணமயமாகிய அளவற்ற நிலைகளைப்பெற்றதாயும் கற்கம்பத்தைநிகர்த்து உருண்டு வலிபெற்றுப்புஷ்பமாலைகள்புரளும் புயங்களையுடைய சூரபதுமன் பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பெற்றிருக்கின்ற அண்டவடுக்குகள்தோறும் ஏறிப்போவதற்கு நாட்டிவைத் திருக்கும் பொன்னேணியைப் போன்றும் இக்கோபுரங்கள் தோற்றுகின்றது. இவற்றுள் நமக்கெதிரிற் காட்டுகின்ற பொற் றகடுகள் பரப்பிய பல அடுக்குகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கோபுரத்தைப் பார்க்குமிடத்திற் சர்வ சங்காரகாலத்திற் சமுத்திர அணையைக் கடந்து மீறிச் சொலித்திருக்கும் வடவாமுகாக்கினியினிடத்துண்டாகும் அக்கினிக்கொழுந்தானது வானவெல்லைமுற்றும் பரந்து விளங்குவதுபோல. நவரத்தின காந்திகளைவீசிக்கொண்டிருக்கின்றது இதனைவிசுவகருமன்படைக்கும்போது பல அண்டங்களினுமிருக்கின்ற மகம்மேருமுதலாகிய குலகிரிகளைப்பறித்துச் சேர்படுத்திப் பதித்துவைத்திருப்பதுக்குநிகராக பலசிகரங்கள் அணிபடக்காட்டுகின்றன, இத்தகையசிறப்புகளைப் படைத்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய இந்தக்கோபுரத்தைச்சூழ நாட்டியிருக்கின்ற கொடிகளானவை அசைந்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில்மகாவிஷ்ணு பிர்மதேவன் தேடிக்காண்பரிய சோதியாகிய சிவபிரான் சடாமகுடத்திற் சர்ப்பங்கள் படங்களை விரித்தாடுவதைப்போலக் காட்டநின்றது, இவையன்றியும் பலசித்திரப்பிரதமைகளினால் அலங்கரித்திருக்கும் இந்தக்கோபுரத்தின் உச்சியில் நாட்டப் பட்டிருக்கின்றதுவசபடங்கள் அசைவு கொள்ளுதல் அண்டச்சுவரிற் றாக்குந்தோறும் பணைக்கல்லினிடத்திற் சம்மட்டியினாலடிப்பதைப்போன்றும் பேரிகையின் மீதிற் குறுந்தடிகளினால் தாக்குவதற்கொப்பாகவும் கணகணெனமுழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது தேவர்கள் - இயக்கர் - சித்தர்-கின்னரர்-கிம்புருடர்- சித்தர் - வித்தியாதரர் - கருடர்-காந்தருவர் - முதலாகத் தாங்கள்வாசமாகவிருந்த பதங்களைவெறுத்து இந்தக்கோபுரத்தி லிருக்கின்ற சித்திரவிசித்திர அலங்காரங்களினிடத்தில் இச்சைகொண்டு தங்கள் தேவியர் புத்திரமித்திரர்களுடன் இதிலடங்கியிருக்கின்ற அடுக்குகள் தோறும் வாசமாய்க் களித்திருக்கின்றனர், இதைப் பார்க்குமிடத்தில் இக்கோபுரத்தைப் படைத்தகாலத்திற் சிற்பியானவன் பொற்பாவைகளைச்செய்து வைத்திருப்பதுக் கொப்பாகக்காட்டுகின்றது, பற்பல ஆயுதசவரட்சணைகளைக்கொண்டு சத்துருக்கள்முதலிய சேவராசிகள் நுழைய விடங்கொடாமல் உயர்ந்திருக்கும் மதிலுக்குநாயகமாக வானத்தை யளாவநிற்கின்றகோபுரவாயிலின் சிறப்புகளை வீரவாகுதேவர் பார்வையிட்டு அதிகசந்தோஷத்தைப்படைத்தவராய் அவ்வாயிலினிடத்தும் மேல் நிலைகளினும் மதயானைகளைப்போன்ற வலிபெற்ற உக்கிரன் மயூரன் முதலாகிய படைத்தலைவர்கள் நூறுவெள்ளம் ரதகசதுரகபதாதிகளுடன் இடைவிடாமற் காத்து மசகமுதலாகத் தங்களையறியாமல் உள்நுழையவொட்டாமற் சர்வாயுதபாணிகளாய் நிற்பதை வீரவாகுதேவர்கண்டு இவ்வாயிலின் மூலமாகப்போவது அரிதெனநினைந்து அதன்பாரிசத்திற் சூழ்ந்திருக்கின்ற மதிலின் மேற்புறங்களிற் போற்றியிருப்பவர்களுக்குத் தோற்றாமல் அப்புறப்பட்டுப்போய்த் தமக்கெதிரில் பொன்மயமாய் வானத்தையளாவ நிற்கின்ற முகச்சாலைமண்டபத்தின் மீதிற் றாவிநின்று அதன்பெருமிதங்களைப்பார்த்துமகிழ்ந்து அதன்மீதிருந்த படிக்கு வீரசிங்கம்போன்ற தூதனானவர் அவுணருக்கரசனாகிய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய மாளிகையினிடத்திலிருக்கின்ற வளப்பங்களனைத்தையும் கண்களும் மனமுங் களித்து நீங்குவதற்கரிதா

கக்கண்டுகளித்து கொடிய மனதைப்பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி ஆணை ஆக்கினைகளைச்செலுத்திவரும் சொர்னமயமாகிய சபாமண்டபத்தின் பெருமைகளைநோக்கிய முன்னிலையில் வீரவாகுதேவர் கொண்ட அதிசயத்தை யின்னபடித்தென்று சொல்லிமுடிவதோ ஆதியில் அரியதவங்களைமுடித்து வருந்தியதற்கிரங்கிச்சிவபிரானெழுந்தருளிக் கடாட்சித்துப்போயின மகதயிஸ்பரியச் சம்பத்தினையனுபவித்துச் சகல புவனங்களினுமிராநின்றவர்களனைவரும் வந்துவந்து வீரகண்டைதரித்திருக்கின்ற பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்துபோற்றி நெருங்கி யிருக்கத்தக்கதாக இராசபரமேஸ்பரனாகிய சூரபதுமன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தின் சிறப்புகளையும் அலங்காரங்களையும் வர்னிப்பதாயினர் சூரபதுமனுக்கிருப்பிடமாகிய அரண்மனைமத்தியில் ஆயிரயோசனை விஸ்திரணமுடையதாய்த் தங்கத்தினாற் செய்யப்பட்டுச் சிரோரத்தின வகைகளினால் அலங்கரித்துச் சித்திரப்பாவைகளாதியாகிய சிறப்புகளைப்பெற்றுச் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்துப் பார்த்தவர்கள் விழிகளைக் கிரகிக்கவல்ல முச்சட்டைகளைவாய்ந்த சபாமண்டபத்தின் முகப்பிற் சூரபதுமன் வீற்றிருந்தகாட்சியைப்பேசுவார், சுந்தரவதிகளாகிய அரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமை மேனகை முதலாகிய தேவகன்னியர்கள் சர்வாபரண பூஷிதைகளாய்ச் செந்தாமரைமலரையொத்த மிருதுவாகிய கரங்களிற் பொருந்தி யிருக்கின்ற வயிரவளையல்கள் கலிக்கத்தக்கதாக ஆலவட்டங்களையும் வெண்சாமரைகளையுங்கொண்டு குளிர்ந்த சிறுகாற்றசையும் படிக்கு இருபாரிசங்களினும் நின்று வீசவும் முத்துச்சரங்களசையவும் மேற்புறத்தில் இந்திரநீலகலசம் விளங்கவும் நவரத்தினமயமாய்ச் சபைமுற்றினும் விளக்கிப் பரந்திருக்கும் பூச்சக்கிரக்குடைகளைச் சோடசகலைகளைப்பெற்ற சந்திரனுஞ் சூரியனும் பக்கங்களில் நின்று தாங்கவும் தங்கத் தகட்டினையொப்பப் பிரகாசிக்கும் வெள்ளிலைபளிங்கையொத்த பாக்குதல்லியமாகிய சுண்ணும்பு மற்றவாசனைத் திரவியங்களடங்கிய இரத்தினமயமாகிய பெட்டிகளையும் புனுகுசவ்வாது முதலிய கலவைகளைச் சேர்த்த பொன்கலசங்களையும் மின்னலையொத்த உடைவாளையும் கரங்களினேந்தி வீரசிங்கம்போன்று அவுணர்கள் சூழ்ந்திருக்கவும் ஆயிரகிரணசமோகங்களைப் பெற்று உலகங்களை விளக்கித்திரிகின்ற சூரியனைச் சிறைசெய்த ஜயசாலியாகிய பானுகோபன் வச்சிரவாகு பருதிக்கண்ணன் மூவாயிரர் முதலிய குமார வர்க்கங்கள் நட்சத்திர இராசிகளைப்போல எதிரிற்பரப்பியிருக்கின்ற சிங்காதனங்களில் வீற்றிருக்கவும் பழிபாதகங்களுக் கஞ்சாத கொடியமனதைப்பெற்றவர்களாய் அரசன் மனதுக்கேற்ற மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லவல்ல தருமகோபனாதியாகிய மந்திரிகள் பிரதானிகள் நெருங்கியிருக்கவும் சேனைத்தலைவர்கள் விழிகள்சிவந்து அரசன் கட்டளைக் கெதிர்பார்த்திருக்கவும் தண்டநாயகர்கள் காத்திருக்கவும் காரியப்பேர்கள் இராசாதிராசன் பணித்தவைகளை தட்சணத்தில் முடித்துக்கொண்டு நிற்கவும் இராசபரமேஸ்பரனே சிவபிரான் பூரணகடாட்சம் பெற்ற தீரனே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதிபனே அஷ்டதிசைகளையும் வென்று சகலரையு மேவல்கொண்டுவருங் கீர்த்திப்பிரதாபனே வீரசிங்கம்போன்ற சூரனேயென்று பட்டுவர் புகழவும் கட்டியக்காரர்கள் பொற்பிரம்புகளைத்தாங்கி அரசன் முகவணியில் நெருங்க ஒட்டாமல் எச்சரித்துவரவும் கணிதர்கள் காலங்களையறிந்து சொல்லிவரவும் வாயுவேகத்தினு முந்திச்செல்லவல்ல தூதர்கள் பிரபஞ்சங்களில் நடந்துவருஞ் செய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவும் வித்துவான்கள் பாமாலைகளைச் சாற்றிப்புகழவும் பரதசாஸ்திரமுறைப்படிக்கு இராகங்களைப்பாடி அபிநயங்களைக்காட்டி அன்னங்களைப்போல நடித்துக் கண்டவர்கள் விழிகளையும் மனதையும் கிரகிக்கவல்ல சுந்தரமுள்ள தேவகன்னியர் இயக்ஷர்மகளிர் இராட்சதப்பாவையர் முதலியநாடகப்பெண்கள் சபைக்குமுன்பாரிசத்தில் நெருங்கிக் கேளிக்கைகளைச் செய்துவரவும் சுந்தரமுள்ள கருட காந்தருவர் சித்தர் - வித்தியாதரர்கள் - தேவயாழ்களைமீட்டி மதுரமானபாடல்களைப்பாடவும் ஜகதீஸ்பரனாகிய பரமேஸ்பரனைப் பூசித்துப்பெற்ற வரமுயற்சியினால் இறுமாந்து பரமனைமறந்து நாசமடைந்த பாதகராகிய பழையஇராட்சதக்கூட்டங்களைப்போல மனதிற் சற்றும் இரக்கமற்றவராய்க் கோபமே குடிகொண்டிருக்கும் மனதையும் சிவந்தவிழிகளையும் கடினசொற்களையும் பெற்ற அவுணவீரர்கள் சேட்டைகளைத்தரித்துக்கொண்டு பிரம்புகளைத்தாங்கி அரசனைப்பணியவருபவரை முன்பின்பாராமல் அடித்துத்தள்ளியும் உடைவாட்களைப் பற்றிக்கொண்டு சூரபதுமன் முன்னம் பராபரிசெய்துலாவவும் இவ்விதமாக ஆயிரயோசனைபரப்புள்ள சபையிலிடம்பெறுமற் சகலரும் நெருங்கு முன்னிலையிற் கிரீடங்களுடன் - கிரீடங்கள் - புசங்களுடன் - புசங்கள் - தாக்கும்போது - உதிருகின்ற நவரத்தினங்கள் பிரகாசித்திருக்கவும் எள்ளைப்போட்டால் கீழேவிழவிடமில்லாமல் அடர்ந்து இறைச்சலிட்டிருக்கின்ற மகாமண்டபமுகப்பில் வயிரத்தினால் உடலும் வயிடூரியத்தினாற் பற்களும் முத்தினாற் புறமயிரும் கெம்புகளினால் விழிகளும் மரகதத்தினால் நகங்களும் மற்ற விரத்தினங்களினால் உறுப்புகளுமாக சோடித்திராநின்ற சிங்கங்கள் சிரங்களிற்றாங்கும் பிரகாசம் பொருந்திய பாரித்த அணையின்மேல் உதயகிரியினிடத்தெழுகின்ற பாலசூரியனைப்போல நவரத்தினமயமாகிய கிரீடமானது சிரத்திற் பிரகாசிக்கவும் இராகு கேதுக்கள் எக்காலத்திற் சூரியசந்திரரைக் கவ்வியிருப்பதைநிகர்த்து வயிரத்தினாற்சோடித்த மகரகுண்டலங்கள் இருசெவிகளினும் பிரகாசிக்கவும் வயிரமலையின்மீதிற் சோடசகலைகளைப்பெற்ற சந்திரன் விளங்குவதைப்போல திருநீறுவிளங்கும் நெற்றியானது பிரகாசிக்கவும் இரத்தினமலையினிடத்துண்டாகிய பூழைகள்தோறும் குளிர்ந்த ஜலத்துளிகளுதிப்பதைப்போல அழகிய திருமார்பிற்பாரித்த ஆணிமுத்துத் தாழ்வடங்கள் புரளவும் சுகந்த பரிமளமிகுத்த சந்தனக்குழம்பி னிடத்திற் புனுகு சவ்வாது முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைச்சேர்த்து தேகத்திற் பூசியிருப்பது அண்டமுழுவதுங் கமழ்ந்திருக்கவும் நீருண்டகாளமேகத்தினிடத்தில் விளங்கும் மின்னலைப்போல ஆயிரத் தெட்டண்டங்களையும்வென்று அரசுசெலுத்தும் வலிபெற்ற திரண்டதோள்களினிடத்தில் நவரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற வாகுவலயங்கள் சொலிக்கவும் ஆதிசேஷன் சுமந்திருக்கும் பூமிபாரத்தை ஆற்றிக்கொள்ளும்படிக்குச் சிரத்தில் நின்ற சுமையைக் கரங்களினால் உயர்த்தியதைப்போல முன்னங்கையில் வயிரக்கடகங்கள் மின்னலையொத்தசைந்திருக்கவும் நீண்டவிரல்கள்தோறும் நட்சத்திரங்களை நிகர்த்த இரத்தினமோதிரங்கள் அலங்கவும் நீலரத்தினமலையின் மீதில் வெளுத்த கங்கைசூழ்ந்தோடுவதற்கொப்பாக அழகிய கண்டத்தில் முத்தாரங்கள்பிரகாசிக்கவும் வீரலட்சுமி ஜயலட்சுமி யிடைவிடாமல் எக்காலத்தும் வாசமாயிருக்கின்ற புசங்களின் மத்தியிற்றோற்றுகின்ற மார்பினிடத்தில் நவரத்தினங்களினாற் சோடித்த மகாநிப்பதக்கம் சரப்பளி மோகனமாலை - பொன்மயமாகிய முப்புரிநூல் முதலிய ஆபரணங்கள் புரண்டுசொலித்திருக்கவும் செக்கர்வானத்தை நிகர்த்து விளங்கும் பீதாம்பரத்தை நீலமேகவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணு தரித்திருப்பதைப்போலப் பொன்

னுடையிடையில்விளங்கவும் அதன்மீதிற் சிரோரத்தின மயமாகிய பட்டிகை பிரகாசிக்கவும் மின்னலினுடனிடிகளைச் சேர்த்திருப்பதைப்போல அபரஞ்சிப்பட்டிகையில் பிகிந்திருக்கின்ற வீரகண்டைகள் பாதங்களிற்சத்திக்கவும் இத்தகைய சிறப்புகளைவாய்ந்தபூஷணங்களுடன் பிர்மதேவன் நூதனமாகச்சோடித்துக்கொண்டு வந்து வெகுமதிகொடுத்த இரத்தினாபரணங்களும் விளங்கத்தக்கதாக ஆயிரத் தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய சூரபதுமனானவன் நவரத்தினமயமாய் பொன்வடிவைப்பெற்றிருக்கின்ற மேகத்தைப்போலச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனன், ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் இராசாதிராசனாகிய சூரபதுமன் வீரசிங்கத்தைப்போலக் கம்பீரமாக விளங்குகின்ற காட்சியைவானத்தையளாவிய மாளிகையின்மேலிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் கண்காட்சியாகக் கவனித்துப்பார்த்து அதிகசந்தோஷத்தைப் பெற்றவராய் அவனிடத்துண்டாகிய அன்புமிகுதியினால் இதனைச்சொல்லுவதாயினர், சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்னும் முத்தொழிலை நடத்தும் பொருட்டு பிரமன்! விஷ்ணு! உருத்திர னெனவிளங்கி உலகவியாபாரங்களைச்செய்து கடையிற் சர்வசங்காரகாலத்தில் அவ்வுருவங்களனைத்தும் தம்மிற்சேர்ந்தொன்றாய்ச் சுயஞ்சோதிமயமாக நின்று ஆனந்த நடனங்களைச்செய்து மறுபடியும் மூவராகக்காட்டிச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் பழையபடிக்குப்படைத்துப் பிராணிகள் பருவங்களுக் கடுத்தவின்பதுன்பங்களையூட்டி நடிப்பித்து அதனைக்கண்டு களித்திராநின்ற ஆதிதேவனாகிய பரமேஸ்பரர் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களில் வணங்கிப்பூசித்துஅரியதவங்களைச் செய்திருக்கின்ற இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்-அவுணர்-அசுரர்-மானிடர்-நாகர்-இவர்களிற்பிரகாசம்பொருந்திய கூரியவேலைத்தாங்கியிருக்கின்றசூரபதுமனைப்போல இத்தகைய அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கை யனுபவித்தவர்கள் யாவரையுங் கண்ட தில்லை மேலும் ஐம் புலன்களை பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமலடக்கி யிருதயகமலத்திருத்திபரமசிவத்தின் திருவடிகளைச் சிந்தித்துப் பனிகுளிர்- வெய்யல்- மழை யிவற்றின் கொடுமைகளுக்கஞ்சாமற் பலகாலம் கடினதவங்களைச் செய்து அவனருளைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றுவாழுகின்ற-ரிஷிகள் மகத்துக்களிலும் யிவனையொத்த பேற்றினைக் கிடைத்திருப்பவரைக் காணேன் இதுவுமல்லாமற் பிராணிகள்செய்த விரதங்களுக்குத்தக்க பேறுகளைக் கடாட்சித்தாலுங் கிருபாநிதியாய் எமதையனாய் திரிநேத்திர தாரியாகிய பரமசிவனும் இவனுக்கு அனுக்கிரகித்திருக்கின்றபெருஞ்செல்வத்தைப்போலயாவருக்குங்கொடுத்திருப்பதாகக்கேட்டதுமில்லை. இப்படிக்கிருந்த போதிலும் இந்தஅவுணராசன் அளவற்றகாலம் அக்கினிமத்தியிலிருந்து தவங்களைச்செய்தும் தேகத்தைச்சேதித்து உதிரப்பெருக்கினால் ஆகுதிகொடுத்தும் கடையில் வயிரவூசியிற்பாய்ந்திறந்து மீட்டும் பரமன் கிருபையினால்வெளிவந்து அத்தேவதேவன் கடாட்சித்திருக்கின்ற யிந்த அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களைச் சாஸ்விதமாக அனுபவித்துச் செங்கோலை நடாத்திக்களித்து சுகசீவியாகவாழ்ந்திருக்க நினையாமல் இப்பாதகன் நாசமடைவதற்கு வேண்டியமுயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றனன், இவன்ஊழ்வலியை யென்சொல்லுவேன் வெகுநேத்தியாகவிருக்கின்றது, ஆதலாற் பிராரத்தகர்மசம்பந்தங்களை எத்தகையருக்குங் கடக்கவொண்ணாதெனச் சொல்வதை யிவனளவிற் திருஷ்டாந்திரமாகக் கண்டனம், அஃதெப்படிக்கெனிற் சிலபட்சிகளானது பிரகாசித்திருக்கும் சிறுகொள்ளிகளை மின்மினிப்பூச்சிகளெனக் கருதிக்கொண்டுபோய் தங்கள்குஞ்சுகளுக்குச் சவுக்கியமுண்டாக்கவெத்தனித்துக் கூண்டுகளில் வைத்தகாலத்தில்எரிபட்டு அலைவகளுந்தானும் வெந்து சாம்பலாய்மாண்டதைப்போலத் தீனராகிய பல தேவர்களைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் வருத்திக்கொண்டுவந்து யிந்தபட்டணத்தில் அரியசிறையில் வைத்திருக்கின்ற பாதகமானது மேலிட்டு கசேந்திரச் செல்வங்களை யனுபவித்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிருப்பவர்களனைவரும்போற்ற இதோசிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும் சூரபதுமன் புத்திர மித்திரகளத்திராதிகளுடன் நாளைக்கேமாண்டு நாசப்படுங்காலம் நேர்ந்துவிட்டது-இதற்குயாதும் சந்தேகமிராது-வீரபராக்கிரமசாலியாயிருந்தபோதினும் அவனுக்குக் கொஞ்சம்பகை எவ்விடத்திலாவது யிருக்குமாயின் அவன் பெற்றிருக்கின்ற செல்வங்களை நிச்சயமா யனுபவிப்பானென்று நம்பப்போகாது-ஒருகாலம் அந்தசுலபமாகிய பகைவனே வீறிமேலிட்டு தன்செல்வத்தைஅபகரித்துக்கொள்ளுவதன்றியும் தாரத்தையிழந்து பதியையும் போக்கவரும் அவ்விதமாகவே யிந்தசூரபதுமன் தங்களுக்குத்தாயாதியாய் யாதொருகுறைபாடுகளையுஞ்செய்யாமல் தன்னைவணங்கியிருந்த தேவேந்திரனுக்குத் தகாத பணிவிடைகளைக் காட்டி மேலும் அவன் தேவியாகிய இந்திராணியையும் அபகரிக்க நினைந்த காரணத்தினால் அவ் விருவரும் தங்கள் பதவியைக்கடந்தோடி யொளித்தகாலத்தில் அவன்புத்திரனாகிய-சயந்தன் மற்றதேவர்களைச் சிறைசாய்த்துவந்து அரியகாவலிற்படுத்திவருத்தியும் திரிலோகங்களுக்கும் ராசதானியாகவிருக்கின்ற பொன்னுலகையும் அக்கினிக்கிரையாகக்கொடுத்துச் சாம்பலாக்கி யிப்படிக்குச் சகலரும் மனம்வருந்த அலைத்த பாதகமானது ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டுகங்களாகக் கொடுங்கோல்செலுத்தி யாண்டுவந்த மகதயிஸ்பரியங்களைச் சந்தேகமில்லாமல் அழித்துவிடும், இந்தஅற்பவாழ்வை நிலையாகவெண்ணித் தினரைவாட்டி சீவகாருண்ணியமெவ்வளவுமில்லாமல் வீறியிருக்கின்ற யிந்த சூரபதுமனுடன் போகாது இவன்தம்பியர் புத்திர மித்திரர்கள் சேனைவெள்ளங்கள்முற்றும் செல்வவளங்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்த வீரமாமயேந்திரபுரியும் ஆதிசேஷனாலும்புகழப்படாத அஷ்டஅயிஸ்பரியப்பெருக்கும்நாளைக்கேசின்னபின்னப்பட்டுப் போகவிருக்கின்றது, ஆகையால் திரிலோகங்களையும் வருத்தி அரசுசெய்துவரும் யிந்தஅவுணராசனுக்குக் கடையில் தேவதேவனாகிய சண்முகப்பெருமாள் அனுக்கிரகிக்கப் பெறவிருக்கின்ற மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்போல்ச்சலனமற்றசெல்வமொன்றில்லையென்று அவனிடத்துண்டாயிருந்த யிரக்கத்தினால் இவ்விதங்களாகப் பேசியிருந்த வீரவாகுதேவரானவர் தாமிருக்கின்ற பொன்மயமாய் வானத்தையளாவவோங்கிய உப்பரிகையைக்கடந்துதுணைவர்-புத்திரர்-மந்திரி-பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய அவுணவீரர் சூழ்ந்துபோற்ற அவர்கள்மத்தியிற் சூரியனைப்போல சொலித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்திவரும் சூரபதுமன் முன்னம்போய் வார்த்தையாடயெத்தனித்துப் பரம்பொருளாய் சுயஞ்சோதிவடிவாய் விளங்கியிருக்கின்ற சரவணபவன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களைத் தியானித்துப்போற்றிப் பர்வதத்திருச்சியில்நின்ற சிங்கமானதுதாவியதுக்கொப்பாக அந்த உப்பரிகையைக்கடந்து ஆகாயமார்க்கமாகப்போய் நவரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபையைச்சேர்ந்து அத்தலத்தில்நடக்கும் வினோதங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு வீராவாளைக்கரத்திற்பற்றி செயகெண்டை பாதங்களிற்பொருந்தியிருக்கவயிரபீடத்தினிடத்திற் கொலுவிருக்கின்ற ராசராசப் பிரபுடிகனாகிய சூரபதுமனுக் கெதிரில் நின்று சத்திராதிக

னால் செயிக்கவொண்ணாத புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் சிவகுமாரன் பாதாரவிந்தப்பெருமையினால் அதிற்சியமாகிய உருவைமாற்றிச் சகலருங்காணத்தக்கதாக தமதுநிசரூபத்தைக்கொண்டு ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனான சூரபதுமனைப்பார்த்து ஓ, அவுணராசனே! கேட்பீராக-மகம்மேருவைவில்லாகக்கொண்டு திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவபிரானுக்கினிய குமாரதேவர்விடுத்த தூதன் யானெனச்சொல்லித்தெரிவித்தவுடன் யோசித்து இந்தசூரான் சிங்காதனத்தின்பேரில் வீற்றிருக்கின்றகாலத்தில் நானிலத்திலிருந்து வார்த்தையாடுவது எம்திறைவணங்கிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது பெருமைக்கடாது, அதைக்கருதி மாயைபுத்திரனாகிய இந்தராசனெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிங்காதனத்திலொருபாரிசத்தி லிருப்போமெனவெண்ணி இதாநம்போலிகளுக்கழகன்று-அவனைநெருங்கினும் மகாபாதகம்நேருமென்று அதைமறந்து துரிதமாய் சண்முகப்பெருமாள் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களைநினைந்து துதித்தகாலத்தில் அக்கடவுளினது அனுக்கிரகத்தினால் இரவில்-ஆயிரகோடிசூரியர்-ஏககாலத்திலுதித்ததைப்போலத் தங்கத்தினாற் சோடித்துச் சிரோரத்தினங்களையிழைத்துப் பலசிங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்றசிங்காதனமொன்று வானவழிக்கொண்டுசொலித்து அதிவேகமாக வருகின்ற காட்சியெப்படிக்கிருந்ததெனில் இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழின்திரங்களைப்பூர்த்தியாகத்தெளிந்து மதுரமாகிய தேவாரப்பதிகங்களைச் சிவபிரானெழுந்தருளிய தலங்கள்தோறும் பாடித்திரியும் திருஞானசம்பந்தப்பெருமாள் பத்திவயிராக்கியப் பெருமைக்கிரங்கி பரமசிவம் அனுக்கிரகிக்கவந்த-முத்துப்பந்தல் முத்துச்சிவிகையையொப்பக்காட்டியது. மேலும் பன்னிருகோடிசூரியர்கள் சூழத்தக்கதாகப் பொன்மயமான மகம்மேருகிரியானது அலைகள்பெருத்த சமுத்திரமத்தியிற் றோற்றியதுக்கொப்பாகஅப்பீடமானது ராசாதிராசன் சபையில்விளங்கவும் கந்தசுவாமியார் கிருபையின் முயற்சியினால் வானவெல்லைபூவட்டமெங்கணும் சோதிமயமாகவிளங்கிவந்த சிங்காதனத்தின்காந்தியினாற் றங்கள்கொடியமனதைப்போலவே கறுத்திருக்கின்ற அவுணப்பாதகர் திரேகங்களிற்முக்கியமாத்திரத்தில் தேவர்களைப்போலத் துல்லியமாகவிளங்கவும் கோரதந்தங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்களிடத்திருக்கின்ற ரத்தினாபரணங்களின் காந்தியானது சூரியன்முன்னேர்ந்த மின்மினிகளைப்போலக் காந்திகளடங்கப் பரல்கள்போலத்தோற்றவும் செக்கர்வானமுஞ் சந்திரோதயமும்-நட்சத்திரவிளக்கமும் அந்தியிருளும் மேகப்பெருக்குஞ்சந்தித்துவிளங்குகின்ற மாலைப்போதிற் பன்னிருசூரியர்களும் வானத்துதித்துப்பெருக்கிய கிரணகாந்திகளினால் அவைகள்பொலிவழிந்து மங்குவதைப்போல ராசபரமேஸ்பரன் சபையின் விளக்கமானது நசித்தும் சதுர்முகப்பிர்மதேவனாலும் சிருஷ்டிக்கப்படாத அந்தசிங்காதனத்தின் பிரகாசத்தின்பொலிவினால் செயசாலியாகிய சூரபதுமன்கீர்த்தியும் ஆணையாக்கினையும் நவரத்தினபணிகளின் காந்தியும் சுலபமாகமறைபட்டுப்போகவும் இத்தகைய சிறப்புகளைக்காட்டச் சூரபதுமன்முன்னம் வந்துநின்ற சிங்காதனத்தை வீரவாகுதேவர்கண்டமாத்திரத்தில் எமதிறைவனாகிய சரவணபவன் கடாட்சிக்கவந்ததென நினைந்து சந்தோஷசித்தனாய் சண்முகப்பெருமாள் பாததாமரைகளைச் சிந்தித்துப்போற்றிச் சிங்கராசன் மலையின்மீதிற்பாய்வதைப்போலத் தாவியேறி வீரவாகுதேவர் கெம்பீரமாக வீற்றிருந்தனர், இத்தகைய வளங்களைப்பெற்ற சிங்கவணையின்மீதில் வீரனெழுந்தருளியதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஆயிரகிரண சமோகங்களைவிரித்து உலகங்களனைத்தினையும் விளக்கிவரும் சூரியர்கள்மத்தியிற் சிவபிரான் றோற்றம்போலக்காட்டவும் இவையன்றியில் மின்னலையொத்த பிரகாசத்தையுடைய வேலைத்தாங்கிய சூரபதுமன் முன்னம் வீரவாகுதேவர் தோற்றமெப்படிக்குக் காட்டுவதெனிற், பரமசிவகடாட்சவீட்சண்ணியத்தினாற்பெற்ற செல்வப்பெருக்கை யநுபவித்து இறுமாந்து கர்வித்தவனாய்த் திரிலோகங்களையும் அலைத்துவென்று சகலருந்தன்னைப் பணிந்துபோற்றவும் தானேபரம்பொருளெனமதித்து இரணியநமோவென்றோதவுங் கட்டளையிட்டுவீறியிருந்த இரணியனுக்குப் புத்திரனாய் பரமபாகவதனுமாகவிருந்த பிரகலாதனன் அரிஓம்-நமவென்றோதக் கோபித்துத் தன்குமாரன் குறித்தபடிக்கு தனக்கெதிரில் பாரித்துநிற்கின்ற வயிரத்தூணை தன்வலியகரத்தினைக்கொண்டறைந்த காலத்தில் அதனிடையில் முளைத்து அப்பாதகனைப் பிளந்துகொன்று அச்சபையில் நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருந்த சிங்காதனத்தின்மீதி லெழுந்தருளிய நாரசிங்கமூர்த்தியைப்போன்றும் மனதில்யாதொரு அச்சமும் வாட்டமுமின்றி மிகுத்த உச்சாகத்துடன் வீரவாகுதேவர் சிவகுமாரன் கடாட்சித்த சிரோரத்தினமயமாகச்சொலித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் மண்டிபோட்டு உளுக்கார்ந்திருக்கின்ற கெம்பீரத்தை விசாலமாய்ப் பற்பல மணிகளினாலும் சித்திரங்களினாலும் அலங்கரித்துக் கோடிசூரியப் பிரகாசமாகவிளங்குகின்ற சபாமண்டபத்தி லிருக்கின்ற அவுணவீரர் முதலாகிய சகலரும் வெளிப்படையாகக் கண்டனர், அதுஎப்படிக்கிருந்ததெனில், ஆகமவிதிப்படிக்கு அரிய விரதங்களைப்பத்தி பூர்வகமாகச்செய்து வருமுன்னிலையில் பரமசிவகடாட்சத்தினால் எளிதிற் கிடைத்த மகதயிஸ்பரியத்தைப் போலச் சடுதியிற்றோற்றப்பட்டது, வீரவாகுதேவரிருக்கின்றஉக்கிரத்தையும் யாவரையும்ஒருபொருளாகமதியாமற்சபைமுற்றினும் விழிகளைச்சுழற்றிப் பார்த்திருப்பதையும் பார்த்தமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டுத்திரேகமுற்றினும் வியர்க்கநடுங்கிஇதென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றதெனப்பிரமித்தவர்களாய்இப்படிக்குப்பேசிக்கொள்வதாயினர். வீரகண்டையானது கலிக்கும் பாதாரவிந்தங்களைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபனாய் விஷ்ணு, பிரமன், வணங்கிப்போற்றும் பெருமையினையுடைய நமது சக்கிரவர்த்திக்கெதிரில் நவரத்தினமயமாய் பாலசூரியனைப்போலச் சொலித்திருக்கும் சிங்காதனத்தின்மீதிற் சலனமற்று மன உறுதியாயிருக்கப்பட்ட இவனைப்பார்க்குமிடத்தில் அதிவீரனாகக்காணுகின்றது, இவன்வந்திருக்கின்ற காரியமின்னதெனத் தோற்றவில்லை, இத்தகைய தீரத்துவத்தைப்பெற்ற இவனின்னானெனத்தெரியவுமில்லை, முன்ன மெக் காலத்தினும் இவனைக்கண்டதுமில்லை, ஒருவராலுஞ் செயிக்கவொண்ணாத புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய எமதிறைவன் முன்னம் நமது காவலைக்கடந்து எவ்விதமாகவந்தனன். இவன்வரவுக்கெதிர்பார்த்து இந்த சொர்னமயமாகிய சிங்காதனம் போந்ததை யோசிக்குமிடத்தில் ஆச்சரியமாகவிருக்கின்றது, மேகத்தினிடத்தில் வெளிப்படும் மின்னலைப்போலச் சடுதியில் இந்தமகாசபையினிடத்திற் காணப்பட்டபடியால் நம்மைப்பார்க்கினும் பதின்மடங் கதிகமாகிய மாயைவித்தைகளைக் கற்றிருப்பவனாக நினைக்கவேண்டும் வீரகண்டாமணியணிந்திருக்கும் பாதங்களையுடைய இவனைக் கூட்டங்கூட்டமாகக் காவல்கொண் டிருந்தவர்களே என்னெதிரில் வரவிடுத்த காரணமென்னென்று அரசன் நம்மிடத்திற் கோபங்கொண்டு என்னதண்டஞ் செய்வனோவெனச் சிலர் நடுங்கவும், நமதுசத்துருக்களிலொருவனாகவிருக்கின்ற இவன் இந்த வீரமாமயேந்திரபுரியில் பயமற்றுவருங்காலத்தில் இவனைத்தடுத்துக் கொன்று தின்னாமல் ஏதோ சில பிரயோசனத்தைப்பெற்றுப் பராமுகமாக விருந்தீரேவெ

ன்று நம்மிடத்தில் அரசன் கோபங்கொள்ளுவதற்குமுன்னம் இவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு குத்தியும், இடித்தும், உதைத்தும், பற்களினுற்கடித்து உதிரமாம்சங்களைப் பசியடங்கவுண்டு வருவோமென்றுசிலர்துரிதப்படவும்சலனமற்ற வயிரத்தேகத்தைப்படைத்திருக்கின்றநமதரசன்சன்னிதானத்தில்மனக்கோட்டமில்லாமல் ஒருவரையுமெண்ணுமல் தீரனுக முகப்பொலிவுடன் இராசபரமேஸ்பரனுக்கும் மேலாகச் சிங்காதனத்திலிருக்கின்றனன், இவன் காரணங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் மாய்கையிலும் வலியிலும் சிறந்தவனுகவிருக்கின்றனனுதலால் இவனைச் சுலபமாகநினைந்து நெருங்கவொண்ணுது அல்லது சூரனைப்போல மேலிட்டுப்போவோமாகில் பிராண ஆனி வருவதன்றியில் ஒருகாரியமுமாகாதெனச்சிலர்சொல்லவும் எவ்விதத்திலோகொடியகாவலைக்கடந்துநம்மையுமறியாமல் இந்தச்சபைக்கு வந்துவிட்டனன். இனி அரசன் கட்டளையன்றியில் ஒருகாரியங்களினுந் துணிவுகொள்ளலாகாது. அவசரப்படுவோமாகில் அதனுலென்ன தீங்குநேருமோவென்று சிலர் தடுக்கவும் ஆத்திரப்படாதீர்கள். இவன் வரவின்காரணம் நமக்கொன்றுந் தெரியாது, ஒருகாலம் தேவர்களுக்குப் பகைவனுய் இந்திரன் இந்திராணி முதலிய விண்ணவர்கள் மறைந்திருக்கின்ற தலத்தைநமதரசனுக்குத்தெரிவிக்கவர்தனனே? அல்லதுநமதுசத்துருக்களாகியதேவர்கள்பட்சமாய்ஏதாவதுபேசவந்தனனே சகலமுஞ்சற்றுநேரத்தில்வெளியாகின்றதுஅதுபரியந்தம்தாபரித்திருப்பீர்களென்று சிலர் சொல்லவும், முன்னம் நமதிறைவன் தங்கையாகிய அசமுகி கரத்தினையிழந்து வந்தகாலத்தில் அரசன்கோபித்து அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சூரியசந்திராதிய நவக்கிரகங்கள் முதலானவர்களையும் திக்குதிபாந்திரங்களிற் காவல்கொண்டிருக்கின்ற அவுணவீரர்களையும் கடின தண்டனைகளைச் செய்வித்ததைப்போலவே யிக்காலத்திலும் வீரகண்டாமணி யணிந்த பாதங்களையுடைய இந்தவீரனை உள்ளே வரவிட்டகாரணமென்னென்று அரசன்சீறி யிந்த நகரத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கின்றவர்களைக் கொல்லுவித்துக் கோபந்தணிவனேயென்று சிலர்சொல்லவும், முற்காலத்திற் கஜேந்திரச்செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனமென்னும் மமதையைக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்கு வந்த தேவராசன் முன்னம் மாறுருத் தாங்கியெழுந்தருளிய பரமனை மதியாதகாரணத்தினுற் கோபித்தகாலத்தில் இந்திரனுக்குத் தெளிவுண்டாய்ப் போற்றி வணங்கிய போது அக்கோபத்தைக் கடலில் வீசியமுன்னிலையில் ஜயசாலியாகிய சலந்தரனை வெளிவரச்செய்த பெருமையினையுடைய சிவபிரானே யிக்கோலங்கொண்டுவந்ததாகக் காணுகின்றது, இதற்குப்பிசகில்லை எனச் சிலர்வசனிக்கவும், முற்காலத்தில் வாமனப்படிவத்தைப்பெற்று மகாபலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்சென்று மூன்றடிமண்ணிரந்து பெற்றுக்கொண்டு இரண்டடியினுல் விண்மண்ணையளந்து மூன்றுமடிக்கு அந்தச்சக்கிரவர்த்தியினது திருமுடியை யிலக்காகவளந்து அவனுக்குச் சாச்விதப்பதவியைக்கடாட்சித்த மகாவிஷ்ணுவே யிவனுகவேண்டுமெனச் சிலர் வழங்கவும், திரிமூர்த்திகளாகிய பிரமன் - விஷ்ணு - பரமன் இவர்களி லொருவனே? அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனே? பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர்களிலொருவனே? சத்தியலோகவாசிகளாகிய ரிஷிகணங்களிலொருவனே! அல்லது யாவனேவென்று மயங்கிச் சிலர் வசனிக்கவும், ஆதிகாலத்திற்செய்த தவங்களுக்கிரங்கி நமதரசனுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற தேவதேவனுகிய சிவபிரான் மீட்டுந் தயைகூர்ந்து முன்னினும் பற்பலவரங்களைத் தந்தாளவெழுந்தருளினரோவெனச் சிலர் சங்கையுற்றிருக்கவும், அப்படிக்கல்ல திரிமூர்த்திகளும் நமதரசன்முன்னம் இப்படிக்கு அச்சமற்று நம்மையுமெண்ணுமல் வரத்துணியார்கள். ஆதலால் அக்கினிதேவன் வாயுதேவன் சிவந்த விழிகளைப்பெற்ற யமதருமராசன் அவன்மந்திரியாகிய காலன் இவர்களனைவரும் ஏகோபித்து இவ்வுருவைக்கொண்டு வந்ததாகவேண்டும், அல்லது மற்றொருவர் தயிரியத்துடன் அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனுகிய சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற மகாசபையிற்றுணிந்துவர நினைக்கவுமாட்டார்களெனச் சிலர் வசனிக்கவும், சிலதினத்துக்கு முன்னம் மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சனையும் ஜயசாலியாகிய தாருகனையும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைச்செலுத்திப் பிளந்தானெனக் கேள்விப்பட்டனம், அந்தச் சூரனே யித்தினம் இராஜாதிராசனைக்கண்டு வார்த்தையாடிப்போக வந்தனனேவென்று சிலர் சங்கிக்கவும், பலவகை யிரத்தினங்களினுலும் சித்திரங்களினுலுஞ் சோடித்திருக்கின்ற இந்த விசாலமாகிய மண்டபத்தின்காந்தியும் அவுணராசனணிந்திருக்கின்ற ஆபரணங்களிற் பதிந்திருக்கின்ற சிரோரத்தினக்காந்தியும் மற்ற அவுணவீரர்களணிந்திருக்கின்ற அணிகளிற்பொருந்திய மணிகளின்காந்தியும் உலகங்களை "விளக்கித்திரியும் சூரியனது ஒளியும் இதோ எதிரில் தீரனுக வீற்றிருக்கின்ற காளைதரித்திருக்கின்ற பூண்களில்விளங்கும் வயிரமாதிய மணிகளின் சொலிப்புக்குப் பிற்பட்டு இவன் வீற்றிருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் குபித்திருக்கின்ற விரத்தினங்களின் பிரகாசத்துக்கடங்கிப் பொலிவற்றிருக்கின்றது பாருமென்று சிலர்பேசவும், நம்முடைய வருக்கத்தினராகிய அவுணர் இராக்கதர் இச்செய்கையைக் கனவிலும் நினையார்கள். ஆதலால் இதை யோசிக்குமிடத்தில் நமதரசனே தாம்கற்றிருக்கின்ற மாயையினுற் காட்டியதாக வேண்டுமெனச் சிலர் சொல்லவும், இப்போது நாம்பேசிக்கொண்ட காரணங்களினென்று மல்லாவிடின் நேற்றையதினம் வெற்றிவேலினுல் மாண்ட தாருகாசூரன் அவ்வடிவைப்போக்கி யிப்படிக்கெழுந்தருளி தன் குறைகளைத் தமையனுக்குச் சொல்லவந்ததாக வேண்டுமென்று சிலர் குறிக்கவும் இவ்விதங்களாகச் சபையில் நெருங்கியிருக்கின்ற சகலரும் அற்புதமாகக்கொண்டாடிப்பேசிக்கொள்ளுகின்ற காலத்திற் கோடிசூரிய ருதித்ததைப்போலச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தின்மேல் இராஜாதிராசனுக்கும் மேலாக கம்பீரமாய் வீற்றிருந்து பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருநாமங்களைச் செபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் ஜயவுச்சாகங்களை அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனுகிய சூரபதுமன் கண்டவுடன் அதிககோபம் பிரவேசித்து விழிகள் சிவந்து அனற்பொறிகளைவீசவும் நெறநெறெனப் பற்களைக்கடித்துத் தீயெழநகைத்துச் சரீரம்புழுங்கி வியர்க்கத் தீயும்புகையும்பெருக பெருமூச்செறிந்து புருவம் நெற்றியிலேறச் சிறியதட்டி வீரவாகுதேவரைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுவதாயினன். அடா பயலே! பெண்டு பிள்ளைகள் சுற்றம் துணைவர் முதலானவர்களைநீங்கி வனத்திற்சென்று கந்தமூலபலங்களைத் தின்று சுனைகளிற்பெருகும் நீரையருந்தி மிருகங்களைப்போல தூங்கியிருக்க ஓரிடமில்லாமற் குகைகள் பன்னகசாலைகள் செடிகளெங்குந் திரிந்தலைந்து குளிரினும் வெய்யிலினும் மழையினும் வருந்தி வாடுகின்ற சிற்றறிவையுடைய தபசிகள் கற்ற சித்தின் திறமிதுவாகும் அபலனே? அவற்றுட் சிலதைக் கற்றுக்கொண்டவனுகக் காணுகின்றது. இதனைப் பெரிதாகநினைந்து இந்த மகாசபையில் என்னெதிரிற் காட்டவந்தனை நீண்டசடைமுடிகளையுடைய யோகியர்களன்றியும் தேவர்களும் இந்தச்சிறியதொழிலைச் செய்யவல்லர். அவர்களும் முக்கியமாகிய சித்துவிளையாடவராவிடின் உன்னைப்போலத் துணிவு கொண்டு இவ்விடம்வந்து காட்டவிரும்பார்கள். அப்படிக்கிருக்க நமது பெருமைகளையும் விரபராக்கிரமங்களையும் இத்தலத்தில் நெரு

ங்கியிருக்கின்ற சேனைத்தலைவர் முதலிய வீரர்கள் சவுரியங்களையும் எவ்வளவேனும் மதியாமல் இச்சன்னிதானத்தில் நீ செய்திருக்கின்ற நடனமானது வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது, அரியதவங்களைச்செய்து முயற்சிபெற்றிருக்கின்ற சித்தர்களும் மாயையிற்சிறந்த விஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் என்னெதிரில்வரவும் இத்தகைய இந்திரசால மயேந்திரசாலங்களைக் காட்டுவதற்கு மிகவும் பயப்படுவோர்கள் பயித்தியக்காரனே? உன்வித்தைகளை அதற்குத் தகுதியாகியவிடங்களிற் காட்டவேண்டுவதல்லது நம்மையொத்த இராஜாதிராசனெதிரிற் செய்யநினைப்பையோ! சற்றும் விவேகமற்றவனாதலால் இந்தப் புல்லியசித்தைக்காட்டி நமது தயையைப்பெற்று வாழக்கருதினை அடாபேயா? ஜகங்களனைத்திலும் முயற்சியாகக்கொண்டாடும் பெருமைபொருந்திய இந்தப்பட்டணத்தில் வாசஞ்செய்யும் அல்பமாகிய பெண்களும் இதனிலும் மேம்பாடாகிய மாயவித்தைகளைச்செய்யவறிவர் முக்கியமாகச்சொல்லுமிடத்திற் கன்னியர்கள் கற்பத்திலிருக்கின்ற சிசுக்களுக்கும் இத்தகைய வித்தையைச்செய்ய சுலபமாகத் தெரிந்திருக்குமென்று நினைக்கக்கடவை யிந்த பட்டணத்தைச் சூழவிருக்கின்ற பர்வதங்கள் மிருகங்கள் முதலாகியவைகளுக்கும் இதைப்பார்க்கினும் பிரபலமான வேடிக்கைகளைக் காட்டத்தெரியும் ஆதலால் விவேகமற்றமூடனே! நீ யிப்போது காட்டிய இந்திரசாலம் அரிதாகிய காரியமென் றெவ்வளவும் நினைக்கவேண்டாம், பரமசிவ கடாட்சத்தினால் அளவற்ற அயிஸ்பரியங்களையும் வயிரப்படிவத்தையும் தீர்க்காயசையும் கிடைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் முதலிய தேலர்கள்பணிந்து இட்ட ஏவல்களைச்செய்துவரத்தக்கதாக நூற்றெட்டு யுகங்களாய் ஏகச்சக்கிராதிபதியாக அரசுசெலுத்திவரும் சூரத்துவமுடையநம்மையொத்தராசராசனை எவ்வளவும்லட்சியஞ்செய்யாம லிருக்கின்றனை இதுவுமல்லாமல் நாம்வீற்றிருக்கின்ற அரியணைக்கும் மேலான சிறப்பும் உன்னதமுமுள்ள சிங்காதனத்திற் சலனமற்று அடக்கஒடுக்கமென்ப தெவ்வளவுமில்லாமல் நகைமுகனாய் மண்டிபோட்டுக் கம்பீரபுருஷனைப்போல உளுக்கார்ந்திருக்கின்றனை. இந்தக் கர்வமும் என்கோபமுந் தணியும்படியாக இந்த நிமிஷத்தில் மின்னலையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் இந்தவாளினால் உன்சிரமானது நிலத்தில்விழுந் துருளத்தக்கதாக வெட்டி யெறிந்துபோடுவேன் ஆனால் நீ யின்னானென்றும் உன்னைச்செலுத்தினவனையும் உன்வரவின் காரணங்களையுந் தெரிந்துகொண்டபின்பு சண்டிக்கநினைந்து பொறுத்தேன் பகைவராகிய தேவர்கள் முதலானவர்கள் கண்டவுடன் நடு நடுங்கி வணங்கிப்போற்ற வல்ல புசபல பராக்கிரம சாலிக ளாகிய அவுணவீரர்கள் - மந்திரி - பிரதானிகள் - சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய பிரமுகாளும், மற்றும் இச்சபையி லிருப்பவரும், நாமும், நீ காட்டிய மாய வித்தைகளைக் கண்டோம். இதனாற் சில பலப்பிராப்தியைப் பெறவந்த வுன்னை யிது பரியந்தம் பிராணனுடனிருக்கத் தயைசெய்ததே உன்னுணவத்துக்குத் தகுதியாகிய தியாகமாக நினைக்கக்கடவை, அடாமூடப்பயலே கேட்பையாக திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாய் சுசேந்திரபோகங்களை வெகுகாலமாக அநுபவித்திருந்த தேவேந்திரனும் நமக்குப்பயந்து பொன்னுலக வாழ்வையு மறந்து தன்தேவியுடனோடி யொளித்துத் திருடனைப்போலக் காலங்கழிக்கின்றான் மற்றதேவர்களில் இத்தகைய தகாதகாரியங்களை நமது முன்னஞ்செய்யமதியார்கள் உலகரட்சகனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் இதைக்கியாபகத்திலுங் கொள்ளான் வேதபாராயணனாகிய பிர்மதேவன் பிராதகாலமுதல் நமதரண்மனையிற் காத்திருந்து ஆசிகூறிப் பஞ்சாங்கத்தைக் காலங்களிற் சொல்லிப்போகின்றான் இவர்களுக்கும் மற்ற புவனசராசரங்களுக்கும் ஆதியாக விருக்கின்ற பரமசிவன் நம்மிடத்திலதிக அன்புள்ளவனாதலால் இவ்விடத்துக்கு வரநினையார் ஆதலால் அவர்களுக்கு மேலான துணிவுகொண்ட மனதைப்பெற்றிருக்கின்றநீ என்ன நிமித்தம் வந்தாய் யாவர் செலுத்தினர், இதனைவிரைவிற் சொல்லக்கடவையெனக் கடினசித்தமுடைய சூரபதுமன் கேட்டமாத்திரத்தில் வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால் வானத்திலுதிக்கின்ற நட்சத்திரங்களைப் போலத் தேகமெங்கும் வியர்க்க விழிகளிலனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகச் சூரபதுமனைப் பார்த்து ஓ அவுணராசனே? மாயவித்தைகளைக்காட்டித் தியாகம் பெற்றுண்டு திரிகின்ற பதிதனைப்போல என்னைநினைந்தனை நல்லகாரியம் அந்தக் கியாபகத்தைமறந்து உனக்குச்சமமான சூரனாகவெண்ணி நான்வந்தகாரணத்தைக்கேட்பாயெனச் சொல்லுவதாயினர், திரிலோகசக்கிரேஸ்பரனாகிய இந்திரனுக்குன்னால் நேர்ந்திருக்கின்றமனக்குறையினையும் பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்களுக்கடுத்து வருத்தும் அவமானத்தையும் தீனராகிய விண்ணவர்கள் கொடிய காவலிற்பட்டுத் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்துவாடுகின்ற சிறையையும் நீக்கிப் பழையபடிக்கு அவ்வவர்களருமைகளைக் கடாட்சித்து நிலைபெற்று வாழும்படிக்குச்செய்யத் திருவுளத்தி லெண்ணித் திருக்கயிலையைக் கடந்து சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் வந்து திருச்செந்திற்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற ஆதிதேவனாகிய குமர குருபரனுக்கடியனாகவிருக்கப்பட்டவன் யான் உன்சகோதரனாகிய வீரசிங்கம்போன்ற தாருகனையும் பலநாட்களாக ரிஷிகள் முதலியோரைமாயையினால் அழித்திருந்தகிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் நிமைப்போது கழிவதன்முன்னம் பிளந்துகொன்ற வெற்றி வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் படைத்திருக்கின்ற சண்முகப்பெருமானானவர் கிருபாநிதியாதலால் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் சகலரையும்வென்று சூரனென்னும் பெயரைக்கிடைத்திருக்கின்ற நீ பிழைக்கும்பொருட்டு உன்னிடத்துக்கு நம்மைத்தூதாகச் செலுத்தினரெனப்பேசி மேலுஞ் சொல்லுவார், தேவசேனாபதியாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருக்குப் பின்பிறந்த நவவீரர் இலக்ஷர்களில் நாம்மூத்தவனாகும் மேலுந் திருக்கயிலாயத்தினைக் காவல்கொண்டிருக்கும் பெருமையினையுடைய நந்தியெம்பெருமான் கணத்தலைவனாகவு மிருக்கப்பட்டவன் பகைவர்கள் பணிந்து புகழ்ந்துகொண்டாடும் சவுரிய பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவனென்னுந் திருநாமத்தைப்பெற்றவ னென்று சிவபிரான் நிருமித்துக் கொடுக்கப்பெற்ற வீரவாளாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் வீரன்சொல்லிய விசேஷங்களைச் சகல சீவராசிகளும் வாடிவருந்தும்படிக்குக் கொடுங்கோல் செலுத்திவரும் பாதகனாகிய சூரபதுமன் கேட்டவுடன் நல்லகாரியம் பாலசுப்பிரமணியன் உன்னை நம்மிடத்துக்குச் செலுத்திய காரணம்யாது அதனை வெளிப்படையாக விரித்துப் பேசக்கடவையெனக் கேட்டபோது வீரவாகுதேவர் மறுமொழிசொல்லுவதாயினர். இந்திரனைப்பலவிதங்களிலும் வருத்தி அவன் தேவியாகிய இந்திராணியுடன்பதியையிழந்தோடி வனங்களிலும் பருவதங்களினிடங்களிலும் பதுங்கி உழலச்செய்தது மல்லாமல் அவன் வாசமாக விருந்த இராசதானியாகிய பொன்னுலகத்தை அக்கினிதேவனுக்கு இரைகொடுத்துச் சாம்பலாக்கியழித்தும் மேலும் அவனேகபுத்திரனாகிய சயந்தனையும் மற்றதேவர்களைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் கட்டிக்கொண்டு வருவித்துப் பாரவிலங்குகளைப் பூ

ட்டிச் சமுத்திர மத்தியிலிருக்கும் இந்தப்பட்டணத்தில் அரிய
சிறையிற்படுத்தித் தகாத ஏவல்களைக்காட்டி வருத்துகின்றனை
யென்பதை எமதிறைவனாகிய சண்முகப்பெருமாள் கேள்விப்
பட்டதுமன்றியில் இந்திரனாதிய தேவர்கள் மகாவிஷ்ணு பிர்
மதேவன் இவர்கள் பற்பலதரந் திருக்கயிலைக்குவந்து உன்னா
ல் தங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற குறைபாடுகளை முறையிட்டு
க்கொண்டு அதனைத்தவிர்த்தாளத்தக்கதாக வேண்டியிரந்த மு
ன்னிலையிற் சிவபிரானும் மனமிரங்கி அத்தேவர்கள் துன்பங்
களைப்போக்கி வருவதாகக் கட்டளையிட்டு மிருப்பதாற் பன்னி
ருபுயாசலங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியர் அளவற்ற பூதப்
படைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்து ச
முத்திரஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற இந்தப் பூமண்டலத்தி லிறங்கிவ
ருகின்ற மார்க்கத்தில் நேர்ந்த உன் சகோதரனாகிய தாருகா
சுரனையும் கிரவுஞ்ச பருவதத்தையும் வெற்றிவேலினாற் பிள
ந்துகொன்று அப்பதியைக் கடந்து நேற்றையத்தினம் தெய்
விகம்பொருந்திய திருச்செந்திற்பதியில் வந்து சேர்ந்திருக்கி
ன்றனர், இவையன்றியும் கொடுங்கோல்செலுத்தி மன்னுயி
ரைவருத்தி அரசு செய்து வரும் உன்னைப்புத்திரமித்திர கள
த்திராதிகளுடன் அளவிறந்த வெள்ளம் அவுணச்சேனைகளை
யுஞ் சின்னபின்னப்படவாட்டி நாசஞ்செய்து உலகவுபாதிக
ளை நீக்கிச் சகலரும் நிலைபெற்றுவாழும்படிக்குச் செய்யத்தி
ருவுளத்திலெண்ணியிருக்கின்றனர். இப்படிக்குத் தீர்மானித்
திருந்தபோதினும் கிருபா நிதியாதலால் மனதிலிரக்க முண்
டாய் நீ வெகுகாலம் அக்கினிமத்தியில் நின்று கடினதவங்க
ளைச்செய்து பரமசிவகடாட்சத்தினால் இத்தகைய அகண்டசா
ம்பிராச்சிய விபவங்களைப்பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்ற மமதை
யினால் நீதியையோசித்துப்பாராமலும் தெரியாமையாகவும்
பலநாட்களாகச் சிறையிலடைத்து வைத்திருக்கின்ற தேவர்
கள் காவலை நீக்கி நீயின்னமுஞ் சிலகாலம் இச்சம்பத்தில் வீ
றிவாழும்படிக்கு உன்னிடத்தில் அன்புவிளங்கியதால் என்னை
யிவடத்திற்குத் தூதனுப்பினர், அதன் காரணங்களையுஞ் சொ
ல்லக் கேட்பையாகப் பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினுங் குளிர்ந்திரு
க்கின்ற சோடசகலைகளை வீசிப் பிராணிகளை மகிழச்செய்துவ
ரும் பெருமையைப்படைத்த பூரணச்சந்திரனை விஷப்பற்க
ளைப் பெற்றிருக்கின்ற கொடிய கேதுவென்னும் பாந்தளான
து அந்தமாகப் பற்றியவன் பிரகாசத்தினைமறைத்து மன்னுயி
ர்களைத்தினையும் வாடச்செய்வதுபோலச் சகலவளங்களையும்அ
நுபவித்திருந்த தேவராச புத்திரனாகிய சயந்தனாதிய விண்
ணவரை நிரோதவையாகப் பற்றிவந்து மிருதுவாகிய பாதங்க
ள் சுழுத்தக் காய்த்துவருந்தும்படிக்குப் பாரவிலங்குகளையி
டுவித்துத் தாயாதிகளென்பதைச் சற்றும் நினைந்து பாராமற்
புலைத்தொழில்களைச் செய்வித்துத் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிய
லையத்தக்கதாகச் சற்று மிரக்கமில்லாமற் கடின சிறையினும்
அடைத்துவைத் திருக்கின்றனை மேலும் பிறவிகளிற் சிறந்த-
தேவர் - அவுணர் - மானிடர் - முதலாகிய சகலரும் அநுசரி
த்து நன்னெறிகளைப்பாராட்டி இம்மை மறுமைச் செல்வங்க
ளைப் பெற்றுவாழும்படிக்குச் சிவபிரான் படைத்திருக்கின்ற
வேதாகம சாஸ்திரங்களைப்பூரணமாகவோதி யுணர்ந்தும் அவ
ற்றுட்குறித்திருக்கின்ற தருமங்களையும் வருணாசிரம விதிகளை
யும் வேகாருண்ணிய முதலிய நன்னெறிகளையும் பாராட்டிந
டந்து கொள்ளவறியாமற் சிவபிரான் கடாட்சித் திருக்கின்ற
மகதைஸ்வரியங்களை யனுபவித்துவரும் மமதையினால் மேற்
குறித்த உண்மைகளைச் சற்றும் நினையாமல் மறந்தனை இரா
சாதிராசனே யிதுபரியந்தம் நீ நடாத்திவருங் கொடுங்கோல்
முறையானது தருமமார்க்கத்துக் கெவ்வளவுமடாது மேலு

ம் சுத்தவீரனாக விருப்பவன் செய்யயோக்கியமாகிய நீதியு
மன்று, அதன் காரணங்களைச் சொல்லக் கேட்டையாக உல
கங்களுக்கதிபனாய்ச் செங்கோன்மை விதிப்படிக்குப் பிரமாம
ல் அநுசரித்துவரும் அரசனானவன் நடந்து கொள்ளவேண்டி
யதாவது மன்னுயிரைத் தன்னுயிருக்கொப்பாகவெண்ணி துஷ்
டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து தன்குடை நீழலிற்பட்
ட பிராணிகளைப் பாதுகாத்து வரவேண்டும் தீனராக விருப்ப
வரைவருத்துவதினால் ஒருகாலம் பிராணசேதம்வரும் மேலு
ம் பிரமகுமாரனாய்ப் பரமசிவகடாட்சத்தைப் பெற்றிருக்கி
ன்ற கச்சியப் பிரசாபாலகனை யொத்த மகானுபாவனைப் பிதா
வாகப்படைத்து அவருக்குப் பிள்ளையாக விருக்கின்ற நீ உன்
னைப்போலவே அவருக்குப் பிறந்திருக்கின்ற தாயாதிகளாகிய
தேவர்களை அலைத்தும் சிறையிற்படுத்திவருந்தியும் இப்பாடுக
ள் படச்செய்வது தருமத்துக்கெவ்வளவுமடாது ஆதி நூலாக
ச்சொல்லும் வேதமார்க்கங்களையுங் கடந்து அல்பரைப்போல
ப் பாதகங்களுக்கிடாகிய தீயகருமங்களைச் செய்து வருகின்ற
னை நீதிபரனாய் உலகங்களை யிரட்சித்து வருவது சக்கிரவர்த்தி
யாக விருப்பவனுக்கு அழகும் ஆண்மையும் நல்லொழுக்கமு
மாம் இன்னமுஞ் சிலகாரணங்களைத் தெரிவிக்கின்றனன், மு
ற்காலத்திற் சற்கம்பத்தைப்போலப் பாரித்து வலிபெற்றிருக்
கின்ற புசபலராக்கிரம சாலியாகிய சலந்தரன் அந்தகாசுர
ன் திரிபுராதிகள் முதலாகிய அவுணராசாக்கள் தருமமார்க்க
த்துக் கிடையூறாகவும் வேத ஒழுக்கங்களையு மறந்து தீனராகி
ய தேவர்களை அனலிற் பட்ட புழுவைப்போலப் பதைபதைத்
துவாடிவருந்தும் படிக்குக் கொடுமைகளைச் செய்த காரணத்
தினாற் சிவபிரான் விண்ணவர்படுந் துன்பத்துக் கிரங்கி ஒருநி
மைப்போதில் அந்த அவுணவீரர் குலநாசமாய்ப்போகும்படி
க்கு அதஞ்செய்தனர், இந்தச்சேதியை நீ கேள்விப்பட்டதில்
லையோ கொடியவனே உன்னையொத்த அகண்டமண்டலாதீஸ்
பரனாகியவன் பேதைமைத்திறமுடைய தேவர்களை வருத்து
வ தழகோ மேலுங் கொலைகளவு கட்காமமுதலிய மகாபாதக
ங்களைக் கடந்து பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களை யடக்கி அறிவை
விளக்கிப் பரத்துவநிலை தெளிந்து சுகாதீத வின்பத்தைப்பெற்
று வாழ்ந்திருக்கின்ற பெரியோர்களைக்கோபித்துத் தருமத்து
க்கடாத துன்பங்களைச் செய்து வரும் பாதகர்கள் பிராணப
ரியந்தம் தீராத பழியைச் சுமந்து துரிதமாகப் புத்திரமித்தி
ரகளத்திராதிகளுடன் அலைச்சற்பட்டுமாண்டு யமகிங்கரர் வ
சப்பட்டுப் பாசங்களினாற் கட்டுண்டு தென்புலத்தைச்சேர்ந்
து ரவுரவாதி மகாநரகக்கும்பியிற் றள்ளுண்டு பலகாலம் வ
ருந்தியும் மீளப் பல ஜனனங்களிற் பிறந்து அளவற்ற துயர
ங்களை யநுபவித்துழல்வர், இவர்களுக் கெக்காலத்தும் மோட்
சப்பதவியென்பதுகிடையாது. இவையன்றியும் தன்னைப்போ
லவே சகலபிராணிகளினிடத்தும் இரக்க மில்லாமற் பிறருக்
கெக்காலத்தும் அல்லல்செய்து வருபவர்கள் தாங்கள் பெற்றி
ருக்கின்ற சம்பத்துகளைப் பறிகொடுத்து வறுமை யாளராயிர
ந்துண்டு பிணிகளிற் பட்டுத் துக்கசாகரத்தி லழுந்தி வாடின
வர்களாய் இறந்தகாலத்தினும் யமபடாள் வசப்பட்டுக் கட்டு
ண்டு கதைகளினால் மொத்துண்டு வைவசுதபட்டணத்தைச்
சேர்ந்து நரகங்களிற் கடைப்பட்ட - அட்டை - அரணை - பா
ம்பு - தேள் - முதலிய கொடிய ஜந்துக்கள் நெருங்கியிருக்கும்
கும்பியிற்றள்ளப்பட்டு பதைபதைத்துச்சோர்ந்தும் இருப்புல
க்கைகளினால் தலைபிளக்க அடியுண்டும் வயிரவூசிகளினாற் கு
த்துண்டும் சிவக்கக்காய்ச்சி அனலை வீசியிருக்கும் எழுகம்பங்
களை யணைந்து வருந்தியும் வாளினாற் சேதிக்கப்பட்டும் செக்
கிலிட்டரையுண்டும் கொதிக்கின்ற எண்ணெய்க்கொப்பரையிற்

றள்ளுண்டும் இத்தகைய கடினதண்டனைகளை யனுபவித்த பின்புமீட்டும் இவ்வுலகில்பிறந்து வறுமையிற்பட்டு பலதுன்பங்களை யனுபவித்துவாடுவர். அத்துடன் போவதன்று மீளவும் இறந்தும் பிறந்தும் அலைவதன்றியில் நிவாரணங் கிடையாது இதுவுமல்லாமல் இதனைச்செய்தால் பாதகம்நேருமென்றும் இதனாற் புண்ணியமுண்டாகுமென்றும் நன்றாகத்தெரிந்தும் பலதிஷ்டாந்தரங்களினாற் கண்டுங்கேட்டு மிருப்பவன், அயலாருக்குத் தீங்கினைச்செய்வானாயின் உடனே கொடியதண்டனை நேரும் அவனுக்கு மன்னிப்புக்கிடையாது, ஆதலால் வேதாகமசாஸ்திரவிதங்களைப் பூர்த்தியாகத்தெரிந்த நீ அறிவில்லாதவர்களைப்போலத் தீனராகிய தேவர்களைச் சிறைபடுத்தியும் பலதுன்பங்களைச்செய்தும் வருத்திய பாதகத்தினால் இந்தச்சம்பத்துகள் நசித்து மிகுத்த துயரத்தழுந்தி வாடுவதன்றியிற் பிராண ஆனியும்நேரும் தேவர்கள் வலியையடக்கிச் சகலசீவராசிகளுக்கும் மிகுத்த வுபத்திரங்களைச்செய்து வீறியிருந்த உன்தம்பி தாருகாசூரனை யிருபிளவாகக் கண்டித்துக்கொன்றவெற்றிவேலாயுதமானது கோடிசூரியப்பிரகாசித்தினை வீசிக்கொண்டு குமாரதேவர்திருக்கரத்திலிருக்கின்றது, அதனைப்பிரயோகிப்பாராயின் உன் வயிரதேகத்தையும்பிளந்து உயிரையுண்டுவிடும், அப்படிக்கிருந்தபோதினும் தருமத்தைநினைந்து நீசெய்துவரும் குற்றங்களுக்குத்தக்க தண்டனையை விரைவில் முடியாமல் இதுபரியந்தம் க்ஷமித்தனர். ஆதலால் அமுதபோசனமகிமையினால் நீ செய்வித்த தண்டனைகளிற் சாகாமலிருக்கின்ற தேவர்களைப் பலயுகங்களாக விலங்குபூட்டி வருத்தித் தகாத ஏவல்களைச் செய்வித்துக் கொடுங்கோல்செலுத்தினை யாயினும் இனியாவது அத்தேவர்களை விடுதலை செய்விப்பையாயில் நீ யின்னமுஞ் சிலகாலம் பிழைத் திந்த செல்வத்தை யனுபவிப்பை அல்லது நாம்சொல்லுகின்றதை யுறுதியாகக் கொள்ளாமல் ஊழ்வினைப்படிக்குத் தடுப்பையாகில் அதிசீக்கிரத்திற் சகலசேனைகளுடனும் நீ யழிந்துபோவது நிச்சயம் வேதவாக்கியங்களும் அப்படிக்கே முறையிடுகின்றது, பூர்வத்தில் நீயளவற்றகாலம் அருமையாகிய யாகத்தைச்செய்யும்போது பரமசிவம் வெளிப்படாமையால் வானத்திலெழும்பி வச்சிராயுதத்தினால் தேகத்தைச்சேதித்து உதிரப்பெருக்குடன் ஆகுதிகொடுத்தும் நினைந்த கருமம் முடியாததால் அக்கினிமத்தியில்விளங்கும் வயிரவூசியிற் பாய்ந்திறந்த உறுதிக்குச் சிவபிரானிரங்கிக் காட்சிதந்து பிராணனையும் வயிரதேகத்தையும் வேண்டிய வரங்களையும் அழிவற்ற செல்வங்களையும் கடாட்சிக்கப்பெற்றனை, அப்படிக்கு வருந்திச் சம்பாதித்திருக்கின்ற அகண்டசாம்பிராச்சியங்களையும் சலனமற்ற பிராணனையும் தகாதகாரியங்களை முக்கியமாகச்செய்து வியர்த்தமாகப் பறிகொடுத்துக்கெடுவது உனக்கழகோ ! மகம்மேருவினுமேலா யோங்கியிருக்கின்ற சம்பத்தைப்பெற்ற நீயும் உன்வர்க்கத்தினரும் இன்னமுஞ் சிலபகல் விருத்தியடைந்துவாழ நினைப்பையாகில் சயந்தன்முதலிய தேவர்களை விடுதலைசெய்து விட்டுத் தருமமார்க்கமாக உலகத்தைப் பாதுகாத்தாண்டுவரக்கடவை அப்படிக்குச் செய்யச் சம்மதப்படாமற் போவையாகிற் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் அதிசீக்கிரத்தில் இவ்விடத்துக் கெழுந்தருளிக் கொடியபோரைச்செய்து உன்வம்ச நாசமாகக்கொல்வர். நானிதுபரியந்தம் பேசியகாரியங்களைக் கிரமமாகயோசித்து இதுகளைச் சத்தியமாகக்கொண்டு நடக்கக்கடவையென்று உனக்குவிரித்துக் காட்டும்படிக்குக் குமாரதேவர் எனக்குக்கட்டளையிட்டனுப்பினர் ஆதலாற்றுரிதமாய்த் தேவர்கள்காவலைவிடுதலைசெய்து வேதவிதிப்படிக்கு உலகங்களைப்பரிபாலித்து மகதயிஸ்பரியங்களையனுபவித்து வாழக்கடவையென்று தருமமார்க்கங்களைப்பரிபாலிக்க உற்பவித்திருக்கின்றவீரவாகுதேவர்பிரித்துப்பிரித்துச் சுடச்சுடச்சொல்லிய நீதிகளைச் சூரபதுமன் கேட்டவுடன் மனதிற் கோபக்கனலானது மூண்டு விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள் குபீல்குபீலெனக்கொட்டப் பெருமூச் செறியுந் தோறுங் கொண்டல்கொண்டலாய் புகைபெருகத்தக்கதாகக் கோடையிடியைப்போலக் கரத்துடன் கரத்தைத்தட்டிச் சபையதிரும்படிக்கு நகைத்துச் சொல்லுகின்றான். அடா பயலே? கேள் ஜகதீஸ்வரனாகிய பரமசிவ கடாட்சத்தையும் படைகளுக்கரசாகிய பாசுபதமுதலிய சிறந்த பாணங்களையும் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்தையும் மனோவேகத்தினு மேலிட்டுச்செல்லும் இந்திரஞாலத்தேரையும் அகண்டசாம்பிராச்சியச்செல்வப் பெருக்குகள் முதலாகப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வென்று நூற்றெட்டியுகங்களாக எதிரின்றி இராசராசாக்கள்தொழுது போற்றிவர ஏகச்சக்கிராதிபதியாக விருக்கின்ற நம்மையொத்த சூரனுக்கு இன்னமும் பற்கள் முழுமையும் முளையாமல் பாச்சிசோச்சியென்று மழலைச்சொற்கள் திருந்தாமல் வசனித்திருக்கும் அந்தச் சிறுபாலனோ! இத்தகைய புத்திகளைச்சொல்லியனுப்புவன், இதைப்பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றது, இதுவுமல்லாமல் மிகுத்தவலியும் வீரமும் வெற்றியும் புசபலபராக்கிரமமும் பெற்றிருக்கின்ற தீரராகிய அவுணவீரர் சூரத்துவமில்லாமல் நீ யிப்போதுசொல்லிய பூச்சிக்கு பயப்படப்பட்டவர்களாம் வலியற்று பேடிகளைப்போலப் பதுங்கித்திரியும் தேவப்பயல்கள் மேம்பாட்டையும் ஆண்தன்மையையு முடையவர்களாம், குதலைமொழிகளைப் பேசித்திரியும் சிறுபிள்ளையானவன் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கு மதிபனாய்ச் சகலரையும்வென்று சூரனென்று பெயர்பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்திக்கு மந்திராலோசனையைத் தெரிவிப்பவனும் அலைகள்பெருத்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தபூமண்டலத்தில் நீ சொல்லியபடிக்கு வழங்கிக்கொள்ளுவது வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றது, ஆதிமுதற் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைகள்புரளும் பருத்த புசங்களையுடைய அவுணர் - இராக்கதர் - இத்தகையர் வம்சங்களை விர்த்திக்கவொட்டாமற் பலவிதங்களினும் அலைத்துக்கொன்றடக்கிவந்த தேவர்கள் அயிஸ்பரியங்களையுங் கருவங்களையும்வாட்டிப் பராரிகளாயோடத்துரத்திப் பதியையுமழித்துத் தொண்டரைப்போலச் சிற்றேவர்பணிவிடைகளையும்செய்ய ஜயசாலியாகவிருக்கின்றேன். அவர்களாதியி லெங்கள்முன்னோர்களுக்குச்செய்த தீங்குகளைக்குறித்து நீதியைப்பாராட்டாமல் அலைத்துவாட்டிக் கடையில் மீளாத சிறையினும் அடைத்துவைத்தேன். இது புதிதல்ல, எங்கள்முன்னோர்கள் செய்துவந்தபடிக்கு முடித்ததாகும், உன்னை ஒருபொருளாக மதித்துப் பலபலசொல்லவேண்டேன். என்னுடைய தீர்மான மேதெனில், உலகபாலகராகிய மகாவிஷ்ணுவினது உந்திக்கமலத்துதித்துச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்து வருகின்ற பிரமதேவருக்கு நியமித்திருக்கின்ற பகற்போது கழிந்து இரவினுறங்குகின்ற காலையில் நித்தியப்பிரளயஞ் சம்பவித்துச் சத்தசாகரங்களும் ஏகமாய் அலைகளைவீசிப்பெருகி உலகங்களனைத்தையும் அழிக்கின்றதருணம் நேர்ந்தாலும் என் [illegible] ட்டிருக்கின்ற தேவர்களைவிட[illegible]யேன். நீ அவர்களு [illegible] ல் அவகவும் பிரயாசைப்படுகின்றதாகக் காண்பதால் இனி [illegible] வீறியிருத்ததேவர்களை பலமான காவல்செய்து நமதரச [illegible] வற்றகோடி யிரத்தெட்டண்டங்களின் கடையில்வைப்பேன் [illegible] த் தொங்கத் னுக்கினைக்கடங்கி யிட்டபணிவிடை [illegible] நக்காலத்தைப் பாதகங்கி ந்து தப்பித்துக்கொண்டோ [illegible] லால் நீ கண்ட தில்லையோ மற்ற தேவர்களையும் தேம [illegible] ர் கொண்டு நின்ற விசுவரூபத்தி யிந்த பட்டணத்தில் [illegible] னொன்றில் விளங்கிய பலகோடிஅண்

சிய வெண்ணங்கொண்டிருக்கின்ற நான் இப்போது கையிலகப்பட்டிருக்கின்றவர்கள் சிறையைநீக்கி விடுதலை செய்வதற்கென்னபயித்தியம்பிடித்ததோ! ஒருபோதும் விடமாட்டேன் ஓ, தூதனே? யிதனை மனதிலுறுதியாக நினைக்கக்கடவை, ஒருவரும் நிகரில்லாத வீரனாய் சூரனென்றும் பெயர்பெற்றிருக்கப்பட்ட யான் அப்படிக்குச் செய்வேனாயின் ஓர் பாலகனுக்குப் பயந்தானென்று சகலரும் என்னை யிகழ்வார்கள், இவையன்றியும் அரிய தவங்களைச்செய்து பிரகாசம்பொருந்திய வயிரத்தேகத்தினையும், மாளாதவயதையும், அழிவுபடாததேரும் ஒடியாதவில்லும், மீளாதபாணங்கள் முதலிய பற்பலவளங்களையும் பூர்வத்தில் உன்னைச்செலுத்திய பாலன் பிதாவாகிய பரமசிவ னெனக்கனுக்கிரகித்திருக்கின்றனர், இதுவரையி லெதிரின்றி அரசுசெலுத்தி வருகின்றனன். அத்தகையபேற்றினை யினியாவரால் அழிக்கப்படும். இப்படிக்கிருக்கின்ற என்னை ஆயிரகோடி அண்டங்களிலிருப்பவர்களில் யாவர்கொடியபோராச்செய்து புயவன்மையினால் வெல்லவல்லர். மதயானை முகத்தைப் பெற்றிருந்த என்தம்பி தாருகனைக்கொன்ற செய்தியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் வெளிப்பட்டு வேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற குமாரனை வளைந்துகொண்டு அவனுடன்வந்த பூதவெள்ளங்களாதியாகச் சின்னபின்னப்பட அதப்படுத்த நினைந்த யான் பாலொழுகுஞ் சிவந்தவாயையுடைய குழந்தையை யெதிரிட்டுச் சண்டைகொடுக்கப்போவது என்னையொத்த சக்கிரவர்த்திக்கடாதென்றும் தீராத அபகீர்த்திநேருமென்றும் மந்திராலோசனைக்குரிய காரியப்பேர்கள் தடுத்தகாரணத்தினால் இதுவரையிற்சூழ்ந்தேன் அல்லாவிடின் அத்தினமே என் னெண்ணத்தைமுடித்துக் கோபந்தணிந்திருப்பேன், இப்போ தொன்றும் முழுகிப்போகவில்லை. என் தம்பி தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் பிளந்துகொன்றசெய்தி நேற்றையதினந்தான் கேள்விப்பட்டேன், இதோ என்சேனைத்தலைவர்களிற் சிலரையனுப்பி அந்த பாலனைவாட்டி என்றுணைவனைக்கொன்ற பழியைத்தீர்த்துக்கொள்ளவிருக்கின்றனன், இதனுண்மையை நாளைக்கே நீ தெரிந்து துக்கப்படப்போகின்றனை, இவையன்றியும் அண்டங்கடோறும் அளவற்ற விஷ்ணுக்கள் பிரமர்கள் இந்திரர்கள்முதலிய தேவர்களிருக்கின்றனர். அவர்கள் நம்மைக் கண்டவுடன் சண்டைகொடுக்கத் திராணியற்றவர்களாய் நமக்கடிமைப்பட்டு எங்களனைவருக்கும் இறையவனாய்ப் பரிபாலித்து வெகுகாலம் சுகசீவியா யிருக்கக்கடவாயென்று வாழ்த்திப்போற்றித் தத்தமது பதங்களிலிருக்கின்றனர். இப்படிக்கிருக்க நேற்றையத்தினம் சிவனிடத்துதித்த பாலனோ! சூரனாகிய என்னெதிரில்நின்று சண்டைகொடுக்கவல்லவன், இனிபலபலசொல்லியாவதென்னை தேவர்கள் சிறையை எக்காலத்தினும் விடுதலைசெய்யமாட்டேன் சிறிது மறிவில்லாத பிள்ளை சொல்லிய சொல்பவார்த்தையை முக்கியமாகவெண்ணி யதற்கிசைந்து பயித்தியக்காரனானபடியால் தூதாகவந்தனையாயினும் உன்பிரா[illegible]ணனைவாங்காமல் தயைசெய்து விடுகின்றனன். இனி யிந்தபட்[illegible]த்திற் சற்றுமில்லாமல் தப்பிப்பிழைத்தோடக்கடவையெ[illegible] ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யாண்டுவரும் வீரபராக்கிரம[illegible]கிய சூரபதுமன் பேசிய வசனங்களானவை நாராச[illegible]வைக்கக்காய்ச்சி நுழைத்ததைப்போல வீரவாகுதேவ[illegible]காதிற் பட்டமாத்திரத்திலெழுந்த கோபக்கனலானது [illegible] தச்சீறிப் பெருமூச்செறியுந்தோறும் புகையுமன [illegible] கள்சிலிர்த்துத் தேகமுற்றும் முத்து குறித்த உண்மைகளைச் சற்[illegible]ன்ற விழிகள் சிவந்து தீப்பொறிக [illegible] இதுபரியந்தம் நீ நட[illegible] பயதிரும்படிக்கு நகைத்த முறையானது தருமமார்க்கத்துக் கொரியம் ஓ, சூரனே! நீ யிப்போது சொல்லியது வெகுநேர்த்தி நீ யின்னஞ் சிலகாலம் இந்தமகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்துச் சுகசீவியாகவிருந்து அரசுசெலுத்து மார்க்கத்தைத் தேடவறியாமல் இந்த அல்பசம்பத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற கருவத்தினா லிதனை சாச்விதமாயெண்ணிப் பிரமைகொண்டலையும் மனதைப்பெற்ற கயவனே யிப்போது நான்குறிக்கின்ற உண்மைகளைத் தீர்மானமாக நினைக்கக்கடவை, அஃதென்னையெனிற் சிரோரத்தினங்களை பிரகாசிக்கும் பணமகுடங்களைப்பெற்ற சர்ப்பங்களையும் மூன்றும்பிறையையும் கொன்றைமாலிகையையும் அணிந்திருக்கின்ற சடாமண்டலதாரியாய் உலகநாயகனாய் சுயஞ்சோதி வடிவாய் ஓசையினொலியாய் எங்கும் பரிபூரணமாகநிறைந்து நடிப்பிக்கும் பரமேஸ்வரனுடைய நுதல்விழிகளினுதித்த சரவணபவன் பெருமைகளையும் குணாதிசயங்களையும் வீரபராக்கிரம உத்தண்டங்களையும் எவ்வளவுங் கவனித்தறிந்தவனல்லை யாதலாற் பாலனென் றிகழ்ச்சியாகப்பேசினை அவற்றின் காரணங்களைக் கேட்பையாக.—மானை யிடக்கரத்திலேந்தி யிருக்கின்ற சிவபிரானைத் தேவனென்றும் தெய்வலோகவாசிகளாகிய விண்ணவரைச் சிருஷ்டி திதி சங்கார கிர்த்தியங்களை நடாத்திவருந் திரிமூர்த்திகளென்றும் மகாவிஷ்ணுபிரமதேவனைப்பரம் பொருளென்றும் உலகங்களில்வாசஞ்செய்திருக்கின்ற சிலபுத்தியீனர்கள் துதிக்கின்றனர். இதனையென்னென்றிருக்கின்றனை தாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற அன்பினாற்பேசும் உபசாரவார்த்தைகளா மல்லது நிச்சயமல்ல சகலமும் மூலகாரணனாகிய சிவனைச்சேரும், பிற்குறித்த சுலப கீர்த்தியைப்பெற்ற தேவர்களைப்போல எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவரை நினையாதே போதவுணர்வைப் பெற்றிருக்கின்ற மகத்துக்கள் இச்சித்திருக்கின்ற சாயுச்சியப்பதவியைப் பெறச்செய்வதும் யாவருக்குமெட்டாதிருக்கின்ற பெருவெளியைத் தோற்றக்காட்டுவதும் பேரறிவினருக்கு மோட்சவீட்டைத் தருவதும் வேதங்களிற் குறித்திருக்கின்ற ஒழுக்கங்களெனப்படுகின்றது, அதன் நிச்சயங்களையுந் தெரிவிக்கின்றனன் கேட்பையாக.—வாமனாவதாரங்கொண்டுபோய் பலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற் முனமேந்தி விண்ணையும் மண்ணையு மிரண்டடிகளினா லளந்த மகாவிஷ்ணுவும், உந்திக்கமலவாசியாகிய பிரமதேவனும், அளவற்றகாலந் தேடிக் காணவரிய அனற்படிவமாகிய பரமசிவத்தின் நுதல்விழிகளினிடத்திற் பரவஸ்துவாக விருக்கப்பட்ட கர்த்தன் உருக்கொண்டு தயாரசம்பெருகும் மனதையுடைய குழந்தைக்கோலமாகத் தோற்றுகின்றனர். தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் திருநாமத்தைப்படைத்துச் சகலருக்குமேலாய்ப் பிராணிகளனைத்தினும் அந்தரான்மாவாகப்பொருந்தித் தாய்தந்தையரைப்போலப்பரிந்து நடிப்பித்தும் அருவுருவாகவிளங்கியும் இவ்விதநாடகங்களைக்காட்டிவரும் பாலசுப்பிரமணிய தேவரைப் புராதனக்கடவுளாக நினைக்கக்கடவை, பரமேஸ்பரனே தமது திருவிளையாடல்களை முடிக்கும்பொருட்டு பாலனாகவுருவகப்பட்டுக் காட்டுகின்றனர், சுயஞ்சோதிமயமாகிய குமாரதேவர் படைத்திருக்கின்ற சண்முகங்களின் காரணத்தினால் ஆதிதேவனென் றறியக்கடவை, நிதானித்துப்பார்க்குமிடத்தில் முதற்காரணக்கடவுளாகிய சிவத்துக்குந் தமக்கும் அபேதமாய் ஒன்றுபட்டிருப்பர். அதற்குச் சிலதிஷ்டாந்தரத்தைக்காட்டுவோம். பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கின்ற சிரோரத்தினத்தினிடத்திற் கிரணமானது பிரதிபிம்பித்துப் பிரியாமற் கலந்து விளங்குவதுக் கொக்கும் இதனால் தெரிந்து கொள்ளக் கடவை ஓ! சூரனே! பிரிதிவு - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாய மெனச் சொல்லா நின்ற பஞ்ச பூத உருவகமாய்த் தோன்றா நின்ற புவனங்க ளடங்கிய பலகோடி அண்-

ங்களில் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களையும் சலன மற்ற செல்
வப் பெருக்கையும் மீளாததெய்வப்படைகளையும் மற்றுமிராநி
ன்ற சீரையும் ஆதியிலுனக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற பரம்பொ
ருள் அவனெனில் தான்கடாட்சித் திருப்பவைகளைமீட்டும் வா
ங்கிக்கொள்ளுவது அரிதென நினைக்கவேண்டாம் பற்பலவள
ங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் மற்ற
சிறப்புகளையும்பெற்று வெகுகாலமாக வனுபவித்திருக்கின்ற
னமென்று நினைந்திறுமாந் திருக்கின்ற மூடனே கேட்பையா
க, யாவராயினும் அரிய விரதங்களைச்செய்து வந்த நல்லொ
ழுக்க மகிமையினால் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியங்களிற் சி
லவற்றைப் பெறுவராயின் பஞ்சபூதச் செயற்கைகளினால் உ
ள்ளும்புறம்பினும் மற்றகாரணங்களையுங்காட்டி விளங்குகின்
ற அண்டகோடிகளனைத்துக்கும் சக்கிரவர்த்திகளாய் எக்கால
த்தும் போற்றிமாளாத செல்வத்தை யனுபவித்திருப்பார். இ
துவுமல்லாமற் சகலத்துக்கும் ஆதியாகவிருக்கின்ற பிரணவ
மந்திரமும் மெய்வாய் கண் மூக்குச்செவியென்னும் ஐவகைப்
பொறிகளும் சதுர்வேதங்களும் ஆகமங்களும் மற்றுஞ்சொல்
ல நின்றகலைக்கியானங்களும் அவ்வவற்றின் நிச்சய உணர்ச்சி
யாகிய ஞானப்பிரகரணங்களும் ஒப்பற்ற குமாரதேவர் பே
ருருவின் காரணங்களெனக்கருதுவாய், அக்கடவுளினது பெ
ருமிதங்களை என்போன்றவனாலளவிடப்படுவதோ ஆகிலும் இ
ன்னமுஞ் சிலகாரணங்களைக் கேட்பையாக சோடசகலைகளைப்
பெற்றபூரணச் சந்திரனைப் பார்க்கினுங் குளிர்ந்து விளங்கு
முகாரவிந்தங்களெங்குந் தோற்றவும் செந்தாமரைமலரைநி
கர்த்த விழிகளெங்கும் கிருபாநோக்கங்கொண்டும் திருச்செ
விகளெங்கும்பரந்தும் ஆசானுபாகுவாகிய புயாசலங்களெவ்
விடங்களினும் பெருத்தும் அழகிய பாதாரவிந்தங்க ளெத்தல
த்தினும்நிறைந்தும்கோடிசூரிய ரேககாலத்திலுதித்ததைப்போ
ல எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்குந் திருமேனியும் கொ
ண்ட விசுவரூபத்தைப்படைத்திருப்பார் அக்குமாரதேவர் இ
வையன்றியும் செந்தாமரையையொத்த விழிகளைப் படைத்த
ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களுக்கும் ஆதிநூலாகிய
நான்கு வேதங்களுக்கும் மூலமாக விளங்கும் பெருமையினை
யுடைய ஓ மென்றோதநின்ற குடிலையானது தமக்கொப்பற்ற
ஆதிதேவனாகிய முருகப்பெருமானுக்குரிய சண்முகங்களிலொ
ன்றாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது, ஆதலால் அத்தேவன்
பெருமைகளையுங் குணாதி சயங்களையும் யாவரால் கண்டு துதி
க்கப்படும் திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவசொரூபமாகவும்,
விஷ்ணுவடிவாகவும் பிர்மதேவனாகவும் திக்குப் பாலகராகவு
ம் சூரியர் சந்திரர் முதலிய கிரகங்களும் சத்தரிஷிகளும் சி
றந்ததேவர்களும் தாமாய் ஆதிபத்தியங்கொண்டு பிரமசிருஷ்
டியாலுண்டாகிய சகல சீவராசிகளினிடத்தும் பொருந்தி நடி
ப்பித்து இருவினைப்பட்ட பிராரத்வ கர்மபோகங்களை யனுப
விக்கச்செய்தும் நன்குதீங்குகளைச் சமமாகநினைந்து அதுகள்
நேர்ந்த காலத்திற் கிலேசியாமலும் சந்தோஷப் படாமலும்
ஏகபாவமாகநினைந்து நடந்து கொள்ளவல்ல பிராணிகளுக்கு
வேண்டிய சம்பத்துகளைத் தந்து கடையில் மோட்சசாம்பிரா
ச்சியங்களைத் தகுதியாக வனுக்கிரகஞ்செய்து பாதுகாத்திரட்
சிக்குங் குணாதி சயத்தையும் பெற்றவர், மேலும் அணுவுக் க
ணுவாகவும் பெருமையிற் சகலத்துக்கு மேலாகவுங் காட்ட
நிற்பான் ஆதலால் ஆதிகாரணக்கடவுள் அவரேயெனத்தெளி
ந்து கொள்ளக்கடவாய், இவையன்றியும் பாலனாகத் தோற்றி
யும் விருத்தனாகக்காட்டியும் தினைத்துணையினுஞ் சிறிதும் அ
கண்டாகாரமாகத்தோற்றியும் சூக்கு மஸ்தூலவடிவுகளைப்பெ
ற்றிருக்கின்ற உருவங்களைக்கொண்டும் உலகங்களை நடிப்பித்து
வருவான்,ஞானவான்களாலும் யோகிகளினாலுங் கண்டறிந்து
போற்ற வொண்ணாத பெருமையினைப்படைத்த கந்தசுவாமியி
னது திருவிளையாடல்களை எத்தகையராலு மறியப்படாது ப
ரமசிவத்தின் அருளுருவாகத் தோற்றியிருக்கின்ற வேலாயுத
மூர்த்தியினது திருவாணையினல்லது ஓரணுவுமசையாது எத்
தகையதேவர்களும் அக்கடவுளினது கட்டளையை மீறி ஒருகா
ரணங்களையுஞ் செய்யவறியார்கள் இப்படிக்கிருக்கும்போது
நீ உற்பத்தியாகிய காரணத்தையும் இந்தச் செல்வப்பெருக்
குகள் கிடைத்த மூலத்தையும் கொஞ்சமாவது யோசித்தறி
ந்து பிழைக்கும் ஏதுவையாராய்ந்து கொள்ளவகைதெரியாம
ல் சுத்த மூடனாய் மயங்கி யிச்செல்வம் நிலைபெற்றதென்று
ம் அழிவுபடாத வச்சிரதேகங் கிடைத்ததென்றும் பலசாலிக
ளாகிய தம்பியரும் புத்திரரும் ஜயசாலிகளாகிய பலசேனா ச
முத்திரங்களுமுடையவ னென்றும் ஆணவ கருவத்திற்பட்டு
பிரமித் திருக்கின்றனை, ஐயையோ அவன் மாயைப் பெருக்கி
லகப்பட்டுக்கொண்டு தடுமாறுகின்ற நீ யினியெவ்விதத்தில்அ
தனைக்கடந் தீடேறவிருக்கின்றனை பாலசுப்பிரமணியதேவர்
லீலாவிநோதங்களிற் சிலவற்றைச்சொல்லக்கேட்பையாக, பி
ரமாணத்தடங்காத பற்பலபொருள்களி னுருவகமாயும் அவ
ற்றுட்படாமற்றனியனாகவும் ரூபீகரித்தும் அரூபியாயும் எழுவ
கைத்தோற்றமாகவும் நூதனக்கோலங்களாகவும் ஆதிதேவ
னாகவும் அதற்குமேற்பட்ட அனாதிப்பொருளாகவும் விளங்கி
த் திருநடனங்களைச்செய்து வருவார். இத்தகைய பரிபூரண
தேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற சிவகுமாரன் திருவடிவிற்றோற்
றியிருக்கின்ற அளவற்ற வுரோமங்களினிடத்தில் புற்கள் மு
னையிற்பனித்துளி நிற்பதைப்போல அளவுபடாத அண்டகோ
டிகள் தோற்றிவிளங்கும் ஆதலால் அவன் திருமேனியின்பெ
ருமைகளையும் மற்றகாரணங்களையும் பூரணமாகக்கண்டறிந்த
வர்க ளொருவருமில்லை, அளவிறந்த சீவராசிகளின் பெருக்கு
ம் இவற்றைவிளக்கிவரும் மூலகாரணமாகிய பிருதிவு-அப்பு-
தேயு-வாயு- ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களின் றோற்றத்தினா
ல் நிறைந்திருக்கின்ற அண்டவகைக ளனைத்தும் சரவணபவ
ன் வடிவில்விளங்கும் உரோமங்களில் உற்பவித்துப் பலகால
ம் அசைவற்றிருந்து இறுதிகால முடிவில் வந்த மூலமாகவே
ஒடுங்கிப்போகும் அத்தகைய திவ்வியமங்கள காமாகிய திரு
மேனியிற் சகலபுவனங்களும் அடர்ந்திருக்கின்றன, அவற்றி
ன் திறங்களையும் மேம்பாடுகளையும் அவனன்றியில் இந்த உல
கங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற பிராணிகளில் யாவர்கண்டு தரி
சித்தவர்கள் இத்தகைய மகிமைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற திரு
மேனியினது பெருமிதங்களை எமது கர்த்தனாகிய பாலசுப்பிர
மணியதேவர் கிருபையுற்று முன்னமொருகாலங்காட்டியபோ
து தேவர்களனைவரும் ஆனந்த பரவசத்தராய் அத்தோற்றத்
திற் சிலவற்றைக்கண்டுகளித்து மோட்ச சாம்பிராச்சியப்பத
விக்குப் பாத்திரராயினர், இப்படிக்குத் தரிசனையைக்காட்டுவ
தற் கேது யாதெனில், தமது திருவிளையாடல்களைக் கண்டும்
அவற்றிற்குக் காரணமின்னதெனத் தோற்றாமல் மயங்கி மகம்
மேருவினிடத்திலிருந்த தேவர்களிடத்திற் பரிபூரண கடாட்
சத்தைக்கொண்டு அவர்களை யிரட்சிக்க நினைத்தமையால் அவ
ர்கள் மையலொழிந்து தமது பெருமைகளை யறிந்து வீறியிரு
க்கும் பொருட்டு விசுவரூபத்தைக்கொண்டு அளவற்றகோடி
அண்டநிரைகள் உரோமங்கள்தோறும் அணிபடத் தொங்கத்
தக்கதாகநின்ற கந்தசுவாமியார் திருக்கோலத்தைப் பாதகங்க
ளைச்செய்துவருங் கொடியோனாதலால் நீ கண்ட தில்லையோ
அக்காலத்திற் குமாரதேவர் கொண்டு நின்ற விசுவரூபத்திற்
றோற்றிய உரோமங்களிலொன்றில் விளங்கிய பலகோடிஅண்

டங்களில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைச் சிவபிரான் அனுக்கிரக
த்தினாற் பெற்று ஆண்டுவருகின்றனை, இந்த ரகசியத்தைத் தெ
ரியாமல் அக்கடவுளைப் பாலகனெனச்சொல்லுகின்றாய் யோ
கியர் ஞானவான்கள் முதலிய மகத்துக்களாலுங் கண்டறிதற்
கரிய மங்களகரமாகிய குணாதிசயங்களைப் படைத்திருக்கின்
ற ஆதிதேவனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் தினச
ரண்ணியனாதலால் திருவுளத்திரக்கமுற்று தீனராகிய தேவர்
கள் வெகுகாலமாய் வருந்தியும் விலங்குகளைப்பூண்டு கொடி
ய சிறையிலிருக்குந் துன்பங்களைமாற்றி பழையபடிக்கு அவர்
கள் பதவிகளில் நிலைபெறச்செய்யவும் பிர்மதேவனாதிய ர
டைந்திருக்கின்ற கிலேசங்களையும் போக்கிச் சுகத்திலிருத்த
வும் கொடியராகிய துர்ச்சனரைத் தண்டித்துப் பலவளங்களை
யும் பெற்றிருக்கின்ற உலக உபாதியைத்தவிர்த்து யதாப்பிர
காரம் சவுக்கியத்திலிருத்தவும் திருக்கயிலையைக்கடந்து இந்
தமண்ணுலகில் வந்திருக்கின்றனர், அத்தேவன் கரத்தில் விள
ங்கும் வெற்றிவேலானது சர்வசங்கார காலத்திலோங்கிவீசு
ம் பிரசண்டவாயுவின் மோதலினால் உலகத்துக் கச்சாணியா
கஅண்டத்தைத்தாவவளர்ந்திருக்கின்ற மகம்மேருவைச்சின்ன
பின்னப்படத் துகளாக்குவதுபோல வயிரத்தேகத்தைப்பெற்
று மாளாத உன்னாசையும் புயவலிமையையும் வரமுயற்சிகளை
யும் துணைவர்பிள்ளைகள் பந்துவர்க்கங்கள் ரதகசதுரகபதாதி
களின் பெருக்கையும் சகலபுவனங்களையும் நிமைப்போதிலழி
க்கும் மகிமைகளைப் படைத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரச் செருக்
கையும் சின்னசின்னப்படக் கண்டித்துவாட்டும் இந்த மகிமை
களைத் தெரியாமல் ஒப்பற்றுவிளங்கும் தேவாதிதேவனாகியகு
மாரதேவரைக் குழந்தையென் றிகழ்ந்து பேசினாய் சுத்தபவு
த்திரமனதைப்பெறாத மூடனே வாயை மூடக்கடவாய், எம
துகர்த்தனை மதியாமற் சின்னப்படப்பேசிய உன்நாவையிந்த
வீரவாளினாற் கொய்து சிரமற்று நிலத்தில் விழுந்துருள வெ
ட்டித்தள்ளி உன்னுயிரையும் யமலோகத்துக்கனுப்பி விடுவே
ன் ஆனால் அப்படிக்குச் செய்யும் படியாகிய கட்டளையை எ
மதைய னிடத்திற் பெற்று வாராத காரணத்தினாற் பாதக
னாகிய நீ யின்னஞ் சிலபோது உயிர்பெற் றிருக்கப் பொறு
த்தது ஏதோ தெரியாமற் பினத்தினா யென்று மன்னித்தே
ன் வேலாயுதத்துக் கிரையாக விருக்கின்ற கொடியனே யி
தனை உண்மையாக நம்பக்கடவாயெனக் கடிந்துபேசி அடா
மூடராச்னே உன்னுயிருக்குறுதியாகிய மாற்கமின்னமு மொ
ருதரஞ் சொல்லக்கேட்பாயாக, பாதகனாகிய நீயும் உன்கிளை
யும் நாசமடையாமல் இன்னஞ் சிலகாலம் வாழ்ந்திருக்க நி
னைப்பாயாகில் இந்தநிமிஷத்தில் தேவர்கள் சிறையைநீக்கிவி
டக்கடவாய் மேலும் வயிரத்தைமறந்து குமாரதேவர் வீரகண்
டையணிந்த பாதாரவிந்தங்களைத் தஞ்சமாகவடைந்து வாழ
க்கடவாயென்று கிரவுஞ்சபருவதத்தை வேலினாற் பிளந்துவா
ட்டிய குமாரசுவாமியார் பெருமைகளை விரித்து விரித்து வீர
வாகுதேவர் சொல்லக்கேட்ட கொடியமனதைப் பெற்ற சூர
பதுமன் வடவாமுகாக்கினியைப் போலப்பொங்கி மனங்கொ
திக்கப் புகையுமனலும் சுவாசங்களிற்பெருகச் சீறிவீரவாகு
தேவரைக் குறித்துப் பேசுகின்றான், பாற்பல்லுதிர்ந்தின்னமு
முளையாத சிறுபிள்ளையானவன் ஏதோ சில காரியங்களைப்பே
சும்படிக்கனுப்பிய நீ கொஞ்சமாவது பயமில்லாமற் சக்கிரவ
ர்த்தியாக விருக்கப்பட்ட நம்மெதிரில் நின்று மரியாதைக்குக்
குறைவாய் முன்னம் நீ பேசியதற்குத் தூதனென்றெண்ணிக்
கொல்லாமல்விட்டேன் - அதையறிந்து தப்பிப்பிழைத்தோடி
ப்போகாமல் எதிரிலிருந்து மேலும் மேலும் அந்தக்குழந்தை
யினது பெருமைகளைப் படித்துப் படித்துச் சொல்லுகின்ற
னை அவன் வீரத்தையும் புயவன்மைகளையுங் காட்டி பயமுறு
த்துகின்றாய் நமது குரூரமாகிய கோபத்தின் முயற்சியைக்கி
ஞ்சித்தும் யோசித்தவனல்லை குதலைச்சொல்லறாத பிள்ளையா
கிய உன்னிறைவன் சிறந்தபரம்பொருளாக விருந்தபோதினு
மிருக்கட்டும் இந்தபூச்சிக்குக் கொஞ்சமாவது பயப்படுவே
னென்றெண்ணவேண்டாம் அளவற்ற அண்டங்கடோறுமிரா
நின்ற தேவர்களனைவரையும் ஜயங்கொண்டு பணியப்பெற்றி
ருக்கின்ற யான் பொன்னுலக வாசிகளாகிய சயந்தன் முதலி
ய தேவர்கள் சிறையை விடுதலைசெய்யக்கனவிலும் நினையேன்
இராசாதிராசனாக விருக்கின்ற என்னெதிரிற் சலனமற்ற தீர
த்துடன் உயர்ந்த சிங்காதனத்தின்மே லிருந்து வியர்த்தமாகி
ய பலபலவாக்கியங்களைப் பினத்துகின்றாய் அந்த கர்வத்தை
ஒருகணப்போதி லறிகிறேனென்று சொல்லி அகண்டமண்ட
லாதிஸ்பரனாகிய சூரபதுமன் தன்பக்கத்திற் பணிவிடைக்கெ
திர்பார்த்திருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய ஆயிரம் வீரரைப்பார்
த்துத் தூதாகவந்தவனைக் கொல்லுவ தென்போன்றவனுக்கழ
கன்று, ஆதலால் அதிசீக்கிரத்தில் நம்மெதிரிலிருந்து வாதாடி
க்கொண்டிருக்கின்ற இவனைப்பிடித்துக் கொண்டுபோய் பார
விலங்குபூட்டி அரியசிறைச்சாலையி லடைத்துவைத்துப் பத்
திரமாய்க் காக்கக்கடவீரென்று உத்தரவுசெய்த மாத்திரத்தி
ல் அந்த அவுணவீரர்கள் வடவையைப்போற் கொதித்துக்கண்
களில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாக மேலிட்டுவந்துவா
னத்தையளாவ ஓங்கியெரியும் அக்கினியைப் புகைசூழ்ந்திருப்
பதைப்போல நாற்புறங்களினும் வளைந்துகொண்டு நவரத்தி
னமயமாய்ச் சூரன் வீற்றிருக்கின்ற பீடத்துக்கும் மேலாய்சி
ரோரத்தின காந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தி
ன்மேல் அசைவற்றுக் கம்பீரமாக உளுக்காந்திருக்கும் புசப
லபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவரைப் பிடிக்க நெருங்
கி அதட்டிக்கொண்டு வருகின்ற அவுணப் பாதகரை வீரவாகு
தேவர்கண்டு நகைத்துக் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு வீரத்
தன்மைபொருந்திய சிங்கராசனைப்போல வெழுந்து சீறித்த
ன்னைச்சூழ நிற்கின்ற மதயானைகளையொத்த ஜயசாலிகளாகி
ய வீரர் சிகைகளை மந்தரகிரியினும் வலிபெற்றுத்திரண்டு நீ
ண்டிருக்கும் தமது கரங்களினொன்றை நீட்டிச் சேர்த்துப்பி
டித்துத் தூக்கிக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சூரபதுமன் வீற்றி
ருந் தரசுசெலுத்திவரும் சபாமண்டபத்தைத் தாங்கியிருக்கி
ன்ற இரத்தினமயமாகிய தூணினிடத்திலோங்கி மோதியமா
த்திரத்திற் சிரங்களுடைந்து மூளைசிதறிச் சபையினிடத்திலி
ருக்கின்றவர்கள் முகங்களெங்கும் படியவும் மார்புகள் பிளந்
து வயிறுகிழிந்து குடல்கள் சரிந்திறையவும் கைகால் துண்
டித்துப் பலதிசையினுமிறையவும் உதிர வெள்ளமானது பெ
ருக்கெடுத்தோடவும், இவ்விதமாகச் சபைமுற்றும் அல்லோ
ல கல்லோலப்படச்செய்து அவர்களுயிரை யமலோகத்துக்க
னுப்பி உடல்களை உதிரப்பெருக்குடன் சூரபதுமன் மேலெறி
ந்து கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதற மனம்வெந்து சரீர
ம்வியர்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றார், அடாபாபி எமது கர்த்த
ன் கட்டளைப்படிக்கு நீ பிழைக்கும் பொருட்டு நீதியாகிய வச
னங்களைக்காட்டினால் அதனை உறுதியாகக்கொண்டு அங்கீகரி
யாமல் இப்படிக்கொத்த சகாதகாரியத்தை நினைந்து செய்வி
த்தபடியால் இனிதடையில்லாமல் எமதையனாகிய சுப்பிரம
ணியக்கடவுள் திருக்கரத்தில் விளங்கும்வெற்றிவேலாயுதமா
னது உன்வயிரதேகத்தினைப் பிளந்துகொல்லுவது நிச்சயம்
அப்படிக்குக்குலநாசப் பட்டுப்போவதற்கு முன்னம் ஐம்புல
ன்களுந்திருத்தியடையும்படிக்கு யருமையாகத்தேடிய செல்
வங்களை யனுபவித்துக் கடைநாள் நேர்ந்ததென்று மனதில்

நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கக்கடவாய் இனி சண்டாளனுகிய உன்முகத்தையும் பார்க்கமாட்டேன். போய்வருகிறேனென்று ஆண்சிங்கம்போன்ற வலியுடைய வீரவாகுதேவர் வானத்திலெழுந்த மாத்திரத்தில் அவர் வீற்றிருந்த சிங்காதனமானது செப்படிவித்தையைப்போலச் சடுதியில் ஆகாயமார்க்கத்தெழுந்து ஒருவருக்குந் தோற்ருமல் மறைந்தது.

சதமுகன்வதைப்படலம்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே ? இப்பிரகாரம்வீரவாகுதேவர் கோபங்கொண்டு பிறையைப்போல கோரைத்தந்தங்கள் விளங்கும் அதிசூரர்களாகிய ஆயிரம் அவுணவீரரையும் சுலபமாகச் சின்னபின்னப்படக்கொன்று சபையினிடத்திருந்த சூரபதுமன் முதலிய வீராதிவீரர்களை எவ்வளவும் மதியாமல் வைதுபேசி ககனத்தெழுந்த மாத்திரத்திற் சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகச் சபையைப்பார்த்துத் தனக்கருகில் மதயானையைப்போல உளுக்கார்ந்திருக்கின்ற சதமுகனென்னும் அவுணவீரனைக்குறித்துச் சொல்லுவான். ஓ, சேனைத்தலைவனே ? நேற்றையத்தினம்பிறந்த சண்முகனிடத்திருந்து தூதாசவந்த ஒருவன் நமது கட்டளையின்படிக்குப்போன ஆயிரம் வீரரையும் இந்த மகாசபையானதுகலங்கி எங்கு முதிரம் பெருகும்படிக்கு நிமைப்போதிற் கொன்றதுவுமல்லாமல் நமது சவுரியங்களையும் ஆக்கினையையும் இகழ்ந்து ஜயசாலியாய்ப் பல வீரங்களைப்பேசிப் பயமில்லாமற் போகின்றனன், அவனிருந்த பீடமும் அவனுக்கு முன்னம் மறைந்து விட்டது, இப்படிக் கொத்த தயிரியங் கொண்டு நம்மவரைக் கொன்று போவானுயினும், சில ராச காரியங்களைப் பேசும்படிக் கனுப்பிய தூதனுதலால் அவன்பிராணனை வாங்காமல் விரைவிற்போய்மடக்கிக்கொண்டு கொடியபோரைச்செய்து அவன் கர்வத்தை யடக்கிப் பிடித்து புயங்களொடியத்தக்கதாக இறுகக்கட்டிக்கொண்டுவரக்கடவாயென்றுகட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் பீடத்தைவிட்டெழுந்து வீரசிங்கம்போல சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து தேவரீர் திருவுளப்படிக்குச் செய்துவருவேனென்று செலவுபெற்றுக்கொண்டு சர்வசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் மேகங்களும் ஒன்றிப்பெருகி மகம்மேருவை வளைந்த காலையில் பிரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டு ஒலிப்பதைப்போல கர்ச்சித்துக்கொண்டு சபையைக்கடந்து வெளியேவந்து போர்க்கோலத்தைத்தாங்கித் தானரியதவங்களைச்செய்து பெற்றிருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்களைச்சேகரித்து வயிரக் கவசத்தைத் தரித்து மந்தரகிரியையொத்த வில்லைக் கரத்திற்கொண்டு கருங்கடலையொப்ப ஆரவாரித்திருக்கின்ற ரதகசதுரகபதாதிகள் அமோகமாகச் சூழ்ந்துவர அதிவேகமாகப்போய் முருகக்கடவுள் விடுத்த தூதனுகிய வீரவாகுதேவரை வளைந்துகொண்டு இதனைச்சொல்லுகின்ருன். இலங்கைமுதலிய கொடியகாவல்களைத்தப்பிக்கடந்து திரிமூர்த்திகளும் மதிக்கவல்ல கட்டுக்காவல்களைப்பெற்றிருக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்திற் புகுந்து இந்திரசால மயேந்திரசாலங்களைக் கற்றிருக்கின்ற திருட்டுப்பயலே ! ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களனைவரும் வணங்கித்துதித்துக் கட்டளைகளுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற வீரலட்சுமி குடிகொண்டிருக்கும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமனென்னும் எங்களரசன் சபையில்வந்த நீ பேசவேண்டிய காரியங்களைக்குறிப்பதற்கு மேலாக இராசராசன் கீர்த்திப்பிரபாவங்களை யிகழ்ந்துபேசினுய், மேலும் அரசன் கட்டளையிட்டபடிக்கு வந்த சில அவுணவீரரை உனக்குச் சம்பவிக்கவிருக்கின்ற கெடுதிதெரியாமற் கொன்ருய், இப்படிக்கெல்லாம் தயிரியங்கொண்டுசெய்தநீயிப்போது யெங்கே ஓடுகின்ருய், நில்லு நில்லு உன்சவுரியத்தையும் கர்வத்தையும் நிமைப்போதிலழித்து நாசஞ்செய்யவந்தேன். இனி மாயைவித்தைகளைச்செய்துபோக நினைப்பையாயினும் விடமாட்டேன். அஷ்டதிக்குகள் முதலிய விடங்களிற் புகுந் தொளித்த போதிலுந் தொடர்ந்து பற்றிக் கட்டிக்கொண்டுபோய் என்னரசன் சன்னிதானத்தில் விடக்கடவேன். போகாதே போகாதே என்றதட்டி வீரங்களைப் பேசிவருவதை ஆண்சிங்கம் போன்ற வலியுடைய வீரவாகுதேவர்கண்டு குகையிற் படுத்திருக்கின்ற மிருகராசன் தன்மீதிற் கல்லையெறிந்தவன்மீதிற் சீறிப் பாயுமாறுபோலச் சரேலெனத்திரும்பி நல்லகாரியம் வெற்றி வேலாயுதபாணியாகிய குமாரசுவாமியார் கிருபையுற்றுச் சூரன் பிழைத்துவாழ நினைந்து சமாதானம் சொல்லியனுப்பிய நீதிகளைப் பலவிதங்களிலும் தெரிவித்தபோதிலுங் கேளாமல் இகழ்ந்ததுமன்றியில் என்னைப்பிடித்துச் சிறையில் வைக்கும்படிக்கும் ஆயிரம் அவுணவீரரைத் தூண்டினுன், அவர்களைக்கொன்றுபோகின்ற இத்தருணத்தில் இதோ மீட்டு மொருவீரனைச் செலுத்தினனுதலால் இனி சும்மாய்ப்போகமாட்டேன். இவன் பிராணனையும் யமலோகத்துக்கனுப்பிமகதயிஸ்பரியத்தைக்கொண்டிருக்கும் இந்தப்பட்டணத்தையும் சின்னபின்னப்பட அழித்தல்லது திரும்பேனென்று சபதம்பேசித் திடசித்தனுய் வேலாயுதமூர்த்தி திருவடிகளைச் சிந்தித்துச் சேனைத்தலைவனுகிய சதமுகனைப்பார்த்து அடா அவுணப்பயலே ? சண்டைகொடுக்க நினைந்து வீரங்களைப் பேசிவருகின்ற உன்னையும் உன்னைத் தொடர்ந்து வருகின்ற ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனைசமுத்திரத்தையும் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிவேன் சீக்கிரமாய் வா வா வென்று பருவதங்களைப்போலோங்கியிருக்கின்ற புசங்களைத்தட்டி நிற்கும்போது சதமுகனைச்சூழ்ந்துவந்த சதுரங்கபலங்களுங் கொக்கரித்துக்கொண்டு மேலிட்டுக் காலகாலனையொத்த சயசாலியாகிய வீரவாகுதேவரை வளைந்துகொண்டு வீராவேசங்களுடன் பாரித்திராநின்ற தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்து நாரிகளைபிகிந்து திசைகளெங்கு மதிரத்தக்கதாகக் குணத்தொனிகொண்டு விஷம்பூசிய கூர்மையாய்ப் பளபளென விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அலகையுடைய கொடியபாணங்களை அமோகமாகச் சந்தித்துக் கார்காலமழையைப்போலச் சொரிந்தும் வேல், சக்கரம், பிண்டி, பாலம், கப்பணம், முசலம், தண்டம், சூலம், இவ்விதங்களாகச் சொல்லாநின்ற ஆயுதங்களை அபரிமிதமாகச்செலுத்தியும் வாள் வேல் இவைகளைக்கொண்டுதாக்கியும் இவ்விதமாகச் சற்றுமிரக்கமற்ற பாதகர் ஒருவன்மேல் கொடியபோரைச்செய்யும்போது அவர்கள் செலுத்திய அஸ்திரசஸ்திரங்கள் அனலைவீசிக்கொண்டு பிரசண்டமாருதத்தைப்போல இரைந்து புகைந்து அதிவேகமாகவந்து ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மேனியிற் ருக்கியமாத்திரத்தில் எரிந்தும் பலதுண்டங்களாக முறிந்தும் தகள்பட்டும் பறந்து யாதொரு பிரயோசனத்தையும்பெருமல் அபலமாகப்போய்விட்டன. அக்காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பக்கூட்டங்களானவை பட்சிகளுக்கரசனுகிய கருடபகவான் நிழல்பட்டமாத்திரத்தில் நெளிந்து புரண்டு பதைபதைத்து மாண்டதுபோலத் தோற்றியது. அக்காலத்தில் மதயானையையொப்ப நிற்கின்ற வீரவாகுதேவர் அவுணச்சேனைகள்செய்யும் போரைக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு பூமிக்கச்சாணியாக நிற்கின்ற மகம்மேருவைப்போலப் பதினுயிரம் பொற்சிரங்கள் பிரகாசிக்க வானத்தையளாவியிருந்த ஒருகோபுரத்தைத்தாவிப் பதித்துக் கொ

ண்டு தமக்கெதிரில் கொக்கரித்து வாதாடிச் சூழ்ந்திருக்கின்ற சயின்னியங்கள்மேல் வேகமாய்வீசியபோது பூர்வத்தில் இந்திரனானவன் வச்சிராயுதத்தினால் சிறகுகளை யரிந்தகாலத்தில் எழுந்துவிழுந்த பொன்மலையை நிகர்த்துப் பரந்திருந்த சேனைப்பெருக்கின்மீதுபட்ட முன்னிலையில் எலும்பு நரம்பு உதிரமாம்சமுதலிய தாதுக்களினால் விளங்கும் சரீரங்கள் சந்தனக்குழம்பைப்போல அரையுண்டு இடிகள் மின்னல்களுடன் சத்தமேகங்களுங் குமுறிக்கொண்டிறங்கி நீரைக் கிரகிக்கின்றபோது வாயில் அலைகள்பெருத்த சமுத்திரங்களானவை கரைகளைச்சாடி மோதுவதைப்போலப் பேரொலியுண்டாய் உதிரப்பெருக்கானது இரைந்தோடவும் கொடிகள் இடக்கையங்களினால் அலங்கரித்து நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருந்த அந்தகோபுரமானது விழுந்தபோது துகள்துகளாகப் பின்னப்பட்டிறையவும் அவுணவீரர் சிரங்கள் படபடென நெரியவும் தேர்கள் மடமடென நுறுங்கவும் இவ்வித உற்பாதம் நேரும்போது அவ்வதிர்ச்சியினால் அண்டகோளகை நெக்குவிடவும் விசாலமாகிய பூமண்டலம் பிளந்து நாகலோகந் தோற்றவும் வீரமாமயேந்திரபுரமானது கீழ்மேலாய் அதலகுதலப்பட்டு அதிலிருந்தவர்கள் திகிற்பட்டு யுகப்பிரளயம் நேர்ந்ததோவென்று ஒருவர்பேரி லொருவர்விழுந்து தடுமாறவுமாயிற்று. இவ்விதமாகச் சதுரங்கசேனைகளையும் சொர்னமயமாகநின்ற கோபுரத்தையும் நிமைப்போதிற் றுகள்கண்டு மதயானையைப்போல வீறிநிற்கின்ற வீரவாகுதேவர் ஜயவுச்சாகத்தைச் சதமுகனாகிய சேனைத்தலைவன்கண்டு தனக்குப் படைத்துணையாகவந்த பலவெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சேனைப் பெருக்கில் ஒருவனாயுங் காணாதவனாய் அம்மம்ம இதென்ன அனர்த்தமாகவிருக்கின்றது. எதிரியோ ஒருவன் நம்முடன்வந்த நால்வகைச்சேனைகளோ அளவற்றவை யிதனைச் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாமல் மேருவையொப்பநின்ற கோபுரமொன்றினால் உருத்தெரியாமற்கொன்றனன். இவன் வல்லபத்துக் கொருவரையும் ஒப்புச்சொல்லவொண்ணாது, மேலும் சூரனென்பது இவனுக்கே யடுக்கும் நான் பலசண்டைகளில் நேர்ந்து போராடி ஜயங்கொண்டிருக்கின்றனன். இத்தகைய பலசாலியை யிதுபரியந் தங் கண்டதில்லை யாவராயினுஞ் சொல்லக்கேட்டதுமிராது, ஆதலா லிவனைச் சுலபமாகவெல்வது மிகவுமரிதாகுமென்று மனங்கலங்கி வாடினவனாய்ப் பின்பு தன்குலவிருத்தியையெண்ணி தயிரியங்கொண்டு நல்லகாரியம் இவனுவத்தைச் சற்று நேர்த்தி லறிகின்றனனெனச்சீறிக் கரவேகமாய் ஏழுசூலக்கை சூலம் சக்கரம் தோமரம் பிண்டிபாலம் கதை முதலிய படைகளை ஒன்றின்பின் ஒன்றாக விர்விர்வெனப் பிரயோகித்து ஆர்ப்பரித்தனன், அவைகள் பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல இரைந்து புகைந்து பலகொடுமைகளைக்காட்டி வருவதை வீரவாகுதேவர் பார்த்தமாத்திரத்திற் கோபதீபிதனாய்த் தன்மீதில் ஆரவாரங்களைக்காட்டி வருகின்ற ஆயுதவிதங்களைப் பற்றிப்பற்றிச் சுள்ளிகளைப்போல முறித்துவிட்டவன்மீதி லெறிந்தபோட்டுச் சிங்கராசனைப்போலச்சீறிக் கோடையிடியை யொப்பக் கொக்கரித்துக்கொண்டு நவரத்தினமயமாய் பருவதத்தை நிகர்த்து வானத்தையளாவத் தோற்றுகின்ற ஒரு கோபுரத்தைமீட்டும் பறித்துச் செண்டைப்போல வேகமாய்த் தன்பகைவன் மீதிலெறிந்தனர். அதுசுழன்றுகொண்டு வேகமாய்வருவதைசதமுகன்கண்டு சீக்கிரமாய்த் தன்கரத்திலிருக்கின்ற பாரித்தவில்லைவளைத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகாட்டிக் கழுகிறகுகள்பூண்டதாய்க் கூர்மைதங்கி யிருக்கின்ற கொடியபாணங்களாயிரத்தைக் கரவேகமாகச்செலுத்தி மேலிட்டு வருகின்ற கோபுரத்தைப் பொடிப்பொடியாகக் கண்டித்தெறிந்து மேலும் நூறு திவ்வியசரங்களையெடுத்து பகைவன் சரீரத்தைத் துளைக்கும்படிக்குக் குறிகொண்டு கரவேகமாய் பிரயோகித்தகாலையில் வீரவாகுதேவர் அவற்றைச் சட்டைபண்ணாமல் மசகங்களைப்போலத் தட்டிப்போட்டு யிவனுடன் வீண்வாதாடுவதிற் காலதாமச மாகிறதென் றெண்ணிச் சிங்கராசனைப்போலப் பாய்ந்து அந்தச் சேனைத்தலைவன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வலிய வில்லைப்பிடுங்கி யிருதுண்டமாக ஒடித்தெறிந்தபோது சதமுகன் அதிக்கிரமித்து இவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு நம்மரசனிடத்துக்குப்போக இது நல்ல தருணமெனநினைந்து யானைத்துதிக்கையைப்போலக் கொழுத்து பாரித்திராநின்ற தனது வலப்புறத்து நூறுகரங்களையும் வேகமாய் நீட்டிப்பிடித்தான் அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் மகம்மேருவைப்போலப் பாரித்து வலிபெற்றிருக்கின்ற தமது புசத்தினால் அவன் மார்பிற் கோடையிடியைப்போலத்தாக்கிப் பூமியில்விழுந்துருளத் தள்ளியபோது அந்தசேனைத்தலைவன் பதைபதைத்துப் புரண்டெழுகின்றதற்குள் மந்தரகிரியினும் வலிய தமது பாதத்தினா லுதைத்து மீட்டும் நிலத்தில் விழும்படிக்குத்தள்ளி யிடியைக்கேட்ட சர்ப்பமானது பதைபதைத்து வாடுவதைப்போல மற்றொருபாதத்தினால் அவன் மார்பிலூன்றி உதிரமானது நூறுவாய்வழிகளினூ மூற்றெடுத்துப்பெருக மிதித்து நின்றனர். ஓ, சவுனகாதிரிஷிகளே ! நவரத்தினமயமாகிய வாகுவலயங்களைப்பூண்டு கற்கம்பத்தையொப்பப் பாரித்து வலிபெற்றிருக்கின்ற புயாசலங்களையுடைய கொடியவனாகிய சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குச் சபதம்பேசிவந்த சதமுகனை யிவ்விதமாகத் தருமசிந்தனையைப் படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் மிதித்திருந்த காட்சி யெப்படிக் கிருந்ததெனில், முற்காலத்திற் உலகங்களை யலைத்திருந்த அந்தகா சூரனையும் வலியினுயர்ந்த முயலகனையும் கயமுகாசூரனையும் விழத்தள்ளிப் பாதங்களிரண்டினால் மிதித்துநின்ற தமது பிதாவாகிய சிவபிரானைப்போல விருந்தது. இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் பாதங்களையூன்றிய காலத்தில் மூன்றாம்பிறையினைக் கண்டித் திருபாரிசங்களினும் பதித்திருப்பதைப்போலவும் மின்னற் கொடியை நிகர்த்தும் விளங்குகின்ற கோரைத் தந்தங்களைப் படைத்த சதமுகன் மார்பானது கோடைக் காலத்திற் களிப்பாக விருக்கின்ற பூமியானது பிளந்திருப்பதைப்போலப் பத்தலாகவிண்டு குடல் சரிந்து உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோட விருந்தபோதினும் துமுறிக்கொண் டெழும்படிக்குப் பிரயத்தினப்படுவதை வீரன் தெரிந்து ஒருபாதத்தை யெடுத்துதைத்து வாயு மோதலினாற் றெங்கின்னெற்று திருவதைப்போல அப்பாதகன் நூறுதலைகளும் அறுபட்டிறையும்படிக்குச்செய்து கொன்றவராய் மேலும் அதிககோபங்கொண்டு சண்முகப்பெருமாள் கிருபையுற்றுச் சொல்லியனுப்பிய நீதிகளைச் சிறந்ததாகவெண்ணி யங்கீகரியாமல் இகழ்ந்துபேசிய சூரபதுமன் வீற்றிருந் தரசுசெலுத்தும் நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தை முந்திச் சின்னபின்னப் படுத்தியபின்பு அளவற்ற செல்வப் பெருக்கைக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பட்டணத்தையும் நாசம்பண்ணக் கடவனெனச் சபதம்பேசி வீரவாகு தேவர் இதனைச் செய்வ தாயினர்.

காவலர்வதைப்படலம்.

சூதபுராணிகர் ! மேல்கடந்த சரித்திரங்களையும் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குச் சொல்லுவதாயினர், இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் நிர்மாணித்துக் கொண்டவராய்க் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் தாங்கி யிருக்கின்ற சரவணபவன் திருவடிகளைத் தியானித்து

மண்விண்ணை யிரண்டடியாகவளர்ந்த மகாவிஷ்ணுவைப் போல விசுவரூபத்தைக்கொண்டு நின்றகாலத்திற் வீரவாகுதேவர் புசங்கள் திசைகளை மறைக்கவும் நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற கிரீடமணிந்த சிரமானது அண்டத்தை முட்டவும்பாதங்கள் பூமியை மறைக்கவும் இக்கோலமாகத் தோற்றியகாலையில் பூமண்டலத்தைத் தாங்கியிருக்கின்ற ஆதிசேஷனாகிய அஷ்டமாநாகங்களும் கூர்மாண்டரும் அச்சுமையைத் தாங்கமாட்டாமல் இதென்னவிபரீதம் விளைந்ததென்று நடுநடுங்கிவாடவும் வீரமாமயேந்திரபுரியானது கம்பிதப்பட்டு ஒருபாரிசத்துக் கொருபாரிசந் தலைகீழாகத்தத்தளித்து உயர்ந்த போதினும் சூரபதுமன் தவமுயற்சியினால் இலங்கையைப்போலச் சமுத்திரத்திலாழ்ந்து சின்னபின்னப்படாமல் நிலைபெற்று நின்றதாயினும் வீரவாகுதேவர் மிதிக்காற்றாமல் நகரவெல்லைமுற்றினும் வெடித்து அதன் மூலமாகச் சமுத்திரங்காணப்பட்டு அவர்பாதங்களூன்றுதலினால் கடல் நீரானது அவ்வெடிப்புகளின் மூலமாக மேலிட்டுப் பெருகிச் சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையை வளைந்துகொண்டு சபாமண்டபத்தினும் பரந்து அதிலிருந்த சகலரும் வருந்தி ஒதுங்கும்படியாக நிறைந்ததுமன்றியில் அவ்வெள்ளமானது மீறிப் பெட்டியிற் சர்ப்பமடங்கி யிருப்பதுபோல விசாலமாய் இருபாரிசங்களினும் நவரத்தினமயமாகியமேடைகள்உப்பரிகைகள்முதலிய நெருங்கியிருக்கின்ற தெருக்களிலோடி மேலிட்டு இரதங்கள் - யானைகள் - குதிரைகளிருக்கின்ற - சாலைகள் - கூடங்கள் - கொட்டாரங்களி னிடங்களிற் புகுந்து வாரிக்கொண்டு பூமண்டலத்திற் பாயும் நதியின் வெள்ளத்தைப்போல நகரமுற்றும்பரந்து சுழன்று கொண்டோடும் ஜலமிகுதியானது விசாலமாய் நீண்டிருக்குந் தெருக்களி னிருபாரிசங்களினும் நவரத்தினமயமாய்ச் சித்திரவிசித்திரங்கள் பெருத்திருக்கும்உப்பரிகைகள் மாடமாளிகைகள் மண்டபங்கள் கூடங்கள்கோபுரங்கள் முதலாகக் கடைகாலுடன் பெயர்த்துக்கொண்டு ஆழ்ந்திராநின்ற சமுத்திரத்திற் பெருகியது, அந்தவேளையில்அடியருக்கெளியனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் விடுத்த தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் கொண்டகோலத்தின் பெருமிதத்தைக்கண்ட அந்நகரவாசிகள் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு அம்மம்ம இதென்ன விபரீதமாக விருக்கின்றது இதுபரியந்தம் இத்தகைய உற்பாதங்கள் விளைந்ததையறியோம் ஏதோமோசத்திற் கிடமாகக்காணுகின்றதென நடுநடுங்கி யினிதாமசப் படுவோமாகில் பிராண ஆனிவருமென்று அவ்வீதிகளி லிருந்தவர்களனைவரும் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் பலதிசையினும் ஓடிப்போயினர், அக்காலத்தில் அளவற்ற சாவலுடன் பட்டத்தானைகளுலாவிக் கொண்டிராநின்ற சூரபதுமன் அரண்மனையைக்காவல்கொண்டிருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் வீரவாகுதேவர் கொண்டிருக்கின்ற உருவத்தினைப்பார்த்து ஓகோ இதோ ஒருபூதன் வந்தான் ஓடி வாருங்கோளென்று கரங்களைத்தட்டிக் கூவிச் சகலரும் ஏகமாகச்சேர்ந்து இந்த கோரரூபத்துக் கஞ்சிச் சண்டைகொடுக்காமலிருப்போமாகில் இதைக்கண்ட மாத்திரத்தில் நமதரசன் கோபித்து நம்மனைவரையுந் தண்டிப்பன் இதற்குச்சந்தேகமில்லை அதற்கு முன்னம் நம்மாற் கூடியமட்டும் ஒருகைபார்க்கவேண்டுமென் றெண்ணினவர்களாய்க் கொம்மைகள் முதலிய உறுப்புகளமைந்திராநின்ற மதில் முதலிய தலங்களினிடத்திற் காவல்கொண்டிருக்கின்ற ஐம்பது வெள்ளம் அவுணவீரர்களுந் தங்கள் தலைவர்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு கோபமிகுதியினால் விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகச் சபதங்களைப் பேசிக்கொண்டு சண்டைகொடுக்க யத்தனித்து நாலுபக்கங்களினும் வளைந்து கொண்டு எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், தோமரம், பிண்டி, பாலம், முசலம், சக்கரம், பாரித்திராநின்ற தண்டாயுத முதலாகிய படைகளை யதிவேகமாகச் செலுத்தி அண்டகோளகையுங் கிடுகிடென நடுங்கத் தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துப் போராடுவதையும் அந்த அவுணவீரர் திரங்களையும் வீரவாகுதேவர் பார்த்துச் சீறி ஆயிரகோடி கோடையிடிகள் ஏககாலத்தில் ஒலித்ததைப்போலப் பாரித்திராநின்ற தமது புசங்களைத் தட்டி சிருங்கநாதஞ்செய்தனர், அவ்வொலியானது செவிகளிற்பட்டவுடன் அதிகவீருப்புடன் சண்டைகொடுத்திருந்த அவுணப்படைகளனைத்தும் மனங்கலங்கி யறிவழிந்து மேககர்ச்சனையைக்கேட்ட சிறுபட்சிகளைப்போலக் கைகால்களுதறத்தக்கதாகப்பயந்து உடனே தயிரியங்கொண்டவர்களாய் இருளைப்போலக்கறுத்து பாரித்திராநின்ற தேகங்களைப்படைத்த சேனைவீரர்கள் திரண்டு அஸ்திர சஸ்திரவிதங்களைச் சோனாமாரியைப்போலக் கரவேகமாகச்செலுத்தியகாலத்தில் அப்படைகளனைத்தும் அனலையிறைத்துப் புகைந்துகொண்டு வேகமாக வந்து வீரவாகுதேவர் சரீர முற்றுந் தைத்துப் பலவிழுதுகள் தொங்க நிற்கும் ஆலமரத்துக்கொப்பாக உதிரம்பெருகத் தொங்கியிருக்கும்போது வீரவாகுவுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித்துச் சுத்த வீரர் மீதல்லது வீரவானையெடேனென உருத்துத்திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த மந்தரகிரிக்குச் சமதையாகப் பாரித்திராநின்ற திருவடிகளைக்கொண்டு தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளையுஞ் சின்னபின்னப்படக் கொல்ல நினைந்து சிலரையுதைத்தருட்டியும் சிலரைப் பூமியிற்றேய்த்தும் சிலரைக் குடல்சரிய மிதித்தும் சிலரைப் பஞ்சைப்போலச் சதைத்தும் சிலரைப் பூமிக்குள்ளடங்கத்தாக்கியும் சிலரைத் திசாதிசைகளிலெற்றியும் சிலரைச் சமுத்திரங்களில் வீசியும் சிலரை வானவெல்லையிற் கடாவியும் சிலரை மூளைகள் சிதற உதைத்தும் சிலரைக் கரங்கள் தோள்கள் முதுகுகள் நுறுங்கச் சாடியும் இவ்விதமாகக்கால்களைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிச் சுழற்றிச் சின்னபின்னப்பட மாய்த்துங் கோபந்தணியாமல் கரங்களை நீட்டிச் சிலரைப்பற்றி கழுத்துகளை யொடித்தும் சிலர் மார்பைக்கிழித்தும் சிலரைப் பிளந்தெறிந்தும் சிலரைப் பதைக்கப்பதைக்கத்தோலையுரித்து வீசியும் சிலரைப்பிசைந்தும் சிலரைக் கசக்கி யூதியும் சிலர்மூக்கைக் காதைக் கிள்ளியும் சிலர் வாயைப்பிளந்தும் சிலர் விழிகளைக்கெல்லியும் சிலர் சிரங்களிற் கோடையிடியைப்போலக்குத்தியும் சிலரை வாரி அண்டகோளகைக் கப்புறத்திற் செல்லவீசியும் சிலரைப்பல்லுதிரமோதியும் சிலரைப் புசங்களினாற் றாக்கித்தள்ளியும் சிலரைச்சேர்ந்து கரும்பைப் போல முறுக்கி உதிரம்பெருக வீசியும் சிலரைக்கால்தலையை வட்டாகாரமாகச் சேர்த்துச் சக்கரங்களைப் போலுருட்டியும் சிலரை அம்மானையாடியும் சிலரைப் பந்தையொப்பவெறிந்தும் சிலரைச் சின்னபின்னமாகக் கிழித்தும் சிலர் மார்புகள்நெக்குவிட் டுதிரம்பெருகக்குத்தியும் சிலரைக் கரங்களை முறித்தும் சிலரைத்துவைத்தும் இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் ஒருருவாகவும் பலதோற்றங்களைக்கொண்டும் அவுணவீரரைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்து பிரசண்டவாயுவைப்போல உதறிக்கொண்டு சூருவளியைநிகர்த்து வளைந்து வளைந்து ஒருவரையும் அப்புறம்இப்புறம் போகவொட்டாமல் குதித்துக்குதித்துக் கடலைக்கலக்கிய மத்துக்கொப்பாக அலைத்து ஒருவர் தப்பாமல் ஐம்பது வெள்ளம் சேனா சமுத்திரங்களையும் வீரன்கொன்ற காலத்திற் பெருகிய உதிரவெள்ளமானது மீறி விசாலமாய் நீண்டிருக்கின்ற வீதிகளினிறைச்சலிட்டோடும்போது மயிலினங்கள் மாடப்புறாக்கள் அன்னங்கள் கிளிகள் வாசஞ்செய்

யும்நவரத்தினமயமாய்வானத்தையளாவநிற்கின்றஉப்பரிகைக
ள்மாடமாளிகைகள்கூடகோபுரங்கள்இவற்றின்மீதுஉணவினிட
த்திச்சைகொண்டுவந்துசேர்ந்திரைச்சலிட்டிருந்தபருந்துகழுகு
காக்கைகள்அந்தவெள்ளத்திற்படிந்துகளித்துபிணங்களையுண்டு
லாவவும் பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் நாய்கள் உதிர
மாம்சங்களைத் திருத்தியாகத்தின்று வெறிகொண்டு கூத்தாட
வும் பற்பலகவந்தங்கள் நாடகரைப்போல ரணக்களமெங்குங்
கூத்தாடவும் இன்னமும் புதிய விருந்துக் கேதுவிருக்கின்ற
தென்று பறவைகள் பந்தலிட்டுலாவவும் இவ்விதமாக மானி
னங்கள் கூட்டமாக நெருங்கியிருப்பதின் மத்தியிற் சிங்கமா
னது பாய்ந்தமாத்திரத்தில் அவைகளழிந்துமங்குவதைப்போ
லச் சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற அரண்மனையைக் காவல்கொ
ண்டிருந்த ஐம்பது வெள்ளம் சேனைகளையும் தமது கோபாக்
கினிக்கிரையாகக் கொடுத்துச் சிரங்கள் கரங்கள் துடைகள்
புசங்கள் மார்பு கபோலம் இவைகள் கண்டிக்கப்பட்டு மச்
சராசிகளைப்போல உதிரவாரியில் மிதந்தும் அழுந்தியும் போ
கவும் யானைகள் குதிரைகள் கால்வேறு தலைவேறு மற்ற உறு
ப்புகள் வேறுக்குவியவும் தேர்கள் அச்சுமச்சு குத்துக்கால்
கொடுங்கை முதலியவைகளனைத்தும் பின்னப்பட்டிறைந்து
நிணச்சேற்றி லழுந்தவும், இவ்விதமாகக் குலாலன் சக்கரத்
தையும் சுழற்காற்றையும் நிகர்த்து மாறிமாறிக் கரங்களினாலு
ம் பாதங்களினாலும் அவ்வளவு அவுணவீரரையுங் கணப்போ
திற்கொன்றனர், சவுனகாதிரிஷிகளே ! பருவதராச புத்திரி
யாகிய பார்ப்பதியார் திருவடிகளிற் றரித்திருந்த பாதசரங்க
ளிற் கிண்கிணிகளாகச் சத்தித் திருந்த நவமணிகளிலுதித்த க
ன்னியர்களில் மூத்தவளாகிய மாணிக்கவல்லி யினது தவப்பே
ற்றினாலுதித்திராநின்ற ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கோ
பங்கொண்டு சாடிய வினோதங்களை யென்சொல்வேன் இவ்வி
தமாகமாண்ட அவுணவீரர் சரீரங்களி லிராநின்ற இரத்தஞ்சு
க்கிலம்-மூளை-தசை-எலும்பு-நரம்பு தோலெனச் சொல்லநின்
ற எழுவகைத்தாதுக்களின் பேதங்கள் தோற்றாமல் ஏகமாய்
க்கதம்பக் குழம்பைப் போலச் சதைத்துக் கிடத்திய தெப்ப
டிக்கிருந்ததெனில், பொன் - வெள்ளி - பித்தளை - செம்பு - இ
ரும் பென்னும் பஞ்சலோகங்களையுஞ் சேர்த்து உருக்கிய கா
லத்திற் பிறிவின்றிக் கலந்து காட்டுவதையொத்து அக்காலத்
தில் நடந்தசண்டையின்பெருமைகளை எத்தகையராலுங்கணித்
துச்சொல்லக்கூடுமோ இவ்வாறு வெற்றிகொண்டு வீரவாகு
தேவர் மேல்நடத்திய சரித்திரங்களையுங் கேட்பீரென்று சூத
புராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

நகராழிபடலம்.

ஓ ? சவுனகாதிரிஷிகளே ! மேற்குறித்த விதமாய் புசபல
பராக்கிரமசாலிகளாகிய ஐந்நூறு வெள்ளங் காவலரை எத்த
கையருங்கொண்டாடித்துதிக்கும் படிக்குக் கோலாகலமா
கச் சின்னபின்னப்படக் கலக்கிவாட்டியபின்பு சண்டைமுகத்
திலொருவரையுங் காணாதபடியால் வீரவாகுதேவர் காலாந்த
கனைப்போலக் கொக்கரித்துபாரித்த புசங்களைத் தட்டிக்கொ
ண்டு ஐந்நூறுயோசனை விஸ்திரணமும் ஆயிரம்யோசனை உன்
னதமும்பெற்றதாய் அபரஞ்சியினாற்சோடித்து நவரத்தினம
யமாக விளங்கும் ஆயிரங்கலசங்களையுந்தாங்கிப் பார்த்தவர்க
ள் விழிகளைரஞ்சிக்க வல்ல சித்திரப்பிரதமைகள் பெருத்துப்
பொற்றகடுகள் பரப்பியு ப[illegible]நிலைகளைக் கொண்டோங்கி நாற்
புறங்களிலும் இருளைப்போக்கிச் சொலித்துக்கொண்டு சூரிய
னையொப்பவிளங்கி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனா
கவிருக்கின்ற சூரபதுமன் அரண்மனைமுகப்பில் மகம்மேருவி
னும் பாரித்து நிற்கின்ற கோபுரத்தைக்கண்டு அதிசீக்கிரத்தி
ற்றாவி அதனைப் பறித்துச் செண்டையொப்பக் கரத்திற்கொ
ண்டு பாதகங்களுக் கிருப்பிடமாக விருக்கின்ற கொடியமன
தைப்பெற்ற சூரபதுமன் நன்மார்க்கங்களையழித்துக் கொடு
ங்கோல்செலுத்தி வீற்றிருந்தரசுசெலுத்தும் நவரத்தினமய
மாகிய சபாமண்டபமானது நொறுங்கி அதப்படும் படிக்குக்கு
றித்து வீசிச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனர், அக்காலத்திற் பற்பல
சிறப்புகளமைந்த அக்கோபுரமானது குலாலன் சக்கரத்தைப்
போலக் கிறுகிறெனச் சுழன்றுகொண்டுபோய் இராசாதிரா
சனாகிய சூரன் கொலுவிருக்கும் மண்டபத்தின்மீது மேருமு
தலிய குலகிரிகள் கோபித்து வருவதையொப்பக் காட்டிக்
கோடையிடியினும் அதிகவோசையெழச் சூரன் ஆர்ப்பரித்த சத்
தமானது அத்தலத்திலிருக்கின்ற மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்
தலைவர் முதலானவர்கள் செவிகளில் விழுவதன்முன்னம் ஆ
ஸ்தானமண்டபத்தின்மேற் பேரொலியைக்காட்டி விழுந்தது
ஓ ! சவுனகாதிரிஷிகளே ? நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்க
ளைப் பூண்டிருக்கின்ற சூரபதுமன் செய்த தவமுயற்சியினால்
அவனும் பிள்ளைகளும் பிரமனு மற்றதேவர்களுமிருக்கு மிடங்
களன்றியில் மற்றசபையின் மேற்பரப்பனைத்துந் தகள்பட்டி
டிந்து நாற்புறங்களினுந் தாங்கியிருந்த சித்திரச்சுவர்கள்பொ
டிப்பொடியாயுதிர்ந்து நாசமாகுவதாக பாலசுப்பிரமணியதே
வர் விடுத்த தூதன்நிற்கின்ற காட்சி எப்படிக் கிருந்த தெனி
ல், சர்வசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை யழித்து
அண்டமுகட்டை யூடுருவியுலாவிய ஓங்காரப்பொருளாய் தே
வாதிதேவனாய் விளங்குகின்ற சிவபிரானைப்போலக் காட்டிய
து, இவையன்றியும் பவழத்தையொத்த கால்களையும் சிவந்த
மூக்கையும் அழகிய சிறகுகளையும் படைத்த அன்னப்பட்சிக
ள் குயிற் கூட்டங்கள் பசிய சிறகைவாய்ந்த மயிலாதிய பட்சி
கள் நெருங்கிச் செவிகளுக் கினிமையாக ஒலித்திராநின்ற
தோப்பினிடத்திற் கோடையிடியானது உருத்து விழுமாயின்
அதிலடங்கிய பட்சிகள் அங்குமிங்குமா யுலாவி யலைகின்றதை
யொப்ப வீரன் வீசிய கோபுரநிலைகளிற் காவல்கொண்டிருந்
த அவுணவீரர்கள் கீழ்மேலாக வுருண்டு தலைகள் பிளந்தும்கா
ல்களொடிந்தும் கரங்கள் முறிந்தும் தேகம் நெக்குவிட்டுச்சி
தைந்தும் பம்பரங்களைப்போலச் சுழன்றும் புரண்டும் ஒருவ
ருடனொருவர் முட்டிக்கொண்டுங் கட்டிக்கொண்டும் குப்புற
விழுந்தும் வாய்சிதைந்து பற்களுதிர்ந்தும் இவ்விதங்களாகஅ
லைச்சற்பட்டு இதென்ன விபரீதம் விளைந்ததென்று திகிற்பட்
டு இப்படிக்கார் செய்தனரொன்று சிலர்கோபித்து அதட்டிக்
கொண் டோடியும், வயிரங்களைப் பேசியும், அல்லோல க
ல்லோலப் படத்தக்கதாக அக்கோபுரமானது சபாமண்டபத்
தின்மீதுவிழுந்தமாத்திரத்தில்மரகதங்களினாற்சோடித்து விள
ங்கும்மேற்பரப்பனைத்தும் இடிந்தும் பொன்மயமாக விராநி
ன்ற உட்சுவர்கள் தகள்பட்டும்வயிரங்களினாற்செய்தமைத்தி
ருந்தஉத்திரங்கள்பின்னப்பட்டும்பவழத்தினாற்சேர்த்த போதி
கைகள் சின்னபின்னமாயழிந்தும் சிரோரத்தினங்களினாலே
மூப்பியிராநின்ற தூண்வரிசைகள் நொறுங்கியும் இவ்விதங்க
ளாகச் சகலவளப்பங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீ மஹாலட்சுமி வீற்றி
ருக்கத்தக்க சிறப்பினைவாய்ந்திருந்த ஆஸ்தான மண்டபமான
து உருத்தோற்றாமல் தும்சப்பட்டுப் பார்க்கப் பயங்கரமாய்
அழிந்தகாலத்தில் அச்சபையில் வீற்றிருந்த சூரபதுமனைச்
சூழ்ந்திருந்த பரிசனங்களிற் சிலர் திகைத்தோடவும் சிலர்கா
யபட்டுவாடவும் சிலர் நொறுங்கிச் செத்தும் சிலர் கைகால்க
ளொடிந்து பெண்டுபிள்ளைகளை நினைந்துவாடவும் சிலரிதென்
ன அனர்த்தமாக விருக்கின்றது இராசபரமேஸ்பரன் வீற்றி

ருக்கின்ற சபையானது இடிபட்டபடியால் இவ்வரசாட்சிக்கென்னமோ கெடுதிநேரும்போற் காணுதென்று பேசிக்கொள்ளவும், சிலர் ஆயசுபரியந்தம் வாழ்ந்தவனுங் கெட்டவனுமில்லையென்று வழங்கிக்கொள்ளுவது நிச்சயமாகவிருக்கின்றது அல்லாவிடில் இத்தகைய துர்ச்சகுனம் நேரவேண்டியதென்னவென்று வசனிக்கவும், சிலர் நமது சக்கிரவர்த்தியானவர் பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுகங்கள் எதிரின்றி அரசுசெய்தவரப்பெற்ற காலமுடிவாயிற்றோவெனத் துக்கிக்கவும், சிலர் பிரமன் விஷ்ணு முதலான தேவர்களை யடக்கித் தன்கட்டளையின்படிக்கு நடந்துகொள்ளப் பணித்திராநின்ற விஜயனாகிய நமதிறைவனையும் இத்தலத்தில் நெருங்கியிருக்கின்ற புசபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய சூரர்களையும் எவ்வளவும் மதியாமல் தனியனாகவந்த ஒருவன் இப்படிக்கு நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருந்த இந்தமண்டபத்தைத் துகளாக்குவனாயில் இனி நமதரசன் ஆணை ஆக்கினைகளென்ன செல்லப்போகின்றன செல்வநிலையாமையென்பது திஷ்டாந்தமாகக் காணவருகின்றதென்றுவாடவும், சிலர்சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியன் அளவற்ற பூதப்படைகளுடன்தேவர்கள்போற்றிவரத் திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்து இராட்சதர் முதலிய நம்மவர்கள் குலநாசஞ்செய்ய பூமியில்வருகின்றனனெனக்கேள்விப்பட்டனம், அவனால் இப்பட்டணமும் நாமும் என்னபாடுபடவிருக்கின்றதோ தெரியவில்லையென்று வருந்திப் பெருமூச்செறியவும், இவ்விதங்களாகச் சபாமண்டபத்திலிருந்தவர்களனைவரும் வசனித்துக்கொள்ளுமுன்னிலையில் மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்களாதிய வீரர்கள் தாங்கள் தரித்திருந்த மகுடங்களுடைந்துந் தலைகள்பிளந்தும் கரங்களொடிந்தும் கால்கள்முறிந்தும் புயங்கள்சரிந்தும் தேகநசுங்கியும் மண்டைபிளந்து மூளைசிதறியும் வயிறுகிழிந்துங் குடல்களறுந்தும் மேற்பரப்புவிழுந்ததி லகப்பட்டுக் கொண்டு வெளிவரக்கூடாமையால் பதைபதைத்து வருந்தியும், குப்புறவிழுந்தும், ஒருவருடனொருவ ரிடியுண்டும், வீரங்களைப் பேசியெழுந்தும் இப்படிக்குப் பிரமுகராயிருப்பவரும் கலங்கி வாடத்தக்கதாக சபைமுற்றும் நுறுங்கி யிறைந்தபோது பொற்றுகளெழுந்து திசைகளிற்பரவிச் செவ்வானத்தைப்போலவிளங்கவும், சமுத்திரத்தைத்தூர்க்கவும், பூமண்டலமுற்றும்பெருகிப் பொன்னுலகமாக்கவும், இவ்வித உற்பாதங்கள் நேருகின்றதருணத்திற் சபாமண்டபத்திலிருந்த சகலரும் முற்குறித்தபடிக்குச் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டும், ஓடியும், பதுங்கியும், தியங்கியும் வாடுவதைப் பரமசிவகடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினாற்பெற்ற பலவளங்களை யனுபவித்திருந்த மமதையினால் அவரை மதியாதிகழ்ந்து அதற்குரிய தண்டனையைப்பெற்ற தக்கனைப்போலக் கர்வங்கொண்டு மதயானையை நிகர்த்துச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன்கண்டு வீரவாகுதேவர் விசுவரூபத்தைக்கொண்டு சபையைக்கலக்கியதறிந்து சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்யவல்ல வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கோபித்து விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள்சிதறவும், மீசைதுடிக்கவும், முகத்தில்வியர்த்து புருவம்நெற்றியிலேறவும், சுவாசம் விடுந்தோறும் கருமானுலையிற்பெருகும் தீயைப்போல அனலும் புகையும் வீசவும், கோடையிடியைப்போலக் கர்ச்சித்துத் தன்னருகிலிருக்கின்ற ஐந்நூறுசிரங்களும், ஆயிரங்கரங்களும், பிறைகளையொத்த கோரைத்தந்தங்களையும், செவ்வானத்தைநிகர்த்த சிவந்த சிகையையும், கொவ்வைக்கனியைப்போலச் சிவந்து சுழலும் விழிகளையும், சண்டைகிடையாமல் வாடியிருக்கின்ற வலியபுசங்களையும், இதக்கமற்ற மனதையும் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றியாளராகிய அவுணவீரர் ஆயிரவரைப்பார்த்துப்பேரிடியுமஞ்சத்தக்கதாகக் குமுறிக்கொண்டு இதனைக்கட்டளையிடுவதாயினன். வானத்தையளாவி நவரத்தினமயமாய் நமது ஆசாரவாயிலின் முகப்பிலிருந்த கோபுரத்தை பாலசுப்பிரமணியன் விடுத்த தூதன் பறித்தெறிய வெகுகாலமாய் அரசுசெலுத்திவரும் இந்தச் சபாமண்டபத்தின்மேல்விழுந்து நாமும் மற்ற நமது பிள்ளைகளிருக்கின்ற சிலவிடங்கள் தவிர மற்றவையெல்லாமிடிந்து விழுந்து துகள்பட்டது கண்டீர்களோ! ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும்வென்ற சூரனாகிய நமக்கு இதைவிட வேறே பழியுமாவேண்டுமோ! பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களையேவல்கொண்டிருந்த கீர்த்திப்பிரதாபத்துக்கு இழிவுநேர்ந்தது. பலஹீனராகிய தேவப்பயல்களினி யென்னைமதிப்பரோ! அப்படிக்கிருந்தபோதினும் தூதாகவந்தவன் என்னகொடுமைகளைச்செய்யினுங் கொல்வது தீராதபழிக்கிடமாகும் மேலும் என்னொத்த சக்கிரவர்த்திக்கழகுமன்று ஒருகாலம் வலியில் மிகுத்த தீரனாகவிருந்து அவனைவென்றபோதினும் நம்மையொத்த சூரனுக்குத் தாழ்வல்லது புகழாக விருக்க மாட்டாது. ஆதலால் வீரர்களே! நீங்கள் விரைவிற்போய் உங்கள் சதுரங்கச்சேனைகளுடனும் அவனை வளைத்துக்கொண்டு தந்திர உபாயங்களினாலாவது சண்டைகொடுத்து வென்றாவது அல்லது மாயையின் முயற்சியினாலாவது அவனுக்குக் காயமுண்டாகாமலும் பிராணனுக் கிடையூறு நேராமலும் கைப்பிடியாக வசப்படுத்திக் கட்டிக்கொண்டுவந்து நமதுமுன்னம் விடக்கடவீர்கள். அவன் நம்மை மதியாமற்பேசியும் இவ்வகைக் கெடுதிகளைச் செய்ததற்குத்தக்கதாக மூக்கு - காது - முதலாகிய அவயவாதிகளைக்கொய்து பின்னப்படுத்தித் தேவர்களுடன் அரியகாவலிற்படுத்திப் பின்பு என் கோபந்தணிவேனென்று சொன்னமாத்திரத்தில் ஏமதிறைவனே? கிருபையுற்று அடியோங்கள் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்க.—தேவரீர்மேற் பகைத்து வருகின்ற பகைவன்விடுத்த தூதனானவன் தம்மைமதியாமலிகழ்ந்துபேசியபோதே அவனைப்பற்றிக் கசக்கிப்பிழிந்து உதிரத்தைக் கோபக்கனலாறும்படிக்குக் குடித்துப் பிராணனை யமலோகத்துக்கனுப்ப நினைந்தோமாயினுந் தேவரீர் கட்டளைக் கடங்கி மனம்வெந்துக்கொண்டு இதுவரையிற் பொறுத்திருந்தனம், உமது திருவுளம் இப்படிக்கிருக்குமாகில் இதோகட்டளையின்படிக்கு நிமைப்போதில் அவனைப்பற்றிக் கட்டிவரக்கடவோம் விடைதரவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றவர்கள்மீது வட்வையைப்போலக் கொதிக்கும் மனதையுடைய சூரபதுமன் பட்சத்தோடு நீங்கள் சீக்கிரத்தில்நடந்து தூதனைப் பிடித்துவாருங்கோளென்று திருவாய்மலர்ந்த மாத்திரத்தில் அவர்கள் சூரனைப்பணிந்து சபையைவிட்டு வெளிவந்து மனமானது புழுங்கி வேகத்தக்கதாகத் தங்கள் அரண்மனைகளிற்போய் வயிரக்கவசத்தைப்பூண்டு விரற்கோதைகளைத்தரித்து கொடியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற புட்டில்களை முதுகிலிறுக்கிப் பாரித்த விற்களைக் கரங்களிற்கொண்டு வெற்றிமாலைதரித்து பொன்வண்டில் அச்சு நவரத்தினமயமாகிய கொடுங்கை வயிரக்குத்துக்கால் கொடி குடை முதலிய சிங்காரங்களைக் கொண்டு பருவதாகிருதியாக விளங்குந் தேர்களி லேறிக் கொண்டு சேனாசமுத்திரமானது ஊழிகாலத்தெழும் சத்தசாகரங்களைப் போலச் சிருங்கநாதம் அட்டகாச முதலிய ஆரவாரங்களைச் செய்துகொண்டு நடக்கவும், ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கமாதியாகிய பொற்பறைகள் திசைகளதிர முழங்கிவர யுத்தஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற வீராவேசங்களுடன் வேகமாய் வருகின்றனர், சவுனகாதிரிஷிகளே! இவைநிற்க விசுவரூபங்கொண்டு மயேந்திரபுரியை யழிக்க யத்தனித் திருக் கின்ற

வீரவாகுதேவர் செய்கைகளைச்சொல்லக் கேட்பீராக.—சொர்
ணமயமாய்நவரத்தின காந்திகளைவீசி மேருவையொப்பப்பாரித்
து வானத்தையளாவநின்ற கோபுரத்தை வேருடன்பறித்தெ
றிந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனுய்ச் சகலரையும்வெ
ன்று ஜயசாலியாகவிருக்கின்ற சூரபதுமன் வீற்றிருந்தரசுசெ
லுத்தும் சபாமண்டபத்தை அல்லோல கல்லோலப்படத் தக
ளாக்கியபின்பு அவுணராசன் வாசஞ்செய்யும் பட்டணத்தின்
சிறப்புகளையும் செல்வப்பெருக்கையும் அதப்படுத்தி அவுணவீ
ரர்வாசமாயிராநின்ற நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ
வோங்கிப் பலசித்திரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற மாடமாளிகை
கள் உப்பரிகை கூடமுதலியவைகளனைத்தையும் இந்த நிமிஷ
த்திற் சின்னபின்னப்பட அதப்படுத்தி யழிப்பேனென்று பே
ரறிவாளனுகிய வீரவாகுதேவர் நிதானித்து வடவா முகாக்கி
னியைப்போலச் சீறிப்பாய்ந்து மான் - கடமை - கரடி - மு
தலிய மிருகங்கள் வாசமாயிருக்கின்ற - சோலைகள் - அன்ன
ம் - மயில்-குயில் - புரு வாதியாகிய பட்சிகள் களித்திருக்கின்
ற தோப்புகள் உத்தியானவனங்கள் நவரத்தினமயமாக விள
ங்குகின்ற செய்குன்றங்கள் மேடைகள் மாடங்கள் இத்தகை
ய பொருள்களனைத்தையும் வேருடன்பறித்து அஷ்ட திக்குக
ளில்வீசியும், விசாலமாய் அபராஞ்சியினுற்சோதித்துச் சிரோ
ரத்தினமயமாய் முத்துமாலைகள் புஷ்பசரங்கள் தூக்கிச் சித்
திரப் பிரதமைகள் கொடிகள் முதலிய சிங்காரங்களைக் கொ
ண்டு மத்தியான சூரியனைப்போலச் சொலித்திராநின்ற சித்தி
ரக்கூடங்களை வாரியெடுத்துச் சக்கரத்துக்கொப்பாகச் சுழற்
றி யிராஜவீதிகளிலெறிந்தும்சந்திரகாந்தத்தினுலும் இந்திரநீல
த்தினுலும் பளிங்கினுலும் அமைத்திருக்கின்ற மேல்நிலைகள் தி
ண்ணைகள் முதலியவற்றைப் பாதங்களினுலுதைத்து விசால
மாய் நீண்டிருக்கும் வீதிகளில் நடக்க விடமில்லாமல் தள்ளி
யும் வயிரத்தூண்கள் நிறுத்தி மரகதக் கொடுங்கைதூக்கிப் பவ
ழ உத்திரங்கள் பரப்பியிராநின்ற அளவற்ற மண்டபங்களை யு
தைத்துப் பெட்டியைத்திறந்து அதிலுள்ள பூண்கள் திரவியங்
களாதிய பண்டங்களைத் தலைகீழாகக் கொட்டியதைப்போலக்
கலகலென்று அங்காடிவீதிகள் முதலிய விடங்களில் ஒலித்து
விழும்படியாகத் தள்ளியும் செந்தாமரைமலரி லமர்ந்த ஸ்ரீம
காலட்சுமியை மார்பிற்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை
யணையும்பொருட்டு ஸ்ரீபூமிதேவியானவள் கடககங்கணஞ்சள
ணிந்த கரத்தை நீட்டியதைப்போல வானத்தை யளாவநிற்கு
ம் பொற்கோபுரங்கள் அளவற்றதைப் பறித்தெடுத்துச் சுற்றி
லும் நவரத்தினமயமாகத் தோற்றநின்ற மேடைமெத்தைகளி
ன்பேரி லெறிந்து தூள்படச்செய்தும் அவுணவீரர்கள் தம்ப
திசமேதராய்ச் சுற்றத்தாருடன்கூடி வேதவிதிப்படிக்கு முத்தீ
யும் ஓங்கி விளங்க நெய் சமித்துகளையிறைத்து வேள்விகளை
ச்செய்துவரும் ஓமச்சாலைகளைப் பெயர்த்துப் பட்டண முற்றி
லும்பற்றி யெரியத்தக்கதாக வீசியும் வேதாகமங்களையோதும்
பள்ளிக்கூடங்கள் அவுணவீரர் தங்கள் தோழருடன் உல்லாச
மாய் சொற்கட்டான் சோழி சதுரங்கம் முதலிய விளையா
டிக்கொண்டிருக்கும் படசாலைகள் வாள், வேல், மல்லயுத்த
ம், வில் முதலிய ஆயுதவித்தைகளைக் கற்குங்கூடங்கள் அந்
திப்போதில் விலாசமாகப் பலருங் கூடி வீற்றிருந்து வசனித்துப்
பொழுதுபோக்குஞ் சந்திரகாந்தத் திண்ணைகள் பரதநாட்டி
யங்களை அப்பியாசிக்கின்ற விசாலமான சங்கீதசாலைகள் இவற்றை
யிடித்து கிளியும் பலபட்சிகள் நெருங்கி - இருவாட்சி சண்
பகம் பாரிசாதமுதலிய சிறந்த புஷ்பங்கள் பெருத்த தே
ன்களையிறைத்து வண்டுகள் தொனித்திருக்கும் பூங்காவுகள்
தாமரை அல்லியாதிய புஷ்பங்கள் மலிந்திருக்குந் தடாகங்கள்
அன்னங்கள் முதலிய பட்சிகள் நிறைந் திருக்கும் சித்திரக்கு
ளங்கள்-ஏரிகள்-மடுக்கள்-இவற்றின் உருத்தோற்றுமற் பாதங்
களினுற் கலக்கித் தேய்த்துப் பூமியுடன் சமன்பட்டுக்காட்ட அ
தப்படுத்தியும் பொன்னுருளைகள் அச்சு நவரத்தின மயமாகிய
மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை முதலிய சின்னங்களைப் பெற்
றுப் பர்வதாகிருதியாக விருக்கின்ற தேர்கள் விடும் கொட்டா
ரங்கள் மும்மதங்களையும் பெருகிப் பாகனைச்சீறிக் கட்டுத்தறி
யை முறிக்கும் வீரம்பெற்ற யானைகளைப் பந்திக்குங்கூடங்கள்
தத்தித்தாவிநடக்கும் வேகமுள்ள உத்தம அசுவங்கள் வரிசை
வரிசையாகக் கட்டியிருக்கும் சாலைகள் அளவிறந்த சூராதி
ய சேனைவெள்ளங்களிருக்கின்ற விடுதிகள் இதுகளனைத்தையு
ம் வாரி வாரி யலறிக்கொண்டு போம்படிக்கும் சின்னபின்னப்
பட்டு மாளும்படிக்குத் திசாதிசைகளில்வீசியும் பாதலவரையி
லாழ்ந்து அண்டமுகட்டைத் தாவிபருத்துச் சக்கிரவாள கிரி
யைப்போல பொன்மயமாய் இரத்தினங்களினுற் சோடித்த
கொத்தளங்களைப்பெற்றுச் சத்துருக்கள்முதலாகக் கொண்டும்
நுழையவொட்டாமற் பலசூத்திரங்கள் படைகள் கருவிகள்
பொருந்திவிளங்கும் எழுவகைமதில்களையும் வீரகண்டையணி
ந்த பாதங்களைக்கொண்டுதைத்துப் பெரும்புறக்கடலைப்போல
விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் அகழிகளிற் றள்ளித்தூர்த்தும் இ
வ்விதமாக ஜயலட்சுமி வாசஞ்செய்திருக்கும் வலியபுசங்களை
யுடைய வீரவாகுதேவர் சிலரோங்கி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களு
க்கும் அதிபனுய்க் கொடுங்கோல் செலுத்திவரும் சூரபதுமன்
வீற்றிருக்கத்தக்க சிறப்புகளைவாய்ந்த வீரமாமயேந்திரபுரியில
டங்கிய பலவளங்களும் சின்னபின்னப்பட பிரசண்டமாருத
த்தைப்போலச் சுழன்றுசுழன்று நாசஞ்செய்தகாலத்திற் புரா
ணிகர் சில உவமானங்களையும் அதிசயக்காட்சியையும் விநோ
தங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். அவையாவன அண்டப்
பித்திகையைச் சூழவிருக்கின்ற பெரும்புறக்கடலையொத்த அ
கழியில் வீரவாகுதேவரிடித்துத்தள்ளிய மதில்முதலானவை
விழுந்து நிறைந்தகாலத்தில் அதிலடங்கியிருந்த நீரானது மே
லெழுந்தோடிப் புரசனங்களனைவரையும் அலைத்து வாரிக்கொ
ண்டோடி நதிகளைப்போலச் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து மகர மச்
சங்களுக்கு விருந்துசெய்யவும் தருமமார்க்கங்களை யழித்துத்
தேவர்கள் ரிஷிகள் மானிடர் முதலாகியதினரையலைத்துக்கொ
டுங்கோல்செலுத்திவருஞ் சூரபதுமன் அரண்மனையைச்சூழ்ந்
திருந்த நவரத்தினமயமாகிய கோபுரங்கள் உப்பரிகைகள் சந்
திரகாந்தமேடைகள் மண்டபங்கள் முதலாகிய விதங்களை வீர
ன் வாரி வாரி வானத்தெறிந்தகாலத்திற் சடசடத்த தொனி
யுடன் மேலோங்கிவிரைந்து வருகின்றதை வானவெல்லையி லி
ருந்து வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்கள்கண்டு மிகவும் பய
ந்து இதனுல் நமக்கென்னகேடுவிளையுமோவென்னும் ஏக்கத்தி
னுல் நடுநடுங்கிப் பயமிகுதியினுல் மேலுலகங்களிலோடியொ
ளிக்கவும் மேலும் பொன்னுலகத்தைத் தாண்டி வீதிப்போகி
ன்ற பலவளங்களும் வானகங்கையில்விழுந்து ஜலப்பரிச மில்
லாமல் மேடுசெய்யவும் கேதுவானது மறைத்ததைப்போல
சூரியமண்டலத்தைமூடி உலகங்களுக்கு விளக்கமில்லாம லிரு
ளாக்கியும் வீரவாகு வீசிய சோலைகள் தோப்புகளில் வாசமா
யிருந்த அன்னமுதலிய பட்சிகள் பிரமித்து வான நாடுகளிற்
போய்த் தங்களினத்தைக்காணுது கடையில் பிரமதேவன் வா
கனமாகிய அம்சத்தையும், மகாவிஷ்ணுவி னூர்தியாகிய கரு
டனையுங்கண்டுகுலாவி தங்களுக்கடுத்த மனவாட்டத்தைச்சொ
ல்லிக்களித்திருக்கவும் வீரன் வீசிய மேடைகள் மாளிகைகள்

வீறி கிறுகிறெனச் சுழன்று வருவதைச் சூரிய பகவான் தே
ரைச்செலுத்தும் சாரதியாகிய அருணன்கண்டு முன்னமே கா
ல்களிழந்திருக்கின்றனம் இதோவிரைந்துஇறைந்து வருகின்ற
பொருள்களினால் மற்ற அவையவங்களுக் கென்னபின்னம்
நேரவிருக்கின்றதோ வென்று வருந்தியோடவும் வீரவாகுசெ
லுத்திய கோபுரங்கள் சுழன்று போவது சிறுபிள்ளைகள் பம்
பரங்களிற் கயிற்றைச்சுற்றியாட்டியதுக் கொப்பாகக்காட்டவு
ம் வீரன்செலுத்திய கற்பகச்சோலைகள் வானத்திற் செல்லுகி
ன்றதைப் பார்க்குமிடத்தில் வெகுகாலமாய்ச் சூரன் பட்டண
த்தி லடங்கியிருந்தனம், இத்தினம் நல்லகாலம் நேர்ந்ததெ
ன்று பழயபடிக்குப் பொன்னுட்டைச்சேரப் போவதையொ
த்தும் வீரவாகுசெலுத்திய பலபலவஸ்துக்களும் வானத்தை
மூடிய காரணத்தினுற் சூரியன் தேர்போக விடமில்லாமல்ச
ந்துகளில் நுழைந்து தப்பிப்போகவும் இவையன்றியும் மே
லோங்கி நின்ற சொர்னமேடைகள் கோபுரங்கள் உப்பரிகை
கள் விஞ்சையர்-சித்தர்-கருடகாந்தருவர்-வாசஞ்செய்யும் ப
தங்களினும் பொன்னுலகங்கள் முற்றினும் விழுந்து அத்தலங்
களிலிருந்த அரண்மனை முதலியவைகளைச் சிதைத்துவாட்டவு
ம் வீறியெழுகின்ற நவரத்தினமயமாகிய மேடைகள் முதலா
க ஒன்றுடனொன்றுதாக்கி உடைந்தெழுந்ததுகள் பரந்து சூரி
யகாந்தியைமழுக்கிச் சந்திரனை நிகராகக்காட்டவும் அக்கால
த்தில் அவற்றிற்பதிந்திருந்த நவரத்தினங்களும் திசாதிசைக
ளில் விழுகின்ற தெப்படிக்கிருந்ததெனிற், கடையுகத்தெழுந்
தொலிக்கும் பிரசண்டவாயுவின் மோதலினுல் நிலைதப்பிவிழு
கின்ற நட்சத்திரங்களைப்போலக்காட்டவும் கோபுரங்களொ
ன்றுடனொன்று தாக்கியபோது பெருத்த துகளானது புகை
யினையொத்து விளங்கவும் அதிற்பதிந்திருந்த மணிகளுடைப
ட்டுப்பெருகிய தீப்பொறியுங்கலந்து காட்டுவதையோசிக்குமி
டத்திற் கோடைகாலத்தெழும் மேகத்தினிடத்தி லுண்டாகும்
மின்னல் இடிக்கூட்டத்தை யொப்பக்காட்டவும், வீரவாகுதே
வர் சூரன் பட்டணத்திலிருந்த பல உறுப்புகளை வீசியகாலத்
திற் பொடிபட்டுப் பூழியாயெங்கு முதிர்வதை நிதானிக்குமிட
த்தில் பூர்வத்தில் ஒருபிராமணப் பிள்ளையின் காரணமாகத் தி
ருக்காஞ்சிபுரத்தில் மண்மாரிபெய்ததை நிகர்த்தும் வீரவாகு
தேவர் வீசிய ஆயுதச்சாலைகளிலடங்கியிருந்த கருவிகள் சிதறி
த் தேவர்கள் தேகங்களிற்முக்கியபோது பெருகிய உதிரமா
னது இரத்தமழையைப்போல பூமண்டலமெங்கும் பொழிய
வும் இவையன்றியும் சூரபதுமன் செய்ததவமுயற்சியினுற் ப
லதேவர்களை யலைத்துத் தகாத ஏவல்களைக்காட்டி வருத்து கி
ன்றனன், அவ்வாறே அவன் வீற்றிருந்து அரசு செலுத்தும் ப
ட்டணத்திலிருந்த மேடைகள் முதலிய பலவளங்களும் தே
வர்களை !வளைத்துக்கொண்டு பலபின்னங்களைச்செய்து பதி
யையுமழித்து ஒடியொளிக்கச்செய்தது, இவையன்றியும் வீர
வாகுதேவர் வானத்தெறிந்த பளிங்கு மண்டபங்கள் சதுக்க
ங்கள் நிலாமுற்றங்களுராய்ந்து பெருகிய தீயும் புகையும் பெ
ருத்துப் பூமியெங்கும் அக்கினிமழையைப்போல உதிரவும் சூ
ரியனேறி நடத்தும் தேரிற் கட்டிய பச்சைப் புரவிகளைக் கா
ய்ந்து கருநிறமாக்கவும், மற்றுஞ் சிலபொருள்கள் எழும்பித்
தாக்கியபோது மேகங்கள் கர்ப்பங்கள் பிறண்டு ஜலம்பெரு
குவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் அக்காலத்திலுண்டாகிய வரு
த்தங்களைப் பொறுக்கக் கூடாமையால் விழிகளில் நீரைப்பெ
ருக்கி வியசனப்படுவதை யொத்துக்காட்டவும், எக்காலத்தும்
மாறுத கீர்த்திப் பிரதாபத்தைக்கொண்டிருக்கும் வீரவாகுதே
வர் ? விசுவரூபங்கொண்டு வீரசிங்கம்போலவும் மதயானை
யைநிகர்த்தும் உலவி சூரபதுமன் பட்டணத்திற் றங்கிய பல
வளங்களையும் வாரிவாரியெறிந்தகாலத்தில் அவைக ளனைத்து
ம் மேலிட்டுத் தேவர்களை யலைத்து அண்டமுகட்டிற்முட்டி ம
றிந்து கோடையிடிகளைப்போல பூமியில் விழுவதைப் பார்க்கு
மிடத்திற் சந்திரசடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரான் கடாட்ச
வீட்சண்ணியத்தைப்பெற்ற விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டருக்குவி
ரோதமாகத் திரிசங்குமகாராசனைச் சுவர்க்கத்துக்கனுப்பியகா
லத்தில் ஆசிரியனையிகழ்ந்த நீச்சனென்று தேவர்கள் கோபித்
து தள்ளியபோது அவ்வரசன் தலைகீழாகத் திரும்பியதைப்
போலவும் விளங்கியது, சவுனகாதிரிஷிகளே ? இவ்விதமாக
வீரவாகுதேவர் கோபித்தெறிந்த சூரபதுமன் பட்டணவளங்
களனைத்தும் வானத்தினும் திசாதிசையினும் பெருத்த பூவட்
டத்தினும் அஷ்டதிக்குகளினும் சத்தசாகரங்களினும் நவகண்
டங்களினும் சத்ததீவுகளினும் சோலைகள் தோப்புகளிலும்கா
டுகள் பருவதங்கள்-நதிகள்-மடுக்கள்-ஓடைகள் மற்றுமிராநி
ன்ற தலங்களினும் சடசடத்ததொனிகளுடன் இடிகளைப்போ
ல விழுகின்றகாலத்தில் அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்யும் சீவ
ராசிகள் திடுக்கிட்டு இதென்ன உற்பாதமாக விருக்கின்றதெ
ன்று பயப்பிராந்திகளுடன் தியங்கியும் கரங்களற்றுஞ் சிரங்
களுடைந்தும் மூளைகள் சிதறியும் விழிகள் வெளிப்பட்டும் ப
ல்லுதிர்ந்தும் மார்புபிளந்தும் கால்களொடிந்தும் துடைகள்
முறிந்தும் இப்படிக்குப் படாதபாடுகளைப்பட்டு மாண்டதுக
ள்போக மற்றபிராணிகளோரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கப்ப
டாமையால் அங்கு மிங்குமாக அலைந்து திரிந்ததுகள், இப்ப
டிக்கு அல்லோல கல்லோலப் படுங்காலத்தில் உதயகிரிதத்த
ளித்தும் மக்ம்மேருகம்பிதப்பட்டும் அஷ்டகுலாசலங்களும்ச
க்கிரவாளகிரியும் உடைந்து துகள்படவும் பொன்னுலகங்கள
ழிந்து உலகங்களெங்கு முதிரவும் அவ்வதிர்ச்சியினுல் பூமிநெ
க்குவிட்டு கிடுகிடென நடுங்கவும், சத்தசாகரங்களுங் கொதி
ப்பெடுத்தடங்கவும் திசையானைகள் வீரிட்டோடவும் இவ்வா
று மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் பெருத்திருந்த மயே
ந்திரபுரியானது அதப்பட்டு வீதிகள்தோற்மும் லிடிந்துருக்கு
லைந்தும் கோட்டைசொம்மைக ளனைத்தும் துகள்பட்டு அகழி
யில் விழுந்தும் சகலருங்கொண்டாடவல்ல சிறப்பினைவாய்ந்
த கோபுரங்கள் தெற்றிகள் சித்திரமேடைகள் முதலாகச்சி
ன்னபின்னப்பட்டு உருத்தெரியாமல்மங்கி எண்பதினுயிரயோ
சனை விஸ்திரணமுள்ள வீரமாமயேந்திரபுரி முற்றும் ஓ வெ
ன்னும் இரைச்சலுடன் பின்னப்பட்டு நுறுங்கிய காலத்தில்
அவ்வீதிகளில் நவரத்தினமயமாகிய உப்பரிகைகள் மாளிகை
கள் மேடைகளில் வாசமாயிருந்த அவுணவீரர்கள் பெண்டு
பிள்ளைகளுடன் சிதைபட்டுமாண்டும் பின்னப்பட்டும் தப்பித்து
க்கொண்டோடியும் இப்பாடுகள் படுகின்றபோது பிரசண்ட
மாருத ஓசையைப்போல இரைச்சலுண்டாயிற்று மேலும் தே
வதாரம் புன்னை அகில் சந்தன்முதலிய விருட்சங்கள் பெருத்
திருக்கின்ற சோலைகள் கிளைகள் முறிந்தும் வேருடன் பறி
ந்தும் துகள்பட்டு மங்கியும் மல்லிகை சண்பகம் இருவாட்சி
முதலிய பரிமளமிகுத்த புஷ்பசாதிகள் மலிந்திராநின்ற பூஞ்
சோலைகள் பாதங்களில் அரைபட்டுத் துகள்பறந்து போகவும
இப்படிக்குச் சாடும்போது தேவர்கள் காவலிற் பட்டிருக்கின்
ற சிறைச்சாலைக்கு யாதொருபின்னமும்நேராமல் பாதுகாத்தி
ரட்சித்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே ? அந்த வீரவாகுதேவர் ?
சாமர்த்தியம் என்ன சொல்லுவேன் அவர்சாடியபோது மத
யானைகள் வெறியடங்கிக் கிம்புரிக்கோடுகள் நுறுங்கி முகப
டாம் விளங்கும் மத்தகம் விண்டு மலைகளைப்போல விழுந்தும்
ஒடியும் அலைச்சற்படவும் பாரித்திராநின்ற தேர் நிரைகள்பொ
ன்மயமாகிய உருளைகள் உருண்டும் அச்சுகள் முறிந்தும் மச்

சகள் சிதைந்தும் கொடுங்கைகள் பறந்துங் கொடிகள் குடை
கள் காற்றுடிகளைப்போல எழும்பியும் பஞ்சகல்லியாணிகளா
கிய உத்தம அசுவங்கள் பொன் வண்ணட்டயங்க ளணிந்த கா
லகளொடிந்தும் கழுத்துகள் தறியுண்டுந் வால்களறுந்தும் இ
ப்பாடுகள்படவும் அவுணவீரர்கள் திகைத்துவாடியும் ஓடியும்
விழுந்தும், எழுந்தும், பெண்டுபிள்ளைகளைத்தேடியும், பல பின்
னங்கள் பட்டுச்செத்தும், சதைந்தும், இப்படிக்குச்சொல்லப்
படாத வருத்தங்களை யனுபவிக்கவும் சிலர் பருவதங்களைப்ப
றித்துக் குடைகளைப்போலப் பிடித்துக்கொண்டு தங்கள் மே
லொன்றும் விழாமல் காத்துக்கொள்ளவும் வீரவாகுதேவர்
வீசியமாளிகைகள் விழுந்து பிளந்திருக்கின்ற பூமியெடிப்புக
ளிற் கால்களகப்பட்டுக்கொண்டு சிலர் வாடவும் அக்காலத்தி
ல் நேர்ந்த உபாதிகளுக்கஞ்சி தப்பிப்பிழைத்தோடிப் பிழை
க்கநினைந்து பெண்டுபிள்ளைகள் தாய்தந்தையர் சுற்றத்தினர்க
ளை கூட்டிக்கொண்டு தங்கள் அரண்மனைகளைக்கடந்து வீதிக
ளில் வந்து இளைச்ச விட்டோடும் உதிரப் பிரவாகத்தைக்க
ண்டு இதற்கென்ன செய்வோமென்று பலர் வாடிவதங்கவும்
சிலர் மகரமச்சங்க ளுலவுகின்ற சமுத்திரமத்தியிற் பாய்ந்
தொளிக்கவும் வீரவாகுதேவர் வீசிய மேடைகள் முதலான
வை யெங்கும் விழுவதைக்கண்ட சில வீரர்கோபித்து அக்கி
னிப்படைகளாதிய வலியகணைகளைச் செலுத்தி அவற்றினைத்
துகள் செய்யவும், இன்னமும், சொல்லப்படாத துன்பங்கள
னைத்தையும் அநுபவித்தலைந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே ! தின
ரகவிருக்கின்ற தேவர்களைப் பல நாட்களாக அலைத்து வந்த
பாதகமே அப்பதியைச்சுட்டு நாசஞ்செய்ததற்கு யாதொருச
ந்தேகமுமில்லை, வீரவாகுதேவர் வடவாமுகாக்கினியைப்போ
லச் சீறி நகரமெங்கு முலாவிச் சாடியகாலத்திற் பட்டணவீ
திகளிலிருந்த மேடைகள் உப்பரிகைகள் மாளிகைகள் ஒன்றே
னும் உருவாக விருந்ததென்று நினைக்கவேண்டுவதில்லை, சகல
மு மிடிந்து நுறுங்கி நிலத்திற் கலந்து சமனாய் கதம்பத்தை
ப்போலக் காண விளங்கியது, இவ்வனர்த்தங்கள் முடிந்ததரு
ணத்தில்நேர்ந்தகாரணங்களையுஞ்சொல்லுவோங்கேட்பீராக.

வாரீர் ! நைமிசாரணியவாசிகளே ? பால சுப்பிரமணியர்
செலுத்திய அதனாகிய வீரவாகுதேவர் ? ஆயிரத்தெட்டண்ட
ங்களையும் நூற்றெட்டு யுகங்களாகக் கொடுங்கோல் செலுத்
தி சீவ காருண்ணியமென்பது எவ்வளவு மில்லாமல் வேதவி
தியைக்கடந்து மன்னுயிர்களை நாசஞ்செய்து உலகங்களுக்கு
யமனைப்போல அரசசெலுத்திவந்த ஜயசாலியாகிய சூரபது
மன் வீற்றிருக்கப் பெற்ற ராசதானியாய்ச் சகல புவனங்க
ளுங் கொண்டாடவல்ல செல்வச் சம்பத்துகளைக்கொண்டு
அஷ்டலட்சுமிகளும் ஒருமைப்படவாழ்ந்திருக்கும் மகதயிஸ்
வரியங்களைப் பெற்றிருந்த வீரமா மயேந்திர புரியானது கண்
டவர்கள் பழித்து நகைக்கத்தக்க பதங்கோலப்பட்டு மூதேவி
வாசஞ் செய்யும்படியாகச் சின்னபின்னமாய் வெட்டவெளி
யாக்கியபோது சூரபதுமன் கட்டளையைப்பெற்றுச் சபதங்க
ளைப்பேசி வெளிவந்த கீர்த்திமான்களாகிய சகத்திரவாகுக
ளென்னும் கொடியபாதகர்கள் ஆயிரவரும் சேனைவெள்ளங்க
ளுடன் அதிவேகமாக வருகின்றவர்களினுடைய பெருமிதங்க
ளிற் சிலபேசக் கேட்பீராக.—திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலகா
லவிஷத்தைப்போன்ற கரிய தேகத்தைப் பெற்றும் கொழுந்
துவிட்டெரியும் வடவாமுகாக்கினியை யொத்த செம்பட்டம
யிரைவாய்ந்தும் மதயானை கரடி சிங்கம் புலி யித்தகைய மிரு
கங்களைவலிதிற்பற்றிப் பிலத்தையொத்த வாய்களிற் போட்டு
இருகடைவாயினும் உதிரம்பெருகமென்றுதின்றும் கடலைய
ப்போலக் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் உதாத்தையைப்பெற்
றும் கடையுகத்திற் பெருகும் சத்தசாகரங்களினோசையும் இ
டியின் முழக்கமும்அஞ்சத்தக்க உரத்தசொல்லைப் பெற்றும் வீ
ரசிங்கங்களைப்போல நடக்கும்வேகத்தினால்பூமிபிளக்கப் பாத
ங்களைப்பெயர்த்துவைத்தும் பலசிகரங்களைக்கொண்டு நீலகிரி
யசைவதைப்போல வானத்தையளாவிய வயிரமகுடங்கள் வி
ளங்கும் ஐந்நூறுசிரங்களைப்படைத்தும்மராமரமானதுகிளைக
ளை விரித்து நிற்பதுபோன்ற ஆயிரங்கரங்களில் எழுவாயுதம்
மழுவாயுதம் வாள்-வேல்-சக்கரம்-வச்சிரம் - சூலம் - முதலி
ய படைகளைப் பரித்தும் மந்தரத்தையொத்த வில்லைத் தாங்
கிக்கொடிய பாணவிதங்களைப் பரித்தும் ஆழம்பொருந்தியசா
கரங்களையும் சகலபிராணிகளு மடங்கிய பூமண்டலத்தையும்
ஒருமுகத்திலுண்டபோதினும் நிரம்பாத பருத்த வயிற்றையும்
பெற்றவர்கள் இப்படிக்கொத்த பெருமிதங்களைப்படைத்த அ
வுணவீரர்கள் நால்வகைச் சேனாசமுத்திரங்களுடன் வேகமா
ய்வந்து எதிரில் நிற்கின்ற வீரவாகுதேவரைப் பார்த்தவுடன்
இரண்டு புசங்களையும் ஒருமுகத்தையும் படைத்த ஒருதேவப்
பயலை வெல்வதற்கு அளவற்ற சேனைகளுடன் ஐந்நூறுமுடிக
ளையும் ஆயிரங்கரங்களையும் பெற்ற ஆயிரம் வீரராகிய நாம்வ
ரவேண்டுமோ இதையோசியாமல் வந்து விட்டோம் இத்தகை
ய சூரராகிய நாம் இவனுடன் சண்டை கொடுப்பது மிகவும்
அபகீர்த்தியாகும் மேலும் இதுபரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற
வெற்றிக்கும் குறைபாடுண்டென்று மனம் வாடினவர்களாய்
மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் வானவழிக்கொண்டு மாயமாய் வந்
தவனாதலால் நம்மையும் இந்த பெருத்தசேனைகளையுங் கண்டு
பயந்துசடுதியில்மறைந்தோடிப்போய்விடுவான் ஆகையாற்சீ
க்கிரத்தில் வளைத்துக்கொள்ளவேண்டும் நடவுங்கோள் நடவு
ங்கோளென்று துரிதப்பட்டு வீரவாகுதேவர் முன்னமெறிந்த
மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் வானத்திலிருந்து விழுகின்ற
வைகளைப் பருத்து நீண்டிருக்குந் தமது கரங்களினாற் பற்றிப்
பிசைந்தூதி அதிககோபவெப்பத்தினால் தேகமெங்கும் வியர்த்
தொழுகவும் விழிகள் கொவ்வைக் கனியைப் போலச்சிவந்து
அக்கினிப்பொறிகளை யிறைக்கவும் சுவாசம் விடுந்தோறும் தீயு
ம் புகையும் வீசவும் உரப்பிக்கொண்டு தேவர்களுக்கு யமனை
யொத்த கொடியபாதகராகிய ஆயிரம்வீரர்களும் சிங்கங்களை
ப்போன்ற பராக்கிரமராகவிருக்கின்றவீரவாகுதேவரைவளைத்
துக்கொண்டு ஆர்ப்பரித்த ஓசையானது குகையிற் படுத்திருந்
த வீரசிங்கத்தை யதட்டியதைப்போல வீரவாகு தேவர் செ
விகளிற் பட்டமாத்திரத்தில் திரிபுராதிகளை விழித்தெரித்த சி
வபிரானைப்போலச் சிறுநகைகொண்டு சீறிவானத்தையளா
வித் திசைகளை மூடத் தழைத்திருக்கின்ற மராமரமொன்றை
வேருடன் பிடுங்கித் திசைக ளிருள்மூடிச் சூரியகாந்தியும் ம
றையத்தக்கதாகக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சாடும்படியாக வீ
ரவாகுதேவர் வருவதை ஆயிரம் புசங்களைப்படைத் திருக்கி
ன்ற அவுணவீரர்கள்கண்டு பார்த் தீர்களோ கொஞ்சமாவது
பயமில்லாமல் தீரனாய் ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு நம்
மைக் குறித்து வருகின்றான் நல்லகாரியம் இவனாணவத்தை
ச் சற்றுநேரத்திலடக்கிக் கட்டிக்கொண்டு போவதற்குச் சந்
தேகமில்லை யெனச் சபதங்களைப் பேசினவர்களாய் வடவை
யைப்போல மண்டியெரிந்து நாலுமூலைகளினுஞ் சுற்றிக்கொ
ண்டு சிலர் விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்துத் திசைகளதிரக்
குணத்தொனிகொண்டு - பிரமாஸ்திரம் - வாயுவாஸ்திரம் வ
ருணாஸ்திரம் - அக்கினியாஸ்திரம் - முதலாதிய தேவர்படைக
ளைப்பூட்டிக் காதளவுமிழுத்துக்கரவேகமாய்ப்பிரயோகித்தகா
லத்தில் அவைகள் அக்கினி புகை யிடிமுதலிய கொடுமைகளைக்
காட்டிக்கொண்டுவரவும்மற்றொருபுறத்திற் சிலர்பிரகாசிக்குங்

கூரிய அலகுகளை யுடைய வேலாயுதங்களை யெறிந்து சிருங்கநாதஞ் செய்யவும், சிலர் மழுப்படைகளைத்தூண்டி ஆர்ப்பரிக்கவும், சிலர் சூலங்களையெறிந்து மேகங்களுமதிரக் கர்ச்சிக்கவும், சிலர் பாய்ந்து ஈட்டிகளினாற் குத்தவும், சிலர் பிரகாசம்பொருந்திய வச்சிராயுதங்களைப் போக்கிக் கொக்கரிக்கவும், சிலர் சக்கரங்களைக் கரகமெனச் சுழற்றியெறிந் ததட்டவும், சிலர் மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதங்களைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிமாறவும், சிலர் மற்ற ஆயுதங்களைத்தூண்டி கெக்கலிகொட்டவும், இவ்விதங்களாக அஸ்திரசஸ்திர விதங்களனைத்தையும் சோனைமாரியைப்போல அபரிமிதமாய், புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்மீதிற் செலுத்தியகாலையில் வீரன்சீறித் தமது கரத்திற்பற்றியிருந்த மராமரத்தைச்சுழற்றிமோதி அவற்றினைச் சின்னபின்னப்படச்சாடி மேலிட்டுவருவதைக் கொடிய பாதகராகிய ஆயிரம் அவுணவீரர் கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி மீசைகள் துடிக்கவும் முகம்வியர்க்கவும் கண்கள்சிவந்து அக்கினிப்பொறிகளை யிறைக்கவும், சேனைகளுக்கு தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்றினவர்களாய் வீரவாகுதேவரை நெருங்கி ஆயுதவிதங்களனைத்தையும் ஒருமுனையிற் சோனைமாரியைப்போல அபரிமிதமாகச் சொரிந்து அண்டங்களதிரத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்து கொடும்போர்செய்யும்போது வீரவாகுதேவர் அதிக கோபங்கொண்டவராய்க் கிளைகள் தழைத்திருக்கின்ற மராமரத்தை உதறிச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிக்கொண்டு தம்முடையபேரில் புகைந்தெரிந்திடிகளைப்பெருக்கி மேலிட்டு வருகின்ற ஆயுதங்களனைத்தையும் சின்னபின்னப்படும்படிக்குச் சாடி மேலுந் தம்முடன்போராடுகின்ற சத்துருக்களுங் கெட்டழிந்து போகத்தக்கதாகமோதியகாலத்திற் செவ்வானத்தையொப்பச் சிவந்துவிளங்குந் தலைகள்பிளந்தும் மூளைகள்சிதறியும் சிலர் விழவும், சிலர் கன்னங்கள்கிழிந்து சகிக்கப்படாமையால் பின்னிடவும், சிலர் நெற்றிகள்வெடித்துச்சோரவும், சிலர் விழிகள்பிதுங்கிக் காதுகளிலணிந்த குண்டலங்களுடன் தெறித்துப்போக வருந்திமானமழிந்தும், சிலர் பலகறைகளைப்போலப் பற்கள்கொட்டுண்டு அவ்வுபாதியினாலும் வெட்கத்தினாலும் வாயைமூடிக்கொள்ளவும், சிலர் நாசிகள் சிதைந்து பெருகு முதிரத்தையுண்டு இளைப்பாறவும், சிலர் வாய்கிழிந்தலறிவிழவும், சிலர் முத்தாரம் மோகனமாலைகள் தரித்திருக்குங் கண்டமானது முறிபடப்புலம்பியும், சில்ர் கால்களொடிந்து நடக்கப்படாமல் தத்தளிக்கவும், சிலர் புசங்கள்சரிந்து புரளவும், சிலர் வயிரக்கவசந் தரித்திருக்கும் மார்புகிழிந்திளைக்கவும், சிலர் வயிறுவெடித்துக்களைக்கவும், சிலர் கொப்பூழானது குடத்தின் வாயைப்போலத் திறக்கப்பட்டபடியாற் குடல்கள் முதலிய சின்னங்கள் வெளிப்பட்டு விழுந்து மாளவும், சிலர் இடுப்புநெகிழ்ந்து விருட்சங்களைப்போலவிழவும், சிலர்எலும்புகள் நுறுங்கிகுப்புறக்கவிழவும், சிலர் முழந்தாள் சிப்பிகள்பெயர்ந்து மறிந்தும், சிலர் உருத்தெரியாமற் சிதைந்தும், சிலர் மூர்ச்சித்தும், சிலர் மாண்டும், சிலர் பதைபதைத்துருளவும், சிலர் உதிரச் சேற்றிலகப்பட்டுவாடவும், சிலர் தாபரிக்கப்படாமையால் ஓடிப் பிணக்குவைகளி லிடறிவிழுந்து நாசமடையவும், சிலர் மண்ணுடன் அரைபட்டுப்போகவும், சிலர் தாங்கள்பிடித்த ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க யத்தனப்படுமுன் வீரவாகுதேவர் சாடிய மராமரமோதலினால் விழுந்து அந்த ஆயுதங்களினால் வெட்டுண்டிறந்தும், சிலர் மாண்டு வீரசொர்க்கத்தைச்சேர்ந்து முன்னம்போயிருக்கின்ற தோழருடன்கூடிக் களித்திருக்கவும், சிலவீரர் சிரங்களற்றும் வீராவேசங்களினால் படைகளைக் கொண்டு போராடவும், இவ்விதங்களாய்ப் பெரும்புறக் கடலைப்போலவந்தெதிர்த்த சதுரங்கச்சேனைகள் கண்டதுண்டமாக மாண்டகாலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவராகவிருந்த ஆயிரம் வீரர்களும் தங்களாற் கூடியமட்டும் போராடிச் சின்னபின்னப்பட்டு நாசமடைந்தனர். இந்தப்பிரகாரம் இறந்தவர்கள்போகத் தப்பிநின்ற சிலர் பயப்பிராந்தியினால் வீரமும் வலியுங் குன்றிப் பலதிசையினு மோடியொளித்தனர். அக்காலத்திற் பெருகிய உதிரவெள்ளமானது மீறியோடிப் பட்டணத்தை யலைத்துப் பலவளங்களையும் புரட்டிக்கொண்டோடி மகரமச்சங்களுலாவித்திரியும் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து மேலிட்டுப் பூமியிலுமோடியது, இவையன்றியும் தருமமார்க்கங்களை வழுவாமல் நிலைபெறச்செய்யவல்ல கருணைக்கடலாகிய வீரவாகுதேவர் சாடியகாலத்திற் கண்டிக்கப்பட்டு வானத்தெழுந்த சிரங்கள் மூன்றாம்பிறையைப்போலவிளங்குங் கோரைத்தந்தங்கள்தோற்றப்போவ தெப்படிக்கிருந்ததெனில் திருப்பாற்கடலினுதித்த அமுதத்தைத் தேவருடன் மறைந்திருந்துண்டு சட்டுவத்தினாற் றலைகளையிழந்த இராகுகேது வென்பவர்கள் பழியை தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு சந்திரனைக்கவ்வி யுலாவுவதைப்போலக்காட்டவும், குதிரைமுகங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சில அவுணர் சிரங்கள் கண்டித்து வாய்வழியாக உதிரம்பாயவிழுந்து கிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் விசாலமாகிய சமுத்திரத்திலடங்கியிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினியானது அக்கினிக்கொழுந்தை வீசிக்கொண்டிருப்பதற்கொத்தும், சிலர் பற்களானவை உதிர்ந்து மேலெழுந்து சமுத்திரத்தில் விழுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் வானத்திலிருக்கின்ற நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் கலங்கி நிலைதப்பி உதிர்வதைப்போன்றும், இத்தகைய ரணக்களச் சிங்காரங்களின் மத்தியிற் சவுனகாதிரிஷிகளே? யின்னமொரு அதிசயத்தைச் சொல்லக் கேட்பீராக.—ஊழ்வினைவலியை யாவராலுங் கடக்கவொண்ணாதென உலகங்களில் வழங்கிக்கொள்ளுவதற்குத் திஷ்டாந்தரமாக அந்த போர்க்களவெல்லையில் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடம் - வாகுவலயம் - மதாணிப்பதக்கமுதலிய ஆபரணங்கள் தேகமெங்கும் பிரகாசிக்கவும் வீரகண்டாமணியணிந்த பாதங்களிற் கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக மஹாசூரராகிய வீரவாகுதேவரானவர் ரவுத்திராகாரமாகிய கோபங்கொண்டு பாரித்த விருட்சமொன்றினைப் பிடுங்கிக் கரத்திற்கொண்டு இடசாரிவலசாரியாகச் சுழற்றிச் சுழற்றிக் கோடையிடிகளைப்போல மோதுகின்ற காலையில் எதிர்த்துவந்த அவுணவீரர்களிற் சிலர் பற்றியிருந்த வாளுடன் கரமானது கண்டிக்கப்பட்டெழுந்து அதற்கு முன்னம் பயந்தோடி யொளிக்கப்போகின்ற அவுணர் சிரங்களைக் கண்டித்துத் தள்ளின ஆதலால் விதிவலியைக் கடக்கவொண்ணாது அப்பொழுது பற்பலகோடி கவந்தங்களெங்கும் நடிக்கவும், பிணமலைகள் வானத்தையளாவக் குவிந்திருக்கவும் இப்படிக்குச் சிங்கராசனைப்போலப் புயவலிக் கொருவரும் நிகரற்ற வீரவாகுதேவர் நிமைப்போதில் சகத்திரவாகுகளாகிய ஆயிரம் வீரரையும் அவர்களுடன் பெரும்புறக்கடலையொப்ப இரைந்துவந்த சதுரங்கவெள்ளங்களின் பெருக்கையும், மராமரமொன்றினால் மோதி கண்டங் கண்டமாய்த் துண்டந் துண்டமாய் அதாஅதப்படுத்திக்கொன்று எதிரிகளொருவரு மில்லாமையாய் மதயானையைப்போலப் போர்க்களத்தைநோக்கிநின்றனர். அந்தச்சமயத்தில் காக்கை - கழுகு - பருந்து - முதலிய பட்சிகள் நிணங்களையும் மாம்சங்களையுந் தெவிட்டப் பிடுங்கித்தின்று உதிரங்களைக்குடித்துப் பந்தலைப்போல வானத்தில் வட்டமிட்டுலாவவும், பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் நாய் நரிகள் நெருங்கிப் பிணங்களை அங்குமிங்கு மிழுத்து வயிறுகள் திருத்தியாகப்பொசித்துக் கூத்தாடிக் கொண்டு வீரலட்சுமி குடி-

கொண்டிருக்கும் புசங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவரைத்துதித்துத் திரிந்தனுகள். சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்தவீரன் பராக்கிரமங்களை என்னுற் புகழக்கூடுவதோ! அதன்பின்பு நடந்த சரித்திரங்களையுங் கேட்பீராகவென்று சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளுக்குச் சொல்ல வாரம்பித்தனர்.

வச்சிரவாகுவதைப்படலம்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே ? ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய சூரபதுமன் கோபித்துச் செலுத்திய சகத்திரவாகுக ளாயிரவரும் சபதங்களைப் பேசிவந்து கொடியபோரைச்செய்து முடியாமல் நாசப்பட்ட காரணங்களையும் வீரவாகுதேவர் சிங்கராசனைப்போலச்சீறி மராமரமொன்றைக்கொண்டு தன்பேரில் வந்தெதிர்த்த சகலரும் சின்னபின்னப் படக் கண்டித்துக்கொன்று எதிரின்றி நிற்கும் உத்தண்டத்தையும் வானவழியில்நின்று கண்ட தூதர்கள் மனங்கலங்கி வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பின்னிட முற்பட்டோடி அவுணர் குலப்பெருமானாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் மன்னுயிரைவாட்டிக் கொடுங்கோல்செலுத்தி நவரத்தினமயமாயிராநின்ற சபாமண்டபத்திற் புத்திரமித்திரர் மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்து போற்றச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தி வருகின்ற சூரபதுமனைத் தரிசித்து வீரகண்டாமணிசத்திக்கும் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து வாய்புதைத்து இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர். ஐயனே ? தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குச்சென்ற சேனைத்தலைவர்கள் ஆயிரவரும் கணக்கிறந்த சயினியங்களுடன்வேகமாகப்போய்த்தூதனைவளைந்துகொண்டு கொடியபோர் செய்து வருகின்றகாலத்தில் அவன் வடவா முகாக்கினியைப் போலச்சீறி வானத்தையளாவநின்ற ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சக்கிராகாரமாகச்சுழன்றுசாடிய பராக்கிரமத்தை என்னசொல்லுவோம், அதனால் நம்மவர்கள் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் பின்னப்பட்டுச் சகலருமாண்டனர். தூதன் மாத்திரம் தனியனாய் விருஷபத்தைப்போலப் பார்க்கப் பயங்கரமாய் நிற்கின்றனன். இதுசெதி தேவரீர் சித்தமறிகவென்று சொன்ன காரணங்கள் செவிகளில் விழுந்தமாத்திரத்தில் ஆலகால விஷத்தையொப்பாகக் கோபித்து விழிகளில் தீப்பொறிகள் சிதற மீசைதுடிக்கச் சரீரமெங்கும்விமர்க்க அனற்சுவாலைவீசப் பெருமூச்செறிந்து மனம் வேகத்தக்கதாக வருந்தினவனாய் வீரவாகுதேவர் சவுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் நினைந்து நினைந்து மனம்பொறுமற் சபையிலிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். இந்த அநியாயங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது, பார்வதி குமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியன் விடுத்த அபலனாகிய ஒரு தூதன் வலியனாய் விசாலமாகிய கடலைத்தாவி இலங்கைமுதலிய அரிய காவல்களைக்கடந்து இந்த மகாசபையிற்சேர்ந்து சற்றும் பயமில்லாமல் நாம்வீற்றிருக்கின்ற சிங்காதனத்தினுஞ் சிறந்ததாய் உன்னதமுள்ள பீடத்தில் அசைவற்றிருந்து தகாதனவாகிய வார்த்தைகளைப்பேசி அகண்ட மண்டலாதிபதியாகிய நம்மிடத்திற் கொஞ்ச மரியாதையுமில்லாமல் அவமதித்து நாமேவிய வீரனையுங்கொன்று சபையைக் கலக்கிப்போனவன் லட்சுமிவிலாசம்பொருந்திய நமது பட்டணத்தை தும்சஞ்செய்தழித்து மஹாவீரர்களாகிய அளவற்ற அவுணகாவலரைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து இன்னமும் இப்பதியைவிட்டுப் போகாமல் வீதியிருக்கின்றனனெனக்கேட்டோம். ஆதலாற் சிவபிரான்கடாட்சத்தைப் பூர்த்தியாகப்பெற்று நூற்றெட்டுயுகங்களாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் பரிபாலித்து சகலதேவர்களையும் வென்று சூரனெனப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற நமது பெருமை வெகு நேர்த்தியாக விருக்கின்றதென நகைத்து மேல் நடக்க வேண்டியதற்கு யோசித் திருக்கின்ற சூரன் நினைவைத் தெரிந்த மாத்திரத்தில் பத்துத் தலைகளு மிருபது கைகளையும் வயிரதேகத்தையும் பெற்ற தீரனாகிய வச்சிரவாகென்னும் சூரன் பிள்ளையானவ னெழுந்து பிதாவின் பாதங்களிற்சேவித்து; ஐயனே அபலனாகிய ஒரு தூதன் சவுரியங்களையும் வலியையும் புகழ்ச்சியாகப் பேசுவதை அகண்ட மண்டலாதீஸ்பரனாகிய தேவரீர் காதுகொடுத்துக் கேட்கக்கூடுமோ அதை நினைக்கத்தான் போதுமோ அவனெவ்வளவுமனிதன் அவன்புயவலி எவ்வளவு நிமைப்போது மனம்பொறுத் திவ்விடத்திலிருப்பீராகில், அடியேன் வேகமாகப்போய் அந்தத் தூதன் ஆணவத்தை யடக்கிப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்து தேவரீர் முன்னம் விடக்கட்டேன் இதைக்கெட்டியாய் நம்பி எனக்குச் செலவு கொடுக்கவேண்டுமென்று பலவித உறுதிகளைச் சொல்லிக் காட்டிய குமாரன் தீரமானவார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் ஜயசாலியாகிய சூரபதுமனுக்குப் பிள்ளையினிடத்திற்றயையுண்டாய்க் கிருபையாகப்பார்த்துக் கொதிக்கின்றபாலிற் புரைகுத்தியதைப்போலக் கோபந்தணிந்து சந்திரனைப் போல முகமண்டலம் விளங்கப் புத்திரசிகாமணியே பிதாவின் குறிப்பறிந்து தயிரியம்பேசி யெழுந்ததீரனே சமீபத்தில் வாவாவென் றழைத்து நெருங்கிய உடன் கட்டியணைத்துக் கொண்டு முத்தமிட்டு உன்னையொத்த சூரனிருக்கின்றபோது எனக்கென்னகுறைபா டிருக்கின்றது, அப்பனே சீக்கிரமாகப்போய் நீ பேசியசபதப்படிக்கு அந்தத்தூதனைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தென்முன்விடக் கடவா யென்று ஆசீர்வதித்து விடைகொடுத்த காலத்திற் பிதாவைச்சேவித்து சபையைவிட்டுவெளிவந்து தன்னரண்மனையிற்போய் ஆயுதச்சாலையிற்பிரவேசித்து ஒருவராலும் அசைக்க ஒண்ணாத அபேதவயிரக்கவசத்தையெடுத்து விசாலம்பொருந்திய மார்பிலணிந்துக்கொண்டு வெற்றிக்குரிய வீரபட்டத்தை நெற்றியிற் கட்டிக் கரசாடுவிரல்சாடுகளைமாட்டி விஷத்தொகையை விட்டுக் கூர்மையாய் பளபளத்து விளங்கும் அலகைப்பெற்றதாய்க் கழுகிறகுகள் சொருகித் தங்கக்கட்டுகளைப் பிகிந்திருக்குங் கொடியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்பறாத்தூணியை முதுகிலிறுக்கி வெற்றியைத்தருந் தும்பைமாலையையணிந்து பொன்மணிகள் இருகுதையினுங் கவித்திருக்கும் பாரித்தவில்லைத் தொழுதெடுத்துத் தோளில்மாட்டி வாள்-வேல்-சூலம்-சக்கரந்-தோமரம்- பிண்டிபாலம் தண்டாயுதமுதலிய படைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு பிரமன், விஷ்ணு, மற்ற தேவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்களைப் பரித்து இவ்விதமாகப் போர்க்கோலத்தைப்பெற்றவனாய் வீரலட்சுமியைப் பூசித்துச்சகல வித்தைகளிலுங் கைகண்ட வீரனாகிய வச்சிரவாகுவென்னும் ராசகுமாரன் வெளிவந்தவுடன் ஜயாவிஜயபவா சத்திராதிகளாகிய யானைக்கூட்டங்களுக்குச் சிங்கத்தை யொத்துவாட்டுந்திரனே அகண்ட மண்டலாதீஸ்பரனாகிய சூரபதுமன் கீர்த்தியைவிளக்கவந்த சவுரியபரனே ஒப்பற்ற புசபல பராக்கிரமமுள்ளகாளையே என்று பட்டுவர் புகழவுங் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லி முன்னேபோகவும் சுந்தரமுள்ள கன்னியர்கள் முத்தாலத்தைச் சுழற்றிநிற்கவும், பரிசாரகர் சூழ்ந்து வெண்சாமரை அருகுமயிற்பிஞ்சம் ஆலவட்டங்கள் சந்திரவட்டக்குடைகள் முதலிய இராஜ சின்னங்களை யசைத்துவரவும் அருகுதீவட்டிகள் பிடிக்கவும், இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் முகவாயிலுக்கருகில் வருகின்றபோது பக்கங்களிற்கைகட்டி வாய்புதைத் திருக்கின்ற தூதர்களைப்பார்த்து அதி

வேகமாயோடி நமதுசேனை வெள்ளங்களைச் சகலாயுதபாணிகளாய்ச் சண்டைக்குப் பிரயாணப் பட்டுப் போகும்படிக்கு இட்டுவரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் அவர்களும் மகாபாக்கிய மெனத் தொழுது சேனைக ளிருக்குமிடங்களை நோக்கிப்பறந்தனர், அதுகாலையிற் சூரபதுமன் குமாரன் தன்னிழலைப்போலப் பிரிவின்றிச் சூழ்ந்திருக்குந் தோழர்களைப்பார்த்துக் கேட்டீர்களோ! சினேகிதர்களே? குமாரதேவன்? அனுப்பிய தூதனொருவன் அதிக்கிரமித்து பலகொடுமைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனனெனத்தெரிந்து பிதாவானவர் கட்டளையிட்டிருக்கின்றபடிக்கு அவனை மடக்கிக் கொண்டு போர்கொடுத்துவென்று கட்டிக்கொண்டு வந்து என்பிதாவின் சபையில் விடும்படிக்குப்போக விருக்கின்றதால் நீங்களும் ஆயுதபாணிகளாக வாருங்கோளென்றுஇராசகுமாரன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டவுடன் மனக்களிப்புடன் நீர்சண்டையைக்குறித்துப் போகும்போது நமக்கிங் கென்னகாரிய மிருக்கின்றது நாங்களு மிதோ வருகிறோமென்று தங்கள் அரண்மனைகளிலோடி வயிரகவசங்கள் முதலிய போர்க்கோலங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சிங்கங்களைப்போல கர்ச்சித்துக் கொண்டு வேகமாய்வந்து இராசகுமாரனைச் சூழ நின்றனர், உடனே சில தூதர்களைப்பார்த்து நமக்கும் இந்தத் தோழர்களுக்கும் இரதங்களையிந்த நிமிஷத்திற் கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் அவர்களும் வேகமாயோடிப் பாகரைக்கண்டு இராசகுமாரன் பணித்ததைத் தெரிவித்த மாத்திரத்தில் அலைகளைப்போலத்தாவும் நடையை யுடையதாய் நற்சுழிகளைவாய்ந்து பஞ்சகல்லியாணிகளாய்ச் சாமரையைப்போன்ற பிடரிமயிர் வால்களைப்பெற்றதாய் நாலுகால்களினும் இரத்தினவண்டயங்கள் கலிப்பதாய்ப் பாகன் குறிப்பின் வழியிற் போவதாய் மேககர்ச்சனையை யொத்தகனைப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற பதினாயிரம்புரவிகளை அணிபடப் பூட்டிப் பொன்வண்டில் அச்சுமச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-கொடி-குடை முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று மணிகள் சத்திக்கும் வலியதேரையலங்கரித்து வேகமாகத்துரத்தி வந்து எதிரில் நிறுத்திச் சேவித்த காலத்தில் இருபது புசங்களைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவானவன் சிங்கராசன் மலையின் மீதிற் றாவுவதைப்போலப் பாய்ந்தேறி மண்டிபோட் டுட்கார்ந்தபோது மற்றபொன்மயமாகிய ரதங்களின்மே லிராசகுமாரனுக்குத் தோழராக விருக்கின்ற மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலிய பிரமுகர்பிள்ளைகளும் பாய்ந்தேறிக்கொள்ள இராசபுத்திரன் அனுமதிப்படிக்குப் போனதூதர்கள் தெரிவித்தவுடன் யானையின் மேல் பேரிகைகளை யேற்றிப் படையெழுச்சி யென் றறைவித்த மாத்திரத்தில் அவுணவீரர்கள் சந்தோஷங்களுடன் அஸ்திர சஸ்திரவிதங்களைத் தாங்கிப் பலவெள்ளங் கால்பலங்கள் வெளிப்படவும் பருவதங்களையொத்த தேரணிகள் நடக்கவும் நீலமலையைப்போன்ற யானை வரிசைகளும் வாயுவேகத்தினும்மேலிட்டுப்பாயும் வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகளும் பிரயாணப் பட்டபோது அந்தச் சதுரங்க வெள்ளச்சேனைகளுக் கதிபராக விருக்கின்றவர்கள் சர்வாயுத பாணிகளாய்ப் போற்றிநடக்கும்போதுண்டாகிய அதிசயக்காட்சிகளிற் சிலசொல்லக்கேட்பீராக.—பாரித்தரதங்கள் வரிசைப்பட ஓடுகின்ற பாரத்தைச்சுமக்கப்படாமல் தேகம் நெக்குவிட்டதைப்போல வண்டில்கள் பதிந் தோடவும் அவ்வருத்தத்தினா லிரங்குவதற்கொப்பாக சக்கரத் தொனிகளெழவும் நடக்கின்ற தேர்களைப் பர்வதங்களென்றெண்ணி நீருண்ட மேகங்கள் அவற்றின்மீ திறங்கி மின்னலிடிகளைப்பெருக்கிக் குமுறுகின்ற ஓசையைக்கேட்டமாத்திரத்தில் மிரண்டு காத்திரதேகத்தையுடைய கருத்த யானைக்கூட்டங்கள் மதங்களை யிறைத்துக்கொண்டு கிம்புரிக்கோடுகள் விளங்க வேகமாய்நடக்கவும் விழிகள் சிவந்து பிடரிமயிரைப்பின்னிவரிசைவரிசையாக விட்டிருக்கின்ற நுச்சுக ளசைய நான்கு பாதங்களினும் வண்டயங்கள் கலிக்கக் கவரிகளைப்போல வால்கள்வீச வேகங்கொண்டு சத்துருக்கள் மனமும் விழிகளும் சுழலத்தக்கதாக அஷ்டதிசைகளினும்பாய்ந்துலாவிவரும் புரவிக் கூட்டங்கள் அலைகளைப்போலத் தாவிச் செல்லவும் கூரிய அலகைவாய்ந்த வேலாயுதம் தங்கக்கட்டுகள் பிகிந்திருக்கின்ற பருத்த தண்டாயுதம் சொர்னமயமாகிய சக்கரம் கேடகம் மின்னலையொத்த வாளாயுதம் முத்தலைச் சூலம் பாரித்திருக்கின்ற தனுசு திவ்விய பாணவகைகள் எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், இத்தகைய படைகளைப் பரித்திருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் இடிகளைப்போல உரத்த வசனங்களினாற் சபதங்களைப் பேசிக்கொண்டு பலநிறச் சட்டைகளையணிந்து அளவற்ற சண்டைகளில் தீரராய்த் தேவர்கள் முதலிய பலவான்களைவென்று கீர்த்திபெற்றவர்கள் படைகளைச் செலுத்துங் கிரமங்களைப் பூர்த்தியாகக் கற்றவர்கள் பாரித்திராகின்ற பருவதங்கள் கால்முளைத்துப் போவதை யொத்த காத்திரமுள்ள தேகத்தைப் பெற்றவர்கள் செவ்வானத்தைப்போன்ற சிவந்த சிகையையுடையவர்கள் பசிய பொன்னினாற் செய்த வீரபட்டத்தை நெற்றியி லணிந்தவர்கள் நிசும்பா சூரன் முதலிய இராட்சதரையொத்த வலியுடைய சத்துருக்கள் தேகங்களை சவளீகரமாக விழுங்கி உதிரத்தைப் பானஞ்செய்யவல்ல பிலத்தையொத்த வாயை யுடையவர்கள் வீரசிங்கம்போன்ற சூரத்தையும் வலியையுமுடையவர்கள் தறியைமுறித்துப் பாகனைச்சீறும் மதயானையைநிகர்த்த நடையைப்பெற்றவர்கள் சண்டைக்குவெளிப்படுவதாக அறைந்த முரசத்தின் சத்தமானது செவிகளில் நுழைவதற்கு முன்னம் வீராவேசங்களுடன் வாகுவலயங்கள் தெறிக்கத்தக்கதாகப் பூரித்தோங்கும் புசத்தைப்படைத்தவர்கள் பிராண விடத்திற் சற்றும் ஆசையற்ற கொடியபாதகர் சவுரியங்களில் ஒருவரையும் ஒப்புச்சொல்லப்படாத தீரத்தைப்பெற்றவர்கள் சண்டைகிடையாத காரணத்தினால் புசங்கள் தினவெடுக்கக்கரங்களைப் பிசைந்துக்கொண்டு எதிர்பார்த்திருக்கின்ற வீரத்தன்மையையுடையவர்கள் இத்தகைய பதாதிவெள்ளங்கள் சமுத்திரங்கள் புரண்டோடுவதைப்போல ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு காற்றினுங் கடுகிநடக்கவும் இப்படிக்குப் போராக்குறித்து ஜயவுச்சாகங்களுடன் போகின்ற சதுரங்கவெள்ளங்களின் தொகையையும் சொல்லக்கேட்பீராக, நவரத்தின மயமாய்க் கர்ச்சனைகளைச் செய்து பூமியதிர ஓடுகின்றதேர்கள்ஐந்நூறுவெள்ளம் வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்களிலிராகின்றஜலத்தைத் துதிக்கைகளைநீட்டி யுறுஞ்சித் தாகசாந்திசெய்யவல்ல உன்னதமுள்ள மதயானைகளின்தொகை ஐந்நூறுவெள்ளம் தத்தித்தாவிப்பாயும் குதிரைப்பந்திகள் ஆயிரவெள்ளம் கொலைகளுக்கெவ்வளவு மஞ்சாத கொடிய மனதையுடைய அவுணர் இரண்டாயிரவெள்ளம் இத்தொகை கொண்ட சதுரங்கச்சேனைகளும் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங்களை யழிக்கவெழும் சத்தசாகரங்களைப்போல இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வச்சிரவாகுவைச் சூழ்ந்து நடக்கு முன்னிலையில் ரணபேரி-ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம் துந்துமி சச்சரி குடமுழா எக்காளை சின்னமுதலிய தோற்கருவி துளைக்கருவி மிடற்றுக்கருவி கஞ்சக் கருவி நரம்புக்கருவியெனச் சொல்லப்பட்ட ஐவகைவாத்தியங்களும் ஏகமாய் அண்டங்க ளெங்குஞ் செவிடுபடும் படிக்குத் தாம்தா மென்று முழங்க இவ்வித ஆடம்ப

ரங்களுடன் மந்திரிபிரதானி சேனுபதிகள் பிள்ளைகள் சூழ்ந்
தபோற்ற நட்சத்திரக்கூட்டமத்தியிற் பூரணச் சந்திரனுதய
ஞ்செய்திருப்பதைப்போலப் பருவதாகிருதியாய்த் திரண்டுரு
ண்டு வலிபெற்றிருக்கின்ற இருபது புசங்களைப் படைத்திராநி
ன்ற இராசகுமாரன் நவரத்தினமயமாகிய தேறின்மேற்போ
கின்றபொழுது வீரசிங்கங்களையொத்த வலியும் வீரமுமுடை
ய அவுணவீரர் நடையினேசையும் மேகமுழக்கங்களைப்போல
ப்பேசும் ஆரவாரங்களும் மதயானைகள் வீறிடுஞ் சத்தங்களு
ம் நவரத்தினமயமாகிய தேரணிகளோடும்போ துண்டாகிய
அதிர்ச்சியும் அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ள குதிரைப்
பந்திகளின் கனைப்பினேசையும் ஏகமாகக்கூடிப் பேரோசை
யைக்காட்டிச் சத்தசாகரங்களின் முழக்கத்தை யடக்கி மே
லிடவும் இத்தகைய ஆரவாரங்களுடன் சதுரங்கச்சேனைகளு
ம் நடக்கும்போதெழுந்த தூளிபடலமானது மேலிட்டுப் பொ
ன்னுலகை மண்ணுலக மாக்கியும், கடல்களிற் படிந்து அலை
களை யடக்கிச் சேருக்கியும் அஷ்ட திசை களினும் பரந்
து மயக்கியும் சூரியன் காந்தியை யடக்கியும் பூவட்டமு
ற்றிலும் நிறைந்து சிவராசிக ளனைத்தையும் பிரமிக்கச்செய்
தும் இப்பாடேள் படுத்தி வீறியகாலத்திற் பல சிறப்புகளைக்
கொண்டுபொரித்திராநின்ற இரதபந்திகளின்மீதிற் கட்டியிருக்
கின்ற துவசங்களானவை அசையுந்தோறுந் திசைகளெங்
கும் நிழலைப்பரப்பியிருக்கின்றதைப்பார்க்குமிடத்திற் குமார
தேவர்விடுத்த ரணரங்கசூரனுகிய வீரவாகுதேவர் புயவன்
மைகளையும் வீரபராக்கிரமங்களையுங்கண்டு வானதேவதை
யானது அற்புதமடைந்து சபாசென்று மெச்சிச் சிரக்கம்பஞ்
செய்வதையொப்பக்காட்டியது.அந்தக்காலத்திற்சூரபதுமன்
மனதுக்கினியகுமாரனுகியவச்சிரவாகுவீற்றிருந்துபோகின்ற
சொர்ணமயமாகிய இரதத்தின்மீதிற்பேய்க்கூட்டங்கள்நின்று
ஒன்றுடனென்று போராடவும்-பருந்து-கழுகு-காக்கை-ஆந்
தை-முதலிய கொடியபட்சிகள் வட்டமிட்டும் தேரின்மீது
நின்று கூவவும் இவையன்றியும் உதட்டைக்கடித்துவிழிகளிற்
றீயெழக்கோபித்து வீராவேசத்துடன் போகின்ற இராச
குமாரன் கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவில்லானது தற்செய
லாய்த் தெறித்துவிழவும் சிறந்தபடைகள் நிறைந்து முதுகி
லிறுக்கியிருந்த அம்பருத்தூணியானது அற்றுக் குப்புரவிழ
வும் இடப்புறத்தோள்களும் விழிகளும் படபடெனத்துடிக்
கவும் இரதத்தின்மேல் நாட்டியிருக்கின்றகொடிகள் துண்டித்
துப் பூமியிற்புரளவும் மேகசஞ்சாரமற்று வெளுத்திருக்கி
ன்ற வானத்திலிருந்து சிவந்த நீர்த்துளிகள் சிதறியிடிக்கவும்
இத்தகைய பற்பல துர்ச்சகுனங்கள் காட்டியபோது சூர
குமாரன் அவற்றினை எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணுமற் கோபத்
தையேமேலிட்டுத் தான்குறித்துவந்தபடிக்குமுடித்துப்போ
குங்கருத்தனுய்த் தன்னிரதத்தில் நிறுத்தியிருக்கின்ற வலிய
விற்களிலொன்றைக்கரத்திற்கொண்டு அம்புக்கூடை முதுகி
லிறுக்கி உயுத்தசன்னத்தனுய்ச் சதுரங்கசேனைகளும் பிரளய
காலத்தெழும் பிரசண்டவாயுவைப்போலக் குமுறிக்கொண்டு
சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத் துரிதமாய் நடந்து வெற்றிவேலாயுத
மூர்த்தியினது அதன்வீறியிருக்கின்ற சமர்க்களத்தைச்சேரப்
போகுமுன்னிலையில் தேன்களைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திருக்கும்
வெற்றிமாலையணிந்த வச்சிரவாகு நால்வகைச் சேனுசமுத்
திரங்களுடன் மேல்நோக்கிவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு
மிகுந்த வைப்வக்காட்சியுடன் வருகின்றவன் இந்திரஞாலத்
தொைப்பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமனுக்கொணவில்லை, அவன்
குமாரர்களிலொருவனுக விருக்கவேண்டும் ஆகிறுமென்ன
ஐயிஸ்பரியகர்வத்தினுல் முன்பின்யோசியாமற் சண்டைகொ

டுக்கஎதிர்த்துவருகின்றவனையும் சேனைப்பெருக்கையும்சின்ன
பின்னப்படக் கொன்று பகைவரைக்கடந்து சூரியன் அஸ்த
மானகிரியிற்போகுமுன்னம் எமதுகர்த்தனுகிய.சரவணபவன்
திருவடிகளைத்தரிசிக்கப்போவேனெனத்தீர்மானித்துக் கொண்
டவராய் அப்படிக்கு இந்தவிராசகுமாரனையும் அவுணவீரரை
யுங்கண்டதுண்டப்படவாட்டி அந்திபடுவதற்குமுந்தி வெற்றி
பெற்று மீளாமற்போவேனுயின் ஆறுமுகேசன் அடியனுக
மாட்டேனென்று பிரதிக்கினை செய்துக்கொண்டு வெற்றிவே
லாயுதப்பெருமாளினது செந்தாமரைமலரையொத்த திவ்
விய சரணுரவிந்தங்களைத் தியானித்துத் திக்குனேக்கிப் போ
ற்றி உயுத்த சன்னத்தனுய் உருத்துச் சத்தசா கரங்களு
ங் கொதிப்பெடுத் தடங்கவும், சத்தகுலாசலங்களுங் கிடு
கிடாய்க்கவும் அண்டப்பித்திகையும் திசைகளும் பூமி ஆகாய
மெங்குந் தத்தளித்துக் கலங்கவும் வெற்றிமாலை புரண்டுக்
கொண்டிருக்கின்றபுசங்களைத்தட்டி உலகங்களெங்கும் இதெ
ன்னஉற்பாதமென்று திகிற்பட்டு வாடும்படிக்குச் சிருங்க
நாதம் அட்டகாசங்களைச்செய்து வலியகரங்களைப் பிசைந்துக்
கொண்டு இராசகுமாரன் வரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற
வேளையில் அப்பேரொலியானது பெருத்துச்செவிகளிற்பட்ட
மாத்திரத்தில் நவரத்தினமயமாய்ப் பருவதங்களைப் போ
லோங்கியிராநின்ற தேரணிகளின்மீதில் வீற்றிருக்கின்ற
சூரர்களுந் திசைக்களிறுகளையொப்பாகப்பாரித்து வலிபெற்
றிருக்கின்ற மதயானைகளின்மீதேறிவந்த வீரர்களும் வாயு
வேகத்தினும் மனேவேகத்தினும் மேலிட்டுத்தாவவல்ல மல்ல
கதி மயூரகதி முதலிய சிறந்த நடைகளைவாய்ந்த புரவிக்கூட்
டங்களின்மீது வீற்றிருந்து தங்களினத்தாரைக்கொன்ற பழி
களைத்தீர்த்துக்கொள்ள நினைந்து வீரங்களைப்பேசிவந்த சூரர்
களும் சகலாயுதபாணிகளாய்த் தயிரிய வுச்சாகங்களுடன்
கொல்லுவோம் வெட்டுவோம் குத்துவோமென்று பற்பல
தீரங்களைப்பேசிக்கொண்டு விருஷபங்களைப்போலப் பாதங்
களைப் பெயர்த்துவைத்து நடக்கின்றசேனைகளும் இடியின்
முழக்கத்தைக்கேட்ட சர்ப்பக்கூட்டங்களைப்போலத் திடுக்
கிட்டு நடுநடுங்கி மனந்தாபரியாமற் கைகால்களுதரலெடுத்
துச் சரீரமெங்கும் வியர்க்கப் பிரமை கொண்டவர்களாய்
ஒருவரையொருவர்பார்த்து இதனைப்பேசுகின்றனர், சருவசங்
காரகாலத்தில் அண்டரண்டபுவனங்களையும் அடக்கி அதி
லடங்கியிருந்த எறும்புமுதல் யானை யீருகச்சொல்லாநின்ற
எண்பத்துநான்கு நூறுயிரசீவபேதங்களையும் நாசஞ்செய்து
நித்தியானந்த சுகத்திற் சிலகாலங் களித்திருக்கும்படியாய்க்
கிருபையுற்ற உருத்திரமூர்த்தியானவர் கர்ச்சிக்கின்ற சத்
தமோ அல்லது அக்காலத்திலெழுந் துலகங்களை யழிக்கும்
பெரும்புறக்கடலாதிய சாகரங்களின் ஒலியோ பிரசண்ட
மாருதத்தின் முழக்கமோ அண்டங்களனைத்தும் இடிந்ததினுற்
பெருத்தசத்தமோ இப்போதுநாம்கேட்டதெனத் தத்தளித்து
யாதுந்தோற்றுமல் மயங்குகின்றபோது போரைவிரும்பி
யட்டகாசஞ்செய்த வீரவாகுதேவர் முழக்கமானது பரிமள
புஷ்பமாலை புரளும் புயாசலங்களைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவி
னது இருபதுசெவிகளினும் கோடையிடிகளைப்போல வீறி
நுழைந்தமாத்திரத்தில் மனம்நடுக்குற்றுத் தியங்கி இதனை
எண்ணுவதாயினுன், ஈரேழுபதினுலுலகங்களினும் இதுவரை
யினும் இத்தகைய பேரொலியுண்டாயதைக் கேட்டதில்லை
இப்படிக்கொத்த சத்த முண்டாகியதற்குக் காரணமென்ன
மோ தெரியவில்லையே யென்று சங்கையுற்று பக்கங்களிற்
கைகட்டிநிற்கின்ற சிலதூதரைப்பார்த்து இப்போது முழங்
கிய சத்தமுண்டாகியகாரணத்தைத்தெரிந்து அதிசீக்கிரத்தில்

வந்து அறிவிக்கக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டுத் தூண்டுமு
ன்னிலையில் தன்தேரைச்செலுத்தும் பாகனாகிய விஜயனென்ப
வன் கடிதினெழுந்து சேவித்து மகாராசகுமாரனே! யிதனை
க்கேட்டருள்க.—அடியேன் சுலபத்தொழிலைச்செய்பவனென்
றுநினைந்து நான்சொல்லுங் காரணத்தைத் தீர்க்காலோசனை
செய்யாமல் இகழ்ந்துவிடவேண்டாம் இதனுண்மையைச் சற்
றுநேரத்தில் தேவரீர் அறியப்போகிறீர் அதென்னவெனில் அ
ளவற்றசேனாசமுத்திரஞ் சூழத்தக்கதாக நீர் சண்டைகொடுக்
கவருவதைப்பார்த்து இந்தச் சிறந்த பட்டணமழிவதாகப் பா
லசுப்பிரமணியன்விடுத்த தூதனானவன் போரைவிரும்பி அள
விறந்த வெள்ளக்கணக்கில் வருகின்ற வீரர்களைக் கிஞ்சித்தும்
மதியாமற் கொக்கரித்த சத்தமாகும் இப்போதெழுந்த ஓசை
யானது இதுவே யிப்படிக்கிருக்குமாகில் அந்த வீரவாகுவின
து புயவன்மைகளைச்சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதை நினைந்
து மேல்நடக்கவேண்டிய காரணங்களைத் தேடுவீரென்று மதி
யூகியாகிய தன்சாரதி பேசிய நீதியானது செவிகளிற் புகுமு
ன்னம் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கோபித்து விழிகளில்
அக்கினிப்பொறிகள் சிதறவும் வாயிற் புகையும் அனலு மெழ
அண்டங்களதிர நகைத்துச் சுவாலையெழப் பெருமூச்செறிந்து
சீறி ஓ, பாகனே! என்னசொன்னாய் என்சவுரியங்களையும் பு
யவன்மைகளையும் அளவற்ற போர் முன்னிலையிற் கண்டிருந்
தும் தெரியாதவர்களைப்போல ஓர் பாலகன் செலுத்திய தூதன்
பெருமிதங்களை முயற்சியாகக் காட்டவந்தனை யிதோபார் நா
ன்போய்க் கணப்போதில் அவன்வீரத்தையும் கர்வத்தையும்
என்புயவன்மையினா லடக்கிக் கைப்பிடியாகப்பற்றி யிருபுய
ங்களுஞ்சேரப் பாசத்தினா லிறுகக்கட்டிக்கொண்டுபோய் ஆயி
ரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்த் தேவர்களை யடிமை
யாகப்படைத்த பிதாவின் சன்னிதானத்தில்விட்டு அவர்களித்
து அவனுக்குத்தக்க தண்டனையைச் செய்யப்பார்ப்பேன் இ
தனைச் சீக்கிரத்தில் காணப்போகிறாய் இது சத்தியமாகிய வ
சனமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது முன்னணியிற்
சென்ற அவுணவீரர்கள் தங்கள் கட்டளைகளுக் கடங்கியிருக்கி
ன்ற நால்வகைச்சேனைகளையும் பதுமயூகம் சகடயூகம் காருட
யூகம் இவ்வரிசைப்படிக்கு அணிவகுத்து உயுத்தசன்னத்தரா
ய் ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கொதித்துச் சீறித் தங்களுக்
கெதிரில் தமதிரண்டு பாதங்களும் புசங்களும் கரங்களும் சே
னைகளாகவும் படைகளாகவுங்கொண்டு வீரசிங்கத்தைப்போ
ல லகுக்கொண்டு நிற்கின்ற முருகப்பெருமாள் தூதனாகிய வீ
ராதிவீரனைக் கடலைப்போல இரைச்சலிட்டுக்கொண்டுவந்த நா
ல்வகைச்சேனைகளும்வளைந்து வீராவேசங்களினாற் கொக்கரி
த்துச் சில அவுணர் தங்கள் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற வலி
ய விற்களைவளைத்து நாணேற்றித் திக்குகளதிரக் குணத்தொனி
செய்து குரூரமாகிய அர்த்தசந்திரபாண முதலிய கணைகளை
யமோகமாகக் க்ரவேகமாய்ப் பிரயோகித்த மாத்திரத்தில் அ
ப்படைகளினாற்று புகைந்து தீப்பொறிகளை யிறைத்து குறுகு
றென்னும் ஓசையைக்காட்டிப் பலதிசையினும் வேகமாய் வர
வும், சிலவீரர் கோபித்துத் தங்கள் கரங்களிற் பற்றியிருக்கு
ம் முசலம், குந்தம், கப்பணம் இவற்றினைக் குறிகொண்டு செ
லுத்தவும், சிலர் பாரித்திராநின்ற தண்டாயுதங்களைச் சுழற்
றியெறியவும், சிலர் சூலாயுதங்களை மார்புக்கிலக்காகக்கடாவ
வும், சிலர் பிண்டிபாலம் மழுவாயுதங்களைவிட் டார்ப்பரிக்கவு
ம், சிலர் நிணங்களைப்பூசிவிளங்கும் அலகையுடைய வேல்களை
றிவ்வு றிவ் வென்றெறியவும், சிலர் சக்கரங்களைக் கரகரெனச்
சுழற்றிவிடவும், இவ்விதங்களாக விஷத்தைப்போல உலகங்க
ளுக்குக் கொடுமைகளைச்செய்துவரும் பாதகராகிய விராட்சத
ச்சேனைகள் மிகுத்த கோபங்களுடன் செலுத்திய ஆயுதவிதங்
களனைத்தும் சீறிக்கொண்டுவந்து பிரமனை நெடுநாள் சிறையி
ல்வைத்த சுப்பிரமணியக்கடவுள் தூதனான வீரவாகுதேவரு
டைய அனலையொத்த திருமேனியிற் றாக்கியமாத்திரத்திற் சரீ
ரமுற்றும் உதிரம்பீரிட்டு அந்திவானத்தைப்போலச் சிவந்து
காட்டவும், மேலும் உதயகாலத்தில் ஒளிமழுங்கி வட்டமாய்
க் கிழக்குத்திசையிலெழுந்த சூரியபிம்பத்தினிடத்திற் கொஞ்
சங்கொஞ்சமா யுண்டாகுங் கிரணங்களைநிகர்த்தும் விளங்கிய
காலத்தில் எமதையனாகிய வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம்
பிரவேசித்து மான்கூட்டமத்தியிற் சடுதியிலொரு வேங்கை
யானது பாய்ந்தகாலத்தில் மதிகெட்டழிவதைப்போல இரா
ட்சதச்சேனைகளை வளைத்துக்கொண்டு சின்னபின்னப்படக்கண்
டிக்கத்தொடங்கினர். அதெப்படியென்றால் கோடிகோடிக் க
ணக்கில் சூரர்களாகிய சத்துருக்களினது சிவந்து விளங்குஞ்
சிகைகளைப்பற்றிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிப் பூமியில்மாறியும் ப
ருவதங்களில் மோதியும், திக்குகளில்வீசியும், இப்படிக்கு நி
மைப்போதிற் கணக்கிறந்த படைகளைக்கொன்றும் விறி மேல்
வருகின்ற சரங்கள் எறியாயுதங்கள் முதலானவைகளை நீண்
ட கரங்களினாற்பற்றி அக்கினியெழும்பும்படிக்குப் பிசைந்து
துகள்படவூதியும், ஓவென்றலறச் சிலராட்சதரை மந்தரகிரி
போன்ற பாதங்களினாற் பூமியிற்றேய்த்தும் வண்டில்-அச்சு-
மச்சு-குத்துக்கால்-கொடிஞ்சி முதலியவைகளினாற் சோடித்
திருக்கின்ற சித்திரத்தேர்களை வாரிவாரி அண்டத்துக்கப்புறத்
தெறிந்தும் மும்மதங்களை யாற்றைப்போ லொழுகும் பருவ
தாகிருதியாகிய யானைக்கூட்டங்க ளளவற்றதைச் சேர்த்துத்
துதிக்கைகளைப்பற்றி ஒன்றுடனொன்றைமோதிக் கடலினிடத்
தெறிந்தும் அலைகளைப்போலத் தத்தித்தாவிப்பாயும் புரவிக்கூ
ட்டங்களை யணியணியாய்ப் பாதங்களினாலுதைத்துத்தள்ளியு
ம், சிலவற்றைவாரி யிராட்சதவெள்ளங்களின்மீதுகடாவித் து
ள்ளத்துள்ளக்கொன்றும் நால்வகைச்சேனைகளிற் சிலவற்றை
ப் பாதங்களினாலெற்றிப் பெரும்புறக்கடலில்விழுந்து மூழ்கச்
செய்தும் சில அவுணர்களை யிருகால்களையும்பற்றிப் பிளந்தெ
றிந்தும் சிலரைப் பாதங்களினா லதுக்கிக் குயவன் மண்ணைமி
திப்பதைப்போல உதிரமாம்சங்களேகமாய்க் குழம்பத்துவைத்
த்தும் சிலரைத் துள்ளித்துள்ளிவிழச் சிரங்களைக்கிள்ளிப் பந்
தைப்போல வானத்திலெறிந்தும் சிலரை மந்தரம்போன்ற பு
சங்களினாற்றாக்கிப் பனையைப்போல மறிந்து விழும்படிக்குத்
தள்ளியும் சிலரைப்பற்றிச் சம்பாத்தாளறைவதைப்போலப் ப
க்கங்களிலிருக்கின்ற கோபுரங்களிலடித்துக் குப்பல் குப்பலா
கப்போட்டும் சிலரைத்துடிக்கத்துடிக்கமிதித்துங் கோபந்தணி
யாமற் பக்கத்தில் வானத்தையளாவித் தழைத்திருக்கின்ற ம
ரங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறென வலசாரி யிடசாரியா
கச் சுழற்றிச் சாடும்போது கரங்கள்வேறு சிரங்கள்வேறு தலை
கள்வேறுவேறாய் விழுந்துருளக்கொன்றும் சிலரை பூமியிற்கு
ப்புறவிழ உதைத்துத்தள்ளியுங் கோபமாறாமல் இரதகஜதுரா
கபதாதிகளைக் கோடிகோடியாக ஒன்றின்மேலொன்று விழுந்
து சாகும்படிக்குக் கைகளினாற்குத்திக் கிடத்தியும் பருவதசி
கரங்களின்மீது சிங்கம் பாய்வதைப்போலச் சிரமலைகளிற்று
வி அவ்விடங்களிற் பதுங்கியிருந்த இராட்சதரை ஓரறையினா
ற் பூமியைக் கவ்விக்கொள்ளத் தாக்கியும் சிலர் பற்களுதிரவும்
சிலர் விழிகள் தெறிக்கவும் சிலர் வாய்பிளக்கவும் சிலர்மார்பு
கிழியவும் சிலர் மண்டைதிறந்து மூளைதெறிக்கவும் சிலர்கபோ
லம்நெரியவும் சிலர் வயிறுபீறுண்டு குடல்கள்சரியவும் இவ்
விதங்களாகச் சின்னபின்னப்படச் சாடிவரும்போது சூரபது
மன்புத்திரனுக்குப் படைத்துணையாகச் சூழ்ந்துவந்த இரதங்க

ளனைத்தும் வண்டில்வேறு அச்சுவேறு மச்சுவேறு பீடம்வேறு குத்துக்கால்வேறு கொடுங்கைவேறு கொடிகள்வேறு குடைகள்வேறுவேறாகவுருளவும் அவற்றிற் பூண்டிருக்கின்ற புரவிகள் சாரதிகள் கண்டதுண்டப்பட்டழிந்துபோகவும் யானைப்பந்திகள்சிதறி முகபடாமற்றும் மத்தகம்பிளந்தும் துதிக்கை துணிந்தும் தந்தங்கள்முறிந்தும் பற்கள்கொட்டுண்டும் உரலையொத்த கால்கள் வெட்டுண்டும் வால்கள்சிதறியும் பாகனுருண்டும் இவ்வண்ணமாக மாளவும் புரவிக்கூட்டங்கள் சிதைந்தும் இரத்தினமயமாக விருக்கின்ற முகவணிகள் கடிவாளங்கள் நுறுங்கியும் பிடரிமயிரலையத் தலைகள் அறுபட்டும் பட்டினுஞ் சரிகையினுஞ் சோடித் தணிந்திருக்கின்ற சேணிகளுடன் முதுகுகள்கிழிந்தும் இருபாரிசங்களினுந் தொங்கவிட்டிருக்கின்ற கவரிகள் திசைகளிலிறைந்தும் பொன்னினாற்செய்த வண்டையங்கள் சத்திக்கும் கால்கள்தறிந்தும் இவ்விதங்களில்மாண்டும் சிவந்த சிகையையுடைய விராட்சதர்கள் சிரங்கள் வெட்டுண்டும் பற்கள்தெறித்தும் வாய்பிளந்தும் பருவதங்கள்போன்ற புசங்கள்சரிந்தும் பதக்கங்கள் சரப்பளிகள் புரளும் மார்பு திறந்தும் வயிறுசரிந்தும் கடகங்களணிந்த கரங்களொடிந்தும் வீரகண்டைகலிக்குங் கால்களற்றும் தொடைகள் முறிந்தும் இவ்விதமாகக் களமெங்கும் மாண்டுருளவும் இப்படிக்கு வீரவாகுதேவர் காட்டழலைப்போலவும் சுழற்காற்றையொத்தும் வளைந்து வளைந்து சாடுகின்ற தருணத்தில் அளவற்றவெள்ளம் இரதகசதுரகபதாதிகள் சின்னபின்னப் பட்டுமாண்டுபோக நின்ற சிலராட்சதர்கள் தாபரிக்கமாட்டாமல் நாலுமூலைகளினுமிறைந்து ஓடியொளித்தனர். அக்காலத்திற் சண்டையுமொடுங்கியது. இதனால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்று தேவர்கள் முதலானவர்களை ஏவல்கொண்ட சூரபதுமன் பெற்றிருந்த கீர்த்திகளும் மங்கிப்போகும்படிக்குச் சேனாசமுத்திரங்கள்முற்றும் பட்டபாட்டையுர் அதன் ஜயவுச்சாகத்துடன் நிற்பதையும் சூரபதுமன்குமாரனுக்குச் சக்கிரரட்சகராகவந்த தோழர்கள்கண்டு அம்மம்ம? இதென்ன அதிசயமாகவிருக்கின்றது. ஒரு நிமைப்போதிற் சமுத்திரத்தைப்போல இணைந்து சூழ்ந்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளையும் ஒருவன் யாதொரு துணையுமில்லாமல் ஆயுதங்களைக் கரத்திலெடாமல் மராமரமொன்றினாற் கொன்றனன். வீரனென்றுசொல்லுவது இவனுக்கேதகும், ஆனால்தான் என்னவாச்சுது நம்முடைய விற்சாதுரியங்களினால் இவன் கருவத்தையடக்கிக் கட்டிக்கொண்டுவந்து இராஜபுத்திரனாகிய நமது தோழனுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுப்போமென்று சபதங்கள்பேசி ஓடுகின்ற சேனைகளைமடக்கிப் பயப்படாதீர்கள், இதோ சத்து நேரத்தில் நமதுபகைவனைக் கண்டதுண்டப்படக் கொல்லுவோம் க் கூடுவங்கோள் நில்லுங்கோளென்று தயிரியங்களைச் சொல்லிம்பி புகும்போது மிகுந்திருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளும் திருங்களைச்[illegible]த்தட்டிக்கொண்டு சிருங்காதங்கள் அட்டகாசத்தினால் மாரிகால அதனைவளைந்து சாடவேண்டுமென்கிற வயிரசமாகக்கூடிக் கோலத்தில் நதியானது பெருகுவதைப்போல ஏதோழனைக்கலந்தாக்கரித்துக்கொண்டு வந்து இராசகுமாரன் ச் சமுத்திர வெள்ள சருவசங்காரகாலத்தில் மகம்மேருகிரியை லையைப்போல செம்பிமானது சூழ்தொலிப்பதுபோல மதயாத்துக்கொண்டு பாரித்த மாய் நிற்கின்ற வீரவாகுதேவனாவலைனைற்றி பூமியதிரத்தக்கதாயிற்கனை வட்டாகாரமாகவளைத்து நாதிரமுதலிய கொடிய பாணங்க் குணத்தொனிசெய்து தேவாஸ்க்களும் பருவதத்தின்மீது டேக்களைக் கார்காலத்திற் சத்தமேகச் சிலர் பிரயோகிக்கவும், ஷெய்வதுக்கொப்பாக அபரிமிதமா
வல் - சூலம் - கப்பணம் - பிண்டிபாலம் - சக்கரம் - முசலம் முதலாகிய ஆயுதங்களைப் பலர் வேகமாய்வீசவும், இவ்விதங்களாய்க் கொடிய போரைச் செய்கின்றதைக்கண்டு வீரவாகுதேவர் சீறித் தமது கரத்தில் காலதண்டத்தைப்போலவிளங்கும் மராமரத்தைக் கரகொனச்சுழற்றி யிடசாரிவலசாரியாகத்திரிந்து எதிர்த்துவந்து போர்செய்கின்ற இராட்சதகுமாரர்கள் அவர்களுடன்வந்த சேனாசமுத்திரங்களையும் வளைத்துக்கொண்டு சாடும்போது சித்திரங்களெழுதியிராநின்றமத்தகங்கள்பிளந்தும் கற்றூணைப்போலப்பாரித்திராநின்றகால்களற்றும் பனையைப்போலசைந்திருக்கிற துதிக்கைகள்வெட்டுண்டும் தந்தங்கள்முறிந்தும் முறத்தைப்போலஅசைந்திருக்கின்ற செவிகள்பறந்தும்இவ்விதமாகயானைக்கூட்டங்கள்மாண்டும் செம்பஞ்சூட்டிச் சாமரைகளைப்போல வீசும் வால்கள்தறிந்தும் நவரத்தினமயமாகியவண்டயங்களணிந்தகால்கள் முறிந்தும் பின்னலிட்டுக் குச்சுகள்தொங்கும், பிடரிமயிரையுடைய கழுத்துகள் வெட்டுண்டும், இவ்விதமாகக் குதிரைப்பந்திகள் அதப்பட்டும் தட்டுகுலைந்து மொட்டழிந்து அச்சுமுறிந்து வண்டிஉருண்டு மச்சுகள் பறந்து கொடிகுடைமுதலிய சிங்காரங்கள் மங்கியும் சாரதிகள் குதிரைகள் சிதைந்தும் இவ்விதமாகத் தேர்கள் சின்னபின்னப்பட்டும் குதையோடுகுதை சேரவளைந்து சரவருஷங்களைப் பெய்யுந் தனுசுகள் முறிந்தும் பிரயோகித்த ஆயுதங்க ளதப்பட்டும் சிரங்கள் நெரிந்தும் மார்பு பிளந்தும் வயிறுகிழிந்தும் சதைகள் சரிந்தும் கொடுமைபேசிய வாய்கிழிந்தும் இப்படிக்கு இராட்சத வீரர்கள் மடிந்தனர், இக்கோலமாய் நால்வகைச்சேனைகளும், அதப்பட்டுப்போனதை வச்சிரவாகுவினது தோழரான பாலகுமாரர்கள்கண்டு உருத்திராகாரமாய்க் கோபித்துத்தேர்களை முடுக்கிக்கொண்டு வந்து முன்பின்பாராமல் பாரித்தவிற்களை வளைத்துக் குணத்தொனிகாட்டிக் குரூரமாகிய பாணங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச் செலுத்துகின்ற காலையில் அப்படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் அனலையும் புகையையும்வீசிக்கொண்டுகோடையிடிகளைப்போலக்குமுறிப்பற்பலகொடுமைகளைக்காட்டி மேலிட்டு வருவதைவீரவாகுதேவர்கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துக் கரத்திற் பற்றியிருந்த மராமரத்தைச்சுழற்றி மோதியகாலத்தில் அதிக உக்கிரத்தைக்காட்டிவந்த பாணங்க ளனைத்தும் துகள்பட்டுப் பறக்கவும், அவற்றினைச்செலுத்திய பாலகுமாரர்கள் கரங்க ளற்றும் தோள்கள் சரிந்தும் வீரபட்டமணிந்த நெற்றிகள் பிளந்தும்சிரங்களற்றும் நாசிகள் துணிந்தும் புஷ்பமாலைகள் புரளும் மார்புகிழிந்தும் வீரகண்டையணிந் திருந்த கால்களொடிந்தும் தாங்கள் பெற்றிருந்த வரப்பேறுக ளழிந்தும் வலியும் வீரமுமடங்கி மங்கும்படிக்குச் சாடியும் இஃதன்றியிற் சிலரை வாயுரப்பினாற்கொன்றும், சிலரைக்குத்தினால் மாய்த்தும் வெறித்தபார்வையினாற் சிலரைவாட்டியும் சிலர் உதைத்துக்கொண்டு சாகும்படிக்குரப்பியும் இவையன்றியும்பலவீரரையும் யானைகுதிரைகளை கரங்களினால் வாரிவாரிமேகங்கள் சஞ்சரித்திருக்கின்ற வானவெல்லையினும் மகரமச்சங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற பெரும்புறக்கடலினும் சரபசார்த்தூலம் சிங்கம் புலி முதலிய மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற பருவதங்களினும் ஆரணியங்களினும் கான்யாறுகளினும் விழுந்துமாளும்படிக்கு வீசியும் இப்படிக்குக் கோலாகலப் போரைச் செய்துவருகின்றபோது இராட்சதர் பிராணன்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போகவருகின்றயமதூதர்களிற் சிலர் சிலவீரர்கள் குத்துயிருடனிருப்பவர்கள் சமீபத்திற்போகு முன்னிலையில் அவர்கள் பார்வையின் கொடுமைக்குப் பயந்து சமீபத்தினும் போகவஞ்சிவீரவாகுதேவனா வணங்கித் தங்கள்வருத்தங்களைமுறையி

ட்டுக் கொள்ளுபவர்களை யாதரித்து பயப்படாதீர்களெனக் கையமர்த்தி வைவசுதபட்டணத்தில் நவரத்தினமயமாக விளங்குஞ் சபையிற் சித்திரவிசித்திரங்களாகச் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து சித்திரகுத்தனென்னுஞ் சம்பிரதிகள் பூலோகத்தி லிராநின்ற பிராணிகள் ஆயுள் முடிவையும் அவைகள் செய்திருக்கின்ற நன்குதீங்குகளையும் படித்துப்படித்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருவதைக்கேட்டு அதற்குத் தகுதியாகிய தண்டனைகளைக் கட்டளையிட்டுக்கொண்டு நீதியைசெலுத்திவரும் யமதருமராசன் முன்னம் விழத்தக்கதாகக் கணக்கிறந்த கொடியமனதைப்பெற்ற இராட்சதவீரரை வாரியெறிந்தும் பலரை அவுணர்பிரானுகிய நிருதிவாசஞ்செய்யும் நகரத்தில் விழவீசினர், அதைப்பார்க்குமிடத்தில் இவர்கள் ஓரினமாதலால் பிராணேசமாய்க்கூடிக் களித்திருக்க நினைந்து சேர்த்ததைப்போற் காட்டவும், சண்டைமுகத்தில் அடியுண்டு விழுந்து கிடக்கின்ற இராட்சதவீரர்கள் பிராணன் துடித்திருப்பதைக்கண்டு அவர்களை வீரசொர்க்கத்திற் சேர்க்கும்படிக்குத் தேவர்வருந்தி விமானங்களைக் கொண்டு வராமலும் அண்டயோனியெனநின்ற சூரியன்பிளந்து வழிவிடாமலும் ரணரங்கசூரராகவிருப்பவர் சேரவேண்டியசிறந்த பதங்களிற் கணக்கிறந்தவர்களைச் செல்லவெற்றியும் அஷ்டதிசைகளைப்போற்றியிருப்பதை நீங்கப்படாமற் பசியினுலுழன்றிருக்கின்ற திசைக்களிறுகளுக் கிரை போடுவதைப்போலச் சிலரை அத்திசைகளில் வீசியும் சமுத்திரச் சலத்தையுண்டும் உதராக்னி தணியாமல் காந்திக்கொண்டிருக்கும் வடவாமுகாக்கினியானது திருப்தியாசப்பொசித்துக் களிக்கும்படிக்கு அதனிடத்துச் சிலரைவீசியும் இவ்விதங்களாகச் சுப்பிரமணிய தூதனுகிய வீரவாகுதேவர் பகைவர் சின்னபின்னப்படும் படிக்குச் சாடியபோதுகொக்கரித்துவந்த சேனசமுத்திரமும் அதுகளுக்குத் தலைமைபெற்றுப் போற்றியிருந்த வீரர்களும் நிமைப்போதில் அதப்பட்டிருந்த விடந்தெரியாமல் மறைந்தகாலத்தில் தப்பிய சிலராட்சதர்கள் நடுநடுங்கிவலியற்று மானமும் நாணமுமிழந்துபயப்பிராந்தியினுல் நாலுமூலைகளினும் ஓடி அஷ்டதிசைகளினும் தீவுகளினும் வானவெல்லைகளினும் ஆரண்யங்களினும்கான்யாறுகளினும் பருவதங்களினும் பதுங்கினர், இப்படிக்குமாண்டும் புறந்தந்தும் தன்சேனைகளனைத்தும் மறைந்துவெள்ளிடையாக விருப்பதை வச்சிரவாகுகண்டு பிரமித்தவனுய் இதனை யெண்ணுகின்றுன், நம்முடனிரைந்துவந்த சேனைப்பெருக்கும் படைவீரர்களும் பிராணசினேகமாக விருந்த பாலகுமாரர்களும் அதப்பட்டுக் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஏனென்று சொல்ல ஒருவரையுங் காணேன் இராஜராஜ பரமேஸ்பரனுக்குப் புத்திரனுகப் பிறந்தநான் தவியனுகுங்காலமும் நேர்ந்ததேகர்த்தனேயெனக் கிலேசித்துவாடியும் இராட்சத குலத்தி லுதித்தவனுதலால் மானமானது தூண்ட உடனே கோபம் பிரவேசித்து பற்களைக் கறகறென்க்கடித்து விழிகள் சிவந்து அனற்பொறிகளை யிறைத்துப்புருவம்நெற்றியிலேற வடவையைப்போற்சீறிச் சாரதியைப் பார்த்து அதிசீக்கிரத்தில் நமது தேரைத் துரத்திப்போய் அதோ நிற்கின்ற தூதன் முன்னம் விடக் கடவையெனக் கட்டளையிட்ட வசனமுடிவதன் முன்னம் சூரியன் தேரை நடத்தும் அருணனும் நாணும்படிக்கு மனோவேகத்துக்கு முந்தி குதிரைகளைத்தூண்டி வீரவாகுதேவருக் கெதிரிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தினன் கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இப்படிக்குச் சூரபதுமன் குமாரன் வீராவேசத்துடன் ஜயத்தைப்பெற்றுப்போக நினைந்து மேலிட்டு வருவதைப் புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய தூதன்கண்டு அதிகசந்தோஷத்தையடைந்தவனுய்ப் பூமண்டல முற்றினும் ஓரடியிலளந்த மகாவிஷ்ணுவைப் பார்க்கினும் உயர்ந்தவனென்று சொல்லும்படிக்கு அண்டமுகடானது சிரத்திற்ருக்க ஓங்கிவளர்ந்து மண்ணுலகைப் பாதங்கள் மூடவும் புயாசலங்கள் ஆகாயத்தை மறைக்கவும் கிரீடமானது அண்டகோளகையைத் தாவும்படிக்குநிமிர்ந்து நின்று பாதங்களை யசைக்குந்தோறும் அச்சுமையைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன் தன்னுயிரஞ் சிரங்களைக்கொண்டு பூமியைச்சுமந்துவாடி யிதுவென்ன அற்புதமாக விருக்கின்றதென்று மயங்கவும் பூமண்டலமானது நெக்கு விட்டுமயேந்திரபட்டணமெங்கும் இடிபட்டுப் பாதலத்திற் சேரவும், அண்டகடாகங்குலுங்கவும் ஆர்ப்பரித்துத் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபிரானுக்குப் பாணமாகவும் தன்னையவமதித்த இரணியன் வரமுயற்சிகளையும் புயவன்மைகளையும் ஆணவத்தையும் உதிரத்தையும் பிராணனையுங் கிரகித்து உலக உபாதியைத் தீர்க்கும் பொருட்டுக் கற்கம்பத்தில் முளைத்தெழுந்த நாரசிங்க மூர்த்தியுந் திடுக்கிடும் படிக்குச் சுவாலை யெழநகைத்துச் சொர்க்கமத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோக வாசிகளும் சபாசென்று மெச்சும் சாமர்த்தியனுகிய வீரவாகுதேவர் ஒருதரம் கர்ச்சித்த மாத்திரத்தில் அவ்வொலியையும் நகையினதிர்ச்சியையும் சூரபதுமன் குமாரனுகிய வச்சிரவாகு கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டு மனஞ் சுழலச் சற்றுநேரம் திகைத்திருந்து பத்துசிரங்களையும் அசைத்து நல்லகாரியம் எப்படிக்கிருந்தபோதினும் இவன் வீருப்பையடக்குவேனெனப்பேசி அக்கினிகொட்டும்படியாக விழிகளை யுருட்டி விஷ நாகம்போற்சீறி வடவாமுகாக்கினியைப் போலக் கொதித்து வீரனைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான், ஓ தூதனே உன்புசபல பராக்கிரமத்துக்கு மெச்சினேன் வீரவாகுவென்பது உனக்குத்தகும் இத்தகையசேனைவெள்ளங்களைக்கண்டும் சற்றும் அஞ்சாமல் எதிர்த்த உன்தயிரியத்துக்கு யாவரையும் ஒப்புச்சொல்லக் கூடவில்லை என் கண்கள்காண இக்காலத்தில் நீ செய்த சண்டைக்கு நிகராய் முன்னோர்களில் யாவரையுங் குறிக்கமாட்டேன் புவனங்களதிரக்கர்ச்சித்தது உன்வல்லபத்துக்குத் தகுமெனப் புகழ்ந்தவனுய் ஓ வீரனே உன்னுடனெதிர்த்துப்போராடிய ஜயசாலிகளாகிய சேனைத்தலைவரையும் ரதகசதுரகபதாதிகளின் பெருக்கையும் வென்றேனென்கிற கருவத்தைப்பெற்றிருக்கிறதாகக் காணுகின்றது, அந்த வீருப்பைவிட்டுவிடக்கடவையினிசிலநேரத்தில் உன்னுணவத்தையடக்கிக் கைப்பிடியாகப்பற்றிகட்டிக்கொண்டுபோய் அண்டங்களனைத்தையும் வென்ற சவுரியவானுகிய என்பிதாவின் முன்னம் விடக்கடவேன், இதைகெட்டியாய் நம்பி அதற்குத்தக்கபடி சாக்கிரதையாயிருப்பாயென்றுபேசிய வாசகங்களை வீரவாகுதேவர் கேட்டு நகைத்து ஓ, அசுரேந்திரகுமாரனே வீண்வார்த்தையாலுவதிற் பிரயோசனமொன்றுமில்லை உன்னை ஜயித்துப்போகும்படியான முயற்சிகளைப் பார்ப்பேன் நீயும் அவ்வாறே என்னைவெற்றிபெற ஆசைகொண்டிருக்கலாம் அப்படிக்கிருக்க உன்னைநான்கண்டிக்கிறேனென்றும் என்னை நீகட்டிக்கொண்டுபோவேனென்றும் வீரங்கள் பேசுவதிற் பயனென்னை வினைவில் சண்டைக்காயுத்தப் படுவையாகில் தோற்புகெலிப்பு உடனே தெரிந்துபோகிறது அக்காலத்தில் கண்டவர்கள் இவன்வீரனென்று புகழவேண்டுமென்று நீதிமானுகிய வீரவாகுதேவர் சொல்லிமுடிவதற்குமுன்னம் சூரபதுமன் குமாரனுகிய வச்சிரவாகுகோபங்கொண்டு தன்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவில்லை வட்டாகாரமாக வளைத்துக் குணத்தொனிகாட்டி விஷம் பூசிய கூர்மையாகிய அலகைப்பெற்று சமுசிறகுகள் பூண்டிருக்கும் ஆயிரங்குரூரமாகிய பாணங்களைக் கா

வேகமாய்ப்பூட்டி வீரவாகுதேவர்கண்டத்துக்கும் புசங்களுக்கும் மார்புக்கும் குறிகொண்டு செலுத்தித் திசைகளதிரும் படிக்கு ஆர்ப்பரித்தனன், அந்தபாணங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் இடி புகை மின்னல் அனற்பொறிகள் முதலிய கொடுமைகளைக்காட்டி வடவாமுகாக்கினியைப் போலச்சீறி அதிகமகிமைகளுடன் மேலிட்டுத்தன்மேல் வருவதைக்கண்டு நீண்டதமது கரத்தைக்கொண்டு அதுகளனைத்தையுஞ் சேர்த்துச் சுள்ளிகளைப்போல முறித்தெறிந்து சலனமற்று நிற்கும்போது தானெவிய பாணங்கள் முற்றும் துகள்பறந்து போனதை வச்சிரவாகுகண்டு மனம் பொறாமல் ஆலகாலத்தைப் போலக் கோபித்துமீளவும் நாரியைச்செவ்வையாக விறுக்கிப்பதினாயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களை ஒருமுனையிற்பூட்டி வீரவாகுதேவர் மார்புக்கு லக்குபார்த்துத் தூண்டியபோது அப்படைகள் சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறிக் குறுகுறு வென்னும் ஓசையுடன் விஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு மேலிட்டு வேகமாய் வருவதைக் குமார தூதன்கண்டு நகைத்து முன்னந் தன்னுடன் போர் செய்தழிந்துபோன இராட்சதவீரர் கரத்தில் நின்றுகளத்தில் விழுந்துகிடக்கிற பாரித்த இருப்புலக்கை ஒன்றையெடுத்துக் கொண்டு கிறுகிறென சுழற்றிக் கோட்டுப் புள்ளையடிப்பதைப்போலத் திக்குகளெங்கினுமிறைந்து போகும்படிக்குச் சாடியபோது அழிவற்ற பாணங்களானவை முசலத்தினாற் சின்னபின்னப் பட்டு வியர்த்தமாய்ப்போகக்கண்ட சூரகுமாரன் முன்னினும் அதிககோபங்கொண்டு மீளவும் மிகுத்த குரூரமாகிய பதினாயிரம் பாணங்களைச் சந்தித்துத் துரிதமாகத்தூண்டி வீரன்கரத்திற்பற்றியிருந்த இருப்புலக்கையைத் துகள்கண்டு மேலும் அளவிறந்த கடூரமாகிய சரங்களை அம்புக்கூட்டிலிருந்தெடுத்துக் கோதண்டம்போன்ற வலிய தன்வில்லிற்பூட்டிச் சுப்பிரமணியர்தூதன் சிரத்துக் கிலக்காகவும் ஆயிரம் அர்த்தசந்திர பாணங்களைக் கண்டத்துக்குக் குறிகொண்டும் ஆயிரங்கூரியகணைகளை பருவதாகிருதியாகவிருக்கின்ற புசங்களுக்குச்சரியாயும் மற்ற உறுப்புகளுக்கும் ஆயிரம் இரண்டாயிரக் கணக்கிற் கொடியபாணங்களைச் சந்தித்துக் கரவேகமாய் ஒன்றின்பின்னொன்றாகத்தூண்டி யமனைப்போலப் பிராணிகளிடத்திற் சற்றுமிரக்கமற்ற சூரபதுமன் குமாரன் ஆர்ப்பரித்தவுடன் வீரவாகுதேவர் கரத்திற்பற்றியிருந்த யிருப்புலக்கைபொடிபட்டுப்போனபடியால் மேற்குறித்தபாணங்கள் சரீரமுற்றுந்தாக்கி உதிரம் பெருக்கெடுத்தோடவதினாற் களைத்து எமதையனாகிய வீரவாகுதேவர் இமைப்போதுமயங்கி யிருந்து உடனே தெளிவுண்டாய்ச் சிங்கத்தைப்போலப்பாய்ந்து தன்மார்க்கனாகிய வச்சிரவாகு ஏறியிருந்த தேரை உதைத்தமாத்திரத்தில் அதிற்பூட்டியிருந்த வேகமுள்ள குதிரைப்பந்திகள் உடலமெங்கும் நுறுங்குண்டு பதைபதைத்துப் பூமியில்விழுந்து மடியவும் தேர்ப்பாகனுந் தலைசிதைந்து மாளவும் வண்டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால் கொடிஞ்சி-கொடி-குடை-முதலிய உறுப்புகள் துகள்படவிரதமானது அழிந்துபோனபோதுசூரகுமாரன் துரிதமாய்ச் சிங்காசனைப்போல மற்றொரு சேமத்தேரிற்பாய்ந்து மூன்றாம்பிறையை இராகுவானதுவளைந்திருப்பதைப்போல வட்டமாய் நாணேறிட்டிருக்கின்ற தனுசினிடத்தில் அம்புறுத்தூணிரத்திருக்கின்ற பாணங்களில் அதிகதீட்சணியமுள்ள ஆயிரங்கணைகளைத் தேடியெடுத்துப் பூட்டித் தேவர்களனைவரும் இதுகளென்செய்யுமோவென்று வருந்திக்கிலேசிக்கும்படிக்கு வீரவாகுதேவர் நெற்றிக்குக் குறிபார்த்துப் பிரயோகித்தான், அவ்வாளிகள் வெளிப்பட்டவுடன் சர்ப்பங்களைப் போலச்சீறிக் குமுறிக்கொண்டு அனற்பொறிகளைக்கக்கி வெகுவுற்பாதங்களைக் காட்டிவந்து வீரன்நெற்றியிற்றாக்கியபோது அவற்றினைச் சட்டைபண்ணாமல் தட்டிப்போட்டு வேகமாய்ப் பாய்ந்து சூரபதுமன்குமாரன் ஏறியிருந்தபாரித்தஇரதத்தை வாரியெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிச் செண்டைப்போல ஆகாயத்தில் பறக்கும்படிக்கு வீசிச் சிறுங்காதஞ்செய்து மேலும் வச்சிரவாகுவுக்கு வுதவியாகப் பக்கங்களில் நிற்கின்ற யாளி-சிங்கம்-புலி-குதிரைகளைப்பூட்டி நவரத்தினமயமாய் பாரித்திருக்கும் சேமத்தேர்களனைத்தையும் திசைகளிற் பறந்துபோகும்படிக்கு உதைத்துத் தள்ளியுங் கரங்களினாலெற்றியும் இப்படிக்கு ஒன்றில்லாமல் நாசப்படுத்தி வீரசிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்துக்கொண்டு ஒருவருமெதிரில்லாமல் ரணக்களத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவர் வாரிவீசியதேருடன் இராசகுமாரன் சக்கிரத்தைப்போலச்சுழன்றுகொண்டுநூறுயோசனைப்பிரமாணம்வானத்திலெழும்பித் தலைகீழாய்மறிந்து விழிகள் சுழலமிடவும் வாய்ப்புலரவும் மனந்தத்தளிக்கவும் அறிவுமயங்கிக் களைக்கவும் இப்பாடுகளைப்பட்டுவந்து தேரானது சண்முகப்பெருமாள் தூதன்முன்னம் பூமியில்விழுந்தமாத்திரத்தில்பொடிப்பொடியாய் நுறுங்கியகாலத்தில் தனக்கும்பலகாயங்கள் பட்டபோதினும் சூரகுமாரன்வீரனாதலால்தயிரியத்தைவிடாமல் பக்கத்திற்பாய்ந்து தீரனாய்நின்று தன்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவில்லைவளைத்துச் சண்டைகொடுக்கப் பிரயத்தினப்படுவதை நிகரற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவாகண்டு கடகமணிந்திராநின்ற தமதுகரத்தை நீட்டிச் சூரன்குமாரன் கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்த வில்லை பறித்துப் படடெனமுறித்தெறிந்தபோது வச்சிரவாகு வடவையைப்போற்சீறிக் கொவ்வைக்கனியையும் அரக்கையும்போலச் சிவந்தவிழிகளிலிருந்து தீப்பொறிகளைக்கொட்ட மீசைதுடிக்கக் கோபித்தவனாய்க் கைகளைமுறுக்கிக்கொண்டு புசங்களைத்தட்டி உடைவாளைச் சரேலெனஉருவி மின்னலைப்போல விளங்கும் படிக்குக் கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு இடசாரி வலசாரியாகத்திரிந்து பாய்ந்து மேல் நோக்கிவருவதைச் சிங்கம்போன்ற வலியுடைய வீரவாகுதேவர் பார்த்தவுடனினியிவனை வைக்கப்போகாதென் றெண்ணித் துரிதமாய்த் தமதரையிற்சொருகியிராநின்ற வாளாயுதத்தை உறையிலிருந் துருவிக்கரத்திற் கொண்டு விதிர்த்து லகுக்கொண்டு சூரகுமாரன் மீதிற் பாய்ந்தமாத்திரத்தில் வச்சிரவாகுவானவன்சீறிக் கந்துபோட்டு ஓங்கி வீரவாகு தேவர் புசத்தின் பேரில் வெட்டினான், அதைவீரன் தட்டிப்போட்டுத் தமது வெற்றி வாளாயுதத்தைச்சுழற்றிச் சூரன் கரத்தைவாளுடன் அற்றுவிழும்படிக்குக் கண்டித்துத் தள்ளியகாலத்தில் அப்பாதகன் அதறாமல் பதறாமல் மனஞ்சஞ்சலப்படாமல் காட்டழலைப்போலக் கோபித்து பருவதத்துக் கொப்பாகப் பாரித்துத் தன்கரத்தி லிருக்கின்ற தண்டாயுதத்தை கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசியபோது மணிகள் சத்திக்க அதிவேகமாய் வருவதை வீரன்கண்டு வாளைக்கொண்டு இருதுண்டமாய்ப் பூமியில் விழக்கண்டித்துத்தள்ளி மறுபடியும் அவனொன்றை எதிவதன்முன்னம் சூரபதுமன் மனதுக்கினிய குமாரனாகிய வச்சிரவாகுவினதுபத்துத்தலைகளையும் பெருங்காற்றி லடியுண்ட பனங்காயைப்போல உருளும்படிக்கு வெட்டித்தள்ளியகாலத்திற்கோடையிடியைப்போல இரைந்துக்கொண்டு நிலத்தில்விழுந்துருண்டு பிராணன் நீங்கி வீரசொர்க்கத்தைச் சேர்ந்தனன், இவ்விதமாய்க் கொடிய மனதையுடைய சூரபதுமன் குமாரனாகிய வச்சிரவாகு மாண்டு ரணக்களத்தில் விழுந்ததைக்கண்டவுடன் பக்கங்களிற் பதுங்கி யிருந்த இராட்சத வீரர்கள்

புலம்பி இனி இவ்விடத்திலிருப்போமாகில் பிராணசேதம் வருமென்று நடுநடுங்கிப் பலதிசைகளினும் ஓடிப்போயினர். அக்காலத்தில் போர்க்களமுற்றும் பிணமலைகளாகக்குவிந்து பலகவந்தங்கள் கூத்தாடவும், பூதபைசாசங்கள் ரத்தமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு வெறிகொண்டு நடிக்கவும், நாய் நரிகள் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்று ஊளையிட்டுலாவவும், பருந்து - கழுகு - காக்கைகள் நிணங்களைக் கொத்தித்தின்றுகளித்து வானத்தில் வட்டமிட்டுப்பறக்கவும், உதிரப்பிரவாகமானது பெருக்கெடுத்து இறந்துகிடக்கின்ற ராட்சதர் யானைகள் குதிரைகள் களேபரங்களை வாரிக்கொண்டோடிச் சமுத்திரத்திற் பாயவும், மகரமச்சங்கள் திருப்தியாகப்புசித்து ஒன்றுடனொன்று வாதாடவும், கறுத்திருந்த நீரானது சிவந்து குழம்பிக் காட்டவும், இப்படிக்கு இரதகசதுரகபதாதிகளும் பாலகுமாரர்களும் சூரன்புத்திரனும் மாண்டமுன்னிலையில் வீரவாகுதேவர் ஜயவுச்சாகத்துடன் எதிர்க்க ஒருவருமில்லாதபடியால் மதயானையைப்போலவீறிநின்றனர். அக்காலத்தில் பகற்போதுகழிந்து சூரியபகவான் தனது ஆயிரங்கிரணங்களையுஞ் சுருக்கிக்கொண்டு மேற்குக்கடலில் மூழ்கி மறைந்தனர். அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில் வச்சிரவாகுவென்பவன் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவரால் மடிந்தனன். இனி சற்றுநேரமிருப்போமாகில் இந்த அபசயத்தைக்கண்டு களித்துலாவுவதாக நினைந்து சூரபதுமன் கோபித்து முன்னமொருக்கால் அசமுகி கரந்துணிந்தபோது நம்மனைவரையுந் தண்டித்ததைப்போல வந்து நேருமென்றெண்ணிப்பயந்து மனவாட்டத்துடன் ஓடியொளித்தவனைப்போலத் தோன்றியது. அன்று வீரவாகுதேவர் செய்த சண்டையின் விநோதங்களை முற்றிலும் விரித்துச்சொல்லுவதற் கென்னாற்கூடுவதோ! இப்படிக்குச் சர்வசங்காரமூர்த்தியைப்போல நிற்கின்றகாலத்தில் நடந்த விர்த்தாந்தங்களையுங் கேட்பீராகவெனச் சூதபுராணிகர் பேசுவதாயினர்.

ஆளிமுகன்வதைப்படலம்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே ? மேற்குறித்தபடிக்குச் சூரியன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் மறைந்தவுடனே செவ்வானம் பிரகாசித்த காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனிற் சூரபதுமன் குமாரன் சிரங்களை வெட்டியெறிந்தகாலையில் உதிரமானது தெறித்துப் பரவியதைப்போலக் காட்டவும், உடனே நட்சத்திரங்கள்விளங்கியது, வீரவாகுதேவர் செய்ததைக்கண்ட தேவர்கள் களிமிகுதியினால் முத்துகளையிறைத்து இன்னமுஞ் சண்டைகளில் வெற்றிபெறவேண்டுமென வாழ்த்தியதைப்போலக் காட்டவும், சந்திரனுதித்துவிளங்குவது வெண்பட்டுக் குடையைக் கவித்ததுக்கொப்பாகவும், வண்டினங்கள் தேன்களையுண் டுலாவியிருந்ததுகள், ரீங்காரத் தொனிகளைச் செய்துக்கொண்டுபோய் பக்கங்களி லிருக்கின்ற சோலைகளிலும் தோப்புகளிலுஞ்சேர்ந்து களித்திருக்கவும், வீரவாகுதேவர் ஜயத்தைக்கண்ட அவுணர்கள் முகாரவிந்தங்கள் வாட்டமுற்றிருப்பதைப்போலத் தடாகங்களில் விரிந்திருந்த தாமரைக்கமலங்கள் மூடிக்கொள்ளவும், பாதகராகிய இராட்சதர் மாண்டதையும் வீரன் ஜயத்தையுங்கண்டு பூமிதேவிக்குச் சரீரம்புளகித்ததைப்போல அல்லிகள் அலரவும், அப்பொழுது மயேந்திரபுரியில் தற்செயலாய் அளவற்ற உற்பாதங்கள்தோற்றவும் இத்தகைய சிங்காரங்கள் தோற்றுகையில் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய சூரபதுமன் மனதுக்கினிய குமாரனாகிய வச்சிரவாகு மாண்டதையும் சண்டைகொடுக்க ஒருவனாயுங்காணாததையும் சூரியன் அஸ்தமித்ததையும் வீரவாகுதேவர் நிதானித்து இதனை எண்ணுகின்றனர், 'எமது கர்த்தனாகிய குமாரகுருவின் பெருமைகளைச் சற்றும் மதியாமல் இகழ்ந்தகொடிய பாதகனாகிய சூரன் அரண்மனைமுற்றும் தகர்படக்கண்டும் விசாலமாகவிருக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்தைச் சின்னபின்னப்படவாட்டியும், மேலும் எதிர்த்துவந்த வீராதிவீரர்களனைவருங் கண்டதுண்டப்பட அதா அதம் பண்ணியும் மனதிற் பெருத்திருந்த கோபக்கனலிற் கொஞ்சம் ஆறினேன். இதுவல்லாமற் சண்டைகொடுப்பதற்கு யாவரும் வரக்காணேன். பூலோகத்தை விளக்கித் திரிகின்ற சூரியபகவானும் மேற்றிசையில்மறைந்தனர். இரவும்மேலிடுகின்றது, வேதவிதிப்படிக்கு தருமமார்க்கங்களை எவ்வளவுமெண்ணாமல் பிராணிகளை யலைத்துத்திரியுங் கொடிய ராட்சதர்கள் வாசஞ்செய்யும் இந்த மயேந்திரபுரத்துக்குத் தூதாகவந்த யான் லோகநாயகனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளை யிதுவரையினுஞ் சேவித்துப் போற்றாமல் வீண்வாதாடிக்கொண்டிருப்பது என்னையொத்த அடியனுக்கழகன்று ஆதலாற் சகலதேவர்களுந்துதிக்கும் பெருமையினையுடைய வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது திருவடிச் சேர்வையை நீங்கி வாடுகின்ற நாயினேன் மனக்கோட்டமும் இப்பட்டணத்தில் அரியசிறையிலகப்பட்டு வாடுகின்ற தேவர்கள் வாட்டமும் துரிதமாய் நிவாரணமாதற்பொருட்டு விரைவிற் றிருச்செந்திற்பதியைச் சேருவதே காரியமென மனதில் நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டவராய் வீராதிவீரனாகிய தூதன் சத்துருக்களிறந்து கிடக்கின்ற ரணக்களத்தைக்கடந்து பிரசண்டவாயுவைப்போன்றும் அக்கினியையொத்தும் இயமனை நிகர்த்தும் காலனுக்குச் சமதையாகவும் கண்டவர்கள் வெருவிப்பறக்கத்தக்கதாக லட்சுமிகரம்பொருந்திய இராஜவீதியைக்கடந்துபோகின்றகாலையில் வீதிகளிலெதிர்ந்த சகலருந் திடுக்கிட்டு இதோ பிராணனைக் கொண்டுபோகும் காலன் வருகிறான் வருகிறானென்றும் போகின்றவரைத்தடுத்து நிற்கவும்பயந்து கொல்லுவான் கொல்லுவானென்று கூவிக்கொண் டோடும்போது வீரவாகுதேவர் முன்னந் தாமழித்துப் பதங்கோலமாக விளங்குந் தெருக்களைத்தாண்டி மகதயிஸ்பரியச் செல்வப்பெருக்கைக்கொண்டிருக்கும் மயேந்திரபுரியைக்கடந்து விருஷபத்தைப்போலக் கம்பீரநடையையுடையவீரனானவன்ககனமார்க்கமாகப்பறந்து முருகப்பெருமானைத் தியானித்துக் கொண்டு அப்பட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்திற் காவலாகவிருக்கின்ற கெடிஸ்தலமாகிய இலங்கைக்குச் சமீபத்தில்வரும்போது அப்பதியிற் பழமையாகக் காவலிருப்பவன் திரிபுராதிகளைப்போன்ற வலியும் வீரமும்பெற்று பட்சிசாதிகள் முதலாகத் தன்னுக்கினையைக்கடந்து போகவொட்டாமற் கண்ணிமையைப்போல இடைவிடாமலிருந்து காக்கின்ற ஜயசாலியாய் வடவாமுகாக்கினியானது பலகொழுந்துவிட் டெரிவதைப்போலச் சிவந்த சிகைவிளங்கும் ஆயிரஞ்சிரங்களையும் சற்கம்பங்களைநிகராய்ப் பாரித்திராநின்ற இரண்டாயிரங் கரங்களையும் சூரபதுமன்வீற்றிருக்கின்ற பட்டணத்தைச் சூழவிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களைப்போன்ற பருத்த வாய்களையும்பெற்று உலகத்துக்கச்சாணியாகநிற்கின்ற மகம்மேரு பலதிரண்டொன்றிருப்பதையொத்த காத்திரதேகத்தைப்பெற்றவனாய் வில் - வாள் - வேல் - சூலம் - பிண்டிபாலம் - கப்பணம் - தோமரம் - சக்கர முதலாகிய ஆயுதங்கள் மின்னலையொப்பக் கரங்களில்விளங்கத்தக்கதாகச் சருவசங்காரகாலத்தில் உலகங்களையழிக்கவெழும் வடவாமுகாக்கினிக்கொப்பாகக் காந்திக்கொண்டிருக்கின்றவிழிகளைவாய்ந்து இரக்கம் பூததயவுபச்சியாத்தாபமென்னும் நற்குணங்களெவ்வளவும் பெறுதவனாய் உலகங்களிலிழிவாகச்சொல்லும் பாதகங்களுக் கிருப்பிடமாக முடிக்கவல்லவனாய் நிகரற்ற வல்லமை சாலியாய் வீரசிங்கம் போன்ற

சூரமும் வேகமும்பெற்று வாள் வேல் பாணப்பயிற்சிகளிற் க
கொண்ட சூரனாய்ச் சகலரும்போற்றி வணங்கும் ஜயசாலி
யாவு மிருக்கின்ற யாளிமுகனென்னும் பெயர்பெற்றவன் இ
வன் சவுரியபராக்கிரமங்களைச் சூரன் தெரிந்து மெச்சி இலங்
கைக்கரசனாகப் பட்டந்தரிக்கப்பெற்றவன். ஓ, சவுனகாதிரிஷி
களே? யிந்தப்பாதகன் சவுரியத்தையும் புயவன்மைகளையும்
மாயாசாமர்த்தியத்தையு மின்னவிதமென்று என்னொருவாயி
னாற்சொல்லிமுடிவதோ! இத்தகைய வல்லபமுடையவன் மு
ன்னம் வீரவாகுதேவர் அவ்விடம்வந்து சின்னபின்னப்படச்
சாடிப்போனபோது தனதிறைவனாகிய சூரபதுமனைக் காணப்
போயிருந்தவன் திரும்பி இலங்கையைச் சேர்ந்த காலத்தில்
அமுதினு மனதுக்கினியவனாய் நிகரற்ற சூரனாய்ப்புயவன்மை
க்கொப்பற்றவனாயிருந்த குமாரனிறந்த சேதியும் பட்டண ம
ழிந்தவிதமுந் தெரிந்தவுடன் பதைபதைத்துவாடிக் கிலேசித்
துத் துக்கசாகரத்திலழுந்தித் தனக்குநேர்ந்த அபகீர்த்திக்கும்
நஷ்டத்துக்கும் வெட்கிச் சோறுகின்றவனை மந்திரிபிரதானி
கள் முதலாகத்தேற்றித் தயிரியஞ்சொல்லிய முன்னிலையில் ஒ
ருவகையாகத் துக்கமாறி இலங்கையில் வீற்றிருந்து அரசுசெ
லுத்தியிருக்கின்ற யாளிமுகனானவன் பிரசண்டமாருதத்தைப்
போல அதிவேகமாய்க் ககனமார்க்கத்தில் தன்பதிக்கருகில்
வீரவாகுதேவர் வருகின்றதைக்கண்டு சீறி யிவனார் சோரனைப்
போற்காணுகின்றது. கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் நமதுவ
லியையும் எண்ணாமல் தீரனாய் வானமார்க்கத்திற்போகின்றன
னெனச் சொல்லியபோது பக்கத்திலிருக்கின்றமந்திரிகளிலொ
ருவன் சேவித்து இலங்கைக் கதிபனே? கேட்டருள்க.—தே
வரீர் முன்னந் தமது குமாரனை யிந்தலத்தைக் காவல்கொண்
டிருக்கவிட்டு நமதரசனைக்காண மயேந்திரபுரிக்குப்போயிருந்
தகாலத்தில் இதோவருகின்றவன் இப்பட்டண மார்க்கமாகப்
போவதை உமது சேனைத்தலைவன் சிங்கமுகன்கண்டு ஆலகா
லவிஷத்தைப்போலச்சீறி யிரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கூட்டிக்
கொண்டுபோ யெதிர்த்துப் பிரபல யுத்தஞ்செய்தபோது சட்
டைபண்ணாமல் அச்சேனைமுற்றினும் நாசஞ்செய்து கடையில்
படைத்தலைவனையும் வாளினாற் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்
துப்போட்டு ஜயவுச்சாகத்துடன் நவரத்தினமயமாய் வானத்
தையளாவிய இவ்விலங்கை வடபாரிசத்தில்நிற்கின்ற கோபுர
த்தின்மீதிற்பாய்ந்து நின்றமாத்திரத்தில் அச்சுமையைத்தாங்
கமாட்டாமல் துருவாசமுனிவன் சாபத்தினாற் சகலவளங்க
ளுடனுந் தெய்வலோகமானது சமுத்திரத்திற் சேர்ந்ததைப்
போல இந்தச் சிறந்த இலங்கைத்திட்டு கடலிற்படிந்து அள
வற்ற ஜனங்கள் மகரமச்சங்களுக் கிரையாய் மாண்டவர்கள்
போகத்தப்பினவர்கள் இவ்வீரனைக்கண்டவுடன் இயமனைப்
போல நினைந்து பயபீதியினால் திக்குகளினும் மற்றவிடங்களி
னும் ஓடியொளித்தனர், அக்காலத்தில் உமதுபுத்திரன் வடவை
யைப்போற்சீறிக்கோபித்து வில்லைவளைத்து நாராயணாஸ்திரம்,
பிரமாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திர முதலிய
திவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகித்தும் சக்கரம், பிண்டிபாலம்
கப்பணம், தோமரம், தண்டாயுத முதலிய படைகளையுஞ் செ
லுத்திப் பெரும்போர்செய்ய அதுகளனைத்தையும் பகைவன்
நிமைப்போதிற்சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துப்போட்டு மின்
னலைப்போல விளங்கும் வாளாயுதத்தை வீசிக்கொண்டு பாய்
ந்து பராக்கிரமசாலியாகிய உமதுகுமாரன் சிரம்வேறு கரம்
வேறு புசம்வேறு கால்வேறு தடைவேறாகக்கண்டித்துப்போ
ட்டு எதிர்க்க ஒருவருமில்லாதபடியால் வானமார்க்கமாகக்கடு
கிப்போயினான் அதன்பின்பு சமுத்திரத்தி லழுந்தியிருந்த இல
ங்கையானது பழையபடிக்கு மேலெழுந்துநின்றது நாங்கள

னைவரும் அக்காலத்திற்பட்ட வருத்தங்களைச் சொல்லிமுடியா
து இப்படிக்கொத்த அலங்கோலஞ்செய்து நடந்த இந்தப்பா
தகன் பின்பு உலகங்களெங்கும் புகழ்ந்துகொண்டாடத்தக்கச்
செல்வவளங்களைப்பெற்ற நமது சக்ரேஸ்வரன் வாசஞ்செய்
யும் வீரமாமயேந்திரபுரத்திற் பிரவேசித்துத் திருச்சபையை
ச்சேர்ந்து சூரபதுமனை யவமதித்துப்பேசி நகரத்தையும் சின்
னபின்னமாகவழித்து அளவற்ற ராட்சதவீரர்களையுங் கொன்
று கடையில் இராசபுத்திரனாகிய வச்சிரவாகுவையும் வெட்
டி யெறிந்துபோட்டு எதிர்ப்பவ ரொருவரு மில்லாமையால்
ஜயசாலியாய்ப் போகின்றனன். இவனைச் சுலபமாக நினைக்க
ப் போகாது, இறைவனே? தேவரீர் இவனுக்குத்தக்க தண்
டனையைச் செய்ய வேண்டு மென்று சொன்ன சங்கதிகளை
க்கேட்டமாத்திரத்தி லிடிகளைப்போலக் கர்ச்சித்து அனலும்பு
கையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து உதட்டைக் கடித்துக் கொவ்
வைக்கனியிலும் விழிகள் சிவந்து தீப்பொறி சிதறத் தேகமு
ற்றும் வியர்த்துக் காட்டாக்கினியைப்போல மிகவும் கோபித்
துச் சொல்லுகின்றான், மந்திரிபிரதானிகளே பாருங்கோள் ந
மது காவலின் கட்டுப்பாட்டைச் சற்றுமெண்ணாதவனாய்க் க
டந்து போனது மன்றியில் அரிதிற்பெற்றபிள்ளையையும் பல
சேனைவெள்ளங்களையும் அதம்பண்ணித் தீராதபழியும் துக்க
த்தையும் எனக்குக்கொடுத்தது மல்லாமல் அகண்டமண்டலா
தீஸ்பரனாகிய நமதிறைவன் பட்டணத்தையும் பிள்ளைமுதலிய
வீரர்களையும் நாசப்படுத்தித் தீரனாகத் திரும்பி வருகின்றன
ன், இத்தகைய துன்மார்க்கனைக் கண்டவுடன் பிடித்துக்கசக
சென்று மென்றுதின்று உதிரத்தைக்குடித்து என்கோபமும்
துயரமும் போக்கவேண்டு மெனச் சபதங்கள் பேசித் தாபரி
த்து நிற்கப்படாமையால் யாளிமுகனானவன் சடுதியிற் சிங்
காதனத்தை விட்டிறங்கி உடைவாளை யுருவிக்கொண்டு வெளி
ப்பட்டவுடன் முன்னம்மாண்டதுபோக நின்ற நால்வகைச்
சேனைவெள்ளங்களும் பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்
துக்கொண்டு வந்து பல வீரங்களைப்பேசிச் சூழ்ந்த முன்னி
லையில் அவர்களுடன்கூடி வேகமாகப் போய் வீரவாகுதேவ
ரை வளைத்துக்கொண்டு இதனைப்பேசுகின்றனன், அடாபாதக
னே நாமில்லாதகாலத்திற் பதியையழித்தது மல்லாமல் இந்
தவம்சத்தை விளக்கவந்த புத்திரசிகாமணியாகியபிள்ளையை
த் தயைதாட்சண்ணிய மில்லாமற் கொன்றனை. மேலும் சக்கி
ராதிபதியாகிய சூரபதுமன் நகரையும் பலவளங்களையும் ம
னதுக்கினிய புதல்வனையும் பின்னப் படுத்தினை இப்படிக்கொ
ந்த பழிகாரன் மீளவும் இப்பட்டணத்தைத் தாண்டி உன்னூ
ரைச்சேரப்போகின்றாயோ அந்த வெண்ணங்களை யினிவிட்டு
விடக்கடவாய் உன்னரியபிராணனைக்கொண்டு போகநேரும்
யமனைப்போலவந்து வளைத்துக்கொண்டேன் இதோபார் உன்
னை நிமைப்போதில் வாட்டித் தென்னாட்டைச்சேர்ப்பேன் அ
தற்கு முன்னம் உன்னிஷ்ட தேவதையை நினைந்துகொள்ளக்
கடவாய் நீ மாய உருக்கொண்டு திக்கு தீபாந்திரங்களில் ஓ
டியொளித்தபோதினும் விடமாட்டேன் புத்தியீனனே உன்னா
ற் கூடியமட்டும்பாரென்று பலபல கொடிய வார்த்தைகளைச்
சொல்லக்கேட்டமாத்திரத்தில் வீரவாகுதேவருக்குஅதிககோ
பம் பிரவேசித்துக் காட்டழலைப்போலச்சீறி நகைத்து யாளி
முகனைநோக்கி யிதனைச்சொல்லுகின்றனர், அடா இராட்சத
ப்பயலே வீண்வார்த்தை யாடுவதிற் பிரயோசன மென்ன வி
ருக்கின்றது ஒருசிரத்தைப் படைத்திருக்கின்ற நமது வீரபரா
க்கிரமங்களையும் பனங்குலையைப்போல அணிபட ஆயிரஞ்சி
ரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற உனது சவுரியங்களையும் சண்டை
முனையிற் பலருங்காணவிருக்கின்றனர், பஞ்சப் பொதியை

யொப்பாகப் பருத்திருக்கின்ற உன் உடற்சுமையிலாவ தொன்றில்லை அடாஅவுணப்பாதகனே நாம்பேசியது உண்மையாகும் நீண்டதுதிக்கைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற உன்னுயிரஞ் சிரங்களையும் பெருங்காற்றிலடியுண்டிறையுந் தெங்கின் நெத்தைப்போலப் பூமியிற் புரளும் படிக்கு இந்த வீரவாளினால் வெட்டித்தள்ளி நாய் நரிகள் பிடுங்கித் தின்னச்செய்வேனென்று நந்திதேவர் அம்சையில் அவதரித்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் பேசியமாத்திரத்தில் ஊழிகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் மேருகிரியைச்சூழ்ந் தார்ப்பரிக் கின்றதைப்போலக் கொதித்து யாளிமுகனானவன் தன்னைச்சூழ்ந்து வந்த சதுரங்கச்சேனைகளையும் வீரவாகுதேவர் மீதிலேவியபோது வீராவேசங்களுடன் வளைத்துக் கொண்டு சிலவீரர் தனுசுகளைக்கோலி, நாகாஸ்திரம், கருடாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், குபேராஸ்திரமுதலிய கொடியபாணங்களைக் கரவேகமாகச் செலுத்தவும், கவண், கப்பணம், இருப்புலக்கை, முசலம், பிண்டிபாலம், இத்தகைய ஆயுதங்களைக்குறிகொண்டு சிலர் வீசவும், சக்கரம், தோமரம், கதை, நாஞ்சில் இவற்றைப் பலர் விட்டு ஆர்ப்பரிக்கவும், மற்றையர் பற்பல விதப்போர்களைச் செய்யவும் இவ்விதங்களில் இராட்சதப்படைக ளனைத்தும் கொக்கரித்துக்கொண்டேவிய அஸ்திரசஸ்திரங்களானவை ஆலசாலத்தைப்போல எரிந்து புகைந்து கொண்டு சீறிமேலிட்டுவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு சஞ்சலப்படாமல் கோடையிடியையொப்பாகக் கர்ச்சித்து வாளாயுதத்தையுருவி மின்னலைப்போல விதிர்த்து இடசாரிவலசாரியாகப்பாய்ந்து அதிவேகமா யிறைந்து வருகின்ற படைகளனைத்தையும், சின்னபின்னப்பட 'வெட்டியெறிந்து மான்கூட்டங்களிற் புலிநுழைந்ததைப்போல அந்த விராட்சதக் கூட்டமத்தியிற் குதித்துத் தலைவேறு தோள்வேறு மார்புவேறு புசங்கள்வேறு கடகமணிந்த கரங்கள்வேறு வீர கண்டைசத்திக்குங் கால்கள்வேறு இவ்விதங்களிற் சேனாசமுத்திரங்களைக்கலக்கி அச்சு மச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை கொடி குடைகளினால் அலங்கரித்திருந்த தேரணிகளைத் துகள்படுத்தி யானைக்கூட்டங்களைத் தாறுமாறாகக் கண்டித்தெறிந்து தத்தித்தாவிப்பாயும் புரவிப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டமாகக் கண்டித்து இவ்விதங்களிற் கணப்போதிற் சமுத்திரத்தைப்போல விரைந்துபெருகிவந்த சதுரங்க வெள்ளங்களையும் நாசப்படுத்தியதை யாளிமுகன் கண்டமாத்திரத்திற் கோபதீபிதனாய் மண்டியெரிந்து வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைத் தேடிச்செலுத்தப் பொறுமல் தட்சணத்தில் வீரவாகுவைப் பற்றிப்பிசைந்து கொல்லத்துணிந்து கறுத்து நீண்டிருக்கின்ற வலியகரங்கள் ஆயிரங்களையும் பிடித்தமாக்கிக் கொண்டு யுகாந்தத்தில் முழங்கு மிடியைப்போல வீரன் மார்பிற்குத்தி ஆர்ப்பரித்த முன்னிலையில் வீரவாகுதேவர் வடவாக்கினியைப்போலச்சீறித் தமது திருக்கரங்களிரண்டினால் பாதகன் கரங்களைச் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு மற்றக்கரத்தில் தகத்தகாயமாய் விளங்கும் வீரவாளையுதறி உதிரம் பெருக்கெடுத்தோடக்கண்டித்தெறிந்து கொக்கரித்தனர், அவ்வுபத்திரவத்துக்கு யாளிமுகன் சற்றும் இளைக்காமல் தீரனாய் பின்னிடைந்து மற்ற ஆயிரங்கரங்களினாலும்வானத்தையளாவநின்றபர்வதங்களைப் பெயர்த்தெடுத்து வீரன்மீதில் வீசினான், சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்தப்பாதகன் முன்செய்திருக்கின்ற பராக்கிரமங்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லக் கேட்பீராக.—பூர்வத்தில் அஷ்டதிசைகளையும் தன்குரூரமாகிய பார்வையில் வென்றடக்கிப் பொன்னுலகத்துக் கதிபனாகிய இந்திரனை மடக்கிக்கொண்டு கர்ச்சித்தகாலத்தில் அதற்குப் பயந்தோடத் தாத்தித்தூத்தி யலைத்த குரூரத்தைப் படைத்தவன் அப்படிக்கொத்தபாதகன் மேருவையொத்த பருவதங்கள் ஆயிரங்களையும்சுழற்காற்றைப்போல நீலமேக வண்ணனாகிய வீரனைத் துகளாக்கும் பொருட்டு எறிந்தபோது அவைகள் சிறுகிறெனச் சுழன்றுக்கொண்டு அதிவேகமாய் வந்து வயிரத்தையொத்த தேகத்திற் றாக்கியமாத்திரத்தில் வலிகுன்றி நெக்குவிட்டுப் பொடிப்பொடியாய்த் துகள்பட்டுப்பறந்துபோயது, உடனே வீரவாகுதேவருக்குஅதிககோபம் பிரவேசித்து மலைகளைப் பறித்த கரங்கள் ஆயிரங்களையும் பளபளத்து விளங்கும் வெற்றிவாளாயுதத்தைக் கொண்டு சங்கரித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனர், அப்போது அந்தக் கொடியபாதகன் மானமும் நாணமும் உபாதியும் மனதை வாட்டியலைக்க வருந்தி காட்டுத்தீயைப்போலக் கொதித்துக் குமாரதூதனைப்பிடித்து முறித்தெறியத் துணிவு கொண்டவனாய்த் துவாரம் பொருந்திய நீண்டதுதிக்கைகள் ஆயிரங்களையும், நீட்டித்தாவினான், அவன் கருத்தை வீரவாகுதேவரறிந்து கோபித்தவராய் வலிகுறைந்தும் உலக அபவாதங்களுக்கஞ்சி வாதாடுகின்ற யாளிமுகன் ஆயிரந்துதிக்கைகளையுடைய தலைகளைத் தெங்கின் குலையைப்போல வெட்டித்தள்ளிய காலத்தில் யாளிமுகன் தேகமானது அசைவற்றிருக்கின்ற மகமேருவானது வேர்பறிந்து மறிந்ததைப்போலவும் வானத்தையளாவித் திசைகளை மூடித்தழைத்திருந்த ஆலமரமானது பெருங்காற்றிற்பட்டு விழுதுமுதலானவற்றை யிழந்து கடையிற் சாய்ந்ததுக் கொப்பாகவும் ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரங் கரங்களையும் பறிகொடுத்து முண்டமாய்க்கோடையிடியைப்போலக் கதறிக்கொண்டு உதிரவெள்ளம் பெருகத்தககதாக மாண்டனன், அவன்விழுந்த அதிர்ச்சியினால் பூமியினந்து பக்கத்திற் சூழ்ந்திருந்த சமுத்திரசலம் மேலிட்டு இராட்சதர் முதலிய பிணக்குப்பல்களைப் புரட்டிக் கொண்டுபோய்ப் பிலத்திற்சேர்த்தது, அப்பொழுது பலகவந்தங்கள் நாடகரைப்போலக் கூத்தாடவும், பூதபைசாச டாகினிக் கூட்டங்கள் ரணக்களமெங்கும் திரிந்துதிரிந்து கொண்டானடித்துத் திரியவும், கழுகு பருந்து காக்கைகள் இரத்தவெள்ளத்தில் முழுகிச் சிறகையுதறிக்கொண்டு வானத்திற் பந்தலிட்டுலாவவும், நாய் நரிகள் ஒன்றுடனொன்று வாதுகொடுத்து ஊளையிட்டோடவும், உதிரப்பிரவாகமானது ஆற்றைப்போலப் பெருக்கெடுத்தோடிக் கடலை நிரப்பவும், அப்போர்க்களமானது செவ்வானத்தைப்போலக் காட்டியது, அப்போர்க்களமெங்கும் பிணமலைகளாகக்குவிந்து விளங்கின, அதன் சிறப்பைச் சொல்லிமுடிவதோயாளிமுகனிறந்தசேதிதெரிந்தவுடன்இலங்கைப்பதியிலிருக்கின்ற சகலரும் அழுகின்ற ஓசை மேலிட்டுச் சமுத்திரமுழக்கங்களை யடக்கியது மன்றியில் அவர்கள் அழுகின்ற கண்ணீரானது ஆறாகி உதிரப் பசுமையைக் கழுவியோடியது.

வீரவாகுதேவர் மீட்சிபடலம்

வாரீர்? சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்விதமாக யாளிமுகனையும் அவனுடன் ஆரவாரங்களைச் செய்து வந்த சேனாசமுத்திரங்களையும் அதஞ்செய்தபின்பு கருஞ் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் நீலமேகவண்ணனாகியவீரவாகுதேவர் எதிர்ப்பவரொருவரையுங் காணாதபடியால் மின்னலைப்போலவிளங்கும் வீரவாளைப் பொன்மயமாகிய உறையிற் சேர்த்துக்கொண்டு இந்திரபோகச்செல்வங்களை யிழந்திருக்கின்ற இலங்கை எல்லையைக்கடந்து ககனவழிக்கொண்டு வாயுவேகமும் மனோவேகத்தினு முந்தி திமிதிமிங்கல கிலங்கள் மகரமச்சங்கள் உலாவித்திரியும் ஜலப்பிரவாகத்தையுடைய சமுத்திரத்தைத் தாண்டிக் கந்தமாதன பர்வதம் நிற்கின்ற வெல்லைக்கருகில் விளங்

ரும் திருச்செந்திற்பதியைச்சேர வருகின்றதைப் பூதவீரர்கள் பார்த்தமாத்திரத்திற் சோடசகலைகளையுடைய பூரணச் சந்திரோதயத்தைக்கண்ட ஆழ்ந்த கடலானது சத்தித்தோங்குவதுக்கொப்பாக ஆர்ப்பரித்து மகம்மேருபருவதத்தைச் சத்தசாகரங்களும் வளைந்து கொண்டதைப்போலச் சூழ்ந்து ஜயவுச்சாகங்களைக் கொண்டாடிக் குதித்துக் குதித்துக் களிக்கின்ற காலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவராக விருக்கின்றவர்கள் ஓடிவந்து தாமரைக்கமலங்கள் குவிந்ததைப்போலக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு நெருங்கி ஆனந்த பரவசராய் மன முருகித் தேகம்பூரித்து மயிர்சிலிர்க்க விழிகளில் நீர் ததும்ப வாய்குழறத் தேகங்க ளொன்றும்படிக்குத் தழுவிக்கொண்டு தேவாமுதத்தையுண்டவர்களைப்போலச் சந்தோஷ சாகரத்திலழுந்தினவர்களாய் இதனைப்பேசுகின்றனர், வீராதிவீரனே கடினசித்தமுடைய சூரபதுமன் பட்டணத்துக்குப்போய்க் காரியசாதகஞ்செய்துக்கொண்டு திரும்பினவர்களொருவரு மிருக்கமாட்டார்கள் ஆதலால் எமதிறைவனே தேவரீர் புசபலபராக்கிரமங்களை எங்களாற் புகழக்கூடுவதோ வென்று பலவிதங்களில் துதித்துபசரித்திருக்கின்ற காலையில் வீரவாகுதேவரும் அவர்களிடத்தில் மிகுந்த பரி வுடன் ஆதரித்துத் தோழர்களே கொலை பழி பாதகங்களுக் கெவ் வளவும் அஞ்சாத சண்டாள ராகிய இராட் சதர்கள் வாசஞ்செய்யும் மயேந்திரபுரிக்குப்போய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு நமது குமாரக்கடவுள் குறித்தபடிக்கு வார்த்தையாடிவந்தேன் ஆனால் அவர்களைப் பார்த்த பாதகங்களை நல்லுணர்வைப்பெற்ற உங்களைக்கண்ட மாத்திரத்திற் போக்கி மனக்களிப்படைந்தேனென்று பிரிய வசனங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றகாலத்தில் சண்முகப்பெருமான் சன்னிதானத்திற் காத்திருந்த தலைவர்க ளெண்மரும் இலக்ஷரும் வேகமாய்வந்து ஒப்புமையற்ற புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய முன்னவன் திருப்பாதங்களில்வணங்கினார்கள் உடனே அவர்கள் மனவாட்டந்தீர்வதாக வாரியெடுத்து அனைவரையும் விசாலமாகியமார்பிற் சேர்த்தணைத்துக்ஷேமமாயிருக்கிறீர்களோவென்று க்ஷேமங்களை விசாரித்தபின்பு பூதவீரர் தம்பியர் சூழ்ந்துவர நடந்துபோய் அமலனாய் சுயஞ்சோதிவடிவாய் உலகநாயகனாய் எள்ளிலெண்ணெயைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்து நடிப்பிக்கும் பெருமையினைப்பெற்றிருக்கின்ற குமாரதேவர் வீற்றிருக்கின்ற திருமாளிகையிற் பிரவேசித்து மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் தேவர்கள் ரிஷிக்கூட்டங்கள் முதலாகிய பெரியோர்கள் சூழ்ந்துபோற்ற நவரத்தினமயமாகிய திருச்சபையில் விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் தேவதேவோத்தமனாகிய குமாரசுவாமியாரெழுந்தருளியிருக்கின்ற காட்சியை விழிகளாரத் தரிசித்து ஆனந்தபரவசத்தனாய் மனமும் எலும்புங் குழைந்துருகி அன்புபெருகுவதைப்போலவிழிகளில் நீர்பொழியச் சரீரம்புளகித்து அதிக ஆவலுடன் ஜயஜயவெனப் போற்றிக்கொண்டு சமீபித்தமாத்திரத்தில் சூரபதுமன் வம்சநாசஞ்செய்ய வெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாதாரவிந்தங்களில் மும்முறைவலம்வந்து சேவித்தெழுந்து கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு வேதவாக்கியங்களினால் துதித்து நிற்கின்ற வீரவாகுவைக் குணநிதியாகிய குழந்தைவேலன் கிருபையாகப் பார்த்தருளி யிதனைப் பேசுவதாயினர், பலகாலங்களாகத் தேவர்களை யலைத்துச் சிறையிலடைத்திருக்கின்ற சூரபதுமன் சபையைச்சேர்ந்து நாம்பணித்திருந்தபடிக்குக் குறித்துக்காட்டியதையும் அதற்கவன் மறுமொழியாடியதையும் மற்றசரித்திரங்களனைத்தையும் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டபோது பத்திவிநயங்களுடன் வாய்புதைத்துக்கொண்டு தேவரீரருளிச்செய்த படிக்குச் சூரன் பிழைக்குமார்க்கங்களைப் பற்பல விதங்களில் தெரிவித்தபோதினும் அவைகளைத் தான் கடைத்தேறத்தக்கதாக நினையாமற் கோபித்துத் தேவர்கள் சிறையை ஒருபோதும் விடமாட்டேனென்று தீர்க்கமாகச் சொல்லி விட்டனன், ஊழ்வலியைக்கடக்கமாட்டாதவனாதலால் அவன் சம்மதப்படிக்குப்பேசினான், கர்த்தனே யாதொருபிரயோசனங்களு மில்லாமல் திரும்பினேன், இதுசேதிதேவரீர் சித்தமறிகவெனப் பேசியமாத்திரத்தில் எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்திச் சகலமுந்தெரிந்த குணசம்பன்னராகிய கந்தசுவாமியார் திருநகைகொண்டு ஓ சூரனே ? நீ செய்து வந்த காரியங்களில் ஒன்றுஞ் சொன்னவனல்லை அதுகளை யிச்சபையிலிருக்கின்ற சகலருங் கேட்டுகளிக்கும்படிக்கு வெளியிடக் கடவையெனத் திருவுளம்பற்றியபோது கர்த்தனே அஞ்ஞானவானாகிய சூரபதுமன் நகரத்திற்பிரவேசிக்கின்றபோதும்திரும்புமுகத்திலும்சிலராட்சதர்கள்தடுத்துவாதாடியதால் தேவரீர்திருவடிகளின்வலிமையினால் அவர்களனைவரையும் சின்னபின்னப்படத்துரத்திவிட்டுவந்தேனென்றுசொல்லியபோது சரவணபவன் அவரிடத்துப் பரிபூரண கடாட்சத்தினால் அப்பனே கொடியபாதகராகிய இராட்சதர்கள் மடக்கிக்கொண்டு வாதாடிய போது மிகவும் வருந்தினையோ வென்று முதுகைத் தடவிக் கிருபாநோக்கத்தையும்பாலித்து விஷ்ணு-பிரமதேவன் இந்திரனாதியரைப் பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றார், கேட்டீர்களோ அநீதமாய் வருத்திக் கொடியகாவலில் அடைத்துவைத்திருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையை நீக்கிவிட்டு இன்னஞ் சிலகாலஞ் சுகசீவியாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயெனத் தூதின்மூலமாகத் தெரிவித்தனம் பாதகனானவன் அதுகளை உறுதியாகநம்பிச் சம்மதிக்காமற் சாவதையே முக்கியமாகவெண்ணி நமது வாக்கியங்களைத் தடுத்தனனாதலால் இனிசெய்வதென்னை தடைபடாமல் அந்தபாதகனாகிய சூரபதுமன் கொண்டிருக்கின்ற மதாங்காரத்தை யடக்கித் தேவரை மீட்டுக்கொண்டு வரும்படிக்கு நாளைக்கேபோவது காரியமாகவிருக்கிறதென்று சண்முகப்பெருமான் அருளிச்செய்த நீதிகளைக்கேட்ட விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் நமதுவருத்தங்கள் முதலாகிய குறைபாடுக ளனைத்தும் பொடிபட்டு வாழ்ந்தோமென்னுங் களிப்பினால் முகமலர்ந்து கர்த்தனே தேவரீர் திருவுளம்பற்றிய படிக்குத் தடைபடாமல் நடத்துவதே முக்கியமாக விருக்கின்றதெனச் சொல்லி மனச்செருக்குட னிருந்தனர். இப்படிக்குச் சகலரும் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிச் சந்தோஷித் திருக்கின்ற காலையில் வீரவாகுதேவர் இந்திரனைக்கண்டு சயந்தன் முதலாகிய தேவர்களைப்பார்த்ததையும் அவர்கள் கடினமாகிய சிறையிலடைபட்டிருக்கின்ற கொடுமையையும் தாம் அவர்களுக்கு தயிரியங்களைச் சொல்லி வந்த காரணங்கள் முழுமையுஞ் சவிஸ்தாரமாகத் தெரிவித்து இனிதுரிதமாய் விடுதலையாவார்களென்று அவன் பட்டிருந்த மனவாட்டங்களைப்போக்கினர், ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே ! இதுவரையில் வீரவாகுதேவர் மயேந்திர புரிக்குப்போய்ச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடித் திரும்பிய சரித்திரங்களைச் சொன்னோம், இனிபுத்திர சோபத்தினாற் சூரபதுமன் துக்கசாகரத்திற் பட்டு வாடிய சம்பவங்களையும், மேல் நடத்திய காரணங்களையுந் தெரிவிப்போமென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சூரன்நகர்புரிபடலம்.

வாரீர் ! நைமிசாரணியவாசிகளே ? புசபலபராக்கிரம சாலியாகியவீரவாகுதேவர்மயேந்திரபுரியில் தன்மீதுவந்தெதிர்த்த

அளவற்ற சேனசமுத்திரங்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி வ
ச்சிரவாகுவையும், வீரவாளினால் வெட்டியெறிந்து வெற்றியுட
ன் போய்விட்டதை வேகமுள்ள தூதர் கண்டமாத்திரத்திற் ப
ரதவித்தலறிக்கொண்டோடி நவரத்தினமயமாகியசபாமண்ட
பத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்
திவரும் சூரபதுமன் பாதங்களில்விழுந்து புலம்பினவர்களாய்
இராசபரமேஸ்பரனே! தேவரீர் புத்திரனாகிய வச்சிரவாகு
வானவன் தூதனை வளைத்துக்கொண்டு செய்தபோரைச் சொ
ல்லிமுடியாது கடையிற் சதுரங்கச்சேனைகளையும் மாளக்கொ
டுத்துத் தானும் பகைவன் வாளினால் வெட்டுண்டு விழுந்தன
னென்னுங் கொடியசேதியைச் சொல்லியபோது என்னசெய்
வான், நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்திலழுந்தி மதிமயங்கிச் சோ
ர்ந்து சிங்காதனத்தைவிட்டுப் பூமியில்விழுந்து விழிகளில் நதி
யைப்போல ஊற்றெடுத்துச் சலம்பெருகப் புத்திரனிடத்திருந்
த பட்சமானது உயிரையலைந்து வாட்டத் தீயும் புகையும் பெ
ருகத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து பத்துத் தலைகளைப்பெற்ற
மகனே? மோசஞ்செய்தையோ? என்செய்வேன் புத்திரசி
காமணியேயெனப் பலவிதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்புகி
ன்றபோது சபையிலிருந்த மற்றப்பிள்ளைகள் மந்திரிப் பிரதா
னிகள் சுற்றத்தினர் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாயினர் விழிகளி
ற் சலத்தைப்பெருக்கிப் புலம்பினர், இப்படிக்குச் சகலரும்வ
ருந்துகின்றகாலையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனா
கிய சூரபதுமனுக்குப் பட்டபுதேவியாய் பதிவிரதாசிரோம
ணியாய் கற்புக்கரசியாய் சவுந்திரியங்களில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி
க்குச் சமதையாகவிருக்கின்ற பதுமகோமளை மன்மதனையொ
த்த அழகினைப்பெற்ற தன்னுடைக்குமாரன் ரணக்களத்தில் வி
ழுந்த சேதியைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அனலிற்பட்ட புழு
வைப்போலத் துடிதுடித்துவிழுந்து புரண்டெழுந்து பரிமள
மிகுத்த புஷ்பங்களையணிந்திருக்கும் அளகபாரமானது கலைந்
து பூமியிற்புரள மார்பிலறைந்துகொண்டு கோடுகோடெனக்க
தறிப் புலம்பி ஐயையோ! கர்த்தனே! என்னசெய்வேனென்
று கரங்களைவிரித்து விழிகளில் நீர்பெருகக்கதறி ஐயனே? அ
ப்பனே? பிள்ளைக்கலிதீர்க்கவந்த பெருமானே? கொஞ்சியவா
ர்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு என்முன்ன முலாவியிருப்பதை
மறந்து எங்கொளித்தனை எவ்விடத்திற்போயிருக்கின்றனை நடு
ங்கித்திரிந்த எமன் உன்பிராணனை பதைபதைக்க கயிற்றினாற்
கட்டிக்கொண்டுபோகத் துணிந்தானோ! பாவிதெய்வமே! யி
ப்படிக்குஞ் செய்வையோ! நானென்ன குறைகளை முடித்தே
ன், இப்படிக்கும் என்தலையிலிடிவிழலாகுமோ! அப்பனே! உ
ன்னரிய திருமேனி வெட்டுண்டு நிலத்திற்கிடப்பதோ! அக்
காலத்தில் என்னைநினைந்தனையோ! அகண்டமண்டலாதீஸ்பர
னாகிய உன்பிதாவானவர் சவுக்கியமாகவிருக்கும்போது உனக்
கிந்த அபாயம் நேரலாகுமோ! அவர் எப்படிக்கு மனந்தரித்
திருப்பார் புத்திரசிகாமணியே! என்னசெய்தாய் துரிதமாக
வந்து என்துக்கத்தைத் தீர்க்கலாகாதோ? பிணங்கினையோ?
ஓடிவாமகனே! ஓடிவாவென்று இப்படிக்கெல்லாம் பாடிப்பா
டிப் புலம்புமுன்னிலையிற் சூரபதுமன் காந்தருவ விவாகத்திற்
றேடிய அவுணமங்கையர் தேவகன்னியர் சித்தமங்கையர் வித்
தியாதரஸ்திரீகள் முதலாகிய தேவியரும் இந்தச் சாவுசமாச்
சாரங் கேட்டமாத்திரத்தில் தங்கள் சேடியர் பாங்கியர் சிலதி
யர்களுடன் ஓடிவந்து இராஜபத்தினியைக் கட்டிக்கொண்டு பு
லம்பும்போது மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதலியர்
மங்கையர்களுங்கூடிப் பேரொழவுகொண்டாடியகாலத்திலெழு
ந்த ஓசையானது பெருந்துச் சங்கித மேளவாத்தியங்களையும்
யாழிஞெவசையையும் மற்ற மங்களகரமாகிய நாதங்களையும்

அடக்கி மேலிட்டு மயேந்திரபுரியெங்கும் அழுகைக்குரல்பெரு
த்து அஷ்டதிக்குகளுஞ் செவிடுபடச் சத்தித்தது, இப்படி யி
வர்கள் துக்கசாகரத்திலழுந்தி வாடியிருக்கச்சபையில்சூரபது
மனும்மனந்தேறுமற்கிலேசிக்கின்றகாலையில் தன்மார்க்கனாகிய
தருமகோபனென்னும் பெரியமந்திரியானவன் சூரனருகில்வந்
து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனே!
கோபியாமல் அடியேன்சொல்லுகின்றதைக்கேட்டருள்க.—அ
ரசனே! தமது பெருமிதங்களையும்கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும்சூ
ரத்தன்மையையும் எவ்வளவும் நினையாமற் கிலேசத்தையே
மேலிடவிருப்பது உம்மையொத்த தீரனுக்குத்தகுதியோ? சி
ருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமபுத்திரன் காசிபருக்குப் பிள்ளையாக
ப்பிறந்தீர் மேலும் அளவற்றகாலம் சொல்வதற்கரிய தவங்க
ளைமுடித்து லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்தின்கடாட்சத்தைப்
பூர்த்தியாகப்பெற்றுப் பலவரங்களையும்பெற்றீர், ஆயிரத்தெ
ட்டண்டங்களையும்வென்று தேவர் முதலானவர்கள் வணங்கி
ப் போற்றப் பலகாலம் அரசுசெலுத்திவருகின்றீர் அகண்ட
சாம்பிராச்சியச் செல்வங்களையும் வயிரத்தேகத்தையும் மா
ளாதவயதையும் புசபலபராக்கிரமங்களையும்பெற்றுப் பூமியெ
ங்கும் புகழத்தக்க கீர்த்தியையும் படைத்தீர். அப்படிக்கொத்
த சக்கிரவர்த்தியாகிய தேவரீர் இப்படிப்பதிதனைப்போலவா
டுகின்றது உம்மையொத்தவருக்கடுக்குமோ! சத்தசாகரங்க
ளும்பெருகிச் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களையும் அழித்து மூடி
க்கொண்டு அண்டங்களனைத்தையு மிடித்தழித்த காலத்திலும்
சலனமற்ற தீர்க்காயசைக்கொண்டுவாழும் பெருமிதத்தைப்ப
டைத்திருக்கின்ற தேவரீர் பெற்ற மனவூக்கத்தையும் வீரத்
தையும் விடத்தகுமோ சகலரும் திருவடிகளிற்பணிந்து போ
ற்றும் புசபலபராக்கிரமத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற அரசனே
ஒருபாலனிறந்ததைப் பெரிதாகவெண்ணி ஓவென்றலறிப் புல
ம்புவையாகில் திரிமூர்த்திகளும் நகைப்பார்களே அடிமைத்
தொழில் செய்திருந்த இந்திரனாதிய தேவர்கள் பரியாசஞ்
செய்து சுலபமாக வெண்ணுவர் - மேலும், உமதுகீர்த்தியும்
வெற்றியும் மழுங்கும் அஃதேனெனில் இப்போது உமக்குக்
கிடைத்திருக்கின்ற வருத்தம் லோகநாயகனாகிய சிவபிரானைச்
சூழ்ந்து பணிவிடைசெய்திருக்கின்ற பூதப்படைகளினாலும் ம
ற்ற சிறந்த தேவர்களாலும் நேர்ந்ததன்று திரிபுரதகனராகிய
பரமன் நேற்றையத்தினம் பெற்ற பாலசுப்பிரமணியனாலும
ன்று, அவனேவலின்படிக்கு வந்த ஒருதூதன்செய்த சுலபகா
ரியத்துக்குச் சகிக்கப்படாமல் வியசனப்படுவார்களோ-ஒப்ப
ற்ற கீர்த்தியைப்பெற்றிருக்கின்ற இராசபரமேஸ்பரனே இத
னைக்கேட்பீராக: தன்னைப்பெற்ற பிதவானவரிறப்பினும் தமை
யன் தம்பிபிள்ளைகள் மாளவரினும் மாமன் மைத்துனன் மற்
றுமிராநின்ற சிறந்த சிநேகிதர்கள் நாசமடையினும் அஷ்ட
திசைகளினும் வெற்றியை நாட்டியிருக்கும் சூரனானவன் அ
வற்றிற்குட்பட்டுத் தான்கொண்டிருக்கின்ற மனவலியைச்சற்
றேனும் இளக்கப்பார்ப்பரோ பிரார்த்வவினை நேரிடுமாயின்
அதிகவலியும் வெற்றியும் பெற்ற வீராதிவீரனும் பேதமை
வாய்ந்திருக்கின்ற ஒருபெண்ணினால் அபசயப்படுவன். ஆத
லால் உன்னுடைக்குமாரனுக்குப் பிரமன்நிச்சயித்திருக்கின்ற
ஆயசுமுடிந்தபடியால் தூதனாற் கொல்லப்பட்டான் பரமசிவ
கடாட்சத்துக்குமேற்படநடப்பிப்பதற்கு எத்தகையனாலும்!மு
டிவதோ அந்தத்தூதனால் அணுப்பிரமாணமும்அசைக்கப்படா
து இதுபழியுமல்ல இப்படிக்கிருக்கின்றபடியால் இனிநடத்த
வேண்டிய காரியமேதெனிற், கோபித்து மேலிட்டுவருகின்ற
பகைவன் சூட்சிகளையும், வலியையும், சேனைத்திறத்தையும்,
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெளிவாக விசாரணை
செய்தறிந்துக்கொண்டு மேல்நடக்கவேண்டிய பிரயத்தனங்

களைத் துரிதமாக மந்திராலோசனை செய்து நிச்சயித்துச்
சீக்கிரத்தில் முடியாமல் மனம்வருந்தித்துக்கிப்பது சூரனுக்
கடுப்பதோ அரிய தவங்களைமுடித்து பரமனருளைப்பெற்று
சகலரையும்வென்று சூரனென்னும் நாமத்தைப்பெற்ற தேவ
ரீர் கொடியகவலையிற்பட்டுக் கிலேசிப்பது உமது பெருமிதத்
துக் கடாதாகையால் இனி வியசன மென்பதை விட்டுவிடக்
கடவாயென்று தருமகோபன் பலவிதங்களில் தேற்றியமாத்
திரத்தில் அவுணராசன் புத்திரசோபத்தைநீங்கியெழுந்து துக்
கத்தையடக்கிப் பக்கங்களில் யமபடாளைப்போல நிற்கின்ற
தூதரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், நமது திருக்குமாரனை
அஞ்சாமற்கொன்றும் அகண்ட அயிஸ்பரியங்களைப்பெற்றிருந்
த இந்தப்பட்டணத்தையு மிடித்தழித்த பலசாலியாகிய தூத
ன் இவ்விடம்விட்டுப் போனதை யாவராகிலுங்கண்டீர்களோ
கேள்விப்பட்டிருப்பீர்களோ விபரமாகத்தெரிவிக்கக் கடவீரெ
ன்று கேட்டபோது, சிலதூதர் சேவித்து அரசனே! யிந்த
மகாசபையில் பயமில்லாமல் வந்து தேவரீரையும் மதியாமல்
தான்வந்ததுதின் காரணங்களைச் சொல்வதன்றியிற் றகாத
காரியங்களை நடத்திச் சபையைக்கடந்தபோனபின்பு தன்னை
வளைத்த அளவற்ற படைகளையும் இராச புத்திரனையுங் கொ
ன்றவன் தனக்கெதிரில் யாவரையுங் காணுதவனுய் மயேந்
திரபுரியைக்கடந்து இலங்கையைநோக்கிச் சென்றனன், அ
தை நாங்கள் கண்டனமென்றும் மேல்நடந்த காரணங்கள்
தெரியாதென்றும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர், இச்சேதியைத்
தெரிந்த மாத்திரத்திற் சூரபதுமனுனவன் தன்னருகிற் காத்
திருக்கின்ற பரிசனரைப் பார்த்து அதிவேகமாயோடி உல
கங்களைச் சிருஷ்டித்துவருந் திசைமுகப் பிரமனைக் கணப்
போதில் அழைத்துவரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்
திரத்தில் அவர்கள் சேவித்து இராசாதிராசனே யிப்புவனங்
களைப் படைக்கும் பிரமன் - இந்திரன் - விஷ்ணு - முதலான
தேவர்கள் திருக்கயிலையைக் கடந்து வந்திருக்கின்ற பால
சுப்பிரமணியரைச்சூழ்ந்து உம்மை மதியாமல் பயமற்றிருக்
கின்றனரெனப் பலர்சொல்லக்கேட்டோமெனத் தெரிவித்த
காலத்தில் நல்லகாரியமெனக் கோபித்து அவர்கள்கருவத்தை
சீக்கிரத்தில் அடக்குகின்றனன், நீங்கள் துரிதமாய் மற்றொரு
அண்டத்துக்கோடி அவடத்திலிருக்கின்ற பிரமனைப் பிடித்துக்
கொண்டு வேகமாய் வரக்கடவீர்களெனப் பணித்தமாத்திரத்
தில் மகாபாக்கியமெனப் பணிந்து காற்றினும் வேகமாகப்
பறந்து இதற்கடுத்த அண்டத்திற் சிருஷ்டித்துக்கொண்டு
ரிஷிகள் முதலாகிய பெரியோர்கள் போற்றிச்சூழப் பதுமா
சனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனைக்கண்டு அரசன் பணிவிடை
யைத் தெரிவித்துக் காரத்தைப்பற்றியிழுத்துவந்துசூரபதுமன்
முன்னம் நிறுத்தினர், அக்காலத்தில் சிருஷ்டிகர்த்தனை அரு
கில் அழைத்துப் பிரமனே அழகு குலைந்தழிந்து பின்னப்பட்
டிருக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்தைப் பழையபடிக்குச் சகல
செல்வங்களும் பெருத்திருக்கும்படியாக நிருமித்து வரக்
கடவையெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் ஐயனே, உமது
நினைவின்படிக்குக் கணப்போதில் முன்னிலும் பதின்மடங்கு
சீர்பெறச் செய்யக் கடவனெனச் செலவுபெற்றுப்போய் உல
கங்களைப்படைக்கும் விதியைக்கருதி சிருஷ்டித்தவித மேதெனி
ல், பட்டணத்தைச்சூழப் பொன்மயமாகிய மதிலைவானத்தைய
ளாவிநிற்கும்படிக்கெழுப்பி நவரத்தினமயமாய் அண்டப்பித்தி
கையையுராயும் உன்னதமும்பலநிலைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற
கோபுரவாயில்களைப் [illegible]டைத்துப்பெரும்புறக்கடலையொப்பசூழ்
ந்துவிசாலமாகவிருக்[illegible]றஅகழியைத்திருத்திப்பொன்னினுலு
ம்மணிகளினுலும்பள[illegible]லும்சந்திரகாந்தத்தினுலும்மரகத
ங்களினுலும்சோதித்துப்பருவதங்களைப்போலத் தோன்றநின்
றமாடமாளிகை மண்டபங்கள் அரண்மனை.உப்பரிகை சித்தி
ரக்கூடங்கள் முதலாகிய சிறப்புகளைநீண்ட தெருக்களில் இரு
பாரிசங்களினும் படைத்து வீதிகளைத்திருத்திக் காமனுங் கா
முறும்படியாகிய புஷ்பவினங்கள் பலகனிவகைகள் நிறைந்
திருக்கின்ற சோலைகள் தோப்புகள்இவற்றினைச்செய்தமைத்து
விசாலமாய் மதுரமாகிய ஜலவளமிகுத்த பொய்கைகள் தடா
கங்கள்சித்திரக்குளங்களாதியதுகளைப்படைத்து அரசன் வீற்
திருக்கின்றஅரண்மனை ஆஸ்தானமண்டபத்தைவெகுவினேதங்
களாகச்சோதித்துக் கண்டவர்கள்மனதையும்விழிகளையுங்கிரகி
க்கும்படியாகப் பற்பலவளங்களைநிறைத்துமுற்றியவுடன் ஆயி
ரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபனுகியசூரபதுமனைக்கண்டு ஆ
சீர்வதித்துஅரசனேஉமதுமனதின்படிக்குயதாப்பிரகாரம் இப்
பட்டண முழுமையும் நிருமித்து அரண்மனையையும் சீர்படுத்
தியாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டமாத்திரத்திற் சூரன்வெளிவ
ந்து முழுதுங் கண்ணேட்ட மிட்டு அவைகளிருக்கின்ற சித்தி
ரவிசித்திரவினேதச் சிறப்புகளுக்கு மெச்சிப் பிரமனைப் புகழ்
ந்து மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய சக
லரும் போற்றிச் சூழச் சிரோ ரத்தினங்களினுற் சோதித்து
விசாலமாக விளங்குஞ் சபாமண்டபத்திற் சேர்ந்து பூச்சக்கி
ரக்குடைகவிந்திருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து வெண்
சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் முதலிய இராஜ சின்னங்கள்பெ
ருத்தசையப் பட்டுவர்புகழ வித்துவான்கள் கொண்டாட இ
வ்வோலக்கத்தி லிருப்பவன் பிரமன் மீது விழிகளைச்செலுத்
தி நல்லகாரியம் உன்னுடைய சாமர்த்தியங்களுக்குயாவரும்
நிகரில்லையெனக் கொண்டாடிப் பழையபடிக்கு நீயிருக்கப்ப
ட்ட அண்டத்தைச்சேர்ந்து பணிவிடைகளிற் பிசகில்லாமல்ந
டத்தி வரக்கடவா யெனச் சொல்லியபோது நல்லதென்று
செலவு பெற்றுப் போய்த் தன்பதவியைச் சேர்ந்து பிரமனி
ருந்தனன்.

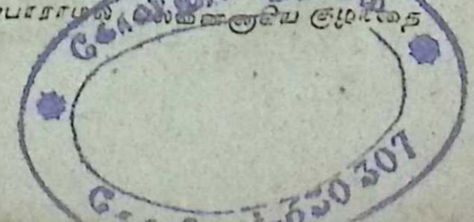
சூரன்அமச்சியற்படலம்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! மேற்குறித்தப்படிக்கு
ச் சூரபதுமன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தி
வருகின்ற காலையில் முன்னம் அரசன் கட்டளையின் படிக்குச்
சென்ற தூதர்கள் மனோவேகத்தினுங் கடுகிச் சமுத்திரத்தை
க் கடந்து திருச்செந்திற் பதியைச்சேர்ந்து பூதவெள்ளங்க
ளின் பெருமிதங்களையும் படைத்தலைவர் வீரத்தையும் சுப்பிர
மணியக்கடவுளினது மகிமைகளையும் கிரமமாகத் தெரிந்துக்
கொண்டவர்களாய்க் கடுகிவந்து மயேந்திர புரியைச்சேர்ந்
து விசாலமாகிய சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து இராஜகாரி
யங்களை நடத்திவரும் சூரபதுமனைத் தரிசித்தவுடன் வணங்
கி யிதனைச்சொல்லுகின்றனர், ஆயிரத்தெட் டண்டங்களையும்
வென்று சகலரையும் ஏவல்கொண்டு அகண்ட அயிஸ்பரியச்
சாம்பிராச்சியங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற இராஜாதிராஜனே
கேட்டருள்க, தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குவிரைவிற்சென்று எ
திராளிகளின் காரணகாரியங்களைத் தெரிந்து வந்ததைச் சவி
ஸ்தாரமாகச் சொல்லுவோம், ஒன்றுபத்து நூறு ஆயிரம் சிர
ங்களையும் அதற்கிரட்டி வலியகரங்களையும் அதற்கடுத்த காத்
திரமுள்ள தேகங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற இரண்டாயிரவெ
ள்ளம் பூதப்படைகளும் அவர்களுக்குத் தலைவர்களாய்ச் சிங்
கத்தைப்போன்ற வலியும் சூரமுமுள்ள சூரர்கள் நூற்றெண்
மரும் சொல்லுதற்கரிய புசபல பராக்கிரம சாலிகளாய் வீர
த்தன்மை பொருந்திய தம்பியர் இலட்சத்தொருபதின்மரும்
மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன் இந்திரனுதிய தேவர்கள் முனிவர்

கள் முதலானவர்கள் சூழ்ந்து போற்றத் தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் நுதல்விழிகளினளித்த பாலசுப்பிரமணியன் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூலோகத்துக்கு வருமார்க்கத்தில் நேர்ந்த தேவரீர் தம்பியாகிய தாருகாசுரனையும் மாய்கைக்கரசனாய் நமது பகைவர்களை யலைத்திருந்த கிரவுஞ்சனையும் அளவற்ற வெள்ளம் அவுணவீரரையும் வெற்றிவேலாயுதத்தினாற் பிளந்து நம்சப்படுத்தினவனாய் இப்போது கடற்கரையில் விளங்கும் திருச்செந்திற்பதியிற்சேர்ந்தவுடன் மந்திராலோசனைசெய்து ஒரு தூதனைச்செலுத்தித் தேவரீர் மனக்கருத்தை யறிந்த பின்பு போர்புரிய வருவதாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டவராய் வலியோனாகிய ஒருவனைத் தூண்டினர், அவன்கடலைக்கடந்து வரும்போது வழியில் நேர்ந்த இலங்கைப்பதியைச் சின்னபின்னப்பட அதலகுதலஞ்செய்து அதிற் காவல்கொண்டிருந்த யாளிமுகன் பிள்ளையையும் அளவற்ற அவுண வீரர்களையுங்கொன்று இங்குவந்துதிரும்பிப்போகும்போது நமது சேனைத்தலைவனாய் இலங்கையைக் காவல்கொண்டிருந்தயாளிமுகனையும் வளைத்துக்கொண்டு வாளினாற் கண்டித்தெறிந்துமிகுதியாகவிருந்த சேனைகளையுங் கொன்றழித்துத் திருச்செந்திலைச்சேர்ந்தனன், இனிமேல் குழந்தை வேலாயுதன் சகல சேனைகளுடனும் பிரயாணப்பட்டுக் கடலைக் கடந்து இவ்விடம் வந்து அண்டேஸ்வரனாகிய தேவரீருடன் சண்டைகொடுக்க நினைந்திருக்கின்றனன். இப்போது நாங்கள் சொல்லியசேதிகளனைத்தும் யதார்த்தமாகும் புவனேஸ்வரனே இனிதாமசப்படாமல் இதற்குவேண்டும்பிரயத்தினங்களை முடிக்கவேண்டும் பகைவரைச் சுலபமாக வெண்ணப் போகாது அதிக வல்லமைசாலிகளாகக் காணுகின்றதென்று தூதர்கள் பேசியதைக்கேட்ட வுடன் சில தூதரைப் பலதிசையினும் செலுத்தித் தன்மனதுக்கினிய தம்பியாகிய சிங்கமுகாசுரனையும் திக்கு திபாந்திரங்களி லிருக்கின்ற சேனைத்தலைவர்களையும் மதியூகிகளாக விருக்கின்ற சுற்றத்தினரையும் முதியோர்களையுந் தருவித்தகாலத்தில் அவர்களனைவரும் அதிவேகமாசவந்து சேர்ந்து மண்டலேஸ்வரன் பாதாரவிந்தங்களிற்சேவித்து அரசன் விடையைப்பெற்றுப் பக்கங்களிற் சூழவிருந்தனர், அப்போது சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொங்கி அனலும் புகையும் பெருகத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து சபையிலிருக்கின்ற சகலரையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், நமது குலப்பகைவர்களாகிய தேவர்களனைவரையும் பற்றிவருவித்து நீங்குதற்கரிய காவலில் நான் வைப்பித்திருப்பதை இந்திரன் தெரிந்து திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிரானைத் தரிசித்து வணங்கித் தனக்கடுத்ததுக்கவருத்தங்களை முறையிட்டுக்கொண்டதின்மேல் பரமனிரங்கி நுதல்விழிகளின் மூலமாக ஒருபிள்ளையைப் படைத்துவேல்முதலிய படைகளைப்படைத்துக் கொடுத்துப் பலவெள்ளம் பூதரைக்கூட்டி நம்மைவென்று தேவர்கள் சிறையை நீக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் அந்தக் குழந்தையானது கயிலையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திகணத்தலைவர் முதலானவர்களுடன் நமக்குப்பயந்தொளித்துத் திரிகின்றமகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன் இந்திரனாதிய தேவர்கள் போற்றிவரப் பூமியில் வருமார்க்கத்தில் நேர்ந்த நமது மனதுக்கினியதுணைவன் தாருகனையும் மாயைக்கரசனாகவிருந்த கிரவுஞ்சனையும் சத்திவேலினாற் பிளந்தகொன்று அப்பதியிலிருந்தஇராட்சதவெள்ளங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்து வந்து இப்போது சமுத்திரக்கரையி லிருக்கின்ற திருச்செந்திற்பதியிற் சேர்ந்து அந்தபாலகனானவன் ஒருதூதனை நம்மிடத்துக் கனுப்பினன், அவன்கடலைக்கடந்து பொன்மயமாக விளங்கியிருந்த இலங்கையையழித்துச் சமுத்திரத்திற் சேர்த்து அதைச் காவல்கொண்டிருந்த யாளிமுகனையும் பிள்ளையையும் அளவற்ற அவுணவீரர்களையுங் கொன்று போட்டு யாவரும் மனதிலும் நினைப்பதற்கரிய கொடிய காவலையுடைய இந்தப்பட்டணத்தில் வந்து சற்றும் பயமில்லாமல் நமது சபையிற் குதித்து மாயைவல்லபத்தினால் ஒரு சிறந்த சிங்காதனத்தைத் தருவித்து எனக்கு மேலாகவுட்கார்ந்து மரியாதை யில்லாமற் பேசியகாரணங்களைக்குறித்து நான்கோபித்தேவிய அவுணவீரரை என்கண் முன்னங்கொன்றுவெளிப்பட்டுப்போய் நமது சூரத்துக்கும் ஆக்கினைக்கும் எவ்வளவும் அஞ்சாமல் சகல புவனங்களினுங்கொண்டாடத்தக்க வளங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தப்பட்டண மெங்கும் சின்னபின்னப். பட்டுப்போக விடித்தெறிந்து நமது திருச்சபையையும் அதம்பண்ணி நமது கட்டளையின்படிக்குப் போயெதிர்த்த அவுணவீரர்களனைவரையுஞ்சாடியதுமல்லாமல் நமது குமாரன் வச்சிரவாகுவையும் சற்றுமிரக்கமில்லாமற் கண்டித்தெறிந்து போட்டுப் போய்விட்டான். அப்பொழுது இந்தப்பட்டணம் பட்டபாட்டை யென்னசொல்வேன் எங்கும் பிணமலைகளாய் உதிரப்பிரவாகமோட நகரவாசிகளனைவரும் பலதுன்பங்களிற் பட்டுவாடியலைந்தனர், அளவற்றவெள்ளம் படைகளிறந்தனர், இதனால் வெகுகாலமாய் அரசுசெலுத்திவந்த நமது கீர்த்தியும் பலமையும் வென்றசவுரியங்களும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் அகண்ட அயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்துவந்த பிரதாபங்களும் மழுங்கிப்போய் விட்டது மேலும் தூதாகவந்து இக்கோலங்களைச்செய்த ஒருவனைப்பிடித்து அரியகாவலிற் படுத்தினவருமன்று பின்னப்படுத்திவிடாமலும்போனேன் அல்லது என்கோபந்தணியப் பிசைந்து கொல்லாமலுந் தூதனென்று தருமத்தையே பாராட்டி மோசம்போனேன் இதனு லுண்டாகிய வசைமொழியை இவ்விதமெனச்சொல்லிமுடிவதோ இவ்வித அனர்த்தங்களையெல்லாஞ் செய்த தூதன் நமது நகரத்லதக்கடந்துபோய் இலங்கையிற்புகுந்து அவ்விடத்திற் காவல்கொண்டிருந்தசேனைத்தலைவன் யாளிமுகனென்பவனை வாளினால்வெட்டியெறிந்து அவன்பிள்ளை முதலிய சேனைகளையும் சின்னபின்னபடக்கொன்று கடலைக்கடந்து விஜயத்தோடு திருச்செந்திலை நோக்கிப் போயினனெனக் கேள்விப்பட்டனம் இனி காளகண்ட மூர்த்தியாகிய சிவபிரான்பிள்ளை பாலசுப்பிரமணியன் பிரயாணப்பட்டுப் பூதப்படைகள் தனைவருடன் சமுத்திரத்தைத்தாண்டி யிவ்விடம் வந்து நம்முடன் சண்டைகொடுக்க யத்தனித் திருப்பதாகக் காணுகின்றது, இச்சேதிகளனைத்தும் நாமனுப்பிய தூதர்கள் தெரிந்து வந்து அறிக்கையிட்டிருக்கின்றனர், இதுகளில் எவ்வளவும் பிசகிராது உண்மையாகவே நம்பத்தக்கது இவர்கள் வரவின்காரணங்களைத் தெரிந்தவுடன் மேலிட்டுப்போய்ச் சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியனையும் அவனுக்குத் துணையாக வந்திருக்கின்ற சேனைத்தலைவனையும் பூதவெள்ளங்களையும், விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன், முதலாகிய தேவர்களையும் மடக்கிக்கொண்டு கொடிய போர்செய்து சின்னபின்னப்பட வாட்டித் துரத்திக் கணப்போதில் ஜயத்துடன் மீள நினைத்திருக்கின்றேன், ஆனால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வென்று சகலரையும், ஏவல்கொண்டு ஒருவரும் நிகரில்லாமல் அரசுசெலுத்தி வந்த சூரனாகியயான்இக்காலத்தில் பைசாசங்களுடனும் பாலனுடனும் எதிர்த்து வென்றபோதிலும் என்னொத்தவனுக்கு வீரமும்புகழுமல்லவெனநினைந்து இதுவரையிலும்பொறுத்தேன், இவையன்றியும்புசபலபராக்கிரமங்களையும் தந்திர உபாயங்களையும் சேனைகளினுதவிகளையும் மகதயிஸ்பரியச் செல்வங்கள் முதலிய வளங்க

லேயும் பெற்றிருந்தபோதினும் பெரியோர்களாகவிருக்கின்றவ
ர்கள் பகைவர்கள் மேலிட்டு வருவதாகத் தெரிந்தாலும் கோ
பித்துத்தட்சணத்திற் சண்டைக்குப்போகலாகாது அப்போது
தனக்கு நன்மைகோருகின்ற துணைவர் மந்திரிபிரதானிகள் த
ன்மரபி லிருக்கின்றமுதியோர்கள் தீர்க்கயோசனை பரராகிய
சினேகிதர் முதலாகியவர்களைச் சேர்த்துப் பகைவன் திறங்
களை விசாரணைசெய்தபின்பு மந்திராலோசனையில் பலருக்கு
ம் சம்மதமாகிய காரியமொன்றைத் தீர்மானித்துக் கொண்டு
காலதாமசஞ்செய்யாமல் அவ்வாறேமுடிப்பார், இதுசக்கிரவ
ர்த்திகளாக விருப்பவருக்குத் தகுதியாகும் மேலும் நீதி நூலி
லும் இப்படிக்கே சொல்லுகின்றது, ஆதலால் உங்களனைவரை
யுந் தருவித்தனன். இதுகளனைத்தினையுஞ் சீர்தூக்கிப்பரிசோதி
த்துத் தீர்க்கமாய் ஆலோசித்து மேல்நடத்தவேண்டிய காரி
யமொன்றைச் சொல்லும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றே
ன், துரிதமாக ஒருகருமத்தைக்குறிக்கக் கடவீர்களென்று சூர
பதுமன் பேசிய முன்னிலையிற் சபையி லிருக்கின்றவர்களில்ம
திநுதிகளாக விருக்கப்பட்ட மந்திரிகளில் தீர்க்கயோசனைபர
னாகிய மேதிமா முகனென்பவன் காலகாரியங்களை நிதானித்
துத் தனக்குத் தோற்றிய படிக்குச் சொல்லுகின்றான், எமது
அரசனே ? மனம் பொறுத்துக் கேட்டருள்க பற்பல மா
ய வித்தைகளைக் காட்டி முனிவர்கள், தேவர்கள், முத
லா னவர்களை மயக்கி யலைத்து வாட்டி யிருந்த வலிய
கிர வுஞ்சனையும் சகலரையும் புறங் கண்டு விஷ்ணுவை
யும் வென்று அவ னேவிய ஒப்பற்ற சக்கிரத்தையும், க
ழுத்தணியாகத் தரித்திருந்த புசபல பராக்கிரம சாலியாகிய
உமது சகோதரன் தாருகாசுரனையும் வீரசிங்கங்களையொத்த
படைத்தலைவரையும் சேனைவெள்ளங்களையும் கணப்போதில்
நாசஞ்செய்த வீராதிவீரனைப் பாலன் பாலனெனச் சொல்லு
வது பேரறிவுடைமையல்ல, மேலுந் தயிரியத்தில் ஒப்பற்ற
தாருகவீரனையும்மற்றவர்களையுஞ் சட்டைபண்ணமல் ஜயிக்க
வல்ல ஆண்தன்மையையும் சூரத்தையும்பெற்றிருக்கின்ற தீர
னைச் சற்றும் வலியற்றவனென்றும் அத்தகைய வீரனுக்குதவி
யாக வந்திருக்கின்ற படைத்துணைவரைப் பைசாசங்களென்
றும் இகழ்ந்து பேசுவது செல்காலம் - நிகழ்காலம் - வரு
காலமெனச் சொல்லாநின்ற முக்காலங்களின் திறங்களைத்
தெரிந்தாராய்ந்து பார்க்கத்தக்க பேரறிவினருக்கழகோ, இது
வுமல்லாமல் அந்தப்பகைவன் சேனைகளி லொருவனாகிய தூ
தன் தீரனாய் அலைகளைமோதிப் பரந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தை
ச்சுலபமாகக்கடந்து இராஜதானியாய் அளவற்றகாவலைக்கொ
ண்டிருக்கும்இந்தப்பட்டணத்தைச்சின்னபின்னப்படுத்திஉருத்
தோற்றமலழித்துக்கணக்கிறந்த அவுணவீரர்களைக் கொன்றது
ல்லாமல்உமதாசைக்குமாரனாகியவலிக்கொப்பற்றவச்சிரவாகு
வையுங்கண்டித்துத்தேவரீரையும்மதியாமற் பேசிப்போயினக
ன்னை அபலனாகிய தூதனென்றிகழ்வது கல்விமான்களுக்கு
நியாயமோ அந்தத்தூதனை அழகியசிறகினைவாய்ந்த கருடன்
மீதாரோகணித் துலாவும் மகாவிஷ்ணுவும் - பிரமதேவனும்
தேவர்களுக்கரசனாகிய - இந்திரனும் ஏகஉருக்கொண்டு போ
ந்ததாக நினைப்பதல்லது அவன்வந்தகாரணத்தையே குறிக்
கக்கூடுமோ. இஃதன்றியும் திதிகர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவை
வென்றதல்லாமற் புவனங்களையுந் தன்வயப்படுத்தி யாண்ட
வீராதிவீரனாகிய தாருகனையும் இந்தமரபுக்குப் பலவிதங்களி
லும் உதவியாய் உங்கள் பகைவராகிய தேவர்கள் முதலான
வர்களை வஞ்சித்து வாட்டியிருந்த கிரவுஞ்சனையும் பலவெள்
ளம் ராட்சதவீரரையுந் திரிபுரதகனனாகிய பரமசிவகுமாரன்
பாலசுப்பிரமணியன் கொன்றானென்ற சேதிதெரிந்தமாத்தி
ரத்தில் தேவரீர் கோபித்துப்போய் அந்தப்பாலனையும் மற்ற
வர்களையுங் கண்டதுண்டப்பட வாட்டியாவது அல்லது அதற்
குத்தக்க ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரரையாவது செலுத்தித்
தம்பியைக்கொன்ற பழியைத்தீர்த்துக்கொண்டவரு மன்று
அசாரிசமாய் இப்படிக்குப் பிரமாதம் விளைகின்றவரையில்
யாதொரு யோசனைகளுஞ் செய்யாமற் சும்மாயிருந்துவிட்
டீர் இதற்கொருதிஷ்டாந்தத்தைச்சொல்லக்கேளும் அக்கினிப்
பரிசஞ் சிறிதாகக்கண்டபோதே அறிஞராக விருப்பவர்கள்
சுலபமாகவெண்ணமற் பெரிதாக மதித்துத் தட்சணத்தில்
அதற்குவேண்டிய முயற்சிகளைச்செய்து வீறவொட்டாமல்
அவித்து மனங்களித்திருப்பர், அல்லது சிறிதுபோது தாழ்ப்
பராயின்அந்தச்சிறுபொறியே பிரபலமாய்மேலிட்டு வெகுசீக்
கிரத்தில் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தையெல்லாந் தகித்
துச் சாம்பலாகவழித்துவிடும்அவ்வாறே விவேகசாலிகளாயிரு
ப்பவர்கள் தமக்குநேர்ந்திருக்கின்ற சத்துருவானவன் பல
விதங்களினும் பலஹீனனாக விருந்தபோதினும் அவர்களைத்
தமக்குமேலாகிய வீரராகவும் தமதுசேனைகளுக்கு வீறியிருக்
கின்ற படைத்துணையைப்பெற்றிருக்கின்றவராகவும்பின்பலங்
கள் பலவற்றைப் படைத்திருப்பவராகவும் கருதிச் சாமபேத
தானதண்டமென்னுஞ் சதுர்வித தந்திர வுபாயங்களினாற்
கூடியவரையிற் பிரயத்தினஞ்செய்து சுப்பட்டமாகக் களைந்
துபோட்டு மனச்சஞ்சலமற்றிருப்பர், இதற்கொரு வுதாரணத்
தைக் காட்டுவேன் ஒருவனுக்குத் துன்பம் நேரத்தக்க விடத்தி
ல் முளைத்த சிறுசெடியைக் கண்டபோதே பரிகரித்துவிடாம
லிருந்தால் சிலதினத்தில் நகத்தினாற் கிள்ளிப்போடத் தக்கது
வீறிபருத்த விருட்சமாய் வேர்களைப்பெருக்கி அவன் வாசஞ்
செய்திருந்த கிரகத்தைப்பேர்த்துத் தள்ளிவிடும் மேற்குறித்த
திருஷ்டாந்தங்களை நிதானித்து நடந்து கொள்ளவல்லவர்களு
க்கு தங்களால் அசாத்தியமாகிய காரியங்களொன்றும் நேர
வறியாது அரசனே மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்துச் செரு
க்கியிருக்கின்ற மமதையினால் அந்தந்தகாலங்களிற் செய்ய
வேண்டிய காரியங்களை முடிக்காமல் மறந்து தமக்குப் பலவி
தங்களினும் உதவியாக விருந்த துணைவனைக்கொன்ற வொரு
வனை எவ்வளவென்றிகழ்ந்து இவ்விடத்தில் வாழ்ந்திருப்போ
மாகில் அந்த நஷ்டம் நம்மைவிட்'பிறரைச்சேரவறியாது, ஆ
தலால் மனதுக்கு வித்தியாசங்கண்டவுடன் பாலசுப்பிரமணி
யன் மேலெதிர்த்துப் போய்ச் சண்டைசெய்து வாட்டித்
துரத்தி யிருப்பையாகில் தேவரீர்வாசஞ்செய்கின்ற இந்தப்
பட்டணத்துக்குத்தூதன்வருவானோஇத்தகைய நஷ்டங்களும்
அவமானமும் நேருமோ அப்போதே தகுந்தயோசனையைச்
செய்து தட்சணத்தில் நடத்தவேண்டுங் காரியங்களை முடியா
மலிருந்தீர் இந்தஅசாரிசத்தினால் ஜயவீரனாகிய பிள்ளையை
மாளக்கொடுத்துச் சலனமற்ற மயேந்திரபுரமும் பார்க்கப்
பதங்குறையாயழிந்ததென்று உம்மையொத்த சூரன் மனம்
வருந்தலாச்சுது புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய திருக்குமார
னிறந்ததற்கும் செல்வவளங்களைப்பெற்றிருந்த நகரமதப்பட்
டுப்போனதற்கும் காரணத்தை யோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில்
அந்தந்தகாலங்களில் நடத்தவேண்டுவதைத்துரிதமாகத்தேடா
மல் மகதயிஸ்பரியச்சம்பத்தில்மூழ்கி மயங்கியிருந்தபடியால்
நேர்ந்ததல்லது வேறுமுண்டோ ஏதோதோற்றமல் முடிந்து
போன காரியங்களைநினைந்து நினைந்து இனிபேசிவருந்துவது
தெரிந்தவர்களுக் கழகன்று ஆதலால் மிஞ்சிநடந்ததுபோக
இனிசேர்படுவதற்கு அடியேனுக்குத் தோற்றியமார்க்கமொன்
றைச் சொல்லக்கேட்பீராகத், துரிதமாய்ச் சூரர்களாகிய
அவுணவீரர்களுடன் பலவகைச்சேனைவெள்ளங்களைக் கூட்டிக்

கொண்டுபோய்க் கொன்றைமாலை பிறைகங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடாமண்டலதாரியாகிய சிவபிரான்பெற்ற பிள்ளையைவளைத்துக்கொண்டு அவனுக் குதவியாகவந்திருக்கின்ற வீரரையும் பூதப்படைகளையும் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கும் படிக்குச்சாடி வெற்றிகொண்டு திரும்பி சவுக்கியத்திலிருக்கக்கடவீர் நேற்றையதினம் போலவே யினி அசாரிசமாக விருக்கலாகாதென்று பலபலவிதங்களைக்காட்டி மேதிமாமுகனென்னும் மந்திரிசொன்னகாரியங்க ளனைத்தையும் பக்கத்திலிருந்து கேட்டுவந்த கொடிய பாதகனான துர்க்குணனென்னும் மந்திரியானவன் இப்போது சொல்லிய நீதிகள் வெகுநேர்த்திநேர்த்தியெனக் கரங்களைக் கொட்டி நகைத்து சூராசுரேந்திரனே நான்சொல்லப்போகிற வுபாயத்திற் சித்தம்வைத்துக் கேட்டருள்க, ஆதியிற் சிவபிரான் திருவருளைப் பெற்றவுடன் திக்குவிஜயஞ்செய்ய நடந்த காலையில் அவுணருக்கரசனாக விருக்கின்ற குபேரன் மேலும் மகாவிஷ்ணுவின்மீதும் இந்திரன் முதலியதேவர்கள் மீதிலும் நீர் சண்டைகொடுத்த தில்லை ஜயசாலிகளாகிய தம்பியரைக்கொண்டு வென்று ஜய வுச்சாகங்களுடன் திரும்பினீர் அப்படிக்கிருக்க இக்காலத்திற் சகலரும் வணங்க அரசுசெலுத்திவருகின்ற தேவரீர் சிறுபிள்ளையாகிய கந்தன்மீதிற் சீறிப்போவது புகழாக விருக்கின்றதோ உம்முடைய மகிமைகளெப்படிக் கொத்ததெனில் அளவற்றகாலம் அக்கினிமத்தியில் நின்று அரிய தவங்களைச் செய்து பரம சிவகடாட்சத்தைப் பூரணமாகப் பெற்றுமாளாதவயதும் அழியாதவயிரத்தேகத்தையும் சலனமற்ற இந்திர ஞாலத்தேரையும் ஆக்கினை சக்கிரத்தையும் பாசுபதமுதலிய சிறந்த படைகளையும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டு யுகங்கள் எதிரின்றியாளும் சம்பத்தையும் வலியையும் வீரத்தன்மையையும் மகதயிஸ்வரியச் சம்பத்துக்களையுஞ் சம்பாதித்து யாவரும் நெருங்குதற் கருமையாய்ச் சமுத்திரமத்தியிற் பலவண்மைகளையும் காவல்களையுங்கொண்டு ஸ்ரீமகாலட்சுமி தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரிக்கு இராஜராஜ பரமேஸ்பரனாக்ச் சகலரும் வணங்கிப்போற்ற அரசுசெய்து வருவது முலைப்பால் மணமருத வாயையுடைய சிறுபிள்ளையைப் பெரிதாக நினைந்து பகைத்துப்போய்ப் போர்கொடுப்பதற்கோ மேலும் பசிப்பிணியிற் பட்டுவாடி பலிக்கெதிர்பார்த்துத் திரிந்தலைந்துழலுகின்ற அசுத்தராகிய பூதகணங்களையும் அதாக வந்த பதிதனையும் உமக்குப்பயந் தொளித்துத்திரிகின்ற விண்ணவரையும் ஒரு பிரயோசனமாக வெண்ணிக் கோபித்துப்போகத்தனிவீரோ அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலாகப் புறந்தந்தோடப்பவனிவரும் பெருமிதத்தைப் படைத்த எமதரசனே இதுகளைத் தீர்க்கமா யோசித்து இந்த நிமிஷத்திற் நமது சேனைத்தலைவர்களிற் சிறந்த வலிபெற்ற சிலரைச் சதுரங்கச்சேனைகளுடன்போகக்கட்டளையிட்டு கிரவுஞ்சனையும் தேவரீர் தம்பி தாருகாசூரனையும் வெற்றிவேலினாற் பிளந்து கொன்ற பாலசுப்பிரமணியனையும் அவனுக் குதவியாகவந்திருக்கின்ற பூதப்படைகள் முதலானவர்களையுஞ் சின்னபின்னப்படவென்று ஜயத்துடன் வரக்கண்டு களித்திருப்பீர், இது தவிர மேலானயோசனை யொன்றுமில்லையென்று யாவருக்குங் கொடியனாகிய துர்க்குணன்பேசி முடிந்தவுடன் தருமகோபனென்னும் பெரிய மந்திரியானவன் நல்லகாரியம் நீ பேசியது வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியெனக் கரங்களை நீட்டியமர்த்தி அகண்ட மண்டலாதிஸ்பரனாகிய சக்கிரவர்த்தியைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், இராஜாதிராஜனே சிலம்புதண்டை கொஞ்சும் பாதங்களையுடைய மழலைச்சொல் லருத பாலசுப்பிரமணியனை யொருபொருளாகமதித்த உம்மையொத்த சூரன் சண்டைக்கு மேலிட்டுப் போவதைப்பார்க்குமிடத்தில் எப்படிக் கிருக்கின்றதெனில், ஒருவன் தங்கத்தினாற் செய்த நவரத்தினங்களை யிட்டிழைத்த கலப்பையைக்கொண்டு அபலமாகிய காய்த் தானியங்களைப் பெற விரும்பி பூமியை உழுகின்றதையொக்கும், இதுவுமல்லாமல் இப்போது உம்முடைய பேரிற் பகைத்து வந்திருக்கின்றவன் லோகநாயகனாகிய பரமசிவமுமன்று உலகையளந்த மகாவிஷ்ணுவுமன்று சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனுமன்று முடிவிற் பிராணிகளைக் கொண்டுபோய் அதுகள் செய்த வினைகளுக்குத் தக்கதண்டனையைச்செய்யும் யமனுமன்று தந்தடியிடும் பாலன் மீதுசீறி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையுங்காவல்கொண்டிருக்கும் பெருமிதத்தைப்படைத்த உம்மையொத்த தீரன் போய்ச் சண்டைகொடுப்பதினாற் பெறும்பயனென்னை, மேலும் தேவரீர் புசபல பராக்கிரமங்களையும் சேனைப்பெருக்கையுங் கண்டமாத்திரத்திற் பாலசுப்பிரமணியன் புறந்தந்தோடாம லெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கவல்லனோ அதனா லபகீர்த்தியல்லவோ இவையன்றியும் பகைவன் மீறிவருவனாகில் அதனைப்பெரிதாகவெண்ணி மிகுத்த ஆலோசனைகளைச் செய்வது அறிவீனருக்கடுக்குமல்லது தெரிந்த மேலையோருக்குத் தக்கதன்று, விவேகசாலிகளாக விருப்பவர்கள் தட்சணத்தி லொருவகையாகப் பரிசோதித்துத் தகுந்தபடிக்கு முடித்துப்போடுவர் ஆதலாற் பலபல நினைந் துழலாமல் தேவரீர் புத்திரர்களாகிய எரிமுகன் இரணியனென்னும் இவர்களிலொருவனைச் செலுத்துவீராகில் சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியனும் அவன் துணைவரும் சேனைத்தலைவரும் பூதவெள்ளங்களும் எதிரில் நின்றுபோர்செய்யத் தாளமாட்டார்கள், நகத்தினாற் கிள்ளிப்போடுகிற முளையைக் கூர்மையுள்ள வலியவாளினால்வெட்டநினைக்கலாகுமோ அதைக்கண்டவர்கள் நகையார்களோ? அவ்வாறே வலியவீரனொருவனால் அதப்படுத்திப் போடத்தக்கவர்களைப் பெரிதாகநினைத்து பரமசிவ கடாட்சத்தினாற்பெற்ற வரியவில்லைத்தாங்கித் தேவரீர்போ யெதிர்க்கலாகுமோ மேலும், நீர்ச்சீலை செவ்வையாகத் தரிக்கவறியாத பாலனையும் பலிக்குழன்று திரியும் பைசாசங்களையும் எதிரிகளாய் மதித்துத் தேவரீர் சண்டைகொடுக்கப் போகிறீரென்றும் விசேஷத்தை நமது சுற்றத்தினர், கேட்பராயில் நாணி ஏசுவார்கள், இவையன்றியும் உமக்கஞ்சி நடுங்கியொளித்துத் திரியும் தேவப்பயல்களுங் கரங்களைக்கொட்டி நகைப்பார்களே ! நீர் இப்போது பிரபலமாக யோசிப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் விஷ்ணுவைவென்ற தீரனாகிய தாருகனையும்மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்ச பருவதத்தையும் வேலினால் நிமைம்போதிற் பிளந்து தள்ளியபடியாற் சிவகுமாரனை ஜயசாலியாகவும் சிங்கத்தைப்போல வலியனாய்ச் சகலரையும் வெற்றிகொண்டிருந்த வச்சிரவாகுவைக் கண்டித்த காரணத்தினாற் றூதனாகவந்த வீரவாகுவைத் திராணியுள்ளவனாகவும் மதித்திருப்பதாகக் காணுகின்றது, அவர்கள் மாண்டதற்குரிய காரணங்களை நினைந்து பாராமற்போனீர், அதனையுஞ் சொல்லக்கேட்பீராக சந்திரசடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரான் சத்திக ளனைத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தளித்த வெற்றிவேலாயுதத்தினைப் பாலசுப்பிரமணியன் பிரயோகித்தபடியால் மற்றபாணங்களினாற் றடுக்கப்படாமல் உன் சகோதரன் மாண்டதல்லது தாருகனை வெல்லவல்லவர்கள் யாவர், இது நிற்க கிரவுஞ்சனானவன் அகஸ்தியனை மடக்கிக்கொண்டு பலமாயைகளைக்காட்டி வருத்தியதைக்குறித்து அவர் கோபித்து சபித்தசாபசம்பந்தத்தினால் அவன் மடிந்தனன். அக்கொடிய வசைமொழிக்குள்ளாகாம லிருந்தால் கிரவுஞ்சவரையைத் திரிமூர்த்திகளாலும் [illegible] களனைத்தையும் ஆராய்ந்துபாராமல் [illegible] குழந்தை



பாலசுப்பிரமணியனால் முடிந்ததென நினைக்கலாகுமோ இதுவல்லாமல் தேவரீர்புத்திரனாகிய வச்சிரவாகுவானவன் அபேதகவசத்தையும் அழிவுபடாத வில்லையும்மீளாதபாணங்களையும் அழியாததேரையும் சிறந்தவரப்பிரசாதங்களையும் பெற்றவனான்று அதுகளைத் தேவரீர் தெரிந்து தகுந்த உதவிகளையுஞ் செய்யாமற் செலுத்தியபடியால் அபலனாகிய தூதன்கையில் வச்சிரவாகுமாண்டான், ஆதலால் இனிபலபலவாக யோசிக்கவேண்டுவதில்லை துரிதமாய்ப் புசபலபராக்கிரமமுள்ள உமதுசேனைத்தலைவர்களில் வீராதிவீரனாக விருக்கப்பட்ட ஒருவனைநேமித்துத் தகுந்த சேனைகளை உதவியாகக்கூட்டி பிரகாசம் பொருந்திய வேலைத்தாங்கிய சாமியின்மீதிற் செலுத்துவீராகில் பூதப்படைகளையும் படைவீரர்களையும் நவவீரர்களையும் அவர்களுக் கதிபனாகவந்த சிவகுமாரனையும் நொடிப்போதிற் சின்னபின்னப்படக் கலக்கித்துரத்திவிட்டு வெற்றியுடன் திரும்பி வருவான் அதைத்தெரிந்து மனச்சஞ்சலத்தைப்போக்கிச் சுகத்தி லிருக்கக்கடவீரென்று இத்தகைய குருட்டாலோசனைகளைப்பேசிய மந்திரியாகிய தருமகோபன் சொல்லிமுடிந்தவுடன் உதிரத்திற் பழகிவிளங்கும்வேலைத்தாங்கிய ஒப்பற்ற சவுரியபரனாகிய காலசித்தனென்னும் பெயரினையுடைய சேனைத்தலைவனானவன் சரீரங் குலுங்கக்குலுங்க நகைத்துஇதனைச்சொல்லுவான், இராசாதிராசனே திருச்செந்தில்மா நகரத்திலிருக்கின்ற சிவகுமாரன் பூதப்படைகளுடன் இவ்விடம் வருவானாகில் தேவரீர்படைவீரரிற்சிலரையேவி நொத்துமுருக்கித் துரத்தி விடுவதல்லது இந்தச் சுலபமாகியகாரியத்தைப் பெரிதாக வெண்ணி மந்திராலோசனையுஞ்செய்யவேண்டுமோ இதற்குநடத்தவேண்டிய முயற்சிகளைப் பலரைக்கேட்டறியநினைந்ததைப் பார்க்குமிடத்தில் விநோதமாக விருக்கின்றது, ஆதியில்வசந்தகாலத்துக் கரசனான மன்மதன் தந்தையாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும் திரிலோக சக்கிரவர்த்தியாகிய இந்திரனையும் மற்றதிசைக்காவலர் முதலானவர்களையும் வென்ற காலையில் அடியோங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு யாதொரு யுத்திகளையுங் கேட்டவனல்லை அப்படிக்கிருக்க இப்போது ஒருஅறியாத சிறுபிள்ளை நிமித்தியமாக இத்தகைய பாரியயோசனைகளைச்செய்ய நினைந்திரோ இந்திரன்முதலாகிய தேவர்க ளனைவரும் தங்கள் பதவிகளை யிழந்து சகல செல்வங்களையும் பறிகொடுத்து வலியற்றுப் பதிதராக ஒடியொளித்தனர், அஷ்டதிக்குப் பாலகர் மற்றவிண்ணவர் உமதேவல்களிற் பிசகாமல் நடத்திவருகின்றனர், உமது கட்டளையைக் கடந்தவர்களொருவரையுங் கண்டதில்லை, அப்படிக்கிருக்க அகோர யுத்தங்களிற் பகைவரைவாட்டி கைகண்டிருக்கின்ற அவுணவீரரைப்பார்க்கிலும் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின் றுழலும் பூதபைசாசங்களை வலியராக வெண்ணி மயங்குவதை யிக்காலத்திற் கண்டனம் இதையோசிக்குமிடத்தில் மிகவும் அநியாயமாக விருக்கின்றது, மேலுங் கலிகாலம் நேர்ந்ததாகக் காணுகின்றது, தேவரீரையொத்த சூரன் இப்படிக்கும் கவலையிற்பட்டுவருந்தலாமோ அரசனே தயைசெய்து அடியேனுக்குக் கட்டளையிடுவீராகில் இதோநிமைப்போதிற் சமுத்திரத்தைக் கடந்து பூலோகத்திற் சேர்ந்து சிவகுமாரனையம் அவனுக் குதவியாக வந்திருக்கின்ற நவவீரர்கள் இலக்கர் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன் முதலாகியதேவர்களையும் வளைத்துக்கொண்டுசாடி காலபாசத்தினாற் கட்டித் தேவரீர் சந்நிதானத்திற் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றேன், இதைத்தயைசெய்யவேண்டுமென்று சேனைத்தலைவன் சொல்லிமுடிந்தவுடன் தண்டனென்னும் மந்திரியானவனெழுந்து கரங்களைக் கூப்பினவனாய் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனன்.

மிகுத்தபசிப்பிணியினால் வாடிவருந்தி யுழன்று திரிகின்ற பூதர்களும் மழலைச்சொல்லாறாத பாலனும் அவனுக்கேவலாளிகளாகவிருக்கின்ற நவவீரர் முதலாகிய பசகளும் தேவரீரையொத்தசூரன் சற்றே யோசிக்கத் தக்கவலியை யுடையவர்களோ இப்போது கூடியிருக்கின்ற மந்திராலோசனை மெத்தவும் அழகாயிருக்கின்றது, அவுணவீரர்வலியும் வெற்றியும் வெகுநேர்த்தி ஓ! அகண்டமண்டலா தீஸ்பரனே தேவரீர் தனையனைக் கொன்றசேதியைத் தெரிந்தபோதே மேல்நடந்துபோய் பூதப்படைகளைக் கலக்கிக்கொன்று சிவகுமாரனையும் அடித்துத்துரத்திமற்ற படைவீரரையும் உருத்தெரியாமற் கசக்கிச் சாறுபிழிந்தழிக்கவல்லேன் ஆனால் வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய இராஜராசபரமேஸ்பரனே தேவரீர் உத்தரவைப்பெறாதகாரணத்தினால் இதுபரியந்தந் தாழ்த்திருந்தனன், இக்காலத்திலாவது கிருபைசெய்து அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்புவீராகில் நிமைப்போதிற் போய்த் திரிமூர்த்திகளுதவியாகவந்து காக்கினும் அவர்கள் வலியையடக்கிவெற்றி வேலாயுதத்தைப் படைத்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியன் முதலானவர்களை அதோ அதஞ்செய்து வெற்றியுட னிவ்விடம் வரக்கடவேனென்று சண்டன் சொல்லிமுடிந்தவுடன் சேனைத்தலைவர்களில் அனலியென்பவன் அதிககோபத்துடனெழுந்து சூரபதுமனைவணங்கி இதனைச்சொல்லுகின்றான் இராசாதிராசனே கேட்டருள்க, சத்திராதிகளானவர்கள் சிறியராயினும் வலியிற்குறைந்தவர்களாயினும் படைச் செருக்கைப்பெறாதவர்களாயினும் மற்றுமிதரமாகிய கிரமங்களிற் றாழ்ந்தவர்களாயினும் கோபித்து மேலிட்டு வருவராயின் தட்சணத்திலெதிர்த்துப்போய் சண்டை செய்து துரத்தி விடாமல் எங்களுடன் மந்திராலோசனை களைச் செய்துக் கொண் டிருந்தால் சூரனெனப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீருக்கழகோ! ஆண்மையோ சவுரியத்துக்கடுப்பதோவென்று அனலிபேசிமுடிந்தவுடன் பக்கத்திலிருந்தசிங்கனென்பவன் விழிகளிற் றீப்பொறிசிதறநகைத்துஅக்கினிச்சுவாலைவீசப் பெருமூச்செறிந்து மனம்வேக அரசனைப்பார்த் திதனைப்பேசுகின்றனன், போருக்கஞ்சாதசுத்தவீரனானவன்ஒருகாரியம்வந்தநேருமாயின் மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலானவர்களைத்தருவித்து மந்திராலோசனைகளைச் செய்தும் தந்திரவுபாயங்களை ஆராய்ந்தும் இவ்விதங்களிற் காலதாமசஞ் செய்திருப்பாரோ ஆகிலும் தமக்குப்பயந்தோடி யொளித்திருந்த இந்திரனாதிய தேவர்கள் தங்கள் துக்கவருத்தங்களை முறையிட்டுக்கொண்ட காலத்தில் அதுகளைத் தீர்க்கமாயோசியாமல் பாலசேஷ்டையினால் நல்லது பயப்படாதீர்களெனத் தயிரியங்களைச்சொல்லித்தேற்றி அவர்களுக்கு ஆளாகவந்திருக்கின்ற சிவகுமாரன்வலியையும் அவனுடனிருக்கின்ற சேனைகளின்வீரத்தையும் அடக்கவோ இவ்விதவெண்ணங் கொண்டிருப்பது இனியாதொரு யோசனைகளும் செய்யவேண்டியதில்லை. இந்தபாலசுப்பிரமணியன் முதலானவர்கள் மாத்திரமல்ல. ஆதிகர்த்தனாலுண்டாயிருக்கின்ற அண்டகோடிகளிலிருக்கின்ற விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களனைவரும் ஏகமாகச்சேர்ந்து கோபித்துவரினும் அடியேனொருவனுகச்சென்று வளைத்துக்கொண்டு பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்படப் பறக்கடித்து வெற்றிபெற்றுவரக்கடவேன் தேவரீருக்கு அடியேன் காரியங்களும் வீரமும் வலியுந்தோற்றவில்லையோ, வீரனாகவிருப்பவன் தன்சவுரியங்களைவிரித்துப் பேசவொண்ணாதாகையால் அடங்கியிருந்தேன், தருணத்தில் உதவியற்ற நானிருந்தென்னபலன் ஆதலாற் கர்த்தனே சண்டைக்குப்போகச் செலவு கொடுப்பீராயின் இந்தநிமிஷத்திற் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொ

ண்டுபோய்த் தேவரீர்மேற் கோபித்துவந்திருக்கின்ற சத்துரு
க்களை வளைத்துக்கொண்டு கண்டதுண்டப்பட வெட்டியெறிந்
து இருந்தவிடந்தோற்றுமற் பறக்கடித்துக் கணப்போதிற் றிரு
ம்பிவந்து ஜயசமாச்சாரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்யக்கடவே
ன். அரிதமாய் விடைதாருமென்று வேண்டவும், இவ்விதங்க
ளில் துர்ப்புத்தியையும் கொடியமனதையும் தயைதாட்சணி
யமென்பதைக் கிடையாத கடினசித்தத்தையும்பெற்ற மந்திரி
பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்களனைவரும் ஒருவருக்குமுன்னொ
ருவர் முந்தித் தங்களுக்குத் தோற்றியபடிக்கெல்லாம் சொல்
லிவருகின்றகாலையில் பிரதமகுமாரனாகிய பானுகோபன் அவ
ர்களனைவரையுங் கையமர்த்திப் பிதாவாகிய சூரபதுமனுக்கு
இதனைச்சொல்லுவதாயினன், ஐயனே ! தேவரீர் இப்படிக்கு
மயங்குவதென்னகாரணம். தன்மூலமாகப்போகவரவிருந்த இ
ருஷிகள் தேவர்களை மயக்கிக்கொன்று வாட்டியிருந்த கிரவு
ஞ்சனையும் திக்குவிஜயஞ்செய்து ஜயசாலியாகவும் விளங்கிவ
ந்த உமதுதம்பி தாருகாசுரனையும் சிவகுமாரனனவன் வெற்
றிவேலினாற்பிளந்து கொன்றனனென்னுஞ் சேதிதெரிந்தமாத்
திரத்தில் எனக்குச் செலவுகொடுத் தனுப்பாமற்போனீர், அ
ழைத்தாவது யோசித்தவருமல்ல, அப்படிக்கிருக்க இப்போது
மந்திராலோசனைகளைச்செய்ய வேண்டுவதென்னை, பிதாவே?
வஞ்சகனாகிய தூதனொருவன் மாயைவித்தையினால் வானவழி
க்கொண்டு இவ்விடம்வந்து சிலகொடுமைகளைச்செய்ய நேர்ந்
தகாலத்தில் விற்பயிர்ச்சிகள்முற்றும் பழகித்தேருத பாலனாகி
ய வச்சிரவாகுவைச் செலுத்தலாமோ சகலமுந்தெரிந்ததேவ
ரீர் அற்பனாகியதூதனால் அவமானப்பட்டாயென்னும் பழிப்பு
ரையைப் பெற்றதுமன்றியிற் குமாரனையும் பறிகொடுத்துச் சி
றந்தபட்டணத்தையுஞ் சீரழியச்செய்துகொண்டனை இவைய
னைத்தும் தீர்க்கயோசனையைப் பாராதகாரணத்தினாற் சம்ப
வித்ததல்லது வேறல்ல, அப்பிரயோசகமாகிய காரியத்தைப்
பெரிதாகவெண்ணி, அச்சப்படுவதும் அதற்குவேண்டும் பிரய
த்தனங்களை ஆராய்ந்து நடந்துக்கொள்ளாமல் மனம்போனப
டிக்கெல்லாம் புத்தியைச்செலுத்தி அதையனுசரித்து வாழ்ந்
திருப்பதும் அறிவினருக்கடுக்குமல்லது பேரறிவாளருக்குத்த
க்கதோ ஆதலால் உமது துணைவனையுங் கிரவுஞ்சபருவதத்தை
யும் வாட்டிய பாலசுப்பிரமணியன் ஜயத்தையும் பூதப்படை
களின் வலியையும் சேனைத்தலைவர்கள் வீரத்தையும் தூதாகவ
ந்துபோனவன் செருக்கையும் நான்சென்றுவாட்டிப் பாசத்தி
னாற்பிணித்துக்கொண்டுவந்து உமது முன்விடக்கடவேன். ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனாய்ச் சகலரும் போற்றிவாழ
த்தக்க தேவரீர் சிவபிரான்பெற்றபிள்ளையை எதிரியாக நினை
ந்து போர்செய்யப்போவது உம்மையொத்த சூரனுக்கழகன்
று ஆதலால் அடியேனைச்செலுத்திப் பகைவரைப்புறங்கண்டு
சவுக்கியத்திலிருக்கக்கடவாய், இதைநிதானித்து அவர்கள்மீ
தென்னையனுப்பிய காலத்தில் எதிர்த்துவரும் வீரர்களனைவரை
யும் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து பிரமன் விஷ்ணு இந்திர
ன்முதலிய தேவர்களை அடித்துத்துரத்தி மீள்வனெனப் பானு
கோபன் பேசிமுடிந்தவுடன் வீரகண்டாமணிகலிக்கும் பாதங்
களையுடைய இரணியனெழுந்து சலனமற்றபிதாவைவணங்கி
இதனைச்சொல்லுவான்,பல அண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்ச் சக
லரையும் ஜயங்கொண்டு வீராதிவீரனென்னும் பேர்பெற்றிரு
க்கின்ற தேவரீர் மழலைச்சொல்லருத பாலசுப்பிரமணியனுக்
குக் கலங்கினையென்னும் வார்த்தை வெளிப்படுமாகிற் கனவி
லும்மை நினைந்தபோதினுந் திடுக்கிட்டுவாடும் தேவர்களும் ம
திப்பற்றுத் திரிவதற் கேதுவாகும் ஆகையால் இனி மந்திரா
லோசனையை நீங்கித் நீராகவிருக்கும்படிக்குக் கேட்டுக்கொ
ள்ளுகின்றனன், இவையன்றியும் காளகண்ட மூர்த்தியாகிய
சிவபிரான்பெற்ற பாலசுப்பிரமணியன் நம்மைப்பகைத்துச்ச
ண்டைகொடுக்கும்படிக்குப் பூலோகத்தில் வந்தனனென்னுஞ்
சேதியைத்தெரிந்தமாத்திரத்தில் அடியேனைத்தருவித்து அவர்
களை ஜயித்துவரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டவருமல்ல, என்னு
டைய வீரபராக்கிரமங்களைச் சுத்தமாய் மறந்துவிட்டீர். சூரி
யனைத்தளைசெய்த பெருமையையுடைய என்தமையனைப் பார்
வதிபாகனாகிய சிவபிரான் நேற்றளித்த சிறுபிள்ளையின்மேலு
ம் பசியினால்வருந்தி பலிக்குழன்றுதிரியும் பூதப்படைகளின்
மேலும் சண்டைக்கனுப்புவது பழிப்புலாயாகமுடியும் ஆதலா
ற் சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு நானேபோய் பாலனையும்பூத
பைசாசங்களையும் தூதனையும் வளைத்துக்கொண்டு சின்னபின்
னப்படசாடி இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களைக்கட்டிவந்து இ
ன்றையபொழுது கழிவதன்முன்னம் தேவரீர்முன்னம் விடக்
கடவேன். செலவுகொடுத்தருளுமெனக் கேட்கின்றகாலையில்
அவனுக்கிளைய காளையாகிய எரிமுகனென்னும் ஜயசாலியான
வன் இதனைச்சொல்லுகின்றனன், பிதாவே தேவரீர்பெருமை
களெப்படிக்கொத்ததெனில், நூற்றெட்டு யுகங்களாய் ஆயிரத்
தெட்டண்டங்களையும் ஏகச்சக்கிரமாய் ஆளப்பெற்றதிரன் அ
ழிபடாத வயிரதேகத்தைப் பெற்றவன். சகலபுவனங்களினும்
நொடிப்போதிற் சுற்றிவரும் வேகமுள்ள இந்திரஞாலத்தேரி
னையும் யாளிவாகனத்தையும் படைத்தவன் சலனமற்ற தனு
சையும் அட்சயத்தூணியையும் வெற்றிகொண்டல்லது மீளா
தபாணங்களையும் சகலவிதச் செல்வச்சம்பத்தையும் பரமசிவ
கடாட்சத்தினாற்பெற்று வாழப்பட்டவன் தம்மையொத்தவல்
லமைசாலியாகிய தம்பியைப்படைத்தவன் ஒருவரினுமொருவ
ன் அதிகசாமர்த்தியமுள்ள புத்திரசம்பத்துள்ளவன் கணக்கி
றந்தவெள்ளம் இரதகசதுரகபதாதிகளையுடையவன், விஷ்ணு
வும் மயங்கத்தக்க மாயைத்திறமுள்ளவன் இத்தகைய அளவ
ற்ற செல்வச்சம்பத்தைச் சம்பாதித்து ஒருவரும் நிகரில்லாம
ல் ஜயசாலியாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரைப்போன்ற சக்கிரவர்
த்தியானவர்கள் முற்காலத்தினும் இக்காலத்தினும் பிற்காலங்
களினு மிருக்கவேமாட்டார்கள், அப்படிக்கிருக்க, இமோற்பரு
வதராசபுத்திரியாகிய பார்ப்பதிதேவி திருக்குமாரனேவிய தூ
தன்செய்த சிலவீரங்களை நினைந்துநினைந்து வாடிமயங்கி யித்
தகைய பெரிதான யோசனைகளைத் தம்மையொத்தசூரன் நட
த்தக்கூடுவதோ? சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவகுமாரனை
யும் குறியபாதங்களையும் பருத்ததொந்தியையுமுடைய பூதப்ப
டைகளையும் அபலனாகிய தூதனையும் சேனாதிபதிகளையும் இவ
ர்களை நம்பிச் சூழ்ந்துவந்திருக்கின்ற தேவர்களையும் வெற்றி
கொண்டு திரும்பும்படிக்கு எங்களில் உமக்கிஷ்டமானவர்களை
ச்செலுத்தி விஜயம்பெற்றுக் களித்திருப்பதல்லது பயந்துவா
டி மந்திராலோசனைகளைச்செய்வதென்னை இது உமது பேரறி
வுக்கடுப்பதோ, இனி பலபலவெண்ணங்கள் வேண்டுவதில்லை.
அடியேனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பும் இதோகணப்போதிற்செ
ன்று கொடியபோரைச்செய்து என் துணைவன் வச்சிரவாகுவி
ன் சிரங்களை வாளினால்வெட்டியெறிந்த தூதன்முதலாகியசக
லரையும் சிவகுமாரனுடன் தும்சப்படச்சாடி வெற்றிகொண்
டல்லது இந்தமகதயிஸ்பரியச்சம்பத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற வீ
ரமாமயேந்திரபுரிக்குத் திரும்பமாட்டேனென்று பற்பலசபத
ங்களைப்பேசினவனாய் மேலும் இராஜாதிராஜனே உடப்பமாலை
யைத்தரித்திருக்கின்ற கந்தவேளைப் போர்முகத்தில்வாட்டி வி
ஜயஞ்செய்து வரும்படிக்கு இச்சைகொண்டவர்கள் பலரிருந்
தபோதினும் இந்தசண்டையை அடியேனுக்குத் தேவரீர்தயை
செய்து தத்தஞ்செய்யவேண்டும் ஆதியிற் பாதலத்திலொருவ

வாயும் மதியாமற் கொடுமைசெய்திருந்த அரக்கரை ஜயிக்கப் போனதைப்போலவே இதோவெளிப்படுகிறேன், மகம்மேருவையொத்த வலியதனுசையும் அபேதகவசத்தையும் திவ்விய பாணங்களையும் முற்காலத்திற் பிரமதேவன் கொடுத்திருப்பதை யறியாதவர்கள் யாரிருக்கின்றனர், மேலும் பலசாலிகளாகிய அரக்கர்குலத்தையடக்கி யேவற்பணிவிடைகளைச் செய்திருக்கும்படிக்கு வெற்றிகொண்டிருக்கின்றேன், இது சகலருக்குந் தெரிந்திருக்கின்ற விஷயமாகும். ஆதலால் அடியேன்வலியற்றவனன்று இதை தீர்க்கமாயோசித்துக் கடைக்கண்வைத்து ஆறுமுகன்மேல் என்னையே அனுப்பவேண்டுமென்று எரிமுகன் வேண்டுமுன்னிலையில் அப்பாகுமாரனே, சற்றுவில்லெனக் கையமர்த்தி மஹாவீரதீரனாகிய ஆயிரஞ்சிரங்களைப்படைத்த சிங்கமுகாசுரன் தமையனைப்பார்த்து இந்தப்பிரகாரங்கூறுகின்றான். ஓ ராஜராஜபரமேஸ்வரனே! மந்திரிப்பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் புத்திரர்கள் முதலாகத் தங்களுக்கிருக்கின்ற வீரங்களையும் வலியையும் விஜயங்களையுஞ் சொன்னதல்லது மகதயிஸ்வரியச் சம்பத்தைக்கிடைத்திருக்கின்ற உமக்குத்தகுதியாகிய யோசனைகளையும் இந்த அரசுநிலைபெற்றிருப்பதற்கடுத்த காரணங்களையுந் தெரிவித்தவரில்லை, ஆதலால் எனக்குத் தோற்றிய நீதிகளையுஞ் சொல்லுகின்றேன் காதுகொடுத்துக் கேட்டு மேல்நடத்தவேண்டியதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளக்கடவீர். அஃதென்னையெனில், ஒருவன்தான்பெற் றனுபவித்திருக்கின்ற செல்வப்பெருக்கினா லுண்டாகும் வெவ்விதாகிய சோபமானது சகலசாஸ்திரங்களையுங்கற்று அவற்றின் நிச்சயங்களைத் தெரிந்திருக்கின்ற மகத்துக்களேயாயினும் அவர்களறிவையும் பேதித்துவிதிக் கெடுதியிற்றள்ளும் அப்படிக்கு முடிவதற்குமுன்னம் தன்விவேகத்தினா லதனைத்தடுத்துத் தனக்கிதந்தேடத்தக்க அன்புள்ளவர்களுக்குத் தன்கருத்தையுங்காரணகாரியங்களையும் தெரிவித்து அவர்களாலோசித்துச்சொல்லுங் கிரமங்களையறிந்து அதுகளிற் சிறந்த ஒருகாரியத்தை யநுசரித்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். அரசன் மனம்போன வழியிலறிவைவிடாமற் றடுத்து வருத்தமின்றி நன்னெறிகளை யனுசரித்துக் கீர்த்திபரனாய்த் தான்பெற்றசெல்வத்துக் கழிவு நேராமல் வாழும்படியாகிய நடுவுநிலைமைகளைச் செவிகளிற் சுருக்கென்றேறச் சொல்லவல்லவர்களைத் தன்னுடைய நன்மையைக்கோரத்தக்க மந்திரிகள் அனைவர் புத்திரராக நினைக்கவேண்டும், அதற்குவிருத்துவமாய் அரசனானவன் கோபம் பாபத்திற் சேர்க்குமென்பதைத்தெரியாமற் றேச்சொல்வதைத்தடுத்து நியாயங்களைக்காட்டி நல்லொழுக்கங்களிற் கொண்டுவராமல் அரசன் இஷ்டப்படிக்குச் சரிசரியெனப் பேசுகின்றவர்களைக் கொலைசெய்யத்தக்க பகைவரினும் மேலானசத்துருக்களாக நினைக்கவேண்டும், இவ்வாறே ஆதிநூலாகிய வேதங்களினும் முறையிடுகின்றது சகலசாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களாலுங் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். செல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலமெனச் சொல்லாநின்ற பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானங்களைத் தீர்க்கமாய் ஆராய்ந்து தான் பிரயத்தனப்படுங்காரியத்தினால் நேரும் பிரயோசனத்தையும் கெடுதியையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்த்து ஒருகருமத்தை நன்றெனக் கொண்டு நடத்தவல்ல விவேகசாலிகள்செய்யும் யத்தனங்களில் எவ்வளவும் எந்தவிதங்களிலும் ஒருகுறைவும் நேரவறியாது அதற்குச்சில திஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லக்கேட்பீராக, நீரில் திரிகின்ற மச்சங்களானவைபாய்ந்து தூண்டிலிற்கோத்தெறிந்த சிற்றுணவினிடத் திச்சைகொண்டு அச்சூதையறியாமல்விழுங்கிச் சலாகையிலகப்பட்டு மாளுவதைப்போல தேவரீப்போது காணப்படுகிறதைச் சுலபமாக நினைந்து பிற்காலத்திற் பிராணனளவும் வருவதை யோசியாமல் மயங்குகின்றீர், இதுகளின் வரலாற்றை விபரமாகச் சொல்லக்கேட்பீராக, திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாகிய இந்திரனையும் பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களையும் வீணில் அலைக்கின்றகொடியவர்கள் தாங்களரியதவங்களைச்செய்து பெற்றிருக்கின்ற மகதயிஸ்பரியங்களும் வலியும்வீரமும் வரப்பேறுகளும்மற்றுமிராநின்ற வளங்களனைத்தும் யானையுண்ட விளாங்கனியைப்போலப் பறிகொடுத்துக் கடையிற்றுங்களும் மாள்வதல்லது நீடித்துவாழ்ந்தவர்களை யின்னாரெனக் காட்டவல்லமோ பலகாலம்வருந்தி ஆயிரம் அசுவமேதங்களைச்செய்த பலப்பிராப்தியினால் தெய்வலோகவாழ்வைப்பெற்றனுபவித்திருந்த இந்திரன்முதலிய விண்ணவரை அலைகளைவீசுஞ் சமுத்திரத்தினுலாவித்திரியும் புலால்நாற்றத்தையுடைய மகரமச்சங்களைப் பிடித்துச்சுமந்துவந்து நீ ஒருவனன்றியிற் பலருக்குந் தினந்தோறுங் கொடுத்துவரும்படிக்கு ஏவிய பணிவிடைகளைச் செய்யவுங் கட்டளையிட்டீர் அவர்கள் அக்காலங்களில் மனம் வருந்திக் கிலேசித்த பாதகங்கள் வீணிற்போவதோ இச்செய்கைகளைப் பிராணனிடத்திச்சையற்றவர்களன்றியில் இதரமாகவிருக்கின்றவர் யாவருந்துணிந்து செய்யமாட்டார்கள், மேலும் அப்படிக்குத் துணிந்துநாமிட்ட ஈனத்தொழில்களைநடத்தி ஒடுங்கியிருந்த வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய தேவராசன் மனைவி கற்புக்கரசியாகிய இந்திராணியினிடத்திச்சைகொண்டு கொடியராட்சதர் பலரையேவிய காரணத்தினாற் பதியையுமிழந்து தன்தேவியுடன் இந்திரனையும் ஒடியொளிக்கச்செய்தனை இவையன்றியும் அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வவளங்களைக்கொண்டு திரிலோகங்களுக்கும் இராசதானியாகவிருந்த பொன்னுலகை அக்கினிதேவனுக்கிரையாகக்கொடுத்துச் சிரழித்ததுமன்றியில் அவன்பிள்ளைசயந்தனையும் தேவர்களையும்பிடித்துவந்து சிறைச்சாலையிற் கொடியகாவலில் வைக்கச்செய்தீர் அக்காலத்தில் அந்தத்தேவர்கள் தாங்கள்படும்வருத்தங்களுக்குச் சகிக்கக்கூடாமையாற் பரமனைக்குறித்து முறையிட்டுக்கொண்ட காரணங்களினால் இராஜாதிராஜனே நமக்கெல்லாமிப்படிக்கொற்ற அல்லல்வந்துசம்பவித்தது இத்தகைய தீயகருமங்களை நடத்தினால் கெடுதிநேருமென்பதை உண்மையாகநினைந்து சிலபரிகாரங்களைத் தேடிக்கொள்ளாமல் அயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற செருக்கினால் மயங்கிப் பித்தனைப்போலத் திகைக்கின்றீர், தெய்வலோகத்தையழித்துக் கட்டிவந்து சிறையிலடைத்திருக்கின்றதினராகிய விண்ணவர்களை யின்னமும்விடச்சம்மதமில்லாமலும் அவர்கள்படுந்துன்பங்களைக்கண்டும் ஆதரியாமற் கடினசித்தராய் இரக்கமென்பதைமறந்துவிட்டீர், சண்முகதேவர் உன்மீது சீறிவந்து போர்செய்யவிருப்பது இந்தக்காரணத்தைக்குறித்தல்லது வேறுமுண்டோ ஆதியில் நாமனைவரும் வருந்தித்தவங்களைச்செய்தகாலையிற் பரமசிவம் அதற்கிரங்கிவந்து வேண்டியவரப்பேறுகளைக் கடாட்சித்த முன்னிலையில் இந்தஅகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களை நூற்றெட்டுயுகங்கள் அனுபவித்திருப்பீர்களெனச்சொல்லியிருக்கின்றனர் அத்தவணை யிதுவரையில்முடிந்தது இவ்வாக்கியத்தை மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்துவருங்களிப்பினால் மறந்தீர் உன்னை வெறுக்கவேண்டியதில்லை விதிவலியை மதியினால்வென்றவர்களொருவருங்கிடையாது, இதுவுமல்லாமற்பரமசிவம் வரப்பேறுகளைத்தந்து போம்போது உங்களையாவரும் வெல்லமாட்டார்கள் கடையில் நமது சத்தியானது கண்டித்துவிடுமெனக்கடாட்சித்திருக்கின்றனர்,' அதற்குத் திஷ்டாந்தமாகச் பாலசுப்பிரமணியர் செலுத்தியவெற்றிவேலானது ஜயசாலி

யாகிய தாருகனைக்கண்டித் துயிரையுண்டது இதையன்றியில்
நமக்கு வேறுசாட்சியும் வேண்டுமோ சபடுகுதவஞ்சகமென்
பதைச்சற்றுந்தெரியாத பேதைமனதையுடைய தேவர்களை அ
நியாயமாக வருத்திச் சிறையிலும்வைத்தகொடுமையாலன்றோ
இவ்வருத்தங்கள் உனக்குவந்துநேர்ந்தன, இம்மை மறுமைக
ளில் யாதொருநல்லபிரயோசனங்களையும் பெறச்செய்யாத
அல்பகாரியத்தை முக்கியமாகவெண்ணி நடத்தினீர், இதனால்
மனஞ்சஞ்சலப்பட்டுமுன்பின்தோற்றமல்வாடுவது விவேகசா
லிகளுக்கழகோ தாய்தந்தையரைப் பாலரை மங்கையரை தவ
விரதபரராகிய மகத்துக்களை வேதபாராயணராகிய பிராம
ணரைப் பரத்துவநிச்சயந்தெரிந்திருக்கின்ற யோகிகளை மற்
றும் நற்கருமங்களைச்செய்துவரத்தக்க பெரியோர்களை மனம்
வருந்தச்செய்தவர்களல்லரோ கடையில் தென்புலத்தைச்
சேர்ந்துரவுரவாதிநரகக்குழிகளில் மாறிமாறிவிழுந்து அள
வற்றகாலம் வருந்தி யுழல்கின்றவர்கள் அரசனே யிதுகளை
யெல்லாந்தீர்க்கமாயோசித்து நன்னெறிகளைக்கருதி யிக்காலத்
திலாவது தினராகிய தேவர்களைச் சிறையைவிட்டு நீக்குவை
யாகிற் குமாரதேவர் உன்மீதெதிர்த்துச்சண்டைகொடுக்கவர
நினைக்கமாட்டார், மேலும் நாமிதுவரையிற் செய்திருக்கின்ற
கணக்கற்றகுற்றங்களையும் மனதில் நினையாமல் நாளைக்கே
பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் பூலோகத்தைக்கடந்து
திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளுவார் ஓ அண்ணாவே, இவற்றை
யெல்லாம் உறுதியாகநம்பித் தெய்வபக்தி குருவிசுவாசம்
சிவகாருண்ணியமுதலிய நற்கருமங்களை யனுசரித்துவருஞ்
சிரேஷ்டராகிய தேவர்கள் சிறையைநீக்காமல் சற்றுத்தாழ்ப்
பீராகில் திரிபுராதிகளை நகைத்தெரித்த சிவபிரான்பெற்ற கு
ழந்தைவேலர் துரிதமாகவந்துமடக்கிக்கொண்டுஅவுணப்பூண்
டில்லாமற் களைந்தெரிந்து கடையில் நம்மையும் வெற்றிவே
லினாற்பிளந்து கொல்வதுநிச்சயம் இதனைப்பிசகாகவெண்ண
வேண்டுவதில்லை இவற்றைச் சத்தியமாகக்கருதித் துரிதமாய்
நீர்பிழைக்கவேண்டும் மார்க்கத்தைத்தேடிக்கொள்ளக் கடவீ
ரென்று பலபலவிதங்களைக் காட்டிச் செவிகளிற் சுருக்கிடச்
சொல்லி முடிந்தவுடன் குலநாசகாலனாகிய சூரபதுமன்கோ
பங்கொண்டு கோடை யிடிகளைப்போலக் கரங்களைத் தட்டி
பெருமூச்செறிந்து சிங்க சர்ச்சனைசெய்து கோரைத்தந்தங்க
ள் பிறைகளைப்போல விளங்கநகைத்து பற்களைக்கடித்துத் தே
கமெங்கும் வியர்க்க நவரத்தின கசிதமாய் விளங்குகின்ற கி
ரீடத்தைத்தாங்கிய சிரத்தையசைத்துத் தன்துணைவனாகிய சி
ங்கமுகாசுரனைப்பார்த்து இதனைச் சொல்லத்தொடங்கினன்,
அடாதம்பி நல்ல மந்திராலோசனைகளைக் குறித்துக்காட்டினை
வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது பற்கள் முழுமையும் இன்ன
மும் முளையாத பாலனுக்கும் நமதேவற் றொண்டுகளைச் செய்
து பயந்தோடி ஒளித்திருக்கின்ற இந்திரனுக்கும் திருக்கயிலை
யைக் காத்திருக்கின்ற பூதப்படைகளுக்கும் அபலராகிய தே
வர்களுக்கும் பயந்து தம்பீ நீ மதிமயங்கி யிப்படிக்கெல்லாம்
சொன்னதாகக்காணுகின்றது திரிமூர்த்திகளாலும் அசைக்கப்
படாத புசபலபராக்கிரமமுள்ள உனக்கு இந்த யேழைமதி கி
டைத்தகாரணமென்னமோதெரியவில்லை. ஆதியில் நாம்செய்
த தவங்களுக்கிரங்கிப் பரமசிவமெழுந்தருளி வரங்களைக்கொ
டுத்தகாலத்தில் நமக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற சம்பத்துகளு
க்கு முடிவு இன்னகாலமென் றொன்றைக்குறித்ததையும் தம
து சத்திப்படையானது நம்மை வெல்லுமெனச்சொல்லியவா
க்கியத்தையும் நான்கேட்டதேயில்லை உனக்கு மாத்திரம் தனி
த்துக்காட்டினாரோ தெரியாது அடாதம்பீ வஞ்சகஞ் சூழ்தக
ளைநன்றாகக்கற்றாய் புதிதாகிய ஏற்பாடுகளை உண்டுபண்ணுகின்
றாய் ஒருகாலம் இந்தச் சம்பத்துகளை நூற்றெட்டு யுகங்கள
நுபவிக்கக்கடவீர்களென்று சொன்னதாகவே யிருக்கட்டும் அ
க்காலத்தில் கங்காசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் கடாட்
சித் திருக்கின்ற அழிவற்றவரப்பேறுகளை யாவரால் ஜயிக்கப்
படும் லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்தின்வாக்கியம் பொய்படு
வதுண்டோ நல்லது அந்தச் சிவன் சத்தியினாலல்லது மற்ற
யாவராலும் உங்களை வெல்லப்படாதென்று சொன்னதாகவே
யிருக்கட்டும் சத்திக்கும் சிவத்துக்கும் பேதமுண்டோ ஆதலா
ல், நாம்செய்ததவங்களுக்கிரங்கி மனதொருமித்துக் கொடுத்
தவனே அழிப்பனென்பது தப்பிதம் இப்படிக்குப்பேசுவது வ
ழக்கமல்லது நித்தியமாவதன்று தாருகனானவன்நம்மைப்போ
ல அழிவுபடாததவங்களைச் செய்யாத ஏதுவையினாற் சலனம
ற்றபேறுகளைப்பெற்றவனல்ல அக்காரணத்தினாற் பாலகனேவி
யவேலினால் மாண்டனன், வச்சிரவாகுவும் சிறுபிள்ளையாத
லால் தந்திர உபாயங்களை யோசித்துப் போர்கொடாமல் மே
ல்விழுந்து போராடியபடியால் அதன்கையிலகப்பட்டுக் கொ
ண்டிறந்தான், காரணகாரியங்களினாற் சம்பவித்த இவைகளு
ம் ஒருகுறைபாடுதானோ அடாதுணைவனே பரமனருளிய படி
க்கு ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வெகுகாலமாக ஏகச்சக்கி
ரத்தை நடாத்தி அரசுசெலுத்தித் தேவர்கள் வம்சபரம் பரை
யாய்த் தொண்டுசெய்யப்பெற்றேன் எத்தகையவல்லமை சா
லிகள்வந்தெதிர்த்துப் போர்செய்தபோதினும் சலனப்படாம
ல் வெல்லவல்லேன் மேலும் எனக்கொப்பாகப் பேசத்தக்க
சாமர்த்தியம் பெற்றவர்க ளொருவருமில்லை ஒருகாலங்கனவி
லும் நினைக்கவேண்டாம் தவங்களைச்செய் துழலுந் தேவர்க
ளில் அரக்கர்களில் அவுணர்களில் மற்றுமெத்தகையர்களிலும்
ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டியுகங்களாக எதிரின்றிஅ
ரசுசெலுத்தி வந்தவர்களுமுண்டோ மேலும் அழிவற்றவயிர
தேகத்தையுந் தீர்க்காயசையும் பெற்றவர்கள் யாவர் நான்வெ
குகாலமாய்த் தேவர்களைச் சிறையிலடைத்திருப்பதைப் பிரம
ன், விஷ்ணு, முதலிய சிறந்த கடவுளர் கண்டிருந்தும் அதை
க்குறித்தொன்றும் பேசலாகாதென் றஞ்சித் தங்கள் பணிவி
டைகளைச் செய்து வருவார், அப்படிக்கிருக்கத் துணிந்து வந்
திருக்கின்ற சிறுபிள்ளையோ அழிவற்ற என்னுயிரைவாங்கவல்
லவன் சலனமற்ற வச்சிரதேகத்தையும் அசைவற்ற வலியையு
ம் இறுதியில்லாத ஆயுளையும் பெற்றிருக்கின்ற என்னை ஒருவ
ராலும் பின்னப்படுத்தக் கூடாதெனிற் சிவகுமாரனோ எதிர்த்
து நம்மைப் பொருதழித்துக்கொல்லவல்லவன் மழலைச்சொல்
லருதபாலகனென்னை வெல்வானெனச் சொல்வதைப்பார்க்கு
மிடத்தில் உலகை விளக்கி வானத்திற் சஞ்சரித்திருக்கின்ற சூ
ரியனைக்கனிந்த கனியென்று கண்ணில்லாதவன் காட்டக்கையி
ல்லாதவன் மிகுந்த ஆவலுடன் பிடித்துண்டதற்குச் சமமாக
விருக்கின்ற தென்று பற்பலதயிரியங்களையும் பிரமாதவெண்
ணங்களையும் சூரபதுமன் காட்டிப்பேசிய வனைத்தையுஞ் சிங்
கமுகாசுரன்கேட்டு நல்லகாரியம் தமையனே யின்னஞ் சிலநீ
திகளைக் காட்டுகிறேன் கோபியாமற் கேட்டருள்க வென்று
சொல்லுகிறான், பவழமலையையொத்த திருமேனியையும் க
ங்கைபிறை நகுவெண்டலைவிளங்குகின்ற சடாமண்டலத்தினை
யும் திரிநேத்திரங்களையும் சதுர்ப்புயங்களையும் காளகண்டம்
என்புசர்ப்பாபரணங்களையுந்தரித்து ஆதியந்தமற்ற பரம்பொ
ருளாய்த் தேவதேவோத்தமனாய் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தையு
ம் பெற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் இக்கோலங்களைப் பெற்றிருப்ப
தற்குக் காரணங்களைக்கேட்பீராக, சிருஷ்டி திதி சங்காரந் தி
ரோபவம் அனுக்கிரகமெனச்சொல்லாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்
களையும் நடத்தி யிவ்வுலகத்தில் ஆதிதொட்டிருக்கின்ற எ றும்

புமுதல் யானை யிருகத்தோற்றும் எண்பத்து நான்கு நூறுயிரசிவபேதங்களின் கருமபந்தங்களைமாற்றி மேலாகிய ஞானவீட்டைக் கடாட்சிக்கக் கருணை கூர்ந்ததாகும் இத்தகையமங்கள குணாதிசயங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற லோகநாயகனைச் சிந்தித்துப் பூர்வத்தி லரியதவவிரதங்களைச்செய்தீர், அதற்கிரங்கிக்காட்சிதந்து ஒப்பற்ற வரங்களையுங் கடாட்சித்து அதற்கிறுதிகாலத்தையும் நியமித்துப்போயினர், அந்தமகதயிஸ்பரியங்களை அநுபவித்துவரும் மமதையினாற் சிவபிரான் கிருபைசெய்திருக்கின்ற கட்டளைகளை மறந்தீர் ஓ அண்ணாவே, ஒருவரால் பெறுதற்கரிய செல்வத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர் தருமமார்க்கத்தை யனுசரித்து அதற்கடுத்த செங்கோலைச் செலுத்திச் சவுக்கியமா யிராமற் செல்வச் செருக்கையே பெரிதாகநினைந்து நமக்குத் தாயாதிகளாயும் சன்மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடியாக நம்பிநடந்துகொள்ள வல்லவர்களாயும் சிவகாருண்ணியராயு மிராநின்ற தேவர்கள்மீது விருதாவாய்க்கோபித்துத் தினரென்றுமிரக்கமுமில்லாமல் வெகுகாலமாய் அரிய சிறையிலும்வைத்திருக்கின்றீர், அவ்வருத்தங்களைச் சகிக்கக்கூடாமல் அவர்கள் தினதயாபரனே சருவசிவகாருண்ணியனே எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்கின்ற பரமே நாங்கள்படுந்துயரத்துக் கிரங்கிப்பாதுகாத் திரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டுக் கொள்ளுவதைத்திருச்செவிகளி னேற்றுக் கிருபாநிதியாதலால் அவர்களை வருத்திவருகின்ற உன்வலியையும் மதாங்காரத்தையும் அழித்து உன்வம்சநாசமுஞ் செய்யப் பரமன் நினைந்திருந்தபோதிலும் நீதிமானாதலால் மேற்குறித்தபடிக்குச் சகலவளங்களையும் கடாட்சித்ததாமே அதைமாறுவது தருமமல்லவென்றும் அதிகவரங்களைப் பெற்றுப் பல அண்டங்களைப் பரிபாலித்துவரும் உன்னைக்கொல்வது சகலருக்குமரிதெனநினைந்து தமதருளுருவமாக விளங்குங் குமாரசுவாமியைக்கொண்டு அதப்படுத்த நிச்சயித்தவராய்ப் பூர்வீகமாகிய தமது திருக்கோலத்தைத்தாங்கி நுதல் விழிகளின் மூலமாய்ச் செவ்வானத்தை நிகர்த்த திருமேனியையும் பூரணச்சந்திரோதயத்தை நிகர்த்த சண்முகாரவிந்தங்களையும் நீண்ட பன்னிரு புயாசலங்களையும் பெற்ற ஆதிமூலமாக விருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியரைப் படைத்தனர், மக்கள் மிருகம் பறவைமுதலிய அழிபடுந்தேகத்தைப்பெற்ற சீவராசிகளைப்போல நினைக்கவேண்டாம் சுயஞ்சோதியாகிய மூலகாரணக்கடவுளினது நுதலினிடத்தில் வேதங்களு மறிதற்கரியதேவன் அவதரித்திருக்கின்றனர், நல்லொழுக்கம் அறிவு ஞானமுதலிய சத்கருமங்கள் விளங்காத மனதைப்பெற்றபாமரருக்குஎக்காலத்திலுந்தோற்றப்படாத சிற்பரமூர்த்தியைப் பாலகன் பாலகனெனப்பேசுகின்றீர், அப்பாலகன் பெருமைகளில் சிலவற்றைத் தெரிந்தவரையிற் சொல்லக்கேட்பையாக அஷ்டதிசைகளையும் மூடவல்ல கிளைகள் பெருத்த ஆலமரமானது, சிறியவிதையினிடத்தடங்கியிருப்பதைப்போல இவ்வுலகங்க ளனைத்தும் அக்குமரனை நினைப்பிலுதிக்கும் மேலும் அருவமாயும் உருவமாயும் அருவுருவாகவும் வினைப்போகங்களாகவும் அதற்குக்காரணமாகவும் விளங்கி அண்டாண்ட புவனங்களையும் அதிற்பட்ட சராசரங்களையும் மாயாவிலாசங்களினால் நடப்பிப்பார், இத்தகையமகிமைகளையுடைய மூலகாரணக்கடவுளினது திருவிளையாடல்களை யாவரால் நிதானித்துத் துதிக்கக்கூடும் ஆதிநூலாகவும் சகலபிராணிகளுக்கும் அறிவைவிளங்கச் செய்யும் ஆதாரசத்தியாகவும் விளங்குகின்ற சதுர்வேதங்களின் நிச்சயங்களைப் பேசும் உபநிடதங்களின் முடிவிற்சொல்லும் ஞானவுணர்ச்சிக்கு மெட்டாமல் புதியரிற்புதியனாய் தேவாதிதேவனாய் மூலப்பொருளாய் ஆதியந்தமாய்உயிருக்குயிராய் எள்ளிலெண்ணெயைப்போலப் பிரபஞ்சங்க ளனைத்திலும் பரிபூரணமாகநிறைவெய்திமணியின் பிரகாசத்தைப்போலவும் விளக்கினொளியாகவும் ஒலியினோசையாகவும் விளங்கிஞானபாதத்தைத்தமதுருவாகப் பெற்றிருக்கின்ற ஆதி பரமேஸ்வரன் குணாதிசயங்கள் அறிவீனராகவும் அவன்மாயையிற் பட்டுழலவல்ல பாபிகளாகிய நம்மையொத்தவர்கள் துதித்தற்கெளியதோ மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களையடக்கி யான் எனதென்னும் பாசபந்தங்களை யறுத்துப் பரத்வநிச்சயந் தெரிந்து ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் பரமனைக் கருத்திலிருத்தி யோகசாதனைகளைச் செய்யவல்ல தவச்சிரேஷ்டர்களும் யோகியரும் சித்தர்களும் சிறந்த ஞானவான்களாகிய மகத்துக்களும் அத்தேவன் பெருமைகளைச் சற்றுந் தெரிந்தவர்க ளல்லர் விரித்து விரித்து சொல்லுவதென்னை தாமே தமது மகிமைகளைக் கண்டறியாதவராக விருக்கின்றனர், இவையன்றியும் சைவத்துக்குப் புறம்பாகிய இதர சமயங்களை யனுசரித்து வருபவர்கள் அதனையே முக்கியமாக ஸ்தாபித்து வாதிக்கும் மூடர்போதனைகளுக் குட்பட்டு நடந்து கொள்ளும் அறிவில்லாதவர்கள் எக்காலத்திலும் அத்தேவன் செயல்களைக் கண்டறியமாட்டார்கள், பரிசுத்தவான்களாய்ப் பரத்தின் நிச்சயங்களை யுணர்ந்து தத்துவ நிலையைச் சாதிக்கும் பேரறிவினைப்படைத்த மகத்துக்கள் அவன் குணாதிசயமகிமைகளிற் சிறிதறிவர், சகலத்தையும் விளக்கும் அறிவும் அதனிடத்தில் விளங்கப்பட்டவனும் அதைக்காண்பவனும் அதனா லுண்டாகுங் காட்சிப்பொருளும் அதற்குக்காரணமாக விருக்கின்ற மனம் புத்தி-சித்தம்-ஆங்காரமென்னும் நான்கு கரணங்களும் சத்த-பரிச-ரூப-ரச-கந்தமென்னும் பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களும் நன்கு தீங்கென்னு மிருவினைகளும் செல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலமென்னும் திரிகாலங்களும் இடம்பொருள் ஏவலென்னும் உபகரணங்களும் இவற்றி லடங்கிய பயன்களுமாய் அந்ததேவன் விளங்கியிருப்பர், இதுவுமல்லாமல் ஆதிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன் இவ்விருவரும் சிருஷ்டி திதித் தொழிலை முடித்து வரும் மமதையினால் முத்தொழில்களையும் நடத்தவல்லபரம்பொருள் யாம்யாமென வாதுகொடுத்து அந்தத்தேவன் மாயையிற்பட்டுப் பலகாலம் போர்செய்து கடையில் அவனனுக்கிரகத்தினால் மயக்கவாசனைகளை யொழித்துப் போற்றிப் பழையபடிக்குத் தங்கள் பதவிகளிற்சேர்ந்து தமக்குரிய தொழில்களைநடத்தினர், ஆதியாகவிருக்கின்ற தத்துவங்களைக்கடந்து மேல் நிற்கப்பெற்ற கடவுள் அவனன்றிவேறில்லை மேலும் சிவகாருண்ணியனாய் வேதங்களின் மூலமாகியகுடிலையாய் அதன்பொருளாய்ச் சராசரங்களடங்கிய புவனங்களும் அவற்றினால் நிறைந்திருக்கும் அண்டகோடிகளும் அதுகளினிடத்தில் விளங்குகின்ற பலபொருள்களும் அதற்கு மேலாகவுமாகவுமிருப்பர், அவன்மாயைத் திறங்களைக் கடந்தவரொருவருமில்லை இன்னமும் வேதாகமங்கள் அவன்பெருமைகளை யறியாமல் மயங்கித்தேடுகின்றன, இத்தகைய சகலமங்கள குணாதிசயங்களை யுடைய மூலகாரணக்கடவுளைப் பாலகனென்றிகழ்ந்துபேசினீர், இந்த மகாபாதகத்தினால் அவுணர்கிளைகள் முற்றிலும் மடியக் கொடுப்பது மல்லாமல் வயிரதேகத்தையும் சலனமற்ற தீர்க்காயுசையும் பெற்றிருக்கின்றனமென விறியிருக்கின்ற உன்னையும் நொடிப்போதிற் கண்டித்தபபோடுவர் அப்படிக்குச்செய்யாமற் சேனைகளைக்கூட்டிக் கொண்டு சகலாயுதபாணியாய் வந்தகாரணமென்னவென்னில், இக்காரணங்களைத் தெரிந்து நல்லறிவு விளங்கிப் பிழைப்பீரென்னும் அனுக்கிரகத்தினால் இச்சின்னங்களைப் பெற்று வந்ததாக நினைக்கக்கடவீர் ஓ பிராதுருவே பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயி

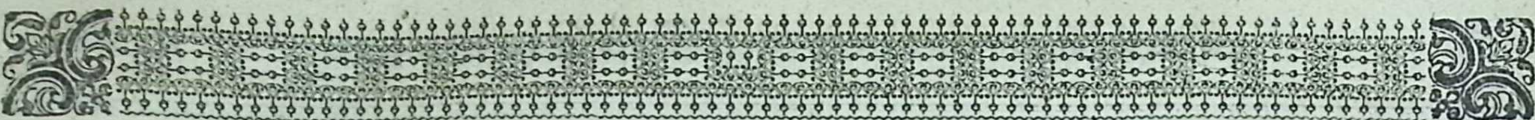
ரத்தெட்டண்டங்களை யாளப்பெற்றனமென்று உம்மைமதித்திருக்கின்றீர், தத்துவ பேதாபேதங்கள் முழுமையு மறிந்தீரில்லீர், அவன் நினைப்பில்பலகோடி அண்டங்களுதித்தன அவற்றின் பெருமைகளைக் கேட்பீராகில் மதிமயங்கிவாடுவீர் இதுவுமல்லாமற் பிரணவப்பொருளீருகச் சத்தசாகரங்கள் முதலிய பற்பல வஸ்துக்களையுங்கொண்டு விளங்கும் அண்டங்களைக் குறிக்குமிடத்திற் கணக்கி லடங்காததெனப் பெரியோர்களாயிருப்பவர்கள் சொல்லக்கேட்டனம் அவற்றினொன்றி லடங்கியிருக்கும் புவனங்களின் நிலைமைகளையும் பெருமைகளையும் யாவரா லறியக்கூடும் முடிவற்ற பொருள்களுக்கு நியதிசொல்லப்படுவதோ இத்தகைய சிறப்பையுடைய பலகோடி அண்டங்களையுந் தமதனுக்கிரகத்தினால் நினைப்போதி லுண்டாக்கவும் மீட்டுமவைகளையழிக்கவும் வல்லவனாகிய தேவதேவோத்தமன் அவனென்றறிந்து கொள்ளக்கடவீர் உன்னுடன் சமர்செய்யவேண்டுமென்னுந் திருவிளையாடலை நினைந்து திருக்கயிலையைக் கடந்து பூலோகத்தில் வந்து திருச்செந்திலென்னுந் திருப்பதியிற் சேர்ந்திருக்கின்றனர், வயிரதேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனமென மிகவும் மதித்திருக்கின்றீர் இந்தக் கியாபகத்தை மறந்துவிடவேண்டும் இருவினைகளின் காரணங்களின்படிக்கு மன்னுயி ரனைத்தும் பிறந்து அவ்வினைப்போகங்களை யனுபவித்த பின்பு மாண்டும் மீளவுமுதித்தும் இவ்விதத்தி லலைந்து திரியுமென்று பேறறிவைப்படைத்த மகத்துக்கள் வசனிப்பார். இதுகளைப்பார்க்குமிடத்தில் நீர் முடிவற்றிருப்பீரோ பெருமையிற்சிறந்த தெய்வலோகத்தினும் பூமண்டலத்தினும் பிறந்தவர்கள் சிலகாலந் தாங்கள் செய்திருக்கின்ற வினைப்போகங்களை யனுபவித்த பின்பு அரிதாகப் பெற்ற இவ்வுடலை விட்டிறந்தபோவது நிச்சயம் அதிகசிலாக்கியமாகச் சொல்லப்பட்ட உமது வச்சிரதேகமும் பிருதிவு சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் அழியாமல் நீடித்திருக்குமோ பரமசிவகடாட்சத்தினாற் சலனமற்ற சிறந்தவரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனம் அவற்றையாவராலும் அசைக்க வொண்ணாதென்று பேசுகின்றீர், அதற்குச் சிலதிஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லக் கேட்பீராக.—சொர்க்கமத்தியபாதலமென்னுந் திரிலோகங்களிலு மிருக்கின்ற சீவராசிகளைப்போல அற்பாயசாக வழிந்துபோகாமல் அளவற்றகாலம் உமது தேகமிருக்கும் கடையில் மற்ற பிராணிகளைப்போலவே நசித்துப் போகுமல்லது சாஸ்விதமாக விருக்கமாட்டாது மேலும் பிரமன், விஷ்ணு, முதலிய சிறந்ததேவர்களை நிலைபெற்றவர்களாகப் பேசுவது முகஸ்துதியல்லது வேறில்லை அந்தத்தேவதைகளும் சர்வசங்கார காலத்தில் நாசப்படுவார், ஆதலால் நீர்பெற்றிருக்கின்ற வயிரப்படிவமும் அழிவற்ற வரங்களும் திரிலோகவாசிகளும் வணங்கிப்போற்ற பற்பலயுகங்களிருந்து பின்பு நாசமடைவதற்கையமில்லை அத்தனே நீ பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர்களை நீதிக்கிடையூறாகிய ஹீனத்தொழில்களைச் செய்யப்பணித்தது மன்றியில் வெகுகாலங்களாக அரியசிறையிலும் வைத்து வருத்துவதை நினைந்து திருவுளமிரங்கிச் சர்வசிவ தயாபரமூர்த்தியாக விருக்கின்ற ஆதிதேவன் கோபித்து பூருவத்தி லுனக்குத் தாமனுக்கிரகித்திருக்கின்ற வரப்பேறுகளைத்தாமே நீக்க நினைந்தால் இது தகாதெனச்சொல்லி அவரைத்தடுப்பவர்கள் யாவரிருக்கின்றார்கள், ஆதலாற் சலனமற்ற இந்த அகண்ட சாம்பிராச்சியச் செல்வத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு நீரும் உம்முடைய புத்திர மித்திரகளத்திராதிகள் முதலாக அதப்பட்டுப்போகாமல் இன்னஞ்சிலகாலம் சுகசீவிகளாக விருப்பீர்களென நினைந்து இப்போது குறித்த நற்கருமங்களைத் தெரிவித்தேன் மூத்தோனே யிதுகள் உனக்குச் சம்மதப்படுமாகில் வாடி வருந்திச் சுயிற்றுத்துக்கசாகரத்தி லழுந்தியிருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையை யிந்தநிமிஷத்தில் விடுதலைசெய்துபோட்டுச் சிவபிரானருளிய செல்வத்திற் சவுக்கியமாகவிருப்பீரென்று விவேகசம்பன்னனாகிய சிங்கமுகன் சொல்லியநீதிகளைச் செவிகளில் நாராசத்தைக்காய்ச்சிச் சொருகியதைப்போலச் சூரபதுமன் கேட்டமாத்திரத்தில் நவரத்தினகசிதமா யிராநின்ற கிரீடமணிந்திருக்கும் முடியையசைத்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத் தம்பியைப்பார்த்துச் சிலவாசகங்களைப் பேசுகின்றான். அறிவில்லாதவனே கேள் ? காற்றினாற்றன்னுண்டு அக்கினிச்சுவாலையிற்பட்டுக்கங்காநதியின் அலைகளினால் மொத்துண்டு சரவணப்பொய்கையிற்சேர்ந் தலைச்சற்பட்டு வேற்றுமாதர்கள் ஸ்தன்னியபானத்தையுண்டு பசியினால்வாடிவருந்தியழுது விளையாடிக்கொண்டிருந்த நேற்றையபாலகனையோ பரப்பிரம சொருபமாக நினைந்திருக்கின்றனை, வஸ்துநிச்சயத்தைச்சொல்லக் கேட்பையாக. பலபாண்டங்களிலிருக்கின்ற ஜலத்தில் வானத்தில்விளங்குஞ்சூரியன் வெவ்வேறுகக்காட்டுமாறுபோலப் பரப்பிரமமென்கிறவொருபொருள் அளவற்ற உயிர்களெனப் பேர்பெற்று பற்பலவுருவுகளைத்தாங்கித் தமதுமாயையின்விக்கத்தினால் அளவற்றபேதாபேதங்களாக நடிப்பார், மேலும் சடமானது உடைந்தகாலத்தில் அதிற்காட்டிய வெளியானது ஆகாயத்திற்கலந்து போவதைப்போல உடற்பேதங்களனைத்தும் முடிவெய்தியகாலத்திற் பழையபடிக்கு மனோவாக்குக்கெட்டாத சோதியாகிய கர்த்தனைக் கலந்து அபேதமாகவிளங்கும் கடுக்கன்-மோதிரம்-சந்திராரம் - அரைவடமெனச்சொல்லும் பலஆபரணதிகளும் ஒருபொன்னினிடத்துண்டாய் விளங்கி மீட்டும் அதுகளையழித்தகாலத்திற் பழையபடிக்குப் பொன்னேயாவதுபோல இவர்பரமென்றும், இவர்ஜீவனென்றும் பேதித்து இருவகையாகநினைக்கவேண்டாம் தேகமாத்திரம் வேறல்லது பரப்பிர்ம சொருபமாகவிருக்கின்ற ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் ஒன்றுகவேயிருக்கும் அடாதம்பி இப்போது நான்சொல்லிய இரகசியங்களை நிதானித்துப்பார்ப்பையாகில் உண்மையாகவேவிளங்கும் இதுநிற்க வீரமும் வலியுமில்லாதவர்கள் பலருமிசழுத்தக்கதாசத் தாழ்ந்தும் புசபல பராக்கிரமமும் அறிவுமுள்ளானார்கள் சகலரையும்வென்று தன்வயப்படுத்தி வாழ்வதும் இவ்வுலகத்தில் சாதாரணமாய் நடந்துவருகின்றது. அவ்வாறே அசைவற்ற வயிரதேகத்தையும் தீர்க்காயசையும்பெற்று சகலரையும்வென்று அரசுசெலுத்திவரும் நான்மிகவுஞ் சிறந்தவனாகும் சண்முகனென்பவன் சிறியனாதலால் அவனை நான் வெல்வது உண்மையாகும். இதுவல்லாமற் பூர்வீகமாக வாழ்ந்திருந்த நம்முடைய பெரியோர்களைக்கொன்று அவர்கள்செல்வங்களை அபகரித்துக்கொண்ட பழம்பகைவராதலால் தேவர்களைவாட்டி யழிவற்றசிறையி லடைத்துவைத்திருக்கின்றேன். இதுபுதிதல்ல சக்கிரவர்த்தியாக விருப்பவன் கொடியோர்களைத் தேடிப்பிடித்துத் தண்டிப்பது தகுதியென்று நீதிசாஸ்திரங்களினுஞ் சொல்லுகின்றது. ஆதலாற் பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள் சிறையை ஒருபோதும் விடமாட்டேன். மேலும் ஒடியொளித்துத்திரிகின்ற இந்திரனையும் மற்றதேவர்களையும் பிடித்துவந்து பாரவிலங்குகளைப்பூட்டிக் காவலிற்படுத்தவிருக்கின்றேன், பலபலசொல்லியாவதென்ன ? இதைக்குறித்து ஏகநாயகனாகிய பரமேஸ்பரனே கோபித்தெதிர்த்தவந்தாலும் தடையின்றிச் சண்டைசெய்யக் காத்திருக்கின்றேன். ஆகையாலினி யித்தகைய அவலமாகிய சிறுவார்த்தைகளைப் பேசாமலிருக்கக்கடவாய், தம்பி நானென்ன சொல்லப்போகிறேன். ஒருதாய்வயிற்றி லென்னுடன்கூடப்பிறந்து என்னைப்போலவே பலரையும்வென்று வீரவிஜயனாகவிருந்த நீ கடையி

ல் ஈமதுவம்ச பரம்பரையாய் வயிரிகளாக விருக்கின்றதேவர்களைவாட்டிக் கீர்த்தியைப்பெருமல் அவர்களுக்குப்பயந்து இப்படிக்கொத்த விதங்களைப்பேச எவ்விடத்துக்கற்ருய் இவ்விதிரனுகிய தம்பியிருக்கிறபோது எனக்குவேருெரு பகைவரும் வேண்டுமோ! அடா இளையோனே பலகொடிமுடிகள் மகம்மேருவினிடத்தில் விளங்குவதுபோல ஆயிரஞ்சிரங்களையும் ஆலின்விழுதுகளுக்கொப்பாக விரண்டாயிரம் நீண்டகரங்களையும் அணிபடப் படைத்ததினுற் பிரயோசனமென்னை குலவண்மையையும் சவுரியத்தையும் அழித்துப் பயித்தியக்காரனிலும் அறிவிழந்து மயங்குகின்றனை பூர்வீகமாய் வீறியிருந்த அவுணர் வழிபாடுகளையும் வெற்றிகளையும் மறந்து பதிதர்களாகிய தேவர்களைப்போலப் பிதப்பையானுய் அண்டங்களெங்கும் புகழாநின்ற கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் புசபல பராக்கிரமங்களையும் வீரத்தன்மையையுங் கொன்ருய் ஆதலால் உன்னையொத்த குலவீனனுக்கு மேருகிரியையொத்தவில்லேன் வரமுயற்சிகளினுற் பெற்றிருக்கின்ற சிறந்த தேவாஸ்திரங்களேன், அபேதவயிரககவசமேன், இவைகள் சுமையாகக் காணுகின்றபடியால் தலையைச்சுழற்றியெறிந்துபோட்டு மவுனதிட்சையை வகித்து அரியதவங்களைச் செய்தற்குக் கானகத்தை நோக்கிப்போய்விடக்கடவை, அடாபின்னேனே மானபிமானத்தையும் வயிரத்தையும் மறந்துபுவனங்களெங்கும் கொண்டாடவல்ல அவுணராசர்கள் பிரபாவங்களையும் விஜயங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் நாசப்படுத்துவதாகத் தான்வளர்ந்தகாட்டையழிக்க நேர்ந்த கோடாரிக்காம்பைப்போலச் சிறந்த இக்குலத்தை நீறு செய்யப்பிறந்தாய் இந்தராஜயோக்கியமாகிய மரபிற் ருேற்றியதற் கொருபயனும் பெற்றுக்கொள்ளாமல் வியர்த்தனுய் அடா குலநாசா நீயிருந்ததினுற் பயனென்னை செத்தவனேடொத்தவனுனுய், அல்லது உன்னை உயிருடன்றிரியும் நடைப்பிணத்துக்குச்சமமாக நினைக்கவேண்டும். அடா அநுஜா? ஏதாகிலும் முக்கியமாயிருக்கின்ற காரியங்களைக்குறித்து மந்திராலோசனைகள் செய்யவேண்டுமாகில் இதுவரையில் உன்னைச்சிரேஷ்டனுக மதித்திருந்தேன். இப்படிக்குப் பயப்பிராந்திகொள்ளுவாயெனத் தெரியுமாகில் உன்னைத்தருவிக்கமாட்டேன். பரமசிவகடாட்சத்தினுற்பெற்ற வீரவாளாயுதத்தைக் களிகிளறுந் தடுப்பைப்போல ஏன்வீணிற் சுமக்கின்றனை, அதைவீசிப்போட்டுப் பிரமனைப்போலப் பஞ்சாங்கமொன்றை கரத்திற்கொண்டு பிராதகாலத்தில் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து அவர்களுக்கிதம்பெறத் தினச்சரியைகளைச்சொல்லி அவர்கள் தயைசெய்து கொடுக்கப்பெற்ற தியாகத்தைக்கொண்டு வயிறுவளர்க்கிறது மிகவும் உத்தமமாகக்காணுகின்றது, தழைத்திருக்கின்றகனியின் கிளைகளைப்போல விளங்கும் சிரங்களிற் கிரீடமேன்,புயங்களில் வாகுவலயங்களென்னத்துக்கு, அடாசகோதரனே இந்தப்பூமியானது வெகுகாலமாய்ச் சுமந்துவாடத்தக்க பருத்த உடலையெடுத்துக்கெட்டாய், இனியென்னசெய்வாய், ஆதியில் விவேகம்விளங்காத பாலபருவமாதலால் மதிமயங்கிதிரனுகச்சென்று யமனைவலைத்துக்கொண்டு சாடியும் வருணனைப் பொருதுபிடித்துவந்து விலங்குபூட்டிச் சிறைச்சாலையில்வைத்தும் தேவர்களை பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப் போலச் சின்னபின்னப்பட் டலையக்கலக்கியும் இவ்விதமாக அளவற்றவெற்றிபெற்று மானையும் புகழையும் விளக்கினை, இப்போது பேரறிவுதோற்றியபடியால் அவலமாகிய பெண்களைப்போல நாணி மயங்குகின்றனை, அடாதம்பி யினியுன்னைப் பேடியாக நினைக்குங்காலம் சம்பவித்தது நம்முடைய தாயாகிய மாயையானவள் வருந்தி யுன்னைப்பெற்றபின்பு பலதலைகளைப் பெற்ற பிள்ளையான உன்புசபல பராக்கிரமத்தையும் பிரதாபத்தையும் இன்னமும்வந்து பார்த்தவளல்ல இப்படிக்கொத்த சூரனைப்பார்க்கப்பெருமல் அருவமாய்ப்போனது தாய்செய்தகுறையோ! அல்லாவிடில் உன்னைக்காணத்தான் சகிப்பாளோ பிடரிமயிரைப்பெற்றிருக்கின்ற சிங்கராசன் தனக்குப்பகையாகியதொன்றைக் கண்டமாத்திரத்திற் பதைபதைத்துச் சீறி எழுந்துபாய்ந்து அதனைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொல்லும் அத்தகையசூரத்தைப்பெற்ற சிங்கமுகத்தைப்பெற்ற பலதலைகளைக் கிடைத்திருப்பது வீணுகமுடிந்தது இனிபலபல சொல்லியாவதென்ன இதோ நானேபோய் வளைந்துகொண்டு கோரரூபமுடைய பூதவெள்ளங்களையும் நவவீரர்முதலிய சேனைத்தலைவரையும் திரிபுரதகனனுகிய சிவபிரான் பாலகனுகிய வடிவேலனையும் அவனைநம்பிச்சூழ்ந்து வந்திருக்கின்ற பிரமன் விஷ்ணு இந்திரனுதிய தேவர்களையும் நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படச்சாடிவென்று வெற்றிக்கொடியோடு மீள்கின்றேன். ஆதலால் நீபயந்து சாகவேண்டாம் துரிதமாய் உன்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து மூலைவீட்டிற் பத்திரமாயொளித்துக்கொண்டிரு, அடா அப்பா மோசம்வரப்போகுது சீக்கிரமாய்நடநடவென்று சற்றும் விவேகமற்ற சூரபதுமனுனவன் இவ்விதங்களில் அவமதித்துப்பேசியகாலையிற் சிங்கமுகாசூரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து அண்ணு! உன்விவேகமும் நீதியும் வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றதென்று நகைத்து விழிகளில் அனற்பொறிசிதறவும் மனங்கொதித்து வேகவும் சுவாசம் விடுந்தோறும் புகையுமனலும் வீசவும் பொறுத்துமுடியாமல் இதனைநினைக்கின்ருன், அவுணர்குல பெருமானுக விருக்கின்ற தமையனுனவன் இக்காலத்தில் நேர்ந்திருக்கின்ற இடையூறுகளை நீங்கிப் பிழைத்திருக்கும்பொருட்டுப் பற்பல உறுதிகளைச் சொன்னேன் விவேகமற்றவனுதலால் அதுகளினுற் கிடைக்கவிருக்கின்ற பிரயோசனங்களைத் தெரிந்து நடந்துகொள்ள வறியாமல் வீணில் என்னைத்தூறுகின்றனன், மேல்வருங்குறைபாடுகளை எவ்வளவும் நிதானித்துப்பார்க்கவில்லை, சாகிறதே துணிபாகக்கொண்டிருக்கின்ருன். ஒருவன் நன்னெறிகளைப் புத்தியீனனுக விருக்கின்றவனுக்குப் போதித்தால் அவைகளும் வியர்த்தமாய்த் தானும் பயித்தியக்காரனுவானென்று பேறிவாளர் சொல்லுவார்கள் அதை உண்மையாகக்கண்டனம், வேம்பு, எட்டி, இந்தமரங்களுக்குத் தேனையும் பாலையுங் கலந்து விஸ்தாரமாகவிட்டு வளர்த்தபோதினும் அதன்கசப்பு நீங்காதுபோல அறிவீனருக்குப்போதிக்கும் நடுவுநிலைமைகளும் பழிபட்டுப்போகும், மேலும் சிறந்த மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்து வீறியிருக்கின்ற இந்தச்சூரபதுமனுக்குப் பல உண்மைகளையும் நல்லொழுக்கங்களையுங்காட்டிப் போதித்தபோதினும் தான் நீடித்திருக்கின்றவகையற்று நன்னெறியிற் றிரும்பாமற் பழையபடியே துணிந்திருக்கின்றனன். இது பரீஷ்காரமாகத் தெரிந்தும் வியர்த்தமாய்க் கெட்டுப்போகிருனென்கிற பரிவினுல்வருந்திச் சீர்படுத்த நினைந்தாலும் ஆவதொன்றையுங் காணேன் பிராரத்துவவினையின் முயற்சிகளை ஒருவன்றன்திறத்தினுல் கடக்கக்கூடுமோ! ஊழ்வினையின்படிக்கு நற்காலம்நேர்ந்தமுன்னிலையிற் சகலமும் இலாபமாகவேமுடியும் அவ்வாறே துர்க்காலம் சம்பவித்தபோதுந் தானருமையாகத் தேடிப்பத்திரப்படுத்தியிருந்த சிறந்தபதார்த்தங்களனைத்துந் தனக்குத் தோற்ருமல் மறைந்துபோகத் தீனனுய் வாடுவன், இந்தத்தேவரகஸ்யங்களொருவராலுமறியவொண்ணுது, தேவதேவோத்தமனுகிய பரமசிவத்துக்குமாத்திரம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலவிளங்கும் செவ்வானத்தையொத்த சடாமகுடத்தைத்தரித்த சிவபிரான் சூரபதுமனுக்கு இச்செல்வத்தை யனுக்கிரகித்தகாலத்திற் குறித்திருக்கின்ற நியதியாகிய நூற்றெ

ட்டியுகங்களுங் கழியுநாள் நெருங்கியிருக்கின்றது. ஆதலாற்
சூரபதுமனும் இவ்விடத்திலிருக்கின்ற சகலரும் தடையின்றி
மாள்வர் வெகுகாலம் நாடுநகரமிழந்து வாடி மறைந்திருக்கின்
ற இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் செய்துவரும் தவவிரதங்கள்
வீணுய்ப்போகுமோ சகோதரசம்பந்தத்தினுல் இன்னமுஞ்சில
காலம் சுகசீவியாகவிருக்க நினைந்து நன்னெறிகளைப்போதித்த
போதினும் முடிவுகாலம் நேர்ந்தபடியால் தமயன் என்வாக்கி
யங்களை எவ்வளவும் உண்மையாக நம்பி யனுசரியாமல் தடு
த்தது மன்றியிற் பலநிந்தையாகிய வசனங்களையும் பேசினன்
ஆதலால் நாம் தப்பித்துக்கொள்ளு மார்க்கம் யாதென்றுல்,
அண்ணு அடியேன் சிறியனுதலால் ஏதோதெரியாத புத்தியினு
ற் சிலகருமங்களைச்சொன்னேன், அக்குற்றங்களைப்பொறுத் தி
ரட்சிக்கவேண்டுமென்று மூத்தோனை வேண்டிக் கொள்வது த
குதியாகும் இனியாதொரு நன்மையைக் குறித்துந் தருந்தமா
ற்த்தரம் பேசுவதழகல்ல சிலதினத்தில் தேவதேவோத்தம
னுகிய குமாரதேவர் கரத்தில் விளங்குகின்ற வெற்றிவேலினு
ல் நமது தமையன் மாள்வதற் கையமில்லை அந்தக்கோரத்தை
ப்பார்ப்பது நம்மால் முடிவதன்று ஆதலால் இவனுக்கு முந்
திநாம்மாண்டுபோவதே காரியமெனத் தீர்க்காலோசனை செய்
துமுடித்துக்கொண்டு மனதைத்தேற்றிக் கோபத்தை யாற்றி
மானத்தையடக்கிச் சிங்கமுகா சூரனுனவன் சீக்கிரத்திலெழு
ந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குஞ் சக்கிரவர்த்தியாக விருக்
கின்ற சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்து சேவித்தெ
ழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நின்றுஓ பிராத்ருவே, அடியேன்மீதி
ற் கோபியாமல் க்ஷமித்தருள்க, பேரறிவு விளங்காத சொல்
பக்கியானத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியேன்பேசிய பிசகு
களைக்குறித்துப் பாராட்டாமற் கிருபைசெய் திரட்சிக்கவேண்
டும் சிறியோர்செய்த சிறுபிழைகளைப் பெரியோர்களாகவிரு
ப்பவர்கள் க்ஷமித்துப் பழையபடிக்குப் பாதுகாத்துவருவது
கடமையாதலால், தம்பியாகிய நான்செய்த தப்பிதங்களைப்
பேரறிவு விளங்கியிருக்கின்ற தேவரீரல்லது இதரரால் மன்னி
க்கப்படுவதோ ஆகையால் என்னறியாமையைப்பொறுத்து ஆ
தரிப்பதன்றியில் இதை நினைந்து நினைந்து கோபித்து அடியே
னை யிகழவேண்டாம் தேவரீர் சித்தப்படியே யுத்த சன்னத்த
னு. யிந்தநிமிஷத்திற்போய் எதிர்த்துவருகின்ற பகைஞர்களை
வளைந்துகொண்டு பெருங்காற்றி லகப்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தை
ப்போலச்சாடுவேன் அதைத்தேவரீர்கண்டு களிக்கப்போகிறீர்,
பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகிய பகைவர்மீதில் இந்த நிமிஷ
த்தில் நடந்து வெற்றிபெற்றுவருவதற்குச் செலவு கொடுக்க
வேண்டுமென்று சிங்கமுகாசூரன்வணங்கிக் கேட்டமாத்திரத்
தில் மனம்பூரித்துத் தேகபரவசத்தனுய்ச் சந்தோஷசாகரத்
தில் மூழ்கி அக்காலத்திலுண்டாகிய தயையினுல் தம்பிவாவா
வென் றழைத்து மார்பிலிறுகத்தழுவிக்கொண்டு இதனைச்சொ
ல்லுகின்றுன், ஆயிரம் பணமகுடங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ஆ
திசேஷன் வாசஞ்செய்யும் பாதலத்திலுஞ் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்
திருக்கின்ற பூமண்டலத்திலும் தெய்வலோகத்திலும் திசாதி
சைகளிலும் அளவற்ற அண்டங்களிலும் நீபோய்ச் சண்டை
கொடுத்த காலத்தில், ஐயனே உனக்கரியதொன் றிருந்ததோ
உன்னுடைய புசபல பராக்கிரமங்களுக்கு ஒருவரை ஒப்புச்
சொல்லக்கூடுவதோ குறைவற்ற கேள்விகளையுடைய தம்பீ நீ
முன்னம் நீபேசியகாரணங்களனைத்தையும் பார்க்குமிடத்தில்
என்மனத்துணிவையும் உறுதிப்பாட்டையுந் தெரிந்துகொள்ளு
ம்பொருட்டுச் சோதித்ததைப்போற்காணுகின்றது உன்னுடை
யபுசபலபராக்கிரமமென்ன எனக்குத்தெரியாததோ சத்துருக்
களென்னும் மதயானைக்கூட்டங்களை வாட்டும் வீரசிங்கமல்
லையோ பகைவரெதிர்ந்து வருகின்றனரென்னும் வசனஞ்செ
விகளிற் பட்டமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப் போலச்
சீறிப்போய் வளைந்துகொண்டு சாடிக்கொன்றுவது சத்துருக்க
ள் வணங்கிக் கீழ்ப்பணிந்த காலத்தல்லது நீ பெற்றிருந்தகோ
பந்தணிவரயோ அத்தகைய உன்சூரத்தையும் புயவலியையும்
நான் நன்றுகத்தெரிந்தவனல்லனே நீ முன்னம்பேசியபோது
சற்றுமயங்கினேன் ஆதலால் அப்பனே யிப்போது உன்பட்ட
ணத்துக்குப்போய்த் திக்கு தீபாந்திரங்களில் வாசஞ்செய்திரு
க்கின்ற உன்சதுரங்கச் சேனைப்பெருக்குகளையும் அழைப்பித்து
க்கொண்டு விஜயத்துடன் களித்திருக்கக்கடவாய் ஒருகாலஞ்சி
வகுமாரன் பூதப்படைகளுடன் சண்டையைக் குறித்து இவ்வி
டம் வருவானுகில் தட்சணத்திற் சொல்லி யனுப்புகிறேன் உ
டனே உன்சேனுசமுத்திரங்களுடன் வரவேண்டும் ஒருவேளை
அந்தமுருகவேளானவன் உன்பட்டணத்தைநோக்கி வருவானு
யில் நீ யெதிர்த்து போவதற்கு முன்னம் அதிவேகமுள்ளது
தர்களைச்செலுத்துவையாகில் உடனே நமது சதுரங்கச்சேனை
வெள்ளங்க ளனைத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு வேகமாய் வந்
து சத்துருக்களை ஜயித்துத் திரும்பக்கடவே னென்று அவுண
ருக் கரசனுகிய சூரபதுமன்சொல்லியபோது அண்ணுதேவரீர்
குறித்தகாரியங்கள் தகுதியானதெனக் கொண்டாடி நீர்கட்ட
ளையிட்ட படிக்குச் செய்வேனெனச்சொல்லி வணங்கிச் செல
வுபெற்றுக்கொண்டுபோய்த் தன்னகரத்தைச் சேர்ந்து பழை
யபடிக்குச் சிங்கமுகாசூரன் அரசுசெய்திருந்தனன், இந்தப்
பிரகாரஞ் சம்மதித்து புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சிங்கமு
கன் மீண்டபின்பு சூரபதுமனுனவன் தன்சபையிற் கூடியிரு
ந்த மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் புதல்வர் முதலா
னவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுச் சபையை நீங்கி
இராஜபரிவட்டங்களுடன் சென்று நவரத்தினமயமாய் மேரு
கிரியைப்போல விளங்குந் தன்னரண்மனையைச் சேர்ந்து இந்
திரபோகத்திலுமேலான செல்வங்களை யனுபவித்திருந்தனன்.
கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? அகண்டசாம்பிராச்
சியச் செல்வவிபவங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற சூரபதுமன்
சகலமாயுந்தருவித்து மந்திராலோசனைகளைச் செய்ததையும்,
மற்றகாரணங்களையும் இதுவரையினுஞ் சொன்னேம் இனி இ
ந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு, முதலாகிய தேவர்கள் முனிவர்கள்
முதலாகச் சூழ்ந்து போற்றத் திருச்செந்திற்பதியென்னுந்தெ
ய்வீகஸ்தலத்தில் வீற்றிருந்த சரவணபவன் நடத்திய யத்த
னங்களையும் மற்றகதாப்பிரசங்கங்களையுங் கேளுங்கோளென்
று சூதபுராணிகர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

மகேந்திரகாண்டம் - முற்றுப்பெற்றது.









உ

சிவமயம்.

வேலும்மயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநம:.

கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

உயுத்தகாண்டம்.

ஏமகூடப்படலம்.

நாரணனென்னுந்தேவுநான்முகத்தவனுமுக்கட்.............................*
பூரணன்றானுமாகிப்புவிபடைத்தளித்துமாற்றி.............................*
யாரணமுடிவுந்தேறாவநாதியாயுயிர்கட்கெல்லாங்.............................*
காரணனாயமேலோன்கழலிணைகருத்துள்வைப்பாம்.............................*

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே? பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரனென்னும் திருநாமங்களைப்பெற்ற திரிமூர்த்திச்சொருபமாக விளங்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்தும் அவற்றிற்கு யாதொருகுறைவுமின்றிப் பாதுகாத்திரட்சித்தும் பிரளயமுடிவிற் சகலபிராணிகளும் அல்லலற்றுச் சுகத்தி லிருப்பதாகச் சங்கரித்தும் இவ்விதமுத்தொழில்களை நடாத்தியும் வேதாகமங்கள் தேடிக்காண்பரிய அனாதிவஸ்துவாக நின்று சகலபிராணிகளினிடத்துங் காரணபூதமாகப்பொருந்தி நடிப்பித்துக் களித்திருக்கும் மேலவனாகிய மூலகாரணக்கடவுளினது திருவடிகளை அடியேன் இருதயகமலத்திற் சிந்தித்துப்போற்றி உயுத்தகாண்டத்தினது கதாப்பிரசங்கங்களைச்சொல்லத் தொடங்கினேனென்று சூதபுராணிகர் முந்திக்கடவுளை வழிபட்டு நைமிசாரணிய வாசிகளைப்பார்த்து மஹாருஷிகளே, முன்னம் வீரவாகுதேவர் மயேந்திரபுரியினிடத்துக்குத் தூதுபோய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு வார்த்தையாடித் திரும்பிவந்து சயஞ்சோதிச்சொரூபியாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைச்சேவித்து அவுணராசன் கருத்தைத்தெரிவித்தவுடன் நல்லகாரியம் நாளையத்தினமே பிரயாணப்பட்டுப்போய்ச் சூரபதுமன் வம்சநாசஞ்செய்வோமெனச் சிவகுமாரன் திருவாய்மலர்ந்தருளினாரெனச் சொல்லியிருந்தோம். அத்தின மிராக்காலங்கழிந்து ஆயிரங்கிரணங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியபகவான் கிழக்குத்திசையில்நிற்கின்ற உதயகிரியினிடத்திற் சேற்றியகாட்சியானது எப்படியிருந்ததெனில் உலகங்களையலைத்துத் தினசாவாட்டிப் பற்பலகொடுமைகளைச்செய்து வீற்றிருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய அவுணர்பூண்டை வேரறக்களைவதாக வெற்றிவேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் இத்தினம் பிரயாணப்பட விருக்கின்றனர். பிரமனாதிய தேவர்களனைவருங் களித்துப்போற்றிச் சூழ்ந்து போவார்கள், நாமும் விரைவிற்சென்று அவர்களுடன் தரிசிக்காமலிருப்பது அழகன்றென நினைத்தெழுந்தவனைப்போல ஒற்றைவண்டியையும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகளையுமுடைய இரதத்தில் அருணன் சாரத்தியஞ்செய்வதாகச் சூரியன் ஆரோகணித்துக் கீழ்த்திசையிலுதித்தகாலையில் இராட்சதப்பாதகரைப்போல் உலகங்களிற் பரந்துவருத்தியிருந்த இருளனைத்தும் அதப்பட்டுச் சகலபிராணிகளும் வீறிக்களிப்பதுடன் திருச்செந்திற்பதியில் வாசமாயிருந்த இந்திராதியர் அதிகசந்தோஷத்துடனெழுந்து தங்கள் நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டுவந்து சொர்ணமயமாகப்பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்தவுடன் நவரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் கோடிசூரியர்தோற்றம்போல விளங்கிவீற்றிருந்த குமாரசுவாமியாரானவர் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்மீதிற் திருவிழிகளைப்பரப்பி இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு, இருஷிகளாதியர் கேட்கும்படிக்கு இதனைச்சொல்லுவார், கொடியபாதகங்களையே முக்கியமாகவிரும்பிச் செய்துவருகின்ற சூரபதுமனாதிய அவுணர்களனைவரும் நாசப்படவும் பலநாட்களாக வருந்தியிருக்கின்றதேவர்கள் துக்கவருத்தங்களையொழிந்துகளிக்கவும் அஷ்டலட்சுமிகளுங் குதிகொண்டுசெல்வப்பெருக்குகளனைத்தையுங்கொண்டு வீற்றிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரிக்கு இன்றையதினம் போகவேண்டுமாதலாற் துரிதமாய் நமதுதேரைத் தருவிப்பையெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் இந்தச்சுபவார்த்தைகளைப் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாதிய தேவர்களனைவருங்கேட்டுக் களிசிறந்து சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கித் தேகபரவசராய்ச் சிலபோதில் நமது துக்கங்களனைத்துந் தீர்ந்துவாழ்ந்தோம் வாழ்ந்தோமென்று துள்ளித்துள்ளி ஆனந்தக்கூத்தாடிச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் குணாதிசயங்களைப்போற்றித் தண்டை, சதங்கை கொஞ்சுந் திருவ

டிகளிற்பணிந்தெழுந்து ஜயஜயவெனத்துதித்தனர், இப்படிக்குச் சகலருங் களித்திருக்கின்றபோது திருக்கயிலையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திதேவர் கணத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவர் சிவகுமாரனை வணங்கிச்சென்று வாயுதேவனைக்கண்டு பலவிதசிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கின்ற இரதத்தை யலங்கரித்துத் தீவரமாகக்கொண்டு வரக்கடவையெனப் பணித்தவுடன் ஆனந்தபரவசனுய்த் துரிதப்பட்டுச் சகலசுபலட்சணங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற யோகப்புரவிகளைச் சேர்படுத்திக்கொண்டு வந்து நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கின்ற இரதத்திற்பூட்டி அலங்கரித்துத் தன்துணைவர்களுடனேறி அடித்தட்டில் வீற்றிருந்து புரவிகளுடைய வார்களைக்கரத்திற்கொண்டு கெற்கரத்தொனிகளுடன் நிமைப்போதிற் றுரத்திவந்து ஆசாரவாசல் முகப்பில் நிறுத்தினன், இந்தச்சேதியைச் சண்முகப்பெருமாள் தெரிந்தவுடன் உயர்ந்த சிரோரத்தினங்களினுற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கித் தேவர்களனைவரும் ஜயஜயவெனப்போற்றப் பொற்பாதுகைகளின் மீதிற் றிருவடிகளைச்சேர்த்து நடந்து பன்னிருசூரியர்களும் பொன்மயமாகிய மேருகிரியின்மீது விளங்குவதைப்போல வாகுவலயங்கள் சொலிக்கும் பன்னிருபுயாசலங்களையும் வயிரமுடிகள் கவித்திருக்கும் சண்முகாரவிந்தங்களையும் படைத்திருக்கின்ற குமாரதேவர் சொர்னமயமாகிய அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-டக்கயமுதலிய உறுப்புகளைக்கொண்டு பாரித்திராநின்ற இரதத்தினருகில்வந்து வீரசிங்கத்தைப்போலத் தாவியேறி பீடத்தில்வீற்றிருந்தவராய்த் தம்மைத்தொடர்ந்து வந்த சகலரையுங் கிருபையாகப்பார்த்தருளி இதனைச்சொல்லுகின்றனர், பூமிதேவிக் காடையாகவளைந்து தெளிந்தாழ்ந்த ஜலப்பெருக்கையுடைய சமுத்திரத்தையே அகழியாகப்பெற்று மத்தியில்விளங்கும் ஒப்புவமையற்ற செல்வப்பெருக்கைப் பெற்றிருக்கும் வீரமா மயேந்திரமென்னும் சிறந்தபட்டணத்துக்குப்போய்ச் சூரபதுமன் முதலாகிய அவுணவீரர்களை நாசஞ்செய்யநினைந்தமையால் நீங்களனைவருந் துரிதமாக உங்களுக்குரிய வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டு அப்பட்டணத்தைநோக்கி நடப்பீர்களென்று சிவகுமாரன் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் மகாபாக்கியமென்று மகாவிஷ்ணுவானவர் பட்சிகளுக்கரசாகிய கருடன்மீதினும் பிரமன் அழகியசிறகையுடைய அன்னவாகனத்தினும் இந்திரன் சொர்னவிமானத்தின்கண்ணும் மற்றதேவர்கள் தத்தமது வாகனங்களின்மீதும் போகவும் மந்தரகிரியையொத்த புசங்களையும் மதயானையைநிகர்த்த கம்பீரநடையையும் வாய்ந்த வீரவாகுதேவரும் எண்மரும் இலக்ஷரும் வேகமுள்ளபுரவிகளைப் பூண்டுசொர்னமயமாய் விளங்கும் பாரித்ததேர்களின்மீதிலேறி மனோவாக்குக்கெட்டாத சோதிமயமாகிய குமாரதேவரைச்சூழ்ந் திருமருங்கினும் போற்றிநடக்கவும் இவர்களன்றியிற் சேனைத்தலைவர்களாகிய சுப்பிரன், மேகமாலி, சுவேதசீரிடன், கபாலி, அப்பிரசித்து, சித்திராங்கன், சுவாலதாலு, வச்சிரன், வீமன், உக்கிரன், உக்கிரோசன், பிப்பிலன், நந்திசேனன், பிரமசன், பிரமசேனன், பதுமன், காளன், தண்டன், பத்திரன், பரிகநேமி, உதவகன், புட்பதந்தன், உருத்திராகாரன், வீரன், மதிசயன், கேதுமாலி, வக்கிரன், பிரமகேசன், அதிபதி, கலிங்கன், கோரன், அச்சுதன், அசலன், சாந்தன், சித்திரசேனன், பூரிசிசிலன், மாசயன், சிங்கன், சுப்பிரதியன், உபதிட்டன், சயன், சாரசன், மத்தகன், மதங்கன், சண்டி, மகாபலன், சுவேதன், நீலன், பத்திரன், சுவாகு, அண்டர்பாணன், காகபாதன், பிங்கலன், சமானன், மாயன், நிகும்பன், கும்பன், சங்கபாலன், விசாகன். சதநாவன், அயக்கிரீபன், ஆயிரவாகு, செங்கண்ணன், அயுந்தன், அநந்தன், வாமன், மங்கலகேசன், சோமன், வச்சிரமாலி, சண்டன், அசமுகன், சரபன், கும்பன், ஆடகன், கபந்தன், மேகன், விஜயன், வித்துருமன், தண்டி, வியாக்கிரன், காலபாசன், தசமுகன், குமுதன், பானு, தனஞ்சயன், இடப்ருபன், சசிமுகன், அனலகேசன், சுபத்திரன், கேது, மோகன், மத்தன், உன்மத்தன், நந்தி, மனோபவன், வாயுவேகன், ஆயிரபாதன், பானுகம்பன், பதங்கன், சுத்தன், அனிதன், சிதன், சுனுதன், சுமாலிமாலி, அத்திரி, அவுணர்கூற்றன். அரிகேசன், சுவாலகேசன், என்னும் நாமங்களைப்பெற்ற நூற்றெண்மர்கள் புயவலிக்கொப்பற்றவர்களாகவும் எக்காலத்திலுங் கோபமேமேலிட்டு விழிகள்சிவந்து அனற்பொறிகளைச் சிதறத்தக்கதாகவும் சகலபுவனங்களையும் அதப்படுத்தும்படிக்குக் கட்டளையிடின் நொடிப்பொழுதில் நாசஞ்செய்யவல்ல சூரர்களாகவும், சண்டைகளிற் கைகண்டதிரராகவும் புசபல பராக்கிரமத்தில் ஒப்பற்றவர்களாகவும் பலசிரங்கள் கரங்களைப்பெற்று பாரித்ததேகத்தையும் பிலத்தையொத்த வாயையும் அண்டத்தைப் போன்ற வயிற்றினையும்படைத்தவர்களா யிடியையொத்தசொல்லை யுடையவர்கள் இத்தகைய வீரசூரத்தன்மைகளைப்பெற்றிருக்கின்றவர்கள் ஜயவுச்சாகங்களுடன் சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சண்முகப்பெருமானைச்சூழ்ந்துகொண்டு நடக்கின்றகாலையிற் சண்டைக்கெழுகவெனச்சொன்ன வார்த்தை முடியுமுன்னந் தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கரங்களிற்கொண்டு உற்சாகங்களுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் பெரும்புறக்கடல்கிறியெழுந்ததைப்போல ஆர்ப்பரித்தவர்களாய் இரண்டாயிரம் வெள்ளம் பூதப்படைகளும் ஓவென்னும் சத்தத்துடன் வெளிப்பட்டகாலத்தில் அவர்கள்செல்லும் அதிர்ச்சியினுல் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத்தொன்றுபடவும் அஷ்டகுலாசலங்களுங் கிடுகிடெனக்குலுங்கவும் திக்குகளைத்தாங்கி நிற்கின்ற அயிராபதமுதலிய கஜங்கள் திகிற்பட்டு வீறிட்டுப்பதுங்கவும், பூமியானது தத்தளித்துக் குலைகுலைந்து நடுங்கவும் இவ்வித வுற்பாதங்கள்பெருத்தது சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்தப் பூதப்படைகளின் செருக்கையுந் தேக உன்னதங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் கோபமிகுதியையும் இன்னவிதமென்று என்னுற் கணித்துச்சொல்லிமுடிவதன்று, இவ்விதங்களாகத் துனைவர் தேவர்கள் சேனுசமுத்திரமுதலாகச் சூழ்ந்துபோற்ற நடுநாயகமாய்க் குமாரதேவர் அவர்களுக்குமத்தியிற் போவதைக் கானத்தில்நெருங்கியிருந்த தேவர்கள்கண்டமாத்திரத்திற் களிமிகுதியினுல் ஆடிப்பாடிப் பஞ்சதருக்களினது பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களை ஏராளமாக வாரிவாரி ஜயஜயவென்னுமோசையெழச் சோனைமாரியைப்போல இடைவிடாமற் சொரிந்தனர், இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் பூதப்படைகள் ஜயவுற்சாகத்துடன் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்துக்கொண்டுநடக்கின்றகாலையிலுண்டாகிய ஓசையானது தெய்வலோகங்களினும் அஷ்டதிசைகளினும் பூமண்டலமுற்றினும் பரவியகாலத்தில் அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சகலரும் இதுவென்ன உற்பாதமாக விருக்கின்றதென நடுநடுங்கி வாடிவருந்தவும் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத் தலைகள்மோதவும் மேகங்கள்கலங்கிக் கருவழிந்து ஏககாலத்தில் ஜலங்களைக்கொட்டவும் அண்டமுகடானது நெக்குவிட்டதிரவும் இவ்வித மாறுபாடுகள் நடக்கின்றபொழுது பூதவீரர்கள் பேரொலியெழ முழக்குகின்ற ரணபேரிகை-ஜயபேரிகைகளும்-வெற்றிச்சங்கம் - சின்னம்-மத்தளம்-உடுக்கை-சல்லரி-மல்லரி-எக்காளை - குடமுழவு முதலிய பதினெண்மேளவாத்தியங்களுந் தேவமுரசங்களுந் திசைகள்செவிடுபட வதிரவும் தேன்களைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திருக்கும் வெற்றிமாலைபுரளும் புசங்களையுடைய பூதவெள்

ளங்கள் பூமியதிரத்தக்கதாகப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும்போதெழுந்த தூளிபடலமானது மேலிட்டெங்கும்பரவிச்சூரியகாந்தியை மறைத்துச் சமுத்திரங்களிற்படிந்து சேறுக்கித் திசைகள் தோற்றுமலடைத்துப் பொன்னுலகையும் மண்ணுலகமாக்கியது, இவ்விதங்களாகக் கலீல்கலீலென்றொலிக்கும் வீரகண்டைகளையணிந்த பாதங்களையுடைய பூதவெள்ளங்களானவை வெற்றிவேலாயுதத்தைத்தாங்கி யிருக்கின்ற குமாரதேவர் பாதங்களைத்துதித்து வாழ்த்திக்கொண்டு பருவதங்கள் கால்களமுளைத்து நடப்பதைப்போலத் தத்தமதுதலைவர்களுடன் சென்று அலைகளைமோதிச்சுருட்டும் பெருமைபொருந்திய சமுத்திரக்கரையைச்சேர்ந்து வீரகண்டைகள்கலிக்கும் பாதங்களைப்பெயர்த்து மேலிட்டோங்கிவருந் திரைகள் மறிபட்டடங்க நடக்கும்போது அச்சுமையைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷனனவன் ஒருதலைப்பாரமாகத் தாங்கியிருந்த பூமியை ஆயிரம் பணமகுடங்களினுஞ் சுமந்துவருந்தவும் போகுமுன்னிலையில் ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரர் கணைக்காலளவில் சமுத்திரசலமானது சுவறித் தாழ்ந்து காட்டியது, அக்காலத்தில் அதிற்றங்கியிருந்த சிவந்தகண்களை யுடைய சுறு சின்னை திமி திமிங்கலகிலங்கள் முதலிய பருத்தமச்சங்களனைத்தும் புழுக்களைப்போலப்புரளவும் மேலும் அக்கடலினிடத்தடங்கியிருந்த மலைகளனைத்தும் பரல்களைப்போல வெற்றியாளராகிய பூதர்கால்களிற்பட்டிடறவும் இவ்விதமாக சிவகணங்கள் சமுத்திரமார்க்கமாய் நடக்கின்றதருணத்திற் பிரமன் - விஷ்ணு இந்திரன் - வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய தம்பியர் நவவீரர்களும் இலக்ஷருமமற்றதேவரனைவர்களும் போற்றிச்சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் வானவழிக்கொண்டு போகின்றகாலையிற் சத்துருக்களைவாட்டித்தீனர்களைப்பாதுகாத்திரட்சிக்குங் குணசம்பன்னர்களாகிய பூதவெள்ளங்களானவை நெருங்கிப்போவதினாலும் அதிர்ச்சியினாலும் ஆழ்ந்துதெளிவுபெற்றிருந்தசமுத்திரஜலமானது அலைபட்டுக்கலங்கிச் சேறுய்ச் சற்றுநேரத்திற்பசையற்றுப்பூமிதோன்றும்படியாகப் பாதங்களைப் பெயர்த்து வைக்குந்தோறுந் துகள்பட்டெழுந்த பூமியானதெங்கும் பரந்தலைக்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடனும் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள் பின்வந்த இரண்டு வெள்ளம் பூதசயின்னியங்களும் பேரொலியைக்காட்டிக்கொண்டு ஜயவுற்சாகங்களுடன் முன்னம் வீரவாகுதேவர்பராக்கிரமத்தினுற் சிறழிந்து விளங்கும் இலங்கையைக் கடந்து கடின சித்தத்ஸதப் பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் மயேந்திர புரத்துக்கருகில் வருகின்ற வேளையிற் சங்கு - சக்கரம் - கோதண்டம் - கட்கம் - கதை - யென்னும் பஞ்சாயுதபாணியாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் அன்னவாகனனாகிய பிரமனும்பொன்னுலகத்துக்கதிபனாகிய தேவேந்திரனும் சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டவர்களாய் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர், கர்த்தனே இதோ எதிரிற் சொர்னமயமாய் நவரத்தினகாந்தியை வீசிவிளங்குகின்றது ஜயசாலியாகிய சூரபதுமன் வீற்றிருந்தரசுசெலுத்தும் இராஜதானியாகிய மயேந்திரபுரியாகும் அப்பட்டணத்திற் கடினசித்தமுடையபாதகர் வாசஞ்செய்திருப்பதாலும் நாம்விரோதித்துப்போவதாலும் அதற்கருகிற் சேர்வது தகுதியாகக்காணவில்லை ஆதலால் இவ்விடம் விசாலமாய் நமதுசேனைகளும்நாமுமிருப்பதற்கு யோக்கியமாகவுமிருப்பதால் இவ்விடத்திற்பாசறையுண்டாக்கிக்கொண்டு அதிற்சேர்ந்தபின்பு மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்குத் தகுந்த யோசனைகளைச்செய்து நடப்பிக்கிறது நன்மையாகுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் கிரவுஞ்சனை வெற்றிவேலினாற்பிளந்தெறிந்த குமாரதேவர் நீங்கள் சொல்லிய காரணங்கள் மிகவும் உத்தமமாகக்காணுகின்றபடியால் அவ்வாறே நடப்பிப்போமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி பக்கத்தில் வருகின்ற சிற்பியைப்பார்த்து நாமும் இந்தத்தேவர்கள் சேனைத்தலைவர்கள் துணைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் முதலாகத் தாராளமாகவிருக்கத்தக்க விசாலமாகிய பாசறையை விரைவிற் சிருஷ்டிக்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் றேவதச்சனானவன் கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது அடியேனை யொருபொருளாக நினைந்து இந்தப்பணிவிடையைக் கடாட்சித்தபடியால் தேவரீர் பரிபூரணகடாட்சத்தின் முயற்சிகொண்டு சகலருங்கண்டு களிக்க இதோ படைக்கின்றனனெனச் செலவுபெற்று நடந்து விசாலமாகிய மதிலையெழுப்பி அதைச் சூழ்வரப் பூதச்சேனைகளிருக்கத் தக்கதாக நீண்ட அறைகளையுடைய மண்டபங்களை அணிபடப்படைத்து அதற்கருகில் படைத்தலைவர்கள் வாசஞ் செய்யத்தக்க உப்பரிகைகளை நிருமித்து அதற்குட்புறத்தில் இலக்ஷருக்குத்தக்க மாளிகைகளை வரிசைப்படச்செய்து அதைச்சூழ்வர மகாவிஷ்ணு - பிரமதேவன் இந்திரனாதிய தேவர்கள் இருஷிகள் முதலானவர்களுக்குவாசயோக்கிய மாகிய மேடைகள் அரண்மனைகளையுண்டுபண்ணி அதற்குட் பிரதேசத்திற் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களுங் களித்திருக்கத்தக்க பாரித்த மெத்தைகள் விநோதங்களாகப் படைத்து முற்றியவுடன் தேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் வீற்றிருக்க யோக்கியமுள்ள சொர்னமயமாகிய திருக்கோயில் சபாமண்டபம்முகவாயில் மற்றும்வேண்டு மிடங்களைச் சீர்பெறப்படைத்துப் பலவித கனிவகைகளைக் கொண்டிருக்கும் சோலைகள் தோப்புகள் விதங்களையு நிருமித்துக் கற்பகம் பாரிசாதம் மந்தாரை கோங்கு இருவாட்சி சண்பகம் மல்லிகைமுதலிய திவ்விய பரிமளங்களை வீசத்தக்க நந்தனவனங்களைப் படைத்து மதுரமிகுத்த ஜலப்பெருக்கை யுடைய ஏரிகள் குளங்கள் மடுக்கள் தடாகங்களை வேண்டுமிடங்களில் நியமித்து அங்காடி வீதிகளை விசாலமாகத்திருத்தி இரதங்கள் குதிரைகள் விமானங்களாதிய வாகனங்களை நிறுத்தத்தக்க சாலைகள் கூடங்கள் மண்டபங்களைப்படைத்து இவ்விதங்களில் வேண்டுவனவனைத்தையும் சிருஷ்டித்து முடிந்தவுடன் தேவதச்சனானவன் அதற்கு ஏமகூடமென்னும்பெயருமிட்டுக் குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கிக்கர்த்தனே தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குப் பாசறைசெய்துமுடிந்ததென விண்ணப்பஞ்செய்தவுடன் பிரமன், விஷ்ணு, முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவரப் பாடிவீட்டைச் சேர்ந்து வாயுதேவன் செலுத்தும் இரதத்தைவிட்டிறங்கி யுள்ளே பிரவேசித்து அதன் வளப்பங்கள் முற்றும் பார்த்துச் சந்தோஷித்தவராய்ச் சிற்பியின் வல்லபத்துக்கு மெச்சி அவன்மீது கிருபாநோக்கத்தைப் பரப்பி பூதவெள்ளங்களைஅவர்களுக்குநியமித்திருக்கின்றசாலைகளிற்போம்படிக்குச் செலவுகொடுத்துத் தமக்கேற்படுத்தியிருக்கின்ற சொர்னத்திருமாளிகையிற்போய் விசாலமாகவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் நவரத்தினமயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த காலத்தில் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாதியர் இருபாரிசங்களினும் பரப்பியிருக்கின்ற பீடங்களி லிருக்கவும் வீரவாகுதேவர் எண்மர்-இலக்ஷர் - சேனைத்தலைவர்கள் நெருங்கிப் போற்றிப் பணிவிடைகளைச் செய்திருந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே! தேவர்கள் கோரிக்கையை முடிக்கத் திருவுளத்தெண்ணி யிருக்கின்ற குமாரதேவர் ஏமகூடத்திலிருந்தபின்பு நடந்தசெய்திகளையுங் கேட்பீரென்று சூதபுராணிகர் சொல்வதாயினர்.

வரவுகேள்விப்படலம்.

தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் திருக்குமாரர் பாலசுப்பிரமணியதேவர், இவ்விதமாகப் பாடிவீட்டிற் சேர்ந்திருப்பதைத் தேவர்கள்மீது பூரணகடாட்சம் வைத்திருக்கின்ற நாரத மஹாரிஷி யறிந்து வானத்தையளாவவோங்கிய பொன்மதில் கோபுரவாயில்கள் நவரத்தினமயமாகிய மாடமாளிகைஅரண்மனை முதலிய சிறப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியைச் சேர்ந்து சுஜேந்திர சம்பத்தினும் மேலான செல்வப்பெருக்கையுடைய சூரபதுமன் வீற்றிருக்கும் அரண்மனையைக்கண்டு முகவாயிலைப் போற்றியிருக்கின்ற அவுணவீரருக்கிதங்களைச்சொல்லிச் செலவுபெற்றுக் கொண்டு நவரத்தினமயமாய் விளங்கியிருக்கின்ற சபாமண்டபத்திற்போய் அகண்ட மண்டலாதீஸ்பரனாகிய சூரபதுமனானவன் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கவும் பட்டுவர் புகழவும் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லி நிற்கவும் அரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமை மேனகை முதலாகிய தேவகன்னியர்கள் பரதநாட்டியங்களைச் செய்யவும் கருடகாந்தருவர்கள் தேவயாழ்களை மீட்டிப்பாடவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்துவதைப் பார்த்து இந்தக்கொடியபாதகன் துரிதமாய் வம்சநாசப்பட்டு மாளக்கடவனென்று பூர்த்தியாக மனதில் நினைந்து வெளியிற் சகலருங்கேட்கத்தக்கதாக ஓ இராசாதிராசனே இராசபரமேஸ்பரனே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்று ஒப்பற்ற ஆக்கினைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தி அரசைநடாத்திவரும் சூரனே எனப் புகழ்ந்து தீர்க்காயசுடன் சத்துருக்களைஜயித்துவாழ்ந்திருக்கக் கடவீரென்று கரங்களை நீட்டி அளவற்ற ஆசிகளைச் சொல்லிக் கொண்டு தவச்சிரேஷ்டராகிய நாரதரிஷி வருவதைச் சூரபதுமன்கண்டு விருத்தனாக விருக்கின்றனை நீ யாவன் இருக்குமிடமேது இவ்விடம்வருவதற்குக் காரணமென்னை சீக்கிரத்திற் சொல்லக்கடவையெனக்கேட்டகாலத்தில் ஓராஜமார்த்தாண்டனே கேட்டருள்க, பார்ப்பதிபாகனாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற வடகயிலைச் சாரலிலிருந்து தேவரீர் வம்சபரம்பரையாக நீடித்துவாழவும் அகண்டசாம்பிராச்சியச்செல்வங்களை அனுபவித்து விஜயசாலிகளாய் வீறிவிளங்கத்தக்கதாகப் பரமசிவத்தைக்குறித்து அரியதவங்களைச்செய்து வருபவன் இதைஉண்மையாக நம்பக்கடவீர், மேலும் கொலை - களவுகள் - காமம் - வஞ்சகமென்னும் பஞ்சமாபாதகங்களைக் கடிந்து மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களையடக்கி மனவிருத்தியை லயப்படுத்திப்பரவஸ்துவைச்சிந்தித்து பலதவங்களை முடித்திருப்பவன், இதுவுமல்லாமல் தினைப்போலக்காட்டி நம்மவர்களுக்குத் துன்பங்களைச்செய்துவரும் தேவர்கூட்டங்களுக்கு எக்காலத்தும் நிமைகளைச்செய்துவருபவன் பரிசுத்தவானாகிய உங்கள் குலாசாரியன் சுக்கிரபகவானுக்கு அந்தரங்கபக்தனாகவிருப்பேன்யென்பெயா நாரதனெனச்சொல்லுவார்கள் இப்போது ஒருகாரணத்தைக்கண்டபடியால் அவசியமாய் அதைத்தேவரீருக்குத்தெரிவிக்கத்துரிதப்பட்டுவந்தனன், அஃதென்னையெனில், தேவர்கள் கோரிக்கையின்படிக்கு, கங்காசடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் உம்மைக்கொல்வதற்காக நெற்றிவிழிகளின்மூலமாய் கந்தனென்றொரு பிள்ளையைத்தந்தனர், இந்தச்சமாச்சாரந் தெரிந்தவுடன் தமதேவல்களைச்செய்து கொண்டிருந்த இந்திரனானவன் மற்றதேவர்களுடன் திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிரானைக்கண்டு சேவித்துபாலசுப்பிரமணியனையும் வணங்கித்தங்களுக்கு உம்மால்நேர்ந்திருக்கின்ற துக்கவருத்தங்களனைத்தையும் முறையிட்டுவேண்டிக்கொள்வதற்கிரங்கிப் பரமன் கடாட்சித்தபடிக்குப்பாலசுப்பிமணியனானவன் அத்தேவர்களை யஞ்சவேண்டாமென்று ஆதரித்து வீராதிவீரர்களாகிய துணைவர்கள் ஜயசாலிகளாகிய பூதவெள்ளங்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரத் திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்து பூமண்டலத்திலிறங்கி வருமார்க்கத்தில் நேர்ந்த ரணரங்கசூரனாகிய உன்னுடைத் தம்பி தாருகாசூரனையும் அவனுக்குதவியாகவிருந்த கிரவுஞ்ச பருவதத்தையும் வெற்றிவேலினால் மாய்த்தபின்பு திருச்செந்திலைச்சேர்ந்து உம்மிடத்துக்கொரு தூதனைத்தூண்டி அவன் திரும்பிவந்து செய்தியைத்தெரிவித்தவுடன் துரிதப்பட்டுத் துணைவர்கள் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் விஷ்ணு பிரமன் - இந்திரனாதியருடன் சமுத்திரத்தைக்கடந்து இராசாதிராசனே தேவரீர்பட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்தில் வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்திற் பாசறைவிடுதி ஒன்றைச்செய்வித்து அதிற்றம்முடன் வந்தவர்களுடனிருக்கின்றனன்: இப்போது நான்சொன்ன காரணங்களனைத்தையும் என்விழிகளாரக் கண்டுவந்ததாகும் மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச்சித்தத்துக்குத்தோற்றியபடிக்குத் தீர்மானித்துக்கொண்டு அவர்களை நமது பட்டணத்துக்கருகி லிருக்கவொட்டாமற் துரத்தும் படிக்குக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்று நாரதர்சொல்லியதைக்கேட்டவுடன் சூரபதுமனானவன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலவும் ஆலகாலவிஷத்துக்கொப்பாகவும் சீறிக்கோபித்துக் கறகறெனப்பற்களைக்கடித்து அனலெழநகைத்து இதனைப்பேசுவதாயினன், நல்லகாரியம் அந்தப்பாலகன் இந்த நகரத்தை என்னவென்றுதான் நினைந்தனன், மேகவாகனனாகிய இந்திரன்வாழ்ந்த பொன்னுலகத்தைப்போலவும் உந்திகமலவாசியாகிய பிரமன்வீற்றிருக்கின்ற மனோவதியையொப்பாகவும் காளமேகவண்ணனாகியவிஷ்ணுகளித்திராநின்ற வைகுந்தநகரைப்போலவும் சுலபமாக மதித்தனன்போற்காணுகின்றது, பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களையும் வென்று சகலரும் போற்றவாழுகின்ற ரணரங்கசூரனாகிய நாம்வாசஞ்செய்திருக்கின்ற பலகாவல்களையுடையஇந்தப் பட்டணத்தைநோக்கி ஒருபாலகனோ போருக்குவருபவன். இந்தக் குழந்தை தீரனாய் பசிப்பிணியினால் வருந்தி பலிக்குழன்று திரியும் பைசாசங்களைத் தனக்குதவியாகக் கூட்டிக்கொண்டெதிர்த்து இவ்விடம் வந்திருக்கின்ற தயிரியத்தை யோசிக்குமிடத்தில் மிருகங்களுக்கரசாக விருக்கின்ற சிங்கக் கூட்டங்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற ஒருவனத்தில் மதயானையானது பலமான்கூட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டுபோய் வெற்றிபெறநினைத்ததைப்போலக் காணுகின்றது, இந்நகரத்துக்கரணாகவும், அகழியாகவுமிருக்கின்ற ஆழ்ந்த கடலைக்கடந்து கொடியகாவலைப் பெற்றிருக்கின்ற இலங்கைத் தீபத்தையும் தாண்டி விஷ்ணு, பிரமன், முதலிய சகலரையும் வென்று ஜயங்கொண்டிருக்கின்ற சூரனாகிய என்னுடை ஆக்கினைகளைச் சட்டைபண்ணாமல் அபரிமிதமாகிய பூதப்படைகளுடன் சத்துருக்களாக விருப்பவர்கள் கனவிலும் நினைக்கப்படாத கட்டுக்காவலைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தவீரமாமயேந்திரபுரத்தின் மீதில் வந்தபடியால் அப்படிக்குத்தயிரிய சாலியாகவிருக்கின்ற கந்தன் வீரத்தையும் வலியையும் அதப்படுத்துவதற்கிதுநல்லதருணம்மேலும் சிவகுமாரனென்றும் காரியாகாரியங்களைப் பகுத்தறிய வல்ல கியானமில்லாத பருவமென்றும் நினைத்து விட்டுவிடமாட்டேன் பாலகனைக்கொல்வது பழிப்புடையென் றொருகாலத்திலும் அஞ்சமாட்டேன் முன்னமொரு காலத்தில் என் தங்கையாகிய அசமுகிகரங்களிரண்டை வெட்டியகாலத்தில் நமக்குக் குலவயிரிகளாக விருக்கின்ற தேவர்களில் யாவனொன்

தண்டனைகளிற் படாதவர்கள் அதைப்போலவே இக்காலத்தி
ல் என்தம்பிதாருகனையுங் கிரவுஞ்சனையும் வென்றேமென்னு
ங் கெலிப்பினாற் றன்னுயிர் போவது தெரியாமற் சிவகுமாரன்
இந்தபட்டணத்துக்கும் வந்தானோ ஆகட்டும் வந்தவனை மடக்
கிக் கொண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடி அவனுக்குதவியாக வ
ந்திருக்கின்ற துணைவர் இலக்ஷர் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெ
ள்ளங்கள் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாதிய தேவர்களையும், அ
வர்களுக்குத்தக்க தண்டனைகளைச் செய்து கொடிய காவலினு
ம்வைப்பேன் நல்லகாரியம் சிறுபிள்ளைகளும் இந்தஇராஜதானி
யாகிய வீரமாமயேந்திரத்தின் மீதிற் பகைத்துவருவதற் கெ
ளிதாயிற்றோ. திருப்பாற் கடலிலுதித்த அமிர்தத்தை அவுண
ரைவஞ்சித்துத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்த வஞ்சக
மாயனான விஷ்ணுவும், நூறு அசுவமேத யாகத்தைச் செய்த
முயற்சியினால் தெய்வலோக வாழ்வைப்பெற்ற இந்திரனும் சி
ருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனும் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களை வெ
ன்ற ஜயசாலியாகிய நமதுபெயரைச்சொல்லினும்நடுங்கியொ
ளிப்பர் அப்படிக்கிருக்க சாம்பலை விரும்பி யணியும் சிவகுமார
னோ என்னுடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுப்பவன் பாலப்பரு
வத்தில் வானத்திற் சஞ்சரித்து உலகை விளக்குஞ் சூரியனைப்
பற்றிவந்து தொட்டிற்காலிற் சேர்த்துக் கட்டிச் சிறைசெய்த
வீராதிவீரனாகிய புத்திரன் பானுகோபனைச் சதுரங்க பலத்து
டன் அனுப்பிக் கொடியபோரைச் செய்வித்துக் கந்தனைவென்
று அவனுக்குத் துணையாக வந்திருக்கின்ற நவவீரர் இலக்ஷர்
படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களையுஞ்சின்னபின்னப்படக்கொ
ல்லுவிப்பேன் அதையுஞ் சிலபோதில் நீயே பார்க்கப்போகிறு
யென்று அவுணருக்கரசன் கோபித்துச்சொல்லியவாசகங்களை
நாரதர்கேட்டு நீர் நினைந்தகாரியம் நடக்கும் நடக்கும் இனி அசாரிச
ஞ் செய்யாமல் ஜயசாலிகளாகிய அவுணப்படைகளை விரைவி
ற்றூண்டி உமது பட்டணத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற கந்தனை
வாட்டிச் சவுக்கியத்தி லிருக்கும் பிரயத்தனங்களைத் தேடக்
கடவீர் உங்களுக்கு விஜயமுண்டாகும்படிக்கு நான் தவஞ்செ
ய்யப் போகின்றனனெனச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு இனிச
ந்தேக மில்லாமல் இவன் வம்சநாசமாய் அழிந்து போவனெ
ன்றும் சந்தோஷத்துடன் வானவழிக்கொண்டு போய்விட்ட
பின்பு மஹாவீரனாகிய சூரபதுமன் பக்கத்தில் நிற்கின்ற கோ
ரன் உற்கோரனென்னும் தூதரைப்பார்த்துச் சமுத்திர ராச
னை யிந்த நிமிஷத்திற் பிடித்து வாருங்கோளெனக் கட்டளை
யிட்டமாத்திரத்திற் சேவித்தோடிக் கடற் கரசனே கடற் கர
சனேயெனக் கூவக்கேட்டு வெளிவந்தவனைக் கைப்பிடியாகப்
பற்றி யிழுத்துவந்து சூரன்முன்னம் விட்டவுடன் வருணன்,
மனநடுக்குற்று வாய்புலர்ந்து உடலையொடுக்கிக் கரங்களைக்கூ
ப்பிக்கொண்டு நிற்கின்றவனைச் சூரபதுமன்கண்டு கண்களில்
அனற்பொறிசிதற உக்கிரமாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவா
ன், கடற்கிறைவனே, நீ நமதுகட்டளைக் கடங்கி நடந்துவருவ
து வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது பிரமன், விஷ்ணு, தேடிக்
காண்பரிய சிவகுமாரன் நம்முடையபேரி லெதிர்த்துவந்தால்
பூதப்படைகளுடன் அவனை யிப்பட்டணத்துக்கு வரும்படிக்கு
வழிவிட்டுறங்கிக் கிடந்தனையோ தேவர்கள் மேலிருக்கின்றப
ட்சத்தினாற் பாராமுகமாக விருந்தையோ மங்கையரைக் கலந்
தின்புற்று மயங்கினையோவெனச் சீறிக்கேட்ட காலத்திற் ச
முத்திரராசன் திகிற்பட்டு வாயைப்புதைத்து மறுமொழிசொ
ல்லுவதாயினன், இராஜாதிராஜனே அடியேன் விண்ணப்பத்
தைக்கோபியாமற் கேட்டருள்க தேவரீர் குறித்த பாலசுப்பி
ரமணியன் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன், நவவீரர்இ
லக்ஷர் சூழ்ந்து போற்றிவரக் ககனமார்க்கமாய் வந்தனர், பூத
வெள்ளங்களுஞ் சேனைத்தலைவரும் என்மூலமாகத் தான் செ
ன்றபோதினும் கடல் நீரானது அவர்கள் கணைக்கா லளவையி
லிருந்தது, அப்படிக்கிருக்க நானெவ்விதத்தில் அவர்களைத்த
டைசெய்யவல்லேன் ஒவ்வொரு பூதத்தின் சிரம் வானத்தைய
ளாவவும் புசங்கள் அஷ்டதிக்குகளைத் தாவவும் இவ்வித பா
ரித்த தேகங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர், அவர்கள் பெருமை
களையும் வீரத்தையும் என்னொருநாவினாற் சொல்லிமுடிவதோ
சருவசங்காரகாலத்தினுஞ் சலனப்படாத தீரர்களாகிய பூத
வீரர் நடக்கும்போது முழந்தாளளவையி லிருந்த ஜலமானது
சற்றுநேரத்திற் சேறுய்ச் சுவறிப் பசையற்றுப் பூமியாக வி
ளங்கியபின்பு துகள்பறந்துபோயது, உலகங்களிற் சமுத்திர
ராசனென்று வழங்கிக்கொள்ளும் பெருமையையு மிழந்தே
ன் பூதர்கள் பாதங்களின் வலிக்காற்றுமற் போனேனென்னும்
வசையுரையையும் பெற்றேன், அப்படிக்கொத்த அபலனாகிய
என்னால் அவர்களை என்னசெய்யக் கூடும் வல்லவனுடிய பம்
பரமெனச் சொல்வதைப்போல வலியருக்கெதிருண்டோ, இ
யலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழைப்படைத்தருளிய தவச்
சிரேஷ்டராகிய அகஸ்தியரானவர் ஒருகாலம் உள்ளங்கையினே
ற்று ஆபோசனஞ்செய்ததைப்போலச் சமுத்திர நீ ரனைத்தி
னையும் ஒரு பூதனுண்டுவிடுவன் ஆனால் அவர்கள் கரத்திற்கொ
ள்ளத்தக்க புனல் உதவாத படியால் அவர்கள் உதரவங்கியிற்
பட்டு மாளாமல் தப்பிப் பிழைத்துவந்தேன் அரசனே கோ
டையிடியைச் சர்ப்பமானது மாற்றுமாயினும் வீரத்தன்மை
பெற்றிருக்கின்ற சிங்கராசனை மதயானை வெல்லுமாயினும் பி
ராரத்வ கருமவினையின் முயற்சியை ஒருவன் மதியினாற் கடக்
கினும் பலஹீனனாகிய நான்வீரபராக்கிரம சாலிகளாகிய பூத
ப்படைகளைத் தடைசெய்ய வல்லேனென்று கடற்கிறைவன்ப
லபல திஷ்டாந்தங்களைக்காட்டி என்னவிளையுமோ வென்று தி
கிற்பட்டிருக்கின்ற காலையிற் சிலவேகமுள்ள தூதர்களோடி
வந்து சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கி யெழுந்துக
ரங்களைக் கூப்பி நின்று இதனை விண்ணப்பஞ் செய்கின்றார்க
ள், இராஜாதிராஜனே இந்த அதிசயத்தைக் கேட்டருள்க ஆ
யிரம் பணமகுடங்களையுடைய சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொ
ண்டிருக்கும் விஷ்ணு ! பிரமதேவன் ! இந்திரன் ! முதலான
தேவர்கள் நவவீரர்கள் இலக்ஷர் சேனைத்தலைவர்கள் இரண்
டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள் சூழ்ந்து போற்றிவரத்தக்க
தாகக் கங்காசடாதரக் கடவுளாகிய சிவகுமாரன் பாலசுப்பி
ரமணியனென்பவன் வானமூலமாகவும் சமுத்திர மார்க்கமா
கவும் வந்து நமது பட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்திற் சேர்ந்து
தெய்வ சிற்பியினாற் பாசறையுண்டு பண்ணிக்கொண்டு அதிலி
ருக்கின்றனன், இதுக ளனைத்தையும் நாங்கள் திஷ்டாந்த
மாகக் கண்டுவந்தனமென்று நம்பிக்கையுள்ள தூதர்கள் சொ
ல்லக்கேட்டவுடன் சூரபதுமனானவன் வடவையைப்போலக்
கோபித்து கொவ்வைக்கனியினும் விழிகள் சிவக்கச்சிறிச்சபை
யிலிருக்கின்ற சகலருங்கேட்க இதனைச் சொல்லுவதாயினன்.

பானுகோபன்முதனா ளுயுத்தப்படலம்.

வாரீர் ? நைமிசாரணியவாசிகளே ? வெற்றிமாலையைச் சூ
டியிருக்கின்ற வேலாயுதத்தைத் தரித்த சரவணபவன் ஜய
வுச்சாகத்தையும், சேனைத் தலைவர்கள் புய வன்மையை
யும் வீறி யிருக்கின்ற பூத வெள்ளங்களின் பராக்கிரம
ங்களையும் இந்தப்பட்டணத்தில் வந்து கொடிய போரை
ச்செய்துபோன தூதன் வீறுப்பையும் இந்த நிமிஷத்திலடக்கி
ஜயசாலியாய்க் களித்திருப்பேன் நீங்கள் துரிதமாகப்போய்
ப் பானுகோபனை யழைத்து வருவீர்களெனக் கட்டளையிட்ட
மாத்திரத்திற் றூதர்கள் காற்றினுங் கடுகியோடிப் பலவீதிக

ளைக் கடந்துபோய் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ விருக்கின்ற அரண்மனையைச் சேர்ந்து விசாலமான சபாமண்டபத்தில் விளங்கும் அரியணையில் வீற்றிருந்து இராஜகாரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற பானுகோபனைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றி ஐயனே தேவரீரை அரண்மனைக்கு வரும்படிக்கு இராசாதிராசன் ஞாபகங்கொண்டனனென்று விண்ணப்பஞ் செய்த மாத்திரத்திற் சிரோரத்தினங்களினாற் சோதித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்து போற்றிவரவும் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் அருகுகளைப்பலர் அசைத்துப்போகவும் திருச்சின்னம் புள்ளாங்குழலை முழக்கவும் அருகு தீவர்த்திகளைப்பலர் காட்டி நடக்கவும் பட்டுவர் புகழவும் வித்துவான்கள் கொண்டாடவும் கட்டியக்காரர்கள் எச்சரிக்கை சொல்லவும் தேவமங்கையர் நடிக்கவும் சுமங்கலிகள் ஆலங்களைச் சுழற்றவும், இவ்வித ராஜசின்னங்களுடன் ஆசாரவாயிலினிடத்தில் வந்து நவரத்தினமயமாகிய தேரிலாரோகணித்துப் பற்பல படைவீரர்கள் போற்றிச்செல்லவும் ஜயபேரி வெற்றிச் சங்கம் குடமுழா முதலிய பதினெண் மேளவாத்தியங்களும் மேகமுழக்கத்தைப்போல அதிர்ந்துவரவும் விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் ஆயிரகோடி வீதிகளைக்கடந்து எதிரில்நேர்ந்த இராட்சதவீரர்கள் சேவித்துப்போகப் பிதாவாசஞ் செய்திருக்கின்ற நகரத்தைச் சேர்ந்து மங்கலவாழ்த்தெடுப்பத் தேரைவிட்டிறங்கித் தன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பிரமுகருடன் அரண்மனைக்குள்ளேபோய் அவுணராசர்சேனைத்தலைவர் மந்திரிபிரதானிகள் பெரியோர்கள் அணியணியாகப் பரப்பியிருக்கின்ற பீடங்களிலிருந்துஇராஜராஜன் கட்டளைகளுக் கெதிர்பார்த்திருக்கவும் மற்ற இராசசின்னங்களனைத்தையும் வரிசைப்பட நடத்திவரவும் விசாலமாய் சொலித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற் சிரோரத்தினங்களினாற் சோதித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்பேரில் வயிரமலையைப்போல வீற்றிருக்கின்ற பிதாவைக்கண்டு தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்து ஐயனே, அடியேனைத் தருவித்தகாரண மென்னோ திருவுளம்பற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டமாத்திரத்தில் வீரகண்டாமணி கலிக்கும் பாதாரவிந்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்தியானவன் பிள்ளையையருகி லழைத்துத் தழுவிக்கொண்டு ஆசிர்வதித்து அப்பனே ? சிலதினங்களுக்கு முன்னம் உன்னிளைய பிதாவாகிய தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் வேலினாற்பிளந்து கொன்ற கந்தன் செய்தியைக் குறித்தும் அவன்செலுத்திய தூதன் கொடுமைக்காகவும்மந்திராலோசனைகளைச்செய்திருந்த காரணங்கள் உனக்குத் தெரிந்திருக்கின்றதே அந்தச்சிவகுமாரன் சற்றும் பயமற்றவனாய்த் தானிருந்த திருச்செந்திற் பதியைக்கடந்து துணைவர்பூதவெள்ளங்களுடன் அலைகள்பெருத்தாழ்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தைத்தாண்டி இந்தச்சிறந்தபட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்தில் விளங்குகின்ற கோபுரவாயிலுக்கருகிற் சேர்ந்துபாசறையொன்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு அதிலிருக்கிறதாகவும் வாமனப்படிவங்கொண்டு உலகையளந்த கள்வனாகிய விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் நமக்குப் பயந்தோடி ஒளித்துத்திரியும் இந்திரனும் மற்றதேவர்களனைவரும் சண்முகனுக் குதவியாகச் சேர்ந் திருப்பதாகவும் நமது தூதர்கள் வந்து விண்ணப்பஞ் செய்தனர், நல்லகாரியம் அபலராகிய தெய்வப் பயல்களும் பால சுப்பிரமணியனும், பிரகாசம் பொருந்திய வாளாயுதத்தைப் படைத் திருக்கின்ற நவவீரர் இலக்ஷர் சேனைத்தலைவர்கள் களித்திருக்கின்ற பூதங்களும் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாமற் பலகாவல்களைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தவீரமாமயேந்திரத்தின்மீது போரைக் குறித்து வருகின்றதோ வெகுநேர்த்திநேர்த்தி குமாரனே இந்தசெய்திதெரிந்தமாத்திரத்திற் பிரயாணப்பட்டுப்போய்த் தம்பியையும் கிரவுஞ்சனையும் என்னுசைக்குமாரன் வச்சிரவாகுவையும் அளவற்ற ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர்களையும் வதைத்த சத்துருக்களை வளைத்துக்கொண்டு ஒருவனாவதப்பிப்போகாமற் சின்னபின்னப்பட்டழியச் சாடநினைந்தேன் ஆனால் பகைவர் சிறியரொன்றும் பைசாசங்களென்றும் அத்தகையர்மீதில் இராசாதிராசனாகவிருக்கப்பட்ட நானே நேரிற்போவது அழகல்லவென்றும் மனதிற்றோற்றப்பட்டதால் இதுபரியந்தம் தாழ்த்தேன், இதுவுமல்லாமல் நமக்கழிந்தோடிப் பதுங்கியிருந்த மேகவாகனனாகிய இந்திரனாதியதேவர்கள் தங்களுக்குநேர்ந்திருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பரமசிவனுக்கு முறையிட்டுக்கொண்டதின்மேல் அவர்களிடத்திற் பரிவாய்த் தமது நுதல்விழியிற்படைத்த பாலசுப்பிரமணியனைப் பூதப்படைகளைக்கூட்டி நம்முடன் சண்டைகொடுக்கச் செலுத்தினராதலால் அவ்வாறே குமாரனே ஜயசாலியாகிய உன்னை அனுப்பி அவர்களை வெற்றிகொள்ள நினைந்திருக்கின்றனன், இது தகுதியாகையால் நீயுன்சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு துரிதமாகப்போய்ச் சிவகுமாரனையும் நந்திகணத்தலைவர்களையும் பூதவெள்ளங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்படச்சாடி வெற்றிகொண்டு மனக்களிப்புடன்திரும்பித் துரிதமாய்ச் சந்தோஷச்செய்தியைச்சொல்லக்கடவாயென்று தன்மனதுக்கினியகுமாரன் பானுகோபனுக்குச் சூரபதுமன் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கின்ற வாகுவலயங்களையணிந்த புயங்கள் மகம்மேருவைப்போலோங்கவுந் தேகம்பூரித்து புளகாங்கிதனாய் அதிகவுற்சாகத்துடன் கட்டழகனான பானுகோபன் பிதாவைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும்வென்று தேவர்கள்முதலாகிய சகலருந் தொண்டுசெய்ய இராஜராஜேஸ்வரனாகச் சிறந்திருக்கும் வீராதிவீரனே இதனைக்கேட்டருள்க, காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்செலுத்திய பாலசுப்பிரமணியனையும் வெறிகொண்டு பலிக்குழன்றுதிரியும் பூதப்படைகளையும் நவவீரர்கள்முதலிய படைத்தலைவர்களையும் ரணக்களத்தில் வெற்றிகொண்டு திரும்புவதைப் பெரிதாகிய காரியமென்றெண்ணியோ பிதாவே! இப்படிக்குக்கெஞ்சிச் சொல்லுகின்றீர். அந்தச்சிவகுமாரன் இந்தப்பட்டணத்தைநோக்கி வருவதற்குமுன்னமே யெதிர்கொண்டுபோய்க் கொடியபோரைச்செய்து சின்னபின்னப்படச் சாடித் துரத்திவருவேனென்று தேவரீருக்கு நேற்றையதினமே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டேன். அதனைச்சற்றும் யோசித்துச் செலவுகொடாமல் அசட்டையாக விருந்துவிட்டீர், இப்போது பகைவர்கள் நமது பட்டணத்துக் கருகில்வந்து சேர்ந்தபின்பு இந்தக்கட்டளையையிட்டீர், ஆகிலுமென்ன முழுகிப்போயிற்று. இந்தநிமிஷத்திற் சதுரங்கசேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பரமசிவன்பெற்ற பிள்ளையாகிய கந்தனைவளைத்துத் திகைத்தோடும்படிக்குச்சாடி மேலும் அவனுக்குப் படைத்துணையாக வந்திருக்கின்ற நந்திகணத்தலைவர் பூதவெள்ளங்கள்முதலானவர்களையுங் கண்டதுண்டப்பட்டுருளும்படிக்குக்கொன்று பகைவர் பூண்டில்லாமற்படிக்குச்செய்து மனதூக்கத்துடன் திரும்பக்கடவேன், இந்தவெற்றியைத் தேவரீர்கண்டு களிக்கப்போகிறீர். இதுவுமல்லாமற் பாலசுப்பிரமணியனுக்குச் சக்கிரரட்சகராகவும் மந்திராலோசனைக் குரியராகவும் வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீலட்சுமிகாந்தனான மகாவிஷ்ணுவையும், சதுர்முகப்பிரமதேவனையும், தேவரீருக்குப் பயந்தொளித்துத் திரிகின்ற இந்திரக்கள்வனையும்பற்றிப் பாசத்தினாற் பிணித்துக் கொண்டுவந்து உமதுசன்னிதானத்தில் விடக்கடவேன், அப்

பால் அவர்களை உமக்கிஷ்டமான தண்டனைகளைச்செய்யுமெனப் பிரதிக்கினைகளைப்பேசித் துரிதமாக விடைதரவேண்டுமெனச்சேவித்த புத்திரனையெடுத்து மார்புடனணைத்துக்கொண்டு அப்பனே தீவிரமாகப்போய்ச் சத்துராதிகளனைவரையும்வென்று ஜயவுற்சாகத்துடன் திரும்பக்கடவாயென்று வாழ்த்திச் செலவுகொடுத்தவுடன் பானுகோபனானவன் மகாசபையைக்கடந்து வெளிவந்து நவரத்தினமயமாகிய தேரிலேறிக்கொண்டு பலகோடி அவுணவீரர் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் பலர் பலவிதவாத்தியங்களை முழக்கிநடக்கவும் மற்றுமிராகின்ற இராஜசின்னங்களைத் தாங்கிக் கணக்கிறந்த அவுணர்சூழ்ந்து தங்கள் பணிவிடைகளைச் செய்துதொடரவும் இவ்விதவோலக்கத்துடன் பிதாவாகிய சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற நகரைக்கடந்து மாடமாளிகைகள் நெருங்கியிருக்கின்ற விசாலமாகிய பலகோடி வீதிகளைத்தாண்டி தன்னரண்மனைக்கருகில் வந்தவுடன் பாரித்ததேரை விட்டிறங்கிப் பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற வேகமுடைய தூதர்களைப்பார்த்து நீங்கள் அதிகதுரிதமாயோடித் திவுதிபாந்திரங்கள்முதலிய இடங்களிலிருக்கின்ற கணக்கிறந்த இரதகஜதுரக பதாதிகளாகிய நமது சதுரங்கச்சேனை வெள்ளங்களையும் இந்தநிமிஷத்திற் கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டவுடன் அவர்கள் இராஜகுமாரனே இதோபணிவிடையின்படிக்குத் தருவிக்கின்றனமென்று சென்றபின்பு தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய வீரர்கள்மீதில் விழிகளைச்செலுத்திப் பிதாவின் கட்டளைப்படிக்குப் போகவிருக்கின்றதால் நீங்களனைவரும் சர்வாயுதபாணிகளாய் உங்கள்வசத்திலிருக்கின்றசேனாசமுத்திரங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில் வந்துசேருங்கோளென்று அவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தன்பரிசனர் போற்றிவரத்தக்கதாக அரண்மனையில் நுழைந்து சந்தனம் சாம்பிராணி கர்ப்பூரதீப முதலாகிய பரிமளங்கள் கமழ்ந்திருக்கின்ற விசாலமாகிய ஆயுதச்சாலையில் நுழைந்து பரிசுத்தனாய் வணங்கிப் பூசித்துப் பொன்னாடையையுடுத்து ஆம்பற்புஷ்பநிறமுடைய பட்டுக்கச்சையை இடையிலிறுக்கிக் கூர்மையாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் வயிரவாளாயுதத்தை மடியிற்சொருகி மேகத்தினிடத்தி லுண்டாய திரும் இடிக்கூட்டத்தைப்போலக் கலிக்கும் வீரக்கழல்களைபாதத்திற்கட்டி விசாலமாகிய மார்பினிடத்தில் வயிரங்களினாற் சோதித்திருக்கும் அபேதகவசத்தைப்பிகிந்து கரசாடு விரல்சாடு இவற்றினை வரிசைப்படத்தரித்து மின்னலையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் அலகையுடைய கொடியபாணவிதங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற தூணியை முதுகிலிறுக்கித் தங்கத்தினாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற வீரபட்டத்தை நெற்றியிற்கட்டி மற்றும் போர்க்கோலத்துக்குரிய சின்னங்களையுந்தரித்து தும்பைமாலையை நவரத்தினமயமாகவிளங்குங் கிரீடத்திற்சுற்றி மந்தரகிரியைப்போல பாரித்த பொற்கட்டுகள் பிகிந்து இருகுதைகளிலும் மணிகள்சத்திக்கும் வில்லைவணங்கியெடுத்து ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று தோளில்மாட்டி எத்தகையரையும் மயக்கித் தன்வயப்படுத்தி வாடச்செய்யவல்ல மோகனாஸ்திரமுதலிய சிறந்தபடைகளையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு வீரலட்சுமியைத் தொழுதுபோற்றிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆயுதச்சாலையைக்கடந்து மனவுற்சாகத்துடன்வெளிவந்தனன். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே ! அவன்விவேகத்தை யென்னசொல்வேன் தன்னன்மீதிற் பகைத்து வந்திருக்கின்ற சத்துருக்களினது புசபலபராக்கிரம வன்மைகளையும் பெருமைகளையும் எவ்வளவும் மதித்துப்பாராதவனாய்ப் பானுகோபன் மிகுந்தகளிப்புடன் ஆசாரவாயிலுக்கருகில் வரும்போது முன்னம் இராஜகுமாரன் கட்டளையின்படிக்கோடிய தூதர்கள் பலதிசைகளினும்நெருங்கியிருக்கின்ற சேனைகளுக்குத் தலைவர்களைக்கண்டு போருக்குப் பிரயாணப்பட்டுத் துரிதமாய் வரும்படிக்கு உத்திரவாயிற்றென்று தெரிவித்தமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் யானைகளின்மேல் பேரிகைகளையேற்றிப் படையெழுச்சியென்றறைவித்தவுடன் சர்வசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும்பெரும்புறக்கடலும் பெருக்கெடுத்தெழுவதைப்போல இராட்சதச்சேனைவெள்ளங்கள் அதிகவுற்சாகங்களுடன் பேரொலியைக்காட்டி வீரங்களைப்பேசிச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து அண்டங்களுங் குலுங்கத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துவந்து தங்கள்தங்கள் தலைவரைச்சேர்ந்தகாலத்தில் அந்த சேனைவெள்ளங்களைப் போற்றிப் புறப்பட்டபடைவீரர்கள் பெயரைக்கேட்பீராக, விஜயன், சேமியன், மாயன், முயலி, சண்டகன், மூரன், கரன், மூர்க்கன், தசமுகன், அலி, சண்டன், விகண்டன், அசமுகன், மயிடன், அக்கிரவாகு, விஜயசேனன், விட்சேனன், விமோகன், சோமுகன், மதுச்சகித்தன், சுசிமுகன், சனி, சூனியகேது, அசுரசேனன் முதலிய வீராதிவீரர்கள் இவர்கள் பெருமிதங்களைச்சொல்லி முடிவதன்று நிமைப்போதில் அண்டங்களனைத்தையும் பிசைந்தூதும் வலியையுடையவர்கள் பகைவரில்லாமையாற் புஜங்கள்தினவுண்டு வாடியிருந்தவர்கள் சண்டைகிடைத்ததென்னும் உற்சாகங்களுடன் வயிரக்கவசங்களையணிந்து பாரித்தவிற்களைத்தாங்கி யாவராலுந் தடைசெய்வதற்கரிய தேவாஸ்திரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு விஷத்தோவையலிட்டுக் கூரிய அலகையுடைய பாணங்கள் நிறைந்திருக்கும் தூணிகளை முதுகிலிறுக்கி மற்றப்படைகளையுமெடுத்துக்கொண்டு பருவதாகிருதியாகிய தேர்களிலேறி வெளிவந்தவுடன் பதினாயிரவெள்ளம் இராட்சதச்சேனைகளும் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டிருக்கின்ற விற்களைத்தாங்கி மந்தரகிரியையொத்த கதை-முத்தலைச்சூலம்-சக்கரம்-வேல்-தோமரம்-பிண்டிபாலம்-எறியீட்டி-எழுவாயுதம்-மழுவாயுதம் - காலபாச முதலிய ஆயுதங்களையும் தேவப்படைகளையு மேந்திக்கொண்டு மகரமச்சங்களுலவிக்கொண்டிருக்கின்ற சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துப் பூமியதிரும்படிக்குப் பாதங்களைப்பெயர்த்து வைத்து தங்களிறைவரைக் கூடினர், இவர்களன்றியிற் சுழிசுத்தங்களுள்ளதாய்த் திசைகளினும் கடல்மீதினும் வானத்தினிடத்தினுந்தாவும்வேகமுள்ளதாய் இடியையொப்பக் கனைக்குங் குரலோசையைப்பெற்ற புரவிக்கூட்டங்களும் கர்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதமென்ச்சொல்லாநின்ற மும்மதங்களையும் பெருக்கி பருவதாகிருதியாக வீறிட்டு இருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளிற்பற்றி அண்டங்களதிரச் சுழற்றிவரும் யானையணிகளும் பொன்வண்டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்- கொடுங்கை-டக்கயம்-குடைமுதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு நவரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திருப்பதாய்ப் புரவிகள்-புலி-யாளி-சிங்கம்-இவைகள் அளவற்றதைப்பூண்டு கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடும் தேரணிகளும் கூடியதொகை பதினாயிர வெள்ளங்களும் தமது தலைவரைக் கலந்தனர். ஆக இருபதினாயிர வெள்ளம் இரதகஜ துரகபதாதிகளும் நெருங்கிச் சூழ்ந்து போகத்தக்கதாக அவுணவீரர்கள் தங்கள் மனதைப்போல அதிவேகமாகவந்து பானுகோபன் அரண்மனைக்கருகிற் சேர்ந்தனர். சவுனகாதிரிஷிகளே ! அந்த நால்வகைச் சேனைப்பெருக்கை யோசிக்குமிடத்திற் பிரமகற்பமுடிவிற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஒன்றுபட்டுப் பெருகி மகம்மேருவைச் சூழ்ந் தொலிப்பதைப்போலக் காட்டியது. அக்காலத்திற் சேனைத்தலைவர்கள் இளவரசனைக் கண்டமாத்திரத்திற் கரங்களைக்கூப்பித் தொழுது நிற்கவும் சதுரங்கச் சேனைகளும்

புகழ்ந்துபோற்றவுமிராநின்ற தன்சேனைப்பெருக்கைப் பானுகோபன்பார்த்துக் களித்தவனாய் கையமர்த்திப் பக்கத்திற்காத்திருக்கின்ற பரிசனங்களைப்பார்த்து இந்தநிமிஷத்தில் நமதிரதத்தை யலங்கரித்துக்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் வணங்கியோடி யிரதசாலையைச் சேர்ந்து தேர்ப்பாகனுக் கிராசகுமாரன் கருத்தைத்தெரிவித்தவுடன் பொன்மலையைப்போலப் பாரித்திருக்கின்றதேரை ட்க் சையங்கள் கலகலெனச் சத்திக்கும் மணிகள் பீதாம்பரத் தொங்கல்கள் முத்துமாலைகள் முதலியவிதங்களினாற் சிங்காரித்துப் பஞ்சகல்லியாணிகளாகிய முப்பதினாயிரம் உத்தம அசுவங்களைப்பூட்டி பூமிபிளக்கும்படிக்குக் கறகறென்றோடச் செலுத்திக்கொண்டுவந்து எதிரில்நிறுத்தியகாலத்தில் உதயகிரியின்மேற் சூரியபகவான் வெளிப்பட்டதைப்போலவும் மலையினிடத்தில் வீரசிங்கந்தாவிப் பாய்வதைநிகர்த்தும் பானுகோபன் தாவியேறி மத்தியில் நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கின்ற அரியணையில்வீற்றிருந்தகாலத்தில் ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று சேனைவீரர்களனைவரும் வாழ்த்தெடுக்குமோசையானது அஷ்டதிசைகளிலும்பரவிச் சகலரையும் பிரமிக்கச்செய்தது அக்காலத்திற் கமுகமரங்கள்பாளைகளைவிரித்திருப்பதுபோல வெண்சாமரைகளை ஆயிரகோடிஅவுணவீரர்கள் வீசிப்போகவும் பானுகோபன்மேனியானது கருமையாதலால் அதிற்பொருந்தாமல் அவன்தேடியிருக்கின்ற கீர்த்திப்பிரதாபங்களனைத்துஞ்சேர்ந்து கவிந்திருப்பதைப்போல முத்துத்தாவடங்களசையும் வெண்பட்டுக்கொடைகளனந்தம் அவுணராசர்கள்தாங்கிவரவும்பிரகாசம்பொருந்திய வாளாயுதம் தாம்பூலவிதங்களடங்கியிருக்கின்றபொற்பெட்டிகள் படிக்கம் இவற்றினைப்பலசேனைத்தலைவர்கள் தாங்கிச்செல்லவும் அருகுகள் ஆலவட்டங்கள் மயிற்பிஞ்சங்கள் இதுகளைக்கணக்கிறந்த வீரர்களசைத்துத்தொடரவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் தேரில்விளங்குகின்ற பானுகோபனானவன்பக்கத்திலிருக்கின்ற ஏவலரிற்சிலரைப்பார்த்து வலியவிற்கள் கொடியபாணங்கள் நெடியகதைமுதலிய அஸ்திரசஸ்திர விதங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரகோடி சேமத்தேர்களைத் துரிதமாகச் சாக்கிரதைசெய்து நம்முடன்வரும்படிக்குத் திட்டஞ்செய்வீரெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் சேவித்தோடிச் சொர்னமயமாய்நவரத்தினகாந்திகளைவீசிப் பாரித்துப் பற்பலபடைகளைக் கொண்டிருக்கும் தேர்நிரைகளைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர் அக்காலத்திற், பானுகோபன் மதியூகியாகிய தன்தேர்ப்பாகனைப் பார்த்து இந்தநிமிஷத்தில் நமதிரதத்தைத் துரிதமாகச் செலுத்திக்கொண்டுபோய்ச் சிவகுமாரனிருக்கின்றவிடத்திற் சேர்க்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் சவுக்கினாற் புரவிகளையதட்டி வாயுவேகத்திலும்மனோவேகத்தினு மேலிட்டுச் செல்லும்படிக்குத் துரத்திக்கொண்டுபோவதைக் கண்டமாத்திரத்திற் கரியநிறமுடைய அவுணச்சேனைகள் பாதங்களிற்கட்டியிருக்கின்ற வீரகண்டைகள் கலீல்கலீலெனச்சத்திக்க ஓவென்னும் ஆரவாரங்களுடன் காற்றினுங்கடுகிப்போகவும் பாரித்த இரதங்களும் மதயானைகளும் தத்தித்தாவுங் குதிரைக்கூட்டங்களும் அணியணியாக அதிவேகங்கொண்டு செல்லவும் ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கம் சல்லரி மல்லரி குடமுழா திமிலை தக்கை காகளம் சின்னம் முதலாகிய தோற்கருவி துளைக்கருவி மிடற்றுக்கருவி கஞ்சக்கருவி நரம்புக்கருவி யெனச்சொல்லும் ஐவகைத்தாகிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் அண்டங்களதிர முழக்கிக்கொண்டு பற்பலகோடி அவுணர்கள்போகவும் விருதுக்கொடிகள் மகரதோரணங்கள் துவசபடங்களைப் பலர்தாங்கி நடக்கவும் இவ்விதமாகச் சதுரங்கச்சேனைகளும் போகும்போது பெருத்ததூளிபடலமானது மேலிட்டெழுந்து வானநாடுகளிற்பரவி யிமையாநாட்டத்தினையுடைய தேவர்கள்கண்களிற்படிந்து வருத்தமுறச்செய்யவும் அஷ்டதிக்குகளிலும்பெருத்து அத்தலங்களிலிருப்பவர்கள் திகைத்து மதிமயங்கிவாடி யிதென்னவுற்பாதமாகவிருக்கின்றதென்று தியங்கவும் சமுத்திரங்களிற்படிந்து அலைகளையடக்கிச்சேறாக்கவும் திசையானைகளின் மதத்துவாரங்களைத் தூர்த்தடைக்கவும் வானத்தையளாவநிற்கின்ற தேர்களோடும்போதுண்டாகும் கற்கரத்தொனிகளும் மதயானைகள் வீறிட்டுச்செல்லு மொலியும் புரவிகளின் கனைப்பின்சத்தங்களும் இராட்சதச்சேனைகள் வீராவேசங்களினாற் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்யும் முழக்கமும் மணிகள் கலகலென்றசையும் சத்தமும் கொடிகள் காற்றிற்பட்டு படபடென்றசையுந் தொனியும் வீரமாமயேந்திரபட்டணமுழுமையுஞ் செவிடுபடப்பெருத்தொலிக்கவும் இவ்விதஆரவாரங்களுடன் சதுரங்கச்சேனைகளும் வேகமாய்நடக்கும்பாரத்தினாற் பூமியானது தத்தளித்து கிடுகிடென்றுநடுங்கவும் அச்சுமையைத் தாங்கமாட்டாமையால் ஆதிசேஷனானவன் ஒருதலைப்பாரமாகச்சுமந்திருந்த பூமண்டலத்தை ஆயிரம் பணாமகுடங்களைக்கொண்டு தாங்கியும் தாபரிக்கப்படாமையால் பெருமூச்செறிந்து விஷங்களைக்கக்கிச்சோரவும் அக்காலத்திலுண்டாகியஅதிர்ச்சியினால்வானகத்திலிருந்தநட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து பலபலென்றெங்குமுதிரவும் இந்த கொடுமைகளைக்கண்டதேவர்கள் பயப்பிராந்தியினால் தேகம்நடுக்கமெடுத்துத் தியங்கித் தங்கள்பதங்களைவிட்டு மேல்நாடுகளிலோடியொளிக்கவும்மேகங்கள்திகைத்து இடிகளைக்கக்கிமின்னல்களை வீசிப்பறந்து திசாதிசைகளில்மறையவும் பூமிக்கச்சாணியாகவிருக்கின்ற மகம்மேருகிரியும் நெக்குவிட்டு அஷ்டகுலாசலங்களும் பொடிபட்டுதிரவும் இத்தகையவுற்பாதங்கள் தோற்றத்தக்கதாக நூற்றெட்டுயுகங்களாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்து சகலரையும்வென்று வீராதிவீரனாகவிருக்கின்ற சூரபதுமன் பிள்ளையாகிய பானுகோபனேறியிருக்கின்ற இரதமோடும் அதிர்ச்சியைக்கேட்டமாத்திரத்திற் சூரியபகவான்திடுக்கிட்டு இத்தினம் நமக்கென்னகேடுவிளையுமோவென்னும் ஏக்கத்தினால் மயங்கியிருக்கின்றபொழுது சேனைப்பெருக்குகள் போகும் வேகத்திலெழுந்தமுடிய தூளிபடலத்தைக்கண்டு பிழைத்தோமென்னும் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு அதுகளில்மறைந்துபோவதாயினன், இதுவல்லாமற் கணக்கிறந்த இராட்சதர்முதலியபடைகள் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு வீறிவருகின்றவேகத்தினால் வீரமாமயேந்திரபுரிக்ககழாகவிருக்கின்ற சமுத்திரமானது அலைகளைச்சுருக்கிப் பின்னிடைந்ததுமல்லாமல் துகள்பறந்து சேறாய்ப் பின்புவறண்டு பொடிபட்டெழுந்து முன்னம் பூதப்படைகள்வந்தகாலத்திற் பட்டகேட்டினும் பதின்மணங்குவருந்தியது இவைநிற்க வானத்தையளாவவோங்கியசையுந் துவசபடங்களைப்பார்க்குமிடத்தில் வட்டமாகவிளங்கும் ஆகாயப்பறையை பூமிதேவியானவள் பலகரங்களைக்கொண்டு முழக்குவதைப்போலக் காட்டவும் கொடியமனதையுடைய அவுணவீரர்கள்கரங்களிற்பற்றியிருக்கின்ற ஆயுதவிதங்களொன்றோடொன்று தாக்கியகாலத்தெழுந்த பொறிகளானவை கொடிகளசைவிற்பட்டுவிழுவதெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில், துவசபடங்களசையுந்தோறும் வானகங்கையிற்றோய்ந்து வீசுந்திவலைகளைப்போலக்காட்டவும் சூரியகிரணங்களைப்போலச்சொலித்திருக்கின்ற வாள் வேல் முதலியபடைகளைத்தாங்கிச்செல்லும் அவுணவெள்ளங்கள் போகவிடம்பெறாதபடியால் வானவழிக்கொண்டு அளவற்ற

வெள்ளம் இராட்சதர்நடக்கவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் ஆயிரகிரணங்களைவீசி யுலகைவிளக்குஞ்சூரியபகவானைப்பால பருவத்திற் சிறைபடுத்திய தீரனாகிய பானுகோபனானவன் அளவற்றவெள்ளம்இரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக நடுநாயகமாய் வீராவேசத்துடன் வருகின்றசிறப்புகளனைத்தையும் வானவெல்லையிலிருந்து பார்த்த நாரதரிஷியானவர் அதிசீக்கிரத்தில் அத்தலத்தைக்கடந்து பூதவெள்ளங்கள் உற்சாகத்துடன் வாசமாயிருக்கின்ற பாசறையைச்சேர்ந்து மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றவும் வீரவாகுதேவர்முதலாகிய துணைவர்கள் பக்கங்களில்நெருங்கியிருக்கவும் நவரத்தினமயமாய்ச்சொலித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஞானநாயகனாகிய குமாரதேவனை விழிகள்களிக்கத் தரிசித்துச் சமீபத்திற்போய் பத்திவிநயங்களுடன் திருவடிகளிற்பணிந்தெழுந்து வேதவாக்கியங்களினாற் புகழ்ந்துபோற்றிக் கரங்களைக்குவித்துக்கொண்டிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், கர்த்தனே தேவரீர் சவுரியவான்களாகிய பூதச்சேனைகளுடன் இவ்விடஞ்சேர்ந்து பாசறைசோடித்துக்கொண்டிருக்குங் காரணங்களனைத்தையுந் தூதர்கள்தெரிந்தோடி தேவகாதகனாகிய சூரபதுமனுக்கறிக்கையிட்டமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறிக்கொதித்துத் தன்மூத்தபிள்ளையாகிய பானுகோபனைத் தருவித்துத் தேவரீரையும் நவவீரர்முதலிய படைத்தலைவர்களையும் பூதவெள்ளங்களையும் சின்னபின்னப்படச்சாடித்துரத்திவரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டு அளவற்றவெள்ளங்கொடியபாதகராகிய அவுணச்சேனைகளைக்கூட்டிச்செலுத்தினன் அவன்பிதாவின்வாக்கியத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்யும்பொருட்டு யுத்தசன்னத்தனாய்ச் சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்குடன் தேவரீருடன்போர்செய்யும்படிக்கு அதிவேகமாய் வீறிவருகின்றனன், இந்தவிராசகுமாரன் புசபலபராக்கிரமங்களையும் வெற்றியையும் இன்னவிதமென்றுசொல்லிமுடிவதன்று இந்ததுன்மார்க்கனுடன் போர்செய்வதற்குத் தேவரீரும் லோகநாயகனானசிவபிரானுமல்லது மற்றெத்தகைய தேவர்களுக்குமரிது மேலும்இவனைச்சுலபமாகவெல்லக்கூடாது முன்னொருகாலம் இந்தமகாவிஷ்ணுவைவளைந்துகொண்டு முதுகுகாட்டியோடும்படிக்குப் பொருதழித்து உலகங்களிற்புகழவிருக்கின்ற இவர்சக்கரப்படையையும் பிரயோசனப்படாமல் வென்றதிறன் இவையன்றியில், அளவற்றசண்டைகளிற் கைகண்ட ஜயம்பெற்றிருப்பவன் சுக்கிராச்சாரியினிடத்தில் மந்திரபூருவகமாக அளவற்றமாயவித்தைகளைக்கற்றவன் மேலும் தன்பிதாமகளாகிய மாயையினிடத்தில் ஆசிரியனிடத்திற்பெற்றிருக்கின்றவித்தைகளினும்மேலாகியமாயவஞ்சகங்களை வளையறக்கற்றறிந்தான் ஆதிசேஷனினும் வலியுடையவன் சூரியனைத்தளைசெய்தகாலத்தில் விடுவிக்கவந்த இந்தப்பிரமன் தானாய் வேண்டி பிரமாஸ்திரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்றவன் அதிகவோசையைப்பெருக்கியிருக்குஞ் சமுத்திரராசன் படைத்திருந்த பாசத்தையும் எமதருமராசன் கரத்திற்பற்றியிருக்கின்றசூலத்தையும் வலிதிற்பறித்துக்கொண்டு அவர்களைப் புறந்தந்தோடத்துரத்தியவன் இன்னமுமிவன்செய்த சாமர்த்தியங்களளவற்றதன்று ஆதலால்யாவரையாவதனுப்பி இவனைவெல்லவிலைப்பது அரிதரிது தேவரீரே சற்றுவருத்தமெடுத்துக்கொண்டு நவவீரர்களிலக்ஷர் படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களுடனெதிர்த்துவெற்றிகொண்டு திரும்புவது நன்மையாகுமெனப்பலவிதங்களில் நாரதர் பானுகோபன் பெருமிதங்களைச் சொல்லியதனைத்தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் கேட்டருளி சிறநகைகொண்டவராய்ப் பக்கத்தில் மின்னலையொப்ப சொலித்திருக்கும் வாளாயுதத்தைக்கரத்திற்கொண்டு காத்திருக்கும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவரைக் கிருபையுற்றுப்பார்த்தருளி நாம் பூதச்சேனைகளுட னிவ்விடம்வந்திருக்கின்ற செய்தியைச்சூரனறிந்து அளவற்ற இராட்சதச்சேனைகளைக்கூட்டி நம்முடன் சண்டைகொடுக்கும்படிக்குத் தன்குமாரன் பானுகோபனைச்செலுத்தியதாக நாரதர்சொல்லத் தெரிந்தனம் ஆதலாற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய உன்சகோதரர் எண்மர் இலக்ஷருடன் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மயேந்திரபுரியை முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு கோட்டை மதில் உறுப்புகள் கோபுரங்கள் மாடமாளிகைமுதலிய வனைத்தையுந் தூகள்படவிடித்து நாசஞ்செய்யக்கடவாய், அக்காலத்திற் சூரன்புத்திரன் பானுகோபனெதிர்த்து போர்செய்யவருவனாயினுந் தீரனாய்வளைத்துக்கொண்டு வீறியிருக்கின்ற அவுணச்சேனைகளைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி அவனையும்வெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவையென்று வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர் வீரவாகுதேவருக்குச் செலவுகொடுத்து மற்ற தம்பியரையும் பூதவெள்ளத்தையும்போகக் கட்டளையிட்டபின்பு சிவகுமாரனானவர் நாரதரிஷியைப்பார்த்து இதனைத்திருவுளம் பற்றுவதாயினர். சரபப்பட்சிகள் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருக்கின்றவிடத்திற் சிலசிங்கங்களெதிர்த்துவருமாயிற் சாவதல்லது உயிருடன்ஜயித்து மீளவல்லதோ, இதனைச் சற்றுநேரத்தில் திஷ்டாந்தமாகப் பார்ப்பாயென்று வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது குமாரதேவரால் அனுப்பப்பட்ட வீரவாகுதேவர் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தன்விடுதியைச்சேர்ந்து வயிரக்கவசத்தையணிந்து மின்னலைநிகர்த்துவிளங்கும் குரூரமாகிய பாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்புக்கூண்டை முதுகிலிறுக்கி அங்குலிப்புட்டில்களைமாட்டித் தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் வாழ்த்தெடுக்கத்தக்கதாக மகம்மேருவுக்குச் சமமாகிய வில்லையெடுத்து புசத்தில் மாட்டிக்கொண்டவராய்ப் பல படைகள் நிறைந்திருக்கின்ற சேமத்தேர்களின்மத்தியில் மேருவையொப்ப நவரத்தினமயமாகவிளங்கும் இரதத்தின்மேலேறி வீற்றிருந்தகாலத்தில் தம்பியரெண்மரும் இலக்ஷரும் படைவீரர்களும் சருவாயுதபாணிகளாய்த் தங்கள்தங்களுக்குரிய வாகனங்களிற் பாய்ந்திருந்து வீரவாகுதேவரைச் சூழ்ந்தமாத்திரத்தில் ஆயிரம் பூதகணங்கள் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளைச் சூரபதுமன் அரசுசெலுத்தியிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைநோக்கிப் போருக்கு நடக்கும்படியாகப் பறையறைந்தவுடன் எழுகுலக்கைகள் - வளைதடிகள் - கதைகள் - மராமரங்கள் முதலிய ஆயுதங்களைக் கரங்களிற் பற்றிக் கொண்டு மேகங்களும்நடுங்கக் கர்ச்சித்து வீராவேசங்களுடன் ஆழ்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரம் புரண்டதைப்போல இரைந்து பிரசண்டமாருதத்தைப்போல வேகமாய்நடந்தனர், மற்ற ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் சேனைத்தலைவரும் சுப்பிரமணியதேவரைப்போற்றியிருந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே ! வீரவாகுதேவருடன்போகின்ற பூதப்படைகளின் வல்லபமெப்படிக்கொத்ததெனில் ஆதிசேஷன் ஆயிரம்பணமகுடங்களினாலுந் தாங்கும் பூமண்டலத்தில்விளங்கும் சகலபுவனங்களையும் ஒருகாத்திலேந்தி அம்மானையாடும் வலியைப்பெற்றவர்கள் சகலபிராணிகளையுங் காலாதிகளிற்கொண்டுபோகும் இயமனையுங்கொல்லத்தக்க கோபத்தைப்பெற்றவர்கள் வீரர்களாக விருக்கப்பட்டவர்களனைவரினும் மூர்திப்பேசும் சூரத்தைக் கிடைத்தவர்கள், அந்திவானத்தைப்போலச் சிவந்த சிகையைப்பெற்றவர்கள், சூலம், வேல் முதலிய படைகளைப்பரித்திருப்பவர்கள், வீரகண்டைகலித்திருக்கும் பாதங்களைப்பெற்றவர்கள், பரமசிவ

கடாட்சத்தைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றிருப்பவர்கள், மாயைகளைக்கடந்த பரிசுத்தமனதைப்பெற்றவர்கள், வலியினால் அண்டங்களையும் அசைத்துத்தள்ளவல்லவர்கள், பாரித்ததேகத்தைக்கொண்டவர்கள், இவர்கள் சவுரியபராக்கிரமங்களையும் ஜயத்தையும் எத்தகையர்களாலும் புகழக்கூடுமோ! இவ்விதப்பெருமைகளைவாய்ந்த பூதவெள்ளமானது போமுன்னிலையில் இடம்பெருமலெவ்விடங்களினும்நெருங்கிப் பேரொலியைக்காட்டி நடக்கும்போது சேனைத்தலைவர்கள் நாற்புறங்களினும் பாதுகாத்து முன்னணியிற்செல்லவும் துணைவராகிய எண்மர் இலக்ஷர் சூழ்ந்து போற்றிவரத்தக்கதாக வீரவாகுதேவர் புறவணியிற் போவதாயினர். இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்றகாலையில் ரணபேரி - ஜயபேரி - வெற்றிச்சங்கம் - திமிலை - கரடி - காகளம் - சல்லரி - மல்லரி - தமுக்கு - கடாரி உடுக்கை - பம்பை முதலிய வாத்தியங்களையும் பலகோடிபூதவீரர்கள் அஷ்டதிசைகளும் செவிடுபடத்தக்கதாக முழக்கிப் போகவும், அவர்கள்நடக்கும் அதிர்ச்சியினால் பூமியானது தத்தளித்துவாடவும், சுமைமிகுதியினால் ஆதிசேஷன் நெளிந்து நெளிந்து விஷங்களைக் கக்கிவாடவும், சமுத்திர ஜலமானது அலைந்து மேலிட்டுப்பெருகவும், பூதவெள்ளங்கள் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறு மெழுந்த தூளிபடலமானது மேலிட்டுப் பொன்னாடுகளை மண்ணுலகமாக்கவும், பூமிமுற்றும் படர்ந்து சகலபிராணிகளையும் மயங்கித் திகைக்கச் செய்ததுமன்றியில் மேலிட்டுப் பானுகோபனுடன் வருகின்ற அவுணச்சேனைகளைமூடித் தியங்கச்செய்த தெப்படிக்கிருந்ததெனிற் சிவகணங்கள் கலந்து சண்டைகொடுப்பதற்குமுன்னம் தாம் வளைத்துக்கொண்டு பொருதழிக்க விருப்புற்றுச் சென்றதையொப்பக்காட்டவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்சென்ற பூதப்படைகளானது அஞ்ஞானவானாய்த் தேவர்களுக்கெக்காலத்தினும் தீங்குகளைச்செய்து கொடுங்கோல்செலுத்திவருகின்ற சூரபதுமன் வீற்றிருந் தரசுசெலுத்துங் கெடிஸ்தலமாகிய மயேந்திரபுரியைவளைந்து சக்கிரவாளகிரியைப்போல வானத்தையளாவிப்பருத்து விளங்குகின்ற கோட்டை மதிலுக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கியதைச் சிலதூதர்கள் கண்டோடிச் சத்தசாகரங்களும் பெருக்கெடுத்தோடுவதைப்போல இரைந்து வேகமாய் வருகின்ற இராட்சதச்சேனைகளை நிமைப்போதிற்கடந்து இராசகுமாரனாகிய பானுகோபனைக்கண்டு சேவித்து வாயைமூடிக்கொண்டு ஓ, சக்கிரவர்த்தித்திருமகனே! தேவரீர் அளவற்ற சேனைப்பெருக்குடன் சண்டைகொடுக்கப் பிரயாணப்பட்டு வருவதைப் பாலசுப்பிரமணியன்தெரிந்து முன்னமிவ்விடந் தூதாகவந்தலைத்துப்போன வீரவாகுவைத் தேவரீருடன் போர்செய்யத்தூண்டினன் அப்பாதகன் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளுடனும் தன்துணைவர் சூழ்ந்துபோற்ற இந்தப்பட்டணத்தைநெருங்கிவந்துவிட்டான். இதுவரையிலென்ன அனர்த்தங்களைச்செய்தானோதெரியாது இதனைப்பார்த்து வந்தனமென்று விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டதைக் கேட்டமாத்திரத்திற் பொற்கடகங்களணிந்த நீண்டகரங்களைத் தட்டிக் கோபநகைகொண்டு உதட்டைக்கடித்துப் பெருமூச் செறிந்து கண்களிற்றீயெழ விழித்து இந்தச்சிறந்தபட்டணத்தின்மீது எண்ணிக்கையில்லாமற் சண்டைகொடுக்கவந்தபாலசுப்பிரமணியனையும் தயிரியசாலியாகிய தூதனையும் படைவீரரையும் பூதப்படைகளையும் வளைத்துக்கொண்டு அதா அதப்படும்படிக்குச் சாடிக்கொன்று வானநாடுகளினும் திசைகளினும் சத்தசாகரத்தீவுகளினும் மேருமுதலியகுலகிரிகளினிடத்திறு மோடியொளித்துவாடச்செய்வேன் அப்படிக்குப் பாலகனையுந் தூதனையும் மற்ற வீரர்களையும் வலிகுன்றிக்குறைந்து மாண்டோடச்செய்தபோதினும் இக்காலத்தி லெனக்குண்டாகிய கோபக்கனல் தணிவதோ! ஒருகாலம் என்னுடைய கொடியபாணச்சுடுகைக்கஞ்சிச் சத்துருக்களானவர்கள் அண்டங்களினும் திசைகளினும் தீவுதீபாந்திரங்களினும் புவனங்கள் வனங்கள் முதலிய தலங்களினும் ஓடியொளித்தபோதினும் அரைநாழிகைப் போதில் அவ்விடங்களெங்கும் புகுந்தாராய்ந்து பிடித்துவந்து தேவர்கள்கண்டு கிலேசித்து வாடிச் சோறும்படிக்கு என்வீரவாளினாற் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிவேன் இவையன்றியும் பாலசுப்பிரமணியன் பிரமன் மற்ற தேவப்பயல்களைப்பிடித்து வந்து அகண்டமண்டலாதிஸ்பரனாகிய பிதாமுன்னம்விட்டு இப்பட்டணத்தி லடைபட்டிருக்கின்ற தேவர்களுடன் கொடிய காவலிற்படுத்திப் படாதபாடுகளனைத்தையும் அனுபவிக்கச் செய்வேன் இவர்களுக்குச்சகாயமாகத் திரிமூர்த்திகள்வந்து தடுப்பினும் அவர்களையும் பறந்தோடச்சாடி நினைந்தகாரியத்தை முடிப்பேனென்று இவ்விதசபதங்களைப் பேசிக்கொண்டு மனமானது வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித்துக் காந்தியலைக்கப் பானுகோபன் போகும்போது சொலைக்கஞ்சாதகடனசித்தமுடைய அவுணச்சேனைகள் வீரமாமயேந்திரபுரிக்குவடபாரிசத்தில் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ நிற்கின்ற கோபுரவாயிலைக்கடந்து வெளிவந்தகாலத்தில் கண்பார்வை செல்லும் இடமெங்கணும் அடர்ந்து பருவதங்களுக்குக் கால் முளைத் தசைவதைப்போலக் கோரரூபங்களுடன் அளவற்றபூதப்படைகள் ஆவ் ஆ வென்று வாய்களைத் திறந்துகொண்டு கரங்களைத்தட்டிச் சிருங்கநாதங்களைச்செய்து வீற்றிருப்பதைக் கண்ட இராட்சதவீரர்கள் அவர்கள் பராக்கிரமங்களை நிதானித்து இதனைப்பேசிக்கொள்ளுகின்றனர். முன்னம் பலதிசைகளினும் நம்முடனெதிர்த்துப் போர்செய்தகாலையில் புறங்கால் புட்டத்திற்றுக்கப் பறந்தோடிய தேவர்களைப்போல இந்தப்பூதரை நினைக்கலாகாது இவர்கள் திரத்தையும் வலிமைகளையும் யோசிக்குமிடத்திற் சற்றுவலியராகக் காணப்படுகின்றதெனத் தம்மில் வசனித்துக்கொண்டவர்களாய் ஆகிலுமென்ன இவர்கள் நம்முடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்து முற்றிலும் நிற்கவல்ல திரத்தைப்பெற்றவர்களோ சற்றுநேரம்வாதாடி நமது போருக்குத் தாபரித்து நிற்கமாட்டாமற் பலதிசையினும் பறக்கப்போகின்றனர், உலகங்களெங்கும் பரந்திருக்கின்ற பலமலைகளானவை பூமண்டலத்துக் கச்சாணியாகவிருக்கின்ற சிறப்புள்ள பொன்மலைக்கு நிகராவதோ, ஒதிபெருக்கினும் வலிய செம்மரத்தூணாகுமோ, மின்மினிக ளெங்கணும் பரந்து சொலிப்பதாயினும் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கிவரும் சூரியனுக்கிணையாவதோ, அதைப்போலவே போர்முன்னிலையில் இந்தப் பூதர் பராக்கிரமங்களைப் பார்க்கப்போகின்றோமென்று பலபல விதங்களாகப் பேசிக்கொண்டவர்களாய் அவுணச்சேனைகள் கோபமிகுதியினால் விழிகளில் அனற்பொறிகள்சிதறச்சீறி மனங்கொதிக்கத்தக்கதாக மான்கூட்டங்களில் வரவை யெதிர்பார்த்திருக்கின்ற வலிய வேங்கைத் திரளையொப்பத் தாவிக்கொண்டிருக்கின்றபூதவெள்ளத்தினருகில்வருங்காலத்தில் ரணபேரிவெற்றிமுரசங்களாகியபொற்பறைகளைத்திசைகளதிரமுழக்கியதட்டிஉருத்துப்பார்த்துச்சீறிக்கொக்கரித்துவரும்இராட்சதச்சேனைகளைப்பூதப்படைகண்டமாத்திரத்தில் உலகங்களில்வாசஞ்செய்திருக்கின்றபிராணிகள்கண்டவுடன்பிராணனைக்கிரகித்துப்போகும் இயமன்இயமனென்றச்சங்கொண்டுதியங்கிவாடச்செய்து அவர்களைக்கொன்றுதின்றும் பாதகர்க ளிவர்களோவென்று ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபித்துச்சற்சனரைப்பாதுகாத்துப்போற்றியும்துர்ச்சனரைத்தண்டித்துநடக்கும்சுகுணமுடையபூதவீரர்கள்பூமியினக்கப்ப

தங்களைப்பெயர்த்துவைத்து மேலேறிவருமுன்னிலையிற் கொலைக்கஞ்சாத தூர்க்குணங்கள் குடிகொண்டிருக்குங் கொடியமனதைபபெற்ற அவுணவெள்ளங்களும் பகைத்து நேர்ந்தகாலத்தில் இருதிறத்துப்படைகளுக்கும் வீராவேசங்கள் பிரவேசித்து ஒருவரையொருவர் அதட்டிச்சீறிக் கைகலந்து சண்டைசெய்வதற் காரம்பித்தபோது இராட்சதவீரர்கள் மிஞ்சி காலதண்டங்களைப்போலொத்த வலிய இருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளிற்கொண்டு விறிவிருக்கின்ற மதயானைக்கூட்டங்களை டீக்கொலுப்பிப் பூதர்கள் பிரமிக்கும்படிக்கு வளைந்து வளைந்து சாடவும் பலகோடி யிராட்சதர்க ளிடியையொப்பச்சனைக்கும் வேகமுள்ள குதிரைப்பந்திகளை வையாளிவிட்டு பூதவெள்ளமானது இதென்ன உற்பாதமாக விருக்கின்றதெனத் தியங்கத்தக்கதாக மிதிப்பித்துப் பூமியில்விழுந் துருளச்செய்தும் மேகங்கள்வழுவி நிலத்தில்விழுந்து நடப்பதைப்போலக் கரியதேகத்தைப்பெற்ற மதயானைகளின்மீதிருந்து சண்டைகளைச்செய்யும் அவுணருக்கும் அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளபுரவிகளின்மீதிருந்து சக்கிராகாரமாய் வட்டணைவந்து பகைவரைக்கலக்கித்திரியும் அவுணருக்கும் உதவியாகப் பருவதாகிருதியாய் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும் பொன்னுருளைகளைவாய்ந்த தேரணிகளிற் புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய இராட்சதவீரர்கள் மண்டிபோட்டுக்காந்து மேருவையொத்த விற்களைவளைத்துக் கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியைப்போலப் பிரயோகித்துப் பூதரைவாட்டவும் சவுனகாதிரிஷிகளே ! இவ்விதமாக நேர்ந்தவர்களைக்கொல்லும் கோபமும் வேகமுமுடைய யானையணிகளையும் நிமைப்போதிற் றிசைகளனைத்தினும் வட்டாகாரமாகவுலவிவரும் புரவிப்பந்திகளையும் பொன்மயமாகிய அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால் - கொடுங்கை முதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு மேருவையொப்ப விளங்குந் தேர்ப்பந்திகளையும் அவுணவீரர்கள் தூண்டிக் கடலைவளைந்திருக்கின்றகரையைப்போல பூதவெள்ளத்தைச்சூழ்ந்து கணக்கிறந்த இராட்சதவெள்ளங்கள் பிரளயவெள்ளத்தைப்போல முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டவர்களாய் சூலம், கப்பணம், தோமரம், பிண்டிபாலம், முசுண்டி, சத்தி, எழு, மழு, தண்டம், குலிசம், சக்கரம், பாசம், வளைதடி, யெறியீட்டிமுதலிய ஆயுதவிதங்களையும் தேவாஸ்திரங்களாதிய திவ்வியபாணங்களையும் சோனைமாரியைப்போலப் பலதிசையினும் நின்றுசொரிந்து கடூரமாகிய போரைச்செய்து அதிகவிருப்புடன் சிருங்காதங்களைச்செய்து திரிந்தனர். இப்பிரகாரம் பானுகோபனுடன் வந்த சதுரங்கச்சேனைகளும் நாற்புறங்களினும் சூழ்ந்துகொண்டு சருவாயுதங்களையும் கரவேகமாகத் தூண்டிக் கெக்கலிகொட்டி யிருக்கின்றகாலத்திற்பூதவீரர்கள் ஆலகாலவிஷத்தைப்போலப்பொங்கிப் பாதகராகிய இராட்சதவெள்ளங்கள் திடுக்கிட்டோடிச்சோரும்படிக்குச் சிலர் மராமரங்களை வேருடன்பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி மோதியும் எழுவாயுதங்களைக்கடாவியும் வானத்தையளாவியிருக்கின்ற பருவதங்களைப்பறித்துப் பந்துகளைப்போல வீசியும் மந்தரத்தையொத்த கரங்களினால் மோதியும் வலியபாதங்களைக்கொண் டுதைத்தும் இப்படிக்குப் பூதர் வீறிச்சாடும்போது இராட்சதச்சேனைகள் சின்னபின்னப்பட்டுக் கால்களற்றும் சிரங்களற்றும் மார்புகள்பிளந்தும் வீரக்கழலணிந்த கால்களற்றுந் தோள்கள்சரிந்தும் மாண்டவிராட்சதரை இவ்வளவெனச் சொல்லக்கூடுமோ, அக்காலத்திற் பானுகோபன்சேனைகளும் பின்னிடையாமற் கொடியபோரைச்செய்யும்போது பூதவீரர்களும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுத் தலைவெட்டுண்டும் மண்டைகள்திறந்தும், மார்புகிழிந்தும், தோள்கள்துடித்தும், வயிறுபீறுண்டும், குடல்கள்சரிந்தும்,இடுப்புமுறிந்துங் களத்திற்பட்ட பூதர்களையும் இவ்வளவென்று கணிக்கப்படாது, இவ்விதமாக இருதிறத்துச்சேனைகளும் ஒருவரையொருவர் வெல்லவேண்டுமென்கிற தீரத்தினால் பயங்கரமாகிய போரைச்செய்யுமுன்னிலையில்மாண்ட விராட்சதச்சேனைகளும் பூதர்களேபரங்களும் சமர்க்களமெங்கும் மலைகளைப்போல அணிபடக்கிடப்பதால் அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரவெள்ளமானது போவதற்கிடம்பெறாமல் நிறைந்து சமுத்திரத்தைப்போலத்ததும்பி அலைகளைமோதிக்கொண்டிருந்தது, அந்தக்காலத்திற் பூதகணங்கள் மனம்பொறாமல் வடவாமுகாக்கினியைப்போல மண்டியெரிந்து பாய்ந்து சத்துருக்களேறிவந்த கோடானகோடியிரதங்களை யிருகரங்களினாலு மெடுத்து ஒன்றுடனொன்றைத்தாக்கிப் பொடிப்பொடியாக்கி யெறிந்தும் மதயானைகளின் துதிக்கைகளைப்பற்றி கிறுகிறெனச்சுழற்றி யானையணிகளின்மேல்மோதி அருக்கிடையாகச்சாய்த்தும் குதிரைப்பந்திகளைவாரிக் குதிரைப்பந்திகளின்மே லெறிந்து தும்சப்படக்கொன்றும் சிலபூதவீரர்கள் பிரசண்ட மாருதத்தைப்போலச் சுழன்று இராட்சதரை அமோகமாகவாரிச் சேனைகளின்மேல் மோதிச் சின்னபின்னப்படச்சாடியும் மலைகளையொத்த புசங்களைக்கொண்டு தாக்கிப் பலவிராட்சதரை உருட்டியும் வலியகரங்களினாற் கோடையிடிகளையொப்பக் குத்திக்கொன்றும் பாதங்களைச்சுலவி ஒவ்வொரு உதையிற் கணக்கிறந்த விராட்சதரைத் தரையிற்கிடத்தியும் ஒவ்வொருஅறையினாற்கோடாகோடிக்கணக்கில் மடித்தும் பலவிராட்சதர்கள் தலைகள்பெருங்காற்றிற்பட்டுதிருந் தெங்கின்குலைகளைப்போல ரணக்களமெங்கும் புரளும்படிக்குமோதியும் இவ்விதமாக அமோகமாயிராநின்ற மான்கூட்டங்களிற் சிங்கராசன்பாய்ந் தலைப்பதைப்போலஎதிர்த்துவந்த விராட்சதவெள்ளங்களை அதப்படுத்திவீறிவருகின்றபோது இராட்சதர்கள் மனவூக்கமற்று நிலைகலங்கித்தத்தளித்து இறந்தவர்கள்போக மற்றையர் பயபீதியினால் தளர்ந்து பின்னிடைவதை வாடையடங்கித்தென்றற்காற்றானதோங்கி வீசியெழுவதைப்போல வலியும்வீரமும் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரனான அனலியென்னும் இராட்சதச்சேனைத்தலைவன் கண்டமாத்திரத்தில் மண்டியெறிந்து கோபமானது மனதைப்பாதிக்கத் தன்தேரை யதிவேகமாகத் தூரத்திக்கொண்டுவந்து இராட்சதச்சேனைகளைப் பயப்படாதீர்களென்று ஆதரித்து நிறுத்தி கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு தீராகவிருக்கின்ற பூதச்சேனைகளுட னெதிர்த்து மந்தரகிரிக்கொப்பாக விளங்கும் பாரித்தவில்லையெடுத்து நாட்டிநாணேற்றி மணிகள் சத்திக்கத்தக்கதாகவளைத்து டங்காரத்தொனியைக்காட்டியபோதுண்டாகிய ஓசையைத் தேவர்கள் கேட்டமாத்திரத்தில் ஐயையோ ! என்செய்வோம் எவ்விடத்தோடி யொளிப்போம், இப்பாதகனென்செய்வனோவென்று தியங்கிவாடுகின்ற காலையில் முன்னம் பூதவீரருக்கஞ்சிப் பின்னிட்ட விராட்சதச்சேனைகளனைத்தும் ஒன்றுபடக்கூடித் தங்கள் படைத்தலைவன் ஜயவுற்சாகத்தைக்கண்டு சமுத்திரத்தைப்போல விரைந்துக்கொண்டு வந்துகூடினர், அக்காலத்தில் இராட்சதர் கணகணெனமுழங்குகின்ற ரணபேரி ஜயபேரிமுதலிய வாத்தியங்களி னோசையுமிராட்சதர் ஆரவாரங்களினொலியும் மேலிட்டுக் கடலினொலியையடக்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்வந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளும் வீரங்களைப்பேசிப் பலதிசையினும் நின்றுபோராடவும் அவர்களுக்குத் தலைவனாகவந்திருக்கின்ற அனலியென்னும் வீரனானவன் வட்டாகாரமாக வளைத்திருக்கின்ற வில்லில் அக்கினியாஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பூசித்துவணங்கிக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்தனன், அத்தேவப்படையானது வெளிப்பட்டவுடன் வானத்தெழுந்து பலபல அனற்படைகளை உண்டு

பண்ணிக்கொண்டு திசையிலுறைத்துச்சீறி அதிவேகமாகப்போய்ப் புற்றினிடத்திற் சர்ப்பங்கள் நுழைவதைப்போலப் புசபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய பூதவீரர்கள் மார்பினிடத்திற்றுக்கித் தடாரித் துருவிப்போனகாலத்திற் சிவகணங்கள் அக்கொடுமைக் காற்றமாட்டாதவர்களாய்க் கலங்கிவாடிப் பின்னிடுவதை இலக்ஷர்களிலொருவனாகிய சிங்கனென்னும் வீராதிவீரன் கண்டு தன்தேரை முடுக்கிக்கொண்டுவந்து எதிரில் நிறுத்தி அடா இராட்சதப்பயலே ஏண்டா தலைகீழாய்விழுகிறாய் மிஞ்சாதே மிஞ்சாதே இனி உன்சிலம்பமொன்றும் நடவாது உன்பிராணனைக்கொண்டுபோகும் இயமன் வந்தேன் நீபிழைத்து ஊரைப்போவோமென்பதை மறந்துவிடக்கடவாய், இதோசற்றுநேரத்தில் உன்னுயிரை யமலோகத்திற் குடியேற்றுகிறேன். பயந்தோடினும் விடமாட்டேனென்று அதிககோபங்கொண்டவனாய் வெற்றிமாலையணிந்திருக்கும் தண்டாயுதமொன்றையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கோடையிடியைப்போலமோதியகாலத்தில் தேரிற்பூண்டோடுங் குதிரைகள்சிதைந்து சாரதி தலையுடைந்து மாண்டமுன்னிலையில் அசைவற்றுச் சித்திரத்தைப்போலத் தன்னிரதமானது நின்றுவிட்டதை அனலியென்னும் இராட்சதவீரன் கண்டமாத்திரத்தில் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வீரலட்சுமி வாசஞ்செய்திருக்கின்ற தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து அடா பைசாசமே இந்தச்சிறந்த பாணங்களினால் உன்சிரத்தைவெட்டிப் பூமியிற்றள்ளி ஜயம்பெறுமற் போவேனாயில் இனி என்பிராண பரியந்தம் இந்தவில்லைக் கரத்திற்றொடுவதில்லையெனப் பிரதிக்கினைசெய்து பிரயோகித்தகாலத்தில் அப்படைகள் அதிகமகிமைகளைக்காட்டி எரிந்து புகைந்துக்கொண்டுவந்து தாக்கித் தேகமுற்றினுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துருவி யோடியகாலத்தில் பூதகணத்தலைவனாகிய சிங்கனென்பவன் சற்றும் அதுருமல் பெதருமல் அக்காயங்களை யெவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாதவனாய்த் தீரத்துடன் இராட்சதச்சேனைத்தலைவன் தேரிற்பாய்ந்து காளமேகத்தைப்போலக் கரியதேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற பாதகன்கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவில்லுடன் கரத்தைத்திருகிப்பறித்து சர்ப்பம்புரளுவதைப்போல நிலத்திற் றுடிதுடித்துருளுவதாகவீசினன், அக்காலத்தில் இராட்சதவீரன் சற்றும் வருந்தாமல் வலக்காத்தினாலொரு பாரித்த கதையையெடுத்து தன்கையை முறித்தெறிந்த சிங்கனென்பவன் தலையின்மேற் கோடையிடியைப்போல மோதியகாலத்தில் அதைக்கண்ட விராட்சதச் சேனைகளனைத்தும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷங்கொண்டாடினர், இந்த அபாயத்தைக்கண்ட தேவர்கள் கலங்கி மோசம்வந்ததென்றுவாடிச்சோபிக்கின்ற காலையிற் சிங்கனென்னும்வீரன் சற்றுமிளையாமல் அனலிகரத்தைத் தண்டாயுதத்துடனொருகரத்தினாற்பிடித்துக்கொண்டு மற்றக்கரத்தினால் விசாலமாய் வயிரத்தைப்போல உறுதிபெற்றிருக்கின்ற மார்பு நெக்குவிட்டு உதிரம்பெருகும்படிக்கு மூன்றுதரங் கோடையிடியைப்போலக் குத்தினன, அத்தாக்கலினால் மனங்கலங்கி வருந்தியபோதினும் இராட்சதனாதலால் தயிரியத்தைவிடாமல் பருவதத்துக்கொப்பாகிய தன்புசத்தினாற் சிங்கன்மார்பிற முக்கியபோது பூதசேனாபதிக்கதிக கோபம்பிரவேசித்துத் தண்டத்தினைப் பற்றியிருக்கின்ற காத்தைத்தூக்கிக் கிறுகிறெனச் சுழற்றி அண்டங்களதிரத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு சுழற்காற்றைப்போல வட்டாகாரமாகத் திருப்புகின்ற காலத்தில் அப்பாதகன் வீருபனைத்தும் அடங்கிபித்தனைப்போல மதிமயங்கிச் சோர்ந்து காட்டியபோது சிவகணத்தலைவன் இராட்சதச் சேனைத்தலைவனை ஓங்கிப் பூமியி லறைந்தனன், உடனே அவன் பெருங்கூச்சலிட்டுப் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்து மாண்டனன், இவ்விதமாகச் சிங்கனானவன் அனலியென்னும் அவுணனைக் கொன்றகாலத்தில் இந்த அபசயத்தைச் சண்டனென்னும் இராட்சதவீரன் கண்டுகிலேசித்துக் கோபாக்கினியானது மேலிட்டு மனதைவருத்தத்தக்கதாகச் சிறிக்கண்களில் அனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகத் தன்தேரைத் துரத்திவந்து சிங்கனெதிரில் நிறுத்திப் பாரித்தவில்லைவளைத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகொண்டு யாவராலுந் தடைசெய்வதற்கரிய கொடியபாணங்களைத் தேடியெடுத்துப் பூட்டி யிவைகளினால் உன்னரியபிராணனை வாங்குகிறேனென்று பேசிய வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் விழிகளிற்றீசிதறப்பார்த்து நகைத்து இறந்துகிடகின்ற அனலிகரத்திற் பற்றியிருந்த பருத்ததண்டாயுதத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழற்றி யிராட்சதவீரன் தேரிற்பாய்ந்து வயிரக்குன்றினைப்போலப் பாரித்திராநின்ற தோளின்மேல் இயமனும் அஞ்சும்படிக்கு மோதியகாலத்தில் அத்தாக்கலைச் சகிக்கமாட்டாமற் பெருமூச்செறிந்து நடுநடுங்கித்தேரிற் சாய்பவன் பக்கத்திலிருந்த தண்டாயுதத்தையெடுத்துத் தன்தேரிற் பாய்ந்த சிங்கன் மார்பில்மோதினன், அத்தாக்கலினாற் சிங்கனும் மதிமயங்கி யிருவீரர்களும் மூர்ச்சித்துத் தேரில்விழுந்தனர், இச்சம்பவத்தை ஒருபுறத்திலிருந்த இராட்சதச்சேனைத்தலைவனாகிய மாயனென்பவன் பார்த்தவுடன் வாயுவேகத்தினுமேலிட்டுத் தன்தேரை முடுக்கிவருவதை ஜயசாலிகளாகிய பூதச்சேனைகளுக்குத் தலைவனாக விருக்கின்ற நீலன் கண்டவுடன் தன்தேரைத் துரத்திக்கொண்டுபோய்த் தடுத்துச் சிவபிரான் திரிபுராதிகளைத் தகித்த பாணத்துக்கொப்பாக விருக்கின்ற கதையையெடுத்துச் சுழற்றிவீசிய காலத்தில் அப்படையானது அதிவேகமா யிரைந்துக்கொண்டு வந்திராட்சதவீரன் மார்பிற்பட்டமாத்திரத்தில் மனங்கலங்கி மரணமூர்ச்சையாகத் தேரில்விழுந்து கிடந்தவன் சற்றுநேரத்திற் றெளிந்தெழுந்து அதிககோபங்கொண்டவனாய்த் தானரியதவங்களைச்செய்து பெற்று வைத்திருக்கின்ற முத்தலைச்சூலத்தை யெடுத்துப் பூதச்சேனைத்தலைவன் மார்புக்குக் குறிபார்த்துவீசிய காலத்தில் அச்சிறந்த படையானது சிறித்தீயைவீசிக்கொண்டுவந்து நீலன் மார்பிற்பட் டுருவிப்போனபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோட மதிமருண்டுவிழுந்து அசைவற்றிருந்தவன் சற்றுநேரத்திற் களைதெளிந்தெழுந்து ஆசானுபாகுவாய் நீண்டு இரத்தினக்கடகத்தை யணிந்திருக்குந் தமதுகரத்தைப் பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு பாய்ந்து இராட்சதவீரன்வலியமார்பிற் கோடை யிடியைப்போலக் குத்திய காலத்தில்விரகண்டைகலிக்கும் பாதத்தையுடைய மாயனென்பவன் அறிவழிந்து பிரமித்திருக்கின்ற காலையில் நீலன் விஷபற்களையுடைய சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி மந்தர கிரியையொத்த மாயன்புசங்களை வாசுகியைப்போன்ற தன்காத்தினாற் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு கூர்மையாக விருக்கின்ற தமது பற்களினால்அவன் கண்டத்தினைக் கடித்துப் பெருகும் உதிரத்தை யருந்திக் கோபந்தணிந்தனன், உடனே மாயனென்னும் இராட்சதவீரன் பேரொலியைக்காட்டி மாண்டகாலத்தில் அவனுயிரை இயமபடாள் கட்டிக்கொண்டு தென்னாட்டைச்சேர்ந்தனர், இவ்விதமாய் மாயன் முடிந்தவுடன் இதற்கு முன்னம் சண்டைகொடுத்து மூர்ச்சித்திருந்த சண்டனென்னும் இராட்சதவீரனும் சிங்கனென்னும் பூதத்தலைவனும் களைதெளிந் தெழுந்தவுடன் இருவீரர்களும் வயிரங்களைப்பேசி நிலத்திற் குதித்து அதிககோபா வேசங்களுடன் தண்டாயுதங்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு வலசாரியிடசாரியாகத் திரிந்து ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவேண்டுமென்று மானசயினாற் குறிகொண்டு மோதியும் அ

தைத்தடுத்தும் பின்னிடைந்து மீளத்தாக்கியும் வயிரங்களைப்
பேசியும் இவ்விதங்களாகத் தண்டாயுதப்போர் வரிசைக்கிரம
ப்படிக்குச் சிங்கனும் சண்டனும் சுழற்காற்றைப்போல வட்ட
ணைவந்து பிரபலயுத்தங்களைச்செய்து வரும்போது பூதத்தலை
வன் கைமிஞ்சி யிராட்சதவீரன் கரத்திற் பற்றியிருந்த மந்தர
த்தை யொத்த தண்டத்தை ஓரடியினுற் அகள்பறந் தோடத்
தாக்கிய காலத்திற் புயவன்மைக் கொப்பற்ற விராட்சதச்சே
னை களைத்தும்மனம்வருந்தி வாடிபெருமுச் செறிந்து நமது
சேனைத்தலைவன் கதியென்னமாய் முடியுமோ வென்று தியங்
கிப் பார்த்திருக்கும்போது சண்டன் அதிககோபங்கொண்டுசி
றிச்சிங்கனைப்பார்த்து பாரித்தபுசங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பூ
தத்தலைவனே அற்பமாகிய தண்டாயுத மொடிந்ததெனக் கரு
வமடையாதே முற்காலத்தில் இயமனைவென்று தேவர்களைச்
சின்னபின்னப்பட வாட்டி ஜயம்பெற்றிருக்கின்ற நானிப்போ
து உனக்கஞ்சுவே னென்றெண்ணவேண்டாம் இனிமல்லயுத்த
ஞ்செய்வோம் வாவென்று புசங்களைத் தட்டிக்கரங்களை முறு
க்கிமேலிட்டு வருவதைச் சிங்கனென்னும் பூதத்தலைவன் விழி
களிற்றீயெழ வுருத்துப்பார்த்து அடா இராட்சதப்பயலே நீமி
கவும் வலியுடையவன்தான் அதையுஞ் சற்றுநேரத்திலறிகின்
றனன், இதைத்தடுத்துக்கொள்ளென்று தண்டாயுதத்தைச் சு
ழற்றிமோதிய காலத்திற் சண்டனென்பவன் தன்மேல் வர
வொட்டாமற் கரத்தினுற் றட்டிப்போட்டுத் தன்வலிய கரத்
தை யோங்கிப் பகைவனது வயிரமலைபோன்ற புசத்திற் கு
த்திக் கூற்றுவனும் நடுங்கும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் அ
வன் உற்சாகத்துக்கு மனம்பொறுமற் சிங்கனுனவன் வட
வையைப்போலச்சீறி மேருவையொப்பப் பாரித்திருக்கும், த
ண்டத்தைக் கரகொனத் திருப்பி இராட்சதவீரன் புசத்தின்
பேரில்மோதிய காலத்திற் கதையானது தகள்பட்டுப் பறந்த
போதினும் கற்கம்பத்தையொப்பப் பூரித்து வலிபெற்றிருக்கி
ன்ற புசத்தைச் சங்கரித்துத் தள்ளியது இப்படிக்குத் தோள்த
றிபட்டுவருத்தமிகுதியாக விருந்த போதினும் வீரனுதலாற்ச
வுரியத்தை விடாமல் திரனுய்ச் சண்டனென்னும் இராட்சத
வீரனுனவன் முறிந்திருக்கின்ற தன்கரத்தை மற்றகரத்தினுற்
பறித்துதண்டாயுதத்தைப்போலப் பற்றிக்கொண்டு வட்டணை
யாகச்சுழற்றி யிடசாரிவலசாரியாகத்திரிந்துவருவதைத் தேவ
ர்கள்கண்டு கொண்டாடினவர்களாய் வீராதிவீரனென்பது இ
ந்தச்சூரனுக்கேதகுமெனப்புகழ்ந்தனர், இப்பிரகாரம்கரியதே
கத்தைப்பெற்ற சண்டன்கரமாகிய தண்டத்தையோங்கி வயி
ரத்தையொத்த சிங்கன் மார்பிற் ருக்கினபோது அதற்குச்சற்
றும் சளையாமற் சர்ப்பத்தைப் போலச் சீறிவலிய தமது பா
தத்தைக்கொண்டு சண்டன் மார்பினுதைத்துப் பூமியிலுருளும்
படிக்குத் தள்ளியதைக்கண்ட தேவர்கள் சந்தோஷமிகுதியி
னுற் கரங்களைத் தாக்கித்தட்டி ஜயம் ஜயமென் றார்ப்பரித்துச்
சிவந்தவிழிகளையுடைய பூதர்களுக்குத் தலைவனென்பது உனக்
கே தகும் மேலும் உமது பராக்கிரமத்துக்குத் தகுதியாகியசி
ங்கனென்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்டிருக்குகிறீரே கொடி
யபாதகனுனசண்டனை யுதைத்துத் தள்ளும் வலியையுடைய
வர்க ளெத்தலத்திலுங் கிடையாது ஒ வீராதிவீரனே காலதா
மசஞ்செய்யாமல் அவன்பிராணனைவாங்கி விடக்கடவையெ
ன்று வேண்டுவதைத் தெரிந்தமாத்திரத்திற் சண்டனென்பவ
ன் ஆக்கிரமித்து இயமனைவென்ற ஜயசாலியாகிய என்னை இ
ந்த அபலனுகொல்லவல்லவன் புத்தியீனராகிய தேவர்களே
இத்தக்ஷணத்தில் இவனைக்கொன்று இவனுக்கு ஜயத்தைக்கோ
ரியிருக்கின்ற உங்களையும் என்பசியுங் கோபமுந் தணியும்படிக்
குவாரிவாரி வாயிற்போட்டுமென்றுதின்று உதிரத்தைக்குடி
த்து வாட்டவிருக்கின்றேன், அதையுஞ் சற்றுநேரத்திற் றெரி
ந்துகொள்வீர் இதற்குள்ளே யேன் பொரியைப்போலத் துள்
ளுகிறீர்களென்று அதட்டிய காலத்தில் எதிரில் நிற்கின்ற சி
ங்கன் மண்டியெறிந்து அனலையொப்பச் சொலித்திருக்கும்மு
ண்டைக்கண்களையுடைய விராட்சதனே சற்றும் பயமில்லாம
ல் இவ்வார்த்தைகளை என்முன்னம்பேசியபடியால் உனக்குமு
டிவுகாலஞ் சமீபித்தது பத்திரமாகத் தப்பித்துக் கொள்ளக்க
டவா யெனச்சொல்லி தமது திருக்கரத்தைக் குவித்துக்கொ
ண்டு வசையுளாயாடிய வாயானது சிதைந்து பற்களுதிர்ந்து
போம்படிக்குக் கொடிற்றிற் குத்திய காலத்தில் இராட்சதப்
பாதகன் கோடைகால மேகத்தைப்போலக் கதறிக்கொண்டுபூ
மியில் விழுந்தனன். சவுனகாதிரிஷிகளே ! இராட்சதவீரன்
வாய்பிளந்து உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடப் பற்களுதிர்ந்துகோ
ரைத்தந்தங்கள் விளங்கக்கிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் நட்
சத்திரங்கள் மத்தியிற் சந்திரப்பிறையானது பிரகாசிக்கவிரு
ந்த செவ்வானம் நழுகி விழுந்திருப் பதைப்போலக் காட்டிய
து, இப்பிரகாரம் சண்டன் பட்டமாத்திரத்தில் யமபடாள்அ
வனுயிரைக்கொண்டு போவதற்கு நெருங்கினுலென்ன விளையு
மோவென்று திகைத்திருப்பவர்களைச் சிங்கன்பார்த்து ஏன்பய
ப்படுகின்றீர் இந்தப்பாதகன் பிராணனைக்கொண்டு போவீர்க
ளெனக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் தயிரியசாலிகளாய்ப்பா
சத்தினுற் கட்டி யிழுத்துப் போயினர், இந்தச் சம்பவங்களை
க்கண்ட அசமுகனென்னும் இராட்சத வீரன் அதிககோபத்து
டன் தன்சேனைத் தூரத்தி விழிகளிற் றீயெழவுருத்துப்பார்த்
து அடா பூதப்பயலே சற்றும் எண்ணிக்கை யில்லாமல் நம்ம
வனை யிப்படிக்குங் கொல்லத்துணிவையோ பதறுதே நில்லு
நில்லு உன்பிராணனைக்கொண்டு போகும் இயமனைப்போலவந்
து விட்டேன் சற்றுநேரத்தி லுன்னையும்தென்னுட்டிற்குடியே
ற்றுவேன் இதுவரையில் நீ யெதிர்த்துப் போராடியவர்களை
ப்போல என்னைநினைக்கவேண்டாமென்று விரங்களைப்பேசிவா
யுவேகத்தினுமேலிட்டுச் சிங்கன்மீதி லுருத்து வருவதைப்புசப
லபராக்கிரமசாலியாகிய மதுவென்னும் பூதத்தலைவன் கண்டு
தன்சேனைத் தூரத்திவந்து எதிரில் மறித்துக்கொண்டு எங்கே
போகின்றுய் நில்லுநில்லு இதுதான் உனக்கு மரணபூமியென
க்கோபித்துப்பேசுவதைக் கேட்டவுடன் அசமுகனென்னும் இ
ராட்சதவீரன் ரவுத்திராகாரமாகப்பொங்கிவிழிகளிற்றீப்பொ
றிகள் சிதற மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்மீதிற்றிரும்பி அடா
பயலே உன்னை முதற்பலியிட்டபின்பு உன்துணைவன் பிராண
னையும் வாங்குவேனெனச் சீறியெதிர்த்தனன், இவ்விருவீரரு
ஞ் சண்டைகொடுக்க நேர்ந்ததெப்படிக் கிருக்கின்றதெனில்,
முற்காலத்திலொரு காரணத்தைக்குறித்து இயமதருமராசனு
டன் அவன் மந்திரியாகிய காலனென்பவன் பகைத்துப்போ
ர்செய்ய நேர்ந்ததைப்போல விருந்தது, இப்பிரகார மிருதிற
வரும் நெருங்கியகாலையில் இராட்சதத்தலைவனுகிய அசமுக
ன் அதிக்கிரமித்துமேருவைப்போலப் பாரித்ததாய்த் தன்கரத்
திற் பிடிபட்டிருக்கின்ற வில்லை யிருகுனிகளு மொன்றுபடவ
ளைத்துக் குணத்தொனிகொண்ட அதிர்ச்சியினுல் பூமி கிடுகி
டென் றதிர்ந்து சமுத்திரமுங் கொதிப்பெடுத்துக் கலங்கியது
உடனே வேலைப்போலப் பிரகாசியாநின்ற பரத்தையர் விழிக
ளானவை காமுகரிடத்திற் சுழன்று காட்டு மாறுபோலப் பா
ளத்து விளங்கும் கூரிய அலகையுடைய கொடியபாணங்க
ளை யபரிமிதமாகப்பூட்டிக் கரவேகமாய்ச் செலுத்திய காலத்
தில் அப்படைகள் வில்லிலிருந்து வெளிப்பட்டவுடன் குமுகு
றென்னுஞ் சத்தத்துடன் அளவிறைத்துக் கொண்டு அதிகம
ஹிமைகளைக்காட்டி வருவதை ஜயசாலியாகிய மதுவென்னும்

பூதத்தலைவன்கண்டு நகைத்து அவற்றின்கோடிய செய்கைகளைச் சற்றும் சட்டைபண்ணுமல் நெருங்கிய காலத்திலும் சஞ்சலப்படாமல் விழிகளையும் இமையாமற் பக்கத்திலிருக்கின்ற மராமரத்தைப்பறித்து அந்தப்பாணங்களைத்துகள்பட்டுப்போகச் சாடவும் நினையாமல் வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தனன், அக்காலத்தில் மீறிவந்தபாணங்கள் சுறுக்குசுறுக்குமெனச் சரீரமுற்றுந்தைத்துத் தடாரித்துருவிப்போகச் சத்தியில்லாமல் உதிரத்தைப் பெருக்கிக் கவசத்தைப்போல விளங்கிய காலத்தில்எவ்வளவுஞ் சஞ்சலப்படாமல் தீரனாய் உருத்துவாயுவைப்போலப்பாய்ந்து இராட்சதவீரனேறியிருக்கின்ற தேரில்நின்று காளமேகத்தை நிகர்த்து கர்ச்சித்த மாத்திரத்தில் அவ்வோசையானது அசமுகனென்னும் இராட்சதவீரன் செவிகளிற் பட்டபோது திடுக்கிட்டுப் பஞ்சேந்திரியங்களும் நிலைதப்பிக்கலங்கி வாய்புலரமனம் நடுங்கச் சோபித்துக் கரத்திற்பற்றிய வில்லையும் பாணங்களையுந் தேரில் நழுகவிட்டுத் தேகமெங்கும் வியர்க்கக்கிலேசித்து யாதொரு செய்கையு மற்றிருப்பதை மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டு அடா இராட்சதப்பதரே ஏதோசில சவுரியங்களைப் பேசிக்கொண்டு வந்து சண்டைக்குநேர்ந்த நீ நமது கர்ச்சனைக்கு தாளமாட்டாமல் உதைத்துக்கொள்ளுவதென்னை, வீரமென்பதைச் சற்றுந் தெரியாதவனாகக் காணுகின்றனை பின்னிடையாமற் சத்துருக்களை வெல்லவல்ல சூரனுமல்லை சமர்க்களத்தி லெதிர்த்துக் கொடிய போரைச் செய்வதைக்கண்டு நிருவகித்து உற்சாகத்துடனிருக்கத்தக்க தீரனுமல்லை, ஆதலால் நீ யென்ன சண்டைசெய்யவல்லை உன்பிராணனைத்தப்பித்துக் கொண்டுபோய் விடக்கடவாய், உன்னை நானொன்றுஞ்செய்யவில்லை யெனச்சொல்லித் தேரைவிட்டு நிலத்திற் பாய்ந்த மாத்திரத்தில் அசமுகனென்னும் இராட்சதச் சேனைத்தலைவனுக்குப் பஞ்சேந்திரியங்களுந் த்தமது நிலைகளிற்சேர்ந்து மனத் தெளிவுண்டானவனாய் வெட்கி இதனைநினைப்பதாயினன், ஐயையோ சத்துருவானவன் நெருங்கிய மாத்திரத்திற் சவுரியத்தை யொழிந்து பயப்பிராந்தியினுல் நடுநடுங்கிச் சோர்ந்தே னென்னும் பழியைப் பெற்றேன் இதை யெவ்விதத்திற் றீர்த்துக் கொள்ள வல்லேன். சமர்க்களத்திற் பகைவனுக் கஞ்சினவ னென்று நம்மை யொத்த சூரர்க ளிகழ்ந்து பேசும் படியான அபவாதத்தை பிராணனுள்ளமட்டுந் தாங்கிப் பலருமேச உயிரைவளர்த்திருப்பதிலும் இவனுடன்சண்டைகொடுத்து வென்றுவது அல்லது மாண்டாவது இந்தஅபவாதத்தைத்தீர்த்துக் கொள்ளக்கடவேனெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு மானமென்னுங்கனலானது மனதையுந்தேகத்தையுங்கொளுத்திவாட்டத் தீரனாய் ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக்கோபித்து சண்டைசெய்யத்துணிவுகொண்டு தன்தேரைத்துரிதமாகத்துரத்திப்போய் அடாபூதப்பயலேயெங்கேபோகிருய் நில்லுநில்லு ஏதோ தேகஅசதினுற் சற்றுவாட்டங்கொண்டிருந்தேன் இனி நீ யெவ்விடத்திலோடியொளிப்பினும் விடாமற்றொடர்ந்துகொன்று பழியைத்தீர்த்துக்கொள்வேனெனப் பேழ்வாயைத்திறந்து திசைகளதிர ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துக்கொண்டு அசமுகன்வருவதை வீரசிங்கத்தையொத்த புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய மதுவென்னும்பூதத்தலைவன்கண்டு நகைத்து ஓ சுத்தவீரனே செத்தவனைப்போலவிருந்த நீயொருநிமைப்போதில் இத்தகைய சவுரியங்களைப்பேசும்படிக்கு யாவரிடத்திற்கற்றுய் அடாபேடி கிஞ்சித்துஞ்சவுரியத்தைப்படையாத பதிதனென்றெண்ணி பிராணபிட்சைதந்துபோகின்ற வீராதிவீரனாகிய என்கீர்த்திக்கொரு பழிப்புண்டாகரவந்தாயோ, அபலனே யென்றிகழ்ந்து பேசும் மதுவென்னும்பூதசேனுபதியைஅசமுகனென்னும் இராட்சதன்தடுத்துத் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு பாரித்திருக்கின்ற வில்லையெடுத்து வளைத்துநாணேலிகொண்டு தீயையிறைக்கத்தக்க கூரமாகிய அர்த்தச்சந்திரபாணங்கள் அளவற்றதையெடுத்துக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தான், இதனைமதுவென்னும் வீரன்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு மிகுத்தமகிமைகளைக்காட்டி மேலிட்டுவரும் பாணங்களை வயிரத்தண்டத்தையொத்த தமதுகரத்தினுற் கோட்டுப்புள்ளைப்போலத்திசாதிசைகளினும் இறைந்துபோகும்படிக்குத் தட்டிப்போட்டு இன்னமும் இவன்சேவகத்தைப்பார்ப்போமென்று தீரனாகநிற்கும்போது இராட்சதவீரன் மனம்பொறுமல் மறுபடியும் கூரியகடியபாணங்களைத்தூண்டி ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் மதுவென்னும்பூதவீரன் சற்றுமஞ்சாமல் வீறிவருகின்றதாரங்களைத் தக்கையைப்போலத்தட்டியகாலத்தில் அசமுகன்திடுக்கிட்டு நாம்அரிதாகத்தேடிவைத்திருந்த பாணங்களைச் செலுத்தினேம் அவைகளைச்சட்டைபண்ணுமல் விலக்கிச் சலனமற்று நிற்கின்றான், இனியென்னசெய்வோமென்று எண்ணுதெல்லாமெண்ணி உடனே ஒருநினைவுகொண்டு சூலம் வேல் இருப்புலக்கை கழுமுள் தண்டம் வளைதடி சக்கரம் கவண்முதலிய படைகளையெடுத்து ஒன்றின்பின்னொன்றாக ரிவ்ரிவ்வென்று பிரயோகித்தகாலையில் அவைகள் அதிவேகமாக வந்து மதுவென்னும் வீரன்தேகத்திற்றாக்கி வருத்தியகாலத்திற் காலாந்தகனைப்போலச் சீறிப்பாய்ந்திராட்சதவீரனேறியிருந்த தேரைச்செண்டைப்போலவெடுத்துச்சுழற்றி வேகமாய்ச்சமுத்திரத்திவிடத்தில் வீசியபோது அப்பாதகன் மத்தியிற் பூமியிற்குதித்தோடிவந்து கரங்களைப்பிசைந்துசுழற்றி மல்லயுத்தத்துக்குப் பூதநாயகன்மீதில் வருவதைக்கண்டு கோபித்துப் பாதத்தைநீட்டி அண்டத்துக்கப்புறத்திற்போகும்படிக்கு ஏத்தியகாலத்தில் வானவெல்லைமுற்றும் போய்த்திரும்பிவந்து பூதத்தலைவன்முன்னம்விழுந்து கிளம்பி மதுவின் மார்பிற் கோடையிடியைப்போலவறைந்து அடாபூதப்பயலே நீயோ என்னை வெல்லவல்லவன் இதோஉன்பிராணனைவாங்கி சமனுவதிக்குக் குடியேற்றுகிறேன் பாரென்று வசைமொழிகளைப் பேசிக்கொண்டு மாயமந்திரத்தினை யுச்சரித்து அதன்முயற்சியினுல் வானத்திற்போய்மறைந்திருந்துதான் முன்னமரியதவங்களைச்செய்து மகாவிஷ்ணுவினிடத்திற் பெற்றுவைத்திருந்த சக்கரத்தையெடுத்து மனப்பூர்வகமாகத் தூபதீபநைவேத்திய முதலிய பூசைகளைநிரப்பி வணங்கிப்போற்றி ஓ? படைகளுக்கரசே! அதோநிற்கின்ற பூதத்தலைவன் சிரத்தைக்கண்டித்து அவன்பிராணனையுண்டுவரக்கடவையென்றுவேண்டி அதிகவேகமாய்ப் பிரயோகித்துக் களித்துப்பார்த்திருந்தான், சவுனகாதிரிஷிகளே, பகைவனைக்கண்டிக்கச்செலுத்திய பாணத்தினுல் தான்மாளப்போகின்றகாரணந் தெரியாமல் அசமுகனென்னும் இராட்சதப்பாதகன் பவுத்திரமனதைப் பெற்றிருக்கின்ற மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்மீதிற் செலுத்திய நாராயணாஸ்திரமானது வெளிப்பட்டவுடன் தகத்தகாயமாய் பிரகாசித்து அனலையிறைத்துப் பலகோடி பிரமாஸ்திரம் அக்கினி வருணன்வாயு குபேரன்முதலியதேவாஸ்திரங்களைப்படைத்துக்குமுறிஎறிந்து புகைந்துகொண்டு எங்குந்தன்மயமாய் அதிகமகிமைகளைக்காட்டிச் சீறியிரைந்து பகைவனைத்தேடிச்சமீபத்தில்வந்தமாத்திரத்தில் மதுவென்னும் பூதத்தலைவன் வெறுங்கையுடன் நிற்பதைப்பார்த்தவுடன் நம்மைஇப்படிக்கு நிராயுதனுகிய சிவபத்தன்மேற் செலுத்தவானேனெனக் கொதித்துத்திரும்பிகாடாந்தகாரமாகவீறியிருந்தவிருட்பெருக்கைப் பிரகாசம்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியன்மாய்த்ததைப்போல மாயப்பெருக்கைக்காட்டி அதன்மத்தியிலிருந்து தன்

லைவிடுத்த அசமுகனென்னும் இராட்சதப்பாதகன் மாயவஞ்
சகத்தையும் அவன்சிரத்தையுங் கண்டித்துத்தள்ளிப்போட்டு
வானகங்கையில் முழுகிப்பரிசுத்தமாய் சொலித்துக்கொண்டு
சக்கரப்படையானதுபோய் மகாவிஷ்ணுவினிடத்திற் சேர்ந்த
து, அப்போதுஅந்தஅசமுகனென்னும் இராட்சதச்சேனைத்தலை
வன் இடிமின்னலுடன் மேகமானது குமுறிக்கொண்டு நமுகி
யதைப்போலக் கோரைத்தந்தங்கள்விளங்க அலறி ஆவ்ஆவென
வாயைத்திறந்துவந்துரணக்களத்தில்விழுந்துருண்டுமாண்டன
ன், இந்தச்சம்பவத்தைக்கண்ட இராட்சதச்சேனைகள் திடுக்கி
ட்டு நடுநடுங்கிச் செருக்கற்றுப் புலம்பிவாடினர். தேவர்கள்
மனமகிழ்ந்து இனிஇப்படிக்கொத்த சண்டைசெய்யவல்ல இ
ராட்சதவீரர்கள் யாவரிருக்கின்றனர், இவனுடன்போர்முற்றி
யதென்று ஆனந்தக்கூத்தாடிக் கற்பகமலரை மதுவின்மேலி
றைத்து வாழ்த்திக்களித்தனர், இப்பிரகாரம் அசமுகன் மாண்
டதையும் பூதப்படைகளின் கெலிப்பையும் தேவர்கள்செருக்
கையும் இராட்சதப்படைகள் சஞ்சலங்களையும் பானுகோபன்
சேனைத்தலைவர்கள் கண்டமாத்திரத்தில் நல்லகாரியம் நம்மை
யொத்தவீரர்களிருந்தும் இத்தகையகாரணங்கள் நேருகின்
றதோவென்று ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபித்தவர்களாய்த்
தங்கள் சேனைகளுக்குத் தயிரியங்களைச்சொல்லிக் கூட்டிக்
கொண்டு இரதங்களைத் துரத்திப்போய்ப் பூதசேனைகளை நாற்
புறங்களினும்வளைந்து தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு இருகுதைகளினு
ம் மணிகள்சத்திக்கும் பாரித்ததனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளை
த்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகொண்டு விஷத்தொவைய
விட்டிருக்கின்ற திவ்வியபாணங்களை அமோகமாகப் பூட்டிச்
சோனைமாரியைப்போலப் பிரயோகித்தும் சக்கரம்-பிண்டிபா
லம்-தோமரம்-கப்பணம்-முசலம்-சூலம்-தண்டமுதலாகிய ஆ
யுதங்களையுங் கணக்கிறந்ததாகச்செலுத்திச் சக்கிராகாரமாய்
ரணக்களமெங்கும் உலவும்போது அவர்கள் தூண்டிய படை
கள் அனலையிறைத்துப் புகைகளைப்பெருக்கி அதிகஉற்பாதங்க
ளை விளைத்துக்கொண்டு தடைக்கஞ்சாமல் மீறிவேகமாய்ப் பா
ய்ந்து பூதப்படைகள்சரீரங்களிற் சுருக்குச்சுருக்கெனத் தை
த்துச் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவாட்டும்போது அந்த
உபத்திரவங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் தயிரியத்தைவிட்
டுத் தலைவிரிகோலமாய்த் திசைகளெங்கும் பறந்தொளிக்கத்
தொடங்கினர், இவ்விதமாகச் சிவகணங்கள் வலியிழந்து பின்
னிடுவதையும் இராட்சதவீரர்கள் அகோரயுத்தங்களைச்செய்து
ஜயசாலிகளாய்வீறித்திரிவதையும் இலக்ஷர்களிலொருவனாகிய
தண்டகனென்னும் வீரன்கண்டு மனம்புழுங்கி நம்மவர்களிப்
பாடுபடுவதோவெனச் சீறித்தன்தேரை முடுக்கிக்கொண்டுவந்
து இயமனுக்கொப்பாகச்சொல்லும் பாரித்தவில்லைவளைத்துப்
பகைவர்திகைத்து வாடும்படிக்கு டங்காரசத்தத்தைக்காட்டிக்
கணக்கிறந்த கூரேமாகிய பாணவிதங்களைக் கரவேகமாகப்பிர
யோகித்தனன், அதெப்படிக்கிருந்ததெனில்: தண்டகனென்னு
ம் மேகமானது இந்திர தனுசையொத்த வில்லைக்கொண்டு இ
டியைநிகர்த்த குணத்தொனிகாட்டி மின்னலைப்போன்ற அல
கையுடைய சரங்களைச் சோனைமழைக்குச் சமமாகச்சொரி
ந்ததற் கொப்பாகக்காட்டியது. இவ்விதமாக புசபலபராக்கிர
மசாலியாகிய தண்டகனென்னும் வீராதிவீரன்விட்ட பாண
கோடிகளானது எங்கும்பரந்து புகைந்தெரிந்துகொண்டுபகை
வரை வளைந்துவளைந்து சாடும்போது கொடியசெய்கைகளையு
டைய இராட்சதச்சேனைகள் சின்னபின்னப்பட்டுச்சிதறிச் சரீர
முற்றும் துளைத்தும் பிளந்தும் கண்டதுண்டமாகவெட்டியும்
கால்களைத்தறித்தும் புஜங்களைச்சரித்தும் மார்பைப்பிளந்தும்
சிரங்களைக்கண்டித்தும் வயிற்றைப்பீறிக் குடல்களை யிறைத்து
ம் இப்படிக்கதம்படவும் மேருவைப்போலப் பாரித்திருந்ததே
ர்களானவை அச்சொடிந்து வண்டில்களுருண்டு மச்சுகள் நு
றுங்கி கொடுங்கைகள் துகள்பட்டுக் குடை கொடிகள்பறந்து
நாசப்படவும் நீலகிரியைப்போலக் கறுத்ததேகத்தைப்பெற்றி
ருக்கின்ற மதயானைப் பந்திகள் விறிட்டுக்கலைந்து இரத்தி
னமுகபடாமணிந்த மத்தகங்கள் பிளந்து பனையையொத்த து
திக்கைகள்வெட்டுண்டு பிறையையொப்ப விளங்குந் தந்தங்க
ளிறைந்தும் பாரித்தகால்களற்றுத் தும்சப்படவும் பஞ்சகல்
லியாணிகளாகிய புரவியணிகள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு
பின்னிவிட்டிருக்கும் பிடரிமயிரையுடைய சிரங்கள்நுறுங்கிச்
சொர்னவண்டயங்கள் கலிக்கும் கால்கள்தறிந்து சாமரங்க
ளையொத்த வால்கள் பறந்துமாளவும் இவ்விதமாக ரதகசதுர
கபதாதிகளாகிய சதுரங்கச்சேனைகளும் அதா அதப்பட்டகால
த்திற் பெருகிய உதிரமானது கடலைப்போலவிரைந்து அலைக
ளைவீசிச் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து தேக்கிக் கரைகளையுடைத்துப்
பூமண்டலமுற்றினும் பெருகிக் கடையுகவெள்ளத்தைப்போல
மலைமகளைப் புரட்டிக்கொண்டோடவும், பிணமலைகளெங்கும்
பெருத்து வானத்தையளாவக்குவியவும், பலகோடிகவந்தங்க
ள் கூத்தாடவும், இப்பாடுபடுமுன்னிலையில் தப்பிகின்ற இராட்
சதச்சேனைகள் அதிககாயங்களினால் மனம்வருந்தி நிலைபெற்
றுநிற்கக் கூடாமையால் திகைத்துத் தங்கள் பிராணனைக்காப்
பாற்றிக் கொள்ளும்பொருட்டு மானத்தையும் வீரத்தையும் ப
றிகொடுத்தோடித் திசாதிசைகளினும் பூவட்டங்களினும் பருவ
தச்சாரல்களினும் வனாந்திரங்களினும் தீவுகளினும் பதுங்கின
ர் சவுனகாதிரிஷிகளே, எத்தகையராலும் ஜயிக்கவொண்ணாத
இராட்சதவெள்ளங்களனைத்தும் இவ்விதமாக விரைந்துபறந்
துபோகவும் அவர்களைக்காத்திருந்த வீரபராக்கிரமசாலிகளா
கிய கணக்கிறந்த படைத்தலைவர்கள் சின்னபின்னப்பட்டு மா
ண்டதையும் பூதர்களும் இலக்ஷரும் சேனைத்தலைவர்களும் ஜய
வுற்சாகங்களுடன்களித்து ரணக்களமெங்கும் எதிரின்றித்திரி
வதையும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனைத் தளைசெய்த
வீராதிவீரனாகிய பானுகோபன் கண்டமாத்திரத்தில் வடவாமு
காக்கினியைப்போலக் கொதித்துத் தீயும்புகையுமெழ நகைத்
துச்சீறி இதனைச்சொல்லுகின்றான், கற்பகமலர்களையணிந்த பு
யாசலங்களையுடைய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தங்கள் பத
ங்களையிழந்து சின்னபின்னப்பட்டு வாடியோடக் கொடியபோ
ரைச்செய்த ஜயசாலிகளாகிய நம்முடைய சேனைவீரர்கள் இ
த்தினம் சிவகுமாரனேவிய அபலராகியபூதங்களினாலும்படை
வீரர்களாலும் இப்பாடுபடுவதோ சூரியனைச் சிறைபடுத்திச்ச
கலதேவரையும்வென்று கீர்த்திபெற்ற நான்பார்த்திருக்கச் சத்
துருக்கள் வலியுள்ளவர்களாய்ப் புசபலபராக்கிரமசாலிகளா
கிய இராட்சதவீரர்களைவாட்டி ஜயம்பெறுவது வெகுநேர்த்தி
யாகவிருக்கின்றது வீரசிங்கமானதுகோபித்துத் தன்சவுரியத்
தைக்காட்டாமல் அடங்கியிருக்குமாயில் மதயானைகள்வீறிவெ
ற்றிபெறுவதரிதன்று நான் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்படும்
போது இரதகஜதுரகபதாதிகள் இருபதினாயிர வெள்ளங்களு
டன் வந்தேன் இப்போதுநம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்றவர்களைப்
பார்க்குமிடத்தில் ஆயிரவெள்ளம் சேனைகளிருக்கும்போற் கா
ணுகின்றது கொடியபோரைச்செய்து மாண்டவர்கள் இரண்
டாயிரவெள்ளத்துக்கு மேற்படுமாயினும் மற்றவெள்ளங்கள்
பறந்தபோனவிடந் தெரியவில்லை இந்தப்பூதப்படைகளை ஒரு
பொருளாக மதியாமல் அசட்டையாய்ப் புறவணியில்நின்று
நம்முடையசேனைகளையும் படைத்தலைவர்களையும் சண்டைகொ
டுக்கும்படிக்கனுப்பி வீணில்மாளக்கொடுத்தேன், இதைமுன்ன
மே தீர்க்காலோசனைசெய்து ஒப்பற்றபாரித்தவில்லைக் கரத்திற்

கொண்டுபோயெதிர்த்துச் சத்துருக்களை மிஞ்சவொட்டாம
ற்படிக்குச் செய்து ஜயம்பெற நினையாமற்போனேன், நடந்து
போன காரியங்களை நினைந்துநினைந்து மனம்வருந்துவதினாற்
பிரயோசனமொன்றுமில்லை, இனி காலதாமசஞ்செய்யாமல்
நானே போர்முனையில் நடந்து பகைவர்களை வளைந்துகொண்டு
கொடியபோரைச்செய்து ஒருநாழிகைப்போதிற் சின்னபின்ன
ப்படவாட்டிக் கொல்வேன் இந்தவெற்றியினைப்பெறுமற் போ
வேனாயில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனாயிருக்கின்ற சூ
ரபதுமன்குமாரனாகமாட்டேனெனச் சபதம்பேசிச் சாரதியை
ப்பார்த்து நமதிரதத்தினைப் பகைவர்முனையில் நிமைப்போதி
ற்கொண்டுபோய் சேர்க்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட வுடனே
அவன் வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பிற்படத்தக்கதாகச் செ
லுத்தியகாலத்தில் இரதகஜதுரகபதாதிகளும் ஜயவுற்சாகங்க
ளுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பலவாத்தியங்களும் முழங்க
த்தக்கதாகப் பிரளயவெள்ளத்தைப்போலத் தொடர்ந்துபோ
கவும் போர்முனையைச்சேர்ந்து பானுகோபனுக்குக் கோபமி
குதியினாற் புருவம்நெற்றியிலேற மண்டியெறிந்து மகம்மேரு
வுக்குச்சமதையாய் பாரித்துத் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டிருக்கும்
வெற்றிவில்லையெடுத்து நாணியைப்பிகிந்து குணத்தொனிகாட்
டிய வோசையினால் அண்டவடுக்குகள் கலகலத்தும் குலகிரி
கள் நெக்குவிட்டும் மேருகிரிதத்தளித்தும் சத்தசாகரங்களுங்
கொதிப்பெடுத்தார்ப்பரிக்கவும் பூமியானது நடுநடுங்கிவாடுமு
ன்னிலையில் அச்சுமையைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன்
கொண்டவருத்தத்தை இன்னவிதமெனச் சொல்லக்கூடுமோ !
சூரியன் திசைமாறிக்கலங்கி என்னவிளையுமோவென்றேங்கவும்
நட்சத்திரங்கள் நிலைதப்பிப் பலபலென்று பூவட்டமெங்குமு
திரவும், இவ்வித உற்பாதங்கள் நேர்ந்தபொழுது சருவசங்கா
ரகாலத்தில் தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் அண்டரண்டபுவ
னசராசரங்களையொடுக்க நினைந்தபோது ஊழிமேகங்க ளொ
ன்றுபட்டு வருஷிப்பதைப்போலப் பரந்துகெலிப்புடன் வீறியி
ருக்கின்ற பூதப்படைகளின்மேற் சரவருஷங்களைப் பொழிய
கோடையிடிகளைப்பெருக்கி விழிகள்கூச மின்னி தீயைவீசிப்பு
கைந்து பற்பலகொடுமைகளைக்காட்டி அதிசமகிமையுடன் பிர
சண்டமாருதத்தைப்போல வேகங்கொண்டு குறுகுறெனச்சீறி
வருவதை வீரர்களாகிய சிவகணங்கள்கண்டமாத்திரத்தில் வ
டவையைப்போலச்சீறிக் குழிபட்டிருக்கின்ற விழிகளில் தீப்
பொறிகள் சிதறத்தாவி அஷ்டகுலாசலங்களுக்குச் சமமாக
வோங்கிநிற்கின்ற பருவதங்களையும் மராமரங்களையும் பறித்
து இறுகிறெனச்சுழற்றி திவ்வுதிவ்வெனவீசி ஊழிகாலத்திற்
பெருமுமிடிகளைப்போல ஆர்ப்பரித்தனர், அவைகள் அதிவேக
மாகப்போய்த் திக்குதிசைகள் தோற்றாமல் நிறைந்து குமுறிக்
கொண்டு மேலிட்டுவருகின்ற பாணப்பெருக்கைத்தடுத்துப் பி
ரயோசனப்படாம லழித்ததுமன்றியில் மேலிட்டு வருவதைப்
பானுகோபன் பார்த்து ஒவ்வொருபருவதத்துக்குக் கோடிபா
ணங்களாகக் கரவேகங்கொண்டு செலுத்திப் பொடிப்பொடி
யாக்கித் துகள்பறக்கச்சாடியபோது மலைகளனைத்தும் நுறுங்
கித் தூளியாயெழுந்து வானநாடுகளிற்பரவித் தேவர்கள் கரு
டகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் முதலிய சகலர்தேகங்களினு
ம் படிந்து அவர்களாற் கூடியவரையிற் றுடைத்தும்போகாம
ல் வானகங்கையிற்படிந்து சுத்திசெய்துகொண்டவர்களாய்த்
திகைத்திருந்தனர், இவ்விதமாகப் பருவதங்களனைத்தும் பறந்
துபோனகாலத்திற் பானுகோபன் கோபதீபிதனாய்த் தந்தே
ரைச் சுழற்காற்றைப்போல ரணக்களமெங்குஞ் சக்கிராகார
மாகத் திருப்பித்திருப்பிப் பாரித்தவில்லானது இருநுதைகளு
மொன்றுபட ஒவ்வொருதொடையிற் கோடாகோடிக் கணைக்கி
ற் குரூரமாகிய சரங்களைப் பிரயோகிக்கும்போது மந்திரமு
யற்சியினாலொன்றனந்த உருக்கொண்டு மின்னலைப்போல அ
லகுகள் பிரகாசிக்கவும் விஷங்களையுந் தீயையுமிறைத்துச் சோ
மசூரியாக்கினியென்னும் முச்சுடரா விழிகளாகப் படைத்தி
ருக்கின்ற உருத்திரமூர்த்தியும் மன்னுயிர்களைக்கொண்டு போ
குங் கடினசித்தமுடைய யமனும் அஞ்சும்படிக்கு அதிக உற்
பாதங்களைக்காட்டிவந்து ஜயசாலிகளாய் வீறி இருந்த பூதச்
சேனையின் பேரிற்றாக்கி அல்லோலகல்லோலப் படுத்தும் போ
து சிரங்களற்றும் மண்டைகள் திறந்தும் மூளைகள் சிதறியும்,
விழிகள் பெயர்ந்தும். பற்களுதிர்ந்தும், தோள்கள் சரிந்தும்,
மார்புபிளந்தும், கரங்கள் வெட்டுண்டும், வீரக்கண்டைகள் -
கலிக்கும், கால்கள் முறிந்தும், உடல்கள் சதைந்தும், சவு
ரியங்கள்பேசிய வாய்பிளந்தும், கரங்களிற்பற்றியிருந்த ஆயு
தங்கள் துகள்பட்டும், இவ்விதமாக அதுப்படும் போது பூ
தர்கள்களேபரங்கள் பூமியிற்சாயுமுன்னம், உதிரம்பெருகி
ப் பரந்ததெப்படிக் கிருக்கின்றதெனிற், கொடியபாதகராகிய
இராட்சதர்கள் மிதித்தமண்ணை முந்திச்சுத்திசெய்வதைப்போ
லக்காட்டவும், பிரகாசம் பொருந்திய அல்லையுடையபகைவ
ன் பாணங்கள் கண்டித்தகாலத்திற் பூதர் சிரங்களானவைமி
ன்னலைவிரித்து மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் வானத்திலெழுந்த
போது அந்த முண்டங்களி னின்றும் உதிரமானது பீரிட்டோ
ங்குவதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஓ சிரமே நாம் குமரகுருபரன்
சேனையாதலாற் பகைவனுக்கஞ்சியோடலாகாது நில்லு நில்
லெனப்பின்தொடர்ந்து தயிரியங்களைச்சொல்லி இட்டுவரச்
சென்றதற் கொக்கும், சவுனகாதிரிஷிகளே ! அக்காலத்திற்பா
னுகோபன் செய்தபோரின் வல்லமைகளை இன்னவித மென்
று சொல்லக்கூடுமோ வில்வித்தைக்கும் கரவேகத்துக்கும் சர
வேகத்துக்கும் மனவுறுதிக்கும் புசபல பராக்கிரமத்துக்கும்,
ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவையினு முந்தி விரலைமடக்கவல்ல சூரனுமி
ந்த திரிலோகங்களினு முண்டோ அவன்கற்ற தனுர்வித்தையி
ன் பிரபலத்தை நினைக்க நினைக்க மனதாலுங் கணித்தற்கரு
மையாகும் அவன்செலுத்திய ஒவ்வொருபாணமானது எங்க
ளையனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் சேனைகளிற் பாய்ந்து வலி
ய சிரத்தையுந் தோளையும் மார்பையும் வீரகண்டை யணிந்தி
ருக்கின்ற கால்களையும் ஏககாலத்திற் கண்டித்தோடும் ஓ ரிஷிக
ளே ? இத்தகைய சண்டையை எந்தச்சூரனும் செய்திருக்கமா
ட்டான் இப்படிக்குத்தேவர்களை யலைத்துச் சிறைவைத்திருக்கி
ன்ற பாதகனாகிய பானுகோபன் ஒப்பற்ற வில்வன்மையினாலு
ம் புசபலத்தினாலும் சின்னபின்னப்படவாட்டி யழிக்கின்ற
காலத்தில் மாண்டவர்கள்போக நின்றவர் திகைத்துப் பஞ்சே
ந்திரியங்களுங் கலங்கித் கால்கள்நடுநடுங்கி நிற்க மனந்தாப
ரியாமற் சற்றுநேரந்தாமசப்பட்டு இவ்விடத்தி லிருப்போமா
கிற் படாதபாடுகள் பட்டுப் பிராணனையும் போக்கவரும் பகை
வனைப் பார்க்குமிடத்திற் காலாந்தகனைப்போலத் திரிகின்றான்
இந்தவேளை தப்பித்துக்கொண்டால் பிற்படிக்குப் பார்த்துக்
கொள்ளுவோம் மேலும் கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் விளங்கி
யிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுத பாணியாகிய பாலசுப்பிரமணி
யதேவரானவர் பிரமன், விஷ்ணு, முதலிய தேவர்கள் போற்
றத்தக்கதாக பாசறையிற் சலனமற் றிருக்கின்றார், நம்மைப்
பாதுகாத் திரட்சிக்கும் படிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பிய வீர
வாகு தேவரும் முதற்பலிக்கு நம்மைச்செலுத்திவிட்டு புறவணி
யிற் சவுக்கியமாக விருக்கின்றனர், இவ்விடத்தில் நாம்படும்
வருத்தங்களொன்றும் அவருக்குத் தெரியாது நம்மைத்தொட
ர்ந்துவந்த சேனைத்தலைவர்களுந் தீனராகிய நம்மை முன்தள்
ளி இந்தபாதகனிடத்திற் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு அங்குமிங்

ரும் களித்துலாவுகின்றனர், எதிரிலகப்பட்ட ஏழைகளாகியநம்மையிந்தபாதகன் முன்பின்பாராமல் மடக்கிக்கொண்டுகொல்லுகொல்லெனச்சாடி அளவற்றவர்களைச் சங்கரித்தனன், நமக்கோ இவனுடனெதிர்த்துப் போர்செய்யும் வலியுமில்லை உடலும் ஊசலாடுகின்றது அப்படிக்கொத்த நாமிவ்விடத்திலிருப்பதினாலாகவேண்டுவ தென்னையென்று இவ்விதமாகப் பற்பல வெண்ணியெண்ணித் துணிவு கொண்டவர்களாய் ரணக்களத்தில் நின்ற பூதப்படைகளனைத்தும் பயபீதியினாற் றிசை தப்பியோடி பின்னணியில் வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவரிருக்கின்ற தலத்தை நோக்கி பதைபதைத்த மனதுடனும் வாடியமுகங்களுடனும் பலகாயங்கள் பட்டு உதிரப்பிரவாகமோடுந் தேகத்துடனும் ஓடோடியும் வருகின்றவர்கள் நிலைகளை ரணரங்கசூரனாகிய உக்கிரசேனனென்னும் படைத்தலைவன் கண்டவுடன் மனம்வருந்தி நம்மவர்களுக்கிந்த கேடுநேருவதோ வெனப்பொங்கி விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறவும் புருவம் நெற்றியிலேறவும் முகமண்டலம் வியர்க்கவும் வாய்துடிக்கவும் அதிககோபங்கொண்டு பூதகணங்களைப் பார்த்து பயப்படாதீர்கள் உங்களுக் கிந்ததொந்தரையைக் கொடுத்த பகைவனை நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக்கண்டிப்பேன் நில்லுங்கோள் நில்லுங்கோளென்று தேறுதலை சொல்லிக்கொண்டு அதிவேகமாய்த் தங்கக்கட்டுகளிறுக்கியிராநின்ற பாரித்ததண்டாயுத மொன்றைக் கரத்திற் கொண்டு தேவர்கள் சபாசென்று கொண்டாடும்படிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து பகைவனைத்தேடிப் போர்க்களத்தை நோக்கிவருகின்ற உக்கிரசேனன் வீரத்தன்மையைச் சூரியகாதகனாகிய பானுகோபன் கண்டு நல்லகாரியம் இவனாணவத்தையும் சற்றுநேரத்தி லடக்குவேனென்று வெற்றிமாலைதரித்து மந்தரத்தையொப்ப விளங்கும் வில்லைவட்டாகாரமாகவளைத்து நாராசங்களைப்போன்ற ஆயிரகோடி திவ்விய பாணங்களைச் சந்தித்துத் தூண்டிப்பகைத்து வருகின்றவன் தேகந்தெரியாமல் மறைத்துச் சிருங்கநாதஞ் செய்தனன், இவ்விதமாகக்கொடியபாதகனாகிய சூரபதுமன் பிரதமகுமாரன் தூண்டியவாளிகள் அதிகமகிமைகளைக் காட்டியிரைந்து வந்து கரிய தேகத்தைப்பெற்ற உக்கிரசேனன் சரீரத்தில் வேகமாய்த்தாக்கித் துளைந்துப்போகச் சத்தியில்லாமலும் சிலகாயங்களையுஞ்செய்யாமலும் வலியற்று முனைமழுங்கி யொடிந்து பலபலென்று பூமியிலிறைந்து போயிற்று, அதெப்படிக்கிருந்ததெனில், ஒருவன் நீதிக்கிடையூறாய்த் தேடிய பொருளை மெய்ப்பத்தியினாலுந் தருமசிந்தையைக்கொண்டும் அப்பொருளைத்தேவாலயம் சோலைகள் தடாகங்கள் அதிதிகளுக்கு வேண்டும் உதவிகள் பெரியோர்களுக்கும் தானதருமங்களுக்கும் சுற்றத்தினருக்குப்போசனமுதலிய உபசாரங்களைச் செய்யாமல் தானுமுண்ணாமல் ஆழப்புதைத்து வைத்திருக்கின்ற பதிதன்பொருளானது கடையில் நற்பிரயோசனங்களுக்கு முதவியாகாமற் பூதம் திருடர் பகைவர், மற்றும் வியர்த்தமாகிய காரணங்களுக் குபயோகமாயழிந்துபோகு மாறுபோலவும் யானையுண்டவிளாங்கனியையொப்பவும் குன்றிக்குறைந்து போயிற்றுஇவ்விதமாகத்தான் வருந்திச் செலுத்திய பாணகோடிகள் பயன் படாமல் மங்கியதைப்பானுகோபன் கண்டு மெச்சி இந்த வீரனைச் சுலபமாக நினைக்கப்போகாது மிகவும் வலியனாகக் காணுகின்றனன், இவனைக்கொல்லுவ தெவ்விதமென்று சற்றுநேரம்யோசித்துத் தானரிதிற் றேடிவைத்திருக்கின்ற பாரித்த எழுவாயுதத்தை யெடுத்துக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிக்குறிகொண்டுபகைவன் மார்புக்கிலக்காக வீசியபோது அந்த முசலமானது வெளிப்பட்டவுடன் கோடையிடியைப்போல முழங்கி யனலையிறைத் ததிவேகங்கொண்டு மீறிவருவதை உக்கிரசேனன் கண்டு நகைத்து தன்கரத்திற் பருவதா காரமாக விளங்கியிருக்கின்றவலியகதையைக் கறகறெனச் சுழற்றி ஓரடியினாற் றுகள்பட்டுப் பறக்கத் தாக்கியதுடன் கோபந்தணியாமல் லகுக்கொண்டுவேகமாய்ப் பானுகோபனேறி யிருக்கின்ற தேரின்மீதிற் பாய்ந்து தண்டத்தைச் சுழற்றிமோதி யணிபடக்கட்டியிருக்கின்ற குதிரைப்பந்திகளைக்கண்டதுண்டப்படக்கொன்று நிலத்திற் றள்ளித் திரும்பினன், இந்த வெற்றியைக்கண்ட தேவர்கள் கரங்களைக் கொட்டிச் சந்தோஷமிகுதியினால் உக்கிரசேனனைக்கொண்டாடி ஏ, ஏ, யெனப் பானுகோபனை இகழ்ந்தார்ப்பரித்தனர், அக்காலத்திற் பரிகள்பட்டதையும் விண்ணவர் உற்சாகங்களையும் பார்த்தமாத்திரத்திற் பானுகோபனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவையைப்போற்சீறி உன்னாணவத்தையடக்குகிறேனெனச் சபதம்பேசிச் சீக்கிரத்திற் பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேரிற் பாய்ந்திருந்து மணிகள்கவித்துப் பொற்கட்டுகள் பிகிந்திருக்கின்ற வெற்றிவில்லைவளைத்து உக்கிரன் தாங்கியிருக்கின்ற வலியதண்டத்தைக் கண்டிக்கும்படிக்குக் கூர்மையாகவிருக்கின்ற அர்த்த சந்திரபாணங்கள் நூற்றையெடுத்துச் சந்தித்துக் கரவேகமாகத் தூண்டிய காலத்திலிரைந்து புகைந்து சீறிக்கொண்டு வீறிவந்துதாக்கி உக்கிரன் கரத்தில் விளங்கும் தண்டா யுதத்தைப் பொடிப்பொடியாகக் கண்டித்துத்தள்ளியது, அப்போது உக்கிரன்சிங்கராசனைப்போலச்சீறிப் பாய்ந்து பானுகோபனேறி யிருக்கின்றவிரதத்தை வாரியெடுத்துப் பந்தைப்போல வானத்தில் வீசியபோது கிறுகிறெனச் சுழன்றுகொண்டு சூரியமண்டலவரையிற்சென்றது இதனைக்கண்ட சூரியன் திடுக்கிட்டுப் பாலபருவத்திற் பந்தித்ததைப்போலயாதினை நினைந்து வருகின்றனனோவெனத் தியங்கிப்பறக்கவும் இரதமானது,கொடி டக்கையங்கள் முதலிய சிங்காரங்களுடன் திரும்பிப் பூமிக்கடுத்து வருவதைப்பார்க்குமிடத்தில் மேகத்துடன் வானமானது தவறித்தழைத்திருக்கின்ற ஆலவிருட்சத்தில் விழுந்தகாலத்தில் வேர்பறிந்து சாய்ந்ததைப்போலக் காட்டவும் நெருங்கிய காவத்திற் பானுகோபன் தேரைவிட்டு நிலத்திற் பாய்ந்து புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய உக்கிரசேனனை நெருங்கிக் கடககங்கணங்களணிந்து நீண்டிருக்குந் தனது கரத்தினால் அவனை வாரிமேலேழுலகங்களுக்கு மப்புறத்திற் போகும்படிக்கு வீசி மேலும் மனஞ் சகியாமல் தனக்குமுன்னம் பிரமதேவன் கொடுத்திருக்கின்ற வேலையெடுத்துப் பூசித்துவணங்கி அண்டகோளகை வரையிற் போய்த் திரும்பி வருகின்ற உக்கிரனுக்குநேராகச்செலுத்திய மாத்திரத்தில் அனலைச் சொரிந்துகொண்டுபோய் உக்கிரசேனன் மார்பிற்றுக்கித் தடாரித்துருவித்துளைத்துமுதுகின்வழியாக ஓடியது, அக்காயத்தினால் உக்கிரன்வருந்திவந்து நிலத்தில் விழுந்து சற்றுநேரங் களைத்திருந்தனன், இச்சம்பவத்தைக்கண்ட தண்டியென்னும் பூதசேனாபதியானவன்ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து விழிகளில் தீப்பொறிகள் சிதறப் பாய்ந்து பக்கத்தில்பாரித்து வானத்தையளாவ நிற்கின்ற பருவதமொன்றைப்பேர்த் தெடுத்துச்சீறி யெதிர்த்து வேகமாய்ப் பானுகோபன்மீதிற் கடாவிய காலத்தில்வரும் வேகத்தைக்கண்ட ராசபுத்திரன் துரிதமாய்த் தன்வில்லிற் கொடிய பாணங்களாயிரத்தைப் பூட்டி அதற்கு நேராகப் பிரயோகிக்க அவை அதிகமகிமைகளுடன் புகைந்தெரிந்துவந்து மேருவைப்போல வருகின்ற பருவதத்திற் றுக்கிக் கணப்போதிற் கண்டதுண்டப் பட்டுப் போகச்சாடிப்போயது, இதைக்கண்ட தண்டியென்பவன் சீறிப்பாய்ந்து வானத்தையளாவத் தழைத் திருக்கின்ற மராமரமொன்றை வேருடன் பறித்துச் ச

த்திராகாரமாகச் சுழற்றிவந்து பானுகோபனேறி யிருந்த இ
ரதத்தின்மேல் மோதியகாலத்தில் அதிற்பூண்டிருந்த குதிரை
ப்பந்திகளனைத்தும் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டும் சாரதிதலை
பிளந்துருண்டும் இரதமானது நுறுங்கி நிலத்திற்சேர்ந்தும் இ
த்தகையதுன்பம் நேர்ந்தகாலத்தில் இராசகுமாரன் சிரக்கம்
பஞ்செய்து இவனைச்சுலபமாக நினைக்கப்போகாது தகுந்தபி
ரயத்தனத்தினாற் கொல்லவேண்டுமென நிதானித்துமற்றொரு
தேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டிருந்து பளபளத்து விளங்கும்,
அலகைப்பெற்ற கூரியமுத்தலைப்பாணங்க்ள் பதினாயிரத்தை
யெடுத்து வில்லிற்பூட்டி தண்டிநெற்றிக்குக் குறிகொண்டுசெ
லுத்தினன், அவைகளிடிகளைக் கக்கிக்கொண்டு சீறிவந்து வி
சாலமாக விருக்கின்ற நுதலிற்பாய்ந்து துளைத்துருவிப் போன
காலத்தில் உதிரம் பிரபலமாகப் பெருகும் படிக்குத் தளர்ச்
சிகொண்டு திகைத்தசைவற்று நின்று விட்டனன், இச்சம்பவ
த்தைக்கண்ட பிஙகியென்னும் பூதநாயகன் வடவையைப்
போலப் பொங்கிவிழிகளிற் தீப்பொறிசிதற வுருத்துப்பக்கத்
திற் பாரித்துவானத்தையளாவ நிற்கின்ற பருவதமொன்றை
ப்பறித்துக் கரத்திற்கொண்டு வீசுவதற்காயுத்தப்படு முன்னி
லையிற் பானுகோபன் துரிதப்பட்டு ஆயிரங் குரூரமாகிய பா
ணங்களை வில்லிற்பூட்டிக் கரவேகமாகச்செலுத்திப்பகைவன்
மார்பைச்சல்லடைக் கண்களைப்போலத் துளைத்தபோது இரத்
தமானது குமிளியிட்டோடக்களைத்துச் சோர்ந்தனன், இதை
க்கண்ட பூதசேனைத்தலைவர்கள் மானமும் வீரமும் மனதைவ
ருத்தக் கோபாவேசங்களுடன் பகைவனை ஜயங்கொள்ளவே
ண்டுமென்கின்ற வயிரத்தினால் ஒவ்வொருவனாக மாறிமாறி
யெதிர்த்துத் தழைத்தோங்கி யிருக்கின்ற மரங்கள் பாரித்தம
லைகளிருப்புலக்கைகள் தண்டாயுதங்கள் கொடிய பாணவிதங்
களாதியாகிய படைகளை ஒன்றனந்தமாகப்பிரயோகித்துக் கூ
டியவளாயிற் போராடுகின்ற சமயங்களிற் பானுகோபன் தன்
வில்லானது எக்காலத்தினும் இருகுதைகளும் ஒன்றுபட்டிருக்
கும்படிக்குக் கரவேகமாய் அர்த்த சந்திர பாணங்கள் அன
லைக்கொட்டும் கொடியகணைகள் விஷத்தொவையைவிட்டுச் செ
ன்ற விடங்களில் வெற்றியுடன் திரும்பவல்ல திவ்வியசரங்க
ள் முதலிய படைகளைச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்து
திக்குமுக்கிடச்சாடும்போது நிருவகிக்கமாட்டாமல் மாங்க
லங்கித் திசைகெட்டுப்பின்னிட்டுப்பதுங்கினர், இப்பிரகாரம்,
ஜயசாலிகளாகிய கணத்தலைவர்கள் பானுகோபன்சேவகத்தி
றத்துக் காற்றுமலழிந்து போனதைக்கண்டமாத்திரத்தில் புச
பலபராக்கிரம சாலிகளாகிய இலக்ஷர்களிற் கபாலி, அண்ட
லோசனன், நிரஞ்சனன், உருத்திரன், கண்டன், தண்டன்
முதலிய வீராதிவீரர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து ஒரு
வர்முன் னொருவராக வந்தெதிர்த்துப் பலதிசைகளினுஞ் சு
ழ்ந்து கொண்டவர்களாய்த் தங்கள் கரத்திற் பாரித்து விள
ங்கும் விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்து நாணேற்றிட்டுக் கு
ணத்தொனி கொண்டகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினாற் சத்த கு
லாசலங்களும் திசைகளும் பட்ட பாட்டை இன்ன விதமெ
னச் சொல்லிமுடியாது பூமிக்கச்சாணியாகவும் விநாயகமூர்த்
தியினாற் பாரதம் தன்மீதெழுதப்பட்டதாகவுமிராநின்ற மகம்
மேருவானது கிடுகிடென நடுநடுங்கித்தத்தளிக்கவும் திரிலோ
கங்களிலிருக்கின்ற பிராணிகளனைத்தும் செவிடுபட்டுப்பஞ்சே
ந்திரிய நிலைகள்பேதித்துத்தியங்கவும் இப்படிக்குச்சகலமும்
வருந்துவதைப்பானுகோபன்பார்த்து நகைத்தவனாய் விற்களி
ல் முதன்மையாகப்புகழவல்ல வலிய தன்தனுசைவளைத்து ஆ
யிரகோடி அண்டங்களும் நிலைகுலைந்து பிரமித்து இதென்ன
உற்பாதமாகவிருக்கின்றதெனச் சோரும்படிக்குக் குணத்தொ

னிகாட்டியபோது கற்கம்பங்களையொத்த வலியபுசங்களைப் ப
டைத்திருக்கின்ற இலக்ஷர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துச்
சத்தமேகங்களுமொன்றுபட்டு மழைத்துவலைப்பொழிவதைப்
போலத்தங்கள்விற்களிற் கொடியபாணசமோகங்களை ஏராள
மாகப்பூட்டிச்சொரிகின்றகாலத்திற் காசிபர்பௌத்திரனாகிய
பானுகோபன்மேல் நாற்புரங்களினும் இரைந்துபுகைந்துசீறிப்
போவதெப்படிக்கிருந்ததெனிற் ஜலமிகுதியையுடையபலநதிக
ளும் பற்பலதிசைகளினின்றும்பெருகிப்பூமிக்காடையாகவளை
ந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்திற் பாய்வதுக்கொப்பாகக் காட்டிய
து, இவ்விதமாக இலக்ஷர்விடுத்தசரங்கள் இராட்சதச்சேனை
கள் திடுக்கிட்டு வருந்தும்படிக்கு மேலிட்டுப்புகைந்தெரிந்து
கொண்டு வருவதைப்பானுகோபன்கண்டமாத்திரத்தில் யம
னைப்போலத் தன்கரத்தில் விளங்கும் தனுசிற் குரூரமாகிய
ஆயிரகோடி திவ்வியபாணங்களைக் கரவேகமாகச் செலுத்தித்
தங்களைப்போலநெருங்கிப் பரந்துவருகின்ற படைகளை நடுவ
துபாதியிற் கண்டித்துத்தள்ளி மேலும் ஆயிரகோடிகுரூரமா
கியநாராசங்களைவேகமாகச்செலுத்தினன், அவைகள்வெளிப்
பட்டவுடன் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி யிடிமின்னல் மற்றகொ
டுமைகளை விளைத்துமீறிவரும்போது சண்முகப்பெருமாள் ப
டைத்தலைவர்கள் கோபதீபிதர்களாய்ப் பகைவன்செலுத்திய
தொகைக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய் அனலையொத்த கடூரமா
கிய பாணங்களைக்கரவேகமாகப் பிரயோகித்து இராட்சத ரா
சகுமாரன் தூண்டிய சரங்களனைத்தையுங் கண்டதுண்டமா
கக்கண்டித்தெரிந்தவேகத்தினால்மறிந்து தருமசிந்தையென்ப
தெவ்வளவுமில்லாமற்கொடுங்கோல்செலுத்திவருஞ்சூரபதும
ன்பிள்ளையின்மேற் சத்தித்துக்கொண்டுபோய்விழுந்தது அதை
ப்பார்க்குமிடத்திற் பெருங்காற்றிற்பட்டமழைத்துவலானது
தாம்போகும்நிலைதப்பிப் பறப்பதற்குச்சமமாகக்காட்டியது,
இச்சம்பவத்தையும் பகைவர்பாணங்கள்மீறிவருவதையுங் க
ண்ட பானுகோபன் வடவையப்போலச்சீறி வயிரவூசிகளைப்
போன்ற முனைகளைப்பெற்று கழுகிறகுகள்பூண்டு பளபளத்
திருக்கும் அலகைவாய்ந்த கடூரமாகிய கணைகளை மென்மே
லுஞ் செலுத்திச் சிவந்தவிழிகளையுடைய வீராதிவீரர்கள் தூ
ண்டியகணைகளைக் கண்டித்ததுமன்றியில் அவர்கள்கரங்களிற்
பற்றியிருக்கின்ற வலியசிலைகளையும் இருதுண்டமாக வெட்டி
யெரிந்தார்ப்பரித்தகாலத்தில் இலக்ஷர்கள் கோபித்தவர்களா
ய்த்தமதிரதங்களில் நாட்டியிருக்கின்ற சேமவிற்களைத் துரித
மாகவெடுத்து நாணேற்றிக்கொடியபாணவிதங்களைச் சோனை
மாரியைப்போலச் செலுத்திப் பானுகோபன் தங்கள்பேரில்
மேலும்மேலும்விடுகின்ற சரங்களனைத்தையும் கண்டதுண்ட
மாகக்கண்டித்தெறிந்து மீட்டும் இராட்சதவீரனேறியிருக்கின்
ற நவரத்தினமயமாகிய தேரின்மீதில் நூறுயிரங் கூரியபாண
ங்களையும் புரவிகளின்மீதில் ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்க
ளையும் மேகமண்டலத்தையளாவநிற்கின்ற துவசபடத்தின்மே
ல் ஆயிரங்கடியசரங்களையும் தேரைச்செலுத்தும் சாரதியின்
மேல் ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களையும் கரவேகமாகவிட்டார்ப்
பரித்தகாலத்தில் அவைகள்தடைபடாமல்உரப்பிக்கொண்டுவ
ந்துதாக்கியமாத்திரத்தில்தயைதாட்சணிய மெவ்வளவுமில்லா
யாதகடினசித்தமுடையபானுகோபனேறியிருந்தவரத்தினம
யமாகியதேரானதுசின்னபின்னப்பட்டுநுறுங்கியும் பாகன்சிர
ங்கண்டித்துத்தேகமுற்றுங் கண்டதுண்டப்பட்டிறந்தும் புர
விப்பந்திகள்சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டும் உன்னதமாய்படப
டென்றசைந்திருந்தவெற்றிக்கொடிதறிபட்டுக்காற்றிற்பறக்கவு
ம்இப்பாடுகள் நேர்ந்தகாலத்திற் பானுகோபன்மற்றொருதேரிற்
பாய்ந்து மனமானது மண்டியெரியக்கொதித்துத் துரிதமாய்

த் தன்வில்லேவணக்கிப் பளபளத்த அலகையுடைய நூறுநூறு
யிரம் பாணப்பெருக்குகளை ஒவ்வொருநொடியிற் செலுத்திச்
சுப்பிரமணியதேவர் சேனைத்தலைவர்கள் விடுகின்ற பாணகோ
டிகளைத் திம்சப்படக்கண்டித்து சரீரங்களுருத்தோற்ருமல்
மூடியகாலேயில் அந்தக்கொடியசரங்கள் சுருக்குச்சுருக்கெ
னத்தைத்துச்சல்லடைக்கண்களைப்போலத் துளைத்தோடுமுன்
னிலேயில் உதிரம்பீரிட்டோட வலிகுறைந்து நடுங்கிப் பகைவ
னுடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க திருவகிக்கமாட்டாமற்
பின்னிடைந்தனர் சவுனகாதிரிஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்கு இ
லட்சம் பூதத்தலைவர்கள் ஏககாலத்திற் பலதிசையினும் நின்
று அஸ்திர சஸ்திர விதங்களை ஏராளமாகத் தூண்டி அகோ
ரவுயுத்தங்களைச்செய்யவும், ஒப்பற்ற வில்லாளியாகிய பானு
கோபனென்னுஞ் சூரனொருவனுமெதிர்த்து அவர்கள் வன்
மையையடக்கி ஜயங்கொண்டதால். இச்சாமர்த்தியம் மு
ன்னம் செய்திருக்கின்ற தவமுயர்ச்சியினுற் கிடைத்ததென்
றும் அல்லது கற்ற தனுர்வித்தையின் வல்லபமென்றும் பிறி
த்துக் குறிக்கப்படவில்லே, இப்பிரகாரம் இலக்ஷர் அபசயப்
பட்டுத் திரும்பியதை நவவீரர்களி லொருவனுகிய வீரகோள
ரியென்னுஞ் சூரன் கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போல ம
ண்டியெரிந்து தன்தேரைத்துரத்திவந்து பானுகோபனுக் கெ
திரில் நிறுத்திக்கொண்டு பினுகத்துக்கொப்பாகிய தன்வில்லே
வளைத்துச் சகலருந்திடுக்கிட்டு வாடும்படிக்குக் குணத்தொனி
செய்து சோனேமழையும் நாணும்படிக்குக் கணக்கிறந்தபாண
கோடிகளைக் கரவேகமாகச்சொரிந்து வீறிநிற்பதைச் சூரன்கு
மாரன்கண்டு மணிமுடியையசைத்து இவன்வலியும், வீரமும்,
விற்சாதுரியமும், கரவேகமும், வில்வித்தையின்மிகுதியையும்,
நன்றுநன்றெனப்பேசி மந்தரகிரிக்குச் சமமாகவிளங்கும் தன்
வில்லில் நாரியையிறுக்கித் தேவர்கள்முதலானவர்கள் நடுங்கு
ம்படிக்குக் குணத்தொனிகாட்டி நூறுநூறுயிரகோடி திவ்வி
யபாணங்களைத் தொடுத்துச்செலுத்தித் தனித்துத் திரனுகவந்
தவன்விட்ட பாணங்களனைத்தையுங் கண்டதுண்டமாக்கக்கண்
டித்தெறிந்து மேலுங் குரூரமாகிய ஆயிரங்கணைகளைத் தோளு
க்கிலக்காகத் தூண்டிக்கொக்கரித்தனன். அவற்றினைத் தன்மீ
தில் வரவொட்டாமற் பலகணைகளைக்கொண்டு தடுத்து மேலு
ங் கரவேகமாய் ஆயிரங்கூர்மையுள்ள சரங்களையெடுத்து பா
னுகோபன் மார்புக்கிலக்காகப் பிரயோகித்தகாலத்தில் அப்ப
டைகள் குமுறியிரைந்து சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறிக்கொண்டு
வந்து விசாலமாக விருக்கின்ற மார்பிற்றைத்துத் தடாரித்து
ருவிப்போயிற்று, இதனுற் பானுகோபன் சற்றுவருந்தித்தேறி
ப்ரளயகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபித்து இவனை வில்வலிமையி
னுலும் மற்றபாணங்களின் முயற்சியினுலும் வெல்வதரிதென
நிதானித்துத்தானிதிற்செய்த தவத்துக்கிரங்கி மகாவிஷ்ணு க
டாட்சித்திருந்த படைகளிற் சிரேஷ்டமாகிய நாராயணுஸ்திர
த்தையெடுத்துத் தூபதீபநைவேத்திய முதலிய உபசாரங்களை
மனப்பூர்வகமாக நிரப்பினவனுய் வில்லிற்பூட்டிப் பகைவன்
மார்புக் கிலக்காகச்செலுத்தினன், அப்படையானது விடுபட்
டவுடன் பிரமன்முதலாகிய தேவர்படைகளைப்படைத்து எங்
கும்பரந்து இடிமின்னல் அக்கினி இத்தகைய கொடுமைகளைப்
பெருக்கிக்கொண்டுவேகமாய்வந்து வீரகோளரிசெலுத்திய பா
ணங்களனைத்தையும் விழுங்கி விண்மண்ணெங்கும் நடுங்கும்
படிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துகொண்டு மேவிட்டுவருவ
தை வீரன்பார்த்துத் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற நாராயணுஸ்திர
த்தையெடுத்து மாறுசெலுத்தித்தடுப்பதற்கு முன்னம்பகைவ
ன்விடுத்த சரமீறிவந்து வண்டுகளொலித்து மொய்த்திருக்கு
ம் புஷ்பமாலையணிந்த மார்பிற்றுக்கிப் பிராணசேதமில்லாமல்
மூர்ச்சையாகத்தள்ளிப்போய்விட்டது, சவுனகாதிரிஷிகளே ?
தன்னைக்குறித்துப் போக்கியவர்களைவதைத்துத் திரும்பவல்ல
திவ்வியபாணமானது குமாரதேவர்கரத்தில்விளங்கும் வேலா
யுதத்தின் மகிமைக்கஞ்சி உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி தன்மகி
மையையுஞ் சிறிதுகாட்டிமீண்டு பானுகோபனிடத்திற் சேர்ந்
தது அக்காலத்தில் வீரகோளரியென்பவன் பஞ்சேந்திரியங்களை
கள் பேதிக்க மதிமயங்கி மாண்டவனைப்போலத் தேரில்மறிந்
தனன், இவ்விதமாகத் தன்துணைவனுக்கு நேர்ந்த அபாயத்தை
வீரமார்த்தாண்டனென்பவன் கண்டவுடன் காட்டழலையொப்
பச்சிறித் தேரைத்துரத்திக்கொண்டுவந்து பகைவன்முன் நிறு
த்தி ஒப்பற்றதன்வில்லேவளைத்துப் பாணங்களைச்செலுத்துமுன்
னம் பானுகோபன்மிஞ்சி பற்பலகடினமாகிய சரங்களைத்தூ
ண்டிப் பகைவன்கரத்திற் பற்றியிருந்த பாரித்தவில்லை நடுவ
துபாதியில் வெட்டித்தள்ளி மேலுந் தேவர்களும் நடுங்கும்ப
டிக்கு அனந்தம்பாணங்களைப் பிரயோகித்து வீரபட்டமணிந்
துவிளங்கும் நெற்றியிலழுத்தினன், அதைச் சட்டைபண்ணும
ல் வேருெரு பாரித்தவில்லேயெடுத்து நாணேற்றுவதற்குமுன்
னம் பானுகோபன் கரவேகமாய் நூறுதிவ்விய கணைகளைத்தூ
ண்டிக் கரத்தில்நின்றதனுசைக் கண்டித்து மேலும் ஆயிரம்பா
ணங்களைக்கொண்டு இரதத்தையும் புரவிகளையும் சாரதியையு
ம் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து எழுநூறு குரூரமாகி
யபாணங்களை மார்புக்கிலக்காகவிடுத்தனன். அவைகளும்புகை
ந் திரைந்துக்கொண்டுவந்து கோடையிடிகளைப்போலத்தாக்கி
யாதொரு பிரயோசனப்படாமல் முனைமழுங்கித் தெறித்துப்
போயிற்று. சவுனகாதிரிஷிகளே ! இவ்விதமாகத்தேரையும்புர
விகளையும் சாரதியையுந் தனுசையும்போக்கி ஒருவிதச்சண்டை
யையுஞ் செய்வதற் கேதுவில்லாமற் றனித்துநிற்கின்ற தெப்ப
டிக்கிருந்ததெனில், மேகபடலங்கள் மூடியகாலத்திற் பிரகாச
மானது மழுங்கிக்காட்டுஞ் சூரியனைப்போலத்தோற்றவும் உ
டனே மேகங்கலேயச் சொலித்திருப்பதுக்கொப்பாக வீறி அதி
ககோபங்கொண்டு பகைவர்கள்திகைத்து நடுங்கத்தக்கதாகக்
கொக்கரித்தெழுந்து பூர்வத்திற் சிவபிரான் அனற்ருேற்றமாக
நின்றகாலத்தில் இரட்டைக்கோடுகளைப்பெற்றுப் பூமியைக்கெ
ல்லித்தேடிச் சென்றவிராகத்தினு மாயிரம்பங்குயர்ந்த வலிபெ
ற்றிருக்கின்ற பானுகோபன்மேல் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய
சூரியன் இராகுவின்மீது "தாவுமாறுபோலப் பாய்ந்து பகைவ
ன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவில்லேப்பறித்து இரண்டுதுண்
டமாக ஒடித்தெறிந்தனன், அக்காலத்திற் பானுகோபன் கோ
பதீபிதனுய்த் தன்னரையிற் சொருகியிருந்த வாளையுருவி வீர
மார்த்தாண்டன் மார்பிற்குத்தித்திருகிப் பிடுங்குவதற்கு முன்
னதாக உதிரமானது பீரிட்டெழுந்து பானுகோபன்மார்பிற் ற
க்கியதைப் பார்க்குமிடத்தில் வீரமார்த்தாண்டன் அரையிலிரு
ந்த கூரியவாளானது மாறுகவெதிர்ந்து குத்தியதைப்போலக்
காட்டியது, அத்தருணத்தில் வீரமார்த்தாண்டனுக் கதிகசோ
பம்பிரவேசித்து பிரகாசத்தையுடைய சுரிகையைச் சரேலென்
றுருவி யிராட்சதர்கள் தியங்கும்படிக்குப் பானுகோபனணிந்
திருக்கின்ற வயிரக்கவசம் பொடிப்பொடியாகப் போரும்படி
க்குத் தாக்கியதைத் தட்டிப்போட்டு பானுகோபன்மீளவுந் த
ன்வாளினுல் வீரமார்த்தாண்டன் கண்டத்திற் றடாரித்துருவு
ம்படிக்குச் சொருகி வாங்குமுன்னிலேயில் உதிரப்பெருக்கெடு
த்தோட வலிகுறைந்து செயலற்றுப் பெருங்காற்றி லகப்பட
ச்சாயுங் கற்பகத்தருவைப்போல விழுந்தவனை இறந்தானென்
றெண்ணிச் சட்டைபண்ணுமல் விட்டுவிட்டு இச்சம்பவத்தைக்
கண்டு தன்மேல் அதிககோபத்துடன் நாற்புறங்களினும் ஆர்ப்
பரித்து வீறிவருகின்ற பூதப்படைகளைப் பார்த்துக் கோபித்து

வில்லைவளைத்துச்சின்னபின்னப்படப்போர்செய்வதைச் சத்துருக்கள் புகழும் சவுரியபரனுகிய வீரராக்ஷதன்கண்டு வாயுவேகத்தினுமுந்தித் தன்தேரைத்துரத்திவந்து அனைவர்களுக்குநேர்ந்த அபாயங்களைத்தெரிந்தவுடன் கோபக்கனலானது மேலிட்டு மனதைவாட்டச் சிறித் துரிதமாக நெடியவில்லை வட்டாகாரமாய்வளைத்துக் கரவேகமாய் ஆயிரங்கரோமாகிய கணைகளைத்தொடுத்து வீரகண்டையமணிந்த பாதங்களையுடைய பானுகோபன்மேல் பிரயோகித்தபோது அவனும் அத்தொகை பாணங்களைத்தூண்டி மேல்வருகின்ற சரங்களைவிலக்கிமீட்டும் நூறுதிவ்வியபாணங்களைச்செலுத்தி வீரராக்ஷதன்தேரை நடாத்துஞ் சாரதிசிரத்தைக்கண்டித்தெறிந்தான் உடனே வேறொரு சாரதியை யமர்த்திக்கொண்டு காலாந்தகனையொப்பப்பொங்கிச் சண்முகதேவர் பாததாமரைகளைச்சிந்தித்து அதிசீக்கிரத்தில் ஆயிரங்குரூரமாகிய கணைகளைச்செலுத்திப் பானுகோபனணிந்திருந்த நவரத்தினமயமாய்ச்சொலித்திருந்த திவ்வியமகுடத்தைப் பொடிப்பொடியாய்த் திசைகளிற் பறக்கும்படிக்கண்டித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன். சவுனகாதிரிஷிகளே? மகுடபங்கப்பட்டு முண்டமாய்த்திருவழிந்து மிகவும்வெட்கி நின்றவனைப் பார்க்குமிடத்திற் சிகரத்தைஇழந்த மேருவைப்போன்றும் சிரோரத்தினத்தைப்பறிகொடுத்த சர்ப்பத்தைநிகர்த்தும் சூரியனில்லாதவானத்தையொத்தும் கிளைகளைப்போக்கிய கற்பகத்தருவுக்கொப்பாகவும் துணைக்கோடுகளைஇழந்த மதயானையைப்போலவும் அமங்கலியைநிகர்த்தும் லட்சுமிகரமில்லாமற் பின்னப்பட்டவன் அதிகோபங்கொண்டு வேறொரு திவ்விய கிரீடத்தைச் சிரத்தில் தரித்துச் சிறித்தன்வில்லில் அளவற்ற கரோமாகிய பாணங்களைப் பூட்டிப் பிரயோகித்துஜயசாலியாகிய வீரராக்ஷதன் செலுத்தும் பாணகோடிகளை விலக்கிமேலும் ஆயிரம் வேகமுள்ள கணைகளைத்தூண்டிப் பகைவன் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்த வில்லையுங் கண்டித்தெறிந்து மறுபடியும் வேறொரு வில்லையெடுப்பதற்கு முன்னம் ஆயிரம் பாணங்களைக்கொண்டுதேரிற்பூட்டியிருந்த குதிரைகளைக்கொன்று அவன்மற்றொருதேரிற் பாய்வதன்முன்னம் ஆயிரங்கணைகளைச்செலுத்திக் கரத்திற் பிடித்திருந்த புதியவில்லை வெட்டித்தள்ளி விறிவரும்போது வீரராக்ஷதனுக்கு அதிகோபமுண்டாய்ப் பிரளயகால ருத்திரனைப்போலக் கொதித்து விழிகள் சிவந்து தீப்பொறிகள் சிதற உருத்துத் தெய்வதன்மை பொருந்திய வேலொன்றினையெடுத்துச் சுழற்றிக் கரவேகமாய்வீசியபோது, பகைவன் நூறுபாணங்களினால் அதனைக்கண்டித்தனன், உடனே ஜயசாலியாகிய வீரராக்ஷதன் காட்டழலையொப்ப மண்டியெரிந்து தேரைவிட்டு நிலத்திற்குதித்து மல்லயுத்தத்துக்குக் கூவிப்பாய்ந்து பானுகோபனேறியிருக்கின்ற விரதத்தைச் செண்டைப்போலச் சலபமாயெடுத்து வானத்தில்வீசியபோது தேருடன் சுழன்றுகொண்டு போகின்ற இராட்சதவீரன் யோசித்து முன்னம் பிரமதேவன் தனக்குக்கொடுத்திருந்த கூரியவேலையெடுத்துப் பகைவன் பிராணனையுண்டு மீளக்கடவாயென வேண்டிக்கரவேகமாய்க் கடாவியபோது அப்படையானது அதிசமகிமைகளைக்காட்டி அனலையிறைத்துக்கொண்டுபோய்க்கோடையிடியைப்போல மார்பிற்குக்கிய மாத்திரத்தில் உதிரங்களைக்கக்கி வீரராக்கதன் நிலத்தில் விழுந்தனன். பானுகோபனும் பூமியிற் சேர்ந்தமாத்திரத்தில்வேறொருதேரிலேறி மண்டிபோட்டுக்கொண்டு மேருவையொத்த புதியவில்லொன்றையெடுத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனிகாட்டிச் சோனைமாரியைப்போல அபரிமிதமாகிய திவ்விய பாணங்களைச் சொரிந்து மற்றவீரர்களையும் ஜயங்கொள்ள நினைந்தவனுய்ச் சுழற்காற்றைப்போலச் சக்கிராகாரமாகத் திரிந்து பூதப்படைகளைவாட்டும்போது நவவீரர்களிற் சேர்ந்த வீராந்தகன், வீரமாமயேச்சுரன், வீரதீரன், வீரமாமகேந்திரன், வீரபுரந்தரனெனச்சொல்லும் ஐந்து வீரர்களும் தங்கள் தேரைத்துரத்திவந்து சூரியனைச்சிறைசெய்த தீரனுகிய பானுகோபனை வளைந்துகொண்டு ஒப்பற்றவிற்களைவளைத்து அதிகதீட்சணியங்களை யுடைய பாணங்களைச் சங்கோப சங்கமாய்மழைத்துவலைப்போலச்சொரிந்தும், வேல், சூலம், சக்கரம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், தோமரம், கதை, முதலிய ஆயுதங்களைச் செலுத்தியும் பற்பல விதங்களாகிய யுத்தங்களைச் செய்து போராடும்போது பானுகோபனும் இருகுதைகளினும் மணிகள் கலகலெனச் சத்திக்கும்படியாய் வில்லிற் கோடானகோடி குரூரமாகிய பாணவிதங்களைச் செலுத்திப் பகைவர் தூண்டிய அஸ்திர சஸ்திரங்களனைத்தையும் சின்னபின்னப் பட்டுப் போகக்கண்டித்தது மன்றியில் கோடைவருஷத்தைப்போலக் கணக்கிறந்தநொடிய பாணங்களைச் செலுத்தி எங்குந்தானுயுலாவும்போது அவைகள் அதிக வுற்பாதங்களைக்காட்டி பிரசண்டமாருதத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துமின்னல் இடிபுகை தீ இத்தகையகொடுமைகளை விளைத்துக்கொண்டு பாய்ந்து சரீரமுற்றுஞ் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்துவாட்டும்போது மிகவும் நொந்து மனங்கலங்கித் தாபரிக்கமாட்டாமையால் இருவர்கள் யாதொருசெயலுமற்றவர்களாய்த் திப்பிரமைகொண்டு நின்றுவிட்டனர், ஒருவன் மூர்ச்சித்து விழுந்தனன், மற்ற இருவரும் தேரழிந்து வில்லிழந்து பயப்பிராந்தியினால் ஓடிப்போயினர், கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்விதமாகப் படைவீரர் இலக்ஷர் என்மர் பூதப்படைகள் நிலைகுலைந்து சின்ன பின்னப்பட்டுப் பறக்கும்படிக்கு வெற்றிகொண்டு வீரகாளி பாணிபாடிப்புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்கதாகப் பானுகோபனெதிரின்றி வீரபராக்கிரமசாலியாய் உலவுந் திறத்தைக்கண்டமாத்திரத்தில் முன்னம் சிவகணங்களுக் கழிந்தோடி மறைந்திருந்த இராட்சதர்களனைவரும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துக்கொண்டு நாற்புறங்களினு மிருந்து வெளிப்பட்டுப் பெருங்கூச்சலிட்டு கொக்கரித்து வந்து தங்களரசனைச் சூழ்ந்து ஜயமுண்டாகக்கடவதென வாழ்த்திக் குலாவியிருக்கவும் இவர்கள் மத்தியிற் பானுகோபன் காலாந்தகனைப்போலரணக்களமெங்கு மெதிரின்றித் திரிவதைப் புறவணியி லிருந்த நந்திகணத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவர்தெரிந்து வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றதெனக் கோபங்கைகொண்டு பிரமன் விஷ்ணு தேடிக்காண்பரிய சுயஞ்சோதிப் படிவத்தைப்பெற்ற சிவகுமாரன் திவ்விய சரணாரவிந்தங்களைப் பத்திவினயத்துடன் சிந்தித்து வாழ்த்திப்போர்த்தொழிலுக் கெழுவதாக மனங்கொண்டவராய்க் கொடியமனதையுடைய பானுகோபனிருக்கின்ற இடத்திற் றனது தேரைத்துரத்திவந்து இந்திராதிய தேவர்கள் களிக்கவும் தருமதேவதை வேதாகமங்கள் வாழ்த்தவும் வீரலட்சுமியுங் காளியுங் கொண்டாடவும் சுபகரமாகிய சகுனங்கள் தோற்றவும் இத்தியாதிய வைபவங்களின் மத்தியில் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டுமணிகள் கலிக்க ஜயலட்சுமிதாண்டவஞ் செய்திருக்கும்மேருவையொத்ததனுசை இருகுதைகளுஞ் சேரவளைத்துப் பிரசண்ட மாருதமும் வடவாமுகாக்கினியும் தியங்கி யொடுங்கவும் சமுத்திரமானது அலைகளைச் சுருக்கி மங்கவும் பரந்திருக்கின்ற அண்டங்களும் அதிலடங்கிய புவனங்களும் தத்தளிக்கவும் திசையானைகள், துதிக்கையைத் தூக்கி வீரிட்டோடவும் டங்காரசத்தத்தைக் காட்டிப் பூதபைசாசங்கள் காக்கை கழுகு பருந்துகள் குலவியிருக்கின்றபோர்க்களத்தை நோக்கிச் சன்னைகொடுக்க வருகின்ற வீ

ரவாகுதேவர் திரத்தை சூரியனைப்பகைத்த ரணரங்கசூரனாகிய பானுகோபன் பார்த்து இவனை மற்றவர்களைப்போலச் சுலபமாகநினைக்கக்கூடாதென நிதானித்தவனாய் எப்போது மெடாமற் சேமத்தில் வைத்திருக்கின்ற ஒப்பற்ற வில்லைத் தாங்கி நாணேற்றி தேவர் மக்கள் முதலாக நடுங்கி ஏங்கும்படிக்குக் குணத்தொனி செய்து எதிர்த்து நின்ற காலையில் முன்னம் வீரவாகுதேவர் காட்டிய டங்கார சத்தத்தைச் செவிகளுக்கினிமையாகக்கேட்டுச் சந்தோஷித்திருந்த தேவர்கள்கொடிய துன்மார்க்கனாகிய பானுகோபன் குணத்தொனியின் சத்தத்தைத் தெரிந்தமாத்திரத்தில் வாடித்திகைத்தவர்களாய் இன்பதுன்பங்களை ஏககாலத்திற் கண்டனமென்று பேசியிருந்தனர். சவுனகாதிரிஷிகளே ? நன்னெறிகளிற் சிறந்த வீரவாகுதேவர் நாணொலிக்குச் சந்தோஷித்த விண்ணவர்கள் துர்க்குணங்களைக் கொண்டிருக்கும் பானுகோபனெடுத்த குணத்தொனிக்குக் கிலேசித்ததைப் பார்க்கு மிடத்திற் சிறந்த அமுதத்தை புண்ணைப்பெற்றவர்கள் விஷத்தைக்கிடைத்த காலத்தில் வருந்துமாறுபோலவும் இன்பஞ்சிறிது அதைச்சேர்ந்து வருந்துன்பம் பெரிதெனச் சருவசாதாரணமாக வழங்கிக் கொள்வதை இன்னனம் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டீர்கள் ரிஷிகளே மேற்குறித்த படிக்கு இருசூரர்களும் நெருங்கியகாலத்திற் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் தேவர்கள் ரிஷிகளாதியர் இந்தபிரபலச்சண்டையைப் பார்க்கவேண்டுமென்கின்ற விருப்பத்தினால் வானவெல்லைமுற்றும் நெருங்கியிருந்தனர், அக்காலையிற் சூரபதுமன் பிரதமகுமாரனாகிய பானுகோபன் நற்குணநற்செய்கைகளையுடைய வீரவாகுதேவரைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான், உன்னைப்பார்க்கு மிடத்தில் வெற்றிமாலை தரித்திருக்கின்ற வேலாயுதத்தினால் என்சிறியதகப்பன் தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையுங்கொன்ற சரவணபவனாகக் காணவில்லை வராகவுருக்கொண்டு ஆதிதேவனடியைத் தேடப்போன விஷ்ணுவுமல்ல சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்துவரும் பிரமனுமன்று எங்களுக்குப் பயந்து பூனையைப்போலப் பதுங்கித் திரிகின்ற இந்திரக் கள்வனுமல்லை ஆதலால் நம்முடைய நகரத்துக்குத் தூதாக வந்தவனைப் போலக் காணுகின்றது அப்படிக்கொத்த தூதத்தொழிலைச் செய்யுஞ் சிறியனாகிய ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அரசாட்சிசெய்துவருகின்ற ஜயவீரனாகிய சூரபதுமன் ஜேஷ்டபுத்திரனாய்த் திசைகளனைத்தையும் வென்று ஜயக்கொடிநாட்டிச் சிறந்த தேவர்களையும் வாட்டிக் கட்டிவந்து சிறைபடுத்தி யிருக்கின்ற வீராதிவீரனாகிய என்னுடனெதிர்த்துப் பயமில்லாமற் சண்டைகொடுக்க வந்தனை எத்தகையரொனிறுங் கண்டவுடன் சிங்காசனை நேர்ந்த யானைக்கூட்டங்களைப்போலப் புறந்தந்தோடும் வெற்றிபரனாகிய என்னுடனெதிர்த்து நின்றுபோர்செய்யும் திருவாசமு முனக்குண்டோ முன்னம் என்னையறியாமற் சிலமாயவித்தையின் முயற்சியினால் இந்தபட்டணத்திற் பிரவேசித்து இராசப்பிரபுடிகனாகிய சூரமகாராசன் வீற்றிருக்கின்ற மகாசபையிற்போய் அகண்டமண்டலாதிபனென்றும் எண்ணமில்லாம லிகழ்ந்துபேசியும் என்தம்பியை மதியாமற் கொன்றும் சகலபுவனங்களிலுங் கொண்டாடுஞ் சிறப்பையுடைய இராஜதானியாக விருக்கின்ற இந்தவீரமாமகேந்திரபுரியையும் பலவளங்களுங் குன்றிச் சோழிந்து போடும்படிக்கிடித்து நகர்த்தியும் பல அவுணவீரர்களையுங்கொன்றுபோயினை இச்சம்பவங்களிலேதாவது என்காதிற்படுமாயின் அன்றைக்கே யுன்னைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துப் போடவல்லேன் இக்காலத்தில் நீ யிவ்விடம் வரவும் பெறுவையோ இப்போதுமென்ன முழுகிப்போச்சுது இந்த நிமிஷத்தில் உன்னைவளைத்துக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச் சாடி உன்பிராணனை யமலோகங் குடியேற்றுவேன் இதனைச்சத்திய மாகிய வசனமாக நினைக்கக்கடவை, மேலும் என்சவுரியங்கள் உனக்கெவ்வளவுந் தெரியாது அதுகளிற் சிலவற்றைச்சொல்லக் கேட்பாய் நான்பாலபருவத்திற் றொட்டிலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்போது பயமற்றுக்கிரணங்களை வீசிய காரணத்தினாற் சூரியனைத்தளைபடுத்தி அவனைவிடுவிக்கவந்த பிரமனிடத்திலும் அவன்படையைப்பெற்றேன் விஷ்ணுவும் என்பேரைச்சொன்னால் திடுக்கிட்டுவாடுவார் மற்றதேவர்கள் நமக்கடிமையாக விருப்பர் இத்தகைய ஜயசாலியாக விருக்கப்பட்ட சூரனாகிய நான்இக்காலத்தில் உன்னை ஜயிப்பதினால் அபலனாகிய துதனைக் கொன்றானென்னும் பழிப்புரையைப் பெறுவதல்லது என்கீர்த்திப் பிரதாபத்துக்குத் தக்கதோ இவையன்றியும் சேனைத்தலைவரைச் சித்திரவதைசெய்து கொன்றும் வீராதி வீரனாகிய உன்துணைவரையும் இலக்ஷரையும் புறந்தந்தோட வெற்றிகொண்டு வழியிற் சிறந்திருந்த பூதவெள்ளத்தை அதா அதப்படுத்தி மாய்த்தேன் கடையிற் றனிமையிலகப்பட்ட பழம்பழிகாரனாகிய உன்னையுங் கண்டதுண்டப்பட வெட்டிக்கொன்று உன்னையொரு காரியக்காரனாக நினைந்தனுப்பிய பாலசுப்பிரமணியனையும் மடக்கிக்கொண்டு பிரமிக்கும் படிக்குச்சாடிச்சிறியதந்தையைக்கொன்ற பழியைப்போக்கிக் கோபந்தணிவேன் இதுவு மல்லாமல் உங்களை முக்கியமாகநம்பி யிருக்கின்ற தேவேந்திரனைப் பிடித்துவந்து பாரவிலங்கு பூட்டிக் கொடிய சிறையில்வைத்துப் பிரமன் விஷ்ணுவையும் தக்க தண்டனைகளைச் செய்து துரத்துவேன் இப்போது நான் சொன்னகாரணங்களனைத்தையும் சற்றுநேரத்திற் பார்ப்பாய் உங்களாற் றங்கள் வளங்களைப்பெற்று வாழவிருக்கின்ற தேவப்பயல்கள் இந்தகொடுமைகளைக்கண்டு வயிற்றினும் வாயினும் அறைந்துகொண்டு துக்கசாகரத்திலழுந்தி வாடவிருக்கின்றனரென்று பயமுறுத்தித் தன்பெருமிதங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் பேசியதைக்கேட்டு வீரவாகுதேவர்நகைத்து பானுகோபனுக்கு மாறுத்தரஞ் சொல்லுகின்றனர். வாய்புலர வீண்வார்த்தைகளைப் பேசியாவதென்ன சூரனாகவிருப்பவன் எவர்கள் வந்தெதிர்த்தாலும் அவர்களுடன் போராடி வென்று பலருமறிய ஜயத்தைநாட்டவேண்டும் புறந்தந்தவர்களை மடக்கிக்கொண்டு தானுமொருவீரனைப்போல அலைத்துக்கொல்வது தீராதபழிபாதகமல்லதுவே துமுன்போ ஜயசாலிகளாகவிருக்கப்பட்டவர்கள் நான்சூரன் வீரன் அவர்களைக்கொன்றேன் இவர்களைவாட்டினேனென்று பேசார்கள் அதனால் தங்களுக்குரிய வீரபராக்கிரமந் தேய்ந்துபோகும் போர்முனையிற் றன்சவுரியத்தைக்காட்டிப்பகைவரை வென்று பலராலும் இவன்சுத்தவீரனென்று புகழவிரும்புவர் இப்போது நீ பேசியபடிக்கு வீரபராக்கிரமமுள்ளவனாகிற் றுரிதமாய்ப் போர்செய்ய வருவாய் அப்போது உன்சூரத்தையும் சகலரும் மதித்துக் கொண்டாடுவரென்று இராச நீதிகளைச் சொன்னமாத்திரத்திற் கொடியபாதகனாகிய பானுகோபன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து நல்லகாரியம் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாமல் நம்மையெத்தவன் முன்னம் நின்று வழக்குப்பேசுகின்ற வுன்பிராணனை வாட்டுவேனென்றுச்சீறி அதிகவேகமாகப்பத்துத்திவ்விய பாணங்களை யெடுத்துப் பாரித்திருக்கின்ற வில்லிற்பூட்டிவிட்ட காலத்தில் மின்னலைப்போலப் பிரகாசித்துத் திசையிறைத்துக்கொண்டு வீறிவரும்போது வீரவாகுதேவருந் தமதுவில்லில் அந்தொகைக்கணைகளைப் பூட்டி விடுத்துக் கண்டித்தெறிந்து மேலும் நூறுபாணங்களைப் பகைவன்மீதிற் றூண்டியகாலத்தில் பானுகோபனும் நூறுகணைகளைக் கொண்டு அதுகளை விலக்கிப் பிறப் பிறப்பிலியாகிய சிவகுமாரன்மீதிற் கொடிய சரங்களா

யிரத்தைப் போக்கிய பொழுது வீரவாகுதேவரும் அவ்வளவு
பாணங்களினால் அதுகளைநடுவதுபாதியிற் கண்டித்தெறிந்துச
ர்ப்பங்களைப்போன்ற குரூரமாகிய பதினாயிரம் பாணங்களைப்
பகைவன் மீதுதொடுத்தகாலத்திற் பாதகனாகிய விராட்சதவீ
ரன் அதற்குச்சரியான பாணங்களைக் கொண்டதுகளைக் கண்
டித்து வடவைக்கொப்பாகிய திட்சண்ணிய முள்ள நூறுயிர
ம் பாணங்களை வீரவாகுபேரிற் பொழிந்தான் அத்தொகைக்க
ணைகளைக்கொண்டு வாட்டிப்பத்து நூறுயிர திவ்வியபாணங்க
ளைப் பகைவன்மேற் பிரயோகித்த மாத்திரத்திற் பானுகோப
னும் அவ்வளவு நாராசங்களைச் செலுத்திவாட்டிக் கரவேகமா
ய் நூறுநூறுயிரங்கொடிய கணைகளைத் தாண்டியபோது வீர
வாகுதேவர்சீறிநொடிப்போதில் அத்தொகைச்சரங்களைப்பிர
யோகித்துச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்தவராய் மேலும்கோ
டையிடிகளைப்போன்ற நூறுயிரக்கோடி அஸ்திரங்களைத்தூண்
டிய காலத்திற் காசிபன்பேரனானவன் அதுகளின் வலியைக்க
ண்டு துரிதமாய்ச் சங்கோபசங்கம் கொடியசரங்களைச் சர்வச
ங்காரகாலத்திற்சத்தமேகங்களும்வருஷிப்பதைப்போலச்சொ
ரிந்துதடுக்கவும் இவ்விதமாக இருவீரர்களும் தனுர் வித்தை
களின் மகிமைகளைக்காட்டிச் செலுத்துகின்ற பாணகோடிக
ளானவை பூமியந்தரமெங்கும்பரந்து திசைகள்தோற்றுமல்
மூடி ஜலமிகுத்த சத்தசாகரங்களும் அடைபட்டுச்சுவறிப்போ
கவும் அஷ்டகுலாசலங்களும் பங்கப்பட்டு மேகமண்டலம் வ
ருணமண்டலம் சூரிய மண்டல முதலாக விழிகளுக்குத்
தோற்றுமல் நிறைந்து சகலபிராணிகளையும் வருத்தியது, இப்
படிக்குப் போராடுகின்ற இருதிறவர்களேறியதேர்கள் இடசா
ரிவலசாரியாகச் சக்கரங்களைப்போலச் சுழன்றுசுழன்று பூவ
ட்டமெங்கும் அஷ்டதிசைகள்முற்றும் சமுத்திரங்கள்மீதினு
ம் தீவுதீபாந்திரங்களினும் சக்கிரவாளகிரியின்மீதினும் விண்
ணுடுகளினும் அண்டவெல்லைப்பரப்பினும் சுழற்காற்றையொப்
பவுலாவியும் ஒப்பற்றவிற்களைக்கோலி குணத்தொனிகாட்டிச்
சோனைமழைக்கொப்பாக திவ்வியபாணங்களை ஒருவர்மீதொரு
வர்சொரிந்தும் அவைகளைவிலக்கியும் விழிகளுக்குத்தோற்று
மல் மறைந்தும் மீளத்தோற்றியும் நிமைப்போதிற் பற்பலவி
த வித்தைகளைக்காட்டியும் வீரங்களைப்பேசியும் உருத்துப்பார்
த்தும் புசங்களைத்தட்டியும் இப்படிக்குச் சகலபுவனங்களினு
ந் தாமாய்ச் சுழுவளிக்காற்றைப்போல வளைந்துவளைந்துகொ
டியபோரைச்செய்துவருங்காலையிற் சீறிப்பாயும் பாணங்களா
னவை மேலிட்டு ஆயிரங்கிரணங்களைவிரித் துலகங்களைவிளக்
கிவரும் சூரியபகவானேறிவரும் ஒற்றைவண்டிலையுடைய இர
தத்திற்பூட்டப்பட்டு நிமைப்போதில் அளவற்றயோசனைப்பிர
மாணம் பாய்வதாயிராநின்ற ஏழுபச்சைக் குதிரைகள்மேலும்
சோடசகலைகளைவிரித்து இரவைவிளக்கும் சந்திரனைத்தாங்கிப்
பிரசண்டமாருதத்தினு முந்திச்செல்லும் வேகமுள்ளவிமான
த்தினும் திசைக்களிற்றின்மீதினும் நினைந்தவிடங்களிற்போகவ
ல்ல கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் கின்னரர் முதலா
யினர்மீதினும் பாய்ந்துலாவும் இவ்விதச் சித்திரப்போரைச்
செய்துவரும் வீராதிவீரர்கள் விழிகள் கொவ்வைக்கனியைப்
போலச் சிவக்கவும் ஆலகாலவிஷமும் வடவாமுகாக்கினியும்
தாபாக்கினியும் காட்டழலும் ஒடுங்கியடங்கத்தக்க கோபாக்
கினி சொலிக்கும் மனதையுடையவர்களாய் வாயுவேகத்தினு
ம் மனோவேகத்தினு மேலிட்ட கதியைப்பெற்றவர்களாய்த்தே
ராளிகளில் முந்திப்பேசவல்ல வீரபராக்கிரமசாலிகளாகவிரு
க்கின்ற இந்தவிரண்டுசூரர்களும் போராடுகின்றதிசை யின்ன
தென்று எத்தகையராலுங் குறிக்கப்படாது. அவர்கள்சொரி
கின்ற பாணவிதங்களைக்கணிப்பதற்கு ஆதிசேஷனாலுமுடிவத
ன்று இப்படிக்குச்செலுத்துகின்ற அஸ்திரசஸ்திரங்கள் பெரு
த்து மேகசஞ்சாரமாறுமலிருக்கின்ற வானத்தினும் நிறைந்து
மேலிடுகின்ற தருணத்தில் அத்தலத்திலிருந்து 'சமர்க்களவே
டிக்கைகளைப் பார்த்திருந்ததேவர்கூட்டங்கள் தியங்கி மதிம
யங்தி இனி யிவ்விடத்திருப்போமாகில் என்னபாடுபட வரு
மோவெனப்பயந்து மேனுலகங்களிலோடி யொளிக்கவும் இ
துவுமல்லாமல் அவர்கள்செலுத்தும்பாணங்கள் பாய்வதினுற்
கோடைகாலத்திற் களிப்புள்ளகிலம்வெடித்துக் காட்டுவதை
ப்போலப் பூமண்டலமுழுதும்பிளந்து பாதலத்தைக்காட்டவு
ம் அண்டகோளகையைத் துளைத்து மேல்வெளியிலோடவும்
சத்தசாகரங்களினும் பெரும்புறக்கடலினும் நிறைந்து ஜலப்
பரிசமற வுறுஞ்சி நிலத்தை வெளியிடமாகக்காட்டவும் சர்வ
சங்காரகாலத்திற சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகித்தொடுக்கவ
ல்ல வடவாமுகாக்கினியின்நாவையரிந்தும் இவ்விதமாக யெங்
கும்நிறைந்து அதிகவுற்பாதங்களைச்செய்தன, சவுனகாதிரிஷி
களே ? பகைவர்வயிரியாகிய வீரவாகுதேவரும் தேவகாதக
னாகிய பானுகோபனும் அக்காலத்திற்செய்த கொடியபோரின்
பெருக்கத்தை எத்தகையராலும் விரித்துச்சொல்லக் கூடுவதெ
ன்று அளவிறந்தகணைகளை ஓயாமற் பிரயோகித்து வருகின்ற
காரணத்தினால் அவர்கள்கரங்களிற்பற்றிய விற்களானவை ச
க்கரத்தைப்போல வட்டாகாரமாய் விளங்கியது. இப்பிரகார
ம்சண்டைசெய்து வருகின்றவேளையிற் சூரியனைத் தளைபடுத்
திய வீராதிவீரனாகிய பானுகோபன் பவுத்திரமனதையுடைய
வீரவாகுதேவர்பொழிந்த பாணசமோகங்களைக் கொடியகணை
களைக்கொண்டுமாற்றி மேலுஞ்சரவேகமா யிருநூறு திவ்விய
பாணங்களைக்கடாவிக் கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவில்லையு
மிருதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளிச்சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சி
த்தவுடனே வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்தத
துரிதமாய் வேறொருவில்லையெடுத்து வளைத்து நாணேற்றிச் ச
கலபுவனங்களுங் கிடுகிடென்று நடுங்கும்படிக்குக் குணத்
தொனிகாட்டி ஆயிரங்கொடிய பாணங்களைப்பூட்டிக் கரவே
கமாகச் செலுத்திக் கொடியபாதகன் கரத்தில் மேருவைப்
போலவிளங்கியிருந்த தனுசைக்கண்டித்துச் சிக்குப்படுத்திய
போது பானுகோபன் வடவாமுகாக்கினியைப்போல மண்டி
யெரிந்து வேறொருவில்லையெடுத்து வளைத்து அர்த்தசந்திரபா
ணங்களாயிரத்தைத் தாண்டிச் சிவகுமாரன் வலியமார்பைப்
புண்படத் தாக்கியபோது சற்றுவருந்தினவராய் ரவுத்திரா
காரமாகக்கோபித்து அதிசீக்கிரத்திற் கூர்மையுள்ள ஏழுபாண
ங்களைப் பூட்டிப் பிரயோகித்துப் பானுகோபன்சிரத்திற் சூரி
யனைப்போலப் பிரகாசித்திருந்த வயிரமுடியைப்பொடிப்பொ
டியாக்கியபோது இராட்சதவீரன் மனம்வருந்தி விடசர்ப்பத்
தைப்போலச்சீறிப் பொங்கினவனாய் நவரத்தினமயமாகிய கி
ரீடமொன்றைப் பாலபருவத்திற் சூரியனைப்பற்றியதுபோல
வெடுத்துச் சிரத்திற் றரித்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னம் கூரி
ய அலகைவாய்ந்த ஆயிரந் திவ்வியபாணங்களை வேகமாகச்
செலுத்தி வயிரம்போன்ற மார்புக்குக்காவலாக மிகைந்திருந்த
அபேதரத்தினக் கவசத்தைப்பிளந்து துகள்படவீசினன், இங்
ஙஜயத்தைக்கண்ட தருமதேவதை மனமகிழ்ந்து ஆனந்தக்கூத்
தாடி வீரன்சவுரியத்தையும் புயவலிமையையும் புகழ்ந்துவா
ழ்த்தவும் சூரியனும் தன்பகைவனுக்கடுத்த பங்கத்தைக்குறித்
து நகைமுகனாய்க்களித்தனன், இவ்விதமாக இவர்கள்கொண்
டிருக்கின்ற மகிழ்ச்சியைப் பானுகோபன்பார்த்து வெட்கிநல்
லகாரியம் நிமைப்போதில் இவர்கள்விருப்பையடக்கி வெற்றி
பெறுவேனெனத் துணிவுகொண்டு காலாந்தகனைப்போலக்
கோபித்துத் துரிதமாய்க் கொடியபாணங்க ளாயிரத்தைத் த
ன்வில்லிற் சந்தித்து வீரவாகுதேவர் நெற்றிக்குக்குறிகொண்டு

செலுத்தியகாலத்திற் புகையுமனலையும் வீசிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து நுதலிற்றைக்கியமாத்திரத்தில் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடிய தெப்படிக்கிருந்ததென்றாற் பிராதகாலத்தில் உதயகிரியின்மீது பாலசூரியன்தோற்றியதைப்போலக் காட்டியது சவுனகாதிரிஷிகளே ! அந்தவீரவாகுதேவர் சூரத்தையும் மனவுறுதியையும் என்னசொல்வேன் நெற்றியிற்பட்டகாயத்தினாற் சிறிதும்வருந்தி மனந்தளர்ச்சிகொள்ளாமற் றைத்திருக்கின்றபாணங்களை முட்களைப்போலப் பிடுங்கி யெறிந்துபோட்டு வீராவேசங்கொண்டவராய்த் தட்சணத்திற்றன் வில்லிற் கணக்கிறந்த திட்சணியமாகிய சரங்களைப்பூட்டிக் கொடியபாதகனாகிய பானுகோபன்முகத்திலாயிரம் மார்பிலாயிரம் பருவதாகிருதியாய் வாகுவலயங்கள் தரித்தோங்கியிருக்கின்ற புசங்களொன்றுக் காயிரமாகக்குறிகொண்டு பிரயோகித்தவுடனே சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறி யிரைந்து தீயைப்பெருக்கித் தடைபடாமலோடிவந்து தங்களைச்செலுத்திய தானங்களிற்பட்டுத் தடாரித்துருவிப்போயின. அக்காயங்களில் உதிரமானது ஊற்றெடுத்தோடும்போது மதிமயங்கி கரத்திற்பற்றியிருந்த வில்லை நழுகவிட்டுக் களைத்துச்சோர்ந்து தேரில்விழுந்தனன் சவுனகாதிரிஷிகளே! இப்படிக்குச்சோபித்து கோபக்கனலானது மனதில்மூண்டு பாதிக்க ரத்தமானது தேகமெங்கும்விளங்கக் கிடப்பதெப்படிக்கிருந்ததென்றால் கோடைகாலத்தில் மூங்கில்களொன்றுடனொன் றுராய்ந்துண்டாகிய தீயினாற் புதர்கள் புற்கள்பற்றி யெரிந்திருக்கின்ற பருவதத்தைப்போலவும் அந்திக்காலத்தில் மேற்குத்திசையிற்றோற்றும் செவ்வானம்நழுகி விழ்ந்ததையொத்தது, இவ்விதமாக இராஜாதிராஜனாகிய சூரபதுமன் குமாரனுக்குச் சம்பவித்தகேட்டை இராட்சதவீரர்கள் கண்டவுடன் திகிற்பட்டு மோசம்வந்ததுபோற் காணுகின்றதென்று வருந்தினவர்களாய் மானம்பாதிக்கச்சீறிக் கோபமானது மனதைவாட்டத் தங்கள் இரதங்களைத் துரத்திக்கொண்டுவந்து வெற்றிமாலைபுரளும் வேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற வீரவாகுதேவரைச் சமுத்திரத்தைப்போல வளைத்துக்கொண்டு தேரிலிருந்தும் மதயானையின் பிடரியில்நின்றும் புரவிகளின்மீதிலுமிருக்கப்பட்ட ஜயசாலிகளும் கைமிஞ்சி வாள்-வேல்-சூலம-சக்கரம்-தண்டம்-தோமரம்-பிண்டிபாலம்-கப்பணம்-கழுமுள் முதலிய ஆயுதங்களையும் கோடையிடிகளையொத்த கொடியபாணவிதங்களையும் சூரியனைவளைத்த விருளைப்போல அமோகமாய்ச்சொரிந்து ஆர்ப்பாடங்களைச்செய்தனர், அக்காலத்திற் திருக்கயிலையைப்போற்றிவரும் நந்திகணத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவர் காலாந்தகனைப்போலச் சங்கோபசங்கமாகிய திட்சண்ணியமுள்ளசரங்களைத் தம்துவில்லிற்பூட்டிச் சோனைமழையைப்போலப்பொழிந்து பகைவர்செலுத்திய படைகளனைத்தையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து மேலும் அனந்தகோடி குரூரமாகிய பாணங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்தித் தம்மைச்சூழ்ந்து கொடியபோரைச்செய்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளைத் துத்தமுறுகச்சங்கரித்துப் படைத்தலைவரையுங் கைகாலாடவொட்டாமற் கலக்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத்தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சாடத்தொடங்கியதெப்படியென்றால் சிரங்களைக்கண்டித்தும் மண்டைகளைத்திறந்தும் மூளைகளைச்சிதறியும் கவசத்தைப் பொடித்தும் மார்பைக்கீறியும் தோளைச்சரித்தும் வீரகண்டையணிந்த கால்களைக்கண்டித்தும் சரத்திற்பற்றிய விற்களைத்துணித்தும் வீரங்கள்பேசிய வாய்களைப்பிளந்தும் உருத்தேவிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் துகள்கண்டும் இவ்விதமாக இராட்சதப்படைகளை மாய்த்தும் சொர்ணமயமாகிய அச்சைமுறித்தும் வண்டில்களையுருட்டியும் மோட்டைச்சிதைத்தும் நவரத்தினமயமாகிய கொடிஞ்சிகைகளைப் பொடிசெய்தும் தேரணிகளை அதப்படுத்தியும் இரத்தினமயமாகிய முகபடாமணிந்த மத்தகம் பனையையொத்த துதிக்கைகள் உரலையொத்த கால்கள் சின்னபின்னப்பட்டிறைய மதயானைகளைமாய்த்தும் சொர்னச்சிலம்புகள் பூண்டு தத்தித்தாவிப்பாயும் கால்கள் தலைகள் வால்கள் தறிபட்டிறையப் புரவிப்பந்திகளை நாசஞ்செய்தும் இவ்விதமாக இரதகஜதுரகபதாதிகளையும் சங்கரித்தபோதினும் வீரவாகுதேவர் செலுத்தும் பாணகோடிகளின் வேகமடங்காததாய் வானத்திற்பாயும் திசைகளினூடும் வனாந்திரங்கள் மலைகள் தீவுதீபாந்திரங்களிற்றாவியும் அணைகளைச்சிதைத்துச் சமுத்திரத்தைப்பெருக்கியுங் கப்பலைப்போல நீர்ப்பெருக்கிலோடியும் மேகத்திற்றாவி ஜலத்தைப்பருகியும் விண்ணூடுகளிற்பறந்தும் பூமண்டலமுற்றும் நிறைந்தும் சூரியசந்திரர்காந்தியையடக்கியும் சமுத்திரங்களைமூடிப் பூமியைப்போலக்காட்டியும் இவ்வித உற்பாதங்களைச்செய்துபோகின்ற வீரவாகுதேவர்செலுத்திய பாணங்களி லொவ்வொன்று ஆயிரகோடி அவுணர் சிரங்களைக்கண்டித்தோடியபோதினும் அதின்வேகமடங்காமல் அக்கினியைப்போலவும் பிரசண்டமாருதத்தையொத்தும் வீறியோடும், இவையன்றியும் அளவற்ற தவங்களைச்செய்து சிறந்த வரப்பிரசாதங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களாகிய இராட்சதராஜர்கள் சிரங்களைக் கருலுமென்றரிந்து வேகமாயோடிச் சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியிற்சேர்ந்து அவர்களுக்குரிய தேவியர்கரங்களிற் போட்டுப் போகுமென்றால் கந்தசுவாமி சகோதரனாகிய வீரவாகுதேவர் மகிமைகளை நம்போலிகளால் அளவிட்டுச் சொல்லப்படுவதோ ? இத்தன்மையாக உயுத்தபூமியெங்கும் சுழற்காற்றைப்போலத் திரிந்து திரிந்து சங்கையற்ற பாணவருஷங்களைப் பொழியுமுன்னிலையில் தேரணிகளனைத்தும் துகள்பட்டும் யானைவரிசைகள்முற்றும் அதப்பட்டும் வேகமுள்ள குதிரைப்பந்திகள் சின்னபின்னப்பட்டும் இராட்சதவீரர்கள் காலாள்களுடன் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டும் ரணக்களத்தி லொருவரையுங் காணக்கிடையாமற் போனபடியால் சர்வசங்காரமூர்த்தியைப்போல வீரவாகுதேவரொருவருந் திரிந்தனர். எவ்விடங்களினும் பிணமலைகள்தோற்றவும் உதிரப்பிரவாகமானது அலைகளைமோதியிரைந்து பூமியெங்குமூடவும் ரணக்களத்தில் விழுந்துகிடந்த தேர்வண்டில்கள் யானைப்பிணங்கள் முதலாக அவ்வெள்ளத்தில் மகரமச்சங்களைப்போல அழுந்தியும் மிதந்தும்போகின்றது, மேலும் கருங்கடலைச் செங்கடலாக்கித் திமிதிமிங்கலங்கள்முதலிய மச்சங்களுக்கு விருந்திட்டது, இதுவுமல்லாமல் அவ்வெல்லையெங்கும் பற்பலகோடி கவந்தங்கள் கூத்தாடவும் பூதபைசாசங்கள் களிக்கூட்டங்கள் நிணமாம்சங்களைத்தெவிட்டவுண்டு வீரன்புகழைப்பாடித் திரியவும் கழுகு பருந்து காக்கைகள் திருப்தியாகப்போசித்து வானவெல்லையில் பந்தலிட்டுலவவும் நாய்நரிகள் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்று ஊளையிட்டுலாவவும் இப்பிரகாரம் இரதகஜதுரகபதாதிகள்மாண்டு சண்டையுமொழிந்ததையும் காலயமனைப்போன்ற பானுகோபன் வீரவாகுதேவர்பாணங்களின் காயத்தினால் தேரில்மூர்ச்சித்துக்கிடப்பதையும் முன்னம் இராட்சதவீரர்கள்போருக்காற்றாமலோடி ஒளித்திருந்த பூதப்படைகள்கண்டவுடன் சத்துருக்கள்பூண்டற்றதென்று மனநடுக்கமொழிந்து களித்துத்தமரியங்களுடன் இனி நமதிறைவனைச் சேரக்கடவோமென்று ஒருவரையொருவர் கூவியழைத்து ஒன்றுபடச்சேர்ந்து சமுத்திரத்தைப்போல விரைந்துகொண்டுவரவும், பானுகோபனுங் களைத்திருந்த படைத்தலைவரும் எண்மரும் இலக்கரும் உணர்ச்சி

பெற்று மிகுத்த வீராவேசங்களுடன்வீரவாகுதேவரைச்சேர்ந்துகளித்திருந்தனர். அக்காலையில்வீராதிவீரன்பாணங்களின்காயத்தினால்மதிமயங்கிப் பிரேதத்தைப்போலவிழுந்துகிடந்தபானுகோபனுக்குப்பஞ்சேந்திரியங்களுந்தத்தமதுநிலைகளிற் சேர்ந்துஉணர்ச்சியுண்டாய்விழிகளைத்திறந்து சுற்றிலும் பார்த்துத் தன்னைச்சூழ்ந்திருந்தசதுரங்கச்சேனைகளின்பெருக்கைக்காணாதவனாய் நாய்நரிகளோடிப் பிடுங்கித்தின்றலவும் பிணமலைகளைநோக்கிமேலும்எதிரில்வீரசிங்கத்தைப்போலச்சொலித்துக்கொண்டுதிரிகின்ற ரணரங்கசூரனாகிய வீரவாகுதேவரைப்பார்த்து கடலைப்போல விரைந்துகொண்டு நம்மைச்சூழ்ந்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளையும் உருத்தெரியாமற் கொன்றவனிவனென நிதானித்துவலியும்வீரமும் ஒருவன்பங்கல்ல நானேவீரனென்று சொல்லத்தகாதெனத்தீர்மானித்துக் கொண்டவனாய்ச்சூரனென்பது இந்த வீரனுக்கடுக்கும் மற்றொருவரைச்சொல்லப்போகாதெனக்கொண்டாடிஇதனைநினைக்கின்றனன் இத்தினவரையில்என்னுடனெதிர்த்துப்போர்செய்தவர்கள் எத்தகைய வீரர்களெனினும் மாண்டும் முதுகுகாட்டி யோடினவரல்லது வெற்றிகொண்டுதிரும்பினவர்கள்கிடையாது இக்காலத்திலென்வீறுப்பை யடக்கித் தனுர்ப்பாணியாக விறியிருக்க இவனைக்கண்டேன் சூரியனைச்சிறைபடுத்திய வீரனென்று சகலருங்கொண்டாடவிருந்தஎன்வலியும்வீரமும்வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றதென்று தன்னைவெறுத்துக்கொண்டு மானம்பாதித்துமனதையலைக்கக் கோபமேலிட்டு வடவையைப்போலப்பொங்கி ஒருநாழிகைப்போதிற் சிவகுமாரன் தூதனைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துக்கொல்லாமற்போவேனாகில் இந்தவுயிரைத்தாங்கிவாழவிரும்பேன் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணர்குலத்திற் பிறந்தவனுமல்லேன், ஒப்பற்ற இந்த வில்லுடன்அக்கினிப் பிரவேசமாவேனென்று கொடிய பிரதிக்கினையைச்செய்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனாகிய சூரபதுமன்குமாரனானவன் பூர்வத்திற் றிருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலகாலவிஷமானது பரமேஸ்பரர் முன்னம் நேர்ந்ததைப்போலத் தன்தேரைத்துரத்திக்கொண்டுமதயானைக்குவயிரியாகிய வீரசிங்கம்போன்ற புசபலபராக்கிரம சாலியாய் நிற்கின்ற வீரவாகுதேவரிருக்கின்ற ரணக்களவெல்லையைச்சேர்ந்து ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து மேருவைப்போலத் தன்கரத்தில்விளங்குகின்ற தனுசைவளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனிசெய்து ஆயிரம்முத்தலைப் பாணங்களைப் பூட்டி வீரவாகுதேவர்சிரத்துக்குந் தோளுக்கும் மார்புக்குங் குறிகொண்டு செலுத்தியவேலையிற் சிடசிடத்த தொனிகளுடன் எரிந்து புகைந்துமேலிட்டுவருவதை வீரன்கண்டு துரிதமாய் அத்தொகைப்பாணங்களைக்கொண்டு மீறிவரவொட்டாமற் கண்டதுண்டப்படக் கண்டித்தெறிந்து போட்டு மேலும் ஆயிரந்திவ்விய பாணங்களைச் சூரன் குமாரனுக் கிலக்காகத் தூண்டியபோது கொடியபாதகனானவன் துரிதமாய் அத்தொகைப் பாணங்களைப்போக்கிச் சின்னபின்னப்படப் பறக்கடித்ததுமன்றியில் மேலும் ஆயிரம் கடோமாகிய சரங்களைக் கடிகிற் பூட்டிச் செலுத்தி வீரவாகுதேவ ரேறியிருந்த இரதத்தைப் பொடி படுத்திக் குதிரைகளை வெட்டித் தள்ளிச்சாரதித் தலையையுங் கண்டித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், இதைக்கண்டதேவர்கள் மனம்வாடித் திகைத்துப்பார்த்திருக்கும்போது வீரவாகுதேவர் சற்றும் அதருமல் பெதருமல் சிங்கராசனைப்போல மற்றொரு இரதத்திற்பாய்ந்து மண்டிபோட் டேகாந்தவராய் தமது ஒப்பற்ற காண்டீபத்திற் பதினாயிரம் திட்சணியமுள்ள கணைகளைச் சந்தித்துப்போக்கி பானுகோப னாரோகணித்திருந்த மேருவையொத்த தேரைப் பொடிப்படுத்தி அளவற்ற புரவிகளைக் கால்மாடு தலைமாடாக விழுந்து புரளச்செய்து சாரதியையும் பின்னப்படுத்தி அவன் கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவில்லையும், படாலுமென வெட்டித்தள்ளினர், இதைவானத்தில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்தில் முகமலர்ச்சியுடன் மனமகிழ்ந்து தேவதுந்துபியை முழக்கிப் பரிமளமிகுத்த கற்பகமலரைத்தூவி வாழ்த்தினர், இப்படிக்குக் களியாடலைக் கொண்டாடும் தேவர்களைச் சீறித் துரிதமாய்ப் பக்கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேர்களி னொன்றிற் பாய்ந்து வீற்றிருந்தவனாய் வில்லை மண்டலாகாரமாய் வளைத்து அதிசீக்கிரத்தில் விடநாகங்களை நிகர்த்துச்சீறித் தீயை யிறைத்தோடும் எழுநூறுபாணங்களைத் தொடுத்துக் காதளவுமிழுத்துப் பருவதாகிருதியாகப் பூரித்திருக்கும் புசங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் மார்பிற்றைக்கும்படிக்குப் பிரயோகித்து அட்டகாசஞ் செய்த காலையில் அந்தச் சரங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறித் தீயைப்பெருக்கிச் சிடசிடத்த தொனிகளைக்காட்டி அதிவேகமாய்வந்து வயிரத்தையொத்த மார்பிற் சுறுக்குச்சுறுக்கென்று பாய்ந்த முன்னிலையில் அதுபரியந்தஞ் சோபமென்பது தெரியாத வீரவரகுதேவர் சற்றுவருந்தித் தக்காநுபவத்தைக்கண்டு அதிககோபங் கொண்டவராய்ச் சூரியனைச் சிறைசெய்த இந்தபாதகன் சிரத்தைக்கண்டித்து நாய்-நரி-கழுகு-பருந்து-காக்கைக்கு விருந்திடுகின்றேனென்றுயமனைப்போலவும் காலருத்திரனை நிகர்த்தும் உருத்துச்சீறித் தமது வீரவில்லிற் குரூரமாகிய பதினான்கு வயிரவாளிகளைச் சந்தித்து அபிமந்திரித்துத் தூண்டிப் பானுகோபன் கரத்தில் மந்தரகிரிக்கொப்பாகப் பாரித்துவிளங்கி யிருந்த வில்லைக் கண்டித்து மேலுங் கரவேகமாய் ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களைப்போக்கிப் பகைவன் ஆரோகணித் திருந்த நவரத்தினமயமாக அலங்கரித்திருக்கின்ற, தேரை வண்டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை முதலிய உறுப்புகளனைத்தும் சின்னபின்னப்பட் டிறையும்படிக்குக் கண்டித்து அதிற் பூண்டிருந்த புரவிப்பந்திகளைத் தலை-கால்-வால் பின்னப்படத் தறித்துத் தேர்ப்பாகனையும் நிலத்திலுருள வெட்டித்தள்ளியுங் கோபந்தணியாதவராய் விஷத்தொகையலிட்டுக் கூர்மையாய் சொலித்திருக்கின்ற நூறுகணைகளைக்கொண்டு அவுணராசபுத்திரன் தரித்திருந்த வயிரக்கவசத்தைப் பொடிப்படுத்தி மார்பையும் பிளந்து வாயிலைப்போலத் தோற்றச்செய்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்த வீரன்மனவுறுதியை யென்னசொல்வேன் உதிரப்பிரவாகமாய்ப் புண்பட்டிருக்கின்ற காயத்தை எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாதவனாய் வருந்தி யிளையாமல் திடசித்தத்துடன் வீரசிங்கத்தைப்போலப் பக்கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேரிற் பாய்ந்தகாலையில் வீரவாகுதேவர் கரவேகமாய் ஆயிரம் அர்த்த சந்திர பாணங்களைப் பிரயோகித்து பிளந்திருக்கின்ற மார்பின் மூலமாக உருவிமுதுகிற் கட்டியிருக்கின்ற அட்சயத் தூணிரத்தை யறுத்தெறிந்தபோது பானுகோபன் மனந்தளர்ந்து இந்தசூரனைவில்வித்தையின் முயற்சியினால் வெல்வது மிகவுமரிது இனியென்னசெய்வோமென்று சற்றுயோசித்து ஒருதுணிவைக் கொண்டவனாய்த் தனக்குப் பூர்வத்திற் றேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற மோகனாஸ்திரத்தைக் கரத்திற்கொண்டனன், சவுனகாதிரிஷிகளே! அதன்மகிமைகளைச்சொல்லக்கேட்பீராக.—எத்தகைய வீரபராக்கிரம சாலிகளின்மீதிற் செலுத்தப்படுமாயினும்நெருங்கியவுடன் அவர்கள்பஞ்சேந்திரிய நிலைகளைப்பேதித்து அறிவையழித்துப் பிரேதத்தைப்போலச் சோபித்துக் கிடக்கச்செய்யவல்லது இத்தகைய சிறப்புள்ள படைக்குத் தூபதீப நைவேத்திய விதிகளை மானசபூசையில் நிறப்பிமந்திரத்தை உச்சரித்து தேவாஸ்திர

மே துரிதமாகப்போய் ஜன்ம வயிரியாகத்தோன்றி வருத்துகின்ற அதனையும் அவனைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களறிவைப்போக்கி வாட்டித்திரும்பக்கடவாயென்றுபோற்றிச் செலுத்திய காலத்தில் அந்தவெற்றிப்படையானது உக்கிராகாரமாகக் கோபித்து ஒற்றை வண்டிலையுடைய தேரில்விளங்கிக் கிரணங்களைப் பரப்பி உலகங்களை மகிழச்செய்தலாவும் சூரியனொளியையடக்கிக் காடாந்தகாரமாய் இருளைப்பெருக்கி பூமியிலிருக்கின்ற பல்லுயிர்களும் நடுநடுங்கித் தெளிவில்லாமல் அந்தகனைப்போல மயங்கிவாடித் தத்தளிக்கத்தக்கதாகச்சீறி நகைத்துக்கொண்டுவரும் மோகனாஸ்திரத்தின் மகிமைகளையும் வலியையும் பூதப்படைகள் கண்டவுடன் துக்கசாகரத்தி லழுந்திப் பயப்பிராந்திகொண்டு மனந்திடுக்கிட்டு வாடிமூர்ச்சித்தனர், அவர்களுக்குத்தலைவராக விருந்த வீரர்களும் பித்தனைப்போல மதிமயங்கித் தேரைவிட்டு நிலத்தில் விழுந்து சோர்ந்தகாலையில் வீரவாகுதேவருக் கிளையவராகிய எண்மரும் தங்கள் மேல் வீறிவருகின்ற பகைவன் பாணத்தைத் தடுக்கவகையற்றவர்களாய்க் கரத்திற் பற்றியிருந்தவிற்களையும் பாணங்களையும் சோரவிட்டுக்களைத்துவிழுந்தனர், இவ்விதமாயைகளைப் பெருக்கி மோகனப் படையானது சீறிவருகின்றகாலையில் வீரவாகுதேவர் இந்தப்படையை எந்தப்பாணத்தினால் வெல்லலாகுமென்று யோசித்து யாதுந்தோற்றாமலிருக்கின்றபோது பூர்வத்தில் ஆலகாலவிஷம் பரந்து வந்ததைப்போலச் சகலரும் புகழத்தக்க மோகனப்படையானது வேகமாய்ப்பாய்ந்து வீரவாகுதேவர் உணர்வை யழித்துத் தள்ளியது, சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதமாக எண்மரும் இலக்ஷரும் சேனைத்தலைவர்களும் வாடிக்கிடப்பதையும் அவுணவீரர்வாசமாகவிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திர புரியைக்கலக்கி ஜயசாலியாகத் திரும்பிய வீரவாகுதேவர் நிலைக்கண்பட்டு கற்றூணைப்போலச் சோர்ந்திருப்பதையும் சூரிய காதகனாகிய வீரன்கண்டு மனக்கவலை யொழிந்து மகிழ்ந்தவனாய் என்னுடனெதிர்ப்பவர்க ளொருவருமில்லாமற் சகலரையும் வென்றேனென்னும் விருப்பினால் மேருவைப்போலப் புசங்கள் வளர்ந்தோங்க மதயானையைப்போலக் கம்பீரமாய் நின்று நகைத்து ஜயவுற்சாகத்துடன் ரணக்களத்திற் றிரிந்து பார்த்துச் சண்டைமுனையில் வெல்லுதற்கரிய புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவரும் மற்றபடைத்தலைவர்கள் பூதசேனைகள் சோபித்திருக்கின்றனர், காலதாமசஞ் செய்யாமல் இனியென் வில்வன்மையினால் இவர்களைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டிக்கொல்லக்கடவேனெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டு தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு மணிகள் சத்தித்திருக்கின்ற பாரித்த வில்லை வளைத்துச் சங்கோப சங்கமாகிய திவ்வியபாணங்களைச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிந்து ரணக்களமெங்கும் நெருங்கி விழுந்துகிடக்கின்ற பூதசேனைகள் முதலானவர்களைச் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்தும் சின்னபின்னமாகக் கண்டித்தும் இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்து வருகின்ற காலையில் நடந்தசெய்திகளைச்சொல்லக்கேட்பிராகப் பாசறைவிட்டிற்பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலாகிய தேவர்கள் போற்றிச் சூழ்ந்திருக்கநவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த சரவணபவன் தன்னை நீங்காமற் காத்திருக்கும் வீரவாகுவும் மற்றதுணைவரும் பூதப்படைகளும் கேடுபடாத மயக்கத்தைப்பெற்றுச் சத்துருவினாற் படும் பாதைகளைத் திருவுளத்திற் றெரிந்தவராய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் பரிபூரணமாய் நிறைந்து நடிப்பிக்கும் பெருமையையுடைய சிவ சுப்பிரமணியதேவர் அதிசீக்கிரத்தி[illegible]லவலிமைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற மோகனாஸ்திர [illegible]ச் சிருஷ்டித்து அந்தப்படையைப்பார்த்து இவ்வனுக்கிரகத்தைச் செய்வதாயினர், போர்க்களத்திற்பகைவன்செய்தவஞ்சகத்திற்பட்டுமயங்கிக் கிடக்கின்ற நமதுதுணைவர் படைத்தலைவர் பூதச்சேனைகள் மையலைப் போக்கிப் பழையபடிக்குத் தெளிவுபெறச்செய்து கொடியபாதகனாகிய பானுகோபன்செலுத்திய பாணத்தின் வலியையழித்து மீளக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டுப் போக்கிய தட்சணத்தில் அப்படையானது வானத்தி லெழுந்து கோடி சூரியப்பிரகாசமாக விளங்கி அதிகமகிமைகளைக்காட்டி நடந்து மதிமயங்கி ஒருவர் மீதொருவராக விழுந்து அசைவற்றுக்கிடக்கின்ற விசாலமாகிய ரணக்களத்தை நெருங்கிய மாத்திரத்திற் கொடியமனதையுடைய பானுகோபன் தூண்டிய மாயப்படையானது திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கித் தன்வல்லபத்தினாற் சிவசுப்பிரமணியதேவர் சேனைகளுடைய அறிவைக்கலக்கி மயக்கியிருந்த மாயைப் பெருக்கனைத்தினையும் கிரகித்துக்கொண்டு இனிசற்றுநேரம் இவ்விடத்தி லிருப்போமாகில் மோசம் நேருமென்று துரிதமாய்ச் சிவகணங்களிருக்கின்ற வெல்லையைத் தாண்டிப் பானுகோபனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்தது, சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதமாய்மாயப்படையானது தன்வலிகுன்றிக் குறைந்து மீண்டகாலையில் புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய வீரவாகுதேவருந் துணைவர் இலக்ஷர் படை வீரர் பூதசேனைகளுடன் மயக்கத்தை நீங்கித் தெளிவுண்டாய் முன்னினும் பதின்மடங்கு வலிபெற்றெழுந்து கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் ரணக்களத்தில் உலாவியிருக்கின்ற சண்முகதேவர்செலுத்திய மோகனாஸ்திரத்தைத் தரிசித்த மாத்திரத்திற் சந்தோஷ சாகரத்தில் முழுகிக்கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு ஜயஜயபோற்றி போற்றி யெனத்துதித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருகப்பலவிதங்களில் வாழ்த்தித் துன்மார்க்கனாகிய பானுகோபன்செலுத்தியமாயப்படையினாற் சோர்ந்து கிடந்த நாமெல்லோரும் இந்தப்படைக்கரசின் பெருமையினால் தெளிவுபெற்றெழுந்தன மெனத்தெரிந்தவுடன் சகலவீருப்புகளுமடங்கி யொடுங்கிமெய்ப்பத்திவிளங்க இதனை யோசிக்கின்றனர், பகைவனால் நாமெல்லோரும் புத்திமயங்கிச் சோர்ந்த காரணத்தைப் போதநாயகனாகிய குமாரதேவர் திருவுளத்திற் றெரிந்து கிருபை கூர்ந்தவராய் நமது மையலையொழித் திரட்சிக்கும் பொருட்டு இந்தத் தெய்வீகப் படையைச் செலுத்தினரென நிதானித்துப் பன்னிருபுயாசலங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாததாமரைகளைச் சிந்தித்துப் போற்றிப் பயபத்தியுடன் திக்குநோக்கித் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துக் கீர்த்தன்குணாதிசயங்களை வாழ்த்தி அஷ்டதிசைகளும் செவிடுபடத் தக்கதாகத் துதித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றபோது மோகனாஸ்திரமானது ரணக்களத்தைவிட்டு மின்னலைப் போலச் சடுதியிற் றிரும்பி குமார சுவாமியாரிடத்திற் சேர்ந்தது, சவுனகாதிரிஷிகளே, பாலசுப்பிரமணியர் கிருபா கடாட்சத்தினால் மையலையொழிந்து உணர்ச்சி பெற்றெழுந்த பூதப்படைகளானது சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச்செய்துக்கொண்டு வீரங்களைப்பேசிக்கரங்களைப்பிசைந்துமோசக்காரன்வஞ்சகன்இவனைவிடலாகாதுஅடியுங்கோள்கட்டுங்கோள்கொல்லுங்கோளென்றுசீறிக்கோபாவேசங்களுடன் சண்டைகொடுக்கமேலிட்டுநடக்கின்றதருணத்தில்வீரசிங்கத்தையொத்தஜயசாலியாகியவீரவாகுதேவர் பகைவன்வஞ்சகத்திலகப்பட்டுமயங்கியிருந்தமானமுங்கோபமும்மனதைவருத்தருத்திராகாரமாகக்கோபித்து இதை யெண்ணுவதாயினர், இந்தச்சத்துருவானவன் ஒருவஞ்சகப்படையின்பெருமையினால் நம்மெல்லோரையும் மயக்கி வீறியிருக்கின்ற கருவத்தை இந்தநிமிஷத்தில் வாட்டிக்கொன்று கோபந்தணிவேனென நிதானித்து தமக்குப்பா

லசுப்பிரமணியதேவர் கொடுத் திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்
தைத் தொடுக்கவினைந்து கரத்திலெடுத்தபோதுபானுகோபன்
அப்படையின் பெருமிதங்களைமதித்து இதனை நினைப்பதாயின
ன், தேவதேவோத்தமனாகிய சிவகுமாரன்செலுத்திய மோக
னாஸ்திரம் ஜகச்சோதிமயமாய் வானவழிக்கொண்டு வந்ததை
யும் அதற்குமுன் வீறியிருந்த தன்படையின் வல்லபமடங்கி
யொடுங்கித்திரும்பி விட்டதையும் கோபாவேசத்துடன் வீர
வாகுதேவர் யத்தனித்திருப்பதையும் திஷ்டாந்தமாகக்கண்ட
னம் இனிநம்மா லாகவேண்டுவ தென்ன விருக்கின்றதென்று
மனத்தளர்ச்சிகொண்டு வீரபராக்கிரமசாலியாகிய கந்தசுவா
மியின் துணைவன்மீதிற் கோபித்துச் சண்டைகொடுக்கப்போ
க மனமில்லாமற் ஜயவுற்சாகத்தையும் வீரத்தையும் புயவலி
மையையும் மறந்து துக்கசாகரத்திலமூர்ந்தி மனவாட்டத்துட
ன் நினையாத எண்ணங்களையோசிப்பதாயினன். சிலநேரத்தி
ற்குமுன்னம் என்பாணவலிமையினாற் சத்துருக்களனைவரையு
ம் மதியைமயக்கிப் பிரேதங்களைப்போல ரணக்களத்திற்கிடத்
தினேன் உடனே முன்னினும் அதிகவீறுப்புடனெழுந்து வளை
ந்துகொண்டு கொடியபோரைச்செய்ய உத்தேசிக் கின்றனர்,
பரமசிவகடாட்சம் இப்படிக்கிருக்குமாகிற் றனிமையில் நிற்கி
ன்ற என்னால் இனிமுடிக்கத்தக்க காரியமென்னவிருக்கின்றது
அப்படிக்கல்லவென்று இன்னமும் சிலதந்திரங்களைக்கொண்டு
போராடுவோமென்று நினைந்தபோதினும் நமது பகைவன் க
டைப்பிடியாக விருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்
கநினைந்து கரத்திற்கொண்டிருக்கின்றார் இனிமந்திரபூர்வகமா
கச் செலுத்துவானாயிற் றடையில்லாம லென்னைக்கொன்று பி
ராணனை யுண்டுபோகும் இதைத்தடுத்துப் போராடி ஒருவிதஜ
யத்துடன் திரும்பலாமென நினைப்பேனாகில் சிவபிரான் முன்
னங் கடாட்சித்திருக்கின்ற பாசுபதத்தைக்கொண்டு வராமல்
இந்தப்போரைச் சுலபமாகவெண்ணி வந்துவிட்டேன் மற்றெ
ந்தத்தந்திரத்தினாலும் இந்தத்அஸ்திரத்தைவெல்வதரிது இவன்மிகவு
ம் பலாட்டியனாகவிருப்பதாற் றுரிதமாய் நகரத்துக்குப் போ
ய்ப் பாசுபதாஸ்திரமுதலிய தெய்வபாணங்களனைத்தையுஞ்சே
கரித்துக்கொண்டுவந்து இவனை ஜயிப்பது உத்தமமாகவிருக்கி
ன்றது சற்றுநேரந்தாழ்ப்போமாகில் மோசம்வரும் இவையல
ன்றியில் வேறொரு உறுதியைக்காணேனெனத் தீர்மானித்துப்
பானுகோபன் தட்சணத்திலொரு மாயமந்திரத்தை உச்சரித்து
அதன்முயற்சியினால் அரூபியாய் நவரத்தினமயமாக விளங்
கிக்கொண்டிருக்கின்ற தன்தேரைவிட்டு வானத்திற் பாய்ந்து
மேகவடிவாய் அதிசீக்கிரத்தில் மயேந்திரபுரியைச் சேர்ந்தன
ன், இதைக்கண்டமாத்திரத்திற் றப்பியிருந்த இராட்சதர்கள
னைவருந் திகைத்து மனவாட்டத்துடனோடிப்போனார்கள், இ
ச்சம்பவங்களை வானத்திலிருந்த தேவர்கள் பார்த்து உத்தரிய
ங்களை மேலெறிந்து முதல்நாள் ஜயம் நம்மது நம்ம தென்று
கூவிக்கூவித் துள்ளிச் சந்தோஷசாகரத்தில்மூழ்கி இனிமேலு
ம் வீரவாகுதேவருக்கு வெற்றியுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்
த்தி ஓ, வீராதிவீரனே! சூரன்குமாரன் உமது சவுரியபராக்
கிரமத்துக்குத் தாபரித்து நிற்கமாட்டாமல் வானவழிக்கொ
ண்டோடி நகரத்தில்மறைந்தனன். அந்திப்போதும் நேர்ந்தது
நாளையத்தினம் வருவானாகில் விட்டுவிடாமல்மடக்கிச் சாடிக்
கொன்று எங்கள் மனவருத்தத்தைப் போக்கவேண்டுமென ப
ஞ்சகற்பகமலர்களை வாரிவாரியிறைத்தார்கள், இதுநிற்கப் பா
னுகோபன் ஜயசாலியைப்போல வில்லைக் கரத்திற் கொண்
டு நின்றதையும் பின்பு மாயமாய் வானத்தில் மறைந்து போ
னதையும் வீரவாகுதேவர்பார்த்துப் பாதகன் தப்பித்துக்கொ
ண்டுபோய் விட்டனனென்கின்ற கோபாவேசத்துடன் கட்டு

ப்பட்ட மதயானையைப்போலவும் காலாந்தகனுக்கொப்பாகவு
ம் சீறிநிற்கின்றகாலையில் இக்காரணங்களைத் தெரிந்த துணைவ
ரும் இலக்ஷரும் பூதவீரர்களும் பாதகன்வஞ்சகன்வலியற்றோ
டினான் நாமெல்லோரும்போய்ச் சண்டாளனைத் தேடிப்பிடித்
துக்கட்டிக்கொண்டு வருவோமென் றெத்தனப்படுவதை வீர
ன்கண்டு தம்பியர் முதலானவர்களை அருகிலழைத்து இதனைச்
சொல்லுவார், பேடியைப்போல மானாபிமான மில்லாமல் ம
ரணபீதிகொண்டோடிப்போன சத்துருவைத்தொடர்ந்துகொ
ல்வது வீரருக்கடுக்குமோ! மேலும் ஜயப்பிரதாபமாகவுமிரா
து ஆதலாற் போரைவிரும்பி யின்னமொருதரம் வருவானாயி
ல் முன்பின்பாராமற் சத்தியமாய்க்கொல்வேன் இனி கோபந்
தைத் தணிவீர்களென வீரன்பேசிய நீதிமார்க்கங்களிற் கட்டு
ப்பட்டு நல்லது எங்கே தப்பிப்போகின்றான், நாளைக்கேமுடித்
துப்போடுவோமெனச் சம்மதித்திருந்தனர். இந்த ஜயத்தைக்
கண்ட பூதப்படைகள் சந்தோஷமிகுதியினாற் பருவதங்களைப்
போலப் பூரித்திருக்கின்ற கரங்களைக்கொட்டிக்கூத்தாடி அண்
டங்களதிர ஆர்ப்பரித்துக் களித்திருந்தனர், அக்காலத்திற் சூரி
யபகவான் அஸ்தமானகிரியைச்சேர்ந்த தெப்படிக்கிருந்ததென்
றால்இன்றையதினம்போர்முடிந் தது இனிசண்டைநடக்கப்போ
கிறதில்லை ஜன்மப்பகைவனாகிய பானுகோபன் வலியிழந்தோ
டினான், வீரவாகுதேவர் சேனைகளுடன்பாசறையைச்சேர்வா
ர், நாமும் இரவுமுற்றுஞ் சவுக்கியமாகவிருந்து நாளைக்கு வந்
து சண்டையைப் பார்ப்போமென்றெண்ணி மறைந்ததைப்
போலவும் செவ்வானமும் அதனிடையில் நட்சத்திரங்களும்
விளங்குவதைப்பார்க்குமிடத்தில்லட்சுமிவாசஞ்செய்யுஞ்செந்
தாமரைப்புஷ்பத்தைப்போன்றும்அதனிடத்திருந்திறையும்முத்
துகளைநிகர்த்துக்காட்டவும்சந்திரனுதயஞ்செய்ததைப்பார்க்கு
மிடத்தில் தாருகாவனரிஷிகள் சிவபிரானிடத்திற் கோபித்துச்
செலுத்திய நகுவெண்டலையைப்போலத்தோற்றியது, இவ்வி
தச்சிறப்புகளைக்காட்டும் அந்திப்பொழுது நேர்ந்த மாத்திரத்தி
ல் துணைவர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர்கள் பூதச்சேனைகள்சூழ்ந்
துபோற்றிவரத்தக்கதாக புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீர
வாகுதேவர் ரணபத்திரகாளி நடித்திருக்கின்ற போர்க்களத்
தைக்கடந்து ரணபேரி - ஜயபேரி - வெற்றிச்சங்கமுதலிய வா
த்தியங்கள் ஜயம் ஜயமென்று முழங்கிவரப் பாசறையைச்சே
ர்ந்து தேரைவிட்டிறங்கித் துணைவர்முதலியோர் பின்தொடர்
ந்துவரச் சபாமண்டபத்தைக்கண்டு பிரமன், விஷ்ணு, தேவே
ந்திரனாதியர்போற்றிச் சூழ்ந்திருக்கச் சிங்காதனத்திலெழுந்த
ருளியிராகின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவரை நெருங்கிச் சேவித்
துக் கரங்களைக்கூப்பிநின்று தான் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தது
ம் பானுகோபன் கணக்கிறந்த சயின்னியங்களுடன்வந்துகொ
டியபோரைச்செய்து கடையிற்புறந்தந்தோடியதையும் சவிஸ்
தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டதனைத்தையும் பாலசு
ப்பிரமணியதேவர் விரும்பிக்கேட்டு பரிவாய்ச் சகோதரனே?
யின்றையதினம் பானுகோபனுடனெதிர்த்து அரிய சண்டைக
ளைச்செய்தபடியால் மிகவும் வருந்தினை உன்துணைவர் முதலா
னவர்களுடன் இருப்பிடங்களைச்சேர்ந்து சவுக்கியமாக யிருக்
கக்கடவாயெனத்திருவாய்மலர்ந்தபோதுசெலவுபெற்றுக்கொ
ண்டு வெளிவந்து பூதசேனைகளை அவர்களுக்குரிய இடங்களிற்
செலுத்தித் தாமும் மற்றவீரர்களுடன் விடுதிகளிற்சேர்ந்தன
ர், சவுனகாதிரிஷிகளே? இனி மகதயிஸ்பரியச் செல்வத்தை
க்கொண்டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியில் நடந்த செய்திக
ளைப் பேசுவோமென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கின
ர், வீரகாளி பரணிபாடிக் களித்துலாவுகின்ற போர்க்களத்தி
ல் வீரவாகுதேவருக் கழிந்தோடிய பானுகோபன் மனதில் அ

ளவற்ற துக்கமும் பழியும் மானமும் நிறைந்து பாதித்துவருத்தத் தனக்குரிய இராசசின்னங்களனைத்தையும் இழந்தவனும் இராஜாதிராஜன் வீற்றிருக்கின்ற நகரத்திற்போகாமற் றுன்வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையைச்சேர்ந்து ஊனமடைந்தவனைப்போல வருந்தித் தலையைக்கவிழ்ந்து மந்திரிபிரதானிகளுடன் கலந்து வார்த்தையாட மனமில்லாமலும் சேனைத்தலைவர்களையழைத்து மேல்நடக்க வேண்டிய காரியங்களுக்குக் கட்டளையிட நினையாமலும் சபாமண்டபத்திற்போய் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்திலிருந்து அரசுசெலுத்த வேண்டாமலும் அரம்பை - ஊர்வசி - திலோத்தமை - மேனகை முதலாகிய தேவகன்னியர் மயிலைப்போல நடித்துங் குயிலையொப்பத் தேவகானங்களைப்பாடுவதையுங் கண்டுகளிக்க விரும்பாமலும் இரதிக்குச் சமமாகிய சுந்தரமுள்ள தேவியர் முகாரவிந்தங்களைப்பார்த்து இன்சொற்களைப்பேசி ஆலிங்கனஞ்செய்யுங் வியாபகத்தைக் கொள்ளாமலும் ஊடியிருந்தமங்கையரைத் திருத்தியடைவிக்கக்கருதாமலும் சப்பிரகூட மஞ்சத்தினிடத்திற்பள்ளிகொள்ளவிஷ்டமில்லாமலும் நித்திரையைவெறுத்து இரவுகழிந்து சூரியனுதயமானவுடன் சதுரங்கச் சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய வேலைத்தாங்கியிருக்கும் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளையும் வீரவாகுதேவர் முதலிய படைவீரர் பூதகணங்களையும் மடக்கிக்கொண்டுகொடியபோரைச்செய்து சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துவெல்லுகின்றதற்கு வேண்டிய தந்திரவுபாயங்களை வேறொருகியாபகங்களுமில்லாமல் ஆராய்ந்துகொண்டு தாமரையிலையிற் பட்டலையும் நீர்த்துளியைப்போல மனம்நிலைபெறாமல் கவலைகொண்டு வருந்தியிருந்தனன், இவ்வித சவுக்கியத்திற் பானுகோபனிருக்கின்றகாலையிற் சமர்க்களத்தில் நடந்த விசித்திரங்களையெல்லாம் பார்த்திருந்த தூதர்கள் வேகமாயோடிவந்துபட்டணத்தைச்சேர்ந்துஇராஜாதிராஜனாகியசூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்றநகரத்திற்போய்ச் சக்கிரவர்த்தியைக்கண்டுசேவித்துகரங்களைக் கூப்பி முகப்பொலி வழிந்து மனவாட்டத்துடன் இதனை விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனர். அகண்ட மண்டலா தீஸ்பரனே கேட்டருள்க, தேவரீர் திருக்குமாரன் பலவெள்ளஞ் சேனைகளுடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து வெற்றிமாலைபூணும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுடனெதிர்த்து அகோரவயுத்தங்களைச்செய்து ஜயசாலியாகிய துணைவர் இலக்ஷர் படைவீரர் பூதச்சேனைகளுடன் சின்னபின்னப்படவாட்டிக் கடையிற் றனியனாய் இவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான், அப்படிக்குத் திரும்புவதற்குச் சிலஹேதுவுண்டோவென்னமோ அடியோங்களுக்குப் பூர்த்தியாகத்தோற்றவில்லை இதன்காரணங்களை விசாரணை செய்யுமிடத்திற் றேவரீர்சித்தத்துக்கு விசிதமாகும் பானுகோபன்திரும்பியபின்பு மின்னலையொப்ப விளங்குகின்ற வேலாயுதக்கடவுள்தூதனும் சேனைப்பெருக்குடன் துணைவர் முதலானவர்கள் போற்றிவர ஜயவுற்சாகத்துடன் ஜயபேரி மங்கலவாத்தியங்கள்முழங்கத்தக்கதாகப் பாடிவீட்டைப்போய்ச்சேர்ந்தான்,இதனைநாங்கள்பார்த்துவந்தோமென்றுவேவுக்காரர்குறிப்பாகச்சொன்னதைச் சூரன்நிதானித்துப்பார்த்துச் சத்துருக்களுடன் போர்செய்து வெல்லத் திராணியில்லாமல் தன்குமாரன் திரும்பிவிட்டதைத் தெரிந்துகொண்டமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் வெப்பமடங்கிப் பதுங்குவதாகக் கோபங்கொண்டு விழிகளிற்றீயெழப் பார்த்து புகையும் அனலும்பெருகப் பெருமூச்செறிந்து நகைத்து இதனைச்சொல்லுவான், துணைவரையும் பிள்ளைகளையும்படைத்தலைவரையும் மிகவும்பிராணபதமாகவிருக்கின்ற சுற்றத்தாரையும் நம்பி இப்படிக்கொத்த கடினசண்டையை வெற்றிபெறச்குறித்தனுப்பலாகாது இதைமுன்னமே தீர்க்காலோசனைசெய்து தகுந்த பிரயத்தனங்களைச்செய்யாமற்போனேன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டியுகங்களாக எதிரின்றி அரசுசெலுத்திவந்தேன் அப்படிக்கொத்த கீர்த்தியுள்ள இந்தஅவுணமரபுக்குஇக்காலத்திலொருகுற்றம்வந்துநேர்ந்தது இனி ஒருவரையும்நம்பிப்போருக்கனுப்பமாட்டேன் பாற்பெருக்கத்திற் பிரைகுத்தியதைப்போல இந்தப்பழிப்புரையைச் செவிகளிற்சுடும்படிக்குக் கேட்கலாச்சுது ஆதலால் அளவற்ற ரதகஜதுரகபதாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு நாளையத்தினம் நானே போய்ச் சிவகுமாரனாகிய கந்தனையும் அவனைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற வீரர்களையும் மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடி துரத்திவிட்டு ஜயவுற்சாகத்துடன் திரும்பக்கடவேன் தூதர்களே பதலமாய்காத்திருக்கக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற்சேவித்துவெளிவந்திருந்தனர், அதன்பின்பு சத்திராதிகளைவென்று கீர்த்தியைநாட்டவேண்டுமென்கின்றகியாபகத்துடன் அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளை நினைந்துநினைந்து மற்றகாரியங்களை மறந்தெப்போபொழுதுவிடியப்போகின்றதென்று எதிர்பார்த்து நித்திரையையிழந்து மனந்தாபரியாமல் அலைச்சற்பட்டு எண்ணுதெல்லாமெண்ணியெண்ணிச் சூரபதுமன் வருந்தியிருந்தனன், அவ்விரவானதொழிந்து சந்திரன் மறைந்து நட்சத்திரங்கள் மழுங்கிப்போனதெப்படிக்கிருந்ததெனில், எதிர்ந்தசத்துருக்களைச்சின்னபின்னப்படவாட்டி ஜயம்பெறநினைந்திருக்கின்ற சுத்தவீரர்களுக்கு நீடித்தும் வீரமற்ற ஹிருதயத்தையுடையவர்களுக்குக் குறுகியும் அவ்விரவு தோற்றவும் தம்பதிசமேதராகவிருப்பவர்களருகினும் நிற்கமனமில்லாமற் றங்கள் மனதுக்கினிய மங்கையரைத்தேடித் திரிகின்ற காமுகரைப்போலக்கழிந்தும்தென்திசையைப் பரிபாலனஞ்செய்திருந்த இரவென்னும் அரசனானவன் பகற்கிறைவனாகிய சூரியன் கிரணகாந்திகளை விரித்துவர யத்தனித்திருப்பதைக் கண்டமாத்திரத்திற் சந்திரனென்னும் குடையானது முன்போக நட்சத்திரக்கூட்டங்களாகிய சேனைகளுடன் ஓடிப்போனதைப்போலமறைந்தும் இருளென்னும்பகையைக் கணவனாகிய சந்திரனானவன் கரத்தினால் நீக்கிப்புணர்ந்தின்பமுற்று நீங்கியகாலத்திற் சூரியன்வருவானெனத் தெரிந்து நாணத்தினால் முன்னிகழ்த்தியிருந்த இருட்படாததை யுடுத்திக்கொண்டு இரவென்னுங்கன்னிகை யோடிப்போனதைப்போலவும் இராத்திரிகாலங்கழிந்தது.

இரண்டாநாள்சூரபதும னுயுத்தப்படலம்.

வாரீர்சவுனகாதிரிஷிகளே இப்பிரகாரம் இராக்காலம்நீங்கிச் சூரியனுதயமானதெப்படிக்குக்காட்டியதென்றால் இராகுகேதுவென்னும்பாம்புகள் விழுங்கி யலைப்பதையொழிந்து களித்திருக்கும்படிக்கு நினைந்து அரியதவங்களைச்செய்து மகாவிஷ்ணுவின் கடாட்சத்தினாற் சந்திரன் சங்கமாய் முன்செல்லவும் சூரியன்சக்கராயுதவடிவுகொண்டு வெளிப்பட்டதைப்போல உதயஞ்செய்தனர், இவ்விதமாகச் சூரியன் கீழ்த்திசையிற் றோற்றுவதற்குமுன்னம் சூரபதுமன் நவரத்தினமயமாகிய அம்சதூளிகாசயனத்தைவிட்டெழுந்து ஸ்நானபான முதலிய நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பரிசனங்கள் குடைகள் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் முதலாகிய இராஜஉபசாரங்களைச் செய்துவரத்தக்கதாக அரண்மனையைக் கடந்து நவரத்தினமயமாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபாமண்டபத்திலெழுந்தருளி மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள்முதலியசகலரும் பணிந்துபோற்றச் சிங்காதனத்தில் வீற்

திருந்தவனாய்த் தன்குமாரன் நேற்றையத்தினம்பெற்றுவந்த
அபஜயத்தையும் அதனாலுண்டாகும் பழிப்புரையையும் நினை
ந்துமனதிற்கோபாக்கினிபெருகப் பெருமூச்செறிந்து இனிசண்
டைசெய்ய யாரையும்செலுத்தமாட்டேன் சேனைகளைக்கூட்டி
க்கொண்டு நானேபோய்ப் பகைவர்கள் வலியையும் வீரத்தை
யும்வாட்டி வெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவேனென நிச்சயித்
து எக்காலத்திலுமழியாதகீர்த்தியைப்படைத்திருக்கின்ற சூர
பதுமனானவன் தனக்கெதிரில் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுநிற்
கின்ற தூதர்களிற் கோடானகோடி பேரைக்கூவிச் சத்தசாகர
ங்களின் மத்தியிற்றோற்றும் தீவுதீபாந்திரங்களில் வாசமா
யிருக்கின்ற நமது சேனைகளனைத்தையும் இந்த நிமிஷத்திற்கூ
ட்டிக்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டவுடன் ம
காபாக்கியமென்று வணங்கிப்போய் இராட்சதவீரர்களிருக்
கின்ற விடங்களைச் சேர்ந்து இராஜபரமேஸ்பரன் பணிவிடை
யைச் சொன்னமாத்திரத்திற் போர்கிடைத்ததென்றும் மன
உற்சாகங்களுடன் இரதகஜதுரக பதாதிகளாகிய நால்வகைச்
சேனைகளுஞ் சேர்ந்து நூறாயிர வெள்ளத்தொகைகொண்டச
யின்னியங்கள் வெளிப்பட்டு சூலம் - கணிச்சி - தண்டம்-தோ
மரம்-குலிசம்-கப்பணம் பிண்டிபாலம் - சக்கரம் - கேடகம்-
குந்த முதலான படைகளையும் பாரித்த விற்களையும், கொடிய
பாணவிதங்களையும் அபரிமிதமாகத் தாங்கிக்கொண்டு நடக்கு
ம்போது அவர்களுக்குத்தலைவர்களாகிய அவுணவீரர்கள் சர்
வாயுதபாணிகளாய்ப் பாரித்ததேர்களில் வீற்றிருந்து போற்றி
வருகின்ற காலையில் அச்சுமையைத்தாங்க மாட்டாமல் பூமி
யானது நெளிந்து நெளிந்து தத்தளிக்கவும் ஆதிசேஷன் ஆயி
ரஞ் சிரங்களும் வருந்தித்தாங்கி விஷங்களை கக்கிக்கொண்டு
பரதவிக்கவும் இவர்கள் ஆரவார ஓசையினாற் றிசைகள்செ
விடுபட்டுத் தியங்கவும், அக்காலத்திலெழுந்ததூளிபடலமான
து படிந்து சத்தசாகரங்களும் சேறாய்க் கலங்கவும் ரணபே
ரி ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம் சின்னமுதலிய போர்ப்பறைகள்
அண்டங்களதிர முழங்கவும் வெண்பட்டுக் குடை கொடி து
வசங்களெங்கும் நிறைந்து நிழலைச்செய்து வரவும் தேர்க
ளோடுங் கெற்கரத் தொனிகளினாலும் மதயானைகள் வீறிடுமு
ழக்கத்தினாலும் குதிரைகள் கனைப்பின் சத்தத்தினாலும் தேவ
ர்கள் திகிற்பட்டு என்னவிளையுமோவென்று நடுநடுங்கிவாட
வும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் பெரும்புறக்கடலைப்போல எ
ங்கும்பரந்து வீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து சமுத்திரகோ
ஷ்டமும் நாணும்படிக்கு வாத்தியங்களை முழங்கி ஆர்ப்பரித்த
னர், அக்காலத்திற் றூதர்களோடிச் சபாமண்டபத்திலிருக்கி
ன்ற சூரபதுமனைப்பணிந்து இராசாதிராசனே சேனைகளனைத்
தும் வந்து சேர்ந்ததென விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில்
மகாசபையைக்கடந்து வெளிவந்து மகம்மேருவுக்குச் சமமா
கப் பலநிலைகளைப் பெற்றோங்கி யிருக்கின்ற நவரத்தின மய
மாகிய கோபுரத்தின் மீதிலேறிச் சக்கிரவர்த்தியானவன் நா
லுபக்கங்களிலும் விழிகளைப் பரப்பிச் சூரியக்கிரணங்களும்பா
யவிடமில்லாமல் நெருங்கிச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்க
ளைச் செய்துக்கொண்டு பட்டணத்தைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சே
னாசமுத்திரத்தின் பெருக்கைப்பார்த்து மனதைவாட்டி யிருந்
தவருத்தங்களையொழிந்து வாகுவலையங்கள் தெறித்து நவர
த்தினங்களும் பலதிசையிற் சிதறும்படிக்குப் புசங்கள் பூரித்
தோங்கவும் சத்துருக்க ளனைவரையும் வெற்றிகொண்டவனை
ப்போலச் சரீரம் விம்மிக் களித்து விழிகளுக்களவுபடாமற் ச
ருவசங்காரகாலத்திற் பெருகும் வெள்ளத்தைப்போல நிற்கி
ன்ற வீரர்கள் பெருக்கத்தை; மனத்திருத்தியாகப் பார்த்து ப
கைவர் மீதிற் றுரிதமாய்ப்போகும் எண்ணங்கொண்டவனாய்
ச் சூரியனை யொப்ப சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் கோபுர நி
லைகளைக் கடந்திறங்கிப் போய்க்கோபம் பிரவேசித்த காலத்தி
ல் தாய்தந்தையரெனப் பார்க்காமற் கொன்று தின்னுங் கடு
னசித்தமுடைய வீராதிவீரர்கள் கோடாகோடிக் கணக்கிற் க
ண்ணிமையைப்போலக் காவல்கொண்டு சொர்னமயமாகச்
சொலித்திருக்கின்ற விசாலமாகிய ஆயுதச்சாலையைச் சேர்ந்து
வணங்கி ஆதியிற் சிவபிரான் கடாட்சித் திருக்கின்ற தனுசை
யும் பாசுபதமுதலாகிய திவ்வியபாணங்களையும் மற்றதேவர்க
ள் வேண்டிக்கொடுத்த அஸ்திரங்களையும் சேகரித்துக் கொண்
டு கூரியகணைவிதங்களடங்கி யிருக்கின்ற அட்சயத் தூணிரத்
தை முதுகிலிறுக்கிக் கரங்களில் திவ்வியமாகிய கோதைகளை
மாட்டி விரல்கடோறும் பொன்மயமாகிய புட்டில்களைத் தரி
த்துச் சுகந்த தயிலத்தினால் வாரிச்சேர்த்துக் கட்டியிருக்கின்
ற சிகைவிளங்கும் சிரத்தினிடத்திற் கோடிசூரியப் பிரகாசமா
க சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வயிரமுடியிற் பரிமளித்தி
ராநின்ற தும்பைமாலையைச்சூடி மற்ற போர்க்கோலத்தையு
ம் பூர்த்தியாகச் செய்துக்கொண்டு வெளிவந்து மகம்மேரு
வோமந்தரகிரியோவெனச் சந்திக்கும் உன்னதமுள்ளதாய் ந
வரத்தின காந்திகளைவீசிப் பரந்திருக்கும் இந்திரஞாலத் தேரி
ல் சூரியனைப்போலத் தாவியேறி வீற்றிருந்து வாயுவேகத்தினு
மேலிட்டுப்பாயும் வேகமும் பஞ்சலட்சணங்களும் அண்டங்க
ளதிருங் கனைப்புமுள்ள குதிரைப் பந்திகளும் பருவதங்கள்கா
ல்கள் முளைத்தெழுந்ததைப்போன்ற பாரித்த தேகத்தைப்பெ
ற்ற மதயானையணிகளும் சொர்னமயமாகிய வண்டில்கள்அச்
சுமச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை குடை முதலிய சிங்காரங்
களைக் கொண்டு அலைகளைப் போலத்தாவும் வேகமுள்ள புரவி
க்கூட்டங்களையும் சிங்கம்-யாளி-புலி-முதலிய மிருகங்களையும்
அணியணியாகப் பூட்டிச் செலுத்தும் நவரத்தினமயமாகிய
தேர் நிரைகளானவை சூழ்ந்துபோகவும் மின்னலையொப்ப வி
ளங்குகின்ற வாளாயுதங்களைக் கரத்திற்றாங்கிக் கொண்டு சே
னைத்தலைவர்களும் மதிநூதி மந்திரிபிரதானிகளும் நெருங்கியி
ருபாரிசங்களிலும் நடக்கவும் வானத்தையளாவி நவரத்தினங்
களி னொளியை வீசியிருக்கின்ற மாடமாளிகைகள் கோபுரங்
கள் சித்திரக் கூடங்கள் இருபாரிசங்களிலும் நெருங்கிச் சூ
ரியக்காந்தியையும் மறைத்திராநின்ற கோடானகோடி இராஜ
வீதிகளைக்கடந்து ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம், சின்னம் புள்ளா
ங்குழல் முதலாகிய வாத்தியங்கள் முழங்கிவரச் சக்கிரவா
ளகிரியைப்போலப் பாரித்து வளர்ந்திருக்கும் பொன்மதிற் பு
றத்தில் அண்டநிரைகளை நிகர்த்துப் பலநிலைகளையுடையதாய்
ச் சித்திரப் பிரதமைகள் பெருத்து ரத்தினகாந்தியை வீசிக்
கொண்டிருக்கின்ற கோபுரவாயிலைத்தாண்டி வெளியில் வந்த
காலத்தில் அவ்விடத்தில் நெருங்கியிருக்கின்ற சேனைகள் இ
ராஜாதிராஜன் வரவைப்பார்த்தவுடன் ஆயிரங்கிரணங்களை வீ
சியெழுஞ் சூரியனுதயத்தைக்கண்ட உலகங்களைப்போன்றும்.
சோடசகலைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சந்திர னெழுச்சியைத்
தெரிந்த சமுத்திரத்தை நிகர்த்தும் மேருவைவளைந் தலைத்தி
ருக்கின்ற யுகப்பிரளயத்துக் கொப்பாகவும் இரத கஜதுரகப
தாதிகளாகிய ஆயிர நூறுவெள்ளம்சயின்னியங்களும் பேரொ
லியைக்காட்டி ஜயம் ஜயமென்று ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டுவ
ந்து சக்கிரவர்த்தியைச் சூழ்ந்து போற்றினர், இப்படிக்குச் ச
ந்தித்தபோது முழக்கிய ரணபேரி, காகளம், சல்லரி, மல்லரி
திமிலை. தக்கை, குடமுழா, முதலிய வாத்தியங்களி னோசை
யை யின்னவிதமென்று யாவராலுஞ் சொல்லி முடியாது அத்
தருணத்திற் சிங்கமுகா சூரன்பிள்ளை அதிசூரனும் தாருகாசு
ரன்பிள்ளை அசுரேந்திரனும் போர்க்கோலங்களைத் தரித்துக்

கொண்டு அதிகவுக்கிரத்துடன்வந்து பெரிய தந்தையைக்கண்டு வணங்கிக் கட்டளைக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற குமாரர்களிடத்திற் பரிவாகப்பார்த்து இந்த வுத்திரவைச் சொல்லுவதாயினன், குமாரர்களே இதனைக் கேட்பீராக, அலைகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தைப்போல ஜலசமர்த்தியாகவிருக்கின்ற தடாகமானது தகுதியாகிய கரையில்லாதகாலத்தில் மீறியுடைத்துக்கொண்டோடிப் பலதிசையினும் பாய்ந்துபோகும் அதைப்போலவே சத்துருக்களைச் சின்னபின்னப்படச் சண்டைகொடுக்க வல்ல சேனைப் பெருக்கானது மிகுதியாக விருந்தபோதிலும் அவைகளுக்குத் தக்ககாவலைப்போற்றும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய தலைவர்க ளில்லாதபோது யுத்தமுனையில் தலைவிரிகோலமாய்ச் சிதறியழிந்தோடிப்போகும் ஆதலால் நீங்களிருவரும் போர்க்களத்தில் இந்தப் பெருத்த சேனைகளுக்குத் தலைவர்களாகவிருந்து காலங்களுக்கடுத்த அணிவகுப்புகளைச்செய்து சத்துருக்களை வெல்லும்படிக்கு முன்னதாய் நடக்கக் கடவீர்களென்று கட்டளை யிட்டமாத்திரத்தில் மிகுத்த சந்தோஷத்துடன் பிதாவே தேவரீர் நினைந்த காரியம் தகுதியாக விருக்கின்றது அவ்வாறே போய் ஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பிவந்துசொல்லக்கேட்டு மகிழ்வீராக தேவரீர் வருத்தமின்றி மெத்தெனப் புறவணியில் வரலாமென வீரங்களைப்பேசிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தங்களிரதங்களைச் செலுத்தித் துரிதமாகப்போய்ப் பற்பல சண்டைகளிற் சத்துருக்களைப் புறங்கண்ட வீராதிவீரர்களாதலாற் சேனைத் தலைவர்களைக் கூவிச்சக்கிராகாரமாகச் சுழன்று அதிக ஆரவாரங்களைச் செய்து போகின்ற நால்வகைச்சேனைகளையும் சேர்ப்படுத்திப் பலபல வியூகவணிகளாக்கி அதன் மத்திகளில் ஜயசாலிகளாகவிருக்கப்பட்ட அவுணவீரர்களை யிருத்தி நாற்புறங்களினும்வெற்றிபரராக விருக்கின்ற படைத்தலைவர்களைக் காத்துவரச்செய்து தாங்களும் வில்லைவளைத்துக் கரத்திற்கொண்டு யுத்தசன்னத்தராய்க் கண்டவர்கள் கர்ப்பத்திற் பேதப்படும்படிக்குக்காலாந்தகரைப்போல முன்னணியிற் போகின்றனர், இப்பிரகாரம் காவலுடன் இராஜகுமாரர்களிருவரும் தங்களுக்குத் தலைவராகப் போவதைத்தெரிந்த நூறுயிரவெள்ளம் இராட்சதச்சேனைகளும் அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்து வீரா வேசங்களுடன் ரணக்களமெங்கே பகைவரெங்கேயெனத் தேடிக்கொண்டு நடக்கின்றபோது அப்பாரத்தினைத் தாங்கமாட்டாமல்ஆதிசேஷனும் அஷ்டமாநாகங்களும் திசையானைகளும் விழிகள் பிதுங்கி வாடவும் பூவட்டமானது தத்தளித்துக் கீழ்மேலாகவும் சமுத்திரம் கொதிப்பெடுத்துப் பெருகவும் இவ்வித உற்பாதங்களுடன் மும்மதங்களைப் பெருக்கி வானத்திலோடும், மேகங்களைத் துதிக்கையை நீட்டிப் பற்றி யதனிடத்திருக்கின்ற நீரைத் தாகசாந்திசெய்யும் உன்னதமுள்ள யானைப்பெருக்கும் பர்வதங்களைப்போலப் பாரித்திருக்கின்ற சொர்னமயமாகிய தேர்ப்பந்திகளும் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள புரவியணிகளும் இரைச்சலிட்டுப்போகின்ற சதுரங்கச் சேனைவெள்ளங்களின் மத்தியிற் பருத்தவயிரங்களினாற்சோடித்துச் சொல்லுதற்கரிய சிங்காரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேரின் மீதிற் சூரபதுமன் ஆரோகணித்துப்போகின்றதெப்படியிருந்ததெனில், கடலிடைத் தடங்கியிருந்த வடவாமுகாக்கினியானது மகாபிரளய வெள்ளத்தைப்போலப் பாய்ந்தெழுந்தகாலத்தில் ஆலகாலவிஷமானது தனியுருவினைத்தாங்கி அதன்மத்தியிற் பிரதிபிம்பித்துக் காட்டுவதைப்போலத்தோற்றியது, இவ்விதமாகிய சேனைப்பெருக்குடன் இராஜாதிராஜன் புறவணியில்வருகின்ற காலத்திற் கோடானகோடியிராசட்தர்கள் - ரணபேரி, ஜயபேரி, உடுக்கை, பம்பை, துரியம், பிலி, கோடு, படகம், மொந்தை, திமிலை, தடாரி, தக்கை, கண்டை, ஆகுளி, தாளம், காகளம், பதலை, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, முதலாகிய - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, யெனச்சொல்லாநின்ற ஐவகைத்தாகிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் திசைக ளதிரமுழக்கிச் செல்லுகின்ற காலத்திற் சொர்ன மயமாய் வானத்தையளாவும் உன்னதமுள்ள தேர்ப்பந்திகள் செற்கரத் தொனிகளைக்காட்டி யோடுந்தொனியும் நீலகிரிகளுக்கொப்பாகப்பாரித்து மும்மதங்களையும் ஒழுக்கிக் கொண்டு நடக்கும் யானைக்கூட்டங்கள் வீறிட்டுப் போகுஞ் சத்தமும் அலைகளைப் போலத்தாவி இடிகளதிரக் கனைக்கும் புரவிகளின் ஆரவாரங்களும், பீதாம்பரங்களினால் சோடித்துப் படபடத்த வோசைகளைக் காட்டி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற துவசங்களின் முழக்கமும் அவுணவீரர்கள் பாதங்களிற் கட்டியிருக்கின்ற வீரகண்டைகளின் கலிப்பும் ஒன்றுபடக் கலந்தெழுவதினால் திசைகளினும்புவனங்களினும் தீவுதீபாந்திரங்களினு மிருக்கின்ற சகலபிராணிகளும் திப்பிரமை கொண்டு மதிமயங்கிச் செவிடுபட்டுக்கலக்கவும் வயிரத்தேகத்தினைப் பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன்சதுரங்கசேனைகளும் நடக்கும்போதுண்டாகிய தூளிபடலமானதோங்கி ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கிவருஞ் சூரியனைமூடி மழுக்கிச் சந்திரனைப்போலக் காட்டவும் மேலும் தெய்வலோகத்தில் நெருங்கிய தெப்படிக்கிருந்ததெனில் மானிடர் தேவர் பாதலவாசிகளாதியாக என்னிடத்தில் வாசமாயிருந்து தவவிரதங்களைச்செய்து அம்முயற்சியினுல் இம்மைப் பிரயோசனங்களை அனுபவித்தும் மறுமையில்இந்திரபோகச் செல்வத்தையும் மோட்சசாம்பிராச்சிய முதலியவளங்களையும்பெறச்செய்யவல்ல பெருமையினையுடையஎன்னைக் கீழுலகமென விண்ணவர் வசனிப்பதால் என்பெருமிதங்களைக்காட்டுவேனென்று பூமிகோபித்துச் சண்டைகொடுக்கப் போவதாக நினைந்து முந்தித் தூசிப்படையைச் செலுத்தியதற்கொப்பாகப் பொன்னுலகை நிறைத்து மண்ணுலகை மாக்கியும் இமையாநாட்டத்தினையுடைய தேவர்கள் விழிகளிற் படிந்துவருத்தியும் தெளிந்த நீர்ப்பிரவாகத்தையுடைய தேவகங்கையில் விழுந்து கலக்கிச் சேருக்கியும் திசைகளிற் பரந்து மயக்கியும் பெருகிய தூளியின் பெருமிதங்களை யென்ன சொல்வேன் இதுவுமல்லாமற் பருவதாகிருதியாயோங்கி யிருக்கின்ற இரதங்களின் மீதினும் சிவந்தவிழிகளையுடைய மதயானைகளின் மீதினும் விளங்குகின்ற துவசபடங்களானவை அசையுந்தோறும் வானகங்கையிற் படிந்து படிந்து வீசுந் திவலைகள் பூமியிற் சிதறுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் நம்மிடத்தி லிருந்து அரசுசெய்து வந்த சூரபதுமன் இத்தினம் வருந்தி அபஜயத்துடன் திரும்புவான், இதற்கென்ன செய்வோமென்று வீரமா மயேந்திரபுரியாகிய நாயகிதுக்கித்து விழிகளில் நீராயிறைப்பதைப்போன்றும் சந்திரவட்டக்குடைகள் ஆலவட்டங்க ளெவ்விடத்தும் பெருத்துக் காட்டுவதை நிதானிக்குமிடத்தில்வெண்டாமரை செந்தா மரை மலர்கள் அலர்ந்து தோற்றுவதையொத்தும் பாரித்த மணிகளினாற் சோடித் திருக்கின்றகாம்புகளி னிடத்தில் வெண்பட் டாடைகளினால் வட்டமாக்கி ஆணி முத்துத் தாழ்வடங்களைச் சுற்றிலுந் தொங்க விட்டு இரத்தினமயமாக விளங்கும் பூச்சக்கிரக் குடைகளும், மயிற் பிஞ்சங்களும், வெண்சாமரைகளும், நெருங்கி வானத்தை மறைப்பதால் சூரிய கிரணங்களைத் தடுத்து இருள் செய்யவும் சிரோரத்தினக் கார்திகள் பரந்து அவ்விருளைப் போக்கி மிகுத்த ஒளியைக்காட்டவும் இவ்வித ஆடம் பரங்களுடன் இராட்சதச்சேனாசமுத்திரஞ்சூழ்ந்துவர இந்திரஞா

லத்தேரினிடத்தில் வீற்றிருந்து சூரபதுமன்வருகின்ற பெரு
மிதங்களைத் தேவராசனுன இந்திரன்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிப்
பயப்பிராந்திகொண்டோடி பிரமன், விஷ்ணு, முதலியதேவர்
கள்போற்றத் திருச்சபையில்விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில்வீற்றி
ருக்கின்ற குமாரதேவரைச்சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொ
ண்டு வாய்குழற இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனன், தேவா
திதேவனே வேதங்களின்முடிவே சோதிமயமே லோகநாயக
னேஅடியவர்களைப் பாதுகாத்தாளவெழுந்ததெய்வமே கேட்ட
ருள்க சச்சிதானந்தமூர்த்தியாய் எள்ளுக்குளெண்ணெயைப்
போலச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினிடத்திலும் பரிபூரணமாக
நிறைவெய்தியிருக்கின்ற பரமசிவம் பூர்வத்திற் சூரன் தனை
வருடன்செய்த அரியதவங்களுக்கிரங்கி வேண்டியவரப்பேறு
களைத்தரப்பெற்று கொடுங்கோல்செலுத்திவரும்பாதகனுன சூ
ரன் மதயானைகளைப்போன்ற வலியையும் வடவையைநிகர்த்த
கோபத்தையும்பெற்ற ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதவெள்ளங்க
ள்யானைகுதிரைதேரணிகளுடன் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத்தேவ
ரீருடன் பகைத்துச் சண்டைகொடுக்கச் சீறிவருகின்றனன் இ
வனைச் சுலபமாகயெண்ணலாகாது அடியோங்களுக்கனுக்கிர
கஞ்செய்திருக்கின்றபடிக்குத் தேவரீரெழுந்தருளித் தேவர்க
ள் குலகாதகனைவென்று புராதனமாகவிருக்கின்ற எங்கள் அ
ரசுரிமைகளையும் பொன்னுலக வாழ்வையும் கடாட்சிக்கவே
ண்டுமெனப் பலவிதங்களிற்போற்றி யிரக்குமுன்னிலையில் பா
லசுப்பிரமணியதேவர் இந்திரன்படும்வருத்தத்தைத் திருவுளத்
திற்கொண்டு கிருபையாகப்பார்த்தருளி தேவராசனே பயப்
படவேண்டாம் உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய்யக்கடவோமென
க் கையமர்த்தினவராய் நவரத்தின்மயமாகவிளங்குகின்ற சிங்
காதனத்தைவிட்டிறங்கி ஆதிசேஷனைவென்ற ஜயசாலியாகிய
வாயுதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பித்துரிதமாய் நம்முடையதே
ரைக்கொண்டுவரக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில்
அதிகசந்தோஷத்துடன் கர்த்தனே யிதோதந்தனனென்றேடி
வேகமுள்ளபுரவிகளைப்பூட்டிச் சொர்னமயமாகவிளங்கிக்கொ
ண்டிருக்கும் தெய்வீகத்தேரைத் திருத்தித்தூரத்திக்கொண்டு
வந்து எதிரில்நிறுத்திச் சேவித்தகாலத்திற் பிரமன், விஷ்ணு
முதலாகியதேவர்கள் பாரிசாதபுஷ்பங்களை யிறைத்து வாழ்
த்தெடுப்பதாக வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளானவர் ஒப்பற்ற சி
ங்காரத்தைக்கொண்டிருக்கும் இரதத்தில் ஆரோகணித்தமாத்
திரத்தில் அக்கினிக்கொழுந்தைப்போன்ற சிவந்தசிகையையு
டைய பூதப்படைகள் சமுத்திரமும் அஞ்சும்படிக்கு ஆர்ப்ப
ரித்துக்கூத்தாடவும் ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கம் உடுக்
கை சல்லரி மத்தளம் குடமுழா படகம் வீணை புள்ளாங்குழல்
எக்காளை சின்னமுதலாகிய வாத்தியங்களைக் கோடானகோடி
கணநாதர்கள் முழக்கிச்செல்லவும் தவச்சிரேஷ்டர்களாகிய
தும்புருநாரதர் கின்னரர் கிம்புருடர்கருடகாந்தருவர்கள் யா
ழினங்களைமீட்டிச் சிவசுப்பிரமணியதேவர்பெருமைகளைப் பா
டித்தொடரவும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்
ணாயிரம் இருஷிகளும் குமாரதேவர்பாததாமரைகளைச் சிந்தித்
துப்போற்றிக் கூத்தாடவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்
கின்றதருணத்திற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் கட்டளையின்படி
க்குப் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவருந் தம்பி
யரும் இலக்ஷரும் கணாதிபதிகளும் தங்களுக்குரிய வாகனங்
களிலேறிக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தராய்ச் சேனைகளின்மத்தி
யிற் காத்துப்போகவும் பெரும்புறக்கடலைப்போல விரைந்து
கொண்டுவரும் பூதவெள்ளங்களுடன் முந்திச் செல்லுகின்ற
போது சிவகுமாரன் தேவேந்திரன்முதலானவர்கள் சூழ்ந்து
போற்றிவரப் புறவணியில் வருவதாயினர், முதலணியிற்போ
கின்ற பூதப்படைகளானவை பிரளயவெள்ளத்திலுமேலிட்டி
ரைந்துகொண்டு அணிவகுத்துச் சண்டைக்காயுத்தப்பட்டிருக்
கின்ற ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தவுடன் பூமி ஆகாயமெங்குமிட
மில்லாமல் நெருங்கி ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்திருந்த சூ
ரபதுமன் சேனைகள்சீறிப் பூதப்படைகளைவளைந்ததெப்படிக்கி
ருந்ததெனில், சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத்தகிக்கவல்ல வடவா
முகாக்கினியைப்பகைத்துக் கருங்கடல் அலைகளைவீசியெழுந்து
சூழ்ந்ததைப்போலக்காட்டியது, இவ்விதமாகப் பாதகர்மேலி
ட்டுவருங்காலத்திற் ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரர்கள் வீராவே
சங்களுடன் அதட்டிச்சண்டைக்கு நேர்ந்தமாத்திரத்தில் இ
ராட்சதர் அதிககோபங்கொண்டு பூதரைச்சட்டைபண்ணமல்
நெருங்கியிருதிறத்துச்சேனைகளுங் கைகலந்து கொடியபோ
ரைச் செய்யத்தொடங்கியபோதுண்டாகிய அதிர்ச்சியினுல்
பூமிகிடுகிடெனநடுங்கி அண்டகோளகை நெக்குவிட்டுதிரத் த
லைப்பட்டது, இவ்விதவுற்பாதங்கள்காட்டும்படிக்கு ஜயசாலிக
ளாகிய பூதவீரர்கள் சிலரோங்கி விழிகளில் தீப்பொறிசிதற வ
டவையைப்போற்சீறிப்பாய்ந்து வானத்தையளாவித் திசைக
ளிற் கிளைகளைப்பரப்பித் தழைத்திருக்கின்ற மராமரமுதலிய
பருத்தவிருட்சங்களை வேருடன்பிடுங்கிச்சுழற்றிமோதியும்மே
ருகிரிக்குச்சமமாகப்பாரித்திருக்கின்ற பருவதங்களைப்பெயர்த்
தெடுத்துக் கடாவியும் தீயையிறைக்கும் கழுமுள் சக்கரம் பி
ண்டிபாலம் வேல் தண்ட முதலிய ஆயுதங்களைப் பகைவர்
மீதுசெலுத்தியும் போராடுகின்றதை இராட்சதப்பாதகர்கண்
டமாத்திரத்தில் விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பங்களைப்போலச்
சீறி நல்லகாரியம் உங்கள் ஆணவத்தை யடக்குகிறேமென்று
வீரங்களைப்பேசிப் பாரித்தவிற்களை மண்டலாகாரமாகவளைத்
துச் சகலருந்திடுக்கிடத்தக்கதாகக் குணத்தொனிகொண்டு வி
ஷத்தொலையலிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணவருஷங்களைப்
பொழிந்தும் - கணிச்சி - சக்கரம் - வேல் - சூலம் - முசலம்
கப்பணம் - பிண்டிபாலம் - இத்தகையவலியஆயுதங்களைக்கடா
வியும் பின்னிடையாமற் போராடுகின்றதருணத்தில் பூதவெள்
ளமானது ஆக்கிரமித்துக் காலாந்தகரைப்போல மண்டியெரிந்
து யானையணிகளினிடத்திற் பாய்ந்து பற்பல துதிக்கைகளைச்
சேர்த்துப்பிடித்துக்கிறுகிறெனச்சுழற்றிக்குதிரைப்பந்திகளின்
மீதிற் சாடிக்கொன்றும் சம்பாத்தாளைப்போல நிலத்திலறைந்
தெறிந்தும் வால்களைப்பற்றித் திசாதிசைகளிற்போய் விழுந்
துருளவீசியும் மேகங்கள் திகைத்தோட வானத்தெறிந்தும் ப
தைபதைத்து வீறிட்டுப்புரளக் கழுத்தைமுறித்துச்சாய்த்தும்
இப்படிக்கு வீறி உலாவுகின்றவர்களிற் சிலசிவகணங்கள் கொ
க்கரித்துக்கொண்டு சொர்னமயமாய் இரத்தினகாந்திகளைவீசி
ப்பாரித்திருக்கின்ற இரதபந்திகளிற் பாய்ந்து ஆயிரமாயிரமா
க விசாலமாகிய கரங்களினல்வாரி அளவற்றமதயானைகள் சி
ன்னபின்னப்பட்டுருளச்சாடியும் ஆயிரம்யானைகளைத்தூக்கிப்
பதினுயிரம்புரவிகள்துகள்பட மொத்தியும் பருவதம்போன்ற
காத்திரதேகத்தைப்படைத்திருக்கின்ற சிலபூதவீரர்கள் கோ
பாவேசங்களுடன்தாவி வேகமுள்ளபதினுயிரங்குதிரைகளைச்
சேர்த்தெடுத்து ஆயிரகோடி சுத்தவீராகிய இராட்சதர்கள்
பூமியிலரைபட்டிறக்கச்சாடியும் கோடானகோடி அவுணவீர
ரைக் குற்றிக்கொன்றும் மண்டைகளையுடைத்தும் கால்களைமு
றித்தும் கரங்களையொடித்தும் மார்புகள் பிளந்துருளத்தாக்
கியும் வாய்பிளக்கஅறைந்தும் இவ்விதமாகப்பூதப்படைகள் வி
றிக்கொன்று சதுரங்கச்சேனைகளையும் நாசப்படுத்துவதை வா
யுவேகத்திலும் மேலிட்டுப்பாயும் புரவிகளின்மீதேறி வையா
ளிவிடப்பட்ட இராட்சதவூரர்களும் நீலகிரிகளையொத்த காத்
திரமுள்ள மதயானைகளின்மீதுவருகின்ற ஜயசாலிகளும் சக்

கிராகாரமாகச்சுழன்று தெற்கரத்தொனிகளைக்காட்டி ஓடுகின்ற தேர்ப்பந்திகளில் மண்டிபோட்டிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களும்பாதசாரிகளாகவருகின்ற ஜயசாலிகளும்பார்த்து அதிகோபங்கொண்டு அபலராகிய இந்தப்பூதங்கள் சூரமுள்ளநம்மவரை இப்படிக்கும்பாட்டுவரோ இவர்கள்வீருப்பை யடக்கிக் கொல்லுவோமென்னுந்திரங்களுடன் வலையைவீசியதைப்போலப்பலதிசையினுஞ் சுற்றிக்கொண்டு ஒருபுறத்தில் ஊசிகளையொத்தகூரிய அலகையுடையகணைகளைப்பிரயோகித்தும் அர்த்தசந்திர பாணங்களைப் போக்கியும் கொடிய விஷத்தொவையிட்டிருக்கின்ற சரங்களைச் செலுத்தியும் சோனைமழைக்கு மேலாக பலகணைகளைத் தூண்டிக்கொல்லவும் சில அவுணவீரர்கள் காலாந்தகனைப் போலப் பொங்கி வாளாயுதங்களைக்கொண்டு வெட்டியும் சூலங்களினாற்குத்தியும் பிண்டிபாலங்களினால்மோதியும் தண்டங்களினாற்முக்கியும் சக்கரங்களைச்செலுத்திச் சங்கரித்தும் பகைவர்வீசுகின்ற பருவதங்களைத் துகள்கண்டும் விருட்சங்களைப்பொடிபடுத்தியும் பாரித்தகால்களைக்கண்டித்தும் பருத்திருக்கின்ற தோள்களைச்சரித்தும் ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்குங் கரங்களைத்தறித்தும் சிவந்தமயிரையுடைய சிரங்களைவெட்டியெறிந்தும்விசாலமாகியமார்பைப்பிளந்தும்கண்டதுண்டப்படக்கண்டித்தும் இவ்விதமாக இராட்சதர்மேலிட்டுச்சாடும்போது பூதர்கள்தாபரிக்கப்படாமையால் இளைப்பதை அவர்களுக்குத் தலைவராக விருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள் கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து நீண்டு இருகுதைகளிலும் மணிகள் கட்டியிருக்கின்ற விற்களை வளைத்துநாணேற்றிக் காளசர்ப்பங்களை யொத்த திவ்வியபாணவிதங்களைப்பிரயோகித்தும், தண்டாயுதம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணமுதலாகிய படைகளைச் சங்கோபசங்கமாகச் சொரிந்தும் திக்குமுக்காட வொட்டாமற் கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமாய்க் கால்மாடு தலைமாடாகச் சின்னபின்னப்பட்டுருளக் கண்டிக்கும்போது பூமியிடம்பெறாமல் வானவெல்லையினும் நெருங்கியிருந்த பாதகராகிய இராட்சதர்கள் தேரணிகள் மதயானைக் கூட்டங்கள் புரவிப் பந்திகள் அள விறந்த வெள்ளக்கணக்கில் நின்றவைமாண்டு ரணக்களமெங்கும் பிணமலைகளாய்க் குவிந்துகிடக்கவும் அப்போது பெருக்கெடுத்தோடிய உதிரவெள்ளமானது அலைகளைவீசி யிரைந்து களேபரங்கள் முதலாகியவற்றைப் புரட்டிக்கொண்டுபோய் கருங்கடலிற்பாய்ந்து செங்கடலாக்கி மகரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டு மகிழச்செய்யவும் உயுத்தகளமெங்கும் பலகோடி கவந்தங்கள் கூத்தாடுவதெப்படிக்கிருந்ததெனில், வெற்றிவேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற சரவணபவன் திருநோக்கம்பாய்ந்து அவன்படைகளினால் மாண்டபடியால் இருவினைப்பந்தங்களுக்கிடமாகிய கொடியபிறவியிற் படவறியோம் கிருதார்த்தராய் நற்கதியைச்சேருவோமென்று களித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுவதைப்போல விருந்தது கழுகு-பருந்து-காக்கைமுதலிய பறவைகள் பிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு சூரியக்கிரணங்கள் படவொட்டாமல் பந்தலைப்போலவானத்தில்வட்டமிட்டுலாவவும் இவ்விதமாகமானத்தைபூஷணமாகக்கொண்டிருந்தஇராட்சதப்படைகளும்யானைக்கூட்டங்களும்புரவிப்பந்திகளும் மாண்டு வெள்ளிடையாகக்காட்ட அகோரவுயுத்தங்களைச்செய்து ஜயசாலிகளாய்வீறியிருக்கின்றகுறியபூதகணங்களின் ஜயத்தையும் வீருப்பையும் ஆணவத்தையும் அவுணச்சேனைகளுக்குத்தலைமைபெற்றிருக்கின்ற இராசகுமாரர்களிலொருவனாகிய அதிசூரனென்னுங் காளை யானவன் கண்ட மாத்திரத்தில் தன் தோளைமுடிக்கிக்கொண்டு விழிகள்சிவந்து தியையிறைக்க மீசைதுடிக்க மானம்பாதித்து மனதைவாட்டிக்கொளுத்த ரவுத்திராகாரமாகிய கோபங்கொண்டு அதிவேகமாய்ப் போகும்போது நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கி பற்பல புரவிகளைப்பூண்டு மனோவேகத்தினுமேலிட்டோடும் வேகமுள்ள கோடானகோடி தேர்க்காரர் நாற்புரங்களினும் போற்றிவரவும் துதிக்கைகளில் வயிரத்தண்டத்தையொத்த இருப்புலக்கைகளைப்பற்றி அண்டமுகடுடையும்படிக்குச் சுழற்றிப்பாகன்குறிப்பின்வண்ணம்சத்துருக்களையதஞ்செய்வல்ல வலியையுடைய மதயானைக்கூட்டங்கள்பருவதங்கள்கால்முளைத்தசைவதைப்போலவீறிட்டுக்கொண்டுபோகவும் கடலினும்வானத்தினும் திசைகளினும் அரைக்கணத்திற் பாய்ந்து மீளும் பாய்ச்சலையுடையபுரவியணிகளிடிகளைப்போலக் கனைத்துவரவும் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் பகைத்தெதிர்த்தவர்களுட்டியைக்கடித்துதிரபானஞ்செய்யும் கோபாவேசங்களைவாய்ந்தஇராட்சதவெள்ளங்கள்பிரசண்டவாயுவினுமேலிட்டு எவ்விடங்களினும்நெருங்கிப்பகைவரைத்தேடிநடக்கவும் இத்தகைய சதுரங்கச்சேனைகளின்மத்தியில் சுழிசுத்தமுள்ள இரண்டாயிரம் புரவிகள்பூண்டோடும் நவரத்தினமயமாகிய தேரினிடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒருருக் கொண்டு நிற்பதுக் கொப்பாகச் சிரோரத்தினபரணங்கள் தேகமெங்குஞ் சொலிக்கத்தோன்றிய அதிசூரனென்னும் இராசகுமாரன் வீராவேசத்துடன் சேனைகளுக்குமுந்தி இரதத்தைக்கொண்டுபோய் மகம்மேருவுக்கொப்பாகப் பாரித்திராநின்ற தனுசையெடுத்துநாட்டி வட்டாகாரமாய்வளைத்து நாணேற்றித்திசைகளதிரக்குணத்தொனிகொண்டு விஷத்தொவையலிட்ட கொடியசிலீமுகங்களையும் அர்த்த சந்திரபாணங்களையும் வயிரவூசிகளைப்போலக் கூர்மையுள்ளகணைகளையும் மற்றுமிராநின்ற திவ்வியசரங்களையும் அபரிமிதமாகச்சந்தித்துக் கரவேகமாய்ச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்து எதிரில்வீறியிருந்த பூதவெள்ளங்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டிச் சிரங்களைக்கொய்தும் தோள்களைச்சரித்தும்கரங்களைக்கண்டித்தும்மார்பைப்பிளந்தும்கால்களைத்தறித்தும்இவ்விதமாகஅல்லோலகல்லோலப்படுத்திச்சக்கிராகாரமாகத்தேரைச்சுழற்றிக்கொண்டு ரணக்களமெங்குமுலாவிச்சாடுவதைக்கண்டசிலபூதர்கள்பிரமித்துஅம்மம்ம இதுவென்ன!அதிசயமாகவிருக்கின்றது ஒருதேர்க்காரன்சிலரோங்கிப் பகைவரைச் சட்டைபண்ணாமல்காலாந்தகனைப்போல வளைந்துகொண்டு சாடுகின்றனன், இவனையொத்தவீரர்களை யிதுபரியந்தங் கண்டதில்லை யாருமிருக்கவு மாட்டார்கள் சூரனென்பது இவனுக்கேதகுமென்று கொண்டாடித் திகைப்பதையும் சத்துருவாகிய விராஜகுமாரன் சேவகத்திறத்தையும் ஊழிகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும் மேருகிரியைச்சூழ்ந்தலைப்பதைப்போலப் பகைவரை வளைந்துகொண்டு சக்கிரா காரமாய்ச் சுழன்று சுழன்றுவாட்டிஜயங்கொள்ளத்தக்க வீரபராக்கிரமசாலியாகிய உக்கிரனென்னும் பூதகணத்தலைவன் தெரிந்தவுடன் கொவ்வைக்கனியைப்போல விழிகள்சிவந்து தீப்பொறிகள்பறக்க உக்கிராகாரனாய்க் கோபித்து மன்னுயிரைக்கொண்டுபோகும் யமதருமராசன் ஒருகாலம்நேர்ந்தபோதினும் அவன்பிராணனையும்நிமைப்போதில்வாங்கவல்ல கொடிய தண்டாயுதமொன்றை கரத்திற்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி லகுப்பாய்ந்து பகைவனாகிய அதிசூரன் வயிரம்போன்றமார்பிற் கோடையிடியைப்போலமோதியகாலையில் அவ்வதிர்ச்சியைக்கேட்ட இராட்சதவீரர்கள் ஐயையோ இராசகுமாரனிறந்தானிறந்தானிதற்கென்செய்வோமென்றுபாதவித்துக்கைகால்களுதற வாடிக்கிலேசித்துப் பார்த்திருக்குந் தருணத்தில் அதிசூரன் மார்பிலணிந்திருந்த அபேதவயிரக்கவசமானது பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்திறைந்து சற்றுவருத்தியபோ திராஜகுமாரனுக்கு அதிகோ

பம் பிரவேசித்து வடவையைப்போற் சீறி இவனையிந்தரணக்களத்திற் பலிகொடுப்பேனென வீரங்களைப்பேசித் துரிதமாய் நூறுயிரந் திவ்விய பாணங்களையெடுத்து வில்லிற்பூட்டிப்பிரயோகித்தமாத்திரத்தில் அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் இடிமின்னல் அக்கினி முதலிய கொடுமைகளை வீசிக்கொண்டு குறுகுறெனச்சீறி வேகமாய்வந்து உக்கிரன் தேகமுற்றினுந் தாக்கிச் சுறுக்குச் சுறுக்கெனத் தைத்தபோது புண்பட்டு உதிரம் பீரிட்டுப் பாயவும் அந்த வீரன் அதருமல்பெதருமல் சஞ்சலப்படாமல் உருத்திரமூர்த்தியைப்போலக் கொதித்துப் பாய்ந்து பக்கத்தில் வானையளாவநிற்கின்ற பருவதமொன்றைப் பறித்துப் பந்தை யொப்பக்கடாவி ஆர்ப்பரித்தனன் அந்தமலை சக்கிராகாரமாகச் சுழன்று இரைந்துவேகமாய் வந்து தாக்கியகாலத்தில் அதிவீரனேறியிருந்த பாரித்ததேரானது துகள்பட்டுக் குதிரைகள் அதப்பட்டுத் தேர்ப்பாகனும் பொடிபட்டுப் போகுமுன்னிலையில் இராசகுமாரன் நிலத்தி லிறங்குவது வீரமல்லவென நினைந்து பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேர்களினொன்றிற் பாய்ந்து பிராணிகளுயிரைக்கொண்டுபோகும் எமனைப்போலச்சீறி மண்டிபோட்டுட்கார்ந்துவில்லையெடுப்பதற்கு முன்னம் பூதகணத்தலைவனுகிய உக்கிரன் சிங்கராசனுக்குசமமாகப் பாய்ந்து மந்தரத்தையொத்த வலிய பாதத்தினுல் உதைத்தமாத்திரத்தில் பலரத்தினவகைகளினுற் சோடித்திருந்ததேரானது நுறுங்கிப் புரவிகள் மாண்டு சாரதியுஞ் செத்தான் இச்சம்பவம் நேர்ந்தகாலத்தில் அதிசூரன் மண்டியெரிந்து இந்தச்சிறுவனை வைக்கலாகாது சீக்கிரமாய் அதப்படுத்தக்கடவேனெனப்பேசி நூறுகரேமாகிய பாணங்களைத் தேடியெடுத்துத் தூண்டிய தருணத்தில் அப்படைகளானது சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறி எரிந்து புகைந்து வெகுவிநோதங்களைக்காட்டி மேலிட்டுவருவதை உக்கிரன் தெரிந்தவுடன் தன்கரத்திலிருந்த பாரித்த தண்டாயுதத்தைக் கரகரெனச் சுழற்றிக் கோட்டுப்புள்ளுகளைப்போல வந்தவழியே திரும்பியோடத் தட்டிச்சிருங்கநாதஞ் செய்தனன், இப்படிக்குத் தன்படைகள் மங்கியதையும் பகைவன் வீரத்தையும் இராஜகுமாரன்கண்டு மானமானது மனதைவாட்ட உடனே மற்றொரு இரதத்திற் பாய்ந்திருந்து உக்கிரனைக்கோபித்துப் பார்த்து அடா பூதப்பயலே தேவாஸ்திரங்களினுல் உன்பிராணனை யமலோகத்திற் சேர்ப்பேனெனச் சபதம்பேசிச் சீக்கிரமாய் அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து தீபதூபமுதலிய உபசாரங்களை மானச பூசையினுல் நிரப்பிப்போற்றிச்செலுத்திய தருணத்தில் அப்படையானது அஷ்டதிசைகளினும் பரவிக் கொடிய கனலையிறைத்துக் கோடையிடிகளைப்போல விரைந்து வடவைக்குச் சமமாகச் சீறி மேலிட்டுவருகின்ற உக்கிரத்தையும் மகிமைகளையும் உக்கிரன் பார்த்துச் சிவகுமாரனுகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினது உபயசரணாரவிந்தங்களையும் மனப்பூர்வகமாகச் சிந்தித்துப் போற்றும் பத்தன் கோரிக்கையைத் திருச்செவிகளினேற்று தேவாதி தேவனுகிய சரவணபவன் ஜயம்பெறக் கடவதெனக் கடாட்சித்தபடிக்குப் பூதத்தலைவன் திரனுகப் பாய்ந்து மண்டியெரிந்து வருகின்ற அனற்படையைப் பற்றிவிழிகளிற்சுவாலைவீசும்படிக்கு வாயிற்போட்டு முழுங்கினன் அவன் மனவுறுதியைச் சிங்கமுகாசூரன் பிள்ளைபார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு நல்லகாரியம் உன்பிராணனை யிதோவிமைப்போதில் வாட்டக்கடவேன் பத்திரமாயிருக்கக் கடவாயென்று எச்சரித்துத் துரிதமாய் வருணாஸ்திரத்தை யெடுத்து வில்லிற் பூட்டி அபிமந்திரித்து ஆகரணுந்த பரியந்தமிழுத்து விட்டான் அதுவானத்திலெழுந்து இடிகள் மின்னலைக்காட்டி அமோகமாகிய நீரைப் பெருக்கி எங்கும் ஜலப்பிரவாக மாக்கிக்கொண்டு ஆவ் ஆவெனச் சீறிவருவதை உக்கிரன் கரத்தை நீட்டிப் பிடித்துக் கவளீகரமாக விழுங்கினன், பின்பு பகைவன் வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தபோது பிரசண்ட மாருதத்தைப் பெருக்கி பருவதங்கள் முதலானதைப் புரட்டிக்கொண்டு வரக்கண்டு வீராதிவீரன் கரத்திலேந்தி வாயிற்போட்டுக் கொண்டனன், உடனே அவுணவீரன் அதிககோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்து மந்திர பூர்வகமாகச் செலுத்தியபோது அந்தமகிமையுள்ள பாணமானது அளவற்றகொடிய பாணவிதங்களைப் பெருக்கிக் கலகலென்று நகைத்து விஷங்களைக்கக்கி முழங்கிச் சமீபித்தகாலத்தில் ஆவெனவாயைத் திறந்து விழுங்கினன், பின்பு இராட்சதப்பாதகன் மனம்பொருமல் நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பூசித்துப் போற்றிப் பகைவனை ஜயங்கொண்டுவரக் கடவாயெனச் செலுத்தினன், அந்தத்தேவப்படையினுடைய மகிமைகளை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடியாது அதையும் சிவசுப்பிரமணியதேவர் கடாட்சத்தினுல் விழுங்கினன், அதைக்கண்ட சிங்கமுகாசூரன் பிள்ளை பிரமித்து இனிநான்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளென்ன விருக்கின்றது ஒப்பற்ற தேவாஸ்திரங்களைச் செலுத்தினேன் அதுகளைத்தினையுங் கனிந்த வாழைக்கனியைப்போல உட்கொண்டனன், இவன்செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில் தேவாதிதேவனுகிய பரமசிவ உருவாகக்காணுகின்றது அல்லது உலகரட்சகனுகிய விஷ்ணுவோ பிரமனே இந்தத் திரிமூர்த்திகளிலொருவனல்லாவிடில் இத்தகைய கருமங்கள் யாவராற் செய்யப்படும் சந்தேகமில்லாமல் இவன் மேற்குறித்தவர்களி லொருவனுகவேண்டுமென நிதானித்து இதற்கென்செய்வதென யோசிக்கின்ற காலையிற் பூதகணத்தலைவனுகிய உக்கிரனென்னும்வீராதிவீரன் ஊழிக்காய்ச்சலைப்போல இராட்சதச்சேனையிற்பிரவேசித்து வலியதண்டாயுதத்தைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிக் காலாந்தகனைப்போலச் சின்னபின்னப்படச் சாடுகின்ற வேளையில் மண்டைதிறந்தும் மூளைசிதரியும் விழிகள் பிதுங்கியும் பற்களுதிர்ந்தும் உடல்சிதைந்தும் இப்படிக்கு அல்லோலகல்லோலப் படுவதையும் உக்கிரன் ஜயவுச்சாகங்களையும் பார்த்த இராட்சதர்கள் திகிலடைந்து என்செய்வோம் எங்கேயொளிப்போமென்று இயமனைக்கண்ட பிராணிகளைப்போலப் பதைத்து தியங்கி ஜயசாலிகளாகிய நம்மவர்களிடத்தில் பலிக்குழன்று திரியும் அபலராகிய பூதகணங்களுக் கெளியராய்ப் போவதோ வென்று எண்ணுதுகளை யெண்ணியெண்ணி வருந்துகின்ற காலையில் வானத்தில் நின்று வேடிக்கைபார்த்திருந்த இந்திரனுகிய தேவர்கள் உக்கிரன் சேவகத் திறத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டவர்களாய் நான்முகனைவணங்கிக் கமலாசனனே யிதுவென்ன அதிசயமாக விருக்கின்றது அதிசூரனேவிய நாராயணாஸ்திரமுதலிய தேவப்படைகள்வடவையைப்போலச் சீறிவருவதைச் சட்டைபண்ணுமல் இந்தவீரன்பிடித்துப் பிடித்துக் கவளீகரம்பண்ணிவிட்டான். அந்தச் சிறந்த பாணங்களென்ன வெளிதாய்ப்போய் விட்டனவே யிதன்காரணங்களை எங்களுக்குத் தெரிவதாக விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்டகாலத்திற் பிரமன் அவர்களைப்பார்த்து இந்திராதிதேவர்களே யிவன் ஆதியிற் செவ்வானத்தையொத்தசடாமண்டலதாரியாகிய பரமசிவத்தைநோக்கி அரியதவவிரதங்களைச் செய்து அதிகவரப்பேறுகளையும் கர்த்தன்பரிபூரணகடாட்சத்தையும் பெற்றவன் மேலும் இக்காலத்திலும் எமதுகர்த்தனுகிய குமாரசுவாமியார் திருவடிகளுக்குப் பாத்திரனுய்த் தொழுதுபோற்றி அவர் அனுக்கிரகத்தையும்பூர்த்தியாகக்கிடைத்திருப்பவன் எத்தகைய ஜயசாலிகளாலும் வெல்லப்பட்டவனன்று சிறந்த தேவாஸ்திரங்களினுலும் வாட்டமில்லாம

ல் அவற்றினை நாசஞ்செய்யுந் திராணியைப்படைத்தவன் மே
லும் சிவபிரான் நுதல்விழியி லவதரித்திருக்கின்ற பாலசுப்பிர
மணியதேவனைத் தன்னிஷ்ட தேவதையாகநம்பித் திரிகாலங்
களினும் பத்திபூர்வகமாகப் பூசித்து வழிபடுங் குணாதிசயத்தை
ப் பெற்றவனுதலால், எம்மினுஞ் சிறந்தவனுயம் எக்காலத்தி
னும் அழிவுபடாமனும் நித்தியத்தைப் பெற்றிருப்பவன் கருங்
கடல்வண்ணராகிய மகாவிஷ்ணு முன்னொருகாலம் சோபித்
தேவிய சக்கரத்தைவிழுங்கிய தவச்சிரேஷ்டராகிய ததீசிம
காரிஷியினும் அதிகவல்லபமுடையவன் இத்தகைய வீரபராச்
கிரமங்களையும் மகிமைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற உக்கிரன் நம
துபடையையும் மற்றதேவாஸ் திரங்களையும் விழுங்கினனென்
பதொரு அதிசயமோ அல்லது அவனுக்கொரு புகழோ இந்த
வீரன் சற்றுநினைப்பில் அண்டங்களனைத்தினையும் அழித்துமீட்
டும் பழையபடிக்கு நிலைபெறச் செய்யும் வல்லபத்தைப் பெ
ற்றவன் இவனிதுபரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற கீர்த்திப் பிரதா
பங்களையும் வெற்றியையு மின்னவிதமெனச் சொல்லக்கூடுவ
தோவென்று பிரமதேவன் திருவுளம் பற்றியதைக்கேட்டதே
வர்கள் விம்மிதராய்ச் சிரக்கம்பஞ்செய்து இன்னமு மிந்தவீ
ராதிவீரனுக்குச் சென்றசென்ற விடங்களில் ஜயப்பிரதாபமு
ண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தினர். இவைநிற்க ரணக்களத்
தில் வாடித்திகைத்திருக்கின்ற இராட்சதச்சேனைக்கு தலைமை
பெற்றிருக்கின்ற அதிசூரன் தன்படைகள் பட்டபாட்டையுங்
கேட்டையும் பார்த்து வருந்தி ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்
து உக்கிரனைப்பார்த்துப் பற்களைக்கடித்து இதனைச்சொல்லு
வான் முன்னம்நாம்செலுத்திய தெய்வீகமாகிய பாணங்களை
விழுங்கினமென்று வீறியிருக்கின்றனை, யிதோ ஞானநாயகனு
கிய பரமசிவம் கடாட்சித்திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைவி
டுவேன் மற்றப் படைகளைப்போலச் சுலபமாயெண்ணவேண்
டாம் நிமைப்போதில் உன்றுயிரையுண்டு களத்திற்றள்ளும் ப
த்திரமாய்த் தப்பித்துக்கொள்ளென்று எச்சரித்து பாசுபதத்
தைக்கரத்திலேந்தி மந்திர பூர்வகமாகத் தூபதீபமுதலியசோ
டச உபசாரங்களையும் விதிப்படிக்கு நிரப்பி வில்லிற்பூட்டிம
னதிலடங்காத கோபத்துடன் பிரயோகித்தகாலத்திற் சராச
ரப்பிரபஞ்சங்களை நுதல்விழித்தீயினுற் சாம்பலாக்கவல்ல ம
கிமையையுடைய உருத்திர மூர்த்தியின் உருவைப்பெற்று அ
னந்தகோடி விஷ்ணுபிரமனுதிய தேவர்கள் படைகளைப்படை
த்து ஆலகாலவிஷத்தையும் வடவைக்கனலையும் பெருக்கிக்கோ
ரரூபங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற பூதகணங்களைச் சிருஷ்டித்துஅ
க்கினியும் பிரசண்டமாருதமும் போற்றிச்சூழ அண்டரண்ட
புவனங்களனைத்தும் நடுங்கிப் பயப்பிராந்தியினுல் வாடித்தி
கைக்க இன்னமுஞ் சொல்லாநின்ற பலகொடுமைகளைக்காட்டி
க்கொண்டு பாசுபதாஸ்திரம் வருவதை ரணரங்க சூரனுகிய
உக்கிரன்கண்டு கரத்திற் பற்றியிருந்த பாரித்ததண்டாயுதத்
தையெறிந்துபோட்டுப் பஞ்சேந்திரியங்களினு லுண்டாகும்,
விஷயவாசனைகளை யொழித்து சாயுச்சியப் பதவியைத்தரவ
ல்ல பஞ்சாட்சரமந்திரத்தை ஜபித்துப் பத்தி விசுவாசத்துட
ன் பரமேஸ்பரன் உபையசரணரவிந்தங்களை யிருதய கமல
த்திலிருத்திப்போற்றி நின்ற காலையில் வேகமாய்வந்த பாசுப
தமானது நெருங்கிப் பார்த்து இவன் நிராயுதனுய்க் கரங்க
ளைக்கூப்பிச் சிவபிரானைச் சித்தத்திலிருத்தி வழிபடும் பவுத்தி
ரமனதைப் பெற்றவனுக விருக்கின்றனன். இப்படிக்கொத்த
பத்தனை நாமொன்றுஞ்செய்யமாட்டோமென்று சரேலெனத்
திரும்பி விட்டவன் பக்கலிற்போகாமற் சிவபிரா னிடத்திற்
சேர்ந்தது சவுனகாதிரிஷிகளே, இந்த அதிசூரன் ஆதியிற்பிர
மனை நோக்கி அனேகநாலங் தவங்களைச் செய்து வருவதற்

கிரங்கி காட்சிகொடுத்து இந்தத் திவ்விய பாணத்தைக் கடா
ட்சிக்கும்போது கரத்திற்படைகளொன்று மில்லாதவர்கள்மே
ற் செலுத்துவையாகில் அவர்களை ஒன்றுஞ்செய்யாமல் நம்
மிடத்துக்குத் திரும்பி விடுமென்று காளகண்ட மூர்த்தி திருவு
ளம்பற்றி யிருந்ததால் அவ்வாறே சிவநாதனைக் கலந்தது. இ
ந்தமகத்துவத்தைக்கண்ட அதிசூரன் நடுநடுங்கி யிவன்பரமசி
வவடிவமாமெனத் திகைத்து யாதுந் தோற்றுமல் நின்றகால
த்திற் பூதப்படைகள் தங்கள் தலைவன் விஜயத்தைத்தெரிந்து
சோடசகலைகளை வாய்ந்த பூரணச்சந்திரோதயத்தைக்கண்ட
சமுத்திரத்தைப்போல ஜயம் ஜயமென்று அதிகவுச்சாகங்க
ளுடன் துள்ளித்துள்ளிக் களிக்கவும் மற்றபடைத்தலைவர்கள்
சரீரம்பூரித்துவிழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருகச் சந்தோஷசாக
ரத்திலமுந்தி உக்கிரனைக்கொண்டாடி யெதிர்கொள்ளவும் வா
னத்தில் நிற்கின்ற தேவர்கள் முன்னினும் அதிகமகிழ்ச்சிகொ
ண்டு வீராதிவீரனென்பது இந்தச் சூரனுக்கே தகுமெனப்புக
ழ்ந்து பஞ்சகற்பக மலர்களை வாரி வாரி யேராளமாகச்
சொரிந்து வாழ்த்தவும் இந்த அபஜயங்களைக் கண்ட விராட்ச
தச்சேனைகளனைத்து மனம்பதைபதைத்துவாடி இன்னமும் எ
ன்னசெய்வானேவெனப் பயந்து நிற்கமனந்தாபரியாமல் நா
லுமூலைகளினும் ஓடத்தொடங்கினர், இப்படிக்குத்தன்படைக
ள் படும்வருத்தத்தை அதிசூரன்பார்த்து வருந்தி மானம்பாதி
க்கத் தன்தேரைத் தூரத்திக் கொண்டுபோய் மடக்கிக்கொண்டு
பயப்படாதிர்கள் இதோ சற்றுநேரத்திற் பகைவனை வாட்டுகி
றேன் நில்லும்நில்லுமெனக்கையமர்த்திரவுத்திரா காரமாகக்
கோபித்துத் தன்தேரை விட்டு நிலத்திற் பாய்ந்து பொற்கட்
டுகள் பிகிந்து மணிகள்சத்திக்க மந்தரகிரியைப்போலப் பாரி
த்திருக்கின்ற தண்டாயுதத்தைக் கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு இ
டசாரி வலசாரியாய்க் கிறுகிறெனச் சுழற்றிப்பாய்ந்து பருவ
தாகிருதியாக விளங்குகின்ற உக்கிரன் புசங்களின்மீது கோ
டையிடியைப்போல மோதியகாலையில் நீண்டகரத்தினுல் தட்
டி அப்படையைப் பறித்துக்கொண்டு வடவையைப்போற் சி
றி அதிசூரன் வயிரத்தையொத்த மார்பு பதைபதைக்க ஓங்கி
மோதிய நிமிஷத்தில் மார்புபிளந்து உதிரங்களைக் கக்கிக்கொ
ண்டு பேரோலியைக்காட்டிப் பூமியில் விழுந்து மாண்டனன்,
யமதருமராசன் தூதர்கள் பயமற்று அவன் பிராணனைக்கட்
டிக்கொண்டு போய்விட்டார்சள் இப்படிக்கு அதிசூரன் களத்
திற்பட்டகாரணத்தைக் காளமேகத்தைப்போன்ற கரியதேக
த்தைப்படைத்திருக்கின்ற அசுரேந்திரன் பார்த்தவுடன் ஆல
கால விஷத்தைப் போலச் சீறிக்கொதித்து ஜயவுற்சாகத்துட
ன் வீறிமேல்வருகின்ற பூதவெள்ளத்தின்மேல் தன்தேரைவே
கமாய் முடுக்கிக்கொண்டு எதிரேறித் தேவேந்திரன் கரத்திற்
பற்றியிருக்கின்ற இந்திரதனுசினும் இரண்டாயிரம் பங்கு சிற
ந்ததாய் பாரித்திராநின்ற கொடியவில்லைவளைத்து நாணேற்றி
க் குணத்தொனிசெய்த அதிர்ச்சியினுல் பூமிகிடுகிடென நடுங்
கவும் அண்டகோளகை நெக்குவிடவும் கருடனைக்கண்ட சர்ப்
பங்களைப்போல மன்றுயிர்களனைத்தும் திப்பிரமைகொண்டுப
டாதபாடுகளை யனுபவித்து வாடியது இச்செய்கைகளைக்கண்ட
பூதப்படைகள் கோபித்துப் பக்கங்களில் வானத்தையளாவ
நிற்கின்ற பருவதங்களைப்பிடுங்கி யெறிந்தும் திசைகளிற் கிளை
களைப்பரப்பித் தழைத்திருக்கும் ஆல்முதலிய விருட்சங்களைக்
கரமெனச்சுழற்றி மோதியும் மந்தரத்தையொத்த பாரித்ததண்
டாயுதங்களை யிடம்வலமாகத் திருப்பிச்சாடியும் மற்றபடை
களை அமோகமாக வீசியும் இவ்விதமாகக் கொடியபோரைச்
செய்கின்றதைக்கண்டு தாருகாசூரன் குமாரனுகிய அசுரேந்
திர னென்னும் பாதகன் வடவையைப்போலச் சீறி யிருதிகா

லத்திற் பொழியும் மேகங்களை யொப்பாகத் தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்திப் பகைவர் கடாவிய மலைகள் முதலானவற்றை நடுவது பாதியிற் றுகளாகிப் போகப்பறக்கடித்துமேலும் அமோகமாகிய பாணங்களைச்செலுத்திப்பூதர்கள்சிரங்களைக் கண்டித்தும்தோள்களை வெட்டியும்மார்பைப்பிளந்தும்கால்களைத்தறித்தும்தேகமுற்றுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்தும்குடல்களிறைந்து சர்ப்பங்களைப்போலத்தள்ளும்படிக்குச்சரிந்தும்கால்களைத்தட்டியும் குப்புறவிழமோதியும் இவ்விதமாகச்சித்திரவதைகளைச்செய்து பிச்சாங்குழலைப்போலத் தேகத்தில் உதிரமானது பீரிட்டுப்பாய்ந்து ரணக்களமெங்கும் பெருகும்படிக்குச் சாடும்போது பூதப்படைகள் மிகவும் வருந்தி மாண்டவர்கள்போக மற்றவர்திகைத்து நிற்பதையும் பகைவன் வீரத்தையும் கனகனென்னுஞ் சேனைத் தலைவன் கண்டு மனம் பொறாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து விழிகளிற்றீப்பொறிகள்சிதற உருத்துத் தன்தேரை யதிவேகமாகத் துரத்திக்கொண்டுவந்து அசுரேந்திரனைவளைத்துக்கொண்டு பாரித்தவில்லை வட்டாகாரமாகவளைத்து நாணேற்றி விண்மண்பாதலமுதலிய சகலமும் மயங்கித்தியங்கிச்சோரும்படிக்கு டங்காரசத்தத்தைக்காட்டி அதிவேகமும் கொடுமையுமுள்ள குரூரமாகியசரங்களைச் சங்கோபசங்கமாகப்பூட்டிப் பகைவன்தேகந்தோற்றாமல் மூடியகாலத்தில் அசுரேந்திரன் நகைத்து தன்வில்லிற் காலசர்ப்பங்களையொத்த கணைகளை அமோகமாகப்பிரயோகித்துத் தன்மீதிற்புகைந்திரைந்துவருகின்ற பாணகோடிகளைச் சின்னபின்னப்பட்டுப்போகச்சாடிச் சூரியன்மேற் கோபித்துவந்த கேதுவைப்போல ஒரு திவ்வியகணையைத்தூண்டித் தேரைச்செலுத்தும் சாரதிமார்பைப் பத்தலாகப்பிளந்தபோது உதிரமானது மிகுதியும்பெருக மரணமூர்ச்சையடைந்துவிழுந்தான், அப்போது கனகனுக்குமிகுதியாகிய கோபாவேசம்பிறந்து மிருகராசனாகிய சிங்கத்துக்கொப்பாகப்பகைவன் தேரிற்பாய்ந்து சாரதிதேகம் நுறுங்கிச்சாகும்படிக்கு உதைத்துத்தள்ளி பிறையைப்போலவளைந்திருக்குங் கோரைத்தந்தங்களையுடைய இராஜகுமாரன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வில்லிற்பூட்டிய நாரியைப்பறித்துக்கொண்டு காளமேகமானது இந்திரதனுசுடன் பூமியிலிறங்குவதைப்போலப்பாய்ந்து பக்கத்தில் பாரித்தோங்கியிருந்த பருவதமொன்றைப் பெயர்த்தெடுத்து ஜயசாலியாகிய அசுரேந்திரன் மீதில்வீசிச்சிங்கத்தைப்போலக்கர்ச்சித்தான், அந்தமலைபம்பரத்தையொப்பாகச் சுழன்றுக்கொண்டிரைந்து வேகமாய்த் தன்மீதில்வரும்போது இராசகுமாரன் பின்னப்பட்ட வில்லையெறிந்துபோட்டு மந்தரத்தையொப்பப் பாரித்திருக்கின்ற வேறொருவில்லையெடுத்துவளைத்து பூதப்படைகள் மதிமருண்டோடக் குணத்தொனிகாட்டிக் காலசர்ப்பங்களைப்போன்ற எட்டுக்கொடியபாணங்களைத் தொடுத்தேவி மீறிவருகின்ற பருவதத்தைத் தூள்பட்டுப்போகச்சாடி மேலும் வட்டமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைக் கரவேகமாகப்போக்கி மூன்றாம்பிறையானது மேகத்தில் நுழைவதைப்போலக் கனகனிருபுஜங்களினும் தைத்துத்துளைக்க உதிரமிகுதியாயோடிப் பலஹீனப்பட்டுத் திகைத்துவருந்தி நின்றுவிட்டனன், கொடியசெய்கைகளைவிரும்பிச் செய்யுங் கடினசித்தமுடைய அதிசூரனும் வேறொருசாரதியை யமைத்துக்கொண்டு காலாந்தகனைப்போலச்சீறிப் பூதப்படைகளின் மீதிற் கவிந்துவருவதை உன்மத்தனென்னுஞ் சேனைத்தலைவன் கண்டு மண்டியெரிந்து அதிவேகமாய்ப்பாய்ந்து பக்கத்தில்வானையளாவநிற்கின்ற பாரித்தபருவதமொன்றைப் பறித்துப் பகைவன்மேல்வீசி அண்டங்களதிரக் கர்ச்சித்தனன், அந்தபருவதம் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல இரைந்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து தாக்கியமாத்திரத்தில் நவரத்தினமயமாகவிருந்த தேர்பொடிபட்டுக் குதிரைகள் சின்னபின்னப்பட்டுப் பாகனுங்களத்திற்பட்டுப் போனகாலத்தில் தாருகன்பிள்ளையானவன் பிரளயகாலருத்திரனைப்போலக் கோபதீபிதனாய் அதிசீக்கிரத்திற் பக்கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேர்களிலொன்றிற் பாய்ந்து மண்டிபோட்டுட்கார்ந்து தன்வில்லில் தீட்சணியமாகியபாணகோடிகளை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திச் சமுத்திரத்திற்பவழக்கொடிகள் படர்ந்துகாட்டுமாறுபோல உன்மத்தன் தேகமெங்கும் உதிரம்பெருகப் பிளக்கும்போது வலிகுன்றிக்களைத்து அசைவற்று நின்றுவிட்டான், இதை மந்தனென்னும் பூதகணத்தலைவன் கண்டமாத்திரத்தில் அதிஉக்கிரம் பிரவேசித்து விழிகளில் அனற்பொறிகள்சிதற, ஆலகாலத்தைப்போலச்சீறித் தேரைத்துரத்திவந்து அசுரேந்திரன்முன்னம் நிறுத்தி இதோ உன்னாணவத்தையடக்கி யமலோகங் குடியேற்றுவேனென்று சபதம்பேசி வில்லையெடுத்து வளைப்பதற்குமுன்னம் இராஜகுமாரன் தன்வில்லிற் பத்துப்பாணங்களைப் பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தேகத்தைப்பிளந்து செவ்வானத்தைப்போல உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடச் சாடியகாலத்தில் மந்தன் காட்டழலைப்போலக்கொதித்து உதயகிரியையொப்ப பாரித்திருக்கின்ற மலையொன்றைப்பிடுங்கி அதிவேகமாய்வீசியபோது அசுரேந்திரன் நகைத்துக்கொண்டு பார்த்திருக்க அவ்வரையானது வயிரம்போன்றமார்பிற்றாக்கி செண்டுமறிவதைப்போலத் திரும்பிப் பொடிபட்டது உடனே யிராஜகுமாரன் தன்வில்லிற் கொடியபாணங்களாயிரத்தைத் தூண்டிக் கொக்கரித்துமுன்னிலையில் அந்தப்படைகள் தீயைவீசிப் புகைந்துகொண்டோடிவந்து சரீரமெங்குந் தைத்துத்துளைத்து உதிரத்தைப்பெருக்கியபோது மதிமயங்கி மந்தனென்னுஞ்சூரன் திகைத்துநின்றதை மற்றொருபுரத்திற் சண்டைகொடுத்திருந்த பூதத்தலைவனாகிய சிங்கன்விழிகளிற் றீயெழப்பார்த்துவந் தெதிர்த்துப் பாரித்தமலையொன்றை அடியுடன்பறித்துவீசி சிங்கநாதஞ்செய்தகாலத்தில் இராஜகுமாரன் சிலபாணங்களைக்கொண்டு மேலிட்டுவரும் மலையைப் பொடிபடுத்தியவுடன் சிங்கனுக்கு அதிகோபம் பிரவேசித்து ரணக்களத்தி லிறந்துகிடக்கின்ற இராட்சதர்கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற தண்டாயுதமொன்றை வலிதிற்பிடுங்கிச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிமோதியபோது அதையும்பொடிபடுத்திக் கரவேகமாய் நூறுதிவ்விய பாணங்களைச்செலுத்தி மார்பைப்பிளந்தகாலத்தில்இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு சிங்கனென்னும்வீரன்களைத்துக் களத்தில்விழுந்தான், இதைக்கண்ட மற்றசேனைத்தலைவர்களனைவரும் ஒருவன்பின் னொருவனாக வந்துவந்தெதிர்த்துத் தீட்சண்ணியமாகிய பாணவிதங்களைச் செலுத்தி அகோரமாகிய உயுத்தங்களைச்செய்து போராடும்போது அசுரேந்திரன் காலாந்தகனைப்போல மண்டியெரிந்து கரவேகமாகக் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைச் சோனாமாரியைப்போலச்சொரிந்து அவர்களேவிய பாணங்களையுங் கண்டித்தெறிந்தும் தேகத்தைப்பிளந்தும் துளைத்தும் புண்படுத்தியும் இவ்விதங்களாகச் சின்னபின்னப்படச்சாடும்போது உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட மதிமருண்டும் வாடியும் சோர்ந்தும்மரணமூர்ச்சையடைந்தும் பங்கப்பட்டும் மானமிழந்தோடியும் இவ்விதமாகத்தாபரித்து எதிரில்நின்று போராடவகையில்லாமற் பின்னிட்டசமயத்தில் அசுரேந்திரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துத் தன்தேரைச் சக்கிராகாரமாக ரணக்களமெங்குஞ் சுழற்றிக் கார்காலவருஷத்தைப்போலப் பாணங்களைப்பொழிந்து பூதரை அசையவொட்டாமல்மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படச் சாடும்போது மனந்தளர்ந்து

வலியற்று நடுநடுங்கி அதிககாயங்கள்பட்டு உதிரம்பெருகரண
க்களத்தில்நிற்கவும் அஞ்சிச் சிலவீரர்கள் பலதிசையினும் பற
ந்தொளித்தனர், மற்றவர்கள் தலையிழந்து தோளற்று மார்பு
பிளக்க வயிறுபீறுண்டு குடல்களிறைய ரணக்களந்துக்கினா
யாகவிழுந்து எங்கும்பிணமலைகளாகக் குவிந்தன, இவ்விதமா
கச் சிவகணங்கள் அல்லோலகல்லோலப் படுவதையும் பகைவ
ன்விஜயத்தையும் இலக்ஷர்களிலொருவனாகிய தண்டகனென்ப
வன்பார்த்து மனம்வருந்திக் கோபாவேசத்துடன் தன்தேரை
த்தூரத்திவந்து வில்லைவளைத்து விஷங்களைக் கக்கத்தக்க ஆயிர
ங்கொடியபாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தாருகன்பிள்
ளைநெற்றியைப் பிளந்தகாலத்தில் உதிரமானது பிரவாகமாக
வோட மிகவும்வருந்தியபோதினும் வீராதிவீரனாதலால் உக்கி
ராகாரனாய் அதிசீக்கிரத்தில் எட்டுப்பாணங்களைக் கழுத்துக்கு
க்குறிபார்த்து போக்கியகாலையில் படபடென்னுஞ் சத்தத்து
டன் அனலைவீசிக்கொண்டுவந்து பாய்ந்தூருவியோடியபோது
இரத்தப்பிரவாகமேலிடப் பிரக்ஞைதப்பிச் சோபித்துத் தேரி
ல் அசைவற்றுநின்றனன், அவனுக்கிளவலாகிய சோமுகனெ
ன்பவன் தன்தமையனுக்கடுத்த அபாயத்தைத்தெரிந்தவுடன்
கோபமும்வியசனமும் மனதைபாதிக்கத்தன்தேரைத் தூரத்தி
க்கொண்டுவந்து தாருகன் பிள்ளையை வளைந்துகொண்டு வில்
லைவளைத்து குரூரமாகிய நூறுபாணங்களைப்பூட்டிப் பகைவன்
மார்புக் கிலக்காகச்செலுத்த அவைகள் தீயையிறைத்துக்கொ
ண்டு வேகமாய்வந்து வயிரமலையைப்போல விசாலமாயிருக்
கின்ற மார்பிற்றைக்கி வலியற்று முனைகள்மடங்கிச் சிதறியகா
லையில் அசுரேந்திரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து சிங்கத்
தையொப்ப கர்ச்சித்துத் தன்வில்லிற்பிரகாசிக்கும் அலகையு
டைய ஐம்பது குரூரமாகிய பாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகி
த்துச் சரீரமுற்றினுந் துளைத்தகாலத்தில் அதிசவருத்தம் நேர்
ந்தபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமற் சீக்கிரத்திற் றன்வில்லில்
ஆயிரங்கூரமாகிய பாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்தகால
த்தில் அந்தசரங்கள் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப் புகைந்
தெரிந்து சீறிவந்து அசுரேந்திரனேறியிருந்த பாரித்ததேரைப்
பொடிப்பொடியாக்கிக் குதிரைகளைக் கண்டித்துத்தள்ளிச் சா
ரதியையும் நிலத்திற்கிடத்தியது, உடனே மற்றொருதேரிற்பா
ய்ந்து தான் அருமையாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற ஒப்பற்ற
வேலாயுதத்தையெடுத்துப் பகைவன் பிராணனை உண்டுவரும்
படிக்குக் கூவியபோது அனலையிறைத்துக்கொண்டு வேகமா
ய்வந்து வலியமார்பிற்றைத்துத் தடாரித்தூருவியோடியகாலத்
தில் உதிரம்பீரிட்டோடக்களைத்து யாதுந்தோற்றுமற் றேரில்
நின்றுவிட்டான் அதைக்கண்டமாத்திரத்தில் அவனுக்கிளையவ
னும் மகாவிஷ்ணுவினும் வலியிற்சிறந்த வீரபராக்கிரமசாலி
யாகிய விஜயனென்பவன் மனவாட்டத்துடன் ரவுத்திராகா
ரமாகக்கோபித்துத் தன்தேரைவேகமாகத்தூரத்திவந் தெதிரில்
நிறுத்திப் பினாகத்துக்குச்சமமாகிய தன்வில்லையெடுத்து நா
ணேற்றித் திசைகளதிரக் குணத்தொனிசெய்து ஆயிரம் அர்த்
தசந்திரபாணங்களைப்பூட்டிக் கரவேகமாகச்செலுத்தி அசுரே
ந்திர னேறியிருந்ததேரைச் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்
து பாகனையும் புரவிகளையுங் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிந்
து மேருவைப்போல அவன்கரத்தில் விளங்கியிருந்த வில்லை
நூரியுடன்கண்டித்துச் சிருங்காரதஞ்செய்தனன், இராஜகுமா
ரன் உடனே மற்றொரு தேரிலேறி விடாகத்தைப்போலச்சிறி
மந்தரகிரியையொத்த தண்டாயுதமொன்றையெடுத்து கிறுகி
றெனச்சுழற்றி விஜயன்மேல் வீசியகாலத்திற் சக்கரத்தைப்
போலச்சுழன்றுகொண்டு மேலிட்டுவருவதைப்பார்த்துக் குரூ
ரமாகிய பாணங்கள் அளவற்றவைகளைச் செலுத்திச் செலுத்

தித்தடுக்கவும் அதன்வேகமடங்காமல் குமுறிக்கொண்டுவந்து
விசாலமாகியமார்பிற் கோடையிடியைப்போலத் தாக்கியமா
த்திரத்தில் தேகம்நெக்குவிட்டு உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட ம
னநிலைதளர்ந்து கரங்களிற்பற்றியிருந்த வில்லையும் அம்பையு
ம் நழுகவிட்டுக்களைத்து இரதத்தில்விழுந்தான், இதனைக்கண்
ட துணைவர்களாகிய இலக்ஷர் அனைவரும் மானமும் கோபமு
ம் மனதைவாட்டியலைக்க விழிகளிற்றீப்பொறிசிதற வட்வை
யைப்போல மண்டியெறிந்து இந்தப்பாதகன் பிராணனை நொ
டிப்போதில்வாங்கி வீரசொற்கத்திற் சேர்ப்போமெனச் சப
தங்களைப்பேசிக்கொண்டு இரதங்களைத்தூரத்திவந்து அசுரேந்
திரனை நாற்புறங்களினுஞ்சுற்றித் தங்கள் கரத்தில்விளங்கும்
பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாகவளைத்து கூர்மையாய்வடித்
து விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணவிதங்கள
னைத்தையும் பூட்டிக் கோடைகாலவருஷத்தைப்போலச்சொ
ரிந்து கடியபோரைச்செய்கின்ற தருணத்தில் அதிசூரன் அவ
ர்கள் சேவகங்களைக்கண்டு நகைத்துத் துரிதமாய்த் தன்வில்லி
ல் புற்றினிடத்திருந் தீசெல்பெருக்கெடுத் தோடுவதைப்போல
அனந்தகோடி திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துக் கரவேகமாக
ச்செலுத்திப் பகைவர் விட்டவிட்டகணைகளை ஒன்றொழியாம
ற் கண்டித்துப்போட்டு இரதங்களையும் பொடிபடச்சாடி குதி
ரைகள் பாகர்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி இலக்ஷர் தேக
ந்தோற்றுமற் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துச் சக்கைச்சக்
கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் காயப்படுத்தியும் அல்லோலகல்
லோலப்படுத்துகின்றபோது ரத்தவெள்ளம்பெருத்தோட மிக
வும்வருந்திப் பலனொடுங்கி வில்லையெடுக்க நிருவாகமில்லாம
ல் திகைத்தோடினர், சவுனகாதிரிஷிகளே! அசுரேந்திரன்செ
ய்தசண்டையின் பெருக்கத்தை யென்னவென்றுசொல்லுவே
ன்; ஒருதேர்க்காரன் கோடிவீரர்களுட னெதிர்த்து சித்திரப்
போரைச்செய்து பாதசாரிகளாகப் பறக்கடித்தான், இவ்வித
மாக இலக்ஷரும் துணைவரும் படைவீரரும் பூதப்படைகளும்
சின்னபின்னப்பட்டு மங்கியதையும் பகைவன் வெற்றியையும்
புஜபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் கண்டமாத்திர
த்தில் மனம்வருந்திச் சருவசங்காரமூர்த்தியைப்போலக்கோ
பித்து கொவ்வைக்கனியினும் விழிகள்சிவந்து புருவம் நெற்றி
யிலேறப் பற்களைக்கடித்து நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் ஒரு இ
ராட்சதவீரனால் ஜயசாலிகளாகிய நமதுசேனைகள் இப்பாடுப
டுவதோ சற்றுநேரத்தில் இவன்வலியை யொடுக்குகிறேனெ
ன்று சீறிச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளினது பாதாரவிந்தங்க
ளைத் தியானித்துப்போற்றிப் பருவதாகிருதியாகப் பாரித்திரா
நின்ற தேரைத்தூரத்திவந்து அசுரேந்திரனெதிரில்நிறுத்தித் த
ங்கக்கட்டுச்செள்பூண்டு மணிகள்சத்திக்கும் நீண்டவில்லைநாட்டி
வளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனிசெய்தனன். அப்பொழு
து அண்டபுவனகோடிகள்பட்ட வருத்தங்களை இன்னவிதமெ
னச்சொல்லிமுடியாது. உடனே தேவர்கள் களிக்கவும் இரா
ட்சதப்பாதகர் வாடியிளைக்கவும் சர்ப்பங்களையொத்தகொடிய
பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகச்செலுத்தி அசுரேந்திரன் தே
கந்தோற்றுமல் மூடியவளவில் அவைகள் அதிககொடுமைகளை
க்காட்டிவந்து சுறுக்குசுறுக்கெனத்தைத்து மிகுத்தகாயங்களை
ச்செய்து உதிரத்தைப்பெருக்கி வருத்தியபோதினும் அதருமை
ல் பெதருமல் சஞ்சலப்படாமல் அவற்றினைப்பிடுங்கி யெறிந்
துவிட்டுச் சீக்கிரமாய்த் தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த பாணங்க
ளைப்பூட்டிப் பிரயோகித்து வீரவாகுதேவர் தேகத்தைத்துளை
த்தமாத்திரத்தில் உதிரம்பீரிட்டோட இவ்விருவீரர்களும் பால
சூரியர்களைப்போல விளங்கினர், அக்காலத்திற் முருகன்பிள்ளை
மீறித் துரிதமாயொருதிவ்வியபாணத்தைச்செலுத்தி வீரவாகு

தேவர்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவில்லைக் கண்டித்தகாலையில் அதிககோபங்கொண்டு மற்றொருவில்லையெடுத்துவளைத்து விஷங்களைக்கக்கும் தீட்சணியமுள்ள கொடியபாணங்களைச் செலுத்தஅது அதிகவுற்பாதங்களைக் காட்டிவந்து இராஜகுமாரன் கரத்திலிருந்த பருத்தவில்லைத் துண்டித்துத் தேரையும் சக்கைச்சக்கையாகப் பிளந்தெறிந்து பாகனையும் புரவிகளையுந்துண்டித்து அவனையுந் தண்டித்துவாட்டியது அப்போது அசுரேந்திரனென்ன செய்வான் வெருநேரமாய்க் கணக்கிறந்த வீரர்களுடன் கொடியபோரைச்செய்துவருவதினாலும் வீரவாகுதேவர் பாணங்களின் சுருக்கினாலும் ஜயவுற்சாகமற்றவனுய்ப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேரிற் பாய்ந்தான் இதைப் பார்த்திருந்த தேவர்கள் அவன் வீரத்தன்மைக்கும் போரின்றிறத்துக்கும் மெச்சி இந்தவீரனைத் துரிதமாய் வீரவாகுதேவர் வெற்றிகொள்ளக் கடவரென்று ஆசிகளைக்கூறினர், சவுனகாதிரிஷிகளே, இந்த இராட்சத குமாரனை வீரன் வெல்வது அரிதோ அவன்யானைமுகன்பிள்ளை இவன் சரபப்பட்சியாகிய சிவகுமாரன் யானையைவாட்டுவது சரபப்பட்சிக் கொருபொருளோ உடனே அசுரேந்திரன் மனம்பொறுமல் தன்வில்லை வளைத்து நூறு அர்த்தசந்திர பாணங்களைத்தூண்டி வீரவாகுதேவர் ஆரோகணித்திருந்த தேரைக்குதிரைகள் சாரதியுடன் சின்னபின்னப்பட் டுருளக்கண்டித்த காலத்தில் வீரவாகுவுக்குத் தேருதவியில்லாமையால் கருடனைப்போல வானத்திலெழும்பிச் சண்முகதேவரைத்துதித்து அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு தமதிடையிலிருக்கின்ற வீரவாளாயுதத்தையுருவிக்காத்திற்பற்றினவராய்ச் சந்திரனைக்கவ்வும் இராகுவைப் போல இராஜகுமாரனேறி யிருக்கின்ற தேரிற்பாய்ந்து பருவதம்போல உருண்டுதிரண்டு விளங்கி யிருக்குந் தோள்களினொன்றை வெட்டித்தள்ளியகாலத்தில் உதிரமிரைச்சலிட்டோடிய தெப்படிக்கிருந்ததெனில், நீலகிரியின்மருங்கில் வாசஞ்செய்திருந்த காளமாநாகமானது கிரணகாந்திகளைவீசும்கிரோரத்தினத்தைக் கக்கியதைப்போலத் தோற்றியது இவ்விதமாய் வலக்கரமற்றவுடன் அசுரேந்திரன் கோபித்து பருவதாகாரமாக பாரித்திருந்த தண்டாயுதத்தை யெடுத்துச் சுழற்றிவீரவாகுதேவர்மேல் மோத அவர் அதைத்தட்டி விட்டுப் பின்னிடைந்து அவன்சிரத்தில் உதைத்தனர், அப்போது அசுரேந்திரனுக்கு அதிககோபாவேசமுண்டாய் வடவாமுகாக்கினியைப் போற் சீறி உடைவாளையுருவிக்கொண்டு பின்னடியிட்டு முன்னடிபாய்ந்து வரும்போது இனியிவனைவைக்கலாகா தென்றெண்ணித் துரிதமாய்த் தமது கரத்தில் மின்னலைப்போலச் சொலித்திருந்த வீரவாளைச் சுழற்றியோங்கி அசுரேந்திரன் சிரமானது நிலத்தில் விழுந்துருள வெட்டித்தள்ளிய காலத்தில்மைநாகபருவதம் சாய்ந்ததைப்போல இராஜகுமாரன் கரியதேகம் உதிரத்தைப் பெருக்கிப் பூமிபிளக்கும்படியாய் விழுந்து பேரொலியைக்காட்டிப் பிராணன் நீங்கியது இந்தஜயத்தை வானத்திலிருந்த தேவர்கள்கண்டவுடன் நகைமுகராய்க் கரங்களைத்தட்டிக்கொண்டு வீரவாகுதேவர் சவுரியத்தையும் பெருமைகளையும்புகழ்ந்துவாழ்த்தினர், இந்தக்கொடியசம்பவம் நேர்ந்ததைக்கண்ட இராட்சதப்படைகள்மனந்தாபரியாமற் கோடுகோடெனப்புலம்பி இனிசற்றுநேரம் நிற்போமாகிற் பிராணசேதம்வருமென்று நாலுதிக்குகளிலுமிறைந்தோடினர், அத்தருணத்தில் புறவணியிலிருந்த சூரபதுமனுளவன் குமாரர்களிருவருமிறந்ததையும் சமுத்திரத்தைப்போல ரணக்களமெங்கும் நிறைந்து குமுறிக்கொண்டிருந்த இராட்சதச்சேனைகள்மாண்டும் பயப்பிராந்தியினாற் பறந்தோடியதையும் தெரிந்தவுடன் வடவைக்கனலும் ஆலகாலமும் ஒன்றுபட்டுச்சீறியெழுந்ததைப்போல ரவுத்திராகாரமாய்க் கோபித்துபிரளயகாலருத்திரனை யொப்பாகச்சீறி நமதுசதுரங்கச்சேனைகளையுஞ் சின்னபின்னப்படுத்திய சத்துருக்களை இந்தநிமிஷத்திற் கண்டதுண்டப்படக்கொல்லுவேனென்று உக்கிராகாரனாய் மனோவேகத்தினுமேலிட்டுநடக்கும் இந்திரஞாலத்தேரை முடுக்கிக்கொண்டுவந்து யமனுடையபசியைத்தணிக்கவல்லதாய்த் தங்கக்கட்கள்பதிந்து மணிகள்சத்திக்கும்மகிமையுள்ள தனுசைவளைத்து வீரலட்சுமிவாசஞ்செய்யும் நாணேற்றி அழகியவிரலினாற்குணத்தொனியை யெழுப்பியகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியைக்கேட்ட பூதப்படைகள் கைகால்களுதறலெடுத்து பற்றியிருந்த மராமரங்கள் பருவதங்கள் சோர்ந்துபோகச் சண்டைகொடுக்கவிருந்த தயிரியமும் வலியுமிழந்து தேகம்நடுநடுங்கிப் பஞ்சேந்திரியநிலைகள்பேதித்துத் தலைசிறுகிறெனச்சுழலப்பிராணபீதியினால் தலைவிரிகோலமாய்த் திசைகெட்டோடியும் மூர்ச்சையாய்ப் பூமியில்விழுந்தும் காலாடாமல் திப்பிரமைகொண்டுநின்றும் உதைத்துக்கொண்டிறந்தும் அறிவழிந்து சோபித்தும் இவ்விதமாகப் படாதபாடுகளைப்பட்டனர், சவுனகாதிரிஷிகளே! சூரன்குணத்தொனிக்கஞ்சிப் பூதப்படைகள் பட்டகோரத்தையின்னவிதமென்று சொல்லிமுடியாது பிரமதேவனும் நமக்கென்னகேடுநேருமோவென்று திகிலடையவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் இந்தப்பாதகனை நம்பவொண்ணாது எங்கொளிப்போமென்றுயோசிக்கவும் சருவசங்காரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சபாசென்றுமெச்சி மணிமுடியை யசைக்கவும் பொன்னுலகத்துக்கதிபனான இந்திரன் திடுக்கிட்டு நமக்கென்னகேடுண்டாகுமோ இனிஎன்னசெய்கேன் ஒன்றைநினைக்கமற்றொன்று நேர்ந்த கதையாக முடியும்போற்காணுகின்றது, ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும்வென்ற ஜயசாலியாகிய இந்தச்சூரபதுமனுடனெதிர்த்து வீரவாகுதேவர்போர்செய்யவல்லரோ ஆகிலுமென்ன நம்மனைவரையும் பாதுகாத்திரட்சிக்கவல்ல கிருபாநிதியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பின்னணியிலிருக்கின்றனர், இந்தப் பாதகனை மிஞ்சவிடமாட்டாரென்று பலபலநினைந்து பார்த்திருக்கவும் மன்னுயிர்களைக் காலாதிகளிற்கொண்டுபோகும் யமதருமராசன் திகிற்பட்டு இதுபரியந்தம் இராட்சதரிருக்கின்ற பிரதேசங்களில்அடிவைத்தவர்களாமல்ல இப்போதுதாருகாசூரனுயிரையும் சிங்கமுகாசூரன்பிள்ளையின் பிராணனையுமின்னமும் பலகோடியிராட்சதர் ஆவியையும் கொண்டுவந்தனம் இதைவஞ்சகன்மனதிற்கறுக்கம்வைத்து என்னபாடுபடுத்துவானோ இதற்கென்னசெய்வேன் தெய்வமேதுணையென்று சிவபிரானைத் துதித்திருக்கவும் சுத்தபவித்திரமாகிய தருமதேவதை சத்துருக்களுடைய பாதகத்துக்கிரங்கியஞ்சவும் உலகவியாபாரங்களை நடாத்தும் பஞ்சபூதங்களும் திகைத்துவாடவும் எழும்புமுதல் யானையீறாகச்சொல்லாநின்ற எண்பத்துநான்குலட்சம் ஜீவபேதங்களும் பொருமித் திகைத்து ஒன்றின்மேலொன்று சோர்ந்துகிடந்தன, சவுனகாதிரிஷிகளே! கொடியபாதகனாகிய சூரனெடுத்த நாணோசையைச் செவியிற்கேட்டவுடன் வலியும் வீரமும் ஜயப்பிரதாபங்களும் மகிமைகளையும்பெற்று வீற்றிருந்த இரண்டாயிரவெள்ளம்பூதப்படைகளும் திகைத்து நடுநடுங்கிப் பறந்ததென்றால் உருவகமற்ற பஞ்சபூதங்களும் மற்றபிராணிகளும் வாடியதெனப் பேசுவதொருஅதிசயமோ இதைக்குறித்து வளைத்துவளைத்துப் பேசவேண்டுவதில்லை, சூரன்காட்டிய நாணோசையானது அண்டபுவனகோடிகளனைத்திலும் பன்னிரண்டுதேவவருஷகாலம் முழங்கிக்கொண்டிருந்தது, இப்படிக்கொத்தநாணோசைக்கு நடுங்கிக் கருங்கடலைப் போலப் பரந்திருந்த பூதச்சேனைப்பெருக்கானது இருந்தவிடந்தெரியாமற் பறந்துபோனவேடிக்கையைப்பார்த்துப் படை

ந்தலைவர்களாகிய நூற்றெண்மரும் மனம்பொருமல் தயிரியசாலிகளாய் மேலிட்டுவந்து வானையளாவகிற்கின்ற பருவதங்கள் திசைகளைமூடத்தழைத்திருக்கின்ற மரங்கள் - தண்டாயுதங்கள் - பிண்டிபாலம் - கப்பணம் - முசலம் - நாஞ்சில் - எழு - மழு - முதலியபடைகளைச் சோனைமாரியைப்போல அமோகமாய்ச் சூரபதுமன்மேற்சொரிந்து அட்டகாசங்களைச் செய்தபோது இராஜாதிராஜன் அவர்கள் செய்கைக்கு நகைத்துப் பத்துநூறுயிரகோடி குரூரமாகிய பாணங்களை வில்லிற்பூட்டிப்பிரயோகித்துத்தன்மேல் வீழவருகின்ற பருவதங்கள்முதலானவைகளைத் துகள்பறந்து போகச்சாடி கெக்கலிகொட்டியிருக்கின்ற பூதச்சேனைத் தலைவர்கள் தலை-முகம்-கண்டம்-தோள்-கரங்கள்-மார்பு-துடை-கால் முதலிய சரீர உறுப்புகளைப் பல்சணிவாயிலைப்போலத் தொளைத்தும் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் ஊசிநாட்ட இடமில்லாமற் பாணங்களைச் சொருகியும் இப்படிக்கு வாட்டும்போது உதிரம் பிரவாகமாயோடிப் பலஹீனப்பட்டு அதிபலன் திகைத்து நின்றனன், வக்கிரன்களைத்து விழுந்தனன், வச்சிரன் காயங்களின் உபத்திரவத்தினால் வருந்தி துக்கித்திருந்தனன், கபாலி மனவூக்கமற்று பிரமித்து நின்றுவிட்டனன், உன்மத்தன் மிகவும்வருந்திஏங்கினன் அச்சுதன் கரத்திலேந்திய பர்வதத்துடன் மதிமயங்கி நின்றனன், மாபலன் அதிகவருத்தப் பட்டபடியால் ஓடினவனுமன்று சண்டைக் கெதிர்ந்தவனுமல்ல சித்திரப்பிரதமையைப்போல விழிகளைத்திறந்துகொண்டு நின்றனன், அதிசயன்வாடினன், மேகன்மருண்டான் அண்டவர்பானன் அயர்த்தோடிஏங்கினன், மேகமாலிமனம் நடுங்கினன், சுப்பிரன் மெலிந்தனன், சாகபாதன், சரீரம்பதைபதைத்து நின்றனன், உதவகன் மருண்டிருந்தனன், அசலன் சரீரத்திற் பெருகும் உதிரத்திலமுந்தி அசைவற் றிருந்தனன், மாகபந்தன் மிகவும் நொந்திரங்கினன், அத்திரிசோபித்து அடியற்ற பனையைப்போல விழுந்தனன், பத்திரன் சற்றே பின்னிட்டனன், பதுமனிளைத்துக்களைத்தான் வியாக்கிரனுந் தனஞ்சயனும் ஓடிப்போயினர், மந்தன், பலவிதமாக வைதுபெருமூச் செறிந்தனன், பிருகிமெய்மறந்திருந்தனன், சித்திராங்கதனும் கனகனும் துக்கசாகரத்தி லழுந்தினர் நீலனும்மாலியும் மனவலிகுன்றிக்குறைந்தனர், கும்பனும், நிகும்பனும், கண்பஞ்சடைந்து தோற்றமற்றுத் துழாவியிருந்தனர், சண்டியும், தண்டியும், பதைபதைத்தஞ்சியேங்கினர், வாமனும், சோமனும், மாண்டனர், உக்கிரன் எழுந்திருக்கச் சத்தியற்றுக் கிடந்தனன், சிங்கன் ஒய்ந்துபோனான், சுவேதகிரீடன் மனத்தெளிவற்றிருந்தான், சங்கபாலன் விழுந்துருண்டனன், நந்திசலித்தனன், பிங்கலன், சுவாசமற்றுக் கிடந்தனன். உரோமசன்பறந்தனன், இப்படிக்கிவர்கள் முதலிய சேனைத்தலைவர்கள் நூற்றெண்மருஞ்சின்னபின்னப்பட்டுவாடி வருந்திக்களைத்து மருண்டு திகைத்துச் சோபித்தும் செத்தும் புறந்தந்தோடியும் ஒளித்தும்பதுங்கியும் சோர்ந்தும் கிலேசித்தும் சண்டைகொடுக்க வலியுந்தயிரியமு மில்லாமல் மானமற்று நடுநடுங்கிப் போனதை நூறுயிரஞ் சுத்தவீரர்களாகிய அணித்தலைவர்கள் கண்டுமனம்பொருமற் கோபமேவிதர்களாய்ச் சூரியனைமூடிய பனிப்படலத்தைப்போல வயிரதேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனைச்சூழ்ந்துகொண்டு தங்கள் கரங்களிற்பற்றியிருந்த விற்களை வளைத்து பலவிதபாணகோடிகளைப்பிரயோகித்தும்பிண்டிபாலந்தோமரம், முசலம், கப்பணம், முசுண்டி, எறிவேல், சக்கரம், இருப்புலக்கைமுதலிய படைகளையும் பருவதத்தின்மேல் மேகங்கள் கவிந்து வருஷித்ததைப்போல ஒன்றனந்தகோடிகளாகச் சொரிந்து சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்துபோராடுவதைச் சூரன்பார்த்துச் சற்றுகோபங்கொண்டவனாய்ப்பினாகத்தையொத்ததன்வில்லில் அதிகதீட்சணியமுள்ள பாணங்களை அபாரியாகப்பூட்டிப் பிரயோகித்து எதிரிகள் செலுத்திய அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் துகள்பறந்தோடக் கண்டித்தும்துண்டித்தும் தண்டித்தும்சின்னபின்னப்பட வெட்டியும் தட்டியுமிடித்தும் பொடித்தும், இவ்விதமாக நிமைப்போதிற்சூரியன் முன்பனியைப்போல விலக்கி ஆர்ப்பரித்து ஆயிரகோடி நாராசங்களைச் செலுத்தி ஏககாலத்தில் அவர்கள் கரங்களிற் பாரித்திருந்த விற்களைப் பற்பலதுண்டங்களாக வெட்டியெறிந்து மறுபடியும் அவர்கள் மாறுவிற்களை யெடுப்பதற்கு முன்னம்கூரிய அலகைப்பெற்றிருக்கின்ற பதினாயிரகோடி கொடியபாணங்களைப் பிரயோகித்து அவர்களேறியிருந்த நவரத்தினமயமாய்ப் பாரித்ததேர்களை வண்டில் அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை கொடி குடை வெவ்வேறாகச் சிதைந்துருளும் படிக்குச்சாடி வேகமுள்ள குதிரைகளைக் கண்டதுண்டப்படுத்தி சாரதிகளைக்கொன்று மேலும் ஒவ்வொருவனுக்கு ஆயிரங் கரோமாகிய பாணங்களைச் செலுத்தினன். அவ்வாளிகள் வெளிப்பட்டவுடன் புகைந்து தீயையிறைத்துக் குறுகுறென்றும் ஆவ்ஆவென்றும் உதறிக்கொண்டு அதிவேகமாய் வந்துபாய்ந்துமார்பையும் கண்டத்தையும் முகத்தையும் புசங்களையும் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துங் கண்டித்துங் கொன்றும் பிளந்துமோடிய தருணத்தில் உதிரப்பிரவாகம் பெருக்கெடுத்தோட அணித்தலைவர்கள் சின்னபின்னப்பட்டுச் சிதறிமங்கிப்போனதை நவவீரர்களி லொருவனாகிய வீரமார்த் தாண்டன்கண்டு மனம்நொந்து மானம்பாதிக்க வடவா முகாக்கினியைப் போலக் கொதித்து அதிவேகமாகத் தன்தேரை முடுக்கிக்கொண்டுவந்து சூரபதுமனுக்கெதிரில் நிறுத்தி ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து பாரித்திராநின்ற தன்வில்லைவளைத்து அண்டங்களதிர குணத்தொனிசெய்து சத்தசாகரங்களும் ஏங்கிவாடும் படிக்குஆர்ப்பரித்து குரூரமாகிய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தகாலையிற் சூரபதுமன்கோபித்துப் பற்பலகணைகளினால் மீறிவருகின்ற பாணங்களைப் பொடிபடுத்தி மேலுந் தீயையொத்த கொடியபாணங்கள் ஆயிரத்தைப் பகைவன் நெற்றிக்குக் குறிக்கொண்டு செலுத்தினன், அந்தச்சரங்கள் சீறிக்கொண்டு வந்து நாராசங்களைப்போலச் சுருக்குச் சுருக்கெனத் தைத்தமாத்திரத்திற் சிந்தூரப்பொட்டுகளை யப்பியதைப்போல உதிரமானது பீரிட்டுக்காட்ட அதைத் துடைத்துக்கொண்டு காளகூடத்தைப்போலச் சீறிநாராசங்களுக்குச் சமதையாகிய கணக்கிறந்த பாணங்களைச் சூரபதுமன் மேற்செலுத்த அவற்றினை ஆயிரம் பாணங்களைக்கொண்டு நடுவது பாதியிற் கண்டித்துப்போட்டுக் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற வில்லையும் வெட்டியெறிந்து மார்பைப்பிளந்து முதுகிற் கட்டியிருந்த அம்பறுத்தூணியையும் அறுத்துத்தள்ளினன் அந்தக்காயத்தினால் வீரமார்த் தாண்டன் புழுவைப்போலப் பதைபதைத்து விழுந்து சோர்ந்தனன், இந்தச்சம்பவத்தை வீராக்கதன் பார்த்து மனம் பதைபதைக்கப்பொங்கி சத்திராதியை இந்த நிமிஷத்தில் அடக்கி வாட்டுவேனெனச் சபதம்பேசித் தேரைக் கொண்டுவந்து எதிரில்நிறுத்தித் தங்கக்கட்டுகள் பிகிந்து வெற்றிமாலை யணிந்து மணிகள் சத்திக்கும் பாரித்தவில்லை வளைத்து ஆயிரம் அர்த்தசந்திர பாணங்களைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளினைந்து புகைந்துகொண்டு வருகிற வேகத்தைச் சூரபதுமன் பார்த்துக் கோபித்தவனாய் அவ்வளவு கொடியபாணங்களை மாறுசெலுத்திக் கண்டித்து மேலுஞ்சிலகணைகளைப் போக்கி வீராக்கதன்கொண்டவில்லை யிருதுண்ட மாக்கியபோது அவன் சர்ப்பத்தைப்போலச் சீறிச்சீக்கிரமாய் உடைவாளாயுதத்தைஉருவி கரத்தி

ற்பற்றிக்கொண்டு வானத்தி லெழும்பித் திசையானைகள் பயந்
தோடக் கர்ச்சித்து இராஜாதிராசன் ஏறியிருக்கின்ற இந்திர
ஞாலத்தேரிற் பாய்ந்து மகம்மேருவைப்போல இராஜன்கரத்
திலிருக்கின்ற வில்லை வெட்டியபோது அதற்குச் சற்றும் காய
ம்படாமல் வாள் பொடிப்பொடியா யிறைந்தது அப்போது வீ
ரராக்கதனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து இந்தப்பாதகனைவி
டமாட்டேனென்று கையைப்பிசைந்து கொண்டோங்கி மார்
பிலறைய யத்தனப்படுவதைச் சூரன்கண்டு நிராயுதனாக விரு
ப்பவனைக்கொல்வது பழிபாதகமா மென்றெண்ணி கால்விரலி
னால் வானத்திற்போக வெற்றியபோது சக்கரத்தைப்போலச்
சுழன்றுகொண்டு அண்டப்பித்திகை வரையிலெழும்பி முட்டி
மறிந்து இரைச்சலிட்டுப் பூமியில் வந்து விழுந்து பதைபதை
த்துச் சோர்ந்தனன். இந்தஅபாயத்தை வீரமாமகேந்திரன் க
ண்டு கோபதிபிதனாய்ச் சூரனைவளைந்து கொண்டு வல்லைவளை
த்துக் குரூரமாகிய பாணங்களை அபரிமிதமாகச் செலுத்தி இ
ந்திரஞாலத் தேரொருவருக்குந் தோற்றாமல் மறைத்தகாலத்
திற் சில திவ்வியபாணங்களைக் கொண்டு அவற்றினைக் கண்டித்
துப்போட்டு மேலும் கணக்கிறந்த கணைகளைச் செலுத்த வீரன்
அவற்றினைத் தடுத்துத் தன்தேரைக் குயவன்சக்கரத்தைப்போ
லத்திருப்பிக் கோடானகோடி பாணங்களைப் பிரயோகித்துவா
தாடும்போது சூரனும் உக்கிராகாரனாய்த் தன்தேரையும் வட்
டாகாரமாகச் சுழற்றி மறுகணைகளைப் போக்கிப்பகைவன் தூ
ண்டியவற்றினைப் பொடிபடுத்தினன், இவ்விதமாய் அவ்விருவீ
ரர்களுஞ்சூறுவளிக்காற்றைப்போலத் திரிந்து ஒருவர் மீதொரு
வர் சரமழைகளைப் பொழிந்தும் அவைகளைமாற்றியும் உலாவு
கின்றவேகத்தினால் அவர்களுருவுயாவருக்குந் தோற்றாமற்போ
யிற்று அக்காலத்திற் சூரன்சீறி வீரமாமகேந்திரன் விட்டபா
ணங்களனைத்தினையும் கண்டதுண்டப்படவெட்டி மேலும் பா
தங்களுக் கிலக்காய் முப்பது பாணங்களையும் மார்புக்கிலக்கா
ய் இருபது கணைகளையும் பாரித்த தோள்களைக்குறித்து முப்ப
து சரங்களையும் போக்கிச் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்
தகாலத்தில் ரத்தம்பீரிட்டோடப் பிறக்ஞைதப்பி விழுந்தான்
அத்தருணத்தில் சூரபதுமன் கோபதீபிதனாய் ஆட்டு மந்தை
யிற் கோநாய் புகுந்ததைப் போலப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற பூ
தர்களைவாட்டிக் கொண்டு மேலிட்டு வருவதை வீரதீரன் பார்
த்து மிகுதியாகக் கோபித்து வில்லைவளைத்து அமோகமாக பா
ணங்களைச் செலுத்திக் கொண்டெதிர்த்து வரும்போது சூரப
துமன் கோபித்து ஆயிரம்பாணங்களினால் அதுகளைப்பொடிசெ
ய்து மேலுஞ்சில சரங்களைத் தூண்டிபகைவனேறி யிருந்த பா
ரித்ததேரை வண்டில், அச்சு, மச்சு, குத்துக்கால் கொடுங்கை
முதலியவற்றைச் சின்னபின்னப்பட வெட்டியெறிந்து ஜயத்
தைக்கொண்டாடியபோது அதற்குச் சகிக்கமாட்டாதவனாய்ந
ல்லகாரியம் உன்கெலிப்பை யடக்குகிறே`னெனச்சீறி மந்தர
கிரிக் கொப்பாகப் பாரித்திரா நின்ற தண்டாயுதத்தைக் கரத்
திற் கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழற்றிப்பாய்ந்து மேலிட்டு வரு
வதைச் சூரன் கண்டு நான்குதிவ்விய பாணங்களினால் வீரதீர
ன் பற்றியிருக்கின்ற கதையைப் பொடியாக்கி விசாலமாகிய
மார்பிலும் பருவதத்தையொத்த தோள்களிலும் பதினான்கு
கொடியபாணங்களைச் செலுத்தி அவனைப் பூமியிற் கிடத்தினா
ன், இதைச்சிங்கத்துக்குச் சமானனாகிய வீரமாமகேசன் கண்
டு கண்களில் அக்கினிப் பொறிகள் பறக்கக்கோபித்து வேகமா
ய் வந்து இவனைதனுர்வித்தையில் வெல்வதரிதென நிதானித்து
சவுரியபராக்கிரமங்களையும் ரக்தமாம்சங்களையுங்கிரகிக்கவல்ல
கூரியவேலாயுதத்தை யெடுத்துக் குறிக்கொண்டு தீவிரமாயெ
றிந்தான் அது இரைந்து வரும் மகிமையைப் பார்த்து சூரப
துமன் துரிதமாய்த் தன்வில்லில் ஆயிரம் பாணங்களைப் பூட்டி
ச்செலுத்தித் தடுக்கவும் அவற்றினை விழுங்கிக்கொண்டு சீறியி
ரைந்து அனலைக்கொட்டி வடவையைப்போலச் சீறிவந்து மே
கத்தினிடத்தில் மின்னல் விளங்கியதைப்போல இராட்சதரா
சன் மார்பிற்றாக்கி யாதொரு காயங்களையும் படுத்தாமல் வலி
குறைந்து பொடிப்பொடியாய்ப் பறந்துபோயது, அப்போது
மானம்பாதிக்கச் சர்ப்பத்தைப் போலச்சீறி மீளவும் ஒருதண்
டாயுதத்தை யெடுத்துச் சுழற்றி வீசுவதற்கு முன்னம் சூரனா
னவன் மகத்துக்களிட்ட சாபத்தினும் வேகமுங் கொடுமையை
யும் பெற்ற குரூரமாகிய பாணங்களேழைப் பிரயோகித்து
வீரமாமகேசன் வயிரம்போன்ற மார்பைப் பிளந்தான் அவ்
வழியே உதிரம் பீரிட்டோட அறி வழிந்து விழுந்தனன்;
இச்சம்பவத்தைச் சிவ சுப்பிரமணிய தேவருக் கடியனாகிய
வீர கேசரி தெரிந்து உக்கிராகாரனாய்ச் சந்திரன்மேல் தா
வும் இராகுவைப்போலத் தன்தேரைத்தூரத்திவந்து சூரனு
டனெதிர்த்து வலியவில்லைவளைத்து அமோகமாகிய பாணங்க
ளைப் பிரயோகித்த காலையில் இராஜாதிராஜன் சிலபாணங்க
ளைக்கொண்டு கண்டித்துப்போட்டு மேலும் ஏழுதிவ்வியபாண
ங்களைப் பிரயோகித்து வீரகேசரிகரத்திற் பற்றியிருந்த வில்லை
க்கண்டித்து சர்க்கரத்தொனிகளைக் காட்டியோடும் தேரையும்
குதிரைகளையும் சாரதியையும் உருத்தெரியாமற் சிதைத்துமறு
படியும் ஆயிரம் வெப்பமுள்ள பாணங்களினால் அவன்நெற்றி
யைத் துளைத்தகாலத்தில் உதிரம்பெருகவருந்தியும் அதைச்ச
ட்டைபண்ணாமற்றாவிப் பக்கத்திலிருந்த பருவதத்தைப்பறித்
து சூரன்மேலெறிந்து கர்ச்சித்தகாலத்தில் அவ்வரையானது
சூரியன்முதலானவர்கள் திடுக்கிட்டஞ்சும்படிக்குச் சக்கிரத்
தைப்போலச் சுழன்றுகொண்டுவருவதைப் பரிமளமிகுத்தபா
ரிசாதமாலைபுரளும் மார்பையுடைய சூரன்கண்டு தன்வில்லில்
அர்த்தசந்திரபாணமொன்றைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத் துக
ள்கண்டு மேலும் ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களைப்போக்கி வீர
கேசரிமார்பைத் துளைத்தமுன்னிலையில் மிகவும்வருந்தி வட
வையைப்போலச்சீறியிராட்சதராசனேறியிருக்கின்றதெய்வீக
மாகியதேரிற்பாய்ந்து முத்துமாலைமோகனமாலைகளையணிந்து
விசாலமாய் வயிரத்தையொப்ப விளங்குகின்ற மார்பிற் கோ
டையிடியைப்போலக் கரத்தையோங்கி அறைந்தகாலத்திற் க
ளர்நிலம்வெடித்துக் காட்டுவதைப்போலக் கரமானது பத்தல்
பத்தலாய்ப் பிளந்து ரத்தப்பிரவாகமோடப் பதைபதைத்து
நொந்து தேரில்விழுந்தனன், அவனைக்கொல்லுவது பாதகமெ
ன்றெண்ணிச் சூரன் தன்கையினால் வாரியெடுத்து தேவர்கள்
மருண்டு துக்கிக்க ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபள்ளிகொள்ளுந் திருப்பா
ற்கடலில் விழும்படிக்கெறிந்தான் அவன் கருடனைப்போல்வே
கமாய்ப்போய்விழுந்து முழுகித் தாவியெழுந்து கனத்திற்
பாய்ந்துவந்து ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து வாடியொளித்திருக்கி
ன்ற தம்மவருடன்கலந்திருந்தனன், இச்சம்பவங்களைத்தெரிந்
த வீரமாபுரந்தரனென்னும் ஜயசாலியானவன் காலாந்தகனை
ப்போலக்கோபித்து தன்தேரைத்தூரத்திவந்து சூரபதுமனுக்
கெதிரில்நிறுத்தி இந்தப்பாதகன்மேல் எத்தகையபாணங்களை
ச் செலுத்தியபோதினும் "பிரயோசனப்படாமற் போகின்றப
டியால் தேவாஸ்திரங்களைக்கொண்டு வெல்லக்கடவேனென
நிதானித்துத் துரிதமாய் ஒப்பற்ற தன்வில்லைவளைத்து குணத்
தொனிகொண்டு யமதருமராஜன்படையையெடுத்து மானசபூ
சையினால் சகலவுபசாரங்களையுஞ்செய்து பூட்டிச் சூரன்மார்
புக் கிலக்காகக் காதளவுமிழுத்துப் பிரயோகித்தபோது அதிக
மகிமைகளைக்காட்டிப் புகைந்தெரிந்துகொண்டு ஆவ் ஆவென
வாயைத்திறந்துகொண்டு வேகமாய் மேலிட்டுவருவதைச் சூ

ரன்கண்டும் சட்டைபண்ணுமல் நகைத்துக்கொண்டிருந்தபோது சிவந்தபடையானது வச்சிராயுதத்தைப்போலத் தாக்கித் தன்வலிகுன்றிக்குறைந்து வெட்கித்திரும்பிவிட்டது சவுனகாதிரிஷிகளே, இதனுற் சூரன்பெற்றிருக்கின்ற வரப்பிரசாதமுமர்ச்சியைத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவீராக, இப்படிக்குத்தான் செலுத்தியபடையானது திரும்பிவிட்டதைக்கண்டவுடன் அதிகோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தைத்தொடுக்க யத்தனிக்குமுன்னிலயிற் சூரன்தன்வில்லில் நூறுயிரங் கடினமாகிய பாணங்களைப்பூட்டி வீரமாபுரந்தரன்மார்புக்குச் சரியாய்ப் பிரயோகித்தகாலையில் வடவையைப்போல எரிந்து சிடசிடத்த தொனிகளுடன் அதிவேகமாய்வந்து நடாரித்தருவி வாயிலைப்போலவெளியாக்கி யோடியபோது உதிரங்களைக்கக்கிக்கொண்டு கரத்திற்கொண்ட பிரமன் படையுடன் நிலத்தில்விழுந்து மாண்டனன், இதைக்கண்ட வீராந்தகன் நல்லகாரியம் பாதகாகிய இராட்சதர்விறிப் பூதப்படைகள் மங்கவும் சூரனுக்கஞ்சி நம்மவர்கள் பின்னப்படுவதோ இது வெகுநேர்த்தியெனப்பொங்கித் துரிதமாய்த் தேரைத்தூரத்திவந்து எதிரில்நிறுத்திச் சூரனைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் ஏதோசில வெற்றியைப் பெற்றனமென்று விதியிருக்கின்றனை அதைவிட்டுவிடக்கடவாய், உனக்கு யமனைப்போலவந்தேன் நிமைப்போதில் உன்பிராணனை வீரசொர்க்கத்திற் சேர்ப்பேன். பத்திரமாயிருக்கக்கடவையென்று எச்சரித்துச் சாரங்கத்தினும் மன்மதன்வில்லினும் மேலிட்டவலியுடையதாய் வரிவரியாய்த் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு வெற்றிமாலைசூடியிருக்கும் பாரித்தவில்லையெடுத்துவளைத்து மன்னுயிரனைத்தும் செவிடுபட்டுத்தியங்கவும் சூரியனிதென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றதென்றோடவும் தேவர்கள்தேகமுற்றும் வியர்த்து கிடுகிடெனநடுங்கவும் விஞ்சையர் சித்தவித்தியாதரர் பயப்பிராந்திகொண்டு பறக்கவும் இணைபிரியாமலிருக்கும் பேடைகள்வருந்தியேங்க அன்றில்பட்சிகள் பறந்தோடவும் சக்கிரவாகப்புட்கள் மதிமருண்டு குஞ்சுகளை வாயிற்கவ்விக்கொண்டு தமதுநிலைகளைவிட்டுப் பறந்துபோகவும் இப்படிக்குச் சகலமும் தந்தளிக்கக் குணத்தொனிசெய்து உடனே சங்கோபசங்கமாக அதிகமகிமைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிச் சூரபதுமன் ஆரோகணித்திருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேர் ஒருவருக்குந்தோற்றுமல் மூடிக் கர்ச்சித்த காலத்தில் மாறுகணைகளைக்கொண்டு அதுகளைச் சூரியன்முன்பட்ட பனியைப்போலவாட்டி உதிரமாம்சங்களைப் பிராணனுடனுண்டு களிக்கும்படியான கொடியபாணங்களை மிகுதியாகப் போக்கி வீராந்தகனை மறைத்தான் அதுகளை அத்தொகைச்சரங்களைச்செலுத்திச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து கிலுங்காதஞ்செய்தகாலையிற் சூரபதுமன் அதிகோபங்கொண்டு கூர்மையாய் முத்தலைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரம் வயிரப்பகழியினை வேகமாய் வில்லிற்பூட்டி வீராந்தகனைக் கொல்லும்படிக்குக் கடாவியபோது அதுகள் சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறிக்கொண்டு நிலையிறைந்து வாயுவினுங் கடிதுவரக்கண்டுவீராந்தகன் சீக்கிரமாய்த் தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த பாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தடுத்தபோதினும் அவற்றினைக் கவளிகரமாய் விழுங்கிக்கொண் டிரைந்துவந்துவிழுந்து தேரையழித்துக் குதிரைகளைக்கொன்று பாகனைச்சிதைத்துக் கரத்திற்கொண்டவில்லைக் கண்டித்துத் தயிரியத்தைக்கலக்கி மார்பிற்பாய்ந்து உயிரையுண்டு இரத்தப்பிரவாகமாக்கி யிந்திரனுதிய தேவர்கள் கெடுகெட்டு வாடிச்சோர முதுகின்வழியாயோடிப் போய்விட்டன, இப்படிக்கு வீராந்தகன் முதலாகிய வீரர்கள் மாண்டும் புறந்தந்தும் மறைந்தும் போனகாலத்தில் எதிர்ப்பவனொருவருமையால் சூரபதுமன் அதிகவுற்சாகத்துடன் ரணக்களமெங்குமுலாவி வருவதைச் சிங்கத்தையொத்த ஜயசாலிகள்கண்டவுடன் பயந்தோடும் புயவன்மையைப்படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் பார்த்தவுடன் நல்லகாரியமெனக் கோபநகைகொண்டவராய் மானமும் வீரமும் மனதைவாட்ட வடவையுங் குளிர்ந்துபோகும்படிக்குச்சீறி அதிவேகமாய்த்தேரைமுடுக்கிக்கொண்டுவந்து சூரபதுமனுட னெதிர்த்தவளவில் அவர் சுந்தரவடிவைக்கண்டவுடன் இவன் ஆதியில் தம்மிடத்துக்குத் தூதாகவந்தவனென்றறிந்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து இதனைச்சொல்லுகின்றுன். அடாபயலே சிறந்த பற்பல அண்டங்களினும் புகழ்ந்துகொண்டாடத்தக்க பெருமையினையுடைய வீரமாமயேந்திரபுரத்தை நாசம்பண்ணி கணக்கிறந்த இராட்சதரைக்கொன்று சற்றும்பயமில்லாமல் என்னரியகுமாரனையும் கண்டதுண்டமாகவெட்டி மாய்த்து தப்பிப்பிழைத்துப்போயினை நீயோ இக்காலத்தில் உனக்கு நாள்குறுகியபடியால் என்முன்னும் வந்தனை இதோ உன்பிராணனை யமலோகத்துக்கனுப்புவேன் சண்டையையும் இந்தநிமிஷத்தில் முடித்துவெற்றியுடன் நகரத்துக்குமீளக்கடவேன், என்னைக்கண்டவுடன் தீர்க்காலோசனையைச்செய்து சூரத்தைவிட்டுத் தூதனைப்போலவந்திருப்பையாகிற் பிழைத்துப்போகும் ஹேதுவுண்டு அதை மறந்து நீயுமொருசூரனைப்போல நீண்டதனுசைக் கரத்திற்பற்றி உன்னதமாகிய தேரிலேறிக்கொண்டுவந்தபடியாற் சந்தேகமில்லாமல் மாள்வதற்குத் தடையில்லை, ஐயையோ! இன்றைக்கு இந்த ரணக்களத்தில் மாளக்கடவாயென்று உன்தலையிற் பிரமனெழுதினுனே! இதுதானுனக்குக் கடைநாளோ! சீக்கிரமாய் உன்னிஷ்டதேவதையை நினைந்துகொண்டு சண்டைககாயுத்தப்படக்கடவாயெனச்சொல்லி முடித்தவுடன் வீரவாகுதேவர் சிறுநகைகொண்டு அவுணருக்கரசனே இதனைக்கேட்பையாக, தூதனுகவுமிருப்பேன் மந்திரியைப்போலவும் விளங்குவேன், சத்துருக்களுக்கு ஜன்மவயிரியாகவிருந்து அவர்கள் வம்சநாசஞ்செய்வேன் எமதிறைவனுகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் கட்டளையிடும் பணிவிடைகளனைத்தையும் சிரசாகவகித்து நடப்பிக்கவல்லேன், அத்தேவதேவோத்தமன் பரிபூரணகடாட்சவீட்சணிய முயற்சியினுல் இந்த உலகங்களில் எனக்கரிதாகிய காரியமொன்று மிருக்கமாட்டாது ஆதலால் வீண்வார்த்தையாடுவதிற் பிரயோசனமென்னை நீ சூரனெனப் பேர்படைத்தது நிச்சயமாகவிருக்குமாகில் துரிதமாய்ச் சண்டைக்குவரக்கடவாயெனப்பேசி யதுகள் செவியிற்பட்டவுடன் அதிகோபம்பிரவேசித்துக் காளகூடத்தைப்போல மண்டியெரிந்து கொவ்வைக்கனியையொப்ப விழிகள்சிவந்து தீப்பொறிகள் குபீல் குபீலெனக்கொட்ட வுருத்துப்பார்த்துப் பற்களை நெறநெறெனக்கடித்து உதட்டையதுக்கி மயிர்க்கால்தோறும் அனல்வீசச் சர்ப்பத்தையொப்பாகச்சீறி நல்லகாரியம் சற்று மெண்ணிக்கையில்லாமற்பேசிய உன்னுணவத்தைச் சற்றுநேரத்தி லடக்குகிறேனெனக் கொதித்து மேருகிரிக்குச்சமமாகவிளங்கும் தனுசைவளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனிசெய்தான் அவ்வதிர்ச்சியினுல் உலகங்களுக்கச்சாணியாக விருக்கின்றமகம்மேரு கிடுகிடென்றசைந்து அஷ்டதிசைகளும் நடுக்குற்றுக் குலகிரிகள் நெக்குவிட்டு திசையானைகள் வீறிட்டு மங்கி அண்டகோளகை நெக்குவிட்டுப் பூமிபாதலவரையில் பத்தல் பத்தலாகப்பிளந்து அதை ஒருதலைப்பாரமாகச் சுமந்திருக்கின்ற ஆதிசேஷனும் தத்தளித்து ஆயிரம்பணமகுடங்களைக்கொண்டுதாங்கவருந்தி விஷத்தைக்கக்கவும் மற்றபிராணிகளும் நிலைகலங்கிவாடின, இவ்விதமாகச் சகலமும் பயப்பிராந்திகொண்டகாலத்தில் வீரவாகுதேவரும் தமதுகரத்திற் பிறைகத்தைப்போல விளங்கும்தனுசை வட்டாகாரமாய்வளைத்து நாரியைப்பிகிந்து

ஒருதரம் டங்காரசத்தத்தைக் காட்டியபோது பெருத்த ஒ
சையை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடியாது. சவுனகாதிரிஷி
களே ! இவ்விருவீரருங் காட்டிய நாணொலியினோசையானது
கலந்து திரிலோகங்களும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் அல்லோலகல்
லோலப்பட்டு மன்னுயிரனைத்தும் செவிகளடைபட்டுக் களைத்
துச்சோர்ந்தது. அச்சமயத்திற் சூரபதுமன் காட்டழலுக்கொ
ப்பாகப்பொங்கி ஆயிரங்கோடி கொடியபாணங்களைச் சந்தித்
து வீரவாகுதேவர்மேற் செலுத்திச் சிங்கத்தைப்போலக்கர்ச்சி
த்தான் அவைகளிணைந்து புகைந்து அனலைவீசி பலகொடுமைக
ளைக் காட்டிவரும்போது வீரன் அதிவேகமாகக் கோடைகா
லமேகத்தைப்போலத் தமது வில்லிற் கணக்கிறந்த குரூரமாகி
ய சரங்களைப்பூட்டிச்செலுத்தி மீறிவருகின்ற பகைவன் கணை
க்களைக்கண்டித்து வேடிக்கைப்பார்த்திருந்தனர், அப்போது சூ
ரபதுமனுக்கு வீராவேசம் பிரவேசித்து இவன் மனஉறுதியை
ச்சற்றுநேரத்திற் கலக்கிவாட்டுவே னென்று சர்ப்பங்களைப்
போல விஷச்சுவாலையை வீசவல்ல கரோமாகிய பாணங்களை
அமோகமாகப்போக்கினன், அவைகளின் கொடுமையை வீர
வாகுதேவர் பார்த்து ஆயிரகோடி தீட்சண்ணியமாகிய சரங்க
ளைக்கொண்டு மேல்வருகின்ற பாணங்களைத் துண்டித்துத்தள்
ளியபோது சூரபதுமன் ரவுத்திராகாரனாய்த் துரிதமாக வெ
ற்றிகொள்ளவேண்டு மென்கின்ற கருத்தைக்கொண்டு அதிக
மகிமைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கொடிய பாணங்களைப் பூட்டி
வீரவாகுதேவர் மீதிற் செலுத்தினன், அவைகள் சிடசிடத்த
தொனிகளுடன் சீறியிணைந்து வருவதைப் பார்த்தவுடன் மா
அசரங்களைச் செலுத்திக் கண்டித்துப்போட்டு மேலும் நூறு
கடியகணைகளைச் சூரன் நெற்றிக்குக் குறிபார்த்து விட்டகால
த்தில் அனலையிறைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து அர்த்தசந்
திரனைப்போல விளங்கிக்கொண் டிருக்கும் நுதலிற்றாக்கி வ
யிரமலையின் உச்சியிற்பட்ட பொன்னூசிகளுக் கிணையாக மு
னைகளொடிந்து துகள்பட்டுப் பறந்துபோயது, இதனைவீரவா
குதேவர் தெரிந்தவராய் நமது பாணங்களிதுபரியந்தம் ஒரு
வன்மீதிற்றாக்கினால் காயப்படுத்தாமற் போனதில்லை நூறுகூ
ரியபாணங்களுங் குறிப்படிக்குப் பாய்ந்தும் பிரயோசனப்ப
டவில்லை ஆதலாற் சண்முகப் பெருமாள் திருக்கரங்களில் வி
ளங்கும் வெற்றிவேலன்றியில் மற்றெவ்விதபாணங்களினாலும்,
இவன்வயிரத்தேகத்தை பின்னப்படுத்தலாகாதென நிச்சயித்
து அப்படிக்கிருந்தபோதினும் என்னாற்கூடியவளையிற் போரா
டிப் பார்ப்பதல்லது சும்மாய்த் திரும்பமாட்டேனெனத் தீர
னாய்த் தன்வில்லில் அதிகதீட்சணியமுள்ள பலகோடிகணைகளை
ச் சந்தித்துப் போக்கிச் சூரபதுமன் தேகத்தைத் தோற்றும
ல் மறைத்தகாலத்தில் அமோகமாகிய பாணங்களினால் அவை
களை விலக்கிமேலும் ஏழுதிவ்விய பாணங்களை வீரவாகுதேவர்
புசங்களுக்குக் குறிபார்த்துத் தூண்டினன், அவைகள் வெளி
ப்பட்டவுடன் பக்குபக்கென வெரிந்து சீறிவேகமாய் வந்து
பருவதா கிருதியாகப் பாரித்திருந்த புசங்களிற்றைத்து உதிர
ங்களைப் பெருக்கித் தேவர்கள் கிலேசித்து வாடும்படிக்கு உ
ருவிப்போயது அதனால் மிகவும் நொந்து வருந்தியபோதினும்
வீரனாதலால் மிகுத்தகோபங்கொண்டு திட்சண்ணியமுள்ள ப
லகோடி பாணங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்து சூ
ரபதுமன் தேரைச்செலுத்தும் சாரதிகள் தேகத்தைச் சல்ல
டைக் கண்களாகத் துளைத்தமாத்திரத்தில் உதிரம் பெருக்கெ
டுத்தோடத் திகைத்து வலிகுன்றிக் கைகால்களோய்ந்து மிர
ளமிரள விழித்துக்கொண்டு தங்கள் தொழிலைமறந்து நின்றுவி
ட்டனர், இதைக்கண்ட சூரனுக்குக் கோபமிகுதியினால் விழிக
ள் சிவந்து அக்கினியைக் கக்கப் பெருமூச்செறிந்து துரிதமா
ய்த் தன்வில்லில் தீயினும் கொடுமை பெற்றிருக்கின்ற ஐம்பது
பாணங்களைப் பூட்டிச்செலுத்தி வீரவாகுதேவரேறி யிருக்கின்
ற தேரைப்பொடிப்படுத்தி குதிரைகளைக் கண்டித்து பாகனைக்
கொன்று கர்ச்சித்தனன், உடனே மற்றொருபாரித்த ரதத்தி
லேறி வாயுவாஸ்திரத்தையெடுத்து மானச பூசையினாற் சகல
உபசாரங்களையும் முடித்து வில்லிற்பூட்டிச் செலுத்தியபோ
து சூரன் கண்டு குஞ்சிரிப்புடன் மற்றொன்றையுந் தூண்டாம
ல் வில்லையூன்றிக்கொண்டு வேடிக்கைபார்த்திருந்தபோது அந்
தப்பாணமானது சக்கிராகாரமாகச் சுழன்று பிரசண்ட மாரு
தத்தைப்பெருக்கித் தீயையிறைத்துச் சீறிவந்து வயிரமலைக்கு
ச்சமனாக விசாலமாக விருக்கின்ற மார்பிற்றாக்கி வலியற்றுப்
பொடிபட்டுத் திசைகளிற் பறந்துபோயது, அப்போது வீர
வாகு மனம்பொறாமல் உடனே அக்கினியாஸ்திரத்தை யெடு
த்துப் பூசித்துச் செலுத்தினர், அதுவெளிப்பட்டவுடன் அன
ற்பெருக்கை யிறைத்துத் திகுதிகென் றெரிந்து புகைப்படலத்
தை வீசிக்காந்திக்கொண்டு வந்து வயிரமேனியிற் றாக்கிப்பொ
ரிந்து மங்கியது, அதன்பின்பு ரவுத்திராகாரனாய் இயமாஸ்தி
ரத்தை யெடுத்து வழிபட்டுப்போக்கிய காலையில் வானத்தி
லெழுந்து பலகோடி படைகளைப் படைத்து விஷங்களைக் கக்கி
ச் சர்ப்பத்தைப்போலச் சீறிவந்து மார்பிற் றைத்துவெட்கி மு
னைமழுங்கி மறிந்து போயது, உடனே சூரியாஸ்திரத்தைப்
போற்றிக் கரவேகமாகச் செலுத்தியபோது பலகோடிசூரியர்
தோற்றங்களைக் காட்டி தகத்தகாயமாயெரிந்து சகலரும் பிர
மிக்கும்படிக்குச் சீறிக்கொண்டுபோய்ச் சூரன் தேகத்திற்றாக்
கிப் பயன்பெறாமற் சின்னபின்னப்பட்டுப் போய்விட்டது, அ
தைக்கண்டவுடன் பார்ப்பதியார் திருவடிகளிற் பிரகாசித்திரு
ந்த பாதச்சிலம்புகளிலுதித்த நவகன்னியரில் மூத்தவள் செ
ய்த விரதமகிமையினாற் றோற்றியிருக்கின்ற வீரவாகுதேவரு
க்கு அதிசயமுண்டாய் நல்லகாரியம் இன்னமு மிவன்வலியை
யறிவோமெனத்துணிந்து வருணாஸ்திரம், இந்திராஸ்திரம், நி
ருதாஸ்திரம், இந்த மூன்று தேவபாணங்களையும் ஒருமுகத்தி
லெடுத்து மந்திரமூலமாய்ச் சோடச உபசாரங்களை முடித்து
ஏககாலத்திற் பூட்டிக் காதளவுமிழுத்துப் பிரயோகித்த மாத்
திரத்திற் பலமேகங்களைப்பெருக்கி இடி மின்னல் குமுறல்களை
க்காட்டி கல்மழைகளைச்சிதறி வச்சிராயுத முதலாகிய படை
களை யுண்டுபண்ணிக்கொடிய பூதங்களை நிர்மித்து அதிகமகிமை
களுடன் வேகமாய் வந்து மிகுத்தபாதகனாகிய சூரபதுமன்பு
சங்களினும் மார்பிலும்பட்டு படாதபாடுகளைப்பட்டு உருத்தெ
ரியாமல் துகள் பட்டுப்பறந்தது, இதைப்பார்த்த வீரவாகுதே
வர் கோபாவேசத்துடன் குபேராஸ்திரம், மாயாஸ்திரம், இவ்
விருவாளிகளையும் சந்தித்துத் துரிதமாய்ச் செலுத்தியபோது
மலைகளைப் பெருக்கிக் காடாந்தகாரமாகிய விருளைக்காட்டியும்,
பலகொடுமைகளை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாகங்களைப்போ
லச்சீறி அதிகவேகமாய்வந்து சூரன்மார்பில் மோதித்தங்கள்
பெருமைகளழிந்து திரும்பின, இப்படிக்குத்தாமேவிய தேவா
ஸ்திரங்களனைத்தும் பிரயோசனப் படாமற் குன்றிக்குறைந்து
நாசப்பட்டதைக்கண்டு பகைவன் தவமுயற்சியையும் வலி
மையையும் நிதானித்து பிர்மித்தவனாய் இன்னமு மிவன்பெருமித
ங்களைப் பார்ப்போமென்று சிருஷ்டிகர்த்தனாகியபிரமன்படை
யையுங்கைகால்முகமுதலிய உறுப்புகள்செந்தாமரையைப்போ
ல விளங்கும் உலகையுண்ட மாயவனாகிய மகாவிஷ்ணுவின் ப
டையையும் எடுத்துப்பூசித்து ஒருதொடையிற் பூட்டிப்போக்கி
னன், அந்தத் திவ்வியபாணங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் சிடசிட
த்ததொனிகளுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பலதேவாஸ்திரங்
களை உண்டுபண்ணிச் சுழற்காற்றைப்பெருக்கி அக்கினிக் கொ

முர்ந்தைவீசி அதிககொடுமைகளைக் காட்டிவந்து பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைபுரளும் விசாலமாகிய மார்பிற் கோடையிடிகளைப்போல விழுந்து வானத்தையளாவ நின்ற வயிரமலையைச்சுந்தரமுள்ள சிறகைப்பெற்றிருக்கின்ற வண்டினங்கள் துளைத்துப்பயன்பெறாது வாடித்திரும்பியதைப்போல வலிகுறைந்து வானத்தி லிருந்து வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்கள் ஏஏயெனக்கூவி யிகழத்தக்கதாகத் தலைகுத்தலிட்டுத் திரும்பிவிட்டது, இச்சம்பவங்களை மனம்நோக விழிகள்சிவக்க வீரவாகுதேவர்பார்த்து லோகநாயகனாகிய சிவபிரான் கடாட்சித் திருக்கின்ற வரத்தின் முயற்சியை நினைந்து அதிசயித்தவனாய்ச் சூரனென்பது இவனுக்கே தகும் புசபலபராக்கிரமத்தாக் கிவனுக்கு நேராக ஒருவரையும்பேசலாகாதென்று மனதில் நினைந்து இனியென்ன செய்வோமென்று யோசித்திருக்கின்ற வேளையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்ச் சகலரையும்வென்று கொடுங்கோல்செலுத்தி வரும் சூரபதுமன் நகைத்து அடாதூதனே திரிமூர்த்திகளிற் காரணக்கடவுளாய் வேதப்பொருளாய் சுயஞ்சோதிமயமாய் மணியி னொளியைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாய் தேவதேவோத்தமனாகவு மிருக்கின்ற பரமேஸ்பரன் அனுக்கிரகித் திருக்கின்ற வரப்பிரசாத மகிமையினால் எத்தகைய தேவர்கள் படைகளைச் செலுத்தியபோதினும் என்னைவெல்லமாட்டாது மேலும் சரீரத்திற் சிறிது காயத்தையும் படுத்தவல்லதோ அப்படிக்கொத்த சலனமற்ற வயிரத்தேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன் மேலும் அந்தத்தேவன் பெயரால் விளங்கும் பாசுபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்தியபோதினும் மாறொருபாணங்களையும் பிரயோகியாமலிப்போ திருந்தபடிக் கிருப்பேன் மேற்குறித்த தேவப்படைகளாதிய அஸ்திரசஸ்திரங்களை என்மேல் விடுவதை யோசிக்குமிடத்திற் சமுத்திர ஜலமுற்றினுங் கிரகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியை ஈக்கூட்டங்களானவை மாம்சமென நினைந்து ஓடிவந்து விழுந்து மாய்[illegible]கதையாகும் அதற்குத் திஷ்டாந்தமாக நீ இக்காலத்திற் செலுத்திய தெய்வீகப் படைகளானவை என்னை யொன்றுஞ் செய்யத்தக்கதன்று யாதொரு ஜயத்தையும் பெறாமற் சின்னப்பட்டுவாடி முனைமழுங்கி முறிந்து துகள்பட்டுப்போயது இதுகள் கேள்வியல்ல உன்கண்முன்னமே கண்டாய் இப்படியிருக்க இதுவரையில் நீ தலைகிழாய் விழுவதைப் பார்த்திருந்த தென்னகாரணத்தினா லென்றால் உன் வில் வல்லபத்தையும் தேவாஸ்திர முதலிய சரங்களின் பிரபாவங்களையும் உன்சேவகத்தையும் வேடிக்கையாகப்பார்த்திருந்தேன் இனி பிராணனைக்கொண்டுபோகும் யமனையொத்த ஒருபாணத்தினால் உன்னுயிரைத் தென்தேசத்திற் சேர்ப்பேன் அதையுஞ் சற்றுநேரத்தில் நீயே காண்பையெனச் சூரபதுமன் சொன்ன விசேஷங்களை வீரவாகுதேவர்கேட்டு நல்லகாரியம் இவன் வலியைஒருகணையினால் வாட்டுவேனென்று துரிதமாய்த் திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் பெயரால் விளங்கும் பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்து தூபதீபமுதலிய வழிபாடுகளை விதிப்படிக்கு நிரப்பி வில்லிற் பூட்டி ஆகர்ணாந்த பரியந்த மிழுத்துப் பிரயோகித்தவுடன் அந்தப்படையானது வடவாமுகாக்கினியையும் காளகூடவிஷத்தையும் இடிமின்னல் காடாந்தகாரமாகிய விருள் சுழல்காற்று சூரியசந்திரர் யமன்கோரரூபத்தைப் படைத்திருக்கின்ற பூதகணங்கள் மேகசாலங்களையும் உண்டுபண்ணிச் சிரேஷ்டமாகிய பிரமாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், முத்தலைச்சூலமுதலிய படைகளைப்படைத்துத் தன்னைச்சூழ்ந்து போற்றிவரவும் சருவசங்காரகால மிதுதானோவென்று சகலபிராணிகளும் மருண்டு தியங்கவும் அண்டங்களதிர்ந்து தத்தளிக்கவும் கலகலெனநகைத்து திசைகளதிர ஆர்ப்பரித்துஅதிவேகமாய்வருவதை வச்சிரசரீரியாகிய சூரபதுமன் பார்த்து இந்தமகிமையுள்ள படையானது மற்றவைகளைப்போல மார்பிற்றாக்கியவுடன் துகள்பட்டும், பொடிந்தும், எரிந்தும், பறந்துபோகப்பட்டதன்று தேவாதிதேவன் படையாதலால் வேறொருகாரணங்களினால் வெல்வதரிது அந்தச் சிறந்தகணையைக்கொண்டே தடைசெய்யவேண்டுமென நிதானித்துப் பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்துச் சாத்திரப் படிக்குப் பூசாவிதிகளை நடத்தி வில்லிற் பூட்டிப்பிரயோகித்த வளவில் அதுவும் பற்பல படைகளையுண்டுபண்ணி அளவற்ற மகிமைகளைக் காட்டி யெழுந்து மேலிட்டுவருகின்ற பரமன்படையுடனெதிர்த்துச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தும் அதல குதலப்பட்டுவாடியொடுங்கும்படிக்கு அகோர உயுத்தங்களைச் செய்து வருமுன்னிலையிற் பிரமன் முதலியதேவர்கள்மானிடர்பாதலவாசிகள்கரங்களைக்கூப்பிப்பத்திவிசுவாசங்களுடன் துதித்து ஓ படைகளுக் கரசாக விருக்கின்ற பாசுபதங்களே எறும்பு முதல்யானையீறாகச் சொல்லாநின்ற சகலபிராணிகளும் வாடிபின்னப்பட வொட்டாம லிரட்சிக்கவேண்டும் உங்களால் நேர்ந்திருக்கின்ற வருத்தங்களுக்குத் தாபரிக்கமாட்டாமற் சோருகின்றது இதைத் திருவுளத்திற் கொண்டு கிருபையுற்று பாதுகாக்க வேண்டுமென்று பலவிதங்களிற் போற்றுவதைத் தெரிந்து மன்னுயிருக்கிரங்கி உடனேதங்கள் செய்கைகளை உள்ளடக்கிக்கொண்டு கோபந்தணிந்து விடுத்தவர்களிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்தது அப்போது சூரபதுமன் வீரவாகுதேவரைப்பார்த்து நகைத்து இவ்வளவோ உனக்கிருக்கின்ற வல்லபங்களின்னமு மேதேனுமுண்டோ இனி கணப்போதில் உன்பிராணனை யொழிப்பதற்கையமில்லை பாரென்று தன்கரத்தில் மேருவைப்போல விளங்கியிருக்கின்ற வில்லை வளைத்து உக்கிரமாகிய பாணகோடிகளை விண்மண்ணெங்கும் நிறையும்படிக்குக் கரவேகமாய் பொழிந்தனன், அவைகள் அதிக உற்பாதங்களைக்காட்டி வடவையைப்போற் சீறிக்கொண்டுமேலிட்டுவருவதை வெற்றிமாலைபுரளும் பாரித்த புசங்களையுடையவீரவாகுதேவர் பார்த்து சீக்கிரத்திற் றமது ஒப்பற்றவில்லை வட்டாகாரமாய் வளைத்து திவ்வியமாகிய கணைகளைக் கார்கால வருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து மேல்வருவதைக் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிந்தபோது சூரன் வடவையைப் போலக் கொதித்துப் பதினைந்து முத்தலைப்பாணங்களைப் பிரயோகித்து வீரவாகுதேவர் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவில்லைக் கண்டித்தான் அப்போது வீரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துத் துரிதமாய் அடிபரந்து நுனிகுவிந்திருக்கின்ற வேலொன்றையெடுத்துவீசினர், அதுவும் அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி அனலையிறைத்துச் சிடுசிடுத்ததொனிகளுடன் வந்து அபரிமிதமாகிய வரங்களைப் பெற்று அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனாக விருக்கின்றசூரபதுமன்மார்பிற் றாக்கிப்பொடிபட் டுதிர்ந்துபோயதுடனே சூரன்சீறிப்பிரமன், விஷ்ணு, முதலானவர்கள்வலியைக்கணப்போதி லழிக்கவல்ல பாரித்ததண்டாயுத மொன்றையெடுத்து வெற்றிமாலைபுரளும் புயாசலங்களையுடைய வீரவாகுதேவர்மீதிற் சுழற்றி யெறிந்தபோது ஆயிரம் பணமகுடங்களைப் பெற்றிருக்கின்றசேஷனும் அஷ்டமாநாகங்களும் ஏகஉருக்கொண்டு விஷங்களைக்கக்கிச்சீறி வந்ததைப்போலப் பொன்மணிகள் சத்திக்க இறைந்து வருவதை வீரவாகுகண்டு சீக்கிரத்திற் றன்னிடத்திலிருக்கின்ற மந்தரம்போன்ற தண்டாயுதத்தை யெடுத்து சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றியெறிந்தார் அதுவும் வெகுமகிமைகளைக் காட்டி வேகமாய்ப்போய் இராட்சதாசனேவிய வயிரத்தண்டுடன் போராடி நிருவகிக்கப்படாமற் பொடிபட்டுவிழுந்தது. பகைவன்தண்டமானது மேலிட்டு வீரவாகுவின் விசாலமாகிய மார்பிற் கோடை யிடியைப்போலப் பட்டுச் சீரழு

ற்றும் கலக்கிப்பிளந்து உதிரமானது ஊற்றெடுத்தோட வருந்தியபோது கோபாக்கினி மனதைவாட்ட விழிகளிற் றீயைப் பெருக்கி மானம்பாதிக்கப் பெருமூச்செறிந்து மயங்கிச் சரீரமெங்கும் ரத்தந்தோயப் பெருங்காற்றிற்பட்டு மறிந்த கற்பகத்தருவைப்போலத் தேவர்புலம்பியோடத் தேரில்மெல்லச்சாய்ந்தனர், இவ்விதமாகப்போராடி வீரவாகு வலிகுறைந்துசெயலற்றிருந்த காலத்தில் விவேகசாலியாகிய விசாலனென்னும் சாரதி சயித்திய உபசாரங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தேரை ஒருபாரிசத்திற் றூரத்திக்கொண்டு போயினன், சூரபதுமனும் மனக்களிப்புடன் சனியைப்போலமடக்கிக் கொண்டு போராடியிருந்த தூதன் சந்தேகமில்லாமல் மாண்டானென்றெண்ணி களித்திருக்கின்ற பூதப்படைகளை வாட்ட நினைந்து சூருவளிக்காற்றைப்போலத் தன்னிரதத்தைச் சுழற்றிக் கூர்மையுள்ள கொடியபாணங்களை அமோகமாகத் தன்வில்லிற் சந்தித்துப் பொழிந்து சாடுமுன்னிலையிற் சூரியனைச்சூழ்ந்த பனிக்கூட்டத்தைப்போலப் பூதப்படைகள் கலங்கிச் சிரமற்றும். மூளையிறைந்தும், தோள்கள் சரிந்தும், மார்புபிளந்தும், கால்களொடிந்தும், மதிமயங்கிவிழுந்தும், மூர்ச்சித்தும், குப்புறவிழுந்தும், சின்னபின்னப்பட்டும், செத்தும், இவ்விதங்களாக ரணபூமியிற் பட்டவர்கள் போகமற்றவரனைவரும் பிராணபீதியினாலிறைந்து பலதிசையினுமோடி யொளித்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்கு ஜயசாலிகளாகியசேனைத்தலைவரும் புசபலபராக்கிரமத்துக் கொப்பற்ற வீரவாகுதேவரும் சத்தசாகரங்களைப்போலப் பரந்து வீறியிருந்த இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் சின்னபின்னப்பட்டுக்குன்றிப் பறந்ததைச் சண்முகப்பெருமாள் பார்த்துச் சாரதியாகிய வாயுதேவனை நோக்கி நமதுதேரைத் துரிதமாய்ச் சூரன்முனையிற்கொண்டுபோகக் கடவையென்னும் வாக்கியம் அமுதத்தைப்போலச் செவிகளில் நுழைந்தமாத்திரத்தில் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் களித்துத் தேகபரவசராய் ஆனந்தக்கூத்தாடி ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தினார்கள் அத்தருணத்தில் வாயுதேவன் தன்றுணைவருடன் புரவிகளையதட்டி நவரத்தினமயமாகியதேரை மணிகள் சத்திக்க வாயுவேகத்தினுங் கடுகித் தூரத்திக்கொண்டுபோய் ரணக்களத்தில் இறுமாந்திருந்துகொண்டிராநின்ற சூரபதுமனுக்கு நேராக நிறுத்தினன், சவுனகாதிரிஷிகளே, எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவரைச் சூரன் தரிசித்த காட்சியைச் சொல்லக்கேட்பீராக, ஆயிரங்கோடி ஞானசூரியர்கள் சேர்ந்தொருவடிவைப்பெற்று உலகங்களிற் பரந்திருக்கின்ற விருட் கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் ஆத்துமகோடிக ளிடத்தில் ஜனிக்கின்ற அஞ்ஞானமயக்கவாசனைகளையும் தூரத்திவிசாலமாகிய பரவெளியில் நின்றும் உயுத்தகளத்தி லெழுந்தருளியதைப் போன்று விளங்குங் குமாரதேவர் சோதிமயமாகிய வடிவைச் சூரன் தரிசித்தும், செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் பூத்திருப்பதற் கொப்பாகச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் சண்முகங்களின் பொலிவையும் செவ்வரிகளோடி விசாலமாகப் பரந்திருக்கும் பன்னிரு விழிகளின் சிறப்பையும் துவாதச ஆதித்தருக்கொப்பாகத் திருச்செவிகளிற் பிரகாசித்திருக்கும் வயிரங்களினாற்சோதித்தசையும்மகரகுண்டலங்களின் விளக்கத்தையும் சிரோரத்தினங்களினாற்படைத்து தகத்தகாயமாக சொலித்திருக்கின்ற ஆறுவயிரமுடிகளின் சுந்தரத்தையும் அர்த்த சந்திரனைப்போலத் துலங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆறுதிருநெற்றியின் குளிர்ந்ததோற்றத்தையும் வயிரமலையையொப்பாகப் பரந்து முப்புரிநூல் புரள முத்தமாலை மோகன மாலைகளசையத் தோற்று நின்ற மார்பினது மங்கள கரத்தையும் பருத்தமணிகளினாற் செய்யப்பட்டுச் சூரியர்களுக் கொப்பாகத் துலங்கிக் கொண்டிருக்கும் வாகுவலயங்களைத் தரித்துப் பருவதா கிருதியாகத் தோற்றவிளங்கும் பன்னிருபுயாசலங்களின் பொலிவையும் வயிரமோதிரங்களை தரித்திருக்கின்ற விரல்களின் சிங்காரத்தையும் கடகங்கணங்கள் பொருந்தி ஆசானுபாகுவாகக்காட்டும் பன்னிரு திருக்கரங்களின் தாஷ்டீகத்தையும் அவைகளிற் பற்றியிருக்கும் வெற்றிவேலாதிய படைகளின் வீரங்களையும் தண்டை சிலம்பு கொஞ்சும் செந்தாமரைக் கமலத்தைப்போலத் தோற்றநின்ற திருவடிகளின் மகத்துவங்களையும் எதிரில் நிஜ தரிசனையாகக் காணப்பெற்றபடியால் அவுணருக் கரசனாக விருக்கின்ற சூரபதுமன் பூர்வத்தில் அரியதவங்களைச் செய்து சிவநாதன் கடாட்சத்தினாற் சிறந்தபேறுகளைப் பெற்று மன்னுயிரைப்போல நாசமடையாமல் நீடித்திருக்கும் ஆயுளையும் வயிரத்தேகத்தையும்பெற்று விஜயனாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுந் தன்னரசைச்செலுத்தி நூற்றெட்டு யுகங்களாக நீடித்திருந்ததைப் பார்க்குமிடத்தில் இக்காலத்தில் நேருக்கு நேராய் சண்முகப்பெருமானைத் தரிசித்து அம்முயற்சியினால் எளிதிற் சாயுச்சியப் பதவியைப்பெற்று வாழ்வதற்கெனத் தோற்றுகின்றது, இதுவுமல்லாமற் பரிசுத்த மனதையுடைய ஞானவான்கள் கருத்துக்குமெட்டாத நின்மலக்கடவுளாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருடைய சூரியனொளியினு மேலிட்டுக்காட்டும் சுயஞ் சோதிப்படிவத்தை நேரிற்கண்டு அதுபரியந்தஞ் செய்திருக்கின்றகொடிய வினைகளனைத்தையும் போக்கப்பெற்ற சிறப்பினால் இனிச் சூரபதுமன் சமர்க்களத்திற் கொடியபோரைச்செய்து செத்தாலென்ன அல்லது கிரமமாகக் காலம் நேர்ந்திறந்தா லென்ன இவற்றினா லவனுக்கொரு குறைவு மில்லை அவனைச் சிவன் முத்தர்களிற் சேர்த்துப் பேசவேண்டும் இதுவு மல்லாமற் சூரன் கொடிய செய்கையை யுடையவ னென்று வசனிப்பது நியாயமன்று அதேனெனிற் சோடசகலைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற பூரணச்சந்திரோதயத்தினும் பதின்மடங்கு விளக்கத்தைக்கிடைத்திருக்கும் சண்முகங்களைப்படைத்த குமாரதேவர் கிருபைகூர்ந்து தாமேயெழுந்தருளி காட்சிதந்தமையால் இந்தச்சூரனைத் தவச்சிரேஷ்டர்களினு மேலாகக் கொண்டாடவேண்டியதன்றியில் தருமமார்க்கங்களில் மேம்பட்டவனாகவும் நீதிமானாகவும் மனத்தூய்மையையுடையவனாகவும் புகழப்படுவான். இவையன்றியும் தவங்களிற்சிறந்த இருஷிபுங்கவர்கள் ஞானவான்கள் சிறந்ததேவர்கள்முதலியபெரியோர்கள் தேடித்தேடி யின்னமுங் கண்டறியவொண்ணாமலிருக்கின்ற மங்களகுண சம்பன்னராகிய சரவணபவனைச் சூரபதுமன் தன்னிருவிழிகளும் கண்டுகளித்துவாழத் தரிசிக்கப் பெற்றானெனச் சொல்லுவோமாகில் அவன்செய்திருக்கின்ற தவங்களின்முயற்சியை எத்தகையராலுங் கணித்துப்பேசவதன்று இவனிடத்திற் றமக்கிருக்கின்ற பரிபூரணகடாட்சத்தினால் ரணக்களத்தி லிவனையொருபொருளாகமதித்துச் சண்டைகொடுக்க வந்தவனைப்போலச் சடுதியிலெழுந்தருளிச் சூரபதுமனுடைய இரண்டுவிழிகளினாலுந் தரிசிக்கத்தக்கதாக தன்னரியதிருமேனியை எளிதிற்காட்டிக் கிருபாநோக்கத்தையும் பாலித்தனனென்றால் தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவன் திருவிளையாடல்களை யாவராலறிந்து போற்றக்கூடும். சவுனகாதிரிஷிகளே! மனோவாக்குக்கெட்டாத இத்தகைய திருக்கோலத்தைக்காட்டித் தனக்கெதிரில் நவரத்தினமயமாகிய பரித்ததேரினிடத்தில் ஆரோகணித்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவரைத் தரிசித்தவுடன் சூரபதுமன் நிதானித்து சருவசங்காரமூர்த்தியாகிய பரமேசுரர் குமாரனாகு மிவனென்றெண்ணிக் கோபாக்கினிமனதைவருத்தக் கந்தசுவாமியைப்பார்த்து

இதனைச்சொல்லுவான். ஓ குமாரனே ! உனக்குதவியாகக்கூட்டிக்கொண்டுவந்த பூதவெள்ளங்களானவை அக்கினிமுன்பட்ட பஞ்சுமலையைப்போலச் சமர்க்களத்துக் கிரையாய்ப்பறந்துபோன புவனங்களின்னதெனத் தோற்றவில்லை படைத்தலைவர்களுங் கொடியபோரைச்செய்து வாடினர், வில்லாண்மையிற் சிறந்திருந்த மற்றதுணைவரும் என்னுடன் போர்செய்து சின்னபின்னப்பட்டு நீங்கினர். மேலும் உன்சேனைகள் முழுமைக்குந் தலைவனாய் என்னிடத்துக்குத் தூதுவந்த தயிரியசாலியாகிய வீராதிவீரனும் தன்னுற்கூடியவனாயிற் பலவிதபோரைச்செய்து கடையில் மனம்வருந்திமாண்டான், இவையனைத்தையும் உண்மையாகப் பார்த்திருக்கின்றனை இப்படிக்கிருக்க புறவணியிற்றப்பி மீந்திருக்கின்ற பாலனாகிய நீயொருவனோ ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்று சூரனென்னும் பெயரைப்படைத்திருக்கின்ற என்னையொத்தவனுடன் சண்டைகொடுத்து ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறவிருக்கின்றாய், உன்கருத்திலிடத்திற் கொண்டிருக்குந் தீர்மானத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அதுவெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றது. இவையன்றியும் தேவாதிதேவனாய் சருவசங்காரமூர்த்தியாய்ச் சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமெனச் சொல்லாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடாத்திச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடிப்பிக்கும் உன்பிதாவாகிய பரமசிவனும் மகாவிஷ்ணுவும், மண்விண் பாதலமுதலிய தலங்களிற் றோற்றுகின்ற பிராணிகளைச் சிருஷ்டிக்குந்தொழிலையுடைய பிரமனும் என்னுடன்போர்செய்ய நினையாமலிருக்கும்போது நேற்றையதினம்பிறந்த பாலனாகிய நீயோ சகலரையும்வென்ற ஜயசாலியாகிய என்னுடன் சண்டைகொடுக்குந் திறமுடையவன் சிலதினத்துக்குமுன்னம் வலியற்ற கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் நான்கொடுத்தசெல்வங்களை யநுபவித்து மயங்கி காரியங்களைத் தீர்க்கமாயோசித்து நடந்துக்கொள்ளத் தெரியாமல் வீணில்மாண்டதாருகனும் உதிரமாம்சங்களைப்பொசித்த மதாங்காரத்தைப்பெற்றுப் புத்தியீனராகவிருந்த அவன்படைத்தலைவர்களைப்போலவும் நினைந்து சிறுபிள்ளைகள் விளையாட்டைக்காட்டி என்னைவென்று ஜயப்பிரதாபத்துடன் போகலாமென்று துணிந்துவந்தனைபோற் காணுகின்றது, ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் கொண்டாடிப்போற்றும் கீர்த்திப்பிரதாபத்தைப் படைத்திருக்கின்ற நமதுபெருமிதங்களை யோசித்துப்பார்த்தவனல்லை சலனமற்ற வயிரமேனிபடைத்திருப்பதையும் தீர்க்காயசு பெற்றிருப்பதையும் புசபலபராக்கிரமசம்பத்தையும் வீரத்தையும் அஷ்டதிசைகள் முதலான அண்டங்களையும் வெற்றிகொண்டிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாபத்தையும் சிங்கமுகாசுரனையொத்த சகோதரன் உதவியையும் பாலபருவத்திற் சூரியனைச்சிறைசெய்த வீராதிவீரனாகிய பானுகோபனையொத்த புத்திரர்கள்சம்பத்தையும் படைத்தலைவர்கள் சவுரியங்களையும் கணக்கிறந்தவெள்ளம் இராட்சதச்சேனைகளினது வலியையும் வரப்பிரசாதத்தினாற் பெற்றிருக்கின்ற ஆயுதங்களின் வீரத்தையும் விசாரணைசெய்து தெரிந்துகொண்டு எதிரியையும் தன்னையும் மதித்துப்பார்த்துச் சண்டையின்திறங்களை நிதானித்து அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளையுங் கிரமமாகத்தேடிப் புறப்பட்டவனல்லை. குழந்தைப்பருவமாதலால் முன்னம் சிலரைவென்றதைப்போலச் சுலபமாய்நினைந்து பால்லியசேஷ்டையினால் இவ்வரியசண்டையைச்செய்து முடிக்கலாமெனக்கருதி வந்தனைபோற்காணுகின்றது. மேலும் தன்வலியையும் எதிரியின்பலத்தையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்துச் செல்காலம்-நிகழ்காலம் - வருகாலமென்னும் முத்திறங்களையும் பரிசோதித்துத் தகுந்தபுத்திமான்களுடன்கலந்து மந்திராலோசனைகளைச்செய்து தகுந்தியாகிய காரியத்திற் றுணிவுகொண்டு வந்தவனாகக் காணவில்லை போவோம் ஜயித்துவருவோமென் றொன்றைமாத்திரம் உறுதியாகக்கொண்டு வெளிப்பட்டனைபோலும் தான் நினைந்துபோகின்ற பகைவனைமதித்துப்பார்க்கத் தேவையில்லையோ, ஐயையோ ! உன்னைப்பார்த்தால் வெகுசுந்தரமாகவிருக்கின்றது அதைக்குறித்து எனக்கும் பச்சியாத்தாபமாய் மனந்துணிவுபெறவில்லை உன்தாய்தந்தையர் அனுமதியில்வந்தனையோ அல்லது திருட்டுப்பையலாகிய இந்திரனாதிய தேவர்கள் புகழ்ந்து பேசியதினால் மகிழ்ந்துவந்துவிட்டையோ தெரியவில்லை எப்படியாவ திருக்கட்டும் எதிர்த்துவந்தவனைப் பாலகனென் றெண்ணப்போகா தாகையால் உன்னைப்பெரிதாக நம்பியிருக்கின்ற உந்திக்கமலவாசியாகிய பிரமதேவனும் சேஷசயனனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் பொன்னுலகத்துக்கதிபனாகிய இந்திரனும் மற்றைத் திக்குப்பாலகரும் பரதவித்தலறவும் உனக்குத்தாயாகவிருக்கின்ற பருவதராஜகன்னிகை பார்ப்பதிவயிற்றைப்பிசைந்துகொண்டு கோடுகோடென்றழுதுவாடவும் கண்ணிமைகொட்டித் திறப்பதற்கு முன்னம் ஒப்பற்ற நமதுசிலையில்நின்று வெளிப்படுகின்ற பாணகோடிகளினால் உன்கருவத்தையும் பாலசேஷ்டைகளையும் வலியையும் அடக்கிவாட்டுகிறேனென்று சூரபதுமன் தன்பிரதாபங்களையும்வீரத்தன்மையையும் விஜயப்பெருக்குகளையும் விரித்துவிரித்துச்சொன்னதை அருவுருவாகவிளங்கும் குமாரதேவர்கேட்டுக் குஞ்சிரிப்புடன் இதனைப்பேசுவதாயினர், அண்டரண்டபுவனங்களனைத்தினையும் வென்றோம் மிகுத்தவலியுடையோம் சகலருங்கொண்டாடுங் கீர்த்தியைப்பெற்றனம் சிறந்த தேவாஸ்திரங்களைச் சம்பாதித்திருக்கின்றனம் அழிவற்றவயிரகாயத்தைப் படைத்திருக்கின்றனம் கணக்கிறந்தவெள்ளஞ் சேனைகளையுடையோம் யாவரும்நிகரில்லாமல் வென்று சகலரையுமிதுவரையில் ஏவல்கொண்டிருக்கின்றனமென்கிற மமதையைக்கொள்ளவேண்டாம் இவையனைத்தையும் சிலபோதிலழித்துவிடவல்லோம் தேவதேவோத்தமனாகியசிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற வரத்தின்சிறப்புகளை யிந்தச்சிறுவன் சண்டைகொடுத்து வெல்லவல்லனோவென்று அகங்கொள்ளவேண்டுவதில்லை இப்படிக்குநினைப்பது விவேகசாலிகளுக்கடுப்பதோ அஞ்ஞானகருவத்தை நீமுக்கியமாகக் கொண்டிருக்கின்றதாற் சிலதிஷ்டாந்தங்களைக்காட்டுவோம் அதினால்தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் எமதிறைவனாகியசிவபிரான் நுதல்விழியினுதிக்கின்ற ஒருபொறியினால் தகிக்கப்பட்டழிவதைக்கேட்டதில்லையோ சுத்தவீரர்களாகவிருப்பவர்கள்காரணமாவது விவேகசம்பன்னரொன்றும் பெரியோர்களென்றும் இளைஞரென்றும் பருத்தும்சிறுத்துமிருக்கின்ற தேகத்தையுடையவர்களென்றும் குலத்திலுயர்ந்தவரொன்றும் தாழ்ந்தவரொன்றும் மிகுந்தவெற்றிபெற்றவரொன்றும் தரித்திரரொன்றும் யோசியாமல் எத்தகையனாயினும் சண்டையைவிரும்பி வருவானாயிற் சகலசேனைகளுடனும்போயெதிர்த்துப்போர்செய்வார் ஆதலால் நூற்றெட்டுயுகங்களாகச் சகலரையும் அலைத்துக்கொடுங்கோல்செலுத்தித் தயைதாட்சணியமில்லாமல் தகாதபணிவிடைகளைச்செய்யும்படிக்கு வருத்திவந்த உன்சவுரியத்தையும் புயவலிமையையும் உன்விழிகளுக்குப் பாலகனாகத்தோற்றுகின்ற நாமே வில்வன்மையினாலடக்கிநாசஞ்செய்வோமென்று திருவுளம்பற்றியகாலத்திற் சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துக் கொவ்வைக்கனியைப்போல விழிகள்சிவந்து அக்கினிப்பொறிகள்சிதறத் தேகம் வெம்பிவியர்க்கச் சுவாலையெழப் பெருமூச்செறிந்து பூர்வத்தில் வாமனத்திருக்கோலங் கொண்டுவந்த மகாவிஷ்ணுவிசுவரூபங்கொண்டு மண்விண்ணை யளந்ததைப்போலப் பாரித்து நீண்டிருக்

கும் வில்லையெடுத்து வளைத்தான் அதனைத் தேவாதிதேவனாகிய குமாரசுவாமியார் பார்த்துப் பிரமன், விஷ்ணு, முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் மகத்துக்கள் பற்பலவாத்தியங்களை முழக்கித் துதித்துத்தொழும்படிக்குத் திருவாலவாயில் எமது கர்த்தனாகிய சிவநாதன் ஆனந்த நடனஞ் செய்த காலையில் மூதண்டகோளகையை முட்டத்தூக்கிய சிலம்பணிந்த அழகிய திருவடியையொத்த ஒப்பற்ற தனுசைத் தமதுதிருக் கரத்திற்கொண்டு அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி யெழுந்த காளியம்மனானவள் தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென வீறிவந்தகாலத்தில் அவள் கர்வ பரிகாரமாகும் பொருட்டு நிர்த்தனஞ்செய்த பரமேசுரராக்கிய பாதாரவிந்தத்துக்கு அண்டமுகடு இடம்பெறாத காரணத்தினால் திருக்கரத்தை நீட்டித்தடுத்ததைப்போல வளைத்து வாசுகியைப்போல நீண்டிருக்கும் நாரியைமாட்டிசருவசங்காரகாலத்திற் பிரசண்டவாயுவினால் மோதப்பட்ட ஆயிரகோடி அண்டங்களும் ஏககாலத்தில் உடைந்தெழும் பேரொலியைப் போலக்குமுறி முழங்கும்படிக்குக் குணத்தொனிசெய்தனர், அதனைச்சூரன் கேட்டு வடவையைப்போலச்சீறிச் சத்தசாகரங்களும் அலைகளைமோதிக் கரையையுடைத்து இரைச்சலிட்டுப் பெருகியதற்கொப்பாகத்தானும் நாணொசையைக்காட்டிக் கரவேகமாய்க் கொடிய பாணங்களைச் சந்தித்துச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்து சிவசுப்பிரமணிய தேவனாயும் வாயுதேவன் செலுத்தும் இரதத்தையும் உதயகிரியை பனிப்படலமூடியதைப்போல மறைத்துச் சிங்கத்தையொப்ப கர்ச்சித்த காலையிற் குமாரதேவர் இவன்தனுர்வித்தை வெகுநேர்த்தியென்று நகைத்துக் கணக்கிறந்த பாணங்களைச் செலுத்தித் தீயையிறைத்து குமுறிக்கொண்டு மேலிட்டு வருவதையெல்லாம் சின்ன பின்னப்பட வாட்டி அதப்படுத்தினர், உடனே சூரனுக்கு மிகுதியாகிய கோபாவேசமுண்டாய் விஷங்களைக் கக்கவல்ல தீட்சண்ணியமுள்ள பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகப்போக்கிக் கொக்கரித்தகாலத்திற் குமாரசுவாமியார் சிலமகிமையுள்ள சரங்களைக்கொண்டு பகைவன் பாணங்களின் வீறுப்பையடக்கிமேலும் சங்கையற்ற திவ்விய பாணங்களைத் தூண்டி சூரியசந்திரர் போவதற்கிடம் பெறாமல் மயங்கும் படிக்கு எங்கும் பாணமயமாகச் சூரனை மூடினவுடன் அரிதமாய் விடநாகங்களையொத்த கொடிய சரங்களைச்செலுத்தி மேல்வருகின்ற படைகளைப் பங்கப்படுத்திப் பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளின் கொடுமையை யொழித்து மேம்பட்ட தவச்சிரேஷ்டர்கள்ஞானநாயகனாகிய பரம்பொருளைத் தரிசித்ததைப்போலத் தேவசேனாபதியாகிய பாலசுப்பிரமணியனைப் பார்த்துப் பற்களைக் கரகரெனக் கடித்து கொடிய பாதகனாகிய சூரன் துரிதமாய்க் கோடிகொடிய பாணங்களைப் பூட்டித் தேவாதிதேவனாகிய சிவகுமாரன்மேற் சொரிந்தான் அதுகளை எண்ணிக்கைப்பட்ட பாணவருஷங்களினால் விலக்கிமுன்னந் தாருகனைப்பிளந்த சத்தியையொத்த திவ்வியபாணங்களேழை வில்லிற் சந்தித்து வீரலட்சுமி வாசமாயிருக்கின்ற சூரன்பாரித்த புயாசலங்களுக்குக் குறிகொண்டு தூண்டியபோது அதிகவோசையைப்பெருக்கி அனலைவீசி வந்து தாக்கிச் சலனமற்ற காந்தமலையின் மேற்படும் சூரியகிரணங்கள் பிரயோசனப்படாமற் போவதைப்போலத் துளைத்துருவச் சத்தியற்று மறிந்துவிட்டது. இதைலோகநாயகனாகிய சிவகுமாரன் கண்டு நல்லகாரியமென நகைத்திருக்கும்போது சூரன் கோபித்துக் கணக்கற்ற சரங்களைச் செலுத்திக்கொண்டு மேலிட்டு வருவதைச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பார்த்துப் பலகணைகளைச் செலுத்தி அதுகளனைத்தையுங் கண்டித்துப்போட்டு ஆயிரம் அர்த்த சந்திர பாணங்களைக் கரவேகமாகப் போக்கிச் சூரன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லைப் பளபளென்று முறிந்துவிழும்படிக்குக் கண்டித்தனர், அப்போ திராஜாதிராஜன் மிகவுங்கோபித்துப் பூர்வத்திற் பிரமதேவன் கொடுத்திருக்கின்ற அயிற்படையை யெடுத்துக் கரகரெனச் சுழற்றி வலிகொண்டு வீசினன், அதுவெளிப்பட்டவுடன் மிகுத்த தீட்சணியத்தைக்காட்டி யெங்கும் அனலையிறைத்து ஆர்ப்பரித்து வரும்போது சரவணபவன் பதினாலு கொடிய பாணங்களைக்கொண்டு அதனைக் கண்டித்துப்போட்டு மேலும் அமோகமாகிய சரங்களைக் கோடைகால வருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து மூடியபோதிற் சூரபதுமன் துரிதமாய் மற்றொரு தனுசை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றிஅதிககொடுமை பெற்றிருக்கின்ற கணக்கிறந்த கணைகளைச்செலுத்திமேலிட்டுவரும் பாணகோடிகளைப் பறக்கடித்துப்போட்டுமேலும் ஏழு திவ்வியமாகிய சரங்களைச் சந்தித்துச் சரவணபவன் வலியபுசங்களுக் கிலக்காகப் பிரயோகித்துச் சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்தனன், அப்படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் பல வுற்பாதங்களைக் காட்டிக்கொண்டு வந்து சுயஞ்சோதி வடிவமாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் தோள்களிற்றாக்கித் தாபாக்கினியிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போல எரிந்தும் கரிந்தும் துகள் பட்டுப்போயிற்று, அத்தருணத்திற் சூரனது வில்வலிமை வெகுநேர்த்தியென்று முருகப்பெருமாள்சீறிப் பத்துப் பாணங்களினால் அவன் கரத்தில் விளங்குகின்ற மந்தரத்தையொத்த தனுசைக் கண்டித்து மேலும் ஆயிரங்கொடிய பாணங்களைப்போக்கி அவனேறியிருக்கின்ற தெய்வீகத்தேரைச்சிக்குப்படுத்தி அசையவொட்டாமற் றடுத்து அரசனுக் குதவியாகச் சூழ்ந்திருந்த பதினான்கு நூறுயிரஞ் சேமத்தேர்களனைத்தினையும் பலகோடி கணைகளினாற் சிதைத்தெறிந்ததுமன்றியிற் பல பாணங்களைச் செலுத்துகின்ற கரவேகத்தைச் சூரன்கண்டு அனலைப்போல விழிகள் சிவந்து விழிகள் சுழலச் சர்ப்பத்தைப் போலச்சீறித் தான் அருமையாகத் தேடிவைத்திருந்த முத்தலைச் சூலப்படையை யெடுத்து ஓங்கி வீசியபோது வீறிவருகின்ற பாணங்களைப் பறக்கடித்துப் புகைந்து தீயைவீசி யிரைந்துவரக்கண்ட பாலசுப்பிரமணியதேவர் நான்கு தீட்சணியபாணங்களைப்போக்கி யிரண்டுதுண்டமாகவெட்டித்தள்ளி மேலும் ஏழுகணைகளைச்செலுத்திச் சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேரின்மீதில் விளங்கியிருந்த முத்துக்குடையைக்கண்டித்துக் காற்றிற்பறக்கவிட்டும் மற்றொரு திவ்வியபாணத்தினால் அரசன்வீற்றிருக்கின்ற பீடத்துக்குப் பின்புறத்தில்நாட்டிச் சிரத்துக்குநேராகக் கவிந்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய பூச்சக்கிரக்குடையையும் அறுத்தெறிந்தும் மீளவும் கணக்கிறந்த குரூரமாகிய சரங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்திச் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்து அலங்கரித்திருந்த வாகுவலையங்களைப் பொடிபடுத்திச் சூரியனைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருந்த மகரகுண்டலத்தைப் பறக்கடித்து மார்பிற்பூண்டிருந்த முத்துமாலை மோகனமாலை மதாணிப்பதக்கங்களைத் துகள்படமோதிச் சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற நெற்றியிற்கட்டியிருந்த வீரபட்டத்தையும் பொடிபடுத்தினர், சவுனகாதிரிஷிகளே, வேதாகமம் உபநிஷத்துப் பிரமன்முதலிய மகத்துக்கள் இன்னமுந் தேடிக்காண்பரிய பெருமையையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இவ்விதமாகிய விநோதப்போரைச் செய்து சூரன் அணிந்திருந்த ஆபரணங்கள் முழுமையும் பொடிப்பொடியாய்ப் பின்னப்பட்டுப் போம்படிக்குச் சாடிவரும்போது ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் வணங்கிப்போற்றிப்புகழ்த்தக்க கீர்த்திப்பிரதாபத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் மதிமயங்கித் தனக்குச்சம்பவித்த மானபங்கத்தை நினைந்துநினைந்து தலையிறங்கி வருந்துகின்றதைச் சேனைத்தலைவர்க

ண்டு மனம்பொறுமல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய இராஜபரமேஸ்பரனைச் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாமல் அவமானப்படுத்திய பாலகனைக் கண்டதுண்டப்படக் கொன்று பழியைத்தீர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று கோபித்தவர்களாய் அக்காலத்தில் நேர்ந்த இரத கஜதுரகபதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஏகமுகமாய்ச் சமுத்திரத்தைப்போல விரைச்சவிட்டெதிரேறிப்போய்த் தங்கள் கரத்தில் விளங்கும் பாரித்த விற்களை வளைத்து நாணேற்றி டங்கார சத்தங்களைக் காட்டிவிஷத்தொகையலிட்டுக் கூர்மையாயிருக்கின்ற கரேமாகிய பாணவிதங்களை அமோகமாய்ப் பூட்டிச் சோனைமாரியைப் போலச் சொரிந்தும், தண்டாயுதம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், சூலம், சச்கரம், கழுமுள், இத்தகைய. படைகளைச் செலுத்திப் போராடவும் இராட்சதச்சேனைகள் அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தவும், இவ்விதமாய்ச் சின்மயமூர்த்தியாகிய குமாரதேவரைப் பிரளயவெள்ளம் மேருகிரியைச் சூழ்ந்தலைப்பதைப்போல வளைந்துகொண்டு கொடியபோரைச்செய்துவரும் சதுரங்கச்சேனைகளின் பெருக்கையும் அவர்கள் கல்வித்திறங்களையும் திரிபுரதகனராகிய சிவகுமாரன்கண்டு அனைவரையும் ஒருமுனையிற் சங்கரித்தொழிக்கத் திருவுளத்தில் நினைந்தவராய்த் தமது திருக்கரங்களி னொன்றிற் பிரகாசித்திருக்கின்ற சக்கரத்தைச் சுழற்றி உதயகிரியிலிருந்து சூரியனெழுந்ததைப்போலக் கடாவியபோது பேரொலியைக்காட்டித் தகத்தகாயமாய் சொலித்துக்கொண்டு சூரியன் அர்த்தராத்திரியி லுதித்து இருட்பெருக்கத்தைவிழுங்கி வீறியதைப்போலக் கறுத்ததேகத்தையுடைய விராட்சதச் சேனாசமுத்திரத்திற் பாய்ந்து எங்குந்தானாயுலாவி செம்பட்ட மயிர் விளங்குஞ் சிரங்களைக் கண்டித்தும் மண்டையைப் பிளந்தும், கற்கம்பத்தையொப்பத் திரண்டு வலிபெற்றிருக்கின்ற புஜங்களையரிந்தும் விசாலமா யிரத்தினாபரணங்களையணிந்திருந்தமார்பைச்சேதித்தும் வீரகண்டையணிந்த கால்களைவெட்டித் தள்ளியும் உரத்துப்பேசும் வாயைப்பிளந்தும் உருத்துப்பார்க்கும் விழிகளைக்கல்லியும் கோபித்துப் பெருமூச்செறியும் மூக்குகளைக்கிள்ளியெறிந்தும் வீரங்கள்பேசும் நாவையரிந்தும் பலகறையைப் போலப் பற்களுதிரும்படிக்குத் தாக்கியும் வீராவேசங்களினாற் றுடித்துக்கொண்டிருக்கும் மீசைகளைக் கொளுத்தியும் முகவாயைச்சிதைத்தும் வயிரகுண்டலங்கள் தரித்தசையும் செவிகளை யறுத்தும் வீரபட்டங்களைத் துகள்படுத்தியும் இரத்தினகசிதமாகச் சொலித்திருக்கின்ற கிரீடங்களை நுறுக்கியும் படைகளைச்செலுத்த நீட்டுங்கரங்களை வெட்டியும் இராட்சதவீரர்பற்றியிருக்கின்ற தனுசுகளை வெட்டியும் பாணங்களை முறித்தும் மற்ற ஆயுதங்களைப் பொடிப்பொடியாக நாசப்படுத்தியும், யானை, புலி, கரடி, பன்றி, மானிடர், தேவர்கள், இருஷிகள், முதலாக வாரிவாரிப் பருத்தவாயிற்போட்டுவிழுங்கி நிறைத்துவைத்திருக்கின்ற தொம்பை கூண்டு வயிற்றைப்பீறி குடல்களைச் சர்ப்பங்களைப்போலப் புரளத்தள்ளியும் இவ்விதங்களிலிராட்சதப் படைகளைச் சின்னபின்னப்படவாட்டித் தேரணிகளிற் பாய்ந்து சொர்ணமயமாக விருக்கின்ற வண்டில், அச்சு, மச்சு, குத்துக்கால், நவரத்தினமயமாகிய கொடுங்கை, கொடி குடை, கொத்துமணிகள், முதலிய வற்றைப் பலதிசையினும்பறக்கச்சாடியும் அவற்றிற்கட்டியிருந்த புரவிக் கூட்டங்களைக் கண்டதுண்டப்படத் தறித்தும் சாரதிகள் கழுத்தையரிந்து தள்ளியும் யானையணிகளிற் புகுந்து இருப்புலக்கைகளைப் பற்றிச் சுழற்றித்திரியும் துதிக்கைகளைப் பனைமறிவதைப்போலக் கண்டித்துத்தள்ளியும் நவரத்தினமுகபடாத்தைச்சிதைத்தும் மத்தகத்தைப்பிளந்து மூளைகளையிறைத்தும் நீண்டுதொங்கும் உதட்டைச் சரித்தும் இரத்தினமயமாகிய பூண்களைத் தரித்திருக்கின்ற பருத்தகோடுகளைப் பிறைக்கொப்பாகக் கண்டித்தெறிந்தும் பாகனைத்தள்ளியும் தலைவனைக்கொன்றும் உரலையொப்பவிருக்கும் கால்களைத் தறித்தும் கணீல்கணீலென மாறியொலிக்கும் மணிகளைப்பொடியாக்கியும் நீலகிரியைப்போலக் கதறிவிழும்படிக்கு நடுவதுபாதியில் வெட்டித் தள்ளியும் குதிரைப் பந்திகளிற்றாவிப் பொற்குச்சுகளினால் அலங்கரித் திருக்கின்ற பிடரிமயிரையுடைய கண்டத்தை வெட்டியும் செவிகளையரிந்தும் பொன்மயமாக விளங்கும் சேணியைப்பொடிபடுத்தியும் வண்டையங்கள் பூண்டு அலைகளையொப்பத்தாவும் கால்களைக் கண்டித்தும் அதுகளின்மேல் நின்றுபோர்செய்யும் வீரரைத்தண்டித்தும் இவையன்றியில் இந்தச் சதுரங்கச் சேனைகளுக்குக் காவலாய்வந்திருக்கின்ற படைத்தலைவர்களைச் சூழ்ந்து கரங்களிற் கொண்ட பாரித்த விற்களைமுறித்து அம்புக்கூடுகளை அதப்படுத்திப்போர்செய்யவேண்டுமென நினைந்த நெஞ்சைப்பிளந்து பாணங்களைத்தொட்ட கரங்களைக்கண்டித்துக் கிரீடங்களைக்காற்றிற் பறக்கடித்துவிருதுக்கொடிகளை யறுத்தெறிந்து நுரையைப்போலவெளுத்து அலைகளுக்கொப்பாக அசைந்திருந்தவெண்சாமரைகளைச் சிதைத்துப் பளபளத்துவிளங்கும் வீரபட்டமணிந்த நெற்றியைத் துளைத்தும் சித்திரமயமா யிருக்கின்ற அருகுகளையும் ஆலவட்டங்களையும் சிதறடித்தும் அவர்களேறியிருக்கின்ற வாகனங்களை தும்சப்படுத்தியும் படபடத்த தொனிகளுடன் வானத்தையளாவ நிற்கின்ற துவசங்களைக் கண்டித்து முத்துகளினாலும் வெண்பட்டினாலும் நவரத்தினங்களினாலும் அலங்கரித்து நிழலைப் பரப்பி யிருக்கின்ற சந்திர வட்டக் குடைகளைக் கண்டித்து காற்றுடியைப் போல பறக்கச்சாடியும் மகர தோரணங்களை 'வானத்திற் செல்லமோதியும், ரணபேரி. ஜயபேரி, வெற்றிச் சங்கம், எக்காளை, சின்னம், குடமுழா, முதலிய போர்ப்பறைகளைப் பீறிப்பிளந்து அதல குதலம் பண்ணியும் இவ்விதவிசித்திரப் போரைச்செய்து குயவன் சக்கரத்தைப்போலக் கரகரெனச் சுழன்றுகொண்டு குமாரதேவர்செலுத்திய திகிரிப்படையானது ரணக்களமெங்குஞ் சூறுவளிக்காற்றினுங் கடுகித்திரிந்து கொடிய பாதகனாகிய சூரபதுமன் ரதகஜதுரகபதாதிச் சேனைப்பெருக்கைச் சின்னபின்னப்படுத்தி வெளியிடமாக்கியது சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில் சமர்க்களம் விளங்கிய சிறப்புகளிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பீராக, யானைக்கூட்டங்களிறந்து அணிபடவிழுந்து கிடப்பதுகரையாகவும் அதன்மத்தியில் விளங்கும் பூமியானது ஓம குண்டமாகவும் சிவந்தோடும் உதிரம் அக்கினிக்கொப்பாகவும் அதில் மிதக்கின்ற இராட்சதர்சரிய களேபரங்கள் புகையைப் போலக்காட்டவும் இரதங்கள் குதிரைகள் ஆயுதங்கள் முறிந்து கிடப்பது சமித்துக்களாகவும், பிணங்கள் பெருத்திருப்பது நெய்யாகவும் மூளைமாம்சங்கள் அவிர்ப்பாகமாகவும் கொண்டு எமது கர்த்தனாகிய குமாரசுவாமியார் செலுத்திய சக்கரப்படையானது யாகத்தலைவனாக நின்று வீரமாமகத்தை முடித்ததுக் கொப்பாக ரணக்களம் விளங்கியது, இவையன்றியிற் கொடியபோரைச் செய்த விராட்சதரைவாட்டி அவர்கள் மனதிற் கூறுகொண்டிருந்த மாயவஞ்சகங்களாகிய பேரிருளைப்போக்கி வீரசொர்க்கத்திற் குடியேற்றி அவர்களுதிரத்தில் முழுகிச் சிவந்துகாட்டுகின்ற பாலசுப்பிரமணியர் சக்கரமானது எப்படிக்கு விளங்கிய தெனில், பிராதகாலத்தில் உதயகிரியினிடத்தில் ஏழுபச்சைக் குதிரைகளைப் பூண்டு அருணன் செலுத்தும் ஒற்றைவண்டிலையுடைய தேரில் தோற்றிய காலையில் பகைத்தெதிர்ந்த அவுணரை வாட்டித் திலதப்பொட்டைப்போல வட்டாகாரமாய் விளங்கி உலகங்க

ளிற்பரந்திருந்த விருளைவாட்டிப் புறப்படும் ஞானசூரியனைப்
போல விளங்கியது இவையன்றியிற் பார்ப்பதியார் கோரியப
டிக் கிடப்புறத்தைத்தந்த சிவகுமாரன் விடுத்தசக்கரமானது
சீறி யிராட்சதசேனாசமுத்திரத்திற் புகுந்துகலக்கிய வீரபரா
க்கிரமத்தையும் ஜயத்தையும் மகாவிஷ்ணுகரத்திலிருந்த படை
யரசாகிய சக்கரத்தாழ்வானுங் கண்டு பிரமித்துப் புகழ்ந்துநி
ன்றதுஇவ்விதவீரபராக்கிரமத்தைப்பெற்றிருக்கின்றசக்கரப்ப
டையானதுசமர்க்களத்திற்சத்தசாகரங்களும்பெருகிவந்ததை
ப்போலஆர்ப்பரித்திருந்த நூறுயிரவெள்ளஞ்சதுரங்கசேனைக
ளையும்ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் வாட்டிவாட்டிக்கிடத்திமுடித்த
து,அதையோசிக்குமிடத்திற்சண்முகப்பெருமாள்நாசமடைய
க்கடவீர்களென்று ஒருவார்த்தையினால் அழித்ததைப்போலக்
காட்டியது சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதமாக குணநிதியாகிய
வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள் செலுத்தியசக்கரப்படையானதுவி
நாசகாலம்நேர்ந்தசூரபதுமன்சேனைகளனைத்தினையும் ரணக்க
ளத்துக்குப்பலிகொடுத்து ஜயப்பிரதாபத்துடன் உலர்ந்தகாட்
டினிடத்திற்பிரவேசித்துச்சாம்பலாக்கியடங்குந்தீயைப்போல
த்தன்கொடுமையைத்தணிந்துதிரும்பிவானகங்கையிற்படிந்துப
வுத்திரமாய்க் குமாரதேவர் திருக்கரத்திற் பழையபடிக்குச்
சேர்ந்திருந்தது,இனிப்போர்க்களச்சிங்காரங்களையுஞ் சொல்லு
வோம் இராட்சதவீரர்கள் கரங்களிற்பற்றியிருந்த சந்திரவட்
டக்குடைகள் காம்புகள் துணிந்து நிணச்சேற்றினிடத்தில்வி
ழுந்து தோற்றுவது எப்படிக்குக்காட்டுவதெனில், பலவிதபுஷ்
பசாதிகள் அலர்ந்து பரந்திருக்கின்ற தடாகத்திற் சேற்றும்
வெண்டாமரைமலர்களைப்போலக்காட்டவும் பாலசுப்பிரமணி
யர் செலுத்திய சக்கரத்தினால்மாண்ட ரதகஜதுரகபதாதிகள்
அசைவற்றுத் திரட்சியாகக்குவிந்துகிடப்பதைப் பார்க்குமிட
த்திற் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலிருக்கின்ற பருவதங்
கள் குன்றுகள் திட்டைகள் முதலானவை திரண்டுவந்து அம
ர்க்களமுற்றினும் பெருத்திருப்பதுக்கொத்தும்வானத்தையளா
வக்குவிந்து விளங்கும் பிணமலைகளின்மேற் கொள்ளிவாய்ப்
பேய்க்கூட்டங்கள் நிணமாம்சங்களைத் திருத்தியாகப்பொசித்
து உதிரத்தைக்குடித்து வெறிகொண்டு நகைத்துக்கூச்சலிட்டு
ஆடிப்பாடித்திரிவதைப்பார்க்குமிடத்தில் மின்னிக்குமுறியிடித்
துக் கர்ச்சிக்குமேகங்களானவை வானத்தையளாவநிற்கின்ற
மலைகளினிடத்திற் றங்கள்செய்கைகளைக்காட்டியிருப்பதற்கொ
ப்பாகவும் நீலகிரிகளைப்போல மதநீரைப்பெருக்கியிருந்த யா
னைகள் தத்தித்தாவும் புரவிகள் களேபரங்களைப்புரட்டிக்கொ
ண்டு அலைகளைமோதியிரைந்து உதிரவெள்ளமோடுவதைப் பா
ர்க்குமிடத்திற் செந்நாகமொன்றுதன்பகைவனாகிய சந்திரனுக்
கிடங்கொடுத்திருப்பதெனச் சீறி விசாலமாகிய படத்தைவிரி
த்துக்கடலினிடத்திற்நுரியலைக்கவேண்டுமென்றெண்ணிக்கொ
டியவிஷங்களைக்கக்கி உதறிக்கொண்டு பூமியின்கண்ணோடுவ
தைப்போலக் காட்டவும் வானத்தையளாவுங் கரியதேகத்தை
ப் பெற்றிருக்கின்றசிலபைசாசங்கள்புதியவிருந்துண்ணப்போ
குமுன்னிலையில் தேகங்களைச் சுத்திசெய்துக் கொள்ளும்பொ
ருட்டுப் பிணமலைகளின் மீதேறி அதுகளின் உச்சிவரையிற்றே
க்கிட்டோடும் உதிரப்பிரவாகத்தில் விழுந்து அலைத்து முழுகு
கின்றவேளையிற் பெருத்தெழுந்ததிவலைகள் தேவலோகத்தில்
வாசஞ்செய்கின்ற அரம்பா ஸ்திரீகள் உடுத்திருக்கின்ற வஸ்தி
ரங்களின்மீதிற்றெறித்தமாத்திரத்தில் மாதவிடாயிவர்களுக்கே
தென்று கண்டவர்கள் நகைப்பனென காணித்துரிதமாய் மேற்
போர்வையினால் மறைத்துப்போகவும் சிவகுமாரன் விடுத்தச
க்கராயுதமானது சிலராட்சதர் சிரங்களைக்கண்டித்த மாத்திர
த்திற் கோரைத்தந்தங்கள் விளங்க வாயை ஆவ் ஆவெனத்திற
ந்து கொண்டு பந்தைப்போலப் பறந்து ஆர்ப்பரித்து வருகின்
றதைச் சூரியன்கண்டு நம்மிடத்திற் பகைகொண்டிருப்பன இ
ராகுகேதுக்களென்று இதுவரையிற் றெரிந்தவர்களாய் அவற்
றின்கொடுமைக்கஞ்சி வாடுகின்றனம் அப்படிக்கிருக்க இக்கா
லத்தில் அளவற்றன வாகத்தோன்றுகின்றன, இவற்றின் வா
யிற்பட்டுக் கிலேசிக்க நேர்ந்தது இதற்கென் செய்வோமெனக்
கலங்கித் தேரைமுடுக்கிக் கொண்டோடவும், விண்ணிடத்திற்
பரவிப் பறந்திருந்த துவசபடாங்கள் வானத்தையளாவக்கு
விந்திருக்கின்ற மதயானைப்பிணப்போரின் மத்தியிலகப்பட்டுத்
தலையை அசைத்திருப்பதைக்கண்ட தேவர்கள்நடுநடுங்கி யிரா
ட்சதச்சேனைகள்முற்றும்மாண்ட காரணத்தினாற் சூரபதுமன்
கட்டளையின்படிக்கு மேலை அண்டங்களிலிருக்கின்றகணக்கிறந்
தகாக்காசூரர்கள்வெளிப்பட்டனர், சிலகாலத்துக்கு முன்னம்
ஜயசாலியாய்வீறியிருந்த ஒருகாக்காசூரனால்மிகவும் அலைச்சற்
பட்டுவாடினோம் இவர்களுக் கென்னசெய்வோமென்று திகை
த்து யோசிக்கவும் அக்காலத்தில் ரணக்களமுற்றினும் கணக்கி
றந்த பூதபைசாசங்கள் உதிரத்தைத் திருப்தியாகக் குடித்த
வெறியினாற் கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு பவனிவரவும் சங்
கோபசங்கம் கவந்தங்கள் சமரபூமியெங்குங் கூத்தாடுவதை
யோசிக்குமிடத்தில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனா
கிய சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குச் சமர்க்களத்தில் மா
ண்டவிராட்சத வெள்ளங்களனைத்தும் உயிர்பெற்றெழுந்துகெ
லிப்புடன் சண்டைக்குக் கையறைவதைப்போல விளங்கியது
சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதச்சிங்காரங்களைக் காட்டுகின்ற அ
மர்க்களத்திற் பாலசுப்பிரமணியர்விடுத்தபாணங்களினாற் பங்
கப்பட்டுத் திகைத்திருந்த சூரபதுமன் அத்தருணத்தில் தன்ப
டைத்தலைவர்கள் வீராவேசங்களுடன் சதுரங்கசேனைகளைக்கூ
ட்டிக்கொண்டு மேல்நடந்து கொடியபோரைச் செய்திருந்தவ
ர்கள் மேல்எமது கந்தர் செலுத்திய சக்கரமானதுசொலித்து
க்கொண்டுவந்து சூறுவளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்று சுழன்
று எதிர்ந்த விராட்சதப்படைகளனைத்தினையும் கண்டித்த வித
த்தை யறியாதவனாய்ச் சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்திரு
ந்த சயின்னியங்கள் மாண்டு களேபரக்குப்பல்கள் எங்கும் ஓ
ங்கியிருப்பதைக் கண்ணாரக்கண்டு பிரமித்துத் திகைத்து வாடி
மதிமருண்டு கண்பஞ்சடையச் சோர்ந்து தனியனாய் நின்றவ
ன் சற்றுநேரத்திற் புத்திக்குத்தெளிவுண்டாய் இதனை நினைப்
பதாயினன், இதுவென்ன அதிசயம் பெரும்புறக்கடலுக்கொ
ப்பாக இப்போது நமக்கெதிரிலிருந்த சேனைகளைப் பாலன் கா
த்தில் விளங்கும் வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி வாட்டினானோ ச
ருவசங்கார மூர்த்தியாகிய சிவபிரான்பெயரால் விளங்கும்தி
வ்வியபாணத்தினால் மறைத்தானோ மாளக்கடவீர்களென்று ஒ
ருவசைமொழியைச்சொல்லி அழித்தானோ இந்தரணக்களமு
ற்றினும் நிறைந்திருந்த சேனைகளை யிந்தக்குழந்தை வேலன் எ
வ்விதத்திற் சங்கரித்தான், எதிரில் நின்றுபார்த்திருந்த எனக்
கொன்றுந் தோற்றவில்லை இதையோசிக்குமிடத்திற் புதுமை
யாகவே தோற்றுகின்றது, நாங்கள்கற்ற தனுர்வித்தையும் புஜ
பலபராக்கிரமங்களும்வரப்பிரசாதமுயற்சிகளும் இந்தச்சிறுகு
ழந்தையின் முன்னம் அவலமாகப்போயின, இதென்ன சூதோ
வஞ்சகமோ இந்திரசால மயேந்திரசாலப் பெருக்கோ இன்
னதென்று என்மனதில் நிதானிக்கப்படவில்லையே யென்று ஐ
ம்பொறிகளுங் கலங்கி மதிமருண்டுவாடி வருந்தினான், சவுன
காதிரிஷிகளே ! அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனாகிய சூரபதுமன்
அக்காலத்திற்பட்ட துன்பத்தைச் சொல்லிமுடிவதோ தேரை
ப் பறிகொடுத்துச் சிலையையிழந்து ஜயசாலியென் றெவ்விட
ங்களினும் கொண்டாட விருந்த கீர்த்திப் பிரதாபங்களைப்போ

ங்கியது மன்றியிற் சேனைப்பெருக்கையும் மாளக்கொடுத்துந
வரத்தினமயமாக விளங்கும் கிரீடம், குண்டலம், வாகுவலய
ம், மதாணிப்பதக்கம், கடகமுதலிய ஆபரணங்கள் பின்னப்ப
ட்டுப் பூச்சக்கிரக் குடையுந் துணிபட்டோட அகண்ட சாம்பி
ராச்சியச் செல்வப்பெருக்கைக் கொண்டிருந்த பூமண்டலத்
தைப் பலகாலம் அநுபவித்து சடுதியிற் பறிகொடுத்துத் தியங்
கும் மன்னனைப்போலவும் சிரோரத்தினத்தை யிழந்த நாகத்
தை நிகர்த்தும் மங்கிலியத்தைப் போக்கியகன்னிகையையொ
ப்பாகவும் துதிக்கையை யிழந்த மதயானையை நிகர்த்தும் ஒ
ளியிழந்து வருந்தும் குருடனைப்போன்றும் தெப்பத்தில் நி
ன்று தவறி ஆழிநீரிலாழ்ந்தவனைப்போலவும் உண்ணுமல் உடு
க்காமல் பந்துக்கள் சிநேகிதர் பரதேசிகள் சிவாலயகயிங்கரி
யம் நந்தவனம் தடாகமுதலிய சத்கருமங்களிற் செலவிடாம
ல் ஆழவெட்டித்தாழப்புதைத்துப் பணங்காத்திருந்த பூதத்தை
ப்போலப் பத்திரப் படுத்திவைத்திருந்த பதிதனானவன் தான்
போற்றிவந்த செல்வத்தைத் திருடாமலும் பரமன்னராலுமிழ
ந்து வாடுவதைப்போலவும் கடன்பட்டவன் நெஞ்சமலேவதை
யொப்பவும் பெண்களைப்பெற்றவனை நிகர்த்தும் மனதுக்கினிய
துணைவரை யிழந்தவனைப்போன்றும் சூரபதுமனுக் தொன்றுந்
தோற்றுமல் வாடிப்பூமியாகிய தேர்மீதிருந்தனன், சவுனகாதி
ரிஷிகளே ! இதனுற் செல்வமுதலிய வளங்கள் நிலையாமையெ
ன்பதைத்தெரிந்துக்கொள்ளக்கடவீர்கள். அதன்பின்பு அகண்
டமண்டலாதிஸ்பரனுக வாழ்ந்தவனுதலால் சூரனுக்கு அதிக
கோபம் பிறந்து அரக்கைப்போலக் கண்கள் சிவந்து தீப்பொ
றிகள் சிதற மீசைதுடிக்கமார்பில் வியர்க்கக் கரங்களைப்பிசை
ந்துகொண்டு நல்லகாரியம் பற்கள் முழுதும்விழுந்தின்னமுழு
வையாதபாலகன் வெற்றியும் என்சூரமும் வெகுநேர்த்தியாக
விருக்கின்றதென நகைத்து வடவைக்கனலைப்போலச்சீறி இந்
த நிமிஷத்தில் இவனுணவத்தையடக்குகின்றே னெனத் துரி
தமாய்ப் பாரித்தவில்லொன்றையெடுத்து வளைத்துப் பிர்மாஸ்
திரத்தையெடுத்து உபசரித்து மந்திரபூர்வகமாகச் செலுத்தி
னன், அப்படையானது வானத்திலெழுந்து பலகோடிதிவ்விய
சரங்களைப் படைத்து அனலையிறைத்து திசைகளதிர ஆர்ப்பரி
த்துச் சமீபித்தமாத்திரத்திற் சுயஞ்சோதிவடிவத்தைப்பெற்றி
ருக்கின்ற சிவகுமாரன் கரத்திற்சொலித்துக்கொண்டிருந்தவெ
ற்றிவேலாயுதமானது சரோலென் றெழுந்துமீறிவருகின்றதேவ
ப்படையை கவளீகாமாகவிழுங்கிமீண்டு பழையபடிக்குத் தன்
னிலையில்நின்றது அதைச்சூரன்கண்டு மனம்வாடிமானம்பாதி
க்கக்கொதித்து மறுபடியும் நாராயணுஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூ
சனைவழிபாடுகளை முடித்துக்கரவேகமாய்ப்பிரயோகித்த கால
த்தில்அளவற்ற விஷ்ணுக்களி னுருவத்தைக்கொண்டுபலதேவா
ஸ்திர விதங்களைப் படைத்து வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்
கொதித்து அதிவேகங்கொண்டு வரும்போது வெற்றிவேலான
து பாய்ந்து அதையும் விழுங்கி மீட்டு குமாரதேவர் கரத்தி
ல் நின்றது, இந்த உற்பாதங்களைக் கண்ட சூரன் அதிசயித்து
பிரமாஸ்திரம், நாராயணுஸ்திரம், இப்படிக்கொத்தசிறந்த பா
ணங்களைச்செலுத்தினேம் அவற்றினைவேற்படையுண்டு விளங்
குகின்றது இதைப்பார்க்குமிடத்திற் மாயமாகவிருக்கின்றது ந
ல்லகாரியம் இனி காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்கொடுத்
திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பேனுயில்
அதனையாவர்தடுக்கவல்லர் இந்தப்பாலகன் முதலானவர்களை
வாட்டிப் பகைவரில்லாமல் ஜயப்பிரதாபத்தைத் தருமென்று
மனஉறுதிகொண்டு அப்படையையெடுத்துவிதிப்படிக்கு மான
சபூசையினுல் தூபதீபமுதலிய வழிபாடுகளைமுடித்து வில்லிற்
சந்தித்து ஆகாணந்தபரியந்தமிழுத்துப் பிரயோகித்தனன், அ
ந்தச்சிறந்தபடையானது வெளிப்பட்டவுடன் அளவற்றபிரம
ன் நாரணன் உருத்திரன் முதலியோர்படைகளையுண்டுபண்ணி
ச் சூலம் சக்கரமுதலிய சிறந்தஆயுதங்களைப்பெருக்கி ஆலகா
லவிஷமும் வடவாமுகாக்கினியும் கலந்துவீசுவதைப்போலச்
சுவாலையைக்காட்டி அண்டங்களதிரச்சீறி அதிகமகிமைகளைஉ
ண்டுபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது அதனுலுண்டாகிய உற்
பாதங்களுக்கஞ்சித்திசையானைகள்வீறிட்டு உதைத்துக்கொண்
டு மரணமூர்ச்சையாகவிழவும் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புற
ச்கடலும் கொதிப்பெடுத்துச் சுவறி அதிலடங்கியிருந்த வட
வைக்கனலும்மேலிட்டுவரும் வெப்பத்துக்குச் சகிக்கமாட்டா
மையால் எங்கேபோயொளிப்போமென்று வருந்தவும் பூம
ண்டலம் தத்தளித்துச் சேஷனும்நடுங்கி விஷங்களைக்கக்கவும்
சத்தமேகங்களும் கற்பங்கள்கலங்கி யிடிமின்னல்களைப்பெருக்
கிஓடவும் சூரியன்துடி துடித்துக்களைக்கவும் மகம்மேருமுதலிய
குலகிரிகள் நெக்குவிட்டசையவும் அண்டகோளகைவெடித்து
க்காட்டவும் இலக்ஷர் பயப்பிராந்திகொண்டுவாடவும் சேனைத்
தலைவர்கள் இதென்னஉற்பாதமென்று களைக்கவும்பூதப்படைக
ள் அம்மம்மமோசம்வந்தது வாருங்கோள் வாருங்கோளென்
றொருவரைஒருவர் கூவிக்கொண்டோடவும் வானத்தில்வேடிக்
கை பார்த்திருந்த தேவர்கள் இந்தப்பாணத்தைத் தடுப்பது மி
கவுமரிதரிது நமக்கென்னகேடுநேருமோவென்னும் பயத்தினு
ல் மேலுலகங்களிற்போய்மறையவும் மண்விண்பாதலங்களில்
வாசஞ்செய்கின்றபிராணிகள் மிகவும்வருந்தி ஏங்கிக்களைக்கவு
ம் இவ்விதஉற்பாதங்களைக்காட்டிப் பாசுபதம்வருகின்றமகிமை
யைச் சிவகுமாரன்கண்டு இதுநமதுபிதாவின்படையாகுமென
நிதானித்தவராய்த் தமதுதிருக்கரத்தை நீட்டிக்கொடுத்தவன்
எளிதில் வாங்குமாறுபோல ஏந்தி மற்றப்படைகளுடன்பரித்
திருந்தனர், இந்தஅதிசயத்தை மாயைதந்தசூரபதுமன்கண்டு
அதிகவிம்மிதனுய் நான்அருமையாகத்தேடிவைத்திருந்த தெய்
வீகப்படையைச்செலுத்தினுல் அதற்குமாறுதொடாமற் சுலப
மாய்த் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு அஷ்டமுகூர்த்தமாகவிளங்
குபவன் தானுமென்பதைக்காட்டினுன் ஆதலால், இந்தப்பால
கனுடன் சண்டைகொடுப்பதற்கு என்னைத்தவிர மற்றயாவரா
லுமுடிவதன்று மேலும் என்னுடன்போராடுவதற்கு இவனல்
லது வேறில்லை யிதற்குப்பிசகுமில்லைஇதனுலிவனைஎனக்குச்சம
மாகச்சொல்லவேண்டும்வேறொருவரைஎவ்விதங்களினுங்குறிக்
கக்கூடாதுநல்லகாரியம்இந்தப்பாலகன்கரத்தில்விளங்கும் வெ
ற்றிவேலாயுதத்தின் வலியையும்விற்றிறத்தையும்மற்ற விஜயங்
களையும்பார்த்தேன் இனிசிவந்த அதரத்தையுடைய பாலகன்
செய்கையை யறிவோமெனநினைந்து சூரபதுமனுனவன் ஒரு
காரியத்தையும் தொடங்காமல் மவுனியாய் அசைவற்றுநின்ற
னன், சவுனகாதிரிஷிகளே ! என்னசொல்வேன் அகண்டமண்
டலாதீஸ்பரனுகிய சூரன்நிலையைச் ! சண்முகப்பெருமாள்கண்
டவுடன் மனதிலிரக்கமுற்றுக் கிருபாநிதியாதலால் இதனைச்
சொல்வதாயினர், ஒசக்கிரவர்த்தி இந்திரகுமாரன் சயந்தன்
முதலாகிய தேவர்களை யலைத்துப்பிடித்துவந்து அளவற்றகால
மாய்க் கொடியசிறையில்வைத்து வருத்துகின்றனையெனத்தெ
ரிந்து அதைநிவாரணஞ்செய்யும்பொருட்டு நாமொருதூதனை
யனுப்பினேம் அவன்வந்துபேசிய வார்த்தைகளை உறுதியாகக்
கொண்டு நடந்தவனுமல்ல அல்லது தேவர்கள்சிறையையும் வி
டுதலைசெய்யாமற்போயினை இந்தகாரணத்தைக்குறித்தே திரு
க்கயிலையைக்கடந்து வந்தேமாதலால் ஆதியில்உன்தம்பி தாரு
கனைப்பிளந்து கொன்றபடிக்கு இத்தினமே உன்னையும் வெற்றி
வேலினுல்வாட்டநினைந்து இவடம்வந்தோமாயினும் உனக்குத
வியாகச்சூழ்ந்துவந்த அருயிரவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதி

களையும் பறிகொடுத்து ஜயப்பிரதாபம் பெற்றிருந்த தனுவசயு
மிழந்த நீ அருமையாகத்தேடி வைத்திருந்த தெய்வப்படைக
ளும் அதப்பட்டுத் தேகமும் வருந்தி வறியனாய் நிற்கின்றனை
புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகனைவென்ற வேல் இதோ
விருக்கின்றது உன்னைக்கொல்வது நமக்கொரு பொருளன்று
தருமமார்க்கப்படிக்கு நிராயுதனாக விருக்கின்ற உன்னைவாட்டு
வது நீதியல்ல வென்று இதுபரியந்தம் தாழ்த்தோம் இனிபல
பல பேசவேண்டுவதில்லை வெகுகாலங்களாக வைத்திருக்கின்
ற தேவர்கள் சிறையைவிடுதலைசெய்வையாகில் உன்பிராண
னைவாங்காமல் இந்தச் செல்வத்தை அனுபவித்திருக்க விட்டு
ப்போவோம் அப்படிக்குச் செய்யச் சம்மதப்படாமற் போ
வையாகில் இப்போதே உன்னைக்கண்டித்துப்போட்டு தேவர்
களை விடுவித்துக்கொண்டுபோவோம் இனிஉன்னெண்ணத்தை
த் துரிதமாகச்சொல்லக்கடவா யென்று வெவ்வேறுருவமாக
விளங்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினையும் நடிப்பித்துப்
பாதுகாக்கத் திருவுளங்கொண்ட காரணத்தினாற் சண்முகங்
களும் பன்னிருதிருக்கரங்களும் பெற்றுத் தோற்றியிருக்கின்ற
குமாரதேவரானவர் மேற்குறித்தபடிக்கு மனத்தூய்மை யில்
லாத சூரபதுமனைப்பார்த்துச் சொல்லிய காலத்தில் மாறுத்த
ரமொன்றுஞ் சொடாமல் இதனையெண்ணுவதாயினன். இந்த
ச்சிறுபிள்ளையிப்போது குறித்துக்காட்டிய காரணங்களை யோ
சிக்கு மிடத்திற் சமுத்திரத்தைப்போல நம்மைச்சூழ்ந்து வ
ந்த சேனைகளையும் படைவீரரையும் பாரித்த வில்லையும் சிறந்
த தேவப்படைகளையு மிழந்து தெய்வீகமாகிய தேரும் உதவி
யற்றிருக்கின்றேன் இதுதருணமென்றெண்ணி தேவர்கள் சி
றையை விடுவித்துப் போட்டுச் சுகசீவியாய் அரசுரிமைகளை
ச்செய்து பிழைப்பாயென்று பேசத்துணிந்தான், அழிவற்ற
வயிரத்தேகம் நமக்குண்டா யிருப்பதையும் தீர்க்காயசுபெற்றி
ருப்பதையும் புசபலசவுரியச் சம்பத்துகளையும் மாளாதசேனை
களின் பெருக்கைப் படைத்திருப்பதையும் பாலபருவத்தினாற்
சற்றும்யோசியாமற் போயினன் பரிமளமிகுத்த கடப்பமாலை
யை யணிந்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியன் கோபித்து நின்
று அளவற்றகாலம்கொடிய போரைச்செய்யவும் நான் வெ
றுங்கரத்துட னிருப்பினும் இவன் றந்தைசிவபிரான் எக்கால
த்துமுனக் கழிவில்லையென் றருளியிருக்கின்ற வரமுயற்சிபெ
ற்ற என்னைக்கொல்ல மாட்டுவனோ மேலும், பிரமன், விஷ்ணு
இராஜராஜாக்கள் பெரியோர்கள் முதலிய சகலரும் நிறைந்
து புகழ்ந்து வாழ்த்தப் பட்டாபிஷேககாலத்திற் சூடியிருக்
கின்ற வயிரமுடியும் பூச்சக்கிரக்குடையும் துணிபட்டுப்போ
னதை நினையாமல் பழிக்குட்பட்டு இப்போதே யெதிர்ந்து ச
ண்டை கொடுப்பேனாயினும் எனக்கழிவில்லை, ஆனபோதிலும்
இந்தப்பாலகனைவாட்டி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறுவது மிகவு
மரிது இதனால் உலகவாசிகள் இராசபரமேஸ்பரனாக விருக்க
ப்பட்ட நாம் பங்கப்பட்டுப் போர்செய்யத் துணிந்தானெனப்
பேசும் பழிப்புரைமாத்திரம் பூலோக முள்ளவும் நீடித்திருக்
கும் இந்த அபவாதத்தை முதன்மையாகக்கருதி நீக்கிக்கொள்
ளவேண்டும் மேலும் கிணற்றுநீர்பெருகியூற்றையுடைய கடல்
நீரைமுடுக்கிக்கொண்டு போகவல்லதோ அதைப்போலவே யி
ந்தப்பாலகன் நாம் செலுத்தும் படைகளையும் சேனைப்பெருக்
குகளையும் தொலைக்கமாட்டுவ னல்லது அழிவற்ற நமது தேக
த்தை அசைக்கமாட்டுவானோ என்னைப்பாலகன் வெல்வதும்அ
ரிது நானும் ஒருபோதும் அவனை வெல்லவுமாட்டேன் இவ்வி
தசங்கட்டங்களி லிருக்கின்றபடியால் உலக அபவாதத்துக்கஞ்
சித் துரிதமாய் நமது பட்டணத்துக்குப்போய் நவரத்தினமய
மாகிய கிரீடமுதலாகிய இராஜச் சிறப்புகளைப்பெற்று வலிய
படைகளையுந் தாங்கி இரத கஜ துரகபதாதிகளைத் திரட்டியா
கக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து நாளைக்கே இந்த பாலனைமடக்கிக்
கொண்டு சண்டைகொடுத்துவென்று ஜயத்தோடு திரும்பக்
கடவேன் இப்படிக்குச்செய்வதினால் ஒருபோது மிகழ்ச்சியன்
று சூரனாகவிருப்பவன் நெருங்கிச் சண்டை கொடுக்கின்ற கா
லையில் ஒருவேளை யிளைத்தபோதினும் மறுவேளை சகல சவரட்
சணைகளுடனும் வந்தெதிர்த்துப் பகைவரைச் சின்னபின்னப்ப
ட்டழியவாட்டி வெற்றிபெறின் இவ னிராஜதந்திரங்கள் நன்
குகத்தெரிந்தவனென்று பலரும் புகழ்ந்து கொண்டாட விரு
ப்பான், மேலும் அரசர்களுக்குரிய நீதியாவது ஒருவனெதிர்த்
து வந்தகாலத்திற் சாமபேத தானதண்டமென்னும் சதுர்வித
உபாயத்தினால் வெல்லவேண்டும் அவ்வாறே காலமறிந்து தி
ரும்பி மறுபடியும் போரில் நேர்ந்து பகைவரைவெல்ல வேண்
டும் அவனே அஷ்டதிசையி லுள்ளோராற் புகழ்ந்து பேசப்
பட்டவன் அந்தப்படிக்கு நானும் சம்மதித்துச் செய்யக்கட
வேன் இதுவிவேக சம்பன்னருக்குத் தகுதியாகிய காரியமல்
லது வேறல்லவென்று சூரபதுமன் பலதந்திரங்களை மதித்து
த் துணிவுகொண்டவனாய்ச் சுக்கிராசாரி தனக்கனுக்கிரகித்தி
ருக்கின்ற மாயமந்திரங்களி லொன்றை உச்சரித்துச் சடுதியி
ல் மறைந்து வானவழிக் கொண்டுபோய்ச் சொர்ணமயமாய்வி
ளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வீரமாமயேந்திர புரமத்தியில் நவர
த்தினகாந்திகளைவீசி வானத்தையளாவ விருக்கின்ற தன்னகர
த்தைச் சேர்ந்தான், கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே, ச
ராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்திலும் எள்ளிலெண்ணெயைப்போ
லப் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தி நடிப்பித்துவரும் சரவணப்
பெருமாள் சூரபதுமன் வஞ்சக நினைவைத் தெரிந்தகாலத்தி
ற் றமது திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைவிடு
த்துப்பிளந்து கொல்லாமல் இன்னமுந் தன்குற்றங்களைத் தெ
ரிந்து அதற்கடுத்த பரிகாரங்களைத்தேடிப்பிழைப்பானென்று
ங் கிருபையினால் க்ஷமித்திருந்த காலையிற் சூரனுக்கடுத்த ச
ம்பவங்களைத்தெரிந்த பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலிய
தேவர்கள் மனவாட்டங்களை யொழிந்து களித்துத் தேகம்பூ
ரிக்கத் துரிதமாய்ச் சிவகுமாரன் முன்னம் வந்து கரங்களைக்
கூப்பித்தொழுது இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர். காசி
பன்புத்திரனாகிய சூரபதுமன் பிறமுகனாய் வெளிப்பட்டதுமு
தல் இத்தினவரையிற் சென்ற விடங்கடோறும் வெற்றி பெற்
று ஜயசாலியாய்க் களித்திருந்தனன், கர்த்தனே அவ்வாறே
நினைந்து இக்காலத்திலுந் தேவரீருடன் கொடியபோரைச்செ
ய்து பலவெள்ளஞ் சேனைகளையு மிழந்து மானபங்கப்பட்டுமெ
திகெட்டுப் புறந்தந்தோடினன், சூரனுடனெதிர்த்து இவ்வித
ப்போரைநடாத்துவது தமக்கிதுவுமொரு திருவிளையாடலாகு
ம் அல்லது சற்றுக்கோபங்கொண்டு அவனுயிரை வாங்கத்தி
ருவுளத்தில் நினைப்பீராகின் உயிர்பெற்று இந்தரணக்களத்தை
நீங்கிப்போவானோ வெற்றிவேலினால் சூரனை நிமைப்போதிற்
கண்டித்துப் போடவல்ல தேவரீர் அவனுடனெதிர்த்து வில்லை
வளைத்துப் பாணங்களைச் செலுத்திப் போராடுவதைப் பார்க்
குமிடத்தில் அவனிடத்தி லிருக்கின்ற பட்சத்தினாற் பிழைத்து
ப்போகட்டு மென்றெண்ணி அசாரிசமாயிருப்பதாகக் காணுகி
ன்றது, ஓ விசாகப்பெருமானே யிந்தப்பாதகனால்மிகவும்வருந்
தி யிருக்கின்றனம் அடியவரிடத்திற் கிருபாநோக்கம்பாலித்து
நாசப்படுத்தவேண்டுமென்று போற்றுகின்ற தேவர்கள் கோ
ரிக்கைகளைக் கந்தசுவாமியார் திருச்செவிகளினேற்று நல்லகா
ரியம் சூரன் இன்னமொருதரம் நம்முட னெதிர்த்துப்போர்
செய்யவிரும்பி வருவானாகில் உங்களிஷ்டப்படிக்குப் புத்திர
மித்திர களத்திராதிகளுடன் நாசஞ்செய்வோம் இதைக்கண்ட

ப்படியாக நம்பியிருப்பீரென்று திருவுளம் பற்றி யருளினர்.
இதனிற்கச் சூரபதுமன் பாணங்களினற் சின்னபின்னப்பட்டு
வருந்தி மரண மூர்ச்சையடைந்தும் களைத்தும் இளைத்தும் ஓ
ய்ந்தும் மறைந்தும் மற்றும் வெகுபாடுகளைப் பட்டிருந்த எண்
மர், இலக்ஷர். படைத்தலைவர்களும், திசாதிசைகளில் ஓடியொ
ளித்திருந்த பூதப்படைகளும் தெளிவுண்டாய்ச் சூரன் சுப்பி
ரமணிய தேவருக்கஞ்சிப் புறந்தந்து மறைந்தது தெரிந்தவுட
ன் மனமகிழ்ந்து சந்தோஷசாகரத்திலழுந்தி யேகமாய்ச்சே
ர்ந்து சேனைத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவருடன் வேகமாய்வந்
து குமாரதேவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு வணங்கி ஜயஜயபோ
ற்றியென வாழ்த்தினவர்களாய்ச் சூரன் மேகத்தில் மறைந்
தோடியதற்குச் சொர்க்கமத்திய பாதலங்கள் திடுக்கிட்டு நடு
ங்கும்படிக்கு ஜயப்பிரதாபங்களைக் கொண்டாடி நல்லகாரியம்
போர்முகத்தில் நம்மைவாட்டி யலைத்தபாதகனன சூரன் நக
ரத்தை முற்றுகைபோட்டுக் கொண்டு சக்கிரவாள கிரியைப்
போல வளைந்திருக்கும் பொன்மதிலை யிடித்துப் பூமியில் நிர
வி நவரத்தின மயமாகிய பலநிலைகளைக் கொண்டு வானத்தை
யளாவ நிற்கின்ற கோபுரவாயில்களை அடியுடன் பறித்து சமு
த்திரத்திற்றள்ளி மனவாட்டமொழிந்து களித்துத்திரும்புவோ
ம் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனக்கூவி வெற்றியாளராகிய
பூதப்படைகள் அதிவேகமாய்நடந்து மயேந்திர புரியிலிருப்ப
வர்கள் நடுநடுங்கி மிரளும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு வந்
து கோட்டைமதிலைச் சுற்றிவளைந்ததைப் பலவெள்ளம் வீராதி
வீரர்களாகிய இராட்சதச்சேனைகள் சூழ்ந்துபோற்றக் கொத்
தளங்களி னிடத்திலிருந்து காத்துவரும் ரணரங்க சூரனுகிய
அதிகோரனென்னும் படைத்தலைவன் கண்டவுடன் விழிகளி
ற் றீப்பொறிசிதற வுருத்து அக்கினியைப்போல மனம்வேக வு
தட்டைக்கடித்துப் பலிக்குழன்று திரியும் பூதர்களும் ஒப்பற்
ற இந்தப்பட்டணத்தைக் கண் டொண்டு பார்க்கவும் எளிதா
யிற்றோ நல்லகாரியமிவர்கள் கருவத்தையடக்கி வாட்டுகிறே
னெனக்கோபித்து மதயானைகளையொத்த வலிபெற்றவர்களா
யும் ஒன்றனந்தஞ் சிரங்களையும் கரங்களையும் பெற்றவர்களா
யும் சிங்கம், கரடி - புலி - யாளி - யானை - இத்தகைய மிருக
முகங்களைப் படைத்தவர்களாயும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாய்
வில், வாள், தோமரம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், முசுண்டி-
கொடியபாணங்கள் முதலிய ஆயுதசவரட்சணைகளைப் பெற்ற
வர்களாயு மிராநின்ற நால்வகைச் சேனுசமுத்திரங்களையுங் கூ
ட்டிக்கொண்டு ரணபேரிஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், தவுண்டி,
மல்லரி, சல்லரி, தக்கை முதலிய பொற்பறைகள்அண்டங்கள
திர முழங்கி வர துவசபடாங்கள் வானத்தையளாவி படப
டென்றதிரவும் வெண்சாமரை ஆலவட்ட முதலிய ராஜசின்ன
ங்களைப் பலகோடி அவுணவீரர்கள் தாங்கி வரவும் இரதாரு
டனுய்ச் சிங்கத்தைப்போல கற்சித்து அதட்டிக்கொண்டு எதி
ர்ந்தகாலத்திற் பூதப்படைகளும் வீராவேசங்களுடன் கெக்க
லிகொட்டி மேலிட்டுவந்த தெப்படிக் கிருந்ததெனில், காடா
ந்தகாரமாகிய விருட்கூட்டமும் அதை நாசப்படுத்தவல்ல சூ
ரியபகவான் கிரணசமோகங்களும், ஒன்றுக் கொன்று பகை
கொண்டு போருக்கெதிர்ந்ததைப் போலக்காட்டியது, உடனே
பாதகராகிய இராட்சதச்சேனைகள் கைமிஞ்சி விற்களை வளைத்
துக்கொடிய நிட்சணியமுள்ள பாணவருஷங்களைப் பொழிந்
தும், தோமரம், பாசு, சூலம், எஃகம், குறுந்தடி, கவண்முத
லிய ஆயுதங்களை ஒன்றனந்த கோடிகளாகவீசி ஆர்ப்பரித்த
காலத்திற் ஜயசாலிகளாகிய சிவகணங்கள் பாரித்து வானைய
ளாவ நிற்கின்ற பருவதங்களைப் பிடுங்கிக் கிறுகிறெனச் சுழற்
றிப் பந்தைப்போலக் கடாவியும் திசைகளை மூடக் கிளைகளைவி

ரித் திருக்கின்ற பாரித்த மரங்களை வேருடன் பிடுங்கிச் சுழற்
றி மோதியும் தண்டம் இருப்புலக்கை வாள் இவற்றைக்கொ
ண்டு மோதியும் சிலபூதர் வீராவேசங்களுடன் மதயானையை
ப்போல அதிகோரன் சேனைவெள்ளங்களிற்பாய்ந்து ஒவ்வொ
ரு கரத்தில் ஆயிரம் பதினுயிரம் மதயானைகளைவாரி தேரணிக
ள் நுறுங்கி விழமோதியும் பல இரதங்களைத்தூக்கி பற்பலகு
திரைப்பந்திகள் நிலத்திலரைபட்டுப்போகச்சாடியும்கணக்கிற
ந்தகுதிரைகளைத்தூக்கிஅளவற்றசேனைகள்சின்னபின்னப்பட்டு
மாளத்தாக்கியும் கழுத்துகளை முறித்தும் கரங்களை யொடித்
தும் விலாக்களொடியக் குத்தியும் மார்புபிளக்க வரைந்தும்கா
ல்களைத் தட்டியும் விழுந்துருள உதைத்தும் நிலத்தைக் கவ்வி
க்கொண்டிறக்கமோதியும் வானத்திற் பறக்க எற்றியும் திசை
களில் வீசியும் சமுத்திரத்திற் குமிழியிடவெறிந்தும், சுள்ளிக
ளைப்போல ஒடித்தும் கோபத்தினல் மேல்வீழ்ந்து ஊட்டியை
க்கடித்துதிரத்தைக் குடித்து மிடித்தும், குத்தியும், மோதியு
ம், தட்டியும், முட்டியும், மொத்தியும், பிசைந்தும், கசக்கியு
ம், திட்டியும், மந்தரம்போன்ற - புயங்களை ஒடித்தும், தலைக
ளை நெரித்தும், மூளைகளைவாய்வழியாகக் கக்கநருக்கியும், கண்
மணிகளைப்பிடுங்கி நட்சத்திரவீதிகளிலெறிந்தும், வயிற்றைப்பீ
றிக் குடல்களைப் பிடுங்கி மாலையாகப் போட்டும் வாரிநிலத்தி
லறைந்தும் வலியகால்களினற் றுகைத்தும், சதைத்தும், இ
வ்விதங்களாகப் பூதப்படைகள் சில வீராவேசங்கொண்டு சா
டுமுன்னிலையில் இராட்சதர்களும் பின்னிடையாமல் ரவுத்தி
ராகாரமாக மண்டியெரிந்து மீசை துடிக்க விழிகள்சிவந்துதீ
யையிறைக்க புருவம் நெற்றியிலேறப் பற்களைக் கடித்துச் சர்
ப்பங்களைப்போலச்சீறி பாரித்தவிற்களை வளைத்துச் சாணையிட்
டுக் கூர்மையாய் மின்னலைப்போல தகத்தகாயமாய்ப் பிரகா
சிக்கும் அலகையுடையதாய்க் கழுகிறகுகள் சொருகி நீண்டி
ருக்கும் காம்புகளையுடைய பாணகோடிகளையும், அர்த்தசந்தி
ரக்கணைகளையும், சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறி விஷங்களைக்கக்கு
ம் சரங்களையும் அக்கினிகளை வீசித்தகிக்கவல்ல கொடிய பா
ணங்களையும் அமோகமாகத்தொடுத்துச் செலுத்தியும் ஈட்டிக
ளினற் குத்தியும் பல்லயங்களினலெத்தியும், வாளினற் சின்
னபின்னப்படத் தறித்தும், சக்கரம், சூலம், பிண்டிபாலம், க
ப்பணம், முசலம், வேல், நாஞ்சில், முதலாகிய ஆயுதவிதங்க
ளைவீசிச் சிரங்களைக் கண்டித்தும் கரங்களைத் துண்டித்தும்,மா
ர்பைத்திறந்தும், வயிற்றைப்பீறியும், இவ்விதங்களிற் சித்திரவ
தைகளைச்செய்து சாடும்போது சிவகணங்கள் பின்னிடைவ
தைக்கண்டு அவர்களுக்குத்தலைவராக விருக்கின்ற வீராதிவீர
ர்கள் சருவசங்கார மூர்த்தியைப் போலவுங் காலாந்தகனைப்
போலவும், ஊழிக்காற்றை நிகர்த்தும் சுழன்று சுழன்று இரா
ட்சதரைமடக்கிக்கொண்டு தங்கள் கரங்களிற் பற்றிய நீண்ட
தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்துத் திவ்வியபாண சமோக
ங்களைச் சொரிந்து கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமா
ய்க் கால் - தலை - புயம் - வெவ்வேருகச் சின்ன பின்னப்பட
வாட்டும்போது அக்கொடுமைக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் ரண
க்களத்தில் மாண்டவர்கள்போக மற்றவிராட்சதர் பிரமித்து
அம்மம்ம இவர்களைப்பார்குமிடத்திற் பைசாசங்களைப் போல
த்தோற்றுகின்றனர், சந்துபொந்து களினும் நுழைந்து நுழை
ந்து பிடுங்கிக் கவளீகரமாகத் தின்கிறதாய்க் காணுகின்றது.
இனிசற்றுநேரம் இவ்விடத்தி லிருப்போமாகில்நம்மையுங்கொ
ன்று வாயிற்போட்டுக் கொள்ளுவார்கள் யமதருமனே இந்த
ருபங்களாக வந்ததையொப்பவிருக்கின்றது உயிரிருந்தால் உ
ப்பு மாறியாவதுசீவனஞ்செய்யலாமென்று ஒருவருக்குமுன்
னம் ஒருவரோடித் திக்குதிபாந்திரங்களிற் சேர்ந்து மறைந்

ருந்தனர், அக்காலத்தில் ரணக்களமெங்கும் பலகவந்தங்கள் கூத்தாடவும் உதிர வெள்ளமானது அலைகளைச் சுருட்டிமோதிக்கொண்டோடவும் மூளைகள் சந்திரகாந்தப் பாறைகளைப்போல விறைந்துகாட்டவும் பிணமலைகள் பெருத்தோங்கவும், பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் உதிரமாம்சங்களைத் தெவிட்ட வுண்டவெறியினாற் சிவகுமாரனைப் புகழ்ந்து தித்தோமென்று நடிக்கவும் நாய்நரிகள் இங்குமங்கும் ஊளமிட்டோடவும் கழுகு பருந்து காக்கைகள் பசியற்று வானவெல்லையிற் கூச்சலிட்டுலாவவும் இவ்விதச் சிறப்புகளைக்கொண்டுதோற்றியது, சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில் ரணக்கள மிருந்த வேடிக்கையை யிப்படிப்பட்டதெனப் பேசலாகுமோ இவ்விதமாக ராட்சதச்சேனைகளும்: நவரத்தினமயமாய்க் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடிவந்த தேரணிகளும்நீலகிரிகளைப்போல மும்மதங்களையும் பெருக்கி யிருந்த யானைப்பெருக்கும் மல்லகதி மயூரகதிமுதலிய நடைகளைக்கற்று கடலினுந்திசைகளினும் தாவவல்லகுதிரை யணிகளும் சின்னபின்னப்பட்டு நாசமடைந்ததைக் கொலைகளவாதிய வஞ்சகங்கள் குடிகொண்டிருக்கும் மனதையுடைய அதிகோரனென்னும் வீராதிவீரன் கண்டவுடன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வடவாமுகாக்கினிசீறி யெழுந்ததைப்போல எழுவாயுதத்தைக் கரத்திற் கொண்டு சுழல்காற்றினுங் கடுகிச் சுழன்று பூதப்படைகளிற் புகுந்து கரகரெனச்சுலவி ஒவ்வொரு தாக்கலினால் அளவற்றபூதர்கள் தலைகள் நுறுங்கவும் கண்தெறிக்கவும் மார்புநெக்கு விடவும் கரங்கள்தறிபடவும், கால்கள் முறிபடவும் கைகளிற்பற்றிய ஆயுதங்கள் பொடிபடவும் சாடும்போது வீராவேசங்களுடன் சண்டைகொடுத்து வீறியிருந்த சிவகணங்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு பிரமித்து மதிமயங்கி யிந்தகொடிய பாதகன் ஒருஎழுவாயுதத்தினாற் காலாந்தகனுக்குச் சமமாக நம்மவரை நாசப்படுத்தி யுலவுகின்றன னென்று பேசிக்கொண்டு பயப்பிராந்தியினால் எதிர்த்து நிற்கவுமஞ்சித் தூசிப்படை முறிந்து பின்னிடுவதைக் குமாரதேவர் பணிவிடைகளுக்குப் பாத்திரராக விருக்கின்ற கணாதி பதிகளில் அமோக னென்பவன் கண்டு சருவசங்கார மூர்த்தியைப்போலப் பொங்கி விழிகளிற்றீப்பொறிகள் குபீல் குபீலெனக் கொட்ட வுருத்துப் பிரசண்டமாருதத்துக்குச்சமமாக ரணக்களமெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்ற இராட்சதவீரன்முன்னம்வந்து தன்கரத்திற்றுங்கியிருந்த மேருவுக்கொப்பாகிய பாரித்தமலையை வேகமாய்வீசிக்கொக்கரித்தகாலத்தில் அது பேரோசையைக்காட்டிக்கிறுகிறெனச்சுழன்று வருவதை அதிகோரன்கண்டு துரிதமாய்த் தன்கரத்திற்பற்றியிருந்த மந்தரத்தையொத்த எழுவாயுதத்தைக்கொண்டோங்கி அடித்துப் பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்துபோகச்சாடிச் சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்தபோது பகைவர்களாகியகடலை மந்தரகிரியைப்போலக் கலக்கவல்ல ஜயசாலியாகிய பூதகணத்தலைவன் சிங்கத்துக் கொப்பாகச் சீறித்தாவிக்கரத்தையோங்கி கோடையிடியினும் வலிதாய் அதிகோரன்மார்பி லறைந்தான் அத்தாக்கலினால் மனங்கலங்கி உளைப்பெடுத்து மிகவும்வருந்தியபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமற் காட்டழலைப்போலச்சீறி யிந்தநிமிஷத்திலிவன் பிராணனை யமலோகங்குடியேற்றுவேனென்று கோபித்தவனாய்த்தன்கரத்திற்கொண்டிருந்த முசலத்தை யிடம்வலமாகச்சுழற்றி மலைவிழுந்ததைப்போலப்பகைவன்புசத்தின்மேல் மோதினன், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தப்பூதவீரன்வலியை யென்னசொல்லுவேன் மேல்விழுந்தஎழுவாயுதமானது குன்றிக்குறைந்து துகள்பட்டுப்பறந்துபோயது, அப்போதுஅமோகனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து கையைப்பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு ஓங்கி யிராட்சதப்பாதகன்சிரத்தில் ஒரு குத்துவிட்டான் அதினால்மண்டை திறந்து உதிரமும் மூளையுஞ்சிதற மேகத்தைப்போல இரைந்து கொண்டு பூமியில்விழுந்து தட்சணத்தில்மாண்டனன், இவ்விதமாய்க் கோபுரவாயிலைக்காவல்கொண்டிருந்த படைத்தலைவன் செத்ததைக்கண்டவுடன் பின்னிட்டபூதப்படைகள் அச்சமொழிந்து மனவுச்சாகங்களுடன் பெரும்புறக்கடலுடைந்து பெருகியதுபோல ஆர்ப்பரித்து ஒருவர்முன்னொருவராக வேகங்கொண்டுபோய்க் கோபுரவாயிலைக்கிட்டி ஆயிரம்யோசனை வானத்திலுயர்ந்து விசாலமாய்ப்பரந்து மேலேழுலகங்களைப்போல நவரத்தினமயமாகிய நிலைகளைக்கொண்டுபாதலவாயிலாழ்ந்திருந்த கோபுரத்தைவேருடன்பறித்துப் பந்தையொப்பக் கடலில்விட்டெறிந்தகாலத்தில் முன்னம்வாயுதேவன் விசைகொண்டு மகம்மேருவின் சிகரத்தைத் துண்டித்துத்தள்ளியதைப்போன்றும் தேவேந்திரன்மலைகளின் சிறகை வச்சிராயுதத்தினால் அரிந்தமுன்னிலையில் மைநாகபருவதமானது பயந்தோடி யொளித்ததையொத்தும் கடல்நீரலைந்து சேருடி வானத்தோங்கவிழுந்த அதிற்சியினாற் பூமிதிடுபெட்டெனநடுங்கவும் ஆதிசேஷன் தத்தளித்துவாடவும் வீரமாமயேந்திரபுரியிலிருந்த சிசுபாலாதிகளும் திடுக்கிட்டு மருண்டுவாடி வருந்தினர், மேலும் அந்தகோபுரம் கடலில்விழுந்த தெப்படிக்கிருந்ததெனில் திருப்பாற்கடலைக்கடையும்போது மத்தாகநாட்டிய மந்தரகிரி கவிழ்ந்ததைப்போலக்காட்டியது, அக்காலத்திற் கடலினிடத்திருந்த திமிதிமிங்கலகிலங்களாதிய மச்சராசிகள் திகைத்து அத்தலத்தைநீங்கிச் சரவணபவன் வில்லினின்றோடும் கணைகளைப்போல விசைகொண்டு தாவிப்போயது அந்தகோபுரம்பாதலவாயில் அழுந்தியதைப்பார்க்குமிடத்திற் பூர்வத்திற் பிரமனைவஞ்சித்து சதுர்வேதங்களையுந் திருடிக்கொண்டுபோய்க் கடலில்மறைந்திருந்த சோமுகாசுரனை விஷ்ணுவானவர் மச்சாவதாரங்கொண்டு அக்கள்ளனைப்பிடிக்கப் பாதலத்திற்சென்றதைப்போலவிளங்கியது, அழற்கொழுந்தைப்போல அடிபருத்து நுனிசிறுத்தோங்கியிருந்த கோபுரவாயிலிற் பதிந்திருக்கும் நவரத்தினங்களினுடைய காந்தியானது வீசுவதைநிதானிக்குமிடத்திற்கருங்கடலினிடத் தடங்கியிருக்கின்றவடவாமுகாக்கினியானது அழல்பரவி நீரிற்உலாவுவதைப்போலக்காட்டவும் கடல்நீர்கொதிப்பெடுத்து மேலோங்கிவிழுந் திவலைகளானவை சமுத்திரம் அனலாயிற்றென்றெண்ணிதேவர்கள் பரிவாய் வானகங்கையையிறைத்து ஆற்றுமாறுபோலக்காட்டவும் செம்மணிகள் நாகரத்தினங்களின்கிரணங்கள் கடலெங்கும்பரந்திருப்பதை தாமரைக்காடென்றெண்ணி தேனையுண்ணவிருப்புற்று வண்டினங்கள் பறந்துவந்து பார்த்து வெட்கித்திரும்பவும் அம்மணிகள் சொலித்திருப்பதை மாம்சங்களெனநினைந்து காக்கைபருந்து கூளிகளாதியபறவைகள் களித்துண்ண விரங்கிப் பார்த்துஇதுஅக்கினிஅக்கினியென்றஞ்சிவருந்தி யிரைச்சலிட்டுச்சிறகுகளை விரைவாகவீசியோடவும் கோபுரம்விழுந்த அதிர்ச்சியைக்கேட்ட பாதலவாசிகளாகிய நாகங்கள்திடுக்கிட்டு எக்காலத்திலுமில்லாதபேரிடி விழவேண்டுங் காரணமென்னவென்றேங்கித் தம்மினத்தவரைக்கூட்டிக்கொண்டு அப்புறப்பட்டுப்போகவும் கோபுரத்திற்பதிந்திருந்த நவமணிகளின் காந்தியானது மேலிட்டு வீசுவதைக்கண்ட பேதமைப்பாலகராகிய தேவகன்னியர்கள் ஐயையோ யிதுவரையிற் சமுத்திரமானது நீரென்றிருந்தனம் பூதர்களெறிந்த இந்தக்கோபுரம்தாக்கியமாத்திரத்தில் மார்புகிழிந்துஉதிரம்பெருகுகின்றதாகக் காணுகின்றது இதற்கும் பிராணிகளைப்போல உடலுண்டோவென்று தம்மில்வசனித்து வேடிக்கைபார்க்கவும் இதுவுமல்லாமல் மதாங்காரகர்வத்தினால் வேதவொழுக்கங்களையும் உலகநடைகளை யு

ம் நினைந்துநடந்துகொள்ளாமல் தினைவாட்டியலைத்துத் திரி
கின்றவர்களுக்குத் தெய்வீகமாய்க் கேடுகாலம் சம்பவித்து ம
ங்கி நாசப்படுவதைப்போல அந்தக்கோபுரநிலைகளிலிருந்து
போராடிவந்த இராட்சதவீரர்கள் அத்துடன் கடலிற்படிந்து
வெளிவரக்கூடாமையால் மூர்ச்சுத்தினரி வெகுகாலங்களா
கக்கொன்று பண்டிநிறையத்தின்றுவந்த மச்சராசிகளுக்கு ஆ
காரமாய் மாண்டனர், இவ்விதமாக மகம்மேருவைப்போல
வானத்தையளாவ ஓங்கியிருந்த கோபுரமானது அளவற்றரா
ட்சதர்களுடன் வேகமாய் விழுந்தபடியால் மகரமச்சங்கள்
திமிங்கிலமுதலிய சலசரங்கள் மலிந்திருக்கும் சமுத்திரஜல
மானது பெருக்கெடுத்தோடி நகரத்துக்கரணுகவிருந்த மதிலை
வளைந்து தெருக்களிற் பிரவேசித்தமாடமாளிகைகளையழித்து
மதிலையிடித்து இரைந்து மேகங்கள் அந்நீரைவிரும்பிக் கவியும்
படிக்குப் பெருகிய வெள்ளத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் வெற்றி
வேலாயுதக்கடவுளினது பூதப்படைகளைப்போலக்காட்டியது,
இதுவுமல்லாமற் கருங்கடலெனப்பெயர்கொண்ட நாம் வளைந்
திருக்கின்ற பூமண்டலத்திற் பெரியோர்கள் மகத்துக்கள் தெ
ய்வபத்தி பூததயவு முதலிய நல்லொழுக்கங்களைப்பெற்ற பு
ண்ணியசிலர்கள் வாசஞ்செய்யும் நகரங்கள் பட்டணங்கள் கி
ராமங்கள் சிற்றூர்கள் இப்படிக்குச்சொல்லும்படியாகிய பதி
கள்பலவுண்டு அதுகளின் வளங்களினும் சிறப்புகளினும் செல்
வங்களினும் பதின்மடங்கு சிறந்ததாய்க்கொடியபாதகர் வாச
ஞ்செய்யும் இந்தமயேந்திரபுரியானது அகண்டசாம்பிராச்சிய
வைபவங்களையும் சொர்னமயமாய் நவரத்தனகாந்திகளை வீசி
யிருக்கும் மாடமாளிகைமண்டபமாதிய வளங்களையுங்கொண்
டிருப்பதாகச் சகலரும் புகழ்கின்றனர், அந்தவினோதங்களை
நாமும் பார்த்து நிச்சயிக்கவேண்டுமென்கின்ற களிப்பினுற் க
டலானது பெருகிப்பட்டணவீதிகள் முதலானவிடங்களிற் பு
குந்துபுகுந்து சோதித்துத்திரிவதைப்போலவும் மேலும் நம்மி
டத்திற் புத்திரபாவகமாக வாசஞ்செய்கின்ற மச்சராசிகளை
அநியாயமாகநாள்தோறும் பிடித்துத்தின்று கொழுத்திருக்கி
ன்ற பாதகராகிய இராட்சதர்கள் இதுபரியந்தம் எதிரின்றி வீ
றிருந்தனர், இக்காலத்திற்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினுல்வி
நாசகாலம்நேர்ந்தபடியால் நாமும்ஒருகைப்பார்ப்போமென்
றெண்ணிமேலிட்டலைப்பதைப்போலவீதிகளிற்பாய்ந்துஎதிர்ந்த
விராட்சதர் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் அலைத்துச்சின்
னபின்னப்படச்சாடிவருத்தவும் இவ்விதமாகச்சமுத்திரங்கொ
திப்பெடுத்துப் பொங்கியெழுந்தோடத்தக்கதாக நவரத்தினம
யமாகிய கோபுரமானது கடலினிடத்தில் முழுகிப்போனகா
லத்தில் அதைப்பற்றி வளைந்திருந்த பொன்மதில் எப்படிக்குக்
காட்டுவதெனிற், புசபலபராக்கிரமசாலியாய்ச் சத்துருக்களு
க்குவைரியாய் செங்கோன்மைமுறையே நடாத்தி வாசஞ்செ
ய்திருந்த அரசனிறந்தகாலத்திற் சகலவளங்களுமொடுங்கி அ
முதுகுலைந்து பார்க்கப்பயங்கரமாயிருக்கும் பட்டணத்தைப்
போலவும் மங்கிலியமற்ற பெண்களையொத்தும் மூக்கில்லாத
சுந்தரமுள்ளவனைப்போலவும்விளங்கியது, இப்படிக்கழகழிந்
து மழுங்கியிருக்கின்ற காலையிற் பூதப்படைகள் வீராவேசங்
களுடன் நேங்கி வானத்தையளாவவோங்கியிருந்த வடபாரிசம
திலைத் தங்கள் வலியகால்களைக்கொண்டு உதைத்தகாலத்தில்
ஊழிகாலத்தெழும் பிரசண்டமாருதமோதலிற்பட்டு அதப்ப
டும்சக்கிரவாளபருவதத்தைப்போலக்கடைகாலுடன்சாய்ந்து
முன்னம்விழுந்தகோபுரத்துடன்சமுத்திரத்திற் சேர்ந்தது அக்
காலத்திற் கருங்கடல் பட்டவருத்தத்தை யின்னவிதமெனச்
சொல்லிமுடியாது இப்படிக்குமதிலதப்படக்கண்ட பூதவீரர்க
ள் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு செந்தாமரை வெண்டாமரை

அல்லிமுதலிய புஷ்பசாதிகள்பெருத்து மதுரமாகிய நீர்நிறை
ந்த தடாகத்திற் பலமதயானைகள் விழுந்துகலக்கி யழிப்பதை
ப்போலப் பட்டணத்துக்குள்ளே பிரவேசித்து யுகமுடிவிற் க
டல்களனைத்தும் பெருகி புவனசராசரங்களிற் பரவுந்தன்மை
யாய் விசாலமாய் நீண்டிருக்குந் தெருக்களிற்சென்று எதிர்ந்
தவிராட்சதர்முதலானவர்களைக்குத்தியும், இடித்தும், உதைத்
தும், தட்டியும், முட்டியும், இவ்விதத்தில் அல்லோலகல்லோல
ப்படச்சாடிப் பலநிலைகளைப்பெற்றதாய்ச் சொர்னத்தினுலும்
நவரத்தினங்களினுலும் சந்திரகாந்தப்பாறைகளினுலும் பளி
ங்கினுலும் சித்திரவிசித்திரங்களாகச் சோடித்திருக்கின்ற மே
டைகள் உப்பரிகைகள் மாளிகைகள் முதலியதுகளை ஒவ்வொ
ருகரத்தில் ஆயிரம்பதினுயிரக்கணக்கில் வாரியெறிந்தும் உ
தைத்துநிரவியும் கற்பகம் பாரிசாதம் மல்லிகை முல்லை இரு
வாட்சிசண்பகமாதிய பரிமளமிகுத்த புஷ்பசாதிகள் நிறைந்
த நந்தனவனங்கள் காவுகள் சோலைகள் இவற்றைப்பிடுங்கிப்
பிசைந்துதியும் தடாகங்கள் குளங்களைத்திறந்து நீரைப்பெரு
க்கியும் சந்தனம் அகில் மந்தாரை புன்னைமுதலிய தருக்கள்
நிறைந்ததோப்புகளை முறித்துப் பட்டணமெங்கும் அதலகுத
ல்ப்படவீசியும் இப்படிக்குச் சாடுமுன்னிலையிற் பெருத்தெழு
ந்த தூளானது வானத்தெழுந்து சூரியமண்டலத்தைமறைத்
திருளைக்காட்டவும் புரஜனங்கள் ஒருவர்மேலொருவர்விழுந்து
பெண்டுபிள்ளைகளைக் கரங்களிற்பற்றியிழுத்துக்கொண்டு அப்
புறப்பட்டோடி யொளிக்கவும் பட்டணமிப்பாடுபெட்டதைப் பூ
தநாயகர்கள்கண்டு மனங்குளிர்ந்து கோபமாறி நாம்தகாதகாரி
யங்களைச் செய்திருக்கின்றனம் எமதுகர்த்தனுகியபாலசுப்பிர
மணியதேவரைச்சூழ்ந்து வணங்கிப்போற்றியிருப்பதை மறந்
து இந்தக்கொடும்பாதகர் வாசஞ்செய்யும்நகரத்தில்வந்திருப்
பது நம்போலிகளுக்கடாதெனத் தீர்மானித்துத் தங்களைப்
போலவே கோபாவேசங்களைத்தணிந்துதிரும்பிய பூதப்படை
களைக்கூட்டிக்கொண்டு அந்தவெல்லையைத்தாண்டி ஜயவுற்சா
கங்களுடன் கெக்கலிகொட்டிகொண்டுவந்து சிவகுமாரனைச்
சூழ்ந்தனர், அவர்கள்செய்கைகளைத்தெரிந்து குமாரதேவர் கி
ருபாநோக்கம் பாலித்தவராய்ப் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனு
தியதேவர்கள் நெருங்கிவரவும் வீரவாகுதேவர் மற்றத்துணை
வர் போற்றிப்போகவும் படைவீரர்கள் களித்துநடக்கவும் ஜ
யசாலிகளாகிய இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதசயின்னியங்களு
ம் கடல்பெருகியதைப்போல இரைந்துவரவும் ஜயபேரிவெற்
றிச்சங்கம் சின்னம் இத்தகைய மங்கலவாத்தியங்கள் தாம்
தாமென்றதிரவும் ரணக்களத்தைக்கடந்துபோய் விசாலமாக
ச்சோடித்திருக்கின்ற பாடிவீட்டைச் சேர்ந்து சேனைத்தலைவர்
பூதப்படைகளுக்குத் தந்தமதிடத்தைச் சேர்ந்து களித்திருக்கு
ம்படிக்குச் செலவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டு இந்திரனுதியதேவர்
களுந் துணைவருஞ்சூழ்ந்து போற்றிவரத் தமதாலயத்தில் விள
ங்கும் நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தைச் சேர்ந்து பி
தாவானவர் திருக்கயிலாயச் சபையில் விளங்கும் சிங்காதன
த்தி லெழுந்தருளியதைப்போலக் குமாரதேவர் நவரத்தின ம
யமாகிய பீடத்தில் வீற்றிருந்த தருணத்திற் பகற்போது கழிந்
து ஆயிரங்கிரணங்களையுஞ் சுருக்கிச் சூரியபகவான் மேற்றி
சையிற்றேற்றும்அஸ்தமானகிரியிற்சேர்ந்துமறைந்தனர்.அதெ
ப்படிக்கிருந்ததெனிற் கொடிய செய்கைகளைப்பெற்றிருந்த ம
காபாதகராகிய ஆயிரவெள்ள மிராட்சதரும் கடீனசித்தத்
தைவாய்ந்த படைத்தலைவரும்மாண்டகாலத்தில் அவர்கள் தே
கத்தில் நமது கிரணங்கள் பாய்ந்த காரணத்தினுல் ;அசுசப்ப
ட்டது ஆதலால் ஸ்நானம்பண்ணி இதனைப்போக்கிக் கொள்ள
வேண்டுமென நினைந்து ஏழுபுரவிகளைப்பூண்டு ஒற்றைவண்டி

லையுடைய தேனைத்தாரத்திக் கொண்டு போய் மேற்றிசைக்கடலில் முழுகியவனைப்போலக் காட்டியது, சவுனகாதிரிஷிகளே, இந்திரனாதிய தேவர்கள் குறைபாடுகளைத்தவிர்த்து யதாப்பிரகாரம் பொன்னுலக வாழ்விலிருத்த உத்தேசித் திருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் சூரனைவென்று பாசறையிற் சேர்ந்தவரையிற் சொன்னோம் இனி வீரமாமயேந்திரத்தில் இராஜாதிராஜன் போனபின்பு நடந்த சரித்திரங்களையும் கேட்பீராகவென்று சூதபுராணிகர் பேசுவதாயினர். மேற்குறித்த படிக்குச் சூரபதுமன் யாவர்விழிகளுக்குந் தோற்றாமல் மறைந்துபோய் மயேந்திர புரிமத்தியில் விளங்கும் தன்னகரத்தைச் சேர்ந்தவுடன் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் சபாமண்டபத்துக்குப்போய் மந்திரிகளுடன் கலந்து மந்திராலோசனையைச் செய்யாமல் மனவாட்டத்துடன் பட்டபுதேவியாகிய பதுமகோமளை வாசஞ்செய்யும் நவரத்தினமயமாகிய அந்தப்புரத்திற் சென்று பொன்மயமாய் ஆணிமுத்துகளினாற் சோடித்திருக்கின்ற படுக்கை அறையிற்சிரோரத்தினதீபங்கள் நாற்புறங்களினும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கவும் அளவற்ற பொற்பிரதமைகள் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் வீசவும் வெள்ளிலைப்பாக்கு இவற்றை வேண்டும்போது கரங்களிற் கொடுத்துவரவும் பனிநீர் தெளிக்கவும் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைகளைப் பொற்றட்டுகளில் நிறைத்துத் தாங்கி நிற்கவும் சந்தனக் குழம்புகள் கஸ்தூரி யிவற்றைச் சொர்ன வட்டலைகளில் நிரப்பி ஏந்தியிருக்கவும் வெண்பட்டினாலும் முத்துகளினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற குடையைத்தாங்கி நிற்கவும் வஸ்திரத்தொங்கல்களைக்கொண்டு சிறுகாற்றெழவீசவும் பணிதிகள் பொன்னுடைகளைத் தாங்கியிருக்கவும் இவ்வித வைபவங்களின் மத்தியில் இரத்தின கசிதமா யிருக்கின்ற பவழக்கால்கள் மரகதச்சட்டம் இவற்றினாற் செய்யப்பட்டு பட்டுக்கச்சையைப் பிகிந்து இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மெல்லியமயிர் அன்னத்தினிறகு இவற்றைச் சேர்படுத்தி வெவ்வேறுகச் சேர்த்த பஞ்சணைமெத்தையைப் பரப்பி அனிச்சமலர் முதலிய மிருதுவாகிய புஷ்பசாதிகளைக் காம்புமுதலிய குற்றங்களைப்போக்கிய விதழ்களைத்தூவி பனியினும் வெளுத்த ரவசல்லாவை விரித்து அலங்கரித்து விளங்கும் அம்சதூலிகாசயனத்தின் மேல்பொத்தென விழுந்து தன்மனதுக்கினிய பதுமகோமளையைக்கலந்து குலவிவார்த்தையாட மனமில்லாமலும் மற்றதேவியரைப் பார்க்கச் சகியாமலும் யாவருடனும் களித்துப்பேச விரும்பாமலும்ஸ்நானஞ்செய்துநித்திய நைமித்தியக் கடனைக் கழிக்க நினையாமலும் அறுசுவைகளினாற் சமைத்திருக்கின்ற போசனத்தைக்கொள்ள விச்சையற்றவனாய் உறக்கமற்றுப் பாம்பைப்போலப் புரண்டு சமர்க்களத்திற் பாலசுந்தரரால் தான்மானபங்கப்பட்டதை நினைந்து நினைந்து மனம்வெந்து வாடி மேல்நடக்கவேண்டிய போருக்குத்தக்க தந்திரங்களை ஆராய்ந்து தாமரையிலையிற்பட்ட நீர்த்துளியைப்போல மனம் நிலைபெறாமல் அலைந்து கவலைகொண்டிருக்கின்ற காலையில் இச்சம்பவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தூதர்கள் வேகமாயோடி வானத்தையளாவி நவரத்தின காந்திகளை வீசிச்சொலித்துக் கொண்டிருக்கும் பானுகோபன் அரண்மனையைச் சேர்ந்து இராஜகுமாரனைக் கண்டுபணிந்து வாய்புதைத்துக் கொண்டு அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனாகிய உன் தந்தை பலவெள்ளஞ்சேனைகளுடன் சிங்காரவேலன் மீதிற் சண்டைக்குப் போய்க் கொடியபோர்செய்து சதுரங்கப்படைகளையும்,மாளக்கொடுத்து கிரீடமுதலிய இராஜசின்னங்களை யிழந்து வலிகுன்றி யாதொரு துணையுமில்லாமல் மறைந்து ரணக்களத்தை விட்டுப் பட்டணத்தில் வந்து பள்ளியறையிற் சேர்ந்திருக்கின்றனரென சவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ் செய்யுமுன்னிலையில் தான்முதனாள் பட்டபங்கத்தையும் பகைவரை ஜயிக்கத்தக்கதிர்மானங்களையும் ஆசாரியன் உபதேசித்த மந்திரத்தைப்போல எண்ணமிட்டிருந்த பானுகோபன் தூதர்கள் பேசியவாசகம்விஷத்தைப்போலச் செவிகளிற் புகுந்தவுடன் ஆறியிருக்கின்றதீயில் நெய்யைச் சொரிந்ததைப்போலச் சற்றுத் தாபரித்திருக்கு மனமானது துக்கசாகரத்திலழுந்தி மானமென்னும் தியானது வளர்ந்து கொளுத்திவாட்டச் சரீரம் புழுங்கிவெயர்க்கப் பெருமூச்செறிந்து எண்ணாதவை யெல்லாமெண்ணி வருந்திப் பிதாவைக்கண்டு தேறுதலைப்பேசிவர நினைந்து நவரத்தினகசிதமாக விராஜின்ற பீடத்தை விட்டெழுந்து துரிதமாகப்போய்ச் சூரன்வாசஞ் செய்கின்ற நகரைச்சேர்ந்து இரத்தினக்காந்திகளை யடக்கி விளங்கும் தங்கத்தகடுகளினாலும் பளிங்குப் பாறைகளினாலும் சுவர்ப் புறங்களைத் திருத்தித் தளவரிசைகளைப் பரப்பிவிசாலமாக விருக்கின்ற பள்ளியறையைச்சேர்ந்து பற்பல யோசனைகளை நினைந்து நினைந்து படுக்கைபொருந்தாமற் புரண்டு புரண்டு பள்ளியி லிருக்கின்ற பிதாவைக்கண்டு பணிந்தெழுந்து கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு இதனைச்சொல்லுவதாயினன், ஐயனே கேட்டருள்க, தேவரீர் நேற்றையத்தினம் அடியேனைத் தருவித்து நமது பகைவரை போரில் வென்று வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பி நீர் அவ்வாறே பலவெள்ளம் இரதகஜதுரக பதாதிகளுடன்போய் எதிரிகளை வளைத்துக்கொண்டு அகோரமாகிய போர்செய்து பூதப்படைகளையும் சேனைத்தலைவரையும் சின்ன பின்னப்படச் சாடும்போது பாலசுப்பிரமணியனைத்தவிர மற்றவீரவாகு அவன் துணைவர் வந்தெதிர்த்துப் போராடு முன்னிலையில் அதிககோபம்பிறந்து மோகனாஸ்திரத்தைச் செலுத்தி ஒருவரன்றியிற் சகலரையும் ரணக்களத்திற் கிடத்தி ஜயசாலியாக இவ்விடத்திற்றுவரவிருந்தபோது பாசறையிலிருந்த குமாரன் ஒருதிவ்விய பாணத்தைத் தூண்டினன் அதன்வலிக்கென் பாணந்தாபரிக்கமாட்டாமல் நொருங்கித் தன்வீரமழிந்து அப்பிரயோசக மாகத்திரும்பிவிட்டது, உடனே பிரேதங்களைப்போல விழுந்து கிடந்த சகலரும் சீவந்தராய் வீராவேசங்களுடன் கெக்கலிகொட்டிக் கொண்டெழுந்த காலத்திற்றூதன் பாசுபதத்தைச் செலுத்தயத்தனப் படுவதைக்கண்டு அந்தப்படையை நானெடுத்துப் போகாத குறையினால் மறுதினம் சருவசாக்கிரதையுடனும் போய் வெற்றி யடைந்து வரலாமெனக்கருதி இவ்விடம்வந்து விட்டேன் ஆனால் இச்சம்பவங்களைத் தேவரீருடன் சொல்லுவதற்கு மனங்கூசி மறுதினம் சிவகுமாரனையும் நவவீரர் இலக்ஷர்படைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்க ளனைவரையும் என்னிடத்திலிருக்கின்ற திவ்வியபாணங்களினாலும் மாயைப்பெருக்கினாலும் அதா அதப் படுத்திப் பகைவர் பூண்டில்லாமற் களைந்தபின்பு அந்த விஜயவார்த்தையைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்படிக்கு நினைந்து அதற்குவேண்டும் யத்தனங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு இராக்காலமொழிந்து எப்போது பொழுது விடியப்போகிறதென்று எதிர்பார்த்திருந்து சூரியனுதயகாலத்தெழுந்து போர்க்கோலங்கொண்டு சகலாயுதபாணியாய்ப் பகைவரைவெற்றிபெற்று வருவதற்குப் பிரயாணப்பட்டு அரண்மனையைக்கடந்து வெளிவந்தகாலத்தில் அதற்குமுன்னமே தேவரீர் சாக்கிரதைப்பட்டு சதுரங்கச் சேனைவெள்ளங்கள் புடைபரந்து வர சமர்க்களத்தைநோக்கிப் போனதாகக் கேள்விப்பட்டுச் சிவபிரான் கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினாற் சலனமற்ற வச்சிர தேகத்தைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குஞ் சக்கிரவர்த்தியாகிய தேவரீர் நம்மேலெதிர்த்து வந்தவர்களை ஜயம்பெற்றுத் திரும்புவதற்கு யாதொரு உதவிகளையும்

வேண்டாத சூரனென்பது எனக்கு நன்ருகத் தெரிந்திருக்கின்றபடியால் திரும்பி அரண்மனையைச் சேர்ந்து ஆசோதைகொள்ளவிருந்தேன் தேவரீரிடத்தில் நேற்றையத்தினம் செலவுபெற்றுப்போனபின்பு இதுபரியந்தம் நடந்த விர்த்தாந்த மிதுவாகும் அத்தனே அடியேன் சண்டையைக் குறித்துப்போய் மீண்ட காரணங்களை விசாரியாமலும் மந்திரி பிரதானிகளுடன் கலந்து யோசியாமலும் என்னையாவது கூட்டிக்கொண்டு போகாமலும் எதையும் பாராட்டிப் பாராமலும் கணக்கிறந்த சேனைகளுடன் ரணக்களத்தைச் சேர்ந்து இத்தகைய மனவருத்தத்துடன் மீண்டீர் இக்காரணம் தம்மையொத்த சக்கிரவர்த்தியின் பெருமிதத்துக் கடுப்பதோ அளவற்ற வீராதிவீரர்களிருக்க அவர்களில் யாரையாவதனுப்பிப் பகைவரைவென்று புகழோடிராமல்தாமே உயுத்தத்துக்குச்சென்ற படியால் நமக்குப் பயந்திருந்த தேவர்களுக்குக் களிப்பும் அவுணருக்கு மனவருத்தமும் இந்திரனுக்குச் சந்தோஷமும் பெறச்செய்தீர் சிவ பாலகனையும் பூதகணங்களையும் ஒருபொருளாக மதித்து இராஜாதிராஜனே தேவரீர் சண்டைக்குப்போவது தம்மையொத்த வீரனுக்கடுப்பதோ ஆயிரத்தெட் டண்டங்களை வென்ற புஜபலபராக்கிரமங்களையும் சகலரும்பணிந்து போற்றுங் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைப் படைத்துச் சூரனெனப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற நீர் அபலனுன சிறுவனுடனெதிர்த்துப் போர்செய்து வென்றபோதிலும் தமதுபுகழுக்கடாது யாவரும் சூரனுகவிருப்பவன் சுலபகாரியத்திற் பிரவேசிக்கலாகுமோ வென்றிகழ்ந்து பேசுவார் முடிந்துபோன காரியங்களைக் குறித்துப்பேசுவதிற் பயனில்லை இனி நடந்துகொள்ள வேண்டுவதைக் குறித்துப்பரிசோதித்து ஒருகாரியத்தை நிதானிக்க வேண்டியிருப்பதால் அடியேன் தேவரீருக்குப் பிள்ளையாக விருந்த போதிலும் எனக்குத்தோற்றியதொன்றைச் சொல்லுகிறேன் அதைத்தடுத்து விடாமல் அங்கீகரிக்க வேண்டும் அதாவது இவ்விரவு நீங்கியவுடன் நானேபோய்ப் பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகிய நமது பகைவரை மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்பட வாட்டி வெற்றிகொண்டுவந்து தமதுகோபதாபங்களை ஆற்றுவேன் அதற்குச் செலவுகொடுக்க வேண்டும் மேலும் உயுத்தகளத்திற் பார்ப்பதிதனையனை யலைத்துத்துரத்துவதையும் அவனுக்குத் துணையாக வந்திருக்கின்ற நவவீரர்கள் இலக்ஷர் படைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் தியங்கி அதா அதப் படுவதையும் தூதர்கள்கண்டு வந்து தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு மகிழ்ந்து இவ்விடத்திலிருக்கும்படிக்கு வேண்டுகிறேன். இப்போது நான்குறித்தபடிக்குக் கூரியவேலைத்தாங்கிய பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகிய சகலரையும் வெற்றிபெருமற்போவேனுகில் இந்தப்பட்டணத்திற் திரும்பிவர விரும்பேன் மகதயிஸ்பரியச் செல்வங்களையும் வேண்டேன் அரசுரிமைகளையும் வெறுத்து மணிகள் சத்திக்கப் பாரித்திருக்கின்ற வில்லையெறிந்துபோட்டு மரவுரியைத்தரித்து தண்டகமண்டலத்தைக் கரங்களிற்கொண்டு கானகத்தை நோக்கிப்போய்த் தவஞ்செய்யக்கடவேனென்று பற்பலவுறுதிகளைப் பானுகோபன் சொல்லுவதைச் சகல புவனங்களுக்கும் இயமனைப்போல விருந்து கொடுமைசெய்துவரும் சூரபதுமன் செவிகளுக் கமுதமாகக் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ந்து தேகம்பூரித்துப் புஜங்கள் விம்மி வாகுவலையங்கள் தெறித்துப்போக முகமலர்ச்சி கொண்டவனுய்ப் பள்ளியைவிட்டெழுந்து எதிரில் கரங்களைக் கூப்பி நிற்கின்ற குமாரனைப் பரிவாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான், அப்பனே யிதனைகவனித்துக்கேட்பையாக பிரமன், விஷ்ணு, பரமசிவனெனப் புகழாநின்ற மும்மூர்த்திகளும், மண்விண்பாதல முதலிய தலங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற வீராதி வீரர்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களும் மற்றுமிருக்கின்ற அவுணர் இராக்கதர் பகைத்து வந்தெதிர்த்துப் போர்செய்யினும் அவர்களை வெல்வதைப்பெரிதாக நானினைக்கவில்லை புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய என்தம்பி தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் பிளந்துகொன்ற பகைவன் வலியையழித்து ஜயங்கொள்வது மிகவுமரிதரிது பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியனுடனெதிர்த்துப் போராடவல்லவர்கள் என்னைத்தவிர ஒருவரையுங் காணேன் அவனைச்சிறுவனென்றெண்ண வேண்டாம், மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரனுதியதேவர்கள் மற்றும் ஜயப்பிரதாப சாலிகளாக விருக்கப்பட்ட வீராதிவீரர்களையும் அந்தச்சிறுவன் தீரத்துக்கும் விற்சாதுரியத்துக்கும் கரவேகத்துக்கும் புயவன்மைக்கும், எவ்விதத்திலும். ஒப்புச்சொல்லக்கூடாது, ஆதலாற் கூரியவேலாயுதம் விளங்கும் காதலத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற திண்ணியனை நானேயின்னமொருதரம்போய்க் கடினமாகிய சண்டைமுன்னிலையிலாவது மாயவித்தையினுலாவது கூடியவரையிற் போராடி ஜயங்கொள்ளக்கடவேன். இவையன்றியில் இன்னமொரு அரிதானகாரிய மிருக்கின்றது, அஃதென்னையெனின், முன்னம்இவ்விடம் தூதாகவந்து நமதுபட்டணத்தைச் சின்னபின்னப்படச்சாடி பலவீரரைநாசஞ்செய்து போனபகைவன் இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதசேனைகளுக்கும் மற்றவீரர்களுக்கும் தலைவனுகவிருக்கின்றனன், இவனைச்சுலபமாக நினைக்கப்போகாது வீராதிவீரன் ரணரங்கசூரனுகும் புயவன்மைகளுக் கொப்பற்றவன் சிங்கத்தையொத்த வலியுள்ளவன் ஆதலாற் குமாரனே சூரிய உதயமானவுடன் சதுரங்கச் சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனைத்தனிமையிற் சண்டைக்கழைத்து மடக்கிக்கொண்டு உன்னுற் கூடியவரையிற் படைவன்மையினுலும் வஞ்சகப் போரினுலும் திகைக்கும்படிக்குச் சாடிக்கொல்வையாகில் அவனுடன் சண்டைமுற்றியதென் றெண்ணுவேனென்று அவன் தன்முன்காட்டிய சவுரியபராக்கிரமங்களையும் போர்செய்யும் வல்லபங்களையும் விரித்துப்பேசி யிவன் உன்பங்கு பாலசுப்பிரமணியனை வாட்டித் துரத்துவது என்பங்காகும் ஆதலால் தூதன்மேல் உன்முழுப்பார்வையை வைக்கக்கடவாயென்று சொல்லிக்குமாரனே சாக்கிரதையாய்ப்போய் வெற்றிபெற்று மீளக்கடவையென்று விடைகொடுத்தவுடன் பானுகோபன் பிதாபோதித்தவைகளை உறுதியாகக்கொண்டு தேவரீர் திருவுளப்படிக்கு நிமைப்போதிற் றூதனையும்மற்றவீரரையும் பூதப்படைகளையும் முடித்து வருகின்றனனென வணங்கிச் சொல்லிய குமாரனிடத்திற் பரிவாய் ஆசிர்வதித் தனுப்பிவிட்டுப் போருக்குப் போகவேண்டுமென்று அதற்கடுத்த தந்திர உபாயங்களை ஆராய்ந்து பாதித்திருந்த மனவருத்தங்களைப் போக்கிப் பழையபடிக்குச் சந்தோஷித்தனுய் இராஜபோகங்களை யனுபவித்திருந்தனன். பிதாவின் வாக்கியங்களைச் சிரசாக வகித்துத் திரும்பிய பானுகோபன் தன்னரண்மனைக்கருகில் வருகின்ற காலையிற் சரீரமெங்கும் வியர்க்கப் பெருமூச்சுகளை விட்டுக்கொண்டு பலதூதர்கள் ஓடோடியும் வந்து சூர குமாரன் பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்து சேவித்தெழுந்து வாய்புதைத்து நாக்குழற இச்சேதியைக் கேட்டருள்கவெனச்சொல்லுவதாயினர் அகண்டமண்டலாதிஸ்பரனுகிய நமதிறைவன் இப்பகல் உயுத்தத்துக்குப்போய் மீண்ட பின்பு பகைவனுகிய பாலசுப்பிரமணியனைச் சூழ்ந்திருந்த பூதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டுவந்து நம்முடைய நகரத்தின் வடபாரிசத்தில் வானத்தையளாவ ஓங்கியிருந்தகோபுரவாயிலைமுற்றுகைப்போட்டு வெகுஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்தகாலத்தில் அவ்வாயிற் காவல்கொண்டிருந்த அதிகோரனென்னுஞ் சேனைத்த

லைவன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துசதுரங்கப்படைகளைக் கூட்டிப்போய்ப் பகைவரைச் சின்னபின்னப்படச்சாடிமுன்னிலையில் பூதவீரர் மும்மரமாய் இரதகஜதுரக பதாதிகளையும் அநாதம்பண்ணிக்கொன்று சேனைத்தலைவனையும் கொடியபோரைச்செய்து வாட்டியுங் கோபந்தணியாமற் பலநிலைகளைக் கொண்டு நவரத்தினமயமாய் நிற்கின்ற கோபுரத்தைக் கடைக்காலுடன்பறித்துபந்தைப்போலச்சமுத்திரத்தில்வீசியெறிய சுழல்காற்றிலகப்பட்ட துரும்பையொப்பக் கரகரெனச்சுழன்றுபோய்த் தலைகிழாய்க் கடல்நீரில்விழுந்து உருத்தெரியாமல் பாதலத்திலழுந்தியது. அதைக்கண்டவுடன் சிவகணங்கள் கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து வீரசிங்கங்களைப்போலச்சீறிச் சக்கிரவாளகிரிக்குச் சமமாய் மேலோங்கி யிந்நகரை வளைந்திருந்த பொன்மதிலைக் கொம்மைகளுடன் கால்களைக்கொண்டுதைத்துப் பொடிப்பொடியாகத்தள்ளி நிலத்தில்நிரவினர். மேலும் பட்டணத்திற்பிரவேசித்து வடபாரிசத்திற் சொர்னமயமாகிய மாடமாளிகை மண்டபமுதலிய சிங்காரங்களைப் பெற்றிருந்த பலவீதிகளையிடித்து தும்சப்படுத்தி அக்காலத்திலெதிர்ந்த இராட்சதவீரர்களனைவரையும் காலதூதர்களைப்போல வளைந்துகொண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடி ஒருவருமெதிர்ப்பவரின்மையால் ஜயவுச்சாகங்களைப் பாடல்களைப்பாடிக் கெலிப்புடன் திரும்பித்தங்கள் பாடிவீட்டைப்போய்ச்சேர்ந்தனர். இராஜகுமாரனே ஒருபரியாயமாக விந்நகரத்திற் பாதியிடிபட்டுக் குட்டிச்சுவர்களாக நிற்கின்றது. இதுவுமல்லாமற் கோபுரத்தைப் பெயர்த்தெறிந்த அதிர்ச்சியினாற் கடல்நீர் கொதிப்பெடுத்தெழுந்து இடிபட்டவாயிலின்மூலமாய் உள்ளேபிரவேசித்துப் புரசனங்களையும் நீண்டவீதிகளையும் அலைத்தகொடுமைகளைச் சொல்லிமுடியாது. இச்சம்பவங்களனைத்தையும் நிசதரிசனையாகக்கண்டு வந்தனம். இது உண்மையாகுமென்று நம்பிக்கையுள்ள தூதர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களைச் செவிகளில் நாராசங்களைக்காய்ச்சிச் சொருகியதைப்போலச் சுறுக்கிடக்கேட்ட மாத்திரத்தில் மனம்வருந்தி விழிகள்சிவந்து தீப்பொறிகள்சிதறக் காலாந்தகனைப்போலக் கோபித்துப் பூதர்செய்கை வெகுநேர்த்திநேர்த்தியென நகைத்துக் கரங்களைக்கட்டிநிற்கின்ற பலதூதர்கள்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி நீங்கள் விரைவிற்போய் நமதுமரபுக்குரிய தச்சனை யிந்நிமிஷத்திற் கொண்டுவரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் வாயுவேகத்தினும் மனோவேகத்தினும் முடுகியோடி அவுணர்தச்சனைக்கண்டு இராஜபரமேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன் குமாரன் பானுகோபமகாராஜன் உன்னையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார். சீக்கிரத்திற்போகக்கடவாயென்னுஞ் சொல் முடிவதன்முன்னம் வீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து இராஜபுத்திரனைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றி அடியேனைத்தருவித்த காரியத்தைப் பணித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்தில் நமதுபட்டணத்தைச் சூழ்ந்திருந்த வடபாரிசமதிலையும் கோபுரத்தையும் நகரத்தில் சிற்சிலவீதிகளையும் பாதகராகிய பூதர்கள் அழித்தனரெனக் கேள்விப்பட்டனம் அவற்றினைப்பழையபடிக்கு விரைவிற்செய் தமைக்கக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் சிற்பியானவன் மகாபாக்கியம் இதோமுடித்தேனெனச் செலவுபெற்று நடந்தபின்பு வேகமுள்ள சிலதூதர்களைப்போக்கி வீரசிங்கத்துக்குச் சமதையாய் ஒருவரும் நிகரற்ற புசபல பராக்கிரம சாலியாகவிருக்கின்ற மாகாயனென்னும் சேனைத்தலைவனைத் தருவித்து நீபதினாயிரவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் வடபாரிசத்தில்விளங்கும் கோபுரத்தைப் பத்திரமாகக் காவல்கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று ஆக்கியாபித்து அவனுக்குவேண்டிய சிறப்புகளையுஞ் செய்தனுப்பினான். அதற்குமுன்சென்ற சிற்பியும் தான்கற்றிருக்கின்ற சாஸ்திரவிதிப்படிக்கு மனதில் நிச்சயித்தவனாய் உத்தரபாரிசத்திற் கிலப்பட்டிருந்தகோபுரம் மதில்வீதிகள் முதலியவற்றை முன்னினும் பதின்மடங்கு சிங்காரங்களைக் கொண்டிருப்பதாகச் சோடித்து முற்றியபின்பு கட்டளைப்படிக்குச் சகலமுமாயிற்றென் றிராஜகுமாரனுக்குத் தெரிவித்து விடைபெற்றுத் தன்பதியைச்சேர்ந்தனன். இராஜகுமாரன்பணிவிடையைப் பெற்றுப்போனமாகாயனென்னும் சேனைத்தலைவன் தன்வசத்திலிருக்கின்ற பதினாயிரவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிகள் கடல்பெருகியதைப்போல இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வரும்படியாக நடந்து புதிதாகச்சோடித்து முற்றிய வடக்குக்கோபுரவாயில் முதல்நிலையில்வீற்றிருந்து சேனைகளை மதிற்பரப்புகளெங்கும் காவல்கொண்டிருக்கச்செய்து கண்ணிமையைப்போலத் தானும் இடைவிடாமற் சுற்றிப்பார்த்துப் போற்றியிருந்தனன். சவுனகாதிரிஷிகளே, மேற்குறித்த காரியங்களனைத்தும் முடிந்தவுடன் இரவுநீங்கி ஏழுபச்சைக்குதிரைகளைப்பூண்டு ஒற்றைவண்டியையுடையதேரை அருணன் செலுத்திவர அதன்மீது சூரியபகவான்வீற்றிருந்து உதையகிரியில் முளைத்தகாலத்தில் அவரதுகிரணகாந்திகள் பட்டமாத்திரத்திற் கரியைப்பூசி யிருப்பதைப்போலப் புவனங்களெங்கும் பரந்திருந்த இருட்கூட்டமானது குன்றிக் குறைந்து அதப்பட்டுப்போயது அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில், ஒருவனுக்குத்தான் முற்பிறப்பிற் செய்திருந்த நல்வினைமுயர்ச்சியினாற் பேரறிவு தோற்றியவுடன் அஞ்ஞானவிருள் பறந்தோடுவதைப்போலக் காட்டியது சூரியபகவானுதயமான காட்சியைப்பார்க்குமிடத்திற் சிறந்தகற்பையுஞ் சுந்தரத்தையும் பெற்றிருக்கின்ற இரவென்னும் கன்னிகையிடத்திற் காமுற்று ஆலிங்கனஞ்செய்து களிக்கவேண்டுமென்கின்ற மனோ இஷ்டத்தைக்கொண்டு அவளைத்தொடர்ந்து சேரவெண்ணிப் புறப்பட்டவனைப்போல ஆயிரங் கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களைவிளக்கி வெளிப்பட்டனன்.

மூன்றுநாள் பானுகோப னுயுத்தப்படலம்.

இவ்விதமாக இராக்காலமானது கழிந்து அருணோதயமானவுடன் பானுகோபனெழுந்து விதிப்படிக்குக் காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டவனாய் முதல்நாள் பகைவரால் தான்பட்ட அவமானத்தை நினைந்து மனம்வருந்தி யின்றையதினம் சிலதகுந்த உதவிகளைத்தேடிப்போகவேண்டுமென நிச்சயித்துப் பிதாமகளாகிய மாயையை வரும்படிக்குச் சிந்தித்துப்போற்றுமுன்னிலையிற் பாட்டியானவள் தட்சணத்தி லெதிரிற்றோற்றிப் பேரனுக்கு ஆசிகளைச்சொல்லி என்னைக்கோரியகாரணமென்ன துரிதமாய்ச் சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்டவுடன் அவள்திருவடிகளிற் சேவித்தெழுந்து இதனைப்பேசுவான், அடிஆயா! பாலசுப்பிரமணியனுக்கும் நமக்கும்சண்டைநேர்ந்த காரணத்தினால் முந்தையாநாள் காலையிற் சதுரங்கச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அகோர உயுத்தங்களைச்செய்தேன். கடையிற் சண்முகன் தூதனுடன் சண்டைகொடுத்து அவன்வல்லபத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் வலிகுன்றிப் பங்கப்பட்டுத் திரும்பியகாரணத்தினால் மானம்பாதிக்க மிகவும் வருந்துகின்றேன். சத்துருக்களுடன்கலந்து கொடியபோர்செய்து வருங்காலத்திற் புறந்தந்தோடி யவர்கள்பெறும் அபகீர்த்தியைப்படைத்துப் பழிக்குள்ளாய் வாடுகின்றேன். இதைவிட இனிநான்பெறவேண்டிய நிந்தை வேறொன்றுமில்லை. இந்தவிகழ்ச்சியைச் சுமந்திருப்பதைப்பார்க்கினும் உயிரைவிட்டாலும் நன்றாகவிருக்கின்றதென மனவாட்டத்துடன் முறையிட்டுக்கொள்ளுகின்ற பேரனைப்பார்த்து அப்பா பௌத்திரனே! கெடுமதிகண்ணுக்குத்தோற்றுதென வழங்கிக்கொள்ளுகின்றனர் அக்காரணத்

தினால் இவ்வகைத்துயரங்கள்வந்து சம்பவித்தது அதென்னை
யெனில், தேதேவோத்தமனாகிய பரமசிவமளித்த அகண்டசா
ம்பிராச்சியச் செல்வங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு உங்கள்கு
டைநிழலிற்பட்ட பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்து சுகத்தில்வா
ழ்ந்திராமல் வேதவொழுக்கங்களைமறந்து தீனராகவிருக்கின்ற
தேவர்களையலைத்துத் தகாத ஏவல்களைக்கொண்டு பொன்னுலக
த்தையுஞ் சாம்பலாக்கிக் கடையில் கடினமாகிய சிறையிலும்
வைத்தீர்கள் இதுவுமல்லாமல் இந்திரனைக் காடேகதியாகத்து
ரத்தியும் சிவபிரானைக்கருதித் தவஞ்செய்யவல்ல ரிஷிகள்யோ
கிகள் செய்துவரும் விரதங்களைப் பங்கப்படுத்திவாட்டித் தீ
ராதப்பழிபாதகங்களைத் தேடிக்கொண்டீர்கள். சிருஷ்டி திதி
சங்காரமென்னும் முத்தொழில்களை நடாத்திவரும் திரிமூர்த்
திகளையும் பகைத்து விரோதங்களைச்சம்பாதித்து மகத்துக்க
ளாகவிருப்பவர்கள் மனம்நொந்து வசைமொழிகளை யாடவும்
பெற்றீர்கள். இப்படிக்குச் சகலரும் உங்களிடத்தில் விரோதி
த்திருப்பாராகில் எவ்விதத்தில் நீங்கள் ஜயமுண்டாய் வாழ்வீர்
கள் தருமமார்க்கங்களுக் கிழிபாகிய கொடியசெய்கைகளையே
முக்கியமாகவிரும்பி எக்காலத்திலும் மீறிநடத்திவந்தபடியால்
பழிபாதகங்களுக்காளாய்ச் சகலசெல்வங்களையும் பறிகொடு
த்து மங்கும்நாள் நேர்ந்துவிட்டது. அதற்குத் திருஷ்டாந்தமா
க விதுபரியந்தம் எத்தகையரெனினுங் கண்ணெடுத்துப்பார்க்
கப் பயங்கரப்பட்டிருந்த இந்தச் சிறந்தபட்டணத்தைப் பகை
வர்முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டுவாட்டிக் கடினமாகிய உயுத்த
ங்களைச்செய்ய அவர்களுக்குப்பின்னிடைந்து தோற்பையும்
பெறலானீர்கள் அப்பா உங்களை நிந்திக்கவேண்டுவதில்லை விதி
யின்முயற்சியை மதியினால்வென்றவர்க ளொருவருமில்லை பு
த்திகருமத்தை யனுசரித்திருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொ
ல்லுகின்ற ஊழானது விநாசகாலத்துக்கடுத்த விபரீதபுத்திக
ளை உங்களுக்குக்கொடுத்து வருகின்றது, வீணாகப் பலபலசொ
ல்லியாகவேண்டுவதில்லை ஈஸ்வரச் செயலின்படிக்கு நடக்க
வேண்டிய காரணங்கள் முற்றுப்பெறுவதற்குத் தடையிராது
ஆகையால் என்னகாரியத்தைவிரும்பி என்னைவரவழைத்தாய்,
கேட்டதைத்தருவேன் விரைவிற் சொல்லக்கடவை யென்று
மாயைபேசி முடித்தவுடன் பானுகோபன் அவள்குறித்த நீதி
களை யொன்றையும்யோசித்துப்பாராமல் மனக்களிப்புடனித
னைக்கேட்பதாயினான், முதல்நாளைய உயுத்தமுனையில் என்னுட
ன் கொடியபோர்செய்து வெற்றிபெற்றுப்போயிருக்கின்ற வீ
ரவாகுவையும் படைத்தலைவரையும் பூதவெள்ளங்களையும் இத்
தினம் சின்னபின்னப்படச்சாடி யழிக்க விரும்பியிருப்பதால்
அவர்களைவென்று திரும்புகின்றதற்குத்தக்க திவ்வியபாணமொ
ன்றைத் தயைசெய்யவேண்டும் பாட்டியெனக்கேட்டவளவில்
அதற்கிசைந்து தன்சத்தியினால் ஒருமகிமையுள்ள அஸ்திரத்
தையுண்டுபண்ணிக்கொடுத்துச் சொல்லுவாள் பேரப்பிள்ளா
ய் இந்தப்பாணத்தை மந்திரபூர்வசமாகச் செலுத்துவையாகி
ல் வீரவாகுதேவர்முதலாகிய பகைவர்புத்தியை மயக்கி அறி
வையழித்து பிரேதங்களைப்போல நிலத்திற் சாய்த்துச் சேர்த்
துக்கட்டிக்கொண்டு நீகுறித்தவிடத்திற் பிரசண்டமாருதத்தி
னுங் கடுகிப்போய்ப் பத்திரப்படுத்திக் காத்திருக்கும் இதன்வ
ல்லப மிதுவாகுமெனத் தெரிவித்து அதற்குரிய மந்திரத்தை
விதிப்படிக்கு உபதேசித்து மறைந்தனள், இவ்வளவு மகிமை
யையுடைய மோகனாஸ்திரத்தைப்பெற்றவுடன் பானுகோபனு
க்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாய்ப் பின்னிட்டானென்னும் பழிப்பு
ரை தனக்கு நேர்ந்ததற்காகப் பாதித்துக்கொண்டிருந்த மன
வாட்டத்தையொழிந்து சரீரம்பூரித்து புயங்களோங்கி வாகு
வலயங்கள் தெறித்துப்போகத்தக்கதாகச் சந்தோஷசாகரப்
பெருக்கில் முழுகினவனாய் அந்தவிடத்தைக்கடந்து பொன்னி
னாலும் மணிகளினாலும் சோடித்து மிகுத்தபிரகாசங்களைவீசி
விசாலமாய்க் கோடானகோடி யிராட்சதவீரர் காவல்கொண்
டிருக்கும் ஆயுதச்சாலையிற்போய் வீரலட்சுமியைச் சேவித்து
ப்போற்றிக் கூரிய அலகையுடைய பாணங்கள்நிறைந்திருக்கி
ன்ற புட்டிலை முதுகிலிறுக்கி முத்துத்தாழ்வடம் வயிரப்பதக்
கம் சரப்பளி மோகனமாலைகள்புரளும் அழகியமார்பில் அபே
தவயிரக்கவசத்தைத்தரித்து கரசாடு அங்குலிப் புட்டில்களை
மாட்டித் தங்கக்கட்டுகள்பூண் டிருகுதைகளினும் மணிகள்ச
த்திக்கும் பாரித்தவில்லைத் தொழுதெடுத்துத் தோளில்மாட்டி
பாசுபதாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், பிர்மாஸ்திரம், வாயுவா
ஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம்,
சூரியாஸ்திரமுதலிய தேவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திவ்விய
ப்படைகளையும் வேல், வாள், சக்கரம், தண்டம், பிண்டிபா
லம், தோமரம், கப்பணம், இவ்விதஆயுதங்களையும் சேகரித்
துக்கொண்டு வெளிவந்து பட்டுவர்புகழ, கட்டியக்காரர் எச்
சரிக்கைகள் சொல்லிப்போக, வெண்சாமரைகள் வீசத், தவ
ளக்குடைகள் பிடிக்க, ஆலவட்டங்களசைக்க, விருதுக்கொடி
கள்தூக்கப், புள்ளாங்குழல் சின்னங்களூத, அருகு தீவட்டி
கள் காட்டிச்செல்ல, தேவகன்னியர்கள் மயிலையொப்ப நடி
த்துங், குயிலைநிகர்த்துப் பாடியும்வர, இவ்வித இராஜவோல
க்கங்களுடன் முகவாயிலினிடத்தில் வரும்போது மந்திரி பிர
தானிகள் சேனைத்தலைவர்க ளெதிர்கொண்டுவணங்கிப் பக்கங்
களில் நிற்கின்றவேளையில் கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டு காத்தி
ருக்கும் தூதர்கள்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி நீங்கள் துரிதமாக
ப்போய் நமதுசேனைகளைச் சேகரித்து வரக்கடவீர்களெனக்
கட்டளையிட்டனுப்ப அளவற்ற தூதர்களோடினர், பின்பு கா
ரியக்காரரையழைத்து நமதுதேரை அலங்கரித்துக்கொண்டு
வாருங்கோளெனச் சொல்லிச் சபாமண்டபத்தில் வார்த்தை
யாடிக்கொண்டிருந்தான், முன்னஞ்சென்றதூதர் அறிக்கையி
ட்டவுடன் அளவற்றவெள்ளம்இரதகஜதுரகபதாதிகள்திரண்
டு தத்தமது தலைவர்களைச்சூழ்ந்துக்கொண்டு கடல்பெருக்கெ
டுத்தோடுவதைப்போல விரைச்சலிட்டு அதிகவுற்சாகங்களுட
ன் வந்துசேர்ந்தகாலத்தில் சாரதியானவன் பஞ்சலட்சணங்
களைப்பெற்றிருக்கின்ற புரவிக்கூட்டங்களைப்பூட்டி நவரத்தின
மயமாய் விளங்குகின்ற பாரித்ததேரைப் பட்டாடைகளினாலு
ம் குடை கொடி சரமணி முதலியதுகளைக்கொண்டு அலங்க
ரித்து கற்கரத்தொனிகளுடன் துரத்திவந்து நிறுத்தியவளவி
ற் பானுகோபன் வெளிப்பட்டுவந்து ஜயாவிஜயபவாவெனப்
பெரியோர்கள் வாழ்த்தெடுப்பப் பட்டுவர்புகழச் சிங்கமான
து பருவதத்தின்மேல் தாவியதைப்போல உன்னதமுள்ள இ
ரதத்திற்பாய்ந்து மண்டிபோட் டுட்கார்ந்து பாகனைக்குறித்து
நமதிரதத்தை அதிவேகமாய் ரணக்களத்தைநோக்கிச் செலு
த்தக்கடவையெனக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் வார்களைய
சைத்துச் சவுக்கைக்காட்டி மணிகள்சத்தித்து வண்டில்கள்
கரகரென்றோட இராஜவீதிகளிற் செலுத்துகின்றவேளையிற்பு
ரஜனங்கள் ஆலங்களைச்சுழற்றிச் சுபங்களைப்பாடவும் பெரி
யோர்கள் அறுகு அட்சதைகளையிறைத்து ஜயமுண்டாகக்கட
வதென்று வாழ்த்தவும் இந்தவேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொ
ண்டு இராஜகுமாரன்வருவதைக் கண்டமாத்திரத்திற் பருவ
தாகிருதியாய் உன்னதமுள்ள பதினாயிரவெள்ளம் தேரணிக
ளும் இருபுலக்கைகள் எழுகுச்சங்கிலிகளை துதிக்கைகளிற்
பற்றிக்கொண்டு மும்மதங்களையும்பெருக்கி வீறிட்டு நீலகிரிக
ளைப்போல விளங்கும் பதினாயிரவெள்ளம் யானைக்கூட்டங்க
ளும் சுழிசுற்றங்களைப்பெற்றதாய் நான்குபாதங்களினும்வன்

டயங்கள் கலிக்க அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ள பதினுயிரவெள்ளம் புரவிப்பந்திகளும் விழிகள் சிவந்துகாட்டவு மிடிகளைப்போல உரத்துப்பேசியும் பாரித்துக் கறுத்த தேகத்தைப் பெற்றுப் பரசு - பல்லயம் - எறிவேல் - வாள் - கேடகம், தனுசு முதலிய படைகளைத்தாங்கிப் பூமியதிரப் பாதங்களைப் பெயர்த்துவைக்கும் ஜயசாலிகளாகிய இருபதினுயிர வெள்ளம் இராட்சத வீரர்களும் பிரளயகால வெள்ளம்போல விரைச்சலிட்டுப் பரந்து பானுகோபனைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு நடக்கும்போ தண்டாகிய தூளிபடலமானது மேகங்கள் ஜலத்தைக் கிரகிக்க வந்ததையொத்துச் சமுத்திரமெங்கும் பரவிச் சேருக்கியும் சர்வசங்காரகாலத்திற் பிரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டுச் சத்தசாகரங்களும் பெருகி எங்கும் பரந்ததைப்போல அஷ்டதிசைகளினும் மற்றபுவனங்க ளெங்கும் மூடிமாறுபடச்செய்யவும் போகின்ற தருணத்தில் ரணபேரி, ஜயபேரி, எக்காளை, வெற்றி, முரசம், சங்கம், சின்னம், தத்தாரி - முதலியதோற்கருவி துளைக்கருவி கஞ்சக்கருவி நரம்புக்கருவி மிடற்றுக்கருவிகளெனச் சொல்லாநின்ற பதினெண் வாத்தியங்களும் கணகணென முழங்குமோசையானது உலகங்களனைத்தும் செவிடுபட்டு மருளும்படிக் கெழுந்தது, அஃதெப்படிக்கிருந்ததென்றால், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும், இராஜதானியாக விருக்கின்ற விந்த வீரமாமயேந்திர புரியானது வெகுகாலமாக அஷ்டலட்சுமிகளுங் குடிகொண்டு சகல செல்வங்களையும் பெற்று நன்றாகவாழ்ந்தது, அப்படிப் பட்ட நகரத்திற்கு இக்காலத்தில் அழிந்து போகுங்காலம் சமீபித்தது சமீபித்ததென்னும் மனவருத்தத்தினாற் புலம்புகின்றதைப் போலக் காட்டியது, இவையன்றியும் பாலாக்கள் ஈட்டிகள் தண்டுகள் வாட்கள் கேடக முதலிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு இருபாரிசங்களினும் நெருங்கிப்போற்றிவருங் காவலரை மீறி அங்குசத்தினாற் குற்றிவருத்தும் பாகன் குறிப்பின்வழியிற்போகாமல் தானிச்சைகொண்டிருக்கின்ற பெண்யானைகள் தாகசாந்திக்கு புனல்வேண்டி வாடுவதைக்கண்ட மதயானைகள் வீறிட்டுச்சென்று துதிக்கைகளை நீட்டி வானத்திற் பரவியிருக்கின்ற மேகங்களைவாரிப் பிழிந்து மதுரமாகிய நீர்ப்பெருக்கைக் கொடுத்துக்களிக்கவும் தத்தித்தாவிநடக்கும் வேகமுள்ளபுரவிகள் வானத்திற்றாவியும் வேகங்கொண்டுபோகும் சூரியனிரதத்திற்பாய்ந்தும் மலைகளினுச்சியில் மிதித்தும் பூவட்டமுற்றினும் வையாளிவந்தும் சமுத்திரத்தினிடங்களில் வட்டணைதிரிந்தும் பகைவராகிய பூதப்பெருக்கிற் றாவித்திரும்பி வரவும் தயைதாட்சணியமற்ற இராட்சதவீரர்கள் அதப்பட்ட காலையில் அவர்களுக்குரிய தேவிமார் மருண்டு திகைத்து இவ்விதமாகப் புலம்புவரெனக்காட்டுமாறுபோலத்தேரணிகள்கரகரென்றிரைச்சலிட்டோடவும் ஆலகாலவிஷம் பலவுருக்கொண்டு அழலை வீசித்திரிவதைப்போல மையினுங் கறுத்திருக்கின்ற தேகத்தையும் அந்திவானத்தைப்போல விளங்கும் செம்பட்டமயிரையும்பெற்றவர்களாய்ச்சூரியனை யொப்பச் சொலிக்கும் இரத்தினுபரணங்களைத் தரித்துப்பிறையைப்போலகோரைத்தந்தங்கள் விளங்க அக்கினிக்கொப்பாகிய விழிகளைப் படைத்து தீக்கொழுந்தையொத்த சிகையைப் பெற்றுப் பருவதங்கள் கால்முளைத்தசைவதைப்போலப் பருத்த தேகத்தைப் படைத்தவர்களாய்ப் பளபளத்த அலகையுடைய வேல்வாளாயுதங்களைத் தாங்கும் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு இடிகளைப்போலத்தட்டி முகங்களிற் கோபக்கனல் விளங்கவும்மேகசுற்சிதத்துக்குச் சமமாக வசனித்தும் நேற்றையதினம் இராஜாதிராஜனுடன் வந்தகாலத்திற் புறந்தந்தோடி யவர்களைப்போலச் சண்டைகொடுக்கின்ற தருணத்தில் கலங்கிப் பின்னிடுவராயின் இந்தவாளுக் கிரையாக வெட்டியெறிவோமென்று சபதங்களைப்பேசிக்கொண்டு இராட்சத வீரர்கள் நடக்கவும் இவையன்றியும் வானத்தையளாவிய தேரணிகளினுச்சியினும்யானைகளின் மீதினு மிராட்சதர் கரங்களினும் விளங்குகின்ற துவசபடங்கள் விண்ணுலகத்தைத் தாவநிற்பதை யோசிக்குமிடத்தில் அதுகளைக் கொடியென்று வசனிப்பதினாற் கற்பகத் தருக்களிற் படரத் தாவுவதைப்போலக் காட்டவும், இஃதன்றியும் விருதுக்கொடிகளும் சந்திரவட்டக் குடைகளும் ஆலவட்டங்களும் மகரதோரணங்களும் எங்கும் மூடியிருப்பதினாற்சூரியப் பிரகாசத்தையடக்கிக் காடாந்தகாரமாகியவிருளைச் செய்யமயங்கியும் படைவீரர் கரங்களிற்பற்றிய வாள் வேல்களினொளியினாலும் கிரீடங்களிற் பதிந்திருக்கின்ற சிரோரத்தினப் பிரகாசத்தினாலும் அவ்விருளை நீக்கிவரக் களித்துச்சென்றும் இவ்விதச் சிறப்புகளைப்பெற்ற சதுரங்கச்சேனைகள் வீராவேசங்களுடன் சூழ்ந்துவரப் பானுகோபன் பொன் மயமாயிருக்கின்ற பட்டணத்து வீதிகளைக்கடந்து சக்கிரவாள கிரியையொப்பாக மேலோங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற கோட்டைமதிலுக்குறப் பாய் நவரத்தினக் காந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கும் கோபுர வாயிலைத் தாண்டிய வுடன் ஆயிரம்குதிரை முகங்களைப் பெற்றுத் தூதர்களுக்குத் தலைவனாக கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டிராஜகுமாரன் கட்டளைக்கெதிர்பார்த்து நடக்கின்ற விவேகசாலியாகிய ஒருவனைப்பார்த்து நீ துரிதமாயோடிச் சிவகுமாரனிருக்கின்ற பாடிவிடுதியைச்சேர்ந்து நமது நகரத்துக்குத் தூதாக வந்த ஜயசாலியாகிய வீரவாகுவைத் தேடிக்கண்டு இராஜபரமேஸ்பரனாக விருக்கின்ற பிதாவின் கட்டளைப்படிக்கு இத்தினம்கொடிய போர்செய்து உன்னை ரணக்களத்திற்கிடத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பும் படிக்கு கங்கணம்கட்டி வந்திருக்கின்றார் முன்சண்டைகளைப் போர்லச்சலபமாக நினைந்து அசாரிசமாக விராமல் சீக்கிரத்திற் போருக்கு வரக்கடவாயென்று இராஜகுமாரன் சொல்லியனுப்பினானென்று தெரிவித்துவரக் கடவாயெனக் கட்டளையிட்டவுடன் சேவித்துத் தேவரீர் பணித்தபடிக்கு முடித்துவரக் கடவேனெனச் செலவுபெற்றுக் கடலைப்போல இரைந்து நடக்கின்ற சேனைகளைக் கடந்துபோய் ஏமகூடமென்னும் பெயரைப்பெற்றிருக்கின்ற பாசறையைச் சேர்ந்து வெற்றிவேலாயுத மூர்த்திக் கேவலாகிய வீரனைக்கண்டு இதனைச் சொல்லுகின்றனன், பாலபருவத்திற் சூரியனைப்பற்றிவந்து தளைசெய்த வீராதிவீரனாகிய பானுகோப மகாராசன் இத்தினம் உன்னுயிரை யமலோகங் குடியேற்றும் படிக்குப் பிரதிக்கினை பண்ணினவனாய்ச் சகலசேனைகளுடனு மிதோவந்து விட்டனர், இதனை உனக்குத் தெரிவித்துத் துரிதமாய்ப் போருக்கு வரக்கடவாயெனச் சொல்லி வரும்படிக்கு அடியேனுக்குப் பணித்துத் தூண்டினர், ஆதலாற் புறவணியில்நில்லாமற் றுரிதமாய் போருக்கு வருவாயென்று சொல்லியதைக் கேட்ட வீரவாகுதேவர் நகைத்து நல்லகாரியம் முந்திய நாளே சூரன் பிள்ளை பேர்விளங்காமற் செய்துபோடுவேன் பேடிகளைப் போலப் பயந்தோடிப் போனதால் இதுவரையில் உயிரைத் தரித்திருக்கின்றான், இதோ அவனுயிரை வீரசொர்க்கத்திற் சேர்க்கவருகின்றனன் இந்தச்செய்தியை அவனுக்குச் சொல்லக்கடவா யெனக்கூறிபேசி தூதனை அனுப்பி விட்டுஜெயசாலிகளாகிய துணைவர் இலக்ஷர் சூழ்ந்து வரத்தக்கதாக நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில் அரியணையில் வீற்றிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைத் தரிசித்துச் சர்வவியாபரிபூரணராகிய கந்தர் சன்னிதானத்தைச் சேர்ந்து மும்முறை வலம்வந்து திருவடிகளிற் சேவித்துப்போற்றி கரங்களைக் கூப்பி நிற்கின்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்க

ருத்தையும்நடந்த செய்திகளையுந் திருவுளத் தறிந்துகொண்டு முதற்றினம் பயப்பிராந்தியினாற் புறந்தந்தோடிப்போன பானுகோபன் இறுமாப்புடன் உன்னைக்குறித் தேதோ சில சபதங்களைப்பேசி வருகின்றான், ஆதலால் அத்தினத்தைப்போலவே எண்மர், இலக்ஷர் படைத்தலைவர்களுடன் ஆயிரவெள்ளம் பூதச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பகைவரை வென்று மீளக்கடவாய் பானுகோபன் செலுத்தும் படைகளைத்தாக்கும் மாறேவித்தடுத்து மேவிடுகின்ற காலையில் ஒருகாலம் அந்தப்பாதகன் ஏதேனும் மாயவஞ்சகங்களைச் செய்வனாகில் நமது கரத்தில் விளங்கும்வெற்றி வேல்வந்து அவற்றை அதப்படுத்தி உங்களுக்கு யாதொரு துன்பங்களு மில்லாமற்பாதுகாத்துத் திரும்புமென்று திருவுளம் பற்றியபோது மகாபாக்கியமென்று வீரன்மீட்டும் வணங்கிப்பரிபூரண கடாட்சமும் விடையும் பெற்றுத் திரும்பி ஆயுதச்சாலைக்குப்போய் சரத்தூணியை முதுகிலிறுக்கி வீரவில்லைத் தோளில்மாட்டித் தேவாஸ்திரமுதலிய படைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வந்து முகவாயிலினிடத்திலிநிற்கின்ற உன்னதமுள்ளதேரில் ஆரோகணித்த காலையில் துணைவர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர்கள் சர்வாயுதபாணிகளாய்த் தமக்குரிய வாகனங்களில் வீற்றிருந்து தமதிறைவனைச் சூழ்ந்தனர், அக்காலத்தில் நூறுயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் மனவுற்சாகங்களுடன் குலகிரிகளைப்போல பாரித்திருக்கின்ற பருவதங்கள் தழைத்தோங்கிய விருட்சங்கள்-தண்டாயுதம், தோமரம், எழுசூலக்கை முதலிய ஆயுதங்களைக் கரங்களிலேந்திப் பிரசண்ட வாயுவைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு கோடையிடிகளுக்குச் சமமாக வசனித்துப் பெரும்புறக்கடலுக் கொப்பாக வந்து தங்கள்தங்கள் தலைவரைச்சேர்ந்தனர், அத்தருணத்தில் வானத்தில் வேடிக்கைப் பார்க்க வந்த தேவர்களின்றையதினம் ஜயம் நம்மவர்களுக் காகக்கடவதென்று ஆசிர்வதித்து கற்பகப் புஷ்பங்களை வாரிவாரி யேராளமாகச் சொரிந்து களிக்கவும், ரணபேரி - ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்குமுதலிய பொற்பறைகள் அண்டகோளகை வெடித்ததைப்போலக் கணகணென்று முழங்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் தம்பியர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவர வீரவாகுதேவர் துரிதமாக நடந்து பானுகோபன் திரண்ட விராட்சதச் சேனைகளுடன் வந்திருக்கின்ற ரணக்களத்தை நெருங்கிய மாத்திரத்திற் பவுத்திரவான்களாகியசிவகணங்களும் வஞ்சகமேகுடிகொண்டிருக்கு மிராட்சதப்பாதகரும் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்து நெருங்கி உங்கள் பிராணனைவாங்குகிறோம் உங்களை யமலோகங் குடியேற்றுகிறோமென்று சபதங்களைப்பேசிச் சண்டைகொடுக்க யத்தனித்த தருணத்தி லிருதிறத்துச் சேனைகளிலும் கோடுகள் பறைகள் கணகணென முழங்கவும் வெற்றிமுரசங்கள் தாம் தாமென் றதிரவும் பொம்பொம்மென்று சங்கங்கள் பூரிக்கவும் இவ்விதவாத்தியங்கள் பெருத்தும் பேய்பூதம் டாகினிக்கூட்டங்கள் புதிய விருந்து கிடைக்கின்றதென்னுஞ் சந்தோஷத்தினாற் கூத்தாடித்திரியவும் கழுகு பருந்து காக்கை வானமெங்கும் பறந்துமூடவும் யமதூதர்கள் சமர்க்களமுற்றிலுங் காத்திருக்கவும் இத்தகைய போராட்டத்தில் இராட்சதப்பாதகர் கைமிஞ்சி சிலர் பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்து கொடுமையாகவும் கூர்மையுள்ளதாகவும் தீட்சணியத்தைக் கொண்டதாகவு மிராகின்ற பாணவருஷங்களைப்பொழிந்தும் சிலர், வாள், வேல், பிண்டிபாலம், தப்பணம், தண்டம், எழு, மழு, நாஞ்சில், வச்சிராயுதம், சக்கரம், சூலம், இவற்றினைக் கரவேகமாகச் செலுத்திச் சிங்கங்களைப் போலக் கர்ச்சித்தகாலையிற் பூதப்படைகள்கொதித்து வடவையினும் முடுகிக் கழுமுட்களைச் செலுத்தியும் முசலங்களை யெறிந்தும் இருப்புலக்கைகளைக் கொண்டு மோதியும் சக்கரங்களைச் சுழற்றிவீசியும் பருவதங்களைக் கடாவியும் மராமரங்களைக்கொண்டு சாடியு மிவ்விதமாகக்கொடிய போரைச்செய்து வர இராட்சதவீரர்கள் ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து மின்னலைப்போலப் பிரகாசித்திருக்கின்ற பட்டாகத்திகளை யுதறி வீசி ஒவ்வொருதாக்கலில் அளவற்ற சிரங்களைக் கண்டித்தும் தோள்களைச் சரித்து மார்பைப்பிளந்து கால்களைத்தறித்தும் சுரிகை ஈட்டிகளினாற் குடல்கள் வெளிப்பட்டிறையக் குற்றியும் வாள்களைக்கொண்டு கணக்கிறந்த பூதரைச்சின்னபின்னமாக வெட்டியும் இப்படிக்குச் சாடுமுன்னிலையில் பூதத்தலைவர்கள் காட்டழலைப் போலச் சீறிப்பாய்ந்து ஒவ்வொருவிசையில் ஆயிரம்பதினாயிர மிராட்சதர்களைச் சேர்த்தெடுத்துக் கசக்கி உதிரமோடப் பிழிந்தும் திசாதிசைகளிலெறிந்தும் கடல்களில் வீசியும் வானத்தெற்றியும் கன்னங்கலங்க மோதியும் ஒருகாலைமிதித்து மற்றக்காலைக்கரங்களிற் பற்றிப் பனைநாரைப்போலக் கிழித்தெறிந்தும் கழுத்தைமுறித்தும் கால்களினாற் சேர்த்துக் குயவன் மண்ணை மிதிப்பதைப்போலத்துவைத்தும் கற்கம்பங்களைப்போல உதைத்துருட்டியும் மராமரங்களைக்கொண்டு சின்னபின்னப் படச்சாடியும் தேர்களை வாரி யானையணிகளின்மீது வீசியும் குதிரைகளைவாரி இராட்சதர் மேலெறிந்து மிவ்விதங்களாக சத்தசாகரங்களு மொழித்தியும் பகைத்துப் போராடுவதைப்போலப் பூதப்படைகளு மிராட்சதச் சேனைகளும் ஒருவரை யொருவர் வெல்லவேண்டுமென்கின்ற வீராவேசங்களுடன் கொடிய சண்டையைச்செய்துவருகின்ற தருணத்தில் இரத்தவெள்ளமானது பெருக்கெடுத்து அலைகளைமோதி பூமியெங்கும்பாந்த காலத்திற் காக்கை கழுகு பருந்து முதலியபட்சிக் கூட்டங்கள் பிணமாம்சங்களையுண்டு அப்பிரவாகத்தில் முழுகிச் செவ்வான மிட்டதைப்போலச் சிறகுகளைப் புலர்த்திப் பறந்து வட்ட மிட்டுலாவவு மிராட்சதவீரர்கள் செலுத்திய அஸ்திரசஸ்திரங்கள் அமோகமாகப்பெருத்து சாடுவதினாற் பூதப்படைகள் சிரங்களற்றும் தோள்களற்றும் மார்புகளிற்றும் கரங்களற்றும் சரீரமுற்றும் சல்லடைக் கண்களாகத் துளையுண்டும் களைத்துமிளைத்தும் பதைத்தும், உளைப்புண்டும், சோர்ந்தும் செத்தும் இவ்விதமாகப்பூதப்படைகளிற் சிலரழிந்தனர், சிவகணங்கள் வீறி மலைகள்விருட்சங்கள் படைகளைக்கொண்டு வாட்டிய காலத்தி லிராட்சதர்கள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு மண்டைதிறந்தும் மூளைகள் சிதறியும் விழிகள் தெறித்தும் கொடுமைபேசும் வாய்கள்பிளந்தும் பற்களுதிர்ந்தும் அந்திவானத்தையொத்த தலைகள் பறந்தும் வலியகழுத்துக ளொடிந்தும் புயமலைகள் சரிந்தும், கரங்கள் முறிந்தும், மார்பு நெக்கு விட்டும் வயிறுகிழிந்து குடல்களிறைந்தும், தொடைகள் தகர்ந்தும், கால்கள் தறிந்தும் சரீரமெங்கும் பத்தல்பத்தலாய் வெடித்தும், சக்கைசக்கையாக வெட்டுண்டும் சதைத்தும், சிதைத்தும், நிலத்திற் புதைத்தும், அலைந்தும், உலைந்தும், களைத்துமிளைத்தும், துடித்தும், பதைத்தும், சோர்ந்தும், மூர்ச்சித்தும், துகள்பட்டு மாண்டு மங்கியும், இவ்விதமாய்ப் படாதபாடுகளைப் பட்டு கணக்கிறந்த விராட்சதப்பாதகர் மாண்டனர், இப்படிக் கிருதிறத்துச் சேனைகளும் வருந்தி யிளைத்துத் தவிக்கின்ற காலையிற் பாபமே யுருக் கொண்டிருப்பதைப் போலக் கரிய தேகத்தைப் பெற்ற வஞ்சகராகிய விராட்சதச் சேனைத்தலைவர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துத் தங்கள் சேனைக்கு முந்திவரும்போது சிவகாருண்ணியம் பத்திமான்மிய முதலிய நல்லொழுக்கங்களை வாய்ந்த பூதச் சேனைத் தலைவர்களும் சிவகணங்களைப் பின் தள்ளி முன்னணியில் வந்து நின்று

கீழ்பாரிசத்துடன் மேல்பாரிசம், பகைத்ததைப்போல அரிய உயுத்தங்களைத் தொடங்கு முன்னிலையிற் கணநாதர்கள் மேலிட்டுக் கொலை வஞ்சகங்கள் குடிகொண்டிருக்கும் மனதைப்பெற்ற விராட்சதத் தலைவரை மடக்கிக் கொண்டு கரங்களைத்தேய்த்து ஒவ்வொரு தாக்கலினாற் கோடானகோடி தலைகள்பெருங்காற்றிற்பட்ட தேங்கின்கனிகளைப்போல உருளும்படிக்குத் தள்ளியும் அந்தக்களேபரங்கள் விழுந்த அதிர்ச்சியினாற் பிளந்தபூமியிற்காட்டும் வெடிப்புகளிற் கணக்கிறந்த விராட்சதவீரர்களை யுதைத்துத்தள்ளிப் பாதலத்திற் போகும்படிக்குப் பாதங்களினாற் றேய்த்தும் சூல பாணியைப்போல அவர்கள் றோலையுரித்துவீசியும் சிங்கத்தைப்போன்ற வலியமனதுகலங்கும்படிக்கிடித்தும் அரிதாய்த் தேடிய வரமுயற்சிகளை அப்பிரயோசனப்படுத்தியும் உருத்தோற்றுமற் றேய்த்தும் வீரபத்திரதேவரைப்போல ரணபத்திரகாளிகண்டு களிக்க விருளையொத்தகரிய மேனியைப் படைத்திருக்கின்ற பூதநாயகர் ஜயசாலிகளாகிய விராட்சதத்தலைவரைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துவெற்றிச்சங்கங்களைப் பொம் பொம்மென்று முழக்கிக்கொண்டு தண்டாயுதங்களை யூன்றிநின்ற சிலபூதவீரர்கள் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைப்போல விளங்கினர், இதுவுமல்லாமல் ஒருகற்பகாலத்தில் வீறியிருந்தஅவுணராசனைவாட்டி மமதையிற்பட்டு உலகங்களை யலைத்துத் திரிந்த வராகத்தின் கோடுகளைப்பிடுங்கி அதன்கர்வத்தையடக்கிய வயிரவக்கடவுளைப்போலச் சிலபூதத்தலைவர்கள் மதயானைகள்துதிக்கைகளைப்பற்றிப் பிரமித்து வாடும்படிக்குச் சுழற்றி அவற்றின்கோடுகளையொடித்து ஆயுதமாகக்கரங்களிற்றாங்கிச்சத்துருக்களைமடக்கிக்கொண்டுவாட்டியும்குமாரசுவாமியாருடன்உயுத்தத்துக்கு நேர்ந்தகாலையிலிளைத்துப் பின்னிட்டுக் கிரவுஞ்சபருவதத்தில் மறைந்தும்வெளிப்பட்டும் அரியமாயைகளைக்காட்டிப்போர்செய்த தாருகனைப்போல யானைமுகங்களைப்படைத்திருந்தவிராட்சதவீரர்கள் பகைவருக்கஞ்சித் திரும்பிப்பூதவீரர்கரங்களிற்பற்றியிருந்த பருத்த மலைகளில்மறைந்துதருணம்பார்த்தெதிர்த்துஅகோரவுயுத்தங்களைச்செய்யவும்இவையன்றியில்முன்னம்மகாவிஷ்ணுவுடன்போராடிவெற்றிகொண்டும்பிரமனைவளைத்துக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்கும் சாடிய வீராதிவீராகிய சிலவிராட்சதத்தலைவர்கள் ஆதிகாலத்திற் சிவபிரான் படைத்த கிரியினாற் சலந்தரனென்பவ னிருகூறாய் மாண்டதைப்போலப் படைத்தலைவர்கள் பிரயோகித்த சக்கரப் படையினால் தங்கள் உடல்களிருபிளவாகக் கண்டிக்கப்பட்டிறந்தும் முன்னம் உலகையலைத்திருந்த அந்தகாசுரனைச் சிவபிரான் சூலத்திற்குற்றித்தூக்கியதைப்போல ஒப்பற்ற வீரர்களாகிய சில பூதவீரர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய மூத்தலைச் சூலங்களைக்கொண்டிராக்ஷதவீரர்கள் வலியமார்பி லுருகப்பாய்ச்சிக் கரங்களிற்பற்றியுலாவவும் இவ்விதங்களிற் சண்டை நடந்து வருகின்ற வேளையில் எண்மர்இலக்ஷர்களிற்சிலர்ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப் பானுகோபன் சேனைத்தலைவர்களிற் பலர் வீராவேசங்களுடன் செலுத்துகின்ற குரூரமாகிய பாணவருஷங்க ளானவையெரிந்துபுகைந்து மேலிட்டுவருவதைத் திவ்விய பாணங்களைப்போக்கிக் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிந்து மேலும்சுழல்காற்றைப்போலவும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த மந்தரகிரிக்கொப்பாகவும் சுழன்றுசுழன்று அமோகமாகிய கூரியகடுங்கணைகளைக் கரவேகமாகப்பிரயோகித்துக் கணக்கிறந்த விராட்சதச்சேனைகளைக்கலக்கி மாய்த்தும் மற்றொரு புறத்திற் பூதப்படைத்தலைவர்கள் வடவனலத்துக்கொப்பாகச் சீறிப் பட்சிக்கூட்டங்களி லிராஜாளி புகுந்ததைப்போலச் சத்துருக்களை மடக்கிக்கொண்டு அஸ்திரசஸ்திரங்களை அபரிமிதமாகப் போக்கிச் சின்னபின்னப்பட்டு மாளும்படிக்குப் போர்செய்யவும் இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் படைத்தலைவர்கள் நாலுமூலைகளிலும்புகுந்து அகோர உயுத்தங்களைச்செய்யுமுன்னிலையில் மாண்டவர்கள்போக மற்றவிராட்சதவெள்ளமானது திகைத்து வாடிப் பலகாயங்களுடன் வருந்தித் தாபரித்து நிற்கமாட்டாமையால் நீர்நிறைந்தகுடத்தினடியிற் றுவாரம்பட்டமாத்திரத்தில்துளிஜலமாவது நில்லாமற் போய்விடுவதுக்குச் சமமாய் ஒருவராவது ரணக்களத்தில்நில்லாமல் ஒருவருக்கொருவர் முந்தித்-திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு புறங்கால் புட்டத்திற்றுக்க அதிவேகமாயோடி மலைச்சாரல்களினுங் குகைகளினும்வனாந்திரங்களினும் திக்குதிபாந்திரங்களினும் ஒளித்தும் மாறுருக்கொண்டு தேசாந்திரங்களிற்பறந்தும் போய்விட்டவுடன் எண்மர் இலக்ஷர்முதலியபடைத்தலைவர்களும் பூதவீரரும் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலக் கண்டவிடமெங்குந்தாமாய் மனமகிழ்ச்சியுடன் வீறியிருக்கின்றகாலையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் இராஜாதிராஜனாக விருக்கின்ற சூரன்பிள்ளை வீராதிவீரனாகியபானுகோபன் தன்சதுரங்கச் சேனைகளும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மங்கியவதையும் படைத்தலைவர்கள் அபஜயத்தையும் பகைவர்கெலிப்பையுந்தெரிந்து விழிகளிற்றீப்பொறிகள்சிதறவும் புகையும் அனலும்பெருகப் பெருமூச்செறிந்துதிசைகளதிரநகைத்துப் புருவம்நெற்றியிலேறக் கோபித்து வடவைக்கனலைப்போலப் பொங்கிச் சண்டைகொடுத்துப் பகைவரைவாட்ட நினைந்தவனாய்த் தேரைவேகமாய்க்கொண்டுபோகும்படிக்குச் சாரதியையெச்சரித்துத் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டிருகுதைகளினும் மணிகள்சத்திக்க வெற்றிமாலைதரித்திருக்கும் ஒப்பற்ற பாரித்தவில்லையெடுத்து நாட்டி வட்டாகாரமாய் வளைத்து நாணேற்றி முடிவதன்முன்னம் பாகன் குதிரைகளைச்சவுக்கைக்காட்டி அதட்டி கற்கரத் தொனிகளெழ மனோவேகத்தினுமேலிட்டுச் செலுத்திக்கொண்டுபோய்ப்பூதவெள்ளமுதலாகிய வீரர்களிருக்கின்ற உயுத்தப்பூமியில் நிறுத்தினன், இப்பிரகாரம் ஜயசாலியாகிய பானுகோபன் தன்படைகளின் மீதிற்றிரிவந்ததைப் பின்னணியிலிருந்த வீரவாகுதேவர் பார்த்தமாத்திரத்தில் இனிசும்மாயிருக்கலாகாது, பாதகன்நமதுசேனாசமுத்திரத்தைக்கலக்கி வாட்டுவதன்முன்னம் இராஜகுமாரன்கருவத்தையடக்கி யழிக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவராய்த்தமதுதேரைத் தூரத்திவந்து அனைவர் இலக்ஷருக்குமுந்திப்பினாகத்துக்கொப்பாகிய பாரித்தவில்லைக் கரத்திற்கொண்டதைக்கண்ட பானுகோபன் விடநாகத்தைப்போலச்சீறி நேரேவந்தகப்பட்டுக்கொண்டான்இனியிவனைக்கதலமிதலவொட்டாமற்சாடிக்கொல்லவேண்டுமென்கின்ற நினைவைக்கொண்டு கரத்தி லிருந்தவில்லைக் குணத்தொனிகாட்டியகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினால் அண்டபித்திகை நெக்குவிட்டு திசைகள்நடுநடுங்கித்தேவர்கள்திகைத்துச் சிரக்கம்பஞ் செய்தனர், உடனே வீரவாகுதேவர் கரத்திலேந்திய தனுசை யிருகுதைகளு மொன்றுபட வளைத்து டங்காரசத்தத்தைக்காட்டினர், அவ்வோசைஅளவற்ற விடிக்கூட்டங்கள் ஏககாலத்தில் முழங்கியதைப்போலச்சத்திக்கச்சத்துருக்கள் நடுநடுங்கிவாடி யிருந்தவிடங்களிற்சோர்ந்துவிட்டனர் பானுகோபன் செவிகளிலும் விஷத்தைவிகர்த்தப்பாய்ந்தமாத்திரத்தில் வடவைவயைப்போற்சீறி அனலை யிறைக்கவல்லசரங்கள் அர்த்தசந்திரபாணங்கள் முதலான அஸ்திரங்களைக் கோடானகோடியாகத்தொடுத்துச் செலுத்த அவைமண்விண்திக்குதிபாந்திரங்களெங்கும் நெருங்கி மின்னலைப்பெருக்கிவிடிகளைமுழக்கித் தீயையிறைத்து அதிக கொடுமைகளைக் காட்டி மேலிடுவதை வீரவாகுதேவர்கண்டவுடன் துரிதமாய்

த்தமதுவில்லில் தீட்சணியமாகிய கணைகளைச்சந்தித்து மேகங்களும்நாணும்படிக்குச் சொரிந்தமாத்திரத்தில் இருவீரர்கள் படைகளுமொன்றுட னென்றுமுட்டிச் சர்ப்பங்கள் சீறிச்சண்டைகொடுப்பதைப்போலக் குறுகுறென்றும் சடசடென்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு கறுத்த மேகமண்டலத்தைத்தாவியும் ஆகாயவீதிகளை மறைத்தும் தேவர்கள் நகரங்களைமூடியும் பிரமன் வாசஞ்செய்யும் மனோவதிப் பட்டணத்திலும் மகாவிஷ்ணுவீற்றிருக்கின்ற பாலாழியிலும் நிறைந்து அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளைவாட்டி அனந்தப்படுத்தவும் இப்படிக்கு விற்பயிற்சியின்முயற்சியினால் பாணங்களை யிறைத்துவருமிருவீரர்கள்தேர்களும் குலாலன் விசைகொண்டுதிருப்பியசக்கரத்தைப்போன்றும் சுழல்காற்றையொத்தும்இடசாரிவலசாரியாய் கிறுகிறெனச்சுழன்று கணப்போதிற் சத்தசாகரவெல்லையினிடங்களிலோடியும் பொன்னுலக முதலாகிய நாடுகளிலுலாவியும் சக்கிரவாளகிரியின்மீது வட்டம்வந்தும் அண்டமுகட்டைத்தாவியுமிப்படிக்குத்திரிந்து பொருகின்ற தருணத்தில் வானவெல்லையிலிருந்து வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள் அதிசயித்து இவ்வீரர் தேர்கள் மேகமண்டலத்தில் நுழைந்து திரிகின்றதோ வாயுமண்டலம் வருணமண்டலம் சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலமித்தலங்களிற்சென்று திரிகின்றதோ வைகுந்தத்திற்பாய்ந்ததோ பெரும்புறக்கடலிற் சென்றதோ யாதுந்தோற்றவில்லை மேலும் எவ்விடங்களிலும் தோற்றப்படுகின்றன இதற்கென்செய்வோம் ஒருகாலம் நாமிருக்கின்றவிடத்தில் வருமாயில் என்னபாடுபடவருமோ பத்திரமாக முன்சாக்கிரதைப் பட்டு தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஒருவரை ஒருவர்பார்த்துத் தியங்கிவசனிக்கவும் அக்காலத்தில் அவ்விருசூரர்களும் மேகங்களைப்போலவிளங்கவும் அவர்களேறியிருக்கின்ற விரதங்கள் மின்னலைப்போலப் பளிச்சுபளிச்சென்று அங்குமிங்குமாய்க் காட்டிமறையவும் அவர்கள்கரங்களில் நின்றும் வெளிப்படுகின்ற திவ்விய பாணங்களானவை சோனைத்துளிகளுக் கொப்பாக எங்குமூடவும் இவ்விருவீரர்கள் தேர்களைச்செலுத்தி வருகின்ற சாரதிகள் ஒருவரையொருவர் அதட்டித்துளுவைகோலைவீசி யிடம்வலமாகச்சக்கிராகாரமாய்ச் சுழற்றவும் தேர்களிற்பூட்டியிருக்கின்ற புரவிப்பந்திகள் ஒன்றையொன்று பார்த்துச்சீறி யிடிகளஞ்சக் கனைத்துவாயுவேகத்திலும் மேலிட்டுப்பாயவும் இப்படிக்குத்தேரோடிவருவதினாலும் பாணங்கள் தீயைவீசி உரசிக்கொண்டுநெருங்குவதினாலும் வானவெல்லையெங்குமிடமில்லாமல் நெருங்கி வேடிக்கைபார்த்திருந்த முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணாயிரமிருஷிகளும் கின்னரர் கிம்புருடர் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் நாகர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்தர் முதலாகிய சகலரும்மருண்டு இனியிவ்விடத்திற் சற்றுநிற்போமாகில் நாம்படப்போகிறதுன்பத்தை யின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது, ஆகையால் சீக்கிரமாய்த் தப்பித்துக்கொண்டுபோகவேண்டுமென்று ஒருவரு டனொருவர் கலந்துபேசி மேலுலகங்களிலோடி யொளித்தனர், இப்படிக்கு அரிய உயுத்தங்கள் நடந்துவரும்போது சயந்தன்முதலியதேவரைச்சிறைசாய்த்துவந்து காவல்படுத்திய கடினசித்தமுடையபானுகோபன் சிலகொடியபாணங்களைச்செலுத்தி வீரவாகுதேவர் சரீரந்தோற்றுமல் மறைத்தகாலையில் அந்தச்சரங்களினைத்துபுகைந்து அனலைவீசிக்கடுகிவந்து சுருக்குச்சுருக்கெனத்தைத்த முன்னிலையில் வீரவாகு வடவானலத்தைப் போலக்கொதித்து ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களைச்செலுத்திப் பானுகோபனேறியிருக்கின்ற விரதத்தையும் புரவிகளையும் பாகனையுங்கண்டதுண்டமாக்க வுடனே சேமத்தேர்களிலொன்றிற்சிங்காசனைப்போலப்பாய்ந்து அதிவேகமாய் வில்லைவளைத்துநாரியைமாட்டுமுன்னம் வீரவாகுதேவர் ஆயிரங்கூரியபாணங்களைக்கரவேகமாகப் பிரயோகித்து வில்லைப் படாலுமெனக் கண்டித்து மேலும் சிலகுரூரமாகிய சரங்களைக் கொண்டு வலிய மார்பையும் சல்லடைக்கண்களைப்போலத் துளைத்த வளவில் உதிரமானது பிரவாகமா யோட வருந்தித் திகைப்பதைப் பூதப்படைகள்பார்த்து ஏ ஏ - யென்றிகழ்ந்து கரங்களைக்கொட்டி நகைத்து ஏளனமாகப்பேசி ஆர்ப்பரிக்கின்ற ஓசையானது சுடச்சுடச் செவிகளிற் புகுந்தமாத்திரத்தில் மானம்பாதிக்கரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துத் தான்வருவதற்கு முன்னம் பிதாவானவன் அதனைக்குறித்துச் சொல்லியிருந்த வசனங்களை நினைந்து இவன்எந்தப்பாணங்களினாலும் சளையப்பட்டவனன்று ஆதலால் தேவாஸ்திரங்களைச் செலுத்திவாட்டி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறக்கடவேனெனத்துணிவுகொண்டவனாய் அணியிலிராநின்ற வருணாஸ்திரத்தையெடுத்து தூபதீப நைவேத்யமுதலிய உபசாரங்களை மானசபூசையினால் நிறைவேற்றி வில்லிற்பூட்டி நீபோய்ச் சத்தசாகரங்களைப்போல ஆரவாரித்திருக்கின்ற பூதப்படைகளையும், இலக்ஷனையும், எண்மரையும், அதனையும், நாசப்படுத்திச் சமுத்திரத்திற்சேர்த்து மீளக்கடவாயென்று மந்திரபூர்வகமாகப் பிரயோகித்தனன், அந்தப்பாணமானது வெளிப்பட்டவுடன் சருவசங்காரகாலத்திற்பரமசிவகடாட்சப்படிக்கு உலகங்களையழிக்கச் சத்தசாகரங்களையும்உடைத்துக்கொண்டெழும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஜலப்பெருக்கையுண்டுபண்ணி அலைகளைப்பெருக்கி இடிகளையொத்ததிர்ந்து புரண்டு வேகமாய் வருவதைத்தேவர்கள்கண்டு நடுநடுங்கி இதென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றது பாதகன்கற்றமாயையின் பெருக்கோ சிறந்த விஞ்சையின்முயற்சியோ யாதோவென்றேங்கித் திகைத்துப் பார்த்திருக்கவும் பூதப்படைகள் கலங்கிவாடவும் இலட்சருந் துணைவருங் கரங்களைப்பிசைந்துக்கொண்டு என்னமாய் விளையுமோவென்று ஒருவர்முகங்களை யொருவர்பார்த்துப் பிரமித்தவராய் ஊமைகளைப்போலத் திகைத்துநிற்கவும் இப்படிக்குச் சகலரும்வாடுவதைத் தேவாதிதேவனாகிய சிவகுமாரன் படைத்தலைவன்கண்டு பயப்படாதீர்களெனக் கையமைத்துப் பிரளயவெள்ளத்தைச்சுவற்றுந் தீட்சணியமுள்ள அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்து வில்லிற்பூட்டி மந்திரபூர்வகமாகக் காதளவுமிழுத்துவிட்டமாத்திரத்தில் அந்தத்திவ்வியபாணமானது வானத்திலெழுந்து பக்கு பக்கெனநகைத்து கொண்டல்கொண்டலாய்ப் புகையைப்பெருக்கிச் சுவாலையைவீசி அனற்பொறிகளைக்கக்கி கொள்ளிகளைப் பெருக்கிச் சடசடென்றும் பேரொலியுடன் உலகங்களெங்கும் மூடிக்காட்டிய வெப்பத்தினால் மூதண்டகோளகை வெடித்து ஆகாயகங்கைவறண்டு மச்சாதிகள் துடிதுடித்துப் பதைபதைத்துவாடவும் அஷ்டகுலாசலங்கள் முதலிய பருவதங்களனைத்தும் வெடித்து மங்கும்படிக்கு விரியெழுந்து உலகங்களைமூடியிருந்த வெள்ளத்தை நிமைப்போதில் வறளவுண்டு பூமிபசையற்றுக் கோடைகாலத்தில் வெடிப்பதைப்போலப்பத்தல் பத்தலாய்ப் பாதலந்தோன்றப்பிளந்து அவ்விடத்திலிருக்கின்ற சர்ப்பக்கூட்டங்களனைத்தும் சுவாலைக்காற்றுமல் வாடிச் சுருண்டு பதைபதைத்து அங்குமிங்குமோடியது இவ்விதமாய் வீரவாகுதேவர் செலுத்திய கனற்படையானது பகைவன்விடுத்த கணையின் வல்லபங்களை கவளீகரஞ்செய்துகொண்டு மேலிட்டிராஜகுமாரனை வளைந்துகொள்ளக்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத் துரிதமாய் வாயுவாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்துப் பிரயோகித்தான், அதுவில்லிலிருந்து வெளிப்பட்டவுடன்ஊழிகாலத்தில்மோதும் பிரசண்டவாயுவைப்

பெருக்கிச் சுழற்காற்றைப்போல எங்கும் வீசிவரும் வேகத்தினாற் சகல பிராணிகளுந் திடுக்கிட்டு வாடவும் அண்டபித்திகைகம்பிதப்படவும் இவ்வித மகிமைகளுடன் சீறிப்போய் அக்கினிப்படையின் வலியையடக்கிப் பூதப்படைகளின்மீது ஊங்காரித்து வருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு சீக்கிரமாய் நாகாஸ்திரத்தைப் பூசித்து விதிப்படிக்குப் பிரயோகித்தவுடன்தேவர்கள் மயங்க உலகத்தை விளக்குஞ் சூரியனுந் தியங்கி வாடத்தக்கதாக மேலிட்டு விசாலமாகிய படங்களை விரித்துச் சூரியனைமறைத்து விஷங்களைக் கக்க வல்லபலகோடி சர்ப்பங்களை உண்டுபண்ணி ஆலகால விஷமு மஞ்சச் சீறிவிண்மண்ணெங்கும் நிறைந்து சீறும் சுவாலையானது வடவைபெருகி உலகங்களை யழிப்பதைப்போலச் சீவராசிகளுக்கு வருத்தங்களைக்காட்டி பிலத்துவாரங்களை நிகர்த்த வாய்களைத் திறந்து கருமானுலைக்களத்தை விளக்குந் துருத்திக்கொப்பாய் விஷச்சுவாலை பெருகப் புஸ்புஸ்ஸென்று பெருமூச்சுகளைவிட்டு வாயுவின்பெருக்கனைத்தையுங் கிரகித்துப் பகைவன்படையின்வலியையொடுக்கி மேலிட்டுவருவதைப் பானுகோபன்கண்டு துரிதமாய் கருடாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்து கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்தான் அந்தத் திவ்வியபாணமானது வானத்திலெழும்பிச் சங்கோப் சங்கம் கருடவுருக்கொண்டு விசாலமாகிய சிவந்த சிறகைவிரித்து ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்து கொண்டு போய்ச் சர்ப்பக்கூட்டங்களை மடக்கிக்கால்களி லிருக்கின்ற கூரிய நகங்களினாற் பிளந்து கொன்றும் மூக்கினாற் கொத்தி வாட்டியும் சிறகடியினால்மாய்த்தும் திசைகளெங்கு நிறைந்தும் இவ்விதமாகச் சாடுவதினாலும் கிருஷ்ண கிருஷ்ண வென்னுங் கூந்தலினோசையைக்கேட்டும் நிழற்பரிசம் பட்டமாத்திரத்திற் களைத்தும் உளைத்து மிளைத்தும் மனமுளைத்து விஷங்களைக்கக்கிப் புரண்டு புரண்டு மருண்டும், சுருண்டும், கருடனைக்கண்டபாம் பென்றும் உலகினர் பேசிக்கொள்ளுவதற்குத் திஷ்டாந்தரமாய் நாகாஸ்திரம் வலிகுறைந்து பெட்டியிற் பட்ட பாம்பென வழங்குவது மெய்ப்படும் படிக்குச் சர்ப்பங்களனைத்தையும் தன்னிடத் தொடுக்கிச் சுருங்கிவருந்திச் சூரியன் முன்பனிபோலக் குன்றிக்குறைந்து அதப்பட்டுப்போயது, இவ்விதமாய் நாகாஸ்திரமானது ஒடுங்கக் கருடாஸ்திரம் மேலிட்டு வருவதை வீரவாகுதேவர் கண்ட மாத்திரத்தில் அதிக கோபங்கொண்டவராய் விருஷபாஸ்திரத்தைப் பூசித்துச் செலுத்தியவுடன் வலியகால்களையும் வச்சிரத்தையொத்துக்கோட்டும் நீண்டகொம்புகளையும் பெற்றிருக்கின்ற பல்லாயிரகோடி விருஷபங்களி னுருக்கொண்டு உலகங்களெங்கும் நிறைந்து பெருமூச்சுகளை விட்டு அண்டகோளகையும் அதிர்ந்து இடிடாய்க்கும்படிக்குக் கர்ச்சித்து வண்டயங்கள் கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கப் பாதங்களைப் பெயர்த்துவைத்து கிண்கிணிமாலைகள் கழுத்திற் சலசலென்றதிர முசுப்பானது பருத்தோங்கி அசையபாரித்துத்திரண்டு கூர்மையாய் நீண்டிருக்கும் கொம்புகள் திசைகளைக் குத்திப் பிளந்தும் மலைபிளிடத்திருந்து அருவி பெருகுமாறுபோலச் சத்தமேகங்களின் வயிற்றைப்பீறி நீரைப்பெருக்கியும் கணப்போதில் ஆயிரக்காத வழிசெல்லும் சூரியன் தேரைவாட்டியும் விசாலமான பூமியை பாதங்களினாலெற்றிப் பிளந்து அஷ்ட திசைகளைத்தாங்கி நிற்கும் அயிராபதமுதலிய யானைகளை யிடித்துத் தள்ளியும் பூமிக்கச்சாணியாகப் பாதலவரையிற்போய் வான வரையிலுயர்ந் திராநின்ற மகாமேருபருவதத்தைக் குலுங்கத்தாக்கியும் அஷ்டகுலாசலங்களை நருக்கியும் மன்னுயிர்கலங்கி வாடும்படிக்கு எக்காளம்போட்டுக்கொண்டு கால்களினால் பூமியைப்பெயர்த்துச் சமுத்திரத்தைத் தூர்த்தும் வானத்தை மறைத்து இமையா நாட்டமுடைய தேவர்கள் விழிகளை மூடி யோடத் துரத்தியும் பெரும்புறக்கடலைக்கலக்கி அலைகளைமோதி ஓசையெழாமல் அடக்கியும் இவையன்றியும் பாதலத்தி லிருக்கின்ற சேஷனாகிய சர்ப்பங்களிடிகளின் பெருக்கிற்பட்டு வாடுவதைப்போலத் திகைத்தேங்கும் படிக்குப் பூமியைக் கால்களினாற் றுக்கியும் அண்டகோளகை செக்குவிட்டதிரமுட்டியும் சொர்க்கமத்திய பாதலமெங்கும் கிடுகிடென நடுங்கக் கூந்த லிட்டும் வீறியெழுந்த அப்படையின் சவுரிய பராக்கிரமங்களைச் சவுனகாதிரிஷிகளோ விரித்துச் சொல்வதற்கு ஆயிர நாவைப்படைத்த சேடனாலும் முடிவதன்றெனப்பேசுவோமாகில்ஒருவாயைப்பெற்றிருக்கும் என்னாற்கூடுவதோ அதன்பெருமைகளைத் திருக்கயிலாயத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கின்ற நந்திதேவரோ தெரிவர் இத்தகைய மகிமைகளைப்பெற்ற விருஷபாஸ்திரமானது வீறிக் கருடாஸ்திரத்தின் வலியையும் செய்கைகளையும் நிமைப்போதிலடக்கிக் கவளீகரமா யுட்கொண்டு காலனைப்போலச் சீறிச் சத்துருவைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டிப்பேனென்று உருத்து வருவதைப் பானுகோபன் கண்டு சீக்கிரமாய் காலாஸ்திரத்தை யெடுத்து மந்திர பூர்வகமாய் வில்லிற் பூட்டிக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்தான் அந்தப்படை அதிகமகிமைகளைக் காட்டி ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து கொண்டு வந்து நந்திப்படையுடனெதிர்த்து வலியற்று மங்கிக்குறைந்து நாசப் பட்டுப்போயது விருஷபாஸ்திரம் முன்னினும் அதிக உற்பாதங்களைக்காட்டிச் சமீபித்துவரும்போது பானுகோபன் அதன்வலியையும் வேகத்தையும் நிதானித்துக் கறகறெனப் பற்களைக்கடித்து உதட்டை யதுக்கி விழிகளிற் றீப்பொறி சிதறக்கோபித்துத் துரிதமாய் பிர்மாஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பூசித்து வில்லிற் பூட்டி ஆகாயாந்தபரியந்த மிழுத்துச்செலுத்திய காலத்தில் வானத்திற்சென்று வடவையைப்போற் சீறிக் கொக்கரித்துக் கலகலென நகைத்து கணக்கிறந்த திவ்வியபாண கோடிகளைப் படைத்து அனலைவீசி பிரசண்டமாருதத்தைப் பெருக்கி உலகங்களனைத்துந் திடுக்கிட்டு நடுங்கும் படிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு வேகமாய் வந்து பரமசிவ வாகனமாகிய நந்திப்படையைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிப் பாதகனாகிய இராட்சதகுமாரன் வசப்பட்டிருந்த படியால் அவன்கோரிக்கையின்படிக்கு வந்தேன் தேவரீர் சீறிப் போந்தகாரணந் தெரிய மாட்டாதாதலால் அடியேன் மேற் கோபிக்க வேண்டாம் கோபிக்க வேண்டாமென்று பலவிதங்களிற் போற்றித் துதிப்பதற் கிரங்கிக் கடாட்சித்த மாத்திரத்திற் பிழைத்தோமென்று பிரமன் படைவிட்டவ னிடத்திற் சேர்ந்தது, வானத்தில் வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்களிதனைக்கண்ட மாத்திரத்திற் கரங்களைக்கொட்டி அண்டங்க ளதிரக் களித்து வெற்றி கொண்டாடினர், அக்காலத்திற் சூரன்பிள்ளை காலாந்தகனைப்போலக் கொதித்துத் தேவர்களைப் பார்த்து நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனக் கறுவித் தட்சணத்தில் நாராயணாஸ்திரத்தை யெடுத்து சோடச வுபசாரங்களுடன் வழிபட்டுக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்துச் சிருங்கநாதஞ் செய்தனன். அந்தத் தேவாஸ்திரம் வெளிப்பட்டவுடன்பஞ்சாயுதபாணிகளாக அளவற்ற விண்டுக்களி னுருக்களைக்காட்டி மாயைகளை விரித்து எங்கு மிருளின் பெருக்கத்தைமூடி அதிக உக்கிரத்துடன் சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறிவந்து நந்திமாப்படையுடனெதிர்த்துப் பின்னிடையாமல் அகோரமாகிய யுத்தங்களைச்செய்வதையும் அவற்றின் கொடுமையினாற் சீவராசிகள் படும் துன்பங்களையும் வீரவாகுதேவர் கண்டிரங்கி அதிவேகமாய் முற்காலத்தில் விஷ்ணுவானவர் நரசிங்க வடிவைக்கொண்டு உலகங்கள் தத்தளிக்கச் சீறியகொடுமையை யடக்கப் பரமசி

வடாட்சத்தினுற் சாபப்பட்சியாக அவதரித்த வீரபத்திராஸ்திரத்தைக் கரத்திற்கொண்டு பூசித்தவணங்கிச் செலுத்தினர். அந்தத்திவ்வியாஸ்திரம் வானத்திலெழுந்து சீறி கனைக்கிறந்த சரபசாற்றுல உருக்களைக்காட்டி வடவைக்கனலும் ஆலகாலமும் ஈடேவ்ஙஞ்சக் கொதித்து வேகமாய் வந்து நந்திப்படையுடன்போராடுகின்ற நாராயணுஸ்திரத்தைமடக்கிக்கொண்டு ஆயிரங்கிரணங்களை வீசியெழுந்த சூரியனைக் கண்ட சந்திரன் பிரகாசமடங்கி மங்கிப்போவதைப்போல தன்வலியடங்கி யடக்கச்சென்றது இவ்விதங்களாகத் தான்செலுத்தியதேவப்படைகளனைத்தும் பிரயோசனப்படாமற் பின்னிடுவதையும் பகைவன்படை வீறியிருப்பதையும் பானுகோபன் கண்டு திடுக்கிட்டு இந்தத் திவ்வியபாணமானது மற்றெந்தப்படையாலழிபட்டுப்போமென்று யோசித்து நிமைப்போதிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைவாட்டிச் சாம்பலாக்கவல்ல பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்துத் திருமஞ்சன தூபதீபமுதலிய சோடசவுபசாரங்களையும் மானசபூஜையினுல் முடித்து பத்திபூர்வகமாகத் துதித்து வாழ்த்தி வில்லிற்பூட்டி வட்டாகாரமாகவளைய வலித்துப் பிரயோகித்தான் இப்படிக்குத்தமது பிதாவானவர் கடாட்சித்திருந்த சிறந்தபாணத்தைப் பகைவன் செலுத்தியதை வீரவாகுதேவர் தெரிந்தமாத்திரத்தில் இதற்குவீரபத்திரப்படை நிருவகிக்கமாட்டாதென நிதானித்தவராய்த் துரிதமாய்த் தம்மிடத்திலிருக்கின்ற பாசுபதத்தை யெடுத்து மானசபூசையினுல் வேண்டும் உபசாரங்களைக் குறைவற நிரப்பிவணங்கிப்போற்றிப் பகைவன் விடுத்தபாணத்தினுல் உலகங்களுக்கு யாதொரு துன்பங்களும் சம்பவித்து வாடாதபடிக்குப்பாதுகாத் திரட்சிப்பது மல்லாமல் பகைவன் படையையும் மாற்றித் திரும்பும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டு மென்றிரந்து தனுசிற்பூட்டி மந்திரபூர்வகமாகச்செலுத்த அதற் பலமகிமைகளுடன் வேகமாய்ப்போயெதிர்த்து அவ்விருதெய்வீகப்படைகளும்சீறி லோகநாயகனுகிய உருத்திர வடிவங்களைக் காட்டி பிரசண்ட மாருதத்தை ஒருபுறத்தி லெழுப்பியும் உலகங்களை யழிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியை ஒருபுறத்திற் காட்டியும் ஆலகால விஷத்தை ஒருபுறத்திற் பெருக்கியும் தாபாக்கினியையும் புகைப்படலங்களையும் ஒருபுறத்தி லுண்டுபண்ணியும்ஞாளிவாகனங்களில் பவனிவரும் வயிரவர்களைச் சிருஷ்டித்தும், அளவிறந்த பத்திரகாளிகளைச் சிங்கவாகனங்களில் வர உண்டுபண்ணியும் சூலங்களை கரத்திற் ருங்கி யிருக்கின்ற வீரபத்திரர்களை வெளியிட்டும் உக்கிரமான விழிகளையுடைய சிங்கவாகனங்களின் மீது துர்க்காதேவிகளை வரவழைத்தும் யாளிவாகனங்களின் மீதிற் சண்டிகளைத்தோற்றக் காட்டியும் பூதபைசாசடாகினிவருக்கங்களைக் கக்கியும் காடாந்தகாரமாகிய விருளைப் பெருக்கியும் சடசடத்த தொனிகளுடன் வீறும் அனலைக்காட்டியும் கொடிய விஷப்பற்களை யுடைய சர்ப்பங்களைப்படைத்தும், யமன், காலன், கிங்கிலியரைச் சிருஷ்டித்தும் சத்தசாகரப்பெருக்குகளைக்காட்டியும், இடி, மின்னல், குமுறல்களைப்பெருக்கியும் அக்கினிமழையைப்பொழிந்தும் மேகசாலங்களைப் பெருக்கியும் மேருவாகிய குலகிரிகளையொத்த பருவதங்களை உண்டுபண்ணிப் பூமியைமறைத்தும் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பிப் பிரளய வெள்ளத்தை வறளச்செய்யும் சூரியர்களைப்படைத்தும், யானை, புலி, சிங்கம், கரடி, குதிரை, முகங்களை ஒன்றனந்தமாகப் பெற்றிருக்கின்ற அவுணர் இராக்ஷதரைப்படைத்தும் கோடானகோடி கரங்களும் ஒருமுகமும் அனந்தமுகங்களும் இருகரங்களும்பருத்தவயிறும்பிலத்தையொத்தவாயும் அக்கினிக்குச் சமானமாகிய சிவந்தவிழிகளையும்செவ்வானத்தை யொத்த சடைகளையும் பெற்று முத்தலைச்சூலங்களைக்கொண்ட சடாமுனிக் கூட்டங்களைப் படைத்தும் சிங்கமாகிய மிருகங்களினும் தேர்விமானங்களினும் ஆரோகணித்துவானவெல்லையெங்கும் பாய்ந்து சீறி ஒப்பற்ற தேவாஸ்திரங்கள் அர்த்தசந்திர பாணங்கள் தோமரம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், முசலம், சக்கரம், எழு, மழு, தண்டம், ஈட்டி, எதிவேல், முசுண்டி, கவண், நாஞ்சில், இருப்புலக்கை, முத்தலைச்சூலம், வச்சிராயுதம், வேல், வாள், இவ்விதப்படைகளை ஒன்றனந்த கோடிகளாகச் செலுத்தி யிருதிறச்சேனைகளையும் வாட்டும்படிக்கு வெவ்வேறுருக்களைத்தாங்கியிருக்கின்ற உருத்திர கணங்களைப்படைத்தும் பல பிரமாஸ்திரம் நாராயணுஸ்திரமுதலிய தேவப்படைகளைப் படைத்தும் சுந்தரமுள்ள இந்திரதனுசுக்கள் அளவற்றதை யுண்டுபண்ணியும் யமதண்டம் காலபாசங்களைப் பெருக்கியும் இவ்விதங்களாகிய பற்பல காட்சிகளைக்காட்டி அவ்விரு பாசுபதங்களும் மண்விண் ணெவ்விடங்களினு முலவிக் கறுத்த கடலினிடத்தும் பெரும்புற வெள்ளத்திலும் சக்கிரவாளகிரி மீதினும் அண்டப் பித்திகைச் சார்பினும் பாதலத்திலும் திசைகளினும் பரந்து அதிகவினேதங்களைச் செய்தும் அண்டத்துக் கப்புறங்களினேடிக் கொடிய போர்களை விளைத்தும் இவ்வுற்பாதங்களினுற் சத்தசாகரங்கள் பெரும்புறக்கடல் சுவறி வெள்ளிடையாகக் காட்டவும் அவற்றிற்பட்ட திமிதிமிங்கலகிலங்கள் மகரமச்சங்கள் புழுக்களைப்போலப் பதை பதைத்தும், துடிதுடித்தும், சொடித்தும், சுளித்துமிளைத்தும், களைத்தும், உளைத்தும், படாதபாடுகளைப் பெற்றுவாடவும், ஆகாயகங்கையைப்பருகி புனற்பரிசமற்று வெளியாகக்காட்டியும் அண்டத்துக் கப்புறத்திற்பரவியிருந்த பெருவெள்ளஞ் சுவறிக்காட்டக் கிரகித்தும் அப்படைகளின் வெப்பத்தினுல் மகம்மேருவும் பிளந்தும் நட்சத்திரராசிகள் நெற்பொரியைப் போலிறையவும் சூரியனிரதமும் சந்திரன் விமானமும் பங்கப்பட்டு அவர்களும் வருந்திவாடவும் திசையானைகள் தாபரிக்கப்படாமையால் வீறிட்டுக் கவிழவும் வடவைவெப்பமடங்கிப் பதுங்கவும் கீழுலக வடுக்குகளும் மேலுலக வடுக்குகளும் குலைந்து மாறுபடவும் சராசரங்கள் திடுக்கிட்டுமேங்கவும் வானத்தில்வேடிக்கை பார்த்திருந்ததேவர்கள் இருஷிகள் முதலானவர்கள் திகைத்துப் பதைத்துத்திசைகெட்டோடவும் பூமண்டலத்தைத் தாங்கியிருந்த கூர்மமும் சேடனும் வாடவும்சத்தமேகங்களும்பசையற்றுப்பஞ்சையொப்பக் காற்றிற்பறக்கவும் இவ்விதவுற்பாதங்கள் நேர்ந்த காலையில் வைகுந்தத்திருநாட்டில் சிரோரத்தினங்கள் சொலித்திருக்கும் ஆயிரம் பணுமகுடங்களைக் கவித்து அணையாக விருக்கின்ற சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஆதிமூலமாகிய விஷ்ணுவினதுஉபயசரணுரவிந்தங்களை வருடிக்கொண்டிருந்த செந்தாமரைப்புஷ்பவாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியும் பூமிதேவியும் இதென்ன உற்பாதமாக விருக்கின்ற தென்று லோகநாயகனைக் கட்டியணையவும்மனேவதிப்பட்டணத்தில்நவரத்தினமயமாகிய மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து கல்வித்திறங்களையாராய்ந்திருந்த வெண்டாமரை வாசியாகிய சரஸ்பதியம்மை கலங்கி மருண்டோடி விருஷிகளாதியாகிய பெரியோர்கள் சூழச் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து வசவித்துக்கொண்டிருந்த தனது கணவன்பிரமதேவனைக்கட்டி யணைத்திருக்கவும் இரதிதேவியானவள் திகைத்தலைந்து கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனைத்தழுவிக் கொள்ளவும் இருஷிபத்தினிகள் கலங்கித்தமதுகணவர்மேல்விழுந்து தழுவியிருக்கவும் இவையனைத்து மிப்பாடுகள் படுமுன்னிலையில் பூதப்படைகள் ஐம்புலன்களும் நிலைபிறழ்ந்து கைகால்கள் நடுங்கவிளைத்துச் சோரவும் இலக்ஷர் மதிமருண்டு வாடவும் எண்மர் பயப்பிராந்தியினுற் றிகைத்து முன்னவனைச் சூழ்ந்தி

ருக்கவுமாயினர், அத்தருணத்தி லிராட்சதப்பாதக ரனைவரும் குலை குலைத்து நடுநடுங்கிச் சின்ன பின்னப் பட்டுச் சோர்ந்திறந்தனர், பருவதா கிருதியாக வானத்தை யளாவநின்ற தேரணிகள் பொடிப் பொடியாய்க் குவியவும் மதயானைக் கூட்டங்கள் வெறியடங்கி வீழிட்டுமாளவும் தத்தித்தாவும் புரவிப் பந்திகள் வாயுவைப் போலத் திசை கெட்டோடி மாளவும் இப்படிக்குச் சதுரங்கச் சேனைகளையும் பறிகொடுத்துப் பானுகோபன் ஏகாங்கியாக நின்றனன், இதுவுமல்லாமல் மயேந்திரபுரியி லிருந்த இராட்சதர்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் இக்கொடுமைகளுக்கஞ்சித் திகைத்து மூலைகளினும் முடுக்குகளினும் பதுங்கிவாடவும் பதினாலுலகங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற பிராணிகளனைத்தும்பயப்பிராந்திகொண்டு இதுதானே பிரளயகாலமெனத் துக்கசாகரத்திற்பட்டுச் சோரவும் அக்காலத்திலுண்டாகிய பேரொலியினாலும் அதிர்ச்சியினாலும் தீப்படலத்தினாலும் அண்டவடுக்குகள் குலைந்துதடுமாறவும் சூரியன்கதிதப்பியோடியலையவும் மயேந்திர புரியென்னும் கன்னிக்கு மங்கிலியத்தைப்போல விளங்கும் சூரன் சபாமண்டபமெங்குமதிர்ந்தும் பிதிர்ந்தும் பொடிந்தும் உதிர்ந்தும் விழுந்தும் இப்படிக்குப் பட்டபாட்டினால் அவ்விடத்தில் நெருங்கியிருந்த மந்திரிபிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் படைத்தலைவர் பெரியோர்கள் முதலாகக்கலைந்தும் குலைந்தும் உலைந்தும் அலைந்தும் ஒடுங்கி அல்லோலகல்லோலப்படுவதை இராஜாதிராஜனறிந்து இதுவென்ன புதுமையாகவிருக்கின்றது சீக்கிரமாயோடிப் பார்த்துவாருங்கோளென்று அளவற்றதூதர்களைத் துரத்தியகாலையில் அவர்கள் வாயுவினுங் கடுகியோடிப்பார்க்குமிடத்தில் விழிகள்தெறித்துக் கால்களொடிந்து கலங்கிவிழுந்தவர்கள்போகத் தப்பினசிலர்பதுங்கித் தப்பித்துக்கொண்டு வாய்புலரப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு வேகமாகவந்து இராஜபரமேஸ்பரனை வணங்கி நாவெழாமற்குளறி யிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், சுவாமி கேட்டருள்க தேவரீர்திருக்குமாரன் அதனைமடக்கிக்கொண்டு கொடியபாணங்களைச் செலுத்திப் போராடி முடியாமல் தேவாஸ்திரங்களைப் பல்வாகச் செலுத்தியும் பிரயோசனப்படாத காரணத்தினால் அதிககோபங்கொண்டு படைகளுக் கரசாகவிருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை வீரவாகுமுதலிய மாற்றலர்களைவாட்டும்படிக்குப்பிரயோகித்தனன், அதைக்கண்டதூதனும் தன்னிடத்திலிருந்த பாசுபதத்தைச்செலுத்தியதால் அவ்விருபாணங்களுஞ் சீறி தேவப்படைகள் உருக்களையும் மற்ற கொடுமைகளுள்ளதுகளனைத்தையும் பெருக்கி உலகங்களைக்கலக்கி வாட்டுகின்றது இவ்விடத்தில்நேர்ந்த சம்பவங்கள் அதனால்விளைந்தன இதுகளையெல்லாம் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டு போனவர்களிற் பிராணன்தப்பிச் சிலர்வந்தனமென்று சொல்லியதைச் சூரன் நிதானித்துப் பானுகோபன் பசுபதிபடையைச் செலுத்தியும் இன்னமும் பகைவனாவென்றவனல்ல ஐயையோ! தூதன் தூதனென் றிகழ்ந்து பேசினோம் உருவத்தினாலும் செய்கையினாலும் பிரயோசனமொன்றையுங் காணவில்லை அவனவன் வலிமையும் சூரத்தையும் நிதானித்தறிந்து அதற்கடுத்த முயற்சிகளைத்தேடிப்போர்செய்துவெல்வது வீரனாயிருப்பவனுக் கழகும் ஆண்மையுமாம் நமதுகுமாரன்செய்கை யென்னமாய்முடியுமோவென்று சூரபதுமன் எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்தனன், இவ்விதமாய்சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் திகைத்து வாடும்படிக்குச் சருவசங்காரக்கடவுளானவ ரிரண்டுருவைக் கொண்டு திருவிளையாடல்களைச் செய்கின்றதைப்போலப் பாசுபதங்கள்சீறி ஒன்றுக்கொன்று பின்னிடையாமற் சிலநேரம் விளைதப்போராக்காட்டியவுடன் தங்களிடத்துண்டாகிய பாணகோடிகள்முதலியவற்றைத் திருப்பிக்கொண்டு தங்கள்கொடுமையினால் மாறுபட்ட அண்டங்கள் புவனங்கள் விண்மண் பாதலமாதியாகியவஸ்துக்களை யதாப்பிரகாரம் நிலைபெறச்செய்து இராட்சதப்பாதகர் தவிர மற்றசீவராசிகளனைத்தையும் வாட்டமொழித்து உயிர்பெற்று வீறி விளங்கச்செய்து திரும்பித் தங்களைச்செலுத்தியவீரர்களிடத்திற் சேர்ந்ததுகள் விருஷபாஸ்திரமும்வீரவாகுதேவரைக் கலந்திருந்தது இதனைக்கண்டதேவர்கள் சந்தோஷப்பெருக்கினாற் கரங்களைத்தட்டி நகைத்துப் பாசுபதத்தினாற்பாதகன் ஜயம்பெறாதகாரணத்தினால் நாசகாலம் சமீபித்துவிட்டதென்பதற்கையமில்லை இனி நமதுதுயரங்களைப்போக்கிச் சவுக்கியப்படும் ஹேதுவுண்டெனக் களித்திருக்கின்ற காலையில் பானுகோபன்செலுத்திய பாணம் வியர்த்தமாகத்திரும்பிவிட்டவுடன் திகைத்துச் சமுத்திரத்தைப்போலச் சூழ்ந்திறந்திருந்த இரதகஜதுரகபதாதிகளைக் காணாதவனாய்ஏங்கித் தனியனாகநிற்பவ னிதனைச் சிந்திப்பதாயினன் கணைபோதிற்சராசரப் பிரபஞ்சங்களைத் தகித்துச் சாம்பலாக்கவல்ல பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தனம் பகைவரை ஜயங்கொள்ளாமல் அபலமாகத் திரும்பிவிட்டது, இனிசெலுத்துவதற்கு அதனினுஞ்சிறந்த பாணமென்னவிருக்கின்றது, மேலும்பெருத்துவந்த சேனைவெள்ளங்களனைத்தையும் மாளக்கொடுத்து ஏகாங்கியாய்க் கூப்பிட்டகுரலுக் கேனென்பவரொருவரின்றி நின்றேன் பகைவரோ வீறியிருக்கின்றனர், இதற் கென்செய்வ தென்றுவாடிவருந்தி இனி மாயைப்பெருக்கினாலல்லது இந்தத்தூதனை ஜயிக்கவொண்ணாதென நிதானித்துத் துரிதமாய்ச் சுக்கிராசாரியன் தனக்குபதேசித்திருந்த மோகன மந்திரமொன்றை ஜபித்து அதன்முயற்சியினால் தன்தேகத்தை மறைத்து புகையுருக்கொண்டு வானத்திலெழும்பினன், அதைக்கண்ட பூதப்படைகள் முதற்றினத்தைப்போலவே இக்காலத்திலும்பயந்து பாதகன்மாயமாயோடிப் போயினன் போயினனென்று கரங்களைக் கொட்டிக் கொக்கரித்துச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து ஜயவுற்சாகங்களுட னிருக்கின்றபோது பகற்போது கழிந்து சூரியன் மேற்புறக்கடலில் மறைந்தகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில், பாதகன்சற்றுநேரத்தில்மோகனாஸ்திரத்தைச்செலுத்தவிருக்கின்றனன், அதன்மகிமையினால் நம்மவர்களனைவரும் மாண்டுபோகவரும் அந்தக்கோரத்தை யென் விழிகளைக்கொண்டு பார்க்கமாட்டேன் மேலும் நாமிருப்போமாகில் என்னசெய்வானோ வென்கின்ற ஏக்கத்தினால் பிராணனைத்தப்பிப் பிழைக்கநினைந்து ஓடியொளித்தவனைப்போலத்தோற்றியது, அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் நன்றுணைவர் முதலாகிய பிரமுகரைப்பார்த்து இன்றையதினமும் பாதகனிறந்தவனல்ல மாயையின்மூலமாய்த் தப்பித்துக்கொண்டோடினன், இனி நாம்செய்யவேண்டிய தென்னென்று வினவிய முன்னிலையிற் சேவித்துச் சமுத்திரத்தைப்போல இரைந்துவந்த நால்வகைச் சேனாசமுத்திரத்தையும் மாளக்கொடுத்து நிருவகிக்கப்படாமற்பேடியைப்போல முதுகுகாட்டிமறைந்தான் எதிர்ப்பவரொருவரையுங்காண்கிலோம் மேலும் சூரியபகவானும் அஸ்தமித்தனர், ஆதலாற் சேனைகளுடன் பாசறையைச்சேர்ந்து தேவாதிதேவனாகிய கந்தசுவாமியைத் தரிசித்து வணங்கியிருந்திரவு கழிந்தவுடன் காலையத்தினம்காலமே உயுத்தகளத்தைச்சேர்ந்து மேல்நடக்கவேண்டியதை யோசிப்பது தகுதியாகக் காணுகின்றது அப்பால் தேவரீர்சித்தப்படிக்கு நடக்கக் காத்திருக்கின்றனமென்று சொன்னதைக்கேட்டு நல்லகாரியம் அவ்வாறே நமது கர்த்தனைச் சேவித்திருந்துவருவது காரியமெனச்சம்மதித்து மீட்சி பேரிகையை யறைவிக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்டனர் இந்தச்செய்திகளனைத்தையும் வானத்தில்மறைந்து பார்

த்துக்கொண்டிருந்த பானுகோபன் இதனை நினைப்பதாயினன்,
பரமசிவத்தின் பரிபூரணகடாக்ஷத்தைப் பெற்று வீராதிவீரனா
ய் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகத் தன்னாணையை
ச்செலுத்தி அகண்ட மண்டலாதீஸ்பரனாக வாழுகின்றசூரபது
மன் பிள்ளையானவன் முதல்நாளைய உயுத்தமுனையிற் புறந்தந்
தோடினனென்கின்ற ஏளனச்சொல் லெங்கும்பரவி யிழிவா
ய்வசனித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர், அதனுடன் இன்றையதி
னமும் பகைவருக்கஞ்சி மறைந்துபோயினனென்னும் பழிப்பு
ரையையும் பெறுவேனாகில் இனியென்னை யாவர்மதிக்கப்போ
கிறார்கள் பெண்களும் ஏளனமாகப் பேசிக்கொள்ளவரும் அக
ண்டசெல்வச்சம்பத்தைப்பெற்று ஜயசாலியாக விருந்தவனொ
ருகாலம் எதிர்த்துவந்த பகைவருடன்போராடி வெல்லத்திரா
ணியில்லாமல் திரும்புவானாகில் அவன் சவுக்கியத்தைக் கோரி
யிருக்கப்பட்ட தாய்தந்தையர் பெண்சாதி புத்திரமித்திரர்கள்
மதிப்பற்று அசட்டையாகப்பார்ப்பார் சுயஜனங்களே மாறுப
டுவாரெனச்சொல்லுவோமாகில் அன்னியர்கள் அவமதித் திக
ழ்வதைப் பேசவும்வேண்டுமோ மேலுமித்தினமும் போரிலிளை
த்துவந்தனனென்னும் செய்தியை யிராஜாதிராஜன் கேள்வி
ப்படுவானாயின் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து மிப்படிப்பட்ட
பேதை யிந்தபட்டணத்திலிருப்பினும் நமக்குவசைநேருவதன்
றியில் வீராகவிருக்கப்பட்டவர்களுக் கிதொருகாரியமாக நே
ற்று அதிசூரனாகவிருந்த சூரகுமாரன் அபஜயப்பட்டு வந்தகா
லத்தில் அரசன் அவனை யென்னசெய்தானென்று மேல்நடக்க
விருக்கின்றபோரில் பிராணனுக்குத் துணிந்து போர்புரியாம
ல் உயிரைத்தப்பித்துக்கொண்டு திரியவரும் ஆதலால் பானு
கோபனை யிந்தப்பட்டணத்தை விட்டு தூரத்திவிடக் கடவீர்க
ளெனக் கட்டளையிடவரும் இதுவுமல்லாமற்சூரியனைத்தளைசெ
ய்த வீராதிவீரனென்றிதுவரையிற் சகலரும் நம்மை மதித்து
வந்த கம்பீரத்துக்கும் அழிவுநேருவதல்லாமல் ஆயிரத் தெட்
டண்டங்களிலும் ஆக்கினாசக்கிரத்தைச் செலுத்தி பலயுகங்க
ளாக எதிரின்றிப் பரிபாலனஞ்செய்துவந்த பிதாவின் வெற்றி
க்குமிழிவுநேரும் இவைநிற்க வீரனாக விருப்பவன் எத்தகைய
ஜயசாலிகளாகிய பகைவர் வந்தெதிர்த்தபோதிலும் தீரனாய்ச்
சேனைகளுக்கு முந்தி நின்று தன்னாற்கூடியவரையில் அகோர
மாகியசண்டைசெய்து பகைவரை வென்று வெற்றியாளனாய்
ப்பலரும் போற்றத்தக்க கீர்த்தியை நாட்டவேண்டும் அல்லது
சத்துருக்கள் முனையிற் பின்னடிவையாமற் பொருது வீரசொ
ர்க்கத்தையாவது சேரவேண்டும் இவ்விரண்டிலொன்றைப்பெ
றுவது அரசர்களுக்கடுத்த நீதியாகவும் சாத்திரயுக்தமாகவு மி
ருக்கின்றது ஆதலால் முதல்நாளையைப்போலவே யின்றைக்கு
ம்போர்செய்து வருந்திமிடைந்தானென்னும் பழிப்புரையைப்
பெறுவது என்னொத்தவனுக்கடாது மேலும் வீரத்துக்கும் தகு
ந்ததன்று சாமபேததானதண்டமென்னும் சதுர்விததந்திரங்க
ளிலும் பகைவரைவென்று வெற்றிபெறுவதே அரசர்களுக்கடு
த்த நீதியாகக்காணப்படுவதால் வஞ்சகப்போரைச் செய்தாவ
து தூதன் முதலியவர்களை ஜயங்கொண்டு பட்டணத்துக்குப்
போவதை அழகும் ஆண்மையுமாம் அச்செய்கையை யாவருமி
கழாமல் அரசர்களுக்கடுத்த நால்வகை உபாயங்களி லொன்றி
னால் விஜயப்பிரதாபத்தைக் கொண்டா னிவனே சூரனென்று
பலரும் புகழ்ந்து பேசிக்கொள்வார் அதனால் முன்னம்பெற்றி
ருக்கின்ற அபவாதச்சொல்லும் நிவிர்த்தியாகிவிடும் நல்லதிக்
கடுத்ததை யுறுதியாகநினைத்து எதிரில்நின்று மோகனப்படை
யினைச்செலுத்திவெல்லத்தனிவேனாகில் தூதன் அவ்வவைகளு
க்கடுத்த மருந்துகளைப்போக்கித் தடுத்துவாட்டுவான் ஆதலா
ற்சமர்க்களத்திற் சின்னபின்னப்பட்டிறந்தான் முதுகுக்காட்டி
யோடினனென்று வீரர்களாகவிருப்பவர் பழிப்புரையாடுவதி
லும் மறைவிடத்திருந்து திவ்வியபாணத்தைச் செலுத்தியாவ
து பகைவரை அதப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பக் க
டவேன் ஒருகாலம் மீட்டும்தேவாஸ்திரங்களைப்பிரயோகிப்பே
னாகிலும் பலபலவேடிக்கைப் போரைவிளைத்துத்திரும்புவதல்ல
து அவற்றினாற் பிரயோசனத்தைக்கண்டிலேன் அல்ல தின்ன
மும் நம்மிடத்திலிருக்கின்ற திவ்வியபாணங்களைச் செலுத்திப்
பார்ப்போமென்றால் தூதன் அவற்றிற்குத் தகுந்தபடைகளைமா
று துண்டித் தடுப்பா னிதற்குச்சந்தேகமில்லை உடனே நாமி
வ்விடத்திலிருப்பது வெளிப் படையாகத் தெரிந்துபோம் அக்
காலத்திற் சத்துருக்கள் விண்ணிடத்திலும் வந்து வளைத்துக்
கொண்டு கொடியபோரைச் செய்யுமுன்னிலையில் முன்னமே
எதிரிபாணத்தினால் வருந்தி வலியற்றுக்கைகால்களோய்ந்திரு
க்கின்ற என்னால் அவர்களுடனெதிர்த்து வாதாடமுடியாது ம
றைந்தோடிப்போகவும்விடார்கள் ஆதலாற் பலபல வெண்ணி
யாவதென்னை அவர்கள்பாடிவீட்டுக்குத்திரும்புவதன்முன்னம்
பகைவரை நொடிப்போதில் வளைந்துகொண்டு மதியைமயக்கி
யமகிங்கரரைப்போலப் புயங்களையிறுகக்கட்டி வருத்திக்கொ
ல்லவல்லமகிமையையுடைய மோகனப்படையைவிரைவிற்செ
லுத்தி ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்று மீள்வதே இத்தருணத்துக்
கடுத்த உபாயமாகக்காணுகின்றதெனத் துணிவுகொண்டவனு
ய்த்தான்வருமுன்னிலையிற் பிதாமகளாகிய மாயை அனுக்கிரக
ஞ்செய்திருக்கின்ற மோகனப்படையைத் தீவரமாகவெடுத்து
அதற்குரிய வழிபாடுகளைச்செய்து போற்றிச் சொல்லுவான்
ஓ! மோகனாஸ்திரமே நீபோய்த்தூதன் முதலாகிய வீரர்களையும்
பூதவெள்ளத்தையும் மடக்கிக்கொண்டு மதியைமயக்கிப்பிரா
ணனையுண்டு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய்க் கடல்களினந்
தத்திலிருக்கின்ற சுத்தோதகச்சமுத்திரத்திற்சேர்த்து என் ம
னக்குறையை முடிப்பா யெனவேண்டி வில்லிற்பூட்டி மந்திர
பூர்வகமாகப் பிரயோகித்தான் அதுவெளிப்பட்டவுடன் ஊழ்
வினையான துபைய நுழையுமென்பதுபோலத் தன்செய்கைகள்
யாவருக்குந்தோற்றுமற்படிக்கு வானத்தைக்கடந்து பூமியை
ச்சேர்ந்துசோடசகலைகளையுடைய பூரணச் சந்திரோதயத்தை
க்கண்ட கடலைப்போல ஜயவுற்சாகங்களுடன் பாசறையை
நோக்கித் திரும்புகின்ற பூதப்படைகள் ஜயசாலிகளாகியஎண்
மர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர் வெற்றிமாலைதரித்திருக்கின்ற புஜ
பலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்முதலானவர்களிரு
க்கின்றவிடங்களிற் புகையைப்போலப்பரவி விஷப்பரிசம்பட்
டுச்சோர்பவரைப்போல விழிகள்சொருகவிட்டு மதி மருண்டு
குரூரமாகிய ஆலகாலம் வெளிப்பட்டகாலத்திற் சகலபிராணி
களும்மெய்மறந்துவாடினதுக்கொப்பாக அவர்களுணர்ச்சியை
மாற்றியகாலையிற் பிரேதங்களையொத்துச் சகலரும்அரிக்கிடை
யாகவிழுந்தார்கள் அத்தருணத்தில் மாயைப்படை தன்செய
லைக்காட்டிச் சற்றுமிரக்கமில்லாமல் வீரவாகுதேவர்முதலான
வர்கள் உயிரையுண்டு தன்னைச்செலுத்திய இராஜகுமாரனிஷ்
டப்படிக்குக் கடலிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கநினைந்து சருவ
சங்காரகாலத்திற் பெருகி உலகங்களைச் சிதைத்தழிக்கும் பிர
சண்டவாயுவி னுருப்பெற்று அண்டாண்ட புவன சராசரங்க
ளைத்தகித்தழிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினிக்கொப்பாகப் பரவி
அலையோய்ந்த சத்தசாகரங்களுக்குச் சமமாகப்பரந்து விழு
ந்துகிடக்கின்ற வீராதி வீரர்களாகிய ஆயிரவெள்ளம் பூதப்ப
டைகளையும் இலக்ஷர்படைத்தலைவர்களையும் ஒப்பற்றபராக்கிர
மசாலியாகிய வீரவாகுதேவரையுஞ் சேர்த்துப் பட்சிக்கூட்ட
ங்களைப்பற்றி வேடன் வலைப்பையிலடைப்பதுக்கொப்பாகப்ப
லவிதமாகவிறுக்கிக்கட்டி யெழுந்துவானவழிக்கொண்டுபோ

கோபன் மனதினுங்கடுகி அதிவேகமாக நடந்து லவணம்-பால்-தயிர் - நெய் - கருப்பஞ்சாறு மது வெனச்சொல்லநின்ற ஆறுசமுத்திரங்களையும் நிமைப்போதிற் கடந்து சுத்தோதகச் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து வீரவாகுதேவர் முதலாகிய படைவீரரையும் பூதவெள்ளத்தையும் அந்நீர்ப் பெருக்கிற் கொண்டு போய்ப் பாதலத்திற் சேர்த்து அம்மாயப்படையானது நாலு மூலைகளினும் பத்திரமாய் காவல் கொண்டிருந்தது இச்செய்கைகளனைத்தையும் வானத்திலிருந்த பாதகனாகிய பானுகோபன் கண்டவுடன் மனவாட்டமொழிந்து களித்தவனாய் நாம்செலுத்திய திவ்வியப் படையானது வீரவாகுமுதலாகிய சகலரையும் தன்வயப்படுத்திக்கொன்று கட்டிக்கொண்டுபோய்ச்சுத்தோதகக்கடலிற்சேர்த்தது நாம் நினைந்து செய்த உபாயம் வெகுநேர்த்திநேர்த்தியென்று பதினாறு பற்களுந் தோற்றத்தக்கதாக நகைத்து சந்தோஷசாகரத்திலழுந்திப் புயங்கள் பூரித்தோங்கத்துரிதமாய் அத்தலத்தைக்கடந்துவானவழிக்கொண்டுபோய்நவரத்தினமயமாகியமாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் அணியணியாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் நீண்டவீதிகளைப்படைத்து இராஜதானியாக விருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியிற் பிரவேசித்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்க்கொடுங்கோல் செலுத்திவரும் சூரபதுமன் சிங்காதனத்தமர்ந்து மந்திரி பிரதானிகளாதியாகப் போற்றிச்சூழக் குமாரன் வரவுக்கெதிர்பார்த்துக் கவலையுற்றிருக்கின்ற சபாமண்டபத்திற்சேர்ந்து பிதாவைக்கண்டு சேவித்து அதிக வுற்சாகத்துடனிதனைச்சொல்லுகின்றான், ஐயனே, யித்தினம் அடியேன் உயுத்தகளத்திற் போனபின்பு தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குத் தூதனை மடக்கிக்கொண்டு தேவாஸ்திரமுதலிய படைகளைக்கொண்டு பலவிதங்களினும் போராடி முடியாமற் கடையிற்பிதாமகள் கடாட்சித்திருந்த மோகனப்படையைச் செலுத்திய காலத்திற் பிதாவே அதன்பெருமையை யென்னசொல்லுவேன் தட்சணத்தில் வீரவாகு அவன் துணைவர் இலக்ஷர் படைவீரர்கள் ஆயிரம்வெள்ளம் பூதப்படைகளையும் மடக்கி அறிவையழித்துக்கொன்று பலபாசங்களினால் அவர்கள் தேகங்களனைத்தையுங் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகக் கடலிற்சேர்த்து விட்டது அப்பனே தூதன்மாண்டபோதே போர்முற்றியதாக நினைக்கவேண்டும் இனிதேவரீர் மனக்கோட்டமற்றுச் சவுக்கியமாய் அரசுசெலுத்தி யிராஜபோகங்களை அனுபவித்திருக்கக்கடவீர் இவ்விரவுகழிந்து நாளையப்பொழுது விடிந்தவுடன் சதுரங்கச்சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு நானேபோய்ச் சூறுவளியைப்போலப் பாசறையை வளைத்துக்கொண்டு பாலசுப்பிரமணியனையும் மற்ற பூதவீரரையும் சின்னபின்னப்படவாட்டி ஜயசாலியாய்ப் பாசறையையிடித்து நிலத்தில் நிரவிப்போட்டவுடன் அவனைநம்பி வந்திருக்கின்ற இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு, முதலிய தேவர்களைப் பிடித்துவந்து உமது சந்நிதானத்தில் விடக்கடவேன் இதிற் பிசகிராதென்று ஜேஷ்டபுத்திரனாகிய பானுகோபன் சொன்ன ஜயவார்த்தை அமுதத்தைப்போலச் செவிகளில் விழுந்தமாத்திரத்தில் வாடித்திகைத்திருந்த மனங்குளிர்ந்து சந்திரனையொப்ப முகாரவிந்தம் விளங்கவும், பருவதங்களுக் கொப்பாகப் புயங்கள்பூரித்துவாகுவலயங்கள் தெறித்து நவரத்தினமயமாகிய கடகங்கள்வெடித்துதிர்ந்து சரீரம்புளகித்து மயிர்க்குச் செறிய மூன்றாம் பிறையைப்போலக் கோரைத்தந்தங்கள் விளங்க நகைமுகனாய்ச் சடேலென்றெழுந்து எதிரில் நிற்கின்ற பானுகோபனை யிருகரங்களை நீட்டிச்சேர்ந்து முத்தாரங்கள் மோகனமாலைகள் சிரோரத்தினமயமாகிய மதாணிப்பதக்கங்கள் பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்துபோகத்தக்கதாக விசாலமாக விளங்கும் வயிரமார்பிலாக வணைத்துத் தழுவிக்கொண்டவனாய் வெண்பட்டினாலும், முத்தின்சரங்களினாலும், வயிரங்களினாலும், அலங்கரித்திராநின்ற பூச்சக்கிரக்கொடைகள் கவிந்திருக்கத்தக்கதாகப் பஞ்சணைமெத்தையைப் பரப்பியிருக்கும் சிரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்திற்சேர்ந்து பாலபருவத்தில் அன்பாய்விளையாடி யிருந்ததைப்போலப் பக்கத்தி லிருத்தித்தழுவி தலைமயிரைக்கோதி முதுகைத்தடவி முகத்தைப் பீதாம்பரத்தொங்கலினாற் றுடைத்து முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து அப்பனே ஐயனே பிள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்தவதரித்த பெருமானே உன்குணத்தை நானென்னென்று கொண்டாடுவேன் பாலபருவததில் அரம்பை - ஊர்வசி - திலோத்தமை - மேனகை யாதியகன்னியர்கள் நாற்புறங்களினும் நின்று சொர்னச் சங்கிலிகளைப்பற்றி அகண்டமண்டலாதீஸ்பரன் திருக்குமாரனே வீராதிவீரர்களை வெல்லவல்ல தீரனே மன்மதவடிவைப்பெற்ற காளையே தாய்தந்தையர்செய்த தவப்பேற்றினால் அவதரித்த கண்மணியே குலோத்தாரகஞ் செய்யத்தோற்றிய வீரசிங்கமே உறங்குறங்கெனத் தாலாட்டியும் ஜோ! ஜோ! வெனலாலிகளைப்பாடியும் இவ்வித உபசாரங்களுடன் உறக்குவித்து வருகின்றகாலையில் ஒருதினம் சூரியன் கிரணகாந்தியின் பெருக்கானது உன்னரியதிருமுகமண்டலத்திற் றுக்கிய மாத்திரத்திற் கோபித்தப்பாய்ந்து ஒற்றைவண்டிலும் சத்தாவென்னும் பெயரையுடைய ஏழுபச்சைக் குதிரைகளும் பூண்டு அருணன்செலுத்தாநின்ற இரதத்தின்பேரி லாரோகணித்து அரைக்கணத்துக்குள்ளாக ஆயிரக்காதவழிசெல்லும் சூரியனைப் பற்றிவந்து தொட்டிற் காலிற்கட்டி உறங்கும்போது பிரமன் வேண்ட அவன்பாணத்தைப்பெற்று விடுதலைசெய்த வீரனல்லவோ அதற்குரிய நாமத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரனே அன்றுமுதல்இன்றையவரையிற் சென்றசென்ற விடங்களிற் சத்துருக்களைப் புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டல்லது திரும்பினவனல்லவே யென்று அடிக்கடி கட்டிக்கொண்டு முத்தமிட்டுப் புத்திரசிகாமணியே-கேட்பையாகப் பிதாவானவன்மனக்கோட்டமற்றுக்களித்துச் சவுக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பதும் பலராலும்பூசிக்கப்பெறுவதும் தான்செய்த தவமுயற்சியினாலுதித்த புத்திரன்திரனாய் மரபைவிளக்கி வருவதினாலல்லது வேறுமுண்டோ பன்றி பலகுட்டிகளைப்பெற்றதினாற் பயனென்னை குஞ்சரமானது ஒருகுட்டியை யீனுமாயினும் அதிகபலப்பிராப்தியுண்டு அவ்வாறே நீயெமது குடியிற் பிறந்து அவுணமரபைவிளக்கிய படியால் நானும் மனச்சஞ்சலங்களை யொழிந்து சலனமற்றுப்பலராலும் பூசிக்கும்படியாகிய மேம்பாட்டைப்பெற்றுப் பற்பல வளங்களையும் புதிதாக உன்புசபலபராக்கிரமத்தினாற் சம்பாதித்துக்கொண்டேன் இதுவுமல்லாமற் பலகாலம் அரியதவங்களைச் செய்ததற்கிரங்கிக் கொன்றை அறுகுகங்கைபிறைவிளங்குஞ்சடாமண்டலதாரியாகிய சிவபிரான் இச்செல்வத்தைக் கடாட்சித்திருந்தனர், அது பொய்யாகும் இவ்வரசுரிமையையும் அகண்ட சாம்பிராச்சிய விபவங்களையும் அப்பனே யித்தினம் நீ கொடுக்கப்பெற்றேனெனப் பலபல நயமொழிகளைப்பேசி அப்போதணிந்திருந்த போரணிகளைமாற்றிச் சிரோரத்தினமயமாகியகிரீடம் வாகுவலையம் மதாணிப்பதக்கம் முத்துமாலை மோகனமாலை வயிரக்கடகம் பீதாம்பரமுதலிய ஆடையாபரணவிதங்களைப் புதிதாகத் தரிவித்துத் தன்கையினாலணிந்து அப்பனே யிப்போது நீசொல்லியபடிக்கு நாளையத்தினம் சதுரங்கச்சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் சண்முகனைவென்றுகொடிய பூதரைக்கொன்று அவனைத்துணைப்பற்றி வந்திருக்கின்ற-இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு வாதியதேவர்களைக் கட்டிக்கொண்டுவந்து அரியசிறையிலிட்டு என்பகையை முடிப்பாயிவ்

போது மிகவும் வருந்திவாடியிருப்பதால் துரிதமாய் உன்னர
ண்மனையைச்சேர்ந்து பரிசுத்தனாய்ச் சகலசவுக்கியங்களையும்
அனுபவித்திளைப்பாறக் கடவாயென விடைகொடுத்தபோது பி
தாவே உமதிஷ்டப்படிக்குச் செய்யக்கடவே னெனப்பணிந்
து வெளிவந்து ஜயபேரிமங்கல முரசமுதலிய வாத்தியங்கள்
தாம்தாமென முழங்கப் பட்டுவர் புகழ கட்டியக்காரர் எச்ச
ரிக்கைசொல்லிப்போக தவளக்குடைகள் பிடித்துவர வெண்
சாமரைகள் ஆலவட்டங்க ளசைத்துவர அளவற்ற அருகு தீ
வட்டிகள் காட்டிவர இவ்வித ராஜவைபவங்களுடன் அரண்ம
னையைச்சேர்ந்து கோடானகோடி சுந்தரவதிகளாகிய கன்னி
யர்கள் முத்தாலம்மஞ்சள்நீர் ஐவகைச் சோற்று விளக்குகளா
தியாகப் பொற்றட்டுகளி னேந்தித் திருஷ்டி பரிகாரமாகச்சு
ழற்றி நிற்கவும் பெரியோர்கள் அறுகு அட்சதைகளை யிறைத்
து ஜயாவிஜயபவா வெனவாழ்த்தவும் அரம்பையர் நடிக்கவும்
இவ்வித சம்பிரங்கள் மத்தியில் தன்மாளிகையிற் பிரவேசித்
துப் பனிநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து பவுத்திரனாய் நித்தியகடன்க
ளை முடித்துக்கொண்டு தன்தேவி உபசரித்துப் படைக்க அறுவ
கைச் சுவைகளைவாய்ந்த போசனவிதங்களையும் கச்சாயவகை
களையுந் திருப்தியாக உண்டு ஸ்ரீகந்தக்கலவையைப் பூசிப் புனு
குசவ்வாது சாத்திப் பரிமளமிகுத்த கற்பகமலர்மாலைகளைச்
சூடிக் கர்ப்பூர தாம்பூலஞ்செய்துமுற்றியவுடன் சர்வாபரண
பூஷிதைகளாகிய சுந்தரமுள்ள பலகன்னியர்கள் சயித்தியஉ
பசாரங்களைச் செய்யப் புஷ்பவிதழ்களினாற் பாயல் பரப்பியி
ருக்கின்ற அம்ஸதூலிகாமஞ்சத்தின்மீது பள்ளிகொண்டு நித்
திரை செய்தனன், சவுனகாதிரிஷிகளே, இவைநிற்க வீரவாகு
தேவர் முதலானவர்களை மோகனாஸ்திரம் வளைத்துக் கொண்டு
போய்ச் சுத்தோதகச் சமுத்திரத்திற் சேர்த்ததெனச்சொல்லி
யிருக்கின்றனம், அவர்கள் பழையபடிக்கு பாலசுப்பிரமணிய
தேவர்கடாட்ச வீட்சணியத்தினால் உயிர்பெற்றெழுந்த விதத்
தையும் அதன்பின்புநடந்த அனர்த்தங்களையும்சவிஸ்தாரமாகப்
பேசுவோம் கேட்பீராகவென்று. சூதபுராணிகர்தொடங்கினர்,
உயுத்தமுனையில்தாபரிக்கமாட்டாமல் மனவருத்தத்துடன் வா
னத்திற்பாய்ந்துமறைந்திருந்த பானுகோபன்வஞ்சகமாகச்செ
லுத்திய மாயைப்படைசெய்த கொடுமைகளனைத்தையும் வா
னத்தில் வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்கள் கண்டு மனம்
பதைபதைத்து உடல் நடுநடுங்கிப் பெருமூச்சுக ளெறிந்து து
க்கசாகரத்தில்முழுகி விழிகளிற்றாரைதாரையாக ஜலம்பெருக்
கெடுத்தோட வாய்விட்டு கோடுகோடெனப்புலம்பினவர்களா
ய்க் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு நாவறள முகப்பொலிவுக
ளற்றுப்பிளக்க மோதிக்கொண்டு சரீரமெங்கும் வியர்க்க வா
டிக்களைத்து எக்காலத்தும் படாத துன்பங்களை அனுபவித்துக்
குமாரதேவருக்கு இச்சம்பவங்களை விண்ணப்பஞ் செய்வதா
கத் திசைகெட்டோடினர், அவர்களுக்கு முன்னதாய் நாரதர்
மனோவேகத்தினுமேலிட்டுச்சென்றுபாசறைவிடுதியைச்சேர்ந்
து நவரத்தின மயமாகச்சொலித்துக் கொண்டிருக்கும் சபாம
ண்டபத்தின் முகப்பிற்றோற்று நின்ற வயிரசிங்காதனத்திற் பி
ரமன், விஷ்ணுவாதியானவர்கள் சூழவீற்றிருந்து அவர்களுட
ன் வார்த்தையாடுகின்ற பாலசுப்பிரமணிய தேவனைத் தரிசி
த்து வணங்கிப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டு தேவே
ந்திரன் மனம்புழுங்கிவாடி யேங்கத்தக்கதாக இதனைவிண்ண
ப்பஞ்செய்வதாயினர், ஐயனே யித்தினச்சண்டையிற் பலவெ
ள்ள மிராட்சதச் சயின்னியங்களை மடியக்கொடுத்துபானுகோ
பனானவன்கொடியபோரைச்செய்துவீரவாகுதேவருக்குத்தோ
ற்றவனாய் ஓடிப் போகின்றவனைப்போலமேகத்தில் மறைந்துசு
தெயிலொரு மோகனப் படையைப் பிரயோகித்து வீரவாகு
முதலிய நவவீரர்கள் இலக்ஷர் படைவீரர் பூதவெள்ளமாதி
யாகக் களைத்து அறிவழிந்து விழும்படிக்கு வாட்டிக்கொன்று
கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகச் சமுத்திரத்திற் சேர்க்க
ச்செய்தனனென்று சொல்லிவருகின்ற காலையில் தேவர்கள்
ஒருவர்பின் னொருவராக ஓடோடியும் வந்து சிவகுமாரன் தி
வ்விய சரணாரவிந்தங்களிற் சேவித்துத் தாங்கள் கண்டசவிஸ்
தாரங்களை அறிக்கையிட்டு மோசம்வந்தது இதற்கென்னசெய்
வோமென்று மிகவும் பரிபவப்பட்டுத் துக்கிக்கின்ற போது சி
வசுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் திருவுளமிரங்கிப் பயப்படா
தீர்கள் இந்த நிமிஷத்தில் நம்மவர்களனைவரையும் சுகசீவிக
ளாகத் தரிவிக்கின்றனமெனக் கையமர்த்தித் துரிதமாய்த் தம
து திருக்கரத்தில் விளங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதத்தைப்பா
ர்த்து நீவேகமாய்ப்போய் வானகங்கையைப்போலத் தெளிந்
த நீர்ப்பெருக்கினையுடைய சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சேர்
ந்து அவ்விடத்திற்காவல்கொண்டிருக்கின்ற மோகனாஸ்திரத்
தை அதம்பண்ணிக் கடலிற்படிந்திருக்கின்ற நமது வீரவாகு
முதலாகிய படைத்தலைவர் பூதவெள்ளம் பெற்றிருக்கின்றம
யக்கத்தையொழித்து வேகமா யிவ்விடத்திற்கொண்டு வந்து
சேர்க்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் மகாபா
க்கியமென்றெழுந்து குரூரமாகிய கிரணங்களைவீசும் ஆயிர
கோடி சூரியர்கள் ஏககாலத்திலுதித்ததைப்போலப் பிரகாசி
த்து உலகங்களிற்பரந்து மூடியிருந்த இருட்பெருக்கையோட்
டி சொலித்துக்கொண்டு விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பங்களையு
ண்டுபண்ணிச் சுவாலை மிகுத்திராநின்ற ஆலகாலவிஷத்தைப்
பெருக்கிக் கணக்கிறந்த காலாந்தகனைப் படைத்து இடி-மின்
னல் - குமுறல்களைக்காட்டும் மேகசாலங்களை விதித்து நிமை
ப்போதிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை யழிக்கவல்ல பாசுபதமு
தலிய திவ்வியபாண கோடிகளைவெளியிட்டு அனற்சமோகங்க
ளைப் பெருக்கிக்கொண்டு வரும்போது அந்தவெப்பத்தினால்மே
கங்கள் வெந்து மின்னல்களையும் இடிக் கூட்டங்களையுங் கக்கி
த் தகிக்கப்பட்டு மங்கவும் தீவுதீபாந்திரங்கள் கெவிகள்குகை
கள் மூலைமுடுக்குகளிலிருந்த இருளனைத்தும் அதப்பட்டும் சத்
துருக்களாகிய அவுணர்கரியதேகங்களி னொளிமாறி தேவர்க
ளைப்போல விளங்கவும் பெரும்புறக்கடலைச் சூழ்ந்திருக்குந்த
லத்தை எக்காலத்தினும் மூடியிருக்கின்ற இருட்பிழம் பனைத்து
ம் நாசப்பட்டு மற்ற வுலகங்களைப்போல வெள்ளிடையாகத்
தோற்றக்காட்டவும் அக்கினிதேவன் வெம்மையொழிந்து பர
தவிக்கவும் வடவைக்கனல் கொதிப்படங்கி யொளிக்கவும் அ
ண்டச் சுவரைத்தாங்கி நின்ற யானைகள் மதப்பெருக்கை யட
க்கி வீறிட்டு வாடவும் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத்துஅ
லைகளோய்ந்து சுவறிக்காட்டவும் பூமிக்கச்சாணியாக நிற்கின்
ற மகம்மேருபருவதம் கிடுகிடாய்த்ததிரவும் ஆதிசேஷன்முத
லிய அஷ்டமாநாகங்களும் திடுக்கிட்டுப் பதைத்து விஷங்களை
க்கக்கிச் சோரவும் ஒற்றைவண்டிலையுடைய தேரில் வருகின்ற
சூரியன்பதைபதைத்து மறையவும் விமானத்தி லாரோகணித்
துப்போகின்ற சந்திரன் தனது சோடசகலைகளின் குளிர்ச்சி
யடங்கித்தீக்கொழுந்தைப்போலவீசவும்இவ்விதஉற்பாதங்கள்
தோன்ற வெற்றிவேலாயுதமானது வேகமாய்ப்போகின்றவே
ளையில் பாசுபதாஸ்திரம், நாராயணாஸ்திரம், பிர்மாஸ்திரம், அ
க்கினியாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், வருணாஸ்
திரம், இந்திராஸ்திரம், காலாஸ்திரம், கருடாஸ்திரம், நாகாஸ்
திரமுதலாகிய தேவப்படைகள் தம்மில்விரோதமின்றி ஏகமா
ய்ச் சேவித்துச்சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் நடக்கின்றவேற்படை
யின் பிரகாசத்தைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் தேவர்கள் மனவெ
முச்சிபெற்றுச் சூரிய உதயத்தைக்கண்ட தாமரைமலர்களைப்

போல முகாரவிந்தங்கள் பொலிவாகக்காட்டவு மிராட்சதர்மு
கங்கள் அல்லி மலர்களுக்குச் சமமாய் வாடிக்களிப்பற்றுப்
போகவும் அத்தினம் சிவகணங்களுடன் சண்டைகொடுத்துப்
புறங்காட்டியோடித் தமது மனைகளிற்சேர்ந்த அவுண வீரர்க
ள் நாளையத்தினம் அவசியம் பகைவர்கரத்தில் மாள்வது நிச்
சயமெனத் துணிவுகொண்டபடியால் தம்மினத்தவருடன்கூடி
மிஷ்டான்னபோசனங்களைச்செய்து பஞ்சணைமெத்தைமிற்
றேவியரைக்கலந்து சரசசல்லாபங்களுட னின்புற்றிருந்த பி
ன்பு நித்திரைசெய்பவர்கள் வெற்றிவேலின் பிரகாசத்தைக் க
ண்டவுடன் சூரிய உதயமாயிற்று உயுத்தகளத்துக்குப் போக
வேண்டுமென்கின்ற ஆத்திரத்தினுற் றமது தேவியரைத் தழு
வியிருந்த கரங்களை நீக்கிக்கொண்டோடிச் சேனைகளின் ஆர
வாரங்களைக் காணுததால் இதென்ன அதிசயமாக விருக்கின்ற
தென்று ஒன்றுந்தோற்றுமல் திகைத்துப்பார்க்கவும் தேவர்க
ள் மனச்சஞ்சலமற்று தமதுதேவியருடன் களித்துறங்கவும்இ
வ்விதவிநோதங்களைக் காட்டிப்போகின்ற வெற்றிவேலானது
முற்காலத்திற் றிரிபுராதிகளை யழிக்கச் செலுத்திய நகைக்கன
லைப்போல விரைந்தோடி அறுகடலையுங்கடந்துதேவர் கருடகா
ந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் முதலாகக் களிமிகுதியினுல் கற்
பகமலர்களை வாரி வாரி யிறைத்துப்போற்றிவாழ்த்த சுத்தோ
தகக்கடலினருகில் வருவதைமோகனப்படை கண்டமாத்திர
த்திற் றிடுக்கிட்டுப் பதைபதைத்துவாடிவருந்தி இனிசற்றுநிற்
போமாகில் மோசம்வருமென்றெண்ணிச் சுப்பிரமணியர் சே
னைகளைக் காவல்கொண்டிருப்பதைவிட்டுப் பறந்தோடுமுன்னி
லையில் தன்செய்கையுமற்றுச் சின்னபின்னப் பட்டுமங்கியது
அத்தருணத்திற் கடற்கரசன் வெளிவந்து தேகமும் மனமும்ந
டுநடுங்க வாய்புலர்ந்து ஒடுங்கிக் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு
குமாரதேவர் செலுத்திய வேலாயுதத்துக்கெதிர் நோக்கிவந்து
மும்முறைவலம்வந்து சேவித்துநின்று இதனை விண்ணப்பஞ்
செய்வதாயினன், படைகளுக்கரசே கேட்டருள்க பரமசிவக
டாட்சத்தினுல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அகண்டசாம்பி
ராச்சியச் செல்வப்பெருக்கையும் பெற்றுக்கொடுங்கோல் செ
லுத்திவாழுகின்ற சூரபதுமன்குமாரன் பானுகோபன் தன்பா
ட்டியாகிய மாயைகொடுத்த மோகனாஸ்திரத்தைப் பிரயோ
கித்து வீரவாகுதேவர். எண்மர் - இலக்ஷர் - படைத்தலைவர்பூ
தச்சேனைகளைமயக்கி யறிவையழித்துப்பிரேதங்களாக்கிக் கட்
டிக்கொண்டுவந்து என்னிடத்திற் சேர்க்கச்செய்தான்,அந்தக்
கொடிய பாணமும் நீங்காமலிவ்விடத்திற் காத்திருந்தது நம்
மவர்களுக்குத்தேவாமுதத்தைப்போலத்தேவரீர்வரவைக்கண்
டவுடன் வெதும்பிக்கிடுகிடாய்த்துப்பயப்பிராந்திகொண்டோ
டி மாண்டது, வெற்றிமாலைபுரளும் புசங்களைப் படைத்திருக்
கின்ற பானுகோபன் தூண்டிய பாணத்தை வாட்டத்தக்கவலி
அடியேனுக்கில்லாதபடியாலும் மேலும் அவுணப்பாதகர் கட்
டளைக்குட்பட்டு வாடுகின்றதாலும் ஒருகாரியங்களையும் நினை
க்காமல் மனவாட்டத்துடன் மிகவும் வருந்தினவனுய்க்கொடி
யபாதகனைவாட்டி எங்கள்மனக்குறைகளைத் தீர்க்கவந்த இந்த
வீரர்கள் கர்த்தனனுக்கிரகத்தினுல் எப்போதுசோபத்தையொ
ழிந்து உயிர்பெற்றெழப்போகிறுர்க ளென்றும் சிவகுமாரன்
நிமைப்போதிற் சூரன்வம்சநாசமாய்க் கொல்லவல்லவரா யி
ருந்தும்உபித்தியஞ்செய்ய நினைந்து சேனைகளைக் கூட்டிக்கொ
ண்டு வந்தது இதுவுமொரு திருவிளையாடலென்றும் அத்தகை
யபெருமையையுடைய தேவாதிதேவன் பாடி வீட்டிலிருந்து
நவவீரர்கள் இலக்ஷர் முதலானவர்களைச் சண்டைக்கனுப்பிச்ச
த்துருக்களினுல் மாளக்கொடுப்பதும்அவர்திருவுளத்துக்கேற்
பதோவென்றும் என்னை மிட்டுக்கொண்டு சிவசுப்பிரமணிய
தேவர் கிருபையுற்று அசுரப்பெருக்கைஅதப்படுத்தினுல் மன
வாட்டமொழிந்து சவுக்கியமா யிருக்கலாமென நினைந்திருக்
கின்ற பேதையேன் இத்தருணத்திற் செய்தபிழைகளொன்று
மிராது ஆதலால் அடியேன்மீதிற் கோபங்கொள்ளாமற் க்ஷமி
க்கவேண்டு மெனப் பலவாகப்போற்றுகின்ற கடற்கிறைவனை
வேற்படையானது கிருபையாகப் பார்த்து உன்னிடத்தில்யா
தொரு குறைவுமில்லை யாதலாற் பயப்படவேண்டா மென்று
தரித்ததாய்ச் சொலித்துக்கொண்டு கடலினிடத்தில் உலாவிவ
ந்தபோது மாயப்படையின் முயற்சியினுல்வாடி பிரேதங்களை
ப் போலப்பாதலத்திற் பட்டிருந்த வீரவாகுதேவர் முதலான
சிவகணங்களுக்கு அறிவுதோன்றிச் சரீரம்அசைவுற்றுச் சுவா
சமுண்டாய்க் கண்களைவிழித்துப்பார்த்து நித்திரைதெளிந்தவ
ர்களைப்போலவும் பலகோடிசூரியர் தோற்றம்போலவும் பாம்
புகடித்து விஷந்தலைக்கேறி மாணக்களைபட்டிருந்தவர்கள் மக
த்துக்கள் கிருபா நோக்கம்பட்ட மாத்திரத்தில் அக்கொடுமை
நீங்கி களித்தெழுபவரையொத்தும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஜய
ஜயபோற்றியென ஆரவாரித்துக்கொண்டு வீரபராக்கிரம முள்
ள ஆண்சிங்கம்போன்ற வீரவாகுதேவரும் புயவலிக்கொப்பற்
ற தம்பியரும் ஜயசாலிகளாகிய இலக்ஷரும்மதயானைகளையொ
த்த படைவீரர்களும் வலியிலுயர்ந்த பூதச்சேனைகளும் மிகுத்
தபத்தி விசுவாசங்களுடன் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினது
பாதார விந்தங்களைச் சிந்தித்துப்போற்றி வீராவேசங்களுட
ன் ஹுங்காரித்துக்கொண்டு வெளிவந்தனர், சவுனகாதிரிஷிக
ளே, அக்காலத்தில் நேர்ந்த சந்தோஷப் பெருக்கைச் சொல்
லக்கேட்பீராக பானுகோபன்செய்தவஞ்சகங்களனைத்தும் அத
ப்பட்டுப்போகவும் பாதகனைக்கண்ட பாவங்கள் முற்றும் அன
லிற்பட்டபஞ்சைப்போலத் தகிக்கப்பட்டொடுங்கிமெய்ஞ்ஞா
னம் விளங்கவும் வேதாகமங்கள் களித்துச் சிவகுமாரன் புக
ழைப்பாடித் துதிக்கவும் பூமிதேவியானவள் தேகம் பூரித்து ஆ
னந்தமடையவும் தருமதேவதைமனவெழுச்சிபெற்றுக் கூத்தா
டவும் புவனங்களனைத்திலுமிராநின்ற சீவராசிகள் சந்தோஷ
ப்பெருக்கிலாழ்ந்து அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்து ஜயங்கொண்
டாடவும் இக்காட்சிகளைக்கண்ட தேவர்கள் தேகபரவசத்தரா
ய்ப் பஞ்ச தாருக்களினது புஷ்பங்களை வாரிவாரிச்சொரிந்து
வாழிவாழியென்றுகொண்டாடவும் இருஷிக்கூட்டங்கள் மன
மகிழ்ந்து அட்சதைகளையிறைத்து ஜயவிஜயபவாவென்று ஆசி
களைச்சொல்லவும் தேவதுந்துமி முழங்கவும் தும்புருநாரதாதி
கள் கந்தர்பெருமைகளை யாழியினிடத்திற் பாடிப் போற்றவும்
கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் இசைகளைச் செவிகளுக்
கமுதமாகச் சொரியவும் சூரியர்சந்திரர் முதலானவர்களுக்கு
ஆனந்தமுண்டாய் வாழ்த்தவும் இப்படிக்குச் சகலமும்சந்தோ
ஷசாகரத்தில் முழுகிக்களிக்கின்ற தருணத்தில் தயாநிதியாய்
அன்பருக்கெளியனுய் எள்ளிலெண்ணெயைப்போல்ச் சருவந்
திரியாமியாகநின்று எங்கும் விழிகளும் செவிகளையும் படைத்
துச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் பாதுகாத்து நடிப்பிக்கும் குண
க் கடலாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருக்கரத்தில் விளங்கு
கின்ற வெற்றிவேலானது கோடிசூரியப் பிரகாசமாக வானத்
திலுலாவியிருப்பதை வீரவாகுதேவர் முதலானவர்கள் தங்கள்
முகமும் மனமும் சூரியனைக்கண்ட தாமரைமலரைப்போல வி
ளங்கவும் விழிகளில் ஆனந்தவாரிசொரியவும் சரீரம் புளகித்
துமயிர்ச்செறிவெழவும் இவ்விதச்சந்தோஷப் பெருக்கினுழ்ந்
து தரிசித்தமாத்திரத்தில் தேகபரவசராய்ப் பலதரம்பணிந்து
போற்றிக் கரங்களைச் சிரங்களிற் கூப்பி யெதிர்கொண்டு சூழ்
ந்து பானுகோபன் மாயையிற்பட்டு புத்திமயங்கி அத்தலத்திற்
சேர்ந்த காரணத்தையும் நமதையனுகிய முருகப்பெருமான்

தெரிந்து இரக்கமுற்றுச் செலுத்திய வேலாயுதத்தின் பெருமையினால் பகைவர்வஞ்சகங்களைக் கடந்து உயிர்பெற்றெழுந்தனமென்றும் ஆழ்ந்தகருத்தினால் யூகித்தறிந்துகொண்டு ஞானவான்களிற்சிறந்த பேரறிவைவாய்ந்த வீரவாகுதேவர் இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர், விழிகளுக்கெட்டாத சுயஞ்சோதிவடிவைக் காட்டியிருக்கின்ற பெருமையினாலும் சண்முகாரவிந்தங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சிறப்பினாலும் எமதுகர்த்தனாகிய சிவகுமாரனிடத்திருந் தெழுந்தருளிய காரணத்தினாலும் சத்தியெனப்பலரும் பாவினங்களினாற் புகழப்பெற்ற முயற்சியினாலும் பாலசுப்பிரமணியருக்கொப்பாகத் தேவரீரைத்தரிசித்து இக்காலத்தில்நேர்ந்த மாயைமுதலிய சகலதுன்பங்களையும் போக்கி மனவெழுச்சிபெற்றுக் கிருதார்த்தராய் வாழ்ந்தனம் பகைவனாகிய பானுகோபன் செலுத்திய மாயைப்படையின் வலியினால் யாங்களெல்லோரு மறிவழிந்து இந்தச்சாகரத்தின் அகட்டிற்போடப்பட்டியாதொருகதியுங் காணாதிருந்தஅடியோங்களை தேவாஸ்திரங்கள்முதலிய திவ்வியபாணங்களுக்குச்சக்கிரவர்த்தியாகவிருக்கப்பட்ட தேவரீரெழுந்தருளிப் பாதுகாத்தமுயற்சியினால் உயிருண்டாய்மெய்ஞ்ஞான உணர்வைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தராயினோம் இதுவுமல்லாமல்முன்னம் தாருகன் வஞ்சகத்தினாற் கிரவுஞ்சகிரியின் மாயையிற்பட்டு மயங்கிச் சோர்ந்துகிடந்த அன்றும் தேவரீரெழுந்தருளி உணர்ச்சியைத்தந்தாண்டீர் அவ்வாறே யித்தருணத்திலும் வந்து இறந்துகிடந்தவர்களுக்குப் பிராண னளித்திரட்சித்தீர் இக்காரணத்தினால் அடியோங்கள் நூதனமாய்த் தமது கடாட்சத்தினால் உற்பவித்தனம் இத்தன்மையாகச் செய்யாமற்செய்த உதவிக்கு அடிகளுக்கு எங்களாற் கூடுங்கைமாறுவையகத்திலும் வானகத்திலும்நினைக்கத்தக்கபொருளொன்றுண்டோவென்று பேரறிவாளனாகிய வீரவாகுதேவர் பலபல உபசாரங்களை விண்ணப்பஞ்செய்வதைவெற்றிவேல்கேட்டு நீங்களனைவரும் இராட்சதப்பாதகன் வஞ்சகத்திற்பட்டு மாண்டசெய்தியைத் தேவாதிதேவனாகிய சரவணபவன் தெரிந்து அடியேனிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து செலுத்தியதால் அக்கட்டளையைமுடிக்கவந்தனம், நமது வரவைக்கண்டவுடன் பானுகோபன் மோகனப்படை அதப்பட்டு நீங்களு முயிர்பெற் றெழுந்தீர்கள் என்னாலாகுமுயற்சிக ளொன்றுமில்லை சகலமும் தேவதேவோத்தமனாகிய சண்முகப்பெருமாள் கடாட்சமாகும் ஆதலாற் காலதாமசஞ் செய்யாமற் பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் துரிதமாய்முருகப் பெருமாள் சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து அவன் திருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றக் கடவாயெனக்கட்டளையிட்டவாறேதட்சணத்திற்சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூரணச்சந்திரோதயத்தையொப்ப விளங்குகின்ற முகமண்டலத்தைப் பெற்ற வீரவாகுதேவர். துணைவர், இலக்ஷர், படைத்தலைவர், பூதசேனைகள் சூழ்ந்துவரப் பிரயாணப்பட்டனர். அத்தருணத்தில் வெற்றிவேலாயுதமும் முந்திப்போய்க்குமாரதேவருக்கு நடந்த சவிஸ்தாரங்களை யறிக்கையிட்டுப் பழையபடிக்குத் திருக்கரத்தில் விளங்கி நின்றது.

நகர்புகு படலம்.

வசீர் சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதமாக வெற்றிவேலாயுதம் முந்திச்சென்றவுடன் வீரவாகுதேவர்முருகப்பெருமான்சரணாரவிந்தங்களை மனதிற்றியானித்துப் போற்றினவராய்த் துணைவர் இலக்ஷர் முதலிய பூதப்படைகளும்பிரளயகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும் ஒன்றுபட்டுப்பெருகுவதைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு சூழ்ந்துவர வானவழிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங் கடுகிச் சத்தசாகரங்களையுங்கடந்து ரணக்களத்துக்கு நேராக வந்திறங்கி அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கையனுபவித்துவரும் சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அதிககோபம் பிரவேசித்து கறகறெனப் பற்களைக்கடித்துக்கண்கள் கொவ்வைக்கனியினுஞ்சிவந்து தீயையிறைக்கச் சுவாலையும் புகையும் கொண்டல்கொண்டலாகப் பெருகப்பெருமூச்செறிந்து மார்பில் வியர்க்கமண்டியெறிந்து மனம்பொறுமல் துணைவர் முதலானவர்களைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர், வீராதிவீரர்களே கேட்பீராக பாணங்களோடு பாணங்கள் ஆயுதங்களுடனாயுதங்களுடுதாக்க ஒருவரையொருவர் வெல்லவேண்டுமென்கின்ற வீராவேசங்களுடன் போராடுகின்ற சமர்க்களத்திற் கொடியபோரைச்செய்ய வலியற்றவனாயோடி வானத்தில் மறைந்து வஞ்சகத்தினால் நம்மனைவரையும் வென்றுபோட்டோமென்னும் களிப்புடன் திரும்பிப் பட்டணத்தைச்சேர்ந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துறங்குகின்ற பானுகோபனென்னுங் கள்ளனைமடக்கிக் கொண்டு சாடிக்கொன்று என்கோபந்தணிந்த பின்பல்லது, எமதுகர்த்தனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் பாதகமலங்களைத் தரிசிக்கப்போக மனம்விரும்பவில்லை இந்தநிமிஷத்திற் சூரன்பட்டணத்தை அதா அதப்படுத்தி வாட்டுவோம்பகைவனெதிர்த்து வருவானாகில் அவனைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து வெற்றிபெறக்கடவேன் இப்போது பேசிய சபதப்படிக்கு முடியாமற் போவேனாகில் இந்த வுயிரைச்சுமந்துவாழுவதியேன் என்தாய் வயிற்றிற் பிறந்தவனுமல்ல ஒப்பற்ற சிலையுடன் அக்கினிப்பிரவேசமாவேனென்று சேனாபதியாக விருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் பேசிய பிரதிக்கினைகளைத் துணைவர் முதலானவர்கள் கேட்டவுடன் மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய் இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர், ஐயனே பானுகோபன்செலுத்திய மோகனப் படைக்குட்பட்டு மாய்ந்தெழுந்தனமென்னும் பழிப்புரையைச் சுமந்து அதற்கொரு நிவாரணங்களையுந்தேடாமற் பாசறையை நோக்கித் திரும்புவது எக்காலத்தும் பலருமிகழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொள்ளவரும் ஆதலால் அந்தப் பாதகனைக்கொன்று வெற்றிகொண்ட பின்பல்லது, நமது இளையபெருமாள் திருவடிகளைத் தரிசிக்கத்தகுமோ தேவரீர்குறித்தகாரியம் தகும் தகுமென்று சகலரும் மனமொருமித்துஒப்புக்கொள்ள வீரவாகுதேவருக்கு அவர்களிடத்தில் மிகவும் கிருபையுண்டாய் உங்கள மனவுறுதிக்குமெச்சினோம் ஆதலாலிந்தட்சணம்புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய பூதப்படைகளுடன்போய் அஷ்ட லட்சுமிகளும் குதிகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்துஅதனைப்பொடிப்பொடியாக விடித்துத்தள்ளி அக்கினிதேவனுக் கிரையாக்கி அக்காலத்தி லெதிர்த்து வந்த அவுணப்பாதக ரனைவரையும் அதம்பண்ணி கடையிற் பானுகோபனை மடக்கிக்கொண்டு சித்திரவதைபண்ணித் திரும்புவோம் வாருங்கோளென்று வீரன்சொல்லியபோது நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சகலரு முடன்பட்டு பூதச்சேனைகளுடன் ஆர்ப்பரித்துச் சிருங்காதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துக்கொண்டு நடந்து நிமைப்போதில் சமுத்திர மத்தியில் விளங்கும் பட்டணத்துக்கோட்டை மேற்குக்கோபுர வாயிலைச் சூழ்ந்து பிரசண்டவாயுவைப்போலக் கொக்கரிக்க நித்திரைசெய்திருக்கின்ற இராட்சதர் திடுக்கிட்டுக் கலங்கிக் கட்டிச்சுருட்டியெழுந்து யிதென்ன அனர்த்தமாகவிருக்கின்றது இராஜகுமாரன்போரில் பூதவெள்ள முதலாக மாண்டு நாசமாய்ப்போனார்களெனக் கேள்விப்பட்டனம் இதோபட்டணத்தை வளைந்து கொண்டு பிரளயகால விடிகளைப்போலக் கொக்கரிக்கின்றனர், பார்த்து வருவோமென்று வானத்திலெழும்பிப் பெரும்புறக் கடலைப்போலக் குமுறிக்கொண்டிருக்கும் பூதசேனை

களைக்கண்டவுடன் திகிற்பட்டுச் சிலர்மனம்வருந்தியேங்கவும் சிலர்ஸ்நானஞ்செய்ததைப்போலத்தேகமெங்கும்வியர்வைபெருத்தோடக்களைத்தும் சிலரித்தொனி சத்துருக்களினுலுண்டாயதோ வெனக்கோபிக்கவும் சிலர் சண்டை கிடைத்த தென்கின்ற˙களிப்பினுற் புயங்கள் பூரிக்க நிலத்தில்வந்தும் இப்பாடுகள் படுமுன்னிலையில் பொன்னுருளைகள்முதலிய வளங்களினுற் சோடித்துப் பருவதாகிருதியாக விருக்கின்ற தேரணிகளும் மும்மதங்களையும் பெருக்கித் துதிக்கைகளிற் பற்றியிருக்கின்ற இருப்புலக்கைகளை மேகங்கள் பறந்தோடச் சுழற்றி வீறிட்டிருக்கும் நீலகிரியையொத்த யானையணிகளும் அலைகளுக்கொப்பாகத் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகளும் பாதகங்களே உருக்கொண்டிருப்பதையொத்த கரியதேகத்தையுங் கொடியமனதையும்பெற்ற விராட்சதச்சேனைகளும் பலவெள்ளக் கணக்கில் மதிற்புறங்களினும் கொம்மைகளினிடத்தும் பக்கங்களினும் நெருங்கிக் கண்ணிமையைப் போலக்காவல்கொண்டிருக்க அவர்களுக் கதிபனுய்ச் சூரனுக்குப் பின்பு மாயைக்கும் காசிபருக்கு முதித்தவனுகவும் பல புலிமுகங்களைப்பெற்று ஆலகாலத்தினுங் கடினசித்தமுடையவனுகவும் புசபலபராக்கிரமத்தி லொப்பற்றவனுகவு மிராநின்ற வியாக்கிர முகனென்னும் வீராதிவீரனுனவன் பலநிலைகளைப்பெற்று நவரத்தினமயமாய் விளங்கி எவ்விடங்களினும் காடைவிளக்குகள் பிரகாசிக்க மயேந்திர புரத்துக்கு மேற்புறத்திலோங்கியிருக்கும் கோபுரவாயிலின் முதற்பரப்பில் நவரத்தின மயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து உதிரந்தோய்ந்துவிளங்கும் வேலாயுதத்தைக்கரத்திற்கொண்டு இடைவிடாமற் போற்றிவருவான் அவன்வலியெப்படிக் கொத்ததெனில் முன்னொருகாலம் தன்னுணையைக் கடந்த இயமனைவாட்டி அவன்கரத்திலிருந்த சூலப்படையைப் பறித்துக்கொண்டும் வருணனைச்சாடி அவனிடத்திருந்த பாசத்தைப் பிடுங்கினவனுய் அவ்விருவரையும் பலகாலம் அரிய சிறையில்வைத்த கொடிய பாதகன் இப்படிப்பட்ட வீராதிவீரன் மேகங்களையு மிடிகளையுங் கக்கிக்கொண்டோடத் தக்கதாகப் பூதவீரர்கள் கர்சித்துக்கொண்டு வீரவாகுதேவர் முதலாகிய படைத்தலைவர்களுடன் தானிருக்கின்ற வாயிலை நெருங்கி வருவதைக்கண்ட மாத்திரத்தில் விழிகளிற்றீயெழ வுருத்துச் சர்ப்பத்தைப்போலச் சீறிச் சிங்காதனத்தைவிட்டெழுந்து தன்சேனைகளைக்கூவித் துரிதமாகப் போய்ப் பகைவரைவாட்டும்படிக்குக் கட்டளையிட்டு முந்தியனுப்பினவனுய்ப் பாரித்த வில்லையும் அம்புறுத்தூணியையும்வயிரத்தண்டம் வேல், வாள். முதலானபடைகளையுந் தாங்கித்தங்கமயமாய் நவரத்தின காந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் தேரைக்கொண்டு வரச்சொல்லி அதின்மேற் சிங்கத்தை நிகர்த்துத்தாவியேறி மண்டிபோட்டு வீற்றிருந்து அதிவேகமாய்ப் புறவணியிற் போகின்ற காலையில் முன்சென்ற இரத கஜ துரக பதாதிகள் கொக்கரித்துக்கொண்டு வருவதைப் பூதவீரர்கண்ட மாத்திரத்தில் ரவுத்திராசாரமாகக் கோபித்துச்சண்டைக்காரம்பித்தனர் அத்தருணத்தில் இராட்சதப் பாதகர் மிஞ்சிப் பாரித்த விற்களைவளைத்துத் தீட்சணியமாகிய பாணங்களைச் செலுத்தியுங் கதை, தோமரம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பண முதலிய படைகளைவீசியு மிவ்விதமாகப் போராடுகின்றபோது பூதப்படைகளும் சீறி விருட்சங்களைக்கொண்டு மோதியும் மலைகளை விட்டெறிந்தும், எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், சூலம், வளைதடி, இருப்புலக்கைகளை அமோகமாகப் பிரயோகித்தும் இவ்விதமாக விருதிறத்துச் சேனைகளும் பின்னிடையாமல் வடவையும் ஆலகாலமு மெதிர்த்துப் போராடுவதற் கொப்பாகவீராவேசங்களுடன் கொடியபோரைச் செய்துவரும்போ திராட்சதச்சேனைகளில் தலைபிளந்தும் மூளைசிதறியும் கழுத்தொடிந்தும், பற்களுதிர்ந்தும் மார்புநெக்குவிட்டும் குடைகள் முறிந்தும் ரணக்களமெங்கும் விழுந்து மாளவும் தேர்களுருப்புகளனைத்தும் சின்னபின்னப்பட்டு நுறுங்கவும் மதயானைகள் கண்டதுண்டப்பட்டுக் குவியவும் புரவிக்கூட்டங்கள் அதப்பட்டுருளவுமாகக் காலத்தில் பூதவெள்ளத்தினும் கழுத்தற்றும் மண்டை திறந்தும் மார்புபிளந்தும் புயங்கள் சரிந்தும் கால்களொடிந்தும் பலகாயங்கள் பட்டுமிறந்தும் களைத்தும் வருந்தினர், அப்போது உதிரமானது பெருத்துப் பூரணப்பிரவாகமாயோடும் நதியைப்போல விரைச்சலிட்டுக் கொண்டுபெருகியது, இப்பிரகாரம் சிவகணங்கள் வாடுவதை எண்மர், இலக்ஷர் கண்டமாத்திரத்தில் மனம்பொருமல் ரவுத்திராகாரமாய் மண்டியெரிந்து முன்னணியில் வந்து தங்கள் கரங்களில் விளங்கும் வீரவிற்களைவளைத்துநாரிகளை·பிகிர்ந்துவிஷத்தையொத்த தீட்சணியமுள்ள பாணகோடிகளைச் சோனுமாரிபோலப் பொழிவதினு லிராட்சதர்கள் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டவர்கள்போக மற்றையர் மரணபீதியினுற் கலைந்து பலதிக்கினுமிறைந்தோடி யொளித்தனர், இவ்வாறுதங்கள் தலைவர்கள் வெற்றிகொண்டகாலையில் வாடியிருந்த பூதர்கள் மனவுற்சாகங்களுடன் மேலிட்டுத் துரத்தித்துரத்திச் சதுரங்கச்சேனையையும் அதப்படுத்தி அவ்வெல்லையில் நிருத்தனஞ் செய்யாநின்ற ரணபத்திரகாளியுடன் மூளைச்சேற்றினிடத்தில் நடித்தார்கள். மேற்குறித்தபடிக்கு நால்வகைச் சயின்னியங்களும் நும்சப்பட்டு மாண்டதைப் பார்த்தகாலத்தில் வியாக்கிரமமுகன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப் பொங்கி நல்லகாரியம் நாம்பார்த்திருக்க இப்படிக்கொத்த கொடுமைகளைச் செய்த பூதரையும் மற்றபடைத்தலைவரையும் அதா அதப்படுத்திக் கோபமாறுவேனெனச் சபதங்களைப்பேசிக்கொண்டு இயமனையொத்த கொடுமைபெற்றிருக்கின்ற சூலாயுதமொன்றைக் கரத்திற் பற்றினவனுய் மேலிட்டுவரும்போது பலகோடி பூதர்கள்மடக்கிக்கொண்டு எங்கேபோகின்றனை நில்லுநில்லென்றதட்டித் தங்கள் கரங்களிலிருந்த பாரித்தமலைகளை திவ்வுறிவ்வெனக் கடாவியும் திசைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களைப் பிடுங்கிச்சாடியும் வாதாடும்போது அவுணவீரன் சீறித் தன்கரத்திற்பற்றியிருந்த சூலத்தினுற் றட்டியும் நுறுக்கியும் வெட்டியும் பொடித்தும் இவ்விதமாக மேலிட்டுவந்தவைகளை பறக்கடித்து சகலரும் நடுங்கும்படிக்குச் சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்து மீறிவருகின்ற வியாக்கிரம முகன் வலியையும் சூரத்தையும் பூதத்தலைவனுகிய சிங்கனென்பவன் கண்டு இனிசும்மாவிருக்கலாகாதென நினைந்து கூரிய சூலமொன்றைக் கரத்திற்பற்றி மின்னலுக் கொப்பாகப் பாய்ந்து மேகங்கள் திடுக்கிட்டோடக் கர்சித்து வடவையைப்போற்சீறி அவுணப்பாதகனெதிரில் வருந்தருணத்தில் வியாக்கிரமமுகன் கொதித்துத் தன் கரத்தில் விளங்கும் சூலத்தினுல் அவன் மார்பிற் றடாரிக்கொருவக்குற்றினுன் அதனுல்வருந்தியும் தீரனுய் மண்டியெறிந்து தன்கரத்திலிருந்த முத்தலைப்படையினுல் பகைவன்மார்பு பிளக்கும்படிக்குப் பாய்ச்சியகாலத்தில் அவ்விருவீரர் தேகங்களினின்றும் உதயகிரியினிடத்திற் சூரியகிரணம் பரவியதையொப்ப உதிரப்பிரவாகமானது பீரிட்டோடத்தக்கதாக ஒருவர்மீதொருவர் சீறி வயிரங்களைப்பேசிச் சூலாயுதங்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு சூறுவளியைப்போல இடம் வலமாகத் திரிந்துதிரிந்து உறுப்புகளைக் குறிகொண்டு பாய்ச்சியும் அதனைத்தட்டியும் அதட்டியும் மீளக்குற்றியும் இவ்விதமாகப் பின்னிடையாமல் பிரசண்டசண்டைசெய்து வரும்போது இருவீரர் கரங்களிலும் பிடித்திருந்த சூலப்படைகள் முனைகள் மடங்கிப் பின்னப்ப

ட்டபடியால் அதுகளையெறிந்துபோட்டுவிழிகளில் அனற்பொ
.றிகள் சிதறக்கோபித்துக் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு மல்ல
யுத்தத்துக் காரம்பித்தவர்களாய்ப் பூமிபிளக்கும்படிக்குப்பா
தங்களைப்பெயர்த்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கிப் பா
ய்ந்தும் புசங்களைத்தட்டியும் விழிகளிற்றீயெழ ஒருவரையொ
ருவர் உருத்துப்பார்த்தும் வீரங்களைப்பேசியும் கரங்களைப்பிடி
த்தமாக்கிக்கொண்டு முகத்தினும் புசத்தினும் மார்பினும் மற்ற
வுறுப்புகளினுங் குறிக்கொண்டு குத்துவார்கள் அதைத்தடுத்து
மீளத்தாக்குவர் கற்கம்பத்தையொப்ப வலியபுசங்களினுலிடி
ப்பார்கள் கால்களைப் பின்னித்தட்டுவார்கள்உதிரம்பீரிட்டோ
ட நெற்றியினும் தலையினும் குட்டுவார்கள் கன்னம்பிளக்க அ
றைவார்கள் இடசாரிவலசாரியாய்த் திரிவார்கள் இவ்விதங்க
ளில் மற்போர்செய்துவருங்காலத்திற் சிங்கன் தீரனுய்க்கோ
டையிடிகளைப்போலக் கரங்களினுலும் புசங்களினுலும் தாக்
குகின்றதால்மயேந்திரபுரியின் மேற்புறக் கோபுரவாயிலைக்கா
வல்கொண்டிருந்த வியாக்கிரமுகன் வலிகுன்றிக் கைகால்சோ
ர்ந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்தோடச் சோர்ந்து நிலத்தில்விழு
ந்தான்,' அத்தருணத்தில் பூதவீரனுகிய சிங்கனென்பவனுக்கு
அதிககோபம்பிரவேசித்தபடியால் வீரக்கழ லணிந்த பாதத்தி
னுல் உதைத்துருட்டினன் உடனே மேகத்தைப்போலக்கதறிக்
கொண்டு பிராணனை விட்டிறந்தான் இந்த வெற்றியை வானத்
தில் வேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள்கண்டு பூதப்படைத்
தலைவன் சவுரியத்துக்குக்கொண்டாடி கற்பகமலர்களை யிறை
த்துச் சென்ற விடங்களி லெல்லாமிவ்விதமாகவேவெற்றிபெ
றக் கடவாயென வாழ்த்தினுர்கள் சவுனகாதிரிஷிகளே, சிங்க
ம்புலியைச் சுலபமாக வெல்வது தகுதியாதலால் வியாக்கிர
முகனைவாட்டியது மேலானதன்று சிங்கன் ஜயவுற்சாகத்துட
ன் திரும்பியதைக்கண்ட பூதவெள்ளமானது மனப்பூரிப்புட
ன் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து களியாடலைக்
கொண்டாடி வானமதிர ஆர்ப்பரித்தவர்களாய்ப் பெரும்புறக்
கடலைப்போல இரைக்சலிட்டுவந்த இராட்சதப்பாதகரும் அவ
ர்களுக்குத் தலைவனுனவனும் களத்திற்பட்டனர், இனிதடையி
ல்லாமற் கோபுரவாயிலை யிடித்துத்தள்ளிப் பட்டணத்திற்பிர
வேசிப்போமென்று சகலரும்பேசிக்கொண்டு ஒருவருக்ரு முன்
னுருவராய் மேலிட்டுப்போய்ச் சக்கிரவாளகிரியைப்போல
ப் பாரித்து வளைந்திருக்கும் . கோட்டைப்பொன்மதிலை வலிய
பாதங்களைக்கொண் டுதைத்துத்தள்ளி நிலத்தில் நிரவி அத்தல
த்தில் வானத்தையளாவ நிற்கின்ற சித்திரக்கோபுரத்தை அடி
யுடன் பறித்தெடுத்துப் பந்தைப்போலக் கரத்திற்கொண்டு ம
யேந்திரபுரியின்மத்தியில் விழுந்துஅல்லோலகல்லோலப்படும்
படிக்குவீசி ஆர்ப்பரித்த வேளையில் நடுக்கடலிற் கப்பல் கவிழ்
ந்த முன்னிலையில் அதிலுள்ளவர்கள் முழுகிப்போவதைப்போ
லஅளவற்ற இராட்சதவீரர்கள்சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டன
ர், உடனே மகாவிஷ்ணுவையும், வெல்லவல்ல பராக்கிரமசாலி
களாகிய பூதவீரர்கள் வீராவேசங்களுடன் மயேந்திரபுரியின்
வீதிகளிற்புகுந்து எதிர்ந்த சத்துருக்களனைவரையும் கால்களி
னுல் உதைத்தும் தேய்த்தும் அதா அதப்படுத்துவதைக் கண்ட
தேவர்கள் இச்செய்கை யிவர்களுக்குத் தகும் தகுமெனக்கரங்
களைக்கொட்டிக் கொண்டாடிக்களிக்கப் பூதர்கள் சில ரோங்கு
சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ள தவச்சிரேஷ்டர்கள் கோப
முண்டாகியகாலத்தில் ஒருசொல்லினுல்எவ்வகைப்பட்டதையு
ம்அழித்துப்போடுவார்களோஅதுபோலவானத்தையளாவிப்ப
ல அடுக்குகளைப்பெற்று சொர்ணமயமாய் நவரத்தினகாந்தி
வீசிக்கொண்டிருக்கும் மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்க
ள் சித்திரமண்டபங்கள் முதலானதுகளை உதைத்துத் துகள்து

களாயுதிரும்படிக்கு நிலத்திற் றள்ளிவாட்டித் திரிகின்ற காலை
யில், எண்மர், இலக்ஷர், கோபமிகுதியினுல் வடவாமுகாக்கி
னியைப்போலச்சீறி பாரித்தவிற்களைவளைத்து அமோகமாகிய
திவ்வியபாணங்களைச்செலுத்தி அணிபடநிறுத்தி யிருக்கின்ற
இரதபந்திகளையும் மும்மதங்களையும் பெருக்கி வீறிட்டிருக்கின்
ற யானை யணிகளையும் மேகங்கள் நடுங்கியோடும்படிக்குக் க
னைக்கவல்ல புரவிப் பந்திகளையும் சேனைப்பெருக்கையும் உப்ப
ரிகை அரண்மனைமுதலிய வற்றையும் தும்சப்படுத்தித் தாம
ரைமலர் நிறைந்த தடாகத்தில் மதயானைகள் விழுந்து கலக்கி
யதுக்கொப்பாக அலைத்துலைவவும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகி
ய வீரவாகுதேவர் நாரசிங்க மூர்த்திக்குச் சமமாய்க் கொதி
த்து பினுகத்துக்கோகிய வில்லைவளைத்து நாணேற்றி அண்டங்
களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு அக்கினியாஸ்திரத்தைப்பூட்
டி வழிபட்டுச்செலுத்தி உடனே வாயுவாஸ்திரத்தைத் தொடு
த்துப்பூசித்து இந்தப்பட்டணத்தைக்கொளுத்தி நாசஞ்செய்து
வரக்கடவீர்களென. வேண்டித்தூண்டிய காலத்தில் அந்த இர
ண்டு தெய்வப்படைகளும் வெளிப்பட்டவுடன் சர்வசங்கார
காலத்தில் உலகங்க ளனைத்தையும் சாம்பலாக்கவல்ல பேருரு
வைக்கொண்டு பட்டண முழுமையும் உலாவி யிராட்சதர் பெ
ண்டுபிள்ளைகளுடன் அலைச்சற்பட்டு திகைத்து வாடி நாசப்ப
டத்தக்கதாகச் சுட்டுச் சத்துருக்களால் நம்மையென்ன செ
ய்வார்கள் ஜயசாலியாகிய வீரன்பாதுகாத் திரட்சிக்கும்படிக்
கு இதோவிருக்கின்றனவெனத் துணிவுகொண்டு எவ்வளவும்
அச்சமற்றதாய் நட்சத்திரங்கள் பொரியைப்போல உதிரும்ப
டிக்குக் கனலைவீசிப் பிரசண்டவாயுவைப்பெருக்கி யிராஜதா
னியாக விருக்கின்ற நகரமெங்கும் தகிக்கின்ற போது சில வி
டங்கள் உலர்ந்தகாட்டினிடத்தில் அக்கினி பற்றித் தகிக்கின்ற
தற்குச் சமமாகச் சடசடத்ததொனிகளுடன் எரியவும் சிலவி
டங்கள் சாம்பலாகப் பறக்கவும் சிலவிடங்கள் துகள்பட்டுப்ப
யந்தோடுகின்ற விராட்சதர்மீது அனற்பொறிகளைப்போல வி
ழுந்துசுடவும் சிலவிடங்கள் அண்டங்களதிரபடபடென வெடி
க்கவும் சில விடங்கள் கருகி உருக்குலைந்து பங்கப்படவும் சில
விடங்கள் தகிக்கப்பட்டுப் பொரியவும் சிலவிடங்கள் புகைசூ
ழ்ந்து சத்துருக்களைவளைந்து மூச்சாடவொட்டாமற் கொல்ல
வும் இவ்விதமாசப் பூருவத்திற் சிவபிரான் நகைபழலினுல்மு
ப்புரந் தீப்பட்டெரிந்ததற் கொப்பாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்
களினு மிருக்கப்பட்டவர்களனைவரும் நடுங்கிப்பணிந்து போ
ற்றத் தக்கதாகக் கொடுங்கோல் செலுத்திவரும் சூரபதுமன்
வாழுகின்ற வீரமாமயேந்திர புரியானது எவ்விடங்களினும்அ
க்கினிப்பிரவேசித்துச்சரிந்தும்பொரிந்தும் எரிந்தும்இடிந்தும்,
பொடிந்தும், இவ்விதங்களிற் றும்சப்படத் தக்கதாக அக்கினி
தேவனும் வாயுவும் சேர்ந்துவாட்டுகின்ற கொடுமையைக்கண்
ட தூதர்கள் நடுநடுங்கிக் கைகால்களுதறலெடுக்க மனோவேக
த்தினு மேலிட்டோடி நவரத்தினமயமாகச் சொலித்துக்கொ
ண்டிருக்கும் சூரன் அரண்மனையைச்சேர்ந்து விழிகளில் நீரை
ப்பெருக்கிப் புலம்பிக்கொண்டு போய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு
வணங்கிப்போற்றி கர்த்தனே என்னசொல்லுவோம் சூரியனை
ச் சிறைப்படுத்திய வீராதிவீரனுகிய தேவரீர் குமாரன் மோக
னப்படையைக்கொண்டு வாட்டி வீரவாகுதேவர் முதலியப
டைத்தலைவரையும் பூதவெள்ளத்தையும் சத்தோதகக்கடலிற்
சேர்த்தவரையிற் றேவரீர் சித்தத்துக்கு விசிதமாக விருக்கின்
றது அதன்பின்பு நடந்தசேதிகளையுங் கேட்டருள்க ! முற்குறி
த்தபடிக்குத் தூதன்முதலானவர்கள் அதப்பட்டுப்போனதைக்
கண்டநாரதன் வேகமாயோடிப் பாசறையிலிருக்கின்ற பால
சுப்பிரமணியனுக்குத் தெரிவித்தவுடன் தன்காத்திலிருந்தவே

ற்றிவேலைத்தூண்டினன், அப்படையானது அதிகமகிமைகளைக் காட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகக்கடலினருகில் வருவதற்கு முன்னம் மாயைப்படையானது நடுநடுங்கிவலிகுன்றி நாசப்பட்டது பின்புவேற்படை ஒருதரம் சமுத்திரத்தின் மீதில் உலவிவந்த மாத்திரத்திற் றூதன் முதலான பூதச் சேனைகளனைத்தும் மயக்கங்களொழிந்து பிராண னுண்டாய்த் தேவர்கள் களித்துக் கொண்டாடத் தக்க தாய்ச் சகலரும் வெளி வந்து வேற் படையைத் தரிசித்து வணங்கிப் பலவிதங்களிற் போற்றிய காலையில் அவர்களைத் துரிதமாக வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டுக் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் ஜொலித்துக் கொண்டு திரும்பிப் பழையபடிக்குப் பாலகன் கரத்தில் நின்றது உடனே வீரவாகு முதலாகிய படைவீரர் பூதவெள்ளங்களுடன் வானவழிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங் கடுகிவந்துநமதுபட்டணத்தின்மேற்புறத்தில் விளங்கும் கோபுரவாயிலுக்கருகில் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு வருவதை அவ்வாயிலைக் காவல்கொண்டிருந்த வியாக்கிரமாமுகன் கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து இரதகஜதுரகபதாதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோ யெதிர்த்து அகோரவுயுத்தங்களைச் செய்தபோது பகைவர்வீறிச் சதுரங்கச் சேனைகளையுங் கண்டதுண்டப்படக்கொன்றுசேனைக்காவலனையும் நிமைப்போதில் ரணக்களத்துக்குப் பலிகொடுத்தார்கள். அந்தப்பூதவீரர் செய்த கொடுமைகளைச் சொல்லி முடியாது, பின்பு ஜயசாலிகளாய் கைமிஞ்சி பொன்மயமாகநின்ற மதிலை உதைத்திடித்துப் பூமியில்நிரவிப் பலநிலைகளைக்கொண்டு வானத்தையளாவநின்ற கோபுரத்தை வேருடன்பறித்து இந்த நகரமத்தியில் வீசினார்கள். அக்காலத்தில் விளைந்த அனர்த்தங்களைச் சொல்லக்கூடுமோ ! அப்போதுங் கோபந்தணியாமற் பூதர் சிலரோங்கிப் பட்டணத்திற் பிரவேசித்துக் கலக்கவும், ஒருபுறத்தில் படைத்தலைவர்கள் சின்னபின்னப்படச்சாடவும் இப்படிக்குநடந்து வருகின்ற வேளையிற் பாதகனாகிய தூதன் மனம்பொறுமற் றன்வில்லில் அக்கினியாஸ்திரத்தையும் வாயுவின் படையையும் பூட்டிச்செலுத்தினன். அவ்விரண்டும் சற்றும்பயமில்லாததாய்ப் பட்டணமெங்கும்பரந்து பொன்மயமாகிய மாடமாளிகை கூடகோபுர முதலான சிங்காரங்களனைத்தையும் கொளுத்திவாட்டுகின்றன நாங்களிருந்தவரையிற் பட்டணத்துமேற்பாரிசத்தில் ஆயிரயோசனைவரையில் தகிக்கப்பட்டது. இப்போது என்னமாயிருக்கின்றதோ தெரியாது இவையனைத்தையும் கண்களாரக்கண்டுவந்தனம் சந்தேகம்வேண்டுவதில்லை ராஜாதிராஜனே ! சற்று தாழ்ப்பீராகில் நகரமுழுதும் தீப்பட்டுப் போம்போலக் காணுகின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அவ்வார்த்தைகள் சூரபதுமன் செவிகளில் நாராசத்தைக் காய்ச்சிச் சொருகியதைப்போலக் கேட்டமாத்திரத்திற் கோபக்கனல்மூண்டு மனதைவருத்த விழிகள்சிவந்து அக்கினியைக்கொட்டப் புருவம்நெற்றியிலேறத் தேகம்புழுங்கிவியர்க்கப் புகையும் அனலும் வீசுவதாகப் பெருமூச்செறிந்து நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனச்சீறிப் பக்கத்திற் கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டு காத்திருக்கின்ற தூதர்களைப்பார்த்து நீங்கள்துரிதமாய் வானத்திற்சென்று ஊழிகாலத்திற் பிரளயவெள்ளத்தைப்பெருக்கி உலகங்களை யழிக்கவல்ல மேகங்கள் உறங்குகின்ற தலத்தைச்சேர்ந்து இந்தவிஷேத்தி விழுத்துவரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் தகும்தகுமெனச்சேவித்து வானவழிக்கொண்டு மனோவேகத்தினுமேலிட்டோடி ஊழிமேகங்கள் படுத்திருக்கும் அண்டப்பித்திகைச் சார்பைச்சேர்ந்து கோண்டையிடிகளைப்போலத் தமது கரங்களினுற் றட்டியெழுப்பிச் சூரன் உங்களைச் சீக்கிரமாக அழைத்துவரப்பணித்தனர். நடக்கக்கடவீர்களெனத் துரிதப்படும்போது என்ன தண்டனை கிடைக்குமோ வென்கின்ற பயத்தினால் சரீரங்கள் வியர்க்கப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு பறந்துவந்து மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து இராஜப்பிரபுடகனாகிய சூரபதுமனைக்கண்டு சேவித்துப்போற்றி நிற்கின்ற மேகங்களைப்பார்த்து நீங்கள் தீவிரமாய்ச் சமுத்திரநீரை அபாரியாய் வாரிக்கொண்டுவந்து இந்தப்பட்டணத்தைக் கொளுத்திவாட்டும் அக்கினிப் பெருக்கை யவித்துவரக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்தில் மகாபாக்கியம் இதோ அந்தப்படிக்குச் செய்வோமென்று வானத்திற்சென்று மாபலியினிடத்திற் றானமேற்ற வாமனமூர்த்தியைப்போலப் புகைக்குழிகராய் வெளுத்து ஆகாயமுற்றினும்பரந்து சமுத்திரத்திலிரங்கிக் கருநீரை ஏராளமாகவுண்டு காளகூடத்தையொப்பக் கறுத்தெழுந்து பிராணிகளனைத்தும் திகைத்து விழிகள்கூசி மயங்கத்தக்கதாக மின்னி அஷ்டகுலாசலங்களும் மேருவும் கலகலத்ததிரவும், பூமியைத்தாங்கும் ஆதிசேஷன் விஷங்களைக்கக்கிவாடவும், கற்சித்திடித்து வானமெங்கும்விரிந்து ஊழிமேகங்களானவை விண்ணையளாவ ஓங்கிவளர்ந்திருக்கும் மதில்சூழ்ந்த மயேந்திரபுரியை அக்கினிதேவன் கொளுத்தி வாட்டுகின்ற கொடுமையையும் அவுணர்கள் படுந் துன்பத்தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சேனைகளின் கோபாவேசங்களையும் பார்த்து நிதானித்து நல்லகாரியம் சூரன் கட்டளையின்படிக்கு மண்டியெரியும் வெப்பத்தைத் தணிப்போமாகிற் குமாரதேவர் படைவீரர்கள் கோபித்துக் கொல்வதற்குச் சந்தேகமில்லை அதற்கஞ்சி யித்தீயை யவிக்காமற் போவோமாயிற் சூரன்சீறித் தண்டித்துப் பாரவிலங்கைப்பூட்டிக் கொடியசிறையிலடைத்து வருத்துவான் இதற்கென்செய்வதென்க்கலங்கியோசித்து அவுணராஜன் காவலிற்பட்டு அளவற்றகாலம் வாடுவதைப்பார்க்கிலும் வெற்றிமாலைதரித்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் கரத்தில்மாண்டால் இம்மைமறுமைக்குவேண்டுங் கீர்த்தியும் முத்தியும் பெற்று வாழ்வோமெனத்துணிவுகொண்டு யானைப் பிரமாணமாகிய துளிகளைச் சொரிந்து அமோகமாக வருஷிக்கின்றதுவாயிற் பட்டணத்தின்மேற்பாரிசவீதிகளைத்தகித்து வீறியிருந்த அக்கினியின் வெப்பந்தணிந்து குளிர்ந்துகாட்டியது. இதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர் சிறித்தீயெழநகைத்து நாமேவிய அக்கினியாஸ்திரத்தின் கொடுமையைமாத்தியவை மேகங்களோ ! அல்லது பாதகராகிய அவுணர் மாயையோ வென்று யோசிக்கின்றதருணத்தில் நாரதர் வந்து வீராதிவீரனே ? யிவை ஊழிமேகங்களாகும் சூரன் ஆக்கினைக்கஞ்சி வருஷிக்கின்றது, துரிதமாக வூழிக் கனற்படையைச்செலுத்தி வாட்டக்கடவாயெனப் போதித்தமாத்திரத்தில் வீரன்மகிழ்ந்து தனக்கிருக்கின்ற ஐயங்களையுங்கேட்டறிந்துகொண்டு அப்படையையெடுத்துப் பூசித்து மந்திரபூர்வகமாக வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகித்தனர். அந்தத் திவ்வியபாணம் விடுபட்டவுடன் வடவையைப்போல மண்டியெரிந்து சுவாலையைவீசி வானத்திற்பரவி யிடிமின்னலைப்பெருக்கிச் சொரிகின்ற மேகங்களை வளைந்துகொண்டு அவற்றினிடத்திருக்கின்ற நீர்ப்பசுமைமுற்றும் வறளத்தக்கதாகக் காய்ந்து வலியையொடுக்கித்திரும்பி வீரன் அம்புறுத்தூணியிற் சேர்ந்தது. அத்தருணத்திற் பிரளயகாலத்திலெழுந் தார்ப்பரிக்கும் ஊழிமேகங்கள் சத்தசாகரங்களைப்போலக் கதறிக்கொண்டு நிலத்தில்விழுந்து சிவகடாட்சத்தினால் அறிவுவிளங்கிச் சண்முகப்பெருமான் திவ்விய நாமங்களை ஜபித்து பழையவலியைப்பெற்றுப் பக்கத்திலிருக்கின்ற சமுத்திரத்திற்படிந் தொளித்தன. இக்காட்சியைப்பார்த்த பூதர்கள் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய்த் துள்ளித்துள்ளி ஜயங்கொண்டாடினர். தேவர்கள் வீரவாகு

மேல் கற்பகமலர்களை யிறைத்துவாழ்த்தினர். தேவதுந்துமி
முழங்கியது. இந்தச்சம்பவங்களனைத்தையுங் கண்டிருந்த தூ
தர்கள் மனம்பொறுமல் வேகமாயோடி அஷ்டலட்சுமிகளுங்
குடிகொண்டிருக்கின்ற அரண்மனையைச்சேர்ந்து சூரபதுமனை
க்கண்டு வணங்கி யிராஜாதிராஜனே? தேவரீர் கட்டளையின்ப
டிக்கு ஊழிமேகங்கள் அமோகமாய் மழையைப்பெய்து அக்
கினிப்பெருக்கைச் சுத்தமா யவித்துக் குளிரச்செய்தகாலையில்
இவ்விடம்வந்து போனதூதன் கண்டவுடன் ஆலகாலத்தைப்
போலச்சீறித் துரிதமாய் ஊழிக்கனற்படையைச்செலுத்தி நீ
ரைவறளச்செய்ததுமன்றியிற் கொளுத்தியபோது மேகங்கள்
குன்றிக்குறைந்து விழுந்துபுரண்டு பயபீதியினுற்கடலில்மறை
ந்துபோயின இறைவனே! கனல் தணிந்ததெனக் களிக்கவே
ண்டுவதில்லை அதற்கெண்மடங்காக் படைத்தலைவர் பூதவீரர்
கள் சிலரோங்கிப் பட்டணத்தை நாசப்படுத்துகின்றனர். இதை
முக்கியமாகநினைந்து சிலயத்தனத்தைத் தேடாமற் போனுல்
மோசம்நேரும்போற் காணுகின்றதென விண்ணப்பஞ் செய்த
னர். உடனே சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து விழி
கள்சிவந்து அனற்பொறிசிதறவும், தேகமெங்கும்வியர்க்கவும்,
காலாந்தகனைப்போலச்சீறி நல்லகாரியம் பலிக்குழன்றுதிரியு
ம் அவலமாகிய பூதங்களும் நமதுபட்டணத்தில் வருவதோ?
சற்றும்பயமற்று வருத்துகின்ற பகைவரையும் பாலகனையும்
அதா அதப்படுத்தி வெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவேன் துரித
மாக நமது இந்திரஞாலத்தேரைக்கொண்டு வரக்கடவீர்களெ
னக் காரியக்காரரைப்பார்த்துக் கட்டளையிட்டனன்.

இரணியனுயுத்தப்படலம்.

ஓ? சவுனகாதிரிஷிகளே? சூரபதுமன் இவ்விதமாசப்பணி
த்ததை இரணியனென்னும் பிள்ளையறிந்தவுடன் மனம் நடுநடு
ங்கிவருந்தி மாரிகாலத்திற் பாம்புகள் பயந்து புற்றினிடத் த
டங்குமாறுபோலக் களிப்பற்றுக்குன்றினன், அவன் குணதிச
யங்களைச் சொல்லக்கேட்பீராக. சகலபுவனங்களுக்கும் ஆதி
நூலாக விருக்கின்ற பெருமையைப்படைத்த வேதங்கள் ஆக
மங்கள் புராணங்கள் சாத்திரங்கள் முதலிய நூல்களைப் பூர
ணமாகவாசித்து அவற்றின் நிச்சயங்களைத் தெரிந்தும் பெரி
யோர்கள் மூலமாய் நீதிசாத்திரப்பிரகரணங்களை ஆதியோடந்
தமாகக் கேள்விப்பட்டு நிச்சயவுணர்வைப்பெற்றவனுய்ச் சிற
ந்த தருமமார்க்கத்தை நித்தியமாகவெண்ணி அதனை அநுசரி
த்து அதற்கடுத்த நடைநொடி பாவனைகளிற் பிசகின்றி நடந்
துவருங் குணசம்பன்னன் இவையன்றியும் தங்கள் முன்னோ
ர்கள் நடவடிக்கைப்பிரகாரம் மாயவஞ்சகமுதலியவற்றைக் கி
ரமமாகப் போதிக்கப்பெற்று கொடிய பாதகராகிய அவுணரு
க்கடுத்த விற்பயிற்சிகளாதியான வல்லபங்களையும் பெற்றவனு
க விருந்தபோதினும் தீயகருமங்களைச்செய்யச் சம்மதப்படா
த குணன் இத்தகைய நன்னெறிகளைப்படைத்தவனுயினும் எ
திர்த்த சத்துருக்களெத்தகையரெனினும் நீதியாகிய சண்டை
யைச்செய்து வெல்லவல்ல புசபலபராக்கிரமசம்பன்னன் இ
ப்படிக்கொத்த சகலமங்களகுணங்களையும் படைத்திருக்கின்ற
இரணியன் தமக்கடங்காமல் பாதலத்தில் விதியிருந்த அவுண
வீரர்களின்மேற் கோபித்தெதிர்த்து அதா அதப்படுத்தித் தன்
வெற்றிக்கொடியைநாட்டி அவர்களை தன்வயப்படுத்திக்கொண்
டு விஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பிய வீரன் இவனுக்கு மூன்று
சிரங்களும் ஆறுகரங்களும் சொர்ணப்படிவமாகிய திருமேனியு
முண்டு அக்காரணத்தினுல் இரணியனென்னும் பெயரைப்பெ
ற்றவன் இத்தகையபெருமைகளைப் படைத்திருக்கின்றவன் ஒ
ருபாரிசத்திலிருந்து இராஜாதிராஜன்மனக்கருத்தைத்தெரிந்த
வுடனெழுந்துசமீபத்திற்போய்ப்பிதாவின்பாதாரவிந்தங்களிற்
சேவித்துக்கரங்களைக்கூப்பிநின்றவனுய்ஐயனே!ஏதோஅடியே
னுக்குத்தோற்றியமேம்பாட்டைத்தரவல்ல கிரமங்களைவிண்ண
ப்பஞ்செய்வேனுயினும்கோபியாமல் அவற்றைக்கேட்டுநிதானி
த்து நடத்தக்கடவாய் அதனுல் நம்முடைய மரபும் அகண்ட
சாம்பிராச்சியச் செல்வவளங்களும் நீடித்து சவுக்கியத்திலிரு
க்கலாகும் அஃதென்னையெனில், அளவற்ற தவங்களைச்செய்து
பொன்னுலகவாழ்வை யடைந்து பரமசிவத்தை வழிபட்டுப்
பெரியோர்கள் ஆசீர்வாதங்களைப்பெற்றும் நன்னெறிகளையனு
சரித்துச் சிவகாருண்ணியம் தயைதாட்சணியங்களையும் பே
தைமைத்தனத்தையுமுண்டாய் மேலும்நமக்கு தாயாதிகளாக
வுமிருக்கின்ற தேவர்களை யலைத்துப்பிடித்துவந்து கொடிய சி
றையில் வைத்திருப்பதினுற் பழிபாதகமும் தீராதவசையும்நே
ருவதன்றியில் நாம்பெறும் பலப்பிராப்தியை ஒன்றுங்காணே
ன் சகலகாரணகாரியங்களையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியை
ப்போலத் தெரியவல்ல இராஜாதிராஜனே! யின்னமுஞ் சொ
ல்லக்கேளும் நமதுயிரும் செல்வப்பெருக்கும் சத்தியமாய் ஒ
ருகாலம் நாசப்படுமல்லது நீடித்திருப்பதன்று மேலும் சரப
சார்த்தூலம் சிங்கம் புலி முதலிய சஞ்சரிக்கும் வனுந்திரத்தி
ல் உழன்றலையும் துன்பங்களைப்போக்கிச் சிறந்த பட்டணங்க
ள் நகரங்கள் நாடுகள் முதலியவைகள் நிறைந்திருக்கும் ஆயி
ரத்தெட்டண்டங்களுக்குச் சக்கிரவர்த்தியாய்ச் சகலமுயற்சி
களையும்பெற்று அகண்டசாம்பிராச்சியங்களை யனுபவித்து ஜ
யசாலியாகவிருக்கின்ற இந்தசெல்வச்சம்பத்து யாவராற் கி
டைத்துவாழுகின்றனே, அக்காரணங்களை யோசித்துப்பார்க்க
க்கடவாய் இஃதன்றியும் மகாவிஷ்ணுவையொத்தவரை வெற்
றிகொண்டதும் பிரமனுதிய ரிஷிகள் நடுநடுங்கிக் கட்டளைப்ப
டிக்கு ஏவல்கள்செய்யப்பெற்றதும் சிறந்தவானவரையலைத்து
த் தகாததொண்டுகளைச் செய்துவரும்படிவருத்துவதும் காள
கண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற வரங்
களின் முயற்சியினுலல்லது வேறுமுண்டோ? இதுவல்லாமல்
மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் !தேவர்கள் அவுணர் இ
ராக்கதர் முதலாகிய வீரர்கள் பகைத்து மேலிட்டு வருவராகி
ல் அவர்கள்மீது கோபித்துப் போராடிவென்று புறந்தந்தோட
த்துரத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீள்வது எளிதாகும் ஒருவித
த்தி லதனைத் தகுதியாகவே நினைக்கக்கூடும் தேவரீர் அரிய த
வங்களைச் செய்ததற்கிரங்கி அளவற்றபேறுகளைக் கடாட்சித்
திரட்சித்த தயாநிதியாகிய பரமேஸ்பரன் நம்மிடத்துள்ளகு
றைபாடுகளைக்கண்டு இச்செல்வத்தை மாற்றிப்போடத் திருவு
ளங்கொள்வராயில் வயிரத்தைநினையாமல் வணங்கிப் போற்
றி அக்குற்றங்களை நிவாரணஞ்செய்துகொண்டு இந்த மகதயி
ஸ்பரியத்தை நிலைபெறச்செய்துகொள்ளாமல் எதிர்த்துப்போ.
ரைச்செய்யவும் யத்தனிக்கக்கூடுமோ, யாதொரு சிறிது உத
வியைச்செய்தவர்கள் மிகவும்வருந்த எதனையாவது மனப்பூர்
வகமாக முடிப்பராயின் அத்தகைய கொடியபாதகருக்கு எதி
ரிகள் முன்செய்திருக்கின்ற நன்றியே மனதைவருத்திவருத்தி
க்கொன்று விடும் அத்தீயருக்குவேறொரு கூற்றுவனும் வேண்
டுமோ கந்தசுவாமியைப்பெற்ற சிவபிரான்கட்டளைகளை மன
தில் வேற்றுமையாக நினைக்கத்தக்க சிற்றுணர்ச்சியைப்பெற்
றவர்களனைவரும் நாசப்பட்டுப் போனதல்லது தங்கள் வல்ல
பத்தினுற் ஜயப்பிரதாபத்தை யடைந்து பிழைத்திருக்கின்றன
ரென ஒருவரைக் காட்டவல்லோமோ கங்காசடாமண்டலதா
ரியாகிய பரமன்கோபித்து மன்மதனை நுதல் விழிக்கனலினு
லெரித்ததும் திரிபுராதிகளை நகைத்துச் சாம்பலாக்கியதும்
அந்தகாசுரனைச் சூலத்திற் குத்தித் தூக்கிச் சுழற்றியதும்,

மற்றுமித்தகைய தண்டனைகளளவற்ற துண்டு பிதாவே அவற்
றைத் தேவரீர் கேள்விப்பட்டதில்லையோ இஃதன்றியும் சிவவி
ரதங்களை செய்திருந்த மார்க்கண்டேயரை மதியாமற்சீறிமே
லிட்டுவந்த இயமனையிறந்துருளத் திருவடிகளினாலுதைத்தகா
ரணத்தையும் கங்கை யகந்தைகொண்டுபெருகி யுலகங்களைய
ழிக்கின்ற தருணத்தில் அவளாணவத்தை யழிக்கத்திருவுளத்
தெண்ணித் தமது திருச்சடை நுனியிற் சுவற்றி யடங்கச்செ
ய்ததையும், பிரமன், விஷ்ணு, முதலியதேவர்கள் திகைத்துவ
ருந்தியோடச் சீறியெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு உலகங்
களைக் காத்த சரித்திரத்தையும் அறியமாட்டீரோ விஷ்ணுவா
னவர் நாரசிங்க உருக்கொண்டு இரணியனை வாட்டித் தேவர்
கள் முதலாகத் திடுக்கிட்டு வாடக் கோபித்துச் சீறியபோது
அடியவர்கள் முறைகளைத் திருச்செவிகளி னேற்றுத் தமதுரு
வகமாகிய வீரபத்திரக்கடவுளைச் சரபப்பட்சியாக வரச்செய்
து அந்த நாரசிங்கத்தின் கர்வத்தையடக்கியதையும் சகலசா
ம்பிராச்சிய விபவங்களைத் தந்ததம்மைமதியாமற் செல்வச்செ
ருக்கிற்பட் டிகழ்ந்துசெய்த தக்கன் மதத்தை வீரபத்திரக்கட
வுளைக்கொண்டு வாட்டி அவனுக்கு ஆட்டுத்தலையைத் தந்தகார
ணத்தையும் யாவருஞ்சொன்ன தில்லையோ உந்திக்கமல வாசி
யாகிய பிரமன், மதிப்பற்றிருந்த ஏதுவையினாற் சிவபிரான்வ
யிரவரையேவி கூரியநகத்தினால் அவனைந்து சிரங்களி னொன்
றைக்கிள்ளுவித்து மீட்டும் அவனுக்குணர்வைத்தந்து பாதகா
த்ததையும் அந்தக்கபாலத்தில் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுதிர
ங்களைக்கொண்டு அவர்கள் மையலையொழித்த சரித்திரங்களை
மறந்தீரோ முன்னொருகாலத்தி லிருந்த தேவேந்திரன் அகந்
தையைக் கொண்ட காலையில் வயிரவமூர்த்தியினால் அவன்புய
வன்மையைவாட்டி யடக்கியதையும் ஐவகை இராக்கதர்கள்
வீறிகொடுமைசெய்த வேளையில் அவர்களைக்கொன்று உலக உ
பாதிகளைத் தவிர்த்தாண்டதையும் காகாசூரன் மன்னுயிரை வ
ருத்துவதற்கிரங்கி உதைத்துத் தள்ளித் தோலையுரித்துப் போ
ர்த்ததையும் புலியதனை உடையாகத் தரித் திருக்கின்ற கா
ரணத்தையும் ஐயனே ஒருவரும் உமக்குப்போதித்த தில்லை
யோ விஷ்ணுவின் அவதாரங்களாகிய ஏனத்தின் கோரை
த் தந்தங்களையும் ஆமையினோட்டையும் பறித்துக் சருவபரி
காரமாகத் தரித்த விதத்தையும் பிரமன் முதலாகிய தேவர்
கள் சிரமாலையையும் எலும்புத் தாழ் வடங்களையும் பூண்
டிருக்கின்ற திறத்தையும் மதித்துப் பார்த்ததில்லையோ தா
ருகா வனத்தில் வாசமாயிருந்த தபோ நிதிகளாகிய ரிஷிகள்
கண்ணன் மாயையிற் பட்டுச் சிவத்தைப் பரமென நினையா
மல் யாகங்கள் தவங்களைச் செய்வதே பேரின்ப வீடெனச்சி
ல மோகனசாஸ்திரங்களை உண்டுபண்ணி அதை யனுசரித்து
வரும் கருவபரிகாரமாக அவர்கள் தவமுயற்சிகளையும் இருஷி
பத்தினிகள் கற்பையும் அழித்தகாலத்தில் அத்தவத்தர்சீறிமா
ரகயாக மொன்றைத்தொடங்கி அதன்மூலமாய் முயலகனையு
ண்டுபண்ணிச் சிவனைக்கொல்லும் படிக்கேவிய சமயத்தில் ஒ
ல்லென வரற்றிவாடத்தள்ளி மிதித்து நடித்தகதையையும்மற்
றும் அந்த விருஷிகள் செய்த வஞ்சகங்களை யடக்கியாண்ட
மகிமைகளையும் ஞாபகங்கொள்ள வேண்டாமோ அன்றியும்,
நம்மைவழிபட்டுக்கிடைத்த செல்வத்தை யனுபவித்துவருங்க
ருவத்தினால் விழிகள்மூடி அதைத்தந்தகடவுளை மதியாமற் ச
த்துராத்துவங் கொண்ட பாபிகளை ஒப்புவமையற்ற சிவபிரான்
தண்டஞ்செய்தகாரணங்கள் இன்னமும் அனந்தகோடிகளுண்
டு அதுகளனைத்தையுந் தெரிவிக்கவேண்டுமாகில் அளவற்றயுக
ங்கள்செல்லும் மேலும் என்னாயசும்போதாது ஆதலால்தேவ
தேவோத்தமனாய்ச் சருவஜீவதயாபர மூர்த்தியாக விருக்கின்
ற சிவபிரானை எக்காலத்தும் சிந்தித்துப்போற்றி அவன்பாதா
ரவிந்தங்களைத் தஞ்சமாகச்சிக்கெனப் பற்றிய புண்ணியவான்
கள் இம்மைமறுமைச் செல்வங்களை யனுபவித்துக் களித்துவா
ழ்வார் இதற்குப்புறம்பாகிய அறிவீனர்க ளொருபோதும் பி
ழைக்கவகையற்றவராய்ச் சகலதுன்பங்களையும் அனுபவித்து
வருந்தி கடையில் நரகவாதனையிற்பட்டு வாடிமீளவும், பிறந்
துமிறந்தும், அலைவார்கள் ஐயனே யிப்போது பேசியஉண்மை
களைவேதாகம முதலியநூல்களிற் சொல்லிவருகின்றது இவ்
வாக்கியங்களைத் தத்துவப் பொருளாக மதிக்கவேண்டும் ஆத
லால் தேவருமிதுகளை யாராய்ந்து பாதகத்துக்கேதுவாகியமா
ர்க்கங்களை விட்டு மேற்குறித்த நிச்சயப்பொருள்களைக் கவனி
த்து அவற்றைக்கடைப்பிடியாக நம்பியனுசரிக்கவேண்டும் பி
தாவேயின்னமொரு இரகசியத்தைச் சொல்லுவேன் கோபியா
மற்கேட்டருள்க ஆதியில் தேவரீர்முடித்ததவஉறுதிக்குமெச்சி
இந்த அரசுரிமையையும் சம்பத்தையுங்கடாட்சித்தபரமன்தி
ருவுளத்தில் நினைப்பாராயின் நிமைப்போதில் மாற்றவல்லன்
அவனருளுருப்பெற்றெழுந்த குமாரசுவாமியுடன் பகைத்துச்
சண்டைக்குப்போக நினைப்பது தகுதியோ ஐயனே தன்னினு
முயர்ந்தவர்களுடன் போர்செய்ய யத்தனித்தால் ஜயமுண்டா
குமென நினைக்கக்கூடுமோ இவையன்றியும் சிலகாலத்துக்குமு
ன்னம் பூதலமும் வானகமும் திசைகளும் சத்தசாகரங்களும்
அதன்மத்தியிலடங்கிய தீவுகளும் மகம்மேருமுதலிய பருவத
ங்களும் மற்று மிராநின்ற சமஸ்தமும் மாறுபட்டுப்பலபலவே
டிக்கையார்த்தமாகக் காட்டிய செய்கைகளை யாமெல்லோருங்
கண்டு இதென்ன உற்பாத மாயவித்தைகளாக விருக்கின்றதெ
ன்றெண்ணி யாதுந்தோற்றாது மயங்கினோம் அவையனைத்தும்
ஆதிகர்த்தனாகிய சிவகுமாரன் திருவிளையாடலெனத் தெரிந்த
மேலவர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டனம், அக்காலத்தில் இ
ந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் மருண்டு இச்செய்கைகளையாவர்
நடாத்தினரெனத் திகைக்கின்ற காலையில் அவர்கள் விழிகளு
க்குத்தோற்ற வேற்றுருக்கொண்டு மேருகிரியின் மீதில் நின்ற
போது முற்காட்டில் மாறுபாடுகளனைத்தும் இந்தப்பாலகன்ந
டித்ததெனக்கோபித்துச் சூழ்ந்துகொண்டு போர்புரியத் தேவ
ராசன்முதலாகிய சகலரையும்மாய்த்துப்பின்பு பிரகஸ்பதிவே
ண்டுதலுக்கிரங்கி உயிர்பெற்றெழக்கடாட்சித்தனரெனச் சொ
ல்லுகின்றனர், பின்பு அவர்கள் சந்தேகங்களொழிந்து மனஉ
றுதிகொள்வதாக வெண்ணி ஆயிரங்கோடி அண்டங்களும் அ
வற்றுளடங்கி யிருக்கின்ற புவனங்கள் தேவர்கள் இருடிகள்
சராசரப் பிரபஞ்சங்கள் பற்பலவளங்கள் அவற்றிற்குக் கார
ணராக விளங்காநின்ற திரிமூர்த்திச் சொருபங்களாகிய சக
லமுந் தன்வடிவிற் றோற்றக் கந்தன்விசுவரூபங்கொண்டருளி
னனெனப் பெரியோர்கள் வழங்கிக் கொள்ளுகின்றனர், இஃத
ன்றியும் குடிலைமந்திரத்தின்பொருளை வினவிவிடைதா மயங்
கிய பிரமனைக்குட்டிச் சிறையிலிட்டுத்தாமே சராசரங்களனை
த்தையும் அளவற்றகாலஞ் சிருஷ்டித்து வருகையிற் சிவபிரா
ன் வேண்டியபடிக்கு விடுதலைசெய்தனரெனச் சொல்லும் பெ
ருமையையுடைய சண்முகன் செய்கைகளைக் கேட்குந்தோறும்
மனதில் அற்புதம் விளைகின்றது இவையன்றியும் முன்னமொ
ரு கற்பத்தில் விஷ்ணு வராக வுருக்கொண்டபோது கருவித்து
உலகங்களனைத்தையுந் தன்கோட்டினாற் கல்லிப்பிராணிகளைய
லைத்து வருத்தும்போது பரமனருளின் படிக்கு அப்பன்றியின்
கோரைத்தந்தங்களைக் கரங்களினாற் பற்றிப் பூமியான மெங்
குமிழுத்துக்கொண்டு திரிந்தகாலையில்வலிகுன்றி அகந்தையொ
ழிந்து போற்றியிரக்கவிரங்கி அதன்கோடுகளிலொன்றைப்பறி
த்து தமது பிராவாகிய சிவகாத வணியக் கொடுத்தாரென்று

ன்கேள்விப்பட்டனன், இதனுற்றிரிபுரதகனர் குமாரன் யாவரினும் வலியனென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ வாமனுவதாரங்கொண்டகாலத்தில் மண்விண்ணே யளந்தருளிய மகாவிஷ்ணு தூண்டிய சக்கரத்தைக்கழுத்தணியாகத் தரித்திருந்த தாருகாசூரனையும் மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினுற் பிளந்துகொன்றது அதற்குச்சாட்சியல்லவோ சண்முகந்தனைக் கொண்டிருக்கின்ற நிருமலக்கடவுளைச் சிவத்தின் விழிகளினுதித்த பாலகனென்றிகழவேண்டாம் செய்கையினுற் சகலதேவருக்கும் மேலாக நினைக்கவேண்டும் இதற்குச் சிலதிஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுவேன் சருவசங்கார காலத்திற் பிறப்பிறப்பிலியாகிய உருத்திரமூர்த்தியினது நகையினின்றெழுந்தசிறுபொறியன்றே சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் தகித்துச் சாம்பலாக்க வல்லது இதுவுமல்லாமல்இந்திரன்பலவளங்களையும்போக்கி வாடுகின்ற துன்பத்தையும் சயந்தன்முதலானதேவர்கள் கொடிய காவலிற்பட்டு வாடுகின்ற வருத்தங்களையும்சிருஷ்டிகர்த்தனுகிய பிரமன்பெற்றுக் கிலேசிக்கின்ற விழியையும் சக்கரப்படையைப் பறிகொடுத்து வருந்தாநின்ற மகாவிஷ்ணுவினது வாட்டத்தையும்போக்கிப் பழையபடிக்குச் சலனமற்று அவ்வவர்க ளரசுரிமைகளையும் செல்வங்களையும் கடாட்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டு திவ்வியமங்கள சுருபத்தைப் படைத்த பாலகனைப்போல உருக்கொண்டுசிவபிரானே சண்முகங்களைவகித்தவதரித்தனரொனப்புகழ்வதல்லது வேறென்றைக் குறிக்கவும்போதுமோ கங்கை புத்திரனென்றும் கார்த்திகைத்தெரிவையர் மைந்தனென்றும் செங்கண்மால் மருகனென்றும் தேவசேனுபதியென்றும் பிரமனுதியரானவர்களா லறியப்படாத சுயஞ்சோதிவடிவினனைப்பேசநினைப்பது பேதைமையாகும் அவன்குணுதிசயங்களை அவனேயறியப் படுவதன்றியில் ஒருவர்கருத்தினும் விழிகளினும்அடங்கப்பட்டவனே இவைகளனைத்தும் நிற்க இப்பகல்பானுகோபன் வஞ்சித்தேவியமோகனப்படையின் வல்லபத்தினுல் வீரவாகுதேவர் முதலிய படைவீரரைமாய்த்துக் கடலினிட்டதைப் பன்னிருபுயாசலங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற கர்த்தன் தெரிந்து அவர்களை எழுப்பிக்கொண்டுவரும்படிக்குச் சுத்தோதகக்கடலின்மீதேவியவேலாயுதத்தை இந்தபட்டணத்திவிடத்திற் செலுத்துவராகில் இதுபரியந்தம் இப்பிராந்தியத்தி லிருக்கின்ற நாமெல்லோரும்நாசமடையாமல் உயிர்பெற்றிருக்கக்கூடுமோஆதலால்ஜயசாலியாயே உமது தம்பியையும் வஞ்சகத்தினுல் தேவர்முனிவரைவாட்டியிருந்த கிரவுஞ்சவரையையும் பிளந்துமன்றியில் இத்தினம் பானுகோபன்படை முயற்சியினுல் சுத்தோதகக்கடலிற்பட்டுச்சோர்ந்த வீரவாகுதேவர் முதலிய சகலரையும் உயிர்பெறச்செய் திட்டுவந்த மகிமைகளைக் கண்டபோதே அந்த ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைப்போற்றிக் குமாரதேவர் திருவடிகளிற் சேவித்து வாழ்த்திக்குறையிரந்து பிழைப்பதைமறந்து சத்துருவாகவெண்ணி சண்டைசெய்யப்போகத் துரிதப்படுவது மூடருக்கன்றியில் விவேகசாலிகளுக்கடுப்பதோ இதற்குத்திஷ்டாந்தமாகச் சிவகுமாரன் கட்டளையின்பிரகாரம் முன்னம்வந்த தூதன்பலவீரரை வென்று என்சகோதரனையுங் கொன்று அஷ்ட லட்சுமிகளும் குதிகொண் டிருக்கும் செல்வ வளங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற இப்பட்டணத்தைத் தாறுமாறுக வழித்துயாவரையும் சட்டைபண்ணுமற் செயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றுப்போயினன், இந்தக்காலத்திலும் முதல்நாள்பானுகோபன் சதுரங்கச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அமர்செய்யு முன்னிலையிற் படைகளனைத்தையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து அவனையும் பறக்கடித்தான் இப்பகல் என்தமையன் வணக்கற்ற சயின்னியங்களுடன் போராடும்போது இரதகஜதுரகபதாதிகளையும் நாசப்படுத்திப் பானுகோபன் மதிமருண்டலைய திவ்வியபாணங்களைக்கொண்டு வாட்டாநிற்க எதிரில்நின்று சண்டைகொடுக்கவஞ்சி விண்ணிடத்தில் மறைந்திருந்து மாயப்படையைச்செலுத்தி வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களுணர்வையழித்துக்கொன்று சுத்தோதகக்கடலிற் சேர்த்தகாலத்திற் சண்முகப்பெருமாள் செலுத்திய வேற்படையின் வல்லபத்தினுல் உயிர்பெற்றுவந்து இந்தச் சிறந்த நகரையழிப்பானுயின் அவனைத் தூதனென் றிகழ்வது தகுதியோ மேலும் அந்தச் சூரனை வெல்லவல்லவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர் இவையன்றியும் அரியதவங்களைச்செய்து பெற்றதேவாஸ்திரங்களைத் தூண்டிய காலத்தில் அவைகளுக்கு மாறுசெலுத்தித்தடுத்தும்சத்தசாகரங்களின் கடையிற்கொண்டுபோய் வைத்திருந்த மோகனப்படையின் செயலற்று நாசப்படுமாயின் பேரறிவாளராகவிருப்பவர் அந்தவீரனுடன் சண்டையி லெதிர்ப்பார்களோ நினைக்கவும்போதுமோ இவ்விதமாகத் தூதுவந்த ஒருவன் புசபலபராக்கிரமத்தினுல் இந்தப்பட்டணமு மிதிலிருந்த அவுணவீரர்களும் அதப்பட்டதையுந் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டனம், இதையோசிக்குமிடத்தில் ஆதியந்தமில்லாத பாலசுப்பிரமணியர் சற்று கோபங்கொண்டு போர்செய்யவருவராகில் நிமைப்போதிற் சகல புவனங்களு மழிந்து போவதற்கையமுமுண்டோ பன்னிரு புயாசலங்களைப் படைத்தகர்த்தன் சண்டைகொடுக்குமுன்னிலையில் நாம்பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளும் தேவாஸ்திரச்செருக்கும் மாயையின் பெருக்கும் புசபலபராக்கிரமங்களும் சதுரங்கச்சேனைகளின் உதவிகளும் சூரமும் மற்றுமுண்டாகிய வன்மைகளும் இந்தச் சிறந்த பட்டணத்தின் வளங்களும் புத்திரமித்திரர்வலியும் சிவபிரான் நுதல்விழிக்கனலிற்பட்டழிந்த திரிபுரங்கள் அதில் வாசஞ்செய்திருந்த அவுணவீரர்கள் நாசமடைந்ததைப்போல யாதொருபிரயோசனத்தையுந் தராமல் மங்கியழியாதோ இவையன்றியும் முன்னம் தூதனைச்செலுத்திப் பற்பல காரணங்களைத் தெரிவித்து நமது கருத்தையறிந்து தேவர்கள் சிறையை நீக்கி விடாதகாரணத்தினுல் இவ்விட மெழுந்தருளியும் தாமே சண்டைக்குவராமற் றூதனையும் படைகளையுஞ் செலுத்தியகாரணங்களை யோசிக்குமிடத்திற் சரவணபவன் நமதிடத் தின்னமுங்கிருபையை வைத்திருப்பதாகக் காணுகின்றது, இத்தகையதயாநிதியாகிய குகன் மனதிலதிக கோபங் கொள்ளுவதன்முன்னம் தேவர்கள் சிறையை நீக்கித் துரிதமாய் நமது சுற்றத்தினருடன்போய் அவன் திருவடிகளிற்சேவித்துக்கொடியவன் இதுபரியந்தம் செய்துவந்த குற்றங்களை மன்னித்தாளவேண்டுமெனப் போற்றுவையாகில் நாம் முடித்திருக்கின்ற பல அக்கிருத்தியங்களையும் பொறுத்துத் தேவரீருக்குவேண்டும் பலவரங்களையும் தந்து தமதுசேனைகளுடன் திரும்பித்திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளுவர் நாமெல்லோருஞ் சிலகாலம் உயிர்பெற்றுச்செல்வங்களை யனுபவித்திருக்கலாம் இவையனைத்தையும் யோசித்து மேல்நடக்கவிருக்கின்ற காரணங்களைத்துணிந்து சொன்னேன் அதுகளைக் கடைப்பிடியாக வெண்ணி யநுசரித்துநடந்துசடைத்தேறுவாயெனக்குமாரனுகியஇரணியன் பரிவாய்ப்பரமசிவத்தின் குணுதிசய நிச்சயங்களையும் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது மகிமைகளையும் சூரத்தையும் விரித்து விரித்துச் செவிகளிற் சுருக்கிடச்சொன்ன பிரகரணங்களைச் சூரபதுமன் கேட்டவுடன் வாயினிடத்திற்றீயும் புகையுமெழ நகைத்துத் திசைகள் முதலாகக் கனல்பட்டுவேகக் கோபித்துத் தேகமுற்றிலும் வியர்த்துப் புழுங்கப் பெருமூச்செறிந்து இதழ்துடிக்கப் பற்களைக்கடித்து கொவ்வைக் கனியைப்போல விழிகள் சிவந்து கனலையிறைக்க மனங்கொதித்துச் சீரம்பதைபதைக்

கப்பேரிடிக் கொப்பாகக் கரங்களைத்தட்டி இரணியனை உருத்துப் பார்த்து இதனைச் சொல்லுவான் கூரிய வேலாயுதத்தைப்படைத்த குகனது சவுரியவன்மைகளையும் அதாகவந்தசத்துருவின் புசபல பராக்கிரமங்களையும் யான்நடந்துகொள்ள வேண்டிய காரணங்களையும் போதிக்கத்துணிந்தனை இந்தநீதிகளை உனக்கார் அனுக்கிரகித்தனர் அவர்களைக்கண்டால் இந்த நிமிஷத்திற் சிரச்சேதம்பண்ணி அவர்கள் குலநாசப்படவாட்டிவிடுவேன் யாரோபயமுறுத்திச் சொன்ன துர்ப்போதனைகளை உறுதியாக நினைந்து என்வீரபராக்கிரமங்களையும் மற்றகாரணங்களையும் நீ சற்றும்யோசித்துப் பார்த்தவனல்லை அவற்றிற் சிலவற்றைத்தெரிவிப்பேன் கேட்பையாக. சராசரப் பிரபஞ்சங்களை சிருஷ்டிக்கும் முதற்றொழிலைப் பெற்றிருக்கின்றபிரமன், தினந்தோறும் பிராதகாலத்தில் நமதரண்மனைக்குவந்து திதிவாரம், கரணம், யோகம், நட்சத்திரம், இவற்றின்காரியங்களை விளங்குகின்ற பஞ்சாங்கத்தைச் சமையங்கிடைக்கிற பரியந்தம்காத்திருந்து சொல்லிப்போவான் க்ஷீராப்தியினிடத்தில் வடவாலிலையிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவானவர் என்தம்பி வீரத்துக்காற்றாமல் வலிகுறைந்து வாடிச் சகலரும் புகழாநின்ற சக்கரத்தையும் பறிகொடுத்தோடிப்போயினன், இந்திரன் சகலதேவர்களுடனும் சமுத்திரத்தி லிராநின்ற மச்சவகைகளைப்பிடித்துவந்து நம்மவர்களனைவருக்கும்கொடுத்துக்கொண்டு என்பணிவிடைகளைச் சிரசாகவகித்துச்செய்து செய்து வாடிப்பயந்தோடி யொளித்தான் இப்படிக்குச் சகலரும் நம்மாணைக்குள் ளடங்கியிருக்கும்போது வெள்ளியங்கிரியிலெழுந்தருளிய காளகண்ட மூர்த்தியானவர் நேற்றையதினம்பெற்ற சிறுபிள்ளையோ சலனமற்ற நமது வீரத்தன்மையை யழிக்கவல்லவன் கேசவன் பிரமன், வாசவனாதியாகிய தேவர்களும் இவர்களன்றியிற் சகல புவனங்களினும் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற எத்தகையவீரர்களும் இவர்க ளனைவருக்கும் ஆதியாகச்சொல்லநின்ற திரிநேத்திர தாரியாகிய பரமசிவனும் ஒன்றுபடத்திரண்டு ஏககாலத்திற் சண்டைகொடுக்கவந்து நேருவராயினும் சற்றும் நமது முன்னிற்கவஞ்சிப் புறந்தந்தழிந்து போவதல்லது வெற்றிகொண்டொருகாலமும் மீளவறியார்கள் சற்றும்விவேகமில்லாத பிள்ளாய் நான்பெற்றிருக்கின்ற வரங்களின்முயற்சிக ளுனக்குத்தெரியாததோ குமாரனேசூரத்தையும் புசபலப்ராக்கிரமத்தையும் வயிரத்தையும் மேம்பாட்டையும் மறந்து கீர்த்திபெற்ற குலமுறையைக்கொன்றாய் இராஜாங்கத்துக் கடுத்தமுயற்சிகளைச்செய்து பெறவல்லபுகழை மறந்து சத்துருக்கள் புயவலிமையை நினைந்து பயந்தவனாய்த் தகாதகாரணங்களை என்முன் பினத்தினாய் இனியொருவார்த்தையையாவது மேற்குறித்த விஷயத்தைக் குறித்துச்சொல்லுவையாகிற் புத்திரனென்றும் இரக்கமில்லாமல் உன்னுயிரை யியமலோகங் குடியேற்றுவேனென்று வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சீறினன், அதை இரணியன்கண்டு நாம்போதித்த நன்மார்க்கங்களைக் கொடியமனதையுடைய பாதகன் முக்கியமாக நினைந்தவனல்ல.ஆதலால் இனியிவனிறப்பது உண்மைமேலும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற இந்த உலகத்தில் பிராரத்வ கருமவினை முயற்சியை யாவர்வென்றனர், இவனுக்குவிநாசகாலம் நேர்ந்தபடியால் விபரீதபுத்தி விளங்குகின்றது, இனி பற்பலநன்மார்க்கங்களையும் நீதிகளையும்உறுதிகளையும் தெரிவிப்பதினாற் பிரயோசனமொன்றுமில்லையென்று யோசித்துத்தந்தையே சர்வக்ஞியர் திரிகாலங்களுமுமக்குநன்றாகத்தெரியும் ஏதோ சில காரியங்களைத்தெரிந்தவனைப்போலத் தமக்கிவ்விதங்களைச் சொன்னேன் சிறியனாதலால் அடியேன் பிழைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுமெனத் தேற்றிக்கோபத்தையாற்றினல்லுணர்ச்சியற்றபிதாவானவர் இறப்பதற்கு முன்னம் புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவருடன் சண்டைகொடுத்திறப்பேனாயில்மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்றுவாழலாகுமெனத்துணிவுகொண்டவனாய்ச் சக்கிரவர்த்தியாகிய சூரபதுமன்பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்துப்போற்றிப்பிதாவேஉமது மனதைச் சோதிக்கவேண்டி இக்காரியங்களை விரித்துப்பேசினேன் தேவரீர் திருவுளம் அவ்வண்ணம் திடப்பட்டிருக்குமாகில் இதோ இந்த நிமிஷத்திற்போய் உமதெண்ணப்படிக்குப் பாலசுப்பிரமணியனையும் தூதன் முதலானவர்களையும் நிமைப்போதிற்சாடி ஜயப்பிரதாபத்துடன் வரக்கடவேன்செலவுகொடுக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகின்ற குமாரனைத் தயையாகப் பார்த்து அப்பனே முன்னஞ் சத்துருக்களுக்கஞ்சிச் சமாதானப்படுவதற்கு வேண்டும் பலஹேதுவைகளைத் தெரிவித்த உனக்கு இத்தனை சீக்கிரத்தில் அவர்கள் மீதுகோபம் பிரவேசிப்பதற்குக் காரணமென்னையெனக்கேட்கப் பிதாவே சூரனெனப் பெயர்படைத்திருக்கின்ற உமதபிள்ளையாகிய நான்சத்துருக்களுக் கஞ்சுவேனென் றெண்ணவேண்டுவதில்லை முன்சொல்லியதனைத்தும் வேடிக்கையார்த்தமெனக் குறித்த இரணியனைக்கொண்டாடிப் புலிவயிற்றிற்பிறந்து பூனையாகுவையோவெனக்களித்தழைத்தணைத்துக்கொண்டு நீ சொன்னதனைத்துமுண்மையே சீக்கிரமாய் உன் சேனைகளுடன் போய்ச் சத்துருக்களை அதம்பண்ணிவரக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டவுடன் விடைபெற்று வெளிவந்து வெண்சாமரை ஆலவட்டமுதலிய இராஜசின்னங்களைப் பலர் தாங்கிவரத் துரிதமாய்த் தன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து ஆயுதச்சாலையில் நுழைந்து பொன்மலையாகிய மகம்மேருவின்மீது சந்திரனது சோடசகலைகள் பரவிக் காட்டுவதைப்போல வயிரக்கவசத்தைச் சொர்னவடிவைப்பெற்ற மார்பினிடத்திருக்கித் திவ்வியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்புறாத்துணியை முதுகிற்கட்டி யிரத்தினமயமாகிய புட்டில்களைவிரல்கடோறுமணிந்து பகைவருயிரையுண்ணும் இயமனையொத்த பாரித்தவில்லைத் தொழுதெடுத்து இடக்கரத்திற் பற்றித்தேவாஸ்திரங்களைவலக்கரத்திற்றாங்கிச் சிரோரத்தின மயமாகச்சோடித்திருக்கின்ற கிரீடத்தின்பேரில் தும்பைமாலையைச்சூடி மந்தரத்துக்குச் சமமாகிய தண்டாயுதம், வேல், சக்கர முதலிய ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு வெளிவந்து ஆயிரஞ் சிங்கங்கள் பூண்டு நவரத்தினமயமாகியோங்கி நிற்குமிரதத்தின்மேல் சிங்காசனைப்போலத் தாவியேறிவிற்றிருந்த காலையில் தனக்குத் தோழராய்ப் பிராணபதமாகவிருக்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய ஆயிரம் இராஜகுமாரர்கள் சர்வாயுதபாணிகளாய்த் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களி லேறிவந்து சூழவும் வீராதிவீரராக விருக்கின்ற ஆயிரஞ் சேனைத்தலைவர்கள் பலபுரவிகளைப்பூண்டிருக்கும் தேர்களிலேறி வில், வாள், வேல், சக்கரம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணமாதியாகிய ஆயுதங்களையுங் கொடிய பாணவிதங்களையுந்தாங்கினவர்களாய்ச்சத்தசாகரங்களும்பெருக்கெடுத்ததைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு போர்க்கோலத்தைத்தரித்து அஸ்திர சஸ்திரங்களை ஏராளமாகத்தாங்கி வீராவேசங்களுடன் சண்டைகிடைத்த தென்கின்ற உற்சாகங்களைப் பெற்று வெளிப்பட்ட இரதகஜ துரகபதாதிகளைக் காவல்கொண்டுவந்து இராஜகுமாரனைச் சுற்றிக்கொண்டனர், அவர்களின் தொகையைச் சொல்லக் கேட்பீராக எண்ணூறு வெள்ளம் தேர்களெண்ணூறுவெள்ளம், மதயானைகள் ஆயிரத்திருநூறுவெள்ளம், பஞ்சகல்யாணிகளாகியபுரவிக்கூட்டங்கள்ஆயிரத்திருநூறுவெள்ளம், ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதப் படைகள் ஆககாலாயிர வெள்ளம், சதுரங்கச் சேனைகளும், சுழல்காற்றைப்போல அ

திவேகமாக நடக்கவும், ரணபேரி, ஜயபேரி, துந்துமி, முழவு வலம்புரிச் சங்கம், எக்காளை, திமுரு, தப்பட்டைமுதலிய பதினெண் வாத்தியங்களும் அண்டங்களதிர முழங்கி வரவும்துவசபடங்கள் வானத்தையளாவி யசையவும் வெண்பட்டுக்குடைகள் கவிந்திருளைச் செய்யவும் கழுகு, பருந்து, காக்கை, பந்தலைப்போல வட்டமிட்டுலாவிவரவும் இத்தியாதிய வைபவங்களின் மத்தியில் சொர்னச் சாயலையுடைய இராஜகுமாரன் அரசவீதிகளில் வரும்போது அவனுடைய மங்களகரமாகிய வடிவின் பெருக்கத்துக் கிச்சித்து மிருதுவாகிய வல்லிசாதக் கொடியைப்போலத் துவளும் மெல்லியவிடையையும்செம்பஞ்சூட்டி மாந்தளிரையொத்த பாதங்களையும் முருக்கலரைப்பழித்துச்சிவந்த அதரத்தையும் பொன்னையொத்த தேமல்படர்ந்து பருத்து விம்மித் ததும்பிப் பொற்கலசங்களைப்போலச் சுந்தரம்பெற்று ஆடவர் மனத்தைமயக்கிவாடச்செய்யுங்கொங்கைகளைப்பெற்று இரதிதேவியினும் வடிவுள்ள மங்கையர் செவ்வரிபரந்து வேலையொப்பக் காதளவுமோடி யிராநின்ற விழிகளாகிய கணைகள் பாரித்த புசங்களிற்பாய இமையாமல் பார்த்துக்களிக்கவும் பகைன்னியர்கள் முத்தாலங்கலைச் சுழற்றிப்போகவும் அக்காலத்திலுண்டாகிய சுமையினால்பூமிதேவி நெளிந்து நெளிந்துவாடவும் சேடன்களைத்தேங்கவும் இத்தகைய சகலாடம்பரங்களுடனும் தருமமார்க்கங்களை யனுசரித்துவரும் இரணியன் மனவாட்டத்துடன் நகரைக்கடந்துசதுரங்கச் சேனைகள் ஆரவாரித்துவரத் தேவர்கள் திகைத்துநடுங்கச்சென்று கோபமேலிட்டுப் பூதவீரர்கள் கொக்கரித்திருக்கும் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து விண்ணவர்கள்முதலாகத் திடுக்கிட்டு மனம்வருந்தும்படிக்குச் சகலபுவனங்களினு மிராநின்ற பூதர்களனைவரும் சேர்ந்து நாசஞ்செய்வதைப்போலச் சிவகணங்கள் மீறி அதா அதப்படுத்துவதை யிராஜகுமாரன் பார்த்துத் தீயெழநகைத்துத் தன்பட்டணம்பட்ட பாட்டைக்குறித்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து சரீரம்வெதும்பி வியர்க்க விழிகளிற் றீப்பொறிசிதறத் தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற தோழரையும் சேனைத்தலைவரையும் பார்த்து ஒவ்வொருதிசைக்காயிர வெள்ளமாகச் சதுரங்கச்சேனைகளையும் பிரித்து நீங்களும் நாற்கூறாகக் காவல்கொண்டு வலியிற்சிறந்த பூதப்படைகளையும் சேனைத்தலைவர்களையும் பிசகவொட்டாமல் மடக்கிக்கொண்டு கொடியபோரைச்செய்து வாட்டக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் இதுதகுந் தகுமெனப்புகழ்ந்தவர்களாய் இராஜபுத்திரன் குறித்தபடிக்குநால்வகைச் சேனைகளையும் பிரித்து பத்மவியூகம், சகடவியூகம், கருடவியூகம், சரபவியூகங்களாக வகுத்து அதுகளின் மத்தியினும் புறம்பினும்முன்பின்னும் தனுர்பாணிகளாகக்காத்துபோர்ப்பறைகள் முழங்கப் பிரளய வெள்ளத்தையொப்ப ஆரவாரித்துப் போகின்றகாலையில் இராஜபுத்திரனாகிய இரணியன் இச்சேனைகளுக்கு முன்னணியிற் காலாந்தகனுக்கொப்பாக நடந்துவருகின்ற செய்கைகளனைத்தையும்வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள் தூதனாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டு இவ்விதக் கட்டுக்காவலுடன் சவரியவானாகப் போர்தவன் சூரபதுமன் பிள்ளைகளிலொருவனோ அல்லது சேனைத்தலைவனோ இன்னானெனத் தோற்றவில்லையென்றையப் படுகின்றபோது நாரதமஹாரிஷி எழுந்தருளி ஓ, வீரதிவீரனே இதோமுன்னணியைத் தழுவிக்காத்துவருகின்றவன் சூரன்பிள்ளையாகும் இவன்பெயர் இரணியனெனச் சொல்லுவார்கள்தகப்பன் கட்டளையின்படிக்குத்தன்தோழராகிய இராஜகுமாரர்கள் சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்துவரப் பிரளய வெள்ளத்தைப்போல நால்வகைச் சயின்னியங்களுடன் எமது படைகளைச் சின்னபின்னப்பட வாட்டவிளைந்துவீராவேசத்துடன் வருகின்றனன், ஆதலால் வருணாஸ்திரம், இந்திராஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், இயமாஸ்திரம், இந்தத்திவ்விய பாணங்களை நாற்புறங்களினும் பரவிவருகின்ற சேனைப்பெருக்கின்மீதிற்செலுத்திவிட்டுஇரணியனைச்சுலபமாகநினைக்கப்போகாது புசபலபராக்கிரம சம்பத்தையும் மாயைவல்லபங்களையும் தேவாஸ்திரமுயற்சிகளையும் பலவித ஜயங்களையும் பெற்றிருப்பவனாதலால் இவனைஉம்மையல்லது மற்றொருவரால் வெல்லப்படாது இதையோசித்துத் தகுந்தசாக்கிரதையுடன் நீரேயெதிரிட்டுப்போராடிவெற்றிபெற வேண்டுமென்று தெரிவித்து நாரதர் வானநாட்டைநோக்கிப் போயினர்: பின்பு வீரவாகுதேவர் இதுகளைநிதானித்துத் துணைவரையும், இலக்ஷர்,படைத்தலைவரையும் பார்த்துசூரன் நம்மை ஜயிக்கத்தக்கதாகப்போக்கிய இராஜகுமாரன் இராட்சதச்சேனைகளை நாற்கூறாக்கிப் போற்றிவருவதால் நீங்களும் பூதவெள்ளத்தைப் பிரித்துக்காவல்கொண்டுபோய்த் தனித்தனியே பகைவரைவளைந்து சாடக்கடவீரெனப் பணித்தபடிக்குச் சேனைகளைப் பகிர்ந்தணிவகுத்துச் சென்றனர், உடனே வீரவாகுதேவரும் உத்தசன்னத்தராய் இரணியனுக் கெதிரிற் போவதாயினர், அத்தருணத்தில் நாற்புறங்களினும் கடல்பெருகியதுக் கொப்பாக இராட்சதர் மேலிட்டுவரும்போது பூதர்களும் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து எதிர்ந்த மாத்திரத்திற் பகைவர் வீராவேசங்களுடன் சபதங்களைப்பேசிப் புசங்களைத்தட்டிக்கொண்டு மழுவாயுதம், எழுவாயுதம், சக்கிராயுதம், நாஞ்சில், தண்டம், வச்சிராயுதம், எழுகுலக்கை சூலம், வேல் முதலிய படைகளை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தவும் சிலர்பாரித்த விற்களைவளைத்து அர்த்தசந்திரபாணம் விஷத்தொகைய லிட்டிருக்கின்ற கொடியசரங்களைச் சோனைமழையைப்போலச்சொரிந்து சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய் தலாவும்போது சிவகணங்களும் சர்ப்பத்தைப் போலச்சீறி வானத்தையளாவித் திசைகளை மூடியிருக்கின்ற பாரித்தமரங்களை வேருடன் பறித்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிச்சாடியும் வளைதடி கணிச்சி யிருப்புலக்கைகளை திவ்வுறிவ்வென வீசியும் பருத்தமலைகளைப் பறித்துச்செலுத்தியும் கொக்கரித்துஅட்டகாசங்களைச்செய்தனர், அக்காலத்தில்இராட்சதப்பாதகர்துண்டியபடைகளினால்தலையற்றும், கழுத்தொடிந்து கால்களோய்ந்தும், கணக்கிறந்த பூதர்மாண்டனர், சிவகணங்கள் பின்னிடையாமற் கடாவிய ஆயுதங்களினால் தலைபிளந்தும் மார்புகிழிந்தும் புசங்கள் தறிந்தும் கால்களொடிந்தும் சிதைந்தும் அலைந்தும் கண்டதுண்டப் பட்டும் இவ்விதமாகப் பலவெள்ளம் ரத கஜ துரகபதாதிகள் மாண்டு உதிரவாரியில் அகப்பட்டோடியது, இவ்விதமாக விருதிறத்துப்படைகளும் அகோர யுத்தங்களைச்செய்யவும் எண்மர், இலக்ஷர் படைத்தலைவரும் இராட்சதவீரர்களுமெதிர்த்து ஒருவரையொருவர் வெல்லவேண்டுமென்கின்ற வைராக்கியத்துடன் அஸ்திரசஸ்திரங்களையும் பருவதங்கள் விருட்சங்களை அமோகமாகச்செலுத்திக் கொடியபோரைச்செய்யவும் வீரவாகுதேவர்காலாந்தகனைப்போலச்சீறி இரணியன் அணியை வளைந்துகொண்டு தமதொப்பற்ற வில்லைத்தருமதேவதைகளித்து நடிக்கவளைத்துநாணேற்றிச் சமுத்திரந் ததளிக்கவும் ஆதிசேஷன் பணமகுடங்கள் மடங்கி நெளிந்து வருந்தவும் திசையானைகள் மதச்சுவடொழிந்து வீறிட்டுவாடவும் குணத்தொனிகொண்டு பதினாயிரந் திவ்வியபாணங்களை ஒருமுனையிற் பூட்டிக்காட்டினிடத்திற் கல்மழைபொழிவதுக்கொப்பாக ரத கஜதுரகபதாதிகளின்பெருக்கின்மீதுபிரயோகித்ததருணத்தில் அவைகளொன்றுடனொன்று உராய்ந்து தீயையிறைத்து சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறிவேகமாய்வந்து சாடிய வளவில் தேரணிகள்சிதைந்து அச்சமச்சு

குத்துக்கால் கொடுங்கை பின்னப்பட்டிறையவும் யானைப்பந்திகள்கலங்கி மத்தகம்பிளந்தும் துதிக்கைதறிபட்டும் கோடுகள்முறிந்தும்பாகன் மாண்டு பங்கப்படவும் அலைகளைப் போலத்தாவிப் பாயும் புரவிக் கூட்டங்கள் கழுத்தற்றும் வண்டயங்கள் கலிக்கும் கால்க ளொடிந்தும் முகவணிகள் பறந்து சின்னபின்னப் பட்டுப் போகவும், இராட்சதப் படைகள்-சிரம், கரம், உரம்கால் கண்ட துண்டப்பட்டு மாளவும், துவசங்க ளற்று வானத்திற் பறக்கவும் இவ்விதமாகத் தழைத்திராநின்ற தோப்பினிடத்திற் சூறைக்காற்று நுழைந்து சாடும்போது முறிந்து திசைகளிலிறைந்து சாய்வதைப்போல் வீரவாகு தேவர் செலுத்திய பாண கோடிகளினுற் பெரும் புறக் கடலுக் கொப்பாக விரைந்து பரந்திருந்த சதுரங்க வெள்ளங்களும் கலைந்து சிதைந்து நாசப் பட்ட தருணத்தில் வீரன் தூண்டிய கணைகள் தேக மெங்கும் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைக்க உதிரம்பீரிட்டுப்பாயும்படிக்கு யானைகள் மாண்டுகிடப்பதைப்பார்க்குமிடத்திற் பிரளயகாலத்தில் உலகங்களையழிக்கவெழும் வடவாமுகாக்கினியானது பிரசண்ட வாயுவின் மோதலிற்பட்டுப் பல்சிகைகளைப்பெருக்கிவருவதைப்போலக் காட்டவும் வீரன்செலுத்திய அர்த்தசந்திர பாணங்கள் மதயானைகளினது துதிக்கைகளைக் கண்டித்துத் தள்ளியதைப்பார்க்குமிடத்திற் பழையவயிரத்தை நினைந்து இராகு கேதுகளாதிய சர்ப்பங்களைக்கண்டித்துக் கிடத்தியதுக் கிணையாகத் தோற்றவும் கொடியசரங்கள் வீறியோடிமுத்துகளிறையத்தக்கதாகக் குஞ்சரங்கள் மத்தகங்களைப்பிளப்பதுளப்படிக்கிருந்ததெனில், முல்லைநிலத்தில்வாசஞ் செய்கின்ற கோபியர்கள் தயிர்க்கடையும்போது பதலைகளைச் சுழவிறையாநின்ற வெண்ணெய்ப்பெருக்கை யொப்பங்காட்டவும் கடியபாணங்களோடி விருதுக்கொடிகளையும் துவசபடாங்களையும் தேர்களினிடத்தில் நாட்டிய டக்கையங்களையும் வெண்பட்டுக்குடைகள் முதலியவற்றை வெட்டிக் களமெங்குமிறைத்திருப்பதையோசிக்குமிடத்தில் வானத்தினிடத் துலாவுஞ் சந்திரனழுகிச் சோடசகலைகளைவீசி விழுந்து கிடப்பதைப்போலத்தோற்றவும் கூரியகணைகள் சீறித்தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள குதிரைப் பந்திகளைக் கண்டதுண்டப்படவாட்டிக் கிடத்தியதை நிதானிக்குமிடத்திற் றன்வேகத்துக்கிடைந்து சமுத்திரம் அலைகளைமோதாம லடங்கியதற்கு நிகர்த்துக்காட்டவும் பிறையையொப்பவிளங்கும் அர்த்தசந்திர பாணங்கள் மேவிட்டுப்பகைவர் வலியகரங்களைக் கண்டித்துத்தள்ளிய காரணமெப்படிக்கிருந்ததெனில், வெகுகாலமாகவருந்தி மனம்நொந்திருக்கின்ற சந்திரனிதுநல்ல தருணமென்றெண்ணித் தன்னினமாகிய பிறைகளைத்தூண்டிக் கேதுவாகிய சர்ப்பங்களை வெட்டிக் கிடத்தியதையொப்பக் காட்டவும் இவ்விதங்களாகச் சதுரங்கச்சேனைகளும் சின்னபின்னப் பட்டழிந்த காலையிற்பெருத்தெழுந்த உதிரவாரியானது திரைகளைமோதி யிரைந்தோடிக் கடலிற்பாய்வதைப் பார்க்குமிடத்திற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாக விருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள் சத்துருக்கள் மீதிற்கோபித்துப் போவதற்கொப்பாகக்காட்டவும் இவ்விதச் சிறப்பை வாய்ந்த போர்க்களத்திற் பலகோடிகவந்தங்கள் நாடகரைப் போலாடிக்கவும் பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் உதிரபானங்களைச்செய்து வெறிகொண்டு வீரன் புகழைப்பாடிக்கூத்தாடவும் நாய்நரிகள் நிணமாம்சங்களைப் பிடுங்கித்தின்று களித்துலாவவும் கழுகு, பருந்து, காக்கைகள் மூளைகளை வாரி வாரி விழுங்கி உதிரத்தில்முழுகி வானத்திற்பறந்து சிறகுகளைப் புலர்த்தி வட்ட மிட்டுப்பறக்கவும் பிணமலைகளெவ்விடங்களிலுங் குவிந்து விளங்கியது சவுனகாதிரிஷிகளே. எந்தலங்களினும் பரந்துவந்த கரியதேகங்களையுடைய இராட்சதர்கள் நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனிற், கருமா ஆலைக்களத்திற்பட்ட மெழுகு கரைந்தோடுமாறுபோலத் தோற்றியது இவ்விதங்களாகத் தன்னுடன் தொடர்ந்து வந்த வீரர்களனைவரும் நாசப்பட்டுப்போனதை இரணியன் கண்டமாத்திரத்தில் மனம்பொறுமல் மானம் பாதிக்கச் சருவசங்கார மூர்த்தியைப்போலப் பொங்கித் தனது கரத்தில் விளங்கும் பாரித்தவில்லையெடுத்துநாட்டி நாணேற்றித் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகொண்டு ஆயிரங் கூருரயாகிய பாணங்களைப்பூட்டிக் கரவேகமாகச் செலுத்தி நிமைப்போதில் ஆயிரகோடி பூதரைக்கண்டதுண்டப்பட வெட்டித்தள்ளியபோது இக்கொடுமைக் காற்றுமல் மற்றவர் திடுக்கிட்டு மிகுத்த வருத்தங்களுடன் பூருவத்திற்றிருப்பாற் கடலினிடத்துதித்து வீறியெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தின் கொடுமைக்குப்பயந்தோடிய தேவர்களைப்போல நாலுமூலைகளினு மிறைந்து போய்ப்பதுங்கினர், இந்த அபஜயத்தைச் சேனைத்தலைவர்களிலொருவனாகிய நீலனென்பவன் கண்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துத்தாவி இரணியனெதிரில்வந்து அண்டகோடிகளதிரக் கொக்கரித்த ஓசையைக்கேட்டவுடன்முன்னம்வாடியிருந்த தேவர்கள் மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய் வீராதிவீரன் வந்தெதிர்த்தனன், இனி நமதுபட்சத்தில் ஜயப்பிரதாபமுண்டாகுமெனக் களித்தவர்களாய் ஜயம் ஜயமென வாழ்த்தினர், இப்பிரகாரம்விண்ணவர் உற்சாகப்படுவதையும் பகைவன்செருக்கையும் சூரன்பிள்ளை தெரிந்தவுடன் விடநாகத்தைப்போலச் சீறித் தானருமையாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற கூரியவேலாயுத மொன்றையெடுத்துக் குறிகொண்டு செலுத்தியகாலத்தில் அனலையிறைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து நீலன்மார்பிற் பாய்ந்து பிளந்து உதிரத்தைப்பெருக்கியபோதிலும் அவ்வருத்தத்துக்குச்சற்றும்'வாடாமல் மனதயிரியத்துடன் பக்கத்திற் றழைத்துநிற்கின்ற மராமரமொன்றை வேருடன் பறித்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி ஓரடியில் இரணியனேறியிருந்த விரதத்தைக்குதிரைகள் சாரதியுடன் பொடிப்பொடியாய் மங்கும்படிக்குச் சாடியபோது சூரகுமாரன் சிங்கராசனைப்போலப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேர்களினொன்றிற் பாய்ந்து மண்டிபோட்டுக்காந்து தன்வில்லில் அமோகமாகிய பாணகோடிகளைச் சந்தித்து ஊழிகால மேகத்தைப் போலச் சொரியும்போது அவைகள் அனலையிறைத்துச் சீறிக் காற்றினுங் கடுகிவந்துபாய்ந்து சரீரத்தைச் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைக்கச் சிங்கன் அக்காயத்தினுற் சிறிதும் சஞ்சலப்படாமல் மேருப்பொன்மலையை யொழிய மற்றகுலகிரிகளைப் பறித்து ஒன்றின்பின் னொன்றாக இரணியன் மேல்வீசப் பிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கி வருவதைக்கண்டு சீக்கிரமாய்க் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைப்போக்கித் துகள்கண்டு சிருங்கநாதஞ்செய்ததைப் பூதத்தலைவன்கண்டு கோபமீறித்தனுப் மிருகராசனைப் போலத்தாவி இரணியனேறியிருந்த தேரைச்செண்டைப்போல வெடுத்துச் சுழற்றித் தேவர்கள் மருண்டோடும்படிக்கு வானத்தில்வீசிய காலையிற் சூருவளியிலகப்பட்ட சருகையொத்துக் கிறுகிறெனச்சுழன்று கொண்டு வாயுமண்டலமாயிற்போய்த் திரும்பிவந்துபூமியில் விழுவதன்முன்னம் சிலத்திற்பாய்ந்து மற்றொருதேரிலேறப் போகின்ற சூரன்குமாரனை நீலன் சிவ்வென்றதட்டிப்பாய்ந்து வலியதன்கரத்தினு பொன்மயமாகிய மார்பிலறைந்தபோது அதற்குச்சிறிதும் பயப்படாமல் சீக்கிரமாய் நீலனைப்பிடித்து வானத்தில்வீசப் போய்மறிந்துவந்துபூமியைச்சேர்ந்தவுடன்சுதம்பத்தையெடுத்த தனது வலியகாலினுல் இரணியன்மார்பி லுதைத்து நிலை

…ருட்டி யிடியைப்போலஆர்ப்பரித்து நிணச்சேற்றில்மேக…சப்போலக் கதறிக்கொண்டு புரளுகின்ற இராஜகுமாரன் …து இந்திரன்பருவதங்கள் சிறகுகளைக்கண்டிக்கத் தக்கதாகிய வச்சிராயுதத்தை விசர்த்துப்பாய்ந்து அவன் சிரத்திலும் மார்பிலும் தமது பாதங்களினால் மிதித்துக் குயவன் மண்ணை மிதிப்பதை யொப்பத்துவைக்கும் உறுத்துதலினாற் பூமியிளந்து அவன்மார்புமுற்றிலும் நெக்குவிட்டு உதிரமானதூற்றெடுத்தோட சகசகபரியந்தம் நறுங்கி அரியதுக்கசாகரத்திலழுந்தித் தப்பித்துக்கொள்ளு மார்க்கமொன்றுந் தோற்றாமல் வலிகுறைந்து கோபமடங்கி யமபடாள் வசப்படும் இறுதிகாலம் சேர்ந்தது இதற்கென்னசெய்வதென்றுயோசித்து வஞ்சகத்தினால் இவனைத் தப்பித்துக்கொண்டு போகவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவனாய்த் தட்சணத்திற் சவுரவமென்னும் மாயமந்திரத்தைப்பத்தியாக ஜபித்துமுடிந்தவுடன் அதற்குரிய தேவதையின்கருத்தின்படிக்கு இரணியனைப்போல வுருக்கொண்டுவானத்தையளாவவளர்ந்து நின்று பிறையையொப்பக் கோணைத்தந்தங்கள் விளங்க மேருவினும் பாரித்திராகின்ற தனுசையிடக்கரத்திற்பற்றி வலக்கரத்தில் மின்னலையொத்த அலகுகளையுடைய திவ்வியபாணகோடிகளைத்தாங்கி கொக்கரித்து என்னையொத்தவலியும் வீரமும்பெற்றவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர், எத்தனையசுரர்க ளென்னுட னெதிர்த்தபோதிலும் இந்த நிமிஷத்தில் அதமப்படுத்துவேனென்று பற்பல சபதங்களையும் வீரங்களையும்பேசிக்கொண்டு சூறுவளிக்காற்றைப் போலச்சுழன்று சண்டைக்கெதிர்த்து மேலிட்டுவருவதை நீலன்கண்டு வடவையைப்போற்சீறி இரணியனை மிதித்திருந்த கால்களைப்பெயர்த்து எதிரிட்டுப்பாய்ந்து ரணகளத்திற் செத்துக்கிடக்கின்ற இராட்சதவீரர் கரங்களிற்பற்றியிருந்த சொர்ணமயமாகிய தண்டாயுதமொன்றை பறித்துச் சுழற்றிக்கொண்டுவானத்தில் நிற்கின்ற தேவர்கள் பகைவன் மாண்டான் மாண்டானென்று நிலனைக்கொண்டாடும்படிக்கு வீசிவந்தமாயப்படிவத்தின் சிரத்தின்மேல் மோதினன் சகலரும் பிரமிக்கும்படிக்கு அம்மாய வுருவானவன் வானத்திற்றேற்றி நல்லகாரியம்உன்பிராணனைச்சற்றுநேரத்தில் யமலோகங்குடியேற்றுவேனென்று வீரங்கள் பேசுவதை நீலன்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து கதையைச் சுழற்றிப்பாய்ந்து அத்தலத்திற் காணுமல் மயங்கி இதுவென்னபுதுமையாக விருக்கின்றதென்றெண்ணுகின்ற தருணத்தில் அத்தோற்றமானது பூமியினிடத்தார்ப்பரித் தலைவதைப்பார்த்து இதுமாயையென நிதானித்தவனாய் வயிரங்கொண்டு நல்லகாரியம் எவ்விடத்திற் சென்றாலும் உன்னை விடமாட்டேனென்று சிறிகிலத்திற்பாய்ந்து நெருங்குவதன் முன்னம் சண்டை செய்வதைப்போற்காட்டி மீட்டும் வானத்தெழுந்து சூரனாயிருப்பையாகில் என்னுடன் சண்டைக்கு வாடாவென் றதட்டுவான் அஷ்டதிக்குகளினுலவுவான், பாதலத்திற்செல்லுவான் வானவெல்லையில் நிற்பான் தனுர்பா…னெதிரில்வந்து வயிரங்களைப்பேசுவான் குதிரையின்மேலேறி நடத்தும்யானையின் பிடரியில்வருவான் தேரிற்றேறுவான் மலையினுச்சியிற் றேறியிடியைப் போலார்ப்பான்சமுத்திர வெல்லையில் நின்று மேகங்களுக்குச் சமமாகக் குமுறுமிழங்குவான் எமலோகத்திற்போகும் கணப்போதில் எதிரில்நின்று சண்டைக்கழைக்கும் முன்னே வந்து இடியிடி யென்பான் பக்கத்திற்காட்டி ஒத்துகுத்தென்பான் புறம்பிற்சென்றேற்றித் தன் றதுதன்னென்பான் இடசாரிவலசாரியாகச் சுழன்று பற்பல பாணங்களைச் செலுத்திப்போர்செய்வான் இவ்விதமாகப் பொய்விளைத்திச்சைகொண்டிருக்கின்ற வேசியர் மனதைப்போல நிலையில்லாமல் விண்மண் பாதலவரைப்புகளெங்கும் உலாவுகின்ற அவன்மாயப்படிவத்தின் செய்கைகளை யாவரால் விரித்துச்சொல்லக்கூடும் அத்தருணத்திற் புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய நீலனும் அதுபோனபோனவிடங்க ளெங்கணும் தொடர்ந்து தொடர்ந்து கொடிய உயுத்தங்களைச்செய்து அலைச்சற்பட்டு கைகால்களோய்ந்து வலிகுறைந்து அவன் மாயைச் சவுரியத்துக்கு மெச்சிக்கடையில் வடவானலத்தைப்போலக்கோபித்து இனியென்செய்வோம் எவ்விதங்களிலும் இந்த விராட்சதப்பாதகனை ஜயிக்கப்படவில்லையென்று சற்றுநேரம்யோசித்து நிற்கின்றபோது ஒன்றாகநின்றுபோராடிய அவன்மாயவுருவமானது பலரூபங்களைக்கொண்டு உலகமெங்கும் பரந்தாரவாரித்து போருக் கழைக்குங் காரணங்களைக்கண்டு நிதானித்துஇதுதடையில்லாமல் மாயவித்தையாமெனநிச்சயித்துவெட்கினவனாய் இதற்கடுத்த காரியமெதனை முடிப்போமென்றாராய்கின்றதருணத்தில் இந்த நீலனால் மார்புதலை நெக்குவிட்டுதிரம்பெருக மிதிபட்டுச் சோர்ந்திருந்த இரணியனுக்குக் கலைதெளிந்து சற்றுவலியுண்டாய் அச்சத்துடன் தலையைத் தூக்கித் தன்னிஷ்ட தேவதையின் செய்கைகளைப்பார்த்துக்களித்துத்துரிதமாய் ஒருதேரிலேறி மாயக்கோலத்துடன் கலந்து வில்லைவளைத்து கணக்கிறந்த பாணங்களைச் செலுத்தி நீலன் சரீரத்தைத் துளைக்கின்றபோது தேகமெங்கும் புண்பட்டு உதிரம் பெருகி சூரியகிரணங்களைப்போலப் பாயுங்காலையில் வலிகுறைந்து மானம்பாதிக்கப்பற்பல போர்களைச்செய்தும்பிரயோசனத்தைக்காணாமற் சலித்துத்திகைத்து நிற்கின்றதையும் இரணியன் மாயவுருவுடன் கலந்து நடத்தும் போரையும் புசபல பராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்ற வீரவாகுதேவர் கண்டவுடன்மனம் பதைபதைக்கக் காளகூடத்தைப் போலச்சீறிப் பிரசண்ட வாயுவேகத்தினுமுந்தி அம்முனையில் வந்து தமதொப்பற்ற வில்லைவட்டாகாரமாக வளைத்துநாணேற்றி குணத்தொனிகொண்ட அதிர்ச்சியினாற் பஞ்சேந்திரியங்களின் நிலைதப்பிப் பிரமித்து இராட்சதவயிரிவந்தான் வந்தானென்று இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு மற்றவிராட்சதர்களும் பலமூலைகளிலும் ஓடியொளித்தனர், அந்தச்சமயத்திற் சோதிமயமாகிய வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது பாதகமலங்களைச் சிந்தித்துப் போற்றித்துரிதமாய் ஞானப்படையையெடுத்து உபசரித்து தனுசிற் பூட்டிச்செலுத்தினர், அதுவெளிப்பட்டவுடன் பேரொளியை விளக்கிக் கிரணங்களைப்பரப்பி அதிகமகிமைகளைக் காட்டிமேலிட்டு வரும்போது சூரியன் தோற்றத்துக் கெதிர்ப்பட்ட இருள்மங்கி யடங்குமாறுபோல இரணியனாலுண்டாயிருந்த மாயவித்தைகளனைத்தும் பறந்து தனியனாய் மனவாட்டத்துட னிருந்தபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமல் தன்வில்லில் ஆயிரகோடி பாணங்களைத் தொடுத்துச்செலுத்திக் கொக்கரித்தனன், அவைகளும் வெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றுடனொன்றாய்ந்து கனலையிறைத்து அளவற்ற உற்பாதங்களைக்காட்டி அதிவேகமாய்வந்து வீரவாகுதேவர் மார்பிற்றாக்கியவுடன் முனைகள் மழுங்கிப்பொடிபட்டுதிர்ந்தது அதனைக்கண்ட தேவர்கள் கரங்களைக் கொட்டி இரணியனையிகழ்ந்து வீரனைப்புகழ்ந்து ஆர்ப்பரித்தனர், அக்காலையிற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சகோதரன்மன்டியெரிந்து நூறுதிவ்விய பாணங்களையெடுத்து வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகித்து இராஜகுமாரன்தேரில் நாட்டியிருந்த துவசத்தைக்கண்டித்து அபேதவயிரக்கவசத்தையும் பொடிபடுத்தித் தனுசையு மிரண்டு துண்டமாகவெட்டி யெறிந்தகாலையில்இரணியன் மற்றொரு தேரிலேறி வில்லையெடுத்தான் வீரன் ஆயிரம்பாணங்களைச்செலுத்தி அதனைக் கண்டித்து அம்பறாத்தூணியையும் பொடிபடுத்தித்தேரையும் குதிரைகளையும் துகளாக்கியிராட்சதவீரன் சரீரத்தையும் சல்லடைக் கண்களைப்போலத்

ஞசேர்ந்தபோது அக்காயங்களுக்குச் சற்றுவருந்தி அதருமல் பெதருமல் சஞ்சலப்படாமல் மற்றொருதேரிலேறினன் அதையும் சில சூரியகாராசங்களைப்போக்கிப் பொடியாக்கினர், அக்காலத்தில் இராஜகுமார விளைத்துப் பிரமித்தபோதினும் வீரங்களைப்பேசிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்த தேர்களில் மாறிமாறியேறிவர அதுகளனைத்தையும் வீரன்கண்டதுண்டப்படவாட்டியபோது வேறுதேருதவியும் படைகளின் சகாயமுங் காணுமல் இரணியனிதனை யோசிப்பதாயினன், இனி சண்டைகொடுக்கநினைப்பேனுகில் யமனையொத்த தூதன்கொல்லுவதற்கையமில்லை அத்துடன் போர்முடிவதுமில்லை பிதாமுதலானவர்களும் மாள்வது நிச்சயம் அவர்களுக்குத் திலதர்ப்பணக்கிரிகைகளை முடிக்க ஒருவரையுங்காணேன் இத்தகைய அபாயங்கள் நேராமல் சவுக்கியத்திலிருந்து வாழும்படிக்குப் பற்பலவுறுதிகளைச் சொன்னேன் கெடுமதிகண்ணுக்குத் தோற்றுதென்பதுபோல அதுகளை அங்கிகரியாமலிகழ்ந்தனன், ஆதலாற் பிதாவுக்குமுன்னம் சாவது நன்மையாக விருக்கின்றது அல்லதுஉயிர்பெற்றிருப்பேனுகில் இனிவிளைய விருக்கின்ற வியசனத்தைச் சகித்துமுடிவதன்று இவையன்றியும் தேவர்முதலிய சகலரையும் நிமைப்போதிற் புறங்கண்டு அஷ்டதிசைகளையும் வென்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையுந் தன்வயப்படுத்தி யிராஜாதிராசனுக விருக்கின்ற பிதாவானவர் இறந்தகாலத்தில் ஈமவிதிகளை முடிப்பதற்கு ஒருபுத்திரனுமில்லாவிடிற் சந்திர சூரியருள்ளவரையில் உலகங்களிற் றீராதபழிப்புரை நிலைபெற்றிருக்கும் அரியதவங்களைச்செய்து புத்திரனைப்பெற்றுச் சகல சிறப்புகளுடனும்சீராட்டி வளர்க்கின்றது தந்தையானவன் மாண்டகாலத்தில் அவ்வவர்கள் குலமுறைப்படிக்குத் தகன முதலியகிரிகைகளைச் செய்வதற்கன்றோ இவைநிற்கப் பின்னிடையாமற் சண்டைகொடுத்து இறப்பேனுகிற் பலராலுஞ் சுத்தவீரனெனக் கொண்டாடவும் வீரசொர்க்கத்தையும் பெறுவேன்அல்லது இந்த உதிரமாம்சச்சுமைகொண்டிருக்கும் தேகத்தைத்தாங்கிப் பின்னிட்டு உயிரைத்தாங்கி நிற்பேனுகில் தீராதவசைநேருவதன்றியில் என்னுண்டிறந்துக் கிழிவுநேரும் இதைக்கருதிக்கீர்த்திப் பிரதாபத்தைத் தேடவிரும்புவேனுகில் அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனுய்ச் சூரனெனப்பலரும் போற்றவிருக்கின்ற பிதாவுக்குக் காலக்கடன்களை விதிப்படிக்குமுடிக்க ஒருவருமில்லையென்கின்ற அபகீர்த்திநேரும் நற்கதியுங் கிடையாமல் நரகபாதனையிற்பட்டு வாடவரும் ஆதலால் எனக்கு எவ்வித அபவாதம்நேர்ந்தபோதினும் பெரிதன்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைப் பலயுகங்களாகப் பாதுகாத்தாண்ட இராஜபரமேஸ்பரனுக்குப் பழிப்புரைகிடைக்கலாகாது இதைக்குறித்துஎன்பிராணனைத்தாங்கி மறைந்திருப்பது கடனுகுமெனத்தீர்மானித்தவனுய்த் துரிதமாக வானத்தெழும்பி மேகத்தில் மறைந்து மாயமந்திரமொன்றைஜபித்துஅதன் முயற்சியினுல் ஒருவருக்குந்தன்னுருத்தோற்றுமல் மீனுருப்பெற்றுக் கடலிற்பாய்ந்தொளித்து இலிபட்டணத்துக்குப் போகலாகாது மேல்நடக்கும் காரியங்களைப்பார்த்திருந்து பிதாவானவர்மாண்டமுன்னிலையில் கருமக்கிரிகைகளைச்செய்கின்றவரையில் இவ்விடத்திலிருப்பது தகுதியெனக் குறித்துக் கருநீரில் வாசமாயிருந்தான், அத்தருணத்தில் இரணியன்செய்த மாயைப்பெருக் கழிந்ததைப்போல இரவு நீங்கி வீரவாகுதேவரோவிய ஞானப்படைக்கொப்பாகவொற்றைவண்டியிலேயும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகளையும் பூண்டு அருணன் செலுத்தும் இரதத்தின்மீதுசூரியபகவான் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உதயகிரியி லெழுந்தருளியபோது சந்திரன் சூரபதுமன் குமாரனைப்போலச் சோடசகலைகளையும் சுருக்கிமேல்சமுத்திர முகப்பிலிருக்கும் அஸ்தகிரியில் மறைந்தனன், பின்பு வீரவாகுதேவர் இரணியன் சாகாமற்கடலிற் பதுங்கியதைக்கண்டு வெற்றிச்சங்கத்தையெடுத்து வாயில்வைத்துபொம்பொம்மெனமுழக்கினர். அவ்வோசையைக்கேட்ட பூதப்படைகள் மனவெழுச்சியுடன் ஜயங்கொண்டாடி அண்டங்களதிரத் தக்கதாக ஆர்ப்பரித்தனர், வானத்தில் நின்றதேவர்கள்சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிக் கற்பகமலர்களை வாரிவாரி வீரன்மேலிறைத்து ஜயாவிஜயபவா வென்றுசிகளைச்சொல்லிவாழ்த்தினர் இதன்மத்தியில் எண்மர், இலக்ஷர், படைவீரர் வீராவேசங்கொண்டு சாடும்போது சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டவர்கள்போக நின்ற விராட்சதர்கள் பயப்பிராந்திகொண்டு திசைகெட்டோடிப்போயினர், இக்காரணங்களனைத்தையும் பார்த்திருந்த தூதர்கள் மனவாட்டத்துடனதிவேகமாயோடி இராஜாதிராஜனைக்கண்டுபணிந்து சுவாமிதேவரீர் கட்டளையின்படிக்குப் போனஇரணியன் கொடியபோரைச்செய்து சகலசேனைகளையும் மாளக்கொடுத்தவனுய்ச் சத்துருக்களுக்குப் பயந்தொளிக்கவோ அல்லது சிலதந்திரங்களைச்செய்து அவர்களைவெல்லவோ தெரியாது ஓடிச்சமுத்திரத்திற்பதுங்கினன். இதுதேவரீர் சித்தமறிகவென்று சொல்லிய விசேஷத்தை விஷத்தைப்போலக்கேட்டு மானமுங்கோபமும் மனதைவருத்த யாதொன்றும் பேசாமற்சரீரம்புழுங்க மனவருத்தத்துடனிருந்தனன், அத்தருணத்தில் அக்கினிமுகனென்னுங் குமாரன்பிதாவைக்காணும்பொருட்டு தன்னரண்மனையைக்கடந்து சூரனிருப்பிடத்தை நோக்கி வருவதாயினன்.

அக்கினிமுகன்வதைப்படலம்.

ஓ? சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்த அக்கினிமுகன் பராக்கிரமச் செய்கைகளைச் சொல்லக்கேட்பீராக. பாலபருவத்தில் இராஜகுமாரர்களுடன்கூடி விளையாடித்திரிகின்ற காலையில் அஷ்டதிக்குப்பாலகரையும் அதனைத்தாங்கி வருகின்ற எண்கிரிகள்முதலிய பருவதங்களையும் திசையானைகளையும் பற்றிவந்து பந்தாகவிளையாடியும் காலிற்கழல்களாகக்கட்டியும் சூரியனையிரதத்தும் தேரைப்பிடித்துவந்துஇராஜவீதிகளிற் சிறுதேருக்கினையாகவிழுத்தும் சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்மகாவிஷ்ணுவுக்கு வாகனமாகவிருக்கின்றகருடனையும் பிரமதேவனுரோகணித்தவரும் அன்னப்பட்சியையும் பிடித்துவந்து ஒன்றுடனொன்றை சண்டைக்குவிட்டு கண்டுகளித்து விளையாடுந்திரன் தனக்குமுன்னவனுகிய பானுகோபன் சூரியனைப்பற்றிச் சிறைசெய்ததைக் கேள்விப்பட்டுவானத்திற்பாய்ந்துசோடசகலைகளைவீசி விமானத்திற் செல்லுகின்ற சந்திரனைப் பிடித்து வந்து பலகாலம் அரியகாவலில் வைத்து சூரன் வஞ்சகமே உருக்கொண்டிருப்பதையொத்த கொடியமனதைப் பெற்றவன் வீராதிவீரர்களாக விருக்கப்பட்டவர்களனைவரும்புகழ்ந்து கொண்டாட வல்ல புசபலபராக்கிரமங்களைக் கொண்டிருப்பவன் பஞ்சபூதங்களுக்கும் மேலானவலியைப்பெற்றவன் அரியதவங்களைச் செய்தும் வலிதினும் தேவர்கள் படைகளைத்தையும் பெற்றிருக்கின்ற சம்பத்தையுடையவன் மாயைவஞ்சகம் சூது இவைகளுக்கு மாதுர்ஸ்தானமாக விருக்கும் கொடியவன் திசைகளையும் சிறந்ததேவர்கள் முதலிய பலசாலிகளைப் போர்முனையில் வெற்றிகொண்டிருக்கும் ஜயசாலியாக விருப்பவன் பகைவர்செலுத்தும் தேவாஸ்திரங்களைமதியாமல் அடக்கப்படுத்திய கீர்த்திப் பிரதாபத்தையுடையவன் பிராணிகளனைத்தையுங் காலாதிகளிற்கொண்டுபோக வல்ல யமனுக்கும் ஒரியமனுகவிருக்கின்ற மகாபாதகன்முகத்தி லெக்காலத்திலும் சுவாலைவீசிக்கொண்டிருக்கும் எதனிலுல் அக்கினிமுகனென்னும் பெயரைப்படைத்திருப்பவன் மற்றும் இவன் சூரக்களும்

ல்லபங்களும் கொடுமைகளும் அளவற்றதன்டு அவற்றினைச்
சொல்லி முடிவதன்று இத்தகையமகாபாதகன் பிதாவாகியகு
ரபதுமன் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நகரத்தைச்சேர்ந்து பிதா
வைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றி ஐயனே முசப்பொலிவற்றுவா
டிமனச் செருக்கொழிந்து துக்காக்கிராந்தனுகவிருக்க வந்த
காரணமென்னை எங்களையொத்த புத்திரசம்பத்தை யுடைய
தேவரீருக்கு மிப்படிக்கும் நேருவதோ அதனைத் துரிதமாகச்
சொல்லவேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்கின்ற குமாரனைப்பார்
த்து அதிக வியசனத்துடன் இதனைப்பேசுவதாயினன், புத்தி
ரசிகாமணியே என் மனக்குறையை யென்னென்று வெளியி
டவல்லேன் முன்னமிவ்விடம் அந்தக்கந்தன் தூதன் தூதுபேச
வந்தபோது யென்னைமதியாமல் இகழ்ந்துபேசியதன்றியில்ப
லவிராதிவிரர்களைக்கொன்று உன்தம்பியையும் வெட்டியெறிந்
து ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் இராஜதானியாக விருக்
கும் பெருமையையுடைய இந்த நகரைப்பதங் குறையாகவழி
த்து புரசனங்களை யலைத்துப்போனவன் மீட்டும் வந்துநமது
பட்டணத்தை அலைத்து அக்கினிக் கிரையாக்கவெண்ணங்கொ
ண்டு கொளுத்துவித்தான் அதையறிந்து பிரளயமேகங்களைத்
தருவித்து மழைபெய்யக் கட்டளையிட்டு அந்தத்தீயை அவிப்
பித்தேன், அதைக் கண்டவுடன் அப்பாதகன் ரவுத்திரா கார
மாகக் கோபித்து வடவாக்கினி யஸ்திரத்தைப் பிரயோகி
த்து மேகங்களை வாட்டிய காலத்தில் தாபரிக்கப் படாமை
யாற் கடலில்மறைந்தொளித்தன இதையறிந்தவுடன் அவனை
ப் பட்டணத்தைக் கடக்கத்துரத்தி அதம்பண்ணிவருவதாக இ
ரணியன் கேட்டுக்கொண்ட படிக்குப் பலவெள்ளம் இரத கஜ
துரகபதாதிகளைக்கூட்டிப் போக்கினேன் தனக்குப்படைத் து
ணையாகவந்த இராஜகுமாரர்கள் படைவீரர்கள் சேனைகளையும்
பறிகொடுத்துச் சத்துருக்களுக்கஞ்சிப் புறந்தந்து சமுத்திரத்
தி லொளித்தானென்று தூதர்கள்தெரிவித்தனர், குமாரனே
வெகுகாலமாகத் தேடியகீர்த்திக் கழிவுவந்தது மேலும் மிகுத்
தசிறப்பினைப்பெற்றிருக்கின்ற இந்தமரபுக்கும்நமதுமுன்னோர்
களுக்கும் பழிப்புரைசம்பவித்தது இவனைச் சவுரியபராக்கிர
மசாலியென்றுநம்பிச்செலுத்தினேன், இந்தவுலகமுள்ளளவுந்
தீராத வசையை நிலைபெறச்செய்தான், இதைநினைந்து நினைந்
து மனந்தாபரியாமல் வருந்துகின்றனனென்று கொடுங்கோல்
செலுத்தி வரும்பாதகன் சொல்லி முடிவதன்முன்னம் அக்கி
னிமுகனுக்கு கோபக்கனல் மனதில்மூள விழிகள் சிவந்து தீப்
பொறிகளையிறைக்கவும் முகம்வெயர்க்கவும் புருவம் நெற்றியி
லேறவும் தேகம் நடிக்கவும் வடவாமுகாக்கினியைப் போலக்
கொதித்தவனுப் பிதாவே தேவரீர்பல அண்டங்களை வென்று
சகலரும்போற்றிப் பணிய அரசுசெலுத்தி வாழ்ந்திருக்கும் இ
த்தகைய செல்வப் பெருக்கைப் பெற்றிருக்கின்ற நீர்பதிதனு
கிய ஒருதூதன்சவுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் நினைந்து
நினைந்து வாடுவதோ நம்மையொத்த சூரன் அதைக்கருத்திற்
கொள்ளத்தான்போதுமோ ஆதலாலிந்த நிமிஷத்திற்போய்அ
ந்தத்தூதனையும் அவனுடன் வந்திருக்கின்ற வீரர்கள் பூதப்ப
டைகளையும் மடக்கிக்கொண்டு பெருங்காற்றினிடத் தசப்பட்
டசரகைப்போலச் சின்னபின்னப்படச்சாடிக்கொன்று ஜயப்
பிரதாபத்துடன் வரக்கடவேன்தேவரீர் மனக்கவலையைப்போ
க்கிக் களித்திருப்பீர் மேலு மிந்த நிமிஷத்தில் அடியேனுக்குச்
செலவுதாருமென்று வேண்டுகின்ற குமாரனிடத்திற் பரிவாய்
மார்பிலணைத்துச்சுத்தழுவி ஐயனே நீசொல்லியபடிக்குமுடித்
து என்மனதை வாட்டுகின்ற கிலேசத்தையும் வாட்டத்தையும்
போக்கக்கடவாயென்று விடைதரச்சேவித்துப் பருவதா கிது
தியாகியபுசங்களையும் காளமேகமும் கருங்கடலும் நாணத்தக்

க கரியதேகத்தையும்படைத்த அக்கினிமுகன் அரண்மனையை
க்கடந்து வெளிவந்துதன்மாளிகையைச்சேர்ந்து ஆயுதச்சாலை
யில்நுழைந்து பருவதத்தின்பேரில் மேகங்கள் கவிந் திருப்ப
தைப்போல வயிரக்கவசத்தை மார்பிலிறுக்கிக்கோதைகளை வி
ரல்கள்தோறுமணிந்து திவ்வியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற
புட்டிலை முதுகிற்கட்டிப் பிதாமகனாகியமாயை கொடுத்தி
ருக்கின்ற ஒப்பற்றவில்லைவணங்கி யிடதுகரத்திலெடுத்து வல
துகரத்தில் தேவப்படைகளைத்தாங்கி வேல்-வாள்-தண்டம்-சக்
கரம்-வச்சிராயுதமாகிய படைகளையும் சேகரித்துக்கொண்டுவீ
ரபட்டத்தை நுதலிலணிந்து வெளிவந்து அஸ்திரசஸ்திரங்கள்
நிறைந்து நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கிக் க
ணக்கிறந்த சிங்கங்களைப் பூட்டியிருக்கின்ற இரதத்தைத் தரு
வித்து மிருகராஜனைப்போலத் தாவியேறி வீற்றிருந்தகாலையில்
சூரன்கட்டளைப்படிக்குப் பலதூதர்களோடிப் பகைவர்மீதெதி
ர்த்து உயுத்தத்துக்குப் புறப்படவிருக்கின்றதை அறிக்கை யிட்
டவுடன் சேனைத்தலைவர்கள் களித்தவர்களாய்ப் பிரயாணபே
ரிகையை அறைவித்தசத்தஞ் செவிகளில் நுழைந்தமாத்திரத்தி
ல் ஆயிரவெள்ளம் தேராளிகளும் அத்தொகை மதயானைபெரு
க்குகளும் தத்தித்தாவி அலைகளைப்போலப் பாயவல்ல குதிரை
ப்பந்திகளிரண்டாயிரவெள்ளங்களும் சகலாயுத பாணிகளாய்
ச் சூரர்களாகியவிராட்சதவீரர்கள் தொகையை யாவராலும்
யெண்ணிமுடிவதன்று இவ்விதமாகிய நால்வகைச் சேனைகளு
ம் சத்தசாகரங்களுக்கொப்பாக இரைச்சலிட்டுவந்துசூழ அவ
ர்களுக்குத்தலைவர்களாக விருக்கப்பட்டவர்கள் வில்-வாள்-கே
டகம்-முசலம்-கப்பணம்-பிண்டிபாலம்-சக்கரம்-கணிச்சி முத
லாகிய திவ்வியபாணவகைகளைத்தாங்கி வயிரக்கவசத்தைப்பூ
ண்டு தும்பைமாலையைச்சூடி நவரத்தினமயமாகியதேர்களில்
ஆரோகணித்துப் போற்றி வடவாமுகாக்கினி பல உருக்களைப்
பெற்றதைப்போல அதிக உக்கிரத்துடன் வந்து இராஜகுமார
னைச்சேவித்து நடக்கும்போது அக்கினிமுகனிவர்கள்மத்தியில்
விளங்கி மானம்பாதிக்க ரவுத்திராகாரமாகக்கொதித்து பகை
வரை நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்வேனென்று வீரங்களைப்பே
சிச்சேனைகளுக்கு முன்னணியில் தேரைத்துரத்திப்போவதாயி
னன், சவுனகாதிரிஷிகளே? இப்பிரகாரம் நடக்கின்றசயின்னி
யங்களின் சிறப்புகளிற் சிலவற்றைச்சொல்லக்கேட்பீராக, ப
லவளங்களையும் காமவின்பநலங்களையும் தரவல்ல மனதுக் கி
னியகணவர் பலகாலம் நீங்கித் தூரதேசங்களிற்போகவிருந்து
வந்து சேர்ந்தவுடன் மனம்பூரித்து அன்புவிளங்க இரத்தினக
டகக்கணங்களைத்தரித்திருக்கும் தேவியர் தமதுதேகம் புள
கமெழப்பூரித்துக்காட்டும் அல்குலைப்போலப் பரந்திராநின்ற
நவரத்தினமயமாகிய மொட்டு முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்
றிருக்கின்றதேரணிகள் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடவும்
இலக்குமிக்கொப்பாகிய வனப்பும் வாலிபாலத்தையும்பெற்று
மனவெழுச்சிகொண்டிருக்குந் தருணமங்கையரா யிருப்பவர்
கள் தமதிடத்தில் மிகுத்த கவலைகொண்டு வழிபடும் விருந்தர்
கலவியைவெறுத்து கற்பின்வரம்பைக்கடந்து வாலிபரைத்தே
டிப்போவதற்கிணையாக அங்குசத்தினுற் கொத்தும் பாகன் கு
றிப்பின்வழிசெல்லாமல் தன்மனம்போனவிதமாகப் போகும்
மதயானைக்கூட்டங்கள் பருவதங்கள் கால்முளைத்து நடப்பது
க்கொப்பாக வீறிட்டு பிரசண்டவாயுவை நிகர்த்துக் கடுகிச்செ
ல்லவும் நவரத்தினமயமாகிய பூஷணங்கள் பீதாம்பரவகைக
ள் திரவியமுதலிய பொருள்களினிடத் திச்சைகொண்டிருக்கி
ன்றவேசியர்கள் அவற்றினைப்பெறும்பொருட்டு வாலிபரை ம
ருட்டி வயப்படுத்த வேலையொத்தவிழிகளைச்சுழற்றுமாறுபோ
லபஞ்சலட்சணங்களையுடைய புரவிப்பந்திகள்வாயுவேகத்துட

மேலிட்டுப்பாய்ந்து பூவட்டமுற்றினும் பவனிவந்தும் திசைகளிற்சென்றும்விண்ணகத்திற்பறந்தும்வட்டணையுலவியும்அலைகளைப்போல நடக்கவும் வஞ்சகக்குடிகொண்டிருக்கும் மனத்தராய்ச் சீவகாருண்ணியம்கிருபை யிரக்கமென்ப தெவ்வளவுங் கிடையாமல்எத்தகையரும்மருளும் படிக்கு நடைநொடிபாவனைகளைக் கற்றுகாட்டுவதொரு குறிப்பாயப் பலவித்தைகளைச் செய்யவல்ல மாறுபட்டமனதைப்பெற்று அல்குலைவிற்றுண்ணும் வேசியருடைய வஞ்சக மனதைப்போலக்கறுத்துக்கடினசித்தமுடைய இராட்சதச்சேனைகள் வீரக்கழலணிந்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் பூமிநடுநடுங்கி வாடும்படிக்குக் கற்சித்துப்போகவும் விபசாரத்துவத்தையிச்சித்தமனதைப்பெற்ற தூர்த்தமங்கையர் கணவனாவஞ்சித்துகளவுப்புணர்ச்சியைச்செய்தழலும் பழியுரையெங்கும் துரிதமாகப் பரவுவதைப்போலப் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைகளைத் தரித்திருக்கின்ற பலகோடி யிராட்சதர்கள் முழக்கிவரும், ரணபேரி ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமாதிய வாத்தியங்களினொலியானது சகலபுவனங்களினும் பெருத்ததிரவும், அக்காலத்திற் பெருகிய தூகள்பரந்துபடிந்து நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்திராநின்ற தேககாந்தியின் பொலிவையழித்து இருண்டு மாசடையச்செய்வதால் பரதாரத்தையிச்சித்துக் களவுப்புணர்ச்சிகளைச் செய்தழலும் மகாபாதகர்பலராலும் இகழத்தக்கதாகக்கொண்டிருக்கும் ஆசைப்பெருக்கைப் போலக்காட்டவும் மிகுத்தசுமையைச் சுமந்துசெல்லும் ஒட்டகங்களானவைபருத்தகழுத்தை நீட்டிப்பின்வாங்கி அசைந்து போவதைப்பார்க்குமிடத்திற் காமுகராயிருப்பவர்கள் நேர்ந்தகாலத்திற்றமதுவயப்படுத்தும் பொருட்டுசகல அலங்காரங்களையுஞ் செய்துகொண்டு அன்னங்களைப்போலசைந்தசைந்து கடைவாயிலினிடத்தில்வந்து நின்று மெல்லத்தமது சந்திரனையொத்தமுகாரவிந்தத்தை வெளிப்படக்காட்டிக் கூரியவேலையொத்த விழிகளைச் சுழற்றி மருட்டி உள்வாங்கியுலவும் பரத்தையரைப்போல விளங்கவும் வீறிட்டுச்செல்லும் மதயானைகளின்மீதினும் இரதங்களினிடங்களினும் நாட்டப்பட்டு வானையளாவி மாறிமாறி யசையும் கொடிச்சீலைகளை யோசிக்குமிடத்திற் றன்னிடத்தி லிச்சைகொண்டு வந்த ஒருபுருடன்வசப்பட்டிருந்த வேசியானவள் அவனிலுமேலிட்ட திரவியத்தைக்கொடுக்க வல்லவனைக் காணப்பெறின் அஞ்சாமல் அவனையும் வரவழைப்பதைப்போல விருக்கவும் சித்திரங்களெழுதி யிருக்கின்ற யானைகள் மத்தகங்கள் மீதிலணிந்திருக்கும் சிறந்தமுகபடாங்கள் காற்றினசைவிற்பட்டு விலகியும்மீட்டும் பொருந்தியுமிருப்பதை விதானிக்குமிடத்தில் மானையொத்த அழகிய விழிகளைவாய்ந்த விலைமாதர் காமுகராக விருக்கின்ற காளையர் தங்களிடத்திச்சைகொண்டு மயங்கிக்கிடக்கும்பொருட்டு தேமல்படர்ந்துசொர்ணக்கலசங்களைப்போலத் தோற்றுகின்ற கொங்கைகளின்மீதிற் போர்த்திருக்கின்ற வுத்தரியத்தை மெல்லவிலகச்செய்து ஆடவர்பார்வைசென்றவுடன்மூடி அவர்கள் பிரார்த்தனைத்தங்கள்வலையிலகப்படச் செய்வதையொப்பக்காட்டவும் காளையர்மனதுமருண்டுவாடச் செய்யவல்லவேசியர் சேற்கெண்டையைப்போலப் புரட்டிவரும் விழிகளுக்கொப்பாகராட்சதர்கரங்களிற் பகைவர் பிராணனைவருத்தும் வேல், தோமரம், வில், சூலம், மழுவாயுதம், கதை, நாஞ்சில், முசலம், சக்கரம்,இத்தகையபடைகள் சொலித்துக்கொண்டிருக்கவும் இவ்விதவேடிக்கைகளைக்காட்டி நடக்கின்றபோது பலகோடி யிராட்சதர்கள் முழக்கிச்செல்லும் போர்ப்பறைகள் கணகணென்றிரும் ஓசையானது மேலிட்டு வருத்துவதினால் வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்கள்இளைத்துச் சோர்ந்து தமதுநிலைகளிற் பிசகிபெரு

வதாகிருதியாகிய தேர்களின்மீது விழுந்து களைதெளிந்தவுடன் பக்கங்களிலிருக்கின்ற மலைகளினிடத்திலோடி யொளிக்கவும், இரதங்கள் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும் வேகத்தினாலும் மதயானைகள் உரலையொத்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும் உறுதியினாலும் புரவிக்கூட்டங்கள் குளம்புகளைப் பெயர்த்துப்பாய்ந்தோடுவதினாலும் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன்போகின்ற நடையினாலும் பூமிதகள்பட்டெழுந்த தூளிபடலமானது மேலோங்கி வானகங்கையிற் படிந்து சேறுக்கிச் சத்தசாகரங்களைத் தூர்த்துத் திடர்செய்து புவனங்களிற்பாய்ந்து சகலபிராணிகளையும்திக்குமுக்காடவொட்டாமல் சுவாசங்களையடக்கி வருத்தி யிரத்தினாபரணங்கள் காந்தியையும் ஆயுதங்களின்பிரகாசங்களையும் சூரியன் கிரணவொளியையும் மழுங்கச்செய்யவும் இராட்சதர் கரங்களிற்றுங்கிச் செல்லுந் துவசபடாங்களும் மகரதோரணங்களாதியாக மேலோங்கி அடர்ந்திருப்பதினாலிருள்மூடி அஷ்டதிசைகளையும் மயங்கச்செய்யவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்ற சேனாசமுத்திரமத்தியிற் சோமகண்டன் சோமன் சூரியகாதகன்மேகன் பிங்கலன்முதலிய படைத்தலைவர்கள் காத்துச்செல்ல அகண்டமண்டலாதிஸ்பானாகிய சூரபதுமன்குமாரன் எரிமுகனென்னும் வீராதிவீரன் தேரை முடுக்கிச்கொண்டு முன்னணியில் நடந்து வீறியிருக்கின்ற பூதப்பெருக்கினணித்தாகவரும்போது சிவகணங்கள் கோபாக்கிராந்தர்களாய்ப் பாரித்தோங்கி யிராநின்ற பருவதங்கள் திசைகளை மூடத்தழைத்திருக்கும் விருட்சங்கள் இருப்புலக்கை வளைதடி தண்டாயுதமுதலியபடைகளைக் கரங்களிற் றுங்கிக் காளகூடத்தைப்பார்க்கினும் கொதித்து எதிரேறிவரும்போது இராட்சதச்சேனைகளும் கொக்கரித்துக்கொண்டு முடுகிநெருங்கிய தருணத்தில் ரணபேரி, வெற்றிச்சங்கம், தவுண்டி, தக்கை, யாதியபோர்ப்பறைகள் தாம்தாமெனமுழங்கும் அதிர்ச்சியினால் நட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து முத்துக்களை யொப்பப்பலபலென் றுதிர விருதிறத்துப்படைகளும் வீராவேசங்களுடன் ஒருவரையொருவர் அதட்டிச் சண்டையைச்செய்பத் துவக்கு முன்னிலையில்நேர்ந்தபாரத்தைச் சுமக்கப்படாமையால் பூமிநெளித்து நடுநடுங்கிப்பிளந்தும் அண்டப்பித்திகை அதிர்ந்து நெக்குவிடத் தக்கதாகக் கைகலந்தபோது இராட்சதர்கள் கைமிஞ்சி வேல், சூலம், தண்டாயுதம், கணிச்சி எழுவாயுதமுதலியபடைகளை ஒன்றனந்தமாகக்கடாவியும் விற்களைவட்டாகாரமாக வளைத்து டங்காரசத்தங்களைக் காட்டி விஷத்துவைய லிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணவிதங்களைச் சந்தித்து அமோகமாகச் சொரிந்தும் இவ்விதங்களிற் சாடுகின்றபோது கணக்கிறந்த பூதவீரர்கள் கால்களொடிந்தும், கரங்கள் முறிந்தும், கழுத்துகளற்றும் பற்பலகாயங்கள்பட்டும் வருந்தியபோதினும் பின்னிடையாமற்கொதித்து மராமரங்களைக் கரகொனச்சுழற்றி மாறியும் பருத்தமலைகளைக்கடாவியும் குன்றங்களை யுருட்டியும் சூலம், எறிவேல், கழுமுள், வச்சிரம், முசலம், கணைச்சி, இவைகளைக் கொண்டுவாட்டியும் கற்கம்பங்களுக்குச் சமமாசப் பருத்திராநின்ற பாதங்களினாலுதைத்தும் பருவதங்களையொத்த புசங்களினாற்றுக்கியும் இப்படிக்குப்போராடுகின்ற காலையிற் பகைவர் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு தேரணிகள் குலைந்து வண்டில்கள் தகள்பட்டும் அச்சுமுறிந்தும் குத்துக்கால் கொடுங்கைகொடிப்பொடியாசப் பறக்கவும் மதயானையணிகள் சின்னபின்னப்பட்டு இருப்புலக்கைகளைத் தாங்கியிருந்த துதிக்கைகளற்றும் உரலையொத்தகால்களொடிந்தும் வயிரமுகபடாமணிந்த மத்தகம்பிளந்தும் மாறியொலிக்கும் மணிகள் தெறித்தும் பாகனுருண்டுமங்கவும் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள புரவிப்

பந்திகள் பொன்வண்டையங்களணிந்த கால்களொடிந்தும்பின்னிவிட்டிருக்கும் பிடரிமயிரைவாய்ந்த கழுத்துகளற்றும் கல்லணை தகள்பட்டும் இருபாரிசங்களினுந் தொங்கவிட்டிருந்த கவுரிகள் காற்றிற்பறந்து மாண்டும் இராட்சத வீரர்கள் சிவந்தமயிரலையும் சிரங்கள் கண்டப்பட்டும் மண்டைதிறந்து மூளை சிதறியும்கண்கள்பிதுங்கியும்மார்புபிளந்தும்,வயிறுபீறுண்டுகுடல்களிறைந்தும் கால்களொடிந்தும் இவ்வித சித்திரவதைபட்டு மாளவும் அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரப்பிரவாகமானது அலைகளைவிசியிரைந்து பூவட்டமெங்கணும் பரவிப் பிராணிகளை வருத்தவும் கழுகு காக்கை பருந்து பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்றுகளித்து வானத்தில் வட்டமிட் டுலாவவும் பூதபைசாசங்கள் உதிரபானஞ் செய்தவெறியினால் தித்தோமென நடிக்கவும் கணக்கிறந்த கவந்தங்கள் ரணக்களவெல்லையெங்கும் நிர்த்தனஞ்செய்யவும் இவ்விதமாகப் பூதப்படைகளும் இராட்சதவெள்ளங்களும் கைகலந்து வீராவேசங்களுடன் அகோரயுத்தங்களைச்செய்துவருகின்றதருணத்தில் நந்தியெம்பெருமான் அம்சையி லவதரித்திருக்கின்ற எண்மரும் இலக்ஷரும் வடவையைப்போலக்கோபித்தவர்களாய்ப் பாரித்தவிற்கள் நாரிகளையிறுக்கி கொடியதீட்சண்ணியமுள்ள அர்த்தசந்திரபாணங்கள் விஷமிட்ட கணைகள் முதலானவற்றைச் சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்து சாடுமுன்னிலையில் அவுணப்படைகள் தாபரிக்கப்படாமையாற் சண்டைகொடுப்பதை மறந்து ஆயுதங்களைவிட்டெறிந்து திசைகெட்டோடி பலதிசையினும் ஒளித்தனர். இப்படிக்குத் தன்சேனைகள் முதுகிட்டுப்போனதை எரிமுகன் கண்டமாத்திரத்திற் கோபதீபிதனாய்த் தன்னருகிலிருக்கின்ற புசபல பராக்கிரம சாலிகளாகிய சேனைத்தலைவர்களிற் சிரேஷ்டரானமேகனென்பவன் கடினசித்தமுடைய சோமகாதகன் சோமனென்பவனைக்கூவி இந்த நிமிஷத்தில் நீங்கள்போய் வீறியிருக்கின்ற பகைவர் கருவத்தையடக்கி வாக்கடவீர்களெனக்கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் மகாபாக்கிய மெனத்தொழுது தங்கள் தேர்களையதிவேகமாய்த் தூரத்திவந்து போர்முனையைக்கலந்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து ஒப்பற்றதங்கள் விற்களைவளைத்து நாணேற்றித் திசைகளதிரகுணத்தொனிசெய்தவர்களாய்க் குரூரமாகிய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்து மேலிட்டுவருவதை வீரகண்டாமணிகலிக்கும் பாதங்களையுடைய வீரமாபுரந்தரன் கண்டு பிரளயகால ருத்திரனைப்போலச்சீறி இடிகளுமஞ்சக் கொக்கரித்துத் தன்சேனைகளைப் பின்தள்ளி முன்னணியில் வந்து நின்று தனுசைவளைத்து குரூரமாகிய பாணகோடிகளைத் தூவி யிராட்சதவீரர்களேறி யிருக்கின்றதேர்களைப் பொடிப்பொடியாகக்கண்டித்துஇரதகண்டகனை யமலோகங் குடியேற்றிக்கொக்கரித்தான் அக்காலத்தில் மற்றச்சேனைத்தலைவர்களேகமாய்ச்சேர்ந்து சூரியனை மூடிய பனிப்படலத்தைப்போல வளைத்துக்கொண்டு விற்களை வளைத்து அளவற்ற கொடியபாணங்களைச் செலுத்திச் சரீரமெங்குமுதிரம்பீறிட்டோடச் சாடினார்கள் அதனால் மிகவும் நொந்தும் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துக் கணக்கிறந்த பாணங்களைப் பிரயோகித் திராட்சதத் தலைவர்களேறி யிருக்கின்ற இரதங்களைப் பொடிபடுத்தி கரத்திற்பற்றிய தனுசுக்களையும் கண்டித்து அவர்கள் தேகங்களைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்தும் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் சிலபாணங்கள் நெற்றியினும் மார்பினும் துளைத்தருவி யோடத்தாக்கியபோது யானையையொத்தவலியுடைய மேகனென்பவன் சீறி மந்தரகிரியையொத்த தண்டாயுதமொன்றைக் கரத்திற்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுற்றிப்பூதத்தலைவன் தேரின்மீது தாக்கிய மாத்திரத்திற் புரவிகளும் பாகனும் சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டனர், அக்காலத்தில் வீரமாபுரந்தரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால் வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சீறிக் கூரியவேலாயுத மொன்றையெடுத்து இதனால் நாசமடையக் கடவாயென்று கரவேகமாய் வீசியபோது அதிகவேகமாய்வந்து மார்பிற்றடாரித்துருவி முதுகின்மூலமாயோடியது உடனே உதிரங்களைக்கக்கிக்கொண்டு மேகத்தைப்போலக்கதறிப் பூமியில்விழுந்து நிலங்குழிபட உதைத்துக்கொண்டுமாண்டான், அதைக்கண்ட விராட்சதவீரர் அஞ்சியிவன்முன்காலாந்தகனும் நிற்கமாட்டானென்று திகைத்துபின்னிட்டனர், இப்படிக்குத் தன்படைவீரர்கள் பின்னப்பட்டதை அக்கினிமுகன் தெரிந்து காளகூடவிஷத்தைப்போல மண்டியெரிந்து தன்தேரைத் தூரத்திவந்து மேருவுக்குச் சமமாகிய தனுசையெடுத்து நாட்டி நாரியைப் பிசைந்து அண்டகடாகமும் சத்துருக்கள் மனமும் திடுக்கிட்டுவாடும்படிக்கு நாணொலிகாட்டிப் பிறையைப்போல வளைந்த கூரிய அலகுகளைப்பெற்ற கொடியபாணங்களை சோனைமழையைப்போலச்சொரிந்து கெக்கலி கொட்டியிருக்கும் பூதப்படைகளைச் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கத்தக்கதாகச்சாடினன், அதனாற்றலையற்றும்மார்புபிளந்தும் கரங்களற்றும் கால்களொடிந்தும் கரங்களிற் பற்றியிருந்த ஆயுதங்கள் பொடிபட்டும் கண்டங்கண்டமாய் துண்டந்துண்டமாய் ரணக்களமெங்கணும் பிணக்காடாய் விழுந்தார்கள் அப்போதும் எரிமுகனுக்குக்கோபந்தணியாமல் அளவற்ற திவ்வியபாணங்களை அபாரியாய்ச்செலுத்திச் சேனைத்தலைவர்களேறியிருந்த தேர்கள் உருளைகள் அச்சுமச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை முதலியவற்றை வெவ்வேறாக வெட்டிக் குவித்துக் குதிரைகளையும் சாரதிகளையும் கண்டதுண்டமாகவாட்டி மேலும் பலபாணங்களைப்போக்கி அவர்கள் தேகத்தில் ஊசி நாட்ட விடமில்லாமற் றுளைத்துத் திக்குமுக்காடவொட்டாமற் சாடும்போது இக்கொடுமையைக் கண்ட தேவர்கள் திகைத்து இன்றுடன் சண்டைமாண்டுபோம் போற்காணுகின்றதென்று மனங்கலங்கி வாடிவருந்தினர் அத்தருணத்திற் பெருந்த வுதிரப்பிரவாகமானது மேலிட்டு உலகங்கள் நடுநடுங்கிப்பிரமித்து வாடிவருந்தத்தக்கதாகஅலைகளைமோதி எங்கணும்பரந்தது, அக்காலத்திற் கணக்கிறந்த கவந்தங்கள் நாடகரைப்போலக் கூத்தாடவும் பூதபைசாச டாகினி காளிக்கூட்டங்கள் நிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டுஉதிரங்களைக் குடித்த வெறியினாற் பாடியாடவும் நாய்நரிகள் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின் றுளாயிட்டுத்திரியவும் கழுகு பருந்து காக்கைகள் பிணங்களைத் தேக்கிடத்தின்று உதிரப்புனலிற் படிந்துகளித்து வானத்தில் வட்டமிட்டுதேர்களின் மீது நின்று சிறகுகளைப்புலர்த்தவும் இவ்விதமாகப் பூதசயின்னியங்களும் படைத்தலைவரும் பங்கப்பட்டு வருந்தித் திகைப்பதையும் சூரன்குமாரன் விஜயத்தையும் யமனையொத்தபுசபல பராக்கிரமசாலியாகிய மகவானென்னுஞ் சூரன்கண்டவுடன் தீயெழநகைத்துஒருபாதகன் நம்மவரையெல்லாம் இப்பாடுபடுத்துவதோவென்னும் மானம்பாதிக்கத்தேகம் புழுங்கி மயிர்க்கால்தோறும் அனல்வீசக்கொதித்துத் தன்தேரைத் தூரத்தி வந்து பகைவன்முன்னம் நிறுத்தித் திருப்பாற் கடலைக்கடைந்த மத்தையொப்பத் தன்கரத்தில் விளங்கும் பாரித்த வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப் பகைவர் மனந்திடுக்கிடத்தக்கதாக டங்காரசத்தத்தைக் காட்டி அதிகதீட்சணியமுள்ள திவ்வியபாணவகைகளைப் புற்றினிடத்திருந்து ஈசெல்பெருகு மாறுபோலப் பொழிந்து காலாந்தகனைப்போலத் திரிவதை அக்கினிமுகன்பார்த்து மனம்பொறுமல் ரவுத்திராகாரமாகச்சீறி தன்வில்லிற் கொடியபாணகோடிகளைக்கரவேகமாகச் செலுத்தினன், அவைவெளிப்பட்டுப் புகையையும் அனலையும்வீசி சிடசிடத்த தொனிகளுடன் தீ

தியவரும்போதுபூதத்தலைவன் துரிதமாய்த் தகுந்த மாறுகணை
களை வில்லிற்சந்தித்துத் தூண்டித் தும்சப்படுத்தி மேலும்அள
வற்ற திவ்வியபாணங்களை யெரிமுகன் மீதிற்செலுத்திக் கொக்
கரித்தனன் உடனே அக்கினிமுகன் அதற்கிரட்டித் தொகை
கொண்ட கூரியசரங்களைப்போக்கித் துகள்கண்டான் இவ்வி
தமாக ஒருவர்மீதொருவரேவிய சரவருஷங்களைத்தடுத்துத்த
டுத்துப் போராடிவருகின்ற காலையில்சூரன் குமாரன் விற்சா
துரியவன்மையினுற் பலகணைகளைக்கொண்டு பூதத்தலைவ னே
றியிருந்த தேரைப் பொடிப்பொடியாக்கிக் குதிரைகள் சார
தியை நிலத்திலுருட்டிக் கரத்திற் பற்றியிருர்த வலியவில்லை
க் கண்டித்து மேலும் நூறுகடிய சரங்களைப்போக்கிமகவான்
மார்பைப்பிளந்து அவுணவீரர் புகழ்ந்துகொண்டாடவும் விண்
மண்ணதிரவும்சிருங்காதஞ் செய்தனன், இவ்விதமாகப்பகை
வன் விஜயப்பிரதாபத்துடன் வீறுப்படைந்திருப்பதையும்மக
வான் வலிகுறைந்து மயங்கிநிற்பதையும் அவன்துணைவர்களெ
ழுவருங்கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சீறி யிரதங்களை
த்துரத்திவந்து விற்களைவளைத்துஅனற்சமோகங்களைவீசுங்கொ
டியபாணங்களைத் தூவிபலவசைகளைப்பேசி வீரங்களைக் காட்
டிச்சூழ்ந்து போராடும்போது அவர்கள் விட்டசரங்களனைத்
தையும் கொடியபாதகன் பொடிபடக்கண்டித்து மீட்டும் பல
படைகளைக்கடாவிப் பருவதாகிருதியாக வலிபெற்றிருக்கும் ஏ
ழுவீரர் புயங்களைத்துளைத்த தருணத்தில் உதிரம்பெருக்கெடு
த்தோடவருந்தியும் வீரராதலாற் பின்னிடையாமல் மனவலி
கொண்டு உலகமெங்கும் புகழவாழுகின்ற சூரன் குமாரன்மு
கத்துக்கிலக்காய் ஆயிரம்பாணங்களையும் மலையையொத்த புச
ங்களைக்குறித்து ஆயிரங்கணைகளையும் மார்புக்குக்குறிகொண்டு
ஆயிரநாராசங்களையும் அதிவேகமாய்ப் பிரயோகித்துத் துளை
த்து அவனேறியிருந்த நவரத்தினமயமாகியதேரையும் சக்கை
ச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து திசைகளதிரக் கொக்கரித்துச்
சிருங்நாதஞ்செய்தனர், அக்காலத்தில் நேர்ந்தகாயங்களுக்கு
ச் சற்றும்சஞ்சலப்படாமல்தீரனுய் பக்கத்தில் நிற்கின்றசேம
த்தேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டுட்கார்ந்து எழுவரையுந் தீயெ
ழப்பார்த்து ஒருதிவ்வியபாணத்தினுல் ஏககாலத்திற்கண்டித்
து ஒருவரை யொருவர்பிரியாமல் யமலோகத்திற் சேர்ந்திருக்
கச்செய்த பின்பு உங்கள் தலைமயனுய்த் தூதாகவந்து இராஜ
ராஜனை யிகழ்ந்துபேசிநகரையழித்துஎனதுதுணைவனைக்கொ
ன்றுமீண்ட பாதகனையுங் கொன்று வெற்றியுடன்மீளக்கடவே
னெனப்பிரதிக்கினைசெய்து முடிவதன்முன்னம் குமாரதேவர்
படைத்தலைவர்கள் தனித்தனியாய்க் குரூரமாகிய பாணங்களை
ப் பிரயோகித் திராட்சதப்பாதகனேறி யிருக்குர்தேரையும்,
பாகனையும் பூட்டியிருந்த சிங்கங்களையும் பொடியாகக்கண்டி
த்து அவன் தேகத்தையு மிடமில்லாமற் றுளைக்கவும், இராஜகு
மாரன் சற்றுமிளையாமல் மனம்வருந்தாமல் அதருமல் பெத
ருமல் சஞ்சலப்படாமல் தீரனுய்த் துரிதப்பட்டு மற்றொருபா
ரித்ததேரிலேறி பாசுபதாஸ்திரத்தை யெடுத்து விதிப்படிக்கு
ச்சோடச வுபசாரங்களுடன் வழிபட்டுச் சத்துருக்க ளனைவ
ரையும் நீறுசெய்து மீளக்கடவாயெனப்போற்றி வில்லிற் பூட்
டிப்பிரயோகித்தான், அந்தப்படைக்கரசானது வெளிப்பட்ட
வுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்பெருக்கிக் காளகூடவிஷத்தை
வீசி பிரமன், விஷ்ணு, திருநாமங்களைக்கொண்டிருக்கும் பா
ணங்களையும் மற்றதேவப்படைகளையும் உண்டுபண்ணி பிரசண்
டமாருதத்தைவீசி அதிகமகிமையுடன் வருவதை எழுவருங்க
ண்டு இது அக்கினியாஸ்திரம்போற் காணுகின்றது இதற்குமா
று வருணாஸ்திரத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று வருகிறபா
ணத்தின் பெருமையையும் மகிமையையுந் தெரியாமல் தாங்

கள் குறித்தபடிக்கு வருணப்படையைச் செலுத்தினர், அது
வானத்தெழுந்து இடிமின்னலுடன் ஜலப்பிரளயமாகச்சொரி
ந்து மேலிட்டுச்சமீபித்தகாலையில் பாசுபதமானது அகஸ்தியர்
கடலை ஆபோசனஞ்செய்ததைப்போலஅதன்பெருக்கனைத்தை
யுங் கவளீகரம்பண்ணிச் சீறிவந்து எழுவர் சிரங்களையுங் கண்
டித்து உயிரையுண்டு பிரேதங்களைப் பூமிக்குப் பொறையாகத்
தள்ளி மீண்டது அவ்வீரர்பிராணன் யாதனுசரீரம் பெற்றுப்
போய்த் திருக்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்து பரமனை வழிபட்டிருந்
தனர், இந்தவிஜயத்தைக்கண்ட அக்கினிமுகன் மனவுற்சாகத்
துடன் புசங்கள்பூரித்து வானத்தையளாவக் கொக்கரித்துச்
சிருங்காதஞ் செய்தனன், அத்தருணத்தில் நந்திகணத்தலை
வர் எழுவரும் சிலத்தில் விழுந்துகிடைப்பதையும் பாதகன்வீ
றிநிற்பதையும் பூதப்படைகள் கண்டவுடன் வாயினும் வயிற்
றினும் அறைந்து முகத்தில்மோதிக் கிலேசித்து இனிசற்றுநிற்
போமாகில் வீணிலிறக்கவருமென்று பயந்து ஒருவர் பின்னொ
ருவராகத் தலைவாறுகெட்டோடி யொளித்தனர், அக்காலத்தி
ல் விழிகளுக்கொப்பாக விருந்த துணைவர்கள் தோற்றுமலம
றைந்ததையும் இலக்ஷர் பட்டபாட்டையும் ஜயசாலிகளாகிய
பூதப்படைகள்கலங்கி மங்கியோடியதையும் அவுணராசபுத்தி
ரன் கெலிப்பையும் புசபல பராக்கிரமங்களுக்கு ஒருவரையு
ம் ஒப்புவமைபேசக் கூடாத சூரனுகிய வீரவாகுதேவன் தெரி
ந்து மனவருத்தத்துடன் விழிகளில் நீலாப்பெருக்கித் துணை
வருக்கடுத்த அபாயத்துக்கு வருந்தினவராய் உடனே அதிக
கோபம்பிரவேசித்து தீப்பொறிகள்சிதற உருத்துப்பார்த்து ஓ
டுகின்ற சிவகணங்களை யதட்டிப் பயப்படவேண்டாம் நில்லு
ம் நில்லுமென்று திருக்கரங்களைக்கொண் டமர்த்திப்பின்னணி
யி லிருந்தவர் கணப்போதிற் றேரைத்துரத்திவந்து அக்கினிமு
கனுக் கெதிரில் நிறுத்தியவளவிற் பகைவரைவென்றல்லது தி
ரும்பாரென முறையிடுவதைப் போல வீரகண்டை கலிக்கும்
பாதாரவிந்தங்களையுடைய வீரவாகு தேவரை ஆயிரத்தெட்ட
ண்டங்களுக்கதிபனுன சூரபதுமன் பிள்ளை அக்கினிமுகன்கண்
டவுடன் விழிகளிற் றீப்பொறிசிதறவும் புருவம் நெற்றியிலே
றவும் முகம்வியர்க்கவும் இதழ்துடிக்கவும் ரவுத்திராகாரமாக
க் கோபித்து இதனைச்சொல்லுவதாயினன், பெரும்புறக்கடலை
ப்போல இரைந்திருந்தபூதரையும் உன்துணைவர் இலக்ஷர்படை
த்தலைவர்களையும் நான் ஒருபொருளாக நினைந்தவனல்ல எதிர்
ந்தவர்களைவாட்டி உன்னைக்கட்டிக் கொண்டுபோகத் தேடித்
திரிகின்ற நமது முன்னம் தற்செயலாய் உன் விதியானதுபி
டரியைப்பிடித்துத்தள்ளிவந்து விட்டது அடாபயலே பிரமன்
விஷ்ணு, முதலியதேவர் போற்றவாழுகின்ற என்பிதாவின்பெ
ருமிதங்களையும் புயவன்மையையும் வாழுயற்சிகளையும் சற்று
ம் நினைந்து பாராமலும் நமது வல்லபங்களை மதித்தறியாமலு
ம் சக்கிரேஸ்வரனை அவமதித்து வீராதிவீரராக விருந்த படை
த்தலைவர் சேனைகளைக்கொன்றுய் அரிதிற்பெற்ற என் துணைவ
னைமதியாமல் வெட்டியெறிந்து பட்டணத்தையும் நாசப்படுத்
தி என்கண்ணிற்படாம லோடினைகடையில் உன்பிராணனுக்கு
யமனைப்போல விருக்கின்ற என்னெதிரில்வந் தகப்பட்டுக்கொ
ண்டனை பிரமன் இன்றையதினம் இன்னுன்கையில் மடிவாயெ
ன்று உன்தலையிலெழுதி வைத்திருப்பதைத் தெரியாமற்போயி
னை முன்னமெதிர்த்து வந்தவர்களுடன் பொருது வென்றன
மென்று வீறியிருக்கின்றதைப் போலச்சலபமாக என்னைநினை
க்கவேண்டாம் நிமைப்போதில் உன்சிரத்தை யறுத்துச் சிகை
யைப்பற்றிக் கொண்டுபோய் அகண்ட மண்டலாதீஸ்வரனுகி
ய என்பிதாவின் பாதாரவிந்தங்களின் முன்னம் வைக்கின்றே
ன் அந்தப்படிக்குன்னை இந்தரணக்களத்துக்குப் பலிகொடாம

த்போவேனுயில் முத்துமாலை மோகனமாலைகளைத் தாங்கித் தக்கக் கலசங்களைப்போன்ற தனபாரங்களையுடைய சுந்தரவதிகளாகிய கன்னியர்மையலிற் பட்டலைந்துழலும் பதிதனென்றெண்ணக்கடவாயெனக் கொடிய சபதத்தைப்பேசிய எரிமுகனை எக்காலத்திலும் உலகர்புகழத்தக்க ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்பார்த்துப் பொற்கடகமணிந்த திருக்கரத்தைத்தட்டி நகைத்து உன்சபதம்வெகு நேர்த்தியாக விருக்கின்றதுநீயும் வெகுசூரன் தான்பாலபருவத்திற் சூரியனைப்பற்றிவந்துதனைசெய்த வீராதிவீரனுகிய பானுகோபனும் இவ்வாறேபற்பல வீரங்களைப்பேசித் திரண்டசேனைகளுடன் இரண்டுதினம்வந்தெதிர்த்து படாதபாடுகள் பட்டுச் சதுரங்கச்சேனைகளையும் பறிகொடுத்து பிராணபீதியினுற் மாயைவித்தைகளைச் செய்து பதுங்கியோடிப்போயினுன், அவனுக்கிளைய இரணியன்பேடியைப்போலப் பயந்து மீனுருப்பெற்று கடலில் மறைந்தனன். அவனுக்கிளைய நீயும் வீண்வீருப்புகளைப்பேசி வந்தாய் இனிஉயிர்பெற்று மீண்டு உன்னகரைச்சேர்ந்து தாய்தந்தையரைக் காணப்போகின்றனையோ என்னுடனெதிர்த்துப்போர்செய்த அவுணவீரர்களில் ஒருவன் தப்பிப்பிழைத்துப் போய்ப் பெண்டு பிள்ளைகள்முகத்தைப்பார்த்தவர்களுமுண்டோபானுகோபன் மாத்திரம் வஞ்சகத்தினுற் பிழைத்துத் திரும்பியிருக்கின்றனன், அவனுஞ் சற்றுநேரத்தில் என்கரத்தினுல் மாள்வன்அதற்குமுன் உன்னரிய பிராணனைப்போக்கத் துரிதப்பட்டு வந்தாய் கிரமமான போரைச்செய்யும் சுத்தவீரனுகவிருக்கின்றனையோ அலியையொப்பப் புறந்தந்தோடிய இரணியனைப்போலச்சமுத்திரத்திற் பதுங்கவினைந் திருக்கின்றனையோ இவ்விரண்டி லொன்றைத் தீர்க்கமாயோசித்துத் துரிதமாகச் சொல்லக்கடவாய் உன்னைப் பூமண்டலத்திலுள்ள சுத்தவீரர்கள்சாக்கிறும்அவுணர் இராக்கதர் மரபினரனைவரும் போற்றினும் அழிவில்லாதவரமுயற்சிகளைப்பெற்றிருக்கின்ற உன்னப்பனே புத்திரவாஞ்சையினுல் தன்படைகளனைத்தையுஞ்சேர்த்துக்கொண்டுவந்து ஆதரிக்கினும் இன்னமும்மேலை அண்டங்களிலிருப்பவர்களனைவரும் ஏகமுகமாய்த் திரண்டுவந்து பலப்படுத்தினும் சகலரையும் வென்று உன்னையிந்த ரணக்களத்திற்பவனிவரும் பத்திரகாளிக்குப் பலிகொடுப்பேனென்று வீராதிவீரன் சொன்னமாத்திரத்தில் அக்கினிமுகனுக்கு ரவுத்திராகாரமானகோபம்பிரவேசித்துச் சிங்கத்துக் கொப்பாகக் கர்சித்து நல்லகாரியம் உன்குண்டிதயிரியத்தை வாட்டுவேனெனச்சீறி ஒப்பற்ற தன்வில்லை வட்டாகாரமாக வளைத்து நாணேற்றிக்குணத்தொனிசெய்தகாலத்தெழுந்தஅதிர்ச்சியினுற்சூரியசந்திரர்திடுக்கிட்டுத் தங்கள் கதிகள் தப்பியோடவும் நட்சத்திரராசிகள் நிலைகுலைந்து பூவட்டமெங்ஙணும் பலபலென்றுதிரவும் உலகங்களடுக்குகள் குலைந்து நத்தளிக்கவும் வானத்தில் நின்று வேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்களிந்த வுற்பாதங்களைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கி இப்படிக்குத் தாறுமாறுபடச்செய்த பாதகன்இவ்விடத்திலிருப்போமாகில் நம்மையென்ன செய்வானேவென்றும் பயப்பிராந்தியினுற்பறந்து மேலுலகங்களிற் போயொளித்தனர், அக்காலத்திற் சண்முகதேவருக் கந்தரங்கபத்தனுகவிருக்கின்றவீரவாகுதேவர் தமது கரத்திற்பிணுகத்துக்கொப்பாக விளங்குகின்ற பாரித்தவில்லைநாட்டி நாணேற்றிமெல்லகுணத்தொனிகொண்ட தருணத்திலெழுந்த பேரொலியானதுசருவசங்காரகாலத்தி லொலிக்கும் பேரிகைகளைப்போலச்செவிகளிற்கேட்டமாத்திரத்திற் பிரமன் மதிமயங்கிவாடவும்தேவர்கள் களைத்துச்சோரவும் மன உறுதிபெற்ற அவுணர் இராக்கதர் இதுதானேமுடிவுகால மென்றேங்கியொடுங்கவும் அண்டங்கள் கலகலத்து மாறுபடவும் பூமிதத்தளித்துக் கீழ்மேலாகவும் இப்பாடுபட்ட முன்னிலையில் எரிமுகன் விடநாகத்தையொப்பச்சீறி பதினேழு குரூரமாகிய சரங்களையெடுத்துச்சந்தித்து கண்டத்துக்குக் குறிகொண்டு பிரயோகித்துக் கியாவுமெனச் சிருங்கநாதஞ்செய்தபோது அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் சர்ப்பங்களையொப்பச்சீறி அனலையிறைத்து பிரசண்டவாயுவினும் கடுகிவரும் விநோதங்களை முருகேசர் படைத்தலைவனுகிய வீரவாகுதேவர் பார்த்துத் திருநகை கொண்டு வேலைநிகர்த்த பிரகாசம்பொருந்திய அலகையுடைய பதினுன்கு திவ்விய பாணங்களைத்தமது தனுசிற்சந்தித்துப்போக்கி மேலிட்டுவரும் பகைவன் கணைகளைக்கண்ட துண்டப்பட வெட்டித்தள்ளி பிரளய மேகங்களைப்போலக் கர்சித்ததை அனல் வீசும் எரிமுகன் கண்டுகோபாக்கிராந்தனுய்இருபது கூரியகணைகளைத்தூண்டியபோது கீர்த்திப்பிரதாபசாலியாகிய வீரன்வேகமாய் அத்தொகைக்கொடிய பாணங்களைத்தூண்டி மேகங்களைத்தூரத்தும்பிரசண்ட வாயுவைப்போலப் பகைவன்படைகளைத் தடுத்தனன், அதைக்கண்டசூரன்குமாரன்விஷம்பூசியஆயிரந்தீட்சணியமுள்ளகணைகளைப்போக்கிநிணப்பசுமையுறுத வெற்றிவேலாயுதக் கடவுள் தூதன்பிறையையொத்த நெற்றியிலழுத்தி யிராட்சதவீரர்புகழ வெற்றிச்சங்கை அண்டங்களதிர பொம்பொம்மென றூதினன், அக்காலத்தில் எத்தகையரும் புகழத்தக்க ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்துக் காலாந்தகனைப் போலச்சீறிக் கூர்மையாக வடித்து விஷத்தூவைய லிட்டிருக்கின்ற குரூரமாகிய வயிரவாளிகளாயிரங்களை ஒருதொடையிற் சந்தித்துப்போக்கிச் சூரபதுமன் பிள்ளை ஏறியிருந்த தேரைப்பொடிப் பொடியாகக்கண்டித்து அதிற்பூண்டிருக்கின்ற சிங்கங்களை வெட்டிக்கிடத்திப்பாகனையும் கொன்றுவாட்டி அவன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வலியவில்லையும் படாலுமென இருதுண்டமாக்கிச் சிருங்கநாதஞ்செய்தகாலத்தில் அக்கினிமுகன் நிலத்திற்பாய்ந்து சிங்காசனைப்போல மற்றொருசேமத்தேரிற் பாய்ந்து மந்தரகிரிக்குச்சமமாகிய தண்டாயுதமொன்றையெடுத்து கிறுகிறெனச் சுழற்றியிதனுல் நாசப்படக் கடவாயென்று மோதினுன் அறவிடுபட்டவுடன் மணிகள் சத்திக்கச் சந்திரன் மீதிற்பாயும் கேதுவைப்போல வேகமாய்வருவதை வீரன்கண்டு இரண்டுகொடிய சரங்களைப்போக்கிக் கண்டித்து நிலைச்சேருடி யிருக்கும் ரணக்களத்திற்றள்ளி அட்டகாசஞ்செய்தனர், அத்தருணத்தில் இராஜகுமாரன் மண்டியெரிந்து மற்றொரு வலியவில்லையெடுத்துவட்டாகாரமாக வளைத்து நாரியைபிகிந்து வாயுவாஸ்திரத்தைச்சந்தித்து விதிப்படிக்கு வழிபட்டு மந்திரபூர்வகமாகச் செலுத்திவிட அது பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல இரைந்துகொண்டுவரும்போது வீரவாகுதேவரும் அந்தத்தெய்வீக பாணத்தைப் பூசித்துப்போக்கித் தடுத்தகாலையில் அக்கினி முகன்கோபித்து இயமாஸ்திரத்தைப்போற்றித் தூண்டியபோது அதிகமகிமைகளைக்காட்டி வருவதைக்கண்டவீரன் அந்தப்படையைமாறுசெலுத்திவென்றார் உடனே அக்கினிமுகன் சூரியாஸ்திரத்தை வணங்கிச்செலுத்த அதிகப் பிரகாசத்தைக்காட்டித் தீயையிறைத்துச் சீறிவரும்போது வீரன் அந்தப்பாணத்தைக்கொண்டு தடுத்துமேலும்விஷச்சுவாலையைக்கக்கும் கொடியபாணங்கள் பலவற்றைப் பகைவன்மார்புக் கிலக்காகப் பிரயோகித்தபோது தீயையும்புகையையும்பெருக்கிச் சூறுவளியைப்போலச்சுழன்று வேகமாய்வந்துதாக்கி வயிரக்கவசத்தைப் பொடிபடுத்தி மார்பிற்றைத்துத் தடாரித்துருவிப்போயது அதன்மூலமாகவுதிரம் பெருக்கெடுத்தோடவருந்தித் திருப்பாற்கடல் மத்திக்குமுன்விலையிற் கவிழ்ந்த மந்தரகிரிக்குச் சமமாகத்தேரிக்கொண்டு தேரினிடத்திற் குப்புறவிழுந்து பிராணன்போ

வதம்வருவதமாகஅலைகின்றதைக்கண்ட யமபடர்கள் நெருங்கி அவன்முகத்தினின்றெழூந் தீப்படலத்துக்குப் பயந்தோடினர், இவ்விதமாக மரணமூர்ச்சைப்பட்டுக் கிடக்கின்றவன் முகத்தில் வாயுவீசுவதினாற் சிலநேரத்திற்றேறி உணர்ச்சிபெற்றகாலையில் மலைப்பாம்பைப்போலப்புரண்டுகண்களைவிழித்து மெல்லவெழுவதற்கும் சண்டைகொடுப்பதற்கும் சத்தியில்லாதவனாய் வருந்திக்கிலேசித்து மானம்பாதிக்கவெந்து பெருமூச்செறிந்து இதனையோசிப்பதாயினன், வீரத்தையுங் குலவிருத்தியையும் நினைந்து தலையைத்தூக்குவேனாகில் இதோஎதிரில் நிற்கின்ற இராட்சதகுலாந்தகன் கோபாக்கினிக்கிரையாய் மாளவரும் இதற்கென்செய்வதென்று பலபல வெண்ணியெண்ணிக் கடையில் ஒருகியாபகம் மனதிற்றோற்றி அதனை முடிக்கத்துணிவுகொண்டனன், அஃதென்னையெனில், தான்பாலபருவத்தில் விளையாடித்திரிகின்றகாலையில் ஒருதினம் வீரமாமகேந்திரபுரியைக் காவல்கொண்டிருக்கும் பத்திரகாளி சன்னிதானத்தில் வழக்கப்படிக்குப்போய்வேடிக்கையார்த்தமாக பலமலர்களைச்சாத்திப் பலிகொடுத்து வழிபட்டுப்போற்றும் முன்னிலையில் அப்பூசனையை முக்கியமாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு வெளிவந்துகாட்சிதந்து குமாரனே நீசெய்த ஆராதனைவழிபாடுகளுக்கு மிகவுங்களித்தனம் வேண்டியவரங்களைக்கேட்பையாகில் தருவோமெனத் திருவுளம்பற்றியபோது லோகமாதாவேயொருகாலம் போர்முனையிற் சத்துருக்களுக்கிளைத்து வாடவரும்போது தேவரீரெழுந்தருளிப் பாதுகாத் தாளவேண்டுமெனவிண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்குக் கடாட்சித்து ஆசீர்வதித்துப் பழையபடிக்குப் பொன்மயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் திருவாலயத்திற்போயினள், அந்தத் தன்னிஷ்டதேவதையாகிய பத்திரகாளியம்மையை மனப்பூர்வகமாகச் சிந்தித்துப்போற்றி யித்தருணத்திற் காக்கக்கடவையெனவேண்டுவதைத் திருச்செவிகளினேற்றுப்பரிந்து துரிதமாய்ச்சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் திருமாளிகையைவிட்டு வெளிவந்து சிங்கவாகனத்தி லாரோகணித்து அனலைச்சொலித்திரா நின்ற முத்தலைச் சூலம், பாசம், வாள், முதலிய ஆயுதங்கள் திருக்கரங்களில் விளங்கவும் சர்ப்பாபரணங்கள் சிரோரத்தினங்கள் சொலிக்க படங்களைத் தூக்கிக் காட்டவும் செம்பட்டாடையிடையிலசையவும் செஞ்சந்தனக்கலவை தேகமெங்கணுமணிந்து திசாதிசைகளிற்பரிமளிக்கவும் செக்கர்ஞ்சடையானது சூரியக்கிரணங்களுக் கொப்பாகத்துலங்கவும் விழிகள் அரக்கையொப்பச் சிவந்துசுழலவும் பிரமனாகிய தேவர்கள் அதப்பட்டகாலத்திற் கிடைத்த சிரமாலைகள் கழுத்தினிடத்திற்புரளவும் வயிரக்கடகங்கள்கலிக்கும் சத்துருக்கள் சிரங்களைக் கண்டித்துக் கண்டித்து நிணப்பிரகாசமாறாத வீரவாளைக் கரத்திற்கொண்டு யானை, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களைப்பலிதரஉண்டு உதிரச் சுவட்டுட னிருக்கின்ற கோரைத்தந்தங்கள் விளங்குங் கடைவாயிற் சோரிப்பெருகிக் கொண்டிருக்கமகா விஷ்ணு, பிரமன், முதலிய சிறந்ததேவர்கள் எலும்புந் தாம்வடங்கள் கலகலென்றசையவும் ஓங்காரித்துப்பூமண்டலவாசிகளும் விண்ணுடரும் புகழ்ந்து போற்றவும் அவள்வீரக்கோலத்தைக்கண்ட இயமனும் கிடுகிடாய்த் தஞ்சவும் பூமிகிடுகிடெனநடுங்கவும் பல பூதபைசாசங்கள் குடை, ஆலவட்டம், அருகு: வெண்சாமரைகளை அசைந்துவீசவும், அந்நகர்காவலைமறந்து இராஜாதிராஜனாய் அகண்டயிஸ்வரிய சம்பன்னனுமிராநின்ற சூரபதுமன் பிள்ளைக்கெதிரிற்றோற்றி யிராஜகுமாரன் தற்கலத்திற்பட்டிருந்த துன்பத்தை நோக்கிக் குமாரனே பயப்படவேண்டாம் உனக்கிவ்விதக் கிலேசத்தைத்தந்த சத்துருக்களை அதம்பண்ணி மனவருத்தத்தைநீக்குவேனென்று பல உறுதிகளைச்சொல்லி அபையஸ்தமளித்துத் துரிதமாய்ச் சிங்காசனத்தை வீரவாகுதேவர் சேனைகளின்பேரிற் றிருப்பிப் போர்த்தொழிலைச்செய்ய வுத்தேசித்து ஒருவிசை ஓங்காரித்தவதிர்ச்சியினாற் பஞ்சபூதங்கள் நிலைபிசகித்தத்தளிக்கவும் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத்துக் கரைகளைக்கடந்து பெருகவும் பூதப்படைகள் திகைத்துத் தேகமெங்கும் வியர்த்தபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமற் காளியுடனெதிர்த்தனர், இச்சம்பவங்களைப்பார்த்ததேவர்கள் மதிமருண்டு இஃதென்னை உற்பாதமாகவிருக்கின்றது பாதகன் மாயவலியோ மெய்மைதானோ என்னையாய்முடியுமோவென்று மனவருத்தத்துடன் மேல்நடப்பதைப் பார்த்திருக்கின்ற தருணத்திற் பத்திரகாளியுடன் வந்தபூதபைசாச டாகினிக்கூட்டங்கள்சிலரோங்கிக் கொக்கரித்துக்கொண்டு பாரித்திராநின்ற விருட்சங்களைப் பிடுங்கிச்சாடியும் வானத்தையளாவநின்ற பருவதங்களைப் பறித்துமோதியும் வேல் சூலம், இவற்றைக் கடாவியும் வாளைக்கொண்டு தாக்கியும் பரித்ததண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிமாறியும் நீண்டவிற்களைவளைத்து கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியினும் பெருகச்சொரிந்தும் அரியபோரைச்செய்கின்றகாலையிற் பூதப்படைகளும் பின்னிடையாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து மராமரங்களைப் பறித்தெறிந்தும் குன்றங்களைப்பந்தையொப்பக்கடாவியும் இருப்புலக்கைகளைச் சுலவிச்செலுத்தியும் தோமரம், பிண்டிபாலம், இவற்றைப்போக்கி அர்ப்பரிக்கின்றபோது தன்சேனைகள் வாடுவதைக்கண்ட பத்திரகாளி வடவையைப்போல் சீறி கரங்களிலொன்றில் விளங்கும்முப்படையைச் சிவகணங்களனைத்தையும்நாசஞ்செய்யும்பொருட்டுப் பிரயோகித்தபோது அதுவெளிப்பட்டவுடன் பக்கபக்குமென்றெரிந்து அனலையிறைத்துப் பலகோடித்தூர்க்கைகளைப்படைத்து எங்குந் தானாய்ப் பூதப்படைகளை மடக்கிக்கொண்டு தாபரித்துநிற்கக் கூடாமையாய் வாட்டுகின்ற அனர்த்தத்தையும் பத்திரகாளியின் செய்கைகளையும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டு நிதானித்து சத்துருதாழ்ப்போமாகில் இந்தச்சூலப்படைநமது சேனைகளனைத்தையும் இந்த நிமிஷத்தில் அதம்பண்ணிப் போடுமெனத் தீர்மானித்தவராய்ப் பதினொருதிவ்வியசரங்களையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துங் காவேகமாய் விட்டபோது அவைகள் விஷங்களைக்கக்கி அதிசவுற்பாதங்களைக்காட்டித் துரிதமாகப்பாய்ந்து முத்தலைப்படையைக் கண்டதுண்டமாகவெட்டி நிலத்திற்றள்ளியோடியது, இதனைக்காளியம்மன் தெரிந்தவுடன் ஆலகால விஷத்தைப்போலக் கொதித்தவ்வேளைமதியாமலும் நான்செலுத்திய சூலத்தைக் கண்டித்தமைவலிபெற்றுந் தீரனாய்த் தனுர்ப்பாணியாக வெதிரில் நிற்கின்றனன், இவன்பிராணனை யிந்தநிமிஷத்திற் பலிகொள்வேனென ஓங்காரித்துச் சிங்கவாகனத்தைத் தன்சேனைகளுக்குமுன்செலுத்தி வீரவாகுதேவரை உருத்துப்பார்த்து சண்டாளவிய சூலத்தைத் துகள்கண்டனை அத்தகைய மனவுறுதிபெற்ற உன்னை யிந்தமுப்படையினால் வாட்டிப்பிராணனைப்பலிகொள்வேன் முன்னையதைப்போல இதனைச் சுலபமாகத் துடைப்பதரிதென்று காளியம்மை சொன்னபோது வீரவாகுதேவர் நகைத்து நீ குறித்தகாரியம் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது ஒன்றல்ல பலசூலங்களாகிய படைகளைவிடினும் அவைகளனைத்தையும் நிமைப்போதில் வாட்டவல்லேன் என்வலியும் வீரமும் உனக்குத்தோற்றமல் உன்வல்லபங்களைப் பேசினையென்று வீரன் மறுமொழி யாடியபோது காளிக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து நல்லகாரியம் அதையுஞ் சத்துருநோக்கிற் காண்பேனெனச்சீறி மற்றொருசூலத்தைச் சுழற்றியெறிந்து கொக்கரித்தனள், அதுவெளிப்பட்டவுடன் அனலைவீசி சர்ப்பத்தைப்பி

ல டீற்றிக்கொணடுவரும் உற்பாதங்களைக்கண்ட பூதப்படைகள் மனநடுக்குற்றுத் தாபரித்து நிற்கப்படாமையாற் றிசைகெட்டோடினர், வானத்தினின்ற தேவர்களும் திகைத்து இது நாசேனு அலகாலவிஷமென்றேங்கி அத்தலத்தைக்கடந்து மேலுலகங்களிலோடியொளித்தனர், இராகுகேதுவென்றெண்ணிச் சூரியர் சந்திரர் நடுநடுங்கிக் கந்தப்பிப்பறந்தனர், இப்பாடுபடுவதையும் வருகின்ற படையின் செருக்கையும் வீரவாகுதேவர் தெரிந்து சரிதமாய் ஆயிரந் திவ்விய பாணங்களைப்பிரயோகித்துச் சூலத்தைத் தூள்பட வாட்டியதைப் பத்திரகாளிபார்த்தவுடன் வடவைவயப்போலப்பொங்கி யிவன் சிரத்தை வீரவாளினுற் கண்டித்து உதிரபானஞ்செய்து பிராணனைப் பலிகொள்வேனென வருத்து அதிசீக்கிரத்திற் சிங்கவாகனத்தைவிட்டு கீழ்த்திற்ருவி வீரவாளாயுதத்தையுருவி கரத்திற்கொண்டு திருப்பாற் கடலினிடத் துதித்தெழுந்த காளகூட விஷத்தையொப்பக் கொக்கரித்து மின்னலுக்குச் சமமாகஇடம்வலமாகச் சுழற்றி வீரவாகுதேவர் வீற்றிருக்கின்ற தேரிற்பாய்ந்துவரும்போது வீரன்யோசித்து இவள் பத்திரகாளியாகும் இவளுயிரைவாங்காமல் ஆணவமலத்தைப் போக்குவது தருதியாமெனநிதானித்தவராய்இடியைப்போலக் கர்ச்சித்தளட்டுகரங்களும்இற்றுப்போயதெனச் சந்தேகிக்கத் தமது ஒப்பற்றகையினுற்சேர்த்துப்பிடித்து மற்றக்கரதலத்தினுல்பிரளய விடியையொப்பாக மார்பினிடத் தறைந்தருணத்தில் அத்தாக்கலினுற் பொறிகலங்கிப் பிராணனூசலாட வருந்திச்சோபித்து மரணமூர்ச்சையடைந்து தேரில் விழுந்தனள், சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில் மார்புபிளந்து உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட பத்திரகாளிபட்டபாட்டை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடிவதோ அவ்வதிர்ச்சியினுற் பூமிநெக்குவிட்டும் குலகிரிகள் தகள்பட்டும் அண்டப்பித்திகை வெடித்தும் இப்பாடுபடுமன்விலையிற் பத்திரகாளியானவள்சகலரும் புகழும்பெருமையும்மங்கி உதிரச்சேற்றிற்புரண்டு கிடந்தவள் சற்றுநேரத்தில் ஐம்புலன்களும் ஒருவழியிற்சேர்ந்து கலைதெளிந்து கண்களைத்திறந்துப்பார்த்து தான்பட்ட கேட்டைத்தெரிந்து களைகானுத துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி வீரத்துக்கொப்பற்ற கந்தசுவாமி தனையன் தன்மார்பிலறைந்ததையும் அத்தாக்கலுக்குச் சகிக்கக்கூடாமல் தன்வல்லபங்களும் சவுரியபராக்கிரமங்களும் அழிபட்டு உதிரப்பெருக்கில் விழுந்து தேகமெங்கும் சிவந்துகாட்ட நிறந்தறிவழிந்து சோர்ந்திருந்ததையும் எண்ணியெண்ணி நாணமும் மானமும் மனதைவாட்டிப் பாதிக்கவாடி தெனைநினைப்பதாயினள், சுயஞ்சோதிவடிவாய்ச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களெங்கணும் பரிபூரணமாய்நிறைவெய்தி சதுர் வேதங்களினுலும் அதிர்சத்தரிய மகத்துவங்களைப் படைத்த சிவசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியத்தைப் படைத்திருக்கின்ற மகாநுபாவனுடன் விவேகசூன்னியனாய் போர்செய்யத் தனியேனுகில் வெற்றிபெற வல்லனே மதிமயங்கி நிந்தக்கதாக கோரிக்கைக் குட்பட்டேனுயினுந் தலைசெய்துபிராணபிச்சைதந்தனர் இவர்மனதிலிருக்கின்ற கோபத்தைத்தணியச்செய்யவேண்டுமென நிதானித்து மெல்லவெழுந்து தன்னையிகழ்ந்தவர் மார்பைபர்கூரிய நகத்தினுற்பிளந்து உதிரவாரிபுடன் ஜீவியைப் பலிகொள்ளத்தக்க சூரத்தன்மையைவாய்ந்த பத்திரகாளியானவள் தனக்கெதிரில் மண்டிபோட்டுக்கொண்டு பாரித்தவில்லைக் கரத்திற்பற்றி உருத்திருக்கும் வீரனைக்கிருபையாகப்பார்த்து பலவிதங்களிற் புகழ்ந்து வீராதிவீரனே கேட்டாயாக பாலபருவத்தில் இந்தஅக்கினிமுகன் பற்பல பலிகொடுத்துப் பூசித்ததற்கிரங்கிக் கொடுத்திருந்த வரபாலனத்தைக் குறித்து அவன் கோரிக்கையின்படிக்கிங்கிடம்வந்தேன் அனல் உமது வலியையும் வீரபராக்கிரமத்தையும் தெரியாதவளாய்ச் சண்டைக்கெதிர்த்து இப்பாடுகளைப்பட் டிங்கிலையில்நின்றேன் என்சிறப்புகளும் கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் பலரும் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமிதங்களையும் பறிகொடுத்தேன் இனி உமக்குவின்தரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை செல்வு கொடுப்பீராகில்என்னிருப்பிடத்தைப்போய்ச்சேருவேன் தாமதஞ்செய்யாமல்அக்கினி முகனைவெற்றிகொண்டு அவனுடன் வந்திருக்கின்ற வீரரனைவரையுங் கண்டித்துப் பானுகோபனையுங் கொல்லக்கடவாய் மேலும் தேவாதிதேவனுகிய சண்முகப்பெருமான் கிருபைக்குப்பாத்திரனுய்ப் பல்லூழிகாலம் சுகசீவியாய் புயவன்மைகளுக்கொப்பற்றவனுய் வாழிவாழியென்று ஆசீர்வதித்து இவையனைத்தையும் கைகண்ட பலனுகக்கடையிற் காண்பையென்று பேசிவிடைபெற்றுச் சிங்கவாகனத்தி லாரோகணித்துப் பூதபைசாசங்களாதியாகிய தன்சேனைகள் சூழ்ந்து போற்றி வரத்தக்கதாகத் தனதாலயம் போய்ச்சேர்ந்தனள், சவுனகாதிரிஷிகளே, தன்னிஷ்டதேவதை இவ்விதமாக இளைத்துச்சென்றதை அக்கினிமுகன் கண்டவுடன் இக்கள்வன் வலிவெருதேர்த்தியெனச்சீறி உறங்கியிருந்த ஊழிகாலமேகங்க ளிடிகள்குமுறலைக்காட்டிக்கிளம்பியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துத் துள்ளியெழுந்து மண்டிபோட்டுக்கொண்டு இதனையோசிப்பதாயினன், சிவராசிக ளனைத்தையும் உதிரம் கடைவாயின் மூலமாகப்பெருகப் பலிகொண்டுண்டு வயிற்றை நிரப்பிப் பசிப்பிணியினுல் வாடித்திரிகின்ற காளியினது உதவியைக்கொண்டோ இதுபரியந்தம் செய்துவந்த சண்டைகளில் வெற்றிபெற்றேன் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களை வெற்றிகொண்டு சகலரும் வணங்கிப் போற்ற அரசுசெலுத்திவரும் சூரன்பிள்ளையாக விருக்கின்றஎனக்கொரு உதவியும்வேண்டுமோ நமக்கடுத்த சோபந்திருகிறபரியந்தம், சூலம், வாள், தண்டம், மழுப்படையைக் கரதலத்திற்பற்றிப் பூதபைசாசங்கள் சூழவீற்றிருக்கும் நீலியினது வலியைத்தெரிவதாகச் சிலநேரம் போராடும்படிக்கு நினைந்தழைத்த தல்லது வேலாயுதன்சேனைகளை யிவள் வெல்வாளென் றெவ்வளவும் மதித்தவனல்ல சூரியகிரணங்களுக் காற்றுதடங்கும் பனியினுல் ஏரி, குளம், மடு, நிறைவதுண்டோ அதைப்போலத்தேவர்களை யேவல்கொண்டு கீர்த்திபெற்ற நான் ஊர்கள்தோறும் பலிக்குழன்றுதிரியும்காளியைக் கொண்டோ இனிஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற விருக்கின்றனன், என்றுமேவளைக்கொன்ற அதனுயிரைக் கணப்போதில் இயமனுக்கு விருந்திடுவேன் இதனை முடியாமுன்னம் பிதாவின் சன்னிதானத்திற்போவதில்லையென்று சபதம்பேசி தீரனுய் நின்றகாலையிற் பகைவருக்குப் பதுங்கியிருந்த இராட்சதச்சேனைகளனைத்தும்சடலையொப்பவிரைந்து கொக்கரித்துக்கொண்டு வந்து சூரகுமாரனைச்சூழ்ந்துகொண்டனர், அத்தருணத்தில் தன்தேரை மேல்நடத்தி வலியவில்லினிடத்தில் நூறுகொடிய சரங்களைச்சந்தித்து வீரவாகுவின்மேல் பிரயோகித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்ததைக்கண்டவுடன்கோபநகைசெய்து உன்புயவன்மைவெருநேர்த்தி முடிவுகாலம் நேர்ந்தபடியால் வந்தனையெனச்சீறி தமதொப்பற்ற வில்லையவளைத்து பதித்துப் பத்துத் திவ்விய பாணங்களைத்தொடுத்து மீறிவருவதைக்கண்டித்தனர், உடனே சூரகுமாரன் நூறுநாராசங்களைப்போக்கிவீரவாகுதேவரேறியிருந்த பாரித்த தேரைப்பங்கப்படுத்தி வெற்றிச்சங்கை பொம்பொம்மென்றூதினன், அப்போது வீரனுக்குரவுத்திராகாரமாகியகோபம்பிரவேசித்துக் காளத்தையொத்தபதினைன்குகொடிய சரங்களைச் செலுத்திச் சூரன் பிள்ளைகரத்தில் விளங்கும் வீரவில்லை யிருதுண்டமாக வெட்டி யெறிந்தனர், உடனே அப்பாதகனுக்கு அதிகோபம் பிரவேசித்துத் தேகம் அனல்பட்டெ

ரிய பெருமூச்செறிந்து வேறொருதனுவை யெடுத்து வளைத்து
நெறநெறெனப் பற்களைக்கடித்து இந்த நிமிஷத்திலிவனை அத
ம்பண்ணுவேனெனப்பொங்கிப் பரிமளமிகுந்த ஆயிரமிதழை
வாய்ந்த பொற்றாமரைப்பீடத்தமர்ந்த பிரமன் படையையெடு
த்து வந்தனை வழிபாடுகளைச்செய்து பகைவனை நாசஞ்செய்
யவேண்டிப் பிரயோகித்தான் அந்தத்தெய்வீகப்படை வெளி
ப்பட்டவுடன் அளவிறந்த விஷச்சுவாலைகளைவீசும் பாணகோ
டிகளையும் தீயின்பெருக்கையும் மற்றுமிராநின்ற கொடுமைக
ளையும்படைத்து மேலிட்டுவரும்போது பிரமசரோருகமென்
னுஞ்சிறந்தகணையை மாறேவித்தடுப்பதினுற் சிறப்பில்லையெ
னநினைந்து வீரபத்திராஸ்திரத்தையெடுத்து வழிபாடுகளைபிர
ப்பி வில்லிற் றொடுத்துச் செலுத்தினர், அதுவெளிப்பட்டவுட
ன் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் ஏகமாகப்பெருகி
யதுபோலச் சொல்லப்படாத பலமகிமைகளைக் காட்டிம
ண்டியெரிந்துக்கொண்டு சமீபித்தமாத்திரத்தில் பிரமாஸ்திரம்
நடுநடுங்கிப் பலருமிகழ நாணித்திரும்பிவிட்டது, உடனேவீர
பத்திரப்படை சீதிவேகமாய்ப் பாய்ந்து அனலைவீசிக்கொண்
டிருக்கும் சிரங்கள்பத்தையும் கண்டித்துப்பிராணனைக்கொண்
டு வானத்தெழுந்து கங்கையில் முழுகித்திரும்பி வீரவாகுதே
வர் முதுகில்விளங்கும் புட்டிலில் பழையபடிக்குச் சேர்ந்திரு
ந்தது வானவெல்லையில் நின்று வேடிக்கைப்பார்த்திருந்ததே
வர்கள் இந்தவிஜயத்தைக்கண்டவுடன் சந்தோஷசாகரத்தில
முழ்கிக் கற்பகமலரையிறைத்து ஐயனைவாழ்த்திப்போற்றி மகி
ழ்சிறந்திருந்தனர், இப்படிக்குச் சகலருங் களிக்கத்தக்கதாகஅ
க்கினிமுகன் போர்க்களத்திற்பட்டதைத் தெரிந்த அவுணவீர
ர்கள் கடலுடைந்ததைப் போலப்புலம்பி மானமும் வீரமும்ம
லைதவாட்ட ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து நல்லகாரியம்இ
ந்த இழிபாகிய அதனுக்கு ஜயசாலிகளாகிய அவுணகுலத்தி
ற் பிறந்தாம்பின்னிடைவதோ சகலருமேகமுகமாய்ச்சேர்ந்
து வளைந்துகொண்டுசாடிப்பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வே
ண்டுமென்று யோசித்து இருபத்தினுலாயிரம் படைத்தலைவர்
களும் இரதகஜதுரக பதாதிகளும் கல்லென்னுமோசையெழஆ
ர்ப்பரித்து சூரியனைமூடிய பனியைப்போல வீரவாகுதேவரா
வளைத்துக்கொண்டு அவ்வவர்களும் வீராவேசங்களுடன் பாரி
த்தவிற்களை வளைத்துக்கொடிய பாணவிதங்களையும் சக்கரம், பி
ண்டிபாலம், தோமரம், கப்பணம், எழு, மழு, தண்டம், வச்
சிரம், வேல், சூலமுதலிய படைகளையுஞ் சோனைப் பெய்யலை
யொப்பப் பலதிசைகளினும்சூழ்ந்தெறிகின்ற காலையில் வீரவா
குதேவர் காலாந்தகனையொப்பச்சீறி விஷத்தைப்போன்ற நூ
றுகொடிப்பாணங்களைக் கடிதிற்றூண்டி அவர்கள் செலுத்திய
ஆயுதவகைகளைச் சின்ன பின்னமாக்கித்தள்ளி மேலும் கணைக்
சிறந்த திவ்வியபாணங்களைச் செலுத்திவாட்டும்போது சிரங்
கள் பட்டும் மண்டைதிறந்தும் மூளைசிதறியும் புசங்கள் சரிந்
தும் மார்புபிளந்தும் வயிறுபீறுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக்கு
டல்களிறைந்தும் வீரகண்டையணிந்த பாதங்கள் கண்டிக்கப்
பட்டும் இராட்சதர்மாண்டும் தேர் சிகைகள் பல உறுப்புகளு
ம் வெவ்வேறாகக் கண்டிக்கப்பட்டிறையவும் மதயானைகள்துதி
க்கையற்றுக் கபோலம்பிளந்து உடல் கண்டதுண்டப் பட்டுத
ந்தங்களிற்றுமாளவும் தத்தித்தாவும் குதிரைப் பந்திகள் சின்
னபின்னப்பட்டிறையவும் இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் செலு
த்திய பாணகோடிகளின் வல்லபத்தினுல்படைத்தலைவர் சதுர
ங்கச்சேனைகள் மாண்டபோது தப்பிநின்றவர் தலைவிரிகோல
மாய்ப் பறந்தோடுவதாயினர், அக்காலத்திற்றோற்றிய ரணக்க
ளச் சிங்காரங்களிற் சிலவற்றைச்சொல்லக்கேட்பீராக, கணை
க்கிறந்த சயின்னியங்கள் மாண்டகாரணத்தினுல் அளவற்றக

வந்தங்கள் குதித்தாடுவது எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் வீரவா
குதேவர்செய்த போரின்சாமர்த்தியத்துக்கு மெச்சிக் களித்து
நடிப்பதைப் போலவும், பருந்து, கழுகு, காக்கை, முதலியப
ட்சிகள் கிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு வானத்தில்வட்ட
மிட்டுலவுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் தங்கள் பசிப்பிணியைப்
போக்கிய காரணத்தை முக்கியமாக நினைந்து வீராதிவீரன்மு
தலிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் சேனைகள்மீதிற் சூரியகாந்தி
பட வொட்டாமல் வானத்திற் பச்சைப்பந்தலிட்டதைப் போ
லக்காட்டவும் இராட்சதர் மாண்டகாலத்திற் சிதறிக்கிடக்கி
ன்ற கிணமும் மூளைகளும் சேற்றைப்போலப் பிசறித்தோற்ற
வும் உதிரமானது அலைகளைவீசி யிரைந்தோடுவது மாரிகாலத்
திற்பெருகும் ஆற்றின்பிரவாகத்தை யொத்தும் பற்பலசிரங்
களைப்படைத்திருந்த இராட்சதர்களிறந்தகாலையிற் கோபமிகு
தியினுற் பிறையையொத்த கோரைத்தந்தங்களைக் கடித்தவுரு
தியினுற் கனற்பொறிகள் பெருத்த இராட்சதர் தேகங்களைச்
சேதித்துக்கிடக்கின்ற கிணமாம்சங்களைச் சுடுவதினுல் கழுகு
காக்கையாதியபிராணிகள் உருசிகரமாய்ப் பொசிக்கப்பொரி
த்துக் கரித்தும்வைத்ததை நிகர்த்தும் செறித்த வுரோமங்க
ளைப் பெற்றமதயானைகள் வீரன்செலுத்திய வாளிகளினுற்பரு
த்ததலைகள் உரலையொத்தகால்கள் பனைக்கு நிகராயசைந்திரு
ந்த துதிக்கைவால் கண்டிக்கப்பட்டுப்போக முண்டமாய் இர
த்தப்பிரவாகத்தி லோடுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஆலமகள்மி
தந்து செல்வதைப்போலக்காட்டவும் கரியதேகத்தைப்பெற்ற
இராட்சதர் தேகமுற்றுஞ் சல்லடைக்கண்களாய்த் துளைபட்டு
உதிரம் பீரிட்டுப் பெருகி யோடுவதி லகப்பட்டுப்போவதைப்
பார்க்குமிடத்திற் சமுத்திரமானது வடவாமுகாக்கினியின்வெ
ப்பத்தை யொடுக்கித் தன்னிடத்தில் வைத்திருப்பதைப்போல
க் காட்டவும் யானைகள் குதிரைகள் தேகமெங்கணும் வீரவாகு
பாணங்கள் தைத்த புண்ணினிடத்தில் உதிரத்தைப்பெருக்குவ
தை யோசிக்குமிடத்தில் மாரிக்காலத்திற பர்வதங்களினிடத்
தூற்றெடுத்துப்பாயும் அருவிகளையொப்பக் காட்டவும் இராட்
சதர்கரங்களிற் பற்றியிருந்த வாள், வேல், சரிகை, பாணமுத
லியபடைகள் உதிரப்பெருக்கிலகப்பட்டு அழுந்தியும் மிதந்து
ம் மீன்களைப்போலப்பிறழ்ந்து கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்தி
ற்பாய்ந்தபோது அதிலடங்கியிருந்த மச்சங்கள் தம்பிலமெ
ன்று எதிர்கொண்டுருலவி அப்படைகள் தாக்கியமாத்திரத்தி
ல் பயந்தோடும் சந்திரவட்டக் குடைகள் காம்புகள் துண்டிக்
கப்பட்டு இரத்தவாற்றில்மிதந்து போவதைப்பார்க்கு மிடத்தி
ல் அந்திப்போதில் விளங்கும் செவ்வானத்திற் சந்திரன் தோ
ற்றியதைநிகர்த்தும் இராட்சதர்தலைகள் கரங்கள் கால்கள் து
ண்டிக்கப்பட்டிரைச்சலிட்டோடும் உதிரப்பெருக்கில் அலைந்து
போவதைக்கண்டபூதவீரர்கள் பகைவர் வயிறுபீறுண்டு இறை
ந்து கிடக்கின்ற குடல்களைவலைகளாகப் பின்னிவீசி அதுகளை ம
ச்சங்களைப்போல வாரிவாரிக் குவித்துக் களிக்கவும் கிணமாம்
சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு உதிரபானஞ்செய்தவெற்றியினுல் பே
ய்க்கூட்டங்கள் ஊளமிட்டொரு பாரிசத்திற் றிரியவும் பைசா
சங்கள் பூதங்கள் கரங்களைக் கோத்துப் பம்பை சுற்றிக்கொ
ண்டொருபுறத்தில் விளையாடிநிற்கவும் காளிகள் வீரன்புகழை
ப்பாடி ஒருபுறத்தில் நிர்த்தனம் செய்யவும் ரணக்களமுற்றி
லும் இந்தக் காட்சிகள் மலிந்து காட்டவும் சமுத்திரமத்தியா
கிய தோணிகளின் மீது வந்து சண்டைகொடுத்த அவுணவீரர்
கள் வீரன்பாணங்கள்பட்டு மாண்டகாலத்தில் அவர்களிடங்
களிலும் சாரதிகள் முண்டங்களிலும் அதிற்பூட்டிய புரவிக்
கூட்டங்கள் தேகத்திலும் உதிரம்பெருகக் கிடப்பதைப்பார்த்
தவர்கள் இந்தப்போர்களுக்குப் பிரவேசமுண்டோ இரத்தத்தை

ப்பெருக்கிப்போகின்ற தெனப்பேசவும் கோபப்பெருக்கையுடைய அவுணரோதிவந்த தேர்களிற் பூட்டியிருந்த வலியசிங்கங்கள் வெட்டுண்டு மாண்டுகால்களைப்பரப்பி உதிரவாரியில்மிதந்துபோய்ச் சமுத்திரத்திற் சேர்ந்தமாத்திரத்தில் அதைக்கண்ட தேனைகள் தம்மினமென்றுவளைந்துஅவற்றிற்கிரங்கிநிற்கவும் இவ்விதசிங்காரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ரணக்களத்தில் தாபரித்து நிற்கபயந் தோடுகின்ற இராட்சதப்பாதகர் அவ்வெல்லை முற்றிலும்மாண்டு விழுந்துகிடக்கின்ற களேபர மலைன் சிரக்குன்றங்களிற் கால்களிடறியிடறிப் பலதரம் விழுந்தெழுந்து களைத்துப்பலர்மாளவும் அத்தலத்தி லிறைந்து கிடக்கின்ற வாள், வேல், சக்கரம், சூலம், முதலியபடைகள் ஓடுகின்ற இராட்சதர் கால்களிற்றைக்க அதைப்பிடுங்கி யெறிந்தும் மீளாப்பாய இவ்விதமாகச் சிலர் வருந்தியலையவும்பிணச்சேற்றினிடத்தகப்பட்டுக் கால்களைப் பெயர்க்கமாட்டாமல் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடத்தினறிப்பலர் மாளவும் சமுத்திரத்தைப்போலப்பெருகும் இரத்தவெள்ளத்திற் சில விராட்சதர் நீந்தி அப்புறப்பட்டோடவும் சிலர்கைகால்களோய்ந்து அழுந்தி மாளவும் சிலர் அதிலகப்பட்டு அலைந்துதிரியவும் பயப்பிராந்திகொண்டு பிரமித்தோடுகின்ற இராட்சதவீரர்களெதிரில் வீரவாகுதேவர் உருவொளித்தோற்றங் காணப்பட்ட மாத்திரத்தில் என்னசெய்வானோவென்றும் ஏக்கத்தினால் மனம் பதைபதைத்துப் பலர்மாளவும் ஓடுகின்றவிராட்சதப்பாதகரைத்தொடர்ந்த பூதவீரர்கள் அதட்டுவதற்குப்பயந்து அவர்கள் பாதங்களில் விழுந்து பிராணபிச்சை தரவேண்டுமென்றிரந்து தப்பிப்போனவர்களும் கரங்களிற் பற்றியிருந்த படைகளை யெறிந்துபோட்டு வெறுங்கையராய்ச் சிலர்பறக்கவும் அப்படைகள் தாக்கிச்சிலர்மாண்டும் சிலர்மானம்பாதிக்கக் கரத்திற்பற்றிய ஆயுதங்களைச் சுழற்றி யெதிர்த்தப் பூதவீரர்களால் மாண்டும்சிவகணங்களுக்குப்பயந்துதங்களிடத்திலிருந்த அஸ்திரசஸ்திரங்களையெறிந்து அத்தலத்தில் விழுந்துகிடக்கின்ற ரணபேரி, மத்தளம், உடுக்கை, முதலிய வாத்தியங்களைமுழக்கிப் பல்லைத்திறந்துகொண்டு இயமனையும் வாட்டவல்லசிலராட்சதர் வீரமற்றிருக்கவும் யானை-குதிரைமுகங்களைப்படைத்த விரக்கமற்ற விராட்சதர்கள் பிராணனிடத்திருக்கின்ற விச்சையினால் வெட்கத்தையும் சூரத்தையும்மறந்து யானைகுதிரைகள் மாண்டு குவிந்து கிடக்கின்ற பிணக்குவைகளிற் பதுங்கித் தலையைமாத்திரம் அதுகளுடன் ஒன்றிக் காட்டவிருக்கவும்சிலவிராட்சதர்களிறந்தும்வயிரத்தைவிடாமல்நரிக்கூட்டங்களினுருப்பெற்றுவந்து மாண்டுகிடக்கின்ற சிவகணங்களின் உடல்களின்மீதுபாய்ந்து கோபத்தினாற் கூரியபற்களைக்கொண்டு பிடுங்கி யிழுக்கின்றதருணத்தில் அவ்வெல்லையிற் பெருந்துலாவுகின்றநாய்க்கூட்டங்கள்கண்டு குலைத்துக்கொண்டுதுடர மன நடுங்கியோடவும் சிலர் வடவைக்கனலையும் அவிக்கவல்ல கோபாவேசங்களையுடைய சிலபூதர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் தாங்கள்கற்றிருக்கின்ற மாயப்பெருக்கினால் நாயுருக்கொண்டுதிரிகின்றகாலத்தில் அவ்விடத்தில் நிணமாம்சங்களைத் தின்று களித்திருக்கின்றநாய்க்கூட்டங்கள் கோபித்துமேல்வா நடுநடுங்கிப்பிணக்குப்பைகளிற்பதுங்கவும் கோபாவேசங்களுடன் திரிகின்ற பூதவீரர்களெதிர்ந்தகாலத்திற் சிலர் தங்களுருவைமாற்ற வகையில்லாமல் தம்மவர்பிணக்குவைகளிற் பதுங்கியிருக்கின்றகாலையில் தசைகளைத்தின்றலையும்நாய்க்கூட்டங்கள் தலை-மூக்கு-காதுகளைக்கடித்திழுக்கப் பகைவருக்குப்பயந்து சந்தடிபண்ணாமற்பொறுத்துக்கொண்டு வருந்தியிருக்கவும் சிலர்காயத்தினாற்றேகமுற்றிலும் உதிரம்பெருகவருந்தியும் தமது பிராணபதமாகிய தோழரைக்காணமற் றிரிந்துதிரிந்து வெட்டுண்டுகிடக்கின்ற அவர்கள்சிரத்தைக் கண்டமாத்திரத்திற் பெண்கள் புலம்புமாறுபோலப் பாடிப்பாடிக் கிலேசிக்கவும் கோபப்பார்வையுடன் கெக்கலிகொட்டி உலவுகின்றபூதரைச்சிலராட்சதர் சடுதியிலெதிர்ந்தமாத்திரத்திற் திடுக்கிட்டு தேகமுற்றும் வியர்க்கவிழுந்து உதைத்துக்கொண்டு மாளவும் சிலராட்சதர் மாண்டுயாதனாசரீரத்தைப்பெற்று வானத்தில் நிற்பவர்கள்தம்முடனெதிர்த்துப்போராடிய பூதரிற்சிலரிறந்து எதிரில்வருவதைக்கண்டமாத்திரத்தில் மடியிற்கையைப் போட்டுக்கொண்டு எங்களவரைக்கொன்றபழியைத் தந்துபோகக் கடவாயென வாதாடவும் பயப்பிராந்தியினாலோடுகின்ற சிலராட்சதர்தமக்கெதிரில்வருகின்ற பறவைகளைப்பார்த்து நீங்கள் போருமார்க்கத்திற்பூதரைநேருவீராகில் மாண்டவரல்லது உயிர்பெற்றிருக்கின்றவரொருவரும் இப்பாதையினில்லையெனச் சொல்லித் திருப்பிவிடக்கடவீர்களெனக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழவும் இவ்வுலகத்திற்றமது கொழுநனிறந்தகாலத்தில் மேல்விழுந்து முகத்துடன் முகத்தைச் சேர்த்துக் கிலேசிக்கின்ற மங்கையரைப்போலபூதவீரரைநெருங்கிய சிலராட்சதரைக் கட்டிப்பிடித்து மூக்கைக்கடித்ததருணத்தில் வெட்கம் மனதைவாட்டிவருத்தவும் சிலராட்சதர்கள்யோசித்து இயமனைப்போலநிற்கின்ற இந்தத்தூதனால் நம்மவர்களனைவரும் மாண்டுபோவதற்கையமில்லை ஆதலால் நமக்குக்கெடுதிசோராமற் றப்பிப் பிழைக்கவேண்டுமென்கின்ற தீர்மானங்கொண்டு உதிரவாற்றில்விழுந்து நீந்திப்போய்க்கடலைச்சேர்ந்து அதிலிருக்கின்றபருவதங்களிற்பதுங்கியிருக்கவும் சிலபதினர் பூதரிடத்தகப்பட்டு மாளாமற் பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டு சண்டைமுடிந்தவுடன் வெளிப்பட்டிறந்தவர்கள் தேகத்திற்பெருகும் உதிரத்தைவாரிவாரிமார்பினும் புசங்களினும் பூசிக்கொண்டு தாங்களும் சுத்தவீரராய்ப்போர்செய்தவரைப்போலப் பட்டணத்தைநோக்கிமீளவுமிவ்விதங்களாகவீரவாளிகளினால் மாண்டவர்கள்போக மற்றவலிபெற்றவிராட்சதவீரரனைவரும் பிராணபீதியினாற் பயந்தோடிவருகின்றகாலையிற் கொடியசெய்கைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற ஜனங்கள் தங்கள்தங்களுக்கும் மனவருத்தம்நேர்ந்திருப்பதாற் கடலுடைந்து பெருகுமாறுபோலத்துக்கசாகரத்தி லழுந்தி ஓவென்று மிரைச்சலுடன் புலம்புமோசை திசைகளனைத்திலும் பரவியது, அந்தக்காலத்தில் மேற்குறித்தபடிக்குக் காலாந்தகனைப்போலச்சமர்க்களத்தினுலவிப்போரைமுடித்து நாரியையிறக்கிவில்லையூன்றிக்கொண்டுமனவெழுச்சியுடனிருக்கின்ற வீரவாகுதேவரிடத்துக்குஇராட்சதப்பாதகரால்வருந்தியிறைந்திருந்த இலக்ஷர்படைவீரர்பூதசயின்னியங்களனைத்தும்வந்து சேர்ந்த முன்னிலையில் அக்கினிமுகன்செலுத்திய பாணத்தினால் மார்புபிளப்புண்டு உதிரம் பெருகக்களைத்திருந்த வீரமாபுரந்தரனென்னுந்தலைவன் களைதெளிந்தெழுந்து தமையனைவந்துகூடினன், இவ்விதமாகத் திருநீறுவிளங்கும் நெற்றியைப் படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவரைச்சூழ்ந்திருக்கின்றகாலையிற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய மற்றஎழுசகோதரர்களையுங் காணாமையால் என்ன விளைந்ததோ வென்கின்ற மனவருத்தத்தினாற் படைவீரர்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி இதனைச்சொல்வதாயினர், ஆண்டிறம்பெற்றசூராகிய நம்மிளையவரெழுவரும் கொடியபாதகனாகிய சூரகுமாரனுடன் அகோரயுத்தங்களைச் செய்துவருமுன்னிலையில் மாளப்பெற்றனரோ அல்லது மரணமூர்ச்சையுற்றுத் தெளிவுபெறாமற் றொலைதூரத்திற் கிடக்கின்றனரோ, என்றுரைக்கத் தலைவரெவ்விடத்திருக்கின்றனர், சொல்லக்கடவீர்களெனக் கேட்டவுடன் உக்கிரனென்னும்பூதவீரன் சேவித்துச் சுவாமி தேவரீர் தலைவர்களெழுவரையும் அக்கினிமுகன் தேவாஸ்திரத்தினாற்கையறுதியாகக்கொன்றனன், இதற்குத்தென்பாரிசத்திலது

றுயோசனை யளவையில் வானத்தையளாவித் திசைகளெங்கும் கிளைகளைப்பரப்பித் தழைத்திருக்கின்ற வடவாலவிருட்சமிருக்கின்றது அதனருகில்விழுந்து கிடக்கக்கண்டனன். இதிலெவ்வளவும் பிசகிராதென்று நிச்சயமாகச் சொன்னதைக் கேட்டவுடன் மனம்நடுக்குற்று சரீரம் பதைபதைக்கக் கிலேசித்துச் சற்றும் அவ்விடத்தில்நிற்க மனமில்லாமல் அத்தலத்தைக்காட்டென்று அவனைமுன்னடத்திச் சகலருஞ்சூழ்ந்துவரப்போய் ஆலினருகிற்சேர்ந்து களேபரப்பாயலின்மீதில் விழிகளில் அக்கினிசொலிக்கத்தக்கதாக மாண்டுகிடக்கின்ற துணைவரைக்கண்டவுடன் சகோதரசம்பந்தத்தினால் மனம்வெந்து விழிகளில் உதிரப்பிரவாகம்பெருகப் பெருங்காற்றிற்பட்ட கற்பகத்தருவைப்போல அவர்கள்மேல்விழுந்து தனித்தனியே தழுவித்தழுவித் தம்பியர்பெயரைச்சொல்லியழைத்து வாய்விட்டலறி நடுநடுங்கித் தேகமெங்கணும்வியர்க்கப் பிராணனுண்டோ வில்லையோவெனச் சங்கைகொள்ளத்தக்கதாக மூர்ச்சையாய்விழுந்தனர். அப்போது இலக்ஷர் முதலாகிய வீரர்கள் மிகவும் வருந்திச் சிலசயித்திய உபசாரங்களைச் செய்யக் கலைதெளிந்தெழுந்து இவ்விதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்புவதாயினர். என்னுசைக்குரியதுணைவரோ! துணைவரோ!! என்றுவலித்தழைத்தும் மேல்விழுந்துதழுவி முகத்துடன் முகத்தைச்சேர்த்துமுத்தமிட்டு புழுதியைத்துடைத்து நமதிறைவனைத் தரிசிக்கப்போவோம் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனக்கூவியும் கன்றைப்பறிகொடுத்த பசுவைப்போலக்கதறியும், ஐயையோ? யெங்கொளித்தீரெனக் கரங்களைவிரித்துப் பாதவித்தும் உங்கள் திருமுகமண்டலச் சுந்தரத்தைக் காணமல் வெம்பிவாடுவேனோ வென்றும் பாதகனாகிய என்னைச் சத்துருக்கள் நகரத்திற் றனிமையிற் காட்டிவிட்டு மனந்துணிந்து போகலாமோ? இது உங்களையொத்த அன்புள்ள தம்பியருக்கழகோவென்றும் வீராதிவீரராகவிருந்த உங்கள் உதவியைக்கொண்டு பகைவனைவெற்றிகொண்டு திரும்பவிருந்தேன் இனியென்னசெய்வேனென்றும் துணைவரோ? நானுங்களுக்காதவனோ? அன்னியனோ? என்னிடத்துயாதேனுஞ் சிறு குறைகண்டு நீங்கிப்போகத்துணிந்தீரோ வெனச்சோர்ந்தும் ஐயமாரோ! கொடிய கள்வனாகிய அக்கினிமுகனோ உங்களைக்கொல்லவல்லனென்றுகோபித்தும் தம்பிமார்களே? இவ்விதமாக நீங்களென்னிடத்திரக்கமில்லாமல் மனத்துணிவுகொண்டிறப்பீராகில் உங்களைப்பிராணபதமாக நம்பியிருந்த யானினியென்செய்யக்கடவேனென்று கனைத்தும் சகலாயுதபாணிகளாய்ச் சக்கிரரட்சகரைப்போலப்போற்றியிருந்து ஜயங்களனைத்தையும் கிடைக்கச்செய்த புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய உங்களைப்பறிகொடுத்து கல்நெஞ்சைப்பெற்ற யானுயிர்பெற்று ஆசையையுடையவனைப்போலப் புலம்புகின்றனனென முகத்திலறைந்துகொண்டும் ஐயையோ விதியே! உனக்கென்ன தீங்குகளைச்செய்தேன் இப்படிக்குத்துணிந்துசெய்வையோவெனத் தூறியும் இத்தகைய அநியாயத்தைமுடிப்பது தகாதுதகாதெனக் கிலேசித்தும் இந்தக்கோரத்தைக்கண்டவுடன் ஓ, பிராணனே! நீங்கிப்போகாமல் நீடித்திருப்பையோவெனப் பதைபதைத்தும் நற்குணநற்செய்கைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சிறந்தவருடன் சிலர் பிறக்கவும்போதுமோவெனத்தியங்கியும் நம்மனைவரையும் அடிமைகொண்ட சரவணபவன் நான் மீண்டகாலத்திற் றம்பியரெங்கேயெனக் கேட்பாராயின் என்னசொல்வேனெனவாடியும் மூலகாரணனாகிய சிவபிரான் கடாட்சத்தினுலுதித்த துணைவரிறக்கக்கண்டும் வீரனைப்போலத் தனுர்ப்பாணியாகத் திரிவேனாயின் அம்மம்ம! எனக்காரினியிருக்கின்றனர். என்புயவன்மையும் வீரபராக்கிரமமும் வெருநேர்த்தி நேர்த்தியென்று திகைத்தும் சூரன் குலநாசப்படக் கருவறுக்கினல்லது என்கோபக்கனல் தணிவதோவெனச்சீறியும் வில்வன்மைகளுக்கொப்பற்ற வில்வித்தைகளைப் பூர்த்தியாகக்கற்றிருந்த துணைவர் மாளும்படிக்குப் பாதகனாகிய அக்கினிமுகன் எந்தப்பாணத்தைச் செலுத்தினனோவெனவருந்தியும் அத்தகைய சிறந்தபடையை இந்தப்பாதகனுக்குக் கடாட்சித்தவர்கள்யாவரோ தோற்றவில்லையேயெனக் கண்கள்சிவந்தும் கொடியரிற்கொடியராகிய பாபிகள் வேலாயுதக்கடவுளுக்கு அடியராகவல்லமோவெனவாடியும் அவுணக்கடலை அதாஅதப்படக்கண்டித்து வாட்டுவேனோ! இந்த வீரமாமயேந்திரபுரியை அக்கினிதேவனுக் கிரையாகக்கொடுத்துச் சாம்பலாக்குவதோ! பாசுபதாஸ்திரத்தைச் சூரன்மீதுசெலுத்தி வம்சநாசஞ்செய்வனோவெனக்கோபித்தும் வெற்றிவேலாயுதத்துக்கஞ்சித் தாழ்க்கலாயிற்றேயெனச்சோர்ந்தும் இத்துயரத்திற்பட்டு முடியயில்லையேயெனப் பாதவித்தும் கொடியபாதகனாகிய யானினிச்செய்யவேண்டியதென்னையெனத்திகைத்தும் மனதுக்கினியதுணைவரொருவரையும் ஏககாலத்தில் மாளக்கொடுத்தமையாற் சகலசேனைகளையும்போக்கி யிறந்த எரிமுகனல்லனோ ஜயப்பிரதாபத்தைப்படைத்தவனெனச்சோபித்தும் அடியேன் பெற்றிருக்கின்ற பேறுகளுக்கழிவுவந்ததேயெனநாணியும் வலிதிற்பிராணனைப்போக்காமல் தம்பியரிடத்திற் றயையுள்ளவனைப்போலப் புலம்புகின்றேன், கடினசித்தம்பெற்ற தமையனெனத்துக்கித்தும் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற தனுசைப்பார்த்துப் பற்களைக் கறகறெனக்கடித்தும் அபாயகாலங்களில்வந்துதவவல்ல வெற்றிவேலாயுதத்தை யெதிர்பார்த்து விழிகளில் நீரைப் பெருக்கியும் பாசுபதமுதலிய படைகளின்மீது கோபங்கொண்டு விழிகளில் அனற்பொறி சிதறப்பார்த்தும் உடைவாளாயுதத்தின்மீது கரத்தைவைத்துச் சீறியும் வீரத்தன்மையினாற் முன்பேசிய சபதங்களை யெண்ணி யெண்ணிவாடியும் தனக்குநேர்ந்த தீராதபழிக்குநாணியும் தீப்பொறிகள்சிதறப் பற்களைக்கடித்து உதட்டையதுக்கியும் இவ்விதமாக யாதொரு துணையுமற்ற வெளியரைப்போலத் துக்கசாகரத்திலமுந்தியிதற்கடுத்த செய்கைகளைமுடிப்பதற்கு ஒருதுணிவும் தோற்றுமற் சூறைக்காற்றிற்பட்ட சருகையொப்ப மனம்நிலைபெருமற்றத்தளித்து தாமரையிலையிற்பட்ட நீரைநிகராய்க் கவலைகொண்டு திகைத்திருந்த வீரவாகுதேவருக்குக் கடையிற் றுணைவரையெழுப்புவதாகத் தோற்றியவுடன் நல்லகாரியம் அக்கினிமுகன் பிரமன் விஷ்ணு மற்ற தேவப்படைகளினால் என் துணைவரைவாட்டி யிருக்கவேண்டும் இதற்குச் சந்தேகமிராது அக்காலத்தில் அரியபிராணனை யமன்கொண்டுபோயிருப்பனெனக்கொதித்துத் தேகத்தைவளர்க்கும்பொருட்டு அவிகளையுண்ணவிரும்பியுழலும் தேவர்களைப்போலவும் அவனைநிகர்த்தும் மற்ற பூமண்டலத்தினர்பாதலவாசிகளுக்கொப்பாகவும் சுலபமாகநினைத்து இயமனானவன் என்னையொத்தவன் சகோதரர்பிராணனைக் கொண்டுபோகத் துணியவல்லனோ, பகைவனாகிய சூரன்பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளுக் கஞ்சியபோதினும் களைக்கச்செய்துபோவதல்லது எத்தகைய தேவர்படைகளும் நெருங்கவஞ்சும் பெருமையைப்படைத்திருக்கின்ற நம்மவரை எரிமுகன்கொன்றானென்று பேர்வைத்து ஜன்மவயிரியைப்போலக் காத்திருந்து மாய்த்தவன் மறலியல்லது வேறுமுண்டோ, ஞானநாயகனாய்ச் சிவபிரான் நுதல்விழிகளிற் சோதிமயமாகத்தோற்றிப் பிரணவவாக்கியத்தினுண்மைகளைசொல்லவறியாத பிரமனைக் காவற்படுத்திச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்து நிலைபெறச்செய்த தேவ

தேவோத்தமனுகிய குமாரதேவர் துணைவனொன்பதைக் கூற்றுவனறியானே அறுகாலங்களினும் திவ்வியமலர்களினலருச்சித்துப் பஞ்சாட்சரத்தை யிடைவிடாமலோதி ஆகமவிதிப்படிக்குச் சிவபூசனையை முடித்துவரும் மார்க்கண்டேயர்மேற் கோபித்துப்போனகாலத்திற் பத்தன் முறைகளைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பரமன் வெளிவந்து தன்னை நிலத்திடன் கவிழ்க்கொண்டு மாளத்தக்கதாகத் திருவடிகளைக்கொண்டுதைத்த குறிசற்றும் மறைந்ததில்லை, அதனைக் காலன்சுத்தமாய் மறந்துபோயினனே பத்திவயிராக்கியம் ஒழுக்கங்களிற்சிறந்த விபுலனென்னும் பிராமணோத்தமன் சுகந்த பரிமளத்தைவீசித் தேனையிறைத்திருந்த திவ்வியமலரொன்றுகிடைத்தமையால் அதனைச் சிவபிரான் திருவடிகளில் அருச்சிக்கவிருப்புற்று வருந்தி வானவழிக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்குப் போகுமுன்விலையில் சற்றும்யோசியாமல் அவன்பிராணனுக்குக் கேடுநினைந்த தன்மந்திரியாகிய காலனுதனிடத்தி லதிககோபங்கொண்டு பரமனெழுந்தருளி கூரிய சூலத்தினல் அவன் மார்பிற்குற்றித் தூக்கிச் சுழற்றப் பலகாலம் வாதைப்பட்டிருந்ததைத் தான்கண்டதில்லையோ, ஆலகாலவிஷத்தைப்பார்க்கினுங் கொடியசெய்கையையுடைய பிங்கலனென்னும் வேடுவன் பிராரத்துவ நல்வினைத்தொடர்பினல் தான்திரிகின்றவனத்திலொருபுலி துரத்திவந்த காலையில் வில்வமரத்திலேறியிருந்து நித்திரை நேராமற்பொருட்டு ஒருதினமுற்றும் ஊனுறக்கமற்று அத்தளிர்களைப் பறித்துப்பறித்து அவ்விருட்சத்தினடியி னெழுந்தருளியபரமசிவக்கோலமாகியசிவலிங்கத்தின்மீதுவிழத்தக்கதாகப் போட்டுவந்த புண்ணியசீலனைத் தன் தூதர்கள் கடிந்துபேசிப்பிடித்துக் கதைகளினல் மிகவுமோதி வருத்தும்போது சிவபிரான் காக்கக்கடவனெனப் போற்றியதற்கிரங்கிக் காட்சிதந்து பயப்படவேண்டாமெனக்கையமர்த்திச்சீறிப் பாத்தவுடன்கிடுகிடாய்த்து அத்தூதர்பறந்தோடிய காரணத்தைமறந்தானே பூருவத்தில் யிப்பூமண்டலத்தையாண்டு நன்னெறிகளிற்பிசகிநடந்துவந்த பிங்கலனென்னும் அரசன் முடிவுகாலத்திற்சிவநாமங்களைப் படைத்திருக்கின்ற பிள்ளைகள் பெயரைச் சொல்லிச்சொல்லியிவர்களைக் காக்கக் கடவையெனப் பலதரம் வேண்டிப் பிராணனையிழந்தகாலையில் யமபடாள்பற்றி வலிக்க மிகவுங்கோபித்து இந்தகாலைக்கொண்டுதைத்துவிடுவித்ததுயானல்லனே இதையும் சண்டன் மறந்தானே இவையன்றியும் உலகங்கள் புகழத்தக்க காரியங்களை முடியாமல் கெடுமதியினல் அதிககடுரியாய் காரியகாரணங்களை மதித்துப்பாராமல் தவச்சிரேஷ்டனை குச்சகனைவருத்திய கொடுமையினலும் மற்றும் சிலபுண்ணியசீலரை யவமதித்துக் கிலேசிக்கச்செய்த தன்மையினுலும்முன்னொருகாலம்சிவபிரான்கோபத்துக்காளாய் இந்தஜயங்களனைத்திலும் தன்னுணையைச்செலுத்திவரும் முதன்மையைப்போக்கிப் பலகாலம்வருந்திப் பயப்பிராந்திகொண்டு தான்பட்டபாடுகள் தருமனுக்குக் ஞாபகமில்லையோ, இதுவுமல்லாமற் பவுத்திரமாக்கவல்ல திருநீற்றை ஆதலிற்றரித்த புண்ணியவான்களையும் உருத்திராட்சத் தாழ்வடங்களைப்பூண்டிருக்கும் பத்தர்களையும் நிர்மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான் பெயரைவிளக்கும்பஞ்சாட்சரத்தையும் சகஸ்திரத்திருநாமங்களையும் பத்திவயிராக்கியத்துடன் ஓதவல்ல ஞானவான்களையும் அச்சாமங்களைத் தரித்திருக்கின்ற அன்பர்களையும்நெருங்குவதற்குக் குலைநடுங்கி நடுங்கியோடும் நமனுனவன் சண்முகப்பெருமானுக்கு அந்தரங்கபத்தர்களாகவிருக்கின்றவர்கள் பிராணனைவாட்டிக்கொண்டு போகத்துணிந்தான், மும்மதங்களைப்பொழிகின்ற யானையானது சேற்றினிடத் தழுந்துமாயின் சிறுபட்சிகளும் அதனை வதைக்கவல்லதன்றேவென்று இவ்விதங்களாகக்கோபித்த வீரவாகுதேவரெழுந்து தமது முதுகினிடத்திருக்கியிருந்த அம்புராத்தூணிரத்தில்நின்றும் ஒருதிவ்வியபாணத்தைப்பிடுங்கி அதனலகின்மீதிற் றமதுநகத்தினல் இயமதருமராஜனுக்கு இவ்விதமாகத் திருமுகமெழுதுவதாயினர், வெற்றிவேலாயுதமூர்த்திக் கிளவலாகிய வீரவாகு வைவச்சுதபட்டணத்துக்கதிபனுன செங்கோற்கடவுளுக் கிதனுலறிவிப்பதென்னையெனில் மகாவீரதீரசூரசிகாமணிகளாகிய நமது துணைவரொழுவர்பிராணனையுங் கிரகித்துக்கொண்டுபோயினுய் இது உன்னையொத்தவனுக்குத் தகுதியோ, ஆகலின் இந்தநிருபத்தைக்கண்டவுடன் அவர்கள்ஜீவான்மாவைத்துரிதமாக இவ்விடம்சேர்க்கக்கடவையெனமுடித்துகையொப்பமுமிட்டுத் தன் வில்லிற்பூட்டிக் குமாரதேவனைவாழ்த்தியமபுரத்துக்குப்போய் அதிசீக்கிரமாயோடி வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டுப்பிரயோகித்தகாலத்தில் மனேவேகத்தினும் மேலிட்டுப்பறந்து சத்தசாகரங்களைக்கடந்து மானசோத்தரகிரிக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும்வைவசுதபட்டணத்தைச்சேர்ந்து நவரத்தினமயமாகியசபாமண்டபத்தில் வயிரங்களினுற் சோதித்து விளங்கும் சிங்காதனத்தினிடத்தமர்ந்துபலதிசைகளினுமிருந்துவந்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்ற கிங்கரர் வாக்கியங்களைக் கேட்டுச் சித்திரகுத்தர் எதிரிலிருந்துகணக்குகளைப்பார்த்துச்சொல்லும் நியதிகளுக்குத்தக்க கட்டளைகளை யிட்டுக்கொண்டிருக்கும் தருமனெதிரில் குமுகுமுத்ததொனிகளுடன்போய் நின்றதைக் கண்டவுடன் அற்புதமடைந்தவனுய்த்துரிதப்பட்டுக்கரங்களினேந்தி வீரவாகுதேவர் முத்திரையைப்பார்த்துப் பத்திவினையத்துடன் அதனிடத்திலெழுதி யிருந்தகாரியத்தை வாசித்தவுடன் மனம் நடுக்குற்றுச்சரீரம்வியர்க்கப்பயந்து சித்திரகுத்தரைக்கூவி விசாரணைசெய்துகொண்டு வீரவாகுதேவர்துணைவரிவ்விடம்வராமையால் எங்ஙனமிருக்கின்றனரோவென்று போதவுணர்விலராராய்ந்துதிருக்கயிலாயத்திலிருப்பதாகத் தெரிந்தவுடன சிங்காதனத்தைநீங்கிவெளிவந்து மகிஷவாகனத்திலேறிச்சூறைமாருதத்தைப்போலத் தூதர்தொடர்ந்துவரத்தக்கதாக மனேவேகத்தினுங் கடுகிச்சென்றுவெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து பரிசோதித்துக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பிப்பரிமளித்திருக்கும் பூங்காவுகளிளொன்றில் இராட்சதவீரரால்மாண்டபூதத்தலைவர்கள்போற்றிச்சூழ்ந்திருக்கவும் விஞ்சையர் யாழ்களைமீட்டித்தேவகாந்தாரங்களைப்பாடிவருவதைச் சிரவணனந்தமாகக் கேட்டுக்கொண்டுகளித்திருக்கின்ற எழுவரையுங் கண்டவுடன் மனமகிழ்ந்தவனுய்ச் சமீபத்திற் போய்ச் சேவித்து ஐயமாரே உமதொப்பற்றதலைமயன்வாடிவருந்தித்துக்கசாகரத்திற்பட்டு உங்களைத்தேடி யலைவதாக நீங்களிந்தவைபவங்களை யனுபவித்திருப்பதுதகுதியோ மேலும் என்பிராணனுக்குவந்திருக்கின்றது ஆதலாற்றுரிதமாய் பூதவீருடன் தமையனிடத்துக்கு வரவேண்டுமெனப்போற்றநல்லகாரியமென் றொருமித்துச்சேனைத்தலைவருடன் அத்தலத்தைநீங்கி விரமாமயேந்திரபுரத்துக்கரிகிலிருக்கும் சமர்க்களத் தெல்லையைச்சேர்ந்து தங்கள்சரீரங்களிற்பொருந்தி நித்திரைதெளிந்தவர்களைப்போலவெழுந்தனர் இந்தச்சுபகரத்தைக்கண்டதேவர்கள் களித்துப்பஞ்சகற்பகமலர்களை வாரிவாரிச் சொரிந்துவாழ்த்திஜயங்களைக்கொண்டாடினர்தட்சணம்தம்பியரெழுவருமோடி தமையன்திருவடிகளிற்சேவித்தகாலத்தில்நீடுழிகாலம் தன்புகழை இவ்வுலகங்களில்நாட்டிய வீரவாகுதேவருக் கடுத்திருந்தசோபதாபங்களொழிந்துமனவெழுச்சிபெற்று ஆனந்தவாரியில்மூழ்கினவராய்ஆசாறுபாகுவாகவிருக்கி

ன்ற இருகரங்களினாலும் வாரியெடுத்து விசாலமாக விளங்கு
ம் மார்பிலணைத் திருகத்தழுவி முகத்துடன் முகத்தைச் சே
ர்த்துமுத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து முதுகைத் தடவிக்கொடு
த்து இராகுவினால்மறைபட்டுவெளிவந்த பூரணச் சந்திரோ
தயத்தைப்போல முகமண்டலம் பிரகாசித்துக் காட்ட இனி
மேல் திவ்விய பாணங்களினால் அவுணரை அதம் பண்ணுவ
தெனக்கொருபொருளோவென்று வீரங்களைப் பேசிவருமுன்
னிலையில் வீரமாபுரந்தரன் இலட்சர் படைத்தலைவர் பூத
சயின்னியங்கள்களித்து மேகவரவைக்கண்ட மயிலினங்களை
ப்போல முகாரவிந்தங்கள்விளங்க மனக்கவலையைப்போக்
கி அதிகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனர் கேட்டீர்களோ சவுனகா
திரிஷிகளே வீரவாகுதேவர் முதலானவர்கள் அக்காலத்திற்
பெற்ற சந்தோஷப்பெருக்கினை என்போலிகளாற் சொல்லி
முடிவதோ இப்படிக்குச் சகலரும் உல்லாசமாகவிருக்கின்ற
தருணத்தில் இதுநல்லசமயமென்றெண்ணி யியமதருமராச
ன்இளையபெருமாளுக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கிச்சேவித்து மி
ன்னலையொப்பவிளங்கும் அலகையுடையவேலைத்தாங்கியவீ
ராதிவீரனே அடியேன்மேற் கோபங்கொள்ளவேண்டாம் உ
மது துணைவர்கள் இந்தப்படைத்தலைவர்களுடன் திருக்கயிலை
ச்சாரலிற்சேர்ந்திருந்தனர். அதிசமனவாட்டந் தேவரீருக்கு
நேர்ந்தபடியால் இக்காரணங்களைத் தீர்க்கமாயோசித்தவரல்
ல சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்கு நாயினேன்முடித்துவரும்
செய்கைகளைச்சொல்லக்கேட்டருள்க. எத்தகையராயினும் த
மது திருமேனியிற் பரிசுத்தமாகிய விபூதியைப்பூசி உருத்திரா
ட்சத்தாழ்வடங்களைத்தரித்துக் காஷாயத்தை உடுத்திருப்ப
ராயில் அவர்களிடத்தில்நெருங்கவும்நினையேன் கடவுளராக
க்கொண்டு பயபத்தியுடன் வழிபட்டுப்போவேன் அப்படிக்
கிருக்க ஒப்பற்றதேவரீர் தம்பியர் பிராணனையுங் கிரகித்துப்
போகத் துணிவேனோ பசிமிகுத்தகாலத்தில் அனலைவிழுங்க
நினைப்பவருமுண்டோ என்னிடத்திலிக்குற்றத்தைச் சுமத்தி
க்கோபித்தேவியபாணத்திற்குறித்த கட்டளையைக்கண்டவுட
ன் திகிற்பட்டு வெள்ளியங்கிரிக்கோடி பூதவீரர்சூழக் களித்
திருந்த உமது துணைவரைக்கொண்டுவந்துசேர்த்தேன்ஐயனே
அடியேனிடத்தில் யாதொருபழியுமில்லாமையாற் கோபத்
தை க்ஷமித்தருள்கவென்று வேண்டுகின்ற நடுவனைப் பயப்ப
டவேண்டாமெனத்தேற்றித் தம்பியர் எமதையன்பதத்திற்
சேர்ந்திருப்பது தெரியாதலால் அவர்களிடத்திருந்த பரிவினா
ல் பிரிவென்னும் அனல்மனதைக்கொளுத்திவாட்ட மயங்கி
உனக்கிச்சேதியைத் தெரிவித்தோம், இதைக்குறித்து வருந்
தவேண்டாம், மேலும் இத்தருணத்திற் செய்யாமற்செய்த
உதவியை முடித்தீர். இதற்குக் கைமாறுண்டோவெனப் பல
வுபசாரவார்த்தைகளாடிச் செலவுகொடுக்க அந்தகன் வீர
னைப்புகழ்ந்து தன்பரிவாரங்கள் சூழ்ந்துபோற்றத் தென்தே
சத்தைச்சேர்ந்து சிவனடியாரிடத்து நெருங்காமல் தன்தூதர்
களுக்குப் புதிய கட்டளைகளைச்செய்து பழையபடிக்குத் தன்
தொழிலை முடித்திருந்தனன், பகைவர்வரவுக் கெதிர்பார்த்தி
ருக்கும் வீராதிவீரராகிய படைத்தலைவர் - பூதவீரர் - இளை
வர் - பெரும்புறக்கடலைப்போலக் களித்துச் சூழ்ந்துபோற்ற
ஒப்பற்ற பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மதயானை
யைப்போல அவர்கள்மத்தியில் ரணபூமியில் தனுர்ப்பாணி
யாகவிளங்கினர், இச்சம்பவங்களனைத்தையும் பார்த்திருந்த
தூதர்கள் அலறிப்புலம்பிவிழுந்து கெட்டோடிச் சபாமண்ட
பத்திற் சகலரும் புடைசூழச் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து அ
ரசுசெலுத்திவரும் இராஜாதிராஜனைக்கண்டவுடன் விழிகளி
ல் நீரைப்பெருக்கிவிழுந்து சேவித்துப் புலம்பிச் சுவாமி, தே
வரீர் திருக்குமாரன் அக்கினிமுகன் அகோர உயுத்தங்களைச்
செய்து சதுரங்கச்சேனைகளையும் பறிகொடுத்துக் கடையிற்
றூதன்செலுத்திய வீரபத்திராஸ்திரத்தினால் மடிந்தனன், இ
ந்தக்கொடிய சம்பவத்தை விழிகளாரக்கண்டு வந்தனமென
ப் பேசிய வாசகஞ் செவிகளிற் புகுவதன்முன்னம் புத்திர
சோபம் மேலிட்டுப் பெருங்காற்றின்மோதலினாற்சாயும்பனை
யைப்போலச் சிங்காதனத்திலிருந்து சோர்ந்து குப்புறவிழு
ந்து கனைத்து எக்காலங்களினும்பெறாத துக்கசாகரத்திலழுந்
திப் புத்திரனை நினைந்துநினைந்து பிரலாபித்துப் புலம்பத்தொ
டங்கினன். என்சரீரத்துக் காதாரசத்தியாகவிருக்கின்ற உயி
ரே! சுற்றமே! கண்ணே! சிரோரத்தினமே! செல்வமே!
ஓ, அக்கினிமுகனே! என்னைப் புத்திரசோபத்திற்படுத்தி யி
வ்வாழ்வைவெறுத்து தெய்வபோகங்களை யனுபவிக்கவிரும்பி
ப் பொன்னாட்டைச்சேர்ந்தனையோ? ஒருதரம் உன்னழகிய
திருமுகமண்டலத்தைக்காட்டிப் பவழத்தையொத்த வாயை
த்திறந்து தேறுதலைசொல்லி எனக்குதவியாக வரமாட்டா
யோ? புத்திரசிகாமணியே! யினி உயிர்வாழ்க்கையை யொ
ருபோதும் விரும்பேன். இதோ உன்னுடன்வருகின்றேன் வ
ருகின்றேன் ஐயனே! பாதகனாகிய தூதன் முன்ன மிவ்விட
ம்வந்தபோது உன்தம்பியாகிய வச்சிரவாகுவை வதைத்துக்
கொன்ற சேதியைக்கேட்டவுடன் தீயிற்பட்ட புழுவைப்போ
ல மனம் பதைபதைத்துவாடி வருந்தினை அத்துயரத்தையின்
னுடன் போக்கினையோ? வானநாட்டிற்சேர்ந்தவுடன் உன்
னுசைத்தம்பியைக்கண்டுகளித்துக் குலவியிருக்கின்றனையோ
குமாரனே? நம்மவரைக்கண்டமாத்திரத்திற் கிடுகிடாய்த்து
ப் பயந்தோடும் பதிதராகிய தேவப்பயல்களனைவரும் நீபட்
டபாட்டைக்கண்டு களித்து மனவெழுச்சிபெற்றிருக்கவும் எ
க்காலத்தினும் மாறாத துக்கசாகரத்திற்பட்டு என்னைவாடவி
ட்டுப்போவது உன்னையொத்த வீராதிவீரனாகியபிள்ளைக்கடுக்
குமோ! அல்லதழகோ மகனே! நீ அபலனாய் ஈனத்தொழி
லைச்செய்துழலும் தூதன்கையில் மாளக்கடவையென்று சிவ
பிரான் சபித்தனரோ! மகாவிஷ்ணு கொடுமைபேசினரோ?
அல்லது பிரமனே உன்தலையிலெழுதினனோ? எனக்கொன்று
ந் தோற்றவில்லை. ஓ, புத்திரரத்தினமே! கிணப்பசுமையரு
மற் சொலித்திருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்துக் சென்னைக்காட்
டிக்கொடுத்து அக்கொடுமையைப்பார்க்க மனமில்லாமற் றூ
தனால்மாண்டு முந்திப்போய்விடுவதுநீதியோ பகைவனால் நீ
களத்திற்பட்டனையென்னும் சேதிகேட்டவுடன் நீங்காமலிரு
க்கின்ற என்பிராணன் இன்னமென்ன துக்கத்தையனுபவிக்க
மாட்டாது, என்னுசையே! பஞ்சபூதமே! செல்வமே! உன்
னை அரியதவங்களைச் செய்துபெற்ற நமியேன் ஒவென்றலற
விட்டு இறந்ததைக்கண்டும் மகப்பேற்றைவிரும்பிச் சிலர் தவ
விரதங்களைச்செய்யவுந் துணிவரோ! ஓ, குழந்தாய்! உன்
னைமுற்றினும் நம்பியிருந்த என்னைப்பிரிந்துபோகின்றவன் எ
னக்கடுத்த புத்திமதிகளைச்சொல்லி நீங்கவொண்ணாதோ! கு
மாரனே? மிகவும் வருந்துகின்றேன், ஒருபோது பருவதாசி
ருதியாகவிளங்கும் உன்மார்பைத்தழுவி யென்கலிதீரத்தக்க
தாகவந்து போகமாட்டாயோ! மனமில்லையோ? மதிமயங்
கினையோ! என்செல்வமே! கண்ணின்ஒளியே! என்னன்
பே! பிரகாசம்பொருந்திய வேலைத்தரித்த கரதலங்களைப்
பெற்ற காளையே? என்னரசே! என்னைப்பெற்றவனே? ஐ
யனே! உன்னிடத்தன்புள்ள பிதாவைமறந்தனை, மறந்தனை.
என் பாழ்வயிற்றிற்றீயைக்கொட்டினை யென் றிவ்விதங்களா
கப் பன்னிப்பன்னி புத்திரசோபத்திற்பட்டுப் புலம்புகின்றத
ருணத்திற் சபையிலிருந்த பந்துவர்க்கங்கள் மந்திரிபிரதானி

கள் சேனைத்தலைவர் முதலானவர்கள் தத்தமக்கடுத்த சம்பவங்களைப்போல முகத்தினும் வாயினும் வயிற்றினும் அறைந்துகொண்டு விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக் கடலுடைந்ததைநிகர்த்துக் கதறினவிதங்களைச் சொல்லிமுடிவதோ, இப்பிரகாரம் அல்லோலகல்லோலப்படுகின்றகாலையில் அக்கினிமுகனைப்பெற்ற தாயாகிய பதுமகோமளை தன்குமாரனுக்கடுத்த சம்பவத்தைத் தெரிந்தவுடன் வயிற்றிலறைந்து துகில்சோரத்தீயிற்பட்ட அம்சத்தைப்போலச்சோர்ந்து நிலத்தில்விழுந்து மூர்ச்சித்தவளாய் அக்காலத்திற் சூழ்ந்திருந்த தோழியர் சிலதியர் பாங்கியர் அழுதுகொண்டுசயித்தியவுபசாரங்களைச்செய்யத் தேறியெழுந்து கூந்தல்விழுந்து புரளப் பரதவிக்கும்போது புரமாதரனைவரும் சேர்ந்து இழவுகொண்டாடினர். அக்காலையில் அந்நகரமெங்கணுஞ் சமுத்திர கோஷத்தினுமேலிடத்தக்கதாகப்புலம்புகின்றசத்தமானது அஷ்டதிசையினும்பரந்து வானவெல்லையினுமொலித்தது.

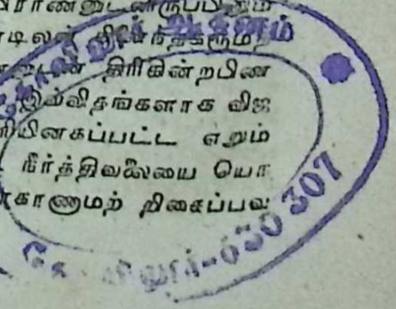
மூவாயிரம்பிள்ளைகள்வதைப்படலம்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே? மேற்குறித்தபடிக்கு சூரன் முதலானவர்கள் வருந்துகின்றசேதியை மூவாயிரம்பிள்ளைகள் கேள்விப்பட்டவுடன் மானமுங் கோபமும் மனதைவாட்டக்கடுகிக் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகச் சிரோரத்தினக் காந்தியைவீசி வானத்தையளாவப் பரந்திருக்கும் பிதாவினரண்மனையைச்சேர்ந்து தனக்கடுத்த பழியென்னும் சூருவளிக்காற்றுனது வளைந்து வளைந்து மோதப் புத்திரசோபமாகிய துக்கசாகர அலைபெருத்து மனமென்னுங் கரையைவாட்ட வீரத்தன்மையைப்போக்கிச் சோபித்துக் களைத்திரங்கிவாடி முகப்பொலிவற்று விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக்கதறுகின்ற பிதாவைக்கண்டு வணங்கி ஐயனே! குழந்தைவேலன் றுதனும் அவனுக்கிளைய எண்மர் இலக்சர் படைவீரர் பூதப்பெருக்கும் ஏகமாய்நெருங்கிப் போரைச்செய்யவிருக்கின்ற சமர்க்களத்தில் எரிமுகனைத் தனித்தனுப்பி இப்படிக்குவருந்துவதென்னை அவன் அவ்வீரருடன் போராடவல்லனோ! சகலகலைகளையும் பூர்த்தியாகத்தெளிந்திருக்கின்ற சக்கிரேஸ்வரனே! கேட்டருள்க.—ஒருவன் சேனைப்பெருக்கையும் வலிபெற்ற துணைவரையும் புத்திரரையும் அகண்டசாம்பிராச்சியச்செல்வங்களையும் புசபலபராக்கிரமச் சம்பத்தையும் பெற்றிருப்பானாயினும் காலதேசவர்த்தமானங்களை ஆராய்ந்து தகுதியாகிய முயற்சிகளைச்செய்துகொண்டு ஒருகாரியத்தைமுடிக்க யத்தனப்படாமற் போவானாயில் அபலனாகிய ஒருவனால்பங்கப்பட்டு வலிகுறைந்து பழிக்காளாய் வாடவருமென்று உலகினர் வழங்கிக்கொள்வார் மேலும் நீதிநூலின் பிரகரணமுமதுவேயாகும் ஆதலால் இவற்றைத் தீர்க்கமாயோசியாமற்போனீர். ஜயசாலிகளாகிய சத்துருக்கள் பெருக்கைமதித்துப்பாராமல் ஒருகுமாரனைத் தனிமையிற்றூண்டி நீர் மேல்வரும் நன்குறிகளைக் கவனியாமற்போனீர் மேலும் அவன் தேவரீர் கட்டளையின்படிக்குப்போய்த் தன்னாற்கூடியவரையிற் போராடியிறந்து வீரசொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தால் அதையொருபொருளாகவெண்ணிச் ஞானாகவிருக்கின்ற தாம்தெரியாதவர்களைப்போலப் புத்திரசோபத்திலழுந்தி வாடுவதழகோ? உம்மையொத்த தீரனுக்கடுக்குமோ! ஓ, இராஜபரமேஸ்பரனே! அக்கினிமுகனொருவன்களத்திற்பட்டதைக்குறித்துதயிரியத்தையிழந்து கிலேசிக்கவேண்டாம் இதனை நமக்கழிந்தோடிய தேவர்கள் தெரிவாராயில் ஏளிதமாகும் ஒருகுமாரன்போனதினாலொன்றும் முழுகிப்போகவில்லை பற்பலவெற்றிகளைப்பெற்றிருக்கின்ற மூவாயிரவர் சகசீவிகளாகவிருக்கின்றபோது உமக்கென்னகுறைநேர்ந்துவிட்டது இதுவுமல்லாமல் எங்கள்துணைவனான இரணியன் தவங்களைச் செய்துகொண்டு பதுங்கித் தருணம்பார்த்திருக்கவும் சூரியனைத்தளைசெய்த வீராதிவீரனாகிய தமையன் க்ஷேமமாயிருக்கவும் ஒப்பற்றபராக்கிரமசாலியாகிய சிறியதந்தை சிங்கமுகாசூரன் வலியனாயிருக்கவும் திண்ணியராகிய படைத்தலைவரிருக்கவும் சவுரியபராகிய கணக்கிறந்தவெள்ளம் இராட்சதச்சேனைகளிருக்கவும், இவையன்றித் தமது காவலிற்பட்ட மற்றையவண்டங்களில் வீரசூராகிய சதுரங்கச்சேனைகள் வீறியிருக்கவும் உமக்கென்னகுறைபாடாயிற்று பகைவர்கள் வலியராய்ச் சிலபிள்ளைகளையும் சயின்னியங்களையும்வாட்டிக்கொன்றனரென்கின்றதளர்ச்சியைக்கொண்டு வருந்தவேண்டுவதில்லை, மேலும் சத்தசாகரங்களும் ஒருகாலம்வற்றிப்போமாயினும் உமதுகட்டளையினடங்கியிருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைவெள்ளங்களுக்கழிவுண்டாவதோ! இதைக்குறித்துச் சந்தேகிக்கவும் வேண்டுமோ, இஃதன்றியும் தமதுபெருமைகள் தமக்கேதோற்றுமல் மயங்குகின்றீர் ஊழிகாலத்தினும் அழிவில்லாத வச்சிரதேகத்தைப்படைத்துத் தீர்க்காயசைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் சக்கிரேஸ்வரனாய் அகண்டசாம்பிராச்சியச்செல்வவளங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற தேவரீரிப்படிக்குக் கவலைகொண்டு வாடுவது உமது புயவன்மைக்கும் பெருமிதங்களுக்கு மடுப்பதோ, இதுவரையிற் பகைவர் தங்களாற்கூடியவரையிற் போராடிக்கொன்ற நால்வகைச்சேனைகளைப் பார்க்குமிடத்திற் பாதலவரையிலாழ்ந்து அண்டமுகட்டைக்கிட்டிப் பூமிக்கச்சாணியாகவிருக்கின்ற மகம்மேருவிலொருதினைத்துணைகழிந்ததென மதிக்கவேண்டும் மேலும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்று சகலரும் வணங்கிப்போற்ற அரசுசெலுத்திவரும் தலைமையையும் வீரத்தையும் புயவன்மையையும் சுலபகாரியத்தைப் பெரிதாகவெண்ணி யிதுவரையிற்றேடிய ஜயங்களுடனமர்ந்து ரணக்களத்திற்பட்டவர்களை நினைந்து நினைந்து புறந்தந்தோடியொளிக்குந் தேவப்பயல்களைப்போலக்கிலேசித்துவாடுவதழகோ, தேவரீர் திருவுளத்திற் சற்றுக்கோபம்பிரவேசித்துக் கட்டளையிடுவீராகிற் றேவராஜனையும் விஷ்ணு பிரமனையும் இயமனையும் அக்கினி வாயு முதலாகிய சகலரையும் கணப்போதில் வலிதிற்பற்றிக் கட்டிக்கொண்டுவந்து சன்னிதானத்தில்விடவல்லோம் இவையன்றியிற் பொன்னுலகையலைத் ததப்படுத்தவேண்டினும் மேருவைத்துகளாக்க நினைப்பினும் பூமண்டலத்தையெடுத்துச் சமுத்திரத்திற் கரைக்கவிரும்பினும் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவனலையவிக்கத் திருவுளத்திற் கொள்ளுவீராயினும் தேவரீர்கருத்தின்படிக்கு நிமைப்போதில்முடிக்கக்காத்திருக்கின்றோம் இனிபன்னிப்பன்னிச் சொல்லவேண்டுவதில்லை அடியோங்கள் மேற்கிருபையுற்றுச்செலவுகொடுப்பீராகில் சதுரங்கச்சேனைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோய் நிமைப்போதிற் பூதவெள்ளத்தையும்எண்மர்இலக்ஷரையும் இவர்களுக்குத்தலைமைபெற்றிருக்கின்றதூதனையும் பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து அவர்களைப்படைத்துணையாகக்கொண்டு மேலிட்டுவந்தகந்தனையுங் கைப்பிடியாகப்பற்றிவந்து பிதாவின் சன்னிதானத்தில் விடவல்லோமென்று இவ்விததயிரியங்களை வெகுவாகச்சொல்லிவரும் வாசகங்கள் களைபட்டிருக்கின்ற ஒருவனுக்குத் தேவாமிர்தம் தேக்கிடவுண்ணக்கிடைத்ததைப்போலச் செவிகளில் நுழைந்தவுடன் மனதைவருத்தியிருந்தகிலேசமொழிந்து முகமலர்ச்சிபெறமகிழ்ந்து குமாரர்களேநீங்கள் குறித்தபடிக்குப்பகைவரை யதம்பண்ணி என் மனக்கருத்தின்வண்ண முடிக்கவே

ண்டுமெனச் சூரபதுமன்கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் மூவாயிரம்பிள்ளைகளும் ஜயவுற்சாகத்துடன் புயங்கள்பூரிக்கவும் பிதாவின்பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்துசெலவுபெற்றுக்கொண்டு காளகூடவிஷத்தைப்போலச் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தங்களரண்மனைகளிற் சேர்ந்து விசாலமாயிருக்கின்ற ஆயுதச்சாலைகளிற்போய் வீரலட்சுமியைப்போற்றி வழிபட்டு வயிரக்கவசங்களை யெடுத்து வச்சிரமலைக்கொப்பாகப்பாரித்து முத்துமாலைமோகனமாலைகள் புரளவிருக்கின்ற மார்பிற்றரித்துப் பாரித்தவில்லைத்தோளில்மாட்டித் திவ்வியபாணங்க ளடங்கியிருக்கின்ற அம்புறாத்தூணீரத்தை முதுகிலிறுக்கி கரசாடு மாட்டி விரற்கோதைகளைப்பூட்டி வலக்கரத்திற் றேவாஸ்திரங்களைப்பற்றி வயிரமகுடம் வாகுவலையமுதலாகிய போர்க்கோலந்தைத்தாங்கி நுதலில்வீரபட்டமணிந்து வெற்றிக்குரிய தும்பைமாலைகளைச் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வயிரமுடிகளின்மீது சுற்றியிவ்விதப் போர்க்கோலத்தைச்செய்துக்கொண்டு வெளிவந்து பலகோடித் தூதரைப் பார்த்து நமது சேனைகளை யிந்தநிமிஷத்திற்கொண்டு வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டனுப்பி விட்டு அஸ்திரசஸ்திரங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கணக்கிறந்தசேமத்தேர்களை சாக்கிரதைசெய்யப் பணித்தவர்களாய் ஆசாரவாயிலுக்கெதிரில் பருவதாகிருதியாய்ப் பலபுரவிகள் யாளிசிங்கம்புலிகளை அணியணியாகப்பூட்டிச்சொர்ண மயமா யிரத்தினகாந்திகளைவீசிக் கொத்துமணிகள் கொடிகள்முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று நிற்கின்ற சித்திரத்தேர்களிற் சிங்கங்களைப்போலப் பாய்ந்திருந்த காலையில் இராஜபுத்திரர்கள் பணிவிடையின்படிக்கு வாயுவேகத்தினு முந்திப்பறந்தூதர்கள் அறிக்கையிட்டவுடன் சேனைக்காவலர் அதிசந்தோஷத்துடன் சர்வாயுதபாணிகளாய் வள்ளுவரைக்கூவிப் படையெழுச்சியென்று பேரிகைகளை யறைவித்த சத்தத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திற் சதுரங்கச்சேனைகளும் பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துச் சேர்ந்து தத்தமது தலைவரை வந்துகூடினர், அக்காலையில் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், தவண்டை, மல்லரி, சல்லரி, ஆகுளி, சின்னம், எக்காளை, தப்பட்டை, முதலியபோர்ப்பறைகள் கோடைகால விடிகளுக்கொப்பாகக் கணகணென் றதிரத்தக்கதாகப் புறப்பட்டசேனைகளின் பெருக்கை யென்னென்று சொல்லுவேன் பொன்மயமாகிய வண்டில் அச்சு, மச்சு, முதலிய சிறப்புகளைப்பெற்ற தேரணிகளையும், சித்திரமுகபடாம்பிரகாசிக்கப் பிறையை நிகர்த்துக்காட்டும் கோடுகளில் வயிரப்பூண்கள் பிரகாசிக்கவிருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளினேந்தி நீலகிரியையொத்தபாரித்தவுடல்களுடன் மேகங்களு மஞ்சியோட வீறிட்டுப்போகும் யானைக் கூட்டங்களையும் இரத்தின வண்டயங்கள் கால்களிற் சத்திக்க அலைகளைப்போலப்பாயும்வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகளையும் தனுசுதிவ்வியபாணவகைகள் வாள், வேல், தண்டாயுதம், சூலம், சக்கரம், தோமரம்,பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணமுதலிய பற்பல படைகளைத்தாங்கி வீராவேசங்களுடன் வடவையும் ஆலகாலமும் பலவுருக்கொண்டெழுவதைப் போலக் கொக்கரித்துச் சீறிவரும் இராட்சதப்படை வெள்ளங்களையும் பிரமனாலும் இவ்வளவெனக் கணிக்கப்படாத இத்தகைய சதுரங்கச்சேனைகளும் வெளிப்பட்டகாலத்திற் பெருத்த பலவாத்தியங்களி னதிர்ச்சியும் இரதங்களோடும் கற்கரத்தொனியும் மதயானைகள் வீறிடுமொலியும் புரவிப்பந்திகளின் கனைப்பினோசையும் இராட்சதவீரர் ஆரவாரங்களும் ஏகமாயோங்கி பிரளயகாலத்தைப்போல மண்விண்திசைக ளெங்கணும் செவிபட முழங்கவும் வானத்தையளாவிச் செல்லுமிரதபந்திகளின்மீது நாட்டிய கொடிகளும் யானைகளின்மீது விளங்கும் சண்டாக்களும் இராட்சதவீரர்தாங்கிச்செல்லும் வெற்றித்துவசங்களும் வானவெல்லையை மூடிப்படபடென்றசையவும் அவுணவீரர்கள் சூடியிருக்கும் வெற்றிமாலைகளிற்பெருகுந்தேனையுண்டு வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிகளைச் செய்துலவவும் கழுகு, பருந்து, காக்கைமுதலிய பட்சிக்கூட்டங்கள் கூந்தலிட்டுக்கொண்டு பந்தலைப்போல வானத்தில் வட்டமிட்டுப்போகவும் பூதபைசாசங்க ளிரைகிடைக்குமென்கின்ற களிப்பினாற் குதித்துத்துள்ளிப் பாடியாடி போர்க்களத்தைநோக்கிநடக்கவும் இவ்விதவேடிக்கைகளுடன் சதுரங்கச்சேனைகளும் போகும்வேகத்தினாலெழுந்த தூளிபடலமான தெப்படிக்குக் காட்டியதெனில் யானைகள் கரியைப்போன்றும் செம்பட்ட மயிரலையும் சிரங்களையுடைய இராட்சதர்தோற்றம் அனலையொத்தும் அதனிடத்தெழும் புகையை யொப்பக்காட்டிய திகட்சமோகமானது வானகமெங்கணும் பரந்து திசைகளை மூடிச் சமுத்திரங்களைச்சேறாக்கிப் பிராணிகளை மயங்கச்செய்தது இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் பூவட்டமெங்கும் பரந்துதத்தளிக்கும்படிக்கும் நடக்கின்ற சயின்னியங்களின் பெருக்கை மூவாயிரம்இராஜகுமாரர்களுங்கண்டுமனவெழுச்சியுடன்போர்க்குதித்து மேலிட்டு வருவதை வானகத்தில் நின்று வேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் தெரிந்தமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு மனம்வருந்தி நடுங்கிவாடவும் சத்தமேகங்களும் தம்மினங்களுடன் பூமியில் நழுவி யோடுவதைப் போலக் கரியதேகங்களைவாய்ந்த இராட்சதப்பண்டகள் ரணக்களவெல்லைக்குச் சமீபத்தில் வருவதைப் பூதவீரர்கண்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப் போலச் சீறிப்பாதகர் மேலும்மேலும் வருகின்றனர் இவர்கள் கொடுமையையடக்க வேண்டுமென்று கெக்கலிகொட்டி மராமரங்கள் பருவதங்கள் மற்றப்படைகளைக் கொண்டு தாக்கியகாலையில் அவுணவீரரும் தீரராய்க் கொதித்து முட்டியபோது ரணபேரி, ஜயபேரி, தப்பட்டை, வெற்றிச்சங்கம், எக்காளைமுதலிய பறைகளைக் கணகணெனமுழக்கு மொலிபெருத்துச் சமுத்திரகோஷத்தை யடக்கித் தடாகத்தையொப்பச்செய்யவும் அண்டச்சுவர் நெக்குவிடவும் இவ்விதமாகவிராட்சதப்பாதகர் மீறிப்பூதப்படைகளின்மீதிற் பாய்ந்து மின்னலைப்போலப் பளபளத்து விளங்கும் வாளாயுதங்களை விதிர்த்துவெட்டியும் கூரியவேல்களினாற் குற்றியும் பருத்த தண்டாயுதங்களைக் கரகரெனச் சுழற்றிமோதியும் தங்கக்கட்டுகள் பிணிந்திருக்கின்ற நீண்டவிற்களைவளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனிகொண்டு விஷத்தோவைய லிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணவருஷங்களைப் பொழிந்தும், கப்பணம், கழுமுள், பிண்டிபாலம், சக்கரம், சூலமுதலியபடைகளை ஒன்றனந்தமாகக் கடாவியும் வாட்டும்போது பூதப்படைகள் பயப்படாமல் திடசித்தராய் வடவையைப்போற்பொங்கி வானத்தையளாவித்திசைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்றமராமரங்களைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிக் கைகொண்ட மட்டும்மோதியும் பருத்தமலைகளைச் செண்டையொப்பக் கடாவியும் இருப்புலக்கைகளினாற் சாடியும் தண்டாயுதங்களைக் கொண்டுமோதியும் வளைதடிகளைவீசியும் இவ்விதமாக ஜயசாலிகளாகிய சிவகணங்கள் அதா அதப்படுத்துகின்றவேளையில் அவுணப்படைகள் சின்னபின்னப்பட்டு ரணக்களமெங்கும் விழுந்தபோது பெருகிய உதிரவெள்ளமானது ததும்பிக்கொண்டோடிக் கடலிற்பாய்ந்து கருநீரைச் செந்நீராக்கவும் அப்பிரவாகத்திற் காக்கை, கழுகு, பருந்துகள், முழுகிக்களித்து வானத்திலெழுந்து சிறகுகளைப் புலர்த்தி வட்டமிடவும் பூதபைசாசங்கள்காளிக்கூட்டங்கள்பசிதணிந்து கரங்களைக்கோத்துக்கொண்டு பம்பைசுற்றியும்வெறியாடலைச்செய்தும் தித்தோமெனடித்தும் வீரன் புகழைப்பாடிக்

கொண்டாடவும் பருவதாகிருதியாக நிற்கின்ற தேரணிகள் இ
லப்பட்டு கல்லென்னும் ஆர்ப்புடன் குவியவும் மதயானைகள்
வீறடங்கிக் கண்டதுண்டப் பட்டுமாளவும் தத்தித்தாவிப்பகை
வர்மீதுபாயும் புரவிப்பந்திகள் உறுப்புகளனைத்தும் வெவ்வே
றுகச் சிதைபட்டுமங்கவும் அக்காலத்தில் அவுணர் பொங்கிவா
ட்டப் பூதவீரர்களிற் பலர்தும்சப்பட்டு மாண்டனர், இதைக்க
ண்ட மூவாயிர விராஜகுமாரர்களுக்கு மதிகோபம் பிறந்து
சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறி மந்தரத்துக்கிணையாகப் பாரித்திரு
க்கும் தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்து நாரியைமாட்டியி
துதானோ யுகப்பிரளயத் தொலிக்கு மிடிப்பெருக்கென்று ச
கலரும் திகைத்துவாடும்படிக்கு டங்காரசத்தத்தைக்காட்டிவி
ஷத்தொவையயவிட்டு நெய்தடவி கூர்மையாய்மின்னலைப்போ
ல விளங்கும் அலகுகளையுடைய கொடிய பாணவருஷங்களைச்
சொரிந்து சிருங்காதங்களைச் செய்து வாட்டும்போது சின்
னபின்னப்பட்டு மாண்டும் களைந்து மிளைத்தும் காயப்பட்டும
ங்கினவர்கள்போக மற்றப் பூதப்படைகள் திகைத்து எதிரில்
நிற்கப்பயந்து ஒருவருக்கு முன்னொருவராகத் திசைகெட்டோ
டியதைக்கண்ட தலைவர்கள் மானமுங் கோபமும் மனதைவா
ட்டக் காளத்தைப்போலச்சீறித் தங்களிரதங்களைத் துரத்திவ
ந்த இராஜகுமாரர்களைவளைந்துகொண்டு பருத்தவிற்களைக்கோ
லிக் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைச் சோனைப்பெய்யலை
யொப்பப் பொழிந்து பகைவரேறி யிருக்கின்ற தேர்களைச்சின்
னபின்னபடத் துகள்கண்டு பாகரைவாட்டி புரவிகளைமாய்த்
துக் கொக்கரித்தும் சிலவீரர் வலியதண்டாயுதங்களைச் சுழற்
றிமோதிக் குதிரைக்கூட்டங்களைத் தலைமாடு கால்மாடாகச் சி
தைத்துக் குவித்தும் சிலர்சற்கம்பத்தை யொத்தகால்களினுது
தைத்துப்பாகன் நிலத்திலுருளும்படிக்கு மதயானைப் பெருக்
கைக் கதறிக்கொண்டு விழத்தள்ளியும் சிலர் பகைவரேறி யிரு
க்கின்ற விரதங்களைவாரி யெடுத்து பந்தையொப்ப வானத்தி
லுந் திசைகளினும்வீசிக் கற்சிக்கவும் சிலரொழுவாயுதங்களைவி
ட்டு வலியமார்பைப்பிளந்தும் சிலர் வாளாயுதங்களை வீசிச்ச
த்துருக்கள் கரத்தில்விளங்கும் விற்களையிரண்டு துண்டமாக
வெட்டித் தள்ளியும் சிலர்பற்பலபாரித்த மலைகளை யெறிந்து
இராட்சதச்சேனைகளைச் சதைத்துச்கொன்றும் சிலர்வீரவே
சங்களுடன்பாய்ந்து எதிரிகள் கரங்களிற் பிடிபட்டிருக்கின்ற
தனுசுகளைப்பிடுங்கிச் சுள்ளிகளுக் கொப்பாக முறித்து அவர்க
ள் முகத்திலெறிந்தும் இவ்விதங்களாகபூதநாயகர்கள்சண்டை
கொடுக்கும் உற்பாதங்களைத் தெரிந்த மூவாயிரவரும் அதிக
கோபங்கொண்டு குரூரமாகிய பாணவருஷங்களைச்சொரிந்த
மாத்திரத்தில் அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் தீயையிறைத்து
பக்குபக்கென் றெரிந்து விடநாகங்களைப்போலச்சீறி வேகமா
ய்வந்து சோடையிடிகளைப்போலத்தாக்கி வலியமார்பைப்பிள
ந்தும் புசங்களைத்துளைத்தும் கால்களை யாடவொட்டாமல்வா
ட்டியும் இவ்விதமாகச் சாடும்போது தேகமெங்கும் புண்பட்
டுதிரம் பீறிட்டோடக்களைத்து மிளைத்தும் பிரமைகொண்டும்,
மயங்கிநின்றுவிட்ட ஏதுவையும் சூரன் குமாரர்கள் ஜயவுற்
சாகங்களையும் இலக்ஷர் கண்டமாத்திரத்தில் ரவுத்திராகாரமா
கக்கொதித்துப் பருவதா கிருதியாகவிளங்கும் புயாசலங்களை
ப்பெற்றசமையனாகிய வீரவாகுதேவர் திருவடிகளிற் பணிந்
து இந்தபோரை அடியோங்களுக்குக் கட்டளையிடவேண்டுமெ
னப்போற்றப்பரியாய் அவ்வாறே ஜயப் பிரதாபங்களுடன் மீ
ளக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்ததைக் கேட்டவுடன் பு
சங்கள்பூரித்து வானையளாவக் களித்தவர்களாய்த் தங்களிரத
ங்களைத் தூண்டிக்கொண்டு விஜயன், ஜயன், இடபவன், கரன்,
வீரன், அதிகோரன், அசலன், அதிகுணன், வாமனன், அனந்
தன் அகளங்கன், அனகன், தாருகன், வருணன், கபி, தண்ட
கன், முதலாகிய இலக்ஷர் பகைவர் முனையில்வந்து சேர்ந்து
குமாரதேவர் திவ்விய சரணாரவிந்தங்களைத் தியானித்துப்போ
ற்றித் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு இருகுதைகளினும் மணிகள்தூ
க்கிப் பாரித்திராநின்ற தனுசுகளைவளைத்து நாணேற்றி உலகங்
கள் திடுக்கிட்டு வாடக்குணத்தொனிகொண்டு ஊழிகாலமேக
ங்களைப்போலத் திவ்விய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்துகர்ச்
சித்தமாத்திரத்தில் அவர்கள் கரவேகசரவேகங்களை மூவாயிர
வர்கண்டு விடநாகங்களைப் போலச்சீறி விற்களை யிறுக்கிக்கண
க்கிறந்த குரூரமாகிய நாராசங்களைச் சொரிந்த காலத்திலிரு
திறவருந் தூண்டியகணைகளானவை மேகங்களொன்றுடனொ
ன் றெதிர்த்துப் பொருவதுக்கொப்பாகத் தீப்பொறிகளைச்சித
றி யெதிர்ந்து முட்டியும் தட்டியும் சீறியும் உருத்தும் பொடி
த்து மிடித்தும் கட்டிப் புரண்டும் விழுந்தும் இவ்விதங்களாக
ச் சூரன் பிள்ளைகள் செலுத்திய அஸ்திரங்களை அவர்கள் கண்
டிக்கவும் இவர்கள்செலுத்தியபடைகளைச் சத்துருக்கள் துண்
டித்துத்தள்ளியும் இத்தகையவேடிக்கைப்போரினைச் சிலநேர
ஞ்செய்து வருங்காலையில் மூவாயிரவர் கைமிஞ்சிச் சிலகொடி
யகணைகளைப் பிரயோகித்து இலக்கரேறி யிருந்த பருத்த தே
ர்களனைத்தையும் பொடிபடுத்திக் கொக்கரித்தனர், அக்காலத்
தில்இலக்ஷருக்குஅதிககோபம் பிரவேசித்துவடவாமுகாக்கினி
யைப்போலச்சீறி அமோகமாகிய திவ்விய சரங்களைத் தூண்டி
மூவாயிரவர்கரங்களிற் பிடிபட்டிருந்த தனுசுகளைக் கண்டித்து
ப் பாகன் புரவிகளுடன் தேரையும் துகள்படுத்திச் சிருங்கா
தஞ்செய்தனர், அதனால் மானம்பாதிக்கக் காட்டழலையொப்ப
க் கனன்றுபக்கத்தில் வருகின்ற சேமத்தேர்களி னிடத்திற்பா
ய்ந்து புதியவிற்களைத் தாங்கி விஷங்களைக்கக்கவல்ல கொடிய
நாராசங்களைப் பிரயோகித்து அட்டகாசஞ்செய்தகாலையில்அ
ப்படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் மின்னியிடித்துக் கல்மழைக
ளைப்பொழிந்து அனற்பொறிகளைச் சிதறிக்கொண்டுவேகமாய்
வருவதை இலக்ஷர்கண்டு அதறாமல்பெதறாமல் திடசித்தராய்
அமோகமாகிய கணைகளைச்செலுத்தி மேலிட்டுவருகின்ற பகை
வர்படைகளைப் பொடிபடுத்தி மேலுஞ் சோனைமாரியைப்போ
லக்கணக்கிறந்த சிலீமுகங்களைக்கடாவி மூவாயிரவருங் கைகா
லாடவொட்டாமல் மூடித்துரிதமாய்த்தங்களுக் குதவியாக
நிற்கின்ற தேரணிகளிற்றாவி யிருந்தபோது சூரபதுமன் பிள்
ளைகள் வலியவிற்களைப் பறிகொடுத்து ஏறியிருந்த தேர்களை
யுமிழந்து தீரத்துவமாகப் பொரும் வலியுங் குன்றித்தங்களுக்
குதவியாகவந்த அளவற்ற சயின்னியங்களும் ரணக்களத்துக்
கிரையாய்ப் புரளுவதையுங்கண்டு தயிரியமழிந்து மதிமயங்கி
க் கோபக்கனலானது மனதையும் உடலையும் கொளுத்திவாட்
ட பிரமித்துநின்றனர், அவர்கள்நிலையைக்கண்டுதட்சணஞ்சி
வகுமாரர்கள் கானகத்திற்றிரியும் மான்கூட்டங்களை வேடர்வ
லைகளைவீசி வளைத்துக்கொள்ளு மாறுபோலச் சூழ்ந்துகொண்
டு கோரமாகிய பாணவிதங்களைச்சொரிந்து வாட்டு முன்னிலை
யில் தியாகிகளாக விருப்பவர் தரித்திரம் நேர்ந்தகாலத்திற்
கொடுக்கவகையற்றுத் துக்கசாகரத்தில் முழுகி வாடுவதைப்
போலத் திகைத்திருந்த மூவாயிரவரும் மானமுங் கோபமும்
மனதைவாட்ட நாகங்களைப்போலச்சீறிச் சிலர்பக்கங்களில்
வானத்தையளாவநிற்கின்ற பருவதங்களையுங் குன்றுகளையும்,
வேருடன்பறித்து இலக்ஷர் மேல்வீசியும் சிலர்திசைகளைமூடி
த் தழைத் திருந்த பருத்தவிருட்சங்களை முறித்துச்சாடியும் சி
லர் ரணக்களத்தில் மாண்டுகிடக்கின்ற யானைப்பிணங்களைவா
ரிவாரி யெறிந்தகாலையில் அவ்வெல்லைமுற்றினும் தோற்றும
லோங்கி விழுவதைத் தேவர்கண்டு திகைத்துப் பாதகர் இனி

யென்ன அனர்த்தங்களைச் செய்வரோவென் றேங்கினர், இப்பிரகாரம் சூரன்பிள்ளைகள் செலுத்திய மலைகள் முதலியதகளை இலக்ஷர் பலகணைகளைக்கொண்டு சின்னபின்னப்பட்டுப்போகக்கண்டித்துப்போட்டு மேலுங் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைத் தூண்டிப் பகைவர் மார்பு புஜமுதலாகிய விடங்களைச்சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்துச் சூறுவளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்று சுழன்று சாடும்போது தேகமெங்குஞ் சூரியக்கிரணங்களுக்குச் சமதையாக வுதிரம்பீரிட்டோடச் சிலர்களைத் துஞ்சிலர் மானமழிந்து புறந்தந்தும் சிலரிளைத்தும் வருந்துகின்றகாலையில் மற்றவீரர்களிற்சிலர் வடவையைப்போலப்பொங்கிப் பற்பலபடைகளைச்செலுத்தி பெரும்போர்களைச் செய்யவும் சிலர் குலகிரிகளையொத்த மலைகளைப்பறித்தெறிந்தும் சிலர் வீராவேசங்களுடன் பாய்ந்து இலக்ஷரேறியிருந்த தேர்களைச்செண்டைப்போல வெடுத்துச் சமுத்திரத்திலெறிந்து தேவர்களோ வென்றலறியேங்க ஆர்ப்பரித்தகாலையில் அத்தேர்களிலிருந்தவர்கள் சிங்கங்களைப்போல நிலத்திற்பாய்ந்து ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துப் பாதகரை யினிவிடலாகா தென்றெண்ணி விற்கள் நாரியைப்பிகிந்து கோடிப் பாணவருஷங்களைச்சொரிந்து மேலிட்டுவருவதை இராஜகுமாரர்கண்டு வடவையு மஞ்சச்சீறியிடிக்கொப்பாகக் கர்ச்சித்துத் தழைத்திருக்கின்ற தோப்பினிடத்திற் பெருங்காற்று நுழைந்து கிளைகளை முறிக்குமாறு போல வீரவாகுதேவர் தம்பியர் கரங்களிற் பற்றிய விற்களைப்பறித்துத் துரும்புகளைப் போலமுறித்து வீசியபோது சண்முகதேவர் படைத்தலைவர் சீறிப் பகைவர் தேகம் நசசக பரியந்தம் நுறுங்கி ஐம்புலன்களுங்கலங்க வலியகரங்களினால்மோதிச் சிருங்காதஞ் செய்தபோது பகைவர்மிகவும் நொந்தும் வீரத்தைவிடாமல் தாங்களும் வலியகரங்களைப்பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு இடிகளைப்போல எண்மர்மார்பினுஞ் சிரங்களினும் குத்தினர், இவ்விதமாகக் கருங்கடலும் திருப்பாற்கடலும் பகைத்துத் திரைகளைவீசிக் குமுறிப்போராடுவதைப்போல இருதிறவரும் கொதித்து இடசாரி வலசாரிதிரிந்து மற்போரைச்செய்து வரும்போது கொடியபாதகனாகிய சூரன்பிள்ளைகளுக்கு ஜயசாலிகளாகிய வீரர்வலிகுறைந்து விஜயனையொழிய மற்றவர் தாபரித்தெதிர்ந்து போராடக்கூடாமையாற் பின்னிட்டனர், இப்படிக்கு வீராதிவீரர்களாகிய துணைவர் புறந்தந்ததையும் சத்துருக்கள் வீறுப்பையும் விஜயன்தெரிந்து வடவையைப்போலச்சீறிஉலகமுள்ளளவும்பழிப்புரையைப் பெற்றுவிளங்கும் சூரன்பிள்ளைகளை யியமபுரத்திற் குடியேற்றுவேனென்று சபதம்பேசிச் சந்திரசடாதரக்கட்வுளாகிய சிவபிரான் தனக்கனுக்கிரகித்திருந்த வலியதனுசை யெடுத்து வழிபட்டு வட்டாகாரமாகவளைத்து அண்டங்களதிர குணத்தொனிகாட்டிப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல அப்பாதகரை வளைந்துகொண்டு குரூரமாகிய பாணவருஷங்களைச் சொரிந்துகரங்களையறுத்தும் புயங்களைமுறித்தும் சிரங்களைக்கண்டித்தும்மார்பைக்கிழித்தும் வயிற்றைப்பீறியும் தொடைகளை நுறுக்கியும் இவ்விதங்களாக ஒருதிண்ணியன் காட்டில் நுழைந்து பலவிருட்சங்கள் கிளைகளை வெட்டிக்குவிப்பதையொப்பச் சாடிக்கொல்லும்போது கண்டிக்கப் பட்டு பலதிசையினு மிறைந்துவிழுந்த உறுப்புகளனைத்தும் விரைவிற் சேர்ந்தொன்றுபட்டுப் பிராணனுண்டாயெழுந்து ஜயசாலியாகிய விஜயன்மேற் பருத்த மலைகளையும் விருட்சங்களையும் பறித்தெறிந்து கொடிய போரைச்செய்வதாயினர், கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே, இந்தவிராஜகுமாரர் பூருவத்தில் அளவற்றகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து வருவதைப் பிரமன் திருவுளத்தில் மதித்துக்காட்சிதந்து உங்களுக்குவேண்டும் வரங்களைத் தருவோங் கேட்பீரெனத் திருவாய்மலர்ந்த காலையில் இராஜகுமாரர் வணங்கிப்போற்றிக் கர்த்தனே யாங்களொருகாலம் சத்துருக்களாற் பின்னப்பட்டிறக்கவரினும் பழையபடிக்குத் தேகமொன்றி உயிர்பெற்றெழுந்து பகைவரை வெற்றிகொள்ளத்தக்க வரப்பிரசாதங்களைத் தரவேண்டுமென்றிரந்தனர், அவ்வாறே கடாட்சித்துப் பிரமன், தன்னகரைச் சேர்ந்தான், அந்தவரப்பேற்றினால் அவயவங்கள் பின்னப்பட்டபோதினும் தட்சணத்திற் கூடியெழுந்து பொருவதாயினர், இப்படிக்குக் கண்டிக்கப்பட்டவுடல்கள் மீட்டுஞ்சேர்ந்த தெப்படிக்கிருந்ததெனிற் பெருங் காற்றினாலறையுண்டுசிதறிய ஜலமானது உடனேகூடுமாறுபோலவும் சூற்கொண்ட மேகசாலங்களிற்றோற்றும் மின்னலினொளியினால் நீங்கிய விருள் உடனேபெருத்துக்காட்டுவ அக்கினியாகவும் விளங்கியது மேற்குறித்தபடிக்கு விஜயன் செலுத்திய பாணங்களினாற் பலதரம் பாதகர் கண்டிக்கப்பட்டபோதினும் மீளமீளச்சேர்ந்துயிர்பெற்றுச் சண்டைகொடுப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் இருஷிகளே, தவத்தினுஞ் சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை இப்படிக்குமாண்ட இராஜகுமாரர் மீட்டு மெழுந்து அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை அமோகமாகச்செலுத்தி வாட்டுகின்றகாலையில் விஜயனுக்குக் கைகாலோய்ந்து பிரமித்து அற்புதங்கொண்டவனாய் யாதுந்தோற்றாமல் வருந்திக்கடையில் இதுதவத்தினாலுண்டாகிய முயற்சியென நிதானித்துத் தீயும்புகையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து விழிகளிலனற்பொறிகள்சிதற உருத்துப்பார்த்து இவர்கள் செய்கைவெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்ற தெனக்கோபநகைகொண்டு இதனை நினைப்பதாயினன், பலதரம் கொடியபாணகோடிகளைப் போக்கிப்போக்கிக் கண்டதுண்டப்பட வாட்டியபோதினும் மீட்டுமுருப்பெற்றெழுந்து போராடி வருகின்றனர், இதனைதிஷ்டாந்தரமாகக்கண்டும் மேலுமேலுங் கரங்கள் வருந்த மனம்வெம்பிக்களைக்கத் தக்கதாகச் சரங்களைச் செலுத்திக் கண்டிப்பதினாற் பிரயோசனமென்னை இதனாற் சத்துராதிகளை வரையறக் கொல்வதென்னாற் கூடாமையாகக் காணுகின்றது அவ்வாறேயிந்தப் பாதகர் பற்பகல் கணக்கிறந்த சிறந்தபாணகோடிகளினால் வருந்திச்சண்டை கொடுப்பினும் நம்மையசைக்கவொண்ணாது தமையன் சன்னிதானத்திற் பகைவரை வெற்றிகொண்டு வருவதாகப்பேசிச் செலவுபெற்றுவந்த யான் இராஜகுமாரரைக்கொல்லாமல் எந்தமுகத்தைக்கொண்டு தனுர்ப்பாணியாய் அவர்முன்னம் போவேன் அல்லதுபகைவர் வரமுயற்சியையுடையரென்றும் மாயையிற் சிறந்தவரென்றும் புசபலபராக்கிரமசாலிகளென்றும் அவர்கள் மூவாயிரவர் நானொருவனென்செய்வதென்றும் சொல்லுவேனாயினும் தோல்வியுற்றுத்திரும்பினவனென்று நம்மவர்களிகழ்ந்துபேசித் தமது திருக்கூட்டத்திற் சேர்க்காமற் றுரத்தவரும் அப்படிக்குத் துணிந்துசெய்ய நினைப்பினும் இத்தலத்தைக்கடந்து போகப் பகைவரும் விடமாட்டார்கள் இக்காரண காரியங்களை யோசித்துப் பாராமலொன்றை முடிப்பதற்குப் பித்தனாய் மதிமயங்கியிருக்கவுமில்லை நல்லுணர்ச்சியைப் பெற்றவனாய் இளைப்பின்றிவலியனாகவுந் தனுர்ப்பாணியாகவுமிருக்கின்றனன், இப்பாதகரைவதைத்துக்கீர்த்தியை நாட்டினவனுமல்ல இதனாற் றீராதவசைக்காளாயினேன் ஆதலால் யானிறப்பினும் பிராணனுடனிருப்பினும் யாதொரு பிரயோசனங்களையுங் கண்டிலன் [illegible] தை முடிக்காத காரணத்தினாற் பிராண[illegible] திரிகின்றபிணத்துக்கொப்பாக விருக்கின்றேனென்[illegible] இவ்விதங்களாக விஜயனென்னும் வீரன் இருதலைக் கொள்ளியினகப்பட்ட எறும்பைப் போலவும் தாமரையிலையிற் [illegible] நீர்த்திவலையை யொத்தும் நடுக்கடலிற் கப்பல்கவிழக் கரைகாணமற் றிகைப்பவ



லை நிகர்த்தும் அளவுபடாத துக்கசாகரத்திற் பட்டுவாடித்திகைத் தென்னமிகின்ற காலையில் நற்குணநற்செய்கைகளையுடையவனாதலாற் றுயரவெல்லையைக் கடந்துபிழைப்பதற்கொருதந்திரமுண்டெனத் துணிவுகொண்டவனாய் மனமகிழ்ச்சியுடன் சுயஞ்சோதிவடிவாகிய சண்முகதேவர் திருவடிகளையல்லது இந்தத் தருணபேதகமாகிய காலத்தில் வேறொருவுதவியைக் காணேன் இஃதுண்மையெனத் தேறிக் கர்த்தன் பாத தாமரைகளைப் பத்திவிநயங்களுடன் சிந்தித்துத் தேகபரவசனாய் விழிகளில் ஆனந்த வாரிபெருகத் தன்மனக்குறைகளை முறையிட்டுப் போற்றுவதைப் பத்தர் நினைவின்படிக்குக் கடாட்சிக்கவல்ல கிருபாநிதியாய்த் தீனசரண்ணியனாக வெழுந்தருளிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து விஜயன் விழிகளுக்கு மாத்திரந்தோற்றுவதாக வானத்திலெழுந்தருளியிதனை யருளிச் செய்வதாயினர், வீராதிவீரனே சத்துருக்களை வாட்ட நினைந்து பற்பல பின்னப்படக்கண்டித்தும் மீட்டும் அவர்களொன்றுபட் டெழுவதற்கடுத்த காரணங்களைத் தெரியாமல் மயங்கி விஜயப்பிரதாபத்தைப் பெருதலைக் குறித்துவாடித்திகைக்கின்றனை வீரனே இனியுனக்கு யாதொரு குறையுமில்லை தேவாஸ்திரங்கள் முதலிய திவ்விய பாணங்களைக்கொண்டு பற்பகல் போராடினும் இவர்கள் மாள்வதரிது இத்தகைய சிறந்தவர் முயற்சிகளைப் பூர்வத்திற் பிரமனாற் பெற்றிருக்கின்றனரோ அவ்வரலாற்றைப் பூர்த்தியாகத் தெருட்டி ஆதியிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் வெளிவந்து அகந்தைகொண்டிருந்த பிரமன் நடுச்சிரத்தைக்கிள்ளிக் கபாலமர்கத்தாங்கி அவனுதிரத்தைப் பலியேற்றுப் பிராணனைத்தந்து அவ்வாறே விஷ்ணுதேவர்கள் இருஷிகள் கருவபங்கப்படுத்தி உலகைப் பாதுகாத்திருக்கின்ற அகோரவீர பத்திரக்கடவுள் திருநாமத்தைக் கொண்டிருக்கும் சிறந்தபடைக்கரசைப் படைத்து விஜயனுக்குந்தந்து உலகங்களனைத்திலும் வெற்றியைநாட்டி யிருக்கும்பகைவரை யிப்படையினாற் கொன்று களிக்கக்கடவையெனத் திருவாய் மலர்ந்து தமதிடத்துக்குப்போயினர், அக்காலத்தில் விஜயன் மனக்கவலையற்று திடசித்தனாய் முருகப்பெருமாள் வடிவைத்தியானித்துத் திக்குநோக்கி வணங்கிப் போற்றிக்கிருதார்த்தனாய் அதிசீக்கிரத்தில் வீரபத்திராஸ்திரத்தைத் தொழுது வழிபட்டுத் தனுசிற்பூட்டிப் பிரயோகிக்க யத்தனப்படு முன்னிலையில் இவையனைத்தையும் மூவாயிரவரிலொருவனாய் உன்மத்தனென்னும் பெயரைக்கொண்டிருப்பவன் தெரிந்துஇந்தத் திவ்வியபாணத்தினால் நம்மனைவரையும் ஏககாலத்தில்வாட்ட நினைந்தனன் அதைத்தூண்டு வதன்முன்னம்மாயப்படையைச்செலுத்தி யிவனுயிரை யுண்ணவேண்டுமெனத்தீர்மானித்தவனாய்த்தட்சணத்தில் அச்சரத்தைவழிபட்டுப் பிரயோகித்தனன், அதுவீதிக்காடாந்தகாரமாகிய விருளைப்பெருக்கிமேலிட்டு வருவதை விஜயன்கண்டவுடன் பாதகன் வஞ்சகத்தைக்கருதினனெனக் கோபித்து வீரபத்திரப்படையைக் கரவேகமாகத்தூண்டி அர்ப்பரித்தனன், அந்தத்திவ்வியாஸ்திரம் வெளிப்பட்டவுடன் கோடிசூரியப் பிரகாசமாகச்சொலித்து விஷக்கலோக்கங்கிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்துப் பகைவன் மோகனப்படையையும் அதனாலுண்டாகிய மாயைப்பெருக்கையுங் கவளீகரஞ்செய்து வடவைப்போலச்சீறி பலவுருக்கொண்டு மூவாயிரம் இராஜகுமாரர்களையும் மடக்கினதாய்ச் சின்னபின்னப்படவாட்டிக்கொன்று வானகங்கையில்முழுகி வீரன் புட்டிலிற்சேர்ந்தது, இப்பிரகாரங் கணப்போதிற் பகைவரனைவரும் களத்திற்கிடப்பதை விஜயன்கண்டு குமாரசுவாமியைவாழ்த்தி ஜயவுற்சாகத்துடனிருந்தனன் இச்சம்பவங்களனைத்தையும் பூதப்படைகள் தெரிந்தவுடன் பூரணச் சந்திரோதயத்தை யெதிர்ந்த கடலைப்போலக் களியாடலைக் கொண்டோடிச் சந்தோஷசாகரத்திலழுந்தினர், இக்காரணங்களைத் தப்பியிருந்த விராட்சதப்படைகள் பார்த்தவுடன் மருண்டுகிலேசித்து மோசம்நேர்ந்தது இப்பிராந்தியத்தி லிருப்போமாகில் மாளவருமென்கின்ற பயப்பிராந்தியினால் ஒருவருக்கு முன்னொருவராகத் தொலைதூரங்களினோடி மறைந்தனர், இந்தச் சந்தோஷச்சேதியை வானத்தில் நின்றதேவர்கள் தெரிந்து மனம்பூரித்துத் தேகபரவசராய்க் கற்பகமலர்களை யிறைத்து வீரன் புகழைக் கொண்டாடிவாழ்த்தினர், இக்கொடுமையைத்தூதரறிந்து புலம்பிக்கொண்டாடி யிராஜபரமேஸ்பரன் நகரத்தைச்சேர்ந்து சகலரும் புடைசூழ்ந்துபோற்ற நவரத்தினமயமாகிய சபையில் விளங்கும்சிங்காதனத்தில் இரத்தினமலையைப்போல வீற்றிருந்தரசு செலுத்தும் சூரபதுமனைத் தெரிசித்து பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கி விழிகளில் தாரைதாரையாக நீரைப்பெருக்கிக் கர்த்தனே தேவரீர்பிள்ளைகள் மூவாயிரவரும் அகோரவயுத்தங்களைச்செய்து பூதரை அதாஅதப்படுத்திப் படைவீரரைக்கண்டித்து இலக்ஷரைவாட்டித் தூதன் தலைவனொண்மரையும் சிக்குப்படுத்தி வருமுன்னிலையில் அவர்களிலொருவன் வலியனாய்ச் செலுத்திய ஒருபாணத்தினால் மூவாயிரவரும் ரணக்களத்துக்கிரையாயினர், இவையனைத்தையும், கண்களாரக்கண்டு வந்தனமென்னும் வாசகம் முடிவதன்முன்னம் புத்திரசோபக்கனல் உதரத்தைக்கொளுத்தமருண்டு தியங்கி ஏங்கி சிங்காதனத்திலிருந்து நிலத்திற் பொத்தென்று விழுந்து களைத்து மூர்ச்சித்துக்கிடக்கும்போது மந்திரிபிரதானிகள் மனவாட்டத்துடன் வேண்டிய சயித்திய வுபசாரங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையிற் சற்றுநேரத்தில்உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து பூமிபிளக்கத் தக்கதாகக் கரங்களினாலோங்கியறைந்து சபைமுற்றினுங் கடகடெனப் புரண்டு புரண்டு மலையினிடத்திருந்து அருவிபெருகுமாறுபோல விழிகளிற் றாரைதாரையாய் ஜலமொழுகப்பழைய துயரத்துடன் புதியகிலேசத்திற் பட்டுக்கதறிப் பலபலவிதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்பிச்சகிக்கப்படாத துக்கசாகரத்தி லழுந்திப் பாதவிக்கின்ற காலையிற் சூரியபகவான் தன்கிரணகாந்தியை யடக்கி மேற்றிசையைச்சேர்ந்து கடலில் முழுகிமறைந்தனர், அஃதியாதுபோலுமெனிற், பிள்ளைகள்மாண்டசேதியைத் தெரிந்தமாத்திரத்தில் சூரன் அரசுசெலுத்தி வருவதைமறந்து சிங்காதனத்திலிருந்து தவறித் துக்கசாகரத்தி லழுந்தியதையொப்பக் காட்டியது இந்த மரணச்சேதியானது அந்தப்புரத்தி லெட்டிய மாத்திரத்தில் பூவாயிரர் தாயர்முகத்தினும் வாயினும் வயிற்றினும் அறைந்துகொண்டு கூந்தலைவிரித்துக் கோடுகோடெனப்புலம்பி இழவுகொண்டாடி மனவாட்டத்துடன் களைக்கப் பட்டணத்திலிருக்கின்றவர்கள் தத்தமக்கு நேர்ந்த நஷ்டங்களை நினைத்து நினைந்து பிரலாபிக்கு மோசையுங் கலந்து திசைகளெங்குணும்பரந்து பிரளயகாலத்தி லெழும் பேரொலியினுமேலிட்டுக்குமுறியது.

தருமகோபன்வதைப்படலம்.

சூதபுராணிகர், நைமிசாரண்ணியவாசிகளுக்கு, மேல்நடந்த சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவார், முற்குறித்தபடிக்குச் சூரபதுமன் ரணக்களத்தில்மாண்ட தன்பிள்ளைகள் சவுரியத்தையும் புயவன்மையையும் தீரத்தையும் சுந்தரவடிவையும் கல்விப்பெருக்கையுமெடுத்துப் பாடிப்பாடி துக்கிக்கின்ற காலையில் இராஜாதிராஜனெதிரிற் றருமகோபனென்னும் பெரியமந்திரி வந்து திருவடிகளிற் சேவித்து இதனைபோதிப்ப தாயினன், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனாய்த் தேவர் முதலானவர்க

ளுக் கிறைவனுய் நூற்றெட்டு யுகவரையி லெதிரின்றி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற இராஜபரமேஸ்வரனுகிய தேவரீர்திருவுளத்தில் இத்தகைய சோபத்தைக்கொண்டு வாடுவீராகில் இதனைச்சத்துருக்கள் தெரிந்தபோது மனவெழுச்சிபெற்றுக் கரங்களைக்கொட்டி நகைத்தேசவரும் இவையன்றியும் ஜயசாலிகளாக விருக்கின்ற நம்மவர்களும் அவமதித்துப்பேசவிடமுண்டாகும் மேலும் புத்திரசோபத்தில் மனதைப் பூர்த்தியாகச் செலுத்திவிட்ட படியால் அரசருக்குரிய நீதிகளைமுற்றினும் மறந்தீர் அஃதென்னையெனில், வீரத்தன்மையை பூஷணமாகக்கொண்டிருக்கின்ற சூரனுனவன் பகைவர் மேலிட்டுப்போராடுகின்ற ரணக்களத்திற் றன்பிதாவானவன் மாண்டபோதினும் பிள்ளைகள் நெருங்கிய சுற்றத்தினர் பிராணசினேகிதராக விருப்பவர் பட்டபோதினும் அதையெவ்வளவும்நினைந்து வருந்தாமல் மனவூக்கத்தி லெவ்வளவுங் குறைவின்றிப் பகைவரைவெற்றி கொள்ளவேண்டுவதற்கான முயற்சிகளைத் தேடிவெல்வர் இதுவுமல்லாமற் பகைவரால் ரணக்களத்திலிறந்த நம்மவர்களுயிரைச் சற்றுமஞ்சாமற் கிரகித்துக் கொண்டுபோன இயமனெங்கே போகிருன் பழையபடிக்குச் சிருஷ்டிக்கப் பிரமன் காத்திருக்கின்றனன், இத்தகைய ரனைவரையும் ஏவல்கொண்டாளும் பெருமையைப் பெற்றிருக்கின்ற நாமும் சுகசீவிகளாய் வலிபெற்றிருக்கின்றனம், இக்காரணங்களினுல் நமதுவெற்றிக் கொருபோதும் குறைவு நேர்வது முண்டோ இவ்விதச் சம்பத்துகளைப் பெற்றிருக்கின்றநாம் வருந்தவேண்டியகாரணமென்னை இவைநிற்கப் பரமசிவ கடாட்சத்தினுற் சலனமற்ற வயிரத்தேகத்தையும் அழிவற்ற ஆயுளையும்மகதயிஸ்பரியச் செல்வப்பெருக்கையும் புசபலபராக்கிரமச்சம்பத்தையும் நிமைப்போதில் அண்டங்கள் முற்றினும் உலவித்திரும்பவல்ல இந்திரஞாலத் தேரையும் உமதரசை நீடித்துக்காக்கவல்ல ஆக்கினுசக்கரத்தையும் தேவரீர் படைத்திருக்கின்றதால் எமதிறைவனே சிற்றறிவையுடைய பதிதரைப்போலப்புலம்பவேண்டிய காரணமென்னே இது உம்மையொத்த வீரனுக்குத்தகுமோ தேவர்கள் சிறையை எக்காலத்திலும் விடுதலைசெய்வதில்லையெனக் கொண்டிருக்கின்ற வீரத்தையும் அவுணர்குலத்துக்குரிய மேம்பாடாகிய மானத்தையும் சத்துருக்களைக்கண்டவிடத்தில் வாட்டநினைந்திருக்கின்ற வுறுதியையும் நிலைபெறநாட்டாமல் இடைவிடாத துக்கசாகரத்திலழுந்தி வாடுவது நம்போலிகளுக்குத் தகுவதோ எளியராகிய தேவர்கள் விருத்தர், கடககங்கணங்களைத் தரித்திருக்கின்ற மங்கையர், பாலர், பெறத்தக்கதுயரம் அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனுகவிருக்கின்ற தேவரீருக்குத் தகாதென்று தருமகோபன் பலவிதங்களிற் போதித்துத் தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்றியதருணத்தில் சூரபதுமன் புத்திரசோபத்தைச்சற்று நீங்கிவடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறிப் பிராணிகளுயிரைக் கொண்டுபோகும் இயமனைப்போல நானேபோய்ப் பகைவர் கூட்டமுற்றினும் அம்சப்படவாட்டி வீரசொர்க்கத்திற்சேர்ப்பேனென்றுகோபித்து அவுணர்பெருமானெழுந்துபாதசாரியாக நடக்கும்போது பிரதானமந்திரியாகிய தருமகோபன் துரிதமாக வெதிரிலோடி பாதங்களிற் சேவித்து இராஜாதிராஜனே கோபத்தைத்தணிந்து இவ்விடத்திற் சற்றுநேரம் தரித்திருப்பீராகில் இந்தத்தட்சணத்தில் அடியேன் சதுரங்கச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் வீறியிருக்கின்றபகைவரை மடக்கிக்கொண்டு அதாஅதப்படவாட்டி வீரகாளிக்கிரையாக ரணக்களத்திற் பலிகொடுத்து ஜயப்பிரதாபத்தைத் தேவரீருக்குத் தரக் காத்திருக்கிறேன் செலவுகொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த போது கோபாவேசந் தணிந்து திரும்பிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து தன்மனதுக்கேற்ற மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லவல்ல தருமகோபனைப்பார்த்து நீசொல்லியபடிக்குப் பகைவரைக்கண்டதுண்டமாகச் சங்கரித்துக் கொன்று என்மனக்கிலேசத்தை நீக்கக் கடவையென விடைதரப் பெற்றுத் தருமகோபன் சபையைக்கடந்து தன்மாளிகையைச்சேர்ந்து ஆயுதச்சாலையிற்போய் வயிரக்கவசத்தையெடுத்து விசாலமாகியமார்பிலணிந்து திவ்வியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்புறுத் தூணிரத்தை முதுகிலிறுக்கி விரல்கடோறுங் கோதைகளைமாட்டிப் பருவதாகிருதியாக விருக்கின்ற தனுசைக் கரத்திற்கொண்டு தும்பைமாலையைக் கிரீடத்தின் மீது சுற்றிவெளிவந்தவுடன் பரிசனரைப்பார்த்துத் திசையானைகளி னொன்றாகிய புண்டரீகத்தைக்கொண்டு வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டுப் பக்கங்களிற் காத்திருக்கின்ற பலகோடித் தூதர்மீது விழிகளைப்பரப்பி இந்த நிமிஷத்தில் நமது சதுரங்கச்சேனைகளையுந் தருவிரெனப் பணித்தகாலையில் காரியப்பெயர்களோடி காவல்படுத்தியிருக்கின்ற புண்டரீகமென்கின்ற திசைகளிற் றின்கால்களிற்பூட்டியிருந்த பாரவிலங்குகளை நீக்கி அடித்துத் தாத்திவந்து எதிரில் நிறுத்தினர், தன்மனக்கருத்தின் வண்ணஞ் செல்லவல்ல யானையின் பிடரியில் மேகத்தைப்போலத் தாவியேறி இந்திரன் இவனுகுமெனச் சங்கைகொள்ளும்படிக்குக் கம்பீரமாய் வீற்றிருந்தான் அத்தருணத்திலிவனுக்கிளைய மந்திரிகள் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் பாரித்தவிற்களைக் கரத்திற் கொண்டு மற்றபடைகளையும் போரணியையுந்தாங்கி நவரத்தினமயமாகிய தேர்களின்மீதிலேறித் தமது காவலிலிருக்கின்ற சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுவந்து சூழ்ந்தனர், இவர்களுடன் தன்னரண்மனையைத்தாண்டி நடக்கின்றபோது முன்னமோடியதூதர்கள் படையெழுச்சியெனத் தெரிவித்தவுடன் மனவுற்சாகத்துடன் படைத்தலைவர்கள் போரணிகளைத்தரித்துப் பருத்த வில், பாணம், சக்கரமுதலிய படைகளைப் பரித்தவர்களாய் வேல், வாள், வளைதடி, கப்பணம், இருப்புலக்கை, பாசமாகிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிச் சட்டைகளையணிந்து வெளிவந்த இராட்சதச்சேனைகள் பாரித்தரதங்கள் மதயானைகள் அலைகளைப்போலத்தாவும் குதிரைகள் இவ்விதச் சதுரங்கச்சேனைகள் பலவெள்ளக்கணக்கிற் கடலையொப்பச் சேர்ந்ததைக் கூட்டிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து மந்திரித்தலைவனைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றிவரத்தக்கதாக நடக்கும்போது ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், சின்னம், கோடு, ஆகுளி, காளம், பறை, குடமுழா, சல்லரி, மல்லரி, முதலியபோர்ப்பறைகள் கணகணென்றதிரக் கோடாகோடி தீவர்த்திகள் கா[illegible]ட விளக்குமத்தாப்புகள் சூரியபிரகாசத்திலும் மேலிட்ட ஒளியைத்தரவும் அவசபடங்கள் வானத்தைமூடிப் படபடென்றசையவும் பூரணச்சந்திரனைப்போலக் கணக்கிறந்த முத்துகளினுற் சோடித்த தவளக்குடைகளைக் கவித்துப்போகவும் சயின்னியங்கணடையினுலுண்டாயெழுந்த தூளிபடலமானது அஷ்டதிசைகளிலும் பரந்தலைக்கவும் பருவதாகிருதியாகியதேர்கள் சக்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடவும் மதயானைகள் வீறிட்டுப்பகைவரைச்சீறிப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல வேகமாய் நடக்கவும் புரவிக் கூட்டங்களானவைநான்குபாதங்களிலும் பூண்டிருக்கின்ற பொன்வண்டையங்கள் கலிக்க அலைகளுக்குச்சமமாகத்தாவி வானவெல்லையிலும் திசைகளிலும் சமுத்திரப்பெருக்கிலும்பாய்ந்து இடிமுழக்கத்துக்கொப்பாகக் கனைத்தோடவும் பிறையையொத்த கோரைத்தந்தங்கள் விளங்க அரக்கிதுஞ்சிவந்த முண்டைக்கண்களை உருட்டித் தீப்பொறிகள் சிதறப்பார்த்து பூமிநெடுங்கக்கால்களைப் பெயர்த்துவைத்து ஆலகாலத்தையொப்ப இராட்சதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் சிரு

ங்காதம் அட்டகாசங்களைச்செய்துபோகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் எங்கும்பரவி நடக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளின்மத்தியில் நீலகிரியையொத்தபுண்டரீகமென்னும் யானையைச்செலுத்தி மகாபாதகனாகிய தருமகோபன் இராஜவீதிகளைக் கடந்து ரணக்களத்தை நோக்கி வருவதைத் தேவர்பார்த்தமாத்திரத்தில் அம்மவோ அறத்தைக்கொன்ற கொடியன் திசையானைகளில் முதன்மையாக விருக்கின்ற புண்டரீகத்தின் பிடரியில் அளவற்றசேனைகள் சூழவருகின்றனன், மாயையிற் சிறந்தவன் வலியினைப்பற்றவன் பலரைவென்றுகைதேர்ந்திருப்பவன் இத்தகையவீரனை வெல்லவல்லவர் யாவரிருக்கின்றனர், இதற்கென்செய்வோமென்றேங்கி வாடிக்கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு பிரமித்துப்பார்த்திருந்தனர், அப்பொழுது சண்முகதேவர் சேனைத்தலைவர்பகைவர் வரவுக்கெதிர்பார்த்து வீரசிங்கத்தைப்போலவீறிமதயானைக்கிணையாகவிருக்கின்ற ரணக்களத்தினருகில் வருவதைப் பூதவீரர்கண்டு வடவையைப்போற்சீறி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மலைகளையும் திசைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களையும் பறித்துக்கொண்டு இருப்புலக்கை, தண்டாயுதம், வளைதடி, "முதலிய படைகளைத் தாங்கித் தாவியிருக்கும் வீரத்தையும் படைவீரர் செருக்கையும் இலக்ஷர் விருப்பையும் எண்மர் சவுரியங்களையும் இவர்களுக்குத் தலைமைபூண்டிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் தனுர்ப்பாணியாய் முன்னணியைப்போற்றி வீரசிங்கத்தை யொப்ப நிற்கின்ற உத்தண்டத்தையும் தருமகோபன் கண்டவுடன் மதிமயங்கி யின்றுடன் நமது வாணாள் முடிவெய்துங்காலம் நேர்ந்ததாக விருக்கின்றது பார்த்தபோதே மனம் நிலைபெற வில்லை நெருங்கிப்போரைத் துடங்குவோமாகில் என்ன 'அனர்த்தம் விளையுமோதெரியவில்லையென வருந்துகின்ற மனதுக்குச்சில சமாதானங்களைச்சொல்லித் தேற்றுவதாயினன், ஓ! மனமே பகைவர்வீறிப் பராக்கிரமசாலிகளாயெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க நேர்ந்தகாலையில் ஊக்கமற்று வருந்தி யேங்குவது தீராத வசையன்றோ இச்செய்கையை நமக்கஞ்சித் திரிகின்ற தேவர் சிறிது தெரிவராயி லிகழ்ந்து பேசிக்கைகொட்டி நகைப்பர்ஆதலாலெதிரேறி உருத்துச்சண்டைகொடுத்து வெற்றிகொள்வதே நன்றாகக் காணுகின்றது நீயேன் வீணெண்ணங்களைக்கொண்டு வருந்துகின்றனை ஜயசாலிகளாகிய படைத்தலைவரும்வீரத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற எண்ணிறந்த சேனைவெள்ளங்களும் நம்மைச்சூழ்ந்து வருகின்றனர் மேலும் நானேதேவர் அவுணர் இராக்கதர் முதலாகிய வீராதிவீரர்களைவென்று வெற்றிக்கொடியைநாட்டித் தருமத்தைத்தலையெடுக்க வொட்டாமற் கொன்று இவ்விதவெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கின்றனன் மந்தரத்தையொப்பத்திரண்டோங்கியிருக்கின்ற வில்கரத்திலிருக்கின்றது தேவர்கள் படைகளையும் மற்றவலிய ஆயுதங்களையும் பெற்றிருக்கின்றனன், சத்துருக்களை நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்யவல்ல புண்டரீகம் நமக்கடிமையாகக் காத்திருக்கின்றது இவ்வளவு உதவிகளைப் பெற்றிருக்கின்ற நீபயங்கொள்ளவேண்டிய காரியமென்னை சிவச்செயற்படிக்கு முடிய விருக்கின்றது சத்துருக்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற போர்க்களத்தில் வந்து இனியிரங்கி வாடுவது தகாது பேடியருக்கடுத்தநடத்தையாகும் சண்டைக்கு நேர்ந்தகாலத்திற் பகைவரைவென்று ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெறினும் புறந்தந்தோடினும் அல்லது மாளவரினும் பின்னிடையாமற் சேனைகளுடன் பகைவர் மீதில் வீறிப்போவதே கடனல்லது தியங்கி வாடுகின்றதழகோ சமர்க்களத்தில் வீராவேசங்களுடனெதிர்த் திருக்கின்ற எதிரிகள் சவுரியத்தைக்கண்டு பயப்பிராந்திகொண்டு பலபலவினைந்துவாடுவது சத்துருவீரருக்கடுப்பதோ இரண்டி லொருகாரியம் முடிகிறத்துக்குச் சந்தேகமில்லையாதலால் இனியொருபோதுந் தளர்ச்சிகொள்ளேனென மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு சூரபதுமனுக்குப் பிரதானமந்திரியாக விருக்கின்ற தருமகோபன் ஜயவுற்சாகத்துடன் சேனைகளுக்கு மத்தியில்நடந்தனன், உடனே யிரவும்பகலு மெதிர்த்ததைப்போலக் கொடிய மனதைப்படைத்த விராட்சதச் சேனைகளும் நல்லொழுக்கத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பூதப்படைகளு நெருங்கிக் காட்டமூழும் வடவையையு மொப்பச்சீறிக் கடலுமஞ்சக்கொக்கரித்துச் சண்டைசெய்யத் தொடங்கினர். அக்காலத்திற் பூதவீரர் கையிஞ்சித் .தண்டங்களைக் கொண்டுமோதியும் மழுப்படைகளினால் வாட்டியும் பிரகாசம் பொருந்திய சக்கரம் கணிச்சிகளைச்செலுத்திக் கலக்கியும் பருத்தமலைகளை யொன்றனந்தமாக வீசியும் தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கொண்டமட்டும் மோதியும் இவ்விதமாக நாலுமூலைகளினும்பரவிப்பகைவரைத் திக்குமுக் காடவொட்டாமல் சாடுகின்றகாலையில் இராட்சதப் பாதகரும் பின்னிடையாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப் பருத்து நீண்டு தங்கக்கட்டுகள்பதிந்து மணிகள்சத்தித்துக் கொண்டிருக்கும் விற்களைவளைத்துத் திசைகளதிரடங்கார சத்தத்தைக்காட்டி விஷத்தொவைய விட்டிருக்கின்ற கடூரமாகிய பாணகோடிகளைப் பிரயோகித்துக்கண்டித்தும் வேற்படைகளைவீசி அதப்படுத்தியும் வாள்களைவீசிக்கண்டதுண்டப்படவெட்டியும் நாஞ்சில்களைக்கடாவித்துவம்சப்படுத்தியும் குன்றங்களை எறிந்தரைத்தும் கழுமுட்களினுற் குற்றியும் இவ்விதமாக அஸ்திரசஸ்திரங்களைச் சோனைப்பெய்யலைப்போலச்சொரிந்து பூதப்படைகளைச் சின்னபின்னப்படக்கலக்கினர், இவர்க ளிப்பிரகாரம் போராடி வருகின்ற காலையில் மந்திரிக்கூட்டங்களுடன் இலக்ஷர் எண்மருமெதிர்த்து வீரங்களைப்பேசித் தனுசுகளைவணக்கி ஒன்று-பத்து-நூறு-ஆயிரம்-கோடி - வெள்ளக்கணக்கிற் கொடிய பாணங்களைக்கரவேகமாகப்போக்கி அகோரவுயுத்தங்களைச் செய்தும் அதிககோபத்தினுற் றேவாஸ்திரங்களை ஒருவர் மீதொருவர் மந்திரபூர்வகமாகப்பிரயோகித்துக் கர்ச்சிக்கின்ற காலையில் அவ்வாளிகள்வெளிப்பட்டவுடன் அனலைப்பெருக்கி யிடிமின்னலகுமுறலைக்காட்டிப் பற்பலபாணவிதங்களைப் படைத்து உலகங்களெங்கணும் நிரப்பிச்சீறி ஒன்றையொன்று பகைத்து சொல்லப்படாத கொடியவாதாடுகின்றதாற் பிராணிசளனைத்தும் அதிககாயங்களைப்பட்டு வருந்தி எவ்விதத்திற் பிழைக்கப்போகின்றனமெங்கணும் மழைத்துவலையொப்பப் பாணமயமாகக்காட்டுகின்றதென வாடித்திகைத்துப் பயந்து சோரவும் இவ்விதமாக இருதிறத்துச்சேனைகளுங் கைகலந்து போராடுகின்றகாலையில் அளவற்ற பூதப்படைகளும்இராட்சதப்பாதகரும்தலைகளற்றுந் தோள்களிற்றும் கரங்கள் அணிந்தும் மார்புகள் திறந்தும் வயிறுகிழிந்தும் தொடைகள் முறிந்தும் சின்னபின்னப்பட்டழிந்தும் இவ்விதங்களாக அல்லோலகல்லோலப் படுகின்ற காலத்திற் செறுநர்பட்சத்தில் வந்து போராடிய மதயானைகள் பாகனுடன் பங்கப்பட்டுச் சிந்தியும் தேரணிகள் பொடிப்பொடியாயிறைந்தும் புரவிக்கூட்டங்கள் தலை, கால், உடல் சேதிக்கப்பட்டு உருக்கொலைந்த முன்னிலையில் ரணக்களவெல்லையெங்கும் பிணமலைகளோங்கியும் இரைந்து திரைகளைமோதிப்பெருகிய ரத்தப்பிரவாகமானது கடலைநிரப்பிக் கரைகளைக்கடந்து பூமண்டல மெங்கும் பிரளயவெள்ளத்தைப்போலப் பரந்தலைக்கவும், கழுகு, காக்கை, பருந்துகள் நிணமாம்சங்களைத் திருப்தியாகப்புசித்து வானத்தில் வட்டமிட்டலைவவும் பூதபைசாசங்கள் வெறிகொண்டு நடிக்கவும் பலகோடிகவந்தங்கள் கூத்தாடவும் இப்பாடுபடுகின்ற காலையிற் சிவகணங்கள் பகைவர் கொடுமையினுற் சிக்குப்பட்டுத் தியங்கிவாடுவதை

இலக்ஷரிற்சிலர்கண்டு விடநாகங்களைப்போலச்சீறி யெதிரேறி
க் கணக்கிறந்த நாராசங்களைப் பொழிந்தலவுகின்றபோது ம
ந்திரிகள் சில ரேங்கிக் கொடியபாணவகைகளினால் அவற்றி
னைக் கண்டித்ததுமல்லாமல் அவர்கள் சரீரங்களைச் சக்கைசக்
கையாகப் பேர்த்தெறிந்துசாடும்போது இலக்ஷர் மிகவும்நொ
ந்து வலிகுறைந்து தத்தளிப்பதையும் சத்துருக்கள் ஜயவுற்சா
கங்களுடன் மேலிட்டுவருவதையும் புசபலபராக்கிரமசாலியா
கிய வெய்யவனென்னுஞ் சூரன் கண்டுகனன்று சீறியெதிர்ந்து
இடிகளையொப்பக் கர்ச்சித்துமகிமையுள்ளவில்லைவளைத்துஇரா
ட்சதர் நடுநடுங்கி யேங்கத்தக்கதாகக் குணத் தொனிகொண்
டு அளவற்ற குரூரமாகிய சரங்களைப் பிரயோகித்துப்பகைவ
ரைத் தலைவேறு, புசம்வேறு, கால்வேறு, இவ்விதங்களிற் கண்
டித்தும் மார்பைப்பிளந்து சல்லடைக்கண்களைப்போலத் து
ளைத்தும் காலாந்தகனைப்போலவும் சூறைக்காற்றானது தோப்
பினிடத்திற் பிரவேசித்ததுக்குச் சமதையாகவாட்டும்போது
மந்திரிக்கூட்டங்களனைத்தும் ரணக்களத்துக் கிரையாகமாண்
டும் சமுத்திரத்தை நிகர்த்து யிரைந்திருந்த சேனைவெள்ளம்
வறண்டு நிலத்திற்புரளவும் இவ்விதமாகத்தேவரை வாட்டிவ
ந்தபாதகர் தாபரித்தெதிர்க்கவஞ்சி யிடைவதைப் பூதப்படை
கள்கண்டு கெக்கலிகொட்டி மேலிட்டு கணக்கிறந்த பருத்தம
லைகளைப் பறித்துவீசியும் மராமரங்களை வேருடன் பறித்துச்
சுழற்றிச்சாடியும் அலைக்கின்ற காலையிற் சத்துருக்கள் வெது
ம்பிவிம்மி வலிகுறைந்து ஊக்கமற்று வடித்திறக்கிய அன்னப்
பாண்டத்தில் வாய்வைத்த அச்சுட்டினால் வருந்தியோடும்பூ
னையைப்போலச் சின்னபின்னமாக நாலுமூலைகளினும் பறந்
தோடினர், இப்பிரகாரம் இராட்சத ரனைவரும் பங்கப்பட் டு
டைந்த காலையில் கணக்கிறந்த பூதர்கள் அவர்களைத் தொடர்
ந்து வைது குப்புறவிழுந்துருளும்படிக் குதைத்தும் பதினாறு
பற்களும் பலகறையைப்போல வுதிரத்தக்கதாகத்தாடையி ல
றைந்தும் செவிகளைப் பற்றியிழுத்துத் தூக்கியெறிந்தும் கால்
களைத்தட்டியலைத்தனர், இப்படிக்குத்தம்மவர்கள்பட்டதுன்ப
ங்களைச் சூரபதுமன் பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபன்கண்
டு மனம்பொறாமல் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித்
துப் புண்ணையொப்பச்சிவந்து தீப்பொறிகளை யிறைக்கும் குழி
ந்தவிழிகளையுடைய பூதர்மேற்சென்று வானத்தையளாவியம
ந்தரத்தையொத்த நீண்டவில்லை நாட்டி அண்டங்களதிரக்கு
ணத்தொனிகொண்டு பிராணனைப் பலிகொள்ளவல்ல கொடி
ய பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகச்சொரிந்தனன், அவைகள்
அடர்ந்து பூதர்மேற் பாய்வதைப்பார்க்குமிடத்தில் இந்திரவா
கனமாக விருக்கின்ற மேகசாலங்கள் கருநீரையுண்டு கடலி
னிடத்திற் சொரிந்ததை நிகர்த்துக்காட்டியது, இவ்விதமாகவி
ஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு சீறிவந்து தாக்கியபோது பூதப்ப
டைகள் அதிககாயங்களைப்பட்டு நடுநடுங்கித் தேவராசன் வ
ச்சிராயுதத்தினாற் சிறகுகளையரிந்த காலையில் பருவதங்கள்ப
ட்ட துன்பத்தைப்போல மங்கிவாடி வருந்துகின்றபோது இ
ந்திரனைதிடாத்தும் அயிராபதத்தை யொத்தவலியுடைய பு
ண்டரீகமென்னும் திசைக்களிறானது கோடையிடிகளைப்போல
க்குமுறி வடவையையொப்பச்சீறி யியமபாசம் போன்றதுதி
க்கையைநீட்டிக் கணக்கிறந்த பூதர்களைவாரிச் சமுத்திரத்தி
லெறிந்தும் திசைகளில்வீசியும் வானவெல்லையிற் கடாவியும்ஒ
வ்வொரு தாக்கலினாற் கோடானகோடி சிவகணங்களைக்கொ
ன்று உரலையொப்பப் பருத்திருக்கின்ற கால்களைக்கொண்டுஅ
ளவிறந்த பூதரைநிலத்திற்றேய்த்தும் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு
கூர்மையாய் பிறையைப்போல வளைந்திருக்கும் நாற்கோடுக
ளினாற் பலர்மார்புகள் பிளந்துருளும்படிக்குப் பாய்ந்தும் வா
ல்வீசலினாற் பலரைச்சாடியும் வீறிடுமொலிப்பெருக்கத்தக் க
ஞ்சிச் சிலரை மூர்ச்சித்துவாடச்செய்தும் இவ்விதங்களிற் றரு
மகோபன் வாகனமாகிய புண்டரீகம் சாய்ந்த புதர்களைவாட்டு
ங் காட்டழலைப்போலத் தம்சம்பண்ணுகின்றவேளையில் பூதப்
படைகளும் பின்னிடையாமல் தீரத்துடன் காளகூடத்தைப்
போலச்சீறிப் பருத்தமலைகளைக்கல்லி வீசியும் மராமரங்களைக்
கொண்டுசாடியும் பலபடைகளை யெறிந்தும் போராடுகின்ற
போது சேனைக்காவலர் ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்துப்பா
ரித்த விற்களை வட்டமாக விறுக்கித் திவ்வியபாணகோடிகளைப்
பிரயோகித்துக் கொக்கரித்தனர், அவைகள் வெளிப்பட்டவுட
ன் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகிக் கழனிகளில் நாற்றைநடவு செ
ய்தாற்போலத் தேகமுழுதும் தைத்தபோது வெளுத்த உடல்
மாறி உதிரப்பெருக்கினால் மூடப்பட்டுச் சிவந்து திரிவதைப்
பார்க்குமிடத்திற் சர்ப்பக்கூட்டங்களினாற் கவ்வப்பட்டுப்பரி
ப்படலங்கள்மூடச் சந்திரன் நடப்பதைப்போலக்காட்டியது
இவ்விதமாகப் புண்டரீகம் வருந்தியபோதினும் வலிகுறையா
மல்மணிகள் கலிக்க அண்டகோளகைநெக்கு விட்டதைப்போ
லக்கர்ச்சித்துக்கொண்டு பனையையொத்த துதிக்கையினைச் சு
லவிசாடும்போது அணிவகுப்பாக வெதிர்த்துவந்தபூதப்படை
கள் சின்னபின்னப்பட்டுக் கலைந்தோடுவதை இந்திரனென்னு
ம்வீரன் கண்டமாத்திரத்தில் விழிகளில் அனற்பொறிகள்சித
றப் பிரசண்டவாயுவைப்போல வெதிர்த்துப் பாரித்திருக்கின்
ற தனுசைவளைத்து குரூரமாகிய வாயிரம்பாணங்களைத்தூண்
டி வீறிவருகின்ற யானையின்மத்தகத்தைத் துளைத்துக் கோடை
யிடியைப்போலக் கர்ச்சித்தகாலையில் உதிரத்தைப் பெருக்கிக்
கதறிக் களைத்து நிலத்தில்விழுந்து ஒருமுகூர்த்தகாலம் சோபி
த்திருந்ததைத் தருமகோபன்கண்டு ரவுத்திரா காரமாகக்கோ
பித்துச் சாணையிட்டுக் கூர்மையாயிருக்கின்ற கொடியபாண
ங்களை மிகுதியாகச் செலுத்திப் பூதத்தலைவன் நெற்றியைப்பி
ளந்தனன், அந்தக்காயத்தின் மூலமாக வுதிரம்பிரவாகமாகப்
பெருகியபடியாற் களைத்திளைத்துபிரமித்து நின்றனன், அக்கா
லையிற் பாதகனாகிய தருமகோபன் சற்று மிரக்கமற்றவனாய்
இவனைக்கொல்வதற்கு இதுதருணமென நினைந்து எழுவாயுத
மொன்றையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி மார்புக்கிலக்காக
வீசினன், அதுவெளிப்பட்டவுடன் தீயையிறைத்துக்கொண்டு
சமீபிப்பதன் முன்னம் இந்திரனென்னும் வீரனுக்குத் தெளிவு
ண்டா யெழுந்து துரிதமாய்த் திவ்விய பாணமொன்றைத்தூ
ண்டிமேலிட்டுச் சீறிவரும் முசலத்தைத் துகளாக்கித் தள்ளி
மேலும் பாதகராகிய விராட்சதர் அலறிக்கொண்டோடக் கா
வேகமாய்க் கணக்கிறந்த பாணவருஷங்களைப் பொழிந்து ம
ந்திரித்தலைவனைத்தோற்ற வொட்டாமல் மறைத்தகாலத்திற்
பாதகனும் கோடானகோடிக் கொடியபாண சமோகங்களைப்
போக்கி வீறிவருகின்ற சரங்களைக்கண்டித்தது மன்றியிற் பல
கோடிகணைகளைப்பிரயோகித்தபோது அவைகள் காட்டழலைப்
போலமண்டியெரிந்துவந்துதாக்குமுன்னிலையில்அதுகளைச்சட்
டைபண்ணாமல் தட்டிப்போட்டுமீட்டும் பலகொடிய பாணங்
களைச்செலுத்தித்தருமகோபன் மார்புக்கரணாக விருந்தவயிரக்
கவசத்தைத் துகளாக்கிக் கொக்கரித்தமாத்திரத்தில் வடவை
யைப்போலச்சீறி மணிகள் சத்திக்கும் பருத்ததண்டாயுதமொ
ன்றை யெடுத்துக் கரகரெனச் சுழற்றி யிதனால் நாசமடைய
க் கடவையெனக் கடாவிய துவாயிற் சக்கரத்தையொப்ப
வட்டணைவந்து வேகங்கொண்டுபோய் அசைவற்ற மார்பிற்று
க்கிய மாத்திரத்திற் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள்பிசகி இந்திரனெ
ன்பவன் மரணமூர்ச்சை யாயினன், இப்பிரகாரம் இலக்கர் எ
ண்மர்படைவீரர் பூதசயின்னியங்கள் மங்கியடங்கியதையும்

பகைவன் வீராவேசத்துடன் ரணக்களமெங்கனு மெதிரின்றித் திரிவதையும் புண்டரீகம் ரோங்கிச் சாடுவதையும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் கண்டமாத்திரத்தில்மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்ட ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத் தட்சணத்திற் றன்தேரைத்துரத்திவந்து பகைவன்முனையிற்சென்று மந்திரித்தலைவனைக்கட்டித் தருவேனெனத் தம்மவர்களுக்கு பலதயிரியங்களைச் சொல்லித்தேற்றி அவர்களுக்கு முன்னணியிற்சேர்ந்து பகைவனை நெருங்கியதைக் கண்டவிராட்சதர் இயமன்வந்து விட்டான் வந்துவிட்டானென்றோடும்போது கொடியமனதைப் பெற்றபாதகன் வீரகண்டையணிந்தபாதங்களையுடைய வீரன்மீதிற்பொங்கி அக்கினிமழைதுளிப்பதுக்கொப்பாகவும் நட்சத்திரங்க ளுதிருமாறுபோலவும் விழிகளிற்றீப்பொறிகள் சிதறச் சீறிப்பார்த்து அடாபயலே நீயோவலியனாய் என்னுடனெதிர்க்க வந்தாய் இராஜாதிராசன் கருத்தின்படிக்கு உன்னை சின்னபின்னப்பட வாட்டிப்போகத் தாம்பூலம்வாங்கி வந்திருக்கின்றதுதெரியாதோ தப்பித்துக்கொண்டோடினுற் பிழைப்பை விதிவலி என்முன்னந் தள்ளிக்கொண்டு வந்துவிட்டது இனிபிசகவொட்டேன் இதோ உன் பிராணனை நிமைப்போதில் வாங்குவேனெனக் கர்ச்சித்துச் சொல்லிய வாசகத்தைச் சுயஞ்சோதிவடிவாகிய பாலசுப்பிரமணியருக் கினவல்கேட்டு நகைத்து விவேகசூனியனே கேட்டைபயாக. உங்க ளவர்களில் ஜயசாலிகளாய் வீரத்தன்மைபெற்றிருந்த பலரைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி இந்தரணக்களத்திற் பலிகொடுத்து வெற்றிபெற் றிருக்கின்றனன், சுலபவலியுடைய வுனக்கிடைவனோ சிறியகழியானது அளவுபடாதஜலப்பெருக்கையுடைய கடலைமீறிக்கடக்கவல்லதோ அவ்வாறே நிமைப்போதில் உன்னை ஜயிக்கவல்லேன் நீ பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாபமும் வீரமும்புயவன்மையும் இன்றுடன் நாசமாகப்போக விருக்கின்றதைத்தெரியாமல் வீண்வார்த்தைகளையேன்பினத்துகின்றனை அதற்குமுன்னம் நீ சற்றிருக்கின்ற வித்தைகளனைத்தையுங் காட்டக்கடவையென்று வீரவாகுதேவர்சொல்லி முடிவதன்முன்னம் தருமகோபன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறிவெற்றிமாலையினிடத்தில் மொய்த்திருந்த வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனியைச்செய்து பறக்கத்துரிதமாய்தன்கரத்தி லிருக்கின்ற பருத்தவில்லைப் புயவலிகொண்டு வளைத்தாரோணேற்றி அயிராபதம் கர்ச்சித்ததைப்போலத் திசையெங்குமதிரக் குணத்தொனி காட்டித் திசைக்களிற்றின் பிடரியில்மந்திரித் தலைவனிருப்பதெப்படிக்கிருந்த தெனில் வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற் சூற்கொண்ட மேகமானது இந்திர தனுசைக்கொண்டு கவிந்ததையொப்பக்காட்டவும் மந்திரித்தலைவன்வீற்றிருந்த யானையின் தோற்றமானது சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன் தேகத்திற் பாதியிராகுமுடியதைநிகர்த்தும் இவ்விதமாக விளங்குங்காலையில் தருமகோபன் அரிதமாய்க் கணைக்கிறந்த பாணகோடிகளைச்செலுத்திவீரவாகுதேவர் தேகந்தோற்றுமல் மறைத்தான் அவைகள் வீரன்சரீரத்திற்றுக்கியவுடன்முனையொடிந்தும் மழுங்கியும் முறிந்தும் துகள்பட்டுந்திசைகளிற் பறந்ததை யிரவலருக்கு இம்மியளவுங் கொடாமற் புதைத்தவைத்ததிரவியத்தை யிழந்து திகைக்கின்றவனைப்போலமருண்டுபார்த்து மானம்பாதிக்க மண்டியெரிந்து சூரியவேலாயுதமொன்றையெடுத்து வீரவாகுதேவர் கண்டத்துக்குக்குறிபார்த்து விசியகாலையில் அப்படைவீறிவருகின்ற உக்கிரத்தைக்கண்டவுடன் துரிதமாய்ச்சில கொடிய கணைகளைப் பிரயோகித்தனர், அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் பிரசண்ட மாருதமும்வடவையும் ஒன்றுபட்டுக் கிளம்பியதைப்போலத் தீயையிறைத்து சர்ப்பங்களை யொப்பச்சீறி மேலிட்டுவரும் வேற்படையைப் பொடிப்பொடியாகக் கண்டித்து அத்துடன்போகாமல்வலிகொண்டுபாய்ந்து தருமகோபன்மார்பி லணிந்திருந்த வயிரக்கவசத்தைப் பேதித்துத் தடாரித்துருவிப் புறப்பட்டுப்போயது அக்காயத்தின்மூலமாய் உதிரம் பெருக்கெடுத்தோட மதிமயங்கிவருந்தி அசைவற்றிருந்ததை அவனுக்கு வாகனமாக விருந்த புண்டரீகமென்னுந் திசைக்களிறானது தெரிந்தவுடன் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத் திசைகளதிரக் கர்ச்சித்துப்பாய்ந்து வயிரத்தினையொத்த கூரியநான்கு தந்தங்களினால் வீரவாகுதேவரேறியிருந்த தேரைத்தாக்கியும் ரணக்களத்தில் விழுந்துகிடக்கின்ற பருத்தஎழுவாயுதமொன்றைத்துதிக்கையிற்கொண்டு அண்டங்களதிரச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிமோதித்தேரைநடத்தும் சாரதிதலையையுடைத்துப் புரவிகளையுஞ்சின்னபின்னப்படச்சாடி வீறிட்டுலாவுவதை வீரவாகுதேவர்தமதுவிழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதறப் பார்த்து வடவானலத்தைப்போலப்பொங்கித்தேரைவிட்டுநிலத்திற்பாய்ந்து மேலேறிவந்த யானையின் துதிக்கையினை ஒருகரத்தினு லசையவொட்டாமற் பற்றி மற்றகரத்தை பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு மதத்தைப் பெருக்கியிருக்கின்ற மத்தகத்தினிடத்திற் கோடையிடியைப் போலத்தாக்கிப் பெருங்காற்றிற்பட்ட சருகைப்போலச்சுழற்றி மேலுலகத்திற் செல்லவீசினார், அத்துடன்போகின்ற தருமகோபன் திகைத்து வெகுகாலமாய்ச் சகல வெற்றிகளையுங்கிடைக்கச் செய்திருந்த களிற்றினையிழக்குங்காலம் நேர்ந்ததென்று மனம்வருந்தி யானையுடன் திரும்பிவந்து பூமியில்விழுந்தவுடன் கிரீடம் துகள்பட்டு வாகுவலையங்கள் நறுங்கித் தேகமும் நகசகபரியந்தம் அதிர்ந்து களைபட்டிருந்தனன், புண்டரீகமும் சரீரமுற்றுஞ்சிதைபட மரணமூர்ச்சையாகக்கிடந்தது அத்தருணத்தில் தருமகோபன் சிலநேரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து தன் வாகனத்துக்குநேர்ந்தஅபாயத்தைப்பார்த்திரங்கி நல்லகாரியம் இப்படிக்குச் செய்த இந்தபாதகனைச்சும்மாய்விடமாட்டேன் பிராணனையுண்டுமனவருத்தமாறுவேனெனக்கோபித்து மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதமொன்றையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி இதனால் நாசமடையக்கடவையெனவீசினன், அப்படையானது வீறிமணிகள்கலிக்க இரைந்துகொண்டு சமீபித்த மாத்திரத்தில் வீரன் சீறித்துரும்பைப்போல ஒருகையினுற் றட்டிப்போட்டுச் சிருங்கநாதஞ் செய்தனர், இந்த ஜயத்தைப் பெரியமந்திரிகண்டு மானம்பாதிக்கரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்துத் தவமுன்னிலைமிற் பெற்றிருக்கின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கரத்திற்கொண்டு வீரவாகுதேவர் மார்புக்குநேராய் வீசினன் அதுவெளிப்பட்டவுடன் மின்னிப்புகைந்தெரிந்து அதிகமகிமைகளைக் காட்டி யிரைந்து மேலிட்டுவருவதை வீரன்கண்டு நகைத்து தமது திருக்கரத்தினுற்பற்றி வலிகொண்டு பகைவன் மார்பில்மோதினர், அத்தாக்கலினுற் பெருங்காற்றி லறையுண்டு வேருடன் சாய்ந்த வடவாலவிருட்சத்தைப்போல ஒ வென்று மிரைச்சலுடன் நிலத்தில் விழுந்தபோது வீரவாகுதேவர் உருத்துத்தமது வலியகாலினுலுதைத்துருட்டியவேளையில் தலைபிளந்து உதிரங்களைக் கக்கிக்கொண்டு சூரபதுமன்மனதுக்கினிய பிரதமமந்திரியாகிய தருமகோபன் மாண்டனன், இச்சம்பவத்தைக்கண்ட விராட்சதர்கள் புலம்பிவாடி சற்றுதாழ்ப்போமாகில் மோசம் வருமென்றும் பயப்பிராந்தியினுற் பலதிசையினும்பறந்தொளித்தனர், அத்தருணத்தில் முனம் சோபித்துக்கிடந்த புண்டரீகமானது களைதெளிந்து கண்களை விழித்துப்பார்த்துத் தருமகோபன் பட்டதையறிந்து தானதுவரையில் அவன்காவலிற்பட்டு வருந்தியிருந்த துக்கசாகரத்துக்குக் கரைகண்டதைப்போலக் களித்தெழுந்து வீரவாகுதேவரைநோக்கிப் பற்பலதுதிகளைப்பேசிக்

கொண்டு துரிதமாகச் சமீபத்திற்போய் வணங்கி எமதுகர்த்தனே அடியேன்மீது கோபங்கொள்ளவேண்டாம் கிருபையுற்று என்வரலாற்றைக் கேட்டருள்க, இதுபிசகாக விருக்கமாட்டாது;இதனாற் றேவரீர்தீர்க்காயசாய்ச் சகலசவுக்கியங்களையும் ஜயப்பிரதாபங்களையும்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பீர் அதாவதுஎன்பெயர் புண்டரீகமெனச்சொல்வர் பரமசிவகடாட்சத்தின்படிக்கு அஷ்டதிசைகளைத் தாங்கி யிருக்கின்ற அயிராபதமேமுதலிய யானைகளில் நானுமொருவனாகும் இந்தப்பாதகனாகியதருமகோபன் பிரமுகனாய் எண்டிசைகளையும் ஜயங்கொள்ளநினைந்து வெளிப்பட்டகாலத்தில் என்னைப் பலவத்காரமாகப்பிடித்துத் தனக்கு வாகனமாகவேறிச் சகலரையும் வென்றுதிரும்பித் தன்பட்டணஞ் சேர்ந்ததினமுதல் கால்களில் விலங்குபூண்டு சிறைச்சாலையிலடைபட்டுப் பலயுகங்களாக பெருமைகுன்றிமங்கிவாடியிருந்தேன் புத்தியீனனாகிய மந்திரியிட்ட பணிவிடைகளைச்சிரசிற்கொண்டுஇதுபரியந்தம் அப்பாதகனுக்குவாகனமாகவும் சுமந்துவருந்தியயான் ஒருகருமத்திற்குழ்ப்பேனாகில்தட்சணத்திற் ;பிராணனையுண்டு ரத்தமாம்சங்களை என்வலியுடன் தின்றுவிடுவதற் கையமில்லை யிதற்கஞ்சி யாதொருசெயலுமற்றுவாடி என்னுணவமடங்கி யிருந்தனன், முன்னொருகாலம் அஷ்டதிசையினும் வாசஞ்செய்திருந்த அரக்கர்தன்னையிகழ்ந்தனரென்று அவர்கள் மீதுகோபித்து என்னிடத்திற்சென்று அந்தவீரரனைவரையும் அதப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீண்டனன் இவன்புயவன்மைகளையும் வெற்றிப்பாட்டையும் ஒருவிதமாகச்சொல்லி முடிவதோ இத்தகையமகாபாதகனைத் தேவரீரையன்றியில் ஒருவரால் கொல்லப்படுவதோ உலகங்களுக் காதாரசத்தியாக விருக்கின்ற மேம்பாட்டினையுடைய தருமமென்பதைத் தலைகாட்ட வொட்டாமல் நாசஞ்செய்துதிரிந்த கொடியரிற் கொடியனை அமுதத்தையொத்ததேவரீரொழுந்தருளி வாட்டியதாற் றேவரனைவரும் இனி சுகசீவிகளாய் அல்லலற்றிருப்பார்கள் அடியேனும் கடியதுயரத்தைக் கடந்து பிழைக்கலாயினேன், இதையன்றியில் நீரெனக்கென்ன சிறந்த உதவிகளைச் செய்யப் போகிறீர் பஞ்சேந்திரியச்சேட்டைகளையடக்கிச் சிறந்தமுத்தியைப் பெற்ற மகத்துக்களையொத்தானந்த வாரியில் முழுகிக்களித்தனன், முற்சனனத்திற் சிலபாதகங்களைச் செய்திருந்தபடியால் இத்தினவரையில் இராட்சதர் பட்டணத்தில் மறிபட்டிருந்தயான் முன்னமெத்தகைய தவங்களைச் செய்தனனோ தெரியாது தேவரீரைநேரிற் றரிசிக்கப்பெற்றுக் காவலும்விண்டு கிருதார்த்தனானேன், ஓ விராதிவீரனே கட்டளையிடுவீராகிற் சிவபிரான் திருவுளங்கொண்டு அடியேனுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற திசையைத்தாங்கி யிருக்கப்போவேனென்று போற்றிநிற்கின்ற புண்டரீகத்தின் முறைகளைக்கேட்டு வீரவாகுதேவர் தயைசெய்து உன்னிருப்பிடத்தைச்சேர்ந்து களித்திருப்பையெனத் திருவாய்மலர்ந்தகாலையில் விடைபெற்று இராட்சதர்பயங்களை யொழிந்துபழையபடிக்குத் தன்றொழிலைச் செய்திருந்தது இச்செயங்களனைத்தினையுங்கண்டபூதவீரர்கள் மிகுத்தசந்தோஷப் பெருக்கினால் அண்டங்களதிரக்சொக்கரித்து வீரவாகுதேவர்வெற்றிப் பாடுகளைப் பலவிதமாகப்புகழ்ந்தனர், இச்சம்பவங்க ளனைத்தையும் திஷ்டாந்தமாகத்தெரிந்த தூதர்கள் மனவாட்டத்துடன் வாயுவேகத்திலும் மேலிட்டோடித் திருச்சபையைச் சேர்ந்து இராஜாதிராஜனாகிய சூரபதுமனைத் தரிசித்துத் திருவடிகளிற் பணிந்து அகண்டமண்டலாதீஸ்வரனே ? கேட்டருள்க.—தேவரீர்பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபன் கணக்கிறந்த சயின்னியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சத்துராதிகளைவளைந்து அகோர உயுத்தங்களைச்செய்து கடையிற்றுதனாற் பலசேனைகளையும் பதிகொடுத்து மாண்டனன், புண்டரீகமும் படாதபாடுகளைப்பட்டு வீரனைப்போற்றித் தன்பதியைச்சேர்ந்தது இது நிச்சயமாகிய சேதியெனத் தூதர்விண்ணப்பஞ் செய்ததைக்கேட்டவுடன் தன்மனதுக்கிசைந்த மதிசூகியாகிய தருமகோபனையிழந்த வருத்தமேலிட்டுவாட்டத் துக்கசாகரத்தி லழுந்திக்கிலேசித்து யாதுந்தோற்றாமற் சித்திரப்பாவையைப்போல அசைவற்றிருந்தனன்.

பானுகோபன்வதைப்படலம்.

கேட்டீர்களோ, சவுனகாதியிருஷிகளே? இப்படிக்குச் சூரபதுமன் திகைத்திருக்கின்ற காலையில்;இரவுகழிந்து கிழ்த்திசையில் விளங்கும் உதயகிரியின் மீதிற் சூரியபகவான் தோற்றியதெப்படிக்கிருந்ததெனிற் றன்னைமதியாமற் சிறைசெய்த கள்ளனாகிய பானுகோபன் இத்தினமிறக்க விருக்கின்றதால்மனவெழுச்சியுடன் அதைக்கண்டுகளிக்க நினைந்துவெளிவந்தவரைப்போலத் தோற்ற ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி யிருளைவாட்டி உலகங்களை விளக்கி ஒற்றைவண்டில் பூண்டு எழுபச்சைக்குதிரைகளிழுக்கும் தேரினிடத்திற் றேற்றினர், அக்காலத்தில் வேதவொழுக்கங்களைக்கொன்ற பாதகனாகிய சூரபதுமன்தனக்கடுத்த புத்திரசோபத்தினாலும் பெரியமந்திரியும் வலிபெற்றிருந்த சேனைத்தலைவர்கள் மாண்டவிபசனத்தினாலும் வாடியிருக்குங் காரணங்களைக் கொவ்வைக்கனியினும் சிவந்துகாட்டும் விழிகளைப்படைத்திருக்கின்ற தூதர்களிற் சிலர்பார்த்துத்துரிதமாயோடிப் பானுகோபன் வாசமாயிருக்கின்ற அரண்மனையைச்சேர்ந்து இராஜபுத்திரன் திருவடிகளிற் சேவித்து நேற்றையதினம் தேவரீர்போர்க்களத்தைச்சேர்ந்து தூதன்முதலானவர்களை மாயப்படையினால் வாட்டிக் கடலிற்சேர்த்து மீண்டபின்பு அதனைக்கண்டதேவர்கள் பறந்து பாலசுப்பிரமணியனுக்குத் தெரிவித்தமாத்திரத்திற் றமதுசாகையிலிருந்தபடியே திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் தூதன்முதலாகியவர்களைத் தருவிப்பதாகச் செலுத்தினன், அந்தச்சிறாதபடையானது வெளிப்பட்டவுடன் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகச் சொலித்து வானவழிக்கொண்டுபோய் அறுகடல்களையுந் தாண்டிச் சுத்தோதகச் சமுத்திரத்தைச்சேர வருவதைக்கண்ட தமதுமாயப்படை நிருவகிக்கமாட்டாமற் புறந்தந்தழிந்தது உடனே பிரேதங்களாய்ப் பாதலத்திற்கிடந்த வீரவாகு முதலானவர்கள் சீவந்தராய் மயக்கவாசனையைக்கடந்து களித்து வெளிவந்து வேலாயுதத்தைப்போற்றிச் சத்தசாகரங்களும் பெருகினாற்போல இரைந்து கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டுவானமூலமாய் இவ்விடம் வந்துசேர்ந்தனர், வேலாயுதமும் திரும்பி யதாப்பிரகாரம் குமரன்கரத்திற் சேர்ந்தது நமதுபட்டணத்துக்கருகில் வந்த பூதவீரர்கள் பிரசண்டமாருதத்தைப் போலவும் வடவாமுகாக்கினியை நிகர்த்தும் வீராவேசங்களுடன்மேலிட்டு அவ்வாயிலைக் காவல்கொண்டிருந்தபடைத்தலைவனையும் சேனைப்பெருக்கையும் பெருங்காற்றிற்பட்ட சாகைப்போலச்சாடித் தும்சப்படுத்திக் கோபுரத்தையும் பெயர்த்துக்கடலிற் றள்ளிமதிலையும் உதைத்திடித்து நிலத்திற்சேர்த்துப் பட்டணத்திற் பிரவேசித்துப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலநவரத்தின மயமாகச்சொலித்துக் கொண்டிருந்த வீதிகளனைத்தையும் அல்லோலகல்லோலப்பட வாட்டுவதைச் சக்கிரவர்த்தி யறிந்து தன்னருகில்நின்ற யாளிமுகனை அக்கினிமுகனை முவாயிரவரை பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபனையும் அளவற்றநாற்படைகளுடன் மாறிமாறிச் செலுத்திய காலையில் அவர்கள் வடவையைப்போலச்சீறிப்போய்க் கொடியபோரைச்செய்து ஒருவரன்றியிற் சகலரும்மாண்டனர், இரணியன்மந்தி

ரம் போருக்கஞ்சியோ மற்றெந்தகாரணத்தை நினைந்தோதெரியாது மீனமாய்க் கருங்கடலிலடங்கியிருக்கின்றனன், இவையனைத்தையும் இராஜாதிராஜனறிந்து புத்திரசோபத்தி லழுந்திச் சகிக்கப்படாமையால் வாடிதுக்கசாகரத்தில் முழுகிக்கரைகாணமல் வருந்தி யாதுந்தோற்ருது பித்தனைப்போலத்திகைத்து மதிமயங்கி யிருக்கின்றனர், இப்பட்டணத்திற் பெரும்புறக்கடலைப்போல நிறைந்திருந்த சதுரங்கச்சேனைப் பெருக்கனைத்தும் வறண்டது இன்னமும் சத்துருக்கள் இவ்விடம் விட்டுப்போனவர்களுமல்ல ஆலகாலவிஷத்தினையொப்ப எதிர்த்தவர்களனைவரையும் வாட்டியுலவுகின்றனர், இவையனைத்தும் உண்மையாகிய சேதியென்று விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களனைத்தையும் மனவாட்டத்துடன் இராஜபுத்திரன் கேட்டு நமது வெற்றியும் சூரமும் செல்வப்பெருக்கும் நசித்துப்போகுங்காலமும் நேர்ந்ததோ வென்றேங்கிக் கோபமும்மானமும் வியசனமும்மாறிமாறித் தோற்றப்பட்டு மனதைவாட்டியலைக்கயாதுந்தோற்ருதவனைப் பித்தனைப்போலச் சடுதியிற் சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கிப் பொன்வரைக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற தனது மாளிகையைக்கடந்து பிதாவாசமா யிருக்கின்ற நகரைச்சேர்ந்து கிலேசவாரியிற்பட்டலைகின்ற மனத்தனாய்ச் சோர்ந்திருக்கின்ற தந்தையின் பாதங்களிற் பணிந்தெழுந்து கரங்களைக் கூப்பிநின்று மனப்பூருவகமாக அடியேன் சொல்லப்போகிற காரணங்களைக் காதுகொடுத்துக்கேட்டு தீர்க்காலோசனைகளைச்செய்து மேல்நடத்தவேண்டிய காரியங்களைக் கிரமமாக முடிப்பீ ராகில் நன்மை யுண்டாகு மெனப் பேசத்தொடங்கினன், பிதாமகளாகிய மாயைபடைத் தளித்த திவ்விய பாணத்தின் முயற்சியினுற் றூதனுகிய சத்துருக்களனைவரையும் மாய்த்து சுத்தோதகச் சமுத்திரத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கச்செய்தேன் அச்சேதியைத் தேவர்கள் மூலமாகத்தெரிந்த பாலசுப்பிரமணியதேவன் தமது கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலினுற் றருவித்தனர், இத்தகையபெருமையைப் படைத்திருக்கின்ற வீரனைக்கனவிலும் வெல்வதரிது இதனைதிடமாக நம்பவேண்டும் இதுவுமல்லாமல் போருக்கெத்தனித்த இரண்டாவதுதினம் தேவரீர்சுதாவிற் பலவெள்ளஞ்சதுரங்கச்சேனைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோய்இரணக்களத்திற்பாலசுப்பிரமணிய தேவருடனெதிர்த்துக் கொடியபோரைச்செய்து வலியும்படைகளின் சீருமிழந்து வருந்திவறியனுய் தப்பித்துக்கொண் டிவ்விடம் வந்தபடியால் இதுவரையின்டூபெற்றிருக்கின்றீர், ஐயனேயிதைத் திஷ்டாந்தமாகக்கப்போமக்கு நான்விசேஷித்துச் சொல்லவும் வேண்டுமோஅன்றியில்ல் பரமசிவமளித்த சிறந்ததனுசைப் பறிகொடுத்ததுமில்லாமடூவாமுயற்சிகளையிழந்து தோல்வியுற்று மானபிமானணியதேவருதிரும்பினை மேலும் கிருபாநிதியாதலாற் சுப்பிரமதிரிபுகொள்ளுன்னிடத்திற் கோபங்கொண்டவரல்ல சற்றுமனங்களுந் தாபரித்வாராகில் நாமல்ல மற்ற அண்டபுவனசராசரதையுமுண்டு கருத்து நிற்கப்படுவனே பிரமனுடறுலகங்களனைத்டருளும் இரட்சகப்பத்தில்வைத்துக் காத்துமீட்டும் வெளியிட்ரப்படையைக் கழுத்ர்த்தனுகிய மகாவிஷ்ணு செலுத்திய சக்ரதகப்பன் தாருகாசூரணியாகத்தரித்த ஜயசாலியாகிய சிறியயம் வெற்றிவேலினுற் பியும் மாயைக்கரசனை கிரவுஞ்சனைனுல் வெல்லவல்லவர்கள் ளந்துகொன்ற வீராதிவீரனை வலியிருக்கின்ற சிறுமிருகங்களை யாவரிருக்கின்றனர், பலவீனமாகவிறே நினைந்து புதையிற்படுத்திலைத்துத் திரிகின்றவர்கள் அவ்வாது அதற்கிரையான கதையைப்ருக்கின்ற வேங்கையைச்சூழ்ந்னராகியதேவர்கள் முதலானவர்போல அளவற்றகாலமாய்த்திகளிவாட்டி ஜயப்பிரதாபத்

தைப்பெற்றிருந்த யாம்குமாரசுவாமியைப்பகைத்துப்பழமையாக விருந்த வலிகுறைந்து மங்கும்காலம் நேர்ந்தது குவளைகுருக்கத்தி கடப்பம்புஷ்பமாலையைத் தரித்துப் பரிமளித்திருந்த கலவைச்சாந்தங்களைப் பூசிபொற்பாடகந் தண்டைகொஞ்சும் பாதாரவிந்தங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியர் விஜயத்தைக் குறிக்கவேண்டுவதென்னை அவனுக்கிளவலாய்ச் சேனைத்தலைவனாய் வீரபராக்கிரமத்தைப்பெற்றிருக்கின்றவீரவாகுவென்பவனை நம்மையொத்த சூரர்களால் வெற்றிகொள்வது மிகவும் அரிதாக விருக்கின்றது இதனைப் பலவிதங்களிற் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டிருக்கின்றனம் ஆதலால், அளவற்றகாலம்கழிவதாயினும் கூடுமானகாரியத்திற் பின்னிடையாமல் முயற்சிகொண்டுமுடிப்பது விவேகசாலிகளுக் கழகும் ஆண்மையுமாம் தம்மால் முடிக்கவரிய ஒருகருமத்தைச்சரீரம் வருந்திமனப்பிரையாசைகொண்டு எவ்விதத்திலாவது நிறைவேற்றலாமென நினைப்பது புத்தியீனருக்கடுத்ததாகும் இதற்குத் திஷ்டாந்தமாகப் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய பலபிள்ளைகளை அநியாயமாகப்பறிகொடுத்தனை, சூரபதுமன் படைத்திருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனை வெள்ளங்களுக்குக் கணக்கில்லையென்றுஉலகினர் புகழவிருந்த பெருமைகளைப்போக்கி மாளக்கொடுத்தது மன்றியில் மதியூகிகளாகிய தருமகோபன்முதலிய மந்திரிபிரதானிகள் வீராதிவீரராகவிருந்த சேனைத்தலைவர்கள் மாமன் மைத்துனன் சேர்ந்த சுற்றத்தினர் சிநேகிதர் முதலானவர்களையு மிழந்துதேவரீரும் நானுமாத்திரம் தப்பியிருக்கின்றனமாயினும் நமது மரபைவேருடன் களையக்கூற்றுவன் காலங்கருதிப் பயமற்றுத்தொடர்ந்து திரிகின்றனன், இக்காரணகாரியங்களை யெவ்வளவும் மதித்துப் பாராமல் வலிபெற்றிருக்கின்ற கல்லையொருவன் கடிக்கநினைப்பதைப்போலப் பற்பலவெற்றிகளைக் காட்டியிருக்கின்ற ஜயசாலிகளை வெல்வதாயின்னமொருகை பார்ப்போமென்கின்ற கவலையை உறுதியாகக் கொண்டிருக்கின்றனை ஐயனே சவுரியவான்களாய்ப் புயவலிக்கொப்பற்ற வீராதிவீரர்கள் சண்டைகொடுக்க வந்தெதிர்த்தகாலத்தில் மனப்பூரிப்புடன் வீரசிங்கத்தைப்போல மேலிட்டதம்பண்ணவல்ல சூரத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியேன்சத்துருக்களுடன் பொருவதற்கஞ்சி யித்திறங்களைக் காட்டுகின்றனனென்று எவ்வளவும் நினைக்கவேண்டாம் ஓ! இராஜாதிராஜனே தேவரீரின்னஞ் சிலகாலம் தீர்க்காயசாயிருந்து தேகமும்மனமும் வருந்தி அரிதிற்றேடிய இச்செல்வப்பெருக்கினை அனுபவித்து அவுணர்மரபு நீடித்திருக்கவேண்டுமென்கின்ற ஆசைதூண்டத் துணிந்து இவற்றை விரித்துக்காட்டினேன்மேலும் பிதாவே இத்தருணத்துக்கடுத்த உறுதியொன்றையுஞ் சொல்லுவேன், கோபியாமற்கேட்டருளி நடப்பிப்பையாகில் தேவரீரிதுபரியந்தந்தேடி யிருக்கின்ற கீர்த்திக்கும் செல்வத்துக்கும் விருத்துவம்நேராமல் நீடித்திருக்கும் அஃதென்னையெனில், நமக்கஞ்சிக் காட்டிய பணிவிடைகளைச் செய்து வாடியிருக்கின்ற தீனராகிய தேவர்கள் பல நாள்களாக அரிய சிறையிலடைபட்டிருக்கின்ற காவலைப்போக்கித் துரத்திவிடக்கடவீர் யிதைச்சரவணபவன் கேள்விப்படுவானுயில் நம்மிடத்திற் பகைத்துவந்த கோபந்தணிந்து இன்னமும்வேண்டிய வரப்பேறுகளையும் செல்வமுயற்சிகளையுங் கடாட்சித்துச் சகலசேனைகளுடனும் திரும்பி திருக்கயிலையைச் சேருவார், பின்பு ஊழியூழிகாலம் இச்செல்வச்சம்பத்துக் கழிவில்லாமல் அனுபவித்துபழையபடியே வாழ்ந்திருப்பை அப்பாவோ அடியேன்சொல்லிய நீதிகளையிகழ்ந்துதள்ளி விடவேண்டாம் இதனை திருவுளத்திற்கொண்டு தீர்க்காலோசனைசெய்து மோசம்வராமல் நடப்பிக்கக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேனெனப் பற்பலவிதங்களில்

விரித்துக்காட்டிய குமாரன் வாசகங்களனைத்தையும் கேட்டவுடன் தம்பைமாலை தரித்தகிரீடம் பொருந்திய முடியையசைத்துத்தோட்களுந் தொப்பையுங் குலுங்கநகைத்து பெருமூச்செறிந்து அப்பா நீபேசிய மந்திராலோசனை வெகுநேர்த்திநேர்த்தி யென்று இதனைச்சொல்லுவதாயினன், ஐயனே யென்ன காரியத்தை நினைந்து இவ்விதகாரணங்களை நமது முன்னந்துணிந்துகாட்டினை, நீ குறித்தபடிக்கு இக்காலத்தில் பலஹீனனைப்போலச் சவுரியத்தைமறந்து பொன்னுலக வாசிகள்வருந்திக்கிடக்கின்ற சிறையைநீக்கிவிட நினைப்பேனாகில்இனிமேல் இராஜாதிராஜனென் றென்னையாவர் மதிப்பார் பேதைமைப் பாலராகிய மங்கையரும் நம்மைச்சட்டைபண்ணும லிகழ்ந்து பேசவரும் மேலும்பகைவருக்கஞ்சி தன்வசப்பட்டிருந்தவரை விட்டனனென்றும் வசைமொழி உலகமுள்ளளவும் நீராமல் நிலைபெற்றிருக்கும் இஃதன்றியும், கூன், குருடு, ஊமை, அவையவங்களில் நேர்ந்திருக்கின்ற குறைபாடுகள் சரீரத்துடன்போம் மானபங்கப்பட்டுப் பூர்வீகமாகப் பெற்றிருந்த கீர்த்தியும் வெற்றியும் புயவன்மையும் மற்ற சிறப்புகளையும்போக்கி உயிரினிடத்திச்சைவைத்து இந்தப்பாழ்த்த உடலைப்போற்றி உலகத்தின்கண் ணொருவனிருப்பானாயில் அவன்பெறும் வசையானது எழு பிறவிகளினும் நீராமல் நிலைபெற்றிருப்பதற்கையமுமுண்டோ குமாரனே மும்மூர்த்திகளி லிருவராகவிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவனும், மற்றதேவேந்திரன், அவுணவீரர் ஜயசாலிகளாகிய இராக்கதர் முதலாக நமதேவலைக்கடவாமற்போற்றிவர ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் வெகுகாலம் வாழ்ந்தேன் திரிமூர்த்திகளிற் றலைமைபெற்றிருக்கின்ற பரமேஸ்பர னிடத்தரிய வரப்பிரசாதங்களையும் வச்சிரதேகத்தையும் எத்தகையராலும் ஜயிக்கப்படாத புயவன்மையையும் தீர்க்காயுசையும் பெற்றிருக்கின்ற யான் அபலனாய் நமது வம்சப்பகைவராகிய தேவர்கள் சிறையை விடுதலை செய்வதழகோ ஆண்மைக்கடுப்பதோ இவையன்றியும் பேரெழில் இளமை, ஆற்றல், பெறுதற்கரியசெல்வம், வீரம், ஆக்கை, பிரபலசாலிகளாகிய சுற்றம் இத்தகைய பொருள்கள் நிலைபெற்றிருப்பதோ, சிறப்பாகச்சொல்லாநின்றகீர்த்தியொன்றுமாத்திரம் சலனமற்று நீடூழிகாலம் ஸ்தாபிதமாக விளங்கும் இதைக்கருதிமேலிட்டு வந்திருக்கும் பகைவனைச் சட்டைபண்ணுமலெதிர்த்து அகோரவயுத்தங்களைச்செய்து வலிகுறைந்திறப்பேனாயினும் தேவர்கள் சிறையைவிடுவதுண்டோ மேலும் ஜயசாலிகளாய்ப் பேரறிவைப்பெற்றிருக்கின்றவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டியநீதியாவது தமக்குநாசகாலம்நேரினும் அளவற்ற மனவருத்தங்கள் கிடைக்குமாயினும்தாங்களருமையாகத் தேடியிருக்கின்ற பூஷணமாகிய மானத்தையிழந்துபழிக்காளாவரோ இரண்டுநாளைய இவ்வுலகவாழ்வைப் பெரிதாக வெண்ணி சக்கிரேஸ்வரனாக விருக்கின்ற நான்கொண்ட பிடிவாதத்தை விடமாட்டேன் இதுவரையிற் சென்றசென்ற விடங்களிற் சகலவிதங்களிலும் ஜயப்பிரதாபங்களைப்பெற்றுச் சூரனென்னும் நாமத்தைப்பெற்று விளங்குகின்றயான் பலரும் நிந்திக்க இன்னமொரு வூழிகாலம் உயிருடனிருப்பினும் அந்தியத்திலிறப்பதன்றியில் நீடித்திருக்குந் திறமுண்டோ உலகங்களில் ஜனித்திருக்கின்ற ஜீவராசிகள் சிவபிரான் கட்டளையின் படிக்கு நன்குதீங்குகளை அனுபவித்து முற்றியபின்பு நசிப்பது நிச்சயமெனப் பேசுவது பொய்மையோ அப்படிக்கிருக்கமின்னலைப்போலவும் சகடக்காலையொத்தும் மாறிமாறித்தோற்றும் வாழ்வினை நிச்சயமாக நினைந்து தேவர்களுக்குப்பயந்து இந்தப்பிராணனைச்சுமந்திருக்கமாட்டேன் விஷ்ணுவாதியானவர்களைவென்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுமென்னாணையாக்கினையைச் செலுத்தியொருவரு மெதிரின்றிச் சக்கிரேஸ்பரனாய் அரசுசெலுத்திவந்தேன் குமாரனே பாலனுக்கும் தூதனுக்கும்பூதங்களுக்குமஞ்சினைபோற் காணுகின்றது ஆதலாற் றுரிதமாய் உன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து சொஸ்தமாகச்சாப்பிட்டு சகல செல்வங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு சப்பிரகூடமஞ்சத்திற் றேவியருடன் களித்துறங்கி யிருக்கக்கடவை நித்தியமாகிய வரத்தைப்பெற்ற நானெக்காலத்தினு மழிவதில்லை எதிரிகள் புசபலபராக்கிரமங்களையும் பெருமிதங்களையும் எவ்வளவும்மதித்து மனவருத்தப்படமாட்டேன் இச்செல்வத்தையுமொரு பொருளாக மதியேன் மனதுக்கினியபிள்ளைகள் மந்திரி முதலானவர்களைக் கொன்றசத்துருக்களை அதா அதப்படுத்தி வெற்றிகொள்ள இதோபோருக்குப் போவேனென்று அதிககோபத்துடன் சூரபதுமன்சொல்லக்கேட்ட பானுகோபன் மனம்வருந்தி இனிபிழைக்குந் திறமில்லையாதலாற் பிதாவுக்குப் பலதிஷ்டாந்தங்களைக் குறித்துக் காட்டியபோதினும் அதனை உண்மையாகக்கொண்டவனல்லன் விதிவலியையென்றவர்கள் யாருமில்லை பிராரத்வவினைச் சம்பந்தங்களுக்கடுத்த காரியங்கள்முடியவிருக்கின்றதென்று மனதில் நிச்சயித்துஇதனைச்சொல்லுவான், அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனாகிய பிதாவேதேவரீர்மகிமைகளைச் சிறிதுமறியுந் திறனில்லாத நாயினேன்பேசியகுற்றமாகிய வசனங்களைக்கொஞ்சமாவது மனதிற் கொள்ளாமற் பொறுத்தருளவேண்டும் அறிவுவிளங்காதபாலர் தீயவசனங்களையாடினும் புத்திரவாஞ்சையினாற் பிதாவானவன் மழலைச்சொற்களாகப் பாவித்துவிரும்பிக் கேட்பதல்லது கோபிப்பரோ அவ்வாறே நினைந்து அடியேனிடத்தில் எத்தகையகுற்றங்களிருப்பினும் க்ஷமித்தருளவேண்டும் ;இந்தநிமிஷத்திற்போய் நமதுபதியை யலைத்திருக்கின்ற பூதப்படைகள் தூதன்முதலானவர்களைக் கண்டதுண்டப்படச்சாடிக்கொன்று உமதுதிருவுளமகிழும்படிக்குச் செய்யக்கடவேன் செலவுகொடுத்தனுப்ப வேண்டுமெனக் கொடிய பாதகனாகிய சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கிக்கரங்களைக்கூப்பி நின்றிரந்த காலையிற்பதுமகோமளைகணவன் கோபந்தணிந்து மனவெழுச்சியுடன்குமாரனே உன்மனம் சண்டைகொடுக்கப் போகத்துணிந்ததோ நல்லகாரியம் இனிஎன் மனக்கவலை நீங்குங்காலம் நேர்ந்தது சத்துருக்களனைவரையும் ஜயங்கொள்வதாகச் சேனாங்கச்சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு போகக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டவுடன் செலவுபெற்று அளவற்றதுக்கசாகரத்திற்பட்டு மனவருத்தத்துடன் தன்திருமாளிகையிற்போய் ஆயுதச்சாலையிற் பிரவேசித்துத் தேவர்கள் தனக்குக் கடாட்சித்திருந்த திவ்வியபாணங்களைச் சேகரித்து வேலையொத்த விழிகளையுடைய மங்கையர் கொங்கைகளழுந்தும் விசாலமாகிய மார்பினிடத்தில் வயிரக்கவசத்தைப்பிணித்து விரற்கோதைகளைமாட்டிமேருவையொத்த ஒப்பற்றவில்லைக் கரத்திற்கொண்டு திவ்வியபாணங்க ளடங்கியிருக்கின்ற அம்புறாத்தூணியை முதுகிற்சேர்த்து வீரவாளாயுதத்தை மடியிற்செருகி வீரபட்டத்தினை நெற்றியிற் கட்டி இவ்விதபோர்க்கோலத்தைத் தாங்கினவனாய்க் கடைவாயிலினிடத்தில்வந்து பரிசனர் கொண்டுவந்து நிறுத்திய சொர்னமயமாக விளங்குந்தேரின்மீதில் மேருவினிடத்திற் சூற்கொண்ட மேகம்படிந்திருப்பதைப்போலத் தாவியேறி மண்டிபோட்டுட்கார்ந்தான் இதற்குமுன்னம் தூதரோடி அறிக்கையிட்டபடிக்குக் கணக்கிறந்ததேர்கள் மதயானைகள் தந்தித்தாவும் புரவிக்கூட்டங்கள் சவுரியவான்களாகிய இராட்சதர் சர்வாயுதபாணிகளாய்த்தங்களிறைவனைச்சேர்ந்துவந்துபெரும்புறக்கடல்பெருகி வருவதைப்போல இணைந்து வந்துகூடினர், அதுகாலையில் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்குமுதலி

ய பல்லியங்கள் திசைகளதிர முழங்கவும் துவசங்கள் வான
வழியைமறைத்துச் சூரியனொளியை மாற்றவும் இவ்விதச்சே
னைப்பெருக்கின் மத்தியில் பானுகோபன் பிதாவினிடத்திருக்கு
ம் அன்புந்துக்கமும் மனதைவருத்தியலைக்க அரிதிற் பட்டண
த்தைக்கடந்து பகைவர் வடவையைப்போற்சீறி யெதிர்பார்த்
திருக்கும் ரணக்களவெல்லையைச்சேர்ந்து மூவாயிரந் தம்பி
யர் மற்றமந்திரிகள் முதலானவர்கள்மாண்டு கிடப்பதைப்பா
ர்த்து மனம்வருந்திக்கிலேசித்து அவர்கள் வீரபராக்கிரமங்க
ளை நினைந்து நினைந்து களைத்துவரும் மனதைத்தேற்றி பகைவ
ர்மீது அதிககோபங்கொண்டவனாய் ஜயவுற்சாகங்களுடன்ஆ
ர்ப்பரித்துநிற்கின்ற பூதப்படைகளையும் படைத்தலைவரனைவ
ரையும் துச்சம்பண்ணித் தூதனையும்கருவமடக்காமற் போவே
னாகிற் பிதாம்பரத்தினைத் தரித்திருக்கின்ற நிதம்பத்தைப்படை
த்துமயக்கும் வேசியரிடத்திற் காமுற்று அவர்கள் பின்பற்றித்
தொடர்ந்து திரியும் பதிதன்பெறுங்கதியிற் சேருவேனென்று
கொடிய பிரதிக்கினையைச்செய்து நெருங்கிவருவதைப் பூதவீ
ரர்கண்டு வருகின்றவன் அவுணர்பெருமான் மூத்தபிள்ளையா
கவேண்டும் அல்லதுஇவ்விதவீருப்புடன் இராட்சதப்பாதகர்வ
ரமாட்டார்களெனப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காலையிற் சூர
ன்சேனைகள் பிரசண்டமாருதத்தைப் போலக் கெக்கலிகொட்
டிக்கொண்டு பலவாத்தியங்களுங் கணகணென்றதிரத் தூளிப
டலமானதுபெருகித் திசைகளையும் கடல்களையும் நிறைத்துப்
பொன்னாட்டையும் மண்ணுலகமாக்க மேலிட்டதைக்கண்டபூ
தர்சண்டைகிடைத்ததென்கின்ற சந்தோஷத்தினாற் பருவதா
கிருதியாகிய புசங்களைத்தட்டிப் பாய்ந்து பக்கங்களிலிருக்கி
ன்ற பருத்தமலைகளைப் பறித்துப் பகைவர் மீது பந்தையொப
பக்கடாவியும் தழைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களைப் பிடுங்கிக்கி
றுகிறெனச் சுழற்றிச்சாடியும், இருப்புலக்கை, வளைதடி, தண்
டாயுதமாதிய படைகளை யொன்றனந்தமாகச் செலுத்தியும்சி
ருங்காதங்களைச்செய்த காலையில் இராட்சதவீரரும் காட்ட
ழலைப்போலக் கொதித்து எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், பிண்டி
பாலம், கப்பணம், முசலம், சக்கரம், சூலம், சுணிச்சி தோம
ரமுதலிய ஆயுதவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகப் பகைவர் மீதில்வீ
சியும் நீண்டவிற்களைவளைத்து நாணேற்றி அமோகமாகியகொ
டியபாணசமோகங்களைக் கார்காலமேகங்களுக்கு மேலாகச்
சொரிந்தும் வாளாயுதங்களைக்கொண்டு வெட்டியும் ஈட்டிகளி
னாற் குத்தியும் இவ்விதங்களாக விருதிறத்துச் சேனைகளுங்கை
கலந்து ஒருவரையொருவர் வெற்றிகொள்ளவேண்டுமென்கின்
ற வீராவேசங்களுடன் போராடுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் கா
டாந்தகாரமாகிய விருட்பெருக்கும் பிரகாசம் பொருந்தியப
கலும் பகைத்துப் போராடுவதைப்போலக் காட்டியது, இவ்
விதமாகச் சண்டைகொடுக்கின்றபோது பூதர்செலுத்தியமலை
கள் மராமரங்கள் விரிவிரைந்து வருவதை இராட்சதர்கண்டுரெ
வுத்திராகாரமாகக் கோபித்துப் பலகணைகளினாற் கண்டித்துத்
தள்ளி மேலும் கணக்கிறந்த நாராசங்களையும் ஆயுதங்களையும்
சரவேகமாகச் செலுத்திய காலையில் அவைகள் ஒன்றுடனொ
ன்றுராய்ந்து தீயைப்பெருக்கிப் புகைகளைவீசி மேலிட்டுவரும்
போது பூதவீரர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துச் சீறிபரு
த்தமலைகளையெறிந்து துகள்கண்டும் சுள்ளிகளைப்போலப் பற்
றிமுறித்தும் துகளெழப் பிசைந்தூதியும் கரங்களினாற் றட்டி
யும் மாமரங்களினாற்சாடியும் இவ்விதமாக வாட்டுமுன்னி
லையிற் செவ்வானத்தைப்போல விளங்கும் சிகையையுடைய
அவுணச்சேனைகள் கலங்கித்தலைகளற்றும் மண்டைதிறந்தும்
மார்புபிளந்தும் நெற்றிவெடித்தும் புயங்கள் சரிந்தும் கரங்க
ள்முறிந்தும் வீரகண்டைதரித்த கால்களொடிந்தும் ரணக்க

ளமுற்றினும் பிணப்போருகளாக விழுந்தபோது இராட்சதரு
ம் பின்னிடையாமற் சாடியதினால் பூதர்களும் சின்னபின்னப்
பட்டுக் கண்டங்களற்றும் விழிகள் பிதுங்கியும் மூளைகளிறை
ந்தும் வயிறுபீறுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக் குடல்களிறைந்து
ம் மலைகளைப்பற்றிய கரங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுவிழவும் பருத்
தகால்கள் முறிந்தும் இப்படிக்குப் பலர் மாண்டனர், பூதவீ
ரர் மோதியதாக்கலினால் பகைவரேறிவந்த தேரணிகள் உருளை
அச்சு, மச்சு, குத்துக்கால் கொடுங்கைகள் வெவ்வேறா
க நுறுங்கியும் நீலகிரிகளையொத்த காத்திர தேகத்தைப்பெற்
ற மதயானைகள் துதிக்கைகளற்று மத்தகம்பிளந்து கோடுகளி
ற்றுப்பாகனுருண்டுமாளவும் தத்தித்தாவி அலைகளைப்போலப்
பாயும் புரவிப்பந்திகள் பிடரிமயிரலையக் கழுத்தற்றும் கடிவா
ளம் பறந்தும் கல்லணைநுறுங்கியும் வண்டையங்கள் கலிக்கும்
கால்களொடிந்து மங்கவும் இவ்விதமாக உபயசயின்னியங்களு
ங் களத்திற்பட்ட காலையிற் பெருகிய உதிரப்பிரவாகமானது
ததும்பியிரைந்து அலைகளைவீசிப்பாய்ந்து கருங்கடலைச் செந்நீ
ராக்கிமேலிட்டு பூமண்டலமெங்கணு மோடவும் நால்வகை
ச்சேனைகளும் பூதரும்பட்டபிணங்கள் பருத்தமலைகளைப்போ
லக் களமெங்கும் குவியவும் ஓரிகளின் கூக்குரலும் நாய்களி
ன் குலைப்பினொலியும் பெருத்துக் காட்டவும் கழுகு, பருந்து,
காக்கைகளின் பெருக்கம் மேலிட்டுலாவவும் கணக்கிறந்தகவ
ந்தங்கள் எங்கணுங் கூத்தாடவும் இவ்விதமாக விருபடைகளி
லும் மாளுமுன்னிலையில் இராட்சதசயின்னியங்கள் வடவை
யைப்போல மண்டியெரிந்து மேல்விழுந்து சாடுவதற்காற்று
மல் மிகவும்வருந்திப் பூதப்படைகளில் முன்னணிமுறிந்து வ
ருவதைக்கண்ட புரவணியில் நின்றவீரர்கள் வடவைக்கனலை
யொப்ப மண்டியெரிந்து பிரளயகாலத்திற் சாகரங்கள்பெரு
கி உலகங்களை வளைவதைப்போல இராட்சதப்பாதகரைச் சூழ்
ந்துக்கொண்டு பாரித்த பருவதங்க ளளவற்றதைப்பறித்தெறி
ந்து சாடியும் திசைகளைமூடியிருந்த விருட்சங்களை வேருடன்
பிடுங்கிச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றித் துச்சப்படமோதியும்,
ஆயுதவிதங்களினாற் கண்டித்தும் திருப்பாற்கடலைக்கலக்கியம
ந்தரத்தைப்போல விராட்சதச்சேனாசமுத்திரத்தை அலைக்கின்
றபோதுமிகுதியாக விரிந்துபருத்த தேரணிகள் நுறுங்கியிறை
ந்தும் மும்மதங்களைப்பெருக்கி வீறிட்டு இருப்புலக்கைகளைத்து
திக்கையிற் பற்றிப் பகவரைவாட்டியுலாவிய யானைக் கூட்டங்
கள் கண்டதுண்டப்பட்டுமாண்டும் வானத்தினும் திசைகளினு
ம் கடல்களினும் வாயுவைப்போலப் பாய்ந்துலவிய புரவிப்ப
ந்திகள் சின்னபின்னப்பட்டுச் சிதையவும் ரவுத்திராகாரமாக
க்கோபித்து அஸ்திரசஸ்திரங்களைச் சோனைப் பெய்யலையொ
ப்பப் பொழிந்துலவிய அவுணப்படைகள் அதப்பட்டும் அரை
யுண்டும் பின்னப்பட்டு நாசமடையவும் இவ்விதமாகத் தன்சே
னாசமுத்திரம் அல்லோல கல்லோலப்பட்டுமாண்டும் சிதறியுங்
கலைந்தும் மறைவதையும் பூதப்படைகள் அதிகசெருக்குடன்
வீறிமேலிட்டு ஆரவாரங்களைச்செய் துலவுவதையும் ரணரங்க
சூரனாகியபானுகோபன் கண்டு நீடூழிகாலமாய் ஜயப்பிரதாப
த்தைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணராக்குறிய பாதங்களையுடைய
அபலரான பூதரிப்படிக்குச் சாடும்காலமும்நேர்ந்ததோ ஐயை
யோ இதற்கென்னசெய்வே னென்றேங்கி மானமுங்கோபமு
ம் மனதைவாட்டியலைக்க ரவுத்திராகாரமாகச்சீறி சொர்ணம
யமாய் இரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் பாரித்தத
ன்தேராயதிவேகமாகத் தூர்த்திவந்து முன்னணியைச்சேர்
ந்து மந்தரத்தையொத்த பருத்தவில்லைவளைத்து நாணேற்றி பிர
சண்டவாயுவின் மோதலினாற் சத்தசாகரங்களும்பெருகி குமு
றுமாறுபோல டங்கார சத்தத்தைக்காட்டி விஷத்தொவைய

விட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணகோடிகளைச் சோனைப்பெய்யலைப்போல எவ்விடங்களினுந்தூவிக் காலாந்தகனை யொப்பச் சூரன்பிள்ளை செய்துவரும் சேவகத்திறத்தைப் பூதப்படைகள் தெரிந்தவுடன் வடவைக்கனலைப்போலப் பொங்கிக்கள்ளேன் வந்தான் வந்தானென்றேசிச் சத்துருக்கள் மனந்திடுக்கிட்டு வாடத்தக்கதாகச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து நாலுதிக்கினும் வளைத்துக்கொண்டு பருவதங்கள் குன்றங்கள் விருட்சங்கள் தண்டாயுதம், வளைதடி யிருப்புலக்கைமுதலியபடைகளை அமோகமாகத்தூண்டிப் பகைவன்செலுத்திய பாணவிதங்களைத் தூள்படுத்தி மேலிட்டு வருவதைப் பானுகோபன் கண்டவுடன் கோபதீபிதனாய் விஷச்சுவாலையைவீசித் தகிக்கவல்ல கொடிய சரவருஷங்களைக் கரவேகமாகத் தூண்டிப்பகைவர் செலுத்தியவைக ளனைத்தையும் கண்டதுண்டப்பட வெட்டித்தள்ளி மேலுங் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணகோடிகளைப் பிரயோகித்த தருணத்தில் குறுகுறுத்த தொனிகளுடன் அனலையிறைத்துக் கடுகிவந்து புற்றினிடத்திற் சர்ப்பங்கள் நுழையுமாறுபோலப் பூதர் சரீரங்களிற் ருக்கித் தடாரித்துருவிப் பாதிக்கும்போது பலகாயங்களினால் வருந்திமனச்செருக்கற்று வலிகுறைந்து ஆதியில் அகஸ்தியர் தண்டத்தினாற் றொளைபட்ட கிரவுஞ்ச பருவதத்தைப்போலத் தேகமெங்கணுஞ் சல்லடைக் கண்களாக மோதப்பட்டு உதிரம் பீரிட்டோட நிற்பதைப்பார்க்குமிடத்திற் கன்னானுலையிற் காயப்பட்ட மூசையிலகப்பட்டுருகியிருந்த செம்பானது பலதிசையினும் ஓடுமாறுபோலக்காட்டியது, இந்தவிசயத்தைமுன்னம்கலைந்தோடிய இராட்சதப்பாதகர் தெரிந்தமாத்திரத்தில் மனக்கவலையற்று வீராவேசங்களுடன் பலதிசையினு மிருந்து ஆரவாரங்களைச் செய்துவந்து தமதிறைவனாகிய பானுகோபனைச்சூழ்ந்தவர்களாய்த் தண்டாயுதம், கணிச்சி, தோமரம், பிண்டிபாலம், எறியீட்டி, சக்கரம், வச்சிராயுதம், சூலமுதலியபடைகளையும்கொடிய பாணசமோகங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப்பிரயோகித்து வாட்டும்போது அக்கொடுமைக்கஞ்சித் தாபரித்து நின்று போராட நிருவாகமற்றுச் சுப்பிரமணியதேவர் படைமுறிந்து பின்னிட்டதையும்பானுகோபன் சவுரியப் பெருக்கையும் இராட்சதப்படைகளின் ஜயவுச்சாகங்களையும் வீரவாகுதேவர்கண்டு விழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதறச்சீறித் துரிதமாகத்தமதுதேரை அந்தமுனையிற் றூரத்திவந்து நிறுத்தித் தேவாதி தேவனாகிய சிவகுமாரன் திருவடிகளைச் சிந்தித்துப்போற்றி மேருவையொத்த பருத்ததனுசைவணங்கி நாரியைபிகிந்து இராட்சதப்பெருக்கானது திடுக்கிட்டுச் சோரும்படிக்குக் குணத்தொனிசெய்து மேலிடுவதைச் சூரபதுமன் சயின்னியங்கள் பார்த்தவுடன் காலாந்தகனைப்போலக் கொதித்து விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்து விஷத்தையொத்த கொடிய பாணங்களைச் சொரிந்தும், பிண்டிபாலம், முசலந், தோமரம், சக்கரம், கவண்முதலிய படைகளை அமோகமாகப்போக்கி அண்டங்களதிரக் கொக்கரித்தனர், அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவரும் மேகத்தையொத்த தமது வில்லிற் சரவருஷங்களைப்பெய்து பகைவர்விடுத்த அஸ்திரசஸ்திர விதங்களை நடுவழிப்பாதியிற் கண்டித்துமீட்டும் காட்டழலை நிகர்த்த சிலீமுகங்களையுஞ் சங்கோபசங்கமாகத் தூண்டியகாலத்தில் அவைவெளிப்பட்டவுடன் தீயையும் புகையையும் பெருக்கி விஷச்சுவாலையை வீசி வேகமாயோடி யிராட்சதப்படைகளின்மீது தாக்கியகாலத்திற் றலையற்றும், மார்பிற்றும், துடைமுறிந்தும், மறிந்தும், இளைந்து தும்சப்படவும் தேரணிகள் பலதுண்டங்களாகப் பிளந்திறையவும் மதயானைக்கூட்டங்கள் சதைசதையாகக் கண்டிக்கப்பட்டுச் சாகவும் அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளபுரவிப்பந்திகள் சின்னபின்னப்படமங்கியும் இவ்வித காலையிற் பெருகிய உதிரப்பிரவாகத்தை பேசவும் மனம் நடுங்குகின்றது இப்படிக்கு வீரன் சினமிகுந்து வாட்டும்போது மாண்டவர்க ளன்றியில் மற்றவிராட்சதர் திகைத்துமருண்டு பயபீதியினால் மானமழிந்து திசைகெட்டோடினர், இவ்விதமாகத்தன் சேனைகள் சிந்தியதைப்பார்த்து பானுகோபன் மனம்வருந்தி பாகனைக்குறித்து இந்தநிமிஷத்தில் நமது தேரைப்பகைவனெதிரிற்கொண்டு போவையெனச் சொல்லிமுடிவதன் முன்னம் துரத்திவந்து சேர்த்து ஆர்ப்பரித்தபோது குதிரைகளுங் கனைத்துத் தாவிநின்றது, இதைக்கண்டவீரன் சாரதியைத்தேரை எச்சரிக்கையாய்க் குறிப்பின்வண்ணம் தூண்டக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டுக் கொக்கரித்த மாத்திரத்திற்குதிரைகள் அனுமானித்துவீதியிருந்தன, அப்போது சூரியகாதகன் தன்வில்லினாரியையிறுக்கி யிடக்கரத்திற்கொண்டு வலக்கரத்தில் திவ்விய பாணங்களைப் பற்றினவனாய்க் குமாரதேவர் சகோதரனைத் தீயெழ வுருத்துப் பார்த்து அடா தூதனே? சமுத்திரத்தைப்போல இரைந்து சூழ்ந்திருந்த நமது சதுரங்கச் சேனைகளையும் முன்பின்பாராமற் கொன்றனை இனி நீ? பிழைத்துப்போவதரிது உன் பிராணனை பதைபதைக்கவாட்டி யமலோகத்துக் கிந்த நிமிஷத்திற் சேர்ப்பேன் பதலமா யிருந்து சண்டை கொடுப்பை யெனக் குறித்த வசனத்தை வீரவாகுதேவர்கேட்டுநகைத்து அடாபதிதனே ஏன் வீண்வார்த்தையாடுகின்றுயிறப்பவனாயும் போருக்கஞ்சிப்புறந்தந்தோடுபவனாயும் உன்னையொத்தவன் இக்களத்திற் படப்போகிறதின்னங்களையும் வானத்தில் நின்று பார்த்திருக்கின்ற தேவர்கள்கணித்துப் புகழவிருக்கின்றனர், ஆதலாற்றுரிதமாக வுன்னாற்கூடிய சண்டையைச்செய்யக் கடவையெனச்சொல்லியவார்த்தை நாராசங்களைப்போலச் செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்தில் வடவையைப்போலச்சீறித் தன்வில்லில் ஆயிரங் கூரியசரங்களைச்சந்தித்து வீரவாகுதேவர் மார்புக் கிலக்காகத்தூண்டிக்கொக்கரித்தகாலையில் அவைவெளிப்பட்டபோது விஷச்சுவாலையைக்கக்கிக் காற்றினுங்கடுகிச்சென்று விசாலமாகிய மார்பிற்றைத்துத் தடாரித்துருவி முதுகின்மூலமாயோடியது அக்காயத்தில் உதிரம்பீரிட்டோடவருந்தி நல்லகாரியமெனத் திருமுடியை யசைத்துக் காளகூடத்தைப்போலக் கொதித்துத்தேவர்கள் புகழத்தக்கதாகக் கற்சித்து கனன்றிருக்கின்ற திட்சண்ணியமுள்ள கொடியபாணவிதங்களைத் தேடியெடுத்து ஆயிரத்தையொரு கொடையாகத் தனுசிற்பூட்டி பருவதாகிருதியாகப் பருத்து வலிபெற்றிருக்கின்ற பானுகோபன் புயங்களுக்குக் குறிகொண்டு கரவேகமாகப் போக்கிச் சிருங்கநாதஞ்செய்தமாத்திரத்தில் அப்படைகள் அதிக மகிமைகளைக் காட்டிச் சீறி வேகங்கொண்டுபோய்ச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துருவி யோடியபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடவாட்டும் உபத்திரவத்துக்குச்சற்றும் வருந்தாமல் திரனுப்பொங்கித் தட்சணத்திற் கூர்மையுள்ள நூறு அர்த்த சந்திரபாணங்களைப்போக்கி வீரவாகுதேவர் கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லைப் படாவுமென இருகூறுகக்கண்டித்துத் தள்ளினன், இந்த அபஜயத்தைத் தெரிந்த தேவர்கள் உற்சாகமடங்கி மிகவும் வருந்தினர், அக்காலத்தில் வீரன் திடசித்தனாய்க் கூரிய வேற்படை யொன்றையெடுத்து வலிகொண்டு பாதகன் நெற்றியினிடத்தில் வீசிய காலையில் விஷச்சுவாலையை வீசிக்கொண்டு பாய்ந்து திலதப்பொட்டிட் டிருப்பதைப்போலத் தடாரித்துருவி செவ்வானம் நிலத்திலிறங்கியதுக்குச் சமமாக உதிரம்பெருகிப்பரவ அப்பாதகன் கணப்போது மதிமயங்கி யாதொரு செய்கையுமற்று நின்றனன், அத்தருணத்தில் வீரவாகு

தேவர் வேறொருவில்லையெடுத்து வளைத்து நாணேற்றித் துரிதமாய் வாயுவாஸ்திரத்தை யெடுத்துச்சந்தித்து மந்திர பூர்வகமாக வழிபட்டுச்செலுத்தியவுடன் பானுகோபன் சோபந்தெளிந்து வருகின்றபடையின் பெருமிதங்களை மதித்துத் தட்சணத்திற்றானும் வாயுப்படையைப்போக்கி மறித்தனன், உடனே வீரன்சீறி அக்கினியாஸ்திரத்தைப் போற்றிவிட்ட காலத்தில் வானத்தெழுந்து பக்குபக்குமென்றெரிந்து கொடியசுவாலையை வீசிவரும்போது பானுகோபனும் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற அந்தத் தேவபாணத்தைப் பிரயோகித்துத் தடுத்தனன், அதுகளிரண்டும் சற்றுநேரம் போராடித்திரும்பிவிட்டது உடனே பானுகோபன் றெரிந்து சூரியாஸ்திரத்தைப் பூசித்துச்சத்துருவின் பிராணனையுண்டு வருகவெனக் கடாவினன், அதன்வுக்கிரத்தையும் வேகத்தையும் வீரவாகுதேவர்கண்டு துரிதமாய் அந்தபாணத்தைக்கொண்டு தடுத்தனர், அப்போது பானுகோபன் வடவையைப்போலச்சீறிப் பிரமசரோருகப் படையையெடுத்து விதிப்படிக்கு மந்திரபூர்வகமாகச் செலுத்தியபோது பற்பல திவ்விய பாணங்களைப் படைத்துத்திசையிறைத்து வானமெங்கணும் நிறைந்து குமுறிக்கொண்டு வருவதை வீரன்பார்த்து அந்தத் தேவப்படையைச் செலுத்தியபோது இரண்டுமொன்றுடனொன்று சீறிக்கொடிய போரைச்செய்து மீண்டது அத்தருணத்தில் இராஜகுமாரனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து இதனால் நாசமடையக் கடவையென்று நாராயணாஸ்திரத்தைத்தொட்டு வழிபாடுகளை நிரப்பிப் போக்கியபோதுஅதிசமதிமைகளைக்காட்டி திசையிறைத்து மின்னியிடித்து வடவையைப்போலச்சீறி மேலிட்டுவருவதைச்சிவகுமாரன் பார்த்துத் துரிதமாய்க் சேசவன்படையையெடுத்துப்பூசித்துப்போக்கினர், அவ்விரண்டும்செய்த போரின்பெருக்கை இன்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது கடையில் மின்னலைப்போல மறைந்துபோயது அதனைக் கண்டபானுகோபன் மனம்வருந்தி யாதுந்தோற்றாமல் இதனை நினைப்பதாயினன் நானருமையாக தேடிவைத்திருந்த தேவப்படைகளை விடவிடச் சற்றுமஞ்சாமல் மாறேவித்தடுத்துவிட்டனன், இனியென்ன செய்வேன் ஆதிதேவனாகிய பரமன்படை ஒன்றுமாத்திர மிருக்கின்றதுஅந்தத் தெய்வீகபாணத்தைப் பகைவனும் பெற்றுவைத்திருக்கின்றனன், இத்தருணத்திற் பாசுபதத்தைச் செலுத்துவேனாகிற் பகைவனும் அப்படையைத் தூண்டுவன் இதனால் உலகங்கள் வருந்தி யலைவதன்றியிற் பலப்பிராப்தியைக் காணவில்லை, ஆதலால் இனிமாயைப்பெருக்கினால்இந்தவீரனை பிரமிக்கச்செய்து வெற்றிபெறவேண்டுமல்லது மற்றொரு தந்திரமுங் கண்டிலேனென்று தீர்மானித்தவனாய்ச் சுக்கிராசிரியன் தனக்குப் போதித்திருந்த ஜகன்மோகனமென்னும் மந்திரத்தைத் துரிதமாகஜபித்து அதன்முயற்சியினால் தேருடன்மறைந்து யாவருக்குந்தோற்றாமற் சக்கிராகாரமாக நாலுமூலைகளினுமுலவிக்கணக்கிறந்தகொடிய பாணவகைகளை ஒன்றின் பின்னொன்றாகச் செலுத்தத்தொடங்கினன், அவைகள் கோடைகாலத்து மழைத்திவலைகளைப்போல வீரவாகுதேவர்மீது பாய்ந்து மயிர்க்கால்கடோறும் பாய்ந்தருவி உதிரத்தைப்பெருக்கி வாட்டுவதைத் தேவர்கள்கண்டு வீரன்படுந் துன்பத்துக் கிரங்கிப் பாதகன்செய்கின்ற வஞ்சகப்போருக் கஞ்சி நாமிவ்விடத்திலிருப்போமாகில் நம்மையுமென்ன செய்வானோ வென்னும்பயபீதியினால் அந்தலத்தினைக்கடந்து மேலுலகங்களி லோடிப்பதுங்கிப் பார்த்திருந்தனர், பூதப்படைகளும் கைகாலாடப் படாமல் சிக்குப்பட்டுப் பாதகன் தூவுகின்ற வாளிகளினாற் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டும் மாண்டும்சோர்ந்தும் பலதிசையிலுமிறைந்தும் இவ்விதமாக ரணக்களத்திலொருவருந்தோற்றாமல்மறையவும் இலக்ஷர் எண்மர் படைத்தலைவர் பலகாயங்களைப்பட்டு வருந்தித்திகைத்துப் பாதபாடுகள்பட்டு நிற்கின்றபோது வீரவாகுதேவருக் கதிககோபம் பிரவேசித்துக் கொடியதுன்மார்க்கனாகிய பானுகோபன் முன்னமுமிவ்வாறே மாயையினாற் றப்பித்துக்கொண்டோடிப் போயினான், இக்காலத்தினும் அவ்வாறே யெண்ணி நம்மவரைமிகவும் வருத்துகின்றனன் இனியிவனைவைக்கலாகாது துரிதமாய்க்கொன்று ஜயப்பிரதாபத்துடன் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாதாரவிந்தங்களைச் சேவிக்கப்போவேனெனத் தீர்மானித்தவராய்ப் பாதகன்மாயையின் பெருக்கை வாட்டக்கருதி ஞானப்படையை யெடுத்துப் பத்தி பூருவகமாக வழிபாடுகளை நிரப்பி வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகித்தகாலையில் இருளைவாட்டும் பகலைவிளக்கும் சூரியனைப்போல சொலித்துச் சீறிப்பாய்ந்து இராஜகுமாரன்செய்திருக்கின்ற மந்திரமுயற்சிக ளனைத்தினையும் அதப்படுத்திவிறிய மாத்திரத்தில் சூரியனெதிர்ப்பட்ட பனிப்படலத்தைப் போல பகைவன் வஞ்சகங்களனைத்தும் பறந்து பழையபடிக்கு வெள்ளிடையாகத் தோற்றியகாலத்திற்பானுகோபன் ரதாரூடனாய் வானத்திற் காட்டியபோது தான்செய்த மாயையழிந்ததையும் வீரவாகுதேவர் சாமர்த்தியங்களையும் பார்த்துமனம் நொந்து வருந்துவதைத் தேவர்களறிந்து மனவுற்சாகங்களுடன் வீரன் தந்திரங்களைக் கொண்டாடிப் புகழ்ந்திருந்தனர், அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் வானத்தில் நிற்கின்றகுரகுமாரனை உருத்துப்பார்த்து அடாகள்வனே இனியெந்தமூலமாகத் தப்பிப்போவை இதோ உன்னரிய பிராணனைவாங்கி வீரசொர்க்கத்திற் சேர்ப்பேனென்று சீறிச்சாரதியை யெச்சரித்தகாலத்திற் குதிரைகளை யதட்டி விண்ணிடத்திற் பகைவன்முன்னந்தேரைக்கொண்டுபோய்நிறுத்தினன், அக்காலத்தில் வில்லை யிறுக்கிச் சங்கோபசங்கமாகச் சரவருஷங்களைப் பகைவன் மீதிற் சொரிகின்றபோது பானுகோபனுந் தீரனாய்த் தன்காண்டபத்திற் கணக்கிறந்த கொடிய பாணங்களைசந்தித்துப் பொருகின்றகாலையில் இவ்விருவீரரும் செலுத்துகின்ற பாணசோதிகளின்கொடுமைகளுக்காற்றாமற் றேவர்முதலானவர்கள் திகைத்து மிகவும் வாடிப்பதுங்கினர், இவ்விதமாக வருணனும் அக்கினிதேவனும் பகைத்துப் பொருவதைப்போல இருதிறவரும் போராடி வருகின்றகாலத்தில் அவர்களேறியிருந்த தேர்கள் நொடிப்போதில் ஆயிரநூறுகோடி விசைசக்கிராகாரமாக வட்டணையா யிடசாரிவலசாரி வலசாரியிடசாரியாகத்திரிந்தும் அவ்விருசூரரும் தூண்டுகின்ற சரமழைகள் பெருத்து அண்டப்பித்திகைவரையில் நிறைந்து சூரியசந்திரர் கதிகளை மறைத்து எவ்வுலகங்களிலிருப்பவர்களுக்கும் மிகுத்த துன்பத்தைச் செய்தும் ரணக்களத்தி லொதுங்கியிருந்த தேரணிகளைப்பொடிபடவாட்டியும் யானைப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டிக்குவித்தும் குதிரைப் பெருக்கைச் சிதைத்துக் கிடத்தியுமிராட்சத வீரரை மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக் குவித்தும் பூதவெள்ளத்தை யலைத்துச் சிரம், கரம், உரம், பதமுதலிய உறுப்புகளை வெவ்வேறாக வெட்டியெறிந்தும் இப்பாடுகளை செய்யும்போது அவர்கள் தேர்களோடும் வேகத்தினால் முட்டியும் வானவெல்லை யெங்கணும் பவனிவந்தும் கற்காரத் தொனிகளைச் செய்தோடும் வண்டில்களிடிகளை யொப்பத்தாக்கியும் இடம் வலமாகச்சாரிவந்தும் விண்ணவர்திகைத்து மதிக்கும்படிக்கு க்ஷணப்போதில் அஷ்டதிசைகளினும் பாய்ந்துமீண்டும் இப்படிச்சுலவுகின்ற காலையில் நெருங்கியபோது ஒருவரை ஒருவர் சீறிப்பார்த்து நீ யெவ்வளவு உன்சாமர்த்திய மெவ்வளவு உன்னை நொடிப்போதில் வாட்டி நிலத்திற் றள்ளுவேனென்று வீரங்களைப்பேசியும் இகழ்ந்தும் வட

வாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் சீறியதைப்போலக் கோபித்தும் கொடியசபதங்களைப்பேசியும் விற்சாதுரியத்தையும் கரவேகசரவேகத்தையும் சாகசங்களையும் நிதானித்துப் புகழ்ந்தும் விடநாகங்களைப்போலச்சீறியும் அண்டங்களதிர நகைத்தும் கர்ச்சித்தும் சிருங்கநாதங்களைச் செய்தும் பருவதாகிருதியாகப் பருத்திருக்கும் புசங்களைத்தட்டியும் மீசைகளைமுறுக்கியும் இச்சண்டை வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றதென்று களித்தும் அடிக்கடிஜயத்தைக்குறித்து வெற்றிச்சங்கங்களைபொம்பொம்மென்றூதியும் இடையிடையிற் சரமாரிகளைத்தூவியும் அவற்றுள் நுழைந்து வெளிவந்து போராடுகின்ற காலங்களிற்புரவிகள் அலைகளைப்போலப்பாய்ந்து ஒன்றையொன்று தியெழவுருத்துச் சீறிப்பார்த்தும் செவிடுபடக்கனைத்தும் சிரங்களில் மிதித்தும் கடித்தும் கால்களினுலெற்றியும் வாதாடவும்சாரதிகள்சவுக்குகளைபடாலுபடாலுமெனத்தாக்கி ஒருவரையொருவர்வைதுபேசிஅதட்டித்தேர்களைரதிகன்குறிப்பின்வண்ணந்தூண்டிக்கொக்கரித்துவரவும்இவ்விதங்களாகச்சிவகுமாரனும் அவுணர்பெருமான் மனதுக்கினிய புத்திரனும் எவ்விடங்களினுந்தாமாக வுலவிக்கரவேகமாகச் சொரிகின்ற பாணகோடிகளடர்ந்தவிண்மண்திசைகள் தீபாந்திரங்கள்முதலியதலங்களெங்கும்நெருங்கிப் பிராணிகளை வருத்தியும் அவைகளோடும் வேகத்தினுலாராயுண்டு ஆயிரங்கிரணங்களும் மழுங்கிச்சூரியன் தன்வெப்பகாந்திக ளடங்கிக்குளிர்ந்த சந்திரனைப்போலக் காட்டவும் சந்திரனும் சோடசகலைகளுந் தேய்பட்டு வட்டாகாரமாகத் தோற்றவும் அவ்விருவீரர் விற்களினின்றும், புறப்படுகின்ற தேவாஸ்திரங்களின் கொடுமையும், வேகமும், உக்கிரமும் எப்படிக்குக் காட்டுவதெனில், வாயு வுருத்ததைப் போலவும் கூற்றுவன் உலகங்களின்மீது பகைத்தெழுவதுக் கொப்பாகவும் பிரளயத்தீயானது வீறியெழுமாறுபோலவும் ஆலகாலவிஷமும் வடவாமுகாக்கினியும் சீறியதன்மையாகவும் கொடிய இடிகள்பெருத் ததிர்வதைநிகர்த்தும் திரிபுராதிகளைத் தகிக்கவெழுந்த பாணமும் நீசகையையும்போன்றும் கிரவுஞ்சபருவதத்தையும் தாருகனையும் பிளர்ந்துதள்ளிய வெற்றிவேலாயுதத்தையொப்பவும் பலகொடுமைகளைக்காட்ட விளங்கியும் பாயும்வேகத்தினுற் பருவதங்களிற் றடாரித்துருவியும் மேகங்களிற்குக்கி நீர்ப்பசுமையைக்கிரகித்து கருக்கிச்சென்றும் அண்டப்பித்திகையைப்பிளந் தப்புறத்திற்சேற்றும் பெருவெளியினிடமெங்குமுலவியும் சத்தசாகரங்களில்நிறைந்து நீர்ப்பெருக்கைச்சுவற்றி அலைகளையடக்கியும் திசைகளைக்கடந்து பெரும்புறக்கடலையலைத்தும் சக்கிரவாளகிரியினிட்டுத் தாவியும் இருட்பூமியைத் தீயினுல்விளக்கியும் அண்டவாயில்களினுழைந்து மேலுலகங்களிலோடியும் பிலத்துவாரங்களிற்புகுந்து பாதலவெல்லையெங்கணு முலவியும் இவ்விதமாகப் பாய்கின்ற திவ்வியபாணங்களின் வெப்பத்தினுல் மேகங்கள் நீர்ப்பசுமையற்றுப் பஞ்சைப்போலவெரிந்தும் அஷ்டதிசைகளைத் தாங்கிநின்ற கரிகள்கரிகளாகமங்கியும் பூமிபடபடெனவெடித்துப்பாதலந்தோன்றவுங் கடல்கள்வற்றி நிலமாகிய மணற்குட்டினுல் மகரமச்சங்கள்முதலியசலசரங்கள்புழுகுகளைப்போலப் பதைபதைத்துப் புரண்டுவாடவும் நட்சத்திரங்கள் பொரிபட்டிறையவும் உலகங்களனைத்தும் கரிந்தும் புகைந்தும் எரிந்தும் சுருண்டும் படாதபாடுகள்படவும் இவ்விதங்களாக வீரவாகுதேவர் விட்டவிட்ட பாணங்களைப் பானுகோபன் அவற்றிற் கிரட்டிச்சரங்களைக்கொண்டுதடுக்கவும் பகைவன் பிறையோகித்த சிலீமுகப்பெருக்கை வீரன் பாணகோடிகளினுல் வாட்டவும் இப்படிக்கு வீராதிவீரராகிய அவ்விருவரும் கொடியசித்திரப்போரைச் செய்துவருகின்றகாலையிற் பூமண்டலவெல்லையில் வாசஞ்செய்பவரும் விண்ணகத்திற் சஞ்சரிப்பவரும் இவ்விருதிறவர் செய்கைகளைப்பார்த்து அற்புதராய் இந்த சூரரைப்போலச் சண்டைகொடுத்தவரைஇதற்குமுன்னம்யாவரையுங்கண்டிலம் கேட்டதுமிராது இக்காலத்தினுந்தெரிந்ததில்லை இனிபிற்காலத்தினுங் கிடைக்கமாட்டாத புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய இவர்கள் சவுரியத்துக்கிணை யெடுத்துக்காட்ட யாவருமில்லையெனக்கொண்டாடினர், அக்காலையிற் பானுகோபன் கைமிஞ்சி நூறுயிரங் கொடியபாணங்களைச்செலுத்திப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தூதன்கரத்திற்பிடிபட்டிருந்த தனுசைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டியெறிந்து அண்டரண்டபுவனங்களும் நடுநடுங்க ஆர்ப்பரித்தகாலையில் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வேறொரு வில்லையெடுத்து வட்டாகாரமாகவளைத்து விஷத்தொவைய லிட்டுக் கூர்மையாயிராநின்ற ஆயிரந் திவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகித்து இராஜகுமாரனேறியிருந்த இரதத்தைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனர். அதனுல்வடவையைப்போற்சீறி அந்தரத்தில்நின்றவனுய் இருபத்தைந்து காளகூடத்தையொத்த சரங்களைத்தூண்டிப் பருவதாகிருதியாகப்பரந்திருக்கும் வீரவாகுதேவர் மார்பைத் துளைத்துத் தோளைத்தட்டிக் கொக்கரித்தனர், அக்காலத்தில் மிகவும்வருந்தி மனம்புழுங்கக் காலாந்தகனைப்போலச்சீறி விழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதறவுருத்து வடவைத்தீயுமஞ்சுங் கடோரமாகிய பதினுன்குபாணங்களைக் கரவேகமாகத்தூண்டி வரமுயற்சியிற்றனக்கிணையற்ற சூரபதுமன் குமாரன் சிரத்திலணிந்திருந்த நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கும் கிரீடத்தைப் பொடியாக்கினர், அதனுற் சிரோரத்தினத்தையிழந்த நாகத்தைப்போல மானம்பாதிக்கவருந்தி ஆங்காரித்து அதிவேகமாய்ப் பதினுன்கு சிலீமுகங்களைக்கொண்டு கற்கம்பத்தையொத்த புயங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர் மார்புக்கரணுகத் தரித்திருந்த அபேதவயிரக்கவசத்தைக் கண்டித்தெறிந்தனன். அக்காலத்தில் விஷப்பற்களைப்பெற்றிருக்கின்ற சர்ப்பாபரணராகிய சிவகுமாரன் இவன் வில்வன்மை வெகுநேர்த்தியெனநகைத்து பிறைவாளிகளேழையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்து காளமேகத்தையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் தேகத்தையுடைய பாதகன் கரத்திற்பற்றியிருந்த தனுசை யிரண்டுதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளினர் அப்போது காலாந்தகனைப்போலச்சீறி முன்னம் பிரமதேவன் தனக்களித்திருந்த மகிமையுள்ள வேலாயுதத்தையெடுத்து கிறுகிறெனச்சுழற்றித் தூதனைக் கொல்லக் கடவையென வேண்டிக் கடாவினன். அதுவெளிப்பட்டவுடன் அனற்பொறிகளையிறைத்துக் கோடையிடிகளைப்பெருக்கி மின்னலைவீசி அனேகவுற்பாதங்களைக் காட்டிவருவதை வீரன்கண்டு வில்நாணியையிறுக்கி ஆயிரங் கடோரமாகிய திவ்வியவாளிகளை ஒன்றின்பின்னென்றாகச் செலுத்திவரும்போது அதுகளனைத்தினையும்பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போல வாட்டிக்கொண்டு மேலிட்டு வருவதையும் அதன்மகிமைகளையும் மதித்து இப்படை சுலபமானதன்றென்னி சந்திரசடாதரக்கடவுளாகிய சிவபிரான் தமக்கநுக்கிரகித்திருந்த வீரவாளாயுதத்தை உறையிலிருந்தெடுத்து குமாரதேவர் திருவடிகளைத் தியானித்துப்போற்றிசெய்து சமீபத்தில்வந்த வேலை யிரண்டுதுண்டமாகக்கண்டித்துத்தள்ளினர். அந்த விஜயத்தைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் சந்தோஷசாகரத்தில்முழுகி வீரன்மேற் பஞ்சதருக்கள் புஷ்பங்களை அபாரியாகயிறைத்து வீராதிவீரனென்பது உனக்கேதகுமெனக் கொண்டாடினுர்கள், பகைவன் பட்சத்தராகிய இராட்சதரேங்கி வாடித்திகைத்துநின்றனர், பின்பு வீரன் வாளாயுதத்தை உறையிலிட்டுத் தனுர்ப்பாணியாகநிற்பதையுந் த

ன்வேற்படையற்று விழுந்ததையும் மாயை வல்லபமுடைய சூரபதுமன் பிள்ளைகண்டு மனம் பதைபதைத்துத் தீயெழவுருத்துப் பெருமூச்செறிந்தவனாய் இவன் சவுரியம் வெகுநேர்த்தியெனவியந்து துரிதமாய் வரப்பிரசாதத்தினாற்றான் பெற்றிருக்கின்ற வாளாயுதத்தை உறையில்நின்றுருவிக் கரத்திற்கொண்டு மின்னலைப்போல இடம்வலமாகவீசி வட்டணைவந்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கித் தாவி வீரங்கள்பேசி மேலிட்டுப்பாய்ந்து வருவதை வீரவாகுதேவர் பார்த்தவுடன் துரிதமாய்த் தன்வில்லில் அளவற்றபாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துப் பாதகன் மலைபோன்ற மார்பைப் பத்தலாகப்பிளந்தனர் அக்காயமூலமாக உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடு முன்னிலையில் அந்தப்பாணங்களைச் சட்டைபண்ணாமல் மார்புபிளந்தவருத்தத்துக்குமஞ்சாமல் மானம்பாதிக்கின்றதால் ஒப்பற்றவாளாயுதத்தை விதிர்த்துப்பாய்ந்து வேதவிதியிற் பிசகின்றி நடக்கவல்ல பவுத்திர உள்ளத்தைப் படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் கரத்தில் மேருவைப்போல விளங்கும் பாரித்தவில்லை ஒருவீசலினா லிரண்டுதுண்டமாகவெட்டிப் பின்னிடைந்து அடிபெயர்த்துலவுவதைத் தேவர்கண்டு வீரனென்பது இவனுக்கேதகும் இவன்மாண்டபின்பு போரொன்பதிருக்க மாட்டாதென்று பேசிக்கொண்டார்கள், அத்தருணத்திற் சர்வசங்காரமூர்த்தியாகிய பிதாவைப்போல வீரன்சீறி வெற்றிபெற்ற தமது வாளாயுதத்தை உருவிக்கொண்டு சூறுவளிக் காற்றையொப்ப வட்டணைவந்து எங்கேபோகிறாய் நில்லுநில்லெனப் பானுகோபனை வளைத்துக்கொண்டு வீரங்களைப் பேசும்போது அவனும் வீராவேசத்துடன் பிரசண்டவாயுவையொப்பப்பாய்ந்து எதிரில்வந்தனன், இவ்விதமாக விருவீரரும் கோபதீபிதராய் வாட்சண்டையை யமனையும் அக்கினியையும்போலச் செய்யத்தொடங்கி மாறிமாறிப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்து உறுப்புகளைக் குறிகொண்டுவெட்டுவர் அதனைவிலக்கி பின்னப்படுத்தும்படிக்கு ஊடுவர் சந்துதெரியாமற் கரகொனச்சுற்றுவர் வட்டணைவருவர் இடசாரிவலசாரியாகத்திரிவர் இவ்விதங்களாகவிருதிறவரும் வாட்போரைச்செய்து வருமுன்னிலையிற் சூரன்பிள்ளை தான்கற்றிருக்கின்ற விஞ்சை வல்லபத்தினாற் றமக்கொப்பளையற்ற இளையபெருமாள்வீசிய வாளைத்தட்டிப்போட்டு ஓங்கி புஜத்தின்மீதுவெட்டினன். அதனால் அதிககாயப்பட்டு உதிரமானது ஆற்றெடுத்துப்பெருக விருந்தபோது பானுகோபன் களித்து பின்னிடைந்து அடிபெயர்த்துப் பாய்ந்து வருவதைத் தேவர்கண்டுபயந்து வீரவாகுதேவ ரிளைப்பரோ! என்னமோ? இதற்கென்செய்வரென்று சந்தேகித்து வாடுகின்ற வேளையில் வீராதிவீரன் சண்முகதேவர் பாததாமரைகளைத் தியானித்துப் போற்றி மின்னலைப்போலப் பளபளத்துவிளங்கும் வெற்றிவாளாயுதத்தை வளையவளையச் சுழற்றி முன்னடிவைத்துப் பின்பாய்ந்துதாவிப் பகைவனது பருத்ததோட்களி லொன்றைவெட்டி நிலத்திற்றள்ளினர். அக்காலத்திற் பானுகோபன் வடவைக்கனலைப்போலச்சீறிப் பின்னிடையாமல் நிரனாய் வலக்கரத்துடன் விழுகின்ற வாளாயுதத்தை யிடதுகரத்தினாற் பிடுங்கிக்கொண்டு மீட்டும் போர்செய்வதாக உருத்து மேலிட்டுப்பாய்ந்து வருவதையும் அவன் தயிரியத்தையும் வீரவாகு பார்த்து மதித்தவராய்த் துரிதமாய்த் தன்வாளைவீசி மற்றகரத்தையும் துண்டித்தனர். இவ்விதமாக விரண்டுகரங்களு மிழந்தபடியால் வேறுசண்டைகொடுக்க வகையற்றவனாதலாற் பிதாமகளாகிய மாயைகொடுத்திருக்கின்ற படையைப் பிரயோகிக்கநினைந்தான் அக்கருத்தை வீரவாகுதேவர் தெரிந்தவுடன் அதற்கிடங்கொடாமற் றுரிதமாய் வெற்றிவாளை ஒருவிசைவீசி வயிரமுடியில்லாமற் சிகையைவிரித்திருக்கும் சிரத்தைக்கண்டித்துத் தள்ளியபோது பூருவத்திற் வாயுமோதலினால் மேருபருவதச்சிகரமற்றுச் சமுத்திரத்தினிடத்தில் விழுந்ததைப்போலக் கோரைத்தந்தங்கள்விளங்கும் தலையானது ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு ரணக்களத்திலோடும் உதிரவாரியிற்பேரோசையைக்காட்டிவிழுந்தது, உடனே தேகமும் நீலகிரியையொப்ப நிலம்பிளந்து குழிபடமறிந்தது. அத்தருணத்தில் யமதருமராஜன்வீராதிவீரன் சேவகத்திறத்துக்குமெச்சிப் புகழ்ந்தவனாய் பயமற்றுப் பானுகோபனுயிரைக்கொண்டு தென்னாட்டைச்சேர்ந்தனன். இந்த ஜயத்தைக்கண்ட முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகளும் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் உவணராதியாக மனவெழுச்சியுடன் ஆனந்தவாரியிற்றிளைத்து வஸ்திரங்களை மேலெறிந்து கூத்தாடி இவ்விதக்களியாடல்களைச்செய்தவர்களாய்ச் சிவகுமாரனைப்பார்த்து வீராதிவீரனென்பது உமக்கேதகும் மேலும் இதுபரியந்தம்பெற்றிருந்த எங்கள் மனக்கவலைமுற்றும்நீக்கினீர் இனி களித்திருக்கப்பெற்றனம் ஓ, வீரனே! யின்னமும் இதற்கு மேலாகிய ஜயப்பிரதாபங்களைப்பெற்று நீடூழிவாழிவாழியென்று அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்து பஞ்சதருக்களின் புஷ்பங்களை யேராளமாகத் தளிரிலைகளுடன் பறித்துப்பறித்து இளையவர்மீதுசொரிந்து சந்தோஷத்தைப்படைத்திருந்தனர். இவ்விதமாக தேவரினங்களும் மற்ற வுலகவாசிகளும் அப்போதடைந்த மகிழ்ச்சியை யின்னவிதமென்று என்போலிகளாற் சொல்லிமுடிவதோ! இவைநிற்க இராட்சதராஜகுமாரனால் அவதிப்பட்டலைந்துவாடிப் பதுங்கியிருந்த பூதப்படைகள், எண்மர், இலக்ஷர், சேனைத்தலைவர்கள் தங்கள் பகைவன் தேகம்வெட்டுண்டு நிலத்தில் விழுந்ததைக் கண்டவுடன் ஒரு ஆவேசம்பிறந்துகொக்கரித்துத் துள்ளித்துள்ளிக்கூத்தாடிக் கரங்களைக்கொட்டி நகைத்து பற்பலவீரங்களைப்பேசி அகமுக மலர்ச்சியுடன் தங்கள் தலைவனைவாழ்த்தி ஜயஜயவெனப்போற்றினர், இந்த வெற்றியைக்கண்ட சூரியன் தன்மனக்குறையையொழித்துச் சந்தோஷசாகரத்திலமுந்தி நடுக்கமொழிந்து தன்கதியிற் சென்றனன். ஓ, சவுனகாதிரிஷிகளே நான்விரித்துவிரித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை இந்தச்சந்தோஷவார்த்தையைக் கேள்விப்பட்டமாத்திரத்தில் விண்மண் திசாதிசையேமுதலிய தலங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற சகலரும் கலக்கமொழிந்து புதியவுயிரைப் பெற்றவரைப்போல வாழ்ந்தோம்வாழ்ந்தோமெனக்களித்திருந்தனர், இவ்விதமாகச் சகலரும் மனவெழுச்சிபெற்று வீரனைப்போற்றி தேகபரவசத்தராயிருக்கின்றகாலையில்வீரவாகுதேவரும் மனமகிட்சியுடன் வானவெல்லையைநீங்கி உயித்தியக்களத்திற் சமுத்திரத்தையொப்ப ஆரவாரங்களைச் செய்திருக்கின்ற சேனைகளின்மத்தியில்வந்திறங்கியபோது சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலத் தம்பியர் இலக்ஷர் சேனைத்தலைவர் படைவீரர் சூழ்ந்து சேவித்துப்போற்றி நிற்பவரைக் கிருபையாகப்பார்த்துஇதனைச்சொல்லுவார், மாயவல்லபத்தினால்நம்மையலைத்த பாதகனான பானுகோபனைக்கொன்றனம் பிடித்த சபதத்தையும் பகையையும்முடித்து மனவெழுச்சிபெற்றனம் ஆதலாலினி சற்றுந்தாழ்க்காமற் சகலரும் எமது கர்த்தனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து வணங்கிப் போற்றி யிந்தப்பாதகரினெல்லையி லிருபகற்றங்கியிருந்த திங்குகளைப்போக்கிக் களித்திருப்போம் வாருமெனச்சொல்லிய சிறந்தவாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் களித்தவர்களாய் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் பெற்றெடுத்த பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருவடித்தரிசினையை யிருதினம் கிடைக்காமல் வருந்துகின்றனம் தேவரீரருளிச்செய்தகாரணம் உத்தமமாகுமெனத் தலைவர்முதலாயினர் களித்துக்கூறியமாத்திரத்தில் ஜய

பேரி வெற்றிச்சங்கம் சின்னமுதலிய மங்கலவாத்தியங்கள் கணகணென்றுமுழங்கப் பெரும்புறக்கடலெழுமாறுபோல பூதசயின்னியங்கள் ஜய உற்சாகங்களுடன் ஆரவாரித்துத்தொடர தம்பியர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர் மனவெழுச்சியுடன் சூழ்ந்துபோக புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் அவர்கள் மத்தியிற் பூரணச் சந்திரனைப்போல முகமண்டலந் துலங்க ரதாரூடனாய் ரணக்களவெல்லையைக்கடந்துபோய் விசாலமாய் ஜலசமர்த்திபெற்ற அகழ்வளைந்து வானத்தையளாவிய பொன்மதிலின் மத்தியில் நவரத்தின மயமாக விளங்கும் பாசறையைச்சேர்ந்துதிருச்சபையிற் பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றச் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கும் சிங்காதனத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக வீற்றிருந்து வார்த்தையாடிக்கொண்டுவரும் சண்முகப்பெருமானை நேத்திரோற்சவமாகத் தரிசித்து வாழ்த்தி நெருங்கியவுடன் தேகபரவசத்தராய் மும்முறைவலம் வந்து திவ்விய சரணாரவிந்தங்களிற் பலதரம், சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பத்திவினயத்துடன் போற்றி நிற்கின்றதமது மனதுக்கினியதுணைவனைப் பரிவாகப்பார்த்து ஐயனேயிரண்டுதினங்களாக மிகவும்வருந்திச்சூரன் பிள்ளைமுதலாகிய அவுணவீரரைக்கொன்று உலகவுபாதியைத் தவிர்த்து நிலைபெறச்செய்தனை இதைக்குறித்து மிகவும் களித்தனமாதலால் உனக்குவேண்டிய வரங்களைத்தர விருப்புற்றனம், கேட்கக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்த காலையில் வீரன்மீட்டும் வணங்கிவாயைப்பொத்திக் கர்த்தனே தேவரீர் பரிபூரணகடாட்சவீட்சணியப் பேற்றினாலல்லது ஒருகாரியமும்முடிவதுண்டோ. ஆகிலும் அடியேனுக்கொரு வரபாலனத்தைத் தரவேண்டும், அஃதென்னையெனிற் செல்வப்பெருக்கையுடைய குபேரன் வாழ்வைக்கனவிலு மதியேன் திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனாகிய தேவேந்திரன் கஜேந்திரச் சம்பத்தையும் அரசுரிமையையும் ஒருபொருளாக நினையேன் சிருஷ்டி திதி கர்த்தராகிய பிரமன், விஷ்ணு, பதவிகளையுஞ் சுலபமாகக்கருதவேன் இவையனைத்துக்குங் காரணமாய் மேலாகிய பேரின்பவாரியையுதவவல்லமகிமையையுடைய தேவரீர் பாதாரவிந்தங்களைப் பத்திபூர்வகமாக எக்காலத்தினும் வழிபட்டுப்போற்றும் சிறந்தவரத்தினை விரும்பினேன் இஃது மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை வேண்டித்தவங்களைச்செய்துவரும் மானுக்களுக்குங் கிடைப்பதரிதாதலாற் கிருபையுற்றுத்தயைசெய்ய வேண்டுமென்றிரக்கின்ற துணைவனிடத்திற் பரிவாய்ப்பரிபூரண கடாட்சத்தினைப்பாலித்துச் சிறந்தபத்தனே உன்மனக்கருத்தின்வண்ணம் தந்தனமென்றவாக்கியத்தைச் செவிகளுக்கமுதமாகக் கேட்டுக்களித்திருக்கின்ற காலையில் மற்றத்தம்பியரும் இலக்ஷர் படைத்தலைவர் நெருங்கிப் பிரதட்சணம் வந்து பணிந்தெழுந்து நிற்கின்றவர்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப் பற்பலபேறுகளைக் கடாட்சித்துத் தத்தமதிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்திளைப்பாறிக் களித்திருக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் வீரவாகுதேவராதியர் கர்த்தனைவாழ்த்திச் செலவுபெற்றுப்போய் தமதிருப்பிடங்களிற் சவுக்கியமாகவிருந்தனர், கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே, இனிபுத்திரசோபத்தினாற் சூரபதுமன் வருந்தியதையும் மற்றகாரணங்களையுந் தெரிவிப்போமென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார், பானுகோபன்களத்திற் பட்டதைப் பார்த்திருந்ததூதர்கள் பிரமித்து இத்தகைய வீரபராக்கிரமசாலியைக்கொன்ற சயசாலிகள் நமதிறைவனையும் வாட்டுவதரிதோ இனியென்செய்வோம் நாமனைவரும் நாசப்படுங்காலம் குறுகியது இதற்குச்சந்தேகமில்லையெனப் புலம்பிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினு மேலிட்டோடி எக்காலத்தினும் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கி யிருப்பதொழிந்து கணவரைத்துணைவரைப்புத்திரரை மாமன் மைத்துனன் சுற்றமாயினர்மாண்ட காரணங்களினால் மங்கையர்சேர்ந்து பாட்டுப்பாடிப் புலம்புகின்ற வோசையானது மேலிட்டுப் பொலிவற்று விழிகளிற் பெருகும் நீரானது பெருத்தோடும் வீதிகளைக்கடந்து சூரன் வாசமாயிருக்கின்ற நகரியைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது குமாரன்போ யிருக்கின்ற காரியமென்னமாய் முடிந்ததோவென் றுசலாடும் மனதுடன் வருந்தி வீற்றிருக்கின்ற சூரனைக்கண்ட மாத்திரத்திற் கவலைமிகுந்து விழிகளில் அருவிகளைப்போல நீரைப்பெருக்கி அடியற்றபனைகளைப்போலப் பாதங்களில் விழுந்து விழிகளினும் வாயினும் வயிற்றினும் மோதிக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாயெழாமற் சற்றுநேரம் குளறித் தேறியபின்பு இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், சுவாமிதேவரீர் பிரதமகுமாரனாகிய வீராதி வீரன்பலவெள்ளஞ் சேனைகளுடன் போய்த்தூதனுடனெதிர்த்துப் பெரும்போர்செய்தபிரஸ்தாபத்தைச்சொல்லிமுடிவதன்று ஐயனே கடையிற் றூதன்கரத்தில் விளங்கும்வீரவாளினாற் சிரமற்றுப் புயங்கள் வெட்டுண்டு ரணக்களத்தில் விழுந்துமாண்டனனென்று சவிஸ்தாரமாகச்சொன்ன விசேஷஞ் செவிகளிற் பட்டவுடன் இந்திரபோகச் செல்வத்தி லழுந்தியிருந்த சூரபதுமன் திடுக்கிட்டு ஓ வென்றலறிப் புத்திரசோபமென்கின்ற வாயுமோதலிற்பட்டு மதிமருண்டு சிங்காதனத்தினின்றும் தவறி நிலத்தில்விழுந்து கடகடெனப்புரண்டு பெருமூச்செறிந்து தேகங்காந்தி விழிகளில் நீர்ப்பசுமையற்று உதிரம்பெருகவியர்த்து நடுநடுங்கிப்பிராணன் நிலைபெறுமலலைந்து மரணமூர்ச்சையாய் அசைவற்றுக் கிடந்தனன், சவுனகாதிதவத்தரோ! கடந்துளோர்களுங் கடப்பரோமக் கனமேற்காதலெனச்சொல்லுவதற்குத் திஷ்டாந்தமாக அக்காலத்திற் சூரபதுமன் துக்க சாகரத்திலழுந்தி வருந்தியகாரணங்களை இன்னவிதமெனச் சொல்லி முடிவதோ சிவகடாட்சத்தினாற் றீர்க்காயுசைப் பெற்றிராவிடில்மாளவும்வருமென நினைக்கவேண்டும்அத்தருணத்தில் இராஜாதிராஜன்விழுந்துகிடக்கின்றஅலங்கோலத்தைச்சபையிலிருந்தவர்கள் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப் பார்த்தவுடன் அரசன்மாண்டனனோ வென்னும் சந்தேகத்துடன் வேண்டிய சயித்திய உபசாரங்களைச்செய்தவா வெகுநேரத்திற்குப்பின்பு ஞாபகந் தோற்றி விழிகளைத் திறந்துபார்த்து மெல்லவெழுந்திருந்து இவ்விதங்களிற் பாடிப்பாடிப்புலம்புவதாயினன், ஓ குமாரனே மதக்களிற்றினை யொத்த திண்ணியனே கொடியபாதகனாகிய என்னுயிரே என்மனதுக்குத் தெவிட்டாதஇன்பத்தைத்தரும்அமுதத்தைப்போன்றபுத்திரசிகாமணியே என்னப்பனே பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றதாயை யொப்பஎன்னிடத்திற் பரிவாகவிருந்த கண்மணியே என்சவுக்கியங்களைக் கோரியிருக்கின்ற சுற்றத்தினு மன்புள்ளதீரனே எனக்குதவியாக விருக்கின்ற இருபுசங்களை நிகர்த்த சகோதர வாற்சல்லியத்தையுடைய காளையே என்மனதுக்கினிய தோழனாகவிருந்து நீதிகளைப்பேசிய கல்விபரனே காரணகாரியங்களை நிதானித்துச் சொல்லவல்ல மதியூகி மந்திரியைப்போன்றவனே மகதுயிஸ்பரியச் செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற என்வாழ்வேஎன்னரசே புத்திரக்கவே தீர்த்தபெருமானே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபனாக விருக்கின்ற எனக்குபுத்திரனாக விருந்த உன்னையொத்த வீராதிவீரனைத் தாய்தந்தையற்ற ஒருவனுக்குப்புத்திரனாகிய தூதன் மனந்துணிந்துகொல்வானோ நீ இப்பாடுகள் படுவதற்கோ அரியதவவிரதங்களைச்செய்து பெற்று அருமையாகச் சீராட்டிவளர்த்தேன் மன்மதனையொத்த சுந்தரமும் வீரசிங்கத்தினு மேம்பட்ட வல்லபங்களையும் சூரத்தன்

மையையும் கல்வித்திறங்களும் சாஸ்திர சம்பத்தும்பெற்று வி
ல்வித்தை முதலிய பராக்கிரமங்களில் மேம்பட்டவனாய்த்திக்
கு விஜயஞ்செய்து அளவற்றகீர்த்திப்பாடுகளை எனக்குண்டாக
ச்செய்தனை பிள்ளைகளனைவரையுமிழந்து வருந்தியயான் உன்
புசபல் பராக்கிரமங்களின் பெருக்கைக்கண்டு மனவாட்டத்
தைப்போக்கித்தேறி துணையாக வெண்ணி மனந்தாபரித்திருந்
தேன் ஐயனே உன்னைநம்பி யிருந்தவென்னைத் தனிமையில்வி
ட்டு தயையற்று இந்தச் செல்வங்களை வெறுத்துப் பொன்னு
லகவாழ்வை இச்சித்துப்போய் விடுவையாகில் இனிதமியேன்
பிழைப்பதற்கொரு ஏதுவுமுண்டோ குமாரனே இனியாதொரு
உதவிகளையுங்கண்டிலன் வேடன்வீசியவலையினிடத் தகப்பட்டு
த்தியங்கும் மானைப்போல மதிமயங்கி வாடுகின்றனன், துரி
தமாக ஓடிவந்து தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்றலாகாதோ
அப்பனே உன்னிடத்தில் எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லை சத்துரு
க்கள் மேலிட்டதைத்தெரிந்து தேவர்க்களைப்படுத்தி யிருக்கின்
றசிறையை விட்டுவிட்டால் பிழைக்கலா மென்று பற்பலகார
ணங்களை விரித்துவிரித்துக் காட்டினை என்னரசே அதுகளைஉ
றுதியாக நினையாமலிகழ்ந்து அரிய நிதியைப்போன்ற உன்னை
நியாயமாகப் பறிகொடுத்தேன் இனி அதுகளை நினைந்து நினை
ந்து வாடுவதிற் பயனைக்காணேன் பேரறிவாளனே தன்னால்வ
ராதவினைகள்வேறுமுண்டோ காலதேசவர்த்தமானங்களைத்தி
ர்க்கமாகத்தெரியவல்ல மதியாளனே என்னைத்தடுத்துச் சத்து
ருக்கள்மீதிற் பகைத்துச் சண்டைகொடுப்பதினால் வெற்றிபெ
றுவதரிது சமாதானப்படுவது உத்தமமென்றும் அதற்கு நட
த்தவல்ல நீதிகளையும் என்னிடத்திருக்கின்ற தயையினால் வெ
ளிப்படச் சொன்னாய் இதைக்குறித்து உன்மனதி லென்ன நி
னைந்தனையோவதியேன் இதுகளைக்கொஞ்சம் யோசித்து நிறு
த்தி நான்பகைவர்மீது சண்டைகொடுக்கப்போகாமல் உன்னி
டத்திற் கோபித்துப் பலவத்காரமா யனுப்பிச் சிரோரத்தின
த்தையொத்த உன்னைப்பறிகொடுத்தேன் இக்காரணம் நேருவ
தற்கு உன்னிடத்தில்யாதொரு குறைவுமில்லை உன்னரியபிரா
ணனுக்குநான் கூற்றுவனாகவிருந்தேன் பஞ்சதருக்களின்புஷ்
பங்களைக்கொண்டு முப்போதும் வழிபட்டிருந்த தேவர்கள்உ
ன்னிடத்திருந்த பகையை இக்காலத்திற் றணிந்து களித்திருக்
கின்றனரோ என்னாசைக்குமாரனேஉன்னாணைக்கஞ்சி நிலைபெ
றாமலுழன்று திரிந்த மகாவிஷ்ணுவானவர் நீ யிறந்தசேதி
தெரியுமாயின் மனமகிழ்ந்து சீதேவி, பூதேவி, பாதங்களை வ
ருடசேஷசயனத்திற் கவலையற்று பழையபடிக்கு நித்திரை
செய்யானோ அவுணராசகுலத்துக்கு நாயகமாகவிருந்தவனே
உன்னையடுத்தவர்களுக்குச் சங்கநிதி, பதுமநிதி, சிந்தாமணி,
கற்பகத்தருக்களைப்போல வெறுக்கக் கொடுத்து அவர்களிஷ்
டங்களை நிறைவேற்றிவந்த தயாநிதியே என் தெள்ளமுதமே
என்செல்வமே கண்மணியே அப்பனே தனிமையிற் சென்றெ
வ்விடத்தி லிருக்கின்றனை அத்தலத்துக்கு நான்வருவேனாயினு
ம் உன்மதுரவசனங்களைக் கேட்கப் பெறுவனோ புசபலபராக்
கிரமமும் வீரமும் மந்திராலோசனைகளுக்கொப்பற்ற திறமை
சாலிகளாகிய புத்திரரனைவரும் பகைவருட னெதிர்த்துச்சண்
டைகொடுத்து மாண்டனர், அவர்கள் பிரிவென்னுந் துக்கசா
கரத்திற் பட்டலைகின்ற எனக்குத் தேறுதலைசொல்லி யாற்ற
வொருவரையுங்காணேன் இத்தருணத்திற் றயிரியம் பெறச்
செய்யப் புத்திரசிகாமணியே வரவேண்டும் துரிதமா யென்க
ண்மணியே ஓடிவா அப்படிக்கு வரமனதில்லையோ உன்னரிய
தந்தையாகியயான் இத்தகைய துக்கசாகரத்தி லழுந்திவாடு
கின்றதை மறந்து பராமுகமா யிருந்து விடுவது உனக்கழகோ
அப்பனே பாலபருவத்திற் கிரணகாந்தியானது உன்திருமுகத்

திற்றாக்கிய காரணத்தினாற் சீறிச் சூரியனைச்சிறைபடுத்தியகா
லத்திற் பிரமனாதியர் வேண்டவிடுதலைச் செய்துகொண்டுபோ
ன வசைபெற்று வாடி உனக்கஞ்சித்திரிந்தவன் இனிசந்தோ
ஷசாகரத்திலழுந்திப் பயமற்றுவானத்திற் றிரியானோ நமது
பகைவரிட்ட கட்டளைகளைச்செய்து தொண்டனாக விருந்தழ
லுந்துதனோ உன்னையொத்த இராஜராஜ புத்திரனைக் கொல்
வான் அதைக்கனவிலும் நினைக்கமாட்டேன் உன்துணைவரைப்
பார்க்க விருப்புற்று இவ்விதமாயையைச்செய்துபோகக் கற்ற
னையாயினும் உன்னாவியையொத்த பிதாவைப்பிரியும் துணிபை
யுங்கற்கலாகுமோ புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய உன்னையொ
த்தமைந்தனிறந்தனனென்னும் கொடியசேதியைக்கேட்டவுட
ன் இந்தபாழத்த உயிர்நீங்காமல் இன்னமும் வருந்தித் தாபரி
த்திருக்கின்றதே குமாரனே மனம்சோருகின்றதுநிலைபெற்றி
ருக்கக் கூடவில்லை, முன்னம் பரமசிவத்தினிடத்தில் அரியவர
ங்களைப்பெற்றகாலையில் பிள்ளைகளு மிறவாமற் சிரஞ்சீவிகளா
க விருக்கக் கேட்டுக்கொள்ளாமற் போனேன் பலவிதத்திலும்
வெற்றியையுங் கீர்த்தியையும் தரவல்ல பிள்ளையிறந்த வுடன்
மாளாமல் வலியனாக விருக்கின்றனன், பிராணனும் திடசித்த
மாயிருக்கின்றது பலவத்காரமாக மாய்க்க நினைப்பேனாயினு
ம் நாசமடையாத வரபாலனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன், அ
து இக்காலத்திற் பிசகாய்நேர்ந்தது என்னாவியே தவப்பேறே
குலதெய்வமே குருவேமந்திரியே உன்னைச் சமருக்கனுப்பி மா
ளக்கொடுத்து இப்படிக்குப் பரதவிக்கவோ நானிவ்விடத்தில்
நின்று விட்டேன் வருவேனாயில் உனக்கபாயம் நேரவறியாது
காலாதிகளிற் பிராணிகளனைத்தையுங் கொண்டுபோகுந் தொ
ழிலையுடைய இயமனானவன் தூதனாக அவதரித்து வந்தானோ
தோற்றவில்லை அல்லது உன்வலிய பிராணனைப்பாதகனால்வா
ங்கப்படுவதோ ஐயனே தென்னாட்டைச் சேர்ந்தனையோ அல்
லது மற்றெத்தலத்தி லிருக்கின்றனையோ தெரிகிலேன் சகல
ரையும்போக்கித் தனிமையில் துயரத்திற்பட்டு வாடுகின்றன
ன், இதைத்தணிந்திருக்க ஒருவகையையுங்காணேன், அரசே
ஆருயிரோ துரிதமாய் வாராயோ உன்மனதுக்கினிய தேவியர்
உன்பிரிவையறிந்தால் என்னபாடுபடுவார்களோ அவர்களைக்
குறித்தாவது திரும்பாயோவென்று சூரன் இவ்விதங்களாகப்
பன்னிப்பன்னிப் புலம்புகின்றபோது அரசன்படுந்துயரத்தை
யாற்ற நினைந்து சபையிலிருந்த அவுணவீரரிற் சிலரோடிரண
க்களத்திற் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டு கிடக்கின்ற பானு
கோபனுடைய தேகத்தையெடுத்துக்கொண்டுபுலம்பிவந்தனரா
பதுமன்முன்னம் வைத்தாவலித்தழுதனர் தேவரைவாட்டிச்சி
றைபடுத்தி யிருக்கின்ற இராஜபரமேஸ்பரன் துண்டங்களாக
விருக்கின்ற புத்திரன் தேகத்தைக்கண்டவுடன் கதறி மனங்க
லங்கிச் சோபித்து மேல்விழுந்து களைத்திருந்து சற்றுநேரத்தி
ற்றெளிந்தெழுந்தவனாய்க் கண்டிக்கப்பட் டிருக்கின்றசிரத்தை
க்கரங்களினாலேந்திப் பீதாம்பரத்தொங்கலினால் முகத்தைத்
துடைத்துச்சிகையைக்கோதி அதன்பொலிவைக்கண்டு களிப்
பான், முத்தமிடுவன் விழிகளிலொத்திக் கொள்வான் வலியற்
ற சர்ப்பத்தைப்போலப் பெருமூச்செறிவான் நிலத்தில் விழு
ந்து புரளுவான் அப்பனேசத்துருக்க ளிடத்திலிருக்கின்றகோ
பம் இன்னமும் உன்திருமுக மண்டலத்தில் மாறவில்லையேசிற
ந்தமானமும் வீரமும்வலியும் இனியுன்னுட னழிந்துபோய்வி
ட்டது உன்னையொத்த சவுரியவான்களை யாவரையுங் கண்ட
துமில்லை கேட்டுமிலேன் மோசஞ்செய்தாயோவெனச் சோரு
வான் கரங்களிலொன்றையெடுத்து விழிகளினிடத் தூற்றெடு
ந்துப்பாயும் உதிரப்பெருக்கினாற் கழுவிவானத்தி லோடுஞ் சூ
ரியனைப்பிடித்துவந்து தளைசெய்த கரகமலமிதுதானோவென்று

ரற்றுவான் வீரவாகுசெலுத்திய பாணங்களினாற் றுளைபட்டிருக்குந் தோட்களையும் மார்பையும்பார்த்து உலகங்களுள்ளளவும் நீங்காத புகழைப்பெற்ற சூரன் உன்னையல்லது மற்றும் யாவரிருக்கின்றனரெனக்கதறுவான், பூதபைசாசங்கள் கழுகு, காக்கை, பருந்துலாவித்திரியும், போர்க்களத்தினுன்பொன்மேனியைக் கூறுபட வெட்டித்தள்ளிய பாதகனாகிய தூதன் பிராணனையுண்டாலல்லது என்மனத்துயர மாறுமோவெனச்சீறுவான் இந்தப்பட்டணத்துக்கு ஒற்றாகவந்த ஒரு தூதனால் அளவற்ற ஜயங்களைப்பெற்றிருந்த என்மகன் மாண்டானென்று சகலரும் பேசிக்கொள்ளுவராயின் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டுயுகங்களாகப் பரிபாலித்துத் தேவராதியரையேவல்கொண்டுவாழ்ந்த என்னரசாட்சி வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியெனத் தன்னையிகழ்ந்து கொள்ளுவான் பின்னப்பட்டிருக்கின்றகுமாரன் சிரத்தையும் கரங்களையும் சேர்த்துப்பார்த்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கி மேல்விழுந்து புலம்புவான் தீயிற்பட்ட புழுவைப்போலப் பதைபதைத்துவாடும் பிராணனைக்குறித்து இன்னமும் என்கண்மணிசென்ற விடத்துக்குப் போகாமலிருக்கின்றையோவெனவருடுவான் வலையிற்பட்டுவாடும்மயிலைப்போல மருண்டுமருண்டு நாலுமூலைகளினும்விழிகளைச்சுழற்றிப் பார்ப்பான் கரங்களைப்பிசைந்துகொண்டு இனியென்னசெய்வதென்று தியங்குவான், பரிவாய்ப்பிள்ளையைப் பார்த்தழுவான், சோர்ந்துகிடப்பான், கரங்களைவிரித்து இந்த அநியாயமெங்கேனுமுண்டோசொல்லுங்கோளெனக்கேட்பான், என்னாசைக் கழிவுசெய்திறந்தாயோ மகனே யென்றுவாயிலறைந்துகொள்ளுவான் சரீரம்புழுங்கிவியர்க்க வருந்துவான் சமுத்திரத்தினலைகளின்பெருக் கடங்கும்படிக்குப் பெருமூச்செறிவான் நிலத்தைக்கரங்களினாற் றுழாவிமோதுவான்இவ்விதங்களாக இராஜாதிராஜன் பட்ட துயரத்துக் களவுண்டோ இச்சேதியை அந்தப்புரத்திலிருந்த மயிலையொத்த பதுமகோமளைகேட்டு வேடன்செலுத்திய பாணம்பாயவாடும்மானைப்போலக்கதறிக் கூந்தலவிழ்ந்து நிலத்திற்புரளச் சரீரம் நடுநடுங்கி துக்கவெப்பத்தினால் விழிகளில் உதிரமான நூற்றெடுத்தோடக் கோடுகோடெனப் புலம்பித் தாமரையிலையிற்பட்ட புனலையொப்ப மனம்நிலைபெருமற் கலங்கினவளாய் வலையிற்பட்டமஞ்ஞையை நிகர்த்துவாடிப் பரதவித்துத் திகிற்பட்டுக் கட்டுக்காவலையுடைய தன்னிருக்கையை நீங்கியிறந்த என்னாசைக்குமாரனைப் பார்த்துக் களைதீர்வனெனப் பிரலாபித்துக் கொண்டு சபையைநோக்கியோடினாள் இந்தத் துக்கவார்த்தையைக்கேட்ட புரஸ்திரீகள் பட்டணத்தில் வாசமாயிருந்தபெண்கள் அலறிநமதிறைவன் தேவிக்குச் சகிக்கப்படாததுக்கம் வந்து நேர்ந்தது வாருங்கோள் வாருங்கோளென்று எதிர்ந்தவரனைவரையும் கூவிக்கொண்டு கோவென்றழுதுவந்து பதுமகோமளையைச் சூழ்ந்து தேமல்பரந்து பொற்குடங்களையொத்த தனபாரங்களின்மீதடித்து மயிரை விரித்துப் பிடுங்கி இழவுகொண்டாடினர், அவர்களுடன் லட்சுமிக்குச் சமதையாகிய சுந்தரமுள்ள பதுமகோமளைஆஸ்தானமண்டபத்தைச்சேர்ந்து துண்டித்துக்கிடக்கின்றசிமந்தபுத்திரனைக்கண்டவுடன்மேல்விழுந்து மரணமூர்ச்சையாயினள் உடனே சேடியர் சிலதியர் பாங்கியர் மற்றகன்னியர்கள் ஆவலித்து ஓவென்றலறிப்பற்பலசைத்திய உபசாரங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையிற் பஞ்சேந்திரியங்களும் தத்தமது நிலைகளிற்சேர மெல்லக்கண்களை விழித்துத் தள்ளாடியெழுந்து திகைத்து மதிமருண்டு இடியுண்ட சர்ப்பத்தைப்போலச் சோர்ந்துவிழுந்து புத்திரசோகத்தினாற் றரிக்கப்படாமல் கடகடெனப்புரண்டு கரங்களை விரித்துப் பரதவித்தகாரணங்களைக் கேட்பீராக.—ஓ என்மனதுக்கினியபிள்ளாய் குழந்தைப்பருவத்தில் உன்முகத்தில் ஆதபந்தாக்கியகாரணத்தினாற் சூரியனைப்பற்றிவந்து எனக்குக்காட்டித் தொட்டிலின்காலிற் கட்டிவைத்த வீரமெங்கொடுங்கியது என்கண்மணியே பிள்ளைக்கவலையை யொழித்தகருவலமே குழந்தாய் அந்தவிஜயத்தைக் கண்டுமகிழ்ந்தயான் உன்திருமேனி இவ்விதங்களாகக் கண்டிக்கப் படுமென்பதை யெவ்வளவும் நினைந்தவளல்ல கனவிலும்மதித்திலேன் இக்காலத்தில் எமனுக்கிரையாவையென்று எந்தச்சோதிஷருஞ் சொன்னதுமில்லை என்னப்பனே முன்னொருகாலம் பொன்னுலகத்துக்குப்போய்த்தீக்கிரையாக்கி நமது சத்துருக்களாகிய தேவரைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் சிறைசாய்த்துவந்ததினம் உன்திருமுகப்பொலிவையும் பருவதாகிருதியாகவிருந்த புசங்களின்சீரையும் மற்றத்திருக்கோலத்தையும் மனங்களிக்கக்கண்டுமகிழ்ந்தபாதகியாகியயான் அந்தக் கண்களினால் இப்படிக்குப் பதங்கோலமாகக்கிடப்பதையும்பார்க்கப்பெறுவேனோ உடனே பிராணனைவிட்டுவிடாமல் துக்கசாகரத்திலழுந்திக் கலங்குகின்றனன், பூருவத்திற் றாமரைக்கமலவாசியாகிய மகாலட்சுமி கரத்திற் பற்றியிருந்த பொற்கிளியைச் சம்பாதித்து வளர்க்கவினைந்து உன்னுடன்சொன்ன மாத்திரத்தில் தட்சணத்தில் வைகுந்தகிரிற்போய் யாதினையும்பேசாமற் பலவத்காரமாய்ப் பறித்துக்கொண்டுவந்து எனக்குக்கொடுத்ததிரனே இன்றைக்கிவ்விதமாக நொந்துவருந்தும் உன்னாசைத்தாய்க்கு ஒருதேறுதலையான வாசகத்தைச் சொல்லலாகாதோ மவுனமாயிருப்பது உன்னையொத்த புத்திரனுக்கழகோ இதுவுமொரு விளையாட்டோ ஐயையோ இந்தப்பாதகத்துக் கென்னசெய்வேன் ஒன்றுந்தோற்றவில்லையே வயிறுபற்றிக் குடல்கலங்குகின்றதே அப்பனே நான்செய்த கொடுமையின் காரணத்தினாலோ வெகுகாலமுங்களாற் படாதபாடுகளைப்பட்டு மனம்வருந்தியதேவர்கள் இருஷிக்கூட்டங்கள் சபித்தவலியினாலோ அல்லது தேவதேவோத்தமனாய் ஆதிமூலமாயிராநின்ற சிவபிரான்மற்ற பிரமன், விஷ்ணு, கோபித்த நிமித்தமோ மற்றும் எந்தவிதத்திலோ தெரிகிலேன் உன்னையிழந்து சோபக்கனலிலகப்பட்டு வாடுகின்றேன் பொன்னையொத்த பிரகாசத்தைப்படைத்த திருமேனியைப்பெற்றிருக்கின்ற கந்தசுவாமியை இந்தபட்டணத்துக் கனுப்பிக் கொடியபோரையுண்டு பண்ணிச்சிறந்த தவங்களைச்செய்துபெற்ற என்னாசைப்பிள்ளைகளனைவரையும் கொல்லுவித்து மகத்தாகிய வியசனத்தைத்தந்து நீயுமிறந்துபோம்படிக்குக்கலகத்தை முட்டியதேவர்கள் பெண்டுகள் முற்றிலும் என்னைப்போலவே பிள்ளைகளைப்பறிகொடுத்துப் பரதவிக்கக்கடவர்என் பிரியமுள்ளமகனே உனக்குமுன்னர் தெய்வலோகத்திற் போயிருந்த தம்பியராகிய வச்சிரவாகுவும் வடவைக்கனலையொப்பக் காந்திக்கொண்டிருக்கும் அக்கினிமுகன் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய மூவாயிரர் மற்றசுற்றத்தினரும் உன்வரவையறிந்து தமையனென்றும் அன்பினாலெதிர்கொண்டு சூழ்ந்தழைத்துப்போயினரோ அப்பனே மன்மதனிலும் வனப்புள்ள உனதுவடிவமானது பின்னப்படவும் என்சரீரமும்மனதும்வாடிவதங்கிப் பரதவிக்கத் துணிவுகொண்டு வானாட்டைச்சேர்ந்தனை உன்னைத்தேடிப்போகாமல் இந்தமனம் வருந்தியிருக்கின்றது குமாரனே உன்னிடத்திருக்கின்ற பட்சமும் தேகசம்பந்தமும் வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியெனக் கவலையுற்றும் அப்பனே புஷ்பங்களினிடத்திற் பெருகும் தேனைக்கிரகிக்கும் வண்டுக்கூட்டங்களைப்போல ரூபலாவண்ணியமுள்ள தருணமங்கையருடையநீலோத்பலத்தையொத்த விழிகளுக்கு விருந்தாகத்தோற்ற விருந்த உனதுவடிவின் சீரையும் முகாரவிந்தத்தின் சுந்தரத்தையுங் கண்டுகளித்திருக்கும் பேற்றையுற்றேன்கு

மாரனே தேவர்முதத்தையொத்த உன்னை இழந்தயான் இனியிவ்விடத்திலிருந்து இவ்வாழ்வை விரும்பேன் மேலும் உயிருடன்றிரியும் பிணத்தைப்போலாயினேன் புத்திரசிகாமணியே என்பிரியமே என்னுவியே நமக்கஞ்சித்திரியும் தேவர்களுக்கு மிருத்த துன்பங்களைச்செய்யவேண்டாம் அதினுற் றீங்குவிளையும் அரசுக்கு மழிவுநேரும் செல்வவளங்களுச்குக் குறைபாடுண்டு இதுநல்லகாரியமல்ல வென்று பலதரம் சொன்னேன், அதனையெண்ணிப்பாராமல் ஐயனே உன்னை யிராஜாதிராஜன் தோற்றனன், இனிபுத்திரசோபத்திற்பட்டிறவாம லுயிர்தரித்திருக்கவறியான் நிமைப்போதும் பிரிவின்றி யிருந்தமன்னனுக்குத் துன்பம் நேருவதோ தெய்வமே உனக்கும் எங்களிடத்திற் பகையுண்டோ மகனேநானெப்படி தரித்திருப்பேன் வயிறு குமுங்கிக்குடல் சுருண்டு வருத்துகின்றதேயென்று இவ்விதங்களாகப் பன்னிப்பன்னி திருத்தேவிபுலம்புகின்ற காலையில் சூரனும் புத்திரசோப மேலிட்டலைப்பதாற் கதறிவாடினன், அப்பொழுது பானுகோபன் றுணைவியரும் பந்து வர்க்கங்களும் கன்றைப்பறிகொடுத்து வருந்தும் தலையீற்றுவைப்போலத்திகைத்துமதிமயங்கி விழுந்து புரண்டுசோபித்துப் படாதபாடுகளைப்பட்டுப் பரதவித்தனர், பட்டணமெங்கும் பெருத்திருந்த மங்கலவாத்தியமுழக்கமும் களியாடலுமற்று ஓவெனப்புலம்பு மோசைபெருத்துத் திசைகளெங்குஞ் சென்றொலிக்கஅத்தருணத்திற் பலருந் துக்கிக்கின்ற முன்னிலையிற்பெருகிய கண்ணீரானது ஆற்றைப்போலப் பெருகிச் சமுத்திர வுவர்ப்பைமாற்றி மேலிட்டோடியது சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தப்பட்டணம் பட்டதுக்கவருத்தங்களை இன்னவிதமென்று என்னொருவாயினுற் சொல்லிமுடியாது வெகுகாலமாய் அகண்டசாம்பிராச்சிய விபவத்திலழுந்தி கஜேந்திரபோகத்தை அனுபவித்து ஒருவரு மெதிரில்லாமற் ஜயசாலிகளாக விருந்தவர்களுக்கு மேசப்பரிசமில்லாமற் சடுதியிலிடித்ததைப்போலச் சொல்லப்படாத அபாயம் நேருமாகில் அவர்களுக்குக் கிடைத்ததுன்பத்தைக்கணித்துக்கூற முடிவதோ பின்பு இராஜாதிராஜனுகிய சூரபதுமன் சற்றுத்தேறிப் புலம்புவதையொழிந்து கற்புக்கரசியாகிய பதுமகோமளையை நெருங்கிப் பற்பல காரணங்களைப்போதித்து ஒருமைப்படுத்திப் பெண்கள் கூட்டத்துடன் அந்தப்புரத்துக் கனுப்பிவிட்டு மானமுங்கோபமும்மனதைவாட்ட வடவைக்கனலைப்போலச்சீறிக் கண்களில் அனற்பொறிசிதறத் தீயும்புகையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து பக்கத்திலிருக்கின்ற சிலதானவரைப் பார்த்துப் பகைவர்பெருக் கனைத்தையும் இத்தினம் கண்டதுண்டப்படச் சங்கரித்துப் பெருகியோடும் உதிரத்தைநெய்யாகச்சொரிந்து ஆபிசாரவேள்வியை முடித்து இறந்துபோனபிள்ளைகள்முதலானவர்களை எழுப்பக்கடவேன் அதுவரையிற் குமாரனுடலை எண்ணெய்க்கொப்பரையிற்சேர்த்துப் பதனப்படுத்தக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டனன், அதனைச்சபையிலிருந்தவர்க ளனைவருங்கேட்டு இதுதகும் தகுமெனச் சூரபதுமன் மந்திராலோசனைக்கு மெச்சிக்கொண்டாடினர், அரசன்பணித்தபடிக்குக் காரியப்பேர்கள் அவ்வுடலைசேமமாகவிருக்கின்ற விடத்திற்சேர்த்துக் கண்ணிமையைப்போல இடைவிடாமற்போற்றியிருந்தனர், பின்புசூரனுக்குக்கோபம் மேலிட்டபடியால் இதனைச்சொல்வதாயினன், பகைவர்பூண்டில்லாமல் என்னிளவலாகிய சிங்கமுகனுக்கு உணவாகக்கொடுப்பேன் அவர்கள்சமாதானத்துக்குவரினும் சம்மதப்படமாட்டேனெனப்பொங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு காத்திருக்கும் பலதூதரைப்பார்த்துப் பூமண்டலவடபாரிசத்தில் விளங்கும் ஆசுரமென்னும்பட்டணத்துக்கதிவேகமாயோடி அரசுரிமைகளைச்செலுத்திவருகின்ற என்றுணைவன் சிங்கமுகனைக்கண்டு நாம்பணித்ததாகத்தெரிவித்து இந்தநிமிஷத்திற்றருவிரெனக்கட்டளையிட்டுத்துரத்தினன்.

சிங்கமுகாசூரன்வதைப்படலம்.

வாரீர்சவுனகாதிமுநிவர்களே! மேற்குறித்தபடிக்குச் சூரபதுமன் கோபதிபிதனுய்ப் பணித்தவுடன் அரசனைவணங்கிச் சபையைக்கடந்து மனோவேகத்தினு மேலிட்டோடி உத்தரபூமி எல்லையைவளைந்திருக்கும் சமுத்திரக்கரையைச்சேர்ந்து சக்கிரவாளகிரிக்குச் சமதையாகவளைந்து பொன்மயமாய்க்கொம்மைகளாதிய உறுப்புகளைப்பெற்றுப் பகைவரைவாட்டவல்ல சித்திரப்பிரதமைகள் மலிந்திராநின்ற மதிலுக்கணியாக நவரத்தினகாந்திகளைவீசி அண்ட அடுக்குகளைப்போலப் பலநிலைகளைப்பெற்று வானத்தையளாவநிற்கின்ற கோபுரவாயிலைக்கடந்து செல்வப்பெருக்கைவாய்ந்து பலஅந்தஸ்துகளையுடையதாய் நவரத்தினகாந்திகளைவீசிச் சித்திரவிசித்திரங்களாக விருக்கின்றமாளிகைகள் உப்பரிகைகள் மேடைகள் மண்டபங்கள் கூடங்களேமுதலியவைகளிருமருங்கினும் அணிபடப்பெருத்து விசாலமாய்நீண்டிருக்கும் இராஜவீதிகளையும் குபேரனும் இச்சிக்கும்படிக்கு இரத்தினராசிகளையும் பொற்குவைகளையும்பட்டுப்பட்டாடைகளையும் மற்றசிறந்தவஸ்துக்களையும் இராசிராசியாகக்குவித்து வணிகர்பெருத்துக் கல்லென்னும் ஓசையுற்றிருக்கும் அங்காடிவீதிகளையும் பிரமித்து மப்புறத்துக்கடந்து அரசன்மாளிகையைச்சேர்ந்து விசாலமாகப் பொற்சுவர்பரந்திருக்குமத்தியில் வயிரத்தினுலும் மரகதத்தினுலும் சித்திரித்திருக்கின்ற பருத்ததூண்களை அணியணியாகநிறுத்திப் பவளப்போதிகைகளும் பளிங்கினுற்பரப்பிய உத்திரங்களும் பரப்புகளும்விளங்கப் பற்பலமணிகளினுல் விழிகளுக்கலங்காரமாகச்சோடித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற்போய் அவுணராசர் போற்ற மந்திரிபிரதானிகள் பக்கங்களிற்சூழ்ந்திருக்கச் சேனைத்தலைவர்கள் வடவைக்கனலைப்போல வுருத்தபார்வையுடனிராஜராஜன்பணிவிடைகளுக் கெதிர்பார்த்திருக்கப் பெரியோர்கள் பந்துஜனங்கள் நெருங்கியிருக்கப் பட்டுவர்புகழ வித்துவாம்ஸர்கள்பரவக் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லிவர கங்கையினிடத்தெழும் அலைகளிற்காட்டும் நுரைகளையொப்பவிளங்கும் வெண்சாமரைகளைப்பலர்வீசவும் அருகு ஆலவட்டங்களையசைக்கவும் சந்திரர்கவிந்திருப்பதுக்குச் சமமாக வெண்பட்டினுலும் ஆணிமுத்துகளினுலும் சோடித்துவிளங்கும் பூச்சக்கிரக்குடைகள் கவிந்திருக்குந்நிழலிற் சிரோரத்தினவகைகளினுற் சிற்பிவல்லபங்களைக்காட்டி யமைத்திருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீரசிங்கத்தைப்போல வீற்றிருந்து அரம்பை ஊர்வசி, திலோத்தமை, மேனகையாதிய தேவகன்னியர்கள் சதிமுறையோடித்துக் குயிலுநாணப்பாடியும் கருடகாந்தருவர்தெய்வயாழ்களைமீட்டி செவிகளுக்கினிமையாகச் சங்கீதங்களைச்செய்திருக்கவும் இவர்கள்மீது விழிகளைப்பரப்பித் திட்டவட்டங்களை கட்டளையிட்டுக்கொண்டு சிங்கமுகங்களாயிரம் விளங்கச் சூரியனைப்போல வயிரமுடிகள்துலங்க அரசுசெலுத்திவரும் சிங்கமுகாசூரனைத் தரிசித்தவுடன் போற்றிக்கொண்டு சமீபத்திற்போய்ப் பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிவணங்கி அடக்கவொடுக்கங்களுடன் பக்கங்களில்நிற்கின்ற வேகமுள்ளதூதர்மீது விழிகளைப்பரப்பிச் சரீமுற்றும்வியர்க்க வருந்தி வேகமாய்வந்தகாரியமென்னை துரிதமாய்ச் சொல்லக்கடவீர்களெனக் கேட்டவுடன் வாய்பொத்திக்கொண்டுசுவாமி அகண்டமண்டலாதிபராகிய தமையன்தேவரீரைவரும்படிக்குக் கியாபகங்கொண்டனர். துரிதமாயெழுந்தருள வேண்டுமென்றுசரவேகத்தினுமேலிட்டுச்

செல்லவல்ல தூதர்கள் சொன்னதைச் சிங்கமுகாசுரன்கேட்
டுநல்லகாரியம் அவடத்திலேதேனும்புதுமைநடந்ததுண்டோ
அதனையும் சவிஸ்தாரமாகத் தெரிவிக்கக்கடவீர்க ளெனப்பேசி
யபோது தூதர்வணங்கிக் கர்த்தனே திருக்கயிலையைக்கடந்து
பூலோகத்துக்குவந்து ஜயசாலியாகிய தேவரீர் தம்பியையும்
மாயைவல்லபங்களைப் பெற்றிருந்த கிரவுஞ்ச பருவதத்தையு
ம் வெற்றிவேலினாற் பிளந்துகொன்ற பாலசுப்பிரமணியன், பி
ரமன், விஷ்ணுமுதலியர் போற்றிவர இராஜபரமேஸ்டரன்வா
சஞ்செய்திருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைச் சேர்ந்து பாசறைவி
டுதிகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அதிலிருந்தனன், இந்தச்சே
தியைச் சக்கிரவர்த்திதெரிந்து கோபங்கொண்டு கணக்கிறந்
த சதுரங்கச்சேனை வெள்ளங்களுடன் புத்திரவர்க்கங்களையும்
சேனைத்தலைவரையும் மந்திரிபிரதானிகளையும் மற்றுமிராகின்
ற பிரமுகாளையும் ஒருவர்பின்னொருவராகச் செலுத்தினர், அ
வர்கள்போய் அகோரயுத்தங்களைச் செய்துசெய்து மாண்ட
தல்லது ஒருவராவது திரும்பிப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்ததைக்
கண்டிலம்இவர்களில் விவேகசாலியாகிய இரணியன் மாத்தி
ரம் போரினைச் செய்தினைத்தோ மற்றெதைக் கருதியோ தெரி
யாது மச்சவுருக்கொண்டு கடலிற்பாய்ந்து மறைந்தனன், இ
ப்பகல் பானுகோபன் கணக்கிறந்தபடைகளைக் கூட்டிக்கொண்
டுபோய்க்கொடிய போராச்செய்து கடையில் அதனால்வெ
ட்டுண்டுமாண்டனன், பெரிதாகிய இந்த நஷ்டத்தைக்குறித்
துச் சக்கிரேஸ்வரன் மிகவும்வருந்தி மனந்தேறிவடவாமுகாக்
கினியைப்போலப்பொங்கித் தேவரீரைத் தரிவிக்கும் படிக்கு
அடியோங்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர், இனிவிரித்து வி
ரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை எமது சக்கிரவர்த்தியைத் த
விர பிரமுகராயிருப்பவர்கள் வீரமாமயேந்திரத்தி லொருவரு
ங்கிடையாது சேனைப்பெருக்கு மொழிந்தது ஆதலாற் றாமச
ஞ்செய்யாமற் றுரிதமாயெழுந்தருள வேண்டுமெனப் போற்
றுகின்றகாலையில் இக்காரணங்க ளனைத்தினையும் கேள்விப்பட்
டவுடன் கோபமும்மானமும் மனதைவருத்தியலைக்கத் துயர
மேலிட்டுத் தேகத்தைக்கொளுத்தப் பெருமூச்செறிந்துகொ
ண்டு சிங்காதனத்தை விட்டெழுந்து மந்திரிபிரதானிகள் சே
னைத்தலைவர்கள் மன்னமண்டலீகர்போற்றிவர ஆஸ்தானமண்
டபக் கடைவாயிலினிடத்தில் வந்து கரங்களைக் கட்டிக்கொ
ண்டு காத்திருக்கின்ற தூதரைப்பார்த்து நீங்கள் துரிதமாயோ
டி சமருசேனைகளனைத்தையும் கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கடவீ
ரென்று கட்டளையிட்டனன், அவர்களும் வணங்கிப்பறந்து ப
ட்டணத்திலும் திக்குதிபாந்திரங்களிலும் புயங்கள் தினவுண்
ணச்சண்டைகிடையாமல் மனவுற்சாகமற்றிருக்கின்ற சேனை
களுக்குப் பிராணனைக்கொண்டுபோகும் யமபடாளைப்போலப்
படையெழுச்சியென்று சிங்கமுகாசுரன் பணித்ததைத் தெரி
வித்தமாத்திரத்தில் மனவெழுச்சிபெற்றுப் புயங்கள் பூரித்து
விம்மச்சகலாயுத பாணிகளாய்த் தங்கள் தலைவரைத்தழுவிபெ
ரும்புறக் கடலைப்போலச்சேர்ந்து ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டுவந்
து ஆசுரமென்னும் சிறந்தபட்டணத்தைச் சேருமுன்னிலையிற்
சாரதியானவன் நவரத்தினமயமாய் அச்சு, மச்சு, முதலிய
சிங்காரங்களைக்கொண்டு விளங்கும் தேரைப்பற்பலகோடி சிங்க
ங்கள், யானைகள், புலிகள், புரவிக்கூட்டங்கள் முதலிய மிரு
கங்களை யணியணியாகப் பூட்டிப் பூமிதத்தளிக்கும் படியாகக்
கற்கரத் தொனிசெய்தோடித் தரத்திவந்து மாளிகைக்கெதிரி
ல் நிறுத்தியகாலையிற் சிங்கமுகாசுரன் ஆயுதச்சாலையிற்போ
ய் வயிரக்கவசத்தை வரையையொத்த மார்பிலிறுக்கி மூன்று
ம்பிறைக ளளவற்றவை ஏககாலத்திற் றேற்றுமாறுபோலவீர
பட்டங்களை நெற்றியிற்றரித்து கரசாடு விரற்கோதைகளைப்பூ
ண்டு சூரியனைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரங்கிரீ
டத்திலும் தும்பைமாலைகளைச்சுற்றி அட்சயத்தூணிரத்தை மு
துகிலிறுக்கி மந்தரத்தைநிகர்த்த பருத்தவில்லைத் தோளில்மா
ட்டித் தேவப்படைகளையும் மாயைக்குரிய கணைகளையும் சேக
ரித்துக்கொண்டு வீரகண்டைகளைப் பாதத்திற்கட்டி இவ்விதப்
போர்க்கோலத்தைப் பெற்றவனாய் வெளிவந்துமேருவையொ
ப்ப நிற்கின்ற இரதத்தின்மேல் தாவியேறி வீற்றிருந்த காலை
யில் மந்திரிபிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் படைத்தலைவர் பந்
துவர்க்கங்களிற் சிறந்தவீரர்களாதியாகியபிரமுகாள்போரணி
களைத்தாங்கிச் சர்வாயுதபாணிகளாய்த் தங்கள் வாகனங்களி
லேறிக்கொண்டு அரசனைச்சூழ்ந்து நடக்கின்ற காலையிற் சொ
ர்ணமயமாய்ப் பாரித்திருக்கின்ற தேரணிகள் கற்கரத் தொனி
களைச்செய்துக்கொண்டோடவும் மணிகளிருமருங்கினும்மாறி
யொலிக்கத்தக்கதாக நீலகிரிகள்கால்முளைத்'தசைவதைப்போ
ல யானைக்கூட்டங்கள் மும்மதங்களையும் பெருக்கிவீறிட்டு இ
ருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளில்பற்றி மேகங்களும் நடுங்கி
ப்பறக்கச் சுழற்றிச்செல்லவும் பஞ்சலட்சணங்களையும் வாய்
ந்து அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளதாய் வானத்திலும்
திசைகளினும் கடல்மீதினும்பாய்ந்து நிமைப்போதில் மீளவல்
ல குதிரைப்பந்திகள் நடக்கவும் பாதங்களனைத்துஞ்சேர்ந்து
உருவகப்பட்டுப் பரந்ததைப்போலக் கறுத்ததேகத்தையும் பற்
பலபடைகளையும் பரித்து வீரங்களைப்பேசித்தத்தமது தலைவரை
வலந்து வீராவேசங்களுடன் கால்பலங்கள் சாயவும் இத்த
கையநாற்படைகளின் பெருக்கை இவ்வளவுவெள்ளமெனக்க
ணிக்க எத்தகையராலுங்கூடுவதோ இந்தச் சேனாசமுத்திரமத்
தியிற் சிங்கமுகாசுரன் கெம்பீரமாகச்செல்கின்றபோது ரண
பேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, ஆகுளி, சின்ன
ம், தப்பட்டை, துமுடு, எக்காளை, முதலிய, போர்ப்பறைகள்
கணகணென்று திசைகள் செவிபடமுழங்கவும் துவசபடங்
கள் வானத்தைமறைத்து இருளைப் பெருக்கிப் படபடத்ததொ
னிகளைக்காட்டவும் அக்காலத்திலெழுந்த தூளிபடலத்தின்பெ
ருக்கினைச்சொல்லி முடிவதோ மேகசாலங்க ளெங்கணுமூடி
யதைப்போல மண்விண் ணெவ்விடங்களினும் படர்ந்து பிரா
ணிகளை மயக்கவும் பூதபைசாசங்கள் கழுகு காக்கைகள் புதி
யயிரைகிடைக்குமென்னுங்களிப்பினு லிரைச்சலிட்டுக்கொண்
டு தொடரவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் வானவழிக்கொ
ண்டுபோய் ஒருநாழிகையில் வீரமாமயேந்திரத்தைச் சேர்ந்த
வுடன் சிங்கமுகாசுரன் தன்தேரைவிட்டிறங்கி மந்திரி பிரதா
னிகளாதிய வீரர்சூழ்ந்துவரப் பொலிவற்று ஓசையடங்கி யி
ருக்கின்ற மகாசபையிற் பிரவேசித்து அரியணையின்மீது கவ
லையிலமுந்திய மனத்தனாய் முகவாட்டத்துடன் வீற்றிருக்கின்
ற தமையனைக்கண்டு பாதாரவிந்தங்களில்வணங்கிய தருவாயி
ல் ஆவலுடன் ஆசானுபாகுவாக விருக்கின்ற நீண்டகரங்களி
னால் வாரியெடுத்து வயிரக்குன்றுக்குச் சமதையாக விளங்கு
கின்ற விசாலமாகியமார்பிலிறுகச் சேர்த்தணைத்து க்ஷேமங்க
ளை விசாரித்தபோது சிங்கமுகாசுரன் தமையனைப்பார்த்துத்
தேவரீர் முகாரவிந்தம் வாட்டமுற்றுச் சஞ்சலசித்தனா யிருக்
கவேண்டுங்காரண மென்னையெனப் பரிந்துவிசாரிக்கத் தமை
யனைப்பக்கத்திலிருக்கின்றசிங்காதனத்தி லமர்த்தி என்மனது
க்கினிய சகோதரனே கேட்பையாகமுன்னம் நீ மந்திராலோ
சனையைச் செய்வதைக்குறித்து இவ்விடம் வந்திருந்து போ
னபின்பு நமதுதுணைவன் தாருகாசுரனையும் கிரவுஞ்ச பருவத
த்தையும் வேலாயுதத்தினாற் பிளந்துகொன்ற பாலசுப்பிரமணி
யன் மேலிட்டுத் துணைவர்படைவீரர் பூதவெள்ளங்களுடன்க
டலைக்கடந்து இந்தப்பட்டணத்துக் கருகில்வந்து பாசறையிடு

தியை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அதிற் சேர்ந்திருக்கின்றசேதி தெரிந்தவுடன் நமது படைவீரர் பிள்ளைகள் மந்திரிபிரதானிகளைக் கணக்கிறந்த வெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கூட்டிச்செலுத்தியபோது அவர்களனைவரையும் சின்னபின்னப்படவாட்டுவித்தனன், இரணியன்மாத்திரம் தப்பி சமுத்திரத்திலொளித்திருக்கின்றனன், இந்தமானக்குறைவும் வியசனமும் மேலிட்டுவாட்டுவதினால் அக்குறைகளைப்போக்கி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறும்பொருட்டு உன்னைத்தருவித்தனன், இந்தச்சேதிகளையோசித்துத் துரிதமாய்ப் பகைவரைக் கடக்கவேண்டுமெனச் சூரன்பேசிய வாசகங்களைக்கேட்ட சிங்கமுகன் மனவருத்தத்துடன் தமையன் பாதாரவிந்தங்களில் மீட்டும் வணங்கி யிதனைச்சொல்லுவதாயினன், இராஜாதிராஜனே புஜபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய பிள்ளைகளையும் பூர்வீகமாக விருந்த மதியூகிகளாகிய மந்திரிபிரதானிகளையும் வலிக்கொப்பற்ற படைத்தலைவர் பந்துவர்க்கங்களையும் ஜயசாலிகளாகிய சேனைப்பெருக்கையும் வரையற மாளக்கொடுத்துத் தனியனாய்த் திகைத்திருக் கின்றனை தமையனே கெடுமதிகண்ணுக்குத் தோற்றுதகாரணத்தினால் இத்தகைய துன்பத்திற்கொண்டு வந்துவிட்டது ஆதியந்தமற்ற சுயஞ்சோதிக்கடவுளை மதியாமற் பாலன்பாலனென்றிகழ்கின்றனை நமது முன்னவர்கள் பலரும் மதிக்கவாழ்ந்த இந்தமரபுக்குத் தீங்குநேரிடுவதைச் சற்றும்யோசித்தவனல்லை முன்னம் மந்திராலோசனைகளைச் செய்தகாலையில் இத்தகைய அனர்த்தங்கள் விளையுமெனத் தெரிவித்தகாரணங்களை விடத்தைப்போல மதித்து நீக்கிவிட்டனை பிராரத்வவினையின் முயற்சிகளைக் கடந்த புத்திவான்க ளொருவருங்கிடையாது பரமசிவச் செயலினால் நேரத்தக்க நன்குதீங்குகள் யாவருங்குந்தோற்றுவதரிது ஆதலால் உன்னைவெறுத்தாவதென்னை இதுபரியந்தம் நடந்துபோனகாரணங்களை நினைந்துநினைந்து வாடுவதிற்பயனொன்றையுங்காணேன் இரைச்சலிட்டோடுகின்ற பெருவெள்ளத்தைச் சிறைபடுத்தக்கூடுவதோ அவ்வாறே லோகநாயகனாகிய சிவபிரான் அருட்டிறத்தையும் மீறவல்லமோ ஆதலாற்றேவரீர் கோரிக்கையின்படிக்கு இந்தநிமிஷத்திற் சேனைப் பெருக்குடன்போய்ச் சத்துருக்களை மடக்கிக்கொண்டு நான்செய்யப்போகிற சண்டையின் முயற்சிகளைத் தேவரீர் கேழ்விப்படுந்தோறும் களிப்பீர் பூதப்படைகளையும் படைவீரரையும் வாரிவாரிவாயிற்போட்டு உதரவக்கிக் கிரையாகப் பசிதணியவல்லேன் அவர்களை ஒருபொருளாக மதித்தவனன்று சிவசுப்பிரமணியதேவர் கோபித்தேவவிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதத்துக்குத் தப்பிப் பிழைப்பேனாகில் இவ்விடம்வந்துஉம்மைக்காணப்பெறுவேன் அல்லது ரணக்களத்துக்கிரையாவதுண்மையாகும் மேலும் இன்னமுமிருக்கின்ற கொஞ்சச்சேனைகளும் படைவீரரும் அவ்வாறே சந்தேகமில்லாமல் மாள்வர் இதைச் சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை பின்புதேவரீர் திருவுளத்தில் நினைந்தபடிக்கு முடிக்கக்கடவீரென்று பற்பலசிந்தைவார்த்தைகளைப் பேசிக்காட்டி அவ்விடத்தில் சிற்சமனமில்லாதவனாய்த் தமையனை வணங்கிச்செலவுபெற்றுச் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தன்பரிசனங்கள் சூழ்ந்துவரத்தனக்கேற்படுத்தியிருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய மாளிகையைச்சேர்ந்து இராஜராஜன்கட்டளையின்படிக்குத் தனக்காகசமைத்துவைத்திருக்கின்ற அன்னக்குவைகளையும் யானை, புலி, கரடி, கடமை, மான், முதலிய ஜந்துக்களை பதனிட்டு காரசாரங்களுடன்செய்து குன்றுகளைப்போலப் பதலைகளிற் சேர்த்திருப்பதையும் மலைகளைப்போலக் குவித்திருக்கின்ற கச்சாயவகைகளையும் பொரியல் கரியல் வறல் சுண்டல் விதங்களையுந்துரிவாயிலடைப்பதைப்போலஏராளமாக ஆயிரங்கரங்களினாலும் வாரிவாரியுண்டு ஆயிரக்கணக்கிற் குடங்களில் நிரப்பிவைத்திருக்கின்ற ஆவின்திரட்டுப்பால் தயிர் தேன் இவற்றினைப் பிலங்களில் ஜலமோடுவதைப்போல கடங்கடமாக வெடுத்துவிட்டும் உதிரம் நிறைத்திருக்கின்ற பதலைகளையெடுத்து தாகசாந்தியாகத் தேக்கிடக்குடித்தும் இவ்விதங்களிற் திருத்தியாகப்பொசித்து முடிந்தவுடன் வாய்பூசிக்கைகால்களைச் சுத்திசெய்துக்கொண்டவனாய்க் குன்றையொப்ப விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து திசைதிசைகளிற் காதவழி மணத்தை வீசியிருக்கும் கலவைச்சாந்துக்குடங்களை மார்பிற்சொரிந்து பூசிக்கொண்டு புனுகு சவ்வாதுக் குழம்பையப்பித் தேன்களையிறைத்துப் பரிமளித்திருக்கின்ற மல்லிகை யிருவாட்சி சண்பகம்பாரிசாத மலர்களினாற் சோடித்த பருத்ததண்டைமாலைகளை மார்பிலுந்தோளிலும் சூடிக்கொண்டு கற்பூரதாம்பூல விடையத்தைச்செய்து விலையுயர்ந்த பீதாம்பரத்தையுடுத்து சூரியக்கிரணங்களைப்போலச் சொலித்திருக்கும் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்த பாரித்தவயிரமுடிகளை ஆயிரஞ்சிரங்களினுங் கவிழ்த்து நவரத்தினமயமாகச் செய்திருக்கும் வாகுவலையங்களைமாட்டி பருத்த முத்தாரங்கள் மோகனமாலைகள் சரப்பளிபதக்கங்களைப் பரந்தமார்பினிறையச்சாத்தி செவிகளிற்சூரியரையொத்த மகரகுண்டலங்களைத்தூக்கி ஆயிரம்வெள்ளியங்கிரியி னுச்சிகடோறும் பிறைகளின் சமோகங்கள் தோற்றுமாறுபோலச்சிங்கமுகங்கள் விளங்கும் நெற்றிகள்முற்றினும்முப்பட்டைகொண்ட திருநீறுசாற்றித் திலதப்பொட்டுகளுமிட்டுமுற்றியவுடன் பரமசிவனைக் குறித்துத்தான்செய்த தவமுயற்சிக்கிரங்கிக் கடாட்சித்திருக்கின்ற பருத்ததண்டாயுதம்சூலமுதலிய படைகளைப் பரித்துத் தேவாஸ்திர விதங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டுதாயாகியமாயை தயைசெய்திருக்கின்ற பாசத்தையுங் கரத்திற்றாங்கிமந்தரகிரிகளைப் போல விளங்கும் பருத்ததனுசுகளைத்தோள்களில்மாட்டித் திவ்வியபாணங்களைக்கரங்களிற் கொண்டு அம்புறாத்தூணிரத்தை முதுகிலிறுக்கி அபேதவயிரக் கவசத்தைமார்பிற்கட்டி இத்தகையபோர்க்கோலத்தைத்தரித்துக்கொண்டவுடன் வெளிவந்து பத்துநூறாயிரம் பரிகள் யானைகள்பூண்டு நவரத்தினமயமாய் சித்திரவிசித்திரங்களாக அச்சு, மச்சு, கொடுங்கை முதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு வானத்தையளாவ நிற்கின்ற தேரின்மீறதாவியேறி வீற்றிருந்தனன், அத்தருணத்தில் தன்மனதுக்கினிய மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு வந்துசூழவும் அருகு ஆலவட்டம் வெண்சாமரை சின்னம், சந்திரவட்டக் குடைகளைப் பல்லாயிரம் அவுணவீரர்தாங்கித்தங்கள் பணிவிடைகளைச் செய்துபோகவும் பட்டுவர் புகழவும் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கவும் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் கொடி குடைகள் மகரதோரணங்கள் நெருங்கவும் இவ்விதராசபரிவட்டனைகளுடன் வெளிவந்தகாலத்திற் பூரணச்சந்திரோதயத்தைக் கண்டகடலையொப்ப ரதகஜ சதுரங்கபதாதிகள் ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஆரவாரித்துக்கொண்டுவந்துசூழ்ந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தச் சதுரங்கச் சேனைகளின் தொகைப்பிரிவுகளைஇவ்வளவென்று ஒருவராலுங்கணிக்கப்படுவதன்று அவ்வீரர்வலிகளிற் சிலசொல்லக்கேட்பீராகபொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள் பெருமிதங்களும் வாழ்வும் பூமண்டலத்தில்வாழும் அரசர்கள் சிறப்புகளும் வீரத்தன்மையும் தானவர்கள் துன்பங்களையும் நீக்கித் தம்மினத்தவருக்குயாதொருகுறைவுமில்லாமல் அகண்ட சாம்பிராச்சியச் செல்வங்களை யனுபவித்துக் களித் திருக்கவைத்த ஜயசாலிகளாயும் கொலை களவு கட்காமமென்பதை வேதங்களினொழுக்கமாகக் கொண்டு நடத்தவல்ல பாதகராகவும் பலவிருட்சங்கள்

பெருத்த கானகத்தைத் தகிக்கத் தக்க தாபாக்கினியையொத்த செம்பட்ட மயிர்விளங்கும் காட்சியைப்பெற்றவர்களாகவும் சிவகாருண்ணியம் தயைதாட்சண்ணிய மெவ்வளவுங் கிடையாத கொடியமனதைப் பெற்றவர்களாகவும் தெய்வலோகம்பூமண்டலமுதலிய தலங்களிற் சுந்தரவதிகளாய்க் கற்புத்தன்மைபொருந்திய மங்கையர் மீது காமுற்று அக்காரணத்தினால் மன்மதன் செலுத்தும் பஞ்ச புஷ்ப பாணங்களும் சுகந்த பரிமளங்கள் வீசும் மலர்மாலைகளும் எக்காலத்தும் நீங்காதபுயாசலங்களைப் பெற்றவர்களாகவும் பற்பல சண்டைகளைச்செய்து பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் விசாலமாகியமார்பினிடத்தல்லது மற்றதேகவுறுப்புகளிற் காயப்படாமல் ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களாகவும் விண்மண்பாதலமெனச் சொல்லாநின்ற திரிலோகங்களில்வாசஞ்செய்கின்ற சீவகோடிகளினது பிராணனைப் பரமன்கட்டளைப்படிக்குக் காலாதிகளிற்கொண்டுபோகவல்ல யமனையொப்பப் பலவந்தமாக மானிடர்மிருகங்கள்முதலிய ஜந்துக்களைவாரிவாரிப் பிலத்தையொத்தவாய்களிற்போட்டு இருகடையினும் உதிரம்பீரிட்டோடுமென்று உதரவங்கிக்கிரையாக உண்டுகளிக்கும் பசிப்பிணியைப் படைத்தவர்களாகவும், வடவைக்கனலைப்போலக் காந்திக்கொண்டிருக்கும் சிவந்தவிழிகளைப்படைத்தவர்களாகவும், அஷ்டதிசைகளேமுதலிய தலங்களிலிருப்பவரைவாட்டிக்கொண்ட வெற்றிக்குக்குறியாகக்கட்டிய வீரகண்டைகலிக்கும் பாதங்களைப்பெற்றவர்களாயும், அண்டங்களாயினும் விழுங்கத்தக்க விசாலமாகிய பேழ்வாயைப்படைத்தவர்களாகவும், போரைவிரும்பியெதிர்ந்த வீரர்மார்பிற் கூரியமுனையைப்பெற்ற வேலினாலுஞ் சூலத்தினாலும் குற்றித்தூக்கிப் பெருகும் உதிரங்களையும் பிணங்களையுந் தசைகளையும் ஏராளமாகநிறைத்தும் நிரம்பாதபிலம்போன்றவாயையுங்கடலையொப்பப்பருத்திருக்கும் வயிற்றையுங்கிடைத்தவர்களாகவும்திசைக்களிறுகளின் துதிக்கைகளைச்சேர்த்துமுடிந்து செவிகளிற் குண்டலமாகவணிந்து மகிழுந்தியமனதைப்பெற்றவர்களாகவும் அஷ்டகுலாசலங்களைப்பெயர்த்துப் பந்தாடும்புயவன்மையைப்படைத்தவர்களாயும் சத்தசாகரங்களின் ஜலத்தை ஒருகாத்திலேந்தியுண்டுந் தணியாததாகவிடாயைக்கிடைத்தவர்களாகவும் சொர்க்கமத்தியபாதலவிடங்களெங்கணும் கொடிப்போதிற்சுற்றிவரும் வேகத்தைப்படைத்தவர்களாகவும் செவ்வானத்தையொத்த மீசைதாடிகளைப்பெற்றவர்களாகவும் குலாசலங்கள் கைகால்முளைத்து நடப்பதைப்போன்ற காத்திரமுள்ள தேகத்தையுடையவர்களாகவும் பிறையைப்பழித்துவிளங்குங் கோரைத்தந்தத்தைப்பெற்றவர்ள்கவும் யாளிசிங்கம் புலியானை கரடிமான்முதலிய மிருகங்களையொத்த முகங்களைவாய்ந்தவர்களாகவும் சிரமொன்று கரங்களனந்தமும் பலதலைகளிரண்டுபுஜங்களைப்பெற்றவர்களாகவும் பார்த்தவர்கள் கர்ப்பங்கலங்கிக்கலைக்கும் கோரரூபத்தைப்பெற்றவர்களாகவும் தடுத்துப்பேசிற்றுயையும் வதைத்துண்ணுங் கோபாவேசங்களையுடையவர்களாகவும் தண்டாயுதம் மழுப்படை தட்டை முசுண்டி வில் வாள் வேல் எழு மழு நாஞ்சில் காலபாசம் சூலம் ஈட்டி எறிவேல் குந்தம் கப்பணம் முசலமாதிய பற்பலபடைகளைத் தாங்கினவர்களாய் அண்டவடுக்குகளதிர்ந்து குலைகுலைந்து வாடும்படிக்கு ஆர்ப்பரிக்கவல்ல பருத்தகுரலோசையையுடையவர்களாகவும் இத்தகையகொடியசெய்கைகளைப்படைத்த வீராதிவீரராகிய அவுணவெள்ளங்களும் கோடைகாலமேகங் கர்ச்சித்ததைப்போலவீறிட்டு இருப்புலக்கைகள் பருத்த சங்கிலிகளைத் துதிக்கையிற்பற்றித் திசைகளதிரச்சுழற்றி உரலையொத்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் பூமிதுழிபடநடந்துபோகும் வலியயானைகளினது கன்னத்திலுங்கபோலத்திலும் பீசத்திலும் நின்றுபெருகும் மும்மதங்களும்பாய்ந்து சுழலமிட்டுக்கொண்டு தூசிப்படைக்குமுன்னோடவும் அலைகள்மிகுந்த சமுத்திரத்திற்றோற்றும் வெளுத்தநுரைப்பெருக்கைப்போல விலாழியென்னும் வாய்நுரையைப்பெருக்கிப்பாயும் குதிரைப்பந்திகளானவை அனல்வடிவைப்பெற்ற சிவந்தகுளப்படிகளைப்பெயர்த்துவைத்து மிதிக்குந்தோறும் முற்குறித்தமதவெள்ளம் விலாழிப்பெருக்கானது சேருய்ப் பதாதிகள்நடையிலழுந்திப் பருவதாகிருதியாய்ப் பாரித்திருக்கும் ரதங்களிற்பூண்டு கர்க்கரத்தொனியைக்காட்டிச்செல்லும் வண்டில்களோடியோடிப் பசையற்றுப் பொடியாய்த்துகள்பட்டெழுந்து திசைகளைமூடிப் பொன்னுலகத்தை மண்ணுலகமாக்கவும் ரதசமோகங்களினிடங்கடோறும் நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற துவசபடங்களின்முகப்பிற் பதித்திருக்கின்ற வயிரச்சிகரங்களின்முனை உறுத்தவதினாற் காளமேகங்களினது கர்ப்பங்கள்துளைபட்டு ஜலத்தைப்பெருக்குகின்றவேளையில் அவற்றினிடத்தசைகின்ற பட்டுச்சீலைகளினாலடைபடவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சதுரங்கசயின்னியங்களும் நடக்குமுன்னிலையில்தத்தித்தாவிப்பாயும் புரவிக்கூட்டங்களினுடைய கனைப்பொலியும் தேர்களோடுங் கர்க்கரத்தொனியும் மதயானைகள் பிளிறொலியும் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவிகளினதுமுழக்கும் ஏகமாய்ப்பேரொலியைக்காட்டுவ தெப்படிக்குத்தோற்றுவதெனில் அகண்டமண்டலாதிஸ்பரனாகிய சூரன்தம்பி சிங்கமுகனிறக்கப்போகின்றனன், ஐயையோவென்றிரங்கி யழுமொலிக்கிணையாகவிருந்தது, அப்பொழுது பெருத்தெழுந்ததூளிபடலமும் வானத்தையளாவவோங்கியசையுந் துகிற்கொடிகளும் விழிகளைமறைத்துச் செவிகளைப்பொத்தி நாசியைத்தூர்த்து மூச்சாடவொட்டாமற் றிகைக்கச்செய்வதினாற் சூரியபகவான் பயப்பிராந்திகொண்டு பகைவர்வானவெல்லையினுஞ் செல்லவொட்டார்களென நடுங்கிப் பாரிசமாய் இரதத்தைத்தாத்திப்போயினன், இவ்விதவுற்பாதங்களைக்காட்டி நடக்கின்றகாலையில் அவுணச்சேனைவெள்ளங்களுக் கதிபனாகிய சிங்கனென்னும் பெயரைப்பெற்றவன் வீராதிவீரன் ரணரங்கசூரன் தேவர்முதலாயினரையும்வென்றதீரன் திக்குவிஜயம்பெற்று எத்தகையரும்புகழ்ந்துபோற்றும் பிரதாபத்தைப்பெற்றவனாய் தன்னரசனைப்போன்ற உருவத்தையும் புயவன்மையையும்படைத்த சவுரியபானாகிய அவுணவீரன் கணக்கிறந்த தேர்க்காரர்பலகோடி யானைவீரர் கணிதமற்ற குதிரைச்சேவகர் தொகைபடாத கால்பலங்கள் இவற்றினை அணிபடவகுத்துப் பலதிசையினும்போற்றுதலைக் கிரமப்படிக்குநாட்டி காலாந்தகனைப்போலத் தானுந் தனுர்ப்பாணியாய் நீலகிரியையொத்த காத்திரமுள்ள மதயானையின் பிடரியிலாரோகணித்துத்தூசிமுனையைக் காவல்கொண்டுபோமுன்னிலையில் அவனைச்சூழப் பலயானைகளின்மீதிற் பேரிகைகளை முழக்கவும் புரவிகளின்பேரில் டங்காக்களைக்கொட்டியும் ஒட்டகங்களின்மீது ரணபேரிசத்திக்கவும் சல்லரி-மல்லரி-திமிலை-தக்கை-ஆகுளிமுதலியபல்லியங்கள் கடலைப்போலமுழங்கிவரவும் பூதபைசாசங்கள்-கழுகு-பருந்து-காக்கை-நாய்-நரிமுதலிய ஜந்துக்கள் தங்களுக்குப்புதியவிருந்துகிடைக்கப்போகுதென்னும் ஆவலினால் ஒன்றுடனொன்று சீறியும் வாதுகொடுத்தும் பிணங்கியும் வானத்திலும் மண்ணிடத்திலும் கூக்குரலிட்டுச் சென்றது இரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ பாரித்திருக்கும் இரதபந்திகளைப் பருவதங்களெனக்கருதி மேககாலங்களிறங்கி யிடிமின்னலைப்பெருக்கி முழங்கியிருப்பது எப்படிக்கிருந்ததெனிற் றேருருளைகள் கிறிச்சிட்டோடுவதைப்பார்த்து இ

நசயின்னியங்களிறக்கவிருக்கின்ற அபஜயத்தை நினைந்துநினைந்து துக்கிக்கின்றனையோ அதற்கென்னசெய்வோமெனத் தாமும்வருந்தி வினவித் தேற்றுவதற்கொப்பாகக்காட்டியது இத்தகையசிறப்புகளுடன் கடையுகவெள்ளத்தைப்போல நாற்படைகளும் போகின்றகாலத்திற் பகைவருக்குக் காலாந்தகனையொத்த சிங்கமுகாசுரன் நடுநாயகமாகப்பலதிக்கினும் விழிகளைப்பரப்பித் திட்டவட்டங்களைச்செய்துக்கொண்டு வருவதைப் பிரமன்-விஷ்ணு-தேவராசனாதியர்கண்டு சிங்காசனையெதிர்ந்த யானைக்கூட்டங்களைப்போல நடுநடுங்கித்தேகமுற்றும்வியர்க்கத் திகிற்கொண்டு வஸ்திரங்கள்சோரப்பறந்து திருச்சபையைச்சேர்ந்து சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளைவணங்கிப்போற்றிக் கர்த்தனே சூரபதுமனுக்கிளைய சிங்கமுகாசுரனென்பவன் மேருமுடிகளைப்போன்ற ஆயிரஞ்சிரங்கள்விளங்கவும் மந்தரத்துக்கொப்பாகிய ஈரண்டாயிரங்கரங்களைப்படைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் சுலபமாக வெற்றிகொண்டு ஆயிரயோசனையுயர்ச்சியும் அதற்கடுத்த காத்திரதேசத்தையும்படைத்து மனதினாலளவிடப்படாத மாயைப்பெருக்கைக்கற்றுத் திரிலோகங்களுக்கு மழிவுநேரினும் மாளாதவரமுயர்ச்சிகளைப்பெற்றதீரன் இத்தகைய ஜயசாலியான சிங்கமுகன் முன்னொருகாலம் அஷ்டதிக்கஜங்கள் அஷ்டமாநாகங்கள் அஷ்டகுலாசலங்கள் கூர்மம் இவைகள் போற்றுதலைநீக்கி சராசரப்பிரபஞ்சங்களடங்கிய இந்தப்பூமண்டலத்தைத்தன்னொருகரத்தினாலேந்தியபுசபலபராக்கிரமசம்பன்னன் சர்ப்பாபரண பூஷிதராகிய சிவபிரான் இவன்முடித்த அரியதவத்திற்குமெச்சிக் கடாட்சித்ததாய்க் கணக்கற்ற சத்துருக்களுயிரையுண்டு அவர்களுதிரக்கறையும் நிணத்தின்பசுமையு மறாமலிருக்கின்ற முத்தலைச்சூலமொன்றைக்கரத்திற்றாங்கி யமனுக்குமொரு யமனையொப்பாயிருக்கும்பாதகன் அஷ்டதிசைகள் பூமண்டலம் சத்தபிலங்கள் பொன்னுலகம் அதின்மேற்பட்ட பதங்கள் முதலியவற்றை ஒருகரத்தினால் வாரியுண்டுமிழத்தக்க பெருமிதங்களைப்படைத்தவன் இவன் உருத்துப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் தராசுத்தட்டைப்போலநிற்கின்ற பூவட்டமானது அவ்வெல்லைதாழ்வுபட்டு மற்றையபுறங்களைச்சூழவிருந்தசமுத்திரமானது மேலோங்கி விண்ணகத்தினும் அலைகளைவீசும்படிக்கு மிதிக்கவல்லதிண்ணியன் தங்கக்கட்டுகள்பிகிந்த மணிகள்கலகலென்றொலிக்கும் பருத்ததண்டாயுதத்தைக் கரத்திற்பற்றிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி அண்டகடாகத்தினிடத்தில் மோதியகாலத்தில் அத்தாக்கலுக்குத் தாளமாட்டாமற் பொடிப்பொடியாகவுதிரக்கண்டு நகைத்து இதற்கு வலிபோதாதெனநினைந்து அதற்குமேருகிரியைமுட்டுக்கொடுத்த புயவன்மையைப்படைத்தவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலவடபாரிசத்திற் சொர்ணமயமாகிய பருத்தமதில்வளைந்து வானத்தையளாவிநிற்குங் கோபுரங்கள் நவரத்தினமயமாகியமாடமாளிகைகள் நெருங்கியிருக்கும் ஆசரமென்னுஞ்சிறந்தபட்டணத்தில் வாசஞ்செய்பவன் கோபம்பிரவேசித்து வீசுவானாகில் உலகங்கள்வானத்தையு மொன்றுபடச்சேர்த்துக் கட்டவல்லமகிமையைப்படைத்திருக்கின்ற பாசமொன்றைத் தன்றாயினிடத்திற் பெற்றிருப்பவன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் புசபலபராக்கிரமசாலியாகச் சகலரும்வணங்கிப்போற்றவாழ்ந்திருக்கின்ற சூரபதுமனுக்கு நேரிளையவனாய் அவனிலும்பதின்மடங்கு வலிமையும் வீரத்தையும் மாயவிஞ்சைகளையும் பெற்றிருக்கின்றவீராதிவீரன் நம்மவரை எக்காலத்திலுங்கண்ணிற்காணாமலடித்துவருத்திவாட்டும் கொடியபாதகன் இத்தகையசவுரியபரனாகிய சிங்கமுகாசுரனென்பவன் கணக்கிறந்தரதகஜதுரகபதாதிகள் பெரும்புறக்கடலையொப்பச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக மேலிட்டு தேவரீருடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்து வெற்றிபெறநினைந்தவடவையைப்போலச்சீறி யிதோவந்துவிட்டான் இவனைச்சுலபமாக நினைக்கப்போகாது கர்த்தனே அவனாணவத்தையடக்கிக் கொன்று எங்கள்மனக்கவலையையொழித் திரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரந்துபோற்றுவதைச் சண்முகதேவர் திருச்செவிகளினேற்று அவர்களிடத்திற்பரிவாய் அவ்வாறேசெய்யக்கடவோமெனக் கையமர்த்திப் பக்கத்திற்கைகட்டிநிற்கின்ற வாயுதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பித் துரிதமாக நமதுசேனைக்கொண்டுவரக்கடவை யெனக்கட்டளையிட்டகாலையில் வலதுபுஜத்தைப்போல அருகில் வீரவாளைக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாதகமலங்களிற்சேவித்து ஒப்புவமையற்ற புசபலபராக்கிரமசாலிகளாய் வெற்றியைப்பெறவல்லதுணைவர் இலக்ஷர் படைவீரர் பூதசயின்னியங்களுடன் அடியேன்போய்க் கொடியபாதகனாய் மேலிட்டுவரும்பகைவனை வளைத்துக்கொண்டுஜாடி அவன்பிராணனையுண்டு இராட்சதவெள்ளங்களனைத்தையும் ரணபத்திரகாளிக்குப் பலிகொடுத்துத் தேவரீருக்கறிக்கையிடக்கடவேன் இப்போரை அடியேனுக்குக்கடாட்சித்து இவ்விடத்திற்சவுக்கியமாகயிருக்கவேண்டுகின்றனன் கர்த்தனேயென்று பிரார்த்தித்துகேட்குந்துணைவன் தீரமானவாக்கியங்களைத் திருவுளமகிழக்கேட்டருளி சாவுக்குத்துணிந்துவருகின்ற சிங்கமுகன் போரைவிரும்பினை நல்லகாரியம் அவ்வாறேபோய்ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீளக்கடவை இவ்விடத்திலிருக்கின்ற பூதப்படைகளிற் பாதியைக்கூட்டிக்கொண்டு முன்னம்நடக்கக்கடவையெனப்பணித்தவுடன் வீரவாகுதேவருக்கு அதிகவுற்சாகமுண்டாய் வேலாயுதமூர்த்தியைவணங்கி விடைபெற்றுத் துணைவர்படைவீரர்நெருங்கிப்போற்றிவரத் திருச்சபையைக்கடந்து தன்னிருக்கையைச்சேர்ந்து பகைவர்மீது ஒவ்வொருதொடையில் கோடானகோடிதிவ்வியபாணங்களைச் சொரியத்தக்கபெருமையினால் கார்முகமெனப்பெயர்பெற்ற ஒப்பற்ற தனுசையெடுத்துத் தோளில்மாட்டி அட்சயத்தூணிரத்தை முதுகிலிறுக்கித் தேவாஸ்திரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு விரற்கோதைகளைமாட்டி அபேதவயிரக்கவசத்தை மார்புக்கணியாகத்தரித்து வெற்றிக்குரிய தும்பைமாலையை மகுடத்திற்சூற்றி வெளிவந்து பருவதாகிருதியாகநிற்கின்ற பொற்றேரிலேறியகாலையில் எண்மர்-இலக்ஷர்-படைவீரர் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் போர்க்கோலத்தைத்தாங்கிரதாருடராய்ப் பிரசண்டவாயுவைப்போல வீரவாகுதேவரைச்சூழ்ந்தனர் அக்காலத்தில் ஆயிரவெள்ளம்பூதவெள்ளங்களும் வீராவேசங்களுடன் பருத்துத்தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்கள் வானத்தையளாவிய பருவதங்கள் தோமரம்-பிண்டிபாலம்-கப்பணம்-இருப்புலக்கை - தண்டாயுதமுதலிய படைகளைப்பரித்து இரைச்சலிட்டுவந்து இராட்சதகுலாந்தகனை வளைத்து"ஜயசன்னுகங்களுடன் நடக்கின்றகாலையில் பலகோடிபூதர் வெற்றிமுரசம்-சங்கம்-பேரி-துடுமு-தப்பட்டையாதிய போர்ப்பறைகளைமுழக்கிக்கொண்டு பின்னணியிற்போக இவர்கள் நடுப்பிறதேசத்திற் பிரளயகாலருத்திரனைப்போலத்தோற்றும் வீராதிவீரன் நாற்புறங்களினும் விழிகளைப்பரப்பிவருவதை சிங்கமுகாசுரனுடைய நாற்படைகளும்கண்டமாத்திரத்தில் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து நெருங்கினர், இவ்விருசேனைசமுத்திரங்களும் அடர்ந்து ஒருவரையொருவர் சீறிநின்ற தெப்படிக்கிருந்ததெனில், பவுத்திரமாகிய சத்தோதகப்பெருக்கையுடைய கங்கையும் லவணசமுத்திரமும் மேலிட்டுப்பெருகுவதைப்போலக் காட்டியது அப்போது உபயபாரிசங்களினும்-ரணபேரி-ஜயபேரி-குடமுழா-கொக்கரை கோடு

வலம்புரிச் சங்கமாதிய வாத்தியங்கள் திசைகளதிர கணக
ணென்று முழங்கவும் மயிற்பிஞ்சங்கள் ஆலவட்டங்கள் வெ
ண்சாமரைகள் தேர்க்கொடிகளொன்றுட ஞென்றுராய நெரு
ங்கவும் வீரர் பாதங்களிற்கட்டிய ஜயகண்டாமணிகள் கலீல்க
லீலெனச் சத்திக்கவும் தேர்களி னிடங்களில் நாட்டியிருக்கின்
ற கொடிகளும் வெற்றித் துவசங்களும் வானத்தையளாவிப்
படபடத்த தொனிகளைக்காட்டியசையவும் ரதங்கள் கற்கரத்
தொனிகளைக்காட்டியோடவும் மதயானைகள் வீறிட்டு இருப்புல
க்கைகளைச் சுழற்றிமேலிடவும் குதிரைப்பந்திகள் கனைத்துப்
பாயவும் படைவீரர்கள் வீராவேசங்களுடன் சிருங்கநாதங்க
ள் அட்டகாசங்களைச்செய்து மீறவும் இவ்வொலிகள் பெருத்
துச் சத்தசாகரங்களைப்போலவும் மேககர்ச்சிதத்துக் கொப்
பாகவும் அதிர்வதினுற் பிராணிகள் செவிடுபட்டுத் தியங்கிமய
ங்கிவாடினர், அத்தருணத்திற்கந்தச்சுவாமியார் சேனைகள்கை
மிஞ்சி போர்த்தொழிலைச்செய்ய யத்தனித்தபோதுசிங்கமுகா
சூரன் படைகள்சீறி தேராளிகள் யானைச்சேவகர் குதிரைவீர
ர் ஜயசாலிகளாகிய கால்பலன்கள் மேலிட்டுச்சிலர் தண்டா
யுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி மோதியும் சிலர் கணிச்சிகளை
வீசியும் சிலர்பிண்டி பாலங்களைச் செலுத்தவும் சிலர் தோமர
ங்களை விட்டார்ப்பரிக்கவும் பலர் பாரித்தவிற்களை வட்டாகா
ரமாகவளைத்து டங்கார சத்தத்தைக்காட்டி விஷத்தோவைய
லிட்டுக் கழுகிறகுகள் பூண்டகொடியபாண கோடிகளைச்சோ
னைப்பெய்யலைப்போலச் சொரிந்தும் இவ்விதமாகப் போராடு
கின்றபோது பூதவீரரும்பின்னிடையாமல் ஆலகாலத்தையொ
ப்பப்பொங்கிப்பருத்த கிளைகளையுடைய மராமரங்கள் வடவா
லவிருட்சங்களை வேருடன்பறித்து மண்டலமாகச் சுழற்றிமோ
தியும், சிங்கம், புலி, கரடி, வாசஞ்செய்திருக்கின்ற பருவதங்
களைச் செண்டைப்போலவெடுத்து விசியும் நண்டங்களைக்கொ
ண்டு தாக்கியும் எழுவாயுதங்களைச் செலுத்தியும் மழுக்களைக்க
டாவியும் வளைதடிகளைப் பெருக்கியும் இவ்விதங்களாகச் சமு
த்திரத்திற்பட்ட பலவளங்களையும் அலைகளினுல் வீசுவதைப்
போலப் பலதிசைகளினுமிருந்து செலுத்தி ஆர்ப்பரித்தனர், அ
வைகள் மேலிட்டுத் தாக்குவதினுல் இராட்சதர்களிற் பலர் வ
ரமுயற்சிகள் மங்கிவலியற்றுக் கால்கள் முறிந்தும் தொடை
களொடிந்தும் மார்புபிளந்தும் வாகுவலயங்கள் தரித்திருக்கு
ம் புசங்கள்சரிந்தும் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களைத்தாங்
கியசிரங்களுருண்டும் களத்திற்பட்டனர், பூதப்படைகளிலும்
சிலர் சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டனர், அத்தருணத்தில் படை
த்தலைவர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வீராவேசத்துட
ன் அஸ்திர சஸ்திரவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திப்போ
ராடும்போது அந்திவானத்தைப்போல ரணக்களவெல்லையெங்
கணும் உதிரப்பிரவாக மேலிட்டுப்பாய்ந்தும் பிணமலைகள்குவி
ந்தும் கண்டிக்கப்பட்டிறைந்திருந்த நிணமாம்சங்களைப் பூத
பைசாசங்கள் கழுகுகாக்கைகள் நாய்நரிகள் வெறுக்கவுண்டு
உதிரபானஞ்செய்து வெறிகொண்டு ஒன்றுடனென்று பகைத்
துப்பொருதும் களியாடல்களைச் செய்தும் கொண்டா னடித்
தும் கூந்தலிட்டோடியும் வானத்தில் வட்டமிட்டுலவியும் இவ்
விதமாகச் சமர்க்களம் விளங்குமுன்னிலையிற் கற்கம்பத்தைப்
பழித்தவலியபுசங்களைப்பெற்ற இராட்சதச்சேனைகளும்வலிக்
கொப்பற்றபூதகணங்களும்மானமுங்கோபமும்மனதைவருத்த
ச்சீறிச்சண்டைக்குநேர்ந்தகாலையில் அவுணப்பாதகர்கள்ரவுத்
திராகாரமாக மண்டியெரிந்து விற்களைவளைத்துக் கணக்கிறந்த
கொடியபாணங்களைச்சொரிந்து ஆயுதங்களினுற்கொண்டகொ
ண்டமட்டும் சாடும்போது சுப்பிரமணியருடைய தூசிப்படை
யானது எதிர்த்து நிற்கச்சக்கியமில்லாமல் முறிந்து பின்விட்
டது, இந்த அபஜயத்தைச் சிங்கனென்னும் பூதத்தலைவன்கண்
டமாத்திரத்திற் காளகூடத்தைப்போலக் கொதித்துப் பாரித்
ததண்டாயுதமொன்றைக் கரத்திற்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழ
ற்றிக் கறுத்ததேகத்தைப் படைத்த இராட்சதவீரர்கள் தலைக
ளுருளவும் மண்டைபிளக்கவும் புசங்கள் சரியவும் தலைகள்நு
றுங்கவும்மோதி சூறுவளியைப்போலச் சுழன்று சுழன்று மு
ன்பின் பாராமற்கொண்டதுகொண்டமட்டும் சாடும்போது அ
க்கொடுமைக்குத்தாபரித்து நிற்கப்படாமையால் இராட்சதச்
சேனை தத்தளித்துத் தியங்குவதைச் சங்கு சக்கரங்களைத்தா
ங்கியிருக்குந்தசமுகனென்னும் இராட்சதத்தலைவன்பார்த்துச்
சிரத்தையசைத்து நல்லகாரியம் ஒரு தேவப்பயலுக்குவெற்றி
பெற்ற நமது சேனைகள்கலங்கிவாடுவதோவென்னும்மானபா
திக்கப்பொங்கி புசங்களைத்தட்டி மீசைதுடிக்கச் சரீரம்வெய
ர்க்கச் சீறிப்பார்த்து எங்கேபோகிருய் நில்லுநில்லென்றதட்
டித் தங்கக்கட்டுகள் பிகிர்ந்து மணிகள்சத்திக்கும் வில்லைமண்
டலா காரமாக வளைத்து நாரியைப் பிகிர்ந்து திசைகளதிர கு
ணத்தொனிகாட்டிப் பகைவன் முனையிற் பாய்ந்து கணக்கிற
ந்த கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரி
ந்து சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அவைகள்வரும் வேகத்தையு
ம் குரூரத்தையும் சிங்கன்மதித்து மந்தரத்தையொத்த தண்
டாயுதத்தினுற் கோட்டுப் புள்ளுகளையொப்பத் தட்டிப்போட்
டு ஓரடியினுல் அவன்மார்புக்கரணுகத் தரித்திருந்த வயிரக்கவ
சத்தைப் பொடிபடுத்தினுன் அதனுல் மானம்பாதிக்கச் தசமு
கன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துப்பாதகன் பிராணனையிய
மலோகத்துக் கனுப்புகிறேனெனச் சபதம்பேசி வலியகதாயு
தத்தைக்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசினுன் அதுவருகின்
றவேகத்தையும் கொடுமையையும் சிங்கன்பார்த்து நகைத்து
மற்றென்றையும் பிரயோகிக்க நினையாமல் அசட்டையாய்வீ
ரசிங்கம்போல நிற்கின்றகாலையில் வயிரமலைக் கொப்பாகிய
விசாலமான மார்பிற்றுக்கியவுடன் அப்படையின் வேகமாறி
வலியற்றுப்பொடியாய்த் துகள்பட்டுப் பறந்துபோய்விட்டது
இச்செய்கையை யிராட்சதப்பாதகன் தெரிந்து இவன் மிகவு
ம் திண்ணியனுகக்காணுகின்றது ஆகிலுமென்ன இவன்பிராண
னை நிமைப்போதில் வாங்குகிறேனெனக் கொதித்துக் கணிச்
சியையெடுத்து அடாபயலே உன்னுற்கூடுமாகில் இந்தப்படை
யைக் காத்துக்கொள்ளக் கடவாயெனப்பேசி வலிகொண்டெ
றிந்தான் அதுகரத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டவுடன் விஷ்ணு
முதலிய பிரமுகாளும் என்னவிளையுமோ வென்னும் மனவே
க்கத்தினுல் நடுநடுங்கித் திகைத்துப்பார்த்திருக்க அக்கினிச்சு
வாலையைவீசி பிரசண்ட மாருதத்தைக் கலந்துவரும் விஷப்பெ
ருக்கைப்போல ஆரவாரத்துடன் மேலிடும்போது வீராதிவீர
ன் சற்றும்பயப்படாமற் பாய்ந்தொடித்ததைக்கண்ட விராட்
சதப்படைகள் பிரமித்து அம்மம்ம இந்தவீரன் வலியையென்
னவென்று சொல்லக்கூடும் மந்தரத்தையொப்ப உரறிக்கொ
ண்டுவந்த தண்டைநிமைப்போதிற் பொடிகண்டனன் மேலும்
அதிகமகிமைகளைக்காட்டிவந்த குந்தத்தையும் நிலத்திற்சேர்த்
தான் இவையன்றியும் சோனைப்பெய்யலைப்போலச் சரவருஷ
ங்களைத் தூண்டிவந்த வில்லையும் கண்டித்தனன் இந்த சூரன்
செய்கைகளைப்பார்க்குமிடத்திற் பைசாசத்தைப்போலக் கா
ணுகின்றது வீராதிவீரனுக விருக்கும் நம்மவ னிப்பாடுபடுவா
னுகில் இவனுல் நாமெல்லோரு மென்னவருத்தப் படுவமோ
தெரியாதென் றேங்கிவாடித் திகைத்திருந்தனர், அந்தக்ஷ
ணமே பாதகனுகிய தசமுகன்மனம்பொறுமல் வடவைக்கன
லைப்போலக்கோபித்து மற்றொருகணிச்சிப் படையை யெடுத்
துத் தன்வலிகொண்டு இதனுல் நாசமடையக் கடவையென்
றுருத்து வீசினுன் அதுவும் ஆலத்தையொப்ப வெரிந்து புகைசு

து பற்பலமகிமைகளைக்காட்டி அதிவேகமாய்மேலிட்டு வருவ
தைச் சிங்கன் கண்டு குறுநகைகொண்டு தன்னைச்சூழ்ந்திருக்
கின்ற பூதப்படைகள் களித்துக் கொண்டாடும் படிக்குத் துரி
தமாய்ச் சக்கரமொன்றையெடுத்து கரகரெனச் சுழற்றிக்கர
வேகமாகச் செலுத்தியகாலையிற் சூரியமண்டலம்போல வட்
டமாகொண்டு தீயையிறைத்தெதிர்ந்துக் கணிச்சியை கண்ட
துண்டமாக்கி தள்ளிவிட்டது, இதைத்தசமுகப்பாதகன் தெரி
ந்தமாத்திரத்தில் ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்து தட்சணத்தி
ல் மற்றொருவலிய கதையைச் சுழற்றிக்கடாவ அதுவும் வேக
மாய்வந்து சிங்கன் விசாலமாகிய மார்பிற் கோடையிடியைப்
போலத் தாக்கிய அதிர்ச்சியினால் மார்புபிளந்து உதிரப் பிர
வாகமோடுவதினால் இரத்தமழையைப்பொழியும் மேகத்துக்கு
ச்சமமாக தேகமெங்கணும் சிவந்துகாட்டச் சற்றுநேரம்களை
பட்டிருந்து தேறினவனாய் மானம் மனதையலைத்து வாட்டச்
சீறிப் பருவதத்தினிடத்தருவியானது பெருகு மாறுபோலத்
தன்னுடலில் உதிரமோடும் படிக்குப்பாய்ந்து தன்வலிகொண்
டு தசமுகன் மார்பிலறைந்தான் அத்தாக்கலுக்குத் தாளமாட்
டாமல் எலும்புகளொடிந்து ஓவென்றரற்றிக்கொண்டு உதிரம்
பெருக்கெடுத்தோடப் பூமியில்விழுந்து புரண்டுதைத்துக்கொ
ண்டுமாண்டான் இவ்விதமாகப் பத்துத்தலைகளைப்படைத்திருந்
தபாதகன்களத்திற்பட்டதையிராட்சதவீரர்தெரிந்தவுடன் தா
பாக்கினியையொப்பப்பொங்கிப் போர்ப்பறைகள் கணகணெ
ன்று செவிடுபடமுழங்க மேலிட்டுவந்து வீறியிருக்கின்ற பூத
ப்படைகளின்மேற் கவிந்துகொடியபோரைச் செய்யும்போது
இலக்ஷர்களில் அருக்கனென்னும் வீராதிவீரன்ருத்திராகாரமா
கக் கோபித்து உதட்டையதுக்கி முன்னணியில்வந்து வில்லைவ
ளைத்து அவுணப்பெருக்கைப் பார்த்துச் சீறியெங்கே போகிறீ
ர்கள் நில்லுநில்லென்றதட்டிவந்து மடக்கிக்கொண்டு திருப்
பாற்கடலைக்கலக்கிய மந்தரகிரியைப்போல பாணவருஷங்க
ளைப் பொழிந்து பாதகர்சிரங்களைக் கண்டித்துக் குவித்தும்கை
கால் மற்ற வுறுப்புகள் சின்னபின்னப்படவெட்டிப் பருவதங்
களுக் கொப்பாகச் சேர்த்தும் சித்திரவதைகளைச்செய்தும் வா
ட்டுங்கொடுமைக் காற்றாமல் இராட்சதச் சேனைகளனைத்தும்
அல்லோலகல்லோலப்பட்டுப் பிராணபீதியினாற் பலதிசையினு
மிறைந்தோடி யொளித்தனர், இந்த அபஜயத்தைத் துன்முக
னென்னும் அவுணவீரன்கண்டு தேளாமண்டலாகாரமாகத் தி
ருப்பித் தன்சேனைகளை மடக்கிப் பயப்படவேண்டாம் பகைவ
ருக்கு இயமனையொத்த நான்வந்துவிட்டேன் நில்லுங்கோள்
நில்லுங்கோளெனப் பற்பல தயிரிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி
த் தடுத்து மின்மினிப்பூச்சிகள் சூரியனைவெல்லுமோ அதைப்
போலவே என்முனையில் பூதர்தாபரித்து நிற்பரோ அபலராகி
ய பூதருக்கஞ்சி ஜயசாலிகளாக விருக்கும் நீங்கள் பின்னிடை
வதோ இதோநொடிப்போதிற் பகைவரை நாசஞ்செய்வேன்
போகாதீர்கள் போகாதீர்களெனத் தயிரியங்களைக் குறித்துக்
காட்டியபோதினும் நிற்கவஞ்சிப்பறந்தனர், இப்படிக்குத்தன்
சொல்லையும் மீறிச்சேனைகளோடும்போது துன்முகனுக்கு அ
திகோபம் பிரவேசித்துப் பற்றியெரிகின்ற தீயில் நெய்யை
யூற்றியதைப்போலச்சீறி நீண்டதன்வில்லை வட்டமாகவளை
த்து நாணேற்றி பூதப்படைகள் திடுக்கிட்டுக் கலங்கக் குணத்
தொனிகாட்டிக் கொடியபாணசமோகங்களையொன்றனந்தமா
கச் சொரிந்துலவும்போது சிவகணங்களும் அஞ்சாமற்பரு
த்த விருட்சங்களைக்கொண்டுமோதியும் வானத்தையளாவி நிற்
கின்ற பருவதங்களை யெறிந்தும் மற்றபடைகளைச் செலுத்தியு
ம் பகைவன் விட்ட பாணசமோகங்களைத் துத்து முருக்கிச் ச
ங்கையற் றுலவும்போது துன்முகப்பாதகன் யோசித்து இவ
ர்களை பாணமுயற்சியினால் வெல்லப்படாதாகையால் மாயைவ
ல்லபத்தினாற் சாடிக்கொல்லக்கடவேனென்ன நிச்சயித்தவனா
ய் ஆசிரியன் தனக்குப் போதித்திருந்த சுந்தரப்பதங்கமென்
னும் மாயமந்திரத்தை விதிப்படிக்கு மனப்பூர்வகமாக வுச்சரி
த்து அதன்முயற்சியினால் ஒவ்வொரு பூதருக்கு நூறுநூறுரு
வாகத் தோற்றிப் பற்பல கொடியபோர்களைச்செய்து திப்பிர
மைகொண்டு படாதபாடுகளைப்பட்டு நாசப்படும்படிக்கு வாட்
டுமுன்னிலையில் இக்கொடுமைக ளனைத்தையும் கதிரவனென்
னும் பூதத்தலைவன்கண்டு மனம்வெந்து பெருமூச்செறிந்து இ
ந்தக்கொடியபாதகன் காட்டிவருத்துகின்ற மாயையின் முய
ற்சி யொடுங்குவ தெவ்வித மென்றாலோசித்துத் துரிதமாய்
ஞானப்படையை யெடுத்து வழிபட்டு வில்லிற்பூட்டிச் செலு
த்தியகாலத்திற் கோடிசூரியப் பிரகாசத்தைக்காட்டி மாயை
ப்பெருக் கனைத்தையும் நிமைப்போதிற் கவளீகரஞ்செய்து ப
ழையபடிக்கு வெள்ளிடையாக்கித் திரும்பிவிட்ட காலையில்து
ன்முகன் வஞ்சகமடங்கித் தனியனாய் நின்றவன் நல்லகாரிய
ம்நமது முயற்சிகளைக்கெடுத்த பாதகனைக்கொல்லாமல் விடமா
ட்டேனெனச்சீறிச் சீக்கிரத்தில் வில்லைவளைத்து விஷத்தொ
வையலிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணங்களாயிரத்தைத் தேடி
யெடுத்துச் சந்தித்துப்போக்கிக் கியாவுமெனக் கொக்கரித்தன
ன், அதைக்கண்ட கதிரவன் கோபதீபிதனாய் மண்டியெரிந்து
தன்வில்லையிறுக்கி அத்தொகைத் திவ்வியபாணங்களைக் கரவே
கமாகத் துண்டிக்கண்டித்து மேலும் ஏழுநாராசங்களைச்செலு
த்திக் கொடியபாதகன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லைஇ
ரண்டுதுண்டமாக்கி மீட்டு மொருபாணத்தினாற் பகைவன் மா
ர்புக் கர்ணகைத் தரித்திருந்த வயிரக்கவசத்தையும் பொடிபடுத்
தியுங் கோபந்தணியாமல் மறுபடியும் கணக்கிறந்த சரங்களை
ப் பிரயோகித்து அவன்சரீரமுற்றுஞ்சல்லடையைப்போலத்து
ளைபடத்தாக்கிய மாத்திரத்தில் அக்காயமூலமாக உதிரமிகுதி
யாகப்பெருகியதா லிளைத்துக் களைத்துச் சாவுக்குச்சமமாகிய
மூர்ச்சையடைந்து கிடந்தவன் சற்றுநேரத்திற்றேறி பிரக்கி
னையுண்டாயெழுந்து இனியிவனுடன் சண்டைக்கு நேருவோ
மாகில் பிராணசேதம் வருவதற் கையமில்லை ஆகையால் ஒடி
ப்பிழைப்பதே யுறுதியென நிச்சயித்தவனாய்த் தட்சணத்தி
லொரு மந்திரத்தைச் செபித்துத் தன்தேருடன் மறைந்து வா
னவழிக்கொண்டுபோயினன், அதைக்கண்ட பூதரிற்சிலர் அப்
பாதகனாற்பட்டவருத்தங்களைநினைந்து கோபதீபிதராய் வஞ்ச
கன் திருடனைப்போல மாயைசெய்தோடினன் அவனைத்தொட
ர்ந்து பற்றிக்கொல்லுவோம் வாருங்கோள் வாருங்கோளென்
று தம்மினத்தவரைக் கூவுவதை வீராதிவீரனாகிய சிங்கன்கே
ட்டு நகைத்தவனாய் அவர்களைப்பார்த்து போருக்கஞ்சிப் பேடி
யைப்போலமறைந்தவனைத் தொடர்ந்து கொல்ல யத்தனிப்ப
து வீரருக்கடாது மேலும் கீர்த்திக்கும் விரோதமாம் ரணக்க
ளத்திலெதிர்த்துப்போராடுவதற்கஞ்சி மானமிழந்து முதுகுகா
ட்டித்திரும்பியவர்களையும்பயபீதியினாற் றஞ்சமெனப்பாதங்க
ளிற்பணிந்தவர்களையும்சரீரம்நடுக்குற்றுமனவாட்டத்துடன்க
ரங்களைக்கூப்பிப் பிராணபிக்ஷையிரந்து நிற்பவரையும்வலியற்
று விழுந்து பிணங்களிற் பதுங்கும் பதிதரையும் புற்களைவாயி
ற்கவ்வி நிற்பவரையும் புற்றின்மீதேறி யிருப்பவரையும் கண்
டபோதினும் சிவகாருண்ணியம் பூததயவற்றுக் கொன்றவர்க
ள் எக்காலத்தும் தீராதபழியிற்பட்டுப் பலராலு மிகழப்படுவா
ர் ஆதலால் வீரத்துட னெதிர்த்தவரையன்றியில் மற்றவருட
ன் போர்செய்ப வெப்போதும் நினைக்கவேண்டாம் நீதி
நூலுக்கு மடாதென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் இதுதகு
ந் தகுமென்றெல்லோரும், ஒப்புக்கொண்டு வீரனைப்புகழ்ந்து

நின்றனர், இவ்விதமாகத் தன்முகன்பதங்கியதை ராட்சதர்கண்டுநடுநடுங்கி திகிற்பட்டுப் பிராணபீதியினால் நாலுமூலைகளிலுங் கலைந்திறைவதைவீரபராக்கிரமசாலியாகிய சிங்கமுகாசுரன்தெரிந்தவுடன்வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியெனக் கோபநகைகொண்டவனாய் இப்படிக்கு நமதுசயின்னியங்கள் பின்னப்பட்டுப்போகக்கண்டும் நாம்பின்னணியிற்சும்மாவிருப்பதிற் பிரயோசனமென்னவென் றுக்குரோஷத்துடன் பகைவர்மீதுசீறித் தன்சேனைத்தூரத்திவந்து அசிமுனையில்நிறுத்திக் காலாந்தகனைப்போலத் தோற்றுவதைப் பூதப்படைகள்கண்டு நல்லகாரியம் இவன்புசபலபராக்கிரமத்திற் சிறந்தவனெனச்சொல்லுகின்றனர் அதையும் ஒருகை சண்டைகொடுத்தறிவோமென்னும் வீருப்பினாற் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு மேலிட்டு வானத்தையளாவநின்ற பருவதங்களைப்பறித்துச் செண்டையொப்பவீசியும் திசைகளிற்பரந்தோங்கியிருக்கும் மாமரங்களைவேருடன்பிடுங்கிக் கரகனெனச்சுழற்றிமோதியும் கணிச்சி, சூலம், தண்டாயுதம், எழு, மழு, இருப்புலக்கை, வளைதடிமுதலியபடைகளை அபரிமிதமாகச்செலுத்தி ஆர்ப்பரிக்கின்ற காலையிற் சிங்கமுகாசுரன் பூதர்செய்யுங்கொடுமைகளை விழிகளிற்றீயெழப்பார்த்து வடவையும் பிரசண்டவாயுவு மொருமித்தெழுவதுக்கொப்பாகப் பெருமூச்செறிந்தனன் அந்தவேகத்திற் பூதர்வீசிய விருட்சங்கள்படைகள் சுழற்காற்றிற்பட்ட சருகைப்போல அகப்பட்டுக்கொண்டு இங்குமங்கும்போவதும் வருவதுமாய்ப் பொடிந்தும் தீய்ந்தும் கரிந்தும் பஸ்மீபடலமாகவெழுந்து வானநாடுகளிற்பரந்தும் பூமண்டலவெல்லைமுற்றுமிறைந்தும் படாதபாடுகள்பட்டன, இதனைக்கண்டிருந்தபூதர் பிரமித்தவர்களாய் இஃதென்னபுதுமையாகவிருக்கின்றது நாம் ஏகமாய்ச்சேர்ந்து ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திய கருவிகளனைத்தும் வீராதிவீரன்மீதிற்பாயாமல் அவன்விடும் சுவாசத்திற்பட்டலைந்து மங்கிச் சாம்பலாயெழுந்தோடியது, இனியிதைவிடநாம்செய்யவேண்டிய சண்டைகளென்னவிருக்கின்றது அம்மம்ம இவன்வல்லபத்தை இவ்விதமெனச்சொல்லிமுடிவதோமேலும் இதுபரியந்தம் போர்முனையி லெதிர்த்துவந்த சத்துருக்களில் இவனையொத்த புசபலபராக்கிரமசாலிகளைக் கண்டதில்லை மிகவும் வல்லமைசாலியாகக்காணப்படுகின்றது அப்படிக்கிருந்தபோதினும் இவனைச்சும்மாய்விடலாகாதென நிச்சயித்தவர்களாய்ச் சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறிப்பாய்ந்து திசைகளில்நிற்கின்ற குலகிரிகளைப்பறித்தும் இருண்டுதழைத்தோங்கியிருக்கும் பாரித்தவிருட்சங்களைக்கெல்லியும் மற்றசிறந்தபடைகளையும் மென்மேலும் அதிகவுக்கிரத்துடன் சூரபதுமன் றுணைவன்மீது கரவேகமாகச்சொரிந்து சிருங்கநாதங்களைச்செய்தனர், அவையனைத்தும் சிங்கமுகன் சுவாசவீசலிலகப்பட்டுக்கொண்டு அலைந்து கடையில் துகளாய் அஷ்டகோணங்களில்நிறைந்து மேலோங்கிச் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்களின் கதிகளைமாற்றிக் கிரணகாந்தியையடக்கி யிருள்மூடியதால் இராக்காலமாயிற்றென்றெண்ணி பட்சிக்கூட்டங்களனைத்தும் இரைச்சலடங்கித் தங்கள் கூடுகளிற்சேர்ந்திருந்தது, இந்தவுற்பாதத்தைக்கண்ட மகத்துக்கள்பிரமசற்பம்நேர்ந்ததோவென்று அற்புதமடைந்தனர், சூரியனானவன் தன்தேர்போவதற்கிடம்பெறுமற்கலங்கித்திகைத்து பிரமைகொண்டு நின்றுவிட்டனன், அக்காலத்தில் வானத்தில்நின்று வேடிக்கைபார்த்திருந்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகளும் மற்றவானநாடராகிய கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர்முதலானவர்களுந் திகைத்து மனவருத்தங்களுட னிதனைச்சொல்லிக்கொள்ளுவதாயினர், இத்தினவரையில் இராட்சதப்பாதகரால் வாடியிருந்த நாமினி அதிகவருத்தங்களைப்போக்கிச் சவுக்கியத்திலிருப்போமென்றிருந்தனம் இப்போது பூதப்படைகள் வீசப்பட்டபருவதங்கள் விருட்சங்களெத்தலங்களிலும் நெருங்கிவருத்துவதால் இவ்விடங்களிலும் நிற்பதரிதாகவிருக்கின்றதென்றேங்கி ஒருவர்முன்னொருவராக மேலுலகங்களிலோடிப்பதுங்கினர், மேலும் சிவகணங்கள்வீசிய மலைகளாதியவை பறந்துதாக்குவதினாற் காளமேகங்களுடைய கர்ப்பங்கள் பேதிக்கப்பட்டு மின்னலிடிகளுடன் ஜலத்தை உலகங்களெங்கணும் பெருக்கிக்கொண்டோடியது, அப்பருவதங்களில் வாசமாயிருந்த சிங்கக்கூட்டங்கள்திகைத்து வழுவியினாச்சலிட்டுக்கொண்டு எங்கும் பரந்ததைப் பார்க்குமிடத்திற் சிங்கமுகாசுரனைத் தம்மினமென்றெண்ணிவந்து சூழ்ந்ததைப்போலக்காட்டியது, யானைப்பெருக்கானதுவீறிட்டுவிழுகின்றதெப்படிக்கிருந்ததெனிற், சூரன்தம்பியானவன் தங்களுக்குவயிரியாகிய மிருகராசனென்றெண்ணிப்பயந்தோடுவதையொப்பத்தோற்றியது, இவையன்றியும் பூதர்வீசிய பருவதங்கள்போம்போ தொன்றுடனொன்றுராய்வதினாற் சிதறும் அனற்பொறிகள் அபரிமிதமாய்ப் புவனங்களெங்குமுதிர்வதினால் அதிற்பட்டசீவராசிகள் தகிக்கப்பட்டுபொரிந்தும் கரிந்தும் மங்கியது சிவகணங்கள்செலுத்திய விருட்சங்கள் குன்றங்களாதியாகச் சிங்கமுகாசுரன்பேரிற் கவிந்ததையோசிக்குமிடத்தில் வெள்ளியங்கிரியினிடத்தில் மேகசாலங்கள் பரவியதையொத்தது, இவ்விதங்களாகத் தாமேவியதனைத்தும் பிரயோசனப்படாமல் பங்கப்பட்டழிந்துபோனதைக்கண்ட பூதப்படைகள் கலங்கிவாடினார்கள் தேவர்கள்பட்ட வருத்தங்களை யின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது இப்படிக்குச்சகலரும் பிரமித்திருக்கின்றகாலையிற் சிங்கமுகாசுரன் பூதரை ஒருபொருளாகமதியாதவனாய்த் தன்சேனைவிட்டு நிலத்திற்குதித்து மன்னுயிரைவாட்டவெழுந்த ஆலத்தைப்போலப் பாய்ந்து பல்லாயிரம் பூதரைவாரிச் சின்னபின்னப்படப் பூமியிலறைந்தும் சிலரைச்சுழற்றிக்காற்றிற்பட்ட சருகையொப்ப வானத்தில்வட்டமிட்டுச்செல்லவீசியும் பலரை விஷ்ணு பிரமனுலகங்களில் அலறிக்கொண்டுபோய் விழச்செலுத்தியும் கணக்கிறந்தவரைச் சத்தசாகரங்களிலும் பெரும்புறக்கடலிலும் தவளைகளைப்போல மிதக்கும்படிக்குக் கடாவியும் சிலரைத்தூக்கித் தெங்கின்கனியையொப்பச் சூரியனிரதத்தில்மோதியும் பல்லாயிரவரைத் திசைகடோறுமிறைத்தும் சிலரை அலங்கோலப்படுத்தி நாவைக்கடித்து விழிகள்தெறித்துப் பற்களுதிர்ந்து மூளைகள்சிதற வலியகரங்களினாலறைந்தும் சிலரை அம்மானையைநிகராகச் சுலவியெற்றியும் சிலரைவாரித் தேகம்நுறுங்கிவிழ அண்டச்சுவரிற்றுக்கியும் பலரைப்பந்தைப்போலெறிந்தும் சிலரை யமதருமராஜன் வாசஞ்செய்யும் வைவசுதப்பட்டணத்திற் செல்லக்கடாவியும் சிலரைப்பொன்னாட்டிற்போக்கியும் பலரைவடவைக்கனலுக்கிரையாகப்போட்டும் சிலரைவாயுமண்டலத்திற்பட்டுச் சக்கிராகாரமாகச்சுழல்வீசியும் சிலரைத்திவுதிபாந்திரங்களில்வீசியும் சிலரை உலகங்களெங்கணும்பரப்பியும் இவ்விதமாகச் சிங்கமுகாசுரன்வீசிய பூதப்பெருக்கானது விண்மண்ணெங்குநெருங்கிப் பஞ்சபூதங்கள் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருப்பதைப்போலத்தோற்றியது. சவுனகாதிரிஷிகளே! இக்காரணத்தைக்கருதியோ மேலையோர்சிவகணங்களுக்குப்பூதங்களெனப் பேரிட்டழைக்கின்றனர். இவையன்றியும் அவுணராசன் காலாந்தகனாய் வலியபாதங்களைக்கொண்டு கணக்கிறந்தபூதரைத் தேய்த்துக்கொன்றும் பலரைவிரல்களினாலெற்றிமாய்த்தும் சிலரைமண்ணுடன்கலந்துபோகமிதித்தும் பல்லோரை உதைத்துருட்டிவதைத்தும் சிலரைப்பருத்தகரங்களினாற் பிசைந்தூதியும் பல்லாயிரவரைப் பனைநாரைப்

போலக்கிழித்தெறிந்தும் பலரைக் கற்கம்பத்தையொத்த புயாசலங்களினாற்றாக்கிவாட்டியும் சிலரைப்பாயும்வேகத்தினால்மாய்த்தும் சிலரை அதட்டிக்கொன்றும் சிலரைக்கோடையிடிகளையொத்த வார்த்தையுரப்பில்மாய்த்தும பலரை உறும்பிக்கொன்றும் சிலரைவெறித்தபார்வைகளினால் மடித்தும் வலிய கரங்களிரண்டாயிரங்களையும் வலையைப்போலநீட்டிச் சேர்த்துவாரிப் பலகோடிபூதரைப் பிலத்தையொத்த வாயிற்போட்டுமெல்லப் போதாமையால் உமிநீரைப்போல விழுங்கிவிழுங்கிப் பண்டிநிறைந்து பசிதணியாதகாரணத்தினால் மண்டியெரிந்து எழுவாயுதத்தினாற் சிலரைவதைத்தும் மழுப்படையைக்கொண்டு பலரைமாய்த்தும் பலரைக்கொழுவினாலடக்கியும் சிலரை முத்தலைச்சூலத்தினாற்குற்றிக் களத்திற்படுத்தியும் பலரைத்தண்டாயுதத்தினால்மோதிக்கொன்றும் சிலரைவில்லினாலடித்துத் தூள்படுத்தியும் சிலரைப்பாணங்களிற்கோத்து அருக்கடையாகத்தள்ளியும் பலரை மேல்வரும்மராமரங்களைப்பற்றிச் சுழற்றிமாறி வதைத்தும் பூமியிற்கிடத்தியும் இவ்விதங்களாகச் சூறைமாருதம்போலச் சுழன்றுசுழன்று சிங்கமுகாசுரன் சாடுவதைக்கண்ட தேவர்கள் அவுணப்பாதகன் தேர்மீதிருக்கின்றனனோ விண்ணிடங்களிலுலாவுகின்றானோ திசைகளிற்பாய்ந்துபோயினானோ பூவட்டவெல்லைமுற்றும் பவனிவருவானோ சத்தசாகரமீதில் உலவுகின்றானோ தாமரைக்கமலவாசியாகிய பிரமன்பதத்திற்போயினானோ மகம்மேருப்புறத்திற்றிரிகின்றானோ சவுரியபராகிய பூதசயின்னியங்கள்மேற்சீறிப்போராடியிருக்கின்றானோ யாதுந்தோற்றவில்லை எவ்வெவ்விடங்களினுந்தோற்றவுலவி சூறுவளியைப்போலத் திரிகின்றனன் இவன்வல்லபத்துக் கொருவரையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாதென பிரமித்துப்புகழ்ந்தனர், இவ்விதங்களாக வாட்டிவருமுன்னிலையில் பூதப்படைகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுச் சிதைந்து சிரங்களற்றும் கரங்களற்றும் மார்புகிழிந்தும் வயிறுபீறுண்டு குடல்கள் சர்ப்பங்களைப்போலவிறைந்தும் பற்களுதிர்ந்தும் தொடைகள்முறிந்தும் வீரகண்டைகள்கலிக்கும் கால்கள்கண்டித்தும் சிதைந்தும் கண்டங்கண்டமாயிறைந்தும் சக்கைச்சக்கையாகப்பிளப்புண்டும் தவிடுபொடியாக நுறுங்கியும் சாம்பலாகமங்கியும் பூமியிற்கலந்தும் புதைந்தும் நாசிகள் சதைந்தும் செவிகள்தெறித்தும் மூளைசிதறியும் இவ்வித அலங்கோலப்பட்டுத் துயரமேலிட்டுக் கணக்கிறந்தவர் களத்திற்பட்டனர் சவுனகாதிதவத்தரே, அத்தொகை யிவ்வளவெனச் சொல்லிமுடியாது, போர்க்களமுற்றினுங் கவந்தங்கள் நாடகரைப்போல நடித்து உதிரப்பிரவாகமானது இரைச்சலிட்டுக்கொண்டோடிக் கருங்கடலைச்செங்கடலாக்கி மகரமச்சங்களுக்குவிருந்திட்டு மேலிட்டுப் பூமியெங்கும்பரந்தது, இப்பிரகாரம் சருவசங்காரகாலத்திற் தோற்றாநின்ற உருத்திரமூர்த்திவிழிகளினின்றெழும் அனற்பொறியொன்றின் தீட்சணியத்தினாற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் தகிக்கப்பட்டழிந்து மங்குவதைப்போல வீராதிவீரனாகிய சிங்கமுகாசுரனெங்கணுந்தானாகவுலவிப் பூதப்படைகளனைத்தையும் சின்னபின்னப்படவாட்டிக் கொல்லுகின்றகாலையில் தேவர்மருண்டு இந்தப்பாதகன் காலாந்தகனாய் வீராவேசங்கொண்டு போர்விளையாடலைச்செய்து உதிரவெள்ளத்திற் புரண்டோடக்கிடத்துவதை யோசிக்குமிடத்தில் பூதருக்குக் காலாதிகளிற் பிராணனைக்கொண்டுபோகும் இயமனை நிகரர்க்காணுகிறது, ஆதலால் முன்னமே நம்மிடத்திற்பூரணகடாட்ச முள்ளவனாதலால் இந்த வீராவேசகாலத்தில் இவ்விடத்தில் நிற்போமாகிற் கூற்றுவனைப்போல நம்முயிரையுங் கொள்ளைகொண்டு பண்டி தெவிட்டவுண்டு களிகொண்டு செண்டுமுண்டாடி நம்முலகங்களெங்கு முலாவி மற்றையரையும் வாட்டாமலொழியான் துரிதமாய் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனத் தம்மினத்தவரைக் கூவிக்கொண்டு ஒருவனுக்கு முன்னொருவன்முந்தி பலதிசையினும் பறந்துபதுங்கினர் இப்படிக்குச்சகலரும் பயப்பிராந்திகொண்டுபோகும்படிக்குவடவைவையைப்போலத் தன்மீதெதிர்த்து மரங்களையும்மலைகளையும்வீசிப்போராடிய பூதசயின்னியங்களனைத்தையும் சின்னபின்னப்படுத்திஜயசாலியாய்ப்பொன்மலைக்கொப்பாகநிற்கின்ற இரதத்திலேறிமண்டிபோட்டுட்காந்துபாரித்தவிற்களைக்கரங்களிற்பற்றியிருப்பதையும் தன்சேனைகள்பட்ட கொடுமையையும் கடல்வண்ணனாகிய தழற்கண்ணனென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டு பதைபதைத்து மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்ட வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி விழிகளிற்றீப்பொறிகள் சிதற உருத்துத் துரிதமாய்ச் சிங்கமுகாசுரன் முன்னம் வந்துநின்று அடாஅவுணப்பாதகனே இவ்வாறு நம்மவரைமாய்த்தவுன்னுடன்கொடியபோரைச்செய்து நிணமாம்சங்களைத்தெவிட்டவுண்டு கண்டனாகவிக்கின்ற உன்னரியபிராணனை யியமலோகங் குடியேற்றவல்லேன் சண்டைக்குவாடா பயலேயெனப்பேசுவதைச் சிங்கமுகன்கேட்டுச்சீறி சற்றும் நமதாண்டிறத்தையும்வெற்றிப்பாடுகளையும்அதிகாரச் சிறப்புகளையும்புயவன்மைமுதலியபிரபாவங்களையும் எண்ணிப்பாராமல்பயமற்றிப்படிக்குச் சொல்கின்றாய்பேசும் வல்லபத்துக்கொருவருமுனக்கொட்பில்லைஉன்திரம்வெகுநேர்த்தியென்றுதேவர்களஞ்சிஒடும்படிக்குக்கோபநகைகொண்டனன், அப்போதுவெற்றிப்பரனாய்ப்புயவன்மைக்கொப்பற்ற பூதத்தலைவனாதழற்கண்ணனென்னும்பெயரையுடைய வீரன் உருத்திராகாரமாகச்சீறிஉன்னாணவத்தையிந்தநிமிஷத்தில் வாட்டிப்புத்திவரச்செய்வேன்அதையும்சற்று நேரத்திற் காண்பையெனவீரங்களைப்பேசிமின்னலுக்கொப்பாகச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும்முத்தலைச்சூலமொன்றையெடுத்துப்பகைவன் மார்புக் கிலக்காகக்கடாவிச்சிருங்கநாதஞ்செய்தனர்அப்படைவெளிப்பட்டவுடன் தீயையும்புகையையும் பெருக்கிக்கொண்டுபலமகிமைகளைக்காட்டிவீறிமேலிட்டுயமாஸ்திரத்தைப்போலவேகமாய்வருவதைச்சூரன் தம்பிபார்த்துஅதையொருபொருளாய்மதியாமலும்மற்றொன்றையேவித்தடுக்காமலும் நகைமுகனாய்ச் சும்மாவிருப்பதைக்கண்டதேவர்கள் அற்பசந்தோஷிக ளாதலால்மேல்நடப்பதைத்தெரியாமுன்னம்பகைவன்தோற்றான் தோற்றான் இப்படையினால் மாள்வானென்று கரங்களைக்கொட்டி ஜயவுற்சாகங்களைக்கொண்டாடினர் அக்காலததில் மீறிவந்த சூலப்படையானதுவலியகுன்றிற்றைத்த சிறுமுள்ளையொத்து.வயிரத்தைநிகர்த்த விசாலமாகிய மார்பிற்றாக்கியவுடன் முனைமழுங்கித் துகள்பட்டுப்போயது, இதனைப் பூதவீரன் பார்த்துமதித்துதவங்களைச்செய்துபெற்றவரங்களிவனுக்குக்கிடைத்ததேமேலானபேறென்று விம்மிதனாய்ச்சூரனாதலால் உருத்திராகாரமாகப் பொங்கித்துரிதமாய்ப்பருத்துநீண்டிருக்கும் 'வலியதண்டாயுதமொன்றையெடுத்துமணிகள்கலிக்கக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கரவேகமாகக்கடாவியவேளையில்வாயுவினுங்கடுகி யிரைச்சலிட்டுக்கொண்டுவந்து கோடையிடியைப்போலச் சாரதிமார்பிற்றாக்கியமாத்திரத்திற்கதறிஉதிரங்களைக்கக்கிநிலத்தில்விழுந்துருண்டான் அப்போதுசிங்கமுகாசூரன் உருத்திராகாரமாகக்கோபித்துத்தன்கரத்திற்கொண்டிருந்தமந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதத்தைச்சுழற்றிவீசியகாலத்தில்பிரசண்டவாயுவைப்போ லிரைந்து நிமைப்போதில்வேகமாய்வந்து பூதத்தலைவன் வலியமார்பிற்றாக்கிய காலத்தில் மனங்கலங்கிக்கதறிவருந்தி பருவதத்தினிடத்தில் வச்சிராயுதந் தாக்கியதைப்போலப்பிளந்துபிராணவாதையினால்விழிகளிற்சுவாலைபெருகநாசியினிடத்

தம் வாயின்மூலமாகவும் பிளப்புண்டமார்பின் வழியாகவும் குன்றினின்றொழுகும் அருவியைப்போல உதிரம் பெருக்கெடுத்தோடச் சோபமுற்றபோதினும் வயிரத்தை மறவாமல் விழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதற பிராணன்போவதும் வருவதுமா யூசலாடப் பொறிகலங்கி அக்கினிமுகன் களைத்துசெயலற்று நின்றனன், அக்காலத்திற் சிங்கமுகன் மற்றொருசாரதியை யமர்த்திக்கொண்டு கோபித்து மேலிட்டுவருவதைச் சுமாலியென்னும் வீரன்கண்டு மானமுங் கோபமும் மனதைக்கொளுத்தி வாட்டச்சீறிப்பாய்ந்து மேருவையொத்த பருத்தமலையொன்றை அடியுடன் பறித்துக் கரவேகமாய்ப் பகைவன்மீதில் வீசி மேகங்களுமஞ்சக் கர்ச்சித்தபோது அந்தப்பருவதம் பம்பரத்துக்கொப்பாகக் கிறுகிறெனச்சுழன்று இரைந்து சமீபித்தகாலத்திற் கரங்களிலொன்றிற்பற்றி மீளவும் வலிகொண்டுவீசியபோது அதிவேகமாய்த்திரும்பி விசாலமாகிய மார்பிற் பேரிடியைப்போல விழுந்த மாத்திரத்திற் சுமாலியென்பவன் மிகவும் வருந்திக் கோபதாபம் மனதைவாட்ட உதிரத்தைக்கக்கி அசைவற்று நிலத்தில் விழுந்து களைத்தனன், இக்காரணத்தைத் தண்டியென்பவன் தெரிந்தவுடன் காலாந்தகனுக் கிணையாகவுருத்துத்தன்கரத்திற் கொண்டிருந்த பருத்ததண்டாயுதத்தைக் கரகமெனச்சுழற்றிப்பாய்ந்து சிங்கமுகன்மார்பிற் றாக்கியகாலத்தில் வயிரமலையிற்பட்ட இருப்புலக்கையைப்போலப் பொடிப்பொடியா யிறைந்தது இதைக்கண்டவுடன் மானம்பாதிக்கமண்டியெரிந்து தன்கரத்தை பிடித்த மாக்கிக்கொண்டு அவுணர்பெருமான் மார்பிற்றாக்கிய காலையிற் சிங்கமுகன் சீறிக்காலினாலெடுத்து தேவர்களு மருண்டுவாடும்படிக்கு வானத்தெறிந்து கர்ச்சித்தனன் தண்டியும் வேகமாய் அண்டகடாகவரையிற்போய்த் திரும்புமுன்னிலையிற் பகைவனை வாட்டவேண்டுமென்னுங் கருத்தனாய் அவுணப்பாதகன் விசாலமாகிய தோள்களினிடத்திற் குதித்துத் தன்பருத்தகால்களினால் வலிதின்மிதித்துதைத்துப் பொன்மயமாய்ப் பலசிகரங்களைத்தாங்கி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மேருகிரியினிடத்திற் றழைத்தகிளைகளைவாய்ந்த விருட்சங்கள் மலிந்ததோப்புகடோறுங் குரங்கினங்கள்பாய்ந்து விளையாடுவதைப்போலப் பகைவன் இரண்டாயிரம், புயாசலங்களின் மூலமாகத்திரிந்து திரிந்துவலிகொண்டு மிதித்துமிதித்துக் கால்களோய்ந்து அவ்வுருத்தலின் பரிசஞ்சற்றுந்தோற்றாமற் றன்வீரத்தைச்செலுத்திவரும் சிங்கமுகன் புயவலியை மதித்துப் பிரமித்தவனாய்க்கரங்கள்தோறும் பாய்ந்தும் அவற்றிற்பற்றி யிருக்கின்ற ஆயுதவிதங்களினிடத்துலவியும் நவரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற பருத்தவயிரமுடிகள்தோறும் சஞ்சரித்தும் விசாலமாய்ப் பரந்திருக்கும் செவிகளிடங்களில் நுழைந்து நுழைந்து வெளிவந்தும் இவ்விதமாகப் பவனிவருவதைப் பார்க்குமிடத்தில் திவ்வியமலர்களைத் தரும் சோலைகளில் அழகிய சிறகுகளைவாய்ந்த வண்டினங்கள் தேனையுண்ண விருப்புற்று முற்றிலும் உலவித்திரிவதைப்போலக் காட்டியது, இவ்விதமாகப் பூதத்தலைவன் வலம் வருங்காலத்தில் இன்னதெனத் தோற்றாமல் ஈயென நினைந்து ஒருகரத்தினாற் றடைத்துத் தள்ளிய காலையில் தண்டியென்னும் வீரன்சரீரம் மிகவும்நொந்தவனாய் அம்மம்ம இனி யிவ்விடத்தில் நிற்போமாகிற் பாதகன் தேய்த்துக்கொல்லுவன் மேலுமிவனை அசைக்கிறத்துக்கு நம்மாலாவதொன்றுமில்லை வெற்றிவேற்படையல்லது மற்றெந்த விதங்களினாலும் சளையப்பட்டவனன்றென்றெண்ணி வலியும் சூரமும் கோபமும் மானமுதலாகியதையிழந்து அப்புறங்குதித்துப் பின்னிட்டனன், இந்தச் சம்பவங்களைக்கண்ட பூதப்படைகள் மனங்கலங்கி நமக்குத் தலைவனாய்ப் புயவன்மைக்கொப்பற்ற தண்டியென்னும் வீராதிவீரனே யிப்பாடுகள்பட்டு பிரயோசனமற்றுவாடித் திரும்புவனாகில் இனிநம்மாலாகவேண்டுவ தென்னையெனமயங்கி யாதுந்தோற்றாமல் நிற்கவும் பயந்து ஒருவரும் ரணக்களத்திற் றங்காமல் பலதிசைகளினு மிறைந்து மறைந்தனர், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே! சிங்கமுகாசூரன் வல்லபங்களைக் குறித்துப்பார்க்குமிடத்தில் இவ்வுலகத்திற் றவமென்னுமொருசிறந்த பொருளையல்லாமல் வேறுமொருவலி யிருக்கின்றதெனச்சொல்லப்படுவதோ மேற்குறித்தபடிக்குப் பூதப்படைகளனைத்தும் மாண்டும் புறந்தந்தோடியும் ரணக்களத்திலொருவருமில்லாமற் பாழ்பட்ட காரணங்களை எண்மர், இலக்ஷர், கண்டுமனம் வருந்தினவர்களாய்ப் படைத்தலைவர்களுடன் உருத்திராகாரமாகக் கோபித்துத் தங்கள் தேரைத்துரத்தி வந்து சிங்கமுகாசூரனை வளைந்துகொண்டு விழிகளிற்றீப்பொறிகள் சிதற வுருத்துத் தங்கள் கரங்களிலிருக்கின்ற விற்களைவளைத்து நாணேற்றி குணத்தொனிசெய்து கொடிய திட்சண்ணியமுள்ள பாணகோடிகளைச் சோனைப்பெய்யலைப்போலப்பொழிந்தகாலத்தில் அவைகள் மண்விண்ணெங்கும் நெருங்கி அனலைவீசிக் கோடையிடிகளைப்போலச் சீறிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து சிங்கமுகன் சரீரமுற்றும் தாக்கித்தாக்கிச் சற்றுங்காயப்படுத்தாமற் கொடுமையடங்கித் தக்கைகளைப்போல அவனைச் சுற்றினும் பருவதங்களுக்குச் சமமாகக் குவிந்து வருவதைப்பார்த்துத் திப்பிரமை கொண்டவர்களா யிதைவிட நம்மாலாகும் போர்த்தொழிலென்ன விருக்கின்றது இதுபரியந்தம்பெற்றிருந்த நமது புயவன்மையும் வீரபராக்கிரமங்களையும்வெற்றிப்பாடுகளையு மிழந்தனமென்னும்லஜ்ஜையுடனிருக்கின்றகாலையிற் சிங்கமுகன் கோடையிடிகளைப்போலக் கர்ச்சித்துப் பலவசைகளைப் பேசிக்கொண்டு தேரைவிட்டு நிலத்திற்குதித்துப்பாய்ந்து சிலவீரர்கள் தேர்களைச்சேர்த்தெடுத்துப் பந்துகளைப்போல வானத்தெறிந்தும் பலவீரர் தேர்களைகரங்களிற்பற்றித் தேங்காய்களை யொப்பத்தட்டித்துகள்படக் குவித்தும் சிலசூரர் ரதங்களையெடுத்து உள்ளங்கையில் வைத்து நசுக்கிப்பொடித்தூதியும் ஒவ்வொரு உதையினாற் பற்பலதேர்களைப் பொடிப்பொடியாக்கியும் பலதேர்களை நுறுங்கியிறையக் கரங்களினால்மோதியும் சிலதேர்களை நிலத்திற் புதைத்தும் சிலதேர்களையெடுத்து அம்மானையாடியு மிவ்விதமாக ரணரங்கசூரனாகிய சிங்கமுகன் ஜாடும்போது எண்மர், படாதபாடுகளைப்பட்டு வாகனங்களையுமிழந்து படைத்துணையாகவந்த வீரர்களையும் பறிகொடுத்து நின்றசிலசேனைகளையும் மாளக்கொடுத்துத்தூணீரங்களில் ஒருபாணமாவ தில்லாமலிழந்து வில்லைமாத்திரம் தாங்கிவலியும் வீரமுமற்று சண்டைமுனையில் நிற்சப்பயந்து பின்னிட்டனர், அத்தருணத்தில் ஜயவுற்சாகத்துடன் அவுணராசன் பழையபடிக்குத் தேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டிருந்து விற்களைக் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டு எதிர்ப்பவரொருவருமில்லாமையால் வீரசிங்கம்போலப் பார்த்திருக்கின்றகாலையில் இந்தச் சம்பவங்களனைத்தையும் மற்றொரு திசையிலிருந்த இராட்சதகுலாந்தகனாகிய வீரவாகுதேவர்பார்த்து மனவருத்தத்துடனிதனை நினைக்கின்றனர், இந்தச் சிங்கமுகாசூரன் செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில் மிகவும் அற்புதமாக விருக்கின்றது தமையனைப் பார்க்கிலும்பதின்மடங்கு ஜயசாலியாகக்காட்டுகின்றனன் சிலபோதிற் காலாந்தகனைப்போலத் திரிந்து நமதுவெற்றிபெற்ற சேனைகளிற் பாதிவரையிற் சின்னபின்னப்படக்கொன்றான் மற்றவர்கள் திருவகிக்கப் படாமையால் பற்பலகாயங்களுடன் சிதறி யோடிமறைந்தனர், இவையன்றி ஜயசாலிகளாகிய நமதுதுணைவரும் இலக்ஷரு மிவனுடனெதிர்த்துக் கொடியபோரைச் செய்து செய்திளைத்துப் பய்

கப்பட்டுத்'திகைத்திருக்கின்றனர் இவையனைத்தையும்பார்க்கு
மிடத்திலித்தினமே நமதுசேனைகளனைத்தும் நாசப்பட்டுப்
போம்போலத்தோற்றுகின்றது எமதிறைவனுகியசிவசுப்பிரம
ணியதேவரைநிறுத்தி வெற்றிபெற்று வரக்கடவேனென்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்துவந்தயான் இப்படிக்கசாரீசமாக விருப்பே
னுகில் இதனால்வரும் அபகீர்த்தியாரைச்சேரும் ஆதலாற்றும
சஞ்செய்யாமல்விரைவிற்போயெதிர்த்துக் கூடியவரையிலொ
ருவனைப் பார்ப்பதே காரியமெனத் துணிவுகொண்டு வடவான
லைப்போலக் கோபித்துத் துரிதமாய்த் தன்தேரைத்துரத்தி வ
ந்து பகைவன் முன்னம் நிறுத்திப்பாரித்திராநின்ற தனுசைவ
ளைத்து நாணேற்றி அண்டபுவன சராசரங்கள் கிடுகிடென்ற
திரக் குணத்தொனிகொண்டு வடித்துக்கூர்மையாய் விஷத்
தொவையபலிட்டிருக்கின்ற தீட்சணியமாகிய பாணசமோகங்க
ளைச் சோனைமாரியைப்போல மென்மேலும் தூண்டுகின்றகா
லையில் எவ்விடங்களினும் பரந்து புகைந்தெரிந்துகொண்டு சர்
ப்பங்களைப்போலச் சீறிப்பாயுந்தோறும் எதிர்த்துப்போராடு
கின்ற இராட்சதவீரர் சிரங்களைக் கண்டித்தும் புயங்களைச் சரி
த்தும் கரங்களை முறித்தும் மார்பைபத்திறந்தும் வயிற்றைப்பீறி
யும் தடைகளையொடித்தும் கால்களைவெட்டியும்சல்லடையை
யொப்பத்துளைத்தும் சின்னபின்னப் படச்சாடியும் கண்டது
ண்டமாக்கித் தள்ளியும் மேலும் யானைகளைத் தலைவேறு மத்த
கம்வேறு துதிக்கைவேறு கோடுகள்வேறு உரலையொத்தகால்
கள்வேறு இவ்வாறு பின்னப்படுத்தி மாய்த்தும் தேரணிகளை
ச்சக்கைச் சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் உறுப்புகளனைத்
தையும் களமுற்றிறு மிறையப்பொடித்தும் புரவிக்கூட்டங்க
ளை அலைகளைப்போலப் பாயுங்கால்களைத் தட்டியும் சிரங்களையு
ருட்டியும் மார்பைக் கீறியும் சதைசதையாகச் சேதித்தும் ரண
களவெல்லையெங்கனு முருட்டியது சவுனகாதிரிஷிகளே அந்
தப்பாணகோடிசெய்த கொடுமையை யின்னவிதமெனச்சொ
ல்லிமுடியாது அத்தருணத்தில்பிணமலைகளோங்கிப் பற்பலகவ
ந்தங்கள் கூத்தாடவும் உதிரப்பிரவாகமேலிட்டு அலைகளைப்பெ
ருக்கியெங்கனும் பாய்ந்தோடியது பூதபைசாசங்கள் நிணமா
ம்சங்களைப்பண்டி நிறையத்தெவிட்டவுண்டு உதிரத்தைத்தே
க்கிடக்குடித்து ஐயன்புகழைப்பாடி வெறியாடலைச்செய்தது,
கழுகு, பருந்து, காக்கைகள்மனமகிழப் பிணங்களைக்கொத்தி
த்தின்று வானத்திற் கூந்தலிட்டுலாவியது நாய்நரிகள் களேப
ரங்களை யிங்குமங்கு மிழுத்துப் பிடுங்கித்தின்று ஊளையிட்டுக்
கொண்டுஒன்றுடனொன்று வாதாடிச் சமர்பூமியெங்கனுமுலா
வியது இவ்வாறு வீராதிவீரன் வாளிகளினுற் கண்டதுண்டப்
பட்டுமாண்டது போகின்ற இராட்சதசயின்னியங்களை வீர
வாகுதேவருக்குச் சகாயமாக வுதிரப்பெருக்கடித்துக் கொண்
டுபோய்க் கடலிற்சேர்த்து மகரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டது
இவையன்றியும், ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமுதலியச
த்தங்களும் கொடியபாதகராகிய அவுணவீரர் கரங்களிற் பற்
றிய வில்லினின்றெழும் நாணொலியும் பிரளயவெள்ளத்தைப்
போலச் சூழ்ந்திருந்த ரதகஜ துரகபதாதிகளின் ஆரவாரங்க
ளும் வகையறவடங்கி ரணபத்திரகாளியி னுடைய கூட்டங்க
ளெங்கனு மலிந்து ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்யுமோசையும் பூ
தகணங்கள் பட்சிசாலங்களி னாரவாரமும் செந்நீர் சுழலமிட்
டோடுமிரைச்சலும் சமர்க்களவெல்லைமுற்றிலும் மலிந்திருந்
தது, இஃதன்றியும் புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகு
தேவர் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துவரும் பாணகோடிகள்
கிடுகிடுத்த தொனிகளுடன் போகும்வேகத்தினுல் அஷ்டகு
லாசலங்களைத் துளைத்தோடியும் அவுணப் பாதகர் பற்றியிரு
ந்த வாள் - வேல் - தண்டமாதிய படைகளை நுறுக்கித்தள்ளி

யும் வட்டாகாரமாக விருந்தவிற்களை யிருதுண்டமாக்கியும்நா
ரிகளைப் படாலுமென்றறுத்தும் ஒவ்வொரு பாய்ச்சலில் ஆயி
ரம், பதினுயிரம், பகைவர் வலியமார்புகளைத் துளைத்துக் கொ
ண்டோடியும் கொடியசிரங்களை ஏககாலத்திற்கண்டித்துத்தா
வியும் இவ்விதங்களாகச் சத்துருக்களைத் துண்டித்தும் வேகம
டங்காமற் சத்தசாகரங்களையும் நீந்தி அஷ்டகுலாசலங்களைத்
தாவி சக்கிரவாளகிரியைத் தடாரித்துப்போய் அண்டப்பித்தி
கையையு முருவியோடுமாகில் வீரன்பாணங்களின் பெருமை
களையும் துரிதத்தையும் பேசிமுடிவதோ இவையன்றியும் நீர்க்
காக்கைகள் உதிரப்பிரவாகத்தில் முழுகி மாம்சக்கண்டங்களை
க்கவ்வியெழுந்து சிரமலைகளின்மீது நின்று சிறகுகளைப் புலர்
த்திமண்டைகள் பிளந்து குவிந்திருக்கின்ற மூளைப்பெருக்கிற்
புரண்டோடுவதைப் பார்க்குமிடத்திற் கொக்கினங்களென்றை
யப்படத்தக்கதாக உலாவும் இவ்வாறு அதிசூரனுகிய வீரவா
குதேவர் காலாந்தகனுய் போர்களமுற்றினுந் தானுயுலாவிச் சி
ன்னபின்னப்படக் கொன்றவேடிக்கையைச் சிங்கமுகாசூரன்
பிள்ளைகள் வீராதிவீரராகிய நூற்றுவர்கண்டு மனம் புழுங்கி
யுருத்திராகாரமாகக் கோபித்து விழிகளிற் றீயெழவுருத்துநெ
றநெறெனப் பலதரம் பற்களைக்கடித்து உதட்டையதுக்கி மீ
சைதுடித்துப்புருவம் நெற்றியிலேறக்கொதித்து நல்லகாரியம்
கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் நாமெல்லோரும் பார்த்திருக்
கச் சேனைகள்முற்றும் சின்னபின்னப்பட்டுப்போகக் கொடிய
போரைச்செய்து வருந்துதனை வளைந்துகொண்டுகருவத்தைய
டக்கி அதப்படுத்தவேண்டுமென்று இராஜபுத்திரரனைவரும்ஒரு
முனையிற்சேர்ந்து தேர்களைத்துரத்திவந்துவீரனைச்சூழ்ந்தவரா
ய்த் தனித்தனியே விற்களைவளைத்து விஷத்தொவைய லிட்டிரு
க்கின்ற கொடியபாண வருஷங்களைப் பொழிந்து கர்ச்சித்த
முன்னிலையில் அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் திசைகளெங்கு
ம நிறைந்து அனலைப்பெருக்கிக் குறுகுறுத்ததொனிகளுடன்பி
ரசண்ட மாருதத்தைப்போல மேலிட்டுவருவதை வீரவாகுதே
வர்தெரிந்து துரிதமாய் அனந்தகோடி சூரியநாராசங்களைச்
செலுத்திக்கண்டித்துத் தேவர்கள் புகழும்படிக் கார்ப்பரித்த
னன் அதைக்கேட்டவுடன்நாசகாலம்நெருங்கியிருக்கின்றஇரா
ஜகுமாரர்கள் வடவைக்கனலைப்போலக்கோபித்துவிஷத்தொ
வையலிட்டு அனலைவீசத்தக்க கொடியவாளிகள்கோடானகோ
டிகளைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச் சிருங்கநாதம்அட்டகா
சங்களைச்செய்தனர், அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவருக்கு அதிக
கோபம்பிரவேசித்து காலாந்தகனைப்போலச்சீறிக் கணக்கிற
ந்த பாணவிதங்களினுல் மேலிட்டுவருகின்றவைகளைத் தடுத்து
மீட்டும் அமோகமாகிய சரங்களைவிரைவிற்போக்கிப்பகைவரோ
றியிருந்ததேர்களைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்ததுமன்றியிற்
கரங்களிற்பற்றியிருந்த 'வலியதனுசுக்களையும் பொடித்துத்தள்
ளினர், அக்காலத்திற் சிங்கமுகன் பிள்ளைகள் தேரில்நின்று
இவனை வில்வன்மையினுல் வெல்வதரிதாகக் காணுகின்றதால்
வாட்போரின்மூலமாய் மாய்த்து வெற்றிபெறக் கடவோமெ
ன நிச்சயித்தவர்களாய் மேலும் ஒருதந்திரத்தைமனதில்நினை
ந்திதனைச் சொல்லுவார்கள் ஓ வீரனே உன்சாகசங்களைப்பார்
க்குமிடத்தில் விற்போரொன்றைமாத்திரம் பூர்த்தியாகக்கற்ற
வனுகக்காணுகின்றது வாட்பயிற்சிகளேதேனுந் தெரிந்திருக்கு
மாகில் எங்களுடன்அப்போரைச்செய்யலாம்ஏதோபார்ப்போ
மென்று புசங்களைத்தட்டியியமனுமஞ்சஅறைகூவிஆர்ப்பரித்து
அடிபெயர்த்து மாறிமாறிவைத்துப்பாய்ந்து மேலிட்டு வருவ
தையும் அவர்கள்பேசிய வாசகங்களையும் வீரன் தெரிந்தவுட
ன் கோபநகைகொண்டவராய் லோகநாயகனுகிய சிவபிரான்
தமக்கனுக்கிரகித் திருக்கின்ற மின்னலையொப்ப சொலித்திரு

க்கும் கூரியவாளாயுதத்தை உருவிகரத்திற்கொண்டு சிங்கராசனைப்போலத் தேரைவிட்டு நிலத்திற்பாய்ந்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடி வாங்கித்தாவி பகைவர்மீதுபோவதை தேவர்கள் கண்டு நடுநடுங்கிப்பயந்து வீரன் தனித்துச் செல்லுகின்றனன், பாதகர் நூற்றுவரும் மடக்கிக் கொண்டென்ன செய்வாரோவென்னும் ஏக்கத்தினாற் றேவாதிதேவனைத் துதித்து நம்மவனுக்கு ஜயமுண்டாகக் கடவதென்று வாழ்த்திக்கவனமாகப் பார்த்திருந்தனர், இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் சிறிநெருங்கு முன்னிலையிற் சிங்கமுகன்பிள்ளைகள்களித்துப் பாதகன்பக்குவமாயகப்பட்டுக்கொண்டான் நாமெல்லோருமெதிர்த்தவனைந்துகொண்டு யிந்தநிமிஷத்தில் கண்டதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளிபகையைமுடித்து மனவெழுச்சிபெற்றிருக்கக்கடவோமென்னுங் கருத்தராய்த்திரத்துடன் கூரியவாட்படைகளை யிடம் வலம் வலமிடமாகச்சுழற்றித் தனித்தனியே நாலுமூலைகளினும் சூரியனைநேர்ந்த விருளைப்போலச்சூழ்ந்தவராய்ப் பலசபதங்களைப்பேசி வீராதிவீரன்சிரத்துக்கும் கண்டத்துக்கும் தோட்களுக்கும் மார்புக்கும் துடைகளுக்கும் குறித்துக்குறித்துவாளைக்கொண்டுவீசிவீசி வட்டணைவரும்போது வீரவாகுதேவரும் சூறுவளிக்காற்றையொப்ப விரைந்து சக்கிராகாரமாகவுலவி பகைவர்செலுத்தும்வாளின் தாக்கலைத்தட்டிக்கொண்டுலவும்போது பாதகர்மனம்பொறுமல் கைமிஞ்சிநெருங்கி உறுப்புகளைநாடிநாடி ஓங்கிவெட்டுகின்றதருணத்தில் வயிரமலையிற்பட்ட துரும்பைப்போலத் தெறித்துப்போயதல்லது சற்றுங்காயப்படுத்தாமலும் திருமேனிக்கு வாட்டம்வதக்கமில்லாமலும் மனவெழுச்சியுடன் வாட்போருக்குரிய சாகசங்களைக்காட்டிப்போராடிவருவதை இராஜகுமாரர்கண்டு பிரமித்தவர்களாய் இதனாலுமிவனை வெற்றிகொள்வதரிதாகக் காண்கின்றதால் அனைவரும் திரத்துடன் மேல்விழுந்து கைகாலாடவொட்டாமற் கெட்டியாய்ப்பிடித்துக்கசக்கிக்கொல்வதே காரியமெனநிதானித்து சடுதியிற்சகலரும்பாய்ந்து கரங்களினாற் சேர்த்துக் கட்டினர், சவுனகாதிரிஷிகளே? அந்தவீரன் சவுரியபராக்கிரமங்களை யென்னசொல்லுவேன் பொரியாத அண்டங்களைக்காத்திருந்த நாகத்தைப்போலப் பொங்கிச்சீறித் துமுறிவெளிப்பட்டவராய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத்தகிக்கும் வடவனலைப்போல மின்னலையொப்பவிளங்கும் வீரவாளைவீசிவீசிச் சிரங் கரம் உரம் இத்தகைய அவையவங்களைக்குறித்துக்குறித்துவெட்டிவெட்டிக் கண்டங்கண்டமாகத் துண்டந்துண்டமாக அந்தநூறு இராஜபுத்திரரையும்வாட்டி வீரபத்திரகாளிக்குப் பலிகொடுத்து வீரசிங்கம்போலத் திரிவதைத் தேவர்கள்கண்டு விம்மிதராய் அம்மம்ம வீரன்செய்த வாட்பயிர்ச்சியை யென்ன சொல்வோம் வீராதிவீரனென்ப திவனுக்கேதகும் எவ்விதமாக இந்தப்பாதகரை நிமைப்போதில்மாய்த்தனன் வாளினாலோ அல்லது மந்திரவலியினாலோ அல்லது வசைமொழியின்கொடுமையினாலோ யாதுந்தோற்றவில்லையென்றதிசயித்துப் பஞ்சதருக்களினது புஷ்பங்களை யேராளமாகச்சொரிந்து வாழிவாழியெனப்போற்றினர், இவ்விதமாக நூற்றுவரை வானநாட்டுக்கனுப்பி ஜயப்பிரதாபத்துடன் வீரன்திரும்பிச் சொர்ணமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்குந் தமதுதேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டுட்கார்ந்து வாளையுறையிற்சேர்த்து பொறகட்டுகேள்பிகிந்து இருகுதைகளினும் மணிகள்தூக்கியிருக்கும் பருத்ததனுசைக் காத்திற்கொண்டிருந்தனன், அக்காலத்திற் றன்மனதுக்கினிய பிள்ளைகளனைவரும் விழிகளுக்கு முன்னதாகக்களத்திற்பட்டதைச் சிங்கமுகன்பார்த்தவுடன் திகிற்கொண்டு தேகம் நடுநடுங்கப் புத்திரசோபமென்னுந்தீயானதுமீறித் தேகத்தையும் மனதையும் வாட்ட அதன் வயப்பட்டவனாய்ச் சகிக்கப்படாத துக்கசாகரத்திலழுந்திப் புத்திரரைநினைந்து வாடிவருந்திக் கடையில் மானம்பாதித்துத் தூண்டிய வீரத்தன்மையினலொருவகையாகத்தேறிச் சோபத்திலாழ்ந்த மனதைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுகின்றான் ஓமனனே! ஏன்துக்கிக்கின்றனை எத்தகைய்சுமைநேரினுந் தாங்குவதற்குப் பலசிரங்களைப்பெற்றிருக்கின்றனன், பருவதாகிருதியாகத் திரண்டோங்கியிருக்கும் இரண்டாயிரம்புயங்களுமுண்டு ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்கும் கரசமோகங்களுமிருக்கின்றன, அபலனாகிய ஒருவன்கரத்தில்விளங்கும்வாளினால் பிள்ளைகளனைவருந் தென்புலத்தைச்சேர்ந்தனரென் றெண்ணமிட்டுவாடுவதென்னை முன்னமே சாவுக்குத் துணிந்துவந்த நீயிக்காலத்தில் மயங்குவதழகோவென் றிவ்விதங்களாகப் பற்பலசமாதானங்களைப்பேசித் திடசித்தனாய்க் காளகூடத்தைப்போல மண்டியெரிந்து நல்லகாரியம் பலருங்காண வென்னருமைப்பிள்ளைகளை யிந்தபாழுத்தவிழிகள் வருந்திப்பார்க்கச் சற்றும் பயமுமிரக்கமுமில்லாமல் அமர்க்களத்துக்கிரைகொடுத்து யாவரையும்மதியாமல் நிரனுகநிற்பானோ இந்த அபஜயத்தைவிட எனக்குவேறுமொருவசையும்வேண்டுமோ இவையன்றியும் சத்துருக்கள் நகைத்தேசவுடம்பெடுத்தேன் மிஞ்சிமாண்டவர்களைக்குறித்துப் பாராட்டிச்சும்மாவிருப்பதில் வரும்பலன்யாது ஆதலாலினிமேல் சற்றுந்தாழ்க்காமற் பகைவர்கள் பூண்டென்பதில்லாமற் கணப்போதில் நாசஞ்செய்வேன் மேலும் பூதக்கூட்டங்களையும் மற்றவிரரையும்வாரிவாரி வாயிற்போட்டுக் கடைவாயிலுதிரம்பெருக்கெடுத்தோடக் கசகசென்று மென்றுதின்று உதிரபானஞ்செய்து களித்தாலல்லாமல் எனக்கடுத்திருக்கும் கோபமாறுவதோ பகைவனைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து பிரகாசம்பொருந்திய வேலாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் பாலசுப்பிரமணியனைச்சாடித் துரத்தித் தேவர்களெனச் சொல்லப்பட்டவர்களனைவரையு மித்தினமே வகையறநாசப்படுத்தித் திரிலோகங்களையும் அல்லோலகல்லோலப்படத்தக்கதாக யானேவெற்றிகொண்டு திரும்பவல்லேனெனச் சரீரம்புழுங்கிவியர்க்கக் கோபித்தவனாய்ச் சாரதியையெச்சரித்து பிள்ளைகளைக்கொன்றமகாபாதகன்முன்னம் நமதுதேரைத்துரத்திக்கொண்டு போகக்கடவையென்க்கட்டளையிட்டபடிக்குக் குதிரைகளை அதட்டிச்செலுத்தி நெருங்கிவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு கோபதிபதனாய்த் தன்னிரதத்தைமுடுக்கியும் எதிரேறி மதயானையைக் கண்டு விடுபட்டுவரும் சிங்கராசனைப்போலமேலிடுவதை விழிகளிற்றீப்பொறிசிதறத்தக்கதாகச் சிங்கமுகன்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான் உன்னை நிதானிக்குமிடத்தில் ஆதியந்தமற்ற சிவகுமாரனைக்காணவில்லை ஆதலால் இலக்ஷபேரெனப்பேசுகின்றவர்களி லொருவனோ எண்மரிலொருவனோ அல்லது நமதுசக்கிரவர்த்தி வாசஞ்செய்யும் பட்டணத்துக்குவந்து சிலகொடுமைகளைச்செய்து திரும்பியதூதனோ இவர்களில் நீயாவன் துரிதமாகவெளியிடக்கடவாயெனப் பேசியகாலையில் வீரவாகுதேவர்நகைத்து அவுணராசனே கேட்பையாக, காளகண்டமூர்த்தியின் திருக்குமாரனுக் கடியனாகவிருப்பேன் நேற்றையதினம் வீரமாமயேந்திரபுரிக்குத் தூதாகவந்து சூரபதுமனுக்கு வேண்டியபுத்திகளைத் தெரிவித்துக்கோமற்போனபடியால் பல்லோருடன் நகரையும்துகள்கண்டு வெற்றியுடன்மீண்டேன் இக்காலத்திலும் உங்கள் பூண்டில்லாமல் வேரறக்களைந்து ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றுப்போகக் காத்திருக்கின்றேனென்பெயர் வீரரில்வீரனாகிய வீரவாகுதேவனெனச் சொல்வரென மறுமொழிகூற அது விஷத்தினுங் கடுமையாகச் செவிகளில் நுழைந்தமாத்திரத்திற் காளகூடத்தைப்போலச்சீறியவனுமஞ்ச இதனைச்சொல்லுகின்றான் அபலராகிய சேனைகளைக்

கொல்லவும் விற்பயிற்சிகளைப் பூர்த்தியாகக் கற்றறியாத சிறுவரைவெல்லவும் பட்டணத்தையழித்து அதிலடங்கியிருந்த தீனரைப் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் வாட்டவுமறிவாய் இவைகள் சூரனுகவிருப்பவனுக்கடுத்த வெற்றிப்பாடோ! ஆண்மைக்கடுக்குமோ! என்விழிகள்காணச் சற்றுமிரக்கமற்று நூறுபிள்ளைகளைக்கொன்ற உன்னுணவத்தைச் சற்றுநோத்திலடக்கி உன்பிராணனையும் இயமனுக்குவிருந்திட்டு உன்சரீரத்தை நாய் நரி கழுகு பருந்துகளுக்கிரைகொடுத்து மேலும் உன்னைச் செலுத்திய சிவகுமாரன் வலியையுமடக்கி இப்படிக்கொத்த அனர்த்தங்களை விளையும்படிக்குச் சூதுகளைச்செய்த தேவப்பயல்கள் பெற்றிருக்கின்ற விருப்பையும்வாட்டி மீந்திருக்கின்ற பூதப்படைகளனைத்தையும் என்புயவன்மையினுல் நிமைப்போதிற்கலக்கி நாசஞ்செய்யும்படிக்குக் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டு வந்திருப்பதைத் தெரியாமல் தலைகீழாய்விழுகின்றனை தேவர்சிறையைவிடுவித்துப்பழயபடிக்குச்சகல்செல்வங்களையும் அனுபவித்திருப்பதாகப் பொன்னுலகிற் குடியேற்றநினைந்து சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுவந்த நீ விதிவசத்தினுல் என்னெதிரிலகப்பட்டுப் பிராணனையிழந்துபோகுங்காலம் நெருங்கிவிட்டது இப்பலனைப்பெறத்தான்வந்தனையோ வெகுநேர்த்தி யிவையன்றியும் மற்றபிரபஞ்சங்களிலிராநின்ற சீவராசிகள் காலாதிகளில் மாண்டதுகள் ஒருகாலம் பரமசிவகடாட்சத்தினுல் மீட்டும் உயிர்பெற்றெழுவதுமுண்டு என்கோபக்கனலுக்குட்பட்டவர்கள் ஒருபோதும்பிழைக்கவறியார்கள், மேலும் காய்ந்தவிரும்புண்டநீர்மீட்டும் சிலமுயற்சிகளினு லுதிக்கலாகும் என்னுடன் பகைத்தவர்களுக்கு இயமலோகங் காணியல்லது நிவாரணங் கிடையாது அடாபயலே யினி நீ படப்போகிற கேட்டை உன்னுண்டவன் கேள்விப்பட்டுக் கடகடென்றுருண்டு மனம்வாடிப்புலம்பி யலையச்செய்வேன் இப்போது நான்சொல்லிவந்த காரணங்களிற் சற்றும் பிசகிராது உன்னையும் என்னையும் வெறுக்கவேண்டியதில்லை பிரமன் உன்தலையிலெழுதி யிருக்கின்ற காலமுடிவானுல் யாரையும் நொந்துக்கொள்ளக்காரணமென்னையென்று பலபல நிந்தாஸ்துதிகளைச் சிங்கமுகன் பேசிவருவதை மனங்கொதிக்க வீரன்கேட்டு கோபநகைகொண்டு நல்லகாரியம் உன்சூரத்தன்மைகளைச் சற்றுபார்க்கவிருப்புற்றனனென்று உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து தமது கரத்தில் மந்தரத்தையொப்ப விளங்குகின்ற தனுசை மண்டலாகாரமாக வளைத்துத்திசைகளதிர டங்கார சத்தத்தைக்காட்டிப்பதினென்வகை திவ்வியபாணகோடிகளைச் சிங்கமுகன்மார்புக்குக்குறிகொண்டு செலுத்திய காலையில் அவைவெளிப்பட்டவுடன் விஷச்சுவாலைகளை வீசிப்புகைந்தெரிந்து சிடசிடத்த தொனிகளுடன் வாயுவேகத்தினுங்கடுகி பலமகிமைகளைக்காட்டிவந்து பாதகன் வயிரத்தையொத்த மார்பிற்றுக்கி முனைமழுங்கித் தெறித்தும் நுறுங்கியும் பொடிந்தும் பின்னப்பட்டுப் போயது, அத்தருவாயிற் சிங்கமுகன் உருத்திரா காரமாகப் பொங்கித் தன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த பாரித்த தண்டாயுதத்தைக் கரகரெனச்சுழற்றிவீசினன் அதுமணிகள்கலிக்க இரைச்சலிட்டு வேகமாய் வருவதைப் பாலசுப்பிரமணியர் தூதன்கண்டு துரிதமாய் நான்குதிட்சணியமுள்ள சிலீமுகங்களைத் துண்டித் துகள்படக்கண்டித்து மேலுங் கரவேகமாய் ஆயிரம் கூரியவாளிகளைத் தேவரைவாட்டியபாதகன் சிரங்களுக்கிலக்காகப் போக்கியகாலையில் அதிவல்லபங்களைக் காட்டியோடிவந்து தாக்கிப்பிரயோசனப்படாம லழிந்துபோயது, இதனைக்கண்ட அவுணராசன் சர்ப்பத்தையொப்பச்சீறி யின்னமும் என்னெதிரிற் றூதன் சண்டைகொடுத்திருப்பதோ நல்லகாரியமெனக் கர்ச்சித்துத் தன்கரத்திலிருக்கும் காலன்படையையொத்த சூலப்படையை வலிகொண்டு பின்வாங்கிக் கடாவியபோது சருவசங்காரகாலத்தில் உலகங்களை யழிக்கவெழும் வடவைக்கனலைப்போல அனலைப்பெருக்கிக் குறுகுறுமென்னுமோசையுடன்வருவதின்வேகத்தையுங்கொடுமையையும்பார்த்துத் துரிதமாய்த் தன்வில்லில் தீட்சண்ணியமுள்ள ஆயிரங்கணைகளைப் பிரயோகித்தனர், அதுகளனைத்தையும் சூலமானது கவளீகரஞ்செய்து மேலிட்டிவர்ந்து வரும்போது மீட்டும் அத்தொகை சரங்களைப்போக்கினும் அவற்றினையும் பட்சணைசெய்துவீறித் தேவர்கள் திகைத்துவாடி பிரமித்துப்பார்த்திருக்க வீரனைத்தேடிப்பாய்வதை இலக்ஷர் பார்த்தவுடன் மனங்கலங்கி நடுநடுங்கியேங்கவும் துணைவரும் யென்னசெய்யுமோவெனப் பரதவித்து வாடவும் பூதப்படைகள் கலங்கிப் புலம்பிச் சோரவும் வானநாடர் வருந்தியிந்தச் சூலாயுதத்தை வீரனுல் விலக்குவதரிது போற்காணுகின்றது இனி யென்னசெய்வோமெனப் பெருமூச்செறிந்து கதறவும் இவ்விதமாகச் சகலரும் வருந்தவும் மாறேவியபாணங்க ளனைத்தையும் சாடிக்கொண்டு வேகமாய்ச் சமீபித்த சூலாயுதத்தை மனவுறுதிபெற்று எக்காலத்துங் தன்வலியிற் குறைபடாத தீரராகிய வீரவாகுதேவர் பரமசிவன் தனக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற வீரவாளையுருவிக்கொண்டு மின்னலைப்போலச் சுழற்றி ஒருவெட்டினு லிரண்டு துண்டமாக்கித் தள்ளியபோது துணைவர்களித்தும் இலச்சர் மனவாட்டமொழிந்து சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகி வீரன்புகழைப்பாடவும் சிவகணங்கள் சரீரம்பூரித்துக் கூத்தாடவும்பூருவத்திற் றிருப்பாற் கடலினுதித்த விஷத்தினுல் வருந்தியகாலையில் சிவபிரா னதனையுண்டிரட்சித்தபோதுபிராணிகளனைத்தும் சஞ்சலமற்று மனவெழுச்சி பெற்றதைப்போலத் தேவர்களனைவரும் மனவாட்டங்களை யொழித்து ஆனந்தபரவசராய் ஆடிப்பாடி வீராதிவீரன் புசபலபராக்கிரமங்களை கற்பகமலர்களை யிறைத்து வாழ்த்தவும் இவ்விதமாகச் சகலரும் களியாடல்களைக் கொண்டிடாடி யிருக்கின்றபோது வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவனலையொப்பச்சீறி யிந்தபாதகனுயிரை நிமைப்போதில் வாங்குகின்றேனென வுருத்து காலனை உதைத்த காளகண்டமூர்த்தியினது படையையெடுத்து விதிப்படிக்குச் சோடச உபசாரங்களையும் மானச பூசையினுல் நிரப்பி மகாவிஷ்ணு பிரமன்முதலிய தேவர்களாலும் கொல்லுதற்கரியபாதகன் பிராணனைவாங்கி உலக வுபாதியை நீக்கவேண்டுமெனப் போற்றிவணங்கித் தனுசிற்பூட்டிச் செலுத்தினர், அந்தப்பாசுபதமானது வெளிப்பட்டவுடன் தேவாஸ்திர சமோகங்களையும் விஷப்பெருக்கையும் தீப்படலங்களையும் மற்றுமிராநின்ற கொடுமைகளனைத்தையும் படைத்துக்கொண்டு உலகங்களனைத்தும் நடுநடுங்கித் திகைத்துவாடும்படிக்கு அதிக உற்பாதங்களுடன் மேலிட்டு வரும்போதுஇந்தச் சிவநாதன் படையோ நம்மைக்கொல்வதென்று அண்டங்களதிரக் கோபநகைகொண்டு தன்கரங்களினென்றில் விளங்குகின்ற பாசுபதத்தை வழிபட்டுவணங்கி வில்லிற்பூட்டிச்செலுத்தினன், அந்தத்திவ்வியாஸ்திரமும் அதிகமகிமைகளைக் காட்டிப்போய் வெகுகாலமாகப் பிரிந்திருந்த பிராணபதமாகிய சிநேகிதர்களொருகாலம் சடுதியில் நேருவராயின் மனவெழுச்சியுடன் அவர்கள் விசாரித்துக் களிக்குமாறுபோல இரண்டுதேவப்படைகளும் சிலநேரம்கலந்து வேடிக்கையார்த்தங்களைக்காட்டி விட்டவர்களிடத்தில்மீண்டுவிட்டதுஇவ்விதமாகத் தான்தூண்டியபாசுபதம்வியர்த்தமாய்த்திரும்பியகாலையில்ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவருக்கு மானம்பாதிக்க வருந்திச்சூரபதுமன் துணைவனுக் கிணையாகப் பேசுவதற்கு இந்தப் பிரபஞ்சத்தி லொருவரையுங்காணேன் புசபல பராக்கிரமங்

களிற்சிறந்தவன் வலிக்கொப்பற்றவன் எத்தகையரெதிர்ந்து போராடினும் பின்னிடாமல் வெல்லவல்ல சவுரியபரன் இயமனைப்போலத் தன்னுட னெதிர்த்தவர்கள் பிராணனை வாங்கத்தக்க வீராதிவீரன் கோடாகோடிகூற்றுவர் ஒருருக்கொண்டுவந்துபோர்செய்யினும்புறங்கண்டு விஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறவல்லவன் இவன்பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளைப் புகழக்கூடுவதோ இவன் வல்லபங்களைத்தான் நினைந்துமுடிவதோ இவன்படைத்திருக்கின்ற வெற்றிப்பாடுகளி லெதனைப்பெரிதாகப் புகழவல்லேன் நான்செலுத்திய திவ்வியபாணங்கள் கோடையிடிகளைப்போலச் சென்று தாக்கியபோதினும் சற்றுவதுதேகத்திற் காயப்படுத்தியதில்லை தேவாஸ்திரங்களினாலும் பழிபடாத வயிரப்படிவத்தைப் பெற்றவன் இத்தகையபெருமிதங்களைப்படைத்திருக்கின்றகொடியபாதகனை எமது பாலசுப்பிரமணியர் திருக்கரத்தில்விளங்கும் வெற்றிவேலினாலல்லதுகொல்லப்படாது, இவ்விதவலிபெற்ற கொடியனைமாய்ப்ப தரிதாயினும் பிரபலமாகிய போரைச்செய்து இவனேறி யிருக்கின்றஉன்னதமுள்ள விரதத்தையழித்து இவன் படைத்திருக்கின்ற பாணங்களைவாட்டி யிருந்திருக்கின்ற சேனைகளையும் அதப்படுத்தி திகைக்கச்செய்யக்கடவேனெனத் தீர்மானித்தவராய்த்துரிதமாய் பதினொன்றுகரேமாகிய சரங்களையெடுத்துத் தமதொப்பற்ற காண்டீபத்திற் பூட்டிச்செலுத்திச் சிங்கமுகன் தேரை நடாத்தும் சாரதிசிரத்தைக்கண்டித்து நிலத்திற்றள்ளிக் கற்சித்தகாலையில் அவுணராசனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து வலியதண்டாயுதமொன்றையெடுத்துக்கரகரொனச்சுழற்றி யிதனால்நாசமடையக்கடவாயென வீசினன் அதுவெளிப்பட்டவுடன்கோடையிடிகளைப்போலக் குமுறிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து இளையபெருமாள் மார்பிற்றாக்கியபோது வலிகுன்றிச் சாளரவழிகடோறும் பாயும் சூரியக்கிரணங்களைப்போலப் பொடிப்பொடியாய்ப் புகைப்படலத்துக்கொப்பாகப் பறந்துபோயது, அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து விழிகளிற் றீப்பொறிகளிறைய வடவையைப்போலச்சீறிக் கரவேகமாய் ஆயிரந் திவ்வியபாணங்களைப்போக்கிப் பொன்மலையையொப்பாகச் சிங்கமுகன் வீற்றிருந்ததேரைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பெயர்த்தெறிந்தனர், அத்தருணத்திலிதற்கு முன்னம்சிங்கமுகனால் வருந்திபோடி யொளித்திருந்த பூதரனைவரும் இதுதருணமெனச்சேர்ந்து இந்தப் பாதகனைக்கொன்று கோபந்தணிந்து மனக்குறையைப் போக்குவோமென்று ஏகமுகமாய்ப் பாய்ந்து வானத்தையளாவி நிற்கின்றபருத்தமலைகளை அபரிமிதமாகச்செலுத்தியும் திசைகளை மூடாநின்றகிளைகளைவாய்ந்த வடவாலவிருட்சங்கள் மராமரங்களை வேருடன்பிடுங்கிக் கரகரொனச் சுழற்றிக் கடாவியும், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, வளைதடி, முதலியபடைகளைக் கரவேகமாகத் தூண்டியு மிறந்து கிடக்கின்ற இராட்சதர் பற்றியிருந்த சக்கரப்படைகளைச் சுழற்றிவீசியும் மனம்பொறாமல் சீசீயெனப் பேசியும் வசைகளைச் சொல்லியும் இவ்விதமாக அவுணராசனைப் பலதிசையினும் சூழ்ந்துகொண்டு கெக்கலிகொட்டிப் போராடுகின்றகாலையிற் சிங்கமுகனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து சருவசங்கார மூர்த்தியைப்போல மண்டியெரிந்து பக்கத்தில் நிற்கின்ற சேமத்தேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட் டுட்கார்ந்துக்கொண்டு ஆயிரங் கரங்களினும் பற்றி யிருக்கின்ற விற்களைவலிகொண்டு மண்டலாகாரமாக வளைத்து நாணேற்றி அண்டவடுக்குகள் கலைந்து தடுமாறும்படிக்குக்குணத்தொனிசெய்தனன், அதனைப்பார்க்குமிடத்தில் பலசிகரங்களைப் படைத்திருக்கின்ற மேருகிரியினிடத்திற் காளமேகங்கள்படிந்து இடிமின்னலைப்பெருக்கி ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்வதுபோலக் காட்டியது, அந்தக்குணத்தொனியின் முழக்கமானது செவிகளிற் புகுந்தவுடன் பிராணிகளனைத்துந் தியங்கித் தீயிற்பட்ட புழுக்களினையொப்பத் துடிதுடித்து வாடியதன்றியுஞ் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத்தோங்கி வாயுமண்டலத்திற்பட்டு வருஷத்தைப்போலப் பூமண்டல மெங்குந்துளித்தது, அவ்வாறேசிங்கமுகன் செலுத்துகின்ற சரமாரியானது விஷத்தையும் தீயையு மிறைத்துக் கடுகிவந்து மேலிட்டிருக்கின்ற பூதப்படைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு சிரங்களைக்கண்டித்தும், புயங்களைத்துண்டித்தும், மார்பைப்பிளந்தும், வயிற்றைப்பீறியும், துடைகளைமுறித்தும், உடல்களைசின்னபின்னப்படவாட்டியும், இவ்விதமாகச்சாடும்போது சமர்க்களவெல்லையெங்கணும் பிணமலைகளோங்கிப் பெருங்காற்றிலடிபட்டெழும் பூளைப்புஷ்பத்தைப்போல மூளைகள்சிதறித் தோற்றவும் இரத்தப்பிரவாகமானது இரைச்சலிட்டுக் கொண்டோடியது, சிங்கமுகன் ஆயிரங்கரங்களினின்றும் பெருகுகின்றபாணகோடிகளின் செய்கைக ளெப்படிக்கிருந்ததெனில், திருப்பாற் கடலினிடத் திருந்து திரைகள்பெருகுந்தோறும் திவலைகளிறைவதைப்போலக்காட்டியது, இப்படிக்கெழுகின்ற படைகள் வீறிப்பூவட்ட வெல்லையெங்கணும் நிறைந்து வானவழிகளைமூடிஅஷ்டதிசைகளை மறைத்துதிசைக்கரிகளைக் கொளுத்திக் கரிகளாக்கிச் சமுத்திர நீரைச்சுவற்றியும் வேகமடங்காமல் இவ்வண்டத்தைக்கடந்து மேல்நின்று அண்டகோடிகளினும் பாயும் இவையன்றியும் குலகிரிகளைப் பொடிபடுத்தியும் பொன்மலையையுருக்கிக் குழப்பியும் பிரளயகாலத்துலகங்களை தகிக்கவல்லதிச்சிகையைப் பெற்றிருக்கும் வடவையின் வெப்பத்தைமாற்றியது, சவுனகாதிதவத்தரோ! அவன்செலுத்தும் வாளிகளினாற் காயப்படாமலும் வருந்தாமலும் தப்பியபிராணிக ளொன்றுங்கிடையாது மண்விண்ணெங்கும் பாணமயமாய் வெளியிடமற்று அடர்ந்தகாரணத்தினாற் பூமண்டலவாசிகள் வானாடுகளினும் விண்ணவர் மண்ணுலகத்தினும் போகவர ஒருஏணியையொப்பவும் விளங்கியது, இவையன்றியும் பாணங்கள் போகும்வேகத்தினால் ஒவ்வொன்று கணக்கிறந்த பூதர்சிரங்களைத்துளைத்துத் தடாரித்தருவுகின்றதைப் பார்க்குமிடத்தில் வேடர் மாம்சங்களைச்சுடுவதாகச்சலாகையிற் கோத்திருப்பதைப்போலக்காட்டவும் நன்னெறிகளைத் தெளிந்து நடந்துகொள்ளவறியாதமூடன் பெற்றிருக்கின்ற செல்வத்தினாற் றன்கிளைகளுக்குங் கேடுண்டா யழிவதுக்கொப்பாகச் சிங்கமுகன் செலுத்தியகணைகள் தன்சேனைகளையும் சங்கரித்தோடும் வானவெல்லையைபாணகோடிக ளடைத்ததினாற் சூரியன் பின்னுமுன்னும் போகவகையற்று நின்ற விடத்திற் றிகைத்திருந்தனன், அத்தருணத்திற் பெருத்தெழுந்தஉதிரப்பிரவாகமானது வேகங்கொண்டு போர்க்களவெல்லை முற்றினு மிறைந்துகிடக்கின்ற ரணபேரி முதலிய போர்ப்பறைகளையும் வாள் வேல் முதலாகியபடைக்கலங்களையுங்களேபரக் குவைகளையும் புரட்டிக்கொண்டோடுவது சமுத்திராசன்மீது பகைத்துச் செங்கடற்றிறைவன் படைப்பெருக்குகளுட னெதிர்த்துப் போர்செய்வதையொப்பக்கடுகிக் கடலிற்பாய்ந்து கலக்கிச் செவ்வடிவாக்கித் தன்வயப்படுத்தியதைப்போல விருந்தது, இவ்விதங்களாக அவுணருக் கரசன் செய்துவரும் போரின்பெருக்கத்தை ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பார்த்துக் காலாந்தகனைப் போலச் சீறித் தன்கரத்தில் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற வில்லைவளைத்துநாணேற்றி அண்டபுவன சராசரங்களுந் திடுக்கிடக் குணத்தொனிகாட்டிய காலையில் அவ்வோசைக் காற்றுமற் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள் கலக்குற்று கைகால்க ளுதறலெடுத்துத் தேரின்மே லிருந்த விராட்சதப்பிரமுகரும் யானையின் மேலிருந்த சூரர்களு

ம் புரவிகளின் மீதுவந்த ஜயசாலிகளும் தீயையொத்த சிகையைப் படைத்திருக்கின்ற வீராதிவீரராகிய கால்பலங்களும் விஷத்தொடக்கிற்பட்டுச் சோருகின்றவர்களைப்போலக் கால்மாடு தலைமாடாக விழுந்து பங்கப்பட்டுத் தியங்குகின்ற வேளையில் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணகோடிகளைத்தொடுத்துச் சோனைமாரியைப்போலக் கரவேகமாய்ப் பொழிந்து சிங்கமுகாசுரனாற் செலுத்தப்பட்டு எவ்விடங்களிலுமடர்ந்து வருத்தியிருந்த பாணப்பெருக் கனைத்தையும் துத்தமுருக்கி வெட்டவெளிசெய்தனர், அதெப்படியிருந்ததெனில் பிரமனும் அவன்பிள்ளைகளாகிய நவப்பிரமாக்களும் பலகாலங்களாகச்சிருஷ்டித்துவந்த சராசரப்பிரபஞ்சங்களைக்கடையுகத்திற் பரமசிவம் தமது நுதல்விழித்தீயினாற் சாம்பலாகசெய்ததைப்போலத் தோற்றியது கேட்டீர்களோ, சவுனகாதியிருஷிகளே ! யிவ்விதமாக நொடிப்போதிற் சிங்கமுகன் பரப்பியிருந்த பாணகோடிகளனைத்தையும் சின்ன பின்னப்படச்சாடி மன்னுயிருக் கடுத்திருந்த வருத்தங்க ளனைத்தையு மொழித்து மனவெழுச்சிபெற்றிருக்கச் செய்த வீரன் விற்சாதுரியங்களையுங் கரவேகத்தையுங் கண்டதேவர்கள் அற்புதத்தையடைந்தவர்களாய்ப் பிற்காலத்திற்பாலசுப்பிரமணியதேவர் அவுணவர்க்கத்துடன் சூரபதுமனையும் நாசப்படுத்துங் காலையிற் றாங்கள்பெறவிருக்கின்ற சந்தோஷப்பெருக்கினும் பதின்மடங்கு மனமகிழ்ந்து தேகம்பூரித்து வஸ்திரங்களையெறிந்து அண்டங்களதிரஆரவாரித்து ஜயவுற்சாகத்தைக் கொண்டாடியதுமன்றி யிவ்விதமாகப் புகழ்வதாயினர், நேற்றையத்தினம்வீரமாமயேந்திரபுரியைஅலங்கோலப்படச்சாடிய வீராதிவீரன்தூண்டியபடைகளின்வேகத்தையும்கொடுமையையும்என்னசொல்லுவோம் சூரபதுமன் தனைவன்செலுத்திய சரங்களைமாத்திரம் வாட்டியதன்று அவன்பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாபத்தையும் கீர்த்திப்பாடுகளையும் வரையறச்சுட்டுச் சாம்பலாகியதெனஒருவருடனொருவர் மகிழ்ச்சியாகப்பேசிக்கொண்டு கூத்தாடினவர்களாய்ப் பஞ்ச தருக்களினது புஷ்பங்களனைத்தையும் தழைகளுடன் பறித்துப்பறித்து வீரவாகுதேவர் மீதுகொட்டி ஜயாவிஜயபவாவென வாழ்த்தினர், இவ்விதமாகத்தான் பிரயோகித்த பாணசமோகங்களை யிளையபெருமாள் துகளாக்கியகாரணங்களையும் இந்த வெற்றியைக் குறித்து விண்ணவர் கொண்டிருக்கிற விருப்பையும் சிங்கமுகாசுரன் பார்த்தமாத்திரத்தில் விழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதற வடவைக்கனலைப்போலவுருத்து அடாபயலே உன்னிமித்தம் வில்லெடுத்தேன் அம்முயற்சி வீண்படாமல் இந்த நிமிஷத்தில் வலிபெற்றிருக்கின்ற உன்மார்பைப்பிளந்து சிரத்தைக்கண்டித்துருட்டிச் சங்கையற்றுப் பாணங்களைச் செலுத்துங் கரத்தை வெட்டித்தள்ளி வீரகண்டைகள் கலித்திருக்கும் கால்களையுங் கண்டித்தும் பதட்டமாகப்பேசும் வாயைப்பிளந்து மூக்கையரிந்து குண்டிதயிரித்தையுடைத்துப் பங்கப்படுத்துவேன் ஓ அபலனே யிதுவுமால்லாமலென்வீரத்தன்மைக ளுனக்குத்தெரியாது ஆயிரங்கரங்களிலும் அத்தொகை தனுசுகளைப்பற்றி மற்ற ஆயிரங்கரங்களிலும் ஒவ்வொருதொடையில் சங்கோபசங்கக்கணக்கில்கொடியபாணங்களை அண்டரண்ட புவனசராசரங்க ளெங்கணுமுடி வாட்டச்செய்யும் தனுர்வித்தை மந்திரத்தைப்பூர்த்தியாகச் சுக்கிராசிரியனிடத்திற் கற்றிருக்கின்றேன் அன்றியும் பலபலதேவாஸ்திரங்களையும் பெற்றிருக்கின்றேன் கதாதண்டத்தையெடுப்பேனாகில் அண்டவடுக்குகள் குலைந்தும் மோதுங்காலத்திற் பூவட்டமுற்றும் கோடைகால வெடிப்புகளைப்போலப் பிளந்து மங்கும்படிக்குச்செய்யவும் வல்லேன் இன்னமும் அளவற்றவல்லபங்களுண்டு அவற்றைப்பதிதனாகிய உனக்குச் சொல்லுந்தரமன்று அப்படிக்கொத்த வீராதிவீரனாகிய நம்முடனிரண்டு கரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அபலனாகிய நீயோஎதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்து நிருவகிக்க விருக்கின்றனை வலியவில்லைத் தாங்கிய பதட்டமாகிய உன்கையை முறித்து உன் விழிகள்காண நாய்-நரி-கழுகு-காக்கை - பிடுங்கித்தின்ன விந்தரணக்களத்திற் றள்ளக்கடவேன் இவையன்றியும் ஜகங்களெங்கணும் புகழவிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியி லிருக்கின்றபலவளங்களும் துவம்சப்படவழித்து அவுணப்படைகளைக் கலக்கியிராஜபரமேஸ்பரன் பிள்ளையைக்கொன்றது மன்றி மனம்பதை பதைக்க விப்போதென்மனதுக்கினிய புத்திரனையும் களத்திற்படுத்தியதனாற் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றிப்பாடுக ளனைத்தையும் கக்குவிப்பேன் இப்படிக்கு திடப்பட்டிருக்கின்ற உன்பிராணனையுண்டு புத்திரசோபந்தணிய விருக்கின்றேன், ஒருகாலம் பயபீதியினால் திரிலோகங்களினுமோடி மூலைகளி லொளிப்பினும் விடவறியேன் தொடர்ந்து கண்டதுண்டமாக வெட்டியெறிவேனென்று இவ்விதங்களாகிய சபதங்களையும் வீரங்களையுங்குறித்துக் காட்டியதைப் புசபலபராக்கிரம சாலியாகியவீரவாகுதேவர்கேட்டுச் கோபநகைகொண்டவராய் ஓ அவுணராசனே வீண்வார்த்தைகளைப் பேசுவதிற் பிரயோசனமில்லைமேற்குறித்த பற்பல திரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற வுன்னால் விடப்பட்டபாணகோடிக ளெத்தகையதாயினும் சின்ன பின்னப்படக்கண்டித்து உன்சேனைகளையும் போர்க்களத்துக்கிரையாக்கி வீராதிவீரனாகவிருக்கின்ற வுன்னையும் பின்னிடத்தக்கதாகவாட்டித் தீரனாக வுலவப்போகின்ற என்விற்றிறத்தைக்கண்டு பிரமித்துவாடப்போகின்றனை யெனப்பேசிய வாக்கியங்களைச் சிங்கமுகன் கேட்டவுடன் வடவையையப்போலப்பொங்கிவிழிகளிற் றீப்பொறிகள்சிதற வுருத்து ஆயிரம் தனுசுகளையும்ஏககாலத்தில் வளைத்துக் கொடிய சரங்களைப் புற்றினிடத்தி லிருந்து சிதலைகள் பெரும்போக்கெடுக்கு மாறுபோலச் சொரிந்து வருகின்றகாலையில் அவைகள்வெளிப்பட்ட காலத்துண்டாகிய கொடுமைகளையும் வேகத்தையும் உற்பாதங்களையும் ஒருவகையாகப் பேசக்கூடுவதோ இவ்விதமாக மேலிட்டுவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு இயமனைப்போலவும் மேகத்துக்கொப்பாகவுந் தமதுகரத்தில் விளங்குகின்ற காண்டீபத்திற் பத்து நூறாயிரந் திவ்வியபாணங்களைச் சந்தித்துக் கரவேகமாகத் தூண்டிய காலத்தில் விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டோடிப் பகைவன் செலுத்திய பாணங்களனைத்தினையும் நிமைப்போதில் நாசப்படுத்திக்கொண்டு வீறிவரும்போது சிங்கமுகன் கோபித்துப்பத்துநூறாயிரம்கொடியசரங்களைக் கொண்டு அதுகளை துவம்சபண்ணிக் காலாந்தகனும் திடுக்கிட்டு வாடும்படிக்குக் கொதித்து ஆயிரகோடி வெவ்விதாகிய வாளிகளைப்போக்கிக் கொக்கரித்தனன், அக்காலத்திலெமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் சகோதரனும் அத்தொகை பாணங்களைச்செலுத்தி மேலிட்டுவரும் சரங்களைக்கண்டித்து களத்திற்படுத்தினர், அதைக் கண்டசிங்கமுகன் உருத்திராகாரமாகக் கோபித்துக் கொடிய திட்சண்ணியமுள்ள இரண்டாயிரம் சிலீமுகங்களைப்பிரயோகித்து வீராதிவீரன் கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லைக்கண்டித்து மற்றொருதனுசையெடுப்பதற்கு முன்னம் மேலும் நூறுதிவ்விய பாணங்களைக் கரவேகமாகத்தூண்டி விசாலமாகவிளங்கும் மார்பைத்துளைத்த காலையில் உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோட மிகவும் வருந்தி வடவைக்கனலைப்போல மண்டியெரிந்து மற்றொரு பாரித்த வில்லையெடுத்து வளைத்துநாணேறறிச் சூரியகிரணங்களையொத்த திட்சணிய முள்ள நூறாயிரம் சரங்களை வேகமாகச் செலுத்தியபோது சிங்கமுகன் கோபித்து இறுதிகாலத்திற் பெய்யும் மேகங்களைப்போலச்சர

வருஷங்களைப்பொழிந்து அதுகளைத்துகள்கண்டு மேலும் அத்தொகைப்பட்ட கூரியபுங்கவங்களைச்செலுத்திக் கர்ச்சித்தான் அக்காலத்தில்வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பிறந்துபலகோடிக் கடூரமாகிய பாணங்களினால் அவற்றினைத்தும்சப்படுத்திமேலும் கரவேகமாய் ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களைப்போக்கி அவுணராசனேறியிருந்த பாரித்த தேரைப்பொடி படுத்திச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனர், உடனே சிங்கமுகன் மற்றொரு சேமத்தேரிற் பாய்ந்து ருத்திராகாரமாகக்கோபித்து ஆயிரம் விற்களிலும் கணக்கிறந்த சிலீமுகங்களைத் தொடுத்துச்செலுத்த உத்தேசித்த முன்னிலையில் வீராதிவீரன் சீறி பலகோடிப் புங்கவங்களைப்போக்கி ஆயிரம்நீண்ட தனுசுகளையும் வெட்டியெறிந்து கற்கம்பத்தையொத்த புசங்களைத்தட்டி வெற்றிச் சங்கத்தையெடுத்துப் பொம்பொம்மென்று முழக்கினர், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே? ஒருவராலும்அசைக்கவொண்ணாத விற்களைப்பறிகொடுத்து மானபங்கப்பட்டு அஷ்டதிசைகளையும் வெற்றிபெற்றுப் படைத்திருந்த புகழையும்போக்கி யிராஜராஜனாக விருந்த பெருமிதத்தையு மிழந்துபற்களையும் சிரோரத்தினத்தையும் போக்கிய நாகத்தைப்போல உள்ளம் வெந்துமானம் மனதைவருத்திக்கொல்ல யாதுந்தோற்றாமற் பசபசென்று விழித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பூதப்படைகள் கண்டமாத்திரத்திற் கரங்களைக்கொட்டிப் பற்பலவசை மொழிகளைப்பேசி நகைத்தனர், இஃதன்றியும் வானத்தில் நின்று வேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் மனக்களிப்புடன் அவுணராசனைச் சுலபமாக நினைத்து இகழ்ச்சியாகப்பேசி வீரன்புகழைக் கொண்டாடினர், தருமதேவதையும் மனவெழுச்சிபெற்று நான்குபாதங்களினும் ஆனந்தக்கூத்தாடியது மகாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் வீரவாகுதேவர் சாமர்த்தியத்துக்கு மெச்சிச் சிரக்கம்பஞ் செய்துவாழ்த்தினர், இப்படிக்குச் சகலருங்களியாடலைச்செய்துவருகின்றதருணத்திற் சிங்கமுகனென்னசெய்வேன் அதிகமனவருத்தப்பட்டுத் தன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவிற்களிற்றதையும் வீரவாகுதேவர் விற்சாதுரியத்தையும் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் களிப்பையும் பூதப்படைகள் கெலிப்பையும்கண்டமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித்து நமது கரத்திலிருந்த விற்கள் வெட்டுண்டதைக்குறித்துக் களிக்கின்ற விண்ணவர் சந்தோஷத்தையும் வாசவன்செருக்கையும்பிரமன் திக்குப்பாலகர் கெலிப்பையும் பூதர் ஆணவத்தையும் தூதன்வெற்றிப்பாட்டையும் நிமைப்போதிலடக்கித் துக்கசாகரத்திலழுந்திவாடச் செய்வேனென்றுசீறித் துரிதமாய் தன்னையரிதிற் பெற்ற மாயைகடாசித்திருந்த கொடியபாசத்தையெடுத்துப் பூசித்துமேலிட்டுப்போராடிவருகின்ற பகைவரனைவரையும் ஒருமிக்கக்கட்டிக்கொன்று வாரிக்கொண்டுபோய்ச் சத்தசாகரங்களுக்கும் அப்புறத்தில் நிற்கின்ற உதையகிரியிற் சேர்த்துப்பதலமாய்க் காவல்கொண்டிருக்கக் கடவாயென வேண்டிவீசினன் அதுவெளிப்பட்டவுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் பெரும்புறக்கடலாதிய சாகரங்கள்பெருகி உலகங்களைமூடிக் கொள்வதைப்போல விண்மண்ணெங்கும் நிறைந்து இருட்பிழம்பைப்பெருக்கித் தீயையும் புகைப் படலத்தையும் வீசிவிஷங்களைக்கக்கி பலவுற்பாதங்களைச்செய்துகொண்டு மேலிட்டுவருவதைத் தேவர்கள்கண்டு பயப்பிராந்தியினாற் சரீரமுற்றும் வியர்க்கக் கால்கள் தடுமாற நிற்கச்சகிக்கமாட்டாமல் மேலுலகங்களிலோடவும் போர்க்களத்தில்வீற்றிருந்த பூதப்படைகள் இலக்ஷர், எண்மர், படைவீரர் நடுநடுங்கி வாடுகின்றகாலையில் வீராதிவீரனாகிய சிவகுமாரன் இதுவுமொரு மாயமென்றெண்ணித் துரிதமாய்ப் பல பாணங்களைத்தூண்டி அதன் முயற்சிகளையடக்க உத்தேசிக்கும்போது பாசமானது அதிவேகமாய்வந்து சிவசுப்பிரமணிய தேவர் சேனைகளின் அறிவைமயக்கி காலபாசத்தைப்போலச் சகலரையும் சேர்த்துக்கட்டியது, கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே ? அதன்வல்லபத்தை யென்னசொல்லுவேன் கடையுகப்பெருக்கையொப்ப வமர்க்களமெங்கும்ஆரவாரித்துக்கொண்டு நிறைந்திருந்த பூதவெள்ளத்தையும் இலக்ஷர் எண்மர்களையும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரையும் நிமைப்போதில் மயக்கிப் பிரேதங்களாக்கித் திரட்டிக்கொண்டு மேலெழுந்து வானவழிக்கொண்டு மின்னலைப்போல வாயுவேகத்தினுங்கடுகிச் சாகரங்களைக்கடந்து மேருகிரியையொப்பவானத்தையளாவி விஷ்ணு பள்ளிகொண்டிராநின்ற க்ஷீராப்தியின்மத்தியில் நிற்கின்ற உதயகிரியைச்சேர்ந்து அதன்சாரலில்வைத்துக் காவல்கொண்டிருந்தது, அக்காலத்தில் ரணக்களவெல்லைமுற்றினும்பரந்து அரியபோர்த்தொழிலைச் செய்திருந்தவர்களி லொருவரையுங்காணாமற் பாழ்பட்டிருப்பதைச்சிங்கமுகாசூரன் விழிகள்குளிரக்கண்டு தேகங்குலுங்க நகைத்து வடவையைப்போல வீற்றிருந்த பகைவரனைவரையும் கணப்போதில் வாட்டிக்கொண்டுபோய்விட்ட பாசத்தின் வல்லபத்தைமதித்து வெகுநேர்த்தியெனப் புகழ்ந்து தன்சவுரியபராக்கிரமங்களுக்கு ஒருவரும் நிகரில்லையென் றெண்ணினவனாய் சமர்க்களமுற்றினுமுலவியாவரையுங் காணாமலிதனைச்சொல்லிக்கொள்வதாயினன், பாலசுப்பிரமணியன் நமது வெற்றிப் பாடுகளைத் தெரிந்தவனாய் ஓடிப்போயிருக்கவேண்டும்· இத்தலத்திற் காணவில்லை நான்சுற்றிவந்தவிடங்களிற் றட்டுப்படாததால் எத்தலத்திலிருக்கின்றானோ தோற்றவில்லை நம்மவர்பேரிற் பகைத்து வந்திருக்கின்றானென்பது பிரட்டுச்சொல்லோ மேலும் என்தமையனுட னெதிர்த்துப்போராடி மிகவும் வருத்தினனெனப் பேசிக்கொண்டது மாறுபாடாகக் காணுகின்றது யாரைப்பார்த்தாவது பாலசுப்பிரமணிய னென்றெண்ணிமிரண்டுசொல்லிக் கொண்டனரோ அல்லது பிள்ளையாண்டான் நாம்செய்த கொடியபோரைக்கண்டு ரணபீதியினால் உதைத்துக்கொண்டு மாண்டானோ வென்றிவ்விதங்களாகச் சயவுற்சாகத்தினால் வசனித்து அண்டங்களதிர்ந்து தத்தளிக்கத் தக்கதாக ஆர்ப்பரித்தனன், அத்தருணத்தில் தூசிப்படையுடன் போயிருந்ததூதனொருவனோடிவந்து அவுணர்பெருமானைவணங்கிப்போற்றி வாயைப்புதைத்துக்கொண்டு சுவாமி ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் அதற்கடுத்தசேனைத்தலைவரும் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றப் பாசறைவிடுதியில் வெற்றிவேலாயுத னிருக்கின்றான் இதனைக் கண்டு வந்தனனென விண்ணப்பஞ் செய்ததைக்கேட்டு மூன்றாம்பிறையையொப்ப விளங்குகின்ற கோரைத்தந்தங்கள் வெளிப்படையாகத்தோற்ற நகைத்து புற்றினிடத் தடங்கியிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின்குட்டியைப்போல என்னுடனெதிர்த்துப்போராடுவதற்கஞ்சிப் பாசறையிற்பதுங்கி யிருக்கிறவனைப்போலக்காணுகின்றது ஆகிலும்விடமாட்டேன் இதோநானே அவ்விடம்போய் முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு பாலனுடன் சகலரையும் வளைந்துசாடி யின்றுடன் போரைமுடித்து விடுகிறேன் இதுயென்நேரமுந் தலைநோவாயிருக்கின்றது தமையனும் மனவாட்டத்தினை யொழிந்து சொஸ்தமாக விருப்பானெனப் பேசிக் காளகூடத்தைப்போலச்சீறிச் சகஸ்திர பொற்சிரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற மகம்மேருவானது கால்முளைத் தசைவதுக்கொப்பாக அத்திசையைநோக்கி நடந்தனன், இவற்றையெல்லாந் திஷ்டாந்தமாகப் பார்த்திருந்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருஷிகளும் முகத்திலறைந்துகொண்டு நிற்கப்பயந்து பலதிசையினு மிறைந்தோடினர்,

அக்காலத்தில் வாயுதேவன் மனவருத்தத்துடன் தன்னடைக்குமேலிட்டுச்சென்று பாசறையைச்சேர்ந்து கிரவுஞ்சனைப்பிளந்த வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது பாதகமலங்களிற் பணிந்து பெருமூச்சுகளைவிட்டுக்கொண்டு தேவாதிதேவனே என்னுண்டவனே கேட்டருள்க, தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு வீரவாகுதேவர் தமதநுஜனவர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர் பூதவீரருடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து கொடிய போரைச்செய்து இராட்சதச்சேனைகளையும் படைத்தலைவரையுங் கண்டித்துச் சிங்கமுகன்பிள்ளைகள் நூறுபேரையும்வாட்டி அவனையும் பற்பலசண்டைமுன்னிலையிற் றிகைக்கும்படிக்குச் சாடும்போது பிரமித்தவனாய் வடவையைப்போலக்கோபித்து மாயபாசத்தைப் போக்கினன் அந்த வஞ்சகத்தை யறியாமல் நம்மவர்கள் சற்றுத் தாழ்த்தகால்த்தில் அந்தபாசம் வேகமாய்வந்து மதியைமயக்கி வீரவாகுதேவர் முதலான சகலரையும் வாட்டிச்சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் உதயகிரியிற்சேர்த்தது சமர்க்களத்தில் நம்மவர்களொருவருமில்லாமையாற் சிங்கமுகன் ஜயசாலியாய் முற்றினுமுலவிப்பார்த்து இவ்விடம் வரும்படிக்கு யத்தனித்திருக்கின்றானெனச் சொல்லிய சேதியைத்திருச்செவிகளிற்கேட்டவுடன் சிங்கமுகனெவ்விடத்தி லிருக்கின்றனனென வினவியபோது வாயுதேவன் வணங்கிக் கர்த்தனே காலம்நேர்ந்தபடியால் ரதாரூடனாய்ச் சதுரங்கச்சேனைகளுஞ்சூழ்ந்துவர இத்தலத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டான் இதுவரையிற் சமீபத்தில் வந்திருப்பானெனச் சொல்லக்கேட்டு சண்முகப்பெருமாள் சிறுநகைகொண்டு சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி யிரத்தினமயமாகிய பாதுகையினிடத்திற் றிருவடிகளைச்சேர்த்து வயிரத்தண்டைசலங்கை அரைக்கிண்கிணி வீரகண்டாமணி சத்திக்கத்தக்கதாக ஆசாரவாயில் முகப்பில் வருமுன்னிலையில் வாயுதேவன்நடத்திவந்துநிறுத்திய தேரின்மேற் சிவகுமாரர் ஆரோகணித்தனர்,. அதைக்கண்டதேவர்கள் மனமகிழ்ந்து ஜயவிஜயபவாவெனப் போற்றிவாழ்த்தினர், இந்த ஒலக்கத்தைத் தரிசித்த இந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன் வெண்சாமரையைவீசவும் தேவர்கள் ஆலவட்டங்களையசைக்கவும் சந்திரசூரியர் தவளவட்டக் குடைகளை யிருபாரிசங்களினுங்கவித்து நடக்கவும் இயமதருமராசன் உடைவாளாயுதத்தையேந்திச்செல்லவும் குபேரன் அடைப்பையைச் சுமந்துவரவும் சமுத்திரராசன்பொற்படிக்கத்தைகரத்திற்பற்றிப் பக்கத்தில் காத்திருக்கவும் இத்தகைய சிறப்புகளுடன் சண்முகப்பெருமாள் போரைவிரும்பி வெளிப்பட்ட காலையில் இச்சேதியைத்தெரிந்த ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் சகலாயுதபாணிகளாய்ச் சமுத்திரமுழக்கத்தினு மேலிடத்தக்கதாகச் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டு தத்தமது தலைவர்களுடன் பாடிவீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு வீரங்களைப்பேசிப் பாரித்தமலைகளைப்பறித்தும் தழைத்தோங்கி யிருக்கும் மராமரங்களை வேருடன் பிடுங்கிக் கரங்களிற்பற்றிப் பெரும்புறக்கடலைப்போலஆரவாரித்துக்கொண்டு கர்த்தனைச் சூழ்ந்துபோகவும் அத்தருணத்தில் கணக்கிறந்த பூதவீரர்கள் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, தப்பட்டை, சின்னம், காளமாதிய போர்ப்பறைகளை திசைகள்செவிடுபட கணகணென முழக்கிப்போகவும் சிலபூதகணங்கள் ஐயன்புகழைப் படித்துப் புகழ்ந்துநடக்கவும் பலர்மயிர்ப் பிஞ்சம்கொடி மகரதோரணம் அனந்தம் நந்தித்துவசங்களைத்தாங்கி யிடிகளுமஞ்சவசனித்துப்போகவும் சிலகணநாதர்கள்முன்னணியில் மூவர்முதல்வன் வருகின்றனர், முக்கண்ணர்மனதக்கினியகுமாரதேவரெழுந்தருளுகின்றனர், அவுணகுலாந்தகன்வருகின்றனர், வெற்றிவேலாயுதத்தைத்தாங்கிய வீராதிவீரன் செல்கின்றனர், தேவர்களாலறிதற்கரிய சுயஞ்சோதிச் சொரூபிவருகின்றனர், தேவசேனாபதியெழுந்தருளுகின்றனர், தேவதேவோத்தமன் வருகின்றனர், சருவந்தரியாமியாய்த் தீனசரண்ணியனாக விருக்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் வருகின்றனரென்று திருச்சின்னங்களில் முழக்கிப்போகவும் இவ்விதச்சம்பிரமங்களுடன் வீரபராக்கிரம சாலிகளாகிய பூதர் சூழ்ந்துநடக்கவிண்ணவர் ஜயம்ஜயமென்று வாழ்த்தெடுப்பக் கந்தசுவாமியார் பாசறையெல்லையைக்கடந்து ரணக்களத்தைநோக்கி வாயுவேகத்தினுங்கடுகிப் போகின்றபோது சிங்கமுகாசூரனுங்கணக்கிறந்த விராட்சதப்படைகள் சேனைத்தலைவர்களுடன் அதிகவுக்கிரத்துடனெதிரில் நேர்ந்தான் அக்காலத்திற் பருவதாகிருதியாகிய பாரித்ததேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பூதப்படைகள் மனம் பொறுமல் வடவைக் கனலைப்போலச்சீறிப் பாரித்த பருவதங்களை வீசியும் தழைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களைச் சுழற்றி மோதியும், எழுவா யுதத்தைப் போக்கியும் மழுப்படையைக் கடாவியும், பாசங்களை வீசியும், தண்டா யுதங்களைக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிக் கடாவியும், வச்சிரா யுதங்களை விட்டெறிந்தும் வேலாயுதங்களைப் பிரயோகித்தும் சக்கரங்களைக்கடாவியும், இவ்விதமாகப்படைகளை அமோகமாகச் செலுத்தி ஜயசாலிகளாகிய விராட்சதப்படைகளைத் தலைகளைக்கணடித்தும் மண்டைகளைப் பிளந்தும் தோள்களைச்சரித்தும் தாள்களை வெட்டித்தள்ளியும், மார்பைப்பிளந்தும், இவ்வாறு வாட்டியும் பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் பாரித்ததேர்களை அச்சுமச்சுகுத்துக்கால்கொடுங்கைமுதலியவுருப்புகளைப்பேர்த்தெறிந்தடக்கியும் யானையணிகளைச் சின்னபின்னப்பட வாட்டியும் குதிரைப்பந்திகளைக்கண்டதுண்டப்பட ரணக்களத்திற்கிடத்தியும்போராடுமுன்னிலையில்இராட்சதவீரர்களும்பின்னிடையாமல்வடவைக்கனலுக் கொப்பாக மண்டியெரிந்துகுந்தம்-முசலம்-பிண்டிபாலம்-வேல்,எஃகாயுதம்-பாணமுதலிய படை வகைகளை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்திப் பூதப்படைகளை வாட்டும்போது தலைகள்-தோள்கள்,மார்பு-கால்கள் மற்றவுறுப்புகள்சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டனர்,இவ்விதமாகஉபயசயினியங்களும்ஒருவரையொருவர்வெல்லவேணுமென்கிறவீராவேசங்களுடன்அகோரமாகியபோரைச்செய்துவருகின்றகாலையில்பூதவீரர்கள்மராமரங்கள்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டுமுன்பின்பாராமற்சாடிவாட்டும்போது அவுணப்படைகளனைத்தும் ரணக்களவெல்லைமுற்றினும்சிதைபட்டிறைந்துபிணமலைகள்பெருத்து உதிரப்பிரவாகம்சுழலமிட்டோடத்தன்சேனைகள்நாசப்படுவதைச்சிங்கமுகாசூரன்கண்டவுடன் மனம்பதைபதைக்கக்கோபாக்கினிமேலிட்டுவிழிகள்அரக்கைப்போலச்சிவந்து அனற்பொறிகளையிறைக்கவடவையைப்போலச்சீறிப்பகைவரனைவரையும் ஒருமிக்கவாரியுண்ணப்பெறினல்லது என்கோபமுந் தாபமுந்தணியாது அப்படிக்குச் செய்துமுடித்தபின்பு பாலனைவிசாரித்துக்கொள்ளுவோமென் றெண்ணி ஆசாரியன்தனக்குப் போதித்திருந்த மாயமந்திரமொன்றையுச்சரித்துப்பூமிவானம்திசைகள் நிறையத்தக்க கோரரூபத்தைத்தாங்கி ஆயிரஞ்சிரங்களிலும்விளங்குகின்ற வயிரமுடிகள்அண்டமுகட்டையுராயவும்கரங்கள்அண்டப்பித்திகை வரையிலோடவும் பாதங்கள் பூமண்டலவெல்லைமுற்றினும் நிறைந்துகாட்டவும் இத்தகைய மாயப்படிவத்தைக்கொண்டுபுவனங்களனைத்தும்நடுநடுங்கிவாடத்தக்கதாகஆர்ப்பரித்துக்கரங்களைவிரித்து மேலிட்டுச்சீறிவருகின்ற சிங்கமுகாசூரன்கோரரூபத்தைப்பார்த்தவுடன்மன்னுயிரனைத்தையும்காலாதிகளில்வாட்டவல்ல இயமதருமராஜனும்திகைத்து கைகாலுதறப் பிரமித்தசைவற்றிருக்கவும்சூரியன்மயங்கித் திசைகெட்டோடவும் இந்திரன் தேகமுற்றினும்

வியர்த்துஇப்பாதகன்என்னஅனர்த்தங்களைச்செய்ய இக்கோல
ங்கொண்டானோவென்னும்ஏக்கத்தினால்வாடிவருந்தவும் அக்
கினிதேவன் பதைபதைத்துத் தன்வெப்ப மடங்கிச் சோரவு
ம் பிரமனாதியதேவர்கள்மதிமருண்டுதியங்கவும் இவ்விதமாக
ச்சகலரும் திப்பிரமைகொண்டு பிரமித்துப் பார்த்திருக்கின்ற
காலையிற் சிங்கமுகன் காலாந்தகனைப்போலச்சீறித் தன்னிர
ண்டாயிரம் கரங்களையும்நீட்டிச் சத்தசாகரங்களைப்போலமு
ழங்கிக்கொண்டிருக்கும் பூதப்படைகளைச்சேர்த்து வாரிவாரி
பிலத்தையொப்ப விருக்கின்ற பேழ்வாய்களி னிடத்திற்போ
ட்டு மென்றுதின்னப் போதாமையால் கவளீகரமாக விழுங்க
த்தலைப்பட்டான், அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில் சத்தமேகங்க
ளும்சீறிச் சமுத்திரத்தைமாறுகொண்டுண்பதுக் கொப்பாகக்
காட்டியது இப்பிரகாரம் ஒவ்வொருகரங்களில் ஆயிரகோடிசி
வகணங்களைச்சேர்த்துவாரி ஒவ்வொருவாயினிட்டு உட்கொள்
வான் பூதர்கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற பலபடைகளையும் மச்
சங்களாகவும் மலைகளைத் தசைக்கொப்பாகவும் அவர்கள்சரீர
ங்களை அன்னத்தைப்போலச்சேர்த்துண்பான்இவ்விதங்களாகக்
கரங்களைச்சுலவிச்சுலவிப் பிரளயகாலத்தில்மகாவிஷ்ணுவான
வர்சகஸ்திரஉருவைக்கொண்டு ஆயிரகோடி அண்டங்களையுமு
ண்டுவயிற்றிலடக்கியதை யொப்பக் கண்டகனாகிய அவுணரா
சன்வாய்களில் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் அடங்கிஉத
ரகடாகத்திற் சேருமுன்னிலையில் யாதொருசம்பிரமகாலத்தி
ற்பலதிசையினும் நின்று ஜனங்கள் பற்பல மார்க்கங்களின்மூ
லமாகச் சாதாரணமாய் விசாலமாகிய பட்டணத்திற் சேரு
மாறுபோல்கண்டங்களின் மூலமாகநடந்து பண்டிவயிற்றிற்
சேரத்தொடங்கினர், இதுவுமல்லாமற் சிவகணங்களைச் சிங்க
முகன் கரங்களினால் வாரிவாரி வாயிற்போட்டு விழுங்குவதை
ப் பார்க்குமிடத்தில் பூலோகவாசிகள் பற்பல பிலங்களின்மூ
லமாகப்பாதலத்திற் சேர்வதைப்போலக் காட்டியது, இப்படி
க்குப்பாதகன் சிறியவயிற்றிற்போகின்ற பூதர்கள் சுற்றுமுற்
றும்பார்த்து இதுபூவுலகமாகக் காணப்படவில்லை தெய்வலோ
கமுமன்று இராட்சதப்பாதகர் வாசஞ்செய்யும் புவனத்தை
ப்போலத் தோற்றப்படுகின்றதெனச் சங்கையற்றுப்போய்க்
கற்பத்திற் சேர்ந்துசவுக்கியமா யிருந்தனர், சிலபூதர்களைவா
ரிச் சிங்கமுகன் வாயிற்போட்ட தருணத்தில் விசாலமாகிய
விடத்தைப்பெற்றிருக்கும் நாசியின் மூலத்தையும் செவிகளின்
மார்க்கங்களையும் ஆசனத்தையுங் கண்டமாத்திரத்தில் இவை
பிலத்துவாரங்களைப்போலக் காணுகின்றதெனமதித்து அவற்றி
ன் மூலமாகவெளிவந்து தப்பித்துக்கொண்டு சிலபூதரோடி
யொளிக்கவும் சிலபூதர் விசாலமாகிய பாதகன் வாய்களிற்பி
ரவேசித்துச் கண்டத்தைக்கடந்து நெஞ்சைத்தாண்டி அடிவ
யிற்றிற்சேர்ந்து அங்குமிங்கு முலவினர், அதைப்பார்க்குமிட
த்தில் மண்ணுலகவாசிகள் வழுவிப் பாதலத்தில் விழுந்ததைப்
போலவிளங்கியது இவையன்றியும்அவுணராசன் சுவாசத்தை
யுட்கொள்ளும்போது வாய்களின்மூலமாகப் போகின்றபூதர்
கள் அதன்வயப்பட்டு நாபியினடியிற் போய்விழுந்தும் சுவா
சம் வெளிவருந் தருணத்தில் ஆயிரயோசனையுயரமுள்ள கண்
டத்தின் சமீபத்தில்வந்தும் இவ்விதமாகப் போவதும் வருவ
துமாய்க்கணக்கிறந்தபூதர்களலைந்துழலவும் ஆலத்தையொத்த
கொடியபாதகன் வயிற்றிற்சென்ற சிலகியானதிகளாகிய பூ
தர்கள் அத்தலத்தைப்பார்த்தவுடன் களித்தவர்களாய் ஐம்புல
ச்சேட்டையையடக்கி சிந்தையைச்சிவத்தின் பாதகமலங்களி
லிருத்தி அசைவற்று யோகசாதனைகளைச்செய்வதற்கு இதுவா
சயோக்கியமாகக் காணுகின்றதென மகிழவும் சிலவீராதிவீரர்
களாகிய பூதர்கள் யாதொருதுன்பமுமில்லாமற் சிங்கமுகன்
கற்பத்திற் பிரவேசித்தவுடன் உருத்திராகாரமாகக் கோபித்து
த் தாங்கள் வெளிப்படும் பொருட்டுக் கரங்களிற் பற்றியிருக்
கின்ற படைகளினாற் பலவிடங்களிற் குற்றியும், வெட்டியும்,
இடித்தும், அரிந்தும், பாய்ச்சியும், கீறியும், இவ்விதங்களாகத்
தங்களாற்கூடியவரையில் பின்னப்படமுயற்சி கொண்டும் அ
ணுப்பிரமாணமாவது அசைவுபெறாமல் வயிரபலத்தைப்போ
லக்காட்ட மனம்வருந்திக் கைகாலோய்ந்து ஆயுதங்களும், மு
னைகள் மழுங்கிப் பின்னப்பட்டு மேற்செய்வதற்கு யாதொரு
காரியங்களுந் தோற்றாமல் வாடிநிற்கவும் சிலபூதர் அவுணரா
சனாற்றாங்கள் ரணக்களத்திற் பட்டதுக்க வருத்தங்களை யொ
ழிந்து பயமற்றுப்படுத்து மிருந்தும் உறங்கியும் சந்தோஷமா
கவார்த்தையாடியும் தாங்கள் செய்தசேவகங்களையும் பகைவ
ர்பட்டகேட்டையும் பேசிப்பேசிப் பொழுதுபோக்கவும்சிலபூ
தர் மதிமயங்கி யிப்பாதகன் உதரகடாகத்திற்பட்டனம்வெளி
வருவதற்குயாதொரு காரணங்களையுங்காணோம் இதற்கென்ன
செய்யக்கடவதென்று தியங்கிப் பிரமைகொண்டு அங்குமிங்
குமா யலையவும் சிலபூதர் பெருமூச்சுகளைவிட்டு அப்பாகொ
டியபாதகராகிய இராட்சதவீரர்களால் மானபங்கப்பட்டுப் ப
ற்பலகாயங்களைப்பெற்று வருந்துவதினும் இவ்விடத்திற் சற்
றுநேரம் கவலையற்றிருக்கக்கடவோமெனத்தம்மிற்பேசிக்கொ
ள்ளவும் சிலபூதர்கள் பகைவர்முன்ன மகப்பட்டுக்கொண்டுப
ட்டபாட்டையுங் கெட்டகேட்டையும் அக்காலத்திற் றாங்கள்
செய்தசாகசங்களையும் தங்கள் மனதுக்கினிய தோழர்களுடன்
முறையிட்டு ஆறியும் சிலர்கூட்டங் கூட்டமாகச்சேர்ந்து முற்
காலங்களில் நடந்தகதைகளைச் சொல்லக்கேட்டுக் களித்திருக்
கவும் சிலபூதவீரர் உதரவங்கிக்குச் சமீபித்தகாலத்தில் வருந்
தி அம்மம்ம இந்த அவுணப்பாதகன்செலுத்திய பாணங்களின்
சுவாலை யித்தலத்தினும் நேர்ந்துவிட்டது இதற்கென்னசெய்
வோம் இனியெவ்விடத்தோடி யொளிப்போமென்றேங்கவும்
சிலர் விலா வெலும்புகளின் சந்துகளிற் சேர்ந்து சொஸ்தமா
ய் நித்திரைசெய்யவும் சிலபூதர் வக்கணமாகக்கரங்களைக்கோ
த்துக்கொண்டு உல்லாசமாய் உலாவிவரவும் சிலர் அவுணரா
சன் புசபலபராக்கிரமங்களையும் வெற்றிப்பாடுகளையும் பேசிக்
கொண்டாடவும் இவ்விதங்களாக ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படை
களும் அலைந்துவாடியும் அல்லலற்றிருந்தும் இத்தகையபாடுக
ள் படுவதாகச் சிங்கமுகன் தன்நீண்ட கரங்களினாற்சேர்த்து
வாரிவாரிவயிற்றி லடைத்தகாரணங்களை அனந்தம் வாய்களை
ப்பெற்று பலகாலஞ்சொன்னபோதினும் முடிவதன்று கேட்டீ
ர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே, ரணக்களவெல்லை முற்றினும்
ஆரவாரித்தடர்ந்திருந்த பூதப்படைக ளொன்றொழியாமற் பூ
மண்டலத்துக்கொப்பாக விசாலமாக விருக்கின்ற சிங்கமுகன்
பாழ்வயிற்றிற்சேர்ந்ததை விண்ணகத்தில் வேடிக்கைபார்த்தி
ருந்த தேவர்கள் தெரிந்தவுடன் நடுநடுங்கி அற்புதசித்தராய்எ
ண்ணிக்கையற்ற ஜயசாலிகளாகிய சிவகணங்களை சிலபோதி
ற்றட்டாமற் கவளீகரம் பண்ணினான் இனி பூமண்டலவெல்லை
யிலடங்கியிருக்கும் பிராணிகளனைத்தையும்தொகையலுக்கொ
ப்பாக நாவுகளிற்றடவிச் சப்புவன்போற் காணுகின்றது, அத
ன்பின்பு விண்ணினிடத்திருக்கின்ற நம்மையும் பற்றிக்கொறிப்
பதற்கையமில்லை பாதகன்கொண்டிருக்கிற கோலத்தைப்பார்
க்கப் பயங்கரமாய் மனந்தத்தளிக்கின்றதெனச்சொல்லிக்கொ
ண்டோடி அப்புறத்தண்டங்களிற் பதுங்கியிருந்தனர், இந்தஅ
திசயத்தைப் பார்த்திருந்த பூதர்கள் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஒரு
வருக்கு முன்னொருவராக மனோவேகத்தினுங் கடுகி நிமைப்
போதில வீரமாமயேந்திர புரியைச்சேர்ந்தநவரத்தினமயமா
க விளங்குகின்ற சபாமண்டபத்தி லெழுந்தருளிய சூரபதும

னைத் தரிசித்து வணங்கிப்போற்றிப் பயமற்று நகைமுகராய்
நெருங்கிநின்று இதனைவிண்ணப்பம் செய்வதாயினர், ஐயனே
தேவரீர்துணைவன் ரணக்களத்துக்குப் போயினபின்பு அகோர
யுத்தங்களைச்செய்துசெய்து பகைவரை வகையறமடிப்பது
காலதாமச மாவதென்றெண்ணி வடவனலைப்போலக்கோபித்
து மாயபாசத்தைவீசிப் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய தூத
னையும் இலக்ஷர் எண்மர் படைத்தலைவர்களுடன் பாதிபூதப்ப
டைகளையும் வாட்டி ஒன்றொழியாமற்கட்டிஉதையகிரியிற்சே
ர்த்தபின்பு பாசறையிலிருந்த பாலகன் முதலானவர்களையும்
மடக்கிக்கொண்டு கொல்லுகொல்லெனச்சாட நினைந்து நடக்
குமுன்னிலையில் இச்சேதியைத்தெரிந்த பாலசுப்பிரமணியதே
வன் வெற்றிவேலாயுதமுதலிய சர்வாயுத பாணியாய் மற்றப்
பாதிபூதச்சேனைகளுடன் வேகமாய்வந்தெதிர்த்துக் கொடிய
போர்செய்யுங்காலையில் சிங்கமுகாசுரனுக்கு அதிகோபம்பிர
ந்துமண்விண் திசாதிசைகளைமூடவல்ல தேகத்தைக்கொண்டு
நீண்டகரங்களை வலைகளைப்போலப் பரப்பிப் பரப்பிச்சேர்த்து
வாரிவாரி மற்றபூதப்பெருக்கையும் சற்றுநேரத்தில் வாயிற்
போட்டுவிழுங்கிவிட்டான் இராஜாதிராஜனே அந்தவேடிக்கை
களைச்சொல்லிமுடியாது ரணக்களத்திலும் பாசறைவிடுதியி
லும் பூதர்பூண்டென்பதொன்றுங் கிடையாது முக்கியமாய்த்
தூதனும் எண்மரும் இலக்ஷரும்மாண்டு நாசமடைந்தனர், ஐ
யனே யிவையனைத்தையும் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டு தேவரீரு
க் குறிக்கையிட ஓடிவந்தனம் இவற்றினொன்றும் பிசகிருக்க
மாட்டாது பாலசுப்பிரமணியன் மகாவிஷ்ணுமற்ற தேவர்கள்
மாத்திரம் ஒருமூலையில் பூனைக்குட்டிகளைப்போல ஒடுங்கிநின்
றனர், அவர்களையு மிதுவரையிற் சாதித்துரத்தி விடுவதற்கை
யமிராது அரசனே யினிவிசேஷித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்
லை ஒருநாழிகைப்போது கழிவதன்முன்னம்பகைவர் பூண்டெ
ன்பதில்லாமல் வேரறக்களைந்துபோட்டு ஜயப்பிரதாபத்துட
ன் இவ்விடம்வந்து தேவரீரைக்கண்டு வார்த்தையாடுவா னெ
ன்று சபையிலிருக்கின்றவர்க ளனைவரும் மனக்கவலையற்றுச்
சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கிக் களித்திருக்கும்படிக்குப்பேசி
யசந்தோஷச்சேதியைச் சூரபதுமன் செவிகளும் மனமுங்கு
ளிரக்கேட்டமாத்திரத்தில் மனவெழுச்சியுடன் தேகபரவசனா
ய்ச் சிங்காதனத்தைவிட்டுக்குதித்து ஜயவார்த்தைகளைக் கொ
ண்டு வந்ததூதர்களைக் கட்டியணைத்து பலதரம் அந்தச்சுபச்
சேதிகளைச் சொல்லச்சொல்லி வெறுப்பில்லாமற் கேட்டுக்கே
ட்டுத்தேகம் பூரித்துப் புயாசலங்கள் வானத்தையளாவவோ
ங்கி வாகுவலையங்கள்தெறித்துறையவும்கடகங்கணங்கள்வெ
டித்துவிழவும் அதிகசந்தோஷப்பெருக்கிற்பட்டவனாய்வேகமா
கவந்ததூதர்களுக்கு பற்பலசயித்தியவுபசாரங்களைச்செய்வித்
து தமது கரங்களினால் அவர்கள் முகத்திற்பெருகுகின்றவெ
யர்வையைத்துடைத்துப் பற்பல முகஸ்துதிகளைப்பேசி யிந்த
சிறப்புள்ள அவுணர்குலம் விரிவிளங்கும்படியாகிய ஜயவார்
த்தைகளைக்கொண்டுவந்த ஓ தூதர்களே உங்களுக்குத்தக்கவெ
குமதிக ளெதைத்தரினும் போதாது செய்யாமற்செய்த உதவி
யாக மனதிற்கொண்டனமென மகிழ்ச்சியாகப்பேசித் துரித
மாய்த் தன்மார்பிலணிந்திருந்த விலையுயர்ந்த பருத்த முத்து
த்தாழ்வடங்கள் மோகனமாலைகள் சரப்பளிகளாதியானதை
க் கழற்றிக்கழற்றிக்கொடுத்து மேலும் வெகுமதிகள் செய்வத
ற்குச் சபையில்வைத்திருந்த ஆபரணப்பேழைகளையுங் கொடு
த்துச் சிறந்தபட்டுப் பீதாம்பரங்களை வீசியதன்றியும் அவர்க
ள்கேட்ட கேட்டவஸ்துக்களை ஒன்றனந்தமாக வழங்கி யித்தி
னமுதல் நீங்கள் யாதொரு தொழில்களையுஞ் செய்யவேண்டி
ய நிமித்தமில்லை இதுவரையிற் கொடுத்துவராத சம்பளத்துக்கு
நூறுபங்கதிகமாகத்தரக் கட்டளையிட்டனம் அதைக்கொண்டு
சுகசீவிகளாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்கள், இக்காலத்தில்மிகவு
ம் அலசியிருப்பதால் உங்கள்மனைக்குத் துரிதமாகப்போய் அ
ன்னபானாதிகளைப்பொசித்துக் களித்திருப்பீர்களென்று தூதர்
களுக்குச் செலவுகொடுத்தமாத்திரத்தில் அவர்களும் மனமகி
ழ்ந்தவர்களாய் இராஜாதிராஜனைப் பற்பலவிதங்களிற் றுதித்
துப் போற்றி விடைபெற்றுப்போய் விட்டபின்பு சபையிற்கா
த்திருக்கின்றசிலதூதரைப்பார்த்துப் பாலசுப்பிரமணியனுடன்
நமதுதம்பிசண்டைகொடுக்க விருந்ததால் அவனைப்பாலனெ
ன்றெண்ணப்போகாது இராட்சதசயின்னியங்களிற் குறைவு
பட்டிருக்கும் அதற்குதவியாகப் பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத
கஜதுரகபதாதிகளைத் துரிதமாகக் கொண்டுபோய் ரணக்களத்
திற்சேர்த்துப் பகைவரை அதப்படுத்தி வரும்படிக்குச் சேனை
த்தலைவருக்குத் தெரிவித்துப்படையெழுச்சியென்று பறைசா
த்திவிக்கும்படிக்குக் கட்டிளையிட்டனன், அவர்களும்மனோவே
கத்திலுங் கடிகிப்பறந்து சயின்னியங்களிருக்கின்ற விடத்தை
ச்சேர்ந்து சக்ரேஸ்வரன் உங்களையிந்த நிமிஷத்திற் பிரயாண
ப்பட்டுப்போர்க்களத்துக்குப்போய்ச் சிங்கமுகாசுரனுக் குத
வியாக விருந்து ஜயத்துடன் திரும்பக் கடவீர்களெனப் பணி
ந்தனரெனப்பேசி முடிவதன்முன்னம் யானைகளின்மேல் பேரி
கைகளையேற்றி முழக்கிய ஓசைசெவிகளில் நுழைந்தமாத்திர
த்தில் பட்டணத்திலிருந்த ரதகஜதுரக பதாதிகளனைத்தும்பல
வெள்ளக்கணக்கில் சர்வாயுதபாணிகளாய்ப் போர்க்கோலத்
தைத்தாங்கிப் பெரும்புறக்கடல் பெருகுமாறுபோல நடக்கின்
றகாலையிற் சேனைக்காவலரும் வீராவேசங்களுடன் வயிரக்கவ
சங்களைத்தரித்து வீரபட்டமணிந்து அம்புறுத்தூணியைமுதுகி
லிறுக்கித்தங்கக்கட்டுகள் பூண்டிருக்கும் வலியவிற்களைக்கர
ங்களிற்கொண்டு வாள்-வேல்-சூலம் தண்டமுதலானபடைக
ளைப்பரித்து சொர்னமயமாகிய தேர்களி லாரோகணித்துச் ச
துரங்கச்சேனைகளையுங் காவல்கொண்டு போகுமுன்னிலையில்ர
ணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமாதியாகிய போர்ப்பறைக
ள்கோடையிடிகளைப்போலக் கணகணென முழங்கவும் கொடி
குடைமகரதோரணம் மயிற்பிஞ்சம் ஆலவட்டங்க ளெவ்விட
ங்களிலும் பரவிப்படபடத்தொனிகளுட னசைந்தவரவும்
இரதங்கள் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடும் அதிர்ச்சியும்ம
தயானைகள் வீறிடுமொலியும் புரவிக்கூட்டங்களினது கனைப்
பின்முழக்கமும் சூரர்களாகிய ராட்சதவீரர் சிருங்கநாதங்கள்
அட்டகாசங்களைச்செய்து வீரகண்டைகள் கலிக்க நடக்கும்
ஆரவாரங்களுஞ்சேர்ந்து பிரளயகாலத்தெழுஞ் சத்தத்தைப்
போல ஒலிக்கவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் அதிவேகமாய்
நீண்டவீதிகளைக்கடந்து கோபுரவாயிலைத்தாண்டி சிங்கமுகா
சுரன் ஜயவுற்சாகத்துட னுலவுகின்ற ரணக்களத்தைச்சேர்ந்
தனர், இவைநிற்கசேனைகளைப் போகும்படிக்குக் கட்டளையிட்
டசூரபதுமன் தன்துணைவன் வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியுட
னெதிர்த்துச்செய்யும் போரின்திறங்களையும் வீரத்தன்மைக
ளையுங்கண்டு களிக்கும்படிக்கு விருப்புற்றவனாய் மனக்களிப்பு
டன் தட்சணத்திற் சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கிப் பரிசனர் ஆ
லவட்டங்களையும் வெண்சாமரைகளையும் தவளவட்டக்குடை
களையுந் தாங்கிப்பணிமாறிவரவும் வலம்புரிச்சங்கம் திருச்சின்
னம் புள்ளாங்குழலூதிப்போகவும் அருகுதீவர்த்திகள் பிடிக்க
வும் பட்டுவர்புகழவும் வித்துவஜனங்கள் பாமாலைகளைச்சாற்ற
வும் கட்டியக்காரர் பொற்பிரம்புகளைக் கரங்களிற்பற்றி யெ
ச்சரிக்கைகளைச்சொல்லி முன்னணியிற் பராபரிசெய்து போ
கவும் அரம்பை-ஊர்வசி - திலோத்தமை - மேனகையாதிய
தேவகன்னியர் குயிலினங்களைப்போலப்பாடி மயிலினங்களை

யொப்ப பரதநாட்டியங்களை நடித்து எதிரில்நடக்கவும் இவ்
வித கஜேந்திர வோலக்கத்துடன் அத்ததியிலிருந்த பிரமுகாள்
பெரியோர்கள் சூழ்ந்தவரத் திருச்சபையைக்கடந்து முன்ன
ணியில் நவரத்தினமயமாய்ப் பலநிலைகளைப்பெற்று மேருகிரி
யைப்போல நிற்கின்றகோபுரத்தின் மேலேறி சூரியனுதையகி
ரியில்முளைத்ததையொப்பமேனி லையைச்சேர்ந்து வெற்றிமாலை
தரித்திருக்கின்ற சிங்கமுகாசூரன் சொண்டிருக்கிற கோரரூப
த்தையும் தன்னிஷ்டப்படிக்குப்பூதசயின்னியங்கள் முதலாகத்
தன்துணைவன் கற்பத்திலடங்கிச் சந்தடியற்றிருக்குங் காரண
ங்களையும் கண்களும்மனமுங் குளிரப்பார்த்து சிவராசிகளைய
லைப்பதினுல் வெற்றிமுதலிய சகலநன்மைகளுமுண்டென்றெ
ண்ணி நடாத்த வடவைக்கனலைப்போலத் தோற்றியிருக்கின்
ற சூரபதுமன் மனவுற்சாகத்துடன் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிபி
றையைநிகர்த்தகோராத்தந்தங்கள்விளங்க இடியின்முழக்கமு
மஞ்சநகைத்துத் தம்பியின் செய்கைகளுக்குமெச்சி அவன் கீர்
த்தியையும் சவுரியங்களையும் பக்கத்தி லிருக்கின்றவர்களுடன்
சொல்லிச்சொல்லி புகழ்ச்சியாகக்கொண்டாடிக் கொண்டிருந்
தனன், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே ? யிவ்விதங்களா
க சூரன் தேகபரவசனுகக்களித்து மேல்நடக்கும் காரணங்க
ளைக் காணவிருக்கின்ற காலையிற் சமரவெல்லையில் நடந்தசே
திகளையும் கேட்பீராகவென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொ
டங்கினர், ரணக்களமுற்றினும் ஆரவாரித்திருந்த நூறுவெள்
ளம் பூதப்படைகளையும்சிங்கமுகன் கரங்களை நீட்டி வாரிவா
ரி பேழ்வாயினிட்டுண்ட காரணங்களைச் சண்முகப்பெருமாள்
கண்டவராய்ச் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்க
ளை நீறுசெய்து ஏகனுய் ஆனந்தநடனங்களைச் செய்திருக்கும்
உருத்திரமூர்த்தியின் திருக்குமாரன் சத்துருக்களுடன் போர்
த்தொழிலைச்செய்யுந் திருவிளையாடலைத் திருவுளங்கொண்டு
செந்தாமரைமலர்களும் துவாதசாதித்தர்களும் அரியதவங்க
ளைச்செய்த முயற்சியினுற் சிவகுமாரன் திருக்கோலத்திற்பட்
டு விளங்குவதைப்போலச் சண்முகாரவிந்தங்களும் பன்னிரு
புயாகலங்களையும் படைத்திருக்கின்ற எமதுகர்த்தன் சாரதி
யாகிய வாயுதேவன்மீது திருவிழிகளைப் பரப்பி எச்சரித்தகால
த்தில் தசவாயுக்களுடன் துரிதப்பட்டுப் புரவிகளை அதட்டிப்
பகைவன் போர்முனையில் இரதத்தைச்செலுத்தி வருகின்றகா
லையிற் பூதராச்சிறுவயிற்றிற்பரித்திருக்கும் சிங்கமுகன்படை
வீரரும் நால்வகைச்சேனைகளுங் கண்டமாத்திரத்தில் நல்லகா
ரியம் எமதுசக்கிரவர்த்தியுட னிந்தப்பாலகனே போயெதிர்ப்
பவன் இவனைநாமேவாயிற்போட்டுக் கொள்ளுவோமென ம
தித்தவர்களாய் வடவாமுகாக்கினியைக் கோபித்தெழுந்தசமு
த்திரத்தைப்போலச்சீறிச் சண்முகப்பெருமானை வளைந்துகொ
ண்டு தாங்களரிதிற்பெற்றிருந்த தேவாஸ்திரங்கள் விஷத்தொ
லையலிட்டுக் கூர்மையாயிருக்கின்ற பாணங்கள் அனலையிறை
க்க வல்லகணைகள் .யிடிகளைக்கக்கும் திவ்வியபாணங்களாதிய
வைகளைப் பாரித்தவிற்களிற்பூட்டிப் பிரயோகித்தும் தண்டா
யுதம், சூலம், வேல், தோமரம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், மு
சுண்டியித்தகைய ஆயுதங்களையொன்றனந்தமாகக் கடாவியும்,
எறியீட்டிகளைவீசியும் இவ்விதமாக நாலுமூலைகளினு மிருந்து
வாதாடும்போது பாதகர்செலுத்திய அஸ்திர சஸ்திரங்கள் -
சோனைமாரியைப்போலப் பெருத்தவிட நாகங்களுக்கொப்பா
கச்சீறி மண்விண்ணெங்கணுமூடி அளவற்ற உற்பாதங்களைக்கா
ட்டி மேலிட்டுவருவதை லோகநாயகன்கண்டு திருநகைகொ
ண்டு உலகங்களுக்கச்சாணியாகநிற்கின்ற மேருவுக்கொப்பாகி
ய தமதுகோதண்டத்தை நாட்டிநாணேறிட்டுச்சிறுகுணத்தொ
னிகொண்ட தருணத்திலுண்டாகிய பேரொலியினுல் ஆயிர
கோடி அண்டநிலைகளும் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு நெக்கு
விட்டும் அனைத்துச்சூழவிருக்கின்ற ஜலப்பெருக்குட னுன்றியி
ருக்கும்பித்திகைகள் நுறுங்கியும் அதைவளைந்திருக்கும் அனற்
படிவவண்டங்கள் பொடிபட்டும் அதைப்போற்றி யிருக்கும்,
வாயுவண்டம் தத்தளித்தும், அவற்றின்மேற்புறத்தில் விளங்
கும் பரவெளியாகிய மூதண்டகோளகை மங்கவும் இப்பிரகா
ரம் வீறியோங்கிய சத்தமானது சிங்கமுகாசூரனுக்குதவியாக
வீராவேசங்களுட னெதிர்த்த இராட்சதச்சேனைகள் அவர்க
ளைப்போற்றியிருந்த படைத்தலைவர்கள் செவிகளில் நுழைந்த
மாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டுப் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள்கலங்கிக் க
ரங்கள் நடுநடுங்கி அவற்றிற்பிடிபட்டிருந்த படைகளை நழுவ
விட்டு அதுநிலத்திற் சேருவதன்முன்னம் குப்புறமறிந்தனர்,
இவர்களிப்பாடு படுமுன்னிலையில் வீறிட்டிருந்த மதயானைக் கூ
ட்டங்கள் சிங்ககர்ச்சிதத்தை கேட்டதைப்போலவும் சொற்ப
னத்திற் கண்டதையொத்தும் கதறிக்கொண்டோடி விழுந்தும்
புரண்டும் தலைக்குத்தலிட்டுமங்கவும் தத்தித்தாவிப்பாய்ந்து ப
கைவர் சிரங்களிற் பாதங்களைவைக்கவல்ல வேகமுள்ள புரவி
ப்பந்திகள் கதறித்திகைத்து ரணக்களமெங்கனும் படுக்கிடை
யாகவிழுந்து சின்னபின்னப்படவும் சுற்காரத்தொனியைக் கா
ட்டியோடும் பொன்னுருளைகள்வாய்ந்த தேரணிகள் கீழ்மே
லாய் ஒன்றின்மீதொன்றுதாக்கிப் பொடிப்பொடியாயுதிரவுமி
வ்விதமாகச் சதுரங்கச்சேனைகளும் அலங்கோலமாய் விழுந்த
து இந்தஉற்பாதங்களை ஜயசாலியாகிய சிங்கமுகாசூரன் கேட்
டுப்பயந்து உடனே மனந்தேறிச் சிரக்கம்பஞ்செய்து இந்தக்
குணத்தொனிக்காற்றுமற் பட்ட என்சேனைகளனைத்தும்படியி
ற்படிந்ததை திஷ்டார்தமாகக் கண்டனன், இவ்வித ஒலியை
யாவராலெழுப்பப்படும் ஆதலாலிந்த வீராதிவீரன் சிவகுமார
னுகவேண்டும் இந்தச் சிறுவன்வலியை யோசிக்குமிடத்தில்ந
மது ச்சோதரன்தாருகனை வெற்றிவேலினுற் பிளந்தானென்ப
து உண்மையுண்மையென்று பிரமித்துப் பேசினவனுய் இத்த
கைய வீரபராக்கிரமசாலியாகிய இச்சிறுவன் புயவன்மையை
நாமே அடக்கவேண்டுமல்லது அபலராகிய'விராட்சதப்படை
களினுலும் சேனைத்தலைவர்களினுலும் மாளுவதன்றென்றெ
ண்ணி மனோவேகத்தினு மேலிட்டுச்செல்லவல்ல தன்தேரை
முடுக்கிக் கொண்டுவந்து அடியேனுக்கடிகளாக விருக்கின்றவே
லாயுத பாணியினெதிரில் நிறுத்தி உருத்துப்பார்த்து இதனைச்
சொல்லுவான், திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவமருளியபிள்
ளாய்நானென்றைக் குறித்துக்காட்டுவேன் ஞாபகமாகக்கே
ட்கக்கடவை துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வது
அகண்டமண்டலாதி பத்தியமாக வுலகங்களை ஆண்டுவரும்
சக்கிரவர்த்திகளுக்கடுத்த நீதியும்முறையுமாம் சாஸ்திரங்களி
லும் இவ்வாறே முறையிடுகின்றது, ஆதலால் பூர்வீகமாய்அவு
ணர்குல பரம்பரையாகத்தாயாதிகளென் றெண்ணுமல் அலை
த்துக்கொன்றும் இரக்கமில்லாமல் அவர்கள் செல்வவளங்க
ளைக்கொள்ளைகொண்டு ஜயசாலிகளாய் வீறியிருந்த பங்காளி
களாகிய தேவர்களை அவர்கள்முற்பகல் செய்தபடிக்குத் தண்
டித்துபயமுண்டாகத்தக்கதாகச் சிறையில்வைத்தனம், அவர்
களுக்குப் புத்திவந்தபின்பு விடுதலைசெய்யக் காத்திருக்கிறே
ம் மேலும் நாங்களெவ்விதங்களிலாவது வழக்கிட்டுவாதாடி
ஒருமித்துப்போவோம் அப்படியிருக்க நீ யவர்களிலொருவ
னல்லன் மேலும் இதரமாய் நமக்கிருக்கின்ற பகைவர்களிற்
சேர்ந்தவனுமன்று நீங்கள்பொது நிலைமையாக விருக்கப்பட்
டவர்கள்சிலகாலம் தேவர்கள்மீறி அவுணர்இராஜ்யத்தைவாட்
டி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றிருப்பதுமுண்டு சிலகாலம்நாங்
கள்அவர்களையடக்கி வெற்றிபாராயுலகையாள்வதுமுண்டு இ

ச்செய்கைகள் சாதாரணமாகத் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றது இக்காரணங்களைச் சற்றும் யோசித்துப்பாராமல் அநியாயமாய் நீஎங்கள் மீதெதிர்த்துச்சண்டைக்கு வரவேண்டிய நிமித்தமென்ன விருக்கின்றதென இவ்விதமாக பற்பலதிஷ்டாந்தங்களைப்பேசி வினவியபோது அவன்குறித்தவாக்கியங்களனைத்தையுந்திருச்செவிகளினேற்று அடியருக் கடியராகவிருக்கின்ற நம்போலிகளனைவருக்கும் நாயகத்தலைமை பூண்டு பரிவாய் அஞ்ஞான விருளைப்போக்கிப் பேரறிவைத்தந்து பாதுகாத்து மேலும் அரியபதவியில் நிலைபெறச்செய்யவல்லபெருமைபொருந்திய பிரணவவடிவாக விளங்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருநகைகொண்டவராய் மறுமொழிகொடுப்பதாயினர், அவுணர்பெருமானே நீ யிப்போது பேசியகாரணங்களையோசிக்குமிடத்தில் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது எமது செய்கைகளைச்சொல்லக் கேட்பையாக இந்தப்பிரபஞ்சங்களனைத்திலும்வாசஞ்செய்கின்ற தீனரைத் தருமசாத்திரத்திற் குறித்த நீதிக்கடாமல் வலுமையினாற் றுன்பஞ் செய்தலைக்கும் அகந்தையைப்பெற்றிருக்கின்ற கொடியபாதகரை ஆராய்ந்து அவர்கள் செய்கைகளுக்கடுத்த தண்டனைகளை முடித்தடக்கி மன்னுயிரை நிலைபெறநாட்டி அண்டங்க ளனைத்தையும் பாதுகாத்துவரு மிறைமையைச் செலுத்திவருவோம் அக்காரணத்தினால் நீங்கள் பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பெற்றிருக்கின்றவரமுயற்சிகளையும் செல்வச்சம்பத்தையும் புயவன்மையையும் நிடித்ததாக நினைந்திருக்கின்ற மதாங்காரத்தினால் முன்பின் யோசித்துப்பாராமல்தாயாதிகளென்றும் எளியரென்றும் சிவபிரானிடத்தில் மெய்ப்பத்தி மான்மியங்களைப் பெற்றவரென்றும் கொலைகளவு கட்காமமாதிய குற்றங்களுக்குப் பயந்தவரென்றும் சற்றுமிரக்கமில்லாமற் செய்யத்தகாத பணிவிடைகளைக்கொண்டு பலதுன்பங்களைச் செய்தலைத்து மானபங்கப்படுத்தவும் நினைந்ததுமல்லாமல் அவர்கள் வாசமாயிருந்தசிறப்புள்ளபொன்னுலகைக் கொளுத்தி நாசப்படுத்திப் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் கட்டிவந்து அரியசிறையில் பலகாலம் வைத்தலைக்கின்ற பகைவரைவாட்டி விண்ணவர் படுந்துன்பங்களைப் போக்கிப் பழையபடிக் கவர்கள் சுதந்தரமாகிய தெய்வலோகவாழ்வில் நிலைபெற ஸ்தாபிதஞ் செய்யும்பொருட்டு திருக்கயிலையைக்கடந்து பூலோகத்துக்கு வந்தனமாதலால் அக்கருத்தைநிறைவேற்றும் பொருட்டு உத்தேசித்தபோதினும் தருமத்தைப்பாராட்டித் தூதின்மூலமாக இதுதகாது தேவர்களை விடுதலைசெய்து சுகசீவியாகவாழக்கடவையெனத் தெரிவித்ததை மறுத்தபடியால் சண்டைகொடுத்து விடுதலைசெய்ய நினைந்து வந்ததன்றிஉங்களிடத்திற்பகைகொள்வதற்குமற்றொருகாரணமொன்றுமில்லைஇக்காலத்தினுந்தேவர்களைவிடுவீராகில்இதுபரியந்தம்நீங்கள்செய்திருந்தகொடுமைகளைப் பாராட்டாமல்திரும்பிவிடக்கடவோமென்று எமதிறைவன்திருவுளம்பற்றியவாக்கியங்களைச்சிங்கமுகன்கேட்டவுடன் கோடையிடிகளைப்போலக்கரங்களைத்தட்டி அண்டங்களதிர தேகங்குலுங்க நகைத்து வடவைக்கனலுமஞ்சும்படிக்குக் கோபித்து சண்முகப்பெருமானைப்பார்த்துகெலிப்புடனிதனைச்சொல்லுவான்பாலகனே நீபேசியபடிக்குநம்மனைவரையும் வென்றனை தேவர்கள்சிறையுமித்தினமேநீங்கி விண்ணுலகைச் சேர்ந்தனர்,அவர்களை நீயும்விடுவித்தனை நாமும் வலியற்றவர்களானோம் உன்னெண்ணமும் செய்யும்முயற்சியும் வெகுநேர்த்தி நேர்த்தி சூரத்துவமென்பது உன்னிடத்திற்றான்விளங்குகின்றது இக்காரணங்களைச்சகலரும் உண்மையாகவேநம்புவர்,இந்திரகுமாரனையும் மற்றவின்னவரையும் துக்கசாகரத்திலாழ்ந்தப் பாரவிலங்குபூட்டிவைத்திருக்கின்றதாவலீக்குவதற்குச் சந்திரசடாமண்டலதாரியாகிய பரமசிவத்தினா லிதுவரையில்முடியாதிருக்கின்றதெனச் சகலரும்வழங்கிக்கொள்ளுவராயின்பாலனாகியஉன்னொருவனால் நிறைவேற்றவல்லையோ மேலும்கண்ணுதற்கடவுள் நிருமித்துஉனக்குத்வியாகக் கொடுத்திருக் கின்ற வேலாயுதத்தின்வலிமை யொருபிரயோசனமாக மதிக்க மாட்டேன் மன்னுயிரைக் கொண்டு போகவல்ல யமனையொத்ததாருகவீரன் உன்னையெவ்வளவுஞ்சட்டைபண்ணுமற் போர்செய்து வருமுன்னிலையில் அவனைவஞ்சனைசெய்துகொன்றனை அல்லது நீயவனைவெல்லுந்திறம் பெற்றனையோ அப்படியேபிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போ யிருப்பையாகில் இன்னமுஞ்சிலகாலம் உயிர்பெற்றுவாழவிருப்பை அதைமறந்து இவ்விடத்தில் நீவந்ததை யோசிக்குமிடத்தில் உன்செய்கையினால்முடிந்ததன்றுஎங்கள் நல்வினையும் உன்விதியும் பிடரியைப்பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுவந்து விட்டது கடப்பமாலையணிந்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியனே யிதனைக் கேட்பையாகசத்திவேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற உன்சேவகத்திறங்களனைத்தினையும் பூர்த்தியாகத்தெரிந்துக்கொண்டனம் பருவதாகிருதியாகிய புஜங்களைப்பெற்றிருந்த தாருகனைப் போலவே யிளைப்பனென்றொருபோதும் நினைக்கவேண்டாம் இனித்துரிதமாய்ச்சண்டைசெய்ய எத்தனப்படக்கடவை மேலும் உனக்கும்பிராணபதமாய் வலதுபுயத்தைப் போலயுதவியாகவிருந்த வீரபராக்கிரமசாலியாகிய தூதனும் படைவீரரும் பாதிபூதவெள்ளங்களும் ஆயிரங்கிரணசமோகங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியனெழுந்தருளும் உதயகிரியிற் சேர்ந்திருக்கின்றனர்,மற்றபாதிபூதப்படைகளும் அவர்களுக்குத்தலைமைபூண்டிருந்தவீரரும் உன்விழிக்காண நமதுவயிற்றிற்பட்டு உதரவங்கிக்கிரையாய்மாண்டனர் இக்காலத்திற்சகலரையும்பறிகொடுத்துநீமாத்திரம்தனிமையில்நிற்கின்றாய்இக்காரணங்களனைத்தையுந்திஷ்டாந்தமாகப்பார்த்திருந்தும் இன்னமுஞ்சண்டைகொடுக்கவல்லேனென்றெண்ணித் துணிந்திருக்கின்றஉன்தயிரியத்துக்குமாத்திரம்மெச்சினேன் மகரந்தங்களையிறைத்துத்தேனைத்துளித்திருக்கின்றபஞ்சதருக்களினதுநிழலில் வாசஞ்செய்திருந்தஇந்திரதனையனாகிய சயந்தனாகியதேவர்கள்சிறையைநீக்கிபிரட்சிக்கவெண்ணங்கொண்டுவந்தநீயே மனதுக்கினிய துணைவரையும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய சேனைத்தலைவர்களையும் கணக்கிறந்த பூதசயின்னியங்களையும் விருதாவாய்ச்சிலபோதிலிழந்துதனிமையிலிருக்கின்றனைஇவையல்லாமலும் வேறுமென்னபலப்பிராப்தியைப் பெறப்போகிறாய் நீசவுரியபரனுதலா லித்தகைய அரியபேறுடையனாய் இன்னமுஞ்சில சேதிகளைத்தெரிவிப்போம் அதைக்கேட்டு திர்க்காலோசனைசெய்து பிழைக்கக்கடவாய், அஃதென்னையெனில் இதுபரியந்தம் என்னுட னெதிர்த்துப் போர்செய்தவர்களில் மாண்டதல்லது பிழைத்தவர்களுமுண்டோ அல்லது அவர்களைக்கணிக்கத்தான்முடியுமோ மேலும் பின்னப்பட்டு சகலசெல்வவளங்களையும் சேனைத்திறங்களையும்பறிகொடுத்துப் புறந்தந்தோடினவர்களையுமெண்ணி யெண்ணியாவதோ நீபாலகனாதலா லித்தகைய சயங்களைப்பெற்ற வீராதி வீரனென்று யாவராவது சொல்லக் கேள்விப்பட்டது மில்லைபோற் காணுகின்றது வீணில்வருந்திச் சண்டையைக்குறித்து இவ்வளவுதூரம்வந்தனை இனிப்பலபலபேசியாவதென்னை தேவர்கள்சிறையை விடுதலை செய்வோ மென்பதைக் கனவிலும் நினைக்கவேண்டாம் இக்காரண காரியங்களைச் செவ்வையாய் நிதானித்துத் திரும்பித் தாய்தந்தையருக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிழைக்கக்கடவாய் இத்திறங்களைமாறிமாறிச் சொல்லவேண்டுவதென்னையெனில் நம்மிடத்தில் அதிகபிரீதியுள்ள சிவபிரானுக்குப் பிள்ளையாதலாலும்சிறுபருவத்தைப் பெற்றிருப்பதாலும் தெரியாமையர்ந்த அரியகாரியத்தை முடிக்கவந்தனையென்றும் நீதியைப்

பார்த்துப் பரிவாய்ச்சொன்னதல்லது வேறல்லவென்று சிங்கமுகன்பயமுறுத்திப்பேசிய வாசகங்களனைத்தையும் பன்னிரு புயாசலங்களைப்படைத்திருக்கின்ற சரவணபவன் கேட்டவுடன் இவன்கொண்டிருக்கின்ற வுறுதி வெகுநேர்த்தியென நகைத்து நல்லகாரியம் அவுணராஜனே நமது குழந்தைப் பருவத்தின் திறங்களைச் சற்றுநேரத்திற் காட்டுவோமென்று தமதுகரத்தில் விளங்கும் பரமசிவமளித்த தெய்வீகமாகிய காண்டீபத்தில் ஒருவயிரவாளியை யெடுத்துப் பூட்டிப் பிரயோகித்தனர், அச்சிறந்தபாணமானது வெளிப்பட்டவுடன் அதிகமகிமைகளைக்காட்டி வேகமாயோடிவந்து வயிரமலையை யொத்த பாதகன்மார்பிற் றாக்கித்தடாரித் துருவித்துளைத்து முதுகின் மூலமாயோடியது, இவ்விதமாக எமதையன் சரமானது அருவிகள் பெருகும் பருவதத்திற் பூழைகாட்டுமாறுபோலச் சிங்கமுகன் விசாலமானமார்பைப் பெருவாயிலைப்போலத்திறந்து வெளிப்பட்டகாலையில் அம்மூலமாய் அருவியையொப்பச் செந்நீர் பாய மிகவும்வருந்தித் திகைத்துநின்றனன், அந்தஜயத்தைக் கண்டதேவர்கள் சந்தோஷசாகரத்தி லழுந்தினவர்களாய்க் கரங்களைக்கொட்டிக்கொட்டித் தேகங்குலுங்கக் குலுங்க நகைத்தனர், இப்பிரகாரம் பிலத்துவாரத்தைப்போல வெளிப்படையாக மார்புபிளந்த மூலமாய்வெளிச்சந்தோற்றியபோது பாதகன் கர்ப்பத்திற் சஞ்சரித்திருந்த பூதப்படைகளனைத்தும் கார்காலத்திற் புற்றினிடத்தெழும் ஈசல்களைப்போல அவ்வழியாக பலபலென வெளிவந்து கடலுமஞ்ச வார்த்துரணக்களவெல்லைமுற்றும் பழையபடிக்குப் பரவிவருவதைச்சிங்கமுகன்பார்த்தமாத்திரத்தில் மனம்வருந்தி நாகத்தைப்போலச் சீறி வலியகரங்களைக்கொண்டு அத்துவாரத்தை மூடிக்கொண்டவனாய் தட்சணத்திலொருபாரித்த தண்டாயுதத்தையெடுத்து கிறுகிறெனச் சுழற்றிக்கந்தசுவாமியின்மேல் வீசியபோது மணிகள் சத்திக்க அண்டங்கள் வெடித்ததுக்கொப்பாக இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங்கடுகி மேலிட்டுவருவதைத் தமக் கொப்புவமையற்ற கர்த்தன்கண்டு நான்குகூரியசிலீமுகங்களைப் பிரயோகித்தனர், அவைகள் தீயையிறைத்துப் பிரசண்டவாயுவுக்குமேலான ஆரவாரங்களைக்காட்டிப்போய்த்தண்டைப் பொடிப்பொடியாக நூறாக்கியதுமன்றி வேகமாகப் பாய்ந்து சிங்கமுகன் நெற்றிகளிற்றாக்கி யுருவியோடியதுஅக்காயத்தின்மூலமாக வுதிரம் பெருக்கெடுத்தோட மனச்செருக்கற்று வலிகுன்றி உணர்வைவிளக்கும் அறிவுமயங்கிச் செங்கோலை நடாத்தும் நீதிபரனாகிய மன்னவன் அரசாட்சியைச் செலுத்துவதற்குச் சிலவிடையூறுநேர்ந்தவேளையில் வருந்தும் உலகத்தைப்போலவாடிப் பிரமித்துநின்றனன், அக்காலத்திற் கோட்டைவாயிலையொப்ப வெளிப்பட்டு உதிரத்தைப்பெருக்கியிருந்த மார்பைமூடிய கரங்களானவைப் பரமசிவகடாட்சம் பெற்றகாலத்திற் றொலையும் மாயையைநிகர்த்துச்சோர்ந்துதாழ்ந்தமுன்னிலையில் பஞ்சரத்தி லடைபட்டிருந்த பறவைகள்அதைக்கடந்து பறப்பதைப்போல அத்துவாரமார்க்கமாய்ப் பூதவீரரனைவரும் வெளிவந்து அதிககெலிப்புடன் சுப்பிரமணியதேவரைச்சூழ்ந்துகொண்டு திசைகள் செவிடுபடத் தக்கதாக ஜயவுற்சாகங்களைக் கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்தனர் சிங்கமுகனுதரவங்கியிற் பட்டுமாண்ட பூதரும் திசைகள் தோறுமெறியப்பட்டவர்களும் ரணக்களத்தில் மாய்ந்தவர்களும் மரணமூர்ச்சையடைந்து களைத்திருந்தவர்களும் சண்முகப்பெருமாள்கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தின் மகிமையினால் உயிர்பெற்றும் மூர்ச்சைதெளிந்தும் வலியராயு மெழுந்து கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு வந்து சரவணபவனைத் தரிசித்துப்போற்றிக் களித்திருக்கும்முன்னிலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் உதயகிரியினிடத்திருக்கின்றதமதுதானைவர் இலக்ஷகர் படைவீரர்பூதச்சேனைகளையும் தருவிப்பதாகத் திருவுளத்திலெண்ணித் தட்சணத்திற்றெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஒருசரத்தையெடுத்து வில்லிற் பூட்டி நம்மவர்களனைவரையுந் துரிதமாகக் கொண்டுவரக் கடவையெனப்பணித்துச் செலுத்தியகாலத்திற் சூரியகாந்தியினுமேலான கிரணங்களைப்பரப்பி வாயுவேகத்தினும் மனோவேகத்தினுமேலிட்டுச் சமுத்திரங்களைக்கடந்து சூரியபகவா னெழுந்தருளும் சிறப்பினைவாய்ந்த பொன்னிறம்பெற்ற உதயகிரியைச் சேர்ந்து வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களைச்சேர்த்துப் பந்தித்துவைத்திருந்த பாசப்பிணிப்பை நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சைப் போலத் துகள்படவாட்டும்போது கந்தசுவாமியார் கிருபாகடாட்சப் பெருக்கினால் நித்திரைதெளிந்தவர்களைப்போல வீரனாதியொழுந்து அஞ்ஞான விருளிற்பட் டலைந்திருந்த பிராணிகள் சிவகடாட்சத்தினாற் போதவுணர்வைப்பெற்றவுடன் களித்திருப்பவரைப்போல மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய்ப்பரமசிவன் மனதுக்கினிய திருக்குமாரன் திருநாமங்களைச்சிந்தித்துப்போற்றி அத்திசையைநோக்கி தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துச் சந்தோஷமிகுதியினால் அண்டங்களதிர ஜயஜயவெனஆர்ப்பரித்துக்களித்தனர், இவ்விதமாகச் சகலரும் உயிர்பெற்றெழுந்த காலையில் சண்முகதேவர்செலுத்திய மகத்துவ முள்ள படையானது பிரமன்நிருமித்து சூரபதுமனுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற புஷ்பகவிமானத்தைப்போல அகல நிகளமுள்ள தாக விளங்கி வீரவாகுதேவர் படைவீரர் பூதச்சேனைக ளனைவரையுந் தாங்கியெழுந்து வானவழிக்கொண்டு உதயகிரியைக் கடந்து சமுத்திரங்களைத்தாவி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டு வந்து சமரவெல்லையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சண்முகப்பெருமாள் சன்னிதானத்திலிறக்கிப் பழையபடிக்குத்தன்னுருக்கொண்டு அம்புறாத்தூணிரத்தி லடங்கியது, அத்தருவாயில் இளையபெருமாள் இலக்ஷர் எண்மர் பூதவீர ரனைவருங் கர்த்தனைத்தரிசித்தமாத்திரத்திற் பிறவி முதற்கொடிய வறுமையை அனுபவித்திருந்தவர்கள் பரமசிவகடாட்சத்தினாற் றிரண்டசெல்வப்பெருக்கைப்பெற்ற காலத்திற் பெற்ற பேரானந்தத்தைப் போல திருமுக மண்டலங்கள் தாமரை புஷ்பங்களை யொப்ப விளங்க மனங்களித்துத் தேகம்பூரிக்கத் திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து வாயாரப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்ற வீரகண்டா மணிதரித்த வீரவாகுதேவரிடத்தில் எள்ளினெண்ணையைப் போலவும் மணியினொளிக்கொப்பாகவும் சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்திலும் பரிபூரணமாக விளங்கிநடிப்பிக்கும் பெருமையினைவாய்ந்த பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்கிருபாநோக்கம்பாலித்து இராட்சதப் பாதகன்வீசிய மாயவலைக்குள்ளாயறிவழிந்து மிகவும்வருந்தி உதயகிரியிற்சேர்ந்து வாடினீர்களோ வெனப்பரிவாய்த் திருவுளம்பற்றினார், அவ்வாக்கியங்களைச் செவிகளுக் கமுதாகக்கேட்டுச் சரீரம்பூரித்துவிழிகளிலானந்தவாரிபெருக இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், கர்த்தனே தேவரீர் பரிபூரணகடாட்சம் அடியோங்க ளிடத்திற் பூர்த்தியாக விருக்கின்றகாலத்தில் நாங்கள் உணர்வழிந்து வாடினும் பிராணனைப்போக்கி நரகவேதனையிற் பட்டுவருந்தினும், வெவ்வியதுக்க சாகரத்திற்பட்டு நிலைபெறுதலையினும் பற்பல பிறவிகளி லுதித்துச்சோரினும் பாசபந்தங்களிற் கட்டுண்டுகிலேசிக்கினும் அவையனைத்தும் சூரியன் முன்பனியைப்போல நாசப்பட்டுப் பவித்திரராய்த் தமக்கடித்தொண்டுகளைச் செய்திருப்பதற்குத் தாழ்வுண்டோவெனப் பலவாகத் துதிக்கின்ற காலையில் நான்குவேதங்களினாற் றேடிக்காணவொண்ணாத ஓங்காரப்பொருளாய்ப் பரவெளியில் நின்று ஆனந்த நடனங்களைச் செய்யவல்ல பகவான் அவர்களிடத்தன்பாய்ப் பேரருளை

க்கடாட்சித்தனர், அத்தருணத்தில் அவ்விடத்திலிருந்த மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் வீரவாகுதேவர்முதலானவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு பற்பல முகமன்புகளைச்சொல்லிப் புகழ்ந்து கர்த்தன் கடாட்ச வீட்சணியப் பெருமைகளுக் கதிசயித்துவாழ்த்தினர் இவ்விதமாகச் சகலரும் பேரானந்தவாரியில் மூழ்கியிருக்கின்ற காலையில் முன்னங் குமாரதேவர்காட்டிய நாணொலியின் சத்தத்துக் காற்றுமல் மரணமூர்ச்சையடைந்திருந்த இராட்சதப்பாதகரனைவரும் கர்த்தன் தமதன்பரிடத்திற் பாலித்த கிருபாநோக்கம் தங்கள் மீதினுந் தாக்கியமுயற்சியினாற் கலைதெளிந்து உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்தெழுந்தவர்களாய் உருத்திராகாரமாகப்பொங்கி யிந்தப்பாலகன் குணத்தொனியினால் வீராதிவீரர்களாகிய வெங்களை யிவ்வாறலைப்பதோவென்று மானம்பாதிக்க இராட்சதச்சேனைகளும் படைத்தலைவர்களும் வேகமாய் வடவைக்கனலைப்போலப் பொங்கிவிழிகளிற் றீப்பொறிகள் சிதறக்கோபித்துப் புருவம் நெற்றியிலேறவும் தேகமுற்றும் வியர்த்து மீசைதுடிக்கவும் விஷநாகங்களுக்கொப்பாகச் சீறிச் சத்தசாகரங்களும் பெருக்கெடுத்ததைப்போலப் பரந்து அண்டங்களனைத்தும் வெடித்ததற்கொப்பாக ஆர்ப்பரித்துச் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையுந் தமது நுதல்விழிக்கனலினாலொடுக்கி ஏகனாய்ப் பரவெளியில் நடித்தலவும் ஆதிதேவன் திருக்குமாரனை வளைந்துகொண்டு சூரியனை மூடியபனிப்படலத்தைப்போலக் கவிந்து பாரித்ததனுசுகளை வட்டாகாரமாக விறுக்கிச் சகலருந்திடுக்கிடத்தக்கதாக நாணொலிகொண்டு அர்த்த சந்திரபாணங்கள் விஷத்தொவைய விட்டிருக்கின்ற சிலீமுகங்கள் கொடியநாராசங்கள் அனலைவீசும் சரங்களைச் சோனைப்பெய்யலையொப்பப் பொழிந்தும் தண்டாயுதங்களைக் கொண்டுமோதியும் சக்கரங்களைக் கரகொனச் சுழற்றிவீசியும் சூலங்களைக் கடாவியும் தோமரங்களை யெறிந்தும் இவ்விதமாகக் கொடிய போராட்டங்களைச் செய்துவருவதைச் சிவபிரான் நெற்றிவிழிகணிற்றோற்றிய குமாரதேவர்கண்டு திருநகைகொண்டு தமது வில்லிற் கணக்கிறந்த திவ்யபாணங்களைச்சந்தித்துப்பிரயோகித்தனர், அவற்றிற் சில சரங்கள் அனற்படிவமாய்த் தீயையிறைத்தோடவும் சிலபாணங்கள் ஆலகாலவிஷத்தையொப்பமண்டியெரிந்து தகித்தும் சில சிலீமுகங்கள் காடாந்தகாரமாக மூடிப்பகைவரைதிசைதெரியாமலலைத்தும் சிலவம்புகள்காளாந்தகனை நிகர்த்துச் சீறிப்பாய்ந்தும் சில நாராசங்கள் அனலைக்கக்கிக் கொடியசர்ப்பத்தைப்போல உரறிக்கொண்டோடவும் சிலபகழிகள் சூரியகிரணங்களுக்குச் சமமாக ஜ்வலித்து மேவிடவும் சிலகணைகள் மின்னலைப்பரப்பிக் கொண்டோடவும்சிலவாளிகள் கோடையிடிகளைப்பெருக்கி யுலவவும் சிலபுங்கங்கள் பொன்னிறம்பெற்ற சக்கிரத்துக்குச் சமமாகச்சுழன்றுசுழன்று பலகொடுமைகளைக்காட்டவும் சில அஸ்திரங்கள் வச்சிராயுதங்களைப்போலத்தாக்கவும் சிலகோல்கள் இந்திரதனுசுக்கொப்பாக பற்பலபாணசமோகங்களைப்பெருக்கி அதாஅதஞ்செய்யவும் சிலவிசிகங்கள் சூலங்களுக்கொப்பாகத்தாரித்துப்பாய்ந்தும் சிலதுகள் பிரசண்டவாயுவைப்போலவேகங்கொண்டு பாடவும் சிலதுகள் சூறுவளிக்காற்றுக்கொப்பாகவெதிர்ந்தவைகளனைத்தையும்புரட்டிக்கொண்டோடவும் சில வாளாயுதங்களைப்போலச் சங்கரித்துத்திரியவும் சிலதுகள்பாரித்ததண்டாயுதங்களாய்வாட்டவும்சிலதுகள் வேலைநிகர்த்துத்தம்சஞ்செய்யவும் சிலதுகள் சிங்கம்புலியாதிய கொடியமிருகங்களுக்கொப்பாகக் கர்ஜித்துக்கொன்றும் இப்படிக்குப் பரந்துஅல்லோல கல்லோலப் படுத்தும் திவ்விய பாணகோடிகளிற் சிலது பாதகரை வாட்டி நன்னெறிகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சிவகணங்களுக் கிடை யூறுகளைச் செய்யாமற் றருமபரிபாலனஞ் செய்வதாற் கிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனுக்கொப்பாகத் தோற்றவும் சிலது அண்டபுவன சராசரங்களுக்குஉபத்திரவமில்லாமற் பாதுகாத்துத்திரியுந் தன்மையினாற் றிதிகர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போலக் காட்டவும் சிலதுமன்னுயிரை வாட்டிவருகின்ற கொடியமகாபாதகராகிய அவுணர் இராக்கதராதியரை வரையறநாசஞ்செய்யுந் தன்மையினால்சருவசங்கார கிர்த்தியத்துக்குக் கர்த்தனாகிய உருத்திர மூர்த்திக்குச் சமமாக எத்தலங்களினுங் காட்டித்திரியவும் வாயுவேகத்தினுங் கடுகி உலகங்களெவ்விடங்களினுந்திரிந்து கொடியபார்வையைச் செலுத்தி மன்னுயிரைக்கொண்டுபோகும் யமதருமராசனுக் கொப்பாக அவுணப்பாதகரைவாட்டியும் மனோவேகத்தினும்முந்திப்பாய்ந்தும் இவ்விதங்களாகக்கொடியவெப்பத்தினைவாய்ந்த வடவாமுகாக்கினியானது பற்பல வடிவுகொண்டெதிர்த்தபோதினும் சீறி அவற்றின்கடுமையை மாற்றவல்ல மகிமையைப்படைத்த பாணகோடிகளின் சவுரியபராக்கிரமங்களைச் சொல்லிமுடிவதோ சவுனகாதிரிஷிகளே குமாரதேவர் தமதொப்பற்ற காண்டிபத்தில் ஒருபாணத்தைப்பூட்டிப்பிரயோகித்தகாலத்தில் வெளிப்பட்டவுடன் கோடியாகப்பெருத்தும் உடனே கோடாகோடியாகப் பரந்து பகைவரைவாட்டுமாயின் அவற்றின் கணிதம் யாவராற் பேசப்படும், இவையன்றியும் அப்படைகளோடும் வேகத்திற்பட்ட சத்தமேகங்களுடல் முற்றும்பீறுண்டு நீரைப்பெருக்கி யிடிமின்னல்களைக்கொட்டிப்பறக்கவும் ஏழுகடல் நீரைச்சுவற்றிக் கொதிப்படக்கியும் சூரியபகவானேறிப்போகும் இரதமானது கரிந்துநடக்கக்கூடாமையால் கதிதப்பிமருளவும் வடவானலவெப்பமடங்கித்தத்தளிக்கவும் தேவர் நகரங்கள்பொடிபட்டும் பொன்னிறம்பெற்ற மேருகிரியானது நீரைப்போலவுருகிப்பாயவும் விசாலமாகிய பூமண்டலமுற்றும் வெடித்துக்காட்டவும் குலாசலங்கள் நுறுங்கியிறைந்தும் இஃதன்றி ஞானநாயகனாகிய முருகப்பெருமாள் சரவேகமாகத் தூண்டும் சரவருஷங்கள் ஆயிரகோடி அண்டநிரைகடோறு முருவியோடியும் வேகமடங்காமற் பாயுமெனச் சொல்லுவோமாகில் மேற்குறித்தபடிக்கு மகம்மேரு முதலியவற்றை நாசஞ்செய்ததெனப் பேசியது அவ்வாளிகளுக் கொருசிறப்போ இவ்விதமாகப் பாணவகைகளெங்குமடர்ந்து அதாஅதப்படுத்தி வருகின்ற காலையிற் சிங்கமுகாசுரனுக்குதவியாகவந்த இராட்சதப்படைகள் வீறுப்படங்கித் தியங்கிக் கைகாலாடாமற் சிரங்களற்றும், தோள்கள்சரிந்தும், மார்புகிழிந்தும், துடைகள் முறிந்தும், கண்டதுண்டப்பட்டும், சல்லடைக் கண்களாகத் தொளையுண்டுமாளவும், பருவதங்கள் கால்முளைத் தசைவதைப்போன்ற பருத்த தேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற மதயானைக் கூட்டங்கள் சின்னபின்னப்பட்டுக்களமெங்கணு மிறைந்தும் அலைகளைப்போலத்தாவி வாயுவினுங்கடுகிச் செல்லும் புரவிப்பந்திகள் பலதுண்டங்களாக வெட்டுண்டுமாளவும் வானத்தையளாவநின்ற சொர்னமயமாகிய தேர்நிரைகள் வண்டில் - அச்சுமச்சு - குத்துக்கால்கொடுங்கை முதலிய உறுப்புகள் சிதைபட்டுமங்கவும் இவ்விதமாகச் சதுரங்கச்சேனைப் பெருக்கானது அதப்பட்டு ஒன்றின் மீதொன்று விழுந்து கலந்து ரணபூமி யெல்லையில் விழுந்து கிடப்பதெப்படிக்கிருப்பதெனில், சருவசங்காரகாலத்தில் ஜலப்பிரளயமோங்கி அண்டவனிகளைவாட்டி ஒன்றுபடுத்துவதற்கொப்பாக விருந்தது எமதுகர்த்தன் செலுத்தும் வாளிகள் பாயுமிடங்கள் தோற்றுமற் றேவரும்மயங்கி அற்புதகித்தராய் பிரமித்துப் பார்த்துக் களைத்திருந்தனர், சவுனகாதிதவத்தரே!

யிஃதொருவியப்போ ஒவ்வொருவாளிகள் அளவற்ற சிரங்களைக்கண்டித்துக்கொண்டு அண்டகிரிகளனைத்தையுந் தாண்டிப் பெருவெளியிலிறைத்தும் பகைவர்களே பரங்களை வாரியோடி அண்டங்களில் நிரப்பி அவற்றினின்றுபாயும் ரக்தப்பெருக்கினால் உதிராண்டங்களாக்குவதல்லாமல் சரவணபவன்விடும் சிலீமுகங்கள் பாயுந்தோறும் அவுணப்பாதகரைச் சின்னபின்னமாகக்கண்டித்தும் யானைகளைத் துதிக்கைகால்களை வெட்டியெறிந்து முண்டமாக்கியும் குதிரைகளைப் பின்னப்படுத்தியும் தேர்களைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்துக்குவித்தும் அவற்றினைப்புவனங்க ளெங்கணும் நிறைத்ததன்மையைப்பார்க்குமிடத்தில் மடைப்பள்ளியைப்போலக்காட்டவும் இவ்விதங்களாகக்கணைகள் வீறிச்சமுத்திரத்துக்கொப்பாகவிரைச்சலிட்டு ரணக்களமென்னும் பரந்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளை அதப்படுத்தியகாரணங்களைப் பெரிதாக நினைக்கவேண்டுவதில்லை ஆயிரகோடி அண்டங்களினும் மன்னுயிரையலைத்து வாட்டியிருந்த கொடியபாதகரனைவரையும் வேரறக்களைந்தது இருஷிகளே? லோகநாயகன் படைகளின் மகத்துவங்களை என்னென்றுசொல்லுவேன் தம்மை மெய்ப்பத்தியினால் வழிபடுகின்றவர்களையும் வணங்கப்பெற்றவர்களையும் தமதுபெருமைகளைப்புகழ்தக்க மகத்துக்களையும் தமது திருவடிகளைத் தஞ்சமடைந்திருக்கின்ற அடியவரையும் தமது க்ஷேமங்களைக்கோரியிருக்கின்ற தேவரினங்களையும் யாதொரு தீங்குகளையுஞ் செய்யாமற் குளிர்ந்ததடாகத்தில் நிற்பதைப்போலத் தண்மையைக்காட்டிப் பாதுகாத்தலவுகின்ற காரணத்தினால் தாமரைமலரையொப்ப அகமுகமலர்ச்சிகொண்டு கர்த்தன்குணாதிசயங்களையெண்ணியெண்ணி அண்டங்களதிரப்போற்றிக்களித்தனர், அக்காலத்திற் சமரபூமிவிளங்கிய அலங்கோலத்தினையென்னசொல்வேன் பிணமலைகளெங்கு மேலோங்கிக்குவியவும் குறைத்தலைமுண்டங்கள் அனந்தகோடி கூத்தாடவும் உதிரப்பெருக்கானது சமுத்திரத்தைப்போலத் தேக்கிட்டுச் சுழித்துக்கொண்டோடவும் நிணங்கள் வெண்ணெயைப்போலக் குவிந்துகாட்டவும் மூளைகள்சேற்றுக் கொப்பாகவழுக்கவும் அவற்றினைவெறுக்கவுண்டு உதிரபானஞ்செய்த வெறியினால் பூதபைசாசங்களொருபுறத்தில் களியாடல்களைச்செய்யவும் ரணபத்திரகாளி தன்கூட்டத்துடன் பவனிவரவும் நாய்நரிகள் ஊளையிட்டுக்கொண்டு அங்குமிங்கு முலவிவாதாடி நிற்கவுங் கழுகு-பருந்து- காக்கையினங்களிரைந்து வானத்தில் வட்டமிட்டுலவவும் இவ்விதமாக ரதகஜதுரக பதாதிகளனைத்தும் ரணபூமிக்கிரையாய் மாண்டகாலத்தில் மண்விண்ணெங்கும் தேகத்தைப்பரப்பிவாதாடிப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தூண்டிய திவ்வியபாணகோடிகளினால் களைத்துநின்ற சிங்கமுகாசுரனுக்கு உணர்வுதோன்றி விழிகளைப்பரப்பிப்பார்த்துத் தனக்குதவியாக வந்த நாற்படைகளும் நாசப்பட்டு ஒன்றேனுங் காணக்கிடையாமற் றிகைத்துப் பாலகன் சேவகத்திறத்தினால் வாட்டினனென்றறிந்து மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்டத் தேகமெங்கும்வியர்க்க வடவைக்கனலைப்போலக்கொதித்தமர்ந்தாத்துக்கொப்பாகிய ஆயிரந்தனுசுகளைப் பிடித்து அகண்டமண்டலாதிஸ்பராகிய சூரபதுமனுக்கன்றிச் சிரங்களைவளையாத புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சிங்கமுகன் துரிதமாய்ப் பத்துநூறுபிரம்சுடு சரங்களை யெடுத்துப் பூட்டிக்கரவேகமாய்க் குமாரதேவர்மீதினும் பூதவெள்ளங்களைக்குறித்தும் பிரயோகித்துச் சிங்கத்துக்கொப்பாக கர்ஜனைசெய்தவுடன் அப்படைகள் திசையிறைத்து விஷங்களைக் கக்கிப்பற்பல கொடுமைகளைக் காட்டிவரும் வேகத்தை எமதுகர்த்தன்கண்டு திருநகைகொண்டு எத்தகையவாளிகளினாலு மசைக்கவொண்ணாத திவ்வியசரங்கள் ஆயிரத்தைச் செலுத்திச் சிறிக்கொண்டு மேலிட்டுவருகின்றபகைவன் பாணகோடிகளைக் கண்டித்துத்தள்ளி மேலும் அத்தொகையயிரவாளிகளைப் பிரயோகித்தனர், அவைவரும் மகிமைகளைச் சிங்கமுகன்கண்டு சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி ஓரிலக்ஷத்தொகையுள்ள பாணங்களைப்போக்கிய காலையிற் புகைந்தெழுந்து கனலைப்பெருக்கிவருவதைச் சிவகுமாரன் அத்தொகைச்சரங்களைக்கொண்டு கண்டித்தமீட்டும் ஆயிரம் அர்த்த சந்திரவாளிகளைப்போக்கினர் சிங்கமுகனும் பலபாணங்களினால் அவற்றினைமாற்றி அதிககோபங்கொண்டு தீட்சணியமுள்ள சகஸ்திரக்கணைகளைக் கரவேகமாகத்தூண்டிக் குமாரதேவர் தேரைநடாத்தும் வாயுதேவன் வலியமார்பைப்பிளந்து கர்ஜித்தனன், அக்காயத்தின்மூலமாய் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட வலிகுறைந்து மிகவும் வருந்திக் கைகால்களுதறலெடுக்க மனம்வருந்தியிருப்பதை எமது கர்த்தன் கண்டு துரிதமாய்த் தமதொப்பற்றவில்லில் நூறுபகழிகளைப்பூட்டிப்பிரயோகித்துச் சிங்கமுகன்தேரில்நாட்டி யானையுருக்கொண்டிருக்கும்வெற்றிக்கொடியைக் கரானுமெனவெட்டி நிலத்திற்றள்ளிப் பாகனைவாட்டித் தேரையும் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்த காலையிற் சிங்கமுகனென்னசெய்வான் தன்மனதுக்கிசைந்த வாகனத்தைப்போக்கிச் சோடசகலைகளை யிழந்த சந்திரனைப்போல பெருமிதங்களனைத்துங் குறைந்து மானம்பாதிப்பதினால் நிலத்திற்குதித்துத் திசைகள்முதலாக நடுங்கத்தக்கதாகக் கொக்கரித்துத்துரிதமாய்த் தன்விற்களை யிறுக்கிக் கணக்கிறந்தபாணவிதங்களை ஒன்றனந்தமாக வருஷிக்கும்போது அவைகள் வெளிப்பட்டு மின்னல்இடிதீமுதலிய கொடுமைகளைப்பெருக்கி அதிகமகிமைகளைக்காட்டி வீறிவருவதைவிழிகளுக்கமையாத சுயஞ்சோதி வடிவினைப்படைத்திருக்கின்ற குமாரதேவர்பார்த்துச் சிலகணைகளைச்செலுத்தி அவற்றினைமாற்றிச் சலனப்படாத திவ்வியபாணங்களாயிரத்தைத்தூண்டி பாதகனுடைய சிங்கமுகன் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற தனுசுகளையும் பொடிசெய்தமாத்திரத்தில் பகைவன் வெறுங்கரத்தனாய்த் திகைத்திருப்பதை மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவர்கள்கண்டு ஜயவுற்சாகங்களுடன் கரங்களைத் தூக்கியிகழ்ச்சிக் குறிப்புவிளங்க ஆர்ப்பரித்தவர்களாய்க் கர்த்தன்பெருமைகளைக் கொண்டாடிப்போற்றினர், இவ்விதமாகச் சரமழைகளைப் பொழியுவல்லவிற்களழிந்தபோது ஊழித்தீயினுமேலிட்டுப்பொங்கி வரப்பிரசாதத்தினாற் பெற்றிருந்த முத்தலைச்சூலமொன்றையெடுத்துச் சிவகுமாரன் மார்புக்குறிகொண்டு ஆலகாலவிஷத்தினைத்திருப்பாற் கடல்வெளியிட்டதைப்போலப் பின்வாங்கியோங்கிவீசி கர்ஜித்தனன், அதுவருங் கொடுமையைத் தெரிந்து எமதிறைவன் பதினன்கு தீட்சணியமுள்ள சரங்களைப்போக்கித் துகள்படக்கண்டித்து மேலும் ஆயிரங்கூரிய நாராசங்களைச் சூரன்துணைவன்மீதிற் பிரயோகித்தனர். அவைகளின் உற்பாதங்களைக் கண்டு துரிதமாய் மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதத்தை காத்திற்கொண்டு மணிகளசையக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சமீபித்தமாத்திரத்தில்மோதிதுலங்கி நிலத்தில்வீழ்த்தனி அண்டங்கள் கிடுகிடாய்த்தாடுங்க ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு மேலேறிவருவதை பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்கண்டு எழுகொடியபாணங்களைப் பிரயோகித்துத் தண்டத்தைப்பற்றியிருந்த காத்தைக்கண்டித்து பூமியிற்றள்ளினர். கேட்டீர்களோ. சனகாதிதவத்தரோ? சிங்கமுகன் அக்கினிப்பாமலைத்தினாற்பெற்றிருக்கின்ற வரப்பிரசாத முயற்சியினால் தட்சணத்தில்மீட்டுமெக்கரம்பழையபடிக்குக்கிளைத்து நிலத்திற் கிடக்கின்றதண்டத்தினையெடுத்துச் சூறாவளியைப்போலச் சுழற்றிக்கொக்கரித்துக்கொண்டு சிவகுமாரன்மேற் குறிவீசினான், அதனைத்தன்மேல்

வந்தகேதுவைவாட்டுஞ் சூரியனுக்கொப்பாக ஆயிரஞ்சுடுசரங்களைக்கொண்டு பொடிப்பொடியாகவாட்டிப் போக்கியபோது பாதகன்மண்டியெரிந்து தான்முன்னம் இயமனுடன்போராடிப்புறங்கண்டுபறித்துவைத்திருந்த காலபாசத்தையெடுத்துஇதனுலுன்வலியொடுங்கி மங்கக் கடவாயெனப்பேசி வீசியகாலத்திற் றிசைகளெங்கும்பரந்து பிரசண்டமாருதத்தைப்போல ஆரவாரங்களைக்காட்டிவரும் மகிமைகளைக்குமாரதேவர் தெரிந்து ஆயிரங்கொடியகணைகளை வில்லிற்சந்தித்துப்போக்கித்தீயிற்பட்டசரசைப்போல நீறுக்கினர், தன்பாசம்வலியற்று நாசப்பட்டதைக்குறித்து மிகவும்மனம்வருந்தி மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்டச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி யிப்பாலகனையென்வலிய கரங்களினுற் பற்றிப்பிசைந்து கொன்று காற்றிற்பறக்க ஆக்குவேனெனத்திர்மானித்தவனுய் இரண்டாயிரங்கரங்களையுந்திசைகளை மூடப்பரப்பிக்கொண்டு பாய்ந்து மேல்வரும்போது அப்பாதகன்கருத்தை எமதையன் தெரிந்து சர்ப்பங்களுக்கொப்பாக விஷங்களைக் கக்கவல்ல வேகமுள்ளசரங்க ளிரண்டாயிரத்தைத் தனுசிற்பூட்டிக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துஅவன்கரங்கள் முற்றினும் நிலத்தில் விழுந்து துடிக்கும்படிக்கு வெட்டியெறிந்த காலையிற் றவமகிமையினுற்செப்பிடு வித்தையைப்போல தட்சணத்திற் கரங்கள்முளைத்துச்சீறிக் கண்டிக்கப்பட்டிறைந்திருக்கின்ற தன்கைகளையெடுத்துக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிக்கொண்டு அனற்படிவமாக விருக்கின்ற சிவகுமாரன் மீதிற்றூவிப்போம்போது லோகநாயகனுந் துரிதமாய் ஆயிரஞ்சுடுசரங்களைப் பிரயோகித்துப் பாதகன் பெற்றிருக்கின்றசிங்கமுகங்கள் விளங்கும் சிரசமோகங்களைக் கண்டித்துத் திசைகளெங்கு மிறையச் செய்தவராய் மேலுமிரண்டாயிரம்அர்த்தசந்திர பாணங்களைப்போக்கி அவுண ராஜன் கரங்களனைத்தையும்வெட்டி நிலத்திற்சேர்த்தனர், இவ்விதமாகச் சிரங்களுங்கரங்களும்அற்று முண்டமாகச் சிங்கமுகன் நிற்கின்றகோலத்தைத்தேவர்கள் கண்டவுடன் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிக் களிமிகுதியினுற் வடிவேலனைப் புகழ்ந்து கற்பகமலர்களை யிறைத்துக்கொண்டாடினர், உடனே விரதபலத்தினுல் யதாப்பிரகாரங்குறைந்த வுறுப்புகளனைத்துங் கிளைத்து முன்னினும் அதிகவுக்கிரத்துடன் ஹுங்காரித்து வீறி நிற்பதைத்தேவர்கள் முதலானவர்கள்கண்டு மனந்திடுக்கிட்டுத் தேகம்வியர்த்து நடுநடுங்கி யிவ்விடத்தில் நிற்போமாகிற் பாதகனென்செய்வானோவென்னும் ஏக்கத்தினுற் பலதிசையினுமோடத்தொடங்கினர், இக்காரணங்களைத் தேவதேவோத்தமனுய் சுயஞ்சோதிவடிவாகவிளங்கும் சரவணபவன் கண்டு பூர்வத்திலிவர்கள் யாகங்களைச் செய்யுமுன்னிலையிற் சிரங்களைக்கண்டித்து அவிகொடுத்தமுயற்சியினுல் நீங்கிய வுறுப்புகள் மீளத்தோற்றுகின்றதெனநிதானித்து அதற்கடுத்தகாரியத்தினை யோசிக்கின்ற காலையில்விண்ணவர்மனவருத்தத்துடன் இப்பாதகனெவ்விதத்தில் மாள்வான் சிறந்த தவப் பேறுகளைப் பெற்றிருப்பவனுதலால் இவனைக் கொல்வது கடினமாகக் காணுகின்ற தென்றுவாடிப் பார்த்திருக்கும்போது சிங்கமுகாசுரன் விடநாகத்தைப்போலச்சீறிச் சிவசுப்பிரமணியதேவரைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றுன் ஓ குழநதாய் இவ்விதங்களாகஅளவற்றகாலம்உன்சுடுசரங்களைக்கொண்டு கண்டிப்பையாயினும் மீளமீளப்பெற்று யதாப்பிரகாரம் சண்டைகொடுக்குந் திறத்தைப்படைத்திருக்கின்ற சூரனுகவிருக்கும் என்னுடன்போராடி யிரண்டுகரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற நீ பற்பல பாணங்களைச்செலுத்திச் செலுத்திக் கைகால்களோய்ந்து இளைப்பதல்லாமல் யாதொருபிரயோசனங்களையும்பெறவறியாய் அத்தகைய அபலனுனபிள்ளாய் நீயோயெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கவல்லை நாங்கள் பூர்வத்தில் சிவபிரானைக்குறித்துக் கடினதவங்களைச் செய்து பெற்றிருக்கின்றசிறந்தபேறுகளைக் கேட்டதில்லையோ உன்னப்பனை யொத்தவன் நமது மனவுறுதிக்குமெச்சிப் புகழ்ந்துபோன காரணங்களை எவ்வளவுமெண்ணிப் பார்த்தவனல்லை சற்றும் காரணகாரியங்களைப் பகுத்தறியும் விவேகமின்னமும் விளங்காத பாலகனுதலாற் போராடியழித்துப் போகலாமென நினைந்து சில பூதரைக்கூட்டிக்கொண்டு துரிதமாகவந்து விட்டனை பிள்ளைப்பருவத்தினுல் நீ கொண்டிருக்கிற துணிவு உன்பிராணபரியந்தம் வந்து நேர்ந்துவிட்டது நீ பலயுகங்கள் வருந்தித் தலைகீழாய்நின்று பொருத்தபோதினும்யான்பின்னிடையப் பட்டவனன்று ஆதலால் நீ உத்தேசித்து வந்திருக்கிறபடிக்குத் தேவர் சிறையை விடுவிப்பது உன்னுலொருபோது முடியாது உன்னைப் பெற்றவனுலு மாவதன்று இந்தநிமிஷத்தி லுன்னைப்பற்றிக்கசக்கி வாயிற்போட்டுக்கொள்ள வல்லேனுயினும் பிள்ளைகளைப் பெற்றவனுதலாற் குழந்தைப்பருவத்தினுல் முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் வந்துவிட்டனை யென்றும் உன்பிதாவானவர் நம்மிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம் வைத்திருப்பதாலும் மனம் பொறுத்தேன் இதைக்கருதி யிந்த நிமிஷத்திற் பிராணனைத் தப்பித்துக் கொண்டோடிப் போவையானுல் அரிதிற்பெற்ற உன்தாய்தந்தையருக்குப் பிள்ளையாயின்னஞ் சிலபோது பிழைத்திருப்பாய் தெரியாமையினுல் நீ செய்திருக்கின்ற குறைபாடுகளை மன்னித்து விட்டுவிடுவேனென்று விவேக சூனியனுகிய சிங்கமுகாசுரன்பேசிய வாசகங்களனைத்தையும் எமதிறைவன் திருச்செவிகளினேற்றுக் குறுநகைகொண்டு அவுணராஜனே நீயென்னசெய்வாய் நீஜனித்தகாலையில் விதித்த காலங்கழிந்து உன்னரிய பிராணனைக்கொண்டுபோகப் பின்புறத்தில் இயமனுங் காத்துத்திரிகின்றனன், விவேகமற்றவனேவீண்வார்த்தைகளை யாடுவதிற் பயனென்னை யினியொருகணப்போதில் உன்னுயிரைவாங்குகின்றேன் அதைநீயே காணவிருக்கின்றனையெனப் பிரமனைக் குட்டிச் சிறைபடுத்தி வேதப்பொருளைவிளக்கிக் குருமூர்த்தமாகத் தோற்றிய குமரகுருபரன் பேசி முடித்தவுடன் சிங்கமுகனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து விழிகளிற் றீப்பொறிகள்சிதற வடவானலத்தைப்போலச்சீறிக்கோடையிடிகளைப்போலக் கொக்கரித்துப்பாய்ந்து பாரிசங்களிற்பாரித்தோங்கி நிற்கின்ற இரண்டாயிரம் பருவதங்களை அடியுடன் பெயர்த்துப் பந்துக்கொப்பாகப் பாலசுப்பிரமணியதேவர்மேல்வீசினுன், அவைகள்செய்துவந்த உற்பாதங்களைச்சொல்லிமுடியாது தட்சணத்திலெமதிறைவன் நூறுதிவ்வியபாணங்களைச்செலுத்திப் பொடிப்பொடியாகக்கண்டித்தெறிந்து மேலும் ஆயிரங்கடுங்கணைகளைப்போக்கி வயிரத்தையொத்த பகைவன் மார்பைப்பிளந்தனர், அந்தகாயத்தை யெவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணுமற்பாய்ந்து கணக்கிறந்த பருவதங்களைப் பறிக்கத்தொடங்கினன், அதனைக்குமாரசுவாமியார் தெரிந்து துரிதமாய் ஆயிரங்கடுங்கணைகளை வில்லிற்சந்தித்துப்போக்கி ஆயிரஞ்சிரங்களையுங் கண்டித்து நிலத்திலுருட்டினர், தட்சணத்திற்பழையபடிக்குத்தலைகள் கிளைத்துத்தான்தொட்ட பருவதங்களனைத்தையும் எடுத்து எமது கர்த்தன்மீதுவீசிப் பருத்தபுயாசலங்களைத்தட்டித் தேவர்கள் சூரியனுதியர் குலைகுலைந்து நடுநடுங்கி வாடத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்தனன், அவற்றினை யிரண்டாயிரம் சுடுசரங்களினுற் பொடிப்படுத்தி அவன் வலியதோள்களையும் அறுத்துத்தள்ளினர், அவைகள் நிலத்தில் விழுவதன் முன்னம் பழயபடிக்குப் புசங்களனைத்தும் தோற்றியது கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிமுனிவர்களே யிவர்கள்செய்த தவங்களைப்போல முடித்தவர்கள் யாவருமிரார்கள் மேலும் தவங்களினுஞ்சிறந்த பொருள் உலகங்களிலொன்று மிராதாகை

யால் யாவரும் சிறந்த பேற்றினையே பெறவேண்டும் இக்காட்சியைக்கண்ட பாலசுப்பிரமணியதேவர் ஒருதிருவிளையாடலைச்செய்யத்திருவுளத்திற் கொண்டவராய்த் தமதுகாண்டீபத்திற் திவ்வியபாணகோடிகளைத்தூண்டிச் சிரங்களைக் கண்டித்துத்தள்ளியும், தோள்களைவெட்டி யெறிந்தும், தாள்களைத்தறித்தும், இவ்வாறு சிங்கமுகனைக் கண்டதுண்டமாகச் சேதிக்குங்காலையிற் சிவபிரான்வரபாலனத்தினால் அவைகள் மீளமீளமுளைத்துவரவும் சிவகுமாரன் அவற்றினையும் ரணக்களத்தி லுருட்டவும் இவ்விதமாகப்போராடும்போது சிரசமோகங்கள் பெருத்தெழுந்து திசைகளைநிறைத்தும் தெய்வலோகத்தைத் தூர்த்தும் பூமியெங்குங்குவிந்துச் சத்தசாகரவெல்லைமுற்றினும்அடர்ந்தும் பிறைகளையொத்த கோரைத்தந்தங்கள் விளங்கக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் உதட்டையதுக்கியும் பற்களைக் கடித்தும் இப்பிரகாரம் பலவிதங்களாகப்போய்ப் பனங்காய்களைப் போல விழுவதைத் தேவர்கள்கண்டு திடுக்கிட்டுமதிமயங்கிப் பிராணபீதியினாற் கைகால்களுதறத்தங்கள் பதங்களில் நின்றும்வழுவிபூவட்டமுற்றினும் விழவும் அச்சிரங்கள் ஒன்றின்மீ தொன்றுசேரக் குவிவதைப்பார்க்குமிடத்தில் விஞ்சையர்மகளிர்விளையாடவிருக்கின்ற செய்குன்றங்களை யொப்பக்காட்டவும் சிலதலைகள் சமரவெல்லைமுற்றினுமுருண்டுபிலங்களைப்போலவாய்களைத்திறந்திருப்பதைக்கண்ட பூதர்கள் வேடிக்கையாகஅவுணப்பாதகர்மாண்டுகிடக்கின்ற களேபரங்களைக்கோடாகோடிக்கணக்கில் வாரிவாரி அதிற்போட்டுப்போட்டு நிரம்பாமற்கைகாலோய்ந்துவாடிப் பிரமித்துப்பார்த்திருக்கவும் சிலசிரங்கள் வாய்விண்டுகாட்டுவதை நிணமாம்சங்களையுண்டு வெறிகொண்டுலாவுகின்ற பைசாசங்கள் பார்த்து இதுநாம்வாசஞ் செய்வதற்குத் தகுந்த விடுதியென்றெண்ணிக் கொழுத்தபிணவகைகளையிழுத்துப்போய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளேபிரவேசித்தகாலையிற்கொடிறுகள்அசைவுகொண்டுபற்கள்கிட்டிமூடிக்கொண்டபோது தக்கன்செய்த யாகவெல்லையில் வந்திருந்தவர்கள் வீரபத்திரக்கடவுள் முற்றுகைப்போட்டுச் சூழ்ந்தகாலத்திற் போகவிடமில்லாமல் அங்குமிங்குமாய் அலைந்ததைப்போல அதனுட்பட்டுத் திரிந்து திரிந்துவாடிக் கடையில்மலைப்பூழைகளுக்கொப்பாகத் தோற்றுகின்ற செவிகள் நாசிகள் மூலமாகமுற்காலத்திற் கௌதமர் பத்தினியினிடத்தின்புற்றுச்சோரத்துவமாய்ப் பர்னகசாலையிற் பிரவேசித்துச் சிற்றின்பத்தை அனுபவிக்கின்ற வேளையில் முனிபுங்கவன் வரவைத் தெரிந்துத் திடுக்கிட்டுப்பயத்தினாற் சலதாரைவழியாக வோடிப்போன தேவேந்திரனையொப்ப அத்தலத்தைக்கடந்துவெளிவந்து தப்பினோமென்னுங்களிப்புடன் சமீபத்திலும் நிற்கப்பயந் தோடவும், இவ்விதங்களாக வீரக்கழ லணிந்திருக்கின்ற பாதாரவிந்தங்களைப்படைத்தபாலசுப்பிரமணியதேவர் தூண்டும்பாணகோடிகளானவைகண்டித்துக்கண்டித்துத் தள்ளுகின்ற சிரங்கள் - தோள்கள் தாள்கள் மீளமீளமாறுமதுண்டாய் வீதிக்காட்டுவதைத்தெரிந்து திருநகைகொண்டவராய் மற்றொரு திருவிளையாடலைக்கருதிப் பலதிவ்வியபாணங்களை ஒருதொடையிற்பிரயோகித்து ஒருசிரமும் இரண்டு கரங்களையும் நீங்கலாய் மற்றதுகளனைத்தையுங்கண்டித்துத் தள்ளியகாலையிற்பழையபடிக்கவைகள் அந்நிமிஷத்திற் றோற்றுவதைப் பார்த்துப் பார்த்துக்களித்து இவ்விதமாகச் சிலபோதுவினோதப்போரைச்செய்துகடையிற் பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் கலங்கத்தக்கதாகச் சற்றுக்கோபித்து உம்மென்று உக்கிரமாய் அதட்டியகாலையில் அவ்வதிர்ச்சிக்கஞ்சி வரப்பேற்றின் முயற்சியினால் முளைத்துவந்தவை மனிதர் அரவங்கண்ட காலத்தில் ஆமையானது தனது உறுப்புகளைஉள்ளடக்கிக்கொள்ளுமாறுபோலப் பழையபடிக்குத்தோற்றாமல் ஒருசிரமும் இரண்டு கரங்களுடனும் சிங்கமுகாசுரனிருந்தனன், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே ? யிவ்விதமாகக் கிரவுஞ்சனை வாட்டிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் ஹுங்காரித்த வலிக்கஞ்சிக் கண்டிக்கப்பட்ட அவையவங்கள்தோற்றாமல் அடங்கியகாரணத்தை அவுணராசன்கண்டுதிடுக்கிட்டுமிகவும் வருந்திச் சிறந்த மந்திரங்களைப்பெற்றுஅதனாற்பெரும்பேறுகளை அனுபவித்திருந்த ஒருவன்தெய்வவல்லபத்தினால் அதனையிகழ்ந்து சோருகின்றவனைப்போலத் திகைத்துமனம்வருந்தி மானமுங்கோபமுந் தேகத்தைவாட்டியலைக்கத்துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி யாதுந் தோற்றாமல் பிரமித்திருந்தனன், அவன் சோர்வைச் சண்முகப்பெருமாள் கண்டிரங்கியிதனைச்சொல்லுவதாயினர், ஓ! அவுணர்பெருமானே யிதனைக் கேட்பையாக அரிய யாகங்களைச்செய்து சிவபிரான் கடாட்ச வீட்சணியத்தினால் நீ! பெற்றிருந்த வரமுயற்சியில் நாம் பற்பலகாலம்கண்டித்துத்தள்ளிய சிரங்கரம்முளைத்து வந்ததைப்போல இக்காலத்தி லெழாமலடங்கிய காரணமென்னே வருவிக்கயத்தனப் படுகின்றனையோ அல்லது நீயிறந்தபின்பு தோற்றவிருக்கின்றதோ சொல்லக்கடவாயென்று எமதிறைவன்திருவாய்மலர்ந்தவாக்கியங்கள்சிங்கமுகன் செவிகளில்நாராசத்தைக்காய்ச்சி நுழைத்ததைப்போலச் சுறுக்கிடக்கேட்டமாத்திரத்தில்வடவையைப்போலச்சீறிஓபாலகனேகரங்களையும்சிரங்களையுங்கண்டித்தனமென்று அகந்தைகொள்ளவேண்டாம்என்வலியின்திறங்களும் வீரபராக்கிரமமுயற்சிகளும்உனக்கெவ்வளவுந்தெரியாது மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களறிவர் ஒருதலையையும் இரண்டுகரங்களையும்பெற்றிருக்கின்ற நாம்அண்டபுவனசராசரங்களனைத்தையும் நிமைப்போதிலழிக்கவல்லோம் அதையும் நீயேகண்டு பிரமிக்கப் போகின்றனை அதற்குள்ளே கர்விக்கவேண்டாமெனக் கொக்கரித்துப் பாய்ந்து மேருவையொத்த பருத்தமலையொன்றைப் பறித்துக் குமாரசுவாமியின்மேற் றுரிதமாய்வீசினன், அதுவரும் வேகத்தை பிரமனுக்குப் பிரணவப்பொருளை விளக்கிய குமாரகுருபரன் கண்டு திருநகைகொண்டு அதிகதீட்சணியமுள்ள பாணமொன்றையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துப்போக்கித் துகள்படக்கண்டித்த காலையிற் சிங்கமுகனுக்கு அதிககோபம்பிறந்து தட்சணத்தில் நிலத்திற் கிடக்கின்ற தன்கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்ததண்டாயுதத்தைப்பறித்துக்கொண்டு ஓசிறுபிள்ளாய் வில்லைவளைத்துப்பாணங்களைத்தூண்டுவதும் வேலாயுதத்தைப் பிரயோகிப்பதுங் கற்றதல்லாமல் வேறொருசண்டைகளைச்செய்யத் தெரிந்தவனல்லைபோற்காணுகின்றதென் றிகழ்ச்சியாகப்பேசி மூலகாரணனாகிய வேலாயுதர் மீது சுழற்றிவீசினன், அவன் மதியாமற்பேசிய வாக்கியத்தைக்கேட்டமாத்திரத்தில் சரவணபவனுக்குச்சற்றுக் கோபமுண்டாய்த் தமது திருக்கரத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக ஜ்வலித்துக்கொண் டிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதத்தின்மீது விழிகளைப் பரப்பி வஞ்சகனுயிரையுண்டுமீளக் கடவாயெனக்கட்டளையிட்டுச் செலுத்தியபோது அதிகவுக்கிரத்துடன் வெளிப்பட்டவுடன் வடவையும் ஆலகாலமுமஞ்சத்தக்கதாகச் சீறிப்பாய்ந்து பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல இரைந்து மணிகள் கலிக்கவேகமாய் மேலிட்டுவரும் தண்டாயுதத்தைச் சாம்பலாக்கிப் பறக்கடித்தருத்து வயிரமலையினிடத்திற் பிரளயகாலத்தெழும் இடியானது விழுமாறுபோலச் சூரபதுமன் தம்பியாகிய சிங்கமுகாசுரன் வலிபெற்ற மார்பிற்றுருக்கித் தடாரித்துருவிப் பிராணனை கிரகித்துக்கொண்டு உதிரமானதுபீரிட்டோட முதுகின்மூலமாகவெளிப்பட்டுப்போயது, உடனே அவுணராசன் பிரளயமேகத்தைப்போல ஒ வென்னும் இரைச்சலைக்காட்டிக் கதறி உதிரம் பிரவாகமாயோட

ப் பெருங்காற்றிற்பட்டு வேரற்றுவிழும் வடவாலவிருட்சத்தைப்போல நிலம் பிளக்கத்தக்கதாகத் திடீலென்று விழுந்து பதைபதைத்து வலியும் வீரமு மொடுங்கி ஆவியையிழந்து மாண்டனன், இவ்விதமாகச் சிங்கமுகாசுரனைப் பிளந்ததளிய வெற்றிவேலாயுதமானது துரிதமாய் வானத்தெழுந்து ஆகாயகங்கையிற்படிந்து பரிசுத்தயாய்தேவர்களிறைக்கின்ற பஞ்ச தருக்களினது புஷ்பமாரியில் மூழ்கிமகரந்தங்கள் படிந்து கமகமெனத் திசைத்திசைகளினும் பரிமளிக்கத் தக்கதாக மீண்டு சங்கத்திற் றலைமையெய்தி இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழைப் பரிபாலனஞ்செய்தருளிய குமாரதேவர் திருக்கரத்தில் யதாப்பிரகாரஞ்சேர்ந்து ஜுலித்துக்கொண்டிருந்தது, இந்த வெற்றியைமகாவிஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் கண்டவுடன் களிசிறந்து தேகபரவசராய் ஜயஜயவெனப் போற்றி ஆனந்தநடனங்களைச் செய்து குகன்யெருமிதங்களைக்கொண்டாடி நகைமுகராய்ப் பஞ்சகற்பகப்புஷ்பமலர்களை ஏராளமாகச்சேகரித்துத் திருவடிகளிற் சொரிந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமாகப் பணிந்தெழுந்து பாலசுந்தரன் திருக்கோலத்தை விழிகள் களிக்கத் தரிசித்துக் கரங்களைக்கூப்பி விம்மிதராய்நிற்கின்ற தேவர்கூட்டங்களின்மீது கிருபாநோக்கம்பாலித்து ஓ விண்ணவர்களே அவுணராஜனும் மற்றசேனையரும் மாண்டுபோய் விட்டார்கள் எதிர்ப்பவரொருவருமில்லை மேலும் அந்திக்காலமும் நெருங்குகின்றதினாற் பாசறைக்குப் போகவேண்டுமெனத் திருவாய் மலர்ந்தவுடன்வீரவாகுதேவர் கட்டளையின்படிக்குஜயபேரிவெற்றிச்சங்கம், எக்காளை, திருச்சின்னமாதிய மங்களவாத்தியங்களைப்பலகோடி பூதவீரர்கள் முழக்கிவரச் சேனைகளைத்திருப்பி இலக்ஷர், எண்மர், படைத்தலைவர்கள் நாற்புறங்களினுங் காத்துச்செல்லுகின்ற காலையில் பிரமனாதிய தேவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரக் குமாரதேவர் தமது திருத்தேரினிடத்தில்ஞானசூரியனைப்போல நடுநாயகமாக விளங்கிச் சமர்க்களவெல்லையைக்கடந்து பொன்னுலகமும் நாணும்படிக்குச் சோதித்திருக்கின்ற பாசறையைச்சேர்ந்து இரதத்தை விட்டிறங்கித்தமதாலயத்திற்போய் நவரத்தினமயமாகப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபமுகப்பிற் சிரோரத்தின விதங்களினாற் சோதித்துவிளங்கும் சிங்காதனத்திற் சிவபிரானைப்போல வீற்றிருந்தனர், மகாவிஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன், ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் எண்மர்இலக்ஷர்முதலாகிய பிரமுகாளும் தத்தமக்குரிய பீடங்களிற் சபைமுற்றினும் நெருங்கிக் களித்திருந்தார்கள், சவனகாதிரிஷிகளே, அத்தருணத்தில் இந்திரன் மற்றதேவர்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சியின்பெருக்கை யின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது இவ்வித ஜயப்பிரதாபத்துடன் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளானவர் தேவர்களனைவருடனும் பாசறையைச்சேர்ந்தபின்பு சிவகுமாரனுடன் வாதாடிக் கண்டதுண்டமாகவெட்டுண்டு உதிரச்சேற்றில் விழுந்து நாய்-நரி-கழுகு-காக்கை-முதலியபறவைகள் பிடுங்கித்தின்னச் சிங்கமுகன்பட்டிறந்தகோலத்தைத் தெரிந்த விராட்சதத் தூதர்கள் வாயினும் வயிற்றினும் விழிகளினும் அறைந்துகொண்டு கண்களில் நீரைப்பெருக்கிக் கோடுகோடெனப்புலம்பி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டோடி வீரமாமயேந்திர புரத்தைச் சேர்வதன்முன்னம் நவரத்தினமயமாகிய கோபுரத்தின்மேல் நிலையில் வீற்றிருந்து தன்துணைவன்செய்கின்ற போர்த்தொழிலைக் கண்டிருந்தவன் திடுக்கிட்டு வெகுநேரமாகப் பகைவருடன் போராடி வந்தகாரணத்தினாற் களைத்து விழுந்தானோ அல்லது மாண்டானோ யாதுந் தோற்றவில்லையேயென்று மதிமயங்கித் திகைத்து விழிகளைமூடாமல் பார்த்திருக்கின்ற வேளையில் தூதர்கள் அத்தலத்தைச்சேர்ந்து சூரனைக் கண்டமாத்திரத்தில் அருவியைப்போலவிழிகளில் நீரைப்பெருக்கி ஓவெனப்புலம்பி அடியற்ற பனையைப்போலச் சக்கிரவர்த்தியினது பாதங்களில் விழுந்து வாயெழாமற் சற்றுநேரங்குளறிக் கடையிலிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், இராஜராஜப் பிரபுடீகனே யென்ன சொல்லப்போகிறோம் தேவரீர் துணைவன் ஜயசாலியாகிய சிங்கமுகாசுரன் பலவெள்ளம் இராட்சதப்படைகளுடனும்போய்ச் சமர்க்களத்திலெதிர்த்த வீரவாகுமுதலானவர்களைச் சின்னபின்னப் பட வாட்டிக் கடையில் பாசத்தினாற் பிணித்து உதையகிரியிற் சேர்த்தசேதியைத் தெரிந்து பாலசுப்பிரமணியன் சிலபூதப் படைகளுடன் வந்து போராடுகின்ற காலத்திற் றமது சகோதரனால் அப்பாலகன் பட்டகேட்டைச்சொல்லி முடியாதுமற்றபூதர்களனைவரையும் வாரிவாரிவாயிற்போட்டு வயிற்றைநிரப்பியகாலையிற் சிவகுமாரன் பகைத்துத் தன்சேனைகளை வெளிப்படுத்தி உதயகிரியிற் பட்டிருந்தவர்களையும் ஒருகணையைச் செலுத்தித் தருவித்துக்கொண்டு ஜயசாலியாய்ச் சிங்கமுகனை வளைத்துக்கொண்டு கொடியபோனாச்செய்து கிரவுஞ்சவரையைப் பிளந்த வெற்றிவேலினாற் கண்டதுண்டப் படவெட்டிக் கொன்று இராட்சதசேனைகளையும் தும்சப்படுத்திப் போட்டவனாய் வெற்றியுடன் துணைவன் முதலானவர்கள்சூழ்ந்துபோற்றப் பாசறையைச்சேர்ந்து களித்திருக்கின்றனனெனச்சொல்லியசேதி செவிகளில் விஷத்தைப்போல நுழைந்த மாத்திரத்தில் மனந்திடுக்கிட்டுத் துயரவெப்பமானது தேகத்தைக்கொளுத்தப்புழுங்கி மயிர்க்கால்கள்தோறும்சுவாலைவீசித்தகிக்க விழிகளில் நீர்ப்பெருக்கற்றுஉதிரம்பாயவாய்புலர்ந்து சுவாசமெழுந்தோறும் புகைப்படலமும் வெப்பமுந் தோற்றச்சோர்ந்து பதைபதைத்து வருந்தி நோயிற்பட்டு வாடுகின்றவன் அதனைத்தணித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அக்கினியையுண்டதைப்போலக் களைத்துவிழுந்து கடகடெனப்புரண்டு நிலைதெரியாமல்வழுவிக் குண்டாகரணம்போட்டுருண்டு வந்து விழிகளில் நின்றும் பெருகியோடும் புனற்பெருக்கிற் புவனங்களனைத்தினும கொண்டாடவல்ல மகத்துவங்களைவாய்ந்த திருக்காஞ்சிப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற காமாட்சியம்மை ஆலயத்தில் நின்றுங் குளத்தினிடத்திற் கருமாரப்பாய்ச்சல் பாய்பவர்களைப்போலவிழுந்து துக்கசாகரத்திலாழ்ந்துசத்தமேகங்களுமொருமைப்படக்கர்ஜிப்பதுக் கொப்பாகக்கதறிக் கரங்களைத்தட்டி நிலத்திலறைந்து திகைத்துமதிமயங்கிப் பழமையாகப் பெற்றிருந்த வலியும் வீரமும் மானமும் மற்றுமுள்ள சிறப்புகளையுமிழந்து வியசனமென்னும் நீர்ச்சுழியிற்பட்டுத்தியங்கி யிவ்விதமாகப்பன்னிப் பன்னிப் புலம்புவதாயினன், ஓ என்னையனே என்னப்பனே என்னுசைத் துணைவனே தாருகாசுரனுக்கு மூத்தகாளாய் ஓ சிங்கமுகனே தானவர் குலத்தை விளக்க வந்த அன்னையையும் பிதாவையையு மொத்தவனே தயையாயித்தினவனாயில் என்னைப்பாதுகாத் திரட்சித்தகுமாரனே உன்னையொத்த வீராதிவீரனையோ தூதரோடிவந்து மாண்டனனெனச்சொல்லுகின்றனர் ஆதியில் இந்திரனாதிய தேவரனைவரையும் புறந்தந்தோடப் போர்முனையில்வென்று தமியேனுக்குவெற்றியைத்தந்தனை அத்தகைய ஜயசாலியாகிய நீ யிந்தினம் சமர்க்களத்திற் பாலகனுன்னைக் கொல்லவுமாயிற்றோ நமைக்கஞ்சிப் பணியும் இயமனும் உன்னரிய பிராணனை பயமற்றுக் கொண்டுபோகவு நேரிட்டதோ ஓ துணைவனே சண்டைகிடைத்ததெனக் கேட்பையாகில் தட்சணத்திற் மகிழ்ந்து புயாசலங்கள்வானத்தையளாவப்பரித்து மேல்நடந்து வாட்டும் வீரபராக்கிரமசம்பன்னனே உன்பிராணனையிழந்து ரணக்களத்திற் பட்டனையென்னும்சேதியைப்பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாதிய

தேவர்கள் கேள்விப்படுவாராயின் பழையபடிக்கு மனவெழுச்சிபெற்றுப் பயப்பிராந்தியற்றுச் சலனமின்றித் தமது பதவிகளிற்சேர்ந்து சவுக்கியத்தைப்பெற்று வாழ்ந்து தலைவைத்துப்படார்களோ என்னாசைத்துணைவனே பொன்னைப்புவியை மங்கையரைப் புத்திரர்முதலிய சிறந்தபொருள்களை யிழந்தவன் ஒருகாலம்வேண்டினால் அதுகளைச்சுலபமாகச் சம்பாதித்துமகிழலாகும் அப்பாதம்பி உன்னையொத்ததீரனை யிப்பிறப்பில் இன்னமொருதிரம் கிடைத்து மகிழுங்காலமும் நேரப்பெறவல்லனோ அய்யனே அதற்கேதேனும் ஏதுவிருக்குமாகில் விரவில் வந்து சொல்லிப்போகக்கடவை மேலும் சத்துருக்க ளென்னும் மதயானைக்கூட்டங்களுக்கு வீரபராக்கிரமத்தைப்படைத்திருக்கின்ற வலியசிங்கத்தையொத்த தண்ணியனே ஓ சிங்கமுகனே நீ வீரசொர்க்கத்திற்சேர்ந்தனையெனச் சொல்லுகின்றனர் அத்தலத்திற் போயிருக்கின்ற வெற்றிமாலை புரளும் விசாலமாகிய மார்பைப்பெற்ற தாருகனையும் பானுகோபன் முதலிய புத்திரவருக்கங்களையும் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் மன்ன மண்டலீகர் பந்துக்கள் சினேகிதர்முதலானவர்க ளெதிர்கொள்ளக்கண்டு அவர்கள்போற்றிச் சூழக்களித்திருக்கின்றனையோ அந்தவாழ்விலழுந்தி யிருக்கின்ற நீயினியொருக்காலிவ்விடம்வந்து என்துயரத்தை யாற்றுவது அரிதரிது ஓ துணைவனே உன்னைப்பறிகொடுத்து யாதொருதுணையுமின்றிப் பரதவிக்கின்ற துன்பத்தைநீக்கித் தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்றமனமிரங்காயோ உன்னைப்பிதாவைப்போலவும்பிள்ளையையொப்பவும் நம்பியிருக்கின்ற என்னைச்சுத்தமாய் மறந்து விடலாகுமோ ஓ தம்பிசிங்கமுகனே திரிலோகங்களினும் புகழ்ந்துகொண்டாடத்தக்கதாக இதுபரியந்தம் என்னுடன் கலந்துவாழ்ந்திருந்த செஞ்சோற்றுக்கடனைக்கழித்துக்கீர்த்திபரனாய்மேலும் ஒருகர்ப்பத்தில் உற்பவித்தவர்கள் செய்யவல்ல கடனையும்முடித்து விண்ணாட்டைச் சேர்ந்தனையோ பல அண்டங்களினும் அடங்கியிருந்த பிராணிகளையலைந்து வெற்றிபரனாய்த் திரும்பிவரும் உன்சேவகத்திறங்களைக்கண்டு மகிழத்தக்க செல்வச்சம்பத்தினை யிப்பாதகன் பெருமலடங்கும் காலமும் நேருவதோ அப்பா சிங்கமுகனே உன்னையென்னவிதமாய்நினைந்து வந்தனனெனக் கேட்பையாகில் என்மனதுக் கிசைந்த துணைவனாகவும் ஆருயிராகவும் உணர்வாகவும் நெருங்கியசுற்றமாகவும் அம்மையப்பனாகவும், எனக்குப்பிற்காலம் அரிதாகத்தேடியிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்யவல்ல சக்கிரவர்த்தியாகவும் சிவபிரானிரங்கிவந்து சகலசெல்வங்களையுந் தந்துபோகத் தக்கதாக யான்அருமையாகமுடித்ததவங்களாகவும் மற்றுமிராநின்ற சகலவளங்களுக்குங்காரணம் உன்னையன்றி வேறில்லையெனநம்பி உன்னையேபிராணபதமாக வெண்ணியிருந்தேன் ஐயனே யிந்த உறுதிகளைச்சற்றும் நினையாமல் உன்னாசைத் தமையனைநீங்கியிந்த மகதயிஸ்பரியச்செல்வச்சம்பத்தை வெறுத்துத் தெய்வலோக போகத்தினிடத்திச்சைகொண்டு தனித்துப்போய் அவ்வாழ்வைத் தனிமையிலநுபவிக்கவுங் கற்றனையோ ஓ துணைவனே நமது சகோதரன் தாருக னிறந்தசேதியைத் தெரிந்தமாத்திரத்தில் ஒருபுயத்தைப்போக்கினவனைப்போல வலிகுன்றிவாடியயான் உன்வீரபராக்கிரமங்களைக்கண்டுதேறிக் களித்திருந்தனன், அத்தகைய நான் இவ்வித ஜயப்பிரதாபசாலியாகிய ஓ சிங்கமுகனே நீமாண்டனையென்னுஞ் சேதிதெரிந்த வுடன் மற்றையபுயமும் வலியும்வீரமும் மானமும் பிராணன் முதலிய சர்வவளங்களையும் போக்கினவனாய் பிரேதத்தினும் கடைப்பட்டுத்திகைக்கின்றேன், ஓ துணைவனே உனது திருமுகமண்டலப் பொலிவை இனி எக்காலத்திற் காணப்பெறுவேன் என்னன்பே தோழனே தம்பி யின்னமுமொருகாலம் நீ வந்து என்னுடன்கலந்துபேசும்பாக்கியத்தையும் பெறவல்லனோ உன்னையொத்த தீரனாகியகுமாரன் மாண்டனனென்னுஞ்சேதியை நம்மை அரிதிற்பெற்றதாயாகியமாயைதெரிவளாயின்என்னபாடுபடுவாளோ தமியேனை எவ்விதங்களில் நிந்திப்பாளோயாதுந்தோற்றவில்லையே யென்று இவ்விதங்களாகத் தான்பெற்றிருக்கின்ற அண்டங்களனைத்தும் செவிடுபடத்தக்கதாகக் கோவென்றரற்று மோசையைப் பலகாலம் வாடியிருந்த மகாவிஷ்ணுவும், பிரமனும், இந்திரனும், மற்றவிண்ணவரும் செவிக்கமுதமாக மனங்குளிரக்கேட்டு இத்தினம் நமது குறைபாடுகளனைத்தும் நீங்கினமெனக் களித்துச் சந்தோஷமிகுதியினாற் கரங்களைக்கொட்டி அண்டங்கள்நடுங்க ஆர்ப்பரித்துத் தேகங்குலுங்க நகைத்தனர், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிதவத்தரோ! இவ்விதமாக அரியதுக்கசாகரத்திலழுந்திக்கோடுகோடெனப் புலம்புகின்ற இராஜாதிராஜனைத் தேற்றவல்லவ ரொருவருமில்லாமையால் வெகுநேரம் வாடிவருந்திய சூரபதுமன்தானே ஒருவகையாக அச்சோபத்தையொழித்துச் சற்றுதெளிவுண்டா யெழுந்து மெல்லமெல்லநடந்து சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்து சொர்னமயமாய்ச் சிரோரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மானமுங் கோபமும் மனதைவாட்ட நல்லகாரியம் என்பிராணனையொத்த துணைவனைக்கொன்ற சிவகுமாரனுடன் நானேபோயெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கின்றேன் என்று சோபமுற்றினும் நீங்கித் தேகம் புழுங்கி வடவைக்கனலையொப்பச் சீறினன், சவுனகாதிரிஷிகளே! அத்தருணத்தில் சூரனுக்குண்டான அகங்காரத்தைஇன்னவிதமெனச்சொல்லிமுடிவதோ பின்பு சூரன்நடத்தியகாரணங்களைக் கேட்பீரென்று சூதபுராணிகர் பேசத்தொடங்கினர்.

சூரபதுமன்வதைப் படலம்.

இவ்விதமாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய சூரன் கோபங்கொண்டபேர்து கொவ்வைக்கனியைப்போல விழிகள் சிவந்து அனற்பொறிகள் சிதற ஊழித்தீயைப்போலச் சீறி விழிகளைப்பரப்பிப் பக்கத்திற் கரங்களைக்கூப்பிச் சருவாயுதபாணிகளாக நிற்கின்ற வேகமுள்ள ஆயிரகோடி தூதரைப் பார்த்து நமதகுடை நிழலிற்பட் டிருக்கின்ற அண்டங்கடோறும்வாசமாயிருக்கும் இரதகஜதுரக பதாதிகளையும் துரிதமாய் அழைத்துவரக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் இராஜபரமேஸ்பரன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்துவெளிவந்து வாயுவேகத்திலுங் கடுகியோடிப் பொன்னையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் அண்டங்களில் நுழைந்து அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற சேனாதிபதிகளைக்கண்டு அரசன்பணித்தகாரணங்களைத் தெரிவித்தவுடன் சண்டைகிடைத்ததென்கிற மனமகிழ்ச்சியினாற் பருவதாகிருதியாகிய புஜங்கள் பூரித்து வானையளாவத் தட்சணத்தில் யானைகளின்மேல் பிரயாணபேரிகைகளை யேற்றிமுழக்கிவைத்த ஓசையானது செவிகளில் நுழைந்தவுடன் மனவெழுச்சிபெற்று வீராதிவீராகிய கால்பலங்கள் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் போர்க்கோலத்தைத் தாங்கியும் சொர்னமயமாகிய தேர்க்காரரும் நீலகிரியையொத்தயானைச்சேவகரும் தத்தித்தாவும் குதிரைவீரரும்கூடிக்கணக்கிறந்தவெள்ளக்கணக்கில் வெளிப்பட்டகாலையில் அவர்களுக்குத் தலைவராக விருக்கின்ற அவுணராஜர்கள் நீண்டவிற்களைத்தாங்கித் தவங்களைச்செய்து பெற்றிருக்கின்ற பற்பலதேவப்படைகள் நிறைந்திருக்கும் புட்டில்களை முதுகிலிறுக்கி தோமரம், பிண்டிபாலம், சூலம், வச்சிரம், சக்கரமுதலியபடைகளைப்பரித்து வயிரக்கவசங்களைத் தரித்து வீரபட்டங்களையணிந்

து வெற்றிமாலைகளை நவரத்தினமயமாக விளங்கும் கிரீடங்களிற் சூட்டிவீரகண்டைகளை வலியகால்களி லிறுக்கிச் சொர்னமயமாயோங்கி யிருக்கும் தேர்களில் ஆரோகணித்துத் தமது சேனைகளைப்போற்றி நடக்கின்ற காலையில் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், எக்காளை, சின்னம், தப்பட்டை, சல்லரி திமிலை தக்கைமுதலிய போர்ப்பறைகள் கணகணெனமுழங்கவும் சந்திரவட்டக் குடைகள் வானத்தை மூடவும் துவசபடங்கள் மேலோங்கிப்படபடென் றசைந்து காட்டவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்சென்று ஆதியி லேர்ப்படுத்தி யிருக்கின்ற அண்டப் பித்திகை வாயில்களின் மூலமாக வெளிப்பட்டுவருவதைப் பார்க்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருந்ததெனில் முன்னொருகாலம் பிரமனுறங்கி விழித்ததினப் பிரளயமுடிவிற்சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்து அகந்தையுற்ற காரணத்தினாற் சாமளமேகவண்ணராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பகைத்துப் பிரமன் கருவபரிகாரமாகும் பொருட்டுச் சீவராசிகளனைத்தையும் உண்டு மீட்டும் உந்திக்கமல மூலமாக வெளியிட்டதைப் போன்றும் சருவசங்காரகாலங் கழிந்தவுடன் தானேதானாக நின்ற தற்பரக்கடவுளாகிய சிவபிரான் தம்மிடத் தடங்கிய அண்டரண்டபுவன சராசரங்க ளனைத்தையும் மீள வெளியிடத்திருவுளத் தெண்ணித் தமது திருவடிகளி னிடமாகப் பிருதிவு அப்பு-தேயு- வாயு- ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்து அவற்றின் சம்பந்தப்பட்ட எறும்புமுதல் யானையீறாகச்செல்லாநின்ற எண்பத்து நான்குலட்சம் சீவபேதங்களையும் அண்டபுவனங்கள் விதங்களையும் சிருஷ்டித்து வேதாகம தருமசாத்திரமாதிய கலைகளையும் வெளியிட்டதற் கொப்பாகவுந்தோற் றத்தக்கதாகச் சகல அண்டநிரைகளினிடத்திருந்தும் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதவீரர்களும் மலைபோலத்தோற்றும் தேரணிகளும் நீலகிரியையொத்த மதயானைக் கூட்டங்களும் பகைவர் மீதுபாயும்வேகமும் சூரமுமுள்ள குதிரைப்பெருக்குகளும் கணக்கிறந்ததாய் நாற்றிசையினும் நின்று வீரமாமயேந்திர புரியை நெருங்கவருமுன்னிலையில் எழுந்த தூளிபடலப் பெருக்கினாலும் கொடுமையினாலும் ஆயிரகிரண சமோகங்களை விரித்துலகங்களை விளக்கிவரும் சூரியபகவான் தன்வெப்பமடங்கித் காந்திமழுங்கியோடவும் அக்கினிதேவன் நடுநடுங்கிச்சுவாலைமங்கிப்பதுங்கவும் சதுரங்க பலன்களும் மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்துவரும் நெருக்கத்தினால் சருவசாதாரணமாயெங்குமுலாவிவரும் வாயுதேவன் சஞ்சரிக்க விடங்கிடையாமற் சரீரம்வெம்பிப் புழுங்கி வியர்த்தலையவும் இதுவுமல்லாமல் அவுணப்பதாதிகள் ஆரவாரங்களும் தேர்கள் சக்கரத்தொனியைச்செய்தோடும் அதிர்ச்சியும் மதயானைகள் வீறிடுமொலியும் புரவிப்பந்திகள் கனைப்பினோசையும் ஏகமாய்ப்பெருத்த உற்பாதங்களுக்குத் தாளமாட்டாமல் அகிலங்கள் கிடுகிடென்றசைந்து அதிற்பட்டவையனைத்தும் பட்டகேட்டைச்சொல்லிமுடிவதோ மேலும் இராட்சதர் கரியதேகத்தி னொளியின் பெருக்கினால் வானக முதலிய அஷ்டதிசைகளினும் காடாந்தகாரமாகிய விருள்மூடிச் சீவராசிகளனைத்தும் விழிகள் மயங்கிக் குருடரையொப்ப அலையவும் மண்மாரிப் பெய்வதற்குச் சமமாகப்பரவிய தூளானது சத்தசாகரங்களையும் தூர்த்ததால்அலைகளோய்ந்து பெருக்கடங்கவும் அக்காலத்தி லுண்டாகிய ஆரவாரங்களினால் அண்டப்பித்திகை நெக்குவிட்டுதிரவும் இவ்விதவுற்பாதங்கள் பெருகநாற்சேனைகளும் பிரளயப் பெருக்கினுமேலிட்டுவந்து கூடுகின்றதைத் தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்திற் தேகங்கள்நடுநடுங்கி மனம்பதைத்து நிற்கவும்பயந்து ஓடியொளிக்கவும் இடங்கிடையாமற் றிகைத்துவாடினர், அக்காலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் இறந்தவர்களுக்கொப்பாக மதிமயங்கிஸ்மரணையற்றுக்களைத்துளன்னவுற்பாதம் விளைய விருக்கின்றதோவென்னும் ஏக்கத்தினால் பிரமித்துப் பார்த்திருந்தனன், உபேந்திரரும்பிரமதேவனும் மருண்டு அம்மம்ம இதென்ன புதுமை நமதுபடைப்பினு மேலிட்டுக்காட்டு கின்றதால் நமக்கென்ன கேடுமுடியவிருக்கின்றதோவென்று சங்கையுற்றிருக்கவும் மண்விண் திசாதிசைகள் சாகரவெல்லைகள் அஷ்டகுலாசலங்கள் முதலிய பருவதப் பரப்புகள் வனங்கள் வனாந்திரங்கள் பாதலவிரிவுகள் மற்று மிராநின்ற தலங்களெங்கணும் இராட்சதவெள்ளங்களும் ரதகஜதுரகங்களும் எள்ளிடவிடமில்லாமல் அடர்ந்து வெள்ளிடையின்றி வருகின்றபடைகள் மகாவிஷ்ணுவாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீவைகுந்த நகரத்தினும் பிரமன்பதியாகிய மனோவதி முற்றும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகள் வீற்றிருக்கின்ற பதங்களினும்முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களிருக்கும் நகரங்கள் இந்திரனுக்கு இராஜதானியாக விளங்கும் பொன்னுலகமுற்றும் மற்றகின்னரர் கிம்புருடர்- கருடகாந்தருவர் - சித்தவித்தியாதரர், பன்னகர் - உவணர் - நாகர் - ஏகாதசவுருத்திரர் துவாதசாதித்தர்கள் முதலானவர்கள் அமர்ந்திருக்கின்ற பதங்களினும் சூரியர் சந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்களோடுங் கதிகளினும் சத்தபிலங்களினும் மற்றுமிராநின்ற விடங்களெங்கணும் அடர்ந்து போவதற்கிடமின்றி நெக்கரித்துநின்றது, கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே ? மேற்குறித்த அண்டகோடிகளி னின்றும் பெருகிவரும் சதுரங்கச்சேனைகளின் தூசிப்படைகள் நூறுகோடி யோசனைப்பரப்பில் அடர்ந்து வருகின்றதெனச் சொல்லுவோமாகிற் றானையணிகளின் பெருக்கத்தையும் அவற்றின்பெருமிதங்களையும் எத்தகையராலுங் கணித்துப் பேசப்படுவதன்று மேலும் குறுகிய உயிர்வாழ்க்கையைப் பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்திகள் ராஜராஜாக்கள் குறுமன்னர்களாதியர் படைத்தசேனைகளின் பெருக்கத்தைப்போலச் சூரபதுமன் பெற்றிருக்கின்ற சதுரங்கவெள்ளங்களின் விரிவைக்கணித்துப்பேசுவதற்குச் சிற்றறிவையுடையரால் மதிக்கப்படுவதோ அல்லது கணிதசாத்திரப் பிரகாரணங்களிற் குறித்திருக்கின்ற தொகைகளிற் படாதெனவெனச்சொல்லுவோமாயின் அச்சேனைகளின் பெருக்கத்தை நிதானிக்கவும் போதுமோ உவமானக் குறிப்பினாலாவது பேசிமுடிவதன்று முந்திப்பெருகிய தூசிப்படையானது வீரமாமயேந்திரபுரியெல்லை முற்றினும் நெருங்கி யிடமில்லாமல் மேலிட்டு இந்தவண்டத்தின் பரப்பெங்கும் நிமைப்போதில் நிறைந்தகாரணத்தினால் அக்காலத்திலெழுந்த நால்வகைச் சயின்னியங்களின்பெருக்கை என்போலிகளாற்கணித்துக்காட்டமுடிவதோ இவ்வித உற்பாதங்களைக் காட்டிச் சேர்ந்து வருகின்றகாலையில் தூதர்கள் வாயுவேகத்தினுங் கடுகியோடித் திருச்சபையைச் சேர்ந்து சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்து இராஜாதிராஜனே தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு மேலண்டங்களிலிருந்து வருகின்ற சேனைகளின் பெருக்கானது இப்பட்டண நாற்பாங்கினும் இடமின்றித் தேங்குகின்றது மேலும் முன்னணி முழுமையுஞ் சேர்வதற்கிடம்பெறுமல்வாளவெல்லைமுற்றும் அடர்ந்துநிற்கின்றதென விண்ணப்பஞ்செய்தகாலையிற் சூரபதுமன்களித்து நல்லகாரியம் இனிதாமசப்படலாகாதென்றெண்ணிச்சொர்னமயமாய்இரத்தினகாந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி வெளிவந்து தன்னரண்மனையைச் சேர்ந்து நீராடிப்பரிசுத்தனாய்க்காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு பிரகாசம் பொருந்திய நுதலிற்றிரு நீறணிந்தவனாய்ப் போசனச்சாலைக்குப்போய்ப் பரிசனர் திரண்டுபரப்பிய நவரத்தின மயமாகிய பீடத்தில் வீற்றிருந்து விசாலமாயிருக்கின்ற சொர்னக்கலத்திலுங் கிண்ணங்களி

னும் கைப்பு தித்திப்பு - புளிப்பு - உவர்ப்பு - துவர்ப்பு - கார்ப்பு - இவ்வித அறுவகைசுவைகளினாற் செய்யப்பட்ட மெல்லல் - தின்னல் விழுங்கல் - நக்கல் - பருகல் - என்னும்ஐவகையுண்டியைப்பாகமாகவும் சுவைமிகுதிபெறவும் போக்கியமுள்ளதாகவும் செய்திருக்கின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களைப் படைத்து உபசரித்தூட்டத் திருப்தியாகப் பொசித்தனன், ஓ இருஷிகளே! அந்தபோசனத்தை விஷமாகநினைப்பதோ தேவயோக்கியமாகிய அமுதமாக நினைப்பதோ தெரிந்துகொள்ளக்கடவீர்கள், இவ்விதமாகத் தின்றெழுந்துகைகால் சுத்திசெய்துகொண்டவனாய் மற்றொருமண்டபத்திற் பரப்பியிருந்தசிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து ஸ்ரீகந்தத்தேய்வையை தேகமெங்கும்பூசி புனுகுசவ்வாது முதலிய கலவைச்சாந்துகளையணிந்து திவ்வியசுகந்தங்களைவீசும் பாரிசாதமலர்களினாற்சோடித்திருக்கின்ற சரங்களைச்சிகையினும் மார்பினும்சாத்தி முன்னந்தரித்திருந்த வஸ்திராபரணங்களைமாற்றி விலையுயர்ந்த பொன்னாடையையுடுத்துச் சிரோரத்தினவகைகளினாற் சோடித்திராநின்றவயிரமுடியைச் சூரியன் உதையகிரியிற் காட்டுமாறுபோலச்சிரத்திலணிந்து வாகுவலையங்களைப் புயங்களிற்சேர்த்துமற்றைய ஆபரணங்களை மனதுக்கிசைந்த படிக்குத் தரித்துக்கொண்டு வெளிவந்து ஆயுதச்சாலையைச்சேர்ந்து வீரபட்டத்தை நெற்றியிற் றரித்து வெற்றிமாலையைமகுடத்திற்சுற்றி வயிரக்கவசத்தை அழகிய திருமார்பிற் சேர்த்து மந்தரத்தையொப்ப விளங்கும்வில்லைத் தொழுதெடுத்துத் தோளில்மாட்டி அட்சயத்தூணியைமுதுகிலிருக்கிவீரவாளாயுதத்தையிடையிற் செருகிப்பரமசிவமளித்த பாசுபதாஸ்திரம் மற்றதேவர்கள் தந்ததெய்வப்படைகளைப்பரித்து வெளிவந்தவனாய்ப் பக்கங்களிற் காத்திருக்கின்ற காரியப்பேனாக்குறித்துச் சகலாயுதங்களும் நிறைந்து உறுதிபெற்றிருக்கின்ற ஆயிரகோடிசேமத்தேர்களை முஸ்தீப்புசெய்யும்படிக்குக் கட்டளையிட்டபின்புபரமன்படைத்துக்கொடுத்திருக்கின்ற கேடுபடாத இந்திரஞாலத்தேரையும் சிங்கவாகனத்தையும் மூந்திக்கொண்டுபோகும்படிக்குப்பணித்து எதிரில்நிற்கின்ற தேர்ப்பாகனைப்பார்த்துப்பலவிதசிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கும் தமதுதேரைக்கொண்டு வரும்படிக்குத்திட்டஞ்செய்தமாத்திரத்தில் அவர்கள்சேர்ந்தோடி நவரத்தினமயமாய் வானத்தினையளாவும் உன்னதமுள்ளதாய்ப் பொன்வண்டில் அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-குடைமுதலிய சிறப்புகளைப் பெற்றிருக்கின்ற பாரித்ததேரை அலங்கரித்து யானைகளுக்குவயிரியாய் மிருகங்களுக்கரசாகவிருக்கின்றவீரசிங்கங்களெழுபதினாயிரத்தையும் வேகமுள்ள எழுபதினாயிரம் புரவிக்கூட்டங்களையும் எழுபதினாயிரம் பூதவினங்களையும் எழுபதினாயிரம் புலிக்கூட்டங்களையும் சேர்படுத்தி அணியணியாகப் பூட்டிமற்ற அலங்காரங்களையும் சோடித்தனர், சவுனகாதிதவத்தரோ? அந்த மகத்துவமுள்ள இரதத்தின் பெருமையையும் வரலாற்றையும் சொல்லக்கேட்பீராக, பூமண்டலத்தெல்லையினும் பரந்த விடத்தைப்பெற்றதாய் ஊழிகாலத்தெழும் சத்தசாகரங்களினும்மேலிட்டுக் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோட வல்லதாய்ப் பற்பலபுவனங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஆயிரகோடி அண்டங்களையுந் தன்னிடத்திற் பரிக்கவல்ல வலியினைப் பெற்றதாய்ச் சிங்கத்துவசத்தைத் தாங்கியதாய்ச் சருவசங்காரகாலத்தெழும் பிரசண்டமாருதத்தினும் கடுகியோடும் வேகத்தைப்பெற்றதாய்த் தன்னிடத் திருக்கின்ற உருளைகள் கற்கரத்தொனியைச்செய்தோடு முன்னிலையில் எதிர்ப்பட்ட பாரித்தபருவதங்களையும் பொடிபடுத்துந் திராணியுள்ளதாய்ச் சூரியன் வெப்பத்தையடக்கும் கொடிகுடைகளைப்பெற்றதாய்ச் சத்தசாகரங்களும் அதின்மத்தியி லிராநின்ற திவுகளும்அதைவளைந்திருக்கும் பெரும்புறக்கடலும் அதைச்சூழநிற்கும் சக்கிரவாளகிரியும் அணிபடவிளங்குவதைப்போலப் பொன்னினாலும்நவரத்தினவகைகளினாலும் சோடிக்கிராநின்ற சித்திரப்பாவைகள் டக்கையங்கள் மகரதோரணங்கள்மணிகள் விதங்களைப்படைத்துச் சொர்னப் பித்திகையைக்கொண்டுவிளங்கும் அண்டத்துக்கொப்பாகப் புடைபரந்திருக்கும் பெருமிதத்தைப்பெற்றது தேவர்முதலிய சகலராலும் புகழ்ந்து போற்றித்தொழும் சிறப்பினைப்படைத்து வாழும்சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்த யாகத்தில் விழுந்திறந்து பரமசிவ கடாட்சத்தினா லெழுந்தகாலத்தில் அவனுடன் வெளிவந்த மகிமையையுடையது மேலும் சமர்க்களத்தில் எதிர்த்தசத்துருக்கள் தமது பண்டைப்பெருக்குடன் சின்னபின்னப்பட்டுப் புறந்தந்தோடச்சாடும் வெற்றிப்பாட்டைப் படைத்தது பிரமனழியுங் கற்பாந்தத்தினும் நாசமடையாத நித்தியத்தைப்பெற்றதுகணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களையும் ஆயுதவிதங்களையும் பரித்துத் தேவர்களுக்குள்ள சத்தியையுமுடையது முற்காலத்திற் சகலபேறுகளையுங் கடாட்சித்த சிவபிரான்நிருமித்துக்கொடுத்த இந்திரஞாலத்தேரையொத்த மகிமையைப்பெற்றதுமனத்தினால் அளந்துபுகழவொண்ணாத சுந்தரமிகுத்தது, இவ்வித மகிமைகளைப்படைத் திருக்கின்ற இரதத்தை அலங்கரித்துத் தூரத்திவந்து இராஜராஜேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன்முன்னம் நிறுத்தியகாலத்திற் சிங்காசனைப்போலப் பாய்ந்து நடுப்பிரதேசத்தில் விளங்கும் உன்னதமுள்ள பீடத்தில் வீற்றிருந்தனன், அத்தருணத்தில் அவுணமுதியோர்கள் பலர்திரண்டு சக்ரேஸ்வரனே ஜயப்பிர்தாபத்தைப்பெற்று வரக்கடவாயென்று பலவாழ்த்துகளைப்பேசி புஷ்பங்களையிறைக்கவும் சுமங்கிலிமங்கையர்கள் பற்பல ஆலங்களைச்சுழற்றி நிற்கவும் பட்டுவர்புகழவும் வித்வஜனங்கள் பாமாலையைத் துதிக்கவும் புள்ளாங்குழல் திருச்சின்னம் வலம்புரிச்சங்கங்களை முழக்கவும் இவ்விதசம்பிரமங்களை நடத்திவருகின்ற காலையில் சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குப் பலசாரதிகள் கடிவாளக்கயிறுகளைக் கரங்களிற்பற்றிக் கொண்டு சவுக்கினைக்காட்டித் தேரைமுடுக்குகின்றகாலத்தில் ரணபேரி,ஜயபேரி,தப்பட்டை,துடுமு,சல்லரி,மல்லரி,எக்காளை, குடமுழவுமுதலியபதினெண்வாத்தியங்களையும் கடையுகத்தெழும்சமுத்திரத்தினும் அதிகவோசையெழத்தாம்தாமென முழக்கிப்போகவும் பலஅவுணவீரர்கள் வெண்சாமரை ஆலவட்டங்கள் அருகு பூச்சக்கிரக்குடைகள் துவசபடங்கள் முதலிய சின்னங்களைத்தாங்கி அசைத்து நடந்தனர், அஃதெப்படிக் கிருந்ததெனில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வெகுகாலமாய் அரசுசெலுத்திவரும் சூரன் ஆணையாக்கினைகளனைத்தும் மங்களகரமாகிய உருக்கொண்டு சூழ்ந்திருப்பதையொத்தது, தேர்வீரர்கள் குதிரைச்சேவகர் யானைச்சூரர்கள் பலநிறக்கவசங்களைத் தரித்துச் சருவாயுத பாணிகளாகிநின்ற இராட்சதப்பிரமுகா ளிருமருங்கினும்போற்றித்தொடரவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நவரத்தினமயமாகிய மாடமாளிகைகள் உப்பரிகைகள் மண்டபங்கள் சித்திரக்கூடங்களாதியாக இருமருங்கிலும் நெருங்கி விசாலமாய் நீண்டிருக்கின்றஇராஜவீதிகளைக்கடந்து மேருகிரிக்குச்சமமாக வானத்தையளாவிப் பலநிலைகளைப்பெற்றுச் சொர்ணமயமாய் நவரத்தினக்காந்திகளைவீசி யிருக்கும் வடபாரிசக்கோட்டை மதிலுக்கணியாக விளங்கும் கோபுரவாயிலைத்தாண்டி வெளிவந்த இராஜாதிராஜனைக் கண்டமாத்திரத்திற் பெரும்புறக்கடலைப்போல நெருங்கியிருந்த சயின்னியங்கள் சத்தசாகரங்களுங் கோபிப்பெடுத்தடங்கவும் அஷ்டதிசைகளும் செவிபெட்டுச் சோரவும்வானநாடுகள் திடுக்கிட்டஞ்சவும் நட்சத்திரங்கள் புல

ன்றதிரவும் ஜயம்ஜயமென்ருர்ப்பரித்துக் கடையுகத்திலெழும் வடவாமுகாக்கினிக் கொப்பாகவந்து சூழ்ந்துகொண்டனர், அப்பாதகர் சுமையைப்பரிக்கப்படாமையாற் பூமிதேவியானவள் தத்தளித்தேங்கவும் அதைத்தாங்கி யிருக்கும் ஆதிசேஷன் விழிகள்பிதுங்கிஆயிரம்பணாமகுடங்களினாலும் வலிகொண்டுதாங்கி நெளிந்து நெளிந்து வாடவுமாயிற்று, அத்தருணத்தில் பல்லாயிரகோடி யிராட்சதர்கள் யானைகளின் மீதினும் ஒட்டகங்களினிடத்தினும் புரவிகளின்மேலும் சகடங்களினும் ரணபேரி, ஜயபேரி, பறை, குடமுழா, தட்டை, காகளம் சின்னம், எக்காளம், துந்துமி, துத்தாரி, முதலியபோர்ப்பறைகளை அண்டங்கள் திடுக்கிட்டுவோடும்படிக்கு முழக்கிப்போகவும் வீராதிவீரர்கள் கால்களிலணிந்திருக்கும் கண்டைகள் கலீங்கலீலெனச் சத்திக்குமோசையானது புவனங்களெங்குங்கடையுக ஒலிக்கொப்பாக அதிரவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்றசதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கினிடத்திருந்தெழுந்ததூளிபடலமானது எப்படிக்குக் காட்டுவதெனில் கடையுகமுடிவிற் சத்தசாகரங்களையும் பருகி மேலெழும் வடவைக்கனலின் புகைப்படலத்தைப்போலத் தோற்றவும் இவையன்றியும் விண்ணகத்தும் மண்ணினிடங்களினும் திசாதிசைகளினும் விசாலமாகப் பரந்திருக்கும் கடல்கடோறும் அடர்ந்தவைவதைப்பார்க்குமிடத்திற் சோனைப்பருவத்திற் பின்பனித் தூவலுக்குச் சமமாக விருந்தது, இவையன்றியும் இராஜமார்த்தாண்டனாகிய சூரபதுமன்வாசஞ்செய்யும் கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரத்தின் வீதிகளில் அடர்ந்திருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய தலங்களிற் பெருத்தெழும் அகிற்சந்தனாதி தூபங்கள் சுண்ணப்பொடிகளுடன் கலந்தபோவ தெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் மேகசாலங்கள் சமுத்திர ஜலத்தையுண்டு மின்னியெழுவதுக்கொப்பாக விளங்கவும் இவைநிற்கப் பருவதாகிருதியாகபாரித்ததேகத்தைப்படைத்து மும்மதங்களையும் அருவிகளைப்போலப் பெருக்கிச்செல்லும் யானைகளின் மீதினும் தேர்களின்சிகரங்களினும் இராட்சதவீரர்கரங்களினும் விளங்குகின்ற துவசபடாங்களசைவதை யோசிக்குமிடத்தில் மாரிகாலத்திலிடைவிடாமற் சொரியும் திவலைகளினால் வருந்திப்பரந்தோடும்கொக்கினங்களைப்போலக்காட்டவும் அச்சேனைப்பெருக்கின் மத்திமத்தியில் கணக்கிறந்த செம்பட்டு வெண்பட்டுக்குடைகள்காணப்படுவதைப் பார்க்கும்போது மண்ணிடம்போதாமல்விண்ணகத்தின் மார்க்கமாகச் செல்லும்பதாதிகளின் அடர்பினாலும் துவசபடங்களின் பெருக்கினாலும் காடாந்தகாரமாகிய இருள்பெருத்து மூடியிருப்பதைச் சூரன்கண்டு தன்றுணையாக்கினையிலடங்கி யிருக்கும் அண்டங்கடோறு மிராநின்ற சூரியசந்திராதித் தருவித்து இருளைப்போக்கி வருவதாக நிறுத்தியதைப்போலக்காட்டவும் இவ்வித அற்புதச் சிறப்புகளைவிளைத்துச் சதுரங்கச்சேனைகளும் நெருங்கிப்பரந்து நடக்கும்போது புசபலபராக்கிரமசாலியாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபதியாய் வயிரத்தேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற சூரமகாராசன் சொர்ணமயமா யிரத்தினகாந்திகளை வீசியிருக்கும் பாரித்ததெய்வீகத் தேரின்மீது நீலகிரியானது மேருவின்புறத்திற் றோற்றமாறுபோலக்காட்ட நடுப்பிரதேசத்தில் நட்சத்திரக் கூட்டமத்தியிற் சோடசகலைகளைவாய்ந்த பூரணச் சந்திரோதயத்தைப்போலப் பலதிசையினும்விழிகளைப்பரப்பிச்சேனைகளின் வரிசைக்கிரமங்களைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தைநோக்கிப் போகின்ற காலையில் தூசிப்படையானது சிவசுப்பிரமணியதேவர் வாசமாயிருக்கின்ற பாசறைவிடுதியைக் கீழுமேலெங்கணும் வளைந்துக்கொண்டபோது கோடைகாலத்தில் மேகங்களானவை வானமெங்கணுமூடிப் பருத்த திவலைகளை யிறைக்குமாறுபோலச் சூரன் முன்னணியில்வந்த நால்வகைச்சேனைகளும் சூழ்ந்தகாரணங்களைத் தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டு ஐயையோ விராட்சதப்பாதகர் நம்மவரனைவரையும் இவ்விதமாக மடக்கிக்கொண்டதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஏதோசில கெடுதிக் கேதுவாகக் காணுகின்றதென்னும் பரிவினால் மனமிரங்கி விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப் புலம்புற்று வாடித்திகைத்துப் பார்த்திருக்கவும் இச்சம்பவத்தைத்தெரிந்த இந்திரன் பிரமித்துப்பாதக ரென்னசெய்வாரோவென்னும் ஏக்கத்தினால் பதுங்கவிடந்தேடவும் யுகாந்தமுடிவிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகித்தொடுக்கவல்ல கொடுமையைப்படைத்திருக்கின்ற அக்கினிதேவனும் பிரசண்டவேகத்தைக்கொண்டிருக்கும் வாயுதேவனும் தங்கள் ஆற்றலடங்கிப் பதைபதைத்துத் தேகம்வெந்து வியர்த்தொடுங்கவும் சேனைத்தலைவர்கள் முற்பகல் சிங்கமுகனாற்பட்ட வருத்தங்களை நினைந்து நினைந்து இத்தருணத்திலென்ன கெடுதிகள்நேரவிருக்கின்றதோ வென்னும் பயப்பிராந்தியினால் தேகம் நடுக்குற்றுப் புழுங்கிவாடவும் பூதப்படைகள் ஆல்காலத்தை நேர்ந்த மன்னுயிரைப்போலப் பதைபதைத்து ஒருவர்முகங்களையொருவர்பார்த்துக் கவலையிற்பட்டு மருண்டனர், சவுனகாதிவிருஷிகளே ?; அத்தருணத்தில் சிவகணங்கள்பட்ட துக்கவருத்தங்களை யென்னென்று சொல்லுவேன் தாபாக்கினியிற்பட்ட மிருகராசிகளைப்போல வுழன்றலைந்தனர், இவ்விதங்களாகச் சகலரும் தியங்கிமயங்கி மதிமருண்டு வாடுவதையும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் வரவையும் அவனுடன் செல்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளின் பெருக்கையும் மற்றகாரணங்களனைத்தையும், மகாவிஷ்ணு, பிரமன், திசைக்காவலர் முதலாயினர் தெரிந்து அதிகதுக்கசாகரத்திற்பட்டு வருந்தினவர்களாய் இனி தாழ்க்கலாகாதென்றெண்ணி அதிசீக்கிரத்திற் சண்முகப்பெருமாள் வீற்றிருக்கின்ற திருச்சபையைச்சேர்ந்து பெருமூச்சுகளைவீசித் தேகமுற்றும் வியர்க்கக் கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்தெழுந்தவர்களாய்க் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர், ஐயனே தேவரீர் சிங்கமுகனைவாட்டிய சேதியைக்கேட்ட மாத்திரத்திற் சூரபதுமன் அதிகவீராவேசத்துடன் தன்குடை நிழலிற்பட்ட ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் நெருங்கியிருந்த சதுரங்கச்சேனைப் பெருக்குகளையுந் தருவித்துக்கொண்டு அவர்களுடன்கலந்து தம்முடனெதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெற்றுப் போகநினைந்தவனாய் அதிகவுற்பாதங்கள் விளைப்பதாகப் பட்டணத்தைக்கடந்து வருகின்றனன், அதற்குமுன்னம் தூசிப்படையானது நமதுபாசறைவிடுதியைச் சூழவளைந்துக்கொண்டனவென விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களைத் திருச்செவிகளினேற்று சிறுநகைகொண்டு பன்னிருபுயாசலங்களைப்படைத்திருக்கின்ற எமதிறைவனானவர் தமதுபக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற வாயுதேவன்மீதில் விழிகளைப்பரப்பிய மாத்திரத்திற் கர்த்தன் திருவுளக்கருத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டு துரிதமாகப் போய்த் தெய்வீகம்பொருந்திய திருத்தேரை யலங்கரித்துப் புரவிகளையணிபடப் பூட்டித் தன்வருக்கத்தவருடன் உழுவுகோல்களைக் கரங்களிற்பற்றி வார்களைத்தாங்கி முன்னணியில் விளங்குகின்ற கீழ்த்தட்டில் வீற்றிருந்து கற்காரத்தொனிகளுடன் இரதத்தைத்தூரத்திவந்து முசுவாயிலினிடத்தில் நிறுத்தி அறிக்கையிட்ட மாத்திரத்திற் கடப்ப மலர்மாலையையணிந்த கந்தசுவாமியார் சிரோரத்தின காந்தியை வீசியிருக்கும் சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி எழுவாயுதம், வெற்றிவேலாயுதம், சூலம், வச்சிராயுதம் மின்னலையொத்து விளங்கும் வாளாயுதம்

கேடயம், சக்கரம், தண்டாயுதம், தங்கக்கட்டுகள் பூண்டிருக்கும், வில், சரம், எறிவேல், இவ்விதச்சிறந்த படைகளைப்பன்னிருகரங்களிற் பரித்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே; தேவ்தேவோத்தமனாகியசரவணபவன்திருக்குரிப்பின்வண்ணம்பணிவிடைகளைச் செய்யப்பெற்றதால் அவைகள் செய்தபாக்கியத்தை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடிவதோ பின்பு பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றச் சபாமண்டபத்தைக்கடந்து கோபுரவாயிலின்புறத்தில் வந்து சொர்ணமயமாய் நிற்கின்ற தேரினிடத்திற் பாய்ந்து அரியணையில் வீற்றிருந்தகாட்சி எப்படிக்கிருந்ததெனிற் பூருவத்தில் துவாதசாதித்தர்மத்தியிற் சிவபிரான் தோற்றுகின்ற கோலத்துக்கொப்பாகக்காட்டியது, அத்தருணத்தில் பராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மற்றதுணைவர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர்களும் சருவாயுதபாணிகளாய்த் தத்தமது வாகனங்களிற்சேர்ந்து ஏர்த்தனைப்புடைசூழ்ந்துப் போற்றிநிற்குந்தருணத்தில்இவ்வெழுச்சியைத்தெரிந்த இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் பிரளயகாலப்பெருக்கைப்போல இனாச்சலிட்டுக்கொண்டு வெளிவந்து திசைகளைத்தாவி யிருக்கின்ற கிளைகளையுடைய மராமரங்கள் குலகிரிகளை யொத்தமலைகள் இருப்புலக்கை வளைதடி, தண்டாயுதமுதலிய படைகளைத்தாங்கிக் குமாரதேவனைத்தொழுது பெரும்புறக் கடலையொப்ப வளைந்து நடக்கின்ற காலையில்மகாவிஷ்ணு-பிரமன்-இந்திரன்முதலானவர்கள் மனமகிச்சியுடன் தமக்குரிய வாகனங்களிலேறி யிருமருங்கிலுஞ் சூழ்ந்து பரிமளமிகுந்த பாரிசாதமலர்களைப் பாலசுப்பிரமணியர்மீதிறைத்து ஜயஜயவெனவாழ்த்தித் தொடர்ந்தனர், இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் தமது நுதல்விழிக்கனலில் மாற்றவல்ல தமது தாதையைப்போலச் சத்தசாகரங்களும்பெரும்புறக்கடலும் ஒன்றுபட்டுத் தேங்கிநிற்பதுக்கொப்பாக எங்கணும் அடர்ந்து வீறியிருக்கும் இராட்சதச்சயின்னியங்களின் மீதில் சண்முகதேவர் செல்லுகின்ற காலையிற் பூமண்டலம் வானவெல்லை திசாதிசைகளெங்கும் நெருங்கி வீராவேசங்களுடன் ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து நிற்கின்ற அவுணப்பாதகர் நிலைகளையும் வீரத்தன்மைகளையும் கோரருபங்களையும் மற்ற கொடுமைகளையும் பூதப்படைகள் கண்டமாத்திரத்தில் மனங்கலங்கி ஏங்கினவர்களாய்க் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து இதனைப்பேசிக் கொள்வதாயினர், உலகங்களைவாட்டிக் கொடுங்கோலினைச்செலுத்திவரும் ஜயசாலியாகிய சூரபதுமன் பூருவத்திற் செய்திருக்கின்ற தவங்களின் முயற்சியினாற்பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட் டண்டங்களினு மிருந்த இராட்சதப்பாதகரனைவரும் திரண்டுவந்ததாகக் காண்கின்றது ஓரண்டத்திலிருப்பவர் இவ்விதமாக வானகம் வையகம் திசாதிசைகளெங்கணு நெருங்குவதரிதரிது மேலும் அவர்களிற் கணக்கிறந்தவெள்ளம் மாண்டுபோயினர், மேலு மிந்த அவுணரைப் பார்க்குமிடத்தில் வரமுயற்சிகளிற் சிறந்தவர்களாகவும் மாயவித்தைகளில் முக்கியராகவும் புசபல பராக்கிரம சம்பத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் பற்பலபோர்களைக் கடந்து கைகண்டவர்களாகவும் வலிக்கொப்பற்றவராகவும் காண்கின்றனர், இதுவுமல்லாமற் செம்பட்டமயிர் விளங்கும் அளவற்ற சிரங்களையும் பலகரங்களையும் வலியகால்களையும்பெற்றுக் கோபமேகுடிகொண்டிருக்கும் மனதையுடையவர்களாகவு மிருக்கின்றனர் இவர்கள்திறங்களையோசிக்குமிடத்தில்தெய்வலோகவாசிகளாகிய விண்ணவர் புயவன்மையை யடக்கிச் சகலசெல்வங்களையும் பறித்துக்கொண்டு துக்கசாகரத்தி லழுந்திவாடப் பொருதுவென்ற சூரராகும் உலகங்களிற் செல்லாநின்ற கொடுமைகளனைத்துக்கும் வரம்பாகத்தோற்றி மேகசாலங்கள் கடலிற்படிந்து நீரைப் பருகுமாறுபோலச் சீவராசிகளைக் கொன்றுதின்று உதிரபானஞ்செய்து களிக்கும் கொடிய செய்கையைப் பெற்றவர்கள்சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பிரமதேவரொருகாலமெதிர்த்து வாதாடினும் பின்னிடையாமற் பொருதுவெல்லுந்திறமுடையவர்கள் யமதருமராசன் அரசாட்சியைமாற்றி ஆயிரமிதழ்களை யுடையபொற்றாமரைப் பீடத்தினராகிய பிரமதேவர் படைப்பையும் மாற்றும்வலிபெற்றவர்கள்பூமண்டலவெல்லையி லடங்கியிருக்கின்ற மன்னுயிரனைத்தையும் கவளீகரமாக விழுங்கியபோதினும் பசியருத பருத்தபண்டியைப் படைத்தவர்கள் அண்டவணிகளை அல்லோலகல்லோலப் படுத்தும் வலியகரங்களைப்பெற்றவர்கள் உதிரத்தை யொப்பச்சிவந்து எக்காலத்தும் தீப்பொறிகளை யிறைத்துவரும் சரிந்த கண்களைப்பெற்றவர்கள் மேலும் கடலைப்போல விரிந்திருக்கும் பெழ்வாயையும் பெற்றவர்கள்சலனமற்ற ஜயப்பிரதாபங்களைக்கொண்டிருப்பவர்கள் கொலைகளவுகட்காமம் வஞ்சகமெனச்சொல்லும் பஞ்சமாபாதகங்களுக்கு மாதர்ஸ்தானமாக விருப்பவர் சூரியசந்திரர் தங்கள் கதியிற் போகுமுன்னிலையில் நடுநடுங்கி மெல்ல வுராய்ந்துராய்ந்து போகத்தக்கதாய் வானத்தையளாவிநிற்குஞ்சிரங்களைப்படைத்தவர்கள் சத்துருக்களெத்தகையரெனினும் எதிர்த்தகாலத்தில் முன்வைத்தகாலைப்பின்வாங்காமற் சாடிக்கொல்லும் கொடுமையைப் படைத்தவர்கள்குரன்குமாரன் அக்கினிமுகனைப்போல எக்காலத்திலும் சுவாலைவீசிக்கொண்டிருக்கும் பலமுகங்களைப் பெற்றவர்கள் இவ்விதபலகெடுதிகளை வாய்ந்திருக்கின்ற வீரபராக்கிரம சாலிகளாகிய அவுணர்களில் அளவற்றவர் தாருகாசூரனைப்போல யானைமுகங்களைப்படைத்தவராகவும் பற்பலர் வீரத்தன்மையைப்படைத்த புலிமுகங்களை வாய்த்தவர்களாகவும் பலர் சிங்கமுகாசூரனைப்போல சிரங்களைப் படைத்தவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர், இவர்கள் புசபலபராக்கிரமங்களை மதித்துப்பார்க்குமிடத்தில்௱ ஹாபலசாலிகளாகிய மதுகயிடவரையொப்பவும் சகலராலும் புகழுங் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைப் பெற்றிருந்தசுந்தோபசுந்தார்களுக்கொப்பாகவும் சிவபிரான்கோபவுருப்பெற்றிருந்த வீரில்வீரனாகிய சலந்தரனைநிகர்த்தும்வலிக்கொப்பற்ற மகிஷாசூரனுக்கிணையாகவும் விளங்குகின்றனர். அன்றியும்பாசுபதாஸ்திரத்தைப் படைத்திருக்கின்றவரனேகர் பிரமசிரோருகத்தைப் பெற்றிருப்பவரனேகர் பஞ்சாயுதபாணியாகிய மகாவிஷ்ணுவினது திருநாமத்தைக் கொண்டுவிளங்கும் தெய்விகப்படையைப்பரித்த பாதகர் பலர் வாயுவாஸ்திரம் வருணாஸ்திரம் அக்கினியாஸ்திரம் மற்றைய திசைக்காவலர்முதலிய தேவர்கள் படைகளைப் படைத்திருப்பவர் பலர் இத்தகையசிறந்தபாணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணவீரரைக்கணக்கிறந்தவெள்ளக்கணக்கிற்பட்டதாகச் சொல்லவேண்டுமல்லது மற்றும்யாதொருகணிதத்திலும் தொகைபடக்குறிப்பதரிதாகும் இத்தகைய சூரர்களாகிய அவுணவீரரும் இரதபந்திகளும்யானைக்கூட்டங்களும்-புரவியணிகளும் சேர்ந்துமண்விண்திசைதீவுகளெத்தலங்களினும் நெருங்கியிட மில்லாமல் அந்தரத்திலும் அடர்ந்திருக்குமாயில் இவர்களை நம்மாற்செய்யுந்தரமேதேனுமுண்டோ இத்தினவரையில் இவ்வண்டத்திலிருந்தவிராட்சதவீரர்களுடனெதிர்துப் போராடிப்போராடிப்பலதரம் அடிபட்டுவாடிவருந்தியிருக்கின்ற நாம் இக்காலத்தில் மேலண்டங்களினின்றும்பெருகிவருகின்றபாதகரனைவரும்சேர்ந்துஒருமுகமாய்ச்சாடுவராயின்நம்மால் அவர்களுடனெதிர்க்குந்தரமுண்டோமேலும்நாம்பிழைத்துப் போகும்ரதவாவதுண்டோ ஒருகாலம்அப்படிக்குபிழைப்போமாயின்அஃதெப்படிக்

கிருந்ததெனில்ஊழிகாலத்திற்பெருகுகின்ற சத்தசாகரங்களை
யும்அல்லோலகல்லோலப்படச்சாடிக்கனககிரிக்களைத்தோன்
றுபடச்செய்யும்வேகமுள்ளஊழிக்காற்றுனது ஆமணக்கினது
சொல்லையிற்புகுந்தகாலத்தில்அவையெதிர்த்து நின்றார்போலு
ம்,இவர்களில்ஒருசூரன் உரத்துப்பேசுவானுயின்நாமெல்லோ
ரும்மதிமருண்டுகைகாலொடியவோடிப்பதுங்குவதற்கையமுமு
ண்டோஇருவீரர் சற்றேஉருத்துத் தாக்குவாரானல்நம்மவர்க
ளிற் பிழைத்திருப்பவர்யாவரித்தகையபுசபலபராக்கிரமசாலி
களாகியஇவர்களனைவரும்ஏகமுகமாயெதிர்த்துச்சண்டைகொ
டுக்க நேர்வராயின் எதிரேறித்தடுக்குந் தயிரியம்பெற்றவர்கள்
நம்மிலொருவரையுங்கண்டிலம் இக்காரணத்தினுல் வலியினுக்
கொப்பற்ற நமதுதலைவர்களும் மற்றவீரர்களும் ஒருகாலம் தி
ரத்துவத்தைக்கொண்டு எதிர்த்தபோதினும் கார்காலத்துமாரி
யைப்போல நெருங்கியிருக்கின்ற இராட்சதப்பாதகருடன் நி
ருவகித்துப்போராடுவது அரிதரிது அப்படிக்கிருப்பதால் அற்
பமாகியமரங்களையும் மலைகளையும்கொண்டோ நாமிவ்வீரரை
வெல்லவிருக்கின்றனம் மானத்தையெண்ணிநெருங்குவோமா
யின் தட்சணத்தில் நமதுபிராணனை யிழக்கவரும் சதுரங்கச்
சேனைகளும் உருத்துப்போராடுவராயின் யாமெல்லோரும் ப
டாதபாடுகள்பட்டுச்சாம்பலாய்மங்குவதற் கையமுமுண்டோ
சேனைத்தலைவர்கள் எண்மர், இலக்ஷர், பெருங்காற்றிற்பட்ட
பூளைப்புட்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கவரும்
புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய நமதிறைவன் வீரவாகுதேவர்
மானம்பாதிக்கப் பின்னிடையாமற் சண்டைகொடுக்க நினைந்
துபோராடுவராயில் இதுபரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றி
ப்பாடுகளனைத்தையும் பறிகொடுத்துப் பங்கப்பட்டு மனம்வரு
ந்துவார், இப்போது நாம்குறித்த வற்றில் எவ்வளவும்பிசகா
து ஆதலால் வீராதிவீராக விருக்கின்ற இவ்வசுரருடன் வெ
ற்றிவேலாயுத மூர்த்தியல்லது எத்தகைய சூரர்களாலும்போ
ராடக் கூடுமோ இவற்றை யோசித்துத் துரிதமாயோடியொ
ளித்து இன்னமுஞ்சிலகாலம்பிழைத்திருக்க யத்தனப்படுவோ
மாயினும்பாதகர் விண்மண்திசைகளெங்கணும்எள்ளிடமிடமி
ல்லாமல் அடர்ந்திருக்கின்றனர், மேலும் எக்காலத்துந் தீராத
பழிச்சொற்களையும் பெறவிருப்போம் ஓதுணைவரோ யினியா
தொரு எண்ணங்களையுங் கொள்ளாமல் தயிரியசாலிகளாய்க்
கூடியவரையிற் சண்டைகொடுத் தொருகை பார்ப்பதே காரி
யமெனச் சகலரு மொருமித்தவர்களாய் மலைகள் விருட்சங்க
ள் மற்றப்படைகளைத் தாங்கித் தாங்களுமொரு வீரரைப்போ
லக் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு சத்துருக்கள் மீதேறி நடந்த
னர், அத்தருணத்தில் இவர்களுக்குத் தலைவராக விருக்கின்ற
வீரர்களும் இலக்ஷர், எண்மரும், வீரபராக்கிரமசாலியாகிய
வீரவாகுதேவரும் தங்கள் இரதங்களைத் துரத்திவந்து சமீபி
த்தகாலையிற் கடையுகப் பெருக்கைப்போலச் சிருங்கநாதம்அ
ட்டகாசங்களைச்செய்து கொண்டு வீறியிருக்கின்ற சூரபதும
ன் சயின்னியங்களின் பரப்பையும் வீரத்தன்மைகளையும் மதி
த்து இதனைப்பேசிக் கொள்வதாயினர், இதுவரையினும் வந்
து வந்த இராட்சதப் பாதகரைப் பாலசுப்பிரமணியர் கடாட்
சவிட்சணியத்தினுல் வாட்டிப் பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாப
ங்களையும் புயவலிமைகளையும் தயிரியத்தையு மிழந்து மனம்
வருந்துங்காலமும் நேர்ந்ததோ இவர்கள் உக்கிரத்தைப் பார்
க்குமிடத்திற் சற்றுப்பிதப்பைத் தினமுடையவராக விருப்பவ
ரானுல் உதைத்துக்கொண்டு மாண்டுபோவதற்குத் தடையிரா
து உருத்துப்போராடுமுன்னிலையில் உலகஞ்சொன்னபாடுபடு
மோ வென்று பிரமித்துநின்றனர், இவர்கள் செய்கைக ளிப்ப
டிக்கிருக்க இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் அகில வெல்லை

முற்றினும் பெருத்தடர்ந் திருக்கின்ற இராட்சதப்படைகளின்
மிகுதியையும் உத்தண்டங்களையும் பார்த்தவுடன்மனமுந்தேக
முந்திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கப்பயந்து வண்டினங்கள் மொய்த்து
ப்பரிமளியாநின்ற திருத்துழாய்மாலைபுரளும் திருமுடியினையு
டைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை வணங்கி எமதிறைவனுகிய முருகப்
பிரான்மீது பகைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிராநின்ற
இரதகஜதுரகபதாதிகளனைத்தும் போராட யத்தனித்திருக்கி
ன்றதால் இவர்கள் பெருக்கைச் சண்டைமுனையில் வாதாடி
வெல்வதற்குப்பலயுகங்கள் செல்லும்போற் காண்கின்றது அ
ப்படிக்கிருப்பதால் அவுணர்பெருமானுகிய சூரபதுமனை வெ
ற்றிகொள்ளுங் காலமெப்போது நேரும் இராட்சதப்பாதக
ரென்னும் இராப்பொழுது கழிந்துதேவர்கள் சிறைநீங்கிமன
வெழுச்சியும் முகமலர்ச்சியும் பெற்றுவாழும் முகாந்தமு மு
ண்டோ பொன்னுலகவாழ்வையும் கஜேந்திரச் சம்பத்தையும்
பறிகொடுத்து நிலைபெருமல்வாடிவருந்தும்மனவேக்கமுந்தீரு
ங்காலமும்நேராதோவெனப் பற்பலதுக்கவார்த்தைகளைச்சொ
ல்லிச்சொல்லிமுறை யிட்டவர்களாய் ஓகர்த்தனே யிதற்கொ
ருமுடிவைத்திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றுபலவிதங்களில் மு
றையிட்டுப் போற்றுகின்ற காலையிற் சமுத்திரமத்தியில் விள
ங்கியிருந்த இலங்கைக்கதிபனுய்க் கொடுங்கோல்செலுத்திவந்
த இராவணனைக் குலநாசமடையக் கருவறுத்த இலட்சுமி ம
ணவாளராகிய ஸ்ரீபரந்தாமன் விண்ணவர் படுந்துக்க வருத்த
ங்களுக்கிரங்கி இந்திரனைக் கிருபையாகப்பார்த்து ஓ தேவரா
சனே பயங்கொள்ளவேண்டுவதில்லை தேவதேவோத்தமனுய்
சுயஞ்சோதிவடிவாய் சருவசீவதயாபரனுய் லோககாரணனு
யெழுந்தருளியிருக்கின்ற அறுமுகவனுகிய குமாரதேவர்பெ
ருமைகளையும்வீரபராக்கிரம வுத்தண்டங்களையும் எவ்வளவுந்
தெரியாதவனைப்போல வாடுவதென்னைஉனக்கு நேர்ந்திருக்கி
ன்ற கிலேசத்தினுல் அவற்றினைச் சுத்தமாய் மறந்தனையாயி
னும் சிலவற்றைத் தெரிவிப்பேன் கேட்பையாக" அக்குழந்தை
வடிவேலன் காலமாகவும் விளங்குவான் அதைக்கடந்த பொ
ருளாகவும் நிற்பான் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்தும்
அவற்றின் வினைகளுக்கடுத்த நன்கு தீங்குகளையூட்டி யாட்டியு
றக்குங்காரண பூதமாகவுந் தோற்றுவான் அவற்றுட்படாமற்
புறம்பிலு முலாவுவான் ரூபநாமக்கிரிகையாய் அண்டபுவனங்
களையும்படைப்பான் அவற்றுட்படாமல் புளியிருேட்டையொ
ப்பவு முலவுவான் இராசததாமச சாத்துவிகமென்னும் முக்கு
ணங்களாய்ச் சிருஷ்டி திதிசங்காரந் திரோபவம் அனுக்கிரக
மென்னும்பஞ்ச கிருத்தியங்களை நடாத்துங் காரணத்தினுல்
உலகங்களையும் அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளையும் சிருஷ்டித்து
ம் இரட்சித்தும், சங்கரித்தும், மயக்கியும், பேரானந்த சுகத்
திலிருத்தியும் இவ்வித திருவிளையாடல்களை நடத்தியும் வருவா
ன் தோற்றமொடுக்க மற்றவனுய்ச் சச்சிதானந்தச் சொரூபி
யாய்ப் பரவெளியிலும் நடித்திருப்பான் மேலும் ஆயிரகோடி
அண்டங்களின் தொகைப்படவும் விளங்குவான் அவற்றினைக்க
டந்ததற்பர மூர்த்தியாகவுங் காட்டுவான் இவ்வித திருநடன
ங்களைச்செய்தும் அனுதியாக விருந்து பிரமாதி யனைவருக்கு
ம் மூலகாரணக் கடவுளாகத் தோற்றும் பரவஸ்துவானது ச
ண்முகங்களையும் பன்னிரு புயாசலங்களையுங் கொண்டெழுந்
தருளியது, ஓ தேவராஜனே யிதற்குத் திஷ்டாந்தரமாகக் கு
ன்றுகடோறும் திருவிளையாடல்களைச் செய்துவருங் குமார
தேவர் முன்னம்மகம்மேரு பருவதத்தின்மீது உங்களுக்கெதி
ரிற் பாலகனுகக்காட்டி நீங்கள் கொண்டிருந்த மருட்சியைப்
போக்கி யிரட்சிக்கத் திருவுளத் தெண்ணிக் கிருபாநிதியாதலா
ல் அண்டரண்டபுவனங்களும் அவற்றுட் பொருந்தி யிருக்கும்

யானைமுதல் எறும்பீறாகச்செல்லும் எண்பத்து நான்குலட்சம் சீவபேதங்களும் அசைவற்றபொருள்க ளனைத்துமாய்த்திரிமூர்த்திகள்முதலாகிய தேவர்களனைவரையுந் தமதகத்திற்காட்டி விசுவரூபங்கொண்டு நின்ற கிருபாநிதியின் பெருமைகளை நீ சதரிசினையாகக்கண்டும் விழிகளாரத்தரிசித்து பேரின்பவாரியிற்பட்டுக்களித்த உன்னையொத்தவன் அவன்மாய்கைக்குள்ளாய் அந்தத்திவ்வியமங்கள குணாதிசயங்களை மறந்தனையோ ஓ இந்திரனே யின்னமும் அத்தேவாதிதேவன் பெருமைகளைக் கேட்பையாக ஆயிரமிதழ்களையுடைய பொற்றாமரைப் பீடத்தினனான பிரமனாய் அண்டபுவனசராசரங்களைச்சிருஷ்டிப்பான் உலகரட்சகனாகியென்னுருவைத்தாங்கிஅவற்றினைப்போஷித்துப்பாதுகாப்பான்பரமசிவமாய்நின்றுஅவைகளனைத்தையும்ஒடுக்கிச்சிலபகல்சுகாதீதஇன்பங்களைப்பெற்றுக்களிக்கவிருத்துவான்சகலாக்குஞ்சண்முகப்பெருமாளாகிய ஒருருவினைப்பெற்றுத்தோற்றக்காட்டுவதெப்படிக் கிருக்கின்ற தெனின்வெளிப்பட்டுமறையும் மின்னற்கொடிக்கொப்பாகும் இத்தகைய குணாதிசயங்களைப்புடைத்துச் சருவமுந்தாமாக விளங்குந் தேவனை நாம்முற்பகல்செய்த தவப்பேற்றின் முயற்சியினாற் றேற்றமாகத் தரிசித்துப்போற்றி வருகின்றனம், இந்தத் தேவன்சொரூபத்தினையிப்படித்தென ஆதி நூலாகிய வேதாகமங்களினாலும் அறிக்கப்படாது ஆதலால் நாம்பிரமிக்கும்படிக்குச் சத்தசாகரங்களைப்போலப் பரந்திரைந்தடர்ந்து மண்விண்ணெங்கணும் சூழ்ந்திருக்கின்றபகைவன் சதுரங்க வெள்ளங்களின் தொகையனைத்தையும் ஏ யென்றுரைலிக்கு மோசைமுடிவதன் முன்னம் சருவசங்காரகிருத்தியத்தைப்போல நாசஞ்செய்யவல்லர் தேவராசனே யிவரைப் பாலகனென்றொருபோதுமெண்ணலாகாது சிவபிரான் நினைப்பிற்றோற்றிய அண்டங்களெவற்றினும் பொருந்தியிருக்கின்ற ஜீவராசிகளனைத்திற்கும் காரணபூதமாக விளங்கி நடிப்பிக்கும் பெருமையைப் படைத்தவராகும் நமது முன்னவர்களுடன் செய்ததவப்பேற்றினாற்றிருக்கயிலையைக்கடந்து இவ்விடமெழுந்தருளி யிவ்விதத் திருவிளையாடலைக் காட்டுகின்றன ரல்லது நூற்றெட்டு யுகங்களாகச் சகலரையும் வென்று கொடுங்கோல்செலுத்திவரும் சூரபதுமன் முதலாகிய பகைவரை நாசஞ்செய்யத் திருவுளத்திற் பூர்த்தியாகக் கொள்ளுவாராயின் நிமைப்போதிற் சிறுநகையினால் வாட்டவல்லான் கோபக்கனலினால் அழிக்கமாட்டுவான் சொல்வன்மையினால் அதப்படுத்தும் சாமர்த்தியத்தையும் பெற்றவன் மேலும் பாலபருவத்துக்குரிய சிறுவிளையாடலினாற் சாம்பலாக்குந் திறமுடையவன் இத்தகைய மகிமைகளைப்படைத்த குருபரனை யிவ்விதச் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்றவனெனச்சொல்லவொண்ணாது ஒப்பற்ற நிர்மல மூர்த்தியினது மங்கள கரமாகிய குணாதிசயங்களை யாவரா லின்னவிதமென்றறிந்து துதிக்கப்படும் இவ்விதப்பெருமிதங்களைப்படைத்திருக்கின்ற தேவாதிதேவன் மகத்துவங்களைத் துதிக்கவும்போதுமோ இவையன்றியும் வீரவாகுதேவர் முதலாகிய நவவீரர்இலக்ஷர் ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரரைப் படைத்துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டு வெற்றிவேலாயுதமாதிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிச் சூரபதுமனுடன்போராடி அவுணர்வம்சநாசப்படக் கொல்லவெழுந்தருளியதை யோசிக்குமிடத்தில் இதுவுமொருதிருவிளையாடலாகும் ஓ தேவராசனே யினிப்பற்பலவாக விசேஷித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை பாலசுப்பிரமணியதேவர் சற்றுநேரத்தில் அண்டங்கள்முற்றினு மிருந்துவந்து நெருங்கியிருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர்முதலிய நால்வகைச்சேனைகளையும் அதம்பண்ணி திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தினால் அகண்டமண்டலா திஸ்பரனாக விருக்கின்ற சூரபதுமனையும் வாட்டி உங்களனைவரையும் பாதுகாத்திரட்சிப்பார்

இக்காரணங்களைக்குறித்து நீ எவ்வளவும் சந்தேகிக்கவேண்டுவதில்லை இப்போது நான்சொல்லிய வுண்மைகளைச்சிலபோதில் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டுகளிப்பாயென்று சேஷசயனத்தி லறிதுயிலமர்ந்த மகாவிஷ்ணுவானவர் இவ்விதங்களிற் பலஉறுதிகளைக்காட்டி இந்திரனுக்கு உற்சாகமுண்டாகும் படிக்குச்செய்தவராய் யுகப்பிரளயத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பூமண்டலம் வானவெல்லைமுற்றினும் அடர்ந்திருக்கின்ற சூரன் சதுரங்கச்சேனைப் பெருக்கைக் குமாரதேவர் தும்சப்படுத்தும் விநோதங்களைக் காணவேண்டுமென்று நினைந்தவராய் இந்திரனாதியதேவர்களுடன்வந்து சரவணபவனைச் சூழ்ந்தனர், இவர்கள் கருத்தை எமதிறைவன் தெரிந்து சிறுநகைகொண்டவராய்ச் சண்டைக்காயத்தப்பட்டு வருகின்ற காலையில் வானகமும் வையகமுமொன்றுபட இராட்சதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு மேலிட்டுச் சண்டைசெய்யத் தொடங்குமுன்னிலையில் முன்னமோடிப் பதுங்கியிருந்த பூதப்படைகள் சிவகுமாரன் வரவைத்தெரிந்த மாத்திரத்திற் பலதிசையினு மிருந்துவந்துசேர்ந்து அதிககெலிப்புடன்பகைவருடன் சற்றுநேரம்போராடித் தாபரித்துநிற்கக்கூடாமையால் முறிந்து பழையபடிக்குப் பறந்துமறைந்தனர், அதைச்சேனைத்தலைவர்கள் கண்டவுடன் மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்ட வுருத்திராகாரமாகச் சீறியிராட்சத வீருடனெதிர்த்துச் சோனைமாரியைப்போல பாணவிதங்களைப் பிரயோகித்தும் வேல், சூலம், கப்பணம், எழு, மழு, நாஞ்சில், பிண்டிபாலம், தண்டாயுத முதலிய ஆயுதவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தியும் அகோர உயுத்தங்களைச் செய்துசெய்துயாதொரு பிரயோசனத்தையும் பெறாமல் சத்துருக்கள் போருக்கஞ்சி மானமழிந்து மதிகெட்டு வீரபராக்கிரமங்க ளனைத்தையும் பறிகொடுத்துப் பின்னிட்டனர், இதைக்கண்ட மாத்திரத்தில் வீரர்களாகிய இலக்ஷரும், எண்மரும், அதிகவுக்கிரத்துடன் வடவைக்கனலைப்போல மண்டியெரிந்து சகலரும் ஒருமுகமாய்க்கவிந்து பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாய் வளைத்து விஷத்தோவையலிட்டிருக்கின்ற பாணங்கள் கொடியசிலீமுகங்கள் அதிகதீட்சணிய முள்ள படைகள் நிலையிறைக்கவல்ல நாராசங்கள் மற்றுமிராநின்ற பாணவிதங்களைக் கரவேகமாகச் சோனைப்பெய்யலைப்போலப் பொழிந்தும் வச்சிராயுதம், சூலம், வேல், சக்கரம், இருப்புலக்கைகள் வளைதடி யித்தகைய திவ்விய ஆயுதவகைகளைக் கணக்கிறந்ததாகக்கொட்டியும் சொல்லுதற்கரிய கொடிய சண்டைகளைக் கொடுத்து மனமுந் தேகமும் வருந்திப் பகைவரைச்சற்றும் அசைக்கக்கூடாமல் அவர்களாற்படாத பாடுகளைப்பட்டுத் தியங்கி மயங்கிமானபங்கப்பட்டு மதிகெட்டு வசைமொழிக் கஞ்சாமல் மடங்கிப்போயினர், கேட்டீர்களோ ? சவுனகாதிரிஷிகளே, யிவ்விதமாகத் தமது தம்பியரும் இலக்ஷர் முதலிய பூதப்படைகளும் போராடிப்புறந் தந்துபோன அபஜயங்களனைத்தினையும் வீரவாகுதேவர் தெரிந்தமாத்திரத்தில் தம்மவர்கள்பட்ட வருத்தங்களுக்கிரங்கிக் கோபமேலிட்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போலப் பொங்கி பகைவர் முனையிற்கலந்து தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு இருகுதைகளிலும் மணிகள் தொங்கவிட்டுக்கலித்திருக்கின்ற பாரித்த காண்டீபத்தை நாட்டிவளைத்து நாரியைநிகிர்ந்து பகைவர் பிரமிக்கத்தக்கதாக டங்காரசத்தத்தைக்காட்டி வயிரஊசிகளைப்போலக் கூர்மையாய்ப் பிரகாசிக்கும் அலகையுடைய திவ்விய பாணகோடிகளைச் சந்தித்துக்கோடைகாலவருஷத்திலும் மேலிடத்தக்கதாகச் சரமாரியைச்சொரிந்து சொரிந்து அளவற்ற இராட்சதரைச் சிரங்களைக்கண்டித்துத் தள்ளியும்புயங்களை வெட்டியெறிந்தும் கரங்களைத்துண்டித்தும் ,வயிரக

வச மணிந்திருக்கின்ற விசாலமாகிய மார்புகளைப் பிளந்தும் துடைகளை முறித்தும் தேகங்களைச் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் சல்லடைக்கண்களாகத் தொளைத்தும் சின்னபின்னப்படவாட்டியும் சதைசதையாக அரிந்திறைத்தும் இவ்விதங்களாக அளவுபடாத விசாலமும் ஆழமுமுடைய ஆயிரகோடி சமுத்திரவெள்ளத்திலொரு மலைவிழுந்து கலக்குமாறுபோலச் சற்றுநேரம் சத்துருக்களுட னெதிர்த்துக் கூடியமட்டுஞ் சண்டைகொடுத்துக் கொடுத்துக் கைகால்களோய்ந்துவில்லுந்தளர்ந்தும் சேனைப்பெருக்கானது கிஞ்சித்தும் வற்றுதகாரணத்தைக்கண்டு பிரமித்தவராய்ப் பாதகனைவெல்ல நம்மால் முடிவதன்றென்றெண்ணி மனவாட்டத்துடன் திரும்பிப் பாலசுப்பிரமணியதேவரருகில்வந்து நின்றுவிட்டனன், அத்தருணத்திற் சூரபதுமன் சேனைத்தலைவர்கள் ஆலகாலவிஷத்தைப் போலச் சீறி நமக்காற்றுமற் பூதப்படைகளனைவரும் திசைகெட்டோடினர், படைத்தலைவரும் பங்கப்பட்டுப்போன விடமும் தெரியவில்லை மற்ற வீரரும் பயப்பீதியினாற் பின்னிடைந்துபோயினர், இவ்விதமாக வீராதிவீரர்களாய் ஜயசாலிகளுமாகக் காண்கின்ற சகலரும் சின்னபின்னப்பட்டழிந்து போவாராயின் தண்டைசிலம்பு சத்திக்கும் சிறுகால்களைப் பெற்றிருக்கின்றஇந்தப்பாலகனோ நம்முடனெதிர்க்கவல்லவனென்று ஏளனமாகப் பேசிக்கொண்டு மதச்செருக்கினாற் கணக்கிறந்த அவுணப்பாதகர் மேலிட்டுவந்து தண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி மோதியும் சக்கரங்களைக்கரகரெனச்சுலவிவிட்டும் சூலப்படைகளைக்குறித்துக்கடாவியும் பிண்டிபாலங்களைச் செலுத்தியும் இருப்புலக்கைகளை விட்டெறிந்தும் குந்தங்களைப் போக்கியும்நாஞ்சில்களை யிறைத்தும் கப்பணங்களைப் பிரயோகித்தும்கவண்களில் பருத்தபருவதங்களை நிறுத்தி மண்டலாகாரமாகச் சுழற்றிவீசியும் இவ்வாறுபடைகள் விதங்களை அமோகமாகவீசியும் பருத்த விற்களைவளைத்து நாணொலிகாட்டிக் கொடிய சுடுசரங்களைச் சோனாமாரியைப்போல இடைவிடாமலிறைத்தும்தேவாஸ்திரவிதங்களை மந்திரபூருவகமாகத் தூண்டியும் பாசங்களை வீசியும் மாயப்படைகளைச் செலுத்தியும் வீராவேசங்களினால் உலகங்களெங்குஞ் செவிடுபட ஆர்ப்பரித்துஞ் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்தும் இன்னமுமிராவின்ற பலகொடுமைகளையுங்காட்டி வாதாடுமுன்னிலையிற் றேவாதிதேவனாகிய குமாரதேவர் தமதுசைன்னியங்கள் முறிந்தோடியதையும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகிய படைத்தலைவர்கள் பகைவருடனெதிர்த்துப் போராடுந்திறமற்றுத்திரும்பித் தம்மைச்சூழ்ந்துவாடி நிற்பதையும் சூரபதுமன் நால்வகைச்சேனைகளும் ஆலகால விஷமானது பெருகி உலகங்க ளனைத்தையும் வளைந்துகொண்டதைப்போல இரைச்சலிட்டு மேலேறிக்கொடியபோர்த்தொழிலை வெகுவெகுவேடிக்கையாகச் செய்து வருவதும் அதிசயங்களையுங்கண்டு திரிநேத்திர தாரியாகிய தமது பிதாவையொப்பச் சற்றுநகைத்து மகாமேருவுக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற தமது பருத்தவில்லையெடுத்து நாட்டிவளைத்து நாணேற்றி நரம்பைத்தடவிக்கொடுத்துக்குணத்தொனிசெய்தனர், அக்காலத்தெழுந்த பேரொலிக் காற்றுமல் வானத்தில்நின்று போர்வேடிக்கைகளைப் பார்த்திருந்த தேவரினங்கள் கின்னரர், கிம்புருடர், கருடகாந்தருவர், மற்றஅந்தரவாசிகளனைவரும் இடிமுழக்கத்தைக்கேட்ட நாகங்களைப்போலத் திடுக்கிட்டுத் தேகங்கம்பிதப்பட்டு ஜலப்பிரவாகமாய் வியர்த்து மனமெழுச்சியற்றுத் தியங்கவும் புவனங்களி லிருக்கின்ற மனுஷபிராணிகளும் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள் பிசகி விடமுண்டவர்களைப்போலச் சோர்ந்துகிடக்கவும் ஜயசாலிகளாய் வீறியிருந்த விராட்சதர்கள் செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்திற்றிடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி கரங்களிற் பற்றியிருந்த படைகளை நழுகவிட்டுக்களைத்துத் திப்பிரமை கொண்டவர்களாய் நிலைக்கண்பட்டு வெறித்து நிற்கவும் யானையணிகள் குலைகுலைந்து வீறிட்டு முற்காலத்தில் இந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாற் சிறகரியுண்டுமறிந்த பருவதங்களைப்போல நிலத்தில் விழுந்து புரளவும் தத்தித்தாவியிருந்த புரவிப்பந்திக ளிடிகளையொப்பக் கனைத்து ஒன்றின்மீதொன்று விழுந்து உதைத்துக் கொண்டுருளவும் வானத்தையளாவ நின்ற ரதசமோகங்கள் வட்டணையாகச் சுழன்று சுழன்று ஒன்றுடனொன்று தாக்கிச் சிதைபட்டுமங்கவும் இவ்விதமாக நால்வகைச் சேனைகளும் அல்லோல கல்லோலப்படுகின்ற காலையில் வேதங்களுக் காதியாக விருக்கின்ற சிறந்த குடிலையின் நிச்சயங்களை அகஸ்தியருக்குக் குருமுகூர்த்தமாக நின்றுபோதித்த குமாரதேவர் உடனே கூர்மையாய் விஷங்களைக்கக்கி அதிக தீட்சணியமுள்ள பாணகோடிகளை ஊழிகாலத்தெழும்மேகங்கள் வருஷிப்பதைப்போலஅமோகமாய்ப்பொழிகின்றபோது தீயையும் புகைப்படலங்களையும் வீசிச் சிடசிடென்றும் குறுகுறென்றும் இரைச்சலிட்டுக்கொண்டுமேலிட்டுச் சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறி உருத்துப்பாய்ந்து பூமண்டலம்வானவெல்லை அஷ்டதிசைகள் மற்றபுவனங்க ளெங்கணும் நெருங்கி ஆரவாரித்திருந்த கணக்கிறந்த இராட்சத வெள்ளங்களையும் தேரணிகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் புரவிப்பெருக்கையும் வளைந்துகொண்டு சத்தசாகரவெல்லையினும் அதுகளினிடையிற்பட்ட தீவுகளெங்கும் அடர்ந்திருக்கின்ற சேனைப்பெருக்கையும் சுற்றிச்சுற்றி வட்டணைவந்து அதிவேகங்கொண்டு தாக்குகின்றகாலையில் படைத்தலைவர்மீதினும் ஜயசாலியாகிய அவுணப்பிரமுகாள் மீதினும் தேரணிகள் சிகரத்தினும் கவிந்திருக்கின்ற முத்தினங்கள் வெண்பட்டுசெம்பட்டு விதங்களினாற் சோடித்துக்கவித்திருந்த பலநிறக்குடைகளளவற்றதைக் கருலுமெனக் கண்டித்து மகம்மேருகிரியை வலம்வரும் சூரியசந்திரர்களுக்கொப்பாகக் காற்றிற்பறக்க வீசியும் மதயானைகள் மீதினும் இராட்சதவீரர் கரங்களினும் தேர்ப்பரப்பி லிடங்களினும் தோற்றுகின்ற வெற்றித்துவசங்கள் கொடிச்சீலைகளை வெட்டிச்சுழற்காற்றிற்பட்ட சருகுகளுக்கொப்பாக இறைத்தும் வீராதிவீரர்களாய் பற்பலபோர்களிற் கைகண்ட தீரராகவிருக்கின்ற கால்பலப் பெருக்கிற்புகுந்து சிவந்தசிகையைவாய்ந்த சிரங்களைக் கண்டித்துப் பனங்காய்களைப்போ லுருட்டியும் தோள்களைத் தறித்துத்தள்ளியும் பெருவாயிலுக் கொப்பாக மார்பைப்பிளந்தும் வயிற்றைச்சரித்தும் வீரகண்டைகள்கலிக்கும் வலியகால்களை முறித்துத்தள்ளியும் கண்டதுண்டமாகக்களத்திற்கிடத்தித் தழைத்தோங்கி நிற்குந் தோப்பினிடத்திற் சூறுவளி புகுந்ததைப்போலச் சின்னபின்னப்பட சாடியும் தேரணிகளிற் பாய்ந்து கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும்பொன் வண்டிலையுருட்டி அச்சுகளைமுறித்து மச்சுகளைத்துகள்படுத்திக்குத்துக்கால்களை நறுக்கிப்பலகொத்துமணிகள் கலகலென்றசையகொடுங்கைகளைச்சிதைத்துச் சொர்னகலசத்தை நிலத்திலுருட்டிச்சிறகற்றபருவதங்களுக்கொப்பாகக் குவித்துச்சாரதியைமாய்த்து பூட்டியிருந்த புரவிப்பந்திகள் சிங்கவினைகள்புலிக்கூட்டங்களைக் களத்திற்கிடத்திதேர்வீரரைவாட்டியும் மதயானைப்பெருக்கிற்றாவி யிருபுறங்களினும் மாறியொலிக்கும் பருத்த மணிகளைக் கலகலென் றசைந்தோடத் தாக்கியும் நவரத்தினமயமாகிய சித்திரமுகபடாம் போர்த்திருக்கும் மத்தகத்தைச்சதைத்து மதவெள்ளத்திற் சேர்த்தும் இருப்புலக்கைகளைப் பற்றிப் பனையையொத்தசையும் பருத்த துதிக்கைகளை சர்ப்பங்களைப்போலச் சமர்க்களமெங்கும் புரளத்தறித்துத்தள்ளியும் நட்சத்திரராசிகளுக்கொப்பாக முத்துகள் திசையெ

ங்குமிறையும்படிக்குத் தவளநிறம்பெற்ற வலியதந்தங்களைப் பிளந்தும் சிறியவிழிகளைக்கல்லியெறிந்தும் மேகங்களுமஞ்சவீறிடுந்தொனியைப்பெற்ற பருத்தகழுத்தைவெட்டியும் உரலைப்போன்ற பாரித்தகால்களைத்தறித்தும் அசைவுபெற்றிருக்கும் வால்களைத்துண்டித்தும் நீலகிரிக்கொப்பாகவிளங்கும் கரியவுடலை யிருகூறாக்கிக் காளமேகங்கள் வீழுவியதுக்கொப்பாக வீறிட்டுவிழத்தள்ளியும் சாத்திரவிலக்கணப்படிக்குப் பஞ்சலட்சணங்களுக்குரிய சுழிசுத்தங்களிற்குறைவுபடாமல் அலைகளைப்போலத் தத்தித்தாவிப் பகைவர்மீதுபாயும் வேகமும் கோபமுமுடைய புரவிப்பந்திகளிற்கூடிப் பிடரிமயிரலையச் சத்துருக்கள் திடுக்கிடும்படிக்குக் கனைக்குங்குரலோசையைவாய்ந்த கழுத்தைத்தறித்துக் கடிவாளத்தைநறுக்கி நவரத்தினகசிதமாகவிருக்கின்ற சேணிகளைச்சிதைத்துச்சாமரையையொத்தசையும் நீண்டவால்கள் காற்றிற்பறக்கவெட்டியெறிந்து வண்டையங்கள் கல்கல்லுமெனக்கலிக்கப்பாயும் கால்களை ஒருமுனையில்வெட்டிக் கடலினிடத்தெழும் அலைகள் மறிவதைப்போலக்கிடத்தியும் அவற்றின்மீதுருத்துநின்ற சேவகரைத்தேய்த்துவாட்டியும் இப்படிக்குச் சதுரங்கச்சேனைகளை நாசஞ்செய்ததன்றியும் வீராதிவீரர்களாய் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாய் இயமனையும்பூசைகொள்ளவல்ல ஜயசாலிகளாகவிருக்கின்ற படைத்தலைவர்சமோகங்களிற் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலநுழைந்து சிரத்திற் கவித்திருக்கின்ற வயிரமுடிகளைச்சிதைத்து நவரத்தினங்களும் நட்சத்திரவினங்களைப்போல எங்குமிறைந்து விளங்கக்காட்டி "வீரபட்டத்தைத் துகள்செய்து முத்தாரங்களைத்தாங்கிக் கல்லென்றுமோசையெழ வசனிக்கும் கழுத்தைக்கருலுமென்றறிந்து கொடுமைகளைப்பேசும் வாயைப்பிளந்து பற்களையுதிர்த்துத் தீயெழவுருத்துப்பார்க்கும் கண்களைக்கல்லியெறிந்தும் மணிகளிட்டிழைத்திருக்கும் வாகுவலையங்களைப் பொடித்துப் பருவதாகிருதியாக ஓங்கித் திரண்டுருண்டிருக்கும் தோள்களைச்சரித்து வயிரக்கவசங்களைத்துகள்செய்து விசாலமாகியமார்பைப்பிளந்து வில்லையும் பாணத்தையுங்கொண்டிருக்கும் கரங்களையும் ஒருதாக்கலிற்கண்டித்து வீரகண்டைகளையிருக்கி விருஷபத்தைப்போலக் கம்பீரமாகநடக்கும் கால்களைக்கண்டித்து முதுகிலிருக்கியிருக்கும் அம்பறாத்தூணியை அறுத்துத்தள்ளி பரித்திருக்கின்ற சிறந்தபடைகளைத் துகள்கண்டு வாட்டியதன்றி அவர்களேறியிருந்த வாகனங்களையும் பொடித்துப் புரவிகளைவெட்டிப் பாகனைக்கொன்று நாசஞ்செய்யும் வேகமுள்ள குமாரதேவர்செலுத்தும் வாளிகளானவை ஒவ்வொன்று காற்றினுங்கடுகிச்செல்லும் வேகத்தினால் அஷ்டகுலாசலங்களையுருவித் திசையானைகளைத்தடாரித்துக்கொன்றும் வேகமறாமல் அண்டகடாகவெளியினும்பாயுமெனச்சொல்லுவோமாகில் சவுனகாதிரிஷிகளே, உதரமாம்சச்சுமையினாற்பருத்திருக்கும் பகைவர்தப்பிப் பிழைக்குந்தரமுமுண்டோ இவையன்றியும் பாலசுப்பிரமணியதேவர்தூண்டுங்கொடியவாளிகளானவை அதிகவுயரத்தில் விளங்குகின்ற தேவரினங்கள் வாசஞ்செய்திருக்கும் பொன்னுலகமேமுதலிய பதங்களிற்சஞ்சரித்தும் பிரமன்பதியாகிய மனோவதிப்பட்டணத்திலுலாவியும் விஷ்ணுவெழுந்தருளியிருக்கும் வைகுந்தநகரமெங்கும் மின்னலுக்கொப்பாகச்சென்றும் அண்டவெல்லையிற்றிரிந்து தடாரித்துருவி மேல்நின்றபரவெளியினுமோடியதல்லாமல் திசைகளினும் சத்தசாகரப்பரப்பினும் பெரும்புறவெல்லையினும்நிறைந்து அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் காடாந்தகாரமாகிய இருட்பூமியில் அளவிசிப்பாய்ந்து கோடிசூரியப்பிரகாசத்தைப்போல அதிகப்பிரகாசத்தினைக்காட்டியுலாவிப் பூமண்டலத்தை பிலவாயில்களுக்கொப்பாகப்பிளந்து அதன்மூலமாய்ச் சத்தபாதலமுற்றினுந் தருவிப்பாய்ந்து ஆதிசேடனுதிய நாகர்கள் வாசஞ்செய்யுந்தலங்களினும் எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கியோடியது கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தோர், அவற்றின் திறங்களையும் மகிமைகளையும் விருப்பையும் வெற்றிப்பாட்டினையும் என்னவென்றுசொல்லிப் புகழப்போகின்றேன், இவ்விதங்களாக எத்தலங்களினுங் குமாரதேவர்செலுத்திய நிட்சணியமுள்ள பாணகோடிகள் அடர்ந்துபரந்தபோதினும் உலகங்களிற்பட்டசகலபிராணிகளையும் அலைத்துக்கொன்று வாட்டிவரும் அவுணர்இராக்கதர்முதலிய கொடியசண்டாளரைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து நாசப்படுத்துவதன்றியும் மற்றதினராய் மெய்ப்பத்தியைநடாத்தி வேதவொழுக்கங்களை யனுசரித்துவரும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர்முதலிய வானாட்டினரையும் பூமண்டலப்பரப்பிற்றங்கிய தருமசீலரையும் திக்குதிபாந்தரமுற்றினு மிருப்பவரையும் நெருங்காமலும் யாதொருதுன்பங்களையும் செய்யாமலும் அவர்கள்வாழும் பதங்களைவருத்தாமலும் உலாவித்திரிந்தது இவையன்றியிற் சண்முகப்பெருமான் வாளிகள்பாய்ந்து கண்டித்தெறிந்த இராட்சதப்பாதகர்சிரசமோகங்கள் கோரைத்தந்தங்கள்விளங்க பந்துகளைப்போல வானத்திலெழுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் அந்தரவீதியி லலவிவரும் சூரியசந்திரரை இராகுகேது காலாதிகளிற் கவ்வவெழுவதுக்கொக்கும், இவையன்றியும் குமாரசுவாமியார்பிரயோகித்த சுடுசரங்கள் வேகங்கொண்டுபாயும்போது எதிர்ப்பட்ட இராட்சதவீரர் கரங்களைக்கண்டித்தெறியுமுன்னிலையில் அவற்றுட்பிடிபட்டிருந்த வாள் வேலாதியபடைகளினுற் சேவகருண்ணியமற்ற மனதைப்பெற்றிருக்கின்ற பாதகராகிய தம்மைப்போலவே தம்மினத்தவரை வெட்டித்தள்ளும் கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே சர்வமங்களகுணநிதியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் செலுத்துகின்ற பாணங்கள்செய்த வேடிக்கைப்போரின் பெருக்கத்தையின்னவிதமென்று என்போலிகளாற்பேசப்படுவதோ இவ்விதமாகச் சரவருஷங்களைப்பொழிந்து பூமண்டலம் வானவெல்லை மற்றவிடங்களெங்குநெருங்கிவீழியிருந்த இராட்சதவெள்ளப் பெருக்கையும் மற்றாதகதுரகபதாதிகளின் சமோகங்களையும் ஒன்றொழியாமற் சங்கரித்து ரணக்களமெங்கும் பிணராசிகளாகக்குவித்து உதிரப்பிரவாகம்பெருத்துக் கருங்கடலைமீறி செங்கடலைப்போல மண்ணுலகப்பரப்பெங்கும் அலைகளைவீசித் தேக்குவதாகச் சூரன்படைகளின் தோற்றங்காணாமல் வெள்ளிடமாக்கிய அதிசயத்தை விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரனுதியர்கண்டு அற்புதசித்தராய் அவுணவெள்ளப்பரப்பனைத்தும் நாசமடைந்தது, இதுவரையிலும்பாதகர் கொடுமையிற்பட்டுவருந்திவாடிப் பதுங்கித்திரிந்த நாம் இனிப்பயமற்று வருத்தங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்கு நமது பதவிகளிற் குபரித்திருக்கும்காலம் நேர்ந்ததென்றும் மனப்பூரிப்புடன் ஒருவரையொருவர்பார்த்துச் சந்தோஷவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டிருக்கின்றகாலையில் விண்ணிடங்களெங்கும் நிறைந்து சமரபூமியில்நடக்கின்ற விநோதங்களைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் இருஷிகள் சித்தவித்தியாதரர் கருடகாந்தருவர் முதலாயினர் பகைவர்சேனைப்பெருக்கானது இருளைப்போலமூடி வாதாடுவதைக்கண்டு வாடிநின்றவர்கள் வேலாயுதக்கடவுளானவர்பாணகோடிகளைப் பரப்பிக்கொன்றவிதமொன்றுந்தோற்றாமல் பிணமலைகள் வானத்தையளாவப் பெருத்திருப்பதைநோக்கி விம்மிதமடைந்து இக்காரணங்களைப்பார்க்குமிடத்தில் மிகவும் அற்புதமாகக் காணுகின்றதென்று ஐயன்பெருமைகளைக்கொண்டாடிச் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய்க் கர்த்தன் பாததரிசனைக்கிடைப்புருய் மூடியிருந்தி

ராட்சதப்பாதகரொழிந்தபோது விழிகள்கண்டுகளிக்கப்பெற்றனமென்று மகிழ்ந்து பாரிசாதமலர்களையிறைத்துத் துதித்திருந்தனர். சூரபதுமன்படைகளின்போருக்கஞ்சித் திகைத்தொடுங்கியிருந்த பூதவெள்ளங்களானவை பகைவர் சேனைசமுத்திரம்வறண்டு போர்த்தொழிலற்றதைக்கண்டமாத்திரத்திற் புஜங்களைத்தட்டிக்கொண்டு மனவருத்தங்களைப்போக்கிக் களிசிறந்தவர்களாய்ப் பலதிசையினும்நின்று பெருகிவரும்போது நவவீரர்கள், இலக்ஷர் முதலாகிய படைத்தலைவர்களும் அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தேகம்பூரிக்கத் தங்கள்சேனைகளைக் கலந்துவந்து குமாரசுவாமியைத்தரிசித்துப் போற்றிச்சூழ்ந்தனர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்கு மேலையண்டங்களிலிருந்துவந்து நெருங்கிய சதுரங்கச்சேனைகள் மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்திருந்தகாரணத்தினால் அண்டவாயில்கள்மூட்டப்பட்டு வெளிவரப்பெருமற்றேங்கிநின்றநின்றவிடங்களிற் காலம்பார்த்திருந்த மற்றசதுரங்கச்சேனைவெள்ளங்களானவை முற்சென்ற சயின்னியங்கள்மாண்டு வாயில்வெளிப்படையாகக்காட்டக்களித்து வீராவேசங்களுடன் அண்டகோளகையின் மேற்புறத்திற் பெருகிக்கொண்டிருந்தமகாகங்கையானது கீழ்நோக்கி ஓடிமாறுபோலப் பிரசண்டவாயுவினு மேலிட்டொலித்துக்கொண்டு பலவண்டங்களினுமிருந்து புறப்பட்ட நால்வகைச்சேனைகளனைத்தும் பூமண்டலவரைப்பிற்சேர்ந்து முன்னினும் பதின்மடங்கதிகநெருக்கமாக எத்தலங்களினும் கொக்கரித்து சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்துக்கொண்டுகூடி எள்ளிடவிடமில்லாமற் பரந்த சேனைப்பெருக்கும் அவர்களுக்குத்தலைவர்களாக விருக்கின்ற வீரர்களும் அகண்டமண்டலாதீஸ்பரனாகிய சூரபதுமன்போர்க்கோலத்தைத்தாங்கி யுத்தசன்னத்தனாய் சொர்ணமயமாகிய தெய்விகத்தேரிற் றேற்றுகின்றதைக்கண்டமாத்திரத்திற் கரங்களைக்கூப்பி சத்தசாகரங்களும் ஏககாலத்தில் ஒலிப்பதைப்போலத் துதித்துப்போற்றினவர்களாய்த் தங்களுக்குமுன்வந்த சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கனைத்தும் மாண்டுபிணமலைகளாகக்குவிந்து உதிரப்பிரவாகத்திற்கலந்திளைந்துபுரண்டு அலைகளைவீசிப்பாயுங்கொடுமைகளைக்கண்டு தம்மவர்கள் பட்டதைக்குறித்து பரிபவப்பட்டவர்களாய் ஜயசாலிகளாகவிருக்கின்ற அவுணவீரர்பெருக்கைவாட்டிய பகைவன்ஜயத்தையும் வீறுப்பையும் நிமைப்போதிலடக்கிப்பற்றிப் பிசைந்து துகள்படக்காற்றிலூதி யிக்காலத்திலுண்டாகிய கோபத்தைத்தணிபவல்லோம் மேலும் வீறியிருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களை வாரிவாரி வாயிற்போட்டு மென்றுதின்று உதிரபானஞ்செய்து தேகத்தைக்கொழுத்தும் வெம்மையையாற்றி எமதிறைவன் மனக்கோட்டத்தைப்போக்கிக் களிக்கச்செய்வோம் ஜயசாலிகளாகவிருக்கின்ற பூதகணத்தலைவரைப் பெருங்காற்றிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலத் திசாதிசைகளெங்குந் தூற்றுவோம் அரசனாணையைப்போற்றுவோமெனப் பற்பலசபதங்களைப்பேசி உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து தீராய் மேல்நடந்து விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரனாதிய தேவர்கள்போற்றிநிற்கவும்புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மற்றவீரர்கள்சூழ்ந்து காக்கவும் வெற்றி பாராகிய பூதசயின்னியங்கள் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்துக் கடலைப்போலக்கர்த்தன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்திருப்பதன்மத்தியிற் பிறப்பிறப்பிலியாய் சுயஞ்சோதிமயமாய்ச் சகலவேதயாமிதியாயிருக்கின்ற சிவகுமாரன கோடிசூரியர்தோற்றம்போல விளங்கியிருப்பதைக்கண்டு கரங்களைக்கொட்டிநகைத்தவர்களாய் இதனைப்பேசிக்கொள்ளுவதாயினர், நமதுசக்கரேஸ்வரன்மீது பகைத்துவந்திருக்கின்ற சத்துருவைப்பார்க்குமிடத்தில் அதிபாலகனாகவிருக்கின்றனன் மேலும் இரதசமோகங்களையும் மதயானைப்பெருக்கையும் தத்தித்தாவும் புரவிப்பந்திகளையும் உடைத்தானவனல்ல சேனைப்பெருக்கோ பசிப்பிணியிற்பட்டுப் பலிக்குழன்றுவாடும் பைசாசங்கள் இத்தகைய அபலமாகிய சயின்னியங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சிறுவனோ நமதரசனுக்குப்பகைவனாய் இவ்வண்டத்திலிருந்த பலவீராதிவீரரைவாட்டி ஜயசாலியாகவிருப்பவன் மேலும் மேலையண்டங்களினிருந்துவந்து நாம்வெளிப்படவிடமில்லாமல் இத்தலமெங்கும் நெருங்கி ஆண்டிறம்பெற்று மூடியிருந்த சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கனைத்தையும் சற்றுநேரத்தில் அதாஅதப்பட மாய்க்குந்திறமைபெற்றவன் இக்காரணங்களையோசிக்குமிடத்தில் மிகவுமதிசயமாகவும் அநியாயமாகவுங்காட்டுகின்றது, ஆதலால் இந்தச்சிறுவன்மீதில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் சக்கிரேஸ்பரனாகவிருக்கின்ற சூரபதுமமகாராஜனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுப்பதற் கிடங்கொடாமல் நாம் முந்திச்சென்று சிவகுமாரன்முதலியசகலரையும் சின்னபின்னப்படச்சாடிக் களத்திற்கிடத்திப் போரைவரையற்முடித்தபின்பு ஜயப்பிரதாபத்துடன் நமதிறைவனைக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டவர்களாய் முன்னணியில்நின்ற சேனைத்தலைவர்கள் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய நால்வகைச்சேனைப்பெருக்குடன் வடவாமுகாக்கினிவீறியெழுவதைப்போலக் கோபாவேசங்களுடன் மேலிட்டுக் குமாரதேவரைச் சூரியனைமூடிய பனிப்படலத்துக்கொப்பாக வளைந்துக்கொண்டு உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து போர்த்தொழிலைச்செய்ய யத்தனித்ததை வானவெல்லையில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு மனச்சோர்வுடன் இப்பாதகர்செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்திற் கொடியரிற் கொடியராகக் காணுகின்றது என்னமாய்முடியவிருக்கின்றதோவெனத் திகைத்துக் குமரகுருபரனுக்கு ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தியிருந்தனர், வீறுப்படைந்திருந்த பூதசயினியங்களும் மனச்செருக்கற்று கைகால்களோய்ந்துஇக்கொடியரா லென்னபடுவமோவென்னும் பயப்பீதியினால் வருந்தியிருக்கின்றகாலையில்-நவவீரர்கள் இலக்ஷர்-படைத்தலைவர்கள்-பகைவர்வெற்றிப்பாடுகளைமதித்துமேலிட்டுப்போவதற்கு முன்பின்யோசித் திருந்தனர், இந்திரன் மனச்செருக்கற்றுப் பகைவர் அபஜயங்களைப் பெறும்படிக்குக் கோரிக்கொண்டிருந்தனன், இவ்விதங்களாகச்சகலருங்கலங்கியிருக்குங்காரணங்களைஎமதுகர்த்தன் தெரிந்துதிருநகைகொண்டவராய்ச் சாரதியாகியவாயுதேவன்மீதில் விழிகளைப்பரப்பிச்சூரன்படைகள் மிகுத்துக்காட்டுந் தலங்கடோறும் நமதுதேரைவட்டாகாரமாகச் சுழற்றிவரக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், அவன்சாமர்த்தியத்தையென்னசொல்லுவேன் அவ்வாக்கியமுடிவதன்முன்னம் சிவகுமாரனைச்சேவித்துப் புரவிகளையெச்சரித்துச் சக்கிராகாரமாக இரதத்தைத்திருப்பித்திருப்பிப்பாதகர் அடர்ந்து வீறியிருக்கின்றவிடங்கள் முற்றினும்மின்னலைப்போலச் செலுத்துவதாயினன், சவுனகாதியிருஷிகளே, அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய இரதத்தின் வேகத்தையும் மகிமைகளையும் புகழவும்போதுமோ கண்ணிமைகொட்டுவதன்முன்னம் பளிச்சுப்பளிச்சுமெனத்தோற்றப் பூமண்டலமுற்றும் வட்டணைவந்தும் திசாதிசைகளுக்கப்புறமோடியும் வானவெல்லையைவலம்வந்தும் சத்தசாகரப்பரப்பினும் அவற்றினிடையிற்பட்டதீவுகளினும் மற்றதலங்களெங்கும் கரகரெனச்சுழன்றுசுழன்று திரிவதாக வாயுதேவன்செலுத்தும் இரதத்தின்வேகத்தை யிமையாநாட்டத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவர்களாலும் மதிக்கப்பட்டதன்று இவ்வாறுசுழற்காற்றைப்போலவட்டணைவருகின்ற காலையிற் குமாரதேவர் தமது சிறந்த வில்லிற்

சர்ப்பங்களுக்கொப்பாக விஷங்களைக்கக்கிச்சீறவல்லதாய் அக்
கினிச் சுவாலையை வீசத்தக்கதாய் வடவைக்கனலுக் கொப்பா
க மண்டியெரியத்தக்கதாய்க் காளகூடத்தினும் அதிக கொடு
மையைப் படைத்திருக்கின்ற திவ்வியபாணகோடிகளை ஒவ்
வொரு தொடையில் ஆயிரகோடி கோடாகோடிக் கணக்கிற்
சொரிகிற காலையிற் அவ்வாளிகள் வெளிப்படு முன்னிலையில்
எரிந்து புகைந்து அதிக வுற்பாதங்களைக்காட்டிப் பிரசண்ட
வாயுவினுங்கடுகி யிடிகளைப்போல முழங்கிச் சூரபதுமன் நா
ல்வகைச் சேனைப்பெருக்கிற் பாய்ந்து பாய்ந்து சாடுகின்ற
போது தலைகளற்று பந்துகளுக் கொப்பாகவும் பெருங்காற்
றிற்பட்ட தெங்கின் னெற்றுகளுக்குச்சமமாகவும் இவ்வண்ட
ப் பரப்பெங்குஞ் சிதறி மற்றைய அண்டங்களினும் உருண்டு
ம் மண்டைகள் பிளந்து வெண்சுதைக் கொப்பாக மூளைக
ள் தெறித்துக் குவிந்தும் மந்தரத்தை யொத்த தோள்கள
ற்றுப் புரண்டும் உதிரம் பீரிட்டுப்பாய விசாலமாகிய மா
ர்புகள்பிளந்தும் வீரகண்டாமணி கலிக்கும் கால்கள் கண்டிக்
கப்பட்டும் கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமாய் வெட்
டுண்டுவிழுந்தும் இவ்விதமாகமாண்ட இராட்சதப்படைகள்க
ளேபரங்கள்பருத்தமலைகளைப்போலக் குவிந்தசுமை மிகுதியை
பொறுக்கமாட்டாமற் பூமிதேவியானவள் தத்தளித்துச்சோ
ருமுன்னிலையில் அதனைத்தாங்கியிருந்த ஆதிசேஷன் ஆயிரம்ப
ணுமகுடங்களும் நெக்குவிட்டுக் கழுத்துகள்முறிந்து விழிகள்
பிதுங்கி விஷங்களைக் கக்கிப்படாதபாடுகளைப்பட்டனன், அக்
காலத்திற் பெருத்தெழுந்த வுதிரப்பிரவாகமானது பிரளய
வெள்ளத்தினு மேலிட்டுச் சுழித்து வானவனாயில் அலைகளை
மோதிக்கடலைமீறிமண்ணகமெங்கும்ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டோ
டிப் பருத்தவளைகளினுச்சிவரையிற் றேக்கிட்டு இஃதொருசெ
ங்கடலோவெனச் சங்கிக்க விளங்கியது, சவுனகாதிரிஷிகளே,
ஒரு அதிசயக்காட்சியைச் சொல்லக்கேட்பீராக, கொலைகள
வு கட்காமம் பொய்முதலிய துஷ்கிருத்தியங்களையே முக்கிய
மாக நினைந்து தினந்தோறும் நடாத்திவரும் மகாபாதகருக்கு
உலகங்களுக்குச்சாட்சி பூதமாக விருக்கின்ற வேதாகமபுராண
தருமசாத்திரங்களில் விதித்தபடிக்கு அவ்வவர்செய்கைக்கடு
த்த விபத்துகள் நேருமாயிற் றமதிடத்திற் பலநாட்களாகவா
சமாயிருந்து உண்டுடுத்துச்சகலசெல்வங்களையும்ஒருமைப்பட
அநுபவித்துக்களித்திருந்த சிநேகிதர் பந்துக்கள் முதலாகயா
தொரு உதவிகளையுஞ் செய்யாமற் றும்பகைவருடன் சேர்ந்து
வருத்தவும் வரும் அவ்வாறே கரியநிறம்பெற்றிருந்த இராட்ச
தவீரர் பலநாட்களாகப் போஷித்துப் பிரியமனமில்லாமல்உட
ன்கொண்டுவந்த நாய்க்கூட்டங்களானவை குமாரதேவர் வா
ளிகளினால் வெட்டுண்டு ரணக்களத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றத
மதுதலைவர் தேகங்களைச் சற்றுமிரக்க மில்லாமற் குலைத்துக்
கொண்டுபோய் மேல்விழுந்து தலைமுதலிய உறுப்புகளைக்கவ்வி
க் கவ்விப்பிடுங்கித்தின்று பெருகுமுதிரத்தை நக்கித்திரிகின்ற
து, இவையன்றியு மின்னமுமொரு அற்புதத்தைத் தெரிந்து க
ளிப்பீராக, அஃதென்னையெனிற் சராசரப் பிரபஞ்சங்களெங்
கும் பொருந்தி உயிருக்குயிராக நின்றுநடிப்பித்து சாட்சிபூத
மாகவும்நின்று அவைகள்செய்யும் நன்குதீங்குகளைக் கண்டுக
ளித்துவரும் பெருமையையுடைய பாலசுப்பிரமணியதேவர் த
மதுகாண்டீபத்திற் சந்தித்துப்பகைவர் மீதிற் கரவேகமாகத்
தூண்டுகின்ற பாணகோடிகள் பிற்படமுற்பட்டுக்காட்டி வரு
கின்றனவெனச் சொல்லுவோமாகில் அவர்வீற்றிருந்து செலு
த்தும் தெய்விகம் பொருந்திய விரதத்தின் கடுமையை யிப்ப
டித்தென்று எத்தகையராலுங் கணிக்கப்படுவதோ மேலும்பரா
ம்பெருளாக விளங்குஞ் சிவகுமாரன் கரத்திற் பிடிபட்டிருக்
கின்ற பருத்தவில்லின் மகிமையையும் கரவேகத்தின் சுறுக்
கையும் சரங்கள்பாயும் உற்பாதங்களையும் அவைகள் அனலையி
றைத்தோடிப்பகைவன் சதுரங்க வெள்ளங்களைக் கண்டிக்கும்
கொடுமைகளையும் உக்கிரத்தையும் கற்காத்தொனிகளைச்செய்
தோடு மிரதத்தின்விரைவையும் சாரதியாக முற்றட்டில்நின்று
செலுத்தும் வாயுதேவன் கரங்களிற்பற்றியசைக்கும் புரவிகளி
ன் வார்களினசைவி னோசையும்படால் படாலெனத்தாக்கும்
சவுக்கினது முழக்கத்தையும் அவன் மனவெழுச்சியுடன் பகை
வர் பாகரைச்சீறி உரப்பும் ஆரவாரங்களையும்மற்ற வேடிக்கை
ப்போரின் திறங்களையும் வீரவாகுதேவர் முதலிய துணைவர்க
ளாதியாகக் கண்டு அற்புதசித்தராய் அக்காட்சிகளைக் கொண்
டாடி மனவெழுச்சியுடன் கர்த்தன் குணாதிசயங்களைப் புக
ழ்ந்துபோற்றினார், வானவெல்லையில்நின்று சமர்க்களத்தில் ந
டந்துவரும் சண்டைவேடிக்கைகளைப் பார்த்திருந்த தேவர் கூ
ட்டமானது பிரமித்து அம்மம்ம இஃதென்ன அற்புதமாக வி
ருக்கின்றது எமதிறைவனுகிய சிவகுமாரன் காண்டீபத்தில்நி
ன்று வெளிப்படும் சரங்களின்விரைவைப் பார்க்குமிடத்திற்க
ரவேகத்தையோ சரவேகத்தையோ வாயுவேகத்தையோ ம
னோவேகத்தையோ எதனைமுந்திப் பேசலாகுமென்று அற்புத
த்தைக்கொண்டு புகழ்ந்தனர், இவையன்றியும் சிலசோத்திய
ங்களைத்தெரிந்து களிப்பீராகச் சண்முகப்பெருமாள் கடுகியி
றைக்கின்ற திவ்வியசரங்களானவை விஷச்சுவாலைகளைவீசி உ
ருத்துப் பாயுந்தோறும் நேர்ந்தநேர்ந்த இராட்சதப்பாதகர் க
ரங்களைப்படைகளுடன் கண்டித்துக்கொண்டு விண்ணகத்திற்
பாய்வதைப் பார்க்குமிடத்திற் றமது பகைவராகிய பலராகு
கள் தொடரச் சூரியர்கள் போவதையொப்பக் காட்டியது, இ
வ்விதமாக அவுணப்படைகள் களத்திற்படுமுன்னிலையிற் சரவ
ணபவன் பாணகோடிகள்சீறி யானைக்கூட்டங்களிற் புகுந்து
சாடும்போது வலியஇருப்புலக்கைகள் சங்கிலிகளைப் பற்றிப்
பகைவரைவாட்டிப் பனையைப்போல விளங்கும் துதிக்கைகளை
க்கண்டித்துச் சர்ப்பங்களைப்போலப் புரட்டியும் தொய்யலெ
ழுதிச் சித்திரமுகபடாம்போர்த்து மதநீரைப்பெருக்கியிருக்கு
ம் மத்தகங்கள்பிளந்து மூளைகள்கொட்டுண்டு சேருடவும் நட்
சத்திரங்களுக்கொப்பாகமுத்துகள்பலபலென் றுதிரத்தக்கதா
க நவரத்தினமயமாகிய பூண்கள்பிகிந்து வலிபெற்றிருக்கும்
தந்தங்கள் சிதைந்தும் வெட்டுண்டு பிறைகளைப்போலவிழவும்
பேழ்வாயானது நீண்டவுதட்டுட னிருகூறுயிறையவும் நீலகி
ரிக்கொப்பாகிய தேகம் கண்டித்துக் குவியவும் உரலையொப்ப
ச்காட்டும் பருத்தகால்கள் நான்கும் ஒருகணையிற் றறிபட்டுவி
ழவும் அசைவுகொண்டிருக்கும் வால் காற்றிற்பறக்கவும் இது
வுமல்லாமற் கடலைப்போலத் தாவிப்பரந்திருந்த புரவிப்பெரு
க்கில் நுழைந்துவாட்டும்போது கடிவாளம், துகள்பட்டும்,வ
லியகுரலோசையைப் பெற்றிருக்கின்ற கழுத்தற்றும் பற்களு
திர்ந்தும் அலைகளைப்போலத்தாவும் கால்கள் வண்டையங்கள்
கலிக்கக்கண்டித் திறையவும் கவரிக்கொப்பாக அசைவுகொண்
டிருக்கும் வால்கள் தறிபட்டுச் சுழன்றுமாளவும் இச்சயின்னி
யங்களைச் சூழநின்ற தேரணிகளிற் பாய்ந்து பூட்டியிருக்கின்
ற புரவிக்கூட்டங்களைவெட்டிச் சாரதியை நிலத்திற் கிடத்திர
திகளை தும்சம்பண்ணிப் பொன்னுருளைகள் அச்சு மச்சு நவர
த்தினமயமாகக் கவிந்திருக்கின்ற மேலுறுப்புகள் குடைகொ
டி சிகரங்க ளனைத்தும் பலபின்னங்களாகக் குவிந்தகாலத்திற்
சொர்னவண்டில்களை சக்கரங்களுக்கொப்பாகத்தேக்கித் தோ
ய்ந்திருக்கின்ற உதிரப்பெருக்கிற் படிந்து விளங்குவது எப்படி
க்கிருந்ததெனில் பொன்மயமாகிய மேருகிரியை வலம்வரும்
துவாதசாதித்தர்களும் தமதுமதங்களினின்றும் வழுவி பூமண்

டலத்திற் சஞ்சரிப்பதுக் கொப்பாகக் காட்டியது, கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதியிருஷிகளே ? மேற்குறித்த விதங்களாகச் சொர்னமயமாய் பாரித்திருக்கின்ற ரதபந்திகளும் மும்மதங்களையும் பெருக்கி வீறிட்டு நீலகிரிக்கொப்பாக நின்ற யானைப் பெருக்கும் அலைகளைப்போலத்தாவிக் கடலையொப்பப் பரந்திருந்த புரவிக்கூட்டங்களும் குமாரதேவர் வாளிகளினாற் கண்டதுண்டமாகக் கண்டிக்கப்பட்டு வீருப்படங்கிக் குத்துயிருடன் ரணக்களத்தில் விழுந்துகிடக்கின்ற அவுணவீரர்மீதிற் சாய்ந்துகிடப்ப தெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் தாங்கள் செய்தவந்த துஷ்கிருத்தியங்களுக்கடுத்த தண்டனைகளை முடிவுகாலத்திற்பெற்று வருந்துவதற் கொக்கும் இவையன்றியிற் பாலசுப்பிரமணியர் சிறிதுகோபங்கொண்டு கடையுகவெள்ளத்தினும் அடர்ந்திருந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சிலபோதிற் சின்னபின்னப்படுத்திக்களத்திற் கிடத்தியதைக் கண்டவர்கள் பிரமித்தவர்களாய்ப் பெரும்புறக்கடலுக்கொப்பாகப் பரந்திருந்த சத்துருக்களனைவரையும் அலைத்துவந்த சிங்கமுகாசூரன்மாண்டனனென் றிருந்தோம் அவனுக்குமாறாகக் காலாதிகளில் மன்னுயிரைக் கொண்டுபோகும் காலனைப்போல இராட்சதர் பங்குக்குச் சிவகுமாரன் தோற்றினனென்று அற்புதமாக வசனித்துக்கொள்ளும் புகழ்ச்சியைப்பெற்றனர், சவுனகாதி தவத்தோ எமதிறைவனாகிய குமாரசுவாமியார் கரவேகமாகச் செலுத்துகின்றவாளிகள் தீயையிறைத்துக்கொண்டோடிச் சாடுமுன்னிலையிற் சருவாயுதபாணிகளாய் வீராவேசங்களுட னெருங்கியிருந்த பகைவர் கண்ட துண்டப்பட்டுப் புரளுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் கோடி கருடப்பட்சிகள் கோபமீறி கூரிய நகங்களையுடைய பாதத்தினாலறைகின்றகாலையிற்சற்பங்களானவை பலபின்னப்பட்டுருளுவதுக் கொப்பாக விளங்கியது, இவ்விதமாக அதாஅதப்படுத்துகின்ற பாணகோடிகளானவை முன்னணியில் வந்து கடற்கரையிற் சேர்ந்திருக்கின்ற நுண்மணலினு மேலிட்டடர்ந்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளையும் தடாரித்துருவிவாட்டி அவர்களடர்பினால் வரவிடமில்லாமற் பின்னணியிற் றேக்கியிருந்த சேனைப்பெருக்கினும் மின்னற்படலத்தைப் போல நுழைந்து நுழைந்து சிரம் கரம் உரம் கால் மற்றஉறுப்புகளனைத்தும் சேதிக்கப்பட்டு மாளுவராயில் அவ்வாளிகள் லோகநாயகனாகிய சிவபிரானேந்தி யிருக்கின்ற சூலாயுதமோ இயமதருமராசன் கரத்தில்விளங்கும் கணிச்சியோ மகாவிஷ்ணு செலுத்தும் சக்கரப்படையோ தேவேந்திரன் பரித்திருக்கின்ற வச்சிராயுதமோ பிரளயகாலத்திற்பெருகும் பிரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டெழும் வடவாமுகாக்கினியோஅல்லது சத்திவடிவாக விளங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதமோ மேலும் இவற்றிற்குக்கடுமையுண்டோவெனப் பலரும் பிரமித்துப் பேசிக்கொள்ளவும் அற்புதங்களைக்காட்டிப்பாயும் குமாரதேவர் படைகளானவைகாருண்ட மேகங்களைப்போலக் கரியதேகத்தைப் படைத்திருந்த இராட்சதப்பாதகர் செய்தவரும் மாயைத்திறங்களையும் ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறவேண்டு மென்கின்ற மனக்கருத்தினாற் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிகின்ற கொடியபடைகளின் வகைகளையும் ஒன்றினையும் மிகுதியாக விடாமல்வாட்டி அவர்களையும் நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சின்பெருக்கைப் போலச்சாம்பலாக்கியது, இவையன்றியும் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவகுமாரன் தூண்டுகின்ற திவ்வியபாணகோடிகளானவைமீறி எங்கும் அடர்ந்துவாதாடி யிருந்தபாதகர்மீது பாய்ந்து சிரங்களைக்கண்டித்துக் கரங்களைத் துண்டித்துக் கால்களைக்கண்ட துண்டமாக வெட்டியெறியுந் தோறும் அவர்கள் தேகமுற்றினுந் தரித்திருந்த பலவகை யிரத்தினங்களினாற் சோடித்திருந்த அணிகள் மின்னலையொப்பத் திசாதிசைகள் பூமண்டலப்பரப்பிடங்களெங்கும் சொலித்துக்கொண்டு விழுந்தது, இவையன்றியும் அப்பாணகோடிகள் பகைவர் பெருக்கிற்பாய்ந்து கண்டிக்குமுன்னிலையில் சிதைபடுந் தேகங்கள் முன்னம் விஷ்ணுவானவர் வாமன வுருவங்கொண்டுபோய் பலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் மூன்றடிமண்ணிரந்து தமதிரண்டு பாதங்களினாற் பூமண்டலம் வானவெல்லையை யளப்பதாகக் கொண்ட விசுவரூபத்தைப்போலப்பிணமலைகள் விண்ணகவணா யிலுயர்ந்து சூரியசந்திரர் சஞ்சரிக்கும் மார்க்கத்தையும் மறைத்தன, மேலும்சிவகுமாரன் உருத்துச்செலுத்துகின்ற சரவருஷமானது அவுணர் மீதுதாக்கிப்பிராணனைக்கொள்ளைகொண்டு தேகங்களைவாரி வீசுவதினாற் சத்தசாகரங்களும் நிறைந்து பெரும்புறக்கடலைத் தூர்த்துத் திடர்செய்தது மன்றியுந்தேவரினங்கள் வாசஞ்செய்யும் வானநாடுகளெங்கணும் பரந்து போகவரவிடமில்லாமல் வாடவருத்தியது, இவ்வாறுசரவணபவன் கடுங்கணைகள் ஒன்றனந்தமாக விளைந்து சாடும்போது ரணக்களத்திற் பல்லாயிரகோடி கவந்தங்கள் நாடகரைப்போல நடித்ததெனச் சொல்லுவோமாகில் அக்காலத்தில்மாண்ட நால்வகைச்சேனைகளின் விரிவைக்கணித்து இவ்வளவென்று எத்தகையராலும் குறிக்கப்படாது அத்தருணத்திற் பெருகிய ரத்தவெள்ளமானது பூவட்டமெங்கணும் பரந்து தேங்கிப் பிலத்துவாரங்களின் மூலமாயோடிச் சத்தபாதலவெல்லை முற்றும் நிறைந்து அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்றநாகர்களை அலைத்துப்பெருகிய வெள்ளமானது மேலிட்டு மண்ணுலகங்களை மூடிப் பிரளயகாலத்தெழும் சத்தசாகரப் பெருக்கைப்போலப்பொங்கிக் கடலினிடங்களிற் பரவித்தீவுகளை மூடித்திசைகளையும் மறைத்து மேலோங்கி நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் மச்சங்களாகவும் சூரியசந்திரர் செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களைப்போன்றும் மின்னலிடிகுமுறலைப்பெருக்கிச் சோனைமாரியை வீசும் மேகவினங்கள் கப்பல்களைப்போலத் தோற்றவும் வானவெல்லையையளாவி அலைகளைமோதும் உதிரவாரியானது செங்கடலைப்போல விளங்கியது, இவையன்றியும் எறும்புமுதல் யானையீறாகச்சொல்லும் எண்பத்து நான்குலட்சம் ஜீவபேதங்களைக் காலாதிகளிற் கொண்டுபோகும் தொழிலைப் படைத்திருக்கின்ற இயமதருமராசனும் அவன்மனதுக்கிசைந்த மந்திரியாகியகாலனும் இவர்கள்கட்டளைகளைச் செலுத்தித்திரியும் கிங்கரர்கூட்டங்களும் ஓய்வின்றியிடைவிடாமல் ரணக்களத்திற் குடியாகவிருந்துசெம்படவன்வலையைவீசிமச்சராசிகளைவாரிச் செல்லுமாறுபோல அளவற்றபாசங்களைக்கொண்டுசங்கையற்ற விராட்சதர்பிராணன்களைச்சேர்த்துக்கட்டி யிழுத்துப்போய்த்தென்புலத்திற்சேர்த்துச்சேர்த்துக் கைகால்களோய்ந்துமனவூக்கமுந்தளர்ந்துஅலசியப்பாதகர்பெருக்கெக்காலத்திலறுமென்றுவாடினர், இதுவுமல்லாமற் சுழலமிட்டுத்தேக்கிக் கொதித்துக்குமிழியைப்பெருக்கிப்பரவுகின்ற உதிரப்பிரவாகத்தின் மீதுமிதக்குகின்றநிணச்சேற்றினிடத்தில் இராட்சதர் கரியகளேபரங்கள் நவரத்தினமயமாகிய பதக்கமுதலிய வாபரணங்கள் விளங்கத்தெப்பமிட்டிருப்பதைப்பார்க்குமிடத்தில் திருப்பாற்கடலின்மத்தியிற்சேஷசயனத்தில் ஸ்ரீ மஹாலட்சுமிதேவியைத் திருமார்பிற்சேர்த்துக்கொண்டு அறிதுயிலமர்ந்திருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவைப்போலத்தோற்றியது, அக்காலத்திற்பகற்போதை விளக்கிவானவெல்லையில் ஒற்றைவண்டிலும்எழுபச்சைப்புரவிகளையும்பூண்டிருக்கின்றதேரில் சூரியன் ஆரோகணித்து அருணன் அதைக்கணத்துக்காயிரக்காதவழியாகத் தூரத்திப்போகுமுன்னிலையில் விண்ணகவரையிற்பெருகி அலைகளைமோதிக்கொண்டிருக்கின்ற உதிரவாரியை நீந்திச்சண்முகப் பெருமாள் செலுத்தும் சக்கரப்படையானது பகைவர் கூட்டத்திற் பாய்

ந்து தடாரித்தோடுவதைப்போல இராட்சதவீரர்களத்திற் பட்
டோங்கி நிற்கின்ற பிணமலைகளைத்தேருருளையானது அறுத்த
றுத்தோட அரிதில் அவ்வெல்லையைக் கடந்தனன், இதுவுமல்
லாமற்பருவதாகிருதியாகக்கரியமேனியைப்பெற்றிருந்த இரா
ட்சதவீரர்கள்வலியகண்டத்தைச்சிவகுமாரன்படைகள்கருவு
மெனக்கண்டித் தோடுகின்ற காலையிற் பீரிட் டெழுந்த வுதிர
த்திவலைகளானவைவானவெல்லையில் நின்றுவேடிக்கைப்பார்த்
திருக்கும் தேவர்கள்தேகமெங்குந்தெறித்துப் பவுத்திரமாகிய
காந்திமாறிச் சிவந்துகாட்டுவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் மனு
விக்கியானசாத்திரத்திற் சொல்லுகின்றநீதிப்படிக்குச் செங்
கோலைச்செலுத்தி மன்னுயிரைத் தன்னுயிருக்கொப்பாகப்பாது
காத்துப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்துவந்த சிபிச்சக்
கிரவர்த்தியானவர் தன்மனவுறுதியைச் சோதிக்கவந்தடைக்க
லமடைந்த புறுவின்நிமித்தம் தேகமெங்கும் உதிரம்பெருக்கெ
டுத்தோட வுடைவாளைக்கொண்டு சலனமற்று மாம்சத்தைய
ரிந்தரிந்து துலைத்தட்டில்வைத்தபோது அவ்வரசன் மேனிவி
ளங்கியதைப்போலவிருந்தது, சவுனகாதியிருஷிகளே மேற்கு
றித்தப்படிக்குச் சரவணபவன்செலுத்தும் வாளிகளின்கொடு
மையினால் அண்டமெங்கணும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆர
வாரங்களைச்செய்துக்கொண்டு அடர்ந்திருந்தரதகஜதுரகபதா
திகளனைத்தும் சடுதியில்மாண்டதெப்படிக்குக் காட்டுவதெனி
ல், ஊனாய் உயிராய் பஞ்சபூதவியாபாரத்துக்கதிபனாய்ச் சரா
சரப்பிரபஞ்சங்களினிடத்திற் பரிபூரணமாகநின்று அவைகளை
நடப்பிக்கும் பெருமையினையுடைய பரமசிவத்தின் திருநகை
யினின்றெழுந்த அனலின்வீக்கத்தினாற் சருவசங்காரகாலத்தில்
அண்டபுவனசராசரங்கள் தகிக்கப்பட்டு நீறாயழிந்ததைப்போ
லத்தோற்றியது. இத்தன்மையாக மண்விண்ணெங்கும் நெரு
ங்கியிருந்த கணக்கிறந்த இராட்சதவெள்ளங்கள் பெருங்காற்
றின்மோதலிற்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்துக்கொப்பாக மாண்டகா
லத்தில் மற்றையவண்டங்களில் அடைபட்டிருந்த சயின்னிய
ங்கள் பிரளயவெள்ளத்தினுமேலிட்டு இரைந்து வந்தெதிர்த்து
ப பலவகை கொடிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைச் சோனைமழை
யைப்போலச் சொரிந்துசொரிந்து வாதாடிவருகின்றதைச் சி
வசுப்பிரமணியதேவர்கண்டு அதிககோபங்கொண்டவராய்த்தீ
ட்சண்ணியமுள்ள கொடியபாணகோடிகளை அமோகமாகப்பி
ரயோகித்துக் கண்டதுண்டமாகக் கண்டித்துவாட்டியபோதி
னும் மீட்டும் மீட்டும் மாரிகாலத்திற் புற்றினிடத்திருந்து பெ
ரும்போக்கெழும் ஈசலினதுபெருக்கினுமதிகரித்துப் பெருத்
து வந்துவந்துபோராடுவதை எமது கர்த்தன் நிதானித்து அத
னைநிறுத்துவதாகத் திருவுளத்தி லெண்ணினவராய்த் தமது தி
ருக்காத்தில் விளங்கும் ஒப்பற்ற காண்டீபத்தில் நின்றெழும்
சரமாரிப்பெருக்கினால் அண்டவாயில்களை அடைத்ததுமல்லா
மல் தமதுவாளிகளினாற் கண்டிக்கப்பட்ட ரதகஜதுரகபதாதி
கள் சின்னபின்னமாய் நிணமாம்சாதிகள் உதிரப்பிரவாகத்தி
ற்கலந்துபோக விடமில்லாமல் அலைந்துதேக்குவதையும் பிண
மலைகளாதியானவையோங்கி விண்ணகவாயில் மூடிநிற்பதை
யுந்தெரிந்து அவற்றினைமாற்றிச் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கி
ரகங்கள் வானமூலமாகச்சென்று தமதுபணிவிடைகளிற் கு
றைவுபடாமல் நடாத்திவரவும் பிராணிகளுக்குண்டாயிருக்கிற
மனவருத்தங்களைப்போக்கிக் களித்திருக்கவும் நினைந்துதையு
கமுடிவில் நுதல்விழிக்கனலினால் சமஸ்தத்தையும் சாம்பலா
க்கவல்ல தமதுதாதையைப்போலச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவு
ளானவர் செந்தாமரைமலர்களுக்கொப்பாகவிளங்கும் திருவி
ழிகளினாற் சற்றுகோபங்கொண்டு பார்த்தகாலையில் வடவாமு
காக்கினியினும்மிறியெழுந்த தீப்படலமானது தாக்குவதினாற்

சடசடத்ததொனிகளுடன் பிணமலைகள்முதலானவை தகிக்கப்
பட்டுநீறாய் பூமியிலடங்கவும் உதிரவாரியானதுசுவறி மறை
ந்தகாலையிற் சொர்க்கமத்தியபாதலமென்னும் திரிலோகங்களி
ற்பெருத்திருந்த புலால்நாற்றம்நீங்கிப் பழையபடிக்குச் சீவ
ராசிகளனைத்தும் தாங்கள்பட்டிருந்தமனச்சஞ்சலங்களைப்போ
க்கிக் களித்துச் சிவகுமாரன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்துவாழ்த்
தின, இத்தகைய அற்புதக்காட்சியைக்கண்ட மகாவிஷ்ணு, பி
ரமதேவன், இந்திரனாதியகடவுளர் விம்மிதராய் அதிகவுற்சா
கத்துடன் குமாரதேவனைப்போற்றி அண்டங்களதிர ஜயவுற்
சாகங்களைக் கொண்டாடினவர்களாய் நாம்பார்த்திருக்கக் கழு
கு காக்கை பருந்து முதலிய பட்சிசாலங்கள் உலவும்படிக்கு
ப் பெருத்திருந்த பிணமலைகளையும் பூவட்டமெங்கணும் அலைக
ளைமோதித் ததும்பிக்காட்டிய வுதிரப்பெருக்கையும் நிமைப்
போதிற்கொளுத்தி நீறாக்கிமறைத்தவடிவேலர் இதன்மத்தியில்
நின்ற சூரபதுமனைமாத்திரம் வாட்டாமல்விட்டதை யோசிக்
குமிடத்தில் இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகத் தோற்றுகின்ற
தென அதிசயமாகப்பேசிக்கொண்டு வாழ்த்தினர், "அத்தருண
த்தில் சற்றும் மனச்சஞ்சலமென்பதில்லாமற் சிவகுமாரன்மு
தலானவர்களை அதப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றுப்போ
கவந்திருக்கின்ற அவுணர்பெருமான் இந்த அனர்த்தங்களனை
த்தையுங்கண்டு மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்திருந்தநமது சே
னாசமுத்திரங்களனைத்தையும் சற்றுநேரத்தில் நாசஞ்செய்து
வெளிப்படையாக்கிய நமதுபகைவனையும் அவனுக்குதவியாக
ச்சூழ்ந்திருக்கின்ற அதனாதியவீரர்களையும் அதாஅதப்படுத்தி
இவர்கள்வெற்றியைக்கொண்டாடி வீறிக்களித்திருக்கின்ற இந்
திரக்கள்வன்முதலிய தேவப்பயல்களையலைத்துச் சிறையிற்சே
ர்க்கும்படிக்கு இக்கருமத்தைத்தனியனாய் நானேமுடித்து மன
வருத்தத்தைப்போக்குகின்றேனென நினைந்துநிற்கக் கோபாக்
கினியானதுமேலிட்டுத் தேகத்தையும் மனதையும்வாட்டுவதி
னாற் கொவ்வைக்கனியினும் விழிகள்சிவந்து தீப்பொறிகளை பி
றைக்கத்தக்கதாக வடவைக்கனலைப்போலச்சீறித் தன்தேரைத்
துரத்திக்கொண்டு பூதவீரர் முதலானவர்கள்மேற் கவிந்துவரு
ம்போது வாயுதேவனும் எச்சரிக்கையாய்த் தன்துணைவருடன்
தெய்வீகம்பொருந்திய திருத்தேரைமுடுக்கி யெதிர்த்தபோது
சொர்னமயமாகவிளங்கியிருக்கின்ற 'இரதத்தின்மத்தியிற் சர
வணபவன் ஞானசூரியன்தோற்றத்தைப்போல விளங்கிக்கொ
ண்டிருக்கும் திருமேனியினது வனப்பையும் சிரோரத்தினமய
மாய் சொலித்திருக்கும் வயிரமுடிகள்கவிந்த சண்முகாரவிந்த
ங்களின் பொலிவையும் துவாதசாதித்தர்களுக் கொப்பாகவிள
ங்கியசைகின்ற பன்னிருமகரகுண்டலங்கள் அலங்கும் செவி
களின்கோலத்தையும் கிருபைக்கிருப்பிடமாகிய குளிர்ந்தபார்
வையைப்பாப்பும் விழிகளின் குணாதிசயங்களையும் நவரத்தின
மயமாகச் சேடித்திராநின்ற வாகுவலயங்களைச்சூடிப் பருவ
தாகிருதியாகத் திரண்டுகாட்டும் புசங்களின்காட்சியையும் ஆ
சானுபாகுவாய் நீண்டிருக்கும் திருக்கரங்களின்பொலிவையும்
அவற்றினிடத்தில் வெற்றிவேலாயுதமுதலிய படைகளின்விள
க்கத்தையும் வீரபராக்கிரமவுத்தண்டத்தையும் மற்றுமிராநின்
ற சிறப்புகளையும் இராஜாதிராஜன் எதிரில் நேராகத்தரிசித்த
போதினும் பிராரத்துவவினையின் சம்பந்தப்பட்டவனாய் பூர்வ
த்திற் றக்கப்பிரஜாபாலகன் தனக்குச்சகலசெல்வவரங்களையு
ங் கடாட்சித்தபரமனை மதியாமலிகழ்ந்துசிவதண்டனைக்காளா
ய் மங்கியதைப்போலச் சூரபதுமன் பாலசுப்பிரமணியதேவ
னைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான், நாம்பலநாட்கள்தே
கமும் மனமும்வருந்தி அரியதவங்களைச்செய்ததைக்குறித்துச்
சந்திரசடாமண்டலதாரியாகிய சிவபிரான்கொடுத்திருக்கின்ற

வரங்களின்முயர்ச்சியினாற் சலனமற்று இக்காயத்துட னெக்
காலத்துமிருக்கவல்லேன் மகாவிஷ்ணுமுதலியதேவர்கள் கன
விலும் என்னுடன்பகைக்கநினையார்கள், இஃதன்றியும் இதுவ
ரையில் நம்முடன்சண்டைகொடுத்தவர்கள் இறந்ததல்லது பி
ழைத்துத்திரும்பினவர்கள் யாவருமில்லை, அப்படிக்குமாண்ட
வர்களைக் கணித்துச்சொல்லவும்போதுமோ இவ்வித ஜயப்பிர
தாபங்களைப்பெற்றிருப்பதுஉனக்குத் தெரியாதோ கேள்விப்ப
ட்டதுமில்லையோ நாம்கட்டளையிட்டுவந்த பணிவிடைகளைச்சி
ரசாவகித்துச்செய்து வருந்தியோடியொளித்துக் கள்ளனைப்
போலத்திரியும் இந்திரனாதியதேவர்களேதோ சிலகாரணங்க
ளைச்சொல்லியதைச் சிறுபிள்ளையாதலால் மெய்ம்மையெனக்
கருதி முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் மேலிட்டுவந்து சேற்றி
னிடத்தகப்பட்டுக்கொண்டு வெளிவரவகையறியாமல் விழிக்கு
ம் யானைக்கன்றைப்போலத் திகைக்கின்றனை மேலும் பெரும்
புறக்கடலினுமேலிட்டடர்ந்திருந்த நால்வகைச்சேனைப்பெருக்
கனைத்தையும் சற்றுமிரக்கமற்றுக் கொன்றதுமன்றி யிரண்டுபு
ஜங்களைப்போல விருந்ததுணைவரையும் என்சவுரியபராக்கிரம
ங்களையும் மதித்துப்பாராமல் வேலினாலெறிந்தாய், இஃதன்றி
யும் நமதுமனம்வருந்திவாடும்படிக்கு ஜயசாலிகளாகியபிள்ளை
களையும் சேனைத்தலைவர்கள் மந்திரிபிரதானிகள்வருக்கங்களைக்
கொல்லுவித்தனை இக்காரணங்களை நினைக்கநினைக்கக் கோப
மேலிடுகின்றபடியால் என்கோபதாபங்கள் தணியும்பொருட்டு
அதப்படுத்துவதன்றியில் அதிபாலகனென்றுன்னைவிடுவேனெ
ன்றெவ்வளவும் நினைக்கவேண்டாம் புறந்தந்தோடியபோதினு
ம்பழிபாதகத்துக்கஞ்சாமற்றொடர்ந்துதிகைக்கும்படிக்குச்சா
டுவதன்றியும் உனக்குப்படைத்துணையாகவந்துசூழ்ந்திருக்கின்
றதூதன்முதலாகியவீரரைஅதாஅதப்படுத்திப்பூதரென்னும்பே
ரில்லாமல் உன்சயின்னியங்களைச்சாம்பலாக்கி உனக்குமந்திரா
லோசனைக்குவேண்டும்உதவிகளைச்செய்யத்தொடர்ந்திருக்கின்
ற மகாவிஷ்ணுபிரமன்முதலாகிய தேவர்களைச் சின்னபின்னப்
படவாட்டியிக்காலத்தில் எனக்குநேர்ந்திருக்கின்றகோபக்கன
லைத்தணிப்பேனென்று தன்கிளைகளுடன் நாசப்படவிருக்கின்ற
சூரபதுமன் பேசியவாசகங்களனைத்தையும் குமாரசுவாமியார்
திருச்செவிகளிலேற்றுநகைத்தவராய்க் கொடியசெய்கைகளை ந
டாத்திவரும்கயவனே நீவியர்த்தமாகியவாக்கியங்களையாடினை
உன்கருத்தின்வண்ணம் முடிவதொன்றேனுமில்லை யாதலால்
வயிரமலைக்கொப்பாகிய உன்மார்பைத்துளைக்கும்படிக்கு நாம்
செலுத்தவிருக்கின்ற கூரிய அலகைப்படைத்த பாணகோடிக
ளானவை உன் அகந்தையையடக்கி மறுமொழி சொல்லுமெ
ன்று நிர்மலக்கடவுளாகியசிவகுமாரன் பாலசுப்பிரமணியதே
வர் திருவாய்மலர்ந்தகாரணங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அ
வுணர்பெருமானுக் கதிகோபம்பிரவேசித்து வடவாக்கினியை
ப்போலச்சீறி நல்லகாரியம் உன்விருப்பை யிந்தநிமிஷத்திலட
க்கப் புத்திபண்ணிவைக்கின்றேனென்றுருத்துத் தங்கக்கட்டு
கள்பூண்டு மேருவைப்போலவிளங்கும் பாரித்தவில்லையெடுத்
து நிறுத்திப் பரோதன்பொருட்டுத் தெய்வலோகத்திலிருந்திற
ங்கிய கங்கையைப்போலத்துலங்கும் நாரியைமாட்டிக் குமு
குமென்றும் ஓசைவிளங்கவளைக்கின்ற தருணத்தில் அச்செய்
கையை வீரர்களாகியபூதவீரர்கண்டு பூருவத்திற்றிருப்பாற்க
டலினின்றெழுந்த காளகூடவிஷத்தை யதன்காரணமின்னதெ
னத்தெரியாமல் வளைந்துகொண்டதேவர்களைப்போல வீரபரா
க்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமனைச்சூழ்ந்தது, அதுவெப்படிக்கி
ருந்ததெனின், மும்மதங்களைப்பெருக்கி வீதியிருக்கின்றமதயா
னையை வலியற்றவேடர் பலர்திரண்டு அபலமாகியவலையை வீ
சிப்பிடிக்கநினைந்து வளைந்ததையொப்பக்காட்டியது; இவ்வித

மாகக் கடலைப்போலச்சிவகணங்களும் அவர்களுக்குத்தலைவரு
ம் மேலிட்டு வீராவேசங்களுடன் வில்லைவளைத்துக் கடூரமாகி
ய பாணகோடிகளைச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்தும்
தண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிமோதியும் வேலாயுத
ங்களைக்கடாவியும் சக்கரப்படைகளைச்செலுத்தியும் தோமரங்
களையெறிந்தும் திசைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்
களைப்பிடுங்கி மண்விண்ணதிரச்சாடியும் பருத்தமலைகளைப்பறி
த்தெறிந்தும் இன்னமும் அவர்களாற் கூடியவரையில் அகோ
ர உயுத்தங்களைச்செய்துவருவதைச் சூரமகாராஜன்கண்டு ந
கைத்தவனாய் மந்தரகிரியையொப்பத் தன்கரத்தில்விளங்கும்
பருத்தகாண்டீபத்திற் சங்கோபசங்கக்கணக்கினுமேலிட்ட சர
வருஷங்களைப்பெருக்கித் தன்னைமூடவருகின்ற பகைவர்படை
களை நிமைப்போதிற் றுத்துமூருகக்கண்டித்தழித்து மேலும்
அமோகமாகிய கடுங்கணைகளைச்சந்தித்துப்போக்கி வானத்தை
யளாவநிற்கின்ற அரக்குமலையை ஊழிக்காலத்தெழுந்தியான
து பற்றித்தகித்தழித்ததைப்போலப் பூதப்படைகள் தலையற்
றும் மண்டைதிறந்தும், கண்கள்பிதுங்கியும், பற்களுதிர்ந்தும்
மார்புபத்தலாய்ப்பிளந்தும், வயிறுபீறுண்டு, குடல்களிறைந்
து சர்ப்பங்களைப்போலப்புரண்டும் வீரகண்டைகலிக்கும் கால்
கள்தறிபட்டுவிழுந்தும் நறுங்கியும் சிதைந்தும் துண்டந்துண்
டமாய்க் கண்டங்கண்டமாயிறைந்தும் நிலத்துடனரைபட்டும்
துகளாய் மண்ணுடன்கலந்தும் இவ்விதங்களாகச் சொல்லப்ப
டாத சித்திரவதையில்மாண்டவர்கள்போக மற்றையர்திகைத்
து யாதுந்தோற்றமற் பித்தரைப்போலப் பலதிசையினும் சித
றியோடியும் பயபீதியினால் வேற்றுருக்கொண்டு பறந்தும் சந்
துபொந்துகளில்மறைந்தும் இவ்விதங்களிற் பூதசயின்னியங்க
ள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு ரணக்களத்தி லொருவருங்கா
ணமற்போய்விட்ட அனர்த்தத்தை வீரவாகுதேவர். எண்மர்,
இலக்ஷர்கண்டு மிக்கவும் மனம்வருந்தி மானமுங்கோபமும்தேக
த்தைச்சுட்டுக்கொளுத்த ஆழிகாலத்தெழும் வடவைக்கனலினு
மேலிட்டு ஒருமுனையில் நாற்புறங்களினும்வளைந்துகொண்டுவெ
ற்றிமாலைசூடியிருக்கின்ற வலியவிற்களை யிருகுதைகளும் ஒன்
றுபடவளைத்து மின்னலையொப்பப்பிரகாசிக்கும் கூரிய அலகு
களைப்படைத்து அதிகதீட்சண்ணியமுள்ள கொடியபாணவித
ங்களைச் சந்தித்துக் கரவேகமாய்சொரிந்தும் முசலங்களையி
றைத்தும் பிண்டிபாலங்களைவீசியும் மற்றுமிராகின்ற படைகள
னைத்தையும் அமோகமாகத்தூண்டிச் சூரபதுமன்தோற்றங்கா
ணாமல் மறைத்தகாலையில் அவைவெளிப்பட்டவுடன் அக்கினி
மழையைப்பெருக்கியும் விஷங்களைக்கக்கியும் கோடையிடிகளை
க்கொட்டியும் குறுகுறெனச்சத்தித்தும் சடசடத்ததொனிகளை
க்காட்டியும் விடநாகங்களைப்போலச்சீறியும் இவ்விதபற்பல உ
க்கிரங்களைக்காட்டி மேலிட்டுவருவதை அவுணர்பெருமான்க
ண்டு நகைமுகனாய் அவற்றினைமாறொன்றேவித் தடுக்கவும்மதி
யாமல் வீரசிங்கம்போலப் பார்த்திருக்கின்றகாலையில் வயிரம
லையினிடத்தில் அபலமாகிய ஊசிகள்தைக்குமாறுபோலச் சல
னமற்ற தேகமெங்கணுந்தாக்கித்தாக்கி முனைகளொடிந்தும் ம
ழுங்கியும் சின்னப்பட்டும் முறிந்தும் துகள்பட்டும் எரிபட்டு
ம் இவ்விதங்களாகச் சிவகுமாரன்றுணைவர்வீசிய அஸ்திரசஸ்
திரங்களனைத்தும் யாதொருநன்பங்கையுஞ்செய்யாமல் அத
ப்பட்டு மங்கியகாலத்திற் பகைவர் ஒன்றுபட்டுவந்துவளைந்து
சண்டைகொடுக்கின்றசூட்சியை சூரன்தெரிந்து நல்லகாரியம்
இவர்கள்கருவத்தை யடக்குவேனென நினைந்தமாத்திரத்தில்
அதிககோபம்பிரவேசித்துக் காட்டழலைப்போலச்சீறி ஒப்பற்ற
தன்காண்டீபத்தில் வெவ்வியபாணவிதங்களைப்பூட்டிச் சோ
னைமாரியினும் பதின்மடங்கதிகமாயிறைத்துத் தெய்வீகம்பொ

ருந்திய தன்தேரைச்சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிக்கொண்டுகோடாகோடி சுடுசரங்களை ஒவ்வொரு தொடையிற்றூண்டி எதிரிகள்விடும் ஆயுதவிதங்களனைத்தையும் தூள்படக்கண்டு அவர்களேறியிருந்த பருத்ததேர்களைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து புரவிகளையும் பாகனையும் நிலத்திற்கிடத்திப் பகைவர் கரங்களிற் பிடிபட்டிருந்த நீண்டவிற்களைக் கண்டித்தகாலையில் வீரவாகுதேவர் முதலிய ஜயசாலிகள் பலவருத்தங்களை யடைந்தபோதினும் சுத்தவீரராதலால் மானமுங்கோபமும் மனதைத்தூண்ட நிலத்திற்பாய்ந்து நல்லகாரியம் இப்பாதகனைச் சும்மாய் விடலாகாது கூடியவரையிற் போராடிவெற்றியுடன் மீளக்கடவோமெனத் துணிவுகொண்டவர்களாய் மீட்டும் போர்செய்ய யத்தனப்படுவதன்முன்னம் பாதகன்கணக்கிறந்த திட்சணியமுள்ள சிலீமுகங்களை அபரிமிதமாகப்போக்கி வலியபுஜங்கள் விசாலமாகிய மார்புகள் முதலிய வுறுக்களைச் சல்லடையைப்போலத் தொளைபடும்படிக்குச் சாடும்போது பிரளயகாலத்தில் அனலைச்சொரியும் மேகராசிகளுக்கொப்பாகத் தேகமுற்றினும் உதிரம் ஆற்றெடுத்தோடப் பிரமித்துமதிமயங்கி யாதொரு போரையுஞ்செய்ய நிருவாகமில்லாமற் கைகாலோய்ந்து நிற்கவும்பயந்து எண்மரும், இலக்ஷரும், மானமிழந்து மதிகெட்டுப் புறந்தந்தோடினர், இவ்விதமாகச் சூரன்கொடுமைக்காற்றாமல் தன்றுணைவர்களனைவரும் பறந்ததை ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் தெரிந்து மானமென்னும் பூஷணத்தை முக்கியமாக நினைந்திருப்பவ ராதலால் உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்து இராஜராஜப் பிரபுடகனுகிய சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற ஒப்பற்ற தேரின்மத்தியிற்பாய்ந்து சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற வாளாயுதத்தைஉறையினிடத்திருந் துருவிக்கொண்டு அவுணர்பெருமான் கரத்தில் விளங்குகின்ற மகிமையுள்ள காண்டீபத்தை அதிகவோசையெழ விருதுண்டமாகக்கண்டித்துக் கர்ச்சித்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தவீரவாகுதேவர் சவுரியபராக்கிரமத்தையும் மனவூக்கத்தையும் சாகசத்தையும் யென்னவெனச் சொல்லுவேன் நூற்றெட்டுயுகவரையில் யாவராலும் அசைக்கவொண்ணாமல் பலவெற்றிகளைப்பெற்று மேருவையொப்பக்காட்டும் தனுசை நிமைப்போதிற் றறித்து நிலத்திற்கிடத்துவராயின் அவர் புயவன்மைக் கெவர்களை ஒப்பெடுத்துப் பேசக்கூடும் இப்பிரகாரம் தன்வலியவில்லற்ற முன்னிலையில் சூரமகாராசனுக் குண்டாகிய கோபதாபங்களையும் பேசவொண்ணாது தாபாக்கினியைப்போல மண்டியெரிந்து வச்சிரதேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற பாதகன் ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்கும் தன்கரத்தையோங்கி வீராதிவீரன் மார்பினிடத்தறைந்தனன் அக்கொடுமையை யென்னசொல்வேன் அந்நிமிஷத்தில் விசாலமாய் வலிபெற்றிருந்த மார்பானது பத்தலாய்ப்பிளந்து மலையினிடத்திருந்துபெருகும் அருவியைப்போலச் சோரியானது ஊற்றெடுத்தோட வீரசிங்கத்தைப்போன்றகாளை பகைவன் இரதத்தின் முன்தட்டினிடத்தில் அதிககளைபட்டுவிழுந்து ஸ்மரணையற்றுக் கைகாலசைவின்றிக் கிடந்தபோது அக்கோலத்தைத் தெரிந்த அவுணராசன் சற்றுத்தன்கோபந்தணிந்தவனுய்த் தூதனைக்கொல்வது நம்மையொத்த சக்கிரவர்த்திக் கடாதென்றெண்ணித் துரிதமாயெடுத்து வானத்தெறிந்தவேகத்தினுற் சக்கிராகாரமாகச்சுழன்றுகொண்டு அண்டப்பித்திகைவரையிற்போய்மீளுமுன்னிலையில் வாயுவின்பரிசர் தேகமெங்கனுந் தாக்கத்தாக்கக் களைதெளிந் துணர்ச்சிபெற்று நிலத்துக்குச் சமீபத்தில் வந்தகாலத்திற் பாய்ந்து சூரனுடன் மறுபடியும் போராடுவதினுற் பயனில்லை எமதிறைவன் திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலினுலல்லது மற்றெவ்விதங்களினு [illegible] மிவனை அசைக்கவொண்ணுதென நிதானித்தவராய் விருஷபத்தைப்போல நடந்துபோய்ச் சுயஞ்சோதிமயமாக விருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியர் பக்கலில் மனவெழுச்சியற்றுச் சோர்வுடன்நின்றனர், இப்பிரகாரம் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பின்னிட்டகாலையிற்சூரபதுமன் வெட்டுண்டவில்லைமனவருத்தத்துடன் வீசிப்போட்டுத் தன்தேரில் நாட்டி யிருக்கின்ற மற்றொரு சிறந்தவில்லையெடுத்து இடதுகாத்திற் பற்றினன், ஓ இருஷிகளே, அதன்மகிமைகளிற் சிலதைச் சொல்லக்கேட்பீராகச் சூரியபகவான்தோற்றுகின்ற உதயகிரியையும் மேற்குத்திசையில் விளங்கும் அஸ்தமானகிரியையும் போலப்பருத்துப் பொன்மயமாய் வானத்தையளாவ நிற்கும் மேருவையொப்பநீண்டு பலதங்கக்கட்டுகள் பிகிந்து மணிகள் கலிக்கத் தக்கதாய்ப் பலசிகரங்களைப் பெற்றுத் தினைவாட்டிச் சிவகுமாரன் வெற்றிவேலினுற் பிளப்புண்ட கிரவுஞ்சபருவதத்தைப்போல சித்தமும் பிறருக்குத்துன்பங்களைச்செய்து மன்னுயிரைக்கொண்டுபோகும் இயமனை நிகர்த்துவிளங்குவது அத்தகையகொடுமையையுடைய கணுசை மண்டலாகாரமாக வளைத்து வயிரத்தை நிகர்த்து மின்னிக்கொண்டிருக்கும் நாரியைமாட்டித் தட்விக்கொடுத்துப் பிரளயகாலத்திற் புனலும்தீயும்வாயுவும் ஒன்றுபட வெழுந்துஉலகங்களையலைத்தொலிக்கு மாறுபோலச் சகலரும் திடுக்கிட்டேங்கிவருந்தும்படிக்குக்குணத்தொனிகாட்டியதைத் தம்மையடுத்திருக்கின்ற தேவர்களின்னலைப்போக்கிப் பாதுகாத்திரட்சிக்கும்படிக்குக் கங்கணங்கட்டி வந்திருக்கும்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்தெரிந்து கற்பமுடிவிற் காளமேக வண்ணராகிய ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு பல்லாயிரகோடி யண்டங்களையுமுண்டுசமது கருப்பத்திற் பரித்தகாலையினும் ஆயிரமிதழ்களையுடைய பொற்றாமரைப்பீடத்தமர்ந்திருக்கும் பிரமதேவனுறங்குமிராப்போதினும் அவன்காலமுடிந்து மாளவரும்போது சலனமற்று சாஸ்வதமாக நிலைபெற்று அண்டத்தின் கீழ்வரையிலாழ்ந்து மேற்புறத்தை யுருவலுங்கி லோகநாயகனைப்பரித்து எங்குந் தனதொளியைப் பரப்பிவிளங்காநின்ற பெருமிதத்தைப்படைத்த திருக்கயிலாயபருவதத்தைப்போன்ற வலியவில்லைச் சிவகுமாரன் கரத்திற்கொண்டனர், அதன்மகத்துவத்தையும் சொல்லக்கேட்பீராக, சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாய்ப் பெருக்கெடுத்தெழுந்த பிரளயவெள்ளத்தினுற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களழிகின்ற காலையில் மேருமுதலிய குலகிரிகளும் மற்றைய பருவதங்களும் வானவெல்லையிற் பரவியிருந்த மேகசாலங்களும் அந்தமண்டலத்துக்கு மேற்பட்ட பொன்னுலக முதலாகிய வுலகங்களும் அவற்றினிடையில் வாசஞ்செய்கின்ற முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிர மிருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதராதியாகத் தத்தமது வாசஸ்தலங்களை நீங்கி அரகரவென்னும் பேரொலியைக்காட்டித் திருக்கயிலாயவரைச் சாரலிற்சேர்ந்து சூழவிருந்து மனவுற்சாகங்களுடன் தேவதேவோத்தமனைப் போற்றிவரும் சிறந்த ஒலியைப்போல குமுகுமென்ன முழங்குந் தன்மையுடையது இவ்விதமகத்துவங்களையும் உன்னதத்தையும் பெற்றசெய்வீகம்பொருந்திய வில்லை எமதிறைவனுகிய சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் மின்னலையொத்த நாரியைமாட்டித்தோள்வலிகொண்டு மனிதர்கள் கலகலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக வளைத்துமாட்டி இடக்கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு வலது திருக்கரத்தினுற் றடவி தேவர் மக்கள் முதலிய எழுவகைப்பிறவி பேதங்களிற் றோற்றியிருக்கின்ற எறும்புமுதல் யானையீறாகச்சொல்லும்பலவகை ஜீவராசிகளும் இடியேற்றின்கூட்டமாய் [illegible]ப்பரித்ததைப்போலக்குணத்[illegible]கொண்டனர், அவ்வதிர்ச்சியானது செவிகளிற்பட்டமாத்திரத்தில் [illegible]

விரகளியானவன் திடுக்கிட்டுமனம்வருந்தி வாடினனெனப் பேசுவோமாகில்மற்றப்பிராணிகளுக்குண்டாகிய இன்னலையிவ்விதமென்று யாவராற் குறிக்கக்கூடும் இப்படிக்குச்சமஸ்தமும் நிலைகுலைந்து தத்தளிக்கின்றகாலையிற் காலாந்தகனை யொத்த கொடியசூரபதுமன் மனம்பொருமல் கோபதீபிதனுய்க் கைமிஞ்சியிருபத்தநாலுயிரம் திட்சணியமுள்ளகணைகளைத் தேடியெடுத்துவில்விற்பூட்டிஆகாரணுந்தபரியந்தமிழுத்துப்பிரயோகித்தனன்உடனேஅவை ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி மண்விண்ணெங்குமடர்ந்து சூரியசந்திரர்காந்தியையடக்கிச் சத்தசாகரங்களையடைத்துப் பூமண்டலமுற்றும் தொளைத்துப் பாதலவறையிலோடிப் பஞ்சகற்பகச்சோலை தழைத்துக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பியிருக்கும் பொன்னுலகமாதிய விண்ணுடுகளை மறைத்து அதிககொடுமைகளைக்காட்டி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டுப்பாய்ந்தும் தாபாக்கினிச்கொப்பாகத் தீயைவீசிப்பரந்தும் குரூர்த்த பார்வையையுடைய கூற்றுவனை நிகர்த்துப் பாய்ந்தும் திருப்பாற்கடலினுதித்த விஷத்தினும் அதிகசுவாலையை வீசியும் சரபப்பட்சியைப்போலப் பறந்துசாடியும் பற்பலசிரங்களைக்கொண்டுருத்தும் தசதிசைகளிலுள்ள புவனங்களிற் புகழ்ந்துவணங்கவிருக்கின்ற சூரபதுமன் ஆக்கினைசக்கிரத்துக் கொப்பாகஉலவியும் கடியவேகத்தையும் ஊக்கத்தையும் பெற்றுலவியும்உலகத்துக் கச்சாணியாக நிற்கின்ற மகம்மேருவைத் தொளைத்தோடியும் பாரிசங்களிற் சூழவிருக்கின்ற மலைகளைப் பிளந்து தள்ளியும் அண்டவெல்லையைத் தூர்த்தும் இடியேற்றையொப்ப முழங்கிக்கொண்டோடியும் விஷப்பெருக்கைக் கக்கியும்பற்பல நிறங்களுடன் பாய்ந்தும் சருப்பங்களைப்போலச் சீறியும் மற்றுமிராநின்ற கொடுமைகளனைத்தையும் பெருக்கியும்இவ்விதங்களாகப் பிறையையொத்த கோரைத்தந்தங்களைப்படைத்திருக்கின்ற சூரபதுமன் செலுத்துகின்றபாணகோடிகளானவை எத்தலங்களினும் நெருங்கி அதிகவுற்பாதங்களைச் செய்து சாடும் அனர்த்தங்களைத் தேவர்கள்கண்டு பிரமித்தவர்களாய்க் கரங்களைப் பிசைந்துக்கொண்டோடி ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைக் கண்டு வணங்கிப்போற்றி ஐயனே இக்காலத்திற்சூரனுல் நேர்ந்திருக்கின்ற அபாயத்தைநீக்கி நாங்கள் ஒளித்துப் பிழைக்கவோரிடமுமுண்டோ விரைவிற்காட்டி யிரட்சிக்க வேண்டுமென்று முறையிடுகின்ற விண்ணவர் நடுக்கங்களையும் மனக்கோட்டத்தையு மறிந்து அவர்களுக்கு கேசவன் சிலதேறுதலைகளைச் சொல்லி யாற்றுவதன்முன்னம் பிரகாசம்பொருந்திய வேலாயுதத்தைப்படைத்த பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் தேவர்கள் முதலானோர்படும்வருத்தங்களைத் திருவுளத்திற் றெரிந்து பிரளயகாலத்தெழுந்தலைக்கும் வடவைக்கனலை யவிக்கவல்ல பிரசண்டவாயுவையொத்த தனுசினிடத்தில் அதிகதிட்சணியமுள்ள வாளிகளைச்சந்தித்துச் சோனைமாரியைப்போலஅமோகமாகத்தூண்டிக் கொடியபாதகன் முயற்சியினுல்எங்கும்நிறைந்திருக்கின்ற சரப்பெருக்கனைத்தையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தும் தூள்படச்சாடியும் நுறுக்கியும் துண்டந்துண்டமாக வெட்டிக்குவித்தும் இவ்விதங்களில் ஒன்றெழியாமல்மாற்றினர், இந்தவெற்றியைத் தெரிந்ததேவர்கள் சோபதாபங்களையொழித்து நீடித்திருந்த இரவொடுங்கி விடிந்தகாலையில்சூரியபகவான் உதயகிரியினிடத்தெழுந்த தோற்றத்தைக்கண்டவுலகத்தைப்போல அகமுகமலர்ச்சிகொண்டு ஆனந்தவாரியில் முழுகிக்களித்தனர், இதுகளனைத்தையும்பார்த்த சூரபதுமன் வடவையைப்போலச் சீறி நல்லகாரியம் தேவப்பயல்களும் நமதெதிரில் நிற்கவும் தயிரியம்பெற்றனரோ இந்த நிமிஷத்திற் பாலகனை அடக்கி இவர்கள் மனச்செருக்கைமாற்றி துக்கசாகரத்திலமுழ்த்தச் செய்வேனென வயிரங்களைப்பேசி எமதிறைவனுக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கி வெற்றிபெற்றிருக்கின்ற திட்சணியமுள்ள சரவருஷங்களைத் தூண்டிக்கர்ச்சித்தபோது குமாரதேவர் அவற்றின்கொடுமைகளைமதித்து நொடிப்பொழுதிற் பலகோடிதிவ்விய பாணங்களைத்தமது காண்டபமூலமாகப்போக்கி அவுணர்பெருமான் தூண்டிய படைவிதங்களனைத்தையும் அக்கினிப்பொறிகளையிறைத்துக் கொண்டுநிலத்தில் விழுவதாகச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்தனர், அக்காரணத்தைத்தருமமார்க்கத்துக்குக் கடைப்பட்டபாதகன் கண்டவுடன் மண்டியெறிந்து மீட்டும் கணக்கிறந்த கொடியசரங்களைக் கோடைவருஷத்துக்கு மேலாகச்சிவபிரான் திருக்குமாரன்மீதிற் செலுத்தினன், அவற்றின்கடுமையைக் கந்தசுவாமியார் நூறுமகிமையுள்ள அர்த்தச்சந்திரபாணங்களினுல் அதப்படுத்திமேலும் எழுநூறுசிறந்த சிலீமுகங்களைத் தனுசிற்பூட்டிமாயைபுத்திரன் மேற்செலுத்தினர், அதுகளின்வேகத்தையும் வீறுப்பையும் அவுணராசன்தெரிந்து அதற்கடுத்த தொகைச்சரங்களைப் போக்கிவாட்டித் தட்சணத்தில் இரண்டாயிரம் திட்சணியமுள்ளசிலீமுகங்களைக் குமாரதேவர் திருமேனிக்குக்குறிகொண்டு தூண்டிக்கியாவுமெனச் சிருங்கநாதஞ்செய்தபொழுதுதட்சணம் எரிந்து புகைந்து அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி மேலிட்டு வரும்போது அவ்வளவு சிறந்தபடைகளினுல்மாற்றி மேலும் இரண்டாயிரம் பாணங்களைச் சூரபதுமனைக்குறித்துப் பிரமனைவேதப்பொருளை வினவிச்சிறைசெய்து சிருஷ்டித்தொழிலை நடாத்திய குமரன்வீசிய காலையில் அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் தீயையும் புகைப்படலங்களையும் விஷச்சுவாலையையும் வீசிக்கொண்டு வாயுவினுங்கடுகி மேலிட்டுவருவதைச் சூரன்கண்டு இரண்டாயிரத்தொகை விஷத்தொவைய விட்டிருக்கின்ற சரங்களைத் துரிதமாகத் தனுசிற்பூட்டிப் பிரயோகித்துச் சிவகுமாரன் படைகளைப் பங்கப்படுத்தி ஆதிசேஷன் வாசஞ்செய்திருக்கும் பாதலப்பரப்பனைத்தும் கிடுகிடெனத் தத்தளிக்கத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்தவனுய்த் தட்சணத்தில் கணக்கிறந்தகொடிய கணைவிதங்களை மாறிமாறி யிடைவிடாமற் சொரியத்தொடங்கினுன், அதுகளனைத்தினையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தமதொப்பற்ற தனுசில் திட்சணியமுள்ள கடுங்கணைகளைப்போக்கி அதிகச்சுவாலையை வீசியெரிந்துவரும் காட்டழலானது தன்னிடத்திற்பட்ட பொருளைச்சாம்பலாக்கி வாட்டுவதைப்போலக்கண்டதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளி மேலுங் கரவேகமாக அமோகமான சுடுசரங்களைப் பிரயோகித்தனர், இவ்விதமாக எமதையனேவிய பாணகோடிகளைச்சூரன் தன்படைகளினுல்மாற்றவும் அவுணராசன் தொடுத்துவரும் சுடுசரங்களை லோகநாயகன் கண்டித்தும் இவ்விருவீரர்களும் பிரயோகிக்கின்றவாளிக ளொன்றுட னென்றெதிர்த்து குறுகுறென்றும் சுருசுரென்றும் சிடசிடென்றும் உரசிக்கொண்டு சீறி உலகமெங்கணும் பரந்தும் முட்டியும் தட்டியும் புகைந்தும் எரிந்தும் வெட்டியும்நுறுக்கியும் இவ்விதங்களிற்றறிபட்டு வானத்தையளாவக் குவிந்ததுமன்றியும் அவைகள் கண்டிக்கப்பட்டபோது பெருத்ததீப்படலமானது மீறிபாணராசிகளிற்றாவிப் பரந்து எரிந்தோங்கியசுவாலையானது தாவிவாட்டுவதினுல் பருவதங்கள் படபடெனவெடித்துப் பொடியவும் சத்தசாகரங்களின் சலப்பெருக்கானது கொதிப்பெடுத்துச்சுவறி அவற்றுட்பட்ட திமிதிமிங்கிலகிலங்களாதியமச்சராசிகள் அச்சூட்டைக்காற்றுமல்வானவளாவியெழுந்தெழுந்துவிழுந்தலையவும்விண்ணிடத்திற்பெருகும்கங்கைவெள்ளம் குளகுளவெனப்பொங்கி மங்கவும் நட்சத்திரராசிகள் பொரிந்திறையவும் மேகசாலங்கள் நீர்ப்பசையற்றுச் சருண்டுருளவும் மற்றவிண்மண் ணிடங்களிற்றங்கிய சமஸ்தமும் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு வருந்திய கொடுமையை

யின்னவிதமெனச் சொல்லக்கூடுவதோ இப்பிரகாரம் வெற்றிமாலையாளும் புயாசலங்களைப் படைத்த வேலாயுதமூர்த்தியும் ஜயசாலியாகிய சூரபதுமனும் வண்டில்களுடன் வண்டில்கள் தாக்கநெருங்கிக் கொடியபோர்த்தொழிலை நடாத்திவரும், உத்தண்டங்களைக் கண்ட வீரலட்சுமி சந்தோஷித்தவளாய்யாவரிடத்திற் சேருவோமெனச் சங்கையுற்றுநிற்கவும்வீரகாளியானவள் களித்து ஐயன்வில்வன்மையையும் கரவேகசரவேகத்தின் முயர்ச்சிகளையுங்கொண்டாடிப் பரணிபாடிநடிக்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்கள் நடந்துவருகின்றவேளையிற் குமாரசுவாமியைச்சூழவிருந்தஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமன் இந்திரன் வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களும் விண்ணகத்தில்நின்றுசமரவெல்லையில் நடக்கின்ற அற்புதப்போர்த்தொழிலைப்பார்த்திருந்த தேவர்கூட்டங்களும் இருஷிகளும் பாணகோடிகளெங்கணும்பரந்து அதிககொடுமைகளைக்காட்டி உலாவுவதைக் கண்டனரல்லது அவற்றைத்தூண்டும் வீரபராக்கிரமசாலிகளுடைய தேர்கள்போகுமிடங்களையறியாமல் திகைத்து அம்மம்ம இதுவென்ன அற்புதக்காட்சியாக விருக்கின்றதென்று புகழ்ந்திருந்தனர் இவ்விதங்களிற் பாணவருஷங்களைப் பொழிந்துகொண்டுலாவிவருமுன்னிலையில் முன்னம் நாரதருடைய யாகருண்டத்தெழுந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவினை வாகனமாகக்கொண்டு நடாத்தும் பெருமைபொருந்திய சரவணபவன் விடுத்தவாளிகளனைத்தையும் சூரபதுமன் பலகோடி கடுங்கணைகளைச்செலுத்திச் சின்னபின்னப்பட்டுப்போகக் கண்டித்ததுமன்றியும் மேலும் சிலகூரியவாளிகளைக் கரவேகமாகப்போக்கி முருகன்வீற்றிருக்குஞ் சூருவளியையொப்ப வட்டணைவருகின்ற திருத்தேரில்நாட்டியிருந்த வெற்றித்துவசத்தை வெட்டித்தள்ளிக் கோடையிடியுமஞ்சக் கொக்கரித்து வெற்றிச்சங்கத்தையெடுத்துப் பவழத்தையொப்பவிளங்கும் வாயினிடத்தில்வைத்துத் தன்கீர்த்திப்பிரதாபங்கள் எத்தலங்களினும்பரந்துவிளங்குவதைப்போல ஓசையெழுந் துலகங்களில்நிறைந் தலைப்பதாகப் பொம்பொம்மெனமுழக்கினன், சவுனகாதிரிஷிகளே யென்னசொல்வேன் அவ்வதிர்ச்சியானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் உலகங்களெங்குஞ் செவிடுபடச்சத்தித்தது இதுவுமல்லாமல் தட்சணத்திற் சங்கோபசங்கமாகக் கொடியபாணங்களை வில்லிற்பூட்டிச் சோனைமழையைப்போலச்சொரிந்து முருகப்பெருமாள் தோற்றங்காணுமற் சகலரும்பிரமிக்கும்படிக்குமூடிச் சிருங்காதமுஞ்செய்தனன், அத்தருணத்திற் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் சற்றேகோபம்பிரவேசித்துப் பகைவனால்விடப்பட்டு மண்டியெரிந்து மூடியகணைகளனைத்தையும் அமோகமாகிய பாணவருஷங்களினால் நிமைப்போதில்மாற்றிமீட்டும் ஏழுகோடித்திட்சணியமுள்ள சிலீமுகங்களையெடுத்து தனுசிற்பூட்டி ஆகரணாந்தபரியந்தமிழுத்துக் கரவேகமாகப்பொழிய அவை அதிகவுற்பாதங்களைக்காட்டித் தீயையிறைத்துக்கொண்டு வாயுவினுங்கடுகியோடிவிழுந்து சூரபதுமனேறியிருந்த தெய்வீகத்தேனாச்சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து அதிற்பூட்டியிருந்த பலகோடிவேகமுள்ள புரவிக்கூட்டங்களைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து ரதிகன்மனக்கருத்தையறிந்து செலுத்தவல்ல மதியூகியாகியபாகன் சிரத்தைக்கண்டித்து நிலத்திலுருட்டி முகப்பில் நாட்டியிருந்த சிங்கக்கொடியையுந்தறித்துக் கடலிற்சேர்த்தனர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிமுனிவர்களே, இவ்விதமாகச் சூரபதுமன் பங்கப்பட்டகுறைபாடுகளைத்தெரிந்த பூதசேனாதிபதியாகியபானுகம்பன் அதிகமனவுற்சாகத்துடன் புயங்கள்பூரித்து வானத்தையளாவ ஆனந்தபரவசனாய்க் கர்த்தன்குணாதிசயங்களையும் வெற்றிப்பாட்டினையுங் கொண்டாடிப்போற்றித் தேவர்கள்கரங்களைக்கொட்டி வாழ்த்தெடுப்பத் தமதுசுந்தாமுள்ள ஆயிரந்திருவாய்கள்தோறும் தவளாபிரம்பெற்றிருக்கின்றவுன்னதமுள்ள சுரிமுகச்சங்கங்களைச்சேர்த்து உலகங்களனைத்தும் செவிடுபட்டுத்திகைத்து மதிமருண்டுவாடிச் சோரும்படிக்குப் பேரொலியெழப் பொம்பொம்மென்றூதினன் அவ்வதிர்ச்சியானது அண்டங்களெங்கும்பரந்து அளவற்றயுகங்கள் சத்தித்துக்கொண்டிருந்தது, இந்தவெற்றியைக்குறித்து செந்தாமரைக்கண்ணராகிய மகாவிஷ்ணு மனமகிழ்ந்தவராய் பவழத்தைப்பழித்துவிளங்கும் சிவந்த அதரத்திற் பாஞ்சசன்னியமென்னும் திருச்சங்கத்தைவைத்துப் பகைவர் மனமருண்டுவாடும்படிக்கு முழக்கினர் அப்பொழுது இந்திரனுக்குண்டாகிய சந்தோஷப்பெருக்கை யிவ்வண்ணமென்று என்போலிகளாற் சொல்லத்தரமோ மற்றதேவர்கள் நகைமுகராய் ஆனந்தக்கூத்தாடி ஐயன்பெருமைகளைக் கொண்டாடிப்போற்றி ஆதிதேவனாகிய பாலசுப்பிரமணியர் வீற்றிருக்கும் தெய்வீகம்பொருந்தியதேரின்மீது துவசபடமில்லாத காரணத்தினால் மிகவுமனம்வருந்திப் பக்கத்தில்நிற்கின்ற அக்கினிதேவனைப்பார்த்து ஓவீராதிவீரனே துரிதமாய் எமதிறைவன் இரதத்தினுச்சியில் வெற்றிக்கொடியாக நின்றசையவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டகாலையில் தேகம்பூரித்தானந்தபரவசனாய் இப்பணிவிடையைச் சிரசாகவகித்துச் செய்யக்கடவேனென்று சம்மதித்துத்தட்சணத்தில் அழகியசிறகையும் சிவந்தகொண்டையையும் படைத்திருக்கின்ற கோழிக்கொடியுருக்கொண்டு தேவதேவோத்தமன் திருத்தேரினிடையில்நின்று அண்டங்களதிர்ந்து அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளனைத்தும் இடியுண்ட சர்ப்பங்களைப்போலத் தத்தளித்து வாடிச்சோரும்படிக்கு நீண்டகண்டத்தைத்தூக்கிச் சொக்கநாதாவென்னும் பேரோசையெழக்கூவினன், சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காட்சியெப்படிக்குத்தோற்றுவதெனில், உலகங்களைவருத்தியிருந்த அவுணரென்னுமிராக்காலங்கழிந்து மன்னுயிரனைத்தும் மனமகிழ்ச்சிபெற்றுக் களிக்கவல்ல விடியற்காலம்வரவிருக்கின்றதென்று சகலருக்குந்தெரியக்காட்டுங்குறிப்பையொப்பத்தோற்றியது, முன்னம்பானுகம்பன்முழக்கிய சங்கநாதத்துடன் அக்கினிதேவன் கூக்குரலிட்டதைக்கேட்ட சந்தோஷப்பெருக்கினால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் தேகபரவசராய்ச் சகலருந் திடுக்கிடும்படிக்குக் கியாவுமென்றூர்ப்பரிக்கவும் பிரமதேவன் கெக்கலிகொட்டவும் இந்திரன் துள்ளித்துள்ளிக் கவலையற்றுவாழ்ந்தோம் வாழ்ந்தோமென்றுங்களிப்பினால்மகிழவும்சந்திரன் முகமலர்ச்சியுடன் குகன்புகழைப்போற்றவும்சூரியன்பயமற்று வெற்றிநம்மதாயிற்றென் றேத்தவும் இயமதருமராசன் தன்சேனைகளுடன் வீறிப்பேரொலியைக்காட்டவும் வாயுதேவன் திருத்தேரில்நின்று பகைவரையிகழ்ந்து பேசவும்கடற்கிறைவன் மேலோங்கியோங்கியெனம்பேசவும் செல்வப்பெருக்கையுடைய சிவபிரான்தோழனாகிய குபேரன் கரங்களைக் கொட்டிக் களிக்கவும் மற்றதேவர்கள் இருடிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் நாகர் உவணர்முதலிய மேலுலகவாசிகள் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிமெய்மறந்து வஸ்திரங்கள்சோரக்கிளம்பி விஜயப்பிரதாபங்களைக்கொண்டாடவும் இப்பிரகாரம் சகலரும் களியாடலைச்செய்துவருகின்ற காலையிற் பெருத்தோங்கிய பேரொலியானது அண்டகோளகைபரியந்தம் தழைத்துச் சூரபதுமன் செவிகளிற்புகுந்தமாத்திரத்தில் விஷத்துடக்கிறபட்டவனைப்போலச் சஞ்சலசித்தனாய் மானம்பாதிக்கச் சிங்கராஜனுக்கொப்பாய்ச்சச்சித்து நல்லகாரியம் இந்தத்தேவப்பயல்கள் ·கமதுகட்டைகளைச்செய்திளைத்து எதிரினும் நிற்கப்பயந்து பறவைகள் மிருகங்களையொப்பத் தமதுபதவிகளையிழந்து சரபசார்த்துலைகள் வாசஞ்செய்யும் ஆரணியங்கள் பருவதங்களிவிடத்தோடி

யொளித்துத்திரிபவர் இக்காலத்திற் சற்றும்பயமற்று நேரிலி
ருந்து இப்படிக்கு மனவுறுதிபெற்று ஜயவுச்சாகங்களைக்கொ
ண்டாடி செலிப்புடனிருப்பாரோ இது அந்தக்குழந்தைவேல
ன் வலிகொண்டு நடத்துகின்றார்களெனச்சீறிச் சிரத்தையசை
த்து மூக்கினிடத்தில் விரலைவைத்து இக்காலத்தில் நமக்கடுத்த
சிலஅபஜயத்தைக்குறித்து மனச்செருக்குடனிருக்கின்ற விஷ்
ணு, பிரமன், இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்செலிப்பை முன்
னமழித்துச் சின்னபின்னப்படவாட்டியபின்பு இவர்களுக்குத
வியாகவந்திருக்கும் பாலகனையு மடக்கிக்கொண்டு திகைக்கும்
படிக்குச்சாடித் துரத்தக்கடவேனெனத்தீர்மானித்தவனாய் ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களையும்வென்று தன்வயப்படுத்தி அரசுசெ
லுத்திவரும்சூரனானவன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொ
ங்கி தட்சணத்தில் பக்கத்தில்நிற்கின்ற சேமத்தேர்களினொன்
றிற் சிங்கத்தைப்போலப்பாய்ந்து மண்டிபோட்டிருந்து இத
னையோசிப்பதாயினன், இச்சிறுவனுதவி இத்தலத்தினல்லது
விண்ணிடத்திற் கிடையாதாகையால் வானவெல்லையில் வீறியி
ருக்கின்ற தேவர்கள் கருவத்தை இந்தநிமிஷத்தில் மட்டடக்
குவேன் ஒசாரதி துரிதமாய்ச் சூரியன்செல்லும்வீதியில் நமது
தேரைக்கொண்டுபோய் நிறுத்தக்கடவையெனக் கட்டளையிட்
டகாலத்திற் பணிந்து சாரதனே யிதோ நடத்துவேனென்று ச
வுக்கைக்காட்டிக் குதிரைகளையதட்டிப் பொன்மயமாய் நவரத்
தினகாந்திகளைவீசி மேருவையொப்பவிருக்கின்ற தேரைமணிக
ள் கலகலெனச்சத்திக்கத்தக்கதாகவெழுப்பி வாயுமண்டலம்
மேகமண்டலமுதலியவற்றைக் காற்றினுங்கடிகித்தாண்டி தே
வர்களிருக்கின்றவிடத்திற் கொண்டுபோய்நிறுத்தினன், அத்த
ருணத்தில் மன்னுயிரைவாட்டும் இயமனையொத்த கொடியத
னுசைவளைத்து நாணேற்றித் திசைகள்நடுங்கத் குணத்தொனி
காட்டிக் கூர்மையுள்ளதாய் விஷத்தொவையவிட்டிருக்கின்ற
கடியகணைகளை அமோகமாகச்சந்தித்துச் சோணைமாரியைப்
போலச் சொரிகின்றகாலையில் தீயையும் புகையையும் விஷச்
சுவாலையையும் வீசிக்கொண்டு வானவெல்லைமுற்றும் படர்ந்த
டர்ந்து முகமலர்ச்சிபெற்றிருந்த விண்ணவர் சமோகத்திற்பா
ய்ந்துபாய்ந்து தேகமெங்குந்தொளைத்துச் சாடும்போது பலப
ங்கப்பட்டுப் பாணங்கள் சூழவளைந்திருப்பதினால் ஓடியொளி
க்கவுங்கூடாமற்றிகைத்து ஒருவர்மேலொருவர் விழுந்து வாடு
கின்றகொடுமைகளையும் சூரபதுமன் சூட்சியையும் சிவகுமார
ன்தெரிந்தவராய் ரணக்களத்திலிருந்தபடிக்குத் துரிதமாய்த்
தமதசிறந்தகாண்டீபத்திற் கணைக்கிறந்த நாராசங்களைச்சந்தி
த்துக் கரவேகமாகப்போக்கிப் பாதகனால் விடுபட்டலைத்திருந்
த பாணப்பெருக்கனைத்தையும் நிமைப்போதிற் கண்டதுண்ட
மாகவெட்டி நிலத்திற்றள்ளியவுடன் பாகனுக முன்தட்டிவிரு
க்கின்ற வாயுதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பி யிந்தநிமிஷத்தில்
நமதிரதத்தை வானவெல்லையிற்றிரிகின்ற சூரபதுமன்முன்ன
ங்கொண்டுபோகக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில்
வணங்கிப் புரவிகளையெச்சரித்து மண்ணுலகம் விண்ணுலகத்
தைக்கண்டு வார்த்தையாடப்போவதென நினைக்கும்படிக்குத்
தூர்த்தி மின்னலையொப்பச் சூரன்முன்னம் நிறுத்தினன், அ
த்தருணத்தில் தேவினங்கள் படாதபாடுகளைப்பட்டுவிற்கவும்
பயந்துபோகவும் இடமில்லாமல் அங்குமிங்கும் அலைந்து மன
வாட்டத்துடன் சிதறி அலைகின்றதைக் குமாரதேவர்கண்டிரங்
கித் திருக்கரத்தைநீட்டி ஒதேவர்களே யினிபயங்கொள்ளவே
ண்டுவதில்லை மனச்சஞ்சலமற்றிருக்கக்கடவீர்கள பாதகனையி
தோவாட்டுகின்றனனெனத் தேற்றரவுசொல்லி யமர்த்திக்கிரு
பாநோக்கம்பாலித்தகாலத்தில் தினசரண்ணியர்வந்துவிட்டன
ர் உயிர்பெற்றுப்பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று களித்தவ
ர்களாய் ஓடுவதையொழிந்து தயிரியங்கொண்டுகின்றனர், இக்
காரணங்களனைத்தையும் சூரபதுமன்தெரிந்தவுடன் உருத்தி
ராகாரமாய் மண்டியெரிந்து மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்முதலி
ய பிரதமதேவதைகள் நமதுசவுரியத்துக்கஞ்சி யிட்டபணிவி
டைகளைச்செய்துவருகின்றனர் அப்படிக்கிருக்க ஒருபாலகனே
நமதெண்ணங்களைத்தடைசெய்து வெல்லவல்லவனென்று அ
வயங்காத்திராநின்ற சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறித் தன்கரத்திற்
பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் வலியவில்லிற் கடுங்கணைகள் அ
ளவற்றதைச் சந்தித்துப்போக்கிச் சரவணபவனைமூடிக் கியா
வுமெனச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அவைவெளிப்பட்டவுட
ன் ஒன்றனந்தமாய் ஆலகாலவிஷத்துக்கொப்பாக எரிந்துபு
கைந்துகொண்டு கவிந்துவரும்போது எமதிறைவன் துரிதமா
ய்த் திவ்வியபாணகோடிகளைக்கொண்டு துத்துமூருக்கிச்சாடி
னதைச் சூரனறிந்து அதிககோபங்கொண்டு மீட்டும் கணக்கி
றந்தசரமழைகளைத் துண்டத்துண்ட பாலசுப்பிரமணியக்கட
வுளும் அவற்றிற்குத்தக்க சிலீமுகங்களைச் செலுத்திச்செலுத்தி
ச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து இவ்விதமாகவிருசூரர்களும்
பின்னிடையாமல் திவ்வியபாணங்களைச் சோனைப்பெய்யலினு
மேலிட்டிறைத்தும் ஒருவர்பிரயோகிக்கின்றசரங்களை யொரு
வர்மாற்றி வீரங்களைப்பேசியும் வெற்றிபெறவேண்டுமென்கிற
வீராவேசத்தினால் கடூரமான உயுத்தங்களைச்செய்துவருமுன்
னிலையிற் பெருத்தெழுந்த அனற்பொறிகள்வீறித் திசாதிசைக
ளைக்கொளுத்திவாட்டவும் விண்ணுடுகள் கரிந்துபொலிவற்றுத்
தோற்றவும் அச்சுடுகைக்காற்றுமல் தேவர்கள் இருஷிகளாதி
யானவர் நெளிந்துநெளிந்தேங்கவும் மற்றவைபட்ட துன்பத்
தைச்சொல்லிமுடிவதோ இப்படிக்கு வாதாடுகின்றவர்கள்தே
ர்கள் மின்னலையொப்பப் பளிச்சுப்பளிச்செனக்காட்டிக் குலா
லன் சக்கரத்தைப்போலத்திரிந்தங் காற்றுடிக்கொப்பாகக் கர
கரெனச்சுழன்றும் சூறுவளிக்காற்றினுங்கடுகி வட்டணைவந்து
ம் இப்படிக்கு இடம்வலம் வலமிடமாகத்திரியும்போது வண்
டில்களுடன் வண்டில்கள் தாக்கியும் புரவிகளொன்றையொன்
றுசீறிக் கால்களினாலெற்றித் திசைகளதிரக் கனைக்கவும் பாகர்
கள்சவுக்கைப் படால்படாலுமெனச்சாடி யிகழ்ந்துபேசி ஒரு
வர்மீதொருவர் தேர்களையோட்டி கெக்கலிகொட்டவும் இத்த
ருணங்களில் மத்திமத்தியில் ரதிகர்கள் கரவேகமாகத் திவ்வி
யசரமாரிகளைப் பொழிந்தும் அவற்றைவிலக்கியும் வாதாடிவ
ருகின்றபோது அவ்விரதங்கள் கர்க்கரத்தொனிகளைச்செய்து
ம் கரகரென்றோடியும் சத்தசாகரங்களின் பரப்பிற்காட்டியும்
பூவட்டமெங்கணுமுலாவியும் திசாதிசைகளிற்பாய்ந்தும் பெ
ரும்புறக்கடலினிடத்திற்றாவியும் சக்கிரவாளகிரியின்மீது வட்
டணைவந்தும் புவனங்களிற்பவனிவந்தும் பிரமதேவன்வாசமா
கவிருக்கின்ற மனோவதிப்பட்டணத்திற்றேற்றியும் துருவமண்
டலத்திற் சஞ்சரித்தும் நிமைப்போதிற்றுமிருந்த தலத்திற்கா
ட்டியும் மீட்டும் மின்னற்கொடியைப்போலத்தாவி அண்டப்
பித்திகைச்சாரலில்விளங்கும் காடாந்தகாரமாகிய விருட்பூமி
யிற்றேற்றும் அண்டகடாகத்தினெல்லையினுலாவும்வானநாடுக
ளிற்பறந்தும்இவ்விதமாய் ஓடுகின்றகாலங்களிற்கரகரெனப்பா
யுந்தேருருளைகளின்சத்தமாத்திரம் அடுத்தடுத்துக்காட்டுவதன்
றி மற்றொருகாரணங்களுந்தெரியாத ஏதுவினாற் பிரமன்இந்தி
ரன்முதலானவர்கள் மனமருண்டு தியங்கிச்சோர்ந்து குமார
தேவர்தோற்றங்காணுமல் வருந்தவும் சூரியசந்திராதிய நவ
க்கிரகங்கள் தாங்கள்போகும் மார்க்கங்காணாது மயங்கவும்
மேலுலகவாசிகள் பிரமித்துச் சித்திரங்களைப்போலசைவற்று
பார்த்திருக்கவும் பூமண்டலத்தி லிருக்கும் பிராணிகள் தத்தளி
த்துவாடவும் இவ்வுற்பாதங்கள் பெருத்தகாலத்தில் சாகலோக

வாசிகளிடியுண்டவர்களைப்போலக் கலங்கிவாடவும் இப்படிக்கு சமஸ்தமும் அல்லோலகல்லோலப் படும்படிக்கு அகோரவுயுத்தங்களைச் செய்தலாவும் ஜயவீரர்களேறியிருக்கின்ற தெய்வீகத்தேர்கள் மணிகள்கலகலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாகக் கடகடென்ருேடும் வேகத்தினுலும் அதிர்ச்சியின் கொடுமைக்காற்ருமலும் பூமண்டலமானது கீழ்மேலாகத் தத்தளித்துக் கிடுகிடென்றதிரவும் சத்தசாகரங்களும் குமுறிமுழங்கி அலைகளைப் பெருக்கியலையவும் மேருவாதிய குலகிரிகள் நடுநடுங்கிப்பிளந்தும் பிதிர்ந்துமங்கவும் அண்டப்பித்திகை நெக்குவிட்டுக்கலகலத்துத் தோற்றவும் நட்சத்திரராசிகள் பொரிந்தெங்கணுமிறையவும் சத்தமேகங்களானவை நீர்ப்பசுமையற்றுத் தங்கள் நிலைகளிற்பிசக பூவட்டமெங்குமோடவும் இவ்விதமாகப்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற ரதமும் அவுணர்பெருமானேறியதேரும் அதிவேகங்கொண்டு சக்கிராகாரமாய்முதண்டகோளகை முதலியதலங்களிற் சாரிகைதிரிந்து வருகின்ற காலையில் மஹாதீரனுகிய சூரமகாராஜன் தன்கைவல்லபத்தினுற் சருவசங்காரகாலத்தில் ஊழிமேகங்கள்பரவி அக்கினிமழையைப்பொழிந் துலகங்களை வாட்டுமாறுபோலச் சுயஞ்சோதிமயமாகிய குமாரதேவர்மீதிற் கொடிய சரவருஷங்களைப்பொழிந்து மேலும் மத்திமத்தியில் அனந்தகோடி மழுப்படை வயிரவூசிகளைப்போல விளங்கும் முத்தலைச்சூலம் கப்பணம், பிண்டிபாலம், கவண், கொழுப்படை வச்சிராயுதம், வேற்படை எழுவாயுத முதலிய ஆயுதங்களைக் கரவேகமாகத் தூண்டினன், சவுனகாதிரிஷிகளே! அவுணராஜன் கற்றிருக்கின்ற விஞ்சைகளின் முயற்சியையும் விற்சாதுரியங்களையும் கரவேக சரவேகங்களையும் மற்றதிறங்களையும் சொல்லி முடிவதன்று, இவ்விதமாக ஆயிரத்தெட் டண்டங்களையும்வென்று தன்குடைநிழலிற்படுத்தி அகண்டசக்கிராதிபதியாக அரசுசெலுத்திவரும் சூரபதுமன் கூற்றுவனுயிரையும் வாட்டவல்லவேகமும் கொடுமையையும் படைத்திருக்கின்ற அஸ்திரசஸ்திர வகைகளை சக்கிராகாரமாகச் சுழன்றுசுழன்று செலுத்துந்தோறும் எமது கர்த்தனுகிய சிவசுப்பிரமணியதேவரும் அத்தலங்களெங்கணுந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஆலகால விஷத்தினுங் கடுமையுள்ள சரமாரிகளைச் செலுத்திச் செலுத்திப் பகைவன் படைகளனைத்தையும் கண்டதுண்டப்பட வாட்டித் தத்தமுருக்கியதன்றித் தமது மகிமையினுல் வயிரவூசிகளினும் கூரிய அலகையுடைய தீட்சணியமாகிய பதினுன்கு அர்த்தசந்திர பாணங்களைக் காற்றினுங் கடுகத்தூண்டி அண்டரண்ட புவனங்களெங்கும் புகழவல்ல சாஸ்விதமாகிய கீர்த்தியைப் படைத்திருக்கின்ற சூரன் ஆரோகணித்திருக்கும் சொர்னமயமாயிரத்தினகாந்திகளை வீசி மேருவுக்குச் சமதையாகக் கலகலெனமணிகள் சத்திக்கவும் பூச்சக்கிரக்குடைகொடி முதலிய சிங்காரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றதாய் மனோவேகத்தினுங்கடுகி ரதிகனுக்குவேண்டும் படைகளின் விதங்களைப் பரித்திருக்கும் மகிமையுள்ள விரதத்தைப் பொடிப்பொடியாக துணித்துத்தள்ளிபூட்டியிருந்த புரவிப்பந்திகளைக் கண்டித்து சாரதிசிரத்தைத்தறித் தெறிந்தமாத்திரத்திற் சிரோரத்தினத்தைப் பறிகொடுத்த நாகத்தைப்போலவாடி அழகுகுலைந்து காத்திற் பற்றியவில்லுடன் வெளிவந்து நிலத்திற்பாய்ந்து திரனுய்நின்று நாரியையிறுக்கி விஷங்களைக்கக்கவல்ல கொடியவாளிகளளவற்றதைச் சந்தித்துச் சோனைப்பெய்யலைப்போலப் புங்கோபபுங்கங்களாகத் தூண்டிக் காலாந்தகனையொப்ப நேர்ந்து சாடும்போது அவை மந்திரவல்லபங்களினுல் ஒன்றனந்தமாகப் பெருகித் தீயையிறைத்துப் புகைப்படலங்களை வீசிச்சுறுக்குசுறுக்கென்று தைக்குமுன்னிலையில் ஏழைகளாகிய பூதப்படைகளொன்னசெய்வார் பலபின்னங்களைப்பட்டு வேறுகதிகாணுமற்சிதறி அல்லோலகல்லோலப்படும் கொடுமைகளை வானத்தில் நின்ற சிவகுமாரன் கண்டு மனமிரங்கி நம்முன்னின்ற பாதகன்நிமைப்போதில் மண்ணிடத்திற்சென்று சிவகணங்களை யலைக்கின்றனன், நல்லகாரியம் வாயுதேவனே நமதுதேரை விரைவிற் சமரவெல்லையிற் சேர்க்கக் கடவாயென்னும் வாக்கிய முடிவதன்முன்னம் நிலத்திற் சூரனுக்கு நேராகக்கொண்டுபோய் நிறுத்தினன், அவன்சாரத்தியத் திறங்களை என்போலிகளாற் புகழத்தக்கதோ அத்தருணத்திற் றமதொப்புவமையற்றதனுசிற்பலகோடித் திவ்வியபாணவருஷங்களைச்சொரிந்து பகைவன் றூண்டியலைக்கின்ற சரங்களின் கொடுமைகளை மாற்றியவுடன் சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவானலத்துக்கொப்பாகச்சீறித் தட்சணத்தில் அனந்தகோடி சுடுசரங்களையெடுத்துத்தனுசிற்பூட்டிக் கரவேகமாய்ச் சிவகுமாரன்மீதிற்செலுத்திக்கொக்கரித்தனன், அவைகள் வரும்வேகத்தையும் தீட்சணியத்தையும் எமதையன் மதித்துத் துரிதமாகப் பலசூராமாகிய கணைகளைப்போக்கிக் கண்டித்ததுமன்றி மேலும் நூறுவடவைக்கனலையொத்த கொடியசரங்களைக் காசிபன் மூத்தபிள்ளையாகிய சூரன்புஜங்களுக்கிலக்காகக் கடாவியபோது புகைந்தெரிந்து குறுகுறுத்ததொனிகளுடன் காற்றினுங்கடுகிவந்து குறியிற் பிசகின்றி கோடையிடிகளையொப்பத் தாக்கியமாத்திரத்தில் நவமணிகளுக்கு நாயகமாகிய சிரேஷ்டம் பெற்றவயிரக் குன்றினிடத்தில் கல்மழைபெய்யுமாயின் பலதிசையினுமிறைவதைப்போலத் துகளாய் நாற்றிசையினும்பறந்தது, இச்செய்கையை புசபலபராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்றவனுகிய அவுணர்பெருமான் தெரிந்தமாத்திரத்தில் திசைகளதிரக் கோபாவேசத்தினுல் நகைத்துதீயும் புகையும் வீசுவதாகப் பெருமுச்செறிந்து அரக்கைப்போல விழிகள்சிவந்து அனற்பொறிகள் குபீல்குபீலென்றிறையச் சர்ப்பத்தையொப்பச்சீறி நல்லகாரியம் இதுபரியந்தம் எத்தகைய தேவர்களும் விழிகளைச் செலுத்திப்பார்க்கவும் பயங்கரப்படவல்ல நமதுதோட்களில் இந்தப்பாலகனே கணைகளைச்செலுத்தவான் இந்த நிமிஷத்திலிவனுணவத்தை யடக்கித் துரத்தாவிடில் நான்சூரனல்லனெனச்சபதங்களைப்பேசி யிரண்டாயிரம்வயிரவாளிகளைத் தேடியெடுத்துக் கரவேகமாக எமதையன் புயாசலங்களைக்குறித்துப்பிரசண்ட வாயுவினும் வேகமாய்ச் செலுத்திதேவர்களும் திடுக்கிட்டுவாடும்படிக்குச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அக்கொடிய சிலீமுகங்கள் விடநாகங்களுக் கொப்பாகக் கனன்றுருத்துநெருங்கி ஞானவான்களாற் றரிசித்துப்போற்றும் மகத்துவத்தையுடைய பகவன் றேளிற்பட்டவுடன் லோகநாயகனுகிய சிவபிரான் நுதல்விழிக்கனலின் வெப்பத்தினுற் சாம்பலாகத் தகிக்கப்பட் டழிந்தமன்மதனைப்போலக் கருகிவெந்து தூளிதமாய்த்திசாதிசைகளிற் பறந்தது தட்சணத்தில் எமதையன் சிலகங்கணைகளை இராஜராஜன் மீதிற் செலுத்தும்போது சூரன் அவற்றினைக்கண்டித்து அமோகமாகிய திவ்வியவாளிகளை மழைத்துளிகளினு மதிகமாகப்பொழிந்து பூதப்படைகளையும் படைத்தலைவரையும் மற்றவீரரையும் அல்லோலகல்லோலப் படும்படிக்குக் கலக்கத் தொடங்கினன், இவ்விதமாக தேவகாதகன் மீறி வாட்டும் திறத்தைப் பரவஸ்துவாக விளங்கும் சிவகுமாரன்கண்டு ஆயிரந் தீட்சணியமுள்ள சரங்களைத் துரிதமாகத் தூண்டியபோது வெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றனந்த கோடிகளாகப்பெருகிப் பாதகன் கணைகளைக் கண்டதுண்டமாகத் தறித்துத் தள்ளியும் வேகமடங்காமற் சீறிக்கொண்டோடிச் சூரன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லைப் படாலுமென வெட்டித் தள்ளியோடியது, அது நிலத்தில் விழுவதன்முன்னம் வேறு

ருநீண்டகாண்டீபத்தைத் தாங்கி நாணேற்றி அண்டங்களதிரக்குணத்தொனிகொண்டு ஊழிமேகங்களும் உறக்க நீங்கித்திடுக்கிட்டுக்கலங்கியோடக் கர்ச்சித்தவனைப் பலகோடி அதிகதீட்சணியமுள்ள சரங்களை மண்விண்ணெங்கு மூடச்சொரிந்து மாயவித்தையின் முயற்சியினாற் சடுதியில் மின்னலுக்கொப்பாக வானத்திற்காட்டிப் பற்பல வித்தைகளைச்செய்து பூதரைவருத்துகின்றவன் சூதைச்சிவகுமாரன் தெரிந்து துரிதமாய்த்தமது திருத்தேரை விண்ணகத்திற் செலுத்தி வைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பகைவனை மிஞ்சவொட்டாமல் அவன்செய்யும் மாயப்போரைவாட்டி ஒருநாழிபரியந்தம் அகோர உயுத்தங்களை நடத்தும்போது சூரன்தன்மாயைவல்லபத்தினால் அத்தலத்தில் மறைந்து செப்பிடு வித்தையாளரைப்போலப் போர்க்களத்திற்றோற்றி தன்வில்லை மண்டலாகாரமாக வளைத்து விஷச்சுவாலையைவீசும் கடுங்கணைகளைத் தூவிப்பூதசயின்னியங்களை வளைத்து வளைத்துச் சின்னபின்னப்படச்சாடும்போது சிவகுமாரன் தட்சணத்திற்றமது தேரைநிலத்திலிறக்கி அவுணராசன்முன்னம் நின்றுசரமாரிகளைப் பொழிந்து தன்சேனைகளின்மீது கவிந்து வருத்தும் அஸ்திரங்களனைத்தையும் கண்டதுண்டப்படுத்தி வாதுகொடுக்கும்போது பகைவன் தன்னுருவைமறைத்து அலைகளையுடைய கடலினெல்லையிற் றோற்றிச் சரவருடங்களைத் தூவிச் சிவகணங்கள் முதலானவர்களைத் திகைக்கும்படிக்கு அலைப்பதைக் கந்தசுவாமி தெரிந்து அத்தலத்தைச்சேர்ந்து அவனேவுகின்ற படைகளை வாட்டிமீறிப் போராடிவருகின்ற வேளையிற் சூரபதுமன் ஒருமந்திரத்தை யுச்சரித்து மறைந்து சடுதியில் அண்டகடாகவெல்லையில் நின்றுகொடிய தீட்சணியமுள்ளபாணங்களை அமோகமாக விறைத்துப் பூதப் பெருக்கைக் கண்டதுண்டப்படுத்தி வீறியிருப்பதை எமதையன்கண்டுதாமும் அத்தலத்திற்போய்த் திவ்வியபாணகோடிகளை யொன்றனந்தமாகப்போக்கிச் சிவகணங்களுக்கு வருத்தமில்லாமற் போற்றினவராய் மேலும் கணக்கிறந்த சிலீமுகங்களைக் கொண்டு தேவகாதகனைத் திக்குமுக் காடவொட்டாமற் பொருகின்ற சமயத்தில் அக்கினியைப்போல விளங்கும் வேலைத்தாங்கிய சூரமகாராசனுருவை மறைத்துச் சேஷனாதிய நாகர்கள் வாசஞ்செய்யும் பாதலத்திற் பிரவேசித்து அத்தலங்களி லிருக்கின்றதினரையலைக்க நேர்ந்தமுன்னிலையில் பன்னிருபுயாசலங்களையுடைய சரவணபவன் அவனைத்தொடர்ந்துபோய் அத்தலங்களில் நிறைந்தலைத்திருந்த பாணகோடிகளை யடக்கிப்பகைவனைவளைந்து கடினமாகிய சண்டையைச்செய்து வரும்போது பாதகன் மறைந்து உலகங்களுக் கச்சாணியாய்ச் சொர்னப் படிவங்கொண்டு ஆயிரக்கோடி முடிகளைப்பெற்றிருக்கின்ற மகம்மேருவினுச்சியிற்றோற்றி அத்தலத்தினுலவியிருந்த தேவர், கின்னரர், கிம்புருடர், முதலானவர்களையும் அதன்சாரலிற் றவங்களைச் செய்துவரும் இருஷிக்கூட்டங்களையும் பலசரங்களினால் திகைக்கும் படிக்குச்சாடுகின்ற காலத்திற் சிவகுமாரனும் பொன்மலையைச்சேர்ந்து அத்தலத்திலிருப்பவரைப் பாதுகாத்துஇராஜராஜனை மடக்கிக்கொண்டு திவ்வியபாணங்களைத் தூண்டியலைக்கின்ற முன்னிலையிற் சூரனுருக்கரந்து மின்னலையொப்பச்சடுதியில் மகாவிஷ்ணுவுக் கிருப்பிடமாகிய வைகுந்த நகரைச்சேர்ந்து சிறந்த பரமஞானிகளாகிய சித்தமுத்தர்களைச் சிக்குப்படுத்தி வருத்துகின்ற காலையில் எமதையனும் சலியாமல் அத்தலத்திலும்போய் மாயைபுத்திரனுட னெதிர்த்து அவன் கொடுமைகளை யடக்கித்திகைக்கச்செய்தபோது சற்றுநேரம் தானும் பெரும்போர் செய்துசெய்து நிருவகிக்க மாட்டாமையால் மறைந்து அண்டகோளகைமேற்புறத்தி லிருக்கின்றவாயுக் கருகிற் போகுமுன்னிலையிற் சுயஞ்சோதி வடிவினராகிய பாலசுப்பிரமணிய தேவரும் தொடர்ந்து கொடியபோரைச்செய்து சூரனேறியிருந்த நவரத்தின மயமாகிய இரதத்தைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து குதிரைகளையும் பாகனையும் அதம்பண்ணி விஜயலட்சுமியை மணந்து வீறியிருக்கின்றபோது அவுணர்பெருமான் தன்வாகனத்தை யிழந்த காரணத்தினாற் காட்டழலைப் போலச்சீறி முன்னம் பரமசிவம்கடாட்சித்திருக்கின்ற இந்திர ஞாலத்தேரை வரும்படிக்குச் சிந்தித்தனன் தட்சணத்தில் நவரத்தினமயமாய்ப் பலமணிகள் கலகலெனச் சத்திக்க வுத்தம அசுவப்பந்திகளைப்பூண்டு அண்டங்களதிரக் கற்கரத்தொனியைக்காட்டி கோடிசூரியர் தோற்றம்போல விளங்கிப் பரந்தோங்கியிருக்கும் தெய்வதன்மை பொருந்திய விரதமானது எதிரில்வந்து நின்றவுடன் சிங்காசனைப்போலத் தாவியேறிப் பீடத்தில் வீற்றிருந்தவனைப் தன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த தனுசானது வட்டாகாரமாகவளைந்து மணிகள் கலிக்கத்தக்கதாகப் பலவித கொடியபாண சமோகங்களைச் சிவகுமாரன் மீதிற்போக்கிச் சொல்லப்படாத போர்விளையாடல்களைச்செய்து வருபவன் முன்னம் சரவணபவன்போராடும்போது அக்காலத்திற் புற்றினிடத்தில் நின்றும் ஈசெற்கூட்டங்கள் பெரும் போக்கெழுவதைப்போல வந்து போராடுகின்ற அவுணச்சயின்னியங்களை தும்சம்பண்ணிப்பண்ணி அவைகள்பெருகும் காரணத்தைத் தெரிந்து மேலும் மேலும் வரவொட்டாமல் பாணகோடிகளினால் அண்டவாயிலை அடைத்த தனுர்வித்தையின் வல்லபத்தைக்கண்டவுடன் கோபநகைகொண்டவனைப் நமதரசாட்சி வெகுநேர்த்தி நேர்த்தி யெனச்சீறிச் சிவகுமாரன் அக்காலத்திற் றூண்டிவரும் சரமழைகளையும் பலபடையினால்வாட்டி அவர்தோற்றங் காணமல் மூடிவருபவன் கரவேகசாமர்த்தியத்தினால் வயிரவூசிகளினும் முனையுள்ள தீட்சணியமாகிய நாராசங்களளவற்றதைத் தூண்டிஅண்டவாயிலை யடைத்திருந்த சரக்கூட்டைத் துகள்கண்டு வானத்திற் பறக்கச்சாடி பழையபடிக்கு வெள்ளிடையாக்கி அதன் மேற்புறத்தில் நெருங்கித் தேக்கிக் கருங்கடலைப்போல ஆரவாரித்திருக்கும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய தன்சேனைப்பெருக்கைப் பார்த்துக்கரங்களை நீட்டியசைத்து வாருங்கோள் வாருங்கோளென்று புவனங்கள் கிடுகிடாய்த் ததிரும்படிக்குக் கூக்குரலிட்டழைத்துப் பருவதாகிருதியாக விளங்கும் தன்புசங்களைத்தட்டி அண்டங்களதிர கர்ச்சித்தனன், இவ்விதமாகத் தமதிறைவன் துரிதப்படுவதைக்கண்டு இவ்வண்ட மேற்புறத்திற்றேக்கிட்டிருந்த தேர்த்தொகையும் யானைக்கூட்டமும் குதிரைப்பந்திகளும் கொடியபார்வையையுடைய அவுணப்படைகளும் எண்ணிக்கைப்படாதவெள்ளக் கணக்கிற் பெரும்புறக்கடலானது பெருகுமாறுபோல அத்தலத்திற் றோற்று நின்ற பெருவாயிலைக்கடந்து ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழவு, தப்பட்டை, எக்காளை முதலியவாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டு அஸ்திரசஸ்திர விதங்களையும் தேவப்படைகளையும் பரித்தவர்களாய் விழிகள் அரக்கையொப்பச்சிவந்து தீப்பொறிகளைக் குபீல்குபீலெனக் கொட்டத்தக்கதாக அதிககோபாவேசங்களுடன் பருவதங்கள் கால்முளைத் தசைவதைப்போல அதிக ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு போர்நேர்ந்த தென்னுங் களிப்பினால் புயங்கள் பூரித்து வானத்தோங்கிவாகுவலையங்கள்தெறிக்க விண்ணிடமெங்குமூடிச் சிவகுமாரனைக்கண்டமாத்திரத்தில் வடவைக்கனலினு மேலிடச்சீறி நல்லகாரியம் இப்படிக்கு நமதுவரவுக்குத் தடைசெய்த இராஜாதிராசனைத் தனிமையில் மடக்கிக்கொண்டு வாதாடுகின்ற இச்சிறுவன் கருவத்தையும் ஆணவத்தையும் இந்தநிமிஷத்தி லடக்கி ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீளக்கடவோமென்று பற்பல சபதங்களைப்பே

சிமேலிட்டு ஆயிரக்கிரணங்களை வீசியுலகங்களை விளக்கிவரும் சூரியபகவானை மூடியபனிப்படலத்தைப்போலக் குமாரதேவனை வளைந்துகொண்டு அகோரமாகிய உயுத்தியங்களை செய்யத்தொடங்கிய காரணங்களை வானவெல்லையில் நின்றுவேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் பிரமன், இந்திராதியர்கண்டுமனங்கலங்கி அம்மம்ம இக்காலத்தில்மூடிய சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கைப்பார்க்கு மிடத்தில் சருவசங்காரகாலத்திற் சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்குச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் தகித்து வாட்டவெழுகின்ற வடவாமுகாக்கினியின் பெருக்கோ மேலையண்டங்களிற் பரந்திருக்கின்ற கங்கைகள்முற்றும் ஏகமாய்ப்பாயுந்தோற்றமோ திருப்பாற்கடலிலுதித்துப் பிராணிகளையலைத்த ஆலகாலவிஷமானது மீட்டுமெழுந்ததோபிரளயகாலத்தில் உலகங்களை நாசஞ்செய்யவல்ல ஆழிமேகங்களானவைபல்லாயிர வுருக்களைத்தாங்கி வந்தகாரணமோ இன்னதெனக்கணிக்கப்படவில்லை இதற்கென்னசெய்வோமென்று மிகவும் வாடிப்பார்க்கவும் பயந்துநிற்கவுந் தாபரியாமல் கைகால்களுதற லெடுக்கநடுநடுங்கித்தமது நிலைகளைவிட்டு திசைகெட்டுப் பலதிசையினும், ஓடியும், பதுங்கியும், ஏங்கியும், என்ன விளைய விருக்கின்றதோ வென்னும் சஞ்சலசித்தராய் அல்லோலகல்லோலப் படுகின்ற காலையிற் பாதகனாகிய சூரன்படைத்திருந்த சேனைப்பெருக்கானது வீராவேசங்களுடன்வடவைக்கனலைப்போலச்சீறிக் கொக்கரித்து நீண்டவிற்களை யிருகுதைகளு மொன்றுபடவளைத்து தேவாஸ்திரவிதங்கள் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கொடியகணைகள் விஷங்களையிறைக்கும் சரங்கள் அனலைக்கொட்டும் சிலீமுகங்கள் சர்ப்பங்களைப்போல வெற்றியுடன் மீளவல்ல பகழிகள் விதங்களனைத்தையும்சந்தித்துக் கார்காலத்திற் சத்தமேகங்களும் ஒன்றுபடக்கவிந்துபொழியுந் திவலைகளையொப்பக் கொட்டியும் மந்தரகிரிக்கொப்பாக விளங்கும், தண்டாயுதம், முசலம், கப்பணம், பிண்டிபாலம், எறியீட்டி, சூலம்; சக்கரம், எழு, மழு, கவண், வளைதடியித்தகைய ஆயுதவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்தியும் மற்றும் பற்பலகொடிய போர்த்திறங்களைச்செய்து அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்து வாதாடுவதையும் சேனைத்தலைவர்கள் வீராதிவீரராகவிருக்கின்ற அவுணராஜர்கள் மன்னமண்டலீகர் பலபோர்முனையிற் கைகண்ட சூரர்கள் தங்கமயமாகிய தேர்களைக் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்து போகத்துரத்தித்தமதுநெடியவிற்களை மணிகள் கலிக்கவளைத்து அதிகதீட்சணியமுள்ள ஏவுகளை அமோகமாகச்செலுத்திச் சண்டை கொடுப்பதையும் அனற்படிவமாக விளங்குகின்ற சரவணபவன் தெரிந்து சகலரையும் ஒருமுனையிலொடுக்கத் திருவுளத்தெண்ணிக் கோபப்பார்வையைச்சிறிது பகைவர்கள் சேனைக்கூட்டங்களின் மீது நாட்டிய மாத்திரத்திற்பெருகிய சுவாலையின் வெம்மையினாற் பஞ்சாக்கரமகத்துவங்களை மறந்து திருநீற்றின்பெருமையை யிகழ்ந்து பரமசிவகடாட்சத்தினாற் கிடைத்திருக்கின்ற அரியசெல்வப்பெருக்கனைத்தையும் பறிகொடுப்பவனாய் யானெனதென்னும் ஆணவத்தொடக்கிற்பட்டு நல்லுணர்வைப்போக்கி மயங்கியிருக்கின்ற சூரபதுமன் சதுரங்கச்சேனைப் பெருக்கனைத்தும் பக்கென்றெரிந்து மங்கிச் சாம்பலாயெழுந்ததுகள் படிந்த காரணத்தினாற் சொர்னமயமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்த அண்டச்சுவரானது தன்பிரகாசமழிந்து தூளிதப்படிவமாகக்காட்டியது, சவுனகாதிமுனிவர்களே, யிவ்விதமாக முன்னணியிற் பெருகிவந்த ரதகஜ துரகபதாதிகள் முற்றும் நாசமடைந்தகாலத்தில் மற்றையவண்டங்களிலிருந்து வெளிவந்த சயின்னியங்களிற் சிலது வடவைக்கனலைப்போல ஆரவாரங்களைச் செய்துகொண்டு வந்து விண்மண் திசாதிசைகள் சாகரப்பரப்பெங்கும் நெருங்கிச் சிற்பரமூர்த்தியாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடியபாணவிதங்களையும் வலியஆயுதவகைகளையும் கோடைக்காலத் திவலைகளினும் கடுகிச்செலுத்தியும் மாயைப்பெருக்கைக் காட்டிமயக்கியும் இத்தகைய கடும்போர்செய்து அதிக உற்சாகங்களுடன் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களை முழக்கிவீறி யுலாவுவதைச் சுயஞ்சோதியாகியசிவகுமாரன்கண்டு அக்கினிச்சுவாலையெழப் பெருமூச்செறிந்து சற்றுநின்று ஊங்காரித்தனர், அக்காலத்திற்றோற்றிய சுவாலையின்கொடுமையினால் வானத்தையளாவக் குவிந்திருந்த பூளைப்புஷ்பப் பெருக்கிற் றீச்சிகைதாக்குமாயின் வாடிச்சுருண்டு மங்கி நிலத்திற்சேருமாறுபோலத் தகிக்கப்பட்டு நீறாய்ப்பெருந்து உலகங்க ளனைத்தினும் நிறைந்து சிவகுமாரனையும் வளைந்துகொண்டகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் அதிக வீராவேசங்களுடன் ஆரவாரங்களைச்செய்துவந்த நால்வகைச்சேனை வெள்ளங்களானவைபோராடி வெற்றிகொள்ள விருவகிக்கக்கூடாமையால் ஆருயிர்க்கோலங்கொண்டு மாயைப்பெருக்கினால்வெல்லக்கடவோமென நிதானித்துக் கவிந்ததுக்கொப்பாகக் காட்டியது, ஓமுனிவர்களே யிவ்விதமாக முந்திவந்த கணக்கிறந்தவெள்ளச்சேனைப் பெருக்கனைத்தும் பலவகைப்போர்த்திறங்களைச்செய்து ஐயன் கோபித்துரப்பி ஓங்காரித்த ஓசையின் உற்பாதத்தினால் நீறாய் மாண்டகாலத்தில் வழிபெறாமல் மேலையண்டங்களில் அடைபட்டிருந்த ரதகஜ துரகபதாதிப் பெருக்கானது கடையுகவெள்ளத்தினுமேலிட்டு கியாவுமென்னும் ஓசையெழ வீறிவந்து நெருங்கி நெடியவிற்களை வளைத்துக்கடியபாணவிதங்களைச் சோனாமாரியைப்போலச் சொரிந்தும் அமோகமாகிய கொடிய ஆயுதவகைகளை ஒன்றனந்தமாகக் கடாவியும் ஆக்கிரமித்துமேலிட்டுப் போராடுகின்ற வுத்தண்டங்களையும் செருக்கையும் நீர்வளம் நிலவளம் குடிவளம் இத்தகைய செல்வச்சம்பத்தைப்பெற்ற தென்னாட்டிற் பலரும் புகழும்பெருமையினையுடைய மதுரைப்பதிக் கரசனாக விருந்த மலையத்துவசபாண்டியன் அரிதிற்செய்துவந்த தவவிரதமுயற்சியினாற் பராசத்தி யானவள் புத்திரியாய் மும்முலைத்தடாதகையென்னும் திருநாமத்தைக் கொண்டு ஜகமனைத்தையும் பரிபாலித்துத் திக்குவிஜயஞ்செய்து வருமுன்னிலையிற் றிருக்கயிலையைச் சேர்ந்தபோது சிவபிரான் திருநோக்கம் பட்டவுடன் ஒருஸ்தனமறைய நாணினவளாய்ப் பரமன் கட்டளையின்படிக்குத்தன்பதியைச் சேர்ந்தகாலையிற் பரமேஸ்வரனெழுந்தருளித் திருக்கலியாணஞ்செய்து கொண்டவராய்ச் சோமசுந்தரபாண்டியனென்னும் பெயரைத்தாங்கி அரசுசெலுத்தி வருகின்றகாலத்தில் அவர்களுக்குப்புத்திரனாயவதரித்து உக்கிரபாண்டியனென்னும் பெயர்விளங்க இராஜாதிராஜனாய் உலகங்களைப்போஷித்துவருமுன்னிலையிற்பிதாவினாற் கடாட்சிக்கப்பெற்றிருந்தவேலாயுதத்தினாற் றம்மையவமதித்துக் கடையுகவெள்ளத்தினுமேலிட்டுத் தென்மதுரைப்பதியை யழிக்கவந்த கடற்கிறைவன் கருவத்தையடக்கியும் க்ஷாமகாலம்நேர்ந்து மன்னுயிர் வருந்துவதற்கிரங்கி நிதிக்குவையைப் பெற்று வரும்பொருட்டுச் சென்றகாலத்தில் அகந்தை கொண்டிருந்த மகம்மேருபருவதத்தைச் செண்டினால்வாட்டியும் தமது திருநாட்டினெல்லை முற்றினும் வருஷியாத நிமித்தம் மேகங்களைப் பற்றிவந்தபோது சீறியெதிர்த்ததேவேந்திரனை வளைதடியைவீசிப் புத்திபண்ணியும் இஃதன்றியும் இயலிசைநாடகமெனச் சொல்லாநின்ற முத்தமிழின் திறங்களை வளர்த்துவரும் சங்கத்துக்குத் தலைமையாக விளங்கிச் சிவமகத்துவத்தை நிலைபெறநாட்டிச் சிறப்புடன்சைவசமயத்தை ஸ்தாபித்தும் இத்தகைய திருவிளையாடல்களைநடாத்திவரும் சிவசுப்பிரமணிய தேவர் மேற்குறித்திருக்கின்ற

அவுணப்படைகளின் காரணங்களைக்கண்டு இப்பெருக்குடன் போவதன்று ஆதலால் ஒருமுனையிற் சகலரையும்வாட்டி யொழிப்பதாகத் திருவுளத்தெண்ணினவராய்த் தமது திருக்கரங்களின் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற வெற்றிப்படைகளாகியகைவேல், கணிச்சி, சூலம், சக்கரம், தண்டம், இத்தகையசிறந்த ஆயுதங்களின்மீது விழிகளைப்பரப்பி ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற நீங்கள் நாற்றிசையினும் விரைவிற்போய்ச் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஒன்றுபட்டுப் பெருகுமாறுபோலப்பரந்து சூழ்ந்துவாதாடிவரும் சூரன் சதுரங்கச்சேனைவிரிவனத்தையும் தம்சப்படவாட்டி வருவதற்கிடம்பெருமல் மேலை அண்டங்களிற் {றேக்கிட்டிருக்கின்ற நால்வகைச்சயின்னிய வெள்ளங்களையும் பற்பல வுருக்கொண்டுவளைந்து சின்னபின்னப் படச்சாடிய பின்பு நம்மிடத்துக்கு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டுச் செலுத்தினர், நைமிசாரண்யவாசிகளே! அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய ஆயுதங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் அனந்தகோடி படிவங்களைத்தாங்கி விஷச்சுவாலையைப் பெருக்கி தாபாக்கினியைவீசி யிடிகளைக்கக்கி அனற்பொறிகளை யிறைத்துக் கல்நெருப்பு மழைகளைப்பொழிந்து மற்றுமுள்ள கொடுமைகளெவற்றையும் காட்டிக்கொண்டு காளகூடத்தைப்போல மேலிட்டு எதிரிற்கொக்கரித்துப் பொருதிருந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளின் விரிவனைத்தையும் நிமைப்போதிற் கண்டதுண்டப்படச் சங்கரித்துத் துகளாக்கிமேலிட்டு அவுணர்பெருமான்குடைநிழலிற்பட்டஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலும்மின்னற்கொடியைப்போலச் சடுதியில் நுழைந்து நுழைந்து அத்தலங்களில் நெருங்கி யிருக்கின்ற ரதகஜதுரகபதாதி வெள்ளங்களனைத்தையும் அதா அதப்படவாட்டிக்கொன்று சேனைத்தலைவர்களையும்மாய்த்து விஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பிவானகங்கையிற் படிந்து பவுத்திரமாய்க் குமாரதேவர் திருக்கரங்களிற் பழையபடிக்கு விளங்கியது, அக்காலத்திற்பெருகிய ரத்தப்பிரவாகத்தையும் பிணமலைகளையும் கவந்தப்பரப்பையும் மற்றும் ரணக்களத்தில்நேர்ந்தகொடுமைகளையும்ஆயிரநாவைப்படைத்திருக்கின்ற ஆதிசேஷனாலும் கணித்து ஒருவகையாகச் சொல்லிமுடிவதோ அல்லது சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனாலும் நினைந்தாவதன்று இவ்விதமாகச் சரவணபவன் தூண்டியபடைகள் வீறிப்போய்த் தன்சேனைகள்முற்றும் நாசப்படச்சாடிய வேடிக்கைகளைச் சூரபதுமன் கண்டமாத்திரத்தில் வடவைக்கனலும் ஆலகாலவிஷமும் பயந்தொளிக்கத்தக்கதாக மண்டியெரிந்து நல்லகாரியம் இப்பாடுபடுத்துகின்ற பாலகனை யினிசும்மாய் விடமாட்டேன் கணப்போதிற்பெற்றவளுக்குப் பிள்ளையாகவொட்டாமல் சின்னபின்னப்படக் கொல்லக் கடவேனென்று ஆங்காரித்து முன்னந் தன்தவத்துக் கிரங்கிச் சிவநாதன் கடாட்சித்திருந்த தெய்வீகம்பொருந்திய சக்கரப்படையை யெடுத்து விதிப்படிக்குச்சோடசவுபசாரங்களுடன்பூசித்துப்போற்றிகரகமெனச்சுழற்றிச் சிவகுமாரனைக் கண்டித்து வருவதாக வேண்டி வேகமாய்ச் செலுத்தினன், அப்படை வெளிப்பட்ட மாத்திரத்தில் தேவர்கள் முதலிய சகலரும் விழிகள் கூசி மதி மருண்டு விஷ முண்டவரைப்போலக் களைக்கும் படிக்குச் சொலித்துக் கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழன்று தீப்பொறிகளை யிறைத்துப் பற்பல கொடிய ஆயுதவிதங்களைப்படைத்துச் சொல்லப்படாத வுற்பாதங்களையும் காட்டி பிரசண்டமாருதமும் பயந்தொளிக்க வேகங்கொண்டு சீறி நெருங்கு முன்னிலையிற் குமாரசுவாமியார் தமதுதிருக்கரங்களி லொன்றை நீட்டிவட்டாகாரமாய்ச் சூரியனுக்கொப்பாகச் சொலித்திருக்கும் சக்கரத்தை வா வா வென்றழைத்துப் பற்றிச்சலனமற்று நகைமுகனாயிருந்தனர், இப்படிக்குத்தான் அருமையாகக்கிடைத்திருந்த சக்கரம்முருகேசன் வசப்பட்டுப்போன அபஜயத்தைக் கண்டசூரனென்ன செய்வான் செருக்கற்றுப் பெருமூச்செறிந்து மானமுங்கோபமும்மனதைப்பாதிக்க நாகம்போலச்சீறியிந்தபாலகனை மாயையின்முயற்சியினால் வெல்லக்கடவேனெனநிதானித்தவனாய்ச் சிவபிரான்கடாட்சித்த இந்திரஞாலத்தேரிலிருந்தவன் சுக்கிராசிரியன் போதிக்கப்பெற்ற பிங்கலையென்னும் மந்திரத்தைச் செபித்து அதன்முயற்சியினால் பற்பலவுருக்களைத்தாங்கி எங்குந்தானாக்காட்டி விற்களைவளைத்துக் கடிய பாணங்கள் கொடிய ஆயுதங்களைச் சோனைவருஷங்களுங்குறைபடச்சொரிந்து வீரங்களைப்பேசி சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்துச் சூறுவளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்று சுழன்று பிரபலசண்டை செய்துலாவுகின்றதைப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தெரிந்து பகைவன் மிரட்டிவருகின்றமாயை வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றதெனநகைத்தவராய்த்துரிதமாய் ஞானப்படையையெடுத்துத்தமதுதனுசிற்சந்தித்துப் பாதகன்வஞ்சகங்களை நிமைப்போதிற் அதப்படுத்திவரக் கடவையெனப் பணித்துச்செலுத்தியவுடன் கடுகிச்சென்று வேதவொழுக்கங் களுக்குமாறாய் கொடுங்கோலை நடாத்திவரும் சூரமகாராசன் மாயைப்பெருக்கனைத்தையும் கவளீகரம்பண்ணிப் பகைவனையதாப்பிரகாரந்தனியனாக விட்டுமீண்டு கர்த்தன்அம்புக்கண்டி லடங்கியது, சவுனகாதிரிஷிகளேமேற்குறித்தபடிக்குத் தன்முயற்சிபின்னப்பட்டுப்போனகாலையில் மனந்தளர்ந்து வானத்தையளாவநிற்கின்ற தேரிலிருந்தபடியே மேல்நடத்தவேண்டியதைக் குறித்துச்சற்றுநேரம் யோசித்திருந்தனன், இதனைக்கண்டதேவர்கள் அகமுகமலர்ச்சியுடன்சத்தசாகரங்களுமிரைந்தெழுந்ததைப்போலஇளையோன்வீரப்புகழைப்பாடிக்கொண்டாடித் தேன்களைப்பெருக்கிப்பரிமளித்திருக்கும்பஞ்சகற்பக மலர்களைவாரிவாரிச்சிவகுமாரன்மீதிலிறைத்துஜயம் ஜயமெனப்போற்றினர், இப்படிக்குத்தன்பகைவர்வீறியிருப்பதையுந்தனக்கடுத்தகுறைபாடுகளையும் நினைந்துநினைந்துவெட்கிச்சடுதியிலொருநினைவைக்கொண்டவனாய் மின்னலைப்போலத் தேருடன்மறைந்து அண்டகோளகைமேல்வாயிலினருகிற்றேற்றிக்கொக்கரித்துப் பயந்தோடாமற் சூரனானால் சண்டைக்குவரக்கடவையென அறைகூவிக்கோடையிடிகளுமஞ்சப்புசங்களைதட்டிக்கொண்டுமேலைஅண்டத்திற்பிரவேசித்து ஆர்ப்பாடங்களைச்செய்திருப்பதைஎமதிறைவன்தெரிந்துதுரிதமாய்த்தமதுதேரை அத்தலத்திற்கொண்டுபோய்க்கொடியபோரைச்செய்து சிக்குப்படுத்துமுன்னிலையிற் சடுதியில்மறைந்துமற்றொரு அண்டத்திற்பாய்ந்த காலையிற் சண்முகப்பெருமாளும் சளையாமற் சூரன்முன்னம் நேர்ந்துபடைகளைக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச் சாடும்போது பாதகன் அதனைக்கடந்து தன்காவலிற்பட்ட மற்றைய அண்டங்கடோறும் பாயுந்தோறும் சரவணபவனும் பின்பற்றிப்போய் அகோர யுத்தங்களைச்செய்து செய்து வருமுன்னிலையிற் சிவகுமாரன்தோற்றங்காணாத காரணத்தினாற் பிரமன் இந்திரனாதிய தேவர்கள் மனச்சோர்வுடன் பரிவாய்வளர்த்துவரும் நற்றாய்தந்தையரைப்பிரிந்துவாடும் பிள்ளைகளைப்போல வருந்தி பெருமூச்செறிந்து ஏங்கினவர்களாய் ஸ்ரீமகாலட்சுமி யெழுந்தருளாநின்றமார்பையுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவைச்சேவித்துப் போற்றிக் கர்த்தனே வீரவாளாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும்மாயைபுத்திரனுடன்தொடர்ந்து இவ்வண்டவெல்லைகடோறும் வாதாடியிருந்தவேலாயுதமூர்த்தியிதனைக் கடந்து மேலையவண்டங்களினும்பாதகனைவிடாமல் பின்பற்றிப்போயினர், பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பெற்றிருக்கின்றவரமுயற்சிகொண்டு சூரன் சற்றும்இளைத்தவனாகக்காணவில்லைமேலும் சலனமற்றவயிரப்படிவத்தையும் மாளாதவயதையும்படைத்திருப்பவனாதலாலும்மாயைவஞ்சக முதலிய

பாதகங்கள் சேர்ந்திருப்பதற்கொப்பாகிய கொடியமனதையுடைய தீயன் இத்தலத்தைக்கடந்து மறைவிடங்களிற் போகுங்காரணத்தை யோசிக்குமிடத்தில் ஏதோசில சூதுகளை நினைந்திருப்பவனைப்போலக் காட்டுகின்றது. பாலசுந்தரத்துக்கு அவுணர்பெற்றிருக்கின்ற மாயைப்பெருக்குக ளொன்றுந் தெரியாத சூரன் இளைத்தவனைப்போலக் காட்டியோடியதைக்கண்டு இவனைவெல்வதற்கிது தருணமெனநினைந்து எமதையனும் போர்த்தொழிலைச் செய்துகொண்டே தொடர்ந்து போனவர் அவுணராசனைக்கண்டு வாதாடுகின்றனரோ அல்லது அவனைக்காணுமல் தேடுகின்றனரோ மற்று மென்னகொடுமைகள் விளைகின்றதோ யாதுந்தோற்றவில்லை ஆகலின் அடியோங்கள் மனம் ஒருமைப்படாமல் சஞ்சலத்திற்பட்டு வாடிவருந்துகின்றனம் கண்காணுத விடங்களிற் சற்றுமிரக்க மற்றபாதகன் கொண்டுபோயினன், அத்தலங்களில்நடக்கும் விளைவின்னதெனத்தெரியாமல் ஏழைகளாகிய யாங்கள் பயப்பிராந்தி கொண்டு திகைக்கின்றனமாதலால் ஒருவகைதேறுதலைகளைச் சொல்லிக் கிலேசத்தைப்போக்கி யாளவேண்டுமென்று போற்றுகின்ற பிரமனுதியர் முகவாட்டத்தையும் சோர்வையும் கேசவன்தெரிந்து நகைத்தவராய் மனதிலிரக்கமுற்று ஓ தேவர்களே பயப்படவேண்டாம் யாதொரு எண்ணத்தையும் நினைந்துவருந்த வேண்டுவதில்லையென்று அபயஸ்தமளித்து இதனைத்திருவுளம்பற்றுவதாயினர், கொடியசெய்கைகளையுடைய சூரனுற்பலகாலம் பட்டவருத்தங்களினுல் அவன்சவுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் பெரிதாகமதித்துக் கலங்குகின்றீர்கள் அதனையினி விட்டுவிடக் கடவீர்கள் இளையோனுகிய சண்முகப்பெருமாள் புசபலபராக்கிரமத்திறங்களைத் திஷ்டாந்தரமாகப் பலவிசை கண்டிருந்தும் இப்படிக்குச் சங்கையுற்று வாடுவதுஉங்களையொத்தவர்களுக் கடுப்பதோ வேதாகமங்களை யோதிப் பரத்துவநிச்சயங்களைத் தெளிந்திருக்கும் மகத்துக்களாலும் அறியப்படாதபரவஸ்துவாய் சச்சிதானந்த சொரூபியாய் ஆதிமூலமாய் அண்டரண்டபுவன சராசரங்களுக்குக் காரணபூதமாய்ச் சுயஞ்சோதிவடிவைப்பெற்று தம்மைத்தொழும் பரமஞானிகளுக்கெல்லாம் காரணகர்த்தனுக விருப்பவன் சரவணபவனென்றறியக்கடவீர்கள் பிறப்பிறப்பில்லாத தேவாதிதேவனுகிய சிவபிரானே பிள்ளைப்பருவத்தனுய்ச் சண்முகாரவிந்தங்கள் விளங்கக்காட்டுகின்றனரெனச் சொல்வதல்லது வேறுமுண்டோவேலாயுதமூர்த்தியினது குணுதிசயங்களையும்மகிமைகளையும் கண்டறிந்தும் அவன்மாயைப்பெருக்கினுழ்ந்து உங்கள் மனந்தெளிவுபெறுமல் மயங்குகின்றீர்ஓதேவர்களே யினிசற்றும்ஐயப்படவேண்டுவதில்லை சூரபதுமனுனவன் தன்வல்லபத்தினுல்ஆயிரகோடி அண்டங்க ளெங்கும் போனபோதினும் நமதுகர்த்தன் தொடர்ந்து போர்செய்து செய்து வாட்டிச் சற்றுநேரத்தில் இவ்விடத்தில் அப்பாதகனைக்கலந்து வாவிருக்கின்றனர், இதனைஉள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலக் காட்டுவோம் அக்காட்சியைக்கண்டு களிப்பீரென்று மகாவிஷ்ணுவானவர் சிவகுமாரன் மகிமைகளை விரித்துப் போதித்தமாத்திரத்திற் பிரமனுதியதேவர்கள் மனச்சஞ்சலங்களை யொழிந்து ஓ கர்த்தனே பேரின்ப உணர்ச்சியைப் பெறுதகாரணத்தினுல் மயங்கினேம் தேவரீர்வாக்கியங்களைச் செவிகளுக்கமுதமாகக் கேட்டு உண்மையைத் தெளிந்து கிருதார்த்தராயினே மென்று போற்றிக்களித்துப் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினதுவரவுக்கெதிர் பார்த்திருந்தனர், இது நிற்கசூரபதுமனுனவன் மேற்குறித்தபடிக்கு ஆயிரகோடி அண்டங்கடோறும் மின்னலையொப்ப இந்திரஞாலத்தேரைச்செலுத்தி உலவுகின்றகாலங்களிற் குமாரனும் பின்பற்றிப்போய் வளைந்துகொண்டு பலமகிமையுள்ள பாணங்களைச்சோனைமழையினுமேலிடச் சொரிந்து போராடுமுன்னிலையிற் பாதகனும் பின்னிடையாமல் அதிகதீட்சணியமுள்ள சரவருடங்களைப்பெருக்கித் தன்மேல் வரும்படைகளைக் கண்டித்து மேலுமேலும் அமோகமாகிய கொடியகணைகளைப் போக்கிக்கொக்கரிக்கவும் அவற்றினை முருகப்பெருமாள் மாற்றவும் இவ்விதமாகச் சூறைக்காற்றையொப்பத் தங்கள் தேர்களைத் திருப்பித்திருப்பி ஒருவரை ஒருவர்வெல்ல வேண்டுமென்கிற வயிரங்களுடன் நெருங்கிச் சண்டைகொடுத்த வேடிக்கையையும் அவ்விருசூரர்கள் தீரத்தையும் கரவேகசரவேகத்தின் பெருக்கையும் தேர்களோடும் வேகத்தையும் ஒருநாவைப்படைத்திருக்கின்ற என்னுற்சொல்லி முடிவதன்றுஅவர்கள்விடுத்தபாணகோடிகள் வெட்டுண்டு மகாமேருவினு மேலிட்டுக் குவிந்ததெனப்பேசுவோமாகில் மற்றபோர்த்திறங்களையாவரால் கணிக்கக்கூடும் இவ்விதமாக அண்டநிலைகளெங்கணுந்திரிந்து வாதாடியசூரன் கடையிலிந்தப் பூமண்டலத்தைச்சூழ்ந்த சமுத்திரமத்தியிற் சொர்ணமயமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் வீரமாமயேந்திரபுரியி னெல்லையிற் றேற்றிய காலத்திற் சரீரத்தைப்பிரிவின்றி உலவும் நிழலைப்போலக் கந்தசுவாமியும் அதிக உக்கிரத்துடன் தொடர்ந்தபோது அத்தலத்திற் கூடியிருந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளனைத்தும் வீராவேசங்களுடன் பெரும்புறக் கடல்பெருகுமாறுபோல மேலிட்டு நமதுசக்கிரவர்த்தியைவிடாமல் வாதாடிவருகின்ற இந்தப்பாலகன் ஆணவத்தையடக்குவோமெனவடவைக் கனலைப்போலப்பொங்கித் தங்கள்கரங்களிற்பிடிபட்டிருந்த விற்களை யிருநுதைகளுமொன்றுபடவளைத்து நாங்களிதிற் றேடிவைத்திருக்கின்ற தேவப்படைகள் காளகூடவிஷத்துக்குச் சமமாகிய சிலீமுகங்கள் வயிரவாளிகள் முதலிய அஸ்திரங்களைக் கோடைகாலமழைத்துளிகளைப்போல அதிகவேகமாக மேலிடச்சொரிந்தும் மந்தரகிரியையொப்பக் காட்டும் வலியதண்டாயுதம் சக்கரம் சூலம் பிண்டிபாலம் வச்சிராயுதம் கழுமுள் வேல்முதலிய ஆயுதங்களை ஒன்றனந்தமாகக் கரவேகங்கொண்டு கடாவியும் மாயவித்தைகளினுல் பலகொடுமைகளைக்காட்டியும் இன்னமுஞ்சொல்லாநின்ற சித்திரப்போர்களைச் செய்துக்கொண்டு மனோவாக்குக்கெட்டாத மூலகாரணக்கடவுளாய் சுயஞ்சோதி மயமாயிராநின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவரை வளைந்துகொண்ட காலையில் அப்பாதகர் மனவலியையும் புசபலபராக்கிரமத்திறங்களையும் எமதிறைவன்மதித்து அவர்களனைவரையும் ஒருமுனையில் மடிக்கவெண்ணிச்சற்றுகோபநகைகொண்டனர், அதனிடையிற்றேற்றிய தீப்படலமானது மேலிட்டுக்கொளுத்த முப்புராதிகளைப்போல வெந்து நால்வகைச் சேனைவெள்ளங்களனைத்தும் சாம்பல்மலைகளாகக் குவிந்தது, சவுனகாதிரிஷிகளே! பிதாவானவர் செய்ததொழிலைப் பிள்ளைமுடிப்பது தகுதியாகவே காணப்படுகின்றது, இவ்விதமாக திசாதிசைகளெங்கணும் நெருங்கி ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு போராடியிருந்த நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூரியன் முன்பட்டபனிப்படலத்தைப்போல நாசமடைந்து பெருத்தோங்கியிருக்கும் அஸ்திமலைகளைக்கண்ட தேவர்கள்மனவெழுச்சிபெற்றவர்களாய் அம்மம்ம இத்தகைய பெருவெள்ளத்தை யாவரால் முடிக்கக்கூடுமென்று ஐயன் பெருமைகளைக்கொண்டாடிப் பஞ்சகற்பக மலர்களை ஏராளமாக வாரிவாரி முருகேசன்மீதில்லிறைத்து ஜயாவிஜய பவாவென வாழ்த்திப் போற்றிக்களித்திருந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, யிந்தவண்டப்பரப்பெங்கணும் நெருங்கி ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்திருந்த தாரகசேனைக ளனைத்தும் குமாரதேவர் சிற்றவழலினுற் றகிக்கப்பட்டொழிந்தகாலத்திற் மானமுங்கோபமும் சொலிக்கத்தக்கதாகச் சூரபதுமன் நின்றகாட்சியெப்படிக் கிருந்ததென்னி

ல் ஆதிகாலத்தில் ஒருகாரணநிமித்தியமாக அகஸ்தியர் கருங்கடற் பெருக்கை உள்ளங்கையினேற்று ஆபோசனஞ்செய்தகாலையில் வடவையானது கொழுந்துவிட்டுச் சொலித்துக்காட்டியதையொத்தது, அக்காலத்திற் சிவகுமாரன் நகையழலின் கொடுமையினுற் பிரளயவெள்ளத்தைப்போலப் பெருத்தடர்ந்து விறிகின்ற கணக்கிறந்தவெள்ளம் மங்கியதையும் ஏவலுக்கு மொருவருமில்லாமல் தான்தனிமையில் நிற்பதையும் தனக்கடுத்தமானக் குறைச்சலையும் ஜயசாலிகளாகிய நவவீரர் இலக்ஷர் படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களுடன் அதன்மனவெழுச்சிபெற்றுக் கெலிப்புடன் கொக்கரித்திருக்கின்ற ஆரவாரங்களையும் தெரிந்து அதிகமனஸ்தாபத்துடன் அவுணர்பெருமான் இதனை நினைப்பதாயினன், வீராதிவீரர்களாய் இருபுசங்களையொப்பக் காத்திருந்ததுணைவர் சூரியனைத்தனைசெய்யவல்ல சவுரியபரனுகிய பானுகோபன் முதலிய பிள்ளைகள் மந்திராலோசனைகளுக்கு யோக்கியமாகிய மந்திரிபிரதானிகள் பிராணபதயாக விருந்த சினேகிதர் நெருங்கிய சுற்றத்தினர், சென்றவிடங்களில் வெற்றியுடன் திரும்பத்தக்க புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய சேனைத்தலைவர்கள் மற்றுமிராநின்ற அவுணப் பிரபுடீகர்கள்இந்தவீரமாமயேந்திரபுரி முதலிய விடங்களில் வாசமாயிருந்த சயின்னியங்கள் முற்றும் மாண்டதுமல்லாமல் என்னுணையிற் பட்டிருக்கின்ற மற்றைய வண்டங்களிலிருந்து பெருகியபல்லாயிரகோடி வெள்ளச்சேனைப் பெருக்கும்பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற பாலகன் மகத்துவத்தினுல் நாசப்பட்டுப் போயது நானும்ஒன்றியாய்த் திகைத்திருக்கின்றனன், இனியென்னுல்முடிக்கவேண்டியகாரணங்களொன்றையுங் காணேன் இதுபரியந்தம்நடத்திவந்த தந்திரஉபாயங்களை விட்டு இனி யென்ன விருக்கின்றதென்று பற்பல எண்ணமிட்டவனுய்ப் பெருமூச்செறிந்து யாதுந்தோற்றுமற் சிலநேரம் மயங்கியிருந்தவனுக்கு ஒருகியாபக முதித்தவுடன் சற்று மனச்சஞ்சலத்தையொழித்து தட்சணத்தில்மிகுந்த அன்புடன்தன்னை அரிதிற்பெற்றதாற்றுயாகிய மாயையை மனப்பூருவகமாக நினைந்தனன், இப்படிக்குத் தன்ஜேஷ்டபுத்திரன் மனவருத்தத்துடன் கியாபகங்கொண்ட காரணத்தைச் சுமாலினியென்னும் சிறந்த பருவதச்சாரலிலிருந்து பரமனைநோக்கி அரியதவங்களைச்செய்துவருபவள் தெரிந்தவுடன் அத்தலத்தைக்கடந்து மனேவேகத்தினுங் கடுகிவந்து மின்னலைப்போலச் சூரன் முன்னந்தோற்றிச் சிவபிரான் கடாட்சித்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதிபனுய் மகதயிஸ்பரியங்களை யனுபவித்துவந்த புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய குமாரனே சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கையும் படைவீரரையும் துணைவர்புத்திரமித்திரகளத்திராதிகள் மதியூகிமந்திரிகள் மற்றபரிசனர் இராஜசின்னங்களெவற்றையும் நீங்கி அதிகமனக்கிலேசத்துடன் தனியனுய் நிற்கச் சம்பவித்த காரணமென்னை யிக்காலத்தில் என்னைவரவழைத்த நிமித்தம் யாது அதனைவிரைவிற் சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்டகாலத்தில் துக்கவருத்தங்களுடனும் பட்சத்தினுலும் அன்னையைப்பிரதட்சணம் வந்து சேவித்துக்கொண்டவனுய்க் கரங்களைக்கூப்பிநின்று இதனைமுறையிடத் தொடங்கினன், ஓ தாயே நூற்றெட்டுயுகங்களாகச் சகலரும்போற்ற வாழ்ந்திருந்த எனக்கு இக்காலத்திற் சம்பவித்தவருத்தங்களை யென்னவென்று சொல்லுவேன் சிவபிரான் நுதல்விழியில் நேற்றையத்தினந் தோற்றிய பாலசுப்பிரமணியன் நிர்நிமித்தியமாய் நம்மேற் பகைத்துத் திருக்கயிலையைக்கடந்து சிலபூதவெள்ளங்களுடனும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தி லிறங்கி வருபவன் வழியில்நேர்ந்த உன்னுசைக் குமாரனுகிய தாருகாசுரனையும் மாயைக்காசனுக விருந்த கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினுற்பிளந்து கொன்று அவனைப்போற்றி யிருந்த மந்திரிபிரதானிகள்படைத்தலைவர்கள் முதலிய சேனைப்பெருக்கையும் நாசப்படுத்தினதுமல்லாமல் தொலைதூரங்கடந்துவந்து சமுத்திரத்தைத்தாண்டி யாவராலும் நோக்குதற்கரிய கட்டுக்காவலையுடைய இந்த வீரமாமயேந்திரபுரிக்கருகில் பாசறைவிடுதி உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நமக்குப்பயந்தொளித்திருந்த இந்திரனுதிய தேவர்களைசேர்த்துக்கொண்டு விஷ்ணுபிரமன் போற்ற விருப்பதைத் தெரிந்து இத்தலத்தைக்கடந்து போவதாகப் பயமுறுத்தும்படிக்கு ஜயசாலியாகிய உன்பேரன் பானுகோபனைச் சில சேனைகளுடன் செலுத்தினுல் சற்றுமிரக்கமில்லாமல் அவனையும் மற்றபிள்ளைகள் மந்திரிபிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்கள் கணக்கிறந்தவெள்ளம் ரதகஜதுரக பதாதிகளையும் கொன்று என்பிராணபதமாக விருந்த சிங்கமுகாசுரனையும் அவன்பிள்ளைகளாதியரையும் அதம்பண்ணியும் விடாமல் என்னையும் மடக்கிக்கொண்டு அண்டநிரைகள் முற்றினுமிருந்த நமது சயின்னியப் பெருக்கனைத்தையும் வாட்டித் தொடர்ந்துபோராடி வருகின்றனன். தாயேசகலரையும் பறிகொடுத்து இராஜாதிராஜனுக விருந்தயான் ஒன்றியாக நிற்கின்றனன், எனக்கடுத்திருக்கின்ற துக்கவருத்தங்களைச் சொல்லி முடிவதன்று மேலும் எங்களுக்கேதேனும் குறைவுநேர்ந்து நினைந்தவுடன் வந்து அவற்றைப்போக்கிப் பாதுகாப்பதாகமுன்னம் வாக்குதத்தஞ்செய்திருப்பதாலும் புத்திரருக்கடுத்த இன்னலைத்தாய்தந்தையர் விலக்கி யிரட்சிப்பது கடமையாக விருக்கின்றதினுலும் இதுகளனைத்தையும் யோசித்துத் தாமரையிலையிற்பட்ட நீர்த்துளியைப்போல மனந்தாபரியாமலலைகின்ற சஞ்சலங்களைப் போக்கியாள்வதாகத் திருவுளத்தி லிரக்கமுற்று அநியாயமாக மாண்டதம்பி பிள்ளைகள் மந்திரிபிரதானிகள் படைவீரர் மற்ற சேனைப்பெருக்கனைத்தும் ஒருமுனையிலெழுவதற் கொருசூட்சியைத் தயைசெய்யவேண்டும் இதையன்றியில் மற்றொருவருந்தங்களைக் கொடுக்கவில்லை விரைவில் இக்கோரிக்கையைக் கடாட்சிக்கக்கடவாயெனமிகவும் வருந்திக்கேட்டுக்கொள்ளும் ஜேஷ்டபுத்திரன் கோரிக்கைகளனைத்தையும் கவனித்துக்கேட்டு நகைத்தவளாய் இதனைப் போதிப்பதாயினள், ஐயனே புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய துணைவர்பிள்ளைகள் மாமன் மைத்துனன் சினேகிதர், பெரியோர்கள், மற்றுமுள்ளசுற்றத்தினர் வீராதிவீரராக விருந்தபடைத்தலைவர்கள் அவுணராஜர்கள் மனதினுலும் அளவிடப்படாத ரதகஜதுரகபதாதிகள் முதலிய ராஜசின்னங்களையுந் தோற்று ஏவற்பணிவிடைகளுக் கொருவருமில்லாமல் ராசராசப் பிரபுடீகனுக விருந்த உன்னையொத்தவன் இக்காலத்திற் றனித்திருக்கவும் பெறுவையோ இப்படிக்குச்சகலவளங்களையும்பறிகொடுத்தும் இன்னமும் தீனராய்த்தாயாதிகளாகவு மிருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையைவிடுதலைசெய்துபோட்டு மகதயிஸ்பரிய வைபவங்களை யனுபவித்துச் சவுக்கியமாக விருக்க நினையாமல் இப்பாடுகேள்பட்டும் சண்முகப்பெருமானுடன் பகைத்துச் சண்டைசெய்யவே நினைந்திருப்பதாகக் காண்கின்றது அப்படிக்குத்துணிவு கொள்ளுவையாயின் தற்காலத்திலிருக்கின்ற சம்பத்துகளையும் போக்கிச் சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற வரப்பேறுகளையும் அரியவயிர தேகத்தையும் வலியபிராணனையு மிழக்கவரும் பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கும் குகனது குணுதிசயங்களை மதித்துப்பாராமல் பாலகன் பாலகனெனப் பேசுகின்றனை இத்தகையதண்டனைகளைப்பெற்றும் இன்னமும் அவன்பெருமைகளுனக்குத் தோற்றவில்லையோ சுயஞ்சோதியாய் எள்ளினெண்ணெயைப்போல நிரஞ்சனமாய் விளங்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடிப்பித்துவரும் ஆதிதேவனே யித்தோற்றங்கொண் டெழுந்தரு

ளியிருக்கின்றனர், சருவசிவதயாபர மூர்த்தியாதலால் உன்னிடத் திரக்கமுற்று இத்தகைய திருவிளையாடல்களைச் செய்துவருவதல்லது சற்றுக்கோபங்கொண்டு தமது திருக்கரத்தில்விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைச் செலுத்து வராயில் நிமைப்போதில் இந்தவயிரதேகம்பிளப்புண்டு மாண்டு போவாய் வாழ்நாளை வியர்த்தமாகப்போக வுறுதிகொண்டு என்மொழியை மறுப்பையாயிற்றுரிதமாய்க் கெடுதிநேரும் மேலும் தலையிலெழுதியிருக்கின்ற லிபியின்காரணங்களை மாற்றினவர்க ளொருவருங்கிடையாது ஆதலால் இக்கருமங்களை தீர்க்காலோசனையைச்செய்து நடந்துக்கொள்ளக்கடவா யிவைநிற்க உன்கருத்தின்படிக்கு இதுபரியந்தம் இறந்தவர்க ளனைவரையும் எழுப்பவேண்டுவையாயில் சத்தசாகரங்களுக்குக்கடையிற் சொர்னமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கி வளைந்திருக்கும் சக்கிரவாளகிரியைச் சூழ்ந்த பெரும்புறக்கடலினருகிற் குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசுஞ் சஞ்சீவி விளங்கும் மந்தரகூடமென்றொரு பருவதமிருக்கின்றது அதனைத்தருவிப்பையாயின் உன்னெண்ணங்கைகூடுமெனச்சொல்லிக் குமாரனே பிரமன் நிர்ணயப்படிக்குச் சகலமுமுடிய விருக்கின்றது நான்விருதாவாயெண்ணியாவதொரு கருமமுமில்லையென்று பற்பல வுறுதிகளையெடுத்துக்காட்டியும் சூரன்கருத்து பேதியாதகாரணத்தினால் அவனைவெறுத்துக்கொண்டு மறைந்துதன்னிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தனள், அதன்பின்பு நீலகிரியைப்போலப் பருத்த தேகத்தைக்கொண்டிருக்கிற அவுணர்பெருமான் மனச்சஞ்சலங்களைப் போக்கிப் புசங்கள்பூரித்து வானையளாவ மகிழ்சிறந்தவனாய் நற்றுய்வந்து போதித்துப்போனது நல்லவுபாயமாக விருக்கின்றதெனமதித்து ரணக்களத்திற் பட்டவரனைவரையும் எழுப்புவதற்கு இதையன்றி வேறொருமார்க்க மில்லை யாதலாற் சஞ்சீவிமலையைக்கொண்டு வருவதற்கு யாவரைத்தூண்டுவோமெனச் சற்றுநேரம் யோசித்தகாலத்தி லொருவருமில்லாமையால்மாயையிற்சிறந்ததாய் மனோ வேகத்தினும் வாயுவேகத்தினுங்கடுகிப்போய் வரவல்ல இந்திரஞாலத்தேரைப் போக்குவதாகத் துணிவுகொண்டவனாய் தட்சணத்தில் இரதத்தை விட்டிறங்கி வீரத்தன்மையும் வலியும்வேகமும் பலமகத்துவங்களையும்கொண்டிருக்கும் சிங்கவாகனத்தை நினைந்தனன், சூரன் கருத்தின்வண்ணம் அதிகஉக்கிரபார்வையுடன் பிடரிமயிரலையப் பகுவாயைத்திறந்துகொண்டு வயிரத்தையொத்த கூரிய நகங்களையுடைய மிருகராசன் நிமைப்போதில் முன்னம்வந்து நின்றமாத்திரத்தில் அதன்பிடரியில் ஆரோகணித்துப் பரமசிவகடாட்சத்தினாற்பெற்ற தெய்வீகம்பொருந்திய இரதத்தின்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி மனோவேகத்தினும் விரைந்துசென்று பெரும்புறக் கடலைச்சேர்ந்து அதனருகில் கண்டதுண்டப் பட்டிறந்தவர்கள் தேகத்தைப் பொருந்தச்செய்து உயிரைத் தந்தெழுப்பவல்லமகத்துவமுள்ள சஞ்சீவியைப் படைத்திருக்கின்ற மந்தரகூடமென்றொரு பருவதமிருக்கின்றது அதனையிந்த நிமிஷத்திற்பெயர்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்துசேர்க்கக்கடவையெனக்கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் இராஜபரமேஸ்வரன் கருத்தின்படிக்குமின்னலைப்போல வெழுந்து சடுதியிற் சத்தசாகரங்களைக்கடந்து அவற்றினிடையிற் பட்டதீவுகளைத்தாண்டிச் சக்கிரவாளத்தை நீங்கிப்புறம்பில் அகண்டாகாரமாய்ப் பரந்திருக்கின்ற பெரும்புறக்கடலினருகிற் சேர்ந்து வெகுகாலமாய்ச்சலனமற்று வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மந்தரகூடபருவதத்தை வேருடன் கெல்லிதன்னிடத்திற்பரித்ததாய் மனோவேகத்தினுமுந்தித்திரும்பிவீரமாமயேந்திர புரிக்கருகில் வருகின்றகாலையில் இந்திரஞாலத்தேர் கடுகும்வேகத்திற் பெருகும் வாயுவானது சஞ்சீவிப்பரிசைப்பட்டு முந்திரணக்களவெல்லை முற்றும்பரந்தமுயற்சியினால் அத்தினவரையிற் சிவசுப்பிரமண்ணியராலும் படைகளாலும் கண்டதுண்டப்பட்டு மாண்டுவிழுந்துகிடக்கின்ற சூரன் சதுரங்கச்சேனைகளும் மற்றபிரமுகாளும்கடையுகத்தில் வடவைக்கனல் கருங்கடலை நீங்கிவீறியெழுந்து மன்னுயிரைவருத்தப்பெருகியதைப்போலக் கொக்கரித்துக்கொண்டு சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து பற்பல சபதங்களைப்பேசி ஒருமுனையில் குபீலென்றெழுந்த காலையில் மதயானைகள் பனையையொத்த துதிக்கைகளில் இருப்புலக்கைகளைப்பற்றி அண்டங்களதிர வீறிட்டுப்பகைவர் குலைநடுங்கி குலைகுலைந்தோட மும்மதங்களைப்பெருக்கிமேலிடவும் சாமரைகளைப்போலப்பிடரிமயிருடன் வாலசைய நாலுகால்களிலும் வயிரவண்டயங்கள் கலிக்கவானத்தினும் பூவட்டமுற்றினும் திசைகளினும் கடலினிடங்களினும்பாய்ந்து சத்துருக்கள் சிரங்களில் மிதிக்கவல்ல புரவிப்பந்திகள் வீறியுலவவும் இரதங்களிற் பூட்டிவந்த சிங்கம், குஞ்சரழ், புலி, கரடி, கண்டபேரண்டங்கள் பரிகளாதிய மிருகங்கள் பேரொலியைக்காட்டிப் பாயவும் இப்படிக்குச் சமஸ்தமுமெழுந்த காலையில் அவுணப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் முண்டைக்கண்கள் சிவந்து புகையையும் அனற்பொறிகளையு மிறைக்கக் காட்டழலைப்போலச்சீறித் தண்டாயுதம், வேல், சக்கரம், பிண்டிபாலம், இருப்புலக்கை, எழுமழு, கப்பணம், கவண், முசலம், கொழுப்படைமுதலிய ஆயுதங்களைப்பற்றியும் இருகுதைகளினும் மணிகள் தூக்கித் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு பருத்து நீண்டிருக்கும்விற்களை வட்டாகாரமாகவளைத்து இடதுகரத்திற்கொண்டு கொடியதிட்சணிய முள்ள தெய்வப்படைகள் தீட்சண்ணியமுள்ள நாராசங்களை வலக்கரங்களிற் பற்றிச் சந்தித்துக்கொண்டு பூதவெள்ளங்களின் மீது பாயவும், இவ்விதமாக அவையவங்கள் கண்டிக்கப்பட்டவர்களும் கையற்றவர்களும் கால்களொடிந்தவர்களும் மார்புபிளந்தவர்களும் வயிறுபீறுண்டவர்களும்சிவகுமாரன்கையழலினும் விழிச்சுவாலையினும் தகிக்கப்பட்டுச் சாம்பல் மலைகளாகக் குவிந்து கிடந்தவர்களும் பழையபடிக்குத் தேகம்பூரித்து மிகவும் வலியராயெழுந்து அதிககெலிப்புடன் பூவட்டமுற்றினும் வானப்பரப்பெங்கணும் திசாதிசைகள் தீபாந்திரங்கள் சத்தசாகரப்பரப்புகள் பெரும்புறக்கடல் அதைச்சூழவிருக்கும் சக்கிரவாளவெல்லை அதனருகில் விளங்கும் காடாந்தகாரமாகிய இருட்பூமி அண்டப்பித்திகையோரமுதலிய தலங்கள் முற்றினும் அடர்ந்துமேலிட்டு அதல, விதல, சுதல, நிதல, தராதல, மகாதல, பாதல, மென்னும்சத்தபிலங்களின் விரிவினும்பூலோக, புவலோ, சுவலோக, சனலோக, தபலோக, சத்தியலோக, மகாலோகமென்னும் எழுவகைப்பட்ட மேலுலகங்களின் பரப்பினும் நிறைந்து அண்டகோளகை மேற்புறத்திற்றோற்றும் வெள்ளிடைமுதலிய விடங்களில் எள்ளிட விடமில்லாமல் நெருங்கியபோது பெருந்தவோசையைக் கடையுகத்தெழும் ஒலியெனச் சொல்லவு முடியாது பிரசண்ட மாருத வதிர்ச்சியைச் சுலபமாக மதிக்க வேண்டும் அதன் திறத்தை யின்னவித மென்று என்னாற் பேசப் படுவதன்று இப்படிக்குப் பெருத் திருக்கின்ற ரத - கஜ - துரக பதாதிகளின் சமோகத்திற் சிலர்கைமிஞ்சி மந்தரத்தை யொத்த கதை எழுப்படை, தோமரம், வச்சிரம், முத்தலைச்சூலம், பாச, பல்லயம், திகிரி, கழுமுள், பிண்டிபாலம், முசலம், கணிச்சி, மழுப்படை, வேல், வாளாதியபடைகளைக் கரவேகமாகச் செலுத்தியும் பலர் பருத்தவிற்களை வளைத்துத் திவ்வியபாணங்கள் கொடியகணைகள் தீயையிறைக்கும் சிலீமுகங்கள் விஷத்தோவைய விட்ட சரங்கள் முதலிய அஸ்திரங்களை அமோகமாகச் சோனைப்பெய்யலினு மேலிட்டுத்தூண்டிக் கொக்கரித்தனர், நீலகிரி

யையொத்தவுடல்களைப் பெற்றமதயானைகளின் மீதிலிருந்தவீரர்கள் கொடியபோர்விளையாடல்களைச் செய்து வரும்போது துதிக்கையிற்பற்றியிருந்த இருப்புலக்கைகள் சங்கிலிகளைச் சுழற்றிச்சாடவும் குதிரைச்சேவகர் அகோரஉயுத்தங்களைச்செய்து போராடவும் இவ்விதங்களாக இவ்வண்டத்தினும்மற்ற அண்டகளினிடங்களினும் சூரன் கட்டளைக்குட்பட்டிருந்தசேனாசமுத்திரங்கள் செய்துவரும் போர்த்தொழிலின் பெருக்கையும் உத்தண்டங்களையும் இவ்வகைத்தென்று ஆதிசேஷனாலும் அளவிடப்படாது இவைநிற்கச்சஞ்சீவிக்காற்று மெல்லவந்து தாக்கியமாத்திரத்தில் சின்னபின்னப்படப்பிளப்புண்டுநிலத்தில்விழுந்துகிடந்த சிங்கமுகாசூரன் அவையவங்களொன்றிப்பிராணனுண்டாய்வடவைக்கனலுந்திடுக்கிட்டஞ்சவும் மூதண்டகோளகை வெடித்ததோவென் றையுறவும்கொக்கரித்துக்கொண்டெழுந்து மூன்றும் பிறையைப்போல கோரைத்தந்தங்கள்விளங்க ஆயிரம்சிங்கமுகங்களுமசைய விழிகளிற் றீப்பொறிகள்சிதறநிற்கவும் ஆலகாலவிஷத்துக் கொப்பாகச்சீறி வீராதிவீரனாகியபானுகோபனெழுந்து கொடியபாதகனாகியதூதனெங்கேயெங்கேயென்று பலவீரங்களைப்பேசவும் காட்டழலையொப்ப எரிமுகனென்னும் சூரனெழுந்து சண்டையில்முயற்சிகொள்ளவும் வச்சிரவாகுவென்னுந்தீரன் குதித்தெழுந்து பகைவனைப் பார்க்கவும் மற்றமூவாயிரம்பிள்ளைகளும் விடாகங்களுக்கொப்பாகத்துள்ளிநிற்கவும் பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபனெழுந்து தான்பட்டதுன்பத்தை யெண்ணி மனங் கொதித்திருக்கவும் இவர்களன்றி மற்றமந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்களாதியபிரமுகாளும் உயிர்பெற்றெழுந்தனர் இவர்களிற்பலர் அதிகஉக்கிரமாகச்சிவகணங்களையும் அவர்களுக்குத்தலைவராகவிருக்கின்றவீரனையும்பார்த்துப் பேழ்வாய்களைத்திறந்து இடிக்கூட்டங்களுமஞ்ச ஆர்ப்பரித்துப் புசங்களைத்தட்டி வயிரங்களைப்பேசி முன்தங்களைமடக்கிக்கொண்டு சாடிக்கொன்றபகைவனைத்தேடியும் இக்காலத்தில் நம்முடன்சண்டைகொடுக்க வருமவனைச்சக்கிப்பிழிந்து உதிரத்தைக்குடித்துத் தாபந் தணிவோமென்றுசவுரியங்களைப்பேசியும் சபதங்களைநாட்டியும் வெற்றிமாலைகளைச்சூடியும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடனுந்தமதிறைவனாகிய சூரபதுமனைச் சூழ்ந்துகொண்டு போர்த்தொழிலில் முயற்சிகொள்ளு முன்னிலையில் மாயைத்திறங்களினும்மற்றவல்லபங்களினும் சிறந்ததாகிச்சிவபிரான்படைத் தளித்த தெய்விகம் பொருந்திய இந்திரஞாலத்தேரானது சஞ்சீவி யிருக்கின்றபருவதத்தைத்தாங்கி அவுணர் பெருமான் முன்னம் வந்துமின்னலையொப்பநின்றது,சவுனகாதியிருஷிகளே சூரபதுமன் தன்தேரைக்கண்டமாத்திரத்தில் அதனிடையிலிருக்கின்ற மருந்தின்மகிமையினாற் றன்சேனைகள் தம்பி பிள்ளைமுதலாகச்சீவந்தராயெழுந்தனரெனத்தெளிந்து மனமகிழ்ந்தவனாய்த்தேகம்பூரித்துப் புசங்களோங்கிவானத்தையளாவவும்மயிர்சிலிர்க்கவும்விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகவும் மனதைவாட்டியிருந்தகிலேசத்தையும் வாட்டத்தையு மொழித்துச் திசைகளதிரக்கோபநகை கொண்டு தேவர்களைச் சீறிப்பார்த்து நல்லது கேலிப்புடன் வீறியிருக்கின்ற உங்களாணவத்தைச்சற்றுநேரத்தி லடக்குகின்றனனெனச் சபதம்பேசி மனவெழுச்சியுடன் தானைப்புகழ்ந்து சந்திரோதயத்தைப்போலமுகாரவிந்தம்விளங்க இன்னமுமிராகின்றசந்தோஷப்பெருக்கனைத்தையும் ஏககாலத்திற்பெற்றவனாய் உண்பதற்கும் உடுப்பதற்கும் வகையற்று இரந்தவயிற்றைவளர்த்துத்திரிந்த கொடியவறுமையாளனொருவனுக்குச்சிவபிரான் கடாட்சவீட்சணியமுயற்சியினால் கஜேந்திரச்சம்பத்துகளெவற்றையும் திரிலோக அரசுரிமையையும் ஒருகணத்திற்பெற்றவனாயின் அக்காலத்தவனடையும் பேரின்பத்தினும் பதின்மடங்கு மனவெழுச்சிபெற்றுச் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற கிரீடத்தைத் தாங்கியசிரம்வானத்தையளாவப் புயங்கள் விம்மி வாகுவலையங்கள் தெறித்துமணிகளிறையமனங்குளிர்ந்து தன்னையும்மறந்தகளிப்பைப் பெற்றனன், முனிவர்களே அத்தருணத்தில் அவன் கொண்ட உற்சாகத்தை யிவ்வகைத்தென்று எத்தகையராலுஞ் சொல்லிமுடிவதன்று மேற்குறித்தபடிக்கு வீரசூரபராக்கிரமசாலியாகிய சூரமகாராசன்சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிஉழைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலையில் இக்காரணங்களனைத்தையும் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டிருந்த தேவர்கள் திகைத்துமதிமயங்கிப் பிரமைகொண்டு இமையாநாட்டங்கள் கூசிச்சொருகலிடயாதுந்தோற்றுமல் இதனைப்பேசிக்கொள்ளுவதாயினர், இதென்னஅற்புதக்காட்சியாக விருக்கின்றது வெள்ளிடையாக விளங்கிய அண்டகோளமுற்றினும்சடுதியிற்சிறிதிடமுமில்லாமல்மூடிக்கொண்டது சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கோ திருப்பாற்கடலினுதித்த காளகூடவிஷம்பெருகியதோற்றமோசருவசங்காரகாலத்தெழும் பெரும்பிரளயவெள்ளப்பெருக்கோ அல்லது கனவின்வீக்கமோயாதுந்தோற்றவில்லை இப்படிக்கும்முடிக்கவல்லவர் யாவர் செப்பிடுவித்தையாகவும் இந்திரசாலமகேந்திரசாலநடிப்பாகவும் காணுகின்றது இதற்கென்னசெய்வோம் என்னவிளையவிருக்கின்றதோ வென்றேங்கி கிடுகிடெனத்தேகம் நடுக்குற்று வியர்த்துத்தளர்ச்சிகொள்ளக் கைகால்களோய்ந்து சஞ்சலசித்தராய்ப் பொன்னுலகமாதிய விண்ணுடுகளின்வாழ்வும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திற் பட்ட பதிகளின்செல்வமும்பாதலவாசிகள் சம்பத்தும் இவையன்றியும் எவ்வெவ்வுலகங்களின் வளங்களும் இத்தினமுதற் சத்துருக்கள் பெற்றுசாஸ்விதமாக அனுபவித்திருக்கத்தாராதத்தஞ்செய்து விட்டனமென நினைக்கவேண்டியதல்லது வேறென்னவிருக்கின்றது இதுபரியந்தம் நமது துக்கவருத்தங்களைப் போக்கிச் சவுக்கியப்படுவோமென்று மிச்சைகொஞ்சமிருந்தது அதையும் வனாயறமறந்து விடுங்காலம் நேர்ந்ததுமன்றி அதிக வீராவேசங்களுடன் தோற்றிய இந்த அவுணப்பாதகர் நம்மைப்பற்றிப் படாதபாடுகள்படுத்திச் சித்திரவதைசெய்வதற்கு முன்னம் தப்பித்துக்கொண்டோடிப் பிழைப்பது உத்தமமெனத்தீர்மானித்தவர்களாய்த் தாங்களேறிவந்த விமானங்களைமறந்து துணைவர் சுற்றத்தினரையிழந்து பெண்டுபிள்ளைகளையும் நினையாமல் கரங்களிற்பற்றியிருந்த படைகளையும் நழுகவிட்டு பின்திரும்பிப் பாராமற் றனித்தனியே புறங்கால்புட்டத்திற்றுக்க அதிவேகமாய் மேலுலகங்களை நோக்கியோடவும் சிலதேவர்கள் பயமிகுதியினாற் கிளி, மயில், புறவு, அன்னம், நாகணவாய்ப்பட்சி, குயில், கோழி, ஆந்தை, காக்கை, கழுகு, வண்டினங்கள்முதலிய பறவைகளினுருக்கொண்டு திசாதிசைகளிற் பறந்து பருவதங்கள் விருட்சங்கள் வனங்கள் இத்தகைய விடங்களிலொளித்தனர், விண்ணவர்பட்டவருத்தங்களையும் சஞ்சலங்களையும் சொல்லிமுடிவதன்று இவ்விதமாகத் தேவரினங்கள் ஒருவராவது நில்லாமற் பலதிசையினும் மறைந்து போனதைக்கண்ட பூதத்தலைவர்கள் தியங்கிமதிமயங்கிப் பாலசுப்பிரமணிய தேவர்உக்கிரப்பார்வையினாற் சாம்பலாகமங்கிய சயின்னியங்களும் இதற்குமுன்னம் ரணக்களத்திற்கண்ட துண்டமாகவெட்டுண்டு விழுந்து கிடந்த இரத கஜ துரகபதாதிகளும் ஏதோ ஒருகாரணத்தினால் மின்னலைப்போல சடுதியிற்றோற்றி வடவைக்கனலினும் கோபாவேசங்களுடன் வீறிவருகின்றனர், இவ்வற்புதங்களை யோசிக்குமிடத்தில் இனிநாமிறப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யிதற்கென்னவோமெனச் சோரவும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரும் துணைவரும் இலக்கரும் இத்திறங்களைக்

கண்டமாத்திரத்தில் அற்புதமடைந்துமனம்வருந்திக்கலங்கிமா
னம் பாதிப்பதினால் அதிககோபமுங் கொண்டவர்களாய்க் கரு
மானலையைப்போலத்தீயும்புகைப்படலமும்பெருகப்பெருமூச்
சுகளைவிட்டுக்கொண்டு யாதுந்தோற்றுமற்றிகைத்துநிற்கவும்
பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் மனச்செருக்கற்று எமதிறைவன்பக்
கத்தில் நெருங்கினோனப் பேசுவோமாகில் தீனராகிய பூதப்ப
டைகள்பட்டதுக்கவருத்தங்களையும் வாட்டத்தையும் சொல்ல
வும்வேண்டுமோ உயிருடனிருக்கின்ற பிரேதங்களைப்போலவும்
சித்திரப்பிரதமைகளை யொத்தும் யாதொருசெயலுமற்று நிலை
க்கண்பட்டு தேவமருள்கொண்டவரையொப்பநின்றநின்றவிட
ங்களில் அசைவற்றிருந்தனர், இவ்விதங்களாகச்சகலரும்பரிப
வப்பட்டுச் சோருமுன்னிலையில் இவ்வுற்பாதவிளைவை பாலசுப்
பிரமணியர் திருவுளத்தில்மதித்து நல்லகாரியம் சத்துருவாகி
யசூரன் தந்திரவுபாயவஞ்சகங்களும் இவனைப் பெற்றமாயை
போதித்துப்போன சூட்சியும் சஞ்சீவியினது வல்லபமும் இத
ன்முயற்சியினாற் பிழைத்தெழுந்து ஆரவாரித்திருக்கும் நாற்ப
டைகளின் செருக்கும் வெகுநேர்த்திநேர்த்தியெனக் கரங்களை
த்தட்டி அனற்சுவாலை வீசநகைத்து இன்னமுமிவர்கள்செய்கை
யையறிவோமெனப் பார்த்திருந்தனர், சவுனகாதி மிருஷிக
ளே யிச்சரித்திரம் நிற்க சஞ்சீவியின் மகிமையினால் உயிர்பெற்
றுக் களித்திருந்த சிங்கமுகாசூரன் பானுகோபனாதிய பிள்ளை
கள் தருமகோபன் முதலியமந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவ
ர்கள் தமதிறைவனாகிய சூரபதுமனைக்கண்டு வணங்கி மானமு
ங் கோபமும் மனதைவாட்ட இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதா
யினர், அவுணர்குலோத்தாரகனே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்
கதிபனே ஜயலட்சுமியை மணந்திருக்கின்ற தீரனே யிதனைக்
கேட்டருள்க சற்றுநேரம் தேவரீர் இவ்விடத்திலமர்ந்து வேடி
க்கைபார்த்திருந்து அடியேங்களுக்குச் செலவுகொடுப்பீராகி
ல் நம்மவரனைவரையும் மானமழித்து மதிகெட்டுச் சின்னபின்
னப்படக் கண்டித்துக்கொன்ற பாலகனைத் திசைதப்பியோடப்
பறக்கடித்து நவவீரர் இலக்ஷர் முதலிய சூரரைக் கண்டதுண்
டப்பட வெற்றிகொண்டு களத்திற் கிடத்தித் தொங்கியையுங்கு
றிய தாள்களையும் படைத்திருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களை அல்
லோல கல்லோலப்பட வதைத்தடக்கிவந்து தேவரீர் பாதாரவி
ந்தங்களிற் சேவிக்கக்கடவோம் யாமெல்லோரும் ஒருமுனையி
ற் சென்றுசெய்யும் போர்த்திறங்களைப்பார்த்து மதித்துக்கொ
ண்டாடப்போகிறீர் இந்தவரத்தைத் தயைசெய்ய வேண்டுமெ
ன்றிருக்கின்ற வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய துணைவன் பிள்ளைக
ளாதியர் வாக்கியங்களை அவுணர் பெருமான் செவிகளினேற்
று மனவெழுச்சி பெற்றவனாய் ஜயசாலிகளே நீங்கள் குறித்த
காரியம் நன்றாக விருக்கின்றதினால் அவ்வாறே நடத்தி ஜன்ம
வயிரிகளாய்ப் பீடித்தலைத்திருக்கின்ற சிவகுமாரனாதியபகைவ
ரைத் தும்சப்படவாட்டி எனக்கு வெற்றியைத்தரக் கடவீர்க
ளென விடைதந்த மாத்திரத்தில் சூரனைப்பணிந்து பிரளயகா
லத் தூழிமேகங்கள் பேரிடிகளைப்பெருக்கி யெழுமாறுபோல
ஆர்ப்பரித்துத் தேவாஸ்திர விதங்களையும் கொடியதிட்சணிய
முள்ள பாணவகைகளையும் சோனைப்பெய்யலினும் பதின்மடங்
கதிகமாகக் கரவேகங்கொண்டு செலுத்தியும் வாள் பட்டாசுரி
கையிவற்றினால் வெட்டியும் வேல், சூலம், கழுமுள், ஈட்டிகளி
னாற் குத்தியும் தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, தோமரவகைக
ளினால் மோதியும் வளைதடி, சக்கரமாதியபடைகளை அமோக
மாகவீசியும் மாயைத்திறங்களினாற் போராடியும் மேலுஞ்சொ
ல்லாநின்ற பலகொடுமைகளைக் காட்டி வெற்றிவேலாயுதத்தை
த்தாங்கியிருக்கின்ற முருகப்பெருமானை வளைந்துகொண்டு ஆயி
ரங் கிரணங்களைவீசி யுலகைவிளக்கிவரும் சூரியனைமூடிய இரு
ட்பெருக்கைப்போலவும் பனிப்படலத்தை யொத்தும் அடர்ந்
து போர்த்தொழிலைச் செய்து வருங்காலையில் இக்கொடுமையி
னால் பூதவெள்ளங்களனைத்தும் பல அவதிகள்பட்டுச் சோரவு
ம் வீரவாகுதேவர்முதலிய புஜபலபராக்கிரம சாலிகள் திகை
த்து இத்தகைய சேனைப்பெருக்குட னெதிர்த்துப் போராடுவ
து நம்மாலாவதன்று அதிக வுத்தண்டத்துடன் வருகின்ற சிங்
கமுகனெதிரில் நிற்கவும்போதுமோ மற்றவீராதிவீரர்களுடன்
வாதாடுவது நம்மையொத்தவர்களாற் கூடாது கூடாதென்று
மனச்சோர்வுடன் திகைத்திருந்தனர்; அத்தருணத்தில் எமதி
றைவனாகிய சரவணபவன் இராட்சதச்சேனைகள் வீராவேச
ங்களுடன் போராடுவதையும் சிங்கமுகன் பானுகோபன் முத
லாகிய ஜயசாலிகள் கொடுமைகளையும் தமதுதுணைவர் படை
வீரர் தியக்கத்தையும் பூதவெள்ளங்களின் சோர்வையும் விஷ்
ணுவாதியதேவர் மனவாட்டத்தையும் திருவுளத்தில் மதித்துஇ
ரக்கமும் கோபமும் மனதைவருத்த நல்லகாரியம் இப்பாதகர்
பெருக்கை நிலைமைப்போதிலடக்கிநம்மவரைப் பாதுகாப்பேனெ
னத் தீர்மானித்தவுடன் சருவசங்காரகாலத்தில் ஆயிரங்கோடி
அண்டவடுக்குகளையும் அவற்றிற்பட்ட புவனங்களையும் சராச
ரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நகையழலின் பெருக்கினாற் றகி
த்துச் சாம்பலாக்கித்தானே தானாய் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யா
நின்ற பெருமையினையுடைய சதாசிவமூர்த்தியின் அம்கையிற்
றோற்றுகின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை யெடுத்துத் தூபதீபநைவே
த்தியமுதலிய சோடச வுபசாரங்களையும் மானசபூசையினால்
நிரப்பி விதிப்படிக்கு வழிபாடுகளை முடித்தபின்பு தமதொப்ப
ற்ற தனுசிற் சந்தித்து சிங்கமுகன் பானுகோபனாதிய பிரமுகா
ளையும் வீராதிவீரராகிய சேனைத்தலைவர்களையும் சங்கையில்லா
மற் பிரளயவெள்ளத்தினுமேலிட்டொலித்து வீதியிருக்கின்ற
ரதகஜதுரகபதாதிவெள்ளப் பெருக்கையும் இந்த நிமிஷத்தில்
தும்சம்பண்ணி யழித்துத் திரும்பக் கடவையென வேண்டி
தோள்புரள ஆகர்ணாந்தபரியந்த மிழுத்துக் கரவேகமாய்ப் பிர
யோகித்தகாலையில் அந்தப்படைகளுக்கரசானது வெளிப்பட்ட
வுடன் கோடிசூரியப் பிரகாசமாய்ப் பக்குபக்கென்றெரிந்துநா
ராயணாஸ்திரம் பிரமாஸ்திரம் மற்றதேவாஸ்திரங்கள்கொடிய
கணைகளின்விதங்கள் உருத்திரகோடிகள் விஷச்சுவாலைகள்பே
ரிடித்தொகை வடவைக்கனலின்கொடுமைகள் காளிகராளியெ
ன்னும் பற்களையுடைய சர்ப்பசமோகங்கள் சரபசார்த்தூலவி
னங்கள் மற்றுஞ்சொல்லாநின்ற வுற்பாதங்களையும் படைத்து
த்தாபாக்கினியைவீசி எவ்விடங்களினுந் தனது மயமாய்ப்பே
ரொலியைக்காட்டிச் சீறிமேலிட்டதாய் மண்விண்சாகரப்பர
ப்புகள் திவுதிபாந்திரங்களில் நிறைந்து மூதண்டகோளகைவ
ரையி லடர்ந்து ஊழித்தீயும் பிரசண்டமாருதமும் கலந்தெழு
ந்ததைப்போல ஆரவாரித்து வீரங்களையுங் கொடுமைகளைப்பே
சிக்கொண்டு அதிகதீட்சணியமுள்ள அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை
ஒன்றனந்தமாக மேகவருஷங்களினு மேலிட்டுப்பொழிந்து கொ
டும்போர்களைச்செய்து பின்னிடையாமல் வீராவேசங்களுடன்
காளகூடவிஷத்தைப்போல வாதாடிநிற்கின்ற சதுரங்கச்சே
னைசமுத்திரத்தை யிமைகொட்டுவதற்குமுன்னேமடக்கிக்கொ
ண்டு அதா அதப்படச் சாடிக்கொன்றதாய்ச் சிங்கமுகாசூரன்
சூரியகாதகனாதிய அவுணவீரரைத் தகித்துச்சாம்பலாக்கி இவ்
விதமாக ஒருவரொழியாமல் வாட்டியதுமன்றி இந்திரஞாலத்
தேரின்மீதில் விளங்கியிருந்த சஞ்சீவிமலையையும் பிளந்து இ
வ்விதமாய்ப் பகைத்தெதிர்த்திருந்தவர்களில் யாவரையும் மிகு
தியாக விடாமல் அடக்கியபின்பு வானவெல்லையிற்றாவி ஆகா
யகங்கையிற் படிந்து பரிசுத்தமாய்த் திரும்பிய பாசுபதாஸ்தி
ரமானது பாலசுப்பிரமணிய தேவரிடத்தில் யதாப்பிரகாரம்

சேர்ந்திருந்தது, சவுனகாதிகளே அந்தத்தெய்வீகப் படையினது மகத்துவங்களையும் வேகத்தையும் சாகசங்களையும் ஆயிரம் வாயைப்படைத்திருக்கின்ற ஆதிசேஷனாலும் பேசப்படாதெனின் ஒருநாவைக்கொண்ட என்னால் புகழப்போதுமோ அக்காலத்திற் சிவபிரான் திருநாமத்தைப்படைத்திருக்கின்ற ஒப்பற்றபடை ஆக்கிரமித்து மேற்கூறித்தபடிக்கு கெக்கலிகொட்டி அவுணர்பெருமான் மகிழ்ந்து நோக்கப் பரமசிவகுமாரனுடன் உருத்திராகாரமாகிய போரைச்செய்து வீறி நின்ற சிங்கமுகன் பானுகோபன், எரிமுகன், வச்சிரவாகு, மூவாயிரர் முதலிய பிள்ளைகள் தருமகோபனாதிய மதிசூகிமந்திரிகள் பிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்களுடன்சத்தசாகரங்களும்பெரும்புறக்கடலும் உலகமுடிவிற் கலந்தெழுமாறுபோல அடர்ந்து பரந்திருந்த நால்வகைச் சேனைப்பெருக்கும் அருமையாகத் தருவித்த மந்தர கூடபருவதமும் நாசப்பட்டு எங்கும்வெள்ளிடையாகச் சகல ஆடம்பரங்களும் அடங்கி கீர்ச்சந்தடியாக ரணக்களந்தோற்றுவதை ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய சூரமகாராசன் கண்டமாத்திரத்தி லென்னசெய்வான் திடுக்கிட்டுவாடி வலிகுன்றி மனச்செருக்கற்று மெய்மறந்து திகைத்தவனாய்ப் பெருமூச்செறிந்து மானமுங் கோபமும்மனதைக் கொளுத்திவாட்ட யதாப்பிரகாரம் யாதொருதுணையுமற்றவனாய்த்தனிமையில் நின்றனன், இப்பிரகாரம் சகலவளங்களையும் பறிகொடுத்துக் கொடியபாதக னெண்ணமிட்டிருப்பதையும் சதுரங்கவெள்ளங்கள் முதலிய வனைத்துங் கர்த்தன் கணைமுயற்சியினால் ஏககாலத்தில் அதப்பட்டு மங்கியதையும்வீரவாகுதேவர், எண்மர், இலக்ஷர், படைவீரர், பூதவெள்ளங்கள், மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரனாகிய தேவர்கள் மனமும் விழிகளுங் குளிரப்பார்த்தவுடன் தாங்கள்கொண்டிருந்த மிகுத்த வருத்தங்களையும் என்னமாய் முடியுமோ வென்னும் சந்தேகத்தையும் போக்கினவர்களாய் இறந்து பிறந்தவர்களைப் போல மனமகிழ்ச்சியுடன் ஆடிப்பாடி ஐயன்குணாதி சயங்களின காரணங்களைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி நிற்கவும் அந்தரவாசிகள் ஆனந்த வாரியில் முழுகி உரோமங்கள் சிலிர்க்கத்தேகம் பூரித்துக் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் மீதிலிறைத்து அவுணகுலாந்தகனே வாழிவாழியெனப் போற்றிச் சந்தோஷங்களைக் கொண்டாடினர், இப்படிக்குச்சிவகணங்களாதியர் மனவெழுச்சி பெற்றிருக்கின்ற காலையில் மெய்வாய் கண், மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களின் வயப்பட்டுச்சத்தபரிசரூபரசகந்தமெனச் சொல்லாநின்ற விஷயாதிகளி லழுந்தி வாடச்செய்யவல்ல அஞ்ஞானவிருளைக் கடந்து மேலாகியமோட்ச சாம்பிராச்சியச் செல்வத்தைப்பெற விருந்தவர் ஊழ்வினைத் தொடர்பினால் மீட்டும்பழயதசையிற் றள்ளுண்டு வாடுபவரைப்போலச் சூரமகாராசனானவன் சஞ்சீவிமகிமையினாற் சகலரும் சிவந்தராக வெழுந்தகாலத்திற் களித்தும் மீட்டும் மாண்ட முன்னிலையில் மனம்வருந்திவாடி நின்ற அவுணர்பெருமான் அதிகதுக்க சாகரத்தில் முழுகி நிலைபெறாமல் அலைந்திருந்தவன் ஒரு எண்ணம் சடுதியில் மனதிற் றேற்றியமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமுங் கலந்தெழுவதுக் கொப்பாக வுருத்திராகாரமாகக் கோபித்து நல்லகாரியம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்த் தேவர்முதலிய சகலரும் வணங்கிப்போற்ற சக்ரேஸ்வரனாய் வாழ்ந்திருந்த நம்மையொத்தசூரனைத் தனியனாக்கிப்பெரும்புறக்கடலையொப்பச் சூழ்ந்திரைந்திருந்த சதுரங்கச்சேனைப்பெருக்கையும் அனைவர் புத்திரமித்திரர் முதலானவர்களையும் நிமைப்போதில் வாட்டி வெற்றிகொண் டிருக்கின்ற இந்தப்பாலகனை வளைந்து அதிகசெலிப்புட னிருக்கும் பூதப்படைகளாதிய வீரரை அதா அதம்பண்ணி நம்மைப்போலவே ஒன்றியாக்கிய பின்பு இவனாணவத்துக்குத் தக்கபுத்தியைப் பண்ணக்கடவேனெனத் தீர்மானித்தவனாய்ப் பூருவத்தில் தான் பலகாலம் வருந்திச்செய்த வீரமாமகத்துக் கிரங்கிச் சிவபிரான் காட்சிதந்து சகலபேறுகளையுங் கடாட்சித்தபோதுபடைத்தளித்தமகிமையுள்ள இந்திரஞாலத்தேரின்மீது விழிகளைப்பரப்பி யிதனைச்சொல்லுவதாயினன், குதலைச்சொல் மாறாதசிறுவனைச்சூழ்ந்து வயிரத்தையொப்ப விளங்கும் கோரைத்தந்தங்களைவாய்ந்து கொக்கரித்திருக்கும் பூதவெள்ளங்களையும் அவர்களுக்குத்தலைவரையும் இலக்ஷர், எண்மரையும் தனுர்ப்பாணியாக நிற்கின்ற தூதனையும் இந்தநிமிஷத்தில் உன்மாயைப்பெருக்கினால் மயக்கிச்சேர்த்து வகையறவாரிக்கொண்டுபோய் அண்டவெல்லையினுச்சியில் வைத்து நாம்மறுகட்டளையிடும் பரியந்தம்காத்திருக்கக்கடவாயெனப் போதித்துவிடைதந்தமாத்திரத்தில் பூமண்டலப்பரப்பு முற்றும் விரிந்து காடாந்தகாரமாகிய இருளைமூடிப்பகைவர் மதியைமயக்கிப் பிரேதங்களாகத்தள்ளி வீரவாகுதேவராதிய வீரரையும் சிவகணங்களையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்துக்கொண்டு மின்னலைப் போலச் சரேலெனவானத்தெழுந்து அண்டத்தினுச்சியிற் கொண்டுபோய் பாதகன் தனக்குகட்டளையிட்டிருக்கின்ற படிக்கு வைத்திருந்தது சவுனகாதியிருஷிகளே அந்தத்தேரின் வல்லபத்தையும் பெருமைகளையும் மாயைத்திறங்களையும் மற்றகாரணங்களையும் ஒருவகையாகவும் சொல்லிமுடிவதன்று இவ்விதமாக நிமைப்போதில் முடித்தவுடன் கடலைப்போலப் பரந்திருந்த சேனைப் பெருக்கானது வற்றிப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் ஏகாங்கியாக நிற்பதை அவுணர் பெருமான்கண்டு மனவாட்டத்தைப்போக்கி நகைமுகனாய்த் தேகங்குலுங்க நகைத்துத் தனதிரதத்தின் வல்லபம் வெகுநேர்த்தியென்று கொண்டாடி நிற்பதைப்பார்த்ததேவர்கள் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி மறுபடியும் கொடியதுன்பப்பெருக்கிற்பட்டு யாதுந்தோற்றாமல் வாடித்திகைத்துப் பார்த்திருந்தனர், இந்திரன் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்து மதிமருண்டு பட்டதுக்கவருத்தங்களைப்பேசி முடிவதோ இப்படிக்குச் சகலரும் மதிமயங்குகின்ற காரணங்களையும் சூரன் நடாத்திய மாறுபாடுகளையும் துணைவர் பூதப்படைகளாதிவையழித்து வாரிக்கொண்டு போன இந்திரஞாலத்தேரின் வல்லபத்தையும் தமக்கொப்புவமையற்று ஏகனாய் விளங்குகின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் தெரிந்தமாத்திரத்திற் சற்றுகோபங்கொண்டவராய் ஒருதிவ்வியபாணத்தை யெடுத்துத் தமது தனுசிற் பூட்டி யிந்த நிமிஷத்தில் அண்டகோளகை முகப்பிற்போய் நமது சயின்னியங்கள் முதலானவரை வஞ்சித்துக்கொண்டு போய் வைத்திருக்கின்ற இந்திரஞாலத் தேரைத்திருப்பி வரக்கடவையெனக்கட்டளையிட்டு மந்திர பூர்வகமாய்த் தூண்டினர், அப்படை வெளிப்பட்ட வுடன் வெற்றிவேலாயுதத்தையொப்பச் சொலித்து மின்னலைப்போலத் தாவிப் பிரசண்டமாருதத்தினும் வேகங்கொண்டு பலமகிமைகளைக் காட்டியோடிப் பூலோக புவலோக, சுவலோக, சனலோக, தபலோக, சத்தியலோக, மகாலோகமென்னும் மேலுலகங்க ளேழையுங் கடந்து மற்றப்பதங்களையும் நிமைப்போதிற்றாண்டி முதண்டகோளகை முகட்டைச் சேர்ந்து மாயைத்திறங்களிற் சிரேஷ்டமாக விருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தின் வலியையடக்கி மேகசாலங்களைப் பெருங்காற்றலைத்துப் பறக்கடிப்பதைப்போலத் தள்ளிவந்து வானவெல்லையைக்கடந்து வெற்றிமாலைபுரளும் பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சரவணபவன் சந்நிதானத்தில் இந்திரனாதிய தேவர்களித்துத் துள்ளும்படிக்குச் சேர்த்துத் தன்விருப்பிடத்தைக்கலந்தது. எமதிறைவன் கிருபாநோக்கம் பட்டமாத்

திரத்தில் மையலொழிந்து உணர்ச்சிபெற்றவர்களாய் வீரவாகுதேவர் துணைவர், இலக்ஷர், படைத்தலைவர், பூதவெள்ளங்கள் சிங்கங்களைப்போலத் தேரைவிட்டு நிலத்திற்பாய்ந்து தெவிட்டாத பேரின்பவாரிக் கிறைவனைத் தேவதேவோத்தமனைச் சுயஞ்சோதி வடிவினனை மனமும் விழிகளும் திருப்தி யடையும்படிக்குத் தரிசித்துக் களித்தவர்களாய்த் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பன்முறைபணிந்துபோற்றிப்பழையபடிக்குவுற்சாகங்களுடன் சூழ்ந்திருந்தனர், அக்காலத்தில் அண்டரண்டபுவன சராசரவுருவகமாய் அவற்றுட்படாமற் புறம்பில் நின்று சூத்திரதாரியையொப்ப நடிப்பித்து அவ்வவற்றிற்குரிய போகங்களையூட்டி யாட்டியிவ்வித நாடகங்களைச் செய்துவரும் பெருமையினையுடைய முருகக்கடவுள் தமதெதிரில் வலியடங்கி நிற்கின்ற அதிசுந்தரமும் மோகனவித்தை முதலிய வல்லபங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற இந்திரஞாலத் தேரைப்பார்த்துத்தேவராசனுதியர் மனமகிழ்ச்சிபெற்றுக் கொண்டாடும் படிக்குத் திருவுளம்பற்றுவதாயினர், பூருவத்திற் சூரனரியமகத்தை முடித்த நிமித்தம் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் கிருபையுற்றுப் பலவரங்களுடன் உன்னைப்படைத்தளித்தபோது இந்தச்செல்வச்சம்பத்தை நூற்றெட்டு யுகங்கள் சலனமற்றனுபவித் திருப்பையென நியமித்ததவனைகாலம் முடிவெய்தியபடியால் இத்தினம் மாளவிருக்கின்றனன், இனி நீ அவன்கட்டளைக்குட் பட்டிருக்கவேண்டுவதில்லை ஓ சுந்தரமிகுத்தமாயவிரதமே நம்மிடத்திற்சேர்ந்திருக்கக்கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், சவுனகாதியிருஷிகளே, அண்டரண்டபுவனசராசரங்களினும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தித் தமதாணையை செலுத்தி துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து பாதுகாத்தாளும் குணசம்பன்னராகிய வடிவேலன் பணித்தவாக்கியங்களைக்கேட்டமாத்திரத்தில் அவுணர்பெருமா னிடத்துக்குப் போவதற்கஞ்சித் தன்வல்லபங்க ளனைத்தையுமொடுக்கிப் பயபத்தியுடன் பிறப்பிறப்பற்றபரமன் திருக்குமாரன் ஆக்கியாபனப்படிக்கு நின்று விட்டது இப்பிரகாரம் அண்டமுகட்டைச் சேர்ந்திருந்த இந்திரஞாலத் தேரைச் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் ஒரு திவ்விய பாணத்தைக்கொண்டு நிமைப்போதிற் றருவித்தகாரணங்களையும் அருமையாகத்தேடித்தன்மனோபீஷ்டப்படிக்குச் செல்லவல்ல இரதம் தன்னிடத்துக்கு யதாப்பிரகாரம் வராமல் பகைவன் பட்சத்தில் நின்று விட்டதையும் வீராதிவீரனாகிய வீரவாகுதேவரும் எண்மர், இலக்ஷர், படைத்தலைவர் பூதசயின்னியங்களில் யாதொரு துன்பமுமில்லாமல் பழையபடிக்கு முருகப்பெருமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு மனவெழுச்சியுடன் கெக்கலிகொட்டி ஜயவுற்சாகங்களுடன் வீற்றிருப்பதையும் திஷ்டாந்தரமாகத் தெரிந்த சூரபதுமனுக்கு அதிகோபம் பிரவேசித்ததால் வடவைக் கனலைப்போலச்சீறி மானமானது மனதைப்பிடித்துவாட்டத் தட்சணத்திற் பருத்து நீண்டு தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு இருகுதைகளினும் மணிகள்கலிக்கும் ஒப்பற்ற வில்லொன்றையெடுத்து மின்னலையொத்த நாரியைப்பிணிந்துசெய்தடங்காரவோசையினால்உலகங்கள் பட்டபாட்டையென்னவிதமெனச் சொல்லிமுடிவதோ வுடனே தகத்தகாயமாகச் சொலித்துக்கொண் டிருக்கும் அலகையுடைய அதிதீட்சணியமுள்ள கடுங்கணைகளையும் விஷங்களைக் கக்கவல்ல கொடியபாணகோடிகளையும் சென்றவிடங்களில் வெற்றியுடன் மீளுந் திறம்பெற்ற சுடுசரங்களையும் கோடாகோடிக்கணக்கில் ஒன்றின்பின்னொன்றாகக் கரவேகமாய்ச் சோனைப்பெய்யவிறு மேலிடத்தூண்டி எமதையன் தோற்றங்காணாமல் மறைத்துஅதிக வுக்கிரத்துடன் கியாவுமெனச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன் அந்தபடைகளின் வல்லபத்திறங்களை யென்னசொல்லுவேன்

மண்விண்ணெவ்விடங்களினும் அடர்ந்து புகையை வீசித்தீயைப்பெருக்கிக் குறுகுறென்றும் சிடசிடென்றும் குமுறிக்கொண்டு மின்னற்கொடியைப்போலத்தாவி பேரிடிகளைப்பெருக்கிமேலிட்டு ஆலகாலத்தை யொப்பவரும் உற்பாதங்களைக் கண்டவர்கள் பாசுபதமோ நாராயணாஸ்திரமோ பிரமசாபமோ அல்லது மாயவித்தையின் வல்லபமோ இவ்விபரீதம் விளைவதற்குக் காரணம் யாதோவென்று சங்கையுற்று நடுநடுங்கி வாடும்போது இக்காரணங்களனைத்தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தெரிந்தவராய் தட்சணத்தில் தமதொப்பற்ற தனுவில் அதிகமகிமைகளைப்படைத்திருக்கின்ற வெவ்வியபாணவிதங்களை அமோகமாக மாறேவிப் பகைவன் வருந்தச் செலுத்திய படைகளின் பெருக்கனைத்தையும் சுழற்காற்றிற்பட்ட சருகுகளைப் போலச் சின்னபின்னப்படப் பறக்கடித்தனர், அக்காலத்திற் பாதகன் காளகூடத்தைப் போலச் சீறிக் கணக்கிறந்த சுடுசரங்களைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச் சிவகுமாரன் தேரை நடாத்தும் வாயுதேவன் சரீரத்தில் ஊசிநாட்ட விடமில்லாமற்றுளைத்து வாட்டிய காலையில் உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோட மிகவும் நொந்து பஞ்சேந்திரிய நிலைகள் பிசகித்தேகம் தளர்ச்சி கொண்டு கைகால்க ளோய்ந்தமையாற் புரவிகளின் வார்களையசைத்துத் தேரைச்செலுத்த நிருவகிக்கமாட்டாதவனாய்ச் சித்திரப் பிரதமையைப்போல அசைவற்றிருந்தனன் இவ்விதமாகத் தன்சாரதிக்கு நேர்ந்த அபாயத்தைச் சிங்காரவேலன்திருவுளத்தில்மதித்துப்பரிவாய் அவனிடத்திற்கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்தவராய்உடனே அதிககோபங்கொண்டுதட்சணத்தில் திவ்யபாணங்களாயிரத்தை ஒப்புவமையற்றகாண்டீபத்திற்பூட்டிச்செலுத்திக் கொடியமனதைப்பெற்ற சூரபதுமன்கரத்திற் றிருப்பாற்கடலைக்கடைந்த மந்தரத்தையொப்ப விளங்கியிருந்த நீண்டதனுசைத் தேவர்கள்துள்ளிக் கூத்தாடும்படிக்கு இருதுண்டமாகக்கண்டித்தனர் தன்கரத்திலிருந்த பருத்தவில்தறிபட்டபோது அவுணர்பெருமானுக் கதிகவுக்கிரம் பிரவேசித்தகாரணத்தினால் நாகம்போலச்சீறிக் கொடியவினையைக்கொண்டவனாய்த் தான்செய்ததவத்துக்கிரங்கிச் சிவநாதன்கடாட்சித்திருந்த முத்தலைச்சூலாயுதத்தையெடுத்து கரத்திற்கொண்டு வீரபராக்கிரமமுள்ள சிங்கவாகனத்தைப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆரோகணித்திருக்கின்ற சிறந்தவிரதத்தினருகிற் றூண்டிவருமுன்னிலையில் அப்பாதகன்மனதிலும் கடுகிப்பாய்ந்து வயிரத்தினும் வலிபெற்றுக் கூர்மையாயிராநின்ற நகங்களினால் சரவணபவன் வீற்றிருக்கின்ற இரதத்திற்பூட்டிய வேகமுள்ளகுதிரைகள் பதைபதைத்துத் தேகமுற்றும் உதிரப்பிரவாகமாயோட அறைந்தும் கர்த்தனைச்சூழவிருந்த பூதாதியர்நடுநடுங்கிவாடத்தக்கதாகக் கர்ச்சித்தும் பலகொடுமைகளைச்செய்தும் உலவுகின்றகாலையில் அதன்பிடரியில்விளங்கும் சூரன் தனதுவலக்கரத்தில்நின்ற நீண்டசூலப்படையைப்பின்வாங்கித் தன்வலிகொண்டு சிவகுமாரனைப் பின்னப்படுத்துவதாகக்கடாவிக் கோடையிடிகளுமஞ்சக் கர்ச்சித்தபோது மின்னலையொப்பப் பளபளெனப்பிரகாசித்துக்கொண்டு வானவெல்லையிற்றாவிக் குபீல்குபீலெனத் தீப்பொறிகளையிறைத்து இடிக்கூட்டங்களைப்பெருக்கிப்பற்பலதேவாஸ்திரங்களைப்படைத்துக் கலகலென்று ஆரவாரங்களுடன்வீறிப் பூதகணப்பெருக்கை சிருஷ்டித்து விஷச்சுவாலையைப்பெருக்கிக் காற்றினுங்கடுகிவரும் சூலத்தின்கொடுமையைத்தெரிந்த தேவரினங்கள் திடுக்கிட்டு மதிமருண்டு செயலற்றுப் பலதிசையிலுமறையவும் உலகங்களில்வாசமாயிருந்த பிராணிகளனைத்தும் திகிற்கொண்டு அல்லோலகல்லோலப்படவும் சுவாலையைவீசிக்கொண்டுமேலிட்டுவரும் தெய்வீகப்படையின்மகிமைகளை எமதிறைவன்மதி

த்து ஆயிரகோடி சிறந்தபாணங்களைத்தேடி யெடுத்து ஒருதொடையிற்பூட்டிக் கரவேகமாய்ப்பிரயோகித்தமுன்னிலையில் வடவையும் ஆலகாலமும் கலந்தெழுமாறுபோலத் தீயைவீசி உருத்துக்கொண்டுவந்து நெருங்கியமாத்திரத்திற் சூலமானது அதிக்கிரமித்து அவற்றினைக் கவளீகரமாகவிழுங்கிச் சூரபதுமன் கோபக்கனலினுமேலிடச்சீறிச் சமீபித்துவரும்போது ஞானநாயகனுடைய பரமசிவமளித்த படையின்வீரத்தையும் வேகத்தையும் நிதானித்தவராய்த் தமதுகரத்திற் பிரகாசித்திருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தின்மீது விழிகளைப்பரப்பி யிந்தநிமிஷத்திற்போய்ப் பகைவனேவியசூலத்தைப் பிடித்துவரக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்திற் சரேலென்றெழுந்து கோடிசூரியப்பிரகாசத்தைப்பரப்பினதாய் வடவைக்கனலினுங்கொடுமைகொண்டுவருகின்ற சூலத்தைக்கிட்டியமாத்திரத்திற்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்தலைகளையும் சேர்த்துப்பற்றியிழுத்துக்கொண்டு பகைவன்தியங்கி வாடத்தக்கதாகத் தட்சணத்தில்மீண்டு ஆதிசேஷன் ஆயிரம்பணாமகுடங்களினும் கவித்துப்போற்றியகாலையில் மகம்மேருவினது சொர்ணமயமாகிய சிகரங்கள் மூன்றினைப்பறித்துக் கருங்கடலிற்சேர்த்த வாயுதேவனைப்போலவந்து குமாரசுவாமியார் திருக்கரத்திற் சூலப்படையைச்சேர்த்து யதாப்பிரகாரம் தன்னிலையில்நின்றது, சவுனகாதிதவத்தரோ பலதிவ்வியபாணங்களையும் சட்டைபண்ணாமல் மீறிவந்தசூலத்தை வெற்றிவேலைக்கொண்டு தருவித்துக்கரத்திற்கொண்ட மகிமையைக்கண்டதேவர்கள் கரங்களைசிரங்களிற் கூப்பி ஓ தேவாதிதேவா பத்தவற்சலா அடியோங்கள்படுந் துக்கவருத்தங்களைத் திருவுளத்திற்கொண்டிரங்கி யிப்பாதகனைத் துரிதமாகக்கொன்று தீனரைப்பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றுகின்றபத்தர்கள் முறைகளைத் திருச்செவிகளினேற்று இரக்கமுற்றவராய்த் தட்சணத்தில் இரண்டாயிரம் சுடுசரங்களை தனுசிற்சந்தித்துப்போக்கிச் சூரபதுமனைத்தாங்கிக்கந்துபோட்டு அனர்த்தங்களைச்செய்! துலவுகின்றசிங்கவாகனத்தின்சிரத்தைப் பத்தலாகப் பிளந்தகாலத்தில் உதிரமும்மூளையும் கலந்திறையவானத்தெழுந்து அரற்றிக்கொண்டு நிலத்தில்விழுந்துபதைபதைத்துப்பிராணனைப்போக்கிமாண்டது, அத்தருணத்திற்சூரபதுமன்பூமியிற்பாய்ந்து வெகுகாலமாய்த் தன்மனோபீஷ்டப்படிக்குநடத்திவந்தவாகனம் பட்டகேட்டைப்பார்த்து மனம்வருந்தினவனாய்த் தான்அருமையாக வைத்திருந்த சூலாயுதமானது பாலசுப்பிர மணியதேவர்வசப்பட்டுப்போனதையும்தனக்குவேறொருவுதவியுமில்லாமல்நிலத்தேரில்நிற்குமானக்குறைச்சலையும் நினைந்து நினைந்துவருந்தி ஊழிகாலத்தெழும் வடவைக்கனலினு மேலிடக்கொதித்து இதனையெண்ணுவதாயினன், சிவபிரான்கடாட்சித்திருந்த பெருமை பொருந்திய இந்திரஞாலத்தேரையும் வலியிற்சிறந்தசூலத்தையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு வீரத்தன்மையைக்கொண்டிருந்தசிங்கத்தையும்வதைத்து இந்தபாலகன் ஜயப்பிரதாபத்தைக் கிடைத்தவனைப்போல நினைந்துவிருப்பையடைந்திருக்கின்றனன், இவனாணவத்தையடக்கி அதிககளிப்புடன் கெக்கலிகொட்டி மதிப்பற்றிருக்கின்றபூதவெள்ளங்களையும் நவவீரர் இலக்ஷர் முதலியபடைத்தலைவர்களையும் நிமைப்போதில் 'மாயவுருக்கொண்டுவிழுங்கிக்கோபதாபங்களைத் தணிந்து ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீளக்கடவனெனத்தீர்மானித்தவனாய்த் தனதாசிரியனுடைய சுக்கிரபகவான் போதித்திருந்த மோகனமந்திர மொன்றைவிதிப்படிக்குச்சரித்து அதன்முயற்சியினால் வலிக்கொப்பற்ற சக்கிரவாகப்புள்ளுருக்கொண்டு அலைகளைவீசிக் கல்லென்றொலிக்கும் கடலினுமேலிடமுழங்க வார்ப்பரித்து மகம்மேருபருவதமானது சிறகுமுளைத்தெழுமாறுபோலப் பரந்திருக்கும் செட்டைகளைக்கொட்டியுலாவினன், அதெப்படிக்குக்காட்டியதெனில் உரலையொப்பத்திரண்டுகொட்டும் பாதங்களையுடைய மதயானைகளின்மத்தகங்களைக்கொத்தி உதிரத்துடன் மூளையை வெண்ணெயைநிகர்த்து வாரியுண்ணும்வீரபராக்கிரமமுள்ள சிங்கவாகனத்திலாரோகணித்துச் செம்பஞ் சுக்குழம்பின்காட்சியும் பத்தர்கள்அருச்சிக்கும் திவ்வியபரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களின்மணமும் பெருத்திருக்கின்ற திருவடிகளை யசைத்துலாவும் ரணபத்திரகாளியானவள் போர்க்களத்திற் கணக்கிறந்தவெள்ளம்சேனைப்பெருக்கானது கண்டதுண்டப்பட்டு உதிரம் பெருக்கெடுத்தோடக் கண்டுகளித்து நிர்த்தம் செய்கின்றபோது பற்பல பூதகணங்கள் பறைகளை யறைந்துலாவுமாறுபோல விளங்கியது, இத்தகைய காத்திரதேகத்தையும் பரந்தசிறகையும் வயிரத்தையொத்த மூக்கையும் கூரியநகபந்திகளையும்வேகத்தையுங்கொண்ட சக்கிரவாகமானது தழைத்த இறகையசைக்குந்தோறும் பெருகியவாயுவின்மோதலினாற் பூமண்டலமுற்றும் தத்தளித்துப் பிளக்கத்தக்கதாகவும் வானத்திற் சஞ்சரிக்கு முன்னிலையிற் சிறகின் பரப்பினாற் சூரியன் காந்தியையடக்கி உலகங்களெங்கும் காடாந்தகாரமாகிய இருள்பரந்து பிராணிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட வட்டமிட்டுத் திரிகின்றவன்சமுத்திரமுதலிய ஜலப்பெருக்கில் வாசஞ்செய்யும் மீனினங்களைப் பரவைக்கூட்டங்கள் பாய்ந்து கவ்வுமாறுபோல பூதசயின்னியங்கள் மத்தியிற்றாவிக் கூரியநகங்களினால் அளவற்றவரைச் சாடியும் பிளந்தும் விழிகளைப் பெயர்த்துச் சிரங்களைக் கிள்ளியும் வயிற்றைப்பீறியும் மார்புபத்தலாகப் பிளக்கத்தாக்கியும் திசாதிசைகளில் வீசியும் வயிரத்தையொத்த மூக்கினால் மண்டைகள் திறக்கக்குத்தியும் நாசிகளைக் கிள்ளியெறிந்துசெவிகளைத் தறித்தும் சிறகின்மோதலினாற் பலரைப் பெருங்காற்றிற் பட்டதோப்புகள் சோலைகளைப்போல நிலத்திற் படியத்தள்ளியும் உருட்டியும் நகசெகபரியந்தம்சின்னபின்னப்படச்சாடியும் வெற்றி வேலாயுதக் கடவுள் ஆரோகணித் திருக்கின்ற கொடி குடைமுதலிய சிங்காரங்களைக் கொண்டிருக்கும் தேரைச்சூழவட்டணைவந்தும் புரவிகளைத் தாக்கியும் சாரதியாகவிருக்கின்ற வாயுதேவனைக் குப்புறவிழுந்து களைக்கமாறியுங்குத்துக்கால் கொடுங்கைகள் கலகலென்றசையும் படிக்கு எற்றியும் திகைத்துப் பார்த்திருக்கின்ற சேனைவீரரை வாரிவாரிவிழுங்கியும் அவர்கள் கரங்களிற் பற்றியிருந்த பருத்தவிற்களைக் கறித்தெறிந்தும் ஆயுதவிதங்களை முறித்தும் அம்பறாத்தூணிகளை அறுத்து நிலத்திற் றள்ளியும் தண்டாயுதம் சூலமாதியவற்றை முறித்தும் துகள்செய்து பங்கப்படுத்தியும் ஒன்றுடனொன்று தாக்கித்தியெழச்சாடியும் அவர்களேறி யிருக்கின்ற இரதங்களைப் பறக்கடித்தும் புரவிகளைக்கால்களற மொத்தியும் சாரதிகள் தலைகளறக்கிள்ளிக்கடல்களில் வீசியும் பூவட்டமெங்கணுமுருள விறைத்தும் தேவர்களைக் கலக்கியும் பறக்கடித்தும் திகைக்கச்சாடியும் இவ்விதமாகச் சகலரும் பிரமித்துவாடத்தக்கதாகச் சூரபதுமன் சக்கிரவாகப் படிவங்கொண்டு காற்றுடியைப்போல வானவெல்லையிற் சுழன்றுசுழன்று சாடும்போது மெய்ப்பத்தினாற் றமது திருவடிகளுக் கன்புசெய்து துதிக்கவல்ல பத்தர்கள் ஜனன மரண துக்கவருத்தங்களைப்போக்கிச் சகலசெல்வங்களையுங் கடாட்சித்துக் கடையில் மோட்சசாம்பிராச்சிய வாழ்வையும் தந்தாளுங் கிருபைக்கடலாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பிராணிகள் படும் உபத்திரவத்துக் கிரங்கிகோபநகைகொண்டு கரங்களைக்கொட்டி யிந்த அவுணராசன் கற்றிருக்கின்ற விஞ்சை வெகுநேர்த்தியெனச்சீறிப் பூமிக்கச்சாணியாக விருக்கின்ற மகம்மேருவைப்போலப் பருத்து நிமிர்ந்திருக்கும் தனுசை வட்டாகாரமாக வளைத்துப் பலகோடிச் சுடுசரங்களையும் விஷங்களைக் கக்கவல்ல சிலீமுகங்களையும்

பூட்டி விசாலமாகிய சிறகை விரித்துப் பேரோசையெழக் கூந்தலிட்டு வருந்தித்திரிகின்ற அவுணராஜன்மீதிற் செலுத்தினர், அவைகள் விடுபட்டவுடன் அனலைப்பெருக்கிப் புகையைவீசிக் குமிறிக்கொண்டு மேல்வரும்போது சிறகடிமோதலினாலும் கூரிய நகங்களினாலும் உறுதிபெற்று விளங்கும் மூக்கினாலும் தட்டியும் முறித்தும் தூள்கண்டு வீராவேசத்துடன் வானமெங்கணு முலாவியும் சத்தசாகரப்பரப்பிற் சுற்றியும் பெரும்புறக்கடலிடங்களிற்றாவியும் இருட்பூமியிற் பறந்தும் வானநாடுகளிற்சுற்றியும் நாகர்கள் வாசஞ்செய்யும் பாதல விடங்கடோறும் சஞ்சரித்தும் மின்னலையொப்பச் சடுதிசடுதியிற்போர்க்களத்தில் வளைந்துவளைந்து தீனராகிய பூதப்படைகளைச் சின்ன பின்னப்பட்டழிய மோதுமுன்னிலையிற் சருவந்தரியாமியாக விளங்கி அண்டரண்டபுவனசராசரங்களை நடிப்பித்தாளும் பெருமையினையுடைய சிவகுமாரன் சூரன்செய்கையை நிதானித்தவராய்ச் சகலவளங்களையும் போக்கிப் பட்சியுருக்கொண்டு திரிந்து போராடுகின்றவனை நம்மையொத்தவன் தேரில் நின்றுவாட்டுவது நீதிக்கடாது மேலும் பழிக்கிட மாகுமென்றெண்ணி தேவர்கள் மத்தியில் நிற்கின்ற வெள்ளையானை வாகனனாகிய இந்திரன்மீது விழிகளைப்பரப்பிய காலையில் கர்த்தன் தன்னிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தினால் திருவுளத்தெண்ணிய குறிப்பைத்தெரிந்து தட்சணத்தில் அழகியகண்கள் விளங்கும் பசியதோகையைவாய்ந்த பருத்தமயிலினுருவைக்கொண்டு மரகதமலையானது சிறகுமுளைத் துலவுவதைப்போலப்பறந்திருக்கின்ற செட்டைகளைக்கொட்டி உலகுக்கச்சாணியாக நிற்கும் மேருகிரியும் சத்தகுலாசலங்களும் குலைகுலைந்து திசைகள் தத்தளிக்கச் சத்தசாகரங்களும் அலைகளை மோதிக்கலங்கிப் பெருக்கெடுத்தோடவும் விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பக்கூட்டங்கள் பதைபதைத்து நாசமடையத்தக்கதாகப் பறந்து வட்டணைதிரிந்து சரவணபவன் சன்னிதானத்தில் வந்து நின்று வணங்கிப்போற்றி அண்டங்களதிர இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினன், தேவாதிதேவனே கேட்டருளும் மகாவிஷ்ணு, பிரமனாகிய கடவுளர் தமது கட்டளைகளுக் கெதிர்பார்த்துத் தொண்டுசெய்யக் காத்திருக்கும்போது அடிமையினிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம் பாலித்துப் பணிவிடையினைத் தந்தருளியதாற் சகலசிறுமைகளையும் போக்கிப் பெறுதற்கரிய மோட்சசாம்பிராச்சியப் பதவிக்குப்பாத்திரனானேன் உமதுசெந்தாமரைகளையொத்த திருவடிகளைத் தாங்கும்பேற்றைக் கிடைத்தது மன்றியில் பாசபந்தங்களுக்குக் காரணமாகிய இல்வாழ்க்கையினா லுண்டாகும் பாதகங்களை யொழித்து பவுத்திரனாயினேன், ஓ கர்த்தனே வெகுகாலமாய்த் தீனராகிய தேவர்கள் வருக்கங்களையலைத்துத் தகாதபணிவிடைகளைக்கொண்டு வருவதுமன்றி அரியசிறைசாலையினுமடைத்துப் பாரவிலங்குகளைப் பூட்டி வருத்தி சகலபுவனங்களினும் கொடுங்கோலை நடாத்திவருகின்ற சூரபதுமன் வஞ்சக நினைவைக்கொண்டு பறவையினுருத்தாங்கிப் பறக்குமிடங்கடோறும் தேவரீரையேந்தி பவனிவந்து கொடியபோராச்செய்து வென்று ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறும்படிக்குச் செய்யவல்லேன் ஆதலாற் கிருபையுற்று விரைவில் திருத்தேரைவிட்டிறங்கி அடியேனை வாகனமாக ஆரோகணிக்கத் தயைசெய்யவேண்டுமென்று பலவிதங்களிற் றுதித்து வேண்டு முன்னிலையிற் சண்முகப்பெருமாள் அவன் பத்திவிசுவாசங்களுக்கிரங்கிக் கிருபாநோக்கம் பாலித்துத் துரிதமாய்நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்குந் திருத்தேரைவிட்டிறங்கி விரிந்தகலாபத்தைப்பரப்பி வீறிநிற்கின்ற மஞ்சைவாகனத்தின்மீதிற் றேவர்போற்ற கம்பீரமாக வீற்றிருந்து சூரபதுமன் சக்கிரவாகப் புள்ளுருக்கொண்டுவிண்ணுலகத்தி லுலாவுமிடங்களிற்செலுத்தி யிறுதிக்காலத்தில் உலகங்களை யழிக்கவெழும் வடவைக்கனலின் பெருக்கை நசிக்கமோதும் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல அவுணர்பெருமானைவளைந்துகொண்டுபோர்த்தொழிலைச்செய்ய யத்தனித்த முன்னிலையில் இக்காரியங்களைத்தெரிந்த சூரன் உருத்திரா காரமாகக் கோபித்து இந்தபாலகன் சூட்சிவெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்ற தெனச்சீறி அலைகளைமோதும் கடலைப்போல ஆர்ப்பாடங்களைச் செய்துகொண்டு தாவிப் பசியதோகையைவாய்ந்த இந்திரனைப்பகைத்துத் தன் கூரிய நகங்களினாற் றசையைப்பிடுங்கி யெறிந்தும் பிச்சங்களைப் பறித்து வீசியும் வயிரத்தையொத்த மூக்கினாற் சிரமெங்கணும் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடக் கொத்தியும் உடல்முற்றும் பீறுண்டு செவ்வானத்தைப்போலத் தோற்றச்சாடியும் இவ்விதமாகப் பல பின்னங்களைச்செய்து சுழற்காற்றினு மேலிட்டுத் திரிகின்ற காலையில் மயிலுருப்பெற்றிருக்கின்ற இந்திரனும் அக்கொடுமைகளை யெவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாமற் பசியசிறகைக்கொண்டு சூரன் திகைத்துவாடும்படிக்குச் சாடியும் அவன் போகுங்கதிமாறித் திகைக்கும்படிக்கறைந்தும் பசிய கழுத்தை நீட்டி நீண்டமூக்கினால் மூளைவெளிப்படும்படிக்குப் பாதகன்சிரத்திற் கொத்தியும் வலிய இறகுகளை வாரிவாரித்திசைகளில்வீசியும் வளைந்து கூர்மையாயிருக்கின்ற நகங்களினா லறைந்து உடலமுற்றும் புண்படவாட்டியும் பிரமிக்கும்படிக்கு உரப்பியும் இவ்விதமாகத் தேவராஜன் மீறிவரும்போது சூரன் அதிககோபங்கொண்டு நமக்கஞ்சியோடித் திருடனைப்போலப் பதுங்கித் திரிந்த இவன் கருவத்தைச் சற்றுநேரத்தி லடக்கவேண்டுமென்றுருத்து உக்கிராகாரனாய் மயில்வாகனத்தை விடாமற் சுழன்றுசுழன்று உடலிற் பொலிவாகத் தழைத்திருக்கும் பசியபீலிகளைப்பறித்தும் கீறியும் சதைச்சதையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் தலையைப்பிளந்து விழிகளைப் பின்னப்படுத்தியும் கால்களையொத்தியும் சிறகடிகாற்றினாற் பின்னிடையும் படிக்கு மோதியும் இன்னமுஞ் சொல்லப்படாத கொடுமைகளைச் செய்துகொண்டு சூறுவளிக்காற்றினுங்கடுகி அனர்த்தங்களைச்செய்துவரும் உத்தண்டங்களை எமதையன்தெரிந்து தன்வாகனத்துக்குநேர்ந்த துன்பத்துக்கிரங்கி ஆலகாலம் பெருகுமாறுதீயெழநகைத்துஇந்தப் பாதகன் வலியையிமைப்போதில் அடக்குவனெனச்சீறித்தமதுகரத்திற் பினாகத்தைப்போல விளங்கும் பருத்தவில்லை வளைத்து நாரியையிறுக்கி வயிரவூசிகளையொத்த பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகச் செலுத்தித் தலையைப்புண்படுத்தியும் விழிகளைமயக்கியும் சிறகுகளைச் சின்னபின்னப்படத் தறித்தெரிந்து தேகத்தில் ஊசிநாட்ட விடமில்லாமற் றுளைத்தும் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் உதிரத்தைப்பெருக்கியும் சிறகுகளுக்குமாறாக சரங்களை யழுத்தியும் கால்களை முறித்து இறகுகளையொடித்தும் இவ்விதமாக விஷத்தையொத்தகணைகளைப்பெருக்கிச் சாடும்போது சக்கிரவாகப் புள்ளினுருப்பெற்றனர்த்தங்களைச்செய்துலவிய சூரன் பதைபதைத்து நடுநடுங்கி மிகவும் வருந்திய போதினும் வீராதிவீரனாதலாற் சற்றுமிளையாமல் விடநாகத்தைப்போலச்சீறி வட்டமிடுந்தோறும் விழிகளிற் குபீல் குபீலெனப் பெருத்துதிரும் தீப்பொறிகளானவை சிதறி வானநாடுகளைக்கொளுத்தியும் திசாதிசைகளைச்சுட்டுக் கரியாக்கியும் புவனங்களைத்தகித்தும் பூமண்டலமெங்கணும் நெருப்புமழையைப்போலப்பாய்ந்து மன்னுயிர்களை அல்லோலகல்லோலப்படவருத்தியும் இத்தகைய அனர்த்தங்களைச் செய்துக்கொண்டு காற்றாடியைப்போல நிலைபெறாமற் றிரிந்துதிரிந்து வாட்டும்போது எமதையனும் தேவராஜனுருவமாகிய மஞ்ஞைவாகனத்தை வாயுவேகத்தினுங் கடுகிநடாத்தி அவ்வவ்விடங்களிற் றொடர்ந்து தொடர்ந்து அரத்தினால் ராவப்பட்டு விஷத்தொ

வையலிட்டுக் கூர்மையாகவிளங்கும் அலகையுடைய சுடுசரங்
களைச்சோனைப்பெய்யலினு மேலிடச்சொரிந்து சொரிந்துதேவ
ர்கள் துதித்துவாழ்த்த அகோர வியுத்தங்களைச்செய்து திகைக்
கும்படிக்குச் சாதித்திரிகின்ற காலையில் அவுணர்குலதிலகனாகி
ய சூரமஹாராசன் தான்கொண்ட கோலம்தோற்றாமற் சரங்
களழுந்தி உதிரமானது மிகுந்துப்பாய்வதினால் வலிகுறைந்து
தேசம் நலிங்கவருந்தியபோதினும் மானமுங்கோபமும் மன
தைப்பிடித்தலைக்கக் காளகூடத்தைப்போலச் சீறிவெற்றிவே
லாயுதப்பெருமாள் திருக்கரத்தில்விளங்கும் நெடியவில்லைநொ
டிப்போதிற் கடித்தொடிக்க நினைந்து கூரிய அலகைப்பெற்ற
வாயைத்திறந்துகொண்டு அண்டங்களதிரச் சிறகைக்கொட்டி
அதிவேகமாய் மேலிட்டுவருகின்ற பாதகன் தீர்மானத்தைச்சி
வகுமாரன்தெரிந்து சமீபித்தமாத்திரத்திற்செந்தாமரைக்கமல
த்தைப்பழிக்கும் அழகிய திருக்கரங்களிலொன்றில் தகத்தகா
யமாக விளங்கும் வீரவாளாயுதத்தினை மின்னலைப்போல ஒரு
விசை விதிர்த்தோங்கிப் பகைவன் கொண்டிருக்கும் பறவையு
ருவானது இருகூறாய் விழத்தக்கதாகவீசினர், சவுனகாதியிரு
ஷிகளே, அழிவற்றவயிரத்தேகம் பிளக்கப்பட்ட ஜயத்தைக்க
ண்டவிஷ்ணுபிரமனாதிய தேவர்கள் களிமிகுதியினாற் றேகப
ரவசராய் விழிகளில் ஆனந்த நீர்பெருகவும் மயிர்ச்செறி வெ
ழவும் துள்ளித்துள்ளிக் கூத்தாடிப் பாலசுப்பிரமணியதேவர்
வீரத்தன்மையைக் கொண்டாடிப் பரிமளமிகுந்த கற்பகமலர்
களைச்சொரிந்து ஜயம் ஜயமென வாழ்த்தினர், அக்காலத்தில்
அவர்க ளடைந்த மகிழ்ச்சியின் பெருக்கை இவ்விதமென்றுயா
வராலுஞ் சொல்லிமுடிவதன்று இவ்விதமாகத் தேவர்கள் களி
யாடலைச்செய்து வீற்றிருப்பதைச் சூரன தெரிந்தமாத்திரத்தி
ல் நல்லகாரியம் இவர்களாணவத்தை நிமைப்போதில் அழித்
தபின்பு பாலகனையும் வாட்டவல்லேனெனத் துணிவுகொண்ட
வனாய்ப் பட்சியுருவைமாற்றித் தட்சணத்தில் பூமண்டல மெ
ங்கும் பரந்துவானவரையி லுயர்ந்துகாட்டும் மணல்மேட்டின்
வடிவைக்காட்டி தேவினங்கள் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கும்படிக்
குத் தூளியைப் பெருக்கிச் சத்தசாகரங்களையுந் தூர்த்து வான
வழியையடைத்துச் சூரியன் கதியைமாற்றி வாயுவின் பரிசந்
தோற்றாமல் அம்மண்டலத்தை நிறைத்துத் திசைகளை மூடித்
திக்கஜங்கள் மத்துளையடைபட்டு வெறியடங்கிச் சோரவும்
மண்ணுலகவாசிகள் இஃதென்னபுதுமையாக விருக்கின்றதெ
ன்று திகைத்து வாடவும் இப்படிக்கு மண்விண்ணெங்கும் அட
ர்ந்து நின்ற பாதகன் மாயவஞ்சகங்களைச் சிவகுமாரன்ம
தித்து இஃதசுரனால் விளைந்ததெனத்தீர்மானித்தவராய் அதிக
கோபங்கொண்டு தமது திருக்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற வில்லை
யிருக்கித் தெய்வீகம்பொருந்திய ஏழுபாணங்களைச் சந்தித்து
அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களையுச்சரித்து இதனைக்கட்டளையிடுவ
தாயினர், ஓ படைகளே சாங்காலம் நேர்ந்தகாரணத்தினாற் றி
ருவிளக்கையும்போது மிகுந்த பிரகாசத்தைக் காட்டுமாறு
போலப் பாதகன் அதிகவல்லமையைப் பெற்றவனாய்ப் பூமண்
டலம் வானகமுற்றும் நிறைந்த மணற்றிட்டை யுருக்கொண்டு
பிரமிக்கும்படிக்கு நமதுமுன்னம் காட்டுகின்றானாதலால் நீங்க
ள் சத்தசாகரப் படிவத்தைத் தாங்கிப்பெருகி அலைகளின் வ
லியினால் நிமைப்போதி லதனைக்கரைத்து உருத்தோற்றாமலழி
த்துத் திரும்பக்கடவீர்களெனப் போதித்து எத்தகையருக்குந்
தமது பெருமைகளைக் கணித்தறிய வொண்ணாத மூலகாரணக்
கடவுளாகிய சரவணபவன் தூண்டியபோது அச்சிறந்தபாண
ங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் பிரளயவெள்ளத்திலும் பதின்மட
ங் கதிகரித்துப்பாய்ந்து வானத்தையளாவத்திரைகளைமோதிஅ
ண்டங்களதிரமுழங்கி வேகங்கொண்டுபாய்ந்து மண்விண்ணெ
ங்குமூடநின்ற மண்மேட்டைக் கல்லிக் கரைத்துதப்படுத்தி அ
தன்சுவடுகாணாமல் மாற்றியவுடன் சாகரவுருவைமறைந்துப்ப
ழையகோலங்கொண்டு திரும்பிச் செருக்களத்திற் திருவிளை
யாடல்களை நடாத்திநிற்கின்ற எமதிறைவனைச் சேர்ந்து தமதி
டத்தில் நின்றது அத்தருணத்திற் கொடியமனதைப்பெற்ற சூ
ரன் வடவையைப்போலப் பொங்கித் தட்சணத்திற் சத்தசாக
ரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பகைத்துப் பூமியையழிக்க நி
னைந்தெழுமாறுபோலப் பெருவெள்ளத் தோற்றங்கொண்டுமே
ருகிரியுச்சிவரையிற் றிரைகளைவீசிப்பரந்து சமஸ்தமும் திப்பிர
மைகொண்டு வாடியேங்கப் பேரொலியைச்செய்து தன் விழி
கள் காணப்பெருகி நிற்பதைச் சண்முகன்பார்த்துபாதகன்மா
யப்பெருக்கு வெகுநேர்த்தி நேர்த்தியெனத் திருநகைகொண்டு
பளபளத்துக் கூரிய அலகைப்பெற்ற திவ்வியபாணங்கள் நூற்
றையெடுத்து தனுசிற்பூட்டி மந்திரத்தையுச்சரித்து ஓ படைக
ளே நீங்கள் ஊழித்தீயின் தோற்றமாகப் பரந்து பாதகனாலு
ண்டாய் உலகங்களை வருத்திவரும் ஜலத்தின் வீறுப்பையடக்
கிச் சிறுதுளியுமில்லாமற் பருகியழித்துத்திரும்பக் கடவீர்களெ
னத் தூண்டியமாத்திரத்திற் சிவகுமாரன் திருவுளப்படிக் கவ்
வாளிகள் வடவைக்கனலினுருக்களைத்தாங்கிச் சிடசிடென்றும்
படபடென்றும் மிகுத்த ஓசையெழமண்டியெரிந்துபாய்ந்துசூ
ரன் கொண்டிருக்கின்ற ஜலப்பரப்பனைத்தையும் நிமைப்போ
திற் கிரகித்துமீண்டது இதனைப்பாதகன் தெரிந்தமாத்திரத்திற்
கோபநிமிதனாய் ஊழித்தீயினுருக்கொண்டு பூமிமுதல் அண்ட
கோளகைபரியந்தம் கொழுந்துவிட்டெரியச் சுவாலையை வீசி
ச்சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் கொளுத்தியும்சுட்டும்சா
ம்பலாக்கியும் கரித்தும் எரித்தும் இப்பாடுகளைப் படுத்தும்போ
து பாலசுப்பிரமணியதேவர் சூரன்வஞ்சகம் நன்றாக விருக்கி
ன்றதென்றுருத்து அதிகமகிமைகளைப் பெற்றிருக்கும் தீட்ச
ணியமுள்ள சரங்களாயிரத்தைத் தனுசிற்றொடுத்து நீங்கள் பி
ரசண்டமாருதப் படிவத்தைத்தாங்கி வேகமாய்ப் பாய்ந்து க
னற்பெருக்கனைத்தையும் இந்தநிமிஷத்தில் வாட்டிவருவீரென
ப்போக்கியகாலத்தில் வேகங்கொண்டு கடையுகக்காற்றினுமே
லிட்டு அண்டகடாகமதிர்ந்து குலகிரிகளுருண்டு மங்கவும் மற்
றபுவனகோடிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுத் தியங்கும்படி
க்கு ஆர்ப்பரித்துத்தாவி விண்மண்திசாதிசைகள் முதலிய விட
ங்களில் நிறைந்து சுட்டுக்கொளுத்திவந்த தீயின்காரண மெவ்
வளவுங்காணாமல் நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்து பழையபடி
க்கு உலகங்கள் களித்திருக்க நிறுத்தி ஒன்றாய்ப் பலவாய்ப்பெ
ருவெளியாய் உருவ நாமக்கிரியைகளற்றுப் பரவஸ்துவாக வி
ளங்கும் பெருமையினையுடைய சண்முகப் பெருமாள் சன்னி
தானத்திற் திரும்பிவந்திருந்து இவ்விதங்களாகத் தான்கொள்
ளும்படிவங்களனைத்தையும் வீறவொட்டாமலடக்கி வருவதை
நினைந்து நினைந்து மானமும் வயிரமும் மனதைச் சுட்டலைக்க
மண்டியெரிந்து உருத்திராகாரமாகக் கொதித்துத் தீயும் புகை
ப்படலமும் வீசத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து நல்லகாரியம்
இச்சிறுவன் சாமர்த்தியங்களை யறிகின்றனனென்றுருத்து ஊ
ழிகாலத்தெழுந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களை வாட்டவல்லபிரச
ண்டமாருதப் படிவத்தைத்தாங்கி ஓ வென்றுயிரைச்சலைக்கா
ட்டி வீறிமேலிட்டு அண்டபுவனங்களி னடுக்குகள் குலைந்து தத்
தளிக்கமோதியும்திகைத்துநிற்கின்றபூதவெள்ளங்கள்குலைகுலை
ந்து பதைபதைத்துக் கைகால்களொடிந்தலையத்தக்கதாகமாறி
யும் பேரொலியைச்செய்து திசைகளனைத்தும் செவிடுபடக்க
லக்கியும் குலகிரிகள் சிறுதேர்களைப்போ லுருளத்தள்ளியும் க
டல்களைக்கலக்கியும் தேவர்கள் சின்ன பின்னப்பட்டிறையப்பா
ர்த்தும் இவ்வித வுற்பாதங்களைக் காட்டிப் பாதகன் செய்து

வருகின்ற அனர்த்தங்களை லோகநாயகன்கண்டு கோபநகை
கொண்டு மன்னுயிர்படும் துக்கவருத்தங்களை யொழிப்பதாகத்
திருவுளத்தில் மதித்தவராய்த் தட்சணத்திற் குரூரமாகிய பதி
னாயிரம் திவ்வியபாணங்களை ஆய்ந்தெடுத்துத் தமதொப்பற்றத
னுசிற்பூட்டி அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைப்பேசி யிதனைக்கட்
டளை யிடுவதாயினர்; ஓபடைகளே நீங்கள் விசாலமாகிய பட
ங்களைவாய்ந்த பல்லாயிரகோடி நாகவினங்களி னுருவகங்களை
க்கொண்டு தாவிப் பாதகன் மாயவல்லபங்களனைத்தையும் நி
மைப்போதிலழித்து மீளக் கடவீர்களென்றேவிய மாத்திரத்தி
ல் அவைகள் வீறிவானத்தெழுந்து பற்பல சிரங்களைக் கொண்
டிருக்கும் படங்களை விரித்து விஷச்சுவாலைபெருகபுஸ்புஸ்ளென
ச்சீறிமேலிட்டு எங்கணும் பரந்து இயமனுக்குமொரு யமனை
ப்போலச் சகலபிராணிகளையும் அலைத்துத்திரிகின்ற சூரபதும
ன் கொண்டுதிரிகின்ற வாயுவின் பெருக்கத்தையுண்டு பரிசம
றச்செய்ததாய் வெற்றியுடன் பழையபடிக்கு,வேலாயுத மூர்த்
தியினது சன்னிதானத்தைச் சேர்ந்திருந்தது, கேட்டீர்களோ!
சவுனகாதிமுனிவர்களே, மகாவீரதீரனாகிய அந்தச் சூரன் மு
டித்துலாவிய மாயவித்தைகளின் பெருக்கத்தையும் கொடுமை
களையும் இன்னவிதமென்று விரித்துச்சொல்லவும் போதுமோ
அம்மம்ம அவன்சாமர்த்தியங்களுக்கு இவ்வுலகங்களில் ஒருவ
ரையும் ஒப்புச்சொல்லக்கூடாது இவ்விதமாகப் பற்பல வுருவ
ங்களைத்தாங்கி நான்குதினவரையில் ஊணுறக்கமற்று இரவுப
கலாகச்சொல்லப்படாத கொடுமைகளையும் அனர்த்தங்களையுஞ்
செய்துகொண்டு சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் தத்தளிக்கத்தக்கதா
க வருத்தினராகிய பூதப்பெருக்கை அல்லோலகல்லோலப்
படச் சிதறடித்தும் படைத்தலைவராதியர் கலங்கி ஏங்கச்சாடி
யும் விஷ்ணு பிரமன் முதலாயினரும் மதிமருண்டு திகைக்கத்
தக்கதாக அகோர உயுத்தங்களைச் செய்து செய்து ஆயிரத்தெ
ட்டண்டங்களினும் உலவியுலவி பலமாயைகளைக்காட்டி வருப
வன் நூதனமாகிய கோரரூபங்களைக்கொண்டு சிவகுமாரனை
யலைத்து வெல்லக்கருதி தன்குலகுருவாகிய சுக்கிராசிரியன்மு
ன்னம் போதித்திருந்த சம்மோகனசித்தியென்னும் சிறந்தமந்
திரத்தை விதிப்படிக்குச்சரித்து அதன்முயற்சியினாற் சிருஷ்டி
திதிசங்காரமென்னும் முத்தொழிலை நடாத்திவரும் பிரமனாகவு
ம், விஷ்ணுவாகவும், உருத்திர மூர்த்தியாகவும், ஒருபாரிசத்
திற்றோற்றப்பட்டுத் தண்டாயுதத்தை வீசியும் சக்கரத்தைக் கி
றுகிறெனச் சுழற்றிப்போக்கியும் பாசுபதாஸ்திரத்தைச் செலு
த்தியும் மற்றுமிராநின்ற திட்சணியமாகிய அஸ்திரசஸ்திரவித
ங்களைச்சோனைப்பெய்யலினு மேலிடச் சொரிந்து அண்டங்கள
திர வார்த்தும் தேவேந்திரனை யொப்பவிளங்கி அயிராபதத்தி
ன் பிடரியில்வீற்றிருந்து வச்சிராயுதமாதிய படைகளை வீசி ஒரு
புறத்திற் கொக்கரித்தும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களைப்போ
ல விமானங்களிற்காட்டிப் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைத் தீ
யெழப்பார்த்து அவுணர் நமது தாயாதிகளாதலால் எங்களிற்ச
ண்டை கொடுத்து வாதாடியபோதினும் பிரத்தியாருக் கிடங்
கொடுப்போமோ வருத்தவும் பார்ப்போமோ உனக்கிவ்விடத்
தென்னகாரியம் ஓடினாலுயிர்பெற்றுப் பிழைப்பையெனப்பல
வசைமொழிகளைப்பேசிச் சுடுசரங்களாதிய படைகளைச் சோ
னைமாரியைப்போலச் சொரிந்தார்த்தும் மற்றொருபுறத்தில் இ
ராகூதர் உருவைப்பெற்று பிரளய வெள்ளத்தைப்போலவளை
ந்துகொண்டு நம்மவரை அரா அதப்படுத்திய உன்னைச்சுலபமா
க விடமாட்டோம் பாலகனாக விருந்தபோதினும் இரங்கோமள
த்தலங்களி லோடியொளிப்பினுந் தொடர்ந்துவாட்டுவோம் சி
றைச்சாலையிலடைத்து வருத்துவோமென வயிரங்களைப்பேசி
ச்சத்தி சூலம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், கணிச்சி, சக்கரம், த
ண்டாயுதம், சூலம், குந்தம், வளைதடிமுதலிய திவ்விய பாண
விதங்களை அமோகமாகச் செலுத்திப் போராடியும் ஒருபாரிச
த்திற்பலகோடி பூதங்களாக வந்து பருத்தபருவதங்களை வீசிக்
கர்ச்சித்தும் மற்றொருபுறத்தில் இயமனைப்போல நின்று ஆவா
வென வாயைத்திறந்து மேலிட்டும் ஒரு பாரிசத்திற் பேய்க்
கூட்டங்களாக நின்றுவிழிகளானவை அனலையொப்பக்காந்தி
வாய்களிற்றீப்பொறியை யிறைத்துச் சீறிவந்தும் ஒருபுறத்தி
ற் புகைப்படல மேலிடப்பிரளயத் தீக்கோலங்கொண்டுஅதிக
வோசையெழ மண்டியெரிந்து பூதரைவாட்டியும் ஒருபுறத்திற்
பிரசண்டமாருதமாக ஓவென்னுமிரைச்சலைக் காட்டிச்சகலரு
ம் திடுக்கிட்டு வாடமோதியும் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசர
ப்பிரபஞ்சங்களை யழிக்கவெழும் பெரு வெள்ளத்தைப்போல
த்தாவி அலைகளைமோதிப் பூதப்படைகளை வாரியலைத்தும் ஒருபு
றத்தில் ஆலகால விஷத்தையொப்பக் கனன்று எதிர்ப்பட்டவ
னைத்தையுங் கொளுத்தித்திரிந்தும் ஒருபாரிசத்தில் வடவைக்க
னலைப்போலப் பூதரைச்சுற்றித் தகித்து வீறியும் ஒருபுறத்தில்
காளமாநாகங்களினுருக்கொண்டு விஷச்சுவாலைகளைக் கக்கிமே
லிட்டுக் கடிந்துவருத்தியும் மற்றொருதிசையில் மேகசாலங்க
ளாய் மின்னலிடிகளைப்பெருக்கிஅக்கினிமழை கல்மழைகளைப்
பொழிந்து சாடியும் ஒருபுறத்தில் காடாந்தகாரமாகிய இருள்
வடிவுகொண்டு பூதராதியரைத் திகைக்கும்படிக்கு மூடியும்மற்
றொருபாரிசத்தில் இடியேற்றைப்போல அண்டங்களதிரக்குமு
றிக்கலக்கியும் ஒருபுறத்தில் வரைகளாய் விழுந்துகொன்றும் ஒ
ருபக்கத்தில் தன்னுருக்கொண்டுருத்துக் கொடிய திட்சணியமு
ள்ள பாணவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தியும் மற்றொ
ருதிக்கில் துவாதசாதித்தர் படிவங்கொண்டு அதிகவெப்பமெழ
க்காய்ந்துவதைத்தும் ஒருபாரிசத்திற் சதுரங்கச்சேனைகளி னு
ருக்கொண்டெதிர்த்து நம்மவரைக்கொன்ற பழியை வாங்கு
வோம்; குத்துவோம், வெட்டுவோம், கொல்லுவோம், உதிரத்
தைக் குடிப்போமென்று பலகொடுமைகளைப் பேசித்திரிந்தும்
ஒருதிக்கில் அஷ்ட கஜங்களாய் மதங்களைப் பெருக்கி வீறிட்டுத்
துதிக்கைகளில் இருப்புலக்கைகளைக் கொண்டு சுழற்றிச்சாடியு
ம் ஒருபாரிசத்திற் சிங்காசனைப்போலக் கர்ச்சித்தலைத்தும் ஒரு
புறத்திற் சக்கிரவாகப்புள்ளினுருப்பெற்றுப் பெருங்காற்றெழ
ச் சிறகைவீசிப் பூதரைச் சரகைப்போலப் பறக்கடித்தும்ஒருபா
ரிசத்தில் யானைமுகத்தைப்படைத்த தம்பியாகிய தாருகா சு
ரனைப்போல வடிவுகொண்டு அதிக வுக்கிரத்துடன் பாலகனெ
ங்கே யெங்கேயெனக் கொதித்துக் கொடியபாண சமோகங்க
ளையும் கடியபடைவகைகளையும் கரவேகமாகத் தூண்டி அகோ
ர உயுத்தங்களைச்செய்தும் மிருகராசனையொத்த சிரசமோகங்
களாயிரங்களையுடைய சிங்கமுகாசூரனைப்போல மற்றொருபுற
த்திற் காணப்பட்டு விழிகளிற் றீப்பொறிகள்சிதறப் பகுவாய்
களைத் திறந்து பூதப்படைகளை வாரிவாரிவாயிற்போட்டு விழு
ங்கியும் நெடியவிற்களை யிறுக்கிக் கடியசரவருஷங்களைத்தூவி
க் கொடியபோரைமுடித்தும் ஆலவிழுதுக் கிணையாகப் பரந்தி
ருக்கும் நீண்டயிரண்டாயிரங் கரங்களை வலைகளைப்போல வளை
த்துப் பகைவரைச் சேர்த்துமோதியும் வானத்தெறிந்தும் சின்
னபின்னப்படச்சாடித் திரிந்தும் மற்றையபுறங்களில் தன்பிள்
ளைகளாகிய பானுகோபனைப்போலக்காட்டித் தூதனைத்தேடித்
திரிந்தும் சிவகணங்களையும் படைவீரரையும் [illegible]
டப் பொருதும் எரிமுகனுயுருக்கொண்டு [illegible]மே
லிட்ட உக்கிரத்துடன் அனர்த்தங்களைச்செய்து தினரைச்சிதை
த்தும் இரணியன் வச்சிரவாகு மற்[illegible]வாயிரர்தோற்றமாகத்
தோன்றிப் பலதிசையினும் சூழ்ந்து சொல்லப்படாத சமர்த்
தொழிலைச்செய்து சிவகுமாரன் சேனைகளை அல்லோலகல்லோ

லப்பட அதாஹதம்பண்ணிக் காட்டுத்தீக் கொப்பாகத்திரிந்தும் தன்மனதுக்கினிய பிரதமமந்திரி தருமகோபனை யொப்பவொரு பக்கத்தில் வாதாடியுலாவியும் திசாதிசைகள் முற்றினும் ஜயசாலிகளாக விருந்தபடைத்தலைவர்கள் கோலமாக நின்று நீண்டதனுசைக்கோலிச் சரமாரியையிறைத்தும் பருத்ததண்டாயுதம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், தோமரம், சக்கரம், சூலம், வளை தடி, ஈட்டி, யித்தகையபடைகளை அமோகமாகவீசியும் மின்னலையொத்த வாளாயுதங்களையும் பட்டாக்களையும் சுழற்றிப் பகைவனைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டியும் சிதைத்தும் பலபின்னங்கள் படச்சாடியும் கோபமாருமற் சூருவளிக் காற்றைப்போலத் திரிந்தும், சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்குப் பற்பலதோற்றங்களாகக் காட்டிச் சூரபதுமன் எங்குந்தானுய்ச் சிவசுப்பிரமணியதேவனை வளைந்து நெடுநேரம் போராடியும் பூதரையும் படைத்தலைவரையும் திகைக்கும்படிக்கு வாட்டியும் உக்கிராகாரனுய்த் தன்னுற்கூடிய வஞ்சகங்களையும் மாயைப் பெருக்கையும் காட்டிப்போராடி வருகின்றவேளையில் இவ்வுற்பாதங்களைக் கண்ட இந்திரனுதிய தேவர்கள் மனநொந்து மயங்கித் திகைத்துத் தேகமுற்றும் வியர்க்கவாடிச்சோர்ந்து இனிபிழைக்கும் ஏதுவைக்காணே மெனப்புலம்பி ஊழிகாலத்திற் பிராணிகளனைத்தும் ஜலப்பெருக்கிலாழ்ந்துதத்தளித்து வருந்துமாறுபோலப் படாதபாடுகளைப்பட்டு நிற்கவும் ஓடவுங்காலெழாமல் தளர்ச்சிகொண்டனர், அவர்கள் பட்டவருத்தங்களை யாவராலுஞ் சொல்லிமுடிவதன்று இவ்விதங்களாகச் சூரபதுமன் மாயமந்திரத்தின் முயற்சியினுற் செய்து வருங்கொடுமைகளுக்கஞ்சித் தேவர்கள் படுமின்னல்களையும் பூதப்படைகள் துணைவராதிய வீரர்கள் தியக்கத்தையுமெமதுகர்த்தன் திருவுளத்தில் மகிழ்த்திரங்கினவராய்த் தமது திருக்கரத்திற் கொண்டிருக்கும் பினுகத்தையொத்த தனுசையிறுக்கித் துரிதமாய் அதிகதிட்சணியமுள்ள ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களை யெடுத்துச் சந்தித்து வேதத்தின்மூலத்தை யறியாதபிரமனைத் தளைசெய்து தேவர்கள் பந்தபாசங்களை நீக்கியாள்வதற்குக் குருமுகுர்த்தமா யெழுந்தருளிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் இதனைக் கட்டளையிடுவதாயினர், சத்துருக்களைத் தும்சப்படுத்தவல்ல கணைகளிற் சிறந்தபடைகளே நீவிர் துரிதமாகப் போய்க்கொடியபாதகனுகிய சூரபதுமன் தன்மந்திரவல்லபத்தினுற் பலவாகத்தோற்றிமுடித்துவருகின்ற கொடுமைகளை நிமைப்போதிலடக்கி மாயைப்பெருக்கை வாட்டித்திரும்பக்கடவீர்களெனப் போதித்து மந்திரபூருவகமாகச் செலுத்தியகாலையிற் சவுனகாதிமுனிவர்களே, அவற்றின் மகத்துவங்களையும்வீரத்தையும்மென்னசொல்வேன் ஒன்றனந்தகோடிகளாகப் பெருகி விஷச்சுவாலைகளையும் தீயையும் வீசிப் பிரசண்ட மாருதத்திலுங்கடுகி விடாகங்களைப்போலச்சீறிப் பாதகன்கொண்டிருக்கின்ற மாயாருபங்க ளொவ்வொன்றுக்கும் எவ்வேழாகச் சூழ்ந்துகொண்டு சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து விண்மண்பாதலம் திசாதிசைக ளெங்கணும் பரந்திருந்த மாயப்பெருக்கனைத்தையுங் கவளிகரஞ்செய்து யதாப்பிரகாரம் சகலரையும் நிலைபெறவிருத்திச் சூரபதுமன் திடுக்கிட்டுத்தியங்கி மனம்வருந்திவாடத்தக்கதாகத் தனிமையில்விட்டுத் தங்களிடத்தன்றாய் வீறிவாட்டியபடைகளனைத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டு சரேலெனத்திரும்பிப்பழையபடிக்குமுருகப்பெருமான் அட்சயத்தூணியிற் சேர்ந்திருந்தது, இச்செய்கையைத் தெரிந்த விண்ணவர் கர்த்தன்வீரபராக்கிரமங்களையும் பெருமைகளையுந் துதித்து வேதவாக்கியங்களினுற் போற்ற இப்படிக்குச்சகலமுயற்சிகளு மங்கி யென்னமிட்டுக்கொண்டு நிற்கின்ற சூரமகாராசனைச் சிவகுமாரன் பார்த்துப்பரிவாய்த்திருவுளம் பற்றுவதாயினர், அவுணர்பெருமானே கேட்பையாக காருண்டசரிய மேசசமோகங்களினிடத்தெழுந்து சொலித்தடங்கும் மின்னற்கொடிகளைப்போல நமதுமுன்னம் பற்பல வுருவங்களைக் கொண்டுவாதாடிவந்தவுன்முயற்சிகளனைத்தையும் நாமேவியபாணங்கள் நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்ததைக்கண்டாய் நிலைபெருத வஞ்சகப்போரைச் செய்துவெல்ல நினைந்தபேதாய் எக்காலத்துஞ் சலனமற்று நித்தியமாக விளங்கும் தமதுபேருருவைக்காட்டுவோம் தரிசிக்கக்கடவாய் யெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சத்தசாகரங்கள் பெரும்புறக்கடல் சூழ்ந்த பூமண்டலம் அதிற்பட்ட திசைகள் தீவுகள் விண்ணுடுகள் எறும்புமுதல் யானையீருகச்சொல்லாநின்ற எண்பத்துநான்கு லட்சம் சீவபேதங்கள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் இருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் உவுணர் கின்னரர் கிம்புருடர் ஏகாதச வுருத்திரர் துவாதசாதித்தர் சூரியசந்திரர் முதலிய நவக்கிரகங்கள் ருதுக்கள் காலங்கள் முதலிய சமஸ்தமும் ஆதிதேவனுகிய சண்முகப்பெருமாள்திருமேனியி லமைந்ததல்லது வேறென்றில்லையெனச் சகலரும் திஷ்டாந்தமாகத்தரிசித்துக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டு விசுவரூபத்தைக்கொண்டருளினர், சவுனகாதியிருஷிகளே, அவனருளின் முயற்சியினுல் என்னுற்கூடியவரையில் அத்தோற்றத்தின்பெருமிதங்களைச்சொல்லக்கேட்டுக்கிருதார்த்தராகக்கடவீர், அஃதென்னையெனல் திருவடிகளி னுட்புறத்திற் சத்தகுலாசலங்களாதிய பருவதங்கள் தோற்றவும் புறவடியிற் சாகரவிதங்கள் காட்டவும் கூரியநகங்கள் வாய்ந்த விரல்கள் முற்றினும் திதி வாரயோககரணங்கள் நட்சத்திரங்கள் கிரகங்கள் இடிக்கூட்டங்கள் தோற்றவும் பறட்டினிடத்தில் வருணராசன் சந்திரன் கரியமேனியைப்படைத்த நிருதி அரக்கர் நிற்கவும் பாதங்களுக்குமேல் உருண்டுகாட்டும் கணைக்காலில் ஆரிடர்தோற்றவும் முழந்தாளில் விஞ்சையர் மற்றுகடவுளர் காட்டவும் துடைகளினிடத்தில் இந்திரன் அவன்பிள்ளை சயந்தன் நிற்கவும் இடையிற் காலன்தோற்றவும் அரைஸ்தானத்தில் அவுணகூட்டம்விளங்கவும் விலாவெலும்புகடோறும் சிறந்தகடவுளர்நிற்கவும் கோசத்தலத்தில் அசுவனிதேவதைகள் காட்டவும் வயிற்றினிடத்தில் நாகரினங்கள் விளங்கவும் நாபிமூலத்தில் மன்னுயிர்க ளடர்ந்திருக்கவும் மார்பகத்திற் கலைக்கியானங்க ளொலிக்கவும் முப்புரிநூலிற்சலனமற்ற ஞானம் சொலிக்கவும் உரோமங்களில் அளவற்ற அண்டகோடிகள் புல்முனையில் விளங்கும் பனித்திவலைகளைப்போல அணிபடத் தோற்றவும் திருக்கரங்களில் அகிலபோகங்கள் தோற்றவும் அழகியபுயாசலங்களிற் பிரமன் விஷ்ணு நிற்கவும்மிருது வாகியதளிர்களைப் பழித்துக்காட்டும் விரல்களில் இலக்குமி சரஸ்பதி முதலிய தேவமங்கையர் பிரதிபிம்பித்திருக்கவும் திருக்கழுத்தினிடத்தில்அக்கினிதேவன் தோற்றவும் வயிரத்தினும்சிறந்தசுந்தரமுள்ள திருவாய்களிற் சதுர்வேதங்கள் ஆகமசாத்திரங்கள் அத்தேவன் மங்களகுணுதிசயங்களைத்துதித்துநிற்கவும்தந்தங்களினிடங்களில் அகாரமுதலியஐம்பத்தோரட்சரங்களும் விளங்கவும் நாவினிடத்திற் சிவாகமபேதங்கள் பிரபலித்துத்தோற்றவும் சுந்தரமுள்ள அதரத்தில் மனுவிக்கியான சாஸ்திரம் முறையிடவும் நாசியினிடத்தில்வாயுதேவன் சஞ்சரித்திருக்கவும் சூரியசந்திரர்கள் விழிகளாகப்பிரகாசித்திருக்கவும்செவிகளிற்றிசைகள் விளங்கவும்நெற்றியிற்குடிலைப்பொருள்தோற்றவும் சிரத்தினிடத்திற் பரவெளிகாட்டவும் இத்தகைய சிறப் புகள்வாய்ந்த தமதுபழமையாக விருக்கின்ற திருக்கோலத்தைக்காட்டி நின்ற காலத்தில் ஆயிரங்கிரணகாந்திகளைப் பரப்பியுலாவுகின்ற கோடி சூரியருதித்து ஓரிடத்திற் குலவுமாறுபோல மிகுந்த பிரகா

சத்தையெறித்து விளங்கும் திருமேனியின் பொலிவைச் சிறந்த தவங்களைச் செய்ததேவர்கள் தரிசித்தமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டு மனம் நடுங்கி பிரமைகொண்டவர்களாய்ச் சித்திரப்பிரதமைகளைப்போலப் பார்த்திருக்கின்றகாலையிற் பத்தவற்சலனாகிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் விண்ணவர்சோர்வைத் திருவுளத்திற் கொண்டிரங்கிப் பேரொலியெழப் பயப்படாதீர்கள்பயப்படாதீர்களெனத் திருக்கரத்தை யமைத்துக் கிருபாநோக்கம் பாலித்தவுடன் களைபட்டிருந்தவர்களுக்குத் தேவாமுதங்கிடைத்ததைப்போல அவ்வருள்மொழியானது செவிகளிற்பட்டுத் தேகபரவசராய் மகிழ்ச்சியையடைந்து மனங்குளிர்ந்து போதவாரிவிழிகளிற்பெருக கரங்களைச் சிரங்களிற்கூப்பி ஜயஜயவெனப் போற்றிப்பணிந்தவர்களாய்க் குளிர்ச்சிபெறச் சிறுதிவலைகளை வீசியெழும் மேகவரவைக்கண்டுகளிக்கும் மயிலினங்களைப்போல ஆனந்தக்களியாடல்களைச் செய்துக்கொண்டிருந்தனர், அத்தருணத்தில் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதராகிய சிவகுமாரன் சொரூபக்காட்சியைக் காளகூடவிஷத்தையொத்த மனதைப்பெற்ற சூரபதுமன் கண்டவுடன் விம்மிதனாய்த்திகைத்து யாதொருசெய்கையு மற்றுத் தேவமருள்கொண்டவனைப் போலநின்றனன் அக்காலத்திற் பேரறிவாளராலுமறிந்து போற்றுதற்கரிய பெருமையையுடைய சண்முகப்பெருமாள் அவனிடத்திரக்கமுற்றுச் சிறிதுஞானவுணர்ச்சியை அனுக்கிரகஞ் செய்தமாத்திரத்தில் நல்லறிவுதோற்றிய மகிமையினால் இவ்விதங்களில் நினைப்பதாயினன் பிரளயகால வெள்ளத்தினு மேலிட்டு ஓவென்று மிரைச்சலுடன் கொடியபோரைச்செய்திருந்த இரத கஜ துரகபதாதிகளின் பெருக்கை நிமைப்போதிலழித்துத் தேவர்கள் அவுணர் இராக்கதர் முதலிய சகலவீரரையும்வென்று திக்கு விஜயங்கொண்டு இராஜாதிராஜனாய்ச்சூரனெனப்பேர் பெற்றிருக்கின்ற என்னுடன் அகோர யுத்தங்களைச் செய்துசெய்து விடாமல் அண்டகோடிகள் முற்றுமுலவி வாதாடியும் அத்தலங்களில் நெருங்கியிருந்த நமது சயின்னியங்களை நகையழலினாலும் உரப்பினாலும் உக்கிரப்பார்வையினாலும் எள்ளும் முன்னம் தகித்துச் சாம்பலாக்கியதுமன்றி இதுபரியந்தம் போராடிவருகின்றதல்லாமல் எனக்குமேலிட்ட புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய தம்பி சிங்கமுகாசூரனையும் புத்திரமித்திரர் மந்திரிபிரதானிகள் முதலிய அவுணப்பூண்டில்லாமல் வேரறக்களைந்து நாசப்படுத்திப் பரமசிவம் கிருபையுற்றுத் தந்தசுந்தரமுள்ள இந்திரஞாலத்தேரையும் நம்மிடத்துக்கு வராமற் றடுத்து நான்கொண்ட மாயப்படிவங்கள் முற்றினும் கொடியசரங்களினால்மாற்றி அரிதிற் றேடிவைத்திருந்த தேவாஸ்திரங்களொன்றேனும் பிரயோசனப்படாமல் வாட்டியதுமன்றிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களடங்கியிருக்கின்ற அண்டநிரைகள்மயிர்க்கால்தோறும் ஊனவற்றுவிளங்கவும்தேவர்கள்மக்கள் நாகர்முதலியசமஸ்தமும்தமது திருமேனியிற் காணும்படிக்கு இத்தகைய பேருருவைக்கொண்டென் முன்னம் நிற்கின்றனர் அழகிய கலாபத்தைவிரித்தலவும் மஞ்சைவாகனத்தின் மீது விளங்குகின்ற குமாரதேவனைப் பாலகன்பாலகனென்று இதுபரியந்தம் பேசியும் அவமதித்து மிருந்தேன் இத்தேவன்பெருமைகளை நிதானித்துத் தெரிந்து தகுதியாகிய காரியங்களில் முயற்சிகொள்ளாமற் போனேன் மகாவிஷ்ணு பிரமனாதிய தேவர்களனைவருக்கும் மூலகாரணமாக விருக்கவல்ல தேவன் இவனல்லது வேறில்லை இதிலெவ்வளவும் பிசகிராது இதன் காரணங்களைப் பலவிசை நன்றாகத் தெரிந்திருக்கின்றேன் இவையன்றியும் முன்னந் தூதாகவந்த வீராதிவீரன் ஒப்புவமையற்ற இந்தச் சரவணபவன் குணாதிசயங்களை விரித்துக்காட்டியது மன்றிப் பற்றகலற்றபரம்பொருளே இக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளினாயெனப் பலவிதங்களிற் சுடச்சுடச் சொல்லினான், ஊழ்வினை முயற்சியினாற் செல்வச்செருக்கிற்பட்டு அவ்வாக்கியங்களை நிச்சயப்பொருளாக வெண்ணிகடந்துகொள்ள வகையற்றுச் சவுரியத்தையும் மானத்தையும் பெரிதாகமதித்து இப்படிக்குக்கெட்டேன் அவனருளின் திறத்தினாலும் சருவமங்கள குணாதிசயங்களின் காட்சியினாலும் இக்காலத்தில் தேவதேவோத்தமனிவனெனக்கண்டுகொண்டேன் வீரவாகுசொன்ன காரணங்களனைத்தும் உண்மையாகும் அதற்குதிஷ்டாந்தமாகப் பூருவத்தில் சிவபிரான் கடாட்சவீட்சண்ணியத்தினால் நான்படைத்தாண்டுவந்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுடன் மற்றகாரணங்களையும் முத்திக்குரிய சண்முகப்பெருமாள் பாதாரவிந்தங்களிற் பெருத்திருக்கின்ற உரோமங்களில் ஒடுங்கி நிற்கக்கண்டேன், மேலும் தேவர்கள் முனிசிரேஷ்டர்கள் மற்றவையாவும் தமதகத்தில் விளங்கக்காட்டிய பகவன் விசுவரூபமுற்றும் செவ்வையாகக் காண்பதற்கு யாவரால் முடியும் சரீரமுற்றும் விழிகளைப்படைத்தவர்களுக் காயினும் இத்தரிசனையைப் பூர்த்தியாகத் தெரிந்து புகழ்வதற்கு அனந்தகோடி கற்பகாலம் செல்லும்தேசோமயமாக விளங்குகின்ற இக்கர்த்தன் வகித்திருக்கின்றவடிவத்திற் றோற்றுகின்ற பேரொலியின் சிறப்புகளையும் இளமைநலங்களையும் வடிவத்தின்சீரையும் மற்றமங்களகரமாகிய படிவத்தின்தோற்றமுதலிய காட்சிகளனைத்தையும் பெற்றவர்கள்ஞானநாடுகளிற் சிறந்திருக்கின்ற பிரதமதேவர்களினும் பூமண்டலவாசிகளிற் சக்கிரவர்த்திகளாக விருக்கப்பட்டவர்களிலும் மற்று மெத்தகையர்களினு மிருக்கமாட்டார்கள் இவ்வற்புததரிசனையை விழிகளையிமையாமல் பலதரம் பார்த்தபோதினும் மனதுக்கும் அமையாதனவாகவும் தெவிட்டாத தெள்ளமுதின் பெருக்காகவு மிருக்கின்றது தமக்கொப்புவமையற்ற மூலகாரணக்கடவுளாகிய இத்தேவன் இக்காலத்திற் றோற்றக்காட்டிய சிறந்த வுருவத்தின் காட்சியைத் தரிசிக்குமிடத்தில் மிகவும் அச்சங் கொள்வதல்லது இச்சோதியின் வீக்கத்தை தயிரியங்கொண்டு நின்று காணவல்ல தேவர்களொருவ ரிருக்கின்றனரோ தவங்களிற் சிறந்த விண்ணவர்களால் முடியாதெனில் மற்றயாவராற் கூடும்பலகாலம் அரியதவங்களைச் செய்து பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பற்பலவரப்பேறுகளையும் அழிவற்ற வயிரப்படிவத்தையும் படைத்திருப்பவனாதலாற் சற்றுநிதானித்துத் தரிசிக்கப்பெற்றேன் மேலும் அதிகசுந்தரமுள்ளவனப்பெனச்சொல்லாநின்ற ஒருபொருளானது ஆயிரங்கோடி யுருக்கொண்டு ஏககாலத்திற் றிரண்டொன்றி விளங்குவதாயினும் வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியினது பவித்திரமாகிய பாதாரவிந்தங்களினழகுக்கெவ்வளவும் எவ்விதத்தினுமொப்புவமைசொல்லக்கூடுவதோ அப்படிக்கிருக்க இந்த ஆதிகர்த்தன்சிறந்த வுருவகங்களனைத்துக்கும் யாவரால் உவமானங்களை எடுத்துக்காட்டக்கூடும் எனக்குப் பிராணபதமாகவும் மனதுக்கினியனாகவும் ஞானபாதத்துக்குரியனாகவும் கல்விகேள்விகளிற் சிறந்த பேரறிவாளனாகவும் புசபலபராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்றவனாகவு மிருந்த தம்பி சிங்கமுகாசூரனும் புத்திரசிரோமணிகளாக விருந்த பானுகோபனும் சாத்திரசம்பன்னனாகிய இரணியனும் என்னிடத்திற் பரிவாய் வெற்றி வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் குமாரசுவாமியைப் பாலகன் பாலகனென்றிகழவேண்டாம் அவன்திறங்களும் மகத்துவங்களும் நம்போலிகளுக்குத் தெரிவதன்று பிரமன், விஷ்ணு, முதலாகிய சிறந்ததேவர்களாலும் காணவொண்ணாத பரம்பொருளே யிக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றனர், இதற்கியாதொரு சந்தேகமு மில்லையென்று பற்பல விதங்களில் விரித்துக்காட்டி மனப்பூர்வகமாகப் போதித்தனர், அவர்கள்தெருட்டிய உண்மைகளையும் வேதவிச்

சயமாகிய வாக்கியங்களையும் ஊழின்பாலனுய்ப் பரமசிவ ம
னுக்கிரகித்திருந்த வரப்பேறுகளையும் சலனமற்ற வயிரப்படி
வத்தையும் மற்றதம்பியர் பிள்ளைகள் சம்பத்தையும் பெரிதாக
மதித்து இகழ்ச்சியாகப்பேசி மறுதலைசெய்தேன், அவையனை
த்தும் இக்காலத்தில் உண்மையாகத் தெரிந்துகொண்டேன் ஆ
திமூலத்தோற்றமாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் காட்டியிருக்
கின்ற திருமேனியின் வனப்பனைத்தையும் பாதாதிகேசபரியந்
தம் புற்பல ஊழிகாலவரையில் வருந்திப் பார்த்தபோதினும்வி
ழிகளுக்கமையாதனவாக விருக்கின்றது மனதினுல் நிச்சயப்
படுத்துவோ மெனினும் கருத்துக் கெட்டாததாகவேமுடியும் இ
த்தகைய குணுதிசயச் சம்பத்தைப்பெற்ற குமரன் என்னையொ
ரு பொருளாக மதித்துச்சண்டைகொடுக்க நேர்ந்ததை யோசி
க்குமிடத்தில் இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகவும் அருட்டிற
மாகவும் நினைக்கவேண்டுவதல்லது வேறுமுண்டோ இஃதன்றி
யும் இத்தரிசனையைக் கண்டபின்பு முன்னமெனக்குண்டாயி
ருந்த வுருத்திராகாரமாகிய கோபாவேசங்கள் முற்றினுமடங்
கி வீரத்தன்மையுமொழிந்து போரினிடத்தினு மூக்கமற்றதும
ன்றியுந் தேகம் குதுகுலித்துப் பரவசப்பட்டு உரோமங்கள் சி
லிர்த்து விழிகளினும் பேரானந்தவாரிபெருக இத்தேவனிடத்
தில் மெய்ப்பத்திவிளைந்து நாயினேனுக்குத் தேகமுமென்புங்கு
ழைந்து உலையிற்பட்ட மெழுகையொப்பக் கரைந்து அகந்தை
யனைத்தும் நாசப்பட்டு அவனருளின் திறத்தினுல் ஞானவுணர்
ச்சிதோற்றிய காரணத்தினுல் வலதுபாரிசத்திலிருக்கின்ற நே
த்திரமும் புசமும் துடிக்கின்றது மேலும் அண்டரண்டபுவன
கோடிகளிற் பட்டபொருள்களனைத்தும் உள்ளங்கை நெல்லிக்
கனியைப்போல வெள்ளிடையாகக் காணப்பெற்றேன் ஆதியி
ற் சிவபிரானைக்குறித்து அடியேன்செய்திருக்கிற சிறந்ததவ
முயற்சியினுல் தேவாதிதேவன்மங்களகரமாகிய தோற்றத்தை
யெதிர்க்காட்சியாகத் தரிசிக்கப்பெற்றேனுதலால் இச்சிறந்தவ
யிரயாக்கையைப் படைத்திருக்கின்ற தற்குத்தக்க பேற்றினைக்
கிடைப்பதாக இத்தேவனைப்பாதங்கள் வருந்தபலதரம் பிரதட்
சணம்வந்தும் சிரமானது பூமியிற்படியச் சேவித்தும் ஆசானு
பாகுவாக நீண்டிருக்கும்கரங்கள் பவுத்திரமாதற் பொருட்டு
க்கூப்பித்தொழுதும் ஜனனதுக்கத்தை யொழிக்கவேண்டும் இ
துபரியந்தம் செல்வச் செருக்கிற்பட்டுப் பழிபாதகங்களுக்கெ
வ்வளவு மஞ்சாமற் செய்துவந்த துஷ்கிருத்தியங்களினுற் சம்
பவித்திருக்கின்ற மகாபாதகங்கள் நசித்துக் கிருதார்த்தனுதற்
பொருட்டு இக்கடவுளினது குணுதிசயங்களை மனோவாக்குக்கா
ய மொருமைப்படத்தக்கதாக வாயாரவாழ்த்தி நாவாரத்துதி
த்துப் பேரானந்தவாழ்வைப்பெற்றுத் தியபுத்தியை யொழித்
து இக்கடவுளுக் கடிமைப்பட்டு நித்தியத்தையடைந்து இவன
ருளுக்குப் பாத்திரனுக என்மனம் விரும்புகின்றதாயினும் மே
ற்குறித்தகாரணங்களை விரைவில்முடிப்பதற்கு அகந்தைக்குரி
ய மானுபி மானமென்னும் பாசபந்தமானது என்மனதைத்தடு
த்துக் கெடுத்தது அப்படிக்கிருந்தபோதினும்வம்சபரம்பரையா
ய்ப் பகைவராகவிருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையைநீக்க யத்தனி
த்துப் பலபூதர் படைவீரரைக் கூட்டிக்கொண்டிவ்விடம்வந்து
கொடியபோரைச்செய்து என்வம்சநாசப்பட வாட்டிய இத்தே
வனுருவைக்கண்டமாத்திரத்திற் கோபமுண்டாவது தகுதியா
கும் அப்படிக்கிருக்கத் தீரமாகவிருந்த என்மனம் தீயிற்பட்ட
வெண்ணெயைப்போலச் சகல உற்சாகங்களுமற்று உருகியுரு
கிக் கரைந்து காட்டுமோயின் உணர்ச்சியும் யாக்கையும் மற்றக
ருமங்களு மென்வசப்பட்டதெனச் சொல்லக்கூடவில்லை தே
ன்களைத்துளித்து மகரந்தங்களை யிறைத்து பொன்னையொத்த
சிறகுகளைப்பரப்பிவண்டினங்கள் ரீங்காரத் தொனிகளைச்செ
ய்து இடைவிடாமல் மொய்த்திருக்கும் குளிர்ந்த கடப்பமலர்
மாலைபுரளும்விசாலமாகிய திருமார்பைப் படைத்திருக்கின்ற
குமாரதேவர் இக்காலவரையில் நீடித்தபற்பலபோரை நடாத்
திப் பிறியாதவராய்க் காட்சிதந்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்தி
ல் இதுவுமொரு திருவிளையாடலாக நம்பவேண்டுவதல்லதுவா
ட்டக்கருதுவாராயில் நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்யவல்லர்அ
தனைத்தடைசெய்வதற்கு யாவராலு முடிவதன்று குற்றமற்ற
தேவர்களைநான் அநியாயமாக அலைத்துச் சிறையிலும் வைத்தி
ருப்ப தாகவும் இதுதகாதகாரியம் மிகவும் பொல்லாங்கெனப்
பலருமிழந்தனர், அக்காரணத்தின் முயற்சியினுற் சதுர்வேத
ங்களும் பிரமனுதிய தேவர்களும் தேடிக்காண்பரிய தேவதே
வோத்தமன் இவ்விடம் வரவும் நிஜதரிசனை யாகக்கண்டு மன
மானந்தமடைந்து களிக்கப்பெற்றேன், ஆதலால் நான்முற்செ
ய்தநல்வினையின் மகத்துவத்தினுல் தீயகருமங்க ளனைவையும் ந
ன்காகவேமுடிந்தது மேலும் மூலகாரணனுக விருக்கின்ற இக்
கடவுளுக்குப் பின்னிடையாமல் இத்தினவரையில் எதிர்த்துநி
ன்று அரிய போர்களைச்செய்துவருகின்ற யான் இனித்தீனரை
ப்போல மனந்தளர்ந்து வாடுவதழகோ ஆண்மைக்கடுப்பதோ
சூரியசந்திரர் பஞ்சபூதங்களுள்ள பரியந்தம் நிலைபெற்றுவிள
ங்கும் சிறந்த கீர்த்திப்பிரதாபங்களைப்பெறவும் வீராதிவீரன் ர
ணரங்கசூரனெனப் பலரும்புகழவிருக்கின்றேன், ஆதலால்இப்
புகழ்ப்படிவம் மண்ணுள்ளபரியந்தம் நீடித்திருக்குமல்லது அ
நித்தியமாகிய இவ்வுடலம் அழிவின்றி நிற்பதுண்டோ இனி
தேவர்கள் சிறையைநீக்கி யித்தேவனைவணங்கி உதிரமாம்சச்
சம்பந்தத்தினுற் றூலித்திருக்கின்ற இவ்வுடலையும் வீரனுகவிரு
ப்பவன் அணுப்பிரமாணமாக மதிக்கத்தக்க உயிரையும் பெரி
தாக நினைந்துபோற்றி எளியரைப்போல வணங்கி யிருப்பதுஎ
ன்னையொத்த சூரனுக்கடுப்பதோ இத்தினவரையில் விஷ்ணு,
பிரமனுதிய தேவர்களையும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவு
ணர் இராக்கதர் முதலிய ஜயசாலிகளையும் வெற்றிகொண்டுசக
லரும் வணங்கிப்போற்ற அகண்ட சாம்பிராச்சியச்செல்வவள
ங்களை யனுபவித்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் சக்கிரேஸ்
பரனுய் நூற்றெட்டுயுகவரையில் எதிரின்றி அரசாட்சியைச்
செய்து ஆயிரகோடி அண்டங்களினும் புகழும்படிக்குப்பரந்து
விளங்கும் கீர்த்திப்பிரதாபத்தையும் வீரத்தன்மையையும் அற
பவாழ்வை யிச்சிப்பேனுகில் வியர்த்தமாகப் போக்கவரும்மிக
வும் வருந்தித்தேடிய சூரத்துவமானது நிமைப்போதி லழிந்து
போகாதோ வென்றிவ்விதங்களிற் பன்னிப்பன்னிச் சூரபதும
ன் பேசிக்கொண் டிருக்கிறகாலையிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள்
அண்டநிரைகளாதிய சமஸ்தத்துக்கும் மூலகாரணனுக விருக்
கின்ற குமாரசுவாமியாரானவர் மனதினுலும் விழிகளினுலும்
கவனித்து நிதானிக்கப்படாமல் பேருருவைக்காட்ட நின்ற வி
சுவரூபக்காட்சியைச் சடுதியில் மறைத்துப் பசியகலாபத்தை
வாய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தில் முன்னமெழுந்தருளியிருந்தசுந்
தரமுள்ள வடிவைக் கொண்டவராய்ச் சூரபதுமனுக்குக் க
டாட்சித் திருந்த போத வுணர்வை மாற்றிப் பழைய கியா
பகத்தைத் தோற்றச் செய்தனர், சவுனகாதியிருஷிகளே, பிரு
திவு - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாயமெனச்சொல்லா நின்றப
ஞ்சபூதச்செயற்கையிற்பட்டசராசரப்பிரபஞ்சங்களாய்அவை
கள்கொண்டிருக்கின்றபலவண்டநிரைகளின்றோற்றமாய் அவற்
றுட்பட்டபிராணிகள்செய்துவரும் வினைப்போகங்களுக்கடுத்த
நன்குதீங்குகளை அனுபவிக்கச்செய்து இத்தகைய திருவிளையா
டல்களைநடத்தியும் அவற்றுட்படாமற் சிதாகாசவெளியில் நட
னஞ்செய்து எவற்றினும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தித் தமது
மாயாவிலாசங்களைக்கண்டு களிக்கும்பெருமையினையுடையசிவ

பிரான் மனதுக்கினியகுமாரதேவர் சூரபதுமனுக்கு ஞானவுணர்ச்சியைத்தந்து நீக்கியவுடன் பழையபடிக்கு மானமுங் கோபமும் வீரமும்பெருத்தெழுந்து மனதைவாட்ட வுருத்து நின்றதைப்பார்க்குமிடத்தில் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரபகவான் கீழ்த்திசையில்விளங்கும் உதையகிரியிற்றோற்றியகாலத்திற் பறந்தோடிய விருளின் வீக்கமானது அத்தேவன் அஸ்தமித்தவுடன் மீட்டும் முன்னினுமதிககருமையைக்கொண்டு உலகங்களிற்பரந்ததையொக்கும் இவ்விதமாக மனச்செருக்கைப்பெற்ற சூரன் அழகியசிரகினைவாய்ந்த மயில்வாகனத்தின்மீதில்விளங்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தோற்றமானது விழிகளிற்பட்டமாத்திரத்தில் உருத்திராகாரமாய் மண்டியெரிந்து போராச்செய்யவிரும்பினவனாய் நமதுவல்லபமும் வீரபராக்கிரமமும் வெகுநேர்த்திநேர்த்தியெனத் தீயெழக்கரங்களைப்பிசைந்து ஒன்றுடனொன்றைக் கோடையிடிகளைப்போலத்தட்டி ஆதிசேஷன் பூமண்டலத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் தத்தளிக்கத்தக்கதாகத் தேகங்குலுங்கநகைத்து இதனைப்பேசுவதாயினன், பாலவடிவைக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தக்கள்வன் நம்முடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க நிருவாகமில்லாதவனாய் மாயப்பெருக்கொன்றைக்காட்டிச்சற்றுநேரம் தீரத்துவத்தைக்கொண்டிருக்கும் நமதுமனதை பிரமிக்கும்படிக்குச் செய்தபோதினும் முற்றினும் அதன்வசப்பட்டுப்போகாமல் நமக்கடுத்திருக்கின்ற பேரறிவைக்கொண்டுவோட்டி பழையபடிக்கு அசைவற்ற தீரத்தைப்பெற்றிருக்கின்றேன், ஆதலால் நமக்கெவர்களுமொப்பிரார்கள் எக்காலத்தினும் சலனமற்ற வயிரப்படிவத்தைப் பெற்ற வரப்பிரசாதத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற நாம் இப்பாலகன் மாயவஞ்சகத்துக்குட்பட்டுக் கருத்தழிவதுண்டோ கிரவுஞ்ச பருவதத்தைச் சூதினாற்பிளந்தழித்த வேலைத்தாங்கிய கரதலத்தைப்படைத்திருக்கின்ற குமாரனுடன் கொடியபோராச்செய்து சற்றுநேரத்தில் ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றுமீளக்கடவேன் அக்கருத்தைமுடிப்பது பின்பாகட்டும் இல்லாதது பொல்லாததுகளைச்சொல்லி முறையிட்டுக்கொண்டு இத்தகையகலகத்தைமூட்டி வேடிக்கைபார்த்திருக்கின்ற பாதகராகிய தேவப்பயல்களனைவரையும் மடக்கிக்கொண்டு வாட்டிக் |கொன்றுதின்று உதிரப்பெருக்குடன் உயிரையும்குடித்துக் காலத்தில்நமக்குண்டாயிருக்கின்ற கோபதாபங்களிற்சிறித் தாறியபின்பு மற்றையகாரியங்களையும் நிமைப்போதில்முடித்துக் களிக்கவல்லேனெனத் துணிவுகொண்டவனாய்ச் சூரபதுமனானவன் பழையபடிக்குக் கொடியமாயமந்திரமொன்றையுச்சரித்து அதன்முயர்ச்சியினாற் சூரியனொளிமழுங்கி மன்னுயிரனைத்தும் திகைத்துவாடும்படிக்கு விண்மண் திசாதிசைகளெங்கும் காடாந்தகாரமாய் மூடவல்ல இருள்வடிவைத்தாங்கி அப்பெருக்கில்மறைந்து அண்டகோடிகள் திடுகிடென்றதிரக்கொக்கரித்த முன்னிலையில் அக்கொடுமைக்காற்றாமல் பூருவத்திற் றிருப்பாற்கடலினிடத்திற்றோற்றிய காளகூடவிஷமெழுந்தலைத்ததைப்போலப் பூமண்டலமுற்றும் திடுகிடாய்த்து அஷ்டதிக்குகளனைத்தும் தத்தளித்துவாட வீங்கிய இருட்பெருக்கானது அண்டப்பித்திகைவரையில் நிமிர்ந்தடர்ந்து திகைக்கச்செய்த கரியகோலத்தின்பொலிவைக்கண்டதேவர்கள் திடுக்கிட்டுப் போதவுணர்வினாலும் விவேகத்தினாலும் இப்படிவம் சூரன்மாயப்பெருக்கினாலுண்டாதெனத் தெரிந்துகொண்டு பாதகனென்னசெய்வானோவென வருந்தி மனச்செருக்கற்றுத்திகைத்து மேல்நடப்பதை உன்னிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவுணர்பெருமான் அவ்விருளின் வீக்கத்திற்றோன்றிக்கலந்து ஆயிரங்கோடிமுடிகளை அணிபடப்படைத்திருக்கின்ற மகம்மேருபருவதத்தினையொப்பப் பருத்தகாத்திரமுள்ள தேகத்தைக்கொண்டு பலசிரங்கள்விளங்க அவைக்கிரட்டி சரசமோகங்கள்பெருத்துக் காட்டத்தக்கதாகிய ஒருபேருருவைத்தாங்கி வானத்தில்நிற்கின்ற விண்ணவர்கூட்டத்தை வாரிவாரிவாயிற்போட்டுத் தின்னக்கருதினவனாய் வானவெல்லையில்நிமிர்ந்து விழிகளிற்றீப்பொறிகள்சிதற வாய்களைத்திறந்து கரங்களைப்பரப்பி மறைவிடமாய்வருவதைப் பேருணர்ச்சியினாற் றெரிந்தவுடன் தீனராகிய தேவர்களென்னசெய்வார் காலாதிகளிற் பிராணனைக்கொண்டுபோகும் கூற்றுவனை எதிர்ந்தமன்னுயிரைப்போல நடுநடுங்கிக் குலைகுலைந்து மதிமயங்கிப் பிரமித்தவர்களாய் நிற்கவும்பயந்து தலைத்தலைச்சிதறியோடி ஞானநாயகனைக்குறித்துப்புலம்பி முறையிடுவதாயினர், தீனராகிய தொண்டர்களுக்கடுத்த வினைகளைப்போக்கிப் பாதுகாத்தருளும்பொருட்டு விருதுக்கொடியைநாட்டியிருக்கும் பத்தவற்சலனே ஓலம், பாசபந்தங்களைக்களைந்து நன்னெறிகளை யனுஷ்டித்துவரும் மகத்துக்களுக் கிருப்பிடமாகிய மோனநாயகனே ஓலம், விண்ணாடுகளிற்சிறந்திருக்கும் வானவருக்குத்தலைமைபெற்றிருக்கின்ற தேவதேவோத்தமனே ஓலம், அஞ்ஞானவிருளைப்போக்கிப் பேரானந்தத்தைப் பெறச்செய்யவல்ல பரஞ்சுடரின்மூலமே ஓலம், வேதாகமங்கள் முதலியவற்றினாலெண்ணியளவிடுதற்கரியகர்த்தனே ஓலம், சராசரப்பிரபஞ்சங்களெவற்றையும்படைத்துஅவைகளுக்குரியவினைப்போகங்களை யூட்டியாட்டும் பரவஸ்துவே ஓலம், தேவர்களிற் சிரேஷ்டமாகவிளங்கும் திரிமூர்த்திகளில் முதன்மைபெற்றிருக்கின்ற நுதல்விழியினைப்பெற்ற சிவபிரான்பெற்றருளிய கடவுளே ஓலம், விண்ணவர்களுக்கதிபனாய்த் தேவசேனாபதியென்னுந்திருநாமத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரனே ஓலம், சத்துச்சித்தானந்தனே ஓலம், முப்பத்தாறுதத்துவ பேதாபேதங்களாக விளங்கும் காண்பான் காணப்படுபொருள் காட்சியின் உருவகமாகக்காட்டாநின்ற விராட்சொருபத்தை வகித்தாட்டுங்கடவுளே ஓலம், தமது வழியடிமைகளாக விருக்கின்ற தீனாவாட்டியலைக்கும் சத்துருக்களுக்கு இடியேற்றினையொப்பக்காட்டி அதஞ்செய்யும் தீனசரண்ணியனே ஓலம், சத்திப்படிவமாய் அமைந்திருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திற்றாங்கியிருக்கின்ற நிர்மலக்கடவுளே ஓலம், தேவரீர் மகத்துவங்களையும் பெருமிதங்களையும் பாமாலைகளினாற்புகழ[illegible]ல்ல தொண்டருக்கெளிதில்காட்சிதரும் கர்த்தனே ஓலம், நவரத[illegible]யமாகிய வாகுவலையங்கள் பிரகாசிக்கும் பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்த தேவனே ஓலம், சிருஷ்டி திதி சங்காரத்தொழிலைநடாத்திவரும் திரிமூர்த்திசொரூபக் காருண்ணியக்கடவுளே ஓலம் ஓலம். இத்தகையகோலங்களைத்தாங்கி உலகவியாபாரங்களை நடிப்பித்துவரும் ஆதிமூலக்கடவுளே அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டும் காலதாமசஞ்செய்வீராகிற் சருவசங்காரகாலத்தைப்போல நாசமடைவோம் ஓ கர்த்தனே கொடியசூரன் இதோ கார்காலவிருட்டைப்போல பரந்துமூடும் காளமேக சமோகக் காட்சியைப்போல மாயையின் முயற்சியினாற் காடாந்தகாரமாகிய விருளைப்பரப்பி கோரரூபத்தைத்தாங்கி அதனிடையில் மறைந்தோங்கித் தமதுதொண்டராகிய அடியோங்களைப்பற்றி விழுங்கக்கருதிப்போந்தேன் தப்பித்துக்கொண்டோடி யொளிக்கவும் வலியற்றநாயினேங்கள் ஐயனே இனியெவ்வாறுபிழைக்கப்போகின்றோம், ஓ கர்த்தனே சிறிதுந்தாழ்க்காமற் பாதகன் பிராணனைவாட்டி பத்தரிடத்திற் கிருபாநோக்கம்பாலித்தாளக்கடவீர் வேறொருகதியையுங் காணோமென்றுஇவ்விதங்களாகத்தேவர்கள் முறையிட்டுக்கொள்ளுமுன்னிலையில் அழகியகலாபத்தைவாய்ந்த மயிலினுருக்கொண்டு முருகப்பெருமானைத்தாங்கியிருக்கின்ற இந்திரனும் கடவுளர்படுந் துன்பத்துக்கிரங்கி

ஓர்த்தனே கொடியரிற்கொடியனாகிய இந்தச்சூரபதுமன் செ
ய்கைகள் திருவிழிகளிற்காணப்படவில்லையோ இன்னமுஞ் சற்
றுநேரம் பராமுகமாக விருப்பீராகிற் கரவடமாகநின்றகள்வ
ன் எளியராகிய நம்மவரை வாயிற்போட்டுக்கொள்ளுவதல்லா
மற் பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நிமைப்போதிற் கவளீகரஞ்செ
ய்துபோடுவதற் கையமில்லை மேலும் என்னென்ன அனர்த்தங்
களைச்செய்வானோ தோற்றவில்லை எமதுகுலதெய்வமே கிரு
பையுற்று விரைவிற் றேவகாதகனாகிய சூரபதுமனைக்கொன்று
மன்னுயிர்வருத்தங்களைநீக்கி யாளவேண்டுமென்று பலவாகத்
துதித்து வேண்டுவதையும் விண்ணவர்கோரிக்கையையும் பால
சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருச்செவிகளினேற்றுச் சூரன்கொண்
ட மருட்படிவத்தையும் கொடியநினைவையும் மதித்துத் தீனச
ரண்ணியனாதலால் உலகவுபத்திரவங்களைத்தவிர்த்து நிலைபெற
ச்செய்யச் சித்தமிரங்கினவராய்த் தட்சணத்திற்றமது திருக்க
ரங்களிலொன்றில் தேசோமயமாகவிளங்கிக் கர்த்தன்கட்டளை
களுக் கெதிர்பார்த்திருக்கும் சத்திவேலாயுதத்தின்மீது விழிக
ளைப் பரப்பி மாயவித்தைகளைச் செய்து தேவரைவருத்துகின்
ற இந்தக்கொடிய பாதகனைவிடாமற் சரீரத்தையிருகூறுகப் பி
ளந்தடக்கி நிமைப்போதில் மீளக்கடவாயெனப்பணித்து அள
வற்ற அண்கோடிகளைவென்று ஜயப்பிரதாபத்தையும் பலராலு
ம் புகழத்தக்ககீர்த்திப்பாடுகளையும் பெற்றிருக்கின்ற சூரமகா
ராஜன்மீதிற் செலுத்தியவுடன் கோடிசூரியப்பிரகாசத்தைப்
பரப்பிப் பிரசண்டமாருதமுமஞ்சப்பாய்ந்து தாபாக்கினியை
வீசி விஷங்களைப்பெருக்கிப் பலதேவாஸ்திரமுதலிய வுற்பாத
ங்களைப்படைத்து விடாகத்தையொப்பச்சீறிச் சமீபித்தகாலை
யில் அவுணர்பெருமான்கொண்டிருந்த இருட்படிவப்பரப்பனை
த்தும் சூரியன்முன் பனியைப்போலநீங்கியது, இவ்விதமாகத்
தானுண்டாக்கிய மாயைமுற்றும் நாசப்பட்டதையும் பாலசுப்
பிரமணியக்கடவுள்விடுத்த கூரியவேற்படை அதிகவீறுப்புடன்
நெருங்கிவருவதையும் சூரன்பார்த்து நல்லகாரியம் சலனமற்
றவரப்பேறுகளைப்பெற்றிருக்கின்ற நம்மை யிப்படையினாலெ
ன்னசெய்யக்கூடுமென்றெண்ணிக் கோபநகைகொண்டு வட
வைக்கனலும் திடுக்கிட்டுவாடப் பொங்கி யித்துணிபைக்கொ
ண்டான் 'முத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தையும் அஷ்டதி
சைகளையும் சத்தபாதலங்களையும் விண்ணாடுகளையும் பிரமன்
முதலிய கடவுளரையும் மற்றசீவராசிகளனைத்தையும் முந்தி
வரையறக்கலக்கிக்கொன்றபின்பு இந்தக்குமரனை வாட்டுவே
னெனத் திர்மானித்தவனாய் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் சமுத்
திரமத்தியிற்பாய்ந்து மண்விண் திசாதிசைகளை மூடத்தக்கப
ருத்தமாவிருட்சவுருக்கொண்டு நின்றனன், சவுனகாதிதவத்த
ோ அத்தருவின்காட்சியிற் சிலவற்றைத் தெரிந்தமட்டுஞ்சொ
ல்லக்கேட்பீராக வானவெல்லைவரையிலோங்கி அஷ்டதிசைக
ள் முற்றினும்பரந்து இருள்மூடத்தழைத்ததாய் அக்கினிக்கொ
ழுந்தையொப்பச்சிவந்து மிருதுவாய் அசையுந்தளிர்களைப்பர
ப்பித் தியினிடத்துண்டாய்ப் பரந்துகாட்டும் புகைப்படலத்து
க்குச் சமமாகத் தழைகளைவிரித்து தங்கத்தினாற்செய்தமைத்த
தக்கொப்பாகக்காட்டும் புஷ்பக்கொத்துகளைத்தாங்கி மரகதத்
தினும்பசுமைதங்கிய பருத்தகாய்கள்தொங்கச் செம்மணிகளு
க்குச் சமமாகத்தோன்றும் கனிகளைப்பெருக்கி மேகசாலங்க
ளையொப்பப்பருத்து நெருங்கியிருக்கின்ற கிளைகளைத் திசாதி
சைகளில்நீட்டி அண்டகோளகைபரியந்தமுயர்ந்து பூமண்டல
வெல்லைமுற்றினுமடர்ந்து மண்ணுலகைத்தாங்கிநிற்கும் ஆதிகூ
ர்மம் வாசஞ்செய்திருக்கும் பாதலவரையில் வேர்களையோட்
டிப் பச்சைனத்தோற்றுவதாய் பதினாயிரயோசனை நிவப்பினை
ப்பெற்றுக் கோடாகோடிச்சினைகள் கொம்புகள்நெருங்கிப் பர

ந்திருப்பதால் சத்தசாகரங்கள் அவற்றுட்பட்டதீவுகள் பெரு
ம்புறக்கடல் இருட்பூமி வானவெல்லைமுற்றினும் பூமண்டலப்
பரப்பனைத்தினும் குளிர்ந்த நிழலைப்பெருக்கி யித்தகையசிறப்
புகளைக்கொண்டுநின்ற மாவிருட்சத்தின்கொடுமையினாற் சோ
டசகலைகளைப்படைத்திருக்கின்ற சந்திரப்பிறையையும் கங்கா
பவானியையும் மழுவையும் நகுவெண்டலையையும் சர்ப்பம்
கொன்றை வெள்ளெருக்கு சிரமாலிகைமுதலிய வளங்களைத்த
ரித்திருக்கும் சிவபிரான் அதிசயிக்கவும் அஷ்டயிஸ்பரியச்செ
ல்வவளங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய கு
பேரனும் மும்மதங்களைப்பெருக்கி நீலகிரிகளுக்கொப்பாககாத்
திரதேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற திசைக்களிறுகளும் கடாவா
கனத்திலாரோகணித்துச் சகலபிராணிகளையுங் கொண்டுபோய்
அவற்றின்வினைகளுக்கடுத்த தண்டனைகளைச்செய்துவரும் இய
மதருமராஜனும் திடுக்கிட்டுவாடத்தக்கதாக மாவாய்நின்றசூர
பதுமன் மற்றொருருசூட்சியைநினைந்து கருடவாகனனாகிய மகா
விஷ்ணுவும் அம்சத்தினேறிநடாத்தும் பிரமதேவனும் அவுணப்
பாதகருக்கஞ்சிக் கரியகுயிலினுருப்பெற்றும் கவுதமர்பத்தினி
யின்நிமித்தம்கோழியாகவும் நித்தியப்பதவியைப்பெறும்பொ
ருட்டு இக்காலத்தில் அழகியகலாபத்தைவாய்ந்த மயிலினுரு
ப்பெற்று எமதிறைவனைத்தாங்கிவரும் பெருமையினைப்படை
த்த தேவராசனும் போர்க்களத்தில் நிர்த்தனஞ்செய்திருக்கும்
ரணபத்திரகாளியும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருத்தேரினுச்சி
யிற் கோழிக்கொடியாக அசைந்திருக்கின்ற அக்கினிதேவனும்
திடுக்கிட்டஞ்சி நடுநடுங்கிச்சோரும்படிக்கு வளைந்தகழுத்தும்
நீண்டமூக்கும் வெண்மையாய்த்தழைத்த சிறகுகளினால் மூட
ப்பட்ட காத்திரதேகத்தையும் நீண்டகால்களையும்படைத்தகொ
க்கினுருவைத்தாங்கி அவ்விருட்சத்தின் மத்தியிலோங்கியிருக்கு
ம் கிளையில்நின்று வாயுதேவன்பிரமித்துவாடவும் ஆதிசேஷன்
ஆயிரம்பணாமகுடங்களையும் கவிழ்த்துச்சோரவும் பேரறிவாள
ராகிய வசுக்களேங்கித் தாமரைமலர்களைப்பழித்துவிளங்கும்
கரங்களைமறித்துத்தேம்பவும் சூரியன்திசைதப்பியோடவும் தி
க்குப்பாலகர் சரீரமுற்றும் வியர்த்து மனம்புழுங்கித் தத்தளி
க்கவும் சொர்னகலசங்களையொப்பப் பூரித்துத் தங்கத்தைப்
போல தேமல்பரந்து விம்மித்ததும்பி நீலமணியையொத்த கா
ம்புகள் நிமிர்ந்துகாட்டுந் தனங்களைத்தாங்கி மெல்லியவிடை
யைவாய்ந்த அரம்பையர்முதலியர் அப்பட்சியின் கோரருபத்
தைப்பார்க்கப்பயந்து சேற்கண்டைகளைப்போலப் பிறழும் வி
ழிகளைத் திருக்கரங்களினால்மூடிக் கவிழவும் இவ்விதக்கொடு
மைகள்நேரும்படிக்கு கொக்கினுருப்பெற்றிருக்கின்ற பாதகன்
அத்தி அரசமரங்கள் வேருடன்பெயர்ந்துசாயவும் ஆல் வன்னி
மராமரங்களாதிய விட்சங்கள் தத்தமதிடங்களைநீங்கித் திசை
களிற்பறக்கவும் இறகை அசைத்து அதிகவீறுப்புடன் தேன்க
ளைத்துளித்து மகரந்தங்களையிறைத்துப் பரிமளிக்கும் கடப்பம
லர்மாலையைத் தரித்திருக்கின்ற முருகப்பெருமாள் செலுத்தி
ய வெற்றிவேலாயுதத்துக் கெதிரிற் பருத்தோங்கிய மாவிருட்
சமாகவும்நின்று பருத்துநீண்டிருக்கும் கிளைகளையசைத்து வா
னாடுகளைச் சிதைத்துத் திக்குப்பாலகர் வாசஞ்செய்யும்பதங்
களைநாசக்கியும் மேலும் தொண்ணூற்றொன்பது வயதினளாய்
த் தேகத்தளர்ச்சியினாற் பாதமுதல் சிரசுபரியந்தம் நடுக்கத்து
ள்ளாடிநடக்கும் விருத்தனைப்போலச் சலனமற்ற மனதையும்
வீரபராக்கிரமத்தையும் பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் தற்செ
யலாய் அசைவுகொண்டு விசாலமாகப்பரந்திருக்கும் பூமண்ட
லத்தைத் தமது பணாமகுடங்களாயிரத்திலொன்றின் சுமையா
கத்தாங்கிவரும் பெருமையினையுடைய ஆதிசேஷன் அப்பாரத்
தைத்தாங்கமாட்டாமையால் நாக்களைநீட்டி விழிகள் பிதுங்கி

மணிகளிறைய வாய்கள்தோறும் விஷங்களைக்கக்கிவாடவும் பூமண்டலமுற்றினும் பரந்திருக்கின்றவிருட்பெருக்கனைத்துமொன்றுபட்டு சூறுவளிக்கோலங்கொண்டு குலவித்திரிவதைப்போலக் காடாந்தகாரமாகத் தழைவுகொண்டு பிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கி வட்டமிட்டசைந்து ஆயிரஞ்சொர்ன கலசங்களைக்கொண்டிருக்கும் மகம்மேருபருவதமானது ஊசலாடுமாறுபோலத் தான்தரிதமாகமாளவிருக்கின்றதைத் தெரியாதசூரன் மாவிருட்சத்தினடிமரத்தைச்சுழல அசைத்துவருங்காலத்தில் பருத்து நீண்டோடியிருக்கும் வேர்கள் கிளம்புவதினால் மண்ணுலகமெங்கும் கிடுகிடெனநடுங்கிப் படபடெனவெடித்து இடிந்துபிலத்திற்சரிந்தும் அவ்வதிர்ச்சியினாற் சத்தபாதலங்களும் அடுக்குகள்குலைந்து நாறுமாறாகப் பொடிபட்டுதிரவும் பூமியைத்தாங்கிநின்ற கூர்மமானது உறுப்புகளை வெளியிட்டுத்தியங்கவும் அஷ்டமாநாகங்கள் சகிக்கப்படாமையாற் புரண்டும் நெளிந்தும் படாதபாடுகளைப்படவும் திசைகளைத்தாங்கும்யானைகள் மதங்களைப்பெருக்கி வீறிட்டுக்களைக்கவும் சத்தசாகரங்களும் அலைகளை மிகுதியாகப்பெருக்கி ஓவெனக்குமுறித் தீவுகளைக்கரைத்தொன்றுபடச்செய்யவும் குலகிரிகள் செண்டுகளைப்போலத் துள்ளியெழவும் சக்கிரவாளகிரியானது நெக்குவிட்டுப் பங்கப்படவும் அண்டப்பித்திகைபாரிசங்கள்பிளந்துமங்கவும் எறும்புமுதல் யானையீறுகச்சொல்லாநின்ற சிவகோடிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுத் தியங்கிமதிமயங்கியிடியுண்டசர்ப்பங்களைப்போல நாசமடையவும் நட்சத்திரராசிகள் நிலைகுலைந்து பூமிப்பரப்பெங்கும் பலபலென்றுதிரவும் நவக்கிரகங்கள் பயமிகுதியினாற்றலைகவிழ்ந்துமறியவும் சூரியபகவானுரோசனித்துச்செல்லும் இரதத்திற்பூட்டியபுரவிகள்மிரண்டு அருணசாரத்தியத்துக் குட்படாமல் வேகமாய்மாறிப்பாயவும் சந்திரன் தானிருந்தவிமானத்தினின்றும் தவறிவிழுந்துதிகைத்துப் பார்க்கவும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரமிருஷிகள் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் உவணர்முதலிய வானநாடர் சொல்லப்படாத அனர்த்தங்களிற்பட்டுத் துக்கசாகரத்திலாழ்ந்து தத்தமதுநிலைகளைப்பிரிந்து திருக்கயிலாயவரை மேருகிரிச்சாரல்கள் குகைகள்முதலிய மறைவிடங்களிற்சேர்ந்தொளிக்கவும் திரிலோகங்களுக்கும் இராஜதானியாய்ச் சலனமற்றுநிற்கின்ற சொர்க்கலோகமானது பொடிபட்டும் அதன்மேற்புறத்தில் இருஷிகள் வாசமாகிய சத்தியலோகமிடியுண்டும் விஷ்ணுவாசஞ்செய்யும் வைகுந்தநகரும் பிரமனுலகும் பார்க்கப்பதங்குறையாய் அழிந்துபோகவும், சவுனகாதிதவத்தரோ விரித்துவிரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை புவனசராசரங்கள் மூடநின்ற அண்டகோளமானது நெக்குவிட்டுப் பற்பலபிளவாய்ச் சரியுமாயின் அதற்குட்பட்டிருக்கின்ற பொருள்களின்கேட்டைப் பேசிமுடிவதோ இவ்விதமாக அண்டபுவனகோடிகளும் பிதிர்பட்டுச் சகலபிராணிகளும் திடுக்கிட்டு அதப்பட்டுமெங்கும்படிக்குத் திரைகள்பெருத்த சாகரமத்தியில் மரவாகநின்ற கொடியபாதனுனசூரன் செய்துவரும் அனர்த்தங்களையும் சமஸ்தத்தையும்வாட்டவிருக்கின்ற அவன்மனக்கருத்தையும் தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவன்செலுத்திய வெற்றிவேலாயுதமானதுதெரிந்தவுடன் அதிககோபங்கொண்டதாய் ஆயிரகோடி அண்டநிலைகளிற்பொருந்தியிருக்கும் அக்கினியும் அவற்றினைச்சூழவிருக்கும் பித்திகையைக்கலந்துதோற்றுந்தீயும் ஒன்றுபட்டோங்கிவிரிந்தெழுமாறுபோல அனற்சுவாலையைவீசி வானத்தெழுந்துமகத்துக்களாகவிருப்பவர்களும் திடுக்கிட்டுவாடத்தக்க வெம்மையைக்காட்டி வடவையும் ஆலகாலமுங்கலந்து தாவுவதுக்கொப்பாகச்சீறிப்பாய்ந்து அசைவற்ற வயிரதேகத்தையுடைய

சூரபதுமனுயிரை வாட்டக்கோபித்த வெற்றிவேலானது சருவசங்காரகாலத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்களையும் அதிற்பட்டபுவன சராசரங்களனைத்தையும் நாசமடையச்செய்யவல்ல ருத்திரமூர்த்தியைப்போலவும் பூருவத்தில் பிரமவிஷ்ணுக்கள் யாம்யாம்மூலகாரணமாக விளங்கும் பரப்பிரமமென்றும் நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்றும் அகந்தைகொண்டு பிராணிகள் துக்கசாகரத்திலழுந்தி வாடத்தக்கதாக வெகுகாலம் அகோர உயுத்தங்களைச்செய்து வரும்போது உலக வுபாதியையும் அவ்விருதிறவரும் பயந்துவாடவும் அவர்கள்மையலையொழித்தாளவுந் திருவுளத்திற் கொண்டு சிவபிரான் அவர்கள் மத்தியில் ஆதியந்தந்தோற்றப்படாதஅனற்படிவமாய்அண்டகடாகத்தையும் உருவவெழுந்த அக்கினிமலையின் காட்சியாகவும் அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி மேலிட்ட அந்த வெற்றிவேலாயுதத்துக்குச் சபலசித்தராகிய தேவர்கள் படைகளிலெதனை நேராகச்சொல்லக்கூடும் சவுனகாதிரிஷிகளே! பூதகிஸ்தன்னிய பானத்தை அவளுயிருடனுண்டமாயவனும் தாமரைப்பீடத்தினனுன பிரமதேவனும் பரத்துவநிச்சயத்தைக் குறித்துக்கொண்டிருந்த செருக்கைச்சோதனை செய்தடக்கிய சிவபிரான் திருக்கரத்திற் றுங்கியிருக்கும் தெய்வீகம்பொருந்திய முத்தலைச்சூலத்தினைக் குறிப்பதல்லது வேறுமுண்டோ இத்தகைய மகத்துவமுள்ள வேலானது பூமண்டலவெல்லைமுற்றினும் சத்தசாகரபரப்பினும் பெரும்புறக்கடலினெல்லையினும் விண்ணுடுகளினும்வானத்தையளாவநிற்கின்ற மேருவேமுதலிய குலகிரிகளினும் அஷ்டதிசைகளினும் அண்டமுகடு பரியந்தமும் அனற்கொழுந்துகளைக் கற்றைக்கற்றையாக வீசிக்கொண்டு அதவிடத்துண்டாகும் சுவாலையானது மண்ணுலகமுற்றினும் பரந்து அல்லோலகல்லோலப்படுத்தியும்சமுத்திரமுற்றினுந்தாக்கி நீர்ப்பசுமையறவுண்டும் திசாதிசைகள் முற்றுமடர்ந்து கொளுத்தியும் விண்ணுடுகளிற்பாய்ந்தசரித்தும் வீறியவெப்பமானது இருஷிகளே விரித்துவிரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை சுயஞ்சோதிமயமாகிய பரமேஸ்பரன் வீற்றிருக்கின்றதிருக்கயிலையங்கிரியைத் தவிரமற்ற குலகிரிகளாதிய தலங்களிற் பொரிந்துங் கரிந்தும் எரிந்தும் புகைந்து பஸ்மீபடலமாகவும் கொளுத்தப்பட்டதன்றியில் நிலைபெற்றிருந்த பொருளொன்றுண்டோ இவையன்றியும் அனலண்டத்தின் மீதினும் சுவாலையை வீசி அதன்கொடுமையை அடக்கியும் திருப்பாற்கடலினிடத் துதித்துப்பிராணிகளை யலைத்தெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டத்தடக்கியிரட்சித்த சிவநாதன் றுதல்விழித்தீயானது அவர்கரத்தில் விளங்கும் மழுவினைக்கலந்து வீறியதையொத்தும் பிரளயகாலத்தோங்கி எத்தகையபொருள்களாதிய வற்றைத்தகிக்கவல்ல அக்கினிதேவன் தன்பிரபாவங்களனைத்தையும்ஏகமுகத்திற்சேர்த்தப் பூரணகலையுடனுருப் பெற்றுச் சீறித்தாவுவதுக் கொப்பாகவும் மண்டியெரிந்துவந்த வேற்படையானது ஆணவமலத்தொடக்கிற்பட்டுத் தன்னையும் பகைத்து வந்திருக்கின்ற படையின் சிறப்பையும்யோசியாமல் அஞ்ஞானத்தழுந்தி உலகங்களனைத்தையும் இடித்து நுறுக்கி அதாஹதப்படுத்தித் தம்சஞ்செய்ய யத்தனித்துச் சூரபதுமனுனவன் விண்மண்திசாதிசைகளெங்கணு மூடத்தக்கதாகத் தழைத்தோங்கி நிற்கும் மாவிருட்சத்தினடியிற் பாய்ந்து தடாரித்துருவி அண்டங்களதிரு மோசையெழப்பிளந்திரு கூறுகத்தள்ளியது, சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்த அவுணராஜன் பெருமைகளையும் வீரத்தன்மையையும் மற்றகாரணங்களையும் என்னென்று சொல்லவல்லேன் மிகவும் அற்புதக்காட்சியாகும் மேற்குறித்தபடிக்கு வெற்றிவேலானது தாக்கிப் பிளந்தமாத்திரத்தில் அண்டகூடபரியந்தந்தாவிச் சகலமுங்கலங்கியழிய அநியாயங்களைச் செய்தருத்

து மாவுருக்கொண்டு நின்றவஞ்சகன் பேரொலியெழ அரற்றிக்கொண்டு பின்னப்பட்டு விழுந்தபோதினும் மாண்டவனல்லன் தான்முற்காலத்திற் காளகண்ட மூர்த்தியைக் குறித்துச்செய்து முடித்தவீரமாமகத்தினருமைக்குமெச்சிக் கொடுத்திருக்கின்றவரத்தின் பெருமிதத்தினாற் பிராணனைப் போக்காமல்மேலுஞ் சிலபோரைச்செய்யக் கருதினனெனில் அதிகமாட்சிமையினைப் பெற்றிருக்கின்ற தவத்தினையல்லது நீடித்தவஸ்துவேறென்றிருக்கின்றதோ இருஷிகளே பசியவிறகைவாய்ந்திருக்கின்ற கிளியின் மூக்கினை நிகர்த்துப் பருத்துவளர்ந்த முனையுடன்கூட்டுகின்ற அழகியகாய்களை தொங்கவிட்டோங்கி நின்றமாவுருவானது நிலைகுலைந்து வெட்டுண்டு சாய்ந்தமாத்திரத்தில்மனதில்கின்று காந்தியிருக்கும் கோபாக்கினியானது மேலிட்டுச்சொலிப்பதாக விழிகளிற்றீப்பொறிகள் சிதறச் சீறிப்பழையதன்வயிரப்படிவத்தைக்கொண்டு சூரனானவன் வடவைக்கனலை யொப்பமண்டியெரிந்து ஒருவினைவைக் கொண்டு துரிதமாக விடையிற் செருகியிருந்த உடைவாளாயுதத்தையுருவி வலக்கரத்திற் பற்றினவனாய்க் கொதித்துச் சண்டைசெய்வதையே முக்கியமாக நினைந்து அண்டபுவனசராசரங்களனைத்தும் திகைத்துமயங்கிப் படாதபாடுகள்பட்டுக் கொடியதுன்பங்களையனுபவித்துத் தத்தளிக்கும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கி மின்னலையொப்ப வாளாயுதத்தை யிடம் வலம் வலமிடமாகச் சுழற்றிப்பாய்ந்து கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டுகோடை யிடிப்பெருக்கையொப்பக் கர்ச்சித்து அதிகதீரத்துடன் மேலிட்டுச் சர்ப்பத்தையொப்பச் சீறிவரும்போது வெற்றிவேலாயுதமானது உருத்திராகாரமாகக்கொதித்து வயிரப்படிவத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற சூரபதுமன் வலியமார்பிற் பாய்ந்து தேகத்தை யிருகூறாகப்பிளந்து அலைகள் பெருத்திருக்கின்ற கடற்கரையிற்றள்ளி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றதாய் வேதங்கள் திசாதிசைகளெங்கும் செவிடுபடத்தக்கதாகத் துதித்துக்கொண்டாடும்படிக்கு வேற்படையானது கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் சொலித்துக்கொண்டு வானவெல்லையிலெழுந்து இந்தப் பிரபல ஜயத்தைக்கண்ட தேவர்கள் தேகம்பூரித்து ஆனந்தபரவசராய் வஸ்திரங்களை வானத்தெறிந்து கூத்தாடி ஜயஜயவெனப்போற்றிச் சொரிகின்ற தேன்களுறுதபஞ்சதாருக்களின் மலர்மழைப்பெருக்கினிடையிற் றிளைத்துப்போய் அனற்படிவமாகக் கனன்றிருந்த வெம்மையையடக்கிப் பழையபடிக்குத் தனதருளுருவத்தைக்கொண்டு மதுரமிகுத்து அலைகளைவீசிப்பெருகிக் கொண்டிருக்கும் ஆகாய கங்கையிற் படிந்துபவுத்திரமாய்த்திரும்பித் தேவர்களின்னலைப் போக்கிப் பாதுகாத்தாளவெழுந்தருளியிருக்கின்றஎமதுகர்த்தன் செந்தாமரை மலரைப்பழித்து விளங்குந்திருக்கரத்தில் யதாப்பிரகாரம் சொலித்துக்கொண்டிருந்தது சவுனகாதிமுனிவர்களே மேற்குறித்தபடிக்கு ஒப்புவமையற்ற கூரியவேலாயுதமானது வெற்றிகொண்டுமீண்டகாலையில் தற்பரமூர்த்தியாகிய பரமேஸ்பரன் அரிதிற்செய்துமுடித்த வீரமாமகத்துக்கிரங்கிக்காட்சிதந்து அனுக்கிரகித்துப்போன வரபாலனத்தின் முயற்சியினாற் சாவில்லாப்பேற்றினைப்பெற்றிருக்கும் சூரபதுமனானவன் இரண்டுகூறாகவெட்டுண்டு விழுந்த தன்னுடலைமீட்டும் அழகிய குட்டினையும் சிவந்த இறகுதழைத்த பருத்த உடலினையும் கூரியமூக்கினையும் வயிரவூசிகளை யொத்த ஆரல்களினையும் சிவந்த விழிகளையும்பெற்ற சேவலாகவும் பசுமைதங்கி நீண்டகழுத்தினையும் வளைந்த மூக்கினையும் சிவந்தவிரத்தினங்களுக்கொப்பாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் வட்டமாகிய கண்களையும் அழகிய குட்டினையும் மரகதமலையைநிகர்த்த பருத்ததேகத்தையும் பீலிகள் விளங்கும் தழைத்தகலாபத்தினையும் நீண்டகால்களையும் கம்பீரநடையினையும் படைத்த மயிலாகவும் உருக்கொண்டு வீறிநவமணிகளினா லியற்றிய பருவதமொன்றும்பச்சைவரையொன்றும் இரண்டுகால்களையும் சிறகினையும் பெற்றுவந்தாற்போலக் காளமேகங்களுந் திகைத்தோடும்படிக்குப்பேரோசையைக்காட்டி ஆர்ப்பரித்துக் கூவிக்கொண்டு பூமியினிடத்தினும் வானவெல்லையினும் பாய்ந்து மயிலுஞ்சேவலுமாய் அதிகவுக்கிரத்துடன் சண்டைகொடுக்கக் கருதி தேவசேனாபதியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவரை யெதிர்த்துவந்தனன், கேட்டீர்களோ ரிஷிகளே! பூருவத்திற்செய்திருந்த நல்வினைப் பிரயோசனமானது கர்த்தன் திருவடிகளுக் கடிமைப்படத் தக்கதாகப் பிடரியைப் பிடித்துத்தள்ளிக்கொண்டு வருவதைப்போல எக்காலத்தும் தனக்கொப்புவமையில்லாத வீரபராக்கிரமச் செல்வச்சம்பத்தைப்பெற்று மஞ்ஞையுருப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்பெருமான் அதிகவயிரத்தைப்பெற்றிருக்கும்மனத்தனாய்த்தேவர்கள் மருண்டு பல திசையினுமோடி யொளிக்கத்தக்கதாக வீராவேசத்துடன் அதிக உற்பாதங்களைக்காட்டி ஞானநாயகனாகிய சிவகுமாரனெதிரில் வலியபாதங்களினால் !பூமிதத்தளிக்க மிதித்துக் கூக்குரலிட்டுவந்தனன், இப்பிரகாரம் அறிவுவிளங்காத பட்சியின் வடிவுகொண்டு தமது சன்னிதானத்தில்வந்த சக்கிரேஸ்பரனாகிய சூரபதுமன் காரணங்களையும் அவனிருக்கின்ற கோலத்தையும் எமதிறைவன் கண்டமாத்திரத்தில் அதிகபிரியமு மிரக்கமு முண்டாய்க் கிருபாநோக்கத்தைப் பூர்த்தியாகப் பாலித்தனர், அதன்முயற்சியினால் தட்சணத்திற் சத்துருத்துவத்தையும் கோபதாபங்களையும் நீங்கிச் சிவபிரானருட்டிறத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சிறந்தமேலையோர் திருநோக்கம்பட்டமாத்திரத்தில் அபலமாகிய கரிய விரும்பானது சிறந்ததங்கமாவதையொத்தும் எத்தகையரொனினும் பாபரகிதராய் நன்னெறிகளுக்குப் பாத்திரராகுமாறுபோலவும் சூரனல்லுணர்ச்சியைக் கிடைத்தமனத்தனாய்ப் பத்திவிசுவாசத்துடன் அடங்கி ஒடுங்கிச் சகலவீறுப்புகளையு மொழித்துக் குளிர்ந்த பார்வையைக்காட்டி நின்றனன், சவுனகாதிரிஷிகளே! சொல்லப்படாத பிரமஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களையும் மற்றுமிராநின்ற தீங்குகளனைத்தையுஞ் செய்துவரும் மகாகர்மிகளே ஆயினும் பிராரத்வ நல்வினையின் சம்பந்தத்தினால் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனாய்ப்பேரின்பவாரிக்கொருதெப்பமாய்த்தீனசரண்ணியனாய்சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் எள்ளினெண்ணெயைப்போலப்பரிபூரணமாகநிறைவெய்திஅவற்றின்வினைப்போகங்களுக்கடுத்தகருமங்களையூட்டியாட்டியுறக்குந் திருவிளையாடல்களை நடாத்திவரும் தேவதேவோத்தமனாகவும் விளங்குகின்ற குமாரதேவர் திருமுன்பு நேரப்பெறுவராயிற் பரிசுத்தவான்களாய் மெய்ஞ்ஞான சம்பத்தைக் கிடைத்து மேலாகிய சாயுச்சியப் பதவியைப் பெற்றுச் சாஸ்விதமாக வாழ்ந்திருப்பாரென்பதைச்சொல்லவும்வேண்டுமோ ஓமுநிவர்களே? நூற்றெட்டுயுகவரையிற் கொடுங்கோலைச்செலுத்திச் சீவகாருண்ணியத்தையும் பரமசிவனிடத்திற் மெய்ப்பத்தியையும் சிறந்ததவவிரதங்களையும் பெற்றிருந்த தேவர்களையும் பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சையையொடுக்கி யானெனதென்னும் செருக்கற்றுப் பரத்துவநிச்சயங்களைத்தெரிந்த மகத்துக்களையும் தவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்கவர்களையும் தீனராகிய மானிடர்முதலிய சீவகோடிகளையும் அலைத்துவருத்தியும் மேலும் சற்றும் மதிப்பற்றுப் பாலசுப்பிரமணியரைப்பகைத்து ஆறுதினவரையில் மஹாயுத்தங்களைச் செய்திருந்த மாயைபுத்திரனான சூரபதுமனுமல்லவோ அளவற்ற கிருபைப்பெருக்கைப்பெற்றுச் சாஸ்விதப்பேற்றையடைந்து வாழவிருக்கின்றான், ஆகையால் அந்தப்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது மகத்துவங்களையும் சர்வமங்கள

குணசம்பத்துகளையும் என்போலிகளாற் கண்டறிந்துசொல்லக்கூடுவதோ இத்தகைய மகத்துவங்களைவாய்ந்த முருகன்பெருமிதங்களைக்கேட்கவிருப்புற்ற வுங்களையொத்த புண்ணியசிலர் இப்பிரபஞ்சங்களிலொருவரு மிருக்கமாட்டார்கள் அத்தேவன்சரித்திரங்களிற் றெரிந்தவரையிற் பேசிவந்த சிறந்தபலப்பிராப்தியினால் அடியேனும் கிருதார்த்தனானேன், இதற்குக்காரணம் நீங்களாதலால் உம்மினும் நமக்கு நன்மைசெய்தவர்களியாவரெனப் பற்பல ஆனந்தபரவசமாகிய வார்த்தைகளையாடி அதிகமனவுற்சாகத்துடன் மற்றைய சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவார் மேற்குறித்தபடிக்கு மயிலானது மனவெழுச்சியுடன் பவுத்திரப்பட்டிருந்தத்தட்சணத்திற் கார்த்திகேயன்திருநோக்கம்பாய்ந்த விசேஷத்தினால் வீறுப்பனைத்துமடங்கிப் பேருணர்வைப்பெற்றுப் பணிந்திருக்கும் கோழியின்மீதுவிழிகளைப்பரப்பித் துரிதமாய் நீநமது திருத்தேரின்மீது துவசமாகநின்று கூவக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தமுன்னிலையில் இப்பணிவிடையைச்செய்தற் கெத்தகைய நோன்பினைச்செய்தேனோவெனக்களித்து அடியேனுக்கிது தகுந்ததுமெனச்சம்மதித்து விசாலமாகிய சிறகினைக்கொட்டிக்கொண்டு விண்ணிற்பறந்து அறுப்பறுப்பாக அரக்கினையும் முருக்கின் புஷ்பத்தினையும் பழித்துச்சிவந்த நிறத்தினைப்பெற்றுவிளங்கும் கொண்டையினையுடைய சேவலானது பருத்தோங்கிப் படபடத்த தொனியைக்காட்டியசையும் வெற்றிக்கொடியினுருக்கொண்டு மனோவேகத்தினும் வாயுவேகத்தினுமேலிட்டுப்பாயவல்லதாய் வலியினும் சகலசிறப்புகளினுஞ் சிறந்ததாய் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவப் பரந்தோங்கியிருக்கும் திருத்தேரினுச்சியிற்போய்ப் பூமண்டலமும் அண்டகடாகமு மிடிபட்டுமங்கவும் பேரிடியானது கிடுகிடாய்த்துப்பறக்கவும் அக்கினிதேவனுந் திகைத்துவாடவும் அதிகவோசையெழக்கூவிக்கொண்டு அத்தலத்தில் அசைவுகொண்டு பகைவர்வெருவத்தக்கதாகநின்றது. உடனே சுயஞ்சோதிமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கும் அழகியதிருமேனியினைவாய்ந்த குமாரசுவாமியாரும் அனலையொப்பச் சொலித்திருக்கும் விழிகளைப்படைத்துத் தமதுகருத்தின் வண்ணம் செல்லும்படிக்கு வாகனமாகநின்ற தேவராஜனுருவகமாகிய மயிலின்பிடரியில்நின்றும் பாய்ந்து பேருணர்வைப்பெற்றுப் பயபத்தியுடன் ஒடுங்கிநிற்கின்ற ஞானுருவகித்திருக்கும் கலாபமயில்வாகனத்தின்மீது வீற்றிருந்து நம்மைச்சுமந்துலவக்கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்து பூவட்டமெங்கணும் வானவெல்லைமுற்றும் செலுத்துவதாயினர், சவுனகாதிதவத்தரோ அதன்பெருமிதங்களையும் வல்லபத்தையும் என்ன சொல்வேன் மேற்குறித்தபடிக்கு முருகப்பெருமாள் ஆரோகணித்தவுடன் பசுமையாகத்தழைத்திருக்கும் செட்டையை அசைக்க அதினாலுண்டாகும் பிரசண்டவாயுவின் மோதலினால் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் அல்லோலகல்லோலப்படப் பெருத்த அலைகளைமோதிக்கரைகளாகவிளங்கும் தீவுகளைக்கரைத்து ஒன்றுபட்டுப்பெருகவும் பூமிக்கச்சாணியாகநிற்கும் மகம்மேருமுதலிய குலகிரிகளிடிபட்டு மங்கவும் பூமண்டலமுற்றும்பாதலந் தோற்றத்தக்கதாகப் பாளம் பாளமாக வெடித்துக்காட்டவும் அதிக அழலினைக் கொண்டிருக்கும் வடவைக் கனலானது சகிக்கப்படாமையால்பதைபதைத்தொடுங்கவும் சூறைமாருதமும் துடிதுடித்துத் தன்வேகமாறிப்பதுங்கவும் அண்டப்பித்திகை கிடுகிடென்றசையவும் மற்றையபொருள்களனைத்தும் படாதபாடுகள்பட்டுச்சோரவும் அழகிய கலாபத்தை யசைத்து இடிக்கூட்டங்கள் சிதைந்து புரளும்படிக்குக் கியாவுமெனக்கூந்த விட்டுக்கொண்டு மயில்வாகனமானது பறந்தும் கருங்கடலை உடையாகக்கொண்டிருக்கும் பூமண்டலத்தைச் சுமந்து வரும் ஆயிரம்பணாமகுடங்களையுடைய ஆதிசேஷனும் இக்கொடுமைக்காற்றுமல் பதைபதைத்துப்புரளவும் மற்றைய அஷ்டமாநாகங்கள் முதலிய நாகராஜர்கள் பேரிடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டதையொப்பத் திடுக்கிட்டுத் தத்தளிக்கவும் ஸ்ரீதேவி பூதேவிக்குக் கணவராக விருக்கின்ற ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைத் தாங்கியிருக்கும் அநந்தனும் ஏங்கித்திகைத்துவாடவும் வானத்திற் சஞ்சரித்து சூரியசந்திரரைக் காலாதிகளில்மறைத்து உடற்குறையுண்டிருக்கும் ராகுகேதுவென்னும் பாந்தள்களும் பிரமித்து கதிதப்பியோடவும் அம்மஞ்ஞை யூர்தியானது கம்பீரநடையைக்காட்டிச் சஞ்சரித்தும் இப்பிரகாரம் ஆதிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணு வெளிப்பட்டவுடன் தமக்கு நியமித்திருக்கின்ற திதித்தொழிலை நிறை வேற்றும் பொருட்டு யத்தனப்படுமுன்னிலையில் அக்கருமம் முற்றுப்பெறுமல் வருந்திச்சிருஷ்டியை நடாத்தும்படிக்குப் பிரமனையும் மற்ற சராசரப்பிரபஞ்சங்களையும் படைக்கும் கருத்து முற்றுப்பெறும் பொருட்டு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் பற்பலயுகங்கள் மேகவடிவுகொண்டு திரிநேத்திரதாரியை வருந்திச்சுமந்து பத்திமான்மியத்தைசெலுத்தி வந்தனர், அதனைமேகவாகனக் கல்பமெனச் சொல்லப்படும் அதைப்போலவும் வீராதிவீரர்களில் முதன்மையாகவசனிக்கும் சூரத்தைப்பெற்ற வெற்றிவேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத்திற்றாங்கி யிருக்கும் குமாரசுவாமியைச் சூருருவாகவிளங்கும் பசியமயிலானது தன்முதுகிற்றூக்கியும் பறக்குமுன்னிலையில் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கிவரும் அநந்தகோடி சூரியர்கள் திரண்டோருருக்கொண்டு மேகசஞ்சாரமருதவிசாலமாகிய ஆகாயத்தினிடத்திற் றிரிகின்றதைப்போல சருவமங்களகுணநிதியாக விருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர் மரகதமணிக் கொப்பாகப் பிரகாசித்திருக்கும் பசியமேனியையுடைய மஞ்ஞைவாகனத்திடத்தமர்ந்துவானவெல்லைமுற்றும் பவனிவந்தும் திசாதிசைகளெங்கணும் உல்லாசமாக வுலாவினர், சவுனகாதியிருஷிகளே ! சத்தசாகரங்களும் ஏகோபித்துப் பெருகியகாலையில் வடவைக்கனலனைத்துந் திரண்டொருவடிவுகொண்டு அவ்வெள்ளத்தின் மத்தியிற் குலவிக்காட்டுமாறுபோல அண்டபுவன நிரைகளெங்கணும் மயிலின்மீதுலாவிவந்த சத்திகரதலத்தனாகிய குமாரசுவாமியார் திரும்பிக் கொடுங்கோலைச் செலுத்தியிருந்த சூரபதுமன் கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திர புரிக்கடுத்திருக்கின்ற சமர்க்களத்தினெல்லையிற் சேர்ந்தவுடன் எமதுசுவாமியாகியசரவணபவன் அழகிய பீலிதழைத்த சையமஞ்ஞைவாகனமாகவும் சேவற்கொடியாகவும் முன்னமிருந்த தேவராஜன் அக்கினிதேவன்மீது விழிகளைப் பரப்பித் துரிதமாய் உங்கள் பழைய கோலத்தைக்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் தட்சணத்தில் அவர்களும் தங்களுருவைத்தாங்கி அதிகமகிழ்ச்சியுடனோடிவந்து முருகன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பலதரம் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நின்று வேதவாக்கியங்களினால் அனேகவிதங்களிற் சிவகுமாரன் குணாதிசயங்களை யெடுத்துப்போற்றி உள்ளமுமென்பும் குழைந்துகுழைந்து மெய்ப்பத்தி விளங்கிய காரணத்தினால் தேகபரவசராய் விழிகளில் ஆனந்த பாஷ்பங்களைப்பெருக்கி வார்த்தையாடுவதனைத்தும் குளறிமயிர்ச்செறிவெழ அதிகசந்தோஷப் பெருக்கினாழ்ந்து தேனைக்கிரகிக்கவரும் வண்டினங்களைப்போலக்களித்திருந்தனர், இவ்விதமாக இந்திரனும் அக்கினியும் களியாடலைக்கொண்டாடு முன்னிலையிற் சோதிமயமாகப்பிரகாசித்திருக்கும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளானவர் புசபலபராக்கிரமசாலியாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குந் தலைமைபூண்டு சகலரையும்வென்று ஏவல்கொண்டு உலகங்களை

த்திலும் சூரன் சூரனென்று கொண்டாடிப்போற்றிவரும்செ
ல்வச்சம்பத்தைப்பெற்று அகண்டசாம்பிராச்சியவளங்களை ய
னுபவித்திருந்த அவுணர் பெருமான் குலநாசமறவாட்டி அழகி
னுக்கிருப்பிடமாகவிருக்கின்ற பசியதோகையினைவாய்ந்த மயி
ல்வாகனத் தாரோகணித்து மண்விண் ணெங்குந் திரிந்துதிரிந்
து களித்தவராய் முன்போலப் போர்க்களத்திற் றோற்றியதை
க்கண்டமாத்திரத்திற் சண்டையினிடத் தூக்கங்கொண்டு மா
னமுங்கோபமும் மனதைவாட்ட வடவைத்தீயையொப்பப் பூ
வட்டமெங்குணும்பரந் தெதிர்பாத்திருந்த பூதகணவெள்ளங்க
ளும் வீராதிவீரராக விருக்கின்ற எண்மரும், இலக்ஷரும், படை
த்தலைவர் முதலானவர்களும் சலனமற்ற கீர்த்தியை உலகங்க
ளுள்ளவரையில் நிலைபெறநாட்டும் சவுரியபரனாகிய வீரரில்வீ
ரன் வீரவாகுதேவரும் தாயைப்பிரிந்த கன்றுகளைப்போல அதி
கவலுடன் கடிதின்வந்து மும்முறைவலம் வந்து பலதரம்ப
ணிந்து பேரோசையெழ ஜயஜயவெனத்துதித்துப் பாலசுப்பி
ரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்து சோடசகலைகளையுடைய பூரண
ச்சந்திரோதயத்தைக்கண்ட கடலையொப்பவும் உதயகிரியில்
முளைத்த சூரியபகவானைப் பார்த்தமாத்திரத்திற் சராசரப்பிர
பஞ்சங்கள் அகமுகமலர்ச்சி பெற்று மகிழ்வதை நிகர்த்தும் ஆ
னந்தபரவசராயிருந்தனர், கேட்டீர்களோ ! சவுனகாதிரிஷிக
ளே, அக்காலத்தில் விண்ணவர் மண்ணவர் சிவகணங்களாதி
யர் கொண்டமகிழ்ச்சியின் பெருக்கத்தைப்பலநாக்களைப் படை
த்த போதினும் விவரித்துச் சொல்லமுடிவதோ ஆதலால் அடி
யேனுக்கிருக்கின்ற அவாவினாற் கூடிய வரையிற் பேசினேமெ
ன்று முடித்தனர்.

தேவர்போற்றுபடலம்.

வாரீர் நைமிசாரணிய வாசிகளே ! முற்குறித்தபடிக்கு யா
தொரு ஒப்புவமைகளுமின்றி விளங்கும் நிர்மலக்கடவுளாகிய
சரவணபவன்தமதுதிருக்கரத்திற்கோடிசூரியப்பிரகாசமாகச்
சொலித்துக்கொண்டிருந்த வெற்றிவேலாயுதத்தினாற் ஆயிரத்
தெட்டண்டங்களை வென்ற ஜயசாலியாகிய சூரபதுமன் வயி
ரத்தேகத்தைப் பிளந்து தள்ளியவுடன் பகைத்தெழுந்த அவன்
கூறாகிய அழகிய கலாபத்தைப்பரப்பியெழும் மரகதமலையை
யொப்பக்காட்டும் மஞ்ஞையினிடத்திற் கிருபாநோக்கம்பாலி
த்து ஊர்தியாகக் கொண்டுலாவிவந்து ஞானசூரியனைப் போ
லச் சமரவெல்லையிற் குமாரதேவர் தோற்றப்பட்டவுடன் அ
க்கோலத்தினைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் மண்ணையுண்ட கண்
ணனுக்கும் சகலராலும் மதித்தெண்ணிக்கைப் படவிருக்கின்ற
விண்ணுலகினும் பூமண்டலப்பரப்பினும் பாதலவெல்லையே
முதலிய தலங்களெங்குமிராநின்ற சீவராசிகளைப்படைத்து வ
ரும் சிறந்த சிருஷ்டித் தொழிலைப்பெற்றிருக்கின்ற பிரமதே
வனுக்கும் மற்றையதேவருக்கும் புதிய அமுதத்தைப்பெற்று
த் தெவிட்டவுண்டவர்களைப்போல மனமகிழ்ச்சி பெற்றவர்க
ளாய்த்தேகபரவசப்பட்டுச் சத்தசாகரங்களு மொலித்தெழு
மாறுபோல ஆனந்தக்கூத்தாடி விழிகளிற்போத நீரைப்பெரு
க்கி மயிர்ச்செறிவெழ விம்மிதராய் வேதவாக்கியங்களினாற்
பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருநாமங்களைத் துதித்து வீரபராக்
கிரம ஜயப்பிரதாபத்தைக்கொண்டாடி ஐயன் கிருபைப்பெரு
க்கின் காரணங்களையும் மங்களகரமாகிய குணசம்பத்துகளை
யும் வாயாரவாழ்த்தி மனங்களிக்கச்சிந்தித்துப் பேரானந்தக்க
ளியாடல்களைக் கொண்டாடி மகரந்தங்களையிறைத்துத் தேனை
ப்பெருக்கித் திசாதிசைகளிற் பரிமளித்திருக்கும் பஞ்சகற்பக
மலர்களை வாரிவாரிச் சோனைப்பெய்யலையொப்ப சுவாமியின்
மீதிற்சொரிந்து ஜயஜயவெனப்போற்றிச் சரவணபவன் தம
திடத்திற் கடாட்சித்திருக்கின்ற அனுக்கிரகத்தின்பெருக்கைநி
னைந்து நினைந்து களிமிகுதியினாற் பேரானந்தவாரியிற் றிளைத்
துத் தேகம் கம்பிதப்பட்டு மயிர்ச்செறிவெழச் சிரங்களிற் கர
ங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கோடிசூரியப் பிரகாசமாக விளங்கி
க்கொண்டிருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத்திற்ப
டைத்தருளிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு
அதிக உற்சாகங்களுடன் இவ்விதங்களில் போற்றுவதாயினர்
அம்மையப்பனையொப்பப் பாதுகாத்தாளவெழுந்த குலதெய்
வமே ஓ தீனசரண்ணியக்கடவுளே மேகங்களானவை மின்னி
யிடித்துக் கவிந்து விசாலமாயாழ்ந்து ஜலசமர்த்திகொண்டிரு
க்கும் கருங்கடலினிராநின்ற நீரைக் கிரகித்தெழுமாறுபோல
ப் பிரளயவெள்ளத்தினு மேலிட்டு வீறிவந்த பகைவன் இரதக
ஜதுரக பதாதிகளின் வெள்ளப்பெருக்கை அதா ஹதப்படுத்தி
அவுணராசன் படைத்திருந்த சேனைகளனைத்தையும் நிமைப்
போதில் வாட்டவல்ல சத்திப்படையைச்செலுத்தித் தீனராகி
ய நாயினேங்கள் முதலிய சகலரையும் தன்வயப்படுத்திக் கொ
டுங்கோல்செலுத்திவந்த சூரபதுமன் வம்சநாசமறக்கொன்ற
தன்று தேவரீருக்கு வழியடிமையாக விருக்கின்ற யாங்கள்
தொண்டு செய்து வருவதற்கு யாதொருகுறைவும் நேராமற்
சலனமற்ற மனதைக்கொண்டு முடிக்கும்படிக்கு ஊழ்வினையி
ன் கொடுமைகளை வேரறக்களைந்து கவலைமுற்றினும் போக்கிய
தாகினும் ஓ பரம்பொருளே யித்தினமுதல்யாதொரு குறைவு
மில்லாமல்வாழக்கடவோம் மேலும் உலகங்களிற் பிரமசிருஷ்
டியிற்பட்டுச் சாதாரணமாக விருப்பதற்கு விருத்துவமாகிய
மாறுமுகங்களையுங் கோரரூபங்களையுங் கொண்டு தீனராகிய
தேவர்கள் மக்களைமடக்கிக்கொண்டு தலைகாட்ட வொட்டாம
ற் சின்னபின்னப்படச்சாடியலைத்து நூற்றெட்டுயுகவரையில்
ஏகச்சக்கிராதிபத்தியத்தைப் பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்க
ளை யாண்டுவந்த அவுணப்பாதகர் தாங்கள் பெற்றிருந்த செல
வப்பெருக்கினால் முன்பின் யோசித்துப்பாராமல் இரக்கம் பூத
தயவுபச்சியாத்தாபமுதலிய சீவகாருண்ணிய மென்பதெவ்வ
ளவுமில்லாமல் தகாதபணி விடைகளைக்கொண்டு மிகவும்வருத்
தியகாரணங்களினால் மனச்செருக்கற்று நன்னெறிகளை மறந்து
படாதபாடுகளைப்பட்டு வாடித்திகைத்தும் அச்சஞ்சலங்களுக்
கொருதேறுதலையைக்காணாமல் மதிமயங்கி பயபீதியினாலொ
ளித்துத்திரிந்து நாட்களைக்கழித்திருந்த தொண்டர்களிடத்திற்
கிருபையுற்றருளுந் தயாரசத்தைக்குறித்துத் தேவரீர் சண்மு
காரவிந்தங்களைப்பெற் றவதரித்த தல்லது வேறுமுண்டோ அ
ப்பேற்றினால் வேத வொழுக்கங்களுக்கு விருத்துவமாய் நடா
த்திவந்த அவுணராசராற் பெற்றிருந்த துன்பங்க ளனைத்தையு
மொழிந்து தீராதபழிப்புரையையும் போக்கிக் கிருதார்த்தரா
யினோம் இதுவுமல்லாமல் ஆதிநூலாகவிளங்கும் வேதாகம
வொழுக்கங்களையும் சிவபிரான் பூர்வீகமாகக் சட்டளையிட்டி
ருக்கின்ற செல்வவளங்களையும் நமக்கு உரியபதிகளில் நிலை
பெற்றுவாழும் சம்பத்தையும் மற்றுமிராநின்ற பாக்கியங்கள
னைத்தையும் இத்தினந்தேவரீர்புதிதாகக் கடாட்சிக்கப்பெற்றத
ல்லது வேறுமுண்டோ எந்தாய் இனி யெமக்கொரு குறைவுமி
ன்றிவாழக்கடவோம் மேலும் கொடியரிற் கொடியராக விருந்
து மன்னுயிரைப் பங்கப்படுத்திவந்த அவுணவீரர் உபத்திரவத்
துக்கஞ்சிப் பழிபாதகங்களுக்குடன்பட்டு பணித்தவையனைத்
தையும் சிரசாகவகித்துச் செய்து கொண்டு உயிருடன் திரிகி
ன்ற பிரேதங்களைப்போல மனவாட்டத்துடன் சோர்ந்திருக்க
ச்செய்துவந்த எங்கள் பகைவரைவகையறக் கொன்றடக்கிக்க
டாட்சித்தமையால் ஐயனே பேரனபிராணன் மீட்டும் வரப்
பெற்று எக்காலத்திலும் பெறவரியாத மகிழ்ச்சியை ஒருங்கே

ய்தக்கிடைத்தனம், ஓ கர்த்தனே ஆக்குவோனும் ஆக்கிவைப்ப
வனும் அவற்றிற்குரிய வினைப்போகங்களை யூட்டியாட்டி யடக்
குந் திருவிளையாடல்களை முடித்த அவ்விநோதங்களைக்கண்டுக
ளித்திருப்பவனும் நன்னெறிகளை விரும்பி யனுஷ்டித்துவரும்ஒ
ருவன்பெறவேண்டும் சிவானுபவச்செல்வத்தைத்தரவல்லசாயு
ச்சியப்பதவியும் மற்றுமிராநின்ற நன்னெறிகளனைத்தும் தேவ
ரீர் கிருபைபெருக்கினாலும் குணாதிசயங்களின் காரணத்தினா
லும் தம்மை யல்லதொன்றில்லையெனத் தெரிந்துகொண்டன
ம், அத்தகைய பேற்றினை எக்காலத்திற் பெற்றவராதலால் இ
துபரியந்தம் செய்துவந்தகொடியமகாபாதகங்கள் முற்றும் நீ
ருய் மங்கிப்போகப் பேரருளுக்குப்பாத்திரராய் மோட்சவீட்
டை எளிதிற் பெறவல்லோம் லோகநாயகனே யிதுவரையினு
ம் நம்மவருக்கடாத விடர்களைச்செய்துவந்த அவுணப்பாதகரா
னைவரையும் பொருதழிக்கும் ஏதுக்களைத்தேடி அடியோங்களை
ப் பாதுகாத்தாண்டபடியால் இனியெத்தகைய போகபாக்கிய
வளங்களையும் வேண்டோம் சிறந்தமோட்ச சாம்பிராச்சியச்
செல்வத்தைத்தரவல்ல அடிகள் திருவடிகளுக்குத்தொண்டு பூ
ண்டு வழிபடக்கடவோம் மேலும் இந்நாவினாலினி யாதொரு
தேவதைகளையும் புகழவறியோம் ஓ சண்முகசுந்தரனே யிக்கா
லத்திலிரங்கி ஆண்டவாறே நாயினேங்களை வழியடிமைகொ
ண்டு பின்னருங் கடைத்தேற்றவேண்டுமென்று தேவர்களனை
வரும் ஒருமுகத்திற்றுதித்துப் பற்பலவிதங்களில் வேண்டுகி
ன்றகாலையில் பத்தர்விண்ணப்பங்களனைத்தினையும் வெற்றிவே
லாயுதமூர்த்தியானவர் திருச்செவிகளிற்கேட்டருளிப் பிரமன்,
விஷ்ணு, இந்திராதியர்மீது கிருபாநோக்கத்தைப்பரப்பியினி
யாதுக்கும் அஞ்சாதீர்களென்றுதரித்தனர்.

இரணியன்புலம்புறுபடலம்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்தபடி
க்கு மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திராதியர், சண்முகப்பெ
ருமாள் மகத்துவங்களையும் வீரபராக்கிரமமுதலிய காரணங்க
ளையும் நினைந்து நினைந்து மனப்பூர்வகமாக வாழ்த்திய காலையி
ற் புசபலபராக்கிரமத்துக்கொப்பற்ற வீரவாகுதேவர் எண்மர்
இலக்ஷர், படைத்தலைவர் வீராதிவீரராகிய பூதவெள்ளங்கள்
மனவுற்சாகங்களுடன் கந்தனைப் பலதரம் பணிந்து வாயாரப்
போற்றி விழிகள்களிக்கத் தரிசித்துப் பூர்னசந்திரோதயத்தை
க் கண்டகடலையொப்பக் கல்லென்னும் ஓசையெழ ஐயங்களை
க்கொண்டாடி யிருக்கவும் வானத்தில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருஷிக
ள் கருடகாந்தருவர் சித்த வித்தியாதரர் முதலாகிய வானநாட
ர் சூரன்களத்திற் பட்டொடுங்கிய செய்தி தெரிந்தமாத்திரத்
தில் ஆனந்தக்கூத்தாடித் துள்ளித்துள்ளிக் காங்கேயன் பெரு
மிதங்களைக்கொண்டாடி அவர்கள் அக்காலத்திற்கொண்ட சந்
தோஷப் பெருக்கை யின்னவிதமென்று யாவராலும் சொல்லி
முடிவதன்று மற்றையபுவனங்களிலிராநின்ற ஆத்துமகோடிக
ளனைத்தும் தற்செயலாய்ப் பேரின்ப மனதிலுதித்து மங்களக
ரமாகிய காரியங்களை முடித்துச் சொல்லப்படாத மகிழ்ச்சியி
ற்றிளைத்திருந்தனர், சூரியசந்திரர் திசைக்காவலர் தங்களைவா
ட்டி யிருந்ததுக்கவருத்தங்களையொழித்துச் சிவகுமாரனைத் து
தித்திருந்தனர், மேலும் அண்டபுவனசராசரங்க ளனைத்தும்
பேரானந்தக்களிப்பிற்பட்டு மெய்மறந்து வீறியிருந்ததெனில்
மற்றவர் களிமிகுதியைப்பேசவும் வேண்டுமோ இப்பிரகாரம்ச
மஸ்தமும் மனம்பூரித்து விம்மிதப்பட்டிருக்கும்போது ரணக்க
ளத்தில் அவுணர்பெருமான் பட்டதையும் மற்றகாரணங்களை
யுந் தெரிந்ததூதர்கள் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக் கதறிக்கொ
ண்டோடிப் பொலிவற்று மங்கல வாத்தியங்களுக்கு மாறுகப்

பேரொலியெழ அழுகைக்குரல் மேலிட்டிருக்கும் வீரமாமயே
ந்திரபுரியின் நீண்டவீதிகளைக்கடந்து இராஜபரமேஸ்பரன் வா
ழ்ந்திருந்த நகரத்தைச்சேர்ந்து நவரத்தினமயமாய் வானைய
ளாவி நிற்கும் அந்தப்புரத்தில் ஓவென்றழுதுக்கொண்டு போய்
ப் பட்டபுதேவியாகிய பதுமகோமளையின் பாதங்களில் அடிய
ற்றபனைகளைப்போல விழுந்து வாயினும் வயிற்றினுமறைந்து
கொண்டு கைகால்நடுங்க வாய்குழறச் சொல்லுவதாயினர், ஓ
மாதாவே மோசம்நேர்ந்தது குறிப்பதற்கு நாவெழவில்லைஆயி
ரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் வயிரத்தேகத்தையும் தீ
ர்க்காயசையும் மகதயிஸ்பரியச் செல்வத்தையும்பெற்று எங்க
ளையொத்தவர்களுக்குக் கற்பகத்தருவைப்போலப் போஷித்து
வந்த அவுணர் பெருமான் சூரமகாராஜன் பாலசுப்பிரமணிய
ன் செலுத்தியவேலினாற் பிளப்புண்டு ரணக்களத்தில் விழுந்த
னன், இனியிதற்கென்செய்வோமெனப் புலம்பும் சத்தமான
து செவிகளில் விஷத்தைப்போலக் கேட்டமாத்திரத்தில் இணை
பிரியாத அன்றிற்பட்சியைப்போலப் பலகாலம் வங்கணமாக
க் கூடிக்களித்திருந்தவளாதலால் இடியேற்றின் முழக்கத்தை
க்கேட்ட நாகசர்ப்பத்தைப்போல பதைபதைத்துத் துடிதுடித்
து மனஞ்சுழல விழிகள் சோர்ந்து கைகால்க ளோய்ந்
து யாதொரு செயலு மற்று இலக்குமிக் கொப்பாகி
ய சுந்தர முள்ள ராஜபத்தினி பதும கோமளை பிராணனை
யிழந்து விண்ணாட்டைச் சேர்ந்தனள், கேட்டீர்களோ! ச
வுனகாதி தவத்தரோ, மனப் பூர்வமாகிய பட்சமுண்டாயிரு
க்குமாயின் இப்படிக்கல்லோ நேரவேண்டும் மேலும் கற்புத்
தன்மையென்பதை யிப்பதிவிரதையின் பட்சத்திற் பூர்த்தியா
கக்கண்டனம், இதுநிற்க ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனா
ய்ச் சகலரும்போற்றிவணக்கத்தக்கதாக அரசுசெலுத்திவந்த
சூரபதுமன் மணமுன்னிலையினும் காந்தருவவிவாகமூலமாகவு
ம் சிறைசாய்த்துவந்தும் புஷ்பங்களினிடத்திற் றேனையுண்டுக
ளிக்கும் வண்டினங்களைப்போலச் சரசசல்லாபலீலைகளை யனு
பவித்துக் களித்திருந்த மற்றையதேவியரும் இந்தக்கொடியச
ம்பவத்தைத்தெரிந்தமாத்திரத்திற் றீயிற்பட்ட புழுவைப்போப்
பவும் பூளைப்புஷ்பத்தைநிகர்த்தும் திடுக்கிட்டுத் தாபரித்துநிற்
கப்படாமையால் தேகமுசலாடக் கைகால்களுதறலெடுக்க வா
ய்புலரவிழுந்து முகப்பொலிவற்றுத் தாங்கள்வாழ்ந்த ஏதுக்க
ளனைத்தையும் பன்னிப்பன்னிப்புலம்பி வாயினும் வயிற்றினும்
மோதிக்கொண்டு பரிமளித்து விசாலமாய்நீண்டிருக்கும் கூந்த
லவிழ்ந்து நிலத்திற்புரளத்தக்கதாகத் துக்கசாகரத்திலமுந்திக்
கரைகாணாது சிலநேரம் சோபித்திருந்தவர்களாய்க் கடையில்
இராஜாதிராஜனைப் பிரிந்திருக்க மனமில்லாமல் துணிவுகொண்
டு சந்தனம் அகில்தேவதாரமுதலிய சிறந்தகட்டைகளினா லு
ண்டாக்கிய அக்கினிகுண்டத்தில் விசுவகர்மன் குமாரத்தியாய்
த் தங்களுக்கு மூத்தவளாய்ப் பூமிதேவியை யொத்த பொறு
மையும் குணசம்பத்தையுங் கற்புத்தன்மையையுமுடைய பது
மகோமளையினது திருமேனியை மூழ்கித் தீயிலிட்டுத் தாங்களு
ம் பாய்ந்து மேலாகிய பதவியைச்சேர்ந்தனர், உடனே பானு
கோபன் எரிமுகனாதிய புத்திரர்தேவியரும் மற்றையவீரர் பத்
தினிமார்களுந் தாமரைத் தடாகத்தினிடத்திற்சேர்ந்த தமதி
னமாகிய சுரும்பினங்களைத்தேடிப் பெண்வண்டுகள் கலந்துக
ளிக்குமாறுபோல வானத்தையளாவ எரிந்திருக்கின்ற தீயினிட
த்தில் விழுந்து பரகதியைப்பெற்றுக் களித்தனர், மேற்குறித்த
படிக்குப் பதிவிரதாசிரோமணிகளாக விருந்த அவுணராசபத்
தினியரனைவரும் அகண்டயிஸ்பரியச் செல்வவளங்களை வெறு
த்துத் தங்கள் மனதுக்கினிய கணவரைப்பிரிந்திருக்க மனமில்
லாமல் அவர்களை நினைந்து நினைந்து புலம்பினவர்களாய் அக்

திலிக்கிரையாய்ப் போனமுன்னிலையில் அப்பட்டணமெப்படிக்குக் காட்டியதெனிற் செக்கர் நிறம்பெற்றுப் பரந்திருந்தமாலைப்போது நேர்ந்தபோது பெருத்து மூடியகாடாந்த காரமாகிய விருளானது சந்திரன் றோற்றங்கண்டமாத்திரத்தில் மங்கியடங்குவதைப்போல ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் இராஜதானியாய்ப் பலவளங்களையும் மென்மேலும் நிறைவெய்திக்கண்டவர் மனதையும் விழிகளையுங் கிரகிக்கவல்ல மங்களகரமாய்க் கரியதேகத்தைப்பெற்ற அவுணப்பாதகருக் கிருப்பிடமாகவுமிருந்த வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சூரபதுமன் ஆணை ஆக்கினைக்குட்பட்டுக் குலவியிருந்த தயிரிய லட்சுமி, தனலட்சுமி, மணிலட்சுமி, தானியலட்சுமி, புத்திரலட்சுமி, பந்துலட்சுமி, வாகனலட்சுமி, அடிமைலட்சுமியெனச் சொல்லநின்ற அஷ்டலட்சுமி விலாசங்கள் முற்றினும் அப்பட்டணத்தைக்கடந்து தமதுகருத்தின் படிக்குப்போயிற்று, இவ்விதமாக சூரன் முதலிய சமஸ்தரும் மங்கிய காலையில் முன்னம் பூதகணத்தலைவருக்கஞ்சி யோடி மீனுருக்கொண்டு கடலினிடத்தில் மறைந்திருந்த சூரபதுமன் கடைப்பிள்ளை இரணியனென்பவன் அவுணர்பெருமானாகவிருந்த தன்பிதாவானவன் வெற்றிவேலினா லிருகூறுகப்பிளப்புண்டு மஞ்சைவாகனமாகவும் கோழிக்கொடியாவும் நின்றகாரணங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்தவுடன் திடுக்கிட்டு மதிமயங்கிமிகவும் வருந்திச்சோர்ந்து விழிகளில் நீரைப் பெருக்கிப் பெருமூச்செறிந்து அவன்பட்ட துக்கவருத்தங்களைச் சொல்லி முடிவதோ அதன்பின்பு மனந்தாபரியாதவனாய்வாளமூலமாகவந்து பிதாவைக்குறித்து இவ்விதங்களிற் புலம்புவதாயினன், அரியதவவிரதங்களைச் செய்த முயற்சியினால் அடியேனைப்பெற்றுச் சகலவைபவங்களுடனும் சீராட்டித் தமது விசாலமாகிய மார்பினுந் தோள்களினுஞ் சேர்த்துப் பரிவாய் வளர்த்து வந்தபிதாவே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபனாய்ச் சகலரையும் ஏவல்கொண்டு இராஜபரமேஸ்பரனாக வாழ்ந்திருந்த சூரனே புயவன்மைக்கொப்பற்றதீரனே பேரறிவைக்கிடையாதவனாக விருந்தபோதினும் காரியகாரியங்களை நிதானித்து இதுநன்காகுமென்று மேல்நடக்க விருக்கின்ற கிலகருமங்களைநாயினேன் விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டதுகளைச்சற்றும் ஆலோசித்துப்பார்த்து இதுநல்லகாரியமெனத் திருவுளத்தில் மதியாமலிகழ்ந்தீர் ஐயனே வலியபிராணனைப்பறிகொடுத்து மாள்வதற்கோ சிவகுமாரனுடன் பகைத்துச் சண்டைகொடுக்கத் துணிவுகொண்டீர் ஓ என்மனதுக்கினியபிதாவே நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்தில் மன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்கள் மந்திரிபிரதானிகள் புத்திரவர்க்கமுதலிய பெரியோர்கள் போற்றிச்சூழச் சிரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தி வரும் தேவரீர் திருக்கோலத்தைநாயினேன் இனியெக்காலத்திலிந்தப்பாழ்த்தகண்களினாற் றரிசித்து மகிழ்வேன் தேகத்தைப் பிரிவின்றித் தொடரும் சாயைப்போலப் பிதாவைக் கலந்திருந்து கூடியமட்டும் போரைச் செய்துபழியையும் செஞ்சோற்றுக் கடனையுந்தீர்த்துக் கொள்ளாமல் என்னுயிரைப் பெரிதாக நினைந்தோடி யொளிந்தேன், குலவண்மையைப்பிழைத்தேன் சவுரியத்தையு மறந்தேன் இவன் பிதாவினிடத் தன்புள்ளவனென்று நம்மவர்களிகழ்ந்து வசைபேசிக்கொள்ளத் தக்கதாக கொடியபாதகனும் அதிக அன்புள்ளவனைப்போல மனவருத்தத்துடன் கிலேசிக்கின்றேன், மண்டலேஸ்வரனே நமது சத்துருக்கள் வல்லபங்களையும் வீரத்தன்மைகளையும் பலவிதங்களிற்றெரிந்திருந்தும் போர்க்களத்தில்யாதொரு உதவியையுஞ் செய்யாமற் றேவரீரைத்தனிமையிற் கொடியசண்டைமுனையிற் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு மானாபிமானமற்றவனா யொளித்தபதிதனென்றிகழ்ந்தென்முனம்வரச்சகியாமலெவ்விடத்திற்போயிருக்கின்றீர் திருவாயைத்திறந்தொருவுத்திரவுசொல்லலாகாதோ ஓ பிதாவே புத்திரனாகவும் சவுரிய பரனாகவுமிருந்த யான் தருணத்திற் கூற்றுவனையொப்பக் கடினசித்தனாய் நீக்கியபாதகனைக்கலந்துறவாடிக்குலவ மனம்விரும்புவீரோ தேவரீர் வருந்திநோற்ற வீரமாமகத்துக்கிரங்கித் திரிநேத்திரதாரியாய் மழுக்கரதலத்தனாகிய சிவபிரான் கடாட்சித்திருந்த வரபாலனத்தின் நிச்சயத்தை ஒருபோதும் மறக்கவறியீர் அத்தகைய சிறந்தவாக்கியம் பொய்பட்டுப் போம்படிக்கு அடியேன் புத்திரனாகத் தேவரீர் திருவயிற்றிற்பிறந்தேன் மேலும் தமக்கொரு இயமனாகவுந்தோன்றினேன் நீரின்மேற் குமிளியைப்போலவும் மின்னலைநிகர்த்தும் சடுதியிலழிந்துபோகும் இந்த நாற்ற வுடலை நிலைப்பட்டதாக மதித்துக்கண்டவுடன் பலரும் வசைமொழிகளையாடிக் கரங்களைக்கொட்டி நகைக்கத்தக்கதாக உம்முடன் சொல்லாமற்போய் விட்டநான்தேவரீர் மாண்டமுன்னிலையில் அதிக ஆவலுடன் வந்து உனக்கடுத்த சம்பவங்களை நினைந்து நினைந்துருகுகின்றேன், இதனால் மெய்ப்பத்தியையும் ஜயப்பிரதாபங்களையும் எடுத்துப் பேசும்போது நாயினேனை உலகர் முந்திப்பேசப்படுவேனோ பிராணனைத் தினைத்துணையாக மதித்துப் பகைவரைவாட்டவல்ல புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகப்புகழநின்ற அவுணர்மரபிற்றோற்றிய வஞ்சகச்சிரேஷ்டனாகிய தீயேன் பிதாவானவர் மாண்டபின்பு மித்திரனைப்போலக் கிலேசித்துக்கொண்டு வரப்பெற்றேன் முன்னவத்தகாலைப் பின்னிடாமற் பகைவரை ஜயிக்கத்தக்க சாமர்த்திய பரராகிய தமக்குதவியற்ற கொடியனைப் பிள்ளையென வழங்கிக்கொள்வதைப்பார்க்குமிடத்திற் குல அதமனாகவும் பூமிக்குச் சுமையாகவுந் தோற்றுகின்றதல்லது யாதொருபிரயோசனத்தையுங்காணேன் அவுணர்குலவாழ்வே என்னையனே புயவன்மைக் கொப்பற்றசூரனே சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமதேவனும் இரட்சககர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாகவிருக்கின்ற இந்திரனும் மற்றையதேவர்களினங்களும் அவுணராசர் இராக்கதமன்னர் மற்றுமிராகின்ற ராசராசாக்களும் மகாசபையில் விளங்குகின்ற சிங்காதனத்திற் றேவரீரைத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனே எமதிறைவனே எவ்வெவர்களும் போற்றிவணங்கும் ஜயப்பிரதாபங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரனே யென்று பலவாகப் புகழ்ந் தேற்றத்தக்கதாக அரசினைச் செலுத்தி அகண்டசாம்பிராஜ்யச் செல்வவளங்களனைத்தினையும் அனுபவித்துவாழ்ந்திருந்த தம்மையொத்த பிரபுடகரானவர் திரிபுரதகனராய்த் திருநீற்றினொளியராய்ச் சுயஞ்சோதிமயமாக விருக்கின்ற சிவபிரான் திருக்குமாரன். பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருத்தேரில் வெற்றித் துவசமாக நின்று நாப்புலர்ந்து சரீரம்வருந்தி விலாவொடியக் கூவுகின்றனையோ தமது குடைநிழலிற்பட்டிருந்த மன்னமண்டலீகர் புசபல பராக்கிரமசாலிகளாதியபிரமுகாளனைவரும் தினந்தோறும் காலையில் வந்துவணங்கிப் போற்றி எழுமுன்னிலையில் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களுறுத்தியுறுத்திச் செந்தாமரைமலரை யொப்பச்சிவந்து விளங்கும் பெருமிதங்களை வாய்ந்ததிருவடிகளைப் படைத்திருந்த தேவரீர் அனற்படிவமாகத் தோற்றியிருக்கின்ற சரவணபவனை மயிலினுருக்கொண்டு மிகவும் வருந்திக் கீழ்ப்படிந்து சுமந் திருக்கின்றனையோ இதுவுமொருநாளோ விதிவலியை மதியின்முயற்சியினால் வென்றவர்களுலகங்களி லிருப்பரோ என்னையனே பின்னரிவ்வாறு நேருமென்று பற்பல திஷ்டாந்தங்களையும் அனுபவங்களையும் காட்டி மனம்வருந்தி விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டபோதினும் அவ்வாக்கியங்களைக் கிஞ்சித்தும் காது

கொடுத்துக்கேளாமற் போனீர் ஓராஜசக்கிரவர்த்தி மாற்றுனே
ப்போலவந்த பாலசுப்பிரமணிய தேவருடன்பகைத்து மஹாவு
யுத்தங்களைச்செய்து கடையிற்றேற்றகாரணத்தினுல் மயில்வா
கனமாகச் சுமந் திருக்கின்றனேயோ என்னையனேசலனமற்ற
பெருவாழ்வையிழந்து வயிரத்தேகத்தைமாற்றி வேற்றுருவா
கியபட்சியின் கோலத்தைப்பெற்றிருக்கின்றமையால் நீ யிற
ந்தவனுமல்லையாதலால் பழிபாதகங்களுக்கு உட்பட்டுமறைந்
திருந்த அடியேன் கருத்தின்வண்ணம் வேதவிதியிற்சொல்லும்
திலதர்ப்பணமுதலிய பிதுர்கருமத்தையும் நடத்தும்பாக்கியத்
தைப்பெறுமற்போனேன் அநியாயமாக விவ்வுடலைச்சுமந்து
வசைமொழிக்காளானதன்றி யாதொரு பலப்பிராப்தியையு
ம்பெறுமல் வியர்த்தனுனேன் ஐயனே பிள்ளைமதிசூடியசடாம
ண்டலதாரியாகிய சிவகுமாரன் கந்தசுவாமியைப் புள்ளிபட்
டிருக்கும் தோகையைவாய்ந்த மயிலினுருப்பெற்றுப் பரித்தி
ருக்கின்ற இக்காலத்தில் தேவரீர் கருத்துக்கு விருத்தமாகிய
நன்னெறிகளை அடியேன் பலவிதங்களிற்குறித்துக்காட்டியதை
யும் அதைத்தடுத்துத்தாம் பேசியவாசகங்களையும் பிதாவேம
னதில் நினைந்து நினைந்து வருந்துகின்றனேயோ அல்லதுவேற்
றுருப்பெற்றமையால் மறந்துவிட்டீரோ அவுணர்பெருவாழ்
வே சருவசங்காரகாலத்தில் அண்டபுவன சராசரங்களனைத்
தையும் வாட்ட வல்ல வடவாமுகாக்கினியும் பயந்தடங்கத்தக்
கதாகப் பொங்கியெழும்கோபாவேசமும் எத்தகையரையும் ச
ட்டைபண்ணுமல் வாட்டநினைந்திருக்கும் சவுரியபராக்கிரமங்
களும் மனதிற்கூறுகொண்டிருந்த மானமென்னும் பூஷணமு
ம் ஜயப்பிரதாபங்களும் அகமும்புசபலபராக்கிரமச்சம்பத்து
ம் யாதொருபிரயோசனங்களையுந் தராமற்பறந்து விட்டதன்
றிப் பகைவர் கைவசப்பட்டிருக்கின்ற தேவரீரிடத்திற் சிறிதுங்
கண்டிலேன் அவற்றின்கொடுமைகளனைத்தும் எவ்விடத்தி ல
டங்கியது யாதுந்தோற்றுமல் மயங்குகின்ற அடியேனுக்கொரு
காரணங்களையும் சொல்லலாகாதோ ஆதரிக்க நினையாயோதே
றுதலையாவது பேசாயோ என்மனதுக்கினிய பிதாவே யென்
று இவ்விதங்களில் இரணியன் பலபல துயரமொழிகளைப் பே
சிப் பிரலாபித்து மனந்தளர்ச்சிகொண்டு பெருமூச்செறிந்து
அருவிகளைப்போல விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக் கிலேசித்தவ
னுக்குச் சடுதியில் பயமுண்டாய் இவ்விடத்தில் நானிருப்பது
பூதவீரருக்குச் சற்றுச்சாடை தெரியுமாயின் தட்சணத்திற்பா
ய்ந்துப் பற்றிப்பிசைந்து கொன்றுதின்று கோபந்தணிவார் இ
தற்குப் பிசகிராதென நினைந்து பிதாவை நீங்கிப்போக மனமி
ல்லாமலருமையில் அத்தலத்தைக்கடந்து பழையபடிக்குச் ச
முத்திரத்திற் பாய்ந்தொளித்தவன் மேல்நடத்தவேண்டியகா
ரியங்களை முடிக்கக்கருதித் துரிதமாய் மாயமந்திரமொன்றை
யுச்சரித்து அதன்முயற்சியினுல் உருக்கரந்து மறைவிடமாய்ச்
சென்று குலக்குருவாகிய சுக்கிராசிரியனிடத்துக்குப்போய் அ
திககிலேசத்துடன் வணங்கி விழிகளில் நீர்பெருகுவதாக ரண
க்களத்தில் நடந்தகாரணங்களனைத்தையும் சவிஸ்தாரமாக வி
ண்ணப்பஞ்செய்தவனுய் ஆசிரியனைக்கொண்டு சத்துருக்களு
டனெதுத்துப் போருமுனையிற் பட்ட பிதாக்களுக்கும் துணைவ
ருக்கும் தீயிற்பாய்ந்ததாயார்முதலான தம்மினத்தவரனைவரு
க்கும் நடத்தவேண்டிய திலதர்ப்பணமாதிய கடன்களை சாஸ்தி
ரோத்தமாக முடித்துச் சகலகாரியங்களு முற்றியவுடன் குரு
வனிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்ச் செல்வமானது
மமதையிற் றள்ளித்துக்கத்துக்குவித்தாக விருந்து அல்லலிற்ற
ள்ளுவதால் அதைவிடப்பகைவேறென்றில்லையெனத் துணிவு
கொண்டு அதனிடத்திச்சையில்லாமல் வெறுத்துத் தவவேடத்
தைத் தாங்கி தேவதேவோத்தமனுகிய சிவபிரானைச் சித்தத்
திருத்தி அரிய விரதங்களை முடித்து நற்கதியைப்பெற்று வா
ழ்வதாகத் தவங்களைச்செய்து கொண்டொரு பாரிசத்தி லிரு
ந்தனன்.

மீட்சிப்படலம்.

கேட்டீர்களோ! நைமிசாரண்யவாசிகளே, யிவ்வண்ணமாக
சூரபதுமன் முதலானவீரரை வாட்டி வெற்றியாளனுய்ப் பிர
மன்முதலிய தேவர்கள் போற்றிச் சூழத்தக்கதாக மரகதமலை
க்கொப்பாகப் பாரித்த தேகத்தையும் பசிய தோகையையும்வா
ய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்திருக்கின்ற பால
சுப்பிரமணியதேவர் தமதருகில் உடைவாளாயுதத்தைக் கரத்
திற் பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்ற வீரவாகுதேவரைக் கிருபையா
கப் பார்த்தருளி வீராதிவீரனே கொடுங்கோலைச் செலுத்திவ
ந்த அகந்தையினுலழிந்த பாதகனுன சூரபதுமன் அருமையா
கத்தேடிய செல்வத்தைப்போல நெடுநாட்களாகத் தளையிட்டு
கடியசிறையில வைத்து வருத்தி வந்ததினுல் வாடிமனந்தளர்
ந்திருக்கின்ற சயந்தன் முதலிய தேவர்களைத் தருவிக்கக் கட
வையெனத் திருவாய் மலர்ந்தமாத்திரத்தில் அதிகவுற்சாகத்து
டன் கிரவுஞ்சவரையைப் பிளந்த வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியி
னது திவ்விய சரணுரவிந்தங்களிற் பணிந்து சண்முகனே தே
வரீர்கட்டளையின்படிக் கிந்த நிமிஷத்திலழைத்து வரக்கடவ
னெனச்செலவுபெற்றுக்கொண்டு துணைவர் இலக்ஷராதிய பி
முகாள் சூழ்ந்துவரத் தக்கதாகச் சூரபதுமன் அரசுசெலுத்தி
வந்த கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரிக்குள்ளே பிரவே
சித்துப் பதனழிந் திருக்கின்ற பற்பலவீதிகளைக்கடந்து சயந்த
னுதிய விண்ணவர் மனவருத்தத்துடனிருக்கின்ற சிறைச்சாலை
யைச்சேர்ந்து நெருங்கி வருமுன்னிலையில் வீரவாகுதேவர் ந
கைமுகராய் மனவெழுச்சியுடன் கம்பீரமாய் நடந்துவரும்கா
ரணத்தையோசித்து நமக்குநல்லகாலம் நேர்ந்ததாகக் காணுகி
ன்றதென்று சகலவருத்தங்களையு மொழித்து சந்தோஷசாகர
த்தில் மூழ்கினவர்களாய்ப் பிரிந்ததாயைக்கண்ட கன்றுகளைப்
போல ஆவலுடன் விரைந்தோடி பாதார விந்தங்களிற் பன்மு
றைப்பணிந்து சந்தோஷமிகுதியினுற் றேகம்பூரித்து விலங்கு
கள் தெறித்துப்போகத்தக்கதாக மகிழ்சிறந்தவர்களாய்க்கரங்
களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஓ வீராதிவீரனே எங்கள் குலதெய்வமே
பிராணன் நீங்கவிருக்கின்றகாலையிற்கிடைத்த அமுதத்தையொ
த்த தயாநிதியே பலயுகங்களாகப் பகைவர் கொடுமைக்கஞ்சி
ப் பூனைவாயிற்பட்ட கிள்ளைகளைப்போல அலைச்சற்பட்டிருந்த
அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களை யொழித்துக்கொண்டுபோக
வெழுந்தருளிற்றே இனியாதொரு துன்பங்களுமின்றிப் பிழை
த்தோம்பிழைத்தோமென்று பலவிதங்களாகக் கடலிரேனசை
யு மடங்கத்தக்கதாகப் போற்றிவருகின்ற காலையில் தேவதே
வோத்தமனுகிய சரவணபவன் தம்பியானவர் அவர்களைப் பரி
வாகப் பார்த்து அரியதவங்களைச்செய்து பொன்னுலகவாழ்
வைப்பெற்றிருந்த தேவர்களே மனவருத்தங்களை யொழிந்துச
ந்தோஷமாக விருக்கக்கடவீர்கள் நெடுங்காலமாய் உங்களையும்
மற்றவிண்ணவர் மன்னவராதியரை யியமனை யொப்ப அலைத்
திருந்த சூரபதுமனைத் துணைவர் புத்திரமித்திராகிய வீரரை
யும் கணக்கிறந்தவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிகளையும் வகை
யறப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் அதாஅதப்படுத்தியடக்கின
ர், இனிநீங்கள் யாதுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை பிரயாணப்
பட்டு வாருங்கோள் வாருங்கோளெனச்சொல்லிய சந்தோஷ
வார்த்தையானது செவிகளுக்கமுதமாகக் கேட்டவுடன் பொ
ருந்தியுடன் சாயுச்சியப் பதவியைச் சேர்ந்தவர்களைப்போலப்பே
ரானந்தவாரியில் மூழ்கிக் கர்த்தனையும் வீரனையும் பலவிதங்க

ளிற் றுதித்து விழிகளிற் போதநீர்ததும்ப மயிர்சிலிர்த்து உட
னே கால்களில் மாட்டியிருந்த பாரவிலங்குகளைக் கழற்றியெ
றிந்துபோட்டுத் தேவர்கள் அரம்பையர் சூழ்ந்துவரச் சயந்த
ராசன் வீரவாகுதேவருடன் அவுணராசன் பதியைக்கடந்து
வெளிவந்து பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்திருக்கின்ற
பூதப்படைகளாதியவீரர்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற சமரவெல்
லையிற்சேர்ந்து அவர்கள் மத்தியிற் சுயஞ்சோதிமயமாய் மஞ்
ஞைவாகனத்தின்பிடரியில் விளங்கும் குமாரதேவரை விழிகள்
களிக்கத் தரிசித்தமாத்திரத்தில் அகமுகமலர்ச்சியுடன் திருவ
டிகளில் மும்முறைவலம்வந்து சேவித்துக்கொண்டவர்களாய்
வேதவாக்கியங்களினுற் சிவகுமாரன் திருநாமங்களை யெடுத்
தேற்றிவாழ்த்துகின்ற காலையில் சரவணபவன் அவர்களிடத்
திற் கிருபாநோக்கத்தைப் பரப்பிப் பேரருளைக் கடாட்சித்து
த் தேவர்களே நன்னெறிகளிற் பிசகிச்சகலரையும் அலைத்திரு
ந்த பாதகன் நகரத்தில் பலகாலம் அரியசிறையிற்பட்டு வருந்
தியிருந்தீர்களினியாதொரு துன்பங்களுமில்லாமற் பழையப
டிக்கு பொன்னுலகைச் சேர்ந்து மகதயிஸ்பரியச் செல்வவளங்
களை யனுபவித்துக்களித்திருக்கக்கடவீர்க ளெனத் திருவுளம்ப
ற்றிய மாத்திரத்தில் விண்ணவர்கொண்ட மகிழ்ச்சியை யிவ்வி
தமெனச் சொல்லிமுடிவதோ தட்சணத்திற் சகலரும் பாலசு
ப்பிரமணிய தேவர் திருவடிகளில் மீட்டும்பணிந்து இருமருங்
கினும் துதித்திருக்கின்ற காலையில் சயந்தனுனவன் நீருண்டகா
ளமேகவரவை யெதிர்பாத்திருக்கின்ற மயிலையொப்பப் புத்திர
வாஞ்சையுடன் நிற்கின்ற பிதாவாகிய தேவேந்திரன் பாதங்க
ளிற் பணிந்தபோது அதிகஆவலுடன் வாரியெடுத்து மார்பில
ணைத்துத் தொடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு உச்சியைமோந்
து முத்தமிட்டு முதுகைத்தடவிக்கொடுத்துக் கிருபையாகப்பா
ர்த்துப் பிள்ளையானவன் தன்னை நீங்கிப் பகைவன் பட்டணத்
திலரியசிறையி லிருந்தகாரணத்தினுல் வாடிப் பொலிவற்றிரு
ந்த முகமண்டலமானது சூரிய னுதையத்தைக்கண்ட தாமரை
க் கமலத்தைப்போல விளங்கத்தக்கதாக மனம்பூரித்துக் களி
த்தவனுய்ச் சொர்க்கலோகவாழ்வைப் பெறவிருக்கின்ற சந்
தோஷத்திலும் பதின்மடங்கு மனவெழுச்சிபெற்றுப் பீதாம்ப
ரத்தொங்கலினுல் முகத்தைத் துடைத்துக் கொஞ்சிய வார்த்
தைகளுட லிதனைப்பேசுவதாயினன், என்மனதுக்கினிய புத்தி
ர ரத்தினமே கண்மணியே பொன்னுலகுக்கரசே நாம் முனஞ்
செய்த வல்வினையின் கொடுமையினுற் பலயுகங்களாய்க் கொ
டியபாதகனுகிய சூரன்பட்டணத்தி லடைபட்டுப்பாரவிலங்
கைப்பூட்டி யிட்டதகாதபணிவிடைக ளனைத்தையும் செய்து
செய்து மிகவும் வருந்தினையோ தேகமெலிந் திளைத்தனையோ
அக்காலத்தில் என்னுதெல்லா மெண்ணியெண்ணிக் கிலேசித்
தனையோ அரிதிற்பெற்றெடுத்த பிரியமுள்ள உன்தாயை நினை
ந்து களைத்தனையோவென்று அன்பின் பெருக்கத்தினுற் பலவாக
ப்பேசினன், சவுனகாதியிருஷிகளே ? அக்காலத்தில் இந்திரன்
கொண்ட சந்தோஷமிகுதியை யொருவராலும் சொல்லிமுடி
வதன்று இவ்விதமாகப் பிள்ளையுடன் குலவிக்கொண்டிருக்கின்
ற காலையிற் சிறைவிடுபட்டுவந்த தேவர்கள் தமதிறைவன் திரு
வடிகளில் வணங்கியகாலையிற் றனித்தனித்தழுவி அவர்கள் பட்
டிருந்த துக்கவருத்தங்களுக்கிரங்கிப் பரிவுடன் விசாரணைசெ
ய்து இனிநமக்கொரு துன்பங்களுமில்லாமற் பதியைச்சேர்ந்
து பழையபடிக்கு வாழ்வோமென்று சிலதேறுதலைகளைச்சொ
ல்லி அவர்களுடன் இந்திரன் களித்திருந்தான், இவ்விதங்களா
கச் சகலரும் ஆனந்தவாரியி லழுந்தி அகமுகமலர்ச்சியுட னிரு
க்குமுன்னிலையிற் சமர்க்களத்தில் அவுணப்பாதகரால் மாண்டு
போன பூதப்படைகள் முதலானவர்க ளுயிர்பெற்று வருவதா
கச் சிவகுமாரன் திருவுளத்திற் சிந்தித்தமாத்திரத்தில் நித்தி
ரைதெளிந் தெழுபவரைப்போலச் சகலரும் வெளிவந்து பெ
ரும்புறக்கடல்பெருகியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுவந்
து குமாரதேவர் பாதார விந்தங்களில் விழுந்து சேவித்துக்க
ளித்தவர்களாய்த் தங்களினத்துடன் கலந்திருந்தனர் அக்காட்
சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கின்ற ஜ
லப்பெருக்கினைவாய்ந்த கடலினிடத்தில் மேகசாலங்கள் மின்
னியிடித்துப் படிந்ததைப்போலக்காட்டியது அதன்பின்பு கிரு
பாநிதியாகிய சரவணபவன் தமதருகில் நிற்கின்ற வருணரா
சன்மீது விழிகளைப்பரப்பிச் சூரபதுமனுக்கு வாசஸ்தலமாகவி
ருந்த வீரமாமயேந்திரபுரத்தை வானத்தை யளாவநிற்கின்ற
மதில்மாடமாளிகைகள்சித்திரக்கூடங்கள் உப்பரிகைகள்மற்ற
வளங்களனைத்துடனும் அழித்துப் பழையபடிக்கு நீரிற் கரை
த்து ஏகசமுத்திரமாக்கக் கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தவு
டன் மகாபாக்கிய மென்று வணங்கி விடை பெற்றுப் போ
ய் அலைகளை மென் மேலும் பெருக்கி மயேந்திர புரியைச்
சூழ்ந்திருந்த மதில் - கொம்மைகள் - கோபுர வாயில்கள் -
உப்பரிகைகள்-மாளிகைகள் சித்திரக்கூடங்கள் -அங்காடி வீ
திகள் - ரத கஜ துரக பதாதிகளுக் கேற்படுத்தி யிருந்த விடு
திகள் அவுணராஜன் வாசமாக விருந்த நகரத்திலிருந்த மாட
ங்கள் அரண்மனை ஆஸ்தானமண்டபமுதலிய வளங்களனைத்தை
யும் அலைத்துச்சாடித்தும்சம்பண்ணி மகாவிஷ்ணு பூமியையுண்
டதைப்போலப் பாதலவரையிற் கெல்லித் தரைப்படுத்தி யா
தொன்றுந்தோற்ருமல் அழித்தபின்பு அதிலிருந்த அவுணர்
பெண்டுபிள்ளைகளுடன் கடலிற்சேர்த்துவிட்டவனுய்க் கர்த்த
ன் சன்னிதானத்துக்குவந்து தேவரீர் கட்டளையின்படிக்கு நக
ரத்தைச்சிதைத்து ஜலத்திற்கலந்து பழையபடிக்குச் சமமாக்
கினனென 'விண்ணப்பஞ்செய்தான், இச்சம்பவம்நேர்ந்ததை
த்தெரிந்த பிரமன் - விஷ்ணு-இந்திரனுதியர் மனமகிழ்ச்சியுட
ன் பாலசுப்பிரமணியரைவாழ்த்திக் கடற்கிறைவன்வல்லபத்
துக்குக் கொண்டாடியிருந்தனர், இப்படிக்குச் சகலமுமுற்றி
யவுடன் குமாரதேவர் மஞ்ஞைவாகனரூடராய்த் தேவர்கள்
சூழ்ந்துவர ரணக்களவெல்லையைக்கடந்து வானவழிக்கொ
ண்டு துணைவர் இலக்கருடன் போகுமுன்னிலையில் இரண்டா
யிரம் பூதவெள்ளங்களும் படைத்தலைவர்களும் ஜயஉற்சாகங்
களுடன் ஜயபேரி ரணபேரிமுதலிய மங்கலவாத்தியங்களை அ
ண்டங்களதிர முழக்கிக்கொண்டு நடந்தகாலையில் அவ்வெல்
லையையும் சமுத்திரராஜன் உருத்தெரியாமல் . மாற்றிவிட்டது
மன்றி அம்மார்க்கத்திற் சொர்ணமயமாய் விளங்கிக்கொண்டி
ருந்த இலங்கையையும் மற்றப்புறங்களிற் போற்றுதலாகநின்
றவையனைத்தையும் கரைத்துச் சமமாக்கினன், இந்தவேடிக்
கைகளைப்பார்த்துக்கொண்டு கடலைக்கடந்து கந்தமாதனவரை
யைத்தாண்டித் தாம் முன்னமெழுந்தருளியிருந்த மகத்துவ
முள்ள திருச்செந்திற்பதியைச் சேர்ந்தவுடன் மரகதமலையை
ப்போலக்காட்டும் அழகியகலாபத்தைவாய்ந்த மயில்வாகனத்
தில்நின்றும் குமாரசுவாமியாரிறங்கி விஷ்ணு பிரமனுதியர்
ஜயஜயவெனப்போற்றி யிருபாரிசங்களிலும் சூழ்ந்துவரத்த
க்கதாக நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்
திற்போய்ப் பொன்மலையையொப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கு
ம் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்
தையும் அல்லலின்றிப் பாதுகாத்திரட்சிக்கும் அருட்பார்வை
யுடன் கொலுவிருந்தனர், மற்றையரும் தத்தமதுஸ்தானங்க
ளில் கர்த்தன்மீது விழிகளைச்செலுத்தி அகமுகமலர்ச்சியுடன்
களித்துச் சந்தோஷவார்த்தைகளை யாடிக்கொண்டிருக்கிறகா
லையில் அத்தினப்போதகழிந்து சூரியபகவான் மேற்றிசைக்க

டலில்மூழ்கினன், அதெப்படிக்கிருந்ததெனில் ஒருகுடியிற்பிறந்த நமததாயாதிகளாகிய அவுணரனைவரும் மாண்டனர், மேலும் நமதகிரணங்கள் அவர்கள் களேபரங்களினும் ரக்தமாம்சப்பெருக்கினுந் தாக்கியது ஆதலால் அச்சூதகத்தையும் ஆசூசத்தையும் ஏககாலத்தில் நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு ஒற்றைவண்டிலையும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகளையும் பூண்டு அருணன்சாரத்தியஞ்செய்யத் தேனாத்தூரத்திக்கொண்டுபோய் நீரில்முழுகுகின்றவனைப்போலக்காட்டியது, இப்பிரகாரம் ஆதித்தன் அஸ்தமித்தவுடன் செவ்வானந்தோற்றியதைப் பார்க்குமிடத்திற் கடையுகத்தில் உலகங்களனைத்தையும் வாட்டாநின்றவடவாமுகாக்கினியானது அவுணவீரரனைவரும் வகையறமாண்ட சேதியைத்தெரிந்தவுடன் மனமகிழ்ந்து இப்பாதகருக்கஞ்சிப் பலநாட்களாக நமதவிருப்பனைத்துமடங்கி யிருந்தனம் இனி அல்லலற்றுத் தினத்தைக்கழிக்கலாகுமென்னும்மனவெழுச்சியினால் தேகம்பூரித்து நிவந்தகாலத்தில் அதன்சுவாலைதாக்கியதையொப்பச்சிவந்துவிளங்கியது, அக்காலத்திற் பிரமன்-விஷ்ணு-இந்திரனுதியர் ஒருநினைவைக்கொண்டெழுந்து பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைவணங்கிக் கர்த்தனே கொடியபாதகராகிய அவுணர் உபத்திரவங்களிற் பலநாட்கள் மிகவும்வருந்தி நன்னெறிகளைமறந்து பலதீங்குகளைத் தேடிக்கொண்டனம், இக்காலத்தில் மனவருத்தங்களைப்போக்கி யிரட்சித்தகடவுளுக்கு எங்களாற்செய்யும் கைமா றுண்டோ ஆகிலும் சகலபாபங்களையும்போக்கிக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டுத் தேவரீர்திருவடிகளைப்பூசித்து வாழவிருப்புற்றதா லிந்தவரபாலனத்தைத் தரவேண்டுமென் றிரக்கின்றதேவர்களிடத்திற் பரிவாய் உங்கள்கருத்தின்வண்ணம் முடிக்கக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்திற் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய்ப் பலதைத்தூரத்தித் திருமஞ்சனதூபதீபநைவேத்திய புஷ்பமாதிய பூசாதிரவியங்களனைத்தையுந் தருவித்துக்கொண்டு ஆதியில் எமதிறைவனுகிய சிவபிரான் பராசத்திக்குப் போதித்திருக்கின்ற ஆகமசாத்திரப்பிரகாரணப்படிக்குச் சரவணபவனைப் பரிசுத்தமாகிய வானகங்கையின் தீர்த்தத்தினுல் முழுக்காட்டிப் பனியையொப்பவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் மிருதுவாகிய வஸ்திரத்தினுலீரத்தைப்புலர்த்தி விலையுயர்ந்த பீதாம்பரத்தையுடுத்தித் திருநீற்றுக்காப்பிட்டுத் திலதப்பொட்டுமிட்டு திவ்வியசுகந்தங்களைவீசும் கலவைச்சாந்து புனுகு கஸ்தூரியைத்திமிர்ந்து சிரோரத்தினமயமாய்ச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் அழகியவயிரமுடியைச் சிரங்களிற்றரித்து வாகுவலயங்களைப் பருவதாகிருதியாக வோங்கியிருக்கும்புயங்களில்மாட்டி அர்த்தச்சந்திரனையொப்பக்காட்டும் திருநுதல்கடோறும் வீரபட்டங்களையிறுக்கிப் பன்னிருசூரியர் தோற்றம்போல மகரகுண்டலங்களைச் செவிகளிற்றொங்கவிட்டு முத்துமாலை-மோகனமாலை-சரப்பளிபதக்கம்-முப்புரிநூல்விதங்களை விசாலமாகத்தோற்றும் மார்பினிடத்திலணிந்து வயிரக்கங்கணங்களைக் கரங்களிற்சேர்த்து விரல்கடோறும் மோதிரங்களைத்தரித்துப் பொன்னரைநாண் அரைச்சலங்கைகளை யிடையிற்றரித்து பாடகம்-சிலம்பு-தண்டை யிவற்றினைத் திருவடிகளிற்சூடி யிவ்விதங்களாகச் சகலபணிகளையும் அலங்கரித்தவுடன் தேன்களருமல் பரிமளித்திருக்கின்ற பஞ்சகற்பகப் புதியமலர்களினுற் றெடுத்திருக்கின்ற கொண்டைமாலை தண்டைமாலையாதிய சிங்காரங்களைச் சிரசுகள்முதல் பாதவரையிற் சாற்றிமுற்றியவுடன் திரட்டுப்பால்- வடை- அதிரசம்- தோசை-அப்பம்-சுண்டல்முதலிய பலகாரவகைகளையும்,மா- வாழை-பலாவாதிய கனிவகைகளையும் திரட்சியாகப் பொற்பள்ளையங்களிற் சேர்த்துத்திருமுன்புவைத்து நிவேதித்தவுடன் சாம்பிராணிதூபம்கற்பூரநீராஞ்சனமுதலியசுடர்களைக்காட்டி அருகு ஆலவட்டம் மயிற்பிஞ்சமுதலிய சோடசவுபசாரங்களையும் விதிப்படிக்கு முடித்தானபின்பு மனமும் விழிகளுங்களிக்கத்தரிசித்துத் தேகபரவசராய் மெய்ப்பத்தி விசுவாசத்துடன்விழிகளில்ஆனந்தவாரிபெருக்கெடுத்தோடமும்முறைவலம்வந்துஅஷ்டாங்க-பஞ்சாங்க-திரியாங்க-ஏகாங்கவிதங்களிற் றிருவடிகளிற்பணிந்துகிருதார்த்தராயெழுந்துகரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டு சன்னிதானத்துக் கெதிரில் நின்று சிவகுமாரன் திருநாமங்களை வேதவாக்கியங்களினுலெடுத்தேத்தி அவன்பெருமைகளையுங் குணதிசயங்களையும் பலவிதங்களிற்போற்றிவருபவரிடத்தில் எமதிறைவன் அதிக பிரியத்துடன் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்து ஓதேவர்களே யின்னமு முங்களுக்கேதேனுங்குறைபாடெளிருப்பினும் எத்தகையபேறுகள் வேண்டினும் உங்கள்மனேபீஷ்டங்களைச் சந்தேகமில்லாமற்கேட்டுக் கொள்ளக்கடவீர்களெனத்திருவுளம் பற்றியபோது மனவெழுச்சியுடன் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், தேவதேவோத்தமனே கேட்டருள்கநூற்றெட்டுயுகவரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனுய்ச் சகலரையும் தன்னுணையாக்கினைக்குட்படுத்தித்தகாத ஏவல்களைக்கொண்டுவருத்திக்கொடுங்கோலைச்செலுத்திவந்த சூரபதுமனைவம்சநாசமறக்களைந்து அளவற்றகாலமாய்க்கொடிய துன்பங்களையனுபவித்து மனம்வருந்தியிருந்த எங்கள்குறைபாடுகளையொழித்து அல்லலற்று மனக்களிப்புட னிருக்கத்தக்க பெருவாழ்வைத்தந்தீர் இத்தகையதேவரீர் திருவருளைப் பூர்த்தியாகக்கிடைத்திருக்கின்ற அடியோங்களுக்கிதனிலும்வேறுமொரு பேறுமிருக்கின்றதோ ஆயினும்கர்த்தனேநாயினேங்கள்மனவிருப்பத்தைச் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்வதாவது இத்தேகம் நிற்கின்ற பரியந்தம் மெய்ப்பத்தியுடன் தேவரீர்திருவடிகளுக்கன்பு செலுத்தத்தக்கவரத்தினைவேண்டுகின்றனம்இப்பேற்றினைத்தந்தாள்கவென்றிரக்கின்றதேவர்களிடத்திற்பரிவாய்உங்கள்மனேபீஷ்டப்படிக்குக்கடாட்சித்தனமெனத்திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்திற் றேகம்பூரித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருகக்களித்தவர்களாய் மகாவிஷ்ணு- பிரமன்-இந்திரனுதியதேவர்கள் மனப்பூர்வகமாய்க் கல்லென்னுமோசையெழ மண்ணவர் விண்ணவர் முதலிய சகலரும் புகழும்பெருமையினையுடைய கந்தசுவாமியைத் துதித்திருந்தனர், சவுனகாதியிருஷிகளே யிவ்விதமாகக்கடவுளர் இதுவனாயினும் பெருத்திருவருளைப்பெற்று மனவெழுச்சியுடன் பொழுதுபோக்கு முன்னிலையில் உலகங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற பிராணிகளைக் கொடிய யமனைப்போல அலைத்துவருத்தி வந்த கரியதேகத்தைப்பெற்ற அவுணப்பெருக்கைப்போலக் காடாந்தகாரமாகிய விருள்பரந்திருந்த அவ்விரவானது அவர்கள் நாசப்பட்டதைப் போலக்கழிந்து வானவெல்லைமுற்றினும் முத்துக்களை யொப்பப் பரந்திருந்த நட்சத்திரராசிகள் மறைந்து மன்னுயிரனைத்தும் களித்தெழும்படிக்குக் கடையுகத்தில் அண்டபுவன சராசரங்களனைத்தினையு மெரித்தழிக்கவல்ல உருத்திரமூர்த்திக்கொப்பாக ஒற்றைவண்டிலையும் ஏழுபச்சைக் குதிரைகளையும் பூண்டு அருணன்நடாத்துந் தேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துச் சூரிய பகவான் கீழ்ப்பாரிசத்தில் விளங்கும் உதையகிரியிற் றோற்றினவராய்த்தமது திருத்தேரை நடக்கவொட்டாமல் மறித்துப் போராடி வரும் அவுணர் இராக்கதரை வாட்டித் துரத்தச்செலுத்தும் பிரகாசம் பொருந்திய கணைகளைப் போலக் கிரணங்களை விரித்துச் சத்துருக்களை யொப்பவீதி உலகங்களிலடர்ந்துமயக்கியிருந்த விருட்பெருக்கனைத்தையும் வாட்டி அவர்கள் சரீரங்களிலிருந் தொழுகித்தோய்ந்த உதிரத்தைப்போலச் சிவக்

துமெல்லமெல்ல வானவழிக்கொண்டு ஆயிரங்கிரண சமோக
ங்களைப் பூர்த்தியாகப்பரப்பிப் பிரபஞ்சங்களை விளக்கிப் பிரா
ணிகளனைத்தும் அகமுகமலர்ச்சி பெற்றோங்கத்தக்கதாகத் த
ன்கதியிற் சென்றனன், இவ்விதமாகப்பொழுது விடிந்தவுடன்
திருச்செந்திற்பதியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற குமாரதேவர் த
மது பிதாவாகிய சிவபிரானை வழிபடுங் கருத்தினராய்த் தே
வசிற்பியினால்பிராகாரகோபுர மண்டபமுதலிய சிறப்புகளைக்
கொண்டிருக்கும் ஆலயமொன்றைப் படைப்பித்துச் சுயஞ்
சோதிமயமாக விளங்கும் இலிங்கத்தைச் சாஸ்திரோத்தமாக
த் தாபித்துப் பஞ்சகவ்விய முதலாகிய பூசாதிரவியங்களைத்தே
வர்களைக்கொண்டு தருவித்துக் கங்காசலத்தினாற் றிருமஞ்சன
மாட்டி யீரத்தைப் புலர்த்தித் திருநீறணிந்து விலையுயர்ந்த பீ
தாம்பரத்தையுடுத்து நவரத்தினாபரணங்களைச்சூடிக் கற்பக ம
லர்மாலைகளைத் தரித்துச் சந்தனத்தேய்வை புனுகு சவ்வாதுமு
தலிய பரிமள திரவியங்களைப்பூசித் திரட்டுப்பால் பலகாரவ
கைகள் கனிவிதங்களைப் பொற்பள்ளயங்களிற் படைத்து நிவே
தித்த பின்பு தூபதீபமுதலிய சோடச உபசாரங்களைச் செ
ய்து மும்முறை வலம் வந்து பணிந்து வேதவாக்கியங்களினா
ற் பரமன் சகத்திரத் திருநாமங்களை யெடுத்தோதி மனமும்
விழிகளுங் களிக்கத் தரிசித்து வாழ்த்தினர், அக்காட்சியை
த் தேவர்கள் மனமும் என்புங் குழையத்தக்கதாகக்கண்டு ஆ
னந்த பரவசராய்ப் பரமனைப் போற்றிக் கிருதார்த்தரா யிரு
ந்தனர்.

திருப்பரங்குன்றுசேர்படலம்.

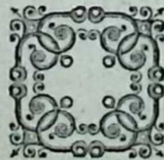
வாரீர் சவுனகாதி யிருஷிகளே மேற்குறித்தபடிக்கு ஆகம
சாத்திரப்பிரகாரமாகச் சிவகுமாரன் பரமனைப் பூசித்துவழி
பட்டவுடன் திருப்பரங்குன்றென்னும் ஸ்தலத்துக்குப் போவ
தாக நினைந்தவராய்த் தங்கமயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீ
சிக்கொண்டிருக்கும் ஆலயத்தைக்கடந்து வெளிவந்து சொர்ன
மரகதமொரு மித்தமைந்ததைப்போலப் புள்ளிபட்டிருக்கும்ப
சியகலாபத்தைவாய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தி லெழுந்தருளிக் க
ர்த்தன் கட்டளையின்படிக்குத் தத்தமது வாகனங்களில் வீற்றி
ருந்து மகாவிஷ்ணு, பிரமன், இந்திரனாதிய தேவர்கள் இருஷி
க்கூட்டங்கள் வீரவாகுதேவராதிய துணைவர்கள் இலக்ஷர் ப
டைத்தலைவர் மனவெழுச்சியுடன் புடைபரந்து நெருங்கிவர
த் தக்கதாகச் சரவணபவன் திருச்செந்திற் பதியைக்கடக்கு
முன்னிலையிற் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்திருந்த சிகரங்களா
திய வளங்களைக் கொண்டிருந்த ஆலயமருங்கெங்கும் நெருங்
கியிருந்த விரண்டாயிரம் பூதவெள்ளங்களும் ஜயஉற்சாகங்க
ளுடன் ஜயபேரி, ரணபேரி, குடமுழா, சல்லரி, மல்லரி, திமி
லை, தக்கை, மொந்தை, தவுண்டி, மத்தளம், தாளம், உடுக்கை
எக்காளம், சின்னமுதலிய தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்
கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி விதங்களாகிய பதினெ
ண் மேளவாத்தியங்களையுந் திசைகளதிரத்தக்கதாக முழக்கிக்
கொண்டு பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆரவாரங்களைக்காட்டித்
தமது தலைவரைச்சேர்ந்து நடக்கும் போதெழுந்த தூளிபடல
மானது பெருத்தத் திசாநிலைகளைத் தூர்த்துச்சமுத்திரத்தை
ச் சேறாக்கியதன்றியிற் றெய்வலோகத்தினும் பரந்தது, இதை
யோசிக்குமிடத்தில் விவேகசூனியராக விருக்கின்ற கீழ்மக்க
ளாயினும் பேரறிவைப் பெற்றிருக்கின்ற மகத்துக்களைச்சேரப்
பெறுவராயின் பாபரகிதராய் நற்கதியைச்சேர்ந்து வாழ்வரெ
ன்பது உண்மையாதலாற் பத்திமான்மியங்களிற் சிரேஷ்டரா
க விருக்கின்றசிவகணங்கள் பாதப்பரிசம்பட்ட மாத்திரத்தி
ற் பூமியும் பவித்திரப்பட்டுப் பொன்னகர வாழ்வைப்பெறலா
யிற்று; அக்காலத்திற் பலபூதர்கள் பலநிறப் பட்டுகளினாற்செ
ய்திருக்கின்ற கொடிகளைத்தாங்கிச் செல்வதைப் பார்க்குமிட
த்திற் சூரியசந்திராதிய நவக்கிரகங்கள் மற்றையராசிகள்மு
தலாகக்கர்த்தன் தரிசனத்துக்கு வந்து காத்துப்போவதையொ
த்தும் வெண்பட்டுக் கொடிகள் வானத்தையளாவப் படபடத்
த தொனிகளுடன் அசைவதெப்படிக்குக் காட்டியதெனில், வா
னதேவதை சிவகுமாரன்மீது தூசிபடியாமலசைப்பதையொ
த்தும் ரணபேரி, ஜயபேரி, முதலிய மங்கலவாத்தியங்களின்மு
ழக்கத்தின் பேரொலியானது கோடையிடிகளைப்போல மண்
விண்ணெங்கணும் குமுறிக்காட்டவும் வெண்பட்டாடைகளினா
ல் வட்டமாக்கி முத்துச்சரங்கள் சுற்றினுமசைய நீண்ட பொ
ற்காம்புகளினுச்சியி லசைந்துகொண்டுபோகும் கவிகைகளின்
காட்சியானது விண்ணவர் தேவமுரசங்களைத்தாங்கிச் செல்வ
துக்கொத்தும் வானத்தைமுட்ட நிவந்தசைந்திருக்கின்ற துவ
சபடங்களைப் பார்க்குமிடத்திற் சூரியன் வெப்பத்தினாற் கொ
திப் பெடுத்து அலைகளைப்பெருக்கிச் சூடுகொண்டிருக்கும் வா
னகங்கையினது தீட்சணியத்தை விசிறியாற்றுவதற்கொத்தும்
சேனைப்பெருக்கின் மத்திமத்தியிற் பலவாத்தியங்கள் முழங்கு
வதைப் பார்க்குமிடத்திற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் அவுணப்
பாதகருக் கிடங்கொடுத்தனையெனக் கோபித்துக் கடற்கிறை
வனைத் தண்டித்தகாலத்திற் பயப்பிராந்தியினால் அலைகளைச் சு
ருக்கிக் குமுறிவருந்தியதைப் போன்றும் இவ்விதசம்பிரமங்க
ள் மத்தியிற் சரவணபவனேறி நடாத்தும் மயிலானது அண்ட
ங்களதிரக் கூவுமொலியைப் பாதலத்தில் வாசமாயிருந்து இ
ப்பூமியைத்தாங்கிவரும் ஆயிரம்பணாமகுடத்தை யுடைய சே
டனாகிய நாகராஜன் கேட்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டுக் குலைகு
லைந்து புரளும் அசைவை மயில்தெரிந்து தரிதமாய்க்கூரிய த
ன்மூக்கினால் நிலத்தைக் குறறிக்குற்றிச் சோதித்து நடக்கவும்
சிவகுமாரன் திருத்தேரினுச்சியிற் றுவசமாக நிற்கின்ற சிவந்
தகொண்டையையுடைய சேவலானது கொடியபட்சியாதலா
ல் வானத்திற்செல்லும் மேகசாலங்களை வயிரத்தை யொத்த
மூக்கினாற்கீறி ஜலத்தையுண்டு அவற்றினிடத்திற் றோற்றுமிடி
களைப் பரல்களென்றெண்ணிக் கொத்திக்கொத்தியெறிந்தும் ந
ட்சத்திரங்களைப் பொரிகளாக மதித்திறைத்தும் இவ்விதச்சிற
ப்புகளுடன் போகிறமுன்னிலையில் பூதவெள்ளங்கள் அதிக உ
ற்சாகங்களுடன் நாற்புறங்களினும் வடிவேலனைச் சூழ்ந்துவர
மஞ்ஞைவாகனத்தைக்குமாரதேவர் நடத்திக்கொண்டு திருச்
செந்திற்பதியி னெல்லையைக்கடந்து சரபசார்த்தூலங்கள் ச
ஞ்சரிக்கத்தக்ககானகவழிக்கொண்டு போகுமார்க்கத்திற் காட்
டிய விநோதங்களைக் கேட்பீராகப் பூதவீரர்கள் கெலிப்புடன்
அண்டங்களதிரவசனிக்கும் பேரொலியைக் கேட்டமதயானை
கள் தாங்களுண்ட விளாங்கனியினது பயனைக்கிரகித்துக்கொ
ண்டு வெறுங்குடுக்கையைத் தள்ளுமாறுபோலத் திடுக்கிட்டு
ப் பயந்துணர்வற்று உதைத்துக்கொண்டு விழுந்துருளவும் உல
கத்தில் வாழும்பிராணிகள் தாங்கள்செய்த தீவினைகள் தங்க
ளையே தொடர்ந்து வாட்டுமென வழங்குவதைப்போல வலியி
னாற் பசுக்களைக்கொன்றுதின்று சஞ்சரித்திருந்த புலிக்கூட்ட
ங்கள் விருஷபங்களின் தோலினாற் செய்யப்பட்டபேரிகைக
ளைப் பூதர் முழக்கும் சத்தத்துக்கஞ்சியோடி விழுந்தருளவும்
மதயானைகளின் மீதுபாய்ந்து மத்தகத்தைப்பிளந்து மூளையை
த்தின்னும் வீரபராக்கிரமத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற சிங்கங்களா
னவையானைமுகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய
பூதவீரர்கள் உலகங்கள் தத்தளித்துச் சோரும்படிக்குக் கர்ஜி
க்கும் ஒலியானது செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்திற் றிருப்பாற்
கடலிலுதித்துப் பிராணிகளை யலைத்தெழுந்த ஆலகால விஷத்

தையெதிர்ந்த தேவர்கள் கிடுகிடாய்த்து நடுங்கியதைப்போல
ப் பயப்பிராந்திகொண்டு உடலமுற்றும் வியர்க்கக் களைத்து வி
ழவும் வீராதிவீரராய்ச் செல்வச்சம்பத்துக் கிடைத்திருந்த
ஜயசாலிகளாகவிருந்தபோதினும் இடம்பொருளேவல்முதலிய
வுதவியற்று வலியுங்குறைவராகிற்காலதேச வர்த்தமானத்தை
ப் பாராட்டிச் சூரத்துவத்தையும் பாராட்டாமல் மறந்து தங்
களுக்கடாத தீயமார்க்கங்களை முக்கியமாகவெண்ணித்தொட
ர்ந்து காலத்தைக்கழிப்பார் அதைப்போலப்பருத்ததேகத்தை
யும் வலியதுதிக்கைகளையும் விழிகள் அரக்கையொப்பச் சிவந்
து கோபாவேசத்துடன் வீதியுலவும் யாளிக்கூட்டங்களான
வை மான்முகங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பலசாலிகளாகிய பூத
ர்கள் ஆரவாரங்களின் பேரொலியைக் கேட்டமாத்திரத்தில்
தேகமுற்றும் உதறலெடுத்து மனங்கலங்கித் தாபரித்து நிற்க
வும் அஞ்சி அபலமாகிய குரங்கினங்கள் வாசஞ்செய்திருக்
கும் தோப்பினிடங்களைச் சேர்ந்து பதுங்கவும் இவையன்றியு
ம் வலிக்கொப்பற்ற ஜயசாலிகளாகிய பூதப்படைகள் பாரித்
த அடிகளை நிலங்குழிபடப் பெயர்த்து வைத்து நடக்கின்றகா
லையில் அவ்வதிர்ச்சியினால் மகாவிஷ்ணுவானவர் வாமனாவதா
ரங் கொண்டகாலத்திற் அவர் பாதங்களினால் அளக்கப்பட்டும்
பிரமசற்பத்திற் பிராணிகளனைத்தையும் பாதுகாக்கு நிமித்தம்
உண்ணப்பெற்றும் இத்தகையவசைகளைப் படைத்திருக்கின்ற
பூமண்டலத்துக்காதாரசத்தியாகத் தாபித்திருக்கின்ற ;அஷ்ட
குலாசலங்களும் மற்றையபருவதங்களும் தத்தளித்து நிலைகு
லைந்தசையவும் சிவகணங்கள் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களை
ச்செய்து நடக்கும்போதெழுந்த சந்தடிக்காற்றுமல் கொடிய
விஷப்பற்களைப் படைத்திருக்கின்ற நாகங்களும் வீரத்தன்மை
பொருந்திய சிங்கக்குட்டிகளும் திகிற்பட்டு மயங்கி தங்களிட
ங்களிற் போகப்பயந்து குன்றுகளிடத்திற் றேற்றும் சிறு பூ
ழைகளில் வருந்தி நுழைந்தொடுங்கவும் சிங்கமுகங்களைப் பெ
ற்றிருக்கின்ற பூதர்கள் கனைப்பி னோசைக்கஞ்சிய மேகங்கள்ந
டுநடுங்கி மின்னலைப்பெருக்கி யிடிகளைக் கக்கிக்கொண்டோடித்
தவறிவிழுந்து பயபீதியினால் என்னநேருமோ வென்றஞ்சி எ
ழுந்திருக்கவும் கூடாமையாற் புரண்டுபுரண்டு படாதபாடுகளை
ப்படவும் மலைச்சாரலை யடுத்திருக்கின்ற காட்டினிடங்களிற்ச
ஞ்சரித்திருக்கும் வேடர்கள் வட்டமாயிருக்கின்ற பறைகளை
ப் பேரொலியெழவறைந்தும் கலகலென்னும் ஓசையெழ ஆர்ப்
பரிக்கும் சத்தங்களைக் கேட்டமாத்திரத்திற் காடுகளிற்படுத்
திருந்த பறவைக் கூட்டங்களானவை திடுக்கிட்டுக் குலைகுலை
ந்து தங்கள் குட்டிகளைக் கவ்விக்கொண்டு திசைகளிற் பறந்து
போகுமாறுபோலச் சிவந்த கொண்டையையும் கூரியமூக்கை
யும் பருத்த வுடலையும்பெற்றுத் துவசமாக நிற்கின்ற சேவலி
ன் கூக்குரலினோசையும் புள்ளிபட்ட தோகையையும் அழகிய
கழுத்தினையும் நீண்டகால்களையும் மரகத மலையையொத்த பா
ரித்த தேகத்தையும் படைத்துச் சிவகுமாரனுக்கு வாகனமாக
விருக்கின்ற மயிலின் முழக்கமும் சேர்ந்தெழுந்த சத்தப்பெ
ருக்கினைக் கேட்டமாத்திரத்திற் பிராணிகளனைத்தும் திகைத்து
ச்சோர்ந்து அல்லோலகல்லோலப்படவும் வேடமங்கையராதி
யர் மனவெழுச்சியுடன் விளையாடித்திரியும் சோலைகளிற்றொ
ங்க விட்டிருக்கும் உஞ்சல்களில் மரங்களசையத்தக்கதாக வூ
சலாடுவதைப்போலப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருத்
தேரினுச்சியில் நின்றொலிக்கும் சேவலினது ஆரவாரத்தைச்
சோலைகளிற்றங்கி யலைத்திருந்த குரங்கினங்கள் கேள்விப்ப
ட்டமாத்திரத்தில்நடுநடுங்கித்திகைத்துக்கைகளைவிரித்துப் பற்
களைத்திறந்து கீச்சுக்கீச்செனக்கூவி மிரளமிரளவிழித்து ஒன்
றில்நின்று மற்றொருகிளைகளிற்றாவிச் சோலைகடோறு முலவிய

லையவும் அவ்வனங்களிற்றவங்களைச்செய்துவரும்முனிபுங்கவர்
பாராயணஞ்செய்யும் வேதாகமங்களினொலியும்தேவரினங்கள்
மனப்பூரிப்புடன் முருகனைக்குறித்து ஜயாவிஜயபவாவெனவா
ழ்த்திப்போற்றும் சத்தமும்பூதர்கள்முழக்கிப்போகும்பல்லிய
ங்களின் அதிர்ச்சியும் சேனைகள் ஜயவுற்சாகங்களுடன் கெக்க
லிகொட்டிக்கொண்டு போகும்பேரொலியும் காரணகாரியங்
களிற்படாமற் புறம்பினுலாவிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடி
ப்பித்துவரும் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனாகியசரவணபவன்கொ
டியாகிய சேவலின்சத்தத்துக்கும் வாசனமாகவிருக்கின்றபசி
யதோகையைவாய்ந்த மயிலின்முழக்கத்துக்கும் பிற்பட்ட
ங்கியொடுங்கும் சவுனகாதிருஷிகளே, இவ்விதச்சிறப்புகள்
மலிந்துகாட்டும்படிக்கு ஜயசாலிகளாகிய பூதவெள்ளங்களும்
நவவீரர் இலக்ஷர் சேனைத்தலைவர் விஷ்ணு பிரமனாதியர் சூழ்
ந்துவரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் குறி
ஞ்சித்திணையைக்கடந்து தெய்வீகம்பொருந்திய மதுரைஸ்தல
த்துக்கு மேற்பாரிசத்தில்விளங்கும் சிறந்ததிருப்பரங்குன்ற
மென்னும் திவ்வியநகரத்தைச்சேர்ந்தகாலையில் அத்தலத்திற்
றவஞ்செய்திருந்த பராசரிஷிபிள்ளைகள் அறுவரும் எதிர்கொ
ண்டு சிவகுமாரனைச்சேவித்துப் பிரமனாதியதேவர்களுட னித்
னைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், சண்முகனே யிவ்வரைவாச
யோக்கியமாயும் பலவளங்களையும் மகத்துவங்களையுங்கொ
ண்டிருப்பதால் கிருபையுற்று இவ்விடத்திலெழுந்தருளினால்
உத்தமமாகவிருக்கின்றதெனப் போற்றுகின்றசமயத்தில் அவ
ர்களிடத்தில் மிகுந்தபிரியத்துடன் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலி
த்து இதனைத்திருவுளம் பற்றுவதாயினர், நாம் இவ்வரையினி
டத்தில் வாசஞ்செய்ய நினைந்தபடிக்கு நீங்களும் வேண்டுகின்
றதால் நம்மெல்லோர்கருத்து மொருமித்தபடிக்கு உங்கள் ம
னோபீஷ்டத்தை முடிக்கக்கடவோமெனச் சம்மதித்தவராய்
மையையொப்பக்கறுத்துப் பாரித்ததேகத்தையும் பிராணிகள்
மையலிற்பட்டு வாடத்தக்க பிளிறொலியையும் உமிநீரைப்பெ
ருக்கிப் பனையைப்போல நீண்டசையும் துதிக்கையையும் ப
டைத்துக் கன்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதமென்னும் மும்ம
தங்களையும்பெருக்கி பிடிகள் கன்றுகள்சூழ்ந்துவர யானைக்கூ
ட்டங்கள் உலவிவரும் சாரலையுடைய அவ்வரையின்மீதிற்பார்
ப்பதிதிருக்குமாரனாகிய சிற்பரமூர்த்தியாகவிளங்கும் சரவண
பவன் மெல்லமெல்ல வேதியவேளையில் யுகமுடிவுநேர்ந்தபோ
து சத்தசாகரங்களும் ஏகமாய்ப்பெருகி வடபாரிசத்திற்றோற்
றுகின்ற மகம்மேருகிரியைவளைந் தொலிப்பதைப்போலப் பூத
ர்சிவகுமாரனெழுந்தருளப்பெற்ற மகத்துவமுள்ள அந்ததிரு
ப்பரங்குன்றத்தி னடிவாரமெங்கணும் பேரொலியைக்காட்டி
நெருங்கித் தங்கியு மிடம்போதாமல் அவ்வரையின் மேற்புற
ங்களினும் அடர்ந்திருக்கின்றகாலத்திற் பாலசுப்பிரமணியதே
வர் பக்கத்தில்நிற்கின்ற தேவதச்சன்மீது விழிகளைப்பரப்பி ஓ
மயனே துரிதமா யிதனுச்சியில் நமக்கும் மற்றதேவர்கள்முத
லானவர்களுக்கும் தகுந்தவிடுதிகள்முதலிய சிறப்புகளைக்கொ
ண்டிருக்கும் நகரமொன்றை நிர்மிக்கக்கடவையெனத் திரு
வாய்மலர்ந்தவுடன் மனம்பூரித்துக் கந்தனைவணங்கிச் செல
வுபெற்றுப்போய் அவ்வெல்லையைத்திருத்திச் சிற்பநூலின் பி
ரகரணப்படிக்கு நிதானித்துப்பருத்து உன்னதமுள்ள மதிலை
யெழுப்பி பலநிலைகளையும் சிகரங்களையும் சித்திரப்பிரதமைக
ளையுங்கொண்டிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களை நாற்புறங்களிலு
ந்தூக்கி அம்மதிலைச்சூழவரச் சேனைத்தலைவர்முதலிய வீரர்க
ளுக்குத்தக்கமாளிகைகளை மனரஞ்சிதமாகப்படைத்து அதனு
ட்புறத்தில் மகாவிஷ்ணு பிரமன் நவவீரர் இலக்ஷர் முதலான
வர்கள்தங்க யோக்கியமாகிய அரண்மனைகள் மாடமாளிகை

கள் மேடைகள் விதங்களைச்செய்தமைத்தபின்பு நடுப்பிரதேசத்தில் தேவாதிதேவனாகிய குமாரசுவாமியாரொழுந்தருளுவதற்குப் பாத்திரமாகிய ஆலயமொன்றை நவரத்தினமயமாய் விளங்கும்படிக்குத் தன்வல்லபத்தைக்கொண்டுமுடித்து விசாலமாய்நீண்டிருக்கும் வீதிகளைநியமித்து அதன்மத்திமத்தியில் தடாகங்கள் குளங்கள் சுனைகள் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பும் சோலைகள் தோப்புகள் திவ்வியபரிமளத்தைவீசும் மலர்கள்நிறைந்த பூங்காவுகள் நந்தவனங்களாதிய வளங்களைக்குறைவின்றிச் செய்துமுடித்தவனாய் வேண்டும்பண்டங்களையும் ஏராளமாகத் தகுந்தவிடங்களிற் பண்டாரங்கள்தோறும் நிறைத்து இவ்விதமாகச் சமஸ்தமும் முற்றியவுடன் சிற்பியானவன் மனமகிழ்ச்சியுடன் செங்கல்வராயனைப்பணிந்து தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் அவன்மீது கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்தவராய் மகாவிஷ்ணு பிரமன் இந்திரன்முதலானவர்கள் தொடர்ந்துவர பட்டணத்திற்பிரவேசித்து அதன்சிறப்புகளைமதித்து தேவசிற்பியின்வல்லபத்துக்குமெச்சிக்கொண்டாடிச் சித்திரவீதிகடோறும் சேனைத்தலைவரை யிருக்கச்செய்து தமக்கேர்ப்படுத்தியிருக்கின்ற ஆலயத்தினருகிற் சேர்ந்தவுடன் பசியகலாபத்தைவாய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தைவிட்டிறங்கிப் பிரமனாதியதேவர்கள் ஜயஜயவெனப்போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக அதனுள்ளே பிரவேசித்துச் சொர்னமயமாய் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் விசாலமாகிய திருச்சபையைச் சேர்ந்து அதன்முகப்பிற் சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் குமாரதேவரெழுந்தருளியகாலையில் அவர்கட்டளையின்படிக்குப் பிரமன் மகாவிஷ்ணு இந்திரனாதியதேவர்கள் தத்தமக்குத்தகுதியாகிய பீடங்களிலிருந்தனர் புஜபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரும் எண்மரும் இலக்ஷரும் குலகிரிகளையொத்த காத்திரதேகத்தைப்பெற்ற பூதத்தலைவர்களும் சிவகுமாரனைவணங்கித் தமதுபணிவிடைகளைச்செய்துகொண்டு இருபாரிசங்களினும்போற்றி வருமுன்னிலையிற் பராசரிஷிபுத்திரர் அறுவரும் ஆகமவிதிப்படிக்குப் பத்திவைராக்கியங்களுடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பரிமளமிகுத்த திவ்வியமலர்களினால் அர்ச்சனைவழிபாடுகளைக் குறைவறமுடித்துச் சேவலங்கொடியோனது திருக்கோலத்தை விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து போதநீர்பெருக்கெடுத்தோடத் தேகம்பூரித்துமயிர்ச்செறிவெழுத்தக்கதாகச் சிவகுமாரன் சகஸ்திரத்திருநாமமந்திரங்களை வேதவாக்கியங்களினாற்றுதித்துக் கரங்களைக்கூப்பி யெதிரில் நிற்கின்ற இருஷிபுத்திரர் மெய்ப்பத்திக்கிரங்கிக் கிருபாநோக்கம்பாலித்தவராய்த் தாம்முனம் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் திருவிளையாடல்களைச் செய்திருந்தபோது சந்திரசடாமண்டலதாரியாகிய பரமனெழுந்தருளித் திருக்கயிலைக்கழைத்துப்போம்போது அவ்வறுதவத்தருக்குங் கடாட்சித்துச்சென்ற அருட்டிறங்களைச் சருவபரிபூரணனாய் முற்றுமுணர்ந்த குமாரசுவாமியார் நினைந்துபராசகுலோத்தாரகஞ்செய்யத்தோற்றிய நிஷ்டாநுபரராய்த் தவங்களே உருவகித்திருப்பதையொப்பத்தோற்றும் இருஷிபுத்திரருக்கு ஞானயோகத்தைப் போதித் திரட்சிக்கும்படிக்குக் கிருபையுற்றுச் சின்மயமுத்திரைமுதலிய பிரகரணங்களைப் பஞ்சவுறுப்புகளினால் விளக்கி அசைவற்றுச் சித்தத்தைச் சிவத்தின்கண்ணிறுத்திக் காட்டினர் இவ்விதமாகச் சண்முகப்பெருமாள் போதித்தற்கரிய யோகசாதனையைத் தெருட்டி வருமுன்னிலையில் முனிபுத்திரர் அறுவரும் பேரானந்தவாரியில் மூழ்கினவராய் அந்நிலையிற் றுங்களும் திடசித்தம்பெற்றுப் பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களை நிக்கிரகித்து ஐம்புலச்சேட்டைகளையடக்கி மவுனிகளாயிருந்து ஞானயோகத்திறங்களைப் பூர்த்தியாகத்தெரிந்துகொண்டு சிவகுமாரனைவணங்கிப்போற்றி விசாகப்பெருமாளே தேவரீர்கிருபையின்முயற்சியினாற் கிடைத்தற்கரிய பதத்தைப்பெற்றீடேறினோம் இனிஜீவன்முத்தராய் வாழக்கடவோமென வாழ்த்தித் தவத்தர்களிற் சிரேஷ்டராயினர், சவுனகாதியிருஷிகளே யிதுபரியந்தம் ஒப்புவமையற்று மகதயிஸ்பரியச் செல்வச்சம்பத்தைப்பெற்றிருந்த வீரமாமயேந்திரபுரியைப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சேர்ந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதிபனாய்க் கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த சூரபதுமனைத் துணைவர் புத்திர மித்திரர் சேனைத்தலைவர் கணக்கிறந்த வெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் அழித்து அப்பதியைக்கடலுக்கிரையாக்கி ஜயவுற்சாகத்துடன் திரும்பிப் பூமண்டலத்தில் விளங்கும் தலங்களிற்சிரேஷ்டமாகவிருக்கும் திருப்பரங்குன்றமென்னும் தெய்வீகப்பதியைச் சேர்ந்தவரையிற்சொன்னோம் இனியாமெல்லோரும் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டுக் குறைவற்றதவவிரதங்களைச்செய்தமுயற்சியினால் இந்திரனானவன் புத்திரியாகப்பெற்றிருக்கும் தெய்வானையம்மனைச் சண்முகப்பெருமாளுக்குப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துக்கொடுத்த மகோற்சவச்சிறப்புகளின் சரித்திரங்களைப்பேசுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

உயுத்தகாண்ட முற்றுப்பெற்றது.



உ



சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநம:.

கச்சியப்பகுருக்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

தேவகாண்டம்.

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்.

காய்ந்திடுதம்பகைகடந்துபொன்னகர், வேந்தியன்முறையருள்வேற்கைவீரற்கு.................*
கூந்தலஞ்சிறுபுறக்குஞ்சரந்தனை, யீந்திடமகபதியிதயத்தெண்ணினன்...............................*

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே, மேற்குறித்தபடிக்கு நூற்றெட்டுயுகவரையிற் கொடுங்கோல் செலுத்தி ஜீவான்மாக்களை ஓரிடத்திற் ருபரித்து நிற்கவொட்டாமல் அலைத்துவந்தகொடியசெய்கையையுடைய சூரபதுமன் வம்சநாசமறக் கொன்று பொன்னுலகவாழ்வும் திரிலோகாதிபத்தியமும் பழையபடிக்குக் கிடைக்கச் செய்தருளும் தீனசரணியனாகியவெற்றிவேலாயுதக்கடவுளுக்கு மேகத்தைபொப்பக் கறுத்திருக்கும் அளகபாரத்தையும் இலக்ஷ்மிக்குமேலாகிய சுந்தரத்தையும் படைத்திருக்கின்ற தன்புத்திரி தெய்வயானையம்மையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்துதர இந்திரன் விருப்புற்றவனாய் இந்தச்சுபவார்த்தையை மகாவிஷ்ணு பிரமன் முதலானவர்களுக்குத் தெரிவித்தமாத்திரத்தில் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய்த் தேவராஜனே நீ நினைந்தகாரியம் மிகவும் நன்காக விருக்கின்றது குமாரதேவர் நம்மிடத்திற் பரிவாய்ச் செய்யாமற்செய்தவுதவிக்கு கைம்மாறு இதைத் தவிரவேறொன்றையுங் கண்டிலேம் மேலும் கருமணலை யொப்பவிளங்கும் கூந்தலைச் சீர்படுத்திப் பின்னலிட்டுச் சடபில்லைமுதலிய அலங்காரங்களைப்பெற்று வனப்புக்கரசியாக விருக்கும் அக்கன்னிகையும் சிவகுமாரனை வங்கணமாகக் கூடிப்பிரியாக் கிடையாய்க் களித்திருக்கவெண்ணி முன்னமேசரவணப் பொய்கைக் கரையினிடத்தில் அரிய தவவிரதங்களைச் செய்து பாலசுப்பிரமணிய தேவரிடத்தில் வரபாலனத்தையும் பெற்றிருக்கின்றனள் அதன்பிரயோசனம் இக்காலத்தில் முடியவிருக்கின்ற தெனமகிழ் சிறந்தவர்களாய்த் தேவேந்திரனைப்பார்த்துச் சேற்கெண்டையைப்போலப் பிறழ்ந்து காதளவுமோடிக் கறுத்திருக்கும் விழிகளைப்பெற்றவுனது பெண்கொடியைக் கிரவுஞ்சபருவதத்தைப் பிளந்த வெற்றிவேலாயுதபாணிக்குத் துரிதமாய் வேதவிதிப்படிக்குத் திருமணமுன்னிலையிற் றாராதத்தஞ்செய்யவேண்டும் முயற்சியை முடிக்கக் கடவையெனச் சொன்னவுடன் இந்திரனானவன் அதிகசந்தோஷத்துடன் பக்கத்தில் நிற்கின்ற வேகமுள்ள தன்தூதனைப்பார்த்து மனோவேகத்தினுங் கடுகிப்போய் மகமேரு பருவதத்தின் சாரலில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நமது பத்தினி இந்திராணியையும் சுபுத்திரியையும் இந்தநிமிஷத்தில் அழைத்துவரக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் றூதனும் மனப்பூரிப்புடன் இறைவனே யிதோகொண்டு வந்தனனெனப்பணிந் தோடி பொன்வரையைச் சேர்ந்து திரிலோகசக்கிரோஸ்பரன் மனைவியைக்கண்டு சேவித்தவனாய்த் தாயே தமது மனவிஷ்டப்படிக்குச் சகலகாரியங்களுங் கைகூடினஅவையாவையெனில் நமது ஜன்மவயிரிகளாய்த்தலைகாட்டவொட்டாமல் அலைச்சற்படுத்தி வந்த கொடியபாதகன் சூரன்புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடன் நாசப்பட்டான், உமதுமனதுக்கினிய திருக்குமாரன் சயந்தனும் தேவர்களும் குமாரதேவர் கடாட்சனியத்தினால் வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சிறைபட்டிருந்த காவல்நீங்கிப் பிதாவைச்சேர்ந்து களித்திருக்கின்றனன், இப்போது உபேந்திரர் பிரமன் முதலாகிய தேவர்களுடன் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பூலோகத்திற் சிரேஷ்டமாகப் புகழும் பெருமைபொருந்திய திருப்பரங்குன்றமென்னுந் தெய்வீகத்தலத்தி லெழுந்தருளி மனவெழுச்சியுடன் வாசமாயிருக்கின்றனர், உமதுகணவனிந்த நிமிஷத்திற் றம்மையும் புத்திரியையும் தருவிக்கும்படிக்கிட்ட கட்டளையின்படிக்கு வந்தேன், தீவிரமாய்ப் புறப்படுங்கோள் போவதற்கென்னும் சந்தோஷவார்த்தை செவிகளுக் கமுதமாகக்கேட்டமாத்திரத்திற் கற்புக்கரசியாகிய இந்திராணியானவள் அதுபரியந்தம் பீடித்து வாட்டியிருந்த மனக்கிலேசங்களனைத்தையுமொழிந்து கிடைத்தற்கரியசந்தோஷப்பெருக்கி லழுந்தினவளாய்த் தங்களுக்குக் காவலாகப்போற்றியிருந்த அயிராபதத்தின்மீதிற் குமாரத்தியுடன் ஆரோகணித்து அக்காலத்திலிருந்த தேவரினங்களுடன் மகம்மேருச்சாரலைக் கடந்து வானவழிக்கொ

ண்டுபோய்ப் பருவதங்களிற் சிறந்ததாய் மகத்துக்கள் தவச்சி
ரேஷ்டருக்கு வாசயோக்கிய மாகவுமிருக்கின்ற திருப்பரங்கு
ன்றையடைந்து வெள்ளை யானையை விட்டிறங்கி யானைக்கோ
டுகளைப்போல நிமிர்ந்து தங்கக்கலசங்களுக்கொப்பாக விளங்
கிக்கொண்டிருக்கும் தனபாரங்களையுடைய குமாரத்தியுடன்
தேவராஜன் வாசமாகவிருக்கின்ற வுப்பரிகையிற் போனகால
த்தில் மயேந்திரபுரியி லடைபட்டுப் பலநாட்களாக வருந்தி வி
டுபட்டுவந்திருக்கின்ற அரம்பையர் அதிகஆவலுடனெதிர்கொ
ண்டு நமதிறைவியைக் கூடப்பெற்றதால் இனிசகல சவுக்கியங்
களையுங் குறைவின்றிப் பழையபடிக்குப் பெற்றுவாழ்வோமெ
ன்னுங்களிப்புடன் இந்திராணியினதுபாதங்களில் தனித்தனிவ
ணங்கி யெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பலவிதங்களிற்
போற்றிவாழ்த்தி வானத்திற்பெருகும் மேகங்களின் வாய்களை
த் திறந்து வெளியிடும் மின்னலின் பெருக்கைக்காண வெதிர்
நோக்கி யிருக்கும் மயிலினங்களைப்போலத் தங்க ளிறைவியி
ன்மீதில் விழிகளைச் செலுத்திப் பேரானந்தத்தையடைந்து சூ
ழ்ந்தகாலையில் இந்திராணியும் அவர்களிடத்தில் அதிகபிரியத்
துடன் ஓ தேவகன்னியர்களே வெகுகாலம் கொடிய பாதகன்
பட்டணத்தில் அலைச்சற்பட்டிருந்தீர்களோ இக்காலத்தில் பா
லசுப்பிரமணியக்கடவுளினது கடாட்சத்தினால் நாமெல்லோ
ரும் சகலதுக்கவருத்தங்களையும்போக்கி அல்லலற்றிருக்கும் ப
ருவமும் நேர்ந்ததோ சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்குச் சகல
தண்டனைகளையும் அனுபவித்தோம் இனியதாப்பிரகாரம் நமது
பதவியைச்சேர்ந்து வாழ்வதற்கையமில்லை பயப்படாதீர்களெ
ன்று பல ஆதாரனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு மாளிகைக்குள்
ளேபோய் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து க்ஷேமலாபங்களை விசாரணைசெ
ய்துக்கொண்டிருக்கு முன்னிலையில் ஒருவன் தரித்திரவானாய்
உண்ண உடுக்கக்கிடையாமல் அல்லலிற்பட்டு வாடுகின்றதரு
ணத்தில் பரமன் கடாட்சத்தினாற் றுன்முனந்தேடிவைத்திருந்
த் பொருள் தற்செயலாய்க் கிடைத்துக் களிப்பவனையொப்ப
ச்சயந்தனானவன் மாதாவின் வரவைத்தெரிந்து தாயைப்பிரிந்
து கூடும்கன்றினும் அதிக ஆவலுடன்நகைமுகனாய் ஓடோடியு
ம் வருகின்றதிருக்குமாரனைப்பார்த்தவுடன் தேவாமுதங்கிடை
த்தவனைப்போல மனம்பூரித்து வயிறுகுளிர்ந்து அதிகவுற்சாக
த்துட னெழுந்து எதிரோடி அழகிய கரங்களினாற் கட்டியணை
த்து முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து தேகத்தைத் தடவிக்கொடு
த்துத் தனதுபையட்டைத் தொங்கலினால் முகத்தைத்துடைத்
துக் கொங்கைகளிற் பால்பீரிட்டோடத்தக்கதாகத் தேகபரவ
சத்தளாய் என்னுசைக்குமாரனே கண்மணியே என்னன்பே
செல்வமே யெங்களைப்பிரிந்து தியங்கிப் பலநாட்கள் பாதகன்
வசப்பட்டுக் கிலேசித்து என்னபாடுபட்டனையோ உன்னையொ
த்தராஜபுத்திரனுக் கித்தீங்குகளும் நேருவதோ சிவன் செய
லிப்படிக்கு மிருந்ததோ அப்பனே ஐயனே எனப்பரிந்துபேசி
க்கொண்டு வருந்தருணத்திற் றூதனோடி இந்திரனுக்குப் புலோ
மிசை வரவைத் தெரிவித்தமாத்திரத்தில் ஆனந்தபரவசனாய்த்
துரிதப்பட்டுவந்து தன்மனதுக்கினிய திருத்தேவியைக் கண்ட
வுடன் பசிப்பிணியினால் யாதுங்கிடையாமற் சோபித்துவாடுகி
ன்றவனுக்குத் தேடுதற்கரிய அமுதமானது எளிதி லுண்ணப்
பெற்றுக் கவலைதெளிந்து மகிழ்பவனைப்போலவும் இன்பநலங்க
ளை யனுபவித்துக்களித்தவனை நிகர்த்தும் தன்னையறியாத சந்
தோஷப்பெருக்கினாழ்ந்து நெருங்கியவுடன் ஆலிங்கனஞ்செய்
து விழிகள்களிக்கப்பார்த்துப் பெண்களரசே பொன்னுலகத்
துக் கிறைவியே என்வாழ்வே நமதையன் கடாட்சவிட்சணிய
த்தினாற் பகைவனையொழிந்து சவுக்கியத்திலிருக்குநாள் நேர்
ந்தது, இனிமனச்சஞ்சலங்களைப்போக்கி மகிழ்ந்திருக்கக்கடவை
யெனப் பலபலசந்தோஷவார்த்தைகளை யாடினன், சவுனகா
திரிஷிகளே, அக்காலத்தில் இந்திராணியும், தேவராஜனும், ச
யந்தனும், மற்றதேவர்கள் அரம்பையர்கொண்ட சந்தோஷ
ப்பெருக்கை யிவ்விதமென்று ஒருவராலும் பேசிமுடிவதன்று
சுகாதீதப் பேரின்பவாழ்வை யொருங்கெய்தப்பெற்றுக் களிப்
பவனைப்போலத் தனித்தனியே க்ஷேமங்களை விசாரணை செய்
து ஒருவகையாய்ச் சந்தோஷவெறியைத் தெளிந்தகாலத்தில்
தேவேந்திரன் மனவெழுச்சியுடன் அரியதவமுயற்சியினாற்பெ
ண்ணாகக் கிடைத்திருக்கின்ற தெய்வானையம்மனிடத்தில் மிகு
ந்தபட்சத்துடன் சிலபோது கொஞ்சிக்கொஞ்சிச் சுபகரமாய்
வார்த்தையாடி யிருந்தபின்பு குமாரத்தியைச் சிவகுமாரனுக்
குத்திருக்கலியாணஞ்செய்து கொடுக்க நினைந்திருப்பதைத் த
ன்தேவிக்குத்தெரிவித்தனன், அந்தச் சந்தோஷவார்த்தையை
க் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ந்து என்பிராணநாயகனே யிதுமிக
வும் சுபகரமாக விருக்கின்றபடியால் காலதாமசஞ்செய்யா
மல் விரைவில் முடிப்பது உத்தமமென வேண்டினள், உடனே
தேவராஜன் அவர்களை அத்தலத்தில் நிறுத்திப்போய்ப் பிரம
னாதியதேவர்களைக்கலந்து தன்புத்திரியின் வரவைத்தெரிவித்
தவனாய்த் தங்கக்கலசங்களையொப்பப் பூரித்துத் தேமல்பரந்
திருக்கின்ற கொங்கைகளைப்படைத்திருக்கின்ற கன்னிகையை
த் திருமண முன்னிலையிற் றத்தஞ்செய்யவிருக்கின்ற கருத்தை
ச் சரவணபவனுக்குத் தெரிவிக்க நினைந்தவனாய்ச் சகலருடனு
ம் திருச்சபையைச்சேர்ந்து சிரோரத்தினங்களினாற் சோடித்
திருக்கும் அரியணையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அறுமுகவனை
விழிகள்களிக்கத் தரிசித்து அகமுகமலர்ச்சியுடன் சமீபித்தவ
னாய்ப் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதமலர்களைக்கொண்டு திருவடிக
ளில் அருச்சித்து மும்முறைவலம்வந்து தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்
பித் தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருக்
கெடுத்தோட மனப்பூரிப்புடன் இந்த விண்ணப்பத்தைச்செய்
துக் கொள்ளுவதாயினன், அப்பனே நூற்றெட்டு யுகவரையில்
கொடுங்கோலைச்செலுத்தித் தேவர் முனிவராதிய ரனைவர்களை
யும் அலைத்து உலகங்களுக்கதிக உற்பாதங்களைச்செய்து கொ
ண்டு ஒருவரையும் சட்டைபண்ணாமல் மகதயிஸ்பரியச்செல்வ
வளங்களை யனுபவித்திருந்த சூரபதுமனைத்துணைவர் புத்திரமித்
திரர்களுடன் வாட்டியதுமன்றியிற் கற்கம்பங்களையொத்தபுஜ
ங்களைப்பெற்று மன்னுயிரைவாட்டிவந்த அவுணப்பாதகர்பூண்
டில்லாமல் வம்சநாசஞ்செய்து பலயுகங்களாக வீரமாமயேந்
திரபுரியிலடைபட்டு வருந்தி யாதொரு கதியுங்காணாதவர்களா
ய் வாடியிருந்த அடியேன் குமாரனையும் தேவர்பெண்பிள்ளை
களுடனும் விடுதலைசெய்து சகலரையும் மனமகிழ்ச்சியுட னிரு
க்கக்கடாட்சித்தீர் மேலும் முழுமையுமிழந்துபோன பொன்
னுலகச் சாம்பிராச்சியத்தை நாயினேனுக்குத் தந்தீர் ஐயனே
யித்தகைய பேருதவிகளைச் செய்தாண்ட கடவுளுக்குஅடியோ
ங்களால் முடிக்கவல்ல கைம்மாறு இந்த வுலகங்களிலேதேனு
முண்டோ நமது திருவடிகளைப்பூசிக்கவகையறியாத யாங்கள்
இப்படிக்கு நினைப்பது மிகவும் அபசாரமாக விருந்தபோதினு
ம் புத்திரபாவகமாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு அடியோங்கள்
கோரிக்கைகளைத் திருச்செவிகளினேற்று அவ்வரத்தைத்தரவே
ண்டும் அஃதென்னையெனில், எங்கள் முன்னவர்கள் செய்திரு
க்கின்ற தவங்களின்முயற்சியினாலும் அடியேன் விரதபலத்தி
னாலும் புத்திரியாகப் படைத்திருக்கின்ற கற்புக் கரசியாகியதெ
ய்வகுஞ்சரியைத்தேவரீருக்குத் தத்தஞ்செய்து கொடுக்கவிரு
ப்புற்றேன் கிருபையுற்று அக்கன்னிகையைத் திருக்கலியாண
ஞ்செய்து வயிரஸ்தம்பத்தையொப்ப விளங்கும் தமதுதிருத்
தோள்கள் பூரிக்கத்தக்கதாக ஆலிங்கனஞ்செய்து நாயினேங்

கள் கிருதார்த்தரா யிவ்வரிய பிறவியிற் பெறவேண்டும் பலப்பிராப்தியைப்பெற்று வாழ்ந்து களிக்கும்படிக்குக் கடாட்சிக்கக் கிருபைவைத்தாளும் கர்த்தனே யென்று பலவித வுபசார வார்த்தைகளைப்பேசி யிரக்கு முன்னிலையில் தேவராஜன் பத்திச் சிரங்கிக்குமாரசுவாமியார் அவன்மீது கடாட்சவீட்சணியத்தைப் பரப்பி ஓ இந்திரனே முன்னமே அப்பெண்கொடியானவள் திருக்கலியாணஞ் செய்யும் பொருட்டு நம்மைக்குறித்துப் பலநாட்களரிய தவவிரதங்களைச்செய்தனள், அதற்கிரங்கி அப்பேற்றினைக் கடாட்சித்திருக்கின்றனம் மேலும் இப்பொழுதும் நீயும்வருந்திக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனை ஆதலால் உங்களிருவர் மனக்கருத்தின்படிக்கு நாளைக்கே திருமணவினையை முடிக்க விருப்புற்றனம், அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளை விரைவில்முடிக்கக் கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், அவ்வாக்கியத்தையிந்திரன் கேட்டமாத்திரத்தில் மனம் பூரித்துத் தேகபரவசனாய்த் தன்னியனானேன் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை யெளிதிற் பெற்றேனென்று மீட்டும் ஐயன் திருவடிகளில் வணங்கிச் செலவு பெற்றுக் கொண்டோடிப் பூதவீரர் காவல் கொண்டிருக்கும் கடைவாய்தலினிடத்தில் நிற்கின்ற வேக முள்ள தேவ தூதரைப் பார்த்து ஓ! சாரணர்களே நமது திருக் குமாரத்தியைத் தேவ தேவோத்தம னாகிய பால சுப்பிரமணிய சுவாமியாருக்கு நாளையத்தினம் பாணிக் கிரகணஞ்செய்துக் கொடுக்கவிருப்பதால் நீங்கள் தீவரமாகப்போய் திரிமூர்த்திகளில் முதன்மைபெற்றிருக்கின்ற சிவபிரான்வீற்றிருக்குந் திருக்கயிலாய பருவதச்சாரலில் வாசஞ்செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்று இக்காலத்தில் பூமண்டலத்தை ஒருகுடைநீழலிலாண்டுவரும் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்திக்கும் மற்றவரசர்கள் குறுநிலமன்னர் பிராமணசிரேஷ்டர் தவத்தர் பெரியோர்களாதியானவர்களுக்கும் விண்ணுடுகளில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவரினங்கள் திக்குப்பாலகர் சத்தரிஷிகள்முதலாகச் சொர்க்கமத்தியபாதலவெல்லையில் வாசமாயிருக்கின்ற சகலருக்கும் நமதிறைவனுக்கு நாளைத்தினம் நடக்கவிருக்கின்ற திருக்கலியாணச்சம்பிரமத்தைத் தெரிவித்து அவர்களனைவரையும் பெண்டுபிள்ளைகள்முதலானவர்களுடன் இக்குன்றினிடத்துக்குத் தீவரமாய்வந்து சேரும்படிக்கு நாம்வேண்டிக்கொண்டதாகவும் சொல்லிப்போட்டுத் துரிதமாய் வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் றமதிறைவனைச் சேவித்துப் பணிவிடையின்படிக்கு முடித்துவரக்கடவோமென விண்ணப்பஞ்செய்தவர்களாய்த் தட்சணத்தில் மனோவேகமும் வாயுகதியும்பிற்படத்தக்கதாக வோடினர் இவர்கள்சென்றபின்பு இந்திரன் தன்மரபுக்குரிய சிற்பியாகிய மயனைத்தருவித்துப் பரிமளமிகுத்தகடப்பமலர்மாலைபுரளும் புயாசலங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியதேவருக்கு நடக்கவிருக்கின்ற மணத்துக்குத்தக்ககலியாணமண்டபம் இந்தமகோற்சவத்தைத்தரிசிக்கவரும் விண்ணாட்டினர் பூமண்டலவாசிகள் பாதலத்தினர்முதலானவர்கள் வீற்றிருக்கயோக்கியமாகிய விடங்கள் விடுதிகளாதியவற்றைச் சாத்திரவிதிப்படிக்குப் பொன்னுலகமும் நாணும்படிக்குத் தீவரமாய் முடிக்கக்கடவாயெனப் பேசியகாலத்தில் அதிகமகிழ்ச்சியையடைந்தவனாய் இந்தபணிவிடையைச்செய்தற்கு அடியேனென்னதவஞ்செய்தேனோவென்றேத்தி யிந்தமிஷத்தில் தமதிஷ்டப்படிக்குச் செய்யக்கடவேனெனச்செலவுபெற்றுப்போய் அவ்வரையின்பக்கத்திலோரிடத்தைக்குறித்து அவ்வெல்லையைச்சூழவரப் பருத்தோங்கியிராநின்றமதிலையெழுப்பி நாற்புறங்களினும் விசித்திரமாகவிளங்கும் கோபுரவாயில்களைத்தூக்கி அதனுட்புறத்திற் கலியாணமகோற்சவத்தைத் தரிசிக்கவரத்தக்கவர்கள் மனவெழுச்சியுடன் வாசஞ்செய்யும்படிக்கு மாடமாளிகை உப்பரிகை மேடைசாலைகள் முதலியவற்றைவரிசைப்படச்செய்து விசாலமாய்நீண்டிருக்கும் வீதிகளைப்பிரித்து மத்திமத்தியிற் சித்திரக்கூடங்கள் பளிங்குமண்டபங்கள் சந்திரகாந்தத்திண்ணைகளாதிய சிறப்புகளைப்படைத்துக் கலியாணத்துக்குவேண்டும் பதார்த்தங்களை வைக்கத்தக்க பண்டாரங்கள் அறைகள்விதங்களைமுடித்துத் தாமரை அல்லிமுதலிய புஷ்பங்கள் மலிந்திருக்கும் தடாகங்கள் சித்திரக்குளங்கள் ஓடைகள் கேணிகளையும் வானத்தையளாவத் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பிக் கனிவகைகளைக்கொண்டிருக்கும் சோலைகள் தோப்புகள் திவ்விய பரிமளமிகுத்த பற்பலவிதபுஷ்பசாதிகள் மலிந்திருக்கும் நந்தவனங்கள் பூங்காவுகள்முதலியதுகளைச் சிருஷ்டித்துமுடிந்தவுடன் இவற்றிற்கு நடுப்பிரதேசத்தில் மணச்சடங்கு முடித்தற்குக் கலியாணமண்டபத்தை விசாலமாகப்படைத்து அதன்மத்தியில் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனமொன்றைச் சித்திரவிசித்திரங்களாகச்செய்து அதைச்சூழ மகாவிஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரன், இந்திரனாதியதேவர்கள், முனிபுங்கவராதியர் களித்திருக்கத்தக்க பீடங்களை வரிசையாகப்பரப்பி முத்துமாலைகள் புஷ்பச்சரங்கள் மயிற்பிஞ்சங்கள் வஸ்திரத்தொங்கல்கள் விதங்களைப் பலநிறப்பட்டினாற் சோடித்திருக்கின்ற விதானங்களினும் சொர்னமயமாகத்தோற்றும் மண்டபமேற்பரப்புகள் முதலிய விடங்களிற்றொங்கவிட்டுப் பொற்பாவைகள் சித்திரப்பிரதமைகள் நிலைக்கண்ணாடிகளிவற்றைச்சுவர்ப்புறங்களினும் பருத்தோங்கிநிற்கும் பலவிதத்தூண்கடோறும் பதித்து ஓமகுண்டம் அதைச்சூழவர வேதிகைமுதலியகிரமங்கள் மற்றும் வேண்டுவனவனைத்தையும் சீர்பெறப்படைத்து இவ்விதமாகச் சகலமும்முடிந்தவுடன் மனச்செருக்குடன் மயனானவன்வந்து தேவேந்திரனைக்கண்டு ஆக்கியாபனப்படிக்குச் சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற கலியாணமண்டபம் மற்றவுபகரணங்கள் யாவுங் குறைவரச்செய்தாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டமாத்திரத்தில் தீவரப்பட்டுவந்து அதின்சிறப்புகளைக்கண்டு அதிகசந்தோஷத்தைப்பெற்றவனாய்த் தேவதச்சன்கைத்தொழிலுக்கு மெச்சிக்கொண்டாடி தட்சணத்திற் சிலகாரியப்பேரைத்துரத்தி வானகங்கையைத்தருவித்தும் தருப்பை-மாவிலை-சமித்து முதலிய ஓமதிரவியங்களை சேகரித்துக்கொண்டு வாழை-கமுகு-தெங்கின்குலைமுதலிய சிறப்புகளை வேண்டுமிடங்களில் அணிபடநாட்டுவித்து வீதிகள்தோறும் பனிநீரையிறைத்துப் புழுதியையடக்கியும் கலியாணமுற்றமெங்கணும் சந்தனக்குழம்பினால் மெழுகிட்டு அழகியகோலங்களையுமிடுவித்துப் பாலிகை கரகமாதிய தினுசுகளைத்தேடிவைத்துத் திருவிளக்குப்பலவிளக்குக் குடதீபமாதிய சோதிகளையேற்றிவைத்து இவ்விதமாகக் கலியாணச்சடங்குகளை முடிப்பித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன் சருவசாக்கிரதையுடனுந் திரிந்துதிரிந்துபார்த்துவருகின்றபோது மேல்நடந்தசேதிகளையும் சொல்லக்கேட்பீராக முன்னம்அனுண்டியதேவதூதர் விரைந்தோடிச் சிவசுப்பிரமணியதேவருக்கும் கற்புக்கரசியாகிய தெய்வயானையம்மைக்கும் திருக்கலியாணம் நாளைப்பொழுதில் நடக்கின்றதென்று வானநாடருக்கும் பூமண்டலவாசிகளுக்கும் பாதலத்தில் வாசமாயிருக்கும் நாகராசாக்களுக்கும் மற்றுமுண்டான சகல[illegible] தவர்களாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்[illegible] மூலிற்படுத்தி மன்றுயிரைத் தன்பிரா[illegible]போலப் பாதுகாத்துச் செங்கோலைநடாத்தும் நீதிபர[illegible]ந்தவிவாக மகோற்சவத்தைத் தரிசித்து வாழவேண்டு[illegible] மெண்ணங்கொண்டு பிரயாணப்பட்டுவருகின்ற முசுகு[illegible]க்கிரவர்த்தியின் வரலாற்றைத் தெரிந்தவரையிற் சொல்ல[illegible]பீராகவென்று கு

தபுராணிகர் மனவெழுச்சியுடன் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கு
வெளியிடுவதாயினர், அஃதென்னவெனில்கல்லென்னுமோசை
யைக்காட்டிப் பளிங்கையொப்பவெளுத்து மணிகளைவாரிக்
கொண்டிழியும் அருவிகள்பெருத்துத் தாவள்ளியமாகப் பிர
காசத்தினைவீசி மகத்துக்களுக்கிருப்பிடமாகவிருக்கின்ற சிறப்
பினைவாய்ந்த திருக்கயிலையங்கிரியின் சாரல்களிற்றழைத்தோ
ங்கிக் குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பிப் புஷ்பச்சொத்துகளையுங் கனி
வகைகளையும் பெருக்கித் தேன்களையும் பொன்னையொத்த மக
ரதந்தத்தையுமிறைத்துப் பரிமளத்தை வீசியிராநின்ற கொன்
றை-வில்வம்-குருக்கத்தி-புன்னை-பாதிரி-பாரிசாதம்-அரிச்சந்த
னமாதிய சிறந்ததருக்கள் மலிந்ததாயிருக்கின்ற நந்தவனங்க
ள் சோலைகள் காவுகளினொன்றில் காளகண்டமூர்த்தியாகிய ப
ரமசிவம் மனவெழுச்சியுடன் பார்ப்பதியாரைக் கைலாகுகொ
ண்டழைத்துப்போய் அதன்வளங்களைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொ
ண்டுவருமுன்னிலையில் எதிரில்நேர்ந்த திவ்வியபரிமளபுஷ்பவ
கைகளைப்பறித்து மாலைதொடுத்துத் தமதுதிருத்தேவியினது
கொண்டையிற்சூடியும் தண்டைமாலைகளைக்கட்டி மார்பிலணி
ந்து கரங்களிற்றரித்தும் புன்னையாதியமலர்களைப்பறித்தொரு
வர்மீதொருவ ரிறைத்துக்களித்தும் அச்சோலையிற்றோற்றும் சி
ங்காரங்களைப் பராசத்திக்குக்காட்டி நகைமுகராச்சென்றும் க
னிவிதங்களைக்கொய்து கொடுத்தும் பளிங்குப்பாறைகளினாற்
செய்தமைத்த படிகளுள்ள சித்திரக்குளத்திலாடியும் அதிற்பி
ரகாசித்திருக்கும் பொற்றாமரையாதிய புஷ்பங்களின்வனப்
பைக்காட்டியும் அன்னங்கள்முதலிய பட்சிசாதிகளின் மிருது
வாகிய தொனிகளைக்கேட்டுமகிழ்ந்தும் இவ்விதமாகக் கரங்க
ளைக்கோத்துக்கொண்டு வங்கணமாக வுலவிவருந்தருணத்தில்
தங்களுக்கெதிரில் தளிர்களைவிரித்துக் கவிந்து பரிமளித்ததாய்
க்குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பி நிற்கின்ற வில்வமரத்தினடியிற்சேர்
ந்து சந்தோஷவார்த்தைகளையாடிக்கொண் டிருக்கின்றபோது
பருத்துநீண்டிருக்கின்ற அதன்கிளைகளிற் பலமுசுக்கூட்டங்க
ள்களித்துக்குலவிவிருக்கின்றவைகளிலொன்றுமுற்பவத்திற்செ
ய்த நல்வினையின்பிரயோசனத்தினால் வில்வப்பத்திரங்களைப்ப
றித்துப்பறித்துக்கீழ்ப்புறத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அம்மை
யப்பர் சிரங்களிலிடைவிடாமற்போட்டுக் கீச்சுக்கீச்செனக்கூ
விப் பற்கள்விளங்க நகைத்துக் குதித்துக்குதித்துப் பத்திரங்க
ளை மென்மேலுஞ்சொரிந்துவருகின்றகாலையில் தங்கள்களியா
ட்டுக்கு விருத்தமாகச்செய்துவரும் அதன் உபத்திரவத்துக்
குப் பரமேஸ்பரி சகிக்கமாட்டாதவளாய் உருத்துப்பார்த்துக்
கோபித்தகாலத்திற் றமதுதேவியின்கருத்தைச் சிவபிரான்தெரி
ந்து ஓ நாயகி சினங்கொள்ளவேண்டாம் நம்மிடத்திற் பிரீதிப
த்தியுடன் அருச்சனைவழிபாடுகளை நடாத்திவரும் முசுக்களுக்
கரசின்மீது சீறுவார்களோ க்ஷமித்தருள்கவெனத் திருவாய்ம
லர்ந்தவுடன் கிருபைமேலிட்டு அருள்நோக்கைக்காட்டினள்
உடனே ஞானநாயகனாகிய சிவக்கொழுந்துக்கு அதிகபட்சமு
ண்டாய் உமாபரமேஸ்பரர்மீது மனவெழுச்சியுடன் வில்வார்
ச்சனைசெய்துவரும் முசுவின்மையலையொழித்துப் பேரறிவை
விளக்கிக் கிருபாநோக்கத்தையும் பாலித்தமாத்திரத்தில் அஞ்
ஞானவிருளகன்று ஞானமுண்டாய் நடுநடுங்கித்துரிதமாய்விரு
ட்சத்தைவிட்டிறங்கி அதிகமனவருத்தத்துடன்தேகத்தையொ
டுக்கி அன்னையப்பனைவலம்வந்து மும்முறைவணங்கிநின்று க
ரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு இதனை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றது,
ஓலோகநாயகனே, தீனசரண்ணியனே அடியவருக்கெளிவரு
ம்பரமே நல்லுணர்ச்சியென்பது சற்றுமில்லாத மிருகசாதியி
லுதித்துச் சத்கருமங்களைச்செய்யவறியாத பாமரனாகிய அடி
யேன்முடித்த இக்குற்றங்களைத் திருவுளத்திற்கொள்ளாமல் தீ
னனிடத்தி லிரக்கமுற்றிரட்சிக்கவேண்டும் அல்லது மகாபாத
கங்களுக்காளாய் ரவுரவாதிநரகக்கும்பியிற்பட்டு இதனிலு மி
ழிபிறப்பெய்தி வாடவரும் ஓதயாநிதியே சரணம் சரணமெ
ன்று மனக்கலக்கத்துடன் பற்பலவிதங்களிற்போற்றி வாடுகி
ன்றமுன்னிலையிற் சிவபிரான் அதன்பத்திவினயங்களுக்குமெ
ச்சி அதிகதயவுடையவராய் அந்தமுசுவைப் பிரியமாகப்பார்த்
து நீமனம்வருந்தவேண்டாம் கொடுமைசெய்யினன்றோ பொ
றுமைகேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது நமக்குவப்பாகவிருக்கின்
ற பரிமளமிகுத்த வில்வதலங்களினால் நம்மிருவரையும்சிறந்த
அருச்சனைவழிபாடுகளைச்செய்தாய் இப்பேற்றினாற் பிராரத்வ
வினை முற்றினுமொழிந்து பரிசுத்தவானாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்
திருக்கின்ற பூமண்டலமுழுமையும் ஏகச்சக்கிரத்தைச்செலுத்
திச் செங்கோன்மைமுறையினால் மன்னுயிரைக்காத்துவந்த ம
னுச்சக்கிரவர்த்திமரபில் அவதரித்துச் சக்ரேஸ்வரனாய்ச் சகல
ரும் வணங்கிப்போற்ற அகண்டயிஸ்பரியச்செல்வங்களை யனு
பவித்து மண்ணுலகமுற்றினும் ஒருகுடைநிழலிற்படுத்தியாளு
ம் பேற்றையும்பெற்றாய் இவையன்றியும் நம்மிடத்தில் மெய்ப்
பத்தியுண்டாய் வீறிவாழும் சம்பத்தையுந் தந்தனமெனத் திரு
வுளம்பற்றிய பேரருளைக்கேட்டமாத்திரத்திற் சோரனாகவிரு
ப்பவன் சடுதியிற் காவலர்வசப்படுவனாகிற் றியங்கிமதிமயங்
கிப் பிரமித்து மிரளமிரள விழிப்பதைப்போல மிகவும் மனம்
வருந்தித் தேகமுற்றும்வியர்க்க நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில
ழுந்திச் சோர்ந்ததாய்ப் பெருங்காற்றிற்பட்டுச்சாயுங் கற்பக
த்தருவையொப்பச் சிவபிரான் பாதகமலங்களில்விழுந்து பல
தரம்சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு விழிகளில் நீரைப்
பெருக்கிக் கைகால்களுதறலெடுக்க வாய்புலர்ந்து நாத்தடுமா
றிச் சொற்களும் தவறத்தக்கதாய் இதனை முறையிடுவதாயிற்று
ஓவிஸ்வநாதனே, அன்பருக்கெளிவரும் குணக்குன்றமே, கிரு
பைக்கடலே, சச்சிதானந்தமூர்த்தியே யென்றுபலவிதங்களிற்
போற்றி ஐயனே, ஒப்பற்ற இந்தத்திருக்கயிலாயத்தைச் சூழ
வரவிளங்கும் வனத்தில் வாசமாயிருக்கும் பேற்றைப்பெற்று
ம் உமாபரமேஸ்வரமுகூர்த்தமாகத்தோற்றுந் தேவரீர் மங்க
ளக்கோலத்தை எக்காலத்தும் விழிகள்மனமுங் களிக்கத்தக்க
தாகத் தரிசித்து ஜநநமரண துக்கத்தைப்போக்கித் தமதுதிரு
வடிகளின் நீழலிற் சுகாதீதச்செல்வங்களை யனுபவித்துக்களிக்
கவிருக்கின்ற நாயினேன் இந்தச் சிறந்ததலத்தைநீங்கி அல்ல
லுக்கிருப்பிடமாகும் பூமண்டலத்தில் அற்பவாழ்வையுடைய
மானிடகர்ப்பசம்பவப்பட்டு வருந்தி யோனித்தழும்புண்டுதித்
து அநித்தியமாகிய சிறுவாழ்வென்னும் கவலையிற்பட்டு அஞ்
ஞானியாய் மதிமயங்கி ஆணவமலத்துக்குள்ளாயுழலப் பெறு
வேனாயின் எமதிறைவனே யினி எவ்விதத்தில் அத்தொடக்கை
க்கடந்து பிழைக்கவல்லேன் மீட்டும் இச்சிறந்ததலத்தை எக்
காலத்திற்சேர்ந்து களிக்கப்பெறுவேன் ஓபரமனே, இந்த அப
லச்செல்வத்தை வேண்டேன்வேண்டேன் தமதுதிருவடிச்சே
வையையே யிச்சித்திருக்கின்றனனென்று மிகவும்வருந்திக் கு
றையிரந்து வாடுகின்ற முசுவினிடத்திற் பரிவாய் நம்மிடத்தில்
உனக்கிருக்கின்ற அன்புக்குமெச்சினோம் நமதுவாக்கியம் பொ
ய்படாதாகையாற் சிலகாலம் பூமண்டலத்திற் சக்கிரவர்த்தி
யாய் நல்லறிவையும் நமதிடத்தன்பையும்பெற்று வாழ்ந்திருந்
தபின்புயதாப்பிரகாரம் இந்தவெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து ம
கிழ்வை யினி மனச்சோர்வுடன் யாதினையும் நினைக்கவேண்டு
வதில்லையெனத் தேற்றிப் பேரருளைச்செய்தகாலத்தில் உமாப
ரமேஸ்வரரை மீட்டும்வணங்கி முசுவரசானது இதனைவிண்ண
ப்பஞ்செய்கின்றது, தேவதேவோத்தமனே தேவரீர்கட்டளையி
ன்படிக்குப்போய் வரக்கடவேனாயினும் ஒருவரபாலனத்தைத்

தந்தருளவேண்டும் அஃதென்னையெனில் நீரினிடத்திற்றேற்று
ம்குமிழியைப்போலவும்மின்னலையொத்தும்நிலைபெருமலிருக்
கும் புலால்நாறுமுடலை மெய்மைப்பட்டதாகக் கருதிப்போற்
றிச் செல்வச்சம்பத்தி லாழ்ந்து தாய்தந்தையரென்றும் புத்தி
ரமித்திரகளத்திராதிகளென்றும்பாசத்தழுந்தியானெனதென்
னும் மமதையிற்பட்டுமதிமயங்கி அஞ்ஞானியாகாமற்படிக்கு
இந்தமுகத்துடனுதித்துப் பழையஅறிவுடன் நன்னெறிகளை ய
னுஷ்டித்துதேவரீரிடத்தில் மெய்ப்பத்திவிளங்கிக் கிருதார்த்த
னுகத்தக்கப்பேற்றினைத்தந்தாளவேண்டுமென்று போற்றுகின்
ற முசுவினிடத்தில் அன்பால் உன்கோரிக்கையின்படிக்குத் த
ந்தனமென்று திருவாய்மலரக்கேட்டவுடன் தேகம்பூரித்துமன
வெழுச்சியுடன் சங்கரனைப்பணிந்து விடைபெற்றுத்திருக்கயி
லாயச்சாரலில்விளங்குஞ்சோலையைக்கடந்து சமுத்திரஞ்சூழ்
ந்த பூமண்டலத்தில்வந்து சத்தியசந்தனுய் அரசுசெலுத்திவ
ந்த மனுச்சக்கிரவர்த்திமரபில்ஜயசாலியாய் நன்னெறிகளைய
னுசரித்துப் பூபாரத்தைத் தவிர்த்தாண்டுவந்த திலீபனென்னு
ம் சக்கிரவர்த்திக்கும் சத்தரிஷிகளிலொருவராகிய விசுவாமி
த்திரர் வஞ்சகத்தினுல் அரசுரிமையை யிழந்துசகலசெல்வங்
களையும் பறிகொடுத்து வறியனுய்ப் பதியையும் நீங்கிநிறையொ
ழுக்கங்களைமறந்து படாதபாடுகளைப்பட்டுப்பெண்டுபிள்ளையை
த்துறந்துதகாதவீனத்தொழிலைச்செய்யவரினும் சொன்னசொ
ல்லை மறுமல்பாதுகாத்துச் சத்தியவாசக அரிச்சந்திரனென்
னும்திருநாமத்தை உலகமுள்ளளவும்நிலைபெறநாட்டிய சக்கிர
வர்த்தியினது சகோதரியாகிய மங்கலவதியென்னும்பட்ட பூ
தேவிக்கு நல்லசுபமுகுர்த்தத்தில் முசுமுகத்துடன்சுந்திரமுள்
ள மானிடதேகத்தைப் பெற்றுத்தோற்றிச்சகலசீர்சிறப்புகளு
டனும்வளர்க்கப்பெற்றுச்சாத்திரங்களெவற்றினும் சம்பன்ன
னுய்தனுர்வித்தைமுதலியராசயோக்கியங்களைப் பூரணமாகக்
கற்றுச்சத்துருக்களை வாட்டிச்சர்ஜனரைப்பரிந்துபோற்றித்தன்
குடைநிழலிற்பட்டபிராணிகளைத் தன்னுயிரினும்மேலாகப்போ
ஷித்துப் பூமண்டலமுற்றினுக்கும் சக்கிரவர்த்தியாய் ஐம்பத்
தாறுதேசத்து இராஜாக்களும்கப்பங்களைச் செலுத்திப் போற்
றிவரத்தக்கதாக அரசுசெலுத்தித் தன்மாதுலனுகிய அரிச்சந்தி
ரன் புத்திரியாய்க்கற்புக்கருந்ததியைப்போலவும் சுந்தரத்தில்
இலட்சுமிக்குமேலாகவும் சகலசுபகுணங்களையும் பெற்றிருக்
கும் விசித்திரவதியென்னும் இராஜபுத்திரியைத் தேவப்பிராம
ணர் சாட்சியாய்ச் சகலாடம்பரங்களுடனும் திருக்கலியாணஞ்
செய்துகொண்டு முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியென்னும்திருநாமத்
தைப் பெற்றுநீர்வளம் நிலவளம் குடிவளமுதலிய சிறப்புகளை
யும் அஷ்டலட்சுமிகள் குதிகொண்டிருக்கும் செல்வங்களையும்
பெற்றுச் சிவாலயங்கள்மலிந்து தென்பிரதேசத்திற் சகலரும்
புகழவிளங்கும்கருவூரென்னும் சிறந்தபட்டணத்தை யிராஜதா
னியாகக் கொண்டுவீற்றிருந்துபிராமணரைப் பூசித்தும் அதிதி
களைப் போஷித்தும் சோடசமகாதானங்களை மேகங்களைப்
போலவும் கற்பகத்தருக்களை யொப்பவும் வழங்கி ஆலயங்க
டோறும் திருவிழா முதலிய சத்கருமங்களை நடாத்திவரும் ச
க்கிரேஸ்பரனுனவன் பரமசிவத்தின்கடாட்சத்தினுற் கிடைத்
தற்கரியசெல்வப்பெருக்கைப்பெற்றுஆயிரத்தெட்டண்டங்களு
க்கும் அதிபனுய்த் தீனராகிய தேவர்களை வாட்டித் தகாதஏ
வல்களைக் கொண்டு மன்னுயிரையலைத்துக் கொடுங்கோல் செ
லுத்திவரும் சூரபதுமன் ஆணை ஆக்கினைக்கடங்கி வாழ்ந்து வ
ருகின்றகாலையில்பரமசிவத்தின் நுதல்விழியிற் திருவவதாரஞ்
செய்த பாலசுப்பிரமணியதேவர் கொடியபாதகனுகிய சூரப
துமனை வம்சநாசப்படுத்திய சேதிகளைத் தெரிந்து முன்னம்இ
ந்திரனுற்கண்டிக்கப்பட்ட சிறகைப்பெறுமாயின் மேருகிரிக்
கெத்தகையசந்தோஷமுண்டாகுமோ அதனிலும்பதின்மடங்
குமன்மகிழ்ந்து சகலதுன்பங்களையும் போக்கிஜயசாலியாய்ந
வரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில் விளங்கும் அரியணையி
ல் வீற்றிருந்து ஐம்பத்தாறு தேசத்துராஜாக்களும் போற்றி
வாழ்த்தவும் மந்திரிபிரதானிகள் களித்துச் சூழவும் படைவீ
ரர் வீரசிங்கங்களைப்போலப்பரந்திருக்கவும் பட்டுவர்புகழவும்
கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கையைச்சொல்லிவரவும் கவிவாணர்
பாவினங்களைச்சாற்றிநிற்கவும் வெண்பட்டினுலும் முத்துச்ச
ரங்களினுலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற பூச்சக்கிரக்குடையான
து நவரத்தினகசிதமாகியகிரீடத்தின்மீதிற் சந்திரனையொப்ப
க் கவிந்திருக்கவும் வெண்சாமரைகளையசைக்கவும் அருகுகள்
ஆலவட்டங்களைத்தாங்கிப் பணிமாறவும்தேவகன்னியரையொ
த்த சுந்திரவதிகளாகிய நாடகப்பெண்கள் பரதநாட்டியங்க
ளைச் செய்துவரவும் மற்றுமிராகின்ற இராஜசின்னங்கள்பெ
ருத்திருக்க இத்தகையவைபவங்களின் மத்தியில் இராஜவிசா
ரணைகளைச்செய்து செங்கோன்முறையே நீதிகளைநடாத்திவரு
கின்றகாலையில் தேவராஜன்தூண்டியதூதர்கள் ஆஸ்தானமண்
டபத்தைச் சேர்ந்து செந்தாமரைக் கமலங்களுக்குச் சமமா
கிய திருவடிகளிற்பணிந்துபோற்றிச் சுவாமி தேவரீருக்குப்பி
ராணபதமாகியசிநேகிதன் இந்திரன்செலுத்திவந்ததூதராகும்
உமதுசுற்றத்தினருடன்மனமகிழ்ந்து செல்வம் நீடித்துவாழ்வி
லிருத்தும் சுபகரமாகிய திருக்கலியாணமகோற்சவச்சேதியை
அறிக்கையிடவந்தனம்,அஃதென்னையெனில் ஆயிரத்தெட்டண்
டங்களுக் கதிபனுய்ச் சகலரும்வணங்கியேற்றக் கொடுங்கோ
லைச்செலுத்தித் தேவரைச்சிறைபடுத்தியிருந்த சூரபதுமனையு
ம் துணைவர் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளையும் கணக்கிறந்த
வெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் வகையறமாளும்படிக்
குப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சமர்செய்து விஜயத்துடன்
தென்பூமியில் விளங்கும் திருப்பரங் குன்றமென்னும் திவ்வி
யஸ்தலத்திற் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் முதலாகிய தேவர்க
ளுடன் வந்திருக்கின்றனர்,இத்தகைய பேருதவியைச் செய்த
சிவகுமாரன் சுந்திரவடிவுக்கும் மங்களகுணதிசயங்களுக்கு
ம் இந்திரன் காமுற்றவனுய்த் தான் முடித்த அரியதவமுயற்
சியினுற் பெற்றிருக்கின்ற புத்திரி தெய்வயானையம்மையைச்
சரவணபவனுக்கு நாளையத்தினம் திருக்கலியாணஞ் செய்து
கொடுக்கும்படிக்குநியமித்துச்சகலசாக்கிரதைகளும் நடந்து
வருகின்றது, இந்தச் சுபவார்த்தையைத் தேவரீருக்குத்தெரிவி
த்து வரும்படிக்கெங்களைச்செலுத்தினர், கற்பனையற்ற கடவு
ளுக்கு நடக்கவிருக்கின்ற இந்த விவாகச்சம்பிரமத்தைத் தம
து பந்துவர்க்கங்கள் சதுரங்கச் சேனைகளுடனும் வந்து தரிசித்
துப்போகவேண்டும் காலதாமசஞ்செய்யாமல் பிரயாணப்பட்
டு செல்வவளங்களில்மிகுத்து இயலிசை நாடகமென்னும் மு
த்தமிழைவளர்த்துவரும் மதுரைமாநகருக்கடுத்து விளங்கும்
தெய்வீகம் பொருந்திய திருப்பரங்குன்றத்துக் கெழுந்தருள
வேண்டுமெனத் தூதர்கள் மனவெழுச்சியுடன் சொன்னகால
த்தில் முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியானவர் அச்சுபமொழியைக்
கேட்டமாத்திரத்தில் மனம்பூரித்துச் சந்தோஷம்பெருத்துமீ
றுவதைப்போலத் தேகம்குதூகுலித்து மயிர்சிலிர்க்க விழிகளி
ல் ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கி மனமகிழ்ச்சியுடன் சிங்காதனத்
தைவிட்டிறங்கி வாருங்கோள் வாருங்கோளென்று தூதருக்க
ருகில் வந்து ஆசானுபாகுவாகத் தாழ்ந்திருக்கும் கரங்களை நீ
ட்டிமார்பிற் சேர்த்தணைத்துக் கொண்டவராய்ச் செவிக்களுக்
கமுதமாகச் சொரிந்த தேவாதி தேவன் திருக்கலியாணத்துட
க்கத்தைக்கேட்டுக் கிருதார்த்தனுகிய நான் உங்களுக்குத் தர
வல்ல பொருளென்னிடத்தென்ன விருக்கின்றது நமது சுற்
றத்தினு மினியதூதர்களே எங்கள் முன்னேர்கள் பலகாலமாக

த்தேடிப் பண்டாரங்களிற்சேர்த்து வைத்திருக்கும் திரவியங்
கள் மணிகள் முதலானதைக் கொண்டுபோகச் சம்மதமோ பூ
ச்சக்கிரக்குடையைப் பெற்றுப் போகச் சம்மதமோ வெண்
சாமரை ஆலவட்டம் இவ்வித ராஜ சின்னங்களைத் தருதுமோ
பூர்வாபூர்வீகமாய் அரசுசெலுத்திவந்த பூமண்டலமுற்றும்பெ
ற்றுப் போகவிஷ்டமோ வுங்கள் மனதில் விரும்பியதைப்பயம
ற்றுத் தடையின்றி கேட்கக்கடவீர்கள் இதோதரக் காத்திரு
க்கின்றேனென மனப்பூரிப்புடன் இன்னதைச் சொல்லுகின்
றேமென்று யாதுந் தோற்றுமற் பேசிய காலத்திற் றூதர்கள்
அதிசயித்துச் சக்கிரவர்த்தியினது உதாரத்துவத்தையும் செ
ருக்கையும் தயாரசத்தையும் மதித்துக்கொண்டாடி யிராஜாதி
ராஜனே தம்மையொத்த பிரபுக்கள் சொல்லியசேதிகளை யறி
க்கையிட்டுத்திரியும் ஈனத்தொழிலைப்பெற்றிருக்கின்ற அடியோ
ங்களுக்குத் தேவரீரிக்காலத்திற் கொடுக்க யத்தனித்திருக்கின்
ற செல்வங்களெடுப்பதோ தமது பந்துவர்க்கங்களுடன் பிரயா
ணப்பட்டுப்போய்த் தேவேந்திரனைக்கண்டு வார்த்தையாடுவீ
ராகில் இப்போது குறித்தவளங்களிற் பதின்மடங்கு தயைசெ
ய்ததாகும் சக்கிரவர்த்தியென்பது உமக்கே தகும் நாங்கள்தி
ரியாத விடமொன்றுமிராது இதுபரியந்தம் தம்மை யொத்தஉ
தாரகாம்பீரியப் பிரபுடிகளைக் கண்டதில்லை. இராஜபரமேஸ்
வரனே அஷ்டலட்சுமிகள் விலாசங்களை அனுபவித்துச் சகலச
வுக்கியங்களையும் பெற்று வாழும்படிக்கு எங்களிஷ்ட தேவ
தையை வேண்டுகின்றன மெனப்பலவாகத் துதித்துக் கொண்
டாடிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அப்பதியைக் கடந்து சமுத்
திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டல முற்றினுந்திரிந்து குமார சுவாமியா
ர் மணச்சேதியை யிராஜர்கள் குறுநிலமன்னர், பிராமணசிரே
ஷ்டர், ஞானயோகியர் பெரியோர்களுக்குத் தெரிவித்து அஷ்
டதிக்குப் பாலகருக்குத் தெருட்டி வானத்திற் சஞ்சரித்துத்தி
னத்தை விளக்கிவரும் சூரியசந்திராதிய நவக்கிரகங்கள் முப்
பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத் தெண்ணுயிரம் ரிஷிகள் க
ருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர், பன்னகர், உவணராதியவி
ண்ணாட்டினருக்குச் சொல்லினவர்களாய்ப் பாதலத்தில் வாச
மாயிருக்கின்ற ஆதிசேஷன் முதலிய நாகராசாக்கள் உருத்திர
கோடிகள் கூர்மாண்டேயர் முதலாகியருக்கும் தெரிவித்துத்தி
ருப்பரங்குன்றத்தைச்சேர்ந்து இந்திரனுக் கறிக்கையிட்டிருந்
தனர், சவுனகாதியிருஷிகளே தூதர்கள் பாலசுப்பிரமணியதே
வர் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை ஒருவரொழியாமற் றே
டித்தெரிவித்து மீண்டபின்பு அச்சம்பிரமங்களைத் தரிசிக்கப்
போகின்றவர்களில் முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் வரவின் கா
ரணங்களைச் சொல்லக்கேட்பீராக தேவதூதர்களை யனுப்பிவிட்
ட பின்பு தன்னகரத்தில் வாசமாயிருக்கின்றவர்களையும் பந்து
வர்க்கங்களையும் இரத கஜ துரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கச்சே
னைகளையும் சரவணப்பெருமாள் திருக்கலியாணத்தைத் தரிசித்
திடேறும்படிக்கு முந்நிடப்பதாகப் பிரயாண பேரியையறை
விக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்திற் பூர்வத்தில் மது
ரைப்பட்டணத்தில் அரசுசெலுத்தியிருந்த மீனுட்சியம்மையை
ப் பரமசிவமெழுந்தருளிப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தகாலையில்
அச்சம்பிரமத்தைக் கண்டுகளிக்கும்படிக்குச் சகலரும்போவ
ராகத் திரிலோகசக்கிரேஸ்பரனாகிய தேவேந்திரன் தன்வெள்
ளையானையின்மீது தேவமுரசையேற்றித் திரிந்துதிரிந்து பறை
சாற்றியதைப்போல வள்ளுவன் பட்டயானையின் பிடரியில்
மங்கல முரசத்தை வைத்துச் சகலசெல்வ வளங்களுங் குடி
கொண்டிருக்கும் கருவூர் வீதிகடோறு(மு)லவி அரசன் கட்டளை
யின்படிக்கு முழக்கியவோசை செவி(யுற)ப்பட்ட மாத்திரத்தி
ற் புரஜனங்கள் அதிக வுற்சாகங்களு(டன்)பெண்டுபிள்ளைகள்

சுற்றத்தினருடன் வெளிப்படவும் நவரத்தினமயமாகச் சொ
லித்துக்கொண்டு சொர்னப்படிவமாய்ப் பருத்தோங்கி யிருக்
கும் தேர்ப்பந்திகளும் சித்திர முகப்படத்தைக்கவித்து மும்மத
ங்களையும்பெருக்கி நீலகிரிகளைப்போன்ற காத்திர தேகத்தைக்
கிடைத்த யானைக்கூட்டங்களும் மல்லகதிமயூரகதிகளையுடைய
தாய் அலைகளையொப்பப் பாயவல்ல புரவிப்பந்திகளும் சிவப
த்திமான்மியங்களையும் வீரத்தன்மையையும் பற்பலபடைகளை
யும் பெற்றிருக்கின்ற சேனைப்பெருக்கும் தத்தமதுதலைவர்களு
டன் பிரயாணப்பட்டு மனவெழுச்சியுடன் சத்தசாகரங்களும்
பெரும்புறக்கடலை நோக்கிப் பெருகுவதைப்போலப் பேரொ
லியெழ ஆர்ப்பரித்து இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள்இ
லக்ஷர் நவவீரர்கள், படைத்தலைவர், பிரமன், விஷ்ணுவுடன்கு
மாரசுவாமியா ரெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றை
நோக்கிநடக்கின்றபோது நேர்ந்த அதிசயக்காட்சியையும் உவ
மானங்களையும் பத்தியினது காரணங்களையும் சொல்லக்கேட்
பீராக நீலகிரிகளைப்போலப் பருத்துயர்ந்த காத்திர தேகத்தை
ப்படைத்த மதயானைகள் துதிக்கைகளை நீட்டி வானத்திற் செ
ல்லும் மேகங்களைப்பற்றி நிஷாக்கிரகித்துத் தாம்விருப்புற்றிரு
க்கின்ற பிடிகள் வாயிற்சொரிந்து இடிகளைப்போல வீறிட்டு ந
டப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் உலகமுண்டாகிய காலத்திற் றி
சைகளைத் தாங்கும்படிக்கு அஷ்டகஜங்களையுண்டு பண்ணியிரு
ப்பதால் அண்டப்பரப்பைப் பரிக்கவெண்ணிப் பலகுஞ்சரங்க
ளைப் பிரமன் படைத்ததையொப்பக் காட்டவும் சாமரையை நி
கர்த்ததையும் வாலையும் மதர்த்தபார்வையையும் பாலையொப்ப
வெளுத்து விளங்கும் செவிகளையும் சுழிசுத்தமுதலிய வளங்க
ளை யிலட்சணப்படிக்குத் தேகவுறுப்புகளைப் பெற்றிருக்கும் பு
ரவிகள் பொன்வண்டையங்கள் கலிக்கத்தக்கதாகத் திரைகளி
னுமேலிட்டுக் கடல்களின் மீதிற்பாய்ந்து பூவட்டமெங்கணும்
வையாளிவந்தும் இவ்விதமாக நடித்துப்போகவும் உத்தம அசு
வங்களை அணிபடப் பூண்டு பொன்னுருளைகள் அச்சுமச்சு கு
த்துக்கால் நவரத்தின மயமாகிய கொடுங்கை டக்கையங்கள்
கொத்துமணிகள் சந்திரவட்டக்குடை பொற்சிகரம் இவற்றி
னுற் சிங்காரித்து மகம்மேருவை யொப்பக்காட்டும் இரதபந்தி
கள் கற்கரத்தொனியைக்காட்டி நிலம்குழிபடப் பிளந்தோட
வும் சிங்கத்தையொத்த வீரமும் மதயானையைப்போன்ற வலி
யும் விருஷபத்தை நிகர்த்தநடையையும் காத்திர தேகத்தையு
ம் பெற்றுத் திவ்வியபாணவிதங்களையும் வலியபடைகளையும் கி
டைத்தவர்களாய்ப்பகைவர் நேர்ந்தகாலத்தில் முன்னிட்டகா
லைப் பின்வாங்காம லெதிர்த்துப்போராடி வெற்றிபெறவல்லஜ
யசாலிகளாகிய கால்பலமானது வீறிப்போகவும் இவ்விதச்சிற
ப்புகளை வாய்ந்த சதுரங்கச்சேனைகளுக்குந் தலைவராக விருக்
கின்ற வீராதிவீரர்கள் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களைத்தா
ங்கி வீரபட்டங்களை யணிந்து ஜயகண்டைகள் பாதங்களில்க
லீல்கலீலெனச் சத்திக்கப் பருத்த விற்களைக் கரங்களிற்பற்றிக்
கொடிய பாணங்கள் நிறைந்த அம்பறுத்தூணியை முதுகிலிறுக்
கிப் புலியுமஞ்சக் கர்ஜித்துச் சொர்னமயமாகிய விரதங்களிலே
றிப் பலதிசையினும் பார்வையைத் செலுத்திக்கொண்டு சேனை
களைப்போற்றிவரவும் வெண்பட்டினாலும் முத்துச் சரங்களினா
லும் அலங்கரித்திருக்கின்ற தவளச்சத்திரக் குடைகளும் மேக
ங்களைப்போலப் பரந்து படபடத்த தொனிகளைக்காட்டி வா
னத்தையளாவி யசைந்திருக்கின்ற கொடிகள் சித்திரங்களாக
வமைந்திராநின்ற மகரதோரணங்கள் பெருத்து மூடியிருப்ப
தினுலிருள்மூடிக்காட்டவும் வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய சூரா
ர்கள் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற வாள், வேல், பளபளத்து
விளங்கும் ஒளியும் நவரத்தினமயமாகச் சோடித்திருக்கும் ப

லவகைப் பணிகளில் நின்றும் சொலித்தெழும் பிரகாசமும் பெருத்த இருளையொட்டி வரவும் ஜயபேரி, மங்கலமுரசம், வலம்புரிச்சங்கம், மத்தளம், குடமுழா, சின்னம், எக்காளை, தத்தாரி முதலிய பதினெண்வாத்தியங்களும் திசைகளதிர முழங்கிக் காட்டவும் இத்தகைய ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்ற காலையில் இராஜகுமாரர்களும் மற்ற ஜயசாலிகளும் தத்தமதுதேவியருடன் போவதைக்குறித்தும் மற்ற அதிசயங்களையும் சொல்லக்கேட்பீராககணில் கணீலெனக் கண்டைகள் கலிக்கப்பாதங்களைப் பெயர்த்துவைத்து முதுகிற்படைகள் நிறைந்த புட்டிலையிறுக்கி இந்திரசாபத்தையொத்த காண்டீபத்தைப் பருவதாகிருதியாகத்தோற்றும் தோள்களில் மாட்டிச்சிறந்த பூஷணங்களைத் தேகமுற்றுமணிந்து திவ்வியபரிமளங்களை வீசித்தேன்களைத்துளித்திருக்கும் மல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சி சண்பகம்பாரிசாதமுதலிய திவ்வியமலர்களினாற் றொடுத்திருக்கின்ற புஷ்பமாலைகளைக் கிரீடத்தினும் விசாலமாகிய மார்பினும் தரித்து முப்பத்திரண்டு விலட்சணங்களினுங் குறைவற்ற வடிவைத்தாங்கிய காளையரும் இலக்குமிக்கு மேலான சுந்தரமும் கறுத்து நீண்டிருக்கும் அளகபாரத்தையும் சந்திரனையொத்த முகமண்டலத்தையும் வேலைப்போல விளங்கிச் சேற்கண்டைக்குச் சமமாகப் பிறழ்ந்துகாதளவுமோடிய விழிகளையும் தாமரைமலர்களைப்பழித்த கரங்களையும் தங்கக்கலசங்களைப்போலப் பூரித்துத் தேமல்பரந்து ததும்பி விளங்கியிருக்கும் கொங்கைகளைப்பெற்றுச் சிலம்பு தண்டைகொஞ்சும் பாதங்களைப்பெயர்த்து அன்னங்களையொப்ப நடையையுடைய மனதுக்கினியதேவியருடன் வங்கணமாகக் கைகோத்துக் கலந்துமன்மதனையும் இரதியையும்போலக் கம்பீரமாகப்போகவும் சில ராஜகுமாரர் பொற்குமுளுகள் தோற்றக் கவிந்திருக்கும் கேடகங்களை யிடதுகரத்திற்பற்றி வலக்கரத்தில் மின்னலையொத்த வாளைக்கொண்டு விதிர்த்துவயிரக்கவசங்கள் மார்பிற் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக அஷ்ட திசைகளினும் விழிகளைப்பரப்பி மதயானைகளைப்போல நடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் மறுவற்ற பூரணச் சந்திரனையொப்ப விளங்குகின்ற முகமண்டலத்தைப்பெற்ற மங்கையரது செவ்வரிபரந்த விழிகளென்னும் வேல்பாய்ந்து கொல்லாமல் வருத்துமென நினைந்து படைகளைத்தாங்கி எச்சரிக்கையாகப் போவதையொப்பக்காட்டவும் அதிரூபலாவணியமுள்ள சிலதருண மங்கையர்கள் சர்வாபரண பூஷிதைகளாய்ச் சேடியர் பாங்கியர் சூழ்ந்துவர புஷ்பக் கொம்பைப்போல அன்னங்களும் பிடிகளும் வெட்கி நாணும்படிக்கு நடக்கும்போது பூமிதேவியானவள் தான்முன்னஞ்செய்த நல்வினையின் பிரயோசனத்தினால் அப்பெண்கொடிகள் மெல்லியபாதங்கள்தன்மீதுபொருந்துவதினால் தேகம் பூரித்துக்களிக்கவும் பலசுந்தரவதிகளாகிய மங்கையர்கள் நட்சத்திரராசிகளைப்போலத் தங்கள் மனதுக்கிஷ்டமாகிய பாங்கியர் சேடியர்சிலதியர் அடர்ந்து சுற்றிவரத்தக்கதாகப் பீதாம்பரங்களினாற்செய்திருக்கின்ற கச்சுகளிற் கட்டுண்டு யானைக்கோடுகளைப்போல நிமிர்ந்து பூரணகும்பத்தையொப்ப விம்மி முத்துமாலைகள் மோகனமாலைகளைத் தாங்கிப் பொன்போன்ற தேமல்பரந்தசையும் கொங்கைகளின்பாரத்தைச் சுமக்கமாட்டாமையினால் உடுக்கையைநிகர்த்துச்சுருங்கி நுண்மையாகவிருக்கும் இடை மிகவும்வருந்தும்படிக்கும் பூமிதேவியினது உடலானது புளகித்துக் களிக்கத்தக்கதாகக் குமாரசுவாமியார் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை விழிகளும் மனமுங்களிக்கத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் மயிலைப்போலசைந்து குயிலையொப்பக்கொஞ்சிப்பேசி அன்னத்தைப்போல மெல்லமெல்லநடந்து காமுகர்மனதையும் விழிகளையும் கலக்கிச்செல்லவும் இத்தகைய சம்பிரமங்களுடன் போகுமார்க்கங்களில் அடுத்தடுத்து மதுரமாகத்தெளிந்தோடும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய கால்வாய்களும் மடுக்களும் நீரோடைகளும் குறுக்கில் நேர்ந்தமுன்னிலையிற் பொன்காய்த்தமரத்தைப்போலத் தேகமுற்றினும் நவரத்தினமயமாகிய பணிகளையலங்கரித்துக்கொண்டு வேடிக்கைகளைப் பார்த்துப்போகின்ற இரதிக்குச்சமமாகிய வனப்புள்ளநாயகிகள் மானையொப்ப மிரளமிரளவிழித்துக்கொண்டு அப்புறப்படுவதற்குக்கூடாமையால் திகைத்திருக்கின்றகாலையில் விருஷபங்கள் நாணும்படிக்கு நடந்துவரும் மன்மதனையொத்தவடிவுள்ள காளையரோடிவந்து மேகத்தினிடத்திற்காட்டும் மின்னலைப்போலத்தழுவிக்கொண்டு நீர்ப்பெருக்கைக்கடக்கக்கொண்டுபோயினர், ஆதலாற் சவுனகாதிருஷிகளே, பேரறிவைமாற்றி நன்னெறிகளுக்கு விலக்காகவிருக்கின்ற சிற்றின்பத்திலழுந்திய வாலிபருக்குத் தாங்கள்கொண்ட காதல்கடலினும் பெரிதன்றோ, இஃதன்றியும் நவரத்தின்மயமாகிய கிரீடங்களைச்சூடி வாகுவலயங்களையணிந்து மகரகுண்டலங்கள் செவிகளிற்பிரகாசிக்க மற்றபணிகளையும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களையுந் தரித்திருக்கின்ற இராஜகுமாரர்கள் இலக்குமியையொத்த சுந்தரவதிகளாகிய தமதுதேவியருட[ன்] பருவதாகிருதியாகக்காட்டும் யானையின் பிடரியிற்போவ[தை]ப் பார்க்குமிடத்தில் திரிலோகசக்கிரேஸ்பரனாகிய தேவேந்[தி]ரன் தன்பத்தினியாகவிருக்கின்ற இந்திராணிசமேதனாய் அயிராபதத்தின்பிடரியில் ஆரோகணித்துப்பொன்னுலகத்திற் பவனிவருவதைப்போலக்காட்டவும் சொர்ணமயமாயிராநின்ற வண்டில்கள் அச்சுமச்சுகளாதிய சிங்காரங்களைப்பெற்றதாய் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும் பாரித்த இரதங்களின்மீதில் வீரசிங்கத்தையொத்த புஜபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய காளையரும் கற்புக்கரசிகளாகவிருக்கின்ற தருணமங்கையரும் வீற்றிருந்துபோவதை யோசிக்குமிடத்திற் சூரியபகவான் சந்திரனைத்தழுவி ஒற்றைவண்டிலும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகளையுமுடைய தேரினிடத்திலமர்ந்து உதயகிரியிற்காட்டிச்செல்வதுக்கொப்பாக விளங்கவும் உலகங்களில் ஜனித்திருக்கும் பிராணிகளனைத்தையும் காலாதிகளிற் கொண்டுபோகவல்ல இயமதருமராஜன்மீது செல்லுமாயிலும் பிராணனையலைத்துவாட்டத்தக்கதாய் மைதிமிர்ந்து செவ்வரிபரந்து வேலைப்போலக் காதளவும்பாய்ந்து சேற்கண்டையையொப்பப் பிறழ்ந்திருக்கும் அழகியவிழிகளையுடைய வாலிபப்பெண்ணரசிகள் பெண்யானைகளின்மீதிற் போவதைக்குறிக்குமிடத்தில் பெண்கள்நடைக்குத்தோற்றபடியால் மிகவும்நாணி அவர்களைச்சுமந்து திரிவதைநிகர்க்கவும் சொர்ணக்கச்சினாலிறுக்கித் தங்கக்கலசத்தைப்பழித்து முத்துமாலைகளைத்தாங்கி யானைக்கோடுகளை வென்றோங்கியிருக்கும் கனதனங்களைவாய்ந்த சுந்தரப்பெண்கள் போகுமார்க்கத்தில்நேர்ந்த மதயானைகள்முகத்தில் வீறியிருக்கும் தந்தங்களைக்கண்டமாத்திரத்திற் றிகைத்துத் தமது கணவரைத்தேடியோடுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் தாம் முற்பகல்செய்தவினை பிற்பகல்வந்து வருத்துமாறுபோலக்காட்டவும் சரிகையினாலும் பட்டுவகைகளினாலும் நவமணிகளினாலும் சோடித்திருக்கின்ற சேணிகள் முதுகில்விளங்கவும் சொர்னமயமாகிய கடிவாளத்தை வாயிறகவ்வி பிடரிமயிரைப்பின்னிக் குச்சுகள்தொங்க முகவணிகள்பிரகாசிக்க நான்குபாதங்களினும் வண்டையங்கள் கலகலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக வானத்தினும் திசைகளினும் பாய்ந்து கூதாமரங்களைப்போல வால்சுழல இருபாரிசங்களினும் சவுரிகள்தொங்கிட்டு அலைகளையொப்பப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்துப்போகும் புரவிகளின்மீதிற் சிலமாதரேறிப்போவதைப் பார்க்குமிடத்தில் திருப்பாற்கடலைக் கடையுமுன்னிலையில் வெளுத்தநுரைகள்பெருத்து அலைகளோ

ங்கியகாலையிற் அதன்மத்தியிற் பலலட்சுமிகளெழுவதை நிகர்
க்கவும் சிலராஜபுத்திரிகள் முத்துச்சிவிகைகளிற் போவதைப்
பார்க்குமிடத்தில் மேகங்கள் மின்னலைப்பரப்பி இந்திரதனுசை
ப்பரித்து விளங்குவதையொத்தும் சிலராஜபட்டபுதேவியர் பீ
தாம்பரங்களினாலும் முத்துகளினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற
மூடுபல்லக்குகளினிடத்திற் போவதை நிதானிக்குமிடத்திற்
சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன் நட்சத்திரங்கள்சூழ்ந்துவர
மேகங்களில்மறைந்து நடப்பதையொத்தும் இவ்விதச்சிறப்பு
களுடன் புரஜனங்கள் நெருங்கிச்செல்லுகின்றகாலத்தில் வே
லையொத்துக்காட்டும் விழிகளைச்சுழற்றி மயக்கியும் பூரணச்ச
ந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தத்தைக்காட்டிப் பிரமிக்கச்
செய்தும் இயமனையொப்பவிளங்கும் கொங்கைகளைமூடித்திற
ந்து வெருட்டியும் இவ்விதங்களிற் காமுகராகவிருக்கின்ற ஆட
வரைத் தங்கள் மையல்வலையிற்படுத்திப் பொருளைக்கிரகிக்க
வல்ல நிதம்பத்தைப்பெற்றுச் சுந்தரவதிகளாகவிருக்கும் கணி
கையரைக் கனவிலும் நினையாமற் பரமனை யிருதயகமலத்திலி
ருத்தித் தவங்களைச்செய்துவரும் இருஷிக்கூட்டங்களும் சதுர்
வேதபாராயணராகிய பிராமணசிரோஷ்டரும் குமாரதேவர் க
லியாணச்சம்பிரமத்தைத் தரிசிக்கும் அவாவினால் நெருங்கிப்
போகின்ற மார்க்கத்திற் காமவின்பத்தைத்தந்து மயக்கவல்ல
பரத்தையருங் கலந்துபோமுன்னிலையிற் செம்பஞ்சூட்டிய பா
தங்களினால் மிதியுண்டும் மூங்கிலைப்பழித்துவிளங்கித் திரண்டு
கச்சையினால் மூடப்பட்டிருக்கும் தோள்களினாற்றாக்குண்டும்
முத்தாரங்கள் சரப்பளிகளைத்தாங்கிச் சொர்னக்கலசங்களைநி
கர்த்த கொங்கையினாலிடியுண்டும் மனம் பதைபதைத்துவருந்
தி நாணினவர்களாய்ப் போகவிடம்பெறாமல் பக்கங்களி லொ
துங்கியொதுங்கிநடக்கவும் ஏதோசிலகுற்றங்களைப் பாராட்டி
யவூடலினால் தங்கள்தங்கள் மனதுக்கினிய கணவன்பேசும் இ
ங்கிதவார்த்தைகளைக் காதுகொடுத்துக்கேட்க மனமில்லாமற்
கோபித்துப்போகின்ற தேவியினெதிரில் பாரித்தயானை மதநீ
ரைப்பெருக்கிப் பாகனைச்சட்டைபண்ணாமல் வெறிகொண்டு
வீறிட்டுவருவதைக் கண்டமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டஞ்சித் தா
ன்பெற்றிருந்த பிணக்கை மறந்தோடிவந்து கொழுநனைத்தழு
வியகாலத்திற் புஷ்பமாலைபுரளும் புயாசலங்களையுடைய குமா
ரன் அக்கன்னிகையினிடத்திற் பெற்றிருக்கின்ற காமவெறியி
னாற் கரங்களைக்கூப்பி எதிரேறிவருகின்ற யானையை விலகிப்
போம்படியாக வேண்டித்தொழுதுநிற்கவும் மின்னலைப்போல
க்காட்டியும் காட்டாமையாகவும் தோற்றநின்ற மெல்லியவி
டையையுடைய தருணமங்கையர் மஞ்ஞையைப்போலசைந்து
நடக்கும்போது விம்மித்ததும்பி பாரித்தோங்கியிருக்கும் கொ
ங்கைகளைச்சுமக்கமாட்டாமையால் அசைந்தசைந்து வருந்து
வதைப் பார்த்துத்தியங்கி யிற்றுப்போம்போற் காணுகின்றது,
அப்படிக்கு நேருமாயின் மன்மதனரசழிந்துபோகுமெனவெ
ண்ணித் துரிதமாய்த் தேவியரையணைத்துச் சிலராஜகுமாரர்
மெல்லமெல்லப்போகவும் மற்றொரு தருணமங்கையானவள்
தன்கணவன்செய்தகுறைபாடுகளை யெண்ணியெண்ணி மன
மெரிவாள், மனதுக்கினிய கணவன்றனைத் தேகபரவசமாக
தழுவி யணையாமற் பிரிந்துபோவதினாற் காமக்கனலிற்பட்டு
த்தியங்கித் திருமேனிமுற்றும்வெதும்பி மெழுகைப்போல உரு
குவாள், குமாரதேவருக்கும் தெய்வயானையம்மைக்கும்நடக்க
விருக்கின்ற திருக்கலியாணச்சம்பிரமத்தை நினைந்துமகிழ்வா
ள். இவ்விதமாக மனம் நிலைபெறாமல் ஊசலையொப்பவலைந்து
நடந்தாள், கேட்டீர்களோ சவுனகாதியிருஷிகளே மேற்குறித்
தபடிக்குக் குமாரதேவரை எக்காலமும் மனதிற் சிந்தித்துப்
போகின்ற ஜனங்களில் அம்முயற்சியினாற் சிரங்கள் குறைபட்
டிருந்தவர்களுக்கு ஆசானுபாகுவாகமுளைத்தும் சப்பாணிகளா
கவிருந்தவர்களுக்கு வலியகால்களுண்டாய் விருஷபங்களைப்
போலநடந்தும் பிறவிக்குருடருக்குச் செந்தாமரைமலர்களைப்
போலக் கண்கள்தோற்றிச் சமஸ்தத்தையும் பார்த்துப்பிரமித்
துத் துணையுதவியில்லாமல் மதயானைகளைப்போலச் சுற்றுமுற்
றும்பார்த்துப்போகவும் நடக்கச்சத்தியில்லாமற் கைலாகுகொ
டுக்கவந்தவர்களுக்கு மிகுத்தவலிபெற்றுச் செல்லவும் ஊமர்
கிள்ளைகளையொப்பக்கொஞ்சி வசனித்துத்தொடரவும் இத்த
கையமகத்துவங்கள் தோற்றியபடியால் எமதையனாகிய பால
சுப்பிரமணியதேவரிடத்தில் மெய்ப்பத்தியுடன் எத்தேசகால
மும் மனதைச்செலுத்தவல்ல புண்ணியசீலருக்கு இத்தகைய
பேறுகள் கிடைப்பதரியனவோ பிறவிக்கடலையொழித்துப்பெ
றுதற்கரிய மேலானமோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்றுச் சு
காதீதச்செல்வங்களை யனுபவித்து அவன்பாதநீழலிற்றங்கி வா
ழ்வதற்கையமுமுண்டோ அவர்களைச்சிவன்முத்தரெனப்புகழ
வேண்டும் இவையன்றியும் விஷத்தோவையலிட்டிருக்கின்ற
வேலையொப்பப்பாய்ந்து காதளவுமோடிச் செவ்வரிபரந்துசே
ற்கண்டையைப்போலப் பிறழ்ந்திருக்கும் விழிகளையுடையதரு
ணமங்கையொருத்திநடக்கின்ற வேகத்தினாற் பையட்டைநழு
விப் பூரணகும்பத்தையொத்த கொங்கைகள்தோற்றவெட்கித்
துரிதமாய் மேற்போர்வையைமூடி மறைத்தகாலையில் அவளழ
கைப்பார்த்துப் பக்கத்தில்வருகின்ற விடைபுருஷனொருவன்
அவற்றினைத்தரிசித்தவுடன் மயங்கித்தொடர்ந்தனன், அதைப்
பார்க்குமிடத்திற் பருத்தமுலைநெருக்கினும் போர்வைதொங்க
லினும் அகப்பட்டுத் திரும்பவகையறியாமலலைகின்ற அறிவை
மீட்கவெண்ணி வருந்திப் போகின்றவனையொப்பக்காட்டவும்
அம்மார்க்கத்திற்காணப்பட்ட தடாகங்கள் ஏரிகள் மடுக்களிற்
புஷ்பித்திருக்கின்ற தாமரைமலர்களையும் அல்லி நீலோற்பல
முதலிய புஷ்பவகைகளையும் பறித்துக்கறுத்த அளகபாரத்தை
யுடைய தேவியருக்குக்கொடுத்தும் கொண்டைகளிற்சூடியும்
கரங்களைக்கோத்தும் உல்லாசமாய்நடப்ப தெப்படிக்கிருந்த
தெனில் மங்கையர்விழிகளுக்கும் மற்ற வுறுப்புகளுக்குந்தோ
ற்ற நிவைகளெனக்காட்டுமாறுபோலத்தோற்றவும் மயிலையொ
த்தசாயலையும் அன்னத்தினு மெல்லியநடையையுமுடைய ஒப்
பற்றசுந்தரமுள்ள ஒருபெண்கொடியினது மேற்போர்வையா
னதுவிலகி யானைக்கோடுகளையொத்த கொங்கைகள் வெளிப்ப
டக்கண்ட காளையொருவன் மனச்செருக்கற்றுச் சோர்ந்தவ
னாய் இக்கனதனங்களைத் தரிசித்தமாத்திரத்திற் வலிபெற்றிரு
க்கின்ற என் சிந்தையை மாறுபடுத்தித் தன்வயப்படுத்திக்கொ
ண்டதால் அதன்பரிசம்பட்டகாலத்தி லென்னபாடுபட வரு
மோவென்று உயிர்பதைத்துநிற்கவும் தெய்வலோகத்திலிருக்கி
ன்ற கற்பகத்தருவின்மீது படர்ந்தசையும் வல்லிசாதக்கொடி
யையொத்த சுந்தரவதியாகிய ஒருபெண்கொடியினிடத்திற்று
ன்பெற்றிருக்கின்ற ஆசைப்பெருக்கிலாழ்ந்து இராப்பகலாய்
வேண்டிய பணிவிடைகளைச்செய்தும் மனதுக்கினிய பண்டங்
களைத்தந்தும் அலைந்துவாடித்திரிந்த ஒருகாளையானவன் அவ
ளிடத்தில் யாதொருபலப்பிராப்தியையும் பெறாதவனாய்த்திய
ங்கி அவள்பின்றொடர்ந்துபோகுமார்க்கத்திற் பீதாம்பரத்தினா
ல்மூடியிருந்த மேற்போர்வையானது காற்றின்வீசலினால் வில
கி முத்தாரங்களையணிந்து பொன்போன்ற தேமல்படர்ந்து பூ
ரணகலசத்தினும் பூரித்தோங்கியிராநின்ற கொங்கைகள் சிறி
துதோற்றியமாத்திரத்திற் றேவாமுதத்தையுண்ணப் பெற்றவ
னைப்போலவும் அரியதனத்தைக்கண்டவனையொப்பவும் பலகா
லம் வருந்திநோற்ற தவவிரதங்களுக்கடுத்த பேற்றையடைந்த
வனைநிகர்த்தும் மனமகிழ்ந்து பேரானந்தவாரியில்மூழ்கி மன

வெழுச்சியுடன் பின்பற்றிப்போகவும் ஒப்பற்ற வனப்புள்ள தருணமங்கையொருத்தி மன்மதனையொத்த வடிவைப்பெற்றிருக்கின்ற தன்கணவனைக்கலந்து சுரதலீலைகளைச்செய்து களித்திருந்தகாலத்தில் அதரபானங்கொடுத்துக் குலவும்போது பட்டபற்குறியானதை யாவருக்குங் காட்டவொண்ணாதென்கிற மானம்பாதித்தகாரணத்தினாற் பவழத்தையும் முருக்கின்மலரையும்பழித்துச் சிவந்துவிளங்கும் உதட்டைத் திறவாமலும் யாவருடனும் வார்த்தையாடாமலும் மவுனியைப்போலநடக்கின்றகாலையிற் பக்கத்திற்றொடர்ந்துவருகின்றகொழுனன் அக்குறிப்பைத்தெரிந்து ஓ பெண்கள்சிகாமணியே மன்மதராஜன் கட்டளையினாற்பெருகும் மதுரமாகிய அமுதவூறல் நிறைந்திருக்கின்ற செப்பினிடத்திற் குறியேதேனுமுண்டோ அக்காரணத்தினாற் சற்றுவது திருவாயைத்திறந்து மனங்களிக்க ஒருவார்த்தையையும் ஆடாமற்போகிறீரோவெனச் சக்கட்டம்பேசிய காலத்தில் மனதிலடக்கப்படாத மகிழ்ச்சியினாற் கக்கடக்கடநகைத்துக்காந்தனிடத்திற் பிணங்கி முந்திநடக்கவும் புணர்ப்பினிடத் தின்புற்று வேகமாய் நடக்கின்ற பெண்யானையின்பிடரியில் ஆரோகணித்துப்போகின்ற சுந்தரவதியாகிய பெண்கொடியொருத்தி மதயானையொன்று அப்பிடியின்குறிப்பைத்தெரிந்து மேலிட்டுவரக் கண்டஞ்சித் திகைப்பதைப் பக்கத்திற்போகின்ற விராஜகுமாரன்கண்டு ஓ பெண்கள்சிகாமணியே ஏன்பயந்துவாடிவருந்துகின்றீர் பரந்தகாட்டும் நிதம்பமாகியதேரையும் கால்களாகிய புரவிகளையும் கொங்கைகளாகியயானைகளையும் விழிகளாகியபடைகளையுங்கொண்டு ஆடவர் பஞ்சப்பிராணனையும் வாட்டவல்ல நீர் ஒருமதயானைக்கஞ்சவேண்டுங்காரணமென்னேவெனப் பரியாசங்களைச்செய்து களித்துச்செல்லவும் இவையன்றியும் யானைகளின்பிடரியினும் தேர்களின்மீதினும்போகின்ற பாடகமகளிரும் "நாடகப்பெண்களும் மனவெழுச்சியுடன் திருப்பாற்கடலினுதித்த அமுதமானது அலைகளைவீசியெழுவதைப்போல ஏழிசைத்தந்திகள் பிகிந்திருக்கின்ற மகரயாழினைச் சுருதிகூட்டிக் கேட்பவர்செவிகளுக் கானந்தமடையும்படிக்குக் குயிலையொத்த சரீரம்பெற்ற கண்டத்தொனியை யெழுப்பிப்பரந்தும் நிழலுமொப்ப வொன்றும்படிக்குப்பாடியும் அபிநயங்களைக்காட்டிக் கல்லென்னுஞ்சத்தமெழ அன்னங்களைப்போலநடித்தும் மேற்குறித்தசம்பிரமங்கள் மத்திமத்தியில் நேத்திரோற்சவமாகக்காட்டிப்போகவும், இஃதன்றியு மின்னமுஞ்சில அதிசயக்காட்சியைச் சொல்லக்கேட்பீராக அணிபடச்செல்லுகின்ற மதயானைகள் பிடிகள் மத்தகங்களினும் முகத்தினிடத்தினுமெழுதியிராநின்ற சிந்தூரத்தொய்யலும் போர்த்திருக்கின்ற பலநிறப்படாங்களும் தருணமங்கையரும் மன்மதனையொத்த வடிவுள்ள ஆடவரும் அணிந்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணவிதங்களும் வெண்பட்டினாலும் முத்துக்கோவையினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற சந்திரவட்டக்குடைகள் பற்பலநிறம்பெற்ற துவசபடாங்களுமெங்கணும் நிழலைப்பரப்பிக்கவிந்து விளங்குவதினாற் கடலைப்போல ஆரவாரித்துப்போகும் சேனைப்பெருக்கில் இரவும்பகலும் மாலைப்போதும் ஒன்றுபட்டுக்கலந்துபோவதையொத்துக்காட்டவும் யானை குதிரை சகடங்களிலிடத்தில் ஜயபேரி மங்கலமுரசம் டங்கா மத்தளம் திருச்சின்னம் துத்தாரி எக்காளை வலம்புரிச்சங்கம் புள்ளாங்குழல் ஜயகண்டை உடுக்கை தூரியம் கொக்கரை குடமுழா தக்கை சல்லரி மல்லரி பிரமதாளம் சங்கீதவாத்தியமெனச் சொல்லாநின்ற தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிவிதங்களாகிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் சத்தசாகரங்களும்பெருகியதைப்போல பலதிசைகளெங்கணுஞ் செவிடுபடத்தக்கதாகத் தாம்தாமெனமுழக்கிவரவும் 'இத்தகையவோலக்கத்தின்';மத்தியில் வேதாகமங்களைப் பூரணமாகவோதி யுணர்ந்தபண்டிதர் பிராமணசிரேஷ்டர் தவங்களிற்சிறந்தவிருஷிகள் மகத்துக்கள் பெரியோர்கள் தேவலோகவாசிகளாகிய கடவுளர் மனவெழுச்சியுடன் செங்கோலைநடாத்தி மன்னுயிரைத் தன்னுயிரைப்போல்ப் போற்றிவரும் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் சுகசீவியாய்ச் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்துவாழும்படிக்குப் பலஆசிகளைச்சொல்லி அறுகு அட்சதைகளைத்தூவியும் கற்பகமலர்களை யிறைப்பதைப்பார்க்குமிடத்திற்', காரியகாரணங்களுக்குப் புறம்பினுலவியும் எள்ளினெண்ணெயைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்திச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை ஆட்டியூட்டியுறக்கிவரும் சிவகுமாரன் திருமணச்சம்பிரமத்தைத்தாமும் தரிசித்துப் பேரின்பசுகத்தைப்பெற்றுவாழு மிச்சைகொண்டு வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற நட்சத்திரராசிக ளிறங்குவதைப்போலக்காட்டியது, சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்த சம்பிரமங்கள் பெருத்தோங்கும்படிக்கு இராஜதானியாகவிருக்கின்ற கருவூரில்வாசஞ்செய்யும் ஜனங்களும் அந்நகரைச்சூழ்ந்த நாடுகளிலிருப்பவரும் இரதகஜதுரகபதாதிப்பெருக்கும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் மங்கலவாத்தியங்கள்சமுத்திரத்தைப்போலக் கோஷித்துவரப் பூமியெங்கும்பரந்து நெருங்கிப்போகுமுன்னிலையில் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவவிருக்கின்ற பாரித்ததேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துப் பந்துவர்க்கங்கள் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் மன்னமண்டலீகர் தத்தமது வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்துவரவும் பட்டுவர்புகழ்ந்து வித்துவான்கள் பாமாலைகளைச்சாற்றிப்போற்றிவரத்தக்கதாக இராஜவோலக்கங்களுடன் நடுநாயகமாய்விளங்கிச்சென்று நாடுநகரங்கள் வனங்கள் வனாந்திரங்கள் நதிகள் பருவதங்களாதியாகத்தாண்டிச் சூரியன் உச்சியில்நேர்ந்த மத்தியானகாலத்திற் பாலசுப்பிரமணியதேவரொழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தைச் சக்கிரவர்த்தியானவர் தன்சயின்னியங்களுடன் சேர்ந்தனர், இந்தக் கலியாணச்சம்பிரமத்தைத் தரிசித்துக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டுத் தேவரினங்களும் முனிவர்கூட்டங்களும் மற்றவின்னுடரும் ஐம்பத்தாறுதேசத்துமன்னரும் இராஜவோலக்கத்துடன் தத்தமதுபுத்திரமித்திர களத்திராதிகள் நால்வகைச்சேனைகளுடன் வந்துசேர்ந்தனர், இவ்விதமாகப் பூமண்டலத்திலிராநின்ற நால்வகைச்சயின்னியங்கள் மற்றபிராணிகளனைத்தும் ஒருமுகத்திற்கூடியவேளையில் மலைச்சாரலினும் அதன்மேனிலையினும் மற்றவிடங்களினும் எள்ளிடவிடமில்லாமல் நெருங்கி மனவெழுச்சியுடன் கலியாணமகோற்சவத்தை எதிர்பார்த்திருந்தகாலத்தில் நேர்ந்தசில அதிசயக்காட்சியையும் சொல்லக்கேட்பீராக அந்தமலையைச்சூழவிருக்கின்ற பருத்தமராமரங்களினும் தேவதாரத்தினும் சந்தனத்தருக்களினும் இருப்புச்சங்கிலிகளினாற் பந்தித்திருக்கின்ற மதயானைகளினொன்று காமக்கவலையிற்பட்டுத் தன்பக்கத்திலிருக்கின்ற பெண்யானைக்குப் பசியைத்தணிக்கநினைந்து நீண்டிருக்கின்ற துதிக்கையைநீட்டிக தெய்வலோகத்திற்றழைத்திருக்கின்ற பஞ்சகற்பகத்தருக்களினது கிளைகளைமுறித்துக்கொடுத்தும் கூரியதந்தங்களினால் வானத்திற் சஞ்சரித்திருக்கின்ற மேகங்கள் வயிற்றைப்பீறி அதனிடத்திருக்கின்ற தண்ணீரைக்கிரகித்து வாயிற்சொரிந்துமகிழவும் சிலவலியயானைகள் அவ்வரையைச்சூழ்ந்திருக்கும் காட்டிற் 'சஞ்சரிக்கும் குஞ்சரங்கள் வீறிடுமொலியைக்கேட்டவுடன் சீறிக் கட்டுத்தறியைமுறித்துக் காலிற்பூட்டியிருக்கின்ற சங்கிலிகளுடன் உலவுவதைப்பார்க்குமிடத்திற் பூருவத்தில்தேவராஜன் வச்சிராயுதத்தினாற் சிறகுகளைவெட்டியகாலத்தில் த

த்தமதா நிலைகளில்விழுந்து கிடக்கின்ற பருவதங்கள் கால்கள்
முளைத்தசையப்பெற்றதைப்போலக்காட்டவும் மற்றொருபாரி
சத்திற் கட்டியிருந்த வெறிகொண்டயானையொன்று தனக்கெ
திரில் மேகங்கள்கவிந்து இடித்து மின்னுகின்ற பருவதத்தைப்
பார்த்துஇதுதிசைக்களிறுகளினொன்றாகக்காணுகின்றதென்றெ
ண்ணி மதங்களைப்பெருக்கிச்சீறி வீறிட்டோடவும் மற்றொருபா
ரிசத்தில் இளமைதங்கிய பெண்யானையொன்று கலவிக்குறிப்
பைக்காட்டித் துதிக்கையையசைத்து இரைச்சலிட்டு நடப்ப
தைக்கண்ட மதயானைக்கூட்டங்கள் வெறிகொண்டு சங்கிலிக
ளையறுத்தெறிந்தும் விருட்சங்களை வேருடன்பறித்து வீசியுந்
துதிக்கைகளைத்தூக்கிச்சுலவிப் பின்பற்றித் தொடர்ந்துபோவ
தைப்பார்க்குமிடத்தில் ஆதியிற் றிருப்பாற்கடலினுதித்த அமு
தகலசத்தை ஜகன்மோகினியாகிய ஆதிமாயன்றிருக்கரத்திலே
ந்தி மெல்லமெல்ல பாதங்களிற்றரித்த சிலம்பு தண்டைகள்சத்
திக்கத்தக்கதாக நடக்கும்போது அவள்ரூபலாவணியங்களைக்
கண்டு காமுற்று மதவெறிகொண்டு கரியதேகத்தைவாய்ந்த அ
வுணர் இராக்கதர் சூழ்ந்து பற்களைத்திறந்து இங்கிதவார்த்தை
களைப்பேசி யின்பனலத்தைப்பெற்றுப் பிழைக்கவெண்ணிச் சூ
ழ்ந்துபோனதைப்போலத் தோற்றவும் அம்மலையைச்சூழப்பெ
ருகுகின்ற அருவிகளிற்பாயும் மதுரமுள்ள ஜலப்பெருக்கினிட
த்திற்போய்த் தாகசாந்திசெய்துகொள்ளவும் முழுகிக்களிக்க
வும் விருப்புற்றுவிடுபட்டோடிவிழுந்து வானவரையில் நீரொழு
ந்துவிழும்படிக்கலைத்து வயிரத்தையொத்த வலிபெற்ற வெண்
கோடுகள் மின்னலைப்போலக்காட்டவும் கபோலத்தினுங் கன்
னத்தினும் பீஜத்தினும் மதநீரைப்பெருக்கி ஊழிகாலத்தெழும்
பேரிடிக்கொப்பாக விறிட்டு இந்திரதனுசுக்கிணையாகப் பலநிற
ம்பெற்றிருக்கின்ற முகபடாத்தைப் போர்த்துத்திரியும் யானை
க்கூட்டங்கள் எப்படிக்குக் காட்டுவதெனில் மேகசாலங்கள்மி
ன்னிக்குமுறி நீர்த்துளிகளையிறைத்துப் போவதைப்போலவிள
ங்கவும் ஒருமதயானையானது பாகனைச்சீறி அதிகவீறுப்புடன்
நடக்குமுன்னிலையி லிடித்து மின்னிக் கவிந்திருந்த மேகத்தைப்
பகைத்துக் கூரியதந்தங்களினுற்பாய்ந்தகாலையிற் பீரிட்டோ
டும் ஜலப்பெருக்கைத் துதிக்கையினுலுறிஞ்சித் திசைகளிற்செ
ல்ல வீசுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் முன்னொருகாலம் சிவபிரா
ன் களிறுகத்தோற்றிய திருவிளையாடலின்போது சத்தசாகரங்
களின் நீர்ப்பெருக்கைக்கிரகித்து வீசியுலவியதுக்கொத்தும்தே
வதாரத்தருக்களிற் பிணித்திருக்கின்ற பாரித்த ஒருயானையான
து பிடிகள் கன்றுகள் சுற்றிலும்நிற்க மத்தியில்விளங்குவதைப்
பார்க்குமிடத்திற் குன்றுகள்மத்தியில் நீலகிரியொன்று காட்டு
மாறுபோல விளங்கவும் அதிகவீறுப்புடைய ஒருமதயானையா
னது தன்பிடரியிலிருந்து பாகனுனவன் அங்குசத்தினுல் வலி
கொண்டு கொத்தியபோதினும் அவன்குறிப்பின்வண்ணம்போ
காமல் காட்டானையின் அரவத்தைத்தெரிந்துமீறி வாயுவினுங்க
டுகியோடுவ தெப்படிக்கிருந்ததெனில் வஞ்சகவார்த்தைகளினு
ல் காமுகர்மதியைமயக்கிப் பொருளைக்கவருமெண்ணங்கொண்
டிருக்கின்ற தாய்க்கிழவியானவள் நீதிச்சொல்லும் வசனத்
தைக்காதுகொடுத்துக்கேளாமல் அதிகவடிவுள்ள ஒருசுகசுக்கா
ரனிடத்தில் மையல்கொண்டுபோகும்வேசி மனதைப்போலத்
தோற்றவும் இத்தகையசிறப்புகளைப்பொருந்திய யானைகளின்
கூட்டங்களைக்கணித்துமுடிவதோ இதுநிற்கச் சிவபிரான்கடா
ட்சத்தினுற்பெற்ற வரமுயற்சியினுல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்க
ளுக்கும் அதிபனுய்க் கொடுங்கோலைச்செலுத்தி சகலசெல்வங்
களையும் அனுபவித்து எத்தகையரும் வணங்கிப்போற்ற வீறியி
ருந்த சூரபதுமன் ஒருகாலம்கோபித்துத் தசவாயுக்களையும்பி
டித்தவர்த தளைபூட்டிக் காவலில்வைத்திருந்ததைப்போலச் சு
ழிசுத்தங்களையும் வேகத்தையுமுடைய புரவிக்கூட்டங்களை அ
ணியணியாகத் தோப்புகள்தோறும் பந்தித்தும் வெற்றிவேலா
யுதக்கடவுளினது திருக்கலியாணமகோற்சவத்தைக் கண்டுகளி
க்க விருப்புற்று வானகத்திலிருக்கின்ற தேவர்நகரங்களும் அ
ஷ்டதிக்குப்பாலகர் பதங்களும் பூமண்டலத்திலிராநின்ற பதி
களும் சேர்ந்து வந்திருப்பதைப்போல மேககர்ச்சனையினும்
பெருத்துக்காட்டும் கனைப்பையுடைய அசுவப்பந்திகளைப்பூண்
டு கர்க்கரத்தொனிகளைக்காட்டியோடும் பொன்மயமாகிய தே
ர்களனந்தகோடி எம்மருங்கினும் அடர்ந்திருக்கவும் விஷத்தை
யொப்பக்கறுத்துப் பாலினும்வெளுத்து வேலுக்கொப்பாய்க்
காதளவுமோடியிராநின்ற அழகியவிழிகளைப்படைத்தமாதரும்
மன்மதனையொத்தவடிவும் புஜபலபராக்கிரமங்களையும் பெற்
றிருக்கின்ற காளையரும் படைத்தலைவரும் வீராதிவீரர்களாய்
ப் பலநிறைச் செட்டைகளையணிந்து சருவாயுதபாணிகளாயி
ராநின்ற சேவகர்களும் புரஜனங்களாதியாக மனவெழுச்சியு
டன் பலநிறப்பீதாம்பரவகைகளினுற் சோடித்து வரிசையாக
நாட்டியிருக்கின்ற கூடாரங்கள்தோறும் கிரமப்படிக்கு வாச
ஞ்செய்யவும் ஒருகாலம் தேவேந்திரன் தனக்கிடும்பொங்கல்
பூசனையை மாற்றியகாரணத்தினுற் கோவலர்மீது பகைத்து
வருந்தி வாடும்படிக்குச் சத்தமேகங்களைக்கொண்டு கல்மாரி
பெய்வித்தகாலையில் அவர்கள்படுந் துன்பங்களுக்கிரங்கி ஸ்ரீகி
ருஷ்ணபகவான் கோவர்த்தனகிரியையெடுத்துச் சுண்டுவிரலி
னுற் குடையாகத்தாங்கி யாதவர் பெண்டுபிள்ளைகள் பசுக்கூ
ட்டங்கள் கன்றுகளையும் யாதொருதுன்பங்களுமில்லாமற்போ
ற்றிக் காத்ததைப்போலப் பொன்னையொத்த தளிர்களைவிரித்
துப் பலநிறக்காய்கனிகளைக்கொண்டு தழைத்துக்கவிந்திருக்கு
ம் மா-பலா-தேவதாரமுதலியதருக்கள் அடர்ந்தோங்கியிருக்
கும் சோலைகளினிடங்கடோறும் சொர்னமயமாகிய விடுதிகளை
ஏர்ப்படுத்திக்கொண்டு இராஜகுமாரர்கள் தங்கள்பத்தினிமாரு
டன் களித்திருக்கவும் இவையன்றியும் சக்கிரவர்த்தியினது நக
ரவாசிகளாய் அச்சேனைப்பெருக்குடன் வந்திருக்கின்ற வணிக
ர்முதலிய வியாபாரிகளும் சிவகுமாரன்வீற்றிருக்கின்ற தலத்
திலிருக்கும் வர்த்தகரும் மனவெழுச்சியுடன் முத்து-பவழம்-
வயிரம் - கோமேதகம் - புஷ்பராகம் - மரகதமணிவகைகளையும்
பொன்-வெள்ளி - திரவியங்களையும் நவரத்தினங்களினுற்செய்
யப்பட்டிருக்கின்ற கிரீடம் - வாகுவலையம் - மகரகுண்டலம்-ம
தாணிப்பதக்கமுதலிய ஆபரணாதிகளையும் பீதாம்பரம் சித்திர
விசித்திரமாகச் செய்திருக்கின்ற பட்டாடைகளையும் புனுகுச
வ்வாதுமுதலியபரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்துகளையும்சுகந்தங்
களைவீசும் திவ்வியபுஷ்பமாலைகளையும் மற்றுமிராநின்ற விலையு
யர்ந்த புதியபண்டங்களனைத்தையும் மேடைகள் மீதினும் கூ
டாரங்களினும் திரள் திரளாகக்குவித்தும் பொற்பள்ளயங்களி
ல் நிரப்பிவைத்தும் பரப்பியும் சிப்பம் சிப்பங்களாகவடுக்கியு
ம் இரவலர் விருந்தினர், மனவெண்ணத்தை நிதானித்துத் தகு
ந்தபடிக்கு வழங்கிவரும் தியாகிகளைப்போல வீற்றிருந்துதுலா
க்கோல்களைக் கரங்களிற்பற்றி வேண்டிவருபவ ரிஷ்டப்படிக்
குக் குறைவறப்பகர்ந்து குபேரன்பட்டணமும் நாணும்படிக்கு
வீதிபிறிந்தெத்தலங்களினு மிருக்கவும் இவ்விதச்சம்பிரமங்கள்
மலிந்திருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றச்சாரல்கடோறும் அடர்ந்து
நெருங்கிவருகின்ற ஸ்ரீ பூமான்களும் மற்றையரும் வானத்திற்
சஞ்சரிக்கும் மேகராசிகளிலிடத்திருந்து மின்னற்கொடிகள்
மெல்லநழுகிப் பூமியிற் சஞ்சரிப்பதைப்போலத் தாமேறிவந்த
பிடிகள் அம்பாரிகள் சொர்ணமயமாகிய தேர்கள் விமானங்க
ள் முத்துச்சிவிகைகள் மூடுபல்லக்குகள் புரவிகளாதிய வாக
னங்களைவிட்டிறங்கி அன்னங்களையும் மதயானைகளையும் விரு

ஷபங்களையும்போல இரதியையும் மன்மதனையும்நிகர்த்து தம்
பதிசமேதராய்க் கரங்களைக்கோத்துக்கொண்டு கேளிவிலாச
மாய்ப்போய் அத்தலங்களிலிருக்கின்ற விநோதங்களைக்கண்டு
மகிழ்ந்தும் குயில்கள் நாணவசனித்தும் மயில்கள் வெட்கிப்பு
றகிடச் சாயலாகநடந்தும் வானத்தையளாவவோங்கித் தழை
த்துக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பியிருக்கின்ற தோப்புகளினிடங்க
ளிற்சென்று கனிவகைகளைப்பறித்தருந்தியும் மனரஞ்சிதமாக
த் தோற்றுகின்ற காவுகள் நந்தவனங்கள் உத்தியானவனங்க
ளிற்புகுந்து திவ்வியபரிமளங்களைவீசிப் பொன்னையொத்த மக
ரந்தங்களையுதிர்த்துத் தேன்களைச்சொரியும் திவ்வியசுகந்தமல
ர்களைப்பறித்து ஒருவர்மீதொருவரிறைத்தும் மாலைகள் சேர்த்
துக் கொண்டைகளிற்சூடியும் மார்பிலணிந்தும் கரங்களிற்றரி
த்துவிளையாடியும் மதுரமிகுத்த குளிர்ச்சியாகிய புன்னையுடை
ய சுனைகளினும் கான்யாறுகளினும் மடுக்களினுமிறங்கி நீரையி
றைத்தும் ஜலக்கிரீடைகளைச்செய்தும் மனவெழுச்சியுடன்வெ
ளிவந்து கல்லென்னுமோசையெழ மாந்தர்கள் வசனிப்பதினை
ற்பெருத்துக்காட்டும் அப்பருவதத்தி னெதிரொலியாகிய ஆர
வாரங்களைக்கேட்டு விம்மிதராய் இதற்குப்பிராண னிருக்கின்ற
தோவெனமகிழ்ந்து தாமும் மாறிமாறிக் கூவிக்களித்தும் தோ
கையைவிரித்து மயிலினங்கள் நிருத்தனஞ்செய்வதைப்பார்த்
துமகிழ்ந்தும் மற்றவேடிக்கை விநோதங்களைநோக்கி மனவெ
ழுச்சிபெற்றும், சவுனகாதிருஷிகளே யிவ்விதங்களாக இலக்
குமியையொத்த சுந்தரவதிகளாகிய இராஜபத்தினியர் சேடி
யர் பாங்கியர் சிலதியர் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக அன்னங்களை
யொப்ப மெல்லமெல்லச் செம்பஞ்சூட்டிய பாதகமலங்களைப்
பெயர்த்துப் பூமிதேவி தேகம்பூரித்துக்களிக்கவுலவவும் மன்ம
தனினும்வடிவும் புஜபலபராக்கிரமங்களையும் கல்விச்சம்பத்
தையும் நல்லொழுக்கங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற வரசகுமாரர்
கள் வரிவரியாகத் தங்கக்கட்டுகள்பிகிந்து இருகுழைகளினும்
மணிகள்சத்திக்க இந்திரதனுசைப்போலப் பாரித்து நீண்டிருக்
கும் விற்களை மலைகள்போன்ற தோளில்மாட்டி மின்னலையொ
த்த அலகுகளையுடைய திவ்வியபாணவகைகளைச் சேர்த்திருக்கு
ம் அம்பறுத்தூணியை முதுகிலிறுக்கி வாள் - வேல்-கேடகம்-
சக்கரம் - தண்டாயுதமாதிய படைகளைப்பரித்து வீரகண்டாம
ணி கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாகவும் முத்தாரங்கள்
மோகனமாலைகள் விசாலமாகிய மார்பிற்புரளவும் பிறையை
ப்போல வீரபட்டம் 'நுதல்லிவிளங்கவும் தம்தமனதுக்கினிய
தோழர்களுடன்கூடி உத்தியானவனங்களிற்சென்று மகிழ்ந்
தும் மலையருவிபெருகுவதைப்பார்த்து அதிசயித்தும் மதுரமி
குத்த நீர்நிறைந்திருக்கும் சுனைகளைக்கண்டுகளித்தும் மதயா
னைகள்வீறிட்டுத் துதிக்கைகளைச்சுழற்றிச்சாடி ஒன்றுடனென்
றுபோராடும்திரத்தை நோக்கியும் வீரசிங்கத்தைப்போன்றும்
விருஷபத்துக்கொப்பாகவும் கம்பீரமாகத்திரிந்தும் இவ்வித
மாகச்சகலரும் ஆனந்தவாரியிலமுந்தி வருகின்றபோது ஸ்திரீ
பூமான்கள் தரித்திருக்கின்ற புஷ்பமாலைகளிற்பெருகும்தேனை
யுண்டுகளித்திருந்த வண்டுக்கூட்டங்கள்பறந்து சுனைகளில் வி
கசித்திருக்கும் தாமரைக்கமலங்கள் அல்லிகளிலிறங்கிப் புதிய
மதுவையுண்டு அதனிடத்திருந்த தமதினங்களுடன் கலந்து கு
லாவவும் சொர்னமயமாகிய ரவிக்கையினுற் கட்டுண்டு தேம
ல்பரந்து விம்மியிருக்கின்ற தனபாரங்களையுடைய தருணமங்
கையரும் மதனனைப்போன்ற சவுந்தரியம்பெற்ற காளையரும்
மலைச்சாரலினிடங்களினெங்கணும் வேடிக்கைப்பார்த்துக்கொ
ண்டுதிரியும்போது தாக்குகிறசூரியனது கிரணவெப்பந்தணியு
ம்பொருட்டுச் சுத்தோதகப்பெருக்கில்முழுகித் தாபங்களைத்த
ணிய நினைந்தவர்களாய்ப் பலவிதமலர்களலர்ந்து நேத்திரோ
ற்சவமாகக்காட்டும் தடாகங்களின் கரைகளினிடங்களிற்சேர்
ந்து மேகசாலங்கள் சஞ்சரிக்கும் வானநாடுகளில் வாசஞ்செ
ய்திருந்த விஞ்சையர் இயக்கர் கின்னரர்முதலியரும் பூரணச்
சந்திரோதயத்தைப்போலத் துலங்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமு
கமண்டலங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவர்கள்தேவிமார்களும் தி
ரண்டிறங்கியதற்கொப்பாக விசாலமாய்ப் பளிங்கையொப்பத்
தெளிந்து மதுரமிகுத்த நீர்நிறைந்ததாய்ப் புஷ்பவகைகள்பெ
ருத்து அன்னங்களாதியபட்சிசாதிகள் சிரவணனந்தமாகவொ
லித்திராநின்ற தடாகங்கள் குளங்கள் மடுக்களிலிறங்கி மன
வெழுச்சியுடன் முழுகிவிளையாடுகின்றகாளையர் தத்தமதுதே
வியருடன் செய்துவரும் நீராடலின் வேடிக்கைகளிற் சிலவற்
றைச்சொல்லக்கேட்பீராக வயல்முதலிய வளங்களிற் குறை
வின்றிச் செழித்திருக்கும் மருதநிலங்களில் வாசமாகவிருக்கி
ன்ற சுந்தரவதிகளாகிய கடைச்சியர் செவ்வரிபரந்து விசால
மாய் காதளவுமோடியிருக்கும் விழிகளுக்கு உவமானமாக கு
றைவினுல்வெட்கிப் பழிக்குள்ளாய் வாடிவந்து அப்பேற்றைக்
கிடைக்கவெண்ணித் தவங்களைச்செய்து மறைந்திருப்பதுபோ
லவிளங்குகின்ற குவளைமலர்களைக்கண்ட பேதைமைப்பாலரா
கிய சிலகன்னியர் அதிசயித்து இஃதென்னே அலைகளைப்பெருக்
கி யிரைந்திருக்கின்ற தடாகங்களுக்கும் நம்மைப்போலகண்க
ளுண்டோவெனத் தங்கள் கொழுனனாவினுவியும் சிலகன்னிய
ர் தங்கள்பக்கங்களிற்றேற்றுகின்ற தாமரைக்கமலங்களை முக
மண்டலங்களாகவும் பரவியிருக்கின்றபாசியைக் கூந்தலாகவு
ம்செங்கார்தள்மலரை அதரங்களாகவும் உலாவுகின்ற சங்கின
ங்கள் கழுத்துகளாகவும் அலைகளை வெண்பட்டாடைகளாகவு
ம் அதனிடத்திற்றங்கிய பட்சிகளொலியை வார்த்தையாடுவ
தாகவும் மதித்துத் தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற பெண்கள்முகத்
தைப்பார்த்துஅடிதோழி-பாங்கி யிதுவென்னபுதுமையாகவிரு
க்கின்றது இத்தடாகமொரு பெண்பாலாகக்காணவில்லை பற்ப
லவுருவங்களாகத் தோற்றுகின்றது, இதன்காரணம் உங்களு
க்கேதேனுந்தெரியுமோ சொல்வீரெனக்கேட்டும் மற்றொருபுற
த்தில் மன்மதனையொத்த சுந்தரமுள்ள கணவனுடன்கூடிச் ச
ந்தோஷமாய் மலர்களைப்பறித்துக் கிளிகளையொப்பவசனித்து
வங்கணமாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஒருநாயகியானவள்
மங்களகரமாகிய தன்திருமேனி ஜலத்திற்றேற்றக்கண்டவுட
ன் திகைத்துச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி என்னைவஞ்சித்து இ
வ்விடத்திலொரு சோரநாயகியைக்கொண்டு வந்தொளித்துக்
களிக்கின்றீரென்று மனவருத்தத்துடன் கணவன் கரத்தை வி
டுத்துக் கோபத்துடன் துரிதமாய்க் கரையைச்சேர்ந்து பிண
ங்கிநிற்கவும் மற்றொருகாளையானவன் அதிக சந்தோஷத்தையு
டைய மனத்தனுய்ப் பளிங்கை யொப்பத் துல்லியமாக விருக்
கின்ற நீரை வாய்நிறையக்கொண்டு கொப்பளித்துக் கொப்பளி
த்து எதிரில் நிற்கின்ற காதலியினது முகாரவிந்தத்தி லுமிழ்
கின்ற காலத்திற் சகிக்கமாட்டாமையாற் காதலனிடத்திற் பி
ணங்கி மனச்சோர்வுடன் புனலின் முழுகித் தாமரைமலர்க்கா
ட்டில் முகாரவிந்தத்தைமாத்திரங்காட்டி யிருக்கின்ற காலையி
ல் அவளிடத்திற் றன்கொண்டிருக்கின்ற மையலினுல் மயங்கி
அவள் முகத்தையுமொருகமலமாகவே நினைந்து ஐயையோயெ
ன்மனதுக்கினிய தேவியைக் காணேன் என்னசெய்வேனென
ப் பதைபதைத்து மனவருத்தத்துடன் தேடித்தேடித் திரிந்தலை
வதற் கிரங்கி நகைத்தமாத்திரத்தில் மனம்பூரித்துத் தழுவியெ
டுத்துக் குலாவி யிருக்கவும் பசியமூங்கிலைப்பழித்த வனப்புட
ன் திரண்டு கச்சினுல் மூடப்பட்டிருக்கின்ற தோள்களையுடை
ய ஒருபெண்கொடியானவள் காமனையொத்த வடிவுள்ள தன்
காந்தன்மீதிற் பரிவாய்த் திருக்கரங்களைக்கொண்டு ஜலத்தை

வாரிவாரி யிறைத்துப் பரியாசங்களைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் வேதாகமபுராண ஹிதிகாசங்களில் தமக்குரிய கணவனைத்தொழுவதன்றி மங்கையருக்கு வேறுதெய்வ மில்லையென முறையிடுவதற்கிலக்கணமாகத் திருமஞ்சனமாட்டித்துதித்து வழிபடுவதற்கொப்பாகக் காட்டவும், இத்தகைய வேடிக்கைகளின் மத்தியில் தேவாமுதத்தினு மினிமையாக வசனிக்கும் சுந்தரவதிகளாகிய இராஜகன்னியர் முதலிய மங்கையர் விழுந்து எத்தலங்களிலுந் திரிந்துதிரிந்து முழுகிக்களித்து விளையாடி வரும்போது அப்பொய்கையிற் சஞ்சரித்திருந்த நண்டுகள் வராலினங்கள் சேர்கண்டைகள் வட்டமாயிருக்கின்ற ஆமைகள் தவளைப்படிவம் பெற்றிருக்கின்ற சங்கினங்கள் வெருவித்தாமரைக்கமலங்கள் மலிந்திருக்கும் நீரலைவதினாற் கரைகளைச்சேரவொதுங்குவதெப்படிக் கிருக்கின்றதெனில் அம்மங்கையர் உறுப்புகளுக்கிணையொவ்வாத காரணத்தினால் நாணிப்புறந்தந்துபதுங்கப் போவதைப்போலத் தோற்றவும் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்குச் சமமாகிய வடிவைப்பெறறுச் சருவாபரண பூஷிதைகளாக விருக்கின்ற தருணமங்கையரும் கருப்புவில்லைத்தாங்கி விறியிருக்கும் மன்மதனையொப்பக்காட்டும் வனப்பையுடைய காளையரும் கூட்டுறவாய் மனப்பூரிப்புடன் ஒருவர்மீதொருவர் நீரையிறைத்தும் விழுந்து கலக்கியும் முழுகியும் பாய்ந்தும்இவ்விதங்களில் உல்லாசமாய் விளையாடி வருமுன்னிலையில் அப்பொய்கையானது அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அலைகள் மீறிச் சிதறுந்திவலைகளானவை தாமரையினது பசிய விலைகடோறும் பரந்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் வனப்புக்கொப்பற்ற ஸ்திரீ பூமான்களனைவரும் எக்காலத்திற் றன்னிடத்திற்சேர்ந்து களியாடலைச்செய்துவரும் பூரிப்பினால் பூந்தடாக மென்னுங்கன்னிகைக்குத் தேகபரவசமாய் மயிர்சிலிர்த்திருப்பதைப்போல விளங்கவும் விழிகளுக்குத் தோற்றுதற்கரிய மெல்லிய ரவசல்லாக்களை யுடுத்துப் புனலிற்பாய்ந்து விளையாடித் திரியுமுன்னிலையில் வஸ்திரம் நனைந்து நிதம்பஸ்தானம் வெளிப்படையாகத் தோற்றக்கண்டவுடன் சகிக்கக் கூடாத நாணத்தைக் கொண்டவளாயெதிரில் நிற்கவெட்கிக் கொழுனனைச்சேர்த்தணைத்துத் தனபாரங்கள் விசாலமாகிய மார்பி லிறுகத்தழுவி ஸ்ரீமஹாலட்சுமியானவள் விஷ்ணுவின் திருமார்பில் விளங்குவதுக்கொப்பாக விருக்கவும் பேதைமைப் பாலளாகிய ஒருபெண்கொடியானவள் தன்னுடன் கலந்து தடாகத்தில் விளையாடி யிருக்கின்றகட்டழகுள்ளகணவனுடைய அதரம் வெளுத்திருப்பதைக்கண்டமாத்திரத்திற்சீறி நானருகிலிருக்கும்போது பவழத்தையொத்தவனப்புள்ள உமது அதரத்தி லெச்சிலிட்ட சோரநாயகி யாவளெனக் கொதித்துப் பிணங்கிப்போயினாள், சவுனகாதிமிருஷிகளே ? யிவ்விதச் சரசநீர் விளையாடல்களைச் செய்துவருகின்ற காலையில் கொவ்வைக்கனி அரக்கு, முருக்கமலர், இவற்றைப்பார்க்கிலும் சிவந்துகாட்டும் அதரமானது வெளுத்துக் காட்டவும் மையையொப்பக் கறுத்துப் பாலைநிகர்த்து வெளுத்து செவ்வரிபரந்து நீலோற்பலத்தைதப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற விழிகள் அரக்கினுமதிகமாகச் சிவக்கவும் கறுத்து நீண்டிருக்கும் அளகபாரக் கட்டவிழ்ந்து பரந்துபுரளவும் அதிற் செருகியிருந்த புதியமலர்களினிடத்தொழுகுந் தேனையுண்டுகளித்திருந்த வண்டினங்கள் ரீங்காரத் தொனிகளைச்செய்து பல திசையிலும் பறக்கவும் இவ்விதக்காட்சியைப் பெறச்செய்தமையால் வல்லிசாதக் கொடியைப்போன்ற சாயலையுடைய அம்மங்கையருக்குத் தாங்கள் குளித்திருந்த தடாகமானது சரசசல்லாபங்களினால் களிப்பைத்தரவல்ல கணவனைப்போன்றும் கள்ளனையொப்பவுங் காட்டியது, இஃதன்றியும் சர்ப்பத்தினதுபடத்தைநிகர்த்துத் தோற்றுகின்ற அல்குலைவாய்ந்த தெரிவையர்திரண்டு ஜலக்கிரீடை யாடுகின்ற முன்னிலையில் அலைந்து தாவள்யமாகப் பெருத்த குமிழிகளைப்பார்க்குமிடத்திற்பொய்கையாகிய கன்னிகைதன்னிடத்திற் குளிக்கின்ற மங்கையர்வனப்பின்பெருமிதங்களை யிரண்டுவிழிகளினாற் பார்த்துக் கணிக்கப்படாதென்றெண்ணித் தேகமுற்றினும் பற்பல விழிகளைப்பெற்று இமையாமற்கண்டுகளிப்பதையொத்தும் வீராதிவீரர்களாக விருக்கின்ற சுந்தரமுள்ள பாலகுமாரர்களும் சவுந்தரியவதிகளாகிய மங்கையர்களும் புனல்விளையாடலைச்செய்து பரிமளித்திருக்கின்ற ஜலத்தின் அவர்கள் பூசியிருந்த பொற்பிரகாசம் பொருந்திய குங்குமக் குழம்பும் புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரிமுதலிய கலவைச்சாந்துகளும் கரைந்து படிந்து காட்டுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் மின்னலுடன் கலந்த மேகசாலங்களும் ஸ்ரீதேவியுடன் கூடியிருக்கின்ற விஷ்ணுவைப்போலக் காட்டவும் அவர்கள் தேகங்களிற் பூசியிருந்த சந்தனத்தேய்வையும்நானச்சேறும் பொய்கையிற்படிந்து அலைகள் பெருத்தோங்குவதினால்திசைகளெங்கணும் பரிமளங்களை வீசிப்பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள் நாசிகளினும் நுழைந்து சுகந்தங்களைக்காட்டிக்களிக்கச்செய்யவும் இவ்விதமாக மாரனையொத்த வடிவுள்ள இராஜகுமாரர்முதலிய ஆடவரும் இலக்குமிக் கொப்பாகியசுந்தரமுள்ள இராஜபத்தினிகளாதிய மங்கையரும்வெறுக்கத்தடாகத்தில் முழுகிமனதுக்கினிய விளையாடல்களைச்செய்து முடிந்தவுடன் கரங்களைக்கோத்து மாரனும் இரதியும்போல வங்கணமாய் அன்னங்களையொப்பநடந்து விசாலமாய்ப் பரந்திருக்கும் கரையின்மீதுவந்து பனியினும் வெளுத்தவஸ்திரங்களினாலீரத்தைப் புலர்த்திச் சொர்னகாந்தியைப்பரப்பி யிருக்கும் விலையுயர்ந்த பீதாம்பரமுதலிய பட்டாடைகளை யுடுத்து நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருக்கும் ஆபரணங்களைத் தரித்துக் கூந்தலையாற்றி முடித்துக்கொண்டவர்களாய்த் தங்கக்கலசத்தில் முத்தாரத்தைப் பதித்திருப்பதையொத்த தந்தபந்திகளைப்பெற்ற தருணமங்கையரும் பொன்னையொப்ப விளங்கும் திருமேனியைப்படைத்த காளையரும் ஏகமாகத்திரண்டு மதயானையைப்போலக் கம்பீரமாய்ப்போகின்ற தத்தமது கணவருடன்காமுற்றுத்தொடரும்பிடிகளுக்கொப்பாகத் துணைவியர்கலந்துவங்கணமாய்க் குலவிப் பலபரியாசங்களையும் விநோதமாகிய வார்த்தைகளையும் பேசிநடந்து வானத்தையளாவ வோங்கித் திசைகளைமுட்டக் கிளைகளைப்பரப்பிப் பொன்போன்ற தளிர்களைப்பாப்பிக் குளிர்ந்த நிழலைக்காட்டிக் காய்கனிகள் மிகுத்து அழகிய புஷ்பங்களைப்பெற்றெதிரிற் றோற்றுகின்ற சோலைகளினும் தோப்புகளிடங்களினும் காவுகள்தோறும் சேர்ந்தகாலையில் அத்தலம் விளங்கிய காட்சியாவது அடர்ந்திருக்கின்ற தருக்களின் மீதில் மேகங்களானவை மின்னலைப்பெருக்கிக் கவிந்திருப்பதைப்பார்க்குமிடத்திற் சொர்னகாந்தியை வீசியிருக்கும் விண்ணாட்டைப்போலவும் ஸ்திரீ புருடர் களித்துலாவுகின்றதுபோக பூமியிலிருக்கின்ற கற்பகச்சோலைகளில் தேவர்கள் தம்பதிச் சமேதராய்ச்சேர்ந் துல்லாசமாக வுலாவுவதற்கொக்கும் அக்காலத்தில் நேர்ந்த அதிசயக்காட்சிகளிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பீராக, அச்சோலையினிடத்திருக்கின்ற பலவகைத்தருக்கள் குலுங்கப் பூத்திருக்கின்ற சாயையானது அதனடியிற் பொருந்திய பளிங்குத் திண்ணைகளினிடத்திற் காட்டியிருப்பதை ஒருபெண்கொடியானவள் கண்டமாத்திரத்தில் அதனை உண்மையாக நினைந்து தொடர்ந்து வருகின்ற தன்கணவனைக் கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது இத்தடாகத்தி லலர்ந்திருக்கின்றமலர்களைப்பறித்துத் தரவேண்டுமெனக் கெஞ்சிக் கெஞ்சி வேண்டிக் கடையில் அதனுண்மையைத்தெரிந்து நகைத்துப்போகவும் விருஷபத்தைப்போலப் பாதங்களி லிறுக்கியிருக்கும் வீரக

ண்டாமணி கலீல்கலீலெனச் சத்திக்க விறுமாந்துபோகின்ற இராஜகுமாரனொருவன் பரிமளமிகுத்த கோங்குமலரைக் கரத்திற்கொண்டு மயிலைப்போலசைந்து அன்னத்தை யொப்பநடந்துபோகின்ற நாயகியைப்பார்த்துப் பெண்களரசே பொன்கலசத்தை நிகர்த்த வுமதுகொங்கைகளுக் கொவ்வாத இம்மலரை வாங்கிக் கொள்ளக்கடவீரெனப்பேசியமாத்திரத்தில் அரக்கையொப்ப விழிகள் சிவந்து உமது மனதிற்குடிகொண்டிருக்கும் சோரநாயகி முலைகளுக் கொப்பென்றெண்ணியோ கரங்களினாற் பறித்துப்பற்றி யிருக்கின்றீரெனச் சீறிநோக்கி மனச்சோர்வுடன் பிணங்கிவேகங்கொண்டு முந்திப்போகின்றனள், இருஷிகளே யின்னமொரு அதிசயத்தைக் கேட்பீராக சோடசகலைகளைவாய்ந்த முழுமதியின் றேற்றம்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் முகமண்டலத்தைப் பெற்றிருக்கின்றமாதர்கள் திருநோக்கந் தாக்கியமாத்திரத்தில் யாதொரு உபயோகமுமில்லாமல் வறிதாயுலர்ந்து விறகாய் நின்ற தருக்கள் தளிர்த்துப் பசிய விலைகளைவிரித்துப் பரிமளமிகுத்த மலர்களைப்பரப்பிக் குளிர்ந்தநிழலைக்காட்டுமாயின் இஷ்டாலரபமாய் ஆடவரைக்கலந் தின்பத்தைத் தருமுன்னிலையிற் பெரும்களிமிகுதியை யாவராற்சொல்லிமுடியும் அச்சோலையில் மாரனைப்போல வுலவிவருகின்ற ஒருகோக்குமாரன் தனக்கெதிரில் நிறைய புஷ்பித்திருக்கும் முல்லைச்செடியைப்பார்த்து அதிசயித்தவனாய் வானத்தில் விளங்கிக்காட்டும் தாரகாகணங்கள் பூமண்டலத்திலிறங்கி ஒருமுகமாய் இவ்விடத்திற் சேர்ந்திருப்பதோ வெனக்களித்துப்பேசிப் பக்கத்தில் வருகின்ற வேலைப்பழித்துக்காதளவுமோடியவிழிகளையுடைய பெண்கள் சிகாமணியின்மீது குளிர்ந்த பார்வையைச்செலுத்தி ஓ அன்னமே தேவரீர் தந்தபந்திகளுக்குத்தோற்ற முகைகளிவையாகுமெனச் சொல்லக்கேட்டுப் பற்கள் வெளிப்படையாகத் தோற்ற நகைத்துப்போகவும் சேற்கண்டையைப்போலப் பிறழ்ந்து செவ்வரிபரந்துவிளங்கும் விழிகளைப்படைத்த நாயகியானவள் திவ்வியபரிமளமிகுத்த புதியமலர்களைப்பரித்து தரும்படிக்கு தன்கணவனைக்கேட்டமுன்னிலையில் பக்கத்தில்வரும் மற்றொரு சுந்தரவதியினது தேமல்பரந்த கொங்கைகளினிடத்தில் விழிகளைச்செலுத்தி மயங்கினவனாய்த் தளிர் அரும்பு இலைகளுடன் கொய்து கொடுத்தமாத்திரத்தில் உமக்கு மையலைத்தந்தவள் கொண்டையி லிவற்றினைச்சூடிக்களியுமென்று சற்றும் மனம்பொருந்திச் சகிக்கப்படாதவளாயெறிந்துபோட்டு மனம்வாடித்திகைத்திருக்கவும் மிகுத்தகாமத்தைத் தந்திருக்கின்ற மற்றொருபெண்ணரசியினிடத்தில் மனதைப்பூர்த்தியாகச்செலுத்தித் திகைத்திருக்கின்ற குமாரனொருவன் தன்னிழலைப்போலத் தொடர்ந்துவரும் தேவி விரும்பிக்கேட்ட அலரிப்புஷ்பத்துக்குமாறாய் அதனிலைகளைக்கொய்து தந்தகாலத்தில் மனவெறுப்புடன் தயையற்றவனிடத்திற் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கினும் இவ்விலையைத்தின்று காதலேமுக்கியமாக விருக்கின்றதெனக் கொதித்துப் பின்னிடவும் மற்றொரு சுந்தரமுள்ள புருஷன் அதிகவீறுப்புடன் திரிந்து வருகின்றகாலையில் பக்கத்தில் நேர்ந்த ஒப்புவமையற்ற வனப்புள்ள பெண்ணரசியைப்பார்த்து நகைமுகனாய் ஓ கண்ணே இதோவெதிரில் நிற்கின்ற தென்னமரத்தைக்கண்டையோ அதிற்காய்த் திருக்கின்ற குரும்பையானது உமதழகிய கொங்கைகளுக் கொப்பாக விளங்குகின்றது, பக்கத்திலிருக்கின்ற விளநீரானது உமது தாயினது குயங்களுக்குச் சமமாக விருக்கின்றது அவற்றின் கீழ்ப்புறத்திற் றொங்கியிருக்கின்ற பாளையைப்பார்க்குமிடத்தில் அவள்தாயினுடையதொங்கு முலைக்குச் சமமாக விருக்கின்றதெனக்காட்டிப் பரியாசஞ்செய்ததைக்கேட்ட தேவியானவள் தேகங்குலுங்க குலுங்க நகைத்தமுன்னிலையில் கணவனும் மனதிலடங்காத சந்தோஷத்துடன் கூடிப்போகவும் மற்றொரு வாலிபன் தழைத்திருக்கின்ற தெங்கினிடத்தில் விரிந்திருக்கின்ற விளம்பாளையொன்றைத் தாவிப்பறித்து வந்து தையலுக்குக்காட்டி ஓ பாவாய் தமியேனுயிரே உமது பணைத்தமுலையினிடத்திற் சேர்க்கவொண்ணாத முத்தார மிதுவாகும் தயைசெய்துகொள்ளுமெனத் தந்து இருவரும் களித்துப்போகவும் மற்றொருகாளையானவன் இரதியையொத்த வனப்புள்ள தேவியை மகிழச்செய்ய நினைந்துபெண்கள் சிகாமணியே பரிமளமிகுத்த வேங்கைமலரும் புன்னைகப் புஷ்பமுந் தேடிக்கொண்டுவந்தேன் அணிந்துகொள்ளக் கடவையெனச் சொன்னமாத்திரத்தில் முகம்புலர்ந்து மன்னா உமக்குப் பலஸ்திரீகளுண்டோ மலர்விதங்களைக் குறிக்குங்காரணமென்னோவென்று தன்னுவியையொத்த கொழுனனைச்சிறிக்கிலேசித்துநடக்கவும் இலக்குமி இரதிக்குச் சமதையாகச் சொல்லத்தக்க பேரழகைவாய்ந்த வீருதேவியைப் பெற்றிருக்கின்ற விலட்சுமிவிலாசம் பொருந்திய ஒருவிடலை அவர்கள் மத்தியிற் குலவிக்கொண்டு போமுன்னிலையில் எதிரில் நேர்ந்ததிவ்விய பரிமளமிகுத்த மலர்களைப்பறித்துக் கூரிய வேலையொத்த விழிகளையுடைய அவ்விருவருக்கும் சமமாகக்கொடுத்த காலத்திற் பின்பெற்றவள் இதுபழுது பழுதென்றெறிந்தனள், அதைக்கண்ட முன்பெற்றுக்கொண்டவளும் அவ்வாறே வீசிப்போட்டு இருவரும் பிணங்கிப் போயினர், சவுனகாதி யிருஷிகளே யிருபெண்டீரைப்படைத்தவனுக்கு வேறுகூற்றுவனும் வேண்டுமோ இருதலைக்கொள்ளியிலகப்பட்ட எறும்பைப்போல அவ்விடத்து மிவ்விடத்தும் திரிந்துதிரிந்து பலசமாதானங்களைப் பேசி அலைந்து திரியவும் அம்பையொப்பக்காதளவுமோடி யிருக்கின்ற விழிகளைப்படைத்த பெண்கொடியொருத்தி மூவகை மலர்களைக் கறுத்து விளங்கும் கொண்டையிற்செருகிக் களித்திருப்பதை விருஷபத்தையொத்த ஒருசெம்மல்கண்டு பூவையையொப்பக் கொஞ்சிய மொழிகளையாடும் பாவாய் மெல்லிய உமதிடை அசைந்தசைந்துவருந்தும்படிக்கு கருமணலையொப்பப்பிரகாசிக்கும் அளகபாரத்தில் முப்பூவினைந்த வாறென்னோ தயைசெய்து சொல்லக்கடவையென வேண்டிப் பின்பற்றிப்போயினான் இவ்விதங்களாக மதயானையையும் விருஷபங்களையும் போன்ற நடையையுடைய இராஜகுமாரர்முதலிய ஆடவர்களும் கோகிலங்கள் நாணும்படிக்குவசனித்துமயிலையொப்பவசைந்து அன்னத்தினு மெல்லிய நடையையுடைய பருவமங்கையரும் ஏகமாய்த் திரண்டு தழைத்துக் குளிர்ந்திருக்கின்ற சோலைகளினுலாவி வேடிக்கைகளைப்பார்த்தும் விநோதங்களையாடியும் பரியாசங்களைப்பேசியும் திவ்விய சுகந்தமலர்களைப்பறித்துச் சரங்கள் சேர்த்துச்சூடியும் கொண்டைகளிலணிந்தும் செண்டுகள் செய்து ஒருவர்மீதொருவர் வீசியும் பிணங்கியும் மீட்டுமொருமித்துக்களித்தும் உலாவினவர்கள் திரும்பித் தத்தமது விடுதிகளிற்சேர்ந்து மனமகிழ்ந்திருந்த காலையில் ஒற்றையுருளையும் ஏழுபச்சைக்குதிரைகளையும் பூண்டு அருணன்செலுத்தும் இரதத்திலாரோகணித்துப் பகற்பொழுதைவிளக்கிவந்த சூரியபகவான் ஆயிரங் கிரணங்களைச்சுருக்கி மேற்றிசையில் விளங்கும் அஸ்தமான கிரியிற் சேர்ந்து மறைந்தனன், அக்காட்சியெப்படிக் கிருந்ததெனில் மலர்பொதுளிய பூங்காவுகளிற் சஞ்சரித்து இராஜகுமாரர் முதலாயினர் தத்தமது தேவியருடன் விநோதவிளையாடல்களைச்செய்துவந்த கோலத்தைக்கண்டிருந்தவன் தானும் தன்பத்தினியுடன் வங்கணமாய்க் குலவிக்களிக்கும் விருப்பத்தைக்கொண்டவனாய்த் தரிதப்பட்டு மேற்பாரிசத்திற் காட்டியசெவ்வானமாகிய பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தவனைப்போலத் தோற்றியது, அத்தருணத்தில் பர

ந்தமாலையிருளையும் நட்சத்திரராசிகளையும் பார்க்குமிடத்தில் அந்திவண்ணனாகிய சிவபிரான் கயாசுரன் தோலையுரித்து உதிரம் பெருகத்தோளிற் போர்த்ததைப்போல விருளும் செவ்வானமும் விளங்கவும் தேவர்கள் மகிழ்ந்து பரமனைப்போற்றிச் சொரிந்த கற்பகமலர்களையொப்பத் தாரகாகணங்கள் தோற்றவும் உடனே சோடசகலைகளைப் பெருக்கிச் சந்திரனெழுந்ததைக் குறிக்குமிடத்திற் சக்கரதரனாகிய ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுமுன்னொருகாலம் திருப்பாற்கடலைக் கடையுமுன்னிலையில் ஆமையாய்க் கவிழ்ந்த மந்தரகிரியைத்தாங்கியும் மற்றும்பல முயற்சிகளைச்செய்து அமுதத்தைத்தந்தனர், மீட்டும் அவருக்குச் சிறுமை கொடுக்கலாகாதெனவெண்ணித் தேவர்கள் திரண்டு குளிர்ந்த நிலவின் வீக்கமாகிய தயிர்க்கடலை மத்திக்கு முன்னிலையில் வெண்ணெய்திரண்டு மேலெழுந்ததைப்போல விளங்கினன், மேற்குறித்தபடிக்குப் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் தோற்றத்தைக்கண்டமாத்திரத்திற் சரசசல்லாபங்களுடன் காம வின்பத்தையனுபவித்தவர்களினும் மிகுத்த சந்தோஷசித்தராய் இராஜகுமாரர்களும் இரணியர்களும் தேகங்குளிரத் தேறலையுண்டுவிடாய்தணிய நினைத்தவர்களாய் ஆடவர்களும் பருவமங்கையர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்து குடங்குடமாய் மதுரமிகுத்தகள்ளைத்தருவித்துக்கொண்டு சொர்னப்பாத்திரங்களிற் றேறலைநிரப்பிக் கமலங்களையொத்த கரங்களிற் பொற்கிண்ணங்களிற் கள்ளைப்பூரித்துக் கொண்டு பலநாள் சலத்தையிறைத்து வளர்த்ததெங்கின் பலனை அவற்றினிடத்துண்டாகும் இளநீர்க்காய்களின் மூலமாகப் பெறுமாறுபோலதத்தமது தேவியருண்ணக் கொடுத்துக் களிப்பையுண்டாக்கி அவர்கள் சிவந்தஅதரத்திலூறுகின்ற தேறலையருந்த விருப்புற்று ஆலிங்கனஞ்செய்து சரசசல்லாபங்களினால் மனத்திருப்திபெற்றும் திருப்பாற்கடலினுதித்த தெளிந்த அமுதத்தினுமினிய வசனங்களைப்பேசும் சில இராஜகன்னியர் கள்ளைநிரப்பிக் கரங்களிற் றாங்கியிருக்கின்ற வெள்ளிக்கிண்ணங்களின்தோற்ற மெப்படிக்கிருக்கின்ற தெனிற் சோடச கலைகளைவிரித்து இரவைவிளக்கி வானத்திற்சஞ்சரித்து வரும் சந்திரனைப் பார்த்துப்பொறுமையால் பூமியினிடத்திற்கணக்கிறந்த அம்புலிகளானவை மாறுகொண்டுதித்து விளங்குவதை யொப்பக்காட்டியது,அக்காலத்தில் வண்டுக்குப்பாத்திரமாகவிருக்கின்ற தேறலைமிகுதியாகக்குடித்த வொருமடமங்கை மயக்கமிகுத்த காரணத்தினால் விழிகள்சொருகவிட மதிமயங்கி பற்கள் வெளிப்படநகைத்து வானத்தில்விழிகளைச்செலுத்தி ஓ சந்திரனே பரிமளித்துச் சுவைமிகுத்த இந்த மதுவிலொரு துளியையுண்ணப் பெறுவையாயின் பலநாட்களாக உன்னிடத்திற் பிறிவின்றி விளங்கும் களங்கமனைத்தையும்போக்கி அதிககாந்தியைப் பெற்றுத் தேய்வில்லாமல் இனி யெக்காலமும் இவ்வொளியைப் பெற்றிருப்பை யாதலால் உன்னிடத்திற் பரிவாய் இந்த வுறுதியைச் சொன்னேன் தாமசஞ் செய்யாமல் துரிதமாயிறங்கிவா இறங்கிவாவெனக் கரங்களை நீட்டி யழைத்தும் மற்றொரு பெண்கொடியானவள் கள்ளினையுண்ட வெறியினால் வானத்தைப்பார்த்து ஓ சந்திரபகவானே நான் தினந்தோறும் மனத்திருப்தியாக நுகர்ந்து வரும் நறவின்பெருமிதங்களைப்பார்த்து அதிக விச்சைகொண்டவனாய் நாடோறும் வருந்தித்திரிகின்றனை ஒருகாலம் யாவராயினும் காண்பாரென நாணுற்றிருக்கின்றாயோ தனிமையிலென்னுடன் வாயைத்திறந்து வெளிப்படையாகச் சொல்லலாகாதோ யான் அதற்கடுத்த தந்திரங்களைத் தேடேனோ இதன் மகத்துவமும் பெருமையும் உனக்கெவ்வளவுந்தெரியாது அதனைச்சொல்லக் கேட்பையாக இத்தேறலிற் றிவலைப்பிரமாணங் கிடைத் தன்னைப் பெறுவையாகில் அதன்சம்பத்தினால் ஆயிரங்கிரணங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியனைப்பார்க்கினும் பிரகாசத்தைப்பெற்றுத் தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி குறைவற்ற பெருமையைப் பெற்றுவாழ்வை தினந்தோறுங் கண்டேங்குகின்றனையாதலால் உன்னிடத்தில் மிகுத்த பிரிய முண்டாகியது சிறிது தருவேன் துரிதமாயிவ்விடத்தில் வரக்கடவையென்றழைத்தும் மற்றொரு மடந்தையானவள் வெறிமிகுதியினால் விழிகள் சோர்ந்து மதிமருண்டு அம்மதுவில் தன்னிழலைப்பார்த்து என்னுடனுதித்தனை எனக்கடுத்த நன்மையை வேண்டாமலிருப்ப தென்னகாரணம் முன்பின் னிடைவிடாமற் றொடர்ந்து நாடோறுந் திரிகின்றாய் தேகபவுத்திரமாக்கி மனவெழுச்சியைத் தரவல்ல சிறந்த நறவைவலிதிற் கொடுப்பினும் உட்கொள்ள விரும்பாய் உன்வறுமைக்கென்ன செய்வேன் கொடியபாதகியென்றிகழ்ந்துபேசி மனம்வருந்தவும் மற்றொரு அரிவையானவள் தங்கவள்ளத்தில் மதுவை முகந்து முகந்து உண்ட சோர்வினால் மயக்குற்றுத் தன்விழிகள் சிவந்திருப்பதையும் இதழ்வெளுத்துக் காட்டுவதையும் தெரிந்து கொண்டவுடன் திகைத்து மதிமருண்டு என்னையறியாமற் கணவன் வஞ்சகப் புணர்ச்சியைச் செய்து போயினனோ வென்னச்சிறிநாலுமூலைகளினு மோடியோடித்தேடியலைந்தும் இவையன்றியும் சர்வாங்க பூஷிதைகளாய் இரதிக்குமேலாகிய வனப்பைப்பெற்றிருக்கின்ற சிலபேதையர்கள்உல்லாசமாய் வார்த்தையாடிக்கொண்டு திருப்தியாய் மதுபானஞ்செய்து வாயைச்சப்பிக்கொண்டு இத்தேறலுக்குமுன் மேன்மையாகச்சொல்லும் தேவாமுதம் அப்பிரயோசனமாகக்காணுகின்றது, இதன்காரணங்களைத் தெரியாதவனொன்பெறுவானென வெறுத்து அவ்வெறியினால் காமலாகிரிமேலிட்டுக் கணவனைத் தழுவிப் புணர்ந்தின் புறவேண்டுமென்கிற ஆசைப்பெருக்கினால் வருந்திச்சோர்ந்து சந்திரனது காந்தியை தழலாகப் பாவித்து வாடினார் இவ்விதக்களிப்பைத்தரும் கள்ளையுண்ட தருணமங்கையர் வெளியிற் போயிருந்த கணவனை நினைந்து வாடியும் அவர்கள் வரவைக்கண்டவுடன் இதுபரியந்தம் எத்தலத்துக்குப் போயிருந்தீரென்று பிணங்கியும் கட்டியணைந்து சுரதலீலைகளைச்செய் தின்பமுற்றுக்களித்தும் கேட்பவர்கள்செவிகளுக்கமுததாரையைப்போலப் பாடி மகிழ்ந்தும் சிலர்பிணங்கி யிருக்கின்ற காந்தனைச் சேவித்துப் பஞ்சணை மெத்தையின்புற்றிருக்கவேண்டியும் சிலகன்னியர் தங்கள்காதலன்விழிகளை மூடியோடிப் பக்கங்களி லொளித்தும் சிலமடந்தையர் தாங்களருந்துகின்ற மதுவைக்கிள்ளைகளுக்கருத்தியும் பூவைகளுக்குக் குடிப்பாட்டியும் வெறிமிகுதியினால் வண்டினங்களிறங்கி யுண்பதை யறியாமல் தாமுங்குடித்தும் தம்மையடுத்தபாங்கியர்களுடன் கலந்துண்டு மகிழ்ந்தும் சிலமடமாதர்கள் மயக்க மிகுதியினால் நாணத்தைப்போக்கிப் பஹிரங்கமாகத் தள்ளாடித்திரிந்தும் இடையிலணிந்த பூந்துகிலானது நழுகிச்சோர்வதையறியாமற் சஞ்சரித்தும் தமக்குத் தாமேபேசி வாதுகொடுத்தும் நினைப்பதொன்று வசனிப்பதொன்றாய்ப் புத்திமயங்கிக் குதலைச்சொற்களால் வசனிப்பதால் குடியனெனவழங்கிக் கொள்ளவதற்குத் திஷ்டாந்தரமாய்க் கால்களிடறிவிழுந்தும் தள்ளாடி நடந்தும் உணர்வழிந்துறங்கி வாய்களில் ஈகள் மொய்க்கப் 'பிரேதங்களைப்போல அசைவற்றிருந்தும் இவ்வாறு மானத்தையுமீனத்தையும் மறக்கச்செய்யுங்காரணத்தினால் இருஷிகளே கள்ளைவிடக் கருத்தை யழிக்கவல்ல பொருள் வேறொன்றுங்காணேன் மேற்குறித்தபடிக்கு தம்பதிசமேதராய் மதுபானங்களைச் செய்து மத்தரைப் போல மயங்கியிருந்தவர்கள் தெளிந்தவர்களாய்க் காமலாகிரி மேலிட்டு விரகாக்கினியானது தேகத்தை வருத்த புருஷர்களும் பூவை

யர்களும் புஷ்பச்சயனங்களிற் சேர்ந்து சரசசல்லாப லீலைகளைச்செய்து விளையாடி யிருந்தனர், இதுநிற்க முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி முதலிய வரசர்கள் செய்கைகளையும் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினது திருக் கலியாணச்சிறப்புகளையும் இனி கேட்பீரென்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினர், கூரியவேலைத்தாங்கிய முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி முதலாகிய அரசர்கள் திருப்பரங்குன்றத்தைச் சேர்ந்தவுடன் தமதுவாகனங்களை விட்டிறங்கிப் பொன்மயமாகியசொடிமுடிகள் பெருத்திருக்கின்ற அம்மலையின்மீதேறி அதன் மேற்புறத்திற் றெய்வத்தச்சனுற் செய்யப்பட்டு நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக் கொண்டிருக்கும் நகரத்தின் வீதிகளிற் பிரவேசித்துப் பலசிறப்புகளையும் பார்த்து மனமகிழ்ந்தவர்களாய்த் திருக்கலியாணத்துக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைச்சேகரித்தும் மற்றகாரியங்களையும் சருவசாக்கிரதை செய்துக்கொண்டு தேவேந்திர னிருக்கின்ற மண்டபத்தைச் சேர்ந்து சக்கிரவர்த்தி முதலிய பிரமுகாள் விண்ணவர் தலைவன், பாதார விந்தங்களிற் சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பிக் கொண்டு நிற்கின்றவர்களிடத்திற் பரிவாய் க்ஷேமலாபங்களை விசாரணை செய்து உங்களையொத்த புண்ணியவான்கள் மிகவும் வருந்திவரத்தக்க பாக்கியத்தைப்பெற்றேனென்று பலவுபசாரவார்த்தைகளைப் பேசியவுடன் செலவுபெற்றுப்போய்ச் சிவகுமாரன் வீற்றிருக்கின்ற மாளிகையைச் சேர்ந்துபணிந்து போற்றியிருக்கின்ற காலையில் அரைக்கணத்தில் ஆயிரக்காதவழியாகச் சென்று தினத்தைவிளக்கிவரும் சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவக்கிரகங்கள் திக்குப்பாலகர் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருஷிகள் கருடகாந்தருவர், சித்தவித்தியாதரர்,பன்னகர், ஏகாதசருத்திரர்,துவாதசாதித்தர், இராசிகள் காலங்கள், வேதங்கள், கலைகள், பாதலவாசிகளாகிய சேடனுதிய நாகராசாக்கள் மற்ற தீவுதீபாந்திரங்களி லிருப்பவர்களனைவரும் ஏகமாகத்திரண்டு சத்தசாகரங்களும் கடையுகத்தில் மேருவைச்சூழ்வதைப்போலச் சிவகுமாரன் திருக்கலியாணச் சம்பிரமத்தைத் தெரிசித்திடேறும் களிப்பினராய் ஜயவுற்சாகங்களுடன் சமுத்திரம்போலக் கோஷித்து நாற்புறங்களினு மிருந்துவந்து திருப்பரங் குன்றத்தைச்சேர்ந்து மனப்பூரிப்புடனிருக்கின்ற இந்திரனைக்கண்ட மாத்திரத்தில் தேவர்களனைவரும் ஆவலுடன் திருவடிகளிற் பணிந்து போற்றவும் இருஷிசிரேஷ்டர்கள் மனவெழுச்சியுடன் வேதவாக்கியங்களினுற் சகல துன்பங்களையுமொழித்து கஜேந்திரச் சம்பத்தைப்பெற்று வாழக்கடவாயென்று பற்பல ஆசிர்வாதங்களைக் கூறவும் மற்ற ஆதிசேஷன் முதலாகிய பிரமுகாளைத்தழுவியும் முகமன் கலைப்பேசியும் சுகசீவிகளாக விருக்கக்கடவீர்களென வாழ்த்தியும் இவ்விதங்களாக அவரவர்களுக்குத் தக்கவிசாரணைகளைச்செய்து வருமுன்னிலையில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதி தேவியுடன் அவ்விடம் சேர்ந்துகளித்திருக்கும்போது சந்தோஷப்பெருக்கினுழ்ந்துவந்த அரம்பையரினங்கள் இராஜபத்தினிகள் வானரமகளீர் விஞ்சையமாதர்கள். நீராமகளிர் திசையாளர், தேவியர், நாககன்னியர் இருஷிபத்தினியர் முதலியோர் அமோகமாகத் திரண்டுவந்து திரிலோக சக்கிரேஸ்பரன் தேவியாகிய இந்திராணிவாசஞ் செய்யும் தலத்தைச் சேர்ந்து வழிபட்டவர்களாய்த் தெய்வயானையம்மையை விழிகள் களிக்கத்தக்கதாகக்கண்டு பதிவிருதா சிரோமணியே கேட்டருள்க ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனுய்ச் சகலரும் வணங்கிப்போற்றக் கொடுங்கோல் செலுத்தி மன்னுயிரை யலைத்துவந்த பாதகனுகிய சூரபதுமனை நிமைப்போதில் வாட்டிய வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளுக்குத் தேவியாக விருக்கின்றதால் எவ்வுலகங்களுக்கு மிறைவியாவாயெனச் சகலருங் கொண்டாடித் திருவடிகளில் வணங்கிப் போற்றினவர்களாய் மிகுத்தபத்தி விசுவாசங்களுடன் தெய்வயானை யம்மையைச் சூழ்ந்துக் கொண்டு இயற்கையாகவிருக்கின்ற அழகுக்குச் செயற்கையினுற் சிலகோலங்களை அலங்கரிக்கவிருப்புற்றுச் சூழ்ந்து சுபசோபனங்களைப்பாடி ஒப்பற்றவடிவுள்ள மன்மதனை நுதல்விழிக்கனலினுல் தகித்த சிவபிரான் மனதுக்கினிய திருக்குமாரனைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யுங் கருத்தளாய்ப் பலகாலம் அரியதவவிரதங்களைச் செய்துவந்த முன்னிலையிற் பரிமளமிகுத்து நீண்டிருக்கும் கூந்தல் சடைபற்றியிருப்பதைச் சுகந்தத்தயிலங்களைத்தடவி நகங்களினுல் மெல்ல மெல்ல நீக்கிச் சீர்படுத்தி யியற்கையாகப் பரிமளித்திருக்கும் குழலில் நானச்சேறு சம்பங்கி யெண்ணெய்பச்சை கர்ப்பூரம், புதியசாந்தமாதிய பரிமள திரவியங்களைத்திமிர்ந்து வானகங்கையினுலும் பனிநீரைக்கொண்டும் திருமஞ்சனமாட்டிவைத்து வெளுத்திருக்கின்ற பனிப்படலங்கள் சேர்ந்து சிறிவரும் சர்ப்பத்தைக் கவ்வுமாறுபோல வெள்ளைவஸ்திரத்தைக் கொண்டு துடைத்து ஈரத்தைப்போக்கிக் கோதிச்சிக்கறுத்த பின்பு மிருதுவும் வனப்பும் காந்தியும்பெற்று மாந்தளிரையொப்பக் கூட்டுறவின்றிச் சிவந்திருக்கும் தெய்வீகம் பொருந்திய பீதாம்பர ஆடையை மெல்லிய இடையினிடத்துடுத்தி ஆயிரங்கிரணங்களைப் பரப்பி மாதந்தோறு மொவ்வொருவராய் உலகங்களை விளக்கிவரும் துவாதசாதித்தர்களும் ஏகமாய் வானத்தைக்கடந்து பூமண்டல வெல்லையினிடத்தில் வரக்கண்டஞ்சி யிருளின் பெருக்கனைத்தும் திரண்டொருமித்து வேறு சரணுகதியாகிய தலத்தைக்காணுமைபால் இளையபெருமாள்பத்தினியாக விருக்கின்ற தேவகுஞ்சரியினது கூந்தலினிடத் தபயமடைந்ததைப்போலக் கறுத்துக்காட்டும் கூந்தலினிடத்திருக்கின்ற வீரத்தை பரிமளமிகுத்த அகிற் கட்டைகளை மேன்மையாகச் சீவிச் சொர்னக்கும்மட்டியினிடத்திட்டெழுப்பிய நறும்புகையை யூட்டி யுலர்த்திய பின்பு தேவர்கள் முன்னோர்களுடன் செய்திருக்கின்ற தவங்களின் மேம்பாட்டினுல் அவதரித்திருக்கின்ற தெய்வநாயகியார் அளகபாரத்தைத் தந்தச் சீப்பினுற் சிக்கறுத்து வாரிச் சீர்படுத்தியவுடன் தங்கத்தினுலமைந்திருக்கின்ற சீதேவிக்கோலத்தையும் சிவகுமாரன் மீது சீறிவந்த காலத்தில் அவனுக்கிரகத்தினுற் பேருணர்ச்சியைப்பெற்று வாகனமாக விருக்கின்ற அழகிய கலாபத்தையுடைய மஞ்ஞைக்கோலத்தையும் வலம்புரிச்சங்கின் படிவத்தையும் மகரமச்சத்தின் உருவத்தையும் தகுதியாகிய விடங்களில் தேவகன்னியர் மங்கலவாழ்த்துகளைச் சொல்லி அணிந்த வுடனிதழ்களையுடைய கோங்குமலரினையும் வெட்சிப் புஷ்பத்தையும் மயிலைரோகையெடுத்துச்சொருகிப் பருத்த மல்லிகை வகைகளினிதழ்களை அவற்றின்மத்தியி லிறைத்துத் திவ்விய சுகந்தங்களை வீசும் புஷ்பவிதங்களினுற் சீர்பெறச் செய்திருக்கின்ற சரங்களைச் சூழ்வா வமைத்துத் தண்டைமாலைகளை அவற்றைவளையச் சாத்திய பின்பு பொற்சிமிளைப்போல வட்டமாய்க் காட்டும்கொண்டைபோட்டு மலர்களைக் கிள்ளி யணிந்து சோடசகலைகளையுடைய பூரணச்சந்திர பிம்பத்தினிடத்திற் களங்கந்தோற்றுவதை யொப்பக் கருமைதோற்றும படிக்கு விழிகளின்இமைகளினும் புருவங்களினிடங்களினும் மையையிட்டு அர்த்தச்சந்திரனை நிகர்த்த நுதலினிடத்திற் சாந்துப்பொட்டு மிட்டு நறும்புகையை யூட்டிக் கமழ்ந்திருக்கும் மயிர்செறிந்த சிரத்தின் முறபுறத்தி லிருந்து அழகிய நெற்றியிலிட்டிருக்கின்ற திலகத்துக்குச் சமீபத்திற் றொங்குவதாகத் தங்கத்தினுலும் வயிரங்களினுலும் முடித்திருக்கின்ற சுட்டியைத் தொங்கவிட்டனர், அது எப்படி விளங்குதெனிற் சேதவானது மேகத்தினிடத்திலெ

ன்றிச் சந்திரனைக் கவ்வவருமுன்னிலையில் நாவைநீட்டிக் கக்கிய விஷத்துளியையொப்பத் தோற்றவும், இவையன்றியும் அழகிய சொர்னவளையல்களைத் தரித்திருக்கின்ற தேவப்பெண்கள் பூரிப்போடு பொற்பேழைகளைத் திறந்து சிரோரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சடையில்லை சந்திரப்பிறை' சூரியப்பிறை அரசிலைத் தொங்கல் சடையணிவிதங்களை அளகபாரத்தைச் சூழ்வரத்தரித்து வயிரக்குழைகளைத் தொங்கட்டங்களுடன் செவிகளிற் பூட்டிச் சூற்சங்கத்தை நிகர்த்த திருக்கழுத்தினிடத்தில் முத்தாரம், சரப்பளி, மோகனமாலை, மதாணிப்பதக்கம், நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கும் காறைவிதங்களைத் தரித்துப் பசிய மூங்கிலைப்பழித்துத் திரண்டு விளங்கும் தோள்களிற் புயவணிகளைச்சேர்த்து தாமரைமலரினு மெல்லியகரங்களில் வயிரவளையல் கங்கணவிதங்களைச்சாற்றி பவழத்துண்டுகளுக்கொப்பாக விளங்கும் விரல்கடோறும் மோதிரங்களைத் தரித்துப் பொற்சன்னங்களைப் பரப்பி யிருப்பதைப் போலத் தேமல்பரந்து தங்கக்கலசத்தைப்பழித்து வட்டமாய்ப் பூரித்துத் ததும்பி யிருக்கும் கொங்கைகளின்மீது பரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்துகளையப்பிச் சிந்தூரத்தினாற் றொய்யலெழுதிச் சொர்னப்பட்டாடையினாற் செய்தமைத்திருக்கின்ற கச்சணிந்து பஞ்சகற்பக மலர்களினாலும் மருமருக்கொழுந்து இவற்றினாற் சோடித்திருக்கின்ற தண்டைமாலையைப் பலபணிகளுடன்சாத்தி விலையுயர்ந்த பீதாம்பர வுத்தரீயத்தினால் மறைத்து உடுக்கையைப்போலச் சிறுத்த விடையி னிடத்திற் சற்றுமிரக்கமற்றவர்களாய் இவ்விதப் பூணாரச்சுமைகளைச் சேர்த்த பின்பு யாழினோசையைப் பழித்துக் குயிலும் நாணும்படிக்குக் கொஞ்சிய மழலைவார்த்தைகளைப் பேசவல்ல தெய்வ்யானையம்மையி னுடைய பாதார விந்தங்களிற் செம்பஞ்சுக் குழம்பைச் சாத்திச் சித்திரங்களை யெழுதிப் பொற்பாடகம், சதங்கை, தண்டை, யிவற்றைச்சூடி விரல்கள்தோறும் மோதிரம் பீலிமுதலிய அலங்காரங்களைப்பூட்டி யிவ்விதங்களிற் றெய்வகன்னியர் திரண்டு அழகுக் கரசியாக விருக்கின்ற தெய்வநாயகி யாருக்குச் சிங்காரக் கிரமங்களைத் தேடித் தேடி மனப் பூர்வகமாகச்செய்து முற்றியவுடன் நவரத்தின மயமாகச்சோடித்திருக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளச்செய்து திருஷ்டி பரிகாரமாகும்பொருட்டுக் கறுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள் - பச்சை-வெள்ளைநிறம்பெற்ற அன்னத்தினாற்செய்யப்பட்ட ஐயவியைச்சுற்றி நாற்புறங்களினுமிறைத்து மஞ்சள்நீரைப் பொற்றட்டிலேந்தி ஆலஞ்சுழற்றி யித்தகையசடங்குகளை முடித்தவர்களாய்ப் பூரணச்சந்திரனைச் சூழவிருக்கின்ற நட்சத்திரங்களைப் போலக் கலியாணப்பெண்ணை வளைந்துகொண்டு சுபசோபனங்களைப்பாடி மனவெழுச்சியுடனிருந்தனர், இவைநிற்கக் குவளைக்காட்டையொப்ப ஆயிரம்விழிகளைப்படைத்திருக்கின்ற தேவேந்திரன்செய்கைகளை யினிசொல்லக்கேட்பீராக மேற்குறித்தபடிக்கு மணப்பந்தலில்வேண்டும் உபகரணங்கள்முதலாகச்சாக்கிரதைப்படுத்திவைத்தவுடன் தேவராஜன் பிரமனிருக்கின்ற விடத்துக்குப்போய் வணங்கிச் சுவாமி கலியாணமண்டபம் மற்றும்வேண்டுவையனைத்தும் சோடித்துமுடிந்தது தேவர்கள் இருஷிகள் இராஜாக்கள் பாதலவாசிகளனைவரும் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றனர், இனியெதிர்பார்க்கவேண்டுவ தொன்றுமில்லை ஆதலாற்கடப்பமலர்மாலைபுரளும் பன்னிருபுயாசலங்களையுடைய குமாரசுவாமியாருக்கு நமதுபுத்திரியை தாராதத்தஞ்செய்துகொடுக்க யோக்கியமாகியகாலத்தை ஆராய்ந்து முகுர்த்தம் நடக்கவேண்டியநாழிகையை யேர்ப்படுத்தவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் பிரமன்கைத்துச்சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனுகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குத்திருக்கலியாணத்தை நடப்பிப்பதற்கு ஒருவேளையைக்குறிக்கவும் வேண்டுமோ எக்காலமும் நன்மையாகவே யிருக்குமாயினும் வேதவிதிப்படிக்கு ஆராயுமிடத்திற் பொருத்தநிமித்தங்களும் திதிவாரயோககரணமுதலிய சமஸ்தமும் இத்தினம் மிகவும் சுபகரமாகவிருக்கின்றது, துரிதமாய் நடப்பிக்கலாமெனச்சொல்லியபோது இந்திரன் மனமகிழ்ச்சியுடன் மகாவிஷ்ணுபிரமனைவணங்கி நாமெல்லோரும் திருச்சபைக்குப்போய் அரிதிற் பெற்ற பெண்கொடியை பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுப்பதற்கு இன்றைக்கே முகுர்த்தகாலம்நேமித்தபடியாற் கிருபையுற்றுக் கலியாணமண்டபத்துக் கெழுந்தருளவேண்டுமெனப் பாலசுப்பிரமணியதேவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தழைத்துவர வேண்டுமாதலால் காலஅரணஞ்செய்யாமற் புறப்படச் சித்தமிரங்கக்கடவீர்களென் றிரப்பதற்குச் சம்மதித்தவர்களாய் மற்றதேவர்களுடன் இந்திரனைக்கலந்துசென்று நவரத்தினமயமாகச்சோடித்திருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்திமுதலிய சகலருஞ்சூழ்ந்துபோற்ற அவர்கள்மீது கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்திருக்கின்ற சரவணபவனைத்தரிசித்து ஆனந்தபரவசராய் மும்முறைவலம்வந்துபணிந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்பவர்களிற் பிரமனிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனன் கர்த்தனே தெய்வநாயகியைத் திருமணமுன்னிலையில் தேவரீருக்குக்கொடுப்பதற்கு இப்பகல் சுபகரமாகவிருக்கின்றது மேலும் வரத்தக்கவர் சேர்ந்திருக்கின்றதுமல்லாமல் திருமணச்சடங்குக்கு வேண்டும் உபகரணங்கள்முதலாகச்சேகரித்து சாக்கிரதையாக விருக்கின்றமையால் தயைசெய்து மணப்பந்தலுக்கெழுந்தருளவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றகாலையிற் சிவகுமாரன் நகைமுகராய் நல்லகாரியம் உங்கள் எண்ணப்படிக்கு நடத்தக்கடவீர்கள் இதோநாமும் வருவோமெனத்திருவாய்மலர்ந்து துரிதமாய் அரியணையைவிட்டிறங்கி வீரவாகு தேவர் உடைவாளாயுதத்தைக் கரத்திற்கொண்டு எதிரில்நடக்கவும் எண்மர்-இலக்ஷர் - படைவீரர் இருபாரிசங்களினும் போற்றிவரவும் விஷ்ணுபிரமனுதியர் களித்துச்சூழவும் முகவாயிலினிடத்தெழுந்தருளி அத்தலத்திற்காத்திருக்கின்ற அழகியகலாபமஞ்ஞைவாகனத்தின்மீதி லாரோகணித்தகாலையில் விண்ணவரனைவரும் ஆனந்தப்பரவசராய்ப் பஞ்சதாருக்களினது புதிய மலர்களைச்சொரிந்து பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து வாழ்த்தத்தக்கதாக விசாலமாய்நீண்டிருக்கின்ற வீதியில் நடக்கின்றகாலையில் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனும் சோடசகலைகளை வாய்ந்த சந்திரனும் தவளக்குடைகளைத்தாங்கவும் வாயுதேவன் வருணராசன் வெண்சாமரைகளைவீசவும் இயமதருமராசன் திசைக்காவலர் அருகு சந்திரவட்டம் சூரியவட்டப்பிறை புள்ளாங்குழலாதிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் திசைகள்முற்றும் செவிடுபட்டு மயங்கத்தக்கதாகக் கணகணென்றறைந்துபோகவும் ஒப்பற்றவனப்பும்.பெருமையும்படைத்துச் சர்வாபரண பூஷிதைகளாகவிருக்கின்ற அரம்பை - ஊர்வசி-திலோத்தமை-மேனகையாதிய தெய்வப்பெண்கள் சொர்னவிமானங்களிலிருந்து செவ்வரிபரந்து வேலையொப்பக் காதளவுமோடியிராநின்ற விழிகளைக் காமுகருக்கு விஷத்தைப்போல மதியை மயக்கிக்கொல்லாமற் கொல்லும்படிக்கு சேற்கண்டை பிறழ்வதற்கொப்பச்சுழற்றி வீணைகளின் தந்திகளைமுடுக்கி மிடற்றினோசையும் தந்தியொலியும் ஒன்றுபட்டுக் கேட்பவர்செவிகளுக்கமுததாரையைப்போல தேவகாந்தாரங்களை வாசித்துப்போகவும் விஞ்ஞையர்-கருடகாந்தருவர்-மகரயாழ்களைமீட்டிச் சிரவணானந்தமாகவும் அன்னங்களையொப்பப் பரதநாட்டியங்களை நடித்துவருவதற் கிசைவாகவும் பாடிப்போகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் பெரும்புறக்கடல் பெருகுமாறுபோல எ

ள்ளிடவிடமில்லாமல் அடர்ந்து பூதவெள்ளங்கள்-நவவீரர்கள் இலக்ஷர்-தேவர்கள்-பிராமணர்-இருஷிகள்-மன்னமண்டலீகர்-பாதலவாசிகளாதியாக நடக்குமுன்னிலையிற் கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள் புஜங்களுடன்புஜங்க ளுடுதாக்க தெருக்களெங்கணும் நிறைந்து முத்தங்கள் வானவெல்லைமுற்றுமடர்ந்துபோவதாயினர், சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்தவைபவங்களுடன் விசாலமாகிய பலதெருக்களைக்கடந்து புரஜனங்கள் மனவெழுச்சியுடன் விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து ஆனந்தவாரியில்மூழ்கத்தக்கதாக மெல்லமெல்லப்போய் தேவதச்சனைக்கொண்டு இந்திரன் சீர்பெறச்செய்திருக்கின்ற கலியாணச்சாலை முகவாயிலுக்கருகில் வரும்போது ஆகமவிதிப்படிக்குப் பொற்குடங்களில் வானகங்கையைநிரப்பித் தருப்பையினிடத்திலிருத்திச் சடங்குகளைமுடித்துவைத்திருந்த பூரணகும்பங்களைத் தவத்தர் பிராமணசிரேஷ்டர் கரங்களினேந்திச் சண்முகப்பெருமாள் முன்னம் வேதங்களை ஓதிவந்து மந்திரங்களைஜபித்துப் பவுத்திரமாகிய தீர்த்தத்தைக் கர்த்தன்மீதிற் புரோக்ஷித்து வாழி வாழியென்று ஆசிகளைப்பேசிநிற்கவும் அரம்பையர் இருஷிபத்தினிகள் திரண்டு சாமரை நிறைகுடம் கண்ணாடிமுதலிய எண்வகை ஆலங்களையும் மங்களகரமாகவேந்தி அணிபடநின்று சோபனங்களைப்பாடிச் சுழற்றித் தேவாதிதேவனைப் போற்றிச் சூழவும் நாககன்னியர் நீராமகளிர் கற்பூரதீபமுதலிய சோதிகளைப் பொற்றட்டங்களிலேந்திச் சுயஞ்சோதிப் படிவத்தனான பாலசுப்பிரமணியர் திருமுன்சேர்ந்து சுபங்களைப்பாடிக் காட்டவும் வெண்பட்டாடைத் தொங்கலை அசைத்துவரவும் தேவப்பிராமணர் வேதங்களையோதவும் இவ்விதச்சுபங்கள் பெருத்திருக்கின்ற காலையிற் கடலினிடத்திற் படிந்திருந்த மேகங்களெழுமாறுபோலத் திருமணக்கோல மமைந்திருக்கின்ற நமது கர்த்தனானவர் மரகதமலையையொப்பப் பாரித்துப் புள்ளிபட்டிருக்கும் அழகிய கலாபத்தை வாய்ந்த மயில்வாகனத்தை விட்டிறங்கித் திருமணக்கோயிலினது முகவாயிலினிடத்தில் வந்த மாத்திரத்தில் தேவகன்னியர் மத்தியில் அழகுக்கரசியாகிய இந்திராணியானவள் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு மெல்ல நடந்து வந்து தன்கணவன் கட்டளையின்படிக்குப் பொற்பள்ளையத்திற் சரவணபவன் திருவடிகளைச் சேர்த்து ஆவின்புதிய பாலினாற் கழுவி முந்தானையால் ஈரத்தைப்போக்கிச் சந்தனக்காப்பிட்டுத் திவ்விய சுகந்தங்களை வீசும் கற்பகமலர்களைச் சொரிந்து தூபதீபங்களைக்காட்டித் தேகபரவசத்தளாய் மகிழ்ந்துவணங்கிப்பல அரம்பாஸ்திரீகளுடன் அடுக்காலங்களையேந்தி எமதிறைவன் முன்னின்று மும்முறைசுழற்றி நாணத்துடன் மின்னற்கொடியைப்போ லசைந்து தேவகன்னியருடன் தன்னிருப்பிடத்தைச்சேர்ந்தனள், இந்திராணி மெய்ப்பத்தியுடன் நடத்திப்போனவழிபாடுகளுக்குச் சிவகுமாரன் களித்துக்கிருபாநோக்கம் பாலித்தவராய் மகாவிஷ்ணு, பிரமன், கரங்களைப்பற்றிக்கொண்டு தேவர்முனிவர் சூழ்ந்துவர அவ்வாயிலைக்கடந்து நவரத்தினமயமாகிய பொன்னரிமாலைகளை அணிபடத்தூக்கித் தண்டைமாலைகளைத் தொங்கவிட்டுச் சித்திர விசித்திரங்களாக வமைந்திருக்கும் பொற்பட்டாடைகளினால் மேற்பரப்புகள் சுவர்ப்புறங்களை அலங்கரித்து வாழைகளைநாட்டிப் பொற்பாவைகள்மற்ற சிங்காரங்கள் மிகுத்துச் சிரோரத்தின தீபங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் கலியாணமண்டபத்தினிடத்திற் சிவகுமாரன் சேர்ந்தவுடன் அதன்மத்தியிற் பருத்தமணிகளினாற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது பிரமன் விஷ்ணு முதலாயினர், ஜயஜயவெனப்போற்றிக் களிக்கத்தக்கதாகவீற்றிருந்தகாலத்தில் சண்முகப்பெருமாள் கட்டளையின்படிக்குப் பக்கங்களி லிருக்கின்ற பீடங்களில் விஷ்ணு பிரமன் உட்காரவும் மற்றவிடங்களிற் கிரமப்படிக்கு தேவர் இருஷிகள், வீரவாகுதேவர், எண்மர், இலக்ஷர், பூதவீரர்கள், மனவெழுச்சியுடனிருந்தனர், அத்தருணத்தில் பூமண்டலமுற்றினும் ஒரு குடை நிழலிற்படுத்திச் செங்கோலை நடாத்தியாண்டுவரும் குணசம்பன்னனாகிய முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தியும் ஐம்பத்தாறு தேசங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்துவரும் அரசர்களும் மந்திரிபிரதானிகள் சூழ்ந்துவரக் கலியாண மண்டபத்தைச்சேர்ந்து அதிகவிசுவாசத்துடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருவடிகளிற் றனித்தனிவணங்கித் துதிப்பவர்களிடத்திற் பரிபூரணக் கடாட்சத்தைப் பாலித்துப்பணித்தபடிக்குத் தமக்கேற்படுத்திய பீடங்களில் மனமகிழ்ந்திருந்தனர், அப்பொழுது விசாலமாகச் செய்திருக்கின்றமணச்சாலையினிடத் தெள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கிச் சகலரும் சேர்ந்து சந்தோஷசாகரத்திற்படிந்து விழிகள்களிக்க ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கிக் குமாரதேவர் மீதில் மனத்தையும் நாட்டங்களையும் வைத்திருக்கின்ற இத்தகைய மகோற்சவகாலத்தில் நடந்த அற்புதக் காட்சிகளையும் சொல்லக் கேட்பீராக அன்பருள்ளத்தைப்போலத் துல்லியமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பெருமையினையுடைய திருக்கயிலாயத்திலிருக்கின்ற சிறந்தநகரத்திற் சிரோரத்தினமயமாகவமைந்து விசாலமாக விராஜின்ற திருச்சபையின் முகப்பிலோங்கியிருக்கும் சிங்காதனத்திற் பராசத்தியுடன் வீற்றிருந்து சனகாதிகள் முதலிய மகத்துக்களுக்கு வேதநிச்சயங்களைப் போதித்துக்கொண்டு வருகின்ற ஞானநாயகன் தமது திருக்குமாரனுக்குநடக்கவிருக்கின்ற திருக்கலியாணவைபவங்களைத் திருவுளத்திலறிந்து தாமும் அத்தலத்துக்கெழுந்தருளிப்பார்த்துப் போச விருப்புற்றவராய் இச்சேதியைப் பார்ப்பதியாருக்குத் தெரிவித்தமாத்திரத்தில் மனப்பூரிப்புடன் கண்ணுதலைவணங்கிநாம் போயிருந்து நடப்பிப்பது உத்தமமாகவிருப்பதால் கிருபையுற்றுத் துரிதமாய்ப் பிரயாணப்பட வேண்டுமெனப் போற்றுவதற்குச் சம்மதித்தவராய்ச் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி வெளிவந்து சொர்னமயமாகிய விமானத்திலேறி யோகியர் தவத்தர் கணநாதராதியாக ஜயஜய போற்றியென்று வாழ்த்தித்துதிக்கவும் சிவகணங்கள் முத்துக் குடைகள் ஆலவட்டம், வெண்சாமரை, அருகு சாந்தாற்றிமுதலிய சின்னங்களைக் கவித்துவரவும் தேவதுந்துமி, வலம்புரிச்சங்கம், திருச்சின்ன மாதிய மங்கலவாத்தியங்கள் திசைகளெங்கும் அதிரமுழங்கவும் இத்தகைய திருவோலக்கத்துடன் வெள்ளியங் கிரியைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டு திருப்பரங் குன்றத்துக்கு நேராக வருகின்ற காலையி லெழுந்த மங்கலவொலியைக்கேட்டுப் பாலசுப்பிரமணியர் மனப்பூரிப்புடன் பத்திபரவசராய்த் தட்சணத்திற் சிங்காதனத்தைவிட்டெழுந் தெதிர்கொண்டனர், மற்ற மகாவிஷ்ணு, பிரன், இந்திரன், மற்றதேவர்கள், இருஷிகள், நவவீரர், இலக்ஷர், கணநாதர், இராஜராஜாக்களாதியாக ஆனந்தபரவசராய்த்தேகங்குதுகுலித்து மயிர்ச்செறி வெழவும் விழிகளில் போதநீரைப் பெருக்கிக்கடிதிற்போய் எமது கர்த்தன்வந்தனர் தேவதேவோத்தமன் வந்தனர், ஜகதீஸ்வரன் வந்தனரெனக் கோஷித்துக் கூத்தாடினவர்களா யினியாமெல்லோரும் பரிசுத்தவான்களாய்ச் சிறந்தனமெனக் கரங்களைச் சிரங்களிற் கூப்பிக்கொண்டு வேதவாக்கியங்களினாற் பலவிதங்களிற் றுதித்தெதிர் நோக்கியிருக்கின்றகாலையிற் சிவபிரான் சமீபத்தில் வந்து பராசத்தியுடன் விமானத்தைவிட்டிறங்கிய காலத்தில் சண்முகப் பெருமாள் அதிக ஆவலுடன் தாய்தந்தையர்திருவடிகளிற் சூரியன் தாமரைமலர்களைக் கூடுமாறுபோல வயிரமுடிகள் பொருந்தும்படிக்கு விழுந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து அழகிய பன்னிருகரங்களையுங் கூப்பிக்கொண்டு

தித்து நிற்கின்ற திருக்குமாரனிடத்திற் பரிபூரண கடாட்சத்
தைச்செலுத்திக் கரங்களினுற் றழுவித்தனித்தனியே மார்பிற்
சேர்த்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து பெற்றபொழுதி
னும் பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்திருக்கின்ற தருணத்தில் மகா
விஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன், முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்
கள் நாற்பத்தெண்ணுயிர மிருஷிகள் நவவீரர்கள் இலக்ஷர் பூத
கணத்தலைவர் முதலாக அதிகசந்தோஷங்களுடன் சராசரப்பி
ரபஞ்சங்களனைத்தையு மீன்றருளிய உமாபரமேஸ்பரர் திருவ
டிகளில் மும்முறைவலம்வந்து சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பின
வர்களாய்க் கர்த்தனே நிரோகச்சாயைப்போலச் சூழ்ந்தலைக்கு
ம் வினைப்போகங்களை யனுபவித்தழலுகின்ற அடியோங்கள் அ
ஞ்ஞானமயக்கத்தைப் போக்கி வாழ்வித்தீர் இதைப்பார்க்கினு
ம் வேறுபேறுவேண்டுமோ வென்று பலவிதங்களிற்பரமன் கு
ணதிசயப்பெருக்கை யெடுத்துப் புகழ்கின்றபோது வடிவேலர்
உயிருக்குயிராய் மனோவாக்குக்கெட்டாமல் திருநடனங்களைச்
செய்துவரும் பிதாவைஅன்னையுடன் நவரத்தினமயமாகச்சோ
டித்திருக்கும் கலியாண மண்டபத்தி லழைத்துக்கொண்டுபோ
யினர், அத்தருணத்திற் பரமன் திருவுளப்படிக்கு வானத்திலி
ருந்து சூரியனிறங்கியதைப்போலத் தேஜோமயமா யொரு சி
றந்த விமானம்வந்து மத்தியிலிருந்த காலையில் மயிலையொத்த
சாயலையுடைய உமையவளுடன் வீற்றிருந்து குமாரதேவனை
வரவழைத்துப் பரிந்தெடுத்து இருவர்மத்தியிலிருத்தித் தழுவி
யிருக்குங் கோலத்தைக்கண்ட பிரமன்வணங்கி யிதனைவிண்ண
ப்பஞ்செய்வதாயினன், பரமனே பலயுகங்களாக அடியோங்க
ளை மானபங்கப்படுத்தி வருத்திய கொடுமைக்கிரங்கி பாலசுப்
பிரமணியக் கடவுளைப்படைத்துப் பகைவனைவாட்டி யிரட்சிக்
கும் படிக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிய வாறே வீரமாமயேந்
திர புரியைச் சேர்ந்துசூரபதுமன் வம்சநாசமாகக் கொன்றொ
ழித்து நேற்றைத்தினம் சயந்தன் முதலியர் சிறையையு மீட்டு
ம் இத்தலத்தில் வந்திருக்கின்றனர், செய்யாமற் செய்த நன்றி
யைக்குறித்து அதற்குத்தக்க கைமாறுமுடிப்பதற்கொன்றுமில்
லாமற் போனபோதினும் இக்காலத்தில் நாங்களடைந்திருக்கி
ன்ற சந்தோஷத்தினுல் அவுணர்குலகாலனுகிய பாலசுப்பிரம
ணியக்கடவுளுக்கு தேவேந்திரன் அரிதிற்பெற்றிருக்கின்ற தெ
ய்வயானையம்மனையித்தின்ம் திருமணமுன்னிலையிற் றரயத்தனி
த்து அதற்கடுத்த சர்வசாக்கிரதைகளையுமுடித்து இதோ நிறை
வேற்றியிருக்கின்ற சுபகாலத்திற் சருவசீவகாருண்ணியாகிய
பாரசத்தி சமேதராய்த் தேவரீ ரெழுந்தருளியதாற்சிற்றறிவை
யுடைய எங்கள் செய்கைகள் சிறந்ததாயின, அய்யனே செல
வுகொடுப்பீராகில் மற்றசடங்குகளையும் திருமுன்பு முடிக்கக்க
டவோமென வேண்டுமுன்னிலையிற் சிவபிரான் நகைமுகராய்
ப் பிரமனைப்பார்த்து இதனைத்திருவுளம்பற்றுவதாயினர், நீங்
கள்யத்தனித்து நடத்த விருக்கின்ற சுபகாரியம் நன்மையாக
விருக்கின்றதால் இச் சம்பிரமத்தைப் பார்த்துப்போகப் பரிம
ளமிகுந்த புஷ்பங்களைத் தரித்திருக்கும் அளகபாரத்தையுடை
ய பருவதராசபுத்திரியுடன் இவ்விடம் வந்தனமாதலாற் கால
தாமசஞ்செய்யாமல் முகூர்த்தத்தைச் செய்ய யத்தனப் படு
மென்று திருவுளம்பற்றிய மாத்திரத்திற் சந்தோஷத்தாழ்ந்து
பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேவேந்திரனைப் பார்த்துத் தேவராஜ
னே நீ செய்ததவமுபற்சிகளை யின்ன விதமெனச்சொல்லி மு
டிவதோ ஒன்றுக விருக்கின்ற சங்கரன் உமாதேவியுடன் வந்து
விட்டனர், உன்பெண்ணைச் சரவணபவனுக்குத் தாராதத்தஞ்
செய்து கொடுக்க நிச்சயித்தகாலமும் சமீபித்தது துரிதமாகப்
போய்த்தெய்வயானை யம்மையை அழைத்துவரக் கடவையெ
னக்கட்டளையிட்ட வுடன் சந்தோஷசாகரத்தி லழுந்தினவனு

ய் இதோ தருவித்தன னென்றோடித் தன்விடுதியைச் சேர்ந்து
ஸ்ரீமகாலட்சுமி - சரஸ்வதி - இந்திராணி - தேவகன்னியர் மு
தலான சுந்தரவதிகள் சோபனங்களைப்பாடவும் மத்தியில் நடு
நாயகமாக வீற்றிருக்கின்ற தன்பெண்ணைக் கிருபையாகப்பார்
த்து என்னைப்பெற்ற தாயே குலக்கொழுந்தே யாங்களீடேறவ
ந்த தவவமுதே வருக வருகவென் றழைத்தகாலையில் தெய்வ
குஞ்சரியார் அதிகசந்தோஷத்துடன் நவரத்தினமயமாகிய பீ
டத்தை விட்டெழுந்து பரல்கள் பரந்திருக்கும் மலையினிடத்தி
ற் செந்தாமரைப் புஷ்பத்தினு மெல்லிதாய்ச் செம்பஞ்சூட்
டிப் பிரகாசியாநின்ற திருவடிகள் பொருந்தி நடக்கப் பொரு
து பொருதென்றாற்றுவதைப்போலத் திருவடிகளிற் றரித்தி
ருக்கும் சிலம்புபுலம்பவும் தண்டை சதங்கை சத்திக்கவும் மு
த்தாரங்கள் மோகனமாலைகள் வயிரப்பதக்கங்களைத் தாங்கிப்
பருத்து விம்மியோங்கி யிருக்கின்ற கொங்கைச் சுமைக்கு உடு
க்கையை யொத்த மெல்லிய விடையானது சகிக்கமாட்டாது
சகிக்கமாட்டாதென்று முறையிடுவதற்கொப்பாக அரையிற் ற
ரித்திருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய மேகலாபரணத்திற் றொங்
கவிட்டிருக்கும் பொற்கிண்கிணிகள் கலிக்கவும் அத்தருணத்தி
லிருந்த பெண்கொடிக ளனைவரும் பின்பற்றிப்போற்றிவரவும்
மெல்லமெல்லப் பாதங்களைப் பெயர்த்து வைத்து மிருதுவாக
விருக்கின்ற இலவம்பஞ்சை ஆய்ந்துசீர்படுத்திப்பரப்பியிருக்கு
ம் அணையிற் பொருந்துமாயினும் வருந்துந் திருவடிகளுைக; நட
ந்த செயலை அருமையாகப் பேசுவது புதுமையன்று கோடிசூ
ரியப் பிரகாசமாகச் சொலித்திருக்கும் வெற்றி வேலாயுதமூர்
த்தியினது உபையசரணர விந்தங்களும் கொடியரிற் கொடிய
னுக விருக்கின்ற நாயினேன் அஞ்ஞான விருள் மூடிக்கவலையு
ற்றிருக்கின்ற மனமாகிய வலிய பாறையினிடத்திற் பொருந்தி
நடிக்குமாயின் சருவசீவதயாபரியாக விருக்கின்ற எமதன்னைம
லைப்புறத்தில் நடப்பதைச் சகசமாகவே நினைக்கவேண்டும் இ
வ்விதமாக ஸ்ரீமஹாலட்சுமி சரஸ்வதி கரங்களை கைலாகுகொ
ண்டு தேவகன்னியராதியாகச் சுபங்களைப்பாட அயிராவதம்
போற்றிவளர்த்த பெண்ணரசியானவள் மெல்லிய மாந்தளிர்
நாணும்படிக்கு விளங்கியிருக்கும் சேறடிகளைப் பெயர்த்து மன
மகிட்சியுடன் எதிரில் நிற்கின்ற பிதாவினருகில் வந்த மாத்திர
த்தில் முகத்துடன் முகத்தைச் சேர்த்து முத்தமிட்டு உச்சியை
மோந்தவனுய் அதிக களிப்புடன் மணச்சாலையினிடத்துக்கழை
த்து வந்தகாலையில்தேவர்கள் கற்பகமலர்களைச் சொரிந்துபோ
ற்றிப் பணியவும் தவசிரேஷ்டர்கள் அட்சதைகளையிறைத்து
த் தாயேவாழிவாழி யென்று ஆசிகளைச்சொல்லி வணங்கவும்
சபையிலிருக்கின்ற மற்றவர்களனைவரும்ஜயஜயவென்றேத்தித்
தொழவும் இவ்விதக்களியாடல் நடந்துவரும்போது எதிரிலிரு
ந்த அணையில் வீற்றிருக்கின்ற உலக மாதாவையும் ஆதிதேவனை
யும் தரிசித்தவுடன் தெய்வநாயகியானவள் அதிக பிரியத்துட
ன் அருகிற்போய்ப் பாதகமலங்களிற்பணிந்து மத்தியிற் சுயஞ்
சோதிப்படிவத்தனுய் விளங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதபாணி
யைப்பார்த்தவுடன் ஆபரணங்களைத் தாங்கிப் பொன்னையொத்
த தேமல் பரந்திருக்கும் தனபாரங்களையுடைய பெண்ணரசி
யானவள் நாணந்தலைக்கொண்டு வெட்கி அன்னத்தை யொப்
பப் பக்கத்தி லொதுங்கினள், அத்தருணத்திற் சிவபிரான் தம்
மை வணங்கிய மருகியினிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தைவை
த்துக் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்தவுடன் பரமசிவத்தையணை
த்துக் குழைவித்துக் கொங்கைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் வி
ளங்கச்செய்த பார்வதியாருந் தமது திருக்கரத்தை நீட்டி மரு
மகளைச் சேர்த்து முதுகைத் தடவிக்கொடுத்தவளாய்ப் பக்கத்
திலிருக்கின்ற தேவர்சேனுபதியாகிய திருக்குமாரனையும் தே

வராஜபுத்திரியையும் இருகரங்களினாலும் அணைத்துச்சென்று பொன்மயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டு எதிரிலிருக்கும் பீடத்தில் இருவரையும் உட்காரவைத்து ஆசீர்வதித்துத் தமதிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தனள், சவுனகாதியிருஷிகளே கலியாணப்பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருமைப்பட வீற்றிருந்தகாட்சி யெப்படிக் கிருந்ததெனில் வீரக்கழலையணிந்த பாதாரவிந்தங்களையுடைய சிவபிரான் பராசத்தி சமேதனா யெழுந் தருளிய தோற்றத்தை யொப்பக் காட்டியது இவ்விதமாகப் பதிவிருதா சிரோமணியாகிய தெய்வ நாயகி யுடன் பால சுப்பிரமணியக் கடவுள் அரியணையிற்காட்டிய கோலத்தை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் முதலிய சகலரும் தரிசித்தமாத்திரத்தில் ஆனந்த பரவசராய் வணங்கிப் பல விதங்களிற் போற்றினர், அம்மையப்பரும் மனப்பூரிப்புடன் மங்கல ஆசிகளைக்கூறினர், இந்திரன்அவர்கள் மணவணிக்கோலத்தை மனமும் விழிகளுங் களிக்கக்கண்டுபுகழ்ந்து கரங்களைசிரத்திற் கூப்பித்தொழுது மதுரமாகியதேனைவெறுக்க வுண்டுகளிக்கும் வண்டினங்களைப்பார்க்கினும் அதிகமனவெழுச்சிபெற்று அவ்வாறேகளித்துப் பக்கத்தில்நிற்கின்ற தேவியையெச்சரித்தவுடன் துரிதமாகப்போய்ப் பலதேவப்பெண்களுடன் திருமஞ்சனம்-கற்பகமலர் தூபதீபமுதலாகிய வஸ்துக்களைப் பொற்பள்ளையங்களினேந்தி நஞ்சமஞ்சுந்தோற்றங்களையுடைய இந்திராணியானவள் கலியாணப்பந்தலைச்சேர்ந்து கணவன்பக்கத்தில் நின்றனள், அக்காலத்திற் பிரமன்பணித்தபடிக்குத் தேவராசன்றன்தேவியுடன் பன்னிருபுயாசலங்களையுடைய குமாரதேவர் சன்னிதானத்திற்போய் வேதவிதிப்படிக்குப் பாதபூசையைசெய்ய யத்தனப்பட்டவனாய்ப் பொற்றட்டினிடத்தில் ஐயன்றிருவடிகளைச்சேர்த்துத் தன்தேவியானவள் நாணமிகுதியினால் தலையைக்கவிழ்ந்து தன்கரத்திலிருக்கின்ற தங்கக்கலசத்தில் நிரப்பியிருக்கும் மதுரமிகுத்த கங்காதீர்த்தத்தை மெல்லமெல்லச்சொரிந்துவரச்சுத்திசெய்து தன்மீதிருக்கின்ற உத்தரீயத்தினால் ஈரத்தைப்புலர்த்தி களபகஸ்தூரிக்குழம்பையப்பி பஞ்சதாருக்களினது புதியமலர்களைக்கொண்டர்ச்சித்து சாம்பிராணிதூபத்தைக்காட்டிக் கர்ப்பூர நீராஞ்சனங்கொடுத்துச் சோடசவுபசாரங்களுடன் பூசையைநிரப்பியவுடன் இந்திராணியானவள் பயபத்தியோடு திருப்பாதங்களில் அருச்சித்திருக்கின்ற நின்மலப்பொருள்களனைத்தையும் பதலமாகவெடுத்துத் தங்கப்பாத்திரத்திற் சேகரித்துக்கொண்டுபோய் க்ஷேமமாயிருக்கின்றவிடத்திற் பதலப்படுத்திவந்து கணவன்பக்கலிற்சேர்ந்தவுடன் திரிலோகசக்கிரேஸ்பரனாய்ப் பலரும்போற்றிவணங்கும் பெருமையினையுடையதேவராஜன் மனப்பூரிப்புடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருக்கரங்களில் தெய்வநாயகியார் கடகங்கணங்களையணிந்திருக்கும் அஸ்தங்களைச்சேர்த்து அருமையாகப்பெற்றிருக்கின்ற இந்தப்பெண்ணரசியைத் தமது திருத்தேவியாகக்கொடுத்தனன் அங்கீகரித் தன்பாயாண்டிரட்சிப்பது உமதுகடனெனவேண்டி இந்திராணிவிட்டவானநதிப்புனலினால் தாராதத்தஞ்செய்து வணங்கினன், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தரோ இவ்வதிசயத்தை யென்னசொல்லுவேன் மெய்ப்பத்தியுடன் தமதுதிருவடிக்கன்புசெய்பவராகவிருக்கின்ற புண்ணியசீலருக்கு இம்மைமறுமைச்செல்வங்களனைத்தையும் மென்மேலும் கடாட்சித்துக் கடையிற் சாரூபப்பதவியையுந் தந்தாளவல்ல சரவணபவன் தேவராஜனானவன் வேதமந்திரங்களையோதித் தன்குமாரத்தியை தாரைவார்த்துக் கொடுக்க மனமகிழ்ச்சியுட னேற்றனரென்னில் அவன் திருவிளையாடலின் பெருமிதங்களை யாவரர்த்தனித்துப் புகழக்கூடும் உடனே பிர்மதேவனெழுந்து மானசத்தினால் நியமித்த மங்கிலியத்தை தேவபிராமணர் ஆசிகளைச்சொல்லி வேதங்களையோதத்தக்கதாகச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருக்கரத்திற் கொடுத்தவுடன் அதன்சூத்திரங்களை யிருகரங்களினாற்பற்றிக் கணகணெனதேவதுந்துமிகள் முழங்கவும் வேதாகமங்கள் துதித்துவாழ்த்தவும் மாங்கிலியதாரணத்தை எமதன்னை திருக்கழுத்திற்றரித்து மும்முடிபோட்டுத் திவ்வியமலர்மாலையொன்றைத் திருத்தேவியின் சிரத்துக்கணியாகத்தரித்தனர், அச்சுபகாலத்தில் தேவேந்திரன் தன்னிஷ்டசித்தியைப்பெற்றுக்களித்தவனாய்க் காரியப்பேரைக்கூவி வாழை-பலா-மா வெனச்சொல்லும் முக்கனிகளையும் மற்றபழவிதங்களையும் மதுரமிகுத்தகருப்பஞ்சாறு-ஆவின்பால்-தேன்-கற்கண்டு இத்தகைய சிறந்தவஸ்துக்களை எதேஷ்டமாகத்தருவித்துத் தங்கப்பள்ளையங்களிலும் கிண்ணங்களிலும் நிரப்பிக்கொண்டுவந்து சண்முகப்பெருமாள்முன்னம் பரப்பி யிவற்றினைப்பொசித் தடியேனை யிரட்சிக்க வேண்டுமென நிவேதித்தனன், இத்தகையமகோற்சவகாலத்தில் வார்களினாலிறுக்கியிருக்கின்ற மங்கலபேரி - முரசம்-மத்தளம்-குடமுழா-தக்கை-வலம்புரிச்சங்கம்-புள்ளாங்குழல்- திருச்சின்னம்-பூரி-எக்காளை-துத்தாரி-ஜயகண்டைமுதலிய மங்களவாத்தியங்களைப் பல்லாயிரங்கணநாதர் அண்டங்களதிர்ந்து திசைகள் செவிடுபடத்தக்கதாகத் தாம்தாமென்று முழக்கவும் வீரவாகுதேவர்-எண்மர்-இலக்ஷர்-மனவெழுச்சியுடன்தங்கள் முன்னவன்திருவடிகளிற்பணிந்து கரங்களைக்கொட்டிஜய ஜயவெனப்போற்றவும் கணதிபதிகள் மனமும் விழிகளும்பூரித்துக்களிக்கத்தக்கதாக மணக்கோலத்தைத்தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் இந்திரனாதிய திசைக்காவலர் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்கள் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரமிருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர்-பன்னகர்-நாகர்-ஏகாதசருத்திரர் - துவாதசாதித்தர்-மருத்துவர்முதலிய வானநாடரும் சதுர்வேதபாராயணராகிய பிராமணர் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தி ஐம்பத்தாறு தேசராஜாக்கள் குறுநிலமன்னர் மற்றைய பூமண்டலவாசிகளும் ஆதிசேஷனாதிய அஷ்டமாநகர்முதலிய பாதலவாசிகளும் மற்றும் தீவுதீபாந்திரங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றசகலரும் தம்பதிசமேதராக வெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியர் மணக்கோலத்தை விழிகள்களிக்கத்தக்கதாகத் தரிசித்துச் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய் இத்தினம் ஜன்மசாபல்லியராய் முத்திக்காளானோமென்று பலவிதங்களிற்றுதித்துச் சமுத்திரகோஷமு மஞ்சும்படிக்கு மங்களத்தைக்கொண்டாடிவருமுன்னிலையிற் பிரமதேவன் தன் குமாரவர்க்கங்களுடன் ஓமகுண்டத்தைச்சுற்றிலுமிருந்து தருப்பைகளைப்பரப்பி அட்சதைகளையிறைத்துப் புதியமலர்களினால் விநாயகர்முதலிய பிரதமதேவதைகளை வழிபட்டுப் பூரணகும்பம் குடவிளக்குமற்றையவிதங்களையும் விதிப்படிக்குத்தாபித்து முற்றியவுடன்மந்திரபூர்வகமாக முத்தீயையும் ஓமகுண்டத்திலெழுப்பிச் சரவணபவனையும் தெய்வநாயகியம்மையும் அதனருகி லெழுந்தருளச்செய்து சத்தவிருஷிகளாதிய மகத்துக்கள் வேதப்பிராமணர் வேதசாகைகளையோதிச் சமித்துக்களை கிரமப்படிக்குப் போட்டு ஆவிநெய்யையூற்றி மத்திமத்தியிற் பொரிகுதிரத்தையிறைத்து நவக்கிரகவோமம் மற்றுமிராநின்ற கருமங்களை வேதவிதிப்படிக்குச் சரவணபவனைக்கொண்டு முடிப்பித்து பூர்ணகுதியுங்கொடுத்தவுடன் அத்தீயினிடத்திருந்தெடுத்த பவுத்திமாகியமையை மாப்பிள்ளையைக்கொண்டு கலியாணப்பெண்ணின் திருநுதலிலிடுவித்து அக்காலத்தில்நடத்தவேண்டியசடங்குகளனைத்தையும் வரன்முறையாய்ச்செய்தாயிசைபின்பு கலியாணமாப்பிள்ளைக்கு மகாவிஷ்ணு தோழனாகநின்று கைலாகு

கொடுத்துப் பீடத்திலிருந்தெழுப்பியகாலையில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி
சரஸ்வதி-துர்க்கை-காளி-யித்தகைய சிறந்ததாய்மார்கள் தோ
ழிப்பெண்களாகவிருந்து கலியாணப்பெண்ணைத்தழுவி யெடுத்
தகாலத்தில் உலகநடவடிக்கைப்படிக்கு அறுமுகவன் கமலக்க
ண்ணன்கரத்தைப்பற்றி முன்னம்போகின்றபோது தெய்வயா
னைநாயகியாரும் கணவன்சுண்டுவிரலைத் தனதுவிரலிற்கோத்
துக்கொண்டு ஸ்ரீமகாலட்சுமிமுதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றி
வரத்தக்கதாகப் பின்பற்றிநடந்து தீக்குண்டத்தைமும்முறைவ
லம்வந்து வடபாரிசத்திற்சேர்ந்தனர், பிரமன்சிரத்திற் றமது
திருவடிகளைச்சூடி வேதப்பொருளை யனுக்கிரகித்த பாலசுப்பி
ரமணியர் தமதுமனைவி திருப்பாதத்தைக் கரத்தினாற்பற்றியெ
டுத்து அம்மியின்மீதில்வைத்தவுடன் வெற்றிவேலினாற் சூரப
துமன் தோற்றமாகிய மாவிருட்சத்தை யிருகூறுகப்பிளந்து
வாட்டிய முருகப்பெருமானுக்கும் அம்மைக்கும் வானத்தில்
விளங்கும் வசிஷ்டர்பத்தினி பதிவிருதாசிரோமணியாகிய அரு
ந்ததியைக்காட்டி இவ்விதமாகத் திரிமூர்த்திகள் அக்கினிதேவ
ன் தவத்தர் தேவர்கள் வேதப்பிராமணர் மற்றும்சபையிலிருந்
தவர்கள் சாட்சியாகத் திருக்கலியாணச்சம்பிரமங்களைத்தம்
கிரமமாகமுடிந்தவுடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருத்தே
வியுடன் அம்மையப்பராகிய உமாபரமேஸ்பரரை மும்முறைவ
லம்வந்து பத்திவினயத்துடன் சேவித்தகாலையில் பரமனும் ப
ராபரையும் மனமகிழ்ந்து பற்பல ஆசிகளைச்சொல்லி ஆவலு-
ள்வாரியெடுத்துத் தத்தமதுபக்கலிலிருத்திப் பரிபூரணகடாட்
சத்தையுங் கிருபாநோக்கத்தையும் பாலித்தவர்களாய்த்தழுவி
உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டு முதுகைத்தடவி அதிகபிரியத்து
டன் இப்பேற்றினைக்கடாட்சிப்பதாயினர், தம்பதிகளே யின்
றுமுதல் நமக்கிருக்கின்ற முதன்மைகள் நீங்களிருவரும்பெற்
றுச் சகலராலும்பூசித்து வணங்கும்வரத்தைத்தந்தனம் நீங்க
ளிருவரும் வங்கணமாய் வாழ்ந்திருப்பீர்களென்று வாழ்த்தின
ர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிமஹருஷிகளே, மேற்குறித்தபடி
க்குப் பருவதராஜபுத்திரியும் பரமேஸ்வரரும் மனப்பூருவமா
ய் பிள்ளைக்கும் மருகிக்கும் தலைமைப்பேற்றை யனுக்கிரகித்த
மேம்பாட்டைத் திருக்கலியாணப்பந்தலினிடத்திருந்த பிரமன்
இந்திரனாதிய தேவர்கள் இருஷிகளும் தெரிந்தவுடன் அவர்கள்
தேவியருடன் மனவுற்சாகமாய்க் கடப்பமலர்மாலையைத்தரிக்
கும் கந்தசுவாமியைத் திருத்தேவியுடன் மும்முறை வலம்வந்
து பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து போற்றுமுன்னிலையிற் சபை
யினிடத்திருந்த மற்றையரனைவரும் சந்தோஷசாகரத்தில்மு
ழுகினவர்களாய்ச் சண்முகப்பெருமானையும் தெய்வநாயகியா
ரையும் தங்களிஷ்டதேவதைகளாகக்கொண்டு முன்னினும் அதி
க பிரிதிபத்தியுடன் கிரமப்படிக்கு வந்தனைவழிபாடுகளைச்செ
ய்து வருபவர்களிடத்திற் பிரியமாய்ச் சிவகுமாரன் தமதுபூர
ணகடாட்ச வீட்சணியங்களைப் பாலித்தனர், இவ்விதமாகத்தம
து திருக்குமாரனுக்கு நடந்துவரும் சிறப்புகளைக்கண்டு மனமகி
ழ்ச்சியுடன் உமாபரமேஸ்வரர் அத்திருச்சபையினிடத்திருக்கி
ன்ற சகலரிடத்தும் பரிபூரணகடாட்சத்தைப் பாலித்துத் தவி
சைவிட்டெழுந்து உருத்திரகணங்கள் பூதவீரர்முதலாகச்சூழ்
ந்து தத்தமது பணிவிடைகளைச்செய்து போற்றிவரத்தக்கதாக
விமானத்திலெழுந்தருளி அத்தலத்தைக்கடந்து யதாப்பிரகார
ம் திருக்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்திருந்தனர் உமாபரமேஸ்வரர்
சென்றதைத் திருமணச்சாலையிலிருந்தவர்க ளனைவரும் தெரி
ந்தமாத்திரத்தில் அற்புதசித்தராய் உயிருக்குயிராகவிளங்கும்
ஆதிதேவன் குணாதிசயங்களை நினைந்து நினைந்து பலவிதங்களி
ற் பரமன் பெருமைகளை வாயாரப்போற்றிச் சிறந்தவர்களாய்
உலக மாதாபிதாவைப்பிரிந்தகாரணத்தினால் நடுக்கடலில்விழு
ந்தவர்களைப்போல மனம்வருந்தி யவன்கடாட்சத்தினாற் கரை
யைக்கண்டுசேர்ந்து களிப்பவரையொப்ப நவரத்தினமயமாகி
ய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற குமாரதேவரைத் தெய்வ
யானைப்பிராட்டியாருடன் தரிசித்தமாத்திரத்தில் உமாபரமே
ஸ்வரர்கோலமாகத்தோற்ற ஆனந்தபரவசராய் மனக்கவலை
யைப்போக்கிச் சிவபிரான் அமர்ந்தபீடத்திற்காட்டும் சரவண
பவன் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தைக் காணுந்தோறும் மனதிற்பே
ரானந்தவெள்ளமூற்றெடுத்துப்பெருகி விழிகளிற் றாரைதாரை
யாக நீர்சொரியத் தேகங்குதுகுலித்து மயிர்சிலிர்த்துக் கிடை
யாதவின்பநலத்தை யனுபவித்துச் சிவகுமாரன் திருவடிகளிற்
பன்முறைபணிந்து தேகபரவசராய்க்கூத்தாடி வாயில் வந்த
வந்தவிதங்களாக அவன்பெருமைகளைவழுத்தினர், சவுனகாதி
யிருஷிகளே அத்தருணத்திற் சபையிலிருந்தவ ரனைவருங்கொ
ண்ட சந்தோஷப்பெருக்கை யின்னவிதமென்று ஆதிசேஷனா
லும் சொல்லிமுடிவதன்று உடனே சண்முகப்பெருமாள்தேவி
யுடன் அரியணையைவிட்டிறங்கி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இ
ந்திரன்முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் திருச்சின்னம்
புள்ளாங்குழலாதிய மங்கலவாத்தியங்கள் கர்ணாமிர்தமாக மு
ழங்கவும் கலியாணமண்டபத்தைக்கடந்து தமதுதிருக்கோயி
லிற்பிரவேசித்துத் தம்மைநோக்கும் பிரமனாதியரிடத்திற் கிரு
பாநோக்கத்தைப்பாலித்துத் தத்தமது பதவிகளுக்குப்போவ
தாகச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தன்பரிசனரை வாயில்
கடோறுமிருந்து போற்றிவரக் கட்டளையிட்டவராய் அடியே
னையீன்றெடுத்த அன்னையுடன் அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து சராச
ரப்பிரபஞ்சங்கள் தழைத்தோங்கும்படிக்குப் பள்ளியறையிற்
பஞ்சணைமெத்தைகளைப்பரப்பி மலரப்பாயலைவிரித்து மற்றவை
பவங்களுடனும் சோடித்திருக்கின்ற பொன்மஞ்சத்திலெழுந்
தருளித் தேவியுந்தாமுமாய்ச் சரசசல்லாபங்களைச்செய்துசுர
தலீலைகளினால் அவளின்பநலங்களை யனுபவித்துக்களித்தவரா
ய் வானநாட்டிற் சஞ்சரித்திருக்கும் வெள்ளையானை மேருச்சா
ரலிற்போற்றிவளர்த்த தெய்வயானையை வெற்றிவேலாயுதமூ
ர்த்தியானவர் நாணமென்னுந்தளையினாற்கட்டிப் பள்ளியறை
யிற்சேர்த்துச் சிரோரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்ட ஆபர
ணாதிகளைத் தாங்கியிருக்கும் கொங்கைகளாகிய அங்குசத்தை
திருக்கரங்களினாற்பற்றியழுத்தி யருளென்னும் சங்கிலியைக்
கொண்டு புயாசலங்களாகிய தறியிற்பிணித்ததைப்போலக்கட்
டியணைத்து முத்தமிட்டும் அதரபானஞ்செய்தும் குலவியும்தே
வாமுதம்போன்ற மதுரமொழியையுடைய குமரியுங் குமார
தேவரும் இவ்விதமாகக்காமவின்பத்தை யனுபவித்து அந்தப்பு
ரத்திற் பிரியாவிடையாயிருக்கின்றகாலையில் முன்னம் பாலசு
ப்பிரமணியக்கடவுள் பணித்தபடிக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனா
தியதேவர்கள் திருமுதுகுன்றமென்னுந் தலத்தைநீங்கித் தமது
தேவியருடன் வைகுந்தம் மனோவதிமுதலிய நகரங்களைச்சேர்
ந்து கவலையற்றுப் பழையபடிக்கு மனவெழுச்சியுடனிருந்தனர்
தேவேந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன் முசுகுந்தச் சக்கிரவ
ர்த்தி முதலியோர்களை யுபசரித்துத் தன்மாளிகைக் கழைத்து
ப்போய் அவர்களுக்குத் தக்கவிடுதிகளைக்கொடுத்துக் காமதே
னுவைத்தருவித்து அறுசுவை யுண்டி பலகாரவகைகள் கனிவ
ருக்கங்கள் திரட்டுப்பால் இத்தகைய இஷ்டான்னபோசனங்
களை திருப்தியாக வூட்டிச் சந்தனக்குழம்பு புனுகுசவ்வாதுமு
தலிய கலவைச்சாந்துகளைப்பூசிப் பரிமளமிகுத்த பஞ்சதாரு
க்கள் மலர்மாலைகளைச் சாத்தித் தாம்பூலத்தைக்கொடுத்து முற்
றியவுடன் நவரத்தின மயமாக விராகின்ற கிரீடம், வாகுவலை
யம், மகரகுண்டலம், மதாணிப்பதக்கம், முத்துமாலை, மோக
னமாலை யாதிய பணிகளையும் விலையுயர்ந்த பீதாம்பரங்களையும்

முத்துப்பல்லக்கு சொர்னமயமாகவிளங்கும் அம்பாரிகளைத் தூக்கியிருக்கும் யானைகள் தேர்கள் பஞ்சகல்லியாணிகளாகவிருக்கின்ற புரவிப்பந்திகள் தேவகண்ணிகையர்கள் ஏராளமாகப் பொழியும் பசுக்கூட்டங்கள் முதலாகிய உலுப்பைகளை அபாரியாக வெகுமதிசெய்து உங்களுக்குஅதிகசிரமையைக்கொடுத்தே னென்று பலவிதவுபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவ்வவர்கள் பட்டணத்துக்குப்போய் வரும்படி செலவுகொடுத்த மாத்திரத்தில் தேவராஜனை வணங்கி உம்மால் மோட்ச வீட்டை யெளிதிற் கிடைக்கப் பெற்றனமென் வுத்தரவுகொடுத்து அதிக சந்தோஷத்துடன் நால்வகைச் சேனைகளும் கடல் பெருகுமாறுபோல விரைச்சலிட்டுப்போகவும் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச் சங்கமாதிய பதினெண் மேள வாத்தியங்களும் திசைகள் செவிடுபடத்தக்கதாக முழங்கவும் தங்களுக்குரிய வாகனத்திலாரோகணித்து மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் சூழ்ந்துவரத் திருப்பரங்குன்றத்தைக்கடந்து நாடு நகரங்கள், வனங்கள், வனாந்திரங்கள் மலைகள், நதிகள், முதலாகத்தாண்டி தத்தமது நகரங்களிற் சேர்ந்து மனவெழுச்சியுடன் சவுக்கியமா யிருந்தனர், மேற்குறித்த படிக்கு வானநாடர் பூலோகவாசிகள் பாதலத்தினர் மற்றுந் திருக்கலியாணத்துக்கு வந்திருந்த சகலரும் போயினபின்பு இந்திரன் தன்மனதுக்கினிய தேவியாகிய இந்திராணியுடன்போக போக்கியங்களையனுபவித்துத் திருக்குமாரனாகிய சயந்தனுடன் சவுக்கியமாய்ச் சிலதினம் அத்தலத்திற் பலதேவர்கள் பணிவிடைகளைச்செய்துவரவாசமாக விருந்தனன், ஓ மஹருஷிகளே, யித்திருமணச் சரித்திரத்தைப் பத்தி பூர்வகமாய் மனதொருமித்துக்கேட்ட புண்ணிய சிலர் பெறும்பேற்றை யாவராற் கணித்துக்கூறப்படும் இனிதேவராஜன் பொன்னுலகத்தைச் சேர்ந்து பழைய படிக்குத் திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனாய் வாழ்ந்த சரித்திரங்களைக் கேட்பீரென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

விண்குடியேற்றுபடலம்.

நைமிசாரண்ணியவாசிகளே! பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் தெய்வயானையம்மை யிளமை நலத்தை யனுபவித்து வருகின்ற நாள்களில்:ஒருதினம் வெகுகாலமாய்ப் பதியை யிழந்து யாதொரு சவுக்கியங்களு மில்லாமல் வாடியிருக்கின்ற தேவேந்திரனைச் சேர்ப்படுத்தவும் பழையபடிக்குப் பொன்னுலகத்துக்கதிபதியாகப் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்யவுந் திருவுளத்திலெண்ணி அக்கருத்தைத் தேவிக்குத் தெரிவித்துத் தம்பதி சமேதராய் அந்தப்புரத்தைக்கடந்து நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்தில் வருவதை வீரவாகுதேவர், எண்மர் இலக்ஷர், பூதத்தலைவர் கண்டவுடன் அருணோதயத்தைக்கண்டவுலகைப்போலக் களித்துத் தாமரைமலர்களுக்கொப்பாக முகாரவிந்தங்கள் துலங்கத் துரிதமாக வெதிர்கொண்டு திருவடிகளிற்பணிந்து அண்டங்களதிரப் போற்றுகின்றபோது இந்திரன் மனவுற்சாகத்துடன் விரைவில் வந்து கர்த்தன் திருவடிகளிற்சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பிநிற்கின்றவனிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து தேவராஜனேயித்தினம் தெய்வலோகவாழ்வைப்பழையபடிக்குத் தருவோமெனச் சொல்லியவாக்கியம்செவிகளுக்கமுததாரையாக நுழைந்த மாத்திரத்திற் பேரானந்தத்தைப்பெற்று யாதும்பேசாமல் நகைமுகனாயிருந்தனன், அக்காலத்திலுண்டாகிய பேரொலியானது எங்கணும் பரந்ததைக் கேட்ட பிரமேந்திராதி தேவர்கள் இருஷிகள் வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தி வெளிவந்தனர், வந்தனரென்று ஆனந்தபரவசராய்த் தங்களுக்குரிய வழிபாடுகளைச்செய்து கிருதார்த்தராதற் பொருட்டுத் துரிதமாய்த்தமது பணிவிடைகளை நீங்கித் திருப்பரங்குன்றத்தினிடத்துக்குவந்து கிருபாநிதியாகிய சிவகுமாரன் பாதகமலங்களில் வணங்கி வழுத்திய காலையில் அவர்கள் மீது விழிகளைப் பரப்பி யிந்த தேவராஜனுக்கு விண்ணாட்டைத் தரவிருக்கின்றதால் நீங்களனைவரும் வரக்கடவீர்களெனப்பேசிப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற வாயுவையெச்சரித்து நமது தேரைத் தீவரமாய்க்கொண்டு வருவாயென்னும் வாக்கிய முடிவதன் முன்னம் மகா பாக்கியமென்றோடி வாகனச் சாலையைச்சேர்ந்து தங்கமயமாகிய தேரை வெளிப்படுத்தி பல வுத்தம அசுவங்களைப் பூட்டி மற்ற சிங்காரங்களைப் பூர்த்தியாகச் சோடித்தவுடன் தன்துணைவருடன் முதற்றட்டிலிருந்து வார்களைப் பற்றிச் சவுக்கையசைத்து மனோவேகத்தினுங் கடுகித் தூரத்திவந்து முகவாயிலினிடத்தில் நிறுத்தினன், உடனே பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் திருச்சபையைக்கடந்து வெளிவந்து உமாபரமேஸ்வரரைப்போலத் தெய்வநாயகியுடன் திருந்தேரி லாரோகணித்த காட்சியை விழிகள் களிக்கத் தரிசித்த தேவர்கள் மனப் பூரிப்புடன் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிந்து அஷ்டதிசைகளும் திடுக்கிட் டதிரும்படிக்குக்கரங்களைக்கொட்டி ஜய்ஜயவென்றார்க்கவும் வீரவாகுதேவர் துணைவர் இலக்ஷர், படைத்தலைவர், பாரசர்பிள்ளைகள் அறுவருடன் முத்துக் குடைகள் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் அருகுகள் மயிற்பிச்சங்களாதிய பரிவட்டணைகளைத் தாங்கிச்சூழ்ந்தனர், இப்படிக்குச் சகலரும் நெருங்கி யிருக்கின்ற காலையிற் சரவணபவன் கிருபாகடாட்சமும் அருள்நோக்கமும் பெற்று வாகனமாகவு மிருக்கின்ற சிறப்பையுடைய மஞ்ஞையான்து தனது பாதத்தை யெடுத்துத் தேவர் சிரங்களில்வைத்து நடந்து வந்து கர்த்தன் திருமுன்னம் நின்றது, சவுனகாதி யிருஷிகளே சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்திருக்கின்ற அரியதவம் வீண்பட்டுப்போவதோ அதிகமேம்பாட்டையுடைய தேவர்களைச் சட்டைபண்ணமல் வீறியிருக்கின்றது இதையன்றியுஞ் சிறந்த பொருளொன்றுமிராது பின்பு சண்முகதேவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, பிரமன், முதலானவர்களைப்பார்த்து நீங்களனைவரும் வாகனங்களிலேறி நம்முடன் பொன்னகரத்துக்கு வரக்கடவீர்களெனத் திருவாய் மலர்ந்தவுடன் மனமகிழ்ந்தவர்களாய்ப்பிரமன் அன்னவாகனத்திலும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு கருடன் மீதிலாரோகணித்துச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சக்காரட்சகராக இருமருங்கினும் வரவும் வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற் பெருகும் அருவியைப்போல மும்மதங்களையு மொழுக்கும் வெள்ளையானையின்மீது இந்திரன் வீற்றிருந்து நடக்கவும் மற்ற தேவர்கள் முனிவர்கள் விமானங்களினும்இதர மாதிய வாகனங்களினும்போயினர், சயந்தன் இந்திராணிமுதலிய அரம்பையர் இருஷிபத்தினிகள் பல்லக்கு அவுதாக்கள் புரவிகளி னிடத்திற் சென்றனர், இவ்விதமாகச் சகலருந் தொடர்ந்து வரும்படிக்கு தெய்வலோகத்தை நோக்கி யறுமுகவன் பிரயாணப்பட்ட சேதியை யிரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் தெரிந்தவுடன் அதிக சந்தோஷ சித்தராய் வேலாயுதம், தண்டம், சூலம், கணிச்சி, தோமரம், பிண்டிபாலம், சக்கரம், இருப்புலக்கைமுதலிய படைகளைப் பரித்துச் சருவசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பெருகுமாறுபோல வீராவேசங்களுடன் ஆரவாரங்களைச் செய்துக்கொண்டுபோம்போது பல்லாயிரம் பூதவீரர்கள் ஜயபேரி, மத்தளம், திருச்சின்னம், புள்ளாங்குழல், காகளம், வலம்புரிச்சங்கமாதிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் சகல புவனங்களும் திடுக்கிடும்படிக்குக் கணகணென முழக்கிப் போகவும் பலர் வெற்றிக்கொடிகளைத்தாங்கிவரவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் திருப்பரங்குன்ற வெ

கொடுத்துப் பீடத்திலிருந்தெழுப்பியகாலையில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதி-துர்க்கை-காளி-யித்தகைய சிறந்ததாய்மார்கள் தோழிப்பெண்களாகவிருந்து கலியாணப்பெண்ணைத்தழுவி யெடுத்தகாலத்தில் உலகநடவடிக்கைப்படிக்கு அறுமுகவன் கமலக்கண்ணன் கரத்தைப்பற்றி முன்னம்போகின்றபோது தெய்வயானைநாயகியாரும் கணவன்சுண்டுவிரலைத் தனதுவிரலிற்கோத்துக்கொண்டு ஸ்ரீமகாலட்சுமிமுதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரத்தக்கதாகப் பின்பற்றிநடந்து தீக்குண்டத்தைமும்முறைவலம்வந்து வடபாரிசத்திற்சேர்ந்தனர், பிரமன்சிரத்திற் றமது திருவடிகளைச்சூடி வேதப்பொருளை யனுக்கிரகித்த பாலசுப்பிரமணியர் தமதுமனைவி திருப்பாதத்தைக் கரத்தினாற்பற்றியெடுத்து அம்மியின்மீதில்வைத்தவுடன் வெற்றிவேலினாற் சூரபதுமன் தோற்றமாகிய மாவிருட்சத்தை யிருகூறுகப்பிளந்துவாட்டிய முருகப்பெருமானுக்கும் அம்மைக்கும் வானத்தில் விளங்கும் வதிஷ்டர்பத்தினி பதிவிருதாசிரோமணியாகிய அருந்ததியைக்காட்டி இவ்விதமாகத் திரிமூர்த்திகள் அக்கினிதேவன் தவத்தர் தேவர்கள் வேதப்பிராமணர் மற்றும்சபையிலிருந்தவர்கள் சாட்சியாகத் திருக்கலியாணச்சம்பிரமங்களனைத்தும் கிரமமாகமுடிந்தவுடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருத்தேவியுடன் அம்மையப்பராகிய உமாபரமேஸ்பரரை மும்முறைவலம்வந்து பத்திவினையத்துடன் சேவித்தகாலையில் பரமனும் பராபரையும் மனமகிழ்ந்து பற்பல ஆசிகளைச்சொல்லி ஆவலுடன்வாரியெடுத்துத் தத்தமதுபக்கலிலிருத்திப் பரிபூரணகடாட்சத்தையுங் கிருபாநோக்கத்தையும் பாலித்தவர்களாய்த்தழுவி உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டு முதுகைத்தடவி அதிகபிரியத்துடன் இப்பேற்றினைக்கடாட்சிப்பதாயினர், தம்பதிகளே யின்றுமுதல் நமக்கிருக்கின்ற முதன்மைகள் நீங்களிருவரும்பெற்றுச் சகலராலும்பூசித்து வணங்கும்வரத்தைத்தந்தனம் நீங்களிருவரும் வங்கணமாய் வாழ்ந்திருப்பீர்களென்று வாழ்த்தினர், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிமஹருஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்குப் பருவதராஜபுத்திரியும் பரமேஸ்வரரும் மனப்பூருவமாய் பிள்ளைக்கும் மருகிக்கும் தலைமைப்பேற்றை யனுக்கிரகித்த மேம்பாட்டைத் திருக்கலியாணப்பந்தலினிடத்திருந்த பிரமன் இந்திரனாதிய தேவர்கள் இருஷிகளும் தெரிந்தவுடன் அவர்கள் தேவியருடன் மனவுற்சாகமாய்க் கடப்பமலர்மாலையைத்தரிக்கும் கந்தசுவாமியைத் திருத்தேவியுடன் மும்முறைவலம்வந்து பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து போற்றுமுன்னிலையிற் சபையினிடத்திருந்த மற்றையரனைவரும் சந்தோஷசாகரத்தில்முழுகினவர்களாய்ச் சண்முகப்பெருமானையும் தெய்வநாயகியாரையும் தங்களிஷ்டதேவதைகளாகக்கொண்டு முன்னினும் அதிக பிரீதிபத்தியுடன் கிரமப்படிக்கு வந்தனைவழிபாடுகளைச்செய்து வருபவர்களிடத்திற் பிரியமாய்ச் சிவகுமாரன் தமதுபூரணகடாட்ச வீட்சணியங்களைப் பாலித்தனர், இவ்விதமாகத்தமது திருக்குமாரனுக்கு நடந்துவரும் சிறப்புகளைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் உமாபரமேஸ்வரர் அத்திருச்சபையினிடத்திருக்கின்ற சகலரிடத்தும் பரிபூரணகடாட்சத்தைப் பாலித்துத் தவிசைவிட்டெழுந்து உருத்திரகணங்கள் பூதவீரர்முதலாகச்சூழ்ந்து தத்தமது பணிவிடைகளைச்செய்து போற்றிவரத்தக்கதாக விமானத்திலெழுந்தருளி அத்தலத்தைக்கடந்து யதாப்பிரகாரந் திருக்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்திருந்தனர் உமாபரமேஸ்வரர் சென்றதைத் திருமணச்சாலையிலிருந்தவர்க ளனைவரும் தெரிந்தமாத்திரத்தில் அற்புதசித்தராய் உயிருக்குயிராகவிளங்கும் ஆதிதேவன் குணாதிசயங்களை நினைந்து நினைந்து பலவிதங்களிற் பரமன் பெருமைகளை வாயாரப்போற்றிச் சிறந்தவர்களாய் உலக மாதாபிதாவைப்பிரிந்தகாரணத்தினால் நடுக்கடலில்விழுந்தவர்களைப்போல மனம்வருந்தி யவன்கடாட்சத்தினாற் கவலையைக்கண்டுசேர்ந்து களிப்பவரையொப்ப நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற குமாரதேவரைத் தெய்வயானைப்பிராட்டியாருடன் தரிசித்தமாத்திரத்தில் உமாபரமேஸ்வரர்கோலமாகத்தோற்ற ஆனந்தபரவசராய் மனக்கவலையைப்போக்கிச் சிவபிரான் அமர்ந்தபீடத்திற்காட்டும் சரவணபவன் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தைக் காணுந்தோறும் மனதிற்பேரானந்தவெள்ளமூற்றெடுத்துப்பெருகி விழிகளிற் றாரைதாரையாக நீர்சொரியத் தேகங்குதுகுலித்து மயிர்சிலிர்த்துக் கிடையாதவின்பநலத்தை யனுபவித்துச் சிவகுமாரன் திருவடிகளிற் பன்முறைபணிந்து தேகபரவசராய்க்கூத்தாடி வாயில் வந்த வந்தவிதங்களாக அவன்பெருமைகளைவழுத்தினர், சவுனகாதி யிருஷிகளே அத்தருணத்திற் சபையிலிருந்தவ ரனைவருங்கொண்ட சந்தோஷப்பெருக்கை யின்னவிதமென்று ஆதிசேஷனாலும் சொல்லிமுடிவதன்று உடனே சண்முகப்பெருமாள்தேவியுடன் அரியணையைவிட்டிறங்கி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன்முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் திருச்சின்னம் புள்ளாங்குழலாதிய மங்கலவாத்தியங்கள் கர்ணாமிர்தமாக முழங்கவும் கலியாணமண்டபத்தைக்கடந்து தமதுதிருக்கோயிலிற்பிரவேசித்துத் தம்மைநோக்கும் பிரமனாதியரிடத்திற் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்துத் தத்தமது பதவிகளுக்குப்போவதாகச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தன்பரிசனரை வாயில்கடோறுமிருந்து போற்றிவரக் கட்டளையிட்டவராய் அடியேனையீன்றெடுத்த அன்னையுடன் அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் தழைத்தோங்கும்படிக்குப் பள்ளியறையிற் பஞ்சணைமெத்தைகளைப்பரப்பி மலரப்பாயலைவிரித்து மற்றவைபவங்களுடனும் சோடித்திருக்கின்ற பொன்மஞ்சத்திலெழுந்தருளித் தேவியுந்தாமுமாய்ச் சரசசல்லாபங்களைச்செய்துசுரதலீலைகளினால் அவளின்பநலங்களை யனுபவித்துக்களித்தவராய் வானநாட்டிற் சஞ்சரித்திருக்கும் வெள்ளையானை மேருச்சாரலிற்போற்றிவளர்த்த தெய்வயானையை வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர் நாணமென்னுந்தளையினாற்கட்டிப் பள்ளியறையிற்சேர்த்துச் சிரோரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணாதிகளைத் தாங்கியிருக்கும் கொங்கைகளாகிய அங்குசத்தை திருக்கரங்களினாற்பற்றியழுத்தி யருளென்னும் சங்கிலியைக்கொண்டு புயாசலங்களாகிய தறியிற்பிணித்ததைப்போலக்கட்டியணைத்து முத்தமிட்டும் அதரபானஞ்செய்தும் குலவியும்தேவாமுதம்போன்ற மதுரமொழியையுடைய குமரியுங் குமாரதேவரும் இவ்விதமாகக்காமவின்பத்தை யனுபவித்து அந்தப்புரத்திற் பிரியாவிடையாயிருக்கின்றகாலையில் முன்னம் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் பணித்தபடிக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனாதியதேவர்கள் திருமுதுகுன்றமென்னுந் தலத்தைநீங்கித் தமது தேவியருடன் வைகுந்தம் மனோவதிமுதலிய நகரங்களைச்சேர்ந்து கவலையற்றுப் பழையபடிக்கு மனவெழுச்சியுடனிருந்தனர் தேவேந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன் முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி முதலியோர்களை யுபசரித்துத் தன்மாளிகைக் கழைத்துப்போய் அவர்களுக்குத் தக்கவிடுதிகளைக்கொடுத்துக் காமதேனுவைத்தருவித்து அறுசுவை யுண்டி பலகாரவகைகள் கனிவருக்கங்கள் திரட்டுப்பால் இத்தகைய இஷ்டான்னபோசனங்களை திருப்தியாக வூட்டிச் சந்தனக்குழம்பு புனுகுசவ்வாது முதலிய கலவைச்சாந்துகளைப்பூசிப் பரிமளமிகுத்த பஞ்சதாருக்கள் மலர்மாலைகளைச் சாத்தித்தாம்பூலத்தைக்கொடுத்து முற்றியவுடன் நவரத்தின மயமாக விராகின்ற கிரீடம், வாகுவலேயம், மகரகுண்டலம், மதாணிப்பதக்கம், முத்துமாலை, மோகனமாலை யாதிய பணிகளையும் விலையுயர்ந்த பீதாம்பரங்களையும்

முத்துப்பல்லக்கு சொர்னமயமாகவிளங்கும் அம்பாரிகளைத் தூக்கியிருக்கும் யானைகள் தேர்கள் பஞ்சகல்லியாணிகளாக விருக்கின்ற புரவிப்பந்திகள் தேவகணிகையர்கள் ஏராளமாகப் பொழியும் பசுக்கூட்டங்கள் முதலாகிய உலுப்பைகளை அபாரியாக வெகுமதிசெய்து உங்களுக்குஅதிகசிரமையைக்கொடுத்தே னென்று பலவிதவுபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவ்வவர்கள் பட்டணத்துக்குப்போய் வரும்படி செலவுகொடுத்த மாத்திரத்தில் தேவராஜனை வணங்கி உம்மால் மோட்ச வீட்டை யெளிதிற் கிடைக்கப் பெற்றனமென் வுத்தரவுகொடுத்து அதிக சந்தோஷத்துடன் நால்வகைச் சேனைகளும் கடல் பெருகுமாறுபோல விரைச்சலிட்டுப்போகவும் ரணபேரி, ஜய பேரி, வெற்றிச் சங்கமாதிய பதினெண் மேள வாத்தியங்களும் திசைகள் செவிடுபடத்தக்கதாக முழங்கவும் தங்களுக்குரிய வாகனத்திலாரோகணித்து மந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் சூழ்ந்துவரத் திருப்பரங்குன்றத்தைக்கடந்து நாடு நகரங்கள், வனங்கள், வனாந்திரங்கள் மலைகள், நதிகள், முதலாகத்தாண்டி தத்தமது நகரங்களிற் சேர்ந்து மனவெழுச்சியுடன் சவுக்கியமா யிருந்தனர், மேற்குறித்த படிக்கு வானநாடர் பூலோகவாசிகள் பாதலத்தினர் மற்றுந் திருக்கலியாணத்துக்கு வந்திருந்த சகலரும் போயினபின்பு இந்திரன் தன்மனதுக்கினிய தேவியாகிய இந்திராணியுடன்போக போக்கியங்களை யனுபவித்துத் திருக்குமாரனாகிய சயந்தனுடன் சவுக்கியமாய்ச் சிலதினம் அத்தலத்திற் பலதேவர்கள் பணிவிடைகளைச்செய்துவரவாசமாக விருந்தனன், ஓ மஹாருஷிகளே, யித்திருமணச் சரித்திரத்தைப் பத்தி பூர்வகமாய் மனதொருமித்துக்கேட்ட புண்ணிய சிலர் பெறும்பேற்றை யாவராற் கணித்துக்கூறப்படும் இனிதேவராஜன் பொன்னுலகத்தைச் சேர்ந்து பழைய படிக்குத் திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனாய் வாழ்ந்த சரித்திரங்களைக் கேட்பீரென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

விண்குடியேற்றுபடலம்.

நைமிசாரண்ணியவாசிகளே! பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் தெய்வயானையம்மை யிளமை நலத்தை யனுபவித்து வருகின்ற நாள்களில்: ஒருதினம் வெகுகாலமாய்ப் பதியை யிழந்து யாதொரு சவுக்கியங்களு மில்லாமல் வாடியிருக்கின்ற தேவேந்திரனைச் சீர்படுத்தவும் பழையபடிக்குப் பொன்னுலகத்துக்கதிபதியாகப் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்யவுந் திருவுளத்திலெண்ணி அக்கருத்தைத் தேவிக்குத் தெரிவித்துத் தம்பதி சமேதராய் அந்தப்புரத்தைக்கடந்து நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்தில் வருவதை வீரவாகுதேவர், எண்மர் இலக்ஷர், பூதத்தலைவர் கண்டவுடன் அருணோதயத்தைக்கண்ட வுலகைப்போலக் களித்துத் தாமரைமலர்களுக்கொப்பாக முகாரவிந்தங்கள் துலங்கத் துரிதமாக வெதிர்கொண்டு திருவடிகளிற்பணிந்து அண்டங்களதிரப் போற்றுகின்றபோது இந்திரன் மனவுற்சாகத்துடன் விரைவில் வந்து கர்த்தன் திருவடிகளிற்சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பிநிற்கின்றவனிடத்திற் கிருபை கூர்ந்து தேவராஜனேயித்தினம் தெய்வலோகவாழ்வைப்பழையபடிக்குத் தருவோமெனச் சொல்லியவாக்கியம்செவிகளுக்கமுததாரையாக நுழைந்த மாத்திரத்திற் பேரானந்தத்தைப்பெற்று யாதும்பேசாமல் நகைமுகனாயிருந்தனன், அக்காலத்திலுண்டாகிய பேரொலியானது எங்கணும் பரந்ததைக் கேட்ட பிரமேந்திராதி தேவர்கள் இருஷிகள் வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தி வெளிவந்தனர், வந்தனரென்று ஆனந்தபரவசராய்த் தங்களுக்குரிய வழிபாடுகளைச்செய்து கிருதார்த்தராதற் பொருட்டுத் துரிதமாய்த்தமது பணிவிடைகளை நீங்கித் திருப்பரங் குன்றத்தினிடத்துக்குவந்து கிருபாநிதியாகிய சிவகுமாரன் பாதகமலங்களில் வணங்கி வழுத்திய காலையில் அவர்கள் மீது விழிகளைப் பரப்பி யிந்த தேவராஜனுக்கு விண்ணாட்டைத் தரவிருக்கின்றதால் நீங்களனைவரும் வரக்கடவீர்களெனப்பேசிப் பக்கத்தில் நிற்கின்ற வாயுவையெச்சரித்து நமது தேரைத் தீவிரமாய்க்கொண்டு வருவாயென்னும் வாக்கிய முடிவதன் முன்னம் மகா பாக்கியமென்றோடி வாகனச் சாலையைச்சேர்ந்து தங்கமயமாகிய தேரை வெளிப்படுத்தி பல வுத்தம அசுவங்களைப் பூட்டி மற்ற சிங்காரங்களைப் பூர்த்தியாகச் சோடித்தவுடன் தன்துணைவருடன் முதற்றட்டிலிருந்து வார்களைப் பற்றிச் சவுக்கையசைத்து மனோவேகத்தினுங் கடுகித் துரத்திவந்து முகவாயிலினிடத்தில் நிறுத்தினன், உடனே பாலசுப்பிரமணியக் கடவுள் திருச்சபையைக்கடந்து வெளிவந்து உமாபரமேஸ்வரரைப்போலத் தெய்வநாயகியுடன் திருத்தேரி லாரோகணித்த காட்சியை விழிகள் களிக்கத் தரிசித்த தேவர்கள் மனப் பூரிப்புடன் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிந்து அஷ்டதிசைகளும் திடுக்கிட் டதிரும்படிக்குக் கரங்களைக்கொட்டி ஜய்ஜயவென்றார்க்கவும் வீரவாகுதேவர் துணைவர் இலக்ஷர், படைத்தலைவர், பராசர்பிள்ளைகள் அறுவருடன் முத்துக் குடைகள் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் அருகுகள் மயிற்பிச்சங்களாதிய பரிவட்டங்களைத் தாங்கிச்சூழ்ந்தனர், இப்படிக்குச் சகலரும் நெருங்கி யிருக்கின்ற காலையிற் சரவணபவன் கிருபாகடாட்சமும் அருள்நோக்கமும் பெற்று வாகனமாகவு மிருக்கின்ற சிறப்பையுடைய மஞ்ஞையானது தனது பாதத்தை யெடுத்துத் தேவர் சிரங்களில்வைத்து நடந்து வந்து கர்த்தன் திருமுன்னம் நின்றது, சவுனகாதி யிருஷிகளே சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்திருக்கின்ற அரியதவம் வீண்பட்டுப்போவதோ அதிகமேம்பாட்டையுடைய தேவர்களைச் சட்டைபண்ணாமல் வீறியிருக்கின்றது இதையன்றியுஞ் சிறந்த பொருளொன்றுமிராது பின்பு சண்முகதேவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, பிரமன், முதலானவர்களைப்பார்த்து நீங்களனைவரும் வாகனங்களிலேறி நம்முடன் பொன்னகரத்துக்கு வரக்கடவீர்களெனத் திருவாய் மலர்ந்தவுடன் மனமகிழ்ந்தவர்களாய்ப்பிரமன் அன்னவாகனத்திலும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு கருடன் மீதிலாரோகணித்துச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சக்கரரட்சகராக இருமருங்கிலும் வரவும் வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற் பெருகும் அருவியைப்போல மும்மதங்களையு மொழுக்கும் வெள்ளையானையின்மீது இந்திரன் வீற்றிருந்து நடக்கவும் மற்ற தேவர்கள் முனிவர்கள் விமானங்களிலும்இதர மாதிய வாகனங்களிலும்போயினர், சயந்தன் இந்திராணிமுதலிய அரம்பையர் இருஷிபத்தினிகள் பல்லக்கு அவுதாக்கள் புரவிகளினிடத்திற் சென்றனர், இவ்விதமாகச் சகலருந்தொடர்ந்து வரும்படிக்கு தெய்வலோகத்தை நோக்கி யறுமுகவன் பிரயாணப்பட்ட சேதியை யிரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும்தெரிந்தவுடன் அதிக சந்தோஷ சித்தராய் வேலாயுதம், தண்டம், சூலம், கணிச்சி, தோமரம், பிண்டிபாலம், சக்கரம், இருப்புலக்கைமுதலிய படைகளைப் பரித்துச் சருவசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பெருகுமாறுபோல வீராவேசங்களுடன் ஆரவாரங்களைச் செய்துக்கொண்டு போம்போது பல்லாயிரம் பூதவீரர்கள் ஜயபேரி, மத்தளம், திருச்சின்னம், புள்ளாங்குழல், காகளம், வலம்புரிச்சங்கமாதிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் சகல புவனங்களும் திடுக்கிடும்படிக்குக் கணகணென முழக்கிப் போகவும் பலர் வெற்றிக்கொடிகளைத்தாங்கிவரவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் திருப்பரங்குன்ற வெ

ல்லையைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டு ஒருநாழிகைப்போதில் மாதலன்பதியாகிய பொன்னுலகைச் சேர்ந்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனுடன் வீதிகளிற்போகும்போது சூரபதுமன் திருக்குமாரன் பானுகோபன் முன்னம் அக்கினிதேவனுக்கிரை கொடுத்தகாலத்திற் சகலசிறப்புகளையும் போக்கிச் சீரழிந்து பார்க்கப்பதற்குறையாய்க் கருகிக் குட்டிச்சுவராக நிற்கின்றகோலத்தையும் அதைக்கண்டவுடன் முகப்பொலிவற்ற இந்திரன் மனவாட்டத்தையும் தாமெழுந்தருளிய காரணத்தினால் அவற்றை விலக்கியிருக்கின்ற கெலிப்பையும் நிதானித்திரக்க முற்றவராய்ப் பழையபடிக்குத் தேவலோகத்தைச் சீர்படுத்தத்திருவுளத்திற்கொண்டு சிற்ப நூலின்பிரகரணங்களை முற்றுமுணர்ந்த மதிநூகியாகிய மயனைப்பார்த்துவெகு காலமாய்ப் பதியையிழந்து வாடியிருந்த அக்கவருத்தங்களைப்போக்கி மனச்சோர்வுட னிருக்கின்ற இந்த விந்திரன் அதிக சந்தோஷத்துடன் கஜேந்திர போகங்களை யனுபவித்து மனவெழுச்சியுடன் அரசாட்சி செய்திருக்கும்படியான சகல வளங்களையும் பெற்றிருக்கத் தக்கதாக விந்தப் பொன்னாட்டை முன்னினும் பதின்மடங்கதிகச் சிறப்புடன் விளங்க விரைவிற் செய்தமைக்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டவுடன் ஐயனே பணிவிடையின் படிக்கு இதோ நடத்திவருவேனென்று திருவடிகளிற் சேவித்துப்போய் நாற்புறங்களினும் சுற்றிப்பார்த்துச் சாத்திரவிதிப்படிக்குஅண்ட முகட்டைத் தாவப் பருத்து வளர்ந்திருக்கும் சத்தப்பிராகாரப் பொன்மதிலையெழுப்பி பல வுறுப்புகளைச் சீர்பெறப்படைத்துச் சத்தசாகரங்களினும் ஆழ்ந்து பரந்திருக்கும் அகழிகளைக்கல்லி அவற்றின் நாற்புறங்களினுந் தேவர்களுந் திகைத்துப் பார்க்கவல்ல பிரதமைகள் சித்திரங்கள், முதலான அழகைப்பெற்று எழுநிலைகளை வாய்ந்து நவரத்தினமயமாகியகோபுரங்களைத்தூக்கி அதனுட்புறத்திற் சக்கிரவாளகிரியும் பெரும்புறக்கடலும் நாணும்படிக்குப் பரந்து நீண்டு இருமருங்கினும் பல நிலைகளைப்பெற்ற மேடைகள் சந்திரகாந்த மாளிகைகள் நவரத்தினமயமாகிய உப்பரிகைகள் நிலா முற்றங்கள் சித்திரக் கூடங்கள் பளிங்குத் தெற்றிகள் விசித்திரங்களாக விருக்கின்ற மண்டபங்கள் சதுக்கங்கள் பலவோடைகள் தடாகங்கள் குளங்கள் பூங்காவுகள் உத்தியானவனங்கள் சோலைகள் தோப்புகள் முதலாகிய வளங்களைத் தகுதியாகப் படைத்தபின்பு சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பிரமனும் நாணும்படிக்குத் தான்கற்றிருக்கின்ற விஞ்சையின் வல்லபத்தினாலும் பேரறிவின் விசாலத்தினாலும் கட்டுக்காவலையுடைய அப்பட்டணத்தின் மத்தியில் நவரத்தினமயமாய்ப் பல அடுக்குகளையுடையதாய் அதிகசிறப்புகளைக்கொண்டு விசாலமாயோங்கி யிருக்கும் அரண்மனையொன்றைப்படைத்து ஸ்ரீமகாலட்சுமியும் காமுறும் ஜயகுன்றங்கள் செங்கழுநீர்ப் புஷ்பங்களலர்ந்திருக்கும் ஓடைகள் சித்திரக்குளங்கள் செந்தாமரை வெண்டாமரை அல்லிமுதலிய திவ்வியமலர்களை விகசித்திருக்கும் தடாகங்களாதிய வற்றையுண்டுபண்ணி விஸ்திரணமாகிய விட்டைப் பெற்றிருக்கும் சபாமண்டபம் அரங்குகள் முகவாயில்கள் சந்திரகாந்தத் திண்ணைகள் நாடகச்சாலைகள் விதங்களை யமைத்தவுடன் தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் வாசஞ்செய்யத்தக்க அந்தப்புரம் சண்முகதேவர் வீற்றிருக்க யோக்கியமாகிய கோயில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் வாசஞ்செய்வதற்கு உப்பரிகைகள் தேவர்களிருக்கத்தக்க விடுதிகள் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதி தேவிமுதலிய தேவகன்னியருக்கு வாசயோக்கிய மாகிய மாளிகை வகைகள் கற்பகக்காவுகள் நீராடும் பொய்கைகளாதிய வளங்க ளனைத்தையும் நூன்முறை தெரிந்த சித்தர்கள் முத்தர்கள் வாசஞ்செய்யும் வைகுந்தத்தினும் மனோவதிப் பட்டணத்தினும் அளகையினும் சிறந்திருக்கின்ற தெனக் கண்டவர்கள் புகழும்படிக்குப் பொன்னாட்டை யலங்கரித்தனன் சவுனகாதிரிஷிகளே, அஷ்டலட்சுமிகளுக் கிருப்பிடமாய்த் திரிலோகசக்கிரேஸ்வரனுக்கு இராஜதானியாக விருக்கின்ற அப்பட்டணத்தின்சிறப்புகளைஎன்போலிகளால்விரித்துச் சொல்லக்கூடுவதோஇவ்விதச்சிறப்புகளனைத்தையும் மனதினால்நிச்சயித்துஅரைநாழிகைக்குள்ளாகச் சிருஷ்டித்ததீவரத்தைத்திருத்துழாய்மாலையைத்தரித்திருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியும்நான்முகனும்கண்டவுடன் விம்மிதராய்உனக்குநிகராகப்படைக்கத்தக்கவர்களொருவருமில்லையென தேவதச்சனைப்புகழுமுன்னிலையில்இந்திரன் அந்தப்பட்டணத்தின்வளங்களைமதித்துபிர்மித்தவனாய்சிற்பியைக்கட்டிக்கொண்டுசகலசிறப்புகளையும் மிகுதியாகக் கொடுத்தனன், பின்புசிற்பியானவன் துரிதமாய்ச் சண்முகப்பெருமாளிருக்கின்ற விடத்தைச் சேர்ந்து திருவடிகளில்வணங்கி நாதனே கட்டளையின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனன், அவன்மீதுகிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்தவராய்த் தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கின்றநவவீரர் இலக்ஷர் கணாதிபதிகளுடன் குமாரதேவர்போய் தேவராஜனுக்கமைந்திருக்கின்ற அரண்மனைமுகவாயிலினருகிற் சேர்ந்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனாதியர் வாகனங்களைவிட்டிறங்கி ஜயஜயவென மங்களவாழ்த்தெடுக்கத்தக்கதாகத் தெய்வநாயகியாருடன் சொர்னமயமாகிய திருத்தேரைவிட்டிறங்கிச் சகலரும்போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பிராட்டியாருடன் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபாமண்டபத்திற்பிரவேசித்து முன்னவனாகியசூரபதுமன் மயில்வாகனமாய்ச் சுமந்திருக்கும்பேற்றை யடைந்திருப்பதாற்சிங்கமுகாசூரனும் அச்சிறப்பைக்கொண்டு வாழவெண்ணிவந்து குமாரசுவாமியைத் தன்சிரத்திற்றாங்கவிருப்பதையொப்ப நாற்புறங்களினும் சிங்கமுகங்களையுடைய கால்கள்விளங்கும்படிக்குச் சிரோரத்தினமயமாகச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் அரியணையிற் சிவகுமாரன்தெய்வநாயகியார்சமேதராய் வீற்றிருந்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன்-தேவர்கள்-ரிஷிகள்முதலானவர்களனைவரும் சபைமுற்றும் நெருங்கிப் பாலசுப்பிரமணியரைப்புகழ்ந்திருந்தனர், இந்திராணியானவள் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதி முதலாகிய பெருந்தேவியரை உபசரித்து அந்தப்புரத்துக்கழைத்துப்போய் அதிகமரியாதையுடன் அவர்களுக்குத்தக்க பீடங்களையிடுவித்து எழுந்தருளச்செய்து சுபகரமாகிய வார்த்தைகளையாடிக்கொண்டிருந்தனள், திருச்சபையினிடத்துவிளங்கும் சிங்காதனத்திலமர்ந்த பாலசுப்பிரமணியதேவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமதேவனைப்பார்த்து இந்திரனானவன் திரிலோகசக்கிரேஸ்பரனாய் இப்பட்டணத்திலிருந்து அரசுரிமைகளைச்செலுத்திச் சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்திருக்கும்படிக்கு இத்தினமே மகுடாபிஷேகத்தைச் செய்விக்கக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், அந்தவிசேஷம் செவிகளிற்பட்டமாத்திரத்தில் மகாபாக்கியமென்று பிரமன் பலதேவர்களைத்துரத்தி கங்காசலம் ஆடை ஆபரணாதிகள் கற்பகமலர்மாலை சந்தனக்குழம்பு வெண்சாமரை வாள் மகுடம் தவளசத்திரமுதலாகிய ராஜசின்னங்களனைத்தையுந் தருவித்துக்கொண்டவனாய்ச் சத்தமுனிவர்களும்வேதங்களையோதவும் தேவதுந்துமிமுழங்கவும் விண்ணவர்வாழ்த்தெடுக்கவும் அரம்பையர் பணிவிடைகளைச்செய்யவும் இத்தகையசிறப்புகள்நடந்துவருகின்றகாலையில் பொற்குடங்களில்நிரப்பியிருக்கின்ற வானகங்கையைக்கொண்டு மந்திரபூர்வகமாக ஸ்நானஞ்செய்வித்து பீதாம்பரத்தையுடுத்திச் சந்தனத்தேய்வை புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரிமுதலிய கலவைச்சாந்தைப்பூசி நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களைப்பூட்டிக் கற்பகப்புஷ்பமாலைக

ளையணிந்து மற்றகோலங்களையும் சீர்பெறச்செய்வித்தவுடன்
பிரமன் இந்திரன் கரத்தைப்பற்றி அழைத்துவந்து பருத்தம
ணிகளினாற்செய் தலைமத்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திலேற்றித்
தேவமுரசங்களாதிய மங்கலவாத்தியங்கள் தாம்தாமென்று
முழங்கவும் தேவரிஷிகள் வேதங்களையோதி அட்சதைகளையும்
புஷ்பங்களையுமிறைக்கவும் கண்ணன்கண்டுகளிக்கவும் மற்றை
யர்மனவெழுச்சிபெறவும் பிர்மதேவன் வயிரமுடியைக் கரத்தி
லெடுத்துச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரணகடாட்ச வீட்ச
ணியத்தினால் திரிலோகங்களுக்கும் சக்கிரேஸ்வரனாய் சகல
ரையும்போஷித்து அரசுரிமைகளைச்செலுத்திச் சுகத்தில் வாழ்
ந்திருக்கக்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்துச் சிரத்திற்றரித்தனர்,
அக்காலத்தில் இந்திரன் பழையபடிக்கு அரியணையில் வீற்றிரு
ந்தகோலத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ச்சியுடன் தே
வர்களனைவருமெழுந்து தங்களரசன் திருவடிகளிற் பணிந்து
போற்றி நிற்கவும் சத்தவிருஷிகளாதிய தவத்தர் கற்பகமலர்
களையிறைத்து அகண்டமண்டலாதீஸ்வரனே வாழிவாழியென
வாழ்த்தவும் அரம்பை-யூர்வசி-திலோத்தமை - மேனகை முத
லிய தெய்வப்பெண்கள் பரதநாட்டியங்களைச்செய்யவும் விஞ்
சையர் கருடகாந்தருவர் மகரயாழ்களைமீட்டிச் சிரவணானந்த
மாகத் தேவகானங்களைப்பாடவும் சங்கநிதி-பதுமநிதி - சிந்தா
மணி-காமதேனு - உச்சயிச்சிரவமுதலாகியவளங்கள் பக்கங்க
ளிற் பணிவிடைக்கெதிர்பாத்துக் காத்திருக்கவும் யித்தகைய
வைபவங்கள் நடந்துவருமுன்னிலையில் தேவேந்திரன் சிங்கா
தனத்தைவிட்டிறங்கித் தேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிர
மணியக்கடவுள் சன்னிதானத்திற்போய் மும்முறைவலம்வந்
து தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து கரங்களைக்கூப்பிப் போற்றினவ
னாய் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், திருமருகோனே
பலயுகங்களாகப்பதியையிழந்து பெண்டுபிள்ளைகளைத்தோற்று
காடேகதியாகத்திரிந் தலைந்திருந்த அடியேனிடத்திற் பரிபூர
ணகடாட்சம்வைத்துத் திருமேனிவருந்த கொடியபோரைச்செ
ய்து பகைவரைவாட்டி செல்வவளங்களிற்சிறந்த துறக்கநாட்
டைப்படைத்துக் கொடுத்துப் பழையபடிக் கரசாட்சியையுங்
கடாட்சித்துச் சகலரும் புகழத்தக்க ஏற்றமும் மேம்பாட்டை
யும்பெறச்செய்தீர் மேலும் நாயினேனைத் தொண்டனுமாக்கிக்
கொண்டீர் ஆதலாற் கிருதார்த்தனானேன் இதனினும் பெறவே
ண்டியபேறுக ளொன்றுமில்லையெனப் பலபலவிதங்களிற்றுதி
க்கின்ற தேவேந்திரனிடத்திற் பரிவாய்க் கிருபாநோக்கத்தைப்
பாலித்து இனி எக்காலமும் மனமகிழ்ச்சியுடன் சகலரும்போ
ற்றிவணங்கத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைப்பெற்று கஜேந்திரச்
சம்பத்தை யனுபவித்து பெண்சாதிபிள்ளையுடன் சுகசீவியாயி
ருக்கக்கடவாயெனத் திருவுளம் பற்றினவராய்ச் சபையிலிரு
க்கின்ற பிரமன் விஷ்ணு முதலானவர்கள்மீது விழிகளைப்பரப்
பித் தங்கள் பதவிகளுக்குப்போய்ச் சலனமற்று வாழக்கடவீ
ரெனச் சொல்லிச் செலவுகொடுத்தனுப்பி விட்டபின்பு தமது
மாளிகையைச் சேர்ந்து குறியபாதங்களையுடைய பூதவீரரை
வாயில்கடோறும் காவலிருத்தித் தெய்வநாயகியாருடன் லீலா
விநோதங்களைச் செய்திருந்தனர், உடனே விஷ்ணு, பிரமனாதி
யர் பொன்னுலகைக்கடந்துபோய் தங்கள்பதவிகளிற் சேர்ந்து
தேவிமாருடன் அல்லலற்றுக் களித்திருக்கவும் தேவேந்திரனும்
இந்திராணிசமேதனாய்ச்சுரதலீலைகளைச்செய்தும் திரிலோகாதி
பதியாய்ச் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்துசஞ்சலமற்றிருக்
கு முன்னிலையில்விண்ணவர்பொன்னுலகவாழ்வையல்லாமல் ம
ற்றபுவனங்களினுள்ள வளங்களையும் பெற்றவர்களைப்போல ம
னவெழுச்சியுடன் தங்கள்தேவியருடன் தத்தமக்குரியதலங்க
ளிற் சவுக்கியமாயிருந்தனர்.

கந்தவெற்புறுபடலம்.

வாரீர் சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்த படிக்குச்சகல
ரும் அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தமக்குரிய அரசுகளைச் செலுத்திச்ச
வுக்கியத்தி லிருக்கின்ற காலையில் ஒருநாள் வெற்றிவேலாயுத
மூர்த்தியானவர் கந்தவெற்பைச் சேர்ந்திருக்க வதைத்திருவுள
த்தில் நினைந்து அந்தப்புரத்தை விட்டு வெளிவந்த திருச்சபை
யில் வீற்றிருந்த சேதியை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனாதியர் போத
வுணர்விற் றெரிந்த மாத்திரத்தில் பூவினிடத்திருக்கும் தேனை
யுண்டுகளிக்க வண்டினங்கள் பலதிசையினுமிருந்து பூஞ்சோ
லையை நோக்கிவரு மாறுபோல அதிக ஆவலுடன் தத்தம்பத
விகளைநீங்கி தெய்வ லோகத்தைச் சேர்ந்து குமார தேவரைக்
கண்டு வணங்கிப்போற்றுகின்றவரிடத்திற் பரிவாய் விசாரணை
களைச்செய்த பின்பு இதனைத் திருவுளம்பற்றுவதாயினர், நாம்
சிலபோது கந்தமாதனத்தைச் சேர்ந்திருக்க நினைந்திருப்பதா
ல் இன்றையதினம் பிரயாணப்படுவோம் நீங்களனைவரும் உ
ங்கள் பதவிகளிற் போய்ச் சகல செல்வவளங்களையும் அநுப
வித்து சவுக்கியமா யிருப்பீர்களென்று அவர்களுக்குச்செலவு
கொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தேவேந்திரனுக்கும் தன்கருத்தைத் தெ
ரிவித்து நீ யித்தலத்தில் வாசமாயிருந்து சகலரையும் போற்
றிவாழக்கடவாயெனப்பணித்து வாயுவைப்பார்த்து விரவில் ந
மது தேரைக்கொண்டு வரக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டமா
த்திரத்தில் அதிவேகமாய்ப்போய் அலங்கரித்துப் புரவிகளைப்பூ
ட்டிக் கற்கரத்தொனிக ளெழத்தூரத்தி வந்து எதிரில் நிறுத்தி
னன், உடனேகுமாரதேவர் தெய்வநாயகியுடன் மாதலனிட
த்தில் அனுப்பிவித்துக்கொண்டு திருத்தேரிலேறியபோது சார
தியானவன் குதிரைகளை யதட்டிச் செலுத்து கின்றகாலையில்
வீரவாகுதேவர், துணைவர், இலக்ஷர், படைத்தலைவர், தங்கள்
தங்கள் வாகனங்களின்மீது சூழ்ந்து வரத்தக்கதாகவும் இர
ண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் ஜயசன்னகங்களுடன் ர
ணபேரி, ஜயபேரி, முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டு
கல்லென்னுஞ் சத்தமெழச் சண்முகனைப் புகழ்ந்துவரவும் பொ
ன்னாட்டைக்கடந்து திருக்கயிலாய கிரியைச்சேர்ந்து அரண்ம
னை முகவாயிலிற் றேரைவிட்டிறங்கித் திருத்தேவியாருடன் ஆ
லயத்துக் குள்ளேபோய்ப் பிதாவையும் தாயையுஞ் சேவித்துப்
போற்றித் தாம்கந்தபருவதத்துக்குப் போக விருக்கின்ற சேதி
யை விண்ணப்பஞ்செய்த உமாபரமேஸ்பரர் ஆசீர்வாதங்களை
யும் விடையையும் பெற்றுமீட்டுந் திருத்தேரிலாரோகணித்துத்
தம்பியர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவரச் சகல திருவோலக்கங்
களுடனும் வெள்ளியங்கிரியைக்கடந்து அதற்கடுத்திருக்கின்ற
கந்தவெற்பினிடத்திற் சேர்ந்து வாகனத்தை விட்டிறங்கி நவ
ரத்தினமயமாக விளங்கியிருக்கும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்துச்
சபாமண்டப முகப்பிற் சிரோரத்தினங்களினா லமைந்திருக்கி
ன்ற சிங்காதனத்தில் தம்பதிசமேதராய் வீற்றிருந்த காலையில்
வீரவாகுதேவர் முதலான பிரமுகாள் குழந்தை வடிவேலன் தி
ருமுன்னம் பரப்பியிருக்கின்றபீடங்களி லமர்ந்து பணிவிடை
களுக் கெதிர்பார்த்திருந்தனர், பூதகணங்களும் திசாதிசையினு
ம் பரந்து காவல்கொண்டமர்ந்தனர், இத்தகைய சுபகரமாகி
ய காலத்திற் புராணிகர் வாழ்த்தெடுப்பதாவது பவுத்திரமாக
விருக்கின்ற வேதாகமங்களினாலுந் துதித்தற்கரிய வெற்றிவே
லாயுத மூர்த்தியினது திருப்பாத கமலங்கள் வாழ்க சேவலும்
மயிலும்வாழ்க கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த அவுணர் பெருமா
ன் சூரபதுமன் வயிரமார்பைப் பிளந்து வாட்டிய வெற்றிவே
ல்வாழ்க திருமால் திருமருகன் வாழ்க அமலன் பாதகமலங்க

லைப் பத்தியுடன் வழிபட்டுப் போற்றுஞ் சிறப்பையுடைய அடியவர் கூட்டம்வாழ்க மேலும் அவனருளின் பெருக்கினுற் சகல புவனங்களும் வாழிவாழியென் றேத்தினர்.

இந்திரபுரிப்படலம்.

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களைப்பார்த்து இதுவரையிலும் பாலசுப்பிரமணியர் சகலபுவனங்களினும் புகழும்சிறப்பினைப் பெற்றிருக்கும் கந்தவெற்பைச் சேர்ந்திருந்த காலையிற் கேட்டீர்கள் இனி பொன்னகரத்திலமர்ந்து திரிலோகசக்கிராதிபதியாய் அரசுசெலுத்திவரும் தேவேந்திரன்செய்கைகளையும் மற்ற சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோ மென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர், அவுணர் பூண்டறக் களைகளைந்தெரிந்த வெற்றிவேலாயுதத்தைப் பரித்திருக்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரண கடாட்ச வீட்சணியத்தினுல் அரசுரிமையைப் பெற்று முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் சகல பணிவிடைகளையும் செய்து போற்றிவரவும் நாற்பத்தெண்ணுயிரம் இருஷிகள் மங்கள ஆசிகளைச்சொல்லித்துதித்து நெருங்கியிருக்கவும் கின்னரர்கிம்புருடர் சித்தர், வித்தியாதரர் மங்களங்களைப் பாடியேற்றவும் சகல சாத்திர பண்டிதனுய்த் திரிகால வர்த்தமானங்களை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல தெரியவல்ல குணசம்பத்னதப் பெற்று குலகுருவாக விருக்கின்ற பிரகஸ்பதிபகவான் அருகிலிருக்கின்ற ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லிவரவும் அரம்பை யூர்வசி, திலோத்தமை மேனகை முதலாகிய சுந்தரவதிகளாகிய தேவகணிகையர் அபிநயங்களைக்காட்டி சதிமுறையிற் பாதங்களிற் கட்டியிருக்கின்ற சிலம்புகள் கலகலெனச் சத்திக்கத் தக்கதாகப் பெயர்த்துப் பெயர்த்து வைத்து மயிலையொப்பப் பரதநாட்டியவியல்புப்படிக்கு நடித்தும் குயில்கள் நாணும்படிக்குச் சிரவணுனந்தமாகப்பாடவும் கருடகாந்தருவர் தேவயாழ்களைமீட்டி மதுரமாகிய கீர்த்தனங்களை வாசிக்கவும் பலதேவர்கள் பயபத்தியுடன் அருகிலிருந்து வெண்சாமரைகளை யசைக்கவும் அருகுகளைப் பிடிக்கவும் ஆலவட்டங்கள் வீசவும் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கை சொல்லவும் பட்டுவர்புகழவும் மற்ற விராஜச்சிறப்புகளனைத்தும் குறைவற நடந்துவருகின்ற வேளையில் தேவதுந்துமிமுதலிய வாத்தியங்கள் தாம்தாமென முழங்க நவரத்தின கசிதமாக விளங்கும் காம்புகளினுச்சியில் வெண்பட்டினுலும் ஆணிமுத்துகளினுலும் சோடித்திருக்கின்ற பூச்சக்கிர தவளக்குடைகளை யிருபாரிசங்களினும் சந்திர சூரியரையொப்பப் பிரகாசிக்கவும் அவற்றின் கீழ்ப்புறத்தில் நவரத்தினமயமாகச் சோடித்து விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளித்திரிலோகங்களிலும் தனது ஆணை ஆக்கினைகளைச் செலுத்திப் பாதுகாத்தரசு செலுத்தி வருகின்ற தேவேந்திரன் ஒருதினம் சபையில் மனதுக்குதிக சஞ்சலங்காட்டிய படியால் இதனைச்சிந்திப்பதாயினன், திரிபுவன சக்கிரேஸ்பரனுக வாழ்ந்திருக்கின்ற யான் சத்துராதிகளாய்த் தாயாதிகளாகவு மிருக்கின்ற சூரபதுமனுக்கு அடிமைப்பட்டு அவன் கட்டளைகளுக் கடங்கித் தகாதபலஹீனத் தொழில்களை வெகுகாலஞ்செய்து அளவற்ற யுகங்களைக் கழித்தேன் இதன்மத்தியிற் பாதகராகிய அவுணரால் நேர்ந்த துக்கவருத்தங்களையும் இடையூறுகளையுஞ் சொல்லிமுடிவதோ பிள்ளையொருபக்கம் தேவியொருபக்கம் நானொருபக்கமா யிருந்து பதங்கிப் படாத துன்பங்களை யநுபவித்தனம் அவற்றினை யிக்காலத்தில் நினைப்பினும் மனம்நடுங்குகின்றது ஐயையோ இவ்வித துன்பங்களிற் பட்டவர்களொருவருமிருக்கமாட்டாரெனப் பலபலவெண்ணியெண்ணி சஞ்சலித்தனுய்த் தன்செல்வத்தை வெறுத்துக் கொண்டு இந்திராணியினது பொற்கலசங்களையொத்த கொங்கைகளை யிறுகப் புல்லியணையும் சுகத்தைமறந்து கஜேந்திரச் செல்வவலங்களைச்சற்றும் மதியாமல் அரசுசெலுத்துவதையு மிகழ்ந்து எக்காலத்தும் சலனமில்லாமல் நன்னெறிகளை யடைவிக்கும் சிறந்ததவங்களைச்செய்து சிவபிரான் பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பெற்று நித்தியமாகிய மோட்சசாம்பிராச்சியத்தையடைந்து பேரானந்தத்தை யநுபவித்திருப்பதேதவிர வேறுநன்மையொன்றுமில்லையெனமதித்து அவ்வாறேதுறவாசிரமத்தையனுஷ்டித்து வனத்திற்போய்த் தவங்களைச்செய்யத் துணிவுகொண்டனன் இப்படிக்கு இந்திரன் உத்தேசித்திருக்கின்றதனைவை ஆசிரியனுகவும் மந்திரியாகவும் புரோகிதனுகவும் தலைவனுகவுமிருந்து தேவர்கள் சவுக்கியங்களுக்கு வேண்டும் உதவிகளைத்தேடி யிரட்சித்துவரும் பிரகஸ்பதி தெரிந்தமாத்திரத்திற் திடுக்கிட்டு மோசம்நேர்ந்தது இவன்கொண்டகருத்தின்படிக்கு வெளிப்படுவானுகில் தெய்வலோகத்துக் கரசனில்லாமல் தலைவிரிகோலமாய் அலைந்து பகைவருக்கிடமுண்டாகும் ஆதலால் இனிதாமசப்படாமல் இதற்கொரு நிவாரணத்தைத் தேடவேண்டுமெனக்கருதி ஒருதந்திரத்தைமனதிற் றீர்மானித்துக்கொண்டவராய்த் தேவேந்திரனுக்கருகில்நெருங்கி யிதனைபேசுவதாயினர், பருவதங்கள் சிறகைக்கண்டித்து உலகங்களை வருத்தமின்றிக் காத்துவரும் வச்சிரதரனுகிய இந்திரனேகேட்பையாக சீவகாருண்ணியம் நடுவுநிலைமை சத்கருமங்களாதிய நன்னெறிகளெவ்வளவுமற்ற கொடியபாதகனுகவிருந்து கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த சூரபதுமனுலடைந்த துக்கவருத்தங்களையும் அபகீர்த்தியையும் பெரிதாகநினைந்து நூறு அசுவமேதயாகங்களைக் குறைவறச்செய்து முடித்த பலப்பிராப்தியினுற் சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்ற சிறப்பையுடைய இவ்வர சுரிமையையும் திரிலோகச் சாம்பிராச்சியச் செல்வவளங்களையும் வெறுத்து ஏதோசில வெண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனைபோற் காணுகின்றது ஐயையோ உன்விவேகத்தை யென்னசொல்லுவேன் இத்தகைய பெருவாழ்வை நீங்கி யினிமேற்பட முக்கியமாகிய தவவிரதங்களைச்செய்து நீபெறவிருக்கின்ற பலப்பிராப்தியானது இன்னதெனத் தோற்றவில்லை வெய்யில் - குளிர் - பனி - யிவற்றினுலும் பல பல இடையூறுகளினுலும் அலைச்சற்பட்டுத் தேகமும் மனமும் வருந்திச்சிறந்தநோன்புகளைச் செய்தவரன்றோ மேம்பாடாகப் புகழவல்ல இந்த மகதயிஸ்பரியங்களையும் கஜேந்திர வாழ்வின் சம்பத்தையும் பெற்றுக்களிப்பவர்கள் ஓ புரந்தரனே யிஃது உன்மட்டல்ல மதித்துப் பார்க்குமிடத்தில் இந்தத் திரிலோகங்களிலும் சாதாரணமாக நடந்து வரும் இயற்கையாகும் பற்பல துன்பங்களைச் சகித்து இடைவிடாது அரியதவங்களைச்செய்துவரும் பேற்றினைவாய்ந்த இருஷிபுங்கவர்களினும் சிவபூசனைமுதலிய நற்கருமங்களை மனதொருமைப்பட நடாத்திவந்த மகிமையினுற் பொன்னுலகவாழ்வைப் பெற்றுத் தேவரெனப் புகழக்களித்திருக்கின்ற சொர்க்கவாசிகளினும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தி லிருக்கின்ற புண்ணிய சீலர்களினும் பாதலவெல்லையில் வாழும் ஆதிசேஷன் முதலியநாகராசாக்களினும் சிருஷ்டி திதிசங்காரமென்னும் முத்தொழில்களை நடாத்திவரும் மகிமையையுடைய திரிமூர்த்திகளினும் பொற்பிதிர்வைப்போல அழகிய தேமல்பரந்து தங்கக்கலசத்தையொப்பப்பூரித்து விம்மித் ததும்பி நிலரத்தினத் துண்டத்தினும் சுந்தரமுள்ள மணிக்காம்புகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கொங்கைகளைப்படைத்து அதிகருபலா வண்ணியங்களைப் பெற்றுக் கலாபமயிலையொத்தசாயலையும் அன்னத்தையொத்த மெல்லியநடையினையும் கிள்ளையையும் குயிலையும் யாழிஞேசையும் பழித்துத் தேவாமுதத்தைப்பார்க்கினும் மதுரமாகக்கொஞ்சி வார்த்தை

யாடும் தருணமங்கையரைக்கலந்து பேரானந்தத்தைப் பெற
ச்செய்யவல்ல போகபோக்கிய வின்பரசத்தைக்கைத்து நீங்கி
யிருப்பவர்க ளொருவருண்டோ முற்பகல் மனமொருமித்துச்
செய்த தீயகருமங்களுக்குத்தக்கத் தண்டனைகளைச் சிவபிரான்
கட்டளையின்படிக் கனுபவித்துச் சூரியன் முன்பட்ட பனிப்ப
டலத்தைப்போலக் கழித்துவிட்ட சம்பவங்களை யிகழ்ச்சியாக
நினைந்து கவலையிற்பட்டுழலு மனத்தனாய் அரிதிற் கிடைத்திரு
க்கின்ற இந்தச் சிறந்த மகதயிஸ்பரியத்தை யூனமென் றெண்
ணித் துறந்து வறியனாய்த் தனிமையிற் றவங்களைச் செய்துழ
லுங்காலத்தில் நீ பெறவிருக்கின்ற துக்க வருத்தங்களுக்கொ
ரு அளவையுமுண்டோ கோடைகாலத்திற் றோற்றுங் கானல்நீ
ரைக் கடக்கவறியாது பயப்பிராந்திகொண்டு வாடுகின்றவன்
ஆழ்ந்த கடலினிடத்தில் விழுந்து நிலைபெருதலைந்து வாடநினை
க்கக் கூடுமோ ஊணுறக்கமற்று பனி - வெய்யில்-குளிர்-மழை
முதலிய கொடுமைகளிற் படச்சரீரம்வாட வருந்திச் சத்தபரி
ச - ரூப - ரச - கந்தமெனச் சொல்லாநின்ற பஞ்சேந்திரிய வி
ஷயங்களில்ஐம்புலன்கள் மீறிச் செல்லவொட்டாமலடக்கிகா
மக் குரோத - லோப - மோக - மத - மாற்சரிய மென்னும் அ
றுவகைப் பகையினைப்போக்கிச் சித்தத்தைச் சிவத்திற்கலந்து
அரியயோக சாதனைகளைச் செய்யவல்ல மகத்துக்கள் பெறும்
பயனைத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைப் பெற்றிருக்கும் சதமகனே
நினைக்குமிடத்தில்போகமல்லதுவேறுமுண்டோ இவ்வாக்கியத்
தைக்கடைப்பிடியாகநம்பக்கடவாய் இஃதன்றியும்பொறிபுலன்
களையடக்கி அவாவைப்போக்கிச் செய்கைகளழிந்து வினைக்கூ
டாகிய தேகவாசனையை நீக்கி நித்தியத்தைத்தரவல்ல பேரி
ன்ப வீடொன்றிருக்கின்ற தென்றுஞ் சிலசபல சித்தர் சொல்
லலதுமுண்டு அதனைக்கண்டவர்களைக் காட்டவல்லமோ இம்
மையில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் திஷ்டாந்தமா
ய் அனுபவித்துக்களிக்கும் போகபோக்கியங்களையே உண்மை
யாக உலகங்களிற் சாதாரணமாய் வசனித்துக் கொள்ள விரு
க்கின்றது ஆதலாற் பொய்மையாகிய கானலை மதுரமிகுத்ததெ
ளிவுள்ள நீரெனக்கருதி அதனிடத்திச்சைகொண்டு கரத்தி லக
ப்பட்டிருக்கின்றசிறந்த தேவாமுதத்தைக்கமரிற் கவிழ்த்துவிட்
டுமோசம்போனவர்களையொத்துச் சிலர் நித்திய மெனச்சொ
ல்லும்மோட்சவீட்டைப்பெற நினைந்து இம்மையிற்கண்ட பல
னைக் கிடைத்திருக்கின்ற பிரயோசனத்தைப் பலவத்காரமா
யிழந்து போகும்படிக்குச் சம்மதித் திருக்கின்ற வுன்னெண்
ணம் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கின்றது ஓ தேவராஜனே தன்ம
னதுக்கினிய சுந்தரமுள்ள மங்கையரை அம்ச தூலிகா சயன
த்திற் சரசசல்லாபங்களினாற் சுரதலீலைகளைச்செய்து பெறும்
பேரின்பமே மோட்சகாருண்ணியமாம் அவர்களுடன் கலந்து
வாழ்வதேயில்வாழ்க்கையாம்நடைநொடி பாவனைகளிற் குறை
வின்றிக் கற்புத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற கன்னிகையொ
ருத்தி கிடைத்தலே செல்வங்களிற் சிறந்ததாம் அத்தகைய தரு
ணமங்கையர் தங்கக்கலசத்தையொத்த வனப்புள்ள கொங்கை
கள் மார்பிலிறுகக் கட்டியணைந்து இன்பநலத்தைப்பொருத வ
றுமையைவிடக் கொடிய தரித்திரம் வேறுமுண்டோ மறுவற்
ற சோடசகலைகளை வாய்ந்த பூரணச் சந்திரோதயத்தைப் பழி
த்து விளங்கும் அழகிய முகாரவிந்தங்களைப் படைத்த மங்கை
யர் புணர்ச்சியைச் சிலர் சிற்றின்ப மெனப்பேசி யிகழ்கின்ற
னர், அதின்சிறப்புத் தெரிந்தால் அதனைப் பேரின்பமாகவேயெ
ண்ணி நிமைப்போதும் பிரியாவிடராய்க் கூடியிருப்பார் மேற்
குறித்த மேம்பட்ட வின்பமானது பூருவத்திற் செய்த தவப்
பேற்றினாற் கிடைக்கவல்ல; தல்லது நினைந்தகாலத்திற் சுலபமா
கப் பெறவும் போதுமோ ஓ மேகவாகனனே அதன்பெருமிதங்

களை சவிஸ்தாரமாகக்கேட்க மனமிருக்குமாகில் சொல்லக்க
டவோமென்று தனக்கரசாக விருக்கின்ற ஆசிரியன்குறித்தவா
க்கியங்களைச் செவிகளுக் கமுததாரையைப்போலக் கேட்டவு
டன் வச்சிராயுதபாணியாகிய இந்திரனுக்குச் சரீரம் பூரித்தந
கைமுகனாய் ஓமக்கனலிற்பட்ட வெண்ணெயைப்போல மனங்
கரைந்து காமக்கவலையில் முயற்சிகொண்டவனாய்க் குலக்குரு
வனைச் சேவித்து மனக்கவலையைப்போக்கி நற்காட்சியைப்பெ
றச்செய்ய தேவாமுதத்தைப்போல அருகிலிடைவிடாமலிருக்
கின்ற குருநாதனே தேவரீர் கிருபையுற்று இப்பொழுது போ
தித்த மங்கையர் சிறப்புகளையும் குணாதிசயங்களையும் பேரான
ந்தத்தைத்தரும்காம வின்பநலத்தையும் அடியேனுக் கிதுபரிய
ந்தம் தெருட்டாமலிருந்தகாரண மென்னேவெனத்தேகமுற்றி
னும் விழிகளைப் படைத்திருக்கின்ற சிற்றறிவையுடைய பகவா
ன் வினவியகாலத்தில் இவன் மனதிற் கொண்டிருந்தகருத்த
றிந்து மருண்டுமோகவாசனையி லகப்பட்டுக் கொண்டானென
த்தெரிந்துகொண்டவனாய் வேதாகம புராண சாத்திரவிதங்க
ளைப் பூரணமாக வாசித்து அவற்றின் நிச்சயங்களைத் தெரிந்தி
ருக்கின்ற பண்டிதனாகிய பிரகஸ்பதிபகவான் திரிலோக சக்கி
ரேஸ்பரனைப்பார்த்து அரசனே மோட்சவீட்டை எளிதிற்றரு
ம் சிறப்பையுடைய மங்கையர் மகத்துவங்களையும் அவர்களா
ற் பெறவிருக்கின்ற இன்ப நலத்தையும் விளக்கும் மதனசாத்தி
ரத்தின் நிச்சயப்பொருள்களை மேம்பட்டதாகச் சிந்தித்தறியு
ம் ஆசைப்பெருக்கில்லாத பருவத்தில் மேலையோராக விருப்ப
வர் போதிக்கமாட்டார்கள் அவ்வாறே ஐயனே உமக்கித்தினவ
ரையில் அனுக்கிரகஞ்செய்யாமற் றாழ்த்தனம் இது தருணமாக
த் தெரிந்தபடியால் சந்திரனைக் குடையாகப் படைத்திருக்கின்
ற மன்மதராஜனது சரித்திரமாகிய கடலை விசாலமாகிய கூர்
த்தபுத்தியினால் அளந்து பரிசோதித்து நிச்சயித்திருக்கின்றஉ
ண்மைகளின் பிரகரணங்க ளனைத்தையும் சொல்லுவோம் ப
ராமுக மில்லாமல் மனதையும் செவிகளையு மொருமித்துக்கே
ட்பையாக ஆதியில் இந்நூலைத்திருக்கயிலாயபருவதத்தைக்கா
வல்கொண்டிருக்கும் பெருமையினையுடைய நந்தியெம் பெரு
மான் கணக்கிறந்த விரிவாயுண்டுபண்ணியிருந்தனர், சிலகால
த்திற்குப் பின்புமேலையோரால் நூற்றெட்டு சாகைகளாகக் கு
றுக்கினர், இக்காலத்திற் றசபிரகரணங்களாக ஏற்படுத்தி யி
ருக்கின்றது பூர்வாசிரியர்களினால் இதற்குரிய சமையங்கள் அ
றுவகைத் தாகப்பிரித்தனர், அவைகளில் அமுதத்தினு மினிய
இன்பத்தை யனுபவிக்க விருக்கின்ற ஜீவான்மாக்களுக்கு இம்
மையில் அளவுபடாத போகத்தைப்பெற்றுக் களித்தலே முத்
தியெனப் பேசுகின்ற வுலோகாயுதமெனச் சொல்லாநின்ற ச
மையத்துக்குரிய சரித்திரங்களை விசாரணைசெய்து அம்மார்க்க
த்தை யனுசரித்துச் சுகாதீதப் பேற்றை யடைந்து வாழ்பவரோ
புருஷராவார் அத்தகைய சிறந்த முத்தியின் இன்பநலங்களை
த் தரவல்லவர் வேலையொத்த கூரியவிழிகளைப் படைத்திருக்
கின்ற மங்கையராகும் அவர்களாற் பெறுமின்ப சாதகங்களு
க்கடுத்த கிரிகைகளையும் அவைகளைக் கருவியாகக்கொண்டு கிரீ
டிப்பதற்கடுத்த தன்மைகளையும் பெறவல்ல ஆடவர் செய்கை
முதலிய வற்றைச் சாத்திரோத்தமாக இனி உமக்குப்போதிக்கி
ன்றேன், அஃதென்னையெனில் மக்களுச்கடுத்த சாதி இயற்கை
அஞ்சம், குணம், சத்துவம், தேசவியல்பு, புணர்ச்சிப்பருவ
ம், இத்தன்மைகளைப் பாந்தமாகத்தேர்ந்து கருத்தினிடத்தில்
அமையச் செய்து கொண்டு நடப்பதாம் மேற்குறித்த காரண
ங்கள் மன்மதவேதத்திற்சொல்லும் சிறந்தபொருள்களின்தொ
கையாக விருக்கும் ஓ ஆயிரங்கண்ணனே இதுகளின் வரன்மு
றையையினி விரித்துக்காட்டுவோம் பராமுகமில்லாமற் கேட்

டறிந்து கொள்ளக்கடவாய் மாந்தர்சாதி விலட்சணமாவன ப
த்மினி - சித்தினி - சங்கினி - அத்தினியென்னும், நாற்கூறுய்வி
ளக்கும் அவற்றுள்ஆடவர் கணப்பிரிவுகளாவன முயல், விரு
ஷபம், குதிரை, யெனப்படும், இவற்றுள் முதற்குறித்திருக்கி
ன்ற கணத்தின் குறியினளவையைக் குறிக்குமிடத்தில் நான்
குமுதல் ஆறங்குலமாம், இரண்டாவது கணத்துக்கு ஏழுமுத
ல் ஒன்பதங்குலம், மூன்றுவது கணத்துக்கு பத்துமுதல் பன்
னிரண் டங்குலமெனச் சொல்லுகின்றது இனி மங்கையர்களு
க்குரிய கணப்பிரிவுகளைக் கேட்பையாக ,மான், பெண்குதிரை,
பெண்யானையெனப்படும் இம்மூன்று மரபுக்குரிய குறியினுழ
ப் பிரமாணமும் மேற்படி ஆடவருக்குச் சொல்லியிருக்கின்ற
கணிதங்களைக் கொண்டிருக்கும் இவற்றுள் ஆண்பெண்குரியவ
ளவைப் பிரமாணம் சரிப்படச் சேர்ந்தின்பத்தைப் பெறுவது
இயற்கை புணர்ச்சியெனப்படும் பேதித்திருப்பவை மாறுபட்ட
கலவியாக முடியும் கன்னியர் அங்சமாவன தேவர், மக்கள், நா
கர், இலக்ஷர், காந்தருவர், பைசாசம், அசுரர், கார்த்தபம்,என
ப்படும், மேற்குறித்திருக்கின்ற இனப்பிரிவுகளை நிதானித்தறி
ந்து வாத - பித்த-சிலேத்துமமெனச் சொல்லாநின்ற மும்மை
த்திறங்களுக்குரிய குணம், குறி, பருவங்களையூகித்தறிந்துகொ
ண்டபின்பு கன்னியரைப்புணர்வது இசைக்கலவியாம் இஃதன்
றியும், உருவம், வண்ணம், செயற்கை, நாள்முதலியவற்றைச்
சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் கன்னியர் மரபுமுதல் குணவரையில் க
வனித்துத் தெரிந்தணைவது சிறப்புக்கூடலெனப்படும் வானத்
தில் நின்று மேகங்கள் எக்காலத்திற் பெய்யுமாயினும் நிலங்க
ளின் குணத்தின்படிக்கு மதுரம், உவர்ப்பாகநீர் திருந்துமாறு
போலவே தேசங்கள்தோறு முள்ள மங்கையரது - நீதி, உள்
ளம், செய்கையாதிய குணக்கிரமங்களைப் பகுத்தறிந் தணைவ
து தேசவியற்கைப் புணர்ச்சியெனப்படும் இவையன்றியும் பா
லை, தருணை, பிரவுடை விருத்தையென்னும் பருவங்களுக்கடுத்
த காலநியதிகளையும் சித்தவியல்பையும் மகிழ்ச்சிக்கிரமங்களை
யும் பிரித்தறிந்து கலத்தலே அங்கமெனப்படும் மேற்குறித்தி
ருக்கின்ற முக்குணங்களையும் மும்மரபையும் நான்குசாதிகள்
மற்ற எண்வகைச்சத்துவங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற கன்னியர்
பருவங்களை நிதானித்துக் காலத்தைத்தெரிந்து சேர்தலே கா
லபருவமெனப்படும் பட்சங்கள்தோறும் தினவாரியாய் மங்
கையர்தேகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற அமுதநிலை யிழிந்தும்
ஏறியும் வரும் அதுநின்ற நிலையைப் பிசகறநாடி யிருவர் உட
லும் மனமு மொன்றுபட்டு மகிழக் கலத்தலே புணர்ச்சியிற்ற
லைமையாகப் பேசப்படும் அன்புள்ளவர் இல்லாதவர் குறியள
வையொத்தவர் ஒவ்வாதவர் கூடாவொழுக்கமுடையவர் இத்த
கைய காரணங்களைப் பெற்றிருப்பவரைக் குணங்குறிகளினுற்ப
குத்தறிந்து கொண்டபின்பு மங்கையரைத்தழுவி யின்பநலத்
தைப்பெற்றநுபவித்தல் இந்நூலைப்பூரணமாகக் கற்றறிந்த மே
லையோருக்கழகு மாண்மையுமாம் ஓ சசிநாயகனே யிதுபரியந்
தம் ஆடவர்பெண்களியற்கை குணாதிசயங்களைப்பகுத்ததாகும்
இனி சாதலீலைகளினுல் அவ்விரு திறவரும் கலந்தின்புறுதலும்
அதற்கு நடத்தவேண்டும் முயற்சிகளாதியாகச் சொல்லுவோ
ம் அவையாவன ஆலிங்கனம், சும்பனம், நகக்குறி, பற்குறி,
குட்டல், தட்டல், புள்ளொலி, கரணபேதமுதலிய செய்கை
களாம் அதுகளை விரித்துக்காட்டுவோம் இருவகைக்குறிகளில் ஒ
ன்றுக்கொன்று உயர்ந்தும், சமமாகவும், தாழ்ந்து மிருப்பது,
உச்சம், சமம், நீச்சமெனப்படும், அவற்றினைக்குறித்தறிந்துஐ
வகைக்காரணங்கள் அவற்றினுட்பேதமாகிய சதப்பிரகரணங்
களினுலும் அதுகளுக்குரிய புறத்தொழில்களினுலும் களிப்பித்
துமங்கையரைப் புணரக்கலந்தின்புறுதலே மதனசாத்திரோத்
தப் புணர்ச்சியாம் இஃதன்றியும் பெண்கள் புருடரை மேலி
ட்டுக் கலத்தல் உபரிசுரதமெனப்படும் இதுவுமல்லாமல் எண்வ
கை ஆலிங்கனபேதமுண்டு அஃதாவன கற்பகத்தருவைச் சுற்றி
ப்படரும் வல்லிசாதக்கொடியைப்போலவும் விருட்சத்தினிட
த்திலேறுமாறுபோன்றும் எள்ளும் அரிசியுங்கலந்து காட்டுவ
துக்கொப்பாகவும் பாலும்நீரும் பொருந்தி யிருப்பதை நிகர்த்
தும் துடைகளுடன் துடைகள்நெருங்குதலும் இருகுறிகள்சே
ர்ந்தொன்றவும் கொங்கைகள் மார்பிலழுந்தவும் நெற்றியுடன்
நெற்றிபொருந்தவும் கரங்களினுல் தேகங்களைக்கட்டித் தழுவி
க்களித்தலாம் மேலும் எண்வகைச் சும்பனங்களுண்டு அவற்றி
னைச் செய்யுந் தானங்களேதெனில் நேத்திரஸ்தானம் கபோல
ஸ்தானம் கொங்கையினிடம் நெற்றியினிடம் கரங்களின்மூல
ம் நிதம்பஸ்தானம், அதரஸ்தானம், உந்தியினிடம், எனப்படு
ம் இவையன்றியும் நகக்குறியிடுமிடம் பதினொன்றுண்டு அதுக
ளேதெனில், கைமூலம், மார்பு, தோள், பிடர், கழுத்து, விலா
ப்புறம், கபோலம், கொங்கை, அல்குல், வாய், துடை, யித்த
லங்களாம்; மேலுந் தந்தக்குறி, ஐந்துண்டு, அவையாவன, மூ
டிகம், அனுச்சூனகம், பிரவாளமணிபந்து மணிவிந்துமாலை,
கோலசர்விதம், என்பனவாம் இக்குறிகள் சும்பனத்துக்குரிய
ஸ்தானங்களில் மேல் அதரம் நா - விழி - யிம்மூன்றிடங்கள் நீ
ங்கலாக மற்றையதலங்களில் அழுத்தவேண்டும் தாடனவகை
எட்டுண்டு அவையாவையெனில் கரங்களில் விளங்கும் விரலி
னைக்குவித்துத் தட்டல் குட்டல் அகங்கையினுற்றட்டல் கரத்
தினைப் பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு மெல்லமெல்லக்குத்தல் ஆள்
காட்டி விரலினு லூன்றல் அவ்விரலினுலும் நடுவிரலினுலும்
நெருக்கல் அவ்விருவிரல்களை மடக்கிப்பற்றுக் குறடுபோலப் பி
டித்தல் ஆள்காட்டி விரலைக்கொண்டு தழுவலாம் இத்தொழில்
களைச்செய்யுந் தானங்களாவன கொங்கைகளின் மத்தி - உச்சி
நெற்றி-கன்னம்-சகனம்-முதுகு-பிடர்-துடை-எனப்படும், இஃ
தன்றியும் மர்த்தனம் அறுவகைத்தாகும் அவையாவன கரிகர
ம் காமாயிதம், காமவுஷதம், மதனாங்குசம், மன்மதபதாகை,
தோத்திரம், என்பனவாம் இதுவுமல்லாமல் புள்ளொலி ஏழு
ண்டு அவைகளாவன மயில், புறு, அன்னம், காடை, வண்டு, கு
யில், கோழி, செம்போத்து, என்பனவாம் இவற்றுள் தலைவன்
சுரதலீலையின் பிரகரணப்படிக்கு இருதேகங்களு மொன்றுபட
க் கட்டியணையுங்காலத்திற் புணர்ச்சிக்களிப்பினுற் றலைவியின
து கண்டத்தினின்றெழும் ஒலியினைச் சீர்க்காரமெனச் சொல்
லப்படும் மேற்குறித்த காரணங்களனைத்துக்கும் ஆதாரசத்தி
யாக நின்று நடிப்பிக்கவல்ல பஞ்சகரணங்களுண்டு அவையா
வன உத்தானிகம் திரியக்கு ஆசிதகம், ஷிதகம், ஆன்மிலமெ
னப்படும் இவைகளின்பேதங்களாவன கிராமியம், பவுத்திகம்,
நாகபாசம், நாகரீகம், இந்திராணிகம், கூனம், இதமாயதம்,
ஊர்த்தம், சங்கிராணிகம், மாண்டேகம், பாரிசம், பீடிதம், சூல
ம், சுரும்பிதம், பதுமபீடம், பாற்சம்புடம், வெட்டிதம், விசு
ம்பிதம், உற்புல்லம், பிண்டிதம், கடிபீடிதம்; பிரோதுகை, அனு
பாதம், பண்டதம், கடகம், அத்தம், பதுமாசனம், சமுர்
த்தம், நண்டகம், அளிதம், வேணுசாரிதம், சமவேசனம்,
ஆடவம், உத்தான சம்புடம், பரிவத்தம், சங்காடகம், தே
னு, மற்கடம், ஐம்பதம், சானுகூர்ப்பாந்துகிலம், பீனமாத்
திரம், கூர்ப்பன்னம், பீடிதொருகம், பீதம், பீடிகை, விக்
கிரமம், எகோயூக்கம், இந்நாற்பத் தெட்டு மன்றியு மிரா
நின்ற பல காரணங்களினுலும் பரிமள மிகுத்த கூந்தலையு
டைய மங்கையர் புளகிக்கு மாறுசுரத நூல் வல்லோர்கள்
கிரீடிக்கு முறைகளனைத்தும் சித்திரகரண மெனப்படும் ம
ங்கையருடைய பாவமும்நிலையும் அவைகளின் திறங்களும்சே

ரும்பதக்கிரம மேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து ஆசித்தறி
யவல்ல ஆடவராயினும் கற்புடைய மங்கையரன்றி காமுகரா
விருக்கின்ற வாலிபரை மயக்கும் வேலையொத்த கூரிய விழி
களையுடைய பரத்தையர் காமக் கன்னியர் இத்தகையர்களை
ப் புணர்தலும் கலவித்திறங்களைத் தேர்ந்தின்புற்றுமகிழ்தலும்
மதனசாஸ்திரத்தை வரையறக்கற்றறிந்த மேலையோர்கள் கட
ளுகும் இந்தவொப்பற்றநூலை வரன்முறைப்படிக் கூராய்ந்து
சோதனைகளினுற் சங்கையறத்தெளிந்து தருணமங்கையரைத்
தழுவவல்ல குணசம்பன்னர் பெறநின்ற வின்பமுத்தியை ஒரு
வரால் கணித்துச்சொல்லவும்போதுமோவென்று மேற்குறித்
ததொகைவகைவிரிவாக மதனசாத்திரமுறைக்கிரமங்களனைத்
தையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல மனதிலுணர்ந்
துகொள்ளும்படிக்கு பிரகஸ்பதிபகவான் போதித்தவுடன்தே
வராஜன் அக்காரணகாரியங்களை நன்ருகத்தெரிந்தவனுய் மங்
கையரைச் சுரதலீலைகளினுற்றழுவி யின்பநலத்தைப்பெற்றுக்
களிக்கும் காமக்கவலையில் மனதைச்செலுத்தியவுடன் சிங்கா
தனத்தைவிட்டு திக்கென்றெழுந்து ஆசிரியன் பாதாரவிந்தங்க
ளிற்பணிந்து எமதையனே குருசுவாமியாரே அடியேனிடத்தி
ற் கிருபையுற்றுத் தெருட்டிய மதனசாத்திரப்பிரகரணங்கள
னைத்தையும் வேதமொழிகளாகநிச்சயித்துக்கொண்டனன்' இ
னி மற்றெருபொருளினிடத்தினு மிச்சைவைத்து விரும்பே
ன் அளவுபடாத வின்பநலத்தைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தனுவே
னென்று மனவெழுச்சியுடன் குரவனைமீட்டும்வணங்கிச் செல
லவுபெற்றுக்கொண்டவனுய்ப் பொன்னுலகாதிபத்தியத்தைச்
செங்கோன்மைமுறைப்படிக் கரசுசெலுத்திவருவதாகத்தன்தி
ருக்குமாரனுகிய சயந்தமகாராஜனிடத் தொப்பித்துப்போட்
டுக் குளிர்ந்தசோடசகலைகளைவாய்ந்த சந்திரபிம்பத்தையொ
ப்பவிளங்கும் முகாரவிந்தத்தையுடைய இந்திராணிவாசஞ்செ
ய்யும் அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து நினைத்தற்கரியபோகங்களை அ
வளிடத்திற்பெற்று மனங்களித்து திருப்பாற்கடலினிடத்துதித்
த அமுதத்தை யிதுபரியந்த மினிதென்றிருந்தேன், அது இக்கா
லத்தில் வியர்த்தமாகக் காணுகின்றதெனவெறுத்துச் சர்வாப
ரணபூஷிதையாகிய தேவியினது சிவந்த விதழூறலாகிய அமு
தமானது மிகவும் மதுரமாகவிருக்கின்றதெனக் களித்துண்பே
ன் வெள்ளியங்கிரியைப்போலத் தாவள்ளியமாகப் பருத்ததே
கத்தைப்பெற்று நவரத்தினமயமாகியபூண்களணிந்து கூர்மை
யாகவிருக்கின்ற நாற்கோடுகளினுற் சத்துருக்களை யதம்பண்
ணவல்ல வலிபெற்றஅயிராபதத்தைமறந்துமுத்தாரங்கள்மோ
கனமாலைகள்புரளும் இந்திராணியினது பருத்தோங்கியிருக்கு
ம் கொங்கைகளாகிய களிற்றின்மீது இடைவிடாதபட்சத்துட
ன் ஆலிங்கனஞ்செய்து தேகபரவசனுய்க்களித்தும் தேவர்கள்
முதலிய சகலரையும் வெல்லத்தக்க வலிபெற்றிருந்த விருத்தி
ராசூரன்மீது சண்டைக்குச்சென்றகாலையில் ஆரோகணித்திரு
ந்த இந்திரபட்டத்துக்குரியரதத்தைத்துறந்து அதனினுஞ்சிறந்
ததாய் மின்னற்கொடியைப்போலத்தோற்றி மறைந்தசையும்
மெல்லியவிடையையுடைய இந்திராணியினது அல்குற்றேரினி
டத்தின்பமுற்றுப் பிறியாமல் வாசஞ்செய்தின்புற்றும் கருங்க
டல்சூழ்ந்த பூமண்டலமானது நடுநடுங்கித் தத்தளிக்கத்தக்க
தாகமுழங்கும் இடியைவெறுத்துச் சத்துருக்கள்பிராணனைவா
ட்டியலைக்கும் கணையைப்போல ஆகரணந்தபரியந்தமோடிச்
சேற்கண்டைக்கொப்பாகப் பிறழ்ந்திருக்கும் விழிகளைப்படை
த்ததேவியினது வல்லிசாதக்கொடியினும் சிறுத்தவிடையாகிய
மின்னற்கொடியினிடத் தின்புற்றுக்கொண்டாடுவேன் தவங்க
ளிற்சிறந்த ததீசிமகாரிஷியினது முதுகுத்தண்டெலும்பினுற்
செய்யப்பட்டுப் பருவதங்கள் சிறகையரிந்து சத்துருக்களுக்
கு வயிரியாகவிருக்கின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கரத்திற்கொள்ள
வெட்கி யெறிந்துபோட்டுக் கலாபமஞ்ஞையைப்பழித்த சாய
லைவாய்ந்த புலோமிசையினது விழிகளாகிய வேற்படைக்கா
ற்றுமற்சோர்ந்தும் பிராணனைப்பரித்துக்குலவியும் காளமேக
த்தினிடத்திற்காட்டும் இந்திரதனுசைமறந்து இலக்ஷ்மியைப்
போன்ற சுந்தரவதியாகிய தேவியினது புருவமாகிய சிலைகளை
மதித்துச் சகலவெற்றிகளையுந்தரவல்லதென்றெண்ணிப் புகழ்
வான் தனக்குரியவாகனமாகிய மேகங்களைப்பழிகூறி யியற்
கையாகப் பரிமளித்துக் கற்பகமலர்களைச்சூடியிருக்கும் இந்தி
ராணியினது கரியகூந்தலென்னும் புயல்கலவிப் போரிற்சோர்
ந்தலைவதைச்சேர்த்துக் கோதிவாரிமுடித்துப் பூச்சொருகிக்க
ளிப்பான் பஞ்சதாருக்களினிடத்திற் படர்ந்து துவண்டசையும்
வல்லிசாதக்கொடியைக்கோபித்துக் கனதைபொருந்திய கனத
னங்களைத்தாங்கப்பொறுமல் வாடிவருந்தும் இடையின் வருத்
தத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாதவனுய்க் கிலேசித்துத் தழுவி மனச்
செருக்கைப்பெற்றும் பஞ்சணைமெத்தையினும் புஷ்பப்பாயலி
னும் அன்னத்தூவிகளினுற்சோடித்த மெத்தைவிரித்திருக்கும்
பொன்மஞ்சத்தின்மீதினும் மதனநூல்விருத்திப்படிக்குச் சும்
பனம்-தாடனம்-புட்குரலொலி-நகக்குறி-ஆலிங்கனமுதலிய லீ
லைகளைச்செய்து களித்துவருங்காலத்திற் கலைந்திறையும் ஆபர
ணதிகளைத்திருத்தியும் பூந்துகிலையுடுத்தும் அளகத்தைமுடித்து
ம் புதியகற்பகமலர்களைச்சாத்தியும் அடிக்கடி யிதழூறலமுதை
யருந்தி யிளைப்பாறியும் கறுத்தோடியிருக்கும் விழிகளுக்கஞ்ச
னமெழுதியும் அனிச்சமலரினு மெல்லியபாதங்களுக்குச் செம்
பஞ்சுக்குழம்பினுற் சித்திரங்களெழுதியும் புதியபட்டாடைக
ளையுடுத்தும் மாற்றியும் மலர்களினுற்சோடித்த போர்வையை
ச்சாத்தியும் இவ்விதங்களாகத் தேவராஜன் சுந்தரவதியாகிய
இந்திராணியினிடத்தில் முழுமனதைச் செலுத்தினவனுதலாற்
கிடைத்தற்கரிய பரமபதம் சுலபமாகப்பெறவரினும் கைப்பா
கவெண்ணத்தக்க கருத்தைக்கொண்டு மதனநூலிலக்கணங்க
ளைநாடி காமவின்பநலங்களையே சிறந்ததாகமதித்துப் பலநாட்
கள் இடைவிடாது 'இந்திராணியைக்கலந் தனுபவித்திருந்தன
ன் அத்தருணத்தில் மாறிமாறிமோதும் அலைகள்பெருத்த கட
லினைப்போல ஆசைப்பெருக்கினுழ்ந்தணைந்துகளிக்கும் இன்ப
நூலை இந்திரனுக்குப்போதித்து அவன்கொண்டிருந்த மனவுறு
தியைக்கலக்கி மாறுபடச்செய்து மங்கையர் புணர்ச்சியிற் கவ
லைபெறநாட்டியனுப்பிவிட்டு மனவெழுச்சியுடனிருக்கின்ற பிர
கஸ்பதிபகவான் அருகிலிருந்துபோதித்துவரும் நீதிகளின் உத
வியைக்கொண்டு சயந்தன் இந்திரபட்டத்துக்குரிய வயிரமுடி
யைச்சுமந்து செங்கோலைத்தாங்கி முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்
கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரமிருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்
தியாதரர்முதலிய விண்ணுடர் இந்திரசபையில் நெருங்கிப்போ
ற்றி வாழ்த்தத்தக்கதாகக் கோடிசூரியரொருமுனையிற்றேற்று
வதையொப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரியணையில்வீற்றிரு
ந்து திரிலோகாதிபத்தியத்துக்குரிய அரசாட்சியைச்செலுத்தி
யும் சிவவிரதமான்மியங்கள்முதலிய சத்கருமங்களைச்செய்து
வரும் பேற்றினைவாய்ந்த தேவர்களுக்குச் சூரபதுமனுல்நேர்
ந்த துக்கவருத்தங்களுக்கு முதற்காரணங்களை ஆசிரியனைவினு
வி யாதியோடந்தமாகத்தெரிந்துகொண்டும் மற்றவிசாரணைக
ளிற் குறைவறநடாத்திவரும்போது ஆசிரியன்போதனைக்குட்ப
ட்டு அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து சுரதலீலைகளைச்செய்து களித்தி
ருந்த தேவேந்திரன் ஒருபரியாயமாகப் போகத்தினிடத்திற் தி
ருப்திபெற்றவனுய் அரிதில் அந்தப்புரத்தைக்கடந்து வெளிவந்
து திரிலோகச்சாம்பிராச்சியச் சின்னங்களைப் பல்லாயிரதேவ
ர்கள்சூழ்ந்து செய்துவரத்தக்கதாக வீரசிங்கத்தைப்போலக் க

ம்பீரமாய்ச் சித்திரவிசித்திரங்களாகச் சோடித்திருக்கின்ற ம
காசபையினிடத்தில்வந்து குலக்குருவை மும்முறைவலம்வந்
து சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிநின்றவனாய் இதனைவிண்ணப்ப
ஞ்செய்வதாயினன், ஆசிரியனே அடியேனிடத்தில் கிருபையுற்
றப்போதித்த பேரின்பத்துக்குரிய காரணங்களைத் திஷ்டாந்த
மாக அநுபவித்து மனமுந்தேகமுமொன்றுபடப் பேரின்பவா
ரியிற்றிளைத்து மகிழ்ந்திருந்தேன், இதைத்தவிர வேறொருமோ
ட்சசாதகமுண்டெனப்பேசுவது பேதைமைப்பாலதன்றி விவே
கசம்பன்னருக்கடாதென மன்மதசாத்திரத்தின் பெருமைகளை
யும் அதினாற்கிடைத்த சுரதவின்பாலங்களையே முக்கியமாகப்
பேசிக்கொண்டு பழையபடிக்கு இந்திரசபையில்விளங்கும் சி
ங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து இருஷிகளாதியர் மங்களாசீர்வாதங்
களைச்செய்துபோற்றிவரவுந் தேவர்கள்வணங்கவும் அரசுசெ
லுத்திக்கொண்டிருந்தனன்.

முசுகுந்தன்கந்தவிரதப்படலம்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே யிவ்விதமாகப் பாலசுப்பிர
மணியக்கடவுளினது கடாட்சவீட்சணியத்தினால் திரிலோகா
திபத்தியத்துக்குரிய பட்டாபிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட
இந்திரன் தெய்வலோகத்தில்விளங்கும் மகாசபையிற் சிரோர
த்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தின்கண் வீற்றிருந்து அரசுரிமை
களை நடாத்திவருகின்ற காலத்திற் கடல் சூழ்ந்த பூவட்டத்தை
ஒற்றைக்குடை நிழலிற் படுத்தி ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்ச
ங்கமுழக்கமருத பராக்கிரமசாலிகளாகிய ரத கஜ துரகபதா
தியென்னும் நால்வகைச்சேனைப் பெருக்கைப் படைத்துச் ச
த்துருக்களுக்குப் பேரிடிபோல விருக்கின்ற முசுகுந்தச் சக்கிர
வர்த்தியானவன் பரிமளமிகுத்த கடப்ப மலர்மாலை புரளும் ப
ன்னிருபுயாசலங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியதேவருக்குரிய
சிறந்த விரதங்களை யனுஷ்டித்து மிகுத்தபத்தி வயிராக்கியங்
களுடன் அதற்கடுத்த பூசனை வழிபாடுகளிற் குறைவின்றிச் ச
கல சம்பிரமங்களுடன் நடாத்திவரு முன்னிலையில் தன்னரசா
ட்சிக்குட்பட்ட நாடுநகரங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற சகலரை
யும் அவ்விரதங்களைச்செய்துவரக் கட்டளையிட்டு அவர்களுக்கு
வேண்டும் செல்வங்களையுந் தந்து அலைகளை மோதிச் சுருட்டும்
சமுத்திரத்தை ஆடையாகத்தரித்திருக்கும் பூமண்டலமுற்றினு
ம் செங்கோல் முறையே ஆணைஆக்கினைகளைச் செலுத்தி ஆண்
டுவரும் பதக் கிரமங்களையும் நீதியையும் மற்றுமுள்ள சத்கரு
மங்களையும் சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குக்கிரம
மாகச் சொல்லுவதாயினர், ஏ மஹரிஷிகளே முசுகுந்தச் சக்கி
ரவர்த்தியானவன் தன்னதிகாரத்தி லடங்கி யிருக்கின்ற பிரா
ணிகளுக்கு யாதோ ரிடையூறுகளும் நேராமல் தன்பிராணனை
ப்போலப் பாதுகாத் திரட்சித்துவரும் நீதியினாலும் வேதப்பி
ராமணர் ஆகம விதிப்படிக்கு யாகாதிகிருதுக்களை நடாத்திவ
ரும் மேம்பாட்டினாலும் தன்கணவனைத் தெய்வமாகப் பாவித்
துப பூசித்துவரும்.மங்கையர் கற்புத்தன்மையினாலும் மாதந்
தோறும் மும்மாரிகுறைவறப் பெய்கின்றதால் குடிவளம் வ
யல்வளம் நீர்வளமிகுத்துச் சகல சம்பத்துகளும் பெருத்துப்
பயிர்தழைத்தோங்கிக் குவிக்கின்ற பண்டங்களில் ஆறிலொரு
கடமையைக்கொண்டு அவற்றினால் நந்தவனங்கள்-சோலைகள்-
குளங்கள்-தடாகங்கள்-தண்ணீர்ப்பந்தல் - அன்னசாலைகள்-ஆ
துலருக்கிருப்பிடமுதலிய வுபசாரங்களைச்செய்வித்துப் பலதே
வாலயங்களைக்கட்டிவைத்து லோகநாயகனாகிய சிவக்கொழுந்
தைத்தாபித்து அவற்றிற்குவேண்டும் உபகரணங்களை வரன்மு
றையேநிரப்பி நித்தியக்கட்டளைப் பஞ்சபருவம் பிர்மோச்சவ
காலங்களில் தேவர்களும் நாணும்படிக்குச் சகலவுபசாரங்களு
டன் முடிப்பித்துத் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனங்களைச்
செய்து தருமமானது நான்குபாதங்களினும் நடக்கத்தக்கதா
கச் செங்கோன்மைப்படிக்கு அரசுரிமைகளைநடாத்தி மனவெ
ழுச்சியுடனிருக்கின்ற நாட்களி லொருதினம் மாடமாளிகை
கூடகோபுரங்களாதிய சிறப்புகளைக்கொண்டு குபேரன்பதத்தி
னும் சிறந்திருக்கும் பட்டணத்தைக்கடந்து ரதாரூடனாய் மந்தி
ரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோ
ற்ற வெற்றியரராகிய சேனைவெள்ளமானது ஆரவாரித்துத்
தொடரவும் பதினெண்வாத்தியங்களும் திசைகளதிரத்தக்கதா
கத் தாம்தாமெனமுழங்கவும் மற்றவிராஜவோலக்கத்துடன் வ
னத்திற்சென்று தவச்சிரேஷ்டராகிய வதிஷ்டர் வாசஞ்செய்
திருக்கும் பர்னகசாலையைச்சேர்ந்து தேரைவிட்டிறங்கி மிகுந்
தபயபத்தி விசுவாசங்களுடன் மும்முறைவலம்வந்து பணிந்
தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு போற்றி யிதனை விண்ண
ப்பஞ்செய்வதாயினன், ஓதபோநிதியே கேட்டருள்க தேவதே
வோத்தமனாகிய கந்தசுவாமியாருக்குரிய விரதமான்மியங்களை
யனைத்தையும் முறைப்படிக்கு அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்றுப்
போதிக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களில் வேண்டுகின்ற முசு
குந்தச்சக்கிரவர்த்தியினது கோரிக்கையைக்கேட்டமாத்திரத்
தில் உளமுந் தேகமும்பூரித்து மயிர்சிலிர்க்க விழிகளில் ஆனந்
தவாரியைப்பெருக்கி அரசனைத் தர்ப்பாசனத்திலிருக்கச்செய்
து மங்களாசீர்வாதங்களைச்செய்து மன்னர்மன்னனே உன்ம
னோபீஷ்டப்படிக்குச் சரவணபவனைப்பூசித்து வழிபடும்விரத
ங்களனைத்தையும் சாங்கோபாங்கமாகப்போதிக்கின்றனம், ஒ
ருமைப்பட்டமனதுடன் பத்தியாய்க் கேட்கக்கடவையென்ற
ருளிச் செய்வதாயினர், அதிகமேம்பாட்டையுடைய வாரங்க
ளேழினுஞ்சிறந்தோங்கியிருக்கும் சுக்கிரவாரத்திற் பொன்னு
லகத்தைத்திருத்தி இந்திரனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்தரு
ளிய பாலசுப்பிரமண்யதேவருக்குச்செய்யவல்ல விரதமொன்
றுண்டு அதனை ஆகமமுறைப்படிக்கு வழுவின்றிமுடித்த புண்
ணியவான்கள் மனோபீஷ்டங்களைக் கந்தசுவாமியார்தந்தருளி
இம்மையில் அநுபவிக்கத்தக்க போகபோக்கியங்களைப் பெறச்
செய்து கற்புக்கரசியாகிய பத்தினியையும் சுபுத்திரர்முதலிய
வள்ங்களனைத்தினையும் கடாட்சித்து மறுமையில் மோட்சசா
ம்பிராச்சியத்தையும்பெற்று வாழச்செய்வர், அதற்குத்திஷ்டா
ந்தமாக முன்னோர்கள் செய்திருக்கின்ற சரித்திரங்களைச் சொ
ல்லக்கேட்பையாக, பூருவத்திற் சூரியன் மரபிற்றோற்றி யிந்த
பூமண்டலத்தை ஒருகுடைநிழலிற் பரிபாலனஞ்செய்துவந்த
பகீரதமகாராஜனைப்பகைத்து நிகரற்ற புஜபலபராக்கிரமசாலி
யாகிய கோரனென்னும் அவுணராஜன் பலவத்காரமாய் அவ
ன் இராஜியமுற்றினும் அபகரித்துக்கொண்ட முன்னிலையிற் ப
தியையும் செல்வவளங்களையுமிழந்து தீனனாய் மனைவியையும்
பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு கானகத்திலோடி அன்ன
பானாதிகள் கிடையாமல் அலைந்துதிரிந்து கடையில் புகலொ
ன்றுந் தவச்சிரேஷ்டர் பிதாவைத்தரிசித்துப் பயபத்திவிசுவா
சத்துடன் பாதாரவிந்தங்களிற் றீர்க்கதண்டன்செய்து கரங்க
ளைக்கூப்பிக்கொண்டு பலவாகப்புகழ்ந்துபோற்றித் தனக்குச்ச
ம்பவித்திருக்கின்ற குறைபாடுகளைமுற்றும் விண்ணப்பஞ்செய்
து சுவாமிகள் இதற்கொருமார்க்கத்தைக்காட்டி யாளக்கடவீ
ரெனப் பரிபவப்பட்டு வேண்டுமுன்னிலையில் பார்க்கவனென்
னும் ஆசிரியனானவன் அரசன்முறைகளைத் திருச்செவிகளினே
ற்று மனமிரங்கி யிதனைப்போதிப்பதாயினர் மன்னவரேறே ப
யப்படவேண்டாம் வெற்றிவேலாயுதபாணியாகிய கந்தசுவாமி
யாருக்குப் பிரியமாகவிருக்கின்ற சுக்கிரவாரவிரதத்தைச்சாத்
திரோத்தமாய் பத்திவயிராக்கியத்துடன் மூன்றுவருஷகாலம்

செய்துமுடிப்பையாகில் உன்வளங்களைப் பதித்துக்கொண்டு
அலைத்துத் அரத்திய மூர்க்கனுகிய அவுணராசன் மாண்டுபோ
வதற் கையமில்லை பின்பு பழையபடிக்குப் பூமண்டல முழுமை
யும் பரிபாலனஞ்செய்து சகல செல்வங்களையும் மேன்மேலும்
அனுபவித்துச் சவுக்கியத்தி லிருப்பையென்று அநுக்கிரகஞ்
செய்த வாக்கியங்களைச் செவிகளுக்கமுத தாரையைப்போல
க்கேட்டு மனமுந் தேகமுங் குளிர்ந்தவனுய் அடியே னிஷ்ட
தெய்வத்தைப்போல வெழுந்தருளியிருக்கின்ற தவச்சிரேஷ்
டரே நல்லமார்க்கத்தைக் காட்டினீர் கட்டளையின்படிக்குச்செ
ய்யக்கடவேனெனச் சம்மதித்து அவ்வா வேண்டிப் புரோகித
னுக வைத்துக்கொண்டு அடுத்த வியாழத்தினம் பிராதகாலத்
தெழுந்து சுத்தோதகத்தில் முழுகிக் காலைக்கடன்களை முடித்
துக்கொண்டு தானுந்தேவியுமாய் ஒருபோது பகற்காலத்திற் கி
டைத்த உண்டியையுண்டு சத்காலட் சேபங்களைச்செய்து போ
துபோனபின்பு உறக்கத்தை நீக்கிப் பாலசுப்பிரமணியதேவ
ரைத் தியானித்து அவருக்குரிய சகஸ்திர நாமங்களையோதி
யோதி யிரவைக்கழித்து மறுதினம் சுக்கிரவாரம் விடியற்
காலத்தெழுந்து முற்படிக்குநித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொ
ண்டவனுய்த் தருப்பைகளைத் தேடிக்கொய்துவந்துசேர்த்த பா
யலினிடத்திற் சுப்பிரமணியக் கடவுளினது கோலத்தைத்தா
பித்து ஆகமவிதிப்படிக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி மலராடையை
ச்சாத்திப் புனுகுசவ்வாது கஸ்தூரியினுற் செய்த கலவைச்சா
ந்தைப்பூசிக் கனிவகைகளைப் படைத்துத் தூபதீபங்களைச் சுழ
ற்றி மற்ற சோடசவுபசாரங்களையும் கிரமமாகச் செய்துமுடி
த்த பின்பு உபவாசமாயிருந்து கந்த மூர்த்தியினது சரித்திரங்
களைக் கேட்டு இரவுமுற்றும் துயிலொழிந்து மறுநாள் உதைய
காலத்தில் நீரிற்படிந்து முருகனைப்போற்றி வணங்கியபின்புபா
ரணை செய்து அப்பகல் விழிகளை மூடாமல் குகனை வழிபட்டு
ம் இவ்விதமாக ஆசிரியன் பணித்தபடிக்கு மூன்றுவருஷவரை
யில் விரதபங்கமில்லாமல் நடாத்தி முற்றியகாலத்தில் சண்மு
கப்பெருமாள்அவன்பூசனைக்கிரமங்களுக்கிரங்கிக்கிருபாநோக்
கத்தைப்பாலித்தமாத்திரத்தில் திருக்கரத்திற் கோடிசூரியப்
பிரகாசமாகச் சொலித்துக் கொண்டிருந்த வெற்றிவேலாயுத
மானது சரேலென்றெழுந்து அதிகவொளியைக்காட்டிச் சூரிய
ப்பிரகாசத்தைமாற்றி மனோவேகத்திலுங்கடுகிவந்து கொடிய
பாதகனுகியபகைவன் மார்பைப்பிளந்து உயிரையுண்டு நிலத்தி
ற்கிடத்திக்கந்தமூர்த்தியிடத்திற்சேர்ந்தது இதனைப் பரிரதன்
தெரிந்தவுடன் வேலாயுதத்தைப் போற்றிச் சரவணபவனைத்
தியானித்துப் பலதரம் நிலத்தில்விழுந்து சேவித்து அவன்
குணதிசயங்களைக் கொண்டாடினவனுய்ப் புரோகிதனுக விரு
ந்த பார்க்கவன் திருவடிகளில்வணங்கி சுவாமிகளே தேவரீர்
கருணுகடாட்சத்தினுல் சகலதுன்பங்களையும்போக்கிப் பழை
ய வாழ்வைக் கிடைக்கப்பெற்றே னென்று பற்பல வுபசாரங்
களைப்பேசி அவர் ஆசிகளையும் விடையையும்பெற்றுத் தன்பட்
டணத்தைச் சேர்ந்து யதாப்பிரகாரம் அரசுரிமைகளைச்செய்
து களித்திருந்த பின்பு அந்தியத்திற் கிடைத்தற்கரிய சாயுச்சி
யப் பதவிக்குப் பாத்திரனுய்ச் சுகாதீதச் செல்வத்தை யனுப
வித்திருந்தான். அதுபோல கந்த சுவாமிக்கு கந்த விரதமின்
னமொன்றுமுண்டு அதனையும் சொல்லக்கேட்பையாக ஸ்ரீமகாவி
ஷ்ணு வினது உந்திக்கமலத்தி லுதித்திருக்கின்ற பிரமபுத்திர
னுகிய நாரத மஹாரிஷியானவர் சிறந்த விரதங்களைச்செய்து
சத்தரிஷிகளில் முதன்மையாகப் புகழத்தக்க பேற்றையும் மே
ம்பாட்டையுங் கிடைக்கவெண்ணி வேதாகம சாத்திரங்களை ச
ம்பூரணமாக ஒதியுணர்ந்த அவ்விருடியானவர் பார்ப்பதியார்
மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகமூர்த்தியைத் திருமஞ்சனமுத

லிய சோடசவுபசாரங்களினுல் ஆராதித்து அத்தேவனைத் தரி
சிக்கப் பெற்றவனுய்ப் பாதார விந்தங்களிற் றெழுதேத்திக்
கஜாநனே சகலராலும் புகழ விருக்கின்ற சப்தமுனிவர்களில்
முதன்மைப்பேற்றைக்கிடைத்து வாழத்தக்க சிறப்பைத்தரவ
ல்ல விரதமொன்றினை அடியேனுக்குப் போதிக்க வேண்டுமெ
ன்று பலவாகப்போற்றுதல் செய்வதைக் கமலக்கண்ணன் ம
ருகன் கேட்டருளிக் கிருபையாகப் பார்த்து உன்மனோபீஷ்ட
ப்படிக்குக் கிடைக்கச்செய்யத்தக்க நோன்பிருக்கின்றது அஃ
தென்னையெனில் எனதிளையோனுகிய சண்முகப்பெருமானுக்
கு விருப்பமாகிய கார்த்திகை மாதத்தில்வரும் கார்த்திகை வி
ரதத்தை யனுசரித்து ஆகமவிதிப்படிக்குப் பன்னிருவருடம் தி
டசித்தனுய் முடிப்பாயாகில் உன்னெண்ணங் கைகூடுமென்ற
னுக்கிரகித்தகாலையில் கர்த்தனே கட்டளையின்படிக்குச் செய்
யக்கடவே னெனப்பணிந்து விடைபெற்று நாரதமுனிவர் பூம
ண்டலவெல்லையில்வந்து ஒரு சிறந்ததலத்தைச்சேர்ந்து பரணி
யினன்று பிராதகாலத்தெழுந்து நித்தியகருமங்களை முடித்து
க்கொண்டு பரிசுத்தனுய் ஒருபோதுண்டு சிவகுமாரன் கதைக
ளைப்பாராயணஞ்செய்து அத்தினம் கழிந்து விடிந்த கார்த்தி
கைநாளுதையத்தில் பவித்திரமாகிய கங்கையில் முழுகி வெ
ள்ளாடையையுடுத்துச் சித்தசங்கற்பத்தைக் கவனித்து வெற்
றிவேலாயுத மூர்த்தியினது பூசனைவழிபாடுகளைச்செய்யத்தொ
டங்கி ஐம்புல விஷயங்களையடக்கி ஆசிரியன்திருவடி யினை மன
ப் பூருவகமாகச் சிந்தித்து வந்தனுதிகளை முடித்தபின்பு தரு
ப்பாசனத்தில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் வடிவினைஸ்தாபித்துக்
கங்காசலத்தினுல் திருமஞ்சனமாட்டிப் பட்டாடையையுடுத்
துப் பரிமளமிகுத்த திவ்விய புஷ்பமாலைகளைச் சூடிச் சந்தன
க் கலவையைப்பூசித் தூபதீபநைவேத்திய முதலிய சோடசவு
பசாரங்களையும் கிரமப்படிக்கு முடித்தவராய்க் குமாரதேவர்
திருவிளையாடல்களடங்கி யிருக்கும் புராணகாலட்சேபஞ்செ
ய்து மனமுருகி உள்ளங்கை நீர்த்தத்தைப் பொசித்து இவ்வி
தமாகப் பகற்போதைக் கழித்து இரவுநேர்ந்தகாலத்தில் தருப்
பையைப்பரப்பி அதனிடத்திருந்து புஷ்பக்கொம்பையொத்த
சாயலையுடைய மங்கையரைக் கனவிலும் நினையாமல் இயமனை
ப்போல மதித்துச் சிவகுமாரன் பாதாரவிந்தங்களை இருதயக
மலத்திருத்தித் தியானித்து உறக்கமின்றிக் கழித்து அடுத்தவு
ரோகணித் தினங்காலைப் புனலாடி நியதிகளைச்செய்து கொண்
டு கருத்தனைப் பூசித்துத் தன்னுடைசுற்றங்கை யணிந்திருக்கும் தி
ருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி அக்காலத்திற் சேர்ந்திருக்கின்
ற தவச்சிரேஷ்டர்களைக் கடவுளாகப்பாவித்துச் சமபந்தியிலி
ருத்திப் பாரணைசெய்து அப்பகலுறங்கினுல் ஒருகாரணமுமி
ல்லாமல் வேதபாராயணராகிய பிராமணோத்தமர் ஐம்பத்திர
ண்டுபேரைக் கொன்ற மகாபாதகம் நேருமாதலால் மிகுத்த ப
யத்துடன் சகலகலைகளினும் வல்லவனுகிய நாரதமுனியானவ
ர் இமையைக்கொட்டாமல் சாக்கிரதையாய் விழித்திருந்து பு
ராணங்களை வாசித்துப் புண்ணியபதமாகிய கேள்விகளைவிரு
வியும் இவ்விதமாகச்சூரியன் மேற்பாரிசத்தில் மறைகின்ற ப
ரியந்தம் காலத்தைக் கழித்துச் சந்தியானுஷ்டானங்களை முடி
த்துப் பாலசுப்பிரமணிய தேவருக்கு மற்ற பூசைகளையும் நிரப்
பினர், இவ்வாறு நாரதர் நடாத்திய பூசாவிதிகளின் கிரமங்க
ளைச் சண்முகப்பெருமானே யறிவரல்லது ஒருவரால் புகழ்த
து முடியதன்று மேற்குறித்தபடிக்கு யாதொருகுறைபாடுமி
ல்லாமல் பன்னிரண்டுவருடவரையில் பத்தி வயிராக்கியத்துட
ன்செய்து வருமுன்னிலையில் சரவணபவன் காட்டிதந்த பரிபூ
ரணகடாட்சத்தைப் பாலித்தவாறே சத்தமுனிவர்களினும் மு
ந்திப்பேசிக் கொண்டாடத் தக்க மேலானபதத்தைப்பெற்று இ

துபரியந்தம் சகலராலும்பூசிக்க வாழுகின்றனன், இவையன்
றியும் அந்தமகத்துவமுள்ள விரதத்தைச் சதுர்வேதபண்டித
னுக விருக்கின்றபிராமணனெருவன் ஆகமவிதிப்படிக்குப் பூச
னைவழிபாடுகளிற் சற்றுந் தாழ்வுநேராமல் வயிராக்கியங்கொ
ண்டு பலநாட்கள் முடித்துவருகின்ற காலையில் பாலசுப்பிரம
ணியர் கிருபாகடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினுல் அப்பிறவியை
யொழித்துச் சூரியன் மரபில் மனுச்சக்கிரவர்த்தியாய் அவத
ரித்துக் கடல்சூழ்ந்த பூமண்டல முழுதும் ஒருகுடை நிழலிலா
ளப்பெற்றுச் சகல சவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துத் துஷ்ட
நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனஞ்செய்து அரசருக்குரிய நீதிகளையு
ம் மற்ற கிரமங்களையும் ஏற்பாடுபண்ணித் தன்பெயரால் மனு
விக்கியான சாத்திரமெனப் புகழ்ந்து சகல மதத்தினரும்அபே
தமாயனுசரித்து நடந்துகொள்ளநாட்டி அளவற்றகாலம் செ
ங்கோன்முறைமை நடாத்தியிருந்து கடையிற் கயிலையங்கிரி
யைக் காணியாகப்பெற்றுச் சுகாதீதச்செல்வங்களை யனுபவித்
துவருகின்றனன், மற்றொரு பிராமணோத்தமன் அந்தச் சிறந்த
நோன்பை சாத்திரோத்தமாகப் பலகாலஞ்செய்து சிவகுமா
ரன் திருவருளின்படிக்குத் தன்மனதிற் சிந்தித்தவாறே திரிச
ங்குமகாராஜனுகத் தோற்றிச் சகலகலைவல்லவனுய்ப் பகைவ
ருக்கு வூயிரியாக விருநது புலியும் பசுவும் ஒருதடாகத்தில நீர
ருந்தும்படிக்குச் செங்கோன்மை முறைப்படிக்கு அரசாட்சி
யைச்செலுத்தி சொல்லுதற்கரிய போகபோக்கியங்களை யனு
பவித்துச் சத்திய வாசக அரிச்சந்திரனென எக்காலத்தினுங்
கொண்டாடவல்லகீர்த்திபரனுய் ஒப்பற்ற பராக்கிரமசாலியா
ய் ஜீவகாருண்ணியத்தை முக்கியமாக வசித்துவரும் மேம்பா
ட்டையுடைய பிள்ளையைப்பெற்றுப் பூமண்டலத்துக்குச் சக்
கிரவர்த்தியாக மகுடாபிஷேகத்தைச்செய்துவிட்டு மோட்சவீ
ட்டைப்பெற்றுச் சவுக்கியமாக விருக்கின்றனன், இதுவுமல்லா
மல் மற்றொருமன்னனும் வேடனும் இவ்விரதத்தைமுறையேப
லகாலம் செய்துவந்த சிறப்பினுல் சரவணபவன் அனுக்கிரகப்
படிக்கு அவ்வுடலினை யொழித்து புசபலபராக்கிரம சாலிக
ளாகிய அந்திமான் சந்திமானென்றுமிராஜகுமாரர்களாக ஜனி
த்துப்பிரமுகராய்க் கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலமுற்றினும் ஆக்கி
னுசக்கிரத்தைச்செலுத்தித் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபா
லனஞ்செய்து தருமசீலரெனப்பலராலும் புகழவாழ்ந்திருந்த
னர், அவர்களுக்கு மோட்சசாம்பிராச்சியங்கிடைத்த தென்ப
தைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ மன்னர்பெருமானே முற்குறி
த்தபடிக்குக் கார்த்திகைத் திருநட்சத்திரத்தில் இந்த மகிமையு
ள்ள நோன்பை பயபத்தி வயிராக்கியங்களுடன் கிரமமாய் ந
டாத்தி யிம்மைமறுமைச் செல்வவளங்களையும் திரிலோகங்க
ளிலுமிராநின்ற பொருள்களை மனோபீஷ்டப்படிக்குப் பெற்று
ச் சவுக்கியப் பட்ட புண்ணியசீலரைக் கணக்கிட்டுப் பிரமனு
லும் சொல்லிமுடிவதோ இஃதன்றியும் ஒப்பற்ற மற்றொரு விர
த மிருக்கின்றது அதனையும் வரன்முறைப்படிக்குக்கேட்பையா
க பூருவத்தில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெ
ண்ணுயிர மிருஷிகளும் மற்றவிண்ணுடரும் பகைவராலும் இன்
னமுமிருக்கின்ற விடையூறுகளினுலும் தங்களுக்குச் சம்பவித்
திருக்கின்ற துக்கவருத்தங்களை நிவாரணஞ் செய்துகொண்டுசு
லனமற்றிருக்கும்படியாக நினைவுகொண்டவர்களாய்ச் சகலரு
ஞ்சேர்ந்து மனோவதிப்பட்டணத்துக்குப்போய்த் தவச்சிரேஷ்
டர் கூடியிருக்கும் சபையில் நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதன
த்தில் வீற்றிருந்து வார்த்தை யாடிக்கொண்டிருந்த பிரமதேவ
னைத் தரிசித்துத் திருவடிகளில் வணங்கிக் கரங்களைக் கூப்பிநி
ன்று பலவிதங்களிற் போற்றியபின்பு தங்கள் மனக்குறைகளை
முறையிட்டவர்களாய்க் கர்த்தனே யிதற்கொரு நிவாரணத்

தைப்போதித்தாளவேண்டுமென்றிரந்த காலையில் உந்திக் கமல
வாசியாகிய பிரமன் அவர்களிடத்திற் பரிவாய்ப் பயப்படாதீர்
களெனக்கையமர்த்தி ஆதரித்துச் சற்றுநேரம் யோசித்து ஓ!
தேவர்களே உங்கள் சஞ்சலங்களைப்போக்கிச் சவுக்கியப்பட
ச் செய்யவல்ல கந்தசஷ்டி விரதமொன்றுண்டு அதனை நீங்க
ளனைவரும் பத்திபூருவகமாகத் தொடங்கி முடிப்பீராகில்நினை
ந்த சித்திக ளனைத்தையும் பெற்றுவாழ்வீர்களெனப்பேசி அத
ற்குரிய விதிகளையும் தெருட்டிச் செலவுகொடுக்கப்பெற்றவர்க
ளாய் வெளிவந்து ஒருபவுத்திரமாகிய தலத்தைச்சேர்ந்து பூ
சாவிதிகளுக்குவேண்டும் வஸ்துக்களை ஏராளமாகச் சேகரித்
துக்கொண்டவுடன் அற்பசிமாத சுக்கிலபட்சத்திற் பிரதமை
தொடங்கிச் சஷ்டிவரையில் கணிதப்பட்ட அறுதினங்களினும்
கொடிய பாதகனுகிய தாருகாசுரனையும் மாயையிற் சிறந்தகி
ரவுஞ்ச பருவதத்தையும் ஒருமுனையில் வெற்றிவேலினுற் பிள
ந்து வாட்டிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளை ஆராதிக்க யத்தன
ப்பட்டவர்களாய்முதற்றினந்தொட்டுப்பிராதகாலத்தெழுந்து
கங்காஸ்தானஞ்செய்து பவுத்திரமாகிய பட்டாடைகளையுடுத்
து மேற்போர்வைசாத்திச் சந்தியானுஷ்டான ஜபதபங்கள்மு
தலிய நித்தியகருமங்களைமுடித்துக் கொண்டபின்பு பூரணகல
சத்தைச் சுத்திசெய்து கங்காசலத்தை நிரப்பி கந்த அட்சதை
களைச்சேர்த்து மாவிலைக் கொத்தை அதனிடத்திற்பொருத்தித்
தருப்பையை வரன்முறைப்படிக்கு முடிந்துச்சாத்தி வேதங்க
ளை யோதித் தருப்பாசனத்தில் வைத்து மந்திர பூருவகமாகக்
குமாரதேவரை அதனிடத் தாவாகனஞ்செய்து ஆகம விதிப்ப
டிக்குத் திருமஞ்சன தூபதீபமுதலிய சோடச வுபசாரங்களி
னுற் பூசனைவழிபாடுகளைப் பகற்போதிற்சோர்வும் இரவில் நித்
திரையையும்போக்கி அறுகாலங்களினும் குறைவற நிரப்பிக்க
ற்கண்டுசேர்த்துத் தேன்தினைமாவினுற் சமைத்த வுருண்டை
பாற்சோறு அதிரசம் சுண்டல் முதலிய பலகாரவகைகளையும்
மா பலா வாழை யாதிய கனிவிதங்களையும் கருப்பஞ்சாறு மற்
றுமிராநின்ற சிறந்த வஸ்துக்களைக் காலங்கள்தோறும் நிவே
தித்துக் கற்பூரதாம்பூலம் சந்தனத்தேய்வை புஷ்பாரங்கள்மி
குதியாகச் சமர்ப்பித்து இவ்விதங்களிற் திருப்திசெய்தபின்பு
தேவதேவோத்தமனுகிய சரவணபவன் திருச்சரித்திரங்களைக்
கேள்விப்பட்டுமனமகிழ்ந்து ஒருகைதீர்த்தமருந்தி உபவாசமா
க விருந்து இவ்வாறு சஷ்டித்தினங்களைக்கழித்து ஏழாநாள்கா
லையிலெழுந்து பரிசுத்தராய் முருகப்பெருமாளுக்கு மனமகி
ழும்படிக்குப் பூசைக்கிரமங்களிற் சற்றும் பிசகில்லாமற் செ
ய்து முற்றியவுடன் நேர்ந்த அதிதிகளைப்பூசித்து அவர்களுட
ன் கலந்து பாரணையுண்டும் இவ்விதங்களாக வருஷந்தோறும்
நடாத்தி வருகின்ற காலத்திற் கந்தசுவாமியாருக்கு மிகவும் உ
வப்பாய்க் கடாட்சித்தபடிக்கு அவுணர்வலிதிற் பற்றிக்கொண்
டதங்கள் பதவிகளையும் மற்றசிறப்புக ளனைத்தையும் பெற்று
மனவெழுச்சியுடன் இதுபரியந்தம் அனுபவித்து வருகின்றனர்
இதுவு மல்லாமல் நோன்புகளில் விசேஷமாக விருக்கின்ற விந்
தவிரதத்தை மனப்பூருவகமாக விதிப்படிக்கு நிரப்பிக் கர்த்த
ன் கிருபாநோக்கத்தைப்பெற்று இம்மைமறுமைச் செல்வவள
ங்களை யனுபவித்துக் கடையில் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்
தைப் பெற்றவர்களை யெண்ணி முடிவதன்று இவ்விரதத்தை
ச் செய்ய நினைந்த புண்ணிய வான்களும் மனோ பீஷ்டங்க
ளைக் குறை வின்றி யனுபவித்தற் கையமில்லை யென்று க
ந்த விரத மான்மியங்களைச் சாங்கோ பாங்கமாக வசிஷ்டர்
போதித்த சரித்திரங்களை மனமொருமித்துக்கேட்ட முசுகுந்த
ச் சக்கிரவர்த்தியானவர் தேகமும் மனமும் பூரித்து விழிகளி
ல் ஆனந்த வாரிபெருக் கெடுத்தோட இதனை விண்ணப்பஞ்

செய்வதாயினன், எமது குலக் குரவனே தேவரீர் அடியேனிடத்திற் பரிபூரண கடாட்சத்தினால் நன்னெறிகளைத் தரவல்ல சிறந்தவிரதங்களை யனுக்கிரகித்தீர் இவற்றினைக்கேட்டுக் கிருதார்த்தனானேன் சுவாமிகள் நேமனப்படிக்கு மேற்குறித்த நோன்புகளைப் பக்குவமாகச் செய்யக்கடவேனென்று ஆசிரியனை வணங்கிப்போற்றி பலஆசிகளையும் விடையும்பெற்று ரதாருடனும் மந்திரி பிரதானிகள் சதுரங்கச்சேனைகள் சூழ்ந்துவர வனத்தைக்கடந்து ஒப்புவமையற்ற தன்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து செங்கோன்மைமுறையே மன்னுயிரைப்பாதுகாத்து விரதகாலம்நேர்ந்தபோது பாலசுப்பிரமணியர் நோன்புகளைத்துடங்கி ஆகமவிதிப்படிக்குத் தகுந்த புரோகிதரையேற்படுத்திக்கொண்டு அறுதினங்களினும் பத்திபரவசத்தனாய்ப் பூசாவிதிகளிற் குறைவில்லாமல்முடித்து வேதப்பிராமணர் ஆதுலர் முதலானவர்களுக்குத் திரவியம் வஸ்திராபரணங்கள் கறவற்பசுக்கள் விளைபுலங்கள் கன்னிகாதானமுதலிய சோடசமகாதானங்களையும் வெறுக்கக்கொடுத்துச் சுற்றத்தினர் விருந்தாளிகளுடனுண்டு மனமகிழ்ந்துவருபவன் தன்குடைநிழலிற்பட்ட தேசாதேசங்களிலிருப்பவர்களனைவரும் இந்தவிரதத்தை அன்புடன்செய்து வருவதாகக் கட்டளையிட்டு விருத்திசெய்வித்து வருகின்றநாள்களிற் றமக்கு விருத்தமாக நடந்துக்கொள்பவரைத் தெரிந்தமாத்திரத்திற் சதுரங்கச்சேனைகளுடன் போனபோனவிடங்களெங்கும் அவர்களையடக்கி வெற்றிக்கொடியைநாட்டி தன்னாணை யாக்கினைகளைச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுற்றினும்நடாத்தி அரசுசெய்துவருகின்றகாலத்தில் புஜபலபராக்கிரமசாலியாய் வீராதிவீரனாகவிருக்கின்ற வலாசுரனென்னும் அவுணராஜன் கணக்கிறந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பொன்னுலகத்தைவளைந்து முற்றுகைபோட்டு அனர்த்தங்களைச்செய்வதை இந்திரன்தெரிந்து அதிகவுக்கிரத்துடன் வடவானலத்தைப்போலச்சீறி உத்தசன்னத்தனாய் வச்சிராயுதம் இந்திரதனுசு தேவப்படைகள்முதலிய ஆயுதங்களைப்பரித்து அயிராவதத்தின்பேரில் ஆரோகணித்து தேவசேனைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டுபோயெதிர்த்துச் சிலபோது கொடியயுத்தங்களைச்செய்துவருகையில் அவுணவீரர் அதிக்கிரமித்துக் கொடிய பாணங்களினாலும் தண்டாயுதம் பிண்டிபாலம், கப்பணம், சக்கரம், எறிவேல், சூலம், கழுமுள் முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டும் அதா அதப்படுத்துமுன்னிலையில் விண்ணவர் தாபரித்துநின்று போராடக் கூடாமையால் பலபங்கப்பட்டுத் திசைகெட்டோடி யொளித்தனர், அத்தருணத்தில் தேவராஜன்மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்டச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறித் தனுசைவளைத்து அதிகதீட்சணியமுள்ள பாணங்கள் தேவாஸ்திரங்களைக்கொண்டுசாடியும் வச்சிராயுதத்தினால் சின்னபின்னப்படவாட்டியும் காலாந்தகனைப்போலத்திரிகின்றகாலையில் வெள்ளையானையும் அதிகதீரத்துடன் பருத்ததுதிக்கையினாலும் கால்களினாலும் கூரியகோடுகளினாலும் மாய்க்கின்றமுன்னிலையில் பகைவன்சேனாசமுத்திரம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுப் பொன்மயமாகிய தேர்கள் சிதைந்தும் நீலகிரிகளையொப்பப் பாரித்ததேகங்களையுடையமதயானைகளுருண்டும் தத்தித்தாவும் வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகள்பறந்தும் வீராவேசங்களுடன் சனியனைப்போலப் போராடியிருந்த அவுணப்பெருக்குவறண்டும் இப்பாடுபடுமுன்னிலையில் வலாசுரன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு மண்டியெரிந்து தேவாத்துரத்திவந்து திரிலோகச் சக்கிரேஸ்பரனைவளைந்து தனுசைவளைத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகாட்டிக் கொடிய தீட்சணியமுள்ள பாணவிதங்களைச் சோனமழையைப்போலப்பொழிந்து திகைக்கும்படிக்குப் பொருகின்றதால் அயிராபதம் தேகமுற்றும்துளையுண்டு உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட மதிமயங்கியேங்கவும் அதன்மீதிருந்த இந்திரன் அதிககாயப்பட்டுப் படைகளனைத்தையுமிழந்து தனியனாய்நிற்பவன் இனியென்னசெய்வோம் நம்முடன்வந்தவர்களொருவரும் நில்லாமல் மறைந்தனர் எனக்கும் கைகால்களோய்ந்து களைமேலிடுகின்றதென்று பலபலவிதமாகவெண்ணி வேறுகதிகாணாதவனாய்த்திகைப்பவனுக்குத் தெய்வகடாட்சத்தினாலொருநினைவுதோன்றிச்சற்றுத்தயிரியங்கொண்டு பக்கத்தில்நிற்கின்ற தூதனொருவனைப்பார்த்து நீவாயுவேகத்தினுங் கடுகியோடிப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்துவரும் முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியைக்கண்டு நான்பகைவன்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு வாடுகின்ற க்ஷேமங்களைத்தெரிவித்து இத்தருணத்திற்றயைசெய்து சேனைகளுடன் இவ்விடம்வந்து உதவிசெய்யவேண்டுமென்றும் சற்றுதாழ்ப்பீராகில் தெய்வலோகமும் நானும் சத்துருக்கள்வசப்பட்டு வருந்தவரும் இதனைச்செய்யாமற்செய்தவுதவியாகயோசித்துத் துரிதமாய்வரும்படிக் குடன்படுத்திச் சீக்கிரமாய் அழைத்துவரக் கட்டளையிட்டவுடன் வணங்கி காற்றினும்விரைந்து பறந்து மண்ணுலகத்தைச்சேர்ந்து சக்கிரவர்த்தியைத்தரிசித்துப்பணிந்துபோற்றி விண்ணாட்டிற்சம்பவித்த காரணங்களைச் சவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்தவனாய் ஓசக்கிரவர்த்தி! தேவராஜன் உமதுவரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்றனன், காலஹரணஞ்செய்யாமல் இந்நிமிஷத்திற் பிரயாணப்படவேண்டுமெனப்பேசிய தூதன்வார்த்தைகளைக்கேட்டமாத்திரத்தில் நல்லகாரியம் இதோவந்துவிட்டேன் இச்சேதியைமுந்தி நீபோய் உன்னிறைவனுக் கறிக்கையிடக்கடவாயென்று அனுப்பிவிட்டுப் பட்டத்தானையின்பேரில் பிரயாணபேரிகையையேற்றிப் பறைசாற்றுவித்தவோசை செவிகளிற்பட்டவுடன் நால்வகைச்சயின்னியங்களும் சர்வாயுதபாணிகளாய் ஆலகாலவிஷப்பெருக்கைப்போல வீராவேசங்களுடன் தங்கள்தலைவரைக் கலந்துவந்து கூடியவுடன் முசுகுந்தன் சொர்ணமயமாகிய விரதத்தில் ஆரோகணித்து ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், ஆகுளி, துத்தாரி, எக்காளை, வீரகண்டைமுதலிய போர்ப்பறைகள் கணகணென்று முழங்கிவரத்தக்கதாக நடுநாயகமாய்விளங்கி அதிவேகங்கொண்டு விண்ணாட்டைநோக்கிப்போய் ஜயசாலியாய்ச் சூரியசந்திரரிந்தப் பூமண்டலமுள்ளபரியந்தம் கீர்த்திப்பிரதாபத்தை நாட்டியிருக்கின்ற முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் கவலைப்பட்டமனத்தனாய்ச் சத்துருகையிலகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்திரனைக்கண்டுசேவித்து அவன்குறைபாடுகளைவினாவிப் பயப்படவேண்டாமென்று பற்பலதயிரியங்களைச் சொல்லித்தேற்றினவனாய் அத்தருணத்தில்நேர்ந்த தேவசேனைக்கதிபனாய் தன்னுடன்வந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு மான்கூட்டங்கள்மேல் சிங்கராஜன் தாவுமாறுபோலக் கொடிய அவுணப்படைகளின்மீது கவிந்து சேனைகள் வீராவேசங்களுடன் அஸ்திரசஸ்திரங்களை அமோகமாகப்பொழிந்து பலதிசையினுஞ்சூழ்ந்து போராடவும் தாமும் மந்தரத்தையொப்பப் பாரித்திருக்கும் தனுசைவளைத்து அண்டமுமதிரும்படிக்குக் குணத்தொனிசெய்து சங்கோபசங்கமாகிய கொடியபாணவருஷங்களைப்பெருக்கி அதாஹதப்படுத்துமுன்னிலையில் ஜயசாலிகளாய்ப்போராடியிருந்த அவுணப்பாதகர் முனையழிந்து சிரங்களற்றும் மகுடம்பரந்தும் கழுத்திற்றும் வாகுவலயங்கள் கவிந்திருக்கும் புயங்கள்சரிந்தும் வலியகவசங்கள்மூடிய விசாலமாகிய மார்புகள்பிளந்தும் வயிறுபீறுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக் குடல்களிறையவும் வீரகண்டாமணிகலிக்கும் கால்களொடிந்தும் தேகமுற்றிலும் சல்லடைக்கண்களாகத்துளையுண்டும் சின்னபின்னப்படவெட்டுண்டும் களைத்தும் இ

மனை உந்திக்கமலத்திற் படைத்து உலகங்களை பரிபாலனஞ்செய்து வரும் மகாவிஷ்ணுவானவர் சிலதினங்களுக்கு முன்னம்தமக்கு புத்திர சம்பத்தில்லாத காரணத்தினால் அண்டரண்ட புவனசராசரங்களுக்கும் அம்மையப்பனாக விருந்து நடிப்பிக்கும் சிவபிரான் பாதகமலங்களையே தஞ்சமாக நினைந்து மிகவும் வருந்தி அளவற்றகாலம் தவங்களைச்செய்து வருகின்றகாலையில் அவர்பத்திமை வழிபாட்டுக் கிரங்கி பரமேஸ்பரரானவர்கவுரியுடன் விருஷபவாகனத்தி லாரோகணித்துக் கணாதிபதிகள் குடை, கொடி, வெண்சாமரை, அருகு, ஆலவட்டம், திருச்சின்னம், புள்ளாங்குழல்முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்துவரத்தக்கதாகத் திருக்கயிலையைக்கடந்து சகலாடம்பரங்களுடன் கண்ணனுக்குக் காட்சிதந்தகாலத்தில் பல்லாயிர பூமியையுண்ட கேசவன் திடுக்கிட்டெழுந்துபயபத்திவிசுவாசங்களுடனெதிர்கொண்டு போற்றி நிலத்தில் விழுந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துக் கரங்களைக்கூப்பித்துதித்து நிற்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்திற் பரிவாய் உமாபரமேஸ்வரர் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்து நெடும்பகல் வருந்திவிரதங்களைச்செய்து மிகவும்வாடினை அவற்றினை யங்கீகரித்தனம் ஆதலால் உனக்குவேண்டும் வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பதியைச்சேர்ந்து சவுக்கியமாயிருக்கக்கடவாயெனத் திருவுளம் பற்றிய காலையில் மகாவிஷ்ணுவந்தித்து சங்கரனே திரிமூர்த்திகளி லொருவனாக விருக்கின்ற சிறப்பையும் அந்தமில்லாத ஆயுளையும் சலனமற்ற பிராணனையும் செல்வங்களுக் கரசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியுடன் கலந்து சகலபோக போக்கியங்களையும் அனுபவித்துக் களித்துவாழுஞ் செல்வச் சம்பத்தையுந் தந்தாண்டீர் எமதிறைவனே யித்தகைய வளங்களைப் பெற்றிருந்தபோதினும் தன்மரபை விளக்குஞ் சுபுத்திரரில்லாத குறைபாட்டினால் மனம்வருந்திக் கிலேசத்திற்பட்டு வாடுகின்றேனாதலாற் செல்வங்களுக்கு முதன்மையாகவிருக்கின்ற அப்பேற்றைக்கடாட்சித்து முற்றினும் மனவெழுச்சி பெற்றிருக்கத்தக்க வரத்தைத் தந்தாள வேண்டுமென்று கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகத் தாங்கிக் கோவலர் பெண்டுபிள்ளைகளுடன் பசுக்கூட்டங்களைத் தேவராஜன் கட்டளையின்படிக்கு மேகங்கள் வருஷிக்கும் கன்மாரியிற் பட்டு வருந்தாமற் பாதுகாத்த கண்ண பிரான் முறையிட்டுக் கொண்ட மனுவைத் திருச்செவிகளினேற்று இரக்கமுண்டாய் உன்கோரிக்கையின்படிக்குத் தருவோமென்று ஆதரணைசொல்லி வனப்பில் மிகுத்த சுந்தர வடிவும் தீர்க்காயுசையும் பொருந்திய ஒருகுமாரனைப் பெற்றுக் களித்துவாழும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தனமெனச் சகலதேவர்களுக்கும் மூலகாரணனாக விருக்கின்ற சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த வாக்கியங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில் லட்சுமிகாந்தருக்குத் திருமேனிபூரித்து மயிர்சிலிர்த்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத் தோடத்தக்கதாக ஆனந்த பரவசராய் மதிமயங்கிப் பிராரத்வ வினையின் முயற்சியினால் சிவகாதனை மாத்திரம் பலவிதங்களிற் றுதித்து வணங்கி வாழ்த்துகின்ற காலையில்நேர்ந்த அபாயத்தை மஹருஷிகளே கேட்பீராக ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது விவேகத்தையென்னசொல்லுவேன் வாமபாகத்தில் மரகதநிறம்பெற்று பிரியாமற்பொருந்தி விளங்குகின்ற ஜகன்மாதாவாகிய பராபரையை நினையாமலும் திருவடிகளிற் சேவியாமலும் தோத்திரங்களைச் சொல்லாமலும் பத்திமைவழிபாடுகளின் திறங்களை யெவ்வளவுங் காட்டாமல் சுத்தமாய் மறந்துவிட்டனர், முறையினால் தனக்கிளையவளென் றெண்ணிப் பராமுகமா யிருந்தனரோ மூலமும் நடுவும் ஈறுமில்லாத பரமனுக்கு நம்மைப்போலவே யிவளுமொருசத்தியாக விருப்பவளென்று அசட்டைசெய்தனரோ மலையிறைவன் புத்திரியென்று மதிப்பற்றனரோ மாயன் கருத்தின்னதெனத்தோற்றவில்லை முற்பவத்திற் செய்த வினைக்கீடாய் உமையவளிடத்திற்சற்றும் அன்பைச்செலுத்தாமல் உன்மத்தராய்ப் பரமனைவழிபட்டு நின்றனன், பராசத்தியையன்றிப் பரமனைத் தொழுது அவனொருவனுக் கடிமைப்படும் இத்தகைய சிறந்தபேற்றினை ஐம்புலன்களைவென்று அவாவையடக்கிப் பரிசுத்தமனதைக் கிடைத்து உடலழிய வரினும் தீரசித்தனாய் மூலாதாரத்தில் விழிகளைச் செலுத்திச் சிவத்தைக் கண்டுகளித்து எமதிறைவனை யன்றியிதரதெய்வங்களைக் கருத்திலும் நினையாமல் அவனுக்கேவழிபாடுகளைச் செய்துவரும் குணசம்பன்னராய் அக்காரணத்தைக்குறித்துப் பரமனருளிய மூன்றும்பாதத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற பிருங்கி மஹருஷிக்கல்லது அண்டரண்டபுவன சராசரங்களையு மீன்றுங்கன்னிகையாக விளங்கும் எம்பெருமாட்டியை நீக்கிக் கர்த்தனைக்கண்டுகளிக்குந்திறம் மற்றொருவருக்குக் கிடைக்க வல்லதோ அக்காலத்தில் இந்த விகழ்ச்சியைத் தெரிந்த லோகநாயகிக்குச் சற்றுமனங் கறுத்துச் சக்கிரதரனாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை உருத்துப்பார்த்து இக்காலத்தில் நம்மை அவமதித்தகாரணத்தினால் எமதிறைவனிடத்தன் புள்ளவனாயினும் அரியதவவிரதங்களைச்செய்த முயற்சியினால் நீபெறவிருக்கின்ற புத்திரன் அடியேன் பிராணநாயகன் அனல்விழித் தீயிற்பட்டுச் சாம்பலாய்ப் பறந்துபோகக்கடவனென்று நினைத்தற்கரிய கடின சாபத்தையிட்டு ஆதிதேவனைப்பார்த்து இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினள், ஓ கர்த்தனே ஆதிமூலமாக விளங்கும் பரப்பிரமம் யானன்றிவேறில்லை யென்றகங்கொண்டிறுமாந் திருக்கின்ற பேதையாயும் உலகங்களி லிருக்கின்ற தீனராகிய பிராணிகளை மாயவலையிற்படுத்தி யலைத்துத்திரியும் வஞ்சகனுக் கெதிரில்ஞானவான்களாய் நல்லுணர்ச்சியையும் சிவகாருண்ணியங்களையும் மெய்ப்பத்தி மான்மியங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற புண்ணிய சீலருக்கன்றிக் காட்சிதராத தேவரீ ரொழுந்தருளுவதழகோ உடலினிடத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற வுயிரில் அந்தரான்மாவாகக்காட்டி நடிப்பிக்கும் பரம்பொருளே வாரும்வாருமென்று கர்த்தனைப் பார்ப்பதியம்மன் பலவத்காரமாய் அழைத்துப்போவதை மகாவிஷ்ணு கண்டவுடன் திடுக்கிட்டுப் பராபரையாடிய வாக்கியங்களை யெண்ணியெண்ணி மனம்நடுங்கித் திகைத்து யாதுந்தோற்றுமற் றடுமாறிச் சரீரமுற்றினும் வியர்த்துத் தலைதூரத்தி லிருந்து விலையுயர்ந்த பலசரக்குகளை யேற்றிக்கொண்டுவந்த கப்பலானது கடற்கரையைச் சேருகின்றகாலையில் தற்செயலாய்க் கவிழ்ந்து அதிற் பட்டவளங்களனைத்தையு மிழந்து மதிமயங்கிச் சோரும் வணிகனைப்போல மிகவும் வருந்தி அம்மையைவழிபடாதகாரணத்தினால் இத்தகைய விடையூறு நேர்ந்ததெனத் தெளிந்தவனாய்த் தட்சணத்தில் நம்மையனாகிய சிவபிரானையும் லோகநாயகியையும் குமாரசுவாமியையும் பாவனை உருப்படச்செய்து சொர்னப்பீடத்திலிருத்தி நீராடிப்பரிசுத்தனாய் ஆகமவிதிப்படிக்குத் திருமஞ்சனதூபதீப நைவேத்திய முதலிய பூசாதிரவியங்களைக்கொண்டு அருச்சனை ஆராதனைகளைப் பத்திவயிராக்கியத்துடன் முடித்துச் சோடசவுபசாரங்களையும் வரன்முறையேநடாத்தி வேதவாக்கியங்களினால் அந்த முத்தேவதைகளினது பெருமைகளை வாயாரவாழ்த்தித் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தவனாய் அன்றுதொட்டு மெய்ப்பத்தியுடன் மனவுறுதிகொண்டுவருந்தியிவ்விதமாகப் பல்லாயிரகோடிவருஷகாலம் பணிவிடைகளிற்குறைபாடில்லாமல் விரதத்தைச்செய்துவருகின்றகாலையில்விஷ்ணுகொண்டிருக்கின்ற திட்சித்தத்தையும்பத்திவயிராக்கியத்திறங்களையும் மனவாட்டத்தையும்பலகாலம்அரியவிரதத்தை யனுஷ்டித்துவரும் வருத்தஏக்கங்களையும்தெரிந்தவிருஷிபுங்கவர்கள்தேகம்புழுங்கி யிதனைப்பேசிக்கொள்வதா

யினர், மூவரிலொருவராகவிருக்கின்ற இந்தகேசவமூர்த்திசெய்துவரும் முக்கியமாகிய தவவுறுதிக்கிரங்கி யின்னமும் பரமசிவம் வெளிப்படாதகாரணத்தினால் இனி மேற்படயாவர் விரதங்களைச் செய்ய நினைப்பார்கள் இது மிகவும் புதுமையாகவிருக்கின்றதென்று மனவாட்டத்துட னிருக்கவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் தான் உத்தேசித்து முடித்துவரும் பூசனைகளிற் சற்றும்பிசகில்லாமல் நடாத்திவருகின்றகாலத்தில் தேவதேவோத்தமனும் லோகநாயகமாகவிருக்கின்ற சிவபிரான்மனமிரங்கி யிச்சம்பவங்களைத் திருத்தேவிக்கறிவித்து ஒருமைப்படுத்திப் பராசத்திசமேதனாய் விருஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்துப் பல்லாயிரகோடி கணநாதர்கள்சூழ்ந்து பணிவிடைகளைச்செய்து ஜயஜயவெனப்போற்றிவரத்தக்கதாக வெள்ளியங்கிரியைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டு வருந்திருக்கோலத்தைக் கரியவன்தரிசித்தமாத்திரத்தில் மனக்கவலையைநீங்கிக் களிசிறந்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத்தோடத்தக்கதாகத் தேகபரவசராய் எதிர்கொண்டோடி முந்திப் பார்ப்பதியார் திருவடிகளில் மும்முறைவலம்வந்து பணிந்தபின்பு எமதிறைவன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களினும் கிரமப்படிக்குத் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து உமாபரமேஸ்பரர் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைவேதவாக்கியங்களினால் பலவாகவழுத்திக் கரங்களைக்கூப்பிநிற்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்திற் கிருபாநோக்கத்தைப்பாலித்து ஆதரித்தவராய்த் தேவியின்மீது விழிகளைச்செலுத்திப் பெண்ணரசியே உன்சகோதரனிடத்திற் றயைசெய்து அனுக்கிரகஞ்செய்யக்கடவையெனத் திருவுளம்பற்றியபோது பார்ப்பதிதேவியும் மனமிரங்கி விஷ்ணுவைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினள், நமதிறைவன் கடாட்சித்திருக்கின்றபேற்றிற்கும் நாம்கோபித்துப் பேசியவசைமொழிக்கும் எவ்வளவும் பிசகுவரவறியாது இதனையெத்தகையராலும் தடுப்பதரிது ஆதலால் அவ்வாறே எமதுநாயகன் கடாட்சவீட்சண்ணியப்படிக்குப் பெற்றிருக்கின்ற உமதுபிள்ளையானவன் ஒருதினம் நாதன்னுதல்விழித்தீயிற்பட்டு சாம்பலாயிறந்து ஜயசாலியாயிருந்த மேம்பாடுகளனைத்தையுமிழந்தபோதினும் பரமன் திருவுளமுயர்ச்சியினாற் பழையபடிக்குத்தோற்றித் தீர்க்காயசாய் எக்காலத்திலும் சலனமற்றுச் சகலலோகங்களையும் தன்வல்லபத்தினால் வெற்றிகொண்டு ஜயசாலியாயிருக்கக்கடவனென்று பராசத்திசாபவிமோசனஞ்செய்தவுடன் பரமசிவமும் அவ்வாறே முற்றுப்பெறக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்துத் திருத்தேவியுடன்மறைந்தவெள்ளியங்கிரியிற்சேர்ந்தனர், அம்மையப்பர் இவ்வாறருளிச்செய்துபோனவுடன் மகாவிஷ்ணுவும் மனவெழுச்சிபெற்று அத்திசையைநோக்கித் தொழுதேற்றித்தவநிலையைநீங்கித் தான்பூசித்துவந்த முத்தேவதைகளையுமெடுத்துக்கொண்டு வைகுந்தநகரைச்சேர்ந்து தன்பட்டணத்தில் வாசமாயிருக்கின்றகாலையில் நல்லசுபமுகூர்த்தத்தில் பரமனருளுருப்பெற் றெழுந்ததைப்போலக் காருண்ட நீலமேகத்தையொப்பப் பிரகாசிக்கும் சுந்தரமுள்ள தேகத்தைப்பெற்று ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது மனத்தின்மூலமாய் மன்மதகுமாரனுதித்துக் காளைப்பருவத்தனாய் வனப்புகளனைத்துந்திரண்டோ ருருப்பெற்றெழுந்ததைப்போன்ற மங்களகரமாகிய வடிவைக்கொண்டு குலவுகின்றகாலையில் பிதாவானவர் பிள்ளையின்தேககாந்தியையும் குணாதிசயங்களையுங்கண்டுகளித்து மடியில்வைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டுச் சீராடியவுடன் அவன்வல்லமைக்குத்தக்க பலசிறப்புகளைப்படைத்தளித்தனர், உடனே தீரனாய்ச் சுரும்பினங்களை நாரியாகக் கொண்டிருக்கும் கருப்புவில்லையும் அரவிந்தம்-அசோகம்-சூதம்-முல்லை-குவளையென்னும் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் கரங்களிற்கொண்டு குளிர்ந்த சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனைக்குடையாகவும் கிளிகள்பூண்ட தென்றற்றேரையும் அலைகளை ஆரவாரித்துமோதும் சமுத்திரத்தைப்பேரியாகவும் அதிருபலாவண்ணியமுள்ள பெண்படைகளையும் சிரவணானந்தமாகக்கூவும் குயிலாகியகாளத்தையும் மேகத்தினிடத்திற்றோற்றிமறையும் மின்னற்கொடியையும் தாழைமடல் உடைவாளையும்பெற்றுத் திரிலோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்துத் தருணமங்கையரையும் காளையரையும்மயக்கிக் காமக்கவலையிற்பட்டுக் களித்துழலும்படிக்குத் தன்வயப்படுத்திச் சகலரையும்வென்று எத்தலங்களினும் வெற்றிக்கொடியைநாட்டிச் சகலரும் பூசிதையாகக்கொண்டாடும்படிக்கு சுந்தரவதியாகிய இரதியென்னுங் கன்னிகையை மணந்து அவளை எக்காலத்திலும்பிரியாமல் லக்கணமாகக்குலவி காமவின்பங்களையனுபவித்து ஒருவருமெதிரில்லாமல் வீற்றிருக்கின்றகாலையிற் பராசத்தியைப்பிரிந்து வடவாலவிருட்சநிழலிலமர்ந்து சனகாதியருக்கு ஞானயோகசாதனையைத்தெருட்டியிருக்கின்ற சிவபிரான் மனவுறுதியையழித்துப் பராபரையைச்சேர்ந்து திருக்குமாரனைத்தந்து சூரபதுமன் முதலாகிய அவுணரைவாட்டித் தாங்கள் சவுக்கியமடையும்பொருட்டு பிரமனாதியதேவர்கள் போதனைக்குட்பட்டவனாய்ச் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாமற் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனான சிவபிரான் தேகத்தினிடத்திற் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் ஒருதொடையிற்சந்தித்தேவியகாலத்திற் சங்கரன்கோபித்துப்பார்த்த நுதல்விழிக்கனலினாற் றகிக்கப்பட்டுச் சாம்பலாய்மங்கியபின்பு இரதிதேவிகோரிக்கையின்படிக்குப் பரமனனுக்கிரகத்தினால் அருவுருப்பெற்றெழுந்து பழையபடிக்குச் சகலவளங்களையும்பெற்றுத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்திருந்தனன்; ஜகன்மாதாவாகவிருக்கின்ற பருவதராஜபுத்திரியினது வாக்கியம்பொய்ப்படுவதோ அல்லது எத்தகையராலும் விலக்கவும் போதுமோ இச்சரித்திரம்நிற்க மகாவிஷ்ணுவானவர் அதிகபிரியத்துடன் வழிபாடுகளைச்செய்துவரும் பரமனையும் பார்ப்பதியாரையும் குமரனையும் உடன்கொண்டு திருப்பாற்கடலைச் சேர்ந்து அத்தேவதைகளை விசாலமாகிய தமது மார்பகமே பீடமாகவெழுந்தருளச்செய்து சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டு அளவற்றகாலம் அறிதுயிலமர்ந்துபோற்றிவருங்காலையில்மாறிமாறியெழும் சுவாசத்தினசைவினாலும் ஆதிசேஷனிடத்துண்டாகும் பெருமூர்ச்சினசைவினாலும் மதுரமாகிய திருப்பாற்கடலினிடத்துண்டாகும் அலைகளின்மோதலின் அசைவினாலும் அளவற்ற திருவிளையாடல்களைச் செய்யவல்ல மூவரும் ஊஞ்சலாடிக் களித்திருந்தனர், அத்தருணத்தில் தேவர்கள்பங்குக்கு இயமனைப்போல அவுணர்மரபில் வாற்கல்லியென்னுஞ்சூரனொருவன் அவதரித்துப் பிரமுகனாய்ச் சிவபிரானைநோக்கிப் பலகாலம் சொல்லுதற்கரிய கடினமாகிய தவங்களைச்செய்து அவரனுக்கிரகத்தினால் வில் வாள் தேர் பாணங்களாதிய செல்வவளங்களைப்பெற்றுவந்து தன்வம்சத்துக்குரிய சிற்பியினால் சொர்னமயமா யிரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும்கோட்டை-கொம்மை-அகழ்-கோபுரவாயில்கள் - மாடமாளிகை-மண்டபமாதிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு பொன்னுலகமும்நாணும்படிக்குப் பட்டணமொன்றைச்செய்வித்து அதனிடத்தமர்ந்து அவுணருக்குச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப் பலவெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதிகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ்செய்ய நினைந்து பிரயாணபேரிகையை யறைவித்து ரதாரூடனாய் நால்வகைச்சேனைசமுத்திரங்களுடன்போய் அஷ்டதிசையிலிருப்பவர்களனைவரையும் நிமைப்போதில்வென்று தன்வயப்படுத்தி ஒருவருமெதிரில்லாமற் கொடுங்கோல்செய்துவருபவன் விண்ணுடுகளிலிருப்பவரையும் வெற்றிகொள்ளக்கருதிச் சதுரங்கவெள்ளங்களுடன் வானத்திற்சென்று பொன்னுலகத்தைவளைந்து

கொண்டகாலையில் நானும் வீராவேசத்துடன் தேவப்படைகளைச்சேர்த்துப்போய்ப்பலபகல் கொடும்போரைச்செய்து வருமுன்னிலையிற் பாதகன்மேலிட்டு நமதுசேனைகளைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி என்னையும் பிரமிக்கும்படிக்குச்சாடித் துரத்திவிட்டு ஜயசாலியாய்த் தெய்வலோகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு திரிலோகாதிபத்தியத்தை ஒருங்கெய்த அனுபவித்து வருங்காலத்தில் பதியையும் செல்வவளங்களையும் பறிகொடுத்து நிற்கநிழலில்லாமலலைந்து வேறொருவுதவியையுங்காணுதால் வாடிவருந்துகின்ற தேவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் திருப்பாற்கடலைச் சேர்ந்துசகத்திரப் பணாமகுடங்களையுடைய பாம்பணையிற்றுயிலமர்ந்திருக்கும்ஆதிகேசவமூர்த்தியைவணங்கிப் போற்றி யெனக்குச்சம்பவித்த அபாயத்தையும் மானக்குறைச்சலையும் சாங்கோபாங்கமாக விண்ணப்பஞ்செய்து கர்த்தனே அவுணப்பாதகனால் மிகவும்நொந்து துக்கசாகரத்திலமுந்திக் கரைகாணுதலைகின்றனமாதலால் தேவரீர் அடியோங்கள்மேல் கிருபையுற்று அப்பாதகனை அதாஹதப்படுத்தி விண்ணாட்டின் அரசுரிமையைத் தயைசெய்யவேண்டுமென்று மிகவும் வருந்திப்போற்றுமுன்னிலையில் தேவர்களும் பரிபவத்துடன் லோகரட்சகனே யிக்காலத்திற் பராமுகமாயிராமல் சீக்கிரத்தில் பகைவரைவாட்டிப் பாதுகாத்தாள்வது தமதுகடனென்று பலவிதங்களில் முறையிடுவதனைத்தையுந் திருச்செவிகளினேற்று மனமிரங்கிச் சேஷசயனத்தைவிட்டெழுந்து செந்தாமரைமலரைப்பழித்துவிளங்குந் திருக்கரத்தைநீட்டி பயப்படாதீர்கள் பயப்படாதீர்கள் உங்களுக்கு இத்தகையமனவருத்தங்களையும் தீங்குகளையுஞ்செய்த கொடியபாதகனுயிரையுண்டு சஞ்சலமற்றுச் சவுக்கியத்திலிருக்கச் செய்வோமென்று பற்பலதபிரியங்களைச்சொல்லி ஆதரித்தவுடன் கற்பமுடிவில் சகலாண்டங்களனைத்தையுந் தன் திருவயிற்றினிடத்திருத்தி வடபத்திரசாயியாயுறங்கியபின்பு வெளியிட்டாண்ட திருத்துழாய்மாலை பரிமளித்துப்புரளுந் திருமார்பையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் அடியேனிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தையும் நம்பிக்கையையும்வைத்து ஓதேவராஜனே நமதுமார்பகத்தில் மனோரஞ்சிதமாக வெழுந்தருளிய சங்கரனையும் பராசத்தியையும் திருக்குமாரனையும்பாரும் இந்தமூவரையும் ஆதிமுதலிதுபரியந்தம் பத்திபூர்வகமாக வழிபட்டு என்குறைகளனைத்துமொழிந்து கிருதார்த்தனானேன் ஆகிலும் நீபலவிதங்களிலும் பகைவராகிய அவுணர் இராக்கதரால் துன்பங்களையனுபவித்து வாடுவதற்காக நமக்குமிகவு மிரக்கமுண்டாகியதால் தாய்தந்தையரையொத்த இம்மூவரையும் தருகிறேன் பயபத்திவிசுவாசங்களுடன் ஆகமவிதிப்படிக்குப் பூசனைவழிபாடுகளிற் குறைவறச்செய்து வருவையாகிற் சகலதுன்பங்களுமொழிந்து ஜயசாலியாய்ச் சலனமற்ற செல்வப்பெருக்கையனுபவித்து சவுக்கியத்திலிருப்பையெனத் திருவாய்மலர்ந்து உடனே அதிகபிரியத்துடன் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கிருப்பிடமாகிய மார்பினிடத்திற் பொற்பீடத்தமர்ந்தசைந்திருக்கும் தேவதைகளைமெல்லவெடுத்து நீட்டியகாலையில் மனப்பூரிப்புட னிருகரங்களினாலுமேந்தி என்முன்னோர்களும் நானும் முடிந்திருக்கின்ற தவப்பேற்றினால் சிரத்திற்றாங்கி ஆனந்தபரவசத்தனாக விருக்கின்றகாலையில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் கருடனைநினைந்து தருவித்துக்கொண்டு அதன்பிடரியில் ஆரோகணித்து வில்-வாள்-சக்கரமுதலிய பஞ்சாயுதபாணியாய் நம்மவர்களுடன் திருப்பாற்கடலைக்கடந்து கடல்சூழ்ந்திருக்கும் பூமண்டலத்தைச்சேர்ந்து பவித்திரமாகிய நாவலந்தீவிற்போய் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் ஆனந்தநடனங்களைச்செய்துவரும் தில்லையம்பலத்தைத்தரிசித்து கனகசபைக்குமுன்னம் விழுந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துத் தேகபரவசனாய் மனமொருமித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருக்கெடுத்தோடச் சிந்தையானது உயிருக்குயிராய்விளங்கும் சிவபூரணவெள்ளையிலமுந்தி யிவ்விதமாகச்சோர்ந்து நான்குமாதம் அசைவற்று ஆதிமத்தியாந்தமற்ற ஹரன்பாதநிழலிலடங்கிச் சிவானந்தச்செல்வத்தை யனுபவித்திருந்து சிவபிரான்கட்டளையின்படிக்குத் துரியாதீதத்தைக்கடந்து பரவெளியிற்களித்திருந்த உயிரானதுமீண்டு சாக்கிரத்திசையிற்சேர்ந்தகாலையில் கருவிகரணாதிகளுக்குக் காரணமாகவிருக்கின்ற உணர்ச்சிமுதலாகிய தத்துவங்கள் தத்தமதுஸ்தானங்களிற் சேர்ந்தமுன்னிலையில் நித்திரைதெளிந்தவர்களைப்போல ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து செந்தாமரைக்கமலத்தினும் சுந்தரமாகவிளங்கும் சிவநாதன்திருவடிகளிற் பன்முறைபணிந்து வேதவாக்கியங்களினாற்போற்றினவராய் ஆலயத்தைவிட்டுவெளிவந்து தேவசேனைகளுடன்போய்ப் பூமண்டலமுற்றினும் வானாடுகளினும் ஏகச்சக்கிராத்தைச்செலுத்திக் கொடுங்கோன்முறையே அரசுநடாத்திவரும் கொடியபாதகனாகிய வாற்கலியென்னும் அவுணராஜனை வளைந்துகொண்டு கொடியயுத்தங்களைச்செய்து சதுரங்கச்சேனைகளுடன் அவனையுங்கொன்று தென்னாட்டைச்சேர்ந்து விஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் அடியேனையுந் தேவர்களையுங் கிருபையாகப்பார்த்து இனியாதொரு குறைவுமில்லாமல் உங்கள் பதங்களிற்சேர்ந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்து மனவெழுச்சியுடனிருக்கக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்து விடைகொடுத்து மறைந்து பழையபடிக்குத் திருப்பாற்கடலைச்சேர்ந்து சேஷசயனத்தி லறிதுயிலமர்ந்திருந்தனர், பின்பு நான் தேவர்கள் கூட்டங்களுட னிந்தபொன்னாட்டையடைந்தவுடன் கேசவன்மார்பகமே தொட்டிலாக வாசஞ்செய்திருந்த விந்தமூவரையும் அதிகபிரியத்துடன் சாத்திரோத்தமாய் ஆராதனை வழிபாடுகளைச்செய்து வருகின்றனர், இந்தமுத்தேவருமெனக்குக் கிடைத்த காரணமிதுவாகும் என்மனதுக்கினியதோழனே ஒப்புவமையற்ற இவர்களைப் பூசிக்கும்படிக்குக் கொண்டுபோகவிரும்பினையாதலால் துணிந்துகேட்டனை மெத்தநல்லகாரியம் உன்னெண்ணப்படிக்குத் தருவது என்னிச்சையன்று ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது அனுக்கிரகத்தைப்பெற்று வருவையாகில் தடையில்லாமற்கொண்டு போகலாமென்று பிரியமனமில்லாமல் முகப்போதரவாய் ஒருமார்க்கத்தைக்காட்டியபோது முசுகுந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் தேவராஜன் கருத்தைத்தெரிந்துகொண்டு நல்லகாரியம் அவ்வாறேபெற்றுவருவேனென்று தேவேந்திரனிடத்திற் செலவுபெற்றுப்போய்த் திருப்பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைத்தரிசித்துத் திருவடிகளில்வணங்கிப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பினவனாய் உமாபரமேஸ்வரகுமாரமுகூர்த்தமாக வெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்களைக்கொண்டுபோய்ப் பூசிக்கும்படிக்குத் தான் இந்திரனைக்கேட்டதையும் அவர்சொன்ன மறுதலையையும் சவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்து கர்த்தனே தேவரீர் கிருபையுற்று இவ்வரபாலனத்தைத் தந்தாளக்கடவீரென்றிரந்தகாலையில் அரசன்பத்திமைக்கு இரங்கி நீ பரிவாய்க்கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடியால் நமது பிராணபதமாகவிருக்கின்ற கடவுளரைக்கொடுத்தனம் இப்பிரகாரம் நாம் கட்டளையிட்டதை இந்திரனுக்குத்தெரிவித்துப் பூமண்டலத்திற்கொண்டுபோய்ப் பூசிக்கக்கடவாயெனத் திருவுளம்பற்றியவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்ப் பகவானைத்தொழுதேத்தி விடைபெற்றுத் திரும்பி பொன்னுலகைச்சேர்ந்து இந்திரனுக்குக் கண்ணபிரான் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தவுடன் மனந்தளர்ந்து மிகவும் வருந்திவாடிக் கிலேசித்தவனாய் அத்தினந்தன்னையீன்றருளிய தாயைநீங்கும் இளங்கன்றைப்போல மிகவு

ம் பரிபவப்பட்டு இனிதடைசெய்வது தகாதனவென்று மாறுபாடுசெய்து கொடுத்த இராஜாதிராஜனை யனுப்பிவிட வேண்டுமெனத் தந்திரயுக்திகளை நிதானித்தவனாய் உடனே தோழனைப்பார்த்து நல்லகாரியம் அவ்வாறே தருகின்றேனென்று உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லியிருத்தித் தேவதச்சனைத் தருவித்து அந்தரங்கமான விடத்துக் கழைத்துப்போய் முத்தேவர் உருவகங்களைச் சரியாகச் செய்வித்துச் சகல அலங்காரங்களையுஞ் சோடித்துப் பொற்பீடத்தி லிருத்தி மெல்ல வேந்திச்சக்கிரவர்த்தி யிருக்கு மிடத்திற் சென்று தலைவனே பத்தியுடனிவர்களை யேந்திக் கொள்ளக்கடவாயெனக் கள்ள உபசாரங்களைச் செய்யும்போது வஞ்சகமாகக் காண்கின்றதெனச் சந்தேகித்து இருகரங்களையும் நீட்டியேந்திக் குமாரன் திருத்தேவியுடன் வீதிவிடங்கப் பெருமானெழுந்தருளிற்றே வென்னும் ஆவலுடன்போற்று முன்னிலையில் ஆதியிற்றனக் கருளியவாறே யாதொரு கடாட்ச வாக்கியத்தையும் கொடாதகாரணத்தினால் சங்கையுற்றுத் திரிலோகச் சக்கிரேஸ்வரனே யித்தோற்றங்கள் தேவரீர் பூசிக்கக்கண்ட தேவதைகளன்று மனதொருமித்து அவர்களைக் கடாட்சித்தனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டவுடன் மீட்டும் அவ்வாறே அஞ்சுதரம் மாறிமாறிச் செய்தமைத்துத் தந்தபோதினும் முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி மறுத்தமையால் இனிதாமதப் படுத்த லாகாதென் றெண்ணி ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பகமென்னும் பொன்னூசலாடலை மனதுக்கின்ப மாகக்கொண்டு தேவியுங் குமாரனுந் தாமுமாகக் களித்திருந்தஎமதிறைவனை மனவருத்தத்துட னேந்திவந்து சக்கிரவர்த்திக்குக் காட்டியிவர்தானோ வென்று வினவியபோது சிவபிரான் கிருபையுற்று இந்திரனுக்குத் தோற்றாமல் முசுகுந்தன்மீது கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம் இனிநிமைப்போதுந் தாழ்க்காமல் நம்மைபூமண்டலத்துக்குக்கொண்டுபோய் மனமகிழ்ச்சியுடன் பூசிக்கக்கடவையெனச் சருவசங்கார மூர்த்தியாகிய சிவநாதன் கட்டளையிட்ட மாத்திரத்திற் பேரானந்த வின்பசாகரத்தில் மூழ்கினவனாய்ப் பணிந்துபோற்றித் தேவராஜனைப்பார்த்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பிடங்கொண்டிருந்தவ ரிவர்தான் திரிலோகசக்கிரேஸ்வரனே தயைசெய்து இத்தேவனைத் தரவேண்டுமெனத் திருவடிகளிற் பணிந்த காலையில் முசுகுந்தன் அன்புக்கிரங்கி ஓ தலைவனே நான்முனங்கொடுத்த ஆறுதேவதைகளுட னிவனையும் சகல வளங்களையுங் கொண்டிருக்கும் பூமண்டலத்திற் கொண்டுபோய் மகத்துவமுள்ள கமலாலய முதலிய தலங்களிற் றாபித்துப் பத்திபூர்வகமாகப்பூசனை வழிபாடுகளிற் குறைவின்றி நடப்பித்துவரக்கடவையெனப்பேசி முசுகுந்தன் கரத்திற் கொடுத்துப்பலவுபசாரவார்த்தைகளைப் பேசிச் செலவுதந்தனன், அத்தருணத்திற் றேவதேவோத்தமனைச் சிரத்திலேந்தி மனப்பூரிப்புடன் அனுப்பிவைத்துக்கொண்டு தன்பரிவாரங்களுடன் ஜயசாலியாய் பொன்னகரைக்கடந்து மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கப் பூமண்டலத்தி லிறங்கிச் செல்வவளங்களில் மிகுந்த தென்பிரதேசத்தில் லோகப்பிரசித்தமாகப் புகழும் மகத்துவமும் சிவபிரான் மனமகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பெருமையையு முடைய திருவாரூரென்னும் சிறந்தபதியில் வானத்தை யளாவிய மதில் கோபுரவாயில்கள் மண்டபமுதலிய அலங்காரங்கள் பொருந்தியிருக்கும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து ஆகமவிதிப்படிக்குத் தேசிகரால் சகலசடங்குகளையும்முடிப்பித்து மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கப் பிராமணர் வேதங்களையோத இவ்வித மகோற்சவங்களை நடப்பித்தபின்பு பரிமளமிகுத்த திருத்துழாய் மாலையின் மணமருத திருத்தோள்களையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பகத்திலெழுந்தருளி யிருந்த சிவபிரானைச் சொர்ணமயமாக விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தினிடத்திற் றாபித்துத் திருமஞ்சன தூபதீப நைவேத்தியமுதலிய சோடச வுபசாரங்களினாற் பூசனைவழிபாடுகளைக் குறைவற நடப்பித்துச் சோடச மகாதானங்களைவழங்கி தேவர்களும் பிரமித்துப் புகழும்படிக்கு அதிக சிறப்புடன் திருவிழாவைச் செய்வித்து மனமகிழ்ச்சியுடன் பரமனைப் பன்முறைபணிந்து போற்றி விழிகள் களிக்கத் தரிசித்து இவ்விதமாக வேண்டும் சிறப்புகளனைத்தையும் முடித்தபின்பு தேவராஜன் படைத்துக் கொடுத்தமற்றதேவர் அறுவரையும் நாகபட்டணம் திருநள்ளாறு, திருக்காறாயல், திருக்கோளரியூர், திருவான்மியூர், வேதாரணியம், இந்தச் சிறந்ததலங்களில் வேதவிதிப்படிக்குச் சகல வுபசாரங்களையுஞ்செய்வித்து எழுந்தருளச்செய்து அரிச்சனை வழிபாடுகளிற் குறைவற நடத்திவைத்து ஆனந்தபரவசத்தனாய்த் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து விழிகள் களிக்கத்தரிசித்து வாயாரவாழ்த்தி மனம் பூரித்தவனாய் ஆகம சாத்திரோத்தமாய்த் திருவிழாமுதலிய சிறப்புகளனைத்தையும் நடாத்தி அவ்வாறே வருஷந்தோறுங் குறைவறமுற்றுப்பெறும்பொருட்டு மான்னியங்கள் ரொக்கங்கள் முதலியவற்றை திட்டவட்டிகள்செய்து மேற்குறித்தபடிக்கு தாம்தெய்வலோகத்திலிருந்து கொண்டுவந்த தேவதைகளை ஸ்தாபித்த பின்பு மனவெழுச்சியுடன் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் நால்வகைச்சயின்னியங்கள் சூழ்ந்து மங்கல வாத்தியங்கள் திசைகளதிர முழங்கிவரப்போய்த் தனக்கு இராஜதானியாக விருக்கின்ற கருவூரென்னும் வளமிகுத்த பட்டணத்தைச் சேர்ந்து சகல சம்பிரமங்களுடனும் அரண்மனையிற் பிரவேசித்து நவரத்தின மயமாகிய சபாமண்டபத்தில் விளங்கும் அரியணையில் வீற்றிருந்து செங்கோன்முறையே அரசுரிமைகளைச் செலுத்தி அளவற்றகாலம் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனங்களைச்செய்து வாழ்ந்திருந்து மன்னுயிரைத் தன்பிராணனைப்போல வெண்ணி யாதொரு குறைபாடுமில்லாமற் களித்திருக்கத் தக்கதாகப் பாதுகாத்து வருகின்ற தருணத்திற் பரமசிவ கடாட்சத்தை நினைந்து பழையபடிக்குத் திருக்கயிலையைச்சேரவிருப்புற்றவனாய்த் தன்குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச் சகலாடம்பரங்களுடனும் தரித்து மந்திரி பிரதானிகளைப் புத்திரனருகிலிருந்து நீதிகளைத்தெருட்டி உலகபாலனத்தைச்செய்வித்து வருவதாகப் பலநன்மொழிகளைப்பேசி யாவரிடத்தினும் செலவுபெற்றுக் கொண்டு இல்லறத்தைத்துறந்து தவவேடம்பூண்டு கானகத்திற்போய் அரியதவங்களைச் செய்தவனாய்ப் பெறுதற்கரிய சிவபதவியைச்சேர்ந்து யதாப்பிரகாரம் ஞானநாயகனாகிய சிவபிரானை எத்தேசகாலமும் தரிசித்துவணங்கிப் போற்றிச் சுகாதீதச்செல்வத்தை யனுபவித்திருந்தனன், ஆதலாற்சவுனகாதி முனிவர்களே சிருஷ்டிகர்த்தனாயிருக்கின்ற பிரமதேவனாலறியப்படாத வேதங்களின் மூலத்தைத் தெரிந்த பாலசுப்பிரமணிய தேவருக்குரிய விரதங்களைஎத்தகையராயினும் பத்திவயிராக்கியங்களுடன் பூசித்து வழிபடப்பெறுவராயின் அவனருளின் முயற்சியினால் இம்மையிற் பெறத்தக்க சகல செல்வவளங்களையும் பெற்று உலகமெங்கும் போற்ற வாழ்ந்து மறுமையினும்தெய்வவிமானத்தேறி விண்ணவர்போற்றிப் பேரின்ப வீட்டையடைந்து கண்ணுதலின் திருவடி நிழலிலிருப்பார்.

வள்ளிநாயகியார் திருமணப்படலம்.

சூதபுராணிகர் மற்றசரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவதாயினர். ஓ! நைமிசாரணியவாசிகளே முற்குறித்திருக்கிறபடிக்கு வெள்ளியங்கிரிக்கொரு பாரிசமாய்ப் பலவுன்னதமான முடிகளு

—ளங்கியிருக்கின்ற கந்தமாதன பருவதத்தினிடத்திற் பொன்மயமாகிய மாடமாளிகைகள்முதலிய சிறப்புகளைப்பெற்றிருக்கும் நகரத்திற் றெய்வநாயகியாருடன் கலந்து இன்பநலங்களை யனுபவித்திருந்த குமாரதேவர் கருங்கடல் சூழ்ந்திருக்கும் பூமியின்கண் வேடர்போற்றவளரும் வள்ளியம்மையைத் திருக்கலியாணஞ்செய்து உபயநாச்சியாருடனும் வங்கணமாகக்குலவியிருந்த கதாப்பிரசங்கங்களையுங் கேட்பீராக பிரமன்படைத்த இவ்வண்டத்துக்கு ஆவியைப்போல வளமைகளனைத்தையும்பெற்றுச் சிவபிரான் மனதுக்கினிமையாக வெழுந்தருளவல்ல சிறப்பினையுடைய தேவாலயங்கள் தம்மிடத்து மூழ்கினவர்களை முத்தியிற்சேர்க்கும் மகத்துவங்களைப் பெற்றிருக்கும் நதிகள் மற்று மிராகின்ற செல்வச் சம்பத்துகளையுங் குறைவறப் படைத்திருக்கின்ற தொண்ட நாட்டினிடத்திற் சுனைகள் காவுகள் சோலைகள் தினைப்புனங்க ளாதியவளங்கள் மிகுத்துச் செழித்திருக்கும் மேற்பாடி யென்னும் பதியொன்றுண்டு அதற்கருகில் வானத்தை யளாவப் பருத்தோங்கிய பருவதமொன்றிருக்கின்றது அதன்பெருமிதங்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பீராக பூருவத்தில் விஜயம்பொருந்திக் கீர்த்திக் கொப்பற்றிருந்த மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் மூன்றடி மண்ணிரந்து மண்ணையும் விண்ணையுமளந்தருளிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுகொண்ட விசுவரூபத்துக்கொப்பாக மேலோங்கியும் இஃதன்றியும் சிரோரத்தினங்கள்வாய்ந்த நாகங்கள் படங்களை விரித்தாடியுலவுவதினாலும் இளஞ்சந்திரன் நெருக்கிப்போவதினாலும் தவள நிறம்பெற்ற அருவிகள் பிரபலமாய்ப் பெருகுவதினாலும் ஆத்தி, குரவு, கொன்றை, கூவிளம், இத்தருக்கள் நிறையப்பூத்து மலர்களை யிறைத்து வருந்தன்மையினாலும் மானினங்கள்பெருத்த கூரியகோடுகளையுடைய மதயானைகள் வீறிட்டுலவுங்காரணத்தினாலும் அவ்வரையைப் பார்க்குமிடத்திற் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருஷிகளும் மிகுந்த பயபத்தியுடன் தொழுதுபோற்றும் பெருமையையுடைய உமாமகேஸ்வராகிய சிவபிரானை நிகர்த்துக்காட்டவும் பவுத்திரமாகிய வானகங்கையில் நின்று பெருகும் அருவிநீர்த்தாரைகளும் காருண்ட நீலமேகங்கள் கவிந்தடர்ந்து மிருப்பதைப்பார்க்குமிடத்தில் மான்தோலினையும் முப்புரிநூலினையுங் கொண்டிருக்கும் மார்பையுடைய சதுர்முகப் பிரமனைப்போலக்காட்டவும் குமாரசுவாமியார் குறமங்கையினிடத் திச்சைகொண்டு சில திருவிளையாடல்களைச்செய் தமரவிருக்கின்றதைத் தெரிந்து தரிசித்திடேறமாசை துண்ட அலைகள் பெருத்த வானகங்கையிற் றோய்ந்து பரிசுத்தமா யிருக்கவெண்ணிச் செல்வதையொப்ப நிவந்தும் தேன்களைச் சொரிந்தும் மகரந்தங்களை யிறைத்துப் பரிமளித்திருக்கும் குளிர்ந்த மலர்மாலையை யணியும் புயாசலங்களையுடைய சிவசுப்பிரமணியதேவர் சிலகாலம்காளைப்பருவத்தை மேற்கொண்டு நடனங்களைக்காட்டி மனவெழுச்சியுடனுலவும்படிக்குக்கற்புக்கரசியாகிய வள்ளிநாயகியாரைத் தன்னிடத்திற் படைத்திருக்கும் மகத்துவத்தைப்பெற்று அப்பெற்றினால் வள்ளிமலையெனப் பலரும் புகழத்தக்க சிறப்புப் பெயரைக்கொண்டிருக்கும் அப்பருவதத்தின்மேன்மைகளை எத்தகையராலுங் கணித்துப் பேசுவதன்று இவையன்றியும் சில சிறப்புகளைத் தெரிவிப்போம் சிவந்து காட்டும் குன்றிமணிகளும் அச்சாரலினிடத்து முளைத்து மேலோங்கி அதிகவோசையைக் காட்டி அசைந்திருக்கும் மூங்கில்க ளொன்றுடனொன்று தாக்கியும் உராய்ந்து வெடித்துதிர்ந்து புரளும் பருத்தமுத்துகளும் காளிகராளியென்னும் விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பக்கூட்டங்களு மிழந்து வரும் சிரோரத்தினங்களும் வளாமுற்றினுமடர்ந்து கிரணங்களைப் பரப்பிவிளங்குவதெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் நட்சத்திரக் கூட்டங்க ளானவை ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி யெழுந்த சூரியனது வெம்மைக்காற்றாது நிலைகுலைந்து விழுந்து கிடக்குமாறுபோலப் பிரகாசித்துக் காட்டவும் செழிப்பாகப் படர்ந்திருக்கின்ற முல்லைக்கொடிகளி னிடத்தில் மலர்கள் மலிந்திருப்பதினாலும் பருத்த மூங்கில் தீப்பட்டிறைக்கும் முத்துகளினாலும் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்பி யிருக்கும் காவுகளினிடத்திற் தேன்களைச்சொரியும் பூங்கொத்துக ளணிபடத்தொங்கும் சிறப்பினாலும் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனும் தாரகாகணங்களும் ஒன்றுபட்டுதிர்த்ததையொப்பவிளங்கவும் வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிகளைச்செய்துவந்திறங்கி யுண்ணும்படிக்கு மதுரமிகுத்ததேன்களைச்சொரியும் நீலோத்பலம், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, அல்லியாதிய புஷ்ப வகைகளை விரித்துப் பரிமளங்களை வீசி ஆழ்ந்து மதுரஜலப்பெருக்கையுடைய சுனைகள் அச்சாரலினெல்லை முற்றுந்தோற்றுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் யாவராலுங் கண்டறியவொண்ணாத மகிமையையுடைய கந்தசுவாமியார்வேடமங்கையைக்குறித்து அத்தலத்தில் மாயவுருக்கொண்டு பற்பல திருவிளையாடல்களைக்காட்ட விருக்கின்றமையால் அக்காட்சிகளைத் தரிசித்துக் களிக்கும்பொருட்டு அப்பருவதமானது பலவிழிகளைக்கொண்டு முன்னெச்சரிக்கைப் பட்டிருப்பதற் கொத்தும் வானத்தையளாவ வோங்கி யிருக்கும் வள்ளிமலையின்மேற்புறத்திற் பரந்த சுனைகள் ஜல நிறைவுபெற்றிருப்பதைக்குறிக்குமிடத்தில் சூரியசந்திரர் முதலிய தேவர்கள் சரவணபவன் நடாத்த விருக்கின்ற வேடிக்கையார்த்தங்களையும்திருக்கோலப்பொலிவையுங் கண்டுகளிப்பதாக மண்மடந்தையானவள் பற்பலகண்ணாடிகளைப் பரப்பி வைத்ததைப்போல விளங்கவும் பிரகாசம் பொருந்திய தளிர்களையுடைய வேங்கைமரத்திற் கிளைத்திருக்கின்ற கிளைகளி னிடத்துலவி அசோகு விருட்சத்திற் றாவி விளாமரங்களிற்பாய்ந்து விளையாடித்திரியும் குரங்கினங்களை வலிபெற்ற மந்திகளானவைசிறி உருத்தகாலத்திற் பயந்து மீள்வதை யோசிக்குமிடத்தில் பதிதனுக விருப்பவனைச் சிறந்த தியாகிகளாக வெண்ணித் தரித்திராக விருப்பவர்கள் சேர்ந்து அகமுகப் பொலிவற்றுப் பற்களைக்காட்டி யிருகரங்களை நீட்டித் தனக்கடுத்திருக்கின்ற வறுமைகளையுந் துக்கவருத்தங்களையும் மனக்கலக்கத்துடன் சொல்லியிரந்த காலத்தில் அன்பாய் வரவழையாமல் மனம்வருந்தித் தேகங்குன்றி வாடும்படிக்கிகழ்ந்து சுடச்சுடப்பேசி வேட்டைநாயைப்போல மேல்விழுந்து துரத்துமுன்னிலையில் அந்தயாசகர் மன வாட்டத்துடன் திரும்புமாறுகாட்டவும் செங்காந்தள் மிகுதியாய்ப் புஷ்பங்களை விரித்துப் பிரகாசித்திருக்கும் குளிர்ந்த சோலைகளில் மனவெழுச்சியுடன் புள்ளிபட்டிருக்கும் சலாபத்தை விரித்துமயிலினங்கள்நடித்துத் திரிவதைப்பார்க்குமிடத்தில் அச்சாரலிற்பருத்தோங்கியிருக்கும்மூங்கில்கள்காற்றினாலசைவுகொண்டொன்றுடனொன்றுராய்ந்திறைக்கும் அனற்பொறிகள்சிதறிவிழுந்துசரகுகளிற்பற்றிப் புகைந்திருப்பதுக் கொத்தும் காமத்திற்பட்டலையும் மனத்தராகிய காளையர்தங்கள் குலமகளிரை யெதிர்த்தவுடன் பகற்போதென்றும்பாராமல் அவர்கள் கரங்களைப்பற்றி யணைத்து இன் சொற்களைப்பேசி யில்லங்கங்களிற் கொண்டு போகும்கருத்தையறிந்து பிறர்தூறுதலுக்கஞ்சிச் சிலபாசாங்குகளைக் காட்டி விலக்கு மாறுபோலப் பருவதத்தின்மேற் பரப்பித் தழைத்தோங்கி யிருக்கும் குளிர்ந்த சோலைகளி லிரா நின்ற வேங்கைமரங்கள் பசியவிலைகள் தழைத்து நீண்டிருக்கும் கிளைகளைப்பரப்பி வானத்திற் செல்லும் சூரியனது கிரணங்களானவை தடாகங்களிற் புஷ்பித் திருக்கும் தாமரைமலர்களிற் பாய்ந்து களிக்க விருப்பதைத் தடைசெய்து கவிந்தி

ருக்கவும் காமவெறிகொண்டு மும்மதங்களையும்பெருக்கி வரை
யின்மீதில் இடிகளைப்போல வீறிட்டலவும் யானையின்முழக்கத்
தை அதனடிவாரங்களிலிருக்கும் கெவிகளிற்படுத்திருந்த வீர
சிங்கங்கள் கேட்டமாத்திரத்திற் சீறிப்பாய்ந்து உறும்பி நாற்
றிசையினும் விழிகளைப்பரப்பி நாடுவதைப் பார்க்குமிடத்திற்
பிரகலாதாழ்வான் எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தியிருக்
கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரமெனப்பேசிய வாசகத்தைச் செ
விகளிற்கேட்டமாத்திரத்தில் வடவையைப்போலக்கொதித்து
இரணியன்கரத்தையோங்கி யெங்குமிருப்பவன் இதிலுமிருப்
பானோவென்று தனக்கெதிரில்நிற்கின்ற தூணினிடத்தறைந்த
காலையில் அதுவெடித்து அதனிடத்தெழுந்தருத்து அவுணராஜ
னைப்பிளந்துகொன்ற நாரசிங்கமூர்த்தியின் கற்சிதத்தையொப்
பக்காட்டவும் வள்ளிமலைச்சாரலில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற
வேடர்கள் காலங்கருதிக் குறிஞ்சித்தினைப்பறையைமுழக்கி
அக்குறிப்பினால் வானத்தில்மேகங்கள்பரவி மழைபெய்யவிரு
க்கின்றபிரயோசனத்தைப் பலருக்குந்தெரிவிப்பவர்களைப்போ
லச் சந்திரன் சோடசகலைகளைவிரித்து அமுததாரையைப்பெ
ருக்கி வருவதைக்கண்ட எண்காற்புள்ளானது தழைத்திருக்கி
ன்றசிறகையசைத்துச் சந்தோஷமாய்க் கூவுங்குரலோசையி
னாற் றெரியக்காட்டியவுடன் மலைப்பாம்புகளிடைவிடாமற் ச
த்தித் திரைதேடித்திரியவும் விசாலமாகியவிண்ணகத்தில் அதி
ர்ச்சிகாட்டவும் மதயானைகள்வீறிட்டுக் காமமிகுதியினாற் பிடி
களைத்தழுவித்திரியவும் வீரசிங்கங்கள் சற்சித்து உறும்பியுலவ
வும் இத்தகைய பற்பலவளங்கள் பெருத்திருக்கின்ற வள்ளிம
லைக்கருகில் வேடர்திரட்சியாய் வாசஞ்செய்யுமொருசிற்றூரா
னது சண்முகப்பெருமாள் பிற்காலத்திற் றன்னிடத்திற்சேர்ந்
து திருவிளையாடலைச்செய்வதற்கு விருப்புற்றுப் பொன்னகர
மானது அரியதவங்களைமுடித்து இறங்கிவந்திருப்பதையொப்
பச்சிறந்ததாய் யாதொருகுறைவுமில்லாமல் கண்டவர்கள் வி
ழிகளுக்கணியாகச்செழித்திருக்கும் அந்தக்குறிசியில் வாசஞ்
செய்யும் கிராதர்களனைவருக்கும் இராஜனாய் அவர்களைப்போ
ற்றிச் சிவகுமாரன் திருநாமங்களிலொன்றாகிய குமரனென்
னும் பெயரைப்படைத்திருப்பவனொருவனுண்டு அவன்தன்து
ணைவியுடன் சுப்பிரமணியக்கடவுளைக்குறித்து அளவற்றகால
ம் செய்துவந்த விரதபலத்தினாற் சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுப் பு
த்திரியில்லாமையால் அந்தப்பாக்கியத்தையும் கிடைத்துக்களி
க்க விருப்புற்றவனாய்த் தங்கள்குலதேவதையாயிருக்கின்ற சு
ப்பிரமணியக்கடவுளுக்குப் பூசனைவழிபாடுகளைச்செய்தும் தி
ருவிழாவைச் சம்பிரமாகநடாத்தியும் வெறியாடல்களைமுடித்
தும் இவ்விதங்களாகப் பத்திவயிராக்கியத்துடன் தேன்-தினை
மா-கனிவகைகள்-பாற்சோறுமுதலிய நைவேத்தியங்களைத் தி
ருப்தியாகப்படைத்துத் தன்பந்துவர்க்கங்களுக்கு விருந்திட்
டுச் சகலசிறப்புகளுடன்கோடித்து வருகின்றகாலங்களில் நே
ர்ந்த சம்பவங்களையுஞ் சொல்லக்கேட்பீராக மேற்குறித்திரு
க்கின்ற மலைச்சாரலினருகிற் றழைத்தோங்கியிருக்கும் சோலை
யின்கண் சிவமுனியென்னுந் தவச்சிரேஷ்டர் பர்னசாலைசெய்
துகொண்டு அதில்வீற்றிருந்து பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளை
வென்று விஷயவாஞ்சைகளையடக்கிச் சித்தத்தைச் சிவத்தின்
பாதாரவிந்தங்களிலிருத்தி மனதை ஒருவழிப்படநிறுத்தி அரி
யதவங்களைச்செய்து பிரமன் விஷ்ணு தேடிக்காண்பரிய சிவ
நாதனுக்குரிய சைவவிரதத்தைக் குறைவறப்போற்றி வருகின்
றகாலையில் பருத்துச்சுழன்றுநோக்கும் விழிகளையும் சிறுத்தத
லையையும் நெறித்தசையும் நீண்டகாதுகளையும் மெல்லியதாய்
க்குறுகியிருக்கும் கால்களையும் புள்ளிபட்டுப் பொன்னையொப்
பச் சுந்தரமாகவிளங்கும் தேகத்தையும் மயிர்ச்செறிவையும்
சிறுகுளம்புகளையும் பெற்றிருக்கின்ற பெண்மானென்று கண்
டவர்கள் பிரமித்து நோக்கும்படிக்குவந்து தவச்சாலைக்கெதி
ரிற்பாய்ந்தும் புற்களைமேய்ந்து உலவியிருக்கின்றகாலையில் சிவ
முனியானவர் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது திருவருளினாற்
றோற்றிய பொன்மயமாகிய பெட்டைமானைப் பார்த்தவுடன்
ரூபலாவண்ணியங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற தருணமங்கையை
நேர்ந்த காமுகனைப்போல மதிமயங்கி பிரமித்துக் காமக்கவலை
யிற்பட்டுவாடும் மனத்தனாய்ச் சொர்னச்சாயையையுடைய பி
ணையினிடத்தில் மையலுற்று அதிகபிரமைகொண்டு தவத்தினி
டத்திற் பொருந்தியிருந்த மனவுறுதியழிந்து ஊமத்தங்காயை
த்தின்றவனைப்போல உன்மத்தனாய்ச் சர்ப்பபடத்தைப்பழித்த
நிதம்பத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற அரம்பாஸ்திரீகளிடத்திற்றே
வர்கள் புணர்ச்சிப்பயனைப் பெறுமாறுபோலக் காட்சியினால்
இன்பநலத்தையடைந்து நித்தற்கரிதாய்த் தன்னைவருத்தியிரு
ந்த விகாரத்தையொழித்து மெய்ப்புணர்ச்சியை அனுபவித்த
தாகக் களித்து உடனே புனலிற்படிந்து பரிசுத்தனாய்ப் பழை
யபடிக்குச் சிவபிரானைக்குறித்து தவஞ்செய்திருந்தனன், அந்
தச்சிவயோகியினது திருஷ்டிசம்பந்தத்தினாற் பெண்மானுடை
யவுதரத்தில் ஞானவான்களுக்கன்றி வெளிப்படாத ஸ்ரீமகாவி
ஷ்ணுபெற்றகன்னிகை அத்தலத்துக்கருகிற் றவஞ்செய்திருந்த
வள் கிரவுஞ்சவரையைப்பிளந்த வெற்றிவேலைத்தாங்கிய சிவ
சுப்பிரமணியதேவர் கட்டளையின்படிக்கு மால்மருகனிடத்திற்
காமுற்றிருக்கும் மாலுக்கினியமகளானவள் அத்தருணத்தைத்
தெரிந்து சொர்னச்சாயலையுடைய பெண்மான்வயிற்றிற் பிர
வேசித்திருந்தனள் பின்பு அந்தமானானது அத்தலத்தைக்கடந்
து புனமெங்கணுமுலவியும் பசியபுற்களைமேய்ந்து சுனைநீரையு
ண்டு வெய்யிலுக்குத் தோப்பினிடங்களிற்றங்கியும் வள்ளிமலை
யின்மேலேறி அவ்விடத்தில்வளர்ந்திருக்கும் தினைப்புனங்களை
த்தாண்டி வேடமங்கையர் செவ்வரிபரந்த விழிகளைப்போலப்
பாய்ந்து வள்ளிக்கொடிகள்நாட்டியிருக்கும் கொல்லையிற்போ
ய்ச் சுப்பிரமணியதேவர் மனதுக்கினிய லோகநாயகியைச்சு
மந்திருக்கும் பெண்மானுக்குப் பூரணகருப்பமாய்த் தள்ளாடி
த்திரிந்து பிரசவகாலம்நேர்ந்ததால் வயிற்றைப்பெடுத்து வரு
ந்திக்கதறி வேடப்பெண்கள் சில்லாக்கோலினால் வள்ளிக்கிழ
ங்கைக்கல்லி யெடுத்திருக்கும் குழிகளிலொன்றில் வள்ளிநாய
கியையீன்றது சவுனகாதிமுனிவர்களே யிப்புதுமையையென்
னசொல்லுவேன் தலையணி, காதணி, முத்தாரம், மோகனமா
லை, கடகங்கள், பாதசரம், சிலம்பு, இத்தகைய பூஷணங்களை
த்தரித்து வள்ளித்தழைப்பாயலில் அவ்விலைகள் தேகமெங்க
ணுமூடத்தக்கதாக வுணர்ச்சியற்று ஒப்புவமையல்லாத எமதி
றைவியானவள் மானிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்தனள், இ
துவுமொரு திருவிளையாடலாகநினைப்பதன்றி வேறுமுண்டோ
அந்தப்பெண்மான் சற்றுநேரத்திலிளைப்பாறி மெல்லவெழுந்
து இரத்தினவளையல்களைத்தரிக்குங் கரகமலங்களையுடைய பெ
ண்குழந்தையைப்பார்த்து இது நம்மினமன்று வேற்றுருவாக
க்காணுகின்றதென்றெண்ணி மருண்டு பயந்தோடிப்போயின
து இப்படிக்குத் தாயாகச்சுமந்துபெற்ற மான் தவித்துவிட்டு
நீங்கியகாலையில் ஒப்பனையற்ற தலைவியானவள் ஏகாங்கியாய்
ப் பசியினால்வருந்திக் கைகால்களையுதறிக் கின்னரிப்பட்சியி
னோசையோ மகரயாழினொலியோ பிரமன்நாவிலெழுந்தருளி
யிருக்கும் சரஸ்வதிதேவியினது இன்னிசையின்பெருக்கோவெ
னக் கேட்டவர்கள் சந்தேகிக்கும்படிக்கு காவுகாவென்றழத்
தொடங்கினள், அத்தருணத்தில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் அ
ருட்டிறத்தின் முயர்ச்சியினால் வேடர்களுக்கரசன் தன்தேவி
யுடன் தம்மினத்தவர் பலர்சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக தினைப்புன

ங்களைப்பார்த்துப் போகநினைந்து அத்தலத்தில்வரும்போது அம்மையெழுந்தருளியிருக்கின்ற கொல்லையில்நுழைந்து குழந்தையழுகையினோசையைச் செவிகளுக்கினிமையாகக் கேட்டவுடன் தேவியுந்தானுமாய் அதிசயித்து இத்தகைய மதுரமாகிய குரலோசை யிவ்விடத்திலுண்டாகுங் காரணமேதோவென்று திகைத்துத் துரிதமாய்நடந்து அழிபட்டிருக்கும் வள்ளிக்குழிகளினொன்றிலிருக்கின்ற தூண்டாவிளக்கம்போன்ற கரியகூந்தலையுடைய பெண்ணரசியைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் வேடராஜனுக்குத் தேகபரவசமாய்ப் பிரமித்து கரங்களைக்கொண்டுமெல்லவெடுத்துப் பின்பற்றிவருகின்ற துணைவியைக்கூவி பெண்கள்சிகாமணிகிடைத்தனள், என்தாய் எளிதிலகப்பட்டனள், வாவாவென்றழைத்து நெருங்கியவுடன் தேவிகரத்திற்கொடுத்துச் சந்தோஷசித்தனாய் புஜத்தில்மாட்டியிருந்த வில்லையெறிந்துபோட்டுத் துள்ளித்துள்ளிப்பாய்ந்தும் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று அங்குமிங்குமாயோடியும் கூக்குரலிட்டும் ஆனந்தவெள்ளத்திலழுந்திக்களித்தும் பற்கள் வெளிப்படநகைத்தும் இனி யெனக்கிணையாவரிருக்கின்றனரெனப் பருத்திருக்கின்ற புஜங்களைத்தட்டியும் முற்பிறப்பிற் பெரியோர்களுடன் நானென்னதவங்களை முடித்தேனோ யாதுந்தோற்றவில்லையென்று பலவிசைபேசியும் விழிகளில் ஆனந்தவாரியைப் பெருக்கித் தேகம்பூரித்து மயிர்சிலிர்க்க தனக்குக்கிடைத்தபேற்றை யெண்ணியெண்ணிப்பொங்கியும் இவ்விதங்களாக வேடர்பெருமான் கொண்ட மகிழ்ச்சியின்பெருக்கை யாவராற்சொல்லிமுடியும் இத்தகையகளியாடல் நடந்துவருகின்றகாலையில் வேடர்களுக்கரசியானவள் தன்கணவனிடத்திலிருந்த பெண்ணமுதைத் தன்கரங்களிலேந்தியவுடன் பிரசவகாலத்திலுண்டாகும் வருத்தமுமிளைப்பும் மற்றகுறிகுணங்களுங்காட்டப் பிள்ளையைப் பெற்றகாலத்திலும் அதிகமனமகிழ்ச்சியைப்பெற்றுத் தேகம்பசித்துக் கொங்கைகள்பூரித்துச் சொரிகின்ற பாலமுதத்தைதெவிட்டக்கொடுத்து முதுகைத்தடவி முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்துதழுவி யிவ்விதங்களிற் சீராட்டும் கொடிச்சிக்கு அக்காலத்திற்கிடைத்த மகிழ்ச்சிக்கோ ரளவுண்டோ உடனே வேடராஜன் வீசிப்போட்டவில்லையெடுத்துக் கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு தினைப்புனங்களையும் வள்ளிக்கொல்லைகளையுந் தேவிபுத்திரியுடன் இமைப்போதிற்கடந்து தன்பதியாகிய சீறூரைச்சேர்ந்து விடுதியிற்போனவுடன் தேவாமுதத்துக்கொப்பாகிய மகளைப்பெற்றபடியால் அதிகமனவெழுச்சியைக்கொண்டு களித்தவனாய் வலியகால்களையும் வெள்ளியங்கிரிக்குச் சமதையாகவிளங்கும் தேகத்தையும் படைத்திருக்கும் நந்திவாகனத்திலேறிநடாத்தும் சிவபிரான்வருக்கமாக நுதல்விழியிலவதரிக்குங் குமாரதேவர் திருவடிகளைவழிபட்டு வேடர்கள்திரண்டு குறிஞ்சிப்பறையாகிய தொண்டகத்தைத் திசைகளதிரமுழக்கிவரச் சந்தோஷமிகுதியினால் ஆண்பெண் வேற்றுமையின்றிக்கரங்களைக்கோத்துக்கொண்டு குலாசாரப்படிக்குக் கூத்தாடும் சம்பிரமங்களைச்செய்வித்தும் பின்பு தேவராட்டிமுதலிய வனதேவதைகளுக்கு பலிகொடுக்கயத்தனித்து பூசனைவழிபாடுகளை முடிப்பித்து ஆட்டுகளின்முகத்தைக்கழுவிப் பச்சரிசிமஞ்சளையரைத்துப் பூசி வளைந்தகொம்புகளில் புஷ்பமாலைசூடிச் சன்னதிமுன்கிடத்தி வாளினாற்கண்டித்தும் கோழிகளைச்சுற்றிவிட்டும் இவ்விதபூசனைகள் முற்றியவுடன் வெற்றிவேலாயுதபாணிக்குரிய சிறப்புகளைக்கொடுத்துத் தேவமருள்கொண்டிருக்கிறவன் வேலைக்கரத்திற்றாங்கிமுன்செல்லவும் மற்றையர் ஆவேசங்களுடன் குறிகள்சொல்லிக்கூத்தாடும் உற்சவங்களைமுடித்து இவ்விதங்களிற் சகலசிறப்புகளையும்செய்வித்து வேடருடன் அரசனளித்துத் தம்மினத்தவருக்கு விருந்திட்டு சுபங்களைக் கொண்டாடிவருகையில் அருந்ததியையொத்த கற்புத்தன்மைபொருந்திய வேடராஜன் தேவியானவள் அரிதிற்கிடைத்த பெண்குழந்தையை முழுக்காட்டி நெத்தியில் திருநீறணிந்து நீலப்பொட்டுமிட்டு என்தாய் அலசினளெனப்பரிவாய்யானைத்தந்தங்களி னாற்கால்கள் சட்டங்களைச்செய்து புலிகரடிநகங்களை அதனிடைகளில்வரிசைப்படப்பதித்து முத்துக்கோவைகள் பலகறைத்தாழ்வடங்கள் சிரோரத்தினமாலைகளை நாற்புறங்களினுந் தொங்கவிட்டு பொன்னையொப்ப விளங்கும் கண்களையுடைய மயிலினது தோகைகளினால் அலங்காரமாகச் சோடித்திருக்கும் திரையைமுற்றினும் சூழவரக்கட்டிப் புலித்தோலைப்பாயலாகவிரித்திருக்கும் பூந்தொட்டிலினிடத்திற்சேர்த்து மெல்லவசைத்து என்கண்மணியே பெண்கலிதீர்க்கவந்த பெருமாட்டியே குலதெய்வமே என்னைப்பெற்றதாயே உறங்குறங்கெனத்தாலாட்டியும் வேடர்மரபுக்குரிய பாட்டுகளைச் சொல்லியும் லோகநாயகியை நித்திரைசெய்வித்தனள், சவுனகாதியிருஷிகளே அந்தவேடர் பெருமான்தேவியினது பாக்கியத்தை என்னவெனச்சொல்லுவேன் தேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குமனதுக்கினிய தேவியாகவிருக்கின்ற லோகநாயகியைப்புத்திரிபாவமாகக்கொண்டு அன்புடன்கரங்களினேந்தியும் மார்பிலணைத்தும் அமுதத்தைக்கொடுத்தும் தோளிலேந்தியும் அவள்பெருமைகளைக்கொண்டாடி லாலிகளைப்பாடியும் இவ்விதங்களிற் சகலசீருடனும் போற்றப்பெற்றமையால் அந்தவேடச் சிக்குக்கிடைக்கவிருக்கின்ற பேற்றையாவராற்கணித்துப் பேசக்கூடும் அத்தருணத்தில் தங்களிறைவனுக்குப் பெண்ணரசிகிடைத்தன ளென்னுஞ் சேதிமுற்றினும் பரவக்கேட்டவுடன்பற்களுதிர்ந்து உதடுதொங்கி நாத்தளர்ந்து தலைநடுக்குற்றுமயிர் நுரையைப்போலவெளுத்து புருவஞ்சரிந்து முகந்திரைந்து சதைகரைந்து தோல்தொங்கியாட முதுகுவளைந்து கோலையூன்றித்தள்ளாடி நடக்கும்பருவமுடைய நூற்றெட்டு வயதுசென்றகிழவேடத்திகள் கூட்டங்கூட்டமாய்வந்துசூழ்ந்து பெண்குழந்தையைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடன் தளர்ந்த வசனங்களினாலிதனைச் சொல்வதாயினர், இப்புத்திரியினதுலட்சணங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் அற்புதமாகவிருக்கின்றது தேவஅம்சையைக் காட்டுகின்றதால் நம்மனைவருக்குமிறைவியாவாள் சகலசவுக்கியங்களையும்அனுபவித்து மனவெழுச்சியுடனிருப்பாள் இதற் கையமில்லை யெனப்பேசிக் குழந்தைதாடைகளை யிருகரங்களினாலுந்தடவிக்கொடுத்து திஷ்டிபரிகாரமாகத் தங்கள்கன்னங்களில்விரல்களை நெட்டமிட்டுத் தீர்க்காயசாய்எத்தேசகாலமும் சுமங்கிலியாய் கைகால்களுக்கு நோயில்லாமற் குறைவற்றசெல்வியாய்வாழக்கடவளெனப் பல ஆசீர் வாதங்களைச் சொல்லித் தொட்டிலிற்கிடத்தி வேடராஜன் மனைவியைப்போற்றித்தாயே யிந்தக்குழந்தையை வள்ளிப்பாத்தியிற்கண்டெடுத்துவந்தபடியா லிவளை வள்ளியென்றழையுங்கோளென்று காரணப்பெயரையிட்டு அக்காலத்தில் நேர்ந்த வேடமங்கைய ரனைவரும்சேர்ந்து வாழ்த்தெடுத்துச் சுபங்களைக்கொண்டாடினர், அத்திருநாமத்தைக்கேட்டவுடன் வேடராஜனும் அரசியும்மனச்செருக்குடன் அதிக சந்தோஷத்தைப் பெற்றவர்களாய் வந்தவர்களுக்குத் தேன்- தினைமாவு- பண்டு- பலாதிகள்முதலிய உணவைத்தந்து பலவுபசாரங்களைச்செய்து களியாடல்களைக்கொண்டாடினவர்களாய்உலகமாதாவை வேடருக்கதிபன் தன்பெண்ணாகவெண்ணி மிகுந்த பிரியத்துடன் எத்தேசகாலத்திலும் அருகிலிருந்துபாராட்டிவருகின்றமுன்னிலையில் குறிஞ்சி நிலத்துக்கு அதிதேவதையாகவிருக்கும் சுப்பிரமணியதேவருக்குத் தேவியாகவிருக்கின்றவள் மலைகள் சூழ்ந்தகுறிஞ்சி நிலத்துக் கதிபனாகவிருக்கின்ற வேடராஜன்மகளாய்த்

தன்பிதாவானவர் முன்னம் ஆயர்பாடியில்வாசமாயிருந்ததைப்போலப் புற்களினாற்செய்திருக்கும் சிறுகுடிசையிற்சேர்ந்து வளர்வதாயினள், இவ்விதமாகத்திரிமூர்த்திகளுமொருமூர்த்தியாகவிளங்கும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபெற்றருளிய தவவமுதத்தைத்தேவதேவோத்தமன் திருத்தேவியை மிருகங்கள்வாசஞ்செய்யும் கானகத்திலிருக்கின்றவேடர் தமதரிமைமகளாகக்கொண்டு போற்றிவருகின்றதால் அவர்கள் முன்னோருடன் செய்திருக்கின்ற தவவிரதங்களை யாவராலளந்துசொல்லக்கூடும் பின்புஎமதன்னையானவள் பருவக்கிரமமாய் சப்பாணிகொட்டியும் தவழ்ந்தும் தளர்நடைகொண்டும் தோழிகளுடன்கலந்து வேங்கைமரங்கள் தழைத்துக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பியிருக்கும் முத்தங்களினாலவிளையாடியும் முச்சிலில் மணிகளைவாரிக்கொழித்தும் முத்துகளினாற் சிற்றில்செய்தும் நிலாச்சோறுசமைத்தும் மணிகளைக்கொண்டு அம்மானையாடியும் சிறுதேருருட்டியும் அம்புலியைக்கூவியும் புஷ்பங்களைப்பறித்துச் செண்டுகள்தொடுத்துப் பந்தாடியும் மாலைகள்செய்துசூடியும் இவ்விதவினோதத் திருவிளையாடல்களைநடத்திப் பூர்வக்கியானஞ் சற்றுமில்லாதவளாய்த் தாய்ப்பலவிதவுபசாரங்களைச்செய்துவரும்படிக்கு வளர்கலைச்சந்திரனைப்போலத் தினமொருமேனியாய்வளர்ந்துகுமரன் புயாசலங்களைத்தழுவுவதற்கு இந்தப்பருவந் தகும்தகுமெனக் கொண்டாடும்படிக்குத் தேமல்பரந்து தென்னங்குரும்பைப்போலக்காட்டுங் கொங்கைகள் வெளிப்படையாகக்காட்ட இராஜபுத்திரிக்குப் பன்னிரண்டுவயதுநிறைந்து பாலகுமாரத்தியாகக்காணும் தருணத்தைத் தாய்தந்தையர்தெரிந்து களித்தவர்களாய்த் தங்கள்குலமுறையைப் பாராட்டி மான்வயிற்றுதித்த வள்ளிநாயகியாரை நீண்டகதிர்களைவிரித்துப் பசுமையாகவிருக்கும் தினைப்புனத்திற் கிளிகளாதிய பறவைகளிறங்கிக் கதிர்களைக் கவரவொட்டாமற் போற்றியிருக்கும்படிவைக்கநினைந்து நீண்டவில்லையும் மின்னலையொப்பவிளங்கும் கூரிய அலகையுடைய பாணங்களையும் இடைவிடாமற் கரங்களிற் கொண்டிருக்கும் வேடராஜன் கோடிசூரியப்பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தி மனதுக்கினிய திருத்தேவியாகிய தெள்ளமுதைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொல்லைக்குமத்தியிற் பருத்தமரங்களைநாட்டித் தழைகளையும் கொம்புகளையும் பரப்பிப் போட்டிருக்கின்ற பரணினிடத்திலேற்றித் தாயே பக்கங்களிலிருக்கின்ற புனங்களில் வேடகன்னியர் பாதுகாத்துவருவதைப்போல விந்தக்கவணைக்கரத்திற்கொண்டு மணிகளைவைத்தெறிந்து பட்சிகளைத்துரத்திக் காவல்செய்துவரக்கடவாயெனச்சொல்லிவைத்தனன், அதைப்பார்க்குமிடத்திற் கிடைத்தற்கரிய சிரோரத்தினத்தைக் காட்டிற்சஞ்சரிக்கும் பறவைகள் எளிதிற் கண்டெடுத்துவந்துக் குஞ்சுகள் அதன்பிரகாசத்தைக் கண்டு களித்திருக்கும்படிக்குப் புல்லிய கூடுகளிற்பொருத்திவைப்பதைப்போல விருந்தது, சவுனகாதியிருஷிகளே பிதாவின்கட்டளையின்படிக்கு வள்ளிநாயகியாரும் அதிகசந்தோஷத்துடன் மற்றவேடர் பாவையருடன் நீண்டிருக்கும் யானைத்தந்தங்களைக் கால்களாகச்சேர்த்து வயிரப்பழுதுகள் மாட்டியிருக்கின்ற ஏணியின்மூலமாகத் திருவடிகளை மெல்லமெல்லவைத்தேறி வீற்றிருந்த பெண்கள்சிகாமணியானவள் கவணைக்கரத்திற்கொண்டு நீலோற்பலத்தைப்பழித்து சேற்கண்டையைப்போலப்பிறழும் விழிகளைத் தினைப்புனமுற்றினுஞ் சுழற்றிப்பாத்துக் காவல்கொண்டிருக்குமுன்னிலையில்நேர்ந்த சம்பவங்களையுஞ் சொல்லக்கேட்பீராக கதிர்கள்முற்றும் பருவமாதலாற் பலதிசையினுமிருந்து பசியசிறகையுடைய கிள்ளைகள்-அன்றிப்பட்சிகள்-மாடப்புறாக்கள் முதலிய பட்சசாதிகளும், மான்-பன்றி-கடமையாதிய மிருகங்களும் வள்ளிமலையைச் சூழ்வரத்தழைத்தோங்கி விளைந்திருக்கும் தினைப்புனங்களில் உணவைவிரும்பிப் புறநிலங்களிலிருப்பவையனைத்தும் திரட்சியாகவந்து சேர்ந்தது அவற்றின்பெருக்கத்தை யாவராலுங் கணித்துப்பேசக்கூடுவதோ அக்காலத்திற் கட்டுகள்பூண்டு நீண்டிருக்கும் விற்களைக் கரங்களிற்பற்றியிருக்கும் வேடர்களிட்ட பரணியினிடத்தில் எம்பெருமாட்டியாகிய வள்ளியம்மையானவள் கவணிற்கட்டியிருக்குங் கயிற்றிலொன்றை விரலில்முடிந்துகொண்டு கதிர்கள்மலிந்து ஜோவென்னும் இரைச்சலைக்காட்டி அசைந்திருக்கும் தினைப்புனத்தினருகில் மான்மரைமுதலிய மிருகங்கள் நெருங்கவொட்டாமலும் கிள்ளைகளாதிய பறவைக்கூட்டங்களிறங்கவொட்டாமலும் கூ கா வெனக்கூவிக்கறுத்த வேலையொப்பக் காதளவுமோடி மைதிமிர்ந்து விளங்கும் நேத்திரங்களைவாய்ந்த வள்ளியம்மையானவள் நவமணியினங்களைக் கற்களுக்குமாறுகச்சேர்த்துக்கொண்டு கவணிடத்திட்டுக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசியோட்டிய விதங்களை அடியேன் கிருதார்த்தனுதற்பொருட்டு விரித்துச்சொல்லக்கேட்பீராக செந்தாமரைமலரைப்பழித்துவிளங்கும் அழகியதிருக்கரங்களிற் பற்றியகவணை ஒவ்வொருதரம்சுழற்றிப் பூவைகளை மாடப்புறாக்கள் ஆலோலமெனக்கூவி மணிகளைக்கடாவியோட்டியும் அழகியகலாபத்தையுடைய மயில்காள் மதுரமாகிய வார்த்தைகளைக்கொஞ்சும் பசியகிளிகாள், ஆலோலமென்றதட்டியும் செவிகளுக்கினிமைபெறக்கூவும் கரியகுயில்காள், ஆலோலமெனத்துரத்தியும் சிவந்தகொண்டையைப்பெற்றிருக்கின்ற சேவல்காள், ஆலோலமெனப்பேசியும் நீண்டகொம்புகளையுடைய மான்காள், பருத்ததேகத்தைப்பெற்ற கடமைகாள், கூரியதந்தங்களைப்படைத்த பன்றிகாள் ஆலோலமென்றுருத்துக் கற்களைக்கடாவித்துரத்தியும் இவ்விதங்களாகப் பட்சிக்கூட்டங்களையும் மிருகப்பெருக்கையும் அடிக்கடி கவணைச்சுழற்றிப் படால்படாலுமெனமணிகளைவீசித் திசைகெட் டோடப் பறக்கடித்து வள்ளிநாயகியார் தினைப்புனத்தை ஏமாறுமற் காவல்புரிந்து பிதாவானவன் வேளைவேளைக்குக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் தேன்தினைமா கச்சாயவகைகள் பண்டுபலாதிகளைத் திருப்தியாகவுண்டு மனவெழுச்சியுட னிருக்கின்ற காலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் முனம் அவளுக்கனுக்கிரகித்திருக்கின்றபடிக்குக் காட்சிதந்து ஆண்டிரட்சிக்கும்படிக்குத்திருவுளத்திற்கொண்டவராய்க்கந்தமாதனவரையில் தெய்வயானை யம்மையுடன் குலவியிருந்தவர் அத்தலத்தினும் முன்போலவேகாட்டி வெளிப்படுத்தனியனுய்வந்து மூங்கிலடவி நெருங்கி யொலித்திருக்கும் சாரலையுடைய திருத்தணிகைவரையைச்சேர்ந்து காலம்பார்த் திருக்கும்போது இசைநூலைப் பூரணமாகத்தேர்ந்து அதன் மதுரத்தை தனிப்பாகக் கிரகித்து மனவெழுச்சியுடன் சரிகம பதநிசவென்னு மிசைக்கிரமப் படிக்கு யாழினைமீட்டிச் சிவபிரான்புகழ்த்திறங்களைப்பாடிப் பேரானந்தத்தையனுபவித்து உலகமெங்கணு முலவிவரும் தவச்சிரேஷ்டராகிய நாரதரிஷி தெய்வலோகத்தைக்கடந்து கருங்கடல் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் வந்து மகத்துவ முள்ள சிறந்த நதிக ளிருக்குமிட மெங்கனும் தேடிப்போய்த் தானம்பண்ணிப் பரமேஸ்வரர் பார்ப்பதியாருடன் களித் தெழுந்தருளியிருக்கின்ற தெய்வீகத்தலங்களிற் போய்ப் பாடியாடிப் புகழ்ந்துபோற்றித் தரிசித்து ஆனந்தபரவசனாய்ப் பூவலம்வருமுன்னிலையில்வளங்களனைத்தும் பெருத்தோங்கிச்சோலைகள் சுனைகள் மலிந்து மங்களகரமாக விருக்கும் வள்ளிமலைக்கருகில்வருகின்றசமயத்தில் நீண்டகதிர்களை விரித்து இரைச்சலிட்டுஎங்கணும்பரந்திருக்கும் தினைப்புனங்களினொன்றில்பரணியினிடத்திருந்துகவணைக்கரத்திற்றுங்கி ஆயாலோட்டிக்காத்திருக்கின்றவேடராஜபுத்திரியைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில்

உள்ளமுமென்பு முருகத்தக்கதாகப்பத்திவிளங்குமெனப்பூரிப்பு
டன்கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது அற்புதத்தையடைந்தவனுய்
எமதன்னையினது மங்களகரமாகியரூபலாவண்ணியத்தின் பெ
ருமையையும் குணதிசயங்களையும் மனதினுலளவிட்டுப் புகழ
வினைப்பினுமுடிவதோ இத்தகையளெம்பிராட்டியானவள் மூற்பி
றப்பில் எமதிறைவனுகிய பாலசுப்பிரமணியதேவருக்குப்பாரி
யாதற்பொருட்டு அரியதவங்களைச்செய்து அவனருளையும் பெ
ற்றிருப்பதால் இந்தமாதாவினது பெருமிதங்களைச் சிவகுமார
னுக்குத்தெரிவித்துக் கவலையிற்படுத்திக் கூட்டுறவாக்குவது எ
ன்போலிகளுக்கழகும் தவமுமாமெனநினைந்து வள்ளிநாயகி
யாரைமெய்ப்பத்தியுடன் போற்றிவாழ்த்தி அத்தலத்தைக்கட
ந்து விரைந்துபோய் ஒருமுகூர்த்தகாலத்திற்றினந்தோரும் மூ
ன்றுசெங்கழுநீர்மலர்களைத்தரும் பெருமையினையுடைய சரவ
ணப்பொய்கைவிளங்கும் திருத்தணிகாசலத்தின்மீதிற்சேர்ந்து
அத்தலத்திலிருக்கும் திருவாலயத்தி னெழுந்தருளியிருக்கின்ற
பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்த கந்தசுவாமியைவிழிகள்க
ளிக்கக்கண்டு சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து மும்முறைவலம்வந்
து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து வேதவாக்கியங்களினு
ற்றுதித்துப் பேரானந்தவாரியில்மூழ்கிக்களித்தவராய் இதனை
விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர், கந்தனே யிதற்குச்சமீபத்தி
லொருமலையிருக்கின்றது அதன்சாரலில்விளங்கும்வனத்திற் சி
வமுனி யென்னுந் தவச்சிரேஷ்டர் மவுனவிரதத்தைப்பூண்டு
யோகசாதனையைச் செய்திருக்கின்றபோது பெட்டைமானொ
ன்று அதிகவடிவுட னெதிரினுலவக்கண்டு காமாந்தகாரனுய்க்க
ளித்துப்பார்க்க அவர்நோக்கம் பட்டமாத்திரத்தில்கருக்கொ
ண்டுசிலதினங்களுக்குப்பின்பு பெண்குழந்தையைப்பெற்றுத்த
ன்னினமில்லாதபடியால்.மானனது சிசுவைத் தனிமையில்வி
ட்டோடிப்போயினது உடனேவேடராஜனெடுத்து வளர்த்துப்
போற்ற வள்ளியம்மையென்னும் திருநாமத்தைக்கொண்டுப
ன்னிரண்டுவயதுபாலகுமாரத்தியாய் வள்ளிமலைப் பக்கங்களி
லிருக்கும் தினைப் புனத்தைக் காவல்கொண்டுபரணிலிருக்கக்
கண்டுவந்தேன், காங்கேயனே அந்தமாதாவின்சுந்தரவடிவின்
பெருக்கையும் குணதி சயங்களையும் மற்றசிறப்புகளையும் பார்க்
குமிடத்திற் செந்தாமரைமலர்வாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்கு
மேற்பட்டவனப்பைப் பெற்றிருப்பதாகக் காணுகின்றது இப்
போதுநான்விண்ணப்பஞ்செய்தகாரணத்திற் சற்றும்சிசகிரா
து யதார்த்தமாகவே நம்பத்தக்கது, தேவரீரெழுந்தருளிதிஷ்
டாந்திரமாகக்கண்டு களிக்கலாகும் மேலும் உலோகநாயகியா
கிய அப்பெண்ணமுதானவள் முதல் ஸ்ரீபகவானுகியமகாவிஷ்
ணுவினிடத்துற்பத்தியாய் தேவரீரதுதேசோமயமாகிய கோல
த்தி னிடத்திற்காமுற்றுப் பன்னிருபுயாசலங்களையும் சொர்ண
க்கலசத்தை யொப்பவிளங்கும் தனபாரங்களொன்றுபடத்த
ழுவி யின்புறும்படிக்கு நினைந்து அளவற்றகாலம் கடினமாகிய
தவவிரதங்களைச்செய்திருந்த காலையில் அப்பொழுது தாமெழு
ந்தருளிகடாட்சித்தவாறே யிக்காலத்திலுந் திருவுளத்திரங்கி
த்தடுத்தாண்டிரட்சிக்கவேண்டுமென்று நாரதரிஷியானவர் ப
ரிவாய் வேண்டுகின்றதைப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் நகைமு
கராகக்கேட்டருளித் தவச்சிரேஷ்டனே நம்மிடத்திற் பிரிதிய
த்தியுடன் தெரிவித்தசந்தோஷவார்த்தைகளுக்கு மகிழ்ந்தனம்
மேலும் நன்மையாகவும் நடத்தவேண்டிய காரணமாகவுமிரு
ப்பதால் உன்மனவிருப்பத்தின்படி அத்தலத்தைச்சேர்ந்து வள்
ளியைவசப்படுத்திக்கொண்டு வரக்கடவோமெனத்திருவாய்ம
லர்ந்தவராய் நாரதரிஷிக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுஅ
க்கன்னிகையினிடத்தில் மையல் கொண்டு காமக்கவலையிற்பட்
டு மனமுருகிச்சற்றுந்தாழ்க்கச்சம்மதமில்லாமல் வில்லையும்அ
ம்பையும் இடைவிடாமற்கரங்களிற்கொண்டு வேட்டையாடித்
திரியும் வேடராஜபுத்திரியானவள் பிழைத்தற்பொருட்டுத் தி
ருவுளமிரங்கிச் சுயஞ்சோதிமயமாகியதமதற்புதக்கோலத்தை
மறைத்துக் காமக்குரோதலோபமதமாற்சரியமென்னும் கவலை
யிற்பட்டுப் பஞ்சேந்திரியச்சேட்டையின்வயத்தராய்மயங்கியு
ழலும்மானிடவேடத்தைத்தாங்கி வேதங்கள்பூசித்துக் காண்ப
ரிய திருவடிகளிற்கலீங்கலீலெனச்சத்திக்கும் வீரகண்டாமணி
யைக்கட்டிச் சல்லடத்தைத்தரித்துக் கச்சையைசுந்தரமுள்ள
விடையினிடத்திறுக்கிப் பரிமள மிருத்த புஷ்பமாலையைத் தோ
ள்களினிடத்திற் புரளும்படிக்குச்சூடி நீண்டதனுசையும் கணைக
ளையுங் கரங்களிற் கொண்டு காளமேகத்தை யொப்பக்கறுத்தி
ருக்கும் சிகையைச்சேர்த்துக் கொண்டையாகமுடிந்து அதனை
ச்சூழ்வரப் பலகறைத்தாழ்வடத்தைச்சுற்றித் திருப்பாதங்களி
ற் செருப்பணிந்து இவ்விதமாகவேடக்கோலத்தைப்பெற்றவ
ராய்க் கிளியை யொப்ப ஹிங்கிதவார்த்தைகளையாடும் வேடம
ங்கையினிடத் துண்டாயிருக்கின்ற மோகமானது நிறையைய
ழித்து மனதைப்பிடித்துத்தள்ள அதன்வயப்பட்டு எமதிறைவ
னுகிய சிவ சுப்பிரமணியதேவர் திருத்தணிகை வெற்பைக்க
டந்து செந்தாமரை மலரைப் பழித்து விளங்கும் அழகிய தி
ருவடிகள் பரல்கள் பரந்த பூமியிற் பதிந்துக் கன்றிச்சிவந்து
காட்டும்படிக்கு வழியைத்தாண்டி வள்ளிமலைக்குச் சமீபத்தி
ல் வந்து மண்டல மெங்கணும் புகழும் பெருமையினை யுடை
ய அப்பருவதத்தின் மேல் மெல்ல மெல்ல வேறிக் கதிர்கள்
மலிந்து கண்டவர்கள் விழிகளுக் கலங்காரமாக ஓசையைக்கா
ட்டி அசைந்திருக்கும் தினைப்புனத்திற்காட்டும் பரணின்மீதில்
நின்று கவணினிடத்தில் மணிகளைவைத்து கரத்திற்கொண்டு
வேலையொப்பக்காதளவுமோடி செவ்வரிபரந்து சேற்கண்டை
யைப்போலப் பிறழ்ந்திருக்கும் விழிகளை நாலுமூலைகளினும்
பரப்பிக் கிள்ளையாதியபட்சிக்கூட்டங்களையும் மான்மரைமுத
லிய மிருகங்களையும் நெருங்கவொட்டாமல் அதட்டி வீசிப்பா
துகாத்திருக்கும் செல்வத்தை எம்பெருமாட்டியைத் தெள்ள
முதை லோககாரணியைத் தன்மனதுக்கினியதிருத்தேவியை ஒ
ருவன்வறுமையுற்ற காலத்திற் முன்முன்னம் வைத்துக் காணு
திருந்த பழம்பொருள் கிடைத்துக் களிப்பவரைப்போல விழிக
ள் களிக்கும்படிக்கெதிர்த்த குடத்தில் நின்றெழுகுவதை நிகர்
த்துத் தேனைப் பெருக்கிப் பொற்சன்னங்களுக்குச் சமமாய்மக
ரதந்தங்களைப் பொருந்திச் சகத்திர விதழ்களை விரித்தலரும்
பொற்றாமரைப் பீடத்தளாகிய ஸ்ரீ மகாலட்சுமியைப்போல
த் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பி யிருக்கும் சோலை
கள் காவுகள் தோப்புகள் பலவகைப் புட்பங்களை விரித்து மது
ரமிகுந்தநீர்நிறைந்திருக்கும் சுனைகள் மடுக்கள் ஓடைகள் மிகு
தியாய்வளங்கள்பெருத்திருக்கும்வள்ளிவரைமேற்புறத்திருந்து
பிதாவின்வாக்கியப்படிக்கு வேறொருஞாபகமில்லாமல்நோக்கி
ச் சித்தத்தைப்புறம்பிற்செலுத்தாமல் ஏகமனதாய்ப்பயிரைப்
போற்றிவரும்மேகத்தையொத்தகறுத்தகூந்தலையும்மின்னலைப்
பழித்துவிளங்கும் அழகிய திருமேனியையும் மற்றகுணசம்ப
த்துகளையும் பெற்றிருக்கின்ற;வேடர்பெருமான் தவக்கொழுந்
தைக் கடப்பமலர்மாலைமணம் நீங்காத பன்னிருபுயாசலங்க
ளையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் நெருங்கி எதிர்க்காட்சி
யாகக் கண்டவுடன் அனலிற் பட்ட மெழுகைப்போல மனங்க
ரைந்து விரகாக்கினிமேலிட்டு உள்ளத்தையும் உடலையும்தகித்து
வாட்டச் சோர்ந்து வெம்பித் தாபரித்திருக்கக் கூடாமையால்
தினைப்புனத்தின் மத்தியிலிருக்கும் பரணுக்கருகில் மெல்லமெ
ல்ல நெருங்கி அம்மை மீதில் விழிகளைச்செலுத்திப் பற்கள்விள
ங்க நகைமுகராய்க் கூரியவேலைப்போலவிளங்கிக்காதளவுமோ

டிச் செவ்வரிபரந்து மைதிமிர்ந்து பாலையொப்ப வெளுத்து வி
ஷத்திலுங் கறுத்து மான்பார்வையைப் பழித்த நேத்திரங்க
ளைப் படைத்திருக்கும் பெண்கள் சிகாமணியே மனமிரங்கி நா
ன்சொல்லவிருக்கின்ற நீதிகளைக்கேட்பையாக, உமது சுந்தரவ
டிவையும் நிலையையுங் கண்டமாத்திரத்தில் நமக்கு மனந்தாள
வில்லை செல்வப்பெருக்கையுடைய பொன்னகரத்திலும் சமுத்
திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலப் பரப்பிலும் ஆதிசேஷனை யொத்த
வன் வாழும் பாதலத்திலும் அதிக சுந்தரவதிகளாகிய பெண்
களனைவருக்கும் நாயகமாகப் புகழவல்ல சர்வ மங்கள ரூப
லாவண்ணியமுள்ள உம்மையொத்தவளைக் கண்டபோணடம்
சரபசார்த்தூலம், சிங்கம், புலி, யானைமுதலிய, கொடிய மி
ருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற இந்தமலையின் மீதிற் றழைத்துக்கதிர்
களை விரித்திருக்கும் தினைப்புனத்தைக் காக்கும்படிக்கு யாதொ
ரு உதவியு மில்லாமல் தனிமையில் வைத்துப்போன வேடருக்
குச் சிருஷ்டி கர்த்தனாகிய பிரமன் உமது நாணயத்தையும் பெ
ருமைகளையும் பகுத்தறிந்து அதற்கடுத்த காரணங்களை நடத்த
த்தக்க விவேகத்தையும் பரிவையுங் கிடைக்கச் செய்தவனல்
லன் ஐயையோ விதைப்பார்க்குமிடத்தில் நீதியமன்றி அவல்மா
கவு மிருக்கின்றது அதுநிற்க கறுத்து நீண்டிருக்கும் கூந்தலை
வாய்ந்த பெண்ணரசியே தலைநூரத்தி லிருந்து வந்தயான் உ
மது மங்களகரமாகிய தோற்றத்தை எதிர்ப்பட்டமாத்திரத்தி
ல் இத்தலத்தைக்கடந் தப்புறம்போகச் சம்மத மில்லாமல்மதி
மயங்கி வருந்துகின்ற நமது மனங்களிக்கத் தக்கதாகப் பவழ
த்தையொத்த வாயைத்திறந்து அருள் நோக்கத்தைச் செலுத்
தி உமது மங்களகரமாகிய பெயரைச்சொல்லும் அதற்குச் சம்
மத மில்லாவிடில் நீர்வாசஞ்செய்யும்சிறந்த பதியின்னதெனப்
பேசும் அதுவும் சம்மத மில்லாமற் போமாயின் ஒப்பற்ற தமது
சீறூருக்குப் போகும் மார்க்கத்தை யாவது தயைசெய்து கே
கயத்தைப் பழித்து விளங்கும் திருவாயைவிண்டு செவிகளுக்க
முதத்தாரையாகப் பூரிக்கவேண்டும் ஓ பெண்கள் நாயகமே என்
கேள்விகளைக் காதுகொடுத்து வினவி மறுமொழி யாடமனமிர
ங்கிராயின் யானென்னசெய்வேன் அவைநிற்க என்மனமும்
தேகமும் பூரித்துக் களிக்கும்படிக்கு நகைமுகத்தை யாயினுங்
காட்டவொண்ணாதோ அல்லது சேற்கண்டையைப்போலப் பி
றழும் திருநோக்கத்தைக் குளிர்ச்சியாகச் செலுத்தவேண்டும்
உமது தரிசனையைப்பெற்ற மாத்திரத்தில் மனநிலைகலங்கிப்
பொறிகள் மயங்கிக் காமக்கவலையிற்பட் டுழலும் தமியேன் க
ளித்துப் பிழைக்கும் மார்க்கமொன்றைக் காட்டாமற் சற்றும்
என்னிடத் தன்பைச் செலுத்தாமலும் இரக்கமற்று இவ்வாறே
யிருப்பையாகில் சத்தியமாகச் சொல்வேன் எக்காலத்திலுந்தி
ராத பழிபாதகம் உம்மைச் சேருவதற்கையமில்லை பராமுகமா
யிராமற் றுரிதமா யிதற்கொரு வகைதேடவேண்டுமென்று உ
லையிற் பட்டமெழுகைப்போல மனங்கரைந்து வேடப்பாவை
யின் மேற்கொண்ட மையல் வலையிலகப்பட்டுக்கொண்டு திகை
ப்பவனையொப்பப்பற்களைக்காட்டி முகமலர்ச்சியுடன் வருந்தி
க் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கரங்களைநீட்டிநீட்டிக்குறையிரந்துநின்ற
னன், கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தரே, அக்காலத்திற் பா
லசுப்பிரமணியக் கடவுள் நடித்த திருவிளையாடல்களைப்பார்க்
கு மிடத்திற் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன் விளக்கமான
துகில்கள்மிகுத்தநீர்ப்பெருக்குதோற்றும்போது கலங்கிக்கரீட்
டுமாறுபோல விளங்குகின்றது இவ்விதமாகக் குமாரதேவர்
ஆதிசேசவன் திருக்குமரி யெதிரில்நின்று இங்ஙித வார்த்தைக
ளைப் பேசி மையற் பெருக்கைக்காட்டிப் பலபலவழக்குகளைக்
குறித்து வாதாடிக்கொண்டிருக்கிற காலையில் வள்ளியம்மைக்
குத் தினந்தோறுங்காலங்களில் உணவுகொண்டுவந்து கொடுத்

துப்போகும்வழக்கப்படிக்கு வேடராஜன் தன்பரிசனர் பன்றி
மான்-கரடி-யானைமுதலிய மிருகங்கள் பட்சிசாலங்கள்பயந்
தோடியொளிப்பதற்கக் கொம்புகளையூதியும் பறைகளை கணக
ணென்றதிரக்கொட்டியும் தொடர்ந்துவரத்தக்கதாகத்
தன் சேனைக்கட்டுநு தினைப்புனத்தை நோக்கிவருவதைக் கு
மாரஸ்வாமியார் தெரிந்தவுடன் அவர்களுக்குத்தமது நிஜஸ்வ
ரூபத்தைக்காட்டாமல்மறைத்து வேதங்கள்வேராகவும் சிவாகம
ங்கள்அடித்தண்டமாகவும் தருமசாஸ்திரம் கிளைகளாகவும்
தியாகக்-கிளைகள் - இலைகள்-தளிர்-மலர்-பிஞ்சு-காய்-கனியாக
வும் இத்தன்மையசிறப்புகளைப்பெற்றிருக்கும் வேங்கைமரக்கோ
லங்கொண்டு குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்பிச் சந்தமூர்த்தி நின்ற
போது வேடராஜனும் அதிக சந்தோஷத்துடன் தீவிரமாய்த் த
ன்புத்திரி காவல்கொண்டிருக்கும் கொல்லையைச் சேர்ந்து தன்
குலம் நீடூழிகாலம் புகழ்பெற்றிருக்கும் படிக்கு எழுந்தருளியி
ருக்கும் பதிவிருதாசிரோமணியைக்கண்டு தாயே மிகவும்பசி
த்திருக்கின்றனையோ வெனப் பாராட்டித் தான்பதன்படுத்திக்
கொணடுவந்த வள்ளிக்கிழங்கு தினைமா தேன் திரட்டுப்பால் ம
துரமிகுந்த பழவகைகளாகியான தின்பண்டங்களைக் கொடுத்
துத் தினைப்புனத்தைப் பலமாகப் போற்றியிருக்கும்படிக்குச்
சொல்லித்திரும்புமுன் கிலையில் பக்கத்திற் றழைத்தோங்கி நி
ற்கும் வேங்கையைக்கண்டவுடன் அதிசயித்திருக்கின்றகாலையி
ல் அவனுடன்வந்த கொலைத் தொழிலையுடைய கடீனசித்தரா
கிய வேடரும்பார்த்துப் பிரமித்தவர்களாய் இதுபரியந்தம் நா
ம்வரப்போக விருக்கின்றனம், இந்தமரத்தைக் கண்டதில்லை
யாது நூதனமாகக் காட்டுகின்றதால் இதனுற் சிலதீங்குகள்
நேரும்போலக் காணுகின்றது, ஆதலாற் சூரியக்கிரணங்களைய
டக்கித் தழைத்திருக்கும் வேங்கைமரத்தை யிந்த நிமிஷத்தி
ல் முறித்தெறிவோம் வேருடன்பறித்துத்தள்ளுவோம் கோடா
ரியினுற் கரணையாடுவோம் துரிதமாய் எதைக்கொண்டாவது
அதப்படுத்திப்போடுவது உத்தமமென்று பலபலவிதங்களாகப்
பேசி மேலிடும் தீபனாவிலக்கி அரசன் தன்குமாரத்தியினது
முகத்தைப்பார்த்து அம்மணி பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களை விரி
த்து வேங்கைமரமொன்று புதிதாய் இதோ காணுகின்றது இ
துவருங் காரணமென்னே உண்மையாகச் சொல்லக் கடவா
யெனக்கேட்ட மாத்திரத்தில் அம்மைபயந்து அப்பனே யிந்த
மரம் வந்தவதுவ யெனக்கொன்றுந் தெரியாது மாயமாக
விருக்கின்றது நேற்றைத்தினமில்லாதது அதிசயமாகத்தோற்ற
விருக்கின்றதென்த்திருமேனியும் மனமும் நடுக்கும்படிக்கு இ
து தவிர எனக்குயாதுந் தெரியாதெனப்பேசியதைக்கேட்டுப்
பிதாவானவன் பரிவாய் தாயே அச்சப்பட வேண்டாம் நீ த
னிமையாக இவ்விடத்திலிருக்கிறபடியால் அழகாய்ப் பூத்திருக்
கும் வேங்கைமரமானது உனக்குமலர்களைப்பறித்துக் களித்துக்
காலங்கழிக்க வுபயோகமாகவிருக்கும் ஆதலால் பயமில்லை கிளி
கள்முதலான ஜந்துக்களைக்கிட்டவொட்டாமல் ஜாக்கிரதையாய்ப்
பார்த்திருமெனக் கட்டளையிட்டு வேடர்களுடன் திரும்பித் த
ன்குறிச்சியைச் சேர்ந்திருந்தனன். இவ்விதமாகஅவர்கள்மறை
ந்தவுடன் கொல்லைக்கருகில் வேங்கையுருக்கொண்டுநின்றசுப்
பிரமணியதேவர் அக்கோலத்தைமாற்றிப் பழையபடிக்கு மன்
மதனிலும் அதிகசுந்தரமுள்ள மானிடவடிவைத்தாங்கி வேட
ராஜ புத்திரிக்கெதிரில்நின்று காமக்கவலையிலகப்பட்டு வாடுகி
ன்றவனைப்போலப் பல நடனங்களைக்காட்டி நகைமுகராய்க்க
ரிய அளகபாரத்தையுடைய வள்ளிநாயகியாருக்குச் சமீபத்தி
ற்போய் அவளிடத்திலிருக்கும் கிருபைப்பெருக்கினுலிதனைச்
சொல்வாராயினர், கோங்கரும்பையொப்பக் குவிந்து பொற்கு
டத்தைப்பழித்து விம்மித்ததும்பித் தேமல்பரந்திருக்கும் ஸ்த

வபாரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற குறப்பாவாய் தயைசெய்து கேட்பையாக, உன்மங்களகரமாகியவடிவின்பொலிவையும் ஆஞதிசயங்களையுங் கேள்விப்பட்டு வெகுதூரத்திலிருந்து மிகவும்வருந்தி உன்னைநாடியிவ்விடம்வந்தேன் இனித்தேவரீர் செந்தாமரைமலரையொத்ததிருவடிகளல்லது வேறுகதியில்லை எக்காலத்திலும் உம்மைப்பிரியவறியேன் சற்றுமிடைவிடாமற்கலந்துகுலவியிருக்கவிரும்பினேன் மாவடுவைப்போலப்பரந்தோடியிருக்கும் விழிகளையுடைய பெண்ணமுதமே தீனனுகியான் தம்மைவிட்டுப்போகவுந் துணிவேனோ அப்படிக்குச்செய்யயத்தனப்படினும் மனமொருமித்துநிற்குமோ உடலைப்பிரிந்து உயிர்தாபரித்திருக்கவல்லதோ இக்காரணங்களை விரித்துவிரித்துப்பேசவும்வேண்டுமோ மின்னலையொப்பக் காட்டிமறையும் மெல்லியவிடையையுடையபேதாய் மைதிமிர்ந்த வேலைப்போலக்காட்டும் தேவரீர் கூரியகண்களின் சுழல்வலையிற்பட்டு வாடித்திகைக்கின்ற அடியேனுக்கு கிருபாநோக்கக்கடையையாவது காட்டாமல் தாழ்க்கலாகுமோ இதையன்றிப் பிழைக்குமார்க்கம் வேறுண்டோ இந்த அபாயகாலத்திற் சற்றுத்தயைசெய்து தமது திருக்கரத்திலணைந்து ஊசலாடுமிவ்வுயிரைக் காக்கக்கடவாய் தருக்களடர்ந்திருக்கும் மலைச்சாரலில்வாழும் வேடமின்னே நீர்களித்து நீராடயோக்கியமாகியசுனையாய் மனவெழுச்சிபெறக் கொங்கைகளினிடத்திற்பூசும் பரிமளமிகுத்த சாந்தமாய்க்கறுத்து நீண்டிருக்குங் கொண்டையினிடத்திற்செருகவல்ல சுகந்தங்களைவீசும் புதியமலரா யுருப்பெற்று தம்மைச்சேர்ந்து மகிழ்ச்சிபெற்றிருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறுமற்போனேன் விரகாக்கினிமேலிட்டுத் தேகத்தையும் மனதையும் சுட்டுக்கொளுத்தவதினுல் மிகவும் வாடுகின்றேன்; தமதுகிருபைக்குப் பாத்திரமாதற்பொருட்டு இனிசெய்யவேண்டுங் கருமமென்னே யாதுந்தோற்றவில்லை, அதைக்காட்டுவீராகில் மனேபீஷ்டப்படிக்கு நடத்தக்காத்திருக்கின்றனன், ஓ பெண்கள்சிகாமணியே யிறவென்னவகியாயம் சிங்கசார்த்தூலங்களாதிய கொடியஜந்துக்கள் சஞ்சரிக்குமிந்தஆரண்ணியத்தில் அபலமாகிய தினைப்புனத்தைப்போற்றிவருவது தம்மையொத்த பெண்கள்சிகாமணிக்கடாது அடாது? மிகவும் ஹீனமாகக்காணுகின்றது என்கண்ணே! ஆவியே! கிருபையுற்றுப் பின்பற்றி வருவீராகில் சுஜேர்திரச்சம்பத்தையுடைய பொன்னுலகவாழ்வைப்பெற்றிருக்கும் அரம்பாஸ்திரீகளனைவரும்வணங்கி வேண்டியதொண்டுகளைச்செய்து போற்றிவரவும் தெய்வபோகமுற்றிலும் தாமே அனுபவித்துக் களித்திருக்கவைப்பேன் இஃதன்றியும் தேவரீர்மனதில் விருப்புற்றவைகளைத் திருவாயைத்திறந்து சொல்லுவீராகில் எத்தகையதாயினும் அவற்றையிந்தநிமிஷத்திற் றேடித்தரவல்லேனென்று இவ்விதங்களிற் பற்பல இனியசொற்களைப்பேசிக் காமலாகிரியினுலுண்டாகும் வருத்தங்களைக்காட்டிக் கரங்களைநீட்டிப் பற்களைத்திறந்து நகைமுகனுய்க்கெஞ்சி நிற்கின்றகாலையில் வேடராஜபுத்திரியானவள் அவ்வாக்கியங்களனைத்தையுங்கேட்டுக் குறிப்பாய்க் குமாரசுவாமியார் மனக்கருத்தை நிதானித்தறிந்துகொண்டு இவர்வடிவின்பெருக்கும் குணுகிசயங்களும் கொஞ்சிப்பேசும் வார்த்தைகளின்குளிர்ச்சியும் வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றதென்று மனதிலெண்ணி நாணமிகுதியினுற் றலையையிறங்கி யிவ்விதமறுமொழிகளைப்பேசுவதாயினள், நானிழிகுலமாகிய வேடர்பாவையாரும் உம்மிடவடிவின்சீரையும் நடைநொடி பாவனைகளையும்பார்க்குமிடத்தில் இராஜகுமாரனுகவும் புவனங்களனைத்தையும் பாதுகாத்திரட்சிக்கும் முதல்வனுகவுங் காணுகின்றது, அத்தகையசிறப்பினைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர் ஹீனளாகிய என்னைத்தழுவவிழைந்து தகாதனவாகிய வார்த்தைகளைத் தயிரியமாய்ப் பயமற்றுப்பேசுவது பழியல்லது நன்மார்க்கத்துக்கடுப்பதோ கதிர்களைவிரித்துச் செழித்திருக்கின்ற தினைப்புனத்தைப் போற்றி மிகவும் அசூசியாயிருக்கின்ற குறப்பெண்ணினிடத்தில் உலகங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்யவல்ல தம்மையொத்த இறைவன் உளமயங்கிக் கருத்தழிந்து பித்தனையொப்பப்பேசிக் கலவியையிச்சித்து வழக்காடுவது ஞியாயமல்ல வீரத்தன்மை பொருந்திய புலியானது பசிப்பிணியினுல் வாடுமாயினும் அற்பமாகியபுல்லைத்தின்ன நினைப்பதுண்டோவென வள்ளிநாயகியார் இவ்விதங்களாகப் பற்பலநீதிமார்க்கங்களை விரித்துக்காட்டி மறுதலைபேசியகாலத்தில் எமதன்னை மனம்திடுக்கிட்டுப் பயப்பிராந்திகொள்ளும்படிக்கு வேடர்திரண்டுகுறிஞ்சிப்பறைகளையும் பம்பையாதிய வாத்தியங்களையும் முழக்கிக்கொண்டு சூழ்ந்துவரும்படிக்கு அரசன் தன்பதியைக்கடந்து வருகின்ற ஆடம்பரங்களைத் தெரிந்தமாத்திரத்தில் வள்ளியம்மை தேகமுற்றும்வியர்க்க நடுநடுங்கி மனம் நிலைபெறுமல்வருந்திக் கரங்களைப்பிசைந்துகொண்டு எமதுநாயகன் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து ஐயனே கொலைத்தொழிலையே முக்கியமாகவெண்ணி நடாத்தும் தீயசெய்கைகளையுடையவேடர் மிகவும் கொடியர் முன்பின்யோசிக்கும் தாட்சணியமென்பது அவர்களிடத்திற்கிடையாது ஆதலாற் சற்றும் தாழ்க்காமற் றுரிதமாய் இத்தலத்தை நீங்கியோடித் தப்பிப்பிழையும் இதுதருணபேதம் போம்போமென்று பரிவாய்ப்பேசிய அன்பின்காரணங்களைத் தெரிந்தவுடன் முருகனுக்கு மனம்பூரித்துப் பெண்ணரசியேபயப்படவேண்டாம் உமதெண்ணப்படிக்குச் செய்வோமெனச்சொல்லித் தேசாதேசங்களெங்கணும் புகழ்ந்துபோற்றத்தக்க சைவசமயத்தை யனுசரித்து நடந்துகொள்ளவல்ல விருத்தசன்னியாசிவேடங்கொண்டு அதிகஆரவாரங்களைக்காட்டி அதட்டிஉருட்டி கெக்கலிகொட்டி மிருகங்களைத் துரத்திக்கொண்டுவருகின்ற வேடர்களெதிர்ற்போய் இராஜனைக்கண்டு பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பாலித்துக் கரத்திற்பற்றியிருந்த பையிலிருக்கும் திருநீற்றை யிருவிரல்களினுலெடுத்துச் சிவநாதனே யிரட்சிக்கக்கடவனெனக்கொடுத்து ஓவேடர்பெருமானே சென்றசென்றவிடங்களில் சகலவெற்றிகளையும்பெற்று ஜயசாலியாய்ச் செல்வச்சம்பத்தை யனுபவித்து நீடூழிகாலம் வாழக்கடவாயென பற்பலவாழ்த்துகளைச்சொல்லி ஆசீர்வதித்தபோது வேடர்பெருமான் தன்கரத்திற்கொடுத்த விபூதியை நெற்றியிற்சாத்தித் துரிதமாய்த் தன்முடிக் கந்தமூர்த்தி பாதகமலங்களிற் படும்படிக்குத் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துச் சுவாமிகள் வயதுமுதிர்ந்த விருத்தராய்காடுசூழ்ந்த இந்தபருவதத்தைத்தேடிவந்ததுநானும் எங்கள்முன்னவர்களும் செய்ததவமாகும் ஆதலால் தேவரீருக்கு விருப்பமாகியவஸ்துக்களேதேனுமிருக்குமாயின் தயைசெய்துசொல்லவேண்டும் இந்தநிமிஷத்திற் றருவித்துக்கொடுப்பேனெனப்போற்றுமுன்னிலையிற் சரவணபவன் அவனிடத்திற்பரிவாய் வேடர்மரபிற்சிறந்த மஹாராஜனே கேட்பீராக, வயதுமுதிர்ந்து சரீரம்தளர்ந்துவந்தவிடத்தைத் தேடியிருக்கும் பருவமுடைய எனக்கு நீ யென்னகொடுக்கப்போகிருய் நமக்கொன்றுந் தேவையில்லை அப்பா நமதுவரவின்காரணத்தைக் கேட்பையாக, இந்த வள்ளிவரையிலுதித்து உங்களனைவருக்கும் பிரியமாக விருக்கின்ற குமரியைக் கலந்து இக்காலத்தில் நேர்ந்திருக்கின்ற மனமருட்சி நீங்கத்தக்கதாக எக்காலமும் அதிர்ப்படிந்து இன்பக்களிப்பை யனுபவித்துச் சவுக்கியமாக விருக்கவிருப்புற்று நெடுந்தூரத்தி னின்று வருந்தி வேசமாய்வந்தனம் அப்பேறுநமக்குக்கிடைக்குமாயின் அதுவேநீயெமக்குச் செய்யவேண்டும்உபகாரம் என்னையொத்தவனுக்கு வேறுமொரு பொருளைத் தரவேண்டுமோவென்று தவங்களிற்

சிறந்தமுதியராகவந்த முருகன் சிலேடையாகச்சொன்ன விசேஷத்தை வேடராஜன் உண்மையாகக்கேட்டவுடன்நல்லகாரியம் தேவரீர் கோரிக்கையின்படிக்கு அந்தக்குமரிதீர்த்தத்தில் முழுகி உம்முடையவிஷ்டசித்தியைமுடித்துக்கொண்டு என்பெண்தனித்திருக்கின்றனள், பெரியவரோஅவளுக்குத்துணையாகவும் அடிக்கடிக்குவந்துவிசாரணைசெய்து போகவேண்டுமெனப் போற்றுவதற் கிரங்கி யிதுமிகவும் அழகாயிருக்கின்றது அவ்வாறேசெய்யக் காத்திருக்கின்றனனெனச் சமமதித்துக்கொண்டனர், அரசனும் அதிகசந்தோஷத்துடன் குமாரத்தியிருக்கின்ற கொல்லையைச் சேர்ந்து தினைமா கிழங்கு தேன் கனிவகைகளாதியாக வேண்டுவையனைத்தையும் வழக்கப்படிக்குக் கொடுத்துத் தாயே யிந்தபெரியவர் குமரிதீர்த்தமாடவந்திருக்கின்றனர் உனக்கும் சகாயமாகவிருப்பரெனத்தெரிவித்து அவர்களிருவரையும் அத்தலத்தில்நிறுத்திப்போட்டு வீரகண்டாமணிகலிக்கும் பாதங்களையுடைய மறவர்பெருமான் தன்பரிசனருடன்திரும்பிப்பதியைச்சேர்ந்தனன், அவர்கள்மறைந்தவுடன் முதியர் வள்ளியம்மையைப் பார்த்துப் பெண்கள்சிகாமணியே என்னசெய்வேன் பசிப்பிணிபாதிக்கின்றதுதாபரித்துநிற்கக்கூடவில்லை களைத்துவருகின்றது எதனையாவதுகிஞ்சித்துசாப்பிடாவிடில்மோசம்வரும்போற்காணுகின்றதெனப்பரிபவப்படுவதைக்கண்டவுடன் எமதன்னைக்குமிகவுமிரக்கமுண்டாய்பெரியவரோ பயப்படவேண்டாமென்றுதரித்துத் தினைமா தேன்கனிகளை நீட்டியபோது கபடசன்னியாசியானவர் ஆவலுடன்கரங்களையேற்றுவாங்கிக்கொண்டு துரிதமாயுண்டு அப்பாபசிதணிந்ததாயினும் வெய்யிலில்நடந்துவந்த வேஷ்டையினாலும்உதரவங்கிப்பெருக்கினால் நெஞ்சுலர்ந்திருந்தபோது மாவைமிகுதியாகத்தின்றதினாலும் கண்டத்திலடைத்துக்கொண்டு வருந்துகின்றனன், நீர்விடாய்ப்பட்டுமூர்ச்சிக்கவருகின்றது இதற்கென்னசெய்வேனென மிரளமிரளவிழிப்பதை வேடர்பாவையறிந்தவுடன் ஓதவச்சிரேஷ்டரோகாலதாமசஞ்செய்யாமல் இந்தமலையைத்தாண்டி யிதற்கடுத்துக்காட்டும் எழு குன்றுகளைக் கடந்துபோவீராகில் அவ்விடத்தில்மதுரமிகுத்தநீர்ப்பெருக்கையுடைய ஒருசுனையிருக்கின்றது திருப்தியாய்வேண்டியமட்டுஞ் சாப்பிட்டுவருவீரெனச் சொல்லியபோது தனுர்ப்பாணிகளாகியவேடர்பெருமான்மனதுக்கினியபெண்ணே தாகத்தினாற் சோபிக்கின்றதுமல்லாமற் றள்ளாதகிழவனாகவிருக்கின்ற நான்பருவதங்களின்மத்தியிலுள்ளவழியைஎப்படிக்கண்டுபிடிக்கப்போகின்றேன் மேலும் முன்பின் இவ்விடம்வந்திருந்துபழகினவனுமல்ல ஆதலால்பாதங்கள்வருந்துமென்று தாழ்க்காமற் றுரிதமாய் என்னுடன்வந்து சுனைநீரைக்காட்டித் திரும்பிவிடுமென்று சண்முகங்களைமறைத்து விருத்தவேடத்தைத்தாங்கி எதிரில்பாசாங்குகளைக்காட்டி நிற்கின்ற கள்வன்சொல்வதை வள்ளியம்மை யதார்த்தமாக நம்பியிரங்கினவளாய்ப் பரணைவிட்டிறங்கிச் சுவாமிவாரும் வாருமென்று தான்முன்னதாகவழிகாட்டியிட்டுப்போய்க் குன்றுகளனைத்தையுங்கடந்து குளிர்ந்தஜலப்பெருக்கையுடைய சுனையைக்காட்டியபோது விடாய்த்தயனைப்போல விருகரங்களினாலும் புனலை வாரிவாரிக்குடித்து அகமுகமலர்ச்சியுடன் தேவியைக் கிருபையாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர். ஓபெண்கள்சிகாமணியே உதரத்தைக் கொளுத்திப் பிராணனைவருத்திச் சரீரத்தைச் சோரச்செய்து பாதித்திருந்தபசிப்பிணியைத் தவிர்த்துத் தாகசாந்திக்குச் சுத்தோதகத்தையுங்காட்டி நீர்விடாயைத்தணித்திர் இத்தகையபேருதவிகளைச்செய்தபோதிலும் இன்னமும் நமதுமனத்தளர்ச்சி நீங்கவில்லை மேகத்தைநிகர்த்த கரியகூந்தலையுடைய மின்னே என்னுயிரே அடியேன்கொண்டிருக்கும் மோகக்கவலையையும் தணியச்செய்து ஆதரிப்பீராகில் நமக்குச்சம்பவித்திருக்கும்குறைபாடுகளனைத்தும் முற்றுப்பெற்றதாகக் களிப்போமென்று சலனமற்ற விருத்தசன்னியாசி மிகவும் வருந்தி மதிமயங்கியிருகரங்களையுஞ்சேரக் கும்பிட்டுக் குறையிரந்து எதிரில் நிற்கின்றகாலையில் சுகந்தபரிமளங்களைவீசும் சிறந்தமலர்களை யணிந்திருக்கும் அளகபாரத்தையுடைய நங்கை நகைத்துப் பெருமூச்செறிந்து நடுநடுங்கிச்சீறி மாறுத்திரங்கொடுப்பதாயினள் நற்கதியிற்சேர்க்கவல்ல சிறந்ததவவேடத்தைப் பூண்டிருக்கின்ற முதியரோ மதிமருண்டு தகாதவார்த்தைகளைப்பேசினீர் ஐயரோ உமதுகுணாதிசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் சகலருக்கும் மதுரமிகுத்த பாலைப்போலக்காட்டிச் சாப்பிட்டகாலத்தில் அவர்களுயிரைவாட்டும் விஷத்தினும் கொடுமையாகத் தோற்றுகின்றது பட்சிகள் மிருகங்கள் சேரவொட்டாமல் தினைப்புனத்தைக் காவல்கொண்டிருந்த என்னைக் குற்றமற்ற தவங்களைப்பெற்ற முதியரைப்போல வந்து ஏதோ சிற்சில விரக்கமொழிகளைக்கூறி வஞ்சித்து நெடுந்தூரங்கொண்டுவந்து நம்மை ஆலிங்கனஞ்செய்ய விருப்புற்று நினைத்தற்கரிய தகாதகாரணங்களைக் குறித்துக் கெஞ்சிக் கரங்களைக்கூப்பி எதிரில் மறித்துநிற்பது உம்மையொத்ததவத்தருக்கு நீதியோ உம்முடைய மாறுபட்ட செய்கைகளிற் சிறிதேனும் நம்மவராகிய வேடருக்குத் தெரியுமாயின் நம்மிருவருக்கும் துரிதமாய்க் கொடிய தீங்குகள் நேருவதற் கையமில்லை சங்கைப்போல வெளுத்த சிகையையுடையமுதியரோ யிவ்வரையில் நன்னெறிகளையனுசரித்துவந்த உம்மிடத்திற் சற்றும் நல்லுணர்ச்சியைக்காணேன் நீர்விருத்தனாக்காலத்தைக்கழித்தீர் இதனாற்பிறையோசனமொன்றுமில்லை இழிகுலத்திற்பிறந்த என்னிடத்திச்சைகொண்டு பயித்தியங்கொண்டவரைப்போல வாயில்வந்ததுகளைப் பினத்துகின்றீர் இதைப் பார்க்குமிடத்தில் வில்வேடர் மரபுக்குத் தீராதபழியொன்றை நாட்ட யத்தனித்திருப்பதாகக் காணுகின்றது நான்காவல்கொண்டிருந்த தினைப்புனத்தினிடத்தி லொருவருமில்லாமையால் மிருகங்கள் பட்சிக்கூட்டங்களனைத்தும் சேர்ந்து முதிர்ந்தகதிர்களனைத்தையும் தறித்துக்கொண்டுபோவதன்றிப் பயிரையும் சின்னபின்னப்பட அழித்துப்போடும் என்பிதா அதைப்பார்ப்பாராகில் கோபித்துக்கொள்ளுவர் ஆதலால் பேச்சுக்கற்றகிழத்தவத்தரோ நீர் சற்றும் இவ்விடத்தில்நில்லாமல் நடந்துவிடும் நடந்துவிடும் அல்லது வந்தகதியைப்பட்டுக்கொள்ளும் சற்றுந் தாழ்க்காமல்நான்விரைவிற்போய்க் கொல்லையைச்சேருவேனென்று துறிக்கொண்டு வள்ளிநாயகியார்வேகமாய்நடக்கும்போது பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இலக்குமியையொத்த பெண்கொடியின் மனவுறுதிக்குமெச்சித் திகைத்தவராய் இனியென்னசெய்வோமெனச் சற்றுயோசித்து ஒருநினைவுகொண்டு ஒப்புவமையற்ற முன்னவனாகிய விநாயகமூர்த்தியைக்குறித்து மீறிப்போகின்ற இக்கன்னிகையினெதிரி லெழுந்தருளித்தடைசெய்யவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றகாலையில தம்பியினிடத்திற் பரிவாய் அவர்கோரிக்கையின்படிக்கு பருத்ததேகத்தைப்பெற்ற மதயானையின்கோலங்கொண்டு கடலைப்போலிரைந்து திசைகளதிர வீறிட்டுப் பருத்துநீண்டிருக்கும் துதிக்கையைநீட்டி மரங்களை வேருடன்பறித்து வழியையடைத்து அதிகவுற்பாதத்தைக்காட்டி வள்ளிநாயகியாருக் கெதிரில்வருவதைக்கண்டவுடன் என்னசெய்வள் மனம்கலங்கி நடுநடுங்கித் தேகமுற்றும் வியர்க்க மதிமருண்டு யாதொருவுதவியையுங் காணாதபடியால் சரோலெனத்திரும்பி கைகாலுதறலெடுக்கத்தக்கதாக வேகமாயோடிவந்து தவவேடத்தைக்கொண்டிருக்கும் குமாரதேவர்பக்கலிற்சேர்ந்து சுவாமி யிதோ மதயானைதுரத்திவருகின்றதுஅதன்வசப்பட்டு மாண்டுபோகாதபடிக்கு இதருணத்தில் அடியாளிடத்திரக்கமுற்று அதைத்துரத்தி காக்கக்கடவீர் நீர்குறித்தபடிக்கெல்லாம் சம்மதப்படுவேன்படுவேனென்று பின்புறத்தில்வந்து முதுகைத்தழுவிக் கட்டியணைத்திருந்தனள், கேட்டீர்களோ சவுனகாதியிருஷிகளே, இந்தத்திருவிளையாடல்களை என்னசொல்வேன் முன்னந்தெய்வயானையைமணந்த மருப்பையொத்த ஸ்தனபாரங்களும அழகியதிருமார்பிற் றிளைக்கும்படிக்குத்தழுவி யின்புற்றிருந்தவர் இப்பொழுது பிடிநடையைவாய்ந்த குறப்பாவையினது சொர்ணகலசங்களைப்போன்ற கொங்கைகள்முதுகினிடத்தற் றாக்கியபோது வயிரத்தம்பத்துக்கொப்பாகநின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவருக்குத் தேகம்பூரித்து உளமுங்குளிர்ந்து திருமுகமண்டலத்தைச் சற்றுத்திருப்பிப் பெண்கள்சிகாமணியே பயப்படவேண்டாம் யானையைத்துரத்திவிடுவோம் மனச்சஞ்சலமற்றிருக்கக்கடவாயென்று பற்பலவா

ர்த்தைகளைச்சொல்லி ஆசரித்துத் தந்திமுகத்தெந்தையைபத்தியானித்து வந்தனைகளைச்செய்துவழுத்தித் தேவரீர் தயைசெய்தெழுந்தருளிய காரணத்தினால் மனஸ்தப்பிடித் தலைத்திருந்த கவலையைப்போக்கினேன் மங்கையும் என்னிஷ்டப்படிக்குச் சம்மதப்பட்டுச்சேர்ந்தனள், எமதிறைவனே யதாஸ்தானத்துக்குத் திரும்பக்கடவீரென்றிரந்தகாலையில் விநாயகமூர்த்தியுந் தம்பியினிடத்திற்றயைசெய்து மறைந்தனர், பின்பு சரவணபவன் வள்ளியம்மையைத்தழுவிக்கொண்டுபோய் ஒருபூங்காவைச் சேர்ந்து உளமுந்தேகமும்பூரித்துக் களிக்கத்தக்கதாகக் கலந்தின்புற்று மனமகிழ்ந்தவராய் அவளிடத்திற் கிருபையுற்றுச்சடுதியில்மறைந்து வயிரமுடிகள் கவித்திருக்கும் சண்முகங்கள் பூர்ணச்சந்திரோதயங்களைப்போலப் பிரகாசிக்கவும் த்வாதசாதித்தரையொப்பப் பன்னிருமகரகுண்டலங்கள் செவிகளினிலங்கவும் நவரத்தினமயமாகிய வாகுவலயங்களைப் பூட்டியிருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்கள் கம்பீரமாகக்காட்டவும் முப்புரிநூல்புரளும் விசாலமாகிய மார்பையும் தண்டைசிலம்பு தரித்துக்கொஞ்சும் திருவடிகள் தாமரைமலர்களையொப்பக்காட்டவும் வெற்றிவேல்-தனுசு-சக்கரம்-கதைமுதலிய படைகள்விளங்கும் கரதலங்களைக்கொண்டு பொன்னையொத்த கண்களையுடைய கலாபத்தைவிரித்தடிக்கும் மயில்வாகனத்தின்மீதி லெழுந்தருளிக் குறமகள் நேத்திரோற்சவமாகத் தரிசித்துக் களிக்கும்படிக்குப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் காட்சிதந்தனர், இத்தகையமங்களகரமாகிய திருக்கோலத்துடன் வேலாயுதமூர்த்தியானவர் எதிரில்நிற்குங்காட்சியை வள்ளியம்மைதரிசித்தவுடன் விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகத் தேகம்பூரித்து மனமகிழ்ச்சியுடன் மும்முறைவலம்வந்து பலதரந் திருவடிகளிற்பணிந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு மெய்ப்பத்திவிசுவாசத்துடன் விசாகப்பெருமானினுடைய பெருமைகளையுங் குணாதிசயங்களையுமெடுத்துப்போற்றிப் போதவாரியிலமுந்தி உடல்முற்றும் கம்பிதப்படக்கூத்தாடிப் பெறுதற்கரிய சுகத்தைப்பெற்றவளாய் இந்தப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்யத்தொடங்கினள், சுயஞ்சோதிமயமாய்ச் சர்வந்தரியாமியாய்க்கோடிசூரியப்பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிவேலைத்தாங்கியிருக்கும் எமதிறைவனே யிக்காட்சியை முன்னமேகாட்டி நாயினேனைத்தொண்டுகொண்டு உமதிஷ்டப்படிக்கு போகபோக்கியங்களை யனுபவித்துக்களியாமல் இதுபரியந்தம் பலநடனங்களைக்காட்டி வீண்காலத்தைக்கழிக்குங் காரணமென்னோ பேதமைப்பாலளாகிய யான் பெண்மதியினால் தமதுபெருமைகளைக்கண்டறியாமல் பலகுறைபாடுகளைச்செய்தேன், அதுகளனைத்தையும் திருவுளத்திற் பாராட்டாமல் க்ஷமித்திரட்சிப்பது தமதுபாரமாகும் இன்றுமுதல் நாயினேனை வழியடிமையிற்சேர்த்து ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று திருமேனி நடுநடுங்க பலவிதங்களிற்போற்றுமுன்னிலையில் குமாரதேவர்பரிவாய் அவளிடத்திற் கடாட்சவீட்சணியத்தைச் செலுத்திப் பெண்ணரசியே நீ முன்னம் என்னன்னைசகோதரரும் எனதுமாதுலருமாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவுக்குமகளாய் நம்மைச்சேர்ந்து களிக்கும் விருப்பத்தைக்கொண்டு அளவற்றகாலம் கடினமாகிய தவங்களைச்செய்தபோது நாமெழுந்தருளிக் கடாட்சித்தபடிக்கு இத்திருவவதாரத்தில் உமக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யவந்தனம் மேலும் நம்மைக்குறித்துப்பேசிய வாசகங்களனைத்தையும் தோத்திரங்களாகக்கொண்டனம் மனம்வருந்தாமற் சந்தோஷித்திருக்கக்கடவாயென் றுதரித்துத்தழுவிப் பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பாலித்து வேடர்பாவாய் நீயிவ்விடம்வந்த பொழுதாயிற்று தினைப்புனத்தைக்காக்கும்படிக்கு முன்னேபோகக்கடவாய் நாமும் பின்பற்றிவருவோமெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்திரத்தில் வள்ளிநாயகியாருக்கு அதிகமகிழ்ச்சியுண்டாய் மீட்டும் திருவடிகளிற்சேவித்து விடைபெற்று மனமும்விழிகளும் கணவனிடத்திற்கிடக்க அரிதிற்போய்த் தினைப்புனத்தைச்சேர்ந்து பழயபடிக்குப் பரணிலேறிக் கவணைத்திருக்கரத்திற்கொண்டு பட்சிகள் மிருகங்கள் பாறியோடத்தக்கதாக ஆயாலோட்டியிருந்தனள், அத்தருணத்தில் அடுத்தகொல்லையிற்போற்றியிருந்த பாங்கியானவள் சிலசந்தேகப்பட்டுத்தலைவியிடத்துக்கு மெல்லவந்துசேவித்துச் சிலபோது வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்து மனமும் தோற்றமும் நடைநொடிபாவனைகளும் பேச்சும் கருத்தும் மற்றகாரணங்களனைத்தும் வேறுபட்டுக்காட்டுவதைக் குறிப்பாய்த்தெரிந்து அதற்கடுத்த வினைவையும் நிதானித்து பாங்கியானவள் தலைவியைப்பார்த்து இதனை வினவுவதாயினள், தாயே யித்தினைப்புனப்பட்சிகளினாலும் மிருகங்களினாலும் அழிந்துபோகும்படிக்கு விட்டுத் தனிமையில் நீரெவ்விடத்திற்போயினீர் சொல்லுமெனக்கேட்டபோது தலைவி மிகவும்நாணினவளாய் அடிதோழி வெப்பத்தினாற் சகிக்கப்படாமற் சுனையிற்படிந்து நீராடிவரப்போயிருந்தனனெனமாறுத்தரந்தந்தபோது தோழிநகைத்து நல்லகாரியம் நீர்பேசியது வெகுநேர்த்தியாகவிருக்கின்றது மையிட்டுக்கறுத்துக்காதளவுமோடியிருக்கும் விழிகள்சிவக்கவும் கொவ்வைக்கனியினும் பிரகாசித்திருந்த அதரம்வெளுத்துக்காட்டவும் சரீரம்வாட்டமுற்று வியர்க்கவும் சொர்னக்கலசத்தையொத்த கொங்கைகள் பசலைமூடி விம்மவும் கரங்களிற்பதியப்பூட்டி யிருந்தவளையல்கள் தளர்ந்துகலிக்கவும் இத்தகையமாறுபாடுகளைத்தரவல்ல சுனை எத்தலத்திலிருக்கின்றது காட்டக்கடவாயென வினவியபோது பாங்கியைக்கோபித்துப்பார்த்து என்பிராணபதமாகிய தோழியென்றுன்னை நினைத்து நம்பி நானிவ்விடத்திலிருக்கும்போது மெல்லவந்து என்னிடத்திலேதோ சிலகுற்றங்களை கல்பிக்கவெண்ணினை யிதைப்பார்க்குமிடத்தில் மிகவுங் கடினசித்தமுடையவளாகக்காணுகின்றது சற்றுமிரக்கமற்று இப்படிக்குப்பேசுவையோவெனப் பிணங்கி இவ்விதங்களாகத் தலைவியும் பாங்கியும் வாதாடிக்கொண்டிருப்பதை முனம் வேங்கைமரமாகநின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவர்கண்டு இது நல்லதருணமென்றெண்ணி ஒருதிருவிளையாடலைச்செய்ய உத்தேசித்துத் துரிதமாய்ச்சல்லடத்தையுடுத்துத் தட்டியைக்கட்டிச் சிகையைக்கோதிமுடிந்து அதைச்சூழ்வர மயிற்பீலியைச்செருகிப் பலகறைத்தாழ்வடத்தைச்சுற்றி அடிகளில் மிதியடிகளைச்சேர்த்து வில்லைவளைத்து நாரியைமாட்டி யிடக்கரத்திற்கொண்டு வலக்கரத்தில் பாணத்தைப்பற்றிக் குறியாகப்பூட்டி அரையிற் குறியவாளொன்றைச் சொருகினவராய் வேட்டையாடிவருகின்றவனைப்போலப் பலதிசையினும் விழிகளைச்செலுத்திப்பார்த்து அதட்டிக்கொண்டு பாதங்கள்சிவக்க வேகமாய்வந்து காந்தட்புட்பத்தினுஞ்சிவந்து மிருதுவாகக்காட்டும் கரகமலங்களைப் படைத்திருக்கும்பெண்களே நான்செலுத்தியபாணத்தில் தேகமுற்றுங்காயப்பட்டு உதிரம்பெருகப் பேழ்வாயைத்திறந்து இடியைப்போலவீறிட்டு ஓய்ந்தநடையுட னொருயானையானது இப்பிராந்தியத்தில் வரக்கண்டீர்களோ சாடைதான்தெரியுமோ ஒளித்துவைத்தீர்களோ துரத்திவிட்டீர்களோவென்று பற்பலகேள்விகளை வினவிப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் நிற்பதைப் பாங்கிகண்டு மாறுரையாடுவதாயினள், உம்மையொத்த புஜபலபராக்கிரமச்சம்பத்தையுடைய வீரர்களுக்கு உமதுசூரத்தன்மைகளையும் ஜயப்பிரதாபங்களையுஞ் சொலலுவீராகில் அவர்களால்மதித்துப்புகழத்தரும் புல்லிய தினைப்புனத்தைக்காத்துவரும் பேதையராகிய மங்கையரிடத்திற் சவுரியவார்த்தைகளையாடி யாவதென்னையென்று மறுமொழிகூறினவளாய் மேலும் ஐயர் வேட்டையாடிவரும் நிலைமைகளையும் தினைப்புனத்தைக் காத்திருக்கும்தலைவியின் நாட்டத்தையும் குறிகுணங்களையும் மதித்து இப்போதுபேசிய தனைத்தும் உண்மையோ மாறுபட்டுக்காட்டுகின்றது இவ்விருவர்நடத்தையையும் யோசித்துப்பார்க்குமிடத்திற் றழைகளைத் தேகமுற்றினும்மூடி வஞ்சகக்குரலைக்காட்டி பறவைகளைப்பிடிக்கும் வேடர்நிலைமையாகக் காணுகின்றது இவர்கள்கொண்டிருக்கும் மையலின்குறிப்பை விழிகளேகாட்டுகின்றதெனத் தீர்மானித்தவளாய் இனி யிவ்விடத்திலிருக்கலாகாதென்றெண்ணிப் பாங்கியானவள் துரிதமாய் அடுத்தகொல்லையைச்சேர்ந்திருந்தனள், யானையையெய்தேனென்று வீரம்பேசிவந்தசேவகன் தானும் பின்பற்றிப்போய் மேகத்தைப்போலக் கரியகூந்தலையுடையபெண்ணே என்கோரிக்கையைக் கேட்டருள்கவெனச்சொல்வதாயினர், தமியேனுக்குறுதியாகிய சுற்றமும் நீங்களே, பிராணபதமான சிநேகிதரும் நீங்களே, என்னுடலும் உயிருமாகவிருக்கின்ற உங்களிருவருக்கும் வேண்டியபொரு

ள்க ளெத்தகையதாயினும் இந்தநிமிஷத்திற் றருவித்துக்கொடு
க்கக் காத்திருக்கின்றனன் நீங்கள்காட்டிய பணிவிடைகளிற் கு
றைபாடில்லாமற் செய்யவல்லேன் கோபங்கொள்ளாமற் சற்
று நீ அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று அழகிய மயில்வாக
னன் மொழிந்தவசனங்களின் குறிப்பைத் தோழிதெரிந்துக்
கொண்டவளாய் ஐயனே உமதெண்ணமிதுவோ சிறந்த எங்க
ள்குலத்துக்குப் பூமியுள்ளபரியந்தம் தீராதபழிப்புரையை நா
ட்டவந்தீராயினும் இழிவாகியமரபி லவதரித்திருக்கின்ற மறவ
ர்பாவையை உம்மையொத்த கண்ணியவான் விரும்புவதழகோ
இது தகாதனவாதலால் மறந்துவிடுமென்று மறுமொழியாடிய
தோழியைப்பார்த்து எனதுநெடியமாமனுராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்
ணுபெற்ற அமுதத்தை வேடர்வருந்திப்பெற்ற தவக்கொழுந்
தை பெண்கள்நாயகத்தை எனக்குக் காதலைத்தந்து நல்லருள்
செய்த காரிகையைக் குறப்பேதையெனப்பேசுவதே பேதமை
யாமெனக்குறித்த இனியவாசகங்களைக்கேட்ட பாங்கியானவ
ள் யாதுந்தோற்றுமல் மயங்கி ஐயரோ சற்றுநேரத்தில் வேடர்
திரட்சியாயிவ்விடம்வருவர் அவர்கள்மிகவுங்கொடியர் சிலசந்
தேகங்களைக் காண்பராயின் முன்பின்பாராமல் பழிபாதகங்க
ளுக்கும் அஞ்சாமற்கொலைசெய்வதற்கையமில்லை நீரிவ்விடத்தி
லிருப்பதைத் திஷ்டாந்தமாகப் பார்ப்பராயின் எங்கள்பிரா
ணனுக்கானிவரும் உம்மையுமென்னசெய்வரோதெரியாது மே
லும் நீரிவ்விடத்திலிருப்பதினு லாவதொன்றுமில்லை ஆதலால்
வீண்வாதேனுடுகின்றீரெனப் பற்பலநீதிகளைச்சொல்லித் துரித
மா யித்தலத்தைக்கடந்துபோய் வாருமென்று பயமுறுத்திய
காலத்திற் சரவணபவன்நகைத்து நல்லகாரியம் செவ்வரிபர
ந்து விசாலமாய்க் காதளவுமோடியிருக்கும் விழிகளையுடைய
பெண்ணே உமதிறைவியுடன் என்னைக் கூட்டுறவுசெய்யாமற்
போவையாகில் ஏட்டினிடத்தவள்வடிவையெழுதி மடலேறி உ
ங்களூர்வீதிகளிலோட்டத் துணிந்திருக்கின்றனன், அக்காலத்
திற் சகலரும் பஹிரங்கமாய்த் தெரிந்துகொள்வர் இதையோசி
த்து என்மனக்கருத்தை முடியாமற் றடைசெய்வையாகில் நா
ன்குறித்தபடிக்கு நாளைக்கேமுடிக்கக்கடவேன் இதைச்சத்திய
மாக நம்பக்கடவையென்று தேவதேவோத்தமனுகவிருக்கின்ற
பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் பேசியதைப் பாங்கிகேட்டவுடன்
இதுவென்ன அநியாயமாகவிருக்கின்றதென்று பயப்பிராந்தி
கொண்டவளாய்ச் சுவாமி நீர் பனைமடலேறுவது நீதியன்று
மேலும் தீராதவசையாகும் ஆதலாற் கோபியாமற் சற்றுமன
மிரங்கி அதோகாணுகின்ற மாதவிச்சோலையிற்போய் மறைந்தி
ருப்பீராகில் எங்கள்காதல்மங்கையை அத்தலத்துக்கழைத்துவ
ருவேனென்று உடன்படிக்கைசொல்லி அனுப்பிவிட்டு அடுத்தபு
னத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கின்ற தலைவியினிடத்துக்குப்போ
குமுன்னிலையில் எமதிறைவனும் மனமகிழ்ச்சியுடன்நடந்து மே
கங்கள்சஞ்சரிக்கும் உன்னதமுள்ள மாதவிச்சூழலைச்சேர்ந்து
மனவெழுச்சியுட னிவர்கள்வரவுக் கெதிர்பார்த்திருந்தனர், பா
ங்கியும் தலைவியைக்கலந்து திருவடிகளிற்பணிந்து வேலைத்தாங்
கிய குமானுக்கடுத்திருக்கின்ற காதல்மிகுதியையும் அதற்கிசை
யாமற்போனுல் வரும் அவதூறுகளையும் விவரித்துச்சொல்லி ம
னதைத்தேற்றி ஒருமைப்படுத்தினவளாய்த் தலைவியைத்தினைப்
புனத்தைக்கடக்க மெல்லக்கொண்டுபோய் மயிலினங்கள்களித்
தாடும் குளிர்ந்தமாதவிப்பொங்கரில் நுழைந்து களிமிகுதியை
யுடையபாவாய் இவ்வனாயைச்சூழ்வரவிருக்கும் பரிமளமிகுத்
தமலர்களைப்பறித்துவந்து மாலைதொடுத்து உமதுகொண்டையி
லணிவேன் அதைத்தேடிவருகின்றபரியந்தம் இவ்விடத்தில் வே
டிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருமென்று தோழியானவள் குறிப்
பாய்த் தெரிவித்துப்போனவுடன் வள்ளிநாயகியுங் கந்தனைநி
னைத்து மனமுருகிச் சுற்றினும் விழிகளைப்பரப்பிப் பார்த்திருக்
கின்றகாலையில் அளவிறந்தமகிழ்ச்சியுடன் சண்முகப்பெருமா
ள் பழையகோலங்கொண்டு எதிரில்வந்து நின்றபோது வேலை
ப்போன்ற விழிகளையுடைய வள்ளிநாயகியாரும் எமதிறைவன்
பாதகமலங்களிற் சேவித்தமாத்திரத்திற் கேசவன்மருகன் திரு
க்கரங்களைநீட்டி வாரியெடுத்தணைந்து ஒருவிருட்சத்தினடியிற்
சேர்ந்து அவளின்பநலங்களை யனுபவித்து இருவரும் தேகபரவ
சராய்க் களித்திருக்கின்றகாலையில் தேவியைப்பார்த்து உன்பி
தாவாகிய அரசன் வேடருடன்வரும்போது உன்னைக்காணுதவ
ர்களாய்த்தேடவரும் ஆதலாற் பாங்கியுடன் விரைவிற்போய்த்
தினைப்புனத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கக்கடவாய்நாமும்நாளை
யத்தினம் இவ்விடம்வருவோமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து மறை
ந்தனர், அக்காலத்தில்வள்ளியம்மை யெமதிறைவன்மூற்றங்
காணுமையால் மிகவும்வருந்தி மாதவிப்பொதும்பரைக்கடந்து
வரும்போது பாங்கியு மெதிர்சென்று இருவருங் கலந்து தான்
பறித்துவந்த காந்தட்புட்பங்களைக்காட்டிக் கொண்டையிற்சூ
டிக் குலவிப் பேசிக்கொண் டழைத்துப்போம்போது வள்ளி
யம்மையுந் தன்மனதுக் கிசைந்தவாறே நடந்துக் கொள்ள
வல்ல தோழியுடன் தினைப்புனத்தைச் சேர்ந்து கிளிகள் முத
லாகியபட்சிகளை யோட்டிக்காத்திருந்தவேளையில் எமதன்னை
யானவள்கணவனைப்பிரிந்தகாரணத்தினுல் மனவாட்டத்துட
ன் தன்தொழிலைச்செய்துவருமுன்னிலையில்தினைக்கதிர்முற்றிவி
ளைந்ததை அத்தருணத்தில்வந்த வேடராஜன்முதலானவர்கள்
தெரிந்து குறிச்சியி லிருப்பவ ரனைவருந் திரண்டுவரும்படிக்
குப்பணித்து தன்பெண்ணுகிய குறிஞ்சிநிலத்திறைவியைப்பா
ர்த்துத்தினைக்கதிர்களை அறுத்தொப்படிசெய்யுங் காலம்நேர்ந்த
து வேங்கைப்புஷ்பங்கள் மலர்ந்ததினுல் அக்குறியையுங் கா
ட்டுகின்றதால் தாயே யிதுபரியந்தம் பனி வெய்யில் குளிர்மு
தலியசிறுமையிற்பட்டு அடவியிலிருக்கின்ற விப்புனத்தில்வீற்
றிருந்துமிகவும்வருந்தினை யினியுன்சிறுகுடிலைச்சேர்ந்து சகலச
வுக்கியங்களையும் அனுபவித்துமனவெழுச்சியுடனிருக்கக்கடவா
யெனப்பிதாமுதலானவர்கள் பரிவாய்ச்சொன்னவாசகங்களைக்
கேட்டவுடன் வேலாயுதமானது பாய்ந்துபுண்பட்டிருப்பதில்
ஏரிநுழைந்தாற்போலத்திடுக்கிட்டு மனம்வருந்தித்திகைத்துக்க
ணவனைக்காணப்பெறுதகாரணத்தினுல் ஊசலாடியமனத்தளா
ய்த்தினைப்புனத்தைக்கடந்து தோழியுந்தானுமாய்ப்போகுமார்
க்கத்திலெதிர்ந்தமான்-மரா-மயில்-குயில்-வேங்கையாதியவற்
றைக்கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது இதுபரியந்தம் எங்களுக்குத்
துணையாகவிருந்தபறவைகாள்மிருகங்காள் எமதிறைவன்வந்து
எங்களைத்தேடுவராயின் நாங்கள்பதிக்குப்போனசேதியைத் த
யைசெய்து மறவாமற் றெரிவிக்கக்கடவீர்களெனவேண்டிக்
காலெழாமல்மனத்தளர்ச்சியுடன்கொழுனனைநீங்கித்தனியளா
ய்த்தன்மனையைச்சேர்ந்தபோதுகுறிகுணங்கள்வேறுபட்டுப்ப
ழையபடிக்குச்சேடியருடன்கலந்துகொஞ்சிப்பேசமனமில்லா
மலும் அவர்களைப்பிரியமாய்ப்பார்த்துக்ஷேமங்களைவினவாமலு
ம் அம்மானை சிறுவீடுமுதலான விளையாடல்களைச்செய்யச் சகி
யாமலும் அதிகவாட்டத்துடன் மனவருத்தப் பட்டிருக்குங்கா
லையில் குலக் கொழுந்தாகிய வள்ளிநாயகியார் வந்தசேதியை
த்தெரிந்த அன்னையும் வளர்த்ததாயும் ஓடிவந்து ஆவலுடன் க
ட்டியணைத்து மடியில்வைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டு உச்சியை
மோந்து தலையைக்கோதி எங்களைப்பெற்றதாயேபலநாட்களா
கக் கொல்லையிற் பட்சிகளைக்காத்து மிகவும் வருந்தினை வெய்
யல் பனியிக்கொடுமையினுல் தேகத்தின் காந்திமாறித் தளர்
ச்சி கொண்டீரோவெனப் பலவிதங்களிற்பாராட்டி வினவுவ
தைக் காதுகொடுத்துக்கேட்டு அகமுகமலர்ச்சியுடன் பழையப
டிக்குக் குலவிக் கோகிலத்தைப்போலக் கொஞ்சிப்பேசாமல் த
லையைக் கவிழ்ந்து துக்கசாகரத்திலழுந்தி யிருப்பதைக்கண்ட
வுடன் திகைத்துத் தாயே உன்னழகியதிருமேனி வேறுபட்டுக்
காட்டவும் யாதொருவார்த்தையையும் களித்துப்பேசாமலும்
மதிமயக்கங் கொண்டிருக்கின்றனை யித்தகைய குற்றம்நேரிடு
வதற்குக் காரணமென்னே அதைமறையாமற் சொல்லடி தா
யேயெனப் பயமுறுத்திக் கேட்டும் கோபித்தும் தங்களாற்
கூடியவளையிற் பார்த்து எதனையும் வெளியிடாதகாரணத்தினு
ல் பயப்பிராந்திகொண்டு இதுவென்ன நியாயமாக விருக்கின்
றது மகள்அதிககவலையிற்பட்டிருக்கின்றவளைப்போலக் காட்டு
கின்றதெனத் துரிதமாய் ஒரு அறையிற் சேர்ந்துக் காவற்படுத்
திப் போற்றிவரும்போது சித்திரப் பிரதமையைப்போன்ற வ
டிவையும் சாயையு முடைய வள்ளியம்மன் வெற்றிவேலாயு
த மூர்த்தியைக் கலந்தின்புற்றிருந்தவள் அவளைக்கண்டு வார்த்

லையாடிச் செலவுபெற்று வாராமற் சடுதியில் பிரியவந்த கா
ரணத்தினால் மனம்வெந்து சரீரம் கன்றித் தீயிற்பட்ட தளிரை
ப்போலப் பிராணனுண்டோ வில்லையோவெனச் சங்கைகொள்
ளும்படிக்குச் சோர்ந்து பிரக்ஞை தப்பிவிழுந்தனள், இச்சம்
பவத்தைக்கண்ட செவிலித்தாய் முதலாகிய வேடப்பெண்க
ளோடிவந்து அதிக கிலேசத்துடன் வாரியெடுத்து மார்புடன
ணைத்து மடியிற் சேர்த்துச் சகலருஞ் சூழ்ந்து கொண்டு துக்க
சாகரத்தி லழுந்தினவர்களாய் வள்ளியம்மன் திருமேனியுறு
ப்புகளைக் குறிப்பாகப் பார்த்து அழகியதிருமேனி துவண்டுகா
ந்தி மங்கிக்காட்டுவதையும் கரங்கள் மெலிந்து அழுத்தமாக
விருந்த தங்கவளையல்கள் தளர்ந்து கழல்வதையும் வேலையொ
ப்பக் காதளவுமோடி செவ்வரி பரந்திருக்கும் விழிகளில் நீர்
பெருகுவதையும் குறிகுணங்கள் முதலிய காரணங்கள் வேறு
பட்டுக் காட்டுவதையும் நரம்புகள் பசலைகொண்டு பூரித்திரு
ப்பதையும் கொங்கைகளில் நகக்குறிபட்டுப் பூரித்துவிம்மித் த
நம்பி யிருப்பதையும் நிதானித்துப் பார்த்தவுடன் சூர்ப்பகை
யாகிய வேலாயுதன் தொட்டதை யறியாம லிதனைச்சொல்வ
தாயினர், மலையின் மீதிருக்கும் தினைப்புனத்தைத் தனிமையிற்
காவல்கொண்டிருந்த காலையில் இந்தப் பெண்ணரசியை வள்ளி
மலைச் சாரலிலிருக்கும் தேவதை சோங்கிற்றோ யாதுந் தோற்
றவில்லை இப்படிக்கொத்த களைபட்டுக் கண்களைத் திறவாமற்கி
டப்ப தென்னையெனப் பலரும் பற்பல விதங்களைப்பேசித் தி
கைத்திருக்கின்ற காலையில் தந்தையாகிய வேடர்பெருமானும்
மற்ற சுற்றத்தாரும் இதைக்கேள்விப்பட்டவுடன் ஏகமாய்த் தி
ரண்டுவந்து சூழ்ந்து கொண்டு வள்ளிநாயகியார் ஸ்திதியைப்
பார்த்துக் கிலேசித்தவர்களாய்த் தட்சணத்திற் றங்கள் குல
தேவதையாகிய குறமூதாட்டியையும் முருகனையும் வரன்முறை
ப்படிக்குக் கோடித்துப் பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்து பணிந்து
போற்றியவுடன் வடிவேலனை ஸ்தாபித்துப் பத்திரபுஷ்பங்க
ளைச் சாத்தித் தூபதீபங்களைக்கொடுத்துப் பாற்சோறு தினைமா
விளக்குப் பண்டுபலாதிகளைத் திரட்சியாகப் படைத்து வேடர
னைவரும் நிர்க்கதண்டன் செய்தவுடன் ஆவேசங்களுண்டாய்
வெறியாடல்களைச் செய்து வரும்போது முருகன் மருள்பிடி
த்திருக்கின்ற ஒருவன் மேல் சுப்பிரமணியதேவர்வந்தகாலையி
ல் அவன் முருகாமுருகாவெனக் கூவிக்கூத்தாடு முன்னிலையில்
வேடரிற்சில முதியர் சமீபத்திற்போய்த் தூபங்களைக்காட்டி
க் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு எங்கள் குலதெய்வமே முருக
ப்பிரானே வெற்றிவேலனே போற்றிபோற்றி தேவரீர் திருவு
ளமிரங்கி இந்தக் கன்னிகைக்குச் சம்பவித்திருக்குங் குற்றத்
தை யின்னதெனத் திருவாய்மலர்ந்து அதற்கு நிவாரணத்தை
யுங் காட்டிக்கவேண்டுமெனப் போற்றுகின்ற காலத்தில் முரு
கன் மருள்பிடித்தவன் அதட்டி அடாபயலே உண்மையாகியச
ம்பவத்தைத் தெரியாமல் மயங்குகின்றீர் இதுமற்றொன்றுமல்
ல வேடராஜபுத்திரியானவள் தினைப்புனத்திற் றனிமையிற் கா
வல்கொண்டிருந்தகாலத்தில் அவருடைய சுந்தரவடிவத்திற்கி
ச்சித்து நாமேவலிதிற் றொட்டனம் எமதுள்ள மகிழும்படிக்கு
ச் சகல ஆடம்பரங்களுடனும் பூசையைச் செய்து அவளையும்
நமது வெறியாடலுக்குளளாக்கு வீராகில் இப்போது கண்டி
ருக்கும் மயக்கமும் மறுகுறைபாடுகளும் நிவர்த்தியாய் முன்
னிலும் பதின்மடங்கு சவுக்கியப்பட்டு மனவெழுச்சியுடனிரு
ப்பளெனக் குறிப்புவினையாகச்சொல்லி முடித்தவுடன் குமார
தேவருடைய வாக்கியம் வள்ளிநாயகியார் செவிகளில் அமுத
தாரையைப்போல நுழைந்தமாத்திரத்தில் களைதெளிந்து கண்
களை விழித்து மெல்லவெழுந்து யதாப்பிரகாரம் தாய் தந்தை
யருடன வார்த்தையாடிச் சந்தோஷசாகரத்தி லழுந்திக்களித்
திருந்தனள், இந்தச் சுகுணத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் செவி
லித்தாயானவள் மனமகிழ்ச்சியுடன் முருகனை நினைந்துஐயனே
தேவரீர் திருவுள மகிழும்படிக்குத் திருவிழா முதலியசிறப்புக
ளைச்செய்வோம் இவளைப்பாதுகாத்திரட்சிப்பது உமது பார
மெனப்போற்றி பிரார்த்தனைசெய்து மஞ்சள் வஸ்திரத்துண்டி
ல் செந்நெல்லைச் சேர்த்து முடிந்து வள்ளியம்மை திருக்கரத்
திற் கட்டினள், இவ்விதமாய் எமதன்னைவேடர் சிற்றில்லத்தி

லிருக்கவேடராஜனும்முருகனுக்கு உற்சவாதிகளைநடப்பிக்கவே
ண்டிய யத்தனங்களிற் சருவ சாக்கிரதையாய் முடித்துக்கதி
ர்கள் முற்றிச் சாய்ந்தபடியால் வேட ரனைவரும் தங்கள் தே
வியருடன் கலந்துபோய் அரிந்து ஒப்படிசெய்து அரசனுக்குரி
ய கடமையைக்கொடுத்து யாசகருக்கு வெறுக்கத்தந்து மிகு
தியை யில்லங்களிற் சேர்த்துக்கொண்டு பந்து வர்க்கங்கள் சி
னேகிதர் அதிதிகளுடன் சாப்பிட்டுச் சவுக்கியமாகவிருந்தன
ர், இதன்மத்தியில் வள்ளிவரையினிடத்தில் வள்ளிநாயகியா
ரைத்தழுவிக் களவுப் புணர்ச்சியைச் செய்திருந்த குமார சுவா
மியார் மறுதினம் வழக்கப்படிக்கு மாறுவேடத்தைத் தாங்கிக்
கம்பீரமாய் வந்து திருத்தேவியைக்காணமல் தினைப்புனத்தை
யரிந்திருப்பதைத் தெரிந்தவுடன் மனங்கலங்கி மதிமயங்கி பி
ரமை கொண்டவரைப்போலப் புலம்பிவரைமுற்றினுந திரிந்த
லைந்து யாதுந் தோற்றமல் திகைத்துவானந்திற் செல்லும்மே
கங்களைப் பார்த்து இந்தத் தினைப்புனத்திற் காவல்கொண்டிரு
ந்த என்மனதுக்கினிய பெண்கொடியானவள் போனவிடந்தெ
ரியுமோ வென்று வினவியும் தாங்கள் உல்லாசமாய்க் காமபோ
கங்களை யனுபவித்துக் களித்திருந்தசோலைகள் மாதவிப்பொங்
கரினிடங்களிற்போய் அத்தலங்களில் மனவெழுச்சியுடன் க
லாபத்தை விரித்தாடும் மயிலினங்களைக்கூவி என்பிராணனைக்
கிரகித்துக்கொண்டு மறைந்த நாயகியினது செய்தி தெரியுமா
யின் மறையாமல் வெளியிடக் கடவீரென்று கெஞ்சியும் ஓ தி
னைப்புனமே உன்னிடத்திற் பலநாட்களாக வாசமாய் இப்பா
ணினிடத்தி லிருந்த வேடமங்கை எத்தலத்தைநோக்கிச் சென்
றனள், சந்தேக மில்லாமல் உனக்குத்தெரியுமே மறையாமற்
பேசுவாயென்றிரந்தும் அழகிய சிறகைவாய்ந்த பூவைகாள் எ
ன்னுன்மாவையொத்த வள்ளியின் காரணம் ஏதேனும் தெரியு
மாயில் சொல்லக்கடவையெனக் கரங்களைக்கூப்பியும் பசிய கி
ள்ளைகாள் பெண்ணரசியைக் கண்டீர்களோ வென்று வினவி
யும் வீறிட்டுச் செல்லும் மதயானையைப்பார்த்துப் பொற்பா
வையையொத்த மின்னைப் பார்த்ததுண்டோ வெனக்கேட்டும்
மான்கூட்டங்களின்மீது விழிகளைப்பரப்பி உங்களினத்தி லுத்
த்த மங்கை ஏதேனும் இக்கூட்டத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றனளோ
உரைப்பீர்க ளென்வினவியும் தோப்புகளினிடங்களி னுலவித்
தென்றற் காற்றுத் தாக்குவதினால் மிகவும்வாடி யித்தலத்திலி
ருக்கின்றனளோ வெனவுரையாடியும் மலைகளினிடங்களினுல
வி அருவிப் பெருக்கைக்கேட்டு ஏதோசில அரவங்காட்டுகின்ற
தால் அப்பெண்கொடியைக் குறித்துச் சந்தேகிக்கவேண்டிக்
காட்டுவது அதன்காரணத்தைச் சொல்லென அவ்வொலியைக்
கேட்டும் தாம் தாகசாந்திசெய்த சுனையைப்பார்த்து முன்னம்
இவ்விடம் நம்முடன் வந்தநாயகியைப்பார்த்திருப்பீரோ பின்
பேதேனும் இவ்விடத்தில் வந்து இதன் மூலமாய்ப் போகக்கண்
டதுண்டோ வெனப்பேசியும் இவ்விதங்களில் வரைகள் குன்
றுகள் காடுகள் மற்றுமிராநின்ற விடங்க ளெங்குஞ் சுற்றிச்
சுற்றி வினவிவினவிக் கூவிக்கூவி அலைச்சற்பட்டு இளைத்துவாடி
மனவூக்கமற்று நெஞ்சுலர்ந்து காமக்கவலையுற்று பெருமூச்செ
றிந்து நடுநடுங்கித் தியங்கி வள்ளியம்மை அடிச்சுவட்டை நா
டித்திரிந்து குறமகளை எங்குந்தேடியும் அலைந்தனர், கேட்டீர்க
ளோ ? சவுனகாதி யிருஷிகளே, யிக்காரணங்களை யோசிக்குமி
டத்தில்தேவதேவோத்தமனாகிய குமாரதேவருக்கு இதுவுமொ
ரு திருவிளையாடலாகக் காணுகின்றதல்லது வேறுமுண்டோ
மேற்குறித்த படிக்குத் தனக்கின்பத்தைத் தந்தவள்ளியம்மை
யைத் தேடுகின்றவனைப்போலப் பகற்போதைக்கழித்து முன்
னிரவிலும் தொல்லைத் தினைப்புன மெங்கணுஞ் சுழன்று சுழன்
று கடையில் அர்த்தராத் திரிவேளையில் மெல்லமெல்ல வேடர்
சீறூரிற்புகுந்து குலஹீனராகிய குறவர் பெருமான் வாசஞ்செ
ய்யும் குடிசைக்கருகிற்போய்ப் பதுங்கி நின்று காத்தைத்தட்
டிச் சில சைகைசெய்தனர், இச்சம்பவம் நேருமென்று முன்
னமே தெரிந்து மனக்கவலையினால் நித்திரை கொள்ளாமற் ப
டுத்துப் புரண்டுக் கொண்டிருந்த பாக்கியானவள் இந்தஅரவ
ம் தெரிந்தவுடன் மெல்லவெழுந்து வெளிவந்து சுப்பிரமணிய
தேவரைத் தரிசித்தவளாய்த் திருவடிகளில் வணங்கி தேவரீர்

இராக்காலத்தில் இவ்விடம் வருவது தகாது நீங்களிருவருங்க
லந்தின்புறுவதற்குத் தகுந்த விடமுமில்லை அப்படிக்கு நேரினு
ம்பின்பு எங்கள் பெண்கொடியானவள் பிரிந்திருக்கத்தரியா
ள் இவ்வித சங்கட்டங்களிருக்கிறபடியால் வள்ளி நாயகியை
உமதிடத்துக்குக்கொண்டுபோய் உமதிஷ்டப்படிக்குக் குலவி
யிருப்பது தகுதியாகக் காணுகின்றதெனச் சம்மதப்படுத்திச்
சிவகுமாரனை அவ்விடத்தில் நிறுத்தித் திரும்பி குடிசையில்நு
ழைந்து வள்ளிநாயகியார் பள்ளிகொண்டிருக்கும் இடத்தைச்
சேர்ந்து செவிகளுடன்வாயைவைத்துத் தாயே உமது மனது
க்கினிய கொழுநன் பிரிவினால் மிகவும்வருந்தி மனந்தாபரியா
மல் உம்மைக்கரவடமாய்த்தன் சாலைக்குக் கொண்டுபோம்ப
டிக்குத் துணிவுகொண்டு கடைவாயிலின்புறத்தில் வந்திரு
க்கின்றனர், துரிதமாய்ப்புறப்படக் கடவாயென்று மெதுவா
ய்ச்சொல்லிய வாசகங்களைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் மனங்குளி
ர்ந்து தேகம்பூரிக்கக் களித்தவளாய் இதுமிகவும் நன்மையாக
விருக்கின்றது அவ்வாறே செய்வேனென ஒருமித்துத் தாய்த
ந்தையர் மெய்மறந்து தூங்குவதையும் மற்றசுற்றத்தார் கை
கரல் போனதுதெரியாமல் சோர்ந்துறங்குவதையும் சாடைக
ளினா லறிந்து திடசித்தளாய் விழிகளை மூடாமற் காத்திருக்கு
ம் வேட்டைநாய்கள் அப்போது தான் சற்றுக் கண்களை மூடி
யதையுந் தெரிந்துகொண்டு அண்டைஅயலார் சந்தடியில்லா
மையையுங் கண்டு ஊரெங்கணும் ஓய்ந்திருப்பதையும் மதித்
துக் கொடிய பேய்களுறங்கும் நடுசாமத்திற் பாங்கியானவ
ள் கரத்தைப்பற்றி அரவந்தோற்றாமல் மெல்லக்கூட்டிவந்து
நடையைச்சேர்ந்தவுடன் தாழ்ப்பாள் சத்தந் தெரியாமல் வி
லக்கிக்கதவை ஒருக்களிப்பாய்த் திறந்து வள்ளியம்மையை
வெளியிற் கொண்டுவந்து சேர்த்தகாலையில் வேடராஜ புத்திரி
யானவள் ஆவலுடன் எமதிறைவனை எதிர்கொண்டு வணங்கிச்
சிறுதொழில்களைச்செய்துவரும் குறவர் குழுச்சியில் நாயினே
ன் பொருட்டுச் செந்தாமரைமலர்களையொப்ப மெத்தெனவி
ளங்கும் பாதங்கள்கன்றி வருந்தும் படிக்கு நிஜராத்திரிக் கா
லத்தில் யாதொருதுணையுமில்லாமல் தேவரீர் வருவதோ இக்
குற்றத்தைக்ஷமிக்கவேண்டுமெனப் பரிபவப்பட்டுகரங்களைக்கூ
ப்பித்தொழுது தவக்கொழுந்தாகிய தேவிநிற்கும்போது தோ
ழியானவள் சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்பார்த்து வில்லையுங்கணை
களையும் இடைவிடாமற் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டு கொலைக்
கஞ்சாமற் றீயதொழில்களையே முக்கியமாகக் கருதிச்செய்து
வரும் கடினசித்தராகிய வேடர் இக்காரணங்களைக் காண்ப
ராயிற் கெடுதிநேருவதற்கையமில்லை யிதைக்குறித்துக் கால
தாமதஞ்செய்யாமல் இந்த நிமிஷத்திற் றமதுசிறந்த பதிக்கு
க்கொண்டுபோய் இவளைப்பாதுகாத்திரட்சிப்பது தேவரீருக்கு
ப் பாரம் இப்பெண்கொடியை அருமையாய்ச் சீராட்டி வளர்
த்தனம் இக்காலத்தில் உமதடைக்கலமாகத் தந்தனனென முத்
துக்கோவையை யொத்த தந்த பந்திகளையுடைய தலைவிகரங்
களை முருகப்பெருமாள் கையில்வைத்துக் கரங்களைக் கூப்பித்
தொழுது போற்றியகாலையில் கடப்பமலர் மாலைபுரளும் பன்
னிருபுயாசலங்களையுடைய கந்தர் அவளிடத்திற் பரிபூரண க
டாட்சத்தை வைத்து கிருபையாகப் பார்த்து ஓ பெண்ணே நீ
நம்மிடத்திற் பரிவாய்ச் செய்த கருணையை ஒருபோதும் மறக்
கமாட்டோமெனத் திருவாய் மலர்ந்தபோது மைதிமிர்ந்த வி
ழிகளையுடைய பாங்கியானவள் வள்ளிநாயகியாரைச் சேவித்
துத் தழுவித்தாயே தேவதேவோத்தமனைக் கணவனாகப் பெ
ற்ற வுமக்குயாதொரு குறைவுமில்லை அவர் மனக்கருத்தின்படி
க்கு நடந்துகொள்ளக்கடவை துரிதமாய்த் தலைவனைப் பிரி
யாமல் கூடப்போய் வாருமென்று ஐயனுடன் கூட்டித் தலைவி

செலவுகொடுக்கப் பெற்றுத்திரும்பி விழலினாற் சோடித்திரு
க்கும் சிறுகுடிலில் நுழைந்து சந்தடியில்லாமல் மெதுவாய்க்
கபாட பந்தனம்செய்துகொண்டு தன் படுக்கையைச் சேர்ந்
து நித்திரைசெய்திருந்தனள், அவள் மீண்ட பின்பு அன்னந
டையை வாய்ந்த தேவியுடன் வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியான
வர் பாதிராத்திரியிற் காவலனைத்தையுங்கடந்து வேடர்சேரி
யைத்தாண்டி காமன் பாணங்களாகிய முல்லை, அசோகு, நீல
ம், அல்லி, மா, புன்னை, குருக்கத்தி, கோங்கு சண்பகமுதலா
கிய தருக்கள் தழைத்துப் புஷ்பங்களை விரித்துப் பரிமளித்து
த்தேன்களைத் துளித்துச் சுனைகள் மிகுந்து இருண்டிருக்கும்
சோலையிற் சேர்ந்து திருத்தேவியுடன் கந்தர் குலவிக்களித்து
வருமுன்னிலையில் இராத்திரிநீங்கி விடியற்காலமானதால் வே
டராஜன் மனைவியானவள் திடுக்கிட்டவளைப்போல வெழுந்த
போது பக்கத்திற் படுத்திருந்த கடகங்கணங்களை யணிந்திரு
க்கும் புத்திரியைக்காணமையால் வீட்டிலிருக்கின்ற அறைக
ள் முத்தம் தாழ்வாரமெங்கணுந் தேடிப்பார்த்துக் காணாமல்
தோழியைக்கண்டு வள்ளியம்மையெங்கே காண்கிலனென்று
வினவிய காலத்தில் தாயே முன்சாமத்தில் அவளும் நானுமா
ய்த் தேவரீர் பக்கத்திற் படுத்து நித்திரைசெய்ததுண்டு அதன்
பின்பு எனக்கொன்றுந் தெரியாதென மாறுத்தரம் கொடுத்தவு
டன் தாயானவள் அனலிற்பட்ட மயிலைப்போலப் பதைபதை
த்துக் கிலேசித்தோடிக் கணவனைக்கண்டு என்பிராணநாயகா
என்னசொல்வேன் நமது பெண்ணரசியைக் காணேம் இதற்
கென்ன செய்வேனென்று புலம்புவதைக்கண்டு மறவர்பெரு
மான் மதிமயங்கி உடனே கோபம் பிரவேசித்து வடவாமுகா
க்கினியைப்போலச்சீறி யிந்தச் சேரியில் நாட்டியிருக்கும் கா
வலைக்கடந்து நம்மனைக்காவலைச் சட்டைபண்ணாமல் குண்டை
தயிரியமாய்ப் பெண்கொடியைக்கொண்டு போனகள்ளன்யா
வன் அவனை யிந்த நிமிஷத்திற் பற்றிவந்து தகுந்த தண்டனை
யைச் செய்வேனெனச்சீறி உடனே சல்லடத்தைமாட்டித் த
ட்டியை யிடையிலிறுக்கி வாளாயுதத்தை அரையிற்செருகிவி
ல்லையும் பாணங்களையுங் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டு அதிதிவர
மாய்க் குமரியைத் திருடிப்போன திருடன் அடிச்சுவடை நா
டி அந்தமார்க்கத்தைக்கண்டு அதிக வீராவேசத்துடன் வில்வி
யர்பெருமான் நடக்கும் சேதியைத் தெரிந்தவுடன் கட்டுக்கா
வலையுடைய இந்த வூரில் அர்த்தராத்திரியில் வந்து வள்ளியம்
மையைக்கொள்ளைகொண்டு மாயமாய்ப்போன சோரனைச்சு
ம்மாவிடலாகாது தொடர்ந்து பிடித்துக் கட்டுவோம் குத்து
வோம் சிறையிலடைப்போமென்று பற்பல வீரங்களைப்பேசித்
தட்டி சல்லடத்தைக்கட்டி வில், பாணம், வாள், வளைதடி, சி
ல்லாக்கோ[illegible] முதலாகிய படைகளைப்பரித்துஉத்தசன்னத்தரா
ய்ச் சேரியில[illegible]ன்ற வீரனைவரும் ஏகமுகமாய்த்திரண்டுபி
ரசண்டவாயு[illegible] கடுகிப்போய்த் தமதிறைவனைக்கலந்து ப
றைகளை முழக்கியும் கொம்புகளையூதியும் நடக்கின்றவர்அம்மா
ர்க்கத்திற் பாதச்சுவடுகளைக் குறித்துப்பார்த்துப் பலதிசையி
னுமோடியும் சிலர் தோப்புகளிற் புகுந்தாராய்ந்தும் பலர் தி
னைப்புனங்கள் பரந்திருந்த எல்லையெங்கணும் பார்த்தும் மற்ற
விடங்களிற் பற்பல வேடர் புகுந்து சந்துபொந்து மூலைமுடுக்
குக ளெங்கணும் நுழைந்து அலைந்து தேடிவரும் ஆரவாரங்
களை அதற்கடுத்த சோலையினிடத்திற் பாலசுப்பிரமணியதேவ
ருடன் கொஞ்சிவார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்த வள்ளிநாயகி
யார் தெரிந்த மாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டுத் திருமேனி நடுநடுங்
கி வியர்க்க மிகவும் பயந்தவளாய்ச் சண்முகதேவர் பாதாரவி
ந்தங்களில் விழுந்து சேவித்து மனவருத்தத்துடன் இதனை வி
ண்ணப்பஞ்செய்வ,நாயினள்,ஓ என்பிராணநாயகாகேட்டீரோ

அதோ வொலிக்கின்ற ஆரவாரங்களே மோசம் வந்தது அடியே
னைக்காணாத காரணத்தினால் என்பிதாவும் மற்றவேடருங் கோ
பதீபதர்களாய் வில்-வாள்-குந்தம்-எழு-மழு-பிண்டிபாலம், க
ப்பணம் முதலாகிய பாணவிதங்களைத் தாங்கித் திசாதிசைக
ளெங்கணுந்தேடிக்கொண்டு வந்து இதோ விந்தச் சோலையின்
பக்கத்தில் நெருங்கிவிட்டனர், அவர்கள் கொடுமையையுங்க
டூரசித்தத்தையும் பலநாள்கண்டுபழகினவளாதலால் அடியே
ன் மனம்பதைபதைத்து நடுங்கி வாடுகின்றது இனிமேல் நாம்
செய்வ தொன்றும் தோற்றவில்லை வேடர் மிகவும் பொல்லாத
பாபிகள் என்னசெய்வரோ இதற்கடுத்த முயற்சிகளை விரைவி
ல் நினைந்து வேண்டிய சாக்கிரதையுட னிருக்கவேண்டும் கர்த்
தனே யென்று பரிபவப்பட்டுப் போற்றுகின்ற திருத்தேவியிட
த்திற் கருணைகூர்ந்து உன்பத்திமைக்குக் களித்தனம் நீ யொ
ன்றுக்கும் அஞ்சிப் பயப்படவேண்டுவதில்லை வருத்த மின்றிம
னவெழுச்சியுட னிருக்கக்கடவாய் நீடூழிகாலம் வாழிவாழியெ
ன் குறத்திப்பெண்கள் சிகாமணியே யிதனைக்கேட்பையாக
மாயையில்வல்ல கிரவுஞ்ச பருவதத்தையும் ஜயசாலியாக வா
ழ்ந்திருந்த தாருகாசுரனையும் ஒருமுனையிற் பிளந்துகொன்ற
வெற்றிவேலாயுத முதலிய சிறந்தபடைக ளிருக்கின்றன நும்
மவர்கள் பகைத்துப்போர்செய்ய வருவாராயின் நிமைப்போதி
ல் வாட்டவல்லோம் இந்தவேடிக்கைகளைப்பார்த்துக்கொண்டு
நமது பின்புறத்தி லிருக்கக்கடவா யென்றருளிய வாக்கியங்க
ளைக் குறமகள் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்ச் சுப்பிரமணி
யதேவருக்குப் பின்போயிருந்தனள், அத்தருணத்தில் வேடர்
ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துக்கொண்டு அதட்டியுருட்டிப் பற்ப
ல வசைமொழிகளைப்பேசிக் கந்தர் திருத்தேவியுட னிருக்கின்
ற சோலையிற் சிலர் நுழைந்து உற்றுப்பார்த்துக் கள்ளன் அக
ப்பட்டான் வாருங்கோள் வாருங்கோளென்று கூவிக் கிராதக
த்தொழிலையுடைய குறவரனைவரும் ஏகமாய்க்கூடிச்சோலை
யை வளைந்து முற்றுகைபோட்டுக் கொண்டு உருத்திராகார
மாகக் கொதித்திருக்கு முன்னிலையிற் பின்னணியில் வந்த எ
யினர் பெருமான் இச்சேதியைத்தெரிந்தவுடன் காளகூடத்தி
னும் கோபித்தவனாய்த் தன்சேனைகளுக்கு முன்னணியில் முந்
தி நமது பெண்ணை அபகரித்துக்கொண்டு வந்தகள்ளன் இத்த
லைய பெருஞ்சேனையின் வரவைக்கண்டும் சற்றும் அச்சமில்
லாமல் மனவெழுச்சியுடன் அசைவற் றிருக்கின்ற தன்றி நம
து வலியையும் வீரத்தன்மையும் ஜயப்பிரதாபங்களையும் அசட்
டை செய்திருக்கின்றனன், இவன் புயவன்மையைத் தீப்பட்
டெரிந்து சாம்பலாகும் காட்டைப்போல இந்த நிமிஷத்தில்
வாட்டுவோ மெனப் பொங்கி குறிஞ்சிக்கிறைவனும் மற்றப்பா
தகரும் சமுத்திரப் பெருக்கைப்போல ஆர்ப்பரித்து வில்லை வ
ளைத்து ஆயிரங்கிரணசமோகங்களையுடைய சூரியனை மேகங்க
ள் கவியுமாறுபோல நாலுதிசையினுஞ் சூழ்ந்து சரவருஷங்க
ளைப் பொழிந்துவாதாடு முன்னிலையில் அவ்வாளிகள் மேலிட்டு
ச் சிடசிடென்றும் குருகுறென்றும் சடசடென்றும் இரைந்து
கொண்டு அதிவேகமாய் வந்து பத்தர் அருச்சனைசெய்யும் மல
ர்களைப்போலத்திருபைக் கடலாகிய குமாரதேவர் திருமேனி
யெங்கும் தைத்துத்தைத்தும் பலபலென்று சுற்றிலு மிறைந்த
ன இக்கொடுமையைத் தேவியார் கண்டமாத்திரத்திற் பதை
பதைத்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக் கிலேசித்தவளாய் இத
னை விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனள், கடின சித்தமுடைய சத்
துருக்கள் கவியபாணகோடிகளை அமோகமாகச் செலுத்துகின்
றனர், அவைவிநிவந்து தமது மங்களகரமாகிய வடிவிற்ருக்கி
யாதொரு தீங்குகளைச் செய்யாமற் போனபோதினும் அதனைப்
பார்க்கமனந்தாபரிக்க வில்லை யாதலால் உமதடியாளிடத்திற்

கிருபையுற்று வெற்றிவேலாயுதத்தை யிந்த நிமிஷத்திற் செலு
த்திக் கொடிய பாதகரனைவரையும் ஏககாலத்திற்கொன்று எ
ன்மனக்கவலையைத் தீர்க்கவேண்டும் வீரபராக்கிரமச் சம்பத்
தையுடைய சிங்கராஜன் பாய்ந்து கொல்லாமற் சும்மாப்படுத்
திருக்குமாயின் மான், மரை, யானை, பன்றி, கரடி, யித்தகைய
மிருகங்கள் நெருங்கிக் காதைப்பற்றி யாட்டிப் பரியாசஞ்செய்
யாதோ ஆதலாற் சற்றுந்தாழ்க்காமல் எம்மவர்களெனனும் இ
ரக்கத்தையொழிந்து கண்டதுண்டமாக்கி நிலத்திற் றள்ளு
மென்று வள்ளிநாயகியார், அதிகபிரியத்துடன் பேசியபோது
நல்லகாரியம் உம்முடைய விஷ்டப்படிக்கு நடக்கப்போகின்ற
து அதையும் சற்றுநேரத்திற் பார்ப்பையெனத் திருவுளம் ப
ற்றினவராய்த் தமது வெற்றிக்கொடியை நினைந்தனர், அக்கா
லத்திற் சிவந்த கொண்டையையுடைய சேவலானது கந்தர்கு
றிப்பின் படிக்கு விசாலமாய்த் தழைத்திருக்கும் சிறகைவிரித்
தசைத்து வானவழிக்கொண்டு பறந்துவந்துசிவகுமாரன் சன்
னிதானத்தில் நின்று கழுத்தை நீட்டி பேரொலியெழ ஒருவி
சை கூவிற்று அந்த முழக்கமானது பிரளய காலத்தெழும் பே
ரிடியினும் மேலிட்டுப் பகைவர் செவிகளிற் கேட்டமாத்திரத்தி
ல் விஷப்பரிசம் பட்டவர்களைப்போல வேடராஜன் தன்பிள்
ளைகள் பந்துவர்க்கங்கள் கொடியமனதையுடைய சேனைகளு
டன் பிரசண்ட மாருதமோதவிலகப்பட்டவிருட்சங்களைப்போ
லப் பொறிகள் கலங்கிப் புலன்களொடுங்கிக் கைகால்கள்தள
ர்ந்து ஒருவர் மீதொருவர் விழுந்துமாண்டனர், இவர்கள்போ
ராடுமுன்னிலையிற் செங்கல்வராய னிடத்திற் பரிவாய் அதம்ப
ண்ணிப்போடும்படிக்கு வேண்டிய என்தாய் அவர்களிடத்தில்
வளர்ந்து சகல வுபசாரங்களையும் பெற்று மனவெழுச்சியுடன்
குலவி யிருந்தவளாதலால் இவ்விதமாகப்பிதாவும் சகோதரர்
எழுவரும் மாமன் மைத்துனன் உறவாக விருந்தவர் முற்றும் ஒ
ருமுனையிற்செற்ற கொடுமையைக் கண்ணாரக் கண்ட மாத்திர
த்தில் திடுக்கிட்டு மனம்பதை பதைத்துத் திருமேனி நடுக்கமெ
டுக்க விழிகளில் நீராத் தாரைதாரையாகப் பெருக்கிக்கதறி எ
ன்னுதெல்லா மெண்ணியெண்ணிச் சோருகின்றபோது இக்
காரணங்கள் யாதுந் தெரியாதவரைப்போலத்தமது திருத்தே
வி யன்பைச்சோதிக்கும் பொருட்டு மனக்கலக்கமற்று முருக
ப்பெருமாள் அச்சோலையைக் கடந்து சிந்தையில் அருள்வெள்
ளமானது பெருக்கெடுத்தலைக்கக் கம்பீரமாய் நடந்து போம்
போது தேவியும் நிழலையொப்பப் பின்பற்றிச் சென்றனள் இ
ச்சம்பவங்களனைத்தையும் போதவுணர்விற் றெரிந்த நாரதப
கவான் மிகவும் சிந்தாக்கிராந்தராய் மனோவேகத்தினு முந்தி
யெதிரில் வந்து சுப்பராயர் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்து மன
மகிழ்ச்சியுடன் அம்மையப்பர் திருவடிகளில் வணங்கி ஜய ஜ
யபோற்றியென்று வாழ்த்தினவராய்க் கார்த்திகேயனே அடி
யேன் தம்மைக்கண்டு நீங்கிய பின்பு நடந்தசேதிகளைத் திருவு
ளம் பற்றக்கடவீரோனவேண்டுவதற்கிரங்கி நாரதனைப் பரிவா
கப்பார்த்துத் தாம்திருத்தணிகை வரையைக்கடந்து வள்ளியம்
மையைக் கண்டு தன்வயப்படுத்திய காரணத்தினாலெதிர்த்து
வந்த வேடராஜன் வம்சநாசமறக் களப்படுத்தியவரையிற் சவி
ஸ்தாரமாகத் திருவாய்மலர்ந்த சம்பவங்களைக் கேட்டநாரத
ர் மனவிரக்கத்துடன் கண்ணபிரான் திருமருகனை வந்தித்துச்
சுவாமிகள் சொல்லியகாரணங்கள் வெகுநேர்த்தியாக விருக்கி
ன்றன தேவரீர் திருவிளையாடலுக்கொரு எல்லையிடையா தா
யினும் இந்த அநியாய மெங்கேனு முண்டோ தம்மைக் கு
றித்துப் பற்பல தவவிரதங்களைச் செய்து வருந்தி நோற்றசி
றப்பினாற்கிடைத்தற்கரியஎம்பிரான்திருக்குமாரத்தியைபெண்
ணாகப்படைத்துச்சீராட்டிப்பாராட்டிப்போற்றி அரிதில் வள

ர்த்துப் பரிபக்குவப்படுத்திப்போற்றிவந்த பிதாவையயும்த
ணேவரையும்மற்றசுற்றத்தினராதியரைக் கோபித்துக்கொன்ற
போதினும்சற்றும்தயைதாட்சண்ணியமில்லாமலும்அதற்கொ
ருநிவாரணத்தைக்காட்டாமலும் இதுபரியந்தம்அவர்கள்கிரக
த்தில் உண்டுபடுத்து வளர்ந்த பதிவிரதா சிரோமணியானவள்
மனங்கலங்கி வாடிவருந்தும்படிக்கு இட்டுக்கொண்டுபோவ
து அழகோ உலகநடைக்கடுப்பதோ மூடராகவிருக்கும் வேட
ருக்குத் தேவரீர் மகிமைகள்தெரியுமாயின் இப்பெண்கொடி
யைத் தத்தஞ்செய்து அதிகமரியாதையுடன் பூசித்தனுப்புவத
ற்குத் தடையுண்டோ கள்ளவேடத்தைத்தாங்கிப் பரிந்துவள
ர்த்தபெண்ணையுந் திருடிக்கொண்டுபோனல் சும்மாவிட்டுவிடு
வார்களோ காங்கேயனே, தேவியின்மனவருத்தந்தீர்ந்து களி
த்திருக்கத்தக்கதாக அவர்களிடத்திற் கிஞ்சித்துத் தயைசெய்
து கிருபாநோக்கம் பாலிக்கவேண்டுமென்று பலவாகப்போற்
றுகின்ற மஹருஷியைப் பரிவாகப்பார்த்தருளி நல்லகாரியம்
உம்மிடவிஷ்டப்படிக் காகட்டுமெனத் திருவாய்மலர்ந்து திரு
ம்பித் தேவியும் இருஷியும் பின்பற்றிவரச் சோலையினிடத்திற்
சென்று தமதிடத்தில் மெய்ப்பத்தியும் அன்பும் மற்றக்களிப்
பையும் பூரணமாகப்பெற்றிருக்கின்ற வள்ளியம்மை முகார
விந்தத்தைப்பார்த்து நம்மிடத்தில் அபலமாகியபோனாச்செ
ய்து மாண்டு நிலத்தில்விழுந்துகிடக்கும் உன்சுற்றத்தினரனை
வரையும் எழுப்பக்கடவாயென அம்மையார் பெருமைகள்பல
ருக்குந்தெரிவதாகத் திருவுளம்பற்றியமாத்திரத்தில் ஆனந்தப
ரவசத்தளாய் மகாபாக்கியமென்று காமாக்ஷியின் சுபுத்திர
னைச்சேவித்து அவர்திருவடிகளை மனதிற்றியானித்துப் பத்தி
பரவசத்தளாய் அரியபிராணனையிழந்து தேகம்புழுதியிற்பட
நிலப்பாயலில் அலங்கோலமாய் விழுந்துகிடக்கின்ற என்னு
டைசப்பிதாவே சீராட்டிவளர்த்ததுணேவரோ அருமையாகப்போ
ற்றிவந்த சுற்றத்தாரோ நீங்களனைவருங் கமலக்கண்ணன்மரு
கன் கட்டளையின்படிக்கு எழுந்திருந்துகுலவி என்மனக்கவலை
யைத் தீர்க்கக்கடவீரொன்று பவளவாய்திறந்து ஒருதிருவாய்
மொழியைப்பேசியமாத்திரத்தில் உறங்கியிருந்தவர் உணர்ச்
சிபெற்றெழுமாறுபோலப் பழயபடி பிராணனையடைந்து து
ள்ளிக்கொக்கரித்து வேடராஜனுதியர் எழுந்ததருணத்தில் சி
வகுமாரன் அக்காலத்திற்கொண்டிருந்த கோலத்தைமறைத்து
க் கிருபாசமுத்திரம்பெருகும் சண்முகாரவிந்தங்களையும் பொ
ன்வரையைப்பழித்தோங்கியிருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்களை
யும் வெற்றிவேல் சக்கரம் தனுசுமுதலிய படைகள் கரங்கள்
தோறும் துவாதசாதித்தரைப்போல விளங்கவும் இத்தகைய
தமதுதிருவடிவைத்தாங்கி எதிரில் நின்றகாலத்தில் அந்தஅற்பு
தக்காட்சியை அனைவருந் தரிசித்தமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டுத்
தேகம் நடுக்கமெய்திப் பயப்பிராந்திகொண்டு அடியற்றபனை
களைப்போல நிலத்தில்விழுந்து பன்முறைவணங்கி வாயில்வந்
தவந்தவிதங்களிற் போற்றிசெய்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி
யைப்பெருக்கித் தேகங்குதுகுலித்து மயிர்ச்செறிவெழ அளவு
படாத பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களாய்க் கரங்களைக்கூப்
பிக்கொண்டு இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், ஓ எமதுகு
லதெய்வமே கொலைத்தொழிலையே முக்கியமாகவிரும்பி நடா
த்திவரும் இழிகுலராகிய அடியோங்கள் வம்சபரம்பரையாக
அடிமைகொண்டு யாதொருதீங்குகளும் நேராமல் எங்கள்சே
ரியைப்பாதுகாத்து அந்நிலத்துக்கு ஆதிதேவதையாகவுமிருக்
கின்ற தேவரீரோ நாயினேங்கள் முன்னவருடன்செய்ததவமு
யர்ச்சியினுற் பெற்றுப்போற்றிவளர்த்திருந்த பெண்கொடி
யை அரையிருளில் குறிச்சியிற்புகுந்து சோரத்துவமாய்க்கவ
ர்ந்துகொண்டுபோய்ப் பலரும்புகழவிருந்த இந்தக்குலவரம்
பையழித்து உலகமுள்ளளவுந் தீராதபழிப்புரையொன்றைப்
பிரசித்தமாக ஸ்தாபித்தீர் பத்துமாதஞ்சுமந்து வருந்திப்பெற்
று அருமையாகவளர்த்தெடுத்த நற்குயானவள் பாதுகாப்பத
ற்குப்பதிலாய் வயிரங்கொண்டு விஷத்தையூட்டுவளாயின் அ
தைக்கண்டு தடைசெய்யவல்லவர்களொருவருண்டோ இக்கா
ரணந்தேவரீர் திருவுளத்துக்குப் பளிங்குபோலத்தோற்றுமா
யின் தமதுவழியடியர் செய்யவேண்டுவதென்னை யிதுமிற்கள
ங்கள் குலக்கொடியினிடத்தில் மையல்கொண்டு நாயினேங்க
ளுக்குத்தெரியாமற் சேரியிலிருக்கும் பெருங்காவலைக்கடந்து
பலவத்காரமாய்த் தனிமையி லிவ்விடங்கொண்டுவந்து விட்டீ
ராதலால் எமதிறைவனே கிருபையுற்று கன்னிகையுடன் எங்
களுரைச்சேர்ந்து அக்கினி, ஆதித்தன், கடவுளர், பந்துக்கள்
சாட்சியாய்த் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டு எங்கள்மர
புக்கடுத்த சீர்சிறப்புகளுடன் நாங்களனைவரும் சந்தோஷத்
துடன் அனுப்பிவைக்கும்படிக்குத் தாராளமாய்த் திருத்தேவி
யை உம்முடையவூருக்கழைத்துப் போகலாமென்று விண்ண
ப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் மாதுலன் அவன்வர்க்கத்தவர்கோ
ரிக்கையின்படிக்கிசைந்து அவ்வாறே நடப்பிக்கின்றனமெனத்
திருவாய்மலர்ந்தவராய் வள்ளிநாயகியார்தொடர்ந்துவர நா
ரதபகவானுடன் தழைத்தோங்கிக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பியி
ருக்கும் மலர்க்காவைநீங்கிப் பாதகமலங்கள் கன்றிவருந்தும்
படிக்கு நடந்து வள்ளிவரைக்கருகி லிருக்கின்ற சிற்றூரிற்பிர
வேசித்தனர், வேடராஜன் மற்றவருடன் மனமகிழ்ந்து ஆனந்
தபரவசத்தராய்ச் சூழ்ந்துவந்து தங்கள்சேரியைச்சேர்ந்தவு
டன் தம்மினத்தவரைப்பார்த்துச் சங்கரன்குமாரராயும் நம
துகுலதெய்வமாயு மிந்தநிலத்தைப் பாதுகாத்துவரும் சுப்பிர
மணியக்கடவுளே வலியவந்து நமதுமரைத்திருடிப்போயின
ன், இப்போது அடியேன்கோரிக்கையின்படிக்குத் திருமணமு
ன்னிலையில் வள்ளியானைப்பெற்றுப்போகச் சம்மதித்து வந்
தாரென்று பலருமறியத் தெரிவித்தனன், அக்காலத்தில் மு
ன்னம்பொங்கிக்கொண்டிருந்த கோபமும் நாணமுமடங்கிம
கிட்சிமிகுதியினுல் தேகம்சிலிர்த்து மயிர்பொடிப்பச், சந்தோ
ஷசாகரத்திலமுந்தி யிப்படிக்கோவிருந்தது நமதையன்திருவி
ளையாடலென்று கூத்தாடுகின்றபோது வேடராஜன் குறிச்சி
யிற் றலைமைபெற்றிருக்கின்ற விசாலமாகிய தன்னில்லத்திற்
சரவணபவனையும் பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களைச்சூடியிருக்கு
ம் அளகபாரத்தையுடைய வள்ளியம்மையையும் பணைகள்மு
ழங்க பம்பையதிர இத்தகைய வைபவங்களுடன் அழைத்து
ப்போய்க் குலமுறைப்படிக்கு மஞ்சள்நீர் ஆலம் மற்றசடங்கு
களைத் தன்தேவிநடத்தி வணங்கிப்போகப் பொற்பிரகாசமாக
விளங்கும் வேங்கைத்தளிர்களினுற் சோடித்த பாயலின்பேரி
லெழுந்தருளச்செய்து நாரதருக்கும் தர்ப்பாசனத்தைக்கொ
டுத்து முற்றியபின்பு கலியாணகாரியங்களிற் சருவசாக்கிரதை
செய்தும் இந்தமங்களவார்த்தையைப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற
தன்பந்துக்களுக்குத் தூதின்மூலமாகச்சொல்லியனுப்பியும் தி
ரிகின்ற தருணத்தில் வேலாயுதமூர்த்தியானவர் தமதருகில்வீ
ற்றிருக்கின்ற தேவியின்மீது கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்த
மாத்திரத்திற் பழையவடிவும் குறமகளிர் அலங்கரித்திருந்தசி
ங்காரங்களுமாறி ஆதிமகாவிஷ்ணுபுத்திரியாகவிருந்த தெய்வ
ப்படிவத்துடன் நவரத்தினமயமாகிய சர்வாபரண பூஷிதை
யாய்க் கண்டவர்கள்விழிகளுக்குக் களிப்பைத்தரும் சிறந்த
கோலத்துடனிருப்பதைக் கவலைமுற்றுமொழிந்து மனவெழுச்
சியுடனிருக்குந் தந்தையும் தாயும் செவிலியும் தோழிமுதலா
ன பந்துவர்க்கங்கள் தெரிந்தமாத்திரத்தில் புஷ்பத்திற்பெரு
கும் தேனைச்சிரசிக்கவரும் வண்டினங்களைப்போலப் பலதிசை

யிறுமிருந்துவந்த பெண்ணரசியினது காட்சியைத்தரிசித்து அற்புதமடைந்து இந்தத்தேவியானவள் குலஹீனராகிய நம்மனையிற்சேர்ந்து குலவியிருந்ததை யோசிக்குமிடத்தில் நமது முன்னவருடன் செய்திருக்கின்ற தவப்பேருகும் மற்றென்றையுங் குறிக்கப்படவில்லையென்று தமதிறைவன் பாக்கியத்துக்குக்கொண்டாடி யிருந்தனர், வேடராஜனும் அதிகசந்தோஷத்துடன் தங்களினத்திற் கலியாணமுடிக்கும்போது செய்துவரும் கிரமப்படிக்கு முருகனுக்குப் பூசைகளைநடத்தித்தழைகளினுற் பந்தலிட்டுப் புஷ்பக்கொத்துகளையும் தளிர்களையும் மத்திமத்தியிற்றூக்கி முடிந்தவுடன் பாணத்தைநாட்டி அங்கிழல் அடியைக்காக்கு மத்தியானகாலம்நேர்ந்தபோது வேடர்குரவைகளைப் பாடிமலர்களையிறைத்துக் கூத்தாடத்தக்கதாகத் தானரிதிற்பெற்ற பெண்ணரசியின் திருக்கரத்தைக் குமாரதேவர் அஸ்தத்தில்வைத்து எங்கள்தவக்கொழுந்தைச் சூரியநாராயணன்சாட்சியாய் மனப்பூர்வமாகத் தத்தஞ்செய்துவிட்டேன் கமலாசனித்திருமருகனே, தேவரீர்பணிவிடைக்கு ஒப்புக்கொள்ளுமென்று தன்தேவிவிடும் கரகநீரைவிட்டுப்போற்றினன் பின்பு நாரதபகவானுனவர் சிவகுமாரன் கட்டளையைப்பெற்றுக்கொண்டு ஓமக்கனலைவளர்த்திச் சமித்துக்களையும் ஆவினெய் பால் பொரிமுதலிய திரவியங்களினுல் நவக்கிரகவோமத்தை நடத்திப் பூரணுகுதிகொடுத்துப் பெண்ணையும் பிள்ளையையும் திவலஞ்செய்வித்து அருந்ததியைக்காட்டி வேதவிதிப்படிக்குச் சகலசடங்குகளு முடித்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் உருத்திரன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரமிருஷிகள் கருடகாநதருவர் சித்தவித்தியாதரர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்தர் முதலியரனைவரும் சூழ்ந்து ஜயஜயவெனப்போற்றிவரவும் பூதகணங்கள் மங்கலவாத்தியங்களை முழக்கித்தொடரவும் இத்தகைய ஓலக்கத்தின்மத்தியில் பருவதராஜபுத்திரிசமேதராய் விருஷபவாகனத்திலாரோகணித்துத் தேவதேவோத்தமனுகிய சிவபிரான் வானவெல்லையிலெழுந்தருளித் தமதுதிருக்குமாரன் குறமகளைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யும் சம்பிரமங்களைப்பார்த்துத் தம்பதிசமேதராய்க் களித்து பலஆசீர்வாதங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமருத்திரேந்திராதியான விண்ணவர் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச்சொரிந்து பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைவாழ்த்தி அஞ்சலியஸ்தராய் ஜயஜயவெனப்போற்றினர் இக்காட்சியைச் சரவணபவன் தரிசித்தமாத்திரத்தில் சந்தோஷசாகரததில் முழுகினவராய்த் தாய்தந்தையர் மாமன்மாமியைவந்தித்துவாழ்த்தி மற்றையரிடத்திற் கிருபாநோக்கம்பாலித்தனர், அதன்பின்பு சிவபெருமான் தம்முடன்வந்த திருக்கூட்டத்துடன் திரும்பி வெள்ளியங்கிரியைச் சேர்ந்து களித்திருந்தனர், நாரதபகவானும் மணப்பந்தலில் நடத்தவேண்டியசடங்குகளனைத்தையும் நிறைவேற்றியபின்பு வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியை வள்ளிநாயகியாருடன் வணங்கித்துதித்துவரும்போது திருமால்மருகன் திருத்தேவியுடனிருக்கின்ற மணக்கோலத்தை வேடராஜன்கண்டுகளித்து இந்தவிழிகளைப்பெற்றதற்குக் கிடைக்கவேண்டும் பலப்பிராப்தியை யித்தினமடைந்தேனென்று கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினன், மற்றசுற்றத்தினரும் தேகபரவசராய் முருகன்வெறியாடல்களைக்கொண்டாடித் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துக் களித்தனர் கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில்வேடர்பெருமானுக்குடுத்த சந்தோஷப்பெருக்கை யாவரால்சொல்லிமுடியும் பின்பு சுகந்தமலர்களையும் மெல்லியதளிர்களையும் கொண்டைநிறையச்சூடி உடுக்கையையொத்த சிறுத்தவிடையைப்பெற்றுப் புஷ்பக்கொம்பைப்போலவுலவிக் கலியாணவாசலில் வந்திருக்கும் வேடமாதர்களித்துக் குலதெய்வமாகிய மருகனும் பெண்ணரசியும் இத்தினத்தைப்போல நாடோறும் மணக்கோலமாகவே யிணைபிரியாமல் வங்கணமாய் வாழ்ந்திருக்கக்கடவதென்று மனப்பூர்வமாக ஏற்றி வாசமிகுத்தவேங்கைமலர் கதம்பப்பொடியையிறைத்துக் களியாடலைக்கொண்டாடினர், மேற்குறித்தபடிக்குச் சிசுபாலாதிகள்முதலிய வேடர் மனமகிழ்ச்சியுடனிருக்கின்ற காலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் ஆசனத்தைவிட்டெழுந்து வேடராஜனைக்கிருபையாகப்பார்த்து இந்தப்பெண்ணரசியுடன் திருத்தணிகைவரையிற்சேர்ந்திருப்போமென்று திருவுளம்பற்றியபோது கந்தனே தேவரீர் மனதுக்கினியபடிக்குச் செய்யலாமெனச்சம்மதித்தனன், தாயானவள் பாங்கிசெவிலியுடன் வள்ளிநாயகியாரைப்பார்த்து எமதன்னையே பலநாள்பழகியிருந்த நீ யிக்காலத்தில் நீங்கிக் கணவனுடன்போகத் துணிந்தனையோவென்று அதிகஆவலுடன் தனித்தனித்தழுவிச் சுகசீவியாய் வாழிவாழியென்று ஆசீர்வதித்தகாலத்தில் வள்ளியம்மையும் அவர்களைப் பரிவாகவுபசரித்து வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளுடன்போக பிரயாணப்பட்டபோது பிதாவானவன் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற சிறந்தபொருள்களை பெண்ணுக்குச் சீதனமாகக்கொடுத்துத்தொடர பாலசுப்பிரமணியதேவர் கலியாணவாயிலைநீங்கிவெளிவந்து மாமனையழைத்துத் தேவர்களுங்கொண்டாடத்தக்கதாக இந்தச்சேரிக் கதிபனுகவிருந்து சகலசம்பத்தையும் அனுபவித்துப் புத்திர மித்திர களத்திர பரம்பரையாய் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்றனுக்கிரகஞ்செய்து அவனையும் மற்றவேடரையும் நிறுத்தி வளமையிற்சிறந்த வள்ளிவரையைக்கடந்து மகத்துக்களுக்குவாசயோக்கியமாகிய திருத்தணிகைவரையைச் சேர்ந்துதெய்வதச்சனுற்சோடித்திருக்கின்ற நகரிற்போய்ச்சபாமண்டபத்தில் விளங்கும்சிங்காதனத்தில் பொன்னையொப்பவிளங்கும் தேமல்பரந்ததனபாரங்களையுடையதேவியுடன்உலகங்களனைத்தும் பிழைத்தற் பொருட்டுக் கிருபாநோக்கத்தைப்பரப்பி வீற்றிருந்தனர், அக்காலத்தில்வள்ளிநாயகியார்காதலனைச்சேவித்துப்பிராணவல்லபா இந்தமலையைப்பார்க்குமிடத்தில் அதிகமேம்பாட்டைக்கொண்டிருக்கின்றது ஆதலால் இதன்மகத்துவங்களைத் தமதடியாளீடேறும்பொருட்டு வெளிப்படையாகத்திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவளிடத்திற் பரிவாய் ஓ பெண்ணேயிந்தவரையையென்னவென்றுமதித்திருக்கின்றாய் பரமசிவகடாட்சத்தினுல் உலகங்களுண்டாகியபோது நிர்மிக்கப்பட்டது இஃதன்றியும் இப்பருவதத்தின்மகத்துவங்களைக் கேட்பையாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குமதிபனுய் நூற்றெட்டியுகங்கள்தேவர் முதலாகிய சகலரையும் அலைத்துக்கொடுங்கோல்செலுத்திப் பிராணிகளுக்கெமனைப்போல வீறியிருந்தசூரபதுமனுகிய அவுணப்பாதகருடன் கொடியவுயுத்தஞ் செய்துகொன்றசோபதாபங்களை இதன்பெருமைகளை நிதானித்து இவ்விடத்தெழுந்தருளித்தணிந்து மனவெழுச்சியுட னிருந்தனம் மேலும் இக்காலத்தினும் கொடியதொழிலைச் செய்துழலும் வேடருடன்போராடிவருந்தியகளையையும் இந்தத்தெய்வீகம்பொருந்தியவரையைநெருங்கியவுடனொழிந்து சவுக்கியமாகவிருக்கின்றனம், அக்காரணங்களினுல்செருத்தணியென்னுமொருசிறப்புப் பெயரையுங்கிடைத்திருக்கின்றது இதுவுமல்லாமல் இன்னமும் சிலமகத்துவங்களுண்டு அவற்றின் சம்பவங்களையுந்தெரிவிப்போம் முல்லையரும்புகளைப்பழித்துவிளங்கும் தந்தபந்திகளையுடைய உமையவள்வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பையும் பெற்றுக்களித்திருக்கும்மூலகாரணக்கடவுளாகிய சிவபிரான் மனவெழுச்சியுடன்சதாகாலமும்வீற்றிருக்கத்தக்க நதிவளங்களையும் க்ஷேத்திரவிசேஷங்

களாதிய சிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கும் திருக்காஞ்சிமா நகரவெல்லையில்விளங்கும்பெருமையினால் இப்பருவதத்தின்பவுத்திரத்தையும் மகத்துவங்களையும் சிருஷ்டிகர்த்தனாய்சதுர்வேதபண்டிதனாக விருக்கின்றபிரமதேவராலுங்கணித்துச்சொல்லக்கூடுவதோ சுகந்தபரிமளங்களைவீசித்தேனைச்சொரிந்திருக்கும் புஷ்பவகைகளிற்றாமரைமலரைச் சிறப்பாகப் புகழுமாறுபோலவும்தன்னிடத்தில்மூழ்கினாரைப்பாபரகிதராக்கிமுத்தியிற்சேர்க்கவல்ல பலசிறந்தநதிகளினும் காசியிற்பெருகும்கங்கையை விசேஷமாகக் கொண்டாடுவதை யொப்பவும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற பூமண்டலத்திற் சிறந்திருக்கும் தலங்களில் முதன்மை பெற்று விளங்கும் திருக்காஞ்சிப்பதிக்கு நிகராகவும் இருஷிகள் ஞானவான்கள் வாச யோக்கியமாக விருக்கின்ற தெய்வீகம் பொருந்திய பருவதங்களில் இந்தத் திருத்தணிகைவரையானது அதிகமேம்பாட்டைப்பெற்றிருப்பது இவ்வித சுகுணங்களை மிகுதியாகப் படைத்திருக்கின்ற பருவதத்தினிடத்தில் நமக்கிருக்கின்ற பிரீதியினால் பிரியாமல் இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து கோடுகளை முழக்கியும் புள்ளாங்குழலூதியும் தந்திரியை வாசித்தும் ஏழிசையையுடைய மகரயாழைமீட்டியும் மனவெழுச்சியுடன் பாடியும் சிறுபல்லியங்களைக் கொட்டியும் பற்பல திருவிளையாடல்களைச் செய்தும் நம்மிடத்தில் மெய்ப்பத்தியுடைய அன்பர்கள் தரிசித்துக் களிக்கும் படியாக ஆனந்தநடனங்களைச்செய்தும் வருகின்றனம், பெண்ணரசியே யிதற்குச் சில திஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லுவோம் காளகண்ட மூர்த்தியாகிய பரமேஸ்வரருக்கு மந்தரகிரியும் மேருபருவதமும் வாசஞ்செய்ய யோக்கியமாக விருந்தபோதினும் அன்பருள்ளத்தைப்போலப் பவுத்திரமாக விருக்கின்ற திருக்கயிலாயத்தில் மனவிருப்பமாய்ப் பருவதராஜ புத்திரியுடன் எத்தேசகாலமும் வீற்றிருப்பதையொப்ப இந்தப் பூவட்டத்திற் பற்பல மலைகளிருந்த போதினும் இந்தப் பருவதத்தினிடத்தில் நமக்கு அதிகப் பிரியமுண்டு அதற்குச்சாட்சி உனக்கு வேறொன்றைச்சொல்லுவதில்லை நமக்கிருப்பிடமாகிய குன்றுகளனந்தமுண்டு அவற்றின் மேலான இத்தலத்தில் மனவிருப்பத்துடன் நமதுபூரணகலையைக்கொண்டு வாசஞ் செய்வோம் இம்மூலமாய் இதன் மகத்துவங்களைத் தெரிந்து கொள்ளக் கடவாய் இதுவுமல்லாமல் திரிலோக சக்கிரேஸ்பரனாகிய தேவேந்திரன் இதன்மகத்துவத்தைத் தெரிந்து மனோபீஷ்டத்தைப் பெற்றுப்போகவிருப்புற்றுப் பொன்னுலகத்தி லிருக்கின்ற குவளைச்செடிகளில் மூன்றினை யிந்தப் பவுத்திரமாகிய சரவணப்பொய்கையில் ஸ்தாபிதஞ்செய்து அதனிடத்திற் புஷ்பிக்கும் மலர்களைக் கொண்டு பலதினம் நம்மை அருச்சித்து இஷ்டசித்தியைப்பெற்றுப் போயினன், மூழ்கினர் பிணிகள் பாதகங்களனைத்தையும் தீயிற்பட்ட பஞ்சைப்போலப் போக்கிப் பரிசுத்தவான்களாகச்செய்யவல்ல சிறப்பினைவாய்ந்த இந்தச் சரவணப் பொய்கையினிடத்தில் இந்திரனால் ஸ்தாபித்திருக்கின்ற குவளைச்செடிகள் இக்காலத்தினும் அருணோதயப் போதினும் மத்தியான காலத்தினும் செவ்வானமு மிருளுங் கலந்து விளங்கும் அந்திப்போதினும் நமது திருவடிகளிற் சாத்தும் படிக்கு மூன்றுமலர்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றது பிரளய காலத்திற் சத்தசாகரங்களும்பெருகி உலகங்களை மூடியபோதினும் சிருஷ்டி குலைந்து பிரசண்டவாயுவின் மோதலினாலும் ஊழிவெள்ளப் பெருக்கினாலும் குலகிரிகள் அண்டரண்டபுவன சராசரங்களனைத்தும் அதப்பட்டழியும் சருவசங்காரகாலத்தினும் தெய்வீகம் பொருந்திய இந்தப் பருவதத்துக்கு யாதொரு துன்பமுமில்லாமல் விளங்கும் அவ்வாறே யிந்தச் சரவணப்பொய்கையும் புனல் நிறைந்ததாய்ப் பரிமளமிகுத்த குவளைமலர்களை முக்காலங்களினும் உதவிக்கொண்டிருக்கும் மாவடுவைப்போல விசாலமாய் செவ்வரிபரந்து காதளவுமோடி யிருக்கின்ற விழிகளையுடைய வள்ளிநாயகியே யிவ்வரையின் மகத்துவங்களை நாமல்லது சிருஷ்டிகர்த்தனாலுங் கண்டறிய வொண்ணாது இஃதன்றியும் பூமண்டலத்தி லிருக்கின்றவர்களில் எத்தகைய ராயினும் இந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய பருவதத்தைத் தூரத்திலிருந்து தரிசித்து வணங்கப்பெறுவராயில் அறிந்தும் அறியாமலும் எழுபிறவிகளினும் செய்திருக்கின்ற பாதகங்க ளனைத்தும் நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சைப்போல நசிக்கப்பட்டுச் சகல துன்பங்களையும் போக்கிப் பரிசுத்தராய்ச் சவுக்கியத்திலிருப்பார் இவ்வரையினிடத்தில் ஒருதினமாவது வந்திருந்து சரவணப்பொய்கையிற்படிந்து பவுத்திரராய்த் துதித்துக் கொண்டு நமதாலயத்தைச்சேர்ந்து விதிப்படிக்கு மும்முறைவலம்வந்து சன்னிதானத்திற்போய் அருச்சனை வழிபாடுகளைச்செய்வித்து நமது திருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி நெய்விளக்குகளிட்டுக் கூடியவரையில் யாசகருக்குக் கொடுத்துத் தன்விடுதியைச்சேர்ந்து அதிதிகளுடனுண்டு களிக்கின்ற புண்ணிய சீலர் தங்கள் கோரிக்கையின்படிக்குச் சகலவளங்களையும் பெற்றுக் கற்புக்கரசியாகிய பெண்சாதியுடன் இல்லறத்தை யோம்பிச் சுபுத்திரரைப் பெற்றுச் சாதுசங்கமாதியநன்னெறிகளைக்கடைப்பிடியாகவெண்ணி நடாத்தி யிவ்விதங்களில் இம்மைப்போகங்களை யனுபவித்த பின்பு மறுமையினும் தேவபோகங்களிற் றிருப்திபெற்றவர்களாய்க்கடையில் ஸ்வரூபசாக்ஷாத்காரத்தைக் காணியாகப் பெற்றுவாழ்வர், ஐந்துதினவரையில் இதன்கண்வாசமாய்ப் பொய்கையில் முழுகிப் புதியவஸ்திரங்களை யுடுத்து நமது திருவடிகளையே தஞ்சமாக வெண்ணித் தியானித்து ஆலயத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் நடத்தவேண்டிய முறைகளைக் கிரமப்படிக்கு முடித்து நம்மைத் தரிசித்து வழிபட்டுவரும் சிறந்த தவத்தினர், இஷ்டசித்திகளைப்பெற்று அஷ்ட அயிஸ்பரியங்கள் பெண்டுபிள்ளைகள் பந்துக்கள் சிநேகிதருடன் மனவெழுச்சிபெற அனுபவித்துச்சகலராலும் புகழவாழ்ந்த பின்பு சாஸ்விதமாகிய பரமபதியிலிருப்பர் ஓ பெண்ணே தவங்களிற் சிறந்த தேவர்களாயினும் முனிபுங்கவராயினும் மற்றும் நன்னெறிகளை யனுசரித்துவரும் யாவராயினும் இந்தமகிமையுள்ள மலையைத்தரிசிக்கப்பெருமற்போவராயின் கல்விருக்ஷமுதலியதாபரங்களினும் கடைப்பட்ட தசையை யனுபவிப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை தாங்கள் முடித்திருக்கின்ற பிராரத்வவினைப்போகங்களை நீக்கிக்கொள்ளத்தக்க சூக்ஷுமத்தைத் தெரியாமல் தேகம் வருந்தியலைந்து அன்னபானாதிகளுக்குச் சிறுமைப்பட்டுவாடிப் பூவலம் வந்தபோதினும் அப்பாபத்தொடக்கைப் போக்கவல்லரோ பிரமத்தியாதி மகாபாதகங்களைச் செய்தவராயினும கொலைகளவாதிய குற்றங்களையே முக்கியமாக வெண்ணி தினந்தோறும் முடித்தவராயினும் பவுத்திரமாகிய திருத்தணிகை வெற்பைச்சேர்ந்து மெய்ப்பத்தியுடன் நம்மைப் பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்வராயின் காட்டழலிற்பட்ட சருகையொப்ப வல்வினைகளைப்போக்கிச் சிரேஷ்டராய் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமதேவர்கள் பதங்களில் மேலானவராக விருப்பர் தவங்களிற்சிறந்தவராகவும் புகழவேண்டும் இப்படிக் கிருக்கச் சதாகாலமும் ஒப்பற்ற திருத்தணிகைப் பதியில் வாசமாயிருந்து பத்திவயிராக்கியங்களுடன் நம்மைவழிபட்டுச் சோடச மகா தானங்களினொன்றேனும் மனப்பூர்வகமாகப் பாத்திரமறிந்து அகமுகமலர்ச்சியுடன் களித்துக்கொடுப்பராயின் ஒன்றனந்தமாகப் பலித்துப் பிற்காலங்களிற் குபேரச்சம்பத்தை.யனுபவித்து வாழ்வர், பற்பல மகாபாதகங்களைச்செய்தவராயினும் அதுகளின்கொடுமைக ளனைத்தும் தினேதினே குறைபட்டு அமரபட்சத்துச் சந்திரன் கலைகளைப்போலத்தேய்ந்து பரிசுத்தவான்களாய் உலகர் புகழவாழ்வர், வள்ளிநாயகியே மேற்கூறித்ததன்றியும் இந்தத் திருத்தணிகைவரையின் மகத்துவங்க ளளவற்றதுண்டு அதுகளை விவரித்துச் சொல்லவேண்டுமாயின்பலகாலஞ் செல்லுமென்று குமாரதேவர் போதித்தமகிமைகளைப் பத்தியுடன் கேட்டதேவியானவள் திருவடிகளிற் பணிந்து மகிழ்நனே பூமண்டலத்தில் தாமெழுந்தருளியிருக்கின்ற அனந்த பருவதங்களில் முக்கியமாக விருக்கின்ற திருத்தணிகை வரையின் வரலாற்றையும் மகத்துவங்களையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத்தெளிவுண்டாகும்படிக்கு அடியாளிடத்திற் கிருபையுற்று அனுக்கிரகஞ் செய்தமையால் அவற்றினைக் கேட்ட மகத்துவத்தினால் நாயினேன் கிருதார்த்தளாயினேனென்று போற்றினள், வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளும் மைதிமிர்ந்து காதளவுமோடியவிழிகளையுடையதிருத்தேவியும் பின்பு அந்தமலையினெ

ருபாரிசத்திற் பிரமன் விஷ்ணு முதலாகிய வுருவநான்கும் விந்து முதலாகிய அருவநான்கும் உருவாருவமாகிய வொன்றும் ஆகநவவுருவங்களுமொன்றாகிய சதாசிவப் பிரமவிலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆகமவிதிப்படிக்குச் சோடச வுபசாரங்களுடன்பூசனைவழிபாடுகளை நிரப்பிக்களித்து இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றவர்களாய் அன்றுமுதல் மனவாக்குக் காயமொருமித்துக்கண்ணுதற்பிரானைத் திரிகாலங்களினும் மெய்ப்பத்தியுடன் வழிபட்டிருக்கின்றகாலையில் ஒருதினம் தெய்வவிமானத்தைத் தருவித்து வள்ளிநாயகியுடன் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் அதனிடத்திலெழுந்தருளி திருத்தணிகை வரையைக் கடந்துபோய்த் திருக்கயிலாயத்துக் கொருபுறத்தி லிருக்கின்ற கந்தமாதனத்தைச் சேர்ந்து நவரத்தினக் காந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் விமானத்தை விட்டிறங்கிக் கணக்கிறந்த பூதவீரர் காவல்கொண்டிருக்கும் திருமாளிகையிற் பிரவேசித்துத் தேவராஜ புத்திரியாகிய தெய்வயானையம்மையெழுந்தருளிய சொர்னமயமாகிய அந்தப்புரத்தில் வள்ளிமணாளனாக வரும்போது வேதங்கள் தேடிக்காண்பரிய மகத்துவங்களையுடைய கணவன் வரவைக் கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் தேவராஜ புத்திரிக்கு அதிகசந்தோஷமுண்டாய் ஆவலுடனெதிர்கொண்டோடிக் கணவன்திருவடிகளிற் பணிந்தகாலத்திற் கந்தர் பரிபூரண கடாட்சத்துடன் திருக்கரங்களை நீட்டியெடுத்துப்பூரண கலசங்களையொத்த கொங்கைகள் மார்பிலிறுகத்தழுவித் தாம் சிலபகல் பிரிந்துபூமியிற் திருநடனங்களைச்செய்து திரும்பியவராயிலிருந்த தளர்ச்சிகளனைத்தையும் போக்கினர், அத்தருணத்தில் வள்ளியம்மையும் தன்முன்னவள் பாதகமலங்களிற் பணிந்த காலையில் பிரிந்த கன்றைக்கண்ட ஆவைப்போலப் பரிவாயெடுத்து ஆசையுடனணைத்து இவ்விடத்திற் றனிமையி லிருப்பவளுக்கு ஒருபாங்கி கிடைத்தது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றதென வாழ்த்தினள் பின்பு சூரன்வம்சமென்னுங் கருங்கடலைக் குடித்துத் தேவர்களைக் காத்தவெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியானவர் உபயநாச்சியார்களையும் அணைத்து அந்தப்புரத்துக்குக் கொண்டுபோய்ப் பொன்மயமாக விளங்கும் பரந்த கூடத்தில் நவரத்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் திருப்பாற் கடலில் ஸ்ரீதேவி பூதேவி யிருமருங்கினும் வீற்றிருக்கு மத்தியில் சேஷசயனத்திலமர்ந்தருளும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைப்போலக் களித்திருந்து அவர்களுடன் வார்த்தையாடிக்கொண் டிருக்கின்றகாலையில்இடப்புறத்தி லமர்ந்திருக்கும் தெய்வநாயகியானவள் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து எமதிறைவனே தேவரீர் வலப்புறத்தி லிருக்கும் கன்னிகையின் வரலாற்றைத் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமெனப் போற்றுமுன்னிலையில் சுப்பிரமணியர் கிருபையுற்றுக் கிள்ளையையொப்ப வசனிக்கும் சிவந்த வாயையுடைய குறப்பாவையினது சரித்திரத்தை அமிராபதம்போற்றி வளர்த்த தெய்வயானைக்குச் சொல்லுவதாயினர், பெண்கள் சிகாமணியே உங்களிருவர் காரணங்களைக் கேட்பையாக வாமனாவதாரமெடுத்து உலகையளந்தருளிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினிடத்தில் நீங்களவதரித்து நமது திருப்புயங்களைத்தழுவிக்களிக்க விச்சித்துப் பன்னிரண்டு வயதளவும் சரவணப்பொய்கைக்கருகிலிருந்து அரியதவங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையில் உங்கள் பத்திவயிராக்கியங்களுக்கிரங்கிக்காட்சிதந்து உங்கள்கருத்தின் வண்ணமாகின்றது அதுபரியந்தம் பொன்னுலகத்தினும் பூமண்டலத்தினும்அவதரித்திருப்பீர்களெனயாம்பணித்தவாறே மூத்தவளாகிய நீ தேவேந்திரனுக்குப்புத்திரியாக வளர்ந்திருந்தனை நாம் சூரசங்காரஞ்செய்து திரும்பியகாலையில் உன்பிதாவானவன் அதிகபிரியத்துடன் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொடுக்கப்பெற்று மனவெழுச்சியுட னிருந்தனம், அர்த்தச் சந்திரனையொத்த நுதலையுடைய உன்தங்கையாகிய இப்பெண்கொடியானவள் நமது கட்டளையின்படிக்கு அக்கினிப்பிரவேசமாய்ச் சுந்தரமிகுந்த பழைய உடலைப் போக்கி யாதனு தேகத்தைக்கொண்டு கருங்கடல் வளைந்திருக்கும் பூமண்டல வனாயிற் சிரேஷ்டமாக விளங்கும் தொண்டமண்டலத்தி னெல்லையி லிருக்கும் வள்ளி மலைக் கருகிற் றழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்பி நின்ற வனத்திற் சேர்ந்து காலங் கருதித் தவ விரதங்களைச் செய் திருக்கின்ற காலையில் அப்பருவதச் சாரலி லமர்ந்து பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளைவென்று சித்தத்தைச் சிவத்திற்சேர்த்து யோகசாதனையை முடித்துவரும் மகத்துவாகிய சிவமுனிவனுக்கெதிரில் தெய்வ கடாட்சத்தினால் பொன்னை யொப்ப விளங்கும் அழகிய தேகத்தை வாய்ந்த மான்பிணை யொன்று சடுதியிற்றேற்றப் பட்டுக் கந்துபோட் டுலவி வருவதைத் தவத்தர் கண்டவுடன் காமவிகாரமேலிட்டு அதிக ஆவலுடன் பார்த்த காரணத்தினால் பெண்மான்கருக்கொண்டது,அந்தச்சம்பவத்தைப் பக்கத்திற்றவஞ்செய்திருந்த இவள்தெரிந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் அதன்கருப்பையிற் பிரவேசித்து வளர்ந்துவருகின்றகாலையில் பிரசவகாலம்சம்பவித்தபோது வேடர்கல்லிய வள்ளிக்குழியில் ஈன்றதாய் உற்றுப்பார்த்துத் தன்னினமாகத்தோற்றாமையால் பயந்தோடிப்போயினது, பின்புகுழந்தையானது பசியினால்வருந்திக் காவுகாவுமென்றழுதிருக்கும்போது அதனருகில்விளங்கும் குறிச்சியில் வாசஞ்செய்யும் வேடர்களுக்கரசனும் அவன்பத்தினியும் அக்கொல்லைக்குவந்தபோது கேட்டவர்களாய் அற்புதமடைந்தோடிவந்து பெண்குழந்தையைக்கண்டவுடன் வேடத்தி அதிகஆவலுடன் வாரியெடுத்து முத்தமிட்டு மார்புடன்சேர்த்தகாலத்திற் சிவபிரான் கடாட்சத்தினாற் கொங்கைகளிற் சுரந்தொழுகும் அமுதத்தைக்கொடுத்துத் தன் சிறுகுடிசையிற்சேர்ந்து பெற்றதினும் பதின்மடங்கு பிரியத்துடன் வளர்த்து அக்குலத்தில் முதியவராகவிருப்பவர்கள் குறித்தபடிக்கு வள்ளியென்னும் பெயரையிட்டுச் சகலசிறப்புடன் புத்திரியாகப்போற்றிவருங்காலத்தில் இவளுக்குப் பதினொராண்டும் பத்துமாதமும்நிறைந்து மங்கைப்பருவமானபோது குலமுறைப்படிக்குத் தினைப்புனத்தைக்காக்கவைத்தனர் அத்தருணத்தில் நாம் அத்தலத்தைச்சேர்ந்து காமவேட்கையைச்சொல்லியும் அகன்றும் இவள்மையலிற்பட்டுவருந்தியும் அக்குறைமுற்றுப்பெறவாழ்த்தியும் இத்தகைய பற்பல மாயவித்தைகளைக்காட்டிக் களவுப்புணர்ச்சியையனுபவித்துக் கடையிலிவளிடத்தில் நல்லருளைச்செய்து பிதாவின்சம்மதத்தின்மேல் திருக்கலியாணமுடித்துக்கொண்டு சிலபகல் திருத்தணிகைமலையில் வாசமாகவிருந்து இப்பொழுதிவ்விடத்துக் கழைத்துவந்தனமென்று வள்ளிநாயகியார் திருவவதாரவிர்த்தாந்தங்களைத்தெய்வநாயகிகேட்டவுடன் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு நாயகனே பூர்வத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானிடத்தில் அவதரித்தவிவளும்நானும் நெடுநாளாய்ப்பிரிந்ததை யிக்காலத்திற் கிருபையுற்றுப் பழையபடிக்குக் கூட்டிவைத்த தேவரீர்கடாட்சத்துக்கு அடியோங்களாற்செய்யுங் கைம்மாறுண்டோ தமதுதிருவிளையாடல்கள் யாவரால்கண்டு புகழப்படுமென்று புகழ்ந்தனள், இவ்விதமாகச் சிவகுமாரன் அருளியவாக்கியங்களையும் தேவராஜபுத்திரி வசனத்தையுங்கேட்ட வள்ளியம்மை மனமகிழ்ந்தவளாய்த்தாயே முன்னம் தேவரீருக்குத் தங்கையாகும் அவ்வாறே இக்காலத்தினு மிளையவளானேன் இம்முயர்ச்சியினால் சகலசிறப்புகளையும் பெறவிருக்கின்றேன் இனி தமதடியரிற்கூட்டி யிரட்சிக்கவேண்டுமெனப் போற்றித் தமக்கை திருவடிகளில் வணங்கினள், தெய்வநாயகியாரும் அதிகபிரியத்துடன் வாரியெடுத்தணைத்து முதுகைத்தடவிக்கொடுத்து நமதுகாதலன் கடாட்சவீட்சணியத்தினால் மீண்டும் உன்னைத் தந்தையாகப்பெற்றதுமன்றி எமதிறைவன் அருளையுங்கிடைக்கப்பெற்றேன் இனியரிதில் வேண்டும்பொருளொன்றுமில்லைமனோபீஷ்டங்களனைத்தையும் ஒருங்கெய்தப்பெற்றுக் கிருதார்த்தியாயினேனென்று இவ்விதங்களிற் றன்பேற்றைக்குறித்துப் பலவிதங்களிற்கொண்டாடினள்; ஓ சவுனகாதிருஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்குப் பலநாட்களாகப்பிரிந்திருந்த தங்கைதமக்கைகளிருவரும் சரவணபவன் திருவுளப்படிக்குச்சேர்ந்த முன்னிலையில் அன்றுதொட்டு தெய்வயானையும் வள்ளிநாயகியும் அபேதமாயிணைபிரியாமல் கொண்டானைவழிபட்டுக்கொண்டு மனவெழுச்சியுடன் சிந்தையும் செய்கையும்போலவும் உயிரும் உடலுமொப்பவும் மலரும் மணமும் நிகர்த்தும் நீரும் பாலும்போன்றும் மணியும் ஒளியையொத்தும் ஒருமைப்பட்ட மனத்தினராய்க் கந்

கையும் யமுனையும் கடலிற்சேர்ந்து குலவுமாறுபோலவும் சோ
டசகலைகளையுடைய சந்திரன் ஆயிரங்கிரண சமோகங்களையு
டைய சூரியனைக்கூடியதுக்கொப்பாகவும் பரமன் நுதல்விழிக
ளினுதித்துச் சரவணப்பொய்கையிற் திருவிளையாடல்களைச்
செய்திருந்த பாலசுப்பிரமணியதேவரைப் பிரிவின்றிப் போக
போக்கியங்களை யனுபவித்துக் களித்திருக்கவும் வெற்றிவேலா
யுதமூர்த்தியும் உபயநாச்சியாரிடத்தினும் ஏகபட்சமாய் அவர்க
ளிடத்தில் இன்பநலங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு சிரேஷ்ட
மாகச்சொல்லுங் கந்தமாதனத்தினிடத்திற் சொர்னமயமாய்
ச்சிரோரத்தினக்காந்திகளைவீசி வானவரையிலுயர்ந்து பூவட்ட
ப்பரப்பைப்போல விசாலமாயிருக்கும் திருமாளிகையிலமர்ந்
து மன்னுயிர்களினிடத்தில் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியத்தை
ப்பரப்பித் தம்மைவழிபடும் அடியர் இஷ்டசித்திகளைக் கொடு
த்துக்கொண்டு வருகின்றனர் இவ்விதமாகச் சரவணபவனும்தி
ருத்தேவிமாரு மிருக்குங்காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில், கிர
வுஞ்சபருவதத்தைச் சத்தியினுற்பிளந்துவாட்டிய குமாரதேவ
ர் ஒப்பற்ற கற்பகத்தருவாகவும் அதனிடத்தோன்றியிருக்கும்
வல்லிசாதக்கொடியினும்சிறந்த தெய்வநாயகியாரும் வள்ளி
யம்மையும் ஞானம் யோகமென்னு மிருகொடிகளும் தாவுமா
று இருமருங்கினும் விளங்கவும் இவையன்றி உமையவளை யிட
ப்பாகத்திற் கொண்டிருக்கும் சிவபிரான் திருநுதலிலிருக்கின்
ற திரிநேத்திரங்களைப்போலத் தேவராஜபுத்திரியும் வேட்பா
வையும் உபயபாரிசங்களினும் பொருந்தியிருக்கும் சன்னதிம
கிமையினுல் உலகவாசிகளனைவரும் பாபரகிதராய் நன்னெறி
களையனுசரித்து இம்மைப்போகங்களைப்பெற்றுவாழ்ந்து கடை
யிற் கிடைத்தற்கரிய மோட்சவீட்டையும்பெற்றுப் பேரானந்
தசுகத்தை யனுபவித்திருக்கவும் இத்தகைய காட்சிகளைக்காட்
டி ஒப்பற்ற பாலசுப்பிரமணியதேவரானவர் தேவியருக்கருள்
புரிந்திருந்தனர், அத்தருணத்தில் சேவற்கொடியசையும் திரு
த்தேரும் நவரத்தினங்களின் காந்திகளை ஏககாலத்தில் வீசுவ
தைப்போலப் புள்ளிபட்ட பசியதோகையைவாய்ந்த மஞ்ஞை
வாகனமும் பூருவத்தில் நாரதமுனிவர்செய்த யாகத்திற்றோற்
றித் தமக்கு வாகனமாகவிருக்கின்ற தகரும் வெற்றிவேலாதி
யாகிய படைகளும் திருவாயில்முதலிய தலங்களிலமர்ந்து ச
ண்முகப்பெருமாள் கட்டளையின்படிக்கு பணிவிடைகளைச்செ
ய்திருந்ததுகளெனமுடித்த சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியவா
சிகளைப்பார்த்து ஒ மஹருஷிகளே, சிவபிரான் நெற்றிவிழிகளி
ற்றோற்றிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருவிளையாடல்
களிற் சிலவற்றை நம்மாற்கூடியவரையிற் சொல்லினம் ஸ்காந்
தபுராணவரலாற்றைப்போதிக்கவேண்டுமென்று மனதொருமி
த்துக்கேட்ட வுங்களால் மேற்குறித்திருக்கின்ற ஆறுகாண்டங்
களின் சரித்திரங்களையும் வரன்முறையாகவோதும் புண்ணிய
பலப்பிராப்த்தியைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தனுமாயினேன் மெய்
ப்பத்தியுடன் ஏகமனதாய்ச் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளினது
உபயசரணரவிந்தங்களையும் சிந்தித்துக்கொண்டு அவன்பெரு
மைகளை விளக்கும் கதாப்பிரசங்கத்தைச் சம்பூரணமாகக்கே
ள்விப்பட்ட வுங்கள் பெருமைகளையும் பேறுகளையும் நல்லொ
ழுக்கங்களையும் தவமுயற்சிகளையும் நீதிகளையும் ஒருவாயினுற்
சொல்லிமுடிவதோ இந்தப்பூமண்டலத்தை ஒருதலைச்சுமையா
கத்தாங்கியிருக்கும் ஆதிசேஷனுலும் அறிதற்கரிதென்று மன
ப்பூரிப்புடன் பேசுகின்ற சூதபுராணிகரைச் சவுனகாதியர்கள்
வணங்கிவாழ்த்தினவர்களாய்ச் சுவாமிதேவரீர் அடியோங்கள்
செய்த தவமுயர்ச்சினுல் இவ்விடத்திலெழுந்தருளி அஞ்ஞான
வான்களாகிய அடியோங்க ளிடத்திற் கிருபையுற்றுச் சைவபு
ராணங்கள் பத்தினும் முதன்மையாகவிளங்கும் ஸ்காந்தமென்
னுங்கடலை எளிதில் ஞானமுண்டாகும்படிக்குத் தெருட்டினீர்,
சரவணபவன்திருவிளையாடலின் சரித்திரமுதலாகிய சிவகதை
களைக்கேட்டுக் களித்ததுமன்றி மோட்சவீட்டுக்குப் பாத்திரரு
மாயினேம் மேலும் இந்த அரியமானிடதேகமெடுத்தற்குப் பெ
றவேண்டும் பலப்பிராப்த்திகளனைத்தையும் ஒருங்கெய்தக்கி
டைத்து வாழ்ந்தோம் பலமுனிவர்களினும் சிரேஷ்டராய்ச் சி
வநாதன் பாதநிழலில்வீற்றிருந்து மனக்கவலைகளைப்போக்கிச்
சுகாதீதச்செல்வத்தை யனுபவிப்பதற்கையமில்லை யித்தகைய
மேம்பாட்டைக் கிடைக்கச்செய்த தேவரீருக்கு நாயினேங்க
ளால் முடிக்குங் கைம்மாறேதேனுமுண்டோவென்று பலபலவி
தங்களிற்போற்றினர், இவைநிற்க இனிக்குமரகோட்டத்தடிக
ள் கட்டளையின்படிக்கு இந்தக்கந்தபுராணத்தைப்பாடி முற்று
ப்பெற்றகாலத்திற் கச்சியப்பகுருக்கள் வாழ்த்தெடுத்ததையு
ம் சொல்லுவோம் சிவசுப்பிரமணியதேவர் அழகியபுயாசலங்
கள் வாழ்க, சோடசகலைகளையுடைய பூரணச்சந்திரோதயத்
தையொப்பத் துலங்குகின்ற சண்முகாரவிந்தங்கள் வாழ்க,
பொற்சிலம்புதண்டை சதங்கைகொஞ்சுந் திருவடிகள்வாழ்க,
மாய்கையில்வல்ல கிரவுஞ்சனையும் வீராதிவீரனுன தாருகாசு
ரனையும் ஏககாலத்திற்பிளந்துகொன்ற வெற்றிவேலாயுதம்வா
ழ்க, மற்றபடைகளும்வாழ்க, சிவந்தகொண்டையையுடைய
சேவற்கொடிவாழ்க, சரவணபவனேறிநடாத்தும் பசியகலாப
த்தையுடைய மஞ்ஞைவாகனம்வாழ்க, தேவராஜபுத்திரியாகி
ய தெய்வநாயகியார்வாழ்க, ஒப்புவமையற்ற வள்ளியம்மை
வாழ்க, சிவகுமாரனிடத்திற் பரிவாய்த்தொண்டுசெய்துவரும்
அடியரனைவரும் வாழ்கவென்றேத்தினவராய் அடியேனிடத்தி
ற்கிருபையுற்று பிறந்திறந்துமலைகின்ற ஜனனதுக்கசாகரத்
திற்பட்டலையாமலும் தீயநடைகளினின்றும் விலக்கி ஞானமா
ர்க்கத்திற்குப் பாத்திரமாக்கவல்ல தேஜோன்மயமாகிய தரிச
னையைக்கடாட்சித்துக் கடைப்பட்டநாயினேனையும் தமதடியர்
கூட்டத்திற்சேர்த்து பிராரத்வ கர்மவினைகளையொழித்து தடு
த்தாட்கொண்ட பன்னிருபுயாசலங்களையுடைய சிவசுப்பிரம
ணியதேவர் திருவடிகளிற் பத்தியுடன்வணங்கி வாழ்த்தியமு
யர்ச்சிகொண்டு வெற்றிவேலாயுதபாணியாகிய சரவணபவன்
சரித்திரங்களை அடியேனுசைப்பெருக்கினுற் கூடியவரையிற்
சொன்னதாகும் இதிலடங்கிய தமிழ்ப்பாவினவசனங்களில் வ
ழுவியிருக்குமாயினும் கலைகளனைத்தினையும் பூரணமாகக் கற்று
ணர்ந்த புலவோர்களாகவிருப்பவர்கள் அவற்றில் விளக்கும் க
டவுளினது மேம்பாட்டைக்கருதிப் பாலிற்கலந்த ஜலமும் பய
ன்பெறுவதைப்போல அங்கீகரித்துக்கொள்வர் சராசரப்பிரப
ஞ்சங்களையீன்று முப்பத்திரண்டறங்களை வளர்த்துப் பாதுகா
த்துவரும் ஜகன்மாதாவாகிய உமையவள் மனமுருகி அன்பாக
ச்செய்த பூசனையைமகிழ்ந் தாட்கொண்ட தேவதேவோத்தம
னுகிய பரமசிவன் பூலோகத்திலிராநின்ற பிராணிகள் இல்லற
வாழ்க்கையை முக்கியமாகக்கொண்டபோதினும் யானெனதெ
ன்னும் செருக்கிற்பட்டு இறுமாந்திருப்பவர் தங்களாற்கூடிய
மட்டும் செய்துவரும் வழிபாடுகளைச் சிறந்ததாகத் திருவுளத்
திலேற்றிரட்சிக்குங்காரணத்தினுல் இயலிசைநாடகமென்னும்
முத்தமிழைவளர்த்து மெய்யறிவையும்பெற்றிருந்த நற்கீரதே
வர்முதலிய சிறந்தபுலவோர்களாற் புகழ்ந்துசாற்றிய பாமாலை
களைத் திருச்செவிகளுக் கமுதமாகக்கேட்டுக் களிக்கும் குமார
தேவருக்கு அடியேன் புன்சொற்றொடையலினிடத்தினும் அ
ன்பாய் ஒப்புக்கொள்வர், அடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளும்
நாயகமாய் சூரபதுமன்முதலாகிய அவுணப்பாதகர் கொடுமை
களைநீக்கித் தேவர்களைப்பாதுகாத்து விண்குடியேற்றிய நாயக
மாய் உலகையளந்தருளிய நெடுமால்புத்திரியாகிய தெய்வநா
யகிக்கும் பற்பல திருவிளையாடல்களைக்காட்டி வேடகன்னிகை
யாகிய வள்ளியம்மைக்குநாயகமாய் வெற்றிவேலாயுதத்துக்கு
நாயகமாயிராநின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவர் கதைகளை விரிக்கு
ம் இப்புராணத்தைப் பூமண்டலவாசிகளனைவரும் காவியங்கள
னைத்தினும் நாயகமாகக்கொள்ளக்கடவர், குறைவற்ற கிருபா
நிதியாகிய குமாரசுவாமியார் மகத்துவங்களைத்தெருட்டும் சரி
த்திரங்களைச் சகலருங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து இம்மைமறுமைப்
போகங்களை எளிதிற்பெற்றுவாழும்படிக்குப் பிரசங்கித்த புண்
ணியசீலரும் இப்புராணவரலாற்றை யாராய்ந்து ஆனந்தபரவ
சராய்க்களித்த குணசம்பன்னரும் வழுவின்றி வாசித்து அத
ன்பயன்களைத்தெரிந்து மனப்பூரிப்புடனிருக்கின்ற மகத்துக்க
ளும் இக்காதையை வரன்முறையாகக்கற்று (முற்றி)பெறுநினை
ந்த ஞானவான்களும் பத்திபரவசராய் மனமுருகிக் கேட்கப்
பெற்ற மேன்மக்களும் பூமியின்கணிருக்கின்றபரியந்தம் இல

க்குமியையொத்தவனப்பும் அருந்ததியைநிகர்த்த கற்பும் மண்மகளைப்போன்ற பொறுமையும் மற்றமேம்பாடுகளனைத்தையும்பெற்றிருக்கின்ற நற்குணநற்செய்கைகளையுடைய கன்னிகையைமணந்தின்புற்று நன்னெறிகளையனுசரித்துவரும் குணசம்பன்னராகிய புத்திரரைப்பெற்றுத் தனதான்னியமுதலிய அஷ்ட அயிஸ்பரியங்களையும் மனவெழுச்சிபெற அனுபவித்திருந்த பின்பு அந்தியகாலத்தில் பரமபதசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்று எந்நாளும் பகவான் பாதநிழலிற் குடியாய்வாழ்ந்திருப்பர், அண்டரண்டபுவனங்களாய் மற்றப்பொருள்களனைத்துமாய் உயிருக்குயிராய்க் காரணபூதராய்ப் பிறவுள்ளனவுமாகி அவற்றிற்குக் காட்சியாய் அளவுபடாமல் விளங்கும் தேவதேவோத்தமன் பாதகமலங்களிலிடைவிடாது பத்தியுடன்போற்றி அடைக்கலம்புகக்கடவேன், சராசரப் பிரபஞ்சங்களும் நாசப்பட்டுமங்கும் பிரளயகாலத்திலும் சலனமற்றுச் சகலவளங்களையுங் கொண்டுவிளங்கும் சிறப்பையுடைய திருக்காஞ்சிப்பதியில் நடுநாயகமாய் பருத்தோங்கிய பிராகாரத்தையும் பலநிலைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களையும் மண்டபங்களாதிய சிறப்புகளைக்கொண்டு முத்தழல்சொலித்திருக்கும் யாகசாலைகள் கெற்பகிரகம் மற்றும்வேண்டுவனவனைத்தும் பெருத்துத் தெய்வீகமாய் உண்டாயிருக்கின்ற திருக்குமரகோட்டத்தில் தெய்வநாயகி வள்ளியம்மை யிருமருங்கினும் வீற்றிருக்கத்தக்கதாகப் புவனங்கள்செழித்து விருத்தியடையும்பொருட்டு எழுந்தருளிய சுப்பிரமணியதேவர் திருவடிகளில் வணங்கிப் போற்றினம், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டு யுகவரையிற் கொடுங்கோல்செலுத்தி யாண்டு தேவர்முதலிய சகலரையும்வென்று பிராணிகளை யலைத்திருந்த சூரபதுமனுதிய அவுணக்கடலை வற்றச்செய்து வெற்றிகொண்டிருக்கும் வேலாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் சரவணபவன் புராணத்தைப் பத்தியுடன் தினந்தோறும் வாசித்துவரும் புண்ணியவான்கள் இம்மையில் கஜேந்திரபோகங்களை யனுபவித்து மறுமையில் சிவசாருபப் பதவிற்சேர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்வர், இந்தப்புராணத்தைத் துவக்குமுன்னிலையிற் போற்றியபடிக்குக் குறைவறமுற்றுப்பெற்ற காலத்திலும் ஐங்கரங்களையும் யானைமுகத்தையும் பருத்தவயிற்றையும் தண்டைசதங்கைகொஞ்சும்பாதாரவிந்தங்களையுமுடைய விகடசக்கிரவிநாயகமூர்த்தியைமீட்டும் வழிபட்டுப்போற்றினம். சுபம். சுபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசதாசிவப்பரப்பிரம்ஹணேநமஃ.

வள்ளிநாயகியார்திருமணப்படலமுற்றிற்று.

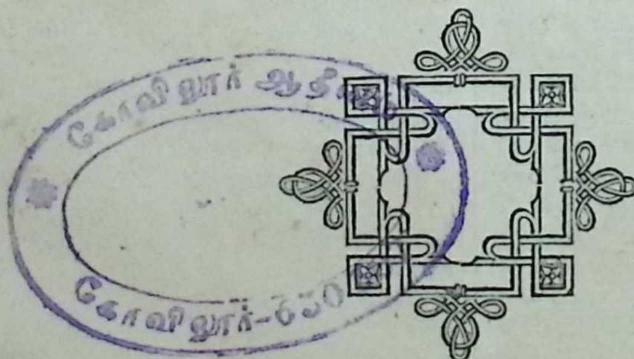


ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்தேவகாண்ட

முற்றுப்பெற்றது.

வேலுமயிலுந்துணை.

கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.




கோவிலூர் ஆதீனம்
கோவிலூர்-630 307


கோவிலூர் ஆதீனம்